

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek

Holy Bible Aionian Edition ©
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/14/2022
Source copyright: Public Domain
Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις	1
Ἔξοδος	37
Λευϊτικόν	67
Ἄριθμοί	90
Δευτερονόμιον	121
Ἰησοῦς Ναυῆ	147
Κριταί	165
Ῥούθ	183
Βασιλειῶν Α΄	186
Βασιλειῶν Β΄	210
Βασιλειῶν Γ΄	230
Βασιλειῶν Δ΄	253
Παραλειπομένων Α΄	275
Παραλειπομένων Β΄	295
Ἔσδρας Α΄	320
Ἔσδρας Β΄	327
Ἔσθῆρ	337
Ἰώβ	343
Ψαλμοί	360
Παροιμῖαι	402
Ἐκκλησιαστής	417
Ἄσμα Ἀσμάτων	423
Ἡσαΐας	426
Ἰερεμίας	460
Θρῆνοι	499
Ἰεζεκιήλ	503
Δανιήλ	538
Ὡσηέ΄	550
Ἰωήλ΄	555
Ἀμώς΄	557
Ὀβδιού	561
Ἰωνᾶς΄	562
Μιχαίας	564
Ναούμ	567
Ἀμβακούμ	569
Σοφονίας	571
Ἄγγαῖος	573
Ζαχαρίας	574
Μαλαχίας	580

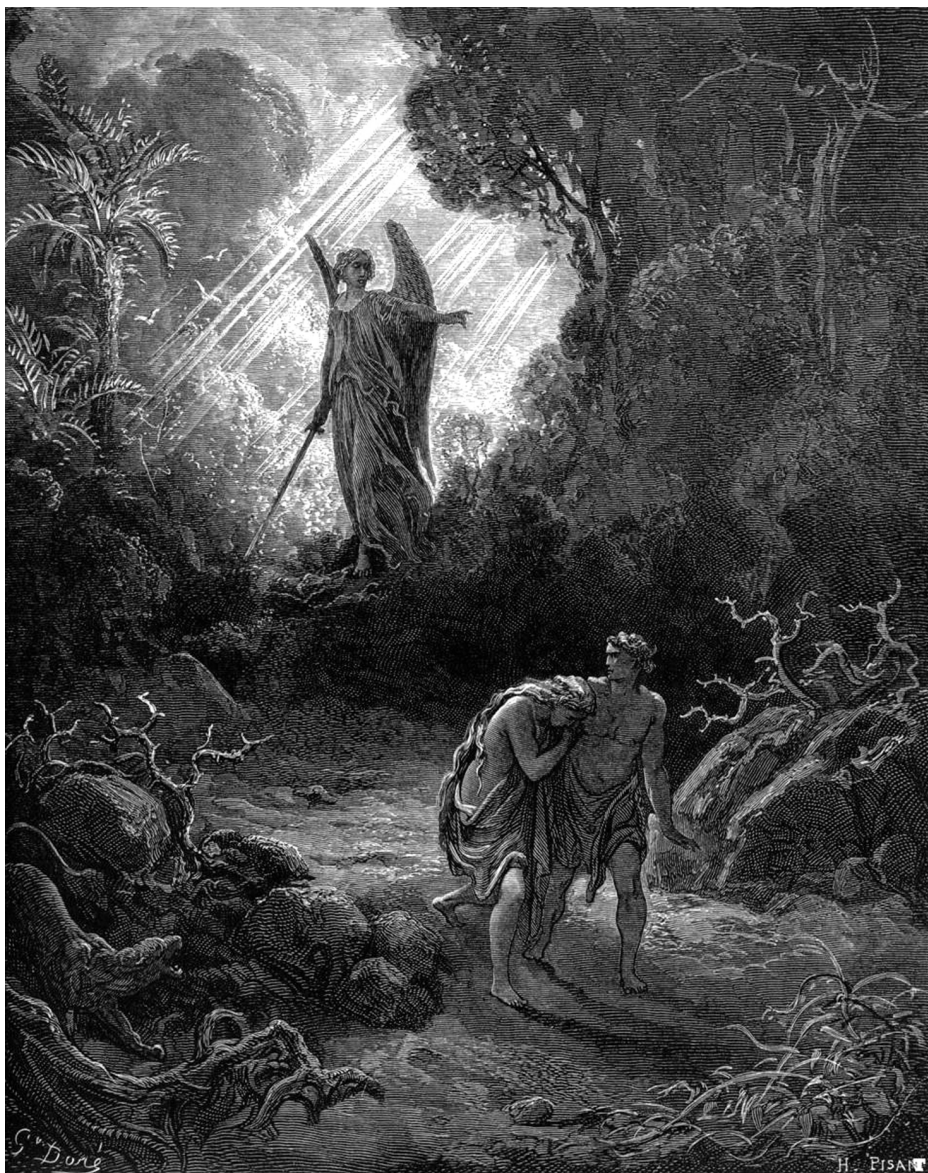
NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαῖον	585
Κατα Μαρκον	607
Κατα Λουκαν	621
Κατα Ἰωαννην	644
Πραξεις	662
Προς Ρωμαίους	685
Προς Κορινθίους Α΄	694
Προς Κορινθίους Β΄	703
Προς Γαλατας	709
Προς Εφεσίους	712
Προς Φιλιππησίους	715
Προς Κολοσσαίους	717
Προς Θεσσαλονικεῖς Α΄	719
Προς Θεσσαλονικεῖς Β΄	721
Προς Τιμοθεον Α΄	723
Προς Τιμοθεον Β΄	726
Προς Τιτον	728
Προς Φιλημονα	729
Προς Εβραίους	730
Ἰακωβου	737
Πετρου Α΄	740
Πετρου Β΄	743
Ἰωαννου Α΄	745
Ἰωαννου Β΄	748
Ἰωαννου Γ΄	749
Ἰουδα	750
Ἀποκαλυψίς Ἰωαννου	751

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ,
και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην,
διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.

Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 Εν αρχή ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 Ἡ δὲ γῆ ἦτο ἄμορφος καὶ ἔρημος καὶ σκότος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀβύσσου. Καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐφέρετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων. **3** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. **4** Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι ἦτο καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους. **5** καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν· τὸ δὲ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα. Καὶ ἐγένεον ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πρώτη. **6** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γενηθήτω στερέωμα ἀναμέσον τῶν ὑδάτων, καὶ ἀσ διαχωρίζη ὕδατα ἀπὸ ὑδάτων. **7** Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισε τὰ ὑδατὰ τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῶν ἐπάνωθεν τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐγένεον οὕτω. **8** Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν. Καὶ ἐγένεον ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. **9** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀς συναχθῶσι τὰ ὑδατὰ τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τόπον ἓνα, καὶ ἄς φανῆ ἡ ξηρά. Καὶ ἐγένεον οὕτω. **10** Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, γῆν· καὶ τὸ σύναγμα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ἦτο καλόν. **11** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀς βλαστήσῃ ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, καὶ δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, τοῦ ὁποῖου τὸ σπέρμα νὰ ἴηται ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένεον οὕτω. **12** Καὶ ἐβλάστησεν ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ δένδρον κάμνον καρπόν, τὸ ὁποῖου τὸ σπέρμα εἶναι ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ἦτο καλόν. **13** Καὶ ἐγένεον ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. **14** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀς γείνωσι φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς νυκτός· καὶ ἄς ἴηται διὰ σημεῖα καὶ καιροὺς καὶ ἡμέρας καὶ ἐνιαυτοὺς. **15** καὶ ἄς ἴηται διὰ φωστῆρας ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένεον οὕτω. **16** Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρὸν διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῆς νυκτός· καὶ τοὺς ἀστέρους. **17** καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεός ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, **18** καὶ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς νυκτός· καὶ νὰ διαχωρίζωσι τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ἦτο καλόν. **19** Καὶ ἐγένεον ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. **20** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀς γεννήσῃ τὰ ὑδατὰ ἐν ἀφθονίᾳ νηκτὰ ἔμψυχα καὶ πετεινὰ ἄς πέτνωσιν ἐπάνωθεν τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. **21** Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ κῆτὰ τὰ μεγάλα καὶ παν ἔμψυχον κινούμενον, τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ὑδατὰ κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ παν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ἦτο καλόν. **22** Καὶ ἐυλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ γεμίσατε τὰ ὑδατὰ ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ τὰ πετεινὰ ἄς πληθύνωσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **23** Καὶ ἐγένεον ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. **24** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀς γεννήσῃ ἡ γῆ ζῶα ἔμψυχα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν,

κτῆνη καὶ ἐρπετὰ καὶ ζῶα τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν· καὶ ἐγένεον οὕτω. **25** Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεός τὰ ζῶα τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ τὰ κτῆνη κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ παν ἐρπετὸν τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ἦτο καλόν. **26** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀς κάμωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμῶν, καθ' ὁμοίωσιν ἡμῶν· καὶ ἄς ἐξουσιάζῃ ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τῶν κτηνῶν καὶ ἐπὶ πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπὶ παντός ἐρπετοῦ, ἔρποντος ἐπὶ τῆς γῆς. **27** Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα εαυτοῦ· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. **28** καὶ ἐυλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Θεός, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ γεμίσατε τὴν γῆν καὶ κυριεύσατε αὐτήν, καὶ ἐξουσιάζετε ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ παντός ζώου κινουμένου ἐπὶ τῆς γῆς. **29** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἰδοὺ, ἄς ἔδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, ὅστις εἶναι ἐπὶ τοῦ προσώπου πάσης τῆς γῆς, καὶ παν δένδρον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐν εαυτῷ καρπὸν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταῦτα θέλωσιν εἶσθαι εἰς εἰσὸς πρὸς τροφήν. **30** καὶ εἰς πάντα τὰ ζῶα τῆς γῆς καὶ εἰς πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς παν ἐρπετὸν ἔρπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔχον ἐν εαυτῷ ψυχὴν ζῶσαν, ἔδωκα πάντα χλωρὸν χόρτον εἰς τροφήν. Καὶ ἐγένεον οὕτω. **31** Καὶ εἶδεν ὁ Θεός πάντα ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ, ἦσαν καλὰ λίαν. Καὶ ἐγένεον ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

2 Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ καὶ πάσα ἡ στρατιά αὐτῶν. **2** Καὶ εἶχε συνετελεσμένα ὁ Θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε· καὶ ἀνεπαύθη τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκαμε. **3** Καὶ ἐυλόγησεν ὁ Θεός τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· διότι ἐν αὐτῇ ἀνεπαύθη ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔκτισε καὶ ἔκαμεν ὁ Θεός. **4** Αὕτη εἶναι ἡ γένεσις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτε ἐκτίσθησαν αὐτὰ, καθ' ἡν ἡμέραν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός γῆν καὶ οὐρανόν, **5** καὶ πάντα τὰ φυτὰ τοῦ ἀγροῦ, πρὶν γείνωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον τοῦ ἀγροῦ, πρὶν βλαστήσῃ· διότι δὲν εἶχε βρέξῃ Κύριος ὁ Θεός ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄνθρωπος δὲν ἦτο διὰ νὰ ἐργάζηται τὴν γῆν· **6** ὁ αὐτὸς δὲ ἀνέβαινον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κηπῆτιζε παντὸν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. **7** Καὶ ἔπλασε Κύριος ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χώματος ἐκ τῆς γῆς· καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένεον ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. **8** Καὶ ἐφύτευσε Κύριος ὁ Θεός παραδείσον ἐν τῇ Εδέμ κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἔθεσεν ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἔπλασε. **9** Καὶ Κύριος ὁ Θεός ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ ἐκ τῆς γῆς παν δένδρον ὠραῖον εἰς τὴν ὄρασιν καὶ καλόν εἰς τὴν γεύσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. **10** Ποταμὸς δὲ ἐξήρχετο ἐκ τῆς Εδέμ διὰ νὰ ποτίσῃ τὸν παράδεισον· καὶ ἐκείθεν ἐμερίζετο εἰς τέσσαρας κλάδους. **11** Τὸ ὄνομα τοῦ ἐνός, Φισὼν· οὗτος εἶναι ὁ περικυκλῶνων πάσαν τὴν γῆν Ἀφιλὰ· ὅπου εὐρίσκεται τὸ χρυσίον· **12** τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης εἶναι καλόν· ἐκεῖ εἶναι τὸ βδέλλιον καὶ ὁ λίθος ὁ ονυχίτης. **13** Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ τοῦ δευτέρου,

Γιών· ούτος είναι ο περικυκλόνων πάσαν την γην Χούς. **14** Και το όνομα του ποταμού του τρίτου, Τίγρις· ούτος είναι ο ρέων προς ανατολάς της Ασσυρίας. Ο δε ποταμός ο τέταρτος, ούτος είναι ο Ευφράτης. **15** Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον και έθεσεν αυτόν εν τω παραδείσω της Εδέμ διά να εργάζεται τον και να φυλάττη αυτόν. **16** Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθερώς θέλεις τρώγει, **17** από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγει απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει. **18** Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν. **19** Έπλασε δε Κύριος ο Θεός εκ της γης πάντα τα ζώα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού, και έφερον αυτά προς τον Αδάμ, διά να ίδη πως να ονομάση αυτά· και ό, τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού. **20** Και έδωκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα πτηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις δε τον Αδάμ δεν ευρισκετο βοηθός όμοιος με αυτόν. **21** Και επέβαλε Κύριος ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και έλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **22** Και κατεσκευάσε Κύριος ο Θεός την πλευράν, την οποίαν έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και έφερον αυτήν προς τον Αδάμ. **23** Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα οστέον εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου· αυτή θέλει ονομασθή άνδρίς, διότι εκ του άνδρός αυτή ελήφθη. **24** Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού· και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **25** Ήσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν ησχύνοντο.

3 Ο δε όφιος ήτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο Θεός και είπεν ο όφιος προς την γυναίκα, Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; **2** Και είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των δένδρων του παραδείσου δύναμεθα να φάγωμεν· **3** από δε του καρπού του δένδρου, το όποιον είναι εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. **4** Και είπεν ο όφιος προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει **5** αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν. **6** Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον ήτο καλόν εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και επιθυμητόν το δένδρον ως δίδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, έφαγε· και έδωκε και εις τον άνδρα αυτής μεθ' εαυτής, και αυτός έφαγε. **7** Και ηνοιχθησαν οι οφθαλμοί αμφοτέρων, και εγνώρισαν ότι ήσαν γυμνοί· και ράψαντες φύλλα συκής, έκαμον εις εαυτούς περιζώματα. **8** Και ήκουσαν την φωνήν Κυρίου του Θεού, περιπατούντος εν τω παραδείσω προς το δειλινόν· και εκρύφθησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του Θεού, μεταξύ των δένδρων

του παραδείσου. **9** Εκάλεσε δε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ, και είπε προς αυτόν, Που είσαι; **10** Ο δε είπε, Την φωνήν σου ήκουσα εν τω παραδείσω, και εφοβήθη, διότι είμαι γυμνός· και εκρύφθη. **11** Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Τις εφανέρωσεν εις σε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε να μη φάγης; **12** Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν έδωκα να ήναι μετ' εμού, αυτή μοι έδωκεν από του δένδρου, και έφαγον. **13** Και είπε Κύριος ο Θεός προς την γυναίκα, Τι είναι τούτο το όποιον έκαμες; Και η γυνή είπεν, Ο όφιος με ηπάτησε, και έφαγον. **14** Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφιν, Επειδή έκαμες τούτο, επικατάρατος να ήσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και πάντων των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις περιπατεί, και χρώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας ημέρας της ζωής σου· **15** και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναίκος, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού. **16** Προς δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερληθύνει τας λύπας σου και τους πόνους της κιοφορίας σου· με λύπας θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον άνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **17** Προς δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της γυναίκος σου, και έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης απ' αυτού, καταραμένη να ήναι η γη εκ αιτίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της ζωής σου· **18** και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· **19** εν τω ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου, εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθη· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέψει. **20** Και εκάλεσεν ο Αδάμ το όνομα της γυναίκος αυτού, Εύαν· διότι αυτή ήτο μήτηρ πάντων των ζώντων. **21** Και έκαμε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματινούς, και ενέδυσεν αυτούς. **22** Και είπε Κύριος ο Θεός, Ιδού, έγγενεν ο Αδάμ ως εις εξ ημών, εις το γινώσκειν το καλόν και το κακόν· και τώρα μήπως εκτείνη την χείρα αυτού, και λάβη και από του ξύλου της ζωής, και φάγη, και ζήση αιωνίως· **23** Όθεν Κύριος ο Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ, διά να εργάζεται την γην εκ της οποίας ελήφθη. **24** Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και καθ' ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ, και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστροφομένην, διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.

4 Ο δε Αδάμ εγνώρισεν Εύαν την γυναίκα αυτού· και συνέλαβε, και εγέννησε τον Κάιν· και είπεν, Απέκτησα άνθρωπον διά του Κυρίου. **2** Και προσέτι εγέννησε τον αδελφόν αυτού τον Άβελ. Και ήτο ο Άβελ ποιμήν προβάτων, ο δε Κάιν ήτο γεωργός. **3** Και μεθ' ημέρας προσέφερον ο Κάιν από των καρπών της γης προσφοράν προς τον Κύριον. **4** Και ο Άβελ προσέφερε και αυτός από των πρωτοτόκων των προβάτων αυτού, και από των στεάτων αυτών. Και επέβλεψε με ευμένειαν Κύριος επί τον Άβελ και επί την προσφοράν αυτού· **5** επί δε τον Κάιν και επί την προσφοράν αυτού δεν επέβλεψε.

Και ηγανάκτησεν ο Κάιν σφόδρα, και εκατηφίασε το πρόσωπον αυτού **6** Και είπε Κύριος προς τον Κάιν, Διά τι ηγανάκτησας; και διά τι εκατηφίασε το πρόσωπόν σου; **7** αν συ πράττης καλώς, δεν θέλεις είσθαι ευπρόσδεκτος; και εάν δεν πράττης καλώς, εις την θύραν κείται η αμαρτία. Αλλ' εις σε θέλει είσθαι η επιθυμία αυτού, και συ θέλεις εξουσιάσει επ' αυτού. **8** Και είπεν ο Κάιν προς Άβελ τον αδελφόν αυτού, Ας υπάγωμεν εις την πεδιάδα· και ενώ ήσαν εν τη πεδιάδι, σηκωθείς ο Κάιν κατά του αδελφού αυτών Άβελ εφόνησεν αυτόν. **9** Και είπε Κύριος προς τον Κάιν, Που είναι Άβελ ο αδελφός σου; Ο δε είπε, Δεν εξεύρω μη φύλαξ του αδελφού μου είμαι εγώ; **10** Και είπεν ο Θεός, Τι έκαμες; η φωνή του αίματος του αδελφού σου βοά προς εμέ εκ της γής· **11** και τώρα επικατάρατος να ήσαι από της γης, ήτις ήνοιξε το στόμα αυτής διά να δεχθί το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου· **12** όταν εργάζησαι την γην, δεν θέλει εις το εξής σοι δώσει τον καρπόν αυτής· πλανήτης και φυγάς θέλεις είσθαι επί της γης. **13** Και είπεν ο Κάιν προς τον Κύριον, Η αμαρτία μου είναι μεγαλητέρα παρ' ώστε να συγχωρηθί· **14** ιδού, με διώκεις σήμερον από προσώπου της γης, και από του προσώπου σου θέλω κρυφθί, και θέλω είσθαι πλανήτης και φυγας επί της γής· και πας όστις με εύρη, θέλει με φονεύσει. **15** Είπε δε προς αυτόν ο Κύριος, διά τούτο, πας όστις φονεύση τον Κάιν, επταπλασίως θέλει τιμωρηθί. Και έβαλεν ο Κύριος σημείον εις τον Κάιν, διά να μη φονεύση αυτόν πας όστις εύρη αυτόν. **16** Και εξήλθεν ο Κάιν από προσώπου του Κυρίου, και κατώκησεν εν τη γη Νωδ, προς ανατολάς της Εδέμ. **17** Εγνώρισε δε ο Κάιν την γυναίκα αυτού, και συνέλαβε, και εγέννησε τον Ενώχ· εκτίσε δε πόλιν, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως κατά το όνομα του υιού αυτού, Ενώχ. **18** Εγεννήθη δε εις τον Ενώχ ο Ιράδ· και Ιράδ εγέννησε τον Μεχουϊάηλ· και Μεχουϊάηλ εγέννησε τον Μεθουσαιήλ· και Μεθουσαιήλ εγέννησε τον Λάμεχ. **19** Και έλαβεν εις εαυτόν ο Λάμεχ δύο γυναίκας· το όνομα της μιας, Αδά, και το όνομα της άλλης, Σιλλά. **20** Και εγέννησεν η Αδά τον Ιαβάλ· ούτος ήτο πατήρ των κατοικούντων εν σκηναίς και τρεπόντων κτήνη. **21** Και το όνομα του αδελφού αυτού ήτο Ιουβάλ· ούτος ήτο πατήρ πάντων των παιζόντων κιθάραν και αυλόν. **22** Η Σιλλά δε και αυτή εγέννησε τον Θουβάλ·κάιν, χαλκεία παντός εργαλείου χαλκού και σιδήρου· αδελφή δε του Θουβάλ·κάιν ήτο η Νααμά. **23** Και είπεν ο Λάμεχ προς τας γυναίκας εαυτού, Αδά και Σιλλά, Ακούσατε την φωνήν μου· γυναίκες του Λάμεχ, ακροασθήτε τους λόγους μου· επειδή άνδρα εφόνησασ εις πληγήν μου· και νέον εις μαστιγά μου· **24** διότι ο μεν Κάιν επταπλασίως θέλει εκδικηθί· ο δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά. **25** Εγνώρισε δε πάλιν ο Αδάμ την γυναίκα αυτού, και εγέννησεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα, Ότι έδωκεν εις εμέ ο Θεός άλλο σπέρμα αντί του Άβελ, τον οποίον εφόνησεν ο Κάιν. **26** Και εις τον Σηθ ομοίως εγεννήθη υιός· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ενώς. Τότε ήγεινεν αρχή να ονομάζονται με το όνομα του Κυρίου.

Αδάμ, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. **2** Άρσεν και ήθλυ εποίησεν αυτούς· και ευλόγησεν αυτούς, και εκάλεσε το όνομα αυτών, Αδάμ, καθ' ην ημέραν εποίησεν αυτούς. **3** Έζησε δε ο Αδάμ εκατόν τριάκοντα έτη, και εγέννησεν υιόν κατά την ομοίωσιν αυτού, κατά την εικόνα αυτού, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σήθ· **4** και ήγειναν αι ημέραι του Αδάμ, αφού εγέννησε τον Σηθ, οκτακόσια έτη· και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **5** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Αδάμ, τας οποίας έζησεν, εννεακόσια τριάκοντα έτη· και απέθανε. **6** Και έζησεν ο Σηθ εκατόν πέντε έτη, και εγέννησε τον Ενώς· **7** και έζησεν ο Σηθ αφού εγέννησε τον Ενώς, οκτακόσια επτά έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **8** ήγειναν δε πάσαι αι ημέραι του Σηθ εννεακόσια δώδεκα έτη· και απέθανε. **9** Και έζησεν ο Ενώς ενενήκοντα έτη, και εγέννησε τον Καϊνάν· **10** έζησε δε ο Ενώς, αφού εγέννησε τον Καϊνάν, οκτακόσια δεκαπέντε έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **11** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Ενώς εννεακόσια πέντε έτη· και απέθανε. **12** Και έζησεν ο Καϊνάν εβδομηκοντα έτη, και εγέννησε τον Μααλαεήλ· **13** έζησε δε ο Καϊνάν, αφού εγέννησε τον Μααλαεήλ, οκτακόσια τεσσαράκοντα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **14** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Καϊνάν εννεακόσια δέκα έτη· και απέθανε. **15** Και έζησεν ο Μααλαεήλ εξήκοντα πέντε έτη, και εγέννησε τον Ιάρεδ· **16** έζησε δε ο Μααλαεήλ, αφού εγέννησε τον Ιάρεδ, οκτακόσια τριάκοντα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **17** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Μααλαεήλ οκτακόσια ενενήκοντα πέντε έτη· και απέθανε. **18** Και έζησεν ο Ιάρεδ εκατόν εξήκοντα δύο έτη, και εγέννησε τον Ενώχ· **19** έζησε δε ο Ιάρεδ, αφού εγέννησε τον Ενώχ, οκτακόσια έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **20** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Ιάρεδ εννεακόσια εξήκοντα δύο έτη· και απέθανε. **21** Και έζησεν ο Ενώχ εξήκοντα πέντε έτη, και εγέννησε τον Μαθουσάλα· **22** και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού, αφού εγέννησε τον Μαθουσάλα, τριακόσια έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **23** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Ενώχ τριακόσια εξήκοντα πέντε έτη. **24** Και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού, και δεν ευρισκετο πλέον· διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός. **25** Και έζησεν ο Μαθουσάλα εκατόν ογδοήκοντα επτά έτη, και εγέννησε τον Λάμεχ· **26** έζησε δε ο Μαθουσάλα, αφού εγέννησε τον Λάμεχ, επτακόσια ογδοήκοντα δύο έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **27** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Μαθουσάλα εννεακόσια εξήκοντα εννά έτη· και απέθανε. **28** Έζησε δε ο Λάμεχ εκατόν ογδοήκοντα δύο έτη, και εγέννησεν υιόν· **29** και εκάλεσε το όνομα αυτού Νώε, λέγων, Ούτος θέλει ανακουφίσει ημάς από του έργου ημών, και από του μόχθου των χειρών ημών, εξ αιτίας της γης την οποίαν κατηράσθη ο Κύριος. **30** Έζησε δε ο Λάμεχ, αφού εγέννησε τον Νώε, πεντακόσια ενενήκοντα πέντε έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **31** και ήγειναν πάσαι αι ημέραι του Λάμεχ επτακόσια εβδομηκοντα επτά έτη· και απέθανε. **32** Και ο Νώε ήτο ηλικίας πεντακοσίων ετών· και εγέννησεν ο Νώε τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

5 Τούτο είναι το βιβλίον της γενεαλογίας του ανθρώπου. Καθ' ην ημέραν εποίησεν ο Θεός τον

6 Και ότε ήρχισαν οι άνθρωποι να πληθύνονται επί του προσώπου της γης, και θυγατέρες εγεννήθησαν εις αυτούς, **2** ίδόντες οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων, ότι ήσαν ώραιαι, έλαβον εις αυτούς γυναίκακς εκ πασών όσας έκλεξαν. **3** Και ειπέ Κύριος, Δεν θέλει καταμείνει πάντοτε το πνεύμά μου μετά του ανθρώπου, διότι είναι άσής αι ημέραι αυτού θέλουσιν είσθαι ακόμη εκατόν είκοσι έτη. **4** Κατ' εκείνας τας ημέρας ήσαν οι γίγαντες επί της γης, και θύη, ύστερον, αφού οι υιοί του Θεού εισήλθον εις τας θυγατέρας των ανθρώπων, και αύται ετεκνοποίησαν εις αυτούς εκείνοι ήσαν οι δυνατοί, οι έκπαλαι άνδρες ονομαστοί. **5** Και είδεν ο Κύριος ότι επληθύνετο η κακία του ανθρώπου επί της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδιάς αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας. **6** Και μετεμελήθη ο Κύριος ότι έποίησε τον άνθρωπον επί της γης, και ελυπήθη εν τη καρδιά αυτού. **7** Και είπεν ο Κύριος, Θέλω εξαλείψει τον άνθρωπον, τον οποίον έποίησα, από προσώπου της γής· από ανθρώπου έως κτήνους, έως ερπετού, και έως πτηνού του ουρανού· επειδή μετεμελήθην ότι έποίησα αυτούς. **8** Ο δε Νώε εύρε χάριν ενώπιον Κυρίου. **9** Αύτη είναι η γενεαλογία του Νώε. Ο Νώε ήτο άνθρωπος δικαίος, τέλειος μεταξύ των συγχρόνων αυτού· μετά του Θεού περιεπάτησεν ο Νώε. **10** Και εγέννησεν ο Νώε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ και τον Ιάφεθ. **11** Διεφθάρη δε η γη ενώπιον του Θεού, και ενεπλήσθη η γη αδικίας. **12** Και είδεν ο Θεός την γην, και ιδού, ήτο διεφθαρμένη· διότι πάσα σαρξ είχε διαφθείρει την οδόν αυτής επί της γης. **13** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Το τέλος πάσης σαρκός ήλθεν ενώπιόν μου, διότι η γη ενεπλήσθη αδικίας απ' αυτών· και ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτους και την γην. **14** Κάμει εις αυτών κιβωτόν εκ ζύλων Γόφερ· κατά δωμάτια θέλεις κάμει την κιβωτόν, και θέλεις αλείψει αυτήν έσωθεν και έξωθεν με πίσσαν. **15** Και ούτω θέλεις κάμει αυτήν· το μεν μήκος της κιβωτού θέλει είσθαι τριακοσίων πηχών, το δε πλάτος αυτής πεντήκοντα πηχών, και το ύψος αυτής τριάκοντα πηχών. **16** Στέγην θέλεις κάμει εις την κιβωτόν, και εις πήχην θέλεις τελειώσει αυτήν άνωθεν· και την θύραν της κιβωτού θέλεις βάλει εκ πλαγίων· κατώγαια, διώροφα, και τριώροφα θέλεις κάμει αυτήν. **17** Εγώ δε, ιδού, εγώ επιφέρω τον κατακλυσμόν των υδάτων επί της γης, διά να εξολοθρεύσω πάσαν σάρκα, έχουσεν εν εαυτή πνεύμα ζωής υποκάτω του ουρανού· παν ό, τι είναι επί της γης, θέλει αποθάνει. **18** Και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς σέ· και θέλεις εισέλθει εις την κιβωτόν, συ, και οι υιοί σου, και η γυνή σου, και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου. **19** Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εις την κιβωτόν, διά να φυλάξης την ζωήν αυτών μετά σεαυτού· άρσεν και θήλυ θέλουσιν είσθαι. **20** Από των πτηνών κατά το είδος αυτών, και από των κτηνών κατά το είδος αυτών, από πάντων των ερπετών της γης κατά το είδος αυτών, ανά δύο εκ πάντων θέλουσιν εισέλθει προς σε, διά να φυλάξης την ζωήν αυτών. **21** Και συ λάβε εις σεαυτόν από παντός φαγητού το οποίον τρώγεται, και θέλεις συνάξει αυτό πλησίόν σου· και θέλει είσθαι εις σε, και

εις αυτά, προς τροφήν. **22** Και έκαμεν ο Νώε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός· ούτως έκαμε.

7 Και ειπέ Κύριος προς τον Νώε, Είσελθε συ, και πας ο οίκός σου, εις την κιβωτόν· διότι σε είδον δικαίον ενώπιόν μου εν τη γενεά ταύτη· **2** από πάντων των κτηνών των καθαρών λάβε εις σεαυτόν επτά επτά, άρσεν και το θήλυ αυτού· και από των κτηνών των μη καθαρών ανά δύο, άρσεν και το θήλυ αυτού· **3** και από των πτηνών του ουρανού επτά επτά, άρσεν και θήλυ· διά να διατηρήσης σπέρμα επί προσώπου πάσης της γής· **4** επειδή έτι μετά επτά ημέρας εγώ φέρω βροχήν επί της γης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· και θέλω εξαλείψει από προσώπου της γης παν ό, τι υπάρχει, το οποίον έποίησα. **5** Και έκαμεν ο Νώε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος. **6** Ήτο δε ο Νώε εξακοσίων ετών, ότε έγεινεν ο κατακλυσμός των υδάτων επί της γης. **7** Και εισήλθεν ο Νώε, και οι υιοί αυτού, και η γυνή αυτού, και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτού, εις την κιβωτόν, εξ αιτίας των υδάτων του κατακλυσμού. **8** Από των κτηνών των καθαρών, και από των κτηνών των μη καθαρών, και από των πτηνών, και από πάντων των ερπόντων επί της γης, **9** δύο δύο εισήλθον προς τον Νώε εις την κιβωτόν, άρσεν και θήλυ, καθώς προσέταξεν ο Θεός εις τον Νώε. **10** Και μετά τας επτά ημέρας, τα ύδατα του κατακλυσμού επήλθον επί της γης. **11** Το εξακοσιοστόν έτος της ζωής του Νώε, τον δεύτερον μήνα, την δεκάτην εβδόμην ημέραν του μηνός, ταύτην την ημέραν εσχίσθησαν πάσαι αι πηγαί της μεγάλης αβύσσου, και οι καταρράκται των ουρανών ηνοιχθησαν. **12** Και έγεινεν ο υετός επί της γης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας. **13** Κατά την αυτήν ταύτην ημέραν εισήλθον ο Νώε, και οι υιοί του Νώε, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ, και η γυνή του Νώε, και αι τρεις γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτών, εις την κιβωτόν· **14** αυτοί, και πάντα τα ζώα κατά το είδος αυτών, και πάντα τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και πάντα τα ερπετά τα έρποντα επί της γης κατά το είδος αυτών, και πάντα τα πτηνά κατά το είδος αυτών, και παν πτερωτόν παντός είδους. **15** Και εισήλθον προς τον Νώε εις την κιβωτόν, δύο δύο από πάσης σαρκός ήτις έχει πνεύμα ζωής. **16** Και τα εισερχόμενα, άρσεν και θήλυ από πάσης σαρκός, εισήλθον, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός· και έκλεισεν ο Κύριος την κιβωτόν επάνω αυτού. **17** Και έγεινεν ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ημέρας επί της γής· και επληθύνθησαν τα ύδατα, και εσήκωσαν την κιβωτόν, και υψώθη υπεράνω της γης. **18** Και εκραταιούντο τα ύδατα, και επληθύνοντο σφόδρα επί της γής· και η κιβωτός εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. **19** Και τα ύδατα υπερεκραταιούντο σφόδρα επί της γής· και εσκεπάσθησαν πάντα τα όρη τα υψηλά τα υποκάτω παντός του ουρανού. **20** Δεκαπέντε πήχας υπεράνω υψώθησαν τα ύδατα, και εσκεπάσθησαν τα όρη. **21** Και απέθανε πάσα σαρξ κινουμένη επί της γης, των πτηνών και των κτηνών και των ζώων, και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης, και πας άνθρωπος. **22** Εκ πάντων των όντων επί της ξηράς, πάντα όσα είχαν πνοήν ζωής εις τους μυκτήρας αυτών,

απέθανον. **23** Και εξηλείφθη παν το υπάρχον επί του προσώπου της γης, από ανθρώπου έως κτήνους, έως ερπετού και έως πτηνού του ουρανού, και εξηλείφθησαν από της γής: έμνε δε μόνον ο Νώε, και όσα ήσαν μετ' αυτού εν τη κιβωτώ. **24** Και εκραταιούντο τα ύδατα επί της γης εκατόν πεντήκοντα ημέρας.

8 Και ενεθυμήθη ο Θεός τον Νώε, και πάντα τα ζώα, και πάντα τα κτήνη, τα μετ' αυτού εν τη κιβωτώ και διεβίβασεν ο Θεός άνεμον επί την γην, και τα ύδατα εστάθησαν. **2** Και εκλείσθησαν αι πηγαί της αβύσσου, και οι καταρράκται του ουρανού, και εκρατήθη ο νετός από των ουρανών. **3** Και εσύροντο τα ύδατα από της γης κατά συνέχαιαν· και ωλιγόστευον τα ύδατα μετά τας εκατόν πεντήκοντα ημέρας. **4** Και εκάθισεν η κιβωτός την δεκάτην εβδόμην του εβδόμου μηνός επί των ορέων Αραράτ. **5** Τα δε ύδατα ωλιγόστευον κατά συνέχαιαν έως του δεκάτου μηνός· την πρώτην του δεκάτου μηνός εκφάνησαν αι κορυφαί των ορέων. **6** Και μετά τεσσαράκοντα ημέρας ήνοιξεν ο Νώε την θυρίδα της κιβωτού, την οποίαν είχε κάμει· **7** και απέστειλε τον κόρακα, όστις εξελθών υπήγαινε και ήρχετο, εωσού εξηράνθησαν τα ύδατα από της γης. **8** Και απέστειλε την περιστεράν κατοπιν αυτού, διά να ιδη αν έπαυσαν τα ύδατα από προσώπου της γής· **9** και μη ευρίσκουσα η περιστέρα ανάπαυσιν των ποδών αυτής, επέστρεψε προς αυτόν εις την κιβωτόν, διότι τα ύδατα ήσαν επί του προσώπου πάσης της γής· και εκτείνας την χείρα αυτού, επέιασεν αυτήν και εισήγαγεν αυτήν προς εαυτόν εις την κιβωτόν. **10** Και ανέμεινεν έτι άλλας επτά ημέρας, και πάλιν απέστειλε την περιστεράν εκ της κιβωτού· **11** και επέστρεψε προς αυτόν η περιστέρα προς το εσπέρας, και ιδού, ήτο εν τω στόματι αυτής φύλλον ελαίας, απεσπασμένον· και εγνώρισεν ο Νώε ότι έπαυσαν τα ύδατα από της γης. **12** Και ανέμεινεν έτι άλλας επτά ημέρας, και απέστειλε την περιστεράν· και δεν επανέστρεψε πλέον προς αυτόν. **13** Κατά δε το εξακοσιοστόν πρώτον έτος του Νώε, την πρώτην του πρώτου μηνός, εξέλιπον τα ύδατα από της γής· και εσηκώσεν ο Νώε την στέγην της κιβωτού, και είδε, και ιδού, εξέλιπε το ύδωρ από προσώπου της γης. **14** Και την εικοστήν εβδόμην ημέραν του δευτέρου μηνός εξηράνθη η γή· **15** και ελάλησεν ο Θεός προς τον Νώε, λέγων, **16** Έξελθε εκ της κιβωτού, συ, και η γυνή σου, και οι υιοί σου, και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου· **17** πάντα τα ζώα τα μετά σου, από πάσης σαρκός, και πτηνά και κτήνη και παν ερπετόν έρπον επί της γης, εξάγαγε μετά σου, και αι πολυπλασιασθώσιν επί της γης, και αι αυήθηθώσι και αι πληθυνθώσιν επί της γης. **18** Και εξήλθεν ο Νώε, και οι υιοί αυτού, και η γυνή αυτού, και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτού· **19** πάντα τα ζώα, πάντα τα ερπετά και πάντα τα πτηνά, παν ό, τι κινείται επί της γης, κατά τα είδη αυτών, εξήλθον εκ της κιβωτού. **20** Και οικοδόμησεν ο Νώε θυσιαστήριον εις τον Κύριον· και έλαβεν από παντός κτήνους καθαρού, και από παντός πτηνού καθαρού, και προσέφερεν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου. **21** Και ωσφράνθη Κύριος οσμήν ευωδίας· και είπε Κύριος εν τη καρδιά αυτού, Δεν θέλω καταραστή πλέον την γην

εξ αιτίας του ανθρώπου· διότι ο λογισμός της καρδιάς του ανθρώπου είναι κακός εκ νηπιότητος αυτού· ουδέ θέλω πατάξει πλέον πάντα τα ζώοντα, καθώς έκαμον· **22** εν όσω μένει γη, σπορά και θερισμός, και ψύχος και καύμα, και θέρος και χειμών, και ημέρα και νυξ, δεν θέλουσι παύσει.

9 Και ευλόγησεν ο Θεός τον Νώε και τους υιούς αυτού· και είπε προς αυτούς, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γήν· **2** και ο φόβος σας και ο τρόμος σας θέλει είσθαι επί πάντα τα ζώα της γης, και επί πάντα τα πτηνά του ουρανού, επί παν ό, τι έρπει επί της γης, και επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης· εις τας χείρας σας εδόθησαν· **3** παν κινούμενον του οποίον ζη, θέλει είσθαι εις σας προς τροφήν· ως τον χλωρόν χόρτον έδωκα τα πάντα εις εσάς· **4** κρέας όμως με την ζωήν αυτού, με το αίμα αυτού, δεν θέλετε φάγει· **5** και εξάπαντος το αίμα σας, το αίμα της ζωής σας, θέλω εκζητήσει εκ της χειρός παντός ζώου θέλω εκζητήσει αυτό, και εκ της χειρός του ανθρώπου· εκ της χειρός παντός αδελφού αυτού θέλω εκζητήσει την ζωήν του ανθρώπου· **6** όστις χύση αίμα ανθρώπου, υπό ανθρώπου θέλει χυθή το αίμα αυτού· διότι κατ' εικόνα Θεού εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον· **7** σεις δε αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, πολλαπλασιάζεσθε επί της γης, και πληθύνεσθε επ' αυτής. **8** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε και προς τους υιούς αυτού μετ' αυτού, λέγων, **9** Και εγώ, ιδού, στήνω την διαθήκην μου προς εσάς, και προς το σπέρμα σας ύστερον από σάς· **10** και προς παν έμψυχον ζώον, το οποίον είναι με σας, εκ των πτηνών, εκ των κτηνών και εκ πάντων των ζώων της γης, τα οποία είναι με σας από παντός του εξελθόντος εκ της κιβωτού, έως παντός ζώου της γής· **11** και στήνω την διαθήκην μου προς εσάς και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φθειρή την γην. **12** Και είπεν ο Θεός, Τοúτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν εγώ κάμνω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενεάς αιωνίους· **13** θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής· **14** και όταν συννεφώσω νεφέλην επί της γης, θέλει φανή το τόξον εν τη νεφέλη· **15** και θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου, την μεταξύ εμού και υμών, και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης σαρκός· και τα ύδατα δεν θέλουσιν είσθαι πλέον εις κατακλυσμόν διά να εξαλειφώσι πάσαν σάρκα· **16** και το τόξον θέλει είσθαι εν τη νεφέλη· και θέλω βλέπει αυτό, διά να ενθυμώμαι την παντοτεινήν διαθήκην την μεταξύ Θεού και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης σαρκός ήτις είναι επί της γης. **17** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Τοúτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν έστίσα μεταξύ εμού και πάσης σαρκός ήτις είναι επί της γης. **18** Ήσαν δε οι υιοί του Νώε, οι εξελθόντες εκ της κιβωτού, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ. Ο δε Χαμ ήτο πατήρ του Χαναάν. **19** Οι τρεις ούτοι είναι οι υιοί του Νώε, και εκ τούτων διεσπάρησαν εις πάσαν την γην. **20** Και ήρχισεν ο Νώε να ήναι γεωργός και εφύτευσεν αμπελώνα· **21** και έπιεν εκ του οίνου και εμεθύσθη, και εγυμνώθη εν τη σκηνή αυτού. **22**

Και είδεν ο Χαμ, ο πατήρ του Χαναάν, την γύμνωσιν του πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἀνήγγειλε τούτο πρὸς τοὺς δύο ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔξω. **23** Καὶ ἰάφροντες ο ἤμαρ ο Ἰάφεθ το ἔνδυμα, ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τὰ δύο αὐτῶν νώτα· καὶ βαδίσαντες ὀπισθόνωτα, ἐσκέπασαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἦσαν πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν δὲν εἶδον. **24** Ἀνανήψας δὲ ο Νώε ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτοῦ, ἔμαθεν ὅσα ἔκαμεν αὐτὸν ο υἱὸς αὐτοῦ ο νεώτερος. **25** Καὶ εἶπεν, Ἐπικατάρatos ο Χαναάν· δούλος των δούλων θέλει εἶσθαι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. **26** Καὶ εἶπεν, Ἐυλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ. Καὶ ο Χαναάν θέλει εἶσθαι δούλος εἰς αὐτὸν· **27** ο Θεός θέλει πλατύνει το Ἰάφεθ, καὶ θέλει κατοικήσει εν ταις σκηναῖς του Σημ, ο δε Χαναάν θέλει εἶσθαι δούλος εἰς αὐτὸν· **28** Καὶ ἔζησεν ο Νώε μετὰ τὸν κατακλυσμόν τριακόσια πενήτηκοντα ἔτη. **29** Καὶ ἔγειναν πάσαι αι ἡμέραι του Νώε εννεακόσια πενήτηκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανε.

10 Καὶ αὐταὶ εἶναι αι γενεαλογίαι των υἱῶν του Νώε, Σημ, Χαμ καὶ Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτοὺς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. **2** Οἱ υἱοὶ του Ἰάφεθ ἦσαν Γομέρ, καὶ Μαγώγ, καὶ Μαδαῖ, καὶ Ἰαυάν, καὶ Θουβάλ, καὶ Μεσέχ, καὶ Θειράς. **3** Καὶ οἱ υἱοὶ του Γομέρ, Ἀσχενάζ, καὶ Ριφάθ, καὶ Θωγαρμά. **4** Καὶ οἱ υἱοὶ του Ἰαυάν, Ἐλεισά, καὶ Θαρσεῖς, Κιττείμ, καὶ Δωδανείμ. **5** Ἐκ τούτων ἐμοιράσθησαν αι νῆσοι των ἐθνῶν εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν· ἐκάστου κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, κατὰ τας φυλάς αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν. **6** Καὶ οἱ υἱοὶ του Χαμ, Χούς, καὶ Μισραῖμ, καὶ Φοῦθ, καὶ Χαναάν. **7** Καὶ οἱ υἱοὶ του Χούς, Σεβά, καὶ Αβιλά, καὶ Σαβθά, καὶ Ρααμά, καὶ Σαβθεκά· καὶ οἱ υἱοὶ του Ρααμά, Σεβά, καὶ Δαιδάν. **8** Καὶ ο Χούς ἐγέννησε τον Νεβρώδ· οὗτος ἤρχισε να ἦναι ἰσχυρός ἐπὶ τῆς γῆς· **9** αὐτός ἦτο ἰσχυρός κυνηγός ἐνώπιον του Κυρίου· διὰ τούτου λέγεται, Ὡς Νεβρώδ, ἰσχυρός κυνηγός ἐνώπιον του Κυρίου· **10** καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐστάθη Βαβυλὼν, καὶ Ἐρέχ, καὶ Ἀχάδ, καὶ Χαλνέ, εν τῇ γῇ Σενναάρ. **11** Ἐκ τῆς γῆς ἐκεῖνης ἐξῆλθεν ο Ἀσσοῦρ, καὶ ὠκοδόμησε τὴν Νινευή, καὶ τὴν πόλιν Ρεχωβῶθ, καὶ τὴν Χαλάχ, **12** καὶ τὴν Ρεσέν μεταξύ τῆς Νινευῆ καὶ τῆς Χαλάχ· αὕτη εἶναι ἡ πόλις η μεγάλη. **13** Καὶ ο Μισραῖμ ἐγέννησε τους Λουδεῖμ, καὶ τους Ἀναμείμ, καὶ τους Λεαβείμ, καὶ τους Ναφθουχείμ, **14** καὶ τους Πατρουσεῖμ, καὶ τους Χασλουχείμ, ἐκ των ὁποίων ἐξῆλθον οά Φιλιισταῖοι, καὶ τους Χαφθορεῖμ. **15** Καὶ ο Χαναάν ἐγέννησε τον Σιδώνα, πρωτότοκον αὐτοῦ, καὶ τον Χετταῖον, **16** καὶ τον Ἰεβουσαῖον, καὶ τον Ἀμορραῖον, καὶ τον Γεργεσαῖον, **17** καὶ τον Ευαῖον, καὶ τον Ἀρουχαῖον, καὶ τον Ἀσενναῖον, **18** καὶ τον Ἀρβάδιον, καὶ τον Σαμαραῖον, καὶ τον Ἀμαθαῖον. Καὶ μετὰ τούτου διεσπάρησαν αι φυλαὶ των Χαναανῶν. **19** Καὶ ἦσαν τὰ ὄρια των Χαναανῶν ἀπὸ Σιδώνος, καθὼς υπάγει τῆς εἰς Γέραρα, ἕως Γάζης, καὶ καθὼς υπάγει τῆς εἰς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ Ἀθαμά, καὶ Σεβείμ, ἕως Λασά. **20** Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ του Χαμ, κατὰ τας φυλάς αὐτῶν, κατὰ τας γλῶσσας αὐτῶν, εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν. **21** Καὶ εἰς τον Σημ, τον πατέρα πάντων των υἱῶν του Ἐβερ, τον ἀδελφὸν Ἰάφεθ του μεγαλητέρου, ἐγεννήθησαν καὶ εἰς αὐτὸν υἱοί. **22** Υἱοὶ του Σημ ἦσαν

Ἐλάμ, καὶ Ἀσσοῦρ, καὶ Ἀρφαξάδ, καὶ Λοῦδ, καὶ Ἀράμ. **23** Καὶ οἱ υἱοὶ του Ἀράμ, Ουζ, καὶ Ουλ, καὶ Γεθέρ, καὶ Μας. **24** Καὶ ο Ἀρφαξάδ ἐγέννησε τον Σαλά· καὶ ο Σαλά ἐγέννησε τον Ἐβερ. **25** Καὶ εἰς τον Ἐβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· το ὄνομα του ἐνός, Φαλέγ· διότι εν ταις ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ· καὶ το ὄνομα του ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἰοκτάν. **26** Καὶ ο Ἰοκτάν ἐγέννησε τον Ἀλμωδάδ, καὶ τον Σαλέφ, καὶ τον Ἀσαρμαβέθ, καὶ τον Ἰαράχ, **27** καὶ τον Ἀδωράμ, καὶ τον Ουζάμ, καὶ τον Δικλά, **28** καὶ τον Οβάλ, καὶ τον Ἀβιμαῖλ, καὶ τον Σεβά, **29** καὶ τον Οφείρ, καὶ τον Ἀβιλά, καὶ τον Ἰωβάβ· πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ του Ἰοκτάν. **30** Καὶ ἡ κατοικία αὐτῶν ἦτο ἀπὸ Μησά, καθὼς υπάγει τῆς εἰς Σεφαρά, ὄρος τῆς Ανατολῆς. **31** Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ του Σημ, κατὰ τας φυλάς αὐτῶν, κατὰ τας γλῶσσας αὐτῶν, εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν, κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν. **32** Αὐταὶ εἶναι αι φυλαὶ των υἱῶν του Νώε, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, εἰς τὰ ἔθνη αὐτῶν· καὶ ἐκ τούτων διεσπάρησαν τὰ ἔθνη ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τον κατακλυσμόν.

11 Καὶ ἦτο πάσα ἡ γῆ μιὰς γλώσσης καὶ μιὰς φωνῆς. **2** Καὶ ὅτε ἐκίνησαν ἀπὸ τῆς ανατολῆς, εἶρον πεδιάδα εν τῇ γῇ Σενναάρ· καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. **3** Καὶ εἶπεν ο εἰς πρὸς τον ἄλλον, Ἐλθετε, ἀς κάμωμεν πλίνθους, καὶ ἀς ψῆσωμεν αὐτάς εν πυρὶ· καὶ ἐχρησίμωμεν εἰς αὐτοὺς ἡ μὲν πλίνθος ἀντὶ πέτρας, ἡ δε ἄσφαλτος ἐχρησίμωμεν εἰς αὐτοὺς ἀντὶ πηλοῦ. **4** Καὶ εἶπον, Ἐλθετε, ἀς ὠκοδομήσωμεν εἰς εαυτοὺς πόλιν καὶ πύργον, του ὁποίου ἡ κορυφὴ να φθάνη ἕως του οὐρανοῦ· καὶ ἀς ἀποκτήσωμεν εἰς εαυτοὺς ὄνομα, μήπως διασπαρώμεν ἐπὶ του προσώπου πάσης τῆς γῆς. **5** Κατέβη δε ο Κύριος διὰ να ἴδῃ τὴν πόλιν καὶ τον πύργον, τον ὁποῖον ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ των ἀνθρώπων. **6** Καὶ εἶπεν ο Κύριος, Ἰδοῦ, εἰς λαός, καὶ πάντες ἔχουσι μίαν γλῶσσαν, καὶ ἤρχισαν να κάμνωσι τούτο· καὶ τῶρα δὲν θέλει ἐμποδισθῆ εἰς αὐτοὺς παν ὅ, τι σκοπεύουσι να κάμωσιν· **7** ἔλθετε, ἀς καταβῶμεν καὶ ἀς συγχύσωμεν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, διὰ να μὴ ἐννοῖ ο εἰς του ἄλλου τὴν γλῶσσαν. **8** Καὶ διεσκόρπισεν αὐτοὺς ο Κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ του προσώπου πάσης τῆς γῆς· καὶ ἔπαυσαν να ὠκοδομῶσι τὴν πόλιν. **9** Διὰ τούτου ὠνομάσθη το ὄνομα αὐτῆς Βαβέλ· διότι ἐκεῖ συνέχρεον ο Κύριος τὴν γλῶσσαν πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐκεῖθεν διεσκόρπισεν αὐτοὺς ο Κύριος ἐπὶ το πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. **10** Αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία του Σημ. Ο Σημ ἦτο ἐτῶν ἑκατὸν, ὅτε ἐγέννησε τον Ἀρφαξάδ δύο ἔτη μετὰ τον κατακλυσμόν· **11** καὶ ἔζησεν ο Σημ, ἀφοῦ ἐγέννησε τον Ἀρφαξάδ, πεντακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱός καὶ θυγατέρας. **12** Καὶ ο Ἀρφαξάδ ἔζησε τριάκοντα πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησε τον Σαλά· **13** καὶ ἔζησεν ο Ἀρφαξάδ, ἀφοῦ ἐγέννησε τον Σαλά, τετρακόσια τρία ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱός καὶ θυγατέρας. **14** Καὶ ο Σαλά ἔζησε τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τον Ἐβερ· **15** καὶ ἔζησεν ο Σαλά, ἀφοῦ ἐγέννησε τον Ἐβερ, τετρακόσια τρία ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱός καὶ θυγατέρας. **16** Καὶ ἔζησεν ο Ἐβερ τριάκοντα τέσσαρα ἔτη, καὶ ἐγέννησε τον Φαλέγ· **17** καὶ ἔζησεν ο Ἐβερ, ἀφοῦ ἐγέννησε τον Φαλέγ, τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱός καὶ θυγατέρας. **18** Καὶ ἔζησεν ο Φαλέγ τριάκοντα ἔτη,

και εγέννησε τον Ραγαύ· **19** και ἔζησεν ο Φαλέγ, αφού εγέννησε τον Ραγαύ, διακόσια εννέα ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **20** Και ἔζησεν ο Ραγαύ τριάκοντα δύο ἔτη, και εγέννησε τον Σερούχ· **21** και ἔζησεν ο Ραγαύ, αφού εγέννησε τον Σερούχ, διακόσια επτά ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **22** Και ἔζησεν ο Σερούχ τριάκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Ναχώρ· **23** και ἔζησεν ο Σερούχ, αφού εγέννησε τον Ναχώρ, διακόσια ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **24** Και ἔζησεν ο Ναχώρ εικοσιεννέα ἔτη, και εγέννησε τον Θάρα· **25** και ἔζησεν ο Ναχώρ, αφού εγέννησε τον Θάρα, εκατόν δεκαεννέα ἔτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **26** Και ἔζησεν ο Θάρα εβδομήκοντα ἔτη, και εγέννησε τον Ἄβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν. **27** Και αὕτη είναι η γενεαλογία του Θάρα εγέννησε τον Ἄβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν εγέννησε τον Λωτ. **28** Και απέθανεν ο Αρράν ενώπιον Θάρα του πατρός αυτού εν τω τόπῳ της γεννήσεως αυτού, εν Ουρ των Χαλδαιών. **29** Και ἔλαβον ο Ἄβραμ και ο Ναχώρ εις εαυτούς γυναίκας· το ὄνομα της γυναίκος του Ἄβραμ ἦτο Σάρα και το ὄνομα της γυναίκος του Ναχώρ, Μελχά, θυγάτηρ του Αρράν, πατρός Μελχά, και πατρός Ιεσχά. **30** Η δε Σάρα ἦτο στεῖρα, δεν εἶχε τέκνον. **31** Και ἔλαβεν ο Θάρα Ἄβραμ τον υἱόν αυτού και Λωτ τον υἱόν του Αρράν εγγονόν εαυτοῦ, και Σάραν την εαυτοῦ νύμφην, την γυναῖκα Ἄβραμ του υἱοῦ αυτού και ἐξήλθον ὁμοῦ ἀπό της Ουρ των Χαλδαιών, διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ἦλθον ἕως Χαρράν και κατώκησαν ἐκεῖ. **32** Και ἐγένιναν αι ἡμέραι του Θάρα διακόσια πέντε ἔτη και απέθανεν ο Θάρα εν Χαρράν.

12 Ο δε Κύριος εἶπε προς τον Ἄβραμ, Ἐξελθε εκ της γης σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του οἴκου του πατρός σου, εις την γην την ὁποίαν θέλω σοι δεῖξει· **2** και θέλω σε κάμει εις ἔθνος μέγα· και θέλω σε ἐμολογήσει, και θέλω μεγαλύνει το ὄνομα σου· και θέλει εἶσθαι εις εὐλογίαν· **3** και θέλω εὐλογῆσει τους εὐλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρροσθῆ· και θέλουσιν εὐλογηθῆ εν σοι πάσαι αι φυλαὶ της γης. **4** Και ὑπήγεν ο Ἄβραμ, καθώς εἶπε προς αὐτόν ο Κύριος και μετ' αὐτοῦ ὑπήγε και ο Λώτ· ο δε Ἄβραμ ἦτο ἠλικίας εβδομήκοντα πέντε ἐτών, ὅτε ἐξήλθεν ἀπό Χαρράν. **5** Και ἔλαβεν ο Ἄβραμ Σάραν την γυναῖκα αὐτοῦ, και Λωτ τον υἱόν του ἀδελφοῦ αὐτοῦ, και πάντα τα υπάρχοντα αὐτῶν ὅσα εἶχον ἀποκτήσει, και τους ἀνθρώπους τους ὁποίους εἶχον ἀποκτήσει εν Χαρράν, και ἐξήλθον διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ἦλθον εις την γην Χαναάν. **6** Και διεπέρασεν ο Ἄβραμ την γην ἐκείνην ἕως του τόπου Συγέμ, ἕως της δρυός Μορέχ· οι δε Χαναναῖοι τότε κατώκουν εν τη γη ταύτη. **7** Και ἐφάνη ο Κύριος εις τον Ἄβραμ και εἶπεν, Εἰς το σπέρμα σου θέλω δώσει την γην ταύτην. Και ἠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εις τον Κύριον, ὅστις ἐφάνη εις αὐτόν. **8** Και ἐκεῖθεν μετέβη προς το ὄρος, το κατά ἀνατολάς της Βαιθήλ, και ἔστησε την σκηνήν αὐτοῦ ἔχων την Βαιθήλ προς δυσμάς και την Γαί προς ἀνατολάς και ἠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και ἐπεκαλέσθη το ὄνομα του Κυρίου. **9** Και μετεσκήνωσεν ο Ἄβραμ, ὁδοιπορών

και προχωρών προς μεσημβρίαν. **10** Ἐγέννησε δε πείνα εν τη γη ταύτη· και κατέβη ο Ἄβραμ εις την Αἴγυπτον διά να παροικήσῃ ἐκεῖ· διότι ἡ πείνα ἦτο βαρεία εν τη γη. **11** Και ὅτε ἐπλησίαζε να εισέλθῃ εις την Αἴγυπτον, εἶπε προς Σάραν την γυναῖκα αὐτοῦ, Ἰδοῦ, γνωρίζω ὅτι εἶσαι γυνὴ εὐειδής· **12** θέλει συμβῆ λοιπόν, ὥστε καθώς σε ἴδωσιν οι Αἰγύπτιοι, θέλουσιν εἰπεῖ, Γυνὴ αὐτοῦ είναι αὕτη· και θέλουσι φονεῦσαι ἐμέ, σε δε θέλουσι φυλάξει ζώσαν. **13** Εἰπέ λοιπόν, ὅτι εἶσαι ἀδελφή μου, διά να γένη καλόν εις ἐμέ· ἐξ αἰτίας σου, και να φυλαχθῇ ἡ ζωὴ μου διά σε. **14** Και ὅτε εἰσῆλθεν ο Ἄβραμ εις την Αἴγυπτον, εἶδον οι Αἰγύπτιοι την γυναῖκα ὅτι ἦτο ὡραία σφόδρα. **15** Και οι ἄρχοντες του Φαραῶ εἶδον αὐτήν, και ἐπήνεσαν αὐτήν προς τον Φαραῶ και ἐλήφθη η γυνὴ εἰς την οἰκίαν του Φαραῶ. **16** Τον δε Ἄβραμ μετεχειρίσθησαν καλῶς δι' αὐτήν· και εἶχε πρόβατα και βόας και ὄνους και δούλους και δούλας και ὄνους θηλυκάς και καμήλους. **17** Και ἐπέφερον ο Κύριος ἐπὶ τον Φαραῶ και ἐπὶ τον οἶκον αὐτοῦ πλῆγας μεγάλας ἐξ αἰτίας Σάρας της γυναίκος του Ἄβραμ. **18** Ἐκάλεσε δε ο Φαραῶ τον Ἄβραμ, και εἶπε, Τι εἶναι τοῦτο, το ὁποῖον ἔκαμες εις ἐμέ; διά τι δεν μ' ἐφανέρωσας ὅτι αὕτη είναι γυνὴ σου; **19** διά τι εἶπας, Ἀδελφὴ μου είναι αὕτη; και ἔλαβον αὐτήν εις ἐμαυτόν διά γυναῖκα· και τώρα, ἰδοῦ ἡ γυνὴ σου· λάβε αὐτήν, και ὑπάγε. **20** Και διώρισεν ο Φαραῶ ἀνθρώπους εις αὐτόν· και συμπροέπεμψαν αὐτόν, και την γυναῖκα αὐτοῦ και πάντα ὅσα εἶχε.

13 Ἀνέβη δε ο Ἄβραμ ἐξ Αἰγύπτου, αὐτὸς και ἡ γυνὴ αὐτοῦ, και πάντα ὅσα εἶχε, και ο Λωτ μετ' αὐτοῦ, προς μεσημβρίαν. **2** Και ο Ἄβραμ ἦτο πλούσιος σφόδρα εις κτήνη, εις ἀργύριον και εις χρυσίον. **3** Και ὑπήγεν ὁδεῦν ἀπό μεσημβρίας ἕως Βαιθήλ ἕως του τόπου ὅπου ἦτο ἡ σκηνὴ αὐτοῦ το πρότερον μεταξύ Βαιθήλ και Γαί· **4** εις τον τόπον του θυσιαστηρίου, το ὁποῖον εἶχε κάμει ἐκεῖ καταρχὰς και ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ ο Ἄβραμ το ὄνομα του Κυρίου. **5** Και ο Λωτ ἀκόμη, ο συμπορευόμενος μετὰ του Ἄβραμ, εἶχε πρόβατα και βόας και σκηνάς. **6** Και δεν ἐχώρει αὐτούς ἡ γη διά να κατοικώσιν ὁμοῦ· διότι ἦσαν τα υπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ, και δεν ἠδύναντο να κατοικώσιν ὁμοῦ. **7** Και συνέβη ἕρις μεταξύ των ποιμένων των κτηνῶν του Ἄβραμ και των ποιμένων των κτηνῶν του Λώτ· οι δε Χαναναῖοι και οι Φερεζαῖοι κατώκουν τότε την γην. **8** Εἶπε δε ο Ἄβραμ προς τον Λωτ, Ἄς μη ἴναι, παρακαλῶ, ἕρις μεταξύ ἐμοῦ και σου και μεταξύ των ποιμένων μου και των ποιμένων σου· διότι ἀδελφοὶ εἴμεθα ἡμεῖς· **9** δεν είναι πάσα ἡ γη ἐμπροσθέν σου; διαχωρίσθη λοιπόν ἀπ' ἐμοῦ· ἐάν συ υπάγῃς εις τα ἀριστερά, ἐγὼ υπάγω εις τα δεξιά· και ἐάν συ εις τα δεξιά, ἐγὼ εις τα ἀριστερά. **10** Και ὑψώσας ο Λωτ τους ὀφθαλμούς αὐτοῦ, εἶδε πᾶσαν την περίχωρον του Ἰορδάνου, ὅτι ἐποτίζετο ὅλη προ του να καταστρέψῃ ο Κύριος τα Σάδομα και τα Γόμορρα, ὡς παράδεισος του Κυρίου, ὡς ἡ γη της Αἰγύπτου, ἕως να υπάγῃ τις εις Σηγώρ. **11** Και ἐκλεξεν εις ἐαυτόν ο Λωτ πᾶσαν την περίχωρον του Ἰορδάνου· και μετεσκήνωσεν ο Λωτ προς ἀνατολάς, και διεχωρίσθησαν ο εις ἀπό του ἄλλου. **12** Ο μεν Ἄβραμ κατώκησεν εν τη γη Χαναάν· ο δε Λωτ κατώκησε μεταξύ των πόλεων της περιχώρου,

και έστηκε τας σκηνάς αυτού έως Σοδόμων. **13** Οι δε άνθρωποι των Σοδόμων ήσαν κακοί και αμαρτωλοί σφόδρα ενώπιον του Κυρίου. **14** Και είπε Κύριος προς τον Άβραμ, αφού διεχωρίσθη ο Λωτ απ' αυτού, Ύψισον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ από τον τόπου όπου είσαι, προς άρκτον και μεσημβρίαν και ανατολήν και δύσιν· **15** διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις, εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου έως αιώνος· **16** και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την άμμον της γής· ώστε εάν δύναται τις να εξαριθμήση την άμμον της γης, θέλει αριθμηθή και το σπέρμα σου. **17** Σηκωθείς διόδουσον την γην εις τε το μήκος αυτής και εις το πλάτος αυτής· διότι εις σε θέλω δώσει αυτήν. **18** Και εσήκωσε την σκηνήν αυτού ο Άβραμ, και ελθών κατώκησε πλησίον των δρυών Μαμβρή, αίτινες είναι εν Χεβρών, και κωδομήσεν εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον.

14 Επί των ημερών δε του Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ, του Χοδολλογομόρ βασιλέως Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως εθνών, 2 έκαμον αυτοί πόλεμον μετά του Βερά βασιλέως Σοδόμων, και του Βαρσά βασιλέως Γομόρρων, του Σενναάβ βασιλέως Αδαμά, και του Σεμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ, και του βασιλέως της Βελά· αυτή είναι η Σηγώρ. **3** Πάντες ούτοι ηνώθησαν ομοῦ εν τη κοιλάδι Σιδδίμ ήτις είναι η αλυμρά θάλασσα. **4** Δώδεκα έτη εδούλευον εις τον Χοδολλογομόρ· εν δε τω δεκάτω τρίτω απεστάτησαν. **5** Και εν τω δεκάτω τετάρτω έτει ήλθεν ο Χοδολλογομόρ και οι βασιλείς οι μετ' αυτού, και επάταξαν τους Ραφαείμ εν Ασταρώθ-καρναίμ, και τους Ζουζείμ εν Αμ, και τους Εμμαίους εν Σαυή-κριαθαίμ, **6** και τους Χορραίους εν τω όρει αυτών Σηείρ έως της πεδιάδος Φαράν, ήτις είναι εν τη ερήμω. **7** Επέστρεψαν δε και ήλθον εις την Εν-μισπάτ ήτις είναι η Κάδης· και επάταξαν πάντα τον τόπον του Αμαλίη, και τους Αμορραίους τους κατοικοῦντας εν Ασασών-θαμάρ. **8** Εξήλθε δε ο βασιλεύς των Σοδόμων, και ο βασιλεύς των Γομόρρων, και ο βασιλεύς της Αδαμά, και ο βασιλεύς των Σεβωείμ, και ο βασιλεύς της Βελά, ήτις είναι η Σηγώρ· και συνεκρότησαν μάχην μετ' αυτών εν τη κοιλάδι Σιδδίμ, **9** μετά του Χοδολλογομορόρ βασιλέως Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως εθνών, και του Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, και του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ· τέσσαρες βασιλείς προς πέντε. **10** Η δε κοιλάς Σιδδίμ ήτο πλήρης φρεάτων ασφάλτου· ετράπησαν δε εις φυγήν οι βασιλείς των Σοδόμων και των Γομόρρων και έπεσον εκεί· οι δε εναπολειφθέντες εφυγον εις το όρος. **11** Και έλαβον πάντα τα υπάρχοντα των Σοδόμων και των Γομόρρων και πάσαν αυτών την ζωοτροφίαν, και ανεχώρησαν. **12** Έλαβον δε και τον Λωτ υιόν του αδελφού του Άβραμ, όστις κατώκει εν Σοδόμοις, και τα υπάρχοντα αυτού, και ανεχώρησαν. **13** Υπήγε δε τις εκ των διασωθέντων και απήγγειλε τούτο προς τον Άβραμ τον Εβραϊόν, όστις κατώκει πλησίον των δρυών Μαμβρή του Αμορραίου, αδελφού του Εσχώλ, και αδελφού του Ανήρ, οίτινες ήσαν σύμμαχοι του Άβραμ. **14** Ακούσας δε ο Άβραμ ότι ηχημαλώτισθη ο αδελφός αυτού, εφώπλισε τριακοσίους δεκαοκτώ εκ των δούλων αυτού, των

γεννηθέντων εν τη οικία αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω αυτών έως Δαν. **15** Και διαίρεσας τους εαυτού ώρμησε κατ' αυτών την νύκτα, αυτός και οι δούλοι αυτού, και επάταξεν αυτούς, και κατεδίωξεν αυτούς έως Χοβά ήτις είναι κατά τα αριστερά της Δαμασκού. **16** Και επανέφερε πάντα τα υπάρχοντα και έτι επανέφερε Λωτ τον αδελφόν αυτού και τα υπάρχοντα αυτού, έτι δε και τας γυναίκας και τον λαόν. **17** Εξήλθε δε ο βασιλεύς των Σοδόμων εις συνάντησιν αυτού, αφού επέστρεψεν από της καταστροφής του Χοδολλογομόρ και των βασιλέων των μετ' αυτού, εν τη κοιλάδι Σαυή ήτις είναι η κοιλάς του βασιλέως. **18** Και ο Μελχισεδέκ βασιλεύς Σαλήμ έφερεν έξω άρτον και οίνον· ήτο δε ιερεύς του Θεου του Υψίστου. **19** Και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ευλογημένος ο Άβραμ παρά του Θεού του Υψίστου, όστις έκτισε τον ουρανόν και την γήν· **20** και ευλογητός ο Θεός ο Ύψιστος όστις παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και Άβραμ έδωκεν εις αυτόν δέκατον από πάντων. **21** Και είπεν ο βασιλεύς των Σοδόμων προς τον Άβραμ, Δος μοι τους ανθρώπους, τα δε υπάρχοντα λάβε εις σεαυτόν. **22** Είπε δε ο Άβραμ προς τον βασιλέα των Σοδόμων, Εγώ ύψωσα την χείρα μου προς Κύριον, τον Θεόν τον Ύψιστον, όστις έκτισε τον ουρανόν και την γην, **23** ότι δεν θέλω λάβει από πάντων των ιδικών σου από κλωστής έως λωρίου υποδήματος, διά να μη είπης, Εγώ επλούτισα τον Αβραμ· **24** εκτός μόνον εκείνου το οποίον έφαγον οι νέοι, και της μερίδος των ανθρωπων των ελθόντων μετ' εμού, του Ανήρ του Εσχώλ και του Μαμβρή, ούτοι ας λάβωσι την μερίδα αυτών.

15 Μετά τα πράγματα ταύτα έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Άβραμ εν οράματι, λέγων, Μη φοβού, Αβραμ· εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου, ο μισθός σου θέλει είσθαι πολύς σφόδρα. **2** Και είπεν ο Άβραμ, Δέσποτα Κύριε, τι θέλεις δώσει εις εμέ, ενώ εγώ απέχρομαι άτεκνος, ο δε κληρονόμος της οικίας μου είναι ούτος ο εκ Δαμασκού Ελιέξερ; **3** Είπε προσέτι ο Άβραμ, Ιδού, δεν έδωκας εις εμέ σπέρμα· και ιδού, οικέτης μου θέλει με κληρονομήσει. **4** Και ιδού, λόγος Κυρίου έγενε προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει σε κληρονομήσει ούτος· αλλ' εκείνος όστις θέλει εξέλθει εκ των σπλάγχων σου, αυτός θέλει σε κληρονομήσει. **5** Και έφερεν αυτόν έξω και είπεν, Ανάβλεψον τώρα εις τον ουρανόν και αριθμήσον τα άστρα, εάν δύνασαι να εξαριθμήσης αυτά· και είπε προς αυτόν, Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου. **6** Και επίστευσεν εις τον Κύριον και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **7** Και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Κύριος όστις σε εξήγαγον εκ της Ουρ των Χαλδαιών, διά να σοι δώσω την γην ταύτην εις κληρονομίαν. **8** Ο δε είπε, Δέσποτα Κύριε, Πόθεν να γνωρίσω ότι θέλω κληρονομήσει αυτήν; **9** Και είπε προς αυτόν, Λάβε μοι δάμαλιν τριών ετών, και αίγα τριών ετών, και κριόν τριών ετών, και τρυγόνα, και περιστεράν. **10** Και έλαβεν εις αυτόν πάντα ταύτα, και διέσχισεν αυτά εις το μέσον, και έθεσεν έκαστον τμήμα απέναντι του ομοίου αυτού· τα πτηνά όμως δεν διέσχισε. **11** Κατέβησαν δε όρνεα επί τα πτώματα, και ο Άβραμ εδίωξεν αυτά. **12** Περί δε την δύσιν του ηλίου, επέπεσαν έκτασις επί

τον Αβραμ· και ιδού, φόβος σκοτεινός μέγας επιπίπτει επ' αυτόν. **13** Και είπεν ο Κύριος προς τον Άβραμ, Έξευρε βεβαίως ότι το σπέρμα σου θέλει παροικήσει εν γη ουχί εαυτών, και θέλουσι δουλωσαι αυτούς, και θέλουσι καταθλίψει αυτούς, τετρακόσια έτη. **14** το έθνος όμως, εις το οποίον θέλουσι δουλωθή, εγώ θέλω κρίνει· μετά δε ταύτα θέλουσιν εξέλθει με μεγάλα υπάρχοντα. **15** συ δε θέλεις απέλθει προς τους πατέρας σου εν ειρήνι· θέλεις ενταφιασθή εν γήρατι καλώ. **16** εν δε τη τετάρτη γενεά θέλουσιν επιστρέψει εδώ· διότι ακόμη δεν ανεπληρώθη η ανομία των Αμορραίων. **17** Ότε δε ο ήλιος έδουσε και έγεινε πυκνόν σκότος, ιδού, κάμιнос καπνίζουσα και λαμπάς πυρός ήτις διεπέρασε μεταξύ των διχοτομημάτων τούτων. **18** Την ημέραν εκείνην έκαμε διαθήκην ο Κύριος προς τον Άβραμ, λέγων, εις το σπέρμα σου έδωκα την γην ταύτην, από του ποταμού της Αιγύπτου έως του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού Ευφράτου. **19** τους Κεναίους, και τους Κενεζαίους, και τους Κεδμωναίους, **20** και τους Χετταίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ραφαεϊμ, **21** και τους Αμορραίους, και τους Χαναανίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Ιεβουσαίους.

16 Η δε Σάρα, η γυνή του Άβραμ, δεν ετεκνοποιεί εν αυτόν· είχε δε δούλην Αιγυπτίαν, ονομαζομένην Άγαρ. **2** και είπεν η Σάρα προς τον Άβραμ, Ιδού, ο Κύριος με απέκλεισε της τεκνοποιίας· είσελθε λοιπόν προς την δούλην μου, ίσως αποκτήσω τέκνον εξ αυτής. Υπήκουσε δε ο Άβραμ εις τον λόγον της Σάρας. **3** και έλαβεν η Σάρα η γυνή του Άβραμ την Άγαρ την Αιγυπτίαν, την δούλην αυτής, αφού ο Άβραμ είχε κατοικήσει δέκα έτη εν τη γη Χαναάν, και έδωκεν αυτήν εις Άβραμ τον άνδρα αυτής, διά να ήναι γυνή αυτού. **4** και εισήλθε προς την Άγαρ, και εκείνη συνέλαβε· και ότε είδεν ότι συνέλαβεν, η κυρία αυτής κατεφρονείτο ενώπιον αυτής. **5** και είπεν η Σάρα προς τον Άβραμ, Εξ αιτίας σου αδικούμαι. Εγώ έδωκα την δούλην μου εις τον κόλπον σου· και αφού είδεν ότι συνέλαβεν, εγώ κατεφρονήθη ενώπιον αυτής· ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμού και σου. **6** ο δε Άβραμ είπε προς την Σάραν, Ιδού, η δούλη σου είναι εις την χείρα σου· κάμε εις αυτήν όπως είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. και μετεχειρίσθη η Σάρα αυτήν κακώς, και εκείνη έφρυγεν από προσώπου αυτής. **7** Εύρε δε αυτήν άγγελος Κυρίου πλησίον πηγής ύδατος, εν τη ερήμω, πλησίον της πηγής κατά την οδόν Σούρ. **8** και είπεν, Άγαρ, δούλη της Σάρας, πόθεν έρχεσαι και που υπάγεις; Η δε είπεν, Από προσώπου Σάρας της κυρίας μου φεύγω. **9** και είπε προς αυτήν ο άγγελος του Κυρίου, Επιστρέψον προς την κυρίαν σου και ταπεινώθητι υπό τας χείρας αυτής. **10** Είπεν έτι ο άγγελος του Κυρίου προς αυτήν, Θέλω πληθύνει σφόδρα το σπέρμα σου, ώστε να μη αριθμηται διά το πλήθος. **11** και είπε προς αυτήν ο άγγελος του Κυρίου, Ιδού, συ είσαι έγκυος, και θέλεις γεννησει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισμαήλ· διότι ήκουσεν ο Κύριος την θλίψιν σου. **12** και ούτος θέλει είσθαι άνθρωπος άγριος· η χειρ αυτού θέλει είσθαι εναντίον πάντων, και η χειρ πάντων εναντίον αυτού· και κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού θέλει κατοικήσει. **13** και

εκάλεσεν Άγαρ το όνομα του Κυρίου του λαλούντος προς αυτήν, Συ Θεός όστις με είδες· διότι είπεν, Είδον έτι εγώ ενταύθα εκείνον όστις με είδε; **14** Διά τούτο ωνομάσθη το φρέαρ εκείνο, φρέαρ Λαχαί·ροφ· ιδού, και κείται μεταξύ Κάδης και Βαράδ. **15** και εγέννησεν η Άγαρ υιόν εις τον Αβραμ· και ο Άβραμ εκάλεσε το όνομα του υιού αυτού, τον οποίον εγέννησεν Άγαρ, Ισμαήλ. **16** Ήτο δε ο Άβραμ ογδοήκοντα εξ ετών, ότε η Άγαρ εγέννησεν τον Ισμαήλ εις τον Άβραμ.

17 και ότε ήτο ο Άβραμ ενενήκοντα εννέα ετών, εφάνη ο Κύριος εις τον Άβραμ και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι Θεός ο Παντοκράτωρ· περιπάτει ενώπιόν μου, και έσο τέλειος. **2** και θέλω στήσει την διαθήκην μου αναμέσον εμού και σου· και θέλω σε πληθύνει σφόδρα σφόδρα. **3** και έπεσεν ο Άβραμ επί πρόσωπον αυτού· και ελάλησε προς αυτόν ο Θεός, λέγων, **4** Εγώ, ιδού, η διαθήκη μου είναι προς σε· και θέλεις γείνει πατήρ πλήθους εθνών. **5** και δεν θέλει καλείσθαι πλέον το όνομά σου Άβραμ, αλλά το όνομά σου θέλει είσθαι Αβραάμ· διότι πατέρα πλήθους εθνών σε κατέστησα. **6** και θέλω σε αυξήσει σφόδρα σφόδρα, και θέλω σε καταστήσει εις έθνη, και βασιλείς θέλουσιν εξέλθει εκ σου. **7** και θέλω στήσει την διαθήκην μου αναμέσον εμού και σου, και του σπέρματός σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών, εις διαθήκην αιώνιον, διά να ήμαι Θεός εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σε. **8** και θέλω δώσει εις σε, και εις το σπέρμα σου μετά σε, την γην της παροικίας σου, πάσαν την γην Χαναάν, εις κατάσχυσιν αιώνιον· και θέλω είσθαι ο Θεός αυτών. **9** και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, συ δε την διαθήκην μου θέλεις φυλάξει, συ και το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών. **10** Αύτη είναι η διαθήκη μου την οποίαν θέτετε φυλάξει, αναμέσον εμού και υμών και του σπέρματός σου μετά σε· παν άρσεν υμών θέλει περιτέμνεσθαι. **11** και θέτετε περιτέμνει την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και θέλει είσθαι εις σημείον της διαθήκης μεταξύ εμού και υμών. **12** και παιδίον οκτώ ημερών θέλει περιτέμνεσθαι μεταξύ σας, παν άρσεν εις τας γενεάς υμών ο γεγεννημένος εν τη οικία, και ο αργυρώνητος εκ παντός ξένου, όστις δεν είναι εκ του σπέρματός σου. **13** θέλει εξάπαντος περιτέμνεσθαι ο γεγεννημένος εν τη οικία σου, και ο αργυρώνητός σου· και θέλει είσθαι η διαθήκη μου επί της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον. **14** και το απερίτμητον άρσεν, του οποίου δεν ήθελε περιτμηθή η σαρξ της ακροβυστίας αυτού, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτής· την διαθήκην μου παρεθή. **15** και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, Σάραν την γυναίκα σου, δεν θέλεις καλέσει πλέον το όνομα αυτής Σάραν, αλλά Σάρρα θέλει είσθαι το όνομα αυτής. **16** και θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλω προσέτι δώσει εις σε υιόν εξ αυτής· και θέλω ευλογήσει αυτήν, και θέλει γείνει μίητρ εθνών· βασιλείς λαών θέλουσιν εξέλθει εξ αυτής. **17** και έπεσεν ο Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού και εγέλασε, και είπεν εν τη καρδία αυτού, Εις άνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον; και η Σάρρα, γυνή ενενήκοντα ετών, θέλει γεννησει; **18** και είπεν ο Αβραάμ προς τον Θεόν, Είθε ο Ισμαήλ να ζήση ενώπιόν σου. **19** και είπεν ο Θεός, Να η γυνή σου Σάρρα

θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισαάκ· και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, και προς το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν· **20** περί δε του Ισμαήλ σου εισήκουσα· Ιδού, ευλόγησα αυτόν, και θέλω αυξήσει αυτόν, και θέλω πληθύνει αυτόν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα άρχοντας θέλει γεννήσει, και θέλω κάμει αυτόν έθνος μέγα· **21** αλλά την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις σε το ερχόμενον έτος, εν τω αυτώ τούτω καιρώ. **22** Αφού δε ετελείωσε να λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από του Αβραάμ. **23** Και έλαβεν ο Αβραάμ Ισμαήλ τον υιόν αυτού, και πάντας τους γεγεννημένους εν τη οικία αυτού, και πάντας τους αργυρωήτους αυτού, παν άρσεν των ανθρώπων της οικίας του Αβραάμ, και περιέτεμε την σάρκα της ακροβυστίας αυτών την αυτήν εκείνην ημέραν, καθώς είπε προς αυτόν ο Θεός. **24** Ο δε Αβραάμ ήτο ενενήκοντα εννέα ετών, ότε περιετιμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. **25** Ισμαήλ δε ο υιός αυτού ήτο δεκατριών ετών, ότε περιετιμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. **26** Την αυτήν εκείνην ημέραν περιετιμήθη ο Αβραάμ, και Ισμαήλ ο υιός αυτού· **27** και πάντες οι άνθρωποι της οικίας αυτού, οι γεγεννημένοι εν τη οικία, και οι εξ αλλογενών αργυρώνητοι περιετιμήθησαν μετ' αυτού.

18 Και εφάνη εις αυτόν ο Κύριος εις τας δρυς Μαμβρή, εν ώ εκάθητο εν τη θύρα της σκηνής εις το καύμα της ημέρας. **2** Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε και ιδού, τρεις άνδρες ιστάμενοι έμπροσθεν αυτού· και ως είδεν, έδραμεν εις προσυπάντησιν αυτών από της θύρας της σκηνής, και προσεκύνησεν έως εδάφους· **3** και είπε, Κύριέ μου, εάν εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, μη παρέλθης, παρακαλώ, τον δούλον σου· **4** ας φερθή, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ, και νίψατε τους πόδας σας, και αναπαύθητε υπό το δένδρον· **5** και εγώ θέλω φέρει ολίγον άρτον, και στηρίζατε την καρδίαν σας· έπειτα θέλετε παρέλθει· επειδή διά τούτο επεράσατε προς τον δούλον σας· οι δε είπον, Κάμε ούτω, καθώς είπας. **6** Και έσπευσεν ο Αβραάμ εις την σκηνήν προς την Σάρραν και είπε, Σπεύσον ζύμωσον τρία μέτρα σεμιδάλευς, και κάμε εγκρυφιάς. **7** Ο δε Αβραάμ έδραμεν εις τους βόας, και έλαβε μοσχάριον απαλόν και καλόν, και έδωκεν εις τον δούλον· ο δε έσπευσε να ετοιμάση αυτό· **8** έπειτα έλαβε βούτυρον και γάλα και το μοσχάριον, το οποίον ητοίμασε, και έθεσεν έμπροσθεν αυτών· αυτοί δε ιστάτο πλησίον αυτών υπό το δένδρον, και αυτοί έφαγον. **9** Είπον δε προς αυτόν, Που είναι Σάρρα η θυγάτηρ σου; Ο δε είπεν, Ιδού, εν τη σκηνή. **10** Και είπεν, Εξάπαντος θέλω επιστρέψει προς σε κατά τον αυτόν τούτον καιρόν του έτους και ιδού, Σάρρα η θυγάτηρ σου θέλει έχει υιόν. Η δε Σάρρα ήκουσεν εν τη θύρα της σκηνής ήτις ήτο όπισθεν αυτού. **11** Ο δε Αβραάμ και η Σάρρα ήσαν γέροντες, προβεβηκότες εις ηλικίαν· εις την Σάρραν είχαν παύσει να γίνωνται τα γυναικεία. **12** Εγέλασε δε η Σάρρα καθ' εαυτήν λέγουσα, Αφού εγήρασα, θέλει γείνει εις εμέ ηδονή και ο κύριός μου γέρον; **13** Και είπε Κύριος προς τον Αβραάμ, Διά τι εγέλασεν η Σάρρα, λέγουσα, Αφού εγώ εγήρασα, θέλω τώνοντι γεννήσει; **14** είναι τι αδύνατον εις τον Κύριον; εν τω ωριμένω

καιρώ θέλω επιστρέψει προς σε κατά τον αυτόν τούτον καιρόν του έτους, και η Σάρρα θέλει έχει υιόν. **15** Τότε η Σάρρα ηρηνήθη λέγουσα, δεν εγέλασα· διότι εφοβήθη. Ο δε είπεν, Ουχι, αλλ' εγέλασας. **16** Σηκωθέντες δε εκείθεν οι άνδρες διευθύνθησαν προς τα Σόδομα· και ο Αβραάμ επορεύετο μετ' αυτών διά να συμπρόεμψη αυτούς. **17** Και είπε Κύριος, θέλω κρύψει εγώ από του Αβραάμ ό, τι κάμνω; **18** ο δε Αβραάμ θέλει εξάπαντος γείνει έθνος μέγα και δυνατόν και θέλουσιν ευλογηθή εις αυτόν πάντα τα έθνη της γής· **19** επειδή γνωρίζω αυτόν ότι θέλει διατάξει προς τους υιούς αυτού και προς τον οίκον αυτού, μεθ' εαυτόν, και θέλουσι φυλάξει την οδόν του Κυρίου, διά να πράττωσι δικαιοσύνην και κρίσιν, ώστε να επιφέρει ο Κύριος επί τον Αβραάμ τα όσα ελάλησε προς αυτόν. **20** Είπε δε Κύριος, Η κραυγή των Σοδόμων και των Γομόρρων επλήθυνε, και η αμαρτία αυτών βαρεία σφόδρα· **21** θέλω λοιπόν καταβή και θέλω ιδεί αν έπραξαν ολοκλήρως κατά την κραυγήν την ερχομένην προς εμέ· και θέλω γνωρίσει, αν ουχι. **22** Και αναχωρήσαντες εκείθεν οι άνδρες υπήγον προς τα Σόδομα· ο δε Αβραάμ ιστάτο έτι ενώπιον του Κυρίου. **23** Και πλησιάσας ο Αβραάμ είπε, Μήπως θέλεις απολέσει τον δικαίον μετά του ασεβούς; **24** εάν ήναι πενήτηκοντα δικαίοι εν τη πόλει, θέλεις άρα γε απολέσει αυτούς; και δεν ήθελες συγχωρήσει εις τον τόπον διά τους πενήτηκοντα δικαίους, τους εν αυτώ; **25** μη γνώτω ποτέ συ να πράξης τοιούτον πράγμα, να θανατώσης δικαίον μετά ασεβούς, και ο δικαίος να ήναι ως ο ασεβής μη γένοιτο ποτέ εις σε ο κρίνων πάσαν την γην δεν θέλει κάμει κρίσιν; **26** Είπε δε Κύριος, Εάν εύρω εν Σοδόμοις πενήτηκοντα δικαίους εν τη πόλει, θέλω συγχωρήσει εις πάντα τον τόπον δι' αυτούς. **27** Και αποκριθείς ο Αβραάμ είπεν, Ιδού, τώρα ετόλμησα να ομιλήσω να Κυρίόν μου, εν ώ είμαι γη και σποδός· **28** εάν λείψωσι πέντε εκ των πενήτηκοντα δικαίων, θέλεις απολέσει πάσαν την πόλιν εξ αιτίας των πέντε; Και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν εάν εύρω εκεί τεσσαράκοντα πέντε. **29** Και προσέθεσεν έτι ο Αβραάμ να λαλήη προς αυτόν, και είπεν, Εάν ευρεθώσιν εκεί τεσσαράκοντα; Και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των τεσσαράκοντα. **30** Και είπεν ο Αβραάμ, Ας μη παροξυνθή ο Κύριός μου εάν έτι λαλήσω· εάν ευρεθώσιν εκεί τριάκοντα; Και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν εάν εύρω εκεί τριάκοντα. **31** Και είπεν ο Αβραάμ, Ιδού, τώρα ετόλμησα να λαλήσω προς τον Κύριόν μου· εάν ευρεθώσιν εκεί είκοσι; και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των είκοσι. **32** Και είπεν ο Αβραάμ, Ας μη παροξυνθή ο Κύριός μου, εάν λαλήσω έτι άπαξ· εάν ευρεθώσιν εκεί δέκα; και είπε, Δεν θέλω απολέσει αυτήν χάριν των δέκα. **33** Και ανεχώρησεν ο Κύριος, αφού έπαυσε να λαλή προς τον Αβραάμ· και ο Αβραάμ επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

19 Ηλθον δε οι δύο άγγελοι εις τα Σόδομα το εσπέρας και εκάθητο ο Λωτ παρά την πύλην των Σοδόμων· ιδών δε ο Λωτ, εσηκώθη εις συνάντησιν αυτών και προσεκύνησεν επί πρόσωπον έως εδάφους· **2** και είπεν, Ιδού, κύριό μου, εκκλίνατε, παρακαλώ, προς την οικίαν του δούλου σας, και διανυκτερεύσατε και πλύνατε τους πόδας σας· και σηκωθέντες πρωϊ, θέλετε υπάγει εις

την οδόν σας· οι δε είπον, Ουχί, ἀλλ' ἐν τη πλατεία θέλομεν διανυκτερεύσει. **3** Αφού δε εβίασεν αυτούς πολύ, ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς συμπόσιον, καὶ ἔψησεν ἄζυμα καὶ ἔφαγον. **4** Πρὶν δε κοιμηθῶσιν, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ ἄνδρες τῶν Σοδόμων, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, νεοὶ καὶ γέροντες, ἅπας ο ἰσὸς ομοῦ πανταχόθεν· **5** καὶ ἔκραζον πρὸς τὸν Λωτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Που εἶσαι οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σε τὴν νύκτα; ἔκβαλε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, διὰ να γνωρίσωμεν αὐτούς. **6** Ἐξήλθε δε ο Λωτ πρὸς αὐτούς εἰς τὸ πρόθυρον, καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτοῦ, **7** καὶ εἶπε, Μη, ἀδελφοί μου, μη πράξῃτε τοιοῦτον κακόν· **8** ἰδοῦ, ἔχω δύο θυγατέρας αἰτινες δεν ἐγνωρίσαν ἄνδρα· να σας φέρω λοιπόν αὐτάς ἔξω· καὶ κάμετε εἰς αὐτάς, ὡς φανή εἰς εσᾶς ἀρεστόν· μόνον εἰς τὸς ἄνδρας τούτους μη πράξῃτε μηδέν, ἐπειδὴ διὰ τοῦτο εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκίαν τῆς στέγης μου. **9** Οἱ δε εἶπον, Φύγε ἀπ' ἐκεῖ. Καὶ εἶπον, οὗτος ἦλθε διὰ να παροικήσῃ· θέλει να γείνη καὶ κριτής; τῶρα θέλομεν κατοποιήσῃ σε μάλλον παρά ἐκείνους. **Και εβίαζον τὸν ἄνθρωπον τὸν Λωτ καθ' ὑπερβολήν, καὶ ἐπλησίασαν διὰ να συντρίψωσι τὴν θύραν·** **10** Ἐκτείναντες δε οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἔσυραν τὸν Λωτ πρὸς εαυτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἔκλεισαν τὴν θύραν· **11** τοὺς δε ἄνθρωπους, τοὺς ὄντας εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἐκτύπησαν με ἀορασίαν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὥστε ἀπέκαμον ζητούντες τὴν θύραν. **12** Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Λωτ, Ἐχεις ἐδῶ ἄλλον τινά; γαμβρόν υἱὸς ἢ θυγατέρας ἢ ὄντινα ἄλλον ἔχεις ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε αὐτούς ἐκ τοῦ τόπου· **13** διότι ἡμεῖς καταστρέφομεν τὸν τόπον τούτον, ἐπειδὴ ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐμεγάλυνεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς ο Κύριος διὰ να καταστρέψωμεν αὐτόν. **14** Ἐξήλθε λοιπόν ο Λωτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβρούς αὐτοῦ, τοὺς μέλλοντας να λάβωσι τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Σηκώθητε, ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου· διότι καταστρέφει ο Κύριος τὴν πόλιν. Ἀλλ' ἐφάνη εἰς τοὺς γαμβρούς αὐτοῦ ὡς ἀστεϊζόμενος. **15** Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἀγνή, ἐβίαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λωτ, λέγοντες· Σηκώθητι, λάβε τὴν γυναῖκα σου καὶ τὰς δύο σου θυγατέρας, τὰς ευρισκομένας ἐδῶ, διὰ να μη συναπολεσθῆς καὶ συ ἐν τῇ ανομίᾳ τῆς πόλεως. **16** Ἐπειδὴ δε ἐβράδυνεν, οἱ ἄνδρες πιάσαντες τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τῆς γυναϊκὸς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, διότι ἐσπλαγγνίσθη αὐτόν ο Κύριος, ἐξήγαγον αὐτόν καὶ ἔθεσαν αὐτόν ἔξω τῆς πόλεως. **17** Καὶ ὅτε ἐξήγαγον αὐτούς ἔξω, εἶπεν ο Κύριος, Διάσωσον τὴν ζωὴν σου· μη περιβλέψῃς ὀπίσω σου, καὶ μη σταθῆς καθ' ὅλην τὴν περιχώρον· διασώθητι εἰς τὸ ὄρος, διὰ να μη ἀπολεσθῆς. **18** Καὶ εἶπεν ο Λωτ πρὸς αὐτούς, Μη, παρακαλῶ, Κύριε· **19** ἰδοῦ, ο δούλός σου εὔρηκε χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐμεγάλυνας τὸ ἔλεός σου, το ποῖον ἔκαμες πρὸς ἐμέ, φυλάττων τὴν ζωὴν μου· ἀλλ' ἐγὼ δεν θέλω δυνηθῆ να διασωθῶ εἰς τὸ ὄρος, μήπως με προφθᾷση το κακόν καὶ ἀποθάνω· **20** ἰδοῦ, παρακαλῶ, ἡ πόλις αὕτη εἶναι πλησίον ὥστε να καταφύγω ἐκεῖ, καὶ εἶναι μικρά· ἐκεῖ, παρακαλῶ, να διασωθῶ· δεν εἶναι μικρά; καὶ θέλει ζῆσει ἡ ψυχὴ μου. **21** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Κύριος, Ἰδοῦ, ἐπήκουσά σου καὶ εἰς τὸ πράγμα

τούτο, να μη καταστρέψω τὴν πόλιν, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάλησας· **22** τάχυνον, διασώθητι ἐκεῖ· διότι δεν θέλω δυνηθῆ να κάμω οὐδέν, ἐωσοῦ φθᾷσης ἐκεῖ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε το ὄνομα τῆς πόλεως Σηγῶρ. **23** Ο ἦλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτε ο Λωτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγῶρ. **24** Καὶ ἔβρεξεν ο Κύριος ἐπὶ τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα θεῖον καὶ πυρ παρά Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· **25** καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πάντα τὰ περιχώρου καὶ πάντα τὰς τοσούτους τῶν πόλεων καὶ τὰ φωτὰ τῆς γῆς. **26** Ἀλλ' γυνὴ αὐτοῦ περιβλέψασα ὀπίσθεν αὐτοῦ ἔγεινε στήλη ἄλατος. **27** Ο δε Ἀβραάμ σηκωθείς ἐνωρίς το πρωτῆ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶχε σταθῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· **28** καὶ βλέψας ἐπὶ τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ ἐφ' ὅλην τὴν γῆν τῆς περιχώρου, εἶδε, καὶ ἰδοῦ, ἀνέβαινε καπνὸς ἀπὸ τῆς γῆς, ὡς καπνὸς καμίνου. **29** Οὕτω λοιπόν, ὁ ο Θεὸς κατέστρεψε τὰς πόλεις τῆς περιχώρου, ἐνεθυμήθη ο Θεὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐξαπέστειλε τὸν Λωτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ὅτε κατέστρεψε τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας κατῶκει ο Λωτ. **30** Ἀνέβη δε ο Λωτ ἀπὸ Σηγῶρ καὶ κατῶκησεν ἐν τῷ ὄρει, καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ, διότι ἐφοβήθη να κατοικήσῃ ἐν Σηγῶρ· καὶ κατῶκησεν ἐν σπηλαίῳ, αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ. **31** Καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ο πατήρ ἡμῶν εἶναι γέρων, καὶ ἄνθρωπος δεν εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ να εἰσελθῆ πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν συνθήσαν ἀπάσης τῆς γῆς· **32** εἰθῆ, ἀς ποτίσωμεν τὸν πατέρα, ἡμῶν οἶνον, καὶ ἀς κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀς ἀναστήσωμεν σπέρμα ἐκ τοῦ πατρός ἡμῶν. **33** Ἐπότισαν λοιπόν τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα· καὶ εἰσῆλθεν ἡ πρεσβυτέρα καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρός αὐτῆς· καὶ ἐκεῖνος δεν ἐνόησεν οὔτε πότε ἐπλαγίασεν αὐτή, καὶ πότε ἐσηκώθη. **34** Καὶ τὴν ἐπαύριον εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν, Ἰδοῦ, ἐγὼ ἐκοιμήθην χθές τὴν νύκτα μετὰ τοῦ πατρός ἡμῶν· ἀς ποτίσωμεν αὐτόν οἶνον καὶ τὴν νύκτα ταύτην, καὶ εἰσελθούσα συ, κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀς ἀναστήσωμεν σπέρμα ἐκ τοῦ πατρός ἡμῶν. **35** Ἐπότισαν λοιπόν καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον, καὶ σηκωθείσα ἡ νεωτέρα, ἐκοιμήθη μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνος δεν ἐνόησεν οὔτε πότε ἐπλαγίασεν αὐτή, καὶ πότε ἐσηκώθη. **36** Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες τοῦ Λωτ ἐκ τοῦ πατρός αὐτῶν. **37** Καὶ ἐγέννησεν ἡ πρεσβυτέρα υἱόν καὶ ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ· οὗτος εἶναι ο πατήρ τῶν Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον. **38** Ἐγέννησε δε καὶ ἡ νεωτέρα υἱόν καὶ ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Βεν-αμμὶ· οὗτος εἶναι ο πατήρ τῶν Ἀμμωνιτῶν ἕως τῆς σήμερον.

20 Καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν ο Ἀβραάμ εἰς τὴν γῆν τὴν πρὸς μεσημβρίαν, καὶ κατῶκησε μεταξύ Κάδης καὶ Σούρ· καὶ παρῶκησεν ἐν Γεράροις. **2** Καὶ εἶπεν ο Ἀβραάμ περὶ Σάρρας τῆς γυναϊκὸς αὐτοῦ, Ἀδελφῆ μου εἶναι. Ἔστειλε δε Ἀβιμέλεχ ο βασιλεὺς τῶν Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν. **3** Καὶ ἦλθεν ο Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ κατ' ὄναρ τὴν νύκτα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοῦ, συ ἀποθνήσκεις ἐξ αἰτίας τῆς γυναϊκὸς, τὴν ὁποῖαν ἔλαβες· διότι εἶναι νενυμφευμένη με ἄνδρα. **4** Ο δε Ἀβιμέλεχ δεν εἶχε πλησιάσει εἰς αὐτήν· καὶ εἶπε, Κύριε, ἤθελες φονεῦσαι ἔθνος ἐτι καὶ δίκαιον; **5** δεν μοι εἶπεν

αυτός, Αδελφή μου είναι; και αυτή πάλιν, αυτή είπεν, Αδελφός μου είναι. Εν ευθύτητι της καρδιάς μου και εν καθαρότητι των χειρών μου έπραξα τούτο. **6** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός κατ' όναρ, Και εγώ εννώρισα ότι εν ευθύτητι της καρδιάς σου έπραξας τούτο· όθεν και εγώ σε εμπόδισα από του να αμαρτήσης εις εμέ· διά τούτο δεν σε αφήκα να εγγίσης αυτήν· **7** τώρα λοιπόν απόδος την γυναίκα προς τον άνθρωπον, διότι είναι ζήση· και θέλει προσευχηθή υπέρ σου και θέλεις κρίσει· αλλ' εάν δεν αποδώσης αυτήν, έξευρε ότι εξάπαντος θέλεις αποθάνει, συ και πάντα όσα έχεις. **8** Σηκωθείς δε ο Αβιμέλεχ ενωρίς το πρωί, εκάλεσε πάντας τους δούλους αυτού, και ελάλησε πάντας τους λόγους τούτους εις επήκουσιν αυτών· και εφοβήθησαν οι άνθρωποι σφόδρα. **9** Και εκάλεσεν ο Αβιμέλεχ τον Αβραάμ και είπε προς αυτόν, Τι έπραξας εις ημάς; και τι αμάρτημα έπραξα εις σε, ώστε επέφερες επ' εμέ και επί το βασιλείον μου, αμαρτίαν μεγάλην; έπραξας εις εμέ πράγμα, το οποίον δεν έπρεπε ναπραχθή. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είδες, ώστε να πράξης του πράγμα τούτο; **11** Και είπεν ο Αβραάμ, Επειδή εγώ είπον, Βέβαια δεν είναι φόβος Θεού εν τω τόπω τούτω και θέλουσι με φονεύσει διά την γυναίκα μου· **12** και όμως αληθώς αδελφή μου είναι, θυγάτηρ του πατρός μου, αλλ' ουχί θυγάτηρ της μητρός μου· και έγεινε γυνή μου. **13** και ότε με έκαμεν ο Θεός να εξέλθω εκ του οίκου του πατρός μου, είπον προς αυτήν, Ταύτην την χάριν θέλεις κάμει εις εμέ· εις πάντα τόπον όπου αν υπάγωμεν, λέγε περί εμού, Ούτος είναι αδελφός μου. **14** Και έλαβεν ο Αβιμέλεχ πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας, και έδωκεν εις τον Αβραάμ, και απέδωκεν εις αυτόν Σάρραν την γυναίκα αυτού. **15** και είπεν ο Αβιμέλεχ, Ιδού, η γη μου έμπροσθέν σου, κατοίκησον όπου σοι αρέσκει. **16** Και προς την Σάρραν είπεν, Ιδού, έδωκα χίλια αργύρια εις τον αδελφόν σου· ιδού, αυτός είναι εις σε σκέπη των οφθαλμών προς πάντας τους μετά σου και προς πάντας τους άλλους. Ούτως αυτή επεπλήχθη. **17** Προσηύχθη δε ο Αβραάμ προς τον Θεόν και εθεράπευσεν ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναίκα αυτού και τας θεραπαίνας αυτού, και ετεκνοποίησαν. **18** διότι ο Κύριος είχε κλείσει διόλου πάσαν μήτραν εν τη οικία του Αβιμέλεχ, εξ αιτίας Σάρρας της γυναικός του Αβραάμ.

21 Και επεσκέφθη ο Κύριος την Σάρραν, ως είπε· και έκαμεν ο Κύριος εις την Σάρραν, ως ελάλησε. **2** Και συνέλαβεν η Σάρρα, και εγέννησεν εις τον Αβραάμ υιόν εν τω γήρατι αυτού· κατά τον καιρόν, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός. **3** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του υιού αυτού, του γεννηθέντος εις αυτόν, τον οποίον η Σάρρα εγέννησεν εις αυτόν, Ισαάκ. **4** Περιέτεμε δε ο Αβραάμ τον υιόν αυτού Ισαάκ την ογδόην ημέραν, ως προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός. **5** Ήτο δε ο Αβραάμ εκατόν ετών, ότε εγεννήθη εις αυτόν Ισαάκ ο υιός αυτού. **6** Και είπεν η Σάρρα, Ο Θεός με έκαμε να γελώ· όστις ακούση, θέλει γελά μετ' εμού. **7** Και είπε, Τις ήθελεν ειπεί προς τον Αβραάμ, ότι ήθελε θηλάσει τέκνα η Σάρρα; επειδή εγέννησα υιόν εν τω γήρατι αυτού. **8** Το δε παιδίον ηύξησε και απεγαλακτίσθη

και έκαμεν ο Αβραάμ μέγα συμπόσιον, καθ' ην ημέραν απεγαλακτίσθη ο Ισαάκ. **9** Και είδεν η Σάρρα τον υιόν της Άγαρ της Αιγυπτίας, τον οποίον εγέννησεν εις τον Αβραάμ, περιγελόντα τον Ισαάκ. **10** Και είπε προς τον Αβραάμ, Δίωξον την δούλην ταύτην και τον υιόν αυτής· διότι δεν θέλει κληρονομήσει ο υιός της δούλης ταύτης μετά του υιού μου, του Ισαάκ. **11** Εφάνη δε σκληρόν σφόδρα το πράγμα εις τους οφθαλμούς του Αβραάμ περί του υιού αυτού. **12** Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, Ας μη φανή σκληρόν εις τους οφθαλμούς σου περί του παιδίου και περί της δούλης σου· κατά πάντα όσα είπη προς σε η Σάρρα, άκουε τους λόγους αυτής· διότι εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα· **13** και τον υιόν δε της δούλης εις έθνος θέλω καταστήσει αυτόν· διότι είναι σπέρμα σου. **14** Σηκωθείς δε ο Αβραάμ ενωρίς το πρωί, έλαβεν άρτους και ασκόν ύδατος και έδωκεν εις την Άγαρ, επιθέσας αυτά επί τον ώμον αυτής, και το παιδίον, και απέπεμφεν αυτήν. Η δε αναχωρήσασα περιεπλανάτο εν τη ερήμω Βηρ-σαβεέ. **15** Και αφού ετελείωσε το ύδωρ από του ασκού, έρριψε το παιδίον υποκάτω ενός θάμνου· **16** και ελθούσα εκάθισεν απέναντι, μακράν έως τόξου βολής· διότι είπε, να μη ιδω τον θάνατον του παιδίου. Και εκάθισεν απέναντι και ύψωσε την φωνήν αυτής και έκλαυσεν. **17** Εισήκουσε δε ο Θεός την φωνήν του παιδίου· και εφώνησεν άγγελος Θεού προς την Άγαρ εκ του ουρανού, και είπε προς αυτήν, Τι έχεις, Άγαρ; μη φοβού· διότι ήκουσεν ο Θεός την φωνήν του παιδίου εκ του τόπου ένθα κείται· **18** σηκώθητι, λάβε το παιδίον, και κράτει αυτό με την χείρα σου· διότι θέλω καταστήσει αυτό εις έθνος μέγα. **19** Και ήνοιξεν ο Θεός τους οφθαλμούς αυτής, και ιδούσα φρέαρ ύδατος υπήγε εντός της σπηλιάς· και έγέννησε τον ασκόν ύδωρ, και έπίστρεψε το παιδίον. **20** Και ήτο ο Θεός μετά του παιδίου, και ηύξησε, και κατώκησεν εν τη ερήμω και έγεινε τοξότης. **21** Και κατώκησεν εν τη ερήμω Φαράν· και η μήτηρ αυτού έλαβεν εις αυτόν γυναίκα εκ γης Αιγύπτου. **22** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ο Αβιμέλεχ, μετά του Φιχλό αρχιστρατήγου της δυνάμεως αυτού, είπε προς τον Αβραάμ, Λέγων, Ο Θεός είναι μετά σου εις πάντα όσα πράττει· **23** τώρα λοιπόν όμοσον προς εμέ· εδώ εις τον Θεόν, ότι δεν θέλεις ψευστή προς εμέ, ούτε προς τον υιόν μου, ούτε προς τους εγγόνους μου· αλλά κατά το έλεος, το οποίον έκαμα εις σε, θέλεις κάμει εις εμέ, και εις την γην όπου παρώκησας. **24** Και είπεν ο Αβραάμ, Εγώ θέλω όμοσει. **25** Και έλεγξεν ο Αβραάμ τον Αβιμέλεχ διά το φρέαρ του ύδατος, το οποίον αφήρπασαν οι δούλοι του Αβιμέλεχ. **26** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Δεν εξεύρω τις έπραξε το πράγμα τούτο· και ούτε συ με εφανέρωσας και ούτε εγώ ήκουσα, ειμή σήμερον. **27** Και λαβών ο Αβραάμ πρόβατα και βόας, έδωκεν εις τον Αβιμέλεχ· και έκαμον αμφοτέροι συνθήκην. **28** Και έβαλεν ο Αβραάμ κατά μέρος επτά θηλυκά αρνία του ποιμνίου. **29** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είναι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία, τα οποία έβαλες κατά μέρος; **30** Ο δε είπεν, Ότι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία θέλεις λάβει εκ της χειρός μου, διά να ήναι εις εμέ εις μαρτύριον ότι εγώ έσκαψα το φρέαρ τούτο. **31** διά τούτο ωνόμασε τον τόπον εκείνον, Βηρ-σαβεέ· διότι εκεί ώμοσαν αμφοτέροι. **32** Και έκαμον συνθήκην

εν Βηρ-σαβεέ. Εσηκώθη δε ο Αβιμέλεχ και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυναμείας αυτού, και επέστρεψαν εις την γην των Φιλισταιών. **33** Και εφύτησεν ο Αβραάμ δρυμόν εν Βηρ-σαβεέ και επεκαλέσθη εκεί το όνομα του Κυρίου, του αιωνίου Θεού. **34** Παρώκησε δε ο Αβραάμ εν τη γη των Φιλισταιών ημέρας πολλάς.

22 Μετά δε τα πράγματα ταύτα ο Θεός εδοκίμασε τον Αβραάμ, και είπε προς αυτόν, Αβραάμ: ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **2** Και είπε, Λάβε τώρα τον υιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά, και πρόσφερε αυτόν εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπέι. **3** Σηκωθείς δε Αβραάμ ενωρίς το πρωί, εσαμάρωσε την όνον αυτού και έλαβε μεθ' εαυτού δύο εκ των δούλων αυτού και Ισαάκ τον υιόν αυτού και χίσις ξύλα διά την ολοκαύτωσιν, εσηκώθη και υπήγεν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός. **4** Την δε τρίτην ημέραν υψώσας ο Αβραάμ τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον τόπον μακρόθεν. **5** Και είπεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού, Σεις καθίσατε αυτού μετά της όνου· εγώ δε και το παιδάριον θέλομεν υπάγει έως εκεί και αφού προσκυνήσωμεν, θέλομεν επιστρέψει προς εσάς. **6** Και λαβών ο Αβραάμ τα ξύλα της ολοκαυτώσεως, επέθεσεν επί τον Ισαάκ τον υιόν αυτού και έλαβεν εις την χείρα αυτού το πυρ, και την μάχαιραν, και υπήγον οι δύο ομού. **7** Τότε ελάλησεν ο Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού και είπε, Πάτερ μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ, τέκνον μου. Και είπεν ο Ισαάκ, Ιδού, το πυρ και τα ξύλα· αλλά που το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν; **8** Και είπεν ο Αβραάμ, Ο Θεός, τέκνον μου, θέλει προβλέψει εις εαυτόν το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού. **9** Αφού δε έφθασαν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός, οικοδόμησεν εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριον και διέθεσε τα ξύλα, και δέσας τον Ισαάκ τον υιόν αυτού έβαλεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων. **10** και εκτείνας ο Αβραάμ την χείρα αυτού, έλαβε την μάχαιραν διά να σφάξει τον υιόν αυτού. **11** Άγγελος δε Κυρίου εφώνησε προς αυτόν εκ του ουρανού και είπεν, Αβραάμ, Αβραάμ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **12** Και είπε, Μη επιβάλης την χείρα σου επί το παιδάριον, και μη πράξης εις αυτό μηδέν· διότι τώρα εγνώρισα ότι συ φοβείσαι τον Θεόν, επειδή δεν ελυπήθης τον υιόν σου τον μονογενή δι' εμέ. **13** Και υψώσας ο Αβραάμ τους οφθαλμούς αυτού είδε· και ιδού, κριός όπισθεν αυτού, κρατούμενος από των κεράτων αυτού εις φυτόν πυκνόκλαδον· και ελθών ο Αβραάμ, έλαβε τον κριόν και προσέφερεν αυτόν εις ολοκαύτωμα αντί του υιού αυτού. **14** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου Ιεοβά-ιρέ· ως λέγεται και την σήμερον, Εν τω όρει ο Κύριος θέλει εμφανισθή. **15** Και εφώνησε δεύτερον ο άγγελος του Κυρίου προς τον Αβραάμ εκ του ουρανού, **16** και είπεν, Ωμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι, επειδή έπραξας το πράγμα τουό και δεν ελυπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, **17** ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει

τας πύλας των εχθρών αυτού. **18** και εν τω σπέρματι σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου. **19** Και επέστρεψεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού· και σηκωθέντες, υπήγον ομού εις Βηρ-σαβεέ· και κατώκησεν ο Αβραάμ εν Βηρ-σαβεέ. **20** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ανήγγειλαν προς τον Αβραάμ λέγοντες, Ιδού, η Μελχά εγέννησε και αυτή υιούς εις τον Ναχώρ τον αδελφόν σου· **21** τον Ουζ πρωτότοκον αυτού, και τον Βουζ αδελφον αυτού, και τον Κεμουήλ τον πατέρα του Αράμ, **22** και τον Κεσέδ, και τον Αζάυ, και τον Φαλδές, και τον Ιελδάφ, και τον Βαθουήλ. **23** Ο δε Βαθουήλ εγέννησε την Ρεβέκκαν· τους οκτώ τούτους εγέννησεν η Μελχά εις τον Ναχώρ τον αδελφόν του Αβραάμ. **24** Και η παλλακή αυτού, η ονομαζομένη Ρευμά, εγέννησε και αυτή τον Ταβέκ και τον Γαάμ και τον Ταχάς και τον Μααχά.

23 Και έζησεν η Σάρρα εκατόν εικοσιεπτά έτη· ταύτα είναι τα έτη της ζωής της Σάρρας. **2** Και απέθανεν η Σάρρα εν Κιριάθ-αρβά· αυτή είναι η Χεβρών εν γη Χαναάν· και ήλθεν ο Αβραάμ διά να κλαύση την Σάρραν και να πενήθησεν αυτήν. **3** Και σηκωθείς ο Αβραάμ απ' έμπροσθεν του νεκρού αυτού, ελάλησε προς τους υιούς του Χετ λέγων, **4** Ξένος και πάροικος είμαι εγώ μεταξύ σας· δότε μοι κτήμα τάφου μεταξύ σας, διά να θάψω τον νεκρόν μου απ' έμπροσθέν μου. **5** Απεκρίθησαν δε οι υιοί του Χετ προς τον Αβραάμ λέγοντες προς αυτόν, **6** Άκουσον ημάς, κύριέ μου· συ είσαι μεταξύ ημών ηγεμών εκ Θεού· θάψον τον νεκρόν σου εις το εκλεκτότερον εκ των μνημείων ημών· ουδείς εξ ημών θέλει αρνηθή το μνημειον αυτού προς σε, διά να θάψης τον νεκρόν σου. **7** Τότε σηκωθείς ο Αβραάμ προσεκύνησε προς τον λαόν του τόπου, προς τους υιούς του Χετ. **8** και ελάλησε προς αυτούς λέγων, Εάν ευαρεστήται η ψυχή σας να θάψω τον νεκρόν μου απ' έμπροσθέν μου, ακουσατέ μου και μειπεύσατε υπέρ εμού προς τον Εφρών τον υιόν του Σωάρ, **9** και ως μοι δώση το σπήλαιον αυτού Μαχτελάχ, το εν η άκρα του αγρού αυτού· εις πλήρη τιμήν· ας μοι δώση αυτό, διά κτήμα τάφου μεταξύ σας. **10** Ο δε Εφρών εκάθητο εν τω μέσω των υιών του Χετ· και απεκρίθη ο Εφρών ο Χετταίος προς τον Αβραάμ εις επήκοον των υιών του Χετ, πάντων των εισερχωμένων εις την πόλιν της πόλεως αυτού, λέγων, **11** Ουχι, κύριέ μου, άκουσόν μου· σοι δίδω τον αγρόν, σοι δίδω και το σπήλαιον το εν αυτώ· επί παρουσία των υιών του λαού μου δίδω αυτά εις σέ· θάψον τον νεκρόν σου. **12** Και προσεκύνησεν ο Αβραάμ έμπροσθεν του λαού του τόπου. **13** και είπε προς τον Εφρών εις επήκοον του λαού του τόπου λέγων, Εάν συ θέλεις, άκουσόν μου, παρακαλώ· θέλω δώσει το αργύριον του αγρού· λάβε αυτό παρ' εμού, και θέλω θάψει τον νεκρόν μου εκεί. **14** Ο δε Εφρών απεκρίθη προς τον Αβραάμ, λέγων προς αυτόν, **15** Άκουσόν μου, κύριέ μου· γη τετρακοσίων σίκλων αργυρίου, τι είναι μεταξύ εμού και σου; θάψον λοιπόν τον νεκρόν σου. **16** Και ήκουσεν ο Αβραάμ τον Εφρών· και εζύγισεν ο Αβραάμ εις τον Εφρών το αργύριον, το οποίον είπεν εις επήκοον των υιών του Χετ τετρακοσίους σίκλους αργυρίου, δεκτού μεταξύ εμπόρων. **17** Και ο αγρός του Εφρών, όστις ήτο εν Μαχτελάχ, έμπροσθεν της

Μαμβρή, ο αγρός και το σπήλαιον το εν αὐτῷ και πάντα τα δένδρα τα εν τῷ αγρῷ και εν πάσι τοις ὀρίοις κύκλω, ἠσφαλίσθησαν **18** εις τον Αβραάμ διά κτήμα, ενώπιον των υἱῶν του Χετ, ενώπιον πάντων των εισερχομένων εις την πόλιν της πόλεως αὐτοῦ. **19** Και μετά ταῦτα ἔθαψεν ο Αβραάμ Σάρραν την γυναίκα αὐτοῦ εν τῷ σπηλαίῳ του αγροῦ Μαχπελάχ, ἔμπροσθεν της Μαμβρή αὐτή είναι Χεβρών εν γη Χαναάν. **20** Και ο αγρός και το σπήλαιον το εν αὐτῷ, ἠσφαλίσθησαν εις τον Αβραάμ διά κτήμα τάφον παρά των υἱῶν του Χετ.

24 Ἦτο δε ο Αβραάμ γέρων προβεβηκώς την ηλικίαν και ο Κύριος εὐλόγησε τον Αβραάμ κατά πάντα.

2 Και εἶπεν ο Αβραάμ προς τον δούλον αὐτοῦ τον πρεσβύτερον της οικίας αὐτοῦ, τον επιστάτην πάντων των παρχόντων αὐτοῦ, Βάλε, παρακαλῶ, την χεῖρα σου υπό τον μηρόν μου· **3** και θέλω σε ὀρκίσει εις Κύριον τον Θεόν του ουρανοῦ και τον Θεόν της γης, ὅτι δεν θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υἱόν μου εκ των θυγατέρων των Χανααναίων, μεταξύ των οποίων ἐγὼ κατοικῶ· **4** ἀλλ' εις τον τόπον μου, και εις την συγγενείαν μου θέλεις υπάγει, και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υἱόν μου τον Ισαάκ. **5** Εἶπε δε προς αὐτόν ο δούλος, ἴσως δεν θελήσῃ η γυνὴ να μοι ἀκολουθήσῃ εις την γην ταύτην· πρέπει να φέρω τον υἱόν σου εις την γην εκ της οποίας ἐξήλθες· **6** Και εἶπε προς αὐτόν ο Αβραάμ, Πρόσχε, μη φέρῃς τον υἱόν μου ἐκεῖ· **7** Κύριος ο Θεός του ουρανοῦ, ὅστις με ἔλαβεν εκ του οἴκου του πατρός μου και εκ της γης της γεννήσεώς μου, και ὅστις ἐλάλησε προς ἐμέ και ὅστις ὤμοσεν εις ἐμέ λέγων, εις το σπέρμα σου θέλω δώσει την γην ταύτην, αὐτός θέλει ἀποστείλει τον ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου· και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υἱόν μου ἐκεῖθεν· **8** εἰς δε η γυνὴ δεν θέλῃ να σε ἀκολουθήσῃ, τότε θέλεις εἰσθαι ἐλευθερος ἀπό του ὄρκου μου· τούτου· μόνον του υἱοῦ μου να μη φέρῃς ἐκεῖ. **9** Και ἔβαλεν ο δούλος την χεῖρα αὐτοῦ υπό τον μηρόν του Αβραάμ του κυρίου αὐτοῦ, και ὠρκίσθη εις αὐτόν περί του πράγματος τούτου. **10** Και ἔλαβεν ο δούλος δέκα καμήλους εκ των καμήλων του κυρίου αὐτοῦ και ἀνεχώρησε, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἀπό πάντων των αγαθῶν του κυρίου αὐτοῦ· και σηκωθεῖς, σφίγην εις την Μεσοποταμίαν, εις την πόλιν του Ναχώρ. **11** Και ἐγονάτισε τας καμήλους ἔξω της πόλεως παρά του φρέαρ του ὕδατος, προς το εσπέρας, ὅτε ἐξέρχονται αι γυναῖκες διά να ἀντλήσωσιν ὕδωρ. **12** Και εἶπε, Κύριε Θεέ του κυρίου μου Αβραάμ, ὁς μοι, δέομαι, καλόν συνάντημα σήμερον, και κάμε ἔλεος εις τον κύριόν μου Αβραάμ· **13** ἰδοῦ, ἐγὼ ἴσταμαι πλησίον της πηγῆς του ὕδατος· αι δε θυγατέρες των κατοίκων της πόλεως ἐξέρχονται διά να ἀντλήσωσιν ὕδωρ· **14** και η κόρη προς την οποίαν εἶπω, Ἐπίκλινον, παρακαλῶ, την υδρίαν σου διά να πῶ, και αὐτή εἶπη, Πῆ και θέλω ποτίσει και τας καμήλους σου, αὐτή αἶψα ἦναι ἐκεῖνη, την οποίαν ἠτοίμασας εις τον δούλον σου τον Ισαάκ· και εκ τούτου θέλω γνωρίσει ὅτι ἔκαμες ἔλεος εις τον κύριόν μου. **15** Και πριν αὐτός παύσῃ λαλῶν, ἰδοῦ, ἐξήρχετο η Ρεβέκκα, ἥτις ἐγεννήθη εις τον Βαθουήλ, υἱόν της Μελχάς, γυναικός του Ναχώρ, ἀδελφοῦ του Αβραάμ, ἔχουσα την υδρίαν αὐτῆς ἐπὶ του ὤμου αὐτῆς. **16** Η δε κόρη ἴτο ὠραία την ὄψιν σφόδρα,

και ἀνὴρ δεν εἶχε γνωρίσει αὐτήν· ἀφοῦ λοιπόν κατέβη εις την πηγὴν, ἐγένετο την υδρίαν αὐτῆς και ἀνέβαινε. **17** Δραμών δε ο δούλος εις συνάντησιν αὐτῆς εἶπε, Ποτίσόν με, παρακαλῶ, ὀλίγον ὕδωρ εκ της υδρίας σου. **18** Η δε εἶπε, Πῆ, κύριέ μου. και ἔσπευσε και κατεβίβασε την υδρίαν αὐτῆς ἐπὶ τον βραχίονα αὐτῆς, και ἐπότισεν αὐτόν. **19** και ἀφοῦ ἔπαυσε ποτίζουσα αὐτόν εἶπε, Και διά τας καμήλους σου θέλω ἀντλήσει, εἰσσοῦ πῶσι πάσαι. **20** Και παρευθὺς ἐξεκώλωσε την υδρίαν αὐτῆς εις την ποτίστραν, και ἔδραμεν ἐπὶ εις το φρέαρ διά να ἀντλήσῃ, και ἠντλησε διά πάσας τας καμήλους αὐτοῦ. **21** Ο δε ἄνθρωπος, θαυμάζων δι' αὐτήν, εἰώπα, διά να γνωρίσῃ ἀν κατευδῶσεν ο Κύριος την ὁδόν αὐτοῦ ἢ οὐχί. **22** Και ἀφοῦ ἔπαυσαν αι κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ο ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσά βάρους ἡμίσεος σίκλου, και δύο βραχιόλια διά τας χεῖρας αὐτῆς, βάρους δέκα σίκλων χρυσοῦ· **23** και εἶπε, Τίνος θυγάτηρ εἶσαι συ; ἐπεὶ μοι, παρακαλῶ· εἶναι εν η οικία του πατρός σου τόπος δι' ἡμᾶς προς κατάλυμα; **24** Η δε εἶπε προς αὐτόν· εἶμαι θυγάτηρ Βαθουήλ του υιοῦ της Μελχάς, τον οποίον ἐγέννησεν εις τον Ναχώρ. **25** εἶπεν ἐπὶ προς αὐτόν, Εἶναι εις ἡμᾶς και ἀχюра και τροφή πολλή και τόπος προς κατάλυμα. **26** Τότε ἐκλινεν ο ἄνθρωπος και προσεκύνησε τον Κύριον· **27** και εἶπεν, Εὐλογητός Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ὅστις δεν ἐγκατέλιπε το ἔλεος αὐτοῦ και την ἀληθειαν αὐτοῦ ἀπό του κυρίου μου· ο Κύριος με κατευδῶσεν εις τον οἶκον των ἀδελφῶν του κυρίου μου. **28** Δραμούσα δε η κόρη ἀνήγγειλεν εις τον οἶκον της μητρός αὐτῆς τα πράγματα ταῦτα. **29** Εἶχε δε η Ρεβέκκα ἀδελφόν ὀνομαζόμενον Λάβαν· και ἔδραμεν ο Λάβαν προς τον ἄνθρωπον ἔξω εις την πηγὴν. **30** Και ως εἶδε τα ἐνώτια και τα βραχιόλια εις τας χεῖρας της ἀδελφῆς αὐτοῦ, και ως ἤκουσε τους λόγους Ρεβέκκας της ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης, Οὕτως ἐλάλησε προς ἐμέ ο ἄνθρωπος, ἦλθε προς τον ἄνθρωπον· και ἰδοῦ, ἴστατο πλησίον των καμήλων ἐπὶ της πηγῆς. **31** Και εἶπεν, Εἰσέλθε, εὐλογημένε του Κυρίου· διά τι ἴστασαι ἔξω; επειδὴ ἐγὼ ἠτοίμασα την οικίαν και τόπον διά τας καμήλους. **32** Και εἰσιήθην ο ἄνθρωπος εις την οικίαν, και ἐκεῖνος ἐξεφόρτωσε τας καμήλους και ἔδωκεν ἀχюра και τροφήν εις τας καμήλους και ὕδωρ διά νίψιμον των ποδῶν αὐτοῦ και των ποδῶν των ἀνθρώπων των μετ' αὐτοῦ. **33** Και παρετέθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ φαγητόν· αὐτός ὁμῶς εἶπε, Δεν θέλω φάγει, εἰσσοῦ λαλήσω τον λόγον μου. Ο δε εἶπε, Λάλησον. **34** Και εἶπεν, Εγὼ εἶμαι δούλος του Αβραάμ. **35** Και ο Κύριος εὐλόγησε τον κύριόν μου σφόδρα, και ἐγένετο μέγας και ἔδωκεν εις αὐτόν πρόβατα και βόας και ἀργύριον και χρυσίον και δούλους και δούλας και καμήλους και ὄνου. **36** Και ἐγέννησε Σάρρα, η γυνὴ του κυρίου μου, υἱόν εις τον κύριόν μου, ἀφοῦ ἐγήρασε· και ἔδωκεν εις αὐτόν πάντα ὅσα ἔχει. **37** Και με ὠρκισεν ο κύριός μου, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υἱόν μου εκ των θυγατέρων των Χανααναίων, εις την γην των οποίων ἐγὼ κατοικῶ· **38** ἀλλ' εις τον οἶκον του πατρός μου θέλεις υπάγει και εις την συγγενείαν μου, και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υἱόν μου. **39** Και εἶπον προς τον κύριόν μου, ἴσως δεν θελήσῃ η γυνὴ να με ἀκολουθήσῃ. **40** Ο δε εἶπε προς ἐμέ, Ο Κύριος,

έμπροσθεν του οποίου περιπάτησα, θέλει αποστείλει τον άγγελον αυτού μετά σου και θέλει κατευδώσει την οδόν σου· και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον ιόν μου εκ της συγγενείας μου και εκ του οίκου του πατρός μου· **41** τότε θέλεις εἶσθαι ελευθερος από του ορκισμού μου· όταν υπάγης προς την συγγενείαν μου και δεν δώσωσιν εις σε, τότε θέλεις εἶσθαι ελευθερος από του ορκισμού μου. **42** Και ελθών σήμερον εις την πηγὴν, εἶπον, Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, κατευδωσον, δέομαι, την οδόν μου, εις την οποίαν ἐγὼ πάγω· **43** ἰδοὺ, ἐγὼ ἴσταμαι πλησίον της πηγῆς του ὕδατος και η κόρη ἥτις ἐξέρχεται διὰ να ἀντλήσῃ και προς την οποίαν εἶπω, Πότισόν με, παρακαλῶ, ολίγον ὕδωρ εκ της ὑδρίας σου, **44** και αὐτὴ με εἶπη, Και συ πῆ, και διὰ τας καμήλους σου ἀκόμη θέλω ἀντλήσει, αὐτὴ ας ἴναι η γυνή, την οποίαν ἠτοίμασεν ο Κύριος διὰ τον ιόν του κυρίου μου. **45** Και πρὶν παύσω λαλῶν εν τη καρδίᾳ μου, ἰδοὺ, η Ρεβέκκα ἐξήρχετο ἔχουσα την ὑδρίαν αὐτῆς ἐπὶ του ὤμου αὐτῆς και κατέβη εις την πηγὴν και ἠντλήσεν· εἶπον δε προς αὐτήν, Πότισόν με, παρακαλῶ. **46** Η δε ἔσπευσε και κατεβίβασε την ὑδρίαν αὐτῆς ἐπάνωθεν αὐτῆς και εἶπε, Πῆ, και θέλω ποτίσει και τας καμήλους σου· ἔπιον λοιπόν και ἐπότισε και τας καμήλους. **47** Και πρῶτησα αὐτήν και εἶπον, Τίνος θυγάτηρ εἶσαι; η δε εἶπε, Θυγάτηρ του Βαθουήλ, υιού του Ναχώρ, τον οποίον ἐγέννησεν εις αὐτόν η Μελχὰ και περιέθεσα τα ἐνωπια εις το πρόσωπον αὐτῆς και τα βραχιόλια ἐπὶ τας χεῖρας αὐτῆς. **48** Και κλίνας προσεκύνησα τον Κύριον· και εὐλόγησα Κύριον τον Θεόν του κυρίου μου Αβραάμ, ὅστις με κατευδῶσεν εις την ἀληθινὴν οδόν, διὰ να λάβω την θυγατέρα του ἀδελφου του κυρίου μου εις τον ιόν αυτού. **49** Τώρα λοιπόν, εἴν θέλητε να κάμητε ἔλεος και ἀλήθειαν προς τον κύριόν μου, εἰπατέ μοι, εἰ δε μη, εἰπατέ μοι, διὰ να στραφῶ δεξιὰ ἢ ἀριστερά. **50** Και ἀποκριθέντες ο Λάβαν και ο Βαθουήλ, εἶπον, Παρά Κυρίου ἐξήλθε το πᾶγμα· ἡμεῖς δεν δυνάμεθα να σοι εἰπῶμεν κακόν ἢ καλόν· **51** ἰδοὺ, η Ρεβέκκα ἔμπροσθέν σου· λάβε αὐτήν και ὕπαγε· και ας ἴναι γυνὴ του υιού του κυρίου σου, καθώς ἐλάλησεν ο Κύριος. **52** Και ὅτε ἤκουσεν ο δούλος του Αβραάμ τους λόγους αὐτῶν, προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους τον Κύριον. **53** Και ἐκβαλὼν ο δούλος σκευὴ ἀργυρὰ και σκευὴ χρυσά και ἐνώματα, ἔδωκεν εις την Ρεβέκκαν· ἔδωκεν ἐτι δώρα εις τον ἀδελφόν αὐτῆς και εις την μητέρα αὐτῆς. **54** Και ἔφαγον και ἔπιον, αὐτός και οἱ ἄνθρωποι οἱ μετ' αὐτοῦ, και διενυκτέρευσαν· και ἀφοῦ ἐσηκώθησαν το πρωῖ, εἶπον, Ἐξαποστειλάτε με προς τον κύριόν μου. **55** Εἶπον δε ο ἀδελφός αὐτῆς και η μήτηρ αὐτῆς, Ἄς μείνη η κόρη μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τινάς, τουλάχιστον δέκα· μετά ταῦτα θέλει ἀπέλθει. **56** Και εἶπε προς αὐτούς, Μη με κρατεῖτε, διότι ο Κύριος κατευδῶσε την οδόν μου· εξαποστειλάτε με να πάγω προς τον κύριόν μου. **57** Οἱ δε εἶπον, Ἄς καλέσωμεν την κόρην και ας ἐρωτήσωμεν την γνώμην αὐτῆς. **58** Και ἐκάλεσαν την Ρεβέκκαν και εἶπον προς αὐτήν, Ὑπάγεις μετά του ἀνθρώπου τούτου; Η δε εἶπεν, Ὑπάγω. **59** Και ἐξαπέστειλαν την Ρεβέκκαν την ἀδελφήν αὐτῶν και την τροφόν αὐτῆς, και τον δούλον του Αβραάμ και τους ἀνθρώπους αὐτοῦ **60** Και εὐλόγησαν την Ρεβέκκαν και εἶπον προς αὐτήν, Ἀδελφί

ἡμῶν εἶσαι, εἶθε να γείνης εις χιλιάδας μυριάδων, και το σπέρμα σου να ἐξουσιᾶσῃ τας πύλας των ἐχθρῶν αὐτοῦ **61** Και ἐσηκώθη η Ρεβέκκα και αἱ θεράπαινοι αὐτῆς, και ἐκάθισαν ἐπὶ τας καμήλους, και ὑπήγον κατόπιν του ἀνθρώπου· και ἔλαβεν ο δούλος την Ρεβέκκαν και ἀνεχώρησεν. **62** Ο δε Ἰσαάκ ἐπέστρεφεν ἀπό του φρέατος Λαχαϊ-ροῖ διότι κατῶκει εν τη γῆ της μεσημβρίας. **63** Και ἐξήλθεν ο Ἰσαάκ να προσευχηθῆ εν τη πεδιάδι περὶ το εσπέρας· και ὑψώσας τους οφθαλμούς αὐτοῦ, εἶδε, και ἰδοὺ, ἤρχοντο κάμηλοι. **64** και ὑψώσασα η Ρεβέκκα τους οφθαλμούς αὐτῆς εἶδε τον Ἰσαάκ και κατεπήδησεν ἀπό της καμήλου. **65** Διότι εἶχεν εἰπεῖ προς τον δούλον, Τις εἶναι ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος; ο ἐρχόμενος διὰ της πεδιάδος εἰς συνάντησιν ἡμῶν; Ο δε δούλος εἶχεν εἰπεῖ, Εἶναι ο κύριός σου. Και αὐτὴ ἠλοῦσα την καλύπτραν, ἐσκεπάσθη. **66** Και διηγήθη ο δούλος προς τον Ἰσαάκ πάντα ὅσα εἶχε πράξει. **67** Ο δε Ἰσαάκ ἔφερεν αὐτήν εις την σκηνὴν της μητρός αὐτοῦ Σάρρας· και ἔλαβε την Ρεβέκκαν, και ἐγένειν αὐτοῦ γυνή, και ἠγάπησεν αὐτήν· και παρηγορήθη ο Ἰσαάκ περὶ της μητρός αὐτοῦ.

25 Ἐλαβε δε ο Αβραάμ και ἄλλην γυναίκα, ὀνομαζομένην Χεττούραν. **2** Και αὐτὴ ἐγέννησεν εις αὐτόν τον Ζεμβρῶν και τον Ιοζάν και τον Μαδῶν και τον Μαδιάμ και τον Ιεσβώκ και τον Σουά. **3** και ο Ιοζάν ἐγέννησε τον Σεβά και τον Δαιδάν· οἱ δε υιοὶ του Δαιδάν ἴσαν Ἀσσουρεῖμ και Λετουσιεῖμ και Λαωμειμ. **4** Οἱ υιοὶ δε του Μαδιάμ ἴσαν Γεφὰ και Εφέρ και Ἀνώχ και Ἀβειδά και Ἐλδαγά· πάντες οὔτοι υιοὶ της Χεττούρας. **5** Ἐδωκε δε ο Αβραάμ πάντα τα ὑπάρχοντα αὐτοῦ εις τον Ἰσαάκ. **6** Εἰς δε τους υιοὺς των παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν ο Αβραάμ χαρίσματα, και ἐξαπέστειλεν αὐτούς, ἐτι ζων, μακρὰν ἀπό του υιού αὐτοῦ Ἰσαάκ προς ἀνατολάς, εις την γην της Ανατολῆς. **7** Και ταῦτα εἶναι τα ἔτη των ἡμερῶν της ζωῆς του Αβραάμ, ὅσα ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν εβδομήκοντα πέντε. **8** Και ἐκνεύσας ἀπέθανεν ο Αβραάμ εν γῆρατι καλῶ, γέρων και πλήρης ἡμερῶν· και προσετέθη εις τον λαόν αὐτοῦ. **9** Και ἔθαψαν αὐτόν ο Ἰσαάκ και ο Ἰσμαήλ οἱ υιοὶ αὐτοῦ εν τῷ σπηλαίῳ Μαχπελάχ, εν τῷ ἀγρῷ του Εφρων, υιού του Σωάρ του Χετταίου, τῷ ἀπέναντι της Μαμβρή· **10** τῷ ἀγρῷ, τον οποίον ἠγόρασεν ο Αβραάμ παρά των υιών του Χέτ· ἐκεῖ ἐτάφη ο Αβραάμ και Σάρρα η γυνὴ αὐτοῦ. **11** Και μετὰ τον θάνατον του Αβραάμ, εὐλόγησεν ο Θεός Ἰσαάκ τον υἱόν αὐτοῦ· και κατῶκησεν ο Ἰσαάκ πλησίον του φρέατος Λαχαϊ-ροῖ. **12** Αὐτὴ δε εἶναι η γενεαλογία του Ἰσμαήλ, υιού του Αβραάμ, τον οποίον ἐγέννησεν εις τον Αβραάμ Ἄγαρ η Αιγυπτία, η δούλη της Σάρρας· **13** και ταῦτα εἶναι τα ὀνόματα των υιών του Ἰσμαήλ, κατὰ τα ὀνόματα αὐτῶν, εις τας γενεάς αὐτῶν· πρωτότοκος του Ἰσμαήλ Ναβαϊῶθ, ἔπειτα Κηδάρ και Ἀβειήλ και Μιβσάμ, **14** και Μισαά, και Δουμά και Μασσά **15** Χαδδάρ, και Θαμαί, Ιετούρ, Ναφίς, και Κεδμὰ· **16** οὔτοι εἶναι οἱ υιοὶ του Ἰσμαήλ, και ταῦτα τα ὀνόματα αὐτῶν κατὰ τας κώμας αὐτῶν και κατὰ τας κατοικίας αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν. **17** Και ταῦτα εἶναι τα ἔτη της ζωῆς του Ἰσμαήλ, ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα ἐπτὰ· και ἐκνεύσας ἀπέθανε και προσετέθη εις τον λαόν αὐτοῦ. **18** Κατῶκησεν δε ἀπὸ Ἀβιλὰ εἰς Σούρ, της

κατά πρόσωπον Αιγύπτου, καθώς υπάγει τις προς την Ασσυρίαν· ο Ισαάκ κατώκησεν ἐμπροσθεν πάντων των ἀδελφῶν αὐτοῦ. **19** Καὶ αὕτη εἶναι ἡ γενεαλογία τοῦ Ισαάκ, υἱοῦ τοῦ Αβραάμ· ο Αβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ισαάκ **20** ἴητο δὲ ο Ισαάκ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβεν εἰς εαυτὸν γυναῖκα τὴν Ρεβέκκαν, θυγατέρα Βαθοῦιλ τοῦ Σύρου ἀπὸ Παδὰν-αράμ, ἀδελφῆν Λάβαν τοῦ Σύρου. **21** Καὶ εδῆετο ο Ισαάκ πρὸς τὸν Κύριον περὶ τῆς γυναῖκός αὐτοῦ, διότι ἴητο στεῖρα· καὶ ἐπήκουσεν ο Κύριος αὐτοῦ, καὶ συνέλαβεν ἡ Ρεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. **22** Καὶ τα παῖδιά συνεκρούοντο ἐντὸς αὐτῆς καὶ εἶπεν, Ἀν μέλλῃ οὕτω νὰ γείνη, διὰ τί ἐγὼ νὰ συλλάβω; καὶ ὑπήγε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Κύριον. **23** Καὶ εἶπεν ο Κύριος πρὸς αὐτὴν, Δύο ἔθνη εἶναι ἐν τῇ κοιλίᾳ σου· καὶ δύο λαοὶ θέλουσι διαχωρισθῆ ἀπὸ τῶν ἐντοσθίων σου· καὶ ο εἰς λαὸς θέλει εἶσθαι δυνατώτερος τοῦ ἄλλου λαοῦ· καὶ ο μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον. **24** Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι αὐτῆς διὰ νὰ γεννησῇ, ἰδοῦ, ἦσαν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. **25** Εξῆλθε δὲ ο πρῶτος ἐρυθρὸς καὶ ὅλος ὡς δέρμα δασυτρίχος· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ησαῦ. **26** Καὶ ἔπειτα ἐξῆλθεν ο ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐκράτει τὴν πτέρναν τοῦ Ησαῦ· διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Ἰακώβ· ο δὲ Ισαάκ ἴητο ἐτῶν ἐξήκοντα, ὅτε ἐγέννησεν αὐτούς. **27** Ὁύζησαν δὲ τα παῖδιά· καὶ ἐγένινεν ο μὲν Ησαῦ ἄνθρωπος ἐμπειρὸς εἰς τὸ κυνήγιον, ἄνθρωπος τὸν ἀγροῦ· ο δὲ Ἰακώβ, ἄνθρωπος ἀπλούς, κατοικῶν ἐν σκηναίς. **28** Καὶ ο μὲν Ισαάκ ἠγάπα τὸν Ησαῦ, διότι τὸ κυνήγιον ἴητο τροφὴ εἰς αὐτόν· ἡ δὲ Ρεβέκκα ἠγάπα τὸν Ἰακώβ. **29** Ἐμαγείρευε δὲ ο Ἰακώβ μαγείρευμα· καὶ ἦλθεν ο Ησαῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ ἴητο ἀποκαωμῶμενος. **30** καὶ εἶπεν ο Ησαῦ πρὸς τὸν Ἰακώβ, Δος μοι, παρακαλῶ, νὰ φάγω ἀπὸ τὸ κόκκινον, τὸ κόκκινον τοῦτο, διότι εἶμαι ἀποκαωμῶμενος διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Εδῶμ. **31** Καὶ εἶπεν ο Ἰακώβ, Πώλησόν μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου. **32** Καὶ ο Ησαῦ εἶπεν, Ἰδοῦ, ἐγὼ υπάγω νὰ ἀποθάνω, καὶ τί με ωφελοῦσι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια; **33** Καὶ εἶπεν ο Ἰακώβ, Ὁμοσόν μοι σήμερον· καὶ ὡμοσεν εἰς αὐτόν· καὶ ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰακώβ. **34** Τότε ο Ἰακώβ ἔδωκεν εἰς τὸν Ησαῦ ἄρτον καὶ μαγείρευμα τῆς φακῆς· καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ σηκώθεις ἀνεχώρησεν· οὕτως ο Ησαῦ κατεφρόνησε τὰ πρωτοτόκια.

26 Ἐγέννησε δὲ πείνα ἐν τῇ γῇ, ἐκτὸς τῆς προτέρας πείνης, τῆς γενομένης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Αβραάμ. Καὶ ὑπήγεν ο Ισαάκ πρὸς τὸν Αβιμέλεχ, βασιλέα τῶν Φιλισταίων, εἰς Γέραρα. **2** Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτόν ο Κύριος καὶ εἶπε, Μη καταβῆς εἰς Αἴγυπτον· κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν θέλω σοι εἰπεῖ· **3** παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι μετὰ σου, καὶ θέλω σε εὐλογῆσαι διότι εἰς σε καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δῶσαι πάντας τοὺς τόπους τούτους· καὶ θέλω ἐκπληρῶσαι τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὡμοσα πρὸς Αβραάμ τὸν πατέρα σου· **4** καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θέλω δῶσαι εἰς τὸ σπέρμα σου πάντας τοὺς τόπους τούτους, καὶ θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· **5** ἐπειδὴ ο Αβραάμ ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματά μου, καὶ ἐντολάς μου, καὶ διατάγματά

μου καὶ τοὺς νόμους μου. **6** Καὶ κατώκησεν ο Ισαάκ ἐν Γεραρίσι. **7** Ἠρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ τῆς γυναῖκός αὐτοῦ· καὶ εἶπεν, Ἀδελφὴ μου εἶναι· διότι ἐφοβήθη νὰ εἴπῃ, Γυνὴ μου εἶναι· λέγων, Μήπως με φονεύσωσιν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου διὰ τὴν Ρεβέκκαν· ἐπειδὴ ἴητο ὡραία τὴν ὄψιν. **8** Καὶ ἀφού διέτριψεν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, Αβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς τῶν Φιλισταίων, κύψας ἀπὸ τῆς θυρίδος εἶδε, καὶ ἰδοῦ, ο Ισαάκ ἐπαίξε μετὰ Ρεβέκκας τῆς γυναῖκός αὐτοῦ. **9** Ἐκάλεσε δὲ ο Αβιμέλεχ τὸν Ισαάκ καὶ εἶπεν, Ἰδοῦ, βεβαίως γυνὴ σου εἶναι αὕτη· διὰ τί λοιπὸν εἶπας, Ἀδελφὴ μου εἶναι; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ο Ισαάκ, διότι εἶπον, Μήπως ἀποθάνω ἐξ αἰτίας αὐτῆς. **10** Καὶ εἶπεν ο Αβιμέλεχ, Τί εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἡμᾶς; παρ' ὀλίγον ἦθελε κοιμηθῆ τις ἐκ τοῦ λαοῦ μετὰ τῆς γυναικός σου, καὶ ἦθελες φέρεῖ ἐφ' ἡμᾶς ἀνομίαν. **11** Καὶ προσέταξεν ο Αβιμέλεχ εἰς πάντα τὸν λαόν, λέγων, Ὅστις ἐγγίσῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἢ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, θέλει ἐξάπαντος θανατωθῆ. **12** Ἐσπεῖρε δὲ ο Ισαάκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ ἐσύναξε κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἑκατονταπλάσια· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν ο Κύριος. **13** Καὶ ἐμεγαλύνετο ο ἄνθρωπος καὶ ἐπροχώρει αὐξανόμενος, ἐωσοῦ ἐγένειε μέγας σφόδρα· **14** καὶ ἀπέκτησε πρόβατα καὶ βόας καὶ δούλους πολλούς· ἐφθόνησαν δὲ αὐτόν οἱ Φιλισταῖοι. **15** Καὶ πάντα τὰ φρέατα, τὰ ὁποῖα ἔσκαψαν οἱ δούλοι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Αβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐνέφραξαν ταῦτα οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἐγεμίσαν αὐτὰ χῶμα. **16** Καὶ εἶπεν ο Αβιμέλεχ πρὸς τὸν Ισαάκ, Ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν, διότι ἐγένειε δυνατώτερος ἡμῶν σφόδρα. **17** Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ο Ισαάκ καὶ ἐστήσε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῶν Γεράρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. **18** Καὶ ἠνοῖξε πάλιν ο Ισαάκ τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, τὰ ὁποῖα ἔσκαψαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Αβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἐνέφραξαν αὐτὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αβραάμ· καὶ ὠνόμασεν αὐτὰ κατὰ τὰ ὀνόματα, με τὰ ὁποῖα ο πατὴρ αὐτοῦ εἶχεν ὀνομάσει αὐτὰ. **19** Καὶ ἔσκαψαν οἱ δούλοι τοῦ Ισαάκ ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ εὗρθηκαν ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζώντος. **20** Ἐλογομάχησαν δὲ οἱ ποιμένες τῶν Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων τοῦ Ισαάκ, λέγοντες, Ἰδικόν μας εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ὠνόμασε τὸ φρέαρ Ἐσέκ· διότι ἐφιλονείκησαν μετ' αὐτοῦ. **21** Καὶ ἔσκαψαν ἄλλο φρέαρ καὶ ἐλογομάχησαν καὶ περὶ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ὠνόμασεν αὐτὸ Σιτνά. **22** Καὶ μετοικήσας ἐκεῖθεν ἔσκαψεν ἄλλο φρέαρ, καὶ περὶ τούτου δὲν ἐλογομάχησαν· καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Ρεχωβῶθ, λέγων, διότι τώρα ἐπλάτυνεν ἡμᾶς ο Κύριος καὶ ἠύξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. **23** Καὶ ἐκεῖθεν ἀνέβη εἰς Βηρ-σαβεέ. **24** Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτόν ο Κύριος τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπεν, Εγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Αβραάμ τὸν πατέρα σου· μη φοβοῦ, διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σου, καὶ θέλω σε εὐλογῆσαι καὶ θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου, διὰ Αβραάμ τὸν δούλον μου. **25** Καὶ ἠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ἐστήσεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ἔσκαψαν δὲ ἐκεῖ οἱ δούλοι τοῦ Ισαάκ φρέαρ. **26** Τότε ο Αβιμέλεχ ὑπήγε πρὸς αὐτόν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Ὀχοζάθ ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ, καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **27** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ο Ισαάκ, Διὰ τί ἦλθετε πρὸς ἐμὲ, ἀφού σεις με ἐμισήσατε καὶ με ἐδιώξατε ἀπὸ σας; **28** οἱ δὲ

είπον, Είδομεν φανερά, ότι ο Κύριος είναι μετά σου, και είπομεν, Ας γείνη τώρα όρκος μεταξύ ημών, μεταξύ ημών και σου, και ας κάμωμεν συνθήκην μετά σου, **29** ότι δεν θέλεις κάμει κακόν εις ημάς, καθώς ημείς δεν σε ηγγίσαμεν, και καθώς επράξαμεν εις σε μόνον καλόν, και σε εξαπεστείλαμεν εν ειρήνῃ· τώρα συ είσαι ευλογημένος του Κυρίου. **30** Και έκαμεν εις αυτούς συμπόσιον· και έφαγον και έπιον. **31** Και εσηκώθησαν ενωρίς το πρωί, και ώμοσεν ο εις προς τον άλλον· τότε ο Ισαάκ εξαπέστειλεν αυτούς, και απήλθον απ' αυτού εν ειρήνῃ. **32** Και την ημέραν εκείνην ήλθον οι δούλοι του Ισαάκ και ανήγγειλαν προς αυτόν περί του φρέατος το οποίον έσκαφαν, και είπαν προς αυτόν, Ευρήκαμεν ύδωρ. **33** Και ώνόμασεν αυτό Σαβεέ· διά τουτο είναι το όνομα της πόλεως Βηρ-σαβεέ έως της σήμερον. **34** Ήτο δε ο Ησαύ ετών τεσσαράκοντα, ότε έλαβεν εις γυναίκα Ιουδιθ, την θυγατέρα Βεηρί του Χετταίου, και Βασεμάθ, την θυγατέρα Αιλών του Χετταίου· **35** και αύται ήσαν πικρία ψυχής εις τον Ισαάκ και την Ρεβέκκαν.

27 Και αφού εγήρασεν ο Ισαάκ, και οι οφθαλμοί αυτού ημβλύνησαν, ώστε δεν έβλεπεν, εκάλεσεν Ησαύ τον υιόν αυτού τον μεγαλύτερον, και είπε προς αυτόν, Υιέ μου, Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού, εγώ. **2** Και εκείνος είπεν, Ιδού, τώρα, εγώ εγήρασα· δεν γνωρίζω την ημέραν του θανάτου μου· **3** λάβε λοιπόν, παρακαλώ, τα όπλα σου, την φαρέτραν σου και το τόξον σου, και έξελθε εις την πεδιάδα και κυνήγησόν μοι κυνήγιον· **4** και κάμει μοι εδέσματα καθώς αγαπάω, και φέρε μοι να φάγω, διά να σε ευλογήσω η ψυχή μου πριν αποθάνω. **5** Η δε Ρεβέκκα ήκουσεν ενώ ελάλει ο Ισαάκ προς Ησαύ τον υιόν αυτού. Και υπήγεν ο Ησαύ εις την πεδιάδα διά να κυνήγηση κυνήγιον και να φέρη αυτό. **6** Και η Ρεβέκκα ελάλησε προς Ιακώβ τον υιόν αυτής, λέγουσα, Ιδού, εγώ ήκουσα τον πατέρα σου λαλούντα προς Ησαύ τον αδελφόν και λέγοντα, **7** Φέρε μοι κυνήγιον και κάμει μοι εδέσματα, διά να φάγω, και να σε ευλογήσω ενώπιον του Κυρίου πριν αποθάνω. **8** Τώρα λοιπόν, υιέ μου, άκουσον την φωνήν μου εις όσα εγώ σοι παραγγέλλω· **9** ύπαγε τώρα εις το ποίμνιον, και λάβε μοι εκείθεν δύο καλά ερίφια εξ αιγών· διά να κάμω αυτά εδέσματα διά τον πατέρα σου, καθώς αγαπά· **10** και θέλεις φέρει αυτά προς τον πατέρα σου να φάγη, διά σε ευλογήσω πριν αποθάνη. **11** Και είπεν ο Ιακώβ προς Ρεβέκκαν την μητέρα αυτού, Ιδού, ο Ησαύ ο αδελφός μου είναι ανήρ δασύτριχος, εγώ δε ανήρ άτριχος· **12** ίσως με ψηλαφήση ο πατήρ μου, και θέλω φανή εις αυτόν ως απατεών, και θέλω σύρει επ' εμαυτόν κατάραν και ουχή ευλογίαν. **13** Είπε δε προς αυτόν η μήτηρ αυτού, Επ' εμέ η κατάρα σου, τέκνον μου· μόνον υπάκουσον εις την φωνήν μου και ύπαγε, φέρε μοι αυτά. **14** Και υπήγε, και έλαβε, και έφερεν αυτά προς την μητέρα αυτού· και έκαμεν η μήτηρ αυτού εδέσματα καθώς ηγάπα ο πατήρ αυτού. **15** Και λαβούσα η Ρεβέκκα τα καλύτερα φορέματα Ησαύ του μεγαλύτερου υιού αυτής, τα οποία είχαν εν τη οικία, ενέδωσε με αυτά Ιακώβ, τον υιόν αυτής τον νεώτερον· **16** και με τα δέρματα των εριφίων εσκέπασε τας χείρας αυτού, και τα γυμνά του τραχήλου αυτού· **17** και έδωκεν εις τας χείρας Ιακώβ του υιού αυτής τα εδέσματα και

τον άρτον, τα οποία ητοίμασε. **18** Και ήλθε προς τον πατέρα αυτού· και είπε, Πάτερ μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ· τις είσαι, τέκνον μου; **19** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον πατέρα αυτού, Εγώ είμαι Ησαύ ο πρωτότοκος σου· έκαμα καθώς μοι είπας, σηκώθητι λοιπόν, κάθισον και φάγε εκ του κυνηγίου μου, διά να με ευλογήσω η ψυχή σου. **20** Και είπεν ο Ισαάκ προς τον υιόν αυτού, Πόθεν τουτο, τέκνον μου, ότι ευήρκας τόσο ταχέως; Ο δε είπε, Διότι Κύριος ο Θεός σου έφερεν αυτόν έμπροσθέν μου. **21** Και είπεν ο Ισαάκ προς τον Ιακώβ, Πλησίασον, τέκνον μου, διά να σε ψηλαφήσω, αν συ ήσαι αυτός ο υιός Ησαύ, ή ουχί. **22** Και επλησίασεν ο Ιακώβ εις τον Ισαάκ τον πατέρα αυτού· ο δε επηλάφησεν αυτόν, και είπεν, Η μεν φωνή είναι φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες, χείρες Ησαύ. **23** Και δεν εγνωρίσεν αυτόν, διότι αι χείρες αυτού ήσαν ως αι χείρες Ησαύ αδελφού αυτού, δασύτριχοι· και ευλόγησεν αυτόν. **24** Και είπε, Συ είσαι αυτός ο υιός μου Ησαύ; Ο δε είπεν, Εγώ. **25** Και είπε, Φέρε πλησίον μου, και θέλω φάγει εκ του κυνηγίου του υιού μου, διά να σε ευλογήσω η ψυχή μου. Και έφερε πλησίον αυτού, και έφαγεν· έφερε δε προς αυτόν οίνον και έπιε. **26** Και είπε προς αυτόν Ισαάκ ο πατήρ αυτού, Πλησίασον τώρα, και φίλησόν με, τέκνον μου. **27** Και επλησίασε, και εφίλησεν αυτόν· και ωσφράνθη την οσμήν των ενδυμάτων αυτού, και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ιδού, η οσμή του υιού μου είναι ως οσμή πεδιάδος, την οποίαν ευλόγησεν ο Κύριος. **28** Λοιπόν ο Θεός να σοι δώση από της δρόσου του ουρανού και από του πάχους της γης και αφθονίαν σίτου και οίνου· **29** Λαοί να σε δουλεύωσι και έθνη να σε προσκυνήσωσι· να ήσαι κύριος των αδελφών σου, και οι υιοί της μητρός σου να σε προσκυνήσωσι· καταπραμένος όστις σε ευλογεί· **30** Και καθώς έπαυσεν ο Ισαάκ ευλογών τον Ιακώβ, μόλις ο Ιακώβ είχαν έξέλθει απ' έμπροσθεν του πατρός αυτού Ισαάκ· και ήλθεν Ησαύ ο αδελφός αυτού εκ του κυνηγίου αυτού. **31** Και έκαμε και αυτός εδέσματα και έφερε προς τον πατέρα αυτού και είπε προς τον πατέρα αυτού, Ας σηκωθή ο πατήρ μου, και ας φάγη εκ του κυνηγίου του υιού αυτού, διά να με ευλογήσω η ψυχή σου. **32** Και είπε προς αυτόν Ισαάκ ο πατήρ αυτού, Τις είσαι; Ο δε είπεν, Είμαι ο υιός σου, ο πρωτότοκος σου Ησαύ. **33** Και εξεπλάγη ο Ισαάκ έκπληξιν μεγάλην σφόδρα, και είπε, Ποίος είναι λοιπόν εκείνος, όστις εκυνήγησε κυνήγιον, και μοι έφερε και έφαγον από πάντων πριν εισέλθης, και ευλόγησα αυτόν; και ευλογημένος θέλει είσθαι. **34** Ότε ήκουσεν ο Ησαύ τους λόγους του πατρός αυτού, ανέκραξε κραυγήν μεγάλην και πικράν σφόδρα· και είπε προς τον πατέρα αυτού, Ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. **35** Ο δε είπεν, Ήλθεν ο αδελφός σου μετά δόλου, και έλαβε την ευλογίαν σου. **36** Και είπεν ο Ησαύ, Δικαιώς εκαλέσθη το όνομα αυτού Ιακώβ, διότι τώρα δευτέραν ταύτην φοράν με υπεσκέλισεν· έλαβε τα πρωτοτόκιά μου, και ιδού, τώρα έλαβε και την ευλογίαν μου. Και είπε, Δεν εφύλαξας δι' εμέ ευλογίαν; **37** Και, απεκρίθη ο Ισαάκ, και είπε προς τον Ησαύ, Ιδού, κύριόν σου έκαμα αυτόν, και πάντας τους αδελφούς αυτού έκαμα δούλους αυτού, και εστηρίξα αυτόν με σίτον και οίνον· και τι λοιπόν να κάμω εις σε, τέκνον μου; **38** Και είπεν ο Ησαύ προς

τον πατέρα αυτού, Μήπως ταύτην μόνην την ευλογίαν έχεις, πάτερ μου; ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. και ύψωσεν ο Ησαΐ την φωνήν αυτού, και έκλαυσε. **39** Και απεκρίθη Ισαάκ ο πατήρ αυτού, και είπε προς αυτόν, Ιδού, η κατοικήσις σου θέλει είσθαι εις το πάχος της γης, και εις την δρόσον του ουρανού άνωθεν· **40** και με την μάχηράν σου θέλεις ζη, και εις τον αδελφόν σου θέλεις δουλεύσει, όταν δε υπερισχύσης, θέλεις συντρίψει τον ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου. **41** Και εμίσησεν ο Ησαΐ τον Ιακώβ, διά την ευλογίαν με την οποίαν ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού· και είπεν ο Ησαΐ εν τη καρδία αυτού, Πλησιάζουσιν αι ημέραι του πένθους του πατρός μου· τότε θέλω φονεύσει Ιακώβ τον αδελφόν μου. **42** Ανηγέθησαν, δε προς την Ρεβέκκαν οι λόγοι Ησαΐ του υιού αυτής του μεγαλύτερου· και πέμψασα εκάλεισεν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον, και είπε προς αυτόν, Ιδού, Ησαΐ ο αδελφός σου παρηγορεί εαυτόν κατά σου, ότι θέλει σε φονεύσει. **43** Τώρα λοιπόν, τέκνον μου, άκουσον την φωνήν μου· και σηκωθείς, φύγε προς Λάβαν τον αδελφόν μου εις Χαρράν· **44** και κατοικήσων μετ' αυτού ημέρας τινάς, εωσού παρέλθη ο θυμός του αδελφού σου· **45** εωσού παύση η κατά σου οργή του αδελφού σου, και λημονήσῃ τα όσα έπραξας εις αυτόν· τότε θέλω στείλει, και θέλω σε φέροι εκείθεν· διά τι να σας στερηθώ και τους δύο εν μία ημέρα; **46** Και είπεν η Ρεβέκκα προς τον Ισαάκ, Αχΐδιασ την ζωήν μου εξ αιτίας των θυγατέρων του Χετ· εάν ο Ιακώβ λάβη γυναίκα εκ των θυγατέρων του Χετ, καθώς είναι αύται εκ των θυγατέρων της γης ταύτης, τι με ωφελεί να ζω;

28 Και προσκαλέσας ο Ισαάκ τον Ιακώβ ευλόγησεν αυτόν, και παρήγγειλε προς αυτόν λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· **2** σηκωθείς ύπαγε εις Παδάν-αράμ, εις την οικίαν Βαθουήλ του πατρός της μητρός σου· και εκείθεν λάβε εις σεαυτόν γυναίκα, εκ των θυγατέρων Λάβαν του αδελφού της μητρός σου· **3** και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σε ευλογήσῃ και να σε αυξήσῃ και να σε πληθύνῃ, ώστε να γείνης εις πλήθος Λαών· **4** και να σοι δώσῃ την ευλογίαν του Αβραάμ, εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σε, διά να κληρονομήσῃς την γην της παροικησεώς σου, την οποίαν έδωκεν ο Θεός εις τον Αβραάμ. **5** Και εξαπέστειλεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ· και υπήγεν εις Παδάν-αράμ προς Λάβαν, τον υιόν του Βαθουήλ του Σύρου, τον αδελφόν Ρεβέκκας της μητρός του Ιακώβ και του Ησαΐ. **6** Ιδών δε ο Ησαΐ ότι ευλόγησεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ και εξαπέστειλεν αυτόν εις Παδάν-αράμ, διά να λάβῃ εις εαυτόν γυναίκα εκείθεν, και ότι, ενώ ελόγεται αυτόν, παρήγγειλεν εις αυτόν, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· **7** και ότι υπήκουσεν ο Ιακώβ εις τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού· και υπήγεν εις Παδάν-αράμ· **8** και ιδών ο Ησαΐ ότι αι θυγατέρες Χαναάν είναι μισηταί εις τους οφθαλμούς του πατρός αυτού Ισαάκ, **9** υπήγεν ο Ησαΐ προς τον Ισμαήλ, και εκτός των άλλων γυναικών αυτού έλαβεν εις εαυτόν γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα Ισμαήλ του υιού του Αβραάμ, την αδελφήν του Ναβαϊώθ. **10** Και εξήλθεν ο Ιακώβ από Βηρ-σαβεέ, και υπήγεν εις Χαρράν. **11** Και έφθασεν εις τινά τόπον και διενυκτέρευσεν εκεί,

διότι είχε δύσει ο ήλιος· και έλαβεν εκ των λίθων του τόπου και έθεσε προσκεφάλαιον αυτού, και εκοιμήθη εν τω τόπω εκείνω. **12** Και είδεν ενύπνιον, και ιδού, κλίμαξ εστηριγμένη εις την γην, της οποίας η κορυφή έφθασεν εις τον ουρανόν· και ιδού, οι άγγελιοι του Θεού ανέβαινον και κατέβαινον επ' αυτής. **13** Και ιδού, ο Κύριος ίστατο επάνωθεν αυτής και είπεν, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός του Αβραάμ του πατρός σου, και ο Θεός του Ισαάκ· την γην, επί της οποίας κοιμάσαι, εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου. **14** και θέλει είσθαι το σπέρμα σου ως η άμμος της γης, και θέλεις εξαπλωθή προς δύσιν και προς ανατολήν και προς βορράν και προς νότον· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω σπέρματί σου πάσαι αι φυλαί της γής· **15** και ιδού, εγώ είμαι μετά σου, και θέλω σε διαφυλάττει πανταχού, όπου αν υπάγῃς, και θέλω σε επαναφέρει εις την γην ταύτην· διότι δεν θέλω σε εγκαταλείψει, εωσού κάμω όσα ελάλησα προς σε. **16** Και εξεγερθείς ο Ιακώβ εκ του ύπνου αυτού, είπε, Βέβαια ο Κύριος είναι εν τω τόπω τούτου, και εγώ δεν ήξευρον. **17** Και εφοβήθη είπε, Πόσων φοβερός είναι ο τόπος ούτος; δεν είναι τούτο, ειμή οίκος Θεού, και αύτη η πύλη του ουρανού. **18** Και σηκωθείς ο Ιακώβ ενωρίς το πρωΐ, έλαβε τον λίθον τον οποίον είχε θέσει προσκεφάλαιον αυτού, και έστησεν αυτόν διά στήλην και έχυσεν έλαιον επί την κορυφήν αυτής. **19** Και εκάλεισε το όνομα του τόπου εκείνου, Βαιθήλ· το δε όνομα της πόλεως εκείνης ήτον πρότερον Λούζ. **20** Και ευχήθη ο Ιακώβ ευχήν, λέγων, Αν ο Θεός ήναι μετ' εμού και με διαφυλάξῃ εν τη οδώ ταύτη εις την οποίαν υπάγω, και μοι δώσῃ άρτον να φάγω και ένδυμα να ενδυθώ, **21** και επιστρέψω εν ειρήνῃ εις τον οίκον του πατρός μου, τότε ο Κύριος θέλει είσθαι Θεός μου· **22** και ο λίθος ούτος, τον οποίον έστησα διά στήλην, θέλει είσθαι οίκος Θεού· και εκ πάντων όσα μοι δώσης, το δέκατον θέλω προσφέρει εις σε.

29 Και εκίνησεν ο Ιακώβ και υπήγεν εις την γην των κατοίκων της ανατολής. **2** Και είδε, και ιδού, φρέαρ εν τη πεδιάδι και ιδού, εκεί τρία ποίμνια προβάτων αναπαυόμενα πλησίον αυτού, διότι εκ του φρέατος εκείνου επότιζον τα ποίμνια· λίθος δε μέγας ήτο επί το στόμιον του φρέατος. **3** Και ότε συνήγοντο εκεί πάντα τα ποίμνια, απεκύλιον τον λίθον από του στομίου του φρέατος, και επότιζον τα ποίμνια· έπειτα έθετον πάλιν τον λίθον επί το στόμιον του φρέατος εις τον τόπον αυτού. **4** Και είπε προς αυτούς ο Ιακώβ, Αδελφοί, πόθεν είσθε; Οι δε είπον, Εκ της Χαρράν είμεθα. **5** Και είπε προς αυτούς, Γνωρίζετε Λάβαν τον υιόν του Ναχώρ; οι δε είπον, Γνωρίζομεν. **6** Και είπε προς αυτούς, Υγιαίνει; Οι δε είπον, Υγιαίνει· και ιδού, Ραχήλ η θυγάτηρ αυτού έρχεται μετά των προβάτων. **7** Και είπεν, Ιδού, μένει ακόμη ημέρα πολλή, δεν είναι ώρα να συρθώσι τα κτήνη· ποτίσατε τα πρόβατα και υπάγετε να βοσκήσητε αυτά. **8** Οι δε είπον, Δεν δυνάμεθα, εωσού συναχθώσι πάντα τα ποίμνια, και να αποκυλίσωσι τον λίθον από του στομίου του φρέατος· τότε ποτιζομεν τα πρόβατα. **9** Και ενώ ακόμη ελάλει προς αυτούς, ήλθεν η Ραχήλ μετά των προβάτων του πατρός αυτής· διότι αυτή έβροκε. **10** Και ως είδεν ο Ιακώβ την Ραχήλ, θυγατέρα του Λάβαν

του αδελφού της μητρός αυτού, και τα πρόβατα του Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, επλησίασεν ο Ιακώβ και απεκύλισε τον λίθον από τον στομίον του φρέατος, και επότισε τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού της μητρός αυτού. **11** Και εφίλησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ και υψώσας την φωνήν αυτού έκλαυσε. **12** Και απήγγειλεν ο Ιακώβ προς την Ραχήλ, ότι είναι αδελφός του πατρός αυτής, και ότι είναι υιός της Ρεβέκκας και εκείνη δραμοῦσα απήγγειλε τούτο εις τον πατέρα αυτής. **13** Και ως ήκουσεν ο Λάβαν το ὄνομα του Ιακώβ του υιού της αδελφῆς αυτού, ἔδραμεν εις συνάντησιν αυτού και εναγκαλισθείς αυτόν, εφίλησεν αυτόν και ἔφερον αυτόν εις την οικίαν αυτού και διηγῆθη ο Ιακώβ προς τον Λάβαν πάντα τα γενόμενα. **14** Και εἶπε προς αυτόν ο Λάβαν, Βέβαια οσούνη μου και σαρξ μου εἶσαι. Και κατώκησε μετ' αυτού ἕνα μήνα. **15** Και εἶπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Επειδή εἶσαι αδελφός μου, διά τούτο θέλεις με δουλεύει δωρεάν; ἐπέ μοι, τις θέλει εἶσθαι ο μισθός σου; **16** Εἶχε δε Λάβαν δύο θυγατέρας το ὄνομα της πρεσβυτέρας, Λεία, και το ὄνομα της μικροτέρας Ραχήλ. **17** Και της μεν Λείας οἱ οφθαλμοὶ ἦσαν ασθενεῖς ἡ δε Ραχήλ ἦτο ευειδῆς και ὠραία την ὄψιν. **18** Και ἠγάπησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ και εἶπε, Θέλω σε δουλεύει ἐπτά ἔτη διά την Ραχήλ, την θυγατέρα σου την μικροτέραν. **19** Και εἶπεν ο Λάβαν, Καλύτερα να δῶσω αὐτήν εις σε, παρά να δῶσω αὐτήν εις ἄλλον ἄνδρα· κατοίκησον μετ' ἐμοῦ. **20** Και ἐδούλευσεν ο Ιακώβ διά την Ραχήλ ἐπτά ἔτη και ἐφαίνοντο εις αυτόν ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, διά την προς αὐτήν ἀγάπην αυτού. **21** Και εἶπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν, Δος μοι την γυναῖκα μου, διότι πληρώθησαν αἱ ἡμέραι μου, διά να εἰσέλθω προς αὐτήν. **22** Και συνήγαγεν ο Λάβαν πάντας τους ἀνθρώπους του τόπου και ἔκαμε συμπόσιον. **23** Και το εσπέρας, λαβῶν την Λείαν την θυγατέρα αυτού, ἔφερον αὐτήν προς αυτόν και εἰσήλθε προς αὐτήν. **24** Και ἔδωκεν ο Λάβαν εις Λείαν την θυγατέρα αυτού, διά θεράπειαν αυτής, Ζελφάν την θεράπειαν αυτού. **25** Και το πρωῖ, ἰδοῦ, αὐτή ἦτο ἡ Λεία και εἶπε προς τον Λάβαν, Τί τούτο το ὁποῖον ἔπραξας εις ἐμέ; δεν σε ἐδούλευσα διά την Ραχήλ; και διά τι με ἠπάτησας; **26** Και εἶπεν ο Λάβαν, Δεν γίνεται οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, να δίδωται ἡ μικροτέρα προ της πρεσβυτέρας **27** εκπλήρωσον την εβδομάδα ταύτης, και θέλω σοι δώσει και αὐτήν, ἀντί της εργασίας την ὁποίαν θέλεις κάμει εις ἐμέ ἀκόμη ἄλλα ἐπτά ἔτη. **28** Και ἔκαμεν ο Ιακώβ οὕτω και ἐξεπλήρωσε την εβδομάδα αυτής και ἔδωκεν εις αυτόν την Ραχήλ την θυγατέρα αυτού εις γυναῖκα. **29** Και ἔδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού, διά θεράπειαν αυτής, Βαλλάν την θεράπειαν αυτού. **30** Και εἰσήλθεν ο Ιακώβ και προς την Ραχήλ και ἠγάπησε την Ραχήλ περισσότερο παρά την Λείαν και ἐδούλευσεν αυτόν ἀκόμη ἄλλα ἐπτά ἔτη. **31** Και ἰδὼν ο Κύριος ὅτι ἐμισείτο ἡ Λεία, ἤνοιξε την μήτραν αυτής ἡ δε Ραχήλ ἦτο στεῖρα. **32** Και συνέλαβεν ἡ Λεία και ἐγέννησεν υἱόν και ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Ρουβὴν· διότι εἶπεν, Εἶδε βέβαια ο Κύριος την ταπεινώσιν μου· τώρα λοιπόν θέλει με ἀγαπήσει ο ἀνὴρ μου. **33** Και συνέλαβε πάλιν και ἐγέννησεν υἱόν και εἶπεν, Επειδή ἤκουσεν ο Κύριος ὅτι μισοῦμαι, διά

τούτου μοι ἔδωκεν ἀκόμη και τούτον· και ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Συμεών. **34** Και συνέλαβεν ἀκόμη και ἐγέννησεν υἱόν· και εἶπε, Τώρα ταύτην την φορὰν ο ἀνὴρ μου θέλει ἐνωθῆ μετ' ἐμοῦ, διότι ἐγέννησα εις αυτόν τρεις υἱούς· διά τούτο ὠνόμασεν αυτόν Λευῖ. **35** Και συνέλαβε πάλιν και ἐγέννησεν υἱόν· και εἶπε, Ταύτην την φορὰν θέλω δοξολογήσει τον Κύριον· διά τούτο ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Ιούδαν· και ἔπαυσε να γεννᾷ.

30 Και ὅτε εἶδεν ἡ Ραχήλ ὅτι δεν ετεκνοποίησεν εις τον Ιακώβ, ἐφθόνησεν ἡ Ραχήλ την ἀδελφὴν αυτής· και εἶπε προς τον Ιακώβ, Δος μοι τέκνα· εἶδέ μη, ἐγὼ ἀποθνήσκω. **2** Και ἐξήφθη ο θυμὸς του Ιακώβ κατὰ της Ραχήλ και εἶπε, Μήπως εἶμαι ἐγὼ ἀντὶ του Θεοῦ ὅστις σε ἐστέρησεν ἀπὸ καρποῦ κοιλίας; **3** Ἡ δε εἶπεν, Ἰδοῦ, ἡ θεράπειά μου Βαλλὰ· εἰσέλθε προς αὐτήν, και θέλει γεννήσει ἐπὶ των γονάτων μου, διά να ἀποκτήσω και ἐγὼ τέκνα ἐξ αυτής. **4** Και ἔδωκεν εις αυτόν την Βαλλάν την θεράπειαν αυτής διά γυναῖκα· και εἰσήλθεν ο Ιακώβ προς αὐτήν. **5** Και συνέλαβεν ἡ Βαλλὰ, και ἐγέννησεν υἱόν εις τον Ιακώβ· **6** και εἶπεν ἡ Ραχήλ, Ὁ Θεὸς με ἔκρινε και ἤκουσε και την φωνήν μου και μοι ἔδωκεν υἱόν· διά τούτο ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Δαν. **7** Και συνέλαβε πάλιν ἡ Βαλλὰ, ἡ θεράπεια της Ραχήλ, και ἐγέννησε δεῦτερον υἱόν εις τον Ιακώβ· **8** και εἶπεν ἡ Ραχήλ, Δυνατὴν πάλιν ἐπάλαισα μετὰ της ἀδελφῆς μου, και ὑπερίσχουσα και ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Νεφθαλί. **9** Και ὅτε εἶδεν ἡ Λεία ὅτι ἔπαυσε να γεννᾷ, ἔλαβε την Ζελφάν την θεράπειαν αυτής, και ἔδωκεν αὐτήν εις τον Ιακώβ διά γυναῖκα. **10** Και ἡ Ζελφά, ἡ θεράπεια της Λείας, ἐγέννησεν υἱόν εις τον Ιακώβ· **11** και εἶπεν ἡ Λεία, Ευτυχία ἔρχεται· και ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Γαδ. **12** Και ἐγέννησεν ἡ Ζελφά, ἡ θεράπεια της Λείας, δεῦτερον υἱόν εις τον Ιακώβ· **13** και εἶπεν ἡ Λεία, Μακαρία ἐγὼ, διότι θέλουσι με μακαρίζει αἱ γυναῖκες· και ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Ἀσήρ. **14** Και ὑπήγεν ο Ρουβὴν ἐν ταῖς ἡμέραις του θερισμοῦ του σίτου και εὑρήκε μανδραγόρας ἐν τῷ ἀγρῷ, και ἔφερον αυτούς προς την Λείαν την μητέρα αυτού. Εἶπε δε ἡ Ραχήλ προς την Λείαν, Δος μοι, παρακαλῶ, ἀπὸ τους μανδραγόρας του υἱοῦ σου. **15** Ἡ δε εἶπε προς αὐτήν, Μικρὸν πράγμα εἶναι, ὅτι ἔλαβες τον ἄνδρα μου; και θέλεις να λάβης και τους μανδραγόρας του υἱοῦ μου; και ἡ Ραχήλ εἶπε, Λοιπὸν ἀς κοιμηθῆ μετὰ σου ταύτην την νύκτα, διά τους μανδραγόρας του υἱοῦ σου. **16** Και ἤλθεν ο Ιακώβ το εσπέρας ἐκ του ἀγροῦ, και ἐξεληθούσα ἡ Λεία εις συνάντησιν αυτού, εἶπε, Προς ἐμέ θέλεις εἰσέλθει, διότι σε ἐμισθωσα τῶνόντι με τους μανδραγόρας του υἱοῦ μου. Και ἐκοιμήθη μετ' αυτής ἐκείνην την νύκτα. **17** Και εἰσήκουσεν ο Θεὸς της Λείας· και συνέλαβε και ἐγέννησεν εις τον Ιακώβ πέμπτον υἱόν. **18** Και εἶπεν ἡ Λεία, Ἐδωκέ μοι ο Θεὸς τον μισθόν μου, διότι ἔδωκα την θεράπειάν μου εις τον ἄνδρα μου· και ἐκάλεσε το ὄνομα αυτού Ἰσάαχαρ. **19** Και συνέλαβεν ἀκόμη ἡ Λεία, και ἐγέννησεν ἕκτον υἱόν εις τον Ιακώβ· **20** και εἶπεν ἡ Λεία, Με ἐπροίκισεν ο Θεὸς με καλὴν προίκα· τώρα θέλει κατοικήσει μετ' ἐμοῦ ο ἀνὴρ μου, διότι ἐγέννησα εις

αυτόν εξ υιούς και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαβουλών. **21** Και μετά ταύτα ἐγέννησε θυγατέρα, και εκάλεσε το όνομα αυτής Δείναν. **22** Ενεθυμήθη δε ο Θεός την Ραχήλ και εισήκουσεν αυτής ο Θεός, και ήνοιξε την μήτραν αυτής. **23** και συνέλαβε, και ἐγέννησεν υιόν και είπεν, Ο Κύριος αφήρησε το όνειδός μου. **24** Και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιωσήφ, λέγουσα, Ο Θεός να προσθήη εις εμέ και άλλον υιόν. **25** Και αφού η Ραχήλ ἐγέννησε τον Ιωσήφ, είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν, Εξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις τον τόπον μου, και εις την πατρίδα μου. **26**δος μοι τας γυναϊκάς μου και τα παιδιά μου, διά τας οποίας σε εδούλευσα διά να απέλθω· διότι συ γνωρίζεις την δούλευσίν μου, την οποίαν σε εδούλευσα. **27** Είπε δε προς αυτόν ο Λάβαν, Παρακαλώ σε, να εύρω χάριν ἐμπροσθέν σου· ἐγνωρίσα εκ πείρας, ότι ο Κύριος με ευλόγησεν εξ αιτίας σου. **28** Και είπε, Διόρισόν μοι τον μισθόν σου, και θέλω σοι δώσει αυτόν. **29** Ο δε είπε προς αυτόν, Συ γνωρίζεις τίνι τρόπο σε εδούλευσα, και πόσα ἐγένειαν τα κτήνη σου μετ' εμού· **30** διότι όσα είχες προ εμού ήσαν ολίγα, και τώρα ηύξησαν εις πλήθος και ο Κύριος με ευλόγησε με την έλευσίν μου· και τώρα πότε θέλω προβλέψει και εγώ διά τον οίκόν μου; **31** Ο δε είπε, Τι να σοι δώσω; Και ο Ιακώβ είπε, δεν θέλεις μοι δώσει ουδέν· εάν κάμης εις εμέ το πράγμα τούτο, πάλιν θέλω παιμαίνει το ποιμνίόν σου και φυλάττει αυτό. **32** να περάσω σήμερον διά μέσον όλου του ποιμνίου σου, διαχωρίζων εκείθεν παν πρόβατον έχον ποικίλματα και κηλιδας, και παν το μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, και το έχον κηλιδας και ποικίλματα μεταξύ των αιγών· και ταύτα να ήναι ο μισθός μου. **33** και εις το εξής η δικαιοσύνη μου θέλει μαρτυρηθεί περί εμού, όταν έλθη ἐμπροσθέν σου διά τον μισθόν μου· παν ό, τι δεν είναι με ποικίλματα και κηλιδας μεταξύ των αιγών, και μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, θέλει λογισθή κλεμμένον υπ' εμού. **34** Και είπεν ο Λάβαν, Ιδού, έστω κατά τον λόγον σου. **35** Και την ημέραν εκείνην διεχώρισε τους τράγους τους παρδαλούς και κηλιδωτούς και πάσας τας αίγας όσαι είχαν ποικίλματα και κηλιδας, πάντα όσα ήσαν διάλευκα, και πάντα τα μελανωπά μεταξύ των αρνίων, και έδωκεν αυτά εις τας χείρας των υιών αυτού. **36** και έθεσε τριών ημερών οδόν μεταξύ εαυτού και του Ιακώβ· ο δε Ιακώβ εποίμαινε το υπόλοιπον του ποιμνίου του Λάβαν. **37** Και έλαβεν εις εαυτόν ο Ιακώβ ράβδους χλωράς εκ λεύκης και καρύας και πλατάνου και εξελέπισεν αυτάς κατά λεπίσματα λευκά, ώστε εφαινετο το λευκόν το εις τας ράβδους. **38** και έθεσε τας ράβδους, τας οποίας εξελέπισεν, εις τα αυλάκια του ύδατος, εις τας ποτίστρας, όπου τα ποιμνια ήρχοντο να πίνωσι, διά να συλλαμβάνωσι τα ποιμνια ενώ ήρχοντο να πίνωσι. **39** Και συνελάμβανον τα ποιμνια βλέποντα τας ράβδους, και ἐγέννων πρόβατα παρδαλά, ποικίλα και κηλιδωτά. **40** Διεχώρισε δε ο Ιακώβ τα αρνία, και έστρεψε τα πρόσωπα των προβάτων του ποιμνίου του Λάβαν προς τα παρδαλά και προς πάντα τα μελανωπά· τα δε εαυτού ποιμνια έθεσε χωριστά, και δεν έθεσεν αυτά μετά των προβάτων του Λάβαν. **41** Και καθ' ον καιρόν τα πρώιμα πρόβατα ήρχοντο εις σύλληψιν, ο Ιακώβ έθετε τας ράβδους εις τα αυλάκια ἐμπροσθεν

των οφθαλμών του ποιμνίου, διά να συλλαμβάνωσι βλέποντα προς τας ράβδους. **42** ότε δε τα πρόβατα ήσαν όψιμα, δεν έθετεν αυτάς και ούτω τα όψιμα ήσαν του Λάβαν, τα δε πρώιμα του Ιακώβ. **43** Και ηύξησεν ο άνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και απέκτησε ποιμνια πολλά και δούλας και δούλους και καμήλους και όνους.

31 Και ήκουσεν ο Ιακώβ τους λόγους των υιών του Λάβαν, λεγόντων, Ο Ιακώβ έλαβε πάντα τα υπάρχοντα του πατρός ημών, και εκ των υπαρχόντων του πατρός ημών απέκτησε πάσαν την δόξαν ταύτην. **2** Και είδεν ο Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ιδού, δεν ήτο προς αυτόν ως χθές και προχθές. **3** Είπε δε ο Κύριος προς τον Ιακώβ, Επιστρέψον εις την γην των πατέρων σου, και εις την συγγενειάν σου, και θέλω εισθαι μετά σου. **4** Τότε έστειλεν ο Ιακώβ και εκάλεσε την Ραχήλ και την Λείαν εις την πεδιάδα προς το ποιμνιον αυτού. **5** και είπε προς αυτάς, Βλέπω το πρόσωπον του πατρός σας, ότι δεν είναι προς εμέ ως χθές και προχθές· ο Θεός όμως του πατρός μου εστάθη μετ' εμού. **6** και σεις εξεύρετε ότι εν όλη τη δυνάμει μου εδούλευσα τον πατέρα σας. **7** αλλ' ο πατήρ σας με ηπάτησε και ήλλαξε τους μισθούς μου δεκάκις· πλιν ο Θεός δεν αφήκεν αυτόν να με κακοποιήση. **8** ότε έλεγεν ούτω, τα ποικίλα θέλουσιν εισθαι ο μισθός σου, τότε άπαν το ποιμνιον ἐγέννα ποικίλα· και ότε έλεγεν ούτω, τα παρδαλά θέλουσιν εισθαι ο μισθός σου, τότε άπαν το ποιμνιον ἐγέννα παρδαλά. **9** Ούτως αφήρησεν ο Θεός το ποιμνιον του πατρός σας και έδωκεν εις εμέ. **10** Και καθ' ον καιρόν συνελάμβανε το ποιμνιον, ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον καθ' όναρ, Ιακώβ· και είπα, Ιδού, εγώ. **12** Και είπεν, Υψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ πάντας τους τράγους και τους κριούς, τους αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας, ήσαν παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί. **11** Και μοι είπεν ο άγγελος του Θεού καθ' όναρ, Ιακώβ· και είπα, Ιδού, εγώ. **12** Και είπεν, Υψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ πάντας τους τράγους και τους κριούς, τους αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας, ότι είναι παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί· διότι είδον πάντα όσα κάμνει εις σε ο Λάβαν. **13** εγώ είμαι ο Θεός της Βαιθίλ, όπου έχρισας την στήλην και όπου ευχήθης ευχήν προς εμέ· σηκώθητι τώρα, ξεέλθε εκ της γης ταύτης και επιστρέψον εις την γην της συγγενείας σου. **14** Και απεκρίθησαν η Ραχήλ και η Λεία και είπον προς αυτόν, Έχομεν ημεϊς πλέον μερίδιον ή κληρονομίαν εν τω οίκω του πατρός ημών; **15** δεν εθεωρήθημεν υπ' αυτού ως ξένοι; διότι επώλησεν ημάς και ακόμη ολοκλήρως κατέφαγε το αργύριον ημών. **16** Όθεν πάντα τα πλούτη, τα οποία αφήρησεν ο Θεός από του πατρός ημών, είναι ημών και των τέκνων ημών· τώρα λοιπόν κάμε όσα σοι είπεν ο Θεός. **17** Τότε σηκωθείς ο Ιακώβ, έβαλε τα παιδιά αυτού και τας γυναϊκάς αυτού επί τας καμήλους. **18** και απήγαγε πάντα τα κτήνη αυτού, και πάντα τα αγαθά αυτού τα οποία απέκτησε, το ποιμνιον της αποκτήσεως αυτού, το οποίον απέκτησεν εις Παδάν-αράμ, διά να απέλθη προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις γην Χαναάν. **19** Ο δε Λάβαν είχεν υπάγει διά να κουρεύση τα πρόβατα αυτού και η Ραχήλ έκλεψε τα ειδωλα του πατρός αυτής. **20** Έκρυψε δε ο Ιακώβ την φυγήν αυτού εις τον Λάβαν τον Σύρον, μη αναγγείλας προς αυτόν ότι αναχωρεί. **21**

και έφυγεν αυτός μετά πάντων των υπάρχόντων αυτού και εσηκώθη και διέβη τον ποταμόν και διευθύνθη προς τον όροσ Γαλααδ. **22** Και την τρίτην ημέραν ανηγγέλθη προς τον Λάβαν, ότι έφυγεν ο Ιακώβ· **23** και παραλαβών τους αδελφούς αυτού μεθ' εαυτού, κατεδίωξεν οπίσω αυτού οδόν επτά ημερών· και επρόφθασεν αυτόν εν τω όρει Γαλααδ. **24** Ήλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον κατ' όναρ την νύκτα, και είπε προς αυτόν, Φυλάχθητι, μη λάλησής σκληρά προς τον Ιακώβ. **25** Επρόφθασε λοιπόν ο Λάβαν τον Ιακώβ· ο δε Ιακώβ είχε στήση την σκηνήν αυτού επί του όρους ο δε Λάβαν μετά των αδελφών αυτού εσηκώσεν επί του όρους Γαλααδ. **26** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Τι έκαμες, και διά τι έκρυψας εις εμέ την φυγήν σου και απήγαγες τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτους μαχαίρας; **27** διά τι έφυγες κρυφίως και έκλεψας σεαυτόν απ' εμού και δεν μοι εφανέρωσας τούτο; διότι εγώ ήθελον σε εξαποστείλει μετ' ευφροσύνης και μετά ασμάτων, μετά τυμπάνων και κιθάρας· **28** και δεν με ηξίωσας μηδέ να φιλήσω τους υιούς μου, και τας θυγατέρας μου; τώρα αφρόνος έπραξας τούτο· **29** δυνατή είναι η χειρ μου να σας κακοποιήση· πλην ο Θεός του πατρός σας χθές την νύκτα είπε προς εμέ, λέγων, Φυλάχθητι, μη λαλήσής σκληρά προς τον Ιακώβ· **30** τώρα λοιπόν έστω, ανεχώρησας, επειδή επεθύμισας πολύ τον οίκον του πατρός σου· αλλά διά τι έκλεψας τους θεούς μου; **31** Και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Έφυγον επειδή εφοβήθην· διότι είπον, Μήπως αφαιρέσης τας θυγατέρας σου απ' εμού· **32** εις όντινα όμως εύρης τους θεούς σου, ας μη ζήση· έμπροσθεν των αδελφών ημών γνώρισον τι ευρίσκειται εις εμέ εκ των ιδικών σου, και λάβε. Διότι δεν ήξευρον ο Ιακώβ ότι η Ραχήλ είχε κλέψει αυτούς. **33** Εισήλθε λοιπόν ο Λάβαν εις την σκηνήν του Ιακώβ, και εις την σκηνήν της Λείας, και εις τας σκηνάς των δύο θεραπειών· αλλά δεν εύρηκεν αυτούς. Τότε εξήλθεν εκ της σκηνης της Λείας, και εισήλθεν εις την σκηνήν της Ραχήλ. **34** Η δε Ραχήλ είχε λάβει τα είδωλα, και βάλει αυτά εις σαμάριον καμήλου, και εκάθητο επ' αυτά. Και ερευνήσας ο Λάβαν όλην την σκηνήν, δεν εύρηκεν. **35** Η δε είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας μη φανή βαρύ εις τον κύριόν μου, διότι δεν δύναμαι να σηκωθώ έμπροσθέν σου, επειδή έχω τα γυναικεία. Και αυτός ηρεύνησεν, αλλά δεν εύρηκε τα είδωλα. **36** Και ωργίσθη ο Ιακώβ και επέπληξε τον Λάβαν· και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Τι είναι το ανόμημά μου; τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδίωξας οπίσω μου; **37** αφού ηρεύνησας πάντα τα σκεύη μου, τι εύρηκας εκ πάντων των σκευών της οικίας σου; θες αυτό εδω έμπροσθεν των αδελφών μου και αδελφών σου, διά να κρίνωσι μεταξύ των δύο ημών· **38** είκοσι έτη είναι τώρα, αφ' ότου είμαι μετά σου· τα πρόβατά σου και αι αιγές σου δεν ητεκνώθησαν, και τους κριούς του ποιμνίου σου δεν έφαγον. **39** Θηριάλωτον δεν έφερα εις σέ· εγώ επλήρωνον αυτό· από της χειρός μου εξήτεις ό, τι με εκλάπτετο την ημέραν, ή ό, τι με εκλάπτετο την νύκτα· **40** την ημέραν εκαιόμην υπό του καύματος και την νύκτα υπό του παγετού· και έφευγεν ο ύπνος μου από των οφθαλμών μου· **41** είκοσι έτη ήδη ευρίσκομαι εν τη οικία σου· δεκατέσσαρα έτη σε εδούλευσα διά

τας δύο σου θυγατέρας, και εξ έτη διά τα πρόβατά σου· και ήλλαξας τον μισθόν μου δεκάκις· **42** εάν ο Θεός του πατρός μου, ο Θεός του Αβραάμ και ο φόβος του Ισαάκ, δεν ήτο μετ' εμού, βέβαια κενόν ήθελες με εξαποστείλει τώρα· ειδεν ο Θεός την ταιλαιπωρίαν μου και τον κόπον των χειρών μου, και σε ήλεγξεν εχθές την νύκτα. **43** Και αποκριθείς ο Λάβαν, είπε προς τον Ιακώβ, Αι θυγατέρες αύται είναι θυγατέρες μου, και οι υιοί ούτοι υιοί μου, και τα πρόβατα ταύτα πρόβατά μου, και πάντα όσα βλέπεις είναι ιδικά μου· και τι να κάμω σήμερα εις τας θυγατέρας μου ταύτας, ή εις τα τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν; **44** ελθέ λοιπόν τώρα, ας κάμωμεν συνθήκη, εγώ και σύ· διά να ήναι εις μαρτύριον μεταξύ εμού και σου. **45** Και έλαβεν ο Ιακώβ λίθον και έστησεν αυτόν στήλην. **46** Και είπεν ο Ιακώβ προς τους αδελφούς αυτού, Συνάξατε λίθους· και έλαβον λίθους, και έκαμον σωρόν· και έφαγον εκεί επί του σωρού. **47** Και ο μεν Λάβαν εκάλεσεν αυτόν Ιεγάρ· σαχαδουθά· ο δε Ιακώβ εκάλεσεν αυτόν Γαλεεδ. **48** Και είπεν ο Λάβαν, Ο σωρός ούτος είναι σήμερα μαρτύριον μεταξύ εμού και σου· διά τούτο εκαλέσθη το όνομα αυτού Γαλεεδ, **49** και Μισπά, διότι είπεν, Ας επιβλέψη ο Κύριος αναμέσον εμού και σου, όταν αποχωρισθώμεν ο εις από του άλλου· **50** εάν ταιλαιπωρήσης τας θυγατέρας μου, ή εάν λάβής άλλας γυναικας εκτός των θυγατέρων μου, δεν είναι ουδείς και μεθ' ημών· βλέπε, ο Θεός είναι μάρτυς μεταξύ εμού και σου. **51** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Ιδού, ο σωρός ούτος, και ιδού, η στήλη αύτη, την οποίαν έστησα μεταξύ εμού και σου· **52** ο σωρός ούτος είναι μαρτύριον, και η στήλη μαρτύριον, ότι εγώ δεν θέλω διαβή τον σωρόν τούτον προς σε, ούτε συ θέλεις διαβή τον σωρόν τούτον και την στήλην ταύτην, προς εμέ, διά κακόν· **53** ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ναχώρ, ο Θεός του πατρός αυτών, ας κρίνη αναμέσον ημών. Ο δε Ιακώβ ώμοσεν εις τον φόβον του πατρός αυτού Ισαάκ. **54** Τότε έθυσεν ο Ιακώβ θυσίαν επί του όρους και προσεκάλεσε τους αδελφούς αυτού διά να φάγωσιν άρτον· και έκαγον άρτον και διενυκτέρευσαν επί του όρους. **55** Και σηκωθείς ο Λάβαν ενωρίς το πρωί, εφίλησε τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού, και ευλόγησεν αυτούς· και ανεχώρησεν ο Λάβαν και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

32 Και απήλθεν ο Ιακώβ εις την οδόν αυτού· και συνήντησαν αυτόν οι άγγελοι του Θεού. **2** Και ότε ειδεν αυτούς ο Ιακώβ είπε, Στρατόπεδον Θεού είναι τούτο· και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου, Μαχαναίμ. **3** Και απέστειλεν ο Ιακώβ μηνυτάς έμπροσθεν αυτού προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού εις την γην Σειρή, εις τον τόπον του Εδώμ. **4** Και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων, Ούτω θέλετε ειπέι προς τον κύριόν μου τον Ησαύ, Ούτω λέγει ο δούλος σου Ιακώβ, μετά του Λάβαν παρώκησα, και διέμεινα έως του νύν· **5** και απέκτησα βόας και όνους πρόβατα και δούλους και δούλας και απέστειλα να αναγγείλω προς τον κύριόν μου, διά να εύρω χάριν έμπροσθέν σου. **6** Και επέστρεψαν οι μηνυταί προς τον Ιακώβ, λέγοντες, Υπήγαμεν προς τον αδελφόν σου τον Ησαύ, και μάλιστα έρχεται εις συνάντησίν σου, και τετρακόσιοι άνδρες μετ' αυτού. **7** Εφοβήθη δε ο

Ιακώβ σφόδρα και ήτο εν αμηχανία· και διήρησε τον λαόν, τον μεθ' αυτού, και τα ποιμνία και τους βόας και τας καμήλους, εις δύο τάγματα· **8** λέγων, Εάν έλθη ο Ησαύ εις το εν τάγμα και πατάξη αυτό, το επίλοιπον τάγμα θέλει διασωθή. **9** Και είπεν ο Ιακώβ, Θεέ του πατρός μου Αβραάμ και Θεέ του πατρός μου Ισαάκ, Κύριε, όστις είπας προς εμέ· Επίστρεψον εις την γην σου και εις την συγγένειαν σου και θέλω σε αγαθοποιήσει· **10** πολύ μικρός είμαι ως προς πάντα τα ελέη και πάσαν την αλήθειαν τα οποία έκαμες εις τον δούλον σου· διότι με την ράβδον μου διέβην τον Ιορδάνην τούτον, και τώρα έγεινα δύο τάγματα· **11** σώσον με, δέομαί σου, εκ της χειρός του αδελφού μου, εκ της χειρός του Ησαύ· διότι φοβούμαι αυτόν, μήπως ελθών πατάξη εμέ και την μητέρα επί τα τέκνα· **12** συ δε είπας, Βέβαια θέλω σε αγαθοποιήσει, και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την άμμον της θαλάσσης, ήτις εκ του πλήθους δεν δύνανται να αριθμηθή. **13** Και εκοιμήθη εκεί την νύκτα εκείνη· και έλαβεν εκ των όσα έτυχον εν τη χειρί αυτού, δώρον προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού· **14** αίγας διακοσίας και τράγους είκοσι, πρόβατα διακόσια και κριούς είκοσι, **15** καμήλους θηλαζούσας μετά των τέκνων αυτών τριάκοντα, δαμάλια τεσσαράκοντα και ταύρους δέκα, όνους θηλυκάς είκοσι και πωλάρια δέκα. **16** Και παρέδωκεν εις τας χείρας των δούλων αυτού, έκαστον ποιμνιον χωριστά· και είπε προς τους δούλους αυτού, Περάσατε έμπροσθέν μου και αφήσατε διάστημα μεταξύ ποιμνίου και ποιμνίου. **17** Και εις τον πρώτον παρήγγειλε, λέγων, Όταν σε συναντήση Ησαύ ο αδελφός μου, και σε ερωτήση λέγων, Τίνος είσαι; και που υπάγεις; και τίνος είναι ταύτα, τα οποία έχεις έμπροσθέν σου; **18** τότε θέλεις ειπέι, Ταύτα είναι του δούλου σου του Ιακώβ, δώρα στελλόμενα προς τον κύριόν μου Ησαύ· και ιδού, και αυτός οπίσω ημών. **19** ούτω παρήγγειλε και εις τον δεύτερον, και εις τον τρίτον και εις πάντας τους ακολουθούντας οπίσω των ποιμνίων, λέγων, Κατά τους λόγους τούτους θέλετε λαλήσει προς τον Ησαύ, όταν εύρητε αυτόν· **20** και θέλετε ειπέι, Ιδού, οπίσω ημών και αυτός ο δούλός σου Ιακώβ. Διότι έλεγε, Θέλω εξιλιώσει το πρόσωπον αυτού με το δώρον, το προπορευόμενον έμπροσθέν μου· και μετά ταύτα θέλω ιδεί το πρόσωπον αυτού· ίσως θέλει με δεχθή. **21** Το δώρον λοιπόν επέρασεν έμπροσθεν αυτού· αυτός δε έμεινε την νύκτα εκείνην εν τω στρατοπέδω. **22** Σηκωθείς δε την νύκτα εκείνην, έλαβε τας δύο γυναίκας αυτού και τας δύο θεραपाίνας αυτού και τα ένδεκα παιδιά αυτού και διέβη το πέραςμα του Ιαβόκ. **23** Και έλαβεν αυτούς και διεβίβασεν αυτούς τον χείμαρρον· διεβίβασε και τα υπάρχοντα αυτού. **24** Ο δε Ιακώβ έμεινε μόνος και επάλαιε μετ' αυτού άνθρως έως τα χαράγματα της αυγής· **25** ιδών δε ότι δεν υπερίσχυσε κατ' αυτού, ήγγισε την άρθρωσιν του μηρού αυτού· και μετεποίθη η άρθρωσις του μηρού του Ιακώβ, ενώ επάλαιε μετ' αυτού. **26** Ο δε είπεν, Άφες με να απέλθω, διότι έχαραξεν η αυγή. Και αυτός είπε, δεν θέλω σε αφήσει να απέλθης, εάν δεν με ευλογήσης. **27** Και είπε προς αυτόν, Τι είναι το όνομά σου; Ο δε είπεν, Ιακώβ. **28** Και εκείνος είπε, Δεν θέλει καλεσθή πλέον το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ· διότι ενίσχυσας μετά

Θεού, και μετά ανθρώπων θέλεις εισθαι δυνατός. **29** Ηρώτησε δε ο Ιακώβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ, το όνομά σου. Ο δε είπε, Διά τι ερωτάς το όνομά μου; Και ευλόγησεν αυτόν εκεί. **30** Και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα του τόπου εκείνον Φανουήλ, λέγων, Διότι είδον τον Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εφυλάχθη η ζωή μου. **31** Και ανέτειλεν ο ήλιος επ' αυτού, καθώς διέβη το Φανουήλ· εχώλαινε δε κατά τον μηρόν αυτού. **32** Διά τούτο μέχρι της σήμερας δεν τρώγουσιν οι υιοί του Ισραήλ τον ναρκωθέντα μύωνα, όστις είναι επί της αρθρώσεως του μηρού· διότι εκείνος ήγγισε την άρθρωσιν του μηρού του Ιακώβ κατά τον μύωνα τον ναρκωθέντα.

33 Αναβλέψας δε ο Ιακώβ είδε· και ιδού, ο Ησαύ ήρχετο, και μετ' αυτού τετρακόσιοι άνδρες· και εμοίρασεν ο Ιακώβ τα παιδιά εις την Λείαν και εις την Ραχήλ και εις τας δύο θεραπαίνας. **2** Και τας μεν θεραπαίνας και τα τέκνα αυτών έβλεπεν έμπροσθεν, την δε Λείαν και τα τέκνα αυτής, κατόπιν, και την Ραχήλ και τον Ιωσήφ, τελευταίους. **3** Αυτός δε επέρασεν έμπροσθεν αυτών και προσεκύνησεν έως εδάφους επτάκις, έως να πλησιάση εις τον αδελφόν αυτού. **4** Και έδραμεν ο Ησαύ εις συνάντησιν αυτού και ενηγκαλίσθη αυτόν και έπεσεν επί τον τραχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν· και έκλαυσαν. **5** Και αναβλέψας είδε τας γυναίκας και τα παιδιά· και είπε, Τι σου είναι ούτοι; Ο δε είπε τα παιδιά, τα οποία έχαρσεν ο Θεός εις τον δούλον σου. **6** Τότε επλησίασαν αι θεράπαινοι, αυταί και τα τέκνα αυτών, και προσεκύνησαν· **7** παρομοίως επλησίασαν και η Λεία και τα τέκνα αυτής, και προσεκύνησαν· και μετά ταύτα επλησίασαν ο Ιωσήφ και η Ραχήλ και προσεκύνησαν. **8** Και είπε, Προς τι άπαν το στρατόπεδόν σου τούτο, το οποίον απήντησα; Ο δε είπε, διά να εύρω χάριν έμπροσθεν του κυρίου σου. **9** Και είπεν ο Ησαύ, Έχω πολλά, αδελφέ μου· έχω συ τα ιδικά σου. **10** Και είπεν ο Ιακώβ, Ουχι, παρακαλώ· εάν εύρηκα χάριν έμπροσθέν σου, δέξαι το δώρον μου εκ των χειρών μου· διότι διά τούτο είδον το πρόσωπόν σου, ως εάν έβλεπον πρόσωπον Θεού, και συ ευνηρεστήθης εις εμέ· **11** δέξαι, παρακαλώ, τας ευλογίας μου, τας προσφερομένας προς σε· διότι με ηλέησεν ο Θεός και έχω τα πάντα. Και έβιασεν αυτόν και εδέχθη. **12** Και είπεν, Ας σηκωθώμεν και ας υπάγωμεν, και εγώ θέλω προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου. **13** Και είπε προς αυτόν ο Ιακώβ, Ο κύριός μου εξεύρει ότι τα παιδιά είναι τρυφερά, και έχω μετ' εμού εγκυμονούντα πρόβατα και βόας· και εάν βιάσωσιν αυτά میان μόνην ημεραν, άπαν το ποιμνιον θέλει αποθάνει. **14** Ας περάση, παρακαλώ, ο κύριός μου έμπροσθεν του δούλου αυτού· και εγώ θέλω ακολουθεί βραδέως, κατά το βάδισμα των κτηνών των έμπροσθέν μου, και κατά το βάδισμα των παιδαρίων, εωσου φθάσω προς τον κύριόν μου εις Σηείρ. **15** Και είπεν ο Ησαύ, Ας αφήσω λοιπόν μετά σου μέρος εκ του λαού, του μετ' εμού. Ο δε είπε, Διά τι τούτο; αρκεί ότι εύρηκα χάριν έμπροσθεν του κυρίου μου. **16** Επέστρεψε λοιπόν ο Ησαύ την ημεραν εκείνην εις την οδόν αυτού εις Σηείρ. **17** Και απήλθεν ο Ιακώβ εις Σοκχώθ, και ωκοδόμησεν εις εαυτών οικίαν, και διά τα κτήνη αυτού

έκαμε σκηνάς· διά τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου Σοκχώθ. **18** Και αφού επέστρεψεν ο Ιακώβ από Παδαν-αράμ, ήλθεν εις Σαλήμ, πόλιν Συχέμ, την εν τη γη Χαναάν· και κατεσκηνώσεν έμπροσθεν της πόλεως. **19** Και ηγόρασε την μερίδα του αγρού, όπου έστηκε την σκηνήν αυτού, παρά των υιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι' εκατόν αργύρια. **20** Και έστηκεν εκεί θυσιαστήριον, και εκάλεσεν αυτό Ελ-ελωέ-Ισραήλ.

34 Και εξήλθε Δείνα η θυγάτηρ της Λείας, την οποίαν εγέννησεν εις τον Ιακώβ, διά να ίδη τας θυγατέρας του τόπου. **2** Και ιδών αυτήν Συχέμ, ο υίός του Εμμώρ του Ευαίου, άρχοντας του τόπου, έλαβεν αυτήν, και εκοιμήθη μετ' αυτής και επαείνωσεν αυτήν. **3** Και η ψυχή αυτού προσεκολληθή εις την Δείναν, την θυγατέρα του Ιακώβ· και ηγάπησε την κόρην και ελάλησε κατά την καρδίαν της κόρης. **4** Και είπεν ο Συχέμ προς Εμμώρ τον πατέρα αυτού, λέγων, Λάβε μοι την κόρην ταύτην εις γυναίκα. **5** Και ήκουσεν ο Ιακώβ, ότι εμίανε την Δείναν την θυγατέρα αυτού· οι δε υιοί αυτού ήσαν μετά των κτηνών αυτού εν τω αγρώ· και παρεσιώπησεν ο Ιακώβ εωςού έλθωσιν. **6** Εμμώρ δε, ο πατήρ του Συχέμ, εξήλθε προς τον Ιακώβ, διά να ομιλήση μετ' αυτού. **7** Και ήλθον οι υιοί του Ιακώβ εκ του αγρού, καθώς ήκουσαν τούτο· και ηγανάκτησαν οι άνδρες και εθυμώθησαν σφόδρα, ότι έπραξεν αισχρά εις τον Ισραήλ, κοιμηθείς μετά της θυγατρός του Ιακώβ· το οποίον δεν έπρεπε να γείνη. **8** Και ελάλησε προς αυτούς ο Εμμώρ, λέγων, Η ψυχή του Συχέμ του υιού μου προσήλωθη εις την θυγατέρα σας· δότε αυτήν εις αυτόν, παρακαλώ, εις γυναίκα. **9** και συμπενθερώσατε μεθ' ημών· τας θυγατέρας σας δότε εις ημάς, και τας θυγατέρας ημών λάβετε εις εαυτούς. **10** και κατοικήσατε μεθ' ημών· ιδού, η γη είναι έμπροσθέν σας κατοικείτε και εμπορεύεσθε επ' αυτής και κάμετε κτήματα εν αυτή. **11** Είπε δε ο Συχέμ προς τον πατέρα αυτής και προς τους αδελφούς αυτής, Ας εύρω χάριν έμπροσθέν σας· και ό, τι είπητε εις εμέ θέλω δώσει. **12** ζητήσατε παρ' εμού όσην προίκα θέλετε, και όσα χαρίσματα, και θέλω δώσει αυτά, καθώς ηθέλετε μοι· ειπεί· μόνον δότε μοι την κόρην εις γυναίκα. **13** Απεκρίθησαν δε οι υιοί του Ιακώβ προς τον Συχέμ και προς τον Εμμώρ τον πατέρα αυτού, μετά δόλου· και ελάλησαν επειδή αυτός είχε μιάνει την Δείναν την αδελφήν αυτών. **14** και είπον προς αυτούς, Δεν δυνάμεθα να κάμωμεν το πράγμα τούτο, να δώσωμεν την αδελφήν ημών εις άνθρωπον απερίτμητον· διότι τούτο είναι όνειδος εις ημάς. **15** επί τούτω μόνον θέλομεν συμφωνήσει με σας· Εάν σεις γείνυτε ως ημείς, περιτέμνοντες παν αρσενικόν μεταξύ σας, **16** τότε θέλομεν δώσει τας θυγατέρας ημών εις εσάς, και τας θυγατέρας σας θέλομεν λάβει εις ημάς, και θέλομεν κατοικήσει με σας και θέλομεν γείνυει εις λαός. **17** εάν όμως δεν μας ακούσητε να περιτμηθήτε, τότε θέλομεν λάβει την θυγατέρα ημών και θέλομεν αναχωρήσει. **18** Και ήρσαν οι λόγοι αυτών εις τον Εμμώρ και εις τον Συχέμ τον υιόν του Εμμώρ. **19** και δεν εβράδυνεν ο νέος να κάμη το πράγμα, διότι υπεργάπα την θυγατέρα του Ιακώβ· και ήτο ο ενδοξότερος παντός του οίκου του πατρός αυτού. **20**

Και ήλθεν ο Εμμώρ και ο Συχέμ ο υίός αυτού εις την πύλιν της πόλεως αυτών, και ελάλησαν προς τους άνδρας της πόλεως αυτών λέγοντες, **21** Οι άνθρωποι ούτοι είναι ειρηνικοί μεθ' ημών· ας κατοικήσωσι λοιπόν εν τη γη και ας εμπορεύωνται εν αυτή· διότι η γη, ιδού, είναι αρκετά ευρύχωρος δι' αυτούς· τας θυγατέρας αυτών ας λάβωμεν εις γυναίκας, και τας θυγατέρας ημών ας δώσωμεν εις αυτούς. **22** επί τούτω μόνον θέλοσι συμφωνήσει με ημάς οι άνθρωποι διά να κατοικήσωσι μεθ' ημών, ώστε να γείνωμεν εις λαός, εάν περιτμηθή παν αρσενικόν μεταξύ ημών, καθώς αυτοί περιτέμνονται. **23** τα ποιμνια αυτών και τα υπάρχοντα αυτών και πάντα τα κτήνη αυτών δεν θέλουν ειςθαι ιδικά μας· μόνον ας συμφωνήσωμεν με αυτούς, και θέλοσι κατοικήσει μεθ' ημών. **24** Και εισήκουσαν του Εμμώρ και Συχέμ του υιού αυτού πάντες οι εξερχόμενοι εκ της πύλης της πόλεως αυτού· και περιετμήθη παν αρσενικόν, πάντες οι εξερχόμενοι διά της πύλης της πόλεως αυτού. **25** Την δε τρίτην ημέραν, ότε ήσαν εν τω πόνω, δύο εκ των υιών του Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευί, αδελφοί της Δείνας, έλαβον έκαστος την μάχαιραν αυτού, και εισήλθον εις την πόλιν ασφαλώς και εφόνευσαν παν αρσενικόν. **26** Και τον Εμμώρ και τον Συχέμ τον υιόν αυτού εφόνευσαν εν στόματι μαχαίρας· και έλαβον την Δείναν εκ του οίκου του Συχέμ και εξήλθον. **27** Οι δε υιοί του Ιακώβ ήλθον επί τους πεφονευμένους και διήρπασαν την πόλιν, επειδή είχαν μιάνει την αδελφήν αυτών. **28** Έλαβον τα πρόβατα αυτών και τους βόας αυτών και τους όνους αυτών και ό, τι ήτο εν τη πόλει και ό, τι εν τω αγρώ. **29** και πάσαν την περιουσίαν αυτών και πάντα τα παιδιά αυτών και τας γυναίκας αυτών ηχμαλώτισαν· και παν ό, τι ευρίσκετο εν ταις οικίαις διήρπασαν. **30** Είπε δε ο Ιακώβ προς τον Συμεών και προς τον Λευί, Εις ταραχήν με εβάλατε, κάμνοντές με μισητόν μεταξύ των κατοίκων της γης, μεταξύ των Χαναανίων και Φερεζαίων· εγώ δε ολίγους ανθρώπους έχω, και εκείνοι θέλουσι συναχθή εναντίον μου και θέλουσι με πατάξει και θέλω απολεσθή· εγώ και ο οίκός μου. **31** Οι δε είπον, Έπρεπε λοιπόν την αδελφήν ημών να μεταχειρισθώσιν ως πόρνην;

35 Και είπεν ο Θεός προς τον Ιακώβ, Σηκωθείς ανάβηθι εις Βαιθήλ και κατοίκησον εκεί· και κάμε εκεί θυσιαστήριον εις τον Θεόν, όστις εφάνη εις σε ότε έφευγες από προσώπου Ησαύ του αδελφού σου. **2** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον οίκον αυτού και προς πάντας τους μεθ' εαυτού, Εκβάλετε τους θεούς τους ζένους τους μεταξύ σας, και καθαρίσθητε και αλλάξατε τα ενδύματά σας. **3** και σηκωθέντες, ας αναβώμεν εις Βαιθήλ· και εκεί θέλω κάμει θυσιαστήριον εις τον Θεόν, όστις μου επήκουσεν εν τη ημέρα της θλίψεώς μου και ήτο μετ' εμού εν τη οδώ, καθ' ην επορευόμην. **4** Και έδωκαν εις τον Ιακώβ πάντας τους ζένους θεούς, όσοι ήσαν εις τας χείρας αυτών, και τα ενώτια τα εις τα ωτία αυτών· και έκρυσεν αυτά ο Ιακώβ υπό την δρυν, την πλησίον της Συχέμ. **5** Μετά ταύτα ανεχώρησαν· και επέπεσε τρόμος του Θεού επί τας πόλεις τας κύκλω αυτών· και δεν κατεδίωξαν οπίσω των υιών του Ιακώβ. **6** Ήλθε δε ο Ιακώβ εις Λουζ, την εν τη γη Χαναάν, ήτις

είναι η Βαιθίλ, αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού. 7 Και οικοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον, και εκάλεσε το όνομα του τόπου Ελ-βαιθίλ· διότι εκεί εμφανέρωθη εις αυτόν ο Θεός, ότε έφρευεν από προσώπου του αδελφού αυτού. 8 Απέθανε δε η Δεβόρρα, η τροφός της Ρεβέκκας, και ετάφη παρακάτω της Βαιθίλ, υπό την δρύν· και ωνομάσθη η δρυς Αλλόν-βακούθ. 9 Εφράνη δε πάλιν ο Θεός εις τον Ιακώβ, αφού επέστρεψεν από Παδάν-αράμ, και ευλόγησεν αυτόν. 10 Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Το όνομά σου είναι Ιακώβ· δεν θέλεις ονομάζεσθαι πλέον Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θέλει είσθαι το όνομα σου· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισραήλ. 11 Είπε δε προς αυτόν ο Θεός, Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτωρ· αυξάνω και πληθύνω εθνους και πληθύνω εθνών· έκλυσαι γένειν εις εκ σου, και βασιλείς θέλουσιν εξέλθει εκ της οσφύος σου. 12 και την γην, την οποίαν έδωκα εις τον Αβραάμ και εις τον Ισαάκ, εις σε θέλω δώσει αυτήν· και εις το σπέρμα σου μετά σε θέλω δώσει την γην ταύτην. 13 Και ανέβη ο Θεός απ' αυτού, εκ του τόπου όπου ελάλησε μετ' αυτού. 14 Και έστησεν ο Ιακώβ στήλην εν τω τόπω όπου ελάλησε μετ' αυτού, στήλην λιθινήν· και έκαμεν επ' αυτήν σπονδήν και επέχυσεν επ' αυτήν έλαιον. 15 Και εκάλεσεν ο Ιακώβ το όνομα του τόπου, όπου ελάλησε μετ' αυτού ο Θεός, Βαιθίλ. 16 Μετά ταύτα ανεχώρησαν από Βαιθίλ· και ενώ έμενεν ολίγον διάστημα διά να φθάσωσιν εις Εφραθά, εγέννησεν η Ραχήλ· και υπέφερε μεγάλον αγώνα εις την γένναν αυτής. 17 Ενώ δε ευρίσκετο εις τον σκληρόν αγώνα της γέννας, είπε προς αυτήν η μαία, Μη φοβού, διότι και ούτος σου είναι υιός. 18 και ενώ παρέδιδε την ψυχήν διότι απέθανεν, εκάλεσε το όνομα αυτού Βεν-ονί· ο δε πατήρ αυτού εκάλεσεν αυτόν Βενιαμίν. 19 Και απέθανεν η Ραχήλ και ετάφη εν τη οδώ της Εφραθά, ήτις είναι Βηθλεέμ. 20 Και έστησεν ο Ιακώβ στήλην επί του τάφου αυτής· αυτή είναι η στήλη του τάφου της Ραχήλ μέχρι της σήμερον. 21 Σηκωθείς δε ο Ισραήλ, έστησε την σκηνήν αυτού πέραν του Μιγδώλ-εδέρ. 22 Και ότε κατώκει ο Ισραήλ εν τη γη εκείνη, υπήγεν ο Ρουβήν και εκοιμήθη μετά της Βαλλάς παλλακίης του πατρός αυτού· και ήκουσε τούτο ο Ισραήλ. Ήσαν δε οι υιοί του Ιακώβ δώδεκα. 23 οι υιοί της Λείας, Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ιακώβ, και Συμεών και Λευί και Ιούδας και Ισαάχαρ και Ζαβουλών· 24 οι υιοί της Ραχήλ, Ιωσήφ και Βενιαμίν· 25 οι δε υιοί της Βαλλάς, Θεραπαίνης της Ραχήλ, Δαν και Νεφθαλί· 26 και οι υιοί της Ζελφάς, Θεραπαίνης της Λείας, Γαδ και Ασήρ· ούτοι είναι οι υιοί του Ιακώβ, οίτινες γεννήθησαν εις αυτόν εν Παδάν-αράμ. 27 Ήλθε δε ο Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις Μαμβρή, εις Κιριάθ-αρθά, ήτις είναι η Χεβρών, όπου ο Αβραάμ και ο Ισαάκ είχαν παροικήσει. 28 Και ήσαν αι ημέραι του Ισαάκ εκατόν ογδοήκοντα έτη. 29 Και εκπνεύσας ο Ισαάκ απέθανε και προσετέθη εις τον λαόν αυτού, γέρων και πλήρης ημερών· και έθαψαν αυτόν Ησαύ και Ιακώβ οι υιοί αυτού.

36 Αύτη δε είναι η γενεαλογία του Ησαύ, όστις είναι ο Εδώμ. 2 Ο Ησαύ έλαβε γυναίκα εις εαυτόν εκ των θυγατέρων Χαναάν· την Αδά, θυγατέρα Αιλών του Χετταίου, και την Ολιβαμά, θυγατέρα του Ανά, εγγονήν

του υαίου· 3 και την Βασεμάθ, θυγατέρα του Ισμαήλ, αδελφίν του Νεβαϊώθ. 4 Εγέννησε δε εις τον Ησαύ η Αδά τον Ελιφάς· και η Βασεμάθ εγέννησε τον Ραγουήλ· 5 και η Ολιβαμά εγέννησε τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ. Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαύ, οι γεννηθέντες εις αυτόν εν τη γη Χαναάν. 6 Έλαβε δε ο Ησαύ τας γυναίκας αυτού και τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού και πάντας τους ανθρώπους του οίκου αυτού και τα ποιμνια αυτού και πάντα τα κτήνη αυτού και πάντα τα υπάρχοντα τα οποία απέκτησεν εν γη Χαναάν, και υπήγεν εις άλλην γην μακράν από Ιακώβ του αδελφού αυτού· 7 διότι τα υπάρχοντα αυτών ήσαν τόσον πολλά, ώστε δεν ηδύνατο να κατοικήσωσιν ομού· και δεν ηδύνατο η γη της παροικίσεως αυτών να χωρέσιν αυτούς, εξ αιτίας των κτηνών αυτών. 8 Κατώκησε δε ο Ησαύ εν τω όρει Σηείρ· ο Ησαύ είναι ο Εδώμ. 9 Και αύτη είναι η γενεαλογία του Ησαύ, πατρός των Εδωμιτών, εν τω όρει Σηείρ· 10 ταύτα είναι τα ονόματα των υιών του Ησαύ· Ελιφάς ο υιός της Αδά γυναικός του Ησαύ, Ραγουήλ ο υιός της Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ. 11 Και οι υιοί του Ελιφάς ήσαν Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ και Κενέζ. 12 Η δε Θαιμνά ήτο παλλακή του Ελιφάς υιού του Ησαύ, και εγέννησεν εις τον Ελιφάς τον Αμαλήκ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Αδά γυναικός του Ησαύ. 13 Και ούτοι είναι οι υιοί του Ραγουήλ· Ναχάθ και Ζερά, Σομέ και Μοζέ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ. 14 Και ούτοι ήσαν οι υιοί της Ολιβαμά θυγατρός του Ανά, εγγόνης του Σεβεγών, της γυναικός του Ησαύ· και εγέννησεν εις τον Ησαύ τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ. 15 Ούτοι ήσαν οι ηγεμόνες των υιών Ησαύ· οι υιοί του Ελιφάς πρωτότοκου του Ησαύ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Ωμάρ, ηγεμών Σωφάρ, ηγεμών Κενέζ, 16 ηγεμών Κορέ, ηγεμών Γοθώμ, ηγεμών Αμαλήκ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Ελιφάς εν τη γη Εδώμ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Αδά. 17 Και ούτοι ήσαν οι υιοί του Ραγουήλ υιού του Ησαύ· ηγεμών Ναχάθ, ηγεμών Ζερά, ηγεμών Σομέ, ηγεμών Μοζέ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Ραγουήλ εν τη γη Εδώμ· ούτοι ήσαν οι υιοί της Βασεμάθ γυναικός του Ησαύ. 18 Και ούτοι ήσαν οι υιοί της Ολιβαμά γυναικός του Ησαύ· ηγεμών Ιεούς, ηγεμών Ιεγλόμ, ηγεμών Κορέ· ούτοι ήσαν οι ηγεμόνες της Ολιβαμά θυγατρός του Ανά, γυναικός του Ησαύ. 19 Ούτοι είναι οι υιοί του Ησαύ, όστις είναι ο Εδώμ· και ούτοι οι ηγεμόνες αυτών. 20 Ούτοι είναι οι υιοί του Σηείρ του Χορραίου, οίτινες κατώκουν την γην· Λωτάν και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά, 21 και Δησών και Εσέρ και Δισάν· ούτοι είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων, των υιών του Σηείρ, εν τη γη Εδώμ. 22 Οι δε υιοί του Λωτάν ήσαν Χορρί και Αιμάμ· αδελφή δε του Λωτάν, η Θαιμνά. 23 Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Σωβάλ· Αλβάν και Μαναχάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ωνάμ. 24 Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Σεβεγών· και Αιέ και Ανά· ούτος είναι ο Ανά όστις εύρηκε τα ύδατα εν τη ερήμω, ότε έβροσκε τους όνους Σεβεγών του πατρός αυτού. 25 Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Ανά· Δησών και Ολιβαμά η θυγάτηρ του Ανά. 26 Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Δησών· Αμαδάν και Ασβάν και Ιθράμ και Χαρράν. 27 Ούτοι ήσαν οι υιοί του Εσέρ· Βαλαάν και Ζααβάν και Ακάν. 28 Ούτοι

ήσαν οι υιοί του Δισάν· Ουζ και Αράν. **29** Ούτοι είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων· ηγεμών Λωτάν, ηγεμών Σωβάλ, ηγεμών Σεβεγόν, ηγεμών Ανά, **30** ηγεμών Δησών, ηγεμών Εσέρ, ηγεμών Δισάν· ούτοι είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων μεταξύ των ηγεμόνων αυτών εν τη γη Σηείρ. **31** Και ούτοι είναι οι βασιλείς οίτινες εβασίλευσαν εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύση βασιλεύς επί τους υιούς Ισραήλ. **32** Και εβασίλευσεν εν Εδώμ ο υιός του Βεώρ· το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Δενναβά. **33** Και απέθανεν ο Βελά και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Ιωβάβ, υιός του Ζερά, εκ Βοσόρρας. **34** Και απέθανεν ο Ιωβάβ και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χουσάμ εκ της γης των Θαιμανιτών. **35** Και απέθανεν ο Χουσάμ και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ, υιός του Βεράδ, ο πατάξας τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι Μωάβ· το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Αβίθ. **36** Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Σαμλά εκ Μασρεκάς. **37** Και απέθανεν ο Σαμλά και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Σαούλ εκ Ρεχωβώθ της παρά τον ποταμόν. **38** Και απέθανεν ο Σαούλ και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάαλ-ανάν, ο υιός του Αχβώρ. **39** Και απέθανεν ο Βάαλ-ανάν, υιός του Αχβώρ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χαδδάρ· το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παού· και το όνομα της γυναικός αυτού, Μεεταβεήλ, θυγάτηρ του Ματραϊδ, εγγονή του Μαιζαάβ. **40** Και ταύτα είναι τα ονόματα των ηγεμόνων του Ησαύ, κατά τας οικογενείας αυτών, κατά τους τόπους αυτών, κατά τα ονόματα αυτών. ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **41** ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **42** ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μιθσάρ, **43** ηγεμών Μαγεδιήλ, ηγεμών Ιράμ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Εδώμ, κατά τας κατοικίας αυτών εν τη γη της κτήσεως αυτών· ούτος είναι ο Ησαύ, ο πατήρ των Εδωμιτών.

37 Κατήκησεν δε ο Ιακώβ εν τη γη, εν ή παρώκησεν ο πατήρ αυτού, εν τη γη Χαναάν. **2** Αύτη είναι γενεαλογία του Ιακώβ. Ο Ιωσήφ, νέος ων ετών δεκαεπτά, εποίμαινε τα πρόβατα μετά των αδελφών αυτού, των υιών της Βαλλάς και των υιών της Ζελφάς, των γυναικών του πατρός αυτού· και ανέφερον ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτών την κακήν αυτών φήμην. **3** Ο δε Ισραήλ ηγάπα τον Ιωσήφ υπέρ πάντας τους υιούς αυτού, διότι ήτο υιός του γήρατος αυτού· και έκαμεν εις αυτόν χιτώνα ποικιλόχρωμον. **4** Βλέποντες δε οι αδελφοί αυτού, ότι αυτόν ηγάπα ο πατήρ αυτών υπέρ πάντας τους αδελφούς αυτού, εμίσησαν αυτόν και δεν ηδύναντο να ομιλώσι προς αυτόν ειρηνικώς. **5** Ευπνισθηείς δε ο Ιωσήφ ενύπνιον, διηγήθη αυτό εις τους αδελφούς αυτού· και εμίσησαν αυτόν έτι μάλλον. **6** Και είπε προς αυτούς, Ακούσατε, παρακαλώ, το ενύπνιον τούτο το οποίον ευπνιάσθη. **7** Ιδού, ημείς εδένομεν δεμάτια εν μέσω της πεδιάδος και ιδού, εσηκώθη το ιδικόν μου δεμάτιον και εστάθη όρθιον· και ιδού, τα ιδικά μου δεμάτια περιστραφέντα προσέκυνησαν το ιδικόν μου δεμάτιον. **8** Είπον δε προς αυτόν οι αδελφοί αυτού, Βασιλεύς θέλεις γείνει εφ' ημάς; ή κύριος θέλεις γείνει εις ημάς; Και εμίσησαν αυτόν έτι μάλλον διά τα ενύπνια αυτού και διά τους λόγους αυτού. **9** Ευπνιάσθη δε και άλλο ενύπνιον, και διηγήθη αυτό προς τους

αδελφούς αυτού· και είπεν, Ιδού, ευπνιάσθην άλλο ενύπνιον· και ιδού, ο ήλιος και η σελήνη και ένδεκα αστέρες με προσέκυνουν. **10** Και διηγήθη αυτό προς τον πατέρα αυτού και προς τους αδελφούς αυτού και επέπληξεν αυτόν ο πατήρ αυτού και είπε προς αυτόν, Τι είναι το ενύπνιον τούτο, το οποίον ευπνιάσθη; άραγε θέλομεν ελθεί, εγώ και η μητηρ σου και οι αδελφοί σου, διά να σε προσκυνήσωμεν έως εδάφους; **11** Και εφθόνησαν αυτόν οι αδελφοί αυτού· ο δε πατήρ αυτού εφύλαττε τον λόγον. **12** Και υπήγαν οι αδελφοί αυτού να βοσκήσωσι τα πρόβατα του πατρός αυτών εις Συχέμ. **13** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Δεν βόσκουσιν οι αδελφοί σου εν Συχέμ; ελθέ να σε στείλω προς αυτούς. Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού, εγώ. **14** Και είπε προς αυτόν, Ύπαγε λοιπόν να ιδης, αν ήναι καλά οι αδελφοί σου και καλά τα πρόβατα, και φέρε μοι ειδήσιν. Και απέστειλεν αυτόν από της κοιλάδος της Χεβρών· και ήλθεν εις Συχέμ. **15** Και εύρηκεν αυτόν άνθρωπος τις, ενώ περιεπλανάτο εν τη πεδιάδι· και ηρώτησεν αυτόν ο άνθρωπος, λέγων, Τι ζητείς; **16** Ο δε είπε, Τους αδελφούς μου ζητώ· είπαι μοι, παρακαλώ, που βόσκουσι. **17** Και είπεν ο άνθρωπος, Ανεχώρησαν από εδώ· διότι ήκουσα αυτούς λέγοντας, Ας υπάγωμεν εις Δωθάν. Και υπήγεν ο Ιωσήφ κατόπιν των αδελφών αυτού, και εύρηκεν αυτούς εν Δωθάν. **18** Οι δε ιδόντες αυτόν μακρόθεν, πριν πλησιάση εις αυτούς, συνεβουλεύθησαν κατ' αυτού να φονεύσωσι αυτόν. **19** Και είπεν ο εις προς τον άλλον, Ιδού, έρχεται εκείνος ο κύριος των ευπνίων· **20** έλθετε λοιπόν τώρα και ας φονεύσωμεν αυτόν και ας ρίψωμεν αυτόν εις ένα εκ των λάκκων· και θέλομεν ειπεί, Θήριον κακόν κατέφαγεν αυτόν· και θέλομεν ιδεί τι θέλουσι γείνει τα ενύπνια αυτού. **21** Και ακούσας ο Ρουβήν ηλευθέρωσεν αυτόν εκ των χειρών αυτών, λέγων, Ας μη βλάψωμεν αυτόν εις την ζωήν. **22** Και είπε προς αυτούς ο Ρουβήν, Μη χύσητε αίμα· ρίψατε αυτόν εις τούτον τον λάκκον, τον εν τη ερήμω, και χείρα μη βάλητε επ' αυτόν· διά να ελευθερώση αυτόν εκ των χειρών αυτών, και να αποδώση αυτόν εις τον πατέρα αυτού. **23** Ότε λοιπόν ήλθεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, εξέδυσαν τον Ιωσήφ τον χιτώνα αυτού, τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, τον επ' αυτόν· **24** και λαβόντες αυτόν, έρριψαν εις τον λάκκον· ο δε λάκκος ήτο κενός· δεν είχαν ύδωρ. **25** Έπειτα εκάθησαν να φάγωσιν άρτον, και αναβλέψαντες είδον· και ιδού, συνοδία Ισραηλιτών ήρχετο από Γαλαάδ μετά των καμήλων αυτών φορτωμένων αρώματα και βάλασμον και μύρον, και επορευόντο να φέρωσιν αυτά κάτω εις την Αίγυπτον. **26** Και είπεν ο Ιούδας προς τους αδελφούς αυτού, Τις ή ωφέλεια, εάν φονεύσωμεν τον αδελφόν ημών και κρύψωμεν το αίμα αυτού; **27** έλθετε και ας πωλήσωμεν αυτόν εις τους Ισραηλίτας· και ας μη βάλωμεν τας χείρας ημών επ' αυτόν· διότι αδελφός ημών, σαρξ ημών είναι. Και υπήκουσαν οι αδελφοί αυτού. **28** Και ενώ διέβαινον οι Μαδιανίται έμποροι, ανέστυραν και ανεβίβασαν τον Ιωσήφ εκ του λάκκου και επώλησαν τον Ιωσήφ διά είκοσι αργύρια εις τους Ισραηλίτας· οι δε έφεραν τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον. **29** Επέστρεψε δε ο Ρουβήν εις τον λάκκον, και ιδού, ο Ιωσήφ δεν ήτο εν τω λάκκω· και διέσχισε τα ιμάτια

αυτού. **30** Και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτού, και είπε, Το παιδίον δεν υπάρχει και εγώ, εγώ που να υπάγω; **31** Τότε έλαβον τον χιτώνα του Ιωσήφ και έσφαξαν ερίφιον εκ των αιγών, και έβραψαν τον χιτώνα εν τω αίματι. **32** και απέστειλαν τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, και έφεραν αυτόν προς τον πατέρα αυτών και είπον, Ευρήκαμεν τούτον· γνώρισον τώρα, αν ήναι ο χιτών του υιού σου ή ουχί. **33** Ο δε εγνωρίσεν αυτόν και είπε, Ο χιτών του υιού μου είναι· θηρίον κακόν κατέφαγεν αυτόν· όλος κατεσπαράχθη ο Ιωσήφ. **34** Και διέσχισεν ο Ιακώβ τα ιμάτια αυτού και έβαλε σάκκον εις την οσφύν αυτού και επένθησε τον υιόν αυτού ημέρας πολλάς. **35** Και εσηκώθησαν πάντες οι υιοί αυτού και πάσαι αι θυγατέρες αυτού, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν· αλλά δεν ήθελε να παρηγορηθή, λέγων, Ότι πενθών θέλω καταβή προς τον υιόν μου εις τον τάφον. Και έκλαυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού. **(Sheol h7585)** **36** Οι δε Μαδιανίται επώλησαν αυτόν εν τη Αιγύπτω εις τον Πετεφρήν, αυλικόν του Φαραώ, άρχοντα των σωματοφυλάκων.

38 Και κατ' εκείνον τον καιρόν κατέβη ο Ιούδας από των αδελφών αυτού και ετράπη προς άνθρωπον τινά Οδολλαμίτην ονομαζόμενον Ειρά. **2** Και είδεν εκεί ο Ιούδας την θυγατέρα τινός Χαναναίου, ονομαζομένου Σουά· και έλαβεν αυτήν και εισήλθε προς αυτήν. **3** Η δε συνέλαβε, και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ηρ. **4** Συνέλαβε δε πάλιν και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Αυνάν. **5** Εγέννησε δε πάλιν και άλλον υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηλά· ήτο δε ο Ιούδας εν Χασβί, ότε εγέννησε τούτον. **6** Και έλαβεν ο Ιούδας γυναίκα εις τον Ηρ τον πρωτότοκον αυτού, ονομαζομένην Θάμαρ. **7** Ο Ηρ δε ο πρωτότοκος του Ιούδα εστάθη κακός έμπροσθεν του Κυρίου· και εθανάτωσεν αυτόν ο Κύριος. **8** Είπε δε ο Ιούδας προς τον Αυνάν· είσελθε προς την γυναίκα του αδελφού σου, και νυμφεύθητι αυτήν, και ανάστησον σπέρμα εις τον αδελφόν σου. **9** Αλλ' ο Αυνάν ήξευρεν, ότι το σπέρμα δεν ήθελεν είσθαι ιδικόν του· διά τούτο, ότε εισήρχετο προς την γυναίκα του αδελφού αυτού, εξέχυνεν επί την γην, διά να μη δώση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **10** Και τούτο το οποίον έπραττεν εφάνη κακόν έμπροσθεν του Κυρίου· όθεν εθανάτωσε και τούτον. **11** Και είπεν ο Ιούδας προς την Θάμαρ την νύμφην αυτού, Κάθου χίρα εν τω οίκω του πατρός σου, εωσού Σηλά ο υιός μου γείνη μεγάλος· διότι έλεγε, Μήπως αποθάνη και ούτος, καθώς ο αδελφός αυτού. Υπήγε λοιπόν η Θάμαρ και κατώκησεν εν τω οίκω του πατρός αυτής. **12** Και μετά πολλάς ημέρας απέθανεν η θυγάτηρ του Σουά, η γυνή του Ιούδα· και αφού παρηγορήθη ο Ιούδας, ανέβη προς τους κουρευτάς των προβάτων αυτού εις Θαμνά, αυτός και ο φίλος αυτού Ειρά ο Οδολλαμίτης. **13** Και ανήγγειλαν προς την Θάμαρ, λέγοντες, Ιδού, ο πενθερός σου αναβαίνει εις Θαμνά διά να κουρευύση τα πρόβατα αυτού. **14** Η δε απεκδυθείσα τα ενδύματα της χηρείας αυτής, εσκεπάσθη με κάλυμμα και περιετυλίχθη και εκάθισε κατά την δίοδον την εν τη οδώ της Θαμνά· διότι είδεν ότι έγινε μεγάλος ο Σηλά, και αυτή δεν εδόθη εις αυτόν διά γυναίκα. **15** Και ότε είδεν αυτήν ο Ιούδας,

ενόμισεν αυτήν πόρνην· διότι είχε κεκαλυμμένον το πρόσωπον αυτής. **16** Και κατά την οδόν ετράπη προς αυτήν, και είπεν, Άφες με, παρακαλώ, να εισέλθω προς σέ· διότι δεν εγνωρίσεν ότι ήτο η νύμφη αυτού. Η δε είπε, Τι θέλεις μοι δώσει, διά να εισέλθης προς εμέ; **17** Ο δε είπεν, Εγώ θέλω σοι στείλει ερίφιον αιγών εκ του ποιμνίου. Και εκείνη είπε, Μοι δίδεις ενέχυρον, εωσού να στείλῃς αυτό; **18** Ο δε είπε, Τι ενέχυρον να σοι δώσω; Και εκείνη είπε, Την σφραγίδα σου και το περιδέρραϊόν σου και την ράβδον σου την εν τη χειρί σου. Και έδωκεν αυτά εις αυτήν και εισήλθε προς αυτήν, και συνέλαβεν εξ αυτού. **19** Μετά ταύτα σηκωθείσα, ανεχώρησε και απεκδυθείσα το κάλυμμα αυτής, ενεδύθη τα ενδύματα της χηρείας αυτής. **20** Ο δε Ιούδας έστειλε το ερίφιον των αιγών διά χειρός του φίλου αυτού του Οδολλαμίτου, διά να παραλάβη το ενέχυρον εκ της χειρός της γυναϊκός· πλην δεν εύρηκεν αυτήν· **21** και ηρώτησε τους ανθρώπους του τόπου αυτής, λέγων, Που είναι η πόρνη, ήτις ήτο κατά την δίοδον επί της οδού; οι δε είπον, Δεν εστάθη εδω πόρνη. **22** Και επέστρεψε προς τον Ιούδα και είπε, Δεν εύρηκα αυτήν· μάλιστα τι άνθρωποι του τόπου είπον, Δεν εστάθη εδω πόρνη. **23** Και είπεν ο Ιούδας, Ας έχη αυτά, διά να μη γείνωμεν όνειδος· ιδού, εγώ έστειλα το ερίφιον τούτο, συ όμως δεν εύρηκας αυτήν. **24** Και μετά τρεις μήνας περίπου, ανήγγειλαν προς τον Ιούδα, λέγοντες, Θάμαρ η νύμφη σου επορνεύθη, και μάλιστα, ιδού, είναι έγκυρος εκ πορνείας. Και είπεν ο Ιούδας, Φέρετε αυτήν έξω και ας κατακαυθή. **25** Και ότε εφέρετο έξω, απέστειλε προς τον πενθερόν αυτής, λέγουσα, Εκ του ανθρώπου, του οποίου είναι ταύτα, είμαι έγκυρος· και είπεν έτι, Γνώρισον, παρακαλώ, τίνος είναι η σφραγίς και το περιδέρραϊον, και η ράβδος αυτή. **26** Και ο Ιούδας εγνωρίσεν αυτά· και είπεν, Αύτη είναι δικαιοτέρα εμού, διότι δεν έδωκα αυτήν εις τον Σηλά τον υιόν μου. Και έτι πλέον δεν εγνωρίσεν αυτήν. **27** Και καθ' ον καιρόν έμελλε να γεννήση, ιδού, δίδυμα εν τη κοιλία αυτής. **28** Και ενώ εγέννα, το εν επρόβαλεν έξω την χείρα· και η μάλα λαβούσα, έδεσεν επί την χείρα αυτού νήμα κόκκινον, λέγουσα, Ούτος εξήλθε πρώτος. **29** Και καθώς έσυρεν οπίσω την χείρα αυτού, ιδού, εξήλθεν ο αδελφός αυτού· και αυτή είπε, Ποιον χαλασμόν έκαμες; επί σε ας ήναι ο χαλασμός· διά τούτο εκαλέσθη το όνομα αυτού Φαρές. **30** Και έπειτα εξήλθεν ο αδελφός αυτού, όστις είχε το κόκκινον νήμα επί την χείρα αυτού· και εκαλέσθη το όνομα αυτού Ζαρά.

39 Ο δε Ιωσήφ κατεβίβάσθη εις την Αίγυπτον· και ο Πετεφρής ο αυλικός του Φαραώ, ο άρχων των σωματοφυλάκων, άνθρωπος Αιγύπιος, ηγόρασεν αυτόν εκ των χειρών των Ισμηλιτών, οίτινες κατεβίβασαν αυτόν εκεί. **2** Και ήτο ο Κύριος μετά του Ιωσήφ, και ήτο άνθρωπος ευδοούμενος· και ευρίσκετο εν τω οίκω του κυρίου αυτού Αιγυπτίου. **3** Και είδεν ο κύριος αυτού, ότι ο Κύριος ήτο μετ' αυτού, και ευδώνων ο Κύριος εις τας χείρας αυτού πάντα όσα έκαμνε. **4** Και εύρηκεν ο Ιωσήφ χάριν έμπροσθεν αυτού και υπηρέτει αυτόν· και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί του οίκου αυτού· και πάντα όσα είχε, παρέδωκεν εις τας χείρας αυτού.

5 Και εξ εκείνου του καιρού, αφού κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί του οίκου αυτού και επί πάντων όσα είχαν, ευλόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Αιγυπτίου εξ αιτίας του Ιωσήφ· και ήτο η ευλογία του Κυρίου επί πάντα όσα είχαν, εν τω οίκω και εν τοις αγροίς. **6** Και παρέδωκε πάντα όσα είχαν εις τας χείρας του Ιωσήφ· και δεν ήξευρεν εκ των υπάρχόντων αυτού ουδέν, πλην του άρτου τον οποίον έτρωγεν. Ήτο δε ο Ιωσήφ ευειδής και ώραιός την όψην. **7** Και μετά τα πράγματα ταύτα, η γυνή του κυρίου αυτού έρριψε τους οφθαλμούς αυτής επί τον Ιωσήφ· και είπε, Κοιμήθητι μετ' εμού. **8** Αλλ' εκείνος δεν ήθελε, και είπε προς την γυναίκα του κυρίου αυτού, Ιδού· ο κύριός μου δεν γνωρίζει ουδέν εκ των όσα είναι μετ' εμού εν τω οίκω· και πάντα όσα έχει, παρέδωκεν εις τας χείρας μου. **9** Δεν είναι εν τω οίκω τούτω ουδείς μεγαλύτερός μου, ούτε είναι απηγορευμένος εις εμέ άλλο τι πλην σου, διότι είσαι η γυνή αυτού· και πως να πράξω τούτο το μέγα κακόν, και να αμαρτήσω εναντίον του Θεού; **10** Αν και ελάλει προς τον Ιωσήφ καθ' εκάστην ημέραν, ούτος όμως δεν υπήκουσεν εις αυτήν να κοιμηθή μετ' αυτής, διά να συνευρεθή μετ' αυτής. **11** Και ημέραν τινά εισήλθεν ο Ιωσήφ εις την οικίαν διά να κάμη τα έργα αυτού, και ουδείς εκ των ανθρώπων του οίκου ήτο εκεί εν τω οίκω. **12** Και εκείνη ήρπασεν αυτόν από τον ιματίου αυτού, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' εμού· αλλ' εκείνος αφήσας το ιμάτιον αυτού εις τας χείρας αυτής, έφυγε, και εξήλθεν έξω. **13** Και ως είδεν ότι αφήκε το ιμάτιον αυτού εις τας χείρας αυτής και έφυγεν έξω, **14** εβόησε προς τους ανθρώπους της οικίας αυτής και ελάλησε προς αυτούς, λέγουσα, Ίδετε, έφερον εις ημάς άνθρωπον Εβραϊόν διά να μας εμπαιξή· εισήλθε προς εμέ διά να κοιμηθή μετ' εμού και εγώ εβόησα μετά φωνής μεγάλης. **15** και ως ήκουσεν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, αφήσας το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί έφυγε και εξήλθεν έξω. **16** Και απέθεσε το ιμάτιον αυτού παρ' αυτή, εωσού ήλθεν ο κύριος αυτού εις τον οίκον αυτού. **17** Και είπε προς αυτόν κατά τους λόγους τούτους, λέγουσα, Ο δούλος ο Εβραϊός, τον οποίον έφερες εις ημάς, εισήλθε προς εμέ διά να με εμπαιξή, **18** και ως ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, αφήσας το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί, έφυγεν έξω. **19** Και ως ήκουσεν ο κύριος αυτού τους λόγους της γυναίκος αυτού, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν, λέγουσα, Ούτω μοι έκαμεν ο δούλός σου, εξήφηθη η οργή αυτού. **20** Και λαβών ο κύριος του Ιωσήφ αυτόν, έβαλεν αυτόν εις την οχυράν φυλακίην, εις τον τόπον όπου οι δέσμοι του βασιλέως ήσαν πεφυλακισμένοι και έμενον εκεί εν τη οχυρά φυλακή. **21** Αλλ' ο Κύριος ήτο μετά του Ιωσήφ και επέχεν εις αυτόν έλεος, και έδωκε χάριν εις αυτόν έμπροσθεν του αρχιδεσμοφύλακος. **22** Και παρέδωκεν ο αρχιδεσμοφύλαξ εις τας χείρας του Ιωσήφ πάντας τους δεσμίους, τους εν τη οχυρά φυλακή· και πάντα όσα επράττοντο εκεί, αυτός έκαμινεν αυτά. **23** Ο αρχιδεσμοφύλαξ δεν θεώρει ουδέν εκ των όσα ήσαν εις τας χείρας αυτού· διότι ο Κύριος ήτο μετ' αυτού και ο Κύριος ευώδωνεν όσα αυτός έκαμνε.

ημάρτησαν εις τον κύριον αυτών τον βασιλέα της Αιγύπτου. **2** Και ωργίσθη ο Φαραώ κατά των δύο αυλικών αυτού, κατά του αρχιοινοχόου, και κατά του αρχιστοιποίου. **3** Και έβαλεν αυτούς υπό φύλαξιν εν τω οίκω του άρχοντος των σωματοφυλάκων, εις την οχυράν φυλακίην, εις τον τόπον όπου ο Ιωσήφ ήτο πεφυλακισμένος. **4** Ο δε άρχων των σωματοφυλάκων ενεπιστεύθη αυτούς εις τον Ιωσήφ και ούτος υπηρέτει αυτούς ήσαν δε καιρόν τινά εν τη φυλακή. **5** και ο οινοχόος και ο αρτοποιός του βασιλέως της Αιγύπτου, οίτινες ήσαν πεφυλακισμένοι εν τη οχυρά φυλακή, ενυπνιάσθησαν ενύπνιον αμφοτέροι, έκαστος το ενύπνιον αυτού κατά την αυτήν νύκτα, έκαστος κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού. **6** Ο δε Ιωσήφ εισελάθην προς αυτούς το πρωί, είδεν αυτούς και ιδού, ήσαν τετραραγμένοι. **7** Και ηρώτησε τους αυλικούς του Φαραώ, τους όντας μετ' αυτού εν τη φυλακή εν τω οίκω του κυρίου αυτού, λέγων, Διά τι τα πρόσωπά σας είναι σκυθρωπά σήμερα; **8** Οι δε είπον προς αυτόν, Ενυπνιάσθημεν ενύπνιον και δεν είναι ουδείς όστις να εξηγήσῃ αυτό. Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Δεν ανήκουσιν εις τον Θεόν αι εξηγήσεις; διηγήθητέ μοι, παρακαλώ. **9** Και διηγήθη ο αρχιοινοχός το ενύπνιον αυτού προς τον Ιωσήφ και είπε προς αυτόν, Είδον εις το όνειρόν μου και ιδού, άμπελος έμπροσθέν μου. **10** και εις την άμπελον ήσαν τρεις κλάδοι και εφαινόετο ως βλαστάνουσα και τα άνθη αυτής εξήνθησαν και οι βότρυες της σταφυλής ωρίμασαν. **11** το δε ποτήριον του Φαραώ ήτο εν τη χειρί μου· και έλαβον τα σταφύλια και έθλιψα αυτά εις το ποτήριον του Φαραώ και έδωκα το ποτήριον εις την χείρα του Φαραώ. **12** Και είπεν ο Ιωσήφ προς αυτόν, Αύτη είναι η εξήγησις αυτού· οι τρεις κλάδοι είναι τρεις ημέραι· **13** μετά τρεις ημέρας, ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου και θέλει σε αποκαταστήσει εις το υπούργημά σου· και θέλει δώσει το ποτήριον του Φαραώ εις την χείρα αυτού κατά την προτέραν συνήθειαν, ότε ήσο οινοχόος αυτού. **14** πλην ενθυμήθητί με, όταν γένη εις σε το καλόν· και κάμε, παρακαλώ, έλεος προς εμέ και ανάφερε περί εμού προς τον Φαραώ και εξαγάγε με εκ του οίκου τούτου. **15** επειδή τη αληθεία εκλέφθην εκ της γης των Εβραίων· και εδώ páλιν δεν έπραξα ουδέν, ώστε να με βάλωσιν εις τον λάκκον τούτον. **16** Και ιδών ο αρχιστοιποίός ότι η εξήγησις ήτο καλή, είπε προς τον Ιωσήφ, Και εγώ είδον εις το όνειρόν μου και ιδού, τρία κάνιστρα λευκά επί της κεφαλής μου. **17** εν δε τω κάνιστρω τω ανωτέρω ήσαν εκ πάντων των φαγητών του Φαραώ, της τέχνης του αρτοποιού· και τα πτηνά έτρωγον αυτά εκ του κανίστρου επάνωθεν της κεφαλής μου. **18** Και αποκριθείς ο Ιωσήφ είπεν, Αύτη είναι η εξήγησις τούτου· τα τρία κάνιστρα είναι τρεις ημέραι· **19** μετά τρεις ημέρας ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου επάνωθέν σου και θέλει σε κρεμάσει εις ζύλον και τα πτηνά θέλουσι φάγει την σάρκα σου επάνωθέν σου. **20** Και την τρίτην ημέραν, ημέραν των γενεθλίων του Φαραώ, έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους δούλους αυτού· και ύψωσε την κεφαλήν του αρχιοινοχόου και την κεφαλήν του αρχιστοιποίου μεταξύ των δούλων αυτού. **21** Και τον μεν αρχιοινοχόν αποκατέστησεν εις

40 Και μετά τα πράγματα ταύτα, ο οινοχόος του βασιλέως της Αιγύπτου και ο αρτοποιός

την οиноχοϊαν αυτού, και έδωκε το ποτήριον εις την χείρα του Φαραώ· **22** τον δε αρχιστοιποϊόν εκρέμασε, καθώς εξήγησεν ο Ιωσήφ εις αυτούς. **23** Ο αρχινοχοϊός όμως δεν ενεθιμήθη τον Ιωσήφ, αλλά ελησημόνησεν αυτόν.

41 Και μετά παρέλευσιν δύο ετών ο Φαραώ είδεν ενύπνιον· και ιδού, ίστατο πλησίον του ποταμού. **2** και ιδού, επτά δαμάλια εύμορφα και παχύσαρκα ανέβαινον εκ του ποταμού και εβόσκοντο εις το λιβάδιον. **3** και ιδού, άλλα επτά δαμάλια ανεβαινον μετ' εκείνα εκ του ποταμού, άσχημα και λεπτόσαρκα, και ίσταντο πλησίον των άλλων δαμαλιών επί το χείλος του ποταμού· **4** και τα δαμάλια τα άσχημα και λεπτόσαρκα κατέφαγον τα επτά δαμάλια τα εύμορφα και παχύσαρκα. Τότε εξύπνησεν ο Φαραώ. **5** Και αποκοιμηθείς ενυπνιάσθη δευτέραν φοράν· και ιδού, επτά αστάχια παχεία και καλά ανεβαινον εκ του αυτού κορμού· **6** και ιδού, άλλα επτά αστάχια λεπτά και κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου ανεφύοντο μετ' εκείνα· **7** και τα αστάχια τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχια τα παχεία και μεστά. Και εξύπνησεν ο Φαραώ και ιδού, ήτο όνειρον. **8** Και το πρωϊ το πνεύμα αυτού ήτο τεταραγμένον· και αποστείλας εκάλεσε πάντας τους μάγους της Αιγύπτου και πάντας τους σοφούς αυτής· και διηγήθη προς αυτούς ο Φαραώ τα ενύπνια αυτού· αλλά δεν ήτο ουδείς όστις να εξηγήση αυτά προς τον Φαραώ. **9** Τότε ο αρχινοχοϊός ελάλησε προς τον Φαραώ λέγων, την αμαρτίαν μου ενθυμούμαι σήμερον· **10** ο Φαραώ ειχεν οργισθή εναντίον των δούλων αυτού και με έβαλεν εις φυλακήν εν τω οίκω του άρχοντος των σωματοφυλάκων, εμέ και τον αρχιστοιποϊόν· **11** και είδομεν ενύπνιον κατά την αυτήν νύκτα, εγώ και εκείνος· ενυπνιάσθημεν έκαστος κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού· **12** και ήτο εκεί μεθ' ημών νέος τις Εβραϊός, δούλος του άρχοντος των σωματοφυλάκων· και διηγήθημεν προς αυτόν και εξήγησεν εις ημάς τα ενύπνια ημών· εις έκαστον κατά το ενύπνιον αυτού έκαμε την εξήγησιν· **13** και καθώς εξήγησεν εις ημάς, ούτω και συνέβη· εμέ μεν αποκατέστησεν εις το υπούργημά μου, εκείνον δε εκρέμασε. **14** Τότε αποστείλας ο Φαραώ, εκάλεσε τον Ιωσήφ, και εξήγαγον αυτόν μετά σπουδής εκ της φυλακής· και εξυρίσθη και ήλλαξε την στολήν αυτού και ήλθε προς τον Φαραώ. **15** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Είδον ενύπνιον, και δεν είναι ουδείς όστις να εξηγήση αυτό· και εγώ ήκουσα περί σου να λέγωσιν ότι εννοείς τα όνειρα ώστε να εξηγής αυτά. **16** Και απεκριθή ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ λέγων, Ουχι εγώ· ο Θεός θέλει δώσει εις τον Φαραώ σωτήριον απόκρισιν. **17** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Εις το όνειρόν μου, ιδού, ιστάμην επί το χείλος του ποταμού· **18** και ιδού, επτά δαμάλια παχύσαρκα και εύμορφα ανεβαινον εκ του ποταμού και εβόσκοντο εις το λιβάδιον· **19** και ιδού, άλλα επτά δαμάλια ανεβαινον κατόπιν εκείνων αδύνατα και πολυ άσχημα και λεπτόσαρκα, οποια δεν είδον ποτέ ασχημότερα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου· **20** και τα δαμάλια τα λεπτά και άσχημα κατέφαγον τα πρώτα επτά δαμάλια τα παχεία· **21** και αφού εισήλθον

εις τας κοιλίας αυτών, δεν διεκρίνετο ότι εισήλθον εις τας κοιλίας αυτών, αλλ' η θεωρία αυτών ήτο άσχημος καθώς και πρότερον· τότε εξύπνησα. **22** Έπειτα είδον εις το όνειρόν μου και ιδού, επτά αστάχια ανεβαινον εκ του αυτού κορμού μεστά και καλά· **23** και ιδού, άλλα επτά αστάχια ξηρά, λεπτά, κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου, ανεφύοντο κατόπιν αυτών· **24** και τα αστάχια τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχια τα καλά· και είπον ταύτα προς τους μάγους, αλλά δεν ήτο ουδείς όστις να μοι εξηγήση αυτά. **25** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ, Το ενύπνιον του Φαραώ εν είναι· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμη. **26** Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά έτη· και τα επτά αστάχια τα καλά είναι επτά έτη· το ενύπνιον εν είναι. **27** Και τα επτά δαμάλια τα λεπτά και άσχημα, τα οποια ανεβαινον κατόπιν αυτών, είναι επτά έτη· και τα επτά αστάχια τα άμεστα, τα κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου, θέλουσιν εισθαι επτά έτη πείνης. **28** Τούτο είναι το πράγμα το οποίον είπα προς τον Φαραώ· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμη. **29** Ιδού, έρχονται επτά έτη μεγάλης αφθονίας καθ' όλην την γην της Αιγύπτου· **30** και θέλουσιν επέλθει μετά ταύτα επτά έτη πείνης· και όλη η αφθονία θέλει λησημονηθή εν τη γη της Αιγύπτου και η πείνα θέλει καταφθείρει την γην· **31** και δεν θέλει γνωρισθή η αφθονία επί της γης εξ αιτίας εκείνης της πείνης, ήτις μέλλει να ακολουθήσθαι· διότι θέλει εισθαι βαρεία σφόδρα. **32** Το δε ότι εδευτερώθη το ενύπνιον εις τον Φαραώ δις, φανερόνι ότι το πράγμα είναι αποφασισμένον παρά του Θεού και ότι ο Θεός θέλει ταχύνει να εκτελέση αυτό. **33** Τώρα λοιπόν ας προβλέψη ο Φαραώ άνθρωπον συνετόν και φρόνιμον και ας καταστήση αυτόν επί της γης της Αιγύπτου· **34** ας κάμη ο Φαραώ και ας διορίση επιστάτας επί της γης· και ας λαμβάνη το πέμπτον από της γης Αιγύπτου εις τα επτά έτη της αφθονίας· **35** και ας συνάξωσι πάσας τας τροφάς τούτων των ερχομένων καλών ετών, και ας αποταμιεύσωσι σίτον υπό την χείρα του Φαραώ διά τροφάς εις τας πόλεις, και ας φυλάττωσιν αυτόν· **36** και αι τροφαί θέλουσι μένει πεφυλαγμένα διά την γην εις τα επτά έτη της πείνης, τα οποια θέλουσιν ακολουθήσει εν τη γη της Αιγύπτου, διά να μη απολεσθή ο τόπος υπό της πείνης. **37** Και ήρρεσεν ο λόγος εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού. **38** Και είπεν ο Φαραώ προς τους δούλους αυτού, Δυνάμεθα να εύρωμεν καθώς τούτον, άνθρωπον εις τον οποίον υπάρχει το πνεύμα του Θεού; **39** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Επειδή ο Θεός εδειξε εις σε πάντα ταύτα, δεν είναι ουδείς τόσον συνετός και φρόνιμος όσον συ. **40** Συ θέλεις εισθαι επί του οίκου μου και εις τον λόγον του στόματός σου θέλει υπακούει πας ο λαός μου· μόνον κατά τον θρόνον θέλω εισθαι ανώτερός σου. **41** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, σε κατέστησα εφ' όλης της γης Αιγύπτου. **42** Και εκβαλών ο Φαραώ το δακτυλίδιον αυτού εκ της χειρός αυτού, έβαλεν αυτό εις την χείρα του Ιωσήφ και ενέδωσεν αυτόν ιμάτια βύσσινα, και περιέβαλε χρυσούν περιδέρριον περί τον τράχηλον αυτού. **43** Και ανεβίβασεν αυτόν επί την άμαξαν αυτού την δευτέραν· και εκήρυττον έμπροσθεν αυτού, Γονατίσατε· και κατέστησεν αυτόν εφ'

ὄλῳ της γῆς Αἰγύπτου. **44** Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Εγὼ εἶμαι ὁ Φαραὼ, καὶ χωρὶς σου οὐδεὶς θέλει σηκῶσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἢ τὸν πόδα αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν γῆν της Αἰγύπτου. **45** Καὶ ἀνόμασεν ὁ Φαραὼ τὸν Ἰωσήφ ἀφνάθ-πανεάχ· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διὰ γυναῖκα Ἀσενέθ, τὴν θυγατέρα τοῦ Ποτιφερά ἱερέως της Ὠν. Καὶ ἐξήλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν γῆν της Αἰγύπτου. **46** Ἦτο δὲ ὁ Ἰωσήφ τριάκοντα ἐτῶν, ὅτε παρεστάθη ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ βασιλέως της Αἰγύπτου· καὶ ἐξήλθεν ὁ Ἰωσήφ ἀπ' ἔμπροσθεν τοῦ Φαραὼ, καὶ διήλθεν ὅλην τὴν γῆν της Αἰγύπτου. **47** Καὶ ἐκαρποφόρησεν ἡ γῆ πλουσιοπαρόχως εἰς τὰ ἐπτὰ ἔτη της ἀφθονίας· **48** καὶ συνήγαγε πάσας τὰς τροφὰς τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ γῆ της Αἰγύπτου· καὶ ἐναπέθεσε τὰς τροφὰς ἐν ταῖς πόλεσι· τὰς τροφὰς τῶν ἀγρῶν τῶν περὶξ ἐκάστης πόλεως ἔθεσεν ἐν αὐτῇ. **49** Καὶ συνήγαγεν ὁ Ἰωσήφ σίτον ὡς τὴν ἄμμον της θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ὥστε ἔπαυσε νὰ μετρή αὐτὸν· διότι ἦτο ἀμέτρητος. **50** Ἐγεννήθησαν δὲ δύο υἱοὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, πρὶν ἔλθωσι τὰ ἔτη της πείνης τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσενέθ, ἡ θυγατὴρ τοῦ Ποτιφερά ἱερέως της Ὠν. **51** Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσή· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς με ἔκαμε νὰ λησμονήσω πάντας τοὺς πόνους μου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου. **52** Το δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Ἐφραΐμ· διότι εἶπεν, Ὁ Θεὸς με ἠύξησεν ἐν τῇ γῆ της θλίψεώς μου. **53** Καὶ παρήλθον τὰ ἐπτὰ ἔτη της ἀφθονίας, τῆς γενομένης ἐν τῇ γῆ της Αἰγύπτου. **54** Καὶ ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται τὰ ἐπτὰ ἔτη της πείνης, καθὼς εἶπεν ὁ Ἰωσήφ· καὶ ἔγεινεν ἡ πείνα εἰς πάντας τοὺς τόπους καθ' ὅλην ὁμῶς τὴν γῆν της Αἰγύπτου ἤτο ἄρτος. **55** Καὶ ὅτε ἐπεινάσε πάσα ἡ γῆ της Αἰγύπτου, ἐβόησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν Φαραὼ διὰ ἄρτον. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, Ὑπάγετε πρὸς τὸν Ἰωσήφ· ὁ, τι σας εἶπη, κάμετε. **56** Καὶ ἦτο ἡ πείνα ἐπὶ παντὸς τὸ πρόσωπον της γῆς. Ἦνοιξε δὲ ὁ Ἰωσήφ πάσας τὰς ἀποθήκας καὶ ἐπῶλε σίτον εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ ἡ πείνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ τὴν γῆν της Αἰγύπτου. **57** Καὶ πάντες οἱ τόποι ἤρχοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὸν Ἰωσήφ διὰ νὰ ἀγοράζωσι σίτον· διότι ἡ πείνα ἐπεβάρυνεν ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.

42 Καὶ εἶδεν ὁ Ἰακώβ ὅτι εὐρίσκετο σίτος ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Τὶ βλέπετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον; **2** Καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, ἤκουσα ὅτι εὐρίσκεται σίτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατάρβητε ἐκεῖ καὶ ἀγοράσατε δι' ἡμᾶς ἐκεῖθεν, διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν. **3** Καὶ κατέβησαν οἱ δέκα ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ διὰ νὰ ἀγοράσωσι σίτον ἐξ Αἰγύπτου. **4** τὸν Βενιαμὶν ὁμῶς, τὸν ἀδελφόν τοῦ Ἰωσήφ, δὲν ἀπέστειλεν ὁ Ἰακώβ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· διότι εἶπε, Μήπως συμβῆ εἰς αὐτὸν συμφορὰ. **5** Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ νὰ ἀγοράσωσι σίτον μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ἐρχομένων· διότι ἡ πείνα ἦτο ἐν τῇ Χαναάν. **6** Ὁ Ἰωσήφ δὲ ἦτο ὁ διοικητὴς τῶν τόπων· αὐτὸς ἐπῶλε εἰς πάντα τὸν λαόν τοῦ τόπου· ἦλθον λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ἐπὶ πρόσωπον ἕως ἐδάφους. **7** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐγνώρισεν αὐτοὺς προσεποίηθη ὁμῶς τὸν ξένον πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς σκληρὰ· καὶ εἶπε πρὸς

αὐτούς, Πόθεν ἔρχεσθε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ της γῆς Χαναάν, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφὰς. **8** Καὶ ὁ μεν Ἰωσήφ ἐγνώρισεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ὁμῶς δὲν ἐγνώρισαν αὐτόν. **9** Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Ἰωσήφ τὰ ἐνύπνια, τὰ ὁποῖα ἐνυπνιάσθη περὶ αὐτῶν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Κατάσκοποι εἴσθε· ἦλθετε νὰ παρατηρήσητε τὰ γυμνά του τόπου. **10** Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ουχί, κύριέ μου· ἀλλ' ἦλθομεν οἱ δούλοί σου διὰ νὰ ἀγοράσωμεν τροφὰς· **11** ἡμεῖς πάντες εἴμεθα υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου· καλοὶ ἄνθρωποι εἴμεθα· οἱ δούλοί σου δὲν εἶναι κατάσκοποι. **12** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ουχί, ἀλλὰ τὰ γυμνά του τόπου ἦλθετε διὰ νὰ παρατηρήσητε. **13** Οἱ δὲ εἶπον, Οἱ δούλοί σου εἴμεθα δώδεκα ἀδελφοί, υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου ἐν τῇ γῇ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ, ὁ νεώτερος εὐρίσκεται σήμερον μετὰ τοῦ πατρός ἡμῶν, ὁ δὲ ἄλλος δὲν ὑπάρχει. **14** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ, τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖόν σας εἶπα λέγων, Κατάσκοποι εἴσθε. **15** Με τοῦτο θέλετε δοκιμασθῆ· Μα τὴν ζωὴν τοῦ Φαραὼ δὲν θέλετε ἐξέλθει ἐντεῦθεν, εἰάν δὲν ἔλθῃ ἐδῶ ὁ ἀδελφός σας ὁ νεώτερος· **16** ἀποστείλατε ἕνα ἀπὸ σας καὶ αὐτὸν φέρη τὸν ἀδελφόν σας· σὺς δὲ θέλετε μένει δέσμιος, ἕωσὸς ἀποδικιώσῃ οἱ λόγοί σας, ἀν λέγητε τὴν ἀλήθειαν· εἰ δε μὴ, μα τὴν ζωὴν τοῦ Φαραὼ, κατάσκοποι βεβαίως εἴσθε. **17** Καὶ ἔθεσεν αὐτούς ὑπὸ φύλαξιν τρεῖς ἡμέρας. **18** Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν εἶπε πρὸς τοὺς ὁμοῦς ὁ Ἰωσήφ, τοῦτο κάμετε καὶ θέλετε ζῆσι εἰς τὸν ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν Θεόν. **19** Εἰάν ἦσθε καλοὶ, εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας εἰ μείνη δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ, ὅπου εἴσθε· σὺς δὲ ὑπάγετε, λάβετε σίτον διὰ τὴν πείναν τῶν οἰκίων σας· **20** φέρετε ὁμῶς πρὸς ἐμὲ τὸν ἀδελφόν σας τὸν νεώτερον· οὕτω θέλουσιν ἀληθεύσει οἱ λόγοί σας καὶ δὲν θέλετε ἀποθάνει. Καὶ ἔκαμον οὕτω. **21** Καὶ εἶπεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἀληθῶς ἔνοχοι εἴμεθα διὰ τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, καθότι εἶδομεν τὴν θλίψιν της ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε παρεκάλει ἡμᾶς καὶ δὲν εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη. **22** Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ρουβὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων, Δὲν εἶπον πρὸς ἐσὰς λέγων, Μὴ ἀμαρτήσητε κατὰ τὸν παιδίον, καὶ δὲν εἰσηκούσατε· διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται. **23** Καὶ αὐτοὶ δὲν ἤξευρον ὅτι ἐνόει ὁ Ἰωσήφ· διότι συνωμίλουν δι' ἐρμηνέως. **24** Καὶ συρθείς ἀπὸ πλησίον αὐτῶν ἔκλαυσε· καὶ πάλιν ἐπέστρεψε πρὸς αὐτούς καὶ ἐλάλει εἰς αὐτούς καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν τὸν Συμεὼν καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν. **25** Τότε προσέταξεν ὁ Ἰωσήφ νὰ γεμίσωσι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτον καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ σακκίῳ αὐτοῦ καὶ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτούς ζωοτροφίαν διὰ τὴν οδόν· καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτούς οὕτω. **26** Καὶ φορτώσαντες τὸν σίτον αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν. **27** Ὅτε δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ἔλυσε τὸ σακκίον αὐτοῦ, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ὄνον αὐτοῦ τροφήν ἐν τῷ καταλύματι, εἶδε τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἐν τῷ στόματι τοῦ σακκίου αὐτοῦ. **28** Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον μου μοι ἐδόθη ὀπίσω καὶ μάλιστα ἰδοὺ, εἶναι ἐν τῷ σακκίῳ μου· καὶ ἐξεπλάγη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ συνεταράχθησαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Τὶ εἶναι τοῦτο, τὸ ὁποῖόν μας ἔκαμεν ὁ Θεός; **29** Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς τὴν γῆν Χαναάν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ συμβάντα εἰς αὐτούς,

λέγοντες, **30** Ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, ελάλησε προς ημάς σκληρά και εξέλαβεν ημάς ως κατασκόπους του τόπου. **31** Και είπομεν εις αυτόν, Είμεθα καλοί άνθρωποι δεν είμεθα κατάσκοποι· **32** δώδεκα αδελφοί είμεθα, υιοί του πατρός ημών· ο εις δεν υπάρχει ο δε νεώτερος είναι την σήμερον μετά του πατρός ημών εν τη γη Χαναάν. **33** Είπε δε προς ημάς ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, Με τούτο θέλω γνωρίσει ότι είσθε καλοί άνθρωποι· ένα εκ των αδελφών σας αφήσατε μετ' εμού, και λαβόντες σίτον διά την πείναν των οικιών σας απέλθετε· **34** και φέρετε προς εμέ τον αδελφόν σας τον νεώτερον· τότε θέλω γνωρίσει ότι δεν είσθε κατάσκοποι, άλλ' είσθε καλοί· και θέλω αποδώσει τον αδελφόν σας και θέλετε εμπορευέσθαι εν τω τόπω. **35** Και ότε εκένουν τα σακκία αυτών, ιδού, εκάστου το κομβόδεμα του αργυρίου ήτο εν τω σακκίω αυτού· και ιδόντες αυτοί και ο πατήρ αυτών τα κομβοδέματα του αργυρίου αυτών, εφοβήθησαν. **36** Και είπε προς αυτούς Ιακώβ ο πατήρ αυτών, Σεις με ητεκνώσατε· ο Ιωσήφ δεν υπάρχει και ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν θέλετε λάβει επ' εμέ ή ήθον πάντα ταύτα. **37** Είπε δε ο Ρουβήν προς τον πατέρα αυτού λέγων, τους δύο υιούς μου θανάτωσον, εάν δεν φέρω αυτόν προς σέ· παράδος αυτόν εις την χείρα μου και εγώ θέλω επαναφέρει αυτόν προς σε. **38** Ο δε είπε, δεν θέλει καταβή ο υιός μου μεθ' υμών· διότι ο αδελφός αυτού απέθανε και αυτός μότος έμεινε· και εάν συμβή εις αυτόν συμφορή εν τη οδώ, όπου υπάγετε, τότε θέλετε καταβιβάσει την πολιάν μου μετά λύπης εις τον τάφον. (Sheel h7585)

43 Η δε πείνα επεβάρυνεν επί την γην. **2** Και αφού ετελείωσαν τρώγοντες τον σίτον, τον οποίον έφεραν εξ Αιγύπτου, είπε προς αυτούς ο πατήρ αυτών, Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε εις ημάς ολίγας τροφάς. **3** Και είπε προς αυτόν ο Ιούδας λέγων, Εντόνως διεμαρτυρήθη προς ημάς ο άνθρωπος λέγων, Δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν δεν ήναι μεθ' υμών ο αδελφός υμών. **4** Εάν λοιπόν αποστείλης τον αδελφόν ημών μεθ' ημών, θέλομεν καταβή και θέλομεν σοι αγοράσει τροφάς· **5** αλλ' εάν δεν αποστείλης αυτόν, δεν θέλομεν καταβή· διότι ο άνθρωπος είπε προς ημάς, Δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν ο αδελφός υμών δεν ήναι μεθ' υμών. **6** Είπε δε ο Ισραήλ, Διά τι με εκακοποιήσατε, φανερόνοντες προς τον άνθρωπον ότι έχετε άλλον αδελφόν; **7** Οι δε είπον, Ο άνθρωπος ηρώτησεν ημάς ακριβώς περί ημών και περί της συγγενείας ημών λέγων, Ο πατήρ σας έτι ζη; έχετε άλλον αδελφόν; Και απεκρίθημεν προς αυτόν κατά την ερώτησιν ταύτην· ηδυνάμεθα να εξεύρωμεν ότι ήθελεν ειπεί, Φέρετε τον αδελφόν σας; **8** Και είπεν ο Ιούδας προς Ισραήλ τον πατέρα αυτού, Απόστειλον το παιδάριον μετ' εμού, και σηκωθέντες ας υπάγωμεν, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν και ημείς και συ και οι οικογένειαι ημών· **9** εγώ εγγυώμαι περί αυτού· εκ της χειρός μου ζήτησον αυτόν· εάν δεν φέρω αυτόν προς σε και στήσω αυτόν έμπροσθέν σου, τότε ας ήμαι διαπαντός υπεύθυνος προς σέ· **10** επειδή, εάν δεν εβραδύνομεν, βέβαια έως τώρα δευτέραν ταύτην φοράν ηβέλομεν επιστρέψει. **11** Και είπε προς αυτούς Ισραήλ ο πατήρ

αυτών, Εάν ούτω πρέπει να γείνη, κάμετε λοιπόν τούτο· λάβετε εις τα αγγεία σας εκ των καλιητέρων καρπών της γης και φέρετε δώρα προς τον άνθρωπον, ολίγον βάλσαμον και ολίγον μέλι, αρώματα και μύρον, πιστάκια και αμύγδαλα· **12** και λάβετε διπλάσιον αργύριον εις τας χείρας σας· και το αργύριον το επιστραφέν εν τω στόματι των σακκίων σας φέρετε πάλιν εις τας χείρας σας· ίσως έγείνε κατά λάθος· **13** και τον αδελφόν σας λάβετε και σηκωθέντες επιστρέψατε προς τον άνθρωπον· **14** και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σας δώση χάριν έμπροσθεν του ανθρώπου, διά να αποστείλη με σας τον άλλον σας αδελφόν και τον Βενιαμίν· και εγώ, αν ήναι να ατεκνωθώ, ας ατεκνωθώ. **15** Λαβόντες δε οι άνθρωποι τα δώρα ταύτα, έλαβον και αργύριον διπλάσιον εις τας χείρας αυτών και τον Βενιαμίν· και σηκωθέντες κατέβησαν εις Αίγυπτον και παρεστάθησαν έμπροσθεν του Ιωσήφ. **16** Και ότε είδεν ο Ιωσήφ τον Βενιαμίν μετ' αυτών, είπε προς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Φέρε τους ανθρώπους εις την οικίαν και σφάζον σφακτόν και ετοιμάσον, διότι μετ' εμού θέλουσι φάγει οι άνθρωποι το μεσημέριον. **17** Και έπραξεν ο άνθρωπος καθώς ελάλησεν ο Ιωσήφ· και ο άνθρωπος εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν του Ιωσήφ. **18** Και εφοβήθησαν οι άνθρωποι, διότι εισήχθησαν εις την οικίαν του Ιωσήφ· και είπον, διά το αργύριον το επιστραφέν εις τα σακκία ημών την πρώτην φοράν ημείς εισαγομέθα, διά να εύρη αφορμήν εναντίον ημών και να επιπέση επ' ημάς και να λάβη ημάς δούλους και τους όνους ημών. **19** Και προσελθόντες προς τον άνθρωπον τον επιστάτην της οικίας του Ιωσήφ, ελάλησαν προς αυτόν εν τη πύλη της οικίας· **20** και είπον, Δεόμεθα, κύριε· κατέβημεν την πρώτην φοράν διά να αγοράσωμεν τροφάς· **21** και ότε ήλθομεν εις το κατάλυμα, ηνοιξαμεν τα σακκία ημών και ιδού, εκάστου το αργύριον ήτο εν τω στόματι του σακκίου αυτού, το αργύριον ημών σωστόν· όθεν εφέραμεν αυτό οπίσω εις τας χείρας ημών· **22** εφέραμεν και άλλο αργύριον εις τας χείρας ημών, διά να αγοράσωμεν τροφάς· δεν εξεύρωμεν τις έβαλε το αργύριον ημών εις τα σακκία ημών. **23** Ο δε είπεν, Ειρήνη εις εσάς· μη φοβείσθε· ο Θεός σας και ο Θεός του πατρός σας, έδωκεν εις εσάς θησαυρόν εις τα σακκία σας το αργύριόν σας ήλθεν εις εμέ. Και εξήγαγε προς αυτούς τον Συμεών. **24** Και ο άνθρωπος εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν του Ιωσήφ και έδωκεν ύδωρ και ένιψαν τους πόδας αυτών· και έδωκε τροφήν εις τους όνους αυτών. **25** Οι δε ητοιμάσαν τα δώρα, εωσού έλθη ο Ιωσήφ το μεσημέριον· διότι ήκουσαν ότι εκεί μέλλουσι να φάγωσιν άρτον. **26** Και ότε ήλθεν ο Ιωσήφ εις την οικίαν, προσέφεραν εις αυτόν τα δώρα τα εις τας χείρας αυτών εν τη οικία και προσεκύνησαν αυτόν έως εδάφους. **27** Και ηρώτησεν αυτούς περί της υγιείας αυτών· και είπεν, Υγιαίνει ο πατήρ σας, ο γέρον περί του οποίου μοι είπετε; έτι ζη; **28** Οι δε είπον, Υγιαίνει ο δούλος σου ο πατήρ ημών· έτι ζη. Και κύψαντες προσεκύνησαν. **29** Υψώσας δε τους οφθαλμούς αυτού είδε τον Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπεν, Ούτος είναι ο αδελφός σας ο νεώτερος, περί του οποίου μοι είπετε; Και είπεν, Ο Θεός να σε ελεήσει, τέκνον μου. **30** Και

έσπευσε να αποσυρθή ο Ιωσήφ· διότι συνεταράττοντο τα σπλάγχνα αυτού διά τον αδελφόν αυτού· και εξήτει τόπον να κλαύση εισελθών δε εις το ταμειόν, έκλαυσεν εκεί. **31** Έπειτα νήφας το πρόσωπον αυτού εξήλθε, και συγκρατών εαυτόν είπε, Βάλετε άρτον. **32** Και έβαλον χωριστά δι' αυτόν και χωριστά δι' εκείνους και διά τους Αιγυπτίους, τους συντρώγοντας μετ' αυτού, χωριστά· διότι οι Αιγύπτιοι δεν ηδύοντο να συμφάγωσιν άρτον μετά των Εβραίων, επειδή τούτο είναι βδέλυγμα εις τους Αιγυπτίους. **33** Εκάθισαν λοιπόν έμπροσθεν αυτού, ο πρωτότοκος κατά την πρωτοτοκίαν αυτού και ο νεώτερος κατά την νεότητα αυτού· και εθαύμαζον οι άνθρωποι προς αλλήλους. **34** Λαβών δε απ' έμπροσθεν αυτού μερίδια έστειλε προς αυτούς· το μερίδιον όμως του Βενιαμίν ήτο πενταπλασίως μεγαλίηρον παρά εκάστον αυτών. Και έπιον και ευφράνθησαν μετ' αυτού.

44 Προσέταξε δε τον επιστάτην της οικίας αυτού λέγων, Γέμισον τα σακκία των ανθρώπων τροφάς, όσας δύνανται να φέρωσι, και βάλε το αργύριον εκάστων εν τω στόματι του σακκίου αυτού· **2** και βάλε το ποτήριόν μου, το ποτήριον το αργυρούν, εν τω στόματι του σακκίου του νεωτέρου και το αργύριον του σίτου αυτού. Και έκαμε κατά τον λόγον τον οποίον είπεν ο Ιωσήφ. **3** Το πρωί καθώς έφεγγεν, απεστάλησαν οι άνθρωποι, αυτοί και οι όνοι αυτών. **4** Αφού δε εξήλθον εκ της πόλεως, πριν απομακρυνθώσι πολύ, είπεν ο Ιωσήφ προς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Σηκωθείς, δράμε κατόπιν των ανθρώπων· και προφθάσας ειπέ προς αυτούς, διά τι ανταπεδώκατε κακόν αντί καλού; **5** δεν είναι τούτο το ποτήριον, εις το οποίον πίνει ο κύριός μου, και διά του οποίου αληθώς μαντεύει; κακώς εκάμετε πράξαντες τούτο. **6** Και καθώς επρόφθασεν αυτούς, είπε προς αυτούς τους λόγους τούτους. **7** Οι δε είπον προς αυτόν, Διά τι ο κύριος ημών λαλεί κατά τους λόγους τούτους; μη γένοιτο οι δούλοι σου να πράξωσι τοιούτον πράγμα· **8** ιδού, το αργύριον, το οποίον ευρήκαμεν εν τω στόματι των σακκίων ημών, επεστρέψαμεν προς σε εκ της γης Χαναάν, και πως ηθέλομεν κλέψει εκ της οικίας του κυρίου σου αργύριον ή χρυσίον; **9** εις όντινα εκ των δούλων σου ευρεθή, ας αποθάνη, και ημείς έτι θέλομεν γείνει δούλοι του κυρίου ημών. **10** Ο δε είπε, Και τώρα ας γείνη καθώς λέγετε· εις όντινα ευρεθή, θέλει γείνει δούλός μου, σεις δε θέλετε είσθαι αθώοι. **11** Και σπεύσαντες, κατεβίβασαν έκαστος το σακκίον αυτού εις την γην και ήνοιξεν έκαστος το σακκίον αυτού. **12** Και ηρεύνησεν, αρχίσας από του πρεσβυτέρου και τελειώσας εις τον νεώτερον· και ευρέθη το ποτήριον εν τω σακκίω του Βενιαμίν. **13** Τότε έσχισαν τα ιμάτια αυτών και φορτώσαντες έκαστος τον όνον αυτού, επέστρεψαν εις την πόλιν. **14** Εισήλθε δε ο Ιούδας και οι αδελφοί αυτού εις την οικίαν του Ιωσήφ, έτι αυτού όντος εκεί· και έπεσαν έμπροσθεν αυτού επί την γην. **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Τι είναι το πράγμα τούτο, το οποίον επράξατε; δεν εξεύρετε ότι άνθρωπος οποίος εγώ αληθώς μαντεύει; **16** Και είπεν ο Ιούδας, Τι να είπωμεν προς τον κύριόν μου; τι να λαλήσωμεν; ή πως να δικαιωθώμεν; ο Θεός εύρηκε την αδικίαν των δούλων σου· ιδού, είμεθα δούλοι του

κυρίου μου και ημείς και εκείνος εις τον οποίον ευρέθη το ποτήριον. **17** Ο δε είπε, Μη γένοιτο εις εμέ να πράξω τούτο· ο άνθρωπος εις τον οποίον ευρέθη το ποτήριον, ούτος θέλει είσθαι εις εμέ δούλος· σεις δε ανάβητε εν ειρήνη προς τον πατέρα σας. **18** Τότε επλησίασεν εις αυτόν ο Ιούδας και είπε, Δέομαι, κύριέ μου· ας λαλήση, παρακαλώ, ο δούλός σου λόγον εις τα ώτα του κυρίου μου και ας μη εξαφάνη ο θυμός σου κατά του δούλου σου· διότι συ είσαι ως Φαραώ. **19** Ο κύριός μου ηρώτησε τους δούλους αυτού λέγων, Έχετε πατέρα, ή αδελφόν; **20** Και είπομεν προς τον κύριόν μου, Έχομεν πατέρα γέροντα και παιδίον του γήρατος αυτού μικρόν, ο δε αδελφός αυτού απέθανε· και αυτός μόνος έμεινεν εκ της μητρος αυτού και ο πατήρ αυτού αγαπά αυτόν. **21** Και είπας προς τους δούλους σου, Φέρετε αυτόν προς εμέ διά να ίδω αυτόν ιδίοις οφθαλμοίς. **22** Και είπομεν προς τον κύριόν μου, το παιδίον δεν δύναται να αφήση τον πατέρα αυτού· διότι εάν αφήση τον πατέρα αυτού, ούτος θέλει αποθάνει. **23** Συ δε είπας προς τους δούλους σου, Εάν δεν καταβή ο αδελφός ημών ο νεώτερος μεθ' ημών, δεν θέλετε ιδεί πλέον το πρόσωπόν μου. **24** Και ότε ανέβημεν προς τον δούλον σου τον πατέρα μου, απηγγείλαμεν προς αυτόν τους λόγους του κυρίου μου. **25** Ο δε πατήρ ημών είπεν, Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε εις ημάς ολίγας τροφάς. **26** Και είπομεν, Δεν δυνάμεθα να καταβώμεν· εάν ο αδελφός ημών ο νεώτερος ήναι μεθ' ημών, τότε θέλομεν καταβή· διότι δεν δυνάμεθα να ίδωμεν το πρόσωπον του ανθρώπου, εάν ο αδελφός ημών ο νεώτερος δεν ήναι μεθ' ημών. **27** Και ο δούλός σου ο πατήρ μου είπε προς ημάς, Σεις εξεύρετε ότι δύο υιοίς εγέννησεν εις εμέ ή γυνή μου· **28** και ο εις εξήλθεν από πλησίον μου και είπα, Βεβαίως κατεσπαράχθη υπό θηρίου· και δεν είδον αυτόν έως του νύν· **29** εάν δε λάβητε και τούτον απ' έμπροσθέν μου και συμβή εις αυτόν συμφορά, θέλετε καταβιβάσει την πολιάν μου μετά λύτης εις τον τάφον. **(Sheol h7585)** **30** Τώρα λοιπόν όταν υπάγω προς τον δούλον σου τον πατέρα μου, και το παιδίον δεν ήναι μεθ' ημών επειδή ή ψυχή αυτού κρέμαται εκ της ψυχής εκείνου, **31** καθώς ίδη ότι το παιδίον δεν είναι, θέλει αποθάνει και οι δούλοι σου θέλουσι καταβιβάσει την πολιάν του δούλου σου του πατρός ημών μετά λύτης εις τον τάφον. **(Sheol h7585)** **32** Διότι ο δούλός σου εγγυήθη περί του παιδίου προς τον πατέρα μου λέγων, Εάν δεν φέρω αυτόν προς σε, τότε θέλω είσθαι υπεύθυνος προς τον πατέρα μου διαπαντός. **33** Τώρα λοιπόν, δέομαί σου, ας μείνη ο δούλός σου αντί του παιδίου· δούλος εις τον κύριόν μου, το δε παιδίον ας αναβή μετά των αδελφών αυτού· **34** διότι πως να αναβή προς τον πατέρα μου, εάν το παιδίον δεν ήναι μετ' εμού; ουχί, διά να μη ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεί τον πατέρα μου.

45 Τότε ο Ιωσήφ δεν ηδυνήθη να συγκρατήση εαυτόν ενώπιον πάντων των παρισταμένων έμπροσθεν αυτού· και εφώνησεν, Εκβάλετε πάντας απ' εμού· και δεν έμεινεν ουδείς μετ' αυτού, ενώ ο Ιωσήφ ανεγνωρίζετο εις τους αδελφούς αυτού. **2** και αφήκε φωνήν μετά κλαυθμού· και ήκουσαν οι Αιγύπτιοι· ήκουσε δε και ο οίκος του Φαραώ. **3** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους

αδελφούς αυτού, Εγώ είμαι ο Ιωσήφ· ο πατήρ μου έτι ζη· και δεν ηδύναντο οι αδελφοί αυτού να αποκριθώσι προς αυτόν· διότι εταράχθησαν εκ της παρουσίας αυτού. **4** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Πλησιάσατε προς εμέ, παρακαλώ. Και επλησίασαν. Και είπεν, Εγώ είμαι Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίον επωλήσατε εις την Αίγυπτον. **5** Τώρα λοιπόν μη λυπεισθε μηδ' ας φανή εις εσάς σκληρόν ότι με επωλήσατε εδώ· επειδή εις διατηρήσιν ζωής με απέστειλεν ο Θεός εμπροσθέν σας. **6** Διότι τούτο είναι το δεύτερον έτος της πείνης επί της γής και μένουσιν ακόμη πέντε έτη, εις τα οποία δεν θέλει είσθαι ούτε αροτρίασις ούτε θερισμός. **7** Και ο Θεός με απέστειλεν εμπροσθέν σας διά να διατηρήσω εις εσάς διαδοχήν επί της γης και να διαφυλάξω την ζωήν σας μετά μεγάλην λυτρώσεως. **8** Τώρα λοιπόν δεν με απεστείλατε εδώ σεις, αλλ' ο Θεός και με έκαμε πατέρα εις τον Φαραώ και κύριον παντός του οίκου αυτού και άρχοντα πάσης της γης Αιγύπτου. **9** Σπεύσαντες ανάβητε προς τον πατέρα μου και είπατε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο υιός σου Ιωσήφ· Ο Θεός με έκαμε κύριον πάσης Αιγύπτου· καταβήθι προς εμέ, μη σταθής. **10** και θέλεις κατοικήσει εν γη Γεσέν και θέλεις είσθαι πλησίον μου, συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου και τα ποιμνία σου και αι αγέλαι σου, και πάντα όσα έχεις. **11** και θέλω σε εκτρέφει εκεί διότι μένουσιν ακόμη πέντε έτη πείνης, διά να μη έλθης εις στέρησιν, συ και ο οίκος σου και πάντα όσα έχεις. **12** Και ιδού, οι οφθαλμοί σας βλέπουσι και οι οφθαλμοί του αδελφού μου Βενιαμίν, ότι το στόμα μου λαλεί προς εσάς. **13** απαγγείλατε λοιπόν προς τον πατέρα μου πάσαν την δόξαν μου εν Αιγύπτω και πάντα όσα είδατε, και σπεύσαντες καταβιβάσατε τον πατέρα μου εδώ. **14** Και πεσών επί τον τράχηλον Βενιαμίν του αδελφού αυτού, έκλαυσε· και ο Βενιαμίν έκλαυσεν επί τον τράχηλον εκείνου. **15** Και καταφιλήσας πάντας τους αδελφούς αυτού, έκλαυσεν επ' αυτούς και μετά ταύτα ώμίλησεν οι αδελφοί αυτού μετ' αυτού. **16** Και η φήμη ηκούσθη εις τον οίκον του Φαραώ λέγουσα, Οι αδελφοί του Ιωσήφ ήλθον· εχάρη δε ο Φαραώ και οι δούλοι αυτού. **17** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ειπέ προς τους αδελφούς σου, τούτο κάμετε· φορτώσατε τα ζώα σας και υπάγετε, ανάβητε εις γην Χαναάν· **18** και παραλαβόντες τον πατέρα σας, και τας οικογενείας σας, έλθετε προς εμέ· και θέλω σας δώσει τα αγαθά της γης Αιγύπτου και θέλετε φάγει το πάχος της γης. **19** Και συ πρόσταζον· Τούτο κάμετε, λάβετε εις εαυτούς αμάξας εκ της γης Αιγύπτου, διά τα παιδιά σας και διά τας γυναίκάς σας και σηκώσαντες τον πατέρα σας έλθετε· **20** και μη λυπηθήτε την αποσκευήν σας διότι τα αγαθά πάσης της γης Αιγύπτου θέλουσιν είσθαι ιδικά σας. **21** Και έκαμον ούτως οι υιοί του Ισραήλ· και ο Ιωσήφ έδωκεν εις αυτούς αμάξας κατά την προσταγήν του Φαραώ· έδωκεν εις αυτούς και ζωοτροφίαν διά την οδόν. **22** Εις πάντα αυτούς έδωκεν εις έκαστον αλλαγάς ενδυμάτων· εις δε τον Βενιαμίν έδωκεν τριακόσια αργύρια και πέντε αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Προς δε τον πατέρα αυτού έστειλε ταύτα· δέκα όνους φορτωμένους εκ των αγαθών της Αιγύπτου και δέκα θηλυκάς όνους φορτωμένας σίτον και άρτους και ζωοτροφίας εις τον

πατέρα αυτού διά την οδόν. **24** Και εξαπέστειλε τους αδελφούς αυτού και ανεχώρησαν· και είπε προς αυτούς, Μη συγχύζεσθε καθ' οδόν. **25** Και ανέβησαν εξ Αιγύπτου και ήλθον εις γην Χαναάν προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών. **26** Και απήγγειλαν προς αυτόν λέγοντες, Έτι ζη ο Ιωσήφ και είναι άρχων εφ' όλης της γης Αιγύπτου· και ελειποθύμησεν η καρδια αυτού· διότι δεν επίστευεν αυτούς. **27** Είπον δε προς αυτόν πάντας τους λόγους του Ιωσήφ, τους οποίους είχεν ειπεί προς αυτούς και αφού είδε τας αμάξας τας οποίας έστειλεν ο Ιωσήφ διά να σηκώσωσιν αυτόν, ανεζωπυρήθη το πνεύμα του Ιακώβ του πατρός αυτών. **28** Και είπεν ο Ισραήλ, Αρκεί· Ιωσήφ ο υιός μου έτι ζή· θέλω υπάγει και θέλω ιδεί αυτόν, πριν αποθάνω.

46 Αναχωρήσας δε ο Ισραήλ μετά πάντων των υπαρχόντων αυτού, ήλθεν εις Βηρ-σαβεέ και προσέφερε θυσίας εις τον Θεόν του πατρός αυτού Ισαάκ. **2** Και είπεν ο Θεός προς τον Ισραήλ δι' οράματος της νυκτός λέγων, Ιακώβ, Ιακώβ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **3** Και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός του πατρός σου· μη φοβηθής να καταβής εις Αίγυπτον· διότι έθνος μέγα θέλω σε καταστήσει εκεί· **4** εγώ θέλω καταβή μετά σου εις Αίγυπτον και εγώ βεβαίως θέλω σε αναβιβάσει πάλιν· και ο Ιωσήφ θέλει βάλει τας χείρας αυτού επί τους οφθαλμούς σου. **5** Και εσηκώθη ο Ιακώβ από Βηρ-σαβεέ και έβαλον οι υιοί του Ισραήλ Ιακώβ τον πατέρα αυτών και τα παιδιά αυτών και τας γυναίκας αυτών επί τας αμάξας τας οποίας έστειλεν ο Φαραώ διά να σηκώσωσιν αυτόν. **6** Και λαβόντες τα κτήνη αυτών και τα υπάρχοντα αυτών, τα οποία απέκτησαν εν τη γη Χαναάν, ήλθον εις Αίγυπτον, ο Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ' αυτού· **7** τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού μεθ' εαυτού, τας θυγατέρας αυτού και τας θυγατέρας των υιών αυτού και παν το σπέρμα αυτού έφερε μεθ' εαυτού εις Αίγυπτον. **8** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των υιών Ισραήλ, των εισελθόντων εις Αίγυπτον, Ιακώβ και οι υιοί αυτού· Ρουβήν ο πρωτότοκος του Ιακώβ· **9** και οι υιοί του Ρουβήν, Ανώχ και Φαλλού και Εσρών και Χαριά. **10** Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και Ιαεμίν και Αωό και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ, υιός Χανανίτιδος. **11** και οι υιοί του Λευί, Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. **12** και οι υιοί του Ιούδα, Ηρ και Ανυάν και Σηλά και Φαρές και Ζαρά· ο Ηρ όμως και ο Ανυάν απέθανον εν τη γη Χαναάν. και οι υιοί του Φαρές ήσαν Εσρών και Αμούλ. **13** και οι υιοί του Ισάχαρ, Θωλά και Φουά και Ιώβ και Σιμβρών. **14** και οι υιοί του Ζαβουλών, Σερέδ και Αιλών και Ιαελήλ. **15** Ούτοι είναι οι υιοί της Λείας, τους οποίους εγέννησεν εις τον Ιακώβ εν Παδάν-αράμ, και Δείναν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχαι, οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού, ήσαν τριάκοντα τρεις. **16** και οι υιοί του Γαδ, Σιφών και Αγγί, Σουνί και Εσβών, Ηρί και Αροδί και Αριηλί. **17** και οι υιοί του Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσουά και Ιεσουεί και Βεριά και Σερά η αδελφή αυτών. και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και Μαλχηίλ. **18** Ούτοι είναι οι υιοί της Ζελφάς, την οποίαν έδωκεν ο Λάβαν εις την Λείαν την θυγατέρα αυτού· και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ, δεκαέξ ψυχάς. **19** Ο δε υιός της Ραχίλ γυναικός του

Ιακώβ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. **20** Εγεννήθησαν δε εις τον Ιωσήφ εν τη γη της Αιγύπτου Μανασσή και Εφραΐμ, τους οποίους εγέννησεν εις αυτόν Ασενέθ, η θυγάτηρ του Ποπιφερά ιερέως της Ων. **21** Και οι υιοί του Βενιαμίν ήσαν Βελά και Βεχέρ και Ασβήλ, Γηρά και Νααμάν, Ηχί και Ρως, Μουπίμ και Ουπίμ και Αρέδ. **22** Ούτοι είναι οι υιοί της Ραχήλ, οι γεννηθέντες εις τον Ιακώβ πάσαι αι ψυχαί δεκατέσσαρες. **23** Και οι υιοί του Δαν, Ουσίμ. **24** Και οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασήλ και Γουνί και Ιεσέρ και Σιλλήμ. **25** Ούτοι είναι οι υιοί της Βαλλάς, την οποίαν έδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ πάσαι αι ψυχαί επτά. **26** Πάσαι αι ψυχαί αι εισελθούσαι μετά του Ιακώβ εις Αίγυπτον, αίτινες εξήλθον εκ των μηνών αυτού, χωρίς των γυναικών των υιών του Ιακώβ, πάσαι αι ψυχαί ήσαν εξήκοντα εξ. **27** Και οι υιοί του Ιωσήφ, οι γεννηθέντες εις αυτόν εν Αιγύπτω, ήσαν ψυχαί δύο πάσαι αι ψυχαί του οίκου του Ιακώβ, αι εισελθούσαι εις Αίγυπτον, ήσαν εβδομήκοντα. **28** Απέστειλε δε ο Ιακώβ τον Ιούδαν έμπροσθεν αυτού προς τον Ιωσήφ, διά να καταβή προ αυτού εις Γεσέν και ήλθον εις την γην Γεσέν. **29** Ζεύξας δε ο Ιωσήφ την άμαξαν αυτού, ανέβη εις συνάντησιν Ισραήλ του πατρός αυτού εις Γεσέν και ιδών αυτόν, έπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και έκλαυσε πολλήν ώραν επί τον τράχηλον αυτού. **30** Και ειπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ας αποθάνω τώρα, αφού είδον το πρόσωπόν σου, διότι συ έτι ζης. **31** Είπε δε ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού και προς τον οίκον του πατρός αυτού, Εγώ θέλω αναβή και θέλω απαγγείλει προς τον Φαραώ και ειπέ προς αυτόν, Οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου, οίτινες ήσαν εν τη γη Χαναάν, ήλθον προς εμέ. **32** Οι δε άνθρωποι είναι ποιμένες, διότι άνδρες κτηνοτρόφοι είναι και έφεραν τα ποιμνια αυτών και τας αγέλας αυτών και πάντα όσα έχουσι. **33** Εάν λοιπόν σας καλέση ο Φαραώ και είπη, Ποίον το επιτήδευμά σας; **34** θέλετε ειπέ, Άνδρες κτηνοτρόφοι είμεθα οι δούλοι σου εκ νεότητος ημών έως του νυν και ημείς και οι πατέρες ημών διά να κατοικήσητε εν τη γη Γεσέν διότι είναι βδελυγμα εις τους Αιγυπτίους πας ποιμήν προβάτων.

47 Ελθών δε ο Ιωσήφ, απήγγειλε προς τον Φαραώ λέγων, Ο πατήρ μου και οι αδελφοί μου, και τα ποιμνια αυτών και αι αγέλαι αυτών και πάντα όσα έχουσι, ήλθον εκ της γης Χαναάν και ιδού, είναι εν τη γη Γεσέν. **2** Και παραλαβών εκ των αδελφών αυτού πέντε άνδρας, παρέστησεν αυτούς ενώπιον του Φαραώ. **3** Και ειπεν ο Φαραώ προς τους αδελφούς αυτού, Τι είναι το επιτήδευμά σας; οι δε ειπον προς τον Φαραώ, Ποιμένες προβάτων είναι οι δούλοι σου και ημείς και οι πατέρες ημών. **4** Είπον έτι προς τον Φαραώ, Ήλθομεν διά να παροικήσωμεν εν τη γή διότι δεν υπάρχει βοσκή διά τα ποιμνια των δούλων σου, επειδή επεβάρυνεν η πείνα εν τη γη Χαναάν τώρα λοιπόν ας κατοικήσωσι, παρακαλούμεν, οι δούλοι σου εν τη γη Γεσέν. **5** Και ειπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ λέγων, Ο πατήρ σου και οι αδελφοί σου ήλθον προς σε. **6** η γη της Αιγύπτου είναι έμπροσθεν σου εις το καλύτερον της γης κατοίκισον τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου ας κατοικήσωσιν εν

τη γη Γεσέν και εάν γνωρίζης ότι ευρίσκονται μεταξύ αυτών άνδρες άξιοι, κατάστησον αυτούς επιστάτας επί των ποιμνίων μου. **7** Εισηγάγε δε ο Ιωσήφ Ιακώβ τον πατέρα αυτού και παρέστησεν αυτόν ενώπιον του Φαραώ και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ. **8** Και ειπεν ο Φαραώ προς τον Ιακώβ, Ως πόσαι είναι αι ημέραι των ετών της ζωής σου; **9** Και ο Ιακώβ ειπε προς τον Φαραώ, Αι ημέραι των ετών της παροικίας μου είναι εκατόν τριάκοντα έτη ολίγα και κακά υπήρξαν αι ημέραι των ετών της ζωής μου και δεν έφθασαν εις τας ημέρας των ετών της ζωής των πατέρων μου εν ταις ημέραις της παροικίας αυτών. **10** Και ευλόγησεν ο Ιακώβ τον Φαραώ και εξήλθεν απ' έμπροσθεν του Φαραώ. **11** Και κατώκισεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού, και έδωκεν εις αυτούς διοκτισίαν εν τη γη της Αιγύπτου, εις το καλύτερον της γης, εν τη γη Ραμεσσή, καθώς προσέταξεν ο Φαραώ. **12** Και έτρεφεν ο Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού και πάντα τον οίκον του πατρός αυτού με άρτον, κατά τας οικογενείας αυτών. **13** Και ο Ιωσήφ δεν ήτο καθ' όλην την γην διότι η πείνα ήτο βαρεία σφόδρα, ώστε η γη της Αιγύπτου και η γη της Χαναάν απέκαμον υπό της πείνης. **14** Και συνήγαγεν ο Ιωσήφ άπαν το αργύριον, το ευρισκόμενον εν τη γη της Αιγύπτου και εν τη γη Χαναάν, διά τον σίτον τον οποίον ηγόραζον και έφερον ο Ιωσήφ το αργύριον εις τον οίκον του Φαραώ. **15** Και αφού εξέλιπε το αργύριον εκ της γης Αιγύπτου και εκ της γης Χαναάν, ήλθον πάντες οι Αιγύπτιοι προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Δος άρτον εις ημάς επειδή διά τι να αποθάνωμεν έμπροσθέν σου; διότι εξέλιπε το αργύριον. **16** Είπε δε ο Ιωσήφ, Φέρετε τα κτήνη σας και θέλω σας δώσει άρτον αντί των κτηνών σας, εάν εξέλιπε το αργύριον. **17** Και έφεραν τα κτήνη αυτών προς τον Ιωσήφ και έδωκεν εις αυτούς ο Ιωσήφ άρτον αντί των ίππων και αντί των προβάτων και αντί των βοών και αντί των όνων και έθρεψεν αυτούς με άρτον εν τω ενιαυτώ εκείνω αντί πάντων των κτηνών αυτών. **18** Αφού δε ετελείωσεν ο ενιαυτός εκείνος, ήλθον προς αυτόν το δεύτερον έτος και ειπον προς αυτόν, δεν θέλομεν κρύψει από του κυρίου ημών ότι εξέλιπε το αργύριον και τα κτήνη έγείναν του κυρίου ημών δεν έμεινεν άλλο έμπροσθεν του κυρίου ημών, ειμή τα σώματα ημών και η γη ημών. **19** διά τι να απολεσθώμεν ενώπιόν σου και ημείς και η γη ημών; αγόρασον ημάς και την γην ημών διά άρτον και θέλομεν είσθαι ημείς και η γη ημών δούλοι εις τον Φαραώ και dos εις ημάς σπόρον, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν και η γη να μη ερημωθή. **20** Και ηγόρασεν ο Ιωσήφ πάσαν την γην Αιγύπτου διά τον Φαραώ διότι οι Αιγύπτιοι επώλησαν έκαστος τον αγρόν αυτού, επειδή η πείνα υπερεβάρυνεν επ' αυτούς ούτως η γη έγεινε του Φαραώ. **21** τον δε λαόν μετετόπισεν αυτόν εις πόλεις, απ' άκρου των ορίων της Αιγύπτου έως άκρου αυτής. **22** μόνον την γην των ιερέων δεν ηγόρασε διότι οι ιερείς είχαν μερίδιον προσδιωρισμένον υπό του Φαραώ και έτρωγον το μερίδιον αυτών, το οποίον έδωκεν εις αυτούς ο Φαραώ διά τούτο δεν επώλησαν την γην αυτών. **23** Τότε ειπεν ο Ιωσήφ προς τον λαόν, Ιδού, ηγόρασα εσάς και την γην σας σήμερα εις τον Φαραώ ιδού, λάβετε

σπόρον και σπείρατε την γήν· **24** και εν τω καιρώ των γεννημάτων, θέλετε δώσει το πέμπτον εις τον Φαραώ· τα δε τέσσαρα μέρη θέλουσιν εΐσθαι εις εσάς διά σπόρον των αγρών και διά τροφήν σας και διά τους όντας εν τοις οίκοις υμών και διά τροφήν των παιδιών υμών. **25** Οι δε είπον, συ έσωσας την ζωήν ημών· ας εύρωμεν χάριν έμπροσθεν του κυρίου ημών και θέλομεν εΐσθαι δούλοι του Φαραώ. **26** Και έθεσεν ο Ιωσήφ τούτο νόμον εν τη γη της Αιγύπτου· μέχρι της σήμερον, να δίδεται το πέμπτον εις τον Φαραώ· εκτός της γης των ιερών μόνον, ήτις δεν έγεινε του Φαραώ. **27** Κατώκησε δε ο Ισραήλ εν τη γη της Αιγύπτου, εν τη γη Γεσέν και απέκτησαν εν αυτή κτήματα, και ηυξήθησαν και επληθύνθησαν σφόδρα. **28** Επέζησε δε ο Ιακώβ εν τη γη της Αιγύπτου δεκαεπτά έτη· και έγιναν αι ημέραι των ετών της ζωής του Ιακώβ εκατόν τεσσαράκοντα επτά έτη. **29** Και επλησίασαν αι ημέραι του Ισραήλ διά να αποθάνη· και καλέσας τον υιόν αυτού τον Ιωσήφ, είπε προς αυτόν, Εάν εύρηκα τώρα χάριν έμπροσθέν σου, βάλε, παρακαλώ, την χείρα σου υπό τον μηρόν μου, και κάμει εις εμέ έλεος και αλήθειαν· μη με θάψης, παρακαλώ, εν τη Αιγύπτω· **30** αλλά θέλω κοιμηθί μετά των πατέρων μου και θέλεις με μετακομίσει εκ της Αιγύπτου και θέλεις με θάψει εν τω τάφω αυτών. Ο δε είπεν, Εγώ θέλω κάμει κατά τον λόγον σου. **31** Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι και ώμοσεν εις αυτόν. Και προσέκυνησεν ο Ισραήλ επί το άκρον της ράβδου αυτού.

48 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, είπον προς τον Ιωσήφ, Ιδού, ο πατήρ σου ασθενεί. Και έλαβε μεθ' εαυτού τους δύο υιούς αυτού, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ. **2** Και απήγγειλαν προς τον Ιακώβ, λέγοντες, Ιδού, ο υιός σου Ιωσήφ έρχεται προς σε· και αναλαβών δύναμιν, ο Ισραήλ εκάθισεν επί την κλίνην. **3** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Ιωσήφ, Ο Θεός ο Παντοδύναμος εφάνη εις εμέ εν Λούζ εν τη γη Χαναάν και με ευλόγησε· **4** και είπε προς εμέ, Ιδού, εγώ θέλω σε αυξήσθαι και θέλω σε πληθύνει και θέλω σε καταστήσει εις πλήθος λαών· και θέλω δώσει την γην ταύτην εις το σπέρμα σου μετά σε παντοτεινήν ιδιοκτησίαν. **5** Τώρα λοιπόν οι δύο υιοί σου, οι γεννηθέντες εις σε εν τη γη της Αιγύπτου, πριν εγώ έλθω προς σε εις την Αιγύπτου είναι ιδικοί μου· ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θέλουσιν εΐσθαι εις εμέ ως ο Ρουβήν και ο Συμεών· **6** τα δε τέκνα σου όσα γεννήσης μετά τούτους, θέλουσιν εΐσθαι ιδικά σου· κατά το όνομα των αδελφών αυτών θέλουσιν ονομασθί εν τη κληρονομία αυτών. **7** Ότε δε εγώ ηρχόμην από Παδάν, απέθανεν εις εμέ η Ραχήλ καθ' όδον εν τη γη Χαναάν, ενών δεν έλειπεν ειμή ολίγον διάστημα διά να φθάσωμεν εις Εφραθά· και έθαψα αυτήν εκεί εν τη οδώ της Εφραθά· αύτη είναι η Βηθλεέμ. **8** Ιδών δε ο Ισραήλ τους υιούς του Ιωσήφ, είπε, Τίνες είναι ούτοι; **9** και είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού, Ουτοί είναι οι υιοί μου, τους οποίους μοι έδωκεν ο Θεός ενταύθα. Ο δε είπε, Φέρε αυτούς, παρακαλώ, προς εμέ, διά να ευλογήσω αυτούς. **10** Ήσαν δε οι οφθαλμοί του Ισραήλ βαρυνωποί υπό του γήρατος, δεν ηδύνατο να βλέπη. Και επλησίασεν αυτούς προς αυτόν· και εφίλησεν αυτούς και ενηγκαλίσθη αυτούς. **11** Και είπεν ο Ισραήλ προς

τον Ιωσήφ, Δεν ήλιπζον να ιδω το πρόσωπόν σου και ιδού, ο Θεός έδειξεν εις εμέ και το σπέρμα σου. **12** Και εξήγαγεν αυτούς ο Ιωσήφ εκ μέσου των γονάτων αυτού. Και προσεκύνησεν επί πρόσωπον έως εδάφους. **13** Λαβών δε αυτούς ο Ιωσήφ αμφοτέρους, τον Εφραΐμ εν τη δεξιά αυτού προς την αριστεράν του Ισραήλ, και τον Μανασσή εν τη αριστερά αυτού προς την δεξιάν του Ισραήλ, επλησίασεν εις αυτόν. **14** Και εκτεινάς ο Ισραήλ την δεξιάν αυτού επέθεσεν επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, όστις ήτο ο νεώτερος, την δε αριστεράν αυτού επί την κεφαλήν του Μανασσή, εναλλάξας τας χείρας αυτού· διότι ο Μανασσής ήτο ο πρωτότοκος. **15** Και ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπεν, Ο Θεός, έμπροσθεν του οποίου περιεπάτησαν οι πατέρες μου Αβραάμ και Ισαάκ, ο Θεός όστις με εποίμανεν εκ γεννητός μου έως της ημέρας ταύτης, **16** ο άγγελος όστις με ελύτρωσεν εκ πάντων των κακών, να ευλογήση τα παιδιά ταύτα· και να ονομασθί επ' αυτά το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ, και να πληθυνθώσιν εις πλήθος μέγα επί της γης. **17** Και ιδών ο Ιωσήφ ότι επέθεσεν ο πατήρ αυτού την χείρα αυτού την δεξιάν επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, δυσηρεστήθη· και επίασε την χείρα του πατρός αυτού διά να μεταθέση αυτήν από της κεφαλής του Εφραΐμ επί την κεφαλήν του Μανασσή. **18** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού, Μη ούτω, πάτερ μου, διότι ούτος είναι ο πρωτότοκος· επίθεσ την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού. **19** Αλλ' ο πατήρ αυτού δεν ηθέλησε· και είπεν, Εξεύρω, τέκνον μου, εξεύρω· και ούτος θέλει κατασταθί λαός και ούτος έτι θέλει γείνει μέγας· αλλ' όμως ο αδελφός αυτού ο νεώτερος θέλει εΐσθαι μεγαλιτερος αυτού και το σπέρμα αυτού θέλει γείνει πλήθος εθνών. **20** Και ευλόγησεν αυτούς την ημέραν εκείνην, λέγων, Εις σε αναφερόμενος θέλει ευλογεί ο Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός να σε κάμει ως τον Εφραΐμ και ως τον Μανασσή. Και έστισε τον Εφραΐμ προ του Μανασσή. **21** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, εγώ αποθνήσκω· και ο Θεός θέλει εΐσθαι με σας και θέλει σας επαναφέρει εις την γην των πατέρων σας· **22** και εγώ δίδω εις σε μερίδιον εν υπέρ τους αδελφούς σου, το οποίον έλαβον εκ της χειρός των Αμορραίων διά της μαχαίρας μου και διά του τόξου μου.

49 Εκάλεσε δε ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπε, Συνάχθητε, διά να σας αναγγείλω τι μέλλει να συμβή εις εσάς εν ταις εσχάταις ημέραις· **2** συνάχθητε και ακούσατε, υιοί του Ιακώβ, και ακροάσθητε τον Ισραήλ τον πατέρα σας. **3** Ρουβήν ο πρωτότοκός μου, συ ισχύς μου και αρχή των δυνάμεών μου, έξοχος κατά την αξίαν και έξοχος κατά την δύναμιν. **4** Εξέβρασας ως ύδωρ· δεν θέλεις έχει την υπεροχήν· διότι ανέβης επί την κλίνην του πατρός σου· τότε εμίανας αυτήν· επί την κλίνην μου ανέβη. **5** Συμεών και Λευΐ οι αδελφοί, όργανα αδικίας είναι αι μάχαира αυτών· **6** εις την βουλήν αυτών μη εισέλθης, ψυχή μου· εις την συνέλευσιν αυτών μη ενωθής, τιμή μου· διότι εν τω θυμώ αυτών εφόνευσαν ανθρώπους και εν τω πείσματι αυτών κατηδάφισαν τείχος. **7** Επικατάρατος ο θυμός αυτών, διότι ήτο αυθάδης και η οργή αυτών, διότι ήτο

σκληρά· θέλω διαμοιράσει αυτούς εις τον Ιακώβ, και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις τον Ισραήλ. **8** Ιούδα, σε θέλουσι επαινέσει οι αδελφοί σου· η χειρ σου θέλει είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου· οι υιοί του πατρός σου θέλουσι σε προσκυνήσει· **9** σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας· εκ του θηρεύματος, υιέ μου, ανέβης αναπεσών κοιμήθη ως λέων και ως σκύμνος λέοντος· τις θέλει εγείρει αυτόν; **10** Δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώς· και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών. **11** Εις την άμπελον δένει το πωλάριον αυτού, και εις τον εκλεκτόν βλαστόν το παιδίον της όνου αυτού· θέλει πλύνει εν οίνω το ένδυμα αυτού και εν τω αίματι της σταφυλής το περιβόλαιον αυτού· **12** Οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν είσθαι ερυθροί εκ του οίνου και οι οδόντες αυτού λευκοί εκ του γάλακτος. **13** Ο Ζαβουλών θέλει κατοικήσει εν λιμένι θαλάσσης και θέλει είσθαι εν λιμένι πλοίων· το δε όριον αυτού θέλει εκταθή έως Σιδώνος. **14** Ο Ισαάχαρ είναι όνος δυνατός, κοιτώμενος εν τω μέσω των επαύλειων· **15** Και ιδών ότι η ανάπαυσις ήτο καλή και ο τόπος τεργινός, έκλινε τον ώμον αυτού εις φορτίον και έγεινε δούλος υποτελής. **16** Ο Δαν θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, ως μία εκ των φυλών του Ισραήλ· **17** Ο Δαν θέλει είσθαι όφισ επί της οδού, ασπίς επί της τρίβου, δάκνων τας πτέρνας του ίππου, ώστε ο ιππεύς αυτού θέλει πίπτει εις τα οπίσω. **18** Την σωτηρίαν σου περιέμεινα, Κύριε. **19** Τον Γαδ θέλουσι πειρατεύσει πειραταί· πλην και αυτός εις το τέλος θέλει πειρατεύσει. **20** Του Ασήρ ο άρτος θέλει είσθαι παχύς· και αυτός θέλει δίδει βασιλικάς τρυφάς. **21** Ο Νεφθαλί είναι έλαφος απολελυμένη, δίδων λόγους αρεστούς. **22** Ο Ιωσήφ, κλάδος καρποφόρος, κλάδος καρποφόρος πλησίον πηγής, του οποίου οι βλαστοί εκτείνονται επί του τοίχου· **23** Οι τοξόται επίκραναν αυτόν και ετόξευσαν κατ' αυτού, και εχθρεύθησαν αυτόν. **24** Αλλά το τόξον αυτού έμεινε δυνατόν και οι βραχιόνες των χειρών αυτού ενεδυναμώθησαν διά των χειρών του ισχυρού Θεού του Ιακώβ· εκείθεν ο ποιμήν, η πέτρα του Ισραήλ· **25** και τούτο διά του Θεού του πατρός σου, όστις θέλει σε βοηθεί, και διά του Παντοδυναμού, όστις θέλει σε ευλογεί, ευλογίας του ουρανού άνωθεν, ευλογίας της αβύσσου κάτωθεν, ευλογίας των μαστών και της μήτρας· **26** Αι ευλογίαι του πατρός σου υπερίσχυσαν υπέρ τας ευλογίας των προγόνων μου έως των υψηλών κορυφών των αιωνίων ορέων· θέλουσιν είσθαι επί της κεφαλής του Ιωσήφ και επί της κορυφής του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **27** Ο Βενιαμίν θέλει είσθαι λύκος άρπαξ· το πρωϊ θέλει κατατρώγει θήραμα, και το εσπέρας θέλει διαιρεί λάφυρα. **28** Πάντες ούτοι είναι οι δώδεκα φυλαί του Ισραήλ, και τούτο είναι το οποίον ελάλησε προς αυτούς ο πατήρ αυτών και ευλόγησεν αυτούς· έκαστον κατά την ευλογίαν αυτού ευλόγησεν αυτούς. **29** Και παρήγγειλεν εις αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Εγώ προστίθεμαι εις τον λαόν μου· θάψατέ με μετά των πατέρων μου εν τω σπηλαίω τω εν τω αγρώ Εφρών του Χετταίου· **30** εν τω σπηλαίω τω εν τω αγρώ Μαχπελάχ τω απέναντι της Μαμβρή εν τη γη Χαναάν, το οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού παρά του Εφρών του Χετταίου

διά κτήμα μνημείου· **31** εκεί έθαψαν τον Αβραάμ και την Σάρραν την γυναίκα αυτού· εκεί έθαψαν τον Ισαάκ και την Ρεβέκκαν την γυναίκα αυτού· και εκεί έθαψα εγώ την Λείαν· **32** η αγορά του αγρού και του σπηλαίου του εν αυτώ έγεινε παρά των υιών του Χετ. **33** Και αφού ετελειώσεν ο Ιακώβ παραγγέλλων εις τους υιούς αυτού, έσυρε τους πόδας αυτού επί την κλίνην και εξέπνευσε· και προσετέθη εις τον λαόν αυτού.

50 Και έπεσεν ο Ιωσήφ επί το πρόσωπον του πατρός αυτού και έκλαυσεν επ' αυτόν και εφιλήσεν αυτόν. **2** Και προσέταξεν ο Ιωσήφ τους δούλους αυτού του ιατρούς να βαλασιμώσωσι τον πατέρα αυτού· και εβαλσάμμωσαν οι ιατροί του Ισραήλ. **3** Και συνεπληρώθησαν δι' αυτόν τεσσαράκοντα ημέραι· διότι ούτω συμπληρούνται αι ημέραι της βαλασιμώσεως και επένθησαν αυτόν οι Αιγύπτιοι εβδομήκοντα ημέρας. **4** Αφού δε παρήλθον αι ημέραι του πένθους αυτού, ελάλησεν ο Ιωσήφ προς τον οίκον του Φαραώ, λέγων, Εάν τώρα εύρηκα χάριν ενωπίον σας, λαλήσατε, παρακαλώ, εις τα ώτα του Φαραώ, λέγοντες, **5** Ο πατήρ μου με ώρκισε, λέγων, Ιδού, εγώ αποθνήσκω· εις τον μνημείον μου, το οποίον έσκαψα εις εμαυτόν εν γη Χαναάν, εκεί θέλεις με θάψει· τώρα λοιπόν ας αναβώ, παρακαλώ, και ας θάψω τον πατέρα μου· και θέλω επιστρέψει. **6** Και ειπέν ο Φαραώ, Ανάβηθι και θάψον τον πατέρα σου καθώς σε ώρκισε. **7** Και ανέβη ο Ιωσήφ διά να θάψη τον πατέρα αυτού· και συνανέβησαν μετ' αυτού πάντες οι δούλοι του Φαραώ, οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού, και πάντες οι πρεσβύτεροι της γης Αιγύπτου· **8** και πας ο οίκος του Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού και ο οίκος του πατρός αυτού· μόνον τας οικογενείας αυτών και τα ποιμνια αυτών και τας αγέλας αυτών αφήκαν εν τη γη Γεσέν. **9** Και συνανέβησαν μετ' αυτού και άμαζαι και ιππείς· ώστε έγεινε συνοδία μεγάλη σφόδρα· **10** και ήλθον εις το αλώνιον του Ατάδ το πέραν του Ιορδάνου· και εκεί εβρήθησαν θρήνον μέγαν και δυνατόν σφόδρα· και έκαμεν ο Ιωσήφ διά τον πατέρα αυτού πένθος επτά ημέρας. **11** Και ιδόντες οι κάτοικοι του τόπου, οι Χαναναίοι, το πένθος εν τω αλωνίω του Ατάδ, ειπον, Πένθος μέγα είναι τούτο εις τους Αιγυπτίους· διά τούτο ωνομάσθη το όνομα αυτού Αβέλ-μισραΐμ, το οποίον είναι πέραν του Ιορδάνου. **12** Και έκαμον εις αυτόν οι υιοί αυτού καθώς παρήγγειλεν εις αυτούς· **13** και μετακομίσαντες αυτόν οι υιοί αυτού εις γην Χαναάν, έθαψαν αυτόν εν τω σπηλαίω του αγρού Μαχπελάχ, το οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού διά κτήμα μνημείου παρά του Εφρών του Χετταίου κατέναντι της Μαμβρή. **14** Και αφού ο Ιωσήφ έθαψε τον πατέρα αυτού, επέστρεψεν εις Αίγυπτον αυτός και οι αδελφοί αυτού και πάντες οι συναναβάντες μετ' αυτού διά να θάψωσι τον πατέρα αυτού. **15** Και ιδόντες οι αδελφοί του Ιωσήφ ότι απέθανεν ο πατήρ αυτών, ειπον, Ίσως ο Ιωσήφ θέλει μνησικακήσει εις ημάς και θέλει μας ανταποδώσει αυστηρώς πάντα τα κακά όσα επράξαμεν εις αυτόν. **16** Και εμήνυσαν προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Ο πατήρ σου προσέταξε, πριν αποθάνη, λέγων, **17** Ούτω θέλετε επειεί προς τον Ιωσήφ· Συγχώρησον, παρακαλώ, την αδικίαν των αδελφών σου και την αμαρτίαν αυτών·

διότι έπραξαν κακόν εις σέ· τώρα λοιπόν συγχώρησον, παρακαλούμεν, την αδικίαν των δούλων του Θεού του πατρός σου. Και έκλαυσεν ο Ιωσήφ ότε ελάλησαν προς αυτόν. **18** Υπήγαν δε και οι αδελφοί αυτού και πεσόντες έμπροσθεν αυτού, είπον, Ιδού, ημείς είμεθα δούλοί σου. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Μη φοβείσθε· μήπως αντί Θεού είμαι εγώ; **20** σεις μεν εβουλεύθητε κακόν εναντίον μου· ο δε Θεός εβουλεύθη να μεταστρέψη τούτο εις καλόν, διά να γείνη καθώς την σήμερον, ώστε να σώση την ζωήν πολλού λαού· **21** τώρα λοιπόν μη φοβείσθε· εγώ θέλω θρέψει εσάς και τας οικογενείας σας. Και παρηγόρησεν αυτούς και ελάλησε κατά την καρδίαν αυτών. **22** Και κατώκησεν ο Ιωσήφ εν Αιγύπτω, αυτός και ο οίκος του πατρός αυτού και έζησεν ο Ιωσήφ εκατόν δέκα έτη. **23** Και είδεν ο Ιωσήφ τέκνα του Εφραΐμ, έως τρίτης γενεάς· και τα παιδιά του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, επί των γονάτων του Ιωσήφ εγεννήθησαν. **24** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Εγώ αποθνήσκω· ο δε Θεός θέλει βεβαίως σας επισκεφθή και θέλει σας αναβιβάσει εκ της γης ταύτης εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **25** Και ώρκισεν ο Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν. **26** Και ετελεύτησεν ο Ιωσήφ εν ηλικία ετών εκατόν δέκα· και εβαλσάμωσαν αυτόν· και ετέθη εις θήκην εν τη Αιγύπτω.

Ἔξοδος

1 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον μετὰ τοῦ Ἰακῶβ· ἕκαστος μετὰ τῆς οἰκογένειας αὐτοῦ εἰσήλθον. **2** Ρουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ καὶ Ἰούδας, **3** Ἰσάαχαρ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν, **4** Δαν καὶ Νεφθαλί, Γαδ καὶ Ασὴρ. **5** Καὶ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ αἰ ἐξεληθούσαι ἐκ τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακῶβ ἴσαν ψυχαὶ ἐβδομήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦτο ἤδη ἐν Αἰγύπτῳ. **6** Ἐτελεύτησε δὲ ὁ Ἰωσήφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκεῖνη. **7** Καὶ ηυξήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν, καὶ ἐνεδυναμώθησαν σφόδρα, ὥστε ὁ τόπος ἐγέμισεν ἀπ' αὐτῶν. **8** Ἐσηκώθη δὲ νέος βασιλεὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅστις δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ. **9** Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἰδοῦ, ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶναι πολὺ πλῆθος καὶ ἰσχυρότερος ἡμῶν. **10** Ἐλθετε, ἀς σοφισθῶμεν κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πολλαπλασιασθῶσι, καὶ ἀν συμβῆ πόλεμος ἐνωθῶσι καὶ οὗτοι μετὰ τῶν χερῶν ἡμῶν καὶ πολεμήσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τοῦ τόπου. **11** Κατέστησαν λοιπὸν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν, διὰ νὰ καταθλίβωσιν αὐτοὺς μετὰ τὴν βάρη αὐτῶν· καὶ ἠκολούθησαν εἰς τὸν Φαραῶ πόλεις ἀποθηκῶν, τὴν Πιθὼμ καὶ τὴν Ραμεσσή. **12** Ὅσον ὅμως κατέθλιβον αὐτοὺς, τόσο μάλλον ἐπληθύνοντο καὶ ηυξάνοντο. Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἀπεστρέφοντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. **13** Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ αὐστηρῶς. **14** καὶ κατεπίκρανον τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ τὴν σκληρὰς δουλείας εἰς τὸν πλῆθον καὶ εἰς τὰς πλάτους, καὶ εἰς πᾶσας τὰς ἐργασίας τῶν πεδιάδων· πᾶσαι αἱ ἐργασίαι αὐτῶν, μετὰ τὰς οποῖας κατεδυνάστευον αὐτοὺς, ἴσαν αὐστηραὶ. **15** Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων πρὸς τὰς μαῖας τῶν Ἑβραίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ὀνομάζετο Σεφώρα, καὶ ἡ ἄλλη Φουά. **16** καὶ εἶπεν, Ὅταν μαιεῖσθε τὰς Ἑβραίας καὶ ἰδητε αὐτάς ἐπὶ τῆς γέννας, εἴν μεν ἴναι ἀρσενικόν, θανατόνετε αὐτὰς· εἴν δὲ ἴναι θηλυκόν, τότε ἀς ζήσῃ. **17** Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεόν καὶ δὲν ἔκαμον ὡς εἶπε πρὸς αὐτάς ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἀφῖνον ζῶντα τὰ ἀρσενικά. **18** Καλέσας δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τὰς μαῖας, εἶπε πρὸς αὐτάς, Διὰ τί ἐκάμετε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἀφίνετε ζῶντα τὰ ἀρσενικά; **19** Καὶ ἀπεκρίθησαν αἱ μαῖαι πρὸς τὸν Φαραῶ, Ὅτι αἱ Ἑβραῖαι δὲν εἶναι ὡς αἱ γυναῖκες τῆς Αἰγύπτου· διότι εἶναι εὐρωστοὶ καὶ γεννῶσι πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς αὐτάς αἱ μαῖαι. **20** Ὁ δὲ Θεὸς ἠγαθοποιεῖ τὰς μαῖας· καὶ ἐπληθύνοντο ὁ λαὸς καὶ ἐνεδυναμούτο σφόδρα. **21** Καὶ ἐπειδὴ αἱ μαῖαι ἐφοβούντο τὸν Θεόν, ἔκαμεν εἰς αὐτάς οἴκους. **22** Ὁ δὲ Φαραῶ προσέταξε πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, λέγων, Παν ἀρσενικόν τὸ ὁποῖον γεννηθῆ, εἰς τὸν ποταμὸν ρίπτετε αὐτὸ· παν δὲ θηλυκόν, ἀφίνετε νὰ ζῇ.

2 Υἱήγε δὲ ἄνθρωπός τις ἐκ τοῦ οἴκου Λευὶ, καὶ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων Λευὶ. **2** Καὶ συνέλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἐγέννησεν υἱόν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ὅτι ἦτο εὐμόρφος, ἐκρύψεν αὐτὸν τρεῖς μῆνας. **3** Μὴ δυναμένη δὲ νὰ κρύπῃ αὐτὸν πλέον, ἔλαβε δι' αὐτὸν κιβώτιον σπάρτινον καὶ κατέχρισεν αὐτὸ μετὰ ἀσφαλτοῦ

καὶ πίσσαν καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὸ καὶ ἔθεσεν εἰς τὸ ἐλώδες μέρος παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. **4** Ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ παρεμόνευε μακρόθεν, διὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἀποβησόμενον εἰς αὐτὸ. **5** Καὶ κατέβη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ διὰ νὰ λουσθῇ εἰς τὸν ποταμὸν, αἱ δὲ θεράπαιναι αὐτῆς περιεπάτουν ἐπὶ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ· καὶ ὅτε εἶδε τὸ κιβώτιον εἰς τὸ ἐλώδες μέρος, ἔστειλε τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔλαβεν αὐτὸ. **6** καὶ ἀνοίξασα βλέπει τὸ παιδίον καὶ ἰδοῦ, τὸ νήπιον ἔκλειε· καὶ ἐλυπήθη αὐτὸ, λέγουσα, Ἐκ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων εἶναι τοῦτο. **7** Τότε εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραῶ, Θέλεις νὰ πιάγω νὰ καλέσω εἰς σε γυναῖκα θηλάζουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, διὰ νὰ σοὶ θηλάσῃ τὸ παιδίον; **8** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, Ὑπαγε. Καὶ ἤγγηε τὸ κοράσιον καὶ ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. **9** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, Λάβε τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θηλάσον μοι αὐτὸ, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ δῶσει τὸν μισθόν σου. **10** Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτὸ. Καὶ ἀφοῦ ἐμεγάλωσε τὸ παιδίον, ἔφερεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραῶ, καὶ ἐγέννηεν υἱὸς αὐτῆς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσὴν, λέγουσα, Ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνέστυρα αὐτὸ. **11** Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ἀφοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐμεγάλωσεν, ἐξήλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ παρρηρῶν τὰ βάρη αὐτῶν, βλέπει ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτουσα Ἑβραῖον τινὰ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. **12** Περιβλέψας δὲ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ ἰδὼν ὅτι δὲν ἦτο οὐδεὶς, ἐπάταξε τὸν Αἰγύπτιον καὶ ἐκρύψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. **13** Καὶ ἐξήλθε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καὶ ἰδοῦ, δύο ἄνδρες Ἑβραῖοι διεπληκτίζοντο· καὶ λέγει πρὸς τὸν ἀδικουμένον, Διὰ τί τύπτεις τὸν πλησίον σου; **14** Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἐφ' ἡμᾶς; Μήπως θέλεις συ νὰ με φονεύσῃς, καθὼς ἐφόνευσας τὸν Αἰγύπτιον; Καὶ ἐφοβήθη ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε, Βεβαίως τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐγένετο γνωστόν. **15** Ἀκούσας δὲ ὁ Φαραῶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἐζήτη νὰ θανατώσῃ τὸν Μωϋσὴν· ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Φαραῶ καὶ κατώκησεν ἐν τῇ γῇ Μαδιάμ· ἐκάθισεν δὲ πλησίον τοῦ φρέατος. **16** Ὁ δὲ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ εἶχεν ἐπτὰ θυγατέρας, αἵτινες ἐλθούσαι ἠνθλησαν ὕδωρ καὶ ἐγέμισαν τὰς ποτίστρας διὰ νὰ ποτίσωσι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν. **17** Ἐλθόντες δὲ οἱ ποιμένες ἐδίωξαν αὐτάς καὶ σηκωθεὶς ὁ Μωϋσῆς ἐφοβήθησεν αὐτάς καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. **18** Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς Ραγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτάς, Διὰ τί τόσον ταχέως ἦλθετε σήμερον; **19** Αἱ δὲ εἶπον, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐλύτρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ποιμῶν καὶ προσέτι ἠνθλησεν εἰς ἡμᾶς ὕδωρ καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα. **20** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, Καὶ ποῦ εἶναι; διὰ τί ἀφήκατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε αὐτὸν διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον. **21** Καὶ εὐχαριστήθη ὁ Μωϋσῆς νὰ κατοικήῃ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου· ὅστις ἐδῶκεν εἰς τὸν Μωϋσὴν εἰς γυναῖκα Σεφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ. **22** Καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρῶμ, λέγων, Πάροικος εἶμαι ἐν ξένη γῇ. **23** Μετὰ δὲ πολὺν καιρὸν, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· καὶ κατεστéναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τὴν δουλείαν καὶ ἀνεβόησαν· καὶ ἡ βοή αὐτῶν ἀνέβη πρὸς τὸν Θεόν ἐξ αἰτίας τῆς δουλείας. **24** Καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τῶν

στεναγμών αυτών· και ενευημήθη ο Θεός την διαθήκην αυτού την προς τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ· **25** και επέβλεψεν ο Θεός επί τους υιούς Ισραήλ και ιπλήσεν αυτούς ο Θεός.

3 Ο δε Μωϋσής έβροσκε τα πρόβατα του Ιοθόρ, πενθερού αυτού, ιερέως της Μαδιάμ· και έφερε τα πρόβατα εις το όπισθεν μέρος της ερήμου και ήλθεν εις το όρος του Θεού, το Χωρήβ. **2** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος Κυρίου εν φλογί πυρός εκ μέσου της βάτου· και είδε και ιδού, η βάτος εκαίετο υπό του πυρός και η βάτος δεν κατακαίετο. **3** Και είπεν ο Μωϋσής, Ας στρέψω και ας παρατηρήσω το μέγα τούτο θέαμα, διά τι η βάτος δεν κατακαίεται. **4** Και ως είδεν ο Κύριος τον Μωϋσήν ότι έστρεψε να παρατηρήση, εφώνησε προς αυτόν ο Θεός εκ μέσου της βάτου και είπε, Μωϋσή, Μωϋσή. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **5** Και είπε, Μη πλησιάσης εδώ· λύσον τα υποδήματά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος επί του οποίου ίστασαι είναι γη αγία. **6** Και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Θεός του πατρός σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Έκρυψε δε το πρόσωπον αυτού ο Μωϋσής· διότι εφοβείτο να εμβλέψη εις τον Θεόν. **7** Και είπεν ο Κύριος, Είδον, είδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτω και ήκουσα την κραυγήν αυτών εξ αιτίας των εργοδιωκτών αυτών· διότι εγνώρισα την οδύνην αυτών. **8** και κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός των Αιγυπτίων και να αναβιβάσω αυτούς εκ της γης εκείνης εις γην καλήν και ευρύχωρον, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι, εις τον τόπον των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων· **9** και τώρα ιδού, η κραυγή των υιών Ισραήλ ήλθεν εις εμέ· και είδον έτι την κατάθλιψιν, με την οποίαν οι Αιγύπτιοι καταθλίβουσιν αυτούς. **10** ελθέ λοιπόν τώρα και θέλω σε αποστείλει προς τον Φαραά, και θέλεις εξαγάγει τον λαόν μου τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου. **11** Και απεκρίθη ο Μωϋσής προς τον Θεόν, Τις είμαι εγώ, διά να υπάγω προς τον Φαραά και να εξαγάγω τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου; **12** Και είπεν ο Θεός, Βεβαίως εγώ θέλω είσθαι μετά σου· και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον, ότι εγώ σε απέστειλα· Αφού εξαγάγης τον λαόν μου εξ Αιγύπτου, θέλετε λατρεύσει τον Θεόν επί του όρους τούτου. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Θεόν, Ιδού, όταν εγώ υπάγω προς τους υιούς Ισραήλ και είπω προς αυτούς, Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε προς εσάς, και εκείνοι μ' ερωτήσωσι, Τι είναι το όνομα αυτού; τι θέλω ειπέι προς αυτούς; **14** Και είπεν ο Θεός προς τον Μωϋσήν, Εγώ είμαι ο Ων· και είπεν, Ούτω θέλεις ειπέι προς τους υιούς Ισραήλ· Ο Ων με απέστειλε προς εσάς. **15** Και είπεν έτι ο Θεός προς τον Μωϋσήν, Ούτω θέλεις ειπέι προς τους υιούς Ισραήλ· Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, με απέστειλε προς εσάς· τούτο θέλει είσθαι το όνομά μου εις τον αιώνα και τούτο το μνημόσυνόν μου εις γενεάς γενεών. **16** υπαγε και σύναξον τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, εφάνη εις εμέ, λέγων, Επεσκέψην αληθώς εσάς και τα όσα κάμνουσιν

εις εσάς εν Αιγύπτω· **17** και είπα, Θέλω σας αναβιβάσει εκ της ταλαιπωρίας των Αιγυπτίων εις την γην των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **18** και θέλουσιν υπακούσει εις την φωνήν σου· και θέλεις υπάγει, συ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, προς τον βασιλέα της Αιγύπτου και θέλετε ειπέι προς αυτόν, Κύριος ο Θεός των Εβραίων συνήγησεν ημάς· τώρα λοιπόν άφες να υπάγωμεν οδόν τριών ημερών εις την έρημον, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κύριον τον Θεόν ημών· **19** εγώ δε εξεώρω, ότι δεν θέλει σας αφήσει ο βασιλεύς της Αιγύπτου να υπάγητε, ειμή διά χειρός κραταιάς· **20** και εκτείνας την χείρα μου, θέλω πατάξει την Αιγυπτον με πάντα τα θαυμασία μου τα οποία θέλω κάμει εν μέσω αυτής· και μετά ταύτα θέλει σας εξαποστείλει· **21** και θέλω δώσει χάριν εις τον λαόν τούτον έμπροσθεν των Αιγυπτίων· και όταν αναχωρήτε, δεν θέλετε αναχωρήσει κενός· **22** αλλά πάσα γυνή θέλει ζητησει παρά της γείτονος αυτής και παρά της συγκατοίκου αυτής σκευή αργυρά και σκευή χρυσά και ενδύματα· και θέλετε επισθεσαι αυτά επί τους υιούς σας και επί τας θυγατέρας σας και θέλετε γυμνώσει τους Αιγυπτίους.

4 Απεκρίθη δε ο Μωϋσής και είπε, Αλλ' ιδού, δεν θέλουσι πιστεύσει εις εμέ ουδέ θέλουσιν εισακούσει εις την φωνήν μου· διότι θέλουσιν ειπέι, δεν εφάνη εις σε ο Κύριος. **2** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Τι είναι τούτο, το εν τη χειρί σου; Ο δε είπε, Ράβδος. **3** Και είπε, Ρίψον αυτήν κατά γης. Και έρριψεν αυτήν κατά γης και έγεινεν όφις· και έφυγεν ο Μωϋσής απ' έμπροσθεν αυτού. **4** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου και πίασον αυτόν από της ουράς· και εκτείνας την χείρα αυτού επίασεν αυτόν και έγεινε ράβδος εν τη χειρί αυτού· **5** διά να πιστεύσωσιν ότι εφάνη εις σε Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. **6** Και είπεν έτι προς αυτόν ο Κύριος, Βάλε τώρα την χείρα σου εις τον κόλπον σου. Και έβαλε την χείρα αυτού εις τον κόλπον αυτού· και ότε εξήγαγεν αυτήν, ιδού, η χειρ αυτού λεπρά ως χιών. **7** Και είπε, Βάλε πάλιν την χείρα σου εις τον κόλπον σου. Και έβαλε την χείρα αυτού εις τον κόλπον αυτού· και ότε εξήγαγεν αυτήν εκ του κόλπου αυτού, ιδού, αποκατεστάθη καθώς η σαρξ αυτού. **8** Εάν δε, είπεν ο Κύριος, δεν πιστεύσωσιν εις σε μηδέ εισακούσωσιν εις την φωνήν του σημείου του πρώτου, θέλουσι πιστεύσει εις την φωνήν του σημείου του δευτέρου· **9** εάν δε δεν πιστεύωσιν και εις τα δύο ταύτα σημεία μηδέ εισακούσωσιν εις την φωνήν σου, θέλεις λάβει εκ του ύδατος του ποταμού και θέλεις χύσει αυτό επί της ξηράς και το ύδωρ, το οποίον ήθελες λάβει εκ του ποταμού, θέλει γείνει αίμα επί της ξηράς. **10** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Δέομαι, Κύριε· εγώ δεν είμαι εύλαλος ούτε από χθές ούτε από προχθές ούτε απ' ης ώρας ελάλησας προς τον δούλον σου· αλλ' είμαι βραδύστομος και βραδύγλωσσος. **11** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Τις έδωκε στόμα εις τον άνθρωπον; ή τις έκαμε τον εύλαλον, ή τον κωφόν ή τον βλέποντα ή τον τυφλόν; ουχί εγώ ο Κύριος; **12** υπαγε λοιπόν

τώρα και εγώ θέλω είσθαι μετά του στόματός σου και θέλω σε διδάξει ό, τι μέλλεις να λαλήσης. **13** Ο δε είπε, Δέομαι, Κύριε, απόστειλον όντινα έχεις να αποστείλεις. **14** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Μωϋσέως και είπε, Δεν είναι Ααρών ο αδελφός σου ο Λευΐτης; εξεύρω ότι αυτός δύναται να λαλή καλώς και μάλιστα, ιδού, εξέρχεται εις συνάντησίν σου και όταν σε ίδη, θέλει χαρή εν τη καρδία αυτού. **15** συ λοιπόν θέλεις λαλεί προς αυτόν και θέλεις βάλλει τους λόγους εις το στόμα αυτού· εγώ δε θέλω είσθαι μετά του στόματός σου και μετά του στόματος εκείνου και θέλω σας διδάξει ό, τι πρέπει να πράξητε. **16** και αυτός θέλει λαλεί αντί σου προς τον λαόν· και αυτός θέλει είσθαι εις σε αντί στόματος, συ δε θέλεις είσθαι εις αυτόν αντί Θεού. **17** λάβε δε εις την χείρα σου την ράβδον ταύτην, με την οποίαν θέλεις κάμνει τα σημεία. **18** και ανεχώρησεν ο Μωϋσής και επέστρεψε προς τον Ιοθόρ τον πενθερόν αυτού και είπε προς αυτόν, Ας υπάγω, παρακαλώ, και ας επιστρέψω προς τους αδελφούς μου, τους εν Αιγύπτω, και ας ίδω αν ζώσιν έτι. Και είπεν ο Ιοθόρ προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε εν ειρήνη. **19** Ο δε Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν εν Μαδιάμ, Ύπαγε, επίστρεψον εις Αίγυπτον· διότι απέθανον πάντες οι άνθρωποι οι ζητούντες την ψυχήν σου. **20** Τότε παραλαβών ο Μωϋσής την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού και καθίσας αυτά επί όνου επέστρεψεν εις την γην της Αιγύπτου· έλαβε δε ο Μωϋσής την ράβδον του Θεού εν τη χειρί αυτού. **21** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Όταν υπάγης και επιστρέψης εις Αίγυπτον, ιδέ να κάμης έμπροσθεν του Φαραώ πάντα τα θαυμάσια, τα οποία έδωκα εις την χείρα σου· πλην εγώ θέλω σκληρύνει την καρδίαν αυτού, και δεν θέλει εξαποστείλει τον λαόν. **22** και θέλεις ειπέ προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει Κύριος· Υιός μου είναι, πρωτότοκός μου, ο Ισραήλ. **23** και προς σε λέγω, Εξαπόστειλον τον υιόν μου, διά να με λατρεύση και εάν δεν θέλεις να εξαποστείλεις αυτόν, ιδού, εγώ θέλω θανατώσει τον υιόν σου, τον πρωτότοκόν σου. **24** Ενώ δε ο Μωϋσής ήτο εν τη οδώ, εν τω καταλύματι, συνήνησεν αυτόν ο Κύριος και εζήτει να θανατώση αυτόν. **25** Και λαβούσα η Σεπφώρα λιθάριον κοπτερόν, περιέτεμε την ακροβυστίαν του υιού αυτής, και έρριψεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα, Βεβαίως νυμφίος αιμάτων είσαι εις εμέ. **26** Και απήλθεν απ' αυτού· η δε είπε, Νυμφίος αιμάτων είσαι ένεκα της περιτομής. **27** Είπε δε Κύριος προς τον Ααρών, Ύπαγε προς συνάντησιν του Μωϋσέως εις την έρημον. Και υπήγε και συνήνησεν αυτόν εν τω όρει του Θεού και ησπάσθη αυτόν. **28** Και απήγγειλεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών πάντας τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους παρήγγειλεν εις αυτόν, και πάντα τα σημεία, τα οποία προσέταξεν εις αυτόν. **29** Υπήγαγν λοιπόν ο Μωϋσής και ο Ααρών και συνήγαγον πάντας τους πρεσβυτέρους των υιών Ισραήλ. **30** και ελάλησεν ο Ααρών πάντας τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε προς τον Μωϋσήν, και έκαμε τα σημεία ενώπιον του λαού. **31** Και επίστευσεν ο λαός και ότε ήκουσεν ότι ο Κύριος επεσκέφθη τους υιούς Ισραήλ και ότι επέβλεψεν επί την ταλαιπωριάν αυτών, κύψαντες προσεκύνησαν.

5 Μετά δε ταύτα, εισελθόντες ο Μωϋσής και ο Ααρών, είπαν προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να εορτάσωσιν εις εμέ εν τη ερήμω. **2** Ο δε Φαραώ είπε, Τις είναι ο Κύριος, εις του οποίου την φωνήν θέλω υπακούσει, ώστε να εξαποστείλω τον Ισραήλ; δεν γνωρίζω τον Κύριον και ουδέ τον Ισραήλ θέλω εξαποστείλει. **3** Οι δε είπον, Ο Θεός των Εβραίων συνήνησεν ημάς· άφες λοιπόν να υπάγωμεν οδόν τριών ημερών εις την έρημον, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κύριον τον Θεόν ημών, μήποτε έλθη καθ' ημών με θανατικόν ή με μάχαιραν. **4** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς της Αιγύπτου, Διά τι, Μωϋσή και Ααρών, αποκόπετε τον λαόν από των εργασιών αυτού; υπάγετε εις τα έργα σας. **5** Και είπεν ο Φαραώ, Ιδού, ο λαός του τόπου είναι τώρα πολυπληθής και σεις κάμνετε αυτούς να παύωσιν από των έργων αυτών. **6** Και την αυτήν ημέραν προσέταξεν ο Φαραώ τους εργοδιώκτας τον λαού και τους επιτρόπους αυτών, λέγων, **7** Δεν θέλετε δώσει πλέον εις τον λαόν τούτον άχυρον καθώς χθές και προχθές, διά να κάμνωσιν τας πλίνθους; ας υπάγωσιν αυτοί και ας συνάγωσιν εις εαυτούς άχυρον. **8** θέλετε όμως επιβάλει εις αυτούς το ποσόν των πλίνθων, το οποίον έκαμον πρότερον· παντελώς δεν θέλετε ελαττώσει αυτό· διότι μένουσιν αργοί και διά τούτο φωνάζουσι, λέγοντες, Άφες να υπάγωμεν, διά να προσφέρωμεν θυσίαν εις τον Θεόν ημών. **9** ας επιβαρυνθώσιν αι εργασίαι των ανθρώπων τούτων, διά να ήναι ενησχολημένοι εις αυτάς και να μη προσέχωσιν εις λόγια μάταια. **10** Εξήλθον λοιπόν οι εργοδιώκται του λαού και οι επίτροποι αυτού και ελάλησαν προς τον λαόν, λέγοντες, Ούτως είπεν ο Φαραώ· Δεν σας δίδω άχυρον. **11** σεις αυτοί υπάγετε, συνάγετε άχυρον, όπου δύνασθε να εύρητε· πλην δεν θέλει ελαττωθή εκ των εργασιών σας ουδέν. **12** Και διεσπάρη ο λαός καθ' όλην την γην της Αιγύπτου, διά να συνάγη καλάμην αντί άχ्यρου. **13** Οι δε εργοδιώκται εβίαζον αυτούς, λέγοντες, Τελειόνετε τας εργασίας σας, το διωρισμένον καθ' ημέραν, καθώς ότε εδίδετο το άχυρον. **14** Και εμαστιγώθησαν οι επίτροποι των υιών Ισραήλ, οι διωρισμένοι επ' αυτούς υπό των εργοδιωκτών του Φαραώ, λεγόντων, Διά τι δεν ετελειώσατε χθές και σήμερον το διωρισμένον εις εσάς ποσόν των πλίνθων, καθώς πρότερον; **15** Εισελθόντες δε οι επίτροποι των υιών Ισραήλ, κατεβόησαν προς τον Φαραώ, λέγοντες, Διά τι κάμνεις ούτως εις τους δούλους σου; **16** άχυρον δεν δίδεται εις τους δούλους σου και λέγουσιν εις ημάς, Κάμνετε πλίνθους· και ιδού, εμαστιγώθησαν οι δούλοι σου· το δε σφάλμα είναι του λαού σου. **17** Ο δε απεκρίθη, Οκνηρόι είσθε, οκνηροί· διά τούτο λέγετε, Άφες να υπάγωμεν να προσφέρωμεν θυσίαν προς τον Κύριον. **18** υπάγετε λοιπόν τώρα, δουλεύετε· διότι άχυρον δεν θέλει σας δοθή· θέλετε όμως αποδίδει το ποσόν των πλίνθων. **19** Και έβλεπον εαυτούς οι επίτροποι των υιών Ισραήλ εν κακή περιστάσει, αφού ερρέθη προς αυτούς, Δεν θέλει ελαττωθή ουδέν από του καθημερινού ποσού των πλίνθων. **20** Εξερχόμενοι δε από του Φαραώ, συνήνησεν τον Μωϋσήν και τον Ααρών, ερχομένους εις συνάντησιν αυτών. **21** και είπον προς αυτούς, Ο Κύριος να σας ίδη και να κρίνη· διότι σεις εκάμετε

βδελυκτὴν τὴν οσμήν ἡμῶν ἐμπροσθεν τοῦ Φαραῶ καὶ ἐμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ, ὥστε νὰ δώσῃτε εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν μάχαιραν διὰ νὰ θανατώσωσιν ἡμᾶς. **22** Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί κατέθλιψας τὸν λαόν τούτον; καὶ διὰ τί με ἀπέστειλας; **23** διότι, ἀφοῦ ἦλθον πρὸς τὸν Φαραῶ νὰ ομιλήσω ἐν ὀνόματί σου, κατέθλιψε τὸν λαόν τούτον καὶ συ ποσῶς δὲν ἠλευθέρωσας τὸν λαόν σου.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Τώρα θέλεις ἰδεῖ τί θέλω κάμει εἰς τὸν Φαραῶ· διότι διὰ χειρὸς κραταιάς θέλει ἐξαποστείλει αὐτούς καὶ διὰ χειρὸς κραταιάς θέλει ἐκδιώξει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. **2** Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐπὶ πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. **3** καὶ ἐφάνην εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ, με τὸ ὄνομα, Θεὸς Παντοκράτωρ· δὲν ἐγνωρίσθη ὅμως εἰς αὐτοὺς με τὸ ὄνομά μου Ἰεσοῦ. **4** καὶ ἐπὶ ἔσθησα πρὸς αὐτούς τὴν διαθήκην μου, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς τὴν γῆν Χαναάν τὴν γῆν τῆς παροικίας αὐτῶν, ἐν ἣ παρώκησαν. **5** ἐγὼ προσέτι ἤκουσα τοὺς στεναγμούς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων καταδούλωνσιν αὐτῶν καὶ ἐνεθυμήθην τὴν διαθήκην μου. **6** διὰ τοῦτο εἶπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ θέλω σὰς ἐκβάλλει ὑποκάτωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτίων καὶ θέλω σὰς ἐλευθερώσει ἀπὸ τῆς δουλείας αὐτῶν καὶ θέλω σὰς λυτρώσει με βραχίονα ἐξηπλωμένον καὶ με κρίσεις μεγάλας. **7** καὶ θέλω σὰς λάβει εἰς ἐμαυτὸν διὰ λαόν μου καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς ὑμῶν· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις σὰς ἐκβάλλω ὑποκάτωθεν τῶν φορτίων τῶν Αἰγυπτίων. **8** καὶ θέλω σὰς φέρει εἰς τὴν γῆν, περὶ τῆς ὁποίας ὕψωσα τὴν χεῖρα μου, ὅτι θέλω δώσει αὐτὴν εἰς τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν Ἰσαάκ καὶ εἰς τὸν Ἰακώβ· καὶ θέλω σὰς δώσει αὐτὴν εἰς κληρονομίαν. Εγὼ ὁ Κύριος. **9** Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς οὕτως πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, διὰ τὴν στενοχωρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῶν καὶ διὰ τὴν σκληρὰν δουλείαν. **10** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **11** Εἰσελθε, λάλησον πρὸς Φαραῶ, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. **12** Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἰδοῦ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν μου εἰσηκούσαν· καὶ πως θέλει μου εἰσακοῦσαι ὁ Φαραῶ, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀπερίτμητος τὰ χεῖρῃ; **13** καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ααρών καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ πρὸς Φαραῶ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου. **14** Οὗτοί εἰναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκῶν τῶν πατριῶν αὐτῶν· οἱ υἱοὶ τοῦ Ρουβὴν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ, Ἀνώχ καὶ Φαλλού, Εσρών καὶ Χαριμί· αὗται εἰναι αἱ συγγένειαι τοῦ Ρουβὴν. **15** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Συμεών, Ἰεμουήλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀδώ καὶ Ἰαχμὶ καὶ Σωάρ καὶ Σαούλ υἱὸς Χαναάντιδος· αὗται εἰναι αἱ συγγένειαι τοῦ Συμεών. **16** Τα δὲ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν εἰναι ταῦτα· Γηρῶν καὶ Καάθ καὶ Μεραρὶ καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Λευὶ ἔγειναν ἑκατὸν τριάκοντα ἐπτὰ ἔτη. **17** Οἱ υἱοὶ τοῦ Γηρῶν, Λιβνὶ καὶ Σεμεὶ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. **18** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ, Ἀμράμ

καὶ Ἰσαάρ καὶ Χεβρών καὶ Οζιήλ· καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Καάθ ἔγειναν ἑκατὸν τριάκοντα τρία ἔτη. **19** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μεραρὶ, Μααλί καὶ Μουσί· αὗται εἰναι αἱ συγγένειαι τοῦ Λευὶ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν. **20** Ἐλαβε δὲ ὁ Ἀμράμ εἰς γυναῖκα εαυτοῦ τὴν Ἰωχαβέδ, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτόν τὸν Ααρών καὶ τὸν Μωϋσῆν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἀμράμ ἔγειναν ἑκατὸν τριάκοντα ἐπτὰ ἔτη. **21** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσαάκ, Κορέ καὶ Νεφέγ καὶ Ζιθρί. **22** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Οζιήλ, Μισαήλ καὶ Ελισαφαρ καὶ Σιθρί. **23** Ἐλαβε δὲ ὁ Ααρών εἰς γυναῖκα εαυτοῦ τὴν Ελισάβετ, θυγατέρα τοῦ Ἀμμιναδάβ, ἀδελφῆν τοῦ Ναασσών· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτόν τὸν Ναδάβ καὶ τὸν Ἀβιούδ, τὸν Ἐλεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ. **24** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Κορέ, Ἀσεὶρ καὶ Ἐλκανά καὶ Ἀθιάσαφ· αὗται εἰναι αἱ συγγένειαι τῶν Κοριτῶν. **25** Ὁ δὲ Ἐλεάζαρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ααρών, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα εαυτοῦ μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Φουτιήλ· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτόν τὸν Φινεές· οὗτοί εἰναι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. **26** Οὗτοί εἰναι ὁ Ααρών καὶ ὁ Μωϋσῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν ὁ Κύριος, Εξαγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν. **27** Οὗτοί εἰναι οἱ λαλήσαντες πρὸς Φαραῶ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου· αὐτοί, ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών. **28** Καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ γῆ τῆς Αἰγύπτου, **29** εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραῶ, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, πάντα ὅσα λέγω πρὸς σε. **30** Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, Ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι ἀπερίτμητος τὰ χεῖρῃ· καὶ πως θέλει μου εἰσακοῦσαι ὁ Φαραῶ;

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἰδέ, ἐγὼ σε κατέστησα Θεὸν εἰς τὸν Φαραῶ καὶ Ααρών ὁ ἀδελφός σου θέλει εἶσθαι προφήτης σου. **2** συ θέλεις λαλήσει πάντα ὅσα σε προστάζω· ὁ δὲ Ααρών ὁ ἀδελφός σου θέλει λαλήσει πρὸς τὸν Φαραῶ, διὰ νὰ ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. **3** ἐγὼ δὲ θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τοῦ Φαραῶ καὶ θέλω πληθύνει τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ θαυμάσιά μου ἐν τῇ γῆ τῆς Αἰγύπτου. **4** πλὴν ὁ Φαραῶ δὲν θέλει σὰς ὑπακούσει καὶ θέλω ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα μου ἐπὶ τὴν Αἰγύπτον καὶ θέλω ἐξαγάγει τὰ στρατεύματά μου, τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ τῆς Αἰγύπτου με κρίσεις μεγάλας. **5** καὶ θέλουσι γνωρίσει οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν ἐκτείνω τὴν χεῖρα μου ἐπὶ τὴν Αἰγύπτον καὶ ἐξαγάγω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. **6** Ἐκαμον δὲ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος· οὕτως ἔκαμον. **7** Ἦτο δὲ ὁ Μωϋσῆς ἡλικίας ογδοήκοντα ἐτῶν, ὁ δὲ Ααρών ογδοήκοντα τριῶν ἐτῶν, ὅτε ἐλάλησαν πρὸς τὸν Φαραῶ. **8** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, καὶ πρὸς τὸν Ααρών, λέγων, **9** Ὅταν σὰς εἶπῃ ὁ Φαραῶ, λέγων, Δείξατε σεις θαύμα· τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς τὸν Ααρών, λάβε τὴν ράβδον σου καὶ ρίψον ἐμπροσθεν τοῦ Φαραῶ· καὶ θέλει γείνει ὄφις. **10** Εἰσήλθον λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών πρὸς τὸν Φαραῶ, καὶ ἔκαμον οὕτως ὡς προσέταξεν ὁ Κύριος· καὶ ἔρριψεν ὁ Ααρών τὴν ράβδον αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ Φαραῶ καὶ ἐμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ ἐγένειν

όφις. **11** Εκάλεσε δε και ο Φαραώ τους σοφούς και τους μάγους και οι μάγοι της Αιγύπτου έκαμον και αυτοί ωσαύτως με τας επωδάς αυτών. **12** Διότι έρριψαν έκαστος την ράβδον αυτού, και έγειναν όφεις η ράβδος όμως του Ααρών κατέπιε τας ράβδους εκείνων. **13** Και εσκληρήνη η καρδιά του Φαραά και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **14** Και ειπέ Κύριος προς τον Μωϋσήν, Εσκληρήνηθη η καρδιά του Φαραά, ώστε να μη εξαποστείλιν τον λαόν· **15** υπαγε προς τον Φαραά το πρωϊ· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ και θέλεις σταθή παρά το χείλος του ποταμού, διά να συναντήσης αυτόν· και την ράβδον, την μεταβληθείσαν εις όφιν, θέλεις κρατεί εις την χείρα σου· **16** και θέλεις ειπέ προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων με απέστειλε προς σε, λέγων, Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύσιν εν τη ερήμω· αλλ ιδού, δεν εισήκουσας έως του νύν· **17** ούτω λέγει Κύριος· Με τούτο θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος ιδού, με την ράβδον την εν τη χειρί μου θέλω κτυπήσει επί τα ύδατα του ποταμού και θέλουν μεταβληθή εις αίμα· **18** και τα οψάρια τα εν τω ποταμώ θέλουν τελευτήσει, και ο ποταμός θέλει βρωμήσει, και οι Αιγύπτιοι θέλουνσιν αηδιάσει να πίνωσιν ύδωρ εκ του ποταμού· **19** Και ειπέ Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Λάβε την ράβδον σου και έκτεινον την χείρα σου επί τα ύδατα της Αιγύπτου, επί τους ρύακας αυτών, επί τους ποταμούς αυτών, επί τας λίμνας αυτών, και επί πάσαν συναγωγήν ύδατος αυτών, και θέλουνσιν γείνει αίμα· και θέλει είσθαι αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου και εις τα ξύλινα και πέτρινα αγγεία. **20** Και έκαμον ούτως ο Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν ο Κύριος και τα υψώματα ο Ααρών την ράβδον, εκτύπησε τα ύδατα του ποταμού ενώπιον του Φαραά και ενώπιον των θεραπόντων αυτού· και μετεβλήθησαν εις αίμα πάντα τα ύδατα του ποταμού. **21** Και τα οψάρια τα εν τω ποταμώ ετελεύτησαν, και ο ποταμός εβρώμησεν, ώστε οι Αιγύπτιοι δεν ηδύναντο να πίνωσιν ύδωρ εκ του ποταμού· και ήτο αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **22** Έκαμον δε το όμοιον και οι μάγοι της Αιγύπτου με τας επωδάς αυτών· και εσκληρήνηθη η καρδιά του Φαραά και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ειπεν ο Κύριος. **23** Και επιστρέψας ο Φαραά, ήλθεν εις τον οίκον αυτού, και δεν επέστησε την καρδίαν αυτού ουδέ εις τούτο. **24** Πάντες δε οι Αιγύπτιοι έσκαπτον περίξ του ποταμού διά να πίνωσιν ύδωρ, διότι δεν ηδύναντο να πίνωσιν εκ του ύδατος του ποταμού. **25** Και συνεπληρώθησαν επτά ημέρα, αφού ο Κύριος εκτύπησε τον ποταμόν.

8 Και ειπέ Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον Φαραά, και ειπέ προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος, Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύσιν· **2** και αν δεν θέλεις να εξαποστείλεις αυτόν, ιδού, εγώ θέλω κτυπήσει πάντα τα όρια σου με βατράχους· **3** και ο ποταμός θέλει εξεμέσει βατράχους, οίτινες αναβαίνοντες θέλουνσιν εισέλθει εις τον οίκόν σου και εις τον κοιτώνά σου και επί της κλίνης σου και εις τας οικίας των θεραπόντων σου και επί τον λαόν σου και εις τους κλιβάνους σου και εις τας σκάφας σου· **4** και επί σε και επί τον λαόν σου και επί πάντας τους θεράποντάς

σου θέλουνσιν αναβή οι βάτραχοι. **5** Ειπέ δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Έκτεινον την χείρα σου με την ράβδον σου επί τους ρύακας, επί τους ποταμούς και επί τας λίμνας και ανάγαγε τους βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. **6** Και εξέτεινεν ο Ααρών την χείρα αυτού επί τα ύδατα της Αιγύπτου και ανέβησαν οι βάτραχοι και εκάλυψαν την γην της Αιγύπτου. **7** Και έκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών και ανήγαγον τους βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. **8** Τότε εκάλεσεν ο Φαραά τον Μωϋσήν και τον Ααρών και ειπέ, Δεήθητε του Κυρίου να σηκώση τους βατράχους απ' εμού και από του λαού μου· και θέλω εξαποστειλεί τον λαόν διά να θυσιάσωσιν εις τον Κύριον. **9** Και ειπεν ο Μωϋσής προς τον Φαραά, Διόρισον εις εμέ, πότε να δηλώσιν υπέρ σου και υπέρ των θεραπόντων σου και υπέρ του λαού σου· διά να εξαλείψη τους βατράχους από σου, και από των οικιών σου, και μόνον εν τω ποταμώ να μείνωσιν. **10** Ο δε ειπεν, Αύριον. Και ειπέ, Θέλει γείνει κατά τον λόγον σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδεΐς ως ο Κύριος ο Θεός γμών· **11** και θέλουνσιν σηκωθή οι βάτραχοι από σου και από των οικιών σου και από των θεραπόντων σου και από του λαού σου· μόνον εν τω ποταμώ θέλουνσιν μείνει. **12** Τότε εξήλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών από του Φαραά· και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον περί των βατράχων, τους οποίους έφερον επί τον Φαραά. **13** Και έκαμον ο Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως και ετελεύτησαν οι βάτραχοι εκ των οικιών, εκ των επαύλων και εκ των αγρών. **14** Και συνήγαγον αυτούς σωρούς, και εβρώμησεν η γη. **15** Ιδών δε ο Φαραά ότι έγεινεν αναψυχή, εσκληρήνυε την καρδίαν αυτού, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **16** Και ειπέ Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τον Ααρών, Έκτεινον την ράβδον σου και κτύπησον το χώμα της γης, διά να γείνη σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **17** Και έκαμον ούτω· διότι εξέτεινεν ο Ααρών την χείρα αυτού με την ράβδον αυτού, και εκτύπησε το χώμα της γης, και έγεινε σκνίπες εις τους ανθρώπους και εις τα κτήνη· όλον το χώμα της γης έγεινε σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **18** Και έκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών διά να εκβάλωσιν σκνίπας· πλην δεν ηδυνήθησαν· οι σκνίπες λοιπόν ήσαν επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη. **19** Τότε ειπόν οι μάγοι προς τον Φαραά, Δάκτυλος Θεού είναι τούτο. Η καρδια όμως του Φαραά εσκληρήνηθη και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **20** Και ειπέ Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρωϊ και στάθητι ενώπιον του Φαραά· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ· και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύσιν· **21** διότι εάν δεν εξαποστείλεις τον λαόν μου, ιδού, θέλω στείλει επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου και επί τας οικίας σου κυνώμια, και αι οικίας των Αιγυπτίων και η γη έτι επί της οποίας κατοικούνσιν θέλουνσιν γείμισαι από κυνώμια· **22** θέλω όμως εξαίρει εν εκείνη τη ημέρα την γην Γεσέν, εν ή κατοικεί ο λαός μου, ώστε να μη ήναι εκεί παντελώς κυνώμια· διά να γνωρίσης ότι εγώ είμαι ο Κύριος εν τω μέσω της γής· **23** και θέλω βάλει διαφοράν μεταξύ

του λαού μου και του λαού σου· αύριον θέλει γείνει το σημείον τούτο. **24** Και έκαμε Κύριος ούτω και ήλθε κυνόμια πλήθος εις την οικίαν του Φαραώ και εις τας οικίας των θεραπόντων αυτού και εις όλην την γην της Αιγύπτου· η γη διεφθάρη εκ του πλήθους της κυνομυίας. **25** Και εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπεν, Υπάγετε, κάμετε θυσίαν εις τον Θεόν σας εν ταύτη τη γη. **26** Είπε δε ο Μωϋσής, Δεν αρμόζει να γείνη ούτω· διότι ημείς θυσιάζωμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι βδελύττονται· ιδού, εάν ημείς θυσιάσωμεν θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι βδελύττονται, έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, δεν θέλουσι μας λιθοβολήσαι; **27** Θέλομεν υπάγει οδόν τριών ημερών εις την έρημον και θέλομεν θυσιάσει εις Κύριον τον Θεόν ημών, καθώς είπε προς ημάς. **28** Τότε είπεν ο Φαραώ, Εγώ θέλω σας εξαποστείλει, διά να θυσιάσητε εις Κύριον τον Θεόν σας εν τη ερήμω· μόνον να μη υπάγητε πολύ μακράν· δεήθητε υπέρ μου. **29** Και είπεν ο Μωϋσής, Ιδού, εγώ εξέρχομαι από σου και θέλω δεηθή του Κυρίου, ώστε η κυνόμια να σηκωθή αύριον από του Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού και από του λαού αυτού· πλην ας μη εξακολουθή ο Φαραώ να απατά ημάς, μη εξαποστέλλων τον λαόν, διά να θυσιάση εις τον Κύριον. **30** Τότε εξήλθεν ο Μωϋσής από του Φαραώ και εδεήθη του Κυρίου. **31** Και έκαμε Κύριος κατά τον λόγον τον Μωϋσέως και εσήκωσε την κυνόμιαν από του Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού και από του λαού αυτού· δεν έμεινεν ουδέ μία. **32** Πλην ο Φαραώ και ταύτην την φοράν εκκήρυκε την καρδίαν αυτού και δεν εξαπέστειλε τον λαόν.

9 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον Φαραώ και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων. Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύση· **2** διότι, εάν δεν θέλεις να εξαποστείλεις και εάν έτι κρατής αυτούς, **3** ιδού, η χειρ του Κυρίου θέλει είσθαι επί τα κτήνη σου τα εν τω αγρώ, επί τους ίππους, επί τους όνους, επί τας καμήλους, επί τους βόας, και επί τα πρόβατα· θανατικόν βαρύ σφόδρα· **4** και θέλει κάμει ο Κύριος διάκρισιν μεταξύ των κτηνών του Ισραήλ και των κτηνών των Αιγυπτίων· και εκ πάντων των ανηκόντων εις τους υιούς Ισραήλ δεν θέλει αποθάνει ουδέ εν. **5** Και διώρισεν ο Κύριος καιρόν, λέγων, Αύριον θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο εν τη γη. **6** Και έκαμεν ο Κύριος το πράγμα τούτο την επαύριον, και απέθανον πάντα τα κτήνη των Αιγυπτίων· εκ δε των κτηνών των υιών Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ εν. **7** Και απέστειλεν ο Φαραώ να ιδωσι, και ιδού, εκ των κτηνών του Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ έν· και εκκληρήνη η καρδιά του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε τον λαόν. **8** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, Γεμίσατε τας χείρας σας από στάκτην καμίνου και ας σκορπίση αυτήν ο Μωϋσής προς τον ουρανόν έμπροσθεν του Φαραώ· **9** και θέλει γείνει λεπτός κονιορτός επ' όλην την γην της Αιγύπτου· και θέλει γείνει επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **10** Έλαβον λοιπόν την στάκτην της καμίνου και εστάθησαν ενώπιον του Φαραώ· και

εσκορπίσεν αυτήν ο Μωϋσής προς τον ουρανόν, και έγεινε καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη· **11** και δεν ηδύναντο οι μάγοι να σταθώσιν έμπροσθεν του Μωϋσέως εξ αιτίας της καύσεως· διότι η καύσις ήτο επί τους μάγους και επί πάντας τους Αιγυπτίους. **12** Εσκήρυκε δε Κύριος την καρδίαν του Φαραώ, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν. **13** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς και παραστάθητι έμπροσθεν του Φαραώ και επέρ αυτόν, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύση· **14** διότι ταύτην την φοράν εγώ εξαποστέλλω πάσας μου τας πληγάς επί την καρδίαν σου και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς όμοίός μου εν πάση τη γή· **15** επειδή τώρα θέλω εκτείνει την χείρα μου και θέλω πατάξει σε και τον λαόν σου με θανατικόν, και θέλεις απολεσθή από της γής· **16** και διά τούτο βεβαίως σε διετήρησα, διά να δείξω εν σοι την δύναμίν μου και να κηρυχθή το όνομά μου εν πάση τη γή· **17** ότι επειγείρσαι κατά του λαού μου, διά να μη εξαποστείλεις αυτόν; **18** ιδού, αύριον περί την ώραν ταύτην θέλω βρέξει χάλαζαν βαρείαν σφόδρα, οποία δεν έγεινε ποτέ εν τη Αιγύπτω αφ' ης ημέρας εθεμελιώθη μέχρι του νύν· **19** τώρα λοιπόν απόστειλον να συνάξης τα κτήνη σου και πάντα όσα έχεις εν τοις αγροίς· διότι πας άνθρωπος και ζών, το οποίο ευρεθή εν τοις αγροίς και δεν φερθή εις οικίαν, και η χάλαζα καταβή επ' αυτά, θέλουσιν αποθάνει. **20** Όστις εκ των θεραπόντων του Φαραώ εφοβήθη τον λόγον του Κυρίου, συνήγαγε ταχέως εις τας οικίας τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού· **21** όστις όμως δεν επρόσεξεν εις τον λόγον του Κυρίου, αφήκε τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού εν τοις αγροίς. **22** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου προς τον ουρανόν, και θέλει γείνει χάλαζα επ' όλην την γην της Αιγύπτου, επί ανθρώπους και επί κτήνη και επί πάντα χόρτον του αγρού εν τη γη της Αιγύπτου. **23** Και εξέτεινεν ο Μωϋσής την ράβδον αυτού προς τον ουρανόν, και ο Κύριος έπεμψε βροντάς και χάλαζαν και διέτρεχε το πυρ επί την γήν· και ο Κύριος έβρεξε χάλαζαν επί την γην της Αιγύπτου· **24** ώστε ήτο χάλαζα και πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη, χάλαζα βαρεία, οποία δεν έγεινε ποτέ επ' όλην την γην της Αιγύπτου, αφού κατεστάθη έθνος. **25** Και επάταξεν η χάλαζα εν πάση τη γη της Αιγύπτου παν το εν τοις αγροίς, από ανθρώπου έως κτήνους· και πάντα τον χόρτον του αγρού επάταξεν η χάλαζα και πάντα τα δένδρα του αγρού συνέτριψε. **26** Μόνον εν τη γη Γεσέν, όπου ήσαν οι υιοί Ισραήλ, δεν έγεινε χάλαζα. **27** Τότε ο Φαραώ αποστείλας εκάλεσε τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπε προς αυτούς, Ταύτην την φοράν ημάρτησα· ο Κύριος είναι δικαίος· εγώ δε και ο λαός μου είμεθα ασεβείς· **28** δεήθητε του Κυρίου, ώστε να παύσωσι του να γίνωνται βρονταί Θεού και χάλαζα· και εγώ θέλω σας εξαποστείλει, και δεν θέλεις μεθίνοι πλέον. **29** Και είπεν ο Μωϋσής προς αυτόν, καθώς εξέλθω εκ της πόλεως, θέλω εκτείνει τας χείρας μου προς τον Κύριον· αι βρονταί θέλουσι παύσει και χάλαζα δεν θέλει είσθαι πλέον· διά να γνωρίσης ότι του Κυρίου

είναι η γή· **30** πλην συ και οι θεράποντές σου, εξεύρω ότι ακόμη δεν θέλετε φοβηθή από προσώπου Κυρίου του Θεού. **31** Εκτυπήθησαν δε το λινάριον και η κριθή· διότι η κριθή ήτο σταχυωμένη και το λινάριον καλαμωμένον· **32** ο σίτος όμως και η ζέα δεν εκτυπήθησαν, διότι ήσαν όψιμα. **33** Και εξήλθεν ο Μωϋσής έξω της πόλεως από του Φαραώ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον Κύριον· και αι βρονταί και η χάλαζα έπαυσαν και βροχή δεν έσταξε πλέον επί της γης. **34** Και ότε είδεν ο Φαραώ ότι έπαυσεν η βροχή και η χάλαζα και αι βρονταί, εξηκολούθησε να αμαρτάνη και εσκήρυνε την καρδίαν αυτού, αυτός και οι θεράποντες αυτού. **35** Και εσκληρύνθη η καρδιά του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος διά του Μωϋσέως.

10 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Είσελθε προς τον Φαραώ· διότι εγώ εσκήρυνα την καρδίαν αυτού και την καρδίαν των θεραπόντων αυτού, διά να δείξω τα σημεία μου ταύτα εν μέσω αυτών· **2** και διά να διηγήσαι εις τα ώτα του υιού σου και εις τον υιόν του υιού σου, τα όσα έπραξα εις τους Αιγυπτίους και τα σημεία μου όσα έκαμα εν μέσω αυτών, και να γνωρίσητε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εισήλθον δε ο Μωϋσής και ο Ααρών προς τον Φαραώ και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Έως πότε αρνεΐσαι να ταπεινωθής έμπροσθέν μου; εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση· **4** διότι εάν δεν θέλεις να εξαποστείλεις τον λαόν μου, ιδού, αύριον θέλω φέρεσθαι επί τα όρια σου· **5** και θέλει σκεπάσει το πρόσωπον της γης, ώστε να μη δύναται τις να ιδη την γήν· και θέλει καταφάγει το έπιλοιπον το διασωθέν, όσον αφήκεν εις εσάς η χάλαζα, και θέλει καταφάγει πάντα τα δένδρα τα φυόμενα εις εσάς εκ των αγρών· **6** και θέλουσι γεμισθή αι οικίαι σου και αι οικίαι πάντων των θεραπόντων σου και αι οικίαι πάντων των Αιγυπτίων· το οποίον δεν είδον οι πατέρες σου ούτε οι πατέρες των πατέρων σου, αφ' ης ημέρας υπήρξαν επί της γης μέχρι της σήμερον. Έπειτα στραφείς εξήλθεν από του Φαραώ. **7** Και είπον οι θεράποντες του Φαραώ προς αυτόν, Έως πότε ούτος θέλει είσθαι πρόσκομμα εις ημάς; εξαπόστειλον τους ανθρώπους, διά να λατρεύσωσι Κύριον τον Θεόν αυτών· ακόμη δεν εξεφύρις ότι ηφανίσθη η Αίγυπτος; **8** Τότε έφεραν πάλιν τον Μωϋσήν και τον Ααρών προς τον Φαραώ και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον τον Θεόν σας· αλλά ποιοι και ποιοι θέλουσιν υπάγει; **9** Και είπεν ο Μωϋσής μετά των νέων ημών και μετά των γερόντων ημών θέλομεν υπάγει, μετά των υιών ημών και μετά των θυγατέρων ημών, μετά των προβάτων ημών και μετά των βοών ημών θέλομεν υπάγει· διότι έχομεν εορτήν εις τον Κύριον. **10** Ο δε είπε προς αυτούς, Ούτως εσ ήναι ο Κύριος μεθ' υμών, καθώς εγώ θέλω σας εξαποστείλει μετά των τέκνων σας· ιδετε· διότι κακόν πρόκειται έμπροσθέν σας· **11** ουχί ούτως, οι άνδρες υπάγετε τώρα, και λατρεύσατε τον Κύριον, διότι τούτο ζητείτε. Και εξέβαλεν αυτούς ο Φαραώ απ' έμπροσθεν αυτού. **12** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου επί την γην της

Αιγύπτου διά την ακρίδα, διά να αναβή επί την γην της Αιγύπτου και να καταφάγη πάντα τον χόρτον της γης, παν ό, τι η χάλαζα αφήκε. **13** Και εξέτεινε ο Μωϋσής την ράβδον αυτού επί την γην της Αίγυπτου, και ο Κύριος επέφερεν επί την γην όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα ανατολικόν άνεμον· και το πρωί ο άνεμος ο ανατολικός έφερε την ακρίδα. **14** Και ανέβη η ακρίς επ' όλην την γην της Αιγύπτου και εκάθισεν επ' πάντα τα όρια της Αιγύπτου, πολλή σφόδρα· πρότερον αυτής δεν υπήρξε τοιαύτη ακρίς, ουδέ θέλει υπάρξει τοιαύτη μετ' αυτήν· **15** και εκάλυψε το πρόσωπον όλης της γης και εσκοτίσθη η γή· και κατέφαγε πάντα τον χόρτον της γης και πάντας τους καρπούς των δένδρων, όσους η χάλαζα αφήκε, και δεν έμεινε ουδέν χλωρόν ούτε εις τα δένδρα ούτε εις τα χόρτα του αγρού καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **16** Τότε έσπευσεν ο Φαραώ να καλέση τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπεν, Ημάρτησα εις Κύριον τον Θεόν σας και εις εσάς· **17** πλην τώρα συχωρήσατέ μοι, παρακαλώ, το αμάρτημά μου, μόνον ταύτην την φοράν, και δεθήτω Κυρίου του Θεού υμών διά να σηκώση απ' εμού τον θάνατον τούτον μόνον. **18** Και εξήλθεν ο Μωϋσής από του Φαραώ και εδεήθη του Κυρίου. **19** Και μετέφερεν ο Κύριος σφοδρότατον δυτικόν άνεμον, όστις εσήκωσε την ακρίδα και έρριψεν αυτήν εις την Ερυθράν θάλασσαν· δεν έμεινε ουδεμία ακρίς επί πάντα τα όρια της Αιγύπτου. **20** Πλην η εσκήρυνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ. **21** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου προς τον ουρανόν και θέλει γείνει σκότος επί την γην της Αιγύπτου και σκότος ψηλαφητόν. **22** Και εξέτεινε ο Μωϋσής την χείρα αυτού προς τον ουρανόν, και έγινε σκότος πυκνόν επ' όλην την γην της Αιγύπτου τρεις ημέρας. **23** Δεν έβλεπεν ο εις τον άλλον· ουδέ εσηκώθη τις από του τόπου αυτού τρεις ημέρας· εις πάντας δε τους υιούς Ισραήλ ήτο φως εν ταις κατοικίαις αυτών. **24** Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και είπεν, Υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον· μόνον τα πρόβατά σας και οι βόες σας εσ μείνωσι και τα τέκνα σας εσ έλθωσι μεθ' υμών. **25** Και είπεν ο Μωϋσής, Αλλά και θυσιάς και ολοκαυτώματα πρέπει συ να μας δώσης, διά να θυσιάσωμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών· **26** τα κτήνη ημών ομοίως θέλουσιν υπάγει μεθ' ημών· δεν θέλει μείνει οπίσω ουδέ ονούχιον· διότι εκ τούτων πρέπει να λάβωμεν, διά να λατρεύσωμεν Κύριον τον Θεόν ημών· και ημείς δεν εξεύρομεν με τι έχομεν να λατρεύσωμεν τον Κύριον, εωσού να φθάσωμεν εκεί. **27** Αλλ' ο Κύριος εσκήρυνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν ηθέλησε να εξαποστείλη αυτούς. **28** Και είπεν ο Φαραώ προς αυτόν, Φύγε απ' εμού· πρόσχε εις σεαυτόν, να μη ίδης πλέον το πρόσωπόν μου· διότι εις οποίαν ημέραν ίδης το πρόσωπόν μου, θέλεις αποθάνει. **29** Και είπεν ο Μωϋσής, Καθώς είπας, δεν θέλω ιδεί πλέον το πρόσωπόν σου.

11 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έτι μίαν πληγήν θέλω φέρει επί τον Φαραώ και επί την Αίγυπτον· μετά ταύτα θέλει σας εξαποστείλει εντεύθεν· εξαποστέλλω υμάς θέλει βεβαίως και διώξει υμάς

ολοκλήρως εντεύθεν· 2 Λάλησον τώρα εις τα ὠτα του λαού, και ας ζητήσῃ πας ἀνὴρ παρὰ του γείτονος αὐτοῦ, και πάσα γυνὴ παρὰ της γείτονος αὐτῆς, σκευὴ ἀργυρὰ, και σκευὴ χρυσά. 3 Και ἔδωκεν ο Κύριος ἄρῃν εις τον λαόν ενῶπιον των Αἰγυπτίων· ἐτί δε ο ἄνθρωπος ο Μωϋσῆς ἴτο μέγας σφόδρα εν τη γῆ της Αἰγύπτου ἔμπροσθεν των θεραπόντων του Φαραῶ και ἔμπροσθεν του λαοῦ. 4 Και εἶπεν ο Μωϋσῆς, Οὕτω λέγει ο Κύριος· Περὶ το μεσονύκτιον ἐγὼ θέλω ἐξέλθει εις το μέσον της Αἰγύπτου· 5 και παν πρωτότοκον εν τη γῆ της Αἰγύπτου θέλει αποθάνει, ἀπὸ του πρωτοτόκου του Φαραῶ, ὅστις κάθηται ἐπὶ του θρόνου αὐτοῦ, ἕως του πρωτοτόκου της δούλης, ἥτις δουλεύει εν τῷ μύλῳ, και παν πρωτότοκον των κτηνῶν· 6 και θέλει εἶσθαι καθ' ὅλην την γῆν της Αἰγύπτου κραυγὴ μεγάλη, ὅποια ποτὲ δεν ἔγινεν, οὐδέ μετὰ ταῦτα θέλει γέινει τοιαυτή· 7 ἐπὶ πάντας ὅμως τους υἱοὺς Ἰσραὴλ δεν θέλει κινήσει σκύλος την γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ο Κύριος ἔκαμε διάκρισιν μεταξύ των Αἰγυπτίων και του Ἰσραὴλ· 8 και πάντες οὗτοι οὐ δούλοί σου θέλουσι καταβῆ προς ἐμέ και θέλουσι προσπέσει ἔμπροσθέν μου λέγοντες, Ἐξῆλθε συ και πας ο λαός ο ἀκολουθῶν σε· και μετὰ ταῦτα θέλω ἐξέλθει. Και ἐξήλθεν ο Μωϋσῆς ἀπὸ του Φαραῶ μετὰ θυμοῦ μεγάλου. 9 Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Δεν θέλει σας εἰσακοῦσει ο Φαραῶ, διὰ νὰ πληθυνθῶσι τα θαυμασία μου εν τη γῆ της Αἰγύπτου. 10 Ο Μωϋσῆς δε και ο Ααρὼν ἔκαμον πάντα τα θαυμασία ταῦτα ενῶπιον του Φαραῶ· ο δε Κύριος ἐσκήληρνε την καρδίαν του Φαραῶ, και δεν ἐξαπέστειλε τους υἱοὺς Ἰσραὴλ εκ της γῆς αὐτοῦ.

12 Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρὼν εν τη γῆ της Αἰγύπτου, λέγων, 2 Ο μην οὗτος θέλει εἶσθαι εις εσάς ἀρχὴ μηνῶν· θέλει εἶσθαι εις εσάς πρώτος των μηνῶν του ἐνιαυτοῦ. 3 Ἀληθῶσαι προς πάσαν την συναγωγὴν του Ἰσραὴλ, λέγοντες, Την δεκάτην τούτου του μηνός ας λάβωσιν εις εαυτοὺς ἕκαστος εν ἀρνίον κατὰ τους οἴκους των πατριῶν αὐτῶν, εν ἀρνίον δι' ἕκαστον οἶκον. 4 Εὰν ὅμως ἴηαι οἱ εν τῷ οἴκῳ ὀλιγοστοὶ διὰ το ἀρνίον, αὐτοὺς και ο γείτων αὐτοῦ ο πλησιέστερος της οἰκίας αὐτοῦ ας λάβωσιν αὐτὸ κατὰ τον ἀριθμὸν των ψυχῶν· ἕκαστος θέλει συναριθμεῖσθαι διὰ το ἀρνίον ἀναλόγως με το ἀρκετόν εις αὐτόν νὰ φάγη. 5 Το δε ἀρνίον σας θέλει εἶσθαι τέλειον, ἀρσενικόν ἐνιαύσιον· εκ των προβάτων ἢ εκ των αἰγῶν θέλετε λάβει αὐτό. 6 Και θέλετε φυλάττει αὐτὸ μέχρι της δεκάτης τετάρτης του αὐτοῦ μηνός και τότε ἅπαν το πλήθος της συναγωγῆς του Ἰσραὴλ θέλει σφάζει αὐτὸ προς το εσπέρας. 7 Και θέλουσι λάβει εκ του αἵματος και βάλει ἐπὶ τους δύο παραστάτας και ἐπὶ το ἀνώφλιον της θύρας των οἰκιῶν, ὅπου θέλουσι φάγει αὐτὸ. 8 Και θέλουσι φάγει το κρέας της νύκτα ἐκείνην, ὁπτόν εν πυρὶ με ἄζυμα, και με χόρτα πικρά θέλουσι φάγει αὐτὸ· 9 μη φάγητε ἀπ' αὐτοῦ ὠμῶν, μηδὲ βραστόν εν ὕδατι, ἀλλὰ ὁπτόν εν πυρὶ· την κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ των ποδῶν αὐτοῦ και μετὰ των ἐντοσθίων αὐτοῦ· 10 και μη ἀφήσητε ὑπόλοιπον ἀπ' αὐτοῦ ἕως το πρωῖ· ὁ, τι δε περισσεύη ἀπ' αὐτοῦ ἕως το πρωῖ, καύσατε εν πυρὶ. 11 Και οὕτω θέλετε φάγει αὐτὸ· Ἐξωσμένον τας

οσφύς σας, ἔχοντες τα υποδήματά σας εις τους πόδας σας και την ράβδον σας εις την χεῖρα σας· και θέλετε φάγει αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· εἶναι πάσχα του Κυρίου. 12 Διότι την νύκτα ταύτην θέλω περάσει διὰ μέσου της γῆς της Αἰγύπτου και θέλω πατάξει παν πρωτότοκον εν τη γῆ της Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· και θέλω κάμει κρίσεις ἐναντίον πάντων των θεῶν της Αἰγύπτου. Ἐγὼ ο Κύριος. 13 Και το αἶμα θέλει εἶσθαι εις εσάς διὰ σημείον ἐπὶ των οἰκίων, εις τας ὁποίας κατοικεῖτε· και ὅταν ἴδω το αἶμα, θέλω σας παρατρέξει, και ἡ πληγὴ δεν θέλει εἶσθαι εις εσάς διὰ νὰ σας ἐξολοθρεύσῃ, ὅταν πατάξω την γῆν της Αἰγύπτου. 14 Και ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι εις εσάς εις μνημόσυνον· και θέλετε εορτάζει αὕτην εορτὴν εις τον Κύριον εις τας γενεάς σας· κατὰ νόμον παντοτεινόν θέλετε εορτάζει αὕτην. 15 Ἐπτά ἡμέρας θέλετε τρώγει ἄζυμα· ἀπὸ της πρώτης ἡμέρας θέλετε σηκῶσει το προζύμιον εκ των οἰκιῶν σας· διότι ὅστις φάγη ἐνζυμα ἀπὸ της πρώτης ἕως της ἐβδόμης ἡμέρας, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ εκ του Ἰσραὴλ. 16 Και εν τη πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι σὺναξις ἁγία· και εν τη ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ σὺναξις ἁγία θέλει εἶσθαι εις εσάς· οὐδεμία ἐργασία θέλει γίνεσθαι εν αὐταῖς, ἐκτός ὁ, τι χρειάζεται εις ἕκαστον ἄνθρωπον διὰ νὰ φάγη· τούτο μόνον θέλετε κάμει. 17 Θέλετε φυλάξει λοιπόν την εορτὴν των ἀζύμων· διότι την αὕτην ταύτην ἡμέραν θέλω ἐξαγάγει τα τάγματα σας εκ της γῆς της Αἰγύπτου· ὅθεν κατὰ νόμον παντοτεινόν θέλετε φυλάττει την ἡμέραν ταύτην εις τας γενεάς σας· 18 ἀρχόμενοι ἀπὸ της δεκάτης τετάρτης ἡμέρας του μηνός ἀφ' εσπέρας, θέλετε τρώγει ἄζυμα ἕως της εικοστής πρώτης ἡμέρας του μηνός την εσπέραν· 19 Ἐπτά ἡμέρας δεν θέλει ευρίσκεσθαι προζύμιον εν ταις οἰκίαις ὑμῶν· διότι ὅστις φάγη ἐνζυμα, ἡ ψυχὴ ἐκείνη θέλει ἐξολοθρευθῆ εκ της συναγωγῆς του Ἰσραὴλ, εἴτε ξένος εἶναι εἴτε αὐτόχθων· 20 οὐδὲν ἐνζυμον θέλετε φάγει· εν πάσαις ταις κατοικίαις ὑμῶν ἄζυμα θέλετε τρώγει. 21 Τότε ἐκάλεσεν ο Μωϋσῆς πάντας τους πρεσβυτέρους του Ἰσραὴλ και εἶπε προς αὐτούς, Ἐκλέξατε και λάβετε εις εαυτοὺς εν ἀρνίον, κατὰ τας οικογενεάς σας, και θύσατε το πάσχα· 22 ἔπειτα θέλετε λάβει δέσμην υσσώπου και θέλετε ἐμβάψει αὕτην εις το αἶμα, το ὁποῖον θέλει εἶσθαι εις λεκάνην· και ἀπὸ του αἵματος του εν τη λεκάνῃ θέλετε κτυπήσει το ἀνώφλιον και τους δύο παραστάτας των θυρῶν· και οὐδεὶς ἀπὸ σας θέλει ἐξέλθει εκ της θύρας της οἰκίας αὐτοῦ ἕως το πρωῖ· 23 διότι ο Κύριος θέλει περάσει διὰ νὰ πατάξῃ τους Αἰγυπτίους· και ὅταν ἴδῃ το αἶμα ἐπὶ το ἀνώφλιον και ἐπὶ τους δύο παραστάτας, ο Κύριος θέλει παρατρέξει την θύραν, και δεν θέλει ἀφήσει τον ἐξολοθρευτὴν νὰ εισέλθῃ εις τας οἰκίας σας, διὰ νὰ πατάξῃ. 24 Και θέλετε φυλάξει το πρᾶγμα τούτο ὡς νόμον, εις σεαυτόν και εις τους υἱοὺς σου, ἕως αἰῶνος. 25 Και ὅταν εισέλθητε εις την γῆν, την ὁποῖαν ο Κύριος θέλει σας δώσει καθὼς ἐλάλησε, θέλετε φυλάξει την λατρείαν ταύτην. 26 Και ὅταν σας λέγωσιν οἱ υἱοὶ σας, Τι σημαίνει εις εσάς ἡ λατρεία αὕτη; 27 θέλετε ἀποκρίνεσθαι, Τούτο εἶναι θυσία του πάσχα εις τον Κύριον, διότι παρέτρεξε τας οἰκίας των υἱῶν Ἰσραὴλ εν Αἰγύπτῳ, ὅτε ἐπάταξε τους Αἰγυπτίους και ἔσωσε τας οἰκίας ἡμῶν. Τότε ο λαός κύψα προσεκύνησε.

28 Και αναχωρήσαντες οι υιοί Ισραήλ, έκαμον καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών· ούτως έκαμον. **29** Κατά δε το μεσονύκτιον ο Κύριος επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου· από του πρωτοτόκου του Φαραώ όστις κάθηται επί του θρόνου αυτού, έως του πρωτοτόκου του αιχμαλώτου του εν τω δεσμοτηρίω· και πάντα τα πρωτότοκα των κτηνών. **30** Και εσηκώθη ο Φαραώ την νύκτα, αυτός και πάντες οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι και έγεινε βοή μεγάλη εν τη Αιγύπτω· διότι δεν ήτο οικία εις την οποίαν δεν υπήρχε νεκρός. **31** Και εκάλεσε τον Μωϋσήν και τον Ααρών διά νυκτός και είπε, Σηκώθητε, εξέλθετε εκ μέσου του λαού μου και σεις και οι υιοί του Ισραήλ· και υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον, καθώς είπετε· **32** και τα ποιμίνα σας και τας αγέλας σας λάβετε, καθώς είπετε, και απέλθετε· ευλογήσατε δε και εμέ. **33** Και εβίαζον οι Αιγύπτιοι τον λαόν διά να εκβάλωσιν αυτόν ταχέως εκ του τόπου· διότι είπον, Ημείς πάντες αποθνήσκομεν. **34** Και εσήκωσεν ο λαός την ζύμην αυτού πριν αναβή, έχων έκαστος την σκάφην αυτού επί τους ώμους αυτού, εντετυλιγμένην εις τα φορέματα αυτού. **35** Και έκαμον οι υιοί του Ισραήλ κατά τον λόγον του Μωϋσέως και εξήτησαν παρά των Αιγυπτίων σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά, και ενδύματα· **36** και ο Κύριος έδωκεν εις τον λαόν χάριν ενώπιον των Αιγυπτίων, και εδάνεισαν εις αυτούς όσα εξήτησαν· και εγύμνωσαν τους Αιγυπτίους. **37** Ανεχώρησαν δε οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσσή εις Σοκχώθ, περίπου εξακόσια χιλιάδες άνδρες πεζοί χωρίς των παιδιών. **38** Μετ' αυτών συνανέβη και μέγα πλήθος σύμμικτον ανθρώπων και ποιμίνα και αγέλαι, κτήνη πολλά σφόδρα. **39** Και εκ της ζύμης, την οποίαν έφεραν εξ Αιγύπτου, έψησαν εγκρυφίας αζύμους· διότι δεν ήτο προζύμιον, επειδή εδιώχθησαν εξ Αιγύπτου και δεν εδυνήθησαν να βραδύνωσιν, ουδέ εφοδιον προητοίμασαν εις εαυτούς. **40** Ο καιρός δε της παροικίας των υιών Ισραήλ, την οποίαν παρώκησαν εν Αιγύπτω, ήτο τετρακόσια και τριάκοντα έτη. **41** Και μετά τα τετρακόσια και τριάκοντα έτη, την αυτήν εκείνην ημέραν εξήλθον πάντα τα τάγματα του Κυρίου εκ γης Αιγύπτου. **42** Αύτη είναι νυξ, ήτις πρέπει να φυλάττηται εις τον Κύριον, διότι εξήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου· αύτη είναι η νυξ εκείνη του Κυρίου, ήτις πρέπει να φυλάττηται παρά πάντων των υιών Ισραήλ εις τας γενεάς αυτών. **43** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν και Ααρών, Ούτος είναι ο νόμος του πάσχα· ουδείς αλλογενής θέλει φάγει απ' αυτού· **44** και έκαστος δούλος αργυρώνητος αφού περιμηθή, τότε θέλει φάγει απ' αυτού· **45** ο ξένος δε και ο μισθωτός δεν θέλουσι φάγει απ' αυτού. **46** Εν τη αυτή οικία θέλει φαγωθή από τον κρέατος δεν θέλετε φέρει έξω της οικίας, και οστούν δεν θέλετε συντριψει απ' αυτού. **47** Πάσα η συναγωγή του Ισραήλ θέλει κάμει τούτο. **48** Και εάν τις ξένος, παροικών μετά σου, θέλη να κάμει το πάσχα εις τον Κύριον, εκ περιμηθώσι πάντα τα αρσενικά αυτού, και τότε εα πλησιάση διά να κάμει αυτό· και θέλει είσθαι ως ο αυτόχθων της γής· διότι ουδείς απερίμητος θέλει φάγει απ' αυτού. **49** Ο αυτός νόμος θέλει είσθαι διά τον αυτόχθονα και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας. **50** Και έκαμον πάντες οι υιοί του Ισραήλ

καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών· ούτως έκαμον. **51** Και την αυτήν εκείνην ημέραν εξήγαγεν ο Κύριος τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτών.

13 Και εκάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Καθέρωσον εις εμέ παν πρωτότοκον διανοίγον πάσαν μήτραν μεταξύ των υιών Ισραήλ, από ανθρώπου έως κτήνους· ιδιόν μου είναι τούτο. **3** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Έχετε εις την μήμην σας την ημέραν ταύτην, καθ' ην εξήλθετε εξ Αιγύπτου εξ οίκου δουλείας· διότι ο Κύριος διά χειρός κραταιάς εξήγαγεν ημάς εκειθεν· ουδείς θέλει φάγει ένζυμα. **4** Σήμερον εξέρχεσθε κατά τον μήνα Αβίβ. **5** Όταν λοιπόν ο Κύριος σε φέρη εις την γην των Χαναναίων και των Χετταίων και των Αμορραίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου ότι θέλει σοι δώσει, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, τότε θέλεις κάμει την λατρείαν ταύτην κατά τούτον τον μήνα. **6** Επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα· εις δε την εβδόμην ημέραν θέλει είσθαι εορτή εις τον Κύριον. **7** Άζυμα θέλουσι τρώγεσθαι τας επτά ημέρας· και δεν θέλει φανή παρά σοι ένζυμον ουδέ θέλει φανή παρά σοι προζύμιον καθ' όλα τα όρια σου. **8** Και καθ' εκείνην την ημέραν θέλεις αναγγείλει προς τον υιόν σου, λέγων, Τούτο γίνεται δι' εκείνο, το οποίον ο Κύριος έκαμεν εις εμέ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **9** Και τούτο θέλει είσθαι εις σε διά σημείον επί της χειρός σου και διά ενθύμησην μεταξύ των οφθαλμών σου, διά να ήναι ο νόμος του Κυρίου εν τω στόματί σου· διότι διά χειρός κραταιάς σε εξήγαγεν ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **10** Θέλεις φυλάττει λοιπόν τον νόμον τούτον εν τω καιρώ αυτού καθ' έτος. **11** Και όταν ο Κύριος σε φέρη εις την γην των Χαναναίων, καθώς ώμοσε προς σε και προς τους πατέρας σου, και δώση αυτήν εις σε, **12** τότε θέλεις αποχωρίσει διά τον Κύριον παν το ανοίγον μήτραν και παν πρωτότοκον των ζώων σου όσα έχεις τα αρσενικά θέλουσιν είσθαι του Κυρίου. **13** Και παν πρωτότοκον όνου θέλεις εξαγοράζει με αρνιον· και αν δεν εξαγοράσης αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αυτό· και παν πρωτότοκον ανθρώπου μεταξύ των υιών σου θέλεις εξαγοράζει. **14** Και όταν εις το μέλλον σε ερωτήση ο υιός σου, λέγων, Τι είναι τούτο; θέλεις ειπει προς αυτόν, Διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· **15** και ότε ο Φαραώ επέμεινεν εις το να μη μας εξαποστείλη, ο Κύριος εθανάτωσε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου, από πρωτοτόκου ανθρώπου έως πρωτοτόκου κτήνους· διά τούτο θυσιάζω εις τον Κύριον παν αρσενικόν το οποίον ανοίγει την μήτραν, και παν πρωτότοκον των υιών μου εξαγοράζω. **16** Και τούτο θέλει είσθαι διά σημείον επί της χειρός σου και διά προμετωπίδιον μεταξύ των οφθαλμών σου· επειδή διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **17** Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν αυτούς διά της οδοϋ της γης των Φιλισταιών, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμεληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. **18** Αλλ' ο Θεός περιέφερε τον λαόν διά της οδοϋ της

ερήμου προς την Ερυθράν θάλασσαν· και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εκ της γης Αιγύπτου παρατεταγμένοι. **19** Και έλαβε μεθ' εαυτού ο Μωϋσής τα οστά του Ιωσήφ· διότι είχεν ορκίσει μεθ' όρκου τους υιούς Ισραήλ, λέγων· Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή· και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν μεθ' υμών. **20** Και αναχωρήσαντες από Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ κατά τα άκρα της ερήμου. **21** Ο δε Κύριος προεπορεύετο αυτών, την ημέραν εν στύλω νεφέλης, διά να οδηγή αυτούς εν τη οδώ, την δε νύκτα εν στύλω πυρός, διά να φέγγη εις αυτούς· ώστε να οδοιπορώσιν ημέραν και νύκτα· **22** δεν απεμάκρυνεν από της όψεως του λαού τον στύλον της νεφέλης την ημέραν, ούτε τον στύλον του πυρός την νύκτα.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να στρέψωσι και να στρατοπεδεύσωσιν απέναντι Πι-αϊρώθ μεταξύ Μιγδώλ και της θαλάσσης, κατάντικρυ Βέελ-σεφών· κατάντικρυ τούτου θέλετε στρατοπεδεύσει πλησίον της θαλάσσης· **3** διότι ο Φαραώ θέλει ειπέ περί των υιών Ισραήλ, Αυτοί πλανώνται εν τη γή· συνέκλεισεν αυτούς η έρημος· **4** και εγώ θέλω σκληρύνει την καρδίαν του Φαραώ, ώστε να καταδιώξη οπίσω αυτών· και θέλω δοξαστή επί τον Φαραώ και επί παν τον στράτευμα αυτού· και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Και έκαμον ούτω. **5** Αναγγέληθ δε προς τον βασιλέα της Αιγύπτου ότι έφυγεν ο λαός και η καρδιά του Φαραώ και των θεραπόντων αυτού μετεβλήθη κατά του λαού και είπον, Διά τι εκάμωμεν τούτο, ώστε να εξαποστείλωμεν τον Ισραήλ και να μη μας δουλεύη πλέον; **6** Έξευξε λοιπόν την άμαξαν αυτού και παρέλαβε τον λαόν αυτού μεθ' εαυτού· **7** έλαβε δε εξακοσίας αμάξας εκλεκτάς, και πάσας τας αμάξας της Αιγύπτου, και αρχηγούς επί πάντων. **8** Και εσκλήρυνε Κύριος την καρδίαν Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, και κατεδίωξεν οπίσω των υιών Ισραήλ· οι δε υιοί Ισραήλ εξήρχοντο διά χειρός υψηλής. **9** Και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω αυτών, πάντες οι ίπποι, αι άμαξαι του Φαραώ, και οι ιππείς αυτού, και το στράτευμα αυτού· και έφθασαν αυτούς εστρατοπεδευμένους πλησίον της θαλάσσης απέναντι Πι-αϊρώθ, κατάντικρυ Βέελ-σεφών. **10** Και ότε πλησίασεν ο Φαραώ, οι υιοί Ισραήλ ύψωσαν τους οφθαλμούς αυτών, και ιδού, οι Αιγύπτιοι ήρχοντο οπίσω αυτών· και εφοβήθησαν σφόδρα· και ανεβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Κύριον. **11** Και είπον προς τον Μωϋσήν, Διότι δεν ήσαν μνήματα εν Αιγύπτω, εξήγαγες ημάς διά να αποθάνωμεν εν τη ερήμω; Διά τι έκαμες εις ημάς τούτο και εξήγαγες ημάς εξ Αιγύπτου; **12** δεν είναι ούτος ο λόγος τον οποίον σοι είπομεν εν Αιγύπτω, λέγοντες, Άφες ημάς και ας δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους; διότι καλήτερον ήτο εις ημάς να δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους, παρά να αποθάνωμεν εν τη ερήμω. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· **14** ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σας· σεις δε θέλετε μένει ήσυχoi. **15**

Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Τι βοάς προς εμέ; ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να κινησώσι· **16** συ δε ύψωσον την ράβδον σου και έκτεινον την χείρα σου επί την θάλασσαν και σχίσον αυτήν, και ας διέλθωσιν οι υιοί Ισραήλ διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· **17** και εγώ, ιδού, θέλω σκληρύνει την καρδίαν των Αιγυπτίων, και θέλουσιν εμβή κατόπιν αυτών· και θέλω δοξαστή επί τον Φαραώ και επί παν τον στράτευμα αυτού, επί τας αμάξας αυτού και επί τους ιππείς αυτού· **18** και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δοξασθώ επί τον Φαραώ, επί τας αμάξας αυτού και επί τους ιππείς αυτού. **19** Τότε ο άγγελος του Θεού, ο προπορευόμενος τον στρατεύματος του Ισραήλ, εσηκώθη και ήλθεν οπίσω αυτών· και ο στύλος της νεφέλης εσηκώθη απ' έμπροσθεν αυτών, και εστάθη όπισθεν αυτών· **20** και ήλθε μεταξύ του στρατεύματος των Αιγυπτίων και του στρατεύματος του Ισραήλ· και εις εκείνους μεν ήτο νέφος σκοτίζον, εις τούτους δε φωτίζον την νύκτα· ώστε το εν δεν επλησίασε το άλλο καθ' όλην την νύκτα. **21** Ο δε Μωϋσής εξέτεινε την χείρα αυτού επί την θάλασσαν και έκαμεν ο Κύριος την θάλασσαν να συρθή όλην εκείνην την νύκτα υπό σφοδρού ανατολικού ανέμου και κατέστησε την θάλασσαν ξηράν, και τα ύδατα διεχωρίσθησαν. **22** Και εισήλθον οι υιοί του Ισραήλ εις το μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν, και τα ύδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών και εξ αριστερών αυτών. **23** Κατεδίωξαν δε οι Αιγύπτιοι και εισήλθον κατόπιν αυτών, πάντες οι ίπποι του Φαραώ, αι άμαξαι αυτού και οι ιππείς αυτού, εν τω μέσω της θαλάσσης. **24** Και εν τη φυλακή τη πρωινή επέβλεψεν ο Κύριος εκ του στύλου του πυρός και της νεφέλης επί το στράτευμα των Αιγυπτίων και συνετάραξε το στράτευμα των Αιγυπτίων· **25** και εξέβαλε τους τροχούς των αμαζών αυτών, ώστε εσύροντο δυσκόλως και είπον οι Αιγύπτιοι, Ας φύγωμεν απ' έμπροσθεν του Ισραήλ, διότι ο Κύριος πολεμεί τους Αιγυπτίους υπέρ αυτών. **26** Ο δε Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου επί την θάλασσαν, και ας επαναστρέψωσι τα ύδατα επί τους Αιγυπτίους, επί τας αμάξας αυτών και επί τους ιππείς αυτών. **27** Και εξέτεινε ο Μωϋσής την χείρα αυτού επί την θάλασσαν· και η θάλασσα επανέλαβε την ορμίν αυτής περί την αυγήν· οι δε Αιγύπτιοι φεύγοντες απήντησαν αυτήν· και κατέστρεψε Κύριος τους Αιγυπτίους εν τω μέσω της θαλάσσης· **28** διότι τα ύδατα επαναστρέψαντα εσκέπασαν τας αμάξας και τους ιππείς, παν τον στράτευμα του Φαραώ, το οποίον είχεν εμβή κατόπιν αυτών εις την θάλασσαν· δεν έμεινεν εξ αυτών ουδέ εις. **29** Οι δε υιοί Ισραήλ επέρασαν διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης και τα ύδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών αυτών και εξ αριστερών αυτών. **30** Και έσωσε Κύριος εν τη ημέρα εκείνη τον Ισραήλ εκ χειρός των Αιγυπτίων· και είδεν ο Ισραήλ τους Αιγυπτίους νεκρούς επί το χείλος της θαλάσσης. **31** Και είδεν ο Ισραήλ το μέγα εκείνο έργον, το οποίον έκαμεν ο Κύριος επί τους Αιγυπτίους και εφοβήθη ο λαός τον Κύριον, και είπιστευsen εις τον Κύριον, και εις τον Μωϋσήν τον θεράποντα αυτού.

15 Τότε έψαλεν ο Μωϋσής και οι υιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην προς τον Κύριον, και είπον λέγοντες,

Ας ψάλλω προς τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν. **2** Ο Κύριος είναι η δύναμίς μου και το άσμά μου, και εστάθη η σωτηρία μου· αυτός είναι Θεός μου και θέλω δοξάσει αυτόν· Θεός του πατρός μου, και θέλω υψώσει αυτόν. **3** Ο Κύριος είναι δυνατός πολεμιστής· Κύριος το όνομα αυτού. **4** Του Φαραώ τας αμάξας και το στρατεύμα αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν· και εκλεκτοί πολέμαρχοι αυτού κατεποντίσθησαν εν τη Ερυθρά θαλάσση. **5** Αι άβυσσοι εσκέπασαν αυτούς ως πέτρα κατεβυθίσθησαν εις τα βάθη. **6** Η δεξιά σου, Κύριε, εδοξάσθη εις δύναμιν· η δεξιά σου, Κύριε, συνέτριψε τον εχθρόν. **7** Και με το μέγεθος της υπεροχής σου εξωλόθρευσας τους υπεναντίους σου· εξαπέστειλας την οργήν σου και κατέφαγεν αυτούς ως καλάμην. **8** Και με την πνοήν του θυμού σου τα ύδατα επεσωρεύθησαν ομού· τα κύματα εστάθησαν ως σωρός, αι άβυσσοι έπιξαν εν τω μέσω της θαλάσσης. **9** Ο εχθρός είπε, θέλω καταδιώξει, θέλω καταφθάσει, θέλω διαμοιρασθή τα λάφυρα· η ψυχή μου θέλει χορτασθή επ' αυτούς θέλω σύρει την μάχηράν μου, η χερσ μου θέλει αφανίσει αυτούς. **10** Εφύσησας με τον άνεμόν σου και η θάλασσα εσκέπασεν αυτούς· κατεβυθίσθησαν ως μόλυβδος εις τα φοβερά ύδατα. **11** Τις όμοίός σου Κύριε, μεταξύ των θεών; Τις όμοίός σου, ένδοξος εις αγιότητα, θαυμαστός εις ύμνους, ενεργών τεράστια; **12** Εξέτεινας την δεξιάν σου, και η γη κατέπιεν αυτούς. **13** Με το έλεός σου ώδήγησας τον λαόν τούτον, τον οποίον ελύτρωσας· ώδήγησας αυτόν με την δύναμιν σου προς την κατοικίαν της αγιότητός σου. **14** Οι λαοί θέλουσιν ακούσει και φρίξει· πόνοι θέλουσι κατακυριεύσει τους κατοίκους της Παλαιστίνης. **15** Τότε θέλουσιν εκπλαγή οι ηγεμόνες· Εδώ· τρόμος θέλει καταλάβει τους άρχοντας του Μωάβ· πάντες οι κάτοικοι της Χαναάν θέλουσιν αναλυθή. **16** Φόβος και τρόμος θέλει επιπέσει επ' αυτούς· από του μεγέθους του βραχίονός σου θέλουσιν απολιθωθή, εωσού περάση ο λαός σου, Κύριε, εωσού περάση ο λαός ούτος, τον οποίον απέκτίσθας. **17** Θέλεις εισαγάγει αυτούς και φυτεύσει αυτούς εις το όρος της κληρονομίας σου, τον τόπον, Κύριε, τον οποίον ητοίμασας διά κατοικίαν σου, το αγιαστήριον, Κύριε, το οποίον αι χείρες σου έστησαν. **18** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τους αιώνας των αιώνων. **19** Διότι εισήλθον οι ίπποι του Φαραώ εις την θάλασσαν μετά των αμαξών αυτού και μετά των ιππέων αυτού, και ο Κύριος έστρεψεν επ' αυτούς τα ύδατα της θαλάσσης· οι δε υιοί Ισραήλ επέρασαν διά ξηράς εν τω μέσω της θαλάσσης. **20** Μαριάμ δε η προφήτις, η αδελφή του Ααρών έλαβε το τύμπανον εν τη χειρί αυτής και πάσαι αι γυναίκες εξήλθον κατόπιν αυτής μετά τυμπάνων και χορών. **21** Και η Μαριάμ ανταπεκρίνετο προς αυτούς, λέγουσα, Ψάλλετε εις τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις θάλασσαν. **22** Τότε εσήκωσεν ο Μωϋσής τους Ισραηλίτας από της Ερυθράς θαλάσσης, και εξήλθον εις την έρημον Σούρ· και περιεπάτην τρεις ημέρας εν τη ερήμω και δεν εύρισκον ύδωρ. **23** Και εκείθεν ήλθον εις Μερράν· δεν ηδύναντο όμως να πίσωιν εκ των υδάτων της Μερράς, διότι ήσαν πικρά· διά τούτο και επωνομάσθη Μερρά. **24**

Και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγων, Τι θέλομεν πίνει; **25** Ο δε Μωϋσής εβόησε προς τον Κύριον· και έδειξεν εις αυτόν ο Κύριος ζύλον, το οποίον ότε έρριψεν εις τα ύδατα, τα ύδατα εγλυκάνθησαν. Εκεί έδωκεν εις αυτούς παραγγελίαν και διάταγμα, και εκεί εδοκίμασεν αυτούς. **26** και είπεν, Εάν ακούσης επιμελώς την φωνήν Κυρίου του Θεού σου και πράττης το αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου και φυλάξης πάντα τα προστάγματα αυτού, δεν θέλω φέρει επί σε ουδεμίαν εκ των νόσων, τας οποίας έφερα κατά των Αιγυπτίων· διότι εγώ είμαι ο Κύριος ο θεραπεύων σε. **27** Έπειτα ήλθον εις Αιλείμ, όπου ήσαν δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· και εκεί εστρατοπέδευσαν πλησίον των υδάτων.

16 Εσηκώθησαν δε από Αιλείμ· και ήλθον πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις την έρημον Σιν, την μεταξύ Αιλείμ και Σινά, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του δευτέρου μηνός αφού εξήλθον εκ γης Αιγύπτου. **2** Και εγόγγυζε πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη ερήμω. **3** Και είπον προς αυτούς οι υιοί Ισραήλ, Είθε να απεθνήσκωμεν υπό τής χειρός του Κυρίου εν τη γη της Αιγύπτου, ότε εκαθήμεθα πλησίον των λεβήτων του κράτους και ότε επρώγομεν άρτον εις χορτασμόν· διότι εξηγάγετε ημάς εις την έρημον ταύτην, διά να θανατώσχη με την πείναν· πάσαν την συναγωγήν ταύτην. **4** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, θέλω βρέξει εις εσάς άρτον εξ ουρανού· και θέλει εξέρχεσθαι ο λαός και συνάγει καθ' ημέραν το αρκούν της ημέρας, διά να δοκιμάσω αυτούς, αν θέλωσι περιπατεί εις τον νόμον μου ή ουχι· **5** την δε έκτην ημέραν ας ετοιμάζωσιν εκείνο το οποίον ήθελον εισαγάγει, και ας ήναι διπλάσιον του όσον συνάγουσι καθ' ημέραν. **6** Και είπον ο Μωϋσής και ο Ααρών προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, Το εσπέρας θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος εξήγαγεν υμάς εκ γης Αιγύπτου· **7** και το πρωί θέλετε ιδεί την δόξαν του Κυρίου, διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας εναντίον του Κυρίου· επειδή ημείς τι είμεθα, ώστε να γογγύζητε καθ' ημών; **8** Και είπεν ο Μωϋσής, Τούτο θέλει γείνει, όταν ο Κύριος δώση εις εσάς το εσπέρας κρέας να φάγητε και το πρωί άρτον εις χορτασμόν· διότι ήκουσε Κύριος τους γογγυσμούς σας τους οποίους γογγύζετε κατ' αυτού· και τι είμεθα ημείς; οι γογγυσμοί σας δεν είναι καθ' ημών, αλλά κατά του Κυρίου. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Είπτε προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, Πλησιάσατε έμπροσθεν του Κυρίου· διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας. **10** Και ενώ ελάλει ο Ααρών προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, έστρεψαν το πρόσωπον προς την έρημον, και ιδού, η δόξα του Κυρίου εφάνη εν τη νεφέλη. **11** Και ελάλησεν Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** Ήκουσα τους γογγυσμούς των υιών Ισραήλ· λάλησον προς αυτούς, λέγων, Το εσπέρας θέλετε φάγει κρέας, και το πρωί θέλετε χορτασθή από άρτου, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **13** Και το εσπέρας ανέβησαν ορτόκια και εσκέπασαν το στρατόπεδον· και το πρωί καθ' όλα τα περίεχον του στρατοπέδου ήτο στρώμα δρόσου.

14 Και αφού το στρώμα της δρόσου ανέβη, ιδού, επί το πρόσωπον της ερήμου ήτο λεπτόν τι στρογγύλον, λεπτόν ως πάχην επί της γης. **15** Και ότε έίδον οι υιοί Ισραήλ, έίπον προς αλλήλους, Τι είναι τούτο; διότι δεν ήξευρον τι ήτο. Και ο Μωϋσής είπε προς αυτούς, Ούτος είναι ο άρτος, τον οποίον ο Κύριος σας δίδει διά να φάγητε. **16** ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος, Συνάξατε εξ αυτού έκαστος όσον χρειάζεται διά να φάγη, εν γομόρ κατά κεφαλήν, κατά τον αριθμόν των ψυχών σας λάβετε έκαστος διά τους ομοσκήνους αυτού. **17** Και έκαμον ούτως οι υιοί Ισραήλ, και συνήγαγον άλλος πολύ και άλλος ολίγον. **18** Και ότε εμέτησαν με το γομόρ, όστις είχε συνάξει πολύ, δεν ελάμβανε πλειότερον· και όστις είχε συνάξει ολίγον, δεν ελάμβανε ολιγότερον· έκαστος ελάμβανε όσον εχρειάζεται εις αυτόν διά τροφήν. **19** είπε δε προς αυτούς ο Μωϋσής, Ας μη αφήνι εξ αυτού μηδείς υπόλοιπον έως πρωΐ. **20** Πλην δεν υπήκουσαν εις τον Μωϋσήν· αλλά αφήκαν τινές υπόλοιπον εξ αυτού έως πρωΐ, και εγέννησε σκώληκας και εβρώμησε· και εθυμώθη εναντίον αυτών ο Μωϋσής. **21** Και συνήγον αυτοί καθ' εκάστην πρωΐαν, έκαστος όσον εχρειάζεται διά τροφήν αυτού· και ότε ο ήλιος θερμαινε, διελύετο. **22** Την δε έκτην ημέραν συνήγαγον τροφήν διπλασίαν, δύο γομόρ δι' ένα· και ήλθον πάντες οι άρχοντες της συναγωγής και ανήγγειλαν τούτο προς τον Μωϋσήν. **23** Ο δε είπε προς αυτούς, Τούτο είναι το όποιον είπε Κύριος· Αύριον είναι σάββατον, ανάπαυσις αγία εις τον Κύριον· ψήσατε ό, τι έχετε να ψήσητε και βράσατε ό, τι έχετε να βράσητε· και παν το περισσεύον εναποταμιεύσατε εις εαυτούς διά να φυλάττηται έως πρωΐ. **24** Και εναπεταμίευσαν αυτό έως πρωΐ, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής και δεν εβρώμησεν ουδέ έγέννηε σκώληξ εν αυτώ. **25** Και είπεν ο Μωϋσής, Φάγετε αυτό σήμερα· διότι σήμερα είναι σάββατον εις τον Κύριον· σήμερα δεν θέλετε ευρεΐ αυτό εν τη πεδιάδι. **26** εξ ημέρας θέλετε συνάγει αυτό εν τη εβδόμη όμως ημέρα, τω σαββάτω, εν ταύτη δεν θέλει ευρίσκεσθαι. **27** Τινές δε εκ του λαού εξήλθον την εβδόμην ημέραν διά να συνάξωσι, πλην δεν εύρον. **28** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έως πότε δεν θέλετε να φυλάττητε τας εντολάς μου και τους νόμους μου; **29** ίδετε ότι ο Κύριος έδωκεν εις εσάς το σάββατον, διά τούτο την έκτην ημέραν σας δίδει άρτον δύο ημερών· καθισατε έκαστος εις τον τόπον αυτού· ας μη εξέρχεται μηδείς εκ του τόπου αυτού την εβδόμην ημέραν. **30** Και έκαμε κατάπαυσιν ο λαός την εβδόμην ημέραν. **31** Και εκάλεσεν ο οίκος του Ισραήλ το όνομα αυτού Μάν· ήτο δε όμοιον με σπόρον κοριάνδρου λευκόν· και η γεύσις αυτού ως πλακούντιον με μέλι. **32** Και είπεν ο Μωϋσής, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος· Γεμίσατε εξ αυτού εν γομόρ, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας, διά να βλέπωσι τον άρτον με τον οποίον έθρεψα υμάς εν τη ερήμω, αφού εξήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου. **33** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Λάβε μίαν στάμνον, και βάλε εν αυτή εν γομόρ πλήρες από μάννα, και θες αυτήν έμπροσθεν του Κυρίου, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας. **34** Και έθεσεν αυτήν ο Ααρών έμπροσθεν του Μαρτυρίου, διά να φυλάττηται, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **35** Και

17 Και εσηκώθη πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εκ της ερήμου Σιν, ακολουθούστας τας οδοιπορείας αυτών κατά την προσταγήν του Κυρίου, και εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν· όπου δεν ήτο ύδωρ διά να πίνι ο λαός. **2** Και ελοιδόρει ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Δος εις ημάς ύδωρ διά να πώμεν. Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Διά τι λοιδορείτε κατ' εμού; διά τι πειράζετε τον Κύριον; **3** Και εδίψησεν ο λαός εκεί διά ύδωρ· και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι τούτο; ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου, διά να θανατώσης ημάς και τα τέκνα ημών και τα κτήνη ημών με την δίψαν; **4** Και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, λέγων, Τι να κάμω εις τούτον τον λαόν; ολίγον λείπει να με λιθοβολήσωσι. **5** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Διάβα έμπροσθεν του λαού, και λάβε μετά σεαυτού εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ· και την ράβδον, σου, με την οποίαν εκτύπησας τον ποταμόν, λάβε εν τη χειρί σου και ύπαγε. **6** ιδού, εγώ θέλω σταθή εκεί έμπροσθέν σου επί της πέτρας εν Χωρήβ, και θέλεις κτυπήσει την πέτραν και θέλει εξέλθει ύδωρ εξ αυτής διά να πίνι ο λαός. Και έκαμεν ούτως ο Μωϋσής ενώπιον των πρεσβυτέρων του Ισραήλ. **7** Και εκάλεσε το όνομα του τόπου Μασσά, και Μεριβά, διά την λοιδορίαν των υιών Ισραήλ, και διότι επείρασαν τον Κύριον, λέγοντες, Είναι ο Κύριος μεταξύ ημών ή ουχι; **8** Τότε ήλθεν ο Αμαλήκ και επολέμησε με τον Ισραήλ εν Ραφιδείν. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ιησούν, Έκλεξον εις ημάς άνδρας και εξελθών πολέμησον με τον Αμαλήκ· αύριον εγώ θέλω σταθή επί της κορυφής του βουνού, κρατών εν τη χειρί μου την ράβδον του Θεού. **10** Και έκαμεν ο Ιησούς καθώς είπε προς αυτόν ο Μωϋσής και επολέμησε με τον Αμαλήκ· ο δε Μωϋσής, ο Ααρών και ο Ωρ ανέβησαν επί την κορυφήν του βουνού. **11** Και όποτε ο Μωϋσής ύψωσε την χείρα αυτού, ενίκα ο Ισραήλ· όποτε δε κατεβίβαζε την χείρα αυτού, ενίκα ο Αμαλήκ. **12** Αι χείρες δε του Μωϋσέως ήσαν βεβαρημέναι· όθεν λαβόντες λίθον, έθεσαν υποκάτω αυτού και εκάθισεν επ' αυτού· ο δε Ααρών και ο Ωρ, εις εκ του ενός μέρους και εις εκ του άλλου, υπεστήριζον τας χείρας αυτού· και αι χείρες αυτού έμενον εστηριγμέναι μέχρι δύσεως ηλίου. **13** Και κατέστρεψεν ο Ιησούς τον Αμαλήκ και τον λαόν αυτού, εν στόματι μαχαίρας. **14** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Γράψον τούτο εν βιβλίω προς μνημόσυνον, και παράδος εις τα ώτα του Ιησού· ότι θέλω εξαλείψει εξάπαντος την μνήμην του Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν. **15** Και ωκοδόμησεν εκεί ο Μωϋσής θυσιαστήριον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιεοβά-Νισού· **16** και είπεν, Επειδή χειρ υψώθη κατά του θρόνου του Κυρίου, θέλει είσθαι πόλεμος του Κυρίου προς τον Αμαλήκ από γενεάς εις γενεάν.

18 Έκουσε δε ο Ιοθόρ, ο ιερεύς της Μαδιάμ, ο πενθερός του Μωϋσέως, πάντα όσα έκαμεν ο Θεός εις τον Μωϋσήν και εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού, ότι εξήγαγεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου. **2** Και

έλαβεν ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, Σεφώραν την γυναίκα του Μωϋσέως, την οποίαν είχε πέμψει πίσω, **3** και τους δύο αυτής υιούς, εκ των οποίων του ενός το όνομα ήτο Γηρωώμ, Διότι πάροικος, είπεν, εστάθη εν ξένη γή· **4** του δε άλλου το όνομα Ελιέζερ, Διότι ο Θεός, είπε, του πατρός μου εστάθη βοηθός μου και με έσωσεν εκ της μαχαίρας του Φαραώ· **5** και ήλθεν ο Ιοθόρ ο πενθερός του Μωϋσέως προς τον Μωϋσήν μετά των υιών αυτού και μετά της γυναίκός αυτού εις την έρημον, όπου ήτο εστρατοπεδευμένος εις το όρος του Θεού· **6** και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν, Εγώ Ιοθόρ ο πενθερός σου έρχομαι προς σε και η γυνή σου και οι δύο υιοί αυτής μετ' αυτής. **7** Και εξήλθεν ο Μωϋσής εις συνάντησιν του πενθερού αυτού και προσεκύνησεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν· και ηρώτησαν ο εις τον άλλον περί της υγείας αυτών, και εισήλθον εις την σκηνήν. **8** Και διηγήθη ο Μωϋσής προς τον πενθερόν αυτού πάντα όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Φαραώ και εις τους Αιγυπτίους υπέρ του Ισραήλ, πάντας τους μόχθους οίτινες συνέβησαν εις αυτούς καθ' οδόν, και ηλευθέρωσεν αυτούς ο Κύριος. **9** Υπερεχάρη δε ο Ιοθόρ διά πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Ισραήλ, τον οποίον ηλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων. **10** Και είπεν ο Ιοθόρ, Ευλογητός Κύριος, όστις σας ηλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός του Φαραώ· όστις ηλευθέρωσε τον λαόν υποκάτωθεν της χειρός των Αιγυπτίων· **11** τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος είναι μέγας υπέρ πάντας τους θεούς· διότι εις το πράγμα, εις το οποίον υπερηφανεύθησαν, εστάθη ανώτερος αυτών. **12** Έλαβεν έπειτα ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ολοκαυτώματα και θυσίας διά να προσφέρη εις τον Θεόν· και ήλθεν ο Ααρών και πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, να φάγωνιν άρτον μετά του πενθερού του Μωϋσέως, έμπροσθεν του Θεού. **13** Και την επαύριον εκάθισεν ο Μωϋσής διά να κρίνη τον λαόν, και παρίστατο ο λαός έμπροσθεν του Μωϋσέως από πρωΐας έως εσπέρας. **14** Και ιδών ο πενθερός του Μωϋσέως πάντα όσα έκαμεν εις τον λαόν, είπε, Τι είναι τούτο το πράγμα, το οποίον κάμνεις εις τον λαόν; διά τι συ κάθησαι μόνος, άπας δε ο λαός παρίσταται έμπροσθέν σου από πρωΐας έως εσπέρας; **15** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον πενθερόν αυτού, διότι ο λαός έρχεται προς εμέ διά να ερωτήση τον Θεόν· **16** όταν έχωσιν υπόθεσίν τινά, έρχονται προς εμέ και εγώ κρίνω μεταξύ του ενός και του άλλου· και δεικνύω εις αυτούς τα προστάγματα του Θεού και τους νόμους αυτού. **17** Και είπεν ο πενθερός του Μωϋσέως προς αυτόν, Δεν είναι καλόν το πράγμα, το οποίον κάμνεις. **18** βεβαίως και συ θέλεις αποκάμει και ο λαός ούτος ο μετά σου· διότι το πράγμα είναι πολύ βαρύ διά σέ· δεν δύνασαι μόνος να κάμνης τούτο. **19** Άκουσον λοιπόν την φωνήν μου· θέλω σε συμβουλευέσει και ο Θεός θέλει είσθαι μετά σου· συ μεν έσο ενώπιον του Θεού υπέρ του λαού, διά να αναφέρης τας υποθέσεις προς τον Θεόν· **20** και δίδασκε αυτούς τα προστάγματα και τους νόμους και δείκνυε προς αυτούς την οδόν εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι, και τα έργα τα οποία πρέπει να πράττωσι· **21** πλην έκλεξον εκ παντός του λαού άνδρας αξίους, φοβουμένους τον Θεόν, άνδρας φιλαλήθεις,

μισούντας την φιλαργυρίαν· και κατάστησον αυτούς επί αυτών χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πενηκοντάρχους και δεκάρχους· **22** και ας κρίνωσι τον λαόν πάντοτε και πάσαν μεν μεγάλην υπόθεσιν ας αναφέρωσι προς σέ· πάσαν δε μικράν υπόθεσιν ας κρίνωσιν αυτοί· ούτω θέλεις ανακουφισθή, και θέλουσι βαστάζει το βάρος μετά σου. **23** εάν κάμης τούτο το πράγμα και ο Θεός σε προστάξει ούτω, τότε θέλεις δυνηθή να ανθέξης, και προσέτι πας ο λαός ούτος θέλει φθάσει εις τον τόπον αυτού εν ειρήνη. **24** Και ήκουσεν ο Μωϋσής την φωνήν του πενθερού αυτού και έκαμε πάντα όσα είπε. **25** Και έκλεξεν ο Μωϋσής εκ παντός του Ισραήλ άνδρας αξίους και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς επί του λαού, χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πενηκοντάρχους και δεκάρχους· **26** και έκρινον τον λαόν εν παντί καιρώτασ μεν υποθέσεις τας δυσκόλους ανέφερον προς τον Μωϋσήν, πάσαν δε μικράν υπόθεσιν έκρινον αυτοί. **27** Έπειτα προέπεμψεν ο Μωϋσής τον πενθερόν αυτού και απήλθεν εις την γην αυτού.

19 Εις τον τρίτον μήνα της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ της Αιγύπτου, την ημέραν ταύτην ήλθον εις την έρημον Σινά. **2** Εσηκώθησαν δε από Ραφιδείν και ήλθον εις την έρημον Σινά και εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω· και εκεί κατεσκήνωσεν ο Ισραήλ απέναντι του όρους. **3** Ο δε Μωϋσής ανέβη προς τον Θεόν· και εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εκ του όρους, λέγων, Ούτω θέλεις ειπέ προς τον οίκον Ιακώβ, και αναγγείλει προς τους υιούς Ισραήλ. **4** Σεις είδετε όσα έκαμα εις τους Αιγυπτίους, και σας εσήκωσα ως επί πτερόντων αετού και σας έφερα προς εμαυτόν· **5** τώρα λοιπόν εάν τώντι υπακούσητε εις την φωνήν μου, και φυλάξητε την διαθήκην μου, θέλετε είσθαι εις εμέ ο εκλεκτός από πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γή· **6** και σεις θέλετε είσθαι εις εμέ βασιλείου ιεράτευμα και έθνος άγιον. Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους θέλεις ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ. **7** Και ήλθεν ο Μωϋσής και εκάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού και έθεσεν έμπροσθεν αυτών πάντας εκείνους τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος. **8** Και απεκρίθη ομοφώνως πας ο λαός, λέγων, Πάντα όσα είπεν ο Κύριος θέλομεν πράξει. Και ανέφερον ο Μωϋσής προς τον Κύριον τους λόγους του λαού. **9** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, εγώ έρχομαι προς σε εν νεφέλη πυκνή, διά να ακούση ο λαός όταν λαλήσω προς σε, και έτι να πιστεύη εις σε πάντοτε. Ανήγγειλε δε ο Μωϋσής προς τον Κύριον τους λόγους του λαού. **10** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον λαόν και αγίασον αυτούς σήμερον και αύριον, και ας πλύνωσι τα ιμάτια αυτών· **11** και ας ήναι έτοιμοι εις την ημέραν την τρίτην· διότι εν τη ημέρα τη τρίτη θέλει καταβή ο Κύριος επί το όρος Σινά ενώπιον παντός του λαού· **12** και θέλεις βάλει εις τον λαόν όρια κυκλόθεν, λέγων, Προσέχετε εις εαυτούς μη αναβήτε εις το όρος ή εγγίσητε εις τα άκρα αυτού· όστις εγγίση το όρος, θέλει εξάπαντος θανατωθή· **13** δεν θέλει εγγίσει εις αυτόν χειρ, διότι με λίθους θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει κατατοξευθή· είτε ζώνον είναι είτε άνθρωπος, δεν θέλει ζήσει. Όταν η σάλπιγξ ήχησθ, τότε θέλουσιν αναβή επί

το όρος. **14** Και κατέβη ο Μωϋσής από του όρους προς τον λαόν και ηγήσαε τον λαόν· και έπλυναν τα ιμάτια αυτών. **15** Και είπε προς τον λαόν, Γίνεσθε έτοιμοι διά την ημέραν την τρίτην· μη πλησιάσθε εις γυναίκα. **16** Και εν τη ημέρα τη τρίτη το πρωί έγειναν βρονταί και αστραπαί, και νεφέλη πυκνή ήτο επί του όρους, και φωνή σάλπιγγος δυνατή σφόδρα· και έτρεμε πας ο λαός ο εν τω στρατοπέδω. **17** Τότε εξήγαγεν ο Μωϋσής τον λαόν εκ του στρατοπέδου εις την συνάντησιν του Θεού και εστάθησαν υπό το όρος. **18** Το δε όρος Σινά ήτο όλον καπνός, διότι κατέβη ο Κύριος εν πυρί επ' αυτό· ανέβαινε δε ο καπνός αυτού ως καπνός καμίνου και όλον το όρος εσειέτο σφόδρα. **19** Και ότε η φωνή της σάλπιγγος προέβαινε αυξανομένη σφόδρα, ο Μωϋσής ελάλει και ο Θεός απεκρίνετο προς αυτόν μετά φωνής. **20** Και κατέβη ο Κύριος επί το όρος Σινά, επί την κορυφήν του όρους και εκάλεσε Κύριος τον Μωϋσών επί την κορυφήν του όρους, και ανέβη ο Μωϋσής. **21** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσών, Καταβάς, διαμαρτυρήθητι προς τον λαόν, μήποτε υπερβώσι τα όρια και αναβώσι προς τον Κύριον διά να περιεργασθώσι και πέσωσι πολλοί εξ αυτών· **22** και οι ιερείς δε οι πλησιάζοντες προς τον Κύριον ας αγιασθώσι, διά να μη εξορμήση ο Κύριος επ' αυτούς. **23** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Ο λαός δεν δύναται να αναβή εις το όρος Σινά· διότι συ προσέταξας εις ημάς, λέγων, Βάλε όρια κυκλόθεν του όρους και αγιάσον αυτό. **24** Και είπε Κύριος προς αυτόν, Ύπαγε, κατάβα· έπειτα θέλει αναβή, συ και ο Ααρών μετά σου· οι ιερείς όμως και ο λαός ας μη υπερβώσι τα όρια διά να αναβώσι προς τον Κύριον, διά να μη εξορμήση επ' αυτούς. **25** Και κατέβη ο Μωϋσής προς τον λαόν και ώμίλησε προς αυτούς.

20 Και ελάλησεν ο Θεός πάντας τους λόγους τούτους, λέγων, **2** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **3** Μη έχης άλλους Θεούς πλην εμού. **4** Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοιωμά τινός, όσα είναι εν τω ουρανών άνω, ή όσα εν τη γη κάτω, όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γής· **5** μη προσκυνήσης αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με· **6** και κάμνων έλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλαττόντων τα προστάγματά μου. **7** Μη λάβης το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· διότι δεν θέλει αθώωσει ο Κύριος τον λαμβάνοντα επί ματαίω το όνομα αυτού. **8** Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάξης αυτήν· **9** εξ ημέρας εργαζού και κάμνε πάντα τα έργα σου· **10** η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον, μήτε συ, μήτε ο υιός σου, μήτε η θυγάτηρ σου, μήτε ο δούλός σου, μήτε η δούλη σου, μήτε το κτήνός σου, μήτε ο ξένος σου, ο εντός των πυλών σου· **11** διότι εις εξ ημεράς εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· εν δε τη ημέρα τη εβδόμη κατέπαυσε· διά τούτο ευλόγησε Κύριος την ημέραν του σαββάτου και ηγήασεν αυτήν. **12** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, διά να

γείνης μακροχρόνιος επί της γης, την οποίαν σοι δίδει Κύριος ο Θεός σου. **13** Μη φρονέσης. **14** Μη μοιχεύσης. **15** Μη κλέψης. **16** Μη ψευδομαρτυρήσης κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. **17** Μη επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου· μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίον σου· μηδέ τον δούλον αυτού· μηδέ την δούλην αυτού, μηδέ τον βουν αυτού, μηδέ τον όνον αυτού, μηδέ παν ό, τι είναι του πλησίον σου. **18** Και πας ο λαός έβλεπε τας βροντάς και τας αστραπάς και τη φωνήν της σάλπιγγος και το όρος καπνίζον· και ότε ο λαός είδε ταύτα, απεσύρθησαν και εστάθησαν μακρόθεν. **19** Και είπον προς τον Μωϋσών, συ λάλησον προς ημάς και θέλομεν ακούσει και ας μη λαλήση προς ημάς ο Θεός, διά να μη αποθάνωμεν. **20** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· διότι ο Θεός ήλθε διά να ας δοκιμάση, και διά να ήναί ο φόβος αυτού έμπροσθέν ας· διά να μη αμαρτάνητε. **21** Και εστάθη ο λαός μακρόθεν· ο δε Μωϋσής επλησίασεν εις την ομίχλην όπου ήτο ο Θεός. **22** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσών, Ούτως ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ· Σεις είδετε ότι εκ του ουρανού ελάλησα με σας· **23** μη κάμητε Θεούς μετ' εμού αργυρούς μηδέ κάμητε εις εαυτούς Θεούς χρυσούς· **24** θυσιαστήριον εκ γης κάμε εις εμέ· και θυσίαζε επ' αυτού τα ολοκαυτώματά σου και τας ειρηνικάς προσφοράς σου, τα πρόβάτά σου και τους βόας σου· εν παντί τόπω όπου αναμνήσω το όνομά μου, θέλω έρχεσθαι προς σε και θέλω σε ευλογεί· **25** εάν δε εκ λίθων κάμης θυσιαστήριον εις εμέ, δεν θέλεις οικοδομήσει αυτό εκ πέτρας πελεκητής· διότι εάν περάσης επάνω αυτού το εργαλείον σου, θέλεις μολύνει αυτό· **26** και μη αναβής δι' αναβαθμίδων επί το θυσιαστήριόν μου, διά να μη αποκαλυφθή επ' αυτού η γυμνωσίς σου.

21 Αύται δε είναι αι κρίσεις, τας οποίας θέλει εκθέσει έμπροσθεν αυτών. **2** Εάν αγοράσης δούλον Εβραίον, εξ έτη θέλει δουλεύσει· εν δε τω εβδόμω θέλει εξέλθει ελεύθερος, δωρεάν. **3** Εάν εισήλθε μόνος θέλει εξέλθει· εάν είχε γυναίκα, τότε η γυνή αυτού θέλει εξέλθει μετ' αυτού. **4** Εάν ο κύριος αυτού έδωκεν εις αυτόν γυναίκα, και εγέννησεν εις αυτόν υιούς η θυγατέρας, η γυνή και τα τέκνα αυτής θέλουσιν εισθαί του κυρίου αυτής, αυτός δε θέλει εξέλθει μόνος. **5** Αλλ' εάν ο δούλος είπή φανερά, Αγαπάω τον κύριόν μου, την γυναίκα μου και τα τέκνα μου, δεν θέλω εξέλθει ελεύθερος· **6** τότε ο κύριος αυτού θέλει φέρει αυτόν προς τους κριτάς· και θέλει φέρει αυτόν εις την θύραν ή εις τον παραστάτην της θύρας, και ο κύριος αυτού θέλει τρυπήσει το ωτίον αυτού με τρυπητήριον· και θέλει δουλεύει αυτόν διαπαντός. **7** Και εάν τις πωλήση την θυγατέρα αυτού διά δούλην, δεν θέλει εξέλθει καθώς εξέρχονται οι δούλοι. **8** Εάν δεν αρήσει εις τον κύριον αυτής, όστις ηρραβώνισθη αυτήν εις εαυτόν, τότε θέλει απολυτρώσει αυτήν· εις ξένον έθνος δεν θέλει έχει εξουσίαν να πωλήση αυτήν, επειδή εφέρθη προς αυτήν απίστως. **9** Αν όμως ηρραβώνισεν αυτήν με τον υιόν αυτού, θέλει κάμει προς αυτήν κατά το δικαίωμα των θυγατέρων. **10** Εάν λάβη εις εαυτόν άλλην, δεν θέλει στερήσει την τροφήν αυτής, τα ενδύματα αυτής, και το προς αυτήν χρέος του γάμου. **11** Εάν όμως δεν

κάμνη εις αυτήν τα τρία ταύτα, τότε θέλει εξέλθει δωρεάν άνευ αργυρίου. **12** Όστις πατάξη άνθρωπον, και αποθάνη, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **13** εάν όμως δεν παρεμόνευσεν, αλλ' ο Θεός παρέδωκεν αυτόν εις την χείρα αυτού, τότε εγώ θέλω σοι διορίσει τόπον, όπου θέλει καταφύγει. **14** εάν δε τις εγερεθή κατά του πλησίον αυτού διά να δολοφονήσῃ αυτόν, από του θουαστηρίου μου θέλεις αποσπάσει αυτόν διά να θανατωθή. **15** Και όστις πατάξη τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **16** Και όστις κλέψη άνθρωπον και πωλήσῃ αυτόν, ή εάν ευρεθή εις τας χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **17** Και όστις κακολογή τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **18** Και εάν άνθρωποι λογομαχώσι μετ' αλληλων και ο εις πατάξη τον άλλον με λίθον ή με γρόνθον, και δεν αποθάνη αλλά γείνη κλινήρης, **19** εάν σηκωθή και περιπατήσῃ έξω με την βακτηριαν αυτού, τότε θέλει είσθαι ελεύθερος ο πατάξας· μόνον θέλει αποζημιώσει αυτόν διά την αργίαν αυτού και θέλει επιμεληθή την τελείαν θεραπείαν αυτού. **20** Και εάν τις πατάξη τον δούλον αυτού ή την δούλην αυτού με ράβδον, και αποθάνη υπό τας χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος τιμωρηθή. **21** Αν όμως ζήση μίαν ημέραν ή δύο, δεν θέλει τιμωρηθή· διότι είναι αργύριον αυτού. **22** Εάν μάχωνται άνδρες και πατάξωσι γυναίκα έγκυον και εξέλθῃ το παιδίον αυτής, δεν συμβή όμως συμφορά· θέλει εξάπαντος κάμει αποζημίωσιν ο πατάξας, οποιαν ο ανήρ της γυναικός επιβάλῃ εις αυτόν· και θέλει πληρώσει κατά την απόφασιν των κριτών. **23** Αν όμως συμβή συμφορά, τότε θέλεις δώσει ζωήν αντί ζωής, **24** οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός, **25** καύσιμον αντί καυσίματος, πληγὴν αντί πληγῆς, κτύπημα αντί κτυπήματος. **26** Εάν τις πατάξη τον οφθαλμόν του δούλου αυτού ή τον οφθαλμόν της δούλης αυτού και τυφλώσῃ αυτόν, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οφθαλμού αυτού. **27** Και εάν εκβάλῃ τον οδόντα του δούλου αυτού ή τον οδόντα της δούλης αυτού, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οδόντος αυτού. **28** Εάν βους κερατίσῃ άνδρα ή γυναίκα, και αποθάνη, τότε ο βους θέλει λιθοβοληθή με λίθους και δεν θέλει τρώγεσθαι το κρέας αυτού· ο κύριος δε του βοός θέλει είσθαι αθώς. **29** Εάν όμως ο βους ήτο κερατιστὴς από πρότερον, και έγείνε διαμαρτυρία εις τον κύριον αυτού και δεν εφύλαξεν αυτόν, εάν θανατώσῃ άνδρα ή γυναίκα, ο βους θέλει λιθοβοληθή και ακόμη ο κύριος αυτού θέλει θανατωθή. **30** Εάν επιβληθῇ εις αυτόν τιμή εξαγοράσεως, θέλει δώσει διά την εξαγοράσιν της ζωῆς αυτού όσα ήθελον επιβληθῇ εις αυτόν. **31** Είτε υιόν κερατίσῃ, είτε θυγατέρα κερατίσῃ, κατά την κρίσιν ταύτην θέλει γείνει εις αυτόν. **32** Εάν ο βους κερατίσῃ δούλον ή δούλην, θέλει δώσει εις τον κύριον αυτών τριάκοντα σίκλους αργυρίου· ο δε βους θέλει λιθοβοληθή. **33** Και εάν τις ανοίξῃ λάκκον ή εάν τις σκάψῃ λάκκον και δεν σκεπάσῃ αυτόν, και πέσῃ εις αυτόν βους ή όνος, **34** ο κύριος του λάκκου θέλει κάμει αποζημίωσιν, αργύριον θέλει αποδώσει εις τον κύριον αυτών· το δε θανατωθέν θέλει είσθαι αυτού. **35** Και εάν ο βους τινός κερατίσῃ τον βουν του πλησίον

αυτού και θανατωθή, τότε θέλουσι πωλήσει τον ζώντα βουν, και θέλουσι μοιρασθῆ το αργύριον αυτού και τον θανατωθέντα ομοίως θέλουσι μοιρασθῆ. **36** Εάν όμως ήναί γνωστόν ότι ο βους ήτο κερατιστὴς από πρότερον, και ο κύριος αυτού δεν εφύλαξεν αυτόν, θέλει εξάπαντος πληρώσει βουν αντί βοός· ο δε θανατωθείς θέλει είσθαι αυτού.

22 Εάν τις κλέψῃ βουν ή πρόβατον και σφάξῃ αυτό ή πωλήσῃ αυτό, θέλει πληρώσει πέντε βόας αντί του βοός και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου. **2** Εάν ο κλέπτης ευρεθῇ κάμνων ρήξιν και κτυπηθῇ και αποθάνη, δεν θέλει χυθῆ αίμα δι' αυτόν. **3** Εάν όμως ο ήλιος ανατελῆ επάνω αυτού, θέλει χυθῆ αίμα δι' αυτόν· πρέπει να κάμῃ ανταπόδοσιν· και αν δεν έχῃ, θέλει πωληθῆ διά την κλοπήν αυτού. **4** Εάν το κλοπιμαίον ευρεθῇ εις τας χείρας αυτού ζων, είτε βους είτε όνος είτε πρόβατον, θέλει αποδώσει το διπλόν. **5** Εάν τις καταβοσκίσῃ αγρόν ή αμπελώνα και αφήσῃ το κτήνος αυτού να βοσκίθῃ εν αγρῷ ξένου ανθρώπου, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εκ του καλιτέρου του αγρού αυτού και εκ του καλιτέρου του αμπελώνος αυτού. **6** Εάν εξέλθῃ πυρ και εύρη ακάνθα, και καώσι θημυνία σίτου ή ασάχνα ιστάμενα ή αγρός, ο ανάψας το πυρ θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **7** Εάν τις παραδώσῃ εις τον πλησίον αυτού αργύριον ή σεσῆυθῆ διά να φυλάττῃ αυτά, και κλαπώσιν εκ της οικίας του ανθρώπου, αν ευρεθῇ ο κλέπτης, θέλει αποδώσει το διπλόν· **8** αν ο κλέπτης δεν ευρεθῇ, τότε ο κύριος της οικίας θέλει φερθῆ έμπροσθεν των κριτών, διά να εξετασθῆ αν δεν έβαλε την χείρα αυτού επί τα κτήματα του πλησίον αυτού. **9** Περί παντός είδους αδικήματος, περί βοός, περί όνου, περί προβάτου, περί ενδύματος, περί παντός πράγματος χαμένου, το οποίον άλλος ήθελε διαφιλονεικεί ότι είναι αυτού, η κρίσις αμφοτέρων θέλει ελθεῖ έμπροσθεν των κριτών· και όντινα καταδικάσωσιν οι κριταί, εκείνος θέλει αποδώσει το διπλόν εις τον πλησίον αυτού. **10** Εάν τις παραδώσῃ εις τον πλησίον αυτού όνον ή βουν ή πρόβατον ή οποιοδήποτε κτήνος, διά να φυλάττῃ αυτό, και αποθάνῃ ή συντριφθῇ ή αρπαχθῆ χωρὶς να ἴδῃ τις, **11** όρκος Θεού θέλει γείνει ανά μέσον αμφοτέρων αυτών, αν δεν έβαλε την χείρα αυτού επί το κτήμα του πλησίον αυτού· και ο κύριος αυτού θέλει λάβει αυτό, ο δε άλλος δεν θέλει κάμει ανταπόδοσιν. **12** Εάν όμως εκλέφθῃ παρ' αυτού, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εις τον κύριον αυτού. **13** Εάν έγείνε θηριάλωτον, θέλει φέρεῖ αυτό διά μαρτυριαν και δεν θέλει πληρώσει το θηριάλωτον. **14** Και εάν τις δανεισθῇ ζώνον παρὰ του πλησίον αυτού, και συντριφθῇ ή αποθάνῃ, ο δε κύριος αυτού δεν ήναί μετ' αυτού, θέλει εξάπαντος πληρώσει αυτό. **15** Εάν όμως ο κύριος αυτού ήναί μετ' αυτού, δεν θέλει πληρώσει· αν ήτο μεμισθωμένος, ήλθε διά τον μισθόν του. **16** Και εάν τις απατήσῃ παρθένον μη ηρραβωνισμένην, και κοιμηθῆ μετ' αυτής, θέλει εξάπαντος προικίσει αυτήν με προίκα διά γυναίκα εις εαυτόν. **17** Εάν όμως ο πατήρ αυτής δεν στέργῃ να δώσῃ αυτήν εις αυτόν, αργύριον θέλει πληρώσει κατά την προίκα των παρθένων. **18** Μάγισσαν δεν θέλεις αφήσει να ζη. **19** Όστις συνευρεθῆ με κτήνος, θέλει

εξάπαντος θανατωθή. **20** Ο θυσιάζων εις θεούς, εκτός εις μόνον τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθή. **21** Και ξένον δεν θέλεις κακοποιήσαι ουδέ θέλεις καταδυναστεύσαι αυτόν· διότι ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **22** Ουδεμίαν χήραν ή ορφανόν δεν θέλετε καταθλίψαι. **23** Εάν καταθλίψητε αυτούς οπωσδήποτε και βοήσωσι προς εμέ, θέλω εξάπαντος εισακούσει της φωνής αυτών, **24** και ο θυμός μου θέλει εξαφθίσει και θέλω σας θανατώσαι εν μαχαίρα· και αι γυναϊκές σας θέλουσιν είσθαι χήραι και τα τέκνα σας ορφανά. **25** Εάν δανείσθητε αργύριον εις τον πτωχόν γείτονά σου μεταξύ του λαού μου, δεν θέλεις φερθή προς αυτόν ως τοκοιτής, δεν θέλεις επιβάλει επ' αυτόν τόκον. **26** Εάν λάβης ενέχυρον το ένδυμα του πλησίον σου, θέλεις επιστρέψει αυτό προς αυτόν πριν ύσση ο ήλιος· **27** διότι τούτο μόνον είναι το σκέπασμα αυτού, τούτο το ένδυμα του δέρματος αυτού με τι θέλει κοιμηθή; και όταν βοήση προς εμέ, θέλω εισακούσει· διότι εγώ είμαι ελεήμων. **28** Δεν θέλεις κακολογήσει κριτάς, ουδέ θέλεις καταραστή άρχοντα του λαού σου. **29** Τασ απαρχάς του αλωνίου σου και του ληνού σου δεν θέλεις καθυστερήσει· τον πρωτότοκόν σου εκ των υιών σου θέλεις δώσει εις εμέ· **30** ομοίως θέλεις κάμει διά τον βουν σου και διά το πρόβατόν σου επτά ημέρας θέλει είσθαι μετά της μητρός αυτού, την ογδόην ημέραν θέλεις δώσει αυτό εις εμέ. **31** Και άνδρες άγιοι θέλετε είσθαι εις εμέ· και κρέας θηριαλάτων εν τω αγρού δεν θέλετε φάγει· εις τον σκύλον θέλετε ρίψει αυτό.

23 Δεν θέλεις διαδώσει ψευδή φήμην· δεν θέλεις συμφωνήσει μετά του αδικού διά να γείνης ψευδομάρτυς. **2** Δεν θέλεις ακολουθήσει τους πολλούς επί κακώ· ουδέ θέλεις ομιλήσει εν κρισολογία, ώστε να κλίνης κατόπιν πολλών διά να διαστρέψης κρίσιν· **3** ουδέ θέλεις αποβλέψαι εις πρόσωπον πτωχού εν τη κρίσει αυτού. **4** Εάν απαντήσης τον βουν του εχθρού σου ή τον όνον αυτού πλανώμενον, θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτόν προς αυτόν. **5** Εάν ίδης τον όνον του μισούντός σε πεπτωκότα υπό το φορτίον αυτού και ήθελες αποφύγει να βοηθήσης αυτόν, εξάπαντος θέλεις συμβοηθήσει αυτόν. **6** Δεν θέλεις διαστρέψει το δίκαιον του πένητός σου εν τη κρίσει αυτού. **7** Άπεχε από αδικού υποθέσεως και μη γείνης αιτία να θανατωθή ο αθώς και ο δίκαιος· διότι εγώ δεν θέλω δικαιώσει τον ασεβή. **8** Και δώρα δεν θέλεις λάβει· διότι τα δώρα τυφλώνουσι και τους σοφούς, και διαστρέφουσι τους λόγους των δικαίων. **9** Και ξένον δεν θέλεις καταδυναστεύσει· διότι σεις γνωρίζετε την ψυχήν του ξένου, επειδή ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **10** Και εξ έτη θέλεις σπείρει την γην σου και θέλεις συνάγει τα γεννήματα αυτής· **11** το δε έβδωμον θέλεις αφήσει αυτήν να αναπαυθή και να μένη αργή, διά να τρώγωνσιν οι πτωχοί του λαού σου· και το εναπολειφθέν αυτών ας τρώγωσι τα ζώα του αγρού. Ούτω θέλεις κάμει διά τον αμπελώνά σου και διά τον ελαιώνα σου. **12** Εξ ημέρας θέλεις κάμνει τας εργασίας σου· την δε εβδόμην ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι, διά να αναπαυθή ο βους σου και ο όινος σου και να λάβη αναψυχήν ο υιός της δούλης σου και ο ξένος. **13** Και εις πάντα

όσα ελάλησα προς εσάς, θέλετε προσέξει· και όνομα άλλων θεών δεν θέλετε αναφέρει, ουδέ θέλει ακουσθή εκ του στόματός σου. **14** Τρίς του ενιαυτού θέλεις κάμνει εορτήν εις εμέ. **15** Θέλεις φυλάττει την εορτήν των αζύμων· επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα, καθώς προσέταξα εις σε, κατά τον διωρισμένον καιρόν του μηνός Αβίβ· διότι εν τούτω εξήλθες εξ Αιγύπτου· και ουδείς θέλει φανή ενώπιόν μου κενός. **16** και την εορτήν του θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου, τα οποία έσπερισε εις τον αγρόν· και την εορτήν της συγκομιδής των καρπών, εις το τέλος του ενιαυτού, αφού συνάξης τους καρπούς σου εκ του αγρού. **17** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού. **18** Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της θυσίας μου με άρτον ένζυμον· ουδέ θέλει μένει το πάχος της εορτής μου έως πρωί. **19** Τασ απαρχάς των πρωτογεννημάτων της γης σου θέλεις φέρει εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **20** Ιδού, εγώ αποστέλλω άγγελον έμπροσθέν σου διά να σε φυλάττη εν τη οδώ, και να σε φέρη εις τον τόπον τον οποίον προητοίμασα· **21** φοβού αυτόν, και υπάκουε εις την φωνήν αυτού· μη παροργίσης αυτόν· διότι δεν θέλει συγχωρήσει τας παραβάσεις σας επειδή το όνομά μου είναι εν αυτώ. **22** Εάν όμως προσέχης να υπακούης εις την φωνήν αυτού και πράττης πάντα όσα λέγω, τότε εγώ θέλω είσθαι εχθρός των εχθρών σου και εναντίος των εναντίων σου. **23** Διότι ο άγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου, και θέλει σε εισαγάγει εις τους Αμορραίους και Χετταίους και Φερεζαίους και Χαναανίους, Ευαίους και Ιεβουσαίους· και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς. **24** Δεν θέλεις προσκυνήσει τους θεούς αυτών, ουδέ θέλεις λατρεύσει αυτούς, ουδέ θέλεις πράξει κατά τα έργα εκείνων· αλλά θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς, και θέλεις κατασυντρίψει τα είδωλα αυτών. **25** Και θέλετε λατρεύει Κύριον τον θεόν σας, και αυτός θέλει ευλογεί τον άρτον σου, και το ύδωρ σου· και θέλω απομακρύνει πάσαν νόσον εκ μέσου σου· **26** και δεν θέλει είσθαι άγονος και στείρα επί της γης σου· τον αριθμόν των ημερών σου θέλω κάμει πλήρη. **27** τον φόβον μου θέλει στείλει έμπροσθέν σου και θέλω καταστρέψει πάντα λαόν επί τον οποίον έρχεσαι και θέλω κάμει πάντας τους εχθρούς σου να στρέψωσι τα νώτα εις σε· **28** και θέλω στείλει έμπροσθέν σου σφήκας, και θέλουσιν εκδιώξει τους Ευαίους, τους Χαναανίους και τους Χετταίους απ' έμπροσθέν σου. **29** Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σου εις εν έτος, διά να μη γείνη έρημος η γη και πληθυνθώσι τα θηρία του αγρού εναντίον σου· **30** ολίγον κατ' ολίγον θέλω εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σου, εωσού αυξηθής και κυριεύσης την γην. **31** Και θέλω θέσει τα όρια σου από της Ερυθράς θαλάσσης μέχρι της θαλάσσης των Φιλισταίων, και από της ερήμου μέχρι του ποταμού· διότι εις τας χείρας υμών θέλω παραδώσει τους κατοίκους του τόπου, και θέλεις εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σου. **32** Δεν θέλεις κάμει μετ' αυτών, ουδέ μετά των θεών αυτών, συνθήκην· **33** δεν θέλουσι κατοικεί εν τη γη σου, διά να μη σε κάμωσι να αμαρτήσης εις εμέ· διότι αν λατρεύσης

τους θεούς αυτών, τούτο θέλει εξάπαντος εΐσθαι παγίς εις σε.

24 Μετά ταύτα εΐπε προς τον Μωϋσῆν, Ανάβα προς τον Κύριον, συ και Ααρών, Ναδάβ και Αβιουδ, και εβδομήκοντα εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, και προσκυνήσατε μακρόθεν· **2** και ο Μωϋσῆς μόνος θέλει πλησιάσει προς τον Κύριον, αυτοί όμως δεν θέλουσι πλησιάσει ουδέ ο λαός θέλει αναβῆ μετ' αυτού. **3** Και ἦλθεν ο Μωϋσῆς και διηγῆθη προς τον λαόν πάντας τους λόγους του Κυρίου και πάντα τα δικαιώματα αυτού· απεκριθῆ δε πας ο λαός ομοφώνως και εΐπε, Πάντας τους λόγους, τους οποίους ἐλάλησεν ο Κύριος, θέλομεν κάμει. **4** Και ἔγραψεν ο Μωϋσῆς πάντας τους λόγους του Κυρίου· και σηκωθείς ενωρίς το πρωῖ, ωκοδόμησε θυσιαστήριον υπό το ὄρος, και ἔστησε δώδεκα στήλας κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **5** Και απέστειλε τους νεανίσκους του τον υιών Ισραήλ, και προσέφεραν ολοκαυτώματα και θυσιάσαν θυσίας ειρηνικὰς εις τον Κύριον, μοσχάρια. **6** Λαβών δε ο Μωϋσῆς το ἡμισυ του αίματος, ἔβαλεν εις λεκάνας· και το ἡμισυ του αίματος ἔρραντισεν επί το θυσιαστήριον. **7** Ἐπειτα λαβών το βιβλίον της διαθήκης, ἀνέγνωσεν εις τα ὦτα του λαού· οι δε ἔειπον, Πάντα ὅσα ἐλάλησεν ο Κύριος, θέλομεν κάμει και θέλομεν υπακούει. **8** Και λαβών ο Μωϋσῆς το αίμα, ἔρραντισεν επί τον λαόν, και εΐπεν, Ἰδοῦ, το αίμα της διαθήκης, την οποίαν ο Κύριος ἔκαμε προς εσάς κατά πάντας τούτους τους λόγους. **9** Τότε ἀνέβη Μωϋσῆς και Ααρών, Ναδάβ και Αβιουδ και εβδομήκοντα εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ· **10** και εἶδον τον Θεόν του Ισραήλ· και υπό τους πόδας αυτού ως ἔδαφος εστρωμένον εκ λίθου σαπφείρου και ως το στερέωμα του ουρανού κατά την καθαρότητα· **11** και επί τους εκλεκτούς των υιών Ισραήλ δεν ἔβαλε την χεῖρα αυτού· και εἶδον τον Θεόν, και ἔφαγον και ἔπιον. **12** Και εΐπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ανάβα προς ἐμεῖ εις το ὄρος και ἔσο εκεί· και θέλω σοι δώσει τας πλάκας τας λιθίνας, και τον νόμον, και τας εντολάς τας οποίας ἔγραψα, διά να διδάσκης αυτούς. **13** Και εσηκώθη ο Μωϋσῆς μετά Ἰησοῦ του θεράποντος αυτού, και ἀνέβη ο Μωϋσῆς επί το ὄρος του Θεού. **14** Προς δε τους πρεσβυτέρους εΐπε, Περιμένετε ἡμὰς ἐδῶ, εωσού επιστρέψωμεν προς εσάς και ἰδοῦ, Ααρών και Ὡρ εἶναι μεθ' ὑμῶν· ἐάν τις ἔχη υπόθεσιν, ἀς ἔρχηται προς αυτούς. **15** Ο Μωϋσῆς λοιπόν ἀνέβη επί το ὄρος, και η νεφέλη ἐσκέπασε το ὄρος. **16** Και ἐκάθησεν η δόξα του Κυρίου επί του ὄρους Σινά, και η νεφέλη ἐσκέπασεν αὐτό ἐξ ἡμέρας· και την εβδομῆν ἡμέραν ἐκάλεσεν ο Κύριος τον Μωϋσῆν εκ μέσου της νεφέλης. **17** Και η θεά της δόξης του Κυρίου ἦτο, εις τους οφθαλμούς των υιών Ισραήλ, ως πυρ κατατρῶγον επί της κορυφῆς του ὄρους. **18** Και εἰσῆλθεν ο Μωϋσῆς εις το μέσον της νεφέλης και ἀνέβη επί το ὄρος και ἐστάθη ο Μωϋσῆς επί του ὄρους τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας.

25 Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Εἰπέ προς τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς ἐμε προσφοράν· παρά παντός ἀνθρώπου προαιρουμένου εν τη καρδία αυτού θέλετε λάβει την προσφοράν μου. **3**

Και αὕτη εἶναι η προσφορά, την οποίαν θέλετε λάβει παρ' αυτών χρυσίον και ἀργύριον και χαλκός, **4** και κυανούν και πορφυροῦν και κόκκινον και βύσσος και τρίχες αιγῶν, **5** και δέρματα κριῶν κοκκινοβαφῆ και δέρματα θῶων και ζύλου σιττίμ, **6** ἔλαιον διά το φως, ἀρώματα διά το ἔλαιον του χρίσματος και διά το ευώδες θυμίαμα, **7** λίθιοι ονυχίται και λίθιοι διά να εντεθῶσιν εις το εφόδ και εις το περιστίθιον. **8** Και ας κάμωσιν εις ἐμε ἀγιστήριον, διά να κατοικήω μεταξὺ αυτών. **9** Κατά πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω προς σε, κατά το παράδειγμα της σκηνης, και κατά το παράδειγμα πάντων των σκευῶν αὐτῆς, οὕτω θέλετε κάμει. **10** Και θέλουσι κατασκευάσει κιβωτόν εκ ζύλου σιττίμ· δύο πηχῶν και ἡμισείας το μήκος αὐτῆς, και μιας πῆχης και ἡμισείας το πλάτος αὐτῆς, και μιας πῆχης και ἡμισείας το ὕψος αὐτῆς· **11** και θέλεις περικαλύψει αὐτήν με καθαρὸν χρυσίον, ἔσωθεν και ἔξωθεν θέλεις περικαλύψει αὐτήν, και ἐπ' αὐτῆς θέλεις κάμει χρυσὴν στεφάνην κύκλω. **12** Και θέλεις χύσει δι' αὐτήν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς και θέλεις βάλει αυτούς εις τας τέσσαρας γωνίας αὐτῆς· δύο μεν κρίκους αὐτῆς την ἑκτα πλευρᾶν αὐτῆς, δύο δε κρίκους εις την ἄλλην πλευρᾶν αὐτῆς. **13** Και θέλεις κάμει μοχλοῦς εκ ζύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον· **14** και θέλεις εἰσάξει τους μοχλοῦς εις τους κρίκους των πλευρῶν της κιβωτοῦ, διά να βασταῶζηται η κιβωτός δι' αυτών· **15** εν τοις κρίκοις της κιβωτοῦ θέλουσι μένει οι μοχλοῖ· δεν θέλουσι μετακινῆσθαι ἀπ' αὐτῆς. **16** και θέλεις θέσει εν τη κιβωτῶ τα μαρτύρια τα οποία θέλω δώσει εις σε. **17** Και θέλεις κάμει ἰλαστήριον εκ χρυσοῦ καθαροῦ· δύο πηχῶν και ἡμισείας το μήκος αυτού, και μιας πῆχης και ἡμισείας το πλάτος αυτού. **18** Και θέλεις κάμει δύο χερουβεῖμ εκ χρυσοῦ· σφυρήλατα θέλεις κάμει αὐτά, ἐπὶ των δύο ἄκρων του ἰλαστηρίου· **19** και κάμε εν χερουβῆ επί του ἐνός ἄκρου, και εν χερουβῆ επί του ἄλλου ἄκρου· εκ του ἰλαστηρίου θέλεις κάμει τα χερουβεῖμ ἐπὶ των δύο ἄκρων αὐτοῦ· **20** και ἔθελουσιν ἐκτείνειν τα χερουβεῖμ ἐπάνωθεν τας πτέρυγας, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το ἰλαστήριον· και τα πρόσωπα αυτών θέλουσι βλέπει το εν προς το ἄλλο· προς το ἰλαστήριον θέλουσιν εἰσθαι τα πρόσωπα των χερουβεῖμ. **21** Και θέλεις ἐπιθέσει το ἰλαστήριον ἐπὶ της κιβωτοῦ ἄνωθεν· και θέλεις θέσει εν τη κιβωτῶ τα μαρτύρια, τα οποία θέλω δώσει εις σε· **22** και ἐκεῖ θέλω γνωρισθῆ προς σε· και ἐπάνωθεν του ἰλαστηρίου, εκ του μέσου των δύο χερουβεῖμ, των ἐπὶ της κιβωτοῦ του μαρτυρίου, θέλω λαλήσει προς σε περὶ πάντων ὅσα θέλω προστάξει εις σε να εἴπης προς τους υιούς Ισραήλ. **23** Και θέλεις κάμει τράπεζαν εκ ζύλου σιττίμ· δύο πηχῶν το μήκος αὐτῆς, και μιας πῆχης το πλάτος αὐτῆς, το δε ὕψος αὐτῆς μιας πῆχης και ἡμισείας· **24** και θέλεις περικαλύψει αὐτήν με χρυσίον καθαρὸν, και θέλεις κάμει εις αὐτήν χρυσὴν στεφάνην κύκλω. **25** Και θέλεις κάμει εις αὐτήν χεῖλος κύκλω μιας παλάμης το πλάτος και θέλεις κάμει ἐπὶ το χεῖλος αὐτῆς στεφάνην χρυσὴν κύκλω. **26** Και θέλεις κάμει εις αὐτήν τέσσαρας κρίκους χρυσοῦς και θέλεις βάλει τους κρίκους ἐπὶ τας τέσσαρας γωνίας, τας ἐπὶ των τεσσάρων ποδῶν αὐτῆς· **27** οι κρίκοι θέλουσιν εἰσθαι υπό το χεῖλος θῆκαι των μοχλῶν, διά να βασταῶζηται η

τράπεζα. **28** Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον, διά να βαστάζηται η τράπεζα δι' αυτών. **29** Και θέλεις κάμει τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής και τα σπονδεία αυτής και τας λεκάνας αυτής, διά να γίνονται δι' αυτών αι σπονδαί· εκ χρυσίου καθαρού θέλεις κάμει αυτά. **30** Και θέλεις θέσει επί της τραπέζης άρτους προθέσεως ενώπιόν μου διαπαντός. **31** Και θέλεις κάμει λυχνία εκ χρυσίου καθαρού σφυρήλατον θέλεις κάμει την λυχνίαν· ο κόμβος αυτής και οι κλάδοι αυτής, αι λεκάναι αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα άνθη αυτής, θέλουσιν εΐσθαι εν σώμα μετ' αυτής. **32** Και θέλουσιν εξέρχεσθαι εξ κλάδοι εκ των πλαγίων αυτής τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του ενός πλαγίου, και τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του άλλου πλαγίου· **33** εις τον ένα κλάδον θέλουσιν εΐσθαι τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς, εις κόμβος και εν άνθος και εις τον άλλον κλάδον τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς, εις κόμβος και εν άνθος· ούτω θέλει γείνει εις τους εξ κλάδους, τους εξερχομένους εκ της λυχνίας. **34** Και εις την λυχνίαν θέλουσιν εΐσθαι τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και τα άνθη αυτών. **35** Και θέλει εΐσθαι εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εκ της λυχνίας. **36** Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών θέλουσιν εΐσθαι εν σώμα μετ' αυτής· το όλον αυτής εν σφυρήλατον εκ χρυσίου καθαρού. **37** Και θέλεις κάμει τους λύχνους αυτής επτά· και θέλουσιν ανάπτει τους λύχνους αυτής, διά να φέγγωσιν έμπροσθεν αυτής. **38** Και τα λυχοπόαλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής θέλουσιν εΐσθαι εκ χρυσίου καθαρού. **39** Εξ ενός ταλάντου χρυσίου καθαρού θέλει κατασκευασθί αυτή και πάντα ταύτα τα σκεύη. **40** Και πρόσεχε να κάμης κατά τον τύπον αυτών τον δειχθέντα εις σε επί του όρουσ.

26 Και θέλεις κάμει την σκηνήν, δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου· με χερουβείμ εντέχνως ενεργασμένα θέλεις κάμει αυτά. **2** Το μήκος του ενός παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών, και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου. **3** Τα πέντε παραπετάσματα θέλουσι συνάπτεσθαι το εν μετά του άλλου· και τα άλλα πέντε παραπετάσματα θέλουσι συνάπτεσθαι το εν μετά του άλλου. **4** Και θέλεις κάμει θηλυκωτήρια κυανά επί της άκρας του πρώτου παραπετάσματος, κατά το πλάγιον όπου γίνεται η ένωσις· ομοίως θέλεις κάμει και επί της τελευταίας άκρας του δευτέρου παραπετάσματος, όπου γίνεται η ένωσις του δευτέρου· **5** πενήτηκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις το εν παραπέτασμα, και πενήτηκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις την άκραν του παραπετάσματος την κατά την ένωσιν του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι τα θηλυκωτήρια προς άλληλα. **6** Και θέλεις κάμει πενήτηκοντα περόνας χρυσάς, και με τας περόνας θέλεις συνάψει τα παραπετάσματα προς άλληλα· ούτως η σκηνή θέλει εΐσθαι μία. **7** Και θέλεις κάμει παραπετάσματα εκ

τριχών αιγών, διά να ήναι κάλυμμα επί της σκηνης· ένδεκα θέλεις κάμει τα παραπετάσματα ταύτα· **8** το μήκος του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών, και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· του αυτού μέτρου θέλουσιν εΐσθαι τα ένδεκα παραπετάσματα. **9** Και θέλεις συνάψει τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ παραπετάσματα χωριστά· το έκτον όμως παραπέτασμα θέλεις επιδιπλώσει κατά το πρόσωπον της σκηνης. **10** Και θέλεις κάμει πενήτηκοντα θηλυκωτήρια επί της άκρας του ενός παραπετάσματος του τελευταίου κατά την ένωσιν, και πενήτηκοντα θηλυκωτήρια επί της άκρας του παραπετάσματος, το οποίον ενόνεται με το δεύτερον. **11** Θέλεις κάμει και πενήτηκοντα περόνας χαλκίννας, και θέλεις εμβάλει τας περόνας εις τα θηλυκωτήρια, και θέλεις συνάψει την σκηνήν, ώστε να ήναι μία. **12** Το δε υπόλοιπον, το περισσεύον εκ των παραπετασμάτων της σκηνης, το ήμισυ του παραπετάσματος του εναπολειπομένου, θέλει κρέμασθαι επί τα όπισθεν της σκηνης. **13** Και μία πήχη εκ του ενός πλαγίου και μία πήχη εκ του άλλου πλαγίου εκ του εναπολειπομένου εις το μήκος των παραπετασμάτων της σκηνης θέλει κρέμασθαι επάνωθεν επί τα πλάγια της σκηνης εντεύθεν και εντεύθεν, διά να καλύπτη αυτήν. **14** Και θέλεις κάμει κατακάλυμμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και επικάλυμμα υπεράνωθεν εκ δερμάτων θύλων. **15** Και θέλεις κάμει διά την σκηνήν σανίδα εκ ξύλου σιττίμ ορθία· **16** δέκα πηχών το μήκος της μιας σανίδος, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος της μιας σανίδος. **17** Δύο αγκωνίσκοι θέλουσιν εΐσθαι εις την μίαν σανίδα αντικρύζοντες προς άλλήλους· ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας σανίδας της σκηνης. **18** Και θέλεις κάμει τας σανίδας διά την σκηνήν, είκοσι σανίδας από το νότιον μέρος προς μεσημβρίαν. **19** και υποκάτω των είκοσι σανίδων θέλεις κάμει τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής, και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής. **20** Και διά το δεύτερον μέρος της σκηνης το προς βορράν, θέλεις κάμει είκοσι σανίδας. **21** και τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά, δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος, και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **22** Και διά τα όπισθεν μέρη της σκηνης τα προς δυσμάς θέλεις κάμει εξ σανίδας. **23** Θέλεις κάμει και δύο σανίδας διά τας γωνίας της σκηνης εις τα όπισθεν μέρη· **24** και θέλουσιν ενωθή κάτωθεν και θέλουσιν ενωθή ομού άνωθεν δι' ενός κρίκου· ούτω θέλει εΐσθαι δι' αυτάς αμφοτέρας διά τας δύο γωνίας θέλουσιν εΐσθαι. **25** και θέλουσιν εΐσθαι οκτώ σανίδες και τα αργυρά υποβάσια αυτών, δεκαέξ υποβάσια· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **26** Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ· πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνης, **27** και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του άλλου μέρους της σκηνης, και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του μέρους της σκηνης διά το πλάγιον το προς δυσμάς. **28** και ο μέσος μοχλός, ο εν τω μέσω των σανίδων, θέλει διαπερά απ' άκρου έως άκρου. **29** Και τας σανίδας θέλεις περικαλύψει με χρυσίον και τους κρίκους αυτών θέλεις

κάμει χρυσούς, διά να ήναι θήκαι των μοχλών. και θέλεις περικαλύψει τους μοχλούς με χρυσίον. **30** Και θέλεις ανεγείρει την σκηνήν κατά το σχέδιον αυτής το δειχθέν εις σε επί του όρουσ. **31** Και θέλεις κάμει καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχνου εργασίας με χερουβείμ θέλει είσθαι κατασκευασμένον. **32** Και θέλεις κρεμάσει αυτό επί τεσσάρων στύλων εκ σιττίμ περικεκαλυμμένων με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά, επί των τεσσάρων αργυρών υποβάσιων. **33** Και θέλεις κρεμάσει το καταπέτασμα υπό τας περόνας, διά να φέρης εκεί, έσωθεν του καταπετάσματος, την κιβωτόν του μαρτυρίου· και το καταπέτασμα θέλει κάμνει εις εσάς χώρισμα μεταξύ του αγίου και του αγίου των αγίων. **34** Και θέλεις επιθέσει το ιλαστήριον επί της κιβωτού του μαρτυρίου εν τω αγίω των αγίων. **35** Και θέλεις θέσει την τράπεζαν έξωθεν του καταπετάσματος και την λυχνίαν αντικρού της τραπέζης προς το νότιον μέρος της σκηνης την δε τράπεζαν θέλεις θέσει προς το βόρειον μέρος. **36** Και θέλεις κάμει διά την θύραν της σκηνης τάπητα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατασκευασμένον με εργασίαν κεντητού. **37** Και θέλεις κάμει διά τον τάπητα πέντε στύλους εκ σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά· και θέλεις χύσει δι' αυτούς πέντε υποβάσια χάλκινα.

27 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον εκ ξύλου σιττίμ, πέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος· τετραγώνων θέλει είσθαι το θυσιαστήριον· και το ύψος αυτού τριών πηχών· **2** και θέλεις κάμει τα κέρατα αυτού επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού θέλουσιν είσθαι εκ του αυτού και θέλεις περικαλύψει αυτό με χαλκόν. **3** Και θέλεις κάμει τους στακτοδόχους λέβητας αυτού και τα πυάρια αυτού και τας λεκάνας αυτού και τας κρεάγρας αυτού και τα πυροδόχα αυτού· χάλκινα θέλεις κάμει πάντα τα σκεύη αυτού. **4** Και θέλεις κάμει δι' αυτό χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής εργασίας· και επί του δικτύου θέλεις κάμει τέσσαρας κρίκους χαλκίνους επί των τεσσάρων γωνιών αυτού. **5** Και θέλεις θέσει αυτήν υπό την περιοχήν του θυσιαστηρίου κάτωθεν, ώστε το δίκτυον να ήναι μέχρι του μέσου του θυσιαστηρίου. **6** Και θέλεις κάμει μοχλούς διά το θυσιαστήριον, μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χαλκόν· **7** και οι μοχλοί θέλουσι τεθή εντός των κρίκων και θέλουσιν είσθαι οι μοχλοί επί των δύο πλευρών του θυσιαστηρίου, διά να βαστάζωσιν αυτό. **8** Κοίλον σανιδιτών θέλεις κάμει αυτό, καθώς εδειχθή εις σε επί του όρουσ· ούτω θέλουσι κάμει. **9** Και θέλεις κάμει την αυλήν της σκηνης από το νότιον μέρος προς μεσημβριαν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα διά την αυλήν εκ βύσσου κεκλωσμένης, το μήκος εκατόν πηχών διά το εν πλευρόν. **10** Και οι είκοσι στύλοι αυτής και τα είκοσι υποβάσια τούτων θέλουσιν είσθαι χάλκινα· τα άγκιστρα των στύλων και α ζώναι αυτών αργυρά. **11** Και ομοίως κατά το βόρειον πλευρόν κατά μήκος θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα, μήκος εκατόν πηχών, και οι είκοσι στύλοι αυτών και τα είκοσι αυτών χάλκινα υποβάσια· τα δε άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι

αυτών αργυρά. **12** Και διά το πλάτος της αυλής κατά το δυτικόν πλευρόν θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα πεντήκοντα πηχών· στύλοι αυτών δέκα και υποβάσια αυτών δέκα. **13** Και το πλάτος της αυλής κατά το ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς θέλει είσθαι πεντήκοντα πηχών. **14** Και τα παραπετάσματα του ενός μέρους της πύλης θέλουσιν είσθαι δεκαπέντε πηχών· στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **15** Και εις το άλλο μέρος θέλουσιν είσθαι παραπετάσματα δεκαπέντε πηχών· στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **16** Διά δε την πύλην της αυλής θέλει είσθαι καταπέτασμα είκοσι πηχών, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατασκευασμένον με εργασίαν κεντητού· στύλοι αυτών τέσσαρες και υποβάσια τούτων τέσσαρα. **17** Πάντες οι στύλοι κύκλω της αυλής θέλουσιν είσθαι εξωσμένοι με άργυρον, τα άγκιστρα αυτών αργυρά και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **18** Το μήκος της αυλής θέλει είσθαι εκατόν πηχών και το πλάτος εκατέρωθεν πενήκοντα και το ύψος πέντε πηχών, εκ βύσσου κεκλωσμένης, και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **19** Πάντα τα σκεύη της σκηνης διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και πάντες οι πάσσαλοι αυτής και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής θέλουσιν είσθαι χάλκινοι. **20** Και συ πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς σε καθαρόν έλαιον από ελαίας κοπανισμένας διά το φως, διά να καή πάντοτε ο λύχνος. **21** Εν τη σκηνή του μαρτυρίου έξωθεν του καταπετάσματος, το οποίον είναι έμπροσθεν του μαρτυρίου, ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσι διαθέσει αυτόν αφ' εσπέρας έως πρωί έμπροσθεν του Κυρίου· τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις τους υιούς Ισραήλ κατά τας γενεάς αυτών.

28 Και συ προσάγαγε προς σεαυτόν Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, εκ μέσου των υιών Ισραήλ, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ, Ααρών, Νααββ και Αβιουδδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ, τους υιούς του Ααρών. **2** Και θέλεις κάμει στολήν αγίαν εις τον Ααρών τον αδελφόν σου προς δόξαν και τιμήν. **3** Και συ λάλησον προς πάντας τους σοφούς την καρδίαν, τους οποίους εγώ ενέπλησα από πνεύματος σοφίας, να κάμωσι την στολήν του Ααρών, διά να καθιερώσιν αυτόν, ώστε να ιερατεύει εις εμέ. **4** Και αυτή είναι η στολή την οποίαν θέλουσι κάμει περισθήτιον και εφοδ και ποδήρης και χιτών κεντητός, μίτρα και ζώνη και θέλουσι κάμει στολάς αγίας εις τον Ααρών τον αδελφόν σου, και εις τους υιούς αυτού, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **5** Και αυτοί θέλουσι λάβει το χρυσίον και το κυανού και το πορφυρού και το κόκκινον και την βύσσον. **6** Και θέλουσι κάμει το εφοδ εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού, εκ κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχνου εργασίας· **7** θέλει έχει τας δύο επωμίδας αυτού συναπτάς κατά τα δύο άκρα αυτού, ώστε να συνάπτονται. **8** Και η κεντητή ζώνη του εφοδ, η επ' αυτό, θέλει είσθαι εκ του αυτού, κατά την εργασίαν αυτού· εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **9** Και θέλεις λάβει δύο ονυχίτας λίθους, και θέλεις εγχαράξει επ' αυτούς τα ονόματα των υιών Ισραήλ· **10** εξ εκ των

ονομάτων αυτών επί του ενός λίθου και τα λοιπά εξ ονόματα επί του άλλου λίθου, κατά τας γενέσεις αυτών. **11** με εργασίαν λιθογλύφου κατά την γλυφήν της σφραγίδος, θέλεις εγχαράξει τους δύο λίθους με τα ονόματα των υιών Ισραήλ· θέλεις εναρμόσει αυτούς εις χρυσούς οικίσκους. **12** Και θέλεις θέσει τους δύο λίθους επί των επωμίων του εφοδ, λίθους μνημόσυνής εις τους υιούς Ισραήλ· και ο Ααρών θέλει βαστάζει τα ονόματα αυτών ενώπιον του Κυρίου επί των δύο ώμων αυτού εις μνημόσυνον. **13** Και θέλεις κάμει οικίσκους χρυσούς **14** και δύο αλύσεις εκ καθαρού χρυσίου επί των άκρων· εργασίαν πλεκτήν θέλεις κάμει αυτάς, και θέλεις συνάψει τας πλεκτάς αλύσεις με τους οικίσκους. **15** Και θέλεις κάμει το περιστήθιον της κρίσεως εντέχνου εργασίας κατά την εργασίαν του εφοδ θέλεις κάμει αυτό εκ χρυσίου, κυανού, και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης θέλεις κάμει αυτό. **16** τετράγωνον θέλει είσθαι διπλούν· μιας σπιθαμής το μήκος αυτού και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού. **17** Και θέλεις εναρμόσει εις αυτό λίθους, τέσσαρας σειράς λίθων· σειρά σαρδίου, τοπαζίου και σμαράγδου θέλει είσθαι πρώτη σειρά· **18** και η δευτέρα σειρά, άνθραξ, σάπφειρος και αδάμας· **19** και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος· **20** και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον και όνυξ και ίασπισς ενηρμοσμένοι θέλουσιν είσθαι εις τους χρυσούς οικίσκους αυτών. **21** και οι λίθοι θέλουσιν είσθαι με τα ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος· έκαστος με το όνομα αυτού θέλουσιν είσθαι κατά τας δώδεκα φυλάς. **22** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον αλύσεις κατά τα άκρα, πλεκτής εργασίας εκ χρυσίου καθαρού. **23** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον δύο κρίκους χρυσούς, και θέλεις περάσει τους δύο κρίκους εις τα δύο άκρα του περιστηθίου. **24** Και θέλεις περάσει τας δύο πλεκτάς αλύσεις χρυσάς εις τους δύο κρίκους, τους εις τα άκρα του περιστηθίου. **25** Και τα άλλα δύο άκρα των δύο πλεκτών αλύσεων θέλεις συνάψει με τους δύο οικίσκους και θέλεις βάλει αυτούς εις τας επωμίδας του εφοδ έμπροσθεν αυτού. **26** Και θέλεις κάμει δύο κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει αυτούς επί των δύο άκρων του περιστηθίου εις το χείλος αυτού, το οποίον είναι κατά το μέρος του εφοδ έσωθεν. **27** και θέλεις κάμει δύο άλλους κρίκους χρυσούς, και θέλεις βάλει αυτούς εις τα δύο πλάγια του εφοδ κάτωθεν, προς το εμπροσθινόν μέρος αυτού, αντικρύ της άλλης ενώσεως αυτού, άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφοδ. **28** Και θέλουσι δένει το περιστήθιον διά των κρίκων αυτού εις τους κρίκους του εφοδ με ταινίαν εκ κυανού, διά να ήναι άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφοδ και διά να μη ήναι το περιστήθιον κευθρωσμένον από του εφοδ. **29** Και ο Ααρών θέλει βαστάζει τα ονόματα των υιών Ισραήλ εν τω περιστηθίω της κρίσεως επί της καρδιάς αυτού, όταν εισέρχηται εις το άγιον, εις μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **30** Και θέλεις βάλει εις το περιστήθιον της κρίσεως το Ουρίμ και το Θουμμίμ, και θέλουσιν είσθαι επί της καρδιάς του Ααρών, όταν εισέρχηται ενώπιον του Κυρίου· και ο Ααρών θέλει βαστάζει την κρίσιν των υιών Ισραήλ επί της καρδιάς αυτού ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **31**

Και θέλεις κάμει τον ποδήρη του εφοδ όλον εκ κυανού. **32** Και θέλει είσθαι εις την κορυφήν αυτού άνοιγμα κατά το μέσον αυτού· θέλει έχει ταινίαν υφαντήν κύκλω του ανοίγματος αυτού, καθώς είναι το άνοιγμα του θώρακος, διά να μη σχίζηται. **33** Και θέλεις κάμει επί των κρασπέδων αυτού ρόδια εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου επί των κρασπέδων αυτού κύκλω· και κώδωνας χρυσούς μεταξύ αυτών κύκλω. **34** χρυσούν κώδωνα και ρόδιον, χρυσούν κώδωνα και ρόδιον, επί των κρασπέδων του ποδήρους κύκλω. **35** Και θέλει είσθαι επί του Ααρών διά να λειτουργή και ο ήχος αυτού θέλει είσθαι ακουστός, όταν εισέρχηται εις το άγιον ενώπιον του Κυρίου και όταν εξέρχηται, διά να μη αποθάνη. **36** Και θέλεις κάμει πέταλον εκ χρυσίου καθαρού και θέλεις εγχαράξει επ' αυτό, ως χάραγμα σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. **37** Και θέλεις βάλει αυτό επί κυανής ταινίας, διά να ήναι επί της μήτρας· εις το έμπροσθεν μέρος της μήτρας θέλει είσθαι. **38** Και θέλει είσθαι επί του μετώπου του Ααρών, διά να σηκόνη ο Ααρών την ανομίαν των αγίων πραγμάτων, τα οποία οι υιοί του Ισραήλ θέλουσιν αγιάζει εις πάσας αυτών τας αγίας προσφοράς· και θέλει είσθαι διαπαντός επί του μετώπου αυτού, διά να ήναι δεκτά ενώπιον του Κυρίου. **39** Και θέλεις υφάνει τον χιτώνα εκ βύσσου και θέλεις κάμει μίτραν εκ βύσσου και θέλεις κάμει ζώνην εργασίας κεντητού. **40** Και διά τους υιούς του Ααρών θέλεις κάμει χιτώνας και θέλεις κάμει δι' αυτούς ζώνας και μιτριδία θέλεις κάμει δι' αυτούς προς δόξαν και τιμήν. **41** Και θέλεις ενδύσει αυτά τον Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, και θέλεις χρίσει αυτούς και θέλεις καθιερώσει αυτούς και αγιάσει αυτούς, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **42** Και θέλεις κάμει εις αυτούς λινά περισκελή, διά να σκεπάζωσι την γύμνωσιν της σαρκός αυτών· από της σφύδος μέχρι των μηρών θέλουσι φθάνει. **43** και θέλουσιν είσθαι επί του Ααρών και επί των υιών αυτού, όταν εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν πλησιάζωσιν εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήωσιν εν τω αγίω, διά να μη φέρωσιν εφ' εαυτούς ανομίαν και αποθάνωσι τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν.

29 Και τούτο είναι το πράγμα, το οποίο θέλεις κάμει εις αυτούς διά να αγιάσης αυτούς, ώστε να ιερατεύωσιν εις εμέ. Λάβε εν μοσχάριον βοός και δύο κριούς αμόμους, **2** και άζυμον άρτον και πίττας άζύμους εξυμωμένας με έλαιον και λάγανα άζυμα κευρισμένα με έλαιον· εκ σεμίδαλεως σίτου θέλεις κάμει αυτά. **3** Και θέλεις βάλει αυτά εις εν κάνιστρον και θέλεις φέρει αυτά εν τω κανίστρω μετά του μοσχαρίου και των δύο κριών. **4** Και τον Ααρών και τους υιούς αυτού θέλεις προσαγάγει εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και θέλεις λούσει αυτούς εν ύδατι. **5** Και θέλεις λάβει τας στολάς και θέλεις ενδύσει τον Ααρών τον χιτώνα και τον ποδήρη του εφοδ και το εφοδ και το περιστήθιον, και θέλεις ζώσει αυτόν με την κεντητήν ζώνην του εφοδ. **6** Και θέλεις βάλει την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και θέλεις βάλει το άγιον διάδημα επί την μίτραν. **7** Τότε θέλεις λάβει το

έλαιον του χρίσματος και θέλεις χύσει εξ αυτού επί την κεφαλήν αυτού και θέλεις χρίσει αυτόν. **8** Και θέλεις προσαγάγει τους υιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας. **9** και θέλεις ζώσει αυτούς με ζώνας, τον Ααρών και τους υιούς αυτού, και θέλεις περιθέσει εις αυτούς μιτρίδια, και η ιερατεία θέλει είσθαι εις αυτούς κατά νόμον παντοτεινόν· και θέλεις καθιερώσει τον Ααρών και τους υιούς αυτού. **10** Και θέλεις προσαγάγει το μοσχάριον έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου, και ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μοσχαρίου· **11** και θέλεις σφάζει το μοσχάριον ενώπιον Κυρίου παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **12** Και θέλεις λάβει εκ του αίματος του μοσχαρίου και θέσει επί των κεράτων του θυσιαστηρίου με τον δάκτυλόν σου· και θέλεις χύσει όλον το αίμα παρά την βάση του θυσιαστηρίου. **13** Και θέλεις λάβει όλον το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και τον επάνω λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και θέλεις καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου. **14** Το δε κρέας του μοσχαρίου και το δέρμα αυτού και την κόπρον αυτού θέλεις καύσει εν πυρί έξω του στρατοπέδου· τούτο είναι θυσία περί αμαρτίας. **15** Και τον κριόν τον ένα θέλεις λάβει, και θέλουσιν επιθέσει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού· **16** και θέλεις σφάζει τον κριόν και θέλεις λάβει το αίμα αυτού και ραντίσει επί το θυσιαστήριον κύκλω· **17** και θέλεις διαμελίσει τον κριόν εις τμήματα και θέλεις πλύνει τα εντόσθια αυτού και τους πόδας αυτού, και βάλει αυτά μετά των τμημάτων αυτού και μετά της κεφαλής αυτού· **18** και θέλεις καύσει όλον τον κριόν επί του θυσιαστηρίου· τούτο είναι ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· είναι οσμή ευωδίας, θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **19** Και θέλεις λάβει τον δεύτερον κριόν· και θέλουσιν επιθέσει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού· **20** τότε θέλεις σφάζει τον κριόν και θέλεις λάβει εκ του αίματος αυτού και θέσει επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του Ααρών, και επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου των υιών αυτού, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς χειρός αυτών, και επί τον μέγαν δάκτυλον του δεξιού ποδός αυτών, και θέλεις ραντίσει το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **21** Και θέλεις λάβει εκ του αίματος, του επί του θυσιαστηρίου, και εκ του ελαίου του χρίσματος, και θέλεις ραντίσει επί τον Ααρών, και επί τας στολάς αυτού και επί τους υιούς αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού· και θέλουσιν αγιασθή, αυτός, και αι στολαί αυτού, και οι υιοί αυτού, και αι στολαί των υιών αυτού μετ' αυτού. **22** Και θέλεις λάβει εκ του κριού το στέαρ και την ουράν και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και τον επάνω λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς, και το στέαρ το επ' αυτών και τον δεξιόν βραχίονα, διότι είναι κριός καθιερώσεως, **23** και ένα ψωμόν, και μίαν πήτταν ελαιωμένην, και εν λάγανον εκ του κανίστρου των αζύμων των προτεθειμένων ενώπιον Κυρίου· **24** και θέλεις επιθέσει τα πάντα εις τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των υιών αυτού· και θέλεις κινησει αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου. **25** Και θέλεις λάβει αυτά εκ των χειρών αυτών και καύσει επί του θυσιαστηρίου επάνω του ολοκαυτώματος εις οσμήν ευωδίας ενώπιον Κυρίου· τούτο είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον, **26** Και θέλεις λάβει το στήθος εκ του κριού της καθιερώσεως, όστις είναι διά τον Ααρών, και θέλεις κινήσει αυτό εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου και θέλει είσθαι μερίδιόν σου. **27** Και θέλεις αγιάσει το στήθος της κινητής προσφοράς και τον βραχίονα της προσφοράς της υψώσεως, ήτις εκινήθη και ήτις υψώθη, εκ του κριού της καθιερώσεως, εξ εκείνου όστις είναι διά τον Ααρών, και εξ εκείνου όστις είναι διά τους υιούς αυτού· **28** και θέλει είσθαι του Ααρών και των υιών αυτού κατά νόμον παντοτεινόν παρά των υιών Ισραήλ· διότι είναι προσφορά υψώσεως και θέλει είσθαι προσφορά υψώσεως παρά των υιών Ισραήλ εκ των ειρηνικών θυσιών αυτών, η υψουμένη προσφορά αυτών προς τον Κύριον. **29** Και η αγία στολή του Ααρών θέλει είσθαι των υιών αυτού μετ' αυτόν, διά να χρισθώσιν εν αυτή και να καθιερωθώσιν εν αυτή. **30** Επτά ημέρας θέλει ενδύεσθαι αυτήν ο ιερεύς, ο αντ' αυτού εκ των υιών αυτού, όστις εισέρχεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λειτουργή εν τω αγίω. **31** Και θέλεις λάβει τον κριόν της καθιερώσεως και βράσει το κρέας αυτού εν τόπω αγίω. **32** Και θέλουσι φάγει ο Ααρών και οι υιοί αυτού το κρέας του κριού και τον άρτον τον εν τω κανίστρω παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **33** Και θέλουσι φάγει εκείνα, διά των οποίων έγεινεν η εξιλέωσις, προς καθιέρωσιν και αγιασμόν αυτών· ξένος όμως δεν θέλει φάγει, διότι είναι αγία· **34** και αν μείνη τι εκ του κρέατος των καθιερώσεων ή εκ του άρτου έως πρωί, τότε θέλεις καύσει το εναπολειφθέν εν πυρί· δεν θέλει φαγωθή, διότι είναι αγίον. **35** Και ούτω θέλεις κάμει εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε· επτά ημέρας θέλεις καθιερώσει αυτούς· **36** και θέλεις προσφέρει πάσαν ημέραν εν μοσχάριον εις προσφοράν περί αμαρτίας διά εξιλέωσιν. Και θέλεις καθαρίζει το θυσιαστήριον, κάμνων εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και θέλεις χρίσει αυτό διά να αγιάσση αυτό. **37** Επτά ημέρας θέλεις κάμνει εξιλέωσιν υπέρ του θυσιαστηρίου και θέλεις αγιάζει αυτό· και θέλει είσθαι θυσιαστήριον αγιάτατον· παν το εγγίζον το θυσιαστήριον θέλει είσθαι αγίον. **38** Τούτο δε είναι εκείνο, του οποίου θέλεις προσφέρει επί του θυσιαστηρίου· δύο αρνία ενιαύσια την ημέραν διαπαντός. **39** το εν αρνίον θέλεις προσφέρει το πρωί, και το άλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· **40** και μετά του ενός αρνίου εν δέκατον σμηδάλεως ζυμωμένης με το τέταρτον οίνος εν ελαίω κοπανισμένου· και το τέταρτον ενός εν οίνου διά σπονδήν. **41** και το δεύτερον αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· κατά την προσφοράν της πρωίας, και κατά την σπονδήν αυτής, θέλεις κάμει εις αυτό, εις οσμήν ευωδίας, θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **42** τούτο θέλει είσθαι παντοτεινόν ολοκαύτωμα εις τας γενεάς σας παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου ενώπιον Κυρίου· όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σας, διά να λαλώ εκεί προς σε. **43** Και εκεί θέλει εμφανίζεσθαι εις τους υιούς Ισραήλ, και η σκηνή θέλει αγιάζεσθαι με την δόξαν μου. **44** Και θέλω αγιάζει την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον·

θέλω αγιάζει και τον Ααρών και τους υιούς αυτού, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **45** Και θέλω κατοικεί εν μέσω των υιών Ισραήλ, και θέλω είσθαι Θεός αυτών. **46** Και αυτοί θέλουσι γνωρίζει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, ο εξαγαγών αυτούς εκ γης Αιγύπτου διά να κατοικώ εν μέσω αυτών· εγώ Κύριος ο Θεός αυτών.

30 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον διά να θυμιάξης θυμίαμα· εκ ξύλου σιτίμ θέλεις κάμει αυτό. **2** μιας πήχης το μήκος αυτού και μιας πήχης το πλάτος αυτού τετράγωνον θέλει είσθαι και δύο πηχών το ύψος αυτού τα κέρατα αυτού εκ του αυτού. **3** Και θέλεις περικαλύψει αυτό με χρυσόν καθαρόν, την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού και θέλεις κάμει εις αυτό στεφάνην χρυσήν κύκλω. **4** Και δύο χρυσούς κρίκους θέλεις κάμει εις αυτό υπό την στεφάνην αυτού· πλησίον των δύο γωνιών αυτού επί τα δύο πλάγια αυτού θέλεις κάμει αυτούς, και θέλουσιν είσθαι ήθκαι τω μοχλών, ώστε να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών. **5** Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου σιτίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσόν. **6** Και θέλεις βάλει αυτό απέναντι του καταπετάσματος του ενώπιον της κιβωτού του μαρτυρίου, αντικρύ του ιλαστηρίου του επί του μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σε. **7** Και θέλει θυμιάζει ο Ααρών επ' αυτού θυμίαμα ένδως καθ' εκάστην πρωίαν· όταν ετοιμάζης τους λύχνους, θέλει θυμιάζει επ' αυτού. **8** Και όταν ανάπτη ο Ααρών τους λύχνους το εσπέρας, θέλει θυμιάζει επ' αυτού, θυμίαμα παντοτεινόν ενώπιον του Κυρίου εις τας γενεάς σας. **9** Δεν θέλετε προσφέρει επ' αυτού ξένον θυμίαμα ουδέ ολοκαύτωμα ουδέ προσφοράν εξ αλφίτων ουδέ θέλετε χύσει επ' αυτού σπονδήν. **10** Και θέλει κάμνει ο Ααρών εξιλέωσιν επί των κεράτων αυτού άπαξ του ενιαυτού με το αίμα της περί αμαρτίας προσφοράς της εξιλεώσεως άπαξ του ενιαυτού θέλει κάμνει εξιλέωσιν επ' αυτού εις τας γενεάς σας· τούτο είναι αγιώτατον προς τον Κύριον. **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** Όταν λαμβάνης το κεφάλαιον των υιών Ισραήλ κατά την απαριθμησην αυτών, τότε θέλουσι δώσει πας άνθρωπος λύτρον διά την ψυχήν αυτού προς τον Κύριον, όταν απαριθμήσ αυτούς, διά να μη επέλθη πληγή επ' αυτούς, όταν απαριθμήσ αυτούς· **13** τούτο θέλουσι δίδει πας όστις περνά εις την απαριθμησην, ήμισυ του σίκλου κατά τον σίκλον του αγίου· ο σίκλος είναι είκοσι γερά· ήμισυ του σίκλου θέλει είσθαι η προσφορά του Κυρίου. **14** πας όστις περνά εις την απαριθμησην, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, θέλει δώσει προσφοράν εις τον Κύριον. **15** Ο πλούσιος δεν θέλει δώσει πλειότερον, και ο πτωχός δεν θέλει δώσει ολιγώτερον ήμισος σίκλου, όταν δίδωσι την προσφοράν εις τον Κύριον διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών υμών. **16** Και θέλεις λάβει το αργύριον της εξιλεώσεως παρά των υιών Ισραήλ, και θέλεις μεταχειρισθί αυτό εις την υπηρεσίαν της σκηνης του μαρτυρίου, και θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ εις μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχών υμών. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Και θέλεις κάμει νιπήτρα χάλκινον και την βάση αυτού χαλκίνην, διά να νίπτωνται και

θέλεις θέσει αυτόν μεταξύ της σκηνης του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και θέλεις βάλει ύδωρ εις αυτόν· **19** και θέλουσι νίπτει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών εξ αυτού· **20** Όταν εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, θέλουσι νίπτεσθαι με ύδωρ, διά να μη αποθάνωσιν· ή όταν πλησιάζωσιν εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήωσιν, διά να καύσωσι θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· **21** τότε θέλουσι νίπτει τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών, διά να μη αποθάνωσι και τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτούς, εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού εις τας γενεάς αυτών. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Και συ λάβε εις σεαυτόν εκλεκτά αρώματα, καθαράς σμύρνης πεντακοσίους σίκλους και ευόδους κινναμώμου ήμισυ αυτής, διακοσίους πενήκοντα, και ευόδους καλάμου διακοσίους πενήκοντα, **24** και κασσίας πεντακοσίους, κατά τον σίκλον του αγίου, και ελαίου ελαίας εν ίν· **25** και θέλεις κάμει αυτό έλαιον αγίου χρίσματος, χρίσμα μυρεψικόν κατά την τέχνην του μυρεψού· αγιον χριστήριον έλαιον θέλει είσθαι. **26** Και θέλεις χρίσει με αυτό την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν του μαρτυρίου, **27** και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν και τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, **28** και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά πάντων των σκευών αυτού και τον νιπήτρα και την βάση αυτού. **29** Και θέλεις αγιάσει αυτά, διά να ήναι αγιώτατα· παν το εγγίζον αυτά θέλει είσθαι αγιον. **30** Και τον Ααρών και τους υιούς αυτού θέλεις χρίσει και θέλεις αγιάσει αυτούς, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **31** Και θέλεις λαλήσει προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, τούτο θέλει είσθαι εις εμέ αγιον χριστήριον· έλαιον εις τας γενεάς σας· **32** επί σάρκα ανθρώπου δεν θέλει χυθή ουδέ θέλετε κάμει όμοιον αυτού κατά την σύνθεσιν αυτού· τούτο είναι αγιον και αγιον θέλει είσθαι εις εσάς· **33** όστις συνθήσει όμοιον αυτού ή όστις βάλη εξ αυτού· **34** αλλογενή, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού. **34** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λάβε εις σεαυτόν ευόδη αρώματα, στακτήν και όνυχα και χαλβάνην, ταύτα τα ευόδη αρώματα μετά καθαρού λιβανίου· ίσου βάρους θέλει είσθαι έκαστον. **35** Και θέλεις κάμει τούτο θυμίαμα, σύνθεσιν κατά την τέχνην του μυρεψού· μεμιγμένον, καθαρόν, αγιον· **36** και θέλεις κοπανήσει μέρος εκ τούτου πολλά λεπτόν, και θέλεις βάλει εξ αυτού έμπροσθεν του μαρτυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανίζεσθαι εις σε· τούτο θέλει είσθαι εις εσάς αγιώτατον. **37** Κατά δε την σύνθεσιν του θυμιάματος τούτου, το όποιον θέλεις κάμει, σεις δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς· αγιον θέλει είσθαι εις σε διά τον Κύριον· **38** όστις κάμη όμοιον αυτού διά να μυρίζηται αυτό, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτού.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ιδέ, εγώ εκάλεσα εξ ονόματος Βεσελεήλ τον υιόν του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ της φυλής του Ιούδα· **3** και ενέπλησα αυτόν πνεύματος θείου, σοφίας και συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας, **4** διά να επινοή έντεχνα έργα, ώστε να εργάζεται εις

χρυσόν και εις άργυρον και εις χαλκόν, **5** και να γλύφῃ λίθους ενθέσεως, και να σκαλίξῃ ξύλα δι' εργασίαν εις πάσαν καλλιτεχνίαν. **6** Και εγώ, ιδού, έδωκα εις αυτόν Ελιάβ τον υιόν του Αχισαμάχ, εκ της φυλής του Δάν- και εις πάντα συντετόν την καρδίαν έδωκα σοφίαν, διά να κάμωσι πάντα όσα προσέταξα εις σε· **7** την σκηνήν του μαρτυρίου, και την κιβωτόν του μαρτυρίου και το ιλαστήριον το επάνωθεν αυτής και πάντα τα σκεύη της σκηνης, **8** και την τράπεζαν και τα σκεύη αυτής και την καθαράν ληνίαν μετά πάντων των σκευών αυτής και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, **9** και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά των σκευών αυτού και τον νιπήρα και την βάσιν αυτού, **10** και τας στολάς τας λειτουργικάς, και τας αγίας στολάς του Ααρών του ιερέως, και τας στολάς των υιών αυτού, διά να ιερατεύωσι, **11** και το χρυστήριον έλαιον, και το ευώδες θυμίαμα διά το άγιον· κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε θέλωσι κάμει. **12** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσύν, λέγων, **13** Και συ λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Προσέχετε να φυλάττητε τα σάββατά μου· διότι τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και υμών εις τας γενεάς υμών, διά να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι Κύριος, ο αγιάζων υμάς· **14** και θέλετε φυλάττει το σάββατον, διότι είναι άγιον εις εσάς· όστις βεβηλώσῃ αυτό, θέλει εξάπαντος θανατωθή· διότι πας όστις κάμη εργασίαν εν αυτό, η ψυχή εκεινή θέλει εξολοθρευθή εκ μέσων του λαού αυτής. **15** Εξ ημεράς θέλει γίνεσθαι εργασία· εν δε τη εβδόμη ημέρα σάββατον θέλει είσθαι, ανάπαυσις αγία εις τον Κύριον· και όστις κάμη εργασίαν εν τη ημέρα του σαββάτου θέλει εξάπαντος θανατωθή. **16** Και θέλωσι φυλάττει οι υιοί Ισραήλ το σάββατον, διά να εορτάζωσιν αυτό εις τας γενεάς αυτών εις διαθήκην αιώνων. **17** Τούτο είναι σημείον μεταξύ εμού και των υιών Ισραήλ διαπαντός· διότι εις εξ ημεράς εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, εν δε τη εβδόμη ημέρα κατέπαυσε και ανεπαύθη. **18** Και έδωκεν εις τον Μωϋσύν, αφού ετελείωσε λαλών προς αυτόν επί του όρους Σινά, δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας με τον δάκτυλον του Θεού.

32 Και ιδών ο λαός ότι εβράδυνεν ο Μωϋσής να καταβή εκ του όρους, συνήχηθῃ ο λαός επί τον Ααρών και έλεγον προς αυτόν, Σηκώθητι, κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες να προπορεύωνται ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, ο άνθρωπος όστις εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι απέγεινε αυτός. **2** Και είπε προς αυτούς ο Ααρών, Αφαιρέσατε να χρυσά ενώτια, τα οποία είναι εις τα ώτα των γυναικών σας, των υιών σας και των θυγατέρων σας, και φέρετε προς εμέ. **3** Και αφήρεσε πας ο λαός τα χρυσά ενώτια, τα οποία ήσαν εις τα ώτα αυτών, και έφεραν προς τον Ααρών. **4** Και λαβών εκ των χειρών αυτών, διεμόρφωσεν αυτό με εργαλείον εγχαρακτικόν, και έκαμεν αυτό μόσχον χωνευτόν· οι δε είπον, Ούτοι είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανεβίβασαν εκ γης Αιγύπτου. **5** Και ότε είδε τούτο ο Ααρών, οικοδόμησε θυσιαστήριον έμπροσθεν αυτού· και εκήρυξεν ο Ααρών, λέγων, Αύριον είναι εορτή εις τον Κύριον. **6** Και σηκωθέντες ενωρίς την επαύριον, προσέφεραν ολοκαυτώματα και έφεραν

ειρηνικάς προσφοράς· και εκάθισεν ο λαός να φάγη και να πίνη, και εσηκώθησαν να παίζωσι. **7** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσύν, Ύπαγε, κατάρθῃ διότι ηνώμησεν ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου· **8** εξετράπησαν ταχέως εκ της οδοῦ την οποίαν προσέταξα εις αυτούς· έκαμαν εις εαυτούς μόσχον χωνευτόν και προσέκυνησαν αυτόν και εθυσίασαν εις αυτόν και είπον, Ούτοι είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανεβίβασαν εκ γης Αιγύπτου. **9** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσύν, είδον τον λαόν τούτον, και ιδού, είναι λαός σκληροτράχηλος· **10** τώρα λοιπόν, άφες με, και θέλει εξαφθή η οργή μου εναντίον αυτών και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς· και θέλω σε καταστήσει έθνος μέγα. **11** Και ικέτευσεν ο Μωϋσής Κύριον τον Θεόν αυτού και είπε, Διά τι, Κύριε, εξάπτεται η οργή σου εναντίον του λαού σου, τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου μετά μεγάλης δυνάμεως και κραταιάς χειρός; **12** Διά τι να είπωσιν οι Αιγύπτιοι, λέγοντες, Με πονηρίαν εξήγαγεν αυτούς, διά να θανατώσῃ αυτούς εις τα όρη και να εξολοθρευθή αυτούς από προσώπου της γης; επίστρεψον από της εξάψευς της οργής σου και μεταμελήθητι περί του κακού του προς τον λαόν σου· **13** ενθυμήθητι τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ισραήλ, τους δούλους σου, προς τους οποίους ώμοσας επί σεαυτόν και είπας προς αυτούς, Θέλω πληθύνει το σπέρμα σας ως τα άστρα του ουρανού· και πάσαν την γην ταυτήν περί της οποίας ελάλησα, θέλω δώσει εις το σπέρμα σας, και θέλωσι κληρονομήσει αυτήν διαπαντός. **14** Και μετεμελήθη ο Κύριος περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη κατά του λαού αυτού. **15** Και στραφείς ο Μωϋσής κατέβη εκ του όρους, και οι δύο πλάκες του μαρτυρίου ήσαν εν ταις χερσίν αυτού· πλάκες γεγραμμένας εξ αμφοτέρων των μερών· εκ του ενός μέρους και εκ του άλλου ήσαν γεγραμμένα. **16** Και οι πλάκες ήσαν έργον Θεού και η γραφή ήτο γραφή Θεού εγκεχαραγμένη επί τας πλάκας. **17** Και ακούσας ο Ιησούς τον θόρυβον του λαού αλαλάζοντος, είπε προς τον Μωϋσύν, Θόρυβος πολέμου είναι εν τω στρατοπέδω. **18** Ο δε είπε, Δεν είναι φωνή αλαλαζόντων διά νίκην ουδέ φωνή βοώντων διά ήτταν· φωνήν αδόντων εγώ ακούω. **19** Καθώς δε επλησίασεν εις το στρατόπεδον, είδε τον μόσχον και χορούς και εξήφθη ο θυμός του Μωϋσέως, και έρριψε τας πλάκας από των χειρών αυτού και συνέτριψεν αυτάς υπό το όρος· **20** και λαβών τον μόσχον, τον οποίον είχον κάμει, κατέκαυσεν εν πυρί, και συντρίψας εωσοῦ ελεπτύνθη, έσπειρεν επί το ύδωρ και όπότισε τους υιούς Ισραήλ. **21** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Τι έκαμεν εις σε ο λαός ούτος, ώστε επέφερες επ' αυτούς αμαρτίαν μεγάλην; **22** Και είπεν ο Ααρών, Ας μη εξάπτηται ο θυμός του κυρίου μου· συ γνωρίζεις τον λαόν, ότι έγκειται εις την κακίαν· **23** διότι είπον προς εμέ, Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες να προπορεύωνται ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, ο άνθρωπος όστις εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι απέγεινε αυτός· **24** και είπα προς αυτούς, Όστις έχει χρυσίον, ας αφαιρέσωσιν αυτό· και έδωκαν εις εμέ· τότε έρριψα αυτό εις το πυρ, και εξήλθεν ο μόσχος ούτος. **25** Και ιδών ο Μωϋσής τον λαόν ότι ήτο αχαλίνωτος, διότι ο Ααρών είχε αφήσει αυτούς αχαλίνωτους προς καταισχύνην, μεταξύ

των εχθρών αυτών, **26** εστάθη ο Μωϋσής παρά την πύλην του στρατοπέδου και είπεν, Ὅστις είναι του Κυρίου, ἀς ἔλθῃ προς ἐμέ. Καὶ συνήχθησαν προς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ του Λευί. **27** Καὶ εἶπε προς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ· Ἀς βάλῃ ἕκαστος τὴν ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρόν αὐτοῦ· καὶ διέλθετε καὶ ἐξέλθετε ἀπὸ πύλης εἰς πύλην διὰ τοῦ στρατοπέδου, καὶ ἀς θανατώσῃ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν φίλον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ. **28** Καὶ ἕκαμον οἱ υἱοὶ του Λευί κατὰ τὸν λόγον του Μωϋσέως· καὶ ἔπесαν ἐκ του λαοῦ ἐκείνην τὴν ἡμέραν περίπου τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες. **29** διότι εἶπεν ὁ Μωϋσής, Καθιερώσατε εαυτοὺς σήμερον εἰς τὸν Κύριον, ἕκαστος ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διὰ να δοθῇ εἰς εὐαγγέλιον σήμερον. **30** Καὶ τὴν επαύριον εἶπεν ὁ Μωϋσής προς τὸν λαόν, Σεις ἡμαρτήσατε ἀμαρτίαν μεγάλην· καὶ τώρα θέλω ἀναβῆναι προς τὸν Κύριον· ἴσως κάμω ἐξιλέωσιν διὰ τὴν ἀμαρτίαν σας. **31** Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσής προς τὸν Κύριον καὶ εἶπε, Δέομαι· οὗτος ὁ λαὸς ἡμαρτήσεν ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ ἕκαμον εἰς εαυτοὺς θεοῦ χρυσοῦς. **32** πλὴν τώρα, εἴαν συγχωρήσῃς τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν· εἰ δε μὴ, ἐξάλειψόν με, δέομαι, ἐκ τῆς βίβλου σου, τὴν ὁποίαν ἔγραψας. **33** Καὶ εἶπε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, Ὅστις ἡμαρτήσεν ἐναντίον ἐμοῦ, τούτων θέλω ἐξαλεῖψαι ἐκ τῆς βίβλου μου· **34** ὅθεν τώρα ὑπάγε, ὡδήγησον τὸν λαόν εἰς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποῦ σε εἶπα· ἰδοὺ, ὁ ἄγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου· ἀλλ' ὁμως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναποδοσέως μου θέλω ἀναποδοῦσαι τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. **35** Καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαόν, διὰ τὴν κατασκευὴν του μόσχου τὸν ὁποῖον κατασκεύασεν ὁ Ααρών.

33 Καὶ εἶπε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, Ὑπάγε, ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαὸς τὸν ὁποῖον ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὡμοσα προς τὸν Αβραάμ, προς τὸν Ἰσαάκ καὶ προς τὸν Ἰακώβ, λέγων, Εἰς τὸ σπέρμα σου θέλω δώσει αὐτήν· **2** καὶ θέλω ἀποστεῖλαι ἄγγελον ἔμπροσθέν σου καὶ θέλω ἐκδιώξαι τὸν Χαναναῖον, τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον· **3** εἰς γῆν ρέουσιν γάλα καὶ μέλι διότι ἐγὼ δὲν θέλω ἀναβῆναι ἐν τῷ μέσῳ σου, ἐπειδὴ εἶσα λαὸς σκληροτράχηλος, διὰ να μὴ σε ἐξολοθρεύσω καθ' ὁδόν. **4** Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ λαὸς τὸν κακὸν τούτων λόγων, κατεπένθησαν καὶ οὐδεὶς ἔβαλε τὸν στολισμὸν αὐτοῦ ἐφ' εαυτὸν. **5** διότι ὁ Κύριος εἶπε προς τὸν Μωϋσῆν, Εἰπέ προς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Σεις εἴσθε λαὸς σκληροτράχηλος· μίαν στιγμὴν εἴαν ἀναβῶ εἰς τὸ μέσον σου, θέλω σε ἐξολοθρεύσει· ὅθεν τώρα ἐκδύθητι τοὺς στολισμούς σου ἀπὸ σου, διὰ να γνωρίσω τι θέλω κάμει εἰς σε. **6** Καὶ ἐξεδύθησαν οἱ υἱοὶ του Ἰσραὴλ τοὺς στολισμούς αὐτῶν πλησίον του ὄρους Χωρήβ. **7** Καὶ λαβὼν ὁ Μωϋσῆς τὴν σκηνὴν, ἔστησεν αὐτὴν ἔξω του στρατοπέδου, μακρὰν τὸν στρατοπέδου, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Σκηνὴν του μαρτυρίου· καὶ πας ὁ ζητῶν τὸν Κύριον ἐξήρχετο προς τὴν σκηνὴν του μαρτυρίου τὴν ἔξω του στρατοπέδου. **8** Καὶ ὅτε ἐξήρχετο ὁ Μωϋσῆς προς τὴν σκηνὴν, πας ὁ λαὸς ἐσηκόνετο καὶ ἵστατο ἕκαστος παρά τὴν θύραν τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ

ἐβλεπον κατόπιν του Μωϋσέως, εἰσοῦ εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκηνὴν. **9** Καὶ καθὼς εἰσῆρχετο ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν, κατέβαινον ὁ στύλος τῆς νεφέλης καὶ ἵστατο ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς· καὶ ἐλάλει ὁ Κύριος μετὰ του Μωϋσέως. **10** Καὶ ἐβλεπε πας ὁ λαὸς τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἰστάμενον ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς καὶ πας ὁ λαὸς ἀνιστάμενος προσεκύνει, ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. **11** Καὶ ἐλάλει ὁ Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν πρόσωπον προς πρόσωπον, καθὼς λαλεῖ ἄνθρωπος προς τὸν φίλον αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεφεν εἰς τὸ στρατόπεδον· ὁ δε θεράπων αὐτοῦ νέος, Ἰησοῦς ὁ υἱὸς του Ναυή, δὲν ἀνεχώρει ἀπὸ τῆς σκηνῆς. **12** Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς προς τὸν Κύριον, Ἰδέ, σὺ μοι λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαόν τούτων· καὶ σὺ δὲν με ἐφανέρωσας ποῖον θέλεις ἀποστεῖλαι μετ' ἐμοῦ· καὶ σὺ εἶπας, σε γνωρίζω καθ' ὄνομα, καὶ μάλιστα εὐρήκας χάριν ἔμπροσθέν μου· **13** τώρα λοιπόν, εἴαν εὐρήκα χάριν ἔμπροσθέν σου, δεῖξόν μοι, δέομαι, τὴν ὁδόν σου, διὰ να σε γνωρίσω, διὰ να εὐρώ χάριν ἐνώπιόν σου· καὶ ἰδέ ὅτι οὕτω τὸ ἔθνος εἶναι ὁ λαὸς σου. **14** καὶ εἶπεν, Ἡ παρουσία μου θέλει ἐλθεῖ μετὰ σου καὶ θέλω σοι δώσει ἀνάπαυσιν. **15** Ὁ δε εἶπε προς αὐτόν, Εἴαν ἡ παρουσία σου δὲν ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ, μὴ ἀναγάγῃς ἡμᾶς ἐντεῦθεν· **16** διότι πως θέλει γνωρισθῆναι τώρα, ὅτι εὐρήκα χάριν ἐνώπιόν σου ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου; οὐχὶ διὰ τῆς ἐλευσέως σου μεθ' ἡμῶν; οὕτω θέλωμα διακριθῆναι, ἐγὼ καὶ ὁ λαὸς σου, ἀπὸ παντός λαοῦ, του ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. **17** Καὶ εἶπε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, Καὶ τούτο τὸ πράγμα τὸ ὁποῖον εἶπας, θέλω κάμει διότι εὐρήκας χάριν ἐνώπιόν μου καὶ σε γνωρίζω καθ' ὄνομα. **18** Καὶ εἶπε, Δείξον μοι, δέομαι, τὴν δόξαν σου. **19** Ὁ δε εἶπεν, Ἐγὼ θέλω κάμει να περάσῃ ἔμπροσθέν σου ὅλη ἡ ἀγαθότης μου καὶ θέλω κηρῦξαι τὸ ὄνομα του Κυρίου ἔμπροσθέν σου καὶ θέλω ἐλεῖσαι ὄντινα ἐλεῶ καὶ θέλω οἰκτειρήσει ὄντινα οἰκτειρῶ. **20** Καὶ εἶπε, δὲν δύνασαι να ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου· διότι ἄνθρωπος δὲν θέλει με ἰδεῖ καὶ ζήσει. **21** Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἰδοὺ, τόπος πλησίον μου, καὶ θέλεις σταθῆναι ἐπὶ τῆς πέτρας· **22** καὶ ὅταν ἡ δόξα μου διαβαίνῃ, θέλω σε βάλει εἰς τὸ σχίσμα τῆς πέτρας καὶ θέλω σε σκεπάσει με τὴν χεῖρα μου, εἰσοῦ παρέλθω· **23** καὶ θέλω σηκῶσαι τὴν χεῖρα μου καὶ θέλεις ἰδεῖ τα ὀπίσω μου· τὸ δε πρόσωπόν μου δὲν θέλεις ἰδεῖ.

34 Καὶ εἶπε Κύριος προς τὸν Μωϋσῆν, Κόψον εἰς ἑαυτόν δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τὰς πρώτας· καὶ θέλω γράψαι ἐπὶ τῶν πλακῶν τοὺς λόγους, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῶν πρώτων πλακῶν, τὰς ὁποίας συνέτριψας· **2** καὶ γίνου ἐτοιμος τὸ πρωῖ, καὶ ἀνάβηθι τὸ πρωῖ ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, καὶ παράστηθι ἐκεῖ ἐνώπιόν μου ἐπὶ τῆς κορυφῆς του ὄρους· **3** καὶ οὐδεὶς θέλει ἀναβῆναι μετὰ σου οὐδὲ θέλει φανῆναι τις καθ' ὅλον τὸ ὄρος· καὶ τα ποίμνια καὶ αἰ ἀγέλαι δὲν θέλουσι βοσκηθῆναι ἔμπροσθεν του ὄρους ἐκείνου. **4** Καὶ ἔκοψε δύο πλάκας λιθίνας καθὼς τὰς πρώτας· καὶ σηκωθεὶς ὁ Μωϋσῆς ἐνωρίς τὸ πρωῖ, ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος Σινά, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος, καὶ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας. **5** Καὶ κατέβη ὁ Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐστάθη μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐκήρυξε τὸ ὄνομα του Κυρίου. **6** Καὶ παρήλθε Κύριος ἔμπροσθεν

αυτού και εκήρuxe, Κύριος, Κύριος ο Θεός, οικτιρμών και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και αληθινός, 7 φυλάττων έλεος εις χιλιάδας, συγχωρών ανομίαν και παράβασιν και αμαρτίαν και ουδόλως αθώνων τον ένοχον· ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων επί τα τέκνα και επί τα τέκνα των τέκνων, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς. 8 Και έσπευσεν ο Μωϋσής και κύψας εις την γην, προσεκύνησε· 9 και είπεν, Εάν τώρα έφρακα χάρην ενώπιόν σου, Κύριε, ας έλθη, δέομαι, ο Κύριός μου εν τω μέσω ημών· διότι ο λαός ούτος είναι σκληροτράχηλος και συγχώρησεν την ανομίαν ημών και την αμαρτίαν ημών και λάβε ημάς εις κληρονομίαν σου. 10 Και είπεν, Ιδού, εγώ κάμνω διαθήκην· έμπροσθεν παντός του λαού σου θέλω κάμει θαυμασία, οποία δεν έγειναν καθ' όλην την γην και εις ουδέν έθνος· και πας ο λαός, εν μέσω του οποίου είσαι, θέλει ιδεί το έργον του Κυρίου· διότι φοβερόν είναι εκείνο, το οποίον εγώ θέλω κάμει μετά σου. 11 Φύλαξον εκείνο, το οποίον εγώ σε προστάζω σήμερον· Ιδού, εγώ εκβάλλω απ' έμπροσθεν σου τον Αμορραϊόν και τον Χαναανίον και τον Χετταϊόν και τον Φερεζαϊόν και τον Ευαϊόν και τον Ιεβουσαϊόν. 12 Προσέχε εις σεαυτόν, μη κάμης συνθήκην μετά των κατοίκων της γης εις την οποίαν υπάγεις, μήποτε γείνη παγίς εν τω μέσω σου· 13 αλλά τους βωμούς αυτών θέλεις καταστρέψει και τα είδωλα αυτών θέλεις συντρίψει και τα άλση αυτών θέλεις κατακόψει. 14 Διότι δεν θέλεις προσκυνήσει άλλον θεόν· επειδή ο Κύριος, του οποίου το όνομα είναι Ζηλότυπος, είναι Θεός Ζηλότυπος· 15 μήποτε κάμης συνθήκην μετά των κατοίκων της γης, και όταν πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών και θυσιάσωσι προς τους θεούς αυτών, σε προσκάλεση τις και φάγης από της θυσίας αυτού· 16 και μήποτε λάβης εκ των θυγατέρων αυτού εις τους υιούς σου, και όταν αι θυγατέρες αυτού πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών, κάμωσι τους υιούς σου να πορνεύσωσι κατόπιν των θεών αυτών. 17 Θεούς χωνευτούς δεν θέλεις κάμει εις σεαυτόν. 18 Την εορτήν των αζύμων θέλεις φυλάττει. Επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα, καθώς προσέταξα εις σε, κατά τον καιρόν του μηνός Αβιβ· διότι κατά τον μήνα Αβιβ εξήλθες εξ Αιγύπτου. 19 Παν το διανοίγον μήτραν είναι ιδικόν μου· και παν πρωτότοκον αρσενικόν μεταξύ των κτηνών σου, είτε βους είτε πρόβατον. 20 Το δε πρωτότοκον της όνου θέλεις εξαγοράζει με αρνιον· και εάν δεν εξαγοράσης αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αυτό. Πάντας τους πρωτοτόκους των υιών σου θέλεις εξαγοράζει. Και ουδείς θέλει φανή ενώπιόν μου κενός. 21 Εξ ημέρας θέλεις εργαζέσθαι την δε εβδόμην ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι κατά τον σπορητόν και κατά τον θερισμόν θέλεις αναπαύεσθαι. 22 Και θέλεις φυλάττει την εορτήν των εβδομάδων, των απαρχών του θερισμού του σίτου, και την εορτήν της συγκομιδής εις την επιστροφήν του ενιαυτού. 23 Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίσεισθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου, Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. 24 Διότι αφού εκδιώξω τα έθνη απ' έμπροσθέν σου και πλατύνω τα όρια σου, δεν θέλει επιθυμήσει ουδείς την γην σου, όταν αναβαίνης διά να εμφανισθής έμπροσθεν Κυρίου του Θεού σου τρίς του ενιαυτού. 25 Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της

θυσίας μου με ένζυμα· και η θυσία της εορτής του πάσχα δεν θέλει μείνει έως το πρωί. 26 Τα πρωτογεννήματα της γης σου θέλεις φέρει εις τον όικον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. 27 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Γράψον εις σεαυτόν τους λόγους τούτους· διότι κατά τους λόγους τούτους έκαμα διαθήκην προς σε και προς τον Ισραήλ, 28 Και ήτο εκεί μετά του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας άρτον δεν έφαγε και ύδωρ δεν έπινε. Και έγγραφεν επί των πλακών τους λόγους της διαθήκης, τας δέκα εντολάς. 29 Και ότε κατέβαιναν ο Μωϋσής από του όρους Σινά, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου ήσαν εις την χείρα του Μωϋσέως, ότε κατέβαιναν από του όρους, ο Μωϋσής δεν ήξευρεν ότι το δέρμα του προσώπου αυτού έγεινε λαμπρόν ενώ ελάλει μετ' αυτού. 30 Και είδεν ο Ααρών και πάντες οι υιοί Ισραήλ τον Μωϋσίν, και Ιδού, το δέρμα του προσώπου αυτού έλαμπε· και εφοβήθησαν να πλησιάσωσιν εις αυτόν. 31 Και εκάλεσεν αυτούς ο Μωϋσής· και επεστράφησαν προς αυτόν ο Ααρών και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής, και ελάλησε προς αυτούς ο Μωϋσής. 32 Και μετά ταύτα πάντες οι υιοί Ισραήλ προσήλθον· και προσέταξεν εις αυτούς πάντα όσα ελάλησεν ο Κύριος προς αυτόν επί του όρους Σινά. 33 Και ετελείωσεν ο Μωϋσής λαλών προς αυτούς· είχε δε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτών. 34 Και ότε εισήρχετο ο Μωϋσής ενώπιον του Κυρίου διά να λαλήση μετ' αυτού, εσήκωνε το κάλυμμα, εωσού εξέληθι. Και εξήρχετο και ελάλει προς τους υιούς Ισραήλ ό, τι ήτο προσεταγμένος. 35 Και είδον οι υιοί Ισραήλ το πρόσωπον του Μωϋσέως, ότι το δέρμα του προσώπου του Μωϋσέως έλαμπε· και έβαλλε πάλιν ο Μωϋσής το κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού, εωσού εισέλθη διά να λαλήση μετ' αυτού.

35 Και συνήθρισεν ο Μωϋσής πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος, διά να κάμνητε αυτούς. 2 Εξ ημέρας θέλει γίνεσθαι εργασία· η δε εβδόμη ημέρα θέλει είσθαι εις εσάς αγία, σάββατον αναπαύσεως εις τον Κύριον· πας όστις κάμη εν αυτήν εργασίαν θέλει θανατωθή· 3 δεν θέλετε ανάπτει πυρ εν πάσαις ταις κατοικίαις υμών την ημέραν του σαββάτου. 4 Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, λέγων, τούτο είναι το πράγμα το οποίον ο Κύριος προσέταξε, λέγων, 5 Λάβετε από ό, τι έχετε προσφοράν εις τον Κύριον· όστις προαιρείται εν τη καρδια αυτού, ας φέρη την προσφοράν του Κυρίου χρυσίον και αργύριον και χαλκόν, 6 και κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσον και τρίχας αιγών, 7 και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα θώων και ζύλον σιτίτι, 8 και έλαιον διά το φως και αρώματα διά το χριστήριον έλαιον και διά το ευώδες θυμίαμα, 9 και λίθους ονυχίτας και λίθους διά να εντεθώσιν εις το εφοδ και εις το περιστήθιον. 10 Και πας συνετός την καρδιαν μεταξύ σας θέλει ελθεί και κάμει πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος· 11 την σκηνήν, το περικάλυμμα αυτής και την σκέπην αυτής, τας περόνας αυτής και τας σανίδας αυτής, τους μοχλούς αυτής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτής, 12 την

κιβωτόν και τους μοχλούς αυτής, το λαστήριον και το καλυπτήριον καταπέτασμα, **13** την τράπεζαν και τους μοχλούς αυτής και πάντα τα σκεύη αυτής και τον άρτον της προθέσεως, **14** και την λυχνίαν διά το φως και τα σκεύη αυτής και τους λύχνους αυτής και το έλαιον του φωτός, **15** και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, και τους μοχλούς αυτού και το χριστήριον έλαιον και το ευώδες θυμιάμα και τον τάπητα της θύρας της εισόδου της σκηνης, **16** το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος και την χαλκίνην εσχάραν αυτού τους μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον νιπιτήρα και την βάσιν αυτού, **17** τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτών και το παραπέτασμα της θύρας της αυλής, **18** τους πασσάλους της σκηνης και τους πασσάλους της αυλής και τα σχοινία αυτών, **19** τας λειτουργικάς στολάς διά να λειτουργώσιν εν τω αγίω, τας αγίας στολάς διά τον Ααρών τον ιερέα και τας στολάς των υιών αυτού, διά να ιερατεύωσι. **20** Και εξήλθε πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ απ' έμπροσθεν του Μωϋσέως. **21** Και ήλθον, πας άνθρωπος του οποίου η καρδιά διήγειρεν αυτόν και πας τις του οποίου το πνεύμα αυτού έκαμε πρόθυμον, έφεραν την προσφοράν του Κυρίου διά το έργον της σκηνης του μαρτυρίου και διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και διά τας αγίας στολάς. **22** Και ήλθον, άνδρες τε και γυναίκες, όσοι ήσαν προθύμοι καρδιάς, φέροντες βραχιόλια και ενώτια και δακτυλίδια και περιδέραια, παν σκεύος χρυσοῦν και πάντες όσοι προσέφεραν προσφοράν χρυσοῦν εις τον Κύριον. **23** Και πας άνθρωπος εις τον οποίον ευρίσκετο κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσοσ και τρίχες αιγών και δέρματα κριών κοκκινοβαφίη και δέρματα θώων, έφεραν αυτά. **24** Πας όστις ηδύνατο να κάμη προσφοράν αργυρίου και χαλκού, έφεραν την προσφοράν του Κυρίου και πας άνθρωπος, εις τον οποίον ευρίσκετο ξύλον σιτίμ διά παν έργον της υπηρεσίας, έφεραν αυτό. **25** Και πάσα γυνή συνετή την καρδίαν έκλωθον με τας χειράς αυτών και έφερον κεκλωσμένα, το κυανούν και το πορφυρούν, το κόκκινον και την βύσσον. **26** Και πάσαι αι γυναίκες, των οποίων η καρδιά διήγειρεν αυτάς εις ευμηχανίαν, έκλωσαν τας τρίχας των αιγών. **27** Και οι άρχοντες έφεραν τους λίθους τους ονυχίτας και τους λίθους της ενθέσεως διά το εφόδ και διά το περιστήθιον. **28** και τα αρώματα, και το έλαιον διά το φως και διά το χριστήριον έλαιον και διά το ευώδες θυμιάμα. **29** Οι υιοί Ισραήλ έφεραν προαιρετικήν προσφοράν εις τον Κύριον, πας ανήρ και γυνή, των οποίων η καρδιά έκαμεν αυτούς προθύμους εις το να φέρωσι διά πάσαν την εργασίαν, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος να γείνη διά χειρός του Μωϋσέως. **30** Και είπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, Ιδέτε, ο Κύριος εκάλεσεν εξ ονόματος Βεσελεήλ τον υιόν του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούδα. **31** και ενέπλησεν αυτόν πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας. **32** και διά να επινοή έντεχνα έργα, ώστε να εργαζήται εις χρυσοῦν και εις αργύριον και εις χαλκόν. **33** και να γλύφη λίθους ενθέσεως και να σκαλίζη ξύλα δι' εργασίαν, διά παν έντεχνον έργον. **34** Και έδωκεν εις την καρδίαν αυτού το να διδάσκη,

αυτός και Ελιάβ ο υιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν. **35** Τούτους ενέπλησε συνέσεως καρδιάς, διά να εργαζώνται παν έργον εγχαράκτου και καλλιτέχνου και κεντητού εις κυανούν και εις πορφυρούν, εις κόκκινον και εις βύσσον, και υφαντού, των εργαζομένων παν έργον και επινοούντων έντεχνα έργα.

36 Και έκαμεν ο Βεσελεήλ και ο Ελιάβ και πας σοφός την καρδίαν, εις τον οποίον ο Κύριος έδωκε σοφίαν και σύνεσιν διά να εξεύρη να εργαζήται παν το έργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος. **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον Βεσελεήλ και τον Ελιάβ και πάντα σοφόν την καρδίαν, εις του οποίου την καρδίαν ο Κύριος έδωκε σοφίαν, πάντα άνθρωπον του οποίου η καρδια διήγειρεν αυτόν εις το να έλθη προς το έργον διά να κάμη αυτό. **3** Και έλαβον απ' έμπροσθεν του Μωϋσέως πάσας τας προσφοράς, τας οποίας έφεραν οι υιοί Ισραήλ διά το έργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, διά να κάμωσιν αυτό. Και έφερον έτι προς αυτόν αυτοπροαιρέτους προσφοράς καθ' εκάστην πρωΐαν. **4** Και ήλθον πάντες οι σοφοί οι εργαζόμενοι παν το έργον του αγιαστηρίου, έκαστος από του έργου αυτού, το οποίον έκαμνον. **5** και είπεν προς τον Μωϋσήν, λέγοντες, Ο λαός φέρει πλειότερον παρά το ικανόν διά την υπηρεσίαν του έργον, το οποίον ο Κύριος προσέταξε να γείνη. **6** Και προσέταξεν ο Μωϋσής και εκήρυξαν εν τω στρατοπέδω, λέγοντες, Μηδείς ανήρ μήτε γυνή, ας μη κάμη πλέον εργασίαν διά την προσφοράν του αγιαστηρίου. Και ο λαός έπαυσεν από του να φέρη. **7** διότι η ύλη, την οποίαν είχαν, ήτο ικανή δι' όλον το έργον, ώστε να κάμωσιν αυτό, και επείρσθησαν. **8** Και πας σοφός την καρδίαν εκ των εργαζομένων το έργον της σκηνης έκαμον δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κόκκινου· με χερουβεΐμ εντέχνου εργασίας έκαμον αυτά. **9** το μήκος του ενός παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου. **10** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα το εν μετά του άλλου· και τα άλλα πέντε παραπετάσματα συνήψε το εν μετά του άλλου. **11** Και έκαμε θυλειάς κυανά επί της άκρας του ενός παραπετάσματος κατά το πλάγιον όπου έγειρεν η ένωσις ομοίως έκαμεν επί της τελευταίας άκρας του δευτέρου παραπετάσματος, όπου έγειρεν η ένωσις του δευτέρου. **12** πενήτηνθον θυλειάς έκαμεν εις το εν παραπέτασμα και πενήτηνθον θυλειάς έκαμεν επί της άκρας του παραπετάσματος, όπου έγειρεν η ένωσις του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι αι θυλειαι προς άλλαλα. **13** Και έκαμε πενήτηνθον περόνας χρυσάς και συνήψε τα παραπετάσματα προς άλλαλα με τας περόνας. και έγειρεν η σκηνή μία. **14** Και έκαμε παραπετάσματα εκ τριχών αιγών διά να ήναι κάλυμμα επί της σκηνης ένδεκα παραπετάσματα έκαμεν αυτά. **15** το μήκος του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· τα ένδεκα παραπετάσματα του αυτού μέτρου. **16** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ παραπετάσματα χωριστά. **17** Και έκαμε πενήτηνθον

θυλείας επί της τελευταίας άκρας του παραπετάσματος κατά την ένωση, και πενήτηκοντα θυλείας έκαμεν επί της άκρας του παραπετάσματος, κατά την ένωση του δευτέρου. **18** Έκαμεν έτι πενήτηκοντα περόνας χαλκίνας, διά να συνάψη την σκηνήν, ώστε να ήναι μία. **19** Και έκαμε επικάλυμμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών, και επικάλυμμα υπεράνωθεν εκ δερμάτων θώων. **20** Και έκαμε τας σανίδας διά την σκηνήν εκ ξύλου σιττίμ, ορθίας· **21** το μήκος της μιας σανίδος δέκα πηχών, και το πλάτος της μιας σανίδος μιας πήχης και ημισείας· **22** μία σανίς είχε δύο αγκωνίσκους αντικρύζοντας προς αλληλους· ούτως έκαμε δι' όλας τας σανίδας της σκηνης. **23** Και έκαμε τας σανίδας διά την σκηνήν, είκοσι σανίδας από του νοτίου μέρους προς τα δεξιά. **24** Και τέσσαράκοντα υποβάσια αργυρά έκαμεν υποκάτω των είκοσι σανίδων· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής. **25** Και διά το δεύτερον μέρος της σκηνης, το προς βορράν, έκαμεν είκοσι σανίδας, **26** και τα τέσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **27** Και διά τα μέρη της σκηνης τα προς δυσμάς έκαμεν εξ σανίδας. **28** Και δύο σανίδας έκαμε διά τας γωνίας της σκηνης εις τα δύο πλάγια· **29** και ηνώθησαν κάτωθεν και ηνώθησαν ομού άνωθεν διά του ενός κρίκου· ούτως έκαμε δι' αυτάς αμφοτέρας διά τας δύο γωνίας. **30** Και ήσαν οκτώ σανίδες και τα υποβάσια αυτών δεκαέξ υποβάσια αργυρά, ανά δύο υποβάσια υποκάτω εκάστης σανίδος. **31** Και έκαμε τους μοχλους εκ ξύλου σιττίμ· πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνης, **32** και πέντε μοχλους διά τας σανίδας του άλλου μέρους της σκηνης και πέντε μοχλους διά τας σανίδας της σκηνης, διά τα όπισθεν μέρη τα προς δυσμάς· **33** και έκαμε τον μέσον μοχλόν διά να διαπερά διά των σανίδων απ' άκρου έως άκρου. **34** Και περιέκλυψε τας σανίδας με χρυσίον και έκαμε τους κρίκους αυτών χρυσούς διά να ήναι θήκαι των μοχλών, και περιέκλυψε τους μοχλους με χρυσίον. **35** Και έκαμε το καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης· εντέχνου εργασίας έκαμεν αυτό με χερουβείμ. **36** Και έκαμεν εις αυτό τους τέσσαρας στύλους εκ ξύλου σιττίμ και περιέκλυψεν αυτούς με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών χρυσά· και έχυσε δι' αυτούς τέσσαρα υποβάσια αργυρά. **37** Και έκαμε τον τάπητα διά την θύραν της σκηνης εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εργασίας κεντητού· **38** και τους πέντε στύλους αυτής και τα άγκιστρα αυτών και περιέκλυψε τα κιονόκρανα αυτών και τας ταινίας αυτών με χρυσίον· τα πέντε όμως υποβάσια αυτών ήσαν χάλκινα.

37 Και έκαμεν ο Βεσελεήλ την κιβωτόν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το ύψος αυτής· **2** και περιέκλυψεν αυτήν με καθαρόν χρυσίον έσωθεν και έξωθεν και έκαμεν εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **3** Και έχυσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς διά τας τέσσαρας

γωνίας αυτής· δύο μεν κρίκους εις το εν πλάγιον αυτής δύο δε κρίκους εις το άλλο πλάγιον αυτής. **4** Και έκαμε μοχλους εκ ξύλου σιττίμ και περιέκλυψεν αυτούς με χρυσίον· **5** και εισήγαγε τους μοχλους εις τους κρίκους κατά τα πλάγια της κιβωτού, διά να βασταάζωσι την κιβωτόν. **6** Και έκαμε το ιλαστήριον εκ χρυσοίου καθαρού· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτού και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτού. **7** Και έκαμε δύο χερουβείμ εκ χρυσοίου σφυρήλατα έκαμεν αυτά, επί των δύο άκρων του ιλαστηρίου· **8** εν χερουβί επί του ενός άκρου, και εν χερουβί επί του άλλου άκρου· επί του ιλαστηρίου έκαμε τα χερουβείμ επί των δύο άκρων αυτού· **9** και τα χερουβείμ εξέτεινον τας πτέρυγας άνωθεν, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το ιλαστήριον και τα πρόσωπα αυτών έβλεπον το εν προς το άλλο· προς το ιλαστήριον ήσαν τα πρόσωπα των χερουβείμ. **10** Και έκαμε την τράπεζαν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών το μήκος αυτής και μιας πήχης το πλάτος αυτής, το δε ύψος αυτής μιας πήχης και ημισείας· **11** και περιέκλυψεν αυτήν με χρυσίον καθαρόν, και έκαμεν εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **12** Έκαμεν έτι εις αυτήν χείλους κύκλω, μιας παλάμης το πλάτος και επί το χείλος αυτής κύκλω έκαμε στεφάνην χρυσήν. **13** Και έχυσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς, και έβαλε τους κρίκους επί τας τέσσαρας γωνίας, τας επί των τεσσάρων ποδών αυτής. **14** υπό το χείλος ήσαν οι κρίκοι, θήκαι των μοχλών, διά να βασταάζωσι την τράπεζαν. **15** και έκαμε τους μοχλους εκ ξύλου σιττίμ, και περιέκλυψεν αυτούς με χρυσίον, διά να βασταάζωσι την τράπεζαν. **16** και έκαμε τα σκεύη τα επί της τραπέζης, τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής και τας λεκάνας αυτής και τα σπονδία, διά να γίνωνται δι' αυτών αι σπονδαί, εκ χρυσοίου καθαρού. **17** και έκαμε την λυχνίαν εκ χρυσοίου καθαρού· σφυρήλατον έκαμε την λυχνίαν· ο κορμός αυτής και οι κλάδοι αυτής, η λεκάναι αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα άνθη αυτής ήσαν εν σώμα μετ' αυτής. **18** και εξ κλάδοι εξήρχοντο εκ των πλαγιών αυτής· τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του ενός πλαγίου αυτής και τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του άλλου πλαγίου αυτής· **19** τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τον ένα κλάδον, εις κόμβος και εν άνθος και τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τον άλλον κλάδον, εις κόμβος και εν άνθος· ούτως έκαμεν εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εκ της λυχνίας. **20** Και εις την λυχνίαν ήσαν τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και τα άνθη αυτών. **21** Και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εξ αυτής. **22** Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών ήσαν εν σώμα μετ' αυτής το όλον αυτής εν σφυρήλατον εκ χρυσοίου καθαρού. **23** Και έκαμε τους επτά λύχνους αυτής, και τα λυχνοψάλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής εκ χρυσοίου καθαρού. **24** Εξ ενός ταλάντου χρυσοίου καθαρού έκαμεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής. **25** Και έκαμε το θυσιαστήριον του θυμιάματος εκ ξύλου σιττίμ· το μήκος αυτού μιας πήχης και το πλάτος αυτού μιας πήχης, τετράγωνον· και δύο πηχών το ύψος αυτού· τα κέρατα αυτού ήσαν εκ του

αυτού. **26** Και περιεκάλυψεν αυτό με χρυσίον καθαρόν, την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού και έκαμεν εις αυτό στεφάνην χρυσήν κύκλω. **27** Και δύο κρίκους χρυσοῦς έκαμε δι' αυτό υπό την στεφάνην αυτού πλησίον των δύο γωνιών αυτού επί τα δύο πλάγια αυτού, διά να ήναι θήκαι των μοχλών, ώστε να βασταζώσιν αυτό δι' αυτών. **28** Και έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον. **29** Και έκαμε το άγιον χριστήριον έλαον και το καθαρόν ευώδες θυμίαμα κατά την τέχνην του μυρεψού.

38 Και έκαμε το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος εκ ξύλου σιττίμ· πέντε πηχών το μήκος αυτού και πέντε πηχών το πλάτος αυτού, τετράγωνον· και το ύψος αυτού τριών πηχών· **2** και έκαμε τα κέρατα αυτού επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού ήσαν εκ του αυτού· και περιεκάλυψεν αυτό χαλκόν. **3** Και έκαμε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκανάς, τας κρεάγρας και τα πυροδόχα· πάντα τα σκεύη αυτού έκαμε χάλκινα. **4** Και έκαμε διά το θυσιαστήριον χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής εργασίας υπό την περιοχίνην αυτού κάτωθεν έως του μέσου αυτού. **5** Και έχυσε τέσσαρας κρίκους διά τα τέσσαρα άκρα της χαλκίνης εσχάρας, διά να ήναι θήκαι των μοχλών. **6** Και έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και περιεκάλυψεν αυτούς με χαλκόν. **7** Και εισήξε τους μοχλούς εις τους κρίκους κατά τα πλάγια του θυσιαστηρίου, διά να βασταζώσιν αυτό δι' αυτών· κίλιον σανιδωτών έκαμεν αυτό. **8** Και έκαμε τον νιπτήρα χάλκινον και την βάση αυτού χαλκίνην εκ των κατόπτρων των συναθροιζόμενων γυναικών, αίτινες συνηθροίζοντο παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **9** Και έκαμε την αυλήν· κατά το πλευρόν το προς μεσημβριάν τα παραπετάσματα της αυλής ήσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης, εκατόν πηχών. **10** Οι στύλοι αυτών ήσαν είκοσι και τα χάλκινα αυτών υποβάσια είκοσι τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **11** Και κατά το βόρειον πλευρόν τα παραπετάσματα ήσαν εκατόν πηχών· οι στύλοι αυτών είκοσι και τα χάλκινα υποβάσια αυτών είκοσι τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **12** Και κατά το δυτικόν πλευρόν ήσαν παραπετάσματα πεντήκοντα πηχών· οι στύλοι αυτών δέκα και τα υποβάσια αυτών δέκα· τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **13** Και κατά το ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς, πεντήκοντα πηχών. **14** Τα παραπετάσματα του ενός μέρους της πύλης ήσαν δεκαπέντε πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών τρία. **15** Και εις το άλλο μέρος της πύλης της αυλής εκατέρωθεν ήσαν παραπετάσματα δεκαπέντε πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών τρία. **16** Πάντα τα παραπετάσματα της αυλής κύκλω ήσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης. **17** Και τα υποβάσια διά τους στύλους ήσαν χάλκινα· τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά· και τα κιονόκρανα αυτών ήσαν περικεκαλυμμένα με αργύριον· και πάντες οι στύλοι της αυλής ήσαν εξωσμένοι με αργύριον. **18** Και το καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής ήτο εργασίας

κεντητού εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης· και ήτο είκοσι πηχών το μήκος και το ύψος εις το πλάτος πέντε πηχών, καθώς εις τα παραπετάσματα της αυλής. **19** Και οι στύλοι αυτών τέσσαρες και τα χάλκινα υποβάσια αυτών τέσσαρα· τα άγκιστρα αυτών αργυρά, και τα κιονόκρανα αυτών περικεκαλυμμένα με αργύριον και αι ζώναι αυτών αργυρά. **20** Και πάντες οι πάσσαλοι της σκηνης και της αυλής κύκλω χάλκινοι. **21** Αυτή είναι η απαρίθμησις των πραγμάτων της σκηνης, της σκηνης του μαρτυρίου, καθώς ηριθμήθησαν κατά την προσταγήν του Μωυσέως, διά την υπηρεσίαν των Λευιτών διά χειρός του Ιθάμαρ, υιού του Ααρών του ιερέως. **22** Και ο Βεσελεήλ ο υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούδα, έκαμε πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωυσήν. **23** Και ήτο μετ' αυτού Ελιαβ, ο υιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν, εγχαράκτης και ευμήχανος τεχνίτης και κεντητής εις κυανού και εις πορφυρού και εις κόκκινον και εις βύσσον. **24** Παν το χρυσίον το δαπανηθέν διά την εργασίαν εις όλο το έργον του αγιαστηρίου, το χρυσίον της προσφοράς, ήτο εικοσιενέα τάλαντα και επτακόσιοι τριάκοντα σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου. **25** Και το αργύριον των απαριθμηθέντων εκ της συναγωγής εκατόν τάλαντα, και χίλιοι επτακόσιοι και εβδομήκοντα πέντε σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου· **26** εν βεκάχ κατά κεφαλήν, το ήμισυ του σίκλου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά πάντα περνώνα εις την απαρίθμησιν, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, διά εξακοσίας και τρεις χιλιάδας και πεντακοσίους και πενήκοντα ανθρώπους. **27** Και εκ του αργυρίου των εκατόν ταλάντων εχύθησαν τα υποβάσια του αγιαστηρίου και τα υποβάσια του καταπετάματος· εκατόν υποβάσια από εκατόν ταλάντων, εν τάλαντον δι' εν υποβάσιον. **28** Και από των χιλίων επτακοσίων εβδομήκοντα πέντε σίκλων έκαμεν άγκιστρα διά τους στύλους και περιεκάλυψε τα κιονόκρανα αυτών και έζωσεν αυτούς. **29** Και ο χαλκός της προσφοράς ήτο εβδομήκοντα τάλαντα και δύο χιλιάδες και τετρακόσιοι σίκλοι. **30** Και εκ τούτου έκαμε τα υποβάσια εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και το χάλκινον θυσιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν δι' αυτό, και πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, **31** και τα υποβάσια της αυλής κύκλω και τα υποβάσια της πύλης της αυλής και πάντας τους πασσάλους της σκηνης και πάντας τους πασσάλους της αυλής κύκλω.

39 Και εκ του κυανού και πορφυρού και κοκκίνου έκαμον στολάς λειτουργικής διά να λειτουργώσιν εν τω αγίω, και έκαμον τας αγίας στολάς διά τον Ααρών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωυσήν. **2** Και έκαμε το εφοδ εκ χρυσοῦ, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **3** Και εσφυρηλάτησαν το χρυσίον εις λεπτάς πλάκας και έκοψαν αυτό εις σύρματα, διά να εργασώσιν αυτό εις το κυανού και εις το πορφυρού και εις το κόκκινον και εις την βύσσον με έντεχνον εργασίαν. **4** Έκαμον επωμίδας συναπτάς δι' αυτό· συναπτομένας επί των δύο άκρων αυτού. **5** Και η κεντητή ζώνη του εφοδ επ' αυτό ήτο εκ του αυτού κατά την εργασίαν αυτού· εκ

χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **6** Και ειργάσθησαν τους ονυχίτας λίθους ενηρμωμένους εν οικίσκοις χρυσοῖς, εγκεχαράγμένους, καθώς εγχαράττονται αι σφραγίδες, με τα ονόματα των υιών Ισραήλ. **7** Και ἔθεσεν αυτούς επί των επωμίδων του εφοδ, λίθους μνημοσύνου εις τους υιούς Ισραήλ, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **8** Και ἔκαμε το περιστήθιον εντέχνου εργασίας, κατά την εργασίαν του εφοδ, εκ χρυσοῦ, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **9** Τετράγωνον ἦτο διπλοῦν ἔκαμον το περιστήθιον· μιας σπιθαμῆς το μήκος αυτού και μιας σπιθαμῆς το πλάτος αυτού, διπλοῦ. **10** Και ἐνήρμωσαν εις αὐτό τέσσαρας σειράς λίθων· σειρά σαρδίου, τοπαζίου και σμαράγδου ἦτο η σειρά ἡ πρώτη. **11** Και η δευτέρα σειρά, ἀνθραξ, σάπφειρος και ἀδάμας. **12** Και η τρίτη σειρά, λιγύριον, ἀχάτης και ἀμέθυστος. **13** Και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον, ὄνυξ και ἰάσπης· οὔτοι ἦσαν ἐνηρμωμένοι ἐν οικίσκοις χρυσοῖς εις τα περικλείσματα αὐτῶν. **14** Και οἱ λίθοι ἦσαν κατά τα ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα αὐτῶν, κατά την γλυφὴν της σφραγίδος, ἕκαστος με το ὄνομα αὐτοῦ κατά τας δώδεκα φυλάς. **15** Και ἔκαμον ἐπί το περιστήθιον ἀλύσεις κατά τα ἄκρα, πλεκτῆς εργασίας εκ χρυσοῦ καθαροῦ. **16** Και ἔκαμον δύο οικίσκους χρυσοῦς και δύο κρίκους χρυσοῦς και ἐπέρασαν τους δύο κρίκους εις τα δύο ἄκρα του περιστήθιου. **17** Και ἐπέρασαν τας δύο πλεκτάς χρυσᾶς ἀλύσεις εις τους δύο κρίκους τους εις τα ἄκρα του περιστήθιου. **18** Και τα δύο ἄκρα των δύο πλεκτῶν ἀλύσεων συνήψαν με τους δύο οικίσκους και ἔβαλον αὐτούς ἐπί των επωμίδων του εφοδ, εις το ἔμπροσθεν μέρος αὐτοῦ. **19** Και ἔκαμον δύο κρίκους χρυσοῦς και ἔβαλον αὐτούς ἐπί των δύο ἄκρων του περιστήθιου, εις το χεῖλος αὐτοῦ, το ὁποῖον ἦτο κατά το μέρος του εφοδ ἔσωθεν. **20** Και ἔκαμον δύο ἄλλους κρίκους χρυσοῦς και ἔβαλον αὐτούς εις τα δύο πλάγια του εφοδ κάτωθεν, προς το ἐμπροσθινόν μέρος αὐτοῦ ἀντικρῦ της ἄλλης ἐνώσεως αὐτοῦ ἄνωθεν της κεντητῆς ζώνης του εφοδ. **21** Και ἔδεσαν το περιστήθιον διὰ των κρίκων αὐτοῦ εις τους κρίκους του εφοδ με ταινίαν εκ κυανοῦ, διὰ να ἦναι ἄνωθεν της κεντητῆς ζώνης του εφοδ, και διὰ να μη ἦναι το περιστήθιον κεχωρισμένον ἀπό του εφοδ· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **22** Και ἔκαμε τον ποδήρη του εφοδ εργασίας υφαντῆς, ὅλον εκ κυανοῦ. **23** Και ἦτο ἀνοίγμα ἐν τῷ μέσω του ποδήρους, ὡς ἀνοίγμα θώρακος, με ταινίαν κύκλω του ἀνοίγματος, διὰ να μη σχίζηται. **24** Και ἔκαμον ἐπί των κρασπέδων του ποδήρους ρόδια εκ κυανοῦ και πορφυροῦ και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **25** Και ἔκαμον κώδωνας εκ χρυσοῦ καθαροῦ και ἔβαλον τους κώδωνας μεταξύ των ροδίων ἐπί του κρασπέδου του ποδήρους κύκλω μεταξύ των ροδίων· **26** κώδωνα και ρόδιον, κώδωνα και ρόδιον, ἐπί των κρασπέδων του ποδήρους του λειτουργικοῦ κύκλω καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **27** Και ἔκαμον τους χιτώνας εκ βύσσου υφαντῆς εργασίας, διὰ τον Ααρών και διὰ τους υιούς αὐτοῦ, **28** και την μίτραν εκ βύσσου και τα μιτρίδια κεκοσμημένα εκ βύσσου και τα λινὰ περισκελή εκ βύσσου κεκλωσμένης,

29 και την ζώνην εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανοῦ και πορφυροῦ και κοκκίνου, κεντητῆς εργασίας· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **30** Και ἔκαμον το πέταλον του ιεροῦ στέμματος εκ χρυσοῦ καθαροῦ και ἐνεχάραξαν ἐπ' αὐτό γράμματα ὡς χάραγμα σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. **31** Και ἔδεσαν εις αὐτό ταινίαν κυανήν, διὰ να συνάψωσιν αὐτό ἄνωθεν ἐπί της μίτρας· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **32** Οὕτως ἐτελειώθη ἅπαν το ἔργον της σκηνῆς του μαρτυρίου· και ἔκαμον οἱ υιοὶ Ισραήλ κατά πάντα ὅσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν· οὕτως ἔκαμον. **33** Και ἔφεραν την σκηνὴν προς τον Μωϋσῆν· την σκηνὴν, και πάντα τα σκεῦη αὐτῆς, τας περόνας αὐτῆς, τας σανίδας αὐτῆς, τους μοχλοὺς αὐτῆς και τους στύλους αὐτῆς, και τα υποβάσια αὐτῆς, **34** και το ἐπικάλυμμα το εκ δερμάτων κριῶν κοκκινοβαφῶν και το ἐπικάλυμμα το εκ δερμάτων θῶων και το καλυπτῆριον καταπέτασμα, **35** την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους μοχλοὺς αὐτῆς και το ἰλαστήριον, **36** την τράπεζαν, πάντα τα σκεῦη αὐτῆς και τους ἄρτους της προθέσεως, **37** την καθαράν λυχνίαν, τους λύχνους αὐτῆς, τους λύχνους κατά την διάταξιν αὐτῶν και πάντα τα σκεῦη αὐτῆς και το ἔλαιον του φωτός, **38** και το χρυσοῦν θυσιαστήριον και το χρυστήριον ἔλαιον και το εὐδὲς θυμίαμα και τον τάπητα διὰ την θύραν της σκηνῆς, **39** το χάλκινον θυσιαστήριον και την χάλκινον ἐσχάραν αὐτοῦ, τους μοχλοὺς αὐτοῦ και πάντα τα σκεῦη αὐτοῦ, τον νιπητέρα και την βάσιν αὐτοῦ, **40** τα παραπετάσματα της αὐλῆς, τους στύλους αὐτῆς και τα υποβάσια αὐτῆς και το καταπέτασμα διὰ την πύλην της αὐλῆς, τα σκιοινία αὐτῆς και τους πασσάλους αὐτῆς και πάντα τα σκεῦη της υπηρεσίας της σκηνῆς διὰ την σκηνὴν του μαρτυρίου, **41** τας λειτουργικὰς στολάς, διὰ να λειτουργήσωσιν ἐν τῷ ἀγίῳ, και τας ἀγίας στολάς διὰ τον Ααρών τον ἱερέα και τας στολάς των υιών αὐτοῦ, διὰ να ἱερατεύωσι. **42** Κατά πάντα ὅσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υιοὶ Ισραήλ ἅπαν το ἔργον. **43** Και εἶδεν ο Μωϋσῆς ἅπαν το ἔργον και ἰδοῦ, εἶχον καίμε αὐτό καθώς προσέταξεν ο Κύριος· οὕτως ἔκαμον· και εὐλόγησεν αὐτοὺς ο Μωϋσῆς.

40 Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Την πρώτην ἡμέραν του πρώτου μηνός θέλεις στήσει την σκηνὴν, την σκηνὴν του μαρτυρίου. **3** Και θέλεις θέσει ἐκεῖ την κιβωτόν του μαρτυρίου, και σκεπάσει την κιβωτόν με το καταπέτασμα. **4** Και θέλεις εἰσάξει την τράπεζαν και διατάξει τα διατακτὰ ἐπ' αὐτῆς και θέλεις εἰσάξει την λυχνίαν και ἀνάψει τους λύχνους αὐτῆς. **5** Και θέλεις θέσει το χρυσοῦν θυσιαστήριον του θυμιάματος ἔμπροσθεν της κιβωτοῦ του μαρτυρίου και ἐπιβάλει τον τάπητα της θύρας εις την σκηνὴν. **6** Και θέλεις θέσει το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος ἔμπροσθεν της θύρας της σκηνῆς, της σκηνῆς του μαρτυρίου. **7** Και θέλεις θέσει τον νιπητέρα μεταξύ της σκηνῆς του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και βάλει ὕδωρ ἐν αὐτῷ. **8** Και θέλεις στήσει την αὐλήν κύκλω και κρεμάσει το καταπέτασμα της πύλης της αὐλῆς. **9** Και θέλεις λάβει το χρυστήριον ἔλαιον και χρίσει την σκηνὴν και πάντα τα ἐν αὐτῇ, και θέλεις

αγιάσει αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και θέλει είσθαι αγία. **10** Και θέλεις χρίσει το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος και πάντα τα σκεύη αυτού και θέλεις αγιάσει το θυσιαστήριον· και θέλει είσθαι θυσιαστήριον αγιωτάτων. **11** Και θέλεις χρίσει τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού και αγιάσει αυτόν. **12** Και θέλεις προσαγάγει τον Ααρών και τους υιούς αυτού εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και νίψει αυτούς με ύδωρ. **13** Και θέλεις ενδύσει τον Ααρών τας αγίας στολάς και θέλεις χρίσει αυτόν, και αγιάσει αυτόν, και θέλει ιερατεύει εις εμέ. **14** Και θέλεις προσαγάγει τους υιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας. **15** Και θέλεις χρίσει αυτούς, καθώς έχρισας τον πατέρα αυτών, και θέλουσιν ιερατεύει εις εμέ· και θέλει είσθαι εις αυτούς το χρίσμα αυτών προς παντοτεινήν ιερατείαν εις τας γενεάς αυτών. **16** Και έκαμεν ο Μωϋσής κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις αυτόν· ούτως έκαμε. **17** Και τον πρώτον μήνα του δευτέρου έτους, την πρώτην του μηνός, εστήθη η σκηνή. **18** Και έστησεν ο Μωϋσής την σκηνήν και έβαλε τα υποβάσια αυτής και έστησε τας σανίδας αυτής και έβαλε τους μοχλούς αυτής και έστησε τους στύλους αυτής. **19** Και εξήπλωσε τα παραπετάσματα επί την σκηνήν, και έβαλε το επικάλυμμα της σκηνης επ' αυτήν άνωθεν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **20** Και λαβών το μαρτύριον έθεσεν εν τη κιβωτώ, και έβαλε τους μοχλούς εις την κιβωτόν, και έβαλε το ιλαστήριον επί την κιβωτόν άνωθεν, **21** και έφερε την κιβωτόν εις την σκηνήν, και επέθηκε το καλυπτήριον καταπέτασμα και εσκέπασε την κιβωτόν του μαρτυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **22** Και έθεσε την τράπεζαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου κατά το μέρος της σκηνης το προς βορράν έξωθεν του καταπετάσματος, **23** και διέταξεν επ' αυτής τους άρτους τους διατεταγμένους, ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **24** Και έθεσε την λυχνίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι της τραπέζης κατά το μέρος της σκηνης το προς μεσημβριάν, **25** και ανήψε τους λύχνους ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **26** Και έθεσε το χρυσούν θυσιαστήριον εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι του καταπετάσματος, **27** και εθυμίασεν επ' αυτού ευώδες θυμίαμα· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **28** Και επέθηκε τον τάπητα εις την θύραν της σκηνης. **29** Και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος έθεσε παρά την θύραν της σκηνης, της σκηνης του μαρτυρίου, και προσέφερον επ' αυτού το ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **30** Και έθεσε τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνης του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και έβαλεν εν αυτώ, ύδωρ, διά να νίπτωνται· **31** και ένιπτον εξ αυτού ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών. **32** Ότε εισήρχοντο εις την σκηνήν του μαρτυρίου και ότε προσήρχοντο εις το θυσιαστήριον, ένίπτοντο καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **33** Και έστησε την αυλήν κύκλω της σκηνης και του θυσιαστηρίου και εκρέμασε τον τάπητα της πύλης της αυλής. Και συνετέλεσεν ο Μωϋσής το έργον. **34** Τότε εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν του μαρτυρίου και

Λευϊτικόν

1 Και εκάλεσε Κύριος τον Μωϋσὴν και ἐλάλησε προς αὐτόν εκ της σκηνῆς του μαρτυρίου, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υἱούς Ισραὴλ και εἰπέ προς αὐτούς, Εάν τις ἀπὸ σας προσφέρῃ δῶρον προς τον Κύριον, θέλετε προσφέρει το δῶρον σας ἀπὸ των κτηνῶν, ἀπὸ των βοῶν ἢ ἀπὸ των προβάτων. **3** Εάν το δῶρον αὐτοῦ ἦναι ολοκαύτωμα ἀπὸ των βοῶν, ἀρσενικόν ἄμωμον ας προσφέρῃ αὐτό· παρά την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου θέλει προσφέρει αὐτό, διὰ να ἦναι δεκτόν ἐνώπιον του Κυρίου. **4** Και θέλει ἐπιθέσει την χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ την κεφαλὴν του ολοκαυτώματος και θέλει εἶσθαι δεκτόν ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ να γείνη ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ. **5** Και θέλουσι σφάζει τον μόσχον ἐνώπιον Κυρίου· και οι υἱοὶ του Ααρών, οι ιερεῖς, θέλουσι φέρει το αἶμα και θέλουσι ραντίσει το αἶμα κύκλω ἐπὶ το θυσιαστήριον το παρά την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **6** Και θέλουσιν ἐκδάσει το ολοκαύτωμα και θέλουσι διαμελίσαι αὐτό κατὰ τα μέλη αὐτοῦ. **7** Και οι υἱοὶ του Ααρών του ιερέως θέλουσι βάλει πυρ ἐπὶ το θυσιαστήριον και θέλουσι στοιβάσει ξύλα ἐπὶ το πυρ. **8** Και οι υἱοὶ του Ααρών, οι ιερεῖς, θέλουσιν ἐπιστοιβάσει τα μέλη, την κεφαλὴν και το στέαρ, ἐπὶ τα ξύλα τα ἐπὶ του πυρός, του ἐπὶ του θυσιαστηρίου. **9** Τα δε ἐντόσθια αὐτοῦ και τους πόδας αὐτοῦ θέλουσι πλύνει με ὕδωρ· και θέλει καύσει ο ιερεὺς τα πάντα ἐπὶ του θυσιαστηρίου· ολοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς ὁσμὴν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Εάν δε το δῶρον αὐτοῦ διὰ το ολοκαύτωμα ἦναι εκ των ποιμνίων, εκ των προβάτων ἢ εκ των αἰγῶν, ἀρσενικόν ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό. **11** Και θέλουσι σφάζει αὐτό εἰς τα πλάγια του θυσιαστηρίου προς βορρᾶν ἐνώπιον Κυρίου· και θέλουσι ραντίσει οι υἱοὶ του Ααρών, οι ιερεῖς, το αἶμα αὐτοῦ ἐπὶ το θυσιαστήριον κύκλω. **12** και θέλουσι διαμελίσαι αὐτό κατὰ τα μέλη αὐτοῦ και την κεφαλὴν αὐτοῦ και το στέαρ αὐτοῦ· και θέλει ἐπιστοιβάσει αὐτά ο ιερεὺς ἐπὶ τα ξύλα τα ἐπὶ του πυρός του ἐπὶ του θυσιαστηρίου. **13** τα δε ἐντόσθια και τους πόδας θέλουσι πλύνει με ὕδωρ· και θέλει φέρει τα πάντα ο ιερεὺς και καύσει αὐτά ἐπὶ του θυσιαστηρίου· ολοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς ὁσμὴν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και εάν το δῶρον αὐτοῦ προς τον Κύριον ἦναι ολοκαύτωμα ἀπὸ πτηνῶν, τότε θέλει προσφέρει το δῶρον αὐτοῦ ἀπὸ τρυγόνων ἢ ἀπὸ νεοσσῶν περιστερῶν. **15** Και θέλει προσαγάγει αὐτό ο ιερεὺς προς το θυσιαστήριον και θέλει ἀποκόψει διὰ των ὀνύχων την κεφαλὴν αὐτοῦ και καύσει αὐτό ἐπὶ του θυσιαστηρίου· και το αἶμα αὐτοῦ θέλει στραγγίσει προς το πλάγιον του θυσιαστηρίου. **16** και θέλει ἐκβάλει τον πρόλοβον αὐτοῦ μετὰ της κόπρου αὐτοῦ και ρίψει αὐτά εἰς τα πλάγια του θυσιαστηρίου κατὰ ἀνατολάς, εἰς τον τόπον της στάτης. **17** και θέλει διασχίσει αὐτό εκ των πτερύγων αὐτοῦ, πλην δεν θέλει διαχωρίσει και θέλει καύσει αὐτό ο ιερεὺς ἐπὶ του θυσιαστηρίου, ἐπὶ των ξύλων των ἐπὶ του πυρός· ολοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς ὁσμὴν ευωδίας προς τον Κύριον.

2 Εάν δε προσφέρῃ τις δῶρον προσφορᾶν ἐξ ἀλφίτων προς τον Κύριον, σμηδαλις θέλει εἶσθαι το δῶρον αὐτοῦ· και θέλει ἐπιχύσει ἐπ' αὐτό ἔλαιον και ἐπιθέσει ἐπ' αὐτό λιβάνιον. **2** Και θέλει φέρει αὐτό προς τους υἱούς του Ααρών, τους ιερεῖς· και ο ιερεὺς θέλει δράξει ἀπὸ της σμηδαλέως αὐτοῦ και ἀπὸ του ελαίου αὐτοῦ ὅσον χωρεῖ ἡ χεῖρ αὐτοῦ και ἅπαν το λιβάνιον αὐτοῦ· και θέλει καύσει ο ιερεὺς το μνημόσυνον αὐτοῦ ἐπὶ του θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς ὁσμὴν ευωδίας προς τον Κύριον. **3** Το δε ὑπόλοιπον της ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς θέλει εἶσθαι του Ααρών και των υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι ἀγιώτατον εκ των θυσιῶν των γινομένων διὰ πυρός προς τον Κύριον. **4** Και ὅταν προσφέρῃς δῶρον προσφορᾶν ἐξ ἀλφίτων ἐψημένην ἐν κλιβάνῳ, θέλει εἶσθαι ἄρτοι ἄζυμοι ἀπὸ σμηδαλέως ἐζυμωμένης μετὰ ελαίου και λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα με ἔλαιον. **5** Εάν δε το δῶρον σου ἦναι προσφορᾶ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη εἰς κάψαν, ἄζυμον θέλει εἶσθαι εκ σμηδαλέως ἐζυμωμένης μετὰ ελαίου. **6** Θέλεις διαμερίσει αὐτὴν εἰς τμήματα και θέλεις ἐπιχύσει ἐπ' αὐτῆς ἔλαιον· εἶναι προσφορᾶ ἐξ ἀλφίτων. **7** Και εάν το δῶρον σου ἦναι προσφορᾶ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη ἐν τηγανίῳ, θέλει γείνη ἀπὸ σμηδαλέως μετὰ ελαίου. **8** Και θέλεις φέρει προς τον Κύριον την ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶν, την ὁποίαν ἔκαμες εκ τούτων· και ὅταν φερῆθὶ προς τον ιερέα, αὐτός θέλει πλησιάσει αὐτὴν εἰς το θυσιαστήριον. **9** Και θέλει χωρίσει ο ιερεὺς ἀπὸ της ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς το μνημόσυνον αὐτῆς και καύσει αὐτό ἐπὶ του θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς ὁσμὴν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Το δε ὑπόλοιπον της ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς θέλει εἶσθαι του Ααρών και των υἱῶν αὐτοῦ· εἶναι ἀγιώτατον εκ τῶν διὰ πυρός γινομένων θυσιῶν εἰς τον Κύριον. **11** Ουδεμία προσφορᾶ ἐξ ἀλφίτων, την ὁποίαν προσφέρετε προς τον Κύριον, θέλει εἶσθαι ἐνζυμος· διότι οὐδὲν προζύμιον οὐδέ μέλι θέλετε καύσει εἰς ουδεμίαν θυσίαν γινομένην διὰ πυρός προς τον Κύριον. **12** Περὶ δε του δώρου των ἀπαρχῶν, θέλετε προσφέρει αὐτάς προς τον Κύριον· δεν θέλουσιν ὁμως καυθῆ ἐπὶ του θυσιαστηρίου εἰς ὁσμὴν ευωδίας. **13** Και παν δῶρον της ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς σου θέλεις ἀλατίζει με ἄλας· και δεν θέλεις ἀφήσει να λείψῃ ἀπὸ της ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς σου το ἄλας της διαθήκης του Θεοῦ σου· ἐπὶ παντός δώρου σου θέλεις προσφέρει ἄλας. **14** Και εάν προσφέρῃς προσφορᾶν ἐξ ἀλφίτων ἀπὸ των πρωτογεννημάτων σου προς τον Κύριον, θέλεις προσφέρει διὰ την ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶν των πρωτογεννημάτων σου ἀστάχυα χλωρά ἐψημένα ἐν πυρὶ, σίτον πεφρυγανισμένον ἐξ ἀσταχῶν μεστών. **15** Και θέλεις χύσει ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον και θέλεις θέσει ἐπ' αὐτὴν λιβάνιον· εἶναι προσφορᾶ ἐξ ἀλφίτων. **16** Και ο ιερεὺς θέλει καύσει το μνημόσυνον αὐτῆς εκ του πεφρυγανισμένου σίτου αὐτῆς και εκ του ελαίου αὐτῆς, μεθ' ὅλου λιβανίου αὐτῆς· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς τον Κύριον.

3 Εάν δε το δῶρον αὐτοῦ ἦναι θυσία εἰρηνικὴ, εάν προσφέρῃ αὐτό εκ των βοῶν, εἴτε ἀρσενικόν εἴτε θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό ἐνώπιον του Κυρίου· **2** και θέλει ἐπιθέσει την χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ την

κεφαλήν του δώρου αυτού, και θέλousι σφάζει αυτό παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου· και οι υιοί του Ααρών, οι ιερείς, θέλousι ραντίσει το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρει εκ της ειρηνικής προσφοράς, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και άπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **4** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **5** Και οι υιοί του Ααρών θέλousι καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου επί του ολοκαυτώματος του επί των ζύλων των επί του πυρός είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **6** Εάν δε το δώρον αυτού, το εις θυσίαν ειρηνικήν προσφερόμενον προς τον Κύριον, ήναι εκ του ποιμνίου, αρσενικόν ή θηλυκόν, άμωμον θέλει προσφέρει αυτό. **7** Εάν αρνίον προσφέρει το δώρον αυτού, θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· **8** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του δώρου αυτού, και θέλousι σφάζει αυτό έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου· και οι υιοί του Ααρών θέλousι ραντίσει το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω. **9** Και θέλει προσφέρει εκ της προσφοράς της ειρηνικής θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ αυτού, την ουράν ολόκληρον, την οποίαν θέλει αφαιρέσει από της ράχης και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **10** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **11** Και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της διά πυρός γινομένης θυσίας εις τον Κύριον. **12** Εάν δε το δώρον αυτού ήναι εξ αιγών, τότε θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· **13** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν αυτού, και θέλousι σφάζει αυτό έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου· και οι υιοί του Ααρών θέλousι ραντίσει το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω. **14** Και θέλει προσφέρει εξ αυτού το δώρον αυτού, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **15** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **16** Και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της θυσίας της γινομένης διά πυρός εις οσμήν ευωδίας· παν το στέαρ είναι του Κυρίου. **17** Νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι εις τας γενεάς σας, εις πάσας τας κατοικήσεις σας· δεν θέλετε τρώγει ούτε στέαρ ούτε αίμα.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Εάν ψυχή τις αμαρτήση εξ αγνοίας και εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται πράξι τη εξ αυτών· **3** εάν μεν ο ιερεύς ο κεχρισμένος αμαρτήση ώστε να ενοχοποιήση τον λαόν, τότε θέλει φέρει, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, μόσχον βοός άμωμον προς τον Κύριον διά προσφοράν περί αμαρτίας. **4** Και θέλει φέρει τον μόσχον εις την

θύραν της σκηνης του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του μόσχου, και θέλousι σφάζει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. **5** Και θέλει λάβει ο ιερεύς ο κεχρισμένος από του αίματος του μόσχου και φέρει αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου· **6** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει από του αίματος επτάκις ενώπιον του Κυρίου, έμπροσθεν του καταπατάσματος του αγιαστηρίου. **7** Και θέλει βάλει ο ιερεύς από του αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ευώδους θυμιάματος, το οποίον είναι ενώπιον του Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν το αίμα του μόσχου εις την βάση του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **8** Και άπαν το στέαρ του μόσχου της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει αφαιρέσει απ' αυτού· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, και άπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **9** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει, **10** καθ' ον τρόπον αφαιρείται από του μόσχου της θυσίας της ειρηνικής· και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος· **11** και το δέρμα του μόσχου και παν το κρέας αυτού μετά της κεφαλής αυτού και μετά των ποδών αυτού και τα εντόσθια αυτού και την κόπρον αυτού· **12** και θέλει φέρει όλον τον μόσχον έξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν, όπου χύνεται η στάκτη, και θέλει καύσει αυτόν επί ζύλων διά πυρός· όπου χύνεται η στάκτη, θέλει καυθή. **13** Εάν δε πάσα η συναγωγή του Ισραήλ αμαρτήση εξ αγνοίας και το πράγμα κρυφθή από των οφθαλμών της συναγωγής και εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, πράξωσι και ήναι ένοχοι· **14** όταν γνωρισθή η αμαρτία την οποίαν ημάρτησαν κατά τούτο, τότε θέλει προσφέρει η συναγωγή μόσχον εκ βοών διά την αμαρτίαν και θέλει φέρει αυτόν έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου. **15** Και οι πρεσβύτεροι της συναγωγής θέλousιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου ενώπιον του Κυρίου· και θέλousι σφάζει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. **16** Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος θέλει φέρει από του αίματος του μόσχου εις την σκηνήν του μαρτυρίου· **17** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει επτάκις ενώπιον του Κυρίου έμπροσθεν του καταπατάσματος· **18** και θέλει βάλει από του αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου, του ενώπιον του Κυρίου, το οποίον είναι εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν το αίμα εις την βάση του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **19** Και παν το στέαρ αυτού θέλει αφαιρέσει απ' αυτού και καύσει επί του θυσιαστηρίου. **20** Και θέλει κάμει εις τον μόσχον καθ' ον τρόπον έκαμεν εις τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς· ούτω θέλει κάμει εις αυτόν· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτών ο ιερεύς και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς. **21** Και θέλει εκβάλει τον μόσχον έξω του στρατοπέδου και καύσει αυτόν, καθώς έκαυσε τον πρώτον μόσχον· είναι προσφορά περί αμαρτίας υπέρ της συναγωγής· **22**

Όταν δε άρχων τις αμαρτήση και πράξη εξ αγνοίας τι εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό Κυρίου του Θεού αυτού να μη πράττωνται, και ήναί ένοχος **23** ή εάν η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, γνωστοποιηθή εις αυτόν, τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, τράγον εξ αιγών, αρσενικόν άμωμον. **24** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του τράγου, και θέλουσι σφάζει αυτό εν τω τόπω όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίου· είναι προσφορά περί αμαρτίας. **25** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς διά του δακτύλου αυτού, και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και θέλει χύσει το αίμα αυτού εις την βάση του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος. **26** Και άπαν το στέαρ αυτού θέλει καύσει επί του θυσιαστηρίου, ως το στέαρ της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **27** Εάν δε ψυχή τις εκ του λαού της γης αμαρτήση εξ αγνοίας, πράττων τι εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, και ήναί ένοχος. **28** ή εάν γνωστοποιηθή εις αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάρτησε· τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, τράγον εξ αιγών, θηλυκόν άμωμον, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε· **29** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περί αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάζει την περί αμαρτίας προσφοράν εν τω τόπω ολοκαυτώματος. **30** Και θέλει λάβει ο ιερεύς διά του δακτύλου αυτού από του αίματος αυτού, και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και παν το αίμα αυτού θέλει χύσει εις την βάση του θυσιαστηρίου· **31** και παν το στέαρ αυτού θέλει αφαιρέσει, καθώς αφαιρείται το στέαρ από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και θέλει καύσει αυτό ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **32** Εάν δε φέρη πρόβατον διά προσφοράν αυτού περί αμαρτίας, θέλει φέρει αυτό θηλυκόν άμωμον· **33** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περί αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάζει αυτό διά προσφοράν περί αμαρτίας, εν τω τόπω όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα. **34** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς διά του δακτύλου αυτού και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και άπαν το αίμα αυτού θέλει χύσει εις την βάση του θυσιαστηρίου· **35** και θέλει αφαιρέσει παν το στέαρ αυτού, καθώς αφαιρείται το στέαρ του προβάτου από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου κατά τας προσφοράς τας γινομένας διά πυρός εις τον Κύριον· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησε, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν.

5 Εάν δε τις αμαρτήση και ακούση φωνήν ορκισμού και ήναί μάρτυς, είτε είδεν είτε εξεύρει εάν δεν φανερώση αυτό, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού. **2** Η εάν τις εγγίση πράγμα τι ακάθαρτον, είτε θησιμαίον

ακαθάρτον θηρίου είτε θησιμαίον ακαθάρτου κτήνους είτε θησιμαίον ερπετών ακαθάρτων, και έλαθεν αυτόν, όμως θέλει είσθαι ακάθαρτος και ένοχος. **3** Η εάν εγγίση ακαθάρσιαν ανθρώπου, εξ οποιασδήποτε ήθελε είσθαι η ακαθαρσία αυτού, διά της οποίας μιαίνεται τις, και έλαθεν αυτόν· όταν αυτός γνωρίση τούτο, τότε θέλει είσθαι ένοχος. **4** Η εάν τις ομώσει, προσφέρων αστοχάστως διά των χειλέων αυτού να κατοικήση, ή να αγαθοποιήσει εις παν ό, τι ήθελε προσφέρει αστοχάστως ο άνθρωπος μεθ' όρκου και έλαθεν αυτόν· όταν γνωρίση τούτο, τότε θέλει είσθαι ένοχος εις εν εκ τούτων. **5** Όταν λοιπόν είναι τις ένοχος εις εν εκ τούτων, θέλει εξομολογηθή κατά τι ημάρτησε· **6** και θέλει φέρει προς τον Κύριον προσφοράν περί της παραβάσεως αυτού, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, θηλυκόν αρνίον εκ προβάτων ή τράγον εξ αιγών, εις προσφοράν περί αμαρτίας· και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ αυτού περί της αμαρτίας αυτού. **7** Και εάν δεν ευπορή να φέρη πρόβατον ή αίγα, θέλει φέρει προς τον Κύριον, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών· μίαν διά προσφοράν περί αμαρτίας και μίαν διά ολοκαύτωμα. **8** Και θέλει φέρει αυτάς προς τον ιερέα, όστις θέλει προσφέρει πρώτον εκείνην την περί αμαρτίας προσφοράν· και θέλει κόψει διά των ονύχων την κεφαλήν αυτής από του αυχένος αυτής, πλην δεν θέλει διαχωρίσει αυτήν. **9** Και από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει ραντίσει τον τοίχον του θυσιαστηρίου· το δε εναπολειφθέν του αίματος θέλει στραγγίσει έξω εις την βάση του θυσιαστηρίου· είναι προσφορά περί αμαρτίας. **10** Την δε δευτέραν θέλει κάμει ολοκαύτωμα κατά το διατεταγμένον· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού, περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησε, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **11** Αλλ' εάν δεν ευπορή να φέρη δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών, τότε θέλει φέρει ο αμαρτήσας διά προσφοράν αυτού το δέκατον ενός εφά σεμιδάλεως εις προσφοράν περί αμαρτίας· δεν θέλει βάλει επ' αυτήν έλαιον ουδέ θέλει βάλει επ' αυτήν λιβάνιον· διότι είναι προσφορά περί αμαρτίας. **12** και θέλει φέρει αυτήν προς τον ιερέα· και ο ιερεύς θέλει δράξει απ' αυτής όσον χωρεί η χειρ αυτού, το μνημόσυνον αυτής, και θέλει καύσει αυτό επί του θυσιαστηρίου, κατά τας προσφοράς τας διά πυρός γινομένας εις τον Κύριον· είναι προσφορά περί αμαρτίας. **13** Και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάρτησεν εις εν εκ τούτων, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· το δε υπόλοιπον θέλει είσθαι ο ιερεύς, ως η εξ αλφίτων προσφορά. **14** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωυσήν, λέγων, **15** Εάν τις πράξη παρανομίαν και αμαρτήση εξ αγνοίας εις τα άγια του Κυρίου, τότε θέλει φέρει προς τον Κύριον διά την ανομίαν αυτού κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησίν σου εις σίκλουσιν αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά προσφοράν περί ανομίας· **16** και θέλει αποδώσει ό, τι ημάρτησεν εις τα άγια και θέλει προσθέσει επ' αυτό το πέμπτον αυτού και δώσει αυτό εις τον ιερέα· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά του κριού της περί ανομίας προσφοράς, και θέλει συγχωρηθή

εις αυτόν. **17** Και εάν τις αμαρτήση και πράξη τι εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, και δεν γνωρίσεν αυτό, όμως θέλει είσθαι ένοχος και θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού. **18** και θέλει φέρει κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου κατά την εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας, προς τον ιερέα· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού περί της αγνοίας αυτού, εις την οποίαν ελανθάσθη και δεν γνωρίσει τούτο, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **19** Είναι προσφορά περί ανομίας· αυτός ανομίαν έπραξε κατά του Κυρίου.

6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Εάν τις αμαρτήση και πράξη παρανομίαν κατά του Κυρίου και ψευστή προς τον πλησίον αυτού διά παρακαταθήκην ή διά πράγμα τι εμπειστευμένον εις τας χείρας αυτού, ή διά αρπαγήν, ή ήπάτησε τον πλησίον αυτού, **3** ή εύρε πράγμα χαμένον και ψεύδεται περί αυτού, ή όμωση ψευδός περί τινός εκ πάντων όσα πράττει ο άνθρωπος, ώστε να αμαρτήση εις αυτά· **4** όταν αμαρτήση και ήναι ένοχος, θέλει αποδώσει το άρπαγμα το οποίον ήρπασεν, ή το πράγμα το οποίον έλαβε δι' απάτης, ή την παρακαταθήκην την εμπιστευθεισαν εις αυτόν, ή το χαμένον πράγμα το οποίον εύρεν, **5** ή παν εκείνο περί του οποίου όμωσε ψευδώς· θέλει αποδώσει το κεφάλαιον αυτού, και θέλει προσθέσει το πέμπτον επ' αυτό· εις όντινα ανήκει, εις τούτον θέλει αποδώσει αυτό την ημέραν καθ' ην φανερωθή ένοχος. **6** Και θέλει φέρει προς τον Κύριον την περί ανομίας προσφοράν αυτού, κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας, προς τον ιερέα· **7** και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου· και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν, περί παντός πράγματος εκ των όσα έπραξε, ώστε να ανομήση εις αυτά. **8** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **9** Πρόσταξον τον Ααρών και τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαυτώματος· το ολοκαύτωμα θέλει καίεσθαι επί του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα έως το πρωϊ, και το πυρ του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού. **10** Και θέλει ενδυθή ο ιερεύς χιτώνα λινούν και περισκελή λινά· θέλει φορέσει επί την σάρκα αυτού, και θέλει αφαιρέσει την στάκην του ολοκαυτώματος· το οποίον κατέφαγε το πυρ επί του θυσιαστηρίου· και θέλει βάλει αυτήν εις το πλάγιον του θυσιαστηρίου. **11** Και θέλει εκδυθή την στολήν αυτού και ενδυθή άλλην στολήν· και θέλει φέρει την στάκην έξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν. **12** Και το πυρ το επί του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού· δεν θέλει σβεσθή· και θέλει καίει ο ιερεύς επ' αυτού ξύλα καθ' εκάστην πρωϊαν, και θέλει στοιβάσει το ολοκαύτωμα επ' αυτού, και θέλει καίει επ' αυτού το στέαρ της ειρηνικής προσφοράς. **13** Το πυρ θέλει καίεσθαι διαπαντός επί του θυσιαστηρίου· δεν θέλει σβεσθή. **14** Ούτος δε είναι ο νόμος της αλφίτων προσφοράς· οι υιοί του Ααρών θέλουσι προσφέρει αυτήν ενώπιον του Κυρίου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου. **15** Και θέλει αφαιρέσει απ' αυτής όσον χωρεί η χειρ αυτού, από της σμιδάλεως της εξ αλφίτων προσφοράς μετά του ελαίου αυτής και παν το λιβάνιον το επί της εξ

αλφίτων προσφοράς· και θέλει καύσει αυτό επί του θυσιαστηρίου εις οσμίν ευωδίας, μνημόσυνον αυτής προς τον Κύριον. **16** Το δε εναπολειφθέν εκ τούτων θέλουσι φάγει ο Ααρών και οι υιοί αυτού· άζυμον θέλει τρώγεσθαι εν τόπω αγίω εν τη αυλή της σκηνης του μαρτυρίου· θέλουσι τρώγει αυτό. **17** Δεν θέλει εψηθή μετά προζυμίου· διά μεριδιον αυτών έδωκα αυτό από των διά πυρός γινομένων προσφορών· μου είναι αγιώτατον, καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, και καθώς η περί ανομίας. **18** Παν αρσενικόν μεταξύ των τέκνων του Ααρών θέλει τρώγει αυτό· τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, από των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου· πας όστις εγγίση αυτά, θέλει αγιασθή. **19** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **20** τούτο είναι το δώρον του Ααρών και των υιών αυτού· το οποίον θέλουσι προσφέρει προς τον Κύριον την ημέραν καθ' ην χρισθή· το δέκατον ενός εφά σμιδάλεως εις παντοτεινήν προσφοράν εξ αλφίτων, το ήμισυ αυτής το πρωϊ, και το ήμισυ αυτής το εσπέρας· **21** επί κάψης θέλει ετοιμασθή μετά ελαίου· εψημένον θέλεις φέρει αυτό· και τα εψημένα τμήματα των εξ αλφίτων προσφορών θέλεις προσφέρει εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριον. **22** Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος αντ' αυτού μεταξύ των υιών αυτού θέλει προσφέρει αυτό· τούτο είναι νόμιμον αιώνιον διά τον Κύριον. ολοκληρώς θέλει καίεσθαι. **23** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων ιερέως θέλει καίεσθαι ολοκληρώς· δεν θέλει τρώγεσθαι. **24** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **25** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος της περί αμαρτίας προσφοράς· Εν τω τόπω όπου σφάζεται το ολοκαύτωμα, θέλει σφαγή η περί αμαρτίας προσφορά έμπροσθεν του Κυρίου· είναι αγιώτατον. **26** Ο ιερεύς ο προσφέρων αυτήν περί αμαρτίας θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπω αγίω θέλει τρώγεσθαι, εν τη αυλή της σκηνης του μαρτυρίου. **27** παν ό, τι εγγίση το κρέας αυτής θέλει είσθαι άγιον· και εάν ραντισθή από του αίματος αυτής επί τι φορέμα, εκείνο, επί του οποίου ερραντίσθη, θέλει πλύνεσθαι εν τόπω αγίω. **28** Το δε πήλινον αγγείον εν τω οποίω έβρασε, θέλει συντρίβεσθαι· αλλ' εάν βράση εν αγγείω χαλκίνω, τούτο θέλει τρίβεσθαι επιμελώς και θέλει πλύνεσθαι με ύδωρ. **29** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει εξ αυτής είναι αγιώτατον. **30** Και πάσα προσφορά περί αμαρτίας, από του αίματος της οποίας φέρεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να γείνη εξιλέωσις εν τω αγιαστηρίω, δεν θέλει τρώγεσθαι με πυρ· θέλει καίεσθαι.

7 Ούτος δε είναι ο νόμος της περί ανομίας προσφοράς· είναι αγιώτατον. **2** Εν τω τόπω όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, θέλουσι σφάξει την περί ανομίας προσφοράν· και το αίμα αυτής θέλει ραντίζεσθαι επί του θυσιαστήριον κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρεσθαι εξ αυτής παν το στέαρ αυτής, η ουρά και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, **4** και οι δύο νεφροί και το στέαρ το επ' αυτών, το προς τα πλευρά, και ο επάνω λοβός του ήπατος, όστις μετά των νεφρών θέλει αφαιρείσθαι. **5** Και θέλει καίει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου, εις προσφοράν γινομένην διά

πυρός προς τον Κύριον· είναι προσφορά περί ανομίας. **6** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει αυτήν· εν τώπω αγίω θέλει τρώγεσθαι· είναι αγιώτατον. **7** Καθώς είναι η περί αμαρτίας προσφορά, ούτω και η περί ανομίας προσφορά· εις νόμος είναι περί αυτών· ο ιερεύς, όστις κάμνει εξιλέωσιν δι' αυτής, θέλει λαμβάνει αυτήν. **8** Ο δε ιερεύς όστις προσφέρει ολοκαύτωμα τινός, ο ιερεύς θέλει λαμβάνει δι' εαυτόν το δέρμα του ολοκαυτώματος, το οποίο προσέφερε. **9** Και πάσα προσφορά εξ αλιφίτων, ήτις ήθελεν εψηθή εν κλιβάνω, και παν ό, τι ετοιμάζεται εν τηγανίω και επί κάψης, θέλει είσθαι του ιερέως του προσφέροντος αυτήν. **10** Και πάσα προσφορά εξ αλιφίτων, εξυμωμένη μετά ελαίου ή ξηρά, θέλει είσθαι πάντων των υιών του Ααρών, ίσον το μερίδιον εκάστου. **11** Και ούτος είναι ο νόμος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, την οποίαν θέλει προσφέρει τις εις τον Κύριον. **12** Εάν προσφέρει αυτήν περί ευχαριστίας, τότε θέλει προσφέρει μετά της ευχαριστηρίου προσφοράς, πήττας αζύμους εξυμωμένας με έλαιον και λάγανα άζυμα κεχρισμένα μετά ελαίου και σεμίδαλιν κατεσκευασμένην, πήττας εξυμωμένας μετά ελαίου. **13** Με τας πήττας άρτον ένζυμον θέλει προσφέρει διά το δώρον αυτού μετά της προς ευχαριστιαν αυτού ειρηνικής προσφοράς. **14** Και εκ τούτων θέλει προσφέρει εν από πάντων των δώρων αυτού προσφοράν υψουμένην προς τον Κύριον· τούτο θέλει είσθαι του ιερέως του ραντίζοντος το αίμα της ειρηνικής προσφοράς. **15** Και το κρέας της θυσίας της προς ευχαριστιαν ειρηνικής αυτού προσφοράς θέλει τρώγεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρεται· δεν θέλουσιν αφήσει απ' αυτού έως το πρωί. **16** Και εάν η θυσία της προσφοράς αυτού ήναι ευχή, ή προσφορά προαιρετική, θέλει τρώγεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρει τις την θυσίαν αυτού· και εάν μείνη τι, τούτο θέλει τρώγεσθαι την επαύριον. **17** Το εναπολειφθέν όμως του κρέατος της θυσίας έως της τρίτης ημέρας με πυρ θέλει καίεσθαι. **18** Εάν δε φαγωθή τι από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού την τρίτην ημέραν, δεν θέλει είσθαι δεκτός ο προσφέρων αυτήν, ουδέ θέλει λογισθή εις αυτόν· βδέλυγμα θέλει είσθαι· η δε ψυχή, ήτις ήθελε φάγει απ' αυτού, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής. **19** Και το κρέας, το οποίον ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, δεν θέλει τρώγεσθαι· εν πυρί θέλει καίεσθαι περί δε του κρέατος, όστις είναι καθαρός θέλει τρώγει κρέας. **20** Η δε ψυχή ήτις έχουσα την ακαθαρσίαν αυτής επ' εαυτής ήθελε φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **21** Και η ψυχή ήτις ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, ακαθαρσίαν ανθρώπου ή ζώον ακάθαρτον ή βδελυρόν τι ακάθαρτον, και φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, και η ψυχή αύτη θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Δεν θέλετε τρώγει παντελώς στέαρ βοός ή προβάτου ή αιγός. **24** Και το στέαρ του θνησιμαίου ζώου και το στέαρ του θηριαλώτου δύναται να χρησιμεύη εις πάσαν άλλην χρείαν· δεν θέλετε όμως τρώγει διόλου απ' αυτού. **25** Διότι όστις φάγη το στέαρ

του ζώου, από του οποίου προσφέρεται θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον, και εκείνη ψυχή, ήτις ήθελε φάγει θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **26** Παρομοίως δεν θέλετε τρώγει ουδέν αίμα, είτε πτηνού είτε ζώου εν ουδεμία εκ των κατοικιών σας. **27** Πάσα ψυχή ήτις ήθελε φάγει οποιονδήποτε αίμα, και εκείνη η ψυχή θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **28** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **29** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο προσφέρων την θυσίαν της ειρηνικής προσφοράς αυτού προς τον Κύριον, θέλει φέρει το δώρον αυτού προς τον Κύριον, από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού. **30** Αι χείρες αυτού θέλουνι φέρει τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του Κυρίου· θέλει φέρει το στέαρ μετά του στήθους, διά να κινήται το στήθος ως προσφορά κινητή έμπροσθεν του Κυρίου. **31** Και ο ιερεύς θέλει καίει το στέαρ επί του θυσιαστηρίου· το στήθος όμως θέλει είσθαι του Ααρών και των υιών αυτού. **32** Και θέλετε διδει προς τον ιερέα προσφοράν υψουμένην, τον δεξιόν ώμον εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς σας. **33** Όστις εκ των υιών του Ααρών προσφέρει το αίμα της ειρηνικής προσφοράς και το στέαρ, θέλει λαμβάνει τον δεξιόν ώμον εις μερίδιον αυτού. **34** Διότι το κινητόν στήθος και τον υψούμενον ώμον έλαβον παρά των υιών Ισραήλ εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς αυτών, και έδώκα αυτά προς τον Ααρών τον ιερέα και προς τους υιούς αυτού εις νόμιμον αιώνιον μεταξύ των υιών Ισραήλ. **35** Τούτο είναι το χρίσμα του Ααρών, και το χρίσμα των υιών αυτού, από των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου, την ημέραν καθ' ην παρέστησεν αυτούς διά να ιερατεύωσιν εις τον Κύριον. **36** το οποίον προσέταξεν ο Κύριος να δίδεται εις αυτούς παρά των υιών Ισραήλ, καθ' ην ημέραν έχρισεν αυτούς, εις νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. **37** Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαυτώματος, της εξ αλιφίτων προσφοράς και της περί αμαρτίας προσφοράς και της περί ανομίας προσφοράς και της καθιερώσεωσιν και της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς. **38** τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν εν τω όρει Σινά, καθ' ην ημέραν προσέταξε τους υιούς Ισραήλ να προσφέρωσι προς τον Κύριον τα δώρα αυτών εν τη ερήμω Σινά.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάβε τον Ααρών και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, και τας στολάς και το έλαιον του χρίσματος και τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς και τους δύο κριούς και το κάνιστρον των αζύμων. **3** Και σύναξον πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **4** Και έκαμεν ο Μωϋσής καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· και συνήχθη η συναγωγή εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **5** Και είπεν ο Μωϋσής προς την συναγωγήν, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος να γείνη. **6** Και έφερον ο Μωϋσής τον Ααρών και τους υιούς αυτού και έλουσεν αυτούς με ύδωρ. **7** Και έβαλε τον χιτώνα επ' αυτόν, και έζωσεν αυτόν την ζώνην, και ενέδυσεν αυτόν τον ποδήρη, και έβαλεν επ' αυτού το εφρόδ, και έζωσεν αυτόν την κεντητήν ζώνην του εφρόδ, και περιέζωσεν αυτόν με αυτήν. **8** Και έβαλεν επ' αυτού το περιστίθιον· εις δε

το περιστίθιον έβαλε το Ουρίμ και το Θουμίμ. **9** Και έβαλε την μίτραν επί της κεφαλής αυτού· επί δε της μίτρας, κατά το έμπροσθεν αυτής, έβαλε το πέταλον του χρυσοῦν, το διάδημα το άγιον, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **10** Και έλαβεν ο Μωϋσής το έλαιον του χρίσματος και έχρισε την σκηνήν και πάντα τα εν αυτή και ηγίασεν αυτά. **11** Και ερράντισεν απ' αυτού επί το θυσιαστήριον επτάκις και έχρισε το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού, διά να αγιάσθω αυτά. **12** Και έχυσεν από του ελαίου του χρίσματος επί την κεφαλήν του Ααρών και έχρισεν αυτόν, διά να αγιάσθω αυτόν. **13** Και έφευρεν ο Μωϋσής τους υιούς του Ααρών και ενέδυσεν αυτούς χιτώνας και έζυωσεν αυτούς ζώνας και έβαλε μιτρίδια επ' αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **14** Και έφερε τον μόσχον της περι άμαρτίας προσφοράς· ο δε Ααρών και οι υιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου της περι άμαρτίας προσφοράς. **15** Και έσφαξεν αυτόν και έλαβεν ο Μωϋσής από του αίματος αυτού και έβαλεν επί τα κέρατα του θυσιαστηριου κύκλω διά του δακτύλου αυτού, και εκαθάρισε το θυσιαστήριον· και το αίμα έχυσεν εις την βάσιν του θυσιαστηριου και ηγίασεν αυτό, διά να κάμη εξιλέωσιν επ' αυτού. **16** Και έλαβε παν το στέαρ το επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών, και έκαυσεν αυτά ο Μωϋσής επί του θυσιαστηριου. **17** Τον μόσχον όμως και το δέρμα αυτού και το κρέας αυτού και την κόπρον αυτού, έκαυσεν εν πυρί έξω του στρατοπέδου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **18** Και έφερε τον κριόν τον ολοκαυτώματος και ο Ααρών και οι υιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριου. **19** Και έσφαξεν αυτόν και ερράντισεν ο Μωϋσής το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **20** Και διεμέλισε τον κριόν κατά τα μέλη αυτού· και έκαυσεν ο Μωϋσής την κεφαλήν και τα μέλη και το στέαρ. **21** Τα δε εντόσθια και τους πόδας έπλυσε με ύδωρ· και έκαυσεν ο Μωϋσής όλον τον κριόν επί του θυσιαστηριου· ήτο ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας, προσφορά γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **22** Και έφερε τον κριόν τον δεύτερον, τον κριόν της καθιερώσεως· ο δε Ααρών και οι υιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριου. **23** Και έσφαξεν αυτόν, και έλαβεν ο Μωϋσής από του αίματος αυτού και έβαλεν επί τον λοβόν του δεξιου ωτιου του Ααρών, και επί τον αντίχειρα της δεξιός αυτού χειρός, και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιου αυτού ποδός. **24** Και έφερε τους υιούς του Ααρών και έβαλεν ο Μωϋσής από του αίματος επί τον λοβόν του δεξιου ωτιου αυτών και επί τους αντίχειρας των δεξιών χειρών αυτών και επί τους μεγάλους δακτύλους των δεξιών ποδών αυτών· και ερράντισεν ο Μωϋσής το αίμα επί του θυσιαστηριου κύκλω. **25** Και έλαβε το στέαρ και την ουράν και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών και τον δεξιόν ώμον· **26** και από του κανίστρου των αζύμων του έμπροσθεν του Κυριου έλαβε μίαν πήτταν άζυμον, και ένα άρτον ελαιωμένον και εν λάγανον και έβαλεν αυτά επί το

στέαρ και επί τον δεξιόν ώμον· **27** και έβαλε τα πάντα εις τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των υιών αυτού, και εκίνησεν αυτά εις προσφοράν κινητήν έμπροσθεν του Κυριου. **28** Και έλαβεν αυτά ο Μωϋσής εκ των χειρών αυτών και έκαυσεν επί του θυσιαστηριου επί το ολοκαύτωμα· αύται ήσαν καθιερώσεις εις οσμήν ευωδίας ήτο θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **29** Και λαβών ο Μωϋσής το στήθος, εκίνησεν αυτό εις προσφοράν κινητήν έμπροσθεν του Κυριου· εκ του κριου της καθιερώσεως τούτου ήτο το μεριδιον του Μωϋσέως, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **30** Και έλαβεν ο Μωϋσής από του ελαίου του χρίσματος και από του αίματος του επί του θυσιαστηριου και ερράντισεν επί τον Ααρών, επί τας στολάς αυτού και επί τους υιούς αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού· και ηγίασεν τον Ααρών, τας στολάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού. **31** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού, Βράσατε το κρέας εις την θύραν της σκηνης του μαρτυριου· και εκεί φάγετε αυτό και τον άρτον τον εν τω κανίστρω των καθιερώσεωv, καθώς με προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσι τρώγει αυτά. **32** Το δε υπόλοιπον του κρέατος και του άρτου εν πυρί θέλετε κατακαύσει. **33** Και από της θύρας της σκηνης του μαρτυριου δεν θέλετε εξέλθει επτά ημέρας, εωσου πληρωθώσιν αι ημέραι της καθιερώσεως σας· διότι εν επτά ημέραις θέλει τελειωθή η καθιέρωσις σας. **34** Καθώς έκαμεν εις την ημέραν αύτην, ούτω προσέταξε Κύριος να εκτελήται, διά να γίνηται εξιλέωσις διά σας. **35** Θέλετε λοιπόν καθίσει επτά ημέρας εις την θύραν της σκηνης του μαρτυριου ημέραν και νύκτα· και θέλετε φυλάττει τας παραγγελίας του Κυριου, διά να μη αποθάνητε· διότι ούτω προσετάχθην. **36** Και έκαμεν ο Ααρών και οι υιοί αυτού πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

9 Και την ογδόην ημέραν ο Μωϋσής εκάλεσε τον Ααρών και τους υιούς αυτού και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ· **2** και είπε προς τον Ααρών, Λάβε εις σεαυτόν μόσχον εκ βοών διά προσφοράν περι άμαρτίας και κριόν διά ολοκαύτωμα άμωμα και πρόσφερε αυτά έμπροσθεν του Κυριου. **3** Και εις τους υιούς του Ισραήλ θέλεις λαλήσει, λέγων, Λάβετε τράγον εξ αιγών διά προσφοράν περι άμαρτίας και μόσχον και αρνίον ενιαύσια, άμωμα, διά ολοκαύτωμα, **4** και βουν και κριόν διά ειρηνικήν προσφοράν, εις θυσίαν έμπροσθεν του Κυριου, και προσφοράν εξ αλφίτων εξυμωμένην μετά ελαίου· διότι σήμερον θέλει εμφανισθή ο Κύριος εις εσάς. **5** Και έφεραν ό, τι προσέταξεν ο Μωϋσής έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυριου· και επλησίασε πάσα η συναγωγή και εστάθη έμπροσθεν του Κυριου. **6** Και είπεν ο Μωϋσής, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξε Κύριος να κάμητε· και θέλει εμφανισθή εις εσάς η δοξα του Κυριου. **7** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Πρόσελθε εις το θυσιαστήριον και κάμε την περι άμαρτίας προσφοράν σου, και το ολοκαύτωμά σου και κάμε εξιλέωσιν υπέρ σεαυτού και υπέρ του λαου· και πρόσφερε το δώρον του λαου και κάμε

εξιλέωσιν υπέρ αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **8** Και προσήλθεν ο Ααρών εις το θυσιαστήριον και έσφαξε τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, όστις ήτο δι' αυτόν. **9** Και οι υιοί του Ααρών έφεραν το αίμα προς αυτόν· και ενέβαψε τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και έβαλεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου και έχυσε το αίμα εις την βάση του θυσιαστηρίου. **10** Το στέαρ όμως και τους νεφρούς και τον επάνω λοβόν του ήπατος της περί αμαρτίας προσφοράς έκαυσεν επί του θυσιαστηρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **11** Το δε κρέας και το δέρμα έκαυσεν εν πυρί έξω του στρατοπέδου. **12** Και έσφαξε το ολοκαύτωμα και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν εις αυτόν το αίμα, και ερράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω. **13** Και έφεραν προς αυτόν το ολοκαύτωμα διαμελισμένον και την κεφαλήν· και έκαυσεν αυτά επί του θυσιαστηρίου. **14** Και έπλυνε τα εντόσθια και τους πόδας· και έκαυσεν αυτά επί το ολοκαύτωμα επί του θυσιαστηρίου. **15** Και προσέφερε το δώρον του λαού· και έλαβε τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς του λαού και έσφαξεν αυτόν, και προσέφεραν αυτόν περί αμαρτίας, καθώς και το πρώτον. **16** Και προσέφερε το ολοκαύτωμα και έκαμεν αυτό κατά το διατεταγμένον. **17** Και προσέφερε την εξ αλφίτων προσφοράν· και ενέπλησε την χείρα αυτού απ' αυτής και έκαυσεν αυτήν επί του θυσιαστηρίου, εκτός του πρώιού ολοκαυτώματος. **18** Έσφαξεν έτι τον βουν και τον κριόν της ειρηνικής θυσίας υπέρ του λαού· και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν το αίμα προς αυτόν, και ερράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω, **19** και το στέαρ του βοός και του κριού, την ουράν και το στέαρ το καλύπτον τα εντόσθια και τους νεφρούς και τον λοβόν του ήπατος. **20** και έθεσαν τα στέατα επί τα στήθη, και έκαυσε τα στέατα επί του θυσιαστηρίου. **21** τα δε στήθη και τον ώμον τον δεξιόν εκίνησεν ο Ααρών εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής. **22** Και υψώσας ο Ααρών τας χείρας αυτού προς τον λαόν, υλόγησεν αυτούς· και κατέβη, αφού προσέφερε την περί αμαρτίας προσφοράν και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς. **23** Και εισήλθεν ο Μωϋσής και ο Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου· και εξελθόντες ευλόγησαν τον λαόν· και εφάνη η δόξα του Κυρίου εις πάντα τον λαόν. **24** Και εξήλθε πυρ απ' έμπροσθεν του Κυρίου και κατέφαγεν επί του θυσιαστηρίου το ολοκαύτωμα, και τα στέατα· ιδών δε πας ο λαός ηλάλαξαν και έπεσον κατά πρόσωπον αυτών.

10 Και λαβόντες οι υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, έκατος το θυμιατήριον αυτού, έβαλον πυρ εις αυτό, και επ' αυτό έβαλον θυμίαμα και προσέφεραν ενώπιον του Κυρίου πυρ ξένον, το οποίον δεν προσέταξεν εις αυτούς. **2** Και εξήλθε πυρ παρά του Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς· και απέθανον έμπροσθεν του Κυρίου. **3** Τότε είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Τούτο είναι το οποίον είπεν ο Κύριος, λέγων, Εγώ θέλω αγιασθή εις τους πλησιάζοντας εις εμέ, και έμπροσθεν παντός του λαού θέλω δοξασθή. Και ο Ααρών εισώπησε. **4** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον Μισαήλ και τον Ελισαφάν, υιούς του Οζιήλ, θείου του Ααρών, και είπε προς

αυτούς, Πλησιάσατε, σηκώσατε τους αδελφούς σας απ' έμπροσθεν του αγιαστηρίου έξω του στρατοπέδου. **5** Και πλησίασαν και εσήκωσαν αυτούς με τους χιτώνας αυτών έξω του στρατοπέδου, καθώς είπεν ο Μωϋσής. **6** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τον Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού, Τας κεφαλάς σας μη αποκαλύψητε, και τα ιμάτιά σας μη διασχίσητε, διά να μη αποθάνητε και έλθη οργή εφ' όλην την συναγωγήν· αλλ' οι αδελφοί σας, πας ο οίκος του Ισραήλ, και κλάσσοι το καύσιμον το οποίον έκαμεν ο Κύριος. **7** και δεν θέλετε εξέλθει εκ της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· διότι το έλαιον του χρίματος του Κυρίου είναι εφ' υμάς. Και έκαμον κατά τον λόγον του Μωϋσέως. **8** Και έλάλησε Κύριος προς τον Ααρών, λέγων, **9** Οίνον και σίκερα δεν θέλετε πίνει, συ και οι υιοί σου μετά σου, όταν εισέρχησθε εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· τούτο θέλει εισθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας. **10** και διά να διακρίνητε μεταξύ αγίου και βεβήλου και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού. **11** και διά να διδάσκητε τους υιούς Ισραήλ πάντα τα διατάγματα, όσα έλάλησε Κύριος προς αυτούς διά χειρός του Μωϋσέως. **12** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τον Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού τους εναπολειφθέντας, Λάβετε την εξ αλφίτων προσφοράν την εναπολειφθεισαν από των διά πυρός γινομένων θυσιών του Κυρίου και φάγετε αυτήν άζυμον πλησίον του θυσιαστηρίου· διότι είναι αγιώτατον. **13** και θέλετε φάγει αυτήν εν τόπω αγίω· επειδή είναι το δικαίόν σου και το δικαίον των υιών σου εκ των διά πυρός γινομένων θυσιών του Κυρίου· διότι ούτω προσετάχθην. **14** και το κινητόν στήθος και τον ψυόμενον ώμον θέλετε φάγει εν καθαρώ τόπω, συ και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου μετά σου· διότι είναι το δικαίόν σου και το δικαίον των υιών σου, δοθέντα εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς των υιών του Ισραήλ. **15** τον ψυόμενον ώμον και το κινητόν στήθος θέλουσι φέρει μετά των διά πυρός γινομένων προσφορών του στέατος, διά να κινήσωσιν αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου· και θέλει εισθαι εις σε και εις τους υιούς σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **16** Και ζήτησεν επιμελώς ο Μωϋσής τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς και ιδού, ήτο κατακακαυμένον και εθμώθη κατά τον Ελεάζαρ και κατά του Ιθάμαρ, των υιών του Ααρών των εναπολειφθέντων, λέγων, **17** Διά τι δεν εφάγετε την περί αμαρτίας προσφοράν εν τόπω αγίω; διότι είναι αγιώτατον· και έδωκεν αυτό εις εσάς Κύριος διά να σηκώνητε την ανομίαν της συναγωγής, ώστε να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ αυτών ενώπιον του Κυρίου. **18** Ιδού, το αίμα αυτού δεν εφέρθη εις το αγιαστήριον· πρέπει εξάπαντος να φάγητε αυτό εν τω αγιαστηρίω, καθώς προσέταξα. **19** Και είπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, Ιδού, αυτοί προσέφεραν σήμερα την περί αμαρτίας προσφοράν αυτών και το ολοκαύτωμα αυτόν ενώπιον του Κυρίου και συνέβησαν εις εμέ τοιαύτα· εάν λοιπόν ήθελον φάγει την περί αμαρτίας προσφοράν σήμερα, τούτο ήθελεν εισθαι αρεστόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου; **20** Και ήκουσεν ο Μωϋσής και ήρρεσεν εις αυτόν.

11 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσὴν και προς τον Ααρών λέγων προς αυτούς, **2** Λαλήσατε προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, ταῦτα εἶναι τα ζῶα τα οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνῶν των επί της γῆς. **3** Παν δίχηλον μεταξύ των κτηνῶν ἔχον τον πόδα εσχισμένον και αναμασσών, τούτο θέλετε τρώγει. **4** Ταῦτα ὅμως δεν θέλετε τρώγει εκ των ὅσα αναμασσῶσιν ἢ εκ των ὅσα εἶναι δίχηλα· την κάμηλον, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς εσάς· **5** και τον δασύποδα, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς εσάς· **6** και τον λαγῶν, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν εἶναι δίχηλος· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς εσάς· **7** και τον χοῖρον, διότι εἶναι μεν δίχηλος και ἔχει τον πόδα εσχισμένον, πλην δεν αναμασσά· εἶναι ἀκάθαρτος εἰς εσάς· **8** ἀπό του κρέατος αὐτῶν δεν θέλετε τρώγει και το θνησιμαῖον αὐτῶν δεν θέλετε ἐγγίζει εἶναι ἀκάθαρτα εἰς εσάς. **9** Ταῦτα θέλετε τρώγει εκ πάντων των εν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἔχουσι πτερὰ και λέπη, εν τοῖς ὕδασι, εν ταις θαλάσσαις και εν τοῖς ποταμοῖς, ταῦτα θέλετε τρώγει. **10** Και πάντα ὅσα δεν ἔχουσι πτερὰ και λέπη, εν ταις θαλάσσαις και εν τοῖς ποταμοῖς, ἀπό πάντων ὅσα κινούνται εν τοῖς ὕδασι και ἀπό παντός ἐμφύχου ζῶου το οποίον εἶναι εν τοῖς ὕδασι, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτά εἰς εσάς· **11** ταῦτα ἐξάπαντος θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτά εἰς εσάς ἀπό του κρέατος αὐτῶν δεν θέλετε τρώγει και το θνησιμαῖον αὐτῶν θέλετε βδελύττεσθαι. **12** Πάντα ὅσα εν τοῖς ὕδασι δεν ἔχουσι πτερὰ οὔτε λέπη, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτά εἰς εσάς. **13** Ταῦτα δε θέλετε βδελύττεσθαι μεταξύ των πτηνῶν· δεν θέλουσι τρώγεσθαι εἶναι βδελυκτά· ο αετός, και ο γρυπαετός, και ο μελαναετός, **14** και ο γυψ, και ο ἰκτινός· **15** και το εἶδος αὐτοῦ· **16** και κόραξ και το εἶδος αὐτοῦ· **17** και η στρουθοκάμηλος, και η γλαυξ, και ο ἴβις, και ο ἰεραξ· **18** και ο ἰεραξ κατὰ το εἶδος αὐτοῦ, **19** και ο νυκτικόραξ, και η αἰθια, και η μεγάλη γλαυξ, **20** και ο κύκνος, και ο πελεκάν, και η κίσα, **21** και ο πελαργός, και ο ἐρωδιός· **22** και ο ἐρωδιός κατὰ το εἶδος αὐτοῦ, και ο ἐπόψ, και η νυκτερίς. **23** Πάντα τα πετώμενα ἐρπετά, τα οποία περιπατοῦσιν ἐπὶ τέσσαρας πόδας, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτά εἰς εσάς. **24** Ταῦτα ὅμως δύνασθε να τρώγητε ἀπό παντός πετωμένου ἐρπετοῦ, περιπατούντος ἐπὶ τέσσαρας πόδας, τα οποία ἔχουσι σκέλη ὀπισθεν των ποδῶν αὐτῶν, διά να πηδῶσι δι' αὐτῶν ἐπὶ της γῆς· **25** ταῦτα θέλετε τρώγει ἐξ αὐτῶν· τον βρούχον κατὰ το εἶδος αὐτοῦ και τον αττάκην κατὰ το εἶδος αὐτοῦ και τον οφιομάχον κατὰ το εἶδος αὐτοῦ και την ακριδα κατὰ το εἶδος αὐτῆς. **26** Πάντα δε τα πετώμενα ἐρπετά, ἔχοντα τέσσαρας πόδας, θέλουσιν εἶσθαι βδελυκτά εἰς εσάς. **27** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων το θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. **28** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων το θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. **29** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων το θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. **30** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων το θνησιμαῖον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἕως ἐσπέρας. **31** Ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **32** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **33** Ταῦτα εἶναι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **34** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **35** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **36** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **37** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **38** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **39** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **40** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **41** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **42** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **43** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **44** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **45** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **46** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. **47** Και εἰς ταῦτα θέλετε εἶσθαι ἀκάθαρτοι· πας ο ἐγγίζων ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἀκάθαρτα εἰς εσάς· ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαιλέων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ.

μεταξύ των ζώων τα οποία τρώγονται των ζώων και οποία δεν τρώγονται.

12 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραὴλ, λέγων, Εὰν γυνή τις συλλάβῃ και γεννήσῃ αρσενικόν, τότε θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος ἐπτά ἡμέρας· κατὰ τὰς ἡμέρας του χωρισμοῦ διὰ τὰ γυναικεία αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος. **3** Καὶ τὴν οὐδὴν ἡμέραν θέλει περιτέμνεσθαι ἡ σὰρξ τῆς ακροβυστίας αὐτοῦ. **4** Καὶ ἐτι τριάκοντα τρεῖς ἡμέρας θέλει μείνει εἰς τὸ αἷμα του καθαρισμοῦ αὐτῆς· οὐδὲν πρᾶγμα ἅγιον θέλει ἐγγίσει και εἰς τὸ ἀγιαστήριον δεν θέλει εἰσελθεῖ, εἰσὸς πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι του καθαρισμοῦ αὐτῆς. **5** Ἄλλ' εὖν γεννήσῃ θηλυκόν, τότε θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος δύο ἐβδομάδας, καθὼς ἐν τῷ χωρισμῷ αὐτῆς και θέλει μείνει ἐτι εἰς τὸ αἷμα του καθαρισμοῦ αὐτῆς ἐξ ἡμέρας. **6** Καὶ αφοῦ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι του καθαρισμοῦ αὐτῆς, διὰ υἱόν, ἢ διὰ θυγατέρα, θέλει φέρεῖ ἀρνίον ἐνιαύσιον εἰς ολοκαύτωμα, και νεοσσὸν περιστέρου, ἢ τρυγόνα, διὰ προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας, εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου προς τον ἱερέα· **7** οὗτος δε θέλει προσφέρει αὐτὸ ἐνώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν υπέρ αὐτῆς και θέλει καθαρισθῆ ἀπὸ τῆς ροῆς του αἵματος αὐτῆς. Οὗτος εἶναι ὁ νόμος τῆς γεννώσης αρσενικόν ἢ θηλυκόν. **8** Εὖν ὁμῶς δεν εὐπορή να φέρῃ ἀρνίον, τότε θέλει φέρεῖ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, μίαν διὰ ολοκαύτωμα και μίαν διὰ προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας· και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν υπέρ αὐτῆς ὁ ἱερεύς, και θέλει καθαρισθῆ.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Ὅταν ἀνθρώπος τις ἔχη ἐπὶ του δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πρήσιμα ἢ ψώραν, ἢ ἐξάνθημα, και γείνη εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πληγὴ λέπρας, τότε θέλει φερθῆ προς τον Ααρών τον ἱερέα ἢ προς ἕνα των υἱῶν αὐτοῦ των ἱερέων· **3** και ὁ ἱερεύς θέλει θεωρήσει τὴν πληγὴν εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς. Καὶ εὖν ἢ θριξ εἰς τὴν πληγὴν μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, και ἡ πληγὴ εἰς τὴν ὄψιν ἵναι βαθύτερα του δέρματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, εἶναι πληγὴ λέπρας· ὁ δε ἱερεύς θέλει θεωρήσει αὐτόν και θέλει κρίνει αὐτόν ἀκάθαρτον. **4** Ἄλλ' εὖν τὸ ἐξάνθημα ἵναι λευκόν εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ και εἰς τὴν ὄψιν δεν εἶναι βαθύτερον του δέρματος και ἢ θριξ αὐτοῦ δεν μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, τότε θέλει κλείσει ὁ ἱερεύς τον ἔχοντα τὴν πληγὴν ἐπτά ἡμέρας· **5** και θέλει θεωρήσει αὐτόν ὁ ἱερεύς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· και ἰδοῦ, εὖν ἴδῃ ὅτι ἡ πληγὴ εἶναι εἰς στάσιν και ἡ πληγὴ δεν ἐξηπλώθῃ εἰς τὸ δέρμα, τότε θέλει κλείσει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἄλλας ἐπτά ἡμέρας· **6** και θέλει θεωρήσει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἐκ δευτέρου τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· και ἰδοῦ, εὖν ἡ πληγὴ ἡμαυρώθῃ και δεν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ εἰς τὸ δέρμα, θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς καθαρὸν· αὐτὴ εἶναι ψώρα· και θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και θέλει εἶσθαι καθαρὸς. **7** Εὖν ὁμῶς ἐξηπλώθῃ περισσότερον ἡ ψώρα ἐπὶ του δέρματος, αφοῦ εθεωρήθῃ ὑπὸ του ἱερέως διὰ τον καθαρισμόν αὐτοῦ, θέλει δευχθῆ πάλιν εἰς τον ἱερέα. **8** Καὶ εὖν ἴδῃ ὁ ἱερεύς, ὅτι ἐξηπλώθῃ ἡ ψώρα

ἐπὶ του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἀκάθαρτον· εἶναι λέπρα. **9** Ὅταν ἡ πληγὴ τῆς λέπρας ἵναι εἰς ἀνθρώπον, τότε θέλει φερθῆ προς τον ἱερέα. **10** και θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς και ἰδοῦ, εὖν τὸ πρήσιμα ἵναι λευκόν εἰς τὸ δέρμα και μετέβαλε τὴν τρίχα εἰς λευκὴν, και εὖν εἰσκαίεται κρέας ζῶν εἰς τὸ πρήσιμα, **11** εἶναι λέπρα παλαιὰ εἰς τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτοῦ και θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἀκάθαρτον· δεν θέλει κλείσει αὐτόν, διότι εἶναι ἀκάθαρτος. **12** Ἄλλ' εὖν ἐξηπλώθῃ πολὺ ἡ λέπρα ἐπὶ του δέρματος και ἡ λέπρα ἐσκέπασεν ὅλον τὸ δέρμα του ἔχοντος τὴν πληγὴν ἀπὸ κεφαλῆς αὐτοῦ και ἔως ποδῶν αὐτοῦ, ὅπου και ἀν θεωρήσῃ ὁ ἱερεύς, **13** τότε θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς, και ἰδοῦ, εὖν ἡ λέπρα ἐσκέπασεν ὅλην τὴν σάρκα αὐτοῦ, θέλει κρίνει καθαρὸν τον ἔχοντα τὴν πληγὴν· εἶναι καθαρὸς. **14** Ἄλλ' ἐν ὁποία ἡμέρα φανῆ εἰς αὐτόν κρέας ζῶν, θέλει εἶσθαι ἀκάθαρτος. **15** Καὶ θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς τὸ κρέας τὸ ζῶν και θέλει κρίνει αὐτόν ἀκάθαρτον· τὸ ζῶν κρέας εἶναι ἀκάθαρτον· εἶναι λέπρα. **16** Ἢ εὖν τὸ κρέας τὸ ζῶν ἀλλάξῃ πάλιν και μεταβλήθῃ εἰς λευκόν, θέλει ελθεῖ προς τον ἱερέα. **17** Καὶ θέλει θεωρήσει αὐτόν ὁ ἱερεύς και ἰδοῦ, εὖν ἡ πληγὴ μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, τότε θέλει κρίνει ὁ ἱερεύς καθαρὸν τον ἔχοντα τὴν πληγὴν· εἶναι καθαρὸς. **18** Ἢ δε σαρξ ἐπὶ του δέρματος τῆς ὁποίας ἦτο ἔλκος, και ἰατρεύθῃ, **19** και ἐν τῷ τόπῳ του ἔλκους ἔγεινε πρήσιμα λευκόν, ἢ ἐξάνθημα λευκόν κοκκινωπὸν, θέλει δευχθῆ εἰς τον ἱερέα· **20** και θέλει θεωρήσει ὁ ἱερεύς, και ἰδοῦ, εὖν φαίνεται βαθύτερον του δέρματος και ἢ θριξ αὐτοῦ μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν, θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας, ἢτις ἐξήνησεν εἰς τὸ ἔλκος. **21** Εὖν δε θεωρήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεύς, και ἰδοῦ, δεν ἵναι λευκαὶ τρίχες εἰς αὐτὸ και δεν ἵναι βαθύτερον του δέρματος και ἵναι ἡμαυρωμένον, τότε ὁ ἱερεύς θέλει κλείσει αὐτόν ἐπτά ἡμέρας· **22** και εὖν ἐξηπλώθῃ πολὺ ἐπὶ του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ. **23** Ἄλλ' εὖν τὸ ἐξάνθημα μὲν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ και δεν ἐξηπλώθῃ, τούτο εἶναι οὐλὴ του ἔλκους και θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς καθαρὸν. **24** Εὖν δε ἵναι κρέας, ἔχον ἐπὶ του δέρματος αὐτοῦ καυστικὴν φλόγωσιν, και τὸ ζῶν κρέας του πεφλογισμένου μέρους ἔχη ἐξάνθημα λευκόν, κοκκινωπὸν ἢ κατάλευκον, **25** τότε θέλει θεωρήσει αὐτὸ ὁ ἱερεύς και ἰδοῦ, εὖν ἢ θριξ εἰς τὸ ἐξάνθημα μετεβλήθῃ εἰς λευκὴν και εἰς τὴν ὄψιν ἵναι βαθύτερον του δέρματος, εἶναι λέπρα ἐξανθήσασα εἰς τὴν φλόγωσιν· και θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας. **26** Ἄλλ' εὖν ὁ ἱερεύς θεωρήσῃ αὐτὸ, και ἰδοῦ, δεν ἵναι θριξ λευκὴ εἰς τὸ ἐξάνθημα και δεν ἵναι βαθύτερον του δέρματος και ἵναι ἡμαυρωμένον, τότε θέλει κλείσει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἐπτά ἡμέρας· **27** και θέλει θεωρήσει αὐτόν ὁ ἱερεύς τὴν ἐβδόμην ἡμέραν· και εὖν αὐτὸ ἐξηπλώθῃ πολὺ εἰς τὸ δέρμα, τότε θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς ἀκάθαρτον· εἶναι πληγὴ λέπρας. **28** Εὖν δε τὸ ἐξάνθημα μὲν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ και δεν ἐξηπλώθῃ ἐπὶ του δέρματος και ἵναι ἡμαυρωμένον, εἶναι πρήσιμα φλογώσεως, και θέλει κρίνει αὐτόν ὁ ἱερεύς καθαρὸν· ἐπειδὴ εἶναι οὐλὴ τῆς φλογώσεως. **29** Καὶ εὖν ἀνὴρ, ἢ γυνὴ, ἔχη πληγὴν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢ εἰς τὸ πηγώνιον, **30** τότε θέλει

θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν· και ιδού, εάν εις την όψιν ήναι βαθυτέρα του δέρματος και εις αυτήν θριξ ζανθίζουσα, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς ακάθαρτον είναι κασίδα, λέπρα της κεφαλής ή του πωγωνίου. **31** Και εάν θεωρήση ο ιερεύς την πληγήν της κασίδας και ιδού, εις την όψιν δεν ήναι βαθυτέρα του δέρματος και δεν ήναι θριξ μελανή εν αυτή, τότε θέλει κλείσει ο ιερεύς επτά ημέρας τον έχοντα την πληγήν της κασίδας. **32** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν την εβδόμην ημέραν· και ιδού, εάν δεν εξηπλώθη η κασίδα και δεν ήναι εις αυτήν θριξ ζανθίζουσα και εις την όψιν η κασίδα δεν ήναι βαθυτέρα του δέρματος, **33** αυτός θέλει ξυρισθή, αλλ' η κασίδα δεν θέλει ξυρισθή· ο δε ιερεύς θέλει κλείσει τον έχοντα την κασίdan άλλας επτά ημέρας. **34** Και την εβδόμην ημέραν θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την κασίdan· και ιδού, εάν η κασίδα δεν εξηπλώθη εις το δέρμα και εις την όψιν δεν ήναι βαθυτέρα του δέρματος, τότε θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν· και αυτός θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι καθαρός. **35** Αλλ' εάν η κασίδα εξηπλώθη πολυ επί του δέρματος μετά του καθαρισμού αυτού, **36** τότε θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν η κασίδα εξηπλώθη επί του δέρματος, δεν θέλει ερευνήσει ο ιερεύς περί της ζανθίζουσης τριχός· είναι ακάθαρτος. **37** Αλλ' εάν θεωρήση ότι η κασίδα είναι εις στάσιν και εκφυτέει θριξ μελανή εν αυτή, η κασίδα είναι τεθραπευμένη· είναι καθαρός και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν. **38** Και εάν ανήρ, ή γυνή, έχωσιν επί του δέρματος της σαρκός αυτών εξανθήματα, εξανθήματα λευκωπά, **39** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς και ιδού, εάν τα εξανθήματα επί του δέρματος της σαρκός αυτών ήναι υπόλευκα, είναι αλφός εξανθών επί του δέρματος είναι καθαρός. **40** Εάν δε η κεφαλή τινός μαδήσῃ, αυτός είναι φαλακρός· είναι καθαρός. **41** Και εάν η κεφαλή αυτού μαδήση προς το πρόσωπον, είναι αναφάλαντος· είναι καθαρός. **42** Αλλ' εάν ήναι εις το φαλάκρωμα, ή εις το αναφαλάντωμα, πληγή λευκή κοκκινωπή, είναι λέπρα εξανθήσασα εις το φαλάκρωμα αυτού ή εις το αναφαλάντωμα αυτού. **43** Και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν το πρήσμα της πληγής ήναι λευκόν κοκκινωπόν εις το φαλάκρωμα αυτού ή εις το αναφαλάντωμα αυτού, ως το φαινόμενον της λέπρας επί του δέρματος της σαρκός, **44** είναι άνθρωπος λεπρός, είναι ακάθαρτος· θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς όλως ακάθαρτον· εις την κεφαλήν αυτού είναι η πληγή αυτού. **45** Και του λεπρού, εις τον οποίον είναι η πληγή, τα ιμάτια αυτού θέλουσι σχισθή και η κεφαλή αυτού θέλει είσθαι ασκεπής, και το επάνω χείλος αυτού θέλει καλύψει και θέλει φωνάζει, Ακάθαρτος, ακάθαρτος. **46** Πάσας τας ημέρας καθ' ας η πληγή θέλει είσθαι εν αυτώ, θέλει είσθαι ακάθαρτος· είναι ακάθαρτος· μόνος θέλει κατοικεί· έξω του στρατοπέδου θέλει είσθαι η κατοικία αυτού. **47** Και εάν υπάρχει εις ιμάτιον πληγή λέπρας, εις ιμάτιον μάλλινον ή εις ιμάτιον λινούν, **48** είτε εις στημόνιον, είτε εις υφάδιον, εκ λινού ή εκ μαλλίου, είτε εις δέρμα, είτε εις παν πράγμα κατεσκευασμένον εκ δέρματος, **49** και η πληγή ήναι πρασινωπή, ή κοκκινωπή, εις το ιμάτιον, ή εις το δέρμα, ή εις το στημόνιον, εις το υφάδιον, ή εις παν σκεύος δερματίνον, είναι πληγή

λέπρας και θέλει δειχθή εις τον ιερέα· **50** ο δε ιερεύς θέλει θεωρήσει την πληγήν και θέλει κλείσει το έχον την πληγήν επτά ημέρας. **51** Και θέλει θεωρήσει την πληγήν την εβδόμην ημέραν· εάν η πληγή εξηπλώθη επί του ιματίου, ή επί του στημονίου, ή επί του υφαδίου, ή επί του δέρματος, εκ παντός πράγματος το οποίον είναι κατεσκευασμένον εκ δέρματος, η πληγή είναι λέπρα διαβρωτική· τούτο είναι ακάθαρτον. **52** Και θέλει καύσει το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον, μάλλινον, ή λινούν, ή παν σκεύος δερματίνον επί του οποίου είναι η πληγή· διότι είναι λέπρα διαβρωτική· με πυρ θέλει καυθή. **53** Και εάν ιδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή δεν εξηπλώθη επί του ιματίου, είτε επί του στημονίου, είτε επί του υφαδίου, ή επί παντός σκεύους δερματίνον, **54** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να πλυθή το έχον την πληγήν και θέλει κλείσει αυτό άλλας επτά ημέρας. **55** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν, αφού επλύθη και ιδού, εάν η πληγή δεν ήλλαξε το χρώμα αυτής και δεν εξηπλώθη η πληγή, είναι ακάθαρτον· με πυρ θέλει καύσει αυτό· είναι διαβρωτικόν, το οποίον προχωρεί υποκάτωθεν ή επάνωθεν. **56** Και εάν ιδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή, αφού επλύθη, είναι ημωραυμένη, τότε θέλει εκκόψει αυτήν από του ιματίου, ή από του δέρματος, ή από του στημονίου, ή από του υφαδίου. **57** Αλλ' εάν φανή έτι επί του ιματίου, επί του στημονίου, ή επί του υφαδίου, ή επί παντός σκεύους δερματίνον, είναι λέπρα εξανθίζουσα· με πυρ θέλει καύσει το έχον την πληγήν. **58** Και το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον, παν σκεύος δερματίνον, το οποίον ήθελες πλύνει, εάν η πληγή εξηλείφθη απ' αυτών, τότε θέλει πλυθή εκ δευτέρου και θέλει είσθαι καθαρόν. **59** Ουτός είναι ο νόμος της πληγής της λέπρας επί ιματίου μαλλίνου, ή λινού, είτε στημονίου, είτε υφαδίου, ή παντός σκεύους δερματίνον, διά να κρίνηται καθαρόν, ή να κρίνηται ακάθαρτον.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ουτός είναι ο νόμος του λεπρού εν τη ημέρα του καθαρισμού αυτού· θέλει φερθή προς τον ιερέα· **3** και θέλει εξέλθει ο ιερεύς έξω του στρατοπέδου και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν ιατρεύθη η πληγή της λέπρας εις τον λεπρόν, **4** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να λάβωσι διά τον καθαριζόμενον δύο πτηνά ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κόκκινον και ύσσωπον. **5** Και θέλει προστάξει ο ιερεύς να σφάξωσι το εν πτηνόν εις αγγείον πήλινον επάνω ύδατος ζώντος· **6** το δε πτηνόν το ζων, θέλει λάβει αυτό και το ξύλον το κέδρινον και το κόκκινον και τον ύσσωπον και θέλει εμβάψει αυτά και το πτηνόν το ζων εις το αίμα του πτηνού του εσφαγμένου επάνω του ύδατος του ζώντος· **7** και θέλει ραντίσει επί τον καθαριζόμενον από της λέπρας επτάκις και θέλει κρίνει αυτόν καθαρόν· και θέλει απολύσει το πτηνόν το ζων επί πρόσωπον της πεδιάδος. **8** Και θέλει πλύνει ο καθαριζόμενος τα ιμάτια αυτού και θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός· και μετά ταύτα θέλει ελθει εις το στρατόπεδον και θέλει διατρίψει έξω της σκηνής αυτού επτά ημέρας. **9** Και την εβδόμην ημέραν θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού,

την κεφαλήν αυτού και τον πώγωνα αυτού και τα οφρύδια αυτού και πάσας τας τρίχας αυτού θέλει ξυρίσει και θέλει πλύνει τα μιάτια αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός. **10** Και την ογδόην ημέραν θέλει λάβει δύο αρνία αρσενικά άμωμα και εν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον άμωμων και τρία δέκατα σεμιδάλεως διά προσφοράν εξ αλφίτων, ζυμωμένης μετά ελαίου, και εν λογ ελαίου. **11** και θέλει παραστήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον άνθρωπον τον καθαριζόμενον και αυτά ενώπιον του Κυρίου, εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **12** Και θέλει λάβει ο ιερεύς το εν αρσενικόν αρνίον και θέλει προσφέρει αυτό εις προσφοράν περί ανομίας και το λογ του ελαίου, και θέλει κινήσει αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου. **13** Και θέλει σφάζει το αρνίον εν τω τόπω όπου σφάζουσι την περί αμαρτίας προσφοράν και το ολοκαύτωμα, εν τω τόπω τω αγίω διότι καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, η περί ανομίας προσφορά είναι του ιερέως είναι αγιώτατον. **14** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει βάλει αυτό ο ιερεύς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζομένου και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μέγαν δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός. **15** και θέλει λάβει ο ιερεύς από του λογ του ελαίου και θέλει χύσει αυτό εις την παλάμην της αριστεράς αυτού χειρός. **16** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού τον δεξιόν εις το έλαιον το εν τη αριστερά αυτού παλάμη, και θέλει ραντίσει εκ του ελαίου διά του δακτύλου αυτού επτάκις ενώπιον του Κυρίου. **17** και εκ του υπολοιπού ελαίου του εν τη παλάμη αυτού θέλει βάλει ο ιερεύς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζομένου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μέγαν δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός, επί το αίμα της περί ανομίας προσφοράς. **18** το δε εναπολειφθέν έλαιον το εν τη παλάμη του ιερέως θέλει χύσει επί την κεφαλήν του καθαριζομένου και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου. **19** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς την περί αμαρτίας προσφοράν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζομένου από της ακαθαρσίας αυτού και έπειτα θέλει σφάζει το ολοκαύτωμα. **20** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν επί του θυσιαστηρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει είσθαι καθαρός. **21** Εάν δε ήναι πτωχός και δεν ευπορή να φέρη τόσα, τότε θέλει λάβει εν αρνίον διά προσφοράν κινητήν περί ανομίας, διά να κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και εν δέκατον σεμιδάλεως ζυμωμένης μετά ελαίου διά την εξ αλφίτων προσφοράν και εν λογ ελαίου. **22** και δύο τρυγόνες ή δύο νεοσσούς περιστερών, όπως ευπορεί να φέρη και η μεν μία θέλει είσθαι διά την περί αμαρτίας προσφοράν, η δε άλλη διά ολοκαύτωμα. **23** Και θέλει φέρει αυτά την ογδόην ημέραν διά τον καθαρισμόν αυτού προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου. **24** Και θέλει λάβει ο ιερεύς το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς και το λογ του ελαίου και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου. **25** Και θέλει σφάζει το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς και

θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει βάλει αυτό επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζομένου και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μέγαν δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός. **26** Και θέλει χύσει ο ιερεύς από του ελαίου εις την παλάμην της αριστεράς αυτού χειρός. **27** και θέλει ραντίσει ο ιερεύς διά του δακτύλου αυτού του δεξιού από του ελαίου, του εν τη παλάμη αυτού τη αριστερά, επτάκις ενώπιον του Κυρίου. **28** και θέλει βάλει ο ιερεύς από του ελαίου, του εν τη παλάμη αυτού, επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζομένου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μέγαν δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός, επί τον τόπον του αίματος της περί ανομίας προσφοράς. **29** το δε εναπολειφθέν εκ του ελαίου, του εν τη παλάμη του ιερέως, θέλει βάλει επί την κεφαλήν του καθαριζομένου, διά να κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει την μίαν εκ των τρυγόνων ή εκ των νεοσσών των περιστερών, όπως ευπορεί να φέρη. **31** όπως ευπορεί να φέρη, την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην διά ολοκαύτωμα, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζομένου ενώπιον του Κυρίου. **32** Ούτος είναι ο νόμος περί του έχοντος πληγήν λέπρας, όστις δεν ευπορεί να φέρη τα προς τον καθαρισμόν αυτού. **33** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **34** Όταν εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ σας δίδω εις ιδιοκτησίαν, και βάλω την πληγήν της λέπρας εις τινά οικίαν της γης της ιδιοκτησίας σας. **35** και εκείνος, του οποίου είναι η οικία, έλθη και αναγγείλη προς τον ιερέα, λέγων, Εφάνη εις εμέ ως πληγή εν τη οικία. **36** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να εκκενώσωσι την οικίαν, πριν υπάγη ο ιερεύς διά να θεωρήση την πληγήν, διά να μη γείνωσιν ακάθαρτα πάντα τα εν τη οικία και μετά ταύτα θέλει εμβή ο ιερεύς διά να θεωρήση την οικίαν. **37** και θέλει θεωρήσει την πληγήν και ιδού, εάν η πληγή ήναι εις τους τοίχους της οικίας με κοιλώματα πρασινίζοντα ή κοκκινωπά και η θεωρία αυτών ήναι βαθυτέρα του τοίχου. **38** τότε θέλει εξέλθει ο ιερεύς εκ της οικίας εις την θύραν της οικίας και θέλει κλείσει την οικίαν επτά ημέρας. **39** Και θέλει επιστρέψει ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν και θέλει θεωρήσει και ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις τους τοίχους της οικίας, **40** τότε ο ιερεύς θέλει προστάξει να εκβάλωσι τους λίθους, εις τους οποίους είναι η πληγή, και θέλουσι ρίψει αυτούς έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **41** Και θέλει κάμει να αποξύσωσι την οικίαν έσωθεν κύκλω, και θέλουσι ρίψει το χρώμα το απεξυσμένον έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **42** και θέλουσι λάβει άλλους λίθους, και βάλει αυτούς αντί των λίθων εκείνων και θέλουσι λάβει άλλο χρώμα, και θέλουσι χρίσει την οικίαν. **43** Και εάν έλθη πάλιν η πληγή και αναφανή εις την οικίαν, αφού εξέβαλον τους λίθους και αφού απεξύσαν την οικίαν και αφού αυτή εχρίσθη, **44** τότε θέλει εισέλθει ο ιερεύς και θέλει θεωρήσει και ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις την οικίαν, είναι λέπρα διαβρωτική εν τη οικία: είναι ακάθαρτος. **45** Και θέλουσι κρημνίσει την οικίαν, τους λίθους αυτής και τα

ζύλα αυτής και παν το χρώμα της οικίας· και θέλουσι φέρει αυτά έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **46** Και ὅστις εἰσέλθῃ εις την οικίαν κατά πάσας τας ἡμέρας, καθ' ἃς εἶναι κεκλισμένη, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **47** Και ὅστις κοιμηθῇ ἐν τη οικίᾳ, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ· και ὅστις φάγῃ ἐν τη οικίᾳ, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ. **48** Ἀλλ' εἰάν ὁ ἱερεὺς εἰσελθὼν θεωρήσῃ και ἰδοῦ, δὲν ἐξηπλώθῃ ἡ πληγὴ ἐν τη οικίᾳ, ἀφοῦ ἐχρήσθῃ ἡ οικία, τότε ὁ ἱερεὺς θέλει κρίνει την οικίαν καθαράν, διότι ἰατρεύθῃ ἡ πληγὴ. **49** Και θέλει λάβει, διὰ να καθαρίσῃ την οικίαν, δύο πτηνά, και ζύλον κέδρινον και κόκκινον και ὑσώπων. **50** Και θέλει σφάζει το ἐν πτηνόν ἐις ἀγγεῖον ἡλίπινον ἐπάνω ὕδατος ζώντος. **51** Και θέλει λάβει το ζύλον το κέδρινον και τον ὑσώπων και το κόκκινον και το πτηνόν το ζων, και ἐμβάψει αὐτὰ ἐις το αἷμα του σφαγαμένου πτηνοῦ και ἐις το ὕδωρ το ζων, και θέλει ραντίσει την οικίαν ἐπάκις. **52** Και θέλει καθαρίσει την οικίαν διὰ του αἵματος του πτηνοῦ και διὰ του ὕδατος του ζώντος και διὰ του πτηνοῦ του ζώντος και διὰ του ζύλου του κεδρίνου και διὰ του ὑσώπου και διὰ του κοκκίνου. **53** Το δε ζων πτηνόν θέλει ἀπολύσει ἐξω της πόλεως ἐπὶ πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ της οικίας· και θέλει εἶσθαι καθαρὰ. **54** Οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ πάσης πληγῆς λέπρας και κασιδας, **55** και περὶ λέπρας ἱματίου και οικίας, **56** και περὶ πρήσματος και περὶ ψώρας και περὶ ἐξανθήματος. **57** διὰ να γίνηται γνωστόν πότε εἶναι τι ακάθαρτον και πότε καθαρὸν· οὗτος εἶναι ὁ νόμος περὶ της λέπρας.

15 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσὴν και πρὸς τον Ααρών, λέγων, **2** Ἀληθῆσατε πρὸς τους υἱούς Ἰσραὴλ, και εἶπατε πρὸς αὐτούς, Εἰάν τις ἄνθρωπος ἐχῇ ρεύσιν ἐκ του σώματος αὐτοῦ, διὰ την ρεύσιν αὐτοῦ εἶναι ακάθαρτος. **3** Και αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν τη ρεύσει αὐτοῦ· ἀν τε το σώμα αὐτοῦ πάσῃ ἀπὸ της ρεύσεως αὐτοῦ· εἶναι ἡ ἀκαθαρσία ἐν αὐτῷ. **4** Πάσα κλίνη, ἐπὶ της οποίας ἤθελε κοιμηθῇ ὁ ἐχων την ρεύσιν, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος· και παν σκεῦος, ἐπὶ του οὐοῖου ἤθελε καθίσει, θέλει εἶσθαι ακάθαρτον. **5** Και ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐγγίσῃ την κλίνην αὐτοῦ, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **6** Και ὅστις καθίσῃ ἐπὶ του σκεύους, ἐπὶ του οὐοῖου ἐκάθισεν ὁ ἐχων την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **7** Και ὅστις ἐγγίσῃ το σώμα του ἐχοντος την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **8** Και εἰάν ὁ ἐχων την ρεύσιν πτύσῃ ἐπὶ τον καθαρὸν, οὗτος θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **9** Και παν σαμάριον ἐπὶ του οὐοῖου ἤθελε καθίσει ὁ ἐχων την ρεύσιν, θέλει εἶσθαι ακάθαρτον. **10** Και ὅστις ἐγγίσῃ πάντα, ὅσα ἤθελον εἶσθαι ὑποκάτω αὐτοῦ, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας· και ὅστις βαστάσῃ αὐτὰ, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **11** Και ὄντινα ἐγγίσῃ ὁ ἐχων την ρεύσιν, χωρὶς να ἐχῇ νιμμένας τας χεῖρας

αὐτοῦ ἐν ὕδατι, οὗτος θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **12** Και το ἀγγεῖον το ἡλίπινον, το οὐοῖον ἤθελεν ἐγγίσει ὁ ἐχων την ρεύσιν, θέλει συντριφθῇ και παν σκεῦος ζύλινον θέλει πλυθῇ ἐν ὕδατι. **13** Και ἀφοῦ ὁ ἐχων την ρεύσιν καθαρισθῇ ἀπὸ της ρεύσεως αὐτοῦ, τότε θέλει ἀριθμῆσει ἐις εαυτὸν ἐπτά ἡμέρας διὰ τον καθαρισμόν αὐτοῦ· και θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λούσει το σώμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι ζώντι και θέλει εἶσθαι καθαρὸς. **14** Και την ογδόην ἡμέραν θέλει λάβει ἐις εαυτὸν δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν και θέλει ελθεῖ ἐνώπιον του Κυρίου ἐις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου και θέλει δώσει αὐτάς ἐις τον ἱερέα· **15** και θέλει προσφέρει αὐτάς ὁ ἱερεὺς, την μεν διὰ προσφορὰν περὶ αμαρτίας, την δε ἄλλην διὰ ὀλοκαυτώμα· και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὁ ἱερεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνώπιον του Κυρίου διὰ την ρεύσιν αὐτοῦ. **16** Και ὁ ἄνθρωπος, ἐκ του οὐοῖου ἤθελεν ἐξέλθει σπέρμα συνουσίας, θέλει λούσει ὅλον αὐτοῦ το σώμα ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **17** Και παν ἰμάτιον και παν δέσμα, ἐπὶ του οὐοῖου ἤθελεν εἶσθαι σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτον ἕως εσπέρας. **18** Ἡ δε γυνὴ, μετὰ της οποίας ἤθελε συγκοιμηθῇ ἄνθρωπος ἐν σπέρματι συνουσίας, θέλουσι λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλουσιν εἶσθαι ακάθαρτοι ἕως εσπέρας. **19** Και εἰάν ἡ γυνὴ ἐχῇ ρεύσιν, ἡ δε ρεύσιν αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἴναι αἷμα, θέλει εἶσθαι ἀποκεχωρισμένη ἐπτά ἡμέρας· και πας ὅστις ἐγγίσῃ αὐτήν, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **20** Και παν πράγμα, ἐπὶ του οὐοῖου κοίτεται ἐις τον ἀποχωρισμόν αὐτῆς, θέλει εἶσθαι ακάθαρτον· και παν πράγμα, ἐπὶ του οὐοῖου κἀθηται, θέλει εἶσθαι ακάθαρτον. **21** Και πας ὅστις ἐγγίσῃ την κλίνην αὐτῆς, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **22** Και πας ὅστις ἐγγίσῃ σκεῦος τι, ἐπὶ του οὐοῖου αὐτὴ ἐκάθισε, θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **23** Και εἰάν ὑπάρχῃ τι ἐπὶ της κλίνης ἢ ἐπὶ τινός σκεύους, ἐπὶ του οὐοῖου αὐτὴ κἀθηται, ὅταν αὐτὸς ἐγγίσῃ αὐτό, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **24** Και εἰάν τις συγκοιμηθῇ μετ' αὐτῆς και ἐλθῶσι τα γυναικεία αὐτῆς ἐπ' αὐτόν, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἐπτά ἡμέρας· και πάσα κλίνη, ἐπὶ της οποίας ἤθελε κοιμηθῇ, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος. **25** Και εἰάν τις γυνὴ ἐχῇ ρεύσιν του αἵματος αὐτῆς πολλὰς ἡμέρας, ἐκτός του καιροῦ του ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς, ἢ εἰάν ἐχῇ ρεύσιν ἐπέκεινα του ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς, πάσαι αἱ ἡμέραι της ρεύσεως της ἀκαθαρσίας αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι ὡς αἱ ἡμέραι του ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς· θέλει εἶσθαι ακάθαρτος. **26** Πάσα κλίνη, ἐπὶ της οποίας κοίτεται καθ' ὅλας τας ἡμέρας της ρεύσεως αὐτῆς, θέλει εἶσθαι ἐις αὐτήν ὡς κλίνη του ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς· και παν σκεῦος, ἐπὶ του οὐοῖου κἀθηται, θέλει εἶσθαι ακάθαρτον, ὡς ἡ ἀκαθαρσία του ἀποχωρισμοῦ αὐτῆς. **27** Και πας ὅστις ἐγγίσῃ αὐτὰ, θέλει εἶσθαι ακάθαρτος και θέλει πλύνει τα ἰμάτια αὐτοῦ και θέλει λουσθῇ ἐν ὕδατι και θέλει εἶσθαι ακάθαρτος ἕως εσπέρας. **28** Ἀλλ' εἰάν καθαρισθῇ ἀπὸ της ρεύσεως αὐτῆς, τότε θέλει ἀριθμῆσει ἐις εαυτήν ἐπτά ἡμέρας, και μετὰ ταῦτα θέλει

είσθαι καθαρά. **29** Και την ογδόην ἡμέραν θέλει λάβει μεθ' εαυτῆς δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοῦς περιστερῶν και θέλει φέρει αὐτάς πρὸς τον ἱερέα εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει ο ἱερεύς την μεν διὰ προσφορὰν περὶ αμαρτίας, την δε ἄλλην διὰ ολοκαύτωμα· και ο ἱερεύς θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτῆς ἐνώπιον του Κυρίου διὰ την ρεῦσιν της ἀκαθαρσίας αὐτῆς. **31** Οὕτω θέλετε χωρίζει τους υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ των ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν· και δεν θέλουσιν ἀποθάνει διὰ την ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, μιαινόντες την σκηνὴν μου την ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν. **32** Οὗτος εἶναι ο νόμος περὶ του ἔχοντος ρεῦσιν· και περὶ ἐκεῖνου, ἐκ του οὐοίου ἐξέρχεται το σπέρμα συνουσίας, διὰ να μιαινῆται δι' αὐτοῦ· **33** και περὶ της ἀσθενούσης διὰ τα γυναικεία αὐτῆς· και περὶ του ἔχοντος την ρεῦσιν αὐτοῦ, ἀνδρὸς ἢ γυναικός, και περὶ του συγκοιμηθέντος μετὰ της ἀκαθάρτου.

16 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσὴν μετὰ τον θάνατον των δύο υἱῶν του Ααρών, ὅτε ἔκαμον προσφορὰν ἐνώπιον του Κυρίου και ἀπέθανον· **2** και εἶπε Κύριος πρὸς τον Μωϋσὴν, Λάλησον πρὸς Ααρών τον ἀδελφόν σου, να μὴ εισέρχεται πάσαν ὥραν εἰς το ἁγιαστήριον το ἐνδοθεν του καταπετάσματος ἐμπροσθεν του ἁγιασθρίου του ἐπὶ της κιβωτοῦ, διὰ να μὴ ἀποθάνῃ· διότι ἐν νεφέλῃ θέλω ἐφανίζεσθαι ἐπὶ του ἁγιασθρίου. **3** Οὕτω θέλει εισέρχεσθαι ο Ααρών εἰς το ἁγιαστήριον, μετὰ μόσχου ἐκ βοῶν διὰ προσφορὰν περὶ αμαρτίας και κριοῦ διὰ ολοκαύτωμα. **4** Χιτώνα λινοῦν ἠγιασμένον θέλει ἐνδύεσθαι, και περισκελὴ λινὰ θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ της σαρκὸς αὐτοῦ, και ζώνην λινὴν θέλει εἶσθαι ἐξωσμένους και μίτραν λινὴν θέλει φορεῖ· ταῦτα εἶναι ἐνδύματα ἅγια· και θέλει λούει ἐν ὕδατι το σῶμα αὐτοῦ και θέλει ἐνδύεσθαι αὐτά. **5** Και παρὰ της συναγωγῆς των υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει λάβει δύο τράγους ἐξ αἰγῶν διὰ προσφορὰν περὶ αμαρτίας και ἓνα κριὸν διὰ ολοκαύτωμα. **6** Και θέλει προσφέρει ο Ααρών τον μόσχον της περὶ αμαρτίας προσφορὰς, ὅστις εἶναι δι' εαυτόν, και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ εαυτοῦ και ὑπὲρ του οἴκου αὐτοῦ. **7** Και θέλει λάβει τους δύο τράγους και στήσει αὐτοὺς ἐνώπιον του Κυρίου εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **8** Και θέλει ρίψει ο Ααρών κλήρους ἐπὶ τους δύο τράγους· ἓνα κλῆρον διὰ τον Κύριον και ἓνα κλῆρον διὰ τον τράγον τον ἀπολυτέον. **9** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον τράγον, ἐπὶ του οὐοίου ἔπεσεν ο κλῆρος του Κυρίου, και θέλει προσφέρει αὐτόν διὰ προσφορὰν περὶ αμαρτίας. **10** Τον δε τράγον, ἐπὶ του οὐοίου ἔπεσεν ο κλῆρος του να ἀπολυθῆ, θέλει στήσει ζῶντα ἐνώπιον του Κυρίου, διὰ να κάμει ἐξιλέωσιν ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε να ἀποστείλῃ αὐτόν ἀπόλυτον εἰς την ἔρημον. **11** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον μόσχον της περὶ αμαρτίας προσφορὰς, ὅστις εἶναι δι' εαυτόν, και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ εαυτοῦ και ὑπὲρ του οἴκου αὐτοῦ· και θέλει σφάζει τον μόσχον της περὶ αμαρτίας προσφορὰς τον περὶ εαυτοῦ. **12** Και θέλει λάβει το θυμιατήριον πλήρες ἀνθράκων πυρὸς ἐκ του θυσιασθρίου ἀπ' ἐμπροσθεν του Κυρίου· και θέλει γεμίσει τας χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ εὐδουδς θυμιάματος λειοτριβημένον και θέλει φέρει

αὐτὸ ἔνδον του καταπετάσματος. **13** Και θέλει βάλει το θυμίαμα ἐπὶ το πυρ ἐνώπιον του Κυρίου, και θέλει καλύψει ο καπνὸς του θυμιάματος το ἁγιαστήριον το ἐπὶ του μαρτυρίου, διὰ να μὴ ἀποθάνῃ. **14** Και θέλει λάβει ἀπὸ του αἵματος του μόσχου και ραντίσει διὰ του δακτύλου αὐτοῦ ἐπὶ το ἁγιαστήριον κατὰ ἀνατολάς· και ἐμπροσθεν του ἁγιασθρίου θέλει ραντίσει ἐπτάκις ἀπὸ του αἵματος διὰ του δακτύλου αὐτοῦ. **15** Τότε θέλει σφάζει τον τράγον της περὶ αμαρτίας προσφορὰς τον περὶ του λαοῦ· και θέλει φέρει το αἶμα αὐτοῦ ἔνδον του καταπετάσματος και θέλει κάμει το αἶμα αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμε το αἶμα του μόσχου, και θέλει ραντίσει αὐτὸ ἐπὶ το ἁγιαστήριον και ἐμπροσθεν του ἁγιασθρίου. **16** Και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ του ἁγιασθρίου διὰ τας ἀκαθαρσίας των υἱῶν Ἰσραὴλ, και διὰ τας παραβάσεις αὐτῶν καθ' ὅλας αὐτῶν τας αμαρτίας· και οὕτω θέλει κάμει περὶ της σκηνῆς του μαρτυρίου, ἥτις κατοικεῖ μεταξύ αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ της ἀκαθαρσίας αὐτῶν. **17** Οὐδεὶς δε ἄνθρωπος θέλει εἶσθαι ἐν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, ὅταν αὐτὸς εισέρχεται να κάμει ἐξιλέωσιν εἰς το ἁγιαστήριον, εωσοῦ ἐξέλθῃ, ἀφοῦ κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ εαυτοῦ και ὑπὲρ του οἴκου αὐτοῦ και ὑπὲρ πάσης της συναγωγῆς του Ἰσραὴλ. **18** Τότε θέλει ἐξέλθῃ πρὸς το θυσιαστήριον το ἐνώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ· και θέλει λάβει ἀπὸ του αἵματος του μόσχου και ἀπὸ του αἵματος του τράγου και βάλει ἐπὶ τὰ κέρατα του θυσιασθρίου κύκλω. **19** Και θέλει ραντίσει ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ του αἵματος διὰ του δακτύλου αὐτοῦ ἐπτάκις και θέλει καθαρίσει αὐτὸ, και ἀγιασει αὐτὸ ἀπὸ των ἀκαθαρσιῶν των υἱῶν Ἰσραὴλ. **20** Αφοῦ δε τελειώσῃ να κάμει ἐξιλέωσιν ὑπὲρ του ἁγιασθρίου και της σκηνῆς του μαρτυρίου και του θυσιασθρίου, θέλει φέρει τον τράγον τον ζῶντα· **21** και θέλει ἐπιθέσει ο Ααρών τας δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ την κεφαλὴν του τράγου του ζῶντος και θέλει ἐξομολογηθῆ ἐπ' αὐτοῦ πάσας τας ἀνομίας των υἱῶν Ἰσραὴλ και πάσας τας παραβάσεις αὐτῶν καθ' ὅλας αὐτῶν τας αμαρτίας· και θέλει ἐπιθέσει αὐτὰς εἰς την κεφαλὴν του τράγου· και θέλει ἀποστείλει αὐτόν διὰ χερὸς διωρισμένου ἀνθρώπου εἰς την ἔρημον. **22** Και θέλει βαστάσει ο τράγος ἐφ' εαυτοῦ πάσας τας ἀνομίας αὐτῶν εἰς γην ἀκατοίκητον· και θέλει ἀπολύσει τον τράγον εἰς την ἔρημον. **23** Και θέλει εἰσέλθῃ ο Ααρών εἰς την σκηνὴν του μαρτυρίου και θέλει ἐκδυθῆ την λινὴν στολὴν, την ὁποῖαν ἐνεδύθη εἰσερχόμενος εἰς το ἁγιαστήριον, και θέλει ἀποθέσει αὐτὴν ἐκεῖ· **24** και θέλει λούσει το σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ και ἐνδυθῆ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, και θέλει ἔλθει και προσφέρει το ολοκαύτωμα αὐτοῦ και το ολοκαύτωμα του λαοῦ και θέλει κάμει ἐξιλέωσιν περὶ εαυτοῦ και περὶ του λαοῦ. **25** Το δε στέαρ της περὶ αμαρτίας προσφορὰς θέλει καῦσει ἐπὶ του θυσιασθρίου. **26** Και ο ἀποστείλας τον τράγον τον ἀπολυτέον θέλει πλύνει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσει το σῶμα αὐτοῦ ἐν ὕδατι και μετὰ ταῦτα θέλει εἰσέλθῃ εἰς το στρατοπέδον. **27** Τον δε μόσχον της περὶ αμαρτίας προσφορὰς και τον τράγον της περὶ αμαρτίας προσφορὰς, των ὁποῖων το αἶμα εἰσῆχθη διὰ να γείνη ἐξιλέωσις εἰς το ἁγιαστήριον, θέλουσι φέρει ἐξω του στρατοπέδου· και θέλουσι καῦσει ἐν τῷ πυρὶ τὰ

δέρματα αυτών και το κρέας αυτών και την κόπρον αυτών. **28** Και ο καίων αυτά θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. **29** Και τούτο θέλει είσθαι εις εσάς νόμιμον αιώνιον· εις τον έβδομον μήνα, την δεκάτην του μηνός, θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας και δεν θέλετε κάμει ουδέν έργον ούτε ο αυτόχθων ούτε ο ξένος ο παροικίων μεταξύ σας. **30** διότι εν τη ημέρα ταύτη ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν διά σας, διά να σας καθαρίση, ώστε να ήσθε καθαροί από πασών των αμαρτιών υμών ενώπιον του Κυρίου. **31** Σάββατον αναπαύσεως θέλει είσθαι εις εσάς, και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας κατά νόμιμον αιώνιον. **32** Και θέλει κάμει την εξιλέωσιν ο ιερεύς, ο χρισθείς και καθιερωθείς διά να ιερατεύη αντί του πατρός αυτού, και θέλει ενδυθή την λινήν στολήν, την στολήν την αγίαν. **33** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγίου αγιαστηρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ της σκηνης του μαρτυρίου και υπέρ του θυσιαστηρίου· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ των ιερέων και υπέρ παντός του λαού της συναγωγής. **34** Και τούτο θέλει είσθαι εις εσάς νόμιμον αιώνιον, να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ περί πασών των αμαρτιών αυτών άπαξ του ενιαυτού. Και έγεινε καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ουτός είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος, λέγων. **3** Όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ σφάξη βουν ή αρνίον ή αίγα εν τω στρατοπέδω, ή όστις σφάξη έξω του στρατοπέδου, **4** και εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου δεν φέρη αυτό, διά να προσφέρη προσφοράν εις τον Κύριον έμπροσθεν της σκηνης του Κυρίου, αίμα θέλει λογισθή εις εκείνον τον άνθρωπον· αίμα έχυσε και θέλει εξολοθρευθή ο άνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού· **5** διά να φέρωσιν οι υιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών, τας οποίας θυσιάζουσιν εν τη πεδιάδι, και να προσφέρωσιν αυτάς προς τον Κύριον εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου προς τον ιερέα και να θυσιάζωσιν αυτάς εις προσφοράς ειρηνικάς προς τον Κύριον. **6** Και θέλει ραντίσει ο ιερεύς το αίμα επί το θυσιαστήριον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και θέλει καύσει το στέαρ εις σμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **7** Και δεν θέλουσι θυσιάσει πλέον τας θυσίας αυτών εις τους δαίμονας, κατόπιν των οποίων αυτοί πορνεύουσι· τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. **8** Και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας προσφέρη ολοκαύτωμα ή θυσίαν, **9** και εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου δεν φέρη αυτό, διά να προσφέρη αυτό προς τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθή ο άνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού. **10** Και όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας φάγη οιονδήποτε αίμα, θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον εκείνης της ψυχής ήτις τρώγει το αίμα, και θέλω εξολοθρευσει

αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής. **11** διότι η ζωή της σαρκός είναι εν τω αίματι και εγώ έδωκα αυτό εις εσάς, διά να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών σας επί του θυσιαστηρίου· διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν υπέρ της ψυχής. **12** Διά τούτο είπα προς τους υιούς Ισραήλ, Ουδεμία ψυχή από σας θέλει φάγει αίμα· ουδέ ο ξένος, ο παροικίων μεταξύ σας, θέλει φάγει αίμα. **13** Και όστις άνθρωπος εκ των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, κυνηγήσει και πιάσει ζώον ή πτηνόν, το οποίον τρώγεται, θέλει χύσει το αίμα αυτού και θέλει σκεπάσει αυτό με χώμα. **14** Διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· διά την ζωήν αυτής είναι· όθεν είπα προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε φάγει αίμα ουδεμιάς σαρκός· διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· πας ο τρώγων αυτό θέλει εξολοθρευθή. **15** Και πάσα ψυχή, ήτις φάγη θνησιμαίον ή διεσπαργμένον υπό θηρίου, αυτόχθων ή ξένος, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· τότε θέλει είσθαι καθαρός. **16** Αλλ'· εάν δεν πλύνη αυτά μηδέ λούση το σώμα αυτού, τότε θέλει βασιτάσει την ανομίαν αυτού.

18 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Εγώ είμαι Κύριος, ο Θεός σας. **3** Κατά τας πράξεις της γης Αιγύπτου, εν ή κατακλισάτε, δεν θέλετε πράξει και κατά τας πράξεις της γης Χαναάν, εις την οποίαν εγώ σας φέρω, δεν θέλετε πράξει και κατά τα νόμιμα αυτών δεν θέλετε περιπατήσι. **4** Τας κρίσεις μου θέλετε κάμει και τα προστάγματά μου θέλετε φυλάττει, διά να περιπατήτε εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Θέλετε φυλάττει λοιπόν τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου· τα οποία κάμνων ο άνθρωπος, θέλει ζήσι δι' αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Ουδείς άνθρωπος θέλει πλησιάσει εις ουδένα συγγενή αυτού κατά σάρκα, διά να αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτού. Εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Ασχημοσύνην πατρός σου, ή ασχημοσύνην μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι μήτηρ σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **8** Ασχημοσύνην γυναικός του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι ασχημοσύνη του πατρός σου. **9** Ασχημοσύνην αδελφής σου θυγατρός του πατρός σου ή θυγατρός της μητρός σου, γεννημένης εν τη οικία ή γεννημένης έξω, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει. **10** Ασχημοσύνην θυγατρός του υιού σου ή θυγατρός της θυγατρός σου, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι ιδική σου είναι η ασχημοσύνη αυτών. **11** Ασχημοσύνην θυγατρός της γυναικός του πατρός σου, γεννημένης από του πατρός σου, ήτις είναι αδελφή σου, δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **12** Ασχημοσύνην αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι στενή συγγενής του πατρός σου. **13** Ασχημοσύνην αδελφής της μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι είναι στενή συγγενής της μητρός σου. **14** Ασχημοσύνην αδελφού του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· εις την γυναίκα αυτού δεν θέλεις πλησιάσει· είναι θεία σου. **15** Ασχημοσύνην νόμφης σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι γυνή του υιού σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την

ασημοσύνην αυτής. **16** Ασημοσύνην αδελφού σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι η ασημοσύνη του αδελφού σου. **17** Ασημοσύνην γυναικός και της θυγατρός αυτής δεν θέλεις αποκαλύψει ουδέ θέλεις λάβει την θυγατέρα του υιού αυτής ή την θυγατέρα της θυγατρός αυτής, διά να αποκαλύψης την ασημοσύνην αυτής είναι στεναί συγγενείς αυτής είναι ασέβημα. **18** Και γυναίκα προς τη αδελφή αυτής αντιζήλον δεν θέλεις λάβει, διά να αποκαλύψης την ασημοσύνην αυτής προς τη άλλη, εν όσω ζη. **19** Και η γυναίκα, εν καιρώ αποχωρισμού διά την ακαθαρσίαν αυτής δεν θέλεις πλησιάσει διά να αποκαλύψης την ασημοσύνην αυτής. **20** Και μετά της γυναικός του πλησίον σου δεν θέλεις συνουσιασθή, διά να μιανθής μετ' αυτής. **21** Και δεν θέλεις αφήσει τινά εκ του σπέρματός σου να περάσῃ διά του πυρός εις τον Μολόχ και δεν θέλεις βεβηλώσει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Και μετά άρρενος δεν θέλεις συνουσιασθή, ως μετά γυναικός είναι βδέλυγμα. **23** Ουδέ θέλεις συνουσιασθή μετ' ουδενός κτήνους, διά να μιανθής μετ' αυτού· ουδέ γυνή θέλει σταθή έμπροσθεν κτήνους, διά να βατευθῇ είναι μυσάρων. **24** Μη μιαινεσθε εις ουδέν εκ τούτων· διότι εις πάντα ταύτα εμιάνθησαν τα έθνη, τα οποία εγώ εκδιώκω απ' έμπροσθέν σας· **25** και εμιάνθη η γή διά τούτο ανταποδίδω την ανομίαν αυτής επ' αυτήν, και η γη θέλει εξεμέσει τους κατοίκους αυτής. **26** Σεις λοιπόν θέλετε φυλάξει τα προστάγματά μου και τις κρίσεις μου και δεν θέλετε πράττει ουδέν εκ πάντων των βδελυγμάτων τούτων, ο αυτόχθων ή ο ξένος ο παροικίων μεταξύ σας· **27** διότι πάντα τα βδελύγματα ταύτα έπραξαν οι άνθρωποι της γης, οι προ υμών, και εμιάνθη η γή· **28** διά να μη σας εξεμέση η γη, όταν μιάνηται αυτήν, καθώς εξήμισε τα έθνη τα προ υμών. **29** Διότι πας όστις πράξη τι εκ των βδελυγμάτων τούτων, αι ψυχαί αίτινες ήθελον πράξει αυτά θέλουσιν εξολοθρευθῆ εκ μέσου του λαού αυτών. **30** Όθεν θέλετε φυλάττει τα προστάγματά μου, ώστε να μη πράξητε μηδέν εκ των βδελυρών τούτων νομίμων, τα οποία επράχθησαν προ υμών, και να μη μιανθῆτε εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

19 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Λάλησον προς πάσαν την συναγωγὴν των υιῶν Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Άγιοι θέλετε εἶσθαι· διότι άγιος είμαι εγώ Κύριος ο Θεός σας. **3** Θέλετε φοβείσθαι έκάστος την μητέρα αυτού και τον πατέρα αυτού· και τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **4** Μη στραφήτε εις ειδωλα μηδέ κάμψτε εις εαυτούς θεούς χωνευτούς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Και όταν προσφέριτε θυσίαν ειρηνικής προσφοράς προς τον Κύριον, αυτοπροαιρέτως θέλετε προσφέρει αυτήν. **6** Θέλει τρώεσθαι την ημέραν καθ' ην προσφέρετε αυτήν, και την επαύριον· εάν δε μείνη τι έως της τρίτης ημέρας, με πυρ θέλει κατακαυθῆ. **7** Εάν δε ποτέ φαγωθῆ την ημέραν την τρίτην, είναι βδελυκτόν· δεν θέλει εἶσθαι ευπρόσδεκτος. **8** Διά τούτο όστις φάγη αυτήν, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού, διότι εβεβήλωσε τα άγια του Κυρίου· και η ψυχή αυτή θέλει εξολοθρευθῆ εκ του λαού αυτής. **9** Και όταν θερίζητε τον θερισμόν της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας άκρας

του αγρού σου και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου δεν θέλεις συλλέξει. **10** Και τον αμπελώνα σου δεν θέλεις επανατρυγήσει ούτε τας ρώγας του αμπελώνος σου θέλεις συλλέξει· εις τον πτωχόν και εις τον ξένον θέλεις αφήσει αυτάς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **11** Δεν θέλετε κλέπτει ουδέ θέλετε ψεύδεσθαι ουδέ θέλετε απατήσει έκάστος τον πλησίον αυτού. **12** Και δεν θέλετε ομνύει εις το όνομά μου ψευδώς και δεν θέλεις βεβηλώσει το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **13** Δεν θέλεις αδικήσει τον πλησίον σου ουδέ θέλεις αρπάσει· δεν θέλει διανυκτερεύσει ο μισθός του μισθωτού μετά σου έως πρωῶ. **14** Δεν θέλεις κακολογήσει τον κωφόν, και έμπροσθεν του τυφλού δεν θέλεις βάλει πρόσκομμα, αλλά θέλεις φορηθῆ τον Θεόν σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Δεν θέλετε κάμει αδικίαν εις κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέψει εις πρόσωπον πτωχού ουδέ θέλεις σεβασθῆ πρόσωπον δυνάστου· εν δικαιοσύνη θέλεις κρίνει τον πλησίον σου. **16** Δεν θέλεις περιφέρεσθαι συκοφαντών μεταξύ του λαού σου· ουδέ θέλεις σηκωθῆ κατά του αίματος του πλησίον σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Δεν θέλεις μιήσει τον αδελφόν σου εν τη καρδία σου· θέλεις ελέγξει παρηρσία τον πλησίον σου και δεν θέλεις υποφέρει αμαρτίαν επ' αυτόν. **18** Δεν θέλεις εκδικεῖσθαι ουδέ θέλεις μνησικακεῖ κατά των υιῶν του λαού σου· αλλά θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εγώ είμαι ο Κύριος. **19** Τα νόμίμα μου θέλετε φυλάττει· δεν θέλεις κάμει τα κτήνη σου να βατευθῆτε με ετεροειδή· εις τον αγρόν σου δεν θέλεις σπείρει ετεροειδή σπέρματα· ουδέ θέλεις βάλει επάνω σου ένδυμα σύμμικτον εξ ετεροειδούς κλωστής. **20** Και εάν τις συνουσιασθῆ μετά γυναικός, ήτις είναι δούλη ηραβιωμένη μετά ανδρός και δεν είναι έξηγορασμένη, ουδέ εδόθη εις αυτήν η ελευθερία, θέλουσιν μαστιγωθῆ· δεν θέλουσιν φωνευθῆ, διότι αυτή δεν ήτο ελευθερά. **21** Και αυτός θέλει φέρει την περί ανομίας προσφοράν αυτού προς τον Κύριον εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου, κριόν διά προσφοράν περί ανομίας. **22** Και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν περί αυτού διά του κριού της περί ανομίας προσφοράς ενώπιον του Κυρίου, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε· και θέλει συγχωρηθῆ εις αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάρτησε. **23** Και όταν εισέλθητε εις την γην και φυτεύσητε παν δένδρον τροφίμον, τότε θέλετε περικαθαρίζει τον καρπόν αυτού ως ακάθαρτον· τρία έτη θέλει εἶσθαι εις εσάς ακάθαρτος· δεν θέλει τρώεσθαι. **24** Και εις το τέταρτον έτος θέλει εἶσθαι όλος ο καρπός αυτού άγιος εις δόξαν του Κυρίου. **25** Εις δε το πέμπτον έτος θέλετε τρώγει τον καρπόν αυτού, διά να πληθυνθῆ εις εσάς το εισόδημα αυτού. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **26** Δεν θέλετε τρώγει ουδέν μετά του αίματος αυτού· ουδέ θέλετε μεταχειρίζεσθαι μαντείας ουδέ θέλετε προμαντεύει καιρούς. **27** Δεν θέλετε κουρεύσει κυκλοειδώς την κόμην της κεφαλής σας ουδέ θέλετε φθείρει τα άκρα των πωγώνων σας. **28** Δεν θέλετε κάμει εντομίδας εις το σώμα σας διά νεκρόν, ουδέ γράμματα στικτά θέλετε εγχαράξει επάνω σας. Εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Δεν θέλεις βεβηλώσει την θυγατέρα σου, καθιστών αυτήν πόρνην· μήπως ο τόπος πέση εις πορνείαν και γεμίση ο τόπος από ασεβείας. **30** Τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει, και το αγιαστήριόν

μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Δεν θέλετε ακολουθεί τους έχοντας πνεύμα μαντείας ουδέ θέλετε προσκολληθεί εις επαίδους, ώστε να μαινίσθε δι' αυτών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **32** Ενώπιον της πολιίας θέλεις προσηκόνεσθαι και θέλεις τιμήσει το πρόσωπον του γέροντος και θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **33** Και εάν τις ξένος παροική μετά σου εν τη γη υμών, δεν θέλετε θλίψει αυτόν. **34** ο ξένος, ο παροικών με σας, θέλει είσθαι εις εσάς ως ο αυτόχθων, και θέλεις αγαπά αυτόν ως σεαυτόν· διότι ξένοι εστάθητε εν γη Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **35** Δεν θέλετε πράξει αδικίαν εις κρίσιν, εις μέτρα, εις σταθμά και εις ζύγια· **36** ζύγια δίκαια σταθμά δίκαια, εφά δίκαιον, και ιν δίκαιον, θέλετε έχει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. **37** Θέλετε φυλάττει λοιπόν πάντα τα διατάγματα μου και πάσας τας κρίσεις μου και θέλετε κάμνει αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσίν, λέγων, **2** Και προς τους υιούς Ισραήλ θέλεις ειπέι, Όστις εκ των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων εν τω Ισραήλ δώση από του σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, θέλει εξάπαντος θανατωθή· ο λαός του τόπου θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους. **3** Και εγώ θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνου και θέλω εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού αυτού· διότι από του σπέρματος αυτού έδωκεν εις τον Μολόχ, διά να μιάνη το αγιαστήριόν μου και να βεβηλώση το όνομά μου το άγιον. **4** Εάν δε ο λαός του τόπου παραβλέψη με τους οφθαλμούς αυτού τον άνθρωπον εκείνον, όταν δίδη από του σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, και δεν φονεύση αυτόν, **5** τότε θέλω επιστήσει εγώ το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνου και κατά της συγγενείας αυτού· και θέλω εξολοθρεύσει εκ μέσου του λαού αυτού αυτόν, και πάντας τους ακολουθούντας αυτόν εις την πορνείαν, διά να πορνεύωσι κατόπιν του Μολόχ. **6** Και ψυχή, ήτις ακολουθήση τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους επαοιδούς, διά να πορνεύη κατόπιν αυτών, θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά της ψυχής εκείνης, και θέλω εξολοθρεύσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής. **7** Αγιάσθητε λοιπόν και γίνεσθε άγιοι διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **8** Και θέλετε φυλάττει τα διατάγματά μου και θέλετε εκτελεί αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **9** Πας άνθρωπος, όστις κακολογήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθή· τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εκακολόγησε· το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. **10** Και άνθρωπος, όστις μοιχεύση την γυναίκα τινός, όστις μοιχεύση την γυναίκα του πλησίον αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθή, ο μοιχεύων και η μοιχευομένη. **11** Και άνθρωπος, όστις κοιμηθή μετά της γυναικός του πατρός αυτού, την ασχημοσύνην του πατρός αυτού απεκάλυψεν· εξάπαντος θέλουσι θανατωθή αμότεροι· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **12** Και εάν τις κοιμηθή μετά της νύμφης αυτού, εξάπαντος θέλουσι θανατωθή αμότεροι· σύγχυσιν έπραξαν· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **13** Εάν δε τις κοιμηθή μετά άρρενος, καθώς

κοιμάται μετά γυναικός, βδελύγμα έπραξαν αμότεροι· εξάπαντος θέλουσι θανατωθή· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **14** Και εάν τις λάβη γυναίκα και την μητέρα αυτής, είναι ανομία· εν πυρί θέλουσι καυθή, αυτός και αυταί, και δεν θέλει είσθαι ανομία μεταξύ σας. **15** Και εάν τις συνουσιασθή μετά κτήνους, εξάπαντος θέλει θανατωθή· και το κτήνος θέλετε φονεύσει. **16** Και η γυνή, ήτις πλησιάση εις οιονδήποτε κτήνος διά να βατευθή, θέλεις φονεύσει την γυναίκα και το κτήνος· εξάπαντος θέλουσι θανατωθή· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **17** Και εάν τις λάβη την αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού ή την θυγατέρα της μητρός αυτού, και ίδη την ασχημοσύνην αυτής και αυτή ίδη την ασχημοσύνην εκείνου, είναι αισχρόν· και θέλουσιν εξολοθρευθή έμπροσθεν του λαού αυτών· την ασχημοσύνην της αδελφής αυτού απεκάλυψε· την ανομίαν αυτού θέλει βαστάσει. **18** Και άνθρωπος, όστις κοιμηθή μετά γυναικός εχούσης τα γυναικεία αυτής και αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτής, ούτος την πηγήν αυτής εξεσκέπασε και αυτή την πηγήν του αίματος αυτής απεκάλυψεν· όθεν αμότεροι θέλουσιν εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτών. **19** Και την ασχημοσύνην της αδελφής της μητρός σου ή της αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι την στενήν συγγενή αυτού αποκαλύπτει· την ανομίαν αυτών θέλουσι βαστάσει. **20** Εάν δε τις κοιμηθή μετά της θείας αυτού, την ασχημοσύνην του Θείου αυτού απεκάλυψε· την αμαρτίαν αυτών θέλουσι βαστάσει· άτεκνοι θέλουσιν αποθάνει. **21** Και εάν τις λάβη την γυναίκα του αδελφού αυτού, είναι ακαθαρσία· την ασχημοσύνην του αδελφού αυτού απεκάλυψεν· άτεκνοι θέλουσι μείνει. **22** Θέλετε λοιπόν φυλάττει πάντα τα διατάγματά μου και πάσας τας κρίσεις μου, και θέλετε κάμνει αυτά· διά να μη σας εξεμέση η γη, όπου εγώ σας φέρω διά να κατοικήσητε εν αυτή. **23** Και δεν θέλετε περιπατεί κατά τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εγώ εκδιώκω απ' έμπροσθέν σας· διότι πάντα ταύτα έπραξαν, όθεν βδελύχθη η αυτος. **24** Και είπα προς εσάς, Σεις θέλετε κληρονομήσει την γην αυτών, και εγώ θέλω δώσει αυτήν εις εσάς προς ιδιοκτησίαν, γην ρέουσιν γάλα και μέλι. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας απεχώρισα από των λαών. **25** Διά τούτο θέλετε αποχωρίσει τα κτήνη τα καθαρά από των ακαθάρτων και τα πτηνά τα ακάθαρτα από των καθάρων· και δεν θέλετε μιάνει τας ψυχάς σας με τα κτήνη ή με τα πτηνά ή με παν ό, τι έρπει επί της γης, τα οποία εγώ απεχώρισα εις σας ως ακάθαρτα. **26** Και θέλετε είσθαι άγιοι εις εμέ· διότι άγιοι είμαι εγώ ο Κύριος και σας απεχώρισα από των λαών, διά να ήσθε εμού. **27** Και ανήρ η γυνή, ήτις έχει πνεύμα μαντείας, ή είναι επαοιδός, εξάπαντος θέλει θανατωθή· με λίθους θέλουσι λιθοβολήσει αυτούς το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς.

21 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Λάλησον προς τους ιερείς τους υιούς του Ααρών, και ειπέ προς αυτούς, Ουδείς θέλει μιανθή μεταξύ του λαού αυτού διά νεκρόν· **2** ει μη διά τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον, διά την μητέρα αυτού και διά τον πατέρα αυτού και διά τον υιόν αυτού και διά την θυγατέρα αυτού και

διά τον αδελφόν αυτού, **3** και διά την αδελφήν αυτού, παρθένον ούσαν, την πλησιεστάτην εις αυτόν, ήτις δεν έλαβεν άνδρα· διά ταύτην δύναται να μιανθή. **4** Δεν θέλει μιανθή αρχηγός των του λαού αυτού, ώστε να βεβηλώση εαυτόν. **5** Δεν θέλουσι φαλακρώσει την κεφαλήν αυτών ουδέ θέλουσι ξυρίσει τα πλάγια των πωγώνων αυτών ουδέ θέλουσι κάμει εντοιμίδας επί τας σάρκας αυτών. **6** Άγιοι θέλουσιν εισθαι εις τον Θεόν αυτών και δεν θέλουσι βεβηλώσει το όνομα του Θεου αυτών· διότι τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του Κυρίου, τον άρτον του Θεού αυτών, προσφέρουσι διά τούτο θέλουσιν εισθαι άγιοι. **7** Γυναίκα πόρνην και βεβηλωμένην δεν θέλουσι λάβει ουδέ γυναίκα αποβεβηλημένην από τον άνδρόσ αυτής θέλουσι λάβει· διότι ο ιερεύς είναι άγιος εις τον Θεόν αυτού. **8** Θέλεις λοιπόν αγιάσει αυτόν· διότι αυτός τον άρτον του Θεού σου προσφέρει· άγιος θέλει εισθαι εις σέ· διότι άγιος είμαι εγώ ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **9** Και θυγάτηρ ιερέως τινός, εάν βεβηλωθή διά πορνείας, τον πατέρα αυτής αυτή βεβηλώνει· εν πυρί θέλει κατακαυθή. **10** Και ο ιερεύς ο μέγας μεταξύ των αδελφών αυτού, επί την κεφαλήν του οποίου εχύθη το έλαιον του χρίσματος, και όστις καθιερώθη διά να ενδύηται τας ιεράς στολάς, την κεφαλήν αυτού δεν θέλει αποκαλύψει, ουδέ τα ιμάτια αυτού θέλει διασχίσει· **11** και εις ουδέν σώμα νεκρόν θέλει εισέλθει ουδέ διά τον πατέρα αυτού ή διά την μητέρα αυτού θέλει μιανθή. **12** Και εκ του αγιαστηρίου δεν θέλει εξέλθει ουδέ θέλει βεβηλώσει το αγιαστήριον του Θεού αυτού· διότι το άγιον έλαιον του χρίσματος του Θεού αυτού είναι επ' αυτόν. Εγώ είμαι ο Κύριος. **13** Και ούτος θέλει λάβει γυναίκα παρθένον· **14** χήραν ή αποβεβηλημένην ή βέβηλον ή πόρνην, ταύτας δεν θέλει λάβει· αλλά παρθένον εκ του λαού αυτού θέλει λάβει εις γυναίκα. **15** Και δεν θέλει βεβηλώσει το σπέρμα αυτού μεταξύ του λαού αυτού· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτόν. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **17** Επέ προς τον Ααρών, λέγων, Όστις εκ του σπέρματός σου εις τας γενεάς αυτών έχει μώμον, ας μη πλησιάσθι διά να προσφέρη τον άρτον του Θεού αυτού· **18** διότι πας όστις έχει μώμον δεν θέλει πλησιάσει· άνθρωπος τυφλός, ή χωλός, ή κολοβομύτης, ή έχων τι περιττόν, **19** ή άνθρωπος όστις έχει σύντριμμα ποδός, ή σύντριμμα χειρός, **20** ή είναι κυρτός, ή πολύ ισχνός, ή όστις έχει βεβλαμμένους τους οφθαλμούς, ή έχει ψώραν ξηράν, ή λειχήνα, ή είναι εσπασμένος· **21** ουδείς άνθρωπος εκ του σπέρματος του Ααρών του ιερέως, όστις έχει μώμον, θέλει πλησιάσει διά να προσφέρη τας διά πυρός γινομένας προσφοράς εις τον Κύριον· μώμον έχει· δεν θέλει πλησιάσει διά να προσφέρη τον άρτον του Θεού αυτού. **22** Θέλει τρώγει τον άρτον του Θεού αυτού εκ των αγιωτάτων, και εκ των αγίων. **23** Πλην εις το καταπέτασμα δεν θέλει εισέρχασθαι ουδέ εις το θυσιαστήριον θέλει πλησιάσει, διότι έχει μώμον· διά να ης βεβηλώση το αγιαστήριόν μου· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **24** Και ελάλησεν ο Μωϋσής ταύτα προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ.

22 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Επέ προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού να απέχωσιν από των αγίων των υιών Ισραήλ, και να μη βεβηλώσωσι το όνομα το άγιόν μου, εις όσα αγιάζουσιν εις εμέ. Εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Επέ προς αυτούς, πας άνθρωπος εκ παντός του σπέρματός σας εις τας γενεάς σας, όστις πλησιάσθι εις τα άγια, τα οποία οι υιοί του Ισραήλ αγιάζουσιν εις τον Κύριον, έχων την ακαθαρσίαν αυτού εφ' εαυτόν, ή ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή απ' έμπροσθέν μου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **4** Όστις εκ του σπέρματος του Ααρών είναι λεπρός ή έχει ρεύσιν, από των αγίων δεν θέλει τρώγει, εωσού καθαρισθή. Και όστις εγγίσθι παν ακάθαρτον από νεκρόν ή άνθρωπον εκ του οποίου έγεινε ρεύσις σπέρματος, **5** ή όστις εγγίσθι οιονδιόποτε ερπετόν, εκ του οποίου δύναται να μιανθή, ή άνθρωπον, εκ του οποίου δύναται να μιανθή, οποιαδήποτε είναι ή ακαθαρσία αυτού· **6** ή ψυχή, ήτις εγγίσθι αυτά, θέλει εισθαι ακάθαρτος έως εσπέρας και δεν θέλει φάγει από των αγίων· εάν μη λύσθι το σώμα αυτού εν ύδατι. **7** Και αφού δύση ο ήλιος θέλει εισθαι καθαρός, και έπειτα θέλει φάγει από των αγίων· διότι είναι ή τροφή αυτού. **8** Θνησιμαίον ή θηριάλωτον δεν θέλει φάγει, ώστε να μιανθή εν αυτοίς. Εγώ είμαι ο Κύριος. **9** Όθεν θέλουσι φυλάττει τα διατάγματά μου, διά να μη βαστάσωσιν αμαρτίαν εκ τούτου και αποθάνωσι δι' αυτό, εάν βεβηλώσωσιν αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **10** Και ουδείς αλλογενής θέλει φάγει από των αγίων· συγκάτοικος του ιερέως ή μισθωτός δεν θέλει φάγει από των αγίων. **11** ΑΛΛ' εάν ο ιερεύς αγοράση ψυχήν διά του αργυρίου αυτού, ούτος θέλει τρώγει εξ αυτών, καθώς και ο γεννηθείς εν τη οικία αυτού· ούτοι θέλουσι τρώγει από του άρτου αυτού. **12** Και ή θυγάτηρ του ιερέως, αν ήναι νενυμφευμένη μετά άνδρός ξένου, αυτή δεν θέλει τρώγει από των αγίων των προσφορών. **13** ΑΛΛ' εάν ή θυγάτηρ του ιερέως χηρεύση ή αποβληθή και δεν έχη τέκνον και επιστρέψη εις τον πατρικόν αυτής οίκον, καθώς ευρίσκειτο εν τη νεότητι αυτής, θέλει τρώγει από του άρτου του πατρός αυτής· ουδείς όμως ξένος θέλει φάγει απ' αυτού. **14** Εάν δε άνθρωπός τις φάγη από των αγίων εξ αγνοίας, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον τούτου εις αυτό, και θέλει αποδώσει εις τον ιερέα το άγιον. **15** Και δεν θέλουσι βεβηλώσει τα άγια των υιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρουσιν εις τον Κύριον, **16** και δεν θέλουσιν αναλάβει εφ' εαυτούς ανομίαν παραβάσεως, τρώγοντες τα άγια αυτών· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και επέ προς αυτούς, πας άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων των εν τω Ισραήλ, όστις προσφέρη το δώρον αυτού, κατά πάσας τας ευχάς αυτών ή κατά πάσας τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς αυτών, τας οποίας προσφέρουσιν εις τον Κύριον διά ολοκαύτωμα, **19** θέλει προσφέρει, διά να ήσθε δεκτοί, αρσενικόν άμωμον εκ των βοών, εκ των προβάτων ή εκ των αιγών. **20** παν ό, τι έχει μώμον, δεν θέλετε προσφέρει· διότι δεν θέλει εισθαι δεκτόν διά σας. **21** Και όστις προσφέρει θυσίαν ειρηνικής προσφοράς εις

τον Κύριον διά να εκπληρώση ευχήν, ή προσφοράν αυτοπροαίρετον, εκ των βοών ή εκ των προβάτων, θέλει είσθαι άμωμον διά να ήναι δεκτόν ουδέίς μώμος θέλει είσθαι εις αυτό. **22** Τυφλόν, ή συντετριμμένον, ή κολοβόν, ή έχον εξόγκωμα, ή ψύωραν ξηράν, ή λειχήνας, ταύτα δεν θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον, ουδέ θέλετε κάμει εξ αυτών προσφοράν διά πυρός εις τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου. **23** Μόσχον δε ή πρόβατον, το οποίον έχει τι περιττόν ή κολοβόν, δύνασαι να προσφέρεις αυτό διά προσφοράν αυτοπροαίρετον δι' ευχήν όμως δεν θέλει είσθαι δεκτόν. **24** Θαλαδίαν, ή εκτεθλιμμένον, ή εκτομίαν, ή ευνουχισμένον, δεν θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον ουδέ θέλετε κάμει τούτο εν τη γη υμών. **25** Ουδέ εκ χειρός αλλογενούς θέλετε προσφέρει τον άρτον του Θεου σας εκ πάντων τούτων· διότι η διαφορά αυτών είναι εν αυτοίς μώμος είναι εν αυτοίς δεν θέλουν ειςθαι δεκτά διά σας. **26** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **27** Όταν μόσχος ή αρνίον ή ερίφιον γεννηθή, τότε θέλει είσθαι επτά ημέρας υποκάτω της μητρός αυτού από δε της ογδόης ημέρας και επέκεινα θέλει είσθαι δεκτόν εις θυσίαν διά πυρός γινομένην εις τον Κύριον. **28** Και δάμαλιν ή πρόβατον δεν θέλετε σφάζει αυτό και το παιδίον αυτού εν μιά ημέρα. **29** Και όταν προσφέρητε θυσίαν ευχαριστίας εις τον Κύριον, θέλετε προσφέρει αυτήν αυτοπροαίρετως. **30** Την αυτήν ημέραν θέλει φαγωθή δεν θέλετε αφήσει ουδέν εξ αυτής έως το πρωί. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Θέλετε λοιπόν φυλάττει τας εντολάς μου και θέλετε εκτελει αυτάς. Εγώ είμαι ο Κύριος. **32** Και δεν θέλετε βεβηλόνει το όνομά μου το άγιον· αλλά θέλω αγιάζεσθαι μεταξύ των υιών Ισραήλ. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **33** όστις εξήγαγον υμάς εκ της Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός υμών. Εγώ είμαι ο Κύριος,

23 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Αι εορταί του Κυρίου, τας οποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, αύται είναι αι εορταί μου. **3** Εξ ημέρας θέλεις κάμνει εργασίαν, την δε εβδόμην ημέραν είναι σάββατον αναπαύσεως, συγκαλέσεις αγία ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμει· είναι σάββατον του Κυρίου εις πάσας τας κατοικίας σας. **4** Αύται είναι αι εορταί του Κυρίου, συγκαλέσεις αγία, τας οποίας θέλετε διακηρύξει εν τοις καιροίς αυτών. **5** Τον πρώτον μήνα, την δεκάτην τετάρτην του μηνός, εις το δειλινόν, είναι πάσχα του Κυρίου. **6** Και την δεκάτην πέμπτην ημέραν του αυτού μηνός, εορτή των αζύμων εις τον Κύριον επτά ημέρας άζυμα θέλετε τρώγει. **7** Εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι εις εσάς συγκαλέσεις αγία· ουδέν έργον δουλευτικών θέλετε κάμει. **8** Και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον επτά ημέρας εν τη εβδόμη ημέρα είναι συγκαλέσεις αγία· ουδέν έργον δουλευτικών θέλετε κάμει. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **10** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, και θερίσητε τον θερισμόν αυτής, τότε θέλετε φέρει εν δράγμα εκ των απαρχών του θερισμού σας προς τον ιερέα· **11** και θέλει κινήσει το δράγμα ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη

δεκτόν διά σας την επαύριον του σαββάτου θέλει κινήσει αυτό ο ιερεύς. **12** Και την ημέραν εκείνην, καθ' ην κινήσητε το δράγμα, θέλετε προσφέρει αρνίον άμωμον ενιαύσιον διά ολοκαύτωμα προς τον Κύριον. **13** και την εξ αφίτων προσφοράν αυτού, δύο δέκατα σεμιδάλεως, εξυμωμένης μετά ελαίου, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, εις οσμίν ευωδίας και την σπονδήν αυτού, το τέταρτον του ιν οίνου. **14** Και άρτον ή σίτον εψημένον ή αστάχρα δεν θέλετε φάγει, μέχρι της αυτής ταύτης ημέρας καθ' ην προσφέρητε το δώρον του Θεού σας· θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. **15** Και θέλετε αριθμήσει εις εαυτούς από της επαύριον του σαββάτου, απ' ης ημέρας προσφέρητε το δράγμα της κινητής προσφοράς, επτά ολοκλήρους εβδομάδας· **16** μέχρι της επαύριον του εβδόμου σαββάτου θέλετε αριθμήσει πενήκοντα ημέρας και θέλετε προσφέρει νέαν προσφοράν εξ αφίτων προς τον Κύριον. **17** Από των κατοικιών σας θέλετε φέρει εις προσφοράν κινητήν δύο άρτους, δύο δέκατα σεμιδάλεως· θέλουν ειςθαι ένζυμα θέλουν ειςθαι πρωτογεννητά είναι εις τον Κύριον. **18** Και θέλετε προσφέρει μετά του άρτου επτά αρνία άμωμα ενιαύσια και ένα μόσχον εκ βοών και δύο κριούς ολοκαύτωμα θέλουν ειςθαι εις τον Κύριον μετά της εξ αφίτων προσφοράς αυτών και μετά των σπονδών αυτών, προσφορά γινομένη διά πυρός εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριον. **19** Και θέλετε προσφέρει ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας και δύο αρνία, ενιαύσια εις θυσίαν ειρηνικής προσφοράς. **20** Και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς μετά του άρτου των πρωτογεννημάτων εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, μετά των δύο αρνίων· άγια θέλουν ειςθαι εις τον Κύριον διά τον ιερέα. **21** Και θέλετε διακηρύξει την αυτήν εκείνην ημέραν, συγκαλέσει αγίαν διά σας· ουδέν έργον δουλευτικών θέλετε κάμει· θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον κατά πάσας τας κατοικίας σας εις τας γενεάς σας. **22** Και όταν θερίζητε τον θερισμόν της γης σας, δεν θέλετε θερισει ολοκλήρωσ τας άκρας του αγρού σου και τα πίπτοντα του θερισμού σου δεν θέλεις συλλέξει εις τον πτωχόν και εις τον ξένον· θέλεις αφήσει αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **24** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Τον έβδομον μήνα, την πρώτην του μηνός, θέλει είσθαι εις εσάς σάββατον, μνημόσυνον μετά αλαλαγμού σαλπίγγων, συγκαλέσεις αγία. **25** Ουδέν έργον δουλευτικών θέλετε κάμει και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **26** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **27** Και την δεκάτην του εβδόμου τούτου μηνός θέλει είσθαι ημέρα εξίλασμού· συγκαλέσεις αγία· θέλει είσθαι εις εσάς και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **28** Και ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμει εις αυτήν ταύτην την ημέραν· διότι είναι ημέρα εξίλασμού, διά να γείνη εξιλέσις διά σας ενώπιον Κυρίου του Θεού σας. **29** Επειδή πάσα ψυχή, ήτις δεν ταπεινωθή εις αυτήν ταύτην την ημέραν, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής. **30** Και πάσα ψυχή, ήτις κάμει οποιανδήποτε εργασίαν εις αυτήν ταύτην

την ημέραν, θέλω εξολοθρεύσει την ψυχὴν ἐκείνην ἐκ μέσου του λαοῦ αὐτῆς. **31** Ουδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμει· θέλει εἶσθαι νόμιμον αἰώνιον εἰς τας γενεάς σας, κατὰ πάσας τας κατοικίας σας. **32** Σάββατον ἀναπαύσεως θέλει εἶσθαι διὰ σας, καὶ θέλετε ταπεινώσει τας ψυχὰς σας τὴν ἐννάτην του μηνός του ἐσπέρας ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας, θέλετε εορτάσει το σάββατόν σας. **33** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **34** Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν του ἐβδομοῦ τούτου μηνός θέλει εἶσθαι ἡ εορτὴ τῶν σκηνῶν ἐπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν Κύριον. **35** Τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι συγκάσεις ἀγία· οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **36** Ἐπτὰ ἡμέρας θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός πρὸς τὸν Κύριον· τὴν ογδόην ἡμέραν θέλει εἶσθαι εἰς ἐσὰς συγκάσεις ἀγία, καὶ θέλετε προσφέρει προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός πρὸς τὸν Κύριον· εἶναι σύναξις ἐπίσημος· οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **37** Αὐταὶ εἶναι αἱ εορταὶ τοῦ Κυρίου, τὰς οποίας θέλετε διακηρύξει συγκάσεις ἀγίας, διὰ να προσφέρητε προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός πρὸς τὸν Κύριον, ὀλοκαύτωμα καὶ προσφορὰν ἐξ ἀλιφίτων, θυσίαν καὶ σπονδάς, το δι' ἐκάστην διωρισμένον εἰς τὴν ἡμέραν αὐτοῦ. **38** ἐκτός των σαββάτων τοῦ Κυρίου καὶ ἐκτός των δώρων σας καὶ ἐκτός πασῶν των ευχῶν σας καὶ ἐκτός πασῶν των αυτοπροαιρέτων προσφορῶν σας, τὰς οποίας δίδετε εἰς τὸν Κύριον. **39** Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἐβδομοῦ μηνός, ἀφοῦ συνάξητε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, θέλετε εορτάσει τὴν εορτὴν τοῦ Κυρίου ἐπτὰ ἡμέρας τὴν πρώτην ἡμέραν θέλει εἶσθαι ἀνάπαυσις καὶ τὴν ογδόην ἡμέραν ἀνάπαυσις. **40** Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν θέλετε λάβει εἰς εαυτοῦς καρπὸν δένδρων ὕρανον, κλάδους φοινίκων καὶ κλάδους δένδρων δασέων καὶ ἰτέας ἀπὸ χειμάρρου· καὶ θέλετε ευφρανθῆ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας ἐπτὰ ἡμέρας. **41** Καὶ θέλετε εορτάσει αὐτὴν εορτὴν εἰς τὸν Κύριον ἐπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τας γενεάς σας· τὸν ἐβδομον μῆνα θέλετε εορτάσει αὐτὴν. **42** Ἐν σκηναῖς θέλετε κατοικεῖ ἐπτὰ ἡμέρας πάντες οἱ αὐτόχθονες Ἰσραηλίται θέλουσι κατοικεῖ ἐν σκηναῖς. **43** διὰ να γνωρίσωσιν αἱ γενεαὶ σας ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σας. **44** Καὶ ἐφανερώσεν ὁ Μωϋσῆς τὰς εορτάς τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **2** Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ να φέρωσι πρὸς σε ἔλαιον καθαρὸν ἀπὸ ἐλαίας κοπανισμένας διὰ το φως, διὰ να καίη ὁ λύχνος διαπαντός. **3** Ἐξῶθεν τοῦ καταπατάσματος τοῦ μαρτυρίου, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, θέλει βάλει αὐτὸν ὁ Ἀαρὼν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως το πρωῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διαπαντός νόμιμον αἰώνιον θέλει εἶσθαι εἰς τας γενεάς σας. **4** Ἐπὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν θέλει διαθέσει τοὺς λύχνους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάντοτε. **5** Καὶ θέλεις λάβει σεμίδαλιν καὶ θέλεις ἐψησει ἀπ' αὐτῆς δώδεκα ἄρτους· δύο δέκατα θέλει εἶσθαι ἕκαστος ἄρτος. **6** Καὶ θέλεις βάλει αὐτοὺς εἰς δύο σειράς, ἐξ κατὰ τὴν σειράν, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν

καθαρὰν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. **7** Καὶ θέλεις βάλει ἐφ' ἐκάστην σειράν λιβάνιον καθαρὸν, καὶ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὸν ἄρτον πρὸς μνημόσυνον, εἰς προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός πρὸς τὸν Κύριον. **8** Πάσαν ἡμέραν σαββάτου θέλει διαθέσει τὰτα διαπαντός ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, παρὰ των υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. **9** Καὶ θέλουσιν εἶσθαι τοῦ Ἀαρὼν καὶ των υἱῶν αὐτοῦ· καὶ θέλουσι τρῶγει αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· διότι εἶναι ἀγιώτατα εἰς αὐτὸν ἐκ των διὰ πυρός γινομένων προσφορῶν τοῦ Κυρίου εἰς νόμιμον αἰώνιον. **10** Καὶ ἐξήλθεν υἱὸς γυναικὸς τινὸς Ἰσραηλίτιδος, ὅστις ἦτο υἱὸς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, μεταξύ των υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἐμάχοντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ υἱὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ἄνθρωπος τις Ἰσραηλίτης. **11** Καὶ ἐβλασφήμησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ κατηγορήσθη καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Σελωμείθ, θυγάτηρ τοῦ Διβρεί, ἐκ τῆς φυλῆς Δαν. **12** Καὶ ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακὴν, εἰσοῦ φανερωθῆ εἰς αὐτοὺς ἡ θέλησις τοῦ Κυρίου. **13** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **14** Φέρε ἔξω τὸν στρατοπέδου ἐκείνον ὅστις κατηγορήσθη καὶ ἀς θέσωσι πάντες οἱ ἀκούσαντες αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀς λιθοβολήσῃ αὐτὸν πάσα ἡ συναγωγὴ. **15** Καὶ ἄλλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων, Ὅστις καταρασθῆ τὸν Θεὸν αὐτοῦ, θέλει βσταάσει τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ. **16** καὶ ὅστις βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ· με λίθους θέλει λιθοβολήσῃ αὐτὸν πάσα ἡ συναγωγὴ· ἄντε ξένος, ἄντε αὐτόχθων, ὅταν βλασφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει θανατωθῆ. **17** Καὶ ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ. **18** Καὶ ὅστις θανατώσῃ κτήνος, θέλει ἀναπαδώσει ζῶον ἀντὶ ζῶου. **19** Καὶ εἰάν τις κάμη βλάβην εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καθὼς ἔκαμεν, οὕτω θέλει γείνει εἰς αὐτόν. **20** σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος, οφθαλμὸν ἀντὶ οφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· καθὼς ἔκαμε βλάβην εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὕτω θέλει γείνει εἰς αὐτόν. **21** Καὶ ὅστις θανατώσῃ κτήνος, θέλει ἀναπαδώσει αὐτό· καὶ ὅστις φονεύσει ἄνθρωπον, θέλει θανατωθῆ. **22** Κρίσις μία θέλει εἶσθαι εἰς ἐσὰς· ὡς εἰς τὸν ξένον, οὕτω θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τὸν αὐτόχθονα· διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. **23** Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔφεραν ἔξω τὸν στρατοπέδου ἐκείνον ὅστις κατηγορήσθη καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτόν με λίθους· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔκαμον καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν.

25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινὰ, λέγων, **2** Ἄλλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ἐσὰς, τότε ἡ γῆ θέλει φυλάξει σάββατον εἰς τὸν Κύριον. **3** Ἐξ ἔτη θέλεις σπεῖρει τὸν ἀγρόν σου καὶ ἐξ ἔτη θέλεις κλαδεύει τὴν ἄμπελόν σου καὶ θέλεις συνάγει τὸν καρπὸν αὐτῆς. **4** το δε ἔβδομον ἔτος θέλει εἶσθαι σάββατον ἀναπαύσεως εἰς τὴν γῆν, σάββατον διὰ τὸν Κύριον· τὸν ἀγρόν σου δεν θέλεις σπεῖρει καὶ τὴν ἄμπελόν σου δεν θέλεις κλαδεύσει. **5** Δεν θέλεις θερίσει τὸν βλαστάνοντα ἀφ' εαυτοῦ θερισμὸν σου καὶ τὰ σταφύλια τῆς ἀκαδεύτου ἀμπελοῦ σου δεν θέλεις τρυγήσει ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως

θέλει είσθαι εις την γήν· **6** και το σάββατον της γης θέλει είσθαι τροφή εις εσάς εις σε, και εις τον δούλον σου, και εις την δούλην σου, και εις τον μισθωτόν σου, και εις τον ξένον τον παροικούντα μετά σου. **7** Και εις τα κτήνη σου, και εις τα ζώα τα εν τη γη σου, θέλει είσθαι όλον το προϊόν αυτού εις τροφήν. **8** Και θέλεις αριθμήσει εις σεαυτόν επτά εβδομάδας ετών, επτάκις επτά έτη και αι ημέραι των επτά εβδομάδων των ετών θέλουσιν είσθαι εις σε τεσσαράκοντα εννέα έτη. **9** Τότε θέλεις κάμει να ηχηση ο αλαλαγμός της σάλπιγγος την δεκάτην του εβδόμου μηνός την ημέραν του εξιλασμού θέλετε κάμει να ηχηση η σάλπιγξ καθ' όλην την γην σας. **10** Και θέλετε αγιάσει το πεντηκοστόν έτος και θέλετε διακηρύξει άφες εις την γην προς πάντας τους κατοίκους αυτής ούτος θέλει είσθαι ενιαυτός αφέσεως εις εσάς και θέλετε επιστρέψει έκαστος εις το κτήμα αυτού και θέλετε επιστρέψει έκαστος εις την οικογένειαν αυτού. **11** Ενιαυτός αφέσεως θέλει είσθαι εις εσάς το πεντηκοστόν έτος· δεν θέλετε σπείρει ουδέ θέλετε θερίσει το βλαστάδιον αφ' εαυτού εν αυτώ και δεν θέλετε τρυγήσει την ακλάδευτον άμπελον αυτού· **12** διότι ενιαυτός αφέσεως είναι άγιος θέλει είσθαι εις εσάς από της πεδιάδος θέλετε τρώγει το προϊόν αυτής. **13** Eis το έτος τούτο της αφέσεως θέλετε επιστρέψει έκαστος εις το κτήμα αυτού. **14** Και εάν πωλήσης τι εις τον πλησίον σου ή αγοράσης παρά του πλησίον σου, ουδεις εξ υμών θέλει δυναστεύσει τον αδελφόν αυτού. **15** Κατά τον αριθμόν των ετών μετά την άφεςιν θέλεις αγοράσει παρά του πλησίον σου, και κατά τον αριθμόν των ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις σε. **16** Κατά το πλήθος των ετών θέλεις αυξηση την τιμήν αυτού και κατά την ολιγότητα των ετών θέλεις ελαττώσει την τιμήν αυτού· διότι κατά τον αριθμόν των ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις σε. **17** Και δεν θέλετε δυναστεύσει έκαστος τον πλησίον αυτού αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **18** Και θέλετε κάμει τα προστάγματά μου και τα κρίσεις μου θέλετε φυλάττει και θέλετε εκτελεί αυτά· και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επί της γης. **19** Και η γη θέλει δίδει τους καρπούς αυτής και θέλετε τρώγει εις χορτασμόν, και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επ' αυτής. **20** Εάν δε είπητε, Τι θέλομεν φάγει το έβδομον έτος, αν ημεεις δεν σπείρωμεν μήτε συνάξωμεν τα γεννήματα ημών; **21** τότε θέλω προσταξει την ευλογίαν μου να έλθη επ' υμάς το έκτον έτος, και θέλει κάμει τα γεννήματα αυτής διά τρία έτη. **22** Και θέλετε σπείρει το όγδοον έτος, και θέλετε τρώγει από των παλαιών γεννημάτων μέχρι του εννάτου έτους εωσού έλθωσι τα γεννήματα αυτής θέλετε τρώγει παλαιά. **23** Και η γη δεν θέλει πωλείσθαι εις απαλλοτριώσιν· διότι ιδική μου είναι η γή· διότι σεις είσθε ξένοι και πάροικοι έμπροσθέν μου. **24** Διά τούτο καθ' όλην την γην της ιδιοκτησίας σας θέλετε συγχωρεί εξαγόρασιν της γης. **25** Εάν ο αδελφός σου πτωχέυση και πωλήση εκ των κτημάτων αυτού και έλθη ο πλησιότερος αυτού συγγενής διά να εξαγοράση αυτά, τότε θέλει εξαγοράσει ό, τι επώλησεν ο αδελφός αυτού. **26** Εάν δε ο άνθρωπος δεν έχη συγγενή διά να εξαγοράση αυτά, και ευπόρησε και εύρηκεν ικανά διά να εξαγοράση αυτά, **27** τότε ας αριθμήση τα έτη

της πωλήσεως αυτού και ας αποδώση το περιπλέον εις τον άνθρωπον, εις τον οποίον επώλησεν αυτά, και ας επιστρέψη εις τα κτήματα αυτού. **28** Αλλ' εάν δεν ήναι ικανός ώστε να δώση την τιμήν εις αυτόν, τότε το πωληθέν θέλει μένει εν τη χειρί του αγοράσαντος αυτό μέχρι του έτους της αφέσεως· και θέλει απελευθερωθή εν τη αφέσει και θέλει επιστρέψει εις τα κτήματα αυτού. **29** Και εάν τις πωλήση οίκον οικησιμον εν πόλει περιτετειχισμένη, τότε δύναται να εξαγοράση αυτόν εντός ενός έτους από της πωλήσεως αυτού· εντός ενός ολοκληήρου έτους δύναται να εξαγοράση αυτόν. **30** Αλλ' εάν δεν εξαγορασθή εωσού συμπληρωθή εις αυτόν ολόκληρον το έτος, τότε ο οίκος ο εν τη περιτετειχισμένη πόλει θέλει κυρωθή διαπαντός εις τον αγοράσαντα, εις τας γενεάς αυτού· δεν θέλει απελευθερωθή εν τη αφέσει. **31** Αι οικίαί όμως των χωριών, τα οποία δεν είναι περιτετειχισμένα, θέλουσι λογίζεσθαι ως οι αγροί της γής· δύναται να εξαγοράζωνται και θέλουσιν απελευθερούσθαι εν τη αφέσει. **32** Περί δε των πόλεων των Λευιτών, αι οικίαί των πόλεων της ιδιοκτησίας αυτών δύναται να εξαγορασθώσιν υπό των Λευιτών εν παντί καιρώ. **33** Και εάν τις αγοράση παρά τινός των Λευιτών, τότε η εν τη πόλει της ιδιοκτησίας αυτού πωληθείσα οικία θέλει απελευθερωθή εν τη αφέσει· διότι αι οικίαί των πόλεων των Λευιτών είναι η ιδιοκτησία αυτών μεταξύ των υιών Ισραήλ. **34** Αλλ' ο αγρός των προαστείων των πόλεων αυτών δεν θέλει πωλείσθαι· διότι είναι παντοτεινή ιδιοκτησία αυτών. **35** Και εάν πτωχέυση ο αδελφός σου και δυστυχήση, τότε θέλεις βοηθήσει αυτόν ως ξένον ή πάροικον, διά να ζήση μετά σου. **36** Μη λάβης Θεόν αυτού τόκον ή πλεονασμόν· αλλά φοβού τον Θεόν σου· διά να ζη ο αδελφός σου μετά σου. **37** Το αργύριόν σου δεν θέλεις δώσει εις αυτόν επί τόκω, και επί πλεονασμώ, δεν θέλεις δώσει τας τροφάς σου. **38** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις εξήγαγον σας εκ της Αιγύπτου, διά να δώσω εις εσάς την γην Χαναάν, ώστε να ήμαι Θεός σας. **39** Και εάν πτωχέυση ο αδελφός σου πλησίον σου και πωληθή εις σε, δεν θέλεις επιβάλει εις αυτόν δουλείαν δούλου. **40** Ως μισθωτός ή πάροικος θέλει είσθαι πλησίον σου· μέχρι του έτους της αφέσεως θέλει δουλεύει εις σε. **41** Τότε θέλει εξέλθει από σου αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού και θέλει επιστρέψει εις την συγγένειαν αυτού και εις την ιδιοκτησίαν την πατρικήν αυτού θέλει επιστρέψει. **42** Διότι δούλοι μου είναι ούτοι, τους το οποίους εξήγαγον εκ της Αιγύπτου· δεν θέλουσι πωλείσθαι, καθώς πωλείται δούλος. **43** Δεν θέλεις δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυστηρότητος αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. **44** Ο δε δούλός σου και η δούλη σου, όσους αν έχης, από των εθνών των πέριξ υμών, εκ τούτων θέλετε αγοράζει δούλον και δούλην. **45** Και εκ των υιών έτι των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, εκ τούτων θέλετε αγοράζει και εκ των συγγενειών αυτών αίτινες είναι μεταξύ σας, όσοι εγεννήθησαν εν τη γη υμών· και θέλουσιν είσθαι εις εσάς εις ιδιοκτησίαν. **46** Και θέλετε έχει αυτούς κληρονομίαν διά τα τέκνα σας ύστερον από σας, διά να κληρονομήσωσιν αυτούς ως ιδιοκτησίαν· δούλοι σας θέλουσιν είσθαι διαπαντός· πλην επί τους αδελφούς

σας, τους υιούς Ισραήλ, δεν θέλετε εξουσιάζει ο εις επί τον άλλον μετά αυστηρότητος. **47** Και όταν ο ξένος και ο παροικικόν μετά σου πλουτήση, ο δε αδελφός σου ο μετ' αυτού πτωχέυση και πωληθή εις τον ξένον, τον παροικούντα μετά σου, ή εις την γενεάν της συγγενείας του ξένου· **48** αφού πωληθή, θέλει εξαγοραστή πάλιν εις εκ των αδελφών αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· **49** ή ο θεός αυτού ή ο υιός του θείου αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν, ή εξ αίματος αυτού συγγενής εκ της συγγενείας αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· ή εάν αυτός ευπόρησε, θέλει εξαγοράσει αυτός εαυτόν. **50** Και θέλει λογαριάσει μετά του αγοραστού αυτού από του έτους, καθ' ο επωλήθη εις αυτόν, μέχρι του έτους της αφέσεως και η τιμή της πώλησως αυτού θέλει είσθαι κατά τον αριθμόν των ετών αναλόγως του χρόνου ενός μισθωτού θέλει λογαριασθή εις αυτόν. **51** Εάν δε μένωσι πολλά έτη, αναλόγως τούτων θέλει αποδώσει την τιμήν της εξαγοράς αυτού εκ του αργυρίου δι' ου ηγοράσθη. **52** Και εάν υπολείπονται ολίγα έτη μέχρι του έτους της αφέσεως, θέλει κάμει λογαριασμόν μετ' αυτού και κατά τα έτη αυτού θέλει αποδώσει την τιμήν της εξαγοράς αυτού. **53** Ως ετήσιος μισθωτός θέλει είσθαι μετ' αυτού· δεν θέλει δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυστηρότητος ενώπιόν σου. **54** Και εάν δεν εξαγορασθή κατά τα έτη ταύτα, τότε θέλει απελευθερωθή εις το έτος της αφέσεως, αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού. **55** Διότι εις εμέ οι υιοί του Ισραήλ είναι δούλοι· δούλοί μου είναι, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

26 Δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς είδωλα ουδέ γλυπτά, ουδέ θέλετε ανεγείρει άγαλμα εις εαυτούς, ουδέ θέλετε στήσει λίθον εικονόγλυπτον εν τη γη υμών, διά να προσκυνήτε αυτόν· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **2** Τα σάββατα μου θέλετε φυλάττει και το αγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εάν περιπατήτε εις τα προστάγματα μου και φυλάττειτε τας εντολάς μου και εκτελήτε αυτάς, **4** τότε θέλω δώσει τας βροχάς σας εις τους καιρούς αυτών, και η γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής, και τα δένδρα του αγρού θέλουν δώσει τον καρπόν αυτών. **5** Και το αλώνισμά σας θέλει σας φθάσει μέχρι του τρυγητού, και ο τρυγητός θέλει φθάσει μέχρι του σπορητού· και θέλετε τρώγει τον άρτον σας εις χορτασμόν· και θέλετε κατοικεί ασφαλώς εν τη γη υμών. **6** Και θέλω δώσει ειρήνην εις την γην, και θέλετε πλαγιάζει και ουδείς θέλει σας φοβίζει και θέλω εξολοθρεύσει τα πονηρά θηρία από της γης και μάχαιρα δεν θέλει περάσει διά μέσου της γης σας. **7** Και θέλετε διώξει τους εχθρούς σας και θέλουν πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρα· **8** και πέντε από σας θέλουν διώξει εκατόν, και εκατόν από σας θέλουν διώξει μυρίους· και οι εχθροί σας θέλουν πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρα. **9** Και θέλω επιβλέψει εις εσάς και θέλω σας αυξήσει και θέλω σας πληθύνει και θέλω στερεώσει την διαθήκην μου με σας. **10** Και θέλετε φάγει παλαιά παλαιών, και θέλετε εκβάλλει τα παλαιά απ' έμπροσθεν των νέων. **11** Και θέλω στήσει την σκηνήν μου μεταξύ σας και η ψυχή μου δεν θέλει σας βδελυχή· **12** και θέλω περιπατεί μεταξύ σας και

θέλω είσθαι Θεός σας και σεις θέλετε είσθαι λαός μου. **13** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ της γης των Αιγυπτίων, εκ της δουλείας αυτών· και συνέτριψα τους δεσμούς του ζυγού σας και σας έκαμα να περιπατήτε όρθοι. **14** Αλλ' εάν δεν μου υπακούσητε και δεν εκτελήτε πάσας ταύτας τας εντολάς μου, **15** και εάν καταφρονήσητε τα προστάγματά μου ή εάν η ψυχή σας αποστραφή τας κρίσεις μου, ώστε να μη εκτελήτε πάσας τας εντολάς μου, ώστε να εξουδενώσητε την διαθήκην μου, **16** και εγώ θέλω κάμει τούτο εις εσάς θέλω βάλλει επ' υμάς τρόμον, μαρασμόν, και καύσωνα, τα οποία θέλουν φθείρει τους οφθαλμούς σας και θέλουν κατατήκει την ψυχήν· και θέλετε σπείρει τον σπόρον σας εις μάτην, διότι οι εχθροί σας θέλουν τρώγει αυτόν. **17** Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον σας, και θέλετε φρονεθή έμπροσθεν των εχθρών σας και εκείνοι, οίτινες σας μισούσι, θέλουν σας εξουσιάζει και θέλετε φεύγει, ουδενός διώκοντος υμάς. **18** Και εάν μέχρι τούτου δεν μου υπακούσητε, θέλω επιβάλλει εις εσάς επταπλάσιον τιμωρίαν διά τας αμαρτίας σας. **19** Και θέλω συντρίβει την υπερφανίαν της δυναμείας σας και θέλω κάμει τον ουρανόν σας ως σίδηρον και την γην σας ως χαλκόν· **20** και η δύναμις σας θέλει αναλωθή εις μάτην· διότι η γη σας δεν θέλει δίδει τα γεννήματα αυτής και τα δένδρα της γης δεν θέλουν δίδει τον καρπόν αυτών. **21** Και εάν πορεύσητε εναντίον εις εμέ και δεν θέλητε να μου υπακούσητε, θέλω προσθέσει εις εσάς επταπλασίους πληγάς κατά τας αμαρτίας σας. **22** Και θέλω αποστείλει εναντίον σας τα θηρία τα άγρια, τα οποία θέλουν καταφάγει τα τέκνα σας και εξολοθρεύσει τα κτήνη σας και θέλουν σας κάμει ολιγοστούς και θέλουνσιν ερημωθή αι οδοί σας. **23** Και εάν εκ τούτων δεν διορθώσητε επιστρέφοντες εις εμέ, αλλά πορεύσητε εναντίον εις εμέ, **24** τότε θέλω πορευθή και εγώ εναντίον εις εσάς, και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επταπλασίως διά τας αμαρτίας σας. **25** Και θέλω φέρει επ' υμάς μάχαιραν, ήτις θέλει κάμει την εκδίκσιν της διαθήκης μου· και όταν καταφύγητε εις τας πόλεις σας, θέλω στείλει θανατικών εν μέσω υμών· και θέλετε παραδοθή εις τας χείρας του εχθρού. **26** Και όταν κατασυντρίψω το στήριγμα του άρτου σας, δέκα γυναίκες θέλουνσιν ψήνει τους άρτους σας εν ενί κλιβάνω, και οι άρτοι σας θέλουνσιν αποδοθή εις εσάς με ζύγιον· και θέλετε τρώγει και δεν θέλετε χορταίνει. **27** Εάν δε και διά τούτων δεν μου υπακούσητε, αλλά πορεύσητε εναντίον εις εμέ, **28** τότε εγώ θέλω πορευθή εναντίον εις εσάς μετά θυμού και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επταπλασίως διά τας αμαρτίας σας. **29** Και θέλετε φάγει τας σάρκας των υιών σας και τας σάρκας των θυγατέρων σας θέλετε φάγει. **30** Και θέλω καταδαφίσει τους υψηλούς τόπους σας και θέλω καταστρέψει τα είδωλά σας και θέλω ρίψει τα πτώματά σας επί τα πτώματα των βδελυρών ειδώλων σας και θέλει σας βδελυχή η ψυχή μου. **31** Και θέλω καταστήσει τας πόλεις σας ερήμους και θέλω εξερημώσει τα αγιαστήριά σας και δεν θέλω σφραγή την οσμίν των ευωδιών σας. **32** και θέλω εξερημώσει εγώ την γην σας και θέλουνσιν θαυμάσει εις τούτο οι εχθροί σας, οι κατοικούντες εν αυτή. **33** Και θέλω σας διασπείρει μεταξύ των εθνών· και θέλω

σύρει πίσω σας μάχαιραν· και η γη σας θέλει μένει έρημος και αι πόλεις σας θέλουν ειςθαι έρημοι. **34** Τότε η γη θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής καθ' όλον τον καιρόν όσον αυτή μείνει έρημος και σεις εν τη γη των εχθρών σας τότε θέλει αναπαυθή η γη και θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής. **35** Καθ' όλον τον καιρόν της ερημώσεως αυτής θέλει αναπαύεσθαι διότι δεν ανεπαύετο εις τα σάββατα σας, ότε κατωκείτε επ' αυτής. **36** Επί δε τους εναπολειφθέντας από σας θέλω επιφέρει δειλίαν εις την καρδίαν αυτών εν τοις τόποις των εχθρών αυτών· και ήχος φύλλου σειομένου θέλει διώκει αυτούς και θέλουν φεύγει, ως φεύγοντες από μαχαιράς και θέλουν πίπτει, ουδενός διώκοντος. **37** Και θέλουν πίπτει ο εις επί τον άλλον ως έμπροσθεν μαχαιράς, ουδενός διώκοντος και δεν θέλετε δυνηθή να σταθήτε έμπροσθεν των εχθρών σας. **38** Και θέλετε απολεσθή μεταξύ των εθνών, και η γη των εχθρών σας θέλει σας καταφάγει. **39** Και οι εναπολειφθέντες από σας θέλουν φθειρέσθαι διά τας ανομίας αυτών εν τοις τόποις των εχθρών σας· και ότι διά τας ανομίας των πατέρων αυτών θέλουν φθειρέσθαι μετ' αυτών. **40** Εάν δε ομολογήωσι την ανομίαν αυτών και την ανομίαν των πατέρων αυτών διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν εναντίον μου, και διότι επορεύθησαν έτι εναντίο εις εμέ, **41** και εγώ επορεύθην εναντίος εις αυτούς, και έφερα αυτούς εις την γην των εχθρών αυτών· εάν τότε ταπεινωθή η καρδιά αυτών η απεριτήτος και δεχθώσι τότε την τιμωρίαν της ανομίας αυτών, **42** τότε θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την προς τον Ιακώβ, και την διαθήκην μου την προς τον Ισαάκ, και την διαθήκην μου την προς τον Αβραάμ· θέλω ενθυμηθή και την γην θέλω ενθυμηθή. **43** Και η γη θέλει μείνει παρητημένη απ' αυτών και θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής, μένουσα έρημος αυτών· και αυτοί θέλουν δεχθή την τιμωρίαν της ανομίας αυτών· διότι κατεφρόνησαν τας κρίσεις μου και διότι η ψυχή αυτών απεστράφη τα προστάγματά μου. **44** Αλλά και ούτως ενώ ευρίσκονται εν τη γη των εχθρών αυτών, δεν θέλω απορρίψει αυτούς, ουδέ θέλω βδελυχθή αυτούς, ώστε να εξολοθρεύσω αυτούς, και να ματαιώσω την διαθήκην μου την προς αυτούς· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών. **45** αλλά θέλω ενθυμηθή υπέρ αυτών την διαθήκην των πατέρων αυτών, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, ενώπιον των εθνών, διά να ήμαι Θεός αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις και οι νόμοι, τους οποίους έκαμεν ο Κύριος μεταξύ εαυτού και των υιών Ισραήλ επί του όρους Σινά· διά χειρός του Μωϋσέως.

27 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και επεί προς αυτούς, Όταν τις κάμη επίσημον ευχήν, συ θέλεις κάμνει την εκτίμησιν των ψυχών προς τον Κύριον. **3** Και η εκτίμησις σου θέλει ειςθαι του μεν αρσενικού, από είκοσι ετών μέχρις εξήκοντα ετών, η εκτίμησις σου βεβαίως θέλει ειςθαι πενήκοντα σίκλοι αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου· **4** εάν δε ήναι θηλυκόν, η εκτίμησις σου θέλει ειςθαι τριάκοντα σίκλοι. **5** Εάν δε ήναι από πέντε ετών μέχρις είκοσι, η εκτίμησις σου

θέλει ειςθαι του μεν αρσενικού είκοσι σίκλοι, του δε θηλυκού δέκα σίκλοι. **6** Εάν δε ήναι από ενός μηνός μέχρι πέντε ετών, η εκτίμησις σου θέλει ειςθαι του μεν αρσενικού πέντε σίκλοι αργυρίου· του δε θηλυκού η εκτίμησις σου τρεις σίκλοι αργυρίου. **7** Εάν δε από εξήκοντα ετών και επάνω, εάν μεν ήναι αρσενικόν, η εκτίμησις σου θέλει ειςθαι δεκαπέντε σίκλοι εάν δε θηλυκόν, δέκα σίκλοι. **8** Και εάν ήναι πτωχότερος της εκτιμήσεώς σου, θέλει παρασταθή έμπροσθεν του ιερέως, και ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν· κατά την δύναμιν εκείνου όστις έκαμε την ευχήν, ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν. **9** Και εάν η ευχή ήναι κτήνος, εκ των όσα προσφέρονται δώρον προς τον Κύριον, παν ό, τι δίδει τις εκ τούτων εις τον Κύριον θέλει ειςθαι άγιον. **10** Δεν θέλετε αλλάξει αυτό, ουδέ θέλει αντικαταστήσει καλόν αντί κακού, ή κακόν αντί καλού· εάν δε ποτέ ανταλλάξει κτήνος αντί κτήνους, τότε και αυτό και το ανταλλάγμα αυτού θέλουν ειςθαι άγια. **11** Εάν δε ήναι τι κτήνος ακάθαρτον, εκ των όσα δεν προσφέρονται δώρον προς τον Κύριον, τότε θέλει παρασταθή το κτήνος έμπροσθεν του ιερέως. **12** και θέλει εκτιμήσει αυτό ο ιερεύς, είτε καλόν είναι είτε κακόν· κατά την εκτίμησίν σου, ω ιερεύ, ούτω θέλει ειςθαι. **13** Και εάν τις θελήσει να εξαγοράσει αυτό, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού εις την εκτίμησίν σου. **14** Και όταν τις αφιερώσει την οικίαν αυτού αφιερώμα εις τον Κύριον, τότε ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτήν, είτε καλή είναι είτε κακή· καθώς εκτίμησις αυτήν ο ιερεύς, ούτω θέλει ειςθαι. **15** Και εάν ο αφιερώσας αυτήν θελήσει να εξαγοράσει την οικίαν αυτού, θέλει προσθέσει το πέμπτον του αργυρίου της εκτιμήσεώς σου εις αυτήν και θέλει ειςθαι αυτού. **16** Και εάν τις αφιερώσει εις τον Κύριον μέρος του αγρού της ιδιοκτησίας αυτού, η εκτίμησις σου θέλει ειςθαι κατά τον σπόρον αυτού· εν χομόρ σπόρου κριθής θέλει εκτιμηθή αντί πενήκοντα σίκλων αργυρίου. **17** Εάν από του έτους της αφέσεως αφιερώσει τον αγρόν αυτού, κατά την εκτίμησίν σου θέλει ειςθαι. **18** Αλλ' εάν μετά την άφεισιν αφιερώσει τον αγρόν αυτού, ο ιερεύς θέλει λογαριάσει εις αυτόν το αργύριον κατά τα επίλοιπα έτη μέχρι του έτους της αφέσεως, και θέλει αφαιρεθή από της εκτιμήσεώς σου. **19** Εάν δε ποτέ ο αφιερώσας τον αγρόν θελήσει να εξαγοράσει αυτόν, θέλει προσθέσει εις αυτόν το πέμπτον του αργυρίου της εκτιμήσεώς σου, και θέλει ειςθαι αυτού. **20** Και εάν δεν εξαγοράσει τον αγρόν ή εάν επώλησε τον αγρόν εις άλλον τινά, δεν θέλει εξαγοράζεσθαι πλέον. **21** Αλλ' όταν ο αγρός παρέλθη την άφεισιν, θέλει ειςθαι άγιος εις τον Κύριον, ως αγρός καθιερωμένος η κυριότης αυτού θέλει ειςθαι του ιερέως. **22** Εάν δε αφιερώσει τις εις τον Κύριον αγρόν τον οποίον ηγόρασεν, όστις δεν είναι εκ των αγρών της ιδιοκτησίας αυτού· **23** ο ιερεύς θέλει λογαριάσει εις αυτόν την αξίαν της εκτιμήσεώς σου μέχρι του έτους της αφέσεως και θέλει δώσει την εκτίμησίν σου την ημέραν εκείνην· είναι άγιον εις τον Κύριον. **24** Εις το έτος της αφέσεως ο αγρός θέλει αποδοθή εις εκτίμησιν, από του οποίου ηγοράσθη, εις τον έχοντα την κυριότητα της γης. **25** Και πάσαι αι εκτιμήσεις σου θέλουν ειςθαι κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου· είκοσι γερά θέλει ειςθαι ο σίκλος. **26** Πλην του πρωτότοκον μεταξύ των κτηνών, το

οποῖον ἀνήκει ὡς πρωτότοκον εἰς τὸν Κύριον, οὐδεὶς θέλει ἀφιερῶσαι αὐτό· εἴτε μόσχος εἴτε ἀρνίον, τοῦ Κυρίου εἶναι. **27** Καὶ εἰάν ἦναι ἀπὸ ἀκαθάρτων κτηνῶν, θέλει εξαγοράσει αὐτὸ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου καὶ θέλει προσθέσει τὸ πέμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτό· ἢ εἰάν δεν εξαγοράζεται, θέλει πωληθῆ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν σου. **28** Οὐδὲν ὁμῶς καθιέρωμα, τὸ ὁποῖον καθιέρωση τις εἰς τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὅσα ἔχει, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἕως ἀγροῦ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, θέλει πωληθῆ οὐδὲ θέλει εξαγορασθῆ παν καθιέρωμα εἶναι ἀγιώτατον εἰς τὸν Κύριον. **29** Οὐδὲν καθιέρωμα καθιερωθὲν παρὰ ἀνθρώπου θέλει εξαγορασθῆ· ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ. **30** Καὶ παν δέκατον τῆς γῆς, εἴτε ἐκ τοῦ σπόρου τῆς γῆς εἴτε ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν δένδρων, τοῦ Κυρίου εἶναι· εἶναι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον. **31** Καὶ εἰάν ποτὲ θελήσῃ τις νὰ εξαγοράσῃ τὸ δέκατον αὐτοῦ, θέλει προσθέσει εἰς αὐτὸ τὸ πέμπτον αὐτοῦ. **32** Καὶ παν δέκατον βοῶν καὶ προβάτων, παντὸς ζώου διαβαίνοντος ὑποκάτωθεν τῆς ράβδου, τὸ δέκατον θέλει εἶσθαι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον. **33** Δεν θέλει διακρίνει εἴτε καλὸν εἶναι εἴτε κακὸν οὐδὲ θέλει ἀλλάξῃ αὐτό· καὶ εἰάν ποτὲ ἀλλάξῃ αὐτό, καὶ αὐτὸ καὶ τὸ ἀντάλλαγμα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἅγια· δεν θέλει εξαγορασθῆ. **34** Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐντολαί, τὰς ὁποίας προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν διὰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινά.

Ἄριθμοί

1 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἀφοῦ ἐξήλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων, **2** Λάβετε τὸ κεφάλαιον πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀριθμοῦντες κατ' ὄνομα παν ἀρσενικόν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. **3** Ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντας τοὺς δυναμένους ἐν τῷ Ἰσραὴλ να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, σὺ καὶ ὁ Ααρὼν ἀριθμησάτε αὐτοὺς κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν. **4** Καὶ με σὰς θέλει εἰσθαὶ εἰς ἄνθρωπος ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ἕκαστος ἄρχων τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτοῦ θέλει εἰσθαὶ. **5** Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες θέλουσι παρασταθῆ με σὰς: ἐκ τοῦ Ρουβὴν, Ελισούρ ὁ υἱὸς τοῦ Σεδιούρ· **6** ἐκ τοῦ Συμεὼν, Σελουμὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουρισαδαῖ· **7** ἐκ τοῦ Ἰούδα, Ναασών ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ· **8** ἐκ τοῦ Ἰσάχαρ, Ναθαναήλ ὁ υἱὸς τοῦ Σουάρ· **9** ἐκ τοῦ Ζαβουλών, Ελιάβ ὁ υἱὸς τοῦ Χαιλών· **10** ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ, ἐκ μεν τοῦ Εφραΐμ, Ελισαμά ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμιούδ· ἐκ δε τοῦ Μανασσή, Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδασούρ· **11** ἐκ τοῦ Βενιαμίν, Αβειδάν ὁ υἱὸς τοῦ Γιδεωνί· **12** ἐκ τοῦ Δαν, Αχιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμμισαδαῖ· **13** ἐκ τοῦ Ἀσήρ, Φαγιαήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ουχράν· **14** ἐκ τοῦ Γαδ, Ελιασάφ ὁ υἱὸς τοῦ Δεουήλ· **15** ἐκ τοῦ Νεφθαλί, Αχιρά ὁ υἱὸς τοῦ Αινάν· **16** Οὔτοι ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀρχηγοὶ τῶν χιλιάδων τοῦ Ἰσραὴλ. **17** Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ὁ Ααρὼν ἔλαβον τοὺς ἀνδρας τούτους τοὺς ὀνομασθέντας κατ' ὄνομα. **18** καὶ συνεκάλεσαν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν, τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, καὶ κατεγράφησαν κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. **19** Καθὼς προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτως ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. **20** Καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν, τοῦ πρωτοτόκου τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, παν ἀρσενικόν ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **21** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν ἦσαν τεσσαράκοντα ἐξ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. **22** Ἐκ τῶν υἱῶν Συμεὼν, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, οἱ ἀριθμηθέντες κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων ἐξ αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, παν ἀρσενικόν ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **23** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἦσαν πενήτηκοντα ἐννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. **24** Ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **25** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ ἦσαν τεσσαράκοντα

πέντε χιλιάδες καὶ ἐξακόσιοι πενήτηκοντα. **26** Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **27** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἦσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἐξακόσιοι. **28** Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **29** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ἦσαν πενήτηκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **30** Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλών, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **31** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών ἦσαν πενήτηκοντα ἐπτὰ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **32** Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, ἐκ μεν τῶν υἱῶν Εφραΐμ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **33** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Εφραΐμ ἦσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. **34** Ἐκ τῶν υἱῶν Μανασσή, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **35** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσή ἦσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι. **36** Ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **37** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν ἦσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **38** Ἐκ τῶν υἱῶν Δαν, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **39** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Δαν ἦσαν ἐξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι. **40** Ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσήρ, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **41** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ ἦσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία καὶ πεντακόσιοι. **42** Ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλί, κατὰ τὰς γενεάς αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενεῖας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, ἀπὸ εἰκοσὶ ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **43** οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί ἦσαν πενήτηκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **44** Οὔτοι εἶναι οἱ ἀριθμηθέντες, τοὺς οἰοῦσιν ἀπηρίθμησεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ δώδεκα ἄνδρες ἕκαστος ἦτο κατὰ τὸν οἶκον τῶν πατέρων αὐτοῦ. **45** Καὶ ἦσαν πάντες

οι απαριθμηθέντες εκ των υιών Ισραήλ, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, από είκοσι ετών και επάνω, πάντες οι δυνάμενοι μεταξύ του Ισραήλ να εξέλθωσιν εις πόλεμον, **46** πάντες οι απαριθμηθέντες ήσαν εξακόσια τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι πενήκοντα. **47** Οι Λευΐται όμως, κατά την φυλήν των πατέρων αυτών, δεν απηριθμήθησαν μεταξύ αυτών. **48** Διότι ο Κύριος είχε λαλήσει προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **49** Μόνον την φυλήν του Λευί μη απαριθμήσης και το κεφάλαιον αυτών μη λάβης μετά των υιών Ισραήλ. **50** αλλάδος εις τους Λευΐτας την επιστασίαν της σκηνης του μαρτυρίου και πάντων των σκευών αυτής και πάντων των ανηκόντων εις αυτήν· ούτοι θέλουσι βαστάζει την σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής, και ούτοι θέλουσιν υπηρετεί εις αυτήν, και θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλω της σκηνης. **51** Και όταν η σκηνή μέλλη να σηκωθή, οι Λευΐται θέλουσι καταβιβάζει αυτήν· και όταν η σκηνή πρέπει να στηθή, οι Λευΐται θέλουσι στηνεί αυτήν· και όστις ξένος πλησίαση, ας θανατόνηται. **52** Και οι μεν υιοί Ισραήλ θέλουσι στρατοπεδεύει, έκαστος εν τω στρατοπέδω αυτού, και έκαστος πλησίον της σημαίας αυτού κατά τα στρατεύματα αυτών. **53** Οι δε Λευΐται θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλω της σκηνης του μαρτυρίου, διά να μη ήναι οργή επί την συναγωγήν των υιών Ισραήλ· και οι Λευΐται θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς της σκηνης του μαρτυρίου. **54** Και έκαιον οι υιοί Ισραήλ κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν· ούτως έκαιον.

2 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρών, λέγων, **2Α** στρατοπεδεύωσιν οι υιοί Ισραήλ, έκαστος πλησίον της σημαίας αυτού, μετά του σημείου του οίκου των πατέρων αυτών· κύκλω της σκηνης του μαρτυρίου κατέναντι θέλουσι στρατοπεδεύει. **3** Και οι μεν προς ανατολάς στρατοπεδεύοντες θέλουσιν είσθαι οι εκ της σημαίας του στρατοπέδου Ιούδα, κατά τα τάγματα αυτών· και ο άρχων των υιών Ιούδα θέλει είσθαι Ναασών ο υιός του Αμμιναδάβ· **4** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **5** Και οι στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν είσθαι η φυλή Ισοάχαρ· και ο άρχων των υιών Ισοάχαρ θέλει είσθαι Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ· **6** το στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πενήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **7** Έπειτα η φυλή Ζαβουλών· και ο άρχων των υιών Ζαβουλών θέλει είσθαι Ελιάβ ο υιός του Χαιλών· **8** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πενήκοντα επτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. **9** Πάντες οι απαριθμηθέντες εν τω στρατοπέδω Ιούδα ήσαν εκατόν ογδοήκοντα εξ χιλιάδες και τετρακόσιοι, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι θέλουσι σηκόνεσθαι πρώτοι. **10** Προς μεσημβρίαν δε θέλει είσθαι σημαία του στρατοπέδου Ρουβήν κατά τα τάγματα αυτών· και ο άρχων των υιών Ρουβήν θέλει είσθαι Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ· **11** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τεσσαράκοντα εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. **12** Και οι στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν είσθαι η φυλή Συμεών· και ο άρχων των υιών Συμεών θέλει είσθαι Σελουμihλ ο

υιός του Σουρισαδαΐ· **13** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πενήκοντα εννέα χιλιάδες και τριακόσιοι. **14** Έπειτα η φυλή Γάδ· και ο άρχων των υιών Γαδ θέλει είσθαι Ελισάφρ ο υιός του Δεουήλ· **15** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι πενήκοντα. **16** Πάντες οι απαριθμηθέντες εν τω στρατοπέδω Ρουβήν ήσαν χιλιάδες εκατόν πενήκοντα μία και τετρακόσιοι πενήκοντα, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι θέλουσι σηκόνεσθαι δεύτεροι. **17** Έπειτα θέλει σηκόνεσθαι η σκηνή του μαρτυρίου, το στρατόπεδον των Λευϊτών εν τω μέσω των στρατοπέδων· καθώς εστρατοπέδευσαν, ούτω θέλουσι σηκόνεσθαι έκαστος εις την τάξιν αυτού πλησίον της σημαίας αυτών. **18** Προς δυσμάς δε θέλει είσθαι η σημαία του στρατοπέδου του Εφραΐμ κατά τα τάγματα αυτών· και ο άρχων των υιών Εφραΐμ θέλει είσθαι Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ· **19** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **20** Και πλησίον αυτού η φυλή Μανασσή· και ο άρχων των υιών Μανασσή θέλει είσθαι Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσοούρ· **21** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. **22** Έπειτα η φυλή Βενιαμίν· και ο άρχων των υιών Βενιαμίν θέλει είσθαι Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί· **23** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **24** Πάντες οι απαριθμηθέντες του στρατοπέδου Εφραΐμ ήσαν εκατόν οκτώ χιλιάδες και εκατόν, κατά τα τάγματα αυτών· ούτοι θέλουσι σηκόνεσθαι τρίτοι. **25** Προς βορράν δε θέλει είσθαι η σημαία του στρατοπέδου Δαν, κατά τα τάγματα αυτών· και ο άρχων των υιών Δαν θέλει είσθαι Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδαΐ· **26** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν εξήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. **27** Και οι στρατοπεδεύοντες πλησίον αυτού θέλουσιν είσθαι η φυλή Ασήρ· και ο άρχων των υιών Ασήρ θέλει είσθαι Φαγαϊήλ ο υιός του Οχράν· **28** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία και πεντακόσιοι. **29** Έπειτα η φυλή Νεφθαλί· και ο άρχων των υιών Νεφθαλί θέλει είσθαι Αχιρά ο υιός του Αινάν· **30** το δε στράτευμα αυτού και οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν πενήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **31** Πάντες οι απαριθμηθέντες του στρατοπέδου Δαν ήσαν εκατόν πενήκοντα επτά χιλιάδες και εξακόσιοι ούτοι θέλουσι σηκόνεσθαι έσχατοι κατά τας σημαίας αυτών. **32** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες εκ των υιών Ισραήλ κατά τους οίκους των πατέρων αυτών· πάντες οι απαριθμηθέντες εν τοις στρατοπέδωσιν κατά τα τάγματα αυτών ήσαν εξακόσια τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι πενήκοντα. **33** Οι δε Λευΐται δεν συνηριθμήθησαν μεταξύ των υιών Ισραήλ, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσῆν. **34** Και έκαιον οι υιοί Ισραήλ κατά πάντα όσα προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσῆν· ούτως εστρατοπέδευσαν κατά τας σημαίας αυτών και ούτως εσηκώθησαν έκαστος κατά τας συγγενείας αυτού, κατά τους οίκους των πατέρων αυτού.

3 Αύται δε είναι αι γενεαί του Ααρών και του Μωϋσέως, την ημέραν καθ' ην ἐλάλησεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν ἐπὶ του ὄρους Σινά. **2** Καὶ ταῦτα εἶναι τα ονόματα των υἱῶν του Ααρών· Ναδάβ ο πρωτότοκος και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **3** Ταῦτα εἶναι τα ονόματα των υἱῶν του Ααρών, των ἱερέων των κεχρισμένων, οἵτινες καθιερώθησαν διὰ να ἱερατεύουσιν. **4** Ἀπέθανε δε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ ἐνώπιον του Κυρίου, ἐνῶ προσέφερον πυρ ξένον ἐνώπιον του Κυρίου ἐν τη ἐρήμῳ Σινά, και τέκνα δεν εἶχον· και ἱεράτευσεν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ ἐνώπιον Ααρών του πατρὸς αὐτῶν. **5** Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **6** Φέρε την φυλὴν του Λευὶ και παράστησον αὐτοὺς ἐμπροσθεν Ααρών του ἱερέως, διὰ να υπηρετώσιν εἰς αὐτόν. **7** Και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς αὐτοῦ και τας φυλακὰς πάσης της συναγωγῆς ἐμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου, ἐκτελοῦντες τας υπηρεσίας της σκηνῆς. **8** Και θέλουσι φυλάττει πάντα τα σκεῦη της σκηνῆς του μαρτυρίου και τας φυλακὰς των υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐκτελοῦντες τας υπηρεσίας της σκηνῆς. **9** Και θέλεις δώσει τους Λευίτας εἰς των Ααρών και εἰς τους υἱοὺς αὐτοῦ· οὔτοι εἶναι δεδομένοι δώρων εἰς αὐτόν ἐκ των υἱῶν Ἰσραὴλ. **10** Τον δε Ααρών και τους υἱοὺς αὐτοῦ θέλεις καταστήσει εἰς το να ἐκτελώσι τα της ἱερατείας αὐτῶν· ὅστις δε ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι. **11** Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **12** Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔλαβον τους Λευίτας ἐκ μέσου των υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀντὶ παντός πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν ἐκ των υἱῶν Ἰσραὴλ· και θέλουσιν εἶσθαι οἱ Λευίται ἐμοῦ. **13** Διότι παν πρωτότοκον εἶναι ἐμοῦ· ἐπειδὴ καθ' ην ἡμέραν ἐπάταξα παν πρωτότοκον ἐν τῇ Αιγύπτῳ, ἠγίασα εἰς ἐμαυτόν παν πρωτότοκον ἐν γῆ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου· ἐμοῦ θέλουσιν εἶσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ο Κύριος. **14** Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν ἐν τη ἐρήμῳ Σινά, λέγων, **15** Ἀπαριθμησον τους υἱοὺς Λευὶ κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν· παν ἀρσενικὸν ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἐπάνω θέλεις ἀπαριθμῆσαι αὐτούς. **16** Και ἀπηρίθμησεν αὐτοὺς ο Μωϋσῆς, κατὰ τον λόγον του Κυρίου, ὡς προσετάχθη. **17** Ἦσαν δε οὔτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ κατὰ τα ονόματα αὐτῶν· Γηρσῶν, και Καάθ, και Μεραρί. **18** Και ταῦτα ἦσαν τα ονόματα των υἱῶν Γηρσῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν· Λιβνί, και Σεμεῖ. **19** Και οἱ υἱοὶ Καάθ, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, Αμράμ, και Ἰσαάρ, Χεβρών, και Οζιήλ. **20** Και οἱ υἱοὶ Μεραρί, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, Μααλί, και Μουσί. Αὐταί εἶναι αἱ συγγένειαι των Λευιτῶν, κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν. **21** Ἐκ του Γηρσῶν ἦτο η συγγένεια του Λιβνί, και η συγγένεια του Σεμεῖ· αὐταί εἶναι αἱ συγγένειαι των Γηρωωνιτῶν. **22** Οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τον ἀριθμὸν πάντων των ἀρσενικῶν ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἐπάνω, οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ἐπτά χιλιάδες και πεντακόσιοι. **23** Αἱ συγγένειαι των Γηρωωνιτῶν θέλουσι στρατοπεδεύει ὅπισθεν της σκηνῆς προς δυσμὰς. **24** Και ο ἄρχων του πατρικοῦ οἴκου των Γηρωωνιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλιασάφ ο υἱὸς του Λαήλ. **25** Και η φυλακὴ των υἱῶν Γηρσῶν ἐν τη σκηνῇ του μαρτυρίου θέλει εἶσθαι η σκηνὴ και η σκέπη το κάλυμμα αὐτῆς και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνῆς του

μαρτυρίου, **26** και τα παραπετάσματα της αὐλῆς και το καταπέτασμα της θύρας της αὐλῆς, τα ὁποία εἶναι διὰ την σκηνὴν και διὰ το θυσιαστήριον κύκλω, και τα σχοινία αὐτῆς διὰ πάσας τας υπηρεσίας αὐτῶν. **27** Και ἐκ του Καάθ ἦτο η συγγένεια των Αμραμιτῶν και η συγγένεια των Ἰσααριτῶν και η συγγένεια των Χεβρωνιτῶν και η συγγένεια των Οζιηλιτῶν· αὐταί εἶναι αἱ συγγένειαι των Κααθιτῶν. **28** Πάντα τα ἀρσενικά, ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἐπάνω ἦσαν κατὰ τον ἀριθμὸν οκτὼ χιλιάδες και εξακόσιοι, οἵτινες ἐφύλαττον τας φυλακὰς του ἁγιαστηρίου. **29** Αἱ συγγένειαι των υἱῶν Καάθ θέλουσι στρατοπεδεύει εἰς τα πλάγια της σκηνῆς προς μεσημβρίαν. **30** Και ο ἄρχων του πατρικοῦ οἴκου των συγγενειῶν των Κααθιτῶν θέλει εἶσθαι Ἐλισαφάν ο υἱὸς του Οζιήλ. **31** Και ο ἄρχων αὐτῶν θέλει εἶσθαι η κιβωτός, και η τράπεζα, και η λυχνία, και τα θυσιαστήρια, και τα σκεῦη του ἁγιαστηρίου διὰ των ὁποίων λειτουργοῦσι, και το καταπέτασμα και πάντα τα προς υπηρεσίαν αὐτῶν. **32** Και Ἐλεάζαρ ο υἱὸς Ααρών του ἱερέως θέλει εἶσθαι ἀρχηγὸς ἐπὶ των ἀρχηγῶν των Λευιτῶν, ἔχων την ἐπιστοσίαν των φυλαττόντων τας φυλακὰς του ἁγιαστηρίου. **33** Ἐκ του Μεραρί ἦτο η συγγένεια των Μααλιτῶν και η συγγένεια των Μουσιτῶν· αὐταί εἶναι αἱ συγγένειαι του Μεραρί. **34** Και οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τον ἀριθμὸν πάντων των ἀρσενικῶν ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἐπάνω ἦσαν ἐξ ἑξακοσίων και διακοσίων. **35** Και ο ἄρχων του πατρικοῦ οἴκου των συγγενειῶν του Μεραρί ἦτο Σουρήλ ο υἱὸς του Αβιχαὶλ· οὔτοι θέλουσι στρατοπεδεύει εἰς τα πλάγια της σκηνῆς προς βορρὰν. **36** Και ὑπὸ την ἐπιστοσίαν της φυλακῆς των υἱῶν Μεραρί θέλουσιν εἶσθαι αἱ σάνιδες της σκηνῆς και οἱ μοχλοὶ αὐτῆς και οὐ στύλοι αὐτῆς και τα υποβάσια αὐτῆς, και πάντα τα σκεῦη αὐτῆς, και πάντα τα προς υπηρεσίαν αὐτῆς. **37** και οὐ στύλοι της αὐλῆς κύκλω και τα υποβάσια αὐτῶν και οἱ πάσσαλοι αὐτῶν, και τα σχοινία αὐτῶν. **38** Οἱ δε στρατοπεδεύοντες κατὰ πρόσωπον της σκηνῆς προς ἀνατολάς, κατέναντι της σκηνῆς του μαρτυρίου κατὰ ἀνατολάς, θέλουσιν εἶσθαι Μωϋσῆς και Ααρών και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάττοντες τας φυλακὰς του ἁγιαστηρίου ἀντὶ των φυλακῶν των υἱῶν Ἰσραὴλ· και ὅστις ξένος πλησιάσῃ θέλει θανατόνεσθαι. **39** Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες των Λευιτῶν, τους ὁποίους ἀπηρίθμησεν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών διὰ προσταγῆς του Κυρίου κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, πάντα τα ἀρσενικά ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἐπάνω, ἦσαν εἴκοσι δύο χιλιάδες. **40** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ἀπαριθμησον πάντα τα πρωτότοκα ἀρσενικά των υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἐπάνω, και λάβε τον ἀριθμὸν των ονομάτων αὐτῶν. **41** Και θέλεις λάβει τους Λευίτας διὰ ἐμέ, ἐγὼ εἶμαι ο Κύριος ἀπὸ πάντων των πρωτοκόκων των υἱῶν Ἰσραὴλ· και τα κτήνη των Λευιτῶν ἀντὶ πάντων των πρωτοκόκων των κτηνῶν των υἱῶν Ἰσραὴλ. **42** Και ἀπηρίθμησεν ο Μωϋσῆς, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ο Κύριος, πάντα τα πρωτότοκα των υἱῶν Ἰσραὴλ. **43** Και πάντα τα πρωτότοκα ἀρσενικά ἀπαριθμηθέντα κατ' ὄνομα ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἐπάνω, κατὰ την ἀπαρίθμησην αὐτῶν ἦσαν εἴκοσι δύο χιλιάδες διακόσια ἐβδομήκοντα τρία. **44** Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **45** Λάβε τους Λευίτας ἀντὶ πάντων των πρωτοκόκων

των υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευιτών αντί των κτηνών αυτών· και οι Λευίται θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ. Εγώ εἶμαι ὁ Κύριος. **46** Καὶ διὰ ἐξαγορᾶν των διακοσίων ἐβδομηκοντα τριῶν εκ των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ, οἵτινες υπερβαίνουν τον αριθμὸν των Λευιτών, **47** θέλεις λάβει ἀνά πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τον σίκλον τον ἅγιον θέλεις λάβει αυτοὺς· ο σίκλος εἶναι εἴκοσι γερά· **48** καὶ θέλεις δώσει το ἀργύριον της ἐξαγορᾶς του περισσεύοντος αριθμοῦ αυτών εις τον Ααρών και εις τους υιοὺς αὐτοῦ. **49** Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς το ἀργύριον της ἐξαγορᾶς των υπερβαινόντων τον αριθμὸν των ἐξαγορασθέντων εις ἀναλλαγὴν των Λευιτών· **50** παρὰ των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ ἔλαβε το ἀργύριον, χιλίους τριακοσίους ἐξήκοντα πέντε σίκλους, κατὰ τον σίκλον τον ἅγιον· **51** καὶ ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς το ἀργύριον της ἐξαγορᾶς των υπερβαινόντων εις τον Ααρών και εις τους υιοὺς αὐτοῦ, κατὰ τον λόγον του Κυρίου, καθὼς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσῆν.

4 Καὶ ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Λάβε το κεφάλαιον των υιών Καάθ εκ μέσου των υιών Λευί, κατὰ τας συγγενείας αυτών, κατὰ τους οἴκους των πατέρων αυτών, **3** ἀπὸ τριάκοντα ἐτών και ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτών, πάντων των εἰσερχομένων εις τὸ τάγμα διὰ τὰ κάρμυσιν ἐργασίας εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **4** Αὐτὴ θέλει εἶσθαι ἡ υπηρεσία των υιών Καάθ εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· τὰ ἅγια των ἁγίων. **5** Καὶ ὅταν σηκῶνται το στρατόπεδον, θέλουσιν ἔρχεσθαι ὁ Ααρών και οἱ υιοὶ αὐτοῦ και θέλουσι καταβιβᾶσει το καλυπτῆριον καταπέτασμα και θέλουσι σκεπάζει δι' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν του μαρτυρίου· **6** καὶ θέλουσι βάλει ἐπ' αὐτὴν κάλυμμα εκ δερμάτων θώων και ἐπάνωθεν θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα ὄλον κυανοῦν και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλοὺς αὐτῆς. **7** Καὶ ἐπὶ της τραπέζης της προθέσεως θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα ὄλον κυανοῦν και θέλουσι βάλει ἐπ' αὐτὴν τους δίσκους, και τὰ θυμιατοδόχα, και τὰ λεκάνια, και τὰ σπονδεῖα, διὰ τὰ σπένδωσι· και οἱ παντοτεινοὶ ἄρτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐπ' αὐτῆς· **8** και θέλουσιν ἐφαπλώσει ἐπ' αὐτὰ ὕφασμα κόκκινον και τοῦτο θέλουσι σκεπᾶσει διὰ καλύμματος εκ δερμάτων θώων και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλοὺς αὐτῆς. **9** Καὶ θέλουσι λάβει ὕφασμα κυανοῦν, και θέλουσι περισκεπᾶσει τὴν λυχνίαν του φωτός, και τους λύχνους αὐτῆς, και τὰ λυχνοψάλιδα αὐτῆς, και τὰ υποθέματα αὐτῆς, και πάντα τὰ ελαιδοχὰ ἀγγεῖα αὐτῆς, διὰ των ὁποίων ἐκτελοῦσι τας υπηρεσίας αὐτῆς· **10** και θέλουσι θέσει αὐτὴν μετὰ πάντων των σκευῶν αὐτῆς εντός καλύμματος εκ δερμάτων θώων και θέλουσιν ἐπιθέσει αὐτὴν ἐπὶ τους μοχλοὺς. **11** Ἐπὶ δε το θυσιαστήριον το χρυσοῦν θέλουσιν ἐφαπλώσει ὕφασμα κυανοῦν και τοῦτο θέλουσι σκεπᾶσει διὰ καλύμματος εκ δερμάτων θώων και θέλουσι διαπεράσει τους μοχλοὺς αὐτοῦ. **12** καὶ θέλουσι λάβει πάντα τὰ σκεύη της υπηρεσίας, διὰ των ὁποίων ὑπηρετοῦσιν εις τὰ ἅγια, και βάλει εις ὕφασμα κυανοῦν και θέλουσι σκεπᾶσει αὐτὰ διὰ καλύμματος εκ δερμάτων θώων και ἐπιθέσει εις μοχλοὺς. **13** Καὶ θέλουσι καθαρῶσει το θυσιαστήριον ἀπὸ της στάκτης, και θέλουσι περισκεπᾶσει αὐτὸ διὰ ὑφάσματος

πορφυροῦ· **14** και θέλουσι βάλει ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, διὰ των ὁποίων ἐκτελοῦσι τας υπηρεσίας αὐτοῦ, τὰ θυμιατήρια, τας κρεάγρας, και τὰ πτυάρια, και τας λεκάνιας πάντα τὰ σκεύη του θυσιαστηρίου, και θέλουσιν ἐφαπλώσει ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα εκ δερμάτων θώων και διαπεράσει τους μοχλοὺς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἀφοῦ τελειώσωσιν ὁ Ααρών και οἱ υιοὶ αὐτοῦ τὰ ἅγια και πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ὅταν μέλλη να σηκῶθι το στρατόπεδον, τότε θέλουσι πληθίσαι οἱ υιοὶ του Καάθ διὰ τὰ βαστάσωσιν αὐτὰ και δεν θέλουσιν ἐγγίσει τὰ ἅγια, διὰ τὰ μη ἀποθάνωσι· ταῦτα εἶναι τὰ ὅσα θέλουσι βαστάζει οἱ υιοὶ του Καάθ εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **16** Καὶ ἡ ἐπιστάσια του Ελεάζαρ υιοῦ του Ααρών του ιερέως θέλει εἶσθαι το ἔλαιον του φωτός, και το εὐώδες θυμιατόν, και ἡ καθημερινὴ ἐξ ἀλιφίτων προσφορά, και το ἔλαιον του χρίσματος, ἡ ἐπιστάσια πάσης της σκηνῆς, και πάντων των εν αὐτῇ, του ἁγιαστηρίου, και πάντων των σκευῶν αὐτοῦ. **17** Καὶ ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρών, λέγων, **18** Μη ἐξολοθρευθεῖτε τὴν φυλὴν των συγγενειῶν των Κααθιῶν τὰ ἅγια, διὰ τὰ μη ἀποθάνωσι· **19** ἀλλὰ τοῦτο κάμετε εις αυτοὺς, διὰ τὰ ζήσωσι και μη ἀποθάνωσι προσεγγίζοντες εις τὰ ἅγια των ἁγίων· ὁ Ααρών και οἱ υιοὶ αὐτοῦ ἄς εἰσέρχωνται και ἄς διορίζωσιν αυτοὺς ἕκαστον εις τὸ ἔργον αὐτοῦ και εις το φορτίον αὐτοῦ· **20** ἄς μη εἰσέρχωνται ὁμως εν ἰδῶσιν, ὅταν περισκεπᾶσιν τὰ ἅγια, διὰ τὰ μη ἀποθάνωσι. **21** Καὶ ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **22** Λάβε το κεφάλαιον και των υιών Γηρωσν, κατὰ τους οἴκους των πατέρων αυτών, κατὰ τας συγγενείας αυτών· **23** ἀπὸ τριάκοντα ἐτών και ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτών θέλεις ἀριθμῆσαι αυτοὺς, πάντας τους εἰσερχομένους εις τὸ τάγμα, διὰ τὰ κάρμυσιν ἐργασίας εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **24** Αὐτὴ εἶναι ἡ υπηρεσία των συγγενειῶν των Γηρωσνιτών, να ὑπηρετῶσι και να βαστάζωσι· **25** θέλουσι λοιπὸν βαστάζει τὰ παραπετάσματα της σκηνῆς και τὴν σκηνὴν του μαρτυρίου, το κάλυμμα αὐτῆς και το κάλυμμα το εκ δερμάτων θώων το ἐπάνωθεν αὐτῆς και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, **26** και τὰ παραπετάσματα της αὐλῆς και το καταπέτασμα της θύρας της πύλης της αὐλῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι διὰ τὴν σκηνὴν, και διὰ το θυσιαστήριον κύκλω, και τὰ σχοινία αυτών και πάντα τὰ σκεύη της υπηρεσίας αυτών και πάντα τὰ χρησιμεύοντα εις αὐτὰ· οὗτω θέλουσιν ὑπηρετεῖ. **27** Κατὰ προσταγὴν του Ααρών και των υιών αὐτοῦ θέλουσι γίνεσθαι πάσαι αἱ υπηρεσίαι των υιών των Γηρωσνιτών, εις πάντα τὰ φορτία αυτών και εις πάσας τας υπηρεσίας αυτών· και σεῖς θέλετε διορίζει εις αυτοὺς πάντα ὅσα οφείλουσι να βαστάζωσιν. **28** Αὐτὴ εἶναι ἡ υπηρεσία των συγγενειῶν των υιών των Γηρωσνιτών εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· και ἡ φυλακὴ αυτών θέλει εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν του Ἰθάμαρ υιοῦ του Ααρών του ιερέως. **29** Θέλεις ἀριθμῆσαι και τους υιοὺς του Μερारी κατὰ τας συγγενείας αυτών, κατὰ τους οἴκους των πατέρων αυτών· **30** ἀπὸ τριάκοντα ἐτών και ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτών θέλεις ἀριθμῆσαι αυτοὺς πάντας τους εἰσερχομένους εις τὸ τάγμα, διὰ τὰ κάρμυσιν ἐργασίας εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **31** Καὶ ταῦτα εἶναι, τὰ ὁποῖα οφείλουσι να βαστάζωσι

καθ' ὅλην την υπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου· αἱ σανίδες τῆς σκηνῆς καὶ οἱ μοχλοὶ αὐτῆς καὶ οἱ στύλοι αὐτῆς, καὶ τὰ υποβάσια αὐτῆς, **32** καὶ οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰ υποβάσια αὐτῶν καὶ οἱ πάσσαλοι αὐτῶν καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν, μετὰ πάντων των σκευῶν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ πρὸς υπηρεσίαν αὐτῶν καὶ θέλετε διορίσει κατ' ὄνομα τὰ σκεύη τὰ ὁποῖα οφείλουσι να βαστάζωσιν. **33** Αὕτη εἶναι ἡ υπηρεσία των συγγενειῶν των υἱῶν Μεραρί, καθ' ὅλην την υπηρεσίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, ὑπὸ την ἐπιστασίαν του Ἰθάμαρ υἱοῦ του Ααρών του ἱερέως. **34** Ο Μωϋσῆς λοιπὸν καὶ ο Ααρών καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς ἀπηρίθμησαν τους υἱοὺς των Κασαθιτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν, **35** ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πάντας τους εἰσερχομένους εἰς τὸ τάγμα, διὰ να κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου· **36** καὶ οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἴσαν δύο χιλιάδες ἐπτακόσιοι πενήκοντα. **37** Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες των συγγενειῶν των Κασαθιτῶν, πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, τους ὁποίους ἀπηρίθμησαν ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρών, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς του Μωϋσέως. **38** Οἱ δε ἀπαριθμηθέντες των υἱῶν Γηρωῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν, **39** ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ τάγμα διὰ να κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, **40** οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν, ἴσαν δύο χιλιάδες ἐξακόσιοι τριάκοντα. **41** Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες των συγγενειῶν των υἱῶν Γηρωῶν, πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, τους ὁποίους ἀπηρίθμησαν ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρών κατὰ την προσταγὴν του Κυρίου. **42** Οἱ δε ἀπαριθμηθέντες των συγγενειῶν των υἱῶν Μεραρί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν, **43** ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ τάγμα διὰ να κάμνωσιν ἐργασίας ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, **44** οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἴσαν τρεῖς χιλιάδες καὶ διακόσιοι. **45** Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες των συγγενειῶν των υἱῶν Μεραρί, τους ὁποίους ἀπηρίθμησαν ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρών, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς του Μωϋσέως. **46** Πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες των Λευϊτῶν, τους ὁποίους ἀπηρίθμησαν ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρών καὶ οἱ ἄρχοντες του Ἰσραὴλ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν καὶ κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν, **47** ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πάντες οἱ εἰσερχόμενοι διὰ να ὑπηρετῶσιν υπηρεσίαν καὶ να βαστάζωσι το φορτίον ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, **48** οἱ ἀπαριθμηθέντες αὐτῶν ἴσαν οκτὼ χιλιάδες πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα. **49** Ἀπηριθμήθησαν καθὼς προσέταξεν ο Κύριος διὰ χειρὸς του Μωϋσέως, ἕκαστος κατὰ την υπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ το φορτίον αὐτοῦ. Οὕτως ἀπηριθμήθησαν ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν.

5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους υἱοὺς Ἰσραὴλ να ἀποπέμψωσιν ἀπὸ του στρατοπέδου πάντα λεπρόν καὶ πάντα γονόρροιον καὶ πάντα μεμολυσμένον διὰ νεκρόν· **3** ἀρσενικόν τε καὶ θηλυκόν ἀποπέμψατε· ἔξω του στρατοπέδου ἀποπέμψατε αὐτούς, διὰ να μὴ μολύνωσι τὰ στρατόπεδα αὐτῶν, ἐν μέσω των ὁποίων ἐγὼ κατοικῶ. **4** Καὶ ἕκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέπεμψαν αὐτούς ἔξω του στρατοπέδου· καθὼς εἶπεν ο Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν, οὕτως ἕκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. **5** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν, λέγων, **6** Εἰπέ πρὸς τους υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ κάμη τι ἐκ των ἀμαρτημάτων των ἀνθρωπίνων, πρᾶττων παράβασιν εἰς τον Κύριον, καὶ ἀμαρτήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη, **7** τότε θέλει ἐξομολογηθῆ την ἀμαρτίαν αὐτοῦ, την ὁποίαν ἔπραξε, καὶ θέλει ἀποδώσει το ἀδίκημα αὐτοῦ μετὰ του κεφαλαίου τούτου καὶ εἰς αὐτό θέλει προσθήσει το πέμπτον αὐτοῦ καὶ θέλει δώσει αὐτό εἰς ὄντινα ἠδίκησεν. **8** Εἴαν δε ο ἄνθρωπος δὲν ἔχη συγγενὴ διὰ να ἀποδοθῇ εἰς αὐτόν το ἀδίκημα, ἀς ἀποδίδεται το ἀδίκημα εἰς τον Κύριον πρὸς τον ἱερέα, ἐκτὸς του κριοῦ τῆς ἐξελίσεως, διὰ του ὁποίου θέλει γείνει ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ. **9** Καὶ πάσα ψυχομένη προσφορά ἐκ πάντων των ἡγιασμένων πραγμάτων των υἱῶν Ἰσραὴλ, την ὁποίαν προσφέρουσιν εἰς τον ἱερέα, θέλει εἶσθαι αὐτοῦ. **10** Αὐτοῦ λοιπὸν θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἀγιαζόμενα παντὸς ἀνθρώπου· ὅ, τι ἕκατος διδῆ εἰς τον ἱερέα, θέλει εἶσθαι αὐτοῦ. **11** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν, λέγων, **12** Λάλησον πρὸς τους υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς, Εἴαν ἀνθρώπου τινὸς ἡ γυνὴ παραδρομῆσῃ καὶ ἀμαρτήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, **13** καὶ συγκοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς, καὶ λανθᾶσῃ τους οφθαλμούς του ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρυφθῇ, καὶ αὐτὴ μολυνθῇ καὶ μάρτυς δὲν ὑπάρχῃ κατ' αὐτῆς καὶ δὲν πιασθῇ, **14** καὶ ἐπέλθῃ εἰς αὐτόν πνεῦμα ζηλοτυπίας καὶ ζηλοτυπῆσῃ την γυναῖκα αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἴναι μεμολυσμένη· ἢ εἴαν ἐπέλθῃ εἰς αὐτόν το πνεῦμα τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ζηλοτυπῆσῃ την γυναῖκα αὐτοῦ καὶ αὐτὴ δὲν ἴναι μεμολυσμένη· **15** τότε θέλει φέρει ο ἄνθρωπος την γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τον ἱερέα καὶ θέλει προσφέρει το δῶρον αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῆς, το δέκατον του ἐφ' ἄλευρον κρίθινον· ἔλαιον ὅμως δὲν θέλει ἐπιχύσει ἐπ' αὐτό, οὐδὲ λιβάνιον θέλει ἐπιθήσει ἐπ' αὐτό· διότι εἶναι προσφορά ζήλοτυπίας, προσφορά ἐνθυμῆσεως, φέρουσα εἰς ἐνθυμῆσιν ανομίαν. **16** Καὶ θέλει πλησιάσει αὐτὴν ο ἱερεὺς καὶ στήσῃ αὐτὴν ἐνώπιον του Κυρίου· **17** Ἐπειτα θέλει λάβει ο ἱερεὺς ὕδωρ ἅγιον εἰς ἀγγεῖον πῆλινον· καὶ ἀπὸ του χῶματος, το ὁποῖον εἶναι ἐπὶ του ἐδάφους τῆς σκηνῆς, θέλει λάβει ο ἱερεὺς καὶ βάλει εἰς τὸ ὕδωρ. **18** Καὶ θέλει στήσῃ ο ἱερεὺς την γυναῖκα ἐνώπιον του Κυρίου καὶ θέλει ἀποκαλύψῃ την κεφαλὴν τῆς γυναίκος, καὶ θέλει βάλει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς την προσφορὰν τῆς ἐνθυμῆσεως, την προσφορὰν τῆς ζήλοτυπίας· ἐν δε τῇ χειρὶ του ἱερέως θέλει εἶσθαι το ὕδωρ το πικρὸν, το ὁποῖον φέρει την κατάραν· **19** Καὶ θέλει ὀρκίσει αὐτὴν ο ἱερεὺς καὶ θέλει εἰπεῖ πρὸς την γυναῖκα, Εἴαν δὲν ἐκοιμήθῃ τις μετὰ σου καὶ εἴαν δὲν παρεδρόμησας διὰ να μολυνθῆς, δεχομένη ἄλλον ἀντὶ του ἀνδρὸς σου, ἀς ἴσαι ἀβλαβῆς ἀπὸ του ὕδατος τούτου του πικροῦ, το ὁποῖον φέρει την κατάραν· **20** εἴαν ὅμως

παρεδρόμησας, δεχομένη άλλον αντί του ανδρός σου, και εμολύνθησας και εκοιμήθη τις μετά σου εκτός του ανδρός σου, **21** τότε ο ιερεύς θέλει ορκίσει την γυναίκα μεθ' όρκου κατάρας, και θέλει ειπεί ο ιερεύς προς την γυναίκα, Ο Κύριος να σε καταστήσει κατάραν και όρκον μεταξύ του λαού σου, κάμνων ο Κύριος να σαπή ο μηρός σου και να πρησθή η κοιλία σου· **22** και το ύδωρ τούτο, το οποίον φέρει την κατάραν, θέλει εισέλθει εις τα εντόσθια σου, διά να κάμη να πρησθή η κοιλία σου και να σαπή ο μηρός σου. Και θέλει ειπεί η γυνή, Αμήν, αμήν· **23** Έπειτα θέλει γράψει ο ιερεύς τας κατάρας ταύτας εν βιβλίω και θέλει εξαλείψει αυτάς διά του ύδατος του πικρού· **24** και θέλει ποτίσει την γυναίκα το ύδωρ το πικρόν, το οποίον φέρει την κατάραν· και το ύδωρ, το φέρον την κατάραν, θέλει εισέλθει εις αυτήν διά πικριαν· **25** Και θέλει λάβει ο ιερεύς εκ της χειρός της γυναικός την προσφοράν της ζηλοτυπίας και θέλει κινήσει την προσφοράν ενώπιον του Κυρίου και θέλει προσφέρει αυτήν εις το θυσιαστήριον· **26** και θέλει δράξει ο ιερεύς από της προσφοράς το μνημόσυνον αυτής και θέλει καυθεί επί το θυσιαστήριον, και μετά ταύτα θέλει ποτίσει την γυναίκα το ύδωρ. **27** Και αφού ποτίση αυτήν το ύδωρ τότε θέλει συμβή ώστε, αν ήναι μεμολυμένη και ηδικήσε τον άνδρα αυτής, θέλει εισέλθει εις αυτήν το ύδωρ, το φέρον την κατάραν, διά πικριαν, και η κοιλία αυτής θέλει πρησθή και ο μηρός αυτής θέλει σαπή και θέλει εισθαι η γυνή κατάρα εν μέσω του λαού αυτής. **28** Εάν όμως δεν ήναι μεμολυμένη η γυνή αλλά καθαρά, τότε θέλει μείνει αβλαβής, και θέλει συλλάβει σπέρμα. **29** Ούτος είναι ο νόμος της ζηλοτυπίας, όταν γυνή τις παραδρομήση, δεχομένη άλλον αντί του ανδρός αυτής και μολυνθή· **30** ή όταν έλθω το πνεύμα της ζηλοτυπίας εις άνδρα τινά και ζηλοτυπήση την γυναίκα αυτού και στήση την γυναίκα αυτού ενώπιον του Κυρίου, και ο ιερεύς κάμη εις αυτήν κατά πάντα τον νόμον τούτον· **31** Τότε ο μεν ανήρ θέλει εισθαι αθώς από της ανομίας, η δε γυνή εκείνη θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής.

6 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν ανήρ ή γυνή ευχηθή ευχήν Ναζηραίου, διά να αφιερωθή εις τον Κύριον, **3** θέλει εγκρατεύεσθαι από οίνου και από σίκερα και δεν θέλει πίνει όξος από οίνου ή όξος από σίκερα ούτε θέλει πίνει ό, τι είναι κατεσκευασμένον από σταφυλής ούτε θέλει φάγει σταφυλήν πρόσφατον ουδέ σταφίδα. **4** Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει φάγει ουδέν εκ των όσα γίνονται εξ αμπέλου, από φλοιού σταφυλής έως κόκκου αυτής. **5** Πάσας τας ημέρας της ευχής της αφιερώσεως αυτού δεν θέλει περάσει ξυράφιον επί της κεφαλής αυτού, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι, τας οποίας ευχήθη εις τον Κύριον· άγιος θέλει εισθαι, αφίνων τας τρίχας της κόμης της κεφαλής αυτού να αυξάνωσι. **6** Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού εις τον Κύριον δεν θέλει εισέλθει εις τεθνώτα. **7** Δεν θέλει μολυνθή διά τον πατέρα αυτού ή διά την μητέρα αυτού, διά τον αδελφόν αυτού ή διά την αδελφήν αυτού, όταν αποθάνωσιν· επειδή η προς τον Θεόν

αφιέρωσις αυτού είναι επί της κεφαλής αυτού. **8** Πάσας τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού είναι άγιος εις τον Κύριον. **9** Και εάν τις αποθάνη εξαίφνης πλησίον αυτού και μολυνθή η κεφαλή της αφιερώσεως αυτού, τότε θέλει ξυρίσει την κεφαλήν αυτού εν τη ημέρα του καθαρισμού αυτού· εις την εβδόμην ημέραν θέλει ξυρίσει αυτήν. **10** Την δε ογδόην ημέραν θέλει φέρει δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνης το του μαρτυρίου· **11** και ο ιερεύς θέλει προσφέρει την μίαν εις προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην εις ολοκαύτωμα· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά την περί τον νεκρόν αμαρτιάν αυτού και θέλει αγιάσει την κεφαλήν αυτού εν εκείνη τη ημέρα. **12** Και θέλει αφιερώσει εις τον Κύριον τας ημέρας της αφιερώσεως αυτού, και θέλει φέρει αρνίον ενιαύσιον διά προσφοράν περί ανομίας· αι δε ημέραι αι παρελθούσαι δεν θέλουσι λογισθή, διότι εμολύνθη η αφιέρωσις αυτού. **13** Ούτος δε είναι ο νόμος του Ναζηραίου αφού πληρωθώσιν αι ημέραι της αφιερώσεως αυτού· θέλει φερθή εις την θύραν της σκηνης το του μαρτυρίου, **14** και θέλει προσφέρει το δώρον αυτού εις τον Κύριον, εν αρνίον ενιαύσιον άμωμον ολοκαύτωμα και εν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον άμωμον εις προσφοράν περί αμαρτίας και ένα κριόν άμωμον εις προσφοράν ειρηνικήν, **15** και κάνιστρον άρτων αζύμων εκ σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, και λάγανα άζυμα κεκριμένα μετά ελαίου και την εξ αλίτων προσφοράν αυτών και την σπονδήν αυτών. **16** Και ο ιερεύς θέλει προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού και το ολοκαύτωμα αυτού. **17** Και θέλει προσφέρει τον κριόν εις θυσίαν ειρηνικήν προς τον Κύριον μετά του κανίστρου των αζύμων· θέλει προσφέρει έτι ο ιερεύς την εξ αλίτων προσφοράν αυτού και την σπονδήν αυτού. **18** Και ο Ναζηραίος θέλει ξυρισθή την κεφαλήν της αφιερώσεως αυτού εις την θύραν της σκηνης το του μαρτυρίου, και θέλει λάβει τας τρίχας της κεφαλής της αφιερώσεως αυτού και επιθήσει επί του πυρός του υποκάτω της ειρηνικής θυσίας. **19** Και ο ιερεύς θέλει λάβει τον εψημένον ώμον του κριού και ένα άρτον άζυμον εκ του κανίστρου, και εν λάγανον άζυμον και θέλει επιθήσει αυτά επί τας χείρας του Ναζηραίου, αφού ξυρισθή τας τρίχας της αφιερώσεως αυτού. **20** Και θέλει κινήσει αυτό ο ιερεύς εις κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου· τούτο είναι άγιον εις τον ιερέα, μετά του στήθους της κινητής προσφοράς και μετά του ώμου της υψουμένης προσφοράς· και μετά ταύτα δύνανται να πίνη οίνον ο Ναζηραίος. **21** Του Ναζηραίου, όστις έκαμεν ευχήν, ούτος είναι ο νόμος του δώρου αυτού εις τον Κύριον διά την αφιέρωσιν αυτού, εκτός του ό, τι ήθελε προσφέρει εκουσίως· συμφώνως με την ευχήν, την οποίαν ευχήθη, ούτω θέλει κάμει κατά τον νόμον της αφιερώσεως αυτού. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτω θέλετε ευλογεί τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες προς αυτούς· **24** Ο Κύριος να σε ευλογήση και να σε φυλάξη· **25** Ο Κύριος να επιλάμψη το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήσει· **26** Ο Κύριος να υψώση το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώση

ειρήνην· 27 Και θέλουσιν επιθέσει το όνομά μου επί τους υιούς Ισραήλ· και εγώ θέλω ευλογήσαι αυτούς.

7 Και την ημέραν, καθ' ην ο Μωϋσῆς ετελείωσε να στήνη την σκηνήν και έχρισεν αυτήν και ηγίασεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και έχρισεν αυτά και ηγίασεν αυτά· 2 τότε οι άρχοντες του Ισραήλ, οι αρχηγοί των οίκων των πατέρων αυτών οιτινες ήσαν οι άρχοντες των φυλών, οι επιστατήσαντες εις την απαρίθμησιν, έκαμον προσφοράν· 3 και έφεραν τα δώρα αυτών ενώπιον του Κυρίου, εξ αμάξας σκεπαστάς και δώδεκα βόσας, μίαν άμαξαν ανά δύο άρχοντες και ένα βουν έκατος, και έφεραν αυτά έμπροσθεν της σκηνης. 4 Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, 5 Λάβε ταύτα παρ' αυτών, και θέλουσιν είσθαι διά τα έργα της υπηρεσίας της σκηνης του μαρτυριου· και θέλεις δώσει αυτά εις τους Λευίτας, εις έκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού. 6 Και έλαβεν ο Μωϋσῆς τας αμάξας και τους βόσας και έδωκεν αυτά εις τους Λευίτας. 7 Τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόσας έδωκεν εις τους υιούς Γηρσών, κατά την υπηρεσίαν αυτών. 8 Και τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόσας έδωκεν εις τους υιούς Μεραρί· κατά την υπηρεσίαν αυτών, υπό την χείρα του Ιθάμαρ υιού του Ααρών του ιερέως. 9 Εις δε τους υιούς Καάθ δεν έδωκε· διότι η εν τω αγιαστηρίω υπηρεσία αυτών ήτο να βαστάζωσιν επ' ώμων. 10 Και προσέφεραν οι άρχοντες διά τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου καθ' ην ημέραν εχρίσθη, και προσέφεραν οι άρχοντες τα δώρα αυτών έμπροσθεν του θυσιαστηριου. 11 Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Εις άρχων καθ' ημέραν, θέλουσι προσφέρει τα δώρα αυτών διά τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηριου. 12 Και ο προσφέρων το δώρον αυτού την πρώτην ημέραν ήτο Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ, εκ της φυλής Ιουδα· 13 και το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος, βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαιου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 14 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 15 εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 16 εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 17 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόδες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ναασσών, υιού του Αμμιναδάβ. 18 Την δευτέραν ημέραν προσέφερον ο Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ, ο άρχων της φυλής Ισάαχαρ· 19 και προσέφερε το δώρον αυτού ένα δίσκον αργυρούν βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαιου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 20 ένα θυμιαματοδόχον χρυσόν δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 21 ένα μόσχον εκ βοών, ένα κριόν, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 22 τράγον εξ αιγών ένα, εις προσφοράν περί αμαρτίας· 23 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόσας, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ναθαναήλ, υιού του Σουάρ. 24 Την τρίτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Ζαβουλών,

Ελιάβ ο υιός του Χαιλών· 25 το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαιου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 26 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 27 εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 28 εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 29 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόδες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιάβ, υιού του Χαιλών. 30 Την τετάρτην ημέραν προσέφερον Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ, ο άρχων των υιών Ρουβήν. 31 Το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαιου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 32 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 33 εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 34 εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 35 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόδες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελισούρ, υιού του Σεδιούρ. 36 Την πέμπτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Συμεών, Σελουμιήλ ο υιός του Σουρισαδαί· 37 το δώρον αυτού ήτο εις δίσκος αργυρούς βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαιου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 38 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 39 εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 40 εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 41 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόδες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Σελουμιήλ, υιού του Σουρισαδαί. 42 Την έκτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Γαδ, Ελιασάφ ο υιός του Δεουήλ· 43 το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαιου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 44 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 45 εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 46 εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 47 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόδες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιασάφ, υιού του Δεουήλ. 48 Την εβδόμην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Εφραΐμ, Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ· 49 το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαιου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· 50 εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· 51 εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· 52 εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· 53 και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόδες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιασάφ,

υιού του Αμμιούδ. **54** Την ογδόην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Μανασσή, Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ. **55** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **56** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **57** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **58** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **59** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Γαμαλιήλ, υιού του Φεδασσούρ. **60** Την ενάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Βενιαμίν, Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί· **61** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **62** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **63** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **64** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **65** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αβειδάν υιού του Γιδεωνί. **66** Την δεκάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Δαν, Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδαΐ· **67** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **68** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **69** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **70** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **71** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αχιέζερ, υιού του Αμμισαδαΐ. **72** Την ενδεκάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Ασήρ, Φαγαϊήλ ο υιός του Ουχράν· **73** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **74** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **75** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **76** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **77** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Φαγαϊήλ, υιού του Ουχράν. **78** Την δωδεκάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Νεφθαλί, Αχιρά ο υιός του Αινάν· **79** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων· κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **80** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **81** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα. **82** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **83**

και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε· τούτο ήτο το δώρον του Αχιρά, υιού του Αινάν. **84** Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του θυσιαστηρίου, την ημέραν καθ' ην εχρίσθη υπό των αρχόντων τον Ισραήλ· δίσκοι αργυροί δώδεκα, λεκάνια αργυρά δώδεκα, θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα· **85** εκατόν τριάκοντα σίκλων ήτο έκαστος δίσκος αργυρός, και εβδομήκοντα σίκλων έκαστον λεκάνιον· άπαν το αργύριον των σκευών, δύο χιλιάδων και τετρακοσίων σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· **86** θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος, από δέκα σίκλων ο θυμιαματοδόχος κατά τον σίκλον τον άγιον· άπαν το χρυσίον των θυμιαματοδόχων εκατόν είκοσι σίκλων. **87** Πάντες οι βόες διά ολοκαύτωμα ήσαν μόσχοι δώδεκα, οι κριοί δώδεκα, τα αρνία τα ενιαύσια δώδεκα μετά των εξ αλφίτων προσφορών αυτών· και οι τράγοι εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, δώδεκα. **88** Και πάντες οι βόες διά θυσίαν ειρηνικήν ήσαν μόσχοι είκοσιτέσσαρες, οι κριοί εξήκοντα, οι τράγοι εξήκοντα, τα αρνία τα ενιαύσια εξήκοντα. Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του θυσιαστηρίου, αφού εχρίσθη. **89** Και ότε εισήλθεν ο Μωϋσής εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λαλήση μετά του Κυρίου, τότε ήκουσε την φωνήν του λαλούντος προς αυτό, άνωθεν του ιλαστηρίου, το οποίον ήτο επί της κιβωτού του μαρτυρίου ανά μέσον των δύο χειρουργείμ· και ελάλει προς αυτόν.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τον Ααρών, και ειπέ προς αυτόν, Όταν ανάψης τους λύχνους, οι επτά λύχνοι θέλουσι φωτίζει κατά πρόσωπον της λυχνίας. **3** Και ο Ααρών έκαιεν ούτως ήναψε κατά πρόσωπον της λυχνίας τους λύχνους αυτής, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **4** Αυτή δε ήτο η κατασκευή της λυχνίας από χρυσού σφυρηλάτου· και ο κορμός αυτής και τα άνθη αυτής, ήτο όλη σφυρηλάτου κατά το σχέδιον, το οποίον έδειξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαιεν την λυχνίαν. **5** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **6** Λάβε τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ και καθάρισον αυτούς. **7** Και ούτω θέλεις κάμει εις αυτούς διά τον καθαρισμόν αυτών· ράντισον επ' αυτούς ύδωρ καθαρισμού και ας περάσωσι ξυράφιον δι' όλου του σώματος αυτών και ας πλύνωσι τα ενδύματα αυτών και ας καθαρισθώσιν. **8** Έπειτα ας λάβωσιν ένα μόσχον εκ βοών μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού από σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, και ένα άλλον μόσχον εκ βοών θέλεις λάβει εις προσφοράν περί αμαρτίας. **9** Και θέλεις φέρει τους Λευίτας έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου και θέλεις συνάξει όλην την συναγωγήν των υιών Ισραήλ· **10** και θέλεις φέρει τους Λευίτας έμπροσθεν του Κυρίου, και θέλουσιν επιθέσει οι υιοί Ισραήλ τας χείρας αυτών επί τους Λευίτας. **11** και ο Ααρών θέλει προσφέρει τους Λευίτας ενώπιον του Κυρίου προσφοράν παρά των υιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν του Κυρίου. **12** Και οι Λευίται θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί τας κεφαλάς των μόσχων, και θέλεις προσφέρει τον ένα περί αμαρτίας και τον άλλον δι' ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· διά να κάμης εξιλέωσιν υπέρ των Λευιτών. **13**

Και θέλεις στήσει τους Λευίτας έμπροσθεν του Ααρών και έμπροσθεν των υιών αυτού· και θέλεις προσφέρει αυτούς προσφοράν εις τον Κύριον. **14** Ούτω θέλεις αποχωρίσει τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ, και οι Λευίται θέλουσιν εισθαι εμού. **15** Και μετά ταύτα θέλουσιν εισέλθει οι Λευίται διά να υπηρετώσι την σκηνήν του μαρτυρίου· και θέλεις καθαρίσει αυτούς και θέλεις προσφέρει αυτούς προσφοράν. **16** Διότι ούτοι είναι δεδωμένοι δώρον εις εμέ εκ μέσου των υιών Ισραήλ· αντί των διανοιγόντων πάσαν μήτραν, πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ έλαβον αυτούς εις εμαυτόν. **17** Διότι πάντα τα πρωτότοκα των υιών Ισραήλ είναι εμού, από ανθρώπου έως κτήνους καθ' ην ημέραν επάταξα πάντα τα πρωτότοκα εν τη γη της Αιγύπτου, ηγίασα αυτούς εις εμαυτόν. **18** και έλαβον τους Λευίτας αντί πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ. **19** Και έδωκα τους Λευίτας δώρον εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού, εκ μέσου των υιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν των υιών Ισραήλ εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και διά να κάμνωσιν εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ· διά να μη ήναι πληγή επί τους υιούς Ισραήλ, εάν πλησιάσωσιν οι υιοί Ισραήλ εις τα άγια. **20** Και έκαμον ο Μωϋσής και ο Ααρών και πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις τους Λευίτας, κατά πάντα όσα προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν περί των Λευιτών· ούτως έκαμον εις αυτούς οι υιοί Ισραήλ. **21** Και εκαθαρίσθησαν οι Λευίται και έπλυναν τα ιμάτια αυτών· και προσέφερεν αυτούς ο Ααρών προσφοράν ενώπιον του Κυρίου, και ο Ααρών έκαμεν υπέρ αυτών εξιλέωσιν διά να καθαρίση αυτούς. **22** Και μετά ταύτα εισήλθον οι Λευίται διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου έμπροσθεν του Ααρών και έμπροσθεν των υιών αυτού· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν περί των Λευιτών, ούτως έκαμον εις αυτούς. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **24** Τούτο είναι το περί των Λευιτών· από εικοσιπέντε ετών και επάνω θέλουσιν εισέρχεσθαι να εκτελώσι την υπηρεσίαν της σκηνης του μαρτυρίου· **25** και από πενήντα ετών θέλουσι παύεσθαι του να εκτελώσι την υπηρεσίαν και δεν θέλουσιν υπηρετεί πλέον· **26** αλλά θέλουσιν υπουργεί εις τους αδελφούς αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, διά να φυλάττωσι τας φυλακάς υπηρεσίας όμως δεν θέλουσι κάμνει. Ούτω θέλεις κάμει εις τους Λευίτας ως προς τας φυλακάς αυτών.

9 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη ερήμω Σινά, τον πρώτον μήνα του δευτέρου έτους αφού εξήλθον εκ γης Αιγύπτου, λέγων, **2** Ας κάμνωσιν οι υιοί Ισραήλ το πάσχα εν τω καιρώ αυτού· **3** την δεκάτην τετάρτην ημέραν τούτου του μηνός προς εσπέραν θέλετε κάμει αυτό, κατά τον καιρον αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα αυτού και κατά πάσας τας τελετάς αυτού θέλετε κάμει αυτό. **4** Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ διά να κάμωσι το πάσχα. **5** Και έκαμον το πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός προς εσπέραν εν τη ερήμω Σινά· κατά πάντα όσα προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ. **6** Και ευρίσκοντο τινές, οίτινες ήσαν ακάθαρτοι από

νεκρού σώματος ανθρώπου και δεν ηδύναντο να κάμωσι το πάσχα εκείνην την ημέραν· και ήλθον έμπροσθεν του Μωϋσέως και έμπροσθεν του Ααρών την ημέραν εκείνην. **7** Και είπον οι άνδρες εκείνοι προς αυτόν, Ημείς είμεθα ακάθαρτοι από νεκρού σώματος ανθρώπου· διά τι εμποδιζόμεθα να προσφέρωμεν το δώρον του Κυρίου εν τω καιρώ αυτού μεταξύ των υιών Ισραήλ; **8** Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Στήτε αυτοί και θέλω ακούσει τι θέλει προστάξει ο Κύριος διά σας. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **10** Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ λέγων, Εάν τις άνθρωπος εξ υμών ή εκ των γενεών υμών γείνη ακάθαρτος από νεκρού σώματος, ή ήναι εις οδόν μακράν, θέλει κάμει το πάσχα εις τον Κύριον· **11** την δεκάτην του δευτέρου μηνός προς εσπέραν θέλουσι κάμει αυτό και μετά αξύμων και πικραλίδων θέλουσι φάγει αυτό. **12** Δεν θέλουσιν αφήσει εξ αυτού μέχρι πρωίτας ουδέ θέλουσι συντρίψει οστούν εξ αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα του πάσχα θέλουσι κάμει αυτό. **13** Και ο άνθρωπος όστις καθαρών, και μη ευρισκόμενος εις οδόν, λείψη από του να κάμη το πάσχα, θέλει εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής επειδή δεν προσέφερε το δώρον του Κυρίου εν τω καιρώ αυτού, ο άνθρωπος εκείνος θέλει βαστάσει την αμαρτίαν αυτού. **14** Εάν δε παροικία ξένος μεταξύ σας και κάμη το πάσχα εις τον Κύριον κατά τα νόμιμα του πάσχα και κατά τας τελετάς αυτού, ούτω θέλει κάμει αυτό· τον αυτόν νόμον θέλετε έχει και διά τον ξένον και διά τον αυτόχθονα. **15** Και την ημέραν καθ' ην εστήθη η σκηνή, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τον οίκον του μαρτυρίου· και από εσπέρας έως πρωί ήτο επί της σκηνης ως είδος πυρός. **16** Ούτως εγένετο πάντοτε· η νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν την ημέραν και είδος πυρός την νύκτα. **17** Και ότε ανέβαινε η νεφέλη από της σκηνης, τότε εσηκόνοντο οι υιοί Ισραήλ· και εν τω τόπω, όπου ίστατο η νεφέλη, εκεί εστρατοπέδευον οι υιοί Ισραήλ. **18** Κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο οι υιοί Ισραήλ και κατά την προσταγήν του Κυρίου εστρατοπέδευον· πάσας τας ημέρας καθ' ας η νεφέλη έκειτο επί της σκηνης, έμενον εστρατοπεδευμένοι. **19** Και ότε η νεφέλη διέμενεν επί της σκηνης πολλάς ημέρας, τότε οι υιοί Ισραήλ εφύλαττον τας φυλακάς του Κυρίου και δεν εσηκόνοντο. **20** Και όποτε μεν η νεφέλη ίστατο επί της σκηνης οσαοδήποτε ημέρας, κατά την προσταγήν του Κυρίου έμενον εστρατοπεδευμένοι και κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο. **21** Οπότε δε η νεφέλη ίστατο από εσπέρας έως πρωί, το δε πρωί ανέβαινε η νεφέλη, τότε αυτοί εσηκόνοντο· είτε την ημέραν είτε την νύκτα ανέβαινε η νεφέλη, τότε αυτοί εσηκόνοντο. **22** Δύο ημέρας ή ένα μήνα ή εν έτος εάν διέμενε η νεφέλη επί της σκηνης, ισταμένη επ' αυτής, έμενον εστρατοπεδευμένοι οι υιοί Ισραήλ και δεν εσηκόνοντο· ότε δε αυτή ανέβαινε, εσηκόνοντο. **23** Κατά την προσταγήν του Κυρίου εστρατοπέδευον και κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο· εφύλαττον τας φυλακάς του Κυρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

10 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Κάμει εις σεαυτόν δύο σάλπιγγας αργυράς

σφυρηλάτους θέλεις κάμει αυτάς, και θέλουσιν εἰσβαίει σε διά να συγκαλῆς την συναγωγὴν, και να βάλλῃς εις κίνησιν τα στρατόπεδα. **3** Και ὅταν σαλπίζωσι δι' αὐτῶν, πάσα ἡ συναγωγὴ θέλει συναθροῖσθαι προς σε εις την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **4** Εἴαν δε σαλπίσωσι διά μιας μόνης, τότε θέλουσι συναθροῖσθαι προς σε οἱ ἄρχοντες, οἱ ἀρχηγοὶ των χιλιᾶδων του Ἰσραὴλ. **5** Και ὅταν σαλπίζῃτε ἀλαλαγμόν, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τα στρατόπεδα τα ἐσρατοπεδευμένα προς ἀνατολάς. **6** Και ὅταν σαλπίζῃτε ἀλαλαγμόν δεύτερον, τότε θέλουσι σηκόνεσθαι τα στρατόπεδα τα ἐσρατοπεδευμένα προς νότον· θέλουσι σαλπίζῃ ἀλαλαγμόν διά να σηκωθῶσι. **7** Ὅταν δε συγκαλῆται ἡ συναγωγὴ, θέλετε σαλπίζῃ, οὐχὶ ὁμοῦ ἀλαλαγμόν. **8** Και οἱ υἱοὶ του Ααρών, οἱ ἱερεῖς, θέλουσι σαλπίζῃ διά των σαλπίγγων· και ταῦτα θέλουσιν εἰσβαίει εις εὐσᾶς νόμιμον αἰώνιον εις τας γενεάς σας. **9** Και εἴαν ἐξέλθῃτε εις μάχην ἐν τῇ γῆ υμῶν κατὰ του ἐχθροῦ του πολεμοῦντος ἐναντίον υμῶν, τότε θέλετε σαλπίζῃ ἀλαλαγμόν διά των σαλπίγγων και θέλετε ἐλθεῖ εις ἐνθῦμην ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ υμῶν και θέλετε διασωθῆ ἐκ των ἐχθρῶν υμῶν. **10** Και εις τας ἡμέρας της ευφροσύνης υμῶν και εις τας εορτάς υμῶν, και εις τας νεομηνίας υμῶν θέλετε σαλπίζῃ διά των σαλπίγγων ἐπὶ των ὀλοκαυτωμάτων υμῶν και ἐπὶ των θυσιῶν των εἰρηνικῶν προσφορῶν υμῶν, και θέλουσιν εἰσβαίει εις ἡμᾶς προς ἐνθύμησιν ἐνώπιον του Θεοῦ υμῶν. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. **11** Και την εικοστήν του δευτέρου μηνός του δευτέρου ἔτους ἀνέβῃ ἡ νεφέλη ἀπὸ της σκηνῆς του μαρτυρίου. **12** Και ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ την τάξιν της ὁδοπορίας αὐτῶν ἀπὸ της ἐρήμου Σινά, και ἐστάθη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν. **13** Και ἐσηκώθησαν πρῶτον, καθὼς προσέταξε Κύριος διά χειρὸς του Μωϋσέως. **14** Και πρῶτῃ ἐσηκώθη ἡ σημαία του στρατοπέδου των υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τα τάγματα αὐτῶν, και ἐπὶ του στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ναασσών ὁ υἱὸς του Ἀμμιναδάβ. **15** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Ἰσάχαρ ἦτο Ναθαναὴλ ὁ υἱὸς του Σουάρ. **16** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Ζαβουλών, Ἐλιὰβ ὁ υἱὸς του Χαιλών. **17** Και κατεβίβασαν την σκηνήν· και οἱ υἱοὶ Γηρσών και οἱ υἱοὶ Μεραρί ἐσηκώθησαν, βαστάζοντες την σκηνήν. **18** Ἐπειτα ἐσηκώθη σημαία του στρατοπέδου του Ρουβὴν κατὰ τα τάγματα αὐτῶν, και ἐπὶ του στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἐλισούρ ὁ υἱὸς του Σεδιούρ. **19** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Συμεών ἦτο Σελουμὴλ ὁ υἱὸς του Σουρῖσαδαΐ. **20** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Γαδ ἦτο Ἐλιασάφ ὁ υἱὸς του Δεουήλ. **21** Και οἱ Κααθίται ἐσηκώθησαν, βαστάζοντες τα ἅγια, και οἱ ἄλλοι ἔστηνον την σκηνήν ἐωσὺ αυτοὶ φθάσωσι. **22** Ἐπειτα ἐσηκώθη ἡ σημαία του στρατοπέδου των υἱῶν Εφραΐμ, κατὰ τα τάγματα αὐτῶν, και ἐπὶ του στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἐλισαμά ὁ υἱὸς του Ἀμμιούδ. **23** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Μανασσὴ ἦτο Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς του Φεδασσοῦρ. **24** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Βενιαμὴν ἦτο Ἀβειδάν ὁ υἱὸς του Γιδεωνί. **25** Ἐπειτα ἐσηκώθη ἡ σημαία του στρατοπέδου των υἱῶν Δαν κατόπιν πάντων των στρατοπέδων κατὰ τα τάγματα αὐτῶν, και ἐπὶ του

στρατεύματος αὐτοῦ ἦτο Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς του Ἀμμισαδαΐ. **26** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Ἀσήρ ἦτο Φαγαγιήλ ὁ υἱὸς του Ουκράν. **27** Και ἐπὶ του στρατεύματος της φυλῆς των υἱῶν Νεφθαλί ἦτο Ἀχιρά ὁ υἱὸς του Αινάν. **28** Οὕτως ἐγένετο ἡ ὁδοπορία των υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τα τάγματα αὐτῶν, ὅτε ἐσηκόνοντο. **29** Και εἶπεν ὁ Μωϋσῆς προς τον Ουβάβ, υἱὸν του Ραγουήλ του Μαδιανίτου, πενθεροῦ του Μωϋσέως, Ἡμεῖς υπάγομεν εις τον τόπον περί του οποῖου εἶπεν ὁ Κύριος, Τοῦτον θέλω δώσει εις εὐσᾶς ἐλθέ μεθ' ἡμῶν και θέλομεν σε ἀγαθοποιήσῃ ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐλάλησεν ἀγαθὰ περὶ του Ἰσραὴλ. **30** Και εἶπε προς αὐτόν, Δὲν θέλω ἐλθεῖ ἀλλὰ θέλω ἐπιστρέψῃ εις την γῆν μου και εις την γενεάν μου. **31** Και εἶπε, Μὴ μας ἀφήσῃς, παρακαλῶν, ἐπειδὴ συ γνωρίζεις που πρέπει να στρατοπεδεύωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ και θέλεις εἰσβαίει εις ἡμᾶς ἀντὶ οφθαλμῶν. **32** Και εἴαν ἐλθῃς μεθ' ἡμῶν, τα ἀγαθὰ ἐκεῖνα, τα ὁποῖα θέλει κάμει εις ἡμᾶς ὁ Κύριος, τα αὐτὰ θέλομεν κάμει και ἡμεῖς εις σε. **33** Και ὠδοιπόρησαν ἀπὸ του ὄρους του Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· και ἡ κιβωτὸς της διαθήκης του Κυρίου προεπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, διά να ζητήσῃ τὸν ἀναπαύσεως δι' αὐτούς. **34** Και ἡ νεφέλη του Κυρίου ἦτο ἐπάνωθεν αὐτῶν την ἡμέραν, ὅτε ἐσηκόνοντο ἀπὸ του στρατοπέδου. **35** Και ὅτε ἐσηκόνετο ἡ κιβωτὸς, ἔλεγεν ὁ Μωϋσῆς, Ἀνάστα, Κύριε, και διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ σου και φυγέτωσαν οἱ μισοῦντές σε ἀπὸ προσώπου σου. **36** Και ὅτε ἀνεπαύετο, ἔλεγεν, Ἐπίστρεψον, Κύριε, εις τας χιλιάδας των μυριάδων του Ἰσραὴλ.

11 Και ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς πονηρὰ εις τα ὦτα του Κυρίου· και ὁ Κύριος ἤκουσε και ἐξήφθη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ· και ἐξεκαύθη μεταξύ αὐτῶν πυρ Κυρίου και κατέφαγε το ἄκρον του στρατοπέδου. **2** Και ἐβόησεν ὁ λαὸς προς τον Μωϋσῆν· και ὁ Μωϋσῆς προσηυχῆθη προς τον Κύριον και ἔπαυσε το πυρ. **3** Και ἐκαλέσθη το ὄνομα του τόπου ἐκεῖνου Ταβερά, διότι ἐξεκαύθη μεταξύ αὐτῶν πυρ Κυρίου. **4** Και το σύμμικτον πλῆθος το μεταξύ αὐτῶν, ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν· και ἔκλειον πάλιν και οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, και εἶπαν, Τις θέλει δώσει εις ἡμᾶς κρέας να φάγωμεν; **5** ἐνθυμούμεθα τα ψάρια, τα ὁποῖα ἐτρώγομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, τα ἀγροῦρια και τα πεπόνια και τα πράσα και τα κρόμμυα και τα σκόρδα· **6** τώρα δε ἡ ψυχὴ ἡμῶν εἶναι κατάξηρος· δὲν εἶναι εις τους οφθαλμούς ἡμῶν οὐδὲν ἄλλο παρὰ τοῦτο το μάννα. **7** Το δὲ μάννα ἦτο ὡς ὁ σπόρος του κοριάνδρου, και το χρώμα αὐτοῦ ὡς το χρώμα του βδελλίου. **8** Ὁ λαὸς περιεφέρετο συνάγων αὐτό, και ἦλεθον εις μύλον ἢ ἐκοπάνιζον αὐτό εις ἰγδίον και ἔψηνον αὐτό εις χύτραν και ἔκαμον ἐγκρυφίας ἐξ αὐτοῦ· και ἡ γεύσις αὐτοῦ ἦτο ὡς γεύσις λαγάνου ἐξ ἐλαίου. **9** Και ὅτε κατέβαιναν ἡ δρόσος εις το στρατόπεδον την νύκτα, ἐπίπτε το μάννα ἐπ' αὐτῆς. **10** Και ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς τον λαόν κλαίοντα κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, ἕκαστον εις την θύραν της σκηνῆς αὐτοῦ· και ἐξήφθη ἡ ὀργὴ του Κυρίου σφόδρα· ἐφάνη δε τοῦτο κακόν και εις τον Μωϋσῆν. **11** Και εἶπεν ὁ Μωϋσῆς προς τον Κύριον, Διά τι ἐταλαιπώρησας τον δούλον σου; και διά τι δὲν εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, ὥστε ἔβλαες

ἐπ' ἐμέ το φορτίον ὅλον του λαοῦ τούτου; **12** μήπως ἐγὼ συνέλαβον ὅλον τον λαόν τούτον; ἢ ἐγὼ ἐγέννησα αὐτούς, διὰ να μοι λέγῃς, λάβε αὐτὸν εἰς τον κόλπον σου, καθὼς βασιτάζει ἡ τροφὸς το θηλάζον βρέφος, εἰς την γῆν την οποίαν ὠμοσας προς τους πατέρας αὐτῶν; **13** πῶθεν εἰς ἐμέ κρέατα να δώσω εἰς ὅλον τον λαόν τούτον; διότι κλαίουσι προς ἐμέ, λέγοντες, Δος εἰς ἡμᾶς κρέας να φάγωμεν· **14** δεν δύναμαι ἐγὼ μόνος να βαστάσω ὅλον τον λαόν τούτον, διότι εἶμαι πολὺ βαρὺ εἰς ἐμέ· **15** και αν κάμνῃς οὕτως εἰς ἐμέ, θανάτωσόν με εὐθὺς, δέομαι, εἰν εὐρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, διὰ να μη βλέπω την δυστυχίαν μου. **16** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Σύναξον εἰς ἐμέ εβδομήκοντα ἀνδρας εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, τους οποίους γνωρίζεις ὅτι εἶναι πρεσβύτερο του λαοῦ και ἀρχοντες αὐτῶν· και φέρε αὐτούς εἰς την σκηνὴν του μαρτυρίου, ὅπου θέλousι σταθῆ μετὰ σου. **17** Και θέλω καταβῆ και λαλήσει ἐκεῖ μετὰ σοῦ· και θέλω λάβει ἀπό του πνεύματος του ἐπί σε και θέλω ἐπιθέσει ἐπ' αὐτούς και θέλousι βαστάζει το φορτίον του λαοῦ μετὰ σου, διὰ να μη βαστάζῃς αὐτό συ μόνος. **18** Και εἶπέ προς τον λαόν, Ἀγιάσατε εαυτούς διὰ την αὐρίον, και θέλετε φάγει κρέας διότι ἐκλαύσατε εἰς τα ὠτα του Κυρίου λέγοντες, Τις θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς κρέας να φάγωμεν; διότι καλὰ ἡμεθα εν Αἰγύπτω. Διὰ τούτο θέλει σας δώσει κρέας ο Κύριος, και θέλετε φάγει· **19** δεν θέλετε φάγει μίαν ἡμέραν οὔτε δύο ἡμέρας οὔτε πέντε ἡμέρας οὔτε δέκα ἡμέρας, οὔτε εἴκοσι ἡμέρας· **20** ολόκληρον μῆνα θέλετε φάγει, εωσοῦ ἐξέλθῃ εκ των μυκτῆρων σας και γείνη εἰς ἐσὰς ἀηδία· διότι ἠπειθήσατε εἰς τον Κύριον, ὅστις εἶναι μεταξύ σας, και ἐκλαύσατε ἐνώπιον αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τι να αναχωρήσωμεν ἀπό της Αἰγύπτου; **21** Και εἶπεν ο Μωϋσῆς, Εξακόσια χιλιάδες πεζῶν εἶναι ο λαός, εν μέσω των οποίων ἐγὼ εἶμαι και συ εἶπας, Θέλω δώσει εἰς αὐτούς κρέας, διὰ να φάγωσιν ολόκληρον μῆνα. **22** Θέλousι σφαχθῆ δι' αὐτούς τα ποίμνια και α ἀγέλαι, διὰ να ἐξαρκέσωσιν εἰς αὐτούς; ἢ θέλousι συναχθῆ ἰμοῦ πάντα τα ψάφρια της θαλάσσης δι' αὐτούς, διὰ να ἐξαρκέσωσιν εἰς αὐτούς; **23** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Μήπως ἡ χειρ του Κυρίου ἐσμικρύνθη; τώρα θέλεις ἰδεῖ αν ἐκτελήται ο λόγος μου, ἢ οὐχι. **24** Και ἐξήλθεν ο Μωϋσῆς και εἶπε προς τον λαόν τους λόγους του Κυρίου· και συνήγαγε τους ἐβδομήκοντα ἀνδρας εκ των πρεσβυτέρων του λαοῦ και ἔστησεν αὐτούς κύκλω της σκηνῆς. **25** Και κατέβῃ Κύριος εν νεφέλῃ και ἐλάλησε προς αὐτόν, και ἔλαβεν ἀπό του πνεύματος του ἐπ' αὐτόν και ἐπέθηκεν ἐπί τους ἐβδομήκοντα ἀνδρας τους πρεσβυτέρους· και ἀφού ἐκάθησεν ἐπ' αὐτούς το πνεῦμα, προφήτευσαν ἀλλὰ δεν ἐξηκολούθησαν. **26** Ἐμειναν ὁμως δύο ἀνδρες εν τω στρατοπέδῳ, το ὄνομα του ἐνός Ελδὰδ και το ὄνομα του δευτέρου Μηδὰδ· και ἐκάθησεν ἐπ' αὐτούς το πνεῦμα· και οὔτοι ἦσαν εκ των καταγεγραμμένων, δεν ἐξήλθον ὁμως εἰς την σκηνὴν· και προφήτευσον εν τω στρατοπέδῳ. **27** Και ἔδραμε νεανίσκος τις και ἀνήγγειλε προς τον Μωϋσῆν λέγων, Ο Ελδὰδ και ο Μηδὰδ προφητεύουσιν εν τω στρατοπέδῳ. **28** Και Ἰησοῦς ο υἱός του Ναυῆ, ο θεράπων του Μωϋσέως, ο ἐκλεκτός αὐτοῦ, ἀπεκρίθη και εἶπε, Κύριέ μου Μωϋσῆ, ἐμπόδισον αὐτούς. **29** Και εἶπε προς αὐτόν ο Μωϋσῆς,

Ζηλοτυπεῖς υπέρ ἐμοῦ; εἶθε πας ο λαός του Κυρίου να ἦσαν προφήται, και ο Κύριος να ἐπέθετεν ἐπ' αὐτούς το πνεῦμα αὐτοῦ· **30** Και ἀνεχώρησεν ο Μωϋσῆς εἰς το στρατόπεδον, αὐτός και οἱ πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **31** Και ἐξήλθεν ἀνεμος παρά Κυρίου και ἔφερεν ορτύκια ἀπό της θαλάσσης και ἔριψεν αὐτά ἐπί το στρατόπεδον, ἕως μιας ἡμέρας ὁδόν ἐντεῦθεν και ἕως μιας ἡμέρας ὁδόν ἐντεῦθεν, κύκλω του στρατοπέδου· και ἦσαν ἕως δύο πήχας ἐπί το πρόσωπον της γῆς. **32** Και σηκωθεῖς ο λαός ὄλην ἐκείνην την ἡμέραν και ὄλην την νύκτα και ὄλην την ἀκόλουθον ἡμέραν, εσύναξαν τα ορτύκια· ο συνάξας το ὀλιγώτερον, εσύναξε δέκα χομόρ· και ἐξήπλωνον αὐτά κύκλω του στρατοπέδου δι' αὐτούς. **33** Ἐνὼ δε το κρέας ἦτο ἐτι εἰς τους ὀδόντας αὐτῶν, πρην μασσηθῆ, ἐξήφθη ἡ οργῆ του Κυρίου ἐπί τον λαόν· και ἐπάταξε Κύριος τον λαόν εν πληγῇ μεγάλη σφοδρα. **34** Και ἐκάλεσε το ὄνομα του τόπου ἐκείνου Κιβρώθ-αττααβά, διότι ἐκεῖ ἐτάφη ο λαός ο ἐπιθυμητής. **35** Και ἀνεχώρησεν ο λαός ἀπό Κιβρώθ-αττααβά εἰς Ασηρῶθ και ἔμεινεν εν Ασηρῶθ.

12 Και ἐλάλησεν ἡ Μαριάμ και ο Ααρών ἐναντίον του Μωϋσέως ἐνεκα της Αιθιοπίσσης την οποίαν ἔλαβε· διότι γυναῖκα Αιθιοπίσσαν ἔλαβε· **2** και εἶπαν, Μήπως προς τον Μωϋσῆν μόνον ἐλάλησεν ο Κύριος; δεν ἐλάλησε και προς ἐμᾶς; Και ἠκούσε τούτο ο Κύριος. **3** Και ο ἄνθρωπος ο Μωϋσῆς ἦτο πραῦς σφοδρα υπέρ πάντας τους ἀνθρώπους τους ἐπί της γῆς. **4** Και εἶπε Κύριος παρευθὺς προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρών και προς την Μαριάμ, Εξέλιθετε σεἰς οἱ τρεις προς την σκηνὴν του μαρτυρίου. Και ἐξήλθον οἱ τρεις. **5** Και κατέβῃ ο Κύριος εν στύλῳ νεφέλης και ἐστάθη εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου, και ἐκάλεσε τον Ααρών και την Μαριάμ· και ἐξήλθον ἀμφοτέροι. **6** Και εἶπεν, Ακούσατε τώρα τους λόγους μου· Ἐάν ἦναι μεταξύ σας προφήτης, ἐγὼ ο Κύριος δι' ὀπτασίας ἔθλω γνωρισθῆ εἰς αὐτόν· καθ' ὅπνον θέλω λαλήσει προς αὐτόν· **7** δεν εἶναι οὔτως περί του θεράποντός μου Μωϋσέως· εν ὅλω τῷ οίκῳ μου οὔτος εἶναι πιστός· **8** στόμα προς στόμα θέλω λαλεῖ προς αὐτόν και φανερώς και οὐχι δι' αινιγμάτων, και το πρόσωπον του Κυρίου θέλει βλέπει· διὰ τι λοιπόν δεν εφοβήθητε να λαλήσητε ἐναντίον του θεράποντός μου Μωϋσέως; **9** Και ἐξήφθη ἡ οργῆ του Κυρίου κατ' αὐτῶν και ἀνεχώρησε. **10** Και ἡ νεφέλη ἀπεμακρύνθη ἀπό της σκηνῆς, και ἰδοῦ, ἡ Μαριάμ ἐγένετο λεπρά ὡς χιών· και εἶδεν ο Ααρών την Μαριάμ και ἰδοῦ, ἦτο λεπρά. **11** Και εἶπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσῆν, Δέομαι, κύριέ μου, μη ἐπιθέσης την αμαρτίαν ἐφ' ἡμᾶς, επειδὴ ἐπράξαμεν ἀνοήτως και επειδὴ ἠμαρτήσαμεν· **12** ας μη ἦναι αὐτὴ ὡς ἔκτρωμα, του οποίου εἶναι φαγωμένον το ἥμισυ της σαρκός, ὅτε ἐξέρχεται εκ της μήτρας της μητρὸς αὐτοῦ. **13** Και ἐβόησεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον, λέγων, Δέομαι, θεέ, ἰάτρευσον αὐτήν. **14** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ἐάν ο πατήρ αὐτῆς μόνον ἔπτυνε εἰς το πρόσωπον αὐτῆς, δεν ἦθελεν εἰσθαι κατσηχυμένην ἐπτά ἡμέρας, ας ἀποχωρισθῆ ἐπτά ἡμέρας ἀπό του στρατοπέδου, και μετὰ ταῦτα ες επιστρέψῃ. **15** Και ἀπεχωρίσθη ἡ Μαριάμ ἀπό του στρατοπέδου ἐπτά ἡμέρας· και ο λαός δεν ἐσηκώθη εωσοῦ ἐπέστρεψεν

η Μαριάμ. **16** Και μετά ταύτα εσηκώθη ο λαός από Ασηρῶθ και εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Φαράν.

13 Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν λέγων, **2** Απόστειλον ἄνδρας διὰ να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν, την οποίαν ἐγὼ δίδω εἰς τους υἱούς Ισραὴλ· ἀπὸ πάσης φυλῆς των πατέρων αὐτῶν θέλετε ἀποστείλει ἀνά ἓνα ἄνδρα, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἀρχηγόν. **3** Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ο Μωϋσῆς διὰ προσταγῆς του Κυρίου ἐκ της ἐρήμου Φαράν. Πάντες οἱ ἄνδρες οὗτοι ἦσαν ἀρχηγοὶ των υἱῶν Ισραὴλ. **4** Καὶ ταῦτα ἦσαν τα ὀνόματα αὐτῶν· ἐκ της φυλῆς Ρουβὴν, Σαμμουὰ ο υἱὸς του Σακχούρ· **5** ἐκ της φυλῆς Συμεών, Σαφάτ ο υἱὸς του Χορρί· **6** ἐκ της φυλῆς Ιουδα, Χάλεβ ο υἱὸς του Ιεφοννή· **7** ἐκ της φυλῆς Ισάαχαρ, Ιγὰλ ο υἱὸς του Ιωσήφ· **8** ἐκ της φυλῆς Εφραΐμ, Αυσή ο υἱὸς του Ναυή· **9** ἐκ της φυλῆς Βενιαμίν, Φαλτί ο υἱὸς του Ραφού· **10** ἐκ της φυλῆς Ζαβουλών, Γαδιήλ ο υἱὸς του Σουδί· **11** ἐκ της φυλῆς Ιωσήφ, ἐκ της φυλῆς Μανασσή, Γαδδί ο υἱὸς του Σουσί· **12** ἐκ της φυλῆς Δαν, Αμμιήλ ο υἱὸς του Γεμαλί· **13** ἐκ της φυλῆς Ἀσήρ, Σεθούρ ο υἱὸς του Μιχαήλ· **14** ἐκ της φυλῆς Νεφθαλί, Νααβί ο υἱὸς του Βαυσί· **15** ἐκ της φυλῆς Γαδ, Γεουήλ ο υἱὸς του Μαχί. **16** Ταῦτα εἶναι τα ὀνόματα των ἀνδρῶν, τους οποίους ἀπέστειλεν ο Μωϋσῆς διὰ να κατασκοπεύσωσι την γῆν· καὶ ἐπωνόμασεν ο Μωϋσῆς τον Αυσή, τον υἱόν του Ναυή, Ιησοῦν. **17** Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ο Μωϋσῆς διὰ να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν· καὶ εἶπε προς αὐτοὺς, Ἀνάβητε ἀπὸ του μέρους τούτου της μεσημβρίας καὶ θέλετε ἀναβῆ εἰς το ὄρος· **18** καὶ θεωρήσατε την γην, ποῖα εἶναι, καὶ τον λαόν τον κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ, ἐάν ἦναι δυνατός ἡ ἀδύνατος, ὀλίγοι ἢ πολλοί· **19** καὶ ποῖα εἶναι ἡ γη ἐν ἡ οὔτοι κατοικοῦσι, καλὴ ἦναι ἢ κακὴ· καὶ ποῖα εἶναι αὶ πόλεις, τας οποίας οὔτοι κατοικοῦσιν, ἀτείχιστοι ἢ περιτειχεισμένοι· **20** καὶ ποῖα εἶναι ἡ γη, παχεῖα ἦναι ἢ λεπτή, ἐάν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ συκὴ καὶ ἀνδρίξῃσθε καὶ φέρετε ἀπὸ των καρπῶν της γης. Αἱ δε ἡμέραι ἦσαν αὶ ἡμέραι των πρώτων σταφυλῶν. **21** Καὶ ἀναβάντες κατεσκόπευσαν την γην ἀπὸ της ἐρήμου Σιν ἕως Ρεῶβ, κατὰ την εἰσοδὸν Αἰμάθ. **22** Καὶ ἀνέβησαν κατὰ το μεσημβρινόν, καὶ ἦλθον ἕως Χεβρών, ὅπου ἦσαν Αχιμάν, Σεσαί καὶ Θαλμαΐ, οἱ υἱοὶ του Ἀνάκ. Ἡ δε Χεβρών ἐκτίσθη ἐπὶ ἔτη προ της Τάνεως της Αἰγύπτου. **23** Καὶ ἦλθον μέχρι της φάραγος Εσχῶλ, καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλίμα ἀμπέλου μετὰ ἐνός βότρου σταφυλῆς, καὶ ἐβάσταζον αὐτὸ δύο ἐπὶ ξύλου· ἔφεραν καὶ ῥόδια καὶ σύκα. **24** Ο τόπος ἐκεῖνος ὀνομάσθη φάραγξ Εσχῶλ· διὰ τον βότρου των οποίων ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ισραὴλ. **25** Καὶ ἐπέστρεψαν, ἀφοῦ κατεσκόπευσαν την γην, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας. **26** Καὶ πορευθέντες ἦλθον προς τον Μωϋσῆν, καὶ προς τον Ααρών, καὶ προς πᾶσαν την συναγωγὴν των υἱῶν Ισραὴλ, ἐκ τη ἐρήμου Φαράν, εἰς Κάδης· καὶ ἔφεραν ἀποκρίσιν προς αὐτούς, καὶ προς πᾶσαν την συναγωγὴν, καὶ ἔδειξαν εἰς αὐτούς τον καρπὸν της γης. **27** Καὶ ἀπήγγειλαν προς αὐτόν, καὶ εἶπον, Ἦλθομεν εἰς την γην, εἰς την οποίαν ἀπέστειλας ἐμᾶς, καὶ εἶναι τῶνόντι γη ῥέουσα γάλα καὶ μέλι καὶ ἰδοῦ, ο καρπὸς αὐτῆς· **28** ο λαός ὅμως, ο κατοικῶν ἐν τη γη, εἶναι δυνατός,

καὶ αὶ πόλεις περιτειχεισμένοι, μεγάλα σφόδρα· προς τούτοις, εἶδομεν ἐκεῖ καὶ τους υἱούς του Ἀνάκ· **29** οὶ Ἀμαληκῖται κατοικοῦσιν ἐν τη γη της μεσημβρίας· καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Ιεβουσαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, κατοικοῦσιν ἐπὶ τα ὄρη· καὶ οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσι παρὰ την θάλασσαν καὶ τας ὄχθας του Ιορδάνου. **30** Καὶ ο Χάλεβ κατεγγύασε τον λαόν ἐμπροσθεν του Μωϋσέως, καὶ εἶπεν, Ἀς ἀναβῶμεν εὐθὺς, καὶ ας ἐξουσιάσωμεν αὐτήν· διότι δυνάμεθα να κυριεύσωμεν αὐτήν. **31** Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ, εἶπαν, Δὲν δυνάμεθα να ἀναβῶμεν ἐπὶ τον λαόν τούτον, διότι εἶναι δυνατώτεροι ἡμῶν. **32** Καὶ δυσφήμησαν την γην, την οποίαν κατεσκόπευσαν, προς τους υἱούς Ισραὴλ, λέγοντες, Ἡ γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διὰ να κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι γη κατατρόγουσα τους κατοίκους αὐτῆς· καὶ πας ο λαός, τον οποίον εἶδομεν ἐν αὐτῇ εἶναι ἄνδρες υπερμεγέθεις· **33** καὶ εἶδομεν ἐκεῖ τους γίγαντας, τους υἱούς Ἀνάκ, του ἐκ των γιγάντων· καὶ ἐβλέπομεν εαυτούς ὡς ἀκρίδας καὶ τιοῦτούτους ἐβλεπον ἡμᾶς αὐτοί.

14 Καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὑψώσασα την φωνὴν αὐτῆς ἐβόησε· καὶ ἔκλαυσεν ο λαός την νύκτα ἐκείνην. **2** Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ισραὴλ ἐγόγγυζον κατὰ του Μωϋσέως καὶ του Ααρών, καὶ εἶπε προς αὐτούς πᾶσα ἡ συναγωγὴ, Εἶθε να ἀπεθνήσκομεν ἐν γη Αἰγύπτου· ἢ ἐν τη ἐρήμῳ ταῦτη εἶθε να ἀπεθνήσκομεν· **3** καὶ διὰ τι μας ἔφερον ο Κύριος εἰς την γην ταύτην να πῶσωμεν διὰ μαχαίρας, να γείνωσι διαρπαγὴ ἢ γυναικὲς καὶ τα τέκνα ἡμῶν; δὲν ἦτο καλῆτερον εἰς ἡμᾶς να ἐπιστρέψωμεν εἰς την Αἴγυπτον; **4** Καὶ ἔλεγεν ο εἰς προς τον ἄλλον, Ἀς κάμωμεν ἀρχηγόν καὶ ας ἐπιστρέψωμεν εἰς την Αἴγυπτον. **5** Τότε ἔπεσεν ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρών κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐνώπιον ὄλου του πλήθους της συναγωγῆς των υἱῶν Ισραὴλ. **6** Καὶ Ιησοῦς ο υἱὸς του Ναυή καὶ Χάλεβ ο υἱὸς του Ιεφοννή, ἐκ των κατασκοπευσάντων την γην, διέσχισαν τα ἱμάτια αὐτῶν· **7** καὶ εἶπον προς πᾶσαν την συναγωγὴν των υἱῶν Ισραὴλ λέγοντες, Ἡ γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διὰ να κατασκοπεύσωμεν αὐτήν, εἶναι γη ἀγαθὴ σφόδρα σφόδρα· **8** ἐμᾶς ο Κύριος εὐαρεστήται εἰς ἡμᾶς, τότε θέλει φέρε ἐμᾶς εἰς την γην ταύτην καὶ θέλει δώσει αὐτήν εἰς ἡμᾶς, γην ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· **9** μόνον μὴ ἀποστατεῖτε κατὰ του Κυρίου μὴδὲ φοβεῖσθε τον λαόν της γῆς· διότι αὐτοὶ εἶναι ἡψωμίον δι' ἡμᾶς· ἡ σκέπη αὐτῶν ἀπεσῶρθη ἐπάνωθεν αὐτῶν, καὶ ο Κύριος εἶναι μεθ' ἡμῶν· μὴ φοβεῖσθε αὐτούς. **10** Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ να λιθοβολήσωσιν αὐτούς με λίθους· Καὶ ἡ δόξα του Κυρίου ἐπεφάνη ἐπὶ τη σκηνῇ του μαρτυρίου εἰς πάντας τους υἱούς Ισραὴλ. **11** Καὶ εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ἐως πότε θέλει με παροργίζει ο λαός οὗτος; καὶ ἕως πότε δὲν θέλousι πιστεῦει εἰς ἐμέ, μετὰ πάντα τα σημεῖα τα οποία ἔκαμα ἐν μέσω αὐτῶν; **12** Θέλω πατάξαι αὐτούς με θανατικόν καὶ θέλω ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ σε θέλω κάμει εἰς ἔθνος μεγαλύτερον καὶ δυνατώτερον αὐτῶν. **13** Καὶ εἶπεν ο Μωϋσῆς προς τον Κύριον, Τότε ἡ Αἴγυπτος θέλει ἀκούσει διότι συ ἀνεβίβασας τον λαόν τούτον ἐν τη δυνάμει σου ἐκ μέσου αὐτῶν· **14** καὶ θέλousιν ἐπιεῖ τούτο προς τους

κατοίκους της γης ταύτης οίτινες ήκουσαν ότι συ, Κύριε, είσαι εν μέσω του λαού τούτου, ότι συ, Κύριε, φαίνεσαι πρόσωπον προς πρόσωπον, και η νεφέλη σου ίσταται επ' αυτούς, και συ προπορεύεσαι αυτών την ημέραν εν στύλω νεφέλης, την δε νύκτα εν στύλω πυρός. **15** Εάν λοιπόν θανατώσης τον λαόν τούτον ως ένα άνθρωπον, τότε τα έθνη, τα οποία ήκουσαν το όνομά σου, θέλουσι επειεί λέγοντες, **16** Επειδή δεν ηδύνατο ο Κύριος να φέρη τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς, διά τούτο κατέστρεψεν αυτούς εν τη ερήμω. **17** Και τώρα, δέομαί σου, ας μεγαλυνθῆ ἡ δύναμις του Κυρίου μου καθ' ὃν τρόπον εἶπας λέγων, **18** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, συγχωρών ανομίαν και παράβασι, και ὅστις κατ' οὐδένα τρόπον δεν θέλει αθωώσῃ τον ἔνοχον, ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων ἐπὶ τα τέκνα ἕως τρίτης και τετάρτης γενεάς. **19** Συγχώρησον, δέομαι, την ανομίαν του λαού τούτου κατά τὸ μέγα ἔλεός σου και καθὼς συνεχώρησας τον λαόν τούτον ἀπὸ της Αἰγύπτου μέχρι του νυν. **20** Και εἶπε Κύριος, Συνεχώρησα αὐτούς κατὰ τον λόγον σου. **21** ἀλλὰ ζῶ ἐγώ, και θέλει ἐμπλησθῆ πάσα ἡ γῆ ἀπὸ της δόξης του Κυρίου. **22** Επειδὴ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ ἰδόντες την δόξαν μου και τα σημεῖά μου, τα οποία ἔκαμον ἐν τη Αἰγύπτῳ και ἐν τη ἐρήμῳ, με παρώργισαν ἤδη δεκάκις και δεν ὑπήκουσαν ἐἰς την φωνήν μου, **23** βεβαίως δεν θέλουσι ἰδεῖ την γην, την ὁποῖαν ὡμοσα προς τους πατέρας αὐτῶν· οὐδεὶς ἐκ των παροργισάντων με θέλει ἰδεῖ αὐτήν. **24** Τον δε δούλον μου Χάλεβ, επειδὴ ἔχει ἐν εαυτῷ ἄλλο πνεῦμα και με ἠκολούθησεν ἐντελῶς, τούτον θέλω φέρει ἐἰς την γην ἐἰς την ὁποῖαν εἰσήλθε, και το σπέρμα αὐτοῦ θέλει κληρονομήσει αὐτήν. **25** Οἱ δε Ἀμαληκίται και οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσιν ἐν τη κοιλάδι. Ἀύριον στρέψατε και ὑπάγετε ἐἰς την ἔρημον κατὰ την ὁδὸν της ἐρυθρᾶς θαλάσσης. **26** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν και προς τον Ααρὼν λέγων, **27** Ἔως πότε θέλω υποφέρεῖ την συναγωγὴν ταύτην την πονηράν, ὅσα αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου; ἴκουσα τους γογγυσμούς των υἰῶν Ἰσραὴλ, τους ὁποίους γογγύζουσιν ἐναντίον μου. **28** Εἰπέ προς αὐτούς, Ζῶ ἐγώ, λέγει ὁ Κύριος, καθὼς σεις ἐλαλήσατε ἐἰς τα ὦτα μου, οὕτω βεβαίως θέλω κάμει ἐἰς εσάς. **29** τα πτώματά σας θέλουσι πέσει ἐν τη ἐρήμῳ ταύτῃ και πάντες οἱ ἀπρηθιμῆμένοι ἀπὸ σας καθ' ὅλον τον ἀριθμὸν σας, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐναντίον μου, **30** βεβαίως δεν θέλετε εἰσελθεῖ σεις ἐἰς την γην, περὶ της ὁποίας ὡμοσα να σας κατοικίσω ἐν αὐτῇ, ἐκτός του Χάλεβ υἱοῦ του Ἰεφοννή και του Ἰησοῦ υἱοῦ του Ναυῆ. **31** ἀλλὰ τα παιδιά σας, τα οποία εἶπετε ὅτι θέλουσι γίνεῖ ἐἰς διαρπαγὴν, ταῦτα θέλω εἰσαγάγει, και θέλουσι γνωρίσει την γην την ὁποῖαν σεις κατεφρονήσατε. **32** τα δε πτώματα υμῶν θέλουσι πέσει ἐν τη ἐρήμῳ ταύτῃ. **33** και τα τέκνα σας θέλουσι περιπλανᾶσθαι ἐν τη ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη και θέλουσι φέρει εαυτὰ την ποιήν της πορνείας σας, εἰσοῦ διαφθάρωσι τα πτώματά σας ἐν τη ἐρήμῳ. **34** και ἐν τον ἀριθμὸν των ἡμερῶν ἐἰς τὰς ὁποίας κατεσκοπεύσατε την γην, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐκάστης ἡμέρας λογιζομένης δι' ἐν ἔτος, τεσσαράκοντα ἔτη θέλετε φέρει ἐφ' εαυτοῦς τὰς ἀνομίας σας, και θέλετε γνωρίσει την ἐγκατάλειψίν μου. **35**

Εγὼ ὁ Κύριος ἐλάλησα· βεβαίως θέλω κάμει τούτο ἐἰς πάσαν την συναγωγὴν την πονηράν ταύτην, την ἐπισυνηγμένην ἐπ' ἐμέ· ἐν τη ἐρήμῳ ταύτῃ θέλουσι ἐξολοθρευθῆ και ἐκεῖ θέλουσι ἀποθάει. **36** Και οἱ ἄνθρωποι, τους ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Μωϋσῆς διὰ να κατασκοπεύσωσι την γην, οἴτινες ἐπιστρέψαντες ἔκαμον πάσαν την συναγωγὴν να γογγύσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, δυσφημοῦντες την γην, **37** και οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἴτινες ἐδυσφήμισαν την γην, ἀπέθανον ἐν τη πληγῇ ἐνώπιον του Κυρίου. **38** Ἰησοῦς δε ὁ υἱὸς του Ναυῆ και Χάλεβ ὁ υἱὸς του Ἰεφοννή ἐζήσαν, ἐκ των ἀνθρώπων ἐκεῖνων οἴτινες ὑπῆγαν να κατασκοπεύσωσι την γην. **39** Και ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς τους λόγους τούτους προς πάντα τους υἱούς Ἰσραὴλ· και ἐπένησεν ὁ λαός σφόδρα. **40** Και σηκώθentes ἐνωρίς το πρωί, ἀνέβησαν ἐἰς την κορυφὴν του ὄρους, λέγοντες, Ἰδοῦ, ἡμεῖς, και θέλομεν ἀναβῆ ἐἰς τον τόπον τον ὁποῖον μας ὑπεσχέθη ὁ Κύριος· διότι ἠμαρτήσαμεν. **41** Και εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, Διὰ τι σεις παραβαίνετε την προσταγὴν του Κυρίου; τούτο βεβαίως δεν θέλει εὐδοθῆ. **42** μη ἀναβαίνετε· διότι δεν εἶναι ὁ Κύριος μεθ' υμῶν· διὰ να μη κτυπηθῆτε ἐμπροσθεν των ἐχθρῶν σας. **43** διότι οἱ Ἀμαληκίται και οἱ Χαναναῖοι εἶναι ἐκεῖ ἐμπροσθέν σας και θέλετε πέσει ἐν μαχαίρᾳ· επειδὴ ἐξεκλίνετε ἀπὸ του Κυρίου, διὰ τούτο ὁ Κύριος δεν θέλει εἰσθαῖ μεθ' υμῶν. **44** Ἀλλ' αὐτοὶ ἀπετόλμησαν να ἀναβῶσιν ἐἰς την κορυφὴν του ὄρους ἡ κιβωτός ὅμως της διαθήκης του Κυρίου και ὁ Μωϋσῆς δεν ἐκινήθησαν ἐκ μέσου του στρατοπέδου. **45** Τότε οἱ Ἀμαληκίται και οἱ Χαναναῖοι οἱ κατοικούντες ἐν τῷ ὄρει ἐκεῖνον, κατέβησαν και ἐπάταξαν αὐτούς και κατέδιωξαν αὐτούς ἕως Ὀρμά.

15 Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν λέγων, **2** Λάλησον προς τους υἱούς Ἰσραὴλ και εἰπέ προς αὐτούς, Ὅταν εἰσελήθητε ἐἰς την γην της κατοικησέως σας, την ὁποῖαν ἐγὼ δίδω ἐἰς εσάς, **3** και κάμητε προσφορὰν διὰ πυρός προς τον Κύριον, ολοκαύτωμα, θυσίαν ἐἰς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς ἢ αυτοπροαιρέτως ἢ ἐἰς τὰς εορτάς σας, διὰ να κάμητε ὁσμήν εὐωδίας προς τον Κύριον, εἴτε ἐκ των βοῶν εἴτε ἐκ των προβάτων, **4** τότε ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ προς τον Κύριον θέλει φέρει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἀπὸ ἐνός δεκάτου σιμιδάλεως, ἐζυμωμένης με το τέταρτον ἐνός ἰν ἐλαίου· **5** και ὶνον διὰ σπονδῆν, το τέταρτον ἐνός ἰν, θέλεις προσθέσει ἐἰς το ὀλοκαύτωμα ἢ την θυσίαν, δι' ἕκαστον ἀρνίον. **6** Ἡ δι' ἕκαστον κριόν θέλεις προσθέσει προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, δύο δέκατα σιμιδάλεως ἐζυμωμένης με το τρίτον ἐνός ἰν ἐλαίου· **7** και ὶνον διὰ σπονδῆν θέλεις προσφέρει, το τρίτον ἐνός ἰν, ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας προς τον Κύριον. **8** Ἐάν δε προσφέρῃς μόσχον ἐκ βοῶν δι' ὀλοκαύτωμα ἢ διὰ θυσίαν προς ἐκπλήρωσιν εὐχῆς ἢ διὰ εἰρηνικὴν προσφορὰν προς τον Κύριον, **9** τότε θέλεις φέρει μετὰ του μόσχου ἐκ βοῶν προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, τρία δέκατα σιμιδάλεως ἐζυμωμένης με ἕμισον ἰν ἐλαίου· **10** και θέλεις φέρει ὶνον διὰ σπονδῆν, το ἕμισον του ἰν, ἐἰς προσφορὰν ἰνομένην διὰ πυρός, ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας προς τον Κύριον. **11** οὕτω θέλει γίνεσθαι δι' ἕνα μόσχον ἢ δι' ἕνα κριόν ἢ δι' ἀρνίον ἢ διὰ τράγον. **12** Κατὰ τον ἀριθμὸν τον ὁποῖον θέλετε

προσφέρει, ούτω θέλετε κάμει εις έκαστον κατά τον αριθμόν αυτών. **13** Πάντες οι αυτόχθονες θέλουσι κάμει ταύτα κατά τον τρόπον τούτον, προσφέροντες προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και εάν παροική μεταξύ σας ξένος ή οποιοσδήποτε είναι μεταξύ σας εις τας γενεάς σας, και θέλη να κάμη προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριον, καθώς σεις κάμνετε, ούτω θέλει κάμει: **15** εις νόμος θέλει είσθαι διά σας τους εκ της συναγωγής και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας, νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας καθώς σεις, ούτω θέλει είσθαι και ο ξένος ενώπιον του Κυρίου. **16** εις νόμος και μία διάταξις θέλει είσθαι διά σας και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και επίε προς αυτούς, Όταν έλθητε εις την γην, εις την οποίαν εγώ σας φέρω, **19** τότε όταν φάγητε εκ των άρτων της γης, θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον προσφοράν υψουμένην. **20** Θέλετε προσφέρει άρτον εκ της πρώτης ζύμης σας, εις προσφοράν υψουμένην· καθώς την προσφοράν την υψουμένην από του αλωνίου σας, ούτω θέλετε υψώσει αυτήν. **21** Εκ του πρώτου της ζύμης σας θέλετε δώσει εις τον Κύριον προσφοράν υψουμένην εις τας γενεάς σας. **22** Και εάν σφάλητε και δεν πράξητε πάντα ταύτα τα προστάγματα, τα οποία ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, **23** κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις εσάς διά χειρός του Μωϋσέως αφ' ης ημέρας ο Κύριος προσέταξε και μετά ταύτα εις τας γενεάς σας. **24** τότε, εάν γείνη τι εξ αγνοίας, χωρίς να εξεύρη αυτό η συναγωγή, πάσα η συναγωγή θέλει προσφέρει ένα μόσχον εκ βωών διά ολοκαύτωμα, εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριον, μετά της εξ αφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού κατά το διατεταγμένον, και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας. **25** και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ, και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς· διότι έγινεν εξ αγνοίας και θέλουσι φέρει την προσφοράν αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, και την περί αμαρτίας προσφοράν αυτών, ενώπιον του Κυρίου, διά την άγνοιαν αυτών. **26** και θέλει συγχωρηθή εις πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ και εις τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών· διότι πας ο λαός ήμαρτεν εξ αγνοίας. **27** Εάν δε ψυχή τις αμαρτήση εξ αγνοίας, ούτος πρέπει να φέρη αίγα ενιαύσιον εις προσφοράν περί αμαρτίας. **28** και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ της ψυχής ήτις ημάρτησεν εξ αγνοίας, όταν αμαρτήση εξ αγνοίας ενώπιον του Κυρίου, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού· και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **29** εις νόμος θέλει είσθαι εις εσάς διά τον αυτόχθονα μεταξύ των υιών Ισραήλ και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών, όταν αμαρτήση εξ αγνοίας. **30** Η δε ψυχή ήτις πράξη αμάρτημα με χείρα υπερήφανον, είτε αυτόχθων είτε ξένος, ούτος καταφρονεί τον Κύριον· και θέλει εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτής. **31** Επειδή κατεφρόνησε τον λόγον του Κυρίου και παρέβη την προσταγήν αυτού, η ψυχή εκείνη εξάπαντος θέλει εξολοθρευθή· η αμαρτία αυτής θέλει είσθαι επ'

αυτήν. **32** Και ότε ήσαν οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω, εύρον άνθρωπον συλλέγοντα ξύλα την ημέραν του σαββάτου. **33** Και οι ευρόντες αυτόν συλλέγοντα ξύλα έφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν και τον Ααρών και προς πάσαν την συναγωγήν. **34** και έβαλον αυτόν εις φύλαξιν, επειδή δεν ήτο ότι φανερόν τι έπρεπε να κάμωσιν εις αυτόν. **35** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ο άνθρωπος εξάπαντος θέλει θανατωθή· πάσα η συναγωγή θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους έξω του στρατοπέδου. **36** Και πάσα η συναγωγή έφεραν αυτόν έξω του στρατοπέδου και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους και απέθανε· καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **37** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **38** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και επίε προς αυτούς να κάμωσι κράσπεδα εις τα άκρα των μαιτίων αυτών, εις τας γενεάς αυτών, και να βάλωσιν εις τα κράσπεδα των άκρων ταινίαν κυανήν. **39** και θέλετε έχει αυτήν εις τα κράσπεδα, διά να βλέπητε αυτήν και να ενθυμήσθε πάσας τας εντολάς του Κυρίου και να εκτελήτε αυτάς, και να μη διαστραφήτε κατόπιν των καρδιών σας και κατόπιν των οφθαλμών σας, κατόπιν των οποίων σεις εκπορνεύετε. **40** διά να ενθυμήσθε και να εκτελήτε πάσας τας εντολάς μου, και να ήσθε άγιοι εις τον Θεόν σας. **41** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις εξήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός σας. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

16 Ο δε Κορέ ο υιός του Ισαάρ, υιού του Καάθ, υιού του Λευϊ, και Δαθάν και Αβειρών οι υιοί του Ελιαβ, και Ων ο υιός του Φαλέθ, υιοί Ρουβήν, εστασίασαν, **2** και εσηκώθησαν εναντίον του Μωϋσέως μετά διακοσίων πενήκοντα ανθρώπων εκ των υιών Ισραήλ, αρχηγών της συναγωγής, συγκλήτων της βουλής, ανδρών ονομαστών. **3** και συνήχθησαν εναντίον του Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών και είπον προς αυτούς, Αρκεί εις εσάς, διότι πάσα η συναγωγή, πάντες είναι άγιοι και ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών· και διά τι υψόνεσθε υπεράνω της συναγωγής του Κυρίου; **4** Ακούσας δε ο Μωϋσής έπεσε κατά πρόσωπον αυτού. **5** και ελάλησε προς τον Κορέ και προς πάσαν την συνοδίαν αυτού, λέγων, Το πρωϊ θέλει φανερώσει ο Κύριος ποίοι είναι αυτοί και ποίος άγιος και θέλει κάμει αυτόν να πλησιάση εις αυτόν· και όντινα εξέλεξε, τούτον θέλει κάμει να πλησιάση εις αυτόν. **6** Τούτο κάμετε, λάβετε εις εαυτούς θυμιατήρια, ο Κορέ και πάσα η συνοδία αυτού. **7** και βάλετε επ' αυτά πυρ και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά ενώπιον του Κυρίου αύριον· και ο άνθρωπος τον οποίον εκλέξη ο Κύριος, ούτος θέλει είσθαι άγιος. Αρκεί εις εσάς, υιοί Λευϊ. **8** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κορέ, Ακούσατε τώρα, υιοί Λευϊ. **9** Μικρόν πράγμα είναι τούτο εις εσάς, ότι εξεχώρισεν εσάς ο Θεός του Ισραήλ από της συναγωγής του Ισραήλ, διά να σας φέρη πλησίον αυτού να κάμνητε την υπηρεσίαν της σκηνης του Κυρίου και να στέκησθε έμπροσθεν της συναγωγής, διά να υπηρετήτε εις αυτούς; **10** και αφού σε έφερε πλησίον εαυτού και πάντας τους αδελφούς σου τους υιούς Λευϊ μετά σου, σεις ζητείτε και την ιερατείαν; **11** ούτω κάμνεις, συ και πάσα η συνοδία σου, οίτινες είσθε συνηθρισμένοι εναντίον του Κυρίου

και ο Ααρών τις είναι, ώστε να γογγύζετε εναντίον αυτού; **12** Και έστειλεν ο Μωϋσής να καλέση τον Δαθάν και τον Αβειρών τους υιούς Ελιάβ· οι δε είπον, Δεν αναβαίνομεν· **13** μικρόν είναι τούτο, ότι ανήγαγες ημάς εκ γης ρεούσης γάλα και μέλι, διά να θανατώσης ημάς εν τη ερήμω, και ότι ως άρχων θέλεις να κατεξουσιάζης ημάς; **14** αλλά συ δεν έφερες ημάς εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι ουδέ έδωκας εις ημάς κληρονομίαν αγρών και απελώνων· τους οφθαλμούς των ανθρώπων τούτων θέλεις να εκβάλής; δεν αναβαίνομεν. **15** Και εβουθύμησεν ο Μωϋσής σφόδρα και είπε προς τον Κύριον, Μη επιβλέψης εις την προσφοράν αυτών· ουδέ ένα όνον απ' αυτών έλαβον ουδέ έβλαψα τινά εξ αυτών. **16** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κορέ, Συ και πάσα η συνοδία σου να ήσθε ενώπιον του Κυρίου, συ, και αυτοί, και ο Ααρών, αύριον· **17** και λάβετε έκαστος το θυμιατήριον αυτού και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά και φέρετε ενώπιον του Κυρίου, έκαστος το θυμιατήριον αυτού, διακόσια πενήκοντα θυμιατήρια· και συ, και ο Ααρών, έκαστος το θυμιατήριον αυτού. **18** Και έλαβον έκαστος το θυμιατήριον αυτού και έβαλον επ' αυτά πυρ, και επέθεσαν επ' αυτά θυμίαμα και εστάθησαν εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μετά του Μωϋσέως και του Ααρών. **19** Και συνήγαγεν εναντίον αυτών ο Κορέ πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. Και η δόξα του Κυρίου εφάνη εις πάσαν την συναγωγήν. **20** Και ελάλησεν Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγων, **21** Αποχωρίσθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, διά να εξαναλώσω αυτούς διά μιας. **22** Και έπεσαν κατά πρόσωπον αυτών, και είπον, Ω Θεέ, Θεέ των πνευμάτων πάσης σαρκός, εις άνθρωπος ημάρτησε και θέλεις οργισθήν εναντίον πάσης της συναγωγής; **23** Και ελάλησεν Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **24** Λάλησον προς την συναγωγήν, λέγων, Αναχωρήσατε από της σκηνης του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν. **25** Και εσηκώθη ο Μωϋσής, και υπήγε προς τον Δαθάν και Αβειρών· και ηκολούθησαν αυτών οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **26** Και ελάλησε προς την συναγωγήν λέγων, Αποχωρίσθητε ευθύς από των σκηνών των ασεβών τούτων ανθρώπων και μη εγγίητε μηδέν εκ των όσα είναι αυτών, διά να μη αφανισθήτε εν μέσω πασών των αμαρτιών αυτών. **27** Ανεχώρησαν λοιπόν από της σκηνης του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν· και ο Δαθάν και ο Αβειρών εξήλθον, και εστάθησαν εις την θύραν των σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι οικογένειαι αυτών. **28** Και είπεν ο Μωϋσής, Εκ τούτου θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος με απέστειλε διά να πράξω πάντα τα έργα ταύτα, και ότι δεν έπραξα απ' εμαυτού. **29** Εάν οι άνθρωποι ούτοι αποθάνωσι τον κοινόν θάνατον πάντων των ανθρώπων, ή εάν γείνη ανταπόδοσις εις αυτούς κατά την ανταπόδοσιν πάντων των ανθρώπων, δεν με απέστειλεν ο Κύριος· **30** εάν όμως ο Κύριος κάμη θαύμα, και ανοίξη η γη το στόμα αυτής και καταπήν αυτούς και πάντα τα αυτώσιν και καταβώσι ζώντες εις τον άδην, τότε θέλετε γνωρίσει ότι παρώξυναν οι άνθρωποι ούτοι τον Κύριον. (Sheol **h7585**) **31** Και ως έπαυσε λαλών πάντας τους λόγους τούτους, εσχίσθη το έδαφος το υποκάτω αυτών. **32**

Και η γη ήνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους τους μετά του Κορέ και πάσαν την περιουσίαν αυτών. **33** Και κατέβησαν αυτοί και πάντα τα αυτών ζώντες εις τον άδην, και η γη εκλείσθη επάνωθεν αυτών· και ηφανίσθησαν εκ μέσου της συναγωγής. (Sheol **h7585**) **34** Και πας ο Ισραήλ ο περί αυτών έφυγον εις την βοήν αυτών, λέγοντες, Μήπως καταπήν και ημάς η γη. **35** Και πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους διακόσιους πενήκοντα άνδρας τους προσφέροντας το θυμίαμα. **36** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **37** Επέ προς τον Ελεάζαρ τον υιόν Ααρών του ιερέως, να λάβη τα θυμιατήρια από της πυρκαϊάς και το πυρ σκόρπισον εκεί· διότι είναι ηγιασμένα, **38** τα θυμιατήρια τούτων των αμαρτησάντων εναντίον εις τας ψυχάς αυτών· και ας κάμωσιν αυτά πλάκας διά κάλυμμα του θυσιαστηρίου· επειδή ούτοι προσέφεραν αυτά ενώπιον του Κυρίου, διά τούτο είναι ηγιασμένα· και θέλουσιν είσθαι διά σημείον εις τους υιούς Ισραήλ. **39** Και έλαβεν Ελεάζαρ ο ιερεύς τα χάλκινα θυμιατήρια, τα οποία προσέφεραν οι καθέντες· και έκαμον αυτά πλάκας διά να καλύψωσι το θυσιαστήριον· **40** προς μνημόσυνον εις τους υιούς Ισραήλ, ώστε μηδέις αλλογενής, μη ων εκ του σπέρματος του Ααρών, να μη πλησιάζη διά να προσφέρει θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου, διά να μη γείνη ως ο Κορέ και ως η συνοδία αυτού, καθώς είπε Κύριος προς αυτόν διά χειρός του Μωϋσέως. **41** Την δε ακόλουθον ημέραν πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εγόγγυσαν εναντίον του Μωϋσέως και του Ααρών, λέγοντες, Σεις εφρονεύσατε τον λαόν του Κυρίου. **42** Και ενώ η συναγωγή ήτο συνηθροισμένη εναντίον του Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών, ανέβλεψαν προς την σκηνήν του μαρτυρίου, και ιδού, η νεφέλη εσκέπασεν αυτήν, και εφάνη η δόξα του Κυρίου. **43** Και ήλθεν ο Μωϋσής και ο Ααρών έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου. **44** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων· **45** Αποσύρθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, διά να αναλώσω αυτούς διά μιας. Και έπεσον κατά πρόσωπον αυτών. **46** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Λάβε το θυμιατήριον και βάλε πυρ εις αυτό εκ του θυσιαστηρίου και επίθεσ θυμίαμα και ύπαγε ταχέως εις την συναγωγήν και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών· διότι εξήλθεν οργή παρά του Κυρίου· η πληγή ήρχισε. **47** Και έλαβε το θυμιατήριον ο Ααρών, καθώς ελάλησεν ο Μωϋσής, και έδραμεν εις το μέσον της συναγωγής και ιδού, η πληγή είχεν αρχίσει εν τω λαώ· και επέθεσε θυμίαμα και έκαμεν εξιλέωσιν υπέρ του λαού. **48** Και εστάθη αναμέσον των αποθανόντων και των ζώντων, και έπαυσεν η θραύσις. **49** Ήσαν δε οι αποθανόντες εις την θραύσιν δεκατέσσαρες χιλιάδες και επτακόσιοι, εκτός των αποθανόντων εξ αιτίας του Κορέ. **50** Και επέστρεψεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου· και έπαυσεν η θραύσις.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, και λάβε παρ' έκαστου αυτών ράβδον κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, παρά πάντων των αρχόντων αυτών κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους· έκαστου

το όνομα επίγραψον επί της ράβδου αυτού· **3** και το όνομα του Ααρών επίγραψον επί της ράβδου του Λευί, επειδή μία ράβδος θέλει εΐσθαι δι' ἕκαστον αρχηγόν του οίκου των πατέρων αυτών· **4** και θέλεις αποθέσει αὐτάς εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου ἔμπροσθεν του μαρτυρίου, ὅπου θέλω ευρίσκεισθαι μεθ' ὑμῶν· **5** και ἡ ράβδος του ανθρώπου, ὄντινα εκλέξω, θέλει βλαστήσει και θέλω κάμει να παύσωσιν απ' ἔμπροσθέν μου οἱ γογγυσμοὶ των υἱῶν Ἰσραὴλ, τους οποίους αὐτοὶ γογγύζουσιν εναντίον σας· **6** Και ἐλάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους υἱούς Ἰσραὴλ· και ἔδωκαν εἰς αὐτόν πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀνά μίαν ράβδον ἕκαστος ἄρχων κατὰ τους οἴκους των πατέρων αὐτῶν, δώδεκα ράβδους· και ράβδος του Ααρών ἦτο μεταξὺ των ράβδων αὐτῶν· **7** Και ἀπέθηκεν ο Μωϋσῆς τὰς ράβδους ἐνώπιον του Κυρίου εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου· **8** Και την επαύριον εἰσήλθεν ο Μωϋσῆς εἰς την σκηνὴν του μαρτυρίου· και ἰδοὺ, ἡ ράβδος του Ααρών διὰ τον οἶκον του Λευὶ ἐβλάστησε και ἀνεφύησε βλαστόν και ἐξήνησεν ἀνή και ἔδωκεν ἀμύγδαλα· **9** Και ἔφερον ἕξω ο Μωϋσῆς πάσας τὰς ράβδους απ' ἔμπροσθεν του Κυρίου προς πάντας τους υἱούς Ἰσραὴλ· και αὐτοὶ εἶδον και ἔλαβον ἕκαστος την ράβδον αὐτοῦ· **10** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Απόθες την ράβδον του Ααρών ἔμπροσθεν του μαρτυρίου, διὰ να φυλάττηται εἰς σημεῖον εἰς τους υἱούς της ἀποστασίας και θέλεις καταπαύσει απ' ἐμοὺ τους γογγυσμοὺς αὐτῶν, διὰ να μη ἀποθάνωσι· **11** Και ἔκαμεν ο Μωϋσῆς καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτόν ο Κύριος· οὕτως ἔκαμε· **12** Και εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προς τον Μωϋσῆν λέγοντες, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν, ἀφανιζόμεθα, πάντες ἀφανιζόμεθα· **13** πας ο πλησιάζων, ο πλησιάζων εἰς την σκηνὴν του Κυρίου, ἀποθνήσκει πάντες θέλομεν εκλείψει ἀποθνήσκοντες·

18 Και εἶπε Κύριος προς τον Ααρών, Συ και οἱ υἱοὶ σου και ο οἶκος του πατρός σου μετὰ σου θέλετε βασιτάζει την ἀνομίαν του ἁγιαστηρίου· και συ και οἱ υἱοὶ σου μετὰ σου θέλετε βασιτάζει την ἀνομίαν της ἱερατείας σας· **2** Και ἔτι τους ἀδελφούς σου, την φυλὴν του Λευί, την φυλὴν του πατρός σου, φέρε μετὰ σου, διὰ να ἴναι ἠνωμένοι μετὰ σου και να σε υπηρετῶσι· συ ὁμως και οἱ υἱοὶ σου μετὰ σου θέλετε υπηρετεῖ ἔμπροσθεν της σκηνῆς του μαρτυρίου· **3** Και θέλουν φυλάττει τας φυλακάς σου και τας φυλακάς ὅλης της σκηνῆς· μόνον εἰς τὰ σκευὴ του ἁγιαστηρίου και εἰς τὸ θυσιαστήριον δεν θέλουν πλησιάζει, διὰ να μη ἀποθάνωσι μήτε αὐτοὶ μήτε σεις· **4** Και θέλουν εἶσθαι ἠνωμένοι μετὰ σου και θέλουν φυλάττει τας φυλακάς της σκηνῆς του μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς υπηρεσίας της σκηνῆς· και ξένος δεν θέλει σας πλησιάζει· **5** Και θέλετε φυλάττει τας φυλακάς του ἁγιαστηρίου και τας φυλακάς του θυσιαστηρίου, και δεν θέλει εἶσθαι πλέον ὀργῆ εἰς τους υἱούς Ἰσραὴλ· **6** Και ἐγὼ, ἰδοὺ, ἔλαβον τους ἀδελφούς σας εκ τῆς αὐλῆς εκ μέσου των υἱῶν Ἰσραὴλ· οὔτοι εἶναι δεδομένοι εἰς ἐσὰς δῶρον διὰ τον Κύριον, διὰ να εκτελῶσι τὰς υπηρεσίας της σκηνῆς του μαρτυρίου· **7** Συ δε και οἱ υἱοὶ σου μετὰ σου θέλετε φυλάττει την ἱερατείαν σας εἰς πάντα τὰ του θυσιαστηρίου και τα εντός του παραπετάσματος, και θέλετε κάμνει την

υπηρεσίαν· Δῶρον ἔδωκα την υπηρεσίαν της ἱερατείας σας και ὅστις ξένος πλησιάσει, θέλει θανατόνεσθαι· **8** Και εἶπε Κύριος προς τον Ααρών, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔδωκα ἔτι εἰς σε την ἐπιστοσίαν των υψουμένων προσφορῶν μου ἀπὸ πάντων των ἠγιασμένων παρὰ των υἱῶν Ἰσραὴλ· εἰς σε ἔδωκα αὐτὰ διὰ τὸ χρίσμα και εἰς τους υἱούς σου εἰς νόμιμον αἰώνιον· **9** Τοῦτο θέλει εἶσθαι σου ἀπὸ των ἁγιωτάτων εκ των διὰ πυρός προσφερομένων πάντα τὰ δῶρα αὐτῶν, πάσαι αἱ ἐξ ἀλφίτων προσφοραὶ αὐτῶν και πάσαι αἱ περὶ ἀμαρτίας προσφοραὶ αὐτῶν και πάσαι αἱ περὶ ἀνομίας προσφοραὶ αὐτῶν, τὰς οποίας θέλουν ἀποδίδει εἰς ἐμέ, ἁγιώτατα θέλουν εἶσθαι διὰ σε και διὰ τους υἱούς σου· **10** Εν τῷ ἁγίῳ των ἁγίων θέλετε τρώγει αὐτὰ παν ἀρσενικὸν θέλει τρώγει αὐτὰ ἅγια θέλουν εἶσθαι εἰς σε· **11** Και τοῦτο εἶναι σου, ἡ υψουμένη προσφορὰ εκ των δῶρων αὐτῶν, μετὰ πασῶν των κινήτων προσφορῶν των υἱῶν Ἰσραὴλ· εἰς σε ἔδωκα αὐτὰ και εἰς τους υἱούς σου και εἰς τὰς θυγατέρας σου μετὰ σου εἰς νόμιμον αἰώνιον· πας καθαρὸς εν τῷ οἴκῳ σου θέλει τρώγει αὐτὰ· **12** Παν τὸ ἐξάιρετον του ελαίου, και παν τὸ ἐξάιρετον του οἴνου και του σίτου, τὰς ἀπαρχὰς αὐτῶν, ὅσα προσφέρωσιν εἰς τον Κύριον, εἰς σε ἔδωκα αὐτὰ· **13** Πάντα τὰ πρωτογεννήματα της γῆς, ὅσα φέρωσι προς τον Κύριον, σου θέλουν εἶσθαι πας καθαρὸς εν τῷ οἴκῳ σου θέλει τρώγει αὐτὰ· **14** Παν καθιέρωμα του Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι σου· **15** Παν διανοίγον μίτραν εκ πάσης σαρκός, τὸ οποίον προσφέρωσι προς τον Κύριον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σου θέλει εἶσθαι πλην τὰ πρωτότοκα των ἀνθρώπων θέλουν ἐξάπαντος ἐξαγοράζεσθαι και τα πρωτότοκα των κτηνῶν των ἀκαθάρτων θέλουν ἐξαγοράζεσθαι· **16** Και ὅσα πρέπει να ἐξαγορασθῶσιν ἀπὸ ἠλικίας ἐνός μηνός, θέλουν ἐξαγοράζεσθαι κατὰ την ἐκτίμησίν σου, διὰ πέντε σίκλους ἀργυρίου, κατὰ τον σίκλον τον ἅγιον, ὅστις εἶναι εἴκοσι γερά· **17** Τα πρωτότοκα ὁμως των βοῶν ἢ τα πρωτότοκα των προβάτων ἢ τα πρωτότοκα των αἰγῶν δεν θέλουν ἐξαγοράζεσθαι· ἅγια εἶναι· τὸ αἷμα αὐτῶν θέλεις ραντίζει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, και τὸ πάχος αὐτῶν θέλεις καίει διὰ προσφορὰν γινομένην διὰ πυρός εἰς ὀσμήν ευωδίας προς τον Κύριον· **18** Και τὸ κρέας αὐτῶν θέλει εἶσθαι σου, καθὼς τὸ κινήτὸν στήθος και ο δεξιὸς ὦμος εἶναι σου· **19** Πάσας τὰς υψουμένας προσφορὰς των ἁγίων πραγμάτων, τὰς οποίας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ προσφέρωσιν εἰς τον Κύριον, ἔδωκα εἰς σε και εἰς τους υἱούς σου και εἰς τὰς θυγατέρας σου μετὰ σου εἰς νόμιμον αἰώνιον· Αὕτη εἶναι διαθήκη ἄλατος παντοτεινῆ ἐνώπιον του Κυρίου εἰς σε και εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σου· **20** Και εἶπε Κύριος προς τον Ααρών, Εν τη γῇ αὐτῶν δεν θέλεις ἔχει κληρονομίαν οὐδὲ θέλεις ἔχει μερίδα μεταξὺ αὐτῶν· ἐγὼ εἶμαι ἡ μερίς σου και ἡ κληρονομία σου εν μέσω των υἱῶν Ἰσραὴλ· **21** Και ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς τους υἱούς Λευὶ πάντα τὰ δέκατα του Ἰσραὴλ εἰς κληρονομίαν, διὰ την υπηρεσίαν αὐτῶν την οποίαν υπηρετοῦσι, την υπηρεσίαν της σκηνῆς του μαρτυρίου· **22** και δεν θέλουν πλησιάζει του λοιποῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς την σκηνὴν του μαρτυρίου, διὰ να μη λάβωσιν ἐφ' ἐαυτοῦς ἀμαρτίαν και ἀποθάνωσιν· **23** ἀλλ' οἱ Λευῖται, οὔτοι θέλουν υπηρετεῖ την υπηρεσίαν της σκηνῆς του μαρτυρίου

και ουτοι θελουσι βασταζει την ανομιαν αυτων· τουτο θελει εισθαι νομιμον αιωνιον εις τας γενεας σας και δεν θελουσιν εχει μεταξυ των υιων Ισραηλ ουδεμιαν κληρονομιαν· **24** διοτι τα δεκατα των υιων Ισραηλ, τα οποια προσφερωσιν υψουμενην προσφοραν προς τον Κυριον, εδωκα κληρονομιαν εις τους Λευιτας δια τουτου ειπα περι αυτων, Εν μεσω των υιων Ισραηλ δεν θελουσιν εχει ουδεμιαν κληρονομιαν. **25** Και ελαλησε Κυριος προς τον Μωυσην λεγων, **26** Θαλλησον και προς τους Λευιτας και ειπε προς αυτους, Όταν λαμβανητε παρα των υιων Ισραηλ το δεκατον, το οποιον εδωκα εις εσας παρ' αυτων δια κληρονομιαν σας, τότε θελετε προσφερει εξ αυτων προσφοραν υψουμενην εις τον Κυριον, δεκατον απο του δεκατου. **27** Και αυται αι υψουμεναι προσφοραι σας θελουσι λογιζεσθαι εις εσας ως σιτος του αλωνιου και ως αφθονια του ληνου. **28** Ουτω και σεις θελετε προσφερει προσφοραν υψουμενην εις τον Κυριον απο παντων των δεκατων σας, τα οποια λαμβανετε παρα των υιων Ισραηλ· και απο τούτων θελετε διδει την υψουμενην προσφοραν του Κυριου εις τον Ααρων τον ιερα. **29** Απο παντων των δωρων σας θελετε προσφερει πασαν υψουμενην προσφοραν του Κυριου, απο παντος του εξαιρετου αυτων το ηγιασμενον μερος εξ αυτων. **30** Και θελεις ειπει προς αυτους, Όταν προσφερητε εξ αυτων το εξαιρετον αυτων, τουτο θελει λογιζεσθαι δια τους Λευιτας ως προιον του αλωνιου και ως προιον του ληνου· **31** και θελετε τρωγει αυτα εν παντι τόπω, σεις και αι οικογενειαί σας διοτι τουτο είναι μισθος εις εσας δια την υπηρεσιαν σας εν τη σκηνη του μαρτυριου· **32** και δεν θελετε φερει εφ' εαυτους αμαρτιαν δι' αυτα, οταν προσφερητε απ' αυτων το εξαιρετον αυτων· και δεν θελετε βεβηλωσει τα αγια των υιων Ισραηλ, δια να μη αποθανητε.

19 Και ελαλησε Κυριος προς τον Μωυσην και προς τον Ααρων λεγων, **2** Τουτο είναι το διαταγμα του νομου, το οποιον ο Κυριος προσεταξε λεγων, **1** Ειπε προς τους υιους Ισραηλ να φερωσιν εις σε ξανθην δαμαλιν αμωμον, μη εχουσαν ελαττωμα, επι της οποιας δεν επεβληθη ζυγος· **3** και θελετε δωσει αυτην εις τον Ελεαζαρ τον ιερα και θελει φερει αυτην εξω του στρατοπεδου και θελουσι σφαξει αυτην ενωπιον αυτου. **4** Και θελει λαβει Ελεαζαρ ο ιερευς απο του αιματος αυτης δια του δακτυλου αυτου και θελει ραντισει επτακις απο του αιματος αυτης κατ' εμπροσθεν του προσωπου της σκηνης του μαρτυριου. **5** Και θελουσι καυσει την δαμαλιν ενωπιον αυτου· το δερμα αυτης και το κρεας αυτης και το αιμα αυτης μετα της κόπρου αυτης θελουσι καη. **6** Και ο ιερευς θελει λαβει ζυλον κεδρινον και υσσωπον και κόκκινον και θελει ριψει αυτα εις το μεσον του κατακαυματος της δαμαλεως. **7** Τότε θελει πλυνει τα ιματια αυτου ο ιερευς και θελει λουσει το σωμα αυτου εν υδατι και μετα ταυτα θελει εισελθει εις το στρατοπεδον και θελει εισθαι ακαθαρτος ο ιερευς εως εσπερας. **8** Και ο καιων αυτην θελει πλυνει τα ιματια αυτου εν υδατι και θελει λουσει το σωμα αυτου εν υδατι και θελει εισθαι ακαθαρτος εως εσπερας. **9** Και ανθρωπος καθαρως θελει συναξει την στακτην της δαμαλεως και θελει αποθеси αυτην

εξω του στρατοπεδου εις τον καθαρον· και θελει φυλαττεσθαι δια την συναγωγην των υιων Ισραηλ δια υδωρ χωρισμου· τουτο είναι δια καθαρισμον αμαρτιας. **10** Και ο συνάξας την στακτην της δαμαλεως θελει πλυνει τα ιματια αυτου και θελει εισθαι ακαθαρτος εως εσπερας· και τουτο θελει εισθαι εις τους υιους Ισραηλ και εις τους ξενους τους παροικουντας μεταξυ υμων εις νομιμον αιωνιον. **11** Οστις εγγιση νεκρον σωμα ανθρωπου, ουτος θελει εισθαι ακαθαρτος επτα ημερας. **12** Ουτος θελει αγνισθη δια τουτου την τρίτην ημεραν και την ημεραν την εβδομην θελει εισθαι καθαρως· εαν όμως δεν αγνισθη την τρίτην ημεραν, ουδε την εβδομην ημεραν θελει εισθαι καθαρως. **13** Οστις εγγιση νεκρον σωμα οποιοουδηποτε θενωτους ανθρωπου και δεν αγνισθη, μιαινει την σκηνην του Κυριου· και η ψυχη εκεινη θελει εξολοθρευθη εκ του Ισραηλ· επειδη δεν ερραντισθη επ' αυτον το υδωρ του χωρισμου, θελει εισθαι ακαθαρτος η ακαθαρσια αυτου μενει επ' αυτον. **14** Ουτος είναι ο νομος οταν ανθρωπος τις αποθανη εν σκηνη· Παντες οι εισερχομενοι εις την σκηνην και παντα τα εν τη σκηνη θελουσι εισθαι ακαθαρτα επτα ημερας· **15** και παν αγγειον ανοικτον, μη εχον σκεπασμα δεδεμενον επανωθεν αυτου, είναι ακαθαρτον. **16** Και οστις εγγιση εν τη πεδιαδι πεφονευμενον τινα δια μαχαίρας η νεκρον σωμα η οσοτον ανθρωπου η μνημα, θελει εισθαι ακαθαρτος επτα ημερας. **17** Και θελουσι λαβει δια τον ακαθαρτον απο της στακτης της καθουσης δαμαλεως δια καθαρισμον της αμαρτιας, και θελει χυθη επ' αυτην υδωρ ζων εις αγγειον. **18** Και ανθρωπος καθαρως θελει λαβει υσσωπον, και εμβασας εις το υδωρ θελει ραντισει επι την σκηνην και παντα τα σκευη και επι τους ανθρωπους του ευρεθεντας εκει και επ' εκεινον οστις ηγγισεν οσοτον η πεφονευμενον η νεκρον η μνημα. **19** Και ο καθαρως θελει ραντισει επι τον ακαθαρτον την τρίτην ημεραν και την εβδομην ημεραν· την δε εβδομην ημεραν θελει αγνισει αυτον· και αυτος θελει πλυνει τα ιματια αυτου και θελει λουσθη εν υδατι· και το εσπερας θελει εισθαι καθαρως. **20** Ο δε ανθρωπος οστις είναι ακαθαρτος και δεν αγνισθη, η ψυχη εκεινη θελει εξολοθρευθη εκ μεσου της συναγωγης· διοτι το γιαστηριον του Κυριου εμiane: το υδωρ του χωρισμου δεν ερραντισθη επ' αυτον· αυτος είναι ακαθαρτος. **21** Και θελει εισθαι εις αυτους νομιμον αιωνιον, οτι οστις ραντιση το υδωρ του χωρισμου, θελει πλυνει τα ιματια αυτου, και οστις εγγιση το υδωρ του χωρισμου θελει εισθαι ακαθαρτος εως εσπερας. **22** Και παν ο, τι εγγιση ο ακαθαρτος, τουτο θελει εισθαι ακαθαρτον· και η ψυχη ητις εγγιση αυτο, θελει εισθαι ακαθαρτος εως εσπερας.

20 Και ηλθον οι υιοι Ισραηλ, πασα συναγωγή, εις την ερημον Σιν, τον πρωτον μην· και εμεινεν ο λαος εν Κάδης και απεθανεν εκει η Μαριαμ και εταφη εκει. **2** Και δεν ητο υδωρ δια την συναγωγην· και συνηθοροισθησαν κατα του Μωυσεως και κατα του Ααρων. **3** Και ο λαος ελοιδορει κατα του Μωυσεως και ειπον, λεγοντες, Ειθε ν' απεθνησκομεν, οτε οι αδελφοι ημων απεθανον ενωπιον του Κυριου. **4** Και δια τι ανεβιβασατε την συναγωγην του Κυριου εις την ερημον ταυτην, δια να αποθανωμεν εκει ημεις

και τα κτήνη ημών; **5** και διά τι ανεβίβασατε ημάς εκ της Αιγύπτου, διά να φέρητε ημάς εις τον κακόν τούτον τόπον; ούτος δεν είναι τόπος σποράς ή σύκων ή αμπέλων ή ροδιών· ουδέ ύδωρ υπάρχει διά να πίνωμεν. **6** Και ήλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών απ' έμπροσθεν της συναγωγής εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και έπεσον κατά πρόσωπον αυτών· και εφάνη εις αυτούς η δόξα του Κυρίου. **7** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **8** Λάβε την ράβδον και συγκάλεσον την συναγωγήν σου και Ααρών ο αδελφός σου, και λαλήσατε προς την πέτραν ενώπιον αυτών· και θέλει δώσει τα ύδατα αυτής, και θέλεις εκβάλει εις αυτούς ύδωρ εκ της πέτρας· και θέλεις ποτίσει την συναγωγήν και τα κτήνη αυτών. **9** Και έλαβεν ο Μωϋσής την ράβδον απ' έμπροσθεν του Κυρίου, καθώς προσέταξεν εις αυτόν· **10** και συνεκάλεσαν Μωϋσής και ο Ααρών την συναγωγήν έμπροσθεν της πέτρας· και ειπε προς αυτούς, Ακούσατε τώρα, σεις οι απειθείς να σας εκβάλωμεν ύδωρ εκ της πέτρας ταύτης; **11** Και υψώσας ο Μωϋσής την χείρα αυτού εκτόπησε με την ράβδον αυτού την πέτραν δίσ· και εξήλθον ύδατα πολλά· και έπιεν η συναγωγή και τα κτήνη αυτών. **12** Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, Επειδή δεν με πιστεύσατε, διά να με αγιάσητε έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, διά τούτο σεις δεν θέλετε φέρει την συναγωγήν ταύτην εις την γην, την οποίαν έδωκα εις αυτούς. **13** τούτο είναι το ύδωρ Μεριβά· διότι οι υιοί Ισραήλ ελειδώρησαν κατά του Κυρίου, και αυτός ηγιάσθη εν αυτοίς. **14** Και απέστειλε Μωϋσής πρέσβεις από Κάδης προς τον βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ταύτα λέγει ο αδελφός σου Ισραήλ· συ εξεύρεις πάσαν την ταλαιπωριάν ήτις μας εύρηκεν· **15** ότι κατέβησαν οι πατέρες ημών εις την Αίγυπτον και κατοικήσαμεν πολύν καιρόν εν Αιγύπτω· και οι Αιγύπτιοι κατεδυνάστευσαν ημάς και τους πατέρας ημών· **16** και ανεβοήσαμεν προς τον Κύριον και αυτός εισήκουσε της φωνής ημών και απέστειλεν άγγελον και εξήγαγεν ημάς εκ της Αιγύπτου· και ιδού, είμεθα εν Κάδης, πόλει εις τα άκρα των ορίων σου· **17** ας περάσωμεν, παρακαλώ, διά της γης σου· δεν θέλομεν περάσει διά των αγρών ή διά των αμπελώνων, ουδέ θέλομεν πίνει ύδωρ εκ των φρεάτων· θέλομεν περάσει διά της βασιλικής οδοϋ· δεν θέλομεν εκκλίνει δεξιά ή αριστερά, εωσου περάσωμεν τα όρια σου. **18** Και ειπε προς αυτόν ο Εδώμ, Δεν θέλεις περάσει διά της γης μου· ει δε μη, θέλω εξέλθει εν μαχαίρα εις συνάντησίν σου. **19** Και οι υιοί Ισραήλ ειπόν προς αυτόν, Ημείς διαβαίνομεν διά της λεωφόρου· και εάν εγώ και τα κτήνη μου πίνωμεν εκ του υδατός σου, θέλω πληρώσει αυτό θέλω διαβή μόνον επί ποδός, ουδέν άλλο. **20** Ο δε ειπε, Δεν θέλεις διαβή. Και εξήλθεν ο Εδώμ εναντίον αυτού μετά πολλού λαού και εν χειρί ισχυρά. **21** Ούτως ηρνήθη ο Εδώμ να δώσει διάβασιν εις τον Ισραήλ διά των ορίων αυτού· και εξέκλιεν ο Ισραήλ απ' αυτού. **22** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ, πάσα η συναγωγή, από Κάδης και ήλθον εις το όρος Ωρ. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών εν τω όρει Ωρ πλησίον των ορίων της γης Εδώμ, λέγων, **24** Ο Ααρών θέλει προστεθή εις τον λαόν αυτού· διότι δεν θέλει εισέλθει εις την γην, την οποίαν έδωκα εις τους

υιούς Ισραήλ· επειδή ηπειθήσατε εις τον λόγον μου εις το ύδωρ Μεριβά· **25** λάβε τον Ααρών και Ελεάζαρ τον υιόν αυτού και αναβίβασον αυτούς εις το όρος Ωρ· **26** και έκδυσον τον Ααρών την στολήν αυτού και ένδυσον αυτήν Ελεάζαρ τον υιόν αυτού· και ο Ααρών θέλει προστεθή εις τον λαόν αυτού και θέλει αποθάνει εκεί. **27** Και έκαμεν ο Μωϋσής καθώς προσέταξεν ο Κύριος και ανέβησαν εις το όρος Ωρ έμπροσθεν πάσης της συναγωγής. **28** Και εξέδυσεν ο Μωϋσής τον Ααρών την στολήν αυτού και ενέδυσεν αυτήν Ελεάζαρ τον υιόν αυτού· και απέθανεν ο Ααρών εκεί επί της κορυφής του όρους· και κατέβησαν Μωϋσής και Ελεάζαρ από του όρους. **29** Και ειδη πάσα η συναγωγή ότι ετελεύτησεν ο Ααρών· και επένθησαν τον Ααρών τριάκοντα ημέρας πας ο οίκος Ισραήλ.

21 Και ήκουσεν ο Χαναανίος ο βασιλεύς της Αράδ, ο κατοικός προς μεσημβριάν, ότι ήλθεν ο Ισραήλ διά της οδοϋ Αθαρείμ, και επολέμησεν εναντίον του Ισραήλ και συνέλαβεν εξ αυτών αιχμαλώτους. **2** Και ηχηθή ο Ισραήλ ευχήν προς τον Κύριον και ειπεν, Εάν τώντι παραδώσης τον λαόν τούτον εις την χείρα μου, θέλω καταστρέψει τας πόλεις αυτών. **3** Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ισραήλ και παρέδωκε τους Χαναανίους και κατέστρεψαν αυτούς και τας πόλεις αυτών· και εκάλεσαν το όνομα του τόπου Ορμά. **4** Και εσηκώθησαν από του όρους Ωρ διά της οδοϋ της Ερυθράς θαλάσσης, διά να περιέλθωσι την γην Εδώμ· και ωλιγοψύχησεν ο λαός εν τη οδώ. **5** Και ελάλησεν ο λαός κατά του Θεου και κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου διά ν' αποθάνωμεν εν τη ερήμω; διότι άρτος δεν είναι και ύδωρ δεν είναι και η ψυχή ημών αηδίασε τον άρτον τούτον, τον ελαφρόν. **6** Και απέστειλεν ο Κύριος επί τον λαόν τους όφεις τους φλογερούς και εδάγκαν τον λαόν, και λαός πολός εκ του Ισραήλ απέθανε. **7** Και ελθόν ο λαός προς τον Μωϋσήν ειπον, Ημαρτήσαμεν, διότι ελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σου· δεήθητι του Κυρίου να σηκώση τους όφεις αφ' ημών. Και εδεήθη ο Μωϋσής υπέρ του λαού. **8** Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κάμε εις σεαυτόν όφιν φλογερόν και βάλε αυτόν επί ξύλου· και πας όστις δαγκασθή και εμβλέψη εις αυτόν, θέλει ζήσει. **9** Και έκαμεν ο Μωϋσής όφιν χαλκούν και έβαλεν αυτόν επί ξύλου· και εάν όφεις εδάγκανε τινά, εμβλέπων ούτος εις τον όφιν τον χαλκούν, ζή. **10** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εν Ωβώθ. **11** Και σηκωθέντες από Ωβώθ εστρατοπέδευσαν εις Ιϊέ-αβαρίμ, εν τη ερήμω τη κατά πρόσωπον του Μωάβ, προς ανατολάς ηλίου. **12** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ζαρεδ. **13** Εκείθεν σηκωθέντες εστρατοπέδευσαν εις το πέραν του Αρνών, όστις είναι εν τη ερήμω και εξέρχεται εκ των ορίων των Αμορραίων· διότι ο Αρνών είναι το όριον του Μωάβ, μεταξύ Μωάβ και Αμορραίων. **14** Διά τούτο λέγεται εν τω βιβλίω των πολέμων του Κυρίου, Κατά τον Βαέβ εν Σουφά, και επί των ρυάκων του Αρνών, **15** και επί του ρεύματος των ρυάκων, το οποίον καταβαίνει εις την πόλιν Αρ και κείται εις τα όρια του Μωάβ. **16** Και εκείθεν ήλθον εις Βήρ· τούτο είναι το φρέαρ, περί του

οποίου είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Συναξον τον λαόν, και θέλω δώσει ύδωρ εις αυτούς. **17** Τότε έψαλεν ο Ισραήλ την ωδήν ταύτην· Ανάβα, ω φρέαρ ψάλλετε εις αυτό· **18** οι άρχοντες έσκαψαν το φρέαρ, οι ευγενείς του λαού έσκαψαν, διά προσταγής του νομοθέτου, με τας ράβδους αυτών. Και από της ερήμου ήλθον εις Ματτανά, **19** και από Ματτανά εις Νααλιήλ, και από Νααλιήλ εις Βαμώθ, **20** και από Βαμώθ της κοιλάδος της εν τη γη Μωάβ, επί της κορυφής Φασαγ, το οποίον βλέπει προς Γεσιμών. **21** Και απέστειλεν ο Ισραήλ πρόσβεις προς τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων λέγων, **22** Ας περάσωμεν διά της γης σου· δεν θέλομεν κλίνει εις τους αγρούς ούτε εις τους αμπελώνας· δεν θέλομεν πίνει ύδωρ εκ των φρεάτων· αλλά διά της βασιλικής οδοú θέλομεν πορευθή, εωσού περάσωμεν τα όρια σου. **23** Και ο Σηών δεν αφήκε τον Ισραήλ να περάση διά των ορίων αυτού· αλλ' ο Σηών συνήγαγε πάντα τον λαόν αυτού και εξήλθε να παραταχθή εναντίον του Ισραήλ εις την έρημον· και ήλθεν εις Ιασσά και επολέμησεν εναντίον του Ισραήλ. **24** Και επάταξεν ο Ισραήλ αυτόν εν στόματι μαχαίρας και κατεκυρίευσεν την γην αυτού από Αρνών έως Ιαβόκ, μέχρι των υιών Αμμών· επειδή τα όρια των υιών Αμμών ήσαν οχυρά. **25** Και εκυρίευσεν ο Ισραήλ πάσας τας πόλεις ταύτας· και κατώκησεν ο Ισραήλ εις πάσας τας πόλεις των Αμορραίων, εις Εσεβών και εις πάσας τας κώμας αυτής· **26** επειδή η Εσεβών ήτο η πόλις του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, όστις είχε πολεμήσει πρότερον τον βασιλέα του Μωάβ και έλαβε πάσαν την γην αυτού από της χειρός αυτού, έως Αρνών. **27** Διά τούτο λέγουσιν οι παροικιασταί, Έλθετε εις Εσεβών· Ας κτισθή και ας κατασκευασθή η πόλις του Σηών· **28** διότι πυρ εξήλθεν από Εσεβών, φλόξ από της πόλεως του Σηών· κατέφαγε την Αρ του Μωάβ, και τους άρχοντας των υψηλών τόπων του Αρνών· **29** ουαί εις σε, Μωάβ Απωλόσθης, λαέ του Χεμώς· έδωκε τους δισωθέντας υιούς αυτού, και τας θυγατέρας αυτού αιχμαλώτους εις τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων· **30** Ημείς κατοξεύσαμεν αυτούς· η Εσεβών ηφανίσθη έως Δαιβών, και κατηρημώσαμεν αυτούς έως Νοφά, το οποίον εκτείνεται έως Μεδεβά. **31** Και κατώκησεν ο Ισραήλ εν τη γη των Αμορραίων. **32** Και απέστειλεν ο Μωϋσής να κατασκοπέυσωσι την Ιαζήρ· και εκυρίευσαν τας κώμας αυτής και εξεδίωξαν τους Αμορραίους τους κατοικούντας εκεί. **33** Και στρέψαντες ανέβησαν την οδόν την εις Βασάν· και εξήλθεν ο Ωγ βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν αυτών, αυτός και πας ο λαός αυτού, προς μάχην εις Εδρεΐ. **34** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Μη φοβηθής αυτόν· διότι εις τας χείρας σου παρέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και την γην αυτού· και θέλεις κάμει εις αυτόν, ως έκαμες εις τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων τον κατοικούντα εν Εσεβών. **35** Και επάταξαν αυτόν και τους υιούς αυτού, και πάντα τον λαόν αυτού, εωσού δεν εναπελείφθη εις αυτόν ουδέν· και κατεκυρίευσαν την γην αυτού.

22 Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ εστρατοπέδευσαν εις τας πεδιάδας του Μωάβ, παρά τον Ιορδάνην, κατέναντι της Ιεριχώ. **2** Και Βαλάκ ο υιός του Σεμφώρ είδε πάντα όσα έκαμεν ο Ισραήλ εις τους Αμορραίους.

3 Και εφοβήθη ο Μωάβ τον λαόν σφόδρα, διότι ήσαν πολλοί· και ήτο ο Μωάβ εις αμηχανίαν εξ αιτίας των υιών Ισραήλ. **4** Και είπεν ο Μωάβ προς τους πρεσβυτέρους του Μαδιάμ, Τώρα θέλει καταφάγει το πλήθος τούτο πάντα τα περίξ ημών, καθώς ο βους κατατρώγει τον χόρτον της πεδιάδος. Και Βαλάκ ο υιός του Σεμφώρ ήτο βασιλεύς των Μωαβιτών κατ' εκείνον τον καιρόν. **5** Και απέστειλε πρόσβεις προς τον Βαλαάμ, υιόν του Βεώρ, εις Φεθορά, κειμένον πλησίον του ποταμού της γης των υιών του λαού αυτού, διά να προσκαλέση αυτόν, λέγων, Ιδού, λαός εξήλθεν εξ Αιγύπτου· ιδού, περικαλύπτει το πρόσωπον της γης, και κάθεται εναντίον μου· **6** τώρα λοιπόν ελθέ, σε παρακαλώ, καταράσθητί μοι τον λαόν τούτον, διότι είναι δυνατώτερός μου· ίσως υπερισχύσω, να πατάξωμεν αυτούς και να εκδιώξω αυτούς εκ της γής· επειδή εξεύρω, ότι όντινα ευλογήσης είναι ευλογημένος, και όντινα καταρασθής είναι κατηραμένος. **7** Και υπήγαν οι πρεσβύτεροι του Μωάβ και οι πρεσβύτεροι του Μαδιάμ, φέροντες τα δώρα της μαντείας εις τας χείρας αυτών· και ήλθον προς Βαλαάμ και είπον προς αυτόν τους λόγους του Βαλάκ. **8** Ο δε είπε προς αυτούς, Μείνате ενταύθα ταύτην την νύκτα και θέλω αποκριθή εις εσάς ό, τι λαλήση ο Κύριος προς εμέ. Και έμειναν μετά του Βαλαάμ οι άρχοντες του Μωάβ. **9** Και ήλθεν ο Θεός εις τον Βαλαάμ και είπε, Τι θέλουσιν οι άνθρωποι ούτεοι μετά σου; **10** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Θεόν, Βαλάκ ο υιός του Σεμφώρ, βασιλεύς του Μωάβ, απέστειλε προς εμέ λέγων, **11** Ιδού, λαός εξήλθεν εξ Αιγύπτου και κατεκάλυψε το πρόσωπον της γής· ελθέ τώρα, καταράσθητί μοι αυτόν· ίσως υπερισχύσω να νικήσω τον αυτόν και να εκδιώξω αυτόν. **12** Και είπεν ο Θεός προς τον Βαλαάμ, Μη υπήγης μετ' αυτών· μη καταρασθής τον λαόν, διότι είναι ευλογημένος. **13** Και σηκωθείς την αυγήν ο Βαλαάμ είπε προς τους άρχοντας του Βαλάκ, Υπάγετε εις την γην σας· διότι δεν μοι συχωρεί ο Κύριος να έλθω μετ' υμών. **14** Και σηκωθέντες οι άρχοντες του Μωάβ, ήλθον προς τον Βαλάκ και είπον, Δεν θέλει ο Βαλαάμ να έλθη μετ' ημών. **15** Και ο Βαλάκ απέστειλε πάλιν άρχοντας περισσότερους και εντιμότερους τούτων· **16** και ήλθον προς τον Βαλαάμ και είπον προς αυτόν, ούτω λέγει Βαλάκ ο υιός του Σεμφώρ· Μη εμποδισθής, σε παρακαλώ, να έλθης προς εμέ· **17** διότι θέλω σε τιμήσει με μεγάλας τιμάς, και θέλω κάμει παν ό, τι μοι είπης· ελθέ λοιπόν, παρακαλώ, καταράσθητί μοι τον λαόν τούτον. **18** Και απεκριθή ο Βαλαάμ και είπε προς τους δούλους του Βαλάκ, Και εάν μοι δώση ο Βαλάκ την οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου και χρυσίου, δεν δύναμαι να παραβώ τον λόγον Κυρίου του Θεού μου, διά να κάμω ολιγώτερον ή περισσότερον· **19** διά τούτο μείνате ενταύθα, παρακαλώ, και σεις την νύκτα ταύτην, διά να ιδω τi θέλει επειεί ότι ο Κύριος προς εμέ. **20** Και ήλθεν ο Θεός προς τον Βαλαάμ την νύκτα και είπε προς αυτόν, Εάν έλθωσιν οι άνθρωποι διά να σε καλέσωσι, σηκωθείς ύπαγε μετ' αυτών· πλην ό, τι σοι είπω, τούτο θέλεις κάμει. **21** Και εσηκώθη ο Βαλαάμ το πρωΐ, και εσαμάρωσε την όνον αυτού και υπήγε μετά των αρχόντων του Μωάβ. **22** Και εξήφθη η οργή του Θεού ότι υπήγε· και εστάθη άγγελος Κυρίου εν τη οδό

έμπροσθεν αυτού, διά να εναντιωθή εις αυτόν· αυτός δε εκάθητο επί της όνου αυτού και δύο δούλοι αυτού ήσαν μετ' αυτού· **23** και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Κυρίου ιστάμενον εν τη οδώ, και την ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην εν τη χειρί αυτού, εξέκλινεν η όνος εκ της οδού και υπήγαιεν προς την πεδιάδα· και εκτύπησεν ο Βαλαάμ την όνον, διά να επαναφέρη αυτήν εις την οδόν. **24** Αλλ' ο άγγελος του Κυρίου εστάθη εν μιá στενή οδώ των αμπελώνων, όπου ήτο φραγμός εντεύθεν και φραγμός εντεύθεν· **25** και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Κυρίου, προσέθλιψεν εαυτήν προς τον τοίχον και συνέθλιψε τον πόδα του Βαλαάμ εις τον τοίχον· αυτός δε εκτύπησεν αυτήν páλιν. **26** Και ο άγγελος του Κυρίου υπήγε παρεμπρός, και εστάθη εν στενώ τόπω, όπου δεν ήτο οδός διά να εκκλίνη δεξιά ή αριστερά· **27** και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Κυρίου, συνεκάθησεν υποκάτω του Βαλαάμ· και θυμωθείς ο Βαλαάμ, εκτύπησε την όνον διά της ράβδου. **28** Και ήνοιξεν ο Κύριος το στόμα της όνου· και είπε προς τον Βαλαάμ, Τι σοι έκαμα, και με εκτύπησας τρίτην ταύτην φοράν; **29** Και είπεν ο Βαλαάμ προς την όνον, Διότι με ενέπαιξας· είθε να είχαν μάχαιραν εν τη χειρί μου, διότι τώρα ήθελον σε θανατώσει. **30** Και η όνος είπε προς τον Βαλαάμ, Δεν είμαι εγώ η όνος σου, επί της οποίας εκάθιζες αφ' ου χρόνον με έχεις έως της ημέρας ταύτης; ήμην πότε συνειθισμένη να κάμνω ούτως εις σε; **0** δε είπεν, Ουχι. **31** Και ήνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς του Βαλαάμ, και είδε τον άγγελον του Κυρίου ιστάμενον εν τη οδώ και την ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην εν τη χειρί αυτού· και κύψας προσεκύνησεν επί πρόσωπον αυτού. **32** Και είπε προς αυτόν ο άγγελος του Κυρίου, Διά τι εκτύπησας την όνον σου τρίτην ταύτην φοράν; ιδού, εγώ εξήλθον διά να σοι εναντιωθώ, διότι ο δρόμος σου είναι διεστραμμένος ενωπίόν μου· **33** και ιδουσα με η όνος εξέκλινεν απ' εμού τρίτην ταύτην φοράν· άλλως, εάν δεν εξέκλινεν απ' εμού τώρα σε μεν ήθελον φονεύσει, εκείνην δε ήθελον αφήσει ζώσαν. **34** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον άγγελον του Κυρίου, Ημάρτησα· διότι δεν ήξευρον ότι συ έστεκες εν τη οδώ εναντίον μου· όθεν τώρα, εάν δεν ήναι αρεστόν εις σε, επιστρέφω. **35** Και είπεν ο άγγελος του Κυρίου προς τον Βαλαάμ, Ύπαγε μετά των ανθρώπων· πλην ό, τι σοι είπω, τούτο θέλεις λαλήσει. Και υπήγεν ο Βαλαάμ μετά των αρχόντων του Βαλάκ. **36** Και ακούσας ο Βαλάκ ότι ήρχετο ο Βαλαάμ, εξήλθε να προϋπαντήση αυτόν, έως εις πόλιν τινά του Μωάβ, κειμένην εν τοις ορίοις του Αρνών, όστις είναι το έσχατον όριον. **37** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Δεν απέτειλα προς σε μετά σπουδής να σε καλέσω; διά τι δεν ήλθες προς με; μήπως δεν είμαι ικανός να σε τιμήσω; **38** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Ιδού, ήλθον προς σε· έχω τώρα την δύναμιν να λαλήσω τι; όντινα λόγον βάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτον θέλω λαλήσει. **39** Και υπήγεν ο Βαλαάμ μετά του Βαλάκ, και ήλθον εις Κιριάθ-ουζάθ. **40** Και εθυσίασεν ο Βαλάκ βόδας και πρόβατα, και έπεμψεν εξ αυτών προς τον Βαλαάμ και προς τους άρχοντας τους μετ' αυτού. **41** Και το πρωί έλαβεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ, και ανεβίβασεν

αυτόν επί τους υψηλούς τόπους του Βάαλ, και εκείθεν είδε την άκραν του λαού.

23 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοιμάσόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. **2** Και έκαμεν ο Βαλάκ καθώς είπεν ο Βαλαάμ· και προσέφεραν ο Βαλάκ και ο Βαλαάμ μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμόν. **3** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Στήθι πλησίον του ολοκαυτώματός σου και εγώ θέλω υπάγει ίσως φανή ο Κύριος εις συνάντησίν μου· και ό, τι δείξη εις εμέ, τούτο θέλω σοι αναγγείλει. Και υπήγεν εις τόπον υψηλόν. **4** Και συνήνησεν ο Θεός τον Βαλαάμ· και είπε προς αυτόν, Ητοιμάσα τους επτά βωμούς, και προσέφερα μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμόν. **5** Και έβαλεν ο Κύριος λόγον εις το στόμα του Βαλαάμ και είπεν, Επιστρέψον προς τον Βαλάκ, και ούτω θέλεις ειπέι. **6** Και επέστρεψε προς αυτόν, και ιδού, ίστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού, αυτός και πάντες οι άρχοντες του Μωάβ. **7** Και ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπε, Βαλάκ με έφερην εκ της Αράμ, ο βασιλεύς του Μωάβ εκ των ορέων των προς ανατολάς, λέγων, Ελθέ, καταράσθητι μοι τον Ιακώβ· και ελθέ, αναθεμάτισον τον Ισραήλ. **8** Πως να καταρασθώ τον οποίον ο Θεός δεν καταράται; ή πως να αναθεματίσω τον οποίον ο Κύριος δεν ανθεματίσει; **9** Διότι από της κορυφής των ορέων βλέπω αυτόν, και από των λόφων θεωρώ αυτόν· ιδού, λαός, όστις θέλει κατοικήσει μόνος, και δεν θέλει λογαριασθή μεταξύ των εθνών. **10** Τις δύναται να αριθμήση την άμμον του Ιακώβ, και τον αριθμόν του τετάρτου του Ισραήλ; είθε να αποθάνω κατά τον θάνατον των δικαίων, και το τέλος μου να ήναι όμοιον με το τέλος αυτού. **11** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Τι μοι έκαμες; διά να καταρασθής τους εχθρούς μου σε παρέλαβον· και ιδού, συ ευλογών ευλόγησας αυτούς. **12** Ο δε αποκριθείς είπε, Δεν πρέπει να προσέξω ό, τι ο Κύριος έβαλεν εις το στόμα μου, τούτο να είπω; **13** Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Ελθέ, παρακαλώ, μετ' εμού εις άλλον τόπον, όθεν θέλεις ιδεί αυτόν· μόνον την άκραν αυτού θέλεις ιδεί, το δε όλον αυτού δεν θέλεις ιδεί· και καταράσθητι μοι αυτόν εκείθεν. **14** Και έφερην αυτού εις την πεδιάδα Ζοφίμ επί την κορυφήν του Φασγά, και ωκοδόμησεν επτά βωμούς και προσέφερε μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμόν. **15** Και είπε προς τον Βαλάκ, Στήθι αυτού πλησίον του ολοκαυτώματός σου και εγώ θέλω συναντήσαι εκεί τον Κύριον. **16** Και συνήνησεν ο Κύριος τον Βαλαάμ, και έβαλε λόγον εις το στόμα αυτού και είπεν, Επιστρέψον προς τον Βαλάκ και ειπέ ούτω. **17** Και ήλθε προς αυτόν· και ιδού, αυτός ίστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού και οι άρχοντες του Μωάβ μετ' αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **18** Και αρχίσω την παραβολήν αυτού είπε, Σηκώθητι, Βαλάκ, και άκουσον·δος ακρόσασιν εις εμέ, συ ο υιός του Σεπαρώ· **19** ο Θεός δεν είναι άνθρωπος να ψευσθή, ούτε υιός ανθρώπου να μεταμεληθή· αυτός είπε και δεν θέλει εκτελέσει; ή ελάλησε και δεν θέλει εμμείνει; **20** Ιδού, ευλογίαν παρέλαβον· και ευλόγησε· και εγώ δεν δύναμαι να μεταστρέψω αυτήν. **21** Δεν εθεώρησεν ανομίαν εις τον

Ιακώβ, ουδέ εἶδε διαστροφὴν εἰς τον Ἰσραὴλ· Κύριος ο Θεός αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀλαλαγμός βασιλείως εἶναι μεταξὺ αὐτῶν. **22** Ο Θεός ἐξήγαγεν αὐτούς ἐξ Αἰγύπτου· ἔχουσιν ὡς δύναμιν μονοκέρωτος. **23** Βεβαίως ουδεμία γοητεία δὲν ἰσχύει κατὰ του Ἰακώβ, ουδέ μαντεία κατὰ του Ἰσραὴλ· κατὰ καιρὸν θέλει λαληθῆ περί του Ἰακώβ καὶ περί του Ἰσραὴλ, Τὶ κατώρθωσεν ο Θεός. **24** Ἰδοῦ, ο λαός θέλει σηκωθῆ ὡς λέων, καὶ θέλει ἐγερθῆ ὡς σκύμνος δὲν θέλει κοιμηθῆ ἐωσοῦ φάγη το θήραμα, καὶ πῆι το αἶμα των πεφονευμένων. **25** Καὶ εἶπεν ο Βαλάκ πρὸς τον Βαλαάμ, Μῆτε να καταρασθῆς αὐτοῦς διόλου μῆτε να εὐλογήσης αὐτοῦς διόλου. **26** Ἀποκριθεὶς δὲ ο Βαλαάμ εἶπε πρὸς τον Βαλάκ, δὲν σε ἐλάλησα, λέγων, Παν ὅ, τὶ μοι εἶπη ο Κύριος, τοῦτο πρέπει να κάμω; **27** Καὶ εἶπεν ο Βαλάκ πρὸς τον Βαλαάμ, Ἐλθέ, παρακαλῶ, θέλω σε φέρεῖ εἰς ἄλλον τόπον, ἰσως θέλει ἀρέσει εἰς τον Θεόν να μοι καταρασθῆς αὐτόν ἐκεῖθεν. **28** Καὶ ἔφερεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ ἐπὶ την κορυφὴν του Φεγῶρ, το ὁποῖον βλέπει πρὸς Γεσιμὼν. **29** Καὶ εἶπεν ο Βαλαάμ πρὸς τον Βαλάκ, οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ βωμούς καὶ ἐτοιμάσόν μοι ἐνταῦθα ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριοῦς. **30** καὶ ἔκαμεν ο Βαλάκ ὡς εἶπεν ο Βαλαάμ καὶ προσέφερε μόσχον καὶ κριὸν ἐφ' ἕκαστον βωμόν.

24 Καὶ ἰδὼν ο Βαλαάμ ὅτι ἦτο ἀρεστόν ἐνώπιον του Κυρίου να εὐλογήσῃ τον Ἰσραὴλ, δὲν ἠπῆγε, καθὼς ἄλλοτε, να ζητήσῃ μαντείας, ἀλλ' ἔστησε το πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς την ἔρημον. **2** Καὶ ἀνύψωσεν ο Βαλαάμ τους οφθαλμούς αὐτοῦ καὶ εἶδε τον Ἰσραὴλ κατασκευημένον κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν· καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτόν το πνεῦμα του Θεοῦ. **3** Καὶ ἀρχίσας την παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Βαλαάμ ο υἱὸς του Βεῶρ εἶπε, καὶ ο ἄνθρωπος, ο ἔχων ἀνοικτούς τους οφθαλμούς αὐτοῦ, εἶπεν· **4** εἶπεν ἐκεῖνος, ὅστις ἦκουσε τὰ λόγια του Θεοῦ, Ὅστις εἶδεν ὄρασιν του Παντοδυνάμου, πεσὼν εἰς ἔκστασιν, ἔχων ὁμως ἀνοικτούς τους οφθαλμούς αὐτοῦ. **5** Πόσον ὠραία εἶναι αὶ κατοικία σου, Ἰακώβ, αὶ σκηναί σου, Ἰσραὴλ. **6** Ὡς κοιλάδες εἶναι ἐξηπλωμένα, ὡς παράδεισοι εἰς ὄχθας ποταμοῦ, ὡς δένδρα ἀλόης τὰ ὁποία ἐφύτευσεν ο Κύριος, ὡς κέδροι πλησίον των υδάτων. **7** Θέλει ἐκχέει ὕδωρ ἐκ τῆς ἀντελίας αὐτοῦ, καὶ το σπέρμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εἰς ὕδατα πολλὰ, καὶ ο βασιλεὺς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι υψηλότερος του Ἀγά, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει μεγαλυνθῆ. **8** Ο Θεός ἐξήγαγεν αὐτόν ἐξ Αἰγύπτου· ἔχει ὡς δύναμιν μονοκέρωτος θέλει καταφάγει τὰ ἔθνη τους πολεμίους αὐτοῦ, καὶ θέλει συντρίψει τὰ ὀστά αὐτῶν, καὶ θέλει κατατοξεύσει αὐτούς με τὰ βέλη αὐτοῦ. **9** Ἀναπεσῶν, ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος λέοντος τὶς θέλει ἐξεγείρει αὐτόν; Εὐλογημένος ο εὐλογῶν σε καὶ κατηραμένος ο καταρώμενός σε. **10** Καὶ ἐξήφθη ο θυμός του Βαλάκ ἐναντίον του Βαλαάμ καὶ συνεκρότησε τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ εἶπεν ο Βαλάκ πρὸς τον Βαλαάμ, διὰ να καταρασθῆς τους ἐχθρούς μου σε ἐκάλεσα· καὶ ἰδοῦ, συ εὐλογῶν εὐλόγησας αὐτούς τρίτην ταύτην φορὰν· **11** τῶρα λοιπὸν φύγε εἰς τον τόπον σου· ἔλεγον να σε τιμῆσω με τιμὰς· ἀλλ' ἰδοῦ, ο Κύριος σε ἐστέρησε τῆς τιμῆς. **12** Καὶ εἶπεν ο Βαλαάμ πρὸς τον Βαλάκ, Δὲν εἶπον καὶ πρὸς τους ἀπεσταλμένους σου, τους πόσιους

ἀπέστειλας πρὸς ἐμέ, λέγων, **13** Καὶ ἀν μοι δώση ο Βαλάκ την οἰκίαν αὐτοῦ πλήρη ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, δὲν δύναμαι να παραβῶ την προσταγὴν του Κυρίου, ὥστε να κάμω καλὸν ἢ κακὸν ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλ' ὅ, τι ο Κύριος λαλήσῃ, τοῦτο θέλω εἰπεῖ; **14** καὶ τῶρα, ἰδοῦ, ἐγὼ υπάγω πρὸς τον λαόν μου· ἐλθέ λοιπὸν να σοι φανερώσω τὶ θέλει κάμει ο λαός οὗτος εἰς τον λαόν σου εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας. **15** Καὶ ἀρχίσας την παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε, Βαλαάμ ο υἱὸς του Βεῶρ εἶπε, καὶ ο ἄνθρωπος, ο ἔχων ἀνοικτούς τους οφθαλμούς αὐτοῦ, εἶπεν· **16** εἶπεν ἐκεῖνος, ὅστις ἦκουσε τὰ λόγια του Θεοῦ, καὶ ἔλαβε την γνῶσιν του Υψίστου, ὅστις εἶδεν ὄρασιν του Παντοδυνάμου, πεσὼν εἰς ἔκστασιν, ἔχων ὁμως ἀνοικτούς τους οφθαλμούς αὐτοῦ· **17** Θέλω ἰδεῖ αὐτόν, ἀλλ' οὐχί τῶρα· θέλω θεωρῆσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐχί ἐκ του πλησίον· θέλει ἀνατελεῖ ἀστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θέλει ἀναστηθῆ σκίηπτρον ἐκ του Ἰσραὴλ, καὶ θέλει πατάξει τους ἀρχηγούς Μωάβ, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τους υἱούς του Σὴθ· **18** καὶ ο Εδὼμ θέλει εἶσθαι κληρονομία, καὶ ο Σηεῖρ θέλει εἶσθαι κληρονομία εἰς τους ἐχθρούς αὐτοῦ· καὶ ο Ἰσραὴλ θέλει πράξει ἐν ἰσχύϊ· **19** καὶ θέλει ἐξέλθει ἐξ Ἰακώβ ο ἐξουσιάζων, καὶ θέλει ἐξολοθρεύσει τον διασωθέντα ἐκ τῆς πόλεως. **20** Καὶ ἰδὼν τον Ἀμαλήκ, ἤρχισε την παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὁ Ἀμαλήκ εἶναι ἀρχὴ των ἐθνῶν· ἀλλ' ἐν τῶ τέλει αὐτοῦ θέλει ἀφανισθῆ. **21** Καὶ ἰδὼν τον Κεναῖον, ἤρχισε την παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἰσχυρὰ εἶναι ἡ κατοικία σου, καὶ θέτεις την φωλεάν σου ἐπὶ την πέτραν· **22** πλὴν ο Κεναῖος θέλει καταπορθηθῆ, ἐωσοῦ σε φέρῃ ἀιχμάλωτον ο Ἀσοοῦρ. **23** Καὶ ἐπανελάβε την παραβολὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ὡς τὶς θέλει ζήσει, ὅταν ο Θεός κάμη τοῦτο; **24** Καὶ πλοῖα θέλουσιν ἐλθεῖ ἀπὸ των παραλίων των Κητταίων, καὶ θέλουσι καταθλίψει τον Ἀσοοῦρ, καὶ θέλουσι καταθλίψει τον Εβερ· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι θέλουσιν ἐξαφανισθῆ. **25** Καὶ σηκωθεὶς ο Βαλαάμ ἀνεχώρησε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τον τόπον αὐτοῦ· ο δὲ Βαλάκ ἀπῆλθε καὶ αὐτός εἰς την ὁδὸν αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐμείνεν ο Ἰσραὴλ ἐν Σιττειμ· καὶ ἤρχισεν ο λαός να πορνεύῃ μετὰ των θυγατρῶν Μωάβ· **2** αἰτινες προσεκάλεσαν τον λαόν εἰς τὰς θυσίας των θεῶν αὐτῶν· καὶ ἔφαγεν ο λαός καὶ προσεκύνησε τους θεούς αὐτῶν. **3** Καὶ προσεκολλήθη ο Ἰσραὴλ εἰς τον Βεελ-φεγῶρ καὶ ἐξήφθη ἡ ὀργὴ του Κυρίου κατὰ του Ἰσραὴλ. **4** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν, Λάβε πάντας τους ἀρχηγούς του λαοῦ καὶ κρέμασον αὐτούς ἐνώπιον του Κυρίου κατέναντι του ἡλίου· διὰ να σηκωθῆ ἀπὸ του Ἰσραὴλ ἡ φλογερά ὀργὴ του Κυρίου. **5** Καὶ εἶπεν ο Μωϋσῆς πρὸς τους κριτάς του Ἰσραὴλ, Φονεύσατε ἕκαστος τους ἀνθρώπους αὐτοῦ, τους ὅσοι προσεκολλήθησαν εἰς τον Βεελ-φεγῶρ. **6** Καὶ ἰδοῦ, εἰς ἐκ των υἱῶν Ἰσραὴλ ἦλθε φέρων εἰς τους ἀδελφούς αὐτοῦ γυναίκα Μαδιανίτιν, ἐνώπιον του Μωϋσῆος καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς των υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐνῶ ἔκλειον ἐν τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου. **7** Καὶ ἰδὼν Φινεές, ο υἱὸς του Ελεάζαρ, υἱοῦ του Ααρῶν του ἱερέως, ἐσηκώθη ἐκ μέσον τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν εἰς την χεῖρα αὐτοῦ δοράτιον, **8** ἠπῆγε κατόπιν του ἀνθρώπου του Ἰσραηλίτου εἰς την σκηνὴν καὶ διεπέρασεν ἀμφοτέρους,

τον τε άνθρωπον τον Ισραηλίτην και την γυναίκα διά της κοιτίας αυτής. Και έπαυσεν η πληγή από των υιών Ισραήλ. **9** Ήσαν δε οι αποθανόντες εν τη πληγή εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **10** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **11** Ο Φινεές, ο υιός του Ελεάζαρ, υιού Ααρών του ιερέως, απέστρεψε τον θυμόν μου από των υιών Ισραήλ, δείξας ζήλον υπέρ εμού μεταξύ αυτών, όθεν δεν εξωλόθρευσα τους υιούς Ισραήλ εν τη ζηλοτυπία μου. **12** Διά τούτο ειπέ, Ιδού, εγώ δίδω εις αυτόν την διαθήκην μου της ειρήνης. **13** και θέλει είσθαι εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν διαθήκη ιερατείας αιωνίου· διότι εστάθη ζηλωτής υπέρ του θεού αυτού, και έκαμεν εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ. **14** Το δε όνομα του Ισραηλίτου του θανατωθέντος εκείνου, όστις εθανατώθη μετά της γυναίκος της Μαδιαντίδος, ήτο Ζιμβρί, υιός Σαλού, άρχοντας οικογενείας επισήμου μεταξύ των Συμεωνιτών. **15** Και το όνομα της γυναικός της Μαδιαντίδος της θανατωθείσης ήτο Χασβί, θυγάτηρ του Σούρ, αρχηγού λαού, εξ επισήμου οικογενείας εν Μαδιάμ. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **17** Πολεμείτε τους Μαδιανίτας και πατάξατε αυτούς. **18** διότι αυτοί σας πολεούσι με τας δολιότητας αυτών, με τας οποίας σας εδολιεύθησαν εις την υπόθεσιν του Φεγώρ και εις την υπόθεσιν της Χασβί θυγατρός του άρχοντος Μαδιανίτου, της αδελφής αυτών, ήτις εθανατώθη εν τη ημέρα της πληγής διά την υπόθεσιν του Φεγώρ.

26 Και μετά την πληγήν ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ελεάζαρ τον υιόν του Ααρών τον ιερέα, λέγων, **2** Λάβετε το κεφάλαιον πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ από είκοσι ετών και επάνω, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, πάντας τους δυναμένους εν τω Ισραήλ να εξέλθωσιν εις πόλεμον. **3** Και ελάλησαν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς προς αυτούς εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην, κατέναντι της Ιεριχώ, λέγοντες, **4** Αριθμήσατε αυτούς από είκοσι ετών και επάνω, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν και εις τους υιούς Ισραήλ, τους εξελθόντας εκ γης Αιγύπτου. **5** Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ισραήλ· οι υιοί Ρουβήν ήσαν Ανώχ, εξ ου η συγγένεια των Ανωχιτών· εκ Φαλλού, η συγγένεια των Φαλλουϊτών· **6** εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εκ του Χαρμί, η συγγένεια των Χαρμιτών. **7** Αύται είναι αι συγγένειαι των Ρουβηνιτών· και η απαρίθμισις αυτών ήτο τεσσαράκοντα τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι τριακόντα. **8** και οι υιοί του Φαλλού ήσαν Ελιάβ· **9** και οι υιοί του Ελιάβ, Νεμουήλ και Δαθάν και Αβειρών. Ούτοι είναι ο Δαθάν και ο Αβειρών, οι ονομαστοί εκείνοι εν τη συναγωγή, οι στασιασάντες κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη συνοδία του Κορέ, ότε εστασίασαν κατά του Κυρίου· **10** και ήνοιξεν η γη το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς μετά του Κορέ, εν τω εξολοθρευμώ της συνοδίας αυτού, ότε το πυρ κατέφαγε τους διακοσίους πενήκοντα ανθρώπους· και έγειναν εις σημείον· **11** του Κορέ όμως οι υιοί δεν απέθανον. **12** Οι υιοί Συμεών κατά τας οικογενείας αυτών ήσαν, εκ Νεμουήλ, η συγγένεια των Νεμουηλιτών· εξ Ιαμείν, η συγγένεια των Ιαμεινιτών· εξ Ιαχείν, η συγγένεια των

Ιαχεινιτών· **13** εκ Ζερά, η συγγένεια των Ζεριτών· εκ Σαούλ, η συγγένεια των Σαουλιτών. **14** Αύται είναι αι συγγένειαι των Συμεωνιτών· κατά την απαρίθμισιν αυτών, εικοσιδύο χιλιάδες και διακόσιοι. **15** Οι υιοί Γαδ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ του Σιφών, η συγγένεια των Σιφωνιτών· εξ Αγγί, η συγγένεια των Αγγιτών· εκ Σουνί, η συγγένεια των Σουνιτών· **16** εξ Αζενί, η συγγένεια των Αζενιτών· εξ Ηρί, η συγγένεια των Ηριτών· **17** εξ Αρόδ, η συγγένεια των Αροδιτών· εξ Αρηιλι, η συγγένεια των Αρηιλιτών. **18** Αύται είναι αι συγγένειαι των υιών Γάδ· κατά την απαρίθμισιν αυτών, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **19** Οι υιοί Ιούδα ήσαν Ηρ και Ανυάν· και απέθανον ο Ηρ και ο Ανυάν εν τη γη Χαναάν. **20** Και οι υιοί Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σηλά, η συγγένεια των Σηλιανιτών· εκ Φαρές, η συγγένεια των Φαρεσιτών· εκ Ζαρά, η συγγένεια των Ζαριτών· **21** και οι υιοί Φαρές ήσαν εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εξ Αμούλ, η συγγένεια των Αμουλιτών. **22** Αύται είναι αι συγγένειαι Ιούδα· κατά την απαρίθμισιν αυτών, εβδομηκόντα εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. **23** Οι υιοί Ισάαχρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Θωλά, συγγένεια των Θωλαϊτών· εκ Φουά, η συγγένεια των Φουιτών· **24** εξ Ιασούβ, η συγγένεια των Ιασουβιτών· εκ Σιμβρών, η συγγένεια των Σιμβρωνιτών. **25** Αύται είναι αι συγγένειαι Ισάαχρ· κατά την απαρίθμισιν αυτών, εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τριακόσιοι. **26** Οι υιοί Ζαβουλών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σερέδ, συγγένεια των Σερεδιτών· εξ Αιλών, η συγγένεια των Αιλωνιτών· εξ Ιαλεήλ, η συγγένεια των Ιαλεηλιτών. **27** Αύται είναι αι συγγένειαι των Ζαβουλωνιτών· κατά την απαρίθμισιν αυτών, εξήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **28** Οι υιοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν Μανασσής και Εφραΐμ. **29** Οι υιοί Μανασσή ήσαν, εκ Μαχείρ, η συγγένεια των Μαχειριτών. Και ο Μαχείρ εγέννησε τον Γαλαάδ· εκ δε του Γαλαάδ η συγγένεια των Γαλααδιτών· **30** ούτοι είναι οι υιοί Γαλαάδ· εξ Αχιζέρ, η συγγένεια των Αχιζεριτών· εκ Χελέκ, η συγγένεια των Χελεκιτών· **31** και εξ Ασριήλ, η συγγένεια των Ασρηιλιτών· εκ Συχέμ, η συγγένεια των Συχεμιτών· και εκ Σεμιδά, η συγγένεια των Σεμιδαϊτών· **32** και εξ Εφέρ, η συγγένεια των Εφεριτών· **33** και Σαλπαάδ, ο υιός του Εφέρ, δεν είχαν υιούς, αλλά θυγατέρας· τα δε ονόματα των θυγατέρων του Σαλπαάδ ήσαν Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελχά και Θερσά. **34** Αύται είναι αι συγγένειαι Μανασσή· και η απαρίθμισις αυτών, πενήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. **35** Ούτοι είναι οι υιοί Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Σουθαλά, η συγγένεια των Σουθαλαϊτών· εκ Βεχέρ, η συγγένεια των Βεχεριτών· εκ Ταχάν, η συγγένεια των Ταχανιτών· **36** και ούτοι είναι οι υιοί Σουθαλά· εξ Εράν, η συγγένεια των Ερανιτών. **37** Αύται είναι αι συγγένειαι των υιών Εφραΐμ· κατά την απαρίθμισιν αυτών, τριακόντα δύο χιλιάδες και πεντακόσιοι. Ούτοι είναι οι υιοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών. **38** Οι υιοί Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Βελά, η συγγένεια των Βελαϊτών· εξ Ασβήλ, η συγγένεια των Ασβηλιτών· εξ Αχιράμ, η συγγένεια των Αχιραμιτών· **39** εκ Σουφάμ, η συγγένεια των

Σουφαιμιτών· ἐξ Ουφάμ, ἡ συγγένεια τῶν Ουφαιμιτών· **40** καὶ οἱ υἱοὶ Βελά ἦσαν Ἀρέδ καὶ Νααμάν· ἐξ Ἀρέδ, ἡ συγγένεια τῶν Ἀρεδιτών· ἐκ Νααμάν, συγγένεια τῶν Νααμιτών. **41** Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἡ ἀπαριθμησις αὐτῶν ἴτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ ἐξακόσιοι. **42** Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ Δαν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ Σουάμ, ἡ συγγένεια τῶν Σουαμιτών· αὐταὶ εἶναι αἱ συγγένειαι Δαν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· **43** πάσαι αἱ συγγένειαι τῶν Σουαμιτών, κατὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν αὐτῶν, ἦσαν ἐξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **44** Οἱ υἱοὶ Ἀσήρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐξ Ἰεμνά, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεμνιτών· ἐξ Ἰεσοῦ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεσοῦτιῶν· ἐκ Βεριά, ἡ συγγένεια τῶν Βεριαϊτῶν· **45** ἐκ τῶν υἰῶν Βεριά ἦσαν, ἐξ Ἐβερ, ἡ συγγένεια τῶν Ἐβεριτών· ἐκ Μαλχιήλ, ἡ συγγένεια τῶν Μαλχιηλιτών· **46** καὶ τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀσήρ ἴτο Σάρα. **47** Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν υἰῶν Ἀσήρ κατὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν αὐτῶν, πενήτηκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **48** Οἱ υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν ἦσαν, ἐξ Ἰασιήλ, συγγένεια τῶν Ἰασιηλιτών· ἐκ Γουνί, ἡ συγγένεια τῶν Γουνιτών· **49** ἐξ Ἰεσέρ, ἡ συγγένεια τῶν Ἰεσεριτών· ἐκ Σιλλήμ, ἡ συγγένεια τῶν Σιλλημιτών. **50** Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι Νεφθαλί κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· καὶ ἀπαριθμησις αὐτῶν ἴτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. **51** Αὕτη εἶναι ἡ ἀπαριθμησις τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, ἐξακόσιοι χιλιάδες καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι τριάκοντα. **52** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, **53** Εἰς τούτους θέλει μοιρασθῆ ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν· **54** εἰς τοὺς περισσότερους θέλεις δώσει περισσότεραν κληρονομίαν καὶ εἰς τοὺς ὀλιγωτέρους θέλεις δώσει ὀλιγοτέραν κληρονομίαν· εἰς ἕκαστον θέλει δοθῆ κληρονομία αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν αὐτοῦ· **55** καὶ ἡ γῆ θέλει μοιρασθῆ διὰ κλήρων· κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν, κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν, θέλουσι κληρονομήσει· **56** κατὰ τὸν κλῆρον θέλει μοιρασθῆ ἡ κληρονομία αὐτῶν μεταξύ πολλῶν καὶ ὀλίγων. **57** Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀπαριθμησις τῶν Λευιτών, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· ἐκ Γηρῶν, ἡ συγγένεια τῶν Γηρῶνιτών· ἐκ Καάθ, ἡ συγγένεια τῶν Κααθιτών· ἐκ Μεραρί, ἡ συγγένεια τῶν Μεραριτών. **58** Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Λευιτών· ἡ συγγένεια τῶν Λιβνιτών, ἡ συγγένεια τῶν Χεβρωνιτών, ἡ συγγένεια τῶν Μασαλιτών, συγγένεια τῶν Μουσιτών, ἡ συγγένεια τῶν Κοραϊτών· καὶ ὁ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ. **59** Το δε ὄνομα τῆς γυναίκος τοῦ Ἀμράμ ἴτο Ἰωχαβέδ, θυγάτηρ τοῦ Λευῖ, ἴτις ἐγεννήθη εἰς τὸν Λευῖ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἀμράμ τὸν Ἀαρῶν καὶ τὸν Μωϋσῆν καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. **60** Καὶ ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Ἀαρῶν Ναδάβ καὶ Ἀβιοῦδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. **61** Ἀπέθανον δε ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιοῦδ, ὅτε προσέφεραν πυρ ξένον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. **62** Καὶ ἀπαριθμησις αὐτῶν ἴτο εικοσιτρεῖς χιλιάδες, παν ἀρσενικῶν ἀπὸ ἐνὸς μηνῶς καὶ ἐπάνω· διότι δὲν ἀπρηθμῆθησαν μεταξύ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, ἐπειδὴ δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς κληρονομία μεταξύ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ. **63** Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες διὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἵτινες ἀπρηθμῆσαν

τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ παρὰ τὴν Ἰορδάνην κατέναντι τῆς Ἰεριχῶ. **64** Μεταξὺ δε τούτων δὲν εὐρίσκετο ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἀπαριθμηθέντων πρὸς τὸν Μωϋσέω καὶ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, ὅτε ἀπρηθμῆσαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. **65** Διότι ὁ Κύριος εἶπε περὶ αὐτῶν, Ἐξάπαντος θέλουσιν ἀποθάνει ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ δὲν ἐναπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς, εἰ μὴ Χάλεβ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή.

27 Καὶ προσήλθον αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ, υἱοῦ τοῦ Εφέρ, υἱοῦ τοῦ Γαλαάδ, υἱοῦ τοῦ Μαχεῖρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσή, ἐκ τῶν συγγενεῶν Μανασσή υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· Μασαλά, Νουά καὶ Ἀγλά καὶ Μελχά καὶ Περσά. **2** Καὶ ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσαι, **3** Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀποθάνει ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει ἐν τῇ συνοδίᾳ τῶν συναθροισθέντων κατὰ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ συνοδίᾳ τοῦ Κορέ, ἀλλ' ἀπέθανε δι' ἰδίαν αὐτοῦ ἀμαρτίαν καὶ δὲν εἶχεν υἱοὺς· **4** διὰ τὴν ἐξαλειφθῆ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τῆς συγγενείας αὐτοῦ, διότι δὲν ἔχει υἱόν· ὅτε εἰς ἡμᾶς κληρονομίαν μεταξύ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν. **5** Καὶ ἔφερον ὁ Μωϋσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. **6** Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, **7** Ὁρθῶς λαλοῦσιν αἱ θυγατέρες τοῦ Σαλπαάδ· ἐξάπαντος θέλεις δώσει εἰς αὐτὰς κτήμα εἰς κληρονομίαν μεταξύ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ θέλεις διαβιβάσει εἰς αὐτὰς τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. **8** Καὶ θέλεις λαλήσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων, Εἴαν ἄνθρωπός τις ἀποθάνῃ καὶ δὲν ἔχῃ υἱόν, τότε θέλετε διαβιβάσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ. **9** Καὶ εἴαν δὲν ἔχῃ θυγατέρα, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. **10** Καὶ εἴαν δὲν ἔχῃ ἀδελφούς, τότε θέλετε δώσει τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τὸν συγγενῆ αὐτοῦ τὸν πλησιέστερον ἐκ τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ οὗτος θέλει ἐξουσιάζει αὐτήν. Καὶ τοῦτο θέλει εἰσῆαι εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ διάταγμα κρίσεως, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. **12** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Ἀνάβα εἰς τούτο τὸ ὄρος Ἀβαρίμ καὶ ἰδέ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· **13** καὶ ἀφοῦ ἴδῃς αὐτήν, θέλεις προστεθῆ καὶ συ εἰς τὸν λαόν σου, καθὼς προσετέθη Ἀαρῶν ὁ ἀδελφός σου· **14** διότι οἱ σεις ἠναντιώθητε εἰς τὸν λόγον μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῇ ἀντιλογίᾳ τῆς συναγωγῆς, ὥστε να με ἀγιάσητε εἰς τὸ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν. Τούτο εἶναι τὸ ὕδωρ Μεριβὰ ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν. **15** Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, **16** Κύριος, ὁ Θεός τῶν πνευμάτων πάσης σαρκός, ἀς διορίσῃ ἄνθρωπον ἐπὶ τὴν συναγωγὴν, **17** ὅστις να ἐξέλθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις να εἰσέλθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις να ἐξάγῃ αὐτούς, καὶ ὅστις να εἰσάγῃ αὐτούς· ὥστε να μὴ ἦναι ἡ συναγωγὴ τοῦ Κυρίου ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. **18** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε μετὰ σου Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυή,

άνθρωπον εις τον οποίον είναι το πνεύμα, και επίθες την χείρα σου επ' αυτόν. **19** και παράστησον αυτόν ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως και ενώπιον πάσης της συναγωγής και δος εις αυτόν διαταγάς ενώπιον αυτών. **20** και θέλεις επιθέσει επ' αυτόν από της δόξης σου, διά να υπακούωσιν εις αυτόν πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ. **21** και θέλει παρασταθή ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, όστις θέλει ερωτήσει περί αυτού κατά την κρίσιν του Ουριμ ενώπιον του Κυρίου· κατά τον λόγον αυτού θέλουσιν εξέρχασθαι και κατά τον λόγον αυτού θέλουσιν εισέρχασθαι, αυτός και πάντες οι υιοί Ισραήλ μετ' αυτού και πάσα η συναγωγή. **22** Και έκαμεν ο Μωϋσής, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· και έλαβε τον Ιησούν και παρέστησεν αυτόν ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, και ενώπιον πάσης της συναγωγής. **23** και επέθηκε τας χείρας αυτού επ' αυτόν και έδωκεν εις αυτόν διαταγάς, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

28 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Τα δώρα μου, τους άρτους μου, την θυσίαν μου γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς εμέ, προσέχετε να προσφέρητε εις εμέ εν τω πρόποντι καιρώ αυτών. **3** Και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Αύτη είναι η διά πυρός γινομένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει προς τον Κύριον· δύο αρνία ενιαύσια άμωμα καθ' ημέραν, εις παντοτεινόν ολοκαύτωμα. **4** Το εν αρνίον θέλεις προσφέρει το πρωί, και το άλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν. **5** Και διά προσφοράν εξ αλφίτων θέλετε προσφέρει σεμίδαλι, το δέκατον του εφά, εξυμωμένην με έλαιον από ελαίας κοπανισμένας, το τέταρτον του ιν. **6** Τούτο είναι παντοτεινόν ολοκαύτωμα, διωρισμένον εν τω όρει Σινά, εις οσμήν ευωδίας, θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **7** Και η σπονδή αυτού θέλει είσθαι το τέταρτον του ιν διά το εν αρνίον· εις το αγιαστήριον θέλεις χύσει σίκερα διά σπονδήν εις τον Κύριον. **8** Και το άλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· κατά την εξ αλφίτων προσφοράν της πρωΐας και κατά την σπονδήν αυτής θέλεις προσφέρει αυτό θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **9** και την ημέραν του σαββάτου θέλεις προσφέρει δύο αρνία ενιαύσια άμωμα, και δύο δέκατα σεμίδαλεως εξυμωμένης με έλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων, και την σπονδήν αυτής. **10** τούτο είναι το ολοκαύτωμα εκάστου σαββάτου εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτού. **11** Και εις τας νεομηνίας σας θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα προς τον Κύριον, δύο μόσχους και ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, άμωμα. **12** και δι' έκαστον μόσχον τρία δέκατα σεμίδαλεως εξυμωμένης με έλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων, και διά τον ένα κριόν δύο δέκατα σεμίδαλεως εξυμωμένης με έλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων. **13** και ανά εν δέκατον σεμίδαλεως εξυμωμένης με έλαιον διά προσφοράν εξ αλφίτων δι' έκαστον αρνίον, προς ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και η σπονδή αυτών θέλει είσθαι οίνος, το ήμισυ του ιν διά τον μόσχον, και το τρίτον του ιν διά τον κριόν, και το τέταρτον του ιν διά το αρνίον. Τούτο είναι το ολοκαύτωμα εκάστου μηνός, κατά

τους μήνας του ενιαυτού. **15** Και εις τράγος εξ αιγών θέλει προσφέρεσθαι προς τον Κύριον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτού. **16** Και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός είναι το πάσχα του Κυρίου. **17** Και την δεκάτην πέμπτην του μηνός τούτον είναι εορτή· επτά ημέρας θέλουσι τρώεσθαι άζυμα. **18** Εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι συγκάλεισι αγία· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικών. **19** Και θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διά πυρός, ολοκαύτωμα προς τον Κύριον, δύο μόσχους εκ βοών και ένα κριόν και επτά αρνία ενιαύσια· άμωμα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **20** Και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εξυμωμένη με έλαιον· τρία δέκατα θέλετε προσφέρει διά τον μόσχον και δύο δέκατα διά τον κριόν. **21** Ανά εν δέκατον θέλεις προσφέρει δι' έκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία· **22** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας. **23** Εκτός του ολοκαυτώματος της πρωΐας, το οποίον είναι διά ολοκαύτωμα παντοτεινόν, θέλετε προσφέρει ταύτα. **24** Ούτω θέλετε προσφέρει καθ' ημέραν εις τας επτά ημέρας, τα δώρα τα προς θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. Τούτο θέλει προσφέρεσθαι εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της σπονδής αυτού. **25** Και εν τη ημέρα τη εβδόμη θέλετε έχει συγκάλεισιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικών. **26** Και εν τη ημέρα των απαρχών, όταν προσφέρητε νέαν εξ αλφίτων προσφοράν προς τον Κύριον, εις το τέλος των εβδομάδων σας, θέλετε έχει συγκάλεισιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικών. **27** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, δύο μόσχους εκ βοών, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια· **28** και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εξυμωμένη με έλαιον, τρία δέκατα δι' έκαστον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ένα κριόν, **29** ανά εν δέκατον δι' έκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία· **30** ένα τράγον εξ αιγών, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας. **31** Εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού, ταύτα θέλετε προσφέρει, άμωμα θέλουσιν είσθαι εις εσάς, και τας σπονδάς αυτών.

29 Και εν τω μηνί τω εβδόμω, τη πρώτη του μηνός, θέλετε έχει συγκάλεισιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικών· αυτή είναι εις εσάς ημέρα αλαλαγμού σαλπίγγων. **2** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, ένα μόσχον εκ βοών, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, άμωμα. **3** και η εξ αλφίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εξυμωμένη με έλαιον, τρία δέκατα διά τον μόσχον, δύο δέκατα διά τον κριόν, **4** και εν δέκατον δι' έκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία· **5** και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, διά να γείνη εξιλέωσις διά σας. **6** εκτός του ολοκαυτώματος του μηνός και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών, κατά το διατεταγμένον περί αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **7** Και τη δεκάτη

τούτου του εβδομού μηνός θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν· και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμνει· **8** και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα προς τον Κύριον εις οσμίν ευωδίας, ένα μόσχον εκ βωών, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια· άμωμα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. **9** Και η εξ αφρίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εξυμωμένη με έλαιον, τρία δέκατα διά τον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ένα κριόν, **10** ανά εν δέκατον δι' έκαστον αρνιον, κατά τα επτά αρνία· **11** ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός της προς εξιλέωσιν περί αμαρτίας προσφοράς και του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών. **12** Και τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του εβδομού μηνός θέλετε έχει συγκάλεσιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλευτικόν· και θέλετε εορτάζει εορτήν εις τον Κύριον επτά ημέρας. **13** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριον, δεκατρείς μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια· άμωμα θέλουσιν είσθαι. **14** Και η εξ αφρίτων προσφορά αυτών θέλει είσθαι σεμίδαλις εξυμωμένη με έλαιον, τρία δέκατα δι' έκαστον μόσχον εκ των δεκατριών μόσχων, δύο δέκατα δι' έκαστον κριόν εκ των δύο κριών, **15** και ανά εν δέκατον δι' έκαστον αρνιον κατά τα δεκατέσσαρα αρνία· **16** και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **17** Και τη δευτέρα ημέρα θέλετε προσφέρει δώδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· **18** και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **19** και ένα τράγον αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών. **20** Και τη τρίτη ημέρα ένδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· **21** και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **22** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **23** Και τη τετάρτη ημέρα δέκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· **24** την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **25** και ένα τράγον εις αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **26** Και τη πέμπτη ημέρα εννέα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· **27** και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **28** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αφρίτων

προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **29** Και τη έκτη ημέρα οκτώ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· **30** και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **31** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **32** Και τη εβδομή ημέρα επτά μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, άμωμα· **33** και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **34** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **35** Τη ογδόη ημέρα θέλετε έχει συναξιν επίσημον· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμνει· **36** και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμίν ευωδίας προς τον Κύριον, ένα μόσχον, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, άμωμα· **37** την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τον μόσχον, διά την κριόν και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **38** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αφρίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού. **39** ταύτα θέλετε κάμνει προς τον Κύριον εις τας διωρισμένας εορτάς σας, εκτός των ευχών σας και των αυτοπροαιρέτων προσφορών σας, διά τα ολοκαυτώματά σας και διά τας εξ αφρίτων προσφοράς σας και διά τας σπονδάς σας και διά τας ειρηνικάς προσφοράς σας. **40** Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.

30 Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους άρχοντας των φυλών των υιών Ισραήλ, λέγων, Ουτάς είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος· **2** Όταν άνθρωπος τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον ή ομόση όρκον, ώστε να δέση την ψυχήν αυτού με δεσμόν, δεν θέλει παραβή τον λόγον αυτού θέλει κάμει κατά πάντα όσα εξήλθον εκ του στόματος αυτού. **3** Εάν δε γυνή τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον και δέση εαυτήν με δεσμόν εν τη οικία του πατρός αυτής εις την νεότητα αυτής, **4** και ακούση ο πατήρ αυτής την ευχήν αυτής και τον δεσμόν αυτής διά του οποίου έδесе την ψυχήν αυτής και σιωπήση προς αυτήν ο πατήρ αυτής, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πας δεσμός, διά του οποίου έδесе την ψυχήν αυτής, θέλει μένει. **5** Εάν δε ο πατήρ αυτής δεν συγκατανεύση εις αυτήν, καθ' ην ημέραν ακούση, πάσαι αι ευχαί αυτής ή οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων έδесе την ψυχήν αυτής, δεν θέλουσι μένει και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν, διότι ο πατήρ αυτής δεν συγκατένευσε εις αυτήν. **6** Εάν όμως έχουσα άνδρα ημική ή επρόφερε τι διά των χειλέων αυτής, διά του οποίου έδесе την ψυχήν αυτής, **7** και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εισώπησε προς αυτήν, καθ' ην ημέραν ήκουσε, τότε αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων έδесе την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. **8** Εάν όμως ο ανήρ αυτής

δεν συγκατένευσε εις αυτήν, καθ' ην ημέραν ήκουσε, τότε θέλει ακυρώσει την ευχήν αυτής, την οποίαν ηχηθή, και ό, τι πρόφερε διά των χειλέων αυτής, διά του οποίου έδесе την ψυχήν αυτής και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **9** Πάσα όμως ευχή χήρας ή γυναικός αποβημένης, διά της οποίας έδесе την ψυχήν αυτής, θέλει μένει επ' αυτήν. **10** Και εάν ηχηθή εν τη οικία του ανδρός αυτής ή έδесе την ψυχήν αυτής με δεσμόν όρκου, **11** και ήκουσεν ο ανήρ αυτής και εισώπησε προς αυτήν και δεν ηναντιώθη εις αυτήν, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πάντες οι δεσμοί, διά των οποίων έδесе την ψυχήν αυτής, θέλουσι μένει. **12** Εάν όμως ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά ρητώς, καθ' ην ημέραν ήκουσε, παν ό, τι εξήλθεν εκ των χειλέων αυτής περί των ευχών αυτής και περί του δεσμού της ψυχής αυτής δεν θέλει μένει· ο ανήρ αυτής ηκύρωσεν αυτά και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **13** Πάσαν ευχήν και πάντα όρκον υποχρεόνοντα εις κακουχίαν ψυχής ο ανήρ αυτής δύναται να επικυρώση ή ο ανήρ αυτής δύναται να ακυρώση. **14** εάν όμως ο ανήρ αυτής σιωπήσῃ διόλου προς αυτήν από ημέρας εις ημέραν, τότε επικυρόνει πάσας τας ευχάς αυτής ή πάντας τους δεσμούς αυτής, οίτινες είναι επ' αυτήν· αυτός επεκύρωσεν αυτά, διότι εισώπησε προς αυτήν, καθ' ην ημέραν ήκουσεν. **15** Εάν όμως ηκύρωσεν αυτά ρητώς αφού ήκουσε, τότε θέλει βασιλείη την αμαρτίαν αυτής. **16** Ταύτα είναι τα διατάγματα, τα οποία προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, μεταξύ ανδρός και γυναικός αυτού και μεταξύ πατρός και θυγατρός αυτού εν τη νεότητι αυτής εν τη οικία του πατρός αυτής.

31 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Κάμε την εκδίκησιν των υιών Ισραήλ κατά των Μαδιανιτών· έπειτα θέλεις προστεθή εις τον λαόν σου. **3** Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, λέγων, Ας οπλιθώσιν από σας άνδρες εις πόλεμον και ας υπάγωσιν εναντίον του Μαδιάμ, διά να εκδικήσωσι τον Κύριον κατά του Μαδιάμ· **4** ανά χιλίους από πάσης φυλής, εκ πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλετε αποστείλει εις τον πόλεμον. **5** Και εξηρηθίμθησαν εκ των χιλιάδων του Ισραήλ χίλιοι από πάσης φυλής, δώδεκα χιλιάδες ώπλισμένοι εις πόλεμον. **6** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσής εις τον πόλεμον, χιλίους από πάσης φυλής, αυτούς και Φινεές τον υιόν του Ελεάζαρ του ιερέως, εις τον πόλεμον, μετά των σκευών των αγίων και μετά των σαλπύγων του αλαλαγμού εις τας χείρας αυτού. **7** Και επολέμησαν εναντίον του Μαδιάμ, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, και εθανάτωσαν παν αρσενικόν. **8** Και εκτός των θανατωθέντων και τους βασιλείς του Μαδιάμ εθανάτωσαν, τον Ευί και τον Ρεκέμ και τον Σούρ και τον Ουρ και τον Ρεβά, πέντε βασιλείς του Μαδιάμ και τον Βαλαάμ υιόν του Βεώρ εθανάτωσαν εν μαχαίρα. **9** Και ηχημαλώτισαν οι υιοί Ισραήλ τας γυναίκας του Μαδιάμ και τα παιδιά αυτών, και πάντα τα κτήνη αυτών και πάντα τα ποιμνια αυτών και πάντα τα υπάρχοντα αυτών ελεηλάτησαν. **10** Και πάσας τας πόλεις αυτών κατά τας κατοικίας αυτών, και πάντας τους πύργους αυτών, κατέκαυσαν εν πυρί. **11** Και έλαβον πάντα τα λάφυρα και πάσαν την ληλασίαν

από ανθρώπου έως κτήνους. **12** Και έφεραν προς τον Μωϋσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς την συναγωγήν των υιών Ισραήλ τους αιχμαλώτους, και τα λάφυρα και την ληλασίαν, εις το στρατόπεδον, εις τας πεδιάδας του Μωάβ, τας παρά τον Ιορδάνην, κατέναντι της Ιεριχώ. **13** Και εξήλθον ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής εις συνάντησιν αυτών έξω του στρατοπέδου. **14** Και εθυμάθη ο Μωϋσής εναντίον των αρχηγών του στρατεύματος, των χιλιάρχων και των εκατοντάρχων, των ελθόντων από της παρατάξεως του πολέμου· **15** και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Ζώσας αφήσατε πάσας τας γυναίκας; **16** ιδού, αυτά έγειναν αιτία εις τους υιούς Ισραήλ, κατά την συμβουλήν του Βαλαάμ, να ανομήσωσιν εναντίον του Κυρίου εις την υπόθεσιν του Φεγώρ, και έγεινε η πληγή επί της συναγωγής του Κυρίου· **17** και τώρα θανατώσατε εκ των παιδίων πάντα τα αρσενικά, και θανατώσατε πάσας τας γυναίκας, όσαι εγνώρισαν άνδρα, κοιμηθείσαι μετ' αυτού· **18** πάντα όμως τα κοράσια, όσα δεν εγνώρισαν κοίτην ανδρός, φυλάξατε ζώντα δι' εαυτούς· **19** και μείναν έξω του στρατοπέδου επτά ημέρας όστις εθανάτωσεν άνθρωπον, και όστις ήγγισε πεφονευμένον, καθαρίσθητε σεις και οι αιχμαλτοί σας την τρίτην ημέραν και την εβδόμην ημέραν· **20** και καθαρίσατε πάντα τα ιμάτια και πάντα τα σκεύη τα δερμάτινα και πάντα τα ειργασμένα εκ τριχών αιγός και πάντα τα ζύλινα σκεύη. **21** Και είπεν Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους πολεμιστάς τους ερχομένους εις τον πόλεμον, Τούτο είναι το πρόσταγμα του νόμου, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν· **22** πλην του χρυσίου και του αργύρου, τον χαλκόν, τον σίδηρον, τον κασσίτερον και τον μολύβδον, **23** παν ό, τι δύναται να εμβή εις το πυρ, θέλετε περάσει διά του πυρός και θέλει είσθαι καθαρόν· πρέπει όμως να καθαρισθῇ και διά του ύδατος του καθαρισμού· και παν ό, τι δεν εμβαίνει εις το πυρ, θέλετε περάσει διά του ύδατος· **24** και θέλετε πλύνει τα ιμάτια σας την εβδόμην ημέραν και θέλετε είσθαι καθαροί· και μετά ταύτα θέλετε εισέλθει εις το στρατόπεδον. **25** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **26** Λάβε τον αριθμόν των λαφύρων της αιχμαλωσίας, από ανθρώπου έως κτήνους, συ και Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι αρχηγοί των πατριών της συναγωγής· **27** και διαίρεσον τα λάφυρα εις δύο μεταξύ των πολεμιστών των εξελθόντων εις τον πόλεμον και πάσης της συναγωγής· **28** και αφαιρέσον διά τον Κύριον απόδομα εκ των ανδρών, των πολεμιστών, των εξελθόντων εις τον πόλεμον, ανά εν εκ πεντακοσίων, από ανθρώπων και από βοών και από όνων και από προβάτων· **29** από του ημίσεως αυτών θέλετε λάβει και δώσει εις Ελεάζαρ τον ιερέα προσφοράν του Κυρίου· **30** και από του ημίσεως μεριδίον των υιών Ισραήλ θέλεις λάβει εν μεριδίον από πενήτηκοντα, από ανθρώπων, από βοών, από όνων και από προβάτων, από παντός κτήνους, και θέλεις δώσει αυτά εις τους Λευίτας, τους φυλάττοντας τας φυλακάς της σκηνής του Κυρίου. **31** Και έκαμεν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **32** Και τα λάφυρα τα αναπολειθηέντα εκ της ληλασίας, την οποίαν έκαμον οι άνδρες οι πολεμιστάί, ήσαν πρόβατα εξακόσια,

εβδομήκοντα πέντε χιλιάδες, **33** και βόες εβδομήκοντα δύο χιλιάδες, **34** και όνοι χιλιάδες εξήκοντα μία, **35** και ψυχαί ανθρώπων, από των γυναικών αίτινες δεν εγνωρίσαν κοίτην ανδρός, πάσαι αι ψυχαί, τριακόνα δύο χιλιάδες. **36** Και το ήμισυ, το μερίδιον των εξελθόντων εις τον πόλεμον, ήτο κατά τον αριθμόν, τα πρόβατα τριακόσια τριακόνα επτά χιλιάδες και πεντακόσια· **37** και το απόδομα του Κυρίου από των προβάτων ήτο εξακόσια εβδομήκοντα πέντε· **38** και οι βόες τριακόνα εξ χιλιάδες, και το απόδομα του Κυρίου εβδομήκοντα δύο· **39** και οι όνοι τριακόνα χιλιάδες και πεντακόσιοι, και το απόδομα του Κυρίου εις και εξήκοντα· **40** και ψυχαί ανθρώπων ήσαν δεκαέξ χιλιάδες, και το απόδομα του Κυρίου τριακόνα δύο ψυχαί. **41** Και έδωκεν ο Μωϋσής το απόδομα, την προσφοράν του Κυρίου, εις Ελεάζαρ τον ιερέα, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **42** Και από του ήμισews μεριδίου των υιών Ισραήλ, το οποίον ο Μωϋσής εξεχώρισεν από του μεριδίου των ανδρών των πολεμιστών· **43** και τούτο το ήμισυ της συναγωγής ήτο πρόβατα τριακόσια τριακόνα επτά χιλιάδες και πεντακόσια, **44** και βόες τριακόνα εξ χιλιάδες, **45** και όνοι τριακόνα χιλιάδες και πεντακόσιοι, **46** και ψυχαί ανθρώπων δεκαέξ χιλιάδες· **47** και έλαβεν ο Μωϋσής από του ήμισews μεριδίου των υιών Ισραήλ ανά εν εκ πενήκοντα, από ανθρώπων και από κτηνών, και έδωκεν αυτά εις τους Λευΐτας, τους φυλάττοντας τας φυλακάς της σκηνης του Κυρίου, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **48** Και προσήλθον εις τον Μωϋσήν οι αρχηγοί οι επί των χιλιάδων του στρατεύματος, χιλιαρχοι και εκατόνταρχοι, **49** και είπον προς τον Μωϋσήν, Οι δούλοί σου έλαβον τον αριθμόν των ανδρών των πολεμιστών των υπό την επιστασίαν ημών, και δεν λείπει εξ ημών ουδέ εις· **50** και εφέραμε τα δώρα του Κυρίου, έκαστος ό, τι εύρηκε, σκευή χρυσά, αλύσους και βραχιόλια, δακτυλίδια, ενώτια και περιδέρια, διά να γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχών ημών ενώπιον του Κυρίου. **51** Και έλαβεν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρ' αυτών όλον εις σκευή ειργασμένα. **52** Και παν το χρυσίον της προσφοράς των χιλιαρχων και εκατοντάρχων, το οποίον προσέφεραν εις τον Κύριον, ήτο δεκαέξ χιλιάδες επτακόσιοι πενήκοντα σίκλοι. **53** Διότι οι άνδρες οι πολεμισταί είχαν λαφυραγωγήσει έκαστος δι' εαυτόν. **54** Και έλαβεν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρά των χιλιαρχων και εκατοντάρχων και έφεραν αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου εις μνημόσυνον των υιών Ισραήλ ενώπιον του Κυρίου.

32 Οι δε υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ είχαν πλήθος κτηνών πολύ σφόδρα· και ότε είδον την γην Ιαζήρ και την γην Γαλαάδ, ότι, ιδού, ο τόπος ήτο τόπος διά κτήνη, **2** οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν ελθόντες είπον προς τον Μωϋσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους άρχοντας της συναγωγής, λέγοντες, **3** Η Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Νιμρά και Εσεβών και Ελεαλή και Σεβάμ και Νεβώ και Βαιών, **4** η γη την οποίαν επάταξεν ο Κύριος έμπροσθεν της συναγωγής του Ισραήλ, είναι γη κτηνοτρόφος και οι δούλοί σου

έχουσι κτήνη· **5** διά τούτο, είπον, εάν ευρήκαμεν χάριν έμπροσθεν σου, ας δοθή η γη αύτη εις τους δούλους σου διά ιδιοκτησίαν· μη διαβιβάσης ημάς τον Ιορδάνην. **6** Και είπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Γαδ και προς τους υιούς Ρουβήν, Οι αδελφοί σας θέλουσιν υπάγει εις πόλεμον και σεις θέλετε μείνει εδώ; **7** και διά τι δειλιάζετε την καρδιαν των υιών Ισραήλ, διά να μη περάσωσιν εις την γην, την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις αυτούς; **8** ούτως έκαμον οι πατέρες σας, ότε απέστειλα αυτούς από Κάδης-βαρνήν διά να ιδούσι την γην· **9** και ανέβησαν μέχρι της φάραγος Εσχώλ, και ιδόντες την γην εδειλίασαν την καρδιαν των υιών Ισραήλ, διά να μη εισέλθωσιν εις την γην την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις αυτούς· **10** και εξήφθη η οργή του Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη, και ώμοσε λέγων, **11** Δεν θέλουσιν ιδεί οι άνδρες οι αναβάντες εξ Αιγύπτου, από είκοσι ετών και επάνω, την γην την οποίαν ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ· διότι δεν με ηκολούθησαν εντελώς· **12** εκτός Χάλεβ υιού Ιεφοννή του Κενεζίτου και Ιησού υιού του Ναυή· διότι ηκολούθησαν εντελώς τον Κύριον. **13** Και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και έκαμεν αυτούς να περιπλανώνται εις την έρημον τεσσαράκοντα έτη, εωσού εξωλοθρευθή πάσα η γενεά, ήτις είχε πράξει το κακόν ενώπιον του Κυρίου. **14** Και ιδού, σεις εσηκώθητε αντί των πατέρων σας, γενεά ανθρώπων αμαρτωλών, διά να εξάψητε περισσότερο την φλόγα της οργής του Κυρίου κατά του Ισραήλ. **15** Επειδή, εάν εκκλίνητε απ' αυτού, έτι πάλιν θέλει αφήσει τον Ισραήλ εν τη ερήμω και θέλετε εξωλοθρεύσει πάντα τον λαόν τούτον. **16** Και προσήλθον εις αυτόν και είπον, Θέλομεν οικοδομήσει ενταύθα μάνδρας διά τα κτήνη ημών και πόλεις διά τα παιδιά ημών· **17** ημείς δε ώπλισμένοι θέλομεν προχωρεί πρόθυμοι έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, εωσού φέρωμεν αυτούς εις τον τόπον αυτών· τα δε παιδιά ημών θέλουσι κατοικεί εις τετειχισμένας πόλεις, διά τους κατοίκους του τόπου· **18** δεν θέλομεν επιστρέψει εις τας οικίας ημών, εωσού οι υιοί Ισραήλ κληρονομήσωσιν έκαστος την κληρονομίαν αυτού· **19** διότι ημείς δεν θέλομεν να κληρονομήσωμεν μετ' αυτών πέραν του Ιορδάνου και επέκεινα· διότι η κληρονομία ημών έπescen εις ημάς εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς. **20** Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Εάν κάμητε κατά τον λόγον τούτον, εάν προχωρήτε ώπλισμένοι έμπροσθεν του Κυρίου εις πόλεμον, **21** και διαβήτε πάντες, ώπλισμένοι τον Ιορδάνην έμπροσθεν του Κυρίου, εωσού εκδιώξη τους εχθρούς αυτού απ' έμπροσθεν αυτού, **22** και υποταχθή η γη έμπροσθεν του Κυρίου· τότε μετά ταύτα θέλετε επιστρέψει και θέλετε εισθαι αθώοι ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον του Ισραήλ, και θέλετε έξει την γην ταύτην ιδιοκτησίαν σας ενώπιον του Κυρίου· **23** εάν όμως δεν κάμητε ούτως, ιδού, θέλετε αμαρτήσκει ενώπιον του Κυρίου· και ας ήσθε βέβαιοι ότι θέλει σας ευρή η αμαρτία σας· **24** οικοδομήσατε πόλεις διά τα παιδιά σας και μάνδρας διά τα πρόβατά σας και κάμετε εκείνο, το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός σας. **25** Και είπον οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν προς τον Μωϋσήν, λέγοντες, Οι δούλοί σου θέλουσι κάμει καθώς ο κύριός μου προστάξει· **26** τα παιδιά ημών, αι γυναίκες ημών, τα ποιμίνα ημών

και πάντα τα κτήνη ημών θέλουσι μένει ενταύθια εις τας πόλεις του Γαλααδ· **27** οι δούλοι σου όμως θέλουσι διαβή πάντες ώπλισμένοι, παρατεταγμένοι ενώπιον του Κυρίου εις μάχην, καθως λέγει ο κύριός μου. **28** Τότε ο Μωϋσής έδωκε προσταγήν περι αυτών εις Ελεάζαρ τον ιερέα και εις τον Ιησούν υιόν του Ναυή και εις τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των υιών Ισραήλ· **29** και ειπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Εάν οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν διαβώσι με σας τον Ιορδάνην, πάντες ώπλισμένοι εις μάχην, έμπροσθεν του Κυρίου, και κατακυριευθή η γη έμπροσθέν σας, τότε θέλετε δώσει εις αυτούς την γην Γαλααδ εις ιδιοκτησίαν· **30** εάν όμως δεν θέλωσι να διαβώσιν ώπλισμένοι με σας, τότε θέλουσι λάβει κληρονομια μεταξυ σας εν τη γη Χαναάν. **31** Και απεκριθήσαν οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν λέγοντες, Ως ειπεν ο Κύριος εις τους δούλους σου, ούτω θέλομεν κάμει· **32** ημείς θέλομεν διαβή ώπλισμένοι έμπροσθεν του Κυρίου εις την γην Χαναάν, διά να έχωμεν την ιδιοκτησίαν της κληρονομίας ημών εντεύθεν του Ιορδάνου. **33** Και έδωκεν εις αυτούς ο Μωϋσής, εις τους υιούς Γαδ και εις τους υιούς Ρουβήν και εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή υιού του Ιωσήφ, το βασίλειον του Σηών βασιλέως των Αμορραίων και το βασίλειον του Ωγ βασιλέως της Βασάν, την γην μετά των πόλεων αυτής εν τας ορείους, τας πόλεις της γης κύκλω. **34** Και οι υιοί Γαδ ωκοδόμησαν την Δαιβών και την Αταρώθ και την Αροήρ· **35** και την Ατρώθ-σοφάν και την Ιαζήρ και την Ιογβεά· **36** και την Βαιθ-νιμρά και την Βαιθ-αράν, πόλεις οχυράς, και μάνδρας προβάτων. **37** Και οι υιοί Ρουβήν ωκοδόμησαν την Εσεβών και την Ελεαλή και την Κιριαθαίμ· **38** και την Νεβώ και την Βάαλ-μεών, μεταβάλλοντες τα ονόματα αυτών, και την Σιμβά· και έδωκαν άλλα ονόματα εις τας πόλεις, τας οποίας ωκοδόμησαν. **39** Και οι υιοί Μαχείρ υιού του Μανασσή υπήγαν εις την Γαλααδ και εκυρίευσαν αυτήν, εκδιώξαντες τον Αμορραίον τον εν αυτή. **40** Και έδωκεν ο Μωϋσής την Γαλααδ εις Μαχείρ τον υιόν του Μανασσή και κατώκησεν εν αυτή. **41** Και Ιαείρ ο υιός του Μανασσή υπήγχε και εκυρίευσε τας μικράς πόλεις αυτής και ωνόμασεν αυτάς Αβώθ-ιαείρ. **42** Και ο Νοβά υπήγχε και εκυρίευσε την Καινάθ και τα χωρία αυτής και ωνόμασεν αυτήν Νοβά, από του ονόματος αυτού.

33 Αύται είναι αι οδοιπορίαί των υιών Ισραήλ, των εξελθόντων εκ της γης Αιγύπτου κατά τα στρατεύματα αυτών διά χειρός του Μωϋσέως και του Ααρών. **2** Και έγγραφεν ο Μωϋσής τας εξόδους αυτών κατά τας οδοιπορίας αυτών, διά προσταγής του Κυρίου· και αύται είναι αι οδοιπορίαί αυτών κατά τας εξόδους αυτών. **3** Και εσηκώθησαν από Ραμεσσή τον πρώτον μήνα, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του πρώτου μηνός τη επαύριον του πάσχα εξήλθον οι υιοί Ισραήλ εν χειρί υψηλή ενώπιον πάντων των Αιγυπτίων· **4** ενώ οι Αιγύπτιοι έθαπτον εκείνους, τους οποίους ο Κύριος επάταξε μεταξύ αυτών, παν πρωτότοκον· και εις τους θεούς αυτών έκαμεν ο Κύριος εκδίκησιν. **5** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσσή, εστρατοπέδευσαν εν Σοκχώθ. **6** Και σηκωθέντες από Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ, ήτις είναι εν τω

άκρω της ερήμου. **7** Και σηκωθέντες από Εθάμ, έστρεψαν προς Πι-αίρωθ, ήτις είναι κατέναντι Βέελ-σεφών και εστρατοπέδευσαν κατέναντι της Μιγδώλ. **8** Και σηκωθέντες απ' έμπροσθεν της Αιρώθ, διέβησαν διά της θαλάσσης εις την έρημον· και ώδοιπόρησαν οδόν τριών ημερών διά της ερήμου Εθάμ και εστρατοπέδευσαν εν Μερρά. **9** Και σηκωθέντες από Μερρά, ήλθον εις Αιλείμ· και ήσαν εν Αιλείμ δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· και εστρατοπέδευσαν εκεί. **10** Και σηκωθέντες από Αιλείμ, εστρατοπέδευσαν παρά την Ερυθράν θάλασσαν. **11** Και σηκωθέντες από της Ερυθράς θαλάσσης, εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σιν. **12** Και σηκωθέντες από της ερήμου Σιν, εστρατοπέδευσαν εν Δοφκά. **13** Και σηκωθέντες από Δοφκά, εστρατοπέδευσαν εν Αιλουός. **14** Και σηκωθέντες από Αιλουός, εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν, όπου δεν ήτο ύδωρ διά να πίνη ο λαός. **15** Και σηκωθέντες από Ραφιδείν, εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σινά. **16** Και σηκωθέντες από της ερήμου Σινά, εστρατοπέδευσαν εν Κιβρώθ-αττααβά. **17** Και σηκωθέντες από Κιβρώθ-αττααβά, εστρατοπέδευσαν εν Ασηρώθ. **18** Και σηκωθέντες από Ασηρώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ριθμά. **19** Και σηκωθέντες από Ριθμά, εστρατοπέδευσαν εν Ριμμών-φαρές. **20** Και σηκωθέντες από Ριμμών-φαρές, εστρατοπέδευσαν εν Λιβνά. **21** Και σηκωθέντες από Λιβνά, εστρατοπέδευσαν εν Ρισαά. **22** Και σηκωθέντες από Ρισαά, εστρατοπέδευσαν εν Κεελαθά. **23** Και σηκωθέντες από Κεελαθά, εστρατοπέδευσαν εν τω όρει Σαφέρ. **24** Και σηκωθέντες από του όρους Σαφέρ, εστρατοπέδευσαν εν Χαραδά. **25** Και σηκωθέντες από Χαραδά, εστρατοπέδευσαν εν Μακιλήθ. **26** Και σηκωθέντες από Μακιλήθ, εστρατοπέδευσαν εν Ταχάθ. **27** Και σηκωθέντες από Ταχάθ, εστρατοπέδευσαν εν Θαρά. **28** Και σηκωθέντες από Θαρά, εστρατοπέδευσαν εν Μιθκά. **29** Και σηκωθέντες από Μιθκά, εστρατοπέδευσαν εν Ασεμωνά. **30** Και σηκωθέντες από Ασεμωνά, εστρατοπέδευσαν εν Μοσηρώθ. **31** Και σηκωθέντες από Μοσηρώθ, εστρατοπέδευσαν εν Βενέ-ιακάν. **32** Και σηκωθέντες από Βενέ-ιακάν, εστρατοπέδευσαν εν τω όρει Γαδγάδ. **33** Και σηκωθέντες από του όρους Γαδγάδ, εστρατοπέδευσαν εν Ιοτβαθά. **34** Και σηκωθέντες από Ιοτβαθά, εστρατοπέδευσαν εν Εβρωνά. **35** Και σηκωθέντες από Εβρωνά, εστρατοπέδευσαν εν Εσιών-γάβερ. **36** Και σηκωθέντες από Εσιών-γάβερ, εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σιν, ήτις είναι η Κάδης. **37** Και σηκωθέντες από Κάδης, εστρατοπέδευσαν εν τω όρει Ωρ, κατά το άκρον της γης Εδώμ. **38** Και ανέβη Ααρών ο ιερεύς, διά προσταγής του Κυρίου, εις το όρος Ωρ και απέθανεν εκεί, το τεσσαρακοστόν έτος της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ της Αιγύπτου, τον πέμπτον μήνα· την πρώτην του μηνός. **39** Και ο Ααρών ήτο εκατόν εικοσιτριών ετών, ότε απέθανεν εν τω όρει Ωρ. **40** Και ήκουσεν ο Χανααίος, βασιλεύς της Αράδ, όστις κατώκει προς μεσημβριαν, εν γη Χαναάν, την έλευσιν των υιών Ισραήλ. **41** Και σηκωθέντες από του όρους Ωρ, εστρατοπέδευσαν εν Σαλμωνά. **42** Και σηκωθέντες από Σαλμωνά, εστρατοπέδευσαν εν Φυνών. **43** Και σηκωθέντες από Φυνών, εστρατοπέδευσαν εν Ωβώθ. **44** Και σηκωθέντες από Ωβώθ, εστρατοπέδευσαν εν Ιιέ-

αβαρίμ, κατά τα όρια του Μωάβ. **45** Και σηκωθέντες από Ιείμ, στρατοπέδευσαν εν Δαιβών-γαδ. **46** Και σηκωθέντες από Δαιβών-γαδ, στρατοπέδευσαν εν Αλμών-διβλαθαΐμ. **47** Και σηκωθέντες από Αλμών-διβλαθαΐμ, στρατοπέδευσαν εις τα όρη Αβαρίμ, κατέναντι Νεβώ. **48** Και σηκωθέντες από των ορέων Αβαρίμ, στρατοπέδευσαν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ. **49** Και στρατοπέδευσαν παρά τον Ιορδάνην, από Βαιθ-ισιμώθ έως Αβέλ-σιττίμ, εις τας πεδιάδας Μωάβ. **50** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **51** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Αφού διαβήτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, **52** θέλετε εκδιώξει πάντας τους κατοίκους της γης απ' έμπροσθέν σας και καταστρέψει πάσας τας εικόνας αυτών και καταστρέψει πάντα τα χυτά είδωλα αυτών και κατεδαφίσει πάντας τους βωμούς αυτών. **53** και θέλετε κυριεύσει την γην και κατοικήσει εν αυτή· διότι εις εσάς έδωκα την γην ταύτην εις κληρονομίαν. **54** και θέλετε διαμοιρασθή την γην διά κλήρων μεταξύ των συγγενειών σας· εις τους περισσότερους θέλετε δώσει περισσότεραν κληρονομίαν, και εις τους ολιγωτέρους θέλετε δώσει ολιγωτέραν κληρονομίαν· εκάστου η κληρονομία θέλει είσθαι εις το μέρος όπου πέση ο κλήρος αυτού· κατά τας φυλάς των πατέρων σας θέλετε κληρονομήσει. **55** Εάν όμως δεν εκδιώξητε τους κατοίκους της γης απ' έμπροσθέν σας, τότε όσους ηθέλετε αφήσει εξ αυτών να μένωσι, θέλουσιν είσθαι άκανθαι εις τους οφθαλμούς σας και κέντρα εις τας πλευράς σας και θέλουσι σας ενοχλεί εν τω τόπω όπου κατοικήτε· **56** και έτι, καθώς εστοχαζόμενη να κάμω εις αυτούς, ούτω θέλω κάμει εις εσάς.

34 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Πρόσταζον τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την γην εκείνην ήτις θέλει σας πέσει εις κληρονομίαν, την γην Χαναάν μετά των ορίων αυτής, **3** τότε το μέρος σας το προς μεσημβρίαν θέλει είσθαι από της ερήμου Σιν έως πλησίον Εδώμ· και τα μεσημβρινά όρια σας θέλουσιν είσθαι από άκρου της αλμυράς θαλάσσης προς ανατολάς. **4** και το όριόν σας θέλει στρέφει από μεσημβρίας προς την ανάβασιν Ακραββίμ, και θέλει διέρχεσθαι εις Σίν· και θέλει προχωρεί από του μεσημβρινού μέρους έως Κάδης-βαρνή, και θέλει εκβαίνει εις Ασάρ-αδδάρ, και θέλει διαβαίνει έως Ασμών· **5** και θέλει στρέφεισθαι το όριον από Ασμών έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και θέλει καταντήσκει εις την θάλασσαν. **6** Δυτικόν δε όριον θέλετε έχει την θάλασσαν την μεγάλην· αυτή θέλει είσθαι το δυτικόν όριόν σας. **7** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι τα αρκτικά όρια σας από της μεγάλης θαλάσσης θέλετε θέσει όριόν σας το όρος Ωρ· **8** από του όρους Ωρ θέλετε θέσει όριόν σας έως της εισόδου Αιμάθ, και θέλει προχωρεί το όριον εις Σεδάδ· **9** και θέλει προχωρεί το όριον εις Ζιφρών, και θέλει καταντήσκει εις Ασάρ-ενάν· τούτο θέλει είσθαι το αρκτικόν όριόν σας. **10** Και θέλετε θέσει τα ανατολικά όρια σας από Ασάρ-ενάν έως Σεπφάμ· **11** και θέλει καταβαίνει το

όριον από Σεπφάμ έως Ριβλά, προς ανατολάς του Αείν· και θέλει καταβαίνει το όριον και θέλει φθάνει εις το πλάγιον της θαλάσσης Χιννερώθ προς ανατολάς. **12** και θέλει καταβαίνει το όριον προς τον Ιορδάνην και θέλει καταντήσκει εις την αλμυράν θάλασσαν. Αύτη είναι η γη σας κατά τα όρια αυτής κύκλω. **13** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τους υιούς Ισραήλ λέγων, Αύτη είναι η γη, την οποίαν θέλετε κληρονομήσει διά κλήρων, την οποίαν ο Κύριος προσέταξε να δοθή εις τας εννά φυλάς και εις το ήμισυ της φυλής. **14** Διότι η φυλή των υιών Ρουβήν κατά τον οίκον των πατέρων αυτών και η φυλή των υιών Γαδ κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, έλαβον την κληρονομίαν αυτών· και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή έλαβε την κληρονομίαν αυτού. **15** Αι δύο φυλάι και το ήμισυ της φυλής έλαβον την κληρονομίαν αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου κατέναντι της Ιεριχώ, προς ανατολάς. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **17** Ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών, οίτινες θέλουσι κληροδοτήσκει εις εσάς την γήν· Ελεάζαρ ο ιερέυς και Ιησοός ο υιός του Ναυή· **18** και θέλετε λάβει ανά ένα άρχοντα απ' εκάστης φυλής, διά να κληροδοτήσκει την γήν· **19** και ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών· Εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή· **20** και εκ της φυλής των υιών Συμεών, Σαμουήλ ο υιός του Αμμιούδ· **21** εκ της φυλής Βενιαμίν, Ελιδάδ ο υιός του Χισλών· **22** και εκ της φυλής των υιών Δαν, ο άρχων Βουκκί ο υιός του Ιογλί· **23** εκ των υιών Ιωσήφ, εκ της φυλής των υιών Μανασσή, ο άρχων Ανιήλ ο υιός του Εφώδ· **24** και εκ της φυλής των υιών Εφραΐμ, ο άρχων Κεμουήλ ο υιός του Σιφτάν· **25** και εκ της φυλής των υιών Ζαβουλών, ο άρχων Ελιοσφάν ο υιός του Φαρνάχ· **26** και εκ της φυλής των υιών Ισάαχαρ, ο άρχων Φαλιτήλ ο υιός του Αζάν· **27** και εκ της φυλής των υιών Ασήρ, ο άρχων Αχιούδ ο υιός του Σελωμί· **28** και εκ της φυλής των υιών Νεφθαλί, ο άρχων Φεδαήλ ο υιός του Αμμιοούδ. **29** Ούτοι είναι, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος να κληροδοτήσκει εις τους υιούς Ισραήλ εν τη γη Χαναάν.

35 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **2** Πρόσταζον τους υιούς Ισραήλ να δώσωσιν εις τους Λευίτας, από της κληρονομίας της ιδιοκτησίας αυτών, πόλεις διά να κατοικήσωσι· και περίχωρα θέλετε δώσει εις τους Λευίτας διά τας πόλεις πέριξ αυτών. **3** Και αι μεν πόλεις θέλουσιν είσθαι εις αυτούς διά να κατοικώσιν εις αυτάς· τα δε περίχωρα αυτών θέλουσιν είσθαι διά τα κτήνη αυτών και διά τα υπάρχοντα αυτών και διά πάντα τα ζώα αυτών. **4** Και τα περίχωρα των πόλεων, τα οποία θέλετε δώσει εις τους Λευίτας, θέλουσιν είσθαι, από του τείχους της πόλεως και έξω, χίλια πήχαι κύκλω. **5** Και θέλετε μετρήσει από του έξω της πόλεως προς το ανατολικόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών, και προς το μεσημβρινόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών, και προς το δυτικόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών, και προς το αρκτικόν μέρος δύο χιλιάδας πηχών· και η πόλις θέλει είσθαι εν τω μέσω. Ταύτα θέλουσιν είσθαι εις αυτούς τα περίχωρα των πόλεων. **6** Και εκ των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευίτας,

εξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι διὰ καταφύγιον, τας οποίας θέλετε διορίσει διὰ να φεύγη εκεί ο φονεύς και εις ταύτας θέλετε προσθέσει τεσσαράκοντα δύο πόλεις. 7 Πάσαι αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευΐτας, θέλουσιν εἶσθαι τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις ταύτας θέλετε δώσει μετά των περιχώρων αυτών. 8 Και αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει, θέλουσιν εἶσθαι εκ της ιδιοκτησίας των υιών Ισραήλ· από των εχόντων πολλά θέλετε δώσει πολλά, και από των εχόντων ολίγα θέλετε δώσει ολίγα· ἕκαστος κατά την κληρονομίαν, την οποίαν εκληρονόμησε, θέλει δώσει εκ των πόλεων αυτού εις τους Λευΐτας. 9 Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν λέγων, 10 Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ὅταν διαβῆτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, 11 τότε θέλετε διορίσει εις εαυτούς πόλεις, διὰ να ἴναι εις εσάς πόλεις καταφυγίου, ὡστε να φεύγη εκεί ο φονεύς, ὅστις ἐφόνευεν ἄνθρωπον ακουσίως. 12 Και θέλουσιν εἶσθαι εις εσάς πόλεις διὰ καταφύγιον από του εκδικούντος το αἷμα διὰ να μη αποθάνῃ ο φονεύς, εωσὸς παρασταθῆ ἐνώπιον της συναγωγῆς εις κρίσιν. 13 Και εκ των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει, ἐξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι διὰ καταφύγιον εις εσάς. 14 Τας τρεις πόλεις θέλετε δώσει ἐντεῦθεν του Ιορδάνου, και τας τρεις πόλεις θέλετε δώσει ἐν τη γην Χαναάν· πόλεις καταφυγίου θέλουσιν εἶσθαι. 15 Αὐται αι ἐξ πόλεις θέλουσιν εἶσθαι καταφύγιον διὰ τους υιούς Ισραήλ και διὰ τον ζῆνον και διὰ τον παροικούντα μεταξύ αυτών· ὡστε ὅστις φονεύσῃ ἄνθρωπον ακουσίως να φεύγη εκεί. 16 Και εἰάν πατάξῃ αὐτόν με ὄργανον σιδηρούν, ὡστε να αποθάνῃ, εἶναι φονεύς· ο φονεύς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ. 17 Και εἰάν πατάξῃ αὐτόν με λίθον εκ της χειρός, διὰ τον οποιόν δύνανται να αποθάνῃ, και αποθάνῃ, εἶναι φονεύς· ο φονεύς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ. 18 Ἡ εἰάν πατάξῃ αὐτόν με ξύλινον ὄργανον εκ χειρός, εκ του οποιού δύνανται να αποθάνῃ, και αποθάνῃ, εἶναι φονεύς· ο φονεύς ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ. 19 Ο εκδικητής του αἵματος, αὐτός θέλει θανατόνει τον φονέα· ὅταν ἀπαντήσῃ αὐτόν, θέλει θανατόνει αὐτόν. 20 Εἰάν δε δι' ἔχθραν ὠθήσῃ αὐτόν ἢ παραμονεύσας ρίψῃ τι ἐπ' αὐτόν και αποθάνῃ, 21 ἢ ἐχθρικῶς πατάξῃ αὐτόν με την χεῖρα αὐτοῦ και αποθάνῃ, ο πατάξας ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ· εἶναι φονεύς· ο εκδικητής του αἵματος θέλει θανατόνει τον φονέα, ὅταν ἀπαντήσῃ αὐτόν. 22 Εἰάν ὁμως ὠθήσῃ αὐτόν ἐξαίφνης χωρὶς ἔχθρας ἢ ρίψῃ τι ἐπ' αὐτόν χωρὶς να παραμονεύσῃ αὐτόν, 23 ἢ λίθον τινά χωρὶς να ἴδῃ αὐτόν, εκ του οποιού δύνανται να αποθάνῃ, και ρίψῃ ἐπ' αὐτόν ὡστε να αποθάνῃ, και δεν ἴτῃ ἐχθρός αὐτοῦ ουδέ εἴτῃ να κακοποιήσῃ αὐτόν, 24 τότε ἡ συναγωγὴ θέλει κρίνει ἀναμέσον του φονέως και του εκδικούντος το αἷμα κατά τας κρίσεις ταύτας. 25 και ἡ συναγωγὴ θέλει ἐλευθερώσει τον φονέα εκ της χειρός του εκδικούντος το αἷμα, και ἡ συναγωγὴ θέλει ἀποκαταστήσει αὐτόν εις την πόλιν του καταφυγίου αὐτοῦ, ὅπου εἶχε φύγει· και θέλει κατοικεῖ ἐν αὐτῇ μέχρι του θανάτου του ἱερέως του μεγάλου, του κεχρισμένου διὰ του αγίου ελαίου. 26 Εἰάν ὁμως ο φονεύς ἐξέλθῃ ἐξω των ὁρίων της πόλεως του καταφυγίου αὐτοῦ, εις την οποίαν ἐφυγε, 27 και ο εκδικητής του αἵματος

εὕρη αὐτόν ἐξω των ὁρίων της πόλεως του καταφυγίου αὐτοῦ και ο εκδικητής του αἵματος θανατώσῃ τον φονέα, δεν θέλει εἶσθαι ἔνοχος αἵματος. 28 Διότι ἐπρεπε να μῆνῃ ἐν τη πόλει του καταφυγίου αὐτοῦ μέχρι του θανάτου του μεγάλου ἱερέως· μετά δε τον θάνατον του μεγάλου ἱερέως, ο φονεύς θέλει επιστρέφει εις την γην της ιδιοκτησίας αὐτοῦ. 29 Και ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι εις διάταγμα κρίσεως προς εσάς, εις πάσας τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. 30 Ὅστις φονεύσῃ τινά, ο φονεύς θέλει θανατωθῆ διὰ στόματος μαρτύρων· πλην εις ὁμῶς μάρτυς δεν θέλει μαρτυρήσῃ ἐναντίον τινός, ὡστε να θανατωθῆ. 31 Και δεν θέλετε λαμβάνει ουδεμίαν ἐξαγοράν ὑπὲρ της ζωῆς του φονέως, ὅστις εἶναι ἔνοχος θανάτου· ἀλλὰ ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ. 32 Και δεν θέλετε λαμβάνει ἐξαγοράν ὑπὲρ του φυγόντος εις την πόλιν του καταφυγίου αὐτοῦ· διὰ να επιστρέψῃ να κατοικῆ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, μέχρι του θανάτου του ἱερέως. 33 Και δεν θέλετε μολύνει την γην εις την οποίαν κατοικεῖται· διότι το αἷμα αὐτό μολύνει την γην· και ἡ γη δεν δύναται να καθαρισθῆ από του αἵματος του εκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, εἰμη διὰ του αἵματος ἐκεῖνου ὅστις ἔχυσεν αὐτό. 34 Μη μολύνετε λοιπόν την γην, εις την οποίαν θέλετε κατοικῆσαι, ἐν μέσω της οποίας ἐγὼ κατοικῶ· διότι ἐγὼ ο Κύριος εἶμαι ο κατοικῶν ἐν τῷ μέσω των υιών Ισραήλ.

36 Και προσελθόντες οι ἀρχηγοὶ των πατριῶν των συγγενειῶν των υιών Γαλαὰδ, υιοῦ του Μαχειρ, υιοῦ του Μανασσή, εκ των συγγενειῶν των υιών Ἰωσήφ, ἐλάλησαν ἐνώπιον του Μωϋσέως και ἐνώπιον των ἀρχόντων, οἵτινες ἴσαν οι ἀρχηγοὶ των πατριῶν των υιών Ισραήλ· 2 και εἶπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις τον κύριόν μου να δώσῃ την γην διὰ κλήρου προς κληρονομίαν εις τους υιούς Ισραήλ, και ο κύριός μου προσέταχῃ παρά του Κυρίου να δώσῃ την κληρονομίαν Σαλπαὰδ, του ἀδελφοῦ ἡμῶν, εις τας θυγατέρας αὐτοῦ· 3 και εἰάν νυμφευθῶσι μετά τινός εκ των υιών των φυλών των υιών Ισραήλ, τότε ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει ἀφαιρεθῆ εκ της κληρονομίας των πατέρων ἡμῶν και θέλει προστεθῆ εις την κληρονομίαν της φυλῆς ἣτις ἠθέλε δεχθῆ αὐτάς· οὗτω θέλει ἀφαιρεθῆ από του κλήρου της κληρονομίας ἡμῶν· 4 και ὅταν ἔλθῃ το ἔτος της ἀφέσεως των υιών Ισραήλ, τότε ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει προστεθῆ εις την κληρονομίαν της φυλῆς, ἣτις ἠθέλε δεχθῆ αὐτάς· και ἡ κληρονομία αὐτῶν θέλει ἀφαιρεθῆ από της κληρονομίας της φυλῆς των πατέρων ἡμῶν. 5 Και προσέταξεν ο Μωϋσῆς τους υιούς Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου, λέγων, Ἡ φυλὴ των υιών Ἰωσήφ ἐλάλησεν ὀρθῶς. 6 Οὗτος εἶναι ο λόγος, τον οποιόν προσέταξεν ο Κύριος περί των θυγατέρων του Σαλπαὰδ, λέγων, Ἀς νυμφευθῶσι με ὄντινα ἀρέσκῃ εις αὐτάς ὁμῶς ἔθελουσι νυμφευθῆ μετά ἀνδρῶν εκ της συγγενείας της φυλῆς των πατέρων αὐτῶν· 7 και δεν θέλει μεταβαίνει ἡ κληρονομία των υιών Ισραήλ από φυλῆς εις φυλὴν· διότι ἕκαστος εκ των υιών Ισραήλ θέλει εἶσθαι προσκεκολλημένος εις την κληρονομίαν της φυλῆς των πατέρων αὐτοῦ. 8 Και πάσα θυγάτηρ, ἣτις ἔχει κληρονομίαν ἐν φυλῇ τινὶ των υιών Ισραήλ, θέλει εἶσθαι γυνὴ ἐν εκ της συγγενείας

της φυλής του πατρός αυτής διά να απολαμβάνωσιν οι υιοί Ισραήλ έκαστος την κληρονομίαν των πατέρων αυτού. **9** Και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία από φυλής εις άλλην φυλήν, αλλ' έκαστος εκ των φυλών των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις την κληρονομίαν αυτού. **10** Ως προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ· **11** διότι η Μααλά, η Θερσά και η Αγλά και η Μελχά και η Νουά, αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, ενυμφεύθησαν με τους υιούς των αδελφών του πατρός αυτών· **12** ενυμφεύθησαν με άνδρας εκ των συγγενειών των υιών Μανασσή, υιού του Ιωσήφ· και η κληρονομία αυτών έμεινεν εν τη φυλή της συγγενείας του πατρός αυτών. **13** Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως προς τους υιούς Ισραήλ, εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ.

Δευτερονόμιον

1 Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς οποίους ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῇ πεδιάδι κατέναντι Σούφ, μεταξύ Φαράν καὶ Τοφέλ καὶ Λαβάν καὶ Ἀσηρῶθ καὶ Διζαῆβ. **2** Ἐνδεκα ἡμέραι εἶναι ἀπὸ Χωρήβ, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους Σηεῖρ, ἕως Κάδης-βαρνή. **3** Καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τὸν ἐνδέκατον μῆνα, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος περὶ αὐτῶν· **4** ἀφοῦ ἐπάταξε τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅστις κατώκει ἐν Εοσεβῶν, καὶ τὸν Οὐ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅστις κατώκει ἐν Ἀσταρῶθ ἐν Εδρεΐ· **5** ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ γῇ Μωᾶβ ἤρχισεν ὁ Μωϋσῆς νὰ διασαφίῃ τὸν νόμον τούτου, λέγων, **6** Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς ἐν Χωρήβ λέγων, Ἀρκεῖ ὅσον ἐμείνατε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· **7** στρέψατε καὶ ἀκολουθήσατε τὴν ὁδὸν σας καὶ ὑπάγετε εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων καὶ εἰς πάντας τοὺς περιοίκους αὐτοῦ εἰς τὴν πεδιάδα, εἰς τὸ ὄρος καὶ εἰς τὴν κοιλάδα καὶ εἰς τὴν μεσημβρίαν καὶ εἰς τὰ παράλια, τὴν γῆν τῶν Χανααίων καὶ τὸν Λίβανον, ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, τοῦ ποταμοῦ Ευφράτου· **8** ἰδοῦ, ἐγὼ παρέδωκα ἔμπροσθέν σας τὴν γῆν· εἰσέλθετε καὶ κυριεύσατε τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν ὡμοσε Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σας, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαάκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ, νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοῦ. **9** Καὶ εἶπα πρὸς εσᾶς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, λέγων, Δεν δύναμαι ἐγὼ μόνος νὰ σας βαστάζω· **10** Κύριος ὁ Θεὸς σας εὐλόγησε καὶ ἰδοῦ, τὴν σήμερον εἴσαθε ὡς τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλῆθος· **11** Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας νὰ σας κάμῃ χιλιάκις περισσοτέρους παρ' ὅ, τι εἴσαθε καὶ νὰ σας εὐλογῆσῃ, καθὼς ἐλάλησε πρὸς εσᾶς· **12** πῶς θέλω δυνηθῆ ἐγὼ μόνος νὰ βαστάσῃ τὴν ἐνόλησίν σας καὶ τὸ φορτίον σας καὶ τὰς ἀντιλογίας σας; **13** λάβετε ἀνδρας σοφοῦς καὶ συνετοῦς καὶ γνωστοῦς μεταξύ τῶν φυλῶν σας, καὶ θέλω καταστήσῃ αὐτοὺς ἀρχηγούς ἐφ' υἰάς. **14** Καὶ ἀπεκρίθητε πρὸς ἐμὲ λέγοντες, Καλὸς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας, διὰ νὰ κάμωμεν αὐτόν. **15** Τότε ἔλαβον τοὺς ἀρχηγούς τῶν φυλῶν σας, ἀνδρας σοφοῦς καὶ γνωστοῦς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἀρχηγούς ἐφ' υἰάς, χιλιάρχους καὶ εκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ ἐπιστάτας τῶν φυλῶν σας. **16** Καὶ προσέταξα εἰς τοὺς κριτάς σας κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν λέγων, Ἀκούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν σας καὶ κρίνετε δικαίως ἀναμέσον ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ξένου αὐτοῦ. **17** Ἐν τῇ κρίσει δεν θέλετε ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα· θέλετε ἀκοῦει τὸν μικρὸν ὡς τὸν μέγαν· δεν θέλετε φοβεῖσθαι πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι ἡ κρίσις εἶναι τοῦ Θεοῦ· καὶ πάσαν ὑπόθεσιν, ἥτις ἠθέλην εἶσθαι πολὺ δύσκολος διὰ σας, ἀναφέρετε αὐτὴν εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ θέλω ἀκοῦει αὐτήν. **18** Καὶ προσέταξα εἰς εσᾶς κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πάντα ὅσα ἔπρεπε νὰ πράττητε. **19** Καὶ σηκωθέντες ἀπὸ Χωρήβ, διεπεράσαμεν πάσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ φοβεράν ἐκεῖνην, τὴν ὁποῖαν εἴδετε, ὁδοιποροῦντες πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, καθὼς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν προσέταξεν εἰς

ἡμᾶς, καὶ ἤλθομεν ἕως Κάδης-βαρνή. **20** Καὶ εἶπα πρὸς εσᾶς, Ἦλθετε εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἀμορραίων, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· **21** ἰδοῦ, Κύριος ὁ Θεὸς σου παρέδωκε τὴν γῆν ἔμπροσθέν σου· ἀνάβα, κυριεύσον, καθὼς ἐλάλησε πρὸς σε Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μη φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσῃς. **22** Καὶ ἤλθετε πρὸς ἐμὲ πάντες υμεῖς καὶ εἶπετε, Ἀς ἀποστείλωμεν ἀνδρας ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ ας κατασκοπεύσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν γῆν καὶ ας ἀπαγγείλωσι πρὸς ἡμᾶς τὴν ὁδὸν δι' ἣς πρέπει νὰ ἀναβῶμεν· καὶ τὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν ὑπάγει. **23** Καὶ ἤρρεσεν εἰς ἐμὲ ὁ λόγος καὶ ἔλαβον ἐξ υμῶν δώδεκα ἀνδρας, ἀνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν. **24** Καὶ στραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἤλθον μέχρι τῆς φάραγγος Εοχώλ καὶ κατασκοπέυσαν αὐτήν. **25** Καὶ λαβόντες εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐκ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἔφεραν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς ἡμᾶς, λέγοντες, Καλὴ εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποῖαν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδει εἰς ἡμᾶς. **26** Ἀλλὰ σεις δεν ἠθελήσατε νὰ ἀναβῆτε, ἀλλ' ἠπειθήσατε εἰς τὴν προσταγὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας. **27** Καὶ ἐγογγύσατε εἰς τὰς σκηνὰς σας, λέγοντες, Ἐπειδὴ ἐμίση ὁ Κύριος, ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ παραδώσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν χεῖρα τῶν Ἀμορραίων, ὥστε νὰ ἐξολοθρευθῶμεν· **28** πῶς ἀναβαίνομεν ἡμεῖς; οἱ ἀδελφοί ἡμῶν ἐδειλίασαν τὴν καρδίαν ἡμῶν, λέγοντες, Ὁ λαὸς εἶναι μεγαλῆτερος καὶ ὑψηλότερος ἡμῶν· αἱ πόλεις μεγάλαί καὶ τετειχιωμέναι ἕως τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ καὶ υἱοὺς τῶν Ἀνακείμ εἶδομεν ἐκεῖ. **29** Ἐγὼ δε εἶπα πρὸς εσᾶς, Μη τρομάξῃτε μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν· **30** Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὅστις προπορεύεται ἔμπροσθέν σας, αὐτὸς θέλει πολεμήσῃ ὑπὲρ υμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὑπὲρ υμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιον τῶν οφθαλμῶν υμῶν· **31** καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου εἶδες τίνι τρόπῳ Κύριος ὁ Θεὸς σου σε ἐβάστασε, καθὼς βαστάζει ἀνθρώπος τὸν υἱόν αὐτοῦ, κατὰ πάσαν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποῖαν περιεπατήσατε εἰσοῦ ἤλθετε εἰς τούτου τὸν τόπον. **32** κατὰ τοῦτο ὁμως δεν ἐπιστεύσατε εἰς Κύριον τὸν Θεόν σας, **33** ὅστις προπορεύετο ἔμπροσθέν σας ἐν τῇ ὁδῷ, διὰ νὰ σας εὐρίσκῃ τόπον στρατοπεδεύσεως, τὴν μεν νύκτα διὰ πυρὸς, διὰ νὰ δεικνύῃ εἰς εσᾶς τὴν ὁδὸν καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ βαδίζετε, τὴν δε ἡμέραν διὰ νεφέλης. **34** Καὶ ἤκουσεν ὁ Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων σας καὶ ὠργίσθη, καὶ ὡμοσε λέγων, **35** Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων τῆς κακῆς ταύτης γενεᾶς θέλει ἰδεῖ τὴν γῆν καλὴν, τὴν ὁποῖαν ὡμοσα νὰ δώσω εἰς τοὺς πατέρας σας, **36** ἐκτός Χάλεβ υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννή· οὗτος θέλει ἰδεῖ αὐτήν, καὶ εἰς τούτου θέλω δώσῃ τὴν γῆν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπάτησε καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, διότι οὗτος ἐντελὴς ἠκολούθησε τὸν Κύριον. **37** Καὶ κατ' ἐμοῦ ἐθυμώθη ὁ Κύριος διὰ σας, λέγων, Οὐδὲ συ θέλεις εἰσελθεῖ ἐκεῖ· **38** Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ναυή, ὁ παριστάμενος ἐνώπιόν σου, οὗτος θέλει εἰσελθεῖ ἐκεῖ· ἐνίσχυσον αὐτόν, διότι αὐτὸς θέλει κληροδοτήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν Ἰσραὴλ· **39** καὶ τὰ παιδιά σας, τὰ ὁποῖα ἐλέγετε ὅτι θέλομεν γείνει λάφυρον, καὶ οἱ υἱοὶ σας, ὅτινες τὴν σήμερον δεν γνωρίζουσιν καλὸν ἢ κακόν, αὐτοὶ θέλοσιν εἰσελθεῖ ἐκεῖ καὶ εἰς αὐτοὺς θέλω δώσῃ αὐτήν, καὶ αὐτοὶ θέλοσιν κληρονομήσῃ αὐτήν· **40** σεις ὁμως ἐπιστρέψατε καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν ἔρημον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης. **41** Τότε ἀπεκρίθητε

και ειπετε προς εμε, Ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον ημεϊς θέλομεν αναβή και πολεμήσει κατά πάντα όσα προσεταξαν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών. Και ζωσθέντες έκαστος τα πολεμικά όπλα αυτού, ήσθε προπετεις να αναβήτε εις το όρος. **42** Και ειπε Κύριος προς εμε, Ειπέ προς αυτούς, Μη αναβήτε μηδέ πολεμήσητε, διότι εγώ δεν είμαι εν μέσω υμών, διά να μη συντριφθήτε έμπροσθεν των εχθρών σας. **43** ούτως ελάλησα προς εσάς· και δεν εισηκούσατε, αλλ' ηπειθήσατε εις την προταγήν του Κυρίου, και θρασυνόμενοι ανέβητε εις το όρος. **44** Και εξήλθον οι Αμορραίοι, οι κατοικούντες εν τω όρει εκείνω, εις συνάντησιν υμών και κατεδίωξαν υμάς, καθώς κάμνουσιν αι μέλισσαι, και επάταξαν υμάς εν Σηείρ, έως Ορμά. **45** Τότε επιστρέψαντες εκλαύσατε ενώπιον του Κυρίου· αλλ' ο Κύριος δεν εισήκουσε της φωνής υμών ουδέ έδωκεν εις υμάς ακρόασιν. **46** Και εμείνατε εν Κάδης ημέρας πολλάς, οσασδήποτε ημέρας εμείνατε.

2 Τότε εστρέψαμεν και ώδοιπορήσαμεν εν τη ερήμω διά της οδού της Ερυθράς θαλάσσης, καθώς ελάλησε Κύριος προς εμε· και περιεφερόμεθα περί το όρος Σηείρ ημέρας πολλάς. **2** Και ειπε Κύριος προς εμε λέγων, **3** Αρκει όσον περιήλθετε το όρος τούτο· στράφητε προς βορράν· **4** και πρόσταξον τον λαόν μέγιστον, θέλετε περάσει διά των ορίων των αδελφών σας των υιών Ησαύ, οίτινες κατοικουσιν εν Σηείρ· και θέλουσι σας φοβηθή· και προσέξατε πολύ· **5** μη πολεμήσητε μετ' αυτών· επειδή δεν θέλω δώσει εις εσάς εκ της γης αυτών ουδέ βήμα ποδός· διότι εις τον Ησαύ έδωκα το όρος Σηείρ κληρονομίαν· **6** θέλετε αγοράζει παρ' αυτών τροφάς δι' αργυρίου, διά να τρώγητε· και ύδωρ έτι θέλετε αγοράζει παρ' αυτών δι' αργυρίου, διά να πίνητε· **7** διότι Κύριος ο Θεός σου σε ελόγησεν εις πάντα τα έργα των χειρών σου· γνωρίζει την οδοιπορίαν σου διά της μεγάλης ταύτης ερήμου· τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη Κύριος ο Θεός σου ήτο μετά σου· δεν εστερήθης ουδενός. **8** Και αφού επεράσαμεν διά των αδελφών ημών των υιών Ησαύ, των κατοικούντων εν Σηείρ, διά της οδού της πεδιάδος από Ελάθ και από Εσιών· γάβερ. Και εστρέψαμεν και διέβημεν διά της οδού της ερήμου Μωάβ. **9** Και ειπε Κύριος προς εμε, Μη ενοχλήσητε τους Μωαβίτας μηδέ έλθητε εις μάχην μετ' αυτών· διότι δεν θέλω δώσει εις σε εκ της γης αυτών διά κληρονομίαν· επειδή εις τους υιούς του Λωτ έδωκα την Αρ κληρονομίαν. **10** Πρότερον δε κατώκουν εν αυτή οι Εμμαίοι, λαός μέγας και πολυάριθμος και υψηλός το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ· **11** οίτινες και αυτοί ελογίζοντο γίγαντες, ως οι Ανακείμ· αλλ' οι Μωαβίται ονομάζουσιν αυτούς Εμμαίους. **12** Και εν Σηείρ κατώκουν οι Χορραίοι πρότερον· αλλ' οι υιοί του Ησαύ εκληρονόμησαν αυτούς και εξωλόθρευσαν αυτούς απ' έμπροσθεν αυτών, και κατώκησαν αντ' αυτών· καθώς έκαμεν ο Ισραήλ εν τη γη της κληρονομίας αυτού, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς ο Κύριος. **13** Σηκώθητε λοιπόν και διάβητε τον χείμαρρον Ζαρεδ· και διέβημεν τον χείμαρρον Ζαρεδ. **14** Και αι ημέραι, καθ' ας ώδοιπορήσαμεν από Κάδης-βαρνή, εωσού διέβημεν τον χείμαρρον Ζαρεδ, ήσαν τριάκοντα οκτώ έτη, εωσού

εξέλιπε πάσα η γενεά των πολεμιστών ανδρών εκ μέσου του στρατοπέδου, καθώς ώμοσεν ο Κύριος προς αυτούς. **15** Έτι η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αυτών, διά να εξολοθρευή αυτούς εκ μέσου του στρατοπέδου, εωσού εξέλιπον. **16** Και αφού πάντες οι άνδρες οι πολεμιστοί εξέλιπον, αποθνήσκοντες εκ μέσου του λαού, **17** ελάλησε Κύριος προς εμε λέγων, **18** Συ θέλεις διαπεράσει σήμερον την Αρ, το όριον του Μωάβ· **19** και θέλεις πλησιάσει κατέναντι των υιών Αμμών· μη ενόχλει αυτούς μηδέ πολεμήσης μετ' αυτών· διότι δεν θέλω δώσει εις σε εκ της γης των υιών Αμμών κληρονομίαν· επειδή εις τους υιούς Λωτ έδωκα αυτήν κληρονομίαν. **20** Αύτη ομοίως ελογίζετο γη των γιγάντων· γίγαντες κατώκουν εκεί πρότερον· οι δε Αμμωνίται ονομάζουσιν αυτούς Ζαμζουμείμ· **21** λαός μέγας και πολυάριθμος και υψηλός το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ· αλλ' ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς απ' έμπροσθεν αυτών, και αυτοί εκληρονόμησαν αυτούς και κατώκησαν αντ' αυτών· **22** καθώς έκαμεν εις τους υιούς Ησαύ τους κατοικούντας εν Σηείρ, ότε εξωλόθρευσε τους Χορραίους απ' έμπροσθεν αυτών, και εκληρονόμησαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών· έως της ημέρας ταύτης. **23** Και τους Αυείμ, τους κατοικούντας κατά κώμας μέχρι Γάλης, οι Καφθορείμ, οι εξελθόντες από Καφθόρ, εξωλόθρευσαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών. **24** Σηκώθητε, αναχωρήσατε και διάβητε τον ποταμόν Αρνών· ίδου, παρέδωκα εις χείρας σου τον Σηών τον Αμορραίον, βασιλέα της Εσεβών, και την γην αυτού· άρχισον να κυριεύης αυτήν και πολέμησον μετ' αυτού· **25** σήμερον θέλω αρχίσει να εμβάλλω τον τρόπον σου και τον φόβον σου εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού· τα οποία, όταν ακούσωσι το όνομά σου, θέλουσι τρομάξει και θέλουσι πέσει εις αγωνίαν εξ αιτίας σου. **26** Και απέστειλα πρέσβεις από της ερήμου Κεδημώθ προς τον Σηών βασιλέα της Εσεβών με λόγους ειρηνικούς, λέγων, **27** Ας περάσω διά της γης σου· κατ' ευθειάν διά της οδού θέλω περάσει δεν θέλω κλίνει δεξιά ή αριστερά· **28** θέλεις πωλήσει εις εμε τροφάς δι' αργυρίου διά να φάγω και δι' αργυρίου θέλεις δώσει εις εμε ύδωρ διά να πίνω· μόνον θέλω περάσει με τους πόδας μου, **29** καθώς έκαμεν εις εμε οι υιοί του Ησαύ οι κατοικούντες εν Σηείρ, και οι Μωαβίται οι κατοικούντες εν Αρ, εωσού διαβώ τον Ιορδάνην προς την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός ημών διδει εις ημάς. **30** Και δεν ηθέλησεν ο Σηών βασιλεύς της Εσεβών να περάσωμεν διά της γης αυτού· επειδή Κύριος ο Θεός σου εσκήληρνε το πνεύμα αυτού και απελίθωσε την καρδίαν αυτού, διά να παραδώση αυτόν εις τας χείρας σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **31** Και ειπε Κύριος προς εμε, Ίδου, ήρχισα να παραδίδω τον Σηών και την γην αυτού έμπροσθέν σου· άρχισον να κυριεύης διά να κληρονομήσης την γην αυτού. **32** Τότε εξήλθεν ο Σηών εις συνάντησιν ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εις Ιασά. **33** Και Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτόν ενώπιον ημών· και επάταξαμεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν του αυτού. **34** Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον τον καιρόν, και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν, άνδρας και γυναίκας, και παιδία· δεν αφήκαμεν ουδένα υπόλοιπον. **35** Μόνον τα κτήνη εληλατήσαμεν δι' εαυτούς και τα

λάφυρα των πόλεων, τας οποίας εκυριεύσαμεν. **36** Από της Αροήρ, παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και της πόλεως της παρά τον ποταμόν και έως Γαλαάδ, δεν εσθάθη πόλις ικανή να ανισταθής εις ημάς· Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτάς πάσας έμπροσθεν ημών. **37** Μόνον εις την γην των υιών Αμμών δεν επλησίασας ουδέ εις τα παρακείμενα του ποταμού Ιαβόκ ουδέ εις τας ορεινάς πόλεις ουδέ εις άλλο οποιονδήποτε μέρος, το οποίον απηγόρευσεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών.

3 Τότε στρέψαντες ανέβημεν την οδόν την εις Βασάν· και εξήλθεν Ωγ ο βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εις Εδρεΐ. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη φοβηθής αυτόν· διότι εις την χείρα σου παρέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και την γην αυτού· και θέλει κάμει εις αυτόν, ως έκαμες εις τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, όστις κατώκει εν Εσεβών. **3** Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός ημών εις την χείρα ημών και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάντα τον λαόν αυτού· και επατάξαμεν αυτόν, εωσού δεν αφήκαμεν εις αυτόν υπόλοιπον. **4** Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον τον καιρόν· δεν εστάθη πόλις, την οποίαν δεν ελάβομεν απ' αυτών· εξήλκοντα πόλεις, πάσαν την περίχωρον της Αργόβ, το βασίλειον του Ωγ εν Βασάν. **5** Αι πόλεις αύται ήσαν πάσαι χωρωμέναι με τείχη υψηλά, με πύλας και μοχλούς εκτός μεγάλου πλήθους ατειχίστων πόλεων. **6** Και εξωλοθρεύσαμεν αυτάς, καθώς εκάμομεν εις τον Σηών βασιλέα της Εσεβών, εξολοθρεύοντες πάσαν πόλιν, άνδρας, γυναίκα και παιδιά. **7** Πάντα δε τα κτήνη και τα λάφυρα των πόλεων ελειπατήσαμεν δι' εαυτούς. **8** Και ελάβομεν κατ' εκείνον τον καιρόν από των χειρών των δύο βασιλέων των Αμορραίων την γην την εντεύθεν του Ιορδάνου, από του ποταμού Αρνών έως του όρουσ Αερμών· **9** το Αερμών ονομάζουσιν οι Σιδωνίοι Σιριών, οι δε Αμορραίοι ονομάζουσιν αυτό Σενείρ· **10** πάσας τας πόλεις της πεδιάδος και πάσαν την Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν έως Σαλαά και Εδρεΐ, πόλεις του βασιλείου του Ωγ εν Βασάν. **11** Διότι μόνος ο Ωγ βασιλεύς της Βασάν εσώζετο εκ του υπολοίπου των γιγάντων· ιδού, η κλίνη αυτού ήτο κλίνη σιδηρά· δεν σώζεται αύτη εν Ραββά των υιών Αμμών· εννέα πήχαι το μήκος αυτής και τέσσαρες πήχαι το πλάτος αυτής, κατά πήχην άνδρός. **12** Και την γην εκείνην, την οποίαν εκυριεύσαμεν κατ' εκείνον τον καιρόν, από της Αροήρ, της παρά τον ποταμόν Αρνών, και το ήμισυ του όρουσ Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού, έδωκα εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας. **13** Και το υπόλοιπον της Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν, το βασίλειον του Ωγ, έδωκα εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, πάσαν την περίχωρον της Αργόβ μετά πάσης της Βασάν, ήτις ονομάζετο γη γιγάντων. **14** Ιαεір ο υίός του Μανασσή έλαβε πάσαν την περίχωρον της Αργόβ μέχρι των ορίων της Γεσσουρί και Μααχαθί· και ωνόμασεν αυτάς κατά το όνομα αυτού, Βασάν-αβώθ-ιαεір, μέχρι της ημέρας ταύτης. **15** Και εις τον Μαχεір έδωκα την Γαλαάδ. **16** Και εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας έδωκα από Γαλαάδ έως του ποταμού Αρνών το μέσον του ποταμού, και το όριον και έως του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου

των υιών Αμμών· **17** και την πεδιάδα και τον Ιορδάνην και το όριον από Χιννερώθ μέχρι της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλυμράς θαλάσσης, υποκάτω της Ασδώθ-φασγά προς ανατολάς. **18** Και προσέταξα εις εσάς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κύριος ο Θεός σας έδωκεν εις εσάς την γην ταύτην να κυριεύσητε αυτήν· θέλετε περάσει ώπλισμένοι ενώπιον των αδελφών σας των υιών Ισραήλ, πάντες οι άνδρες οι δυνατοί· **19** πλην αι γυναικείς σας και τα παιδιά σας και τα κτήνη σας, εξεύρω ότι έχετε κτήνη πολλά, θέλουσι μείνει εις τας πόλεις σας, τας οποίας έδωκα εις εσάς· **20** εωσού δώση ο Κύριος ανάπαυσιν εις τους αδελφούς σας, καθώς και εις εσάς, και κυριεύουσι και αυτοί την γην, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός σας, εις το πέραν του Ιορδάνου· και τότε θέλετε επιστρέψει έκατος εις την κληρονομίαν αυτού, την οποίαν έδωκα εις εσάς. **21** Και κατ' εκείνον τον καιρόν προσέταξα εις τον Ιησούν λέγων, Οι οφθαλμοί σου είδον πάντα όσα Κύριος ο Θεός σας έκαμεν εις τους δύο τούτους βασιλείς· ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εις πάντα τα βασίλεια, εις τα οποια διαβαίνεις· **22** δεν θέλετε φοβηθή αυτούς· διότι Κύριος ο Θεός σας αυτός θέλει πολεμήσει υπέρ υμών. **23** Και εδειήθην του Κυρίου κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, **24** Κύριε Θεέ, συ ήρχισας να δεικνύης εις τον δούλον σου την μεγαλωσύνην σου και την κραταιάν σου χείρα· διότι τις Θεός είναι εν τω ουρανώ ή εν τη γη όστις δύναται να κάμη κατά τα έργα σου και κατά την δύναμίν σου; **25** ας διαβώ, δέομαι, και ας ιδω την γην την αγαθήν, την πέραν του Ιορδάνου, εκείνο το όρος το αγαθόν, και τον Λίβανον. **26** Αλλ'· ο Κύριος εθυμώθη εναντίον μου εξ αιτίας σας και δεν μου εισήκουσε· και είπε Κύριος προς εμέ, Αρκεί εις σέ· μη λαλήσης προς εμέ πλέον περί τούτου· **27** ανάβα εις την κορυφήν του Φασγά και ύψωσον τους οφθαλμούς σου προς δυσμάς και βορράν και μεσημβριάν και ανατολάς, και θεωρήσον διά των οφθαλμών σου· διότι δεν θέλει διαβή τον Ιορδάνην τούτον· **28** και παράγγειλον εις τον Ιησούν και ενθάρρυνον αυτόν και ενίσχυσον αυτόν· διότι ούτος θέλει διαβή έμπροσθεν του λαού τούτου και ούτος θέλει κληροδοτήσει εις αυτούς την γην, την οποίαν θέλεις ιδεί. **29** Και εκαθήμεθα εν τη κοιλάδι κατέναντι Βαιθ-φεγώρ.

4 Τώρα λοιπόν άκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σας διδάσκω να κάμνητε, διά να ζηήσητε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας δίδει εις εσάς. **2** Δεν θέλετε προσθέσει εις τον λόγον τον οποίον εγώ σας προστάζω, ουδέ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού· διά να φυλάττητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ σας προστάζω. **3** Οι οφθαλμοί σας είδον τι έκαμεν ο Κύριος εξ αιτίας του Βέελ-φεγώρ· διότι πάντας τους ανθρώπους, οίτινες ηκολούθησαν τον Βέελ-φεγώρ, Κύριος ο Θεός σας εξωλόθρευσεν αυτούς εκ μέσου υμών. **4** Σεις δε, οίτινες είσθε προσκεκολλημένοι εις Κύριον τον Θεόν σας, πάντες ζηήτε την σήμερον. **5** Ιδού, εγώ σας εδίδαξα διατάγματα και κρίσεις, καθώς προσέταξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός μου, διά να κάμνητε ούτως εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε

αυτήν. **6** Φυλάττετε λοιπόν και κάμνετε αυτά διότι αυτή είναι η σοφία σας και η σύνεσις σας ενώπιον των εθνών τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα διατάγματα ταύτα και θέλουσιν επιεί, ίδου, λαός σοφός και συνετός είναι το μέγα τούτο έθνος. **7** Διότι ποίον έθνος είναι τόσον μέγα, εις το οποίον ο Θεός είναι ούτω πλησίον αυτού, καθώς Κύριος ο Θεός ημών είναι εις πάντα όσα επικαλούμεθα αυτόν; **8** Και ποίον έθνος είναι τόσον μέγα, το οποίον να έχη διατάγματα και κρίσεις ούτω δικαίας, καθώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω ενώπιόν σας σήμερα; **9** Μόνον πρόσεχε εις σεαυτόν και φυλάττετε καλώς την ψυχήν σου, μήποτε λησμονήσης τα πράγματα τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου, και μήποτε χωρισθώσιν από της καρδιάς σου, κατά πάσας τας ημέρας της ζωής σου· αλλά διάσκαε αυτά εις τους υιούς σου και εις τους υιούς των υιών σου. **10** Ενθυμού την ημέραν καθ' ην εστάθης ενώπιον Κυρίου του Θεού σου εν Χωρήβ, ότε είπε προς εμέ Κύριος, Σύνταξόν μοι τον λαόν και θέλω κάμει αυτούς να ακούσωσι τους λόγους σου, διά να μάθωσι να με φοβώνται πάσας τας ημέρας όσας ζήσωσιν επί της γης, και να διδάσκωσι τους υιούς αυτών. **11** Και επλησιάσατε και εστάθητε υπό το όρος και το όρος εκάειτο με πυρ έως μέσου του ουρανού, και ήτο σκότος, νέφη και γνόφος. **12** Και ελάλησε Κύριος προς εσάς εκ μέσου του πυρός· σεις ηκούσατε μεν την φωνήν των λόγων, αλλά δεν είδετε ουδέν ομοίωμα· μόνον φωνήν ηκούσατε. **13** Και εφανέρωσεν εις εσάς την διαθήκην αυτού, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς να εκτελήτε, τας δέκα εντολάς· και έγγραφεν αυτάς επί δύο λιθίνας πλάκας. **14** Και Κύριος προσέταξεν εις εμέ κατ' εκείνον τον καιρόν να σας διδάξω διατάγματα και κρίσεις, διά να κάμνητε αυτά εν τη γη, εις την οποίαν σεις εισέρχεσθε να κληρονομήσητε αυτήν. **15** Φυλάττετε λοιπόν καλώς τας ψυχάς σας, διότι δεν είδετε ουδέν ομοίωμα, εν τη ημέρα καθ' ην ο Κύριος ελάλησε προς εσάς εν Χωρήβ εκ μέσου του πυρός· **16** μήπως διαφθαρήτε, και κάμνητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα τινός μορφής, ομοίωμα αρεσνικού ή ηλιουκού, **17** ομοίωμα τινός κτήνους το οποίον είναι επί της γης, ομοίωμα τινός πτερωτού ορνέου το οποίον πετά εις τον ουρανόν, **18** ομοίωμα τινός έρποντος επί της γης, ομοίωμα τινός ιχθύος όστις είναι εις τα ύδατα υποκάτω της γής· **19** και μήπως υψώσης τους οφθαλμούς σου εις τον ουρανόν, και ιδών τον ήλιον και την σελήνην και τα άστρα, πάσαν την στρατιάν του ουρανού, πλανηθής και προσκυνήσης αυτά και λατρεύσης αυτά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου διεμοίρασεν εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού· **20** εσάς όμως έλαβεν ο Κύριος και σας εξήγαγεν εκ της καμίνου της σιδηράς, εκ της Αιγύπτου, διά να ήσθε εις αυτόν λαός κληρονομίας ως την ημέραν ταύτην. **21** Και εθυμώθη εναντίον μου ο Κύριος εξ αιτίας σας και ώμοσε να μη διαβώ τον Ιορδάνην και να μη εισέλθω εις εκείνην την γην την αγαθήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομήσαν· **22** αλλ'· εγώ αποθνήσκω εν τη γη ταύτη· εγώ δεν διαβαίνω τον Ιορδάνην· σεις δε θέλετε διαβή και θέλετε κληρονομήσει εκείνην την γην την αγαθήν. **23** Προσέχετε εις εαυτούς, μήποτε λησμονήσητε την διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν έκαμε

προς εσάς, και κάμνητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα τινός, το οποίον απηγόρευσε Κύριος ο Θεός σου. **24** Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι πυρ καταναλίσκον, Θεός ζηλότυπος. **25** Εάν, αφού γεννήσης υιούς και υιούς υιών, και πολυχρονήσητε επί της γης, διαφθαρήτε και κάμνητε είδωλον, εικόνα τινός, και πράξητε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ώστε να παροργίσητε αυτόν· **26** διαμαρτύρομαι τον ουρανόν και την γην εναντίον σας σήμερα, ότι εξάπαντος θέλετε απολεσθή από της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κυριεύσητε αυτήν· δεν θέλετε πολυχρονήσει εν αυτή· αλλ'· εξ ολοκλήρου θέλετε αφανισθή. **27** Και θέλει σας διασκορπίσει ο Κύριος μεταξύ των λαών, και θέλετε εναπολειφθή ολίγοι τον αριθμόν μεταξύ των εθνών, εις τα οποία σας φέροι ο Κύριος. **28** Και θέλετε λατρεύσει εκεί θεούς, έργα χειρών ανθρώπων, ξύλον και λίθον, τα οποία ούτε βλέπουσιν ούτε ακούουσιν ούτε τρώγουσιν, ούτε σφραίνονται. **29** Και εκείθεν θέλετε εκζητήσει Κύριον τον Θεόν σας και θέλετε ευρεί αυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σας και εξ όλης της ψυχής σας. **30** Όταν ευρεθήτε εν θλίψει και σε εύρωσι πάντα ταύτα εν ταις εσχάταις ημέραις, τότε θέλεις επιστρέψει προς Κύριον τον Θεόν σου και θέλεις ακούσει την φωνήν αυτού. **31** Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός οικτίρμων· δεν θέλει σε εγκαταλείψει ουδέ θέλει σε εξολοθρεύσει ουδέ θέλει λησμονήσει την διαθήκην των πατέρων σου, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς. **32** Διότι ερώτησον τώρα περί των προτέρων ημερών, αίτινες υπήρξαν πρότερόν σου, αφ' ης ημέρας επόησεν ο Θεός τον άνθρωπον επί της γης, και ερώτησον απ' άκρου του ουρανού έως άκρου του ουρανού, αν εστάθη τι ως το μέγα τούτο πράγμα, αν ηκούσθη όμοιον αυτού. **33** Ήκουσε ποτέ λαός την φωνήν του Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς συ ήκουσας, και έξηρσεν; **34** Η εδοκίμασεν ο Θεός να έλθη να λάβη εις εαυτόν έθνος εκ μέσου άλλου έθνους με δοκιμασίας, με σημεία και με θαύματα και με πόλεμον και με κραταιάιν χείρα και με εξηπλωμένον βραχίονα και με μεγάλα τέρατα, κατά πάντα όσα Κύριος ο Θεός σας έκαμε διά σας εν Αιγύπτω ενώπιον των οφθαλμών σου; **35** εις σε εδείχθη τούτο, διά να γνωρίσης ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· δεν είναι άλλος εκτός αυτού. **36** Εκ του ουρανού σε έκαμε να ακούσης την φωνήν αυτού, διά να σε διδάξη· και επί της γης εδείξεν εις σε το πυρ αυτού το μέγα, και τους λόγους αυτού ήκουσας εκ μέσου του πυρός. **37** Και επειδή ηγάπα τους πατέρας σου, διά τούτο εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς και σε εξήγαγεν έμπροσθεν αυτού εξ Αιγύπτου διά της κραταιάς αυτού δυνάμεως· **38** διά να καταδιώξη απ' έμπροσθέν σου έθνη μεγαλήτερα και ισχυρότερα σου, διά να σε εισαγάγη, διά να σοι δώση την γην αυτών κληρονομίαν, καθώς την σήμερα. **39** Γνώρισον λοιπόν την ημέραν ταύτην και θες εν τη καρδιά σου, ότι ο Κύριος, αυτός είναι Θεός, εν τω ουρανώ άνω και επί της γης κάτω· δεν είναι άλλος. **40** Και φυλάττε τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα· διά να ευημερήσῃς συ και οι υιοί σου μετὰ σε και διά να μακροημερεύης επί της γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε διαπαντός.

41 Τότε ο Μωϋσής εξεχώρισε τρεις πόλεις εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου· **42** διά να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις φονεύσει τον πλησίον αυτού εξ αγνοίας, χωρίς να μισή αυτόν πρότερον, και φεύγων εις μίαν τούτων των πόλεων να ζή· **43** την Βοσόρ εν τη ερήμω εν τη πεδινή γη των Ρουβηνιτών και την Ραμώθ εν Γαλαάδ των Γαδιτών και την Γωλάν εν Βασάν των Μανασσιτών. **44** Και ούτος είναι ο νόμος, τον οποίον έθεσεν ο Μωϋσής ενώπιον των υιών Ισραήλ· **45** αυτά είναι αι μαρτυρίαί και τα διατάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, **46** εντεύθεν του Ιορδάνου, εν τη κοιλάδι κατέναντι του Βαιθ-φεγώρ, εν τη γη του Σιών βασιλέως των Αμορραίων, όστις κατώκει εν Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσής και οι υιοί Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου· **47** και εκυρίευσαν την γην αυτού και την γην του Ωγ βασιλέως της Βασάν, δύο βασιλέων των Αμορραίων, οίτινες ήσαν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου· **48** από της Αροήρ, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, έως του όρους Σιών, το οποίον είναι το Αερμών· **49** και πάσαν την πεδινήν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς, έως της θαλάσσης της πεδιάδος, υποκάτω της Ασδώθ-φασγά.

5 Και εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντα τον Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Άκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ λαλώ εις τα ώτα υμών σήμερον, διά να μάθητε αυτάς, και να προσέχητε να εκτελήτε αυτάς. **2** Κύριος ο Θεός ημών έκαμε διαθήκην προς ημάς εν Χωρήβ. **3** Δεν έκαμε την διαθήκην ταύτην ο Κύριος προς τους πατέρας ημών, αλλά προς ημάς, ημάς οίτινες πάντες είμεθα ενταύθα σήμερον ζώντες. **4** Πρόσωπον προς πρόσωπον ελάλησε Κύριος με σας εις το όρος εκ μέσου του πυρός, **5** εγώ δε εστοκόμενη μεταξύ του Κυρίου και υμών κατ' εκείνον τον καιρόν, διά να σας φανερώσω τον λόγον του Κυρίου· διότι ήσθε πεφοβισμένοι εξ αιτίας του πυρός και δεν ανέβητε εις το όρος, λέγων. **6** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, όστις σε εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **7** Μη έχης άλλους θεούς, πλην εμού. **8** Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός, όσα είναι εν τω ουρανώ άνω, ή όσα είναι εν τη γη κάτω, ή όσα είναι εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης **9** μη προσκυνήσης αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με· **10** και κάμων έλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλαττόντων τα προστάγματά μου. **11** Μη λάβης το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω διότι ο Κύριος δεν θέλει αθώωσει τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαίω. **12** Φύλαττε την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν· καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· **13** εξ ημέρας εργάζου και κάμνε πάντα τα έργα σου· **14** η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σάββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον, μήτε συ μήτε ο υός σου μήτε η θυγάτηρ σου μήτε ο δούλος σου μήτε η δούλη σου μήτε ο βους σου μήτε ο όνος σου μήτε κανέν εκ των κτηνών σου μήτε ο ξένος σου ο εντός των πυλών

σου διά να αναπαυθή ο δούλος σου και η δούλη σου καθώς συ. **15** Και ενθυμού, ότι ήσο δούλος εν τη γη της Αιγύπτου· και Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν εκείθεν εν χειρί κραταιάι και εν βραχίονι εξηπλωμένω· διά τούτο Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε να φυλάττης την ημέραν του σαββάτου. **16** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· διά να γείνης μακροχρόνιος και διά να ευημερής επί της γης, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου. **17** Μη φονεύσης. **18** Και μη μοιχεύσης. **19** Και μη κλέψης. **20** Και μη ψευδομαρτυρήσης κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. **21** Και μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίον σου· μηδέ επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου μήτε τον αγρόν αυτού μήτε τον δούλον αυτού μήτε την δούλην αυτού μήτε τον βουν αυτού μήτε τον όνον αυτού μηδέ παν ό, τι είναι του πλησίον σου. **22** Ταύτα τα λόγια ελάλησε Κύριος προς πάσαν την συναγωγήν σας εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, της νεφέλης και του γνόφου, εν φωνή μεγάλη και άλλο τι δεν επρόσθεσε· και έγγραφεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας και παρέδωκεν αυτάς εις εμέ. **23** Και αφού ήκούσατε την φωνήν εκ μέσου του σκότους, και το όρος εκαιέτο με πυρ, τότε προσήλθετε προς εμέ, πάντες οι αρχηγοί των φυλών σας και οι πρεσβύτεροί σας, **24** και ελέγετε, Ιδού, Κύριος ο Θεός ημών έδειξεν εις ημάς την δόξαν αυτού και την μεγαλοσύνην αυτού, και ήκουσαμεν την φωνήν αυτού εκ μέσου του πυρός την ημέραν ταύτην είδομεν ότι ο Θεός λαλεί μετά του ανθρώπου και ο άνθρωπος ζή· **25** τώρα λοιπόν διά τι να αποθάνωμεν; επειδή το μέγα τούτο πυρ θέλει μας καταφάγει εάν ημείς ακούσωμεν έτι την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, θέλομεν αποθάνει· **26** διότι τις είναι εκ πάντων των θνητών, όστις ήκουσε την φωνήν του ζώντος Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς ημείς, και έζησε; **27** πρόσελθε συ και άκουσον πάντα όσα είπη Κύριος ο Θεός ημών· και συ ειπέ προς ημάς όσα είπη προς σε Κύριος ο Θεός ημών· και ημείς θέλομεν ακούσει και κάμει αυτά. **28** Και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων σας, ότε ελαλείτε προς εμέ· και είπε Κύριος προς εμέ, Ήκουσα την φωνήν των λόγων του λαού τούτου, τους οποίους ελάλησαν προς σε· καλώς είπον πάντα όσα ελάλησαν. **29** Είθε να ήτο εις αυτούς τοιαύτη καρδιά, ώστε να με φοβώνται και να φυλάττωσι πάντοτε πάντα τα προστάγματά μου, διά να ευημερώσιν αιωνίως, αυτοί και τα τέκνα αυτών. **30** Ύπαγε, ειπέ προς αυτούς, Επιστρέψατε εις τας σκηνάς σας. **31** Συ δε στήθι αυτού μετ' εμού και έλθω σοι ειπέί πάσας τας εντολάς και τα διατάγματα, και τας κρίσεις, τας οποίας θέλεις διδάξει αυτούς, διά να κάμωσιν αυτάς εν τη γη, την οποίαν εγώ δίδω εις αυτούς εις κληρονομίαν. **32** Θέλετε λοιπόν προσέχει να κάμνητε καθώς προσέταξεν εις εσάς Κύριος ο Θεός σας· δεν θέλετε εκκλίνει δεξιά ή αριστερά. **33** Θέλετε περιπατεί εις πάσας τας οδούς, τας οποίας Κύριος ο Θεός σας προσέταξεν εις εσάς· διά να ζήτε και να ευημερήτε και να μακροημερεύητε εν τη γη, την οποίαν θέλετε κληρονομήσει.

6 Και αυτά είναι αι εντολαί, τα διατάγματα και αι κρίσεις, όσας προσέταξε Κύριος ο Θεός σας να σας

διδάξω, διά να κάμνητε αυτάς εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν· **2** διά να φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, ώστε να φυλάττης πάντα τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ σε προστάζω, συ και ο υιός σου και ο υιός του υιού σου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου· και διά να μακροημερεύσης. **3** Άκουσον λοιπόν, Ισραήλ, και πρόσχε να κάμνητε αυτά, διά να ευημερής και διά να πληθυνθήτε σφόδρα, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υπεσχέθη εις σε, εν τη γη ήτις ρέει γάλα και μέλι. **4** Άκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος. **5** Και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου. **6** Και ούτοι οι λόγοι, τους οποίους εγώ σε προστάζω σήμερα, θέλουσι είσθαι εν τη καρδιά σου· **7** και θέλεις διδάσκει αυτούς επιμελώς εις τα τέκνα σου, και περί αυτών θέλεις ομιλεί καθήμενος εν τη οικία σου και περιπατών εν τη οδό και πλαγιάζων και χειρόμενος. **8** Και θέλεις δέσει αυτούς διά σημείον επί της χειρός σου και θέλουσιν είσθαι ως προμετωπίδια μεταξύ των οφθαλμών σου. **9** Και θέλεις γράψει αυτούς επί τους παραστάτας της οικίας σου και επί τας πύλας σου. **10** Και όταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, διά να δώση εις σε πόλεις μεγάλας και καλές, τας οποίας δεν έκτισας, **11** και οικίας πλήρεις πάντων των αγαθών, τας οποίας δεν εγέμισας, και φρέατα ηνοιγμένα, τα οποία δεν ήνοιξας, αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους δεν εφύτευσας αφού φάγης και χορτάσης, **12** πρόσχε εις σεσαυτόν, μήποτε λησμονήσης τον Κύριον, όστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **13** Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι και αυτόν θέλεις λατρεύει και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνύει. **14** Δεν θέλετε υπάγει κατόπιν άλλων Θεών, εκ των θεών των εθνών των περικυκλούντων υμάς, **15** διότι Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός ζηλότυπος εν μέσω σου, διά να μη εξαφή ο θυμός Κυρίου του Θεού σου εναντίον σου και σε εξολοθρεύει από προσώπου της γης. **16** Δεν θέλετε πειράσει Κύριον τον Θεόν σας, καθώς επειράσατε εν Μασσά. **17** Θέλετε φυλάττει επιμελώς τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. **18** Και θέλεις κάμνει το ευθές και το αγαθόν ενώπιον του Κυρίου· διά να ευημερής και διά να εισέλθης και κληρονομήσης την γην την αγαθήν, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σου· **19** διά να εκδιώξη πάντας τους εχθρούς σου απ' έμπροσθέν σου, καθώς ελάλησε Κύριος. **20** Όταν ο υιός σου σε ερωτήση εις το μετά ταύτα, λέγων, Τι δηλούσι τα μαρτύρια και τα διατάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας Κύριος ο Θεός ημών σας προσέταξε; **21** Τότε θέλεις ειπέ προς τον υιόν σου, Δούλοι ήμεθα του Φαραώ εν Αιγύπτω, και ο Κύριος εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταιά· **22** και έδειξεν ο Κύριος σημεία και τέρατα, μεγάλα και δεινά, επί την Αίγυπτον, επί τον Φαραώ και επί πάντα τον οίκον αυτού, ενώπιον των οφθαλμών ημών· **23** και εξήγαγεν ημάς εκείθεν, διά να εισαγάγη ημάς και να δώση εις ημάς την γην, την οποίαν ώμοσε προς τους

πατέρας ημών· **24** και προσέταξεν εις ημάς ο Κύριος να κάμνωμεν πάντα τα διατάγματα ταύτα, να φοβώμεθα Κύριον τον Θεόν ημών, διά να ευημερώμεν πάντοτε, διά να φυλάττη ημάς ζώντας, καθώς την ημέρον ημέραν· **25** και θέλει είσθαι δικαιοσύνη εις ημάς, εάν προσέχωμεν να πράττωμεν πάσας τας εντολάς ταύτας ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, καθώς προσέταξεν εις ημάς.

7 Όταν Κύριος ο Θεός σου σε φέρη εις την γην, εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτήν, και εκδιώξη έθνη πολλά απ' έμπροσθέν σου, τους Χετταίους και τους Γεργεσαίους και τους Αμορραίους και τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους και τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, επτά έθνη μεγαλύτερα και δυνατώτερα σου· **2** και όταν Κύριος ο Θεός σου παραδώση αυτούς έμπροσθέν σου, θέλεις πατάξει αυτούς κατά κράτος θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς δεν θέλεις κάμει συνθήκην μετ' αυτών ουδέ θέλεις δείξει έλεος προς αυτούς· **3** ουδέ θέλεις συμπενθερεύσει μετ' αυτών· την θυγατέρα σου δεν θέλεις δώσει εις τον υιόν αυτού ουδέ την θυγατέρα αυτού θέλεις λάβει εις τον υιόν σου· **4** διότι θέλουσιν αποπλανήσει τους υιούς σου απ' εμού και θέλουσι λατρεύει άλλους θεούς· και θέλει εξαφθή η οργή του Κυρίου εναντίον σας και πάραυτα θέλει σε εξολοθρεύσει. **5** Αλλ' ούτω θέλετε κάμει προς αυτούς τους βωμούς αυτών θέλετε καταστρέψει και τα αγάματα αυτών θέλετε συντρίψει και τα άλση αυτών θέλετε κατακόψει και τα γλυπτά αυτών θέλετε καύσει εν πυρί· **6** επειδή συ είσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου· σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντας τους λαούς τους επί του προσώπου της γης. **7** Δεν προετίμησεν εσάς Κύριος ουδέ εξέλεξεν εσάς, διότι είσθε πολυπληθέστερο παρά πάντα τα έθνη· επειδή σεις είσθε οι πλέον ολιγάριθμοι παρά πάντα τα έθνη· **8** αλλ' επειδή ο Κύριος σας ηγάπησε και διά να φυλάξη τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς τους πατέρας σας, σας εξήγαγεν ο Κύριος εν χειρί κραταιά και σας ελύτρωσεν εκ του οίκου της δουλείας, εκ χειρός Φαραώ, βασιλέως Αιγύπτου. **9** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο Θεός σου αυτός είναι ο Θεός, ο Θεός ο πιστός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και φυλάττοντας τας εντολάς αυτού, εις χιλίας γενεάς· **10** και ανταποδίδων κατά πρόσωπον αυτών εις τους μισούντας αυτόν, διά να εξολοθρεύση αυτούς· δεν θέλει βραδύνει εις τον μισούντα αυτόν· θέλει κάμει εις αυτόν την ανταπόδοσιν κατά πρόσωπον αυτού. **11** Φύλαττε λοιπόν τας εντολάς και τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερα διά να κάμνης αυτάς. **12** Και εάν ακούητε τας κρίσεις ταύτας και φυλάττητε και εκτελήτε αυτάς, θέλει φυλάξει Κύριος ο Θεός σου εις σε την διαθήκην και το έλεος, τα οποία ώμοσε προς τους πατέρας σου· **13** και θέλει σε αγαπήσει και σε ευλογήσει και σε πληθύνει, και θέλει ευλογήσει τον καρπόν της κοιλίας σου και τον καρπόν της γης σου, τον σίτον σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου, τας αγέλας των βοών σου και τα ποίμνια των προβάτων σου, εν τη γη την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου

να δώση εις σε. **14** Θέλεις εἶσθαι ευλογημένος υπὲρ πάντα τα ἔθνη ἄγονος ἢ στέρια δεν θέλει εἶσθαι εις σε ἢ εις τα κτήνη σου. **15** Καὶ θέλει ἀφαιρέσει ὁ Κύριος ἀπὸ σου πᾶσαν ἀσθένειαν καὶ δεν θέλει βάλει ἐπὶ σε οὐδεμίαν τῶν κακῶν νόσων τῆς Αἰγύπτου, τὰς ὁποίας γνωρίζεις· ἀλλὰ θέλει βάλει αὐτὰς ἐπὶ πάντας τοὺς μισούντάς σε. **16** Καὶ θέλεις ἐξολοθρεύσει πάντα τα ἔθνη, τα ὁποία Κύριος ὁ Θεός σου θέλει παραδώσει εις σέ· ὁ οφθαλμὸς σου δεν θέλει σπλαγχνισθῆ δι' αὐτούς· οὐδέ θέλεις λατρεύσει τοὺς θεοὺς αὐτῶν· διότι τοῦτο θέλει εἶσθαι παγίς εις σε. **17** Εἴν δε εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τα ἔθνη ταῦτα εἶναι πλέον πολυάριθμα παρ' ἐμέ· πῶς δύναμαι να ἐκδιώξω αὐτά; **18** Μη φοβηθῆς αὐτούς· ἐνθυμὸ καλὸς τι ἔκαμε Κύριος ὁ Θεός σου εις τὸν Φαραὼ καὶ εις πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον· **19** τοὺς πειρασμούς τοὺς μεγάλους τοὺς ὁποίους εἶδον οἱ οφθαλμοί σου, καὶ τα σημεῖα καὶ τα τέρατα καὶ τὴν κραταίαν χεῖρα καὶ τὸν ἐξηπλωμένον βραχίονα, με τα ὁποία Κύριος ὁ Θεός σου σε ἐξήγαγεν· οὕτω θέλει κάμει Κύριος ὁ Θεός σου εις πάντα τα ἔθνη, το ὁποία συ φοβεῖσαι. **20** Καὶ προσέτι τὰς σφῆκας Κύριος ὁ Θεός σου θέλει ἀποστείλει εις αὐτούς, εἰσὺ ἐξολοθρευθῶσιν ὅσοι ἐναπελείφθησαν καὶ ἐκρύπτοντο ἀπὸ προσώπου σου. **21** Δεν θέλεις τρομάξει ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι ἐν μέσῳ σου, Θεός μέγας καὶ φοβερός. **22** Καὶ θέλει ἐξαλείψει Κύριος ὁ Θεός σου τα ἔθνη ἐκεῖνα ἀπ' ἐμπροσθέν σου ὀλίγον κατ' ὀλίγον· δεν δύναται να ἀφανίσῃς αὐτούς πάραυτα, διὰ να μη πληθυνθῶσιν ἐναντίον σου τα θηρία τοῦ ἀγροῦ. **23** Ἀλλὰ Κύριος ὁ Θεός σου θέλει παραδώσει αὐτούς ἐμπροσθέν σου καὶ θέλει φθεῖρει αὐτούς ἐν φθορᾷ μεγάλῃ, εἰσὺ ἐξολοθρευθῶσι. **24** Καὶ θέλει παραδώσει εις τὴν χεῖρα σου τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ θέλεις ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ· οὐδεὶς θέλει δυνηθῆ να σταθῆ ἐμπροσθέν σου, εἰσὺ ἐξολοθρεύσης αὐτούς. **25** Τα γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν θέλετε καύσει ἐν πυρί· δεν θέλεις ἐπιθυμῆσει το ἀργύριον ἢ το χρυσίον το ἐπ' αὐτῶν, οὐδέ θέλεις λάβει αὐτὸ εἰς σεαυτὸν διὰ να μη παγιδευθῆς εις αὐτό· διότι εἶναι βδέλυγμα εις Κύριον τὸν Θεόν σου. **26** Καὶ δεν θέλεις φέρει βδέλυγμα εις τὸν οἶκόν σου, διὰ να μη γείνης ἀνάθεμα ὡς αὐτό· θέλεις ἀποστραφῆ αὐτό διόλου καὶ θέλεις βδελυχθῆ αὐτό διόλου· διότι εἶναι ἀνάθεμα.

8 Πᾶσας τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐγὼ προστάζω εις σε σήμερον, θέλετε προσέχει να ἐκτελήτε, διὰ να ζῆτε καὶ να πληθυνθῆτε καὶ διὰ να εἰσελθῆτε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν ὠμοσεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πατέρας σας. **2** Καὶ θέλεις ἐνθυμείσθαι πᾶσαν τὴν ὁδόν, εις τὴν ὁποῖαν σε ὠδήγησε Κύριος ὁ Θεός σου τα τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ να σε ταπεινώσῃ, να σε δοκιμάσῃ, διὰ να γνωρίσῃ τα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἴν θέλεις φυλάξει τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἢ οὐχί. **3** Καὶ σε ἐταπεινώσε καὶ σε ἔκαμε να πεινώσῃς καὶ σε ἔθρεψε με μάννα, το ὁποῖον δεν ἐγνώριζες, οὐδέ οἱ πατέρες σου ἐγνώριζον, διὰ να σε κάμῃ να μάθῃς ὅτι ὁ ἄνθρωπος δεν ζῆ με μόνον ἄρτον, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ζῆ με πάντα λόγον ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Κυρίου. **4** Τα ἱμάτιά σου δεν ἐπαλαιώθησαν ἐπάνω σου

οὐδέ ὁ πους σου ἐπρήσθη τα τεσσαράκοντα ταῦτα ἔτη. **5** Θέλεις λοιπὸν γνωρίσει ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι καθὼς ὁ ἄνθρωπος παιδεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου σε ἐπαίδευσεν. **6** Διὰ τοῦτο θέλεις φυλάττει τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, διὰ να περιπατῆς εις τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ να φοβῆσαι αὐτόν. **7** Διότι Κύριος ὁ Θεός σου σε φέρει εις γῆν ἀγαθὴν, γῆν ποταμῶν ὑδάτων, πηγῶν καὶ ἀβύσσων, αἵτινες ἀναβλύζουσιν ἀπὸ κοιλάδων καὶ ὀρέων· **8** γῆν σίτου καὶ κριθῆς καὶ ἀμπέλων καὶ συκῶν καὶ ῥοδιῶν· γῆν ἐλαιῶν καὶ μέλιτος· **9** γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλεις τρώγει ἄρτον οὐχί μετ' ἐνδείας, δεν θέλεις στερεῖσθαι οὐδενός ἐπ' αὐτῆς γῆν, τῆς ὁποίας οἱ λίθοι εἶναι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς θέλεις μεταλλεῖαι χαλκόν. **10** Καὶ θέλεις φάγει καὶ θέλεις χορτασθῆς, καὶ θέλεις ευλογῆσει Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῇ γῆς τῆς ἀγαθῆς, τὴν ὁποῖαν σου ἔδωκε. **11** Πρόσεχε εις σεαυτὸν μήποτε λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου, ἀθετῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ τα διατάγματα αὐτοῦ, τα ὁποία ἐγὼ προστάζω εις σε σήμερον· **12** μήπως, ἀφού φάγῃς καὶ χορτασθῆς καὶ οικοδομήσῃς οἰκίας καλὰς καὶ κατοικήσῃς, **13** καὶ οἱ βόες σου καὶ τα πρόβατά σου ἀυξήσωσι, καὶ πολλαπλασιασθῆ το ἀργύριόν σου καὶ το χρυσίον σου καὶ πάντα ὅσα ἔχεις ἀυξήσωσι, **14** μήπως τότε ὑψωθῆ ἡ καρδία σου καὶ λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου, ὅστις σε ἐξήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· **15** ὅστις σε ὠδήγησε διὰ τῆς μεγάλης ταύτης καὶ τρομερᾶς ἐρήμου, ὅπου ἦσαν ὄφεις φλογεροὶ καὶ σκορπίοι καὶ ξηρασία, ὅπου δεν ἦτο ὕδωρ· ὅστις ἀνέδωκεν εις σε ὕδωρ ἐκ τῆς σκληρᾶς πέτρας· **16** ὅστις σε ἔθρεψεν ἐν τῇ ἐρήμῳ με το μάννα, το ὁποῖον δεν ἐγνώριζον οἱ πατέρες σου, διὰ να σε ταπεινώσῃ καὶ διὰ να σε δοκιμάσῃ, διὰ να σε ἀγαθοποιήσῃ εις τα ἔσχατά σου· **17** καὶ εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ἡ δύναμίς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἀπέκτησαν εις ἐμέ τὸν πλοῦτον τούτον. **18** Ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμείσθαι Κύριον τὸν Θεόν σου· διότι αὐτός εἶναι, ὅστις σε δίδει δύναμιν να ἀποκτήσῃς πλοῦτη, διὰ να στερεώσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, τὴν ὁποῖαν ὠμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου, ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην. **19** Εἴν ὁμοῦς λησμονήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ υπάγῃς κατόπιν ἄλλων θεῶν καὶ λατρεύσης αὐτούς καὶ προσκυνήσῃς αὐτούς, διαμαρτύρομαι πρὸς σεὰς σήμερον ὅτι ἐξάπαντος θέλετε ἀφανισθῆ· **20** καθὼς τα ἔθνη, τα ὁποία ὁ Κύριος ἐξολοθρεύει ἀπ' ἐμπροσθέν σου, οὕτω θέλετε ἀφανισθῆ· διότι δεν ὑπηκούσατε εις τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας.

9 Ἄκουε, Ἰσραὴλ· συ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην, διὰ να εἰσελθῃς να κληρονομήσῃς ἔθνη μεγαλύτερα καὶ ἰσχυρότερα σου, πόλεις μεγάλας καὶ τετειχισμένας ἕως τοῦ οὐρανοῦ, **2** λαὸν μέγαν καὶ ὑψηλόν το ἀνάστημα, υἱούς τῶν Ἀνακείμ, τοὺς ὁποίους γνωρίζεις καὶ ἡκούσας, **3** Τις δύναται να σταθῆ ἐμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνάκ; **3** Γνώρισαν λοιπὸν σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι ὁ προπορευόμενος ἐμπροσθέν σου· εἶναι πυρ καταναλίσκον· αὐτός θέλει ἐξολοθρεύσει αὐτούς καὶ αὐτός θέλει καταστρέψει αὐτούς ἀπ' ἐμπροσθέν σου καὶ θέλεις ἐκδιώξει αὐτούς καὶ ταχέως ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καθὼς σοι εἶπεν ὁ Κύριος. **4** Ἀφού Κύριος ὁ

Θεός σου εκδίδωξη αυτούς απ' έμπροσθέν σου, μη είπης εν τη καρδία σου λέγων, Διά την δικαιοσύνην μου με εισήγαγεν ο Κύριος να κληρονομήσω την γην ταύτην· αλλά διά την ασέβειαν των εθνών τούτων εκδίδωκει αυτούς ο Κύριος απ' έμπροσθέν σου. **5** Ουχι διά την δικαιοσύνην σου ουδέ διά την ευθύτητα της καρδιάς σου εισέρχουσα να κληρονομήσῃς την γην αυτών· αλλά διά την ασέβειαν των εθνών τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδίδωκει αυτά απ' έμπροσθέν σου, και διά να στερεώσει τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **6** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο Θεός σου δεν σοι δίδει την γην ταύτην την αγαθήν να κληρονομήσῃς αυτήν διά την δικαιοσύνην σου· διότι είσαι λαός σκληροτράχηλος. **7** Ενθυμού, μη λησμονήσῃς πόσον παρώργισα Κύριον τον Θεόν σου εν τη ερήμω αφ' ης ημέρας εξήλθετε εκ γης Αιγύπτου, εωσού εφθάσατε εις τον τόπον τούτον, πάντοτε εστασιάζατε κατά του Κυρίου. **8** Και εν Χωρήβ παρωργίσατε τον Κύριον και εθυμώθη ο Κύριος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύσῃ, **9** ότε ανέβην εις το όρος διά να λάβωσας πλάκας τας λιθίνας, τας πλάκας της διαθήκης την οποίαν ο Κύριος έκαμε προς εσάς. Τότε έμεινα εν τω όρει τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον δεν έφαγον και ύδωρ δεν έπιον· **10** και έδωκεν εις εμέ ο Κύριος τας δύο λιθίνας πλάκας, γεγραμμένας διά του δακτύλου του Θεού· και επ' αυτάς ήσαν γεγραμμένοι πάντες οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος προς εσάς επί του όρους εκ μέσου του πυρός εν τη ημέρα της συνάξεως. **11** Και εις το τέλος των τεσσαράκοντα ημερών και τεσσαράκοντα νύκτων έδωκεν εις εμέ ο Κύριος τας δύο λιθίνας πλάκας, τας πλάκας της διαθήκης. **12** Και είπε Κύριος προς εμέ, Σηκώθητι, κατάβα ταχέως εντεύθεν· διότι ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, ηνόμησεν· ταχέως εξέκλιναν από της οδοῦ, την οποίαν προσέταξα εις αυτούς· έκαμον εις εαυτούς ειδώλων χυτόν. **13** Είπεν ότι ο Κύριος προς εμέ, λέγων, Είδον τον λαόν τούτον και ιδού, είναι λαός σκληροτράχηλος· **14** άφες με να εξολοθρεύσω αυτούς και να εξαλείψω το όνομα αυτών υποκάτωθεν του ουρανού· και θέλω σε κάμει εις έθνος δυνατώτερον και μεγαλίτερον παρά τούτους. **15** Και επέστρεψα και κατέβην από του όρους, και το όρος εκαίετο με πυρ, και αι δύο πλάκες της διαθήκης ήσαν εις τας δύο χείρας μου. **16** Και είδον και ιδού, είχετε αμαρτήσῃ εναντίον Κυρίου του Θεού σας, κάμνοντες εις εαυτούς μόσχον χυτόν· είχετε εκκλίνει ταχέως εκ της οδοῦ, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς ο Κύριος. **17** και πιάσας τας δύο πλάκας, έρριψα αυτάς από των δύο χειρών μου και συνέτριψα αυτάς έμπροσθεν των οφθαλμών σας· **18** και προσέπεσον ενώπιον του Κυρίου, καθώς πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον δεν έφαγον και ύδωρ δεν έπιον· εξ αιτίας πασών των αμαρτιών σας, τας οποίας ημαρτήσατε, πράττοντες πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παροργίσῃτε αυτόν· **19** διότι κατεφοβήθη διά τον θυμόν και την οργήν, με την οποίαν ο Κύριος ήτο θυμωμένος εναντίον σας διά να σας εξολοθρεύσῃ. Αλλ' ο Κύριος εισήκουσέ μου και ταύτην την φοράν. **20** Και ήτο ο Κύριος θυμωμένος σφόδρα κατά του Ααρών, διά

να εξολοθρεύσῃ αυτόν· και εδεήθη και υπέρ του Ααρών εν τω καιρώ εκείνω. **21** Και έλαβον την αμαρτιάν σας, τον μόσχον τον οποίον εκάμετε, και κατέκαυσα αυτόν εν πυρί και συνέτριψα αυτόν και κατελέπτουσα αυτόν εωσού έγένειε λεπτόν ως σκόνη και έρριψα την σκόνην τούτου εις τον χείμαρρον τον καταβαίνοντα από του όρους. **22** Και εν Ταβερά και εν Μασσά και εν Κιβρώθ· ατταβαά παρωργίσατε τον Κύριον. **23** Και ότε ο Κύριος σας απέστειλεν από Κάδηξ· βαρνή, λέγων, Ανάβητε και κληρονομήσατε την γην, την οποίαν έδωκα εις εσάς, τότε σεις εστασιάζατε εναντίον της προσταγής Κυρίου του Θεού σας, και δεν επιστεύσατε εις αυτόν ουδέ εισηκούσατε της φωνής αυτού. **24** Πάντοτε εστασιάζατε εναντίον του Κυρίου, αφ' ης ημέρας σας εγνωρίσατε. **25** Και προσέπεσον ενώπιον του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, καθώς προσέπεσον πρότερον· διότι ο Κύριος είπε να σας εξολοθρεύσῃ. **26** Και εδεήθη του Κυρίου λέγων, Κύριε Θεέ, μη εξολοθρεύσῃς τον λαόν σου και την κληρονομίαν σου, τον οποίον ελύτρωσας διά της μεγαλωσύνης σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταιά· **27** ενθυμήθητι τους δούλους σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ· μη επιβλέψῃς εις την σκληρότητα του λαού τούτου, μήτε εις τας ασεβείας αυτών, μήτε εις τας αμαρτίας αυτών· **28** μήπως έπωσιν οι κάτοικοι της γης, εκ της οποίας εξήγαγες ημάς, Επειδή ο Κύριος δεν ηδυνάσθη να εισαγάγῃ αυτούς εις την γην, την οποίαν υπεσχέθη προς αυτούς, και επειδή έμίσει αυτούς, εξήγαγεν αυτούς διά να φονεύσῃ αυτούς εν τη ερήμω· **29** αλλ'· οὔτοι είναι λαός σου και κληρονομία σου, τους οποίους εξήγαγες με την δύναμίν σου την μεγάλην και με τον βραχιονά σου τον εξηπλωμένον.

10 Κατ' εκείνον τον καιρόν είπε Κύριος προς εμέ, Λατόμησον εις σεαυτόν δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανάβα προς εμέ εις το όρος, και κάμει εις σεαυτόν κιβωτόν ξυλίνην. **2** Και εγώ θέλω γράψῃ επί τας πλάκας τα λόγια τα οποία ήσαν εις τας πρώτας πλάκας, τας οποίας συνέτριψας, και θέλεις εναποθέσει αυτάς εν τη κιβωτώ. **3** Και έκαμα κιβωτόν εκ ξύλου σιτιτίμ, και ελατόμησα δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανέβην εις το όρος, έχων τας δύο πλάκας εις τας χείρας μου. **4** Και έγγραψεν επί τας πλάκας, κατά την γραφήν την πρώτην, τας δέκα εντολάς, τας οποίας ελάλησε Κύριος προς εσάς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, εν τη ημέρα της συνάξεως· και έδωκεν αυτάς ο Κύριος εις εμέ. **5** Και επιστρέψας κατέβην από του όρους και ενέθεσα τας πλάκας εν τη κιβωτώ την οποίαν έκαμον· και είναι εκεί, καθώς προσέταξεν εις εμέ ο Κύριος. **6** Και οι υιοί Ισραήλ εσηκώθησαν από Βηρώθ· βενέ·ιακάν εις Μοσερά. Εκεί απέθανεν ο Ααρών και εκεί ετάφη και ιεράτευσεν Ελεάζαρ ο υιός αυτού αντ' αυτού. **7** Εκείθεν εσηκώθησαν εις Γαδγιά και από Γαδγιά εις Ιοτβαθά, γην ποταμῶν υδάτων. **8** Κατ' εκείνον τον καιρόν εξεχώρισεν ο Κύριος την φυλήν του Λευϊ, διά να βαστάξῃ την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, να παρίσταται ενώπιον του Κυρίου διά να υπηρετή αυτόν, και να ευλογή εν τω ονόματι αυτού, έως της ημέρας ταύτης. **9** Διά τούτο δεν έχουσιν οι

Λευΐται μερίδιον ή κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς Κύριος ο Θεός σου υπεσχέθη εις αυτούς. **10** Και εγώ εστάθην επί του όρουσ, ως το πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και εισήκουσέ μου ο Κύριος και ταύτην την φοράν, και δεν ηθέλησεν ο Κύριος να σε εξολοθρεύση. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, Σηκώθητι, προπορεύου του λαού, διά να εισέλθωσι και κληρονομήσωσι την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών να δώσω εις αυτούς. **12** Και τώρα, Ισραήλ, τι ζητεί Κύριος ο Θεός σου παρά σου, ειμή να φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατής εις πάσας τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύης Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου, **13** να φυλάγης τας εντολάς του Κυρίου και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον διά το καλόν σου; **14** Ιδού, Κυρίου του Θεού σου είναι ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών· η γη και πάντα τα εν αυτή. **15** Και όμως τους πατέρας σου προετίμησεν ο Κύριος, να αγαπά αυτούς, και εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς, εσάς παρά πάντας τους λαούς, καθώς είναι την ημέραν ταύτην. **16** Περιτέμετε λοιπόν την ακροβυστίαν της καρδιάς σας και μη σκληρύνετε πλέον τον τράχηλόν σας. **17** Διότι Κύριος ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, ισχυρός και φοβερός, μη αποβλέπων εις πρόσωπον μηδέ λαμβάνων δώρα· **18** ποιών κρίσιν εις τον ορφανόν και εις την χήραν, και αγαπών τον ξένον, δίδων εις αυτόν τροφήν και ενδύματα. **19** Αγαπάτε λοιπόν τον ξένον· διότι σεις ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **20** Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι αυτόν θέλεις λατρεύει, και εις αυτόν θέλεις είσθαι προσηλωμένος, και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνύει. **21** Αυτός είναι καύχημά σου, και αυτός είναι Θεός σου, όστις έκαμε διά σε τα μεγάλα ταύτα και τρομερά, τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου. **22** Μετά εβδομήκοντα ψυχών κατέβησαν οι πατέρες σου εις την Αίγυπτον, και τώρα Κύριος ο Θεός σου σε κατέστησεν ως τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος.

11 Αγάπα λοιπόν Κύριον τον Θεόν σου και φύλαττε τα φυλάγματα αυτού και τα διατάγματα αυτού, και τας κρίσεις αυτού, και τας εντολάς αυτού, πάσας τας ημέρας. **2** Και γνωρίσατε σήμερον· διότι ουχί τα παιδιά σας, τα οποία δεν εγνώρισαν, και τα οποία δεν είδον την παιδείαν Κυρίου του Θεού σας, τα μεγαλεία αυτού, την χείρα αυτού την κραταιάν και τον βραχίονα αυτού τον εξηπλωμένον, **3** και τα σημεία αυτού, και τα έργα αυτού, όσα έκαμεν εν μέσω της Αιγύπτου, κατά του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και κατά πάσης της γης αυτού, **4** και όσα έκαμεν εις το στρατεύμα των Αιγυπτίων, εις τους ίππους αυτών και εις τας αμάξας αυτών, τίνι τρόπον έκαμε τα ύδατα της Ερυθράς θαλάσσης να καταποντίσωσιν αυτούς ότε σας κατεδίωκον όπισθεν, και ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς έως της ημέρας ταύτης, **5** και τι έκαμεν εις εσάς εν τη ερήμω, έως να έλθητε εις τον τόπον τούτον, **6** και τι έκαμεν εις τον Δαθάν και Αβειρών τους υιούς Ελιάβ υιού του Ρουβήν, πως η γη ήνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και

τας οικογενείας αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν την περιουσίαν αυτών, εν μέσω παντός του Ισραήλ· **7** αλλ' οι οφθαλμοί σας είδον πάντα τα έργα του Κυρίου τα μεγάλα, όσα έκαμε. **8** Διά τούτο θέλετε φυλάττει πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον· διά να κραταιωθήτε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την γην, εις την οποίαν υπάγετε διά να κληρονομήσητε αυτήν· **9** και διά να μακροημερεύσητε επί της γης, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας σας να δώση εις αυτούς και εις το σπέρμα αυτών, γην ρεύσαν γάλα και μέλι. **10** Διότι η γη, εις την οποίαν εισέρχεσαι διά να κληρονομήσης αυτήν, δεν είναι ως η γη της Αιγύπτου εκ της οποίας εξήλθετε, όπου έσπειρες τον σπόρον σου, και επότιζες διά του ποδός σου, ως κήπον λαχάνων· **11** αλλ' η γη, εις την οποίαν διαβαίνετε διά να κληρονομήσητε αυτήν, γη ορέων και κοιλάδων, από της βροχής του ουρανού πίνει ύδωρ· **12** γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου επιβλέπει πάντοτε· οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου είναι επ' αυτήν, από της αρχής του έτους έως τέλους του έτους. **13** Και εάν επιμελώς ακούσητε τας εντολάς μου, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να λατρεύητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σας και εξ όλης της ψυχής σας, **14** τότε θέλω δώσει την βροχήν της γης σας εν τω καιρώ αυτής, την πρώϊμον και την ύσμιον, διά να συνάξης τον σίτόν σου και τον οίνον σου, και το έλαιόν σου· **15** και θέλω δώσει χόρτον εις τους αγρούς σου διά τα κτήνη σου, διά να τρώγης και να χορταίνης. **16** Προσέχετε εις εαυτούς, μήποτε πλανηθή η καρδιά σας και παραδρομήσητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς· **17** και εξαφθή η οργή του Κυρίου εναντίον σας, και κλείση τον ουρανόν, διά να μη βρέξη, και η γη να μη δώση τους καρπούς αυτής και εξολοθρευθήτε πάραυτα εκ της γης της αγαθής, την οποίαν δίδει εις εσάς ο Κύριος. **18** Θέλετε λοιπόν βάλει τους λόγους μου τούτους εις την καρδίαν σας και εις την ψυχήν σας και θέλετε δέσει αυτούς διά σημεϊον επί της χειρός σας και θέλουσιν είσθαι ως προμετωπίδια μεταξύ των οφθαλμών σας· **19** και θέλετε διδάσκει αυτούς εις τα τέκνα σας, ομιλούντες περί αυτών καθηήμενος εν τη οικία σου και περιπατών εν τη οδώ και πλαγιάζων και εγειρόμενος· **20** και θέλεις γράψει αυτούς επί τουσ παραστάτας της οικίας σου και επί τας πόδας σου· **21** διά να πολλαπλασιασθώσιν αι ημέραι σας και αι ημέραι των τέκνων σας επί της γης, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σας να δώση εις αυτούς, ως αι ημέραι του ουρανού επί της γης. **22** Επειδή, εάν φυλάξητε επιμελώς πάσας τας εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς, ώστε να εκτελήτε αυτάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, να περιπατήτε εις πάσας τας οδούς αυτού, και να ήσθε προσκεκολλημένοι εις αυτόν, **23** τότε θέλει εκδιώξει ο Κύριος πάντα ταύτα τα έθνη απ' έμπροσθέν σας, και θέλετε κληρονομήσει έθνη μεγαλύτερα και δυνατώτερα σας. **24** Πας ο τόπος, όπου πατήση το ίχνος τουσ ποδών σας, ιδικός σας θέλει είσθαι από της ερήμου και του Λιβάνου, από του ποταμού, του ποταμού Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της προς δυσμάς, θέλει είσθαι το όριόν σας. **25** Ουδείς θέλει δυνηθή να

σταθή έμπροσθέν σας τον φόβον σας και τον τρόμον σας θέλει εμβάλλει Κύριος ο Θεός σας επί προσώπου πάσης της γης, την οποίαν πατήσητε, καθώς είπεν εις εσάς. **26** Ιδού, εγώ βάλλω σήμερον έμπροσθέν σας ευλογίαν και κατάραν· **27** την ευλογίαν, εάν υπακούητε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, **28** και την κατάραν, εάν δεν υπακούητε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, αλλά εκκλίνητε από της οδοῦ, την οποίαν εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, ώστε να ακολοθηθήτε άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσατε. **29** Και όταν Κύριος ο Θεός σου σε εισαγάγη εις την γην, εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσῃς αυτήν, θέλεις θέσει την ευλογίαν επί του όρος Γαριζίν και την κατάραν επί του όρος Εβάλ. **30** Δεν είναι ταῦτα πέραν του Ιορδάνου, κατά την οδόν την προς δυσμάς ηλίου, εν τη γη των Χανααίων, των κατοικούντων εν τη πεδιάδι, κατέναντι Γαλγάλων, πλησίον της δρυός Μορέχ; **31** Διότι σεις διαβαίνετε τον Ιορδάνην, διά να εισέλθητε να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς, και θέλετε κληρονομήσει αυτήν και κατοικήσει εν αυτή. **32** Και θέλετε προσέχει να εκτελήτε πάντα τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ βάλλω ενώπιόν σας σήμερον.

12 Ταῦτα είναι τα διατάγματα και αι κρίσεις, τα οποία θέλετε προσέχει να εκτελήτε, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίδει εις σε διά να κληρονομήσῃς αυτήν, πάσας τας ημέρας τας οποίας ζήτε επί της γης. **2** Θέλετε καταστρέψῃει πάντας τους τόπους, όπου τα έθνη, τα οποία θέλετε κυριεύσει, ελάτρευον τους θεούς αυτών, επί τα υψηλά όρη και επί τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου δασέος. **3** Και θέλετε κατεδαφίσει τους βωμούς αυτών και συντρίψῃει τας στήλας αυτών, και κατακάψει εν πυρί τα άλση αυτών, και κατακόψῃει τα είδωλα των θεών αυτών, και εξαλείψῃει τα ονόματα αυτών εκ του τόπου εκείνου. **4** Δεν θέλετε κάμει οὕτως εις Κύριον τον Θεόν σας. **5** αλλ' εν τω τόπω, όντινα Κύριος ο Θεός σας εκλέξῃ εκ πασών των φυλών σας, διά να θέση το όνομα αυτού εκεί, προς την κατοικίαν αυτού θέλετε ζητήσῃει αυτόν και εκεί θέλετε ελθει· **6** και εκεί θέλετε φέρει τα ολοκαυτώματά σας και τας θυσίας σας, και τα δέκατά σας και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας και τας ευχάς σας και τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σας, και τα πρωτότοκα των βοών σας και των προβάτων σας. **7** και εκεί θέλετε τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, και θέλετε ευφραίνεσθαι, σεις και οι οίκοί σας, εις όσα επιβάλετε τας χείρας σας, εις ό, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε. **8** Δεν θέλετε κάμνει κατά πάντα όσα ημεῖς κάμνομεν ενταῦθα σήμερον, έκαστος ό, τι φανῃ αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **9** Διότι δεν ήλθετε έτι εις την ανάπαυσιν και εις την κληρονομίαν, την οποίαν δίδει εις εσάς Κύριος ο Θεός σας. **10** Αλλ' όταν διαβήτε τον Ιορδάνην, και κατοικήσητε επί της γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εις εσάς να κληρονομήσητε, και δώση εις εσάς ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών σας κύκλω, ώστε να κατοικήσητε μετά ασφαλείας, **11** τότε εις τον τόπον, όντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σας, διά να

κατοικήσῃ εκεί το όνομα αυτού, εκεί θέλετε φέρει πάντα όσα εγώ προστάζω εις εσάς τα ολοκαυτώματά σας, και τας θυσίας σας, τα δέκατά σας, και τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σας, και πάσας τας εκλεκτάς ευχάς σας, όσας ευχηθήτε εις τον Κύριον. **12** και θέλετε ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σας, σεις και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας και οι δούλοι σας και αι δούλαι σας, και ο Λευίτης ο εντός των πυλών σας διότι αυτός δεν έχει μερίδα ούτε κληρονομίαν με σας. **13** Πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε προσφέρῃει το ολοκαυτώμα σου εις πάντα τόπον, όντινα ίδῃς. **14** αλλ' εις τον τόπον, όντινα εκλέξῃ ο Κύριος εν μιά των φυλών σου, εκεί θέλεις προσφέρει τα ολοκαυτώματά σου και εκεί θέλεις κάμνει πάντα όσα εγώ σε προστάζω. **15** Δύνασαι όμως να σφάζῃς και να τρώγῃς κρέας εντός πασών των πυλών σου, κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχῃς σου, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου την οποίαν σοι έδωκεν· ο ακάθαρτος και ο καθαρός δύνανται να τρώγωσιν εξ αυτού, καθώς την δορκάδα και καθώς την έλαφον. **16** Πλην το αίμα δεν θέλετε τρώγει επί την γην θέλετε χύνει αυτό ως ύδωρ. **17** Δεν δύνασαι να τρώγῃς εντός των πυλών σου το δέκατον του σίτου σου ή του ίνουν σου ή του ελαίου σου, ή τα πρωτότοκα των βοών σου ή των προβάτων σου, ουδέ καμμίαν των ευχών σου όσας ευχηθής, ουδέ τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σου, ή τας υψουμένας προσφοράς των χειρών σου. **18** Αλλά πρέπει να τρώγῃς ταῦτα ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου, συ, και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και ο Λευίτης ο εντός των πυλών σου και θέλεις ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εις όσα επιβάλης την χείρα σου. **19** Πρόσεχε εις σεαυτόν, μήποτε εγκαταλίπῃς τον Λευίτην, όσον χρόνον ζῆς επί της γης σου. **20** Όταν Κύριος ο Θεός σου πλατύνῃ τα όριά σου, καθώς υπεσχέθη προς σε, και εἴπῃς, θέλω φάγει κρέας, διότι επιθυμῃ η ψυχῃ σου να φάγῃ κρέας, δύνασαι να τρώγῃς κρέας, κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχῃς σου. **21** Εάν ο τόπος, τον οποίον Κύριος ο Θεός σου εξέλεξε διά να θέσῃ εκεί το όνομα αυτού, απέχη πολύ από σου, τότε θέλεις σφάζει εκ των βοών σου και εκ των προβάτων σου, τα οποία σοι έδωκεν ο Κύριος, καθώς εγώ προσέταξα εις εσάς, και θέλεις τρώγει εντός των πυλών σου κατά πάσαν την επιθυμίαν της ψυχῃς σου. **22** Καθώς τρώγεται η δορκάς και η έλαφος, οὕτω θέλεις τρώγει αυτά· ο ακάθαρτος και ο καθαρός θέλουσι τρώγει απ' αυτών εξ ίσου. **23** Μόνον άπεχε ισχυρώς από του να φάγῃς το αίμα· διότι το αίμα είναι η ζωή και δεν δύνασαι να φάγῃς την ζωήν μετά του κρέατος. **24** Δεν θέλεις τρώγει αυτό· την γην θέλεις χύνει αυτό ως ύδωρ. **25** Δεν θέλεις τρώγει αυτό· διά να ευημερήσῃ, συ και τα τέκνα σου μετά σε, όταν πράττης το αρεστόν ενώπιον του Κυρίου. **26** Πλην τα αφιερωματά σου, όσα αν έχῃς, και τας ευχάς σου θέλεις λάβει και θέλεις υπάγει εις τον τόπον, όντινα εκλέξῃ ο Κύριος. **27** και θέλεις προσφέρει τα ολοκαυτώματά σου, το κρέας και το αίμα, επί του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου και το αίμα των θυσιών σου θέλει χυθῃ εις το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου, το δε κρέας θέλεις φάγει. **28** Πρόσεχε και άκουε πάντας τους λόγους τούτους, τους

οποίους εγώ προστάζω εις σέ: διά να ευημερήσ, συ και τα τέκνα σου μετά σε εις τον αιώνα, όταν πράττης το καλόν και το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **29** Όταν Κύριος ο Θεός σου εξολοθρεύση τα έθνη απ' έμπροσθέν σου, όπου υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτά, και κληρονομήσης αυτά και κατοικήσης εν τη γη αυτών, **30** πρόσχε εις σαυτόν, μήποτε παγιδευθής και ακολουθήσης αυτούς, αφού εξολοθρευθώσιν απ' έμπροσθέν σου· και μήποτε εξετάσης περί των θεών αυτών, λέγων, Πως ελάτρευον τα έθνη ταύτα τους θεούς αυτών; ούτω θέλω κάμει και εγώ. **31** Δεν θέλεις κάμει ούτως εις Κύριον τον Θεόν σου· διότι παν βδέλυγμα, το οποίον ο Κύριος μισεί, έκαμον εις τους θεούς αυτών· επειδή και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών καίουσιν εν πυρί προς τους θεούς αυτών. **32** Παν ό, τι προστάζω εγώ εις εσάς, τούτο προσέχετε να κάμνητε· δεν θέλεις προσθέσει εις αυτό ουδέ θέλεις αφαιρέσει απ' αυτού.

13 Εάν εγερθή εν μέσω σου προφήτης ή ενυπνιαζόμενος ενύπνια και δώση εις σε σημείον ή τεράστιον, **2** και αληθείση το σημείον ή το τεράστιον, περί του οποίου ελάλησε προς σε, λέγων, Ας υπάγωμεν κατόπιν άλλων θεών τους οποίους δεν εγνώρισας, και ας λατρεύσωμεν αυτούς, **3** δεν θέλεις δώσει ακρόασιν εις τους λόγους του προφήτου εκείνου ή εκείνου του ενυπνιαζόμενου ενύπνια· διότι δοκιμάζει εσάς Κύριος ο Θεός σας, διά να γνωρίση εάν αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας εξ όλης της καρδιάς σας και εξ όλης της ψυχής σας. **4** Κύριον τον Θεόν σας θέλετε ακολουθεί και αυτόν θέλετε φοβείσθαι, και τας εντολάς αυτού θέλετε φυλάττει, και εις την φωνήν αυτού θέλετε υπακούει, και αυτόν θέλετε λατρεύει, και εις αυτόν θέλετε είσθαι προσκεκολλημένοι. **5** Εκείνος δε ο προφήτης ή εκείνος ο ενυπνιαζόμενος ενύπνια θέλει θανατωθή· διότι ελάλησεν αποστασίαν κατά Κυρίου του Θεού σας, όστις σας εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου και σας ελύτρωσεν εξ οίκου δουλείας, διά να σε αποπλανήση εκ της οδού, εις την οποίαν προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να περιπατήσ· και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **6** Εάν ο αδελφός σου, ο υιός της μητρός σου, ή ο υιός σου ή η θυγάτηρ σου ή η ψυχή του κόλπου σου, ή ο φίλος σου όστις είναι ως η ψυχή σου, σε παρακινήση κρυφίως, λέγων, Ας υπάγωμεν και ας λατρεύσωμεν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισας συ ούτε οι πατέρες σου, **7** εκ των θεών των εθνών, των περίξ των υμών, των πλησίον σου ή των μακράν από σου, απ' άκρου της γης έως άκρου της γης, **8** δεν θέλεις συγκατανεύσει εις αυτόν, ουδέ θέλεις δώσει ακρόασιν εις αυτόν, ουδέ θέλει φεισθή αυτόν ο οφθαλμός σου, ουδέ θέλεις σπλαγχνισθή ουδέ θέλεις κρύψει αυτόν. **9** αλλά εξάπαντος θέλεις θανατώσει αυτόν· η χειρ σου θέλει είσθαι πρώτη επ' αυτόν διά να θανατώσης αυτόν, και η χειρ παντός του λαού έπειτα. **10** Και θέλεις λιθοβολήσει αυτόν με λίθους, ώστε να αποθάνη· διότι εξήγησε να σε αποπλανήση από Κυρίου του Θεού σου, όστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **11** Και πας ο Ισραήλ ακούσας θέλει φοβηθή και δεν θέλει κάμει πλέον εν

μέσω σου τούτουτον κακόν. **12** Εάν ακούσης εις τινά των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, διά να κατοικήσ εκεί, να λέγωσιν, **13** άνθρωποι παράνομοι εξήλθον εκ μέσου σου και επλάνησαν τας κατοίκους της πόλεως αυτών, λέγοντες, Ας υπάγωμεν και ας λατρεύσωμεν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαστε, **14** τότε θέλεις εξετάσει και ερωτήσει και ερευνησει επιμελώς· και εάν ήναι αληθές και βέβαιον το πράγμα, ότι τούτουτον βδέλυγμα ενεργήθη εν μέσω σου, **15** εξάπαντος θέλεις πατάξει τους κατοίκους της πόλεως εκείνης εν στόματι μαχαίρας, εξολοθρεύων αυτήν και πάντας τους εν αυτή, και τα κτήνη αυτής, εν στόματι μαχαίρας. **16** Και θέλεις συνάζει πάντα τα λάφυρα αυτής εν μέσω της πλατείας αυτής, και θέλεις καύσει εν πυρί την πόλιν και πάντα τα λάφυρα αυτής ολοκλήρως, εις Κύριον τον Θεόν σου· και θέλει είσθαι εις τον αιώνα ερείπια· δεν θέλει οικοδομηθή πλέον. **17** Και δεν θέλει προσκολληθή εις την χείρα σου ουδέν εκ του αναθέματος· διά να επιστρέψη ο Κύριος από της εξάψεως του θυμού αυτού, και να δείξη προς σε έλεος, και να σε σπλαγχνισθή και να σε πολυπλασιάση, καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, **18** όταν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ώστε να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα, να πράττης το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.

14 Σεις είσθε υιοί Κυρίου του Θεού σας· δεν θέλετε κάμει εις το σώμα σας εντομάς, ουδέ θέλετε κάμει φαλάκρωμα αναμέσον των οφθαλμών σας, διά νεκρόν. **2** Διότι λαός άγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου· και σε εξέλεξεν ο Κύριος διά να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντα τα έθνη τα επί της γης. **3** Δεν θέλεις τρώγει ουδέν βδελυκτόν. **4** Ταύτα είναι τα κτήνη, τα οποία θέλετε τρώγει: ο βους, το πρόβατον και η αιζ, **5** ή έλαφος και η δορκάς και ο βούβαλος και ο αγριότραγος και ο πύγαργος και ο άγριος βους και η καμηλοπάρδαλις. **6** Και παν τετράποδον έχον τον πόδα δίχηλον και το ονύχιον διηρημένον εις δύο χηλάς, και αναμασσών μεταξύ των τετραπόδων, ταύτα θέλετε τρώγει. **7** Ταύτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώσιν, ή εκ των όσα έχουσι το ονύχιον δίχηλον· την κάμηλον και τον λαγών και τον δασύποδα· διότι αναμασσώσι μεν, πλην δεν έχουσι διηρημένον το ονύχιον· ταύτα είναι ακάθαρτα εις εσάς. **8** και τον χοίρον, διότι έχει μεν το ονύχιον δίχηλον, πλην δεν αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς από του κρέατος αυτών· δεν θέλετε τρώγει ουδέ το θνησιμαίον αυτών θέλετε εγγίξει. **9** Εκ πάντων των εν τεις ύδασι ταύτα θέλετε τρώγει πάντα, όσα έχουσι πτερύγια και λέπη, θέλετε τρώγει· **10** πάντα δε, όσα δεν έχουσι πτερύγια και λέπη, δεν θέλετε τρώγει· είναι ακάθαρτα εις εσάς. **11** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε τρώγει. **12** Ταύτα όμως είναι εκείνα, εκ των οποίων δεν θέλετε τρώγει: ο αετός και ο γρυπαετός και ο μελαναετός **13** και ο γυπαετός και ο ίκτινος και ο γυψ κατά το είδος αυτού, **14** και πας κόραξ κατά το είδος αυτού, **15** και η στρουθοκάμηλος και η γλαυζ και ο ίβις και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **16** ο νυκτικώραξ και η μεγάλη γλαυζ και ο κύκνος, **17** και ο πελεκάν και

η κίσα και η αίθια, **18** και ο πελαργός και ο ερωδιός κατά το είδος αυτού και ο έψωψ και η νυκτερίς. **19** Και πάντα τα ερπετά τα πτερωτά είναι ακάθαρτα εις εσάς δεν θέλουνι τρώεσθαι. **20** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε τρώγει. **21** Ουδέν θνησιμαίον θέλετε τρώγει εις τον ξένον τον εντός των πυλών σου θέλεις δίδει αυτά, διά να τρώγη αυτό ή θέλεις πωλεί αυτό εις αλλογενή διότι λαός άγιος είσαι εις Κύριον τον Θεόν σου. Δεν θέλεις εψησει ερίφον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **22** Θέλεις εξάπαντος δεκατίεις πάντα τα γεννήματα του σπόρου σου, τα οποία φέρει ο αγρός κατ' έτος. **23** Και θέλεις τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη διά να θέση το όνομα αυτού εκεί, το δέκατον του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου σου, και τα πρωτότοκα των βουών σου και των προβάτων σου διά να μάθης να φοβήσαι πάντοτε Κύριον τον Θεόν σου. **24** Και εάν η οδός ήναι πολύ μακράν διά σε, ώστε να μη δύνασαι να φέρης αυτά, ή εάν ο τόπος απέχη πολύ από σου, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να θέση εκεί το όνομα αυτού, ότε σε ηυλόγησε Κύριος ο Θεός σου, **25** τότε θέλεις εξαργυρώσει αυτά, και θέλεις κομποδέσει το αργύριον εις την χείρα σου και υπάγει εις τον τόπον όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου. **26** και θέλεις δώσει το αργύριον αντί οποιουδήποτε πράγματος επιθυμεί η ψυχή σου, αντί βουών ή αντί προβάτων ή αντί οίνου ή αντί σίκερα ή αντί οποιουδήποτε πράγματος ορέγεται η ψυχή σου και θέλεις τρώγει εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις ευφρανθή, συ και ο οίκός σου **27** και ο Λευίτης ο εντός των πυλών σου δεν θέλεις εγκαταλείψει αυτόν· διότι δεν έχει μερίδα ουδέ κληρονομίαν μετά σου. **28** Εις το τέλος του τρίτου έτους, θέλεις εκφέρει παν το δέκατον των γεννημάτων σου του έτους εκείνου, και θέλεις εναποθέτει εντός των πυλών σου· **29** και ο Λευίτης, διότι δεν έχει μερίδα ουδέ κληρονομίαν μετά σου, και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου, θέλουνι έρχεσθαι και θέλουνι τρώγει και χορταίνει διά να σε ευλογήση Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα της χειρός σου όσα εργάζεσαι.

15 Εν τω τέλει του εβδόμου έτους θέλεις κάμνει άφραση. **2** Και ούτος είναι ο νόμος της αφάσεως πας δανειστής, όστις εδάνεισέ τι εις τον πλησίον αυτού, θέλει αφήσει αυτό· δεν θέλει απαιτεί αυτό από τον πλησίον αυτού ή από τον αδελφόν αυτού· διότι τούτο ονομάζεται άφραση του Κυρίου. **3** Από του ξένου δύνασαι να απαιτήσης αυτό· ό, τι όμως ο αδελφός σου έχει εκ των ιδικών σου, η χειρ σου θέλει αφήνει αυτό· **4** διά να μη υπάρχη πτωχός μεταξύ σας· διότι ο Κύριος θέλει σε ευλογήσει μεγάλως εν τη γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, διά να εξουσιάσης αυτήν· **5** αν μόνον επιμελώς ακούσης την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας τας εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερα. **6** διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογήσει, καθώς υπεσχέθη εις σε· και θέλεις δανείζει εις πολλά έθνη, συ όμως δεν θέλεις δανείζεσθαι και θέλεις βασιλεύει επί πολλά έθνη, επί σε όμως δεν θέλουνι βασιλεύσει. **7** Εάν ήναι εν μέσω σου πτωχός εκ των αδελφών σου εντός

τινός των πυλών σου, εν τη γη σου την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις σκληρύνει την καρδιαν σου ουδέ θέλεις κλείσει την χείρα σου από του πτωχού αδελφού σου· **8** αλλ' εξάπαντος θέλεις ανοίξει την χείρα σου προς αυτόν, και εξάπαντος θέλεις δανείσει εις αυτόν ικανά διά την χρείαν αυτού, εις ό, τι χρειάζεται. **9** πρόσχε εις σεαυτόν, μήποτε επέλθη κακός στοχασμός επί την καρδιαν σου και είπης, Πλησιάζει το έβδομον έτος, το έτος της αφάσεως· και πονηρευθή ο οφθαλμός σου κατά του πτωχού αδελφού σου και δεν δώσης εις αυτόν, και βοήση προς τον Κύριον κατά σου, και γείνη εις σε αμαρτία. **10** Θέλεις δώσει εξάπαντος εις αυτόν, και η καρδιά σου δεν θέλει πονηρευθή όταν δίδης εις αυτόν· επειδή διά τούτο θέλει σε ευλογεί Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα σου και εις πάσας τας επιχειρήσεις σου. **11** Διότι δεν θέλει λείψει πτωχός εκ μέσου της γης σου· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε, λέγων, Θέλεις εξάπαντος ανοίγει την χείρα σου προς τον αδελφόν σου, προς τον πτωχόν σου και προς τον ενδείη σου επί της γης σου. **12** Εάν ο αδελφός σου, Εβραίος ή Εβραία, πωληθή εις σε, θέλει σε δουλεύει εξ έτη, και εις το έβδομον έτος θέλεις εξαποστείλει αυτόν ελεύθερον από σου. **13** Και όταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από σου, δεν θέλεις εξαποστείλει αυτόν κενόν· **14** θέλεις εξάπαντος εφοδιάσει αυτόν από των προβάτων σου και από του αλωνίου σου και από του ληνού σου· από ό, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηυλόγησε, θέλεις δώσει εις αυτόν. **15** Και θέλεις ενθυμηθή ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου, και Κύριος ο Θεός σου σε ελύτρωσεν· όθεν εγώ προστάζω εις σε το πράγμα τούτο σήμερα. **16** Αλλ' εάν σοι είψη, Δεν εξέρχομαι από σου· επειδή ηγάπησε σε και τον οίκόν σου, διότι ευτυχεί μετά σου· **17** τότε θέλεις λάβει τρυπητήριον και θέλεις τρυπήσει το ωτίον αυτού προς την θύραν, και θέλει εισθαι δούλός σου παντοτεινός και εις την δούλην σου θέλεις κάμει ομοίως. **18** Δεν θέλει φανή εις σε σκληρόν όταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από σου· διότι σε εδούλευσε το διπλούνμισθωτού δούλου, εξ έτη· και Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις παν ό, τι κάμνεις. **19** Πάντα τα πρωτότοκα, όσα γεννώνται μεταξύ των βουών σου και των προβάτων σου τα αρσενικά, θέλεις αφιερόνει εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις μεταχειρισθή εις εργασίαν τον πρωτότοκον μόσχον σου, ουδέ κουρεύσει το πρωτότοκον των προβάτων σου. **20** Ενώπιον Κυρίου του Θεού σου θέλεις τρώγει αυτό κατ' έτος, εν τω τόπω όντινα εκλέξη ο Κύριος, συ και ο οίκός σου. **21** Και εάν έχη τινά μώμων, εάν ήναι χωλόν ή τυφλόν ή έχη τινά μώμων κακών, δεν θέλεις θυσιάσει αυτό εις Κύριον τον Θεόν σου. **22** Εντός των πυλών σου θέλεις τρώγει αυτό· ο ακάθαρτος και ο καθαρός εξίσου, ως την δορκάδα και ως την έλαφον. **23** Πλην το αίμα αυτού δεν θέλεις φάγει επί την γην θέλεις χύσει αυτό ως ύδωρ.

16 Φύλαττε τον μήνα Αβίβ και κάμνε το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου· επειδή εις τον μήνα Αβίβ σε εξήγαγε Κύριος ο Θεός σου εξ Αιγύπτου διά νυκτός. **2** Θέλεις λοιπόν θυσιάζει το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου, πρόβατον και βουν, εν τω τόπω όντινα εκλέξη

ο Κύριος διά να κατοικήσει εκεί το όνομα αυτού. **3** Δεν θέλεις τρώγει με αυτό ένζυμα επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα με αυτό, άρτον θλίψεως, διότι μετά σπουδής εξήλθες εκ γης Αιγύπτου διά να ενθυμίσαι την ημέραν της εξόδου σου εκ γης Αιγύπτου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου. **4** Και δεν θέλει φανή προζύμιον εις σε, κατά πάντα τα όρια σου, επτά ημέρας και από του κράτους, το οποίον θυσίασας την πρώτην ημέραν προς το εσπέρας, δεν θέλεις μείνει ουδέν έως πρωΐ. **5** Δεν δύνασαι να θυσιάσης το πάσχα εν ουδεμιά των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σέ. **6** αλλ' εν τω τόπω, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικήσει εκεί το όνομα αυτού, θέλεις θυσιάζει το πάσχα την εσπέραν, προς την δύσιν του ηλίου, εν τω καιρώ καθ' ον εξήλθες εξ Αιγύπτου. **7** Και θέλεις εψήσῃ αυτό και φάγει εν τω τόπω όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου και το πρωΐ θέλεις επιστρέφει και υπάγει εις τας κατοικίας σου. **8** Εξ ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα και την ημέραν την εβδόμην θέλει είσθαι σύναξις επίσημος εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις κάμει εργασίαν. **9** Επτά εβδομάδας θέλεις αριθμῆσαι εις σεαυτόν· άρχισεν να αριθμῆς τας επτά εβδομάδας, αφού άρχισης να βάλης το δρέπανον εις τα σπαρτά. **10** Και θέλεις κάμει την εορτήν των εβδομάδων εις Κύριον τον Θεόν σου, μετά της ανηκούσης αυτοπροαιρέτου προσφοράς της χειρός σου, την οποίαν προσφέρῃς, όπως σε ευλόγησεν Κύριος ο Θεός σου. **11** Και θέλεις ευφρανθῆ ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλός σου και η δούλη σου και ο Λευΐτης ο εντός των πυλών σου και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εν μέσω σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου, διά να κατοικήσει εκεί το όνομα αυτού. **12** Και θέλεις ενθυμῆσθαι ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω· και θέλεις φυλάττει και εκτελεῖ ταύτα τα διατάγματα. **13** Θέλεις κάμει την εορτήν της σκηνοπηγίας επτά ημέρας, αφού συνάξης τον σίτον σου και τον οίνόν σου. **14** και θέλεις ευφρανθῆ εν τη εορτή σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλός σου και η δούλη σου και ο Λευΐτης και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου. **15** Επτά ημέρας θέλεις εορτάζει εις Κύριον τον Θεόν σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη ο Κύριος διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις πάντα τα γεννήματά σου και εις πάντα τα έργα των χειρών σου· και θέλεις εξάπαντος ευφρανθῆ. **16** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη· εν τη εορτή των αζύμων, και εν τη εορτή των εβδομάδων, και εν τη εορτή της σκηνοπηγίας· και δεν θέλουνσι εμφανίζεσθαι ενώπιον του Κυρίου κενοί. **17** Έκαστος θέλει δίδει κατά την δύναμιν αυτού, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, την οποίαν σοι έδωκε. **18** Κριτάς και άρχοντας θέλεις καταστήσει εις σεαυτόν κατά πάσας τας πόλεις σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κατά τας φυλάς σου· και θέλουνσι κρίνει τον λαόν· εν κρίσει δικαία. **19** Δεν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέπει εις πρόσωπον ουδέ θέλεις λαμβάνει δώρον· διότι το δώρον τυφλώνει τους οφθαλμούς των σοφών και διαφθείρει τους λόγους των δικαίων. **20** Το δίκαιον, το δίκαιον

θέλεις ακολουθεί διά να ζήσης και να κληρονομήσης την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **21** Δεν θέλεις φυτεύσει εις σεαυτόν άλσος οπωινώδηποτε δένδρων πλησίον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, το οποίον θέλεις κάμει εις σεαυτόν. **22** ουδέ θέλεις στήσει εις σεαυτόν άγαλμα· τα οποία μισεί Κύριος ο Θεός σου.

17 Δεν θέλεις θυσιάσει εις Κύριον τον Θεόν σου βουν ή πρόβατον έχον μώμον ή οιονδήποτε ελάττωμα· διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **2** Εάν ευρεθῆ εν μέσω σου, εν τινί των πόλεών σου τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, ανήρ ή γυνή στίς έπραξε κακόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, παραβαίνων την διαθήκην αυτού, **3** και απελθών ελάτρευσεν άλλους θεούς και προσεκύνησεν αυτούς, τον ήλιον ή την σελήνην ή οποιονδήποτε εκ της στρατιάς του ουρανού, το οποίον δεν προσέταξα· **4** και αναγγελθῆ προς σε, και ακούσης και επιμελέως εξετάσης και ιδού, είναι αλήθεια και βέβαιοι το πράγμα, ότι επράχθη τοιούτον βδέλυγμα εν τω Ισραήλ. **5** τότε θέλεις φέρει έξω εις τας πύλας σου τον άνδρα εκείνον ή την γυναίκα εκείνην, οίτινες έπραξαν το κακόν τούτο πράγμα, τον άνδρα ή την γυναίκα· και θέλεις λιθοβολήσει αυτούς με λίθους, και θέλουνσι αποθάνει. **6** Εάν στόματος δύο μαρτύρων ή τριών μαρτύρων θέλει θανατόνεσθαι ο άξιος θανάτου· επί στόματος ενός μάρτυρος δεν θέλει θανατόνεσθαι. **7** Αι χείρες των μαρτύρων θέλουνσι είσθαι αι πρώται επ' αυτόν, εις το να θανατώσωσιν αυτόν, και έπειτα αι χείρες παντός του λαού. Ούτω θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου. **8** Εάν τύχη εις σε υποθεσίς τις πολύ δύσκολος να κρίνης αυτήν, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον δίκης και δίκης, και αναμέσον πληγής και πληγής, υποθέσεις αμφισβητήσιμοι εντός των πόλεών σου, τότε θέλεις σηκωθῆ και θέλεις αναβῆ εις τον τόπον όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου. **9** και θέλεις υπάγει προς τους ιερείς του σου Λευΐτας και προς τον κριτήν τον όντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ερωτήσει και θέλουνσι αναγγείλει προς σε την απόφασιν της κρίσεως. **10** και θέλεις κάμει κατά την απόφασιν, την οποίαν σε αναγγείλωσιν εκ του τόπου εκείνου όντινα εκλέξη ο Κύριος· και θέλεις προσέξει να πράξης κατά πάντα όσα παραγγείλωσιν εις σε. **11** Κατά την απόφασιν του νόμου την οποίαν σε αναγγείλωσι, και κατά την κρίσιν την οποίαν σε είπωσι, θέλεις κάμει· δεν θέλεις εκκλίνει από του λόγου τον οποίον σε αναγγείλωσι, δεξιά ή αριστερά. **12** Ο άνθρωπος δε όστις φερθῆ υπερφάνως, ώστε να μη υπακούσει εις τον ιερέα τον παριστάμενον να λειτουργή εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ή εις τον κριτήν, ο άνθρωπος εκείνος θέλει αποθάνει· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ του Ισραήλ. **13** Και πας ο λαός θέλει ακούσει και φοβηθῆ, και δεν θέλουνσι υπερφανεύεσθαι πλέον. **14** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου, και κληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτή και είπης, θέλω καταστήσει βασιλέα επ' εμέ, καθώς πάντα τα έθνη τα περίξ εμού, **15** θέλεις βέβαια καταστήσει βασιλέα επί σε, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου· εκ των αδελφών σου θέλεις καταστήσει βασιλέα

επί σέ δεν δύνασαι να καταστήσης άνθρωπον ξένον επί σε, όστις δεν είναι αδελφός σου. **16** Πλην δεν θέλει πληθύνει ίππους εις εαυτόν, ουδέ θέλει επαναφέρει τον λαόν εις την Αίγυπτον, διά να αυξήση ίππους· διότι ο Κύριος είπε προς εσάς, Δεν θέλετε επιστρέψει πλέον δι' εκείνης της οδοῦ. **17** Ουδέ θέλει πληθύνει εις εαυτόν γυναίκας, διά να μη αποπλανηθή η καρδία αυτού· ουδέ θέλει πληθύνει σφόδρα εις εαυτόν αργύριον και χρυσίον. **18** Και όταν καθήση επί τον θρόνον της βασιλείας αυτού, θέλει γράψει δι' εαυτόν αντίγραφον του νόμου τούτου εις βιβλίον, εξ εκείνου το οποίον είναι ενώπιον των ιερέων των Λευϊτών. **19** και τούτο θέλει είσθαι πλησίον αυτού, και θέλει αναγινώσκει εν αυτώ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· διά να μάθη να φοβηται Κύριον τον Θεόν αυτού, να φυλάττη πάντας τους λόγους του νόμου τούτου και τα διατάγματα ταύτα, ώστε να εκτελή αυτά. **20** διά να μη υψωθή η καρδία αυτού υπεράνω των αδελφών αυτού, και διά να μη εκκλίνη από των εντολών δεξιά η αριστερά· όπως μακροημερεύση εν τη βασιλεία αυτού, αυτός και τα τέκνα αυτού, εν τω μέσω του Ισραήλ.

18 Οι ιερείς οι Λευϊται, πάσα η φυλή του Λευϊ, δεν θέλουσιν έχει μερίδα ούτε κληρονομίαν μετά του Ισραήλ· τας διά πυρός γινομένας προσφοράς του Κυρίου και την κληρονομίαν αυτού θέλουσι τρώγει. **2** Διά τούτο κληρονομίαν δεν θέλουσιν έχει μεταξύ των αδελφών αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς είπε προς αυτούς. **3** Και τούτο θέλει είσθαι το δικαίωμα των ιερέων παρά του λαού, παρά των θυσιαζόντων τας θυσίας, είτε βουν είτε πρόβατον· θέλουσι δίδει εις τον ιερέα τον ώμον και τας σιαγόνας και την κοιλίαν. **4** Τας απαρχάς του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου σου, και το πρώτον του μαλλίου των προβάτων σου, θέλεις δίδει εις αυτόν. **5** διότι αυτόν εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου εκ πασών των φυλών σου, διά να παρίσταται να λειτουργή εις το όνομα του Κυρίου, αυτός και οι υιοί αυτού διαπαντός. **6** Και εάν έλθη Λευϊτης εκ τινός των πόλεων σου από παντός του Ισραήλ, όπου παροικεί, και έλθη μεθ' όλου του πόθου της ψυχής αυτού, εις τον τόπον όντινα εκλέξη ο Κύριος, **7** τότε θέλει λειτουργει εις το όνομα Κυρίου του Θεου αυτού, καθώς πάντες οι αδελφοί αυτού οι Λευϊται, οι παριστάμενοι εκεί ενώπιον του Κυρίου. **8** Ίσας μερίδας θέλουσι τρώγει εκτός του προερχομένου εκ της πωλήσεως της πατρικής αυτού περιουσίας. **9** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις μάθει να πράττη κατά τα βδελύγματα των εθνών εκείνων. **10** Δεν θέλει ευρεθή εις σε ουδείς διαπερνών τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός, ή μαντευόμενος μαντείαν ή προγνώστης των καιρών ή οιωνοσκοπός ή μάγος, **11** ή γόγης ή ανταποκριτής δαιμονίων ή τερατοσκοπός ή νεκρόμαντις. **12** Διότι πας ο πράττων ταύτα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· και εξ αιτίας των βδελυγμάτων τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδιώκει αυτούς απ' έμπροσθέν σου. **13** Τέλειος θέλεις είσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Διότι τα έθνη ταύτα, τα οποία θέλεις κατακληρονομήσει, έδωκαν ακράσιν εις προγνώστας των καιρών και εις μάντις·

σε όμως Κύριος ο Θεός σου δεν αφήκει να πράττησ ούτω. **15** Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτού θέλετε ακουει. **16** κατά πάντα όσα εξήτησας παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρήβ εν τη ημέρα της συνάξεως, λέγων, Ας μη ακούσω πλέον την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, μηδέ να ιδω πλέον το μέγα τούτο πυρ, διά να μη αποθάνω. **17** Και είπε Κύριος προς εμέ, Καλώς έχουσιν όσα ελάλησας. **18** Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω εις αυτόν. **19** Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού. **20** Ο προφήτης όμως όστις ασεβήση και λαλήση εν τω ονόματί μου λόγον τον οποίον εγώ δεν προσέταξα εις αυτόν να λαλήση, ή όστις λαλήση εν τω ονόματι άλλων θεών, ο προφήτης εκείνος θέλει θανατωθή. **21** Και εάν είπης εν τη καρδία σου, Πως θέλωμε γνωρίσει τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν; **22** Όταν τις προφήτης λαλήση εν τω ονόματι του Κυρίου και ο λόγος δεν γείνη ουδέ συμβή, ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν· ελάλησεν αυτόν ο προφήτης εν υπερηφανία· δεν θέλετε φοβηθή απ' αυτού.

19 Αφού Κύριος ο Θεός σου αφανίση τα έθνη, των οποίων την γην δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου, και κατακληρονομήσης αυτά και κατοικήσης εις τας πόλεις αυτών και εις τας οικίας αυτών, **2** θέλεις χωρίσει τρεις πόλεις εις σεαυτόν εν τω μέσω της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε να κληρονομήσης αυτήν. **3** Θέλεις ετοιμάσει εις σεαυτόν την οδόν· και θέλεις διαιρέσει εις τρία τα όρια της γης σου, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου να κληρονομήσης, διά να φεύγη εκεί πας φονεύς. **4** Και αυτή είναι η διάταξις περί του φονεύς, όστις φύγη εκεί, διά να ζήση· Όστις κτυπήση τον πλησίον αυτού εξ αγνοίας, τον οποίον πρότερον δεν έμισε, **5** καθώς όταν υπάγη τις μετά του πλησίον αυτού εις το δάσος διά να κόψη ξύλα, και ενώ η χειρ αυτού καταβιβάζη κτύπημα με τον πέλεκυν διά να κόψη το δένδρον, εκβή το σιδηριον από του ξύλου και τύχη τον πλησίον αυτού και αυτός αποθάνη, ούτος θέλει φύγει εις μίαν εκ των πόλεων εκείνων και θέλει ζήσει. **6** μήποτε καταδιώξη τον φονέα ο εκδικητής του αίματος, ενώ είναι εις έξαψιν η καρδία αυτού, και προφθάση αυτόν, εάν η οδός ήναι μακρά, και φονεύση αυτόν, καίτοι μη όντα άξιον θανάτου, επειδή δεν έμισε αυτόν πρότερον. **7** Διά τούτο εγώ προστάζω εις σε λέγων, τρεις πόλεις θέλεις χωρίσει εις σεαυτόν. **8** Και εάν Κύριος ο Θεός σου πλατύνη τα όριά σου, καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, και δώση εις σε πάσαν την γην, την οποίαν υπεσχέθη να δώση εις τους πατέρας σου, **9** εάν φυλάττης πάσας τας εντολάς ταύτας, ώστε να εκτελής αυτάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα, να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου και να περιπατήσ πάντοτε εις τας οδοῦς αυτού, τότε θέλεις προσθέσει εις σεαυτόν έτι τρεις πόλεις προς τας τρεις εκείνας. **10** διά να μη χυθή αίμα αθών εν

μέσω της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και να ήναι αίμα επάνω σου. **11** Εάν δε τις έχη μίσος κατά του πλησίον αυτού, και παραμονεύσας αυτόν εφορήμησ' επ' αυτόν και πατάξη αυτόν, και αποθάνη, και φύγη εις μίαν των πόλεων τούτων, **12** τότε θέλουσιν αποστείλει οι πρεσβύτεροι της πόλεως αυτού και θέλουσι λάβει αυτόν εκείθεν, και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις την χείρα του εκδικητού του αίματος, διά να αποθάνη. **13** Ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή αυτόν, αλλά θέλεις εξαλείψει από του Ισραήλ το αθών αίμα, διά να ευημερήσ. **14** Δεν θέλεις μετακινήσει τα όρια του πλησίον σου, όσα οι πατέρες σου έστησαν εις την κληρονομίαν σου, την οποίαν θέλεις κατακληρονομήσει, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κατακληρονομήσης αυτήν. **15** Εις μάρτυς δεν θέλει σηκωθή εναντίον τινός ανθρώπου, δι' οποιαδήποτε ανομίαν ή δι' οποιοδήποτε αμάρτημα, ό,τι αμάρτημα αμαρτήσῃ επί στόματος δύο μαρτύρων ή επί στόματος τριών μαρτύρων θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **16** Εάν ψευδής μάρτυς σηκωθή εναντίον ανθρώπου, διά να μαρτυρήσῃ κατ' αυτού αδικώς, **17** τότε και οι δύο άνθρωποι, μεταξύ των οποίων είναι η διαφορά, θέλουσι σταθή ενώπιον του Κυρίου, ενώπιον των ιερέων και των κριτών των όντων κατ' εκείνας τας ημέρας. **18** και οι κριταί θέλουσιν εξετάσει ακριβώς, και ιδού, εάν ο μάρτυς ήναι ψευδομάρτυς και εμαρτύρησε ψευδώς κατά του αδελφού αυτού, **19** τότε θέλετε κάμει εις αυτόν, καθώς αυτός εστοχάσθη να κάμει εις τον αδελφόν αυτού· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου. **20** Και οι λοιποί θέλουσιν ακούσει και φοβηθή, και δεν θέλουσιν εις το εξής πράξει τοιοῦτον κακόν εν μέσω σου. **21** Και ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή· θέλει δοθῆ ζωῆ αντί ζωῆς, οφθαλμός αντί οφθαλμού, οδούς αντί οδόντος, χεῖρ αντί χειρός, πους αντί ποδός.

20 Όταν εξέλθῃς εις μάχην εναντίον των εχθρών σου, και ιδῆς ἵππους και αμάξας, λαόν περισσότερον παρά σε, μη φοβηθῆς αυτούς· διότι Κύριος ο Θεός σου είναι μετά σου, όστις σε ανεβίβασεν εκ γης Αιγύπτου. **2** Και όταν πλησιάσῃς εις την μάχην, ο ιερεύς θέλει προσέλθει και λαλήσει προς τον λαόν, **3** και θέλει ειπεῖ προς αυτούς, 'Άκουε, Ισραήλ· σεις πλησιάζετε σήμερον εις την μάχην κατά των εχθρών σας· ας μη δειλιάσῃ η καρδιά σας, μη φοβηθῆτε μηδέ τρομάξῃτε μηδέ εκπλαγῆτε από προσώπου αυτών· **4** διότι Κύριος ο Θεός σας είναι ο προπορευόμενος μεθ' υμῶν, διά να πολεμήσῃ υπέρ υμῶν εναντίον των εχθρών σας, διά να σώσῃ υμᾶς. **5** Και οι άρχοντες θέλουσι λαλήσει προς τον λαόν, λέγοντες, Τις άνθρωπος κωκοδόμησεν οικίαν νέαν και δεν έκαμεν εγκαινιασμόν αυτής; ας αναχωρήσῃ και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνῃ εν τη μάχῃ και εγκαινιάσῃσιν αυτήν άλλος άνθρωπος. **6** Και τις άνθρωπος εφόντευσεν αμπελώνα και δεν ευφράνθη εξ αυτού; ας αναχωρήσῃ και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνῃ εν τη μάχῃ, και ευφρανθῆ εξ αυτού άλλος άνθρωπος. **7** Και τις άνθρωπος ηρραβωνίσθη γυναίκα και δεν έλαβεν αυτήν; ας αναχωρήσῃ και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, μήποτε αποθάνῃ εν τη μάχῃ, και λάβῃ αυτήν άλλος

άνθρωπος. **8** Και οι άρχοντες θέλουσι λαλήσει έτι προς τον λαόν και θέλουσιν ειπεῖ, Τις άνθρωπος είναι δειλός και άκαρδος; ας αναχωρήσῃ και ας επιστρέψῃ εις την οικίαν αυτού, διά να μη δειλιάσῃ η καρδιά των αδελφών αυτού, ως η καρδιά αυτού. **9** Και αφού τελειώσωσιν οι άρχοντες λαλούντες προς τον λαόν, θέλουσι καταστήσει αρχηγούς των στρατευμάτων, διά να προϊίστανται του λαού. **10** Όταν πλησιάσῃς εις πόλιν διά να εκπολεμήσῃς αυτήν, τότε κάλεσον αυτήν εις ειρήνην· **11** και εάν σοι αποκριθῆῃ ειρηνικά και ανοίξῃ σε, τότε πας ο λαός ο ευρισκόμενος εν αυτή θέλει γείνει υποτελής εις σε και θέλει σε δουλεύει· **12** εάν όμως δεν κάμῃ ειρήνην μετά σου, αλλά σε πολεμήσῃ τότε θέλεις πολιορκήσει αυτήν· **13** και αφού Κύριος ο Θεός σου παραδώσῃ αυτήν εις τας χείρας σου, θέλεις πατάξει πάντα τα αρσενικά αυτής εν στόματι μαχαίρας· **14** τας δε γυναίκας και τα βρέφη και τα κτήνη και πάντα όσα ευρίσκονται εν τη πόλει, πάντα τα λάφυρα αυτής, θέλεις λάβει εις σεαυτόν· και θέλει τρώγει τα λάφυρα των εχθρών σου, όσα Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε. **15** Οὕτω θέλεις κάμει εις πάσας τας πόλεις τας πολυ μακράν από σου, αίτινες δεν είναι εκ των πόλεων των εθνών τούτων· **16** εκ των πόλεων όμως των λαών τούτων, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, δεν θέλεις αφήσει ζων ουδέν έχον πνοήν· **17** αλλά θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς κατά κράτος, τους Χετταίους και τους Αμορραίους τους Χαναανίους και τους Φερεζαίους τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· **18** διά να μη σας διδάξωσι να πράττῃτε κατά πάντα τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έκαμον εις τους θεούς αυτών, και αμαρτήσῃτε εναντίον Κυρίου του Θεού σας. **19** Όταν πολιορκῆς πόλιν τινά ημέρας πολλάς, πολεμών αυτήν διά να εξουσιάσῃς αυτήν, δεν θέλεις εξολοθρεύσει τα δένδρα αυτής, καταφέρων επ' αυτά πέλεκυν· διότι εξ αυτών δύνασαι να τρέφῃσαι και δεν θέλεις κόψῃ αυτά. Μήπως είναι άνθρωπος το δένδρον του αγρού, ώστε να έλθῃ εναντίον σου εν τη πολιορκία; **20** Μόνον τα δένδρα, όσα γνωρίζεις ότι δεν είναι δένδρα τροφῆς, ταύτα θέλεις εξολοθρεύσει και εκκόψῃ και θέλεις οικοδομήσει περιχαρακώματα εναντίον της πόλεως, ήτις πολεμεί προς σε, εωσού παραδοθῇ.

21 Εάν τις ευρεθῆ πεφονευμένος εν τη γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κληρονομήσῃς αυτήν, πεσμένος εις την πεδιάδα, και ήναι άγνωστον τις εφόντευσεν αυτόν, **2** τότε θέλουσιν εξέλθει οι πρεσβύτεροί σου και οι κριταί σου, και θέλουσι μετρήσει προς τας πόλεις τας περίξ του πεφονευμένου· **3** και της πόλεως, ήτις είναι η πλησιεστέρα εις τον πεφονευμένον, οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης θέλουσι λάβει δάμαλιν, ήτις δεν υπεβλήθη εις εργασίαν ουδέ έσυρεν υπό τον ζυγόν· **4** και θέλουσι καταβιβάσει οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης την δάμαλιν εις τραχείαν φάραγγα, ήτις ούτε γεωργείται ούτε σπείρεται και εκεί εν τη φάραγγι θέλουσι κόψῃ τον τράχηλον της δαμάλεως. **5** Και θέλουσι πλησιάσει οι ιερείς οι υιοί του Λευί· επειδή αυτούς εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου να λειτουργώσιν εις αυτόν, και να ευλογώσιν εν τω

ονόματι του Κυρίου· και κατά τον λόγον αυτών θέλει κρίνεσθαι πάσα διαφορά και πάσα πληγή· **6** και πάντες οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης, της πλησιεστέρας εις τον πεφονευμένον, θέλουσι νίψει τας χείρας αυτών επί της δαμάλεως της εσφαγμένης εν τη φάραγγι· **7** και αποκριθέντες θέλουσιν ειπει, Αι χείρες ημών δεν έχουσιν το αίμα τούτο, ουδέ ειδόν οι οφθαλμοί ημών· **8** γενού ειλεως, Κύριε, εις τον λαόν σου τον Ισραήλ, τον οποίον ελύτρωσας, και μη βλάβη επί τον λαόν σου Ισραήλ αίμα αθών· και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς το αίμα. **9** Ούτω θέλεις εξαλείψει εκ μέσου σου το αθών αίμα, όταν κάμης το αρεστόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου. **10** Όταν εξέλθης να πολεμήσης τους εχθρούς σου, και Κύριος ο Θεός σου παραδώσει αυτούς εις τας χείρας σου, και λάβης εξ αυτών αιχμαλώτους, **11** και ίδης μεταξύ των αιχμαλώτων γυναίκα ειειδηή και επιθυμήσης αυτήν, διά να λάβης αυτήν εις σεαυτόν γυναίκα, **12** τότε θέλεις φέρει αυτήν εις την οικίαν σου, και θέλει ξυρίσει την κεφαλήν αυτής και περιονυχίσει τους όνυχας αυτής· **13** και θέλει εκδυθή τα ενδύματα της αιχμαλωσίας αυτής επάνωθεν αυτής και θέλει καθήσει εν τη οικία σου και κλαύσει τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής ολόκληρον μήνα· και μετά ταύτα θέλεις εισέλθει προς αυτήν, και θέλεις εισθαι ανήρ αυτής και εκείνη θέλει εισθαι γυνή σου. **14** Και εάν συμβή να μη ευχαριστήσαι εις αυτήν, τότε θέλεις εξαποστείλει αυτήν ελευθέραν και δεν θέλεις πωλήσει αυτήν δι' αργύριον, δεν θέλεις εμπορευθή αυτήν, διότι εταπεινώσας αυτήν. **15** Εάν τις έχη δύο γυναίκας, την μίαν αγαπωμένην και την άλλην μισουμένην, και γεννήσωσιν εις αυτόν τέκνα η αγαπωμένη και η μισουμένη, και ο πρωτότοκος υιός ήναι της μισουμένης, **16** τότε, καθ' ην ημέραν μοιράζει εις τους υιούς αυτού την περιουσίαν αυτού, δεν δύναται να κάμη πρωτότοκον τον υιόν της αγαπωμένης, παριδών τον υιόν της μισουμένης, τον αληθώς πρωτότοκον· **17** αλλά θέλει αναγνωρίσει τον υιόν της μισουμένης διά πρωτότοκον, δίδων εις αυτόν διπλούν μερίδιον εκ πάντων των υπαρχόντων αυτού· διότι είναι η αρχή της δυνάμεως αυτού· εις τούτον ανήκουσι τα πρωτότοκία. **18** Εάν τις έχη υιόν πεισματώδη και απειθή, όστις δεν υπακούει εις την φωνήν του πατρός αυτού ή εις την φωνήν της μητρός αυτού, και, αφού παιδεύσωσιν αυτόν, δεν υπακούει εις αυτούς, **19** τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού θέλουσι πιάσει αυτόν, και θέλουσιν εκφέρει αυτόν προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού και εις την πύλην του τόπου αυτού· **20** και θέλουσιν ειπει προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού, Ούτος ο υιός ημών είναι πεισματώδης και απειθή· δεν υπακούει εις την φωνήν ημών· είναι λαίμαργος και μέθυσος· **21** και πάντες οι άνθρωποι της πόλεως αυτού θέλουσι λιθοβολήσιν αυτόν με λίθους, και θέλει αποθάνει. Και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου· και πας ο Ισραήλ θέλει ακούσει και φοβηθή. **22** Και εάν τις έπραξεν αμάρτημα άξιον θανάτου και καταδικασθή εις θάνατον, και κρεμάσῃσιν αυτόν εις ξύλον, **23** δεν θέλει μένει το σώμα αυτού όλην την νύκτα επί του ξύλου, αλλά θέλεις εξάπαντος θάψει αυτόν την αυτήν ημέραν, διότι είναι κατηραμένος υπό του Θεού ο κρεμάμενος·

διά να μη μολύνῃς την γην σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν.

22 Ιδών τον βουν του αδελφού σου ή το πρόβατον αυτού πλανώμενον, μη παραβλέψῃς αυτά· θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτά εις τον αδελφόν σου. **2** Και εάν ο αδελφός σου δεν κατοικήῃ πλησίον σου, ή εάν δεν γνωρίζῃς αυτόν, τότε θέλεις φέρει αυτά εντός της οικίας σου, και θέλουσιν εισθαι μετά σου εωσού ζητήσῃ αυτά ο αδελφός σου και θέλεις αποδώσει αυτά εις αυτόν. **3** Ούτω θέλεις κάμει και διά τον όνον αυτού· ούτω θέλεις κάμει και διά το ιμάτιον αυτού· ούτω θέλεις κάμει και διά πάντα τα χαμένα πράγματα του αδελφού σου· όσα έχσας, και συ εύρες αυτά· δεν δύνασαι να παραβλέψῃς αυτά. **4** Ιδών τον όνον του αδελφού σου ή τον βουν αυτού πεσμένον εν τη οδῷ, μη παραβλέψῃς αυτά· θέλεις εξάπαντος σηκώσει αυτά μετ' αυτού. **5** Η γυνή δεν θέλει φορέσει το ανήκον εις άνδρα, ουδέ ο ανήρ θέλει ενδυθή στολήν γυναικεία· επειδή πάντες οι πράττοντες ούτως είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **6** Εάν απαντήσῃς καθ' όδόν έμπροσθέν σου φωλεάν πτηνού επί τινός δένδρου ή κατά γης, έχουσαν νεοσοούς ή ωά, και την μητέρα καθημένην επί τους νεοσοούς ή επί τα ωά, δεν θέλεις λάβει την μητέρα μετά των τέκνων· **7** θέλεις εξάπαντος απολύσει την μητέρα, τα δε τέκνα θέλεις λάβει εις σεαυτόν· διά να ευημερήσῃς και να μακροημερεύσῃς. **8** Όταν οικοδομήσῃς νέαν οικίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα πέριξ του δωματός σου, διά να μη κάμῃς ένοχον αίματος την οικίαν σου, εάν πέσει τις άνθρωπος απ' αυτής. **9** Δεν θέλεις σπείρει εις τον αμπελώνα σου ετεροειδή σπέρματα· διά να μη μιανθῇ το γέννημα του σπόρου του οποίον έσπειρας, και ο καρπός του αμπελώνος. **10** Δεν θέλεις αροτριάσει με βουν και όνον ομού. **11** Δεν θέλεις φορεῖ ένδυμα σύμμικτον από μάλλινον ομού και λινάριον. **12** Θέλεις κάμει εις σεαυτόν κρόσσια εις τας τέσσαρας άκρας του ενδυματός σου, με το οποίον σκεπάξῃσαι. **13** Εάν τις λάβῃ γυναίκα και εισέλθῃ προς αυτήν και μισήσῃ αυτήν, **14** και δώσῃ αφορμήν να κακολογήσωσιν αυτήν, και φέρῃ δυσφημίαν επ' αυτήν, και εῖπη, Έλαβον ταύτην την γυναίκα, και ότε προσήλθον προς αυτήν, δεν εύρηκα αυτήν παρθένον, **15** τότε ο πατήρ της νέας και η μήτηρ αυτής θέλουσι λάβει και εκφέρει προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως, εις την πύλην, τα παρθένια της νέας· **16** και ο πατήρ της νέας θέλει ειπει προς τους πρεσβυτέρους, Την θυγατέρα μου έδωκα εις τον άνθρωπον τούτον διά γυναίκα, και αυτός μισεί αυτήν· **17** και ιδού, έδωκεν αφορμήν να κακολογώσιν αυτήν, λέγων, Δεν εύρηκα την θυγατέρα σου παρθένον· πλην ιδού, τα παρθένια της θυγατρός μου. Και θέλουσιν εκδιπλώσει το ιμάτιον έμπροσθεν των πρεσβυτέρων της πόλεως. **18** Και θέλουσι λάβει οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης τον άνθρωπον και θέλουσι τιμωρήσῃσιν αυτόν· **19** και θέλουσι ζημιώσῃσιν αυτόν εκατόν σίκλους αργυρίου, και δώσει αυτούς εις τον πατέρα της νέας, διότι έφερε δυσφημίαν επί παρθένον Ισραηλίτιν· και θέλει εισθαι γυνή αυτού· δεν δύναται να αποβάλῃ αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **20** Εάν όμως το πράγμα τούτο ήναι αληθινόν, και δεν

ευρεθή παρθένος η κόρη, **21** τότε θέλουν εκφέρει την νέαν εις την θύραν του οίκου του πατρός αυτής, και οι άνθρωποι της πόλεως αυτής θέλουν λιθοβολίσει αυτήν με λίθους, και θέλει αποθάνει διότι έπραξεν αφοροσύνη εν τω Ισραήλ, πορνεύουσα τον οίκον του πατρός αυτής και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **22** Εάν τις ευρεθή κοιμώμενος μετά γυναικός υπάνδρου, τότε αμφοτέροι θέλουν θανατόνεσθαι, ο ανήρ ο κοιμώμενος μετά της γυναίκος, και η γυνή και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ του Ισραήλ. **23** Εάν νέα τις παρθένος ήναι ηραβωνισμένη μετά ανδρός, και εύρη τις αυτήν εν τη πόλει και κοιμηθή μετ' αυτής, **24** τότε θέλετε εκφέρει αυτούς αμφοτέρους εις την πύλην της πόλεως εκείνης, και θέλετε λιθοβολήσιν αυτούς με λίθους, και θέλουν αποθάνει την νέαν, διότι δεν εφώναξεν, ούσα εν τη πόλει και τον άνθρωπον, διότι εταπείνωσε την γυναίκα του πλησίον αυτού και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **25** Αλλ' εάν τις εύρη εν αγρώ την νέαν την ηραβωνισμένην, και ο άνθρωπος βιάση αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, τότε μόνος ο άνθρωπος, ο κοιμηθείς μετ' αυτής, θέλει θανατόνεσθαι. **26** εις δε την νέαν δεν θέλεις κάμει ουδέν· δεν είναι εις την νέαν αμάρτημα θανάτου· διότι καθώς όταν τις εφορμήσῃ επί τον πλησίον αυτού και φονεύσῃ αυτόν, ούτως είναι το πράγμα τούτο· **27** διότι εν τω αγρώ εύρηκεν αυτήν, εφώναξεν η ηραβωνισμένη νέα, αλλά δεν υπήρχεν ο σώζων αυτήν. **28** Εάν τις εύρη νέαν παρθένον μη ηραβωνισμένην και πιάση αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, και ευρεθώσι· **29** τότε ο άνθρωπος ο κοιμηθείς μετ' αυτής θέλει δώσει εις τον πατέρα της νέας πενήτηκοντα σίκλους αργυρίου, και αυτή θέλει είσθαι γυνή αυτού· επειδή εταπείνωσεν αυτήν, δεν δύναται να αποβάλῃ αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **30** Δεν θέλει λάβει τις την γυναίκα του πατρός αυτού, ουδέ θέλει εκκαλύψει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού.

23 Ο έχων τα κρύφια αυτού τεθλασμένα ή αποκεκομμένα δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **2** Ο νόθος δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου· έως δεκάτης γενεάς αυτού δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **3** Αμμωνίτης και Μωαβίτης δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου· έως δεκάτης γενεάς αυτών ουδέποτε θέλουν εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου. **4** Διότι δεν σας προϋπήντησαν με άρτον και ύδωρ εν τη οδώ, ότε εξήρχεσθε εξ Αιγύπτου· και διότι εμισθωσαν κατά σου τον Βαλαάμ τον υιόν του Βεώρ εκ Φεθορά της Μεσοποταμίας, διά να σε καταρασθή. **5** Αλλά Κύριος ο Θεός σου δεν ηθέλησε να εισακούσῃ του Βαλαάμ· αλλά Κύριος ο Θεός σου μετέβαλε την κατάραν εις ευλογίαν προς σε, διότι Κύριος ο Θεός σου σε ηγάπησε. **6** Δεν θέλεις ζητήσῃς την ειρήνην αυτών ουδέ την ευτυχίαν αυτών πάσας τας ημέρας σου εις τον αιώνα. **7** Δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον Ιδουμαίον, διότι είναι αδελφός σου· δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον Αιγύπτιον, διότι εστάθης ξένος εν τη γη αυτού. **8** Τα παιδιά, όσα γεννηθώσιν εξ αυτών, θέλουν εισέλθει εις την συναγωγήν του Κυρίου εν τη τρίτη γενεά αυτών. **9** Όταν εκστρατεύῃς επί τους εχθρούς σου,

φυλάττου από παντός κακού πράγματος. **10** Εάν ήναι εν μέσω σου άνθρωπος, όστις δεν είναι καθαρός, εκ τινός συμβάντος εις αυτόν την νύκτα, θέλει εξέλθει έξω του στρατοπέδου, δεν θέλει εισέλθει εντός του στρατοπέδου· **11** και προς την εσπέραν θέλει λουσθή εν ύδατι και δύοντος του ηλίου θέλει εισέλθει εντός του στρατοπέδου. **12** Και θέλεις έχει τόπον έξω του στρατοπέδου και θέλεις εξέλθει εκεί έξω· **13** και θέλεις έχει πτυαίον μικρόν μεταξύ των όπλων σου· και όταν κάθῃσαι έξω, θέλεις σκάπτει δι' αυτού, και θέλεις στρέψῃ και σκεπάσει το εξερχόμενον από σου. **14** Διότι Κύριος ο Θεός σου περιπατεῖ εν μέσω του στρατοπέδου σου, διά να σε ελευθερώσῃ και διά να παραδώσῃ τους εχθρούς σου ἐμπροσθέν σου· διά τούτο θέλει είσθαι άγιον το στρατόπεδόν σου· διά να μη βλέπη ακαθαρσίαν τινά εν σοι, και αποστρέψῃ από σου. **15** Δεν θέλεις παραδώσει δούλον εις τον κύριον αυτού, όστις κατέφυγεν από του κυρίου αυτού προς σε· **16** μετά σου θέλει κατοικεί, εν μέσω σου, εις όντινα τόπον εκλέξῃ, εν μία των πυλών σου όπου ἀρέσῃ εις αυτόν· δεν θέλεις καταδυναστεύσει αυτόν. **17** Πόρνην δεν θέλει υπάρχει εκ των θυγατέρων Ισραήλ, ουδέ θέλει είσθαι κίναιδος εκ των υιών Ισραήλ. **18** Δεν θέλεις φέρει πληρωμήν πόρνης ουδέ μίσθωμα κυνός, εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου, δι' ουδεμίαν ευχήν· διότι αμφοτέρα ταύτα είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **19** Δεν θέλεις δανείζει εις τον αδελφόν σου χρήματα επί τόκω, τροφάς επί τόκω, ουδέν πράγμα δανειζόμενον επί τόκω. **20** Εις τον ξένον δύνασαι να τοκίζῃς εις τον αδελφόν σου όμως δεν θέλεις τοκίσει διά να σε ευλογή Κύριος ο Θεός σου εις πάσας τας επιχειρήσεις σου, επί της γης, εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσῃς αυτήν. **21** Όταν ευχηθῇς ευχήν προς Κύριον τον Θεόν σου, δεν θέλεις βραδύνει να αποδώσῃς αυτήν· διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει εξάπαντος εκζητήσῃ αυτήν παρά σου, και θέλει είσθαι αμαρτία εις σε. **22** Εάν όμως δεν θέλῃς να ευχηθῇς, δεν θέλει είσθαι αμαρτία εις σε. **23** ό, τι εξέλθῃ εκ των χειλέων σου θέλεις φυλάξει, και θέλεις εκτελέσει καθ' ον τρόπον ευχήσῃς εις Κύριον τον Θεόν σου την αυτοπροαίρετον προσφοράν, την οποίαν υπεσχέθῃς διά στόματός σου. **24** Όταν εισέρχῃσαι εις τον αμπελώνα του πλησίον σου, δύνασαι να τρώγῃς σταφύλια κατά την όρεξίν σου, εωσού χορτασθῇς εις το αγγεión σου όμως δεν θέλεις βάλει. **25** Όταν εισέρχῃσαι εις τα σπαρτά του πλησίον σου, δύνασαι να αποσπᾷς διά της χειρός σου αστάχου· δρέπανον όμως δεν δύνασαι να βάλῃς εις τα σπαρτά του πλησίον σου.

24 Όταν τις λάβῃ γυναίκα και νυμφευθῇ μετ' αυτής, και συμβῇ να μη εύρη χάριν εις τους οφθαλμούς αυτού, διότι εύρηκεν εν αυτή άσχημον πράγμα, τότε ας γράψῃ εις αυτήν γράμμα διαζυγίου, και ας δώσῃ αυτό εις την χείρα αυτής, και ας αποπέμψῃ αυτήν εκ της οικίας αυτού. **2** Και αφού αναχωρήσῃ από της οικίας αυτού, δύναται να υπάγῃ και να συζευχθῇ μετά άλλου ανδρός. **3** Και εάν ο δεύτερος ανήρ αυτής μισήσῃ αυτήν και γράψῃ εις αυτήν γράμμα διαζυγίου και δώσῃ αυτό εις την χείρα αυτής, και αποπέμψῃ αυτήν από της οικίας αυτού, ή εάν αποθάνῃ ο δεύτερος ανήρ, ο λαβών

αυτήν εις γυναίκα αυτού, **4** ο πρώτος αυτής ανήρ, ο αποπέμφας αυτήν, δεν δύναται να λάβη αυτήν πάλιν εις εαυτὸν γυναίκα, αφού ἐμολύθη· διότι εἶναι βδελύγμα ἐνώπιον του Κυρίου· και δεν θέλεις ἐπιφέρει ἁμαρτίαν εις την γην, την ὁποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν. **5** Εάν τις νεωστί λάβη γυναίκα, δεν θέλει ἐξέλθει εις πόλεμον, και δεν θέλει ἐπιφορτισθῆ ἐπ' αὐτὸν οὐδὲν ἀλλὰ ἐλευθερος θέλει εἶσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐν ἔτος, και θέλει ευφράνει την γυναίκα αὐτοῦ την ὁποίαν ἔλαβε. **6** Δεν θέλει λάβει οὐδεὶς εις ἐνέχυρον την ἄνω οὐδὲ την κάτω πέτραν του μύλου· διότι ζῶνῃ λαμβάνει εις ἐνέχυρον. **7** Εάν τις φωραθῆ κλέπτων τινὰ ἐκ των ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐκ των υἱῶν Ἰσραὴλ, και καταδουλώσας αὐτὸν ἐπώλησε, τότε ο κλέπτης οὗτος θέλει θανατόνεσθαι και θέλεις ἐξαφανισθῆ το κακὸν ἐκ μέσου σου. **8** Πρόσχε εις την πληγὴν της λέπρας, να φυλάττης ἐπιμελῶς και να κάμνης κατὰ πάντα ὅσα οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται σὰς διδάξωσι καθὼς προσέταξε εις αὐτούς, θέλετε προσέχει να κάμνην. **9** Ἐνθυμοῦ τι ἔκαμεν εις την Μαριάμ Κύριος ο Θεός σου καθ' ὁδόν, αφού ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου. **10** Ὅταν δανείσῃ τι εις τον πλησίον σου, δεν θέλεις ἐισέλθει εις την οἰκίαν αὐτοῦ διὰ να λάβῃς το ἐνέχυρον αὐτοῦ· **11** ἐξὼ θέλεις σταθῆ, και ο ἄνθρωπος εις τον ὁποῖον δανείζεις θέλει ἐκφέρει εις σε το ἐνέχυρον. **12** Και εἰάν ο ἄνθρωπος ἦναι πτωχός, δεν θέλεις κοιμηθῆ μετὰ του ἐνεχύρου αὐτοῦ· **13** ἐξάπαντος θέλεις ἀποδώσει εις αὐτὸν το ἐνέχυρον περὶ την δύσιν του ἡλίου, και θέλει κοιμηθῆ ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ και θέλει σε εὐλογῆσει και θέλει εἶσθαι εις σε δικαιοσύνη ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σου. **14** Δεν θέλεις ἀδικήσει μισθωτὸν πτωχὸν και ἐνδεή, ἐκ των ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ των ξένων σου των ἐν τῇ γῆ σου, ἐνός των πυλῶν σου. **15** Ἀυθημερόν θέλεις δώσει τον μισθὸν αὐτοῦ, πρὶν δύσει ο ἥλιος ἐπ' αὐτόν· διότι εἶναι πτωχός και ἔχει την ἐλπίδα αὐτοῦ εις αὐτόν· διὰ να μη βοήσῃ κατὰ σου προς Κύριον, και γείνηει εις σε ἁμαρτία. **16** Οἱ πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τα τέκνα, οὔτε τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τους πατέρας· ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ τὸ ἴδιον εαυτοῦ ἁμάρτημα. **17** Δεν θέλεις διαστρέψει την κρίσιν του ξένου, του ὀρφανοῦ, οὐδὲ θέλεις λαμβάνει το ἱμάτιον της χήρας ἐνέχυρον· **18** ἀλλὰ θέλεις ἐνθυμείσθαι ὅτι δούλος ἐστάθης ἐν Αἰγύπτῳ, και σε ἐλύτρωσε Κύριος ο Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τούτο ἐγὼ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο. **19** Ὅταν θερίζῃς το θέρος σου ἐν τῷ ἀγρῷ σου, και λησμονήσῃς χειρὸβλόν τι ἐν τῷ ἀγρῷ, δεν θέλεις ἐπιστρέψει διὰ να λάβῃς αὐτό· διὰ τον ξένον θέλει εἶσθαι, διὰ τον ὀρφανόν και διὰ την χήραν· διὰ να σε εὐλογῇ Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα ἔργα των χειρῶν σου. **20** Αφού τινάζῃς τας ἐλαιὰς σου, δεν θέλεις πάλιν ἐλαιολογήσει τους κλάδους· θέλει εἶσθαι διὰ τον ξένον, διὰ τον ὀρφανόν και διὰ την χήραν. **21** Αφού τρυγήσῃς τον ἀμπελώνά σου, δεν θέλεις σταφυλολογῆσει πάλιν· θέλει εἶσθαι διὰ τον ξένον, διὰ τον ὀρφανόν και διὰ την χήραν. **22** Και θέλεις ἐνθυμείσθαι ὅτι δούλος ἐστάθης ἐν γῇ Αἰγύπτου· διὰ τούτο ἐγὼ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο.

25 Εάν συμβῆ διαφορά μεταξύ ἀνθρώπων, και ἔλθωσιν εις την κρίσιν, και κρίνωσιν αὐτούς, τότε θέλουσι δικαιώσει τον δίκαιον και καταδικάσει τον ἔνοχον. **2** Και εἰάν ο ἔνοχος ἦναι ἀξίος μαστιγώσεως, ο κριτής θέλει προστάξει να ρίψωσιν αὐτόν κάτω, και κατὰ το πταίσμα αὐτοῦ να μαστιγώσωσιν αὐτόν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀριθμὸν τινά. **3** Τεσσαράκοντα δύναται να μαστιγώσῃ αὐτόν, οὐχὶ περισσότερον· μήποτε, εἰάν προσθήσῃ να μαστιγώσῃ αὐτόν ἐπέκεινα τούτου με πολλὰς μαστιγώσεως, φανή ο ἀδελφός σου βδελυκτός εις τους οφθαλμούς σου. **4** Δεν θέλεις ἐμφράξει το στόμα βοός ἀλωνίζοντος. **5** Εάν συγκατοικώσιν ἀδελφοί, και ἀποθάνῃ εις ἐξ αὐτῶν και δεν ἔχῃ τέκνα, η γυνὴ του ἀποθανόντος δεν θέλει ὑπανδρευθῆ με ξένον· ο ἀδελφός του ἀδρός αὐτοῦ θέλει ἐισέλθει προς αὐτήν, και θέλει λάβει αὐτήν εις εαυτόν γυναίκα και ἐκπληρώσει το χρέος του ἀνδραδέλου εις αὐτήν. **6** Και ο πρωτότοκος, τον ὁποῖον γεννήσῃ, θέλει ὀνομασθῆ με το ὄνομα του ἀποθανόντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ, και δεν θέλει ἐξαλειφθῆ το ὄνομα αὐτοῦ ἐκ του Ἰσραὴλ. **7** Εάν δε ο ἄνθρωπος δεν εὐαρεστήτῃ να λάβῃ την γυναίκα του ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τότε η γυνὴ του ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀς ἀναβῆ εις την πύλην προς τους πρεσβυτέρους και ἀς εἴπῃ, Ὁ ἀδελφός του ἀδρός μου ἀρνεῖται να ἀναστήσῃ το ὄνομα του ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ· δεν θέλει να ἐκπληρώσῃ εις ἐμέ το χρέος του ἀνδραδέλου. **8** Τότε οἱ πρεσβύτεροι της πόλεως αὐτοῦ θέλουσι καλεῖσαι αὐτόν και λαλήσει προς αὐτόν· και εἰάν αὐτός ἐπιμένη, λέγων, Δεν εὐαρεστοῦμαι να λάβω αὐτήν, **9** τότε η γυνὴ του ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει ἐλθεῖ προς αὐτόν ἐνώπιον των πρεσβυτέρων, και θέλει λύσει το ὑπόδημα αὐτοῦ ἀπὸ του ποδός αὐτοῦ και ἐμπύσει εις το πρόσωπον αὐτοῦ, και ἀποκριθεῖσα θέλει εἰπεῖ, Οὕτω θέλει γίνεσθαι εις τον ἄνθρωπον, ὅστις δεν θέλει να οἰκοδομήσῃ τον οἶκον του ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **10** Και θέλει ὀνομάζεσθαι το ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, Ὁ οἶκος του ἔχοντος λευμμένου το ὑπόδημα. **11** Εάν ἄνθρωποι μάχωνται προς ἀλλήλους, και η γυνὴ του ἐνός πλησιάσῃ διὰ να ἐλευθερώσῃ τον ἄνδρα αὐτῆς ἐκ της χειρὸς του τύπτοντος αὐτόν, και ἐκτείνασα την χεῖρα αὐτῆς πιάσῃ αὐτόν ἀπὸ των κρυφίων αὐτοῦ, **12** τότε θέλεις ἀποκόψῃ την χεῖρα αὐτῆς· ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθῆ. **13** Δεν θέλεις ἔχει ἐν τῷ σακκίῳ σου διάφορα ζῦγια, μέγανον και μικρόν. **14** Δεν θέλεις ἔχει ἐν τῇ οἰκίᾳ σου διάφορα μέτρα, μέγανον και μικρόν. **15** Ἀληθινόν και δίκαιον ζῦγιον θέλεις ἔχει ἀληθινόν και δίκαιον μέτρον θέλεις ἔχει διὰ να πληθύνωνται αἱ ἡμέραι σου ἐπὶ της γῆς την ὁποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε· **16** διότι πάντες οἱ πράττοντες ταῦτα, πάντες οἱ πράττοντες ἀδικίαν, εἶναι βδελύγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **17** Ἐνθυμοῦ τι ἔκαμεν εις σε ο Ἀμαλήκ ἐν τῇ ὁδῷ, αφού ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου· **18** τίνοι τρόπῳ ἀντεστάθῃ εις σε ἐν τῇ ὁδῷ και ἀπέκοψε τους ὀπισθίους σου, πάντας τους ἀδυνάτους τους ὀπισθέν σου, ἐνώ ἡσο ἀποκαμωμένος και κεκοπιασμένος και δεν ἐρωβήθῃ τον Θεόν. **19** Διὰ τούτο, αφού Κύριος ο Θεός σου σοι ἔδωκεν ἀνάπαισιν ἀπὸ πάντων των ἐχθρῶν σου κύκλω, ἐν τῇ γῇ την ὁποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν διὰ να κατακληρονομήσῃς αὐτήν, τότε θέλεις ἐξαλείψῃ το

μνημόσυνο του Αμαλήκ υποκάτωθεν του ουρανού· δεν θέλεις λησιμονήσει.

26 Και όταν εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και κατακληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτή, **2** τότε θέλεις λάβει από της απαρχής πάντων των καρπών της γης, τους οποίους συνάξεις εκ της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, και θέλεις βάλει αυτήν εις καλάθιον, και θέλεις υπάγει εις τον τόπον, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικήση εκεί του όνομα αυτού. **3** Και θέλεις υπάγει προς τον ιερέα, τον όντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ειπεί προς αυτόν, Αναγγέλλω σήμερα προς Κύριον τον Θεόν σου, ότι εισήλθον εις την γην, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας ημών να δώση εις ημάς. **4** Και ο ιερεύς θέλει λάβει το καλάθιον εκ της χειρός σου, και θέλει καταθέσει αυτό ενώπιον του θυσιαστήριου Κυρίου του Θεού σου. **5** Και θέλεις λαλήσης και ειπεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Σύριος περιπλανώμενος ήτο ο πατήρ μου, και κατέβη εις Αίγυπτον, και παροικήσας εκεί μετά ολίγων ανθρώπων κατεστάθη εκεί έθνος μέγα, δυνατόν και πολυάριθμον· **6** και οι Αιγύπτιοι εταλαιώρησαν ημάς και κατέθλιψαν ημάς και επέβαλον επ' ημάς σκληράν δουλειαν· **7** και ανεβοήσαμεν προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων ημών, και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής ημών, και επέβλεψεν επί την θλίψιν ημών και επί τον μόχθον ημών και επί την καταδυναστευσιν ημών· **8** και εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω, και με τέρατα μεγάλα και με σημεία και με θαύματα· **9** και εισήγαγεν ημάς εις τον τόπον τούτον, και έδωκεν εις ημάς την γην ταύτην, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **10** και τώρα, ιδού, έφερα τας απαρχάς των καρπών της γης, την οποίαν συ, Κύριε έδωκας εις εμέ. Και θέλεις καταθέσει αυτάς ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις προσκυνήσει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή εις πάντα τα αγαθά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε και εις τον οίκόν σου, συ και ο Λευίτης και ο ξένος ο εν μέσω σου. **12** Αφού τελειώσης να δεκατίζης πάντα τα δέκατα των γεννημάτων σου εις το τρίτον έτος, το έτος της δεκατείας, και δώσης αυτά εις τον Λευίτην, εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, και φάγωσιν εντός των πυλών σου και χορτασθήσι, **13** τότε θέλεις ειπεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Εξεκαθάρισα εκ της οικίας μου τα αφιερώματα, και προσέτι έδωκα αυτά εις τον Λευίτην και εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, κατά πάντα τα προστάγματα σου, τα οποία προσέταξας εις εμέ· δεν παρέβην τας εντολάς σου ουδέ ελησιμόνησα αυτάς· **14** δεν έφαγον εξ αυτών εις το πένθος μου, ούτε έλαβον εκ τούτων διά ακάθαρτον χρισίν, ούτε έδωκα εξ αυτών διά νεκρόν· υπήκουσα εις την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, έκαμον κατά πάντα όσα προσέταξας εις εμέ· **15** επέβλεπον εκ του οίκου σου του αγίου, εκ του ουρανού, και ευλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ, και την γην την οποίαν έδωκας εις ημάς, καθώς ώμοσας προς τους πατέρας ημών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **16** Σήμερα προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να εκτελής τα διατάγματα ταύτα και τας

κρίσεις· διά τούτο θέλεις φυλάττει και θέλεις εκτελεί αυτά εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου. **17** Εξέλεξας τον Κύριον σήμερα να ήναι Θεός σου, και να περιπατήεις εις τας οδούς αυτού και να φυλάττης τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού, και να υπακούης εις την φωνήν αυτού· **18** και ο Κύριος σοι ειπέ σήμερα να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, καθώς ελάλησε προς σε, και να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού· **19** και να σε καταστήση υψηλόν υπεράνω πάντων των εθνών τα οποία έκαμεν, εις καύχημα και εις όνομα και εις δόξαν· και να ήσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου, καθώς ελάλησε.

27 Και προσέταξεν ο Μωϋσής και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ τον λαόν, λέγων, Φυλάττετε πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερα. **2** Και την ημέραν καθ' ην διαβήτε τον Ιορδάνην, προς την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, θέλεις στήσει εις σεαυτών λίθους μεγάλους, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστην· **3** και θέλεις γράψει επ' αυτούς πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, αφού διαβής τον Ιορδάνην, διά να εισέλθης εις την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υποσέχθη εις σε. **4** Διά τούτο αφού διαβήτε τον Ιορδάνην, θέλτε στήσει τους λίθους τούτους, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερα, εν τω όρει Εβάλ, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστην. **5** Και θέλεις οικοδομήσει εκεί θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου, θυσιαστήριον εκ λίθων· σίδηρον δεν θέλεις επιβάλει επ' αυτούς. **6** Θέλεις οικοδομήσει το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου εκ λίθων ολοκλήρων· και θέλεις προσφέρει επ' αυτού ολοκαυτώματα προς Κύριον τον Θεόν σου· **7** και θέλεις προσφέρει θυσίας ειρηνικάς, και θέλεις τρώγει εκεί, και θέλεις ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου· **8** και θέλεις γράψει επί τους λίθους πάντας τους λόγους του νόμου τούτου ευκρινέστατα. **9** Και ελάλησαν ο Μωϋσής και οι ιερείς οι Λευίται προς πάντα τον Ισραήλ λέγοντες, Πρόσχε και άκουε, Ισραήλ· ταύτην την ημέραν κατεστάθης λαός Κυρίου του Θεού σου· **10** θέλεις λοιπόν υπακούει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, και εκτελεί τας εντολάς αυτού, και τα διατάγματα αυτού τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερα. **11** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τον λαόν την ημέραν εκείνην, λέγων, **12** Ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Γαριζίν διά να ευλογήσωσι τον λαόν, αφού διαβήτε τον Ιορδάνην· Συεμιαί και Λευί και Ιουδά και Ισάαχαρ και Ιωσήφ και Βενιαμίν. **13** Και ούτοι θέλουσι σταθή επί το όρος Εβάλ διά να καταρασθώσι· Ρουβήν, Γαδ και Ασήρ και Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί. **14** Και θέλουσι λαλήσει οι Λευίται και ειπεί προς πάντας τους ανθρώπους του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, **15** Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις κάμη γλυπτόν ή χωνευτόν, βδέλυγμα εις τον Κύριον, έργον χειρών τεχνίτου, και θέση εν αποκρύφω. Και πας ο λαός θέλει αποκριθή και ειπεί, Αμήν. **16** Επικατάρατος όστις κακολογήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **17** Επικατάρατος όστις μετακινήση το οροθέσιον του πλησίον αυτού. Και

πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **18** Επικατάρατος όστις αποπλανήση τον τυφλόν εν τη οδώ. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **19** Επικατάρατος όστις διαστρέψη την κρίσιν του ζένου, του ορφανού και της χήρας. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **20** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της γυναικός του πατρός αυτού· διότι εκκαλύπτει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **21** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μεθ' οποιουδήποτε κτήνους. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **22** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της αδελφής αυτού της θυγατρός του πατρός αυτού, ή της θυγατρός της μητρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **23** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της πενθεράς αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **24** Επικατάρατος όστις κτυπήση τον πλησίον αυτού κρυφίως. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **25** Επικατάρατος όστις λάβη δώρα διά να φονεύση άνθρωπον αθών. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν. **26** Επικατάρατος όστις δεν εμμένει εις τους λόγους του νόμου τούτου, διά να εκτελή αυτούς. Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν.

28 Και εάν υπακούης επιμελώς εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμνης πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα, θέλει σε υπώσσει Κύριος ο Θεός σου υπεράνω πάντων των εθνών της γής· **2** και θέλουνσι ελθεί επί σε πάσαι αι ευλογίαι αύται και θέλουνσι σε ευρεί, εάν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **3** Ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει και ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. **4** Ευλογημένος ο καρπός της κοιλιάς σου και ο καρπός της γης σου και ο καρπός των κτηνών σου, αι αγέλαι των βοών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου. **5** Ευλογημένον το καλάθιον σου και η σκάφη σου. **6** Ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εισέρχησαι, και ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εξέρχησαι. **7** Τους εχθρούς σου, τους επανισταμένους επί σε, ο Κύριος θέλει κάμει αυτούς να συντριφθώσιν έμπροσθέν σου· από μιας οδοú θέλουνσι εξέλθει επί σε, και από επτά οδών θέλουνσι φύγει από προσώπου σου. **8** Ο Κύριος θέλει εξαποστέλλει επί σε την ευλογίαν εις τας αποθήκας σου και εις πάντα όσα επιβάλης την χείρα σου· και θέλει σε ευλογήσει επί της γης την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **9** Ο Κύριος θέλει σε καταστήσει εις εαυτόν λαόν άγιον, καθώς ώμοσε προς σε, εάν φυλάττης τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, και περιπατής εις τας οδούς αυτού. **10** Και πάντες οι λαοί της γης θέλουνσι ιδεί, ότι το όνομα του Κυρίου επικέκληται επί σε, και θέλουνσι τρομάζει από σου. **11** Και ο Κύριος θέλει σε πληθύνει εις αγαθά, εις τον καρπόν της κοιλιάς σου και εις τον καρπόν των κτηνών σου και εις τα γεννήματα της γης σου, επί της γης την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τον πατέρα σου να δώση εις σε. **12** Ο Κύριος θέλει ανοίξει εις σε τον αγαθόν θησαυρόν αυτού, τον ουρανόν, διά να διδη βροχήν εις την γην σου κατά τον καιρόν αυτής, και διά να ευλογή πάντα τα έργα των χειρών σου· και θέλεις δανείζει εις πολλά έθνη, συ δε δεν θέλεις δανείζεσθαι. **13** Και θέλει σε καταστήσει ο Κύριος κεφαλήν και ουχί ουράν· και θέλεις είσθαι μόνον υπεράνω και δεν θέλεις είσθαι

υποκάτω· εάν υπακούσης εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα, να φυλάττης και να εκτελής· **14** και δεν θέλεις εκκλίνει από πάντων των λόγων, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερα, δεξιά ή αριστερά, διά να υπάγης κατόπιν άλλων θεών διά να λατρεύσης αυτούς. **15** Αλλ' εάν δεν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να εκτελής πάσας τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερα, πάσαι αι κατάραι αύται θέλουνσι ελθεί επί σε και θέλουνσι σε ευρεί. **16** Κατηραμένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει, και κατηραμένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. **17** Κατηραμένον το καλάθιον σου και η σκάφη σου. **18** Κατηραμένος ο καρπός της κοιλιάς σου και τα γεννήματα της γης σου, αι αγέλαι των βοών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου. **19** Κατηραμένος θέλεις είσθαι όταν εισέρχησαι, και κατηραμένος θέλεις είσθαι όταν εξέρχησαι. **20** Ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε την κατάραν, την θλίψιν και την φθοράν, εις πάντα όσα επιβάλης την χείρα σου διά να πράξης, εωσού εξολοθρευθής και εωσού αφανισθής ταχέως, διά την πονηρίαν των έργων σου, διότι εγκατέλιπες εμέ. **21** Ο Κύριος θέλει προσκολλησει εις σε το θανατικόν, εωσού σε εξολοθρεύση από της γης, όπου υπάγεις να κληρονομήσης αυτήν. **22** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με μαρασμόν και με πυρετόν και με ρίγος και με φρόνουν και με μάχαιραν και με ανεμοφορίαν και με ερσίβην· και θέλουνσι σε καταδώκει εωσού αφανισθής. **23** Και ο ουρανός σου ο υπεράνω της κεφαλής σου θέλει είσθαι χαλκός, και η γη η υποκάτω σου σίδηρος. **24** Ο Κύριος θέλει δώσει την βροχήν της γης σου κονιορτόν και χύμα· εκ του ουρανού θέλει καταβαίνειν επί σε, εωσού εξολοθρευθής. **25** Ο Κύριος θέλει σε κάμει να συντριφθής έμπροσθεν των εχθρών σου· από μιας οδοú θέλεις εξέλθει επ' αυτούς, και από επτά οδών θέλεις φύγει από προσώπου αυτών· και θέλεις διασκορπισθή εις πάντα τα βασίλεια της γης. **26** Και το πτώμα σου θέλει είσθαι τροφή εις πάντα τα όρνεα του ουρανού και εις τα θηρία της γης, και δεν θέλει είσθαι ο αποδιώκων. **27** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με την Αιγυπτιακήν πληγήν και με αιμορροιδάς και με ψώραν και με ζυσμόν, ώστε να μη δύνασαι να ιατρευθής. **28** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με αφροσύνην και με τύφλωσιν και με έκστασιν καρδιάς· **29** και θέλεις ψηλαφά εν τω μέσω της ημέρας, ως ο τυφλός ψηλαφά εν τω σκότει, και δεν θέλεις ευοδούσθαι εις τας οδούς σου· και θέλεις είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και διαρπαζόμενος πάσας τας ημέρας, και δεν θέλει είσθαι ο σώζων. **30** Θέλεις αρραβωνισθή γυναικά, και άλλος ανήρ θέλει κοιμηθή μετ' αυτής οικίαν θέλεις οικοδομήσει, και δεν θέλεις κατοικήσει εν αυτή· αμπελώνα θέλεις φυτεύσει, και δεν θέλεις τρυγήσει αυτόν. **31** Ο βους σου θέλει είσθαι εσφαγμένος ενώπιόν σου, και δεν θέλεις φάγει εξ αυτού· ο όνος σου θέλει αρπαχθή απ' έμπροσθέν σου και δεν θέλει αποδοθή εις σε· τα πρόβατά σου θέλουνσι παραδοθή εις τους εχθρούς σου, και δεν θέλει είσθαι εις σε ο σώζων. **32** Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουνσι παραδοθή εις άλλον λαόν, και οι οφθαλμοί σου θέλουνσι βλέπει και μαραίνεσθαι δι' αυτούς όλην την

ημέραν· και δεν θέλει είσθαι δύναμιν εν τη χειρί σου. **33** Τον καρπόν της γης σου και πάντας τους κόπους σου θέλει φάγει έθνος το οποίον δεν γνωρίζεις· και θέλεις είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και καταπατούμενος πάσας τας ημέρας. **34** Και θέλεις γείνει παράφρων διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις ιδεί. **35** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει εις τα γόνατα και εις τα σκέλη με πληγήν κακήν, ώστε να μη δύνασαι να ιατρευθής από τον ίχνους των ποδών σου έως της κορυφής σου. **36** Ο Κύριος θέλει φέρει σε και τον βασιλέα σου όντινα καταστήσης επί σε, εις έθνος το οποίον δεν εγνωρίσας, συ, ουδέ οι πατέρες σου· και εκεί θέλεις λατρεύσει άλλους θεούς, ξύλα και λίθους. **37** Και θέλεις είσθαι εις έκπληξιν, εις παροιμίαν και εις διήγημα μεταξύ πάντων των εθνών, όπου εν σε φέρη ο Κύριος. **38** Σπόρον πολλόν θέλεις φέρει εις τον αγρόν, και ολίγον θέλεις συναξει· διότι θέλει καταφάγει αυτόν η ακρίς. **39** Αμπελώνας θέλεις φυτεύσει και καλλιεργήσει, και οίνον δεν θέλεις πείει ουδέ θέλεις τρυγήσει· διότι ο σκόληξ θέλει καταφάγει αυτούς. **40** Ελαιάς θέλεις έχει εις πάντα τα ορία σου, και με έλαιον δεν θέλεις χρισθή· διότι αι ελαιαί σου θέλουσιν αποβάλει τον καρπόν. **41** Υιούς και θυγατέρας θέλεις γεννήσει, και δεν θέλουσιν είσθαι σου· διότι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **42** Πάντα τα δένδρα σου και τον καρπόν της γης σου θέλει καταφθείρει ο βρούχος. **43** Ο ξένος, ο εν τω μέσω σου, θέλει αναβαίνει υπεράνω σου, άνω άνω, συ δε θέλεις καταβαίνει κάτω κάτω. **44** Εκείνος θέλει δανείζει εις σε, συ δε δεν θέλεις δανείζει εις αυτόν· αυτός θέλει είσθαι κεφαλή, και συ θέλεις είσθαι ουρά. **45** Και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι κατάραι αύται, και θέλουσι σε καταδιώξει και σε ευρεί, εωσού εξολοθρευθή· διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να φυλάττης τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. **46** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι επί σε και επί το σπέρμα σου, εις σημείον και τέρας διαπαντός. **47** Επειδή δεν ελάτρευσας Κύριον τον Θεόν σου εν ευφροσύνη και εν αγαθότητι καρδιάς, διά την αφθονίαν πάντων· **48** διά τούτο θέλεις δουλεύσει τους εχθρούς σου, τους οποίους ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε, με πείναν και με δίψαν και με γυμνότητα και με έλλειψιν πάντων· και θέλει βάλει επί τον τράχηλόν σου ζυγόν σιδηρούν, εωσού σε εξολοθρεύση. **49** Ο Κύριος θέλει φέρει έθνος επί σε μακρόθεν, από άκρου της γης, ως με ορμήν αετού· έθνος, του οποίου την γλώσσαν δεν θέλεις εννοεί· **50** έθνος αγριοπρόσωπον, το οποίον δεν θέλει σεβασθή το πρόσωπον του γέροντος ουδέ θέλει ελεήσει τον νέον· **51** και θέλει τρώγει τον καρπόν των κτηνών σου και τα γεννήματα της γης σου, εωσού εξολοθρευθή· το οποίον δεν θέλει αφήσει εις σε σίτον, οίνον ή έλαιον, τας αγέλας των βοών σου ή τα ποιμνια των προβάτων σου, εωσού σε εξολοθρεύση. **52** Και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, εωσού πέσωσι τα υψηλά και οχυρά τείχη σου, εις τα οποία συ ήλπικες, καθ' όλην την γην σου· και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, καθ' όλην την γην σου την οποίαν έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου. **53** Και θέλεις φάγει τον καρπόν της κοιλίας σου, τας σάρκας των υιών σου και των θυγατέρων σου,

τους οποίους έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου, εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν θέλει σε καταθλίψει ο εχθρός σου· **54** ο ανήρ ο απαλός μεταξύ σου και ο σφόδρα τρυφερός θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον αδελφόν αυτού και εις την γυναίκα του κόλπου αυτού και εις τα εναπολειφθέντα τέκνα αυτού όσα εναπολειφθώσιν· **55** ώστε να μη δώση εις ουδένα εξ αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, τα οποία ήθελε τρώγει· διότι δεν έμεινεν εις αυτόν ουδέ εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις πάσας τας πόλεις σου. **56** Η απαλή και τρυφερά γυνή μεταξύ σου, της οποίας ο πους δεν εδοκίμασε να πατήση επί της γης διά την τρυφερότητα και απαλότητα, θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον άνδρα του κόλπου αυτής και εις τον υιόν αυτής και εις την θυγατέρα αυτής, **57** και εις το βρέφος αυτής το εξελθόν εκ μέσου των ποδών αυτής και εις τα τέκνα, τα οποία εγέννησε· διότι θέλει φάγει αυτά κρυφίως, διά την έλλειψιν πάντων, εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις τας πόλεις σου. **58** Εάν δεν προσέχης να κάμνης πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω, ώστε να φοβήσαι το ένδοξον και φοβερόν τούτο όνομα, ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΣΟΥ, **59** τότε ο Κύριος θέλει κάμει τρομεράς τας πληγάς σου και τας πληγάς του σπερμάτους σου, πληγάς μεγάλας και απαύστους και νόσους κακάς και απαύστους. **60** Και θέλει επιφέρει επί σε πάσας τας οδύνας της Αιγύπτου, διά τας οποίας ετρόμαξας και θέλουσι προσκολληθή εις σε· **61** και πάσαν ασθένειαν και πάσαν πληγήν, ήτις δεν είναι γεγραμμένη εν τω βιβλίω του νόμου τούτου, ταύτας ο Κύριος θέλει φέρει επί σε, εωσού εξολοθρευθή. **62** Και θέλετε εναπολειφθή ολιγοσσοί τον αριθμόν, ενώ ήσθε ως τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος· διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **63** Και καθώς ο Κύριος ευφράνθη εις εσάς εις το να σας αγαθοποιή και να σας πληθύνη, ούτω θέλει ευφρανθή ο Κύριος εις εσάς εις το να σας εξαλείψη και να σας μηδενώση· και θέλετε αρπαχθή από της γης, όπου υπάγετε να κληρονομήσητε αυτήν. **64** Και θέλει σε διασπείρει ο Κύριος εις πάντα τα έθνη, απ' άκρου της γης έως άκρου της γής και θέλετε λατρεύσει εκεί άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσας, συ ουδέ οι πατέρες σου, ξύλα και λίθους. **65** Αλλά και εν τω μέσω των εθνών τούτων δεν θέλεις ευρεί ανάπαυσιν, ουδέ θέλει έχει στάσιν το ίχνος του ποδός σου· αλλά θέλει σοι δώσει ο Κύριος εκεί καρδίαν τρέμουσαν και ματαινομένους οφθαλμούς και τηκομένην ψυχήν. **66** Και η ζωή σου θέλει είσθαι κρεμαμένη ενώπιόν σου και θέλεις φοβείσθαι νόκτα και ημέραν, και δεν θέλεις πιστεύει εις την ζωήν σου. **67** Το πρωί θέλεις ειπεί, Είθε να ήτο εσπέρα και την εσπέραν θέλεις ειπεί, Είθε να ήτο πρωί· διά τον φόβον της καρδιάς σου, τον οποίον θέλεις φοβείσθαι, και διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις βλέπει. **68** Και θέλει σε επαναφέρει ο Κύριος εις την Αίγυπτον με πλοία, από της οδοῦ περί της οποίας σοι είπα, Δεν θέλεις πλέον ιδεί αυτήν άλλην φοράν· και θέλετε πωλείσθαι εκεί εις τους εχθρούς σας ως δούλοι και δούλα και δεν θέλει είσθαι ο αγοράζων.

29 Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Μωάβ· ἐκτὸς τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ἐν Χωρήβ. **2** Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεις εἶδτε πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Κύριος ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σας ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὸν Φαραῶ καὶ εἰς πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, **3** τοὺς πειρασμοὺς τοῦ μεγάλου τοῦσ ὁποῖοι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, τα σημεῖα καὶ τὰ τεράστια τὰ μεγάλα ἐκεῖνα· **4** πλὴν ὁ Κύριος δὲν ἔδωκεν εἰς εἰςὰς καρδίαν διὰ νὰ καταλαμβάνητε, καὶ ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπητε, καὶ ὠτα διὰ νὰ ἀκούητε, μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. **5** Καὶ σὰς περιέφερα τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰ ἱμάτιά σας δὲν ἐπαλαιώθησαν ἐπάνω σας, καὶ τὸ ὑπόδημά σου δὲν ἐπαλαιώθη εἰς τὸν πόδα σου. **6** Ἄρτον δὲν ἐφάγετε, καὶ οἶνον καὶ σίκερα δὲν ἐπίετε· διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας. **7** Καὶ ὅτε ἦλθετε εἰς τούτον τὸν τόπον, Σηὼν ὁ βασιλεὺς τῆς Εσβεῶν καὶ Ὀγ ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν ἐξήλθον εἰς συνάντησιν ἡμῶν διὰ πόλεμον, καὶ ἡμεῖς ἐπατάξαμεν αὐτούς· **8** καὶ ἐκυριεύσαμεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐδώκαμεν αὐτὴν κληρονομίαν εἰς τοὺς Ρουβηνίτας καὶ εἰς τοὺς Γαδίτας καὶ εἰς τὸ ἡμισὺ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσή. **9** Φυλάττετε λοιπὸν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ἐκτελεῖτε αὐτούς, διὰ νὰ ἐνημερήτε εἰς πάντα ὅσα πρᾶττετε. **10** Σεις ἴστασθε σήμερον πάντες ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν σας, οἱ πρεσβύτεροί σας καὶ οἱ ἀρχόντες σας, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ, **11** τὰ τέκνα σας, οἱ γυναικῆς σας καὶ ὁ ξένος σου ὁ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου σου, ἀπὸ τοῦ ζυλοκόπου σου εἰς τὸν υδροφόρου σου· **12** διὰ νὰ εἰσελθῆς εἰς τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ εἰς τὰς κατάρας αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα Κύριος ὁ Θεὸς σου διατίθεται πρὸς σε σήμερον· **13** διὰ νὰ σε καταστήσῃ σήμερον λαὸν εἰς εαυτὸν, καὶ αὐτὸς νὰ ἦναι εἰς σε Θεός, καθὼς εἶπε πρὸς σε, καὶ καθὼς ὡμοσε πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν τῶν Αβραάμ, πρὸς τὸν Ἰσαάκ καὶ πρὸς τὸν Ἰακώβ. **14** Καὶ οὐχὶ πρὸς εἰςὰς μόνον διατίθειμαι ἐγὼ τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὰς κατάρας ταύτας· **15** ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς παρισταμένους ἐνταῦθα μεθ' ἡμῶν σήμερον ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρὸς τοὺς με παρισταμένους ἐνταῦθα μεθ' ἡμῶν σήμερον· **16** διότι σεις ἐξεύρετε πὼς κατοικήσαμεν ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου, καὶ πὼς ἐπεράσαμεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν διὰ τῶν ὁποίων διήλθετε· **17** καὶ εἶδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλα καὶ λίθους, ἀργύριον καὶ χρυσίον, τὰ μεταξύ αὐτῶν· **18** διὰ νὰ μὴ ἦναι μεταξύ σας ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ συγγένεια ἢ φυλὴ, τῶν ὁποίων ἡ καρδία νὰ ἐκκλίνει σήμερον ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ νὰ υπάγῃ νὰ λατρεύσῃ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν ἐκεῖνων· διὰ νὰ μὴ ἦναι μεταξύ σας ρίζα ἀναβρῦουσα χολῆν καὶ πικρίαν· **19** καὶ ὅταν ἀκούῃ τοὺς λόγους τῆς κατάρας ταύτης, νὰ μακαρίζῃ εαυτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, Ἐγὼ θέλω ἔχει εἰρήνην, καίτοι περιπατῶν ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου, προσθέτων μέθην εἰς τὴν δίψαν· **20** δὲν θέλει σπλαγχνισθῆ αὐτὸν ὁ Κύριος, ἀλλὰ τότε ἡ οργὴ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ ζήλος αὐτοῦ θέλουσιν ἐξαφθῆ

κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνον· καὶ πάσαι αὶ κατάραι αὶ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ θέλουσι πέσει ἐπ' αὐτόν, καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξαλείψει τὸ ὄνομα αὐτοῦ υποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ. **21** Καὶ θέλει ἀποχωρήσει αὐτόν ὁ Κύριος πρὸς ἀπόλειαν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας τὰς κατάρας τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου· **22** καὶ ἡ ἐπερχομένη γενεὰ τῶν υἱῶν σας, οἵτινες ἔθελον ἀναστηθῆ ὑστερον ἀπὸ σας, καὶ ὁ ξένος ὅστις ἔλθῃ ἀπὸ μακρὰς γῆς, θέλουσιν εἰπεῖ, ὅταν ἴδῃσι τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ τὰς ἀρρωστίας τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἐπέφερεν ἐπ' αὐτήν, **23** πας ὁ τόπος αὐτῆς εἶναι μεθεῖον καὶ ἄλας κατακεκαυμένος, οὔτε σπείρεται οὔτε βλαστάνει, οὔτε χόρτος αὐξάνει ἐπ' αὐτῆς, κατὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων, τῆς Ἀδαμὰ καὶ Σεβωείμ, τὰς ὁποίας κατέστρεψεν ὁ Κύριος ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οργῇ αὐτοῦ, **24** καὶ θέλουσιν εἰπεῖ πάντα τὰ ἔθνη, Διὰ τι ὁ Κύριος ἔκαμεν οὕτως εἰς τὴν γῆν ταύτην; διὰ τι ὁ θυμὸς τῆς μεγάλης ταύτης οργῆς; **25** Τότε θέλουσιν εἰπεῖ, Διότι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· **26** καὶ ὑπήγαν καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς καὶ προσεκύνησαν αὐτούς, θεοὺς τοὺς ὁποίους δὲν ἤξευρον, οὐδὲ ἔδωκεν εἰς αὐτούς· **27** διὰ τοῦτο ἐξήφθη ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῆς γῆς ἐκείνης, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἐπ' αὐτὴν πᾶσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, **28** καὶ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν μετὰ θυμοῦ καὶ μετὰ οργῆς· καὶ μετὰ μεγάλης ἀγανακτήσεως καὶ ἐρίψεν αὐτοὺς εἰς ἄλλην γῆν, καθὼς εἶναι τὴν ἡμέραν ταύτην. **29** Τα κρυπτά ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· τὰ δὲ ἀποκεκαλυμμένα εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν διαπαντός, διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

30 Καὶ ὅταν ἔλθωσιν ἐπὶ σε πάντα τὰ πράγματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάραι, τὴν ὁποίαν ἔθεσα ἐνώπιόν σου, καὶ ἀνακαλέσῃς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν τῷ μέσῳ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου ἀνὰ διασκορπίσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου, **2** καὶ ἐπιστραφῆς πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ ὑπακούσῃς εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ προστάζω εἰς σε σήμερον, συ καὶ τὰ τέκνα σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, **3** τότε Κύριος ὁ Θεός σου θέλει σε ἐπαναφέρει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ θέλει σε σπλαγχνισθῆ, καὶ πάλιν θέλει σε συνάξει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅπου σε διεσκόρπισε Κύριος ὁ Θεός σου· **4** καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ οὐρανοῦ ἀν ἦναι ἡ διασπορά σου, ἐκεῖθεν θέλει σε συνάξει Κύριος ὁ Θεός σου καὶ ἐκεῖθεν θέλει σε λᾶρει, **5** καὶ θέλει σε εἰσαγάγει Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ θέλεις κληρονομήσει αὐτήν· καὶ θέλει σε ἀγαθοποιήσει καὶ σε πολλαπλασιάσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου. **6** Καὶ θέλει περιτέμει Κύριος ὁ Θεός σου τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, διὰ νὰ ἀγαπᾷς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, διὰ νὰ ζῆς. **7** Καὶ θέλει ἐπιφέρει Κύριος ὁ Θεός σου πᾶσας τὰς κατάρας ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ

επί τους μισούντάς σε, οίτινες σε κατεδίδωζαν. **8** Και συ θέλεις επιστροφή και υπακούσει εις την φωνήν του Κυρίου, και θέλεις εκτελεί πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **9** Και θέλει σε πληθύνει Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα των χειρών σου, εις τον καρπόν της κοιλίας σου και εις τον καρπόν των κτηνών σου και εις τα γεννήματα της γης σου, εις αγαθόν· διότι ο Κύριος θέλει ευφρανθή πάλιν επί σε εις αγαθόν, καθώς ευφράνθη επί τους πατέρας σου. **10** Εάν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ώστε να φυλάττης τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου τούτου· εάν επιστραφής προς Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου. **11** Επειδή η εντολή αυτή, την οποίαν εγώ προστάζω εις σε σήμερον, δεν είναι πολλά βαρεία διά σε, ουδέ μακράν. **12** Δεν είναι εν τω ουρανώ, ώστε να είπης, Τις θέλει αναβή δι' ημάς εις τον ουρανόν και φέρει αυτήν προς ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και να εκτελέσωμεν αυτήν; **13** ουδέ πέραν της θαλάσσης είναι, ώστε να είπης, Τις θέλει διαπεράσει την θάλασσαν δι' ημάς και φέρει αυτήν προς ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και να εκτελέσωμεν αυτήν; **14** Αλλά πολύ πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδιά σου, διά να εκτελής αυτόν. **15** Ιδού, εγώ έθεσα ενώπιόν σου σήμερον την ζωήν και τον αγαθόν, και τον θάνατον και το κακόν· **16** καθότι εγώ προστάζω εις σε σήμερον να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατής εις τας οδούς αυτού και να φυλάττης τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, διά να ζης και να πληθύνησαι και διά να σε ευλογήση Κύριος ο Θεός σου εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχεται διά να κληρονομήσης αυτήν. **17** Εάν όμως παρεκτραπή η καρδιά σου και δεν υπακούσης, αλλά αποπλανηθής και προσκυνήσης άλλους θεούς και λατρεύσης αυτούς, **18** εγώ αναγγέλλω προς εσάς σήμερον ότι εξάπαντος θέλετε αφανισθή· δεν θέλετε μακροημερεύσει επί της γης, προς την οποίαν διαβαίνεις τον Ιορδάνην, διά να εισέλθητε εκεί να κατακληρονομήσητε αυτήν. **19** Διαμαρτύρομαι προς εσάς σήμερον τον ουρανόν και την γην, ότι έθεσα ενώπιόν σας την ζωήν και τον θάνατον, την ευλογίαν και την κατάραν· διά τούτο εκλέξατε την ζωήν, διά να ζητε συ και το σπέρμα σου· **20** διά να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου, διά να υπακούης εις την φωνήν αυτού, και διά να ήσαι προσηλωμένος εις αυτόν· διότι τούτο είναι η ζωή σου και η μακρότης των ημερών σου· διά να κατοικής επί της γης, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, να δώση εις αυτούς.

31 Και υπήγεν ο Μωϋσής και ελάλησε τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ· **2** και είπε προς αυτούς, Εκατόν είκοσι ετών είμαι εγώ σήμερον· δεν δύναμαι πλέον να εισέρχωμαι και να εξέρχωμαι, και ο Κύριος μοι είπε, Δεν θέλεις διαβή τον Ιορδάνην τούτον. **3** Κύριος ο Θεός σου, αυτός θέλει διαβή έμπροσθέν σου, αυτός θέλει καταστρέψει τα έθνη ταύτα απ' έμπροσθέν σου, και συ θέλεις κατακληρονομήσει αυτά· ο Ιησούς, αυτός θέλει διαβή έμπροσθέν σου, καθώς ελάλησεν

ο Κύριος. **4** Και θέλει κάμει εις αυτά ο Κύριος, ως έκαμεν εις τον Σιών και εις τον Ωγ, τους βασιλείς των Αμορραίων, και εις την γην αυτών, τους οποίους εξώλωθρευσε. **5** Και θέλει παραδώσει αυτούς ο Κύριος έμπροσθέν σας, διά να κάμητε εις αυτούς κατά πάσας τας προσταγάς τας οποίας προσέταξα εις εσάς. **6** Ανδρίζεσθε και θαρρείτε, μη φοβείσθε μηδέ δειλιάτε από προσώπου αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι ο πορευόμενος μετά σου· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ θέλει σε εγκαταλείψει. **7** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον Ιησούν και είπε προς αυτόν ενώπιον παντός του Ισραήλ, Ανδρίζου και θάρρει διότι συ θέλεις εισαγάγει τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας αυτών να δώση εις αυτούς, και συ θέλεις κληροδοτήσει αυτήν εις αυτούς· **8** και ο Κύριος, αυτός είναι ο προπορευόμενός σου· αυτός θέλει εισθαι μετά σου· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ θέλει σε εγκαταλείψει· μη φοβού, μηδέ δειλία. **9** Και έγραψεν ο Μωϋσής τον νόμον τούτον και παρέδωκεν αυτόν εις τους ιερείς τους υιούς του Λευί, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και εις πάντας τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ. **10** Και προσέταξεν εις αυτούς ο Μωϋσής, λέγων, Εν τω τέλει εκάστου εβδόμου έτους, εν τω καιρώ του έτους της αφέσεως, εν τη εορτή της σκηνοπηγίας, **11** όταν πας ο Ισραήλ συναχθή εις τας πόλεις να εμφανισθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη, θέλεις αναγινώσκει τον νόμον τούτον ενώπιον παντός του Ισραήλ εις επήκοον αυτών. **12** Σύνεαζον τον λαόν, τους άνδρας και τας γυναίκας και τα παιδιά και τον ξένον σου τον εντός των πυλών σου, διά να ακούσωσι και διά να μάθωσι και να φοβώνται Κύριον τον Θεόν σας, και διά να προσέχωσι να εκτελώσι πάντας τας λόγους του νόμου τούτου· **13** και διά να ακούσωσι τα τέκνα αυτών, τα οποία δεν εξεύρουσι, και να μάθωσι να φοβώνται Κύριον τον Θεόν σας πάσας τας ημέρας, όσας ζητε επί της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσητε αυτήν. **14** Και είπε ο Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, πλησιάζουσι αι ημέραι του θανάτου σου· κάλεσον τον Ιησούν, και παρουσιάσθητε εν τη σκηνή του μαρτυρίου, διά να δώσω εις αυτόν προσταγάς. Και υπήγεν ο Μωϋσής και ο Ιησούς και παρουσιάσθησαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **15** Και εφάνη ο Κύριος εν τη σκηνή εν στόλω νεφέλης και εστάθη ο στόλος της νεφέλης επί της θύρας της σκηνής. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, συ θέλεις κοιμηθή μετά των πατέρων σου· και σηκωθείς ο λαός ούτος θέλει πορνεύσει κατόπιν των ξένων θεών της γης, εις την οποίαν αυτός εισέρχεται, και θέλει με εγκαταλείψει και παραβή την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμον προς αυτούς· **17** τότε θέλει εξαφθή ο θυμός μου εναντίον αυτών την ημέραν εκείνην, και θέλω εγκαταλείψει αυτούς και θέλω κρύψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουσιν εξαναλωθή και θέλουσιν ευρεί αυτούς πολλά κακά και θλίψεις· ώστε θέλουσιν επεί την ημέραν εκείνην, δεν εύρον ημάς τα κακά ταύτα, επειδή ο Θεός ημών δεν είναι εν μέσω ημών; **18** Και εγώ εξάπαντος θέλω κρύψει απ' αυτών το πρόσωπόν μου την ημέραν εκείνην, διά πάσας τας κακίας τας οποίας έπραξαν, διότι εστράφησαν προς

θεούς ξένους. **19** Τώρα λοιπόν γράψατε εις εαυτούς την ωδήν ταύτην, και διδάξατε αυτήν εις τους υιούς Ισραήλ· βάλατε αυτήν εις το στόμα αυτών, διά να γείνη εις εμέ ωδή αυτή εις μαρτύριον εναντίον των υιών Ισραήλ. **20** Διότι αφού εισαγάγω αυτούς εις την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και αυτοί φάγωσι και χορτασθώσι και εμπλησθώσι, τότε θέλουσι στραφή προς θεούς ξένους και θέλουσι λατρεύσει αυτούς, και θέλουσι με παροργίσει και παραβή την διαθήκην μου. **21** Και αφού εύρωσιν αυτούς πολλά κακά και θλίψεις, η ωδή αυτή θέλει μαρτυρήσει εναντίον αυτών ως μάρτυς· διότι δεν θέλει λησμονηθή από του στόματος του σπέρματος αυτών· επειδή εγώ γνωρίζω την πονηρίαν αυτών, την οποίαν εργάζονται έτι την σήμερον, πριν εισαγάγω αυτούς εις την γην την οποίαν ώμοσα. **22** Και έγγραψεν ο Μωϋσής την ωδήν ταύτην τη αυτή ημέρα, και έδιδάξεν αυτήν εις τους υιούς Ισραήλ. **23** Και προσέταξεν εις τον Ιησούν τον υιόν του Ναυή και είπεν, Ανδρίζου και θάρρει διότι συ θέλεις εισαγάγει τους υιούς Ισραήλ εις την γην την οποίαν ώμοσα προς αυτούς, και εγώ θέλω είσθαι μετά σου. **24** Και αφού ο Μωϋσής ετελείωσε να γράφη τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον, έως τέλους, **25** τότε ο Μωϋσής προσέταξεν εις τους Λευίτας, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, λέγων, **26** Λάβετε τούτο το βιβλίον του νόμου, και θέσατε αυτό εις τα πλάγια της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου του Θεού σας, και θέλει είσθαι εκεί εις μαρτύριον κατά σου· **27** διότι εγώ εξεύρω την απειθειάν σου και τον τράχηλόν σου τον σκληρόν. Ιδού, ενώ είμαι ζων με σας σήμερον, ηπειθήσατε εις τον Κύριον· πόσω δε μάλλον μετά τον θάνατόν μου; **28** συνάξατε προς εμέ πάντας τους πρεσβυτέρους των φυλών σας και τους άρχοντάς σας, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους εις επήκοον αυτών, και να επικαλεσθώ τον ουρανόν και την γην μάρτυρας εναντίον αυτών· **29** επειδή εξεύρω ότι μετά τον θάνατόν μου εξάπαντος θέλετε διασφαρή και εκκλίνει από της οδού, την οποίαν προσέταξα εις εσάς· και θέλουσι σας ευρεί τα κακά εις τας εσχάτας ημέρας, επειδή θέλετε πράξει κακά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παροργίσητε αυτόν με τα έργα των χειρών σας. **30** Και ελάλησεν ο Μωϋσής, εις επήκοον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, τους λόγους της ωδής ταύτης έως τέλους

32 Πρόσχε, ουρανέ, και θέλω λαλήσει και ας ακούη η γη τους λόγους του στόματός μου. **2** Η διδασκαλία μου θέλει σταλάξει ως η βροχή, η λόγος μου θέλει καταβή ως η δρόσος, ως η ψεκάς επί την χλόην και ως ο όμβρος επί τον χόρτον· **3** διότι θέλω εξυμνήσει το όνομα του Κυρίου· απόδοτε μεγαλωσύνην εις τον Θεόν ημών. **4** Αυτός είναι ο Βράχος, τα έργα αυτού είναι τέλεια· διότι πάσαι αι οδοί αυτού είναι κρίσις· Θεός πιστός, και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ· δίκαιος και ευθύς είναι αυτός. **5** Ούτοι διεφάρησαν· η κηλις αυτών δεν είναι κηλις των υιών αυτού· είναι γενεά σκολιά και διστραμμένη. **6** Ταύτα ανταποδίδετε εις τον Κύριον, λαέ μωρέ και ασύνετες; δεν είναι αυτός ο πατήρ σου, όστις σε εξηγόρασεν; αυτός όστις σε έπλασε και σε μόρφωσεν;

7 Ενθυμήθητι τας αρχαίας ημέρας, συλλογίσθητι τα έτη πολλών γενεών· ερώτησον τον πατέρα σου, και αυτός θέλει σοι αναγγείλει, τους πρεσβυτέρους σου, και αυτοί θέλουσι σοι ειπέι· **8** ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος τα έθνη, ότε δίσπειρε τους υιούς του Αδάμ, έστησε τα όρια των λαών κατά τον αριθμόν των υιών Ισραήλ. **9** Διότι η μερίς του Κυρίου είναι ο λαός αυτού, ο Ιακώβ είναι το μέρος της κληρονομίας αυτού. **10** Εν γη ερήμω εύρηκεν αυτόν, και εν ερημιά φρίκης και ολοφύμου περιωδήγησεν αυτόν, και εν ερημιά γένησεν αυτόν, εφύλαξεν αυτόν ως κόρην οφθαλμού αυτού. **11** Καθώς ο αετός σκεπάζει την φωλεάν αυτού, περιθάλλει τους νεοσσούς αυτού, εξαπλώνων τας πτέρυγας αυτού αναλαμβάνει αυτούς, και σηκόνει αυτούς επί των περυγών αυτού, **12** ούτως ο Κύριος μόνος ώδήγησεν αυτόν, και δεν ήτο μετ' αυτού ξένος Θεός. **13** Ανεβίβασεν αυτούς επί τα έξοχα μέρη της γης, και έφαγον τα γεννήματα των αγρών· και εθήλασεν αυτούς μέλι εκ της πέτρας, και έλαιον εκ της σκληράς πέτρας, **14** Βούτυρον βοών και γάλα προβάτων, με πάχος αρνίων, και κριών θρεμμάτων της Βασάν, και τράγων, μετά του εξαίρετου άνθους του σίτου· και έπιες οίνον, αίμα σταφυλής. **15** Ο δε Ιεσουρούν επαχύνθη και απελάκτισεν· επαχύνθης, επλατύνης, υπερελιπάνθης· τότε ελησμόνησεν τον Θεόν τον πλάσαντα αυτόν, και κατεφρόνησεν τον Βράχον της σωτηρίας αυτού. **16** Παρώξυνασιν αυτούς εις ζηλοτυπία με ξένους θεούς, με βδελύγματα παρώξυνασιν αυτόν εις θυμόν· **17** εθυσίασαν εις δαιμόνια, ουχί εις τον Θεόν· εις θεούς, τους οποίους δεν εγνώριζον, εις νέους θεούς νεωστί εισαχθέντας, τους οποίους δεν ελάτρευον οι πατέρες σας· **18** τον δε Βράχον τον γεννήσαντά σε εγκατέλιπες, και ελησμόνησας τον Θεόν τον πλάσαντά σε. **19** Και είδεν ο Κύριος και απεστράφη αυτούς, διότι παρώργισαν αυτόν οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού· **20** και είπε, Θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, θέλω ιδεί οποίον θέλει είσθαι το τέλος αυτών· διότι αυτοί είναι γενεά διστραμμένη, υιοί εις τους οποίους δεν υπάρχει πίστις. **21** Αυτοί με παρώξυναν εις ζηλοτυπία με τα μη όντα θεόν· με τα είδωλα αυτών με παρώργισαν· και εγώ θέλω παροξύνει αυτούς εις ζηλοτυπία με τους μη όντας λαόν, με έθνος ασύνετον θέλω παροργίσει αυτούς. **22** Διότι πυρ εξήφθη εν τω θυμώ μου, και θέλει εκκαυθή έως εις τα κατώτατα του άδου, και θέλει καταφάγει την γην μετά των γεννημάτων αυτής, και θέλει καταφλογίσει τα θεμέλια των ορέων. **(Sheol h7585)** **23** Θέλω επισωρεύσει επ' αυτούς κακά, πάντα τα βέλη μου θέλω εκκενώσει επ' αυτούς. **24** Θέλουσιν αναλωθή εκ της πείνης και καταφαγώθι με φλογώδεις νόσους, και με πικρόν όλεθρον· και όδοντας θηρίων θέλω εξαποστείλει επ' αυτούς, και φαρμάκιον των ερπόντων επί της γης. **25** Έξωθεν μάχαιρα, και έσωθεν τρόμος, θέλει καταναλώσει τον νεόν και την παρθένον, το θηλάζον νήπιον και τον πολίον γέροντα. **26** Είπα, Ήθελον διασκορπίσει αυτούς, ήθελον εξαλείψει το μνημόσυον αυτών εκ μέσου των ανθρώπων, **27** εάν δεν εφοβούμην την οργήν του εχθρού, μη πως υψηλοφρονήσωσιν οι εναντίοι αυτών, και είπωσιν, Η χειρ ημών η υψηλή, και ουχί ο Κύριος, έκαμε πάντα ταύτα. **28** Διότι είναι έθνος ασύνετον, και δεν υπάρχει

εν αυτοίς φρόνησις. **29** Είθε να ήσαν σοφοί, να ενόουν τούτο, να εσυλλογίζοντο το τέλος αυτών **30** Πως ήθελε δυνηθή εις να διώξη χιλίους, και δύο να τρέψωσιν εις φυγήν μυριάδας, εάν ο Βράχος αυτών δεν ήθελε πωλήσει αυτούς, και δεν ήθελε παραδώσει αυτούς ο Κύριος; **31** Διότι ο βράχος αυτών δεν είναι ως ο Βράχος ημών και αυτοί οι εχθροί ημών ας κρίνωσιν. **32** Επειδή εκ της αμπέλου των Σοδόμων είναι η άμπελος αυτών, και εκ των αγρών της Γομόρρας η σταφυλή αυτών είναι σταφυλή χολής, ο βότρες αυτών πικροί: **33** ο οίνος αυτών φαρμάκιον δρακόντων, και ανίατος ιός ασπίδος. **34** Δεν είναι τούτο αποτεταμιευμένον εις εμέ, εσφραγιζόμενον εις τους θησαυρούς μου; **35** Εις εμέ ανήκει η εκδίκησις και η ανταπόδοσις ο πους αυτών εν καιρώ θέλει ολισθήσει διότι πλησίον είναι η ημέρα της απωλείας αυτών, και τα μέλλοντα να έλθωσιν επ' αυτούς σπεύδουσι. **36** Διότι ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, και θέλει μεταμεληθή διά τους δούλους αυτού, όταν ίδη ότι απωλέσθη η δύναμις αυτών, και δεν έμεινεν ουδέν πεφυλαγμένον ουδέ αφειμένον. **37** Και θέλει ειπέι, Που είναι οι θεοί αυτών, ο βράχος εις τον οποίον είχαν το θάρρος αυτών; **38** οίτινες έτρωγον το πάχος των θυσιών αυτών, και έπινον τον οίνον των σπονδών αυτών; ας σηκωθώσι και ας σας βοηθήσωσιν, ας γείνωσιν εις εσάς σκέπη. **39** Ίδετε τώρα ότι εγώ, εγώ είμαι, και δεν είναι θεός πλην μου· εγώ θανατόνω και ζωοποιώ· εγώ πληγώνω και ιατρεύω και δεν υπάρχει ο ελευθερών εκ της χειρός μου. **40** Διότι εγώ υψώνω εις τον ουρανόν την χείρα μου, Και λέγω, Ζω εγώ εις τον αιώνα· **41** εάν ακονίσω την αστραπηφόρον μάχαιράν μου, και επιβάλω την χείρα μου εις κρίσιν, έλω κάμει εκδίκησιν εις τους εχθρούς μου, και θέλω ανταποδώσει εις τους μισούντάς με· **42** θέλω μεθύσει τα βέλη μου από αίματος, και η μάχαιρά μου θέλει καταφάγει κρέατα, από του αίματος των πεφονευμένων και των αιχμαλώτων, από της κεφαλής των αρχόντων των εχθρών. **43** Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού· διότι θέλει εκδικήσει το αίμα των δούλων αυτού, και αποδώσει εκδίκησιν εις τους εναντίους αυτού, και καθαρίσει την γην αυτού και τον λαόν αυτού. **44** Και ήλθεν ο Μωϋσής, και ελάλησε πάντας τους λόγους της ωδής ταύτης εις επήκοον του λαού, αυτός και Ιησούς ο υιός του Ναυή. **45** Και ετελείωσεν ο Μωϋσής λαλών πάντας τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ. **46** Και ειπε προς αυτούς, Θέσατε τας καρδιάς σας εις πάντας τους λόγους, τους οποίους εγώ σήμερα διαμαρτύρομαι προς εσάς τους οποίους θέλετε παραγγείλει εις τα τέκνα σας να προσέχωσιν εις το να εκτελώσι, πάντας τους λόγους του νόμου τούτου. **47** Διότι ούτος δεν είναι εις εσάς λόγος μάταιος επειδή αυτή είναι η ζωή σας και διά του λόγου τούτου θέλετε μακροημερεύσει επί της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσετε αυτήν. **48** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν την αυτήν εκείνην ημέραν, λέγων, **49** Ανάβα εις το όρος τούτο Αβαρίμ, εις το όρος Νεβώ, το εν τη γη Μωάβ κατέναντι της Ιεριχώ· και θεώρησον την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους υιούς Ισραήλ εις ιδιοκτησίαν· **50** και τελετήθησεν εν τω όρει όπου αναβαίνεις, και προστέθητι εις τον λαόν σου, καθώς ο

αδελφός σου Ααρών ετελετήθησεν εν τω όρει Ωρ και προσετέθη εις τον λαόν αυτού· **51** διότι ηπειθήσατε εις εμέ μεταξύ των υιών Ισραήλ εις τα ύδατα της Μεριβά· κάδης, εν τη ερήμω Σίν· επειδή δεν με ηγησάσθε εν μέσω των υιών Ισραήλ· **52** όθεν απέναντι θέλεις ιδεί την γην, εκεί όμως δεν θέλεις εισέλθει, εις την γην την οποίαν εγώ δίδω εις τους υιούς Ισραήλ.

33 Και αυτή είναι η ευλογία, την οποίαν ηλόγησε Μωϋσής ο άνθρωπος του Θεού τους υιούς Ισραήλ, προ της τελευτής αυτού· **2** και ειπεν, Ο Κύριος ήλθεν εκ Σινά, και επεφάνη εις αυτούς εκ Σειρή· επέλαμψεν εκ του όρους Φαράν, και ήλθε μετά μυριάδων αγίων εκ της δεξιάς αυτού εξήλθε πυρ νόμου δι' αυτούς. **3** Ναι, ηγάπησεν τον λαόν· υπό την χείρα σου είναι πάντες οι άγιοι αυτού και εκάθητο εις τους πόδας σου, διά να λάβωσι τους λόγους σου. **4** Νόμον προσέταξεν εις ημάς ο Μωϋσής, την κληρονομίαν της συναγωγής Ιακώβ. **5** Και ήτο βασιλεύς εν τω Ιεσουρουν, ότε οι άρχοντες του λαού συνήχθησαν μετά των φυλών Ισραήλ. **6** Ζήτησεν ο Ρουβήν και ας μη αποθάνη, και ας ήναι ο λαός αυτού πολυάριθμος. **7** Και αυτή είναι η ευλογία του Ιούδα· και ειπεν, Εισάκουσον, Κύριε, της φωνής του Ιούδα, και φέρε αυτόν εις τον λαόν αυτού· αι χείρες αυτού ας ήναι αντάρκεις εις αυτόν· και έσο βοήθεια εις αυτόν κατά των εχθρών αυτού. **8** Και περί του Λευί ειπέ, Τα Θουμίμ σου και τα Ουρίμ σου ας ήναι μετά του ανθρώπου του οσίου σου, τον οποίον εδοκίμασας εν Μασσά, και μετά του οποίου ηντιλόγησας εις τα ύδατα της Μεριβά· **9** όστις ειπέ προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού, Δεν είδον αυτόν, και όστις απηρνήθη τους αδελφούς αυτού, ουδέ εγνώρισε τους υιούς αυτού· διότι ετήρησαν τον λόγον σου, και εφύλαξαν την διαθήκην σου. **10** Θέλουσι διδάσκει τας κρίσεις σου εις τον Ιακώβ, και τον νόμον σου εις τον Ισραήλ· θέλουσι βάλει θυμίαμα ενώπιόν σου, και ολοκαυτώματα επί το θυσιαστήριόν σου. **11** Ευλόγησον, Κύριε, τα τάγματα αυτού, και δέχθητι τα έργα των χειρών αυτού· σύνθλασον την οσφύν των επανισταμένων επ' αυτόν, και των μισούντων αυτόν, ώστε να μη εγερθώσι πλέον. **12** Περί του Βενιαμίν ειπεν, Ο ηγαπημένος του Κυρίου θέλει κατοικήει εν ασφαλεία πλησίον αυτού· ο Κύριος θέλει περισκεπεί αυτόν πάσας τας ημέρας, και μεταξύ των ώμων αυτού θέλει αναπαύεσθαι. **13** Και περί του Ιωσήφ ειπεν, Ευλογημένη ας ήναι παρά Κυρίου η γη αυτού, από των πολυτίμων δώρων του ουρανού, από της δρόσου, και από της κάτω κειμένης αβύσσου, **14** και από των εκ του ηλίου πολυτίμων καρπών, και από των εκ της σελήνης πολυτίμων δώρων, **15** και από των εξαιρέτων αγαθών των αρχαίων ορέων, και από των πολυτίμων αγαθών των αιωνίων βουνών, **16** και από των πολυτίμων αγαθών της γης και του πληρώματος αυτής και η ευδοκία του φανερός εν τη βάτω ας έλθη επί την κεφαλήν του Ιωσήφ, και επί την κορυφήν του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **17** Η δόξα αυτού ας ήναι ως του πρωτοτόκου του ταύρου αυτού, και τα κέρατα αυτού ως τα κέρατα του μονοκέρωτος· δι' αυτών θέλει κερατίσει τα έθνη έως των άκρων της γής· και αυτά είναι αι μυριάδες του Εφραΐμ, και αυτά αι

χιλιάδες του Μανασσή. **18** Και περί του Ζαβουλών είπεν, Ευφραΐνου, Ζαβουλών, εν τη εξόδω σου· και Ισαάχαρ, εις τας σκηνάς σου. **19** Θέλουσι καλέσει τους λαούς εις το όρος εκεί θέλουσι προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης· διότι θέλουσι θηλάσει την αφθονίαν της θαλάσσης, και τους κεκρυμμένους θησαυρούς της άμμου. **20** Και περί του Γαδ είπεν, Ευλογημένος ο πλατύνων τον Γάδ· κάτω ηι ως λέων, και διασπαράττει βραχίονα και κεφαλήν. **21** Και προέβησε δι' εαυτόν την πρώτην μερίδα· διότι εκεί το μερίδιον του νομοθέτου ήτο διαπεφυλαγμένον· και ήλθε μετά των αρχόντων του λαού, εξεπλήρωσε την δικαιοσύνην του Κυρίου και τας κρίσεις αυτού μετά του Ισραήλ. **22** Και περί του Δαν είπεν, Ο Δαν είναι σκύμνος λέοντος· θέλει πηδήσει από Βασάν. **23** Και περί του Νεφθαλί είπεν, Ω Νεφθαλί, κεχορτασμένη ευδοκίας, και πεπληρωμένη της ευλογίας του Κυρίου, κληρονόμησον την δύσιν και την μεσημβρίαν. **24** Και περί του Ασήρ είπεν, Ας ήναι ευλογημένος από τέκνων ο Ασήρ· ας ήναι δεκτός εις τους αδελφούς αυτού, και εις έλαιον ας βάψη τον πόδα αυτού. **25** Σίδηρος και χαλκός ας ήναι τα υποδήματά σου, και η δύναμίς σου ως αι ημέραι σου. **26** Δεν είναι ουδείς ως ο Θεός του Ιεσουρούν, όστις επιβαίνει επί τους ουρανούς προς βοήθειάν σου, και εν τη μεγαλοπρεπεία αυτού επί το στερέωμα. **27** Ο Θεός ο αιώνιος είναι καταφυγή, και υποστήριγμα οι αιώνιοι βραχίονες· και θέλει εκδιώξει τον εχθρόν απ' έμπροσθέν σου, και θέλει ειπεί, Εξολόθρευσον. **28** Τότε ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει μόνος εν ασφαλεία· ο οφθαλμός του Ιακώβ θέλει είσθαι επί γης σίτου και οίνου· και οι ουρανοί αυτού θέλουσι σταλάζει δρόσον. **29** Μακάριος συ, Ισραήλ. Τις όμοίός σου, λαέ σωζόμενε υπό του Κυρίου, όστις είναι η ασπίς της βοηθείας σου, και η μάχηρα της υπεροχής σου· Και θέλουσιν υποταχθή οι εχθροί σου εις σε, και συ θέλεις πατήσει επί τον τράχηλον αυτών.

34 Και ανέβη ο Μωϋσής από των πεδιάδων Μωάβ εις το όρος Νεβώ, εις την κορυφήν Φαγαά· την κατέναντι της Ιεριχώ. Και έδειξεν εις αυτόν ο Κύριος πάσαν την γην Γαλαάδ έως Δαν, **2** και πάσαν την γην Νεφθαλί, και την γην του Εφραΐμ και του Μανασσή, και πάσαν την γην του Ιούδα, έως της θαλάσσης της εσχάτης, **3** και την μεσημβρίαν και την πεδιάδα της κοιλάδος της Ιεριχώ, πόλεως φοινίκων, έως Σηγώρ. **4** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν, Αύτη είναι η γη, την οποίαν εγώ ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, λέγων, εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· εγώ σε έκαμα να ίδης αυτήν με τους οφθαλμούς σου, εκεί όμως δεν θέλεις διαπεράσει. **5** Και ετελεύτησεν εκεί ο Μωϋσής, ο θεράπων του Κυρίου, εν τη γη Μωάβ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **6** Και έθαψεν αυτόν εν κοιλάδι εν τη γη Μωάβ, κατέναντι του Βαιθ-φεγώρ· και ουδείς γνωρίζει την ταφήν αυτού έως της σήμερον. **7** Και ήτο ο Μωϋσής εκατόν είκοσι ετών, ότε απέθανε· δεν ημαυρώθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ ηλαττώθη η δύναμις αυτού. **8** Και έκλαυσαν οι υιοί Ισραήλ τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας του Μωάβ τριάκοντα ημέρας· και ετελειώθησαν αι ημέραι του κλαυθμού του πένθους του Μωϋσέως. **9** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή ήτο πλήρης

πνεύματος σοφίας· διότι ο Μωϋσής είχαν επιθέσει τας χείρας αυτού επ' αυτόν· και υπήκουον εις αυτόν οι υιοί Ισραήλ και έκαμον καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **10** Και δεν ηγέρθη πλέον εν τω Ισραήλ προφήτης ως ο Μωϋσής, τον οποίον εγνώρισεν ο Κύριος πρόσωπον προς πρόσωπον, **11** εις πάντα τα σημεία και τεράστια, τα οποία ο Κύριος απέστειλεν αυτόν να κάμη εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **12** και εις πάσαν την χείρα την κραταιάν, και εις πάντα τα θαυμάσια τα μεγάλα, τα οποία έκαμεν ο Μωϋσής ενώπιον παντός του Ισραήλ.

Ἰησοῦς Ναυῆ

1 Και μετά την τελευτήν του Μωϋσέως του δούλου του Κυρίου, εἶπε Κύριος προς Ἰησοῦν τον υἱόν του Ναυῆ, τον υπηρέτην του Μωϋσέως, λέγων, **2** Μωϋσῆς ο θεράπων μου ετελεύτησε· τώρα λοιπόν σηκωθείς διάβηθι τον Ιορδάνην τούτον, συ και πας ο λαός ούτος, προς την γην την οποίαν ἐγὼ δίδω εἰς αὐτοῦς, εἰς τους υἱούς Ισραὴλ. **3** Πάντα τον τόπον, ἐπὶ του οποίου πατήση το ἴχνος των ποδῶν σας, εἰς εσάς ἐδωκα αὐτόν, καθώς εἶπα προς τον Μωϋσῆν· **4** ἀπὸ της ἐρήμου και του λιβάνου τούτου και ἕως του ποταμοῦ του μεγάλου, του ποταμοῦ του Ευφράτου, πάσα ἡ γη των Χετταίων, και ἕως της θαλάσσης της μεγάλης προς δυσμάς του ἡλίου, θέλει εἶσθαι το ὄριόν σας. **5** Δεν θέλει δυνηθῆ ἄνθρωπος να σταθῆ ἐναντίον σου πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς σου· καθώς ἤμην μετὰ του Μωϋσέως, θέλω εἶσθαι μετὰ σοῦ· δεν θέλω σε ἀφήσει οὐδέ σε εγκαταλείψει. **6** Ἴσχυε και ἀνδρίζου· διότι συ θέλεις κληροδοτήσῃ εἰς τον λαόν τούτον την γην, την οποίαν ὡμοσα προς τους πατέρας αὐτῶν να δώσω εἰς αὐτούς. **7** Μόνον ἴσχυε και ἀνδρίζου σφόδρα, διὰ να προσέχῃς να κάμνης κατά πάντα τον νόμον, τον οποίον προσέταξεν εἰς σε Μωϋσῆς ο θεράπων μου· μετὰ κελίνης ἀπ' αὐτοῦ δεξιά ἢ ἀριστερά, διὰ να φέρῃται μετὰ συνέσεως πανταχοῦ ὅπου ἀν ὑπάγῃς. **8** Δεν θέλει ἀπομακρυνθῆ τούτο το βιβλίον του νόμου ἀπὸ του στόματός σου, ἀλλ' ἐν αὐτῷ θέλεις μελετᾶ ἡμέραν και νύκτα, διὰ να προσέχῃς να κάμνης κατά πάντα ὅσα εἶναι γεγραμμένα ἐν αὐτῷ· διότι τότε θέλεις εὐδοουῦσθαι εἰς την οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετὰ συνέσεως. **9** Δεν σε προστάζω ἐγὼ· ἴσχυε και ἀνδρίζου· μη φοβηθῆς μηδέ δειλιάσῃς· διότι εἶναι μετὰ σου Κύριος ο Θεός σου ὅπου ἀν ὑπάγῃς. **10** Και προσέταξεν ο Ἰησοῦς τους ἀρχοντας του λαοῦ, λέγων, **11** Περάσατε διὰ μέσου του στρατοπέδου και προστάξατε τον λαόν, λέγοντες, Ετοιμάσατε εἰς εαυτοῦς ἐφοδία· διότι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλετε διαβῆθι τον Ιορδάνην τούτον, διὰ να εἰσελθῆτε να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εἰς εσάς διὰ να κληρονομήσητε αὐτήν. **12** Και προς τους Ρουβηνίτας και προς τους Γαδίτας και προς το ἥμισυ της φυλῆς του Μανασσή εἶπεν ο Ἰησοῦς, λέγων, **13** Ενθυμήθητε τον λόγον τον οποίον προσέταξεν εἰς εσάς Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου, λέγων, Κύριος ο Θεός σας σας ἀνέπαυσε και σας ἔδωκε την γην ταύτην· **14** αἱ γυναῖκές σας, τα τέκνα σας και τα κτήνη σας θέλουσιν μείνει ἐν τη γῇ, την οποίαν ο Μωϋσῆς ἔδωκεν εἰς εσάς ἐντεῦθεν του Ιορδάνου· σεις δε θέλετε διαβῆθι ἐμπροσθεν των ἀδελφῶν σας ὥπλισμένοι, πάντες οἱ δυνατοί ἐν ἰσχύϊ, και θέλετε βοηθήσῃ αὐτούς· **15** εἰσοῦ ἀναπαύση ο Κύριος τους ἀδελφούς σας καθώς και εσάς, και να κληρονομήσωσιν και αὐτοὶ την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας δίδει εἰς αὐτούς· τότε θέλετε ἐπιστρέφει εἰς την γην της κληρονομίας σας, και θέλετε κληρονομήσει αὐτήν, την οποίαν Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου ἔδωκεν εἰς εσάς ἐντεῦθεν του Ιορδάνου, προς ανατολάς ἡλίου. **16** Και ἀπεκρίθησαν προς τον Ἰησοῦν, λέγοντες, Πάντα ὅσα προστάζεις εἰς ἡμᾶς θέλομεν κάμει· και πανταχοῦ

ὅπου ἀποστείλῃς ἡμᾶς, θέλομεν ὑπάγει· **17** καθώς ὑπακούομεν κατά πάντα εἰς τον Μωϋσῆν, οὕτω θέλομεν ὑπακοῦει και εἰς σέ· μόνον Κύριος ο Θεός σου να ἴναι μετὰ σου, καθώς ἦτο μετὰ του Μωϋσέως· **18** πας ἄνθρωπος, ὅστις ἐναντιωθῆ εἰς τας προσταγὰς σου και δεν ὑπακούσῃ εἰς τους λόγους σου κατά πάντα ὅσα προστάξῃς αὐτόν, ἀς θανατόνηται· μόνον ἴσχυε και ἀνδρίζου.

2 Και ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ο υἱός του Ναυῆ ἐκ Σιττεῖμ δύο ἀνδρας να κατασκοπεύσωσιν κρυφίως, λέγων, Ὑπάγετε, ἴδετε την γην και την ἱερικῶν. Οἱ δε ὑπήγον και εἰσήλθον εἰς οἰκίαν γυναικός πόρνης, ὀνομαζομένης Ραάβ, και κατέλυσαν ἐκεῖ. **2** Ἀπήγγειλαν δε προς τον βασιλεῖα της ἱερικῶν, λέγοντες, Ἰδοῦ, ἦλθον ἐνταῦθα την νύκτα ἀνδρες ἐκ των υἱῶν Ισραὴλ, διὰ να κατασκοπεύσωσιν την γην. **3** Και ἀπέστειλεν ο βασιλεὺς της ἱερικῶν προς την Ραάβ, λέγων, Εξάγαγε τους ἀνδρας τους εἰσελθόντας προς σε, ὅτινες εἰσήλθον εἰς την οἰκίαν σου· διότι ἦλθον να κατασκοπεύσωσιν πάσαν την γην. **4** Και λαβούσα ἡ γυνὴ τους δύο ἀνδρας ἐκρυψεν αὐτούς και εἶπε, Ναί μεν εἰσήλθον προς ἐμέ οἱ ἀνδρες και δεν ἐξεύρω πόθεν ἦσαν· **5** ἐνὼ δε ἔμελλε να κλεισθῆ ἡ πύλη, ὅτε ἐσκότασεν, οἱ ἀνδρες ἐξήλθον· δεν ἐξεύρω που ὑπήγον οἱ ἀνδρες· τρέξατε ταχέως κατόπιν αὐτῶν, διότι θέλετε προφθάσει αὐτούς. **6** Αὐτὴ ὅμως εἶχεν ἀναβιβᾶσει αὐτούς ἐπὶ το δῶμα και σκεπάσει αὐτούς με λινοκαλάμην, την οποίαν εἶχεν ἐστοιβαγμένη ἐπὶ του δώματος. **7** Και οἱ ἀνδρες ἔτρεξαν κατόπιν αὐτῶν διὰ της οδοῦ της προς τον Ιορδάνην, μέχρι των διαβάσεων· και εὐθὺς ἀφοῦ ἀνεχώρησαν οἱ τρέχοντες κατόπιν αὐτῶν, ἐκλείσθη ἡ πύλη. **8** Και πρὶν ἐκεῖνοι πλαγιάσωσιν, αὐτὴ ἀνέβη προς αὐτούς ἐπὶ το δῶμα. **9** Και εἶπε προς τους ἀνδρας, Γνωρίζω ὅτι ο Κύριος ἔδωκεν εἰς εσάς την γῆν· και ὅτι ο τρόμος σας ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς, και ὅτι πάντες οἱ κάτοικοι της γῆς ἐνεκρόθησαν ἐκ του φόβου σας· **10** ἐπειδὴ ἠκούσαμεν πως ο Κύριος ἐξήρανε τα ὕδατα της Ερυθρᾶς θαλάσσης ἐμπροσθέν σας, ὅτε ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου· και τι ἐκάμετε εἰς τους δύο βασιλεῖς των Ἀμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εἰς τον Σηὼν και εἰς τον ὄγ, τους οποίους ἐξωλοθρεύσατε· **11** και καθώς ἠκούσαμεν, διελύθη καρδιά ἡμῶν, και δεν ἔμεινε πλέον πνοιή εἰς οὐδένα ἐκ του φόβου σας· διότι Κύριος ο Θεός σας, αὐτός εἶναι Θεός ἐν τῷ ουρανῷ ἄνω και ἐπὶ της γῆς κάτω. **12** Και τώρα, ὁμόσατέ μοι, παρακαλῶ, εἰς τον Κύριον ὅτι, καθώς ἐγὼ ἔκαμα ἔλεος εἰς εσάς, θέλετε κάμει και σεις ἔλεος εἰς την οικογένειαν του πατρός μου· και δοτε εἰς ἐμέ σημεῖον πίστεως, **13** ὅτι θέλετε φυλάξει την ζωὴν εἰς τον πατέρα μου και εἰς την μητέρα μου και εἰς τους ἀδελφούς μου και εἰς τας ἀδελφὰς μου και πάντα ὅσα ἔχουσι, και θέλετε σώσει την ζωὴν ἡμῶν ἐκ του θανάτου. **14** Και ἀπεκρίθησαν προς αὐτήν οἱ ἀνδρες, Ἡ ζωὴ ἡμῶν εἰς θάνατον ἀς παραδοθῆ ἀντὶ της ἰδικῆς σας, ἀν μόνον δεν φανερώσῃτε ταύτην την ὑπόθεσιν ἡμῶν, εἴαν ἡμεῖς, ὅταν ο Κύριος παραδώσῃ εἰς ἡμᾶς την γην, δεν δεῖξωμεν ἔλεος και πίστιν εἰς σε. **15** Τότε κατεβίβασεν αὐτούς με ροχινίον διὰ της θυρίδος· διότι ἡ οἰκία αὐτῆς ἦτο ἐν τῷ τείχει της πόλεως και ἐν τῷ τείχει κατώκει. **16** Και εἶπε προς αὐτούς, Ἀπέλθετε εἰς την

ορεινήν, διά να μη σας συναντήσωσιν οι καταδιώκοντες και κρύφθητε εκεί τρεις ημέρας, εωσού επιστρέψωσιν οι καταδιώκοντες και έπειτα θέλετε υπάγει εις την οδόν σας. **17** Και είπαν προς αυτήν οι άνδρες, Ούτω θέλομεν είσθαι καθαροί από του όρκου σου τούτου, τον οποίον έκαμες ημάς να ομόσωμεν. **18** ιδού, όταν ημείς εισερχώμεθα εις την γην, θέλεις δέσει το σχοινίον τούτου του κοκκίνου νήματος εις την θυρίδα, από της οποίας καταβίβασας ημάς και τον πατέρα σου και την μητέρα σου και τους αδελφούς σου και πάσαν την οικογένειαν του πατρός σου, θέλεις συνάξει προς σεαυτήν εις την οικίαν. **19** και πας όστις εξέληκ εκ της θύρας της οικίας σου, το αίμα αυτού θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτού, ημείς δε θέλομεν είσθαι καθαροί όστις δε μένη μετά σου εν τη οικία, το αίμα αυτού θέλει είσθαι επί της κεφαλής ημών, εάν τις βάλλη χείρα επ' αυτόν. **20** αλλ' εάν φανερώσης την υπόθεσιν ημών ταύτην, τότε θέλομεν είσθαι λευμένοι από του όρκου σου, τον οποίον έκαμες ημάς να ομόσωμεν. **21** Και είπε, Κατά τους λόγους σας, ούτως, ας γείνη. Και εξαπέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν αυτή δε έδεδε το κόκκινον σχοινίον εις την θυρίδα. **22** Και ανεχώρησαν και ήλθον εις την ορεινήν και έμειναν εκεί τρεις ημέρας, εωσού επέστρεψαν οι καταδιώκοντες και εξήγησαν αυτούς οι καταδιώκοντες καθ' όλην την οδόν, πλην δεν εύρηκαν. **23** Και υπέστρεψαν οι δύο άνδρες και κατέβησαν εκ του όρους και διέβησαν και ήλθον προς Ιησούν τον υιόν του Ναυή, και διηγήθησαν προς αυτόν πάντα όσα συνέβησαν εις αυτούς. **24** Και είπον προς τον Ιησούν, Βεβαίως ο Κύριος παρέδωκεν εις τας χείρας ημών πάσαν την γήν και μάλιστα πάντες οι κάτοικοι του τόπου ενεκρώθησαν εκ του φόβου ημών.

3 Και εξηγήρηθ ο Ιησούς πρωϊ και ανεχώρησαν εκ Σιττεϊμ και ήλθον έως του Ιορδάνου, αυτός και πάντες οι υιοί Ισραήλ, και διενυκτέρευσαν εκεί πριν διαβώσι. **2** μετά δε τρεις ημέρας επέρασαν διά μέσον του στρατοπέδου οι άρχοντες, **3** και προσέταξαν τον λαόν, λέγοντες, Όταν ιδητε την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου του Θεού σας και τους ιερείς τους Λευϊτας βαστάζοντας αυτήν, τότε σεις θέλετε κινηθή από των τόπων σας και υπάγει οπίσω αυτής. **4** πλην ας ήναι διάστημα μεταξύ υμών και εκείνης, έως δύο χιλιάδων πηχών κατά το μέτρον, μη πλησιάσθε εις αυτήν, διά να γνωρίζητε την οδόν την οποίαν πρέπει να βαδίζητε: διότι δεν επεράσατε την οδόν ταύτην χθές και προχθές. **5** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Καθαρίσθητε, διότι άυριον θέλει κάμει ο Κύριος εν μέσω υμών θαυμάσια. **6** Και είπεν ο Ιησούς προς τους ιερείς λέγων, Σήκωσατε την κιβωτόν της διαθήκης και προπορεύεσθε έμπροσθεν του λαού. Και εσήκωσαν την κιβωτόν της διαθήκης και επορεύοντο έμπροσθεν του λαού. **7** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Εν τη ημέρα ταύτη αρχίζω να σε μεγαλύνω ενώπιον παντός του Ισραήλ: διά να γνωρίσωσιν ότι, καθώς ήμην μετά του Μωϋσέως, θέλω είσθαι και μετά σου. **8** συ λοιπόν πρόσταξον τους ιερείς τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης, λέγων, Όταν φθάσθε εις το χείλος του ύδατος του Ιορδάνου, θέλετε σταθή εν τω Ιορδάνη. **9** Και είπεν ο Ιησούς προς τους υιούς

Ισραήλ, Προσέλθετε ενταύθα και ακούσατε τους λόγους Κυρίου του Θεού σας. **10** Και είπεν ο Ιησούς, Εκ τούτου θέλετε γνωρίσει, ότι ο Θεός ο ζων είναι εν τω μέσω υμών, και ότι κατά κράτος θέλει εξολοθρεύσει απ' έμπροσθέν σας τους Χανααίους και τους Χετταίους και τους Ευαίους και τους Φερεζαίους και τους Γεργεσαίους και τους Αμορραίους και τους Ιεβουσαιούς. **11** ιδού, η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου πάσης της γης προβαίνει έμπροσθεν σας εις τον Ιορδάνην. **12** και ώρα εκλέξατε εις εαυτούς δώδεκα άνδρας από των φυλών του Ισραήλ, ανά ένα άνδρα κατά φυλήν. **13** και καθώς τα ίχνη των ποδών των ιερέων, των βασταζόντων την κιβωτόν του Κυρίου, του Κυρίου πάσης της γης, πατήσωσιν εν τοις ύδασι του Ιορδάνου, τα ύδατα του Ιορδάνου θέλουσι διακοπή, τα ύδατα τα καταβαίνοντα άνωθεν, και θέλουσι σταθή εις σωρόν ένα. **14** Και καθώς εσηκώθη ο λαός εκ των σκηνών αυτών, διά να διαβώσι τον Ιορδάνην, και οι ιερείς οι βαστάζοντες την κιβωτόν της διαθήκης έμπροσθεν του λαού, **15** και καθώς ήλθον οι βαστάζοντες την κιβωτόν έως του Ιορδάνου, και οι πόδες των ιερέων των βασταζόντων την κιβωτόν εβράχησαν κατά το χείλος του ύδατος, διότι ο Ιορδάνης πλημμυρεί καθ' όλας τας όχθας αυτού πάσας τας ημέρας του θερισμού, **16** εστάθησαν τα ύδατα τα καταβαίνοντα άνωθεν και υψώθησαν εις ένα σωρόν πολύ μακράν, από της πόλεως Αδάμ, ήτις είναι εις τα πλάγια της Ζαρετάν: τα δε καταβαίνοντα κάτω προς την θάλασσαν της πεδιάδος, την αλμυράν θάλασσαν, αποκοπέντα εξέλιπον και ο λαός επέρασε κατέναντι της Ιεριχώ. **17** Και οι ιερείς, οι βαστάζοντες την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, ίσταντο στερεοί επί ξηράς εν μέσω του Ιορδάνου και πάντες οι Ισραηλίται διέβαινον διά ξηράς, εωσού ετελείωσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην.

4 Και αφού πας ο λαός ετελείωσε διαβαίνων τον Ιορδάνην, είπε Κύριος προς τον Ιησούν, λέγων, **2** Λάβετε εις εαυτούς δώδεκα άνδρας εκ του λαού, ανά ένα άνδρα κατά φυλήν, **3** και πρόσταξον αυτούς, λέγων, Λάβετε εντεύθεν εκ μέσου του Ιορδάνου, εκ του τόπου όπου των ιερέων οι πόδες εστάθησαν στερεοί, δώδεκα λίθους και θέλετε μετακομίσει αυτούς μεθ' εαυτών, και θέλετε θέσει αυτούς εν τω τόπω όπου στρατοπεδεύσθε ταύτην την νύκτα. **4** Τότε ο Ιησούς προσέκάλει τους δώδεκα άνδρας, τους οποίους είχε διορίσει εκ των υιών Ισραήλ, ανά ένα άνδρα κατά φυλήν. **5** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, διάβητε έμπροσθεν της κιβωτού Κυρίου του Θεού σας εν τω μέσω του Ιορδάνου, και σηκώσατε έκαστος από σας ένα λίθον επί τους ώμους αυτού, κατά τον αριθμόν των φυλών των υιών Ισραήλ. **6** διά να ήναι τούτο σημείον μεταξύ σας ώστε όταν ερωτώσιν οι υιοί σας εις το μέλλον λέγοντες, Τι δηλούσιν εις εσάς οι λίθοι ούτοι; **7** τότε θέλετε αποκριθή προς αυτούς, Ότι εκόπησαν τα ύδατα του Ιορδάνου απ' έμπροσθεν της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου: ότε διέβαινε τον Ιορδάνην, τα ύδατα του Ιορδάνου εκόπησαν και οι λίθοι ούτοι θέλουσιν είσθαι προς τους υιούς Ισραήλ εις μνημόσυνον έως αιώνος. **8** Και έκαστος ούτως οι υιοί Ισραήλ καθώς προσέταξεν ο Ιησούς, και έλαβον

δώδεκα λίθους εκ μέσου του Ιορδάνου, καθώς είπε Κύριος προς τον Ιησούν, κατά τον αριθμόν των φυλών των υιών Ισραήλ, και μετεκόμισαν αυτούς μεθ' εαυτών εις τον τόπον όπου κατέλυσαν και έβησαν αυτούς εκεί. **9** Και άλλους δώδεκα λίθους έστησεν ο Ιησούς εν τω μέσω του Ιορδάνου, εν τω τόπω όπου εστάθησαν οι πόδες των ιερέων, των βασιταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης και εκεί είναι μέχρι της σήμερον. **10** Οι δε ιερείς οι βασιταζόντες την κιβωτόν ίσταντο εν τω μέσω του Ιορδάνου, εωσού ετελέσθησαν πάντα όσα ο Κύριος προσέταξεν εις τον Ιησούν να είπη προς τον λαόν, κατά πάντα όσα ο Μωϋσής προσέταξεν εις τον Ιησούν και έσπευσεν ο λαός και διέβη. **11** Και αφού πας ο λαός ετελείωσε διαβαίνων, διέβη και η κιβωτός του Κυρίου και οι ιερείς έμπροσθεν του λαού. **12** Και οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή διέβησαν ώπλισμένοι έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, καθώς είπε προς αυτούς ο Μωϋσής. **13** Έως τεσσαράκοντα χιλιάδες ένοπλοι διέβησαν έμπροσθεν του Κυρίου εις πόλεμον, προς τας πεδιάδας της Ιεριχώ. **14** Εν εκείνη τη ημέρα εμεγάλυνεν ο Κύριος τον Ιησούν ενώπιον παντός του Ισραήλ, και εφοβούnton αυτόν, καθώς εφοβούnton τον Μωϋσήν, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **15** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων, **16** Πρόσταξον τους ιερείς τους βασιταζοντας την κιβωτόν του μαρτυρίου, να αναβώσιν εκ του Ιορδάνου. **17** Και προσέταξεν ο Ιησούς τους ιερείς λέγων, Ανάβητε εκ του Ιορδάνου. **18** Και αφού οι ιερείς οι βασιταζόντες την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου ανέβησαν εκ μέσου του Ιορδάνου, και τα ίχνη των ποδών των ιερέων επάτησαν επί της ξηράς, τα ύδατα του Ιορδάνου επιστρέψαντα εις τον τόπον αυτών επλημμύρησαν πάσας τας όχθας αυτού, καθώς πρότερον. **19** Και ανέβη ο λαός εκ του Ιορδάνου την δεκάτην του πρώτου μηνός και εστρατοπέδευσαν εν Γαλιλάϊς προς το ανατολικόν μέρος της Ιεριχώ. **20** Και τους δώδεκα εκείνους λίθους, τους οποίους έλαβον εκ του Ιορδάνου, έστησεν ο Ιησούς εν Γαλιλάϊς. **21** Και είπε προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Όταν εις το μέλλον ερωτώσιν οι υιοί σας τους πατέρας αυτών, λέγοντες, Τι δηλοΰσιν οι λίθοι ούτοι; **22** τότε θέλετε αναγγείλει προς τους υιούς σας, λέγοντες, Διά ξηράς διέβη ο Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον· **23** διότι απεξήρανε Κύριος ο Θεός σας τα ύδατα του Ιορδάνου έμπροσθέν σας, εωσού διέβητε, καθώς έκαμε Κύριος ο Θεός σας εις την Ερυθράν θάλασσαν, την οποίαν απεξήραναν έμπροσθεν ημών, εωσού διέβημεν· **24** διά να γνωρίωσι πάντες οι λαοί της γης την χείρα του Κυρίου, ότι είναι κραταιά· διά να φοβήσθε Κύριον τον Θεόν σας πάντοτε.

5 Και ότε ήκουσαν πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι πέραν του Ιορδάνου προς δυσμάς, και πάντες οι βασιλείς των Χανααίων, οι παρά την θάλασσαν, ότι ο Κύριος απεξήρανε τα ύδατα του Ιορδάνου απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ εωσού διέβησαν, διελύθησαν αι καρδιά αυτών και δεν έμεινε πλέον εις αυτούς πνοιή, από του φόβου των υιών Ισραήλ. **2** Κατ' εκείνον τον καιρόν είπεν ο Κύριος προς τον Ιησούν, Κάμε εις σεαυτόν λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περιέτεμε εκ δευτέρου

τους υιούς Ισραήλ. **3** Και έκαμεν ο Ιησούς εις εαυτόν λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ επί του βουνού των ακροβυσιών. **4** Και η αιτία, διά την οποίαν ο Ιησούς έκαμε την περιτομήν, είναι ότι πας ο λαός ο εξελθών εξ Αιγύπτου, τα αρσενικά, πάντες οι άνδρες του πολέμου, απέθανον εν τη ερήμω καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου. **5** Και πας ο λαός ο εξελθών ήτο περιτετμημένος· πας δε ο λαός όστις εγεννήθη εν τη ερήμω καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, δεν είχε περιτμηθή. **6** Διότι τεσσαράκοντα έτη περιήρχοντο οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω, εωσού ετελεύτησαν πας ο λαός, οι άνδρες του πολέμου, οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου, επειδή δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου προς τους οποίους ο Κύριος ώμοσεν, ότι δεν θέλει αφήσει αυτούς να ιδώσι την γην, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας αυτών ότι θέλει δώσει εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **7** Αντί δε τούτων αντικατέστησε τους υιούς αυτών, τους οποίους ο Ιησούς περιέτεμε· διότι ήσαν απερίτμητοι, επειδή δεν είχαν περιτέμει αυτούς καθ' οδόν. **8** Και αφού ετελείωσαν περιτέμνοντες πάντα τον λαόν, εκάθηnton εις τους τόπους αυτών εν τω στρατοπέδω, εωσού ιατρεύθησαν. **9** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ταύτην την ημέραν αφήρεσα απ' υμών τον ονειδισμόν της Αιγύπτου. Διά τούτο ωνομάσθη ο τόπος εκείνος Γάλαγα έως της σήμερον. **10** Και οι υιοί Ισραήλ εστρατοπέδευσαν εν Γαλιλάϊς και έκαμον το πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του μηνός προς το εσπέρας, εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ. **11** Και τη επαύριον του πάσχα έφαγον άζυμα από του σίτου της γης, και σίτον πεφρυγμένον την αυτήν εκείνην ημέραν. **12** Και τη επαύριον αφού έφαγον από του σίτου της γης, εξέλιπε το μάννα· και δεν είχαν πλέον μάννα οι υιοί Ισραήλ, αλλ' έτρωγον από των γεννημάτων της γης Χαναάν τον ενιαυτόν εκείνον. **13** Και ότε ο Ιησούς ήτο πλησίον της Ιεριχώ, ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού και είδε, και ιδού, ίστατο κατέναντι αυτού άνθρωπος και η ρομφαία αυτού ήτο γεννημνωμένη εν τη χειρί αυτού· και προσελθών ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Ημέτερος είσαι ή των υπεναντίων ημών; **14** Ο δε είπεν, Ουχί· αλλ'· εγώ Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου τώρα ήλθον. Και έπεσεν ο Ιησούς επί την γην κατά πρόσωπον αυτού και προσεκίνησε, και είπε προς αυτόν, Τι προστάξει ο κύριός μου εις τον δούλον αυτού; **15** Και ο Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου είπε προς τον Ιησούν, Λύσον το υπόδημά σου εκ των ποδών σου διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι άγιος. Και ο Ιησούς έκαμεν ούτω.

6 Η δε Ιεριχώ ήτο συγκεκλεισμένη και χωρυσμένη εξ αιτίας των υιών Ισραήλ· ουδείς εξήρχετο και ουδείς εισήρχετο. **2** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ιδού, παρέδωκα εις την χείρα σου την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής και τους δυνατούς εν ισχύϊ. **3** Και θέλετε περιέλθει την πόλιν, πάντες οι άνδρες του πολέμου, κύκλω της πόλεως άπαξ· ούτω θέλει κάμνει εξ ημέρας. **4** Και επτά ιερείς θέλουσι βασιτάξει έμπροσθεν της κιβωτού επτά σάλπιγγας κερατίνας· και την εβδόμην ημέραν θέλετε περιέλθει την πόλιν επτάκις· και οι ιερείς θέλουσι

σαλπίζει με τας σάλπιγγας. **5** Και όταν σαλπίσωσι με την κερατίνην επεκτείνοντες, καθώς ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, πας ο λαός θέλει αλαλάξει μέγαν αλαλαγμόν, και θέλει καταπέσει το τείχος της πόλεως υψ' εαυτό, και ο λαός θέλει αναβή, έκαστος κατ' ενώπιον αυτού. **6** Και εκάλεισεν Ιησούς ο υιός του Ναυή τους ιερείς και είπε προς αυτούς, Λάβετε την κιβωτόν της διαθήκης, και επτά ιερείς ως βαστάζωσιν επτά σάλπιγγας κερατίνας έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου. **7** Και είπε προς τον λαόν, Περάσατε και περιέλθετε την πόλιν, και οι ώπλισμένοι ας περάσωσιν έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιησούς ελάλησε προς τον λαόν, οι επτά ιερείς βαστάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας έμπροσθεν του Κυρίου επέρασαν και εσάλπιζον με τας σάλπιγγας, και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου ηκολούθει αυτούς. **9** Και οι ώπλισμένοι προπορεύοντο των ιερέων, των σαλπίζοντων με τας σάλπιγγας, και η οπισθοφυλακή ηκολούθει όπισθεν της κιβωτού, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **10** Και προσέταξεν ο Ιησούς τον λαόν, λέγων, Δεν θέλετε αλαλάξει, ουδέ θέλει ακουσθή η φωνή σας, ουδέ θέλει εξέλθει λόγος εκ του στόματός σας, μέχρι της ημέρας καθ' ην θέλω σας ειπέ να αλαλάξητε· τότε θέλετε αλαλάξει. **11** Και η κιβωτός του Κυρίου περιήλθε την πόλιν κύκλω άπαξ· και ήλθον εις το στρατόπεδον και διενυκτέρευσαν εν τω στρατόπεδω. **12** Και εξηγήρθη ο Ιησούς το πρωί, και οι ιερείς εσήκωσαν την κιβωτόν του Κυρίου. **13** και οι επτά ιερείς, βαστάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας, προπορεύοντο της κιβωτού του Κυρίου, πορευόμενοι και σαλπίζοντες με τας σάλπιγγας και έμπροσθεν αυτών πορευόντο οι ώπλισμένοι· η δε οπισθοφυλακή ηκολούθει όπισθεν της κιβωτού του Κυρίου, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **14** Και την δευτέραν ημέραν περιήλθον την πόλιν άπαξ, και επέστρεψαν εις το στρατόπεδον· ούτως έκαμμον εξ ημέρας. **15** Και την εβδόμην ημέραν εξηγήρθησαν περί τα χαράγματα και περιήλθον την πόλιν επτάκις κατά τον αυτόν τρόπον· μόνον εν ταύτη τη ημέρα περιήλθον την πόλιν επτάκις. **16** Και εις την εβδόμην φοράν, ενώ εσάλπιζον οι ιερείς με τας σάλπιγγας, είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Αλαλάξατε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις εσάς την πόλιν. **17** και η πόλις θέλει είσθαι ανάθεμα εις τον Κύριον, αυτή και πάντα τα εν αυτή· εις μόνην την Ραάβ την πόρνην θέλει φυλαχθή η ζωή, εις αυτήν και εις πάντας τους όντας εν τη οικία μετ' αυτής· διότι έκρυσψε τους κατασκόπους, τους οποίους απεστείλαμεν. **18** σεις όμως φυλάχθητε από του αναθέματος, διά να μη γείνητε ανάθεμα, λαμβάνοντες από του αναθέματος, και καταστήσητε το στρατόπεδον του Ισραήλ ανάθεμα και ταράξητε αυτό. **19** άπαν δε το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά είναι αφιερωμένα εις τον Κύριον· εις το θησαυροφυλάκιον του Κυρίου θέλωσιν εισαχθή. **20** Και ηλάλαξεν ο λαός, ότε εσάλπισαν με τας σάλπιγγας και ως ήκουσεν ο λαός την φωνήν των σαλπίζων, τότε ηλάλαξεν ο λαός αλαλαγμόν μέγαν, και κατέπεσε το τείχος υψ' εαυτό, και ανέβη ο λαός εις την πόλιν, έκαστος κατ' ενώπιον αυτού, και εκυρίευσαν την πόλιν. **21** Και εξωλόθρευσαν εν

στόματι μαχαίρας πάντας τους εν τη πόλει, άνδρας και γυναίκας, νέους και γέροντας, και βόας και πρόβατα και όνους. **22** Είπε δε ο Ιησούς προς τους δύο άνδρας, τους κατασκοπεύσαντας την γην, Εισέλθετε εις την οικίαν της πόρνης και εξαγάγετε εκείθεν την γυναίκα, και πάντα όσα έχει, καθώς ώμόσατε προς αυτήν. **23** Και εισήλθον οι νέοι οι κατάσκοποι και εξήγαγον την Ραάβ και τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής και τους αδελφούς αυτής, και πάντα όσα είχε· και εξήγαγον πάσαν την συγγένειαν αυτής και εφύλαξαν αυτούς έξω του στρατοπέδου του Ισραήλ. **24** Και κατέκαυσαν την πόλιν εν πυρί και πάντα τα εν αυτή· μόνον το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά έδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του οίκου του Κυρίου. **25** Και εις την Ραάβ την πόρνην και εις την οικογένειαν του πατρός αυτής και εις πάντα όσα είχε, ο Ιησούς εφύλαξε την ζωήν· και κατοικεί εν τω μέσω του Ισραήλ έως της σήμερον· διότι έκρυσψε τους κατασκόπους, τους οποίους απέστειλεν ο Ιησούς διά να κατασκοπεύσωσι την Ιεριχώ. **26** Και ώμοσεν ο Ιησούς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κατηραμένος ενώπιον του Κυρίου ο άνθρωπος, όστις αναστήση και κτίση την πόλιν ταύτην την Ιεριχώ· με τον θάνατον του πρωτοτόκου υιού αυτού θέλει βάλει τα θεμέλια αυτής, και με τον θάνατον του νεωτάτου υιού αυτού θέλει στήσει τας πύλας αυτής. **27** Και ο Κύριος ήτο μετά του Ιησού, και το όνομα αυτού διεφημίσθη καθ' όλην την γην.

7 Οι δε υιοί Ισραήλ έκαμον παράβασιν εις το ανάθεμα· διότι Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιού του Ζαβδί, υιού του Ζερά, εκ της φυλής Ιούδα, έλαβεν από του αναθέματος και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά των υιών Ισραήλ. **2** Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους εκ της Ιεριχώ εις Γαί, την πλησίον της Βαιθ·αυέν, προς το ανατολικόν μέρος της Βαιθήλ· και είπε προς αυτούς λέγων, Ανάβητε και κατασκοπεύσατε την γην. Και οι άνθρωποι ανέβησαν και κατεσκόπευσαν την Γαί. **3** Και επιστρέψαντες προς τον Ιησούν είπαν προς αυτόν, Ας μη αναβή πας ο λαός, αλλ' ως δύο ή τρεις χιλιάδες άνδρες ας αναβώσι και ας πατάξωσι την Γαί· μη βάλης πάντα τον λαόν εις κόπον φέρων αυτόν έως εκεί· διότι είναι ολίγοι. **4** Και ανέβησαν εκεί εκ του λαού ως τρεις χιλιάδες άνδρες· και έφυγον από προσώπου των ανδρών της Γαί. **5** Και οι άνδρες της Γαί επάταξαν εξ αυτών έως τριάκοντα εξ άνδρας και κατεδίωξαν αυτούς απ' έμπροσθεν της πύλης έως Σιβαρείμ, και επάταξαν αυτούς εις το κατωφερές· διά το οποίον αι καρδία του λαού διελύθησαν, και έγνιναν ως ύδωρ. **6** Και διέρρηξεν ο Ιησούς τα ιμάτια αυτού, και έπεσε κατά γης επί πρόσωπον αυτού, έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου έως εσπέρας, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και επέθεσαν χώμα επί τας κεφαλάς αυτών. **7** Και είπεν ο Ιησούς, Α Δέσποτα Κύριε, διά τι διεβίβασας τον λαόν τούτον διά του Ιορδάνου, διά να μας παραδώσης εις τας χείρας των Αμορραίων, ώστε να αφανίσωσιν ημάς; είτε να ευχαριστούμεθα καθήμενοι πέραν του Ιορδάνου. **8** Ω Κύριε, τι να είπω, αφού ο Ισραήλ έστρεψε τα νώτα έμπροσθεν των εχθρών αυτού; **9** και ακούσαντες οι Χανααναίοι και πάντες οι κάτοικοι της γης, θέλωσι περικυκλώσει ημάς και

εξαλείψει το όνομα ημών από της γής· και τι θέλεις κάμει περί του ονόματός σου του μεγάλου; **10** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Σηκώθητι· διά τι έπεσες ούτως επί το πρόσωπόν σου; **11** ημάρτησεν ο Ισραήλ, και μάλιστα παρέβησαν την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα αυτούς· και έτι έλαβον από του αναθέματος και έτι έκλεψαν και έτι εψεύσθησαν και έτι έβαλον αυτό εις τα σκεύη αυτών· **12** διά τούτο δεν θέλουσι δυνηθή οι υιοί Ισραήλ να σταθώσιν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, αλλά θέλουσι στρέψει τα νύτα έμπροσθεν των εχθρών αυτών, διότι έγειναν ανάθεμα· ουδέ θέλω εισθαι πλέον με σας, εάν δεν εξαλειφήτε το ανάθεμα εκ μέσου σας· **13** σηκωθείς αγιάσον τον λαόν και ειπέ, Αγιάσθητε διά την αύριον· διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ανάθεμα είναι εν τω μέσω σου, Ισραήλ· δεν δύνασαι να σταθής έμπροσθεν των εχθρών σου, εωσού αφαιρέσητε το ανάθεμα εκ μέσου σας· **14** προσέλτετε λοιπόν το πρωί κατά τας φυλάς σας· και η φυλή, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά συγγενείας και η συγγένεια, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατ' οικογενείας· και η οικογένεια, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά άνδρας· **15** και όστις πιασθή έχων το ανάθεμα, θέλει κατακαυθή εν πυρί, αυτός και πάντα όσα έχει· διότι παρέβη την διαθήκην του Κυρίου και διότι έπραξεν ανομίαν εν τω Ισραήλ· **16** Και εξεγερεθείς ο Ιησούς το πρωί, προσήγαγε τον Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών· και επιάσθη η φυλή του Ιούδα· **17** και προσήγαγε τας συγγενείας του Ιούδα, και επιάσθη η συγγένεια των Ζαραιτών· και προσήγαγε την συγγένειαν των Ζαραιτών κατά άνδρας, και επιάσθη ο Ζαβδί· **18** και προσήγαγε την οικογένειαν αυτού κατά άνδρας, και επιάσθη ο Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιού του Ζαβδί, υιού του Ζερά, εκ της φυλής Ιούδα· **19** Και είπεν ο Ιησούς προς τον Αχάν, Τέκνον μου, όδος τώρα δόξαν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, και εξομολογήθητι εις αυτόν, και ειπέ μοι τώρα τι έπραξας· μη κρύψης αυτό απ' εμού· **20** Και απεκρίθη ο Αχάν προς τον Ιησούν και είπε, Αληθώς εγώ ήμωρον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και έπραξα ούτω και ούτω· **21** ιδών μεταξύ των λαφύρων μίαν καλήν Βαβυλωνικήν στολήν και διακοσίους σίκλους αργυρίου και έλασμα χρυσού βάρους πενήτηκοντα σίκλων, επεθύμησα αυτά και έλαβον αυτά· και ιδού, είναι κεκρυμμένα εν τη γη, κατά το μέσον της σκηνής μου, και το αργύριον υποκάτω αυτών· **22** Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους· και έτρεξαν εις την σκηνήν, και ιδού, ήσαν κεκρυμμένα εν τη σκηνή αυτού, και το αργύριον υποκάτω αυτών· **23** Και έλαβον αυτά εκ μέσου της σκηνής, και έφεραν αυτά προς τον Ιησούν και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, και έθεσαν αυτά ενώπιον του Κυρίου· **24** Τότε ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, επιάσαν τον Αχάν τον υιόν του Ζερά, και το αργύριον και την στολήν και το έλασμα του χρυσού και τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού και τους βόας αυτού και τους όνους αυτού και τα πρόβατα αυτού και την σκηνήν αυτού και πάντα όσα είχε, και έφεραν αυτούς εις την κοιλάδα Αχώρ· **25** Και είπεν ο Ιησούς, Διά τι κατετάραξας ημάς; ο Κύριος θέλει σε καταταράξει την ημέραν ταύτην· Και πας ο Ισραήλ ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους και κατέκασαν αυτούς εν πυρί και

ελιθοβόλησαν αυτούς με λίθους· **26** Και έστησαν επ' αυτόν σωρόν λίθων μέγαν, όστις μένει έως της σημερινού· ούτως έπαυσεν ο Κύριος από της εξάφωος του θυμού αυτού· διά τούτο καλείται το όνομα του τόπου εκείνου Κοιλιάς Αχώρ έως της ημέρας ταύτης·

8 Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης· λάβε μετά σου πάντας τους πολεμικούς άνδρας, και σηκωθείς ανάβα εις Γαί· ιδού, εγώ παρέδωκα εις την χείρα σου; τον βασιλέα της Γαί και τον λαόν αυτού και την πόλιν αυτού και την γην αυτού· **2** και θέλεις κάμει εις την Γαί και εις τον βασιλέα αυτής, καθώς έκάμεις εις την Ιεριχώ και εις τον βασιλέα αυτής· μόνον τα λάφυρα αυτής και τα κτήνη αυτής θέλετε λαφυραγωγήσει εις εαυτούς· στήσιν ενέδραν κατά της πόλεως όπισθεν αυτής· **3** Και εσηκώθη ο Ιησούς και πας ο λαός ο πολεμιστής, διά να αναβώσιν εις την Γαί· και εξέλεξεν ο Ιησούς τριάκοντα χιλιάδας άνδρας δυνατούς εν ισχύι και εξαπέστειλεν αυτούς διά νυκτός, **4** και προσέταξεν εις αυτούς λέγων, Ιδού, σεις θέλετε ενεδρεύει κατά της πόλεως όπισθεν αυτής· μη απομακρυνθήτε πολύ από της πόλεως, και να ήσθε πάντες έτοιμοι· **5** εγώ δε και πας ο λαός ο μετ' εμού θέλωμεν πλησιάσει εις την πόλιν· και όταν εξέλθωσιν εναντίον ημών, καθώς πρότερον, τότε ημείς θέλωμεν φύγει απ' έμπροσθεν αυτών· **6** και θέλουσιν εξέλθει κατόπιν ημών, εωσού απομακρύνωμεν αυτούς από της πόλεως, διότι θέλουσιν ειπέ, Αυτοί φεύγουσιν απ' έμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον· και ημείς θέλωμεν φύγει απ' έμπροσθεν αυτών· **7** τότε σεις σηκωθέντες εκ της ενέδρας, θέλετε κυριεύσει την πόλιν· διότι Κύριος ο Θεός σας θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα σας· **8** και αφού κυριεύσητε την πόλιν, θέλετε καύσει την πόλιν εν πυρί· κατά την προσταγήν του Κυρίου θέλετε κάμει· ιδού, προσέταξα εις εσάς· **9** Ο Ιησούς λοιπόν εξαπέστειλεν αυτούς, και υπήγον εις ενέδραν και εκάθισαν μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν μέρος της Γαί· ο δε Ιησούς έμεινε την νύκτα εκείνην εν τω μέσω του λαού· **10** Και εξεγερεθείς ο Ιησούς το πρωί, επεσκέφη τον λαόν, και ανέβη αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, έμπροσθεν του λαού προς Γαί· **11** Και πας ο λαός ο πολεμιστής, ο μετ' αυτού, ανέβη και επλησίασε και ήλθε κατέναντι της πόλεως και εστρατοπέδευσε κατά το βόρειον μέρος της Γαί· ήτο δε κοιλάς μεταξύ αυτών και της Γαί· **12** Και λαβών έως πέντε χιλιάδας ανδρών, εκάθισεν αυτούς εις ενέδραν μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν μέρος της πόλεως· **13** Και αφού διέταξαν τον λαόν, άπαν το στράτευμα το προς βορράν της πόλεως και την ενέδραν αυτού προς δυσμάς της πόλεως, υπήγεν ο Ιησούς εκείνην την νύκτα εις το μέσον της κοιλάδος· **14** Και ως είδεν ο βασιλεύς της Γαί, αυτός και πας ο λαός αυτού, οι άνδρες της πόλεως, έσπευσαν και εξηγήθησαν πρωί και εξήλθον εις συνάντησιν του Ισραήλ προς μάχην, εις ωρισμένην ώραν, επί την πεδιάδα· πλην αυτός δεν ήξευρεν ότι ήτο ενέδρα κατ' αυτού όπισθεν της πόλεως· **15** Και ο Ιησούς και πας ο Ισραήλ προσηποήθησαν ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν αυτών, και έφρουγον διά της οδοῦ της ερήμου· **16** Και συνεκατέσθησαν

πας ο λαός ο εν Γαί, διά να κατεδιώξωσιν αυτούς και κατεδιώξαν τον Ιησούν και απεμακρύνθησαν από της πόλεως. **17** Και δεν απέμεινεν άνθρωπος εν Γαί και εν Βαιθήλ, όστις δεν εξήλθε κατόπι του Ισραήλ και αφήκαν ανοικτήν την πόλιν, και κατεδιώκων τον Ισραήλ. **18** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Έκτεινον την λόγχην, την εν τη χειρί σου, προς την Γαί διότι θέλω παραδώσει αυτήν εις την χείρα σου. Και εξέτεινεν ο Ιησούς την λόγχην, την εν τη χειρί αυτού, προς την πόλιν. **19** Και η ενέδρα εσηκώθη μετά σπουδής από της θέσεως αυτής, και ώρμησαν ευθύς ότε εξέτεινε την χείρα αυτού και εισήλθον εις την πόλιν και εκυριεύσαν αυτήν, και σπεύσαντες έκαυσαν την πόλιν εκ πυρί. **20** Και ότε περιέβλεψαν εις τα οπίσω αυτών οι άνδρες της Γαί, είδον, και ιδού, ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως προς τον ουρανόν, και δεν ηδύνατο να φύγωσιν εδώ και εκεί· επειδή ο λαός ο φεύγων προς την έρημον εστράφησαν οπίσω εναντίον των καταδιωκόντων. **21** Ο δε Ιησούς και πας ο Ισραήλ, ιδόντες ότι η ενέδρα είχε κυριεύσει την πόλιν και ότι ανέβαινεν ο καπνός της πόλεως, εστράφησαν οπίω και επάταξαν τους άνδρας της Γαί. **22** Και οι άλλοι εξήλθον εκ της πόλεως εναντίον αυτών, ώστε ήσαν εν τω μέσω του Ισραήλ εντεύθεν και εκείθεν· και επάταξαν αυτούς, ώστε δεν αφήκαν ουδένα εξ αυτών μείναντα ή διαφυγόντα. **23** Τον δε βασιλέα της Γαί συνέλαβον ζώντα και έφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. **24** Και αφού ο Ισραήλ ετελειώσε φονεύων πάντας τους κατοίκους της Γαί εν τη πεδιάδι εκ τη ερήμω, όπου κατεδιώκων αυτούς, και έπεσον πάντες εν στόματι μαχαίρας, εωσόυ εξωλόθρευθησαν, επέστρεψε πας ο Ισραήλ εις την Γαί και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας. **25** Και πάντες οι πεσόντες εν τη ημέρα εκείνη, άνδρες τε και γυναίκες, ήσαν δώδεκα χιλιάδες, πάντες οι άνθρωποι της Γαί. **26** Και δεν έσυρην ο Ιησούς οπίω την χείρα αυτού, την οποίαν εξέτεινε με την λόγχην, εωσόυ εξωλόθρευσε πάντας τους κατοίκους της Γαί. **27** Μόνον τα κτήνη και τα λάφυρα της πόλεως εκείνης ελαφυραγόγησεν ο Ισραήλ εις εαυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εις τον Ιησούν. **28** Και κατέκαυσεν ο Ιησούς την Γαί, και κατέστησεν αυτήν σωρόν παντοτεινόν οικηκτον έως της ημέρας ταύτης. **29** Τον δε βασιλέα της Γαί εκρέμασεν επί ξύλου έως εσπέρας· και ως έδυσεν ο ήλιος, προσέταξεν ο Ιησούς και κατεβίβασαν το πτώμα αυτού από του ξύλου, και έρριψαν αυτό εις την είσοδον της πύλης της πόλεως, και ύψωσαν επ' αυτού σωρόν λίθων μέγαν, όστις μένει έως της σήμερον. **30** Τότε ωκοδόμησεν ο Ιησούς θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ επί το όρος Εβάλ, **31** καθώς ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξε τους υιούς Ισραήλ, κατά τα γεγραμμένον εν τω βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, θυσιαστήριον εκ λίθων ολοκλήρων, επί των οποίων σίδηρος δεν επεβλήθη και προσέφεραν επ' αυτό ολοκαύτωματα προς τον Κύριον και εθυσίασαν ειρηνικάς προσφοράς. **32** Και έγραψεν εκεί επί τους λίθους το αντίγραφον του νόμου του Μωϋσέως, τον οποίον είχε γράψει ενώπιον των υιών Ισραήλ. **33** Και πας ο Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι άρχοντες και οι κριταί αυτών εστάθησαν εντεύθεν και εντεύθεν

της κιβωτού απέναντι των ιερέων των Λευιτών, των βασταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και ο ξένος και ο αυτοχθών· το ήμισυ αυτών προς το όρος Γαριζίν και το ήμισυ αυτών προς το όρος Εβάλ· καθώς πρότερον προσέταξεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, διά να ευλογήσωσι τον λαόν του Ισραήλ. **34** Και μετά ταύτα ανέγνωσε πάντας τους λόγους του νόμου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου. **35** Δεν ήτο λόγος εκ πάντων όσα προσέταξεν ο Μωϋσής, τον οποίον ο Ιησούς δεν ανέγνωσεν ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, μετά των γυναικών και των παιδιών και των ξένων των παρευρισκομένων μεταξύ αυτών.

9 Και ότε ήκουσαν πάντες οι βασιλείς, οι εντεύθεν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάσι τοις παραλίοις της θαλάσσης της μεγάλης, έως κατέναντι του Λιβάνου, οι Χετταίοι και οι Αμορραίοι, οι Χαναναίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι, **2** συνήχησαν πάντες ομού, διά να πολεμήσωσι τον Ιησούν και τον Ισραήλ. **3** Οι δε κάτοικοι της Γαβαών ήκουσαν ό, τι έκαμεν ο Ιησούς εις την Ιεριχώ και εις την Γαί, **4** και έπραξαν και ούτοι μετά πανουργίας, και υπήγον και ητοιμάσθησαν με εφοδία, και έλαβον σάκκους παλαιούς επί των όνων αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατεσχιομένους και δεδεμένους, **5** και εις τους πόδας αυτών υποδήματα παλαιά και εμβλωμένα, και ιμάτια παλαιά επ' εαυτών· και όλος ο άρτος του εφοδιασμού αυτών ήτο ξηρός και κατατεθρυμμένος. **6** Και ήλθον προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Γάλαγα, και είπον προς αυτόν και προς τους άνδρας του Ισραήλ, Από γης μακράς ήλθομεν· τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. **7** Και είπον οι άνδρες του Ισραήλ προς τους Ευαίους τούτους, Σεις κατοικείτε ίσως εν τω μέσω ημών, και πως θέλομεν κάμει συνθήκην προς εσάς; **8** Οι δε είπον προς τον Ιησούν, Δουλόι σου είμεθα. Είπε δε προς αυτούς ο Ιησούς, Ποίοι είσθε; και πόθεν έρχεσθε; **9** Και είπον προς αυτόν, Από πολύ μακράς γης ήλθον οι δουλόι σου διά το όνομα Κυρίου του Θεού σου· διότι ηκούσαμεν την φήμην αυτού και πάντα όσα έκαμεν εν Αιγύπτω, **10** και πάντα όσα έκαμεν εις τους δύο βασιλείς των Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σιών βασιλέα της Εσεβών, και εις τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, τον εν Ασταρωθ· **11** διά τούτο είπον προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κάτοικοι της γης ημών, λέγοντες, Λάβετε εις εαυτούς εφοδία διά την οδόν, και υπάγετε εις συνθήκην αυτών και είπατε προς αυτούς, δουλόι σας είμεθα· τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. **12** τον άρτον ημών τούτον ζεστόν ελάβομεν εκ των οικιών ημών, καθ' ην ημέραν εξήλθομεν διά να έλθωμεν προς εσάς και τώρα, ιδού, είναι ξηρός και κατατεθρυμμένος. **13** και ούτοι οι ασκοί του οίνου, τους οποίους εγεμίσαμεν νέους, και ιδού, είναι κατεσχιομένοι και τα ιμάτια ημών ταύτα και τα υποδήματα ημών επαλαιώθησαν διά την πολύ μακράν οδόν. **14** Και εδέχησαν τους άνδρας εξ αιτίας των εφοδιών αυτών, και δεν ηρώτησαν τον Κύριον. **15** Και έκαμεν ο Ιησούς ειρήνην προς αυτούς και έκαμε συνθήκην προς αυτούς, να φυλάξη την ζωήν αυτών και

οι άρχοντες της συναγωγής ώμοσαν προς αυτούς. **16** Και μετά τρεις ημέρας, αφού έκαμον συνθήκη προς αυτούς, ήκουσαν ότι ήσαν γείτονες αυτών και κατώκουν μεταξύ αυτών. **17** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ υπήγον εις τας πόλεις αυτών την τρίτην ημέραν· αι δε πόλεις αυτών ήσαν Γαβαών και Χεφειρά και Βηρώθ και Κιριάθ-ιαρείμ. **18** Και δεν επάταξαν αυτούς οι υιοί Ισραήλ, διότι οι άρχοντες της συναγωγής είχαν ομόσει προς αυτούς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. Και εγόγγυε πάσα η συναγωγή κατά των αρχόντων. **19** Πάντες όμως οι άρχοντες είπον προς πάσαν την συναγωγήν, Ημείς ώμόσαμεν προς αυτούς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ· τώρα λοιπόν δεν δυνάμεθα να εγγίσωμεν αυτούς. **20** τούτο θέλομεν κάμει εις αυτούς· θέλομεν φυλάξει την ζωήν αυτών, διά να μη ήναι οργή Θεού εφ' ημάς, διά τον όρκον τον οποίον ώμόσαμεν προς αυτούς. **21** Και οι άρχοντες είπον προς αυτούς, Ας ζώσι· πλην ας ήναι ξυλοκόποι και υδροφόροι εις πάσαν συναγωγήν· καθώς οι άρχοντες υπεσχέθησαν προς αυτούς. **22** Και συνεκάλεσεν αυτούς ο Ιησούς και είπε προς αυτούς, λέγων· Διά τι ηπατήσατε ημάς λέγοντες, πολυ μακράν είμεθα από σας, ενώ σεις κατοικείτε μεταξύ ημών; **23** τώρα λοιπόν επικατάρατοι είσθε, και δεν θέλει λείψει από σας δούλος και ξυλοκόπος και υδροφόρος εις τον οίκον του Θεού μου. **24** Και απεκρίθησαν προς τον Ιησούν λέγοντες, Επειδή οι δούλοι σου έμαθον μετά πληροφορίας όσα Κύριος ο Θεός σου διετάξε εις τον δούλον αυτού Μωϋσήν, να δώση εις εσάς πάσαν την γην και να εξολοθρευθή έμπροσθέν σας πάντας τους κατοίκους της γης, διά τούτο εφοβήθημεν από σας σφόδρα διά την ζωήν ημών και εκάκομεν το πράγμα τούτο· Διά και τώρα, ιδού, εις τας χείρας σου είμεθα· ό, τι σοι φανή καλόν και αρεστόν να κάμης εις ημάς, κάμει. **26** Και έκαμεν ούτως εις αυτούς, και ηλευθέρωσεν αυτούς εκ της χειρός των υιών Ισραήλ, και δεν εφόνευσαν αυτούς. **27** Και την ημέραν εκείνην έκαμεν αυτούς ο Ιησούς ξυλοκόπους και υδροφόρους μέχρι τούδε, εις την συναγωγήν και εις το θυσιαστήριον του Κυρίου, εις τον τόπον όντινα εκλέξη.

10 Και ως ήκουσεν Αδωνισεδέκ ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ ότι ο Ιησούς εκυρίευσεν την Γαί και εξωλόθρευσεν αυτήν, ότι, καθώς έκαμεν εις την Ιεριχώ και εις τον βασιλέα αυτής, ούτως έκαμεν εις την Γαί και εις τον βασιλέα αυτής, και ότι οι κάτοικοι της Γαβαών έκαμον ειρήνην μετά του Ισραήλ και έμενον μεταξύ αυτών, **2** εφοβήθησαν σφόδρα· διότι ήτο πόλις μεγάλη η Γαβαών, ως μία των βασιλικών πόλεων, και διότι ήτο μεγαλιτέρα της Γαί, και πάντες οι άνδρες αυτής δυνατοί. **3** Διά τούτο απέστειλεν Αδωνισεδέκ ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ προς τον Ωάμ βασιλέα της Χεβρών, και προς τον Πιράμ βασιλέα της Ιαρμούθ, και προς τον Ιαφιά βασιλέα της Λαχείς, και προς τον Δεβείρ βασιλέα της Εγλών, λέγων, **4** Ανάβητε προς εμέ και βοηθήσατέ μοι, διά να πατάξωμεν την Γαβαών· διότι έκαμεν ειρήνην μετά του Ιησού και μετά των υιών Ισραήλ. **5** Και συναχθέντες οι πέντε βασιλείς των Αμορραίων, ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ, ο βασιλεύς της Χεβρών, ο βασιλεύς της Ιαρμούθ, ο βασιλεύς της

Λαχείς, ο βασιλεύς της Εγλών, ανέβησαν, αυτοί και πάντα τα στρατεύματα αυτών, και εστρατοπέδευσαν έμπροσθεν της Γαβαών και επολέμουν εναντίον αυτής. **6** Και οι Γαβαωνίται απέστειλαν προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Γάλγαλα, λέγοντες, Μη αποσύρης την χείρα σου από των δούλων σου ανάβα προς ημάς ταχέως και ώσον ημάς και βοηθήσον ημάς· διότι συνήχησαν εναντίον ημών πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι κατοικούντες την ορεινήν. **7** Και ανέβη ο Ιησούς από Γαλιλάων, αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ' αυτού και πάντες οι δυνατοί εν ισχύϊ. **8** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής αυτούς· διότι παρέδωκα αυτούς εις την χείρα σου· δεν θέλει σταθή έμπροσθέν σου ουδείς εξ αυτών. **9** Ήλθε λοιπόν επ' αυτούς ο Ιησούς εξάφνης, και αναβήσ από Γαλιλάων δι' όλης της νησός. **10** Και κατατρόπωσεν αυτούς ο Κύριος έμπροσθεν του Ισραήλ, και επάταξαν αυτούς εν σφαγή μεγάλη εν Γαβαών, και κατεδίωξαν αυτούς εις την οδόν την αναβαίνουσαν προς Βαιθ-ωρών, και κατέκοπτον αυτούς έως Αζηκά και έως Μακκηδά. **11** Και ενώ, φεύγοντες απ' έμπροσθεν του Ισραήλ, ήσαν εν τη καταβάσει της Βαιθ-ωρών, ο Κύριος έρριψεν εκ του ουρανού κατ' αυτών λίθους μεγάλους έως Αζηκά, και απέθανον· περισσότεροι ήσαν οι αποθανόντες εκ των λίθων της χαλάζης, παρ' όσους οι υιοί Ισραήλ κατέκοψαν εν μαχαίρα. **12** Τότε ελάλησεν ο Ιησούς προς τον Κύριον, καθ' ην ημέραν ο Κύριος παρέδωκε τους Αμορραίους έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και είπεν ενώπιον του Ισραήλ, Στήθι, ήλιε, επί την Γαβαών, και συ, σελίην, επί την φάραγγα Αιαλών. **13** Και ο ήλιος εστάθη και η σελήνη έμεινεν, εωσού ο λαός εξεδικήθη τους εχθρούς αυτού. Δεν είναι τούτο γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Ιασή; Και εστάθη ο ήλιος εν τω μέσω του ουρανού, και δεν έσπευσε να δύση έως μιας ολοκλήρου ημέρας. **14** Και τοιαύτη ημέρα δεν υπήρξεν ούτε πρότερον ούτε ύστερον, ώστε ο Κύριος να ακούση φωνήν ανθρώπου· διότι ο Κύριος επολέμει υπέρ του Ισραήλ. **15** Και επέστρεψεν ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον εις Γάλγαλα. **16** Οι δε πέντε βασιλείς ούτοι έφυγον και εκρύφθησαν εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **17** Και ανήγγειλαν προς τον Ιησούν, λέγοντες, οι πέντε βασιλείς ευρέθησαν κεκρυμμένοι εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **18** Και είπεν ο Ιησούς, Κυλίσατε λίθους μεγάλους εις το στόμα του σπηλαίου, και καταστήσατε ανθρώπους πλησίον αυτού διά να φυλάττωσιν αυτούς. **19** και σεις μη στέκεσθε· καταδιώκετε τους εχθρούς σας και πατάξατε το όπισθεν αυτών· μη αφήσητε αυτούς να εισέλθωσιν εις τας πόλεις αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σας παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας σας. **20** Και αφού ο Ιησούς και οι υιοί Ισραήλ ετελείωσαν φονεύοντες αυτούς εν σφαγή μεγάλη σφόδρα, εωσού εξωλοθρευθήσαν, οι λοιποί εξ αυτών, όσοι διεσώθησαν, εισήλθον εις χωρυωμένας πόλεις. **21** Και πας ο λαός επέστρεψεν εις το στρατόπεδον προς τον Ιησούν εις Μακκηδά εν ειρήνη· ουδείς εκίνησε την γλώσσαν αυτού κατά τίνος εκ των υιών Ισραήλ. **22** Και είπεν ο Ιησούς, Ανοίξατε το στόμα του σπηλαίου και εξαγάγετε προς εμέ τους πέντε βασιλείς εκείνους εκ του σπηλαίου. **23** Και έκαμον ούτω και εξήγαγον προς αυτόν τους πέντε βασιλείς

εκείνους εκ του σπηλαίου, τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ, τον βασιλέα της Χεβρών, τον βασιλέα της Ιαρμούθ, τον βασιλέα της Λαχείς, τον βασιλέα της Εγλών. **24** Και αφού εξήγαγον προς τον Ιησούν τους βασιλείς εκείνους, εκάλεσεν ο Ιησούς πάντας τους άνδρας του Ισραήλ, και είπε προς τους αρχηγούς των πολεμιστών τους ελθόντας μετ' αυτού, Πλησιάσατε, βάλτε τους πόδας σας επί τους τραχήλους των βασιλέων τούτων. Και αυτοί πλησίασαν και έβαλον τους πόδας αυτών επί τους τραχήλους αυτών. **25** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Μη φοβείσθε μηδέ δειλιάτε· ανδρίζεσθε και ενδυναμούσθε· επειδή ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εις πάντας τους εχθρούς σας, κατά των οποίων μάχεσθε. **26** Και μετά ταύτα επάταξεν αυτούς ο Ιησούς και εθανάτωσεν αυτούς και εκρέμασεν αυτούς εις πέντε ζύλα· και εκρέμονται εις τα ζύλα έως εσπέρας. **27** Περί δε την δύνον του ηλίου, προσέταξεν ο Ιησούς, και κατεβίβασαν αυτούς από των ζύλων και έρριψαν αυτούς εις το σπήλιον, όπου είχαν κρυφθή, και εκύλισαν λίθους μεγάλους εις το στόμα του σπηλαίου, οίτινες μένουσιν έως της σήμερον ημέρας. **28** Και εν εκείνη τη ημέρα εκυρίευσεν ο Ιησούς την Μακκηδά, και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον βασιλέα αυτής εξωλόθρευσεν αυτούς και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή· δεν αφήκεν υπόλοιπον· και έκαμεν εις τον βασιλέα της Μακκηδά, καθώς έκαμεν εις τον βασιλέα της Ιεριχώ. **29** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Μακκηδά εις Λιβνά και επολέμη την Λιβνά. **30** Και παρέδωκεν ο Κύριος και αυτήν και τον βασιλέα αυτής εις την χείρα του Ισραήλ· και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή· δεν αφήκεν εν αυτή υπόλοιπον· και έκαμεν εις τον βασιλέα αυτής, καθώς έκαμεν εις τον βασιλέα της Ιεριχώ. **31** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Λιβνά εις Λαχείς, και εστρατοπέδευσε κατέναντι αυτής και επολέμη αυτήν. **32** Και παρέδωκεν ο Κύριος την Λαχείς εις την χείρα του Ισραήλ, και εκυρίευσεν αυτήν την δευτέραν ημέραν, και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή, κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Λιβνά. **33** Τότε ανέβη Ωράμ ο βασιλεύς της Γεζέρ διά να βοηθήση την Λαχείς· και ο Ιησούς επάταξεν αυτόν και τον λαόν αυτού, εωσού δεν αφήκεν εις αυτόν υπόλοιπον. **34** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Λαχείς εις Εγλών, και εστρατοπέδευσαν κατέναντι αυτής και επολέμουν αυτήν· **35** και εκυρίευσαν αυτήν εν τη ημέρα εκείνη, και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσεν εν εκείνη τη ημέρα πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή, κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Λαχείς. **36** Και ανέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εξ Εγλών εις Χεβρών, και επολέμουν αυτήν· **37** και εκυρίευσαν αυτήν και επάταξαν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον βασιλέα αυτής και πάσας τας πόλεις αυτής και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή· δεν αφήκεν υπόλοιπον· κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Εγλών· και εξωλόθρευσεν αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή. **38** Και έστρεψεν ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού· εις Δεβείρ και επολέμουν αυτήν· **39** και εκυρίευσεν αυτήν και τον βασιλέα αυτής και πάσας τας πόλεις αυτής· και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσαν πάσας τας ψυχάς

τας εν αυτή, δεν αφήκεν υπόλοιπον· καθώς έκαμεν εις την Χεβρών, ούτως έκαμεν εις την Δεβείρ και εις τον βασιλέα αυτής· και καθώς έκαμεν εις την Λιβνά και εις τον βασιλέα αυτής. **40** Ούτως επάταξεν ο Ιησούς πάσαν την γην την ορεινήν και την μεσημβρινήν και την πεδινήν και την Ασδών και πάντας τους βασιλείς αυτών· δεν αφήκεν υπόλοιπον, αλλ'· εξωλόθρευσεν παν το έχον πνοήν, καθώς προσέταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **41** Και επάταξεν αυτούς ο Ιησούς από Κάδης-βαρνή έως Γάζης, και πάσαν την γην Γεσέν, έως Γαβαών. **42** Και πάντας τούτους τους βασιλείς και την γην αυτών ο Ιησούς εκυρίευσεν διά μιας, διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ επολέμη υπέρ του Ισραήλ. **43** Και επέστρεψεν ο Ιησούς, και πας Ισραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον εις Γάλαα.

11 Και ως ήκουσεν Ιαβείν ο βασιλεύς της Ασώρ, απέστειλε προς τον Ιωβάβ βασιλέα της Μαδών και προς τον βασιλέα της Συμβρών και προς τον βασιλέα της Αχσάφ, **2** και προς τους βασιλείς τους προς βορράν, εις την ορεινήν και εις την πεδινήν, κατέναντι της Χιννερών, και εις την κοιλάδα και εις Νάφαθ-δωρ προς δυσμάς, **3** και προς τους Χανααίους τους προς ανατολάς και δυσμάς, και προς τους Αμορραίους και τους Χετταίους και τους Φερεζαίους και τους Ιεβουσαίους τους εν τη ορεινή, και προς τους Ευαίους τους υπό την Αερμών εν τη γη Μισπά. **4** Και εξήλθον, αυτοί και πάντα τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, λαός πολύς ως η άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης κατά το πλήθος, μεθ' ίππων και αμαξών πολλών σφόδρα. **5** Και συναχθέντες πάντες ούτοι οι βασιλείς, ήλθον και εστρατοπέδευσαν ομού πλησίον των υδάτων Μερώμ, διά να πολεμήσωσι τον Ισραήλ. **6** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής από προσώπου αυτών· διότι αύριον, περί την ώραν ταύτην, έγω θέλω παραδώσει αυτούς πάντας πεφρονευμένους έμπροσθεν του Ισραήλ· τους ίππους αυτών θέλεις νευροκοπήσει και τας αμάξας αυτών θέλεις κατακαύσει εν πυρί. **7** Και υπήγεν εξαίφνης ο Ιησούς, και πας ο πολεμιστής λαός μετ' αυτού, εναντίον αυτών εις τα ύδατα Μερώμ, και επέπεσον επ' αυτούς. **8** Και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς και κατεδίωξεν αυτούς έως της μεγάλης Σιδώνος· και έως Μισρεφώθ-μαΐμ και έως της κοιλάδος Μισπά προς ανατολάς· και επάταξαν αυτούς, εωσού δεν αφήκαν εις αυτούς υπόλοιπον. **9** Και έκαμεν ο Ιησούς εις αυτούς καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· τους ίππους αυτών ενευροκόπησε και τας αμάξας αυτών κατέκαυσεν εν πυρί. **10** Και έστρεψεν ο Ιησούς κατά τον αυτόν καιρόν και εκυρίευσεν την Ασώρ και επάταξε τον βασιλέα αυτής εν μαχαίρα· διότι η Ασώρ ήτο πρότερον η πρωτεύουσα πασών των βασιλείων τούτων. **11** Και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή επάταξαν εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσαν αυτούς· δεν έμεινεν ουδέν έχον πνοήν· και την Ασώρ κατέκαυσεν εν πυρί. **12** Και πάσας τας πόλεις των βασιλέων εκείνων και πάντας τους βασιλείς αυτών συνέλαβεν ο Ιησούς και επάταξεν αυτούς εν στόματι μαχαίρας· εξωλόθρευσεν αυτούς, καθώς προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου. **13**

Πάσας δε τας πόλεις, όσα έμενον μετά των προχωμάτων αυτών, δεν έκαυσεν αυτάς ο Ισραήλ, εκτός μόνην την Ασώρ κατέκαυσεν ο Ιησούς. **14** Και πάντα τα λάφυρα των πόλεων τούτων και τα κτήνη ελαφυραγώγησαν εις εαυτούς οι υιοί Ισραήλ· τους δε ανθρώπους πάντας επάταξαν εν στόματι μαχαίρας, εωσού εξωλόθρευσαν αυτούς· δεν αφήκαν ουδέν έχον πνοήν. **15** Καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν τον δούλον αυτού, ότω προσέταξεν ο Μωϋσής τον Ιησούν, και ούτως έκαμεν ο Ιησούς· δεν παρέβη ουδέν εκ πάντων όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **16** Και εκυρίευσεν ο Ιησούς πάσαν εκείνην την γην, την ορεινήν, και πάσαν την μεσημβρινήν, και πάσαν την γην Γεσέν, και την κοιλάδα και την πεδινήν, και το όρος του Ισραήλ και την κοιλάδα αυτού, **17** από του όρους Αλάκ, του αναβαίνοντος προς την Σηείρ, έως Βάαλ-γαδ εις την κοιλάδα του Λιβάνου, υπό το όρος Αερμών· και συνέλαβε πάντας τους βασιλείς αυτών και επάταξεν αυτούς και εθανάτωσεν αυτούς. **18** Πολύν καιρόν επολέμει ο Ιησούς προς πάντας τούτους τους βασιλείς. **19** Δεν ήτο πόλις ήτις έκαμεν ειρήνην μετά των υιών Ισραήλ, εκτός των Ευαίων των κατοικούντων εν Γαβαών· πάσας εκυρίευσαν εν πολέμω· **20** διότι παρά Κυρίου έγεινε το να σκληρυνθώσιν αι καρδιαι αυτών, να έλθωσιν εις μάχην κατά του Ισραήλ, διά να εξωλόθρευθώσι, να μη γείνη εις αυτούς έλεος, αλλά να εξαφανισθώσι, καθώς ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν. **21** Και ήλθεν ο Ιησούς κατ' εκείνον τον καιρόν, και ηφάνισε τους Ανακειμ από των ορέων, από Χεβρών, από Δεβείρ, από Ανάβ και από πάντων των ορέων του Ιουδα και από πάντων των ορέων του Ισραήλ· εξωλόθρευσεν αυτούς ο Ιησούς μετά των πόλεων αυτών. **22** Δεν έμεινον Ανακειμ εν τη γη των υιών Ισραήλ· μόνον εν τη Γάζη, εν τη Γαθ και εν τη Αζώτω έμεινον. **23** Και εκυρίευσεν ο Ιησούς πάσαν την γην κατά πάντα όσα είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν· και έδωκεν αυτήν ο Ιησούς εις τον Ισραήλ κληρονομίαν, κατά τον διαμερισμόν αυτών εις τας φυλάς αυτών. Και η γη ησύχασεν από του πολέμου.

12 Ούτοι δε είναι οι βασιλείς της γης, τους οποίους επάταξαν οι υιοί Ισραήλ και κατεκυρίευσαν την γην αυτών, εις το πέραν του Ιορδάνου, προς ανατολάς ηλίου, από του ποταμού Αρνών έως του όρους Αερμών, και πάσαν την πεδινήν προς ανατολάς· **2** τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, τον κατοικούντα εν Εσεβών, τον δεσπόζοντα από Αροήρ της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και το μέσον του ποταμού, και το ήμισυ της Γαλαάδ έως του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου των υιών Αμμών· **3** και από της πεδινής έως της θαλάσσης Χιννερώθ προς ανατολάς, και έως της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης προς ανατολάς, κατά την οδόν την προς Βαιθ-ισειμώθ, και από του μεσημβρινού μέρους υπό την Ασδώθ-φασαγ· **4** και τα όρια του Αγ, βασιλέως της Βασάν, του εναπολειφθέντος εκ των γιγάντων και κατοικούντος εν Ασταρώθ και εν Εδρεϊ· **5** όστις εξουσίαζεν εν τω όρει Αερμών και εν Σαλγά και εν πάση τη Βασάν, έως των ορίων των Γεσουριτών και των Μααχαθιτών, και επί του ημίσεως της Γαλαάδ, ορίου του Σηών βασιλέως

της Εσεβών. **6** Τούτους επάταξεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, και οι υιοί Ισραήλ· και έδωκε την γην αυτών ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου κληρονομίαν εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας και εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή. **7** Και ούτοι είναι οι βασιλείς της γης, τους οποίους επάταξεν ο Ιησούς και οι υιοί Ισραήλ, εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς, από Βάαλ-γαδ εν τη κοιλάδι του Λιβάνου, και έως του όρους Αλάκ, του αναβαίνοντος εις Σηείρ· και έδωκεν αυτήν ο Ιησούς εις τας φυλάς του Ισραήλ κληρονομίαν, κατά τον διαμερισμόν αυτών· **8** εις τα όρη και εις τας κοιλάδας και εις τας πεδιάδας και εις Ασδώθ και εις την έρημον και εις το μέρος το μεσημβρινόν· τους Χετταίους, τους Αμορραίους και τους Χαναανίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους· **9** τον βασιλέα της Ιεριχώ, ένα· τον βασιλέα της Γαι, της παρά την Βαιθήλ, ένα· **10** τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ, ένα· τον βασιλέα της Χεβρών, ένα· **11** τον βασιλέα της Ιαρμούθ, ένα· τον βασιλέα της Λαχείς, ένα. **12** τον βασιλέα της Εγλών, ένα· τον βασιλέα της Γεζέρ, ένα· **13** τον βασιλέα της Δεβείρ, ένα· τον βασιλέα της Γεδέρ, ένα· **14** τον βασιλέα της Ορμά, ένα· τον βασιλέα της Αράδ, ένα. **15** τον βασιλέα της Λιβνά, ένα· τον βασιλέα της Οδολλάμ, ένα· **16** τον βασιλέα της Μακκηδά, ένα· τον βασιλέα της Βαιθήλ, ένα· **17** τον βασιλέα της Θαπφουά, ένα· τον βασιλέα της Εφρέ, ένα· **18** τον βασιλέα της Αφέκ, ένα· τον βασιλέα της Ασαρμών, ένα. **19** τον βασιλέα της Μαδών, ένα· τον βασιλέα της Ασώρ, ένα. **20** τον βασιλέα της Σιμβρών-μερών, ένα· τον βασιλέα της Αχσάφ, ένα· **21** τον βασιλέα της Θαανάχ, ένα· τον βασιλέα της Μειγιδδώ, ένα· **22** τον βασιλέα της Κέδες, ένα· τον βασιλέα της Ιοκνεάμ εν Καρμείλ, ένα· **23** τον βασιλέα της Δωρ εν Νάφαθ-δωρ, ένα· τον βασιλέα των εθνών εν Γαλγάλοις, ένα· **24** τον βασιλέα της Θερσά, ένα. Πάντες οι βασιλείς, τριάκοντα και εις.

13 Ο δε Ιησούς ήτο γέρον, προβεβηκώς εις την ηλικίαν· και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Συ είσαι γέρον, προβεβηκώς εις την ηλικίαν, μένει δε έτι πολλή γη να κυριευθή. **2** Αύτη είναι η γη, η μένουσα έτι πάντα τα όρια των Φιλισטיαίων και πάσα η Γεσουρί, **3** από Σιώρ, του κατέναντι της Αιγύπτου, έως των ορίων της Ακκαρών προς βορράν, τα οποία αριθμούνται εις τους Χαναανίους, αι πέντε ηγεμονιαι των Φιλιστιών, των Γαζαίων, των Αζωτιών, των Ασκαλωνιτών, των Γετθαίων και των Ακκαρωνιτών, και η των Αυιτών· **4** από μεσημβρίας, πάσα η γη των Χαναανίων, και η Μεαρά η των Σιδωνίων έως Αφέκ, έως των ορίων των Αμορραίων· **5** και η γη των Γιβλιτιών και πας ο Λίβανος, προς ανατολάς ηλίου, από Βάαλ-γαδ υπό το όρος Αερμών, έως της εισόδου Αιμάθ· **6** πάντες οι κάτοικοι της ορεινής, από του Λιβάνου έως Μισρεφώθ-μαΐμ, πάντες οι Σιδωνιοι· τούτους εγώ θέλω εξολοθρεύσει απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ· συ δε διαμοίρασον αυτήν διά κλήρων εις τους Ισραηλίτας, καθώς προσέταξα εις σέ· **7** τώρα λοιπόν διαμοίρασον την γην ταύτην εις κληρονομίαν εις τας εννέα φυλάς και εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή. **8** Οι Ρουβηνίται και οι Γαδίται, μετά του άλλου ημίσεως αυτής, έλαβον την

κληρονομίαν αυτών, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτούς ο Μωϋσῆς, πέραν του Ἰορδάνου πρὸς ανατολάς, καθὼς ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου ἔδωκεν εἰς αὐτούς, **9** ἀπὸ τῆς Ἀροήρ, τῆς παρὰ το χεῖλος του ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν τῷ μέσῳ του ποταμοῦ· καὶ πάσαν τὴν πεδινὴν Μεδεβά ἕως Δαιβών, **10** καὶ πάσας τὰς πόλεις του Σηὼν βασιλείως των Ἀμορραίων, του βασιλεύοντος ἐν Εσεβών, ἕως των ὀρίων των υἰῶν Ἀμμών, **11** καὶ τὴν Γαλαὰδ, καὶ τὰ ὄρια των Γεσσουριτῶν καὶ των Μααχαθιτών, καὶ παντ το ὄρος Αερμών, καὶ πάσαν τὴν Βασάν ἕως Σαλχά, **12** ἅπαν το βασίλειον του Ωγ ἐν Βασάν, του βασιλεύοντος ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδρεΐ, ὅστις ἐναπελείφθη ἀπὸ των υπολοίπων των γιγάντων· διότι τούτους ο Μωϋσῆς ἐπάταξε καὶ ἐξολόθρευσεν αὐτούς. **13** Τους Γεσσουρίτας ὁμως καὶ τους Μααχαθίτας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἐξολόθρευσαν, ἀλλὰ κατοικοῦσιν οἱ Γεσσουρίται καὶ οἱ Μααχαθίται μεταξύ του Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον. **14** Μόνον εἰς τὴν φυλὴν του Λευὶ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν· ἀδιὰ πυρὸς γινόμεναι θυσίαι Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ εἶναι ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς. **15** Καὶ ἔδωκεν ο Μωϋσῆς εἰς τὴν φυλὴν των υἰῶν Ρουβὴν κληρονομίαν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. **16** καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ Ἀροήρ, τῆς παρὰ το χεῖλος του ποταμοῦ Ἀρνών, καὶ ἡ πόλις ἐν τῷ μέσῳ του ποταμοῦ, καὶ πάσα ἡ πεδινὴ ἕως Μεδεβά, **17** ἡ Εσεβών καὶ πάσαι αἱ πόλεις αὐτῆς, αἱ ἐν τῇ πεδινῇ· Δαιβών, καὶ ἡ Βαιθ-βάλ-μείν, καὶ ἡ Βαιθ-βάλ-μείν, **18** καὶ ἡ Ἰασσά, καὶ ἡ Κεδημῶθ, καὶ ἡ Μηφραθ, **19** καὶ ἡ Κιριαθαΐμ, καὶ ἡ Σιβμά, καὶ ἡ Ζαρέθ-σαάρ ἐν τῷ ὄρει τῆς κοιλάδος, **20** καὶ ἡ Βαιθ-φεγώρ, καὶ ἡ Ἀδὼθ-φασγά, καὶ ἡ Βαιθ-ισμιθ, **21** καὶ πάσαι αἱ πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἅπαν το βασίλειον του Σηὼν βασιλείως των Ἀμορραίων, του βασιλεύοντος ἐν Εσεβών, τον οποίον ἐπάταξεν ο Μωϋσῆς, αὐτόν καὶ τους ἡγεμόνας τῆς Μαδιάμ, τον Εὐΐ καὶ τον Ρεκέμ καὶ τον Σούρ καὶ τον Ουρ καὶ τον Ρεβὰ ἄρχοντας του Σηὼν, κατοικοῦντας τὴν γῆν. **22** Καὶ τον Βαλαάμ· τον υἱόν του Βεζώρ, τον μάντιν, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐθανάτωσαν ἐν μαχαίρᾳ μεταξύ των φονευθέντων ὑπ' αὐτῶν. **23** Καὶ των υἰῶν Ρουβὴν, ο Ἰορδάνης ἦτο το ὄριον αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία των υἰῶν Ρουβὴν κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν. **24** Καὶ ἔδωκεν ο Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς τὴν φυλὴν Γαδ, εἰς τους υἱοὺς Γαδ, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· **25** καὶ το ὄριον αὐτῶν ἦτο ἡ Ἰαζήρ, καὶ πάσαι αἱ πόλεις τῆς Γαλαὰδ καὶ το ἥμισυ τῆς γῆς των υἰῶν Ἀμμών, ἕως τῆς Ἀροήρ, τῆς κατέναντι Ραββὰ, **26** καὶ ἀπὸ Εσεβών μέχρι Ραμὰθ-μισπά καὶ Βετονίμ, καὶ ἀπὸ Μαχαναΐμ ἕως των ὀρίων τῆς Δεβεΐρ, **27** καὶ ἐν τῇ κοιλάδι, Βαιθ-αράμ καὶ Βαιθ-νιμρά καὶ Σοκχώθ καὶ Σαφών, το ἐπίλοιπον του βασιλείου του Σηὼν βασιλείως τῆς Εσεβών, καὶ ο Ἰορδάνης το ὄριον ἕως του ἄκρου τῆς θαλάσσης Χιννερώθ πέραν του Ἰορδάνου πρὸς ανατολάς. **28** Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία των υἰῶν Γαδ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κώμαι αὐτῶν. **29** Καὶ ἔδωκεν ο Μωϋσῆς κληρονομίαν εἰς το ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ καὶ ἔγεινε κτήμα εἰς το ἥμισυ τῆς φυλῆς των υἰῶν Μανασσὴ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. **30** Καὶ το ὄριον αὐτῶν ἦτο ἀπὸ Μαχαναΐμ, πάσα ἡ Βασάν, ἅπαν το

βασίλειον του Ωγ βασιλέως τῆς Βασάν καὶ πάσαι αἱ κωμοπόλεις του Ἰαεΐρ, αἱ ἐν Βασάν, ἐξήκοντα πόλεις· **31** καὶ το ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ καὶ Ἀσταρῶθ καὶ Ἐδρεΐ, πόλεις του βασιλείου του Ωγ ἐκ Βασάν, ἐδόθησαν εἰς τους υἱοὺς Μαχεΐρ υἱοῦ Μανασσὴ, εἰς το ἥμισυ των υἰῶν Μαχεΐρ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν. **32** Οὗτοι εἶναι οἱ τόποι, τους οποίους ἐκληροδότησεν ο Μωϋσῆς εἰς τὰς πεδιάδας Μωάβ, εἰς το πέραν του Ἰορδάνου, πλησίον τῆς Ἰεριχώ, πρὸς ανατολάς. **33** Εἰς δε τὴν φυλὴν του Λευὶ δὲν ἔδωκε κληρονομίαν ο Μωϋσῆς. Κύριος ο Θεὸς του Ἰσραὴλ, αὐτὸς ἦτο ἡ κληρονομία αὐτῶν, καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς.

14 Καὶ οὗτοι εἶναι οἱ τόποι, τους οποίους οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκληρονόμησαν ἐν τῇ γῇ Χαναάν, τους οποίους ἐκληροδότησαν εἰς αὐτούς Ἐλεάζαρ οἱ ἱερεῖς καὶ Ἰησοῦς ο υἱὸς του Ναυὴ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ των πατριῶν των φυλῶν των υἰῶν Ἰσραὴλ. **2** Διὰ κλήρου ἔγεινε ἡ κληρονομία των ἐννέα τούτων φυλῶν καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς, καθὼς προσέταξεν ο Κύριος διὰ του Μωϋσέως. **3** Διότι ο Μωϋσῆς εἶχε δώσει τὴν κληρονομίαν των δύο φυλῶν καὶ τῆς ἡμισείας φυλῆς ἀπὸ του πέραν του Ἰορδάνου· εἰς τους Λευΐτας ὁμως δὲν ἔδωκε κληρονομίαν μεταξύ αὐτῶν. **4** Διότι οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ ἦσαν δύο φυλαί, του Μανασσὴ καὶ του Εφραΐμ· καὶ δὲν ἔδωκαν εἰς τους Λευΐτας μερίδιον ἐν τῇ γῇ ἐμῇ πόλεις διὰ να κατοικῶσι, μετὰ των προαστείων αὐτῶν, διὰ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ διὰ τὴν περιουσίαν αὐτῶν. **5** Καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν, οὕτως ἔκαμον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διεμοίρασαν τὴν γῆν. **6** Καὶ προσήλθον οἱ υἱοὶ Ἰουδα πρὸς τον Ἰησοῦν εἰς Γάλαα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Χάλεβ ο υἱὸς του Ἰεφοννή ο Κενεζαΐος, Συ ἐξεύρεις τον λόγον τον οποίον ἐλάλησεν ο Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν, τον ἄνθρωπον του Θεοῦ, περὶ ἐμοῦ καὶ σου ἐν Κάδης-βαρνή· **7** ἡμῖν τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας, ὅτε με ἀπέστειλεν ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου ἀπὸ Κάδης-βαρνή διὰ να κατασκοπεύσω τὴν γῆν· καὶ ἀπήγγειλα πρὸς αὐτόν λόγον, ὅστις ἦτο ἐν τῇ καρδίᾳ μου· **8** οἱ ἀδελφοί μου ὁμως, οἱ συναναβάντες μετ' ἐμοῦ, ἐνέκρωσαν τὴν καρδίαν του λαοῦ· ἀλλ' ἐγὼ ἠκολούθησα ἐντελῶς Κυρίου τον Θεόν μου· **9** καὶ ὡμοσεν ο Μωϋσῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην λέγων, Ἐξάπαντος ἡ γῆ, τὴν οποίαν ἐπάτησαν οἱ πόδες σου, θέλει εἶσθαι κληρονομία ἰδικὴ σου καὶ των υἰῶν σου διαπαντός· διότι ἐντελῶς ἠκολούθησας Κυρίου τον Θεόν μου· **10** καὶ τώρα, ἰδοὺ, ο Κύριος με ἐφύλαξε ζώντα, καθὼς εἶπε, τὰ τεσσαράκοντα πέντε ταῦτα ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλάλησεν ο Κύριος τον λόγον τούτον πρὸς τον Μωϋσῆν, ὅτε ο Ἰσραὴλ ἐπορεύετο ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τώρα, ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι σήμερον ογδοήκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας· **11** ἔτι καὶ τὴν σήμερον εἶμαι δυνατός, καθὼς τὴν ἡμέραν ὅτε με ἀπέστειλεν ο Μωϋσῆς· εἰς ἦτο τότε ἡ δύναμίς μου διὰ πόλεμον καὶ διὰ να ἐξέρχωμαι καὶ διὰ να εἰσέρχωμαι· **12** τώρα λοιπόν δος μοι το ὄρος τούτο, περὶ του οποίου ἐλάλησεν ο Κύριος τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι συ ἴηκουσας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι εἶναι ἐκεῖ Ἀνακεῖμ καὶ πόλεις μεγάλαι χωρῶμεναι· εἰάν ο Κύριος ἦναι μετ' ἐμοῦ, ἐγὼ θέλω δυνηθῆναι να ἐκδιώξω αὐτούς, καθὼς εἶπεν ο Κύριος. **13** Καὶ εὐλόγησεν

αυτόν ο Ιησούς και έδωκεν εις τον Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννή την Χεβρών εις κληρονομίαν. **14** Διά τούτο η Χεβρών αποκατέστη κληρονομία του Χάλεβ υιού του Ιεφοννή του Κενεζαίου έως της σήμερον, διότι εντελώς ηκολούθησε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **15** το δε όνομα της Χεβρών πρότερον ήτο Κιριάθ-αρβά· ήτο δε ο Αρβά άνθρωπος μέγας μεταξύ των Ανακειμ. Και η γη ησύχασεν από του πολέμου.

15 Ο δε κλήρος της φυλής των υιών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ήτο εις τα όρια της Ιδουμαίας η έρημος Σιν η προς νότον ήτο το άκρον το μεσημβρινόν. **2** Και τα μεσημβρινά αυτών όρια ήσαν από των παραλίων της αλμυράς θαλάσσης, από του κόλπου του βλέποντος προς μεσημβρίαν· **3** και εξετείνοντο προς το μεσημβρινόν μέρος εις την ανάβασιν Ακραββίμ, και διέβαινον εις Σιν και ανέβαινον από μεσημβρίας εις Κάδης-βαρνή, και διέβαινον την Εσρών και ανέβαινον εις Αδδάρ και έστρεφον προς Καρκαώ· **4** και διέβαινον εις Ασμών και εξήρχοντο έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και ετελείοντο τα όρια εις την θάλασσαν· ταύτα θέλουσιν εισίθαι τα μεσημβρινά όριά σας. **5** Το δε ανατολικόν όριον ήτο η θάλασσα η αλμυρά, έως άκρου του Ιορδάνου. Και το όριον κατά το βόρειον μέρος ήρχετο από του κόλπου της θαλάσσης κατά το άκρον του Ιορδάνου· **6** και ανέβαινε το όριον έως Βαιθ-ογλά, και διέβαιναν από βορρά της Βαιθ-αραβά· και ανέβαινε το όριον έως του λίθου του Βοάν υιού του Ρουβήν· **7** και ανέβαινε το όριον προς Δεβείρ από της κοιλάδος Αχώρ, και εξετείνετο προς βορράν βλέπον εις Γάλγαλα, την κατέναντι της αναβάσεως Αδουμμίμ, ήτις είναι προς το μεσημβρινόν του ποταμού· έπειτα διέβαινε το όριον επί τα ύδατα του Εν-σεμές, και εξήρχετο εις Εν-ρωγήλ· **8** και ανέβαινε το όριον διά της φάραγγος του υιού του Εννόμ κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβούς· αύτη είναι η Ιερουσαλήμ· και ανέβαινε το όριον εις την κορυφήν του όρους, του κατέναντι της φάραγγος Εννόμ προς δυσμάς, ήτις είναι εις το τέλος της κοιλάδος των Ραφαεϊμ προς βορράν· **9** και διέβαινε το όριον από της κορυφής του όρους έως της πηγής των υδάτων Νεφθωά, και εξήρχετο εις τας κωμοπόλεις του όρους Εφρών· και διευθύνετο το όριον εις Βααλά, ήτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ· **10** και έστρεφε το όριον από Βααλά προς δυσμάς εις το όρος Σηείρ, και διέβαιναν εις το πλάγιον του όρους Ιαρείμ, όπου είναι η Χασαλών, προς βορράν· και κατέβαιναν εις την Βαιθ-σεμές και διέβαιναν εις Θαμνά· **11** έπειτα εξήρχετο το όριον εις το πλάγιον της Ακκαρών προς βορράν· και διευθύνετο το όριον εις Σικρών, και διέβαιναν εις το όρος της Βααλά, και εξήρχετο εις Ιαβνίλ, και έκαμε το όριον διεξοδον εις την θάλασσαν. **12** Και το όριον το δυτικόν ήτο η θάλασσα η μεγάλη και τα παράλια. Ταύτα είναι τα όρια των υιών Ιούδα κύκλω, κατά τας συγγενείας αυτών. **13** Και εις τον Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννή έδωκε μερίδιον μεταξύ των υιών Ιούδα, κατά την προσταγήν του Κυρίου την προς τον Ιησούν, την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ, ήτις είναι η Χεβρών. **14** Και εξεδίωξεν εκείθεν ο Χάλεβ τους τρεις υιούς του Ανάκ, τον Σεσαϊ και τον Αχιμάν και τον Θαλμαϊ, τους υιούς του Ανάκ. **15** Και εκείθεν ανέβη

επί τους κατοίκους της Δεβείρ· το δε όνομα της Δεβείρ πρότερον ήτο Κιριάθ-σεφέρ. **16** Και είπεν ο Χάλεβ, Όστις πατάξει την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύση αυτήν, θέλω δώσει εις τούτον Αχσάν την θυγατέρα μου εις γυναίκα. **17** Και εκυριεύσεν αυτήν Γοθονήλ ο υιός του Κενέζ αδελφός του Χάλεβ· και έδωκεν εις αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **18** Και αυτή, ότε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτόν να ζητήσει παρά του πατρός αυτής Αχσάν· και κατέβη από του όνου, και είπε προς αυτόν ο Χάλεβ, Τι θέλεις; **19** Η δε είπε, Δος μοι ευλογίαν· επειδή έδωκας εις εμέ γην μεσημβρινήν,δος μοι και πηγάς υδάτων. Και έδωκεν εις αυτήν τας άνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **20** Αύτη είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών. **21** Και ήσαν αι έσχαται πόλεις της φυλής των υιών Ιούδα προς τα όρια της Εδώμ προς μεσημβρίαν, Καβσειήλ, και Εδέρ, και Ιαγούρ, **22** και Κινά, και Διμωνά, και Αδαδά, **23** και Κέδες, και Ασώρ, και Ιθνάν, **24** Ζιφ, και Τελέμ, και Βαλώθ, **25** και Ασώρ, Αδαττά, και Κιριώθ-εσρών, η και Ασώρ, **26** Αμάμ, και Σεμά, και Μωλαδά, **27** και Ασάρ-γαδδά, και Εσεμών, και Βαιθ-φραθέθ, **28** και Ασάρ-σουάλ, και Βηρ-σαβεέ, και Βιζιοθιά, **29** Βααλά, και Ιείμ, και Ασέμ, **30** και Ελθωλάδ, και Χεσίλ, και Ορμά, **31** και Σικλάγ, και Μαδμαννά, και Σανσαννά, **32** και Λεβαώθ, και Σιλεείμ, και Αείν, και Ριμμών· πάσαι αι πόλεις είκοσι εννέα, και αι κώμαι αυτών. **33** Εν τη πεδινή ήσαν Εσθαούλ, και Σαράά, και Ασνά, **34** και Ζανωά, και Εν-γαννίμ, Θαφφουά, και Ηνάμ, **35** Ιαρμούθ, και Οδολλάμ, Σωχώ, και Αζηκά, **36** και Σαγαρείμ, και Αδιθαεϊμ, και Γεδηρά, και αι επαύλεις αυτών, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών. **37** Σενάν, και Αδαοά, και Μάγδαλ-γαδ, **38** και Διλαάν, και Μισπά, και Ιοκθειήλ, **39** Λαχείς, και Βασκάθ, και Εγλών, **40** και Χαββών, και Ιαμάς, και Χιθλείς, **41** και Γεδηρώθ, Βαιθ-δαγών, και Νααμά, και Μακκηδά, πόλεις δεκαέξ, και αι κώμαι αυτών. **42** Λιβνά, και Εθέρ, και Ασάν, **43** και Ιεφθά, και Ασνά, και Νεσίβ, **44** και Κεειλά, και Αχζιβ, και Μαρησά, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **45** Ακκαρών, και αι κωμοπόλεις αυτής, και αι κώμαι αυτής· **46** από της Ακκαρών έως της θαλάσσης, πάσαι αι πλησίον της Αζώτου, και αι κώμαι αυτών. **47** Αζωτος, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, Γάζα, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και η θάλασσα η μεγάλη το όριον. **48** Και εν τη ορεινή, Σαμείρ, και Ιαθείρ, και Σωχώ, **49** και Δαννά, και Κιριάθ-σαννά, ήτις είναι η Δεβείρ, **50** και Ανάβ, και Εσθεμώ, και Ανεϊμ, **51** και Γεσέν, και Ωλών, και Γιλώ, πόλεις ένδεκα, και αι κώμαι αυτών. **52** Αράβ, και Δουμά, και Εσάν, **53** και Ιανουμί, και Βαιθ-θαφφουά, και Αφεκά, **54** και Χουματά, και Κιριάθ-αρβά, ήτις είναι η Χεβρών, και Σιώρα, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **55** Μαών, Καρμέλ, και Ζιφ, και Ιουτά, **56** και Ιεζραέλ, και Ιοκδεάμ, και Ζανωά, **57** Ακαίν, Γαβαά, και Θαμνά, πόλεις δέκα, και αι κώμαι αυτών. **58** Αλοούλ, Βαιθ-σοούρ, και Γεδωρ, **59** και Μααράθ, και Βαιθ-ανώθ, και Ελεκτών, πόλεις εξ, και αι κώμαι αυτών. **60** Κιριάθ-βαάλ, ήτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, και Ραββά, πόλεις δύο, και αι κώμαι αυτών. **61** Εν τη ερήμω, Βαιθ-αραβά, Μιδδίμ, και Σεχαχά, **62** και Νηβσάν, και η πόλις του άλατος, και Εν-γαδδί, πόλεις εξ, και αι κώμαι

αυτών. **63** τους δε Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, οι υιοί Ιούδα δεν ηδυνήθησαν να εκδιώξωσιν αυτούς· αλλά κατοικούν οι Ιεβουσαίοι μετά των υιών Ιούδα εν τη Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης.

16 Και έπεσεν ο κλήρος των υιών Ιωσήφ από του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, έως των υδάτων της Ιεριχώ κατά ανατολάς, προς την έρημον την αναβαίνουσαν από της Ιεριχώ διά του όρους Βαιθήλ, **2** και εκτείνεται από Βαιθήλ έως Λούζ, και διαβαίνει διά των ορίων του Αρχι-αταρώθ, **3** και καταβαίνει εκ δυσμών εις τα όρια του Ιαφλαϊτί, έως των ορίων της κάτω Βαιθ-ωρών, και έως Γεζέρ, και εξέρχεται εις την θάλασσαν. **4** Και έλαβον την κληρονομίαν αυτών οι υιοί Ιωσήφ, ο Μανασσής και ο Εφραΐμ. **5** Και τα όρια των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν ταύτα· τα όρια της κληρονομίας αυτών προς το ανατολικόν μέρος ήσαν η Αταρώθ-αδάρ, έως της άνω Βαιθ-ωρών· **6** και εξετείοντο τα όρια προς την θάλασσαν εις Μιχμεθά κατά το βόρειον και τα όρια έστρεφον κατά το ανατολικόν έως Ταανάθ-ηθλώ, και εκείθεν διέβαινον κατά ανατολάς εις Ιανωχά· **7** και κατέβαινον από Ιανωχά εις Αταρώθ, και εις Νααράθ, και ήρχοντο εις την Ιεριχώ, και εξήρχοντο εις τον Ιορδάνην· **8** τα όρια εξηκολούθησαν από Θαπφουά προς δυσμάς έως του χειμάρρου Κανά, και είχαν την διεξοδον αυτών προς την θάλασσαν. Αύτη είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών. **9** Ήσαν και πόλεις κεχωρισμέναι διά τους υιούς Εφραΐμ μεταξύ της κληρονομίας των υιών Μανασσή, πάσαι αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **10** Και δεν εξεδίωξαν τους Χαναανίους τους κατοικούντας εις Γεζέρ· αλλ' οι Χαναανίοι κατοικούν μεταξύ των Εφραϊμιτών έως της ημέρας ταύτης, και έγειναν δούλοι υποτελείς.

17 Ήτο και κλήρος διά την φυλήν του Μανασσή, διότι αυτός ήτο ο πρωτότοκος του Ιωσήφ, διά τον Μαχείρ τον πρωτότοκον του Μανασσή, τον πατέρα του Γαλαάδ· επειδή αυτός ήτο ανήρ πολεμιστής, διά τούτο έλαβε την Γαλαάδ και την Βασάν. **2** Ήτο κλήρος και διά τους λοιπούς υιούς Μανασσή κατά τας συγγενείας αυτών, διά τους υιούς του Αβί-εζέρ, και διά τους υιούς του Χελέκ, και διά τους υιούς του Ασηήλ, και διά τους υιούς του Συχέμ, και διά τους υιούς του Εφέρ, και διά τους υιούς του Σεμιδά. Ταύτα ήσαν τα αρσενικά τέκνα του Μανασσή υιού του Ιωσήφ, κατά τας συγγενείας αυτών. **3** Ο Σαλπαάδ όμως, ο υιός του Εφέρ, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, δεν είχαν υιούς, αλλά θυγατέρας· και ταύτα είναι τα ονόματα των θυγατέρων αυτού, Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελλά και Περόα. **4** Και προσελθούσαι ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, και ενώπιον Ιησού υιού του Ναυή και ενώπιον των αρχόντων, είπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μώσην να δώσῃ εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών ημών. Και εδόθη εις αυτάς κατά την προσταγήν του Κυρίου κληρονομία μεταξύ των αδελφών του πατρός αυτών. **5** Και έπεσον εις τον Μανασσή δέκα μερίδια, εκτός της γης Γαλαάδ και Βασάν, των πέραν του Ιορδάνου· **6** διότι αι θυγατέρες του Μανασσή έλαβον

κληρονομίαν μεταξύ των υιών αυτού· και οι επίλοιποι υιοί του Μανασσή έλαβον την γην Γαλαάδ. **7** Και τα όρια του Μανασσή ήσαν από Ασήρ έως της Μιχμεθά κειμένης απέναντι της Συχέμ· και εξετείοντο τα όρια κατά τα δεξιά, έως των κατοίκων της Εν-θαπφουά. **8** Ο δε Μανασσής είχε την γην Θαπφουά· η δε Θαπφουά επί των ορίων του Μανασσή ανήκεν εις τους υιούς Εφραΐμ. **9** Και κατέβαινε το όριον έως του χειμάρρου Κανά, προς μεσημβρίαν του χειμάρρου· αύται αι πόλεις του Εφραΐμ ήσαν μεταξύ των πόλεων του Μανασσή· και το όριον του Μανασσή ήτο προς βορράν του χειμάρρου, και η διεξοδος αυτού προς την θάλασσαν. **10** προς μεσημβρίαν ήτο του Εφραΐμ, και προς βορράν του Μανασσή· και η θάλασσα ήτο το όριον αυτού· και ηνόνοντο προς βορράν με το του Ασήρ, και προς ανατολάς με το του Ισοάχαρ. **11** Και είχαν ο Μανασσής, εν τη γη Ισοάχαρ και Ασήρ, την Βαιθ-σαν και τας κωμοπόλεις αυτής, και την Ιβλεάμ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Εν-δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Θαανάχ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Μεγιδδώ και τας κωμοπόλεις αυτής, τρεις επαρχίας. **12** Οι δε υιοί Μανασσή δεν ηδυνήθησαν να εκδιώξωσι τους κατοίκους των πόλεων τούτων, αλλ' οι Χαναανίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τη γη εκείνη. **13** Αφού όμως υπερίσχυσαν οι υιοί Ισραήλ, καθυπέβαλον τους Χαναανίους εις φόρον, πλην δεν εξεδίωξαν αυτούς ολοκλήρως. **14** Και είπον προς τον Ιησούν οι υιοί Ιωσήφ λέγοντες, Διά τι έδωκας εις ημάς ένα μόνον κλήρον και μίαν μερίδα να κληρονομήσωμεν, ενώ είμεθα λαός πολύς, καθώς ο Κύριος ευλόγησεν ημάς έως του νυν; **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Εάν ήσθε λαός πολύς, ανάβητε εις τον δρυμόν και κόψατε μέρος αυτού δι' εαυτούς εν τη γη των Φερεζαίων και των Ραφαείμ, εάν το όρος Εφραΐμ ήναι παραπολύ στενόχωρον διά σας. **16** Και είπον οι υιοί Ιωσήφ, Δεν αρκεί εις ημάς το όρος και πάντες οι Χαναανίοι οι κατοικούντες την γην της κοιλάδος έχουσιν αμάξας σιδηράς, και οι της Βαιθ-σαν και των κωμοπόλεων αυτής και οι της κοιλάδος Ιεζραέλ. **17** Και είπεν ο Ιησούς προς τον οίκον Ιωσήφ, προς τον Εφραΐμ και προς τον Μανασσή, λέγων, Συ είσαι λαός πολύς· και εις δύναμιν μεγάλην· συ δεν θέλεις έχει ένα μόνον κλήρον· **18** αλλά το όρος θέλει είσθαι ιδικόν σου· επειδή είναι δρυμός, και θέλεις κατακόψει αυτόν· και έως των άκρων αυτού θέλει είσθαι ιδικόν σου· επειδή θέλεις εκδιώξει τους Χαναανίους, αν και έχωσιν αμάξας σιδηράς και ήναι δυνατοί.

18 Συνηθροίσθη δε πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εν Σηλώ, και έστησαν εκεί την σκηνήν του μαρτυρίου· και υπετάχθη η γη εις αυτούς. **2** Και έμενον μεταξύ των υιών Ισραήλ επτά φυλαί, αίτινες δεν είχαν λάβει την κληρονομίαν αυτών. **3** Και είπεν ο Ιησούς προς τους υιούς Ισραήλ, Έως πότε θέλετε μένει νωθροί εις το να υπάγητε να κυριεύσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας έδωκεν εις εσάς; **4** εκλέξατε εις εαυτούς τρεις άνδρας κατά φυλήν· και θέλω αποστείλει αυτούς, και σηκωθέντες θέλουσι περιέλθει την γην και διαγράψει αυτήν κατά τας κληρονομίας

αυτών, και θέλουσιν επιστρέψει προς ἐμέ· **5** και θέλουσι διαιρέσει αυτήν εις επτά μερίδια· ο Ιούδας θέλει κατοικεί εν τοις ορίοις αυτού προς μεσημβρίαν, και ο οίκος Ιωσήφ θέλουσι κατοικεί εν τοις ορίοις αυτών προς βορράν· **6** θέλετε λοιπόν διαγράψαι την γην εις επτά μέρη, και θέλετε φέρι εδῶ προς ἐμέ την διαγραφὴν, και ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σας ἐναυθά ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν· **7** διότι ο Λευΐται δεν ἔχουσι μερίδιον μεταξὺ σας· διότι ἡ ιερατεία του Κυρίου εἶναι ἡ κληρονομία αυτών· και ο Γαδ και ο Ρουβὴν και το ἥμισυ της φυλῆς Μανασσὴ ἔλαβον την κληρονομίαν αυτών πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, την οποίαν Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου ἔδωκεν εις αυτοὺς· **8** Και σηκωθέντες οἱ ἄνδρες ἀπῆλθον· και προσέταξεν ο Ιησοῦς τοὺς ἀπελθόντας διὰ να διαγράψωσι την γην, λέγων, Υπάγετε και περιέλθετε την γην και διαγράψατε αυτήν και επιστρέψατε προς ἐμέ, και ἐγὼ θέλω ἐκβάλει κλήρους διὰ σας ἐναυθά ἐνώπιον του Κυρίου εν Σηλῶ· **9** Και ὑπήγαν οἱ ἄνδρες και περιήλθον την γην και διέγραψαν αυτήν εν βιβλίῳ κατά πόλεις εις μερίδια επτά, και ἦλθον προς τον Ιησοῦν εις το στρατόπεδον εις Σηλῶ· **10** Και ἔρριψεν ο Ιησοῦς κλήρους δι' αυτοὺς εν Σηλῶ ἐνώπιον του Κυρίου· και διεμοίρασεν ο Ιησοῦς ἐκεῖ την γην εις τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ κατά τοὺς μερισμοὺς αυτών· **11** Και ἐξήλθεν ο κλήρος της φυλῆς των υἱῶν Βενιαμὴν κατά τας συγγενείας αυτών, και ἔπεσε το ὄριον της κληρονομίας αυτών μεταξὺ των υἱῶν Ιουδα και των υἱῶν Ιωσήφ· **12** Και ἦτο το ὄριον αυτών προς βορράν ἀπὸ του Ιορδάνου, και ἀνέβαινε το ὄριον προς το πλάγιον της Ιεριχώ κατά βορράν, και ἀνέβαινε διὰ των ὀρέων προς δυσμάς, και ἐτελείονεν εις την ἔρημον Βαιθ-αυέν· **13** Και ἐκείθεν διέβαινε το ὄριον προς την Λοῦζ, κατά το μεσημβρινὸν πλάγιον της Λοῦζ, ἥτις εἶναι ἡ Βαιθήλ· και κατέβαινε το ὄριον εις την Αταρώθ-αδδάρ, εις το ὄρος το προς μεσημβρίαν της κάτω αιθ-ωρών· **14** Και το ὄριον ἐξετείνετο ἐκεῖθεν, και περιήρχετο το δυτικὸν μέρος προς μεσημβρίαν, ἀπὸ του ὄρους του ἀπάναντι της Βαιθ-ωρών κατά μεσημβρίαν· και ἐτελείονεν εις την Κιριάθ-βαάλ, ἥτις εἶναι ἡ Κιριάθ-ιαρείμ, πόλις των υἱῶν Ιουδα· τούτο ἦτο το δυτικὸν μέρος· **15** Και το μεσημβρινὸν μέρος ἦτο ἀπὸ του ἄκρον της Κιριάθ-ιαρείμ, και διέβαινε το ὄριον προς δυσμάς, και ἐξήρχετο εις το φρέαρ των υδάτων του Νεφθωά· **16** και κατέβαινε το ὄριον εις το τέλος του ὄρους του κατέναντι της φάραγος του υιοῦ του Εννόμ, ἥτις εἶναι εν τη κοιλάδι των Ραφαεῖμ προς βορράν, και κατέβαινε διὰ της φάραγος του Εννόμ εις το μεσημβρινὸν πλάγιον της Ιεβούς, και κατέβαιναν εις Εν-σεμέ· **17** και ἐκτεινόμενον ἀπὸ βορρὰν διέβαιναν εις Εν-σεμέ· και ἐξήρχετο εις Γαλλιῶθ, ἥτις εἶναι κατέναντι της ἀναβάσεως του Αδουμίμ, και κατέβαιναν εις τον λίθον του Βοάν υιοῦ του Ρουβὴν, **18** και διέβαινε προς το βόρειον πλάγιον του κατέναντι της Αραβά και κατέβαιναν εις Αραβά· **19** και διέβαινε το ὄριον προς το βόρειον πλάγιον της αιθ-ογλά· και ἐτελείονε το ὄριον εις τον βόρειον κόλπον της θαλάσσης της αλμυράς, εις την ἐκβολὴν του Ιορδάνου κατά μεσημβρίαν· τούτο ἦτο το μεσημβρινὸν ὄριον· **20** Ο δε Ιορδάνης ἦτο το προς ανατολάς ὄριον αυτού· Αὕτη ἦτο κατά το ὄριον

αυτῆς κύκλω, ἡ κληρονομία των υἱῶν Βενιαμὴν κατά τας συγγενείας αυτών· **21** Αἱ δε πόλεις της φυλῆς των υἱῶν Βενιαμὴν κατά τας συγγενείας αυτών ἦσαν Ιεριχώ, και Βαιθ-ογλά, και Εμέκ-κεσεῖς, **22** και Βαιθ-αραβά, και Σεμαραῖμ, και Βαιθήλ, **23** και Ανεῖμ, και Φαρά, και Οφρά, **24** και Χεφάρ-αμμωνά, και Οφνεῖ, και Γαβαά, πόλεις δώδεκα, και αἱ κώμαι αυτών· **25** Γαβιών, και Ραμά, και Βηρώθ, **26** και Μισπά, και Χεφεϊρά, και Μωσά, **27** και Ρεκέμ, και Ιορφαῖλ, και Θαραλά, **28** και Σηλά, Ἐλέφ, και Ιεβούς, ἥτις εἶναι ἡ Ιερουσαλήμ, Γαβαάθ, και Κιριάθ, πόλεις δεκατέσσαρες, και αἱ κώμαι αυτών· Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία των υἱῶν Βενιαμὴν κατά τας συγγενείας αυτών·

19 Και ἐξήλθεν ο δεῦτερος κλήρος εις τον Συμεών, εις την φυλὴν των υἱῶν Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών· και ἦτο ἡ κληρονομία αυτών ἐντὸς της κληρονομίας των υἱῶν Ιουδα· **2** Και ἔλαβον εις κληρονομίαν αυτών Βηρ-σαβεέ, και Σαβεέ, και Μωλαδά, **3** και Ασάρ-σουάλ, και Βαλά, και Ασέμ, **4** και Ἐλθωλάδ, και Βεθούλ, και Ορμά, **5** και Σικλάγ, και Βαιθ-μαρκαβίθ, και Ασάρ-σουσά, **6** και Βαιθ-λεβαάθ, και Ζαρουέν, πόλεις δεκατρεῖς, και τας κώμας αυτών· **7** Αεῖν, Ρεμμών, και Εθέρ, και Ασάν, πόλεις τέσσαρες, και τας κώμας αυτών· **8** και πάσας τας κώμας τας περὶ των πόλεων τούτων ἕως Βαλάθ-βηρ, ἥτις εἶναι ἡ Ραμάθ κατά μεσημβρίαν· Αὕτη εἶναι κληρονομία της φυλῆς των υἱῶν Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών· **9** Ἐκ του μεριδίου των υἱῶν Ιουδα ἐδόθη ἡ κληρονομία των υἱῶν Συμεών, διότι το μερίδιον των υἱῶν Ιουδα ἦτο παραπολὺ μεγάλον δι' αυτοὺς· ὅθεν οἱ υἱοὶ Συμεών ἔλαβον την κληρονομίαν αυτών ἐντὸς της κληρονομίας ἐκείνων· **10** Και ἐξήλθεν ο τρίτος κλήρος εις τοὺς υἱοὺς Ζαβουλὸν κατά τας συγγενείας αυτών· και το ὄριον της κληρονομίας αυτών ἦτο ἕως Σαρεῖδ· **11** και ἀνέβαινε το ὄριον αυτών προς την θάλασσαν και την Μαραλά, και ἦρχετο εις την Δαβσαοῖθ, και ἔφθανε προς τον χεῖμαρρον τον κατέναντι Ιοκνεάμ· **12** και ἔστρεφεν ἀπὸ της Σαρεῖδ, κατά ανατολάς ἡλίου προς το ὄριον της Κισλῶθ-θαβώρ, και ἐξήρχετο εις Δαβράθ, και ἀνέβαιναν εις Ιαφιά· **13** και ἐκείθεν ἐξετείνετο προς ανατολάς εις Γιθθά-φερ, εις Ιττά-κασίν, και ἐξήρχετο εις Ρεμμών-μεθωάρ προς Νεά· **14** και περιήρχετο το ὄριον κατά το βόρειον εις Ἀνναθών, και ἐτελείονεν εις την κοιλάδα Ιεφθαῖλ· **15** και περιελάμβανε την Καττάθ, και Νααλάλ, και Σιμβρών, και Ἰδαλά, και Βηθλεέμ· πόλεις δώδεκα, και τας κώμας αυτών· **16** Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία των υἱῶν Ζαβουλὸν κατά τας συγγενείας αυτών, και πόλεις αὐταῖ και αἱ κώμαι αυτών· **17** Ἐξήλθεν ο τέταρτος κλήρος εις τον Ισάαχαρ, εις τοὺς υἱοὺς Ισάαχαρ κατά τας συγγενείας αυτών· **18** Και ἦτο το ὄριον αυτών Ιεζραέλ, και Κεσουλῶθ, και Σουνήμ, **19** και Αφεραῖμ, και Σαιών, και Αναχαράθ, **20** και Ραββίθ, και Κιαιών, και Αβές, **21** και Ραιμέθ, και Εν-γαννίμ, και Εν-αδδά και Βαιθ-φασίς· **22** και ἔφθανε το ὄριον εις Θαβώρ, και Σαχασειμά, και Βαιθ-σεμέ, και το ὄριον αυτών ἐτελείονεν εις τον Ιορδάνην· πόλεις δεκαεξί, και αἱ κώμαι αυτών· **23** Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία της φυλῆς των υἱῶν Ισάαχαρ κατά τας συγγενείας αυτών, και πόλεις και αἱ κώμαι αυτών·

24 Και εξήλθεν ο πέμπτος κλήρος εις την φυλήν των υιών Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών. 25 Και ήτο το όριον αυτών Χελκάθ, και Αλεί, και Βετέν, και Αχσάφ, 26 και Αλαμμέλεχ, και Αμαδ, και Μισάλ· και έφθανεν εις Καρμείλ προς δυσμάς και εις Σιχώρ-λιβνάθ· 27 και έστρεφε προς ανατολάς ηλίου εις την Βαιθ-δαγών, και έφθανεν εις Ζαβουλών και εις την κοιλάδα Ιεφθαήλ προς το βόρειον της Βαιθ-εμέκ, και Ναϊήλ, και εξήρχετο εις την Χαρούλ κατά τα αριστερά, 28 και Χεβρών, και Ρεώβ, και Αμμών, και Κανά, έως Σιδώνος της μεγάλης· 29 και έστρεφε το όριον εις την Ραμά, και έως της οχυράς πόλεως Τύρου, και έστρεφε το όριον εις την Οσά, και ετελείονεν εις την θάλασσαν κατά το μέρος του Αχζιβ· 30 και Αμμά, και Αφέκ, και Ρεώβ· πόλεις εικοσιδύο, και αι κώμαι αυτών. 31 Αύτη είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αύται και αι κώμαι αυτών. 32 Εξήλθεν ο έκτος κλήρος εις τους υιούς Νεφθαλί, εις τους υιούς Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών. 33 Και ήτο το όριον αυτών από Ελέφ, από Αλλόν πλησίον Σαανανείμ, και Αδαμί, Νεκέβ, και Ιαβνήλ, έως Λακκούμ, και ετελείονεν εις τον Ιορδάνην. 34 και έστρεφε το όριον από δυσμών εις Αζνώθ-θαβώρ, και εκειθεν εξήρχετο εις Ουκκώκ, και έφθανεν εις Ζαβουλών κατά μεσημβρίαν, και έφθανεν εις Ασήρ κατά δυσμάς και εις Ιούδα κατά ανατολάς ηλίου επί του Ιορδάνου. 35 Και ήσαν αι τετελιγμέναι πόλεις Σηδδίμ, Σερ, και Αμμάθ, Ρακκάθ, και Χιννερωθ, 36 και Αδαμά, και Ραμά, και Ασώρ, 37 και Κέδες, και Εδρεϊ, και Εν-ασώρ, 38 και Ιρών, και Μιγδαλίλ, Ωρέμ, και Βαιθ-ανάθ, και Βαιθ-σεμές· πόλεις δεκαεννέα, και αι κώμαι αυτών. 39 Αύτη είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. 40 Εξήλθεν ο έβδομος κλήρος εις την φυλήν των υιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών. 41 Και ήτο το όριον της κληρονομίας αυτών Σαραά, και Εσθαόλ, και Ιρ-σεμές, 42 και Σαλαβεϊν, και Αιαλών, και Ιεθλά, 43 και Αιλών, και Θαμναθά, και Ακκαρών, 44 και Ελθεκώ, και Γιββεθών, και Βααλθθ, 45 και Ιουδ, και Βανή-βαράκ, και Γαθ-ριμμών, 46 και Με-ιαρκών, και Ρακκών, μετά του ορίου του κατέναντι της Ιόππης. 47 Το δε όριον των υιών Δαν παρετάθη υπ' αυτών· διά τούτο οι υιοί Δαν ανέβησαν να πολεμήσωσι την Λεσέμ και εκυρίευσαν αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας, και εξουσίασαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτή· και ωνόμασαν αυτήν Λεσέμ Δαν, κατά το όνομα Δαν του πατρός αυτών. 48 Αύτη είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Δαν κατά τας συγγενείας αυτών, αι πόλεις αύται και αι κώμαι αυτών. 49 Αφού δε ετελείωσαν μερίζόμενοι την γην κατά τα όρια αυτής, οι υιοί Ισραήλ έδωκαν μεταξύ αυτών κληρονομίαν εις τον Ιησούν τον υιόν του Ναυή· 50 κατά τον λόγον του Κυρίου έδωκαν εις αυτόν την πόλιν, την οποίαν εξήτησε, την Θαμνάθ-σαράχ εν τω όρει Εφραϊμ· και έκτισε την πόλιν και κατώκησεν εν αυτή. 51 Αύται είναι αι κληρονομίαι, τας οποίας Ελεάζαρ ο ιερέως και Ιησούς ο υιός του Ναυή και οι αρχηγοί των πατριών των φυλών των υιών Ισραήλ διεμοίρασαν διά κλήρων εν Σηλώ, ενώπιον του Κυρίου παρά την θύραν της σκηνής

του μαρτυρίου. Και ετελείωσαν τον διαμερισμόν της γης.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Ιησούν λέγων, 2 Είπε προς τους υιούς Ισραήλ λέγων, Διορίσατε εις εαυτούς τας πόλεις της καταφυγής, περί των οποίων είπα προς εσάς διά του Μωϋσέως· 3 διά να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις φονεύση άνθρωπον ακουσίως εξ αγνοίας· και αύται θέλουσιν είσθαι εις εσάς διά καταφυγόντων από του εκδικητού του αίματος. 4 Και όταν ο φεύγων εις μίαν εκ των πόλεων τούτων σταθή εις την είσοδον της πύλης της πόλεως, και λαλήση την υπόθεσιν αυτού εις επήκοον των πρεσβυτέρων της πόλεως εκείνης, ούτοι θέλουσι δεχθή αυτόν εις την πόλιν προς εαυτούς και δώσει τόπον εις αυτόν, και θέλει κατοικεί μετ' αυτών. 5 Και εάν ο εκδικητής του αίματος καταδιώξη αυτόν, δεν θέλουσι παραδώσει τον φονέα εις τας χείρας αυτού· διότι εξ αγνοίας επάταξε τον πλησίον αυτού και δεν εμίσει αυτόν πρότερον. 6 Και θέλει κατοικεί εν εκείνη τη πόλει, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής εις κρίσιν, έως του θανάτου του ιερέως του μεγάλου, του όντος εν ταις ημέραις εκείναις· τότε ο φονεύς θέλει επιστρέψει και υπάγει εις την πόλιν αυτού και εις την οικίαν αυτού, εις την πόλιν όθεν έφυγε. 7 Και διώρισαν την Κέδες εν τη Γαλιλαία εν τω όρει Νεφθαλί, και την Συχέμ εν τω όρει Εφραϊμ, και την Κιριάθ-αρβά, ήτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα. 8 Εις δε το πέραν του Ιορδάνου, πλησίον της Ιεριχώ, προς ανατολάς, διώρισαν την Βοσορ εν τη ερήμω επί της πεδιάδος εκ της φυλής Ρουβήν, και την Ραμωθ εν τη Γαλαάδ εκ της φυλής Γαδ, και την Γωλάν εν Βασάν εκ της φυλής Μανασσή. 9 Αύται ήσαν αι πόλεις αι διορισθείσαι διά πάντας τους υιούς Ισραήλ και διά τους ξένους τους παροικούντας μεταξύ αυτών, ώστε πας ο φονεύσας τινά εξ αγνοίας να φεύγη εκεί, και να μη θανατωθή εκ της χειρός του εκδικητού του αίματος, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής.

21 Και προσήλθον οι αρχηγοί των πατριών των Λευιτών προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς Ιησούν τον υιόν του Ναυή και προς τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των υιών Ισραήλ, 2 και είπον προς αυτούς εν Σηλώ εν τη γη Χαναάν λέγοντες, Ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως να δοθώσιν εις ημάς πόλεις να κατοικώμεν, και τα περιχώρα αυτών διά τα κτήνη ημών. 3 Και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ εις τους Λευίτας εκ της κληρονομίας αυτών, κατά τον λόγον του Κυρίου, τας πόλεις ταύτας και τα περιχώρα αυτών. 4 Και εξήλθεν ο κλήρος εις τας συγγενείας των Κααθιτών· και οι υιοί Ααρών του ιερέως, οι εκ των Λευιτών, έλαβον διά κλήρον εκ της φυλής Ιούδα και εκ της φυλής Συμεών, και εκ της φυλής Βενιαμίν δεκατρείς πόλεις. 5 Οι δε υιοί Καάθ οι επίλοιποι έλαβον διά κλήρον εκ των συγγενείων της φυλής Εφραϊμ και εκ της φυλής Δαν και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή, δέκα πόλεις. 6 Και οι υιοί Γηρσών έλαβον διά κλήρον εκ των συγγενείων της φυλής Ισσάχαρ και εκ της φυλής Ασήρ και εκ της φυλής Νεφθαλί και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή εν Βασάν, δεκατρείς πόλεις. 7 Οι υιοί Μεραρί κατά

τας συγγενείας αυτών έλαβον εκ της φυλής Ρουβήν και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβουλών, δώδεκα πόλεις. **8** Και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ διά κλήρου εις τους Λευΐτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών, καθώς ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως. **9** Και έδωκαν εκ της φυλής των υιών Ιούδα και εκ της φυλής των υιών Συμεών τας πόλεις ταύτας, αίτινες αναφέρονται ενταύθα κατ' όνομα. **10** και έλαβον αυτάς οι υιοί του Ααρών, οι εκ των συγγενειών των Κααθιτών, οι εκ των υιών του Λευΐ· διότι τούτων ήτο ο πρώτος κλήρος. **11** Και έδωκαν εις αυτούς την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ, ήτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα, και τα περίχωρα αυτής κύκλω. **12** Τους δε αγρούς της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκαν εις Χάλεβ τον υιον του Ιεφοννή, εις ιδιοκτησίαν αυτού. **13** Και έδωκαν εις τους υιούς Ααρών του ιερέως την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Χεβρών και τα περίχωρα αυτής, και την Λιβνά και τα περίχωρα αυτής, **14** και την Ιαθεΐρ και τα περίχωρα αυτής, και την Εσθεμιά και τα περίχωρα αυτής, **15** και την Ωλών και τα περίχωρα αυτής, και την Δεβεΐρ και τα περίχωρα αυτής, **16** και την Αείν και τα περίχωρα αυτής, και την Ιουτά και τα περίχωρα αυτής, την Βαιθ-σεμέκ και τα περίχωρα αυτής πόλεις εννέα εκ των δύο τούτων φυλών. **17** και εκ της φυλής Βενιαμίν, την Γαβαών και τα περίχωρα αυτής, την Γαβαά και τα περίχωρα αυτής, **18** την Αναθώ και τα περίχωρα αυτής, και την Αλιών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **19** Πάσαι αι πόλεις των υιών του Ααρών των ιερέων, πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα αυτών. **20** Και αι συγγένειαι των υιών του Καάθ των Λευϊτών, των επιλοίπων εκ των υιών Καάθ, έλαβον τας πόλεις του κλήρου αυτών εκ της φυλής του Εφραΐμ. **21** Και έδωκαν εις αυτούς την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής εν τω όρει Εφραΐμ, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής, **22** και την Κιβσαείμ και τα περίχωρα αυτής, και την Βαιθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **23** και εκ της φυλής Δαν, την Ελθεκώ και τα περίχωρα αυτής, την Γιββεθών και τα περίχωρα αυτής, **24** την Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **25** και εκ του ημισεως της φυλής του Μανασσή, την Θανανά και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής πόλεις δύο. **26** Πάσαι αι πόλεις ήσαν δέκα, και τα περίχωρα αυτών, διά τας συγγενείας των επιλοίπων υιών του Καάθ. **27** Εις δε τους υιούς Γηρσών, εκ των συγγενειών των Λευϊτών, έδωκαν εκ του άλλου ημισεως της φυλής Μανασσή, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και την Βεεσθερά και τα περίχωρα αυτής· πόλεις δύο. **28** και εκ της φυλής Ισάαχαρ, την Κισιών και τα περίχωρα αυτής, την Δαβράθ και τα περίχωρα αυτής, **29** την Ιαρμούθ και τα περίχωρα αυτής, την Εν-γαννίμ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **30** και εκ της φυλής Ασήρ, την Μισαάλ και τα περίχωρα αυτής, την Αβδών και τα περίχωρα αυτής, **31** την Χελκάθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **32** και εκ της φυλής Νεφθαλί, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Κέδες εν τη Γαλιλαία

και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμώθ-δωρ και τα περίχωρα αυτής, και την Καρθάν και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τρεις. **33** Πάσαι αι πόλεις των Γηρσωνιτών, κατά τας συγγενείας αυτών, ήσαν πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα αυτών. **34** Εις δε τας συγγενείας των υιών Μεραρί, των επιλοίπων εκ των Λευϊτών, έδωκαν εκ της φυλής Ζαβουλών, την Ιοκνεάμ και τα περίχωρα αυτής, την Καρθά και τα περίχωρα αυτής, **35** την Διμνά και τα περίχωρα αυτής, την Νααλώλ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **36** και εκ της φυλής Ρουβήν έδωκαν την Βοσόρ και τα περίχωρα αυτής, και την Ιααζά και τα περίχωρα αυτής, **37** την Κεδιμώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφραά και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **38** και εκ της φυλής Γαδ έδωκαν την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχαναΐμ και τα περίχωρα αυτής, **39** την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής· πάσαι αι πόλεις τέσσαρες. **40** Πάσαι αι πόλεις αι δοθείσαι διά κλήρων εις τους υιούς Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, τους υπολοίπους εκ των συγγενειών των Λευϊτών, ήσαν πόλεις δώδεκα. **41** Πάσαι αι πόλεις των Λευϊτών, αι μεταξύ της ιδιοκτησίας των υιών Ισραήλ, ήσαν τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις και τα περίχωρα αυτών. **42** Αι πόλεις αύται ήσαν εκάστη μετά των περιχώρων αυτών κύκλω· ούτως ήσαν πάσαι αι πόλεις αύται. **43** Και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ πάσαν την γην, την οποίαν ώμοσε να δώση προς τους πατέρας αυτών και εκυρίευσαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτή. **44** Και έδωκεν ο Κύριος εις αυτούς ανάπαυσιν πανταχόθεν, κατά πάντα όσα ώμοσε προς τους πατέρας αυτών και ουδεΐς εκ πάντων των εχθρών αυτών ηδυνήθη να σταθή κατά πρόσωπον αυτών· πάντα τους εχθρούς αυτών παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτών. **45** Δεν διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων, τους οποίους ο Κύριος έλάλησε προς τον οίκον Ισραήλ· πάντες εξετελέσθησαν.

22 Τότε συνεκάλεσεν ο Ιησούς τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, **2** και ειπε προς αυτούς, Σεις εφυλάξατε πάντα όσα προσέταξεν εις εσάς Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, και υπηκούσατε εις την φωνήν μου κατά πάντα όσα εγώ προσέταξα εις εσάς. **3** δεν εγκατελίπετε τους αδελφούς σας εις τας πολλάς ταύτας ημέρας έως της σήμερον, αλλ' εφυλάξατε εντελώς την εντολήν Κυρίου του Θεού σας. **4** και τώρα Κύριος ο Θεός σας έδωκεν ανάπαυσιν εις τους αδελφούς σας, καθώς υπεσχήθη προς αυτούς· τώρα λοιπόν επιστρέψατε και υπάγετε εις τας κατοικίας σας, εις την γην της ιδιοκτησίας σας, την οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις εσάς εις το πέραν του Ιορδάνου. **5** προσέχετε όμως σφόδρα να εκτελήτε τας εντολάς και τον νόμον, τον οποίον Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξεν εις εσάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να περιπατήτε εις πάσας τας οδούς αυτού, και να φυλάττητε τας εντολάς αυτού, και να ήσθε προσηλωμένοι εις αυτόν, και να λατρεύετε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σας και εξ όλης της ψυχής σας. **6** Και ευλόγησεν αυτούς ο Ιησούς

και απέλυσεν αυτούς και απήλθον εις τας κατοικίας αυτών. **7** Και εις μεν το ήμισυ της φυλής του Μανασσή έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εν Βασάν· εις δε το άλλο ήμισυ αυτής έδωκεν ο Ιησούς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς. Και ότε ο Ιησούς απέστειλεν αυτούς εις τας κατοικίας αυτών, ευλόγησεν αυτούς. **8** και ελάλησε προς αυτούς, λέγων, Επιστρέψατε με πολλά πλούτη εις τας κατοικίας σας, και με κτήνη πολλά σφόδρα, με άργυρον και με χρυσόν και με χαλκόν και με σίδηρον και με ιμάτια πολλά σφόδρα, μοιράσθητε τα λάφυρα των εχθρών σας μετά των αδελφών σας. **9** Και οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή έστρεψαν και ανεχώρησαν από των υιών Ισραήλ εκ της Σηλώ, της εν τη γη Χαναάν, διά να υπάγωσιν εις την γην Γαλαάδ, εις την γην της ιδιοκτησίας αυτών, την οποίαν εκληρονόμησαν κατά τον λόγον του Κυρίου διά του Μωϋσέως. **10** Και ελθόντες εις τα περίξ του Ιορδάνου, τα εντός της γης Χαναάν, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν εκεί θυσιαστήριον παρά τον Ιορδάνην, θυσιαστήριον μέγα εις την όψιν. **11** Και ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ να λέγηται, Ιδού, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν θυσιαστήριον κατέναντι της γης Χαναάν, εις τα περίξ του Ιορδάνου, κατά την διάβασιν των Ισραήλ. **12** Και ότε ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ, συνήχθη πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις Σηλώ, διά να αναβώσι να πολεμήσωσι κατ' αυτών. **13** Και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ του Φινεές υιόν Ελεάζαρ τον ιερέα, **14** και μετ' αυτού δέκα άρχοντας, ανά ένα άρχοντα αρχηγόν πατριών κατά φυλήν του Ισραήλ, και έκαστος ήτο ο πρώτος του οίκου των πατέρων αυτών, επί τας χιλιάδας του Ισραήλ. **15** Και υπήγον προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ, και ελάλησαν προς αυτούς λέγοντες, **16** Ταύτα λέγει πάσα η συναγωγή Κυρίου· Τις αύτη η ανομία, την οποίαν επράξατε εναντίον του Θεού του Ισραήλ, να απομακρυνθήτε σήμερα από του Κυρίου, οικοδομήσαντες θυσιαστήριον εις εαυτούς, ώστε να αποστατήσητε σήμερα από Κυρίου; **17** Μικρόν εστάθη το αμάρτημα ημών εις Φεγώρ, από τον οποίον έως της σήμερα δεν εκαθαρίσθημεν, και έγεινε πληγή εις την συναγωγήν του Κυρίου, **18** και σεις θέλετε σήμερα αποστατήσει από του Κυρίου; βεβαίως, εάν σεις αποστατήσητε σήμερα από του Κυρίου, αύριον θέλει οργισθή εναντίον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ. **19** Εάν η γη της ιδιοκτησίας σας ήναι ακάθαρτος, διάβητε εις την γην της ιδιοκτησίας του Κυρίου, όπου η σκηνή του Κυρίου κατοικεί, και λάβετε ιδιοκτησίαν μεταξύ ημών· και μη αποστατήσητε από του Κυρίου, μηδέ αφ' ημών αποστατήσητε, οικοδομούντες εις εαυτούς θυσιαστήριον εκτός του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών. **20** Δεν έπραξεν Αχάν ο υιός του Ζερά εν τω αναθέματι, και έπεσεν οργή εφ' όλην την συναγωγήν του Ισραήλ; και ο άνθρωπος εκείνος δεν ηφανίσθη μόνος εν τη ανομία αυτού. **21** Τότε απεκρίθησαν οι υιοί

Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή και είπον προς τους αρχηγούς των χιλιάδων του Ισραήλ· **22** Ο ισχυρός Θεός ο Κύριος, ο ισχυρός Θεός ο Κύριος, αυτός εξεύρει, και αυτός θέλει γνωρίσει· εάν επράξαμεν τούτο διά αποστασίαν ή εάν διά ανομίαν εναντίον του Κυρίου, μη λυτρώσης ημάς την ημέραν ταύτην. **23** Εάν ωκοδομήσαμεν εις εαυτούς θυσιαστήριον διά να αποχωρισθώμεν από του Κυρίου, ή εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ολοκαύτωμα ή προσφοράς, ή εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ειρηνικάς θυσίας, αυτός ο Κύριος ας εκζητήση τούτο. **24** Και εάν δεν επράξαμεν αυτό μάλλον εκ φόβου του πράγματος τούτου, λέγοντες, Αύριον δύνανται τα τέκνα σας να είπωσι προς τα τέκνα ημών, λέγοντα, Τι έχετε σεις να κάμητε μετά του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ; **25** διότι ο Κύριος έθεσε τον Ιορδάνην όριον μεταξύ ημών και υμών, υιοί Ρουβήν και υιοί Γαδ· δεν έχετε μέρος μετά του Κυρίου· και κάμωσιν οι υιοί σας τους υιούς ημών να παύσωσιν από του να φοβώνται τον Κύριον. **26** Διά τούτο είπομεν, Ας επιχειρισθώμεν να οικοδομήσωμεν εις εαυτούς το θυσιαστήριον· ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, **27** αλλά διά να ήναι μαρτύριον αναμέσον ημών και υμών, και αναμέσον των γενεών ημών μεθ' ημάς, ότι ημείς κάμνομεν την λατρείαν του Κυρίου ενώπιον αυτού με τα ολοκαυτώματα ημών και με τας θυσίας ημών και με τας ειρηνικάς προσφοράς ημών· διά να μη είπωσιν αύριον τα τέκνα σας προς τα τέκνα ημών, Σεις δεν έχετε μέρος μετά του Κυρίου. **28** Διά τούτο είπομεν, Εάν τύχη να λαλήσωσιν ούτω προς ημάς ή προς τας γενεάς ημών αύριον, τότε θέλομεν αποκριθή, Ιδού, το ομοίωμα του θυσιαστηρίου του Κυρίου, το οποίον ωκοδόμησαν οι πατέρες ημών, ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, αλλά διά να ήναι μαρτύριον αναμέσον ημών και υμών. **29** Μη γένοιτο να αποστατήσωμεν από του Κυρίου και να αποχωρισθώμεν σήμερα από του Κυρίου, οικοδομούντες θυσιαστήριον διά ολοκαύτωμα, διά προσφοράς και διά θυσίαν, εκτός του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών, το οποίον είναι έμπροσθεν της σκηνής αυτού. **30** Και ακούσαντες Φινεές ο ιερεύς και οι άρχοντες της συναγωγής και οι αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ, οι όντες μετ' αυτού, τους λόγους τους οποίους ελάλησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και οι υιοί Μανασσή, ευχαριστήθησαν. **31** Και είπε Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς τους υιούς Μανασσή, Σήμερα εγνωρίσαμεν ότι ο Κύριος είναι εν μέσω ημών, διότι δεν επράξατε την ανομίαν ταύτην εναντίον του Κυρίου· διά τούτου ελυτρώσατε τους υιούς Ισραήλ από της χειρός του Κυρίου. **32** Και επέστρεψεν ο Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι άρχοντες από των υιών Ρουβήν και από των υιών Γαδ εκ της γης Γαλαάδ εις την γην Χαναάν προς τους υιούς Ισραήλ, και έφεραν απόκρισιν προς αυτούς. **33** Και το πράγμα ήρесе εις τους υιούς Ισραήλ· και ευλόγησαν τον Θεόν ο υιός ο υιός Ισραήλ, και δεν είπαν πλέον να αναβώσιν εναντίον αυτών εις μάχην, διά να αφανίσωσι την γην όπου κατώκουν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ. **34** Και ωνόμασαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί

Γαδ το θυσαστήριον Εδ' Διότι, είπαν, τούτο θέλει είσθαι μαρτύριον αναμέσον ημών, ότι ο Κύριος είναι ο Θεός.

23 Και μετά πολύν καιρόν αφου ο Κύριος έδωκεν εις τον Ισραήλ ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών αυτού κύκλω, και ο Ιησούς ήτο γέρων, προβεβηκώς την ηλικίαν, **2** συνεκάλεσεν ο Ιησούς πάντα τον Ισραήλ, τους πρεσβυτέρους αυτών και τους αρχηγούς αυτών και τους κριτάς αυτών, και τους άρχοντας αυτών και είπε προς αυτούς, Εγώ εγήρασα, είμαι προβεβηκώς την ηλικίαν. **3** Και σεις είδτε πάντα όσα έκαμε Κύριος ο Θεός σας εις πάντα τα έθνη ταύτα διά σας· διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών. **4** Ιδού, εγώ εμοίρασα διά κλήρου εις εσάς ταύτα τα εναπολειφθέντα έθνη, διά κληρονομίαν εις τας φυλάς σας, μετά πάντων των εθνών τα οποία εξωλόθρευσα, από του Ιορδάνου έως της θαλάσσης της μεγάλης, προς δυσμάς ηλίου. **5** Και Κύριος ο Θεός σας, αυτός θέλει εξώσει αυτούς απ' έμπροσθέν σας, και θέλει εκδιώξει αυτούς από προσώπου σας και θέλτε κυριεύσει την γην αυτών, καθώς Κύριος ο Θεός σας υπεσχέθη προς εσάς. **6** Ανδρίζεσθε λοιπόν σφόδρα εις το να φυλάττητε και να εκτελήτε πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, διά να μη εκκλίνητε απ' αυτού δεξιά ή αριστερά· **7** διά να μη αναμιχθήτε μετά των εθνών τούτων, των εναπολειφθέντων μεταξύ σας, μηδέ να μνημονεύητε τα ονόματα των θεών αυτών, μηδέ να ομόσητε, μηδέ να λατρεύσητε αυτούς, μηδέ να προσκυνήσητε αυτούς· **8** αλλ' εις Κύριον τον Θεόν σας να ήσητε προσκεκολλημένοι, καθώς εκάμετε έως της ημέρας ταύτης. **9** Διότι ο Κύριος εξεδίωξεν απ' έμπροσθέν σας έθνη μεγάλα και δυνατά· και ουδείς ηδυνήθη έως της σήμερον να σταθή έμπροσθέν σας· **10** εις από σας θέλει διώξει χιλιούς· διότι Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο πολεμήσας υπέρ υμών, καθώς υπεσχέθη προς εσάς. **11** Προσέχετε λοιπόν σφόδρα εις εαυτούς, να αγαπήτε Κύριον τον Θεόν σας. **12** Επειδή εάν ποτέ στραφήτε πίσω και προσκολληθήτε μετά του υπολοίπου των εθνών τούτων, μετά τούτων των εναπολειφθέντων μεταξύ σας, και συμπενθερεύσητε μετ' αυτών και αναμιχθήτε μετ' αυτών και εκείνα μεθ' υμών, **13** εξεύρετε βεβαίως ότι Κύριος ο Θεός σας δεν θέλει πλέον εκδιώξει απ' έμπροσθέν σας τα έθνη ταύτα· αλλά θέλουσιν είσθαι παγίδες και ενέδραι εις εσάς, και μάστιγες εις τας πλευράς σας και άκανθαι εις τους οφθαλμούς σας, εωσού εξολοθρευθήτε από της γης ταύτης της αγαθής, την οποίαν Κύριος ο Θεός σας έδωκεν εις εσάς. **14** Και ιδού, σήμερον εγώ πορευομαι την οδόν πάσης της γης, και σεις γνωρίζετε εν όλη τη καρδία υμών και εν όλη τη ψυχή υμών, ότι δεν διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων, τους οποίους Κύριος ο Θεός σας εάλλησε διά σας· πάντες διετέλεσθησαν εις εσάς, ουδέ εις εξ αυτών διέπεσε. **15** Διά τούτο, καθώς ήλθον εφ' υμάς πάντες οι αγαθοί λόγοι, τους οποίους εάλλησε προς υμάς Κύριος ο Θεός υμών, ούτως ο Κύριος θέλει επιφέρει εφ' υμάς πάντας τους λόγους τους κακούς, εωσού εξολοθρευση υμάς από της γης της αγαθής ταύτης, την οποίαν έδωκεν εις υμάς Κύριος ο Θεός υμών. **16** Όταν παραβήτε την

διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς, και υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, τότε η οργή του Κυρίου θέλει εξαφθή εναντίον σας, και θέλτε αφανισθή ταχέως από της γης της αγαθής, την οποίαν έδωκεν εις εσάς.

24 Και συνήθροισεν ο Ιησούς πάσας τας φυλάς του Ισραήλ εν Συχέμ, και συνεκάλεσε τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και τους αρχηγούς αυτών και τους κριτάς αυτών και τους άρχοντας αυτών· και παρεστάθησαν ενώπιον του Θεού. **2** Και είπεν ο Ιησούς προς πάντα τον λαόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· πέραν του ποταμού κατώκησαν απ' αρχής οι πατέρες σας, Θάρρα ο πατήρ του Αβραάμ και ο πατήρ του Ναχώρ, και ελάτρευσαν άλλους θεούς. **3** Και έλαβον τον πατέρα σας τον Αβραάμ εκ του πέραν του ποταμού, και ώδήγησα αυτόν διά πάσης της γης Χαναάν, και επλήθυνα το σπέρμα αυτού, και έδωκα τον Ισαάκ εις αυτόν. **4** Και εις τον Ισαάκ έδωκα τον Ιακώβ και τον Ησαύ· και έδωκα εις τον Ησαύ το όρος Σηείρ, διά να κληρονομήση αυτό· ο δε Ιακώβ και οι υιοί αυτού κατέβησαν εις την Αίγυπτον. **5** Και απέστειλα τον Μωϋσήν και τον Ααρών, και επάταξα την Αίγυπτον διά πληγών, τας οποίας έκαμον εν μέσω αυτής, και μετά ταύτα εξήγαγον υμάς. **6** Και αφού εξήγαγον τους πατέρας υμών εξ Αιγύπτου, ήλθετε εις την θάλασσαν· και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω των πατέρων υμών με αμάξας και ίππους εις την θάλασσαν την Ερυθράν· **7** και έβόησαν προς Κύριον και αυτός έθεσε σκότος αναμέσον υμών και των Αιγυπτίων, και επιήγαγεν επ' αυτούς την θάλασσαν και εκάλυψεν αυτούς, και οι οφθαλμοί υμών είδον τι έκαμον εν τη Αιγύπτω· και κατοκήσατε εν τη ερήμω ημέρας πολλάς. **8** Και σας έφερα εις την γην των Αμορραίων, των κατοικούντων πέραν του Ιορδάνου, και σας επολέμησαν και παρέδωκα αυτούς εις τας χείρας σας, και κατεκληρονομήσατε την γην αυτών, και εξωλόθρευσα αυτούς απ' έμπροσθέν σας. **9** Και εσηκώθη Βαλάκ ο υιός του Σεφώρ, βασιλεύς του Μωάβ, και επολέμησε προς τον Ισραήλ· και αποστείλας προσέκαλεσε τον Βαλαάμ υιόν του Βεώρ διά να σας καταρασθή· **10** αλλ' εγώ δεν ηθέλησα να ακούσω τον Βαλαάμ· μάλιστα δε και σας ευλόγησε, και σας ηλευθέρωσα εκ των χειρών αυτού. **11** Και διέβητε τον Ιορδάνην και ήλθετε εις Ιεριχώ· και σας επολέμησαν οι άνδρες της Ιεριχώ, οι Αμορραίοι και οι Φερεζαίοι και οι Χανααναίοι και οι Χετταίοι και οι Γεργεσαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι· και παρέδωκα αυτούς εις τας χείρας σας. **12** Και εξαπέστειλα έμπροσθέν σας τας σφήκας, και εξεδίωξαν αυτούς απ' έμπροσθέν σας, τους δύο βασιλείς των Αμορραίων· ουχί διά της μαχαίρας σου ουδέ διά του τόξου σου. **13** Και έδωκα εις εσάς γην, εις την οποίαν δεν εκοπιάσατε, και πόλεις τας οποιας δεν εκτίσατε, και κατοκήσατε εν αυταίς· και τρώγετε αμπελώνας και ελαιώνας, τους οποίους δεν εφυτεύσατε. **14** Τώρα λοιπόν φοβήθητε τον Κύριον και λατρεύσατε αυτόν εν ακεραιότητι και αληθεία· και αποβάλετε τους θεούς, τους οποίους ελάτρευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού και εν τη Αιγύπτω, και λατρεύσατε τον Κύριον. **15** Αλλ' εάν δεν αρέσκη

εις εσάς να λατρεύητε τον Κύριον, εκλέξατε σήμερον λόφω του Φινεές του υιού αυτού, όστις εδόθη εις αυτόν εκ τω όρει Εφραΐμ.

ελάτρευσαν οι πατέρες σας πέραν του ποταμού, ή τους θεούς, τους οποίους κατοικείτε· εγώ όμως και ο οίκός μου θέλομεν λατρεύει τον Κύριον. **16** Και απεκρίθη ο λαός λέγων, Μη γένοιτο να αφήσωμεν τον Κύριον, διά να λατρεύσωμεν άλλους θεούς. **17** διότι Κύριος ο Θεός ημών, αυτός ανεβίβασεν ημάς και τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, και αυτός έκαμεν ενώπιον ημών εκείνα τα σημεία τα μεγάλα, και διεφύλαξεν ημάς καθ' όλην την οδόν την οποίαν διωδύσαμεν, και μεταξύ πάντων των εθνών διά των οποίων διέβημεν. **18** και εξεδίωξεν ο Κύριος απ' έμπροσθεν ημών πάντας τους λαούς και τους Αμορραίους τους κατοικούντας εν τη γή· και ημείς θέλομεν λατρεύει τον Κύριον· διότι αυτός είναι Θεός ημών. **19** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Δεν θέλετε δυνηθή να λατρεύητε τον Κύριον· διότι αυτός είναι Θεός άγιος· είναι Θεός ζηλωτής· δεν θέλει συγχωρήσει τας ανομίας σας και τας αμαρτίας σας. **20** διότι θέλετε εγκαταλείψει τον Κύριον και λατρεύσει ξένους θεούς· τότε στραφεΐς θέλει σας κακώσει και θέλει σας εξολοθρεύσει, αφού σας αγαθοποίησε. **21** Και είπεν ο λαός εις τον Ιησούν, Ουχί· αλλά τον Κύριον θέλομεν λατρεύει. **22** Και είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Σεις είσθε μάρτυρες εις εαυτούς ότι σεις εξελέξατε εις εαυτούς τον Κύριον, διά να λατρεύητε αυτόν. Και εκείνοι είπον, Μάρτυρες. **23** Τώρα λοιπόν αποβάλετε τους ξένους θεούς, τους εν τω μέσω υμών, και κλίνατε την καρδίαν υμών προς Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **24** Και είπεν ο λαός προς τον Ιησούν, Κύριον τον Θεόν ημών θέλομεν λατρεύει και εις την φωνήν αυτού θέλομεν υπακούει. **25** Και έκαμεν ο Ιησούς διαθήκην προς τον λαόν εν τη ημέρα εκείνη, και έθεσεν εις αυτούς νόμον και κρίσιν εν Συχέμ. **26** Και έγραψεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού· και λαβών λίθον μέγαν, έστησεν αυτόν εκεί υπό την δρυν, την πλησίον του αγιαστηρίου του Κυρίου. **27** Και είπεν ο Ιησούς προς πάντα τον λαόν, Ιδού, ο λίθος ούτος θέλει είσθαι εις ημάς εις μαρτύριον, διότι αυτός ήκουσε πάντας τους λόγους του Κυρίου τους οποίους ελάλησε προς ημάς· θέλει είσθαι λοιπόν εις μαρτύριον εις εσάς, διά να μη αρνηθήτε τον Θεόν σας. **28** Και απέστειλεν ο Ιησούς τον λαόν, έκαστον εις την κληρονομίαν αυτού. **29** Και μετά τα πράγματα ταύτα, ετελεύτησεν Ιησούς ο υιός του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν δέκα ετών. **30** Και έθαψαν αυτόν εν τοις ορίοις της κληρονομίας αυτού εν Φαμνάθ-σαράχ, ήτις είναι εν τω όρει Εφραΐμ, προς βορράν του όρους Γαάς. **31** Και ελάτρευσεν ο Ισραήλ τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέζησαν μετά τον Ιησούν και οίτινες εγνώρισαν πάντα τα έργα του Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **32** Τα δε οστά του Ιωσήφ, τα οποία ανεβίβασαν οι υιοί Ισραήλ εξ Αιγύπτου, έθαψαν εν Συχέμ, εν τη μερίδι του αγρού την οποίαν ηγόρασεν ο Ιακώβ παρά των υιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι' εκατόν αργύρια, και έγινε κληρονομία των υιών Ιωσήφ. **33** Και ετελεύτησεν Ελεάζαρ ο υιός του Ααρών, και έθαψαν αυτόν εν τω

Κριταί

1 Και μετά τον θάνατον του Ιησού, ηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ τον Κύριον, λέγοντες, Τις θέλει αναβή υπέρ ημών πρώτος κατά των Χανααναίων, διά να πολεμήση αυτούς; **2** Και είπεν ο Κύριος, Ο Ιούδας θέλει αναβή· ιδού, παρέδωκα τον τόπον εις την χείρα αυτού. **3** Και είπεν ο Ιούδας προς Συμεών τον αδελφόν αυτού, Ανάβα μετ' εμού εις τον κλήρόν μου, διά να πολεμήσωμεν τους Χανααναίους, και εγώ ομοίως θέλω ελθεί μετά σου εις τον κλήρόν σου. Και υπήγχε μετ' αυτού ο Συμεών. **4** Και ο Ιούδας ανέβη και παρέδωκεν ο Κύριος τους Χανααναίους και τους Φερεζαίους εις την χείρα αυτών· και επάταξαν εξ αυτών εν Βεζέκ δέκα χιλιάδας ανδρών. **5** Και εύρηκαν τον Αδωνί-Βεζέκ εν Βεζέκ, και επολέμησαν αυτόν και επάταξαν τους Χανααναίους και τους Φερεζαίους. **6** Ο δε Αδωνί-Βεζέκ έφυγε· και εκείνοι κατεδίωξαν οπίσω αυτού και συνέλαβον αυτόν και απέκοψαν τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτού και των ποδών αυτού. **7** Και είπεν ο Αδωνί-Βεζέκ, Εβδομήκοντα βασιλείς, αποκεκομμένοι τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτών και των ποδών, εσύναζον τα πίπτοντα υποκάτω της τραπέζης μου· ως εγώ έκαμα, ούτως ανταπέδωκεν εις εμέ ο Θεός. Και έφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανεν εκεί. **8** Και οι υιοί Ιούδα επολέμησαν κατά της Ιερουσαλήμ και εκυρίευσαν αυτήν· και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν παρέδωκαν εις πυρ. **9** Και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα διά να πολεμήσωσι τους Χανααίους, τους κατοικούντας εν τη ορεινή και εν τη μεσημβρινή και εν τη πεδινή. **10** Και υπήγχε ο Ιούδας εναντίον των Χανααίων των κατοικούντων εν Χεβρών· το δε όνομα της Χεβρών ήτο πρότερον Κιριάθ-αρβά· και εθανάτωσαν τον Σεσαί, και τον Αχιμιάν και τον Θαλαμαί. **11** Και εκείθεν υπήγγον εναντίον των κατοίκων της Δεβεΐρ· το δε όνομα της Δεβεΐρ ήτο πρότερον Κιριάθ-σεφέρ. **12** Και είπεν ο Χάλεβ, Όστις πατάξη την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύση αυτήν, εις τούτον θέλω δώσει Αχσάν την θυγατέρα μου εις γυναίκα. **13** Και εκυρίευσεν αυτήν Γοθονίηλ ο υιός του Κενέζ, ο νεώτερος αδελφός του Χάλεβ· και έδωκεν εις αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **14** Και αυτή, ότε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτόν να ζητήση παρά του πατρός αυτής τον αγρόν· και κατέβη από του όνου· και είπε προς αυτήν ο Χάλεβ, τι θέλεις; **15** Η δε είπε προς αυτόν, Δος μοι ευλογίαν· επειδή έδωκας εις εμέ γην μεσημβρινήν, dos μοι και πηγάς υδάτων. Και έδωκεν εις αυτήν ο Χάλεβ τας άνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **16** Και ανέβησαν οι υιοί του Κεναίου, πενθερού του Μωύσέως, εκ της πόλεως των φοινίκων μετά των υιών Ιούδα εις την έρημον του Ιούδα, την προς μεσημβρίαν της Αράδ· και υπήγγον και κατώκησαν μετά του λαού. **17** Και υπήγχε ο Ιούδας μετά του Συμεών αδελφου αυτού, και επάταξαν τους Χανααναίους τους κατοικούντας την Σεφάθ, και κατέστρεψαν αυτήν· και ωνόμασαν την πόλιν Ορμά. **18** Ο Ιούδας εκυρίευσεν και την Γάζαν και τα όρια αυτής, και την Ασκαλώνα και τα όρια αυτής, και την Ακκαρών και τα όρια αυτής. **19** Και ήτο Κύριος μετά του Ιούδα· και εκυρίευσεν το

όρος αλλά δεν ηδυνήθη να εκδιώξη τους κατοίκους της κοιλάδος, διότι είχαν αμάξας σιδηράς. **20** Και εδόθη η Χεβρών εις τον Χάλεβ, καθώς είπεν ο Μωύσης· και εξεδίωξεν εκείθεν τους τρεις υιούς του Ανάκ. **21** Τον δε Ιεβουσαίον, τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, δεν εξεδίωξαν οι υιοί Βενιαμίν· διά τούτο ο Ιεβουσαίος κατώκησε μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης. **22** Και ο οίκος Ιωσήφ ανέβησαν και αυτοί επί Βαιθήλ· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτών. **23** Και απέστειλεν ο οίκος Ιωσήφ να κατασκοπέωσι την Βαιθήλ· το δε όνομα της πόλεως ήτο πρότερον Λούζ. **24** Και είδον οι κατασκοποί άνθρωπον εξερχόμενον εκ της πόλεως, και είπον προς αυτόν, Δείξον εις ημάς, παρακαλούμεν, την είσοδον της πόλεως, και θέλομεν κάμει έλεος εις σε. **25** Και έδειξεν εις αυτούς την είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας· τον δε άνθρωπον και πάσαν την συγγένειαν αυτού απέπεμψαν. **26** Και υπήγχε ο άνθρωπος εις την γην των Χετταίων και ωκοδόμησε πόλιν, και ωνόμασεν αυτήν Λούζ· τούτο είναι το όνομα αυτής έως ημέρας ταύτης. **27** Ουδέ ο Μανασσήσ εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σαν και των κωμών αυτής, ούτε της Θαανάχ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Δωρ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Ιβλαάμ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Μεγιδδώ και των κωμών αυτής· αλλ' οι Χανααναίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω τόπω εκείνω. **28** Και ότε κατεστάθη ο Ισραήλ δυνατός, υπέβαλε τους Χανααναίους εις φόρον και δεν εξεδίωξεν αυτούς ολοκλήρως. **29** Ουδέ ο Εφραΐμ εξεδίωξε τους Χανααναίους τους κατοικούντας εν Γεζέρ· αλλ' οι Χανααναίοι κατώκουν εν Γεζέρ μεταξύ αυτών. **30** Ουδέ ο Ζαβουλών εξεδίωξε τους κατοικούντας την Κιτρών ουδέ τους κατοικούντας την Νααλώλ· αλλ' οι Χανααναίοι κατώκουν μεταξύ αυτών και έγειναν υποτελείς. **31** Ουδέ ο Ασήρ εξεδίωξε τους κατοίκους της Ακχώ, ούτε τους κατοίκους της Σιδώνος, ούτε της Ααλαβ, ούτε της Αχζιβ, ούτε της Χελβά, ούτε της Αφίκ, ούτε της Ρεώβ· **32** αλλ' ο Ασήρ κατώκει μεταξύ των Χανααίων των κατοίκων του τόπου· διότι δεν εξεδίωξεν αυτούς. **33** Ουδέ ο Νεφθαλί εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σεμές, ούτε τους κατοίκους της Βαιθ-ανάθ, αλλά κατώκει μεταξύ των Χανααίων των κατοίκων του τόπου· οι δε κάτοικοι της Βαιθ-σεμές και της Βαιθ-ανάθ έγειναν υποτελείς εις αυτόν. **34** Και συνέκλεισαν οι Αμορραίοι τους υιούς Δαν εις το όρος· διότι δεν άφινον αυτούς να καταβαίνωσιν εις την κοιλάδα· **35** οι δε Αμορραίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω όρει Ερές, εις Αιαλών και εις Σααλβίμ· η χειρ όμως του οίκου Ιωσήφ υπερίσχυεν, ώστε έγειναν υποτελείς. **36** Το δε όριον την Αμορραίων ήτο από της αναβάσεως της Ακραββίμ, από της Πέτρας και επάνω.

2 Και ανέβη Άγγελο Κυρίου από Γαλιλάων εις Βοκίμ και είπε, Σας ανεβίβασα εξ Αιγύπτου και σας έφερα εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας σας· και είπα, Δεν θέλω αθετήσσει την προς εσάς διαθήκημ μου εις τον αιώνα· **2** και σεις δεν θέλετε κάμει συνθήκημ προς τους κατοίκους του τόπου τούτου· τα θυσιαστήρια αυτών θέλετε καταστρέψει. Δεν υπηκούσατε όμως εις

την φωνήν μου· διά τι επράξατε τούτο; **3** Διά τούτο και εγώ είπα, Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σας· αλλά θέλουν ειςθαι εναντίον σας, και οι θεοί αυτών θέλουν ειςθαι παγίς εις εσάς. **4** Και καθώς ελάλησεν ο άγγελος του Κυρίου τους λόγους τούτους προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, ο λαός ύψωσε την φωνήν αυτού και έκλαυσε. **5** Και εκάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου Βοκίμ· και εθυσίασαν εκεί εις τον Κύριον. **6** Και ότε απέλυσε τον λαόν ο Ιησούς, οι υιοί Ισραήλ υπήγον εκάστος εις την κληρονομίαν αυτού, διά να κατακληρονομήσωσι την γην. **7** Και ελάτρευσαν ο λαός τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέζησαν μετά τον Ιησούν και είδον πάντα τα έργα τα μεγάλα του Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **8** Και ετελεύτησεν Ιησούς, ο υιός του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν δέκα ετών. **9** Και έθαψαν αυτόν εις το όριον της κληρονομίας αυτού εν Θαμνάθ-αρές, εν τω όρει Εφραΐμ, κατά το βόρειον μέρος του όρους Γαάς. **10** Και πάσα έτι η γενεά εκείνη προσετέθησαν εις τους πατέρας αυτών· και εσηκώθη άλλη γενεά μετά' αυτούς, ήτις δεν εγνώρισε τον Κύριον ουδέ τα έργα, τα οποία έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **11** Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλείμ· **12** και εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, τον εξαγαγόντα αυτούς εκ γης Αιγύπτου, και υπήγον κατόπιν άλλων θεών, εκ των θεών των λαών των περίξ αυτών, και προσεκύνησαν αυτούς και παρώργισαν τον Κύριον. **13** Και εγκατέλιπον τον Κύριον και ελάτρευσαν τον Βάαλ και τας Ασταρώθ. **14** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα των ληλιταιστών, και εληλιάτησαν αυτούς και επώλησεν αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών κύκλω, ώστε δεν ηδυνήθησαν πλέον να σταθώσι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτών. **15** Πανταχού όπου εξήρχοντο, η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αυτών προς κακόν, καθώς ελάλησεν ο Κύριος και καθώς ώμοσεν ο Κύριος προς αυτούς και ήλθον εις μεγάλην αμηχανίαν. **16** Τότε ανέστησεν ο Κύριος κριτάς, οίτινες έσωσαν αυτούς εκ της χειρός των ληλιταούντων αυτους. **17** Πλην ουδέ εις τους κριτάς αυτών υπήκουσαν, αλλ' επόρνευσαν κατόπιν άλλων θεών και προσεκύνησαν αυτούς· εξέκλιναν ταχέως από της οδοϋ, εις την οποίαν περιεπάτησαν οι πατέρες αυτών υπακούοντες εις τας εντολάς του Κυρίου· δεν έκαμον ούτω. **18** Και ότε ανέστησεν ο Κύριος εις αυτούς κριτάς, τότε ο Κύριος ήτο μετά του κριτού και έσωξεν αυτούς εκ της χειρός των εχθρών αυτών καθ' όλας τας ημέρας του κριτού· διότι εσπλαγχνίσθη ο Κύριος εις τους στεναγμούς αυτών τους εξ αιτίας των καταθλιβόντων αυτους και καταπιεζόντων αυτους. **19** Ότε δε απέθνησκειν ο κριτής, επέστρεφον και διεφθείροντο χειρότερα παρά τους πατέρας αυτών, υπάγοντες κατόπιν άλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς και να προσκυνώσιν αυτούς· δεν έπαυον από των πράξεων αυτών ουδέ από της γης οδοϋ αυτών της διεστραμμένης. **20** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και είπεν, Επειδή ο λαός ούτος παρέβη την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα εις τους πατέρας αυτών, και δεν υπήκουσεν εις την φωνήν μου·

21 και εγώ δεν θέλω εκδιώξει πλέον απ' έμπροσθεν αυτών ουδέν εκ των εθνών, τα οποία αφήκεν ο Ιησούς ότε ετελεύτησε, **22** διά να δοκιμάσω τον Ισραήλ διά μέσου αυτών, εάν φυλάττωσι την οδόν του Κυρίου, περιπατούντες εν αυτή, καθώς εφύλαξαν αυτήν οι πατέρες αυτών, ή ουχι. **23** Και αφήκε Κύριος τα έθνη ταύτα, χωρίς να εκδιώξη ταχέως αυτά· ουδέ παρέδωκεν αυτά εις την χείρα του Ιησού.

3 Και ταύτα είναι τα έθνη, τα οποία αφήκεν ο Κύριος, διά να δοκιμάση τον Ισραήλ δι' αυτών, πάντας τους μη γνωρίσαντας πάντας τους πολέμους της Χαναάν· **2** τουλάχιστον διά να μάθωσιν αι γενεαί των υιών Ισραήλ να γυμνασθώσι τον πόλεμον, τουλάχιστον όσοι πρότερον δεν είχαν γνωρίσει αυτούς· **3** αι πέντε σατραπείαι των Φιλισταιών και πάντες οι Χαναναίοι και οι Σιδώνιοι και οι Ευαίοι οι κατοικούντες εν τω όρει του Λιβάνου, από του όρους Βάαλ-ερμών έως της εισόδου Αιμάθ. **4** Και ταύτα ήσαν διά να δοκιμάση τον Ισραήλ δι' αυτών· διά να γνωρίση εάν υπήκουον εις τας εντολάς του Κυρίου, τας οποίας προσέταξεν εις τους πατέρας αυτών διά του Μωσέως. **5** Και κατώκησαν οι υιοί Ισραήλ μεταξύ των Χαναναίων, των Ζετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων. **6** Και έλαβον εις εαυτους τας θυγατέρας αυτών εις γυναίκας, και τας εαυτών θυγατέρας έδωκαν εις τους υιούς αυτών, και ελάτρευσαν τους θεούς αυτών. **7** Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελησιμόνησαν Κύριον τον Θεόν αυτών και ελάτρευσαν τους Βααλείμ και τα άλση. **8** Διά τούτο εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και επώλησεν αυτούς εις την χείρα του Χουσαν-ρισαθαΐμ βασιλέως της Μεσοποταμίας· και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ εις τον Χουσαν-ρισαθαΐμ οκτώ έτη. **9** Και ότε εβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Κύριον, ο Κύριος ανέστησε σωτήρα εις τους υιούς Ισραήλ και έσωσεν αυτούς, τον Γοθονιήλ υιόν του Κενέζ, τον νεώτερον αδελφόν του Χάλεβ. **10** Και ήτο επ' αυτόν το Πνεύμα του Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ· και εξήλθεν εις μάχην, και παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτού τον Χουσαν-ρισαθαΐμ βασιλέα της Μεσοποταμίας· και η χειρ αυτού υπερίσχυεν εναντίον του Χουσαν-ρισαθαΐμ. **11** Και υπεραύθη η γη τεσσαράκοντα έτη· και ετελεύτησε Γοθονιήλ ο υιός του Κενέζ. **12** Και ήρχισαν οι υιοί Ισραήλ· πάλιν να πράττωσι πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και ενίσχυσεν ο Κύριος τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ κατά του Ισραήλ, διότι έπραξαν πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **13** Και συνήθρισεν εις σεαυτόν τους υιούς Αμμών και Αμαλήκ, ο και υπήγε και επάταξε τον Ισραήλ και εκυριεύσαν την πόλιν των φοινίκων. **14** Και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ εις τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ δεκαοκτώ έτη. **15** Και εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ· και ανέστησεν ο Κύριος εις αυτούς σωτήρα, τον Αώδ υιόν του Γηρά, του Βενιαμίτου, άνδρα αριστερόχειρα. Και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ διά χειρός αυτού δώρα προς τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ. **16** Και κατεσκεύασεν εις εαυτόν ο Αώδ μάχαιραν δίστομον, μακράν μίαν πήχην· και περιεζώσθη αυτήν υπό τον μανδύαν αυτού επί τον

μηρόν αυτού τον δεξιόν. **17** Και προσέφερε τα δώρα προς τον ο Εγλών βασιλέα του Μωάβ· ο δε Εγλών ήτο άνθρωπος παχύς σφόδρα. **18** Και αφού ετελείωσε προσφέρων τα δώρα και απέπεμψε τους ανθρώπους τους βαστάζοντας τα δώρα, **19** τότε ο αυτός υπέστρεψεν από των γλυπτών των προς τα Γάλαγα· και είπε, Λόγον κρυφόν έχω προς σε, βασιλεύ. Ο δε είπε, Σιώπα. Και εξήλθον απ' αυτού πάντες οι παριστάμενοι πλησίον αυτού. **20** Και εισήλθε προς αυτόν ο Αώδ· εκείνος δε εκάθητο εν τω υπερώω αυτού τω θερινώ μονώτατος. Και είπεν ο Αώδ, Έχω λόγον παρά Θεού προς σε. Τότε εσηκώθη από του θρόνου. **21** Και απλώσας ο Αώδ την χείρα αυτού την αριστεράν, έλαβε την μάχαιραν από του μηρού αυτού του δεξιού και ενέπηξεν αυτήν εις την κοιλίαν αυτού, **22** ώστε και η λαβή έτι εισήλθε κατόπιν του σιδήρου· και το πάχος συνέκλεισεν επί του σιδήρου, ώστε δεν ηδύνατο να σύρη την μάχαιραν από της κοιλίας αυτού· και εξήλθε κόπρος. **23** Τότε εξήλθεν ο Αώδ διά της στοάς και έκλεισεν οπίσω αυτού τας θύρας του υπερώου, και εκλείδωσε. **24** Και αφού εκείνος εξήλθεν, ήλθον οι δούλοι του Εγλών· και ότε είδον ότι, ιδού, αι θύραι του υπερώου ήσαν κλειδωμέναι, είπον, Βεβαίως τους πόδας αυτού σκεπάεις εν τω δωματίω τω θερινώ. **25** Και περιέμειναν εωσού εντράπησαν· και ιδού, δεν ήνοιγε τας θύρας του υπερώου· όθεν έλαβον το κλειδίον και ήνοιξαν· και ιδού, ο κύριος αυτών έκειτο κατά γης νεκρός. **26** Ο δε Αώδ εξέφυγεν, εν όσω εκείνοι εβράδυνον· και επέρασε τα γλυπτά και διεσώθη εις Ξειριωθά. **27** Και ότε ήλθεν, εσάλπισε διά της σάλπιγγος εν τω όρει Εφραΐμ, και κατέβησαν μετ' αυτού οι υιοί Ισραήλ από του όρους και αυτός έμπροσθεν αυτών. **28** Και είπε προς αυτούς, Ακολουθείτέ μοι· διότι ο Κύριος παρέδωκε τους εχθρούς σας τους Μωαβίτας εις την χείρα σας. Και κατέβησαν οπίσω αυτού και κατέλαβον τας διαβάσεις του Ιορδάνου προς τον Μωάβ και δεν αφήκαν άνθρωπον να περάση. **29** Και επάταξαν τους Μωαβίτας κατά τον καιρόν εκείνον, περίπου δέκα χιλιάδας ανδρών, πάντας ανδρείους και πάντας δυνατούς εν ισχύι· και δεν διεσώθη ουδείς. **30** Ούτως εταπεινώθη ο Μωάβ εν τη ημέρα εκείνη υπό την χείρα του Ισραήλ. Και η γη ανεπαύθη ογδοήκοντα έτη. **31** Μετά δε τούτον εστάθη ο Σαμεγάρ ο υιός του Ανάθ, όστις επάταξε τους Φιλισταίους εξακοσίους άνδρας δι' ενός βουκέντρου· και έσωσε και αυτός τον Ισραήλ.

4 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πάλιν πονηρά ενώπιον του Κυρίου, αφού ετελείησεν ο Αώδ. **2** Και επώλησεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ιαβείν, βασιλέως Χαναάν, όστις εβασίλευεν εν Ασώρ· και αρχηγός των στρατευμάτων αυτού ήτο ο Σισάρα, όστις κατώκει εκ Αρωσέθ των εθνών. **3** Και εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ· διότι είχαν εννεακοσίας αμάξας σιδηράς· και αυτός κατέβληψε σφόδρα τους υιούς Ισραήλ είκοσι έτη. **4** Και η Δεβόρρα, γυνή προφήτις, γυνή του Λαφιδώθ, αυτή έκρινε τον Ισραήλ κατά τον καιρόν εκείνον. **5** Και αυτή κατώκει υπό τον φοίνικα της Δεβόρρας, μεταξύ Ραμά και Βαιθήλ, εν τω όρει Εφραΐμ· και ανέβαινον προς αυτήν οι υιοί Ισραήλ διά να κρίνωνται. **6** Και έστειλε και εκάλεσε τον Βαράκ

τον υιόν του Αβινεέμ από Κέδες-νεφαλί, και είπε προς αυτόν, Δεν πρόσταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Έγπαγε και σύναξον δύναμιν εν τω όρει Θαβώρ και λάβε μετá σου δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί και εκ των υιών Ζαβουλών, **7** και θέλω επισύρει προς σε εις τον ποταμόν Κισών τον Σισάρα, τον αρχηγόν του στρατεύματος Ιαβείν, και τας αμάξας αυτού και το πλήθος αυτού, και θέλω παραδώσει αυτόν εις την χείρα σου; **8** Και είπε προς αυτήν ο Βαράκ, Εάν συ έλθης μετ' εμού, θέλω υπάγει· αλλ' εάν δεν έλθης μετ' εμού, δεν θέλω υπάγει. **9** Η δε είπε, θέλω ελθεί εξάπαντος μετá σου· πλην δεν θέλεις λάβει τιμήν εν τη οδώ εις την οποίαν υπάγεις· διότι εις χείρα γυναικός θέλει πωλήσει ο Κύριος τον Σισάρα. Και η Δεβόρρα εσηκώθη και υπήγε μετá του Βαράκ εις Κέδες. **10** Και συνεκάλεσεν ο Βαράκ τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εις Κέδες, και ανέβη μετá δέκα χιλιάδων ανδρών κατά πόδας αυτού· και η Δεβόρρα ανέβη μετ' αυτού. **11** Ο δε Έβερ ο Κεναίος, εκ των υιών του Οβάβ πενθερού του Μωύσέως, είχε χωρισθή από των Κεναίων και είχε στήγει την σκηνήν αυτού έως της δρύος Ζααναιμ, της πλησίον Κέδες. **12** Και ανήγγειλαν προς τον Σισάρα, ότι Βαράκ ο υιός του Αβινεέμ ανέβη εις το όρος Θαβώρ. **13** Και συνήθροισεν ο Σισάρα πάσας τας αμάξας αυτού, εννεακοσίας αμάξας σιδηράς, και πάντα τον λαόν του μετ' αυτού, από Αρωσέθ των εθνών εις τον ποταμόν Κισών. **14** Και είπεν η Δεβόρρα προς τον Βαράκ, Σηκώθητι· διότι αυτή είναι η ημέρα, καθ' ην ο Κύριος παρέδωκε τον Σισάρα εις την χείρα σου· δεν εξήλθεν ο Κύριος έμπροσθέν σου; Και κατέβη ο Βαράκ από του όρους Θαβώρ και δέκα χιλιάδες άνδρες κατόπιν αυτού. **15** Και κατετρόπωσεν ο Κύριος τον Σισάρα και πάσας τας αμάξας και παν το στρατεύμα, εν στόματι μαχαίρας, έμπροσθεν του Βαράκ· και κατέβη ο Σισάρα από της αμάξης και έφυγε πεζός. **16** Κατεδίωξε δε ο Βαράκ κατόπιν των αμαζών και κατόπιν του στρατεύματος έως της Αρωσέθ των εθνών· και έπεσε παν το στρατεύμα του Σισάρα εν στόματι μαχαίρας· δεν έμεινεν ουδέ εις. **17** Και έφυγεν ο Σισάρα πεζός εις την σκηνήν της Ιαήλ, γυναικός του Έβερ του Κεναίου· διότι ήτο ειρήνη μεταξύ του Ιαβείν βασιλέως της Ασώρ και του οίκου του Έβερ του Κεναίου. **18** Και εξήλθεν η Ιαήλ εις συνάντησιν του Σισάρα και είπε προς αυτόν, Είσελθε, κύριέ μου, είσελθε προς εμέ· μη φοβού. Και ότε εισήλθε προς αυτήν εις την σκηνήν, εσκεπάσεν αυτόν με κάλυμμα. **19** Και είπε προς αυτήν. Πότιόν με, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ, διότι εδίψησα. Και ήνοιξε τον ασκόν του γάλακτος και επότισεν αυτόν και εσκεπάσεν αυτόν. **20** Και είπε προς αυτήν, Στήθι εις την θύραν της σκηνής, και εάν έλθι τις και σε ερωτήση, λέγων, Είναί τις ενταύθα; είπέ, Ουχί. **21** Και έλαβεν Ιαήλ η γυνή του Έβερ τον πάσσαλον της σκηνής, και βαλούσα σφύραν εις την χείρα αυτής, υπήγεν ησύχως προς αυτόν και ενέπηξε τον πάσσαλον εις τον μίνιγγα αυτού, ώστε εκαρφώθη εις την γήν· διότι αυτός αποκατωμένος ων εκοιμάτο βαθέως. Και απέθανε. **22** Και ιδού, ο Βαράκ κατεδίωκε τον Σισάρα· η δε Ιαήλ εξήλθεν εις συνάντησιν αυτού και είπε προς αυτόν, Ελθέ, και θέλω σοι δείξει τον άνδρα τον οποίον ζητείς. Και ότε εισήλθε προς αυτήν, ιδού, ο Σισάρα έκειτο νεκρός, και ο πάσσαλος εις τον

μήνιγγα αυτού. **23** Και εταπείνωσεν ο Θεός κατά την ημέραν εκείνην τον Ιαβεΐν βασιλέα Χαναάν έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **24** Και εκραταιούτο η χειρ των υιών Ισραήλ και κατίσχυεν επί Ιαβεΐν βασιλέα Χαναάν, εωσού εξωλόθρευσαν τον Ιαβεΐν βασιλέα Χαναάν.

5 Και έψαλαν η Δεβόρρα και ο Βαράκ ο υιός του Αβινεέμ εν τη ημέρα εκείνη, λέγοντες, **2** Επειδή προεπορεύθησαν αρχηγοί εν τω Ισραήλ, Επειδή ο λαός προσέφερεν εαυτόν εκουσίως, Ευλογείτε τον Κύριον. **3** Ακούσατε, βασιλείς· δότε ακρόασιν, σατράπαι· εγώ, εις τον Κύριον εγώ θέλω ψάλλει εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ θέλω ψαλμωδεί. **4** Κύριε, ότε εξήλθες από Σηείρ, ότε εκίνησας από της πεδιάδος του Εδώμ, η γη εσειήθη και οι ουρανοί εστάλαξαν, αι νεφέλαι έτι εστάλαξαν ύδωρ. **5** Τα όρη ετάκτισαν υπό της παρουσίας του Κυρίου· αυτό το Σινά από της παρουσίας Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **6** Εν ταις ημέραις του Σαμεγάρ υιού του Ανάθ, εν ταις ημέραις της Ιαήλ, εγκατελείφθησαν αι οδοί, και οι διαβάται περιεπάτουں οδούς πλαγίας. **7** Εξέλιπον οι ηγεμόνες εν τω Ισραήλ, εξέλιπον, εωσού εγώ η Δεβόρρα εσηκώθην, εσηκώθην μήτηρ εν τω Ισραήλ. **8** Εξέλεξαν θεούς νέους· τότε πόλεμος εν ταις πύλαις εφάνη άρα ασπίς ή λόγχη μεταξύ τεσσαράκοντα χιλιάδων εν τω Ισραήλ; **9** Η καρδιά μου είναι προς τους αρχηγούς του Ισραήλ, όσοι μεταξύ του λαού προσέφεραν εαυτούς εκουσίως, Ευλογείτε τον Κύριον. **10** Υμνολογείτε· οι επιβαίνοντες επί λευκών όνων, οι καθήμενοι εις το κρίνειν, και οι περιπατούντες εν ταις οδοίς. **11** Ελευθερωθέντες από του κρότου των τοξοτών, εν τοις τόποις όπου αντλούσιν ύδωρ, εκεί θέλουσι διηγείσθαι τας δικαιοσύνας του Κυρίου, τας δικαιοσύνας των ηγεμόνων αυτού μεταξύ του Ισραήλ. Κατέβη τότε εις τας πύλας ο λαός του Κυρίου. **12** Εγέρθητι, εγέρθητι, Δεβόρρα· εγέρθητι, εγέρθητι, πρόφερε ωδήν· σηκώθητι, Βαράκ, και αιχμαλώτισον τους αιχμαλώτους σου, υιέ του Αβινεέμ. **13** Τότε κατέβη το εγκαταλελειμμένο του λαού εναντίον των ισχυρών· ο Κύριος κατέβη μετ' εμού εναντίον των δυνατών. **14** Εκ του Εφραΐμ οι κατοικούντες το όρος Αμαλήκ κατέβησαν κατόπιν σου, Βενιαμίν, μεταξύ των λαών σου. Εκ του Μαχεΐρ κατέβησαν οι αρχηγοί, και εκ του Ζαβουλών οι κρατούντες ράβδον γραμματέως. **15** Και οι άρχοντες του Ισάαχαρ μετά της Δεβόρρας, ο Ισάαχαρ προσέτι και ο Βαράκ· κατόπιν τούτου έδραμον εις την κοιλάδα. Εις τας διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλοι στοχασμοί καρδιάς. **16** Διά τι εκάθησας μεταξύ εις τας μάνδρας, διά να ακούης τα βελάσματα των ποιμνίων; εις τας διαιρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλα συζητήσεις καρδιάς. **17** Ο Γαλαάδ ησύχαζε πέραν του Ιορδάνου· και ο Δαν διά τι έμενεν εις τα πλοία; ο Ασήρ εκάθητο εις τα παράλια, και ησύχαζεν εις τους λιμένας αυτού. **18** Ο Ζαβουλών είναι λαός προσφέρων την ζωήν αυτού εις θάνατον, και ο Νεφθαλί, επί τα ύψη της πεδιάδος. **19** Ήλθον οι βασιλείς, επολέμησαν· τότε επολέμησαν οι βασιλείς Χαναάν εν Θαναάχ πλησίον των υδάτων του Μεγιδδώ· λάφυρον αργυρίου δεν έλαβον. **20** Εκ του ουρανού επολέμησαν, οι αστέρες εκ της πορείας αυτών επολέμησαν εναντίον του Σισάρα. **21** Ο ποταμός

Κισών κατέστυρεν αυτούς, ο παλιός ποταμός, ο ποταμός Κισών. Κατεπάτησας, ψυχή μου, δύναμιν. **22** Τότε κατετρίβησαν οι όνυχες των ίππων από του ορμητικού δρόμου, του ορμητικού δρόμου των επ' αυτούς ισχυρών. **23** Καταράσθε την Μηρώζ, είπεν ο άγγελος του Κυρίου, καταράσθε κατάραν τους κατοίκους αυτής· διότι δεν ήλθον εις βοήθειαν του Κυρίου, εις βοήθειαν του Κυρίου εναντίον των δυνατών. **24** Ευλογημένη ας ήναι υπέρ τας γυναίκαις η Ιαήλ, η γυνή του Έβερ του Κεναίου· υπέρ τας γυναίκαις εν ταις σκηναίς ευλογημένη ας ήναι. **25** Ύδωρ εξήτησε, γάλα έδωκε· βούτυρον προσέφερεν εις μεγαλοπρεπή κρατήρα. **26** Την αριστεράν αυτής ήπλωσεν εις τον πάσσαλον, και την δεξιάν αυτής εις την σφύραν των εργατών· και σφυροκοπήσασα τον Σισάρα έσχισε την κεφαλήν αυτού, και συνέθλασε και διεπέρασε τους μήνιγγας αυτού. **27** Μεταξύ των ποδών αυτής συνεκάμφθη, έπεσεν, έκειτο· μεταξύ των ποδών αυτής συνεκάμφθη, έπεσεν· όπου συνεκάμφθη, εκεί έπεσε νεκρός. **28** Η μήτηρ του Σισάρα έκυπτε διά της θυρίδος και εβόα διά του δικτυωτού, Διά τι η άμαξα αυτού βραδύνει να έλθη, διά τι εβράδυναν οι τροχοί των αμαξιών αυτού; **29** Αι σοφαί κυρίαί αυτής απεκρίνοντο προς αυτήν· αυτή μάλιστα έδιδε την απόκρισιν προς εαυτήν· **30** Δεν επέτυχον; δεν διεμοίρασαν τα λάφυρα; μίαν ή δύο νέας εις έκαστον άνδρα, εις τον Σισάρα λάφυρα ποικιλόχροα, λάφυρα ποικιλόχροα κενητά, ποικιλόχροα κενητά· εκ των δύο μερών, περιλάϊμα των λαφυραγωγουμένων; **31** Ούτω να απολεσθώσι πάντες οι εχθροί σου, Κύριε· οι δε αγαπώντες αυτόν ας ήναι ως ο ήλιος ανατέλλων εν τη δόξη αυτού. Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα έτη.

6 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χειρά του Μαδιάμ επτά έτη. **2** Και κατίσχυσεν χειρ του Μαδιάμ επί τον Ισραήλ· εξ αιτίας των Μαδιανιτών έκαμον εις εαυτούς οι υιοί Ισραήλ τας φωλεάς εκείνας, τας επί των ορέων, και τα σπήλαια και τα οχυρώματα. **3** Και ότε έσπερνεν ο Ισραήλ, ανέβαινον οι Μαδιανίται και οι Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και ήρχοντο εναντίον αυτού· **4** και στρατοπεδεύοντες εναντίον αυτών διέφθειρον τα γεννήματα της γης, έως της εισόδου Γάζης, και δεν άφινον ζωοτροφιαν εις τον Ισραήλ, ούτε πρόβατον ούτε βουν ούτε όνον. **5** Διότι ανέβαινον αυτοί και τα ποίμνια αυτών και ήρχοντο μετά των σκηνών αυτών, πολυάρθμοι ως ακριδές αναρίθμητοι ήσαν και αυτοί και αι κάμηλοι αυτών· και εισήρχοντο εις την γην διά να φθειρώσιν αυτήν. **6** Και επτώχευσε σφόδρα ο Ισραήλ εξ αιτίας των Μαδιανιτών· διά τούτο οι υιοί Ισραήλ εβόησαν προς τον Κύριον. **7** Και ότε εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ διά τους Μαδιανίτας, **8** τότε απέστειλεν ο Κύριος άνδρα προφήτην προς τους υιούς Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα υμάς εξ Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οικού δουλείας, **9** και ελύτρωσα υμάς εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πάντων των καταθλιβόντων υμάς, και εξεδίωξα αυτούς απ' έμπροσθεν υμών και έδωκα εις εσάς την γην αυτών· **10** και είπα προς εσάς, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός

σας δεν θέλετε σεβασθή τους θεούς των Αμορραίων, εν τη γη των οποίων κατοικείτε· και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου. **11** Και ήλθεν άγγελος Κυρίου και εκάθισεν υπό την δρυν την εν Οφρά, την του Ιωάς του Αβί-εζερίτου· και Γεδεών ο υιός αυτού εκοπάνιζε σίτον εν τω ληνώ, διά να κρύψη αυτόν από των Μαδιανιτών. **12** Και εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου και είπε προς αυτόν, Ο Κύριος μετά σου, δυνατέ εν ισχύϊ. **13** Και είπε προς αυτόν ο Γεδεών, Ω κύριέ μου, αν ο Κύριος ήναι μεθ' ημών, διά τι λοιπόν εύρηκα ηνς πάντα ταύτα; και που είναι πάντα τα θαυμάσια αυτού, τα οποία διηγήθησαν εις ημάς οι πατέρες ημών, λέγοντες, Δεν ανεβίβασεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου; αλλά τώρα εγκατέλιπεν ημάς ο Κύριος και παρέδωκεν ημάς εις τας χείρας των Μαδιανιτών. **14** Και εμβλέψας προς αυτόν ο Κύριος είπεν, Ύπαγε εν τη δυνάμει σου ταύτη, και θέλεις σώσει τον Ισραήλ εκ της χειρός του Μαδιάμ· δεν σε απέστειλα εγώ; **15** Ο δε είπε προς αυτόν, Ω κύριέ μου, με τι θέλω σώσει τον Ισραήλ; ιδού, η οικογένειά μου είναι η ταπεινότερα μεταξύ του Μανασσή, και εγώ μικρότερος εν τω οίκω του πατρός μου. **16** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Αλλ' εγώ θέλω είσθαι μετά σου και θέλεις πατάξει τους Μαδιανίτας ως άνδρα ένα. **17** Ο δε είπε προς αυτόν, Εάν λοιπόν εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, δείξόν μοι σημείον ότι συ είσαι ο λαλών μετ' εμού. **18** Μη αναχωρήσης εντεύθεν, δέομαι, εωσού έλθω προς σε και εκφέρω την προσφοράν μου και θέσω ενώπιόν σου. Ο δε είπε, Θέλω περιμένειν εωσού επιστρέψης. **19** Και εισήλθεν ο Γεδεών και ητοίμασεν ερίφιον εξ αιγών και άζυμα ενός εφά αλεύρου· το μεν κρέας έθεσεν εις κάνιστρον, τον δε ζωμόν έβαλεν εις χύτραν, και έφερεν έξω προς αυτόν την δρυν και προσέφερε. **20** Και είπε προς αυτόν ο άγγελος του Θεού, Λάβε το κρέας και τα άζυμα και θες επί ταύτην την πέτραν, και τον ζωμόν επίχεε. Και έκαμεν ούτω. **21** Και εξέτεινεν ο άγγελος του Κυρίου το άκρον της ράβδου, την οποίαν είχαν εν τη χειρί αυτού, και ήγγισε το κρέας και τα άζυμα· και ανέβη πυρ εκ της πέτρας και κατέφαγε το κρέας και τα άζυμα. Τότε απήλθεν ο άγγελος του Κυρίου από των οφθαλμών αυτού. **22** Και ιδών ο Γεδεών ότι ήτο άγγελος Κυρίου, είπεν ο Γεδεών, Οίμοι, Κύριε Θεέ· διότι είδον τον άγγελον του Κυρίου πρόσωπον προς πρόσωπον. **23** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ειρήνη σοι· μη φοβή· δεν θέλεις αποθάνει. **24** Και ωκοδόμησεν εκεί ο Γεδεών θυσιαστήριον εις τον Κύριον και ωνόμασεν αυτό Ιεοβά-σαλώμ· έως της ημέρας ταύτης είναι εν Οφρά των Αβί-εζεριτών. **25** Και την αυτήν νύκτα είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Λάβε τον βουν του πατρός σου και τον δεύτερον βουν του επταετή, και κατεδάφισον τον βωμόν του Βάαλ, τον οποίον έχει ο πατήρ σου, και το άλσος το πλησίον αυτού κατάκοψον· **26** και οικοδόμησον θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου επί της κορυφής της πέτρας ταύτης, κατά το διατεταγμένον· και λάβε τον δεύτερον βουν και πρόσφερε ολοκαύτωμα με τα ζύλα του άλσους, το οποίον θέλεις κατακόψει. **27** Και έλαβεν ο Γεδεών δέκα άνδρας εκ των δούλων αυτού και έκαμε καθώς είπε προς αυτόν ο Κύριος· και επειδή εφοβήθη τον οίκον του πατρός αυτού και τους ανθρώπους της πόλεως, να κάμη τούτο την ημέραν,

έκαμεν αυτό την νύκτα. **28** Και ότε οι άνθρωποι της πόλεως εξηγήθησαν το πρωϊ, ιδού, ήτο κρημισμένος ο βωμός του Βάαλ, και το άλσος το πλησίον αυτού κατακεκομμένον, και ο δεύτερος βους ώλοκαυτωμένος επί το θυσιαστήριον το ωκοδομημένον. **29** Και είπεν ο εις προς τον άλλον, Τις έκαμε το πράγμα τούτο; Και εξετάσαντες και ανερευνήσαντες είπον, Ο Γεδεών ο υιός του Ιωάς έκαμε το πράγμα τούτο. **30** Τότε οι άνθρωποι της πόλεως είπον προς τον Ιωάς, Έκβαλε τον υιόν σου διά να θανατωθή, επειδή εκρήμισε τον βωμόν του Βάαλ και επειδή κατέκοψε το άλσος το πλησίον αυτού. **31** Και είπεν ο Ιωάς προς πάντας τους εξανιαταμένους εναντίον αυτού, Μήπως σεις θέλετε διεκδικήσει υπέρ του Βάαλ; ή σεις θέλετε σώσει αυτόν; όστις διεκδικήση υπέρ αυτού θέλει θανατωθή έως πρώϊας· εάν ούτος ήναι Θεός, ας διεκδικήση υπέρ εαυτού, διότι εκρήμισαν τον βωμόν αυτού. **32** Διά τούτο ωνόμασεν αυτόν εν τη ημέρα εκείνη Ιεροβάαλ, λέγων, Ας εκδικήση κατ' αυτού ο Βάαλ, διότι εκρήμισε τον βωμόν αυτού. **33** Τότε συνήχθησαν ομοί πάντες οι Μαδιανίται και οι Αμαλικίται και οι κάτοικοι της ανατολής και διέβησαν και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ιεζραέλ. **34** Και το Πνεύμα του Κυρίου περιεχύθη επί τον Γεδεών, και εσάλπισεν εν σάλπιγγι και συνήχθησαν οι Αβί-εζερίται οπίσω αυτού. **35** Και εξαπέστειλε μηνυτάς προς πάντα τον Μανασσή, και συνήχη και αυτος οπίσω αυτού· εξαπέστειλεν έπί μηνυτάς προς τον Ασήρ και προς τον Ζαβουλών και προς τον Νεφθαλί· και ανέβησαν εις συνάντησιν αυτών. **36** Και είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Εάν μέλλης να σώσης διά χειρός μου τον Ισραήλ, καθώς ελάλησας, **37** ιδού, εγώ θέλω βάλει τον πόκον του μαλλιών εις το αλώνιον· εάν γείνη δρόσος μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ξηρασία, τότε θέλω γνωρίσει ότι θέλεις σώσει διά χειρός μου τον Ισραήλ, καθώς ελάλησας. **38** Και έγεινεν ούτω· διότι σηκωθείς την επαύριον το πρωϊ, επέισε τον πόκον και εξέθλιψε δρόσον εκ του πόκου, λεκάνην πλήρη ύδατος. **39** Και είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Ας μη εξαφθή ο θυμός σου εναντίον μου, και θέλω λαλήσει μόνον ταύτην την φοράν· ας δοκιμάσω, δέομαι, ταύτην μόνην την φοράν εν τω πόκω· ας γείνη τώρα ξηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ας ήναι δρόσος. **40** Και έκαμεν ο Θεός ούτω την νύκτα εκείνη· και έγεινε ξηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ήτο δρόσος.

7 Τότε ο Ιεροβάαλ, όστις είναι ο Γεδεών, εξηγήθη πρωϊ, και παρ ο λαός ο μετ' αυτού, και εστρατοπέδευσαν πλησίον της πηγής Αρώδ· το δε στρατόπεδον των Μαδιανιτών ήτο κατά το βόρειον αυτών, προς τον λόφον Μορέχ εν τη κοιλάδι. **2** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Πολύς είναι ο λαός ο μετά σου ώστε να παραδώσω τους Μαδιανίτας εις την χείρα αυτού, μήπως ο Ισραήλ καυχηθή εναντίον μου, λέγων, Η χειρ μου με έσωσε· **3** τώρα λοιπόν κήρυξον εις επήκοον του λαού, λέγων, Όστις είναι δειλός και φοβούμενος, ας στρέψη και ας απεύση από του όρους Γαλααδ. Και έστρεψαν εκ του λαού εικοσιδύο χιλιάδες· και έμειναν δέκα χιλιάδες. **4** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Ο λαός είναι έτι

πολύς καταβίβασον αυτούς εις το ὕδωρ, και εκει θέλω εκκαθαρίσει αυτούς εις σέ· και περί ούτινος σοι εἶπω, Οὗτος θέλει ελθεῖ μετά σου, αυτός θέλει ελθεῖ μετά σου και περί ούτινος σοι εἶπω, Οὗτος δεν θέλει ελθεῖ μετά σου, αυτός δεν θέλει ελθεῖ. **5** Και κατεβίβασε τον λαόν εις το ὕδωρ· και εἶπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Πας ὅστις λάψη με την γλῶσσαν αυτού από του ὕδατος, καθώς λάπτει ο σκύλος, τούτον θέλεις στήσῃ χωριστά· και πας ὅστις κάμηψῃ τα γόνατα αυτού διά να πῆῃ. **6** Και ο αριθμός των λαπτόντων με την χεῖρα αυτών προς το στόμα αυτών ἦτο τριακόσιοι ἄνδρες ἅπαν δε το ἐπιλοιπον του λαοῦ ἔκαμψε τα γόνατα αυτών διά να πῶσιν ὕδωρ. **7** Και εἶπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Διά των τριακοσίων ανδρών, οἵτινες ἔλαψαν, θέλω σώσει υμᾶς, και θέλω παραδοῖσῃ τους Μαδιανίτας εις την χεῖρα σου· ἅπαν δε το ἐπιλοιπον του λαοῦ ἀς υπάγωνιν ἕκαστος εις τον τόπον αυτού. **8** Ἐλαβε λοιπόν ο λαός τας τροφάς εις τας χεῖρας αυτών και τας σάλπιγγας αυτών· και ἀπέπεμψεν ἅπαν το ἐπιλοιπον του Ισραήλ, ἕκαστον εις την σκηνήν αυτού, και ἐκράτησε τους τριακοσίους ἄνδρας. Και το στρατόπεδον του Μαδιάμ ἦτο υποκάτω αυτών εν τη κοιλάδι. **9** Και την αυτὴν νύκτα εἶπε προς αυτόν ο Κύριος, Σηκώθητι, κατάβα εις το στρατόπεδον· διότι παρέδωκα αυτό εις την χεῖρα σου· **10** ἀλλ' εἰάν φοβῆσαι να καταβῆς, κατάβα συ και ο Φουρά ο δούλος σου εις το στρατόπεδον· **11** και θέλεις ἀκούσει τι λέγουσι· και μετά ταῦτα αι χεῖρές σου θέλουσιν ενδυναμωθῆ, και θέλεις καταβῆ εις το στρατόπεδον. Και κατέβη αυτός μετά του Φουρά του δούλου αυτού ἕως της προφυλακῆς του στρατοπέδου. **12** Ο δε Μαδιάμ και ο Αμαλήκ και πάντες οι κάτοικοι της ανατολῆς ἦσαν ἐξηπλωμένοι εν τη κοιλάδι ως ακριδές κατά το πλήθος και αι κάμηλοι αυτών αναριθμητοί ως η ἄμμος παρά το χεῖλος της θαλάσσης κατά το πλήθος. **13** Και ὅτε ἦλθεν ο Γεδεών, ἰδοῦ, ἀνθρωπῶς τις διηγείτο προς τον πλησίον αυτού ὄνειρον και ἔλεγεν, Ἰδοῦ, ὠνευρέυθη ὄνειρον και ἰδοῦ, ψωμίον κριθινον κυλιόμενον εν τῷ στρατοπέδῳ του Μαδιάμ ἦλθεν εν τῷ σκηνᾶς και ἐκτύπησεν αὐτάς, και ἔπεσον· και ἀνέτρεψεν αὐτάς, και ἔπεσον αι σκηναί. **14** Και ἀπεκρίθη ο πλησίον αυτού και εἶπε, Τούτο δεν εἶναι, εἰμὴ ἡ ρομφαία του Γεδεών, υἱοῦ του Ἰωᾶ, ἀνδρός Ισραηλίτου· ο θεός παρέδωκεν εις την χεῖρα αυτού τον Μαδιάμ και ἅπαν το στρατόπεδον. **15** Και ως ἤκουσεν ο Γεδεών την διήγησιν του ονείρου και την ἐξηγήσιν αυτού, προσεκύνησε και ἐπέστρεψεν εις το στρατόπεδον του Ισραήλ και εἶπε, Σηκώθητε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις την χεῖρα σας το στρατόπεδον του Μαδιάμ. **16** Και διήρεσε τους τριακοσίους ἄνδρας εις τρία σώματα, και ἔδωκε σάλπιγγας εις τας χεῖρας πάντων τούτων και υδρίας κενὰς και λαμπάδας εν ταις υδρίαις. **17** Και εἶπε προς αυτούς, Βλέπετε προς ἐμέ και κάμετε παρομοίως και ἰδοῦ, ὅταν ἐγὼ φθάσω εις το ἄκρον του στρατοπέδου, καθώς ἐγὼ κάμω, οὕτω θέλετε κάμει· **18** ὅταν σαλπίσω διά της σάλπιγγος, ἐγὼ και πάντες αι μετ' ἐμοῦ, τότε θέλετε σαλπίσει και σεις διά των σαλπίγγων κύκλω παντός του στρατοπέδου και θέλετε ἐπιεί, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **19** Ο Γεδεών λοιπόν και οι εκατὸν ἄνδρες αι μετ' αυτού ἦλθον εις το ἄκρον του στρατοπέδου περί τας ἀρχάς της

μέσης φυλακῆς· μόλις εἶχον καταστήσει τους φύλακας και ἐσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας τας εις τας χεῖρας αυτών. **20** Και τα τρία σώματα ἐσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας και ἐκράτουν τας λαμπάδας εις τας ἀριστεράς αυτών χεῖρας και τας σάλπιγγας εις τας δεξιὰς αυτών χεῖρας διά να σαλπίζωσι· και ἀνεκράζον, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **21** Και ἐστάθη ἕκαστος εν τῷ τόπῳ αυτού κύκλω του στρατοπέδου· και ἅπαν το στρατεύμα διέτρεχε και ἐφώναζε και ἔφευγε. **22** Και οι τριακόσιοι ἐσάλπισαν διά των σαλπίγγων· και ἐστρεψεν ο Κύριος καθ' ὅλον το στρατόπεδον την ρομφαίαν ἐκάστου ἐναντίον του πλησίον αυτού· και το στρατεύμα ἔφυγεν εις Βαιθ-αεστέτα προς Ζερεβάθ, ἕως του χεῖλους του Ἀβέλ-μεολά και τον Ιορδάνην. **23** Και συνήχθησαν οι ἄνδρες Ισραήλ από Νεφθαλί και από Ἀσήρ και από παντός του Μανασσή, και κατεδίωξαν ὀπίσω του Μαδιάμ. **24** Και ἀπέστειλεν ο Γεδεών μηνυτάς προς ἅπαν το ὄρος Εφραΐμ, λέγων, Κατάβητε διά να συναντήσητε τον Μαδιάμ, και προκαταλάβετε προ αυτών τα ὕδατα ἕως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. Τότε συνήχθησαν πάντες οι ἄνδρες Εφραΐμ και προκατέλαβον τα ὕδατα ἕως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. **25** Και συνέλαβον δύο ἀρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζήβ· και ἐθανάτωσαν τον Ωρήβ ἐπὶ του βράχου Ωρήβ, τον δε Ζηβ ἐθανάτωσαν ἐπὶ του λινοῦ Ζηβ· και κατεδίωξαν τον Μαδιάμ και ἔφεραν την κεφαλὴν του Ωρήβ και του Ζηβ προς τον Γεδεών εκ του πέραν του Ιορδάνου.

8 Και εἶπον προς αυτόν οι ἄνδρες Εφραΐμ, Τι εἶναι το πράγμα τούτο, το ὁποῖον ἔκαμες εις ἡμᾶς, ὅτι δεν ἐκάλεσας ἡμᾶς ὅτε υπήγες να πολεμήσης ἐναντίον του Μαδιάμ; και ἐλογομάχησαν σφόδρα μετ' αυτού. **2** Ο δε εἶπε προς αυτούς, Τι ἔκαμα τώρα ως προς εἰσάς; δεν εἶναι καλῆτερον το ἀποτρίγνημα του Εφραΐμ παρά τον τρυγητόν του Ἀβί-εζέρ; **3** παρέδωκεν ο θεός εις τας χεῖρας σας τους ἀρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζήβ· και τι ἠδυνάμην να κάμω ως προς εἰσάς; Τότε το πνεῦμα αυτών ἠσούχασε προς αυτόν, ὅτε ἐλάλησε τον λόγον τούτον. **4** Και ἐλθὼν ο Γεδεών εις τον Ιορδάνην, διέβη, αὐτός και οι τριακόσιοι ἄνδρες αι μετ' αυτού, ἀποκαμωμένοι, ὁμως καταδιώκοντες. **5** Και εἶπε προς τους ἀνθρώπους της Σοκχώθ, Δότε, παρακαλῶ, ἄρτους τινάς εις τον λαόν τον ἀκολουθοῦντά με· διότι εἶναι ἀποκαμωμένοι, και ἐγὼ καταδιώκω ὀπίσω του Ζεβεέ και του Σαλμανά, των βασιλέων του Μαδιάμ. **6** Και ἀπεκρίθησαν οι ἀρχηγοὶ της Σοκχώθ, Μήπως αι χεῖρες του Ζεβεέ και του Σαλμανά εἶναι τώρα εις την χεῖρα σου, ὥστε να δώσωμεν ἄρτους εις το στρατεύμα σου; **7** Και εἶπεν ο Γεδεών, Διά τούτο, ἀφοῦ παραδώσῃ ο Κύριος τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά εις την χεῖρα μου, τότε ἐγὼ θέλω καταξάνει τας σάρκας σας με τας ἀκάνθας της ἐρήμου και με τους τριβόλους. **8** Και ἀνέβη ἐκείθεν εις Φανουήλ και ἐλάλησεν ὠσαύτως προς αυτούς· και ἀπεκρίθησαν οι ἄνδρες της Φανουήλ προς αυτόν καθώς ἀπεκρίθησαν οι ἄνδρες της Σοκχώθ. **9** Ο δε εἶπε και προς τους ἄνδρας της Φανουήλ, λέγων, Ὅταν ἐπιστρέψω εν εἰρήνῃ, θέλω κατασκάψει τον πύργον τούτον. **10** Ο Ζεβεέ

δε και ο Σαλμανά ήσαν εν Καρκόρ και τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, ως δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οι εναπολειφθέντες όλου του στρατεύματος των κατοίκων της ανατολής· διότι έπεσον εκατόν είκοσι χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν. **11** Και ανέβη ο Γεδεών από της οδού των κατοικούντων εν σκηναίς, από ανατολών της Νοβά και της Ιογβέα, και επάταξε το στρατόπεδον ήτο δε το στρατόπεδον εν αφοβία. **12** Ο δε Ζεβεέ και ο Σαλμανά έφευγον, και αυτός κατεδίωκεν οπίσω αυτών, και συνέλαβε τους δύο βασιλείς του Μαδιάμ, τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και άπαν το στρατόπεδον κατετρόπωσε. **13** Και επέστρεψεν ο Γεδεών ο υιός του Ιωάς εκ της μάχης από της αναβάσεως της Αρές. **14** Και συλλαβών νέον τινά εκ των ανδρών της Σοκχώθ, ηρώτησεν αυτόν· ο δε περιέγραψε προς αυτόν τους αρχηγούς της Σοκχώθ και τους πρεσβυτέρους αυτής, εβδομήκοντα επτά άνδρας. **15** Και ήλθεν ο Γεδεών προς τους άνδρας της Σοκχώθ και είπεν, Ιδού, ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά, διά τους οποίους με ωνειδίσατε, λέγοντες, Μήπως αι χείρες του Ζεβεέ και του Σαλμανά ήναι τώρα εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν άρτους εις τους ανθρώπους σου, τους αποκαμωμένους; **16** Και έλαβε τους πρεσβυτέρους της πόλεως και τας ακάνθας της ερήμου και τους τριβόλους, και επαίδευσε με αυτά τους άνδρας της Σοκχώθ. **17** Και τον πύργον της Φανουήλ κατέσκαψε και εθανάτωσε τους άνδρας της πόλεως. **18** Τότε είπε προς τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, Οποίοι ήσαν οι άνθρωποι τους οποίους εθανάτωσατε εν Θαβώρ; Οι δε είπον, Οποίος συ, τοιοῦτοι ήσαν· έκαστος ωμίαιζεν υιόν βασιλέως. **19** Ο δε είπεν, Αδελφοί μου, υιοί της μητρός μου ήσαν· ζη Κύριος, εάν ηθέλετε φυλάξει την ζωήν αυτών, εγώ δεν ήθελον σας θανάτωσει. **20** Και είπε προς τον Ιεθέρ τον πρωτότοκον αυτού, Σηκωθείς θανάτωσον αυτούς· αλλ' ο νέος δεν έσυρε την ρομφαίαν αυτού, διότι εφοβείτο, επειδή ήτο έτσι παιδίον. **21** Τότε είπεν ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά, Σηκώθητι συ και πέσον εφ' ημάς διότι κατά τον άνθρωπον και η δύναμις αυτού. Και σηκωθείς ο Γεδεών εθανάτωσε τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και έλαβε τους μηνίσκους τους περί τον τράχηλον των καμήλων αυτών. **22** Και είπον οι άνδρες Ισραήλ προς τον Γεδεών, Γενού άρχων εφ' ημάς, και συ και ο υιός σου και ο υιός του υιού σου, διότι έσωσας ημάς από της χειρός του Μαδιάμ. **23** Ο δε Γεδεών είπε προς αυτούς, Δεν θέλω γείνει άρχων εφ' υμάς εγώ, αλλ' ουδέ ο υιός μου θέλει γείνει άρχων εφ' υμάς· ο Κύριος θέλει εΐσθαι άρχων εφ' υμάς. **24** Και είπεν ο Γεδεών προς αυτούς, θέλω ζητήσσει από σας ζήτημα· να μοι δώσητε έκαστος τα ενώτια εκ των λαφύρων αυτού· διότι οι εχθροί είχαν ενντία χρυσά, όντες Ισμαηλίται. **25** Και απεκρίθησαν, θέλομεν δώσει αυτά μετά χαράς. Και ήπλωσαν φόρεμα και έρριπτεν εκεί έκαστος τα ενώτια εκ των λαφύρων αυτού. **26** Και το βάρος των χρυσών ενωτίων, τα οποία εζήτησεν, ήτο χίλιοι και επτακόσιοι σίκλοι χρυσοί· εκτός των μηνίσκων και των περιδεραίων και των πορφυρών, τα οποία ήσαν επί τους βασιλείς του Μαδιάμ, και εκτός των περιλαιμίων, τα οποία ήσαν εις τους τραχήλους των καμήλων αυτών. **27** Και έκαμεν ο Γεδεών εφόδ εξ αυτών και έθεσεν αυτό εν τη πόλει αυτού, εν Οφρά· και επόρνευσε πας ο Ισραήλ οπίσω αυτού εκεί· και

έγεινε παγίς εις τον Γεδεών και εις τον οίκον αυτού. **28** Και επαπεινώθη ο Μαδιάμ έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και δεν εσήκωσε πλέον την κεφαλήν αυτού. Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα έτη εν ταις ημέραις του Γεδεών. **29** Τότε υπήγην ο Ιεροβάαλ υιός του Ιωάς και κατώκησεν εν τω οίκω αυτού. **30** Είχε δε Γεδεών εβδομήκοντα υιούς εξελθόντας εκ των μηρών αυτού· διότι είχε γυναίκας πολλάς. **31** Και η παλλακή αυτού, η εν Συχέμ, και αυτή εγέννησεν εις αυτόν υιόν, τον οποίον αυτός ωνόμασεν Αβιμέλεχ. **32** Και απέθανεν ο Γεδεών ο υιός του Ιωάς εν γήρατι καλώ και ετάφη εν τω τάφω Ιωάς του πατρός αυτού, εν τη Οφρά των Αβι-εζεριτών. **33** Αποθανόντος δε του Γεδεών, επέστρεψαν οι υιοί Ισραήλ και επόρνευσαν κατόπιν των Βααλείμ και έστησαν εις εαυτούς τον Βάαλ-βερίθ διά Θεόν. **34** Και δεν ενεθυμήθησαν οι υιοί Ισραήλ Κύριον τον Θεόν αυτών, τον σώσαντα αυτούς εκ της χειρός πάντων των εχθρών αυτών κυκλόθεν. **35** Και δεν έκαμον έλεος εις τον οίκον του Ιεροβάαλ Γεδεών, αναλόγως προς πάντα τα αγαθά, τα οποία έκαμεν εις τον Ισραήλ.

9 Και υπήγην Αβιμέλεχ ο υιός του Ιεροβάαλ εις Συχέμ προς τους αδελφούς της μητρός αυτού και είπε προς αυτούς και προς πάσαν την συγγένειαν του οίκου του πατρός της μητρός αυτού, λέγων, **2** Ααλήσατε, παρακαλώ, εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ, Τι είναι καλήτερον εις εσάς, να άρχωσιν επάνω σας πάντες οι υιοί του Ιεροβάαλ, εβδομήκοντα άνδρες, ή να άρχη εις μόνοσ επάνω σας; και ενθυμήθητε ότι οστούν υμών και σαρξ υμών είμαι. **3** Και ελάλησαν περί αυτού οι αδελφοί της μητρός αυτού εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ πάντας τους λόγους τούτους· και εκλίεν η καρδιά αυτών κατόπιν του Αβιμέλεχ· διότι είπον, Αδελφός ημών είναι. **4** Και έδωκαν εις αυτόν εβδομήκοντα αργύρια εκ του οίκου του Βάαλ-βερίθ, και δι' αυτών εμίωθωσεν ο Αβιμέλεχ άνδρας ποταπούς και θρασεΐς, και ηκολούθησαν αυτόν. **5** Και εισήλθεν εις τον οίκον του πατρός αυτού εις Οφρά και εθανάτωσε τους αδελφούς αυτού τους υιούς του Ιεροβάαλ, εβδομήκοντα άνδρας, επί λίθον ένα· εναπελείφη όμως ο Ιωθάμ ο νεώτερος υιός του Ιεροβάαλ, διότι εκρύφθη. **6** Και συνήχησαν πάντες οι άνδρες της Συχέμ και πας ο οίκος του Μιλλώ και ελθόντες έκαμον τον Αβιμέλεχ βασιλέα, πλησίον της δρυός της ισταμένης εν Συχέμ. **7** Και ότε ανηγγέλη τούτο εις τον Ιωθάμ, υπήγχε και εστάθη επί την κορυφήν του όρους Γαριζίν, και ύψωσε την φωνήν αυτού και εβόησε και είπε προς αυτούς, Ακουσάτέ μου, άνδρες της Συχέμ, και θέλει σας ακούσει ο Θεός. **8** Υπήγουν ποτέ τα δένδρα να χρίσωσι βασιλέα εφ' εαυτών· και είπον προς την ελαίαν, Βασίλευσον εφ' ημών. **9** Αλλ' η ελαία είπε προς αυτά, Να αφήσω εγώ το πάχος μου, διά της οποίας τιμώνται Θεός και άνθρωποι, και να υπάγω να άρχω επί των άνδρων; **10** Και είπον τα δένδρα προς την συκήν, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ημών. **11** Αλλ' η συκή είπε προς αυτά, Να αφήσω την γλυκύτητά μου και τον καρπόν μου τον καλόν, και να υπάγω να άρχω επί των δένδρων; **12** Και είπον τα δένδρα προς την άμπελον, Ελθέ συ, βασίλευσον εφ' ημών. **13** Και είπεν η άμπελος προς αυτά, Να αφήσω τον οίνόν μου,

ὅστις ευφραίνει Θεόν και ανθρώπους, και να υπάγω να την νύκτα, συ και ο λαός ο μετά σου, και βάλε ενέδρας άρχω επί των δένδρων; **14** Τότε είπον πάντα τα δένδρα προς την άκανθαν, Ελθέ συ, βασιλευσον εφ' ημών. **15** Και είπεν η άκανθα προς τα δένδρα, Εάν αληθώς σεις με χρίητε βασιλέα υμών, έλθετε, καταφύγετε υπό την σκιάν μου· ει δε μη, πυρ να εξέλθη εκ της ακάνθης και να καταφάγη τας κέδρους του Λιβάνου. **16** Τώρα λοιπόν, εάν επράξατε εν αληθεία και ακεραιότητα κάμνοντες τον Αβιμέλεχ βασιλέα, και εάν εφερέθητε καλώς προς τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον αυτού, και εάν εκάμετε προς αυτόν κατά την αξίαν των χειρών αυτού. **17** διότι ο πατήρ μου επολέμησε διά σας και ερριψοικινδύνευσε την ζωήν αυτού και σας έσωσεν εκ της χειρός του Μαδιάμ. **18** και σεις εσηκώθητε σήμεραν εναντίον του οίκου του πατρός μου και εθανατώσατε τους υιούς αυτού, εβδομήκοντα άνδρας, επί λίθον ένα, και εκάμετε τον Αβιμέλεχ, τον υιόν της δούλης αυτού, βασιλέα επί πάντων των ανδρών της Συχέμ, διότι είναι αδελφός σας. **19** εάν λοιπόν επράξατε σήμεραν εν αληθεία και ακεραιότητα προς τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον αυτού, χαιρέτε εις τον Αβιμέλεχ και ας χαιρή και αυτός εις εσάς. **20** ει δε μη, πυρ να εξέλθη εκ του Αβιμέλεχ και να καταφάγη τους άνδρας της Συχέμ και τον οίκον του Μιλλώ και πυρ να εξέλθη εκ των ανδρών της Συχέμ και εκ του οίκου του Μιλλώ, και να καταφάγη τον Αβιμέλεχ. **21** Τότε έφυγεν ο Ιωθάμ μετά σποδής και υπήγεν εις Βηρ και κατώκησεν εκεί, διά τον φόβον Αβιμέλεχ του αδελφού αυτού. **22** Και εβασίλευσεν ο Αβιμέλεχ επί του Ισραήλ τρία έτη. **23** Και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεύμα πονηρόν μεταξύ του Αβιμέλεχ και των ανδρών της Συχέμ· και εστασίασαν οι άνδρες της Συχέμ κατά του Αβιμέλεχ. **24** διά να έλθη η αδικία των εβδομήκοντα υιόν του Ιεροβάαλ, και να επέλθη το αίμα αυτών επί τον Αβιμέλεχ τον αδελφόν αυτών τον θανατώσαντα αυτούς, και επί τους άνδρας της Συχέμ, τους ενιοχούσαντας τας χείρας αυτού, διά να θανατώση τους αδελφούς αυτού. **25** Και έθεσαν κατ' αυτού οι άνδρες της Συχέμ ενέδρας επί τας κορυφάς των ορέων, και εγύμνονον πάντας τους διαβαίνοντας πλησίον αυτών διά της οδοῦ· και ανηγγέλη προς τον Αβιμέλεχ. **26** Και ήλθε Γαάλ ο υιός του Εβέδ και οι αδελφοί αυτού, και διεβήσαν εις Συχέμ, και ενεπιστεύθησαν εις αυτόν οι άνδρες της Συχέμ. **27** Και εξήλθον εις τους αγρούς και ετρέγησαν τας αμπέλους αυτών και επάτησαν και ευθύμησαν, και υπήγαν εις τον οίκον του Θεού αυτών και έφαγον και έπιον, και κατηράσθησαν τον Αβιμέλεχ. **28** Και είπε Γαάλ ο υιός του Εβέδ, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, και τις η Συχέμ, ώστε να δουλεύωμεν εις αυτόν; δεν είναι ούτος ο υιός του Ιεροβάαλ; και Ζεβούλ ο επιστάτης αυτού; δουλεύσατε εις τους άνδρας του Εμμώρ πατρός του Συχέμ· και διά τι ημείς να δουλεύωμεν εις εκείνον; **29** είθε να εδίδετο ο λαός ούτος υπό την χείρα μου. Τότε ήθελον εκδιώξει τον Αβιμέλεχ. Και είπε προς τον Αβιμέλεχ, Πλήθυνον το στρατεύμά σου και εξέλθε. **30** Και ήκουσε Ζεβούλ ο άρχων της πόλεως τους λόγους Γαάλ του υιού του Εβέδ, και εξήφηθη ο θυμός αυτού· **31** και απέστειλε κρυφίως μηνυτάς προς τον Αβιμέλεχ, λέγων, Ιδού, Γαάλ ο υιός του Εβέδ και οι αδελφοί αυτού ήλθον εις Συχέμ· και ιδού, αυτοί διεγείρουσι την πόλιν εναντίον σου. **32** διά τούτο λοιπόν σηκώθητι εν τοις αγροίς. **33** και το πρωϊ, άμα άνατείλη ο ήλιος, θέλεις σηκωθή ενωρίς και θέλεις εφορμήσει επί την πόλιν· και ιδού, αυτός και ο λαός ο μετ' αυτού θέλουσιν εξέλθει εναντίον σου, και συ θέλεις κάμει εις αυτόν όπως δυνηθής. **34** Και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και πας ο λαός ο μετ' αυτού την νύκτα και έβαλον εις ενέδραν κατά της Συχέμ τέσσαρα σώματα. **35** Και εξήλθε Γαάλ ο υιός του Εβέδ και εστάθη εν τη εισόδω της πόλης της πόλεως και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και ο λαός ο μετ' αυτού εκ της ενέδρας. **36** Και ότε είδεν ο Γαάλ τον λαόν, είπε προς τον Ζεβούλ, Ιδού, λαός καταβαίνει από των κορυφών των ορέων· είπε δε προς αυτόν ο Ζεβούλ, την σκιάν των ορέων βλέπεις συ ως άνδρας. **37** Και ελάλησε πάλιν ο Γαάλ και είπεν, Ιδού, λαός καταβαίνει από των υψηλών του τόπου, και εν σώμα έρχεται διά της οδοῦ της δρυός Μεωνενίμ. **38** Τότε είπε προς αυτόν ο Ζεβούλ, Που είναι τώρα το στόμα σου, με το οποίον είπας, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, ώστε να δουλεύωμεν εις αυτόν; Δεν είναι ούτος ο λαός, τον οποίον εξουθένησας; εξέλθε λοιπόν τώρα και πολέμησον αυτούς. **39** Και εξήλθεν ο Γαάλ έμπροσθεν των ανδρών της Συχέμ και επολέμησε με τον Αβιμέλεχ. **40** ο δε Αβιμέλεχ κατεδιώξεν αυτόν, και έφυγεν απ' έμπροσθεν αυτού, και έπεσον τετραυματισμένοι πολλοί έως της εισόδου της πόλης. **41** Και εκάθισεν Αβιμέλεχ εν Αρουμά· και εξέβαλεν ο Ζεβούλ τον Γαάλ και τους αδελφούς αυτού, διά να μη κατοικώσιν εν Συχέμ. **42** Και την επαύριον εξήλθεν ο λαός εις την πεδιάδα· και ανηγγέλη προς τον Αβιμέλεχ. **43** Τότε έλαβε τον λαόν και διήρσεν αυτόν εις τρία σώματα και έθεσεν ενέδρας εις την πεδιάδα· και είδε, και ιδού, ο λαός εξήρχετο εκ της πόλεως και εσηκώθη εναντίον αυτών και επάταξεν αυτούς. **44** Και ο Αβιμέλεχ και το σώμα το μετ' αυτόν εφώρμησαν και εστάθησαν εν τη εισόδω της πόλης της πόλεως· τα δε άλλα δύο σώματα εφώρμησαν επί πάντας τους εν τοις αγροίς και επάταξαν αυτούς. **45** Και επολέμει ο Αβιμέλεχ εναντίον της πόλεως όλην εκείνην την ημέραν· και εκυρίευσε την πόλιν και εφόνευσε τον λαόν τον εν αυτή και κατέσκαψε την πόλιν και έσπειρεν αυτήν άλας. **46** Και ότε ήκουσαν πάντες οι άνδρες του πύργου της Συχέμ, εισήλθον εις το οχύρωμα του οίκου του Θεού Βερίθ. **47** Και ανηγγέλη προς τον Αβιμέλεχ, ότι συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες του πύργου της Συχέμ. **48** Και ανέβη ο Αβιμέλεχ εις το όρος Σαλιμών, αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού· και έλαβεν ο Αβιμέλεχ την αξίνην εις την χείρα αυτού και έκοψε κλάδον δένδρου, και εσήκωσεν αυτόν και επέθεσεν επί των ώμων αυτού· και είπε προς τον λαόν τον μετ' αυτού, ό,τι βλέπετε εμέ πράττοντα, σπεύσατε και σεις να πράξητε ως εγώ. **49** Έκοψε λοιπόν και πας ο λαός έκαστος τον κλάδον αυτού, και ακολουθήσαντες τον Αβιμέλεχ επέθεσαν αυτούς εις το οχύρωμα και κατέκαυσαν εν πυρί το οχύρωμα επ' αυτούς· και απέθανον ομοι πάντες οι άνδρες του πύργου της Συχέμ, έως χίλιοι άνδρες και γυναίκες. **50** Τότε υπήγεν ο Αβιμέλεχ εις Θαβαίς· και εστρατοπέδευσεν εναντίον της Θαβαίς και εκυρίευσεν αυτήν. **51** Αλλ' ήτο πύργος ισχυρός εν τω μέσω της

πόλεως, και κατέφυγον εκεί πάντες οι άνδρες και αι γυναίκες και πάντες οι κάτοικοι της πόλεως, και έκλεισαν όπισθεν αυτών και ανέβησαν εις το δώμα του πύργου. **52** Και υπήγεν ο Αβιμέλεχ μέχρι του πύργου και επολέμει αυτόν, και επλησίασε μέχρι της θύρας του πύργου διά να καύση αυτόν εν πυρί. **53** Και γυνή τις έρριψε τμήμα μολοπέτρας επί την κεφαλήν του Αβιμέλεχ και συνέθλασε το κρανίον αυτού. **54** Και εφώναξε ταχέως προς τον νέον του οπλοφόρον αυτού και είπε προς αυτόν, Σύρε την μάχαιράν σου και θανάτωσόν με, διά να μη είπωσι περί εμού, Γυνή εφόνευσεν αυτόν. Και ο νέος αυτού διεπέρασεν αυτόν, και απέθανε. **55** Και ότε είδον οι άνδρες Ισραήλ ότι απέθανεν ο Αβιμέλεχ, ανεχώρησαν έκαστος εις τον τόπον αυτού. **56** Ούτως ανταπέδωκεν ο Θεός την κακίαν του Αβιμέλεχ, την οποίαν έκαιε προς τον πατέρα αυτού, φονεύσας τους εβδομήκοντα αδελφούς αυτού. **57** Και πάσαν την κακίαν των ανδρών της Συχέμ ο Θεός ανταπέδωκεν επί τας κεφαλάς αυτών· και ήλθεν επ' αυτούς η κατάρα του Ιωθάμ υιού του Ιεροβάαλ.

10 Και εσηκώθη μετά τον Αβιμέλεχ διά να σώση τον Ισραήλ Θωλά ο υιός του Φουά, υιού του Δωδώ, ανήρ του Ισοάχαρ· και αυτός κατώκει εν Σαμίρ εν τω όρει Εφραΐμ. **2** Και έκρινε τον Ισραήλ εικοσιτρία έτη και απέθανε, και ετάφη εν Σαμίρ. **3** Και μετ' αυτόν εσηκώθη Ιαείρ ο Γαλααδίτης και έκρινε τον Ισραήλ εικοσιδύο έτη. **4** Είχε δε τριάκοντα υιούς, οίτινες επέβαινον εις τριάκοντα πωλάρια και είχαν τριάκοντα πόλεις, καλουμένας Χώραι του Ιαείρ έως της σήμερον, αίτινες είναι εν γη Γαλαάδ. **5** Απέθανε δε ο Ιαείρ, και ετάφη εν Καμών. **6** Και έπραξαν πάλιν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλεΐμ και τας Ασταρώθ και τους θεούς της Αράμ και τους θεούς της Σιδωνίας και τους θεούς του Μωάβ και τους θεούς των υιών Αμμών και τους θεούς των Φιλισταιών, και εγκατέλιπον τον Κύριον και δεν ελάτρευσαν αυτόν. **7** Και εξήφηθη ο θυμός του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ, και επώλησεν αυτούς εις την χείρα των Φιλισταιών και εις την χείρα των υιών Αμμών. **8** Και εξ εκείνου του έτους κατέθλιψαν και κατεδυνάστευσαν τους υιούς Ισραήλ δεκαοκτώ έτη, πάντας τους υιούς Ισραήλ τους πέραν του Ιορδάνου, εν τη γη των Αμορραίων, ήτις είναι εν Γαλαάδ. **9** Και διέβησαν οι υιοί Αμμών τον Ιορδάνην, διά να πολεμήσωσι και εναντίον του Ιούδα και εναντίον του Βενιαμίν και εναντίον του οίκου Εφραΐμ· ώστε ο Ισραήλ ήτο εν άκρα αμιχανία. **10** Και εβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Κύριον, λέγοντες, Ημαρτήσαμεν εις σε, διότι εγκατελίπομεν τον Θεόν ημών και ελατρεύσαμεν τους Βααλεΐμ. **11** Και είπε Κύριος προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν σας ελύτρωσα από των Αιγυπτίων και από των Αμορραίων, από των υιών Αμμών και από των Φιλισταιών; **12** οι Σιδωνιοί έτι και οι Αμαληκίται και οι Μαωνίται σας κατέθλιψαν· και εβοήσατε προς εμέ, και εγώ σας ελύτρωσα εκ της χειρός αυτών. **13** αλλά σεις με εγκατελίπετε και ελατρεύσατε άλλους θεούς· διά τούτο δεν θέλω σας λυτρώσει πλέον. **14** υπάγετε και βοήσατε προς τους θεούς τους οποίους εξελέξατε· αυτοί ας σας λυτρώσωσιν εν τω καιρώ της αμιχανίας

σας. **15** Και είπαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ, Ημαρτήσαμεν· κάμε συ εις ημάς όπως είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου· πλην λύτρωσον ημάς, δεόμεθα, την ημεράν ταύτην. **16** Και απέβαλον τους θεούς τους ξένους εκ μέσου αυτών και ελάτρευσαν τον Κύριον, και εσπλαγχνίσθη η ψυχή αυτού εις την δυστυχίαν του Ισραήλ. **17** Τότε συνήχθησαν οι υιοί Αμμών και εστρατοπέδευσαν εν Γαλαάδ. Και συνηθροίσθησαν οι υιοί Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εν Μισπά. **18** Και είπον ο λαός, οι άρχοντες της Γαλαάδ, προς άλλήλους, Τις θέλει αρχίσει να πολεμή εναντίον των υιών Αμμών; αυτός θέλει είσθαι αρχηγός επί πάντων των κατοίκων της Γαλαάδ.

11 Και ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης ήτο δυνατός εν ισχύϊ και ήτο υιός γυναικός πόρνης, και εγέννησεν ο Γαλαάδ τον Ιεφθάε. **2** Και εγέννησεν η γυνή του Γαλαάδ εις αυτόν υιούς· και ηυξήθησαν οι υιοί της γυναικός και απέβαλον τον Ιεφθάε, λέγοντες προς αυτόν, Δεν θέλεις κληρονομήσει εν τω οίκω του πατρός ημών· διότι είσαι υιός γυναικός ξένης. **3** Και έφυγεν ο Ιεφθάε από προσώπου των αδελφών αυτού και κατώκησεν εν τη γη Τώβ· και συνήχθησαν εις τον Ιεφθάε άνθρωποι ποταποί και εξήρχοντο μετ' αυτού. **4** Και μετά καιρόν οι υιοί Αμμών επολέμησαν εναντίον του Ισραήλ. **5** Και ότε επολέμησαν οι υιοί Αμμών εναντίον του Ισραήλ, οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ υπήγαν να παραλάβωσι τον Ιεφθάε εκ της γης Τωβ. **6** Και είπον προς τον Ιεφθάε, Ελθέ και γίνου αρχηγός ημών, διά να πολεμήσωμεν τους υιούς Αμμών. **7** Και είπον ο Ιεφθάε προς τους πρεσβυτέρους της Γαλαάδ, Σεις δεν με εμισήσατε και με απεβάλατε εκ του οίκου του πατρός μου; διά τι λοιπόν ήλθετε τώρα προς εμέ, ότε ευρίσκεσθε εις αμιχανίαν; **8** Και είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ προς τον Ιεφθάε, Διά τούτο επεστρέψαμεν τώρα προς σε· διά να έλθης μεθ' ημών και να πολεμήσων τους υιούς Αμμών και να ήσαι άρχων επ' ημών, επί πάντων των υιών κατοίκων της Γαλαάδ. **9** Και είπον ο Ιεφθάε προς τους πρεσβυτέρους της Γαλαάδ, Εάν σεις με επαναφέρητε διά να πολεμήσω τους υιούς Αμμών, και ο Κύριος παραδώση αυτούς εις εμέ, εγώ θέλω είσθαι άρχων επ' υμών; **10** Και είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ προς τον Ιεφθάε, Ο Κύριος ας ήναι μάρτυς μεταξύ ημών, εάν δεν κάμωμεν κατά τον λόγον σου. **11** Τότε υπήγεν ο Ιεφθάε μετά των πρεσβυτέρων της Γαλαάδ, και κατέστησεν αυτόν ο λαός επ' εαυτού κεφαλήν και άρχοντα· και ελάλησεν ο Ιεφθάε πάντας τους λόγους αυτού ενώπιον του Κυρίου εν Μισπά. **12** Και απέστειλεν ο Ιεφθάε πρέσβεις προς τον βασιλέα των υιών Αμμών, λέγων, Τι έχεις να κάμης μετ' εμού και ήλθες εναντίον μου να πολεμήσης εν τη γη μου; **13** Και απεκρίθη ο βασιλεύς των υιών Αμμών προς τους πρέσβεις του Ιεφθάε, Διότι ο Ισραήλ έλαβε την γην μου, ότε ανέβαιναν εξ Αιγύπτου, από Αρνών έως Ιαβόκ και έως του Ιορδάνου· τώρα λοιπόν επίστρεψον αυτά εν ειρήνη. **14** Και απέστειλε πάλιν ο Ιεφθάε πρέσβεις προς τον βασιλέα των υιών Αμμών· **15** και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Ιεφθάε· Ο Ισραήλ δεν έλαβε την γην του Μωάβ ουδέ την γην των υιών Αμμών. **16** αλλ' αφού ανέβη ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου και επορεύθη διά

της ερήμου εις την Ερυθράν θάλασσαν και ήλθεν εις Κάδης, **17** τότε ο Ισραήλ απέστειλε πρέσβεις προς τον βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ας περάσω, παρακαλώ, διά της γης σου· πλην ο βασιλεύς του Εδώμ δεν εισήκουσεν. Έτι δε και προς τον βασιλέα του Μωάβ απέστειλε· πλην και αυτός δεν συγκάτενευσε· και εκάθισεν ο Ισραήλ εν Κάδης. **18** Τότε υπήγε διά της ερήμου και περιήλθε την γην του Εδώμ και την γην του Μωάβ και ήλθεν από ανατολών της γης του Μωάβ και στρατοπέδευσε πέραν του Αρνών, και δεν εισήλθεν εις τα όρια του Μωάβ· διότι ο Αρνών ήτο όριον του Μωάβ. **19** Και απέστειλεν ο Ισραήλ πρέσβεις προς τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, βασιλέα της Εσεβών· και είπε προς αυτόν ο Ισραήλ, Ας περάσωμεν, παρακαλούμεν, διά της γης σου έως του τόπου μου. **20** Αλλ' ο Σηών δεν ενεπιστεύθη εις τον Ισραήλ να περάση διά του ορίου αυτού· όθεν εσύναξεν ο Σηών πάντα τον λαόν αυτού, και στρατοπέδευσεν εν Ιαασά και επολέμησε τον Ισραήλ. **21** Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ τον Σηών και πάντα τον λαόν αυτού εις την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς· και ο Ισραήλ εκληρονόμησε πάσαν την γην των Αμορραίων, των κατοίκων της γης εκείνης. **22** Και εκληρονόμησαν πάντα τα όρια των Αμορραίων, από Αρνών έως Ιαβόκ και από της ερήμου έως του Ιορδάνου. **23** Και τώρα, αφού Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εξεδίωξε τους Αμορραίους απ' έμπροσθεν του λαού αυτού Ισραήλ, συ θέλεις κληρονομήσει αυτούς; **24** συ δεν κληρονομείς ό, τι εκληροδότησεν εις σε Χεμώς ο Θεός σου; και ημείς, πάντα όσα εκληροδότησεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών, ταύτα θέλομεν κληρονομήσει. **25** Και τώρα μήπως συ είσαι τι καλήτερος του Βαλάκ υιού του Σεπφώρ βασιλέως του Μωάβ; διεφιλονεικήσεν εκείνος διόλου προς τον Ισραήλ ή επολέμησε ποτέ εναντίον αυτού, **26** αφού ο Ισραήλ κατώκησεν εις Εσεβών και εις τας κώμας αυτής, και εις Αροήρ και εις τας κώμας αυτής, και εις πάσας τας πόλεις τας πλησίον του Αρνών, τριακόσια έτη; διά τι λοιπόν εν τω διαστήματι τούτω δεν ηλευθερώσατε αυτά; **27** Εγώ λοιπόν δεν έπταισα εις σε· αλλά συ πράττεις άδικα εις εμέ, πολεμών εναντίον μου. Ο Κύριος ο Κριτής ας κρίνη σήμερον αναμέσον των υιών Ισραήλ και των υιών Αμμών. **28** Αλλά δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς των υιών Αμμών εις τους λόγους του Ιεφθάε, τους οποίους έστειλε προς αυτόν. **29** Τότε επήλθεν επί τον Ιεφθάε πνεύμα Κυρίου, και αυτός επέρασε διά της Γαλαάδ και του Μανασσή, και επέρασε διά της Μισπά της Γαλαάδ, και από Μισπά της Γαλαάδ επέρασεν επί τους υιούς Αμμών. **30** Και ευχήθη ο Ιεφθάε ευχήν προς τον Κύριον, και είπεν, Εάν τωόντι παραδώσης τους υιούς Αμμών εις την χείρα μου, **31** τότε ό, τι εξέλθη εκ των θυρών του οίκου μου εις συνάντησίν μου, όταν επιστρέφω εν ειρήνη από των υιών Αμμών, θέλει είσθαι του Κυρίου, και θέλω προσφέρει αυτό εις ολοκαύτωμα. **32** Τότε διέβη ο Ιεφθάε προς τους υιούς Αμμών διά να πολεμήση αυτούς και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα αυτού. **33** Και επάταξεν αυτούς, από Αροήρ έως της εισόδου Μινίθ, είκοσι πόλεις, και έως της πεδιάδος των αμπελώνων, εν σφαγή μεγάλη σφόδρα. Και εταπεινώθησαν οι υιοί Αμμών έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **34** Και ήλθεν ο

Ιεφθάε εις Μισπά προς τον οίκον αυτού· και ιδού, η θυγάτηρ αυτού εξήρχετο εις συνάντησιν αυτού μετά τυμπάνων και χορών· και αυτή ήτο μονογενής εκτός αυτής· δεν είχαν ούτε υιόν ούτε θυγατέρα. **35** Και ως είδεν αυτήν, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και είπεν, Οίμοι θυγάτηρ μου· όλως κατελύπησάς με, και συ είσαι εκ των καταθλιβόντων με· διότι εγώ ήνοιξα το στόμα μου προς τον Κύριον, και δεν δύναμαι να λάβω οπίσω τον λόγον μου. **36** Εκείνη δε είπε προς αυτόν, Πάτερ μου, εάν ήνοιξας το στόμα σου προς τον Κύριον, κάμε εις εμέ κατ' εκείνο το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός σου· αφού ο Κύριος έκαμεν εκδικησιν εις σε από των εχθρών σου, από των υιών Αμμών. **37** Και είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας γείνη εις εμέ το πράγμα τούτο· άφες με δύο μήνας, διά να υπάγω να περιέλθω τα όρη και να κλαύσω την παρθενίαν μου, εγώ και αι σύντροφοί μου. **38** Ο δε είπεν, Υπαγε· και απέστειλεν αυτήν διά δύο μήνας, και υπήγεν αυτή μετά των συντρόφων αυτής και έκλαυσε την παρθενίαν αυτής επί τα όρη. **39** Και εις το τέλος των δύο μηνών επέστρεψε προς τον πατέρα αυτής· και έκαμεν εις αυτήν κατά την ευχήν αυτού την οποίαν ευχήθη· και αυτή δεν εγνώρισεν άνδρα. Και έγεινεν έθος εις τον Ισραήλ, **40** να υπάγωσιν αι θυγατέρες του Ισραήλ από χρόνου εις χρόνον, να θηρνώσι την θυγατέρα του Ιεφθάε του Γαλααδίτου, τέσσαρας ημέρας κατ' έτος.

12 Και συνήχθησαν οι άνδρες Εφραΐμ, και επέρασαν προς βορράν και είπαν προς τον Ιεφθάε, Διά τι επέρασας να πολεμήσης εναντίον των υιών Αμμών, και δεν εκάλεσας ημάς να έλθωμεν μετά σου; τον οίκον σου θέλομεν καύσει επάνω σου εν πυρί. **2** Και είπεν ο Ιεφθάε προς αυτούς, Εγώ και ο λαός μου ήλθομεν εις μεγάλην φιλονεικίαν μετά των υιών Αμμών· και σας έκραξα και δεν με εσώσατε εκ της χειρός αυτών. **3** και ιδών ότι δεν με εσώσατε, ερριψοκινδύνουσα την ζωήν μου και επέρασα εναντίον των υιών Αμμών, και ο Κύριος παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα μου· διά τι λοιπόν ανέβητε προς εμέ σήμερον διά να με πολεμήσητε; **4** Τότε συνήθροισεν ο Ιεφθάε πάντας τους άνδρας της Γαλααδ και επολέμησε τον Εφραΐμ· και επάταξαν οι άνδρες της Γαλααδ τους Εφραϊμίτας, διότι είπαν, Φυγάδες του Εφραΐμ είσθε σεις οι Γαλααδίται, μεταξύ του Εφραΐμ και μεταξύ του Μανασσή. **5** Και επίασαν αι Γαλααδίται διαβάσεις του Ιορδάνου προ των Εφραϊμιτών· και όποτε τις εκ των Εφραϊμιτών φυγάδων έλεγε, Θέλω να περάσω, τότε οι άνδρες της Γαλααδ έλεγον προς αυτόν, Μήπως είσαι Εφραϊμίτης; Εάν εκείνος έλεγεν, Ουχι, **6** τότε έλεγον προς αυτόν, Ειπέ λοιπόν Σχίββωλεθ· και εκείνος έλεγε Σίββωλεθ· διότι δεν ηδύνατο να προφέρη ούτω. Τότε επίανον αυτόν και εφόνευον αυτόν εις τας διαβάσεις του Ιορδάνου. Και έπεσον κατ' εκείνον τον καιρόν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες Εφραϊμίται. **7** Και έκρινεν ο Ιεφθάε τον Ισραήλ εξ έτη. Και απέθανεν ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης και ετάφη εν πόλει τινί της Γαλααδ. **8** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αβαισάν ο εκ Βηθλεέμ. **9** Και είχε τριάκοντα υιούς και τριάκοντα θυγατέρας, τας οποίας υπάνδρευσεν· έλαβε δε έξωθεν τριάκοντα νέας διά τους υιούς αυτού. Και έκρινε τον Ισραήλ επτά έτη. **10** Και απέθανεν ο Αβαισάν και ετάφη

εν Βηθλεέμ. **11** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αιλών ο Ζαβουλονίτης· και έκρινε τον Ισραήλ δέκα έτη. **12** Και απέθανεν Αιλών ο Ζαβουλονίτης και ετάφη εις Αιαλών εν τη γη Ζαβουλών. **13** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αβδών, ο υιός του Ελλήλ, ο Πιραθωνίτης. **14** Και είχε τεσσαράκοντα υιούς και τριάκοντα εγγόνους, επιβαίνοντας επί εβδομήκοντα πωλάρια· και έκρινε τον Ισραήλ οκτώ έτη. **15** Και απέθανεν Αβδών ο υιός του Ελλήλ ο Πιραθωνίτης· και ετάφη εν Πιραθών εν γη Εφραΐμ, επί το όρος Αμαλήκ.

13 Και έπραξαν πάλιν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα των Φιλισταιών τεσσαράκοντα έτη. **2** Ήτο δε άνθρωπός τις από Σαραά, εκ της συγγενείας Δαν, και το όνομα αυτού Μανωέ· η δε γυνή αυτού ήτο στείρα, και δεν εγέννα. **3** Και εφάνη άγγελος Κυρίου εις την γυναίκα και είπε προς αυτήν, Ιδού, τώρα είσαι στείρα και δεν γεννάς· πλην θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσει υιόν· **4** και τώρα λοιπόν πρόσεχε μη πής οίνον ή σίκερα και μη φάγης μηδέν ακάθαρτον· **5** διότι, ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσει υιόν· και ξυράφιον δεν θέλει αναβή επί την κεφαλήν αυτού, διότι το παιδίον θέλει είσθαι Ναζηραίος εις τον Θεόν εκ κοιλίας μητρός αυτού· και αυτός θέλει αρχίσει να ελευθερόνη τον Ισραήλ εκ της χειρός των Φιλισταιών. **6** Και υπήγεν η γυνή και είπε προς τον άνδρα αυτής, λέγουσα, Άνθρωπος Θεού ήλθε προς εμέ, και το είδος αυτού ήτο ως είδος αγγέλου Θεού, φοβερόν σφόδρα· αλλά δεν ηρώτησα αυτόν πόθεν είναι, ουδέ το όνομα αυτού εφανέρωσεν εις εμέ· **7** και είπε προς εμέ, Ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσει υιόν· τώρα λοιπόν μη πής οίνον μηδέ σίκερα και μη φάγης μηδέν ακάθαρτον· διότι το παιδίον θέλει είσθαι Ναζηραίος εις τον Θεόν, εκ κοιλίας μητρός αυτού έως της ημέρας του θανάτου αυτού. **8** Τότε προσευχήθη ο Μανωέ προς τον Κύριον, και είπε, Δέομαι, Κύριέ μου, ο άνθρωπος του Θεού, τον οποίον απέστειλας, ας έλθη πάλιν προς ημάς και ας διδάξη ημάς τι να κάμωμεν εις το παιδίον, το οποίον μέλλει να γεννηθή. **9** Και εισήκουσεν ο Θεός την φωνήν του Μανωέ και ήλθε πάλιν ο άγγελος του Θεού προς την γυναίκα, ενώ αυτή εκάθητο εν τω αγρώ· ο δε Μανωέ ο ανήρ αυτής δεν ήτο μετ' αυτής. **10** Και έτρεξεν η γυνή μετά σπουδής και ανήγγειλε προς τον άνδρα αυτής, λέγουσα προς αυτόν, Ιδού, εφάνη εις εμέ ο άνθρωπος, όστις ήλθε προς εμέ την ημέραν εκείνην. **11** Και εσηκώθη ο Μανωέ και ηκολούθησε την γυναίκα αυτού και ήλθε προς τον άνθρωπον και είπε προς αυτόν, Συ είσαι ο άνθρωπος όστις ελάλησας προς την γυναίκα; Ο δε είπεν, Εγώ. **12** Και είπεν ο Μανωέ, Τώρα γεννητήω ο λόγος σου· τι πρέπει να κάμωμεν εις το παιδίον και τι να γείνη εις αυτό; **13** Και είπεν ο άγγελος του Κυρίου προς τον Μανωέ, Από πάντων όσα είπα προς την γυναίκα, ας φυλαχθή· **14** από παντός ό, τι εξέρχεται εξ αμπέλου ας μη φάγη και οίνον και σίκερα ας μη πή· και μηδέν ακάθαρτον ας μη φάγη πάντα όσα παρήγγειλα εις αυτήν, ας φυλάξη. **15** Και είπεν ο Μανωέ προς τον άγγελον του Κυρίου, να σε κρατήσωμεν, παρακαλώ, και να ετοιμάσωμεν

εις σε ερίφιον εξ αιώνων. **16** Και είπεν ο άγγελος του Κυρίου προς τον Μανωέ, Και αν με κρατήσης, δεν θέλω φάγει από του άρτου σου· και εάν κάμης ολοκαύτωμα, προς τον Κύριον πρόσφερε αυτό· διότι δεν εγνωρίσεν ο Μανωέ ότι ήτο άγγελος Κυρίου. **17** Και είπεν ο Μανωέ προς τον άγγελον του Κυρίου, Τι είναι το όνομά σου, διά να σε δοξάσωμεν, αφού εκπληρωθή ο λόγος σου; **18** Ο δε άγγελος του Κυρίου είπε προς αυτόν, Διά τι ερωτάς περί του ονόματός μου; διότι είναι θαυμαστόν. **19** Τότε έλαβεν ο Μανωέ το ερίφιον του εξ αιώνων και την εξ αλφίτων προσφοράν και προσέφερεν εις τον Κύριον επί της πέτρας· και εθαυματούργησεν· ο δε Μανωέ και η γυνή αυτού έβλεπον. **20** Διότι, ενώ η φλόξ ανέβαινεν επάνωθεν του θυσιαστηρίου προς τον ουρανόν, ανέβη και ο άγγελος του Κυρίου εν τη φλογί του θυσιαστηρίου· ο δε Μανωέ και η γυνή αυτού έβλεπον· και έπεσαν κατά πρόσωπον επί την γην. **21** Και δεν εφάνη πλέον ο άγγελος του Κυρίου εις τον Μανωέ και εις την γυναίκα αυτού. Τότε εγνωρίσεν ο Μανωέ ότι ήτο άγγελος Κυρίου. **22** Και είπεν ο Μανωέ προς την γυναίκα αυτού, Βεβαίως θέλωμεν αποθάνη, διότι είδομεν τον Θεόν. **23** Αλλά η γυνή αυτού είπε προς αυτόν, Εάν ο Κύριος ήθελε να θανατώση ημάς, δεν ήθελε δεχθή ολοκαύτωμα και προσφοράν εκ της χειρός ημών, ουδέ ήθελε δείξει εις ημάς πάντα ταύτα, ουδέ αναγγείλει προς ημάς τοιαύτα εν τοιούτω καιρώ. **24** Και εγέννησεν η γυνή υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Σαμφών· και ηυχήθη το παιδίον, και ευλόγησεν αυτό ο Κύριος. **25** Και πνεύμα Κυρίου ήρχισε να διεγείρη αυτό εν τω στρατοπέδω του Δαν, μεταξύ Σαραά και Εσθαόλ.

14 Και κατέβη ο Σαμφών εις Θαμνάθ, και είδε γυναίκα εν Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταιών. **2** Και ανέβη και ανήγγειλε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού, λέγων, Είδον γυναίκα εν Θαμνάθ εκ των θυγατέρων των Φιλισταιών· και τώρα λάβετε αυτήν εις εμέ διά γυναίκα. **3** Είπον δε προς αυτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού, Μήπως δεν υπάρχει μεταξύ των θυγατέρων των αδελφών σου και μεταξύ παντός του λαού μου γυνή, και υπάγεις συ να λάβης γυναίκα εκ των Φιλισταιών των απεριμήτητων; Ο δε Σαμφών είπε προς τον πατέρα αυτού, Ταύτην λάβε εις εμέ· διότι αυτή είναι αρεστή εις τους οφθαλμούς μου. **4** Αλλά ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού δεν εγνωρίσαν ότι παρά Κυρίου ήτο τούτο, ότι αυτός εζήτηι αφορμήν εναντίον των Φιλισταιών· διότι κατ' εκείνον τον καιρόν οι Φιλισταιοί εδέσποζον επί τον Ισραήλ. **5** Τότε κατέβη ο Σαμφών μετά του πατρός αυτού και μετά της μητρός αυτού εις Θαμνάθ, και ήλθον έως των αμπελώνων της Θαμνάθ· και ιδού, σκύμνος λέοντος ωρυόμενος συναπήντησεν αυτόν. **6** Και επήλθεν επ' αυτόν το πνεύμα του Κυρίου, και διεσπάραξεν αυτόν ως εάν ήθελε διασπαράξει ερίφιον, μη έχων μηδέν εν ταις χερσίν αυτού· πλην δεν ανήγγειλε προς τον πατέρα αυτού ή προς την μητέρα αυτού τι είχε κάμει. **7** Και κατέβη και ελάλησε προς την γυναίκα· και ήρσεεν εις τους οφθαλμούς του Σαμφών. **8** Και επέστρεψε μεθ' ημέρας να λάβη αυτήν· και εξέκλιεν εκ της οδοῦ διά να ίδη το πτώμα του λέοντος· και ιδού, σμήνος μελισσών

εν τω πτώματι του λέοντος, και μέλι. **9** Και έλαβεν εκ τούτου εις τας χείρας αυτού και επροχώρει τρώγων, και ήλθε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού και έδωκεν εις αυτούς και έφαγον· πλην δεν είπε προς αυτούς ότι εκ του πτώματος του λέοντος έλαβε το μέλι. **10** Και κατέβη ο πατήρ αυτού προς την γυναίκα· και έκαμεν εκεί ο Σαμφών συμπόσιον· διότι ούτως εσυνειθίζον οι νέοι. **11** Και ότε είδον αυτόν, έλαβον τριάκοντα συντρόφους διά να ήναι μετ' αυτού. **12** Και είπεν ο Σαμφών προς αυτούς, Τώρα θέλω σας προβάλει αίνιγμα· εάν δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ εν ταις επτά ημέραις του συμποσίου και να εύρητε αυτό, τότε εγώ θέλω δώσει εις εοάς τριάκοντα χιτώνας λινούς και τριάκοντα στολάς φορεμάτων. **13** αλλ' εάν δεν δυνηθήτε να λύσητε αυτό εις εμέ, τότε σεις θέλετε δώσει εις εμέ τριάκοντα χιτώνας λινούς και τριάκοντα στολάς φορεμάτων. Και είπον προς αυτόν, Πρόβαλε το αίνιγμά σου, διά να ακουώμεν αυτό. **14** Και είπε προς αυτούς, Εκ του τρώγοντος εξήλθε τροφή, και εκ του ισχυρού εξήλθε γλυκύτης. Και αυτοί δεν ηδύναντο να λύσωσι το αίνιγμα διά τρεις ημέρας. **15** Και την εβδόμην ημεραν είπαν προς την γυναίκα του Σαμφών, Κολάκευσον τον άνδρα σου, και ας μας φανερώση το αίνιγμα, διά να μη κατακαύσωμεν σε και τον οίκον του πατρός σου εν πυρί· διά να γυμνώσητε ημάς προσεκαλέσατε ημάς; δεν είναι ούτω; **16** Και έκλαυσεν γυνή του Σαμφών έμπροσθεν αυτού και είπε, Βεβαίως με μισείς και δεν με αγαπάς· επρόβαλες αίνιγμα προς τους υιούς του λαού μου, και εις εμέ δεν εφανέρωσας αυτό. Ο δε είπε προς αυτήν, Ιδού, προς τον πατέρα μου και προς την μητέρα μου δεν εφανέρωσα αυτό· και εις σε θέλω φανερώσει; **17** Αλλ' αυτή έκλαιεν έμπροσθεν αυτού τας επτά ημέρας, καθ' οιον ήτο το συμπόσιον αυτών· την δε εβδόμην ημεραν εφανέρωσεν αυτό προς αυτήν, διότι παρηνόχλησεν αυτόν· η δε εφανέρωσε το αίνιγμα προς τους υιούς του λαού αυτής. **18** Τότε είπον προς αυτόν οι άνδρες της πόλεως την εβδόμην ημεραν, πριν δύση ο ήλιος, Τι γλυκύτερον του μέλιτος; και τι ισχυρότερον του λέοντος; Ο δε είπε προς αυτούς, Εάν δεν ηθέλετε αροτριάσει με την δάμαλίν μου, δεν ηθέλετε ευρεί το αίνιγμά μου. **19** Και επήλθεν επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου· και κατέβη εις Ασκάλωνα και εφόνευσε τριάκοντα άνδρας εξ αυτών, και έλαβε τα ιμάτια αυτών, και έδωκε τας στολάς εις τους εξηγήσαντες το αίνιγμα. Και εξήφη ο θυμός αυτού, και ανέβη εις τον οίκον του πατρός αυτού. **20** Η δε γυνή του Σαμφών εδόθη εις τον σύντροφον αυτού, τον οποίον είχε φίλον αυτού.

15 Και μετά τινά καιρόν, εν ταις ημέραις του θερισμού του σίτου επεσκέφθη ο Σαμφών την γυναίκα αυτού, φέρων ερίφιον εξ αιγών· και είπε, Θέλω εισέλθει προς την γυναίκα μου εις τον κοιτώνα. Αλλ' ο πατήρ αυτής δεν αφήκεν αυτόν να εισέλθη. **2** Και είπεν ο πατήρ αυτής, Είπα κατ' εμαυτόν ότι διόλου εμίσησας αυτήν· διά τούτο έδωκα αυτήν εις τον σύντροφόν σου· η μικροτέρα αδελφή αυτής δεν είναι ώραιότερα αυτής; λάβε λοιπόν αυτήν αντ' εκείνης. **3** Ο δε Σαμφών είπε περί αυτών, Τώρα θέλω εισθαι αθώως προς τους Φιλισταίους, αν εγώ κατοποιώ αυτούς. **4** Και υπήγεν ο Σαμφών και

επίσπε τριακοσίας αλώπεκας, και έλαβε λαμπάδας, και έστρεψεν ουράν προς ουράν και έβαλε μίαν λαμπάδα μεταξύ των δύο ουρών εις το μέσον. **5** Και ανάψας τας λαμπάδας, απέλυσεν εις τα σπαρτά των Φιλισταίων, και έκαυσε τας θημωνίας, έως και τα αθέριστα αστάχια, έως και τας αμπέλους και ελαίας. **6** Τότε οι Φιλισταίοι είπον, Τις έκαμε τούτο; Και απεκρίθησαν, Σαμφών ο γαμβρός του Θαμναθαίου· διότι έλαβε την γυναίκα αυτού και έδωκεν αυτήν εις τον σύντροφον αυτού. Και ανέβησαν οι Φιλισταίοι και έκαυσαν αυτήν και τον πατέρα αυτής εν πυρί. **7** Και είπε προς αυτούς ο Σαμφών, Αν και σεις εκάμετε τούτο, εγώ όμως θέλω εκδικηθή εναντίον σας, και μετά ταύτα θέλω παύσει. **8** Και επάταξεν αυτούς κνήμην και μηρόν εν σφαγή μεγάλη· και κατέβη και εκάθισεν εις το χάσμα της πέτρας Ητάμ. **9** Ανέβησαν δε οι Φιλισταίοι και εστρατοπέδευσαν εν γη Ιούδα και διεχύθησαν εις Λεχί. **10** Και είπον οι άνδρες Ιούδα, Διά τι ανέβητε εναντίον ημών; Οι δε απεκρίθησαν, Διά να δέσωμεν τον Σαμφών ανέβημεν, να κάμωμεν εις αυτόν ως έκαμεν εις ημάς. **11** Και κατέβησαν τρεις χιλιάδες ανδρών εκ του Ιούδα εις το χάσμα της πέτρας Ητάμ και είπον προς τον Σαμφών, Δεν εξεούρεις ότι οι Φιλισταίοι εξουσιάζουσιν εφ' ημών; τι τούτο λοιπόν το οποίον έκαμες εις ημάς; Ο δε είπε προς αυτούς, Ως έκαμαν εις εμέ, ούτως έκαμον εις αυτούς. **12** Και είπον προς αυτόν, Κατέβημεν να σε δέσωμεν, διά να σε παραδώσωμεν εις την χείρα των Φιλισταίων. Και είπε προς αυτούς ο Σαμφών, Ορκίσθητε προς εμέ, ότι σεις δεν θέλετε επιπέσει κατ' εμού. **13** Και είπαν προς αυτόν, Λέγοντες, Ουχί· αλλά θέλομεν σε δέσει δυνατά και σε παραδώσει εις την χείρα αυτών· πλην βεβαίως δεν θέλομεν σε θανατώσει. Έδεσαν λοιπόν αυτόν με δύο νέα σχοινία και ανεβίβασαν αυτόν εκ της πέτρας. **14** Και ότε ήλθεν εις Λεχί, οι Φιλισταίοι αλαλάζοντες έδραμον εις συνάντησιν αυτού. Και επήλθεν επ' αυτόν Πνεύμα Κυρίου· και τα σχοινία, τα εις τους βραχιόνιας αυτού, έγειναν ως λινάριον το οποίον εξάπτεται εν τω πυρί, και τα δεσμά αυτού έπεσον εκ των χειρών αυτού, διεσπασμένα. **15** Και εύρηκε σιαγόνα όνου νωπήν, και εκτείνας την χείρα αυτού έλαβεν αυτήν και εφόνευσε δι' αυτής χιλίους άνδρας. **16** Και είπεν ο Σαμφών, Διά σιαγόνος όνου έκαμα σωρούς, σωρούς, διά σιαγόνος όνου εφόνευσα χιλίους άνδρας. **17** Και αφού έπαυσε λαλών, έρριψε την σιαγόνα από της χειρός αυτού· και ωνόμασε τον τόπον εκείνον, Ραμάθ-Λεχί. **18** Και διψήσας σφόδρα, εβόησε προς τον Κύριον και είπε, Συ έδωκας διά χειρός του δούλου σου την μεγάλην ταύτην σωτηρίαν· και τώρα να αποθάνω υπό δίψης και να πέσω εις την χείρα των απεριτήμων; **19** Και έσχισεν ο Θεός το κοίλωμα το εν Λεχί, και εξήλθεν ύδωρ απ' αυτού· και αφού έπιεν, ανέλαβε το πνεύμα αυτού, και ανεζωοποιήθη· διά τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού, Εν-ακκορέ, το οποίον είναι εν Λεχί έως της ημέρας ταύτης. **20** Και αυτός έκρινε τον Ισραήλ εν ταις ημέραις των Φιλισταίων είκοσι έτη.

16 Και υπήγεν ο Σαμφών εις την Γάζαν, και είδεν εκεί γυναίκα πόρνην και εισήλθε προς αυτήν. **2** Ανήγγειλαν δε προς τους Γαζαίους, λέγοντες, Ο Σαμφών

ήλθεν ενταύθα. Και αυτοί περικυκλώσαντες ενέδρευον αυτόν όλην την νύκτα εν τη πύλη της πόλεως και ησύχαζον όλην την νύκτα, λέγοντες, Ας προσμένωμεν έως της αυγής της πρωίας και θέλωμεν φονεύσει αυτόν.

3 Ο δε Σαμφών εκοιμήθη έως μεσονυκτίου· και σηκωθείς περί το μεσονύκτιον επέιασε τας θύρας της πύλης της πόλεως, και τους δύο παραστάτας, και αποσπάσας αυτάς μετά του μοχλού, επέθεσεν επί των ώμων αυτού και ανεβίβασεν αυτάς επί την κορυφήν του όρους του κατέναντι της Χερβών. **4** Και μετά ταύτα ηγάπησε γυναίκα τινά εν τη κοιλάδι Σωρήκ, της οποίας το όνομα ήτο Δαλιδά. **5** Και ανεβήσαν προς αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταιών και είπον προς αυτήν, Κολάκευσον αυτόν και ιδέ εις τι ίσταται η δύναμις αυτού η μεγάλη, και τίνη τρόπον δυνάμεθα να υπερισχύσωμεν κατ' αυτού, ώστε να δέσωμεν αυτόν, διά να δαμάσωμεν αυτόν· και ημείς θέλωμεν σοι δώσει έκαστος χίλια εκατόν αργύρια.

6 Και είπεν η Δαλιδά προς τον Σαμφών, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ, εις τι ίσταται η δυνάμις σου η μεγάλη, και με τι ήθελες δεθή διά να δαμασθήσθης. **7** Και είπε προς αυτήν ο Σαμφών, Εάν με δέσωσι με επτά χορδάς υγράς, αίτινες δεν εξηράνθησαν, τότε θέλω αδυνατήσθαι και θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων. **8** Τότε έφεραν προς αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταιών επτά χορδάς υγράς, αίτινες δεν είχαν ξηρανθή, και έδεσεν αυτόν με αυτάς. **9** Ενέδρευον δε άνθρωποι καθηήμενοι μετ' αυτήν εν τω κοιτώνι. Και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταιοί επί σε, Σαμφών. Και εκείνος έκοψε τας χορδάς, καθώς ήθελε κοπή νήμα στυπίου, όταν μυρισθή το πυρ. Και δεν εγνωρίσθη η δύναμις αυτού. **10** Και είπεν η Δαλιδά προς τον Σαμφών, Ιδού, με εγέλασας και ελάλησας προς εμέ ψεύδη· επεί μοι λοιπόν, παρακαλώ, με τι ήθελες δεθή. **11** Και είπε προς αυτήν, Εάν με δέσωσι δυνατά με νέα σχοινία, με τα οποία δεν έγεινεν εργασία, τότε θέλω αδυνατήσθαι και θέλω είσθαι ως εις των ανθρώπων.

12 Έλαβε λοιπόν η Δαλιδά σχοινία νέα, και έδεσεν αυτόν με αυτά και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταιοί επί σε, Σαμφών. Ενέδρευον δε άνθρωποι καθηήμενοι εν τω κοιτώνι. Και έκοψεν αυτά από των βραχιόνων αυτού ως νήμα. **13** Και είπεν η Δαλιδά προς τον Σαμφών, Μέχρι τούδε με εγέλασας και με είπας ψεύδη· επεί μοι με τι ήθελες δεθή. Και είπε προς αυτήν, Εάν πλέξης τους επτά πλοκάμους της κεφαλής μου εις το διάσμα. **14** Και αυτή επέρασεν αυτούς, εμπήγουσα και τον πάσσαλον· και είπε προς αυτόν, Οι Φιλισταιοί επί σε, Σαμφών. Και εξύπνησεν εκ του ύπνου αυτού και ανέσπασε τον πάσσαλον του υφάσματος με το διάσμα. **15** Τότε είπε προς αυτόν, Πως λέγεις, σε αγαπώ, ενώ η καρδιά σου δεν είναι μετ' εμού; συ με εγέλασας τρίτην ταύτην την φοράν, και δεν με εφανέρωσας εις τι ίσταται η δύναμις σου η μεγάλη. **16** Και επειδή εστονοχώρει αυτόν καθ' ημέραν με τους λόγους αυτής και εβίαζεν αυτόν, ώστε η ψυχή αυτού απέκαμε μέχρι θανάτου, **17** εφανέρωσε προς αυτήν όλην την καρδίαν αυτού και είπε προς αυτήν, Ξυράφιον δεν ανέβη επί την κεφαλήν μου· διότι εγώ είμαι Ναζηραϊός εις τον Θεόν εκ κοιλίας μητρός μου. Εάν ξυρισθώ, τότε η δύναμις μου θέλει φύγει απ' εμού, και θέλω αδυνατίσει και κατασταθή ως πάντες οι άνθρωποι.

18 Και ιδούσα η Δαλιδά, ότι εφανέρωσε προς αυτήν

όλην την καρδίαν αυτού, έστειλε και εκάλεσε τους άρχοντας των Φιλισταιών, λέγουσα, Ανάβητε ταύτην την φοράν· διότι μοι εφανέρωσεν όλην την καρδίαν αυτού. Τότε ανεβήσαν προς αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταιών, φέροντες και το αργύριον εις τας χείρας αυτών. **19** Και απεκοίμησεν αυτόν επί των γονάτων αυτής και εκάλεσεν άνθρωπον και εξύρισε τους επτά πλοκάμους της κεφαλής αυτού· και ήρχισε να δαμάζη αυτόν, και η δύναμις αυτού έφυγεν απ' αυτού. **20** Και αυτή είπεν, Οι Φιλισταιοί επί σε, Σαμφών. Και αυτός εξύπνησεν εκ του ύπνου αυτού και είπε, Θέλω εξέλθει καθώς άλλοτε και θέλω εκτιναχθή. Αλλ' αυτός δεν εγνωρίσεν ότι ο Κύριος είχαν απομακρυνθή απ' αυτού. **21** Και επέασαν αυτόν οι Φιλισταιοί και εξώρυσαν τους οφθαλμούς αυτού και κατεβίβασαν αυτόν εις Γάζαν και έδεσαν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις· και ήλθεν εν τω οίκω του δεσμοτηρίου. **22** Αι δε τρίχες της κεφαλής αυτού ήρχισαν να εκφύονται πάλιν, αφού εξυρίσθη. **23** Συνήχηθησαν δε οι άρχοντες των Φιλισταιών, διά να προσφέρωσι θυσίαν μεγάλην εις Δαγών τον θεόν αυτών και να ευφρανθώσι διότι είπον, Ο Θεός ημών παρέδωκεν εις την χείρα ημών τον Σαμφών τον εχθρόν ημών. **24** Και ότε είδεν αυτόν ο λαός, εδόξασαν τον θεόν αυτών, λέγοντες, Ο θεός ημών παρέδωκεν εις την χείρα ημών τον εχθρόν ημών και τον ολοθρευτήν της γης ημών και τον φονεύσαντα πλήθος εξ ημών. **25** Και ότε ευθύμησεν η καρδιά αυτών, είπαν, Καλέσατε τον Σαμφών, διά να παίξη εις ημάς. Και εκάλεσαν τον Σαμφών εκ του οίκου του δεσμοτηρίου, και έπαιξεν έμπροσθεν αυτών· και έστησαν αυτόν αναμέσον των στύλων. **26** Και είπεν ο Σαμφών προς το παιδίον, το οποίον εκράτει αυτόν εκ της χειρός, Άφες με να ψηλαφήσω τους στύλους, επί των οποίων ίσταται ο οίκος, και να σπληρχθώ επ' αυτούς. **27** Ο δε οίκος ήτο πλήρης ανδρών και γυναικών· και ήσαν εκεί πάντες οι άρχοντες των Φιλισταιών· και επί του δώματος περίπου τρεις χιλιάδες ανδρών και γυναικών, οίτινες θεθεύρου τον Σαμφών παίζοντα. **28** Και εβήσεν ο Σαμφών προς τον Κύριον και είπε, Δέσποτα Κύριε, ενθυμήθητί με, δέομαι και ενίσχυσόν με, παρακαλώ, μόνον ταύτην την φοράν, Θεέ, διά να εκδικηθώ κατά των Φιλισταιών διά μιας υπέρ των δύο οφθαλμών μου. **29** Και ενηγκαλίσθη ο Σαμφών τους δύο μέσους στύλους, επί των οποίων ίστατο ο οίκος, και επεστηρίχθη επ' αυτούς, τον ένα με την δεξιάν αυτού και τον άλλον με την αριστεράν αυτού. **30** Και είπεν ο Σαμφών, Αποθανέτω η ψυχή μου μετά των Φιλισταιών. Και εκάμωθη με δύναμιν· και ο οίκος έπεσεν επί τους άρχοντας και επί πάντα τον λαόν τον εν αυτώ. Οι δε αποθανόντες, τους οποίους εθανάτωσεν εν τω θανάτω αυτού, ήσαν περισσότεροι παρά όσους εθανάτωσεν εν τη ζωή αυτού. **31** Τότε κατέβησαν οι αδελφοί αυτού και πας ο οίκος του πατρός αυτού και εσηκώσαν αυτόν· και ανεβίβασαν και έθαψαν αυτόν μεταξύ Σαραά και Εσθαόλ, εν τω τάφω Μανωέ του πατρός αυτού. Έκρινε δε ούτος τον Ισραήλ είκοσι έτη.

17 Ητο δε άνθρωπός τις εκ του όρους Εφραΐμ, και το όνομα αυτού Μιχαίας. **2** Και είπε προς την μητέρα αυτού, Τα χίλια εκατόν αργύρια, τα οποία αφηρέθησαν

από σου, διά τα οποία και συ κατηράσθης, και ακόμη ελάλησας εις τα ὦτα μου, ἰδοὺ, το ἀργύριον εἶναι εἰς ἐμέ· ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Εὐλογημένος να ἦσαι, υἱέ μου, παρά του Κυρίου. **3** Καὶ ἐπέστρεψε τα χίλια καὶ ἑκατὸν ἀργύρια εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Αφιέρωμα αφιέρωσα το ἀργύριον εἰς τον Κύριον ἐκ τῆς χειρός μου, ὑπὲρ του υἱοῦ μου, διά να κάμη γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ τώρα θέλω επιστρέψαι εἰς σε. **4** Αὐτὸς δὲ ἐπέστρεψε το ἀργύριον εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ λαβούσα διακόσια ἀργύρια, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τον χωνευτήν, ὅστις ἔκαμεν ἐξ αὐτῶν γλυπτὸν καὶ χωνευτόν· καὶ ἦσαν ἐν τῷ οἴκῳ του Μιχαία. **5** Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Μιχαίας εἶχεν οἶκον Θεοῦ καὶ ἔκαμεν ἐφοδὸν καὶ θεραφεῖμ· καὶ καθιέρωσεν ἕνα ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἔγεινεν εἰς αὐτὸν ἱερεύς. **6** Κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραὴλ· ἕκαστος ἐπάττειν ὅ, τι ἐφαινετο εἰς αὐτὸν ὀρθόν. **7** Καὶ ἦτο νέος τις ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ὅστις ἦτο Λευΐτης καὶ παρώκει ἐκεῖ. **8** Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεὲμ Ἰούδα, διά να παροικήσῃ ὅπου εὕρη· καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Εφραΐμ, ἕως του οἴκου του Μιχαία, ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. **9** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Μιχαίας, Πόθεν ἔρχεσαι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι Λευΐτης ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα καὶ υπάγω να παροικήσω ὅπου εὕρω. **10** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Μιχαίας, Κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου εἰς ἐμέ πατήρ καὶ ἱερεύς, καὶ ἐγὼ θέλω σοι διδοῖν δέκα ἀργύρια κατ' ἔτος καὶ στολὴν καὶ τὴν τροφήν σου. Καὶ ὁ Λευΐτης εἰσήλθε πρὸς αὐτόν. **11** Καὶ εὐχαριστήετο ὁ Λευΐτης να κατοικήῃ μετὰ του ἀνθρώπου· καὶ ὁ νέος ἦτο εἰς αὐτόν ὡς εἰς ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. **12** Καὶ καθιέρωσεν ὁ Μιχαίας τον Λευΐτην· καὶ ὁ νέος ἔγεινεν εἰς αὐτὸν ἱερεύς καὶ ἔμενον ἐν τῷ οἴκῳ του Μιχαία. **13** Τότε εἶπεν ὁ Μιχαίας, Τώρα γνωρίζω ὅτι ὁ Κύριος θέλει με ἀγαθοποιήσῃ, διότι ἔχω Λευΐτην διά ἱερέα.

18 Κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας δὲν ἦτο βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἡ φυλὴ Δαν ἐζήτηε εἰς εαυτὴν κληρονομίαν διά να κατοικήσῃ· διότι ἕως ἐκεῖνης τῆς ἡμέρας δὲν εἶχε πέσει κληρονομία εἰς αὐτοὺς μεταξύ των φυλῶν του Ἰσραὴλ. **2** Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δαν ἐκ τῆς συγγενείας αὐτῶν πέντε ἀνδρας ἐκ των ὀρίων αὐτῶν, ἀνδρας ἰσχυροῦς, ἐκ Σαραά καὶ ἐξ Εσθαὸλ, διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον, καὶ να ἐξιχνιάσωσιν αὐτόν· καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς, Υπάγετε, ἐξιχνιάσατε τον τόπον. Καὶ ἦλθον εἰς τὸ ὄρος Εφραΐμ, ἕως του οἴκου του Μιχαία, καὶ διενυκτέρευσαν ἐκεῖ. **3** Διότι καθὼς ἐπλησίασαν εἰς τον οἶκον του Μιχαία, ἐγνωρίσαν τὴν φωνήν του νέου του Λευΐτου· καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τίς σε ἔφερεν ἐνταῦθα; καὶ συ τί κάμνεις ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ διά τί εἶσαι ἐνταῦθα; **4** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐτως καὶ οὕτως ἔκαμεν εἰς ἐμέ ὁ Μιχαίας, καὶ με ἐμίθωσεν, καὶ εἶμαι ἱερεύς αὐτοῦ. **5** Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Ἐρώτησον, παρακαλούμεν, τον Θεόν, διά να γνωρίσωμεν ἐάν ἔχη να εὐδοθῇ ἡ ὁδὸς ἡμῶν τὴν ὁποίαν υπάγομεν. **6** Ὁ δὲ ἱερεύς εἶπε πρὸς αὐτούς, Υπάγετε ἐν εἰρήνῃ· ἀρεστή εἰς τον Κύριον εἶναι ἡ ὁδὸς σας, τὴν ὁποίαν υπάγετε. **7**

Τότε ἀνεχώρησαν οἱ πέντε ἀνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά, καὶ εἶδον τον λαόν τον κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ ἀμέριμον, κατὰ τον τρόπον των Σιδωνίων, ἠσυχάζοντα καὶ ζώντα ἐν ἀφοβίᾳ· καὶ δὲν ἦτο οὐδεὶς ἀρχῶν ἐν τῷ τόπῳ, ὅστις να περιστέλλῃ αὐτούς εἰς οὐδέν· καὶ αὐτοὶ ἦσαν μακρὰν των Σιδωνίων, καὶ δὲν εἶχον συγκατοιωνίαν με οὐδένα. **8** Καὶ ἐπανήλθον πρὸς τους ἀδελφούς αὐτῶν εἰς Σαραά καὶ Εσθαὸλ· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Τί λέγετε σεις; **9** Οἱ δὲ εἶπον, Σηκώθητε, καὶ ἀς ἀναβῶμεν ἐναντίον αὐτῶν· διότι εἰδομεν τον τόπον, καὶ ἰδοὺ, εἶναι καλὸς σφόδρα· καὶ σεις κάθησθε; μὴ οκνήσητε να υπάγωμεν, να εἰσελθῶμεν διά να κληρονομήσωμεν τον τόπον. **10** ἀφοῦ υπάγητε, θέλετε ελθεῖν εἰς λαόν ζώντα ἐν ἀφοβίᾳ καὶ εἰς τὴν χώραν εὐρύχωρον· διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτόν εἰς τὴν χεῖρα σας· τόπον, εἰς τον ὁποῖον δὲν εἶναι ἔλλειψις οὐδενὸς πράγματος των ἐν τῇ γῇ. **11** Καὶ ἐκίνησαν ἐκεῖθεν ἐκ τῆς συγγενείας του Δαν, ἐκ Σαραά καὶ ἐξ Εσθαὸλ, ἑξακόσιοι ἀνδρες περιεζωσμένοι ὅπλα πολεμικά. **12** Καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Κιριάθ-ιαρείμ, ἐν Ἰούδα· διά τούτου ὠνόμασαν τον τόπον ἐκεῖνον Μαχαν-δαν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· κείται δὲ ὀπίσθεν τῆς Κιριάθ-ιαρείμ. **13** Καὶ ἐκεῖθεν ἐπέρασαν εἰς τὸ ὄρος Εφραΐμ καὶ ἦλθον ἕως του οἴκου του Μιχαία. **14** Τότε οἱ πέντε ἀνδρες, οἵτινες εἶχον υπάγειν διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον τῆς Λαϊσά, ἀνήγγειλαν καὶ εἶπον πρὸς τους ἀδελφούς αὐτῶν, Ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἐν τούτοις τοῖς οἴκοις ἐφοδὸν καὶ θεραφεῖμ καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτόν; τώρα λοιπὸν σκέφθητε τί ἔχετε να κάμητε. **15** Καὶ ἐστράφησαν ἐκεῖ καὶ υπήγαν εἰς τον οἶκον του νέου του Λευΐτου, εἰς τον οἶκον του Μιχαία, καὶ ἐχαίρησαν αὐτόν. **16** Καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἀνδρες οἱ περιεζωσμένοι τα πολεμικά ὅπλα αὐτῶν οἵτινες ἦσαν ἐκ των υἱῶν Δαν, ἐστάθησαν εἰς τὴν θύραν του πυλῶνος. **17** Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἀνδρες, οἵτινες εἶχον υπάγειν διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον, καὶ εἰσήλθον ἐκεῖ καὶ ἔλαβον το γλυπτὸν καὶ το ἐφοδὸν καὶ το θεραφεῖμ καὶ το χωνευτόν· ὁ δὲ ἱερεύς ἴστατο εἰς τὴν θύραν του πυλῶνος μετὰ των ἑξακοσίων ἀνδρῶν των περιεζωσμένων τα πολεμικά ὅπλα. **18** Καὶ καθὼς οὗτοι εἰσήλθον εἰς τον οἶκον του Μιχαία, καὶ ἔλαβον το γλυπτὸν, το ἐφοδὸν καὶ το θεραφεῖμ καὶ το χωνευτόν, ὁ ἱερεύς εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί κάμνετε σεις; **19** Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν, Σιώπα, βάλε τὴν χεῖρα σου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ἐλθέ μεθ' ἡμῶν καὶ γίνου εἰς ἡμᾶς πατήρ καὶ ἱερεύς· εἶναι καλῆτερον εἰς σε να ἦσαι ἱερεύς ἐν τῷ οἴκῳ ἐνός ἀνθρώπου, ἢ να ἦσαι ἱερεύς φυλῆς καὶ οικογενείας ἐν τῷ Ἰσραὴλ; **20** Καὶ ἐχάρη ἡ καρδιά του ἱερέως· καὶ ἔλαβε το ἐφοδὸν καὶ το θεραφεῖμ καὶ το γλυπτὸν καὶ υπήγε μετὰ του λαοῦ. **21** Καὶ στραφέντες ἀνεχώρησαν καὶ ἔβαλον τα παιδία καὶ τα κτήνη καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἔμπροσθεν αὐτῶν. **22** ἀφοῦ ἀπεμακρύνθησαν οὗτοι ἀπὸ του οἴκου του Μιχαία, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες εἰς τους οἴκους τους γειτονεύοντας με τὴν οἰκίαν του Μιχαία συνήχθησαν καὶ ἐπρόφθασαν τους υἱούς Δαν. **23** Καὶ ἐβόησαν πρὸς τους υἱούς Δαν. Καὶ οὗτοι ἔστρεψαν το πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν πρὸς τον Μιχαίαν, Τί χεῖς καὶ ἐσύναξας τόσον πλῆθος; **24** Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλάβετε τους Θεοὺς μου τους ὁποίους ἔκαμα, καὶ τον ἱερέα, καὶ ἀνεχωρήσατε· καὶ τί μένει εἰς ἐμέ πλέον; καὶ τί

είναι τούτο, το οποίον λέγετε προς εμέ, τι έχεις; **25** Και είπαν προς αυτόν οι υιοί Δαν, Ας μη ακουσθή η φωνή σου μεταξύ ημών, μήποτε άνδρες οξυθυμοί πέσωσι κατά σου, και χάσης την ζωήν σου και την ζωήν της οικογενείας σου. **26** Και υπήγαιναν οι υιοί Δαν εις την οδόν αυτών· και ότε είδεν ο Μιχαίας ότι εκείνοι ήσαν δυνατώτεροι αυτού, έστρεψε και επανήλθεν εις τον οίκον αυτού. **27** Και αυτοί έλαβον τα όσα κατεσκευάσεν ο Μιχαίας, και τον ιερέα τον οποίον είχε, και ήλθον εις Λαϊσά, προς Λαδόν ηουχάζοντα και ζώντα εν αφοβία· και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν έκαυσαν εν πυρί. **28** Και δεν ήτο ουδείς ο σώζων αυτήν, διότι ευρίσκετο μακράν από της Σιδώνας, και δεν είχαν συγκοινωνία με ουδένα· εκείτο δε εν τη κοιλάδι της Βαιθ-ρωβί, Και ωκοδόμησαν πόλιν και κατώκησαν εν αυτή. **29** Και εκάλεσαν το όνομα της πόλεως Δαν, κατά το όνομα Δαν του πατρός αυτών, όστις εγεννήθη εις τον Ισραήλ· το δε όνομα της πόλεως ήτο το πάλαι εξ αρχής Λαϊσά. **30** Και έστησαν εις εαυτούς οι υιοί του Δαν το γλυπτόν· και Ιωνάθαν ο υιός του Γηρσών, υιού του Μανασσή, αυτός και οι υιοί αυτού ήσαν ιερείς εν τη φυλή Δαν, έως της ημέρας της αιχμαλωσίας της γης. **31** Και έστησαν εις εαυτούς το γλυπτόν, το οποίον έκαμεν ο Μιχαίας, όλον τον καιρόν καθ' ον ο οίκος του Θεού ήτο εν Σηλώ.

19 Κατ' εκείνας δε τας ημέρας βασιλεύς δεν ήτο εν τω Ισραήλ· και ήτο Λευίτης τις παροικίων εις τα πλευρά του όρους Εφραΐμ, όστις έλαβεν εις εαυτόν γυναίκα παλλακίην εκ Βηθλεέμ Ιούδα. **2** Και επόρνευσεν η παλλακή αυτού παρ' αυτώ, και ανεχώρησεν απ' αυτού εις τον οίκον του πατρός αυτής εις Βηθλεέμ Ιούδα, και ήτο εκεί τέσσαρας ολοκληήρους μήνας. **3** Και εσηκώθη ο ανήρ αυτής και υπήγε κατόπιν αυτής, διά να λαλήση ευμενώς προς αυτήν, ώστε να κάμη αυτήν να επιστρέψη· είχε δε μεθ' εαυτού τον δούλον αυτού και δύο όνους· και αυτή εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον του πατρός αυτής· και ότε είδεν αυτόν ο πατήρ της νέας, εχαίρη εις την έντευξιν αυτού. **4** Και εκράτησεν αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας· και εκάθισε μετ' αυτού τρεις ημέρας και έφαγον και έπιον και διενυκτέρευσαν εκεί. **5** Και την τετάρτην ημέραν, ότε ηγέρθησαν το πρωϊ, εσηκώθη να αναχωρήση· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον γαμβρόν αυτού, Στήριζον την καρδίαν σου με ολίγον άρτον και μετά ταύτα θέλετε υπάγει. **6** Και εκάθισαν και έφαγον και έπιον οι δύο ομοι· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον άνδρα, Ευαρεστήγητι, παρακαλώ, και διανυκτέρευσον, και ας ευφρανθή η καρδιά σου. **7** Και ότε ο άνθρωπος εσηκώθη να αναχωρήση, ο πενθερός αυτού εβίασεν αυτόν· όθεν έμεινε και διενυκτέρευσε εκεί. **8** Και ηγέρθη το πρωϊ την πέμπτην ημέραν διά να αναχωρήση· και είπεν ο πατήρ της νέας, Στήριζον, παρακαλώ, την καρδίαν σου. Και έμειναν εωσού έκλινεν η ημέρα, και συνέφαγον αμφότεροι. **9** Και ότε ο άνθρωπος εσηκώθη να αναχωρήση, αυτός και η παλλακή αυτού και ο δούλος αυτού, είπε προς αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας, Ιδού, τώρα η ημέρα κλίνει προς εσπέραν· διανυκτερεύσατε, παρακαλώ· ιδού η ημέρα υπάγει να

τελειώση· διανυκτέρευσον ενταύθα, και ας ευφρανθή η καρδιά σου· και αύριον σηκόνεσθε το πρωϊ διά την οδοιπορίαν σας και υπάγε εις την κατοικίαν σου. **10** Ο άνθρωπος όμως δεν ηθέλησε να διανυκτερέση· αλλ' εσηκώθη και ανεχώρησε και ήλθεν έως απέναντι της Ιεβούς, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ· και είχε μεθ' εαυτού δύο όνους σαμαρωμένους, και η παλλακή αυτού ήτο μετ' αυτού. **11** Και ότε επλησίασαν εις την Ιεβούς, η ημέρα ήτο πολύ προχωρημένη· και είπεν ο δούλος προς τον κύριον αυτού, Ελθέ, παρακαλώ, και ας στρέψωμεν προς την πόλιν ταύτην των Ιεβουσαίων, και ας διανυκτερεύσωμεν εν αυτή. **12** Και είπεν ο κύριος αυτού προς αυτόν, Δεν θέλωμεν στρέψει προς πόλιν αλλοτρίων, ήτις δεν είναι εκ των υιών Ισραήλ· αλλα θέλωμεν περάσει έως Γαβαά. **13** Και είπε προς τον δούλον αυτού, Ελθέ, και ας πλησιάσωμεν εις ένα εκ των τόπων τούτων και ας διανυκτερεύσωμεν εν Γαβαά ή εν Ραμά. **14** Και διέβησαν και υπήγαν· και έδυσεν επ' αυτούς ο ήλιος πλησίον της Γαβαά, ήτις είναι του Βενιαμίν. **15** Και εστράφησαν εκεί, διά να εισέλθωσι να καταλύσωσιν εν Γαβαά· και ότε εισήλθον, εκάθισεν εν τη πλατεία της πόλεως· και δεν ήτο άνθρωπος να παραλάβη αυτούς εις την οικίαν αυτού διά να διανυκτερεύσωσι. **16** Και ιδού, άνθρωπος γέρων ήρχετο από του έργου αυτού εκ του αγρού το εσπέρας· και ο άνθρωπος ήτο εκ του όρους Εφραΐμ, παρωκίαι δε εν Γαβαά· οι δε άνθρωποι του τόπου ήσαν Βενιαμίται. **17** Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον άνθρωπον τον οδοιπόρον εν τη πλατεία της πόλεως· και είπεν ο άνθρωπος ο γέρων, Που υπάγει; και πόθεν έρχεσαι; **18** Ο δε είπε προς αυτόν, Ημεϊς διαβαίνομεν εκ Βηθλεέμ Ιούδα έως των πλευρών του όρους Εφραΐμ· εκείθεν είμαι εγώ· και υπήγα έως Βηθλεέμ Ιούδα, και τώρα υπάγω εις τον οίκον του Κυρίου· και δεν είναι ουδείς να με παραλάβη εις την οικίαν αυτού. **19** Έχομεν δε άχυρα και τροφήν διά τους όνους ημών, έχομεν και προσέτι άρτον και οίνον δι' εμέ και διά την δούλην σου και διά τον νέον, όστις είναι μετά των δούλων σου· δεν έχομεν έλλειψιν ουδενός πράγματος. **20** Και είπεν ο άνθρωπος ο γέρων, Ειρήνη εις σέ· και παν ό, τι χρειάζεσαι εγώ φροντίζω· μόνον εν τη πλατεία μη διανυκτερεύσης. **21** Και εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον αυτού και έδωκε τροφήν εις τους όνους και έπλυναν τους πόδας αυτών, και έφαγον και έπιον. **22** Ενώ ούτοι ευφρανουν τας καρδίας αυτών, ιδού, οι άνδρες της πόλεως, άνθρωποι παράνομοι περιεκύκλωσαν την οικίαν, κρούοντες εις την θύραν· και είπον προς τον άνθρωπον τον κύριον της οικίας τον γέροντα, λέγοντες, Έκβαλε τον άνθρωπον, τον ελθόντα εις την οικίαν σου, διά να γνωρίσωμεν αυτόν. **23** Και εξήλθε προς αυτούς ο άνθρωπος, ο κύριος της οικίας, και είπε προς αυτούς, Μη, αδελφοί μου, παρακαλώ, μη πράξητε τούτο το κακό· αφού ο άνθρωπος ούτος εισήλθεν εις την οικίαν μου, μη πράξητε τοιαύτην αφροσύνην· **24** ιδού, η θυγάτηρ μου η παρθένος και η παλλακή αυτού· τώρα θέλω φέρει αυτάς έξω, και ταπεινώσατε αυτάς· και κάμετε εις αυτάς ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σας· αλλ' εις τον άνθρωπον τούτον μη πράξητε έργον τοιαύτης αφροσύνης. **25** Οι άνδρες όμως δεν ηθέλησαν να ακούσωσιν αυτόν· και έλαβεν

ο άνθρωπος την παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἔφεραν αὐτὴν ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐγνώρισαν αὐτὴν καὶ ὕβρισαν εἰς αὐτὴν ὅλην τὴν νύκτα ἕως πρωῆ· καὶ καθὼς ἐφάνη ἡ αὐγὴ, ἀπέλυσαν αὐτήν. **26** Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸ χάραγμα τῆς ἡμέρας καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου ἦτο ὁ κύριος αὐτῆς, ἐωσοῦ ἐφειξε. **27** Καὶ ἐσηκώθη ὁ κύριος αὐτῆς τὸ πρωῆ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς οἰκίας καὶ ἐξῆλθε διὰ νὰ υπάγῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδοῦ, ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πεσομένη εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. **28** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Σηκώθητι καὶ ἀσ υπάγωμεν. Ἀλλὰ δὲν ἀπεκρίθη. Τότε ἀνέλαβεν αὐτήν ἐπὶ τὸν ὄνον ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐσηκώθη καὶ υπῆγεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. **29** Καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν μάχαιραν καὶ πιάσας τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, διεμέλισεν αὐτήν μετὰ τῶν σπέντων αὐτῆς εἰς δώδεκα μέρη, καὶ ἔστειλεν αὐτὰ εἰς πάντα τὰ ὅρια τοῦ Ἰσραὴλ. **30** Καὶ πάντες ὅσοι ἐβλεπον, ἔλεγον, Δὲν ἐγείνεν οὐδὲ ἐφάνη τοιοῦτον πράγμα, ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· σκέφθητε περὶ τούτου, συμβουλευθήτε καὶ λαλήσατε.

20 Τότε ἐξῆλθον πάντες ἡ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνηθροίσθη πάσα ἡ συναγωγὴ ὡς εἰς ἄνθρωπος, ἀπὸ Δαν ἕως Βηρ-σαβεῖ, μετὰ τῆς γῆς Γαλαὰδ, πρὸς τὸν Κύριον εἰς Μισπὰ. **2** Καὶ παρεστάθησαν ἐν τῇ συνάξει τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀρχηγοὶ παντός τοῦ λαοῦ, πάσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν, συρόντων μάχαιραν. **3** Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μισπὰ. Καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Εἶπατε, πῶς συνέβη ἡ κακία αὕτη; **4** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος ὁ Λευΐτης, ὁ ἀνὴρ τῆς φονευθείσης γυναικός, καὶ εἶπεν, Ἦλθον εἰς Γαβαά, ἡτις εἶναι τοῦ Βενιαμίν, ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου, διὰ νὰ διανυκτερεύσωμεν· **5** καὶ ἐσηκώθησαν κατ' ἐμοῦ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαά, καὶ περιεκύκλωσαν διὰ νυκτὸς τὴν οἰκίαν κατ' ἐμοῦ· ἐμὲ ἤθελον νὰ φονεύσωσι καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπείνωσαν, ὥστε ἀπέθανεν· **6** ὅθεν, πιάσας τὴν παλλακὴν μου, διεμέλισα αὐτήν καὶ ἔστειλα αὐτήν εἰς πάντα τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ἐπράξαν ἀνοσιουργίαν καὶ ἀφροσύνην ἐν τῷ Ἰσραὴλ· **7** ἰδοῦ, πάντες σεῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ συμβουλευθήτε ἐνταῦθα μετὰς σας καὶ δότε τὴν γνώμην σας. **8** Καὶ ἐσηκώθη πᾶς ὁ λαὸς ὡς εἰς ἄνθρωπος, λέγοντες, Δὲν θέλομεν υπάγει οὐδεὶς εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, οὐδὲ θέλομεν επιστρέφει οὐδεὶς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· **9** ἀλλὰ τώρα τοῦτο εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλομεν κάμει εἰς τὴν Γαβαά· θέλομεν ἀναβῆ ἐναντίον αὐτῆς κατὰ κλήρους· **10** καὶ θέλομεν λάβει δέκα ἄνδρας εἰς τοὺς ἑκατὸν ἀπὸ πᾶσῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἑκατὸν εἰς τοὺς χιλίους, καὶ χιλίους εἰς τοὺς μυριάς, διὰ νὰ φέρωσι τροφάς εἰς τὸν λαόν, ὥστε, ἀφοῦ ἔλθωσιν εἰς Γαβαά τὸν Βενιαμίν, νὰ κάμωσιν εἰς αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἀφροσύνην τὴν ὁποῖαν αὐτὴ ἔκαμεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ. **11** Καὶ συνήχθησαν ἐναντίον τῆς πόλεως πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, ἠνωμένοι ὁμοῦ ὡς εἰς ἄνθρωπος. **12** Καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἄνδρας εἰς πᾶσαν τὴν φυλὴν Βενιαμίν, λέγοντες, Ποία

κακία εἶναι αὕτη, ἡτις ἐπράχθη μετὰς σας; **13** Τώρα λοιπὸν παραδώσατε τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς παρανόμους ἐκείνους τοὺς ἐν Γαβαά, διὰ νὰ θανατώσωμεν αὐτοὺς καὶ νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν κακίαν ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσωσιν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν τὴν φωνὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. **14** Καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς Γαβαά, διὰ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. **15** Καὶ ἀπρηθιμήθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐκ τῶν πόλεων, εικοσιεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ρομφαίαν, ἐκτὸς τῶν κατοίκων τῆς Γαβαά, οἵτινες ἀπρηθιμήθησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοί. **16** Μεταξὺ παντός τοῦ λαοῦ τούτου ἦσαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ ἀριστερόχειρες· πάντες οὗτοι σφενδονίζοντες λίθους πρὸς τὴν τρίχα, χωρὶς νὰ ἀποτυγχάνωσι. **17** Καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἀπρηθιμήθησαν, ἐκτὸς τοῦ Βενιαμίν, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν συρόντων ρομφαίαν· πάντες οὗτοι ἄνδρες πολέμου. **18** Καὶ σηκωθέντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ καὶ πρῶτησαν τὸν Θεόν, λέγοντες, Τίς θέλει ἀναβῆ ὑπὲρ ἡμῶν πρῶτος διὰ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν; **19** Ὁ δε Κύριος εἶπεν, Ὁ Ἰούδας πρῶτος. **19** Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρωῆ καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἐναντίον τῆς Γαβαά. **20** Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ εἰς μάχην ἐναντίον τοῦ Βενιαμίν· καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην ἐναντίον αὐτῶν οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, πρὸς τὴν Γαβαά. **21** Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἐκ τῆς Γαβαά, καὶ ἔστρωσαν κατὰ γῆς, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ εικοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν. **22** Καὶ ἀναψυχωθεὶς ὁ λαός, οἱ ἄνδρες τοῦ Ἰσραὴλ, συνηψε πάλιν μάχην, ἐν τῷ τόπῳ ὅπου εἶχε παραταχθῆ τὴν πρῶτην ἡμέραν. **23** Ἀνέβησαν δε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐκλαυσαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἕως ἐσπέρας, καὶ ἠρώτησαν τὸν Κύριον, λέγοντες, Νὰ ἀναβῶ πάλιν εἰς μάχην ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ μου; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἀνάβητε ἐναντίον αὐτοῦ. **24** Καὶ ἐπλησίασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Βενιαμίν, τὴν δευτέραν ἡμέραν. **25** Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Βενιαμίν ἐναντίον αὐτῶν τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐκ τῆς Γαβαά, καὶ ἔστρωσε πάλιν κατὰ γῆς, ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δεκαοκτὼ χιλιάδας ἀνδρῶν· πάντες οὗτοι ἔσυρον ρομφαίαν. **26** Τότε πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἐκλαυσαν καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνήστευσαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἕως ἐσπέρας, καὶ προσέφεραν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσιάς εἰρηνικὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. **27** Καὶ ἠρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, διότι ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐκεῖ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, **28** Φινεὲς δε ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ Ααρῶν, ἴσταν ἔμπροσθεν αὐτῆς κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ εἶπον, Νὰ ἐξέλθῃ πάλιν εἰς μάχην ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν τοῦ ἀδελφοῦ μου; ἢ νὰ παύσω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, Ἀνάβα· διότι αὐριον θέλω παραδώσει αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου. **29** Καὶ ἔθεσεν ὁ Ἰσραὴλ ἐνέδραν κατὰ τῆς Γαβαά κύκλω. **30** Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐναντίον τῶν υἱῶν Βενιαμίν, καὶ παρετάχθησαν ἐναντίον τῆς Γαβαά, καθὼς τὴν πρῶτην καὶ δευτέραν φοράν. **31** Καὶ ἐξεληθόντες οἱ υἱοὶ Βενιαμίν ἐναντίον τοῦ λαοῦ, ἀεσπιάσθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἤρχισαν νὰ κτυπῶσι τινὰς ἐκ τοῦ

λαού, φονεύοντες, ως άλλοτε, εις τας οδοὺς, εκ των οποίων η μία αναβαίνει προς Βαιθίλ, η δε άλλη προς την Γαβαά εν τη πεδιάδι, περίπου τριακότα άνδρας εκ του Ισραήλ. **32** Και είπον οι υιοί Βενιαμίν, αυτοί πίπτουσιν έμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον. Αλλ' οι υιοί Ισραήλ είπαν, Ας φύγωμεν και ας αποσπάσωμεν αυτούς εκ της πόλεως εις τας οδοὺς. **33** Και πάντες οι άνδρες Ισραήλ εσηκώθησαν εκ της θέσεως αυτών και παρητάχθησαν εν Βάαλ-θαμάρ και η ενέδρα του Ισραήλ εξήλθεν εκ της θέσεως αυτής, από του λιβαδίου της Γαβαά. **34** Και ήλθον εναντίον της Γαβαά δέκα χιλιάδες ανδρών εκλεκτών εκ παντός του Ισραήλ, και η μάχη εστάθη βαρεία· αλλ' αυτοί δεν εγνωρίζον ότι το κακόν ήτο πλησίον αυτών. **35** Και επάταξαν ο Κύριος τον Βενιαμίν έμπροσθεν του Ισραήλ, και εξωλόθρευσαν οι υιοί Ισραήλ κατ' εκείνην την ημέραν εκ των Βενιαμιτών εικοσιπέντε χιλιάδας και εκατόν άνδρας πάντες ούτοι έσυρον ρομφαίαν. **36** Και είδον οι υιοί Βενιαμίν ότι εκτυπήθησαν· διότι οι άνδρες Ισραήλ υπεχώρησαν εις τους Βενιαμίτας, έχοντες το θάρρος αυτών εις την ενέδραν την οποίαν είχαν θέσει πλησίον της Γαβαά. **37** Και οι ενεδρεύοντες ώρμησαν και εκθύθησαν επί την Γαβαά· και οι ενεδρεύοντες εξηπλώθησαν και επάταξαν πάσαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **38** Οι δε άνδρες Ισραήλ είχαν διορίσει σημείον εις τους ενεδρεύοντας, να υψώσωσι πυρ καπνώδες από της πόλεως. **39** Και ότε υπεχώρησαν οι υιοί Ισραήλ εν τη μάχη, ο Βενιαμίν ήρχισε να κτυπά, και εφόνευσεν εκ των Ισραηλιτών περίπου τριακότα άνδρας διότι είπαν, Βεβαίως páλιν πίπτουσιν έμπροσθεν ημών, ως εν τη πρώτη μάχη. **40** Αλλ' ότε το πυρ ήρχισε να υψούται από της πόλεως με στόλον καπνού, οι Βενιαμίτα επέβλησαν οπίσω αυτών, και ιδού, η πυρκαϊά της πόλεως ανέβαινε εις τον ουρανόν. **41** Και ότε επέστρεψαν οι άνδρες Ισραήλ, ετρόμαξαν οι άνδρες Βενιαμίν· διότι είδον ότι το κακόν έφθασεν επ' αυτούς. **42** Και ετράπησαν έμπροσθεν των υιών Ισραήλ προς την οδόν της ερήμου· αλλ' η μάχη επρόφθασεν αυτούς· διότι οι εκ των πόλεων εξωλόθρευσαν αυτούς εν μέσω αυτών. **43** Περιεκύκλωσαν τους Βενιαμίτας, κατεδίωξαν αυτούς, κατεπάτησαν αυτούς, από Μενουά έως απέναντι της Γαβαά προς ανατολάς ηλίου. **44** Και έπεσον εκ του Βενιαμίν δεκαοκτώ χιλιάδες ανδρών· πάντες ούτοι άνδρες δυνατοί. **45** Τότε ετράπησαν και έφυγον προς την έρημον εις την πέτραν Ριμμών· και οι υιοί Ισραήλ εσταχυολόγησαν εξ αυτών εις τας οδοὺς πέντε χιλιάδας ανδρών· και κατεδίωξαν αυτούς έως Γιδώμ, και εφόνευσαν εξ αυτών δύο χιλιάδας ανδρών. **46** Ούτω πάντες οι πεσόντες κατ' εκείνην την ημέραν εκ του Βενιαμίν ήσαν εικοσιπέντε χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν· πάντες ούτοι άνδρες δυνατοί. **47** Εξακόσιοι όμως άνδρες ετράπησαν και έφυγον προς την έρημον εις την πέτραν Ριμμών, και εκάθισαν εν τη πέτρα Ριμμών τέσσαρας μήνας. **48** Και επέστρεψαν οι άνδρες Ισραήλ προς τους υιούς Βενιαμίν, και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας, από ανθρωπων εκάστης πόλεως, έως των κτηνών και παντός του παρευρισκομένου· και πάσας τας ευρισκομένας πόλεις παρέδωκαν εις πυρ.

21 Και οι άνδρες Ισραήλ είχαν ομόσει εν Μισπά, λέγοντες, ουδείς εξ ημών θέλει δώσει την θυγατέρα αυτού εις τον Βενιαμίν διά γυναίκα. **2** Και ήλθεν ο λαός εις Βαιθίλ, και εκάθισαν εκεί έως εσπέρας ενώπιον του Θεού, και ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν· **3** και είπον, Διατί, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, έγινε τούτο εν τω Ισραήλ, να αποκοπή σήμερον από του Ισραήλ μία φυλή; **4** Και την επαύριον εσηκώθη ο λαός το πρωτό, και οκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και προσέφερον ολοκαυτώματα και θυσίας ειρηνικάς. **5** Και είπον οι υιοί Ισραήλ, Τις είναι μεταξύ πασών των φυλών του Ισραήλ, όστις δεν ανέβη εις την σύναξιν προς τον Κύριον; Διότι είχαν κάμει μέγαν όρκον κατ' εκείνον όστις δεν ήθελεν αναβή προς τον Κύριον εις Μισπά, λέγοντες, Εξάπαντος θέλει θανατωθή. **6** Και μετενόησαν οι υιοί Ισραήλ περί Βενιαμίν του αδελφού αυτών και είπον, Σήμερον απεκόπη μία φυλή από του Ισραήλ· **7** τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις τους απομείναντας, αφού ώμόσαμεν προς τον Κύριον να μη δώσωμεν εις αυτούς διά γυναίκας εκ των θυγατέρων ημών; **8** Και είπον, Ποιάς τις είναι εκ των φυλών Ισραήλ, όστις δεν ανέβη εις Μισπά προς τον Κύριον; Και ιδού, δεν είχαν ελθεί ουδείς εις το στρατόπεδον από Ιαβείς-γαλαάδ εις την σύναξιν. **9** Διότι έγινε εν εξέτασις του λαού, και ιδού, δεν ήτο εκεί ουδείς εκ των κατοίκων της Ιαβείς-γαλαάδ. **10** Και απέστειλεν εκεί η συναγωγή δώδεκα χιλιάδας ανδρών εκ των πλέον δυνατών και προσέταξεν αυτούς, λέγουσα, Υπάγετε και πατάξατε τους κατοίκους της Ιαβείς-γαλαάδ εν στόματι μαχαίρας, και τας γυναίκας και τα παιδιά· **11** και τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει παν αρσενικόν και πάσαν γυναίκα γνωρίσασαν κοίτην αρσενικόν θέλετε εξολοθρεύσει. **12** Και εύρηκαν μεταξύ των κατοίκων της Ιαβείς-γαλαάδ τετρακοσίας νέας παρθένους, αίτινες δεν είχαν γνωρίσει άνδρα εν κοίτη αρσενικού· και έφεραν αυτάς προς το στρατόπεδον εις Σηλώ, ήτις είναι εν γη Χαναάν. **13** Και απέστειλε πάσα η συναγωγή, και ελάλησαν προς τους υιούς Βενιαμίν, τους εν τη πέτρα Ριμμών, και εκάλεσαν αυτούς εις ειρήνην. **14** Και επέστρεψεν ο Βενιαμίν κατ' εκείνον τον καιρόν· και έδωκαν εις αυτούς τας γυναίκας, τας οποίας είχαν αφήσει ζώσας εκ των γυναικών της Ιαβείς-γαλαάδ· πλην δεν εξήρκεσαν εις αυτούς. **15** Και μετενόησεν ο λαός περί Βενιαμίν, διότι ο Κύριος έκαμε χαλασμόν εν ταις φυλαίς Ισραήλ. **16** Τότε είπον οι πρεσβύτεροι της συναγωγής, Τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις τους λοιπούς; επειδή αι γυναίκες ηφανίσθησαν εκ του Βενιαμίν. **17** Και είπον, Πρέπει να μένη η κληρονομία εις τους σωθέντας εκ του Βενιαμίν, διά να μη εξαλειφθή μία φυλή εκ του Ισραήλ· **18** πλην ημείς δεν δυνάμεθα να δώσωμεν εις αυτούς γυναίκας εκ των θυγατέρων ημών· διότι οι υιοί Ισραήλ ώμοσαν, λέγοντες, Επικατάρατος, όστις δώσει γυναίκα εις τον Βενιαμίν. **19** Τότε είπον, Ιδού, κατ' έτος γίνεται εορτή του Κυρίου εν Σηλώ, ήτις είναι προς βορράν της Βαιθίλ, προς ανατολάς της οδοῦ ήτις αναβαίνει από Βαιθίλ εις Συχέμ και προς νότον της Λεβωνά. **20** Προσέταξαν λοιπόν εις τους υιούς του Βενιαμίν, λέγοντες, Υπάγετε και ενεδρεύσατε εις τας αμπελόους· **21** και παρατηρήσατε, και ιδού, εάν αι

θυγατέρες της Σηλώ εξέλθωσι να χορεύσωσιν εις τους χορούς, τότε εξέλθετε εκ των αμπέλων και αρπάσατε εις εαυτούς έκαστος την γυναίκα αυτού εκ των θυγατέρων της Σηλώ, και υπάγετε εις την γην του Βενιαμίν· **22** και όταν οι πατέρες αυτών ή οι αδελφοί αυτών έλθωσιν προς ημάς διά να παραπονεθώσιν, ημείς θέλομεν ειπεί προς αυτούς, Κάμετε εις αυτούς έλεος διά ημάς, επειδή δεν συνελάβομεν εν τω πολέμω γυναίκα δι' έκαστον· σεις δε μη δίδοντες εις αυτούς κατά τον καιρόν τούτον, ηθέλετε είσθαι ένοχοι. **23** Και έκαμον ούτως οι υιοί Βενιαμίν, και έλαβον γυναίκας κατά τον αριθμόν αυτών εξ εκείνων αίτινες εχόρευον, αρπάσαντες αυτάς και ανεχώρησαν και υπέστρεψαν εις την κληρονομίαν αυτών, και έκτισαν τας πόλεις και κατώκησαν εν αυταίς. **24** Και ανεχώρησαν εκείθεν κατ' εκείνον τον καιρόν οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την φυλήν αυτού και εις την συγγένειαν αυτού· και εξήλθον εκείθεν, έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού. **25** Κατ' εκείνας τας ημέρας δεν ήτο βασιλεύς εν τω Ισραήλ· έκαστος έπραττε το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού.

Ρούθ

1 Και εν ταις ημέραις καθ' ας οι κριταί έκρινον, έγεινε πείνα εν τη γη. Και υπήγεν άνθρωπος τις από Βηθλεέμ Ιούδα να παροικίση εν γη Μωάβ, αυτός και η γυνή αυτού και οι δύο υιοί αυτού. **2** Το δε όνομα του ανθρώπου ήτο Ελιμέλεχ, και το όνομα της γυναικός αυτού Ναομί, και το όνομα των δύο υιών αυτού Μασαλών και Χελαιών, Εφραθαίοι εκ Βηθλεέμ Ιούδα. Και ήλθον εις γην Μωάβ και ήσαν εκεί. **3** Και απέθανεν Ελιμέλεχ ο ανήρ της Ναομί· και έμεινεν αυτή και οι δύο υιοί αυτής. **4** Και ούτοι έλαβον εις εαυτούς γυναικάς Μωαβίτιδας· το όνομα της μιας Ορφά και το όνομα της άλλης Ρούθ· και κατώκησαν εκεί έως δέκα έτη. **5** Απέθανον δε αμφοτέροι, ο Μασαλών και ο Χελαιών· και εστερήθη η γυνή των δύο υιών αυτής και του ανδρός αυτής. **6** Τότε εσηκώθη αυτή και αι νύμφαι αυτής και επέστρεψαν εκ της γης Μωάβ· διότι ήκουσεν εν γη Μωάβ, ότι επισκέφηθη ο Κύριος τον λαόν αυτού δίδων εις αυτούς άρτον. **7** Και εξήλθεν εκ του τόπου όπου ήτο, και αι δύο νύμφαι αυτής μετ' αυτής και επορεύοντο την οδόν διά να επιστρέψωσιν εις γην Ιούδα. **8** Είπε δε η Ναομί προς τας δύο νύμφας αυτής, Υπάγετε, επιστρέψατε εκάστη εις τον οίκον της μητρός αυτής. Ο Κύριος να κάμη έλεος εις εσάς, καθώς σεις εκάμετε εις τους αποθανόντας και εις εμέ· **9** ο Κύριος να σας δώση να εύρητε ανάπαυσιν, εκάστη εν τω οίκω του ανδρός αυτής. Και εφίλησεν αυτάς και αυταί ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. **10** Και είπον προς αυτήν, Ουχί· αλλά μετά σου θέλομεν επιστρέψει εις τον λαόν σου. **11** Και είπεν η Ναομί, Επιστρέψατε, θυγατέρες μου· διά τι να έλθητε μετ' εμού; μήπως έχω έτι υιούς εν τη κοιλία μου, διά να γείνωσιν άνδρες σας; **12** επιστρέψατε, θυγατέρες μου, υπάγετε· διότι εγίγρασα και δεν είμαι διά άνδρα· εάν έλεγον, Έχω ελπίδα, εάν μάάλιστα υπανδρευόμην ταύτην εν νύκτα και εγέννων έτι υιούς, **13** σεις ηθέλετε προσμένει αυτούς εωσού μεγαλώσωσιν; ηθέλετε δι' αυτούς αναβάλει το να υπανδρευθήτε; μη, θυγατέρες μου· επειδή επικράνθην πολύ πλέον παρά σεις, ότι η χειρ του Κυρίου εξήλθε κατ' εμού. **14** Εκείναι δε ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν πάλιν· και κατέφιλησεν η Ορφά την πενθεράν αυτής· η δε Ρούθ προσκολλήθη εις αυτήν. **15** Και είπεν η Ναομί, Ιδού, η σύννυμφός σου επέστρεψε προς τον λαόν αυτής και προς τουν θεούς αυτής· επιστρέψον και συ κατόπιν της συννύμφου σου. **16** Αλλ' η Ρούθ είπε, Μη με ανάγκασε να σε αφήσω, διά να αναχωρήσω απ' όπισθεν σου· διότι όπου αν συ υπάγης, και εγώ θέλω υπάγει· και όπου αν συ παραμείνης, και εγώ θέλω παραμείνει· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου. **17** όπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει και εκεί θέλω ταφή· ούτω να κάμη ο Κύριος εις εμέ και ούτω να προσθέσθω, εάν άλλο τι παρά τον θάνατον χωρίση εμέ από σου. **18** Ιδούσα δε η Ναομί ότι αυτή διΐσχυριζέτο να υπάγη μετ' αυτής, έπαυσε να λαλή προς αυτήν. **19** Περιπάτησαν δε αμφοτέραι, εωσού έφθασαν εις Βηθλεέμ. Και ότε έφθασαν εις Βηθλεέμ, πάσα η πόλις συνεκινήθη δι' αυτάς, και αι γυναίκες έλεγον,

Αυτή είναι η Ναομί; **20** Και αυτή είπε προς αυτάς, Μη με ονομάζετε Ναομί· ονομάζετέ με Μαρά· διότι ο Παντοδύναμος με επίκρανε σφόδρα· **21** εγώ πλήρης ανεχώρησα, και κενήν επανήγαγέ με ο Κύριος· διά τι με ονομάζετε Ναομί, αφού ο Κύριος εμαρτύρησε κατ' εμού και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψεν; **22** Επέστρεψε λοιπόν η Ναομί, και μετ' αυτής Ρούθ η Μωαβίτις η νύμφη αυτής ελθούσα εκ γης Μωάβ· και αυταί έφθασαν εις Βηθλεέμ εν τη αρχή του θερισμού των κριθών.

2 Είχε δε η Ναομί συγγενή τινά του ανδρός αυτής, άνθρωπον δυνατών εν ισχύϊ, εκ της συγγενείας του Ελιμέλεχ· και το όνομα αυτού Βοόζ. **2** Και είπεν η Ρούθ η Μωαβίτις προς την Ναομί, Ας υπάγω, παρακαλώ, εις τον αγρόν διά να συνάξω αστάχυα κατόπιν ούτινος εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς και είπε προς αυτήν, Υπάγε, θυγάτηρ μου. **3** Και υπήγει και ελθούσα εσταχυολογεί εν τω αγρώ κατόπιν των θεριστών· και έτυχεν εν μέρει του αγρού του Βοόζ, όστις ήτο εκ της συγγενείας του Ελιμέλεχ. **4** Και ιδού, ο Βοόζ ήλθεν εκ Βηθλεέμ και είπε προς τους θεριστάς, Κύριος μεθ' υμών. Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Κύριος να σε ευλογήση. **5** Τότε είπεν ο Βοόζ προς τον υπηρέτην αυτού, τον επιστάτην των θεριστών, Τίνος είναι η νέα αύτη; **6** Και ο υπηρέτης ο επιστάτης των θεριστών απεκρίθη και είπεν, είναι η νέα η Μωαβίτις, η επιστρέψασα μετά της Ναομί εκ γης Μωάβ· **7** και είπεν, Ας σταχυολογήσω, παρακαλώ, και ας συνάξω τι μεταξύ των δεματίων κατόπιν των θεριστών· και ήλθε και εστάθη από πρώτας έως ταύτης της ώρας ολίγον μόνον ανεπαύθη εν τη οικία. **8** Και είπεν ο Βοόζ προς την Ρούθ, Δεν ακούεις, θυγάτηρ μου; μη υπάγης να σταχυολογήσης εν άλλω αγρώ, μηδέ να αναχωρήσης εντεύθεν, αλλά μένε ενταύθα μετά των κορασιών μου. **9** ας ήναι οι οφθαλμοί σου επί τον αγρόν όπου θερίζουσι, και υπάγε κατόπιν αυτών· δεν προσέταξα εγώ εις τους νέους να μη σε εγγίωσι; και όταν διψήσης υπάγε εις τα αγγεία και πίνε από ό, τι αντλήσωσιν οι νέοι. **10** Η δε έπεσε κατά πρόσωπον και προσεκύνησεν έως εδάφους και είπε προς αυτόν, Πως εγώ εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ώστε να λάβης πρόνοιαν περί εμού, ενώ είμαι ξένη; **11** Και ο Βοόζ απεκρίθη και είπε προς αυτήν, Αναγγέλθησαν προς εμέ ακριβώς πάντα όσα έκαμες εις την πενθεράν σου μετά τον θάνατον του ανδρός σου· και ότι αφήκας τον πατέρα σου και την μητέρα σου και την γην της γεννησέως σου, και ήλθες προς λαόν, τον οποίον δεν εγνώριζες πρότερον· **12** ο Κύριος να ανταμείψη το έργον σου, και ο μασθός σου να ήναι πλήρης παρά Κυρίου του Θεου του Ισραήλ, υπό τας πτέρυγας του οποίου ήλθες να σκεπασθής. **13** Η δε είπεν, Ας εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου· επειδή με παρηγόρησας και επειδή ελάλησας ευμενώς προς την δούλην σου, αν και εγώ δεν είμαι ουδέ ως μία των θεραπεινίδων σου. **14** Και είπε προς αυτήν ο Βοόζ την ώρα τον φαγητού, Ελθέ και φάγε εκ του άρτου και βρέξον το ψωμίον σου εις το όζος. Και αυτή εκάθισεν εις τα πλάγια των θεριστών· εκείνος δε έδωκεν εις αυτήν σίτον πεφρυγανισμένον, και έφαγε και εχορτάσθη και επερίσευσε. **15** Και εσηκώθη να σταχυολογήση, και προσέταξεν ο Βοόζ εις

τους νέους αυτού, λέγων, Και μεταξύ των δεματίων
ας σταχυολογή, και μη επιπλήττετε αυτήν· **16** και
μάλιστα αφίνετε να πίπτη τι από των χειροβόλων διά
αυτήν και αφίνετε να συλλέγη και μη ελέγχετε αυτήν.
17 Και εσταχυολόγησεν εν τω αγρώ έως εσπέρας και
εκοπάνισεν όσον εσταχυολόγησε· και ήτο έως εν εφά
κριθής. **18** Και εσήκωσεν αυτό και εισήλθεν εις την
πόλιν· και είδεν η πενθερά αυτής όσον εσταχυολόγησε·
και εκβαλούσα η Ρουθ, έδωκεν εις αυτήν ό, τι είχε
περισσεύει αφού εχορτάσθη. **19** Και είπε προς αυτήν
η πενθερά αυτής, Που εσταχυολόγησας σήμερα; και
που εδούλευσας; ευλογημένος να ήναι εκείνος όστις
έλαβε πρόνοιαν περί σου. Και εκείνη εφανέρωσε προς
την πενθεράν αυτής εις τίνος αγρόν εδούλευσε και είπε,
το όνομα του ανθρώπου, εις τον ποδών εδούλευσα
σήμερα, είναι Βοόζ. **20** Και είπεν η Ναομί προς την
νύμφην αυτής, Ευλογημένος παρά Κυρίου εκείνος όστις
δεν αφήκε το έλεος αυτού προς τους ζώντας και προς
τους θεωνέωτας. Και είπε προς αυτήν η Ναομί, Συγγενής
ημών είναι ο άνθρωπος ούτος εκ των πλησίον συγγενών
ημών. **21** Και είπεν η Ρουθ η Μωαβίτις, Αυτός με είπε
προσέτι, Συ θέλεις μένει μετά των ανθρώπων μου,
εωσού τελειώσωσιν όλον τον θερισμόν μου. **22** Και
είπεν η Ναομί προς την Ρουθ την νύμφην αυτής, Είναι
καλόν, θυγάτηρ μου, να εκβαίνης μετά των κορασιών
αυτού, και να μη σε απαντήσωσιν εν άλλω αγρώ. **23**
Και προσεκολλήθη εις τας κοράσια του Βοόζ διά να
σταχυολογή, εωσού τελειώση ο θερισμός των κριθών
και ο θερισμός του σίτου· και εκάθητο μετά της πενθεράς
αυτής.

3 Και είπε προς αυτήν η Ναομί η πενθερά αυτής,
Θυγάτηρ μου, να μη ζητήσω ανάπαυσιν εις σε διά
να ευημερήσης; **2** και τώρα, μήπως δεν είναι Βοόζ εκ
της συγγενείας ημών, μετά των κορασιών του οποίου
ήσο; ιδού, αυτός λικμίζει ταύτην την νύκτα το αλώνιον
των κριθών· **3** λούσθητι λοιπόν και αλειφθήτη και
ενδύθητη την στολήν σου και κατάβα εις το αλώνιον· μη
γνωρισθής εις τον άνθρωπον, εωσού τελειώση από του
να φάγη και να πίη· **4** και ενώ πλαγιάζει, παρατήρησον
τον τόπον όπου πλαγιάζει, και ελθούσα σήκωσον το
σκέπασμα από των ποδών αυτού, και πλαγιάσον· και
εκείνος θέλει σοι επειεί τι να κάμης. **5** Η δε είπε προς
αυτήν, Πάντα όσα λέγεις εις εμέ, θέλω κάμει. **6** Και
κατέβη εις το αλώνιον και έκαμε πάντα όσα προσέταξεν
εις αυτήν η πενθερά αυτής. **7** Και αφού ο Βοόζ έφαγε και
έπιε, και ευφράνη η καρδιά αυτού, υπήγε να πλαγιάση
εις την άκραν του σωρού του σίτου· εκείνη δε ήλθε
κρυφίως και εσήκωσε ο σκέπασμα από των ποδών
αυτού και επλαγίασε. **8** Και προς το μεσονύκτιον εξέστη
ο άνθρωπος και συνεταράχθη· και ιδού, γυνή εκοιμήθη
παρά τους πόδας αυτού. **9** Και είπε, Ποία είσαι συ;
Εκείνη δε απεκρίθη, Εγώ η Ρουθ η δούλη σου· άπλωσον
λοιπόν την πτέρυγά σου επί την δούλην σου· διότι
είσαι ο πλησιέστερος συγγενής μου. **10** Ο δε είπεν,
Ευλογημένη να ήσαι παρά Κυρίου, θυγάτηρ· διότι έδειξας
περισσοτέραν αγαθωσύνην εσχάτως παρά πρότερον, μη
υπάγουςα κατόπιν νέων, είτε πτωχών είτε πλουσίων·
11 και τώρα, θυγάτηρ, μη φοβού· θέλω κάμει εις σε παν

ό, τι είπης· διότι πάσα η πόλις του λαού μου εξεύρει
ότι είσαι γυνή ενάρετος· **12** και τώρα είναι αληθές ότι
εγώ είμαι στενός συγγενής· είναι όμως άλλος συγγενής
πλησιέστερος εμού· **13** μείνον ταύτην την νύκτα· και το
πρωϊ εάν αυτός θέλη να εκπληρώση προς σε το χρέος το
συγγενικόν, καλόν· ας το εκπληρώση· αλλ' εάν δεν θέλη
να εκπληρώση προς σε το χρέος το συγγενικόν, τότε εγώ
θέλω εκπληρώσει τούτο προς σε, ζη Κύριος κοιμήθητι
έως πρωϊ. **14** Και εκοιμήθη παρά τους πόδας αυτού έως
πρωϊ· και εσηκώθη πριν διακριθίη άνθρωπος άνθρωπον.
Και εκείνος είπεν, Ας μη γνωρισθίη ότι ήλθεν η γυνή εις
το αλώνιον. **15** Είπε προσέτι, Φέρε το περικάλυμμα το
επάνω σου και κράτει αυτό. Και εκείνη εκράτει αυτό, και
αυτός εμέτρησεν εξ μέτρα κριθής και έβαλεν επ' αυτήν
και υπήγεν εις την πόλιν. **16** Και ότε ήλθε προς την
πενθεράν αυτής, εκείνη είπε, Τι έγεινε εις σε, θυγάτηρ
μου; Και αυτή ανήγγειλε προς αυτήν πάντα όσα έκαμεν
εις αυτήν ο άνθρωπος· **17** και είπεν, Έδωκεν εις εμέ
ταύτα τα εξ μέτρα της κριθής· διότι, Δεν θέλεις υπάγει,
μοι είπε, κενή προς την πενθεράν σου. **18** Η δε είπε,
Κάθου, θυγάτηρ μου, εωσού ιδής πως θέλει τελειώσει
το πράγμα· διότι ο άνθρωπος δεν θέλει ησυχάσει, εωσού
τελειώση το πράγμα σήμερα.

4 Και ανέβη ο Βοόζ εις την πύλην και εκάθισεν εκεί·
και ιδού, διέβαινεν ο συγγενής, περί του οποίου
ώμιλησεν ο Βοόζ. Και είπεν, Ω συ, στρέψον, κάθισον
ενταύθα. Και εστράφη και εκάθισε. **2** Και έλαβεν ο Βοόζ
δέκα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων της πόλεως, και είπε,
Καθίσατε ενταύθα. Και εκάθισαν. **3** Και είπε προς τον
συγγενή, Η Ναομί, η επιστρέψασα εκ γης Μωάβ, πωλεί
το μερίδιον του αγρού, το οποίον ήτο του αδελφού
ημών Ελιμέλεχ· **4** και εγώ είπα να σε ειδοποιήσω,
λέγων, Αγόρασον αυτό έμπροσθεν των κατοίκων και
έμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου· εάν θέλης
να εξαγοράσης αυτό ως συγγενής, εξαγόρασον· αλλ'
εάν δεν θέλης να εξαγοράσης αυτό, είπε προς εμέ, διά
να εξεύρω· διότι δεν είναι άλλος να εξαγοράση αυτό
ως συγγενής παρά σύ· και εγώ είμαι μετά σε. Ο δε
είπεν, Εγώ θέλω εξαγοράσει αυτό. **5** Και είπεν ο Βοόζ,
Καθ' ην ημέραν αγοράσης τον αγρόν εκ της χειρός της
Ναομί, πρέπει να λάβης και την Ρουθ την Μωαβίτιν,
γυναίκα του αποθανόντος, διά να αναστήσης το όνομα
του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού. **6** Και
είπεν ο συγγενής, Δεν δύναμαι να εκπληρώσω το χρέος
το συγγενικόν, μήποτε φθειρώ την κληρονομίαν μου·
εκπλήρωσον συ το χρέος μου το συγγενικόν, διότι δεν
δύναμαι εγώ να εκπληρώσω αυτό. **7** Ούτος δε ήτο ο
τρόπος το πάλαι εν τω Ισραήλ περί του δικαιώματος
της συγγενείας και περί της απαλλοτριώσεως, διά να
βεβαιούται πας λόγος· ο άνθρωπος λών το υπόδημα
αυτού, έδιδεν εις τον πλησίον αυτού· και τούτο ήτο
μαρτυρία εν τω Ισραήλ. **8** Διά τούτο είπεν ο συγγενής
προς τον Βοόζ, Αγόρασον αυτό εις σεαυτόν. Και έλυσε
το υπόδημα αυτού. **9** Τότε είπεν ο Βοόζ προς τους
πρεσβυτέρους και πάντα τον λαόν, Μάρτυρες είσθε
σήμερα, ότι ηγόρασα πάντα τα του Ελιμέλεχ και
πάντα τα του Χελαιών και Μααλών, εκ της χειρός της
Ναομί· **10** και προσέτι, την Ρουθ την Μωαβίτιν την

γυναίκα του Μααλών, έλαβον εις εμαυτόν διά γυναίκα, διά να αναστήσω το όνομα του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού, διά να μη εξαλειφθή το όνομα του αποθανόντος εκ των αδελφών αυτού και εκ της πόλεως της κατοικίας αυτού· μάρτυρες είσθε σήμεραν.

11 Και πας ο λαός ο εν τη πύλη και οι πρεσβύτεροι είπαν, Μάρτυρες· ο Κύριος να κάμη την γυναίκα, ήτις εισέρχεται εις τον οίκόν σου, ως την Ραχήλ και ως την Λείαν, αίτινες ωκοδόμησαν αμφοτέρα τον οίκον Ισραήλ· και ίσχυε εν Εφραθά και έσο περίφημος εν Βηθλεέμ·

12 και ας γείνη ο οίκός σου ως ο οίκος του Φαρές, τον οποίον εγέννησεν η Θάμαρ εις τον Ιούδαν, εκ του σπέρματος το οποίον ο Κύριος θέλει δώσει εις σε εκ της νέας ταύτης.

13 Και έλαβεν ο Βοόζ την Ρούθ, και έγεινε γυνή αυτού· και ότε εισήλθε προς αυτήν, ο Κύριος έδωκεν εις αυτήν σύλληψιν, και εγέννησεν υιόν.

14 Και είπαν αι γυναίκες προς την Ναομί, Ευλογητός ο Κύριος, όστις σήμεραν δεν σε απεστέρησε συγγενούς, ώστε το όνομα αυτού να καλήται εν τω Ισραήλ·

15 και ούτος θέλει είσθαι εις σε αναψυχωτής της ζωής και θέλει θρέψει την πολιάν σου· διότι εγέννησεν αυτόν η νύμφη σου, ήτις σε αγαπά, ήτις είναι εις σε καλητέρα παρά επτά υιούς.

16 Τότε έλαβεν η Ναομί το παιδίον και έθεσεν αυτό εις τον κόλπον αυτής και έγεινεν εις αυτό τροφός.

17 Και αι γείτονες έδωκαν εις αυτό όνομα, λέγουσαι, Υιός εγεννήθη εις την Ναομί· και εκάλεσαν το όνομα αυτού Ωβήδ· ούτος είναι ο πατήρ του Ιεσσαί πατρός του Δαβίδ.

18 Και αύτη είναι η γενεαλογία του Φαρές· ο Φαρές εγέννησε τον Εσρών, **19** Εσρών δε εγέννησε τον Αράμ, Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, **20** Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασών, Ναασών δε εγέννησε τον Σαλμών, **21** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ, Βοόζ δε εγέννησε τον Ωβήδ, **22** Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί, και ο Ιεσσαί εγέννησε τον Δαβίδ.

Βασιλειῶν Α'

1 Ἦτο δε ἀνθρώπος τις εκ Ραμαθαῖμ-σοφίμ, εκ του ὀρους Εφραΐμ, και το ὄνομα αὐτοῦ Ελκανά, υἱός του Ιεροάμ, υἱοῦ Ελισού, υἱοῦ Θοοῦ, υἱοῦ Σούφ, Εφραθαῖος. **2** Και εἶχεν οὗτος δύο γυναῖκας το ὄνομα τῆς μίας Ἄννα, και το ὄνομα τῆς δευτέρας Φενίννα· η μὲν Φενίννα εἶχε τέκνα, η δε Ἄννα δεν εἶχε τέκνα. **3** Ἀνέβαινε δε ο ἀνθρώπος οὗτος εκ τῆς πόλεως αὐτοῦ κατ' ἔτος, διά να προσκυνήσῃ και να προσφέρῃ θυσίαν προς τον Κύριον των δυνάμεων εν Σηλῶ. Και ἦσαν ἐκεῖ οἱ δύο υἱοὶ του Ηλεί, Οφνεὶ και Φινεές, ιερεῖς του Κυρίου. **4** Ἐφθασε δε η ἡμέρα, καθ' ἣν ἐθυσίασεν ο Ελκανά και ἔδωκε μερίδας εἰς τὴν Φενίνναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και εἰς πάντας τους υἱοὺς αὐτῆς και τὰς θυγατέρας αὐτῆς. **5** εἰς δε τὴν Ἄνναν ἔδωκε διπλασίαν μερίδα διότι ἠγάπα τὴν Ἄνναν· ἀλλ' ο Κύριος εἶχε κλείσει τὴν μήτραν αὐτῆς. **6** Και η ἀντίζηλος αὐτῆς παρῶζυεν αὐτὴν σφόδρα, ὥστε να κάμνῃ αὐτὴν να ἀδημονῇ, ὅτι ο Κύριος εἶχε κλείσει τὴν μήτραν αὐτῆς. **7** Και οὕτως ἔκαμνε κατ' ἔτος οσάκις ἀνέβαινεν εἰς τον οἶκον του Κυρίου, οὕτω παρῶζυεν αὐτὴν· και ἐκεῖνὴ ἔκλαιε και δεν ἔτρωγεν. **8** Εἶπε δε προς αὐτὴν Ελκανά ο ἀνὴρ αὐτῆς, Ἄννα, διά τι κλαίεις; και διά τι δεν τρώγεις; και διά τι η καρδιά σου εἶναι τεθλιμμένη; δεν εἶμαι ἐγὼ εἰς σε καλῆτερος παρά δέκα υἱοὺς; **9** Και ἐσηκώθη η Ἄννα, ἀφοῦ ἔφαγον εν Σηλῶ και ἀφοῦ ἔπιον· ο δε Ηλεί ο ιερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ καθέδρας, πλησίον του παραστάτου τῆς πύλης του ναοῦ του Κυρίου. **10** Και αὐτὴ ἦτο καταπικραμένη τὴν ψυχὴν και προσήυχετο εἰς τον Κύριον, κλαίουσα καθ' υπερβολὴν. **11** Και ἠυχῆθη εὐχὴν, λέγουσα, Κύριε των δυνάμεων, εἰ ἐπιβλέψῃς τῶνδοντι εἰς τὴν ταπεινώσων τῆς δούλης σου και με ἐνθυμηθῆς και δεν λησμονήσῃς τὴν δούλην σου, ἀλλὰ δώσῃς εἰς τὴν δούλην σου τέκνον ἀρσενικόν, τότε θέλω δώσει αὐτό εἰς τον Κύριον πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, και ζυράφιον δεν θέλει ἀναβῆ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **12** Ἐνὼ δε αὐτὴ ἐξηκολούθει προσευχομένη ἐνώπιον του Κυρίου, ο Ηλεί παρετήρει το στόμα αὐτῆς. **13** Πλην η Ἄννα αὐτὴ ἐλάλει εν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς μόνον τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινούσεν, ἀλλ' ἡ φωνὴ αὐτῆς δεν ἠκούετο· ὅθεν ο Ηλεί ἐνόμισεν ὅτι ἦτο μεθυσμένη. **14** Και εἶπε προς αὐτὴν ο Ηλεί, Ἔως πότε θέλεις εἶσθαι μεθύουσα; ἀπόβαλε τον οἶνόν σου ἀπὸ σου. **15** Και ἀπεκρίθη η Ἄννα και εἶπεν, Ουχί, κύριέ μου, ἐγὼ εἶμαι γυνὴ κατατεθλιμμένη τὴν ψυχὴν· οὔτε οἶνον οὔτε σίκερα δεν ἔπιον, ἀλλ' ἐξέχεα τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον του Κυρίου· **16** μη υπολάβῃς τὴν δούλην σου ὡς ἀχρεῖαν γυναῖκα· διότι εκ του πλήθους του πόνου μου και τῆς θλίψεώς μου ἐλάλησα ἕως τώρα. **17** Τότε ἀπεκρίθη ο Ηλεί και εἶπεν, Ὑπαγε εἰς εἰρήνην· και ο Θεός του Ισραὴλ ἄς σοι δώσῃ τὴν αἰτήσιν σου, τὴν ὁποῖαν ἠήτησας παρ' αὐτοῦ. **18** Η δε εἶπεν, Εἴθε η δούλη σου να εὕρῃ χάριν εἰς τους οφθαλμοὺς σου. Τότε ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς και ἔφαγε, και το πρόσωπον αὐτῆς δεν ἦτο πλέον σκυθρωπόν. **19** Και το πρῶτ' ἐσηκώθησαν ἐνωρίς, και προσκυνήσαντες ἐνώπιον του Κυρίου, ἐπέστρεψαν και ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν εἰς Ραμάθ. Και ο Ελκανά ἐγνώρισεν Ἄνναν

τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· και ο Κύριος ἐνεθυμήθη αὐτὴν. **20** Και ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἀφότου η Ἄννα συνέλαβεν, ἐγέννησεν υἱόν και ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Σαμουήλ, διότι παρὰ Κυρίου ἠήτησα αὐτόν, εἶπε. **21** Και ἀνέβη ο ἀνθρώπος Ελκανά και πας ο οἶκος αὐτοῦ, διά να προσφέρῃ προς τον Κύριον τὴν ετήσιον θυσίαν και τὴν εὐχὴν αὐτοῦ. **22** Ἀλλ' η Ἄννα δεν ἀνέβη· διότι εἶπε προς τον ἀνδρα αὐτῆς, Δεν θέλω ἀναβῆ εἰσοῦ το παιδίον ἀπογαλακτισθῆ· τότε θέλω φέρει αὐτό, διά να ἐμφανισθῆ ἐνώπιον του Κυρίου και ἐκεῖ να κατοική διαπαντός. **23** Και εἶπε προς αὐτὴν Ελκανά ο ἀνὴρ αὐτῆς, Κάμε ὅ, τι σοι φαίνεται καλόν· κάθου εἰσοῦ ἀπογαλακτίσης αὐτό· μόνον ο Κύριος να ἐκπληρώσῃ τον λόγον αὐτοῦ. Και ἐκάθισεν ἡ γυνὴ και ἐθήλαζε τον υἱόν αὐτῆς, εἰσοῦ ἀπογαλακτίσεν αὐτόν. **24** Και ἀφοῦ ἀπογαλακτίσεν αὐτόν, ἀνεβίβασεν αὐτόν μεθ' εαυτῆς, μετὰ τριῶν μόσχων και ἐνός ἐφά αλεύρου και ἀσκοῦ οἴνου, και ἔφερον αὐτόν εἰς τον οἶκον του Κυρίου εν Σηλῶ· το δε παιδίον ἦτο μικρόν. **25** Και ἔσφαξαν τον μόσχον και ἔφεραν το παιδίον προς τον Ηλεί. **26** Και εἶπεν η Ἄννα, ὦ, κύριέ μου ζῆ η ψυχὴ σου, κύριέ μου, ἐγὼ εἶμαι ἡ γυνὴ, ἡτίς ἐστάθη ἐνταῦθα πλησίον σου, δεομένη του Κυρίου· **27** περὶ του παιδίου τούτου ἐδεόμην· και ο Κύριος ἔδωκεν εἰς ἐμέ τὴν αἰτήσιν μου, τὴν ὁποῖαν ἠήτησα παρ' αὐτοῦ· **28** ὅθεν και ἐγὼ ἐδάνεῖσα αὐτό εἰς τον Κύριον· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι δανεισμένη εἰς τον Κύριον. Και προσεκύνησεν ἐκεῖ τον Κύριον.

2 Και προσυχηθῆ η Ἄννα, και εἶπεν, Ευφράνθη η καρδιά μου εἰς τον Κύριον· υψώθη το κέρας μου διά του Κυρίου· ἐπλατύνθη το στόμα μου ἐναντίον των ἐχθρῶν μου· διότι ευφράνθη εν τῇ σωτηρίᾳ σου. **2** Δεν ὑπάρχει ἅγιος καθὼς ο Κύριος διότι δεν εἶναι ἄλλος πλην σου, οὐδὲ βράχος καθὼς ο Θεός ἡμῶν. **3** Μη καυχάσῃ, μη λαλεῖτε υπερφάνως· ἀς μη ἐξέλθῃ μεγαλορρημοσύνη εκ του στόματός σας διότι ο Κύριος εἶναι Θεός γνώσεων, και παρ' αὐτοῦ σταθμίζονται αἱ πράξεις. **4** Τα τόξα των δυνατῶν συνετριβήσαν, και οἱ ἀδύνατοι περιεζώσθησαν δύναμιν. **5** Οἱ κεχορτασμένοι ἐμίσθωσαν εαυτούς διά ἄρτον· οἱ δε πεινώντες ἔπαυσαν· ἕως και η στείρα ἐγέννησεν ἑπτά, η δε πολυτεκνος ἐξησθένησεν. **6** Ο Κύριος θανατόνει και ζωοποιεῖ· καταβιβάζει εἰς τον ἄδην και ἀναβιβάζει. **(Sheol h785)** **7** Ο Κύριος πτωχίζει και πλουτίζει, ταπεινώνει και υψώνει. **8** Ἀνεγείρει τον πένιπτα ἀπὸ του χώματος, και ἀνυψώνει τον πτωχόν ἀπὸ τῆς κοπρίας, διά να καθίσῃ αὐτούς μεταξύ των ἀρχόντων, και να κάμῃ αὐτούς να κληρονομήσωσι θρόνον δόξης διότι του Κυρίου εἶναι οἱ στύλοι τῆς γῆς, και ἐστήσῃ τὴν οἰκουμένην ἐπ' αὐτούς. **9** Θέλει φυλάττει τους πόδας των οσίων αὐτοῦ· οἱ δε ἀσεβεῖς θέλουσιν ἀπολεσθῆ εν τῷ σκότει· ἐπειδιὴ διά δυνάμεως δεν θέλει υπερισχύσει ο ἀνθρώπος. **10** Ο Κύριος θέλει συντρίψει τους ἀντιδίκους αὐτοῦ· ἐξ οὐρανοῦ θέλει βροντήσῃ ἐπ' αὐτούς· ο Κύριος θέλει κρίνει τὰ πέρατα τῆς γῆς και θέλει δώσει ἰσχύν εἰς τον βασιλέα αὐτοῦ, και υψώσει το κέρας του χριστοῦ αὐτοῦ. **11** Τότε ἀνεχώρησεν ο Ελκανά εἰς Ραμάθ προς τον οἶκον αὐτοῦ. Το δε παιδίον υπηρέτει τον Κύριον ἐνώπιον Ηλεί

του ιερέως. **12** Του Ηλεί όμως οι υιοί ήσαν αχρείοι άνθρωποι δεν εγνωρίζον τον Κύριον. **13** Η συνήθεια δε των ιερέων προς τον λαόν ήτο τοιαύτη· ότε τις προσέφερε θυσίαν, ήρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, ενώ εψήγητο το κρέας, έχων εις την χείρα αυτού κρεάγραν τριόδοντον. **14** και εβύθιζεν αυτήν εις το κακκάβιον, ή εις τον λέβητα, ή εις την χύτραν, ή εις το χαλκείον· και ό, τι ανεβίβαζεν η κρεάγρα, ελάμβανεν ο ιερεύς δι' εαυτόν. Ούτως έκαμαν προς πάντας τους Ισραηλίτας που ερχομένους εκεί εις Σηλώ. **15** Πριν έτι καύσωσι το πάχος, ήρχετο ο υπηρέτης του ιερέως, και έλεγε προς τον άνθρωπον τον προσφέροντα την θυσίαν, Δος κρέας διά ψιτών εις τον ιερέα· διότι δεν θέλει να λάβη παρά σου κρέας βρασμένον, αλλά ωμόν. **16** Και εάν ο άνθρωπος έλεγε προς αυτόν, Ας καύσωσι πρώτον το πάχος, και έπειτα λάβε όσον επιθυμεί η ψυχή σου· τότε απεκρίνετο προς αυτόν, Ουχί, αλλά τώρα θέλεις δώσει ειδέ μη, θέλω λάβει μετά βίας. **17** Διά τούτο η αμαρτία των νέων ήτο μεγάλη σφόδρα ενώπιον του Κυρίου· διότι οι άνθρωποι απεστρέφοντην την θυσίαν του Κυρίου. **18** Ο δε Σαμουήλ υπηρέτει ενώπιον του Κυρίου, παιδάριον περιεζωσμένον λινούν εφοδ. **19** Και η μήτηρ αυτού έκαμνεν εις αυτόν επένδυμα μικρόν, και έφερε προς αυτόν κατ' έτος, ότε ανέβαινε μετά του ανδρός αυτής διά να προσφέρη την ετήσιον θυσίαν. **20** Και ευλόγησεν ο Ηλεί τον Ελκανά και την γυναίκα αυτού, λέγων, Ο Κύριος να αποδώσ η εις σε σπέρμα εκ της γυναικός ταύτης, αντί του δανείου το οποίον εδάνεισεν εις τον Κύριον. Και ανεχώρησαν εις τον τόπον αυτών. **21** Επεσκέφθη δε ο Κύριος την Ανναν· και συνέλαβε και εγέννησε τρεις υιούς και δύο θυγατέρας· το δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλωνεν ενώπιον του Κυρίου. **22** 'Ητο δε ο Ηλεί πολύ γέρων· και ήκουσε πάντα όσα έπραττον οι υιοί αυτού εις πάντα τον Ισραήλ· και ότι εκοιμώnton μετά των γυναικών, των συνερχομένων εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **23** Και ειπε προς αυτούς, Διά τι κάμνετε τοιαύτα πράγματα; διότι εγώ ακούω κακά πράγματα διά σας παρά παντός τούτου του λαού· **24** μη, τέκνα μου· διότι δεν είναι καλή η φήμη, την οποίαν εγώ ακούω· σεις κάμνετε τον λαόν του Κυρίου να γίνηται παραβάτης. **25** εάν αμαρτήση άνθρωπος εις άνθρωπον, θέλει ικεσία γίνεσθαι εις τον Θεόν υπέρ αυτού· αλλ'· εάν τις αμαρτήση εις τον Κύριον, τις θέλει ικετεύσει υπέρ αυτού; Εκείνοι όμως δεν υπήκουον εις την φωνήν του πατρός αυτών· διότι ο Κύριος ήθελε να θανατώσ η αυτούς. **26** Το δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλωνε και ευηρέσει και εις τον Κύριον και εις τους ανθρώπους. **27** 'Ηλθε δε άνθρωπος τις του Θεού προς τον Ηλεί και ειπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Δεν απεκαλύφθη φανερά εις τον οίκον του πατρός σου, ότε αυτοί ήσαν εν τη Αιγύπτω εν τω οίκω του Φαραώ; **28** Και δεν εξέλεξα αυτόν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ εις εμαυτόν διά ιερέα, διά να κάμνη προσφοράς επί του θυσιαστηρίου μου, να καή θυμίαμα, να φορή εφοδ ενώπιόν μου; και δεν έδωκα εις τον οίκον του πατρός σου πάσας τας διά πυρός γινομένας προσφοράς των υιών Ισραήλ; **29** Διά τι λακτίζετε εις την θυσίαν μου και εις την προσφοράν μου, την οποίαν προσέταξα να κάμνωσιν εν τω κατοικητηρίω μου, και δοξάζεις

τους υιούς σου υπέρ εμέ, ώστε να παχύνησθε με το καλήτερον πασών των προσφορών του Ισραήλ του λαού μου; **30** Διά τούτο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ λέγει, Είπα βεβαίως ότι ο οίκός σου και ο οίκος του πατρός σου ήθελον περιπατεί ενώπιόν μου έως αιώνος· αλλά τώρα ο Κύριος λέγει, Μακράν απ' εμού· διότι τους δοξάζοντάς με θέλω δοξάσει, οι δε καταφρονούντές με θέλουσιν ατιμασθή. **31** Ιδού, έρχονται ημέραι, ότε θέλω κόψει τον βραχίονά σου και τον βραχίονα του οίκου του πατρός σου, ώστε άνθρωπος γέρων δεν θέλει είσθαι εν τω οίκω σου. **32** Και θέλεις ιδεί εν τω κατοικητηρίω μου αντίπαλον, μεταξύ πάντων των διδομένων αγαθών εις τον Ισραήλ· και δεν θέλει υπάρχει γέρων εν τω οίκω σου εις τον αιώνα. **33** 'Οντινα δε εκ των ιδικών σου δεν αποκόμει από τω θυσιαστηρίου μου, θέλει είσθαι διά να καταναλίσκη της οφθαλμίου σου και να κατατήκη την ψυχήν σου· πάντες δε οι έκγονοι του οίκου σου θέλουσι τελευτά εις ανδρικήν ηλικίαν. **34** Και τούτο θέλει είσθαι σημείον εις σε, το οποίον θέλει ελθει επί τους δύο υιούς σου, επί Οφνει και Φινεές· εν μιá ημέρα θέλουσιν αποθάνει αμώτεροι. **35** Και θέλω ανεγείρει εις εμαυτόν ιερέα πιστόν, πράττοντα κατά την καρδίαν μου και κατά την ψυχήν μου· και θέλω οικοδομήσει εις αυτόν οίκον ασφαλή· και θέλει περιπατεί ενώπιον του χριστού μου εις τον αιώνα. **36** Και προς ο εναπολειφθείς εν τω οίκω σου θέλει έρχεσθαι προσπίπτων εις αυτόν διά ολίγον αργύριον και διά κομμάτιον ψωμίου, και θέλει λέγει, Διόρισόν με, παρακαλώ, εις τινά των ιερατικών υπηρεσιών, διά να τρώγω ολίγον άρτον.

3 Και το παιδίον ο Σαμουήλ υπηρέτει τον Κύριον έμπροσθεν του Ηλεί. Ο λόγος δε του Κυρίου ήτο σπάνιος κατ' εκείνας τας ημέρας· όρασις δεν εφαινετο. **2** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν, ότε ο Ηλεί εκόιετο εν τω τόπω αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ήσαν ημαυρωμένοι, ώστε δεν ηδύνατο να βλέπη, **3** ο δε Σαμουήλ εκόιετο εν τω ναώ του Κυρίου, όπου ήτο η κιβωτός του Θεού, πριν ο λύχνος του Θεού σβεσθή, **4** εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ· ο δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. **5** Και έτρεξε προς τον Ηλεί και ειπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας. Ο δε ειπε, Δεν σε εκάλεσα· επιστρέψον να κοιμηθής. Και υπήγνε να κοιμηθή. **6** Ο δε Κύριος εκάλεσε πάλιν εκ δευτέρου, Σαμουήλ. Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και υπήγνε προς τον Ηλεί και ειπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας. Ο δε απεκρίθη, Δεν σε εκάλεσα, τέκνον μου· επιστρέψον να κοιμηθής. **7** Και Σαμουήλ δεν εγνωρίζεν έτι τον Κύριον, και ο λόγος του Κυρίου δεν είχαν έτι αποκαλυφθή εις αυτόν. **8** Και εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ πάλιν εκ τρίτου. Και εσηκώθη και υπήγνε προς τον Ηλεί και ειπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας. Και ενόησεν ο Ηλεί ότι ο Κύριος εκάλεσε το παιδίον. **9** Και ειπεν ο Ηλεί προς τον Σαμουήλ, 'Υπαγε να κοιμηθής· και εάν σε κράξη, θέλεις ειπέι, 'Αλήησον, Κύριε· διότι ο δούλός σου ακούει. Και ο Σαμουήλ υπήγνε και εκοιμήθη εν τω τόπω αυτού. **10** Και ήλθεν ο Κύριος και σταθείς εκάλεσε καθώς το πρότερον, Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ο Σαμουήλ απεκρίθη, 'Αλήησον, διότι ο δούλός σου ακούει. **11** Και ειπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Ιδού, εγώ θέλω κάμει εις τον Ισραήλ πράγμα, ώστε παντός

ακούοντας αυτό θέλουν ηγήσει αμφοτέρα τα ὄτα **12** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω ἐκτελέσει ἐναντίον του Ἠλεὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· θέλω ἀρχίσει καὶ θέλω ἐπιτελέσει, **13** διότι ἀνήγγειλα πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐγὼ θέλω κρίνει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος διὰ τὴν ἀνομίαν· ἐπειδὴ γινώρισας ὅτι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔφερον κατάραν ἐφ' ἐαυτοῦς, δὲν συνέστειλεν αὐτούς· **14** καὶ διὰ τοῦτο ἠμῶσα ἐναντίον του οἴκου του Ἠλεὶ, ὅτι ἡ ἀνομία τῶν υἱῶν του Ἠλεὶ δὲν θέλει καθαρισθῆ εἰς τὸν αἰῶνα διὰ θυσίας οὐδὲ διὰ προσφοράς. **15** Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Σαμουὴλ ἕως πρωΐας· ἔπειτα ἠνόηξε τὰς θύρας του οἴκου του Κυρίου. Καὶ ἐφοβεῖτο ὁ Σαμουὴλ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ὄρασιν πρὸς τὸν Ἠλεὶ. **16** Ἐκάλεσε δὲ ὁ Ἠλεὶ τὸν Σαμουὴλ καὶ εἶπε, Σαμουὴλ, τέκνον μου. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη, Ἰδού, ἐγὼ. **17** Καὶ εἶπε, Ποίος εἶναι ὁ λόγος, ὁ λαληθεὶς πρὸς σε; μὴ κρύψῃς αὐτόν, παρακαλῶ, ἀπ' ἐμοῦ· οὕτω νὰ κάμῃ εἰς σε ὁ Θεὸς καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ, εἰάν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τινὰ ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων πρὸς σε. **18** Καὶ ἀνήγγειλε πρὸς αὐτόν ὁ Σαμουὴλ πάντα τοὺς λόγους, καὶ δὲν ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ οὐδέν. Καὶ εἶπεν ὁ Ἠλεὶ, Αὐτὸς εἶναι Κύριος· ἀς κάμῃ το ἀρεστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **19** Καὶ ἐμεγάλωνεν ὁ Σαμουὴλ· καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν ἄφινε νὰ πίπτῃ οὐδεὶς ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν. **20** Καὶ πας ὁ Ἰσραὴλ, ἀπὸ Δαν ἕως Βηρ-σαβεὲ, ἐγνώρισεν ὅτι ὁ Σαμουὴλ ἦτο διωρισμένος εἰς το νὰ ἦναι προφήτῃν του Κυρίου. **21** Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Κύριος νὰ φανερόνηται ἐν Σηλῶ· διότι ἀπεκαλύπτετο ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουὴλ ἐν Σηλῶ διὰ τοῦ λόγου του Κυρίου.

4 Καὶ ἐγένεε λόγος του Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐξήλθεν ὁ Ἰσραὴλ ἐναντίον τῶν Φιλισταίων εἰς μάχην, καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον του Ἐβεν-ἔζερ· οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ἀφέκ. **2** Καὶ παρετάχθησαν οἱ Φιλισταῖοι ἐναντίον του Ἰσραὴλ· καὶ ὅτε ἐξηπλώθη ἡ μάχη, ἐκτυπήθη ὁ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων· καὶ ἐφρονεύθησαν ἐν τῷ πεδίῳ κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἕως τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. **3** Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸ στρατόπεδον, εἶπον οἱ πρεσβύτεροι του Ἰσραὴλ, Διὰ τί ὁ Κύριος ἐπάταξεν ἡμᾶς σήμερον ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων; ἀς λάβωμεν πρὸς ἐαυτοῦς ἀπὸ Σηλῶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης του Κυρίου, καὶ ἐλθοῦσα ἐν μέσῳ ἡμῶν θέλει σώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. **4** Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλῶ, καὶ ἐσήκωσαν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης του Κυρίου τῶν δυνάμεων, τὸν καθημένον ἐπὶ τῶν χερουβεὶμ· καὶ ἀμφοτέροι οἱ υἱοὶ του Ἠλεὶ, Ὀφνεί καὶ Φινεές, ἦσαν ἐκεῖ μετὰ τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης του Θεοῦ. **5** Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης του Κυρίου εἰς τὸ στρατόπεδον, πας ὁ Ἰσραὴλ ἠλάλαξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, ὥστε ἀντήχησεν ἡ γῆ. **6** Καὶ ἀκούσαντες οἱ Φιλισταῖοι τὴν φωνὴν του ἀλαλαγμοῦ, εἶπον, Τι σημαίνει ἡ φωνὴ του μεγάλου τούτου ἀλαλαγμοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑβραίων; Καὶ ἔμαθον ὅτι ἡ κιβωτὸς του Κυρίου ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον. **7** Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ Φιλισταῖοι, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ εἶπον, Οὐαὶ εἰς ἡμᾶς. Διότι δὲν ἐστάθη τοιοῦτον πράγμα χθὲς καὶ

προχθὲς· **8** οὐαὶ εἰς ἡμᾶς. Τὶς θέλει σώσει ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς τῶν θεῶν τούτων τῶν ἰσχυρῶν; οὗτοί εἶναι οἱ θεοί, οἱ πατάξαντες τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πάσῃ πληγῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ· **9** ἐνδυναμώθητε, Φιλισταῖοι, καὶ στάθητε ὡς ἄνδρες, διὰ νὰ μὴ γείνητε δούλοι εἰς τοὺς Ἑβραίους, καθὼς αὐτοὶ ἐστάθησαν δούλοι εἰς ἐσάς· στάθητε ὡς ἄνδρες, καὶ πολεμήσατε αὐτούς. **10** Τότε οἱ Φιλισταῖοι ἐπολέμησαν· καὶ ἐκτυπήθη ὁ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐγένεε σφαγὴ μεγάλη σφόδρα· καὶ ἔπεσον ἐκ του Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες πεζοί. **11** Καὶ ἡ κιβωτὸς του Θεοῦ ἐπιᾶσθη· καὶ ἀμφοτέροι οἱ υἱοὶ του Ἠλεὶ, Ὀφνεί καὶ Φινεές, ἐθανατώθησαν. **12** Καὶ ἔδραμεν ἐκ τῆς μάχης ἀνθρώπους τὶς ἐκ του Βενιαμίν, καὶ ἦλθεν εἰς Σηλῶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἔχων τὰ ἰμάτια αὐτοῦ διεσχισμένα καὶ χῶμα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **13** Καὶ ὅτε ἦλθεν, ἰδοῦ, ὁ Ἠλεὶ ἐκάθου ἐπὶ τῆς καθέδρας, κατὰ τὸ πλάγιον τῆς οδοῦ, σκοπεύων· διότι ἡ καρδιά αὐτοῦ ἔτρεμε περὶ τῆς κιβωτοῦ του Θεοῦ. Καὶ ὅτε ὁ ἀνθρώπος ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν ἀνήγγειλε ταῦτα, ἀνεβόησε πάσα ἡ πόλις. **14** Καὶ ἀκούσας ὁ Ἠλεὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, εἶπε, Τι σημαίνει ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; Καὶ ὁ ἀνθρώπος ἦλθε σπεύδων καὶ ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Ἠλεὶ. **15** Ἦτο δὲ ὁ Ἠλεὶ ἐνενήκοντα οκτὼ ἐτῶν· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἡμαυρωμένοι, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ. **16** Καὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος πρὸς τὸν Ἠλεὶ, Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλθὼν ἐκ τῆς μάχης, καὶ ἔφυγον ἐγὼ ἐκ τῆς μάχης σήμερον. Καὶ εἶπε, Τι ἔγινε, τέκνον μου; **17** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ μνηστῆς καὶ εἶπεν, Ἐφυγεν ὁ Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τῶν Φιλισταίων, καὶ ἔτι μεγάλη σφαγὴ ἐγένεεν εἰς τὸν λαόν· καὶ προσέτι ἀμφοτέροι οἱ υἱοὶ σου, Ὀφνεί καὶ Φινεές, ἀπέθανον· καὶ ἡ κιβωτὸς του Θεοῦ ἐπιᾶσθη. **18** Καὶ καθὼς ἀνέφερε περὶ τῆς κιβωτοῦ του Θεοῦ, ὁ Ἠλεὶ ἔπεσεν ἐκ τῆς καθέδρας εἰς τὰ ὀπίσθια πρὸς τὸ πλάγιον τῆς πύλης, καὶ συνετρίβη ὁ τράχηλος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· διότι ἦτο γέρων ὁ ἀνθρώπος καὶ βαρὺς. Ἐκρινε δὲ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. **19** Καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ, ἡ γυνὴ του Φινεές, ὅσα ἐγκύου, ἐτοιμὴ νὰ γεννήσῃ, ὡς ἥκουσε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἡ κιβωτὸς του Θεοῦ ἐπιᾶσθη καὶ ὅτι ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανον, ἐκυρτώθη καὶ ἐγέννησε· διότι ἦλθον εἰς αὐτὴν οἱ πόνοι. **20** Καὶ καθ' ὃν καιρὸν ἀπέθνησκειν, αἱ γυναῖκες αἱ παριστάμεναι εἶπον πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβου· διότι ἐγέννησας υἱόν. Ἐκείνη ὁμως δὲν ἀπεκρίθη οὐδὲ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς. **21** Καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδίον Ἰχαβὼδ, λέγουσα, Ἡ δόξα ἔφυγεν ἐκ του Ἰσραὴλ· διότι ἡ κιβωτὸς του Θεοῦ ἐπιᾶσθη, καὶ διότι ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανον. **22** Καὶ εἶπεν, Ἡ δόξα ἔφυγεν ἐκ του Ἰσραὴλ· διότι ἐπιᾶσθη ἡ κιβωτὸς του Θεοῦ.

5 Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν του Θεοῦ καὶ ἔφεραν αὐτήν ἀπὸ Ἐβεν-ἔζερ εἰς Ἄζωτον. **2** Καὶ ἔλαβον οἱ Φιλισταῖοι τὴν κιβωτὸν του Θεοῦ καὶ ἔφεραν αὐτήν εἰς τὸν οἶκον του Δαγῶν, καὶ ἔθεσαν αὐτήν πλησίον του Δαγῶν. **3** Καὶ ὅτε οἱ Ἀζῶτιοι ἐσηκώθησαν ἐνωρὶς τὴν ἐπαύριον, ἰδοῦ, ὁ Δαγῶν πεπομένος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ του Κυρίου. Καὶ λαβόντες τὸν Δαγῶν, κατέστησαν αὐτόν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. **4** Καὶ τὴν ἐπαύριον ὅτε ἐσηκώθησαν

ενωρίς το πρωί, ιδού, ο Δαγών πεσμένος κατά πρόσωπον αυτού επί της γης ενώπιον της κιβωτού του Κυρίου· και η κεφαλή του Δαγών και οι δύο παλάμαι των χεριών αυτού αποκεκομμένα επί του καταφλίου· μόνον ο κορμός του Δαγών εναπέμεινε εις αυτόν. **5** Διά τούτο εν τη Αζώτω οι ιερείς του Δαγών, και πας ο εισερχόμενος εις τον οίκον του Δαγών, δεν πατούσιν εις το κατώφλιον του Δαγών έως της ημέρας ταύτης. **6** Και επεβαρύνθη η χειρ του Κυρίου επί τους Αζωτίους, και εξωλόθρευσεν αυτούς και επάταξεν αυτούς με αιμορροΐδας, την Άζωτον και τα όρια αυτής. **7** Και ότε είδον οι άνδρες της Αζώτου ότι έγεινεν ούτως, είπον, Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ δεν θέλει κατοικεί μεθ' ημών· διότι η χειρ αυτού εσκληρύνθη εφ' ημάς και επί τον Δαγών τον θεόν ημών. **8** Όθεν αποστείλαντες εσύναξαν προς εαυτούς πάντας τους σατράπας των Φιλισταιών και είπον, Τι θέλομεν κάμει εις την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ; οι δε είπον, Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ ας μετακομισθή εις Γαθ. Και μετεκόμισαν την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ. **9** Αφού δε μετεκόμισαν αυτήν, η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον της πόλεως με όλεθρον μέγαν σφόδρα· και επάταξε τους άνδρας της πόλεως, από μικρού έως μεγάλου, και εξεφύησαν εις αυτούς αιμορροΐδες. **10** Διά τούτο απέστειλαν την κιβωτόν του Θεού εις Ακκαρών. Και ως ήλθεν η κιβωτός του Θεού εις Ακκαρών, οι Ακκαρωνίται εβόησαν, λέγοντες, Έφραν την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ εις ημάς, διά να θανατώση ημάς και τον λαόν ημών. **11** Και αποστείλαντες εσύναξαν πάντας τους σατράπας των Φιλισταιών και είπον, Αποπέμψατε την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, και ας επιστρέψη εις τον τόπον αυτής, διά να μη θανατώση ημάς και τον λαόν ημών· διότι ήτο τρόμος θανάτου εφ' όλην την πόλιν· η χειρ του Θεού ήτο εκεί βαρεία σφόρα. **12** Και οι άνδρες όσοι δεν απέθανον, εκτυπήθησαν από αιμορροΐδας και η κραυγή της πόλεως ανέβη εις τον ουρανόν.

6 Και ήτο η κιβωτός του Κυρίου εν τη γη των Φιλισταιών επτά μήνας. **2** Και έκραξαν οι Φιλισταίοι τους ιερείς και τους μάντις, λέγοντες, Τι να κάμωμεν εις την κιβωτόν του Κυρίου; φανερώσατε εις ημάς τίνι τρόπω θέλομεν αποστείλει αυτήν εις τον τόπον αυτής. **3** Οι δε είπον, Εάν εξαποστείλητε την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, μη αποστείλητε αυτήν κενήν· αλλά κατά πάντα τρόπον απόδοτε εις αυτόν προσφοράν περί ανομίας· τότε θέλετε ιαθή και θέλετε γνωρίσει διά τι η χειρ αυτού δεν απεσύρθη από σας. **4** Και είπον, Ποία είναι η περί ανομίας προσφορά, την οποίαν θέλομεν αποδώσει εις αυτόν; Οι δε απεκρίθησαν, Κατά τον αριθμόν των σατραπών των Φιλισταιών, πέντε αιμορροΐδες χρυσαί και πέντε χρυσοί ποντικοί· διότι η αυτή πληγή ήτο επί πάντας υμάς και επί τους σατράπας υμών· **5** διά τούτο θέλετε κάμει ομοιώματα των αιμορροΐδων σας και ομοιώματα των ποντικών σας των φθειρόντων την γήν· και θέλετε δώσει δόξαν εις τον Θεόν του Ισραήλ· ίσως ελαφρύνη την χείρα αυτού αφ' υμών και από των θεών υμών και από της γης υμών· **6** διά τι λοιπόν σκληρύνετε τας καρδίας σας, καθώς οι Αιγύπτιοι και ο Φαραώ εσκληήρυναν τας καρδίας αυτών;

ότε έκαμε τεράστια εν τω μέσω αυτών, δεν αφήκαν αυτούς να υπάγωσι, και αυτοί ανεχώρησαν; **7** τώρα λοιπόν λάβετε και ετοιμάσατε μίαν άμαξαν νέαν και δύο βους θηλαζούσας, και τας οποίας δεν επεβλήθη ζυγός, και ζευξάτε τας βους εις την άμαξαν, τους δε μόσχους αυτών επαναφέρετε απ' όπισθεν αυτών εις τον οίκον· **8** και λάβετε την κιβωτόν του Κυρίου και θέσατε αυτήν επί της αμάξης και τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αποδίδετε εις αυτόν προσφοράν περί ανομίας, θέσατε εν κιβωτώ εις τα πλάγια αυτής και εξαποστείλατε αυτήν να υπάγη· **9** και βλέπετε, εάν αναβαίη διά της οδοϋ των ορίων αυτής εις Βαιθ-σεμές, αυτός έκαμεν εις ημάς το μέγα τούτο κακόν· εάν δε μη, τότε θέλομεν γνωρίσει ότι δεν επάταξεν ημάς η χειρ αυτού, αλλ' ότι τούτο εστάθη τυχαίος εις ημάς. **10** Και έκαμον ούτως οι άνδρες, και λαβόντες δύο βους θηλαζούσας, έξευξαν αυτάς εις την άμαξαν, τους δε μόσχους αυτών απέκλεισαν εν τω οίκω. **11** Και έθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου επί της αμάξης και το κιβώτιον μετά των χρυσών ποντικών και των ομοιωμάτων των αιμορροΐδων αυτών. **12** Και διευθύνθησαν αι βους εις την οδόν την εις Βαιθ-σεμές την αυτήν οδόν εξηκολούθουν, μυκώμεναι ενώ υπήγαινον, και δεν μετεστρέφοντο δεξιά ή αριστερά· οι δε σατράπαι των Φιλισταιών επορεύοντο κατόπι των αυτών έως των ορίων της Βαιθ-σεμές. **13** Και οι Βαιθ-σεμίται εθέριζον τον σίτον αυτών εν τη κοιλάδι και υψώσαντες τους οφθαλμούς αυτών, είδον την κιβωτόν και ιδόντες υπερεχάρησαν. **14** Και εισήλθεν η άμαξα εις τον αγρόν Ιησού του Βαιθ-σεμίτου και εστάθη εκεί, όπου ήτο λίθος μέγας και έσχισαν τα ξύλα της αμάξης, και προσέφεραν τας βους ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. **15** Και οι Λευΐται κατεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και το κιβώτιον το μετ' αυτής, και περίεχον τα χρυσά σκεύη, και έθεσαν επί του λίθου του μεγάλου· και οι άνδρες της Βαιθ-σεμές προσέφεραν ολοκαυτώματα και έθυσαν θυσίας εις τον Κύριον την αυτήν ημέραν. **16** Και αφού οι πέντε σατράπαι των Φιλισταιών είδον, επέστρεψαν εις Ακκαρών την αυτήν ημέραν. **17** Αυτάι δε ήσαν αι αιμορροΐδες αι χρυσαί, τας οποίας οι Φιλισταίοι απέδωκαν προσφοράν περί ανομίας εις τον Κύριον· της Αζώτου μία, της Γάζης μία, της Ασκαλώνος μία, της Γαθ μία, της Ακκαρών μία· **18** και οι ποντικοί οι χρυσοί κατά τον αριθμόν πασών των πόλεων των Φιλισταιών, των πέντε σατραπών, από πόλεων περιτετεχισμένων και κωμών απεριτεχίστων, έως μάλιστα του λίθου του μεγάλου, Αβέλ, επί του οποίου κατέθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου· όστις σώζεται έως της ημέρας ταύτης εν τω αγρώ Ιησού του Βαιθ-σεμίτου. **19** Και επάταξεν ο Κύριος τους άνδρας της Βαιθ-σεμές, διότι ενέβλειψαν εις την κιβωτόν του Κυρίου και επάταξεν εκ του λαού άνδρας πενήτηκοντα χιλιάδας και εβδομήκοντα· και επένθησεν ο λαός, διότι επάταξεν αυτόν ο Κύριος εν πληγή μεγάλη. **20** Και είπαν οι άνδρες της Βαιθ-σεμές, Τις δύνата να σταθή ενώπιον του Κυρίου, του αγίου τούτου Θεού; και προς τίνι θέλει αναβή αφ' ημών; **21** Και απέστειλαν μηνυτάς προς τους κατοίκους της Κιριάθ ιαρείμ, λέγοντες, Οι Φιλισταίοι έφρασαν πίσω την κιβωτόν του Κυρίου· κατάρητε, αναβίβασατε αυτήν προς εαυτούς.

7 Και ήλθον οι άνδρες της Κιριάθ-ιαρείμ, και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και έφεραν αυτήν εις τον οίκον του Αβιναδάβ επί τον λόφον, και Ελεάζαρ τον υιόν αυτού καθιέρωσαν, διά να φυλάττη την κιβωτόν του Κυρίου. **2** Και αφ' ης ημέρας ετέθη η κιβωτός εν Κιριάθ-ιαρείμ, παρήλθε καιρός πολυς και έγειναν είκοσι έτη και πας ο οίκος Ισραήλ εστέναζεν, αναζητών τον Κύριον. **3** Και είπε Σαμουήλ προς πάντα τον οίκον Ισραήλ, λέγων, Εάν σεις επιστρέψετε εξ όλης υμών της καρδιάς προς τον Κύριον, αποβάλετε εκ μέσου υμών τους Θεούς τους αλλοτρίους και τας Ασταρώθ, και ετοιμάσατε τας καρδιάς υμών προς τον Κύριον και αυτόν μόνον λατρεύετε· και θέλει ελευθερώσει υμάς εκ χειρός των Φιλισταιών. **4** Τότε απέβαλον οι υιοί Ισραήλ τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ και ελάτρευσαν τον Κύριον μόνον. **5** Και είπε Σαμουήλ, Συνάξατε πάντα τον Ισραήλ εις Μισπά, και θέλω προσευχηθή υπέρ υμών προς τον Κύριον. **6** Και συνήχθησαν ομού εις Μισπά, και ήντλησαν ύδωρ και εξέχεαν ενώπιον του Κυρίου, και ενήστεισαν την ημέραν εκείνην και είπον εκεί, Ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον. Και έκρινεν ο Σαμουήλ τους υιούς Ισραήλ εν Μισπά. **7** Ότε δε ήκουσαν οι Φιλισταίοι ότι συνηθροίσθησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μισπά ανέβησαν οι σατράπαι των Φιλισταιών κατά του Ισραήλ. Και ακούσαντες οι υιοί Ισραήλ, εφοβήθησαν από προσώπου των Φιλισταιών. **8** Και είπον οι υιοί Ισραήλ προς τον Σαμουήλ, Μη πάσης βδών υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να σώση ημάς εκ χειρός των Φιλισταιών. **9** Και έλαβεν ο Σαμουήλ εν αρνίον γαλαθινόν, και προσέφερεν ολόκληρον ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· και εβόησεν ο Σαμουήλ προς τον Κύριον υπέρ του Ισραήλ· και επήκουσεν αυτού ο Κύριος. **10** Και ενώ προσέφερεν ο Σαμουήλ το ολοκαύτωμα, επλησίασαν οι Φιλισταίοι διά να πολεμήσωσι κατά του Ισραήλ· και εβρόντησεν ο Κύριος εν φωνή μεγάλη την ημέραν εκείνην επί τους Φιλισταίους και κατετρόπωσεν αυτούς· και εκτυπήθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ. **11** Και εξήλθον οι άνδρες Ισραήλ εκ Μισπά, και κατεδίωξαν τους Φιλισταίους και επάταξαν αυτούς, έως υποκάτω της Βαιθ-χαρ. **12** Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ ένα λίθον και έστησε μεταξύ Μισπά και Σεν και εκάλεσε το όνομα αυτού Έβεν-έζερ, λέγων, Μέχρι τούδε εβόηθησεν ημάς ο Κύριος. **13** Και εταπεινώθησαν οι Φιλισταίοι και δεν ήλθον πλέον εις τα όρια του Ισραήλ· και ήτο η χειρ του Κυρίου κατά των Φιλισταιών πάσας τας ημέρας του Σαμουήλ. **14** Και αι πόλεις, τας οποίας οι Φιλισταίοι είχαν λάβει από του Ισραήλ, απεδόθησαν εις τον Ισραήλ, από Ακκαρων έως Γάθ και ηλευθέρωσεν ο Ισραήλ τα όρια αυτών εκ χειρός των Φιλισταιών. Και ήτο ειρήνη μεταξύ Ισραήλ και Αμορραίων. **15** Και έκρινεν ο Σαμουήλ τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· **16** και επορευέτο κατ' έτος περιερχόμενος εις Βαιθίλ και Γάλαγα και Μισπά και έκρινε τον Ισραήλ εν πάσι τοις τόποις τούτοις· **17** η δε επιστροφή αυτού ήτο εις Ραμά· διότι εκεί ήτο ο οίκος αυτού και εκεί έκρινε τον Ισραήλ· εκεί προσέτι ωκοδόμησε θυσιαστήριον εις τον Κύριον.

8 Και ότε εγήρασεν ο Σαμουήλ, κατέστησε τους υιούς αυτού κριτάς επί τον Ισραήλ. **2** Ήτο δε το όνομα του

πρωτοτόκου υιού αυτού Ιωήλ και το όνομα του δευτέρου αυτού Αβιά· ούτοι ήσαν κριταί εν Βηρ-σαβέ. **3** Πλην δεν περιεπάτησαν οι υιοί αυτού εις τας οδούς αυτού, αλλ' εξέκλιναν οπίσω του κέρδους και εδωροδοκούντο και διέστρεφον την κρίσιν. **4** Όθεν συνηθροίσθησαν πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και ήλθον προς τον Σαμουήλ εις Ραμά, **5** και είπον προς αυτόν, Ιδού, συ εγήρασας, και οι υιοί σου δεν περιπατούσιν εις τας οδούς σου· κατάστησον λοιπόν εις ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς, καθώς έχουσι πάντα τα έθνη. **6** Το πράγμα όμως δεν ήρесеn εις τον Σαμουήλ, ότι είπον, Δος εις ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς. Και εδεήθη ο Σαμουήλ προς τον Κύριον. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Άκουσον της φωνής του λαού, κατά πάντα όσα λέγουσι προς σε· διότι δεν απέβαλον σε, αλλ' εμέ απέβαλον από του να βασιλεύω επ' αυτούς· **8** κατά πάντα τα έργα τα οποία έπραξαν, αφ' ης ημέρας ανεβίβασα αυτούς εξ Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης, εγκαταλίποντές με και λατρεύσαντες άλλους θεούς, ούτω κάμνουσι και προς σε· **9** τώρα λοιπόν άκουσον της φωνής αυτών· πλην διαμαρτυρήθητι παρησία προς αυτούς και δείξον εις αυτούς τον τρόπον του βασιλέως, όστις θέλει βασιλεύσει επ' αυτούς. **10** Και ελάλησεν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους του Κυρίου προς τον λαόν, τον ζητούντα παρ' αυτού βασιλέα· **11** και είπεν, Ούτος θέλει είσθαι ο τρόπος του βασιλέως, όστις θέλει βασιλεύσει επ' υμάς· τους υιούς υμών θέλει λαμβάνει και διορίζει εις εαυτόν, διά τας αμάξας αυτού και διά ιππείς αυτού και διά να προτρέχωσι των αμαξών αυτού. **12** Και θέλει διορίζει εις εαυτόν χιλιάρχους και πεντηκοντάρχους και εις το να εργαζώνται την γην αυτού και να θερίζωσι τον θερισμόν αυτού, και να κατασκευάζωσι τα πολεμικά αυτού σκευή και την σκευήν των αμαξών αυτού. **13** Και τας θυγατέρας σας θέλει λαμβάνει διά μωρηψούς και μαγειρίσσας και αρτοποιούς· **14** και τους αγρούς σας και τους αμπελώνάς σας και τους ελαιώνάς σας τους καλητέρους θέλει λάβει και δώσει εις τους δούλους αυτού. **15** Και το δέκατον των σπαρτών σας και των αμπελώνων σας θέλει λαμβάνει και δίδει εις τους ευνούχους αυτού και εις τους δούλους αυτού. **16** Και τους δούλους σας και τας δούλας σας και τους καλητέρους νέους σας και τους όνους σας θέλει λαμβάνει και διορίζει εις τας εργασίας αυτού. **17** Τα ποιμνιά σας θέλει δεκατίζει· και σεις θέλετε είσθαι δούλοι αυτού. **18** Και θέλετε βοά εν εκείνη τη ημέρα ένεκα του βασιλέως σας, τον οποίον σεις εκλέξατε εις εαυτούς· αλλ' ο Κύριος δεν θέλει σας επακούσει εν εκείνη τη ημέρα. **19** Ο λαός όμως δεν ηθέλησεν να υπακοήση εις την φωνήν του Σαμουήλ· και είπον, Ουχι· αλλά βασιλεύς θέλει είσθαι επ' ημάς· **20** διά να ήμεθα και ημείς ως πάντα τα έθνη· και να κρίνη ημάς ο βασιλεύς ημών και να εξέρχηται έμπροσθεν ημών και να μάχηται τας μάχας ημών. **21** Και ήκουσεν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους του λαού και ανέφερεν αυτούς εις τα ότα του Κυρίου. **22** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Άκουσον της φωνής αυτών και κατάστησον επ' αυτούς βασιλέα. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τους άνδρας του Ισραήλ, Υπάγετε έκαστος εις την πόλιν αυτού.

9 Ἦτο δε ἀνὴρ τις ἐκ τοῦ Βενιαμίν, ὀνομαζόμενος Κεΐς, υἱὸς τοῦ Αβιήλ, υἱοῦ τοῦ Σερῶρ, υἱοῦ τοῦ Βεχωράθ, υἱοῦ τοῦ Αφιά, ἀνδρὸς Βενιαμίτου, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ. **2** Εἶχε δε οὗτος υἱόν, ὀνομαζόμενον Σαοὺλ, ἐκλεκτόν και ὠραῖον· και δὲν υπήρχε μεταξύ των υἱῶν Ἰσραὴλ ἄνθρωπος ὠραιότερος αὐτοῦ· ἀπὸ των ὤμων αὐτοῦ και ἐπάνω ἐξεῖχεν ὑπὲρ παντός του λαοῦ. **3** Και αἱ ὄνοι του Κεΐς πατρός του Σαοὺλ ἐγάθησαν· και εἶπεν ὁ Κεΐς πρὸς τον Σαοὺλ τον υἱὸν αὐτοῦ, Λάβε τώρα μετὰ σου ἓνα των υπηρέτων, και σηκώθεις ὑπάγε να ζητήσης τας ὄνους. **4** Και ἐπέρασε διὰ του ὄρους Εφραΐμ και ἐπέρασε διὰ της γῆς Σαλισά, ἀλλὰ δὲν εὗρηκαν αὐτάς και ἐπέρασαν διὰ της γῆς Σααλεΐμ, πλην δὲν ἴσαν ἐκεῖ· και ἐπέρασε διὰ της γῆς Ιεμινί, ἀλλὰ δὲν εὗρηκαν αὐτάς. **5** Ὅτε δε ἦλθον εἰς την γῆν Σοῦφ, εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τον υπηρέτην αὐτοῦ τον μετ' αὐτοῦ, Ελθέ, και ας επιστρέψωμεν, μήποτε ὁ πατήρ μου, ἀφήσας την φροντίδα των ὄνων, συλλογίζεται περὶ ἡμῶν. **6** Ο δε εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ τώρα, ἐν τη πόλει ταύτῃ εἶναι ἄνθρωπος του Θεοῦ, και ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἔνδοξος· παν ὅ, τι εἶπη γίνεται ἐξάπαντος ας υπάγωμεν λοιπὸν ἐκεῖ· ἴσως φανερώσει εἰς ἡμᾶς την ὁδὸν ἡμῶν, την ὁποίαν πρέπει να υπάγωμεν. **7** Και εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τον υπηρέτην αὐτοῦ, Ἄλλ' ἰδοὺ, θέλομεν υπάγει, πλην τι θέλομεν φέρει πρὸς τον ἄνθρωπον; διότι ὁ ἄρτος ἐξέλιπεν ἐκ των αγγείων ἡμῶν· και δῶρον δὲν υπάρχει να προσφέρωμεν εἰς τον ἄνθρωπον του Θεοῦ· τι ἔχομεν; **8** Και ἀποκριθείς πάλιν ὁ υπηρέτης πρὸς τον Σαοὺλ, εἶπεν, Ἰδοὺ, εὐρίσκεται ἐν τη χειρὶ μου ἐν τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, το ὁποῖον θέλω δώσει εἰς τον ἄνθρωπον του Θεοῦ, και θέλει φανερώσει εἰς ἡμᾶς την ὁδὸν ἡμῶν. **9** Το πάλαι ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὁπότε τις υπήγαινε να ἐρωτήσῃ τον Θεόν, ἔλεγεν οὕτως· Ἐλθετε, και ας υπάγωμεν ἕως εἰς τον βλέποντα· διότι ὁ σήμερον προφήτης ἐκαλεῖτο το πάλαι ὁ βλέπων. **10** Τότε εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τον υπηρέτην αὐτοῦ, Καλὸς ὁ λόγος σου· ελθέ, ας υπάγωμεν. Υπήγαν λοιπὸν εἰς την πόλιν, ὅπου ἦτο ὁ ἄνθρωπος του Θεοῦ. **11** Και ἐνῶ ἀνέβαινον το ἀνήφορον της πόλεως, εὗρηκαν κοράσια ἐξερχόμενα διὰ να ἀντλήσωσιν ὕδωρ· και εἶπον πρὸς αὐτά, Εἶναι ἐνταῦθα ὁ βλέπων; **12** Και ἐκεῖνα ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτοὺς και εἶπον, Εἶναι ἰδοὺ, ἐμπροσθέν σου τάχυνον λοιπὸν· διότι σήμερον ἦλθεν εἰς την πόλιν, ἐπειδὴ εἶναι σήμερον θυσία του λαοῦ ἐπὶ του υψηλοῦ τόπου· **13** εὐθὺς ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς την πόλιν, θέλετε εὐρεῖ αὐτόν, πρὶν ἀναβῆ εἰς τον υψηλὸν τόπον διὰ να φάγῃ· διότι ὁ λαὸς δὲν τρώγει εἰσὸς ἔλθῃ αὐτός, ἐπειδὴ οὗτος εὐλογεῖ την θυσίαν· μετὰ ταῦτα τρώγουσιν οἱ κεκλημένοι τώρα λοιπὸν ἀναβήτε· διότι περὶ την ὥραν ταύτην θέλετε εὐρεῖ αὐτόν. **14** Και ἀνέβησαν εἰς την πόλιν· και ἐνῶ εἰσῆρχοντο εἰς την πόλιν, ἰδοὺ, ὁ Σαμουὴλ ἐξήρχετο ἐνώπιον αὐτῶν, διὰ να ἀναβῆ εἰς τον υψηλὸν τόπον. **15** Εἶχε δε ἀποκαλύψει ὁ Κύριος πρὸς τον Σαμουὴλ, μίαν ἡμέραν πρὶν ἔλθῃ ὁ Σαοὺλ, λέγων; **16** Ἀύριον περὶ την ὥραν ταύτην θέλω ἀποστεῖλαι πρὸς σε ἄνθρωπον ἐκ γῆς Βενιαμίν, και θέλεις χρίσει αὐτόν ἄρχοντα ἐπὶ τον λαόν μου Ἰσραὴλ, και θέλει σώσει τον λαόν μου ἐκ χειρὸς των Φιλισταίων· διότι ἐπέβλεφα ἐπὶ τον λαόν μου, ἐπειδὴ ἡ βοή αὐτῶν ἦλθεν εἰς ἐμέ. **17** Και ὅτε ὁ Σαμουὴλ εἶδε

τον Σαοὺλ, ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ, ὁ ἄνθρωπος, περὶ του ὁποῖου σοι εἶπα· οὗτος θέλει ἄρχει ἐπὶ τον λαόν μου. **18** Τότε ἐπλησίασεν ὁ Σαοὺλ πρὸς τον Σαμουὴλ εἰς την πόλιν· και εἶπε, Δεῖξον μοι, παρακαλῶ, που εἶναι ἡ οἰκία του βλέποντος. **19** Και ἀπεκρίθη ὁ Σαμουὴλ πρὸς τον Σαοὺλ και εἶπεν, Εγὼ εἶμαι ὁ βλέπων· ἀνάβα ἐμπροσθέν μου εἰς τον υψηλὸν τόπον· και θέλετε φάγει σήμερον μετ' ἐμοῦ, και το πρωὶ θέλω σε ἐξαποστεῖλαι και πᾶσα ὅσα εἶναι ἐν τη καρδία σου θέλω ἀναγγεῖλαι πρὸς σε. **20** Περὶ δε των ὄνων, τας ὁποίας ἐχάσας ἴδη τρεῖς ἡμέρας, μὴ φροντίζε περὶ αὐτῶν, διότι εὐρέθησαν· και πρὸς τίνα εἶναι πᾶσα ἡ ἐπιθυμία του Ἰσραὴλ; δὲν εἶναι πρὸς σε, και πρὸς πάντα τον οἶκον του πατρός σου; **21** Ἀποκριθείς δε ὁ Σαοὺλ εἶπε, Δὲν εἶμαι ἐγὼ Βενιαμίτης, ἐκ της μικρότερας των φυλῶν Ἰσραὴλ; και ἡ οἰκογένειά μου ἡ ἐλαχίστη πασῶν των οἰκογενειῶν της φυλῆς Βενιαμίν; διὰ τι λοιπὸν λαλεῖς οὕτω πρὸς ἐμέ; **22** Και ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ τον Σαοὺλ και τον υπηρέτην αὐτοῦ και ἔφερεν αὐτοὺς εἰς το οἶκημα, και ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς την πρώτην θέσιν μετὰ τῶν κεκλημένων, οἵτινες ἴσαν περὶπου τριάκοντα ἄνδρες. **23** Και εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τον μάγειρον, Φέρε το μερίδιον το ὁποῖον σοι ἔδωκα, περὶ του ὁποῖον σοι εἶπα, Φύλαττε τοῦτο πλησίον σου. **24** Και ὕψωσεν ὁ μάγειρος την πλάτην και το ἐπ' αὐτῆν και ἐθεσεν ἐμπροσθεν του Σαοὺλ. Και εἶπεν ὁ Σαμουὴλ, Ἰδοὺ, το ἐναπολείθησεν θεσ αὐτὸ ἐμπροσθέν σου, φάγε· διότι διὰ την ὥραν ταύτην ἐφυλάχθη διὰ σε, ὅτε εἶπα, Προσεκάλεσα τον λαόν. Και ἔφαγεν ὁ Σαοὺλ μετὰ του Σαμουὴλ ἐν τη ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **25** Και ἀφοῦ κατέβησαν ἐκ του υψηλοῦ τόπου εἰς την πόλιν, συνωμίλησεν ὁ Σαμουὴλ μετὰ του Σαοὺλ ἐπὶ του δώματος. **26** Και ἐσηκώθησαν ἐνωρίς και περὶ τα χαράγματα της ἡμέρας, ἐκάλεσεν ὁ Σαμουὴλ τον Σαοὺλ ὄντα ἐπὶ του δώματος, λέγων, Σηκώθητι, διὰ να σε ἐξαποστεῖλω. Και ἐσηκώθη ὁ Σαοὺλ, και ἐξήλθον ἀμφοτέροι, αὐτός και ὁ Σαμουὴλ, ἕως ἔξω. **27** Καθὼς δε κατέβαινον εἰς το τέλος της πόλεως, εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τον Σαοὺλ, Πρόσταξον τον υπηρέτην να περάσῃ ἐμπροσθεν ἡμῶν· και ἐκεῖνος ἐπέρασε· συ ὁμως στάθητι ὀλίγον, και θέλω σοι ἀναγγεῖλαι τον λόγον του Θεοῦ.

10 Τότε ἔλαβεν ὁ Σαμουὴλ την φιάλην του ἐλαίου, και ἔχυσεν ἐπὶ την κεφαλὴν αὐτοῦ, και ἐφίλησεν αὐτόν και εἶπε, Δὲν σε ἐχρίσε Κύριος ἄρχοντα ἐπὶ της κληρονομίας αὐτοῦ; **2** Ἀφοῦ ἀναχωρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ σήμερον, θέλεις εὐρεῖ δύο ἀνθρώπους πλησίον του τάφου της Ραχὴλ, κατὰ το ὄριον του Βενιαμίν ἐν Σελσά· και θέλουσιν ἐπιεῖ πρὸς σε, Εὐρέθησαν αἱ ὄνοι, τας ὁποίας υπήγες να ζητήσης· και ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου, ἀφήσας την φροντίδα των ὄνων, υπερλυπεῖται διὰ σας, λέγων, Τι να κάμω περὶ του υἱοῦ μου; **3** Και προχωρήσας ἐκείθεν, θέλεις ἐλθεῖ ἕως της δρυὸς του Θαβῶρ, και ἐκεῖ θέλουσι σε εὐρεῖ τρεῖς ἄνθρωποι ἀναβαίνοντες πρὸς τον Θεόν σε Βαιθήλ, ὁ εἰς φέρων τρία ἐρίφια, και ὁ ἄλλος φέρων τρεῖς ἄρτους, και ὁ ἄλλος φέρων ἀσκὸν οἴνου· **4** και θέλουσι σε χαιρετήσῃ και σοι δώσει δύο ἄρτους, τους ὁποίους θέλεις δεχθῆ ἐκ των χειρῶν αὐτῶν. **5** Μετὰ ταῦτα θέλεις υπάγει εἰς το βουνὸν του Θεοῦ, ὅπου εἶναι ἡ φρουρὰ των Φιλισταίων· και ὅταν

υπάγης εκεί εις την πόλιν, θέλεις απαντήσει άθροισμα προφητών καταβαινόντων από του υψηλού τόπου εν ψαλτηρίω και τυμπάνω και αυλώ και κιθάρα έμπροσθεν αυτών, και προφητευόντων. **6** Και θέλει επέλθει επί σε πνεύμα Κυρίου, και θέλεις προφητεύσει μετ' αυτών και θέλεις μεταβληθής εις άλλον άνθρωπον. **7** Και όταν τα σημεία ταύτα έλθωσιν επί σε, κάμνε ό, τι δύνασαι διότι ο Θεός είναι μετά σου. **8** Και θέλεις καταβή προεμού εις Γάλαγα και ιδού, εγώ θέλω καταβή προς σε, διά να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσιάσω θυσίας ειρηνικάς πρόσμενε επτά ημέρας, εωσού έλθω προς σε και σοι αναγγείλω τι έχεις να κάμης. **9** Και ότε έστρεψε τα νώτα αυτού διά να αναχωρήσει από του Σαμουήλ, ο Θεός έδωκεν εις αυτόν άλλην καρδιαν· και ήλθον πάντα εκείνα τα σημεία εν τη ημέρα εκείνη. **10** Και ότε ήλθον εκεί εις το βουνόν, ιδού, άθροισμα προφητών συνήντησεν αυτόν· και επήλθεν επ' αυτόν Πνεύμα Θεού, και επροφήτευσε μεταξύ αυτών. **11** Και ως είδον οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και ιδού, προεφήτευσε μετά των προφητών, τότε έλεγεν ο λαός, έκαστος προς τον πλησίον αυτού, Τι είναι τούτο, το οποίον έγεινεν εις τον υιόν του Κείς; και Σαούλ εν προφήταις; **12** Εις δε εκ των εκεί απεκριθή και είπεν, Και τις είναι ο πατήρ αυτών; Διά τούτο έγεινε παροιμία, Και Σαούλ εν προφήταις; **13** Και αφού ετελείωσε προφητεύων, ήλθεν εις τον υψηλόν τόπον. **14** Και είπεν ο θεός του Σαούλ προς αυτόν και προς τον υπηρέτην αυτού, Που υπήγετε; Και είπε, να ζητήσωμεν τας όνους, και ότε είδομεν ότι δεν ήσαν, ήλθομεν προς τον Σαμουήλ. **15** Και είπεν ο θεός του Σαούλ, Ανάγγειλόν μοι, σε παρακαλώ, τι σας είπεν ο Σαμουήλ. **16** Και βέβαιον ο Σαούλ προς τον θεόν αυτού, Μας είπε μετά πρόσφατότητος ότι ευρέθησαν αι όνοι· τον λόγον όμως περί της βασιλείας, τον οποίον ο Σαμουήλ είπε, δεν εφανέρωσεν εις αυτόν. **17** Και συνήγαγεν ο Σαμουήλ τον λαόν προς τον Κύριον εις Μισπά· **18** και είπε προς τους υιούς Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, και σας ηλευθέρωσα εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πασών των βασιλειών, αίτινες σας κατέθλιβον· **19** και σεις την ημέραν ταύτην απεβάλετε τον Θεόν σας, όστις σας έσωσεν από πάντων των κακών σας και των θλίψεών σας, και είπετε προς αυτόν, Ουχι, αλλά κατάστησον βασιλέα επ' ημάς. Τώρα λοιπόν παρουσιάσθητε ενώπιον του Κυρίου, κατά τας φυλάς σας και κατά τας χιλιάδας σας. **20** Και ότε έκαμεν ο Σαμουήλ πάσας τας φυλάς του Ισραήλ να πλησιάσωσιν, επιάσθη η φυλή του Βενιαμίν. **21** Και αφού έκαμε την φυλήν του Βενιαμίν να πλησιάση κατά τας οικογενείας αυτών, επιάσθη η οικογένεια του Ματρεί, και επιάσθη ο Σαούλ ο υιός του Κείς· εξήτησαν δε αυτόν και δεν ευρέθη. **22** Όθεν εξήτησαν έτι παρά του Κυρίου, αν ο άνθρωπος έρχηται έτι εκεί. Και είπε Κύριος, Ιδού, αυτός είναι κεκρυμμένος μεταξύ της αποσκευής. **23** Τότε έδραμον και έλαβον αυτόν εκείθεν· και ότε εστάθη μεταξύ του λαού, εξείχεν υπέρ πάντα τον λαόν, από τους ώμους αυτού και επάνω. **24** Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον λαόν, Βλέπετε εκείνον, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος, ότι δεν είναι όμοιος αυτού μεταξύ παντός του λαού; Και πας ο λαός ηλάλαξε και είπε,

Ζήτω ο βασιλεύς. **25** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν τον τρόπον της βασιλείας, και έγραψεν αυτόν εν βιβλίω και έθεσεν έμπροσθεν του Κυρίου. Και απέλυσεν ο Σαμουήλ πάντα τον λαόν, έκαστον εις τον οίκον αυτού. **26** Και ο Σαούλ ομοίως ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού εις Γαβαά· και υπήγε μετ' αυτού εκεί τάγμα πολεμιστών, των οποίων τας καρδιάς είχε διαθέσει ο Θεός. **27** Άνθρωποι όμως κακοί είπον, Πως θέλει σώσει ημάς ούτος; Και κατεφρόνησαν αυτόν και δεν προσέφεραν προς αυτόν δώρα· εκείνος όμως έκαμε τον κωφόν.

11 Ανέβη δε Νάας ο Αμμωνίτης και εστρατοπέδευσεν εναντίον της Ιαβείς-γαλαάδ· και είπον πάντες οι άνδρες της Ιαβείς εις τον Νάας, Κάμε συνθήκην προς ημάς, και θέλομεν σε δουλεύει. **2** Και είπε προς αυτούς Νάας ο Αμμωνίτης, Με τούτο θέλω κάμει συνθήκην προς εσάς, να εξορύξω πάντας τους δεξιούς οφθαλμούς σας, και να βάλω τούτο όνειδος επί πάντα τον Ισραήλ. **3** Και είπον προς αυτόν οι πρεσβύτεροι της Ιαβείς, Δος εις ημάς επτά ημερών αναβολήν, διά να αποστειλωμεν μηνυτάς εις πάντα τα όρια του Ισραήλ· και τότε, εάν δεν ήναι τις να μας σώση, θέλομεν εξέλθει προς σε. **4** Ήλθον λοιπόν οι μηνυταί εις Γαβαά του Σαούλ και είπον τους λόγους εις τα ύπα του λαού· και ύψωσαν πας ο λαός την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. **5** Και ιδού, ο Σαούλ ήρχετο κατόπιν της αγέλης εκ του αγρού· και είπεν ο Σαούλ, Τι έχει ο λαός και κλαίει; Και διηγήθησαν προς αυτόν τους λόγους των ανδρών της Ιαβείς. **6** Και επήλθεν επί τον Σαούλ πνεύμα Θεού, ότε ήκουσε τους λόγους εκείνους· και εξήφθη η οργή αυτού σφόδρα. **7** Και έλαβε ζεύγος βωών, και κατακόψας αυτούς εις τμήματα, απέστειλεν αυτά κατά πάντα τα όρια του Ισραήλ διά χειρός μηνυτών, λέγων, Όστις δεν εξέλθη κατόπιν του Σαούλ και κατόπιν του Σαμουήλ, ούτω θέλει γείνει εις τους βόας αυτού. Και επέπεσε φόβος Κυρίου επί τον λαόν, και εξήλθον ως εις άνθρωπος. **8** Και ότε απηρίθμισεν αυτούς εν Βεζέκ, οι υιοί Ισραήλ ήσαν τριακόσια χιλιάδες και οι άνδρες Ιούδα τριάκοντα χιλιάδες. **9** Και είπον προς τους ελθόντας μηνυτάς, Ούτω θέλετε ειπει προς τους άνδρας της Ιαβείς-γαλαάδ· Αύριον, καθώς ο ήλιος θερμάνη, θέλει είσθαι εις εσάς σωτηρία. Και ήλθον οι μηνυταί και ανήγγειλαν προς τους άνδρας της Ιαβείς και υπερεχάρησαν. **10** Και είπον οι άνδρες της Ιαβείς, Αύριον θέλομεν εξέλθει προς εσάς, και θέλετε κάμει εις ημάς παν ό, τι σας φαίνεται καλόν. **11** Και την επαύριον διήρσεν ο Σαούλ τον λαόν εις τρία τάγματα· και εισήλθον εις το μέσον του στρατοπέδου, εν τη πρωινή φυλακή, και επάταξαν τους Αμμωνίτας εωσού θερμάνη η ημέρα· και οι εναπολειφθέντες διεσκορπίσθησαν, ώστε ουδέ δύο εξ αυτών δεν έμειναν ηνωμένοι. **12** Και είπεν ο λαός προς τον Σαμουήλ, Τις είναι εκείνος όστις είπεν, Ο Σαούλ θέλει βασιλεύσει επ' ημάς; παραδώσατε τους άνδρας, διά να θανατώσωμεν αυτούς. **13** Και είπεν ο Σαούλ, Δεν θέλει θανατωθή ουδείς την ημέραν ταύτην· διότι σήμερον έκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν εν τω Ισραήλ. **14** Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Έλθετε, και ως υπάγωμεν εις Γάλαγα και ως εγκαινιάσωμεν εκεί την

βασιλείαν. **15** Και υπήγε πας ο λαός εις Γαλάγαλ· και εκεί έκαμον τον Σαούλ βασιλέα ενώπιον του Κυρίου εν Γαλλάοις και εκεί εθυσιασαν θυσιάς ειρηνικάς ενώπιον του Κυρίου· και εκεί ευφράνησαν ο Σαούλ και πάντες οι άνδρες Ισραήλ σφόδρα.

12 Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραήλ, Ιδού, υπήκουσα εις την φωνήν σας κατά πάντα όσα είπετε προς εμέ, και κατέστησα βασιλέα εφ' υμάς· **2** και τώρα, ιδού, ο βασιλεύς πορεύεται έμπροσθέν σας· εγώ δε είμαι γέρων και πολιοός· και οι υιοί μου, ιδού, είναι μεθ' υμών· και εγώ περιεπάτησα ενώπιόν σας εκ νεότητός μου έως της ημέρας ταύτης· **3** ιδού, εγώ μαρτυρήσατε κατ' εμού ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον του κεχρισμένου αυτού· τίνος τον βουν έλαβον; ή τίνος τον όνον έλαβον; ή τίνα ηδίκησα; τίνα κατεδυνάστευσα; ή εκ χειρός τίνος έλαβον δώρα, διά να τυφλώσω τους οφθαλμούς μου διά τούτων; και θέλω αποδώσει εις εσάς· **4** Οι δε είπον, Δεν ηδίκησας ημάς ουδέ κατεδυνάστευσα ημάς ουδέ έλαβές τι εκ της χειρός τίνος· **5** Και είπε προς αυτούς, Μάρτυς ο Κύριος εις εσάς, μάρτυς και ο κεχρισμένος αυτού την ημέραν ταύτην, ότι δεν ευρήκατε εις την χείρα μου ουδέν. Και απεκριβήσαν, Μάρτυς· **6** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μάρτυς ο Κύριος ο καταστήσας τον Μωϋσήν και τον Ααρών, και αναβιβάσας τους πατέρας σας εκ γης Αιγύπτου· **7** Τώρα λοιπόν στάθητε, διά να διαλεχθώ με σας ενώπιον του Κυρίου, διά πάσας τας δικαιουσύνas του Κυρίου, τας οποίας έκαμεν εις εσάς και εις τους πατέρας σας· **8** Αφού ο Ιακώβ ήλθεν εις την Αίγυπτον, και οι πατέρες σας εβόησαν προς τον Κύριον, τότε απέστειλεν ο Κύριος τον Μωϋσήν και τον Ααρών, και εξήγαγον τους πατέρας σας εξ Αιγύπτου και κατώκισαν αυτούς εν τω τόπω τούτω·

9 Ελησμόνησαν όμως Κύριον τον Θεόν αυτών· όθεν παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Σισάρα, αρχηγού του στρατεύματος του Αούρ, και εις την χείρα των Φιλισταιών και εις την χείρα του βασιλέως Μωάβ, και επολέμησαν εναντίον αυτών· **10** Και εβόησαν προς τον Κύριον και είπον, Ημαρτήσαμεν, επειδή εγκατελίπομεν τον Κύριον και ελατρεύσαμεν τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ· αλλά τώρα ελευθέρωσον ημάς εκ της χειρός των εχθρών ημών, και θέλομεν λατρεύσει σε· **11** Και απέστειλεν ο Κύριος τον Ιεροββαάλ και τον Βεδάν και τον Ιεφθάε και τον Σαμουήλ, και σας ηλευθέρωσεν εκ της χειρός των εχθρών σας πανταχόθεν, και κατωκήσατε εν ασφαλεία· **12** Αλλ' ότε είδατε ότι Νάας ο βασιλεύς των υιών Αμμών ήλθεν εναντίον σας, είπετε προς εμέ, Ουχι, αλλά βασιλεύς θέλει βασιλεύει εφ' ημάς· ενώ Κύριος ο Θεός σας ήτο ο βασιλεύς σας· **13** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο βασιλεύς, τον οποίον εξελέξατε, τον οποίον εξητήσατε· και ιδού, ο Κύριος κατέστησε βασιλέα εφ' υμάς· **14** Εάν φοβήσθε τον Κύριον και λατρεύητε αυτόν και υπακούητε εις την φωνήν αυτού και δεν στασιάζητε εναντίον της προσταγής του Κυρίου, τότε και σεις και ο βασιλεύς ο βασιλεύων εφ' υμάς θέλετε περιπατεί κατόπιν Κυρίου του Θεού σας· **15** εάν όμως δεν υπακούητε εις την φωνήν του Κυρίου, αλλά στασιάζητε εναντίον της προσταγής του Κυρίου, τότε η χειρ του Κυρίου θέλει είσθαι εναντίον σας, καθώς εστάθη εναντίον των πατέρων σας· **16** Τώρα

λοιπόν παραστάθητε και ιδετε το μέγα τούτο πράγμα, το οποίον ο Κύριος θέλει κάμει έμπροσθεν των οφθαλμών σας· **17** δεν είναι θερσιμός των σίτων σήμερον; θέλω επικαλεσθή τον Κύριον, και θέλει πέμψει βροντάς και βροχήν· διά να γνωρίσητε και να ιδητε ότι το κακόν σας είναι μέγα, το οποίον επράξατε ενώπιον του Κυρίου, ζητήσαντες εις εαυτούς βασιλέα· **18** Τότε επεκαλέσθη ο Σαμουήλ τον Κύριον· και έπεμψεν ο Κύριος βροντάς και βροχήν την ημέραν εκείνην· και πας ο λαός εφοβήθη σφόδρα τον Κύριον και τον Σαμουήλ· **19** Και είπε πας ο λαός προς τον Σαμουήλ, Δεήθητι υπέρ των δούλων σου προς Κύριον τον Θεόν σου, διά να μη αποθάνωμεν· διότι επροσθέσαμεν εις πάσας τας αμαρτίας ημών το κακόν, να ζητήσωμεν εις εαυτούς βασιλέα· **20** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σεις επράξατε όλον τούτο το κακόν· πλην μη παραδρομήσητε από όπισθεν του Κυρίου, αλλά λατρεύετε τον Κύριον εξ όλης της καρδιάς σας· **21** και μη παραδρομήσητε· διότι τότε ηθέλετε υπάγει κατόπιν των ματαίων, τα οποία δεν δύνανται να ωφελήσωσιν ουδέ να ελευθερώσωσιν, επειδή είναι μάταια· **22** διότι δεν θέλει εγκαταλείψει ο Κύριος τον λαόν αυτού, διά το όνομα αυτού το μέγα, επειδή ηυδόκησεν ο Κύριος να σας κάμη λαόν αυτού· **23** εις εμέ δε μη γένοιτο να αμαρτήσω εις τον Κύριον, ώστε να παύσω από του να δέωμαι υπέρ υμών· αλλά θέλω σας διδάσκει την οδόν την αγαθήν και ευθείαν· **24** μόνον φοβείσθε τον Κύριον και λατρεύετε αυτόν εν αληθεία εξ όλης καρδιάς σας· διότι είδατε πόσα μεγαλεία έκαμεν υπέρ υμών· **25** αλλ' εάν εξακολουθήτε να πράττητε το κακόν, και σεις και ο βασιλεύς υμών θέλετε απολεσθή·

13 Ο Σαούλ ήτο βασιλεύς ενός έτους· αφού δε εβασίλευσε δύο έτη επί τον Ισραήλ, **2** εξέλεξεν ο Σαούλ εις εαυτον τρεις χιλιάδας εκ του Ισραήλ· και ήσαν μετά του Σαούλ δύο χιλιάδες εν Μιχμάς και εν τω όρει Βαιθήλ, και χίλιοι ήσαν μετά του Ιωνάθαν εν Γαβαά του Βενιαμίν· το δε υπόλοιπον του λαού εξαπέστειλεν έκαστον εις την σκηνήν αυτού· **3** Και επάταξεν ο Ιωνάθαν την φρουράν των Φιλισταιών την εν τω βουνώ και ήκουσαν οι Φιλισταιοί· και εσάλπισεν ο Σαούλ διά της σάλπισιγγος εν πάση τη γη, λέγων, Ας ακούσωσιν οι Εβραίοι· **4** Και πας ο Ισραήλ ήκουσε να λέγωσιν, Επάταξεν ο Σαούλ την φρουράν των Φιλισταιών, και μάλιστα ο Ισραήλ μισείται υπό των Φιλισταιών· και συνήχη ο λαός κατόπιν του Σαούλ εν Γαλλάοις· **5** Οι δε Φιλισταιοί συνηθροίσθησαν διά να πολεμήσωσι μετά του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδες αμαξών και εξ χιλιάδες ιππέων· και λαός ως η άμμος η επί του χείλους της θαλάσσης κατά το πλήθος· και ανέβησαν και εστρατοπέδευσαν εν Μιχμάς, προς ανατολάς της Βαιθ-αυέν· **6** Ότε οι άνδρες του Ισραήλ είδον ότι ήσαν εν αμνηνία, διότι ο λαός εμικροψύχει, τότε εκρύπτετο ο λαός εις τα σπήλαια και εις τα πικνόφυτα και εις τους βράχους και εις τα οχυρά μέρη και εις τους λάκκους· **7** Και τινές εκ των Εβραίων διέβησαν τον Ιορδάνην προς την γην Γαδ και Γαλααδ· ο δε Σαούλ αυτός ήτο ακόμη εν Γαλλάοις· και πας ο λαός τρέμων κατόπιν αυτού· **8** Και περιεμίμεν επτά ημέρας, κατά τον διωρισμένον καιρόν υπό του Σαμουήλ· αλλ' ο Σαμουήλ

δεν ήρχετο εις Γάλαγα· και ο λαός διεσκορπίζετο από πλησίον αυτού. **9** Και είπεν ο Σαούλ, Φέρετε εδώ προς εμέ το ολοκαύτωμα, και τας ειρηνικάς προσφοράς. Και προσέφερε το ολοκαύτωμα. **10** Και ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαύτωμα, ιδού, ήλθεν ο Σαμουήλ· και εξήλθεν ο Σαούλ εις συνάντησιν αυτού, διά να χαρητήση αυτόν. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ, Τι έκαμες; Και απεκρίθη ο Σαούλ, Επειδή είδον ότι ο λαός διεσκορπίζετο απ' εμού, και ουδεν ήλθες την διωρισμένην ημέραν, οι δε Φιλισταίοι συνηθροίζοντο εις Μιχμάς, **12** διά τούτο είπα, Τώρα θέλουσι καταβή οι Φιλισταίοι εναντίον μου εις Γάλαγα, και εγώ δεν έκαμα δέησιν προς τον Κύριον· ετόλμησα λοιπόν, και προσέφερα το ολοκαύτωμα. **13** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Ύπέρβασας αφρόνως δεν εφύλαξας το πρόσταγμα Κυρίου του Θεού σου, το οποίον προσέταξεν εις σέ· διότι τώρα ο Κύριος ήθελε στερεώσει την βασιλείαν σου επί τον Ισραήλ έως του αιώνος· **14** αλλά τώρα η βασιλεία σου δεν θέλει στηριχθή· ο Κύριος εξήτησεν εις εαυτόν άνθρωπον κατά την καρδιαν αυτού, και διώρισεν ο Κύριος αυτόν να ήναι άρχων επί τον λαόν αυτού, επειδή δεν εφύλαξας εκείνο το οποίον προσέταξεν εις σε ο Κύριος. **15** Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και ανέβη από Γαλιλάων εις Γαβαά του Βενιαμίν. Ο δε Σαούλ ήριθμησε τον λαόν τον ευρεθέντα μετ' αυτού, περίπου εξακοσίους άνδρας. **16** Και ο Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιός αυτού και ο λαός ο ευρεθείς μετ' αυτών, εκάθητον εν Γαβαά του Βενιαμίν· οι δε Φιλισταίοι ήσαν εστρατοπεδευμένοι εν Μιχμάς. **17** Και εξήλθον Ληλάται εκ του στρατοπέδου των Φιλισταίων εις τρία σώματα· το εν σώμα εστράφη εις την οδόν Οφρά, προς την γην Σωγάλ· **18** και το άλλο σώμα εστράφη εις την οδόν Βαιθ-ωρών· και το άλλο σώμα εστράφη εις την οδόν του ορίου, το οποίον βλέπει προς την κοιλάδα Σεβωείμ, κατά την έρημον. **19** Και σιδηρουργός δεν ευρίσκετο εν πάση τη γη Ισραήλ· διότι οι Φιλισταίοι είπον, Μήποτε οι Εβραίοι κατασκευάσωσι ρομφαίας ή λόγχας· **20** αλλά κατέβαινον πάντες οι Ισραηλιτάι προς τους Φιλισταίους, διά να ακουώσιν έκαστος το υνιον αυτού και την δικέλλαν αυτού και την αξίνην αυτού, και την σκαπάνην αυτού, **21** οσάκις ήθελον αμβλυνθή αι σκαπάναι και αι δικέλλαι και τα τρίκρανα και αι αξίναι αυτών· και διά να οξύνωσι τα βούκεντρα αυτών. **22** Διά τούτο εν τη ημέρα της μάχης, δεν ευρίσκετο ουδέ μάχαιρα ούτε λόγχη εις την χείρα τινός εκ του λαού του όντος μετά του Σαούλ και Ιωνάθαν· εις τον Σαούλ όμως και εις τον Ιωνάθαν τον υιόν αυτού ευρέθησαν. **23** Η δε φρουρά των Φιλισταίων εξήλθε προς το πέραςμα Μιχμάς.

14 Ημέραν δε τινά είπεν Ιωνάθαν, ο υιός του Σαούλ, προς τον νέον τον βασιτάζοντα τα όπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των Φιλισταίων, την εν τω πέραν· προς τον πατέρα αυτού όμως δεν εφανέρωσε τούτο. **2** Ο δε Σαούλ εκάθητο επί του άκρου του Γαβαά, υπό την ροδιάν την εν Μιγρών· και ο λαός ο μετ' αυτού ήτο έως εξακοσίοι άνδρες· **3** και Αχιά, ο υιός του Αχιτωβ, αδελφού του Ιχαβώδ, υιού του Φινεές, υιού του Ηλεί, ιερέυς του Κυρίου εν Σηλώ, φωρών εφόδ. Και ο λαός δεν ήξευρεν ότι υπήγεν ο

Ιωνάθαν. **4** Μεταξύ δε των διαβάσεων, διά των οποίων ο Ιωνάθαν εξήτει να περάση προς την φρουράν των Φιλισταίων, ήτο απότομος βράχος εξ ενός μέρους και απότομος βράχος εκ του άλλου μέρους και το όνομα του ενός Βοσές, το δε όνομα του άλλου Σενέ. **5** Το μέτωπον του ενός βράχου ήτο προς βορράν απέναντι Μιχμάς, και το του άλλου προς νότον απέναντι Γαβαά. **6** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον νέον τον βασιτάζοντα τα όπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των απεριτιμήτων τούτων· ίσως ενεργήση ο Κύριος υπέρ ημών· διότι δεν είναι εις τον Κύριον εμπόδιον να σώση διά πολλών ή δι' ολίγων. **7** Και είπε προς αυτόν ο οπλοφόρος αυτού, Κάμε ό, τι είναι εν τη καρδιά σου· προχώρει· ιδού, εγώ είμαι μετά σου κατά την καρδιαν σου. **8** Τότε είπεν ο Ιωνάθαν, Ιδού, ημείς θέλομεν περάσει προς τους άνδρας και θέλομεν δευχθή εις αυτούς· **9** εάν είπωσι προς ημάς ούτω, Στάθιτε έως να έλθωμεν προς εσάς· τότε θέλομεν σταθή εν τω τόπω ημών και δεν θέλομεν αναβή προς αυτούς· **10** αλλ' εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβή· διότι ο Κύριος παρεδωκεν αυτούς εις την χείρα ημών· και τούτο θέλει είσθαι εις ημάς το σημείον. **11** Εδείχθησαν λοιπόν αμφότεροι εις την φρουράν των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι είπον, Ιδού, οι Εβραίοι εξέρχονται εκ των τρυπών, όπου είχαν κρυφθή. **12** Και ελάλησαν οι άνδρες της φρουράς προς τον Ιωνάθαν και προς τον βασιτάζοντα τα όπλα αυτού, και είπον, Ανάβητε προς ημάς, και θέλομεν σας φανερώσει τι. Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον οπλοφόρον αυτού, Ανάβα κατόπιν μου· διότι παρεδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ισραήλ. **13** Και ανέρπυσεν ο Ιωνάθαν με τας χείρας αυτού και με τους πόδας αυτού, και ο βασιτάζων τα όπλα αυτού κατόπιν αυτού· και έπεσον έμπροσθεν του Ιωνάθαν· και ο βασιτάζων τα όπλα αυτού εθανάτονον αυτούς κατόπιν αυτού. **14** Αύτη δε η πρώτη σφαγή, την οποίαν έκαμον ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος αυτού, ήτο περίπου είκοσι άνδρες, εις διάστημα γης ημίσεως στρέμματος. **15** Και έγενεν τρόμος εν τω στρατοπέδω, εν τοις αγροίς και εν παντί τω λαώ· η φρουρά και οι ληηλατούντες, και αυτοί κατετρόμαξαν, και η γη συνεταράχθη· ώστε ήτο ως τρόμος Θεού. **16** Και είδον οι φρουροί του Σαούλ εν Γαβαά του Βενιαμίν, και ιδού, το πλήθος διελύετο και βαθμηδόν διεσκορπίζετο. **17** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον λαόν τον μετ' αυτού, Απαριθμήσατε τώρα και ιδέτε τις ανεχώρησεν εξ ημών. Και ότε απηριθμησαν, ιδού, ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος αυτού δεν ήσαν. **18** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Αχιά, Φέρε εδώ την κιβωτόν του Θεού. Διότι η κιβωτός του Θεού ήτο τότε μετά των υιών Ισραήλ. **19** Και ενώ ελάλει ο Σαούλ προς τον ιερέα, ο θόρυβος εν τω στρατοπέδω των Φιλισταίων επροχώρει επί το μάλλον και επληθύνετο· ο δε Σαούλ είπε προς τον ιερέα, Σύρε οπίσω την χείρα σου. **20** Και συνηθροίσθησαν ο Σαούλ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και ήλθον έως εις την μάχην· και ιδού, παντός ανδρός ή ρομφαία ήτο εναντίον του συντρόφου αυτού, σφαγή μεγάλη σφόδρα. **21** οι δε Εβραίοι οι μετά των Φιλισταίων όντες ως άλλοτε, οίτινες είχαν αναβή μετ' αυτών εις το στρατόπεδον εκ των πέριξ, και αυτοί έτι ηνώθησαν μετά των Ισραηλιτών, οίτινες ήσαν μετά

του Σαούλ και Ιωνάθαν. **22** Και πάντες οι άνδρες του Ισραήλ οι κρυπτόμενοι εν τω όρει Εφραΐμ, ακούσαντες ότι οι Φιλισταίοι έφευγον, έδραμον και αυτοί κατόπιν αυτών εις πόλεμον. **23** Και έσωσεν ο Κύριος τον Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη και η μάχη επέρασεν εις Βαιθαυέν. **24** Οι δε άνδρες του Ισραήλ απέκαμον την ημέραν εκείνην· διότι ο Σαούλ είχεν ορκίσει τον λαόν, λέγων, Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις φάγη τροφήν έως εσπέρας, και εκδικηθώ από των εχθρών μου. Όθεν δεν εγευθή τροφήν πας ο λαός. **25** Και παν το πλήθος ήλθεν εις δάσος, όπου ήτο μέλι κατά γης. **26** Και ότε εισήλθεν ο λαός εις το δάσος, ιδού, το μέλι εστάλαξεν· ουδείς όμως επλησίασε την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού· διότι εφοβήθη ο λαός τον όρκον. **27** Ο Ιωνάθαν όμως δεν είχεν ακούσει, ότε ο πατήρ αυτού ώρκισε τον λαόν· όθεν ήπλωσε το άκρον της ράβδου της εν τη χειρί αυτού και εβύθισεν αυτό εις κηρήθραν και έβαλε την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού, και ανέβλεψαν οι οφθαλμοί αυτού. **28** Απεκρίθη δε εις εκ του λαού και είπεν, Ο πατήρ σου ώρκισε δι' όρκου τον λαόν, λέγων, Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις φάγη τροφήν σήμερον διά τούτο ο λαός είναι εκκελυμένος. **29** Ο δε Ιωνάθαν είπεν, Ετάραξεν ο πατήρ μου τον κόσμον· ιδέτε, παρακαλώ, πόσον ανέβλεψαν οι οφθαλμοί μου, διότι εγευθήν ολίγον εκ τούτου του μέλιτος. **30** Πόσω μάλλον, εάν ο λαός ήθελε φάγη την σήμερον ελευθέρως εκ των λαφύρων των εχθρών αυτού, τα οποία εύρηκε; διότι δεν ήθελε γείνει τώρα πολύ μεγαλιότερα σφαγή μεταξύ των Φιλισταίων; **31** Επάταξαν δε εν εκείνη τη ημέρα τους Φιλισταίους από Μιχμάς έως Αιαλών· και ο λαός ήτο εκκελυμένος σφόδρα. **32** Όθεν ερρίφθη ο λαός εις τα λάφρα, και έλαβε πρόβατα και βόας και μόσχους και έσφαξαν κατά γής και έτρωγον ο λαός μετά του αίματος. **33** Ανήγγειλαν δε προς τον Σαούλ, λέγοντες, Ιδού, ο λαός αμαρτάνει εις τον Κύριον, διότι τρώγουσι μετά του αίματος. Και είπε, Παραβάται εστάθητε· κυλίσατε προς εμέ σήμερον λίθον μέγαν. **34** Και είπεν ο Σαούλ, Διασπάρατε μεταξύ του λαού και είπατε προς αυτούς, Φέρετέ μοι ενταύθα έκαστος τον βουν αυτού και έκαστος το πρόβατον αυτού, και σφάζατε ενταύθα και φάγετε· και μη αμαρτάνετε εις τον Κύριον, τρώγοντες μετά του αίματος. Και έφεραν πας ο λαός έκαστος τον βουν αυτού μεθ' εαυτού εκείνην την νύκτα και έσφαζαν εκεί. **35** Και ωκοδόμησεν ο Σαούλ θυσιαστήριον εις τον Κύριον· τούτο ήτο το πρώτον θυσιαστήριον, το οποίον ωκοδόμησεν ο Σαούλ εις τον Κύριον. **36** Και είπεν ο Σαούλ, Ας καταβώμεν εξοπίσω των Φιλισταίων διά νυκτός, και ας διαρπάσωμεν αυτούς έως να φέγξη η ημέρα, και ας μη αφήσωμεν μηδέ ένα εξ αυτών. Και είπον, Κάμε παν ό, τι σοι φαίνεται καλόν. Τότε είπεν ο ιερεύς, Ας προσέλθωμεν ενταύθα εις τον Θεόν. **37** Και ηρώτησεν ο Σαούλ τον Θεόν, Να καταβώ εξοπίσω των Φιλισταίων; θέλεις παραδώσει αυτούς εις την χείρα του Ισραήλ; Αλλά δεν απεκρίθη προς αυτόν την ημέραν εκείνην. **38** Και είπεν ο Σαούλ, Πλησιάσατε ενταύθα πάντες οι αρχηγοί του λαού· και μάθετε και ιδέτε, εις ποίον εστάθη η αμαρτία αύτη σήμερον. **39** διότι ζη Κύριος, ο σώσας τον Ισραήλ, ότι και εις τον Ιωνάθαν τον υιόν μου αν εστάθη, θέλει βεβαίως θανατωθή. Και δεν

ευρέθη ουδείς μεταξύ τωντός του λαού, όστις απεκρίθη προς αυτόν. **40** Και είπε προς πάντα τον Ισραήλ, Σταθήτε σεις εκ του ενός μέρους, εγώ δε και Ιωνάθαν ο υιός μου θέλωμεν σταθή εκ του άλλου μέρους. Και είπεν ο λαός προς τον Σαούλ, Κάμε παν ό, τι σοι φαίνεται καλόν. **41** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, Δείξον τον αθών. Και επιάσθη ο Ιωνάθαν και ο Σαούλ· ο δε λαός απελύθη. **42** Και είπεν ο Σαούλ, Ρίψατε κλήρους μεταξύ εμού και Ιωνάθαν τον υιού μου. Και επιάσθη ο Ιωνάθαν. **43** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Ιωνάθαν, Φανέρωσόν μοι τι έπραξας. Και εφανέρωσε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, και είπε, Τωόντι εγευθήν ολίγον μέλι διά το άκρου της ράβδου της εν τη χειρί μου· ιδού, εγώ, αποθήσκω. **44** Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ούτω να κάμη ο Θεός και ούτω να προσθέη· βεβαίως θέλεις αποθάνει, Ιωνάθαν. **45** Ο δε λαός είπε προς τον Σαούλ, Ο Ιωνάθαν θέλει αποθάνει, όστις έκαμε την μεγάλην ταύτην σωτηρίαν εις τον Ισραήλ; Μη γένοιτο· Ζη Κύριος, ουδέ μία θριξ εκ της κεφαλής αυτού θέλει πέσει εις την γήν· διότι ενήργησε μετά του Θεού την ημέραν ταύτην. Και ελύτρωσεν ο λαός τον Ιωνάθαν, και δεν απέθανε. **46** Τότε ανέβη ο Σαούλ εκ της καταδιώξεως των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι υπήγαν εις τον τόπον αυτών. **47** Και έλαβεν ο Σαούλ την βασιλείαν επί τον Ισραήλ, και πολέμησεν εναντίον πάντων των εχθρών αυτού κύκλω· εναντίον του Μωάβ και εναντίον των υιών του Αμμών και εναντίον του Εδώμ και εναντίον των βασιλέων της Σωβά και εναντίον των Φιλισταίων· και εναντίον πάντων όπου και αν εστρέφετο, κατετρόπονε. **48** Συνεκρότησεν έτι δυνάμιν και επάταξε τον Αμαλήκ, και ηλευθέρωσε τον Ισραήλ εκ χειρός των διαρπαζόντων αυτούς. **49** Οι δε υιοί του Σαούλ ήσαν Ιωνάθαν και Ισσοει και Μελχί-σουέ και τα ονόματα των δύο θυγατέρων αυτού, το όνομα της πρωτοτόκου Μεράβ, και το όνομα της νεωτέρας Μιχάλ· **50** το δε όνομα της γυναικός του Σαούλ ήτο Αχινοάμ, θυγάτηρ του Αχιμάς. Και το όνομα του αρχιστρατήγου αυτού Αβενήρ, υιός του Νηρ, θείου του Σαούλ. **51** Ο δε Κείς ο πατήρ του Σαούλ, και ο Νηρ ο πατήρ του Αβενήρ, ήσαν υιοί του Αβιήλ. **52** Ότο δε πόλεμος δυνατός εναντίον των Φιλισταίων κατά πάσας τας ημέρας του Σαούλ· και όποτε έβλεπεν ο Σαούλ άνδρα τινά δυνατόν ή άνδρείον, παρελάμβανεν αυτόν πλησίον εαυτού.

15 Είπε δε Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Εμέ απέστειλεν ο Κύριος να σε χρίσω βασιλέα επί τον λαόν αυτού, επί τον Ισραήλ· τώρα λοιπόν άκουσον της φωνής των λόγων του Κυρίου. **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Θέλω εκδικήσει όσα έκαμεν ο Αμαλήκ εις τον Ισραήλ, ότι αντεστάθη εις αυτόν εν τη οδώ, ότε ανέβαινεν εξ Αιγύπτου· **3** ύπαγε τώρα και πάταξον τον Αμαλήκ, και εξολόθρευσον παν ό, τι έχει και μη φειστής αυτούς· αλλά θανάτωσον και άνδρα και γυναίκα και παιδίον και θηλάζον και βουν και πρόβατον και κάμηλον και όνον. **4** Και ο Σαούλ εκάλεσε τον λαόν και απηρίθμησεν αυτούς εν Τελαΐμ, διακοσίας χιλιάδας πεζών και δέκα χιλιάδας ανδρών Ιούδα. **5** Και ήλθεν ο Σαούλ έως της πόλεως του Αμαλήκ και ενέδρευσε εν τη φάραγγι. **6** Και είπεν ο Σαούλ προς τους Κεναΐους, Υπάγετε,

αναχωρήσατε, κατάβητε εκ μέσου των Αμαληκιτών, διά να μη σας συμπεριλάβω μετ' αυτών· διότι σεις εδείξατε έλεος εις πάντας τους υιούς Ισραήλ, ότε ανέβαινον εξ Αιγύπτου. Και ανεχώρησαν οι Κεναίοι εκ μέσου των Αμαληκιτών. **7** Και επάταξεν ο Σαούλ τους Αμαληκίτας από Αβιλά έως της εισόδου Σούρ, της κατά πρόσωπον Αιγύπτου. **8** Και συνέλαβεν Αγάγ τον βασιλέα των Αμαληκιτών ζώντα, πάντα δε τον λαόν εξολόθρευσεν εν στόματι μαχαίρας. **9** Πλην εφείσθη ο Σαούλ και ο λαός τον Αγάγ και τα καλότερα των προβάτων και των βοών και των δευτερευόντων και των αρνίων και παντός αγαθού, και δεν ήθελον να εξολοθρευθούν αυτά· αλλά παν το ευτελές και εξουδενωμένον, εκείνο εξολόθρευσεν. **10** Τότε έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Σαμουήλ, λέγων, **11** Μετεμελήθην ότι έκαμα τον Σαούλ βασιλέα· διότι εστράφη από όπισθέν μου και τους λόγους μου δεν εξετέλεσε. Και τούτο ελύπησε τον Σαμουήλ, και εβόησε προς τον Κύριον δι' όλης της νυκτός. **12** Και ότε εξηγέρθη ο Σαμουήλ ενωρίς διά να υπάγει εις συνάντησιν του Σαούλ το πρωί, ανήγγειλαν προς τον Σαμουήλ, λέγοντες, **0** Σαούλ ήλθεν εις τον Κάρμηλον, και ιδού, ανήγειρεν εις εαυτόν τρόποιον έπειτα εστράφη και διεπέρασε και κατέβη εις Γάλαγα. **13** Και υπήγεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ· και είπεν ο Σαούλ προς αυτόν, Ευλογημένος να ήσαι παρά του Κυρίου· εξετέλεσα τον λόγον του Κυρίου. **14** Είπε δε ο Σαμουήλ, Και τις η φωνή αύτη των προβάτων εις τα ώτα μου, και η φωνή των βοών, την οποίαν ακούω; **15** Και είπεν ο Σαούλ, Εκ των Αμαληκιτών έφεραν αυτά· διότι ο λαός εφείσθη τα καλότερα των προβάτων και των βοών, διά να θυσιάση εις Κύριον τον Θεόν σου· τα δε λοιπά εξολοθρεύσαμεν. **16** Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Άφες, και θέλω απαγγείλει προς σε τι ελάλησεν ο Κύριος εις εμέ την νύκτα. **0** δε είπε προς αυτόν, Λέγε. **17** Και είπεν ο Σαμουήλ, Ενώ συ ήσο μικρός έμπροσθεν των οφθαλμών σου, δεν έγεινες η κεφαλή των φυλών του Ισραήλ, και σε έχρισεν ο Κύριος βασιλέα επί τον Ισραήλ; **18** και σε έστειλεν ο Κύριος εις την οδόν και είπεν, Ύπαγε και εξολόθρευσον τους αμαρτάνοντας εις εμέ, τους Αμαληκίτας, και πολέμησον εναντίον αυτών εωσού εξαφανίσης αυτούς. **19** διά τι λοιπόν δεν υπήκουσας της φωνής του Κυρίου, αλλ' ώρησας επί τα λάφυρα και έπραξας το κακόν ενώπιον του Κυρίου; **20** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ, Ναι, υπήκουσα της φωνής του Κυρίου και υπήγα εις την οδόν εις την οποίαν ο Κύριος με απέστειλε και έφερα τον Αγάγ τον βασιλέα του Αμαλήκ, τους δε Αμαληκίτας εξολόθρευσα· ο λαός όμως έλαβεν εκ των λαφυρών πρόβατα και βόας, τα καλότερα από των απηγορευμένων, διά να θυσιάση εις Κύριον τον Θεόν σου εν Γαλάλοισ. **22** Και είπεν ο Σαμουήλ, Μήπως ο Κύριος αρέσκεται εις τα ολοκαυτώματα και εις τας θυσίας, καθώς εις το να υπακούωμεν της φωνής του Κυρίου; ιδού, η υποταγή είναι καλητέρα παρά την θυσίαν· η υπακοή, παρά το πάχος των κριάων. **23** διότι η απείθεια είναι καθώς το αμάρτημα της μαγείας· και το πείσμα, καθώς η ασβεία και ειδωλολατρεία· επειδή συ απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, διά τούτο και αυτός απέρριψε σε από του να ήσαι βασιλεύς. **24** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ,

Ημάρτησα· διότι παρέβην το πρόσταγμα του Κυρίου και τους λόγους σου, φοβηθείς τον λαόν και υπακούσας εις την φωνήν αυτών. **25** τώρα λοιπόν συγχώρησον, παρακαλώ, το αμάρτημά μου και επίστρεψον μετ' εμού, διά να προσκυνήσω τον Κύριον. **26** **0** δε Σαμουήλ είπε προς τον Σαούλ, Δεν θέλω επιστρέψει μετά σου· διότι απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, και ο Κύριος απέρριψε σε από του να ήσαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ. **27** Και καθώς εστράφη ο Σαμουήλ διά να αναχωρήση, εκείνος επίασεν αυτόν από του κρασπέδου του ιματίου αυτού· και εξεσχίσθη. **28** Και είπε προς αυτόν ο Σαμουήλ, Εξέσχισεν η Κύριος την βασιλειάν του Ισραήλ από σου σήμερα και έδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον καλητερόν σου. **29** ουδέ θέλει ψευσθή ο Ισχυρός του Ισραήλ ουδέ μεταμελήθῃ· διότι ούτε ποτέ δεν είναι άνθρωπος, ώστε να μεταμεληθῃ. **30** **0** δε είπεν, Ημάρτησα· αλλά τίμησόν με τώρα, παρακαλώ, έμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου και έμπροσθεν του Ισραήλ, και επιστρέψον μετ' εμού, διά να προσκυνήσω Κύριον τον Θεόν σου. **31** Και επέστρεψεν ο Σαμουήλ κατόπιον του Σαούλ και προσεκύνησεν ο Σαούλ τον Κύριον. **32** Τότε είπεν ο Σαμουήλ, Φέρετέ μοι ενταύθα Αγάγ τον βασιλέα των Αμαληκιτών. Και ήλθε προς αυτόν ο Αγάγ χαριέντως· διότι έλεγεν ο Αγάγ, Βεβαίως η πικρία του θανάτου επέρασεν. **33** **0** δε Σαμουήλ είπε, Καθώς ητέκνωσε γυναίκα η ρομφαία σου, ούτω θέλει ατεκνωθή μεταξύ των γυναικών η μήτηρ σου. Και κατέκοψεν ο Σαμουήλ τον Αγάγ ενώπιον του Κυρίου εν Γαλάλοισ. **34** Τότε ανεχώρησεν ο Σαμουήλ εις Ραμά· **0** δε Σαούλ ανέβη εις τον οίκον αυτού, εις Γαβαά Σαούλ. **35** **0** δε Σαμουήλ δεν είδε πλέον τον Σαούλ έως της ημέρας του θανάτου αυτού· επένθησεν όμως ο Σαμουήλ διά τον Σαούλ. Και ο Κύριος μετεμελήθη ότι έκαμα τον Σαούλ βασιλέα επί τον Ισραήλ.

16 Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Έως πότε συ πενθείς διά τον Σαούλ, επειδή εγώ απεδοκίμασα αυτόν από του να βασιλεύῃ επί τον Ισραήλ; γέμισον το κέρας σου έλαιον και υπαγε· εγώ σε αποστέλλω προς τον Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτην· διότι προέβλεψα εις εμαυτόν βασιλέα μεταξύ των υιών αυτού. **2** Και είπεν ο Σαμουήλ, Πως να υπάγω; διότι θέλει ακούσει τούτο ο Σαούλ και θέλει με θανατώσει. Και είπεν ο Κύριος, Λάβε μετά σου δάμαλιν και ειπέ, Έλθον να θυσιάσω προς τον Κύριον. **3** Και κάλεσον τον Ιεσσαί εις την θυσίαν, και εγώ θέλω φανερώσει προς σε τι θέλεις κάμει και θέλεις χρίσει εις εμέ όντινα σου είπω. **4** Και έκαμεν ο Σαμουήλ εκείνο το οποίον είπεν ο Κύριος, και ήλθεν εις Βηθλεέμ. Ετρόμαξαν δε οι πρεσβύτεροι της πόλεως εις την συνάντησιν αυτού και είπον, Εν ειρήνη έρχεσαι; **5** **0** δε είπεν, Εν ειρήνη· έρχομαι διά να θυσιάσω προς τον Κύριον· αγιάσθητε και έλθετε μετ' εμού εις την θυσίαν. Και ηγίασε τον Ιεσσαί και τους υιούς αυτού και εκάλεσεν αυτούς εις την θυσίαν. **6** Και ενώ εισήρχοντο, ιδών τον Ελιάβ, είπε, Βεβαίως έμπροσθεν του Κυρίου είναι ο κεχρισμένος αυτού. **7** Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψης εις την όψιν αυτού ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή απεδοκίμασα αυτόν· διότι δεν βλέπει ο Κύριος

καθώς βλέπει ο άνθρωπος· διότι ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενον, ο δε Κύριος βλέπει την καρδίαν. **8** Τότε εκάλεσεν ο Ιεσσαί τον Αβιναδάβ και διεβίβασεν αυτόν ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν, ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **9** Τότε διεβίβασεν ο Ιεσσαί τον Σαμμά. Ο δε είπεν, ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **10** Και διεβίβασεν ο Ιεσσαί επτά εκ των υιών αυτού ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Ο Κύριος δεν εξέλεξε τούτους. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Ετελείωσαν τα παιδιά; Και είπε, Μένει έτι ο νεώτερος· και ιδού, ποιμαίνει τα πρόβατα. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Πέμψον και φέρε αυτόν· διότι δεν θέλομεν καθίσει εις την τράπεζαν, εωσότ' έλθη ενταύθα. **12** Και έστειλε και έφερεν αυτόν. 'Ητο δε ξανθός και ευόφθαλμος και ώραίος την όψιν. Και είπεν ο Κύριος, Σηκώθητι, χρίσον αυτόν· διότι ούτος είναι. **13** Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ το κέρας του ελαίου και έχρισεν αυτόν εν μέσω των αδελφών αυτού· και επήλθε πνεύμα Κυρίου επί τον Δαβίδ από της ημέρας εκείνης και εφεξής. Σηκωθείς δε ο Σαμουήλ απήλθεν εις Ραμά. **14** Και το Πνεύμα του Κυρίου απεσύρθη από του Σαούλ, και πνεύμα πονηρόν παρά Κυρίου ετάρατten αυτόν. **15** Και είπον οι δούλοι του Σαούλ προς αυτόν, Ιδού τώρα, πονηρόν πνεύμα παρά Θεού σε ταραττει· **16** ας προστάξη τώρα ο κύριος ημών τους δούλους σου, τους έμπροσθεν σου, να ζητήσωσιν άνθρωπον ειδήμονα εις το να παίζη κιθάραν· και οπότε το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού είναι επί σε, να παίζη με την χείρα αυτού, και καλόν θέλει είσθαι εις σε. **17** Και είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Προβλέψατέ μοι λοιπόν άνθρωπον παίζοντα καλώς και φέρετε προς εμέ. **18** Τότε απεκρίθη εις εκ των δούλων και είπεν, Ιδού, είδον υιόν του Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου, ειδήμονα εις το παίζειν και ανδρειότατον και άνδρα πολεμικόν και συντεόν εις λόγον και άνθρωπον ώραίον, και ο Κύριος είναι μετ' αυτού. **19** Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον Ιεσσαί, λέγων, Πέμψον μοι Δαβίδ τον υιόν σου, όστις είναι μετά των προβάτων. **20** Και έλαβεν ο Ιεσσαί όνον φορτωμένον με άρτους και ασκόν οίνου και εν ερίφιον εξ αιγών, και έπεμψεν αυτά διά του Δαβίδ του υιού αυτού προς τον Σαούλ. **21** Και ήλθεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ και εστάθη έμπροσθεν αυτού· και ηγάπησεν αυτόν σφόδρα· και έγενεν οπλοφόρος αυτού. **22** Και απέστειλεν ο Σαούλ προς τον Ιεσσαί, λέγων, Ο Δαβίδ ας στέκηται, παρακαλώ, έμπροσθέν μου· διότι εύρηκε χάριν εις τους οφθαλμούς μου. **23** Και οπότε το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού ήτο επί τον Σαούλ, ο Δαβίδ ελάμβανε την κιθάραν και έπαιζε διά της χειρός αυτού· τότε ανεκουφίζετο ο Σαούλ και ανεπαύετο και απεσύρτετο απ' αυτού το πνεύμα το πονηρόν.

17 Συνήθρισαν δε οι Φιλισταίοι τα στρατευμάτα αυτών διά πόλεμον και ήσαν συνηθροισμένοι εν Σοκχώ, ήτις είναι του Ιούδα, και εστρατοπέδευσαν μεταξύ Σοκχώ και Αζηκά, εν Εφές-δαμείμ. **2** Ο δε Σαούλ και οι άνδρες Ισραήλ συνηθροίσθησαν, και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, και παρετάχθησαν εις μάχην εναντίον των Φιλισταίων. **3** Και οι μεν Φιλισταίοι ήσαν επώ του όρους εντεύθεν, ο δε

Ισραήλ ήσταν επί του όρους εκείθεν· η δε κοιλάς ήτο μεταξύ αυτών. **4** Και εξήλθεν άνηρ προμαχητής εκ του στρατοπέδου των Φιλισταίων ονομαζόμενος Γολιάθ, εκ της Γαθ, ύψους εξ πηχών και σπηθαμής· **5** είχε δε περικεφαλαίαν χαλκίνην επί της κεφαλής αυτού και ήτο ενδεδυμένος θώρακα αλυσιδωτών· και το βάρος του θώρακος ήτο πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκού· **6** και κνημίδας χαλκίνας επί των σκελών αυτού και ασπίδα χαλκίνην μεταξύ των ώμων αυτού. **7** Και το κοντάριον του δόρατος αυτού ήτο ως αντίον υφαντού· και η λόγχη του δόρατος αυτού εξύγιζεν εξακοσίους σίκλους σιδήρου· εις δε κρατών τον θυρεόν προεπορευέτο αυτού. **8** Και σταθείς εβόησε προς τας παρατάξεις του Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Διά τι εξέρχεσθε να παραταχθήτε εις μάχην; δεν είμαι εγώ ο Φιλισταίος, και σεις δούλοι του Σαούλ; εκλέξατε εις εαυτούς άνδρα, και ας καταβή προς εμέ· **9** εάν μεν δυνηθή να πολεμήση μετ' εμού και με θανατώση, τότε ημείς θέλομεν είσθαι δούλοι σας· αλλ' εάν εγώ υπερισχύσω κατ' αυτού και θανατώσω αυτόν, τότε σεις θέλετε είσθαι δούλοι ημών και θέλετε δουλεύει ημάς. **10** Και είπεν ο Φιλισταίος, Εγώ εξουθένησα τας παρατάξεις του Ισραήλ την ημέραν ταύτην· δότε εις εμέ άνδρα, διά να μονομαχήσωμεν. **11** 'Ότε ήκουσεν ο Σαούλ και πας ο Ισραήλ εκείνους τους λόγους του Φιλισταίου, εξέστησαν και εφοβήθησαν σφόδρα. **12** 'Ότο δε Δαβίδ ο υιός εκείνου του Εφραθαίου εκ Βηθλεέμ Ιούδα, ονομαζόμενον Ιεσσαί· είχε δε οκτώ υιούς· και ο άνθρωπος εις τας ημέρας του Σαούλ είχε τάξιν γέροντος μεταξύ των ανθρώπων. **13** Και υπήγαν οι τρεις υιοί του Ιεσσαί οι μεγαλήτεροι ακολουθούντες τον Σαούλ εις την μάχην· και τα ονόματα των τριών υιών αυτού οίτινες υπήγαν εις την μάχην ήσαν Ελιάβ ο πρωτότοκος, και ο δεύτερος αυτού Αβιναδάβ, και ο τρίτος Σαμμά. **14** Ο δε Δαβίδ ήτο ο νεώτερος· και οι τρεις οι μεγαλήτεροι ηκολούθουν τον Σαούλ. **15** Και ανχωρεί ο Δαβίδ και επέστρεφεν από του Σαούλ, διά να ποιμαίνη τα πρόβατα του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. **16** Ο δε Φιλισταίος επλησίαζε πρωί και εσπέρas και εστηλόνετο τεσσαράκοντα ημέρας. **17** Και είπεν Ιεσσαί προς Δαβίδ τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα διά τους αδελφούς σου εν εφά εκ τούτου του πεφρυγανιμένου σίτου και τους δέκα τούτους άρτους, και τρέξον εις το στρατόπεδον προς τους αδελφούς σου· **18** και τα δέκα ταύτα νωπιά τυρία φέρε προς τον χιλιάρχον, και ιδέ αν υγιαινώνσιν οι αδελφοί σου και λάβε σημείον παρ' αυτών. **19** Ο δε Σαούλ και αυτοί και πάντες οι άνδρες Ισραήλ ήσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, μαχόμενοι μετά των Φιλισταίων. **20** Και εξηγήθη ο Δαβίδ ενωρίς το πρωί· και αφήσας τα πρόβατα εις φύλακα, έλαβε και υπήγε, καθώς προσέταξεν αυτόν ο Ιεσσαί· και ήλθεν εις το περιχαράκωμα, ενώ το στρατεύμα εξήρχετο εις παράταξιν· και ηλάλαξαν προς την μάχην· **21** διότι παρετάχθησαν ο Ισραήλ και οι Φιλισταίοι, στρατεύμα κατά πρόσωπον στρατεύματος. **22** Και ο Δαβίδ, αφήσας επάνωθεν αυτού τα σκεύη εις την χείρα του σκευοφύλακος, έδραμε προς το στρατεύμα και ήλθε και ηρώτησε τους αδελφούς αυτού πως έχουσι. **23** Και ενώ ωμίλει μετ' αυτών, ιδού, ανέβαινε ο προμαχητής, ο Φιλισταίος ο εκ της Γαθ, Γολιάθ το όνομα, εκ των στρατευμάτων των Φιλισταίων, και

ελάλησε κατά τους αυτούς λόγους· και ήκουσεν ο Δαβίδ. **24** Πάντες δε οι άνδρες Ισραήλ, ως είδον τον άνδρα, έφυγον από προσώπου αυτού και εφοβήθησαν σφόδρα. **25** Και έλεγον οι άνδρες Ισραήλ, Είδετε τον άνδρα τούτον τον αναβαίνοντα; βεβαίως ανέβη διά να εξουθενήση τον Ισραήλ· και όστις θανατώση αυτόν, τούτον θέλει πλουτίσει ο βασιλεύς με πλούτη μεγάλα, και την θυγατέρα αυτού θέλει δώσει εις αυτόν, και τον οίκον του πατρός αυτού θέλει κάμει ελευθερον μεταξύ του Ισραήλ. **26** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους άνδρας τους ισταμένους πλησίον αυτού, λέγων, Τι θέλει γείνει εις τον άνδρα, όστις πατάξη τον Φιλισταίον τούτον και αφαιρέσει το όνειδος από του Ισραήλ; διότι τις είναι ο Φιλισταίος ούτος ο απερίτμητος, ώστε να εξουθενή τα στρατεύματα του Θεού του ζώντος; **27** Και απεκρίθη προς αυτόν ο λαός κατά τον λόγον τούτον, λέγων, ούτω θέλει γείνει εις τον άνδρα, όστις πατάξη αυτόν. **28** Και ήκουσεν Ελιάβ ο αδελφός αυτού ο μεγαλήτερος, ενώ ελάλει προς τους άνδρας· και εξήφθη ο θυμός του Ελιάβ εναντίον του Δαβίδ, και είπε, Διά τι κατέβης ενταύθα; και εις ποίον αφήκες τα ολίγα εκείνα πρόβατα εν τη ερήμω; εγώ εξεούρω την υπερηφανίαν σου και την πονηρίαν της καρδιάς σου· βεβαίως διά να ιδής την μάχην κατέβης. **29** Και είπεν ο Δαβίδ, Τι έκαμα τώρα; δεν είναι αιτία; **30** Και εστράφη απ' αυτού προς άλλον και ελάλησε κατά τον αυτόν τρόπον· και ο λαός απεκρίθη πάλιν προς αυτόν κατά τον πρώτον λόγον. **31** Και ότε ηκούσθησαν οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Δαβίδ, ανήγγειλαν προς τον Σαούλ· και παρέλαβεν αυτόν. **32** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Μηδενός ανθρώπου η καρδιά ας μη ταπεινώηται διά τούτον· ο δούλός σου θέλει υπάγει και πολεμήσει μετά του Φιλισταίου τούτου. **33** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Δεν δύνασαι να υπάγης εναντίον του Φιλισταίου τούτου διά να πολεμήσης μετ' αυτού· διότι συ είσαι παιδίον, αυτός δε ανήρ πολεμιστής εκ νεότητος σου. **34** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Ο δούλός σου έβωσκε τα πρόβατα του πατρός αυτού, και ήλθε λέων και άρκτος και ήρπασε πρόβατον εκ του ποιμνίου· **35** και εξήλθον κατόπιν αυτού και επάταξα αυτόν και ηλευθέρωσα αυτό εκ του στόματος αυτού· και καθώς εσηκώθη εναντίον μου, ήρπασα αυτόν από της σιαγόνας και επάταξα αυτόν και εθανάτωσα αυτόν· **36** επάταξεν ο δούλός σου και τον λέοντα και την άρκτον· και ο Φιλισταίος ούτος ο απερίτμητος θέλει είσθαι ως εν εκ τούτων, επειδή εξουθένησε τα στρατεύματα του Θεού του ζώντος. **37** Και είπεν ο Δαβίδ, Ο Κύριος ο ελευθέρωσάς με εκ χειρός του λέοντος και εκ χειρός της άρκτου, ούτος θέλει με ελευθερώσει εκ χειρός του Φιλισταίου τούτου. Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ύπαγε, και ο Κύριος ας ήναι μετά σου. **38** Και ώπλισεν ο Σαούλ τον Δαβίδ με την πανοπλιαν αυτού και έβαλε χαλκίνην περικεφαλαίαν επί της κεφαλής αυτού· και ενέδυσεν αυτόν θώρακα. **39** Και εξώσθη ο Δαβίδ την ρομφαίαν αυτού επάνωθεν της πανοπλίας αυτού και ηθέλησε να περιπατήση· διότι δεν είχε δοκιμάσει. Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Δεν δύναμαι να περιπατήσω με ταύτα· διότι δεν εδοκίμασα ποτέ. Και εξεδύθη ο Δαβίδ αυτά επάνωθεν αυτού. **40** Και έλαβε την ράβδον αυτού εν τη χειρί αυτού, και εξέλεξεν εις εαυτόν πέντε λίθους ομαλούς εκ του χειμάρρου, και θέσας αυτούς εις το ποιμενικόν αυτού σακκίον και θυλάκιον, την δε σφενδόνην αυτού εις την χείρα αυτού, επλησίαζε προς τον Φιλισταίον. **41** Ο δε Φιλισταίος ήρχετο προχωρών και επλησίαζε προς τον Δαβίδ· και ο ανήρ ο ασπιδοφόρος έμπροσθεν αυτού. **42** Και ότε περιέβλεψεν ο Φιλισταίος και είδε τον Δαβίδ, κατεφρόνησεν αυτόν· διότι ήτο παιδίον και ξανθός και ώραίος την όψη. **43** Και είπεν ο Φιλισταίος προς τον Δαβίδ, Κύων είμαι εγώ, ώστε έρχεσαι προς εμέ με ράβδους; Και κατηράσθη ο Φιλισταίος τον Δαβίδ εις τους θεούς αυτού. **44** Και είπεν ο Φιλισταίος προς τον Δαβίδ, Ελθέ προς εμέ, και θέλω παραδώσει τας σάρκας σου εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία του αγρού. **45** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Φιλισταίον, Συ έρχεσαι εναντίον μου με ρομφαίαν και δόρυ και ασπίδα· εγώ δε έρχομαι εναντίον σου εν τω ονόματι του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού των στρατευμάτων του Ισραήλ, τα οποία συ εξουθένησας· **46** την ημέραν ταύτην θέλει σε παραδώσει ο Κύριος εις την χείρα μου· και θέλω σε πατάξει και αφαιρέσει από σου την κεφαλήν σου· και θέλω παραδώσει τα πτώματα του στρατοπέδου των Φιλισταίων την ημέραν ταύτην εις τα πετεινά του ουρανού, και εις τα θηρία της γής· διά να γνωρίση πάσα η γη ότι είναι Θεός εις τον Ισραήλ· **47** και θέλει γνωρίσει παν το πλήθος τούτο ότι ο Κύριος δεν σώζει με ρομφαίαν και δόρυ· διότι του Κυρίου είναι η μάχη, και αυτός θέλει σας παραδώσει εις την χείρα ημών. **48** Και ότε εσηκώθη ο Φιλισταίος και ήρχετο και επλησίαζεν εις συνάντησιν του Δαβίδ, ο Δαβίδ έσπευσε και έδραμε προς μάχην εναντίον του Φιλισταίου. **49** Και εκτείνας ο Δαβίδ την χείρα αυτού εις το σακκίον, έλαβεν εκείθεν λίθον και εσφενδόνησε και εκτύπησε τον Φιλισταίον κατά το μέτωπον αυτού, ώστε ο λίθος ενεπήχθη εις το μέτωπον αυτού· και έπεσε κατά πρόσωπον εις την γην. **50** και υπερίσχυσεν ο Δαβίδ κατά του Φιλισταίου διά της σφενδόνης και διά του λίθου, και εκτύπησε τον Φιλισταίον και εθανάτωσεν αυτόν. Αλλά δεν ήτο ρομφαία εν τη χειρί του Δαβίδ· **51** όθεν ο Δαβίδ έδραμε και σταθείς επί τον Φιλισταίον, έλαβε την ρομφαίαν αυτού και έσυρεν αυτήν εκ της θήκης αυτής, και θανατώσας αυτόν, απέκοψε την κεφαλήν αυτού με αυτήν. Ιδόντες δε οι Φιλισταίοι, ότι απέθανεν ο ισχυρός αυτών, έφυγον· **52** Τότε εσηκώθησαν οι άνδρες του Ισραήλ και του Ιουδά και ηλάλαξαν και κατεδίωξαν τους Φιλισταίους, έως της εισόδου της κοιλάδος, και έως των πυλών της Ακκαρών. Και έπεσον οι τραυματισμένοι των Φιλισταίων εν τη οδω Σααραείμ, έως Γαθ και έως Ακκαρών. **53** Και επέστρεψαν οι υιοί Ισραήλ εκ της καταδιώξεως των Φιλισταίων και διήρπασαν τα στρατόπεδα αυτών. **54** Ο δε Δαβίδ έλαβε την κεφαλήν του Φιλισταίου, και έφερεν αυτήν εις Ιερουσαλήμ· την δε πανοπλιαν αυτού έβαλεν εν τη σκηνή αυτού. **55** Ότε δε είδεν ο Σαούλ τον Δαβίδ εξερχόμενον εναντίον του Φιλισταίου, είπε προς Αβενήρ, τον αρχηγόν του στρατεύματος, Αβενήρ, τίνος υιός είναι ο νέος ούτος; Και ο Αβενήρ είπε, Ζη η ψυχή σου, βασιλεύ, δεν εξεούρω. **56** Και είπεν ο βασιλεύς, Ερώτησον συ, τίνος υιός είναι ο νεανίσκος ούτος. **57** Και καθώς επέστρεψεν ο Δαβίδ,

πατάξας τον Φιλισταίον, παρέλαβεν αυτόν ο Αβενήρ και έφερον αυτόν ενώπιον του Σαούλ· και η κεφαλή του Φιλισταίου ήτο εν τη χειρί αυτού. **58** Και είπε προς αυτόν ο Σαούλ, Τίνος είσαι, νέε; και απεκρίθη ο Δαβίδ, Ο υιός του δούλου σου Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου.

18 Και ως ετελείωσε λαλών προς τον Σαούλ, η ψυχή του Ιωνάθαν συνεδέθη μετά της ψυχής του Δαβίδ, και ηγάπησεν αυτόν ο Ιωνάθαν ως την ιδίαν αυτού ψυχήν. **2** Και παρέλαβεν αυτόν ο Σαούλ εκείνην την ημέραν και δεν αφήκεν αυτόν να επιστρέψη πλέον εις τον οίκον του πατρός αυτού. **3** Τότε ο Ιωνάθαν έκαμε συνθήκην μετά του Δαβίδ διότι ηγάπα αυτόν ως την ιδίαν αυτού ψυχήν. **4** και εκδυθείς ο Ιωνάθαν το επένδυμα το εφ' εαυτόν, έδωκεν αυτό εις τον Δαβίδ, και την στολήν αυτού, έως και αυτό το ζήφος αυτού και το τόξον αυτού και την ζώνην αυτού. **5** και εξήρχετο ο Δαβίδ πανταχού όπου έπεμπεν αυτόν ο Σαούλ, και εφέρετο μετά συνέσεως και κατέστησεν αυτόν ο Σαούλ επί τους άνδρας του πολέμου· και ήτο αρεστός εις τους οφθαλμούς παντός του λαού, έτι δε και εις τους οφθαλμούς των δούλων του Σαούλ. **6** Καθώς δε ήρχοντο, ενώ επέστρεφον ο Δαβίδ εκ της σφαγής του Φιλισταίου, εξήρχοντο αι γυναίκες εκ πασών των πόλεων του Ισραήλ, ψάλλουσαι και χορεύουσαι, εις συνάντησιν του βασιλέως Σαούλ, μετά τυμπάνων, μετά χαράς και μετά κυμβάλων. **7** Και απεκρίνοντο αι γυναίκες αι παίζουσαι προς αλλήλας, και έλεγον, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού. **8** Παρωξύνθη δε σφόδρα ο Σαούλ, και εφάνη δυσάρεστος εις τους οφθαλμούς αυτού ο λόγος ούτος, και είπεν, Απέδωκαν εις τον Δαβίδ τας μυριάδας, εις εμέ δε απέδωκαν τας χιλιάδας και τι λείπεται πλέον εις αυτόν παρά η βασιλεία; **9** Και υπέβλεπεν ο Σαούλ τον Δαβίδ απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξής. **10** Και την επαύριον επήλθε πνεύμα πονηρόν παρά Θεού επί τον Σαούλ, και επροφήτευεν εν μέσω του οίκου· και ο Δαβίδ έπαίζε διά της χειρός αυτού, ως καθ' εκάστην ημέραν ήτο δε το δοράτιον εν τη χειρί του Σαούλ· **11** και έρριψεν ο Σαούλ το δοράτιον, λέγων, Θέλω κτυπήσει τον Δαβίδ έως και εις τον τοίχον. Αλλ' ο Δαβίδ εξέκλινεν απ' έμπροσθεν αυτού δις. **12** Εφοβήθη δε ο Σαούλ από προσώπου Δαβίδ, επειδή ο Κύριος ήτο μετ' αυτού, από δε του Σαούλ είχαν απομακρυνθή. **13** Όθεν απεμάκρυνεν αυτόν ο Σαούλ από πλησίον εαυτού και κατέστησεν αυτόν χιλιάρχον· και εξήρχετο και εισήρχετο έμπροσθεν του λαού. **14** Και εφέρετο ο Δαβίδ μετά συνέσεως εν πάσαις ταις οδοίς αυτού· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτού. **15** Διά τούτο ο Σαούλ, βλέπων ότι εφέρετο μετά μεγάλης συνέσεως, εφοβείτο από προσώπου αυτού. **16** Πας δε ο Ισραήλ και ο Ιούδας ηγάπα τον Δαβίδ, επειδή εξήρχετο και εισήρχετο έμπροσθεν αυτών. **17** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ιδού, η μεγαλύτερα θυγάτηρ μου Μεράβ· ταύτην θέλω σοι δώσει εις γυναίκα· μόνον έσο ανδρείος εις εμέ και μάχου τας μάχας του Κυρίου. Διότι είπεν ο Σαούλ, Ας μη ήναι η χειρ μου επ' αυτόν, αλλ' η χειρ των Φιλισταίων ας ήναι επ' αυτόν. **18** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Ποίος εγώ; και ποία η ζωή μου και η οικογένεια του πατρός μου μεταξύ του Ισραήλ, ώστε να

γείνω γαμβρός του βασιλέως; **19** Αλλά καθ' ον καιρόν η Μεράβ η θυγάτηρ του Σαούλ έπρεπε να δοθή εις τον Δαβίδ, αυτή εδόθη εις τον Αδριήλ τον Μεολαθίτην εις γυναίκα. **20** Ηγάπα δε τον Δαβίδ Μιχάη η θυγάτηρ του Σαούλ· και ανήγγειλαν τούτο προς τον Σαούλ· και το πράγμα ήρσεν εις αυτόν. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Θέλω δώσει αυτήν εις αυτόν, διά να γείνη παγίς εις αυτόν, και διά να ήναι επ' αυτόν η χειρ των Φιλισταίων. Όθεν είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Σήμερον θέλεις είσθαι γαμβρός μου με την δευτέραν. **22** Και προσέταξεν ο Σαούλ τους δούλους αυτού, λέγων, Λαλήσατε προς τον Δαβίδ κρυφίως και είπατε, Ιδού, ο βασιλεύς ευαρεστείται εις σε, και πάντες οι δούλοι αυτού σε αγαπάσι· τώρα λοιπόν γενού γαμβρός του βασιλέως. **23** Και ελάλησαν οι δούλοι του Σαούλ τους λόγους τούτους εις τα ώτα του Δαβίδ. Και είπεν ο Δαβίδ, Σας φαίνεται μικρόν να γείνη τις γαμβρός βασιλέως; αλλ' εγώ είμαι άνθρωπος πτωχός και ποταπός. **24** Και ανήγγειλαν οι δούλοι του Σαούλ προς αυτόν, λέγοντες, Κατά τους λόγους τούτους ελάλησεν ο Δαβίδ. **25** Και είπεν ο Σαούλ, Ούτω θέλετε επειε προς τον Δαβίδ, ο βασιλεύς δεν θέλει δώρα νυμφικά, αλλ' εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων, διά να εκδικηθή ο βασιλεύς εναντίον των εχθρών αυτού. Ο Σαούλ όμως εστοχάζετο να κάμη τον Δαβίδ να πέση διά χειρός των Φιλισταίων. **26** Και ότε ανήγγειλαν οι δούλοι αυτού προς τον Δαβίδ τους λόγους τούτους, ήρσεν εις τον Δαβίδ να γείνη γαμβρός του βασιλέως· όθεν και πριν αι ημέραι πληρωθώσιν, **27** εσηκώθη ο Δαβίδ και υπήγεν, αυτός και οι άνδρες αυτού, και εθανάτωσεν εκ των Φιλισταίων διακοσίους άνδρας και έφερον ο Δαβίδ τας ακροβυστίας αυτών, και απέδωκαν αυτάς πλήρεις εις τον βασιλέα, διά να γείνη γαμβρός του βασιλέως. Και έδωκεν εις αυτόν ο Σαούλ Μιχάη την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **28** Και είδεν ο Σαούλ και εγνωρίσεν ότι ο Κύριος ήτο μετά του Δαβίδ· και Μιχάη την θυγάτηρ του Σαούλ ηγάπα αυτόν. **29** Και έτι μάλλον εφοβείτο ο Σαούλ από προσώπου του Δαβίδ· και έγεινεν ο Σαούλ παντοτεινός εχθρός του Δαβίδ. **30** Εξήλθον δε οι άρχοντες των Φιλισταίων εις πόλεμον· και αφ' ης ημέρας εξήλθον, ο Δαβίδ εφέρετο μετά συνέσεως μεγαλητέρας παρά πάντας τους δούλους του Σαούλ· όθεν το όνομα αυτού ετιμήθη σφόδρα.

19 Και είπεν ο Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτού και προς πάντας τους δούλους αυτού, να θανατώσων τον Δαβίδ. **2** Ο Ιωνάθαν όμως, ο υιός του Σαούλ, ηγάπα καθ' υπερβολήν τον Δαβίδ· και απήγγειλεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, λέγων, Σαούλ ο πατήρ μου ζητεί να σε θανατώσῃ· τώρα λοιπόν φυλάχθητι, παρακαλώ, έως πρωί, και μένε εν αποκρύφω τόπω και κρύπτου· **3** εγώ δε θέλω εξέλθει και σταθή πλησίον του πατρός μου εν τω αγρώ όπου θέλεις είσθαι, και θέλω ομιλήσει περί σου προς τον πατέρα μου· και θέλω ιδεί τι είναι και θέλω σοι απαγγείλει. **4** Και ελάλησεν ο Ιωνάθαν καλά περί του Δαβίδ προς τον Σαούλ τον πατέρα αυτού και είπε προς αυτόν, Ας μη αμαρτήση ο βασιλεύς εναντίον του δούλου αυτού, εναντίον του Δαβίδ· επειδή δεν ημάρτησεν εναντίον σου και επειδή τα έργα αυτού εστάθησαν εις σε πολύ καλά· **5** διότι

ερριψοκινδύνευσε την ζωήν αυτού και εθανάτωσε τον Φιλισταίον, και ο Κύριος έκαμε σωτηριάν μεγάλην εις πάντα τον Ισραήλ· ειδες και εχάρης· διά τι λοιπόν θέλεις να αμαρτήσης εναντίον αθώου αίματος, θανατόνων τον Δαβίδ χωρίς αιτίας; **6** Και υπήκουσεν ο Σαούλ εις την φωνήν του Ιωνάθαν· και ώμοσεν ο Σαούλ, λέγων, Ζη Κύριος, δεν θέλει θανατωθή. **7** Και έκραξεν ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ και απήγγειλε προς αυτόν ο Ιωνάθαν πάντας τους λόγους τούτους. Και έφερεν ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ προς τον Σαούλ, και ήτο ενώπιον αυτού ως το πρότερον. **8** Έγεινε δε πάλιν πόλεμος· και εξήλθεν ο Δαβίδ και επολέμησε μετά των Φιλισταιών και επάταξεν αυτούς εν σφαγή μεγάλη· και έφυγον από προσώπου αυτού. **9** Και το πονηρόν πνεύμα παρά Κυρίου εστάθη επί τον Σαούλ, ενώ εκάθητο εν τω οίκω αυτού μετά του δορατίου εν τη χειρί αυτού· ο δε Δαβίδ έπαιζε το όργανον διά της χειρός αυτού. **10** Και εζήτησεν ο Σαούλ να κτυπήση με το δοράτιον τον Δαβίδ και έως εις τον τοίχον· εξέκλινεν όμως από προσώπου του Σαούλ και εκτύπησε τον τοίχον με το δοράτιον· ο δε Δαβίδ έφυγε και διεσώθη εκίνην την νύκτα. **11** Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον οίκον του Δαβίδ, διά να παραφυλάξωσιν αυτόν και να θανατώσωσιν αυτόν το πρωί· απήγγειλε δε προς τον Δαβίδ η Μιχάλ, η γυνή αυτού, λέγουσα, Εάν δεν σώσης την ζωήν σου την νύκτα ταύτην, αύριον θέλεις θανατωθή. **12** Και κατεβίβασεν η Μιχάλ τον Δαβίδ διά της θυρίδος και ανεχώρησε και έφυγε και διεσώθη. **13** Τότε λαβούσα η Μιχάλ ομοίωμα, έθεσεν επί της κλίνης και έβαλεν εις την κεφαλήν αυτού προσκεφάλαιον εκ τριχών αιγών και εσέκασεν αυτό με φόρεμα. **14** Και ότε απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς διά να συλλάβωσι τον Δαβίδ, εκείνη είπεν, Άρρωστος είναι. **15** Πάλιν απέστειλεν ο Σαούλ τους μηνυτάς διά να ίδωσι τον Δαβίδ, λέγων, Φέρετέ μοι αυτόν επί της κλίνης, διά να θανατώσω αυτόν. **16** Και ότε εισήλθον οι μηνυταί, ιδού, ήτο το ομοίωμα επί της κλίνης και προσκεφάλαιον εις την κεφαλήν αυτού εκ τριχών αιγών. **17** Και είπεν ο Σαούλ προς την Μιχάλ, Διά τι με ηπάτησας ούτω και απέπεμψας τον εχθρόν μου και διεσώθη; Και απεκριθή Μιχάλ προς τον Σαούλ, Αυτός είπε προς εμέ, Άφες με να φύγω· διά τι να σε θανατώσω; **18** Και έφυγεν ο Δαβίδ και διεσώθη και ήλθε προς τον Σαμουήλ εις Ραμά, και απήγγειλε προς αυτόν πάντα όσα είχε κάμει εις αυτόν ο Σαούλ· και υπήγαν, αυτός και ο Σαμουήλ, και κατώκησαν εν Ναυιώθ. **19** Απήγγειλαν δε προς τον Σαούλ και είπον, Ιδού, ο Δαβίδ είναι εν Ναυιώθ εν Ραμά. **20** Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς να συλλάβωσι τον Δαβίδ· και ότε είδον την σύναξιν των προφητών προφητεύόντων και τον Σαμουήλ προϊστάμενον επ' αυτούς, επήλθε Πνεύμα Θεού επί τους μηνυτάς του Σαούλ, και προεφήτευον και αυτοί. **21** Και ότε απηγγέλη προς τον Σαούλ, απέστειλεν άλλους μηνυτάς και αυτοί ομοίως προεφήτευον. Και απέστειλε πάλιν ο Σαούλ τρίτην φοράν μηνυτάς, και αυτοί έτι προεφήτευον. **22** Τότε υπήγαγε και αυτός εις Ραμά και ήλθεν έως του μεγάλου φρέατος του εν Σοκχώ· και ηρώτησε, λέγων, Που είναι ο Σαμουήλ και ο Δαβίδ; Και είπον, Ιδού, εν Ναυιώθ εν Ραμά. **23** Και υπήγην εκεί εις Ναυιώθ την εν Ραμά· και Πνεύμα Θεού επήλθε και επ'

αυτόν· και εξηκολούθει την οδόν αυτού προφητεύων, εωσού ήλθεν εις Ναυιώθ εν Ραμά. **24** Και εκδυθείς τα ιμάτια αυτού και αυτός, προεφήτευεν ενώπιον του Σαμουήλ κατά τον αυτόν τρόπον, και κατέκειτο γυμνός όλην εκείνην την ημέραν και όλην την νύκτα. Διά τούτο λέγουσι, Και Σαούλ εν προφηταίς;

20 Και έφυγεν ο Δαβίδ εκ Ναυιώθ της εν Ραμά, και ήλθε και είπεν ενώπιον του Ιωνάθαν, Τι έπραξα; τι το αδίκημά μου και τι το αμαρτημά μου έμπροσθεν του πατρός σου, διά το οποίον ζητεί την ψυχήν μου; **2** Ο δε είπε προς αυτόν, Μη γένοιτο· συ δεν θέλεις αποθάνει ιδού, ο πατήρ μου δεν θέλει κάμει ουδέν, είτε μέγα είτε μικρόν, το οποίον να μη φανερωσει εις εμέ· και διά τι ο πατήρ μου ήθελε κρύψει το πράγμα τούτο απ' εμού; δεν είναι ούτω. **3** Και ώμοσεν ο Δαβίδ έτι και είπεν, Ο πατήρ σου εξεφύρει βεβαίως ότι εγώ εύρηκα χάριν ενώπιόν σου· όθεν λέγει, Ας μη εξεύρη τούτο ο Ιωνάθαν, μήποτε λυπηθή. Αλλά, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν είναι παρά εν βήμα μεταξί εμού και του θανάτου. **4** Τότε είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, ό,τι επιθυμεί η ψυχή σου θέλω κάμει εις σε. **5** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωνάθαν, Ιδού, αύριον είναι νεομηνία, καθ' ην εγώ συνειθίζω να κάθωμαι μετά του βασιλέως να συντρύγω· άφες με λοιπόν να υπάγω, διά να κρυφθώ εν τω αγρώ μέχρι της εσπέρας της τρίτης ημέρας. **6** Εάν ο πατήρ σου περιβλέπων με ζητήση, τότε ειπέ, Ο Δαβίδ εξήτησεν ενθέρμως παρ' εμού να τρέξη εις Βηθλεέμ την πόλιν αυτού. διότι γίνεται εκεί ετήσιος θυσία υφ' όλης της συγγενείας αυτού. **7** Εάν ειπή ούτω, Καλώς θέλει εισθαι ειρήνη ην του δούλου σου· εάν όμως οργισθή πολύ, έξευρε ότι το κακόν είναι αποφασισμένον παρ' αυτού. **8** Θέλεις λοιπόν κάμει έλεος προς τον δούλον σου· διότι εις συνθήκην Κυρίου εισήγαγες τον δούλον σου μετά σεαυτού· εάν όμως ήναι αδικία εν εμοί, θανάτωσόν με σύ· και διά τι να με φέρης έως του πατρός σου; **9** Και είπεν ο Ιωνάθαν, Μη γένοιτο ποτέ τούτο εις σε· διότι, εάν τω όντι γνωρίζω ότι το κακόν είναι αποφασισμένον παρά του πατρός μου να έλθη επί σε, βεβαίως θέλω σοι απαγγείλει τούτο. **10** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωνάθαν, Τις θέλει μοι απαγγείλει εάν ο πατήρ σου αποκριθή εις σε σκληρά; **11** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, Ελθέ, και ας εξέλθωμεν εις τον αγρόν. Και εξήλθον αμφοτέροι εις τον αγρόν. **12** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραήλ· όταν ποτέ περί την αύριον ή την μετά την αύριον, εξιχνιάσω τον πατέρα μου, και ιδού, είναι τι καλόν περί του Δαβίδ, εάν δεν αποστείλω τότε προς σε να σοι το απαγγείλω, **13** ούτω να κίμη ο Κύριος εις τον Ιωνάθαν και ούτω να προσθέσει· εάν δε ο πατήρ μου απεφάσισε το κακόν εναντίον σου, θέλω σοι απαγγείλει τούτο και σε εξαποστείλει, και θέλεις υπάγει εν ειρήνη και ο Κύριος ας ήναι μετά σου, καθώς εστάθη μετά του πατρός μου. **14** Και ουχί μόνον ενόσω ζω, θέλεις δείξει προς εμέ το έλεος του Κυρίου, διά να μη αποθάνω. **15** Αλλά και δεν θέλεις αποκόψει το έλεός σου από του οίκου μου εις τον αιώνα· ουχί, ουδέ όταν ο Κύριος αφανίση τους εχθρούς του Δαβίδ έκαστον από προσώπου της γης. **16** Και έκαμεν ο Ιωνάθαν συνθήκην μετά του οίκου του

Δαβίδ, επιλέγων, και ο Κύριος να εκζητήσει λόγον παρά των εχθρών του Δαβίδ. **17** Και έκαμεν έτι ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ να ομόση εις την αγάπην αυτού την προς αυτόν· διότι ηγάπα αυτόν καθώς ηγάπα την ιδίαν αυτού ψυχήν. **18** Και είπε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, Αύριον είναι νεομηνία· και θέλεις ζητηθή, διότι η καθέδρα σου θέλει είσθαι κενή. **19** και αφού σταθής τρεις ημέρας, θέλεις καταβή μετά σπουδής και ελθεί εις τον τόπον, όπου εκρύφθησιν την ημέραν της πράξεως, και θέλεις καθίσει πλησίον της πέτρας Εζήλ. **20** και εγώ θέλω τοξεύσει τρία βέλη εις το πλάγιον αυτής, ως τοξεύουν εις σημείον. **21** και ιδού, θέλω αποστείλει τον υπηρέτην, λέγων, Ύπαγε, ευρέ τα βέλη· εάν ρηώς είπω εις τον υπηρέτην, Ιδού, τα βέλη είναι εδώθεν από σου, λάβε αυτά· τότε ελθέ, διότι είναι ειρήνη εις σε, και ουδεμία βλάβη, ζη Κύριος. **22** εάν όμως είπω ούτε προς τον νέον, Ιδού, τα βέλη είναι επέκεινα από σου· ύπαγε την οδόν σου, διότι σε εξαπέστειλεν ο Κύριος. **23** περί δε του λόγου, τον οποίον ώμίλησαμεν εγώ και συ, ιδού, ο Κύριος ας ήναι μάρτυς μεταξύ εμού και σου εις τον αιώνα. **24** Εκρύφθη λοιπόν ο Δαβίδ εν τω αγρώ, και ότε ήλθεν η νεομηνία, ο βασιλεύς εκάθισεν εις την τράπεζαν διά να φάγη. **25** Και ο βασιλεύς εκάθισεν επί της καθέδρας αυτού, ως άλλοτε, επί καθέδρας πλησίον του τούχου· και ο Ιωνάθαν εσηκώθη και εκάθισεν ο Αβενήρ πλησίον του Σαούλ, ο δε τόπος του Δαβίδ ήτο κενός. **26** Ο Σαούλ όμως δεν ελάλησεν ουδέν την ημέραν εκείνην· διότι είπε καθ' εαυτόν, Τίποτε συνέβη εις αυτόν ώστε να μη ήναι καθαρός βεβαίως δεν είναι καθαρός. **27** Και το πρωί, την δευτέραν του μηνός, ο τόπος του Δαβίδ ήτο κενός· και είπεν ο Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτού, Διά τι δεν ήλθεν ο υιός του Ιεσσαί εις την τράπεζαν, ούτε χθές ούτε σήμερα; **28** Και απεκρίθη ο Ιωνάθαν προς τον Σαούλ, Ο Δαβίδ εξήτησεν ενθέρμως παρ' εμού να υπάγη έως Βηθλεέμ, **29** και είπεν, Ας υπάγω, παρακαλώ, διότι η συγγένεια ημών κάμνει θυσίαν εν τη πόλει· και ο αδελφός μου αυτός παρηγγειλεν εις εμέ να παρευρεθώ· τώρα λοιπόν, εάν ευρήκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, άφες με, παρακαλώ, να υπάγω και να ιδω τους αδελφούς μου· διά τούτο δεν ήλθεν εις την τράπεζαν του βασιλέως. **30** Τότε εξήφη η οργή του Σαούλ κατά του Ιωνάθαν, και είπε προς αυτόν, Υιέ διεφθαρμένης και αποστάτιδος, δεν εξεύρω ότι συ εξέλεξας τον υιόν του Ιεσσαί δι' αιοσύνην σου και δι' αιοσύνην της γυμνώσεως της μητρός σου; **31** διότι ενόσω ο υιός του Ιεσσαί ζη επί της γης, συ δεν θέλεις στερεωθή ουδέ η βασιλεία σου· τώρα λοιπόν πέμψον και φέρε αυτόν προς εμέ· διότι εξάπαντος θέλει αποθάνει. **32** Και απεκρίθη ο Ιωνάθαν προς τον Σαούλ τον πατέρα αυτού και είπε προς αυτόν, Διά τι να θανατωθή; τι έπραξε; **33** Και έρριψεν ο Σαούλ δοράτιον κατ' αυτού, διά να κτυπήση αυτόν· τότε εγνώρισεν ο Ιωνάθαν, ότι ήτο αποφασισμένον παρά του πατρός αυτού να θανατώη τον Δαβίδ. **34** Και εσηκώθη ο Ιωνάθαν από της τραπέζης με έξαψιν θυμού και δεν έφαγεν άρτον την δευτέραν ημέραν του μηνός· διότι ήτο λυπημένος διά τον Δαβίδ, επειδή είχε καταισχύνει αυτόν ο πατήρ αυτού. **35** Και το πρωί εξήλθεν ο Ιωνάθαν εις τον αγρόν, κατά τον καιρόν τον προσδιορισθέντα μετά του Δαβίδ,

έχων μεθ' εαυτού μικρόν παιδάριον. **36** Και είπε προς το παιδάριον αυτού, Τρέξον, ευρέ τώρα τα βέλη, τα οποία εγώ τοξεύω. Και καθώς έτρεχε το παιδάριον, ετόξευσε το βέλος πέραν αυτού. **37** Και ότε το παιδάριον ήλθεν εις τον τόπον του βέλους, το οποίον ο Ιωνάθαν είχε τοξεύσει, εφώνασεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου και είπε, Δεν είναι το βέλος πέραν από σου; **38** Και εφώνασεν ο Ιωνάθαν κατόπιν του παιδαρίου, Τάχυνον, σπεύσον, μη σταθής, και εσύναξε το παιδάριον του Ιωνάθαν τα βέλη και ήλθε προς τον κύριον αυτού. **39** Το παιδάριον όμως δεν ήξευρεν ουδέν· μόνος ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ ήξευρον την υπόθεσιν. **40** Και έδωκεν ο Ιωνάθαν τα όπλα αυτού εις το παιδάριον το μεθ' αυτού και είπε προς αυτόν, Ύπαγε, φέρε αυτά εις την πόλιν. **41** Καθώς δε ανεχώρησε το παιδάριον, εσηκώθη ο Δαβίδ εκ του μεσημβριού μέρους και έπεσε κατά πρόσωπον αυτού εις την γην και προσεκύνησε τρίς και ησπάσθησαν αλλήλους και έκλαυσαν αμφοτέροι· ο δε Δαβίδ έκαμε κλαυθμόν μέγαν. **42** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, Ύπαγε εν ειρήνη, καθώς ώμόσαμεν ημείς αμφοτέροι εις το όνομα του Κυρίου, λέγοντες, Ο Κύριος ας ήναι μεταξύ εμού και σου, και μεταξύ του σπέρματός μου και του σπέρματός σου εις τον αιώνα. Και εσηκώθη και ανεχώρησεν· ο δε Ιωνάθαν εισήλθεν εις την πόλιν.

21 Και ήλθεν ο Δαβίδ εις Νωβ, προς Αχιμέλεχ τον ιερέα· εξεπλάγη δε ο Αχιμέλεχ εις την συνάντησιν του Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Διά τι συ μόνος, και δεν είναι ουδείς μετά σου; **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αχιμέλεχ τον ιερέα, Ο βασιλεύς προσέταξεν εις εμέ υπόθεσιν τινά και μοι είπεν, Ας μη εξεύρη μηδείς μηδέν περί της υποθέσεως, διά την οποίαν εγώ σε αποστέλλω, μηδέ τι προσέταξα εις εσέ· και διώρισα εις τους δούλους τον δεινα και δεινά τόπον. **3** Τώρα λοιπόν τι σοι είναι πρόχειρον; δος πέντε άρτους εις την χείρα μου, ή ό, τι ευρίσκεται. **4** Και απεκρίθη ο ιερεύς προς τον Δαβίδ, και είπε, Δεν έχω πρόχειρον ουδένα κοινόν άρτον, αλλ' είναι άρτοι ηγιασμένοι· οι νέοι εφυλάχθησαν καθαροί τουλάχιστον από γυναικών; **5** Και απεκρίθη ο Δαβίδ προς τον ιερέα και είπε προς αυτόν, Μάλιστα αι γυναίκες είναι μακράν απ' ημών εις τας τρεις ταύτας ημέρας, αφού εξήλθον, και τα σκεύη των νέων είναι καθαρά· και ούτος ο άρτος είναι τρόπον τινά κοινός, μάλιστα επειδή σήμερον είναι άλλος ηγιασμένος εις τα σκεύη. **6** Έδωκε λοιπόν ο ιερεύς εις αυτόν τους άρτους του αγίου· διότι δεν ήτο εκεί άρτος παρά τους άρτους της προθέσεως, οίτινες είχαν σηκωθή απ' έμπροσθεν του Κυρίου, διά να θέσωσιν άρτους ζεστούς καθ' ην ημέραν εσηκώθησαν εκείνοι. **7** Ήτο δε εκεί άνθρωπός τις εκ των δούλων του Σαούλ, την ημέραν εκείνην, κρατούμενος ενώπιον του Κυρίου· και το όνομα αυτού Δωήκ, ο Ιδουμαίος, ο πρώτιστος των ποιμένων του Σαούλ. **8** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αχιμέλεχ, Και δεν έχεις εδώ πρόχειρον κανέν δόρυ ή ρομφαίαν; διότι ούτε την ρομφαίαν μου ούτε τα όπλα μου έλαβον εν τη χειρί μου, επειδή του βασιλέως η υπόθεσις ήτο κατεπίγουσα. **9** Και είπεν ο ιερεύς, Η ρομφαία Γολιάθ του Φιλισταιού, τον οποίον επάταξας εν τη κοιλάδι Ηλά, ιδού είναι περιτετυλιγμένη εις φόρεμα

όπισθεν του εφόδ· εάν θέλῃς να λάβῃς αὐτήν, λάβε· διότι ενταῦθα δεν εἶναι ἄλλη παρά εκείνην. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ. Δεν εἶναι ουδεμία ὡς αὐτή· ὅς μοι αὐτήν. **10** Καὶ εσηκώθη ὁ Δαβίδ καὶ ἔφυγε τὴν ἡμέραν εκείνην ἀπὸ προσώπου τοῦ Σαούλ, καὶ ὑπήγε πρὸς τὸν Αἰγού, βασιλέα τῆς Γαθ. **11** Καὶ εἶπον οἱ δούλοι τοῦ Αἰγού πρὸς αὐτόν, Δεν εἶναι οὗτος ὁ Δαβίδ ὁ βασιλεὺς τοῦ τόπου; δεν εἶναι οὗτος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀμοιβαίως ἔψαλλον ἐν τοῖς χοροῖς, λέγουσαι, Ὁ Σαούλ ἐπάταξ εὐς χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβίδ τας μυριάδας αὐτοῦ; **12** Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβίδ τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τοῦ Αἰγού βασιλέως τῆς Γαθ. **13** Καὶ ἤλλαξε τὸν τρόπον αὐτοῦ ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ προσποιήθη τὸν τρελλόν μεταξὺ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἔξυεν ἐπάνω τῶν θυρῶν τῆς πύλης, καὶ ἄφινε τὸν σῆλον αὐτοῦ να καταπίπτῃ εἰς τὸ γένειον αὐτοῦ. **14** Τότε εἶπεν ὁ Αἰγού πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἰδοῦ, σεις βλέπετε τὸν ἄνθρωπον ὅτι εἶναι τρελλός· διὰ τί ἐφέρετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ; **15** μήπως ἐγὼ στεροῦμαι τρελλῶν, ὡς να φέριτε τούτον διὰ να κάμῃ τὸν τρελλόν ἐμπροσθέν μου; οὗτος ἤθελεν εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν μου;

22 Ανεχώρησε δε ὁ Δαβίδ ἐκεῖθεν καὶ διεσώθη εἰς τὸ σπήλιον Οδολλάμ· καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πας ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κατέβησαν ἐκεῖ πρὸς αὐτόν. **2** Καὶ συνηθοροίσθησαν πρὸς αὐτόν, πας ὅστις ἦτο ἐν στενοχωρίᾳ καὶ πας χρεωφειλέτης καὶ πας δυσηρεστημένος καὶ ἐγένειεν ἀρχηγός ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἕως τετρακόσιοι ἄνδρες. **3** Καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Δαβίδ ἐκεῖθεν εἰς Μισά τῆς Μωάβ· καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Μωάβ, Ἄς ἔλθωσι, παρακαλῶ, ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου πρὸς ἐσάς, ἐωσοῦ γνωρίσω τι θέλει κάμει ὁ Θεός εἰς ἐμέ. **4** Καὶ ἔφερον αὐτούς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Μωάβ καὶ κατώκησαν μετ' αὐτοῦ ὅλον τὸν καιρὸν καθ' ὃν ὁ Δαβίδ ἦτο ἐν τῷ οχυρώματι. **5** Εἶπε δε Γαδ ὁ προφήτης πρὸς τὸν Δαβίδ, Μη μένης ἐν τῷ οχυρώματι· ἀναχώρησον καὶ εἰσελθε εἰς τὴν γῆν Ἰούδα. Τότε ἀνεχώρησεν ὁ Δαβίδ καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ δάσος Ἀρέθ. **6** Ακούσας δε ὁ Σαούλ ὅτι ἐφανερῶθη ὁ Δαβίδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐκάθητο δε ὁ Σαούλ ἐν Γαβαά ὑπὸ τὸ δένδρον ἐν Ραμὰ, ἔχων τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ ἴσαντο ἐνώπιον αὐτοῦ, **7** τότε εἶπεν ὁ Σαούλ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς παρεστώτας ἐνώπιον αὐτοῦ, Ακούσατε τώρα, Βενιαμίται· μήπως εἰς ὅλους σας θέλει δώσει ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί ἀγροῦς καὶ ἀμπελώνας, καὶ ὅλους σας θέλει χιλιάρχους καὶ ἐκατοντάρχους, **8** ὥστε σεις να συνομόσητε πάντες ἐναντίον μου καὶ να μὴ ἦναι μηδεὶς ὅστις να ἀπαγγεῖλῃ εἰς ἐμέ ὅτι ὁ υἱὸς μου ἔκαμε συνθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ μηδεὶς ἀπὸ σας να μὴ ἦναι ὅστις να πονῇ δι' ἐμέ ἢ να ἀπαγγεῖλῃ εἰς ἐμέ ὅτι ὁ υἱὸς μου διήγειρε τὸν δούλον μου ἐναντίον μου, διὰ να ἐνεδρεύῃ καθὼς τὴν σήμερον; **9** Καὶ ἀπεκρίθη Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος, ὅστις ἦτο διωρισμένος ἐπὶ τοὺς δούλους τοῦ Σαούλ, καὶ εἶπεν, Εἶδον τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί ἐλθόντα εἰς Νωβ, πρὸς Ἀχιμέλεχ τὸν υἱὸν τοῦ Αχιτῶβ· **10** ὅστις ἠρώτησε περὶ αὐτοῦ τὸν Κύριον, καὶ τροφάς ἔδωκεν εἰς αὐτόν, καὶ τὴν ρομφαίαν Γολιάθ

τοῦ Φιλισταίου ἔδωκεν εἰς αὐτόν. **11** Τότε ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς να καλέσωσιν Ἀχιμέλεχ τὸν υἱὸν τοῦ Αχιτῶβ, τὸν ἱερέα, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νώβ· καὶ ἦλθον πάντες πρὸς τὸν βασιλέα. **12** Καὶ εἶπεν ὁ Σαούλ, Ἄκουσον τώρα, υἱέ τοῦ Αχιτῶβ. Ὁ δε ἀπεκρίθη, Ἰδοῦ ἐγὼ, κύριέ μου. **13** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Σαούλ, Διὰ τί συνωμόσατε ἐναντίον μου, συ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί, ὥστε να δώσης εἰς αὐτόν ἄρτον καὶ ρομφαίαν καὶ να ἐρωτήσης τὸν Θεόν περὶ αὐτοῦ, ὥστε να σηκωθῇ ἐναντίον μου, να ἐνεδρεύῃ, καθὼς τὴν σήμερον; **14** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀχιμέλεχ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Καὶ τῖς μεταξὺ πάντων τῶν δούλων σου εἶναι καθὼς ὁ Δαβίδ πιστός, καὶ γαμβρός τοῦ βασιλέως καὶ πορευόμενος εἰς τὸ πρόσταγμα σου καὶ τιμώμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου; **15** σήμερον ἤρχισα να ἐρωτῶ τὸν Θεόν περὶ αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· ἀ μὴ ἀναθήσῃ ὁ βασιλεὺς μηδὲν ἐπὶ τὸν δούλον αὐτοῦ μηδὲ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· διότι ὁ δούλός σου δεν ἐξεύρει οὐδὲν περὶ πάντων τούτων, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα. **16** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, Ἀχιμέλεχ, συ καὶ πας ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου. **17** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δορυφόρους τοὺς περιστώτας εἰς αὐτόν, Στρέψατε καὶ θανατώσατε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου· ἐπειδὴ ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν μετὰ τοῦ Δαβίδ, καὶ ἐπειδὴ ἐγνωρίσαν ὅτι αὐτὸς ἔφυγε καὶ δεν μοι ἀπήγγειλαν τούτο. Δεν ἠθέλησαν ὁμοῦ οἱ δούλοι τοῦ βασιλέως να ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν διὰ να πέσωσιν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. **18** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δωὴκ, Στρέψον συ καὶ πέσον ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἔστρεψε Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐθανάτωσεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ογδοήκοντα πέντε ἄνδρας φορούντας λινοὺν ἐφὸδ. **19** Καὶ τὴν Νωβ, τὴν πόλιν τῶν ἱερέων, ἐπάταξ ἐν στόματι μαχαίρας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παιδία καὶ βρέφη θηλάζοντα, καὶ βόας καὶ ὄνους καὶ πρόβατα, ἐν στόματι μαχαίρας. **20** Διεσώθη δε εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Αχιμέλεχ υἱοῦ τοῦ Αχιτῶβ, ὀνόματι Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγε κατόπιν τοῦ Δαβίδ. **21** Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀβιάθαρ πρὸς τὸν Δαβίδ, ὅτι ἐθανάτωσεν ὁ Σαούλ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. **22** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν Ἀβιάθαρ, Ἦξευρον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν Δωὴκ ὁ Ἰδουμαῖος ἦτο ἐκεῖ, ὅτι ἤθελε βεβαίως ἀπαγγεῖλῃ πρὸς τὸν Σαούλ· ἐγὼ ἐστάθην αἰτία τοῦ θανάτου πάντων τῶν ἀνθρώπων τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. **23** κάθου μετ' ἐμοῦ, μὴ φοβοῦ· διότι ὁ ζητῶν τὴν ζωὴν μου ζητεῖ καὶ τὴν ζωὴν σου· πλην συ θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ.

23 Ἀπήγγειλαν δε πρὸς τὸν Δαβίδ, λέγοντες, Ἰδοῦ, οἱ Φιλισταῖοι πολεμοῦσιν ἐν Κεεῖλᾳ καὶ διαρπάξουσι τα ἀλώνια. **2** Καὶ ἠρώτησεν ὁ Δαβίδ τὸν Κύριον, λέγων, Να υπάγω καὶ να πατάξω τοὺς Φιλισταίους τούτους; Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Δαβίδ, Ὑπάγε καὶ πάταξον τοὺς Φιλισταίους καὶ σώσον τὴν Κεεῖλᾳ. **3** Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Δαβίδ πρὸς αὐτόν, Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα· πῶσω δε μάλλον, ἐάν υπάγωμεν εἰς Κεεῖλᾳ ἐναντίον τῶν στρατευμάτων τῶν Φιλισταίων; **4** Καὶ ἠρώτησε πάλιν ὁ Δαβίδ ἐκ δευτέρου τὸν Κύριον. Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος καὶ εἶπε, Σηκώθητι, καταβα εἰς Κεεῖλᾳ· διότι θέλω παραδώσει

τους Φιλιστίους εις την χείρα σου. **5** Τότε ήλθεν ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εις Κεειλά, και επολέμησε προς τους Φιλιστίους και έλαβε τα κτήνη αυτών και επάταξεν αυτούς εν σφαγή μεγάλη. Και έσωσεν ο Δαβίδ τους κατοίκους της Κεειλά. **6** Οτε δε Αβιάθαρ ο υιός του Αχιμέλεχ έφυγε προς τον Δαβίδ εις Κεειλά, αυτός είχε καταβή με εφόδ εν τη χειρί αυτού. **7** Και απηγγέλη προς τον Σαούλ ότι ήλθεν ο Δαβίδ εις Κεειλά. Και είπεν ο Σαούλ, Ο Θεός παρέδωκεν αυτόν εις την χείρα μου· διότι απεκλείσθη, εισελθών εις πόλιν έχουσαν πύλας και μοχλούς. **8** Και συνεκάλεσεν ο Σαούλ πάντα τον λαόν εις πόλεμον, διά να καταβή εις Κεειλά, να πολιορκήση τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού. **9** Και έμαθεν ο Δαβίδ ότι ο Σαούλ εμχανευετο κακόν εναντίον αυτού· και είπε προς τον Αβιάθαρ τον ιερέα, Φέρε εντάυθα το εφόδ. **10** Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, μετά βεβαιότητος ήκουσεν ο δούλός σου ότι ο Σαούλ ζητεί να έλθη εις Κεειλά, διά να εξολοθρεύση την πόλιν εξ αιτίας μου· **11** θέλουνι με παραδώσει εις αυτόν οι άνδρες της Κεειλά; θέλει καταβή ο Σαούλ, καθώς ήκουσεν ο δούλός σου; Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φανέρωσον, δέομαι, προς τον δούλον σου. Και είπεν ο Κύριος, Θέλει καταβή. **12** Είπε πάλιν ο Δαβίδ, Θέλουσι παραδώσει οι άνδρες της Κεειλά εμέ και τους άνδρας μου εις την χείρα του Σαούλ; Και είπεν ο Κύριος, Θέλουσι παραδώσει. **13** Τότε ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού, έως εξακόσιοι, εσηκώθησαν και εξήλθον από Κεειλά και υπήγον όπου ηδύναντο. Και απηγγέλη προς τον Σαούλ, ότι διεσώθη ο Δαβίδ από Κεειλά· όθεν απέσχε του να εξέλθη. **14** Ο δε Δαβίδ εκάθησεν εν τη ερήμω, εν τόποις οχυροίς, και έμενεν επί τινός όρους εν τη ερήμω Ζιφ. Και αυτόν εξήτει ο Σαούλ πάσας τας ημέρας· ο Θεός όμως δεν παρέδωκεν αυτόν εις την χείρα αυτού. **15** Και είδεν ο Δαβίδ ότι εξήλθεν ο Σαούλ διά να ζητή την ζωήν αυτού και ήτο ο Δαβίδ εν τη ερήμω Ζιφ, εντός του δάσους. **16** Τότε εσηκώθη Ιωνάθαν, ο υιός του Σαούλ, και υπήγε προς τον Δαβίδ εις το δάσος, και ενίσχυσε την χείρα αυτού εν τω Θεώ. **17** Και είπε προς αυτόν, Μη φοβού· διότι δεν θέλει σε ευρεί η χειρ Σαούλ του πατρός μου· και συ θέλεις βασιλεύσει επί τον Ισραήλ, και εγώ θέλω είσθαι δεύτερός σου· μάλιστα και Σαούλ ο πατήρ μου εξεύρει τούτο. **18** Και έκαμον αμφοτέροι συνθήκη ενώπιον του Κυρίου· και εκάθητο ο Δαβίδ εντός του δάσους, ο δε Ιωνάθαν ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **19** Ανέβησαν δε οι Ζιφαιοί προς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ εις ημάς εν οχυρώμασι εντός του δάσους, επί του βουνού Εχελά, του προς τα δεξιά Γεσιμών; **20** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κατάβα, καθ' όλην την επιθυμίαν της ψυχής σου εις το να καταβής· και ημών έργον θέλει είσθαι να παραδώσωμεν αυτόν εις την χείρα του βασιλέως. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Ευλογημένοι σεις παρά Κυρίου, διότι ελάβετε συμπάθειαν προς εμέ· **22** υπάγετε λοιπόν, βεβαιώθητε ακριβέστερα και μάθετε και ιδέτε τον τόπον αυτού, που κρύπτεται, τις είδεν αυτόν εκεί· διότι μοι είπον ότι μηχανεύεται παουρυγίας· **23** ιδέτε λοιπόν και μάθετε εν τίνι εκ πάντων των αποκρύφων τόπων είναι κεκρυμμένος, και επιστρέψατε προς εμέ αφού βεβαιωθήτε· και θέλω υπάγει με σάς και εάν ήναι εν τη γη ταύτη, βεβαίως θέλω εξιχνιάσει

αυτόν μεταξύ πασών των χιλιάδων του Ιούδα. **24** Και εσηκώθησαν και υπήγον εις Ζιφ προ του Σαούλ· ο Δαβίδ όμως και οι άνδρες αυτού ήσαν εν τη ερήμω Μαών, εν τη πεδιάδι κατά τα δεξιά του Γεσιμών. **25** Υπήγε δε ο Σαούλ και οι άνδρες αυτού να ζητήσωσιν αυτόν. Και απηγγέλη τούτο προς τον Δαβίδ· όθεν κατέβη εις την πέτραν και εκάθητο εν τη ερήμω Μαών. Και ακούσας ο Σαούλ, έτρεξε κατόπιν του Δαβίδ εις την ερήμον Μαών. **26** Και ο μεν Σαούλ επορευετο κατά τούτο το μέρος του όρους, ο δε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού κατ' εκείνο το μέρος του όρους και έσπευσεν ο Δαβίδ να φύγη από προσώπου του Σαούλ· πλην ο Σαούλ και οι άνδρες αυτού περιεκύκλωσαν τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού, διά να συλλάβωσιν αυτούς. **27** Ήλθε δε μνηστήρ προς τον Σαούλ, λέγων, Σπεύσον, και ελθέ, διότι οι Φιλισταίοι εφώρμησαν εις την γην. **28** Όθεν επέστρεψεν ο Σαούλ από του να διώκη κατόπιν του Δαβίδ, και υπήγεν εις συνάντησιν των Φιλισταίων· διά τούτο ωνόμασαν εκείνον τον τόπον, Σελά-αμμαλεκώθ. **29** Ανέβη δε ο Δαβίδ εκείθεν και εκάθησεν εν οχυροίς τόποις της Εν-γαδδί.

24 Και αφού επέστρεψεν ο Σαούλ από όπισθεν των Φιλισταίων, ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, ο Δαβίδ είναι εν τη ερήμω Εν-γαδδί. **2** Τότε έλαβεν ο Σαούλ τρεις χιλιάδας ανδρών, εκλεκτών από παντός του Ισραήλ, και υπήγε να ζητή τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού επί τους βράχους των αγρίων αιγών. **3** Και ήλθεν εις τας μάνδρας των προβάτων επί της οδού, όπου ήτο σπηλαιον· και εισήλθεν ο Σαούλ διά να σκεπάση τους πόδας αυτού· ο δε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εκάθητο εις το ενδότερον του σπηλαίου. **4** Και είπον οι άνδρες του Δαβίδ προς αυτόν, Ιδού, η ημέρα περί της οποίας ο Κύριος ελάλησε προς σε, λέγων, Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τον εχθρόν σου εις την χείρα σου, και θέλεις κάμει εις αυτόν όπως σοι φανή καλόν. Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και απέκοψε κρυφίως το κράσπεδον του επενδύματος του Σαούλ. **5** Και μετά ταυτα η καρδιά του Δαβίδ εκτύπησεν αυτόν, επειδή είχαν αποκόψει το κράσπεδον του Σαούλ. **6** Και είπε προς τους άνδρας αυτού, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Κυρίου να κάμω το πράγμα τούτο εις τον κύριόν μου, τον κερχισμένον του Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επ' αυτόν· διότι είναι κεχρισμένος του Κυρίου. **7** Και εμπόδισεν ο Δαβίδ τους άνδρας αυτού διά των λόγων τούτων και δεν αφήκεν αυτούς να σηκωθώσι κατά του Σαούλ. Σηκωθείς δε ο Σαούλ εκ του σπηλαίου, υπήγεν εις την οδόν αυτού. **8** Και μετά ταυτα σηκωθείς ο Δαβίδ εξήλθεν εκ του σπηλαίου και εβόησεν όπισθεν του Σαούλ, λέγων, Κύριέ μου βασιλεύ. Και ότε έβλεψεν ο Σαούλ οπίσω αυτού, ο Δαβίδ έκυψε με το πρόσωπον εις την γην και προσεκύνησεν αυτόν. **9** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Διά τι ακούεις τους λόγους ανθρώπων λεγόντων, Ιδού, ο Δαβίδ ζητεί το κακόν σου; **10** Ιδού, εν τη ημέρα ταύτη είδον οι οφθαλμοί σου τίνι τρόπον σε παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα μου σήμερον, εν τω σπηλαίω· και είπον τινές να σε θανατώσω· πλην ο οφθαλμός μου σε εφείσθη· και είπα, Δεν θέλω επιβάλει την χείρα μου κατά του κυρίου μου· διότι είναι κεχρισμένος του

Κυρίου. **11** Ἰδέ προσέτι, πάτερ μου, ἰδέ μάλιστα το κράσπεδον του επενδύματός σου εν τη χειρὶ μου· επειδή, εκ του ὅτι ἀπέκοψα το κράσπεδον του επενδύματός σου και δεν σε εθανάτωσα, γνώρισον και ἰδέ ὅτι δεν εἶναι κακία ουδέ παράβασις εν τη χειρὶ μου και δεν ημάρτησα εναντίον σου· συ ὁμως θηρεύεις την ζωὴν μου διὰ να αφαιρέσης αὐτήν. **12** Ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμοῦ και σου, και ας με εκδικήσῃ ο Κύριος ἀπὸ σοῦ· ἡ χειρ μου ὁμως δεν θέλει εἶσθαι ἐπὶ σέ· **13** καθὼς λέγει ἡ παροιμία των αρχαίων, Εξ ἀνόμων ἐξέρχεται ανομία· ὅθεν ἡ χειρ μου δεν θέλει εἶσθαι ἐπὶ σε. **14** Ὀπίσω τίνος ἐξήλθεν ο βασιλεὺς του Ἰσραήλ; ὀπίσω τίνος τρέχεις συ; ὀπίσω κυνός γενεκρωμένου, ὀπίσω ἐνὸς ψύλλου. **15** Ὁ Κύριος λοιπὸν ας ἦναι δικαστὴς και ας κρίνη μεταξύ εμοῦ και σοῦ· και ας ἰδῇ, και ας δικάσῃ την δίκη μου και ας με ελευθερώσῃ εκ της χειρὸς σου. **16** Και ἀφοῦ ετελείωσεν ο Δαβὶδ λαλῶν τους λόγους τούτους προς τον Σαοῦλ, εἶπεν ο Σαοῦλ, Ἡ φωνὴ σου εἶναι αὐτή, τέκνον μου Δαβὶδ; Και ὑψῶσεν ο Σαοῦλ την φωνήν αὐτοῦ και ἔκλαυσε. **17** Και εἶπε προς τον Δαβὶδ, Συ εἶσαι δικαιοτέρως εμοῦ· διότι συ ανταπέδωκας εἰς ἐμέ καλόν, ἐγὼ δε ανταπέδωκα εἰς σε κακόν. **18** Και συ ἐδειξας σήμερον με πόσην αγαθότητα ἐφάρθης προς ἐμέ· διότι ἐνὼ με ἀπέκλεισεν ο Κύριος εἰς τὰς χεῖρας σου, συ δεν με εθανάτωσας. **19** Και τις, ευρών τον εχθρόν αὐτοῦ, ἤθελεν ἀφήσει αὐτόν να υπᾶγῃ την ὁδὸν αὐτοῦ ἀβλαβῶς; ο Κύριος λοιπὸν να σοι ανταποδῶσῃ καλόν, δι' ἐκεῖνο το ὁποῖον ἔκαμες εἰς ἐμέ σήμερον. **20** Και τώρα, ἰδοῦ, γνωρίζω ὅτι βεβαίως θέλεις βασιλεύσει, και ἡ βασιλεία του Ἰσραήλ θέλει στερεωθῆ εν τη χειρὶ σου. **21** Τώρα λοιπὸν ὁμοσόν μοι εἰς τον Κύριον, ὅτι δεν θέλεις ἐξολοθρευεῖ το σπέρμα μου μετ' ἐμέ, και ἐτι δεν θέλεις αφανίσει το ὄνομά μου εκ του οἴκου του πατρός μου. **22** Και ὡμοσεν ο Δαβὶδ προς τον Σαοῦλ. Και ανεχώρησεν ο Σαοῦλ εἰς τον οἶκον αὐτοῦ· ο δε Δαβὶδ και οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς το οχύρωμα.

25 Ἀπέθανε δε ο Σαμουὴλ· και συνήχθησαν πας ο Ἰσραὴλ και ἔκλαυσαν αὐτόν, και ενεταφίασαν αὐτόν εν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εν Ραμά. Και εσηκώθη ο Δαβὶδ και κατέβη εἰς την ἔρημον Φαράν. **2** Ἦτο δε ἄνθρωπός τις εν Μαών, του ὁποῖου τα κτήματα ἦσαν εν τῷ Καρμὴλῳ, και ο ἄνθρωπος ἦτο μέγας σφόδρα και εἶχε τρισχίλια πρόβατα και χιλίας αἰγας· και ἐκούρευε τα πρόβατα αὐτοῦ εν τῷ Καρμὴλῳ. **3** Το δε ὄνομα του ἀνθρώπου ἦτο Νάβαλ· και το ὄνομα της γυναίκος αὐτοῦ Ἀβιγαία· και ἡ μεν γυνὴ ἦτο καλὴ εἰς την σύνεσιν και ὠραία την ὄψιν· ο ἄνθρωπος ὁμως σκληρὸς, και κακὸς εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ· ἦτο δε εκ της γενεὰς του Χάλεβ. **4** Και ἤκουσεν ο Δαβὶδ εν τη ἐρήμῳ, ὅτι ο Νάβαλ ἐκούρευε τα πρόβατα αὐτοῦ. **5** Και ἀπέστειλεν ο Δαβὶδ δέκα νέους, και εἶπεν ο Δαβὶδ προς τους νέους, Ἀνάβητε εἰς τον Κάρμηλον και υπάγετε προς τον Νάβαλ και χαιρετήσατε αὐτόν ἐξ ὀνόματός μου. **6** και θέλετε εἰπεῖ, Να ἦσαι πολυχρόνιος· εἰρήνη και εἰς σε, εἰρήνη και εἰς τον οἶκόν σου, εἰρήνη και εἰς πάντα ὅσα ἔχεις· **7** και τώρα ἤκουσα ὅτι ἔχεις κουρευτάς· ἰδοῦ, τους ποιμένας σου, οἵτινες ἦσαν μεθ' ἡμῶν, δεν ἐβλάψαμεν αὐτούς, ουδέ ἐχάθη τι εἰς αὐτούς, καθ' ὅλον τον καιρόν καθ'

ὄν ἦσαν εν τῷ Καρμὴλῳ· **8** ἐρώτησον τους νέους σου, και θέλουσι σοι εἰπεῖ· ας εὔρωσι λοιπὸν οἱ νέοι οὔτοι χάριν εἰς τους οφθαλμούς σου· διότι εἰς ἡμέραν καλὴν ἤλθομεν· δος, παρακαλούμεν, ὅ,τι ἔλθη εἰς την χεῖρά σου προς τους δούλους σου και προς τον υἱόν σου τον Δαβὶδ. **9** Και ἐλθόντες οἱ νέοι του Δαβὶδ ἐλάλησαν προς τον Νάβαλ κατὰ πάντας τους λόγους τούτους εν ὀνόματι του Δαβὶδ, και ἔπαυσαν. **10** Ἀλλ' ο Νάβαλ ἀπεκρίθη προς τους δούλους του Δαβὶδ και εἶπε, Τις εἶναι ο Δαβὶδ; και τις ο υἱὸς του Ἰεσσαί; πολλοὶ εἶναι την σήμερον οἱ δούλοι, οἵτινες ἀποσκιρτώσιν ἕκαστος ἀπὸ του κυρίου αὐτοῦ· **11** θέλω λάβει λοιπὸν τον ἄρτον μου και το ὕδωρ μου και το σφακτόν μου, το ὁποῖον ἐσφαξα διὰ τους κουρευτάς μου, και δώσει εἰς ἀνθρώπους τους ποσοῦς δεν γνωρίζω· σπῆθεν εἶναι; **12** Και ἐστράφησαν οἱ νέοι του Δαβὶδ εἰς την ὁδὸν αὐτῶν και ανεχώρησαν και ἐλθόντες ἀπήγγειλαν προς αὐτόν πάντας τους λόγους τούτους. **13** Και εἶπεν ο Δαβὶδ προς τους ἄνδρας αὐτοῦ, Ζώσθητε ἕκαστος την ρομφαίαν αὐτοῦ. Και ἐζώσθησαν ἕκαστος την ρομφαίαν αὐτοῦ· και ο Δαβὶδ ὁμοίως ἐζώσθη την ρομφαίαν αὐτοῦ· και ἀνέβησαν κατόπιν του Δαβὶδ ἕως τετρακόσιοι ἄνδρες διακόσιοι δε ἔμειναν πλησίον της ἀποσκευῆς. **14** Εἰς δε εκ των νέων ἀπήγγειλε προς την Ἀβιγαίαν, την γυναῖκα του Νάβαλ, λέγων, Ἰδοῦ, ο Δαβὶδ ἀπέστειλε μηνυτάς εκ της ἐρήμου διὰ να χαιρετήσῃ τον κύριον ἡμῶν, και ἐκεῖνος ἀπεδίωξε αὐτούς· **15** οἱ ἄνδρες ὁμως ἐστάθησαν πολὺ καλοὶ προς ἡμᾶς και δεν ἐβλάφθημεν ουδέ ἐχάσαμεν ουδέν, ὅσον καιρόν συναναστράφημεν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἤμεθα εν τοῖς ἀγροῖς· **16** ἦσαν ὡς τεῖχος πέριξ ἡμῶν και νύκτα και ἡμέραν, καθ' ὅλον τον καιρόν καθ' ὃν ἤμεθα μετ' αὐτῶν βόσκοντες τα πρόβατα· **17** τώρα λοιπὸν, γνώρισον και ἰδέ τι θέλεις κάμει σύ· διότι κακόν ἀπεφασίσθη κατὰ του κυρίου ἡμῶν, και κατὰ παντός του οἴκου αὐτοῦ· επειδή εἶναι ἄνθρωπος δύστροπος, ὥστε ουδεὶς δύναται να ομιλήσῃ προς αὐτόν. **18** Τότε ἔσπευσεν ἡ Ἀβιγαία, και ἔλαβε διακοσίους ἄρτους, και δύο ἀγγεῖα οἴνου, και πέντε πρόβατα ητοιμασμένα, και πέντε μέτρα σίτου πεφρυγανισμένου, και εκατόν δέσμας σταφίδος, και διακοσίας πῆττας σύκων, και ἔθεσεν αὐτὰ ἐπὶ ὄνων. **19** Και εἶπε προς τους νέους αὐτῆς, Προπορεύεσθε ἐμπροσθέν μου· ἰδοῦ, ἐγὼ ἔρχομαι κατόπιν σας προς τον Νάβαλ ὁμως τον ἄνδρα αὐτῆς δεν ἐφανέρωσε τούτο. **20** Και καθὼς αὐτὴ, καθημένη ἐπὶ του ὄνου, κατέβαιναν ὑπὸ την σκέπην του ὄρου, ἰδοῦ, ο Δαβὶδ και οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον προς αὐτήν· και συνήνητησεν αὐτούς. **21** εἶχε δε εἰπεῖ ο Δαβὶδ, Ματαίως τῶνonti ἐφύλαξα πάντα ὅσα εἶχεν οὔτος εν τη ἐρήμῳ, και δεν ἐχάθη ουδέν εκ πάντων των κτημάτων αὐτοῦ· και ανταπέδωκεν εἰς ἐμέ κακόν ἀντὶ καλοῦ· **22** οὕτω να κάμῃ ο Θεός εἰς τους εχθρούς του Δαβὶδ και οὕτω να προσθήσῃ, ἐάν ἕως το πρῶτ' ἀφήσω εκ πάντων των πραγμάτων αὐτοῦ ουρούντα εἰς τοῖχον. **23** Και καθὼς εἶδεν ἡ Ἀβιγαία τον Δαβὶδ, ἔσπευσε και κατέβη ἀπὸ του ὄνου και ἔπεσεν ἐνώπιον του Δαβὶδ κατὰ πρόσωπον και προσεκύνησεν ἕως ἐδάφους. **24** Και προσέπεσεν εἰς τους πόδας αὐτοῦ και εἶπεν, Ἐπ' ἐμέ, ἐπ' ἐμέ, κύριέ μου, ας ἦναι αὐτὴ ἡ ἀδικία· και ας λαλήσῃ, παρακαλῶ, ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτα σου,

και άκουσον τους λόγους της δούλης σου. **25** Ας μη δώση ο κύριός μου, παρακαλώ, ουδεμίαν προσοχήν εις τούτον τον δύστροπον άνθρωπον, τον Νάβαλ· διότι κατά το όνομα αυτού, τοιούτος είναι: Νάβαλ το όνομα αυτού, και αφροσύνη μετ' αυτού· εγώ δε η δούλη σου δεν είδον τους νέους του κυρίου μου, τους οποίους απέστειλας. **26** Τώρα λοιπόν, κύριε μου, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ο Κύριος βεβαίως σε εκράτησεν από του να εμβής εις αίμα και να εκδικηθής διά της χειρός σου· τώρα δε οι εχθροί σου και οι ζητούντες κακόν εις τον κύριόν μου, ας ήναι ως ο Νάβαλ. **27** Και τώρα αύτη η προσφορά, την οποίαν η δούλη σου έφερε προς τον κύριόν μου, ας δοθή εις τους νέους τους ακολουθούντας τον κύριόν σου. **28** Συγχώρησον, παρακαλώ, το αμάρτημα της δούλης σου· διότι ο Κύριος θέλει βεβαίως κάμει εις τον κύριόν μου οίκον ασφαλή, επειδή μάχεται ο κύριός μου τας μάχας του Κυρίου, και κακία δεν ευρέθη εν σοι πώποτε. **29** Αν και εσηκώθη άνθρωπος καταδιώκων σε και ζητών την ψυχήν σου, η ψυχή όμως του κυρίου μου θέλει είσθαι δεδεμένη εις τον δεσμόν της ζωής πλησίον Κυρίου του Θεού σου· τας δε ψυχάς των εχθρών σου, ταύτας θέλει εκσφενδονίσει εκ μέσου της σφενδόνης. **30** Και όταν κάμη ο Κύριος εις τον κύριόν μου κατά πάντα τα αγαθά τα οποία ελάμβανον περί σου, και σε καταστήση κυβερνήτην επί του Ισραήλ, **31** δεν θέλει είσθαι τούτο σκάνδαλον εις σε ουδέ πρόσκομμα καρδιάς εις τον κύριόν μου, ή ότι έχυσας αίμα αναίτιον, ή ότι ο κύριός μου εξεδίκησεν αυτός εαυτόν· πλην όταν ο Κύριος αγαθοποιήσῃ τον κύριόν μου, τότε ενθυμήθητι την δούλην σου. **32** Και είπεν ο Δαβίδ προς την Αβιγαίαν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις σε απέστειλε την ημέραν ταύτην εις συνάντησίν μου· **33** και ευλογημένη η βουλή σου και ευλογημένη συ, ήτις με εφύλαξας την ημέραν ταύτην από του να εμβώ εις αίματα και να εκδικηθώ διά της χειρός μου· **34** διότι αληθώς, ζη Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις με εμπόδισεν από του να σε κακοποιήσω, εάν δεν ήθελες σπεύσει να έλθης εις συνάντησίν μου, δεν ήθελε μείνει εις τον Νάβαλ έως της αυγής ουρών εις τοίχον. **35** Και έλαβεν ο Δαβίδ εκ της χειρός αυτής τα όσα έφερε προς αυτόν· και είπε προς αυτήν, Ανάβα προς τον οίκόν σου εν ειρήνῃ· βλέπε, εισήκουσα της φωνής σου και ετίμησα το πρόσωπόν σου. **36** Και ήλθεν η Αβιγαία προς τον Νάβαλ· και ιδού, είχε συμπόσιον εν τω οίκω αυτού, ως συμπόσιον βασιλέως και η καρδιά του Νάβαλ ήτο εύθυμος εν αυτώ, και ήτο εις άκρον μεθυσμένος· όθεν δεν απήγγειλε προς αυτόν ουδέν, μικρόν μέγα, έως της αυγής. **37** Το πρωί όμως, αφού ο Νάβαλ εξεμέθυσεν, εμφανέρωσε προς αυτόν η γυνή αυτού τα πράγματα ταύτα· και ενεκρώθη η καρδια αυτού εντός αυτού και έγεινεν ως λίθος. **38** Και μετά δέκα ημέρας περίπου επάταξεν ο Κύριος τον Νάβαλ, και απέθανε. **39** Και ότε ήκουσεν ο Δαβίδ ότι απέθανεν ο Νάβαλ, είπεν, Ευλογητός Κύριος, όστις έκρινε την κρίσιν μο περί του ονειδισμού μου του γενομένου παρά του Νάβαλ, και ημπόδισε τον δούλον αυτού από κακού και την κακίαν του Νάβαλ έστρεψεν ο Κύριος κατά της κεφαλής αυτού. Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ελάλησε προς την Αβιγαίαν, διά να λάβη αυτήν γυναίκα εις

εαυτόν. **40** Και ελθόντες οι δούλοι του Δαβίδ προς την Αβιγαίαν εις τον Κάρμηλον, ελάλησαν προς αυτήν, λέγοντες, Ο Δαβίδ απέστειλεν ημάς προς σε, διά να σε λάβη γυναίκα εις εαυτόν. **41** Και εσηκώθη και προσεκύνησε κατά πρόσωπον έως εδάφους και είπεν, Ιδού, ας ήναι η δούλη σου θεράπεινα διά να πλύνη τους πόδας των δούλων του κυρίου μου. **42** Και έπευσεν η Αβιγαία και εσηκώθη και ανέβη επί του όνου, μετά πέντε κορασίον αυτής ακολουθούντων οπίσω αυτής και υπήγε κατόπιν των απεσταλμένων του Δαβίδ και έγεινε γυνή αυτού. **43** Έλαβεν ο Δαβίδ και την Αχινοάμ από Ιεζραέλ· και ήσαν αμρότεραι γυναίκες αυτού. **44** Ο δε Σαούλ είχε δώσει Μιχάλ, την θυγατέρα αυτού, την γυναίκα του Δαβίδ, εις τον Φαλίτ τον υιόν του Λαείς, τον από Γαλλείμ.

26 Ήλθον δε οι Ζιφαίοι προς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν κρύπτεται ο Δαβίδ εν τω βουνώ Εχελά απέναντι Γεσιμών; **2** Και εσηκώθη ο Σαούλ και κατέβη εις την έρημον Ζιφ, έχων μετ' εαυτού τρεις χιλιάδας ανδρών εκλεκτών εκ του Ισραήλ, διά να ζητή τον Δαβίδ εν τη ερήμω Ζιφ. **3** Και εστρατοπέδευσεν ο Σαούλ επί του βουνού Εχελά, του απέναντι Γεσιμών, πλησίον της οδού. Ο δε Δαβίδ εκάθητο εν τη ερήμω και είδεν ότι ο Σαούλ ήρχετο κατόπιν αυτού εις την έρημον. **4** Όθεν απέστειλεν ο Δαβίδ κατασκόπους και έμαθεν ότι ο Σαούλ ήλθε τώνοντι. **5** Και σηκωθείς ο Δαβίδ ήλθεν εις τον τόπον όπου ο Σαούλ είχε στρατοπεδεύσει· και παρετήρησεν ο Δαβίδ τον τόπον όπου εκοιμάτο ο Σαούλ, και Αβηνήν ο υιός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος αυτού· εκοιμάτο δε ο Σαούλ εντός του περιβόλου, και ο λαός ήτο εστρατοπεδευμένος κύκλω αυτού. **6** Τότε ελάλησεν ο Δαβίδ και είπε προς τον Αχιμέλεχ τον Χετταίον και προς τον Αβισαί τον υιόν της Σερουΐας, αδελφόν του Ιωάβ, λέγων, Τις θέλει καταβή μετ' εμού προς τον Σαούλ· οι στρατόπεδον; Και είπεν ο Αβισαί, Εγώ θέλω καταβή μετά σου. **7** Ήλθον λοιπόν ο Δαβίδ και ο Αβισαί διά νυκτός προς τον λαόν· και ιδού, ο Σαούλ έκειτο κοιμώμενος εντός του περιβόλου, και το δόρυ αυτού εμπειπηγμένον εις την γην προς την κεφαλήν αυτού· ο δε Αβηνήρ και ο λαός εκοιμάντο κύκλω αυτού. **8** Τότε είπεν ο Αβισαί προς τον Δαβίδ, Ο Θεός απέκλεισε σήμερον εις την χείρα σου τον εχθρόν σου· τώρα λοιπόν ας πατάξω αυτόν διά του δόρατος έως της γης διά μιάς· και δεν θέλω δευτερώσει επ' αυτόν. **9** Αλλ' ο Δαβίδ είπε προς τον Αβισαί, Μη θανατώσης αυτόν· διότι τις επιβάλω την χείρα αυτού επί τον κερχρισμένον του Κυρίου θέλει είσθαι αθώς; **10** Είπε μάλιστα ο Δαβίδ, Ζη Κύριος, ο Κύριος θέλει πατάξει αυτόν· ή η ημέρα αυτού θέλει ελθεί, και θέλει αποθάνει· θέλει καταβή εις πόλεμον και θανατωθή· **11** μη γένοιτο εις εμέ παρά Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επί τον κερχρισμένον του Κυρίου· λάβε όμως τώρα, παρακαλώ, το δόρυ το προς την κεφαλήν αυτού και το αγγείον του ύδατος, και ας αναχωρήσωμεν. **12** Έλαβε λοιπόν ο Δαβίδ το δόρυ και το αγγείον του ύδατος από πλησίον της κεφαλής του Σαούλ· και ανεχώρησαν, και ουδείς είδε και ουδείς ενόησε και ουδείς εξύπνησε· διότι πάντες εκοιμώντο, επειδή βαθύς ύπνος παρά Κυρίου έπεσεν επ' αυτούς.

13 Τότε διέβη ο Δαβίδ εις το πέραν και εστάθη επί της κορυφής του όρους μακρόθεν· ήτο δε πολύ απόστασις μεταξύ αυτών. **14** Και εβόησεν ο Δαβίδ προς τον λαόν και προς τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, λέγων, Δεν αποκρίνεσαι, Αβενήρ; Και απεκρίθη ο Αβενήρ και είπε, Τις είσαι συ, όστις βοάς προς τον βασιλέα; **15** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβενήρ, Δεν είσαι ανήρ συ; και τις όμοιός σου μεταξύ του Ισραήλ; διά τι λοιπόν δεν φυλάττεις τον κύριόν σου τον βασιλέα; διότι εισήλθέ τις εκ του λαού διά να θανατώση τον βασιλέα τον κύριόν σου· **16** δεν είναι καλόν το πράγμα τούτο, το οποίον έπραξας· ζή Κύριος, σεις είσθε άξιοι θανάτου, επειδή δε εφυλάξατε τον κύριόν σας, τον κερχισμένον του Κυρίου. Και τώρα, ιδέτε που είναι το δόρυ του βασιλέως και το αγγειόν του ύδατος το προς την κεφαλήν αυτού. **17** Και εγνώρισεν ο Σαούλ την φωνήν του Δαβίδ και είπεν, Η φωνή σου είναι, τέκνον μου Δαβίδ; Και ο Δαβίδ είπεν, Η φωνή μου, κύριέ μου βασιλεύ. **18** Και είπε, Διά τι ο κύριός μου καταδιώκει ούτως όπισω του δούλου αυτού; διότι ι έπραξα; ή τι κακόν είναι εν τη χειρί μου; **19** τώρα λοιπόν άσ ακούση, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλεύς τους λόγους του δούλου αυτού· εάν ο Κύριος σε διήγειρεν εναντίον μου, ας δεχθή θυσίαν· αλλ' εάν υιοί ανθρώπων, ούτοι ας ήναι επικατάρατοι ενώπιον του Κυρίου· διότι με εξέβαλον την σήμερον από του να κατοικώ εν τη κληρονομία του Κυρίου, λέγοντες, Ύπαγε, λάτρευε άλλους Θεούς. **20** τώρα λοιπόν, ας μη πέση το αίμα μου εις την γην ενώπιον του Κυρίου· διότι εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραήλ να ζητήση ένα ψύλλον, ως όταν καταδιώκη τις πέρδικα εις τα όρη. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Ημάρτησα· επιστρέψον, τέκνον μου Δαβίδ· διότι δεν θέλω σε κακοποιήσι πλέον, επειδή η ψυχή μου εστάθη σήμερον πολύτιμος εις τους οφθαλμούς σου· ιδού, έπραξα αφρόνως και επλανήθην σφόδρα. **22** Και απεκρίθη ο Δαβίδ και είπεν, Ιδού, το δόρυ του βασιλέως και ας καταβή εις εκ των νέων και ας λάβη αυτό. **23** ο δε Κύριος ας αποδώσι εις έκαστον κατά την δικαιοσύνην αυτού και κατά την πίστιν αυτού· διότι σε παρέδωκεν ο Κύριος σήμερον εις την χείρα μου, πλην εγώ δεν ηθέλησα να επιβάλω την χείρα μου επί τον κερχισμένον του Κυρίου. **24** ιδού λοιπόν, καθώς η ζωή σου εστάθη σήμερον πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου, ούτως η ζωή μου ας σταθί πολύτιμος εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ας με ελευθερώση εκ πασών των θλίψεων. **25** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ευλογημένος να ήσαι, τέκνον μου Δαβίδ· βεβαίως θέλεις κατορθώσει μεγάλα και θέλεις βεβαίως υπερισχύσει. Και ο μεν Δαβίδ απήλθεν εις την οδόν αυτού, ο δε Σαούλ επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

27 Είπε δε ο Δαβίδ εν τη καρδιά αυτού, θέλω βεβαίως απολεσθή μίαν ημέραν διά χειρός του Σαούλ· δεν είναι τι καλίτερον δι' εμέ, παρά να διασωθώ ταχέως εις την γην των Φιλισταίων· τότε απ' εμού ο Σαούλ απελπισθείς, θέλει παραιτηθή από του να με ζητή πλέον εις πάντα τα όρια του Ισραήλ· ούτω θέλω σωθή εκ της χειρός αυτού. **2** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και διέβη, αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού, προς τον Αγχούς υιόν του Μαώχ, βασιλέα της Γαθ. **3** Και

εκάθησεν ο Δαβίδ μετά του Αγχούς εν Γαθ, αυτός και οι άνδρες αυτού, έκαστος μετά της οικογενείας αυτού, και ο Δαβίδ μετά των δύο γυναικών αυτού, Αχινόαμ της Ιεζραηλιτίδος και Αβιγαίας της Καρμηλιτίδος γυναικός του Νάβαλ. **4** Ανηγγέλη δε προς τον Σαούλ ότι έφυγεν ο Δαβίδ εις Γαθ. όθεν δεν εζήτησε πλέον αυτόν. **5** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς, Εάν εύρηκα τώρα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ας μοι δοθή τόπος εις τινά των πόλεων της εξοχής, διά να καθήσω εκεί· διότι πως να κάθηται ο δούλός σου μετά σου εν τη βασιλευούση πόλει; **6** Και έδωκεν εις αυτόν ο Αγχούς την Σικλάγ κατ' εκείνην την ημέραν· διά τούτο η Σικλάγ έμεινεν εις τους βασιλείς του Ιούδα μέχρι της σήμερον. **7** Ο δε αριθμός των ημερών, τας οποίας ο Δαβίδ εκάθησεν εν τη γη των Φιλισταίων, έγινεν εν έτος και τέσσαρες μήνες. **8** Ανέβαινε δε ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού και έκαμον εισδρομάς εις τους Γεσσουρίτας και Γεζραίους και Αμαληκίτας· διότι ούτοι ήσαν εκ παλαιού οι κάτοικοι της γης, κατά την είσοδον Σούρ και έως της γης Αιγύπτου. **9** Και εκτύπα ο Δαβίδ την γην και δεν άφινε ζώντα ούτε άνδρα ούτε γυναίκα· και ελάμβανε πρόβατα και βόας και όνους και καμήλους και ενδύματα· και επιστρέφων ήρχετο προς τον Αγχούς. **10** Και έλεγεν ο Αγχούς προς τον Δαβίδ, που εκάμετε εισδρομήν σήμερον; Και απεκρίνετο ο Δαβίδ, προς το μεσημβρινόν του Ιούδα και προς το μεσημβρινόν των Ιεραμεηλιτών και προς το μεσημβρινόν των Κεναίων. **11** Και ούτε άνδρα ούτε γυναίκα δεν άφινε ζώντα ο Δαβίδ, διά να φέρη είδησιν εις Γαθ, λέγων, Μήποτε αναγγελίωσιν εναντίον ημών, λέγοντες, Ούτω κάμνει ο Δαβίδ και τοιούτος είναι ο τρόπος αυτού, καθ' όλας τας ημέρας όσας κάθηται εν τη γη των Φιλισταίων. **12** Και επίστευεν ο Αγχούς τον Δαβίδ, λέγων, Αυτός έκαμεν εαυτόν διόλου μισήτόν εις τον λαόν αυτού τον Ισραήλ· διά τούτο θέλει είσθαι δούλος εις εμέ πάντοτε.

28 Κατ' εκείνας δε τας ημέρας συνήθροισαν οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα αυτών προς εκστρατείαν, διά να πολεμήσωσι μετά του Ισραήλ. Και είπεν ο Αγχούς προς τον Δαβίδ, Έξευρε μετά βεβαιότητας ότι θέλεις εξέλθει μετ' εμού εις τον πόλεμον, συ και οι άνδρες σου. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς, Θέλεις βεβαίως γνωρίσει τι θέλει κάμει ο δούλός σου. Και είπεν ο Αγχούς προς τον Δαβίδ, Διά τούτο θέλω σε κάμει αρχισωματοφύλακά μου διαπαντός. **3** Απέθανε δε ο Σαμουήλ, και πας ο Ισραήλ εθρήνησεν αυτόν και ενεταφίασεν αυτόν εν Ραμά τη πόλει αυτού. Και εξέβαλεν ο Σαούλ εκ του τόπου τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους μάγους. **4** Συνθηροίσθησαν λοιπόν οι Φιλισταίοι και ήλθον και εστρατοπέδευσαν εν Σουνημ· και συνήθροισεν ο Σαούλ πάντα τον Ισραήλ, και εστρατοπέδευσαν εν Γελβουέ. **5** Και ότε είδεν ο Σαούλ το στρατόπεδον των Φιλισταίων, εφοβήθη, και ετρόμαξεν η καρδιά αυτού σφόδρα. **6** Και ηρώτησεν ο Σαούλ τον Κύριον· αλλ' ο Κύριος δεν απεκρίθη προς αυτόν ούτε δι' ενυπνίων ούτε διά του Ουρίμ ούτε διά προφητών. **7** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Ζητήσατέ μοι γυναίκα έχουσαν πνεύμα μαντείας, διά να υπάγω προς αυτήν και να ερωτήσω αυτήν.

Και οι δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Ἰδοῦ, εἶναι ἐν Ἐν-δωρ γυνὴ τὴς ἔχουσα πνεῦμα μαντείας. **8** Καὶ μετεσηματίσθη ὁ Σαοὺλ καὶ ἐνεδύθη ἄλλα ἱμάτια, καὶ ὑπῆγεν αὐτός καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἦλθον πρὸς τὴν γυναῖκα διὰ νυκτός καὶ εἶπε, Μάντευσον, παρακαλῶ, εἰς ἐμέ διὰ τοῦ πνεύματος τῆς μαντείας καὶ ἀναβίβασόν μοι ὄντινα σοὶ εἶπω. **9** Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν, Ἰδοῦ, σὺ ἐξεύρεις ὅσα ἔκαμεν ὁ Σαοὺλ, τίνι τρῶπῳ ἐξωλόθρησε τοὺς ἔχοντας πνεῦμα μαντείας καὶ τοὺς μάγους ἐκ τοῦ τόπου· διὰ τί λοιπόν σου παγιδεύεις τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ με θανατώσωσι; **10** Καὶ ὡμοσε πρὸς αὐτὴν ὁ Σαοὺλ εἰς τὸν Κύριον, λέγων, Ζη Κύριος, δὲν θέλει σε συμβῆ οὐδὲν κακὸν διὰ τοῦτο. **11** Τότε εἶπεν ἡ γυνὴ, Τίνα να σοὶ ἀναβίβασω; Καὶ εἶπε, τὸν Σαμουὴλ ἀναβίβασόν μοι. **12** Καὶ ὅτε εἶδεν γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, ἐβόησε μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαοὺλ, λέγουσα, Διὰ τί με ἠπάτησας; καὶ σὺ εἶσαι ὁ Σαοὺλ. **13** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, Μη φοβοῦ· τί εἶδες λοιπόν; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Θεοὺς εἶδον ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. **14** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Τίς εἶναι ἡ μορφή αὐτοῦ; Ἡ δὲ εἶπε, Ἐτέρων τῶν ἀναβαίνει καὶ εἶναι περιτετυλιγμένοι με ἐπένδυμα. Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Σαοὺλ ὅτι ἦτο ὁ Σαμουὴλ, καὶ ἔκυψε κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκίνησε. **15** Καὶ εἶπεν ὁ Σαμουὴλ πρὸς τὸν Σαοὺλ, Διὰ τί με παρηνώλησας, ὥστε νὰ με κάμην τὴν ἀναβῶ; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σαοὺλ, Ευρίσκομαι ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ· διότι οἱ Φιλισταῖοι πολεμοῦσιν ἐναντίον μου, καὶ ὁ Θεὸς ἀπεμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ καὶ δὲν μοὶ ἀποκρίνεται πλέον οὔτε διὰ προφητῶν οὔτε δι' ἐνυπνίων· διὰ τοῦτο σε ἐκάλεσα διὰ νὰ φανερώσης εἰς ἐμέ τί νὰ κάμω. **16** Τότε εἶπεν ὁ Σαμουὴλ, Διὰ τί λοιπόν ἐρωτᾷς ἐμέ, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ σου καὶ ἐγένειεν ἐχθρὸς σου; **17** ὁ Κύριος βεβαίως ἔκαμεν εἰς εαυτὸν ὡς ἐλάλησε δι' ἐμοῦ· διότι ἐξέσχισεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρός σου καὶ ἔδωκεν αὐτήν εἰς τὸν πλησίον σου, τὸν Δαβὶδ. **18** Ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, οὐδὲ ἐξετέλεσας τὸν μέγαν θυμὸν αὐτοῦ κατὰ τὸν Ἀμαλήκ, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἔκαμεν εἰς σε τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὴν ἡμέραν ταύτην. **19** καὶ θέλει παραδώσει ὁ Κύριος καὶ τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σου εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων· καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου θέλετε εἰσθαι μετ' ἐμοῦ· καὶ τὸ στρατόπεδον τὸν Ἰσραὴλ θέλει παραδώσει ὁ Κύριος εἰς τὴν χεῖρα τῶν Φιλισταίων. **20** Τότε ἔπεσον ὁ Σαοὺλ εὐθὺς ὅλος ἐξηπλωμένος κατὰ γῆς· διότι κατετρόμαξεν ἐκ τῶν λόγων τοῦ Σαμουὴλ· καὶ δύναις δὲν ἦτο ἐν αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε φάγει ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα. **21** Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν Σαοὺλ καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο σφόδρα τεταραγμένος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδοῦ, ἡ δούλη σου ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν σου, καὶ ἔβαλον τὴν ζωὴν μου εἰς τὴν χεῖρα μου καὶ υπετάχθην εἰς τοὺς λόγους σου, τοὺς ὁποίους ἐλάλησας πρὸς ἐμέ· **22** τώρα λοιπόν, ἀκούσον καὶ σὺ, παρακαλῶ, τὴν φωνὴν τῆς δούλης σου, καὶ ἀς βάλω ὀλίγον ἄρτον ἐμπροσθέν σου· καὶ φάγε, διὰ νὰ λάβῃς δύναμιν, ἐπειδὴ ὑπάγεις εἰς ὁδοπορίαν. **23** Πλην δὲν ἠθέλε, λέγων, Δὲν θέλω φάγει· οἱ δούλοι ὅμως αὐτοῦ μετὰ τῆς γυναικὸς ἐβίαζον αὐτόν, καὶ εἰσήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν· καὶ σηκωθείς ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς κλίνης. **24**

εἶχε δὲ ἡ γυνὴ παχὺ δαμάλιον ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἔσπευσε καὶ ἔσφαξεν αὐτό· καὶ λαβούσα ἄλευρον, ἐζύμωσε καὶ ἔψησεν ἄζυμα ἐξ αὐτοῦ. **25** Καὶ ἔφερον ἐμπροσθεν τοῦ Σαοὺλ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ ἔφαγον. Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ ἀνεχώρησαν τὴν νύκτα ἐκείνην.

29 Συνήθροισαν δὲ οἱ Φιλισταῖοι πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν εἰς Ἀφέκ· καὶ οἱ Ἰσραηλίται ἐστρατοπέδευσαν παρὰ τὴν πηγὴν τὴν ἐν Ἰεζραὲλ. **2** Καὶ οἱ σατράπαι τῶν Φιλισταίων διέβαινον κατὰ ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας ὁ Δαβὶδ δὲ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ διέβαινον κατόπισθεν μετὰ τὸν Ἀγχοῦς. **3** Καὶ εἶπον οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων, Τὶ θέλουσιν οὗτοι οἱ Ἰσραηλίται; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Φιλισταίων, Δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβὶδ, ὁ δούλος τοῦ Σαοὺλ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἐστάθη μετ' ἐμοῦ ταῦτας τὰς ἡμέρας ἢ τούτους τοὺς χρόνους; καὶ δὲν εὗρηκα ἐν αὐτῷ οὐδὲν σφάλμα, ἀφοῦ ἐνέπεσον κατ' ἐμέ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. **4** Καὶ ἠγανάκτησαν κατ' αὐτοῦ οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν οἱ στρατηγοὶ τῶν Φιλισταίων, Ἀποπέμψον τὸν ἄνθρωπον τούτον, καὶ ἀς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον διώρισας εἰς αὐτόν, καὶ ἀς μὴ καταβῇ μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν μάχην, μήποτε γείνῃ ἐν τῇ μάχῃ πολέμιος ἡμῶν· διότι πῶς ἠθέλε διαλλαχῆ οὗτος μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ; οὐχὶ με τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνδρῶν τούτων; **5** δὲν εἶναι οὗτος ὁ Δαβὶδ, περὶ τοῦ ὁποῖον ἐψάλλον ἀμοιβαίως ἐν τοῖς χοροῖς, λέγοντες, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ τὰς μυριάδας αὐτοῦ; **6** Τότε ἐκάλεσεν ὁ Ἀγχοῦς τὸν Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζη Κύριος, βεβαίως ἐστάθης εὐθύς, καὶ ἡ ἐξόδός σου καὶ ἡ εἰσόδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἶναι ἀρεστὴ ἔμπροσθεν τῶν οφθαλμῶν μου· διότι κακὸν δὲν εὗρηκα ἐν σοὶ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦλθες πρὸς ἐμέ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἀλλ' ὅμως εἰς τὸν οὖλον οφθαλμούς των σατραπῶν δὲν εἶσαι ἀρεστός· **7** τώρα λοιπόν ἐπίστρεψον καὶ ὑπάγε ἐν εἰρήνῃ, διὰ νὰ μὴ φέρῃς δυσἀρέσκειαν εἰς τοὺς σατράπας τῶν Φιλισταίων. **8** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀγχοῦς, Ἀλλὰ τί ἔκαμα; καὶ τί εὗρηκας ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶμαι ἐνώπιόν σου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὥστε νὰ μὴ ὑπάγω ἐν πολεμῆσῳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεὺς; **9** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀγχοῦς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἐξεύρω ὅτι εἶσαι ἀρεστός εἰς τοὺς οφθαλμούς μου, ὡς ἄγγελος Θεοῦ· πλην οἱ σατράπαι τῶν Φιλισταίων εἶπον, Δὲν θέλει ἀναβῆ μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν μάχην· **10** τώρα λοιπόν σηκώθητι ἐνωρὶς τὸ πρωῒ, μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου σου, τῶν ἐλθόντων μετὰ σοῦ· καὶ καθὼς σηκώθητε ἐνωρὶς τὸ πρωῒ, εὐθύς ὅταν φέγῃ, ἀναχωρήσατε. **11** Καὶ ἐσηκώθη ἐνωρὶς τὸ πρωῒ ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀναχωρήσωσι, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν γῆν τῶν Φιλισταίων. Οἱ δὲ Φιλισταῖοι ἀνέβησαν εἰς Ἰεζραὲλ.

30 Καὶ ὅτε ὁ Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς Σικλάγ τὴν τρίτην ἡμέραν, οἱ Ἀμαληκῖται εἶχον κάμει εἰσοδρομῆν εἰς τὸ μεσημβρινόν καὶ εἰς Σικλάγ, καὶ εἶχον πατάξει τὴν Σικλάγ καὶ κατακαύσει αὐτήν ἐν πυρὶ· **2** καὶ εἶχον ἀιχμαλωτίσει τὰς γυναῖκας τὰς ἐν αὐτῇ, ἀπὸ

μικρού έως μεγάλο· δεν εθανάτωσαν ουδένα, αλλά έλαβον αυτούς και υπήγαν εις την οδόν αυτών. **3** Ο δε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού ήλθον εις την πόλιν, και ιδού, ήτο πυρπολημένη· και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών ηχηλωτισμένοι. **4** Τότε ύψωσεν ο Δαβίδ και ο λαός ο μετ' αυτού την φωνήν αυτών και έκλαυσαν, εωσού δεν έμεινε πλέον εν αυτοίς δύναμις να κλαιώσι. **5** Και αμρότεροι αι γυναίκες του Δαβίδ ηχηλωτίσθησαν, Αχινοάμ η Ιεζραηλίτις, και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίτου. **6** Και εθλίβη ο Δαβίδ σφόδρα· διότι ο λαός έλεγε να λιθοβολήσωσιν αυτόν, επειδή η ψυχή παντός του λαού ήτο κατάπικρος, έκαστος διά τους υιούς αυτού και διά τας θυγατέρας αυτού· ο Δαβίδ όμως εκραταιώθη εν Κυρίω τω Θεώ αυτού. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα, υιόν του Αχιμέλεχ, Φέρε μοι ενταύθα, παρακαλώ, το εφόδ. Και έφερον ο Αβιάθαρ το εφόδ προς τον Δαβίδ. **8** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να καταδιώξω όπισθεν τούτων των ληστών; θέλω προφθάσει αυτούς; Ο δε είπε προς αυτόν, Καταδιώξον· διότι θέλεις βεβαίως προφθάσει και αφεύκτως θέλεις ελευθερωσει πάντα. **9** Τότε υπήγαν ο Δαβίδ, αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού, και ήλθον έως του χειμάρρου Βοσόρ, όπου οι απομένοντες εστάθησαν. **10** Ο δε Δαβίδ, αυτός και τετρακόσιοι άνδρες, κατεδιώκον, επειδή έμειναν όπισω διακόσιοι, οιτινες αποκαμόντες δεν ηδύνατο να διαβώσι τον χειμάρρον Βοσόρ. **11** Και εύρηκαν άνθρωπον Αιγύπτιον εν αγρώ και έφεραν αυτόν προς τον Δαβίδ· και έδωκαν εις αυτόν άρτον, και έφαγε, και επότισαν αυτόν ύδωρ· **12** και έδωκαν εις αυτόν τμήμα πίττας σύκων και δύο βότρυς σταφίδων· και έφαγε, και επανήλθε το πνεύμα αυτού εις αυτόν· διότι δεν είχε φάγει άρτον ουδέ είχε πεί ύδωρ, τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. **13** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Τίνος είσαι; και πόθεν είσαι; Και είπεν, Είμαι νέος Αιγύπτιος, δούλος τινός Αμαληκίτου· και με αφήκεν ο κύριός μου, επειδή ηρρώστησα τρεις ημέρας τώρα· **14** ημείς εκάμαμεν εισδρομήν εις το μεσημβρινόν των Χερεθαίων και εις τα μέρη της Ιουδαίας και εις το μεσημβρινόν του Χάλεβ· και επυρπολήσαμεν την Σικλάγ. **15** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Δύνασαι να με οδηγήσης κάτω προς τους ληστάς τούτους; Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι εις τον Θεόν, ότι δεν θέλεις με θανατώσει ούτε θέλεις με παραδώσει εις την χείρα του κυρίου μου, και θέλω σε οδηγήσει κάτω προς τούτους τους ληστάς. **16** Και ότε ώδήγησεν αυτόν κάτω, ιδού, ήσαν διεσκορπισμένοι επί το πρόσωπον παντός του τόπου, τρώγοντες και πίνοντες και χορευόντες, διά πάντα τα λάφυρα τα μεγάλα, τα οποία έλαβον εκ της γης των Φιλισταιών και εκ της γης του Ιούδα. **17** Και επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ από της αυγής μέχρι της εσπέρας της επιούσης· και δεν διεσώθη ουδέ εις εξ αυτών, πλην τετρακοσίων νέων, οιτινες εκάθηντο επί καμήλων και έφυγον. **18** Και ηλευθέρωσεν ο Δαβίδ όσα ήρπασαν οι Αμαληκίται· και τας δύο γυναίκας αυτού ηλευθέρωσεν ο Δαβίδ. **19** Και δεν έλειψεν εις αυτούς ούτε μικρόν ούτε μέγα, ούτε υιοί ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρον ούτε ουδέν εκ των όσα ήρπασαν απ' αυτών· τα πάντα επανέλαβεν ο Δαβίδ. **20** Και έλαβεν ο Δαβίδ πάντα τα πρόβατα και τους βόας, και

φέροντες αυτά έμπροσθεν των άλλων κτηνών, έλεγον, Ταύτα είναι τα λάφυρα του Δαβίδ. **21** Και ήλθεν ο Δαβίδ προς τους διακοσίους άνδρας, οιτινες είχαν αποκάμει ώστε δεν ηδυνήθησαν να ακολουθήσωσι τον Δαβίδ, όθεν εκάθισεν αυτούς εις τον χειμάρρον Βοσόρ· και εξήλθον εις συνάντησιν του Δαβίδ και εις συνάντησιν του λαού του μετ' αυτού· και ότε επλησίασεν ο Δαβίδ εις τον λαόν, χαιρέτησεν αυτούς. **22** Και απεκρίθησαν πάντες οι πονηροί και διεσκορπισμένοι εκ των ανδρών, οιτινες υπήγαν μετά του Δαβίδ, και είπον, Επειδή ούτοι δεν ήλθον μεθ' ημών, δεν θέλομεν δώσει εις αυτούς εκ των λαφύρων, τα οποία ανελάβομεν, παρά εις έκαστον την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού· και ας λάβωσιν αυτά και ας φύγωσιν. **23** Αλλ' ο Δαβίδ είπε, Δεν θέλετε κάμει ούτως, αδελφοί μου, εις εκείνα τα οποία ο Κύριος έδωκεν εις ημάς, όστις εφύλαξεν ημάς και παρέδωκεν εις την χείρα ημών τους ληστάς τους ελθόντας εναντίον ημών· **24** και τις θέλει σας εισακούσει εις ταύτην την υπόθεσιν; αλλά κατά την μερίδα του καταβαίνοντος εις τον πόλεμον, ούτω θέλει είσθαι η μερίς του καθημένου πλησίον της αποσκευής ίσα θέλωσι μοιράζεσθαι. **25** Και έγεινεν ούτως απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξής· και έκαμε τούτο νόμον και διάταγμα εν τω Ισραήλ έως της ημέρας ταύτης. **26** Ότε δε ήλθεν ο Δαβίδ εις Σικλάγ, έπεμψεν εκ των λαφύρων προς τους πρεσβυτέρους Ιούδα τους φίλους αυτού, λέγων, Ιδού εις εσάς ευλογία, εκ των λαφύρων των εχθρών του Κυρίου. **27** προς τους εν Βαιθίλ, και προς τους εν Ραμώθ η μεσημβρινή, και προς τους εν Ιαθειρ, **28** και προς τους εν Αροήρ, και προς τους εν Σιφμώθ, και προς τους εν Εσθεμιά, **29** και προς τους εν Ραχάλ, και προς τους εν ταις πόλεσι των Ιεραμεηλιτών, και προς τους εν ταις πόλεσι των Κεναίων, **30** και προς τους εν Ορμά, και προς τους εν Χωρ-ασάν, και προς τους εν Αθάχ, **31** και προς τους εν Χεβρών, και προς πάντας τους τόπους, εις τους οποίους ο Δαβίδ περιήρχετο, αυτός και οι άνδρες αυτού.

31 Οι δε Φιλισταίοι επολέμουν κατά του Ισραήλ· και έφυγον οι άνδρες του Ισραήλ από προσώπου των Φιλισταιών και έπεσον πεφονευμένοι εν τω όρει Γελβουέ. **2** Και κατέφθασαν οι Φιλισταίοι τον Σαούλ και τους υιούς αυτού· και επάταξαν οι Φιλισταίοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μελχί-σοού, τους υιούς του Σαούλ. **3** Εβάρυνη δε η μάχη επί τον Σαούλ, και επέτυχον αυτόν οι άνδρες οι τοξόται και επληγώθη βαρέως υπό των τοξωτών. **4** Και είπεν ο Σαούλ προς τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου και διαπέρασον με δι' αυτής, διά να μη έλθωσιν ούτοι οι απερίτμητοι και με εμπαιξώσι· πλην ο οπλοφόρος αυτού δεν ήθελε, διότι εφοβείτο σφόδρα. Όθεν έλαβεν ο Σαούλ την ρομφαίαν και έπεσεν επ' αυτήν. **5** Και ως είδεν ο οπλοφόρος αυτού ότι απέθανεν ο Σαούλ, έπεσε και αυτός επί την ρομφαίαν αυτού και απέθανε μετ' αυτού. **6** Ούτως απέθανεν ο Σαούλ και οι τρεις υιοί αυτού, και ο οπλοφόρος αυτού και πάντες οι άνδρες αυτού, την αυτήν εκείνην ημέραν ομού. **7** Και οι άνδρες Ισραήλ, οι πέραν της κοιλάδος, και οι πέραν του Ιορδάνου, ιδόντες ότι έφυγον οι άνδρες Ισραήλ και ότι ο Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, κατέλιπον τας πόλεις

και έφυγον. και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν
αυταίς. **8** Και την επαύριον, ότε ήλθον οι Φιλισταίοι
διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον
Σαούλ και τους τρεις υιούς αυτού πεπτωκότας επί το
όρος Γελβουέ. **9** Και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού
και εξέδυσαν τα όπλα αυτού και απέστειλαν εις την
γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι την
αγγελίαν εις τον οίκον των ειδώλων αυτών και μεταξύ
του λαού. **10** Και ανέθεσαν τα όπλα αυτού εις τον
οίκον της Ασταρώθ, και εκρέμασαν το σώμα αυτού εις
το τείχος Βαιθ-σαν. **11** Ακούσαντες δε περί τούτου οι
κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ, τι έκαμον οι Φιλισταίοι εις
τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί άνδρες
και ώδοιπόρησαν όλην την νύκτα και έλαβον το σώμα
του Σαούλ και τα σώματα των υιών αυτού από του
τείχους Βαιθ-σαν, και ήλθον εις Ιαβείς και έκαυσαν
αυτά εκεί. **13** και έλαβον τα οστά αυτών και έθαψαν
υπό το δένδρον εν Ιαβείς και ενήστευσαν επτά ημέρας.

Βασιλειῶν Β'

1 Μετά δε τον θάνατον του Σαούλ, αφού επέστρεψεν ο Δαβίδ από της σφαγῆς των Αμαληκίτων, ἐκάθησεν ο Δαβίδ ἐν Σικλάγ δύο ἡμέρας· **2** τὴν δε τρίτην ἡμέραν, ἰδοὺ, ἦλθεν ἄνθρωπος ἐκ του στρατοπέδου ἀπὸ πλησίον του Σαούλ, ἔχων δισοχισμένα τα ἱμάτια αὐτοῦ καὶ χῶμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ καθὼς εἰσῆλθε προς τον Δαβίδ, ἔπεσον εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε. **3** Καὶ εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Πόθεν ἔρχεσαι; Ὁ δε εἶπε προς αὐτόν, Ἐγὼ ἐκ του στρατοπέδου του Ἰσραὴλ δισοσώθην. **4** Καὶ εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Τι συνέβη; ἐπεὶ μοι, παρακαλῶ. Καὶ ἀπεκρίθη, Ὅτι ἔφυγεν ο λαὸς ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ μάλιστα ἐκ του λαοῦ ἔπεσον καὶ ἀπέθανον· ἀπέθανον δε καὶ Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν ο υἱὸς αὐτοῦ. **5** Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ προς τον νέον τον ἀπαγγέλλοντα προς αὐτόν, Πως ἐξεύρεις ὅτι ἀπέθανεν ο Σαούλ, καὶ Ἰωνάθαν ο υἱὸς αὐτοῦ; **6** Καὶ εἶπεν ο νέος ο ἀπαγγέλλοντος προς αὐτόν, Εὐρέθην κατὰ τύχην ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ, ο Σαούλ ἦτο κεκλιμένος ἐπὶ του δόρατος αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, αἱ ἄμαξαι καὶ οἱ ἰπτεῖς κατέφθανον αὐτόν. **7** καὶ ὅτε ἔβλεψεν εἰς τα ὀπίσω αὐτοῦ, με εἶδε καὶ με ἐκάλεσε· καὶ ἀπεκρίθη, Ἰδοὺ, ἐγὼ. **8** Καὶ εἶπε προς ἐμέ, Ποίος εἶσαι; Καὶ ἀπεκρίθην προς αὐτόν, Εἶμαι Αμαληκίτης. **9** Πάλιν εἶπε προς ἐμέ, Στήθι σου ἐπάνω μου, παρακαλῶ, καὶ θανάτωσόν με· διότι σκοτοδινίασις με κατέλαβεν, ἐπειδὴ ἡ ζωὴ μου εἶναι ἐτι ὅλη ἐν ἐμοί. **10** Ἐστάθην λοιπὸν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν· ἐπειδὴ ἤμην βέβαιος ὅτι δεν ἠδύνατο να ζῆσθι ἀφοῦ ἔπεσε· καὶ ἔλαβον το διάδημα το ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ το βραχιόλιον ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἔφερα αὐτὰ ἐνταῦθα προς τον κύριόν μου. **11** Τότε πιάσας ο Δαβίδ τα ἱμάτια αὐτοῦ, δίσχιζεν αὐτὰ· καὶ πάντες ὁμοίως οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. **12** Καὶ ἐπένησαν καὶ ἐκλάσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως ἐσπέρας διὰ τον Σαούλ καὶ διὰ Ἰωνάθαν τον υἱόν αὐτοῦ καὶ διὰ τον λαόν του Κυρίου καὶ διὰ τον οἶκον του Ἰσραὴλ, διότι ἔπεσον διὰ ῥομφαίας. **13** Εἶπε δε ο Δαβίδ προς τον νέον, τον ἀπαγγέλλοντα προς αὐτόν, Πόθεν εἶσαι; Καὶ ἀπεκρίθη, Εἶμαι υἱὸς παροίκου τινὸς Αμαληκίτου. **14** Καὶ εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Πως δεν ἐφοβήθησας ἐπιβάλλῃ τὴν χεῖρα σου διὰ να θανατώσῃς τον κερχισμένον του Κυρίου; **15** Καὶ ἐκάλεσεν ο Δαβίδ ἕνα ἐκ των νέων καὶ εἶπε, Πλησίασον, πέσον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. **16** Καὶ εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Το αἷμα σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· διότι το στόμα σου ἐμαρτύρησεν ἐναντίον σου, λέγων, Ἐγὼ ἐθανάτωσα τον κερχισμένον του Κυρίου. **17** Καὶ ἐθρήνησεν ο Δαβίδ τον θρήνον τούτον ἐπὶ τον Σαούλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τον υἱόν αὐτοῦ· **18** καὶ παρήγγειλε να διδάξωσι τους υἱούς Ἰούδα τούτο το ἄσμα του τῶζου· ἰδοὺ, εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ του Ἰασήρ. **19** Δόξα του Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῷ σὺν ὑψηλοῦς τόπου σου κατηκοντισμένη. Πως ἔπεσον οἱ δυνατοί. **20** Μὴ ἀναγγεῖλιτε εἰς τὴν Γαθ, μὴ διακηρύξῃτε εἰς τὰς πλατείας τῆς Ἀσκάλωνος, μήποτε χαρώσιν αἱ θυγατέρες των Φιλισταίων, μήποτε ἀγαλλιάσωνται αἱ θυγατέρες των ἀπεριτμητῶν· **21** Ὅρη τὰ ἐν Γελβουέ, Ἄς μὴ ἦναι δρόσος μὴδὲ βροχὴ ἐφ' ὑμᾶς, μὴδὲ ἀγροὶ δίδοντες

ἀπαρχάς· διότι ἐκεῖ ἀπερρίφθη ἡ ἀσπίς των ἰσχυρῶν, Ἡ ἀσπίς του Σαούλ, ὡς να μὴ ἐχρίσθη δι' ἐλαίου. **22** Ἀπὸ του αἵματος των πεφονευμένων, ἀπὸ του στέατος των ἰσχυρῶν, το τῶζον του Ἰωνάθαν δεν ἐστρέφετο ὀπίσω, καὶ ἡ ῥομφαία του Σαούλ δεν ἐπέστρεφε κενή. **23** Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν ἦσαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ἐράσμιοι ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν δεν ἐχωρίσθησαν· ἦσαν ἐλαφρότεροι αετῶν, δυνατώτεροι λεόντων. **24** Θυγατέρες Ἰσραὴλ, κλαύσατε ἐπὶ τον Σαούλ τον ἐνδύοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ καλλωπισμῶν, τον ἐπιβάλλοντα στολισμούς χρυσοῦς ἐπὶ τα ἐνδύματα ὑμῶν. **25** Πως ἔπεσον οἱ δυνατοὶ ἐν μέσῳ τῆς μάχης Ἰωνάθαν, ἐπὶ τους ὑψηλοῦς τόπους σου τετραυματισμένε. **26** Περὶλυτος εἶμαι διὰ σε, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· προσφιλέστατος ἐστάθης εἰς ἐμέ· ἡ προς ἐμέ ἀγάπη σου ἦτο ἐξᾶσιος. Ὑπερέβαινε τὴν ἀγάπην των γυναικῶν. **27** Πως ἔπεσον οἱ δυνατοί, καὶ ἀπωλέσθησαν τα ὄπλα του πολέμου.

2 Μετά δε ταῦτα ἠρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Ἐν ἀναβῶ εἰς τινὰ των πόλεων Ἰούδα; Ὁ δε Κύριος εἶπε προς αὐτόν, Ἀνάβα. Καὶ εἶπεν ο Δαβίδ, που να ἀναβῶ; Ὁ δε εἶπεν, εἰς Χεβρών. **2** Ἀνέβη λοιπὸν ἐκεῖ ο Δαβίδ καὶ αἱ δύο γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινοάμ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ του Καρμηλίτου. **3** Καὶ τους ἄνδρας τους μετ' αὐτοῦ ἀνεβίβασεν ο Δαβίδ, ἕκαστον μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ· καὶ κατώκησαν ἐν ταις πόλεσι Χεβρών. **4** Καὶ ἦλθον οἱ ἄνδρες Ἰούδα καὶ ἔχρισαν ἐκεῖ τον Δαβίδ βασιλεᾶ ἐπὶ τον οἶκον Ἰούδα. Καὶ ἀπήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Οἱ ἄνδρες τῆς Ἰαβείς-γαλαὰδ ἦσαν οἱ θάψαντες τον Σαούλ. **5** Καὶ ἀπέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς προς τους ἄνδρας τῆς Ἰαβείς-γαλαὰδ καὶ εἶπε προς αὐτούς, Εὐλογημένοι να ἦσθε παρὰ του Κυρίου, διότι ἐκάμετε το ἔλεος τούτο εἰς τον κύριόν σας, εἰς τον Σαούλ, καὶ ἐθάψατε αὐτόν· **6** εἶθε λοιπὸν τώρα να κάμη ο Κύριος προς ἐσάς ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καὶ ἐγὼ προσέτι θέλω ἀναποδώσει εἰς ἐσάς το καλόν τούτο, ἐπειδὴ ἐκάμετε τούτο το πράγμα· **7** τώρα λοιπὸν, ἄς κραταιωθῶσιν αἱ χεῖρές σας, καὶ γίνεσθε ἀνδρείοι διότι ο κύριός σας ο Σαούλ ἀπέθανε, καὶ προσέτι ο οἶκος Ἰούδα ἔχρισαν ἐμέ βασιλεᾶ ἐφ' ἐαυτῶν. **8** Ὁ Ἀβενήρ ὁμως, ο υἱὸς του Νηρ, ο ἀρχιστράτηγος του Σαούλ, ἔλαβε τον Ἰς-βοσθέ, υἱόν του Σαούλ, καὶ διεβίβασεν αὐτόν εἰς Μαχαναΐμ, **9** καὶ ἔκαμεν αὐτόν βασιλεᾶ ἐπὶ τῆς Γαλαὰδ, καὶ ἐπὶ των Ἀσοουριτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Ἰεζραὴλ, καὶ ἐπὶ του Εφραΐμ, καὶ ἐπὶ του Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ παντός του Ἰσραὴλ. **10** Τεσσαράκοντα ἐτῶν ἦτο Ἰς-βοσθέ ο υἱὸς του Σαούλ, ὅτε ἔγεινε βασιλεὺς ἐπὶ τον Ἰσραὴλ· καὶ ἐβασίλευσε δύο ἐτη· ο οἶκος ὁμως Ἰούδα ἠκολούθησε τον Δαβίδ. **11** Καὶ ο ἀριθμὸς των ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐβασίλευσεν ο Δαβίδ ἐν Χεβρών ἐπὶ του οἴκου Ἰούδα, ἦσαν ἐπτὰ ἐτη καὶ ἐξ μῆνες. **12** Ἐξῆλθε δε Ἀβενήρ ο υἱὸς του Νηρ καὶ οἱ δούλοι του Ἰς-βοσθέ, υἱοῦ του Σαούλ, ἐκ Μαχαναΐμ εἰς Γαβαὼν. **13** Καὶ Ἰωάβ, ο υἱὸς τῆς Σερούϊας, καὶ οἱ δούλοι του Δαβίδ ἐξῆλθον καὶ συναπηνήθησαν πλησίον του ὑδροστασίου τῆς Γαβαὼν· καὶ ἐκάθησαν οἱ μὲν ἐντεῦθεν του ὑδροστασίου, οἱ δε ἐκεῖθεν του ὑδροστασίου. **14** Καὶ εἶπεν ο Ἀβενήρ προς τον Ἰωάβ, Ἄς σηκωθῶσι τώρα οἱ νέοι καὶ ἄς παίξωσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν. Καὶ εἶπεν ο Ἰωάβ, Ἄς σηκωθῶσιν.

15 Εσηκώθησαν λοιπόν και επέρασαν κατά αριθμόν, δώδεκα εκ του Βενιαμίν, από μέρους του Ις-βοσθέ, υιού του Σαούλ, και δώδεκα εκ των δούλων του Δαβίδ. 16 Και επίασαν έκαστος τον πλησίον αυτού από της κεφαλής, και διεπέρασε την μάχαιραν αυτού εις την πλευράν του πλησίον αυτού, και έπεσον ομού· όθεν ο τόπος εκείνος ονομάσθη Χελκάθ-ασουρείμ, όστις είναι εν Γαβαών. 17 Και έγεινεν μάχη σκληροτάτη κατ' εκείνην την ημέραν· και ο Αβενήρ και οι άνδρες Ισραήλ ενικίθησαν υπό των δούλων του Δαβίδ. 18 Ήσαν δε εκεί οι τρεις υιοί της Σερουΐας, Ιωάβ και Αβισαί και Ασαήλ· ο δε Ασαήλ ήτο ελαφρός τους πόδας, ως μία των δορκάδων των εν αγρώ. 19 Και κατεδίωξεν ο Ασαήλ οπίσω του Αβενήρ· και τρέχων, δεν εξέκλινεν εις τα δεξιά ουδέ εις τα αριστερά, εξόπισθεν του Αβενήρ. 20 Και έβλεψεν ο Αβενήρ εις τα οπίσω αυτού και είπε, Συ είσαι ο Ασαήλ; Ο δε απεκριθή, Εγώ. 21 Και είπε προς αυτόν ο Αβενήρ, Στρέψον συ εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά, και πιάσον τινά εκ των νέων και λάβε εις σεαυτόν την πανοπλίαν αυτού· πλην δεν ηθέλησεν ο Ασαήλ να εκκλίνη από όπισθεν αυτού. 22 Καιάλιν είπεν ο Αβενήρ προς τον Ασαήλ, Στρέψον από όπισθέν μου· διά τι να σε κτυπήσω έως εδάφους; πως θέλω σηκώσει τότε το πρόσωπόν μου προς Ιωάβ τον αδελφόν σου; 23 Αλλά δεν ήθελε να στρέψη· όθεν επάταξεν αυτόν ο Αβενήρ με το όπισθεν του δόρατος αυτού εις την πέμπτην πλευράν, και εξήλθε το δόρυ από των οπισθίων αυτού, και έπεσεν εκεί και απέθανεν εν τω αυτώ τόπω· και όσοι ήρχοντο εις τον τόπον, όπου ο Ασαήλ έπεσε και απέθανεν, ίσαντο. 24 Ο δε Ιωάβ και ο Αβισαί κατεδίωκον οπίσω του Αβενήρ· και ο ήλιος έδυνεν ότε αυτοί ήλθον έως του βουνού Αμμά, το οποίον είναι απέναντι Για, κατά την οδόν της ερήμου Γαβαών. 25 Και συνηθροΐσθησαν οι υιοί Βενιαμίν οπίσω του Αβενήρ, και έγειναν εν σώμα και εστάθησαν επί της κορυφής τινός βουνού. 26 Τότε ο Αβενήρ εφώνησε προς τον Ιωάβ και είπε, Θέλει κατατρώγει ακαταπαύστως ρομφαία; δεν εξεύρεις ότι πικρία θέλει είσθαι εις το τέλος; έως πότε λοιπόν δεν θέλεις προτάξει τον λαόν να επιστρέψη από του να καταδιώκωσι τους αδελφούς αυτών; 27 Και είπεν ο Ιωάβ, Ζη ο Θεός, εάν δεν ήθελες λαλήσει, βεβαίως τότε ο λαός ήθελεν αναβή το πρωΐ, έκαστος από της καταδιώξεως του αδελφού αυτού. 28 Και εσάλλισεν ο Ιωάβ εν τη σάλπιγγι· και εστάθη πας ο λαός, και δεν κατεδίωκον πλέον κατόπιν του Ισραήλ ουδέ εμάχοντο πλέον. 29 Και ώδοιπόρησαν ο Αβενήρ και οι άνδρες αυτού διά της πεδιάδος όλην την νύκτα εκείνην, και διέβησαν τον Ιορδάνην και επέρασαν δι' όλης της Βιθρών και ήλθον εις Μαχαναΐμ. 30 Ο δε Ιωάβ επέστρεψεν από της καταδιώξεως του Αβενήρ· και ότε συνηθροΐσει πάντα τον λαόν, έλειπον εκ των δούλων του Δαβίδ δεκαεννέα άνδρες και ο Ασαήλ. 31 Οι δούλοι δε του Δαβίδ επάταξαν εκ του Βενιαμίν και εκ των ανδρών του Αβενήρ τριακοσίους εξήκοντα άνδρας, ότινες απέθανον. 32 Και εσήκωσαν τον Ασαήλ και έθαψαν αυτον εν τω τάφω του πατρός αυτού, τω εν Βηθλεέμ. Ο δε Ιωάβ και οι άνδρες αυτού ώδοιπόρησαν όλην την νύκτα και έφθασαν εις Χεβρών περί τα χαράγματα.

3 Διήρκεσε δε πολύ ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ. Και ο μεν Δαβίδ προέβαινε κραταιούμενος· ο δε οίκος του Σαούλ προέβαινε εξασθενούμενος. 2 Εγεννήθησαν δε εις τον Δαβίδ υιοί εν Χεβρών· και ο μεν πρωτότοκος αυτού ήτο Αμνών, εκ της Αχινοάμ της Ιεζραηλίτιδος· 3 ο δε δεύτερος αυτού, Χιλεάβ, εκ της Αβιγαίας, γυναικός του Νάβαλ του Καρμηλίτου· ο δε τρίτος, Αβεσσαλώμ, υιός της Μααχά, θυγατρός του Θαλμαΐ, βασιλείς της Γεσοούρ· 4 ο δε τέταρτος, Αδωνίας, υιός της Αγγειθ· και ο πέμπτος, Σεφατίας, υιός της Αβιτάλ· 5 και ο έκτος, Ιθραάμ, εκ της Αιγλά, της γυναικός του Δαβίδ. Ουτοί εγεννήθησαν εις τον Δαβίδ εν Χεβρών. 6 Ενώ δε εζηλοκούμετο ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ, ο Αβενήρ υπεστίριξε τον οίκον του Σαούλ. 7 Είχε δε ο Σαούλ παλλακήν, ονομαζομένην Ρεσφά, θυγατέρα του Αϊά· και είπεν ο Ις-βοσθέ προς τον Αβενήρ, Διά τι εισέρχεσαι προς την παλλακήν του πατρός μου; 8 Και εθυμώθη σφοδρα ο Αβενήρ διά τους λόγους του Ις-βοσθέ και είπε, Κεφαλή κύνος είμαι εγώ, όστις κάμνω σήμερον έλεος προς τον οίκον Σαούλ του πατρός σου, προς τους αδελφούς αυτού και προς τους φίλους αυτού, εναντίον του Ιούδα, και δεν σε παρέδωκα εις την χείρα του Δαβίδ, ώστε να ελέγχεις σήμερον αδικίαν εις εμέ περί της γυναικός ταύτης; 9 Ούτω να κάμη ο Θεός εις τον Αβενήρ και ούτω να προσθήσει εις αυτόν, εάν, καθώς ώμοσεν ο Κύριος εις τον Δαβίδ, δεν κάμω ούτως εις αυτόν, 10 να μεταβιβάσω την βασιλείαν εκ του οίκου του Σαούλ, και να στήσω τον θρόνον του Δαβίδ επί τον Ισραήλ και επί τον Ιούδαν, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ. 11 Και δεν ηδύνατο πλέον να αποκριθί λόγον προς τον Αβενήρ, επειδή εφοβείτο αυτόν. 12 Τότε απέστειλεν ο Αβενήρ μηνυτάς προς τον Δαβίδ από μέρους αυτού, λέγων, Τίνος είναι η γη; λέγων προσέτι, Κάμε συνθήκην μετ' εμού, και ιδού, η χειρ μου θέλει είσθαι μετά σου, ώστε να φέρω υπό την εξουσίαν σου πάντα τον Ισραήλ. 13 Ο δε είπε, Καλώς· εγώ θέλω κάμη συνθήκην μετά σου· πλην εν πράγμα ζητώ εγώ παρά σου· και είπε, Δεν θέλεις ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν δεν φέρης έμπροσθέν μου Μιχάλ την θυγατέρα του Σαούλ, όταν έλθης να ιδης το πρόσωπόν μου. 14 Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς προς τον Ις-βοσθέ, υιόν του Σαούλ λέγων, Απόδος την γυναίκα μου την Μιχάλ, την οποίαν ενυμφεύθη εις εμαυτόν διά εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων. 15 Και έστειλεν ο Ις-βοσθέ και έλαβεν αυτήν παρά του ανδρός αυτής, παρά του Φαλιήλ υιού του Λαείς. 16 Και υπήγε μετ' αυτής ο ανήρ αυτής, πορευόμενος και κλαιών κατόπιν αυτής έως Βαουρείμ. Τότε είπε προς αυτόν ο Αβενήρ, Ύπαγε, επίστρεψον και επέστρεψεν. 17 Ο δε Αβενήρ συνωμίλησε μετά των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, λέγων, Και χθές και προχθές εξητείτε τον Δαβίδ να βασιλεύσει επ' υμάς· 18 τώρα λοιπόν κάμετε τούτο· διότι ο Κύριος ελάλησε περί του Δαβίδ, λέγων, Διά χειρός Δαβίδ του δούλου μου θέλω σώσει τον λαόν μου Ισραήλ εκ χειρός των Φιλισταίων και εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτών. 19 Και ελάλησε προσέτι ο Αβενήρ εις τα ώτα του Βενιαμίν· και υπήγεν ο Αβενήρ να λαλήσει και εις τα ώτα του Δαβίδ εις Χεβρών, πάντα όσα ήσαν αρεστά

εις τον Ισραήλ και εις πάντα τον οίκον του Βενιαμίν. **20** Ἦλθε λοιπὸν ὁ Αβενήρ πρὸς τὸν Δαβίδ εἰς Χεβρών, καὶ μετ' αὐτοῦ εἶκοσι ἄνδρες. Καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβίδ εἰς τὸν Αβενήρ καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺς μετ' αὐτοῦ συμπόσιον. **21** Καὶ εἶπεν ὁ Αβενήρ πρὸς τὸν Δαβίδ, θέλω σηκωθῆναι καὶ ὑπάγει, καὶ θέλω συνάξει πάντα τὸν Ισραήλ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, διὰ να κάμωσι συνθήκην μετὰ σου, καὶ να βασιλεύῃς καθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβίδ τὸν Αβενήρ καὶ ἀνεχώρησεν ἐν εἰρήνῃ. **22** Καὶ ἰδοὺ, οἱ δούλοι τοῦ Δαβίδ καὶ ὁ Ἰωάβ ἤρχοντο ἀπὸ ἐκδρομῆς, καὶ ἔφερον μετ' αὐτῶν πολλὰ λάφυρα· ἀλλ' ὁ Αβενήρ δὲν ἦτο μετὰ τοῦ Δαβίδ ἐν Χεβρών, διότι εἶχεν ἀποστείλει αὐτὸν, καὶ εἶχεν ἀναχωρήσει ἐν εἰρήνῃ. **23** Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ Ἰωάβ καὶ ἅπαν τοὶ στρατεύματα το μετ' αὐτοῦ, ἀπῆγγεῖλαν πρὸς τὸν Ἰωάβ, λέγοντες, Αβενήρ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησεν ἐν εἰρήνῃ. **24** Τότε, εἰσῆλθεν ὁ Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε, Τι ἔκαμες; ἰδοὺ, ὁ Αβενήρ ἦλθε πρὸς σέ· διὰ τι ἐξαπέστειλας αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν; **25** ἐξέειπες τὸν Αβενήρ τὸν υἱὸν τοῦ Νηρ, ὅτι ἦλθε διὰ να σε ἀπατήσῃ καὶ να μάθῃ τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσοδὸν σου καὶ να μάθῃ πάντα ὅσα συ πράττεις. **26** Καὶ καθὼς ἐξῆλθεν ὁ Ἰωάβ ἀπὸ τοῦ Δαβίδ, ἔστειλε μηνυτὰς κατὸ πῖνον τοῦ Αβενήρ, καὶ ἐπέστρεψαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος Σιρά· ὁ Δαβίδ ὅμως δὲν ἤξευρε. **27** Καὶ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ Αβενήρ εἰς Χεβρών, ὁ Ἰωάβ παρεμέρισε αὐτὸν εἰς τὰ πλάγια τῆς πύλης, διὰ να λαλήσῃ πρὸς αὐτὸν μυστικὰ καὶ ἐκεῖ ἐπάταξεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν πέμπτην πλευράν, καὶ ἀπέθανε, διὰ τὸ αἷμα Ἀσαήλ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **28** Μετὰ δὲ ταῦτα ἀκούσας ὁ Δαβίδ, εἶπεν, Ἀθῶος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αβενήρ, υἱοῦ τοῦ Νηρ. **29** Ἄς μὲνῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἄς μὴ ἐκλείψῃ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωάβ γονόρροιοις ἢ ἐλεπρὸς ἢ ἐπιστηριζόμενοι ἐπὶ βακτηρίαν ἢ πίπτων ἐν ρομφαίᾳ ἢ στεροῦμενοι ἄρτου. **30** Οὕτως ὁ Ἰωάβ καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐθανάτωσαν τὸν Αβενήρ, διότι εἶχε θανατώσει Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν ἐν τῇ μάχῃ. **31** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, Διασχίσατε τὰ ἰμάτιά σας καὶ περιζώσητε σάκκον καὶ κλαύσατε ἔμπροσθεν τοῦ Αβενήρ. Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβίδ ἠκολούθει τὸ νεκροκράββατον. **32** Καὶ ἔθαψαν τὸν Αβενήρ ἐν Χεβρών· καὶ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Αβενήρ· καὶ πας ὁ λαὸς ἐκλαυσε. **33** Καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Αβενήρ καὶ εἶπεν, Ἀπέθανεν ὁ Αβενήρ ὡς ἀποθνήσκει ἄφρων; **34** αἱ χεῖρές σου δὲν ἐδέθησαν, οὐδὲ οἱ πόδες σου ἐτέθησαν ἐν δεσμοῖς· ἔπεσες, καθὼς πίπτει τις ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τῆς ἀδικίας. Καὶ πας ὁ λαὸς ἐκλαυσε πάλιν ἐπ' αὐτὸν. **35** Ἦλθεν ἔπειτα πας ὁ λαὸς διὰ να κάμωσι τὸν Δαβίδ να φάγῃ ἄρτον, ἐνῶ ἦτο ἐπὶ ἡμέρα· ἀλλ' ὁ Δαβίδ ὠμοσε λέγων, Οὕτω να κάμῃ ὁ Θεὸς εἰς ἐμέ καὶ οὕτω να προσθέσῃ, εἴν γευθῶ ἄρτον ἢ ἄλλο τι, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος. **36** Καὶ ἔμαθε τοῦτο πας ὁ λαός, καὶ ἤρresen εἰς αὐτούς· καθὼς ἤρresken εἰς πάντα τὸν λαὸν ὅ, τι ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς. **37** Διότι πας ὁ λαὸς καὶ πας ὁ Ισραήλ ἐγνώρισαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην,

ὅτι δὲν ἦτο ἀπὸ τοῦ βασιλέως το να θανατωθῆ Αβενήρ ὁ υἱὸς τοῦ Νηρ. **38** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Δὲν ἐξεύρετε ὅτι στρατηγός, καὶ μέγας, ἔπεσε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν τῷ Ισραήλ; **39** ἐγὼ δὲ εἶμαι τὴν σήμερον ἀδύνατος, ἀν καὶ ἐχρίσθη βασιλεὺς καὶ οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ υἱοὶ τῆς Σερουΐας παραπολύ δυνατοὶ ὡς πρὸς ἐμέ· ὁ Κύριος θέλει κάμει ἀναπάδοσιν εἰς τὸν ἐργάτην τῆς κακίας κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

4 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ ὅτι ὁ Αβενήρ ἀπέθανεν ἐν Χεβρών, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐνεκρώθησαν, καὶ πάντες οἱ Ισραηλίται συνεταράχθησαν. **2** Εἶχε δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ δύο ἄνδρας, οἵτινες ἦσαν ὀπλαρχηγοί, τὸ ὄνομα τοῦ ἐνός Βαανά, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἄλλου Ρηχάβ, υἱοὶ Ριμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· διότι καὶ ἡ Βηρώθ ἐλογίζετο τοῦ Βενιαμίν. **3** οἱ δὲ Βηρωθαῖοι εἶχον φύγει εἰς Γιθθαΐμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παρκοκύντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. **4** Ἰωνάθαν δὲ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαοὺλ, εἶχεν υἱὸν βεβλαμμένον τοὺς πόδας. Ἦτο ἠλικίας πέντε ἐτῶν ὅτε ἦλθον αἱ ἀγγελίαι ἐξ Ἑζραὶλ περὶ τοῦ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν, καὶ ἐσηκώσεν αὐτὸν τροφός αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν· ἐνῶ δὲ ἔσπευδε να φύγῃ, ἔπεσεν αὐτός καὶ ἐχλώθη· τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ Μεμφιβοσθέ. **5** Καὶ ὑπήγαν οἱ υἱοὶ Ριμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, Ρηχάβ καὶ Βαανά, καὶ εἰς τὸ καῦμα τῆς ἡμέρας εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰς-βοσθέ ὅστις ἐκοίτετο ἐπὶ κλίνης τὸ μεσημέριον. **6** καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ ἕως τοῦ μέσου τῆς οἰκίας, ὡς διὰ να λάβωσι σίτον· καὶ ἐκτύπησαν αὐτὸν ὑπὸ τὴν πέμπτην πλευράν· καὶ ὁ Ρηχάβ καὶ Βαανά ὁ ἀδελφός αὐτοῦ διεσώθησαν. **7** Διότι ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκείνος ἐκοίτετο ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ· καὶ ἐκτύπησαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λαβόντες τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἀνεχώρησαν ὁδοιποροῦντες διὰ τῆς πεδιάδος ὅλην τὴν νύκτα. **8** Καὶ ἔφερον τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰς-βοσθέ πρὸς τὸν Δαβίδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα, Ἰδοὺ, ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἰς-βοσθέ, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὅστις ἐζήτει τὴν ζωὴν σου· καὶ ὁ Κύριος ἔδωκεν ἐκδίκισιν εἰς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. **9** Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Δαβίδ πρὸς τὸν Ρηχάβ καὶ πρὸς Βαανά τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοὺς υἱούς Ριμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ζη Κύριος, ὅστις ἐλύτρωσε τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ πάσης στενοχωρίας. **10** ἐκείνον, ὅστις ἀπήγγειλε πρὸς ἐμέ, λέγων, Ἰδοὺ, ἀπέθανεν ὁ Σαοὺλ, καὶ ἐστοχάζετο εαυτὸν μηνυτὴν ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπίασα αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτὸν ἐν Σικλάγ, ἀντὶ να βραβεύσω αὐτὸν διὰ τὴν ἀγγελίαν αὐτοῦ. **11** καὶ πόσω μάλλον ἀνθρώπους πονηροῦς, φονεύσαντας ἄνδρα δίκαιον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ; τώρα λοιπὸν δὲν θέλω ἐκζητήσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν σας καὶ δὲν θέλω σας ἐξολοθρεῦσει ἀπὸ τῆς γῆς; **12** Καὶ προσέταξεν ὁ Δαβίδ τοὺς νέους, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτούς καὶ ἔκοψαν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτὰ ἐπὶ τὸ ὑδροστάσιον ἐν Χεβρών· τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ Ἰς-βοσθέ ἔλαβον, καὶ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Αβενήρ ἐν Χεβρών.

5 Και ήλθον πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών και ειπον, λέγοντες, Ιδού, οστούν σου και σαρξ σου είμεθα ημείς· **2** και πρότερον έτι, ότε ο Σαούλ εβασίλευεν εφ' ημάς, συ ήσο ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ· και προς σε είπεν ο Κύριος, Συ θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις εισθαι ηγεμών επί τον Ισραήλ. **3** Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών· και έκαμεν ο βασιλεύς Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εις Χεβρών ενώπιον του Κυρίου· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ. **4** Τριάκοντα ετών ήτο ο Δαβίδ ότε έγεινε βασιλεύς, και εβασίλευσε τεσσαράκοντα έτη· **5** εν μεν Χεβρών εβασίλευσεν επί τον Ιούδαν επτά έτη και εξ μήνας· εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία έτη επί πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν. **6** Και υπήγεν ο βασιλεύς και οι άνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ, προς τους Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την γήν· οίτινες ελάλησαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν θέλεις εισέλθει ενταύθα, εάν δεν εκβάλης τους τυφλούς και χωλούς· λέγοντες ότι ο Δαβίδ δεν ήθελε δυνηθή να εισέλθη εκεί. **7** Ο Δαβίδ όμως εκυριεύσε το φρούριον Σιών· αύτη είναι η πόλις Δαβίδ. **8** Και είπεν ο Δαβίδ την ημεράν εκείνην, Όστις φθάση εις τον οχετόν και πατάξη τους Ιεβουσαίους, και τους χωλούς και τους τυφλούς, τους μισουμένους υπό της ψυχής του Δαβίδ, θέλει εισθαι αρχηγός. Διά τούτο λέγουσι, Τυφλός και χωλός δεν θέλουσιν εισέλθει εις τον οίκον. **9** Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τίνι φρουρίω και ωνόμασεν αυτό, Η πόλις Δαβίδ. Και έκαμεν ο Δαβίδ οικοδομάς κύκλω από Μιλλώ και έσω. **10** Και προεχώρει ο Δαβίδ και εμεγαλύνετο, και Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ήτο μετ' αυτού. **11** Και απέστειλεν ο Χειράμ, βασιλεύς της Τύρου, πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ξύλα κέδρινα και ξυλουργούς και κτίστας, και ωκοδόμησαν οίκον εις τον Δαβίδ. **12** Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, και ότι ύψωσε την βασιλείαν αυτού διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **13** Και έλαβε προσέτι ο Δαβίδ παλλακάς και γυναίκαίς εκ της Ιερουσαλήμ, αφού ήλθεν εκ Χεβρών· και εγεννήθησαν έτι εις τον Δαβίδ υιοί και θυγατέρες. **14** ταύτα δε είναι τα ονόματα των εις αυτόν γεννηθέντων εν Ιερουσαλήμ· Σαμουά και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, **15** και Ιεβάρ και Ελισουά και Νεφεγ και Ιαφιά, **16** και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφραλέτ. **17** Ότε δε ήκουσαν οι Φιλισταιοί ότι έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταιοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ· και ο Δαβίδ ήκουσε περί τούτου και κατέβη εις το φρούριον. **18** Και ήλθον οι Φιλισταιοί και διεχύθησαν εις την κοιλάδα Ραφαείμ. **19** Και ερώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να αναβώ προς τους Φιλισταιούς; θέλεις παραδώσει αυτούς εις την χειρά μου; Και είπεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ, Ανάβα· διότι βεβαίως θέλω παραδώσει τους Φιλισταιούς εις την χειρά σου. **20** Και ήλθεν ο Δαβίδ εις Βάαλ-φερασείμ, και εκεί επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ και είπεν, Ο Κύριος δίκηώς τους εχθρούς μου έμπροσθέν μου, καθώς διακόπτονται τα ύδατα. Διά τούτο εκαλέσθη το όνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασείμ. **21** Και εκεί κατέλιπον τα ειδωλα αυτών, και εσήκωσαν αυτά ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού. **22** Και ανέβησαν

πάλιν οι Φιλισταιοί και διεχύθησαν εις την κοιλάδα Ραφαείμ. **23** Και ότε ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, είπε, Μη αναβής· στρέψον οπίσω αυτών και επίπεσον επ' αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **24** και όταν ακούσης θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων, τότε θέλεις σπεύσει διότι τότε ο Κύριος θέλει εξέλθει έμπροσθέν σου, διά να πατάξη το στρατόπεδον των Φιλισταιών. **25** Και έκαμεν ο Δαβίδ, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος; και επάταξε τους Φιλισταιούς από Γαβαά έως της εισόδου Γεζέρ.

6 Και πάλιν συνήθρισεν ο Δαβίδ πάντας τους εκλεκτούς εκ του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδας. **2** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και υπήγε, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, από Βάαλ του Ιουδα, διά να αναγάγη εκείθεν την κιβωτόν του Θεού, εις την οποίαν επικαλείται το Όνομα, το όνομα του Κυρίου των δυνάμεων, του καθημένου υπερνω αυτής επί των χερουβείμ. **3** Και επεβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης και εσήκωσαν αυτήν εκ του οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω βουνώ· ώδήγησαν δε την άμαξαν την νέαν ο Ουζά και Αχιώ, υιοί του Αβιναδάβ. **4** Και εσήκωσαν αυτήν από του οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω βουνώ, μετά της κιβωτού του Θεού· και ο Αχιώ προεπορεύετο της κιβωτού. **5** Ο δε Δαβίδ και πας ο οίκος του Ισραήλ έπαιζον έμπροσθεν του Κυρίου παν είδος οργάνων από ξύλου ελάτης και κιθάρας και ψαλτήρια και τύμπανα και σείστρα και κύμβαλα. **6** Και ότε ήλθον έως του αλωνίου του Ναχών, εξήπλωσεν ο Ουζά την χειρά αυτού εις την κιβωτόν του Θεού και εκράτησεν αυτήν· διότι έσεισεν αυτήν οι βόες. **7** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά· και επάταξεν αυτόν ο Θεός εκεί διά την προπέτειαν αυτού· και απέθανεν εκεί παρά την κιβωτόν του Θεού. **8** Και ελυπήθη ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος έκαμε χλασαμόν εις τον Ουζά· και εκάλεσε το όνομα του τόπου Φαρέζ-ουζά, έως της ημέρας ταύτης. **9** Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον Κύριον την ημεράν εκείνην και είπε, πως θέλει εισέλθει προς εμέ η κιβωτός του Κυρίου; **10** Και δεν ηθέλησεν ο Δαβίδ να μετακινήση την κιβωτόν του Κυρίου προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, αλλ' έστρεψεν αυτήν· ο Δαβίδ εις τον οίκον Ωβήδ-εδώμ του Γεθθαιού. **11** Και εκάθησεν η κιβωτός του Κυρίου εν τω οίκω Ωβήδ-εδώμ του Γεθθαιού τρεις μήνας· και ευλόγησεν ο Κύριος τον Ωβήδ-εδώμ και πάντα τον οίκον αυτού. **12** Και απήγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο Κύριος ευλόγησε τον οίκον του Ωβήδ-εδώμ και πάντα τα υπάρχοντα αυτού ένεκα της κιβωτού του Θεού. Τότε υπήγεν ο Δαβίδ και ανεβίβασε την κιβωτόν του Θεού εκ του οίκου του Ωβήδ-εδώμ εις την πόλιν Δαβίδ εν ευφροσύνη. **13** Και ότε εβάδιζον οι βασιτάζοντες την κιβωτόν του Κυρίου εξ βήματα, εθυσίαζον βουν και σιτευτόν. **14** Και εχόρευεν ο Δαβίδ ενώπιον του Κυρίου εξ όλης δυνάμεως· και ήτο ο Δαβίδ περιεζωσμένος λινούν εφοδ. **15** Και ο Δαβίδ και πας ο οίκος Ισραήλ ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου εν αλαλαγμώ και εν φωνή σάλπιγγος. **16** Ενώ δε η κιβωτός του Κυρίου εισήρχετο εις την πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, έκυψε διά της θυρίδος, και ιδούσα τον βασιλέα Δαβίδ ορχουόμενον και χορεύοντα ενώπιον του Κυρίου,

εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδία αυτής. **17** Και έφεραν την κιβωτόν του Κυρίου και έθεσαν αυτήν εις τον τόπον αυτής, εις το μέσον της σκηνης την οποίαν έσθησε δι' αυτήν ο Δαβίδ· και προσέφερον ο Δαβίδ ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Κυρίου. **18** Και αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρον τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι του Κυρίου των δυνάμεων. **19** Και διεμοίρασεν εις πάντα τον λαόν, εις άπαν τον πλήθος του Ισραήλ, από ανδρός έως γυναικός, εις έκάστον άνθρωπον εν ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου. Τότε πας ο λαός ανεχώρησεν, έκαστος εις την οικίαν αυτού. **20** Και επέστρεψεν ο Δαβίδ διά να ευλογήση τον οίκον αυτού. Και εξελθούσα Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαουλ, εις συνάντησιν του Δαβίδ, είπε, Πόσον ένδοξος ήτο σήμερον ο βασιλεύς του Ισραήλ, όστις εγυμνώθη σήμερον εις τους οφθαλμούς των θεραπεινίδων των δούλων αυτού, καθώς γυμνώνεται αναισχύντως εις των μηδαμινών ανθρώπων. **21** Και είπεν ο Δαβίδ προς την Μιχάλ, Ενώπιον του Κυρίου, όστις με εξέλεξεν υπέρ τον πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού, ώστε να με καταστήση ηγεμόνα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον Ισραήλ, ναι, ενώπιον του Κυρίου έπαιξα· **22** και θέλω εξευτελισθή έτι περισσότερο και θέλω ταπεινωθή εις τους οφθαλμούς μου· και μετά των θεραπεινίδων, περί των οποίων συ ελάλησας, μετ' αυτών θέλω δοξαστή. **23** Διά τούτο η Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαουλ, δεν εγέννησε τέκνον έως της ημέρας του θανάτου αυτής.

7 Αφού δε εκάθησεν ο βασιλεύς εν τω οίκω αυτού και ανέπαυσεν αυτόν ο Κύριος πανταχόθεν από πάντων των εχθρών αυτού· **2** είπεν ο βασιλεύς προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδέ τώρα, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω η δε κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω παραπετασμάτων. **3** Και είπεν ο Νάθαν προς τον βασιλέα, Ύπαγε, κάμε παν τον εν καρδία σου· διότι ο Κύριος είναι μετά σου. **4** Και την νύκτα εκείνην έγεινε λόγος του Κυρίου προς τον Νάθαν, λέγων, **5** Ύπαγε και ειπέ προς τον δούλον μου τον Δαβίδ, Ούτω λέγει Κύριος συ θέλεις οικοδομήσει εις εμέ οίκον, διά να κατοικώ; **6** Διότι δεν κατώκησα εν οίκω, αφ' ης ημέρας ανεβίβασα τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου μέχρι της ημέρας ταύτης, αλλά περιηρχόμην εντός σκηνης και παραπετασμάτων. **7** Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά πάντων των υιών Ισραήλ, ελάλησα ποτέ προς τινά εκ των φυλών του Ισραήλ, εις τον οποίον προσέταξα να ποιμαίνη τον λαόν μου τον Ισραήλ, λέγων, Διά τι δεν ωκοδομήσατε εις εμέ οίκον κεδρίνον; **8** Τώρα λοιπόν, ούτω θέλει ειπέ προς τον δούλον μου τον Δαβίδ· Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ σε έλαβον εκ της μάνδρας, από όπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου, επί τον Ισραήλ· **9** και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' έμπροσθέν σου, και σε έκαμον ονομαστόν, κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γής· **10** και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραήλ και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικεί εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι υιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθλίβει αυτούς πλέον ως το πρότερον,

11 και ως από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ· και θέλω σε αναπαύσει από πάντων των εχθρών σου. Ο Κύριος προσέτι αναγγέλλει προς σε ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε. **12** Αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθής μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει εξέλθει εκ των σπλάγγνων σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **13** αυτός θέλει οικοδομήσει οίκον εις το όνομα μου και θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας αυτού έως αιώνος· **14** εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν πατήρ και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός· εάν πράξη ανομίαν, θέλω σωφρονίσει αυτόν εν ράβδω ανδρών και διά μαστιγώσεων υιών ανθρωπων· **15** το έλεός μου όμως δεν θέλει αφαιρεθή απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτό από του Σαουλ, τον οποίον εξέβαλον απ' έμπροσθέν σου· **16** και θέλει στερεωθή ο οίκός σου και η βασιλεία σου έμπροσθέν σου έως αιώνος· ο θρόνος σου θέλει είσθαι εστερεωμένος εις τον αιώνα. **17** Κατά πάντας τους λόγους τούτους και καθ' όλην ταύτην την όρασιν, ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ. **18** Τότε εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθησεν ενώπιον του Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ; και τις ο οίκός μου, ώστε με έφερες μέχρι τούτου. **19** Αλλά και τούτο έτι εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου, Κύριε Θεέ· και ελάλησας έτι περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν. Και είναι ούτος ο τρόπος των ανθρώπων, Δέσποτα Κύριε; **20** Και τι δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε; διότι συ γνωρίζεις τον δούλον σου, Δέσποτα Κύριε. **21** Διά τον λόγον σου και κατά την καρδίαν σου έπραξας πάντα ταύτα τα μεγαλεία, διά να γνωστοποιήσας αυτά εις τον δούλον σου. **22** Διά τούτο μέγας είσαι, Κύριε Θεέ· διότι δεν είναι όμοιός σου ουδέ είναι Θεός εκτός σου, κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ώτα ημών. **23** Και τι άλλο έθνος επί της γης είναι ως ο λαός σου, ως ο Ισραήλ, τον οποίον ο Θεός ήλθε να εξαγοράση διά λαόν εαυτού και διά να κάμη αυτόν ονομαστόν, και να ενεργήση υπέρ υμών πράγματα μεγάλα και θαυμαστά, υπέρ της γης σου, έμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας διά σεαυτόν εξ Αιγύπτου, εκ των εθνών και εκ των θεών αυτών; **24** Διότι εστερέωσας εις σεαυτόν τον λαόν σου Ισραήλ, διά να ήναι λαός σου εις τον αιώνα· και συ, Κύριε, έγεινες Θεός αυτών. **25** και τώρα, Κύριε Θεέ, τον λόγον τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου και περί του οίκου αυτού ας στερεωθή ας τον αιώνα, και κάμε ως ελάλησας. **26** Και ας μεγαλυνθή το όνομά σου έως αιώνος, ώστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων είναι ο Θεός επί τον Ισραήλ· και ο οίκος του δούλου σου Δαβίδ ας ήναι εστερεωμένος ενώπιόν σου. **27** Διότι συ, Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, απεκάλυψας εις τον δούλον σου, λέγων, Οίκον θέλω οικοδομήσει εις σέ· διά τούτο ο δούλός σου εύρηκε την καρδίαν αυτού ετοιμην να προσευχηθή προς σε την προσευχήν ταύτην. **28** Και τώρα, Δέσποτα Κύριε, συ είσαι ο Θεός, και οι λόγοι σου θέλουσιν είσθαι αληθινοί, και συ υπεσχέθης τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου· **29** τώρα λοιπόν ευδόκησον να ευλογήσας τον οίκον του δούλου σου, διά να ήναι ενώπιόν σου εις τον αιώνα· διότι συ, Δέσποτα

Κύριε, ἐλάλησας· καὶ ὑπὸ τῆς εὐλογίας σου ἀς ἴηαι ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπάταξεν ὁ Δαβὶδ τοὺς Φιλισταίους καὶ κατετρόπωσεν αὐτούς· καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὴν Μεθῆγ-αμμά ἐκ χειρὸς τῶν Φιλισταίων. **2** Καὶ ἐπάταξε τοὺς Μωαβίτας καὶ διεμέτρησεν αὐτούς διὰ σχοινίων, ἀπλῶσας αὐτούς κατὰ γῆς καὶ διεμέτρησε διὰ δύο σχοινίων διὰ τὴν θανατώσῃ, καὶ δι' ἐνὸς πλήρους σχοινίου διὰ τὴν ἀφήσῃ ζώντας. Οὕτως οἱ Μωαβίται ἐγένιναν δούλοι τοῦ Δαβὶδ ὑποτελεῖς. **3** Ἐπάταξεν ἔτι ὁ Δαβὶδ τὸν Ἀδαδέξερ, υἱὸν τοῦ Ρεῶβ, βασιλεῖα τῆς Σωβά, ἐνῶ ὑπῆγιναν ἐν στήθῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. **4** Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ ἐξ αὐτοῦ χιλίους ἐπτακοσίους ἱππεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν· καὶ ἐνευροκόπησεν ὁ Δαβὶδ πάντας τοὺς ἵππους τῶν αμαζῶν, καὶ ἐφύλαξεν ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἀμάξας. **5** Καὶ ὅτε ἦλθον οἱ Σύριοι τῆς Ἀμασκουῦ διὰ νὰ βοηθήσωσι τὸν Ἀδαδέξερ, βασιλεῖα τῆς Σωβά, ὁ Δαβὶδ ἐπάταξεν ἐκ τῶν Συρίων εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν. **6** Καὶ ἔβαλεν ὁ Δαβὶδ φρουράς ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Ἀμασκουῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἐγένιναν δούλοι ὑποτελεῖς τοῦ Δαβὶδ. Καὶ ἐσωζεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ, ὅπου ἐπορεύετο. **7** Καὶ ἔλαβεν ὁ Δαβὶδ τὰς ἀσπίδας τὰς χρυσᾶς, αἰτινὲς ἦσαν ἐπὶ τοῦ δούλου τοῦ Ἀδαδέξερ, καὶ ἔφεραν αὐτάς εἰς Ἱερουσαλήμ. **8** Καὶ ἐκ τῆς Βετὰχ καὶ ἐκ Βηρωθαΐ, πόλεων τοῦ Ἀδαδέξερ, ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔλαβε χαλκὸν πολὺν σφοδρὰ. **9** Ἀκούσας δὲ ὁ Θεοῦ, βασιλεὺς τῆς Αἰμάθ, ὅτι ὁ Δαβὶδ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἀδαδέξερ, **10** ἀπέστειλεν ὁ Θεοῦ Ἰωράμ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, πρὸς τὸν βασιλεῖα Δαβὶδ, διὰ νὰ χαίρησθαι αὐτὸν καὶ νὰ εὐλογήσῃ αὐτόν, ὅτι κατεπολέμησε τὸν Ἀδαδέξερ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν· διότι ὁ Ἀδαδέξερ ἦτο πολέμιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔφερον ὁ Ἰωράμ μεθ' αὐτοῦ σκευὴ ἀργυρὰ καὶ σκευὴ χρυσὰ καὶ σκευὴ χάλκινα· **11** καὶ ταῦτα ἀφιέρωσεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ εἰς τὸν Κύριον μετὰ τὸν ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀφιέρωσει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσα ὑπέταξεν· **12** ἐκ τῆς Συρίας καὶ ἐκ τοῦ Μωάβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμῶν καὶ ἐκ τῶν Φιλισταίων καὶ ἐκ τοῦ Ἀμαλήκ καὶ ἐκ τῶν Λαφύρων τοῦ Ἀδαδέξερ, υἱοῦ τοῦ Ρεῶβ, βασιλέως τῆς Σωβά. **13** Καὶ ἀπέκτησεν ὁ Δαβὶδ ὄνομα, ὅτε ἐπέστρεψε, κατατροπῶσας τοὺς Συρίους ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ἄλατος, δεκαοκτὼ χιλιάδας. **14** Καὶ ἔβαλε φρουράς ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ· καθ' ὅλην τὴν Ἰδουμαίαν ἔβαλε φρουράς· καὶ πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι ἐγένιναν δούλοι τοῦ Δαβὶδ. Καὶ ἐσωζεν ὁ Κύριος τὸν Δαβὶδ πανταχοῦ ὅπου ἐπορεύετο. **15** Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· καὶ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην εἰς πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ. **16** Καὶ Ἰωάβ, ὁ υἱὸς τῆς Σερούϊας, ἦτο ἐπὶ τὸν στρατεύματος Ἰωσαφάτ δὲ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλοῦδ, ὑπομνηματογράφος· **17** καὶ Σαδώκ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιτώβ, καὶ Ἀχιμέλεχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς· ὁ δὲ Σεραΐας, γραμματεὺς. **18** Καὶ Βεναΐας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαῆ, ἦτο ἐπὶ τὸν Χερεθαίων καὶ ἐπὶ τῶν Φελεθαίων· οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Δαβὶδ ἦσαν ἀυλάρχει.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Μένει τις ἐτι ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαοῦλ, διὰ νὰ κάμω ἔλεος πρὸς αὐτόν χάριν τοῦ Ἰωνάθαν; **2** Ἦτο δὲ δούλος ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαοῦλ,

ονομαζόμενος Σιβά. Καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν πρὸς τὸν Δαβὶδ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Σὺ εἶσαι ὁ Σιβά; **3** Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ δούλος σου. **3** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Δὲν μένει τις ἐτι ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Σαοῦλ, διὰ νὰ κάμω πρὸς αὐτόν ἔλεος Θεοῦ; Καὶ εἶπεν ὁ Σιβά πρὸς τὸν βασιλεῖα, Ἐτι ὑπάρχει υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, βεβλαμμένος τοὺς πόδας. **4** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς, Που εἶναι οὗτος; **5** Ὁ δὲ Σιβά εἶπε πρὸς τὸν βασιλεῖα, Ἰδοῦ, εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Μαχεῖρ, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιήλ, ἐν Λό-δεβάρ. **5** Τότε ἐστείλεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ καὶ ἔλαβεν αὐτόν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Μαχεῖρ, υἱοῦ τοῦ Ἀμμιήλ, ἐκ Λό-δεβάρ. **6** Καὶ ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Δαβὶδ ὁ Μεμφιβοσθέ, υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαοῦλ, ἐπέσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Μεμφιβοσθέ· Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοῦ, ὁ δούλος σου. **7** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς αὐτόν, Μὴ φοβοῦ· διότι βεβαίως θέλω κάμει πρὸς σε ἔλεος, χάριν Ἰωνάθαν τοῦ πατρός σου, καὶ θέλω ἀποδώσει εἰς σε πάντα τὰ κτήματα Σαοῦλ τοῦ πατρός σου· καὶ σὺ θέλεις τρώγει ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός. **8** Ὁ δὲ προσεκύνησεν αὐτόν καὶ εἶπε, Τις εἶναι ὁ δούλος σου, ὥστε νὰ ἐπιβλέψῃς εἰς τοιοῦτον κῦνα τεθηγκότα ὁποῖός ἐγώ; **9** Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σιβά, τὸν δούλον τοῦ Σαοῦλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Πάντα ὅσα εἶχεν ὁ Σαοῦλ καὶ πας ὁ οἶκος αὐτοῦ ἔδωκα εἰς τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου σου· **10** θέλεις λοιπὸν γεωργεῖ τὴν γῆν δι' αὐτόν, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ δούλοι σου, καὶ θέλεις φέρεται τὰ εἰσοδήματα, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου τροφήν νὰ τρώγῃ· πλην ὁ Μεμφιβοσθέ, ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου, θέλει τρώγει διὰ παντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. Εἶχε δὲ ὁ Σιβά δεκαπέντε υἱούς καὶ εἴκοσι δούλους. **11** Ὁ δὲ Σιβά εἶπε πρὸς τὸν βασιλεῖα, Κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ κύριός σου ὁ βασιλεὺς τοῦ δούλου αὐτοῦ, οὕτω θέλει κάμει ὁ δούλος σου. Ὁ δὲ Μεμφιβοσθέ, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, θέλει τρώγει ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ὡς εἰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. **12** Εἶχε δὲ ὁ Μεμφιβοσθέ υἱὸν μικρόν, ὀνομαζόμενον Μιχά. Πάντες δὲ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Σιβά ἦσαν δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ. **13** Καὶ ὁ Μεμφιβοσθέ κατώκει ἐν Ἱερουσαλήμ· διότι ἔτρωγε διὰ παντός ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως· ἦτο δὲ χωλὸς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς τῶν υἱῶν Ἀμμῶν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀνούν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. **2** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Θέλω κάμει ἔλεος πρὸς Ἀνούν, τὸν υἱὸν τοῦ Ναός, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔκαμεν ἔλεος πρὸς ἐμέ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ νὰ παρηγορήσῃ αὐτόν περὶ τοῦ πατρός αὐτοῦ διὰ χειρὸς τῶν δούλων αὐτοῦ. Καὶ ἦλθον οἱ δούλοι τοῦ Δαβὶδ εἰς τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ἀμμῶν. **3** Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἀμμῶν πρὸς Ἀνούν τὸν κύριον αὐτῶν, Νομίζεις ὅτι ὁ Δαβὶδ τιμῶν τὸν πατέρα σου ἀπέστειλε πρὸς σε παρηγορητάς; Δὲν ἀπέστειλεν ὁ Δαβὶδ τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς σε, διὰ νὰ ἐρηνύσῃ τὴν πόλιν καὶ νὰ κατακοπέσῃ αὐτήν καὶ νὰ καταστρέψῃ αὐτήν; **4** Καὶ ἐπίασεν ὁ Ἀνούν τοὺς δούλους τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἐξύρισε τὸ ἥμισυ τοῦ πώγωνος αὐτῶν καὶ ἀπέκοψε τὸ ἥμισυ τῶν ἱματίων αὐτῶν μέχρι τῶν γλουτῶν αὐτῶν, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτούς. **5** Ὅτε ἀπήγγειλαν τούτῳ πρὸς τὸν Δαβὶδ, ἀπέστειλεν εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες ἦσαν ηἱταιμαμένοι

σφόδρα· και είπεν ο βασιλεύς, Καθήσατε εν Ιεριχώ εωσού αυξηνηθώσιν οι πώγωνές σας, και επιστρέψατε. **6** Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί εις τον Δαβίδ, απέστειλαν οι υιοί Αμμών και ἐμίσησαν εκ των Συρίων Βαιθ-ρεύβ και των Συρίων Σωβά είκοσι χιλιάδας πεζών, και παρά του βασιλέως Μααχά χιλίους άνδρας, και παρά του Ις-τωβ δώδεκα χιλιάδας ανδρών. **7** Και ότε ήκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ και άπαν το στρατεύμα των δυνατών. **8** Και εξήλθον οι υιοί Αμμών και παρετάχθησαν εις πόλεμον κατά την είσοδον της πύλης και οι Σύριοι Σωβά και Ρεώβ και Ις-τωβ και Μααχά ήσαν καθ' εαυτούς εν τη πεδιάδι. **9** Βλέπων δε ο Ιωάβ ότι η μάχη παρετάχθη εναντίον αυτού έμπροσθεν και όπισθεν, εξέλεξεν εκ πάντων των εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν αυτούς εναντίον των Συρίων. **10** το δε υπόλοιπον του λαού έδωκεν εις την χείρα του Αβισαί, αδελφού αυτού, και παρέταξεν αυτούς εναντίον των υιών Αμμών. **11** Και είπεν, Εάν οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ' εμού, τότε συ θέλεις με σώσει εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι κατά σου, τότε εγώ θέλω ελθει διά να σε σώσω. **12** ανδρίζου, και ας κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ των πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το αρετόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **13** Και προσήλθεν ο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού εις μάχην εναντίον των Συρίων· οι δε έφυγον απ' έμπροσθεν αυτού. **14** Και ότε είδον οι υιοί Αμμών ότι οι Σύριοι έφυγον, τότε έφυγον και αυτοί απ' έμπροσθεν του Αβισαί και εισήλθον εις την πόλιν. Και ο Ιωάβ επέστρεψεν από των υιών Αμμών και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ. **15** Ιδόντες δε οι Σύριοι ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, συνηθροίσθησαν ομού. **16** Και απέστειλεν ο Αδαρέζερ και εξήγαγε τους Συρίους τους πέραν του ποταμού και ήλθον εις Αιλάμ· και Σωβάκ, ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, προεπορευέτο έμπροσθεν αυτών. **17** Και ότε απηγγέλη προς τον Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τον Ισραήλ και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν εις Αιλάμ. Οι δε Σύριοι παρετάχθησαν εναντίον του Δαβίδ και επολέμησαν με αυτόν. **18** Και έφυγον οι Σύριοι απ' έμπροσθεν του Ισραήλ· και εξωλόθρευσε ο Δαβίδ εκ των Συρίων επτακοσίας αμάξας και τεσσαράκοντα χιλιάδας ιππέων, και Σωβάκ τον αρχιστράτηγον αυτών επάταξε, και απέθανεν εκεί. **19** Και ιδόντες πάντες οι βασιλείς, οι δούλοι του Αδαρέζερ, ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, έκαμον ειρήνην μετά του Ισραήλ και έγειναν δούλοι αυτών. Και οι Σύριοι εφοβούνται να βοηθήσωσι πλέον τους υιούς Αμμών.

11 Εν δε τω ακολούθω έτει, καθ' ον καιρόν εκστρατεύουσιν οι βασιλείς, απέστειλεν ο Δαβίδ τον Ιωάβ και τους δούλους αυτού μετ' αυτού και πάντα τον Ισραήλ· και κατέστρεψαν τους υιούς Αμμών και επολιόρκησαν την Ραββά. Ο δε Δαβίδ έμεινε εν Ιερουσαλήμ. **2** Και προς το εσπέρας, ότε ο Δαβίδ εσηκώθη από της κλίνης αυτού, περιπάτει επί του δώματος του βασιλικού οίκου· και είδεν από του δώματος γυναίκα λουομένην· και η γυνή ήτο ώραία την όψιν σφόδρα. **3** Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ηρένησε περί της γυναικός. Και είπε τις, Δεν είναι αύτη Βηθ-σαβεέ, η θυγάτηρ του

Ελιάμ, η γυνή Ουρίου του Χετταίου; **4** Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς και έλαβεν αυτήν· και ότε ήλθε προς αυτόν, εκοιμήθη μετ' αυτής, διότι είχε καθαρισθή από της ακαθαρσίας αυτής· και επέστρεψεν εις τον οίκον αυτής. **5** Και συνέλαβεν η γυνή· και αποστείλασα απήγγειλε προς τον Δαβίδ και είπεν, Έγκυος είμαι. **6** Και απέστειλεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ, λέγων, Απόστείλόν μοι Ουρίαν τον Χετταίον. Και απέστειλεν ο Ιωάβ τον Ουρίαν προς τον Δαβίδ. **7** Και ότε ήλθε προς αυτόν ο Ουρίας, ηρώτησεν ο Δαβίδ πως έχει ο Ιωάβ και πως έχει ο λαός και πως έχουσι τα του πολέμου. **8** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Κατάβα εις τον οίκόν σου και νίψον τους πόδας σου· και εξήλθεν ο Ουρίας εκ του οίκου του βασιλέως· και κατόπιον αυτού ήλθε μερίδιον από της τραπέζης του βασιλέως. **9** Αλλά· ο Ουρίας εκοιμήθη παρά την θύραν του οίκου του βασιλέως, μετά πάντων των δούλων του κυρίου αυτού και δεν κατέβη εις τον οίκον αυτού. **10** Και ότε απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν κατέβη ο Ουρίας εις τον οίκον αυτού, είπεν ο Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Συ δεν έρχεσαι εις οδοιπορίας; διά τι δεν κατέβης εις τον οίκόν σου; **11** Και είπεν ο Ουρίας προς τον Δαβίδ, Η κιβωτός και ο Ισραήλ και ο Ιούδας κατοικούσιν εν σκηναίς, και ο κύριός μου Ιωάβ και οι δούλοι του κυρίου μου, είναι εστρατοπεδευμένοι επί το πρόσωπον της πεδιάδος· και εγώ θέλω υπάγει εις τον οίκόν μου, διά να φάγω και να πλώ και να κοιμηθώ μετά της γυναικός μου; ζης και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω κάμει το πράγμα τούτο. **12** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Μείνε ενταύθα και σήμερον, και αύριον θέλω σε εξαποστείλει. Και έμεινε ο Ουρίας εν Ιερουσαλήμ την ημέραν εκείνην και την επαύριον. **13** Και εκάλεσεν αυτόν ο Δαβίδ, και έφαγεν ενώπιον αυτού και είπεν· και εμέθυσε αυτόν· και το εσπέρας εξήλθε να κοιμηθή επί της κλίνης αυτού μετά των δούλων του κυρίου αυτού, πλην εις τον οίκον αυτού δεν κατέβη. **14** Και το πρωϊ έγραψεν ο Δαβίδ επιστολήν προς τον Ιωάβ, και έστειλεν αυτήν διά χειρός του Ουρίου. **15** Και έγραψεν εν τη επιστολή, λέγων, Θέσαστε τον Ουρίαν απέναντι της σκληροτέρας μάχης· έπειτα σύρθητε απ' αυτού, διά να κτυπηθή και να αποθάνη. **16** Και αφού παρητήρησε την πόλιν ο Ιωάβ, διώρισε τον Ουρίαν εις θέσιν, όπου ήξευρεν ότι ήσαν άνδρες δυνάμειος. **17** Και εξήλθον οι άνδρες της πόλεως, και επολέμησαν μετά του Ιωάβ και έπεσον εκ του λαού τινές των δούλων του Δαβίδ· εθανατώθη δε και Ουρίας ο Χετταίος. **18** Και απέστειλεν ο Ιωάβ και απήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα τα περί του πολέμου. **19** Και προσέταξε τον μηνυτήν, λέγων, Αφού τελειώσης λαλών προς τον βασιλέα πάντα τα περί του πολέμου, **20** εξαφθή ο θυμός του βασιλέως, και είπη προς σε, Διά τι επλησιάσατε εις την πόλιν μαχόμενοι; δεν ηξεύρετε ότι ήθελον τοξεύσει από του τείχους; **21** τις επάταξεν Αβιμέλεχ τον υιόν του Ιερουβέσεθ; γυνή τις δεν έρριπεν επ' αυτόν τμήμα μυλοπέτρας από του τείχους, και απέθανεν εν Φαιβαίς; διά τι επλησιάσατε εις το τείχος; τότε ειπέ, Απέθανε και ο δούλος σου Ουρίας ο Χετταίος. **22** Υπήγε λοιπόν ο μηνυτής και ελθών, απήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα εκείνα, διά τα οποία απέστειλεν αυτόν ο Ιωάβ. **23** Και είπεν ο μηνυτής προς τον Δαβίδ, ότι υπερίσχυσαν καθ' ημών οι άνδρες και

εξήλθον προς ημάς εις την πεδιάδα, και κατεδιώξαμεν αυτούς μέχρι της εισόδου της πύλης **24** αλλ' οι τοξόται ετόξευσαν από του τείχους επί τους δούλους σου· και τινές των δούλων του βασιλέως απέθανον, και ο δούλός σου έτι Ουρίας ο Χετταίος απέθανε. **25** Τότε είπεν ο Δαβίδ προς τον μηνυτήν, Ούτω θέλεις επειέ προς τον Ιωάβ· Μη σε ανησυχί τούτο το πράγμα· διότι η ρομφαία κατατρώνει ποτέ μεν ένα, ποτέ δε άλλον· ενίσχυσον την μάχην σου εναντίον της πόλεως και καταστρεψον αυτήν· και συ ενθάρρυνε αυτόν. **26** Ότε δε ήκουσεν η γυνή του Ουρίου, ότι Ουρίας ο ανήρ αυτής απέθανεν, επένθησε διά τον άνδρα αυτής. **27** Και αφού επέρασε το πένθος, απέστειλεν ο Δαβίδ και παρέλαβεν αυτήν εις τον οίκον αυτού· και έγεινε γυνή αυτού και εγέννησεν εις αυτόν υιόν· το πράγμα όμως το οποίον έπραξεν ο Δαβίδ, εφάνη κακό εις τους οφθαλμούς του Κυρίου.

12 Και απέστειλεν ο Κύριος τον Νάθαν προς τον Δαβίδ. Και ήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν, Ήσαν δύο άνδρες εν πόλει τινί, ο εις πλούσιος, ο δε άλλος πτωχός. **2** Ο πλούσιος είχε ποιμνία και βουκόλια πολλά σφόδρα· **3** ο δε πτωχός δεν είχαν άλλο, ειμή μίαν μικράν αμνάδα, την οποίαν ηγόρασε και έθρεψε· και εμεγάλωσε μετ' αυτού και μετά των τέκνων αυτού ομού από του άρτου αυτού έτρωγε, και από του ποτηρίου αυτού έπινε, και εν τω κόλπω αυτού εκοιμάτο, και ήτο εις αυτόν ως θυγάτηρ. **4** Ήλθε δε τις διαβάτης προς τον πλούσιον και εφειδωλευθή να λάβη εκ των ποιμνίων αυτού και εκ των αγέλων αυτού, διά να ετοιμάση εις τον οδοιπόρον τον ελθόντα προς αυτόν, και έλαβε την αμνάδα του πτωχού και ηγοίμασεν αυτήν διά τον άνθρωπον τον ελθόντα προς αυτόν. **5** Και εξήφηθη η οργή του Δαβίδ κατά του ανθρώπου σφόδρα· και είπε προς τον Νάθαν, Ζη Κύριος, άξιος θανάτου είναι ο άνθρωπος, όστις έπραξε τούτο· **6** και θέλει πληρώσει την αμνάδα τετραπλάσιον, επειδή έπραξε το πράγμα τούτο και επειδή δεν εσπλαγχνίσθη. **7** Και είπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Συ είσαι ο άνθρωπος· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ σε έχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ, και εγώ σε ηλευθέρωσα εκ χειρός του Σαούλ· **8** και έδωκα εις σε τον οίκον του κυρίου σου και τας γυναίκας του κυρίου σου εις τον κόλπον σου, και έδωκα εις σε τον οίκον του Ισραήλ και του Ιούδα· και εάν τούτο ήτο ολίγον, ήθελον προσθέσει εις σε τοιαύτα και τοιαύτα· **9** διά τι κατεφρόνησας τον λόγον του Κυρίου, ώστε να πράξης το κακό εις τους οφθαλμούς αυτού; Ουρίαν τον Χετταίον επάταξας εν ρομφαία, και την γυναίκα αυτού έλαβες εις σεαυτόν γυναίκα, και αυτόν εθανάτωσας εν τη ρομφαία των υιών Αμμών· **10** τώρα λοιπόν δεν θέλει αποσυρθή ποτέ ρομφαία εκ του οίκου σου· επειδή με κατεφρόνησας και έλαβες την γυναίκα Ουρίου του Χετταίου, διά να ήναι γυνή σου. **11** Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω επεγειρεί εναντίον σου κακά εκ του οίκου σου, και θέλω λάβει τας γυναϊκάς σου έμπροσθεν των οφθαλμών σου και δώσει αυτάς εις τον πλησίον σου, και θέλει κοιμηθή μετά των γυναϊκών σου ενόπιον του ηλίου τούτου· **12** διότι συ έπραξας κρυφίως· αλλ'· εγώ θέλω κάμει τούτο το πράγμα έμπροσθεν παντός του Ισραήλ και κατέναντι

του ηλίου. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Νάθαν, Ημάρτησα εις τον Κύριον. Ο δε Νάθαν είπε προς τον Δαβίδ, Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου· δεν θέλεις αποθάνει· **14** επειδή όμως διά ταύτης της πράξεως έδωκας μεγάλην αφορμήν εις τους εχθρούς του Κυρίου να βλασφημώσι, διά τούτο το παιδίον το γεννηθέν εις σε εάπαντος θέλει αποθάνει. **15** Και απήλθεν ο Νάθαν εις τον οίκον αυτού. Ο δε Κύριος επάταξε το παιδίον, το οποίον εγέννησεν η γυνή του Ουρίου εις τον Δαβίδ, και ηρωώστησε. **16** Και ικέτευσεν ο Δαβίδ τον Θεόν υπέρ του παιδίου· και ενήστευσεν ο Δαβίδ και εισελθών διενυκτέρευσε, κοιτόμενος κατά γης. **17** Και εσηκώθησαν οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού, και ήλθον προς αυτόν διά να σηκώσωσιν αυτόν από της γής· πλην δεν ηθέλησεν ουδέ έφαγεν άρτον μετ' αυτών. **18** Και την ημέραν την εβδόμην απέθανε το παιδίον. Και εφοβήθησαν οι δούλοι του Δαβίδ να αναγγείλωσι προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανε· διότι έλεγον, Ιδού, ενώ έζη έτι το παιδίον, ελαλούμεν προς αυτόν, και δεν εισήκουε της φωνής ημών· πόσον λοιπόν κακό θέλει κάμει, εάν έπιωμεν προς αυτόν ότι το παιδίον απέθανεν; **19** Αλλ'· ιδών ο Δαβίδ ότι οι δούλοι αυτού εψιθύριζον μετ' αλλήλων, ενόησεν ο Δαβίδ ότι το παιδίον απέθανεν· όθεν είπεν ο Δαβίδ προς τους δούλους αυτού, Απέθανε το παιδίον; οι δε είπον, Απέθανε. **20** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ από της γης και ελουύθη και ηλειφώθη και ήλλαξε τα ιμάτια αυτού, και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου, και προσεκύνησεν· έπειτα εισήλθεν εις τον οίκον αυτού και εξήτησε να φάγη και έβαλον έμπροσθεν αυτού άρτον, και έφαγεν. **21** Οι δε δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Τι είναι τούτο, το οποίον έκαμες; ενήστευσα και έκλαιεσ περι του παιδίου, ενώ έζη· αφού δε απέθανε το παιδίον, εσηκώθησ και έφαγες άρτον. **22** Και είπεν, Ενώ έτι έζη το παιδίον, ενήστευσα και έκλαυσα, διότι είπα, Τις εξεύρει; ίσως ο Θεός με ελεήσει, και ζήση το παιδίον· **23** αλλά τώρα απέθανε· διά τι να νηστεύω; μήπως δύναμαι να επιστρέψω αυτό πάλιν; εγώ θέλω υπάγει προς αυτό, αυτό όμως δεν θέλει αναστρέψει προς εμέ. **24** Και παρηγόρησεν ο Δαβίδ την Βηθ-σαβεέ την γυναίκα αυτού, και εισήλθε προς αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής, και εγέννησεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σολομών· και ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν. **25** Και έστειλε διά χειρός Νάθαν τον προφήτου, και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιεδιδία, διά τον Κύριον. **26** Ο δε Ιωάβ επολέμησεν εναντίον της Ραββά των υιών Αμμών, και εκυρίευσε την βασιλικήν πόλιν. **27** Και απέστειλεν ο Ιωάβ μηνυτάς προς τον Δαβίδ και είπεν, Επολέμησα εναντίον της Ραββά, μάλιστα εκυρίευσα την πόλιν των υδάτων· **28** τώρα λοιπόν σύναξεν το επίλοιπον του λαού, και στρατοπέδωσεν εναντίον της πόλεως και κυρίευσον αυτήν, διά να μη κυριεύσω εγώ την πόλιν, και ονομασθή το όνομά μου επ' αυτήν. **29** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντα τον λαόν, και υπήγεν εις Ραββά και επολέμησεν εναντίον αυτής και εκυρίευσεν αυτήν· **30** και έλαβε τον στέφανον του βασιλέως αυτόν από της κεφαλής αυτού, το βάρος του οποίου ήτο εν τάλαντον χρυσίου με λίθους πολυτίμους· και ετέθη επί της κεφαλής του Δαβίδ· και λάφυρα της πόλεως εξέφερε πολλά σφόδρα· **31** και τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε

και έβαλεν υπό πρίονας και υπό τριβόλους σιδηρούς και υπό πελέκεις σιδηρούς, και επέρασεν αυτούς διά της καμίνου των πλίνθων. Και ούτως έκαμεν εις πάσας τας πόλεις των υιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ.

13 Μετά δε ταύτα Αβεσσαλώμ ο υιός του Δαβίδ είχαν αδελφήν ώραϊαν, ονόματι Θάμαρ, και ηγάπησεν αυτήν Αμνών ο υιός του Δαβίδ. **2** Και έπασχε τόσοσ ο Αμνών, ώστε ηρρώστησε διά την αδελφήν αυτού Θάμαρ διότι ήτο παρθένος, και εφαινετο εις τον Αμνών δυσκολώτατον να πράξει τι εις αυτήν. **3** Είχε δε ο Αμνών φίλον, ονομαζόμενον Ιωναδάβ, υιόν του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ ήτο δε ο Ιωναδάβ άνθρωπος πανούργος σφόδρα. **4** Και είπε προς αυτόν, Διά τι συ, υιέ του βασιλέως, αδυνατείς τόσοσ από ημέρας εις ημέραν; δεν θέλεις φανερώσει τούτο προς εμέ; Και είπε προς αυτόν ο Αμνών, Αγαπώ Θάμαρ, την αδελφήν Αβεσσαλώμ του αδελφού μου. **5** Και ο Ιωναδάβ είπε προς αυτόν, Πλαγίασον επί της κλίνης σου και προσποιηθι τον άρρωστον· και όταν ο πατήρ σου έλθη να σε ίδη, ειπέ προς αυτόν, Ας έλθη, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μοι δώση να φάγω, και ας ετοιμάση έμπροσθέν μου το φαγητόν, διά να ίδω και να φάγω εκ της χειρός αυτής. **6** Και επλαγίασεν ο Αμνών και προσεποιήθη τον άρρωστον· και ότε ήλθεν ο βασιλεύς να ίδη αυτόν, είπεν ο Αμνών προς τον βασιλέα, Ας έλθη, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάμη έμπροσθέν μου δύο κολλύρια, διά να φάγω εκ της χειρός αυτής. **7** Και απέστειλεν ο Δαβίδ εις τον οίκον προς την Θάμαρ, λέγων, Ύπαγε τώρα εις τον οίκον του αδελφού σου Αμνών, και ετοιμάσον εις αυτόν φαγητόν. **8** Και υπήγην η Θάμαρ εις τον οίκον του αδελφού αυτής Αμνών, όστις ήτο πλαγιασμένος· και έλαβε το άλευρον και εζύμωσε και έκαμε κολλύρια έμπροσθεν αυτού και έψησε τα κολλύρια. **9** Ήπειτα έλαβε το τηγάνιον και εκένωσεν αυτά έμπροσθεν αυτού· πλην δεν ηθέλησε να φάγη. Και είπεν ο Αμνών, Εκβάλετε πάντα άνθρωπων απ' έμπροσθέν μου. Και εξήλθον απ' αυτού πάντες. **10** Και είπεν ο Αμνών προς την Θάμαρ, Φέρε το φαγητόν εις τον κοιτώνα, διά να φάγω εκ της χειρός σου. Και η Θάμαρ έλαβε τα κολλύρια, τα οποία έκαμε, και έφερεν εις τον κοιτώνα προς Αμνών τον αδελφόν αυτής. **11** Και ότε προσέφερε προς αυτόν διά να φάγη, έπίασεν αυτήν και είπε προς αυτήν, Ελθέ, κοιμηθήθι μετ' εμού, αδελφή μου. **12** Η δε είπε προς αυτόν, Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσης· διότι δεν πρέπει τοιούτον πράγμα να γείνη εν τω Ισραήλ· μη κάμης την αφροσύνην ταύτην. **13** και εγώ πως θέλω απαλείψηι το όνειδος μου; αλλά και συ θέλεις είσθαι ως εις εκ των αφρόνων εν τω Ισραήλ· τώρα λοιπόν, παρακαλώ, λάλησον προς τον βασιλέα· διότι δεν θέλει με αρνηθή εις σε. **14** Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούση της φωνής αυτής· αλλ' υπερισχύσας εκείνης, εβίασεν αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής. **15** Τότε ο Αμνών εμίσησεν αυτήν μίσος μέγα σφόδρα· ώστε το μίσος, με το οποίον εμίσησεν αυτήν, ήτο μεγαλίητερον παρά την αγάπην, με την οποίαν ηγάπησεν αυτήν. Και είπε προς αυτήν ο Αμνών, Σηκώθητι, ύπαγε. **16** Η δε είπε προς αυτόν, Δεν

είναι αιτία· το κακόν τούτο, το να με αποβάλης, είναι μεγαλίητερον του άλλου, το οποίον έπραξας εις εμέ. Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούση αυτής. **17** Και έκραξε τον νέον αυτού τον υπηρετούνα αυτόν και είπεν, Έκβαλε τώρα ταύτην απ' εμού έξω, και μόχλωσον την θύραν κατόπιν αυτής. **18** Ήτο δε ενδεδυμένη χιτώνα ποικιλόχρουν· διότι αι θυγατέρες του βασιλέως, αι παρθένοι, τοιαύτα επενδύματα ενεδύοντο. Και εξέβαλεν αυτήν έξω ο υπηρέτης αυτού και εμόχλωσε την θύραν κατόπιν αυτής. **19** Ααβούσα δε η Θάμαρ στάτην επί της κεφαλής αυτής, και διασχίσασα τον εφ' αυτής χιτώνα τον ποικιλόχρουν, και βαλούσα τας χείρας αυτής επί της κεφαλής αυτής, απήρχετο, πορευομένη και κράζουσα. **20** Και είπε προς αυτήν Αβεσσαλώμ ο αδελφός αυτής, Μήπως Αμνών ο αδελφός σου ευρέθη μετ' σου; πλην τώρα σιώπησον, αδελφή μου· αδελφός σου είναι μη κατάθλιβε την καρδίαν σου διά το πράγμα τούτο. Η Θάμαρ λοιπόν εκάθητο χηρεύουσα εν τω οίκω του αδελφού αυτής Αβεσσαλώμ. **21** Ακούσας δε ο βασιλεύς Δαβίδ πάντα ταύτα τα πράγματα, εθυμώθη σφόδρα. **22** Ο δε Αβεσσαλώμ δεν ελάλησε μετά του Αμνών ούτε καλόν ούτε κακόν· διότι εμίσει ο Αβεσσαλώμ τον Αμνών, επειδή εταπεινώσε την αδελφήν αυτού Θάμαρ. **23** Και μετά δύο ολόκληρα έτη, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτάς εν Βαάλ-ασώρ, ήτις είναι πλησίον του Εφραΐμ, και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ πάντας τους υιούς του βασιλέως. **24** Και ήλθεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα και είπεν, Ιδού, τώρα, ο δούλός σου έχει κουρευτάς· ας έλθη, παρακαλώ, ο βασιλεύς και οι δούλοι αυτού μετά του δούλου σου. **25** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχί, υιέ μου, ας μη έλθωμεν τώρα πάντες, διά να μη ήμεθα βάρους εις σε. Και εβίασεν αυτόν, πλην δεν ηθέλησε να υπάγη, αλλ' ευλόγησεν αυτόν. **26** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Αν όχι, ας έλθη και μεθ' ημών Αμνών, ο αδελφός μου. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Διά τι να έλθη μετά σου; **27** πλην ο Αβεσσαλώμ εβίασεν αυτόν, ώστε απέστειλε μετ' αυτού τον Αμνών και πάντας τους υιούς του βασιλέως. **28** Τότε προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ τους υπηρέτας αυτού λέγων, Ιδέτε τώρα όταν ευφρανθή η καρδιά του Αμνών εκ του οίνου, και είπω προς εσάς, Πατάξτε τον Αμνών, τότε θανατώσατε αυτόν· μη φοβείσθε· δεν είμαι εγώ όστις σας προστάζω; ανδρίζεσθε και γίνεσθε υιοί δυνάμεως. **29** Και έκαμον οι υπηρέται του Αβεσσαλώμ προς τον Αμνών, ως προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ. Τότε σηκωθέντες πάντες οι υιοί του βασιλέως, εκάθησαν έκαστος επί της ημιόνου αυτού και έφυγον. **30** Ενώ δε ούτοι ήσαν καθ' όδόν, η φήμη έφθασε προς τον Δαβίδ, λέγουσα, Ο Αβεσσαλώμ επάταξε πάντας τους υιούς του βασιλέως, και δεν εναπελείφθη εξ αυτών ουδέ εις. **31** Τότε σηκωθείς ο βασιλεύς διέσχισε τα ιμάτια αυτού και επλαγίασε κατά γής· και πάντες οι δούλοι αυτού οι περιστώτες διέσχισαν τα ιμάτια αυτών. **32** Και απεκρίθη Ιωναδάβ, ο υιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, και είπεν, Ας μη λέγη ο κύριός μου ότι εθανατώθησαν πάντες οι νεοί, οι υιοί του βασιλέως· διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν· επειδή ο Αβεσσαλώμ είχε αποφασίσει τούτο, απ' ης ημέρας εταπεινώσε Θάμαρ την αδελφήν αυτού. **33** τώρα λοιπόν ας μη βάλη ο κύριός μου ο βασιλεύς το

πράγμα εν τη καρδία αυτού, λέγων ότι πάντες οι υιοί του βασιλέως απέθανον· διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν. **34** Ο δε Αβεσσαλώμ έφυγε. Και υψώσας ο νέος, ο σκοπός, τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, λαός πολύς επορευέτο διά της οδοῦ όπισθεν αυτού κατά το πλευρόν του όρους. **35** Και είπεν ο Ιωναδάβ προς τον βασιλέα, Ιδού, οι υιοί του βασιλέως έρχονται κατά τον λόγον του δούλου σου, ούτως έγεινε. **36** Και ως ετελείωσε λαλών, ιδού, οι υιοί του βασιλέως ήλθον και ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν· και ο βασιλεύς έτι, και πάντες οι δούλοι αυτού έκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν σφόδρα. **37** Ο δε Αβεσσαλώμ έφυγε και υπήγε προς τον Θαλμαΐ, υιόν του Αμμιούδ, βασιλέα της Γεσοούρ· και επένθησεν ο Δαβίδ διά τον υιόν αυτού πάσας τας ημέρας. **38** Ο Αβεσσαλώμ λοιπόν έφυγε και υπήγεν εις Γεσοούρ, και ήτο εκεί τρία έτη. **39** Επεπόθησε δε ο βασιλεύς Δαβίδ να υπάγη προς τον Αβεσσαλώμ, διότι είχε παρηγορηθή διά τον θάνατον του Αμνών.

14 Και εγνωρίσεν ο Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας, ότι η καρδία του βασιλέως ήτο εις τον Αβεσσαλώμ. **2** Και απέστειλεν ο Ιωάβ εις Θεκουέ και έφερεν εκείθεν γυναίκα σοφήν, και είπε προς αυτήν, Προσποιηθήτι, παρακαλώ, ότι είσαι εν πένθει και ενδύθητι ιμάτια πενθικά, και μη αλειφθής έλαιον, αλλ' έσο ως γυνή πενθούσα ήδη ημέρας πολλάς διά αποθανόντα· **3** και υπαγε προς τον βασιλέα και λάλησον προς αυτόν κατά τούτους τους λόγους. Και έβαλεν ο Ιωάβ τους λόγους εις το στόμα αυτής. **4** Λαλούσα δε η γυνή η Θεκωΐτις προς τον βασιλέα, έπεσε κατά πρόσωπον αυτής επί της γης και προσεκύνησε και είπε, Σώσον, βασιλεύ. **5** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι έχεις; Η δε είπε, Γυνή χήρα, φευ είμαι εγώ, και απέθανεν ο ανήρ μου· **6** και η δούλη σου είχε δύο υιούς, οίτινες ελογομάχησαν αμφότεροι εν τω αγρώ, και δεν ήτο ο χωρίζων αυτούς, αλλ' επέταξεν ο εις τον άλλον και εθανάτωσεν αυτόν· **7** και ιδού, εσηκώθη πάσα η συγγένεια εναντίον της δούλης σου και είπον, Παράδος τον πατάξαντα τον αδελφόν αυτού, διά να θανατώσωμεν αυτόν, αντί της ζωής του αδελφού αυτού τον οποίον εφόνευσε, και να εξολοθρεύσωμεν ενταυτόν τον κληρονόμον· και ούτω θέλουσι θρέσει τον άνθρακά μου τον εναπολειφθέντα, ώστε να μη αφήσωιν εις τον άνδρα μου όνομα μηδέ απομεινάριον επί το πρόσωπον της γης. **8** Και είπεν ο βασιλεύς προς την γυναίκα, Ύπαγε εις τον οίκόν σου, και εγώ θέλω προστάξει υπέρ σου. **9** Και είπεν η γυνή η Θεκωΐτις προς τον βασιλέα, Κύριέ μου βασιλεύ, επ' εμέ ας ήναι η ανομία και επί τον οίκον του πατρός μου· ο δε βασιλεύς και ο θρόνος αυτού αθώοι. **10** Και είπεν ο βασιλεύς, Όστις λαλήση εναντίον σου, φέρε αυτόν προς εμέ, και δεν θέλει πλέον σε εγγίσει. **11** Η δε είπεν, Ας ενθυμηθή, παρακαλώ, ο βασιλεύς Κύριον τον Θεόν σου, και ας μη αφήση τους εκδικητάς του αίματος να πληθύνωσι εις την φθοράν και να απολέσωσι τον υιόν μου. Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ουδέ μία θριξ του υιού σου δεν θέλει πέσει εις την γην. **12** Τότε είπεν η γυνή, Ας λαλήση, παρακαλώ, η δούλη σου λόγον προς τον κύριόν μου τον βασιλέα. Και είπε, Λάλησον. **13** Και είπεν η γυνή, Και διά τι εστοχάσθησθαι τοιούτον πράγμα

κατά του λαού του Θεού; διότι ο βασιλεύς λαλεί τούτο ως άνθρωπος ένοχος, επειδή ο βασιλεύς δεν στέλλει να επαναφέρη τον εξόριστον αυτού. **14** Διότι αφεύκτως θέλωμεν αποθάνει, και είμεθα ως ύδωρ διακεχυμένον επί της γης, το οποίον δεν επισυνάγεται πάλιν· και ο Θεός δεν θέλει να απολεσθή ψυχή, αλλ' εφευρίσκει μέσα, ώστε ο εξόριστος να μη μένη εξωσμένος απ' αυτού. **15** Τώρα διά τούτο ήλθον να λαλήσω τον λόγον τούτον προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, διότι ο λαός με εφόβησε· και η δούλη σου είπε, θέλω τώρα λαλήσει προς τον βασιλέα· ίσως κάμη ο βασιλεύς την αίτησιν της δούλης αυτού. **16** Διότι ο βασιλεύς θέλει εισακούσει, διά να ελευθερώση την δούλην αυτού εκ χειρός του ανθρώπου τον ζητούντος να εξαλείψη εμέ και τον υιόν μου ενταυτό από της κληρονομίας του Θεού. **17** Είπε μάλιστα η δούλη σου, Ο λόγος του κυρίου μου του βασιλέως θέλει είσθαι τώρα παρηγορητικός· διότι ως άγγελος Θεού, ούτως είναι ο κύριός μου ο βασιλεύς, εις το να διακρίνη το καλόν και το κακόν· και Κύριος ο Θεός σου θέλει είσθαι μετά σου. **18** Τότε απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς την γυναίκα, Μη κρούσης απ' εμού τώρα το πράγμα, το οποίον θέλω σε ερωτήσει εγώ. Και είπεν η γυνή, Ας λαλήση, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλεύς. **19** Και είπεν ο βασιλεύς, Δεν είναι εις όλον τούτο η χειρ του Ιωάβ μετά σου; Και η γυνή απεκρίθη και είπε, Ζη η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεύ, ουδέν εκ των όσα είπεν ο κύριός μου ο βασιλεύς δεν έκλινεν ούτε δεξιά ούτε αριστερά· διότι ο δούλός σου Ιωάβ, αυτός προσέταξεν εις εμέ, και αυτός έβαλε πάντας τους λόγους τούτους εις το στόμα της δούλης σου· **20** ο δούλός σου Ιωάβ έκαμε τούτο, να μεταστρέψω την μορφήν του πράγματος τούτου· και ο κύριός μου είναι σοφός, κατά την σοφίαν αγγέλου του Θεού, εις το να γνωρίζη πάντα τα εν τη γη. **21** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ιωάβ, Ιδού, τώρα, έκαμα το πράγμα τούτο· υπαγε λοιπόν, επανάφερε τον νέον, τον Αβεσσαλώμ. **22** Και έπεσεν ο Ιωάβ κατά πρόσωπον αυτού εις την γην και προσεκύνησε και ευλόγησε τον βασιλέα· και είπεν ο Ιωάβ, Σήμερον ο δούλός σου γνωρίζει ότι εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεύ, καθότι ο βασιλεύς έκαμε τον λόγον του δούλου αυτού. **23** Τότε εσηκώθη ο Ιωάβ και υπήγεν εις Γεσοούρ και έφερε τον Αβεσσαλώμ εις Ιερουσαλήμ. **24** Και είπεν ο βασιλεύς, Ας επιστρέψη εις τον οίκον αυτού και ας μη ίδη το πρόσωπόν μου. Ούτως επέστρεψεν ο Αβεσσαλώμ εις τον οίκον αυτού, και δεν είδε το πρόσωπον του βασιλέως. **25** Εις πάντα δε τον Ισραήλ δεν υπήρχεν άνθρωπος ούτω θαυμαζόμενος διά την ωραιότητα αυτού ως ο Αβεσσαλώμ από του ίχνους του ποδός αυτού έως της κορυφής αυτού δεν υπήρχεν εν αυτώ ελάττωμα· **26** και όποτε εκούρευε την κεφαλήν αυτού, διότι εις το τέλος εκάστου έτους εκούρευεν αυτήν· επειδή τα μαλλία εβάρυνον αυτόν διά τούτο έκοπτεν αυτά· εζύγιζε τας τρίχας της κεφαλής αυτού, και ήσαν διακοσίωσιν σίκλων κατά το βασιλικόν ζύγιον. **27** Εγεννήθησαν δε εις τον Αβεσσαλώμ τρεις υιοί και μία θυγάτηρ, ονόματι Θάμαρ· αυτή ήτο γυνή ωραιοτάτη. **28** Και κατώκησεν ο Αβεσσαλώμ εν Ιερουσαλήμ δύο ολόκληρα έτη, και το πρόσωπον του βασιλέως δεν είδεν. **29** Όθεν απέστειλεν

ο Αβεσσαλώμ προς τον Ιωάβ, διά να πέμψη αυτόν προς τον βασιλέα· πλην δεν ηθέλησε να έλθη προς αυτόν· απέστειλε πάλιν εκ δευτέρου, αλλά δεν ηθέλησε να έλθη. **30** Τότε είπε προς τους δούλους αυτού, Ιδέτε, ο αγρός του Ιωάβ είναι πλησίον του ιδικού μου, και έχει κριθήν εκεί· υπάγετε και κατακαύσατε αυτήν εν πυρί· και κατέκαυσαν οι δούλοι του Αβεσσαλώμ τον αγρόν εν πυρί. **31** Και εσηκώθη ο Ιωάβ και ήλθε προς τον Αβεσσαλώμ εις την οικίαν και είπε προς αυτόν, Διά τι κατέκαυσαν οι δούλοι σου τον αγρόν μου εν πυρί; **32** Ο δε Αβεσσαλώμ απεκρίθη προς τον Ιωάβ, Ιδού, απέστειλα προς σε, λέγων, Ελθέ ενταύθα, διά να σε πέμψω προς τον βασιλέα να είπης, Διά τι ήλθον από Γεσσούρ; ήθελεν είσθαι καλήτερον δι' εμέ να ήμην έτι εκεί· τώρα λοιπόν ας ίδω το πρόσωπον του βασιλέως και αν ήναι αδικία εν εμοί, ας με θανατώση. **33** Τότε ο Ιωάβ ήλθε προς τον βασιλέα και ανήγγειλε ταύτα προς αυτόν· και εκάλεσε τον Αβεσσαλώμ, και ήλθε προς τον βασιλέα, και πεσών επί πρόσωπον αυτού εις την γην, προσεκύνησεν ενώπιον του βασιλέως και ο βασιλεύς εφίλησε τον Αβεσσαλώμ.

15 Μετά δε ταύτα ητοίμασεν εις εαυτόν ο Αβεσσαλώμ αμάξας και ίππους και πεντήκοντα άνδρας, διά να τρέχωσιν έμπροσθεν αυτού. **2** Και εσηκώθη ο Αβεσσαλώμ πρωί, και ίστατο εις τα πλάγια της οδού της πύλης και οπότε τις έχων διαφοράν τινά ήρχετο προς τον βασιλέα διά κρίσιν, τότε ο Αβεσσαλώμ εκάλει αυτόν προς εαυτόν και έλεγεν, Εκ ποίας πόλεως είσαι; Ο δε απεκρίνετο, Ο δούλος σου είναι εκ της δείνος φυλής του Ισραήλ. **3** Και έλεγε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, Ιδέ, η υπόθεσίς σου είναι καλή και ορθή· πλην δεν είναι ουδείς ο ακούων σε από μέρους του βασιλέως. **4** Έλεγε προσέτι ο Αβεσσαλώμ, Τις να με εδιώριζε κριτήν του τόπου, διά να έρχηται προς εμέ πας όστις έχει διαφοράν ή κρίσιν, και να δικαιώνω αυτόν. **5** Και οπότε τις επλησίαζε διά να προσκυνήση αυτόν, ήπλωνε την χείρα αυτού και επέιαν αυτόν και εφίλει αυτόν. **6** Και έκαμνεν ο Αβεσσαλώμ κατά τούτον τον τρόπον εις πάντα Ισραηλίτην ερχόμενον προς τον βασιλέα διά κρίσιν· και υπέκλεπεν ο Αβεσσαλώμ τας καρδιας των ανδρών Ισραήλ. **7** Και εις το τέλος τεσσαράκοντα ετών είπεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα, Ας υπάγω, παρακαλώ, διά να εκπληρώσω την ευχήν μου, την οποίαν ηυχθήην εις τον Κύριον, εν Χεβρών· **8** διότι ο δούλος σου ηυχθήη ευχήν, ότε κατοίκει εν Γεσσούρ εν Συρία, λέγων· Εάν ο Κύριος με επιστρέψη τώντι εις Ιερουσαλήμ, τότε θέλω προσφέρει θυσίαν εις τον Κύριον. **9** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Ύπαγε εν ειρήνι. Και σηκωθείς, υπήγεν εις Χεβρών. **10** Απέστειλε δε ο Αβεσσαλώμ κατασκόπους εις πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, λέγων, Καθώς ακούσητε την φωνήν της σάλπιγγος, θέλετε ειπει Ο Αβεσσαλώμ εβασίλευσεν εν Χεβρών. **11** Και υπήγαν μετά του Αβεσσαλώμ διακόσιοι άνδρες εξ Ιερουσαλήμ, κειλημένοι και υπήγαν εν τη απλότῳ αυτών και δεν ήζευραν ουδέν. **12** Και προσεκάλεσεν ο Αβεσσαλώμ Αχιτόφελ τον Γιλωνάον, τον σύμβουλον του Δαβίδ, εκ της πόλεως αυτού, εκ Γιλώ, ενώ προσέφερε τας θυσίας. Και η συνωμοσία ήτο δυνατή και ο λαός επληθύνετο

αδιακόπως πλησίον του Αβεσσαλώμ. **13** Ήλθε δε μηνυτής προς τον Δαβίδ λέγων, Αι καρδια των ανδρών Ισραήλ εστράφησαν κατόπιν του Αβεσσαλώμ. **14** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάντας τους δούλους αυτού τους μεθ' αυτού εν Ιερουσαλήμ, Σηκώθητε, και ας φύγωμεν· διότι δεν θέλομεν δυνηθή να διασωθώμεν από προσώπου του Αβεσσαλώμ· σπεύσατε να αναχωρήσωμεν, διά να μη επιταχύνη και καταφθάση ημάς και σπρώξῃ το κακόν εφ' ημάς και πατάξῃ την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **15** Και οι δούλοι του βασιλέως είπαν προς τον βασιλέα, Εις παν, ό,τι εκλέξῃ ο κύριός μου ο βασιλεύς, ιδού, οι δούλοι σου. **16** Και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο οίκος αυτού κατόπιν αυτού. Και αφήκεν ο βασιλεύς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς διά να φυλάττωσι τον οίκον. **17** Και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο λαός κατόπιν αυτού, και εστάθησαν εις τόπον μακράν απέχοντα. **18** Και πάντες οι δούλοι αυτού επορευόντο πλησίον αυτού· και πάντες οι Χερεθαίοι και πάντες οι Φελεθαίοι και πάντες οι Γεθθαίοι, εξακόσιοι άνδρες, οι ελθόντες οπίσω αυτού από Γαθ, προεπορευόντο έμπροσθεν του βασιλέως. **19** Τότε είπεν ο βασιλεύς προς Ιτταΐ τον Γεθθαίον, Διά τι έρχεσαι και συ μεθ' ημών; επίστρεψον και κατοίκει μετά του βασιλέως, διότι είσαι ξένος, και μάλιστα είσαι μετωκισμένος εκ του τόπου σου. **20** χθές ήλθες, και σήμερον θέλω σε κάμει να περιπλανάσαι μεθ' ημών; εγώ δε υπάγω όπου δυνηθώ επιστρέψω και λάβε και τους αδελφούς σου· έλεος και αλήθεια μετά σου. **21** Ο δε Ιτταΐ απεκρίθη προς τον βασιλέα και είπε, Ζη Κύριος, και ζη ο κύριός μου ο βασιλεύς, όπου και αν ήναι ο κύριός μου ο βασιλεύς, είτε εις θάνατον, είτε εις ζωήν, βεβαίως εκεί θέλει είσθαι και ο δούλος σου. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιτταΐ, Ελθέ λοιπόν, και διάβαινε. Και διέβη ο Ιτταΐ ο Γεθθαίος και πάντες οι άνδρες αυτού και πάντα τα παιδιά τα μετ' αυτού. **23** Όλος δε ο τόπος έκλαιε μετά φωνής μεγάλης, και διέβαινε πας ο λαός· διέβη και ο βασιλεύς τον χείμαρρον Κέδρων· και πας ο λαός διέβη κατά την οδόν της ερήμου. **24** Και ιδού, προσέτι ο Σαδώκ και πάντες οι Λευΐται μετ' αυτού, φέροντες την κιβωτόν της διαθήκης του Θεού· και έστησαν την κιβωτόν του Θεού· ανέβη δε ο Αβιάθαρ, αφού ετελείωσε πας ο λαός διαβαίνων από της πόλεως. **25** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σαδώκ, Απόστρεψον την κιβωτόν του Θεού εις την πόλιν· εάν εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, θέλει με κάμει να επιστρέψω και να ίδω αυτήν και το κατοικητήριον αυτού. **26** αλλ' εάν είπη ούτω, Δεν έχω ευαρέσκειαν εις σε, ιδού, εγώ, ας κάμῃ εις εμέ ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **27** Ο βασιλεύς είπεν έτι προς Σαδώκ τον ιερέα, Δεν είσαι συ ο βλέπων; επίστρεψον εις την πόλιν εν ειρήνι, και Αχμιάας ο υιός σου και Ιωνάθαν ο υιός του Αβιάθαρ, οι δύο υιοί σας μεθ' υμών. **28** ιδέτε, εγώ θέλω μένει εις τας πεδιάδας της ερήμου, εωσού έλθῃ λόγος παρ' υμών διά να μοι αναγγείλῃ. **29** Ο Σαδώκ λοιπόν και ο Αβιάθαρ επανέφεραν την κιβωτόν του Θεού εις Ιερουσαλήμ και έμειναν εκεί. **30** Ο δε Δαβίδ ανέβαινε διά της αναβάσεως των Ελαιών, αναβαίνων και κλαίων και έχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην και περιπατών ανυπόδητος· και πας ο λαός ο μετ' αυτού είχαν έκαστος κεκαλυμμένην την κεφαλήν αυτού,

και ανέβαινον πορευόμενοι και κλαίοντες. **31** Και απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Ο Αχιτόφελ είναι μεταξύ των συνωμοτών μετά του Αβεσσαλώμ. Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε, δέομαί σου, διασκέδασον την βουλήν του Αχιτόφελ. **32** Και ότε ήλθεν ο Δαβίδ εις την κορυφήν του όρους, όπου προσεκύνησε τον Θεόν, ιδού, ήλθεν εις συνάντησιν αυτού Χουσαΐ ο Αρχίτης, έχων διεσχισμένον τον χιτώνα αυτού και χρώμα επί της ο κεφαλής αυτού. **33** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Εάν διαβίης μετ' εμού, θέλεις βεβαίως είσθαι φορτίον επ' εμέ. **34** εάν όμως επιστρέψης εις την πόλιν και είπης προς τον Αβεσσαλώμ, Θέλω είσθαι δούλος σου, βασιλεύ καθώς εστάθη δούλος του πατρός σου μέχρι τούδε, ούτω θέλω είσθαι τώρα δούλος σου τότε δύνασαι υπέρ εμού να ανατρέψης την βουλήν του Αχιτόφελ. **35** και δεν είναι εκεί μετά σου ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, οι ιερείς; παν ό, τι λοιπόν ήθελες ακούσει εκ του οίκου του βασιλέως, θέλεις αναγγείλει προς τον Σαδώκ και Αβιάθαρ, τους ιερείς. **36** ιδού, εκεί μετ' αυτών οι δύο υιοί αυτών, Αχιμάς ο του Σαδώκ και Ιωνάθαν ο του Αβιάθαρ; και δι' αυτών θέλετε αποστέλλει προς εμέ παν ό, τι ακούσχη. **37** Και καθώς εισήλθεν εις την πόλιν ο Χουσαΐ ο φίλος του Δαβίδ, ο Αβεσσαλώμ ήλθεν εις Ιερουσαλήμ.

16 Και ότε ο Δαβίδ επέρασεν ολίγον κορυφήν, ιδού, Σιβά, ο υπηρέτης του Μεμφιβοσθέ, συνήντησεν αυτόν, μετά δύο όνων σαμαρωμένων, έχων επ' αυτούς διακοσίους άρτους και εκατόν βότρους σταφίδων και εκατόν αρμηθιάς θερινών καρπών και ασκόν οίνου. **2** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Διά τι φέρεις ταύτα; Ο δε Σιβά είπεν, Οι όνοι είναι διά την οικογένειαν του βασιλέως διά να επικάθηται, και οι άρτοι και οι θερινοί καρποί διά να τρώγωνσιν οι νέοι: ο δε οίνος, διά να πίνωσιν όσοι ατονίσωσιν εν τη ερήμω. **3** Τότε είπεν ο βασιλεύς, Και που είναι ο υιός του κυρίου σου; Και είπεν ο Σιβά προς τον βασιλέα, Ιδού, κάθηται εν Ιερουσαλήμ: διότι είπε, Σήμερον ο οίκος Ισραήλ θέλει επιστρέψει προς εμέ την βασιλειαν του πατρός μου. **4** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Ιδού, ιδικά σου είναι πάντα τα υπάρχοντα του Μεμφιβοσθέ. Και είπεν ο Σιβά, Δέομαι υποκλινώνς να εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεύ. **5** Και ότε ήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ έως Βαουρείμ, ιδού, εξήρχετο εκείθεν άνθρωπος εκ της συγγενείας του οίκου του Σαούλ, ονομαζόμενος Σιμεί, υιός του Γηρά: και εξελθών, ήρχετο καταρώμενος. **6** Και έρριπτε λίθους επί τον Δαβίδ και επί πάντας τους δούλους του βασιλέως Δαβίδ: πας δε ο λαός και πάντες οι δυνατοί ήσαν εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **7** Και ούτως έλεγεν ο Σιμεί καταρώμενος, Έξελθε, έξελθε, ανήρ αιμάτων και ανήρ κακοποιέ. **8** επέστρεψεν ο Κύριος κατά σου πάντα τα αίματα του οίκου του Σαούλ, αντί του οποίου εβασίλευσας: και παρέδωκεν ο Κύριος την βασιλείαν εις την χείρα Αβεσσαλώμ του υιού σου: και ιδού, συ επιάσθης εν τη κακία σου, διότι είσαι ανήρ αιμάτων. **9** Τότε είπε προς τον βασιλέα Αβισαί ο υιός της Σερούϊας, Διά τι ούτος ο νεκρός κύων καταράται τον κύριόν μου τον βασιλέα; άφες, παρακαλώ, να περάσω και να κόψω

την κεφαλήν αυτού. **10** Ο δε βασιλεύς είπε, Τι μεταξύ εμού και ημών, υιοί της Σερούϊας; ας καταράται, διότι ο Κύριος είπε προς αυτόν, Καταράσθητι τον Δαβίδ. Τις λοιπόν θέλει ειπει, Διά τι έκαμες ούτω; **11** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισαί και προς πάντας τους δούλους αυτού, Ιδού, ο υιός μου, ο εξελθών εκ των σπλαγγχων μου ζητεί την ζωήν μου: πόσω μάλλον τώρα ο Βενιαμίτης; αφήσατε αυτόν, και ας καταράται, διότι ο Κύριος προσέταξεν αυτόν: **12** ίσως επιβλέψη ο Κύριος επί την θλίψιν μου, και ανταποδώση ο Κύριος εις εμέ αγαθόν αντί της κατάρας τούτου την ημέραν ταύτην. **13** Και επορεύοντο ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εις την οδόν, ο δε Σιμεί επορεύετο κατά τα πλευρά του όρους απέναντι αυτού, και κατηράτο πορευόμενος και έρριπτε λίθους κατ' αυτού και εσκόνιζε με χρώμα. **14** Και ήλθεν ο βασιλεύς, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, εκκληυμένοι και ανεπαύθησαν εκεί. **15** Ο δε Αβεσσαλώμ και πας ο λαός, οι άνδρες Ισραήλ, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, και ο Αχιτόφελ μετ' αυτού. **16** Και ότε ήλθε προς τον Αβεσσαλώμ Χουσαΐ ο Αρχίτης, ο φίλος του Δαβίδ, είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, Ζήτω ο βασιλεύς: ζήτω ο βασιλεύς. **17** Ο δε Αβεσσαλώμ είπε προς τον Χουσαΐ, τούτο είναι το έλεός σου προς τον φίλον σου; διά τι δεν υπήγες μετά του φίλου σου; **18** Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχι: αλλ' εκείνου, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος και ούτος ο λαός και πάντες οι άνδρες Ισραήλ, τούτου θέλω είσθαι και μετά τούτου θέλω κατοικεί. **19** και έπειτα, ποίον θέλω δουλεύει εγώ; ουχι έμπροσθεν του υιού αυτού; καθώς εδούλευσα έμπροσθεν του πατρός σου, ούτω θέλω είσθαι έμπροσθέν σου. **20** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ προς τον Αχιτόφελ, Συμβουλευθήτε μεταξύ σας τι θέλωμεν κάμει. **21** Και είπεν ο Αχιτόφελ προς τον Αβεσσαλώμ, Είσελθε εις τας παλλακάς του πατρός σου, τας οποίας αφήκε διά να φυλάττωσι τον οίκον: και θέλει ακούσει πας ο Ισραήλ, ότι έγγινες μισητός εις τον πατέρα σου: και θέλουσιν ενδυναμωθή αι χείρες πάντων των μετά σου. **22** Έστησαν λοιπόν εις τον Αβεσσαλώμ σκηνην επί του δώματος, και εισήλθεν ο Αβεσσαλώμ εις τας παλλακάς του πατρός αυτού, ενώπιον παντός του Ισραήλ. **23** Και η συμβουλή του Αχιτόφελ, την οποίαν έδιδε κατ' εκείνας τας ημέρας, ήτο ως εάν τις ήθελε συμβουλευθή τον Θεόν: ούτως ενομίζετο πάσα συμβουλή του Αχιτόφελ και εις τον Δαβίδ και εις τον Αβεσσαλώμ.

17 Και ο Αχιτόφελ είπε προς τον Αβεσσαλώμ, Ας εκλέξω τώρα δώδεκα χιλιάδας ανδρών και σηκωθεις, ας καταδιώξω οπίσω του Δαβίδ την νύκτα: **2** και θέλω επέλθει κατ' αυτού, ενώ είναι αποκαμωμένος και εκκληυμένος τας χείρας, και θέλω κατατρομάζει αυτόν: και πας ο λαός ο μετ' αυτού θέλει φύγει, και θέλω πατάξει τον βασιλέα μεμονωμένον. **3** και θέλω επιστρέψει πάντα τον λαόν προς σέ: διότι ο ανήρ, τον οποίον συ ζητείς, είναι ως εάν πάντες επέστρεφον: πας δε ο λαός θέλει είσθαι εν ειρήνη. **4** Και ήρσεσεν ο λόγος εις τον Αβεσσαλώμ και εις πάντας τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ. **5** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Κάλεσον τώρα και Χουσαΐ τον Αρχίτην, και ας ακούσωμεν τι λέγει και αιτός. **6** Και ότε εισήλθεν ο Χουσαΐ προς τον

Αβεσσαλώμ, είπε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, λέγων, Ο Αχιτόφελ ελάλησε κατά τούτον τον τρόπον· πρέπει να κάωμεν κατά τον λόγον αυτού ή ουχι; λάλησον συ. **7** Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, Δεν είναι καλή η συμβουλή, την οποίαν έδωκεν ο Αχιτόφελ ταύτην την φοράν. **8** Και είπεν ο Χουσαΐ, συ εξεούρει τον πατέρα σου και τους άνδρας αυτού, ότι είναι δυνατοί και κατάπικροι την ψυχήν, ως άρκτος στερηθείσα των τέκνων αυτής εν τη πεδιάδι και ο πατήρ σου είναι ανήρ πολεμιστής και δεν θέλει μείνει την νύκτα μετά του λαού· **9** ιδού, τώρα είναι κεκρυμμένοι εν λάκκω τινί ή εν άλλω τινί τόπω· και εάν πέσωσι τινές εξ αυτών εις την αρχήν, πας όστις ακούση θέλει ειπέι, θραύσις έγεινεν εις τον λαόν, τον ακολουθούσαν τον Αβεσσαλώμ· **10** τότε και ο άνδρείος, του οποίου η καρδιά είναι ως η καρδιά του λέοντος, θέλει παντάπαι νεκρωθή· διότι πας ο Ισραήλ εξεούρει, ότι ο πατήρ σου είναι δυνατός και οι μετ' αυτού, άνδρες δυνάμειος· **11** διά ταύτα εγώ συμβουλεύω να συναχθή προς σε πας ο Ισραήλ, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, ως ή άμμος η παρά την θάλασσαν κατά το πλήθος, και να υπήγη προσωπικώς να πολεμήσης· **12** ούτω θέλομεν επέλθει κατ' αυτού εις όντια τόπον ευρεθή, και θέλομεν πέσει επ' αυτόν ως πίπτει η δρόσος επί την γήν· ώστε εξ αυτού και εκ πάντων των ανθρώπων των μετ' αυτού δεν θέλει μείνει ουδέ εις· **13** εάν δε καταφύγη εις πόλιν τινά, τότε πας ο Ισραήλ θέλει φέρει κατά της πόλεως εκείνης σχοινία, και θέλομεν σύρει αυτήν έως του χειμάρρου, ώστε να μη μείνη εκεί ουδέ λιθάριον. **14** Και είπεν ο Αβεσσαλώμ και πάντες οι άνδρες Ισραήλ, Καλιτέρα είναι η συμβουλή του Χουσαΐ του Αρχίτου παρά την συμβουλήν του Αχιτόφελ. Διότι ο Κύριος διάταξε να διασκεδάση την καλήν συμβουλήν του Αχιτόφελ, διά να επιφέρη ο Κύριος το κακόν επί τον Αβεσσαλώμ. **15** Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, Ούτω και ούτω συνεβούλευσεν ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, και ούτω και ούτω συνεβούλευσα εγώ· **16** τώρα λοιπόν αποστείλατε ταχέως και αναγγείλατε προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Μη μείνης την νύκτα ταύτην εν ταις πεδιάσι της ερήμου, αλλά σπεύσον να διαπεράσης, διά να μη καταποθή ο βασιλεύς και πας ο λαός ο μετ' αυτού. **17** Ο δε Ιωνάθαν και ο Αχιμάας ίσαντο πλησίον της Ενρωγίλ, διότι δεν ετόλμων να φανώσιν ότι ειρήρχοντο εις την πόλιν· και υπήγη παιδίσκη τις και απήγγειλε προς αυτούς το πράγμα· οι δε υπήγαν και απήγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ. **18** Νέος τις δε ιδών αυτούς, απήγγειλε προς τον Αβεσσαλώμ· πλην και οι δύο υπήγαν ταχέως και εισήλθον εις την οικίαν τινός εν Βαουρείμ, όστις είχε φρέαφ εν τη αυλή αυτού, και κατέβησαν εκεί. **19** Και η γυνή λαβούσα κάλυμμα εξήπλωσεν επί το στόμιον του φρέατος, και έχυσεν επ' αυτό κοπανιαμένον σίτον· ώστε δεν εγνωσθη το πράγμα. **20** Και ελθόντες οι δούλοι του Αβεσσαλώμ εις την οικίαν προς την γυναικα, είπον, Που είναι ο Αχιμάας και ο Ιωνάθαν; Η δε γυνή είπε προς αυτούς, Διέβησαν το ρυάκιον του ύδατος. Και αφού εξήτησαν και δεν εύρηκαν αυτούς, επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. **21** Αφού δε εκείνοι ανεχώρησαν, ανέβησαν εκ του φρέατος και υπήγαν και απήγγειλαν προς τον

βασιλέα Δαβίδ και είπον προς τον Δαβίδ, Σηκώθητε και περάσατε ταχέως το ύδωρ· διότι ούτω συνεβούλευσεν εναντίον σας ο Αχιτόφελ. **22** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην· μέχρι του χαράγματος της ημέρας δεν έλειψεν ουδέ εις εξ αυτών, όστις δεν διέβη τον Ιορδάνην. **23** Ο δε Αχιτόφελ, ιδών ότι η συμβουλή αυτού δεν εξετελέσθη, εσαμάρωσε τον όνον αυτού και σηκωθείς, ανεχώρησε προς τον οίκον αυτού, εις την πόλιν αυτού· και αφού διάταξε τα του οίκου αυτού, εκρεμάσθη και απέθανε και ετάφη εν τω τάφω του πατρός αυτού. **24** Και ο Δαβίδ ήλθεν εις Μαχαναΐμ· ο δε Αβεσσαλώμ διέβη τον Ιορδάνην, αυτός και πάντες οι άνδρες Ισραήλ μετ' αυτού. **25** Και κατέστησεν ο Αβεσσαλώμ αρχιστράτηγον του Αμσαά αντί του Ιωάβ. Ήτο δε ο Αμσαά υιός άνδρός ονομαζομένου Ιθρά, Ισραηλίτου, όστις εισήλθε προς την Αβιγαίαν, θυγατέρα του Νάας, αδελφήν Σερουΐας, της μητρός του Ιωάβ. **26** Και εστρατοπέδευσαν ο Ισραήλ και ο Αβεσσαλώμ εν γη Γαλαάδ. **27** Ότε δε ήλθεν ο Δαβίδ εις Μαχαναΐμ, Σωβεί, ο υιός του Νάας από Ραββά εκ των υιών Αμμών, και Μαχειρ, ο υιός του Αμμήλ από Λό-δεβάρ, και Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης από Ρωγελλίμ, **28** έφεραν κλίνας και λεκάνας και σκεύη πήλινα και σίτον και κριθήν και άλευρον και σίτον πεφρυγανισμένον και κυάμους και φακήν και όσπρια πεφρυγανισμένα, **29** και μέλι και βούτυρον και πρόβρατα και τυρούς βοός προς τον Δαβίδ και προς τον λαόν τον μετ' αυτού, διά να φάγωσι διότι είπον, Ο λαός είναι πεινασμένος και εκλελυμένος και διψασμένος εν τη ερήμω.

18 Και απηρίθμησεν ο Δαβίδ τον λαόν τον μετ' αυτού, και κατέστησεν επ' αυτούς χιλιάρχους και εκατοντάρχους. **2** Και απέστειλεν ο Δαβίδ τον λαόν, εν τρίτον υπό την χείρα του Ιωάβ, και εν τρίτον υπό την χείρα του Αβισαΐ, υιού της Σερουΐας, αδελφού του Ιωάβ, και εν τρίτον υπό την χείρα Ιτταΐ του Γεθθαίου. Και είπεν ο βασιλεύς προς τον λαόν, Θέλω βεβαίως εξέλθει και εγώ μετ' υμών. **3** Ο λαός όμως απεκρίθη, Δεν θέλεις εξέλθει διότι, εάν τραπώμεν εις φυγήν, δεν μέλει αυτούς περί ημών· ουδέ εάν το ήμισυ εξ ημών αποθάνη, δεν μέλει αυτούς περί ημών· επειδή τώρα συ είσαι ως ημεΐς δέκα χιλιάδες· όθεν τώρα είναι καλήτερον να ήσαι βοηθός ημών εκ της πόλεως. **4** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς, ό,τι σας φαίνεται καλόν, θέλω κάμει. Και εστάθη ο βασιλεύς εις το πλάγιον της πύλης και πας ο λαός εξήρχετο κατά εκατοντάδας και κατά χιλιάδας. **5** Και προσέταξεν ο βασιλεύς εις τον Ιωάβ και εις τον Αβισαΐ και εις τον Ιτταΐ, λέγων, Σώσατέ μοι τον νέον, τον Αβεσσαλώμ. Και πας ο λαός ήκουσεν, ενώ ο βασιλεύς προσέταττεν εις πάντας τους άρχοντας υπέρ του Αβεσσαλώμ. **6** Εξήλθε λοιπόν ο λαός εις το πεδίον εναντίον του Ισραήλ και η μάχη έγεινεν εν τω δάσει Εφραΐμ. **7** Και κατετροπήθη εκεί ο λαός Ισραήλ υπό των δούλων του Δαβίδ· και έγεινεν εκεί την ημέραν εκείνην θραύσις μεγάλη, είκοσι χιλιάδων. **8** διότι η μάχη έγεινεν εκεί διεσπαρμένη επί το πρόσωπον όλου του τόπου· και το δάσος κατέφαγε πλειότερον λαόν, παρ' όσον κατέφαγεν η μάχαιρα, την ημέραν εκείνην. **9** Και συνήντησεν ο Αβεσσαλώμ τους δούλους

του Δαβίδ. Και εκάθητο ο Αβεσσαλώμ επί ημίονου, και εισήλθεν ο ημίονος υπό τους πυκνούς κλάδους μεγάλης δρυός, και επιάσθη η κεφαλή αυτού εις την δρυν, και εκρεμάσθη αναμέσον του ουρανού και της γής· ο δε ημίονος ο υποκάτω αυτού διεπέρασεν. **10** Ιδών δε ανήρ τις, απήγγειλε προς τον Ιωάβ, και είπεν, Ιδού, είδον τον Αβεσσαλώμ κρεμάμενον εις δρυν. **11** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον άνδρα, τον απαγγείλαντα προς αυτόν, Και ιδού, είδες, και διά τι πατάξας δεν κατέβαλες αυτόν εκεί εις την γην; βεβαίως ήθελον σοι δώσει δέκα σίκλους αργυρίου και μίαν ζώνην. **12** Ο δε ανήρ είπε προς τον Ιωάβ, Και χίλιοι σίκλοι αργυρίου αν ήθελον μετρηθή εις την παλάμην μου, δεν ήθελον βάλει την χείρα μου επί τον υιόν του βασιλέως· διότι εις επίσκοπον ημών προσέταξεν ο βασιλεύς εις σε και εις τον Αβισαί και εις τον Ιτταΐ, λέγων, Φυλάχθητε μη εγγίση μηδεις τον νέον, τον Αβεσσαλώμ. **13** αλλά και εάν ήθελον πράξει δολίως εναντίον της ζωής μου, δεν κρύπτεται ουδέν από του βασιλέως· και ου ήθελες σταθή εναντίος. **14** Τότε είπεν ο Ιωάβ, Δεν πρέπει να χρονοτριβώ ούτω μετά σου. Και λαβών εις την χείρα αυτού τρία βέλη, διεπέρασεν αυτά διά της καρδιάς του Αβεσσαλώμ, ενώ έτι έζη εν τω μέσω της δρυός. **15** Και περικυκλώσαντες δέκα νέοι, οι βασιτάροντες τα όπλα του Ιωάβ, επάταξαν τον Αβεσσαλώμ και εθανάτωσαν αυτόν. **16** Και εσάλπισεν ο Ιωάβ διά της σάλπιγγος, και επστρέψεν ο λαός από του να καταδώκη οπίσω του Ισραήλ· διότι ανεχαίτισεν ο Ιωάβ τον λαόν. **17** Και λαβόντες τον Αβεσσαλώμ, έρριψαν αυτόν εις λάκκον μέγαν εντός του δάσους· και έστησαν επ' αυτόν σωρόν λίθων μέγαν σφόδρα· και πας ο Ισραήλ έφυγεν έκαστος εις την σκηνήν αυτού. **18** Έτι δε ζων ο Αβεσσαλώμ είχε λάβει και στήση δι' εαυτόν στήλην, την εν τη κοιλάδι του βασιλέως· διότι είπεν, Δεν έχω υιόν διά να διατηρή την μνήμην του ονοματός μου· και εκάλεσε την στήλην με το όνομα αυτού· και καλείται έως της ημέρας ταύτης Στήλη του Αβεσσαλώμ. **19** Τότε είπεν Αχιμάας ο υιός του Σαδώκ, Ας τρέξω τώρα και ας φέρω προς τον βασιλέα αγγελίας, ότι ο Κύριος εξεδίκησεν αυτόν εκ χειρός των εχθρών αυτού. **20** Και είπε προς αυτόν ο Ιωάβ, Δεν θέλεις εισθαι την ημέραν ταύτην αγγελιαφόρος, αλλ' εις άλλην ημέραν θέλεις φέρει αγγελίας εις ταύτην δε την ημέραν δεν θέλεις φέρει αγγελίας, επειδή ο υιός του βασιλέως απέθανε. **21** Τότε είπεν ο Ιωάβ προς τον Χουσεΐ, Ύπαγε, απαγγείλον προς τον βασιλέα όσα είδες. Και ο Χουσεΐ προσεκύνησεν τον Ιωάβ και έτρεξε. **22** Τότε Αχιμάας ο υιός του Σαδώκ είπε πάλιν προς τον Ιωάβ, Αλλ' ό, τι και αν ήναι, ας τρέξω και εγώ, παρακαλώ, κατόπιν του Χουσεΐ. Ο δε Ιωάβ είπε, Διά τι θέλεις να τρέξεις, τέκνον μου, ενώ δεν έχεις αρμοδίους αγγελίας; **23** Αλλ' ό, τι και αν ήναι, είπεν, ας τρέξω. Τότε είπε προς αυτόν, Τρέχε. Και έτρεξεν ο Αχιμάας διά της οδού της πεδιάδος και επέρασε τον Χουσεΐ. **24** Εκάθητο δε ο Δαβίδ μεταξύ των δύο πυλών· και ανέβη ο σκοπός εις το δώμα της πύλης, επί το τέιχος, και ψψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, άνθρωπος τρέχων μόνος. **25** Και ανεβόησεν ο σκοπός και απήγγειλε προς τον βασιλέα. Και ο βασιλεύς είπεν, Εάν ήναι μόνος, έχει αγγελίας εις το στόμα αυτού. Και ήρχετο προχωρών

και επλησίαζε. **26** Και είδεν ο σκοπός άλλον άνθρωπον τρέχοντα· και ανεβόησεν ο σκοπός προς τον θυρωρόν, και είπεν, Ιδού, άλλος άνθρωπος τρέχων μόνος. Και είπεν ο βασιλεύς, Και ούτος είναι αγγελιαφόρος. **27** Και είπεν ο σκοπός, Το τρέξιμον του πρώτου μοι φαίνεται ως το τρέξιμον του Αχιμάας, υιού του Σαδώκ. Και είπεν ο βασιλεύς, Καλός άνθρωπος είναι ούτος και έρχεται με αγαθάς αγγελίας. **28** Και εβόησεν ο Αχιμάας και είπε προς τον βασιλέα, Χαίρε, και προσεκύνησεν τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού έως εδάφους· και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός σου, όστις παρέδωκε τους ανθρώπους, τους σηκώσαντας την χείρα αυτών κατά του κυρίου μου του βασιλέως. **29** Και είπεν ο βασιλεύς, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Αχιμάας, Ότε ο Ιωάβ απέστειλλε τον δούλον του βασιλέως, και εμέ τον δούλον σου, είδον τον μέγαν θόρυβον, πλην δεν ήξευρον τι ήτο. **30** Και είπεν ο βασιλεύς, Στρέψον, στάθητι εκεί. Και εστράφη και εστάθη. **31** Και ιδού, ήλθεν ο Χουσεΐ· και είπεν ο Χουσεΐ, Αγγελίας, κύριέ μου βασιλεύ· διότι ο Κύριος σε εξεδίκησε την ημέραν ταύτην εκ χειρός πάντων των επανισταμένων επί σε. **32** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Χουσεΐ, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Χουσεΐ, Είθε να γείνωσιν ως ο νέος εκείνος οι εχθροί του κυρίου μου του βασιλέως, και πάντες οι επανιστάμενοι επί σε διά κακόν. **33** Και εταράχθη ο βασιλεύς και ανέβη εις το υπερυόν της πύλης, και εκλάυσε· και ενώ επορευέτο, έλεγεν ούτως· Υιέ μου Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου Αβεσσαλώμ· είθε να απέθνησκον εγώ αντί σου, Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου.

19 Και ανηγγέλθη προς τον Ιωάβ, Ιδού, ο βασιλεύς κλαίει και πενθεί διά τον Αβεσσαλώμ. **2** Και εν τη ημέρα εκείνη η σωτηρία μετεβλήθη εις πένθος εν παντί τω λαώ· διότι ήκουσεν ο λαός να λέγωσιν εν τη ημέρα εκείνη, Ο βασιλεύς είναι περίλυπος διά τον υιόν αυτού. **3** Και εισήρχετο ο λαός εν τη ημέρα εκείνη κρυφίως εις την πόλιν, ως λαός όστις κρύπτεται αισχυνόμενος, όταν εν τη μάχη τραπή εις φυγήν. **4** Ο δε βασιλεύς εκάλυψε το πρόσωπον αυτού, και εβόα ο βασιλεύς εν φωνή μεγάλη, Υιέ μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου. **5** Και εισελθόν ο Ιωάβ εις τον οίκον προς τον βασιλέα, είπε, Κατήσυχνας σήμερα τα πρόσωπα πάντων των δούλων σου, οίτινες έσωσαν σήμερα την ζωήν σου και την ζωήν των υιών σου και των θυγατέρων σου και την ζωήν των γυναικών σου και την ζωήν των παλλακόν σου. **6** Επειδή αγαπάς τους μισούντάς σε και μισεις τους αγαπώντάς σε· διότι έδειξας σήμερα, ότι δεν είναι παρά σοι ουδέν οι άρχοντές σου και οι δούλοί σου· διότι σήμερα εγνωρίσα, ότι εάν ο Αβεσσαλώμ έζη και ημεΐς πάντες απεθνήσκομεν σήμερα, τότε ήθελεν εισθαι αρετόν εις σε· **7** τώρα λοιπόν σηκώθητι, έξελθε και λάλησον κατά την καρδίαν των δούλων σου· διότι ομνύω εις τον Κύριον, εάν δεν εξέλθης, δεν θέλει μείνει μετά σου την νύκτα ταύτην ουδέ εις· και τούτο θέλει εισθαι εις σε χειρότερον υπέρ πάντα τα κακά, όσα ήλθον επί σε εκ νεότητός σου μέχρι του νυν. **8** Τότε εσηκώθη ο βασιλεύς και εκάθησεν εν τη πύλη. Και ανηγγείλαν προς πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ιδού, ο βασιλεύς κάθηται εν

τη πόλη. Και ήλθε πας ο λαός έμπροσθεν του βασιλέως. Ο δε Ισραήλ έφυγεν έκαστος εις την σκηνην αυτού. **9** Και ήτο πας ο λαός εις έριδα κατά πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, λέγοντες, Ο βασιλεύς έσωσεν ημάς εκ χειρός των εχθρών ημών· και αυτός ηλευθέρωσεν ημάς εκ χειρός των Φιλισταίων· και τώρα έφυγεν εκ του τόπου εξ αιτίας του Αβεσσαλώμ. **10** Ο δε Αβεσσαλώμ, τον οποίον εχρίσαμεν βασιλέα επ' ημάς, απέθανεν εν τη μάχη· τώρα λοιπόν διά τι δεν λαλείτε να επιστρέψωμεν τον βασιλέα; **11** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Δαβίδ προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, λέγων, Λαλήσατε προς τους πρεσβυτέρους του Ιούδα, λέγοντες, Διά τι είσθε οι έσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού; διότι οι λόγοι παντός του Ισραήλ έφθασαν προς τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού. **12** Σεις είσθε αδελφοί μου, σεις οστά μου και σαρξ μου· διά τι λοιπόν είσθε οι έσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα; **13** προς τον Αμασά μάλιστα είπατε, Δεν είσαι συ οστούν μου και σαρξ μου; ούτω να κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω να προσθέσθω, εάν δεν γείνησιν αρχιστράτηγος πάντοτε έμπροσθέν μου αντί του Ιωάβ. **14** Και έκλυεν την καρδίαν πάντων των ανδρών Ιούδα ως ενός ανθρώπου και απέστειλαν προς τον βασιλέα, λέγοντες, Επιστρέψον συ και πάντες οι δούλοί σου. **15** Επέστρεψε λοιπόν ο βασιλεύς και ήλθεν έως του Ιορδάνου. Και ο Ιούδας ήλθεν εις Γάλαλα, διά να υπάγη εις συνάντησιν του βασιλέως, να διαβιβάσθω τον βασιλέα διά του Ιορδάνου. **16** Έσπευσε δε Σιμεΐ ο υιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, εκ Βαουρείμ, και κατέβη μετά των ανδρών Ιούδα εις συνάντησιν του βασιλέως Δαβίδ. **17** Και ήσαν μετ' αυτού χίλιοι άνδρες εκ του Βενιαμίν, και ο Σιβά ο δούλος του οίκου του Σαούλ, και οι δεκαπέντε υιοί αυτού και είκοσι δούλοι αυτού μετ' αυτού· και διέβησαν τον Ιορδάνην ενώπιον του βασιλέως. **18** Έπειτα επέρασεν η λέμβος διά να διαβιβάσθω την οικογένειαν του βασιλέως, και να κάμη ό, τι ήθελε φανή εις αυτόν αρεστόν. Και Σιμεΐ ο υιός του Γηρά έπεσεν ενώπιον του βασιλέως, ενώ διέβαινε τον Ιορδάνην. **19** και είπε προς τον βασιλέα, Ας μη λογαριάσθω ο κύριός μου ανομίαν εις εμέ, και μη ενθυμηθής την ανομίαν, την οποίαν έπραξεν ο δούλός σου, καθ' ην ημέραν εξήρχετο ο κύριός μου ο βασιλεύς εξ Ιερουσαλήμ, ώστε να βάλη τούτο ο βασιλεύς εν τη καρδιά αυτού. **20** διότι ο δούλός σου εγνώρισεν ότι εγώ ήμάρταν και ιδού εγώ ήλθον σήμεραν πρότερος παντός του οίκου Ιωσήφ, διά να καταβώ εις συνάντησιν του κυρίου μου του βασιλέως. **21** Και απεκρίθη ο Αβισαΐ ο υιός της Σερούϊας, λέγων, Δεν πρέπει ο Σιμεΐ να θανατωθί διά τούτο, διότι κατηράσθη τον κεχρισμένον του Κυρίου; **22** Αλλ' ο Δαβίδ είπε, Τι μεταξύ εμού και υμών, υιοί της Σερούϊας, ώστε γίνεσθε σήμεραν επίβουλοι εις εμέ; πρέπει την ημέραν ταύτην να θανατωθί άνθρωπος εν Ισραήλ; διότι δεν γνωρίζω εγώ ότι σήμεραν είμαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ; **23** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιμεΐ, Δεν θέλεις αποθάνει. Και ώμοσε προς αυτόν ο βασιλεύς. **24** Και Μεμφιβοσθέ, ο υιός του Σαούλ, κατέβη εις συνάντησιν του βασιλέως και ούτε τους πόδας αυτού είχε νύψει ούτε τον πώγωνα αυτού ευπρεπίσει ούτε τα ιμάτια αυτού είχε πλύνει, αφ' ης ημέρας ο βασιλεύς ανεχώρησε μέχρι

της ημέρας καθ' ην επέστρεψεν εν ειρήνη. **25** Και ότε ήλθεν εις Ιερουσαλήμ προς συνάντησιν του βασιλέως, ο βασιλεύς είπε προς αυτόν, Διά τι δεν ήλθες μετ' εμού, Μεμφιβοσθέ; **26** Ο δε απεκρίθη, Κυριέ μου βασιλεύ, ο δούλός μου με ηπάτησε· διότι ο δούλός σου είπε, Θέλω στρώσει δι' εμαυτόν τον όνον, και θέλω αναβή επ' αυτόν και υπάγει προς τον βασιλέα· διότι ο δούλός σου είναι χωλός. **27** και εσυκοφάντησε τον δούλον σου προς τον κύριόν μου τον βασιλέα· πλην ο κύριός μου ο βασιλεύς είναι ως άγγελος Θεού· κάμη λοιπόν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **28** διότι πας ο οίκος του πατρός μου δεν ήτο παρά άζιος θανάτου ενώπιον του κυρίου μου του βασιλέως· συ όμως κατέταξας τον δούλον σου μεταξύ εκείνων οίτινες έτρωγον επί της τραπέζης σου· και τι δικαίον έχω εγώ πλέον, και διά τι να παραπονώμαι έτι προς τον βασιλέα; **29** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Διά τι λαλείς έτι περί των πραγμάτων σου; εγώ είπα, Συ και ο Σιβά διαμοιράσθητε τους αγρούς. **30** Και είπεν ο Μεμφιβοσθέ προς τον βασιλέα, Και τα πάντα ας λάβη, αφού ο κύριός μου ο βασιλεύς επέστρεψεν εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. **31** Και ο Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης κατέβη από Ρωγελλίμ και διέβη τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως, διά να συμπροπέμψη αυτόν έως πέραν του Ιορδάνου. **32** 'Ητο δε ο Βαρζελλαΐ άνθρωπος γέρων σφόδρα, ογδοήκοντα ετών ηλικίας· και διέτρεφε τον βασιλέα, ότε εκάθητο εν Μαχαναΐμ· διότι ήτο άνθρωπος μέγας σφόδρα. **33** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Βαρζελλαΐ, Διάβα συ μετ' εμού, και θέλω σε τρέφει μετ' εμού εν Ιερουσαλήμ. **34** Ο δε Βαρζελλαΐ είπε προς τον βασιλέα, Πόσαι είναι αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ώστε να αναβώ μετά του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ; **35** είμαι σήμερον ογδοήκοντα ετών ηλικίας· δύναμαι να κάμω διάκρισιν μεταξύ καλού και κακού; δύναται ο δούλός σου να αισθανθί τι τρώγω, ή τι πίνω; δύναμαι να ακούσω πλέον την φωνήν των αδόντων ή των αδουσών; διά τι λοιπόν ο δούλός σου να ήται έτι και φορτίον εις τον κύριόν μου τον βασιλέα; **36** ο δούλός σου θέλει διαβή τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως μέχρις ολίγου διαστήματος· και διά τι ο βασιλεύς ήθελε κάμει εις εμέ την ανταπόδοσιν ταύτην; **37** ας επιστρέψω ο δούλός σου, παρακαλώ, διά να αποθάνω εν τη πόλει μου και να ενταφιασθώ πλησίον του τάφου του πατρός μου και της μητρός μου· πλην ιδού, ο δούλός σου Χιμάμ· ας διαβή μετά του κυρίου μου του βασιλέως και κάμη εις αυτόν ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **38** Και είπεν ο βασιλεύς, Μετ' εμού θέλει διαβή ο Χιμάμ, και εγώ θέλω κάμει εις αυτόν ό, τι φαίνεται αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου· και εις σε θέλω κάμει παν ό, τι ζητήσθω παρ' εμού. **39** Και διέβη πας ο λαός τον Ιορδάνην. Και ότε διέβη ο βασιλεύς, κατεφίλησεν ο βασιλεύς τον Βαρζελλαΐ και ευλόγησεν αυτόν· ο δε επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού. **40** Τότε διέβη ο βασιλεύς εις Γάλαλα, και ο Χιμάμ διέβη μετ' αυτού· και πας ο λαός του Ιούδα και έτι το ήμισυ του λαού Ισραήλ διεβίβασαν τον βασιλέα. **41** Και ιδού, πάντες οι άνδρες Ισραήλ ήλθον προς τον βασιλέα και είπον προς τον βασιλέα, Διά τι σε έκλεψαν οι αδελφοί ημών, οι άνδρες Ιούδα, και διεβίβασαν τον βασιλέα και την οικογένειαν αυτού, διά του Ιορδάνου,

και πάντας τους άνδρας του Δαβίδ μετ' αυτού; **42** Και απεκρίθησαν πάντες οι άνδρες Ιούδα προς τους άνδρας Ισραήλ, Διότι ο βασιλεύς είναι συγγενής ημών· και τι θυμόνετε διά το πράγμα τούτο; μήπως εφάγομεν τι εκ του βασιλέως; ή έδωκεν εις ημάς δώρον; **43** Και απεκρίθησαν οι άνδρες Ισραήλ προς τους άνδρας Ιούδα και είπον, Ημείς έχομεν δέκα μέρη εις τον βασιλέα, και μάλιστα έχομεν εις τον Δαβίδ πλειότερον παρά σεις· διά τι λοιπόν περιφρονείτε ημάς; και δεν ελαλήσαμεν ημείς πρώτοι μεταξύ ημών περί της επιστροφής του βασιλέως ημών; Και οι λόγοι των ανδρών Ιούδα ήσαν σκληρότεροι παρά τους λόγους των ανδρών Ισραήλ.

20 Συνέπεσε δε να ήναι εκεί άνθρωπος τις διεστραμμένος, ονομαζόμενος Σεβά, υιός του Βιχρεί, Βενιαμίτης· και εσάλπισε διά της σάλπιγγος και είπε, Δεν έχομεν ημείς μέρος εις τον Δαβίδ, ουδέ έχομεν κληρονομίαν εις τον υιόν του Ιεσσαί· Ισραήλ, εις τας σκηνάς αυτού έκατος. **2** Και ανέβη πας ανήρ Ισραήλ από όπιθεν του Δαβίδ, και ηκολούθησε Σεβά τον υιόν του Βιχρεί· οι δε άνδρες Ιούδα έμειναν προσκεκολλημένοι εις τον βασιλέα αυτών, από του Ιορδάνου έως Ιερουσαλήμ. **3** Και ήλθεν ο Δαβίδ εις τον οίκον αυτού εις Ιερουσαλήμ· και έλαβεν ο βασιλεύς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς, τας οποίας είχαν αφήσει διά να φυλάττωσι τον οίκον, και έβαλεν αυτάς εις οίκον φυλάξεως και έτρεφεν αυτάς· πλην δεν εισήλθε προς αυτάς και έμειναν αποκεκλεισμένοι μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτών, ζώσαι εν χηρεία. **4** Είπε δε ο βασιλεύς προς τον Αμασά, Σύναξον εις εμέ τους άνδρας Ιούδα εντός τριών ημερών, και συ να παρευρεθής ενταύθα. **5** Και υπήγεν ο Αμασά να συνάξη τον Ιουδαν· εβράδυνεν όμως υπέρ τον ωρισμένον καιρόν, τον οποίον είχε διορίσει εις αυτόν. **6** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισαί, Τώρα ο Σεβά ο υιός του Βιχρεί θέλει κάμει εις ημάς μεγαλύτερον κακόν παρά τον Αβεσσαλώμ· λάβε συ τους δούλους του κυρίου σου και καταδιώξον οπίσω αυτού, διά να μη εύρη εις εαυτόν πόλεις οχυράς και διασωθή απ' έμπροσθεν ημών. **7** Και εξήλθον οπίσω αυτού οι άνδρες του Ιωάβ και οι Χερεθαίοι και οι Φελεθαίοι και πάντες οι δυνατοί· και εξήλθον από Ιερουσαλήμ, διά να καταδιώξωσιν οπίσω του Σεβά, υιού του Βιχρεί. **8** Ότε έφθασαν πλησίον της μεγάλης πέτρας, της εν Γαβαών, ο Αμασά ήλθεν εις συνάντησιν αυτών. Ο δε Ιωάβ είχε περιεζωσμένον το ιμάτιον, το οποίον ήτο ενδεδυμένος, και επ' αυτό περιεζωσμένην την μάχαιραν, κρεμαμένην εις την οσφύν αυτού εν τη θήκη αυτής· και καθώς εξήλθεν αυτός, έπεσε. **9** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον Αμασά, Υγιαίνεις, αδελφέ μου; Και έπίασεν ο Ιωάβ τον Αμασά με την δεξιάν αυτού χείρα από του πώγωνος, διά να φιλήση αυτόν. **10** Ο δε Αμασά δεν εφυλάχθη την μάχαιραν, ήτις ήτο εν τη χειρί του Ιωάβ· και ο Ιωάβ επάταξεν αυτόν δι' αυτής εις την πέμπτην πλευράν, και έχυσε τα εντόσθια αυτού κατά γης και δεν εδευτέρωσεν εις αυτόν· και απέθανε. Τότε ο Ιωάβ και Αβισαί ο αδελφός αυτού κατεδίωξαν οπίσω του Σεβά, υιού του εν Βιχρεί. **11** Εις δε εκ των ανθρώπων του Ιωάβ εστάθη πλησίον του Αμασά και είπεν, Όστις αγαπά τον Ιωάβ, και όστις είναι του Δαβίδ, ας ακολουθή τον Ιωάβ.

12 Ο δε Αμασά έκειτο αιματοκυλισμένος εκ μέσω της οδού. Και ότε είδεν ούτος ο ανήρ ότι πας ο λαός ίστατο, έσυρε τον Αμασά εκ της οδού εις τον αγρόν, και έρριψεν επ' αυτόν ιμάτιον, καθώς είδεν ότι πας ο ερχόμενος προς αυτόν ίστατο. **13** Αφού μετετοπίσθη εκ της οδού, ο πας ο λαός επέρασεν οπίσω του Ιωάβ, διά να καταδιώξωσι τον Σεβά, υιόν του Βιχρεί. **14** Εκείνος δε διήλθε διά πασών των φυλών του Ισραήλ εις Αβέλ και εις Βαιθ-μααχά, μετά πάντων των Βηριτών, οίτινες συνήθωναν ομού και ηκολούθησαν αυτόν και αυτοί. **15** Τότε ήλθον και επολιόρκησαν αυτόν εν Αβέλ-βαίθ-μααχά, και ύψωσαν πρόχωμα εναντίον της πόλεως, στήσαντες αυτό πλησίον του προτειχίσματος, και πας ο λαός, ο μετά του Ιωάβ, διώρυσσον το τείχος διά να κρημνίσωσιν αυτό. **16** Τότε γυνή τις σοφή εβόησεν εκ της πόλεως, Ακούσατε, ακούσατε· είπατε, παρακαλώ, προς τον Ιωάβ, Πλησίασον έως ενταύθα, και θέλω λαλήσει προς σε. **17** Και ότε επλησίασεν εις αυτήν, η γυνή είπε, Συ είσαι ο Ιωάβ; Ο δε απεκρίθη, Εγώ. Τότε είπε προς αυτόν, Άκουσον τους λόγους της δούλης σου. Και απεκρίθη, Ακούω. **18** Και είπε, λέγουσα, Εσυνείθισον να λέγωσι τον παλιόν καιρόν, λέγοντες, Ας υπάγωσι να ζητήσωσι συμβουλήν εις Αβέλ· και ούτως ετελείοναν την υπόθεσιν. **19** εγώ είμαι εκ των ειρηνικών και πιστών του Ισραήλ· συ ζητείς να καταστρέψης πόλιν, μάλιστα μητρόπολιν μεταξύ του Ισραήλ· διά τι θέλεις να αφανίσης την κληρονομίαν του Κυρίου; **20** Και αποκρίθει ο Ιωάβ, Είπε, Μη γένοιτο, μη γένοιτο εις εμέ να αφανίσω ή να καταστρέψω **21** το πράγμα δεν είναι ούτως· αλλά ανήρ τις εκ του όρους Εφραΐμ, ονομαζόμενος Σεβά, υιός Βιχρεί, εσήκωσε την χείρα αυτού κατά του βασιλέως, κατά του Δαβίδ· παράδος αυτόν μόνον, και θέλω αναχωρήσει από της πόλεως. Και είπεν η γυνή προς τον Ιωάβ, Ιδού, η κεφαλή αυτού θέλει ριφθή προς σε από του τείχους. **22** Και ήλθεν η γυνή προς πάντα τον λαόν λαλούσα εν τη σοφία αυτής. Και έκοψαν την κεφαλήν του Σεβά, υιού του Βιχρεί, και έρριψαν προς τον Ιωάβ. Τότε εσάλπισε διά της σάλπιγγος και διοκροπίσθησαν από της πόλεως, έκατος εις την σκηνήν αυτού. Και ο Ιωάβ έστρεψεν εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα. **23** Ότο δε ο Ιωάβ επί παντός του στρατεύματος του Ισραήλ· ο δε Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, επί των Χερεθαίων και επί των Φελεθαίων· **24** και Αδωράμ ήτο επί των φόρων· και Ιωσαφάτ, ο υιός του Αχιλοούδ, υπομηματογράφος· **25** και ο Σεβά, Γραμματεύς· ο δε Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς· **26** και έτι Ιράς, ο Ιαειρίτης, ήτο αυλάρχης πλησίον του Δαβίδ.

21 Έγεινε δε πείνα εν ταις ημέραις του Δαβίδ τρία έτη κατά συνέχειαν· και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον· και ο Κύριος απεκρίθη, Τούτο έγεινεν εξ αιτίας του Σαούλ και του φονικού οίκου αυτού, διότι εθανάτωσε τους Γαβαωνίτας. **2** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τους Γαβαωνίτας και είπε προς αυτούς· οι δε Γαβαωνίται δεν ήσαν των υιών Ισραήλ, αλλ' εκ των εναπολειφθέντων Αμορραίων· και οι υιοί Ισραήλ είχαν ομόσει προς αυτούς· ο δε Σαούλ ζήτησε να θανατώση αυτούς από του ζήλου αυτού προς τους υιούς Ισραήλ και Ιούδα. **3** Ο Δαβίδ λοιπόν είπε προς τους Γαβαωνίτας, Τι θέλω κάμει εις

εσάς; και με τι θέλω κάμει εξιλέωσιν, διά να ευλογήσητε την κληρονομίαν του Κυρίου; **4** Οι δε Γαβαωνίται ήσαν προς αυτόν, Ημείς ούτε περί αργυρίου ούτε περί χρυσίου έχομεν να κάωμεν μετά του Σαούλ ή μετά του οίκου αυτού· ουδέ ζητούμεν να θανατώσῃς διά ημάς άνθρωπον εκ του Ισραήλ. Και είπεν, ό,τι είπηρε, θέλω κάμει εις εσάς. **5** Και απεκρίθησαν προς τον βασιλέα, Του ανθρωπου, όστις ηφάνισεν ημάς και όστις εμηχανεύθη να εξολοθρευση ημάς, ώστε να μη υπάρχουν εις ουδέν εκ των ορίων του Ισραήλ, **6** ας παραδοθώσιν εις ημάς επτά άνθρωποι εκ των υιών αυτού, και θέλομεν κρεμάσει αυτούς προς τον Κύριον εν Γαβαά του Σαούλ, του εκλεκτού του Κυρίου. Και είπεν ο βασιλεύς, Εγώ θέλω παραδώσει αυτούς. **7** Τον Μεμφιβοσθέ όμως, τον υιόν του Ιωνάθαν, υιού του Σαούλ, εφείσθη ο βασιλεύς, διά τον όρκον του Κυρίου του μεταξύ αυτών, μεταξύ του Δαβίδ και Ιωνάθαν υιού του Σαούλ. **8** Έλαβε δε ο βασιλεύς τους δύο υιούς της Ρεσφά, θυγατρός του Αιά, τους οποίους εγέννησεν εις τον Σαούλ, τον Αρμονεί και Μεμφιβοσθέ και τους πέντε υιούς της Μιχάλ, θυγατρός του Σαούλ, τους οποίους εγέννησεν εις τον Αδριήλ, υιόν του Βαρζελαΐ του Μεωλαθίτου· **9** και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας των Γαβαωνιτών, και εκρέμασαν αυτούς εις τον λόφον ενώπιον του Κυρίου· και έπεσον ομού και οι επτά και εθανατώθησαν εν ταις ημέραις του θερισμού, εν ταις πρώταις, κατά την αρχήν του θερισμού των κριθών. **10** Η δε Ρεσφά, η θυγάτηρ του Αιά, έλαβε σάκκον και έστρωσεν αυτόν εις εαυτήν επί τον βράχον, από της αρχής του θερισμού εωσού έσταξεν επ' αυτών ύδωρ εκ του ουρανού, και δεν άφινεν ούτε τα πετεινά του ουρανού να καθίσωσιν επ' αυτών την ημέραν ούτε τα θηρία του αγρού την νύκτα. **11** Και ανηγγέλθη προς τον Δαβίδ τι έκαμεν η Ρεσφά, η θυγάτηρ του Αιά, παλλακή του Σαούλ. **12** Και υπήγεν ο Δαβίδ και έλαβε τα οστά του Σαούλ και τα οστά του Ιωνάθαν του υιού αυτού, παρά των ανδρών της Ιαβείς-γαλαάδ, οίτινες είχαν κλέψει αυτά εκ της πλατείας Βαιθ-σαν, όπου οι Φιλισταίοι εκρέμασαν αυτούς, καθ' ην ημέραν οι Φιλισταίοι εθανάτωσαν τον Σαούλ εν Γελβουέ· **13** και ανεβίβασεν εκείθεν τα οστά του Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτού· και εσύναξαν τα οστά των κρεμασθέντων. **14** Και έθαψαν τα οστά του Σαούλ και Ιωνάθαν του υιού αυτού εν γη Βενιαμίν εν Σηλά, εν τω τάφω του Κείς, του πατρός αυτού· και έκαμον πάντα όσα προσέταξεν ο βασιλεύς. Και μετά ταύτα εξιλέωθη ο Θεός προς την γην. **15** Έγεινε δε πάλιν πόλεμος των Φιλισταιών μετά του Ισραήλ· και κατέβη ο Δαβίδ και οι δούλοι αυτού μετ' αυτού και επολέμησαν εναντίον των Φιλισταιών, και απέκαμεν ο Δαβίδ. **16** Ο δε Ισβί-βενώβ, ο εκ των τέκνων του Ραφά, του οποίου της λόγχης το βάρος ήτο τριακόσιοι σίκλοι χαλκού, όστις ήτο περιεζωσμένος ρομφαίαν νέαν, εσκόπευε να θανατώσῃ τον Δαβίδ. **17** Εβρίθησεν όμως αυτόν Αβισαί, ο υιός της Σερουΐας, και επάταξε τον Φιλισταίον και εθανάτωσεν αυτόν. Τότε οι άνδρες του Δαβίδ ώμοσαν προς αυτόν, λέγοντες, Δεν θέλεις εξέλθει πλέον μεθ' ημών εις πόλεμον, διά να μη σβέσης τον λύχον του Ισραήλ. **18** Μετά δε ταύτα έγεινε πάλιν πόλεμος μετά των Φιλισταιών εν Γωβ, εν τω οποίω

Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης εθανάτωσε τον Σαφ, όστις ήτο εκ των τέκνων του Ραφά· **19** Και πάλιν έγεινε πόλεμος εν Γωβ μετά των Φιλισταιών, και ο Ελχανάν ο υιός του Ιαρέ-οργείμ, Βηθλεεμίτης, εθανάτωσε τον αδελφόν του Γολιάθ του Γεθθαίου, και το ξύλον της λόγχης αυτού ήτο ως αντίον υφαντού. **20** Έγεινε έτι πόλεμος εν Γαθ, και ήτο ανήρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι των χειρών αυτού και οι δάκτυλοι των ποδών αυτού ήσαν εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες τον αριθμόν· και ούτος έτι ήτο εκ της γενεάς του Ραφά. **21** Και ωνεΐδισε τον Ισραήλ· και Ιωνάθαν ο υιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, επάταξεν αυτόν. **22** Οι τέσσαρες ούτοι εγεννήθησαν εις τον Ραφά εν Γαθ, και έπεσον διά χειρός του Δαβίδ και διά χειρός των δούλων αυτού.

22 Και ελάλησεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον τους λόγους της ωδής ταύτης, καθ' ην ημέραν ο Κύριος ηλευθέρωσεν αυτόν εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ χειρός του Σαούλ· **2** και είπεν, Ο Κύριος είναι πέτρα μου και φρούριόν μου και ελευθερωτής μου· **3** ο Θεός είναι ο βράχος μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η ασπίς μου και το κέρας της σωτηρίας μου, ο υψηλός πύργος μου και η καταφυγή μου, ο σωτήρ μου· συ έσωσάς με εκ της αδικίας. **4** Θέλω επικαλεσθή τον αξιύμνητον Κύριον, και εκ των εχθρών μου θέλω σωθή. **5** Ότε του θανάτου τα κύματα με περιεκύκλωσαν, χείμαρροι ανομίας με κατετρόμαξαν, **6** οι πόνοι του άδου με περιεκύκλωσαν, αι παγίδες του θανάτου με έφθασαν, **(Sheol h7585)** **7** εν τη στενοχωρία μου επεκαλέσθη τον Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόησα· και ήκουσε της φωνής μου εκ του ναού αυτού, και η κραυγή μου ήλθεν εις τα ώτα αυτού. **8** Τότε εσαλεύθη και έντρομος έγεινε η γή· τα θεμέλια του ουρανού εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. **9** Καπνός ανέβαινε εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρώγων εκ του στόματος αυτού· άνθρακες ανήφθησαν απ' αυτού. **10** Και έκλινε τους ουρανούς και κατέβη, και γνώφος υπό τους πόδας αυτού. **11** Και επέβη επί χερουβεΐμ και επέταξε, και εφάνη επί πεπερύγων ανέμων. **12** Και έθεσε σκηνήν περίξ αυτού το σκότος, ύδατα ζοφερά, νέφη πυκνά των αέρων. **13** Άνθρακες πυρός εξεκαύθησαν εκ της λάμψεως της έμπροσθεν αυτού. **14** Εβρόντησεν ο Κύριος εξ ουρανού, και ο Ύψιστος έδωκε την φωνήν αυτού. **15** Και απέστειλε βέλη και εσκόρπισεν αυτούς· αστραπάς, και συνετάραξεν αυτούς. **16** Και εφάνησαν οι πυθμένες της θαλάσσης, ανεκαλύφθησαν τα θεμέλια της οικουμένης, εις την επιτίμησιν του Κυρίου, από του φουσήματος της πνοής των μυκτήρων αυτού. **17** Εξαπέστειλεν εξ ύψους· έλαβέ με· ειλικυσε με εξ υδάτων πολλών. **18** Ηλευθέρωσέ με εκ του δυνατού εχθρού μου, και εκ των μισούντων με, διότι ήσαν δυνατώτεροί μου. **19** Προέφρασάν με εν τη ημέρα της θλίψεώς μου· αλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιστήριγμά μου· **20** Και εξήγαγέ με εις ευρυχωρίαν· ηλευθέρωσέ με, διότι ηυδόκησεν εις εμέ. **21** Αντήμιψέ με ο Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου· κατά την καθαρότητα των χειρών μου ανταπέδωκεν εις εμέ. **22** Διότι εφύλαξα τας οδούς του Κυρίου και δεν ησέβησα εκκλίνας από του Θεού μου. **23** Διότι πάσαι αι κρίσεις αυτού ήσαν έμπροσθέν μου·

και από των διαταγμάτων αυτού δεν απεμακρύνθην. **24** Και εστάθην άμειπτος προς αυτόν, και εφυλάχθην από της ανομίας μου. **25** Και ανταπέδωκεν εις εμέ ο Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου, Κατά την καθαρότητά μου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. **26** Μετά οσίου, όσιος θέλεις εισθαι, μετά άνδρός τελείου, τέλειος θέλεις εισθαι: **27** μετά καθαρού, καθαρός θέλεις εισθαι: και μετά διεστραμμένον διεστραμμένα θέλεις φερθή. **28** Και θέλεις σώσει λαόν τεθλιμμένον επί δε τους περιηφάνους οι οφθαλμοί σου είναι, διά να ταπεινώσης αυτούς, **29** διότι συ είσαι ο λύχνος μου, Κύριε: και ο Κύριος θέλει φωτίσει το σκότος μου. **30** Διότι διά σου θέλω διασπάσει στράτευμα: διά του Θεού μου θέλω υπερπηδήσει τείχος. **31** Του Θεού, η οδός αυτού είναι άμωμος, ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος είναι ασπίς πάντων των ελπίζόντων επ' αυτόν. **32** Διότι τις Θεός, πλην του Κυρίου; και τις φρούριον, πλην του Θεού ημών. **33** ο Θεός είναι το κραταίον οχύρωμά μου: και καθιστών άμωμον την οδόν μου. **34** Κάμνει τους πόδας μου ως των ελάφων και με στήνει επί τους υψηλούς τόπους μου. **35** Διδάσκει τας χείρας μου εις πόλεμον, και έκαμε τόξον χαλκούν τους βραχιονάς μου. **36** Και έδωκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου: και η αγαθότης σου με εμεγάλυνεν. **37** Συ επλάτυνας τα βήματά μου υποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν εκλονίσθησαν. **38** Κατέδιωξα τους εχθρούς μου και ηφάνισα αυτούς και δεν επέστρεψα εωσού συνετέλεσα αυτούς. **39** Και συνετέλεσα αυτούς, και δεν ηδυνήθησαν να ανεγερθώσιν: και έπεσον υπό τους πόδας μου. **40** Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον: συνέκαμψας υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ. **41** Και έκαμες τους εχθρούς μου να στρέψωσιν εις εμέ τα νώτα, και εξωλόθρευσα μου με μισούντάς με. **42** Περιέβλεψαν, αλλ' ουδείς ο σώζων έβόησαν προς τον Κύριον, και δεν εισήκουσεν αυτών. **43** Και κατελέπτυνα αυτούς ως την σκόνην της γής: συνέτριψα αυτούς ως τον πηλόν της οδοῦ και κατεπάτησα αυτούς. **44** Και ηλευθέρωσάς με εκ των αντιλογιών του λαού μου: κατέστησάς με κεφαλήν εθνών: λαός, τον οποίον δεν εγνώρισα, εδούλευσεν εις εμέ. **45** Ξένοι υπετάχθησαν εις εμέ: μόλις ήκουσαν, και υπήκουσαν εις εμέ. **46** Ξένοι παρελύθησαν και κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. **47** Ζη Κύριος και ευλογημένον το φρούριόν μου: και ας υψωθή ο Θεός, το φρούριον της σωτηρίας μου. **48** Ο Θεός, ο εκδικών με και υποτάττων τους λαούς υποκάτω μου. **49** Και ο εξαγαγών με εκ των εχθρών μου: συ, ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων επ' εμέ: ηλευθέρωσάς με από άνδρός αδίκου. **50** Διά τούτο θέλω σε υμνεί, Κύριε, μεταξύ των εθνών και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει. **51** Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού: και κάμνει έλεος εις τον κεχρισμένον αυτού, εις τον Δαβίδ και εις το σπέρμα αυτού έως αιώνος.

23 Οὔτοι δε είναι οι λόγοι του Δαβίδ, οι τελευταίοι: ο Δαβίδ, ο υιός του Ιεσσαί, είπε, και ο ανήρ όστις ανεβίβασθη εις ύψος, ο κεχρισμένος του Θεού του Ιακώβ και ο γλυκός ψαλμωδός του Ισραήλ είπε, **2** Πνεύμα Κυρίου ελάλησε δι' εμού, και ο λόγος αυτού ήλθεν

επί της γλώσσης μου. **3** Ο Θεός του Ισραήλ είπε προς εμέ, ο Βράχος του Ισραήλ ελάλησεν, Ο εξουσιάζων επί ανθρώπους ας ήναι δίκαιος, εξουσιάζων μετά φόβου Θεού. **4** Και θέλει εισθαι ως το φως της πρωΐας, όταν ανατέλλη ο ήλιος πρωΐας ανεφέλου, ως η εκ της γης χλόη από της λάμπφως της εκ της βροχής. **5** Αν και ο οίκός μου δεν είναι τοιοῦτος ενώπιον του Θεού, διαθητήν όμως αιώνιον έκαμε μετ' εμού, διατεταγμένην κατά πάντα και ασφαλή: όθεν τούτο είναι πάσα η σωτηρία μου και πάσα η επιθυμία: αν και δεν έκαμε να βλαστήση. **6** Οι δε παράνομοι, πάντες οὔτοι θέλουσιν εισθαι ως άκανθα εξωσμένα, διότι με χείρας δεν πιάνονται: **7** Και όστις εγγίση αυτάς, πρέπει να ήναι ώπλισμένος με σίδηρον και με ξύλον λόγχης: και θέλουσι κατακαυθή εν πυρί εν τω αυτώ τόπω. **8** Ταῦτα είναι τα ονόματα των ισχυρών, τους οποίους είχαν ο Δαβίδ: Ισοεβ-βασεβέθ ο Ταχμονίτης, πρώτος των τριών: οὔτος ήτο Αδινώ ο Ασωναίος, όστις εθανάτωσεν οκτακοσίους εν μιά μάχη. **9** Και μετ' αυτόν, Ελεάζαρ ο υιός του Δωδώ, υιού του Αχωχι, εις εκ των τριών ισχυρών μετά του Δαβίδ, ότε ωνειδίσαν τους Φιλισταιούς τους εκεί συνηθροισμένους εις μάχην, και οι άνδρες Ισραήλ εσύρθησαν. **10** οὔτος σηκωθείς, επάταξε τους Φιλισταιούς, εωσού απέκαμεν η χειρ αυτού και εκολλήθη η χειρ αυτού εις την μάχαιραν: και έκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν μεγάλην εν τη ημέρα εκείνη, και ο λαός επέστρεψεν οπίωσ αυτού μόνον διά να λαφυραγωγήση. **11** μετά δε τούτον Σαμμά, ο υιός του Αγαί, ο Αραρίτης: και οι μεν Φιλισταίοι είχαν συναχθή εις σώμα, όπου ήτο μερίδιον αγρού πλήρες φακής, ο δε λαός έφυγεν από προσώπου των Φιλισταιών. **12** οὔτος δε εστηλόθη εν τω μέσω του αγρού και υπερησιπίσθη αυτόν, και επάταξε τους Φιλισταιούς: και ο Κύριος έκαμε σωτηρίαν μεγάλην. **13** Κατέβησαν έτι τρεις εκ των τριακοντα αρχηγών και ήλθον προς τον Δαβίδ εν καιρώ θέρους εις το σπήλαιον Οδολλάμ: το δε στρατόπεδον των Φιλισταιών εστρατοπέδευσεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **14** Και ο Δαβίδ ήτο τότε εν οχυρωματι, και η φρουρά των Φιλισταιών τότε εν Βηθλεέμ. **15** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ύδωρ και είπε, Τις ήθελε μοι δώσει να πίνω ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του πλησίον της πύλης; **16** Και διέσχισαν οι τρεις ισχυροί το στρατόπεδον των Φιλισταιών και ήντησαν ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του εν τη πύλη, και λαβόντες έφεραν προς τον Δαβίδ: δεν ηθέλησεν όμως να πίνη, αλλ' έκαμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον. **17** και είπε, Μη γένοιτο εις εμέ, Κύριε, να πράξω τούτο: το αίμα των ανδρών, των πορευθέντων μετά κινδύνου της ζωής αυτών, να πίνω εγώ; Και δεν ηθέλησεν να πίνη. Ταῦτα έκαμον οι τρεις ισχυροί. **18** Και Αβισαί, ο αδελφός του Ιωάβ, υιός της Σερουΐας, ήτο πρώτος των τριών: και οὔτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών. **19** Δεν εστάθη οὔτος ο ενδοξότερος εκ των τριών; διά τούτο έγεινεν αρχηγός αυτών: δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων. **20** Και Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, υιός άνδρός δυνατού από Καβσεήλ, όστις έκαμε πολλά ανδραγαθήματα, οὔτος επάταξε τους δύο λεοντώδεις άνδρας του Μωάβ: οὔτος έτι κατέβη και επάταξε λέοντα

εν μέσω του λάκκου εν ημέρα χιόνος. **21** Ούτες έτι επάταξε τον άνδρα τον Αιγυπτίου, άνδρα ώραιόν· και εν τη χειρί του Αιγυπτίου ήτο λόγχη· εκείνος δε κατέβη προς αυτόν με ράβδον, και αρπάσας την λόγχην εκ της χειρός του Αιγυπτίου, εθανάτωσεν αυτόν διά της ίδιας αυτού λόγχης. **22** Ταύτα έκαμε Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών ισχυρών. **23** Ήτο ενδοξότερος των τριάκοντα· δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων και κατέστησεν αυτόν ο Δαβίδ επί των δριφυρών αυτού. **24** Ασαήλ, ο αδελφός του Ιωάβ, ήτο μεταξύ των τριάκοντα· οίτινες ήσαν Ελχανάν, ο υιός του Δωδώ, εκ της Βηθλεέμ. **25** Σαμμά ο Αρωδίτης· Ελικά ο Αρωδίτης. **26** Χελής ο Φαλτίτης· Ιράς, ο υιός του Ικκής, ο Θεκωΐτης. **27** Αβιέζερ ο Αναρωθίτης· Μεβουαί ο Χουσαθίτης. **28** Σαλμών ο Αχωχίτης· Μααραΐ ο Νετωφαθίτης. **29** Χελέβ, ο υιός του Βαανά, ο Νετωφαθίτης· Ιτταΐ, ο υιός του Ριβαΐ, από Γαβαά, των υιών Βενιαμίν. **30** Βεναΐας ο Πιραθωνίτης· Ιδδαΐ, εκ των κοιλιάδων Γαάς. **31** Αβι-αλβών ο Αρβαθίτης· Αζμαβέθ ο Βαρουμίτης. **32** Ελιαβά ο Σααλβωνίτης· Ιωνάθαν, εκ των υιών Ιασσήν. **33** Σαμμά ο Αραρίτης· Αχιάμ, ο υιός του Σαράρ, ο Αραρίτης. **34** Ελιφελέτ, ο υιός του Αασβαΐ, υιός του Μααχαθίτου· Ελιάμ, ο υιός του Αχιτόφελ του Γιλωναίου. **35** Εσοραΐ ο Καρμηλίτης· Φααραΐ ο Αρβίτης. **36** Ιγάλ, ο υιός του Νάθαν, από Σωβά· ανί ο Γαδίτης. **37** Σελέκ ο Αμμωνίτης· Νααραΐ ο Βηρωθαΐος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ, υιού της Σερουΐας. **38** Ιράς ο Ιεθρίτης· Γαρήβ ο Ιεθρίτης. **39** Ουρίας ο Χετταΐος· πάντες τριάκοντα επτά.

24 Και εξήφθη πάλιν η οργή του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ, και διήγειρε τον Δαβίδ εναντίον αυτών να είπει, Ύπαγε, αριθμησον τον Ισραήλ και τον Ιούδαν. **2** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ιωάβ, τον αρχηγόν του στρατεύματος, όστις ήτο μετ' αυτού· Διέλθε τώρα πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, και απαριθμησον τον λαόν, διά να μάθω τον αριθμόν του λαού. **3** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον βασιλέα, Εΐθε Κύριος ο Θεός σου να προσθήσει εις τον λαόν εκατονταπλάσιον απ' ό, τι είναι, και να ιδώσιν οι οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως· πλην διά τι ο κύριός μου ο βασιλεύς επιθυμεί το πράγμα τούτο; **4** Ο λόγος όμως του βασιλέως υπερίσχυσεν επί τον Ιωάβ και επί τους αρχηγούς του στρατεύματος και ήλθεν ο Ιωάβ και οι αρχηγοί του στρατεύματος απ' έμπροσθεν του βασιλέως, διά να απαριθμήσωσι τον λαόν του Ισραήλ. **5** Και διέβησαν τον Ιορδάνην και εστρατοπέδευσαν εν Αροήρ, εκ των δεξιών της πόλεως, της εν μέσω της φάραγγος Γαδ, και προς Ιαζήρ. **6** Έπειτα ήλθον εις Γαλααδ και εις την γην Ταχτίμ-οδσει· και ήλθον εις Δαν-ιαάν και περίξ, έως της Σιδώνος. **7** και ήλθον εις το φρούριον της Τύρου και εις πάσας τας πόλεις των Ευαίων και των Χαναανίων· και εξήλθον κατά τον νότιον του Ιούδα εις Βηρ-σαβεέ. **8** Αφού δε περιώδουσαν πάσαν την γην, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, εις το τέλος εννέα μηνών και είκοσι ημερών. **9** Και έδωκεν ο Ιωάβ εις τον βασιλέα το κεφάλαιον της απαριθμήσεως του λαού· και ήσαν ο Ισραήλ οκτακόσιοι χιλιάδες άνδρες δυνάμεις σύροντες ρομφαίαν· και οι άνδρες του Ιούδα

πεντακόσιοι χιλιάδες. **10** Και η καρδιά του Δαβίδ εκτύπησεν αυτόν, αφού απηρίθμησε τον λαόν. Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας τούτο· και τώρα, βοήσά μου, Κύριε, αφαιρέσον την ανομίαν του δούλου σου, όπι εμωράνθην σφόδρα. **11** Και ότε εσηκώθη ο Δαβίδ το πρωΐ, ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς τον Γαδ τον προφήτην, τον βλέποντα του Δαβίδ, λέγων, **12** Ύπαγε και ειπέ προς τον Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εις σε· έλεξον εις σεαυτόν εν εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό. **13** Ήλθε λοιπόν ο Γαδ προς τον Δαβίδ και ανήγγειλε προς αυτόν και είπε προς αυτόν, Θέλεις να επέλθωσιν εις σε επτά έτη πείνης επί την γην σου; ή τρεις μήνας να φεύγης απ' έμπροσθεν των εχθρών σου και να σε διώκωσιν; ή τρεις ημερας να ήναι θανατικός εν τη γη σου; τώρα συλλογίσθητι, και ιδέ ποίαν απόκρισιν θέλω φέρει προς τον αποστείλαντά με. **14** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· ας πέσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι είναι πολλοί οι οικτιρμοί αυτού· εις χείρα δε ανθρωπου ας μη πέσω. **15** Απέστειλε λοιπόν ο Κύριος θανατικούς επί τον Ισραήλ, από πρωΐας μέχρι του διωρισμένου καιρού· και απέθανον εκ του λαού, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. **16** Και ότε ο άγγελος εξέτεινε την χείρα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ, διά να απολέση αυτήν, μετεμελήθη ο Κύριος περί του κακού, και είπε προς τον άγγελο, όστις έκαμεν εν τω λαώ την φθοράν, Αρκεΐ ήδη· σύρε την χείρα σου. Ήτο δε ο άγγελος του Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνά του Ιεβουσαίου. **17** Και ελάλησεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον, ότε είδε τον άγγελο τον θανατόνοντα τον λαόν, και είπεν, Ιδού, εγώ ήμαρτον και εγώ ήνόμησα· ταύτα δε τα πρόβατα τι έπραξαν; κατ' εμού λοιπόν έστω η χειρ σου και κατά του οίκου του πατρός μου. **18** Και ήλθεν ο Γαδ την ημεραν εκείνην προς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ανάβα, στήσον θυσιαστήριον εις τον Κύριον εν τω αλώνιω Ορνά του Ιεβουσαίου. **19** Και ανέβη ο Δαβίδ κατά τον λόγον του Γαδ, ως προσέταξεν ο Κύριος. **20** Και ανέβλεψεν ο Ορνά και είδε τον βασιλέα και τους δούλους αυτού ερχομένους προς αυτόν· και εξήλθεν ο Ορνά και προσεκύνησε τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού έως εδάφους. **21** Και είπεν ο Ορνά, Διά τι ήλθεν ο κύριός μου ο βασιλεύς προς τον δούλον αυτού; Και είπεν ο Δαβίδ, Διά να αγοράσω το αλώνιον παρά σου, διά να οικοδομήσω θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και να σταθή η πληγή από του λαού. **22** Και είπεν ο Ορνά προς τον Δαβίδ, Ας λάβη ο κύριός μου ο βασιλεύς και ας προσφέρει εις θυσιάν ό, τι φαίνεται αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού· ιδού, οι βόες εις ολοκαύτωμα και τα αλωνικά εργαλεία και τα εργαλεία των βοών διά ξύλα. **23** Τα πάντα έδωκεν ο Ορνά, ως βασιλεύς, εις τον βασιλέα. Και είπεν ο Ορνά προς τον βασιλέα, Κύριος ο Θεός σου να ευαρεστηθή εις σε. **24** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ορνά, Ουχι, αλλά θέλω εξάπαντος αγοράσει αυτό παρά σου διά αντιπληρωμής· διότι δεν θέλω προσφέρει ολοκαυτώματα εις Κύριον τον Θεόν μου δωρεάν. Και ηγόρασεν ο Δαβίδ το αλώνιον και τους βόας διά πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **25** Και ωκοδόμησεν ο Δαβίδ εκεί θυσιαστήριον εις τον

Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς. Και εξιλεώθη ο Κύριος προς την γην, και εστάθη η πληγή από του Ισραήλ.

Βασιλειῶν Γ'

1 Και ο βασιλεύς Δαβίδ ἦτο γέρων, προβεβηκώς την ηλικίαν· και εσκέπαζον αὐτὸν με ἱμάτια, πλην δεν θερμαίνετο. **2** Και εἶπον οἱ δούλοι αὐτοῦ προς αὐτόν, Ἀς ζητήσωσι διὰ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα νεάνιδα παρθένον, διὰ να ἰσταται ἔμπροσθεν του βασιλέως και να περιθάλη αὐτόν, και να κοιμάται εἰς τὸν κόλπον σου, διὰ να θερμαίνηται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς. **3** Και ἐζήτησαν ἐν πάσι τοῖς ὀρίοις του Ἰσραὴλ νεάνιδα ὠραίαν· και εὔρηκαν την Ἀβισάγ την Σουναμίτιν, και ἔφεραν αὐτήν προς τὸν βασιλέα. **4** Ἦτο δε ἡ νεάνις ὠραία σφόδρα, και περιέθαλλε τὸν βασιλέα, και υπηρετεῖ αὐτόν· πλην ὁ βασιλεύς δεν ἐγνώρισεν αὐτήν. **5** Τότε Ἀδωνίας ὁ υἱός της Ἀγγεῖθ ἐπήρθη εἰς εαυτόν, λέγων, Ἐγὼ θέλω βασιλεύσει και ἡτοιμάσεν εἰς εαυτὸν ἀμάξας και ἱππεῖς και πενήτηκοντα ἀνδρας προτρέχοντας ἔμπροσθεν αὐτοῦ. **6** Ὁ δε πατήρ αὐτοῦ δεν ἐπίκρανέ ποτέ αὐτόν, λέγων, Διὰ τι συ πράττεις οὕτω; ἦτο δε και ὠραῖος την ὄψιν σφόδρα· και ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐγέννησεν αὐτόν μετὰ τὸν Ἀβεσσαλώμ. **7** Και συνελάλησε μετὰ του Ἰωάβ υἱοῦ της Σερούιας, και μετὰ Ἀβιάθαρ του ἱερέως και οὕτοι, ἀκολουθήσαντες τὸν Ἀδωνία, ἐβοήθηον αὐτόν. **8** Σαδῶκ ὁμως ὁ ἱερεύς και Βεναΐας ὁ υἱός του Ἰωδαέ και Νάθαν ὁ προφήτης και Σιμεὶ και Ρεΐ και οἱ δυνατοὶ του Δαβίδ δεν ἦσαν μετὰ του Ἀδωνία. **9** Και ἔσφαξεν ὁ Ἀδωνίας πρόβατα και βόας και σιτευτὰ πλησίον της πέτρας του Ζωελέθ, ἥτις εἶναι πλησίον της Ἐν-ρωγὴλ, και ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς του βασιλέως και πάντας τοὺς ἀνδρας του Ἰούδα τοὺς δούλους του βασιλέως. **10** Τὸν Νάθαν ὁμως τὸν προφήτην και τὸν Βεναΐαν και τοὺς δυνατούς και Σολομώντα τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ δεν ἐκάλεσε. **11** Και εἶπεν ὁ Νάθαν προς την Βηθ-σαβεὲ την μητέρα του Σολομώντος, λέγων, Δεν ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας ὁ υἱός της Ἀγγεῖθ, και ὁ κύριος ἡμῶν Δαβίδ δεν ἐξεύρει τούτο; **12** Τώρα λοιπὸν ελθέ να σοι δώσω, παρακαλῶ, συμβουλήν, διὰ να σώσης την ζωὴν σου και την ζωὴν του υἱοῦ σου Σολομώντος. **13** Ὑπαγε και εἰσελθε προς τὸν βασιλέα Δαβίδ και ἐπέ προς αὐτόν, Κύριέ μου βασιλεύ, συ δεν ὤμοσας εἰς την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως Σολομὼν ὁ υἱός σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, και αὐτός θέλει καθίσει ἐπὶ του θρόνου μου; διὰ τι λοιπὸν ἐβασίλευσεν ὁ Ἀδωνίας; **14** Ἰδοῦ, ἐνῶ ἐτί συ λαλεῖς ἐκεῖ μετὰ του βασιλέως, θέλω ελθεῖ και ἐγὼ κατόπιν σου και θέλω ἀναπληρώσει τοὺς λόγους σου. **15** Και εἰσήλθεν ἡ Βηθ-σαβεὲ προς τὸν βασιλέα εἰς τὸν κοιτώνα· ἦτο δε ὁ βασιλεύς γέρων σφόδρα και Ἀβισάγ ἡ Σουναμίτις υπηρετεῖ τὸν βασιλέα. **16** Και κύψασα ἡ Βηθ-σαβεὲ, προσεκύνησεν τὸν βασιλέα. Και ὁ βασιλεύς εἶπε, Τι ἔχεις; **17** Ἡ δε εἶπε προς αὐτόν, Κύριέ μου, συ ὤμοσας εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου προς την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως ὁ Σολομὼν, ὁ υἱός σου, θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, και αὐτός θέλει καθίσει ἐπὶ του θρόνου μου. **18** ἀλλὰ τώρα, ἰδοῦ, ὁ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε· και συ τώρα, κύριέ μου βασιλεύ, δεν ἐξεύρεις τούτο. **19** και ἔσφαξε βόας και σιτευτὰ και πρόβατα ἐν ἀφθονία, και ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς του βασιλέως και Ἀβιάθαρ

τὸν ἱερέα και Ἰωάβ τὸν ἀρχιστράτηγον· τὸν δούλον σου ὁμως Σολομώντα δεν ἐκάλεσεν. **20** ἀλλ' εἰς σε, κύριέ μου βασιλεύ, εἰς σε ἀποβλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ παντός του Ἰσραὴλ, διὰ να ἀπαγγείλῃς προς αὐτούς τις θέλει καθίσει ἐπὶ του θρόνου του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αὐτόν. **21** εἰδεμή, ἀφοῦ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς κοιμηθῆ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ, ἐγὼ και ὁ υἱός μου ὁ Σολομὼν θέλομεν θεωρεῖσθαι παῖσται. **22** Και ἰδοῦ, ἐνῶ αὐτῆ ἐλάλει ἐτί μετὰ του βασιλέως, ἦλθε και Νάθαν ὁ προφήτης. **23** Και ἀνιγγειλαν προς τὸν βασιλέα, λέγοντες, Ἰδοῦ, Νάθαν ὁ προφήτης. Και εἰσελθὼν ἐνώπιον του βασιλέως, προσεκύνησεν τὸν βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους. **24** Και εἶπεν ὁ Νάθαν, Κύριέ μου βασιλεύ, συ εἶπας, Ὁ Ἀδωνίας θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ και αὐτός θέλει καθίσει ἐπὶ του θρόνου μου; **25** διότι κατέβη σήμερον και ἔσφαξε βόας και σιτευτὰ και πρόβατα ἐν ἀφθονία, και ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς του βασιλέως και τοὺς στρατηγούς και Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα· και ἰδοῦ, τρώγουσι και πίνουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ και λέγουσι, Ζήτη ὁ βασιλεύς Ἀδωνίας. **26** ἐμέ δε, ἐμέ τὸν δούλον σου, και Σαδῶκ τὸν ἱερέα και Βεναΐαν τὸν υἱόν του Ἰωδαέ και Σολομώντα τὸν δούλον σου δεν ἐκάλεσε. **27** παρά του κυρίου μου του βασιλέως ἔγεινε τὸ πράγμα τούτο, και δεν ἐφανέρωσας εἰς τὸν δούλον σου τις θέλει καθίσει ἐπὶ του θρόνου του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αὐτόν; **28** Και ἀπεκρίθη ὁ βασιλεύς Δαβίδ και εἶπε, Καλέσατέ μοι την Βηθ-σαβεὲ. Και εἰσήλθεν ἐνώπιον του βασιλέως και ἐστάθη ἔμπροσθεν του βασιλέως. **29** Και ὤμοσεν ὁ βασιλεύς και εἶπε, Ζη Κύριος, ὅστις ἐλύτρωσε την ψυχὴν μου ἐκ πάσης στενοχωρίας, **30** βεβαίως, καθὼς ὤμοσα προς σε εἰς Κύριον τὸν Θεόν του Ἰσραὴλ, λέγων, ὅτι Σολομὼν ὁ υἱός σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, και αὐτός θέλει καθίσει ἀντ' ἐμοῦ ἐπὶ του θρόνου μου, οὕτω θέλω κάμει την ἡμέραν ταύτην. **31** Τότε ἡ Βηθ-σαβεὲ, κύψασα κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους, προσεκύνησεν τὸν βασιλέα και εἶπε, Ζήτη ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς Δαβίδ ἐπὶ τὸν αἰῶνα. **32** Και εἶπεν ὁ βασιλεύς Δαβίδ, Καλέσατέ μοι Σαδῶκ τὸν ἱερέα και Νάθαν τὸν προφήτην και Βεναΐαν τὸν υἱόν του Ἰωδαέ. Και ἦλθον ἐνώπιον του βασιλέως. **33** Και εἶπε προς αὐτούς ὁ βασιλεύς, Λάβετε μετ' ἐαυτῶν τοὺς δούλους του κυρίου σας και καθίσατε Σολομώντα τὸν υἱόν μου ἐπὶ την ἡμιόνον μου και καταβιβάσατε αὐτόν εἰς Γῖβὼν. **34** και ἀς χρίσωσιν αὐτόν ἐκεῖ Σαδῶκ ὁ ἱερεύς και Νάθαν ὁ προφήτης βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· και σάλπισατε διὰ της σάλπιγγος και εἶπατε, Ζήτη ὁ βασιλεύς Σολομὼν. **35** τότε θέλετε ἀναβῆ κατόπιν αὐτοῦ, διὰ να ἔλθῃ και να καθίσει ἐπὶ τὸν θρόνον μου· και αὐτός θέλει βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ· και αὐτόν προσέταξα να ἦναι ἡγεμὼν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ και ἐπὶ τὸν Ἰούδα. **36** Και ἀπεκρίθη Βεναΐας ὁ υἱός του Ἰωδαέ προς τὸν βασιλέα, και εἶπεν, Ἀμήν· οὕτως ἀς επικυρώσῃ Κύριος ὁ Θεός του κυρίου μου του βασιλέως. **37** καθὼς ἐστάθη ὁ Κύριος μετὰ του κυρίου μου του βασιλέως, οὕτω να ἦναι και μετὰ του Σολομώντος, και να μεγαλύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως Δαβίδ. **38** Τότε κατέβη Σαδῶκ ὁ ἱερεύς και Νάθαν ὁ προφήτης και Βεναΐας ὁ υἱός του Ἰωδαέ και οἱ Χερεθαῖοι και οἱ Φελεθαῖοι, και ἐκάθισαν τὸν Σολομώντα ἐπὶ την

ημίονον του βασιλέως Δαβίδ και έφεραν αυτόν εις Γιών. **39** Και έλαβε Σαδώκ ο ιερεύς το κέρας του ελαίου εκ της σκηνης και έχρισε τον Σολομώντα. Και εσάλλισαν διά της σάλπιγγος· και ειπε πας ο λαός, Ζήτω ο βασιλεύς Σολομών. **40** Και ανέβη πας ο λαός κατόπιν αυτού· και έπαιζεν ο λαός αυλους και ευφραίνετο ευφροσύνην μεγάλην, και η γη εοχιζετο εκ των φωνών αυτών. **41** Και ήκουσεν Αδωνίας και πάντες οι κεκλημένοι αυτού, καθώς ετελείωσαν να τρώγωσι. Και ότε ήκουσεν ο Ιωάβ την φωνήν της σάλπιγγος, ειπε, Τις η φωνή αύτη της πόλεως θορυβούσης; **42** Ενώ έτι ελάλει, ιδού, Ιωνάθαν, ο υιός Αβιάθαρ του ιερέως, ήλθε· και ειπεν ο Αδωνίας προς αυτόν, Είσελθε· διότι συ είσαι ανήρ γενναίος και φέρεις αγαθάς αγγελίας. **43** Και αποκριθείς ο Ιωνάθαν ειπε προς τον Αδωνίαν, Βεβαίως κύριος ημών ο βασιλεύς Δαβίδ έκαμε βασιλέα τον Σολομώντα· **44** και απέστειλε μετ' αυτού ο βασιλεύς Σαδώκ τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτη και Βεναιάν τον υιόν του Ιωαβέ και τους Χερεθαιούς και τους Φελεθαιούς, και εκάθισαν αυτόν επί την ημίονον του βασιλέως. **45** και έχρισαν αυτόν Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα εν Γιών· και ανέβησαν εκείθεν ευφραϊνόμενοι, και η πόλις αντίχησεν· αύτη είναι η φωνή, την οποίαν ηκούσατε· **46** και μάλιστα εκάθισεν ο Σολομών επί του θρόνου της βασιλείας· **47** και εισήλθον έπι οι δούλοι του βασιλέως να ευχηθώσι τον κύριον ημών τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο Θεός να λαμπύρην το όνομα του Σολομώντος υπέρ το όνομά σου, και να μεγαλύνη τον θρόνον σου και να μεγαλύνη τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον σου. και προσεκύνησεν ο βασιλεύς επί της κλίνης· **48** και ειπε προσέτι ο βασιλεύς ούτως Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις έδωκεν εις μεε σήμερον διάδοχον καθημέρον επί του θρόνου μου, και ο οφθαλμοί μου βλέπουσι τούτο. **49** Τότε πάντες οι κεκλημένοι, οι μετά του Αδωνία, εξεπλάγησαν και σηκωθέντες, υπήγαν έκαστος την οδόν αυτού. **50** Ο δε Αδωνίας εφοβήθη από προσώπου του Σολομώντος και σηκωθείς υπήγε και επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου. **51** Και ανήγγειλαν προς τον Σολομώντα, λέγοντες, Ιδού, ο Αδωνίας φοβείται τον βασιλέα Σολομώντα· και ιδού, επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου, λέγων, Ας ομόση προς εμέ σήμερον ο βασιλεύς Σολομών, ότι δεν θέλει θανατώσει τον δούλον αυτού διά ρομφαίας. **52** Και ειπεν ο Σολομών, Εάν σταθής ανήρ αγαθός, ουδέ μία εκ των τριχών αυτού θέλει πέσει επί την γήν· εάν όμως ευρεθή κακία εν αυτώ θέλει θανατωθή. **53** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Σολομών, και καταβίβασαν αυτόν από του θυσιαστηρίου· και ήλθε και προσεκύνησε τον βασιλέα Σολομώντα· και ειπε προς αυτόν ο Σολομών, Ύπαγε εις τον οίκόν σου.

2 Επλησίασαν δε αι ημέραι του Δαβίδ να αποθάνη· και παρήγγειλε προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, λέγων, **2** Εγώ υπάγω την οδόν πάσης της γής· συ δε ίσχυε και έσο ανήρ· **3** και φύλαττε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εις τας οδούς αυτού, φυλάττων τα διατάγματα αυτού, τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα μαρτύρια αυτού, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Μωυσέως, διά να

ενημερής εις πάντα όσα πράττεις και πανταχού όπου αν στραφής· **4** διά να στηρίξη ο Κύριος τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε περί εμού, λέγων, Εάν οι υιοί σου προσέχωσιν εις την οδόν αυτών ώστε να περιπατώνσιν ενώπιόν μου εν αληθεία, εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών, βεβαίως δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραήλ. **5** Και έτι συ εξεύρεις όσα έκαμεν εις μεε Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας, τι έκαμεν εις τους δύο αρχηγούς των στρατευμάτων του Ισραήλ, εις τον Αβιήθαρ τον υιόν του Νηρ, και εις τον Αμασά τον υιόν του Ιεθέρ, τους οποίους εφόνευσε, και έχυσε το αίμα του πολέμου εν ειρήνη και έβαλε το αίμα του πολέμου εις την ζώνην αυτού, την περί την οσφύν αυτού, και εις τα υποδήματα αυτού τα εις τους πόδας αυτού. **6** Κάμε λοιπόν κατά την σοφίαν σου, και η πολιά αυτού ας μη καταβίβης εις τον άδην εν ειρήνη. (Sheol h7585) **7** Προς τους υιούς όμως του Βαρζελλαΐ του Γαλααδίτου κάμε έλεος, και ας ήναι εκ των εσθιόντων επί της τραπέζης σου· διότι ούτως επλησίασαν προς εμέ, ότε έφρευον από προσώπου του Αβεσσαλώμ του αδελφού σου. **8** Και ιδού, μετά σου Σιμεΐ ο υιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, από Βαουρείμ, όστις με κατηράσθη κατάραν οδυνηράν καθ' ην ημεράν επορευούμην εις Μαχαναΐμ· κατέβη όμως προς απάντησίν μου εις τον Ιορδάνην, και ώμοσα προς αυτόν εις τον Κύριον, λέγων, Δεν θέλω σε θανατώσει διά ρομφαίας. **9** Τώρα λοιπόν μη αθωώσης αυτόν· διότι είσαι ανήρ σοφός και εξεύρεις τι πρέπει να κάμης εις αυτόν, και να καταβιβάσης την πολιάν αυτού με αίμα εις τον άδην. (Sheol h7585) **10** Και εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τη πόλει Δαβίδ. **11** Αι ημέραι δε, τας οποίας εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί τον Ισραήλ, έγειναν τεσσαράκοντα έτη· επτά έτη εβασίλευσεν εν Εβερών και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. **12** Και εκάθισεν ο Σολομών επί του θρόνου Δαβίδ του πατρός αυτού· και εστερέωθη η βασιλεία αυτού σφόδρα. **13** Αδωνίας δε ο υιός της Αγγείθ ήλθε προς την Βηθ-σαβεέ, την μητέρα του Σολομώντος. Η δε ειπεν, Έρχεσαι εν ειρήνη; Και ειπεν, Εν ειρήνη. **14** Έπειτα ειπεν, Έχω λόγον τινά να είπω προς σε. Η δε ειπε, Λάλησον. **15** Και ειπε, Συ εξεύρεις ότι εις εμέ ανήκεν η βασιλεία και εις εμέ είχε στήσει πας ο Ισραήλ το πρόσωπον αυτού, διά να βασιλεύσω· η βασιλεία όμως εστράφη και έγεινε του αδελφού μου· διότι παν Κυριου έγεινε εις αυτόν· **16** τώρα λοιπόν ζητώ μίαν αίτησιν παρά σου· μη αρνηθής ταύτην εις εμέ. Η δε ειπε προς αυτόν, Λάλει. **17** Και ειπεν, Ειπέ, παρακαλώ, προς τον Σολομώντα τον βασιλέα, διότι δεν θέλει συ αρνηθή τούτο, να δώση εις μεε την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά γυναίκα. **18** Και ειπεν η Βηθ-σαβεέ, Καλώς εγώ θέλω λαλήσει περί σου προς τον βασιλέα. **19** Και εισήλθεν η Βηθ-σαβεέ προς τον βασιλέα Σολομώντα, διά να λαλήση προς αυτόν περί του Αδωνίου. Και εσηκώθη ο βασιλεύς εις απάντησιν αυτής και προσεκύνησεν αυτήν· έπειτα εκάθισεν επί τον θρόνον αυτού, και ετέθη θρόνος εις την μητέρα του βασιλέως και εκάθισεν εις τα δεξιά αυτού. **20** Και ειπε, Μίαν μικράν αίτησιν ζητώ παρά σου· μη αρνηθής ταύτην εις εμέ. Και ειπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Ζήτησον, μητέρα μου· διότι δεν θέλω σοι

αρνηθή. **21** Η δε είπεν, Ας δοθή η Αβισάγ η Σουναμίτις εις τον Αδωνίαν τον αδελφόν σου διά γυναικα. **22** Και αποκριθείς ο βασιλεύς Σολομών ειπέ προς την μητέρα αυτού, Και διά τι συ ζητείς την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά τον Αδωνίαν; ζήτησον δι' αυτόν και την βασιλείαν, διότι είναι μεγαλύτερός μου αδελφός και δι' αυτόν και διά τον Αβιάθαρ τον ιερέα και διά τον Ιωάβ τον υιόν της Σερουΐας. **23** Και ώμοσεν ο βασιλεύς Σολομών προς τον Κύριον, λέγων, Ούτω να κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω να προσθήσῃ, εάν ο Αδωνίας δεν ἐλάλησεν τον λόγον τούτου κατά της ζωής αυτού. **24** και τώρα, ζή Κύριος, ὅστις με ἐσπερέωσε και με ἐκάθισεν ἐπί του θρόνου Δαβίδ του πατρός μου, και ὅστις ἔκαμεν εις ἐμέ οἶκον, καθώς ὑπεσχέθη, σήμερον θέλει θανατωθῆ ὁ Αδωνίας. **25** Και ἐξαπέστειλεν ο βασιλεύς Σολομών διά χειρός του Βεναΐα, υιού του Ιωδαε, και ἐπέσεν ἐπ' αυτόν και ἀπέθανε. **26** Προς δε τον Αβιάθαρ τον ιερέα εἶπεν ο βασιλεύς, Εἰς Αναθώθ ὑπάγε, εις τους αγρούς σου· διότι εἶσαι ἄξιος θανάτου ἀλλά την ἡμέραν ταύτην δεν θέλω σε θανατώσει, ἐπειδή ἐσήκωσας την κιβωτόν Κυρίου σε Θεοῦ ἔμπροσθεν Δαβίδ του πατρός μου και ἐπειδή ἐκακοπάθησας εις πάντα ὅσα ἐκακοπάθησεν ο πατήρ μου. **27** Και ἀπέβαλεν ὁ Σολομών τον Αβιάθαρ ἀπό του να ἴηαι ιερεῦς του Κυρίου· διά να πληρωθῆ ὁ λόγος του Κυρίου, τον ὁποῖον ἐλάλησε περὶ του οἴκου του Ηλεεί εν Σηλώ. **28** Και η φήμη ἴληθε μέχρι του Ιωάβ· διότι ὁ Ιωάβ ἐκλίεν ὁπίω του Αδωνίαν, αν και δεν ἐκλίεν ὁπίω του Αβεσσαλώμ. Και ἔφυγεν ὁ Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και ἐπάσθη ἀπό των κεράτων του θυσιαστηρίου. **29** Και ἀπηγγέλη προς τον βασιλέα Σολομώντα, Ὅτι ὁ Ιωάβ ἔφυγεν εις την σκηνήν του Κυρίου· και ἰδοῦ, εἶναι πλησίον του θυσιαστηρίου. Τότε ἀπέστειλεν ὁ Σολομών Βεναΐαν τον υιόν του Ιωδαε, λέγων, Ὑπάγε, πέσον ἐπ' αυτόν. **30** Και ἦλθεν ὁ Βεναΐας εις την σκηνήν του Κυρίου και εἶπε προς αυτόν, οὕτω λέγει ὁ βασιλεύς Ἐξέλθε. Ὁ δε εἶπεν, Ουχί, ἀλλ' ἐνταῦθα θέλω ἀποθάνει. Και ἀνέφερον ὁ Βεναΐας ἀπόκρισιν προς τον βασιλέα, λέγων, Οὕτως εἶπεν ὁ Ιωάβ και οὕτω μοι ἀπεκρίθη. **31** Ὁ δε βασιλεύς εἶπε προς αυτόν, Κάμε ως εἶπε, και πέσον ἐπ' αυτόν και θάψον αυτόν· διά να εξαλείψῃς το αθῶν αἷμα, το ὁποῖον ἔχυσεν ὁ Ιωάβ, ἀπ' ἐμοῦ και ἀπό του οἴκου του πατρός μου. **32** και ὁ Κύριος θέλει στρέψει το αἷμα αυτού κατά της κεφαλῆς αυτού, ὅστις ἐπέσεν ἐπί δύο ἀνδρας δικαιοτέρους και καλητέρους παρ' αυτόν, και ἐθανάτωσεν αὐτούς διά ρομφαίας, μη εἰδότες του πατρός μου Δαβίδ, τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, τον ἀρχιστράτηγον του Ισραήλ, και τον Αμασά τον υιόν του Ιεθέρ, τον ἀρχιστράτηγον του Ιούδα. **33** και θέλουσιν ἐπιστρέψει τα αἵματα αὐτών κατά της κεφαλῆς του Ιωάβ και κατά της κεφαλῆς του σπέρματος αὐτοῦ, εις τον αἰῶνα· ἐπί δε τον Δαβίδ και ἐπί το σπέρμα αὐτοῦ και ἐπί τον οἶκον αὐτοῦ και ἐπί τον θρόνον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εἰρήνη παρά Κυρίου ἕως αἰῶνος. **34** Τότε ἀνέβη Βεναΐας ὁ υἱός του Ιωδαε, και ἐπέσεν ἐπ' αυτόν και ἐθανάτωσεν αυτόν· και ἐτάφη εν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εν τη ἐρήμῳ. **35** Και κατέστησεν ὁ βασιλεύς ἀντ' αὐτοῦ Βεναΐαν τον υιόν του Ιωδαε ἐπί του στρατεύματος και Σαδώκ τον ιερέα κατέστησεν ὁ βασιλεύς ἀντί του Αβιάθαρ. **36** Και ἀποστείλας ὁ βασιλεύς ἐκάλεσε τον Σιμεὶ και εἶπε προς

αὐτόν, Οἰκοδόμησον εις σεαυτὸν οἶκον εν Ιερουσαλήμ και κατοίκει ἐκεῖ, και μη ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν εις οὐδέν μέρος. **37** διότι καθ' ἡν ἡμέραν ἐξέλθῃς και περάσῃς τον χειμάρρον Κέδρων, ἔξευρε βεβαίως ὅτι ἐξάπαντος θέλεις θανατωθῆ· το αἷμα σου θέλει εἶσθαι ἐπί την κεφαλὴν σου. **38** Και εἶπεν ὁ Σιμεὶ προς τον βασιλέα, Καλὸς ὁ λόγος καθώς εἶπεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, οὕτω θέλει κάμει ὁ δούλός σου. Και ἐκάθησεν ὁ Σιμεὶ εν Ιερουσαλήμ ἡμέρας πολλάς. **39** Και μετὰ τρία ἔτη, δύο εκ των δούλων του Σιμεὶ ἐδραπέτευσαν προς τον Αγχούς, υιόν του Μααχά, τον βασιλέα της Γάθ και ἀνήγγειλαν προς τον Σιμεὶ, λέγοντες, Ἰδοῦ, οἱ δούλοι σου εἶναι εν Γαθ. **40** Και ὁ Σιμεὶ ἐσηκώθη και ἔστρωσε την ὄνον αὐτοῦ και ὑπήγεν εις Γαθ προς τον Αγχούς, διά να ζητήσῃ τους δούλους αὐτοῦ· και ὑπήγεν ὁ Σιμεὶ και ἔφερε τους δούλους αὐτοῦ ἀπό Γαθ. **41** Και ἀπηγγέλη προς τον Σολομώντα, ὅτι ὁ Σιμεὶ ὑπήγεν ἀπό Ιερουσαλήμ εις Γαθ και ἐπέστρεψε. **42** Και ἀποστείλας ὁ βασιλεύς ἐκάλεσε τον Σιμεὶ και εἶπε προς αὐτόν, Δεν σε ὠρκισα εις τον Κύριον και διεμαρτυρήθην προς σε, λέγων, Ἐξευρε βεβαίως, ὅτι καθ' ἡν ἡμέραν ἐξέλθῃς και περιπατήσῃς ἔξω σπουδήποτε, ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει; και συ μοι εἶπας, Καλὸς ὁ λόγος, τον ὁποῖον ἠκούσα. **43** διά τι λοιπόν δεν ἐφύλαξας τον ὄρκον του Κυρίου και την προσταγὴν, την ὁποίαν προσέταξα εις σε; **44** Και εἶπεν ὁ βασιλεύς προς τον Σιμεὶ, Συ ἐξεύρησ ὅλην την κακίαν, την ὁποίαν γνωρίζῃ η καρδιά σου, τι ἔπραξας εις τον Δαβίδ τον πατέρα μου· διά τούτο ὁ Κύριος ἔστρεψε την κακίαν σου κατά της κεφαλῆς σου. **45** ὁ δε βασιλεύς Σολομών θέλει εἶσθαι εὐλογημένος, και ὁ θρόνος του Δαβίδ ἐσπερευμένους ἐνώπιον του Κυρίου ἕως αἰῶνος. **46** Τότε ὁ βασιλεύς προσέταξε Βεναΐαν τον υιόν του Ιωδαε, ὅστις ἐξεληθὼν ἐπέσεν ἐπ' αὐτόν, και ἀπέθανε. Και ἡ βασιλεία ἐσπερευώθη εν τη χειρὶ του Σολομώντος.

3 Ἐκαμε δε ὁ Σολομών ἐπιγαμίαν μετὰ του Φαραώ, βασιλέως της Αἰγύπτου, και ἔλαβε την θυγατέρα του Φαραώ· και ἔφερον αὐτὴν εις την πόλιν Δαβίδ, εωσού ἐτελείωσε να οἰκοδομῆ τον οἶκον αὐτοῦ και τον οἶκον του Κυρίου και το τεῖχος της Ιερουσαλήμ κύκλω. **2** Πλην ὁ λαὸς ἐθυσιάζεν ἐπί τουος υψηλοῦς τόπους, ἐπειδή δεν ἦτο ἠεροδομημένους οἰκός εις τὸ ὄνομα του Κυρίου, ἕως των ἡμερῶν ἐκεῖνων. **3** Και ἠγάπησεν ὁ Σολομών τον Κύριον, περιπατῶν εις τα προστάγματα Δαβίδ του πατρός αὐτοῦ· μόνον ἐθυσιάζε και ἐθυμιάζεν ἐπί τους υψηλοῦς τόπους. **4** Και ὑπήγεν ὁ βασιλεύς εις Γαβαών, διά να θυσιάσῃ ἐκεῖ· διότι ἐκεῖνος ἦτο ὁ υψηλὸς τόπος ὁ μέγας χίλια ολοκαυτώματα προσέφερον ὁ Σολομών ἐπί το θυσιαστήριον ἐκεῖνο. **5** Εφάνη δε ὁ Κύριος εν Γαβαών εις τον Σολομώντα καθ' ὕπνον διά νυκτός και εἶπεν ὁ Θεός, Ζήτησον τι να σοι δώσω. **6** Ὁ δε Σολομών εἶπε, Συ ἔκαμες μέγα ἔλεος προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου, ἐπειδή περιπατήσεν ἐνώπιόν σου εν ἀληθεία και εν δικαιοσύνη και εν ευθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ· και ἐφύλαξας εις αὐτόν το μέγα τούτο ἔλεος και ἔδωκας εις αὐτόν υἱόν καθήμενον ἐπί του θρόνου αὐτοῦ, καθώς την ἡμέραν ταύτην. **7** και τώρα, Κύριε Θεέ μου, συ ἔκαμες τον δούλον σου βασιλέα ἀντί Δαβίδ του πατρός μου· και ἐγὼ εἶμαι

παιδάριον μικρόν· δεν εξέρω πως να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι· **8** και ο δούλος σου είναι εν μέσω του λαού σου, τον οποίον εξέλεξας, λαού μεγάλου, όστις εκ του πληθούς δεν δύναται να αριθμηθῆ οὐδέ να λογαριασθῆ· **9** δος λοιπόν εις τον δούλον σου καρδίαν νοήμονα εις το να κρίνη τον λαόν σου, διά να διακρίνω μεταξύ καλού και κακού· διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτον τον μέγαν· **10** και ήρσεν ο λόγος εις τον Κύριον, ότι ο Σολομών εξήτησε το πράγμα τούτο. **11** Και είπεν ο Θεός προς αυτόν, Επειδή ήζήτησας το πράγμα τούτο, και δεν εξήτησας εις σεαυτόν πολυζώϊαν, και δεν εξήτησας εις σεαυτόν πλοῦτη, και δεν εξήτησας την ζωήν των εχθρών σου, αλλ' ήζήτησας εις σεαυτόν σύνεσιν διά να εννοήσῃ κρίσιν, **12** ιδού, έκαμα κατά τους λόγους σου· ιδού, έδωκα εις σε καρδίαν σοφήν και συνετήν, ώστε δεν εστάθῃ πρότερόν σου όμοιός σου, ουδέ μετά σε θέλει αναστηθῆ όμοιός σου· **13** έτι δε έδωκα εις σε και ό, τι δεν εξήτησας, και πλούτον και δόξαν, ώστε μεταξύ των βασιλέων δεν θέλει είσθαι ουδείς όμοιός σου καθ' όλας τας ημέρας σου· **14** και εάν περιπατήσῃ εις τας οδοῦς σου, φυλάττων τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, τότε θέλω μακρύνει τας ημέρας σου. **15** Και εξύπνησεν ο Σολομών· και ιδού, ήτο ενύπνιον. Και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ και εστάθῃ ενώπιον της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και έκαμεν ειρηνικάς προσφοράς και έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους δούλους αυτού. **16** Τότε ήλθον δύο γυναίκες πόρνοι προς τον βασιλέα και εστάθῃσαν έμπροσθεν αυτού. **17** Και είπεν η μία γυνή, Ω, κύριέ μου εγώ και η γυνή αύτη κατοικούμεν εν τη αυτή οικία, και εγέννησα συγκατοικούσα μετ' αυτής· **18** την δε τρίτην ημέραν αφού εγέννησα, εγέννησε και η γυνή αύτη· και ήμεθα ομού· δεν ήτο ξένος μετ' ημών εν τη οικία· μόνον ημείς αι δύο ήμεθα εν τη οικία· **19** και την νύκτα απέθανεν ο υιός της γυναικός ταύτης, επειδή εκοιμήθη επ' αυτόν· **20** και αυτή σηκωθείσα το μεσονύκτιον, έλαβε τον υιόν μου εκ του πλαγίου μου, ενώ η δούλη σου εκοιμάτο, και έβαλεν αυτόν εις τον κόλπον αυτής· τον δε υιόν αυτής τον νεκρόν έβαλεν εις τον κόλπον μου· **21** και ότε εσηκώθην το πρωί, διά να θηλάσω τον υιόν μου, ιδού, ήτο νεκρός· πλην αφού το πρωί παρετήρησα αυτό, ιδού, δεν ήτο ο υιός μου τον οποίον εγέννησα. **22** Η δε άλλη γυνή είπεν, Ουχι, αλλ' ο ζων είναι ο υιός μου, ο δε νεκρός είναι ο υιός σου. Η δε είπεν, Ουχι, αλλ' ο νεκρός είναι ο υιός σου, ο δε ζων είναι ο υιός μου. Ούτως ελάλησαν ενώπιον του βασιλέως. **23** Και είπεν ο βασιλεύς, Η μεν λέγει, Ούτος ο ζων είναι ο υιός μου, ο δε νεκρός είναι ο υιός σου· η δε λέγει, Ουχι, αλλ' ο νεκρός είναι ο υιός σου, ο δε ζων είναι ο υιός μου. **24** Και είπεν ο βασιλεύς, φέρετέ μοι μάχαιραν. Και έφεραν την μάχαιραν έμπροσθεν του βασιλέως. **25** Και είπεν ο βασιλεύς, Διαιρέσατε εις δύο το παιδίον το ζων, και δότε το ήμισυ εις την μίαν και το ήμισυ εις την άλλην. **26** Τότε η γυνή, της οποίας ήτο ο υιός ο ζων, ελάλησε προς τον βασιλέα, διότι τα σπλάγγνα αυτής επόνεσαν διά τον υιόν αυτής, και είπεν, Ω, κύριέ μου, δος εις αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσῃς αυτό. Η δε άλλη είπε,

Μήτε ιδικόν μου ας ήναι, μήτε ιδικόν σου· διαιρέσατε αυτό. **27** Τότε αποκριθείς ο βασιλεύς, είπε, Δότε εις αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσῃτε αυτό· αύτη είναι μήτηρ αυτού. **28** Και ήκουσε πας ο Ισραήλ περί της κρίσεως, την οποίαν ο βασιλεύς έκρινε, και εφοβήθησαν τον βασιλέα· διότι είδον ότι σοφία Θεού ήτο εν αυτώ διά να κάμνη κρίσιν·

4 Ο δε βασιλεύς Σολομών εβασίλευεν επί πάντα τον Ισραήλ. **2** Και ούτοι ήσαν οι άρχοντες, τους οποίους είχε· Αζαρίας, ο υιός του Σαδώκ, αυλάρχης· **3** Ελιορέφ και Αχιά, οι υιοί του Σεισά, γραμματεῖς· **4** Ιωσαφάτ, ο υιός του Αχιούδ, υπομηνητογράφος· **4** και Βεναιάας, ο υιός του Ιωδαέ, επί του στρατεύματος· και Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς· **5** και Αζαρίας, ο υιός του Νάθαν, επί τους σιτάρχας· και Ζαβούδ, υιός του Νάθαν, πρώτος αξιωματικός, φίλος του βασιλέως· **6** και Αχισάρ, οικονόμος· και Αδωνιράμ, ο υιός του Αρβά, επί των φόρων. **7** Είχε δε ο Σολομών δώδεκα σιτάρχας επί πάντα τον Ισραήλ, και προέβλεπον τας τροφάς εις τον βασιλέα και εις τον οίκον αυτού· ενός μηνός πρόβλεψιν έκαμνεν έκαστος τον χρόνον. **8** Και ταύτα είναι τα ονόματα αυτών· ο υιός του Ουρ σιτάρχης εν τω όρει Εφραΐμ· **9** ο υιός του Δεκέρ, εν Μακάς και εν Σααλβίμ και Βαιθ-σεμές και Αιλών της Βαιθ-ανάν· **10** ο υιός του Έσεδ, εν Αρουβώθ· υπό τούτον ήτο Σωχώ και πάσα γη Εφέρ· **11** ο υιός του Αβιναάβ, εν πάση τη Νάφαθ· δούρ· ούτος είχε γυναίκα Ταφάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **12** Βαανά, ο υιός του Αχιλούδ, εν Θαανάχ και Μεγιδδώ και πάση τη αιθ-σαν, ήτις είναι πλησίον της Σαρθανά υπό την Ιεζραέλ, από Βαιθ-σαν έως Αβέλ-μεολά, έως επέκεινα Ιοκμεάμ· **13** ο υιός του Γεβέρ, εν Ραμώθ-γαλαάδ· ούτος είχε τας κώμας του Ιαείρ, υιού Μανασσή, τας εν Γαλαάδ· ούτος είχε και την επαρχίαν Αργόβ, την εν Βασάν, εξήκοντα πόλεις μεγάλας με τείχη και χαλκίνους μοχλούς· **14** Αχιναδάβ, ο υιός του Ιδδώ, εν Μαχαναΐμ· **15** Αχιμαάς, εν Νεφθαλί· και ούτος έλαβε διά γυναίκα Βασεμάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **16** Βαανά, ο υιός του Χουσαί, εν Ασιήρ και εν Αλώθ· **17** Ιωσαφάτ, ο υιός του Φαρούα, εν Ισάχαρ· **18** Σιμεΐ, ο υιός του Ηλά, εν Βενιαμίν· **19** Γεβέρ, ο υιός του Ουρεί, εν γη Γαλαάδ, τη γη του Σηών βασιλέως των Αμορραίων και του Ωγ βασιλέως της Βασάν· και ήτο ο μόνος σιτάρχης εν ταύτη τη γη. **20** Ο Ιούδας και ο Ισραήλ ήσαν πολυάριθμοι ως η άμμος η παρά την θάλασσαν κατά το πλήθος, τρώγοντες και πίνοντες και ευθυμούντες. **21** Και εξουσίαζεν ο Σολομών επί πάντα τα βασίλεια, από του ποταμού έως της γης των Φιλισταίων, και έως των ορίων της Αιγύπτου· και έφερον δώρα και ήσαν δούλοι εις τον Σολομώντα καθ' όλας τας ημέρας της ζωής αυτού. **22** Η δε τροφή του Σολομώντος διά μίαν ημέραν ήτο τριακόνα κόροι σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου, **23** δέκα βόες σιευτοί και είκοσι βόες νομαδικοί και εκατόν πρόβατα, εκτός ελάφων και αγρίων αιγών και δορκάδων και πτηνών θρεπτών. **24** Διότι εξουσίαζεν επί πάσαν την γην εντεύθεν του ποταμού, από Θαψά έως Γάζης, επί πάντας τους βασιλείς εντεύθεν του ποταμού· και είχεν ειρηνήν πανταχόθεν κύκλω αυτού. **25** Κατώκει δε ο Ιούδας

και ο Ισραήλ εν ασφαλεία, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ και ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ, ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβέ, πάσας τὰς ἡμέρας του Σολομώντος. **26** Και εἶχεν ὁ Σολομὼν τεσσαράκοντα χιλιάδας σταύλους ἵππων διά τας ἀμάξας αὐτοῦ και δώδεκα χιλιάδας ἱππεῖς. **27** Και οἱ σιτάρχαι ἐκεῖνοι προεμήθευον τροφάς διὰ τον βασιλέα Σολομώντα και διὰ πάντας τους προσερχομένους εἰς τὴν τράπεζαν του βασιλέως Σολομώντος, ἕκαστος εἰς τον μήνα αὐτοῦ· δεν ἄφινον να γίνηται ουδεμία ἐλλείψις. **28** Ἐφερον ἔτι κριθὰν και ἄχυρον διά τους ἵππους και τας ἡμιόλους, εἰς τον τόπον ὅπου ἦσαν, ἕκαστος κατὰ το διωρισμένον εἰς αὐτόν. **29** Και ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τον Σολομὼν σοφίαν και φρόνησιν πολλήν σφόδρα και ἔκτασιν πνεύματος, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρά το χεῖλος τῆς θαλάσσης. **30** Και ἐπέβη ἡ σοφία του Σολομώντος τὴν σοφίαν πάντων των κατοίκων τῆς ανατολῆς και πᾶσαν τὴν σοφίαν τῆς Αἰγύπτου. **31** διότι ἦτο σοφώτερος παρά πάντας τους ἀνθρώπους, παρά τον Ἑθᾶν τον Εζραΐτην και τον Αιμάν και τον Χαλκόλ και τον Δαρδά, τους υἱοὺς του Μαῶλ· και ἡ φήμη αὐτοῦ ἦτο εἰς πάντα τὰ ἔθνη κύκλω. **32** Και ἐλάλησε τρισχίλιας παροιμίας και αἰ ὠδαὶ αὐτοῦ ἦσαν χίλια και πέντε. **33** Και ἐλάλησε περὶ δένδρων, ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς εν τῷ Λιβάνῳ, μέχρι τῆς υσσώπου τῆς εκφυομένης ἐπὶ του τοίχου· ἐλάλησεν ἔτι περὶ τετραπόδων και περὶ πτηνῶν και περὶ ἐρπετῶν και περὶ ἰχθύων. **34** Και ἤρχοντο εκ πάντων των λαῶν διά να ἀκούσωσι τὴν σοφίαν του Σολομώντος, παρά πάντων των βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

5 Και ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ βασιλεύς τῆς Τύρου τους δούλους αὐτοῦ προς τον Σολομὼντα, ἀκούσας ὅτι ἔχρισαν αὐτόν βασιλέα ἀντὶ του πατρός αὐτοῦ· διότι ὁ Χειράμ ἠγάπα πάντοτε τον Δαβίδ. **2** Και ἀπέστειλεν ὁ Σολομὼν προς τον Χειράμ, λέγων, **3** Συ ἐξεύρεις ὅτι Δαβίδ ὁ πατήρ μου δεν ᾤδυηθή να οικοδομήσῃ οἶκον εἰς το ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ αὐτοῦ, ἐξ αἰτίας των πολέμων των περικυκλούντων αὐτόν πανταχόθεν, εἰς ὅσον ὁ Κύριος ἔβαλε τους ἐχθρούς αὐτοῦ ὑπὸ τὰ ἰχνη των ποδῶν αὐτοῦ. **4** ἀλλὰ τώρα Κύριος ὁ Θεός μου ἔδωκεν εἰς ἐμέ ἀνάπαυσιν πανταχόθεν· δεν ὑπάρχει οὔτε ἐπιβουλὸς οὔτε ἀπάντημα κακόν. **5** και ἰδοὺ, ἐγὼ λέγω να οικοδομήσῃς οἶκον εἰς το ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ μου, καθὼς ὁ Κύριος ἐλάλησε προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, Ὁ υἱός σου, τον ὁποῖον θέλω βάλει ἀντὶ σου ἐπὶ τον θρόνον σου, οὗτος θέλει οικοδομήσῃ τον οἶκον εἰς το ὄνομά μου. **6** τώρα λοιπὸν πρόσταξον να κόψωσιν εἰς ἐμέ κέδρους εκ του Λιβάνου και οἱ δούλοι μου θέλουσιν εἶσθαι μετὰ των δούλων σου· και θέλω δώσει εἰς σε μισθόν διὰ τους δούλους σου, κατὰ πάντα ὅσα εἶπας· διότι συ ἐξεύρεις ὅτι μεταξύ ἡμῶν δεν εἶναι ουδεὶς οὕτως ἔμπερος να κόπηι ξύλα, ὡς οἱ Σιδωνιοί. **7** Και ὡς ἤκουσεν ὁ Χειράμ τοὺς λόγους του Σολομώντος, ἐχάρη σφόδρα και εἶπεν, Εὐλογητός Κύριος σήμερον, ὅστις ἔδωκεν εἰς τον Δαβίδ υἱὸν σοφόν ἐπὶ τον λαόν τον πολὺν τούτον. **8** Και ἀπέστειλεν ὁ Χειράμ προς τον Σολομὼντα, λέγων, Ἦκουσα περὶ ὧσιν ἐμήνησας προς ἐμέ· ἐγὼ θέλω κάμει παν το θέλημά σου διὰ ξύλα κέδρινα και διὰ ξύλα πύκινα. **9** οἱ δούλοι μου θέλουσι

καταβιβάζει αὐτὰ εκ του Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν· και ἐγὼ θέλω κάμει να φέρωσιν αὐτὰ εἰς σχεδίας διὰ τῆς θαλάσσης μέχρι του τόπου ὄντια μνηύσης προς ἐμέ, και να λύσωσιν αὐτὰ ἐκεῖ· συ δε θέλεις παραλάβει αὐτὰ· θέλεις δε εκπληρώσει και συ το θέλημά μου, δίδων τροφάς διὰ τον οἶκόν μου. **10** Ἐδιδε λοιπὸν ὁ Χειράμ εἰς τον Σολομὼντα ξύλα κέδρινα και ξύλα πύκινα, ὅσα ἠθέλεν. **11** Ὁ δε Σολομὼν ἔδωκεν εἰς τον Χειράμ εἴκοσι χιλιάδας κόρων σίτου διὰ τροφήν του οἴκου αὐτοῦ και εἴκοσι κόρους ἐλαίου κοπανισμένου· οὕτως ἔδιδεν ὁ Σολομὼν εἰς τον Χειράμ κατ' ἔτος. **12** Και ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τον Σολομὼντα σοφίαν, καθὼς εἶπε προς αὐτόν· και ἦτο εἰρήνη μεταξύ Χειράμ και Σολομώντος· και ἔκαμον συνθήκην ἀμοφοτεροί. **13** Ἐκαμε δε ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ἀνδρολογίαν εκ παντός του Ισραήλ, και ἦτο ἡ ἀνδρολογία τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. **14** Και ἀπέστειλεν αὐτούς εἰς τον Λιβανόν, δέκα χιλιάδας τον μήνα κατὰ ἀλλαγὴν· ἕνα μήνα ἦσαν εν τῷ Λιβάνῳ και δύο μῆνας εν τοῖς οἴκοις αὐτῶν· ἐπὶ δε τῆς ἀνδρολογίας ἦτο ὁ Ἀδωνιράμ. **15** Και εἶχεν ὁ Σολομὼν ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀρθοφόρων και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τῷ ὄρει. **16** ἐκτός των ἐπιστατῶν των διωρισμένων παρά του Σολομώντος, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ των ἔργων, τρεῖς χιλιάδες και τριακόσιοι, ἐπιστατοῦντες ἐπὶ τον λαόν τον δουλεύοντα εἰς τὰ ἔργα. **17** Προσέταξε δε ὁ βασιλεὺς, και μετέφεραν λίθους μεγάλους, λίθους ἐκλεκτοὺς, λίθους πελεκητοὺς, διὰ τὰ θεμέλια του οἴκου. **18** Και ἐπελέκθησαν οἱ οικοδόμοι του Σολομώντος και οἱ οικοδόμοι του Χειράμ και οἱ Γίβλιοι, και ἠτοιμάσαν τὰ ξύλα και τους λίθους, διὰ να οικοδομήσωσι τον οἶκον.

6 Και εν τῷ τετρακοσιοστῷ και ογδοηκοστῷ ἔτει ἀπὸ τῆς ἐξόδου των υἱῶν Ισραήλ εκ τῆς Αἰγύπτου, το τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας του Σολομώντος ἐπὶ τον Ισραήλ, κατὰ τον μήνα Ζιφ, ὅστις εἶναι ὁ δεύτερος μην, ἤρχισε να οικοδομήσῃ τον οἶκον του Κυρίου. **2** Και του οἴκου, τον ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Σολομὼν ὠκοδόμησεν εἰς τον Κύριον, το μήκος αὐτοῦ ἦτο ἐξήκοντα πηχῶν, και το πλάτος αὐτοῦ εἴκοσι, και το ὕψος αὐτοῦ τριάντα πηχῶν. **3** Το δε πρόναον, το κατὰ πρόσωπον του ναοῦ του οἴκου, εἶχε μήκος εἴκοσι πηχῶν, κατὰ το πλάτος του οἴκου· και πλάτος δέκα πηχῶν ἔμπροσθεν του οἴκου. **4** Και ἔκαμεν εἰς τον οἶκον παράθυρα πλάγια ἀδιόρατα. **5** Και ὠκοδόμησε κολλητὰ με τον τοῖχον του οἴκου οἰκῆματα κύκλω, κολλητὰ με τους τοίχους του οἴκου κύκλω, και του ναοῦ και του χρηστηρίου· οὕτως ἔκαμεν οἰκῆματα κύκλω. **6** Του κατωτέρου οἰκῆματος το πλάτος ἦτο πέντε πηχῶν, και του μέσου ἐξ πηχῶν το πλάτος, και του τρίτου ἐπτὰ πηχῶν το πλάτος· διότι ἔξωθεν του οἴκου ἔκαμε στενά ὑποστηρίγματα κύκλω, διὰ να μη εἰσέρχωνται οἱ δοκοὶ εἰς τους τοίχους του οἴκου. **7** Και ὁ οἶκος, ἐνῷ ὠκοδομεῖτο, ὠκοδομήθη με λίθους προητοιμασμένους πριν μετακομηθῶσιν ἐκεῖ· ὥστε οὔτε σφύρα οὔτε πέλεκυς οὐδὲν σιδηροῦν εργαλεῖον δεν ἠκούσθη εν τῷ οἴκῳ ἐνῷ ὠκοδομεῖτο. **8** Ἡ θύρα των μέσων οἰκημάτων ἦτο εἰς τὴν δεξιάν πλευράν του οἴκου· και ἀνέβαινον εἰς τὰ οἰκῆματα του μέσου διὰ κλίμακος ἐλικοειδοῦς, και εκ του μέσου

εις τα τριώροφα. **9** Οὕτως ωκοδόμησε τον οἶκον και ετελείωσεν αυτόν· και εστέγασε τον οἶκον με οροφάς κοιλωτάς και κοσμήματα εκ κέδρου. **10** Και ωκοδόμησε τα οικήματα κολλητά εφ' ὄλον τον οἶκον, πέντε πηχών το ὕψος και συνείχοντο μετά του οἴκου διά ξύλων κεδρίνων. **11** Και ἦλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Σολομώντα, λέγων, **12** Περί του οἴκου τούτου, τον οποίον συ οικοδομείς, εάν περιπατήσῃς εις τα διατάγματα μου και εκτελήσῃς τας κρίσεις και φυλάττῃς πάσας τας εντολάς μου περιπατών εις αυτάς, τότε θέλω βεβαιώσαι τον λόγον μου μετά σου, τον οποίον ἐλάλησα προς Δαβίδ τον πατέρα σου· **13** και θέλω κατοικεῖν εκ μέσω των υιών Ισραήλ, και δεν θέλω εγκαταλίπει τον λαόν μου Ισραήλ. **14** Οὕτως ωκοδόμησεν ο Σολομών τον οἶκον και συνετέλεσεν αυτόν. **15** Και εσανίδωσε τους τοίχους του οἴκου ἔσωθεν με σανίδας κεδρίνας, ἀπό του εδάφους του οἴκου ἕως των τοίχων της στέγης· με ξύλον εσκέπασεν αυτά ἔσωθεν και εσκέπασε το ἔδαφος του οἴκου με σανίδας πευκίνας. **16** Εσανίδωσεν ἐτι με σανίδας κεδρίνας εἰκοσι πήχας εις το ἐνδότερον του οἴκου, ἀπό του εδάφους ἕως των τοίχων· και εσανίδωσεν αυτό ἔσωθεν διά να ἴηται το χρηστήριον, το ἅγιον των ἁγίων. **17** Ο δε οἶκος, τουτέστι ο ναός ο κατέμπροσθεν, ἦτο τεσσαράκοντα πηχών μήκους. **18** Και τα κέδρινα ξύλα του οἴκου ἔσωθεν ἦσαν γεγλυμμένα με κάλυκας και ανοικτά ἄνθη· τα πάντα κέδρινα· δεν εφαινότο λίθος. **19** Και ἠτοιμάσε το χρηστήριον εις το ἐνδότερον του οἴκου, διά να θέσῃ ἐκεῖ την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου. **20** Και το χρηστήριον εἶχε κατά πρόσωπον εἰκοσι πηχών μήκους και εἰκοσι πηχών πλάτους και εἰκοσι πηχών ὕψους και εσκέπασεν αυτό με καθαρόν χρυσίον· οὕτως εσκέπασε και το θυσιαστήριον με κέδρον. **21** Και εσκέπασεν ο Σολομών τον οἶκον ἔσωθεν με καθαρόν χρυσίον· και ἔκαμε χωρίσμα με αλύσεις χρυσάς ἔμπροσθεν του χρηστηρίου και εσκέπασεν αυτό με χρυσίον. **22** Και ὄλον τον οἶκον εσκέπασε με χρυσίον, εωσὸς συνετέλεσεν ὄλον τον οἶκον· εσκέπασεν ἐτι με χρυσίον ὄλον το θυσιαστήριον, το πλησίον του χρηστηρίου. **23** Ἐσωθεν δε του χρηστηρίου ἔκαμε δύο χερουβεῖμ εκ ξύλου ελαίας, δέκα πηχών το ὕψος. **24** Και ἦτο πέντε πήχαι η μία πτέρυξ του χερουβ και πέντε πήχαι η ἄλλη πτέρυξ του χερουβ· ἀπό του ἄκρου της μιας πτέρυγος αυτού ἕως του ἄκρου της ἄλλης πτέρυγος αυτού, δέκα πήχαι. **25** Και το ἄλλο χερουβ ἦτο δέκα πηχών· του αυτού μέτρου και της αὐτῆς κατασκευῆς ἦσαν ἀμφοτέρα τα χερουβεῖμ. **26** Το ὕψος του ἐνός χερουβ δέκα πηχών, και οὕτω του ἄλλου χερουβ. **27** Και ἔθεσε τα χερουβεῖμ εν μέσω του ἐνδοτάτου οἴκου· και εἶχον τα χερουβεῖμ τας πτέρυγας αὐτῶν ἐξηλωμένας, ὥστε η πτέρυξ του ἐνός ἠγγιζε τον ἐνα τοῖχον· και η πτέρυξ του ἄλλου χερουβ ἠγγιζε τον ἄλλον τοῖχον· και αι πτέρυγες αὐτῶν ἠγγιζον, η μία την ἄλλην, εν τω μέσω του οἴκου. **28** Και εσκέπασε τα χερουβεῖμ με χρυσίον. **29** Και πάντας τους τοίχους του οἴκου κύκλω ἐνέγλυψε με γλυπτά σχήματα χερουβεῖμ και φοινίκων και ανοικτῶν ανθέων, ἔσωθεν και ἔξωθεν. **30** Και το ἔδαφος του οἴκου εσκέπασε με χρυσίον, ἔσωθεν και ἔξωθεν. **31** Και διά την εἴσοδον του χρηστηρίου ἔκαμε θύρας εκ ξύλου ελαίας το ἀνώφλιον και οι παραστάται

ἦσαν εν πεντάγωνον. **32** Και αι δύο θύραι ἦσαν εκ ξύλου ελαίας· και ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐταῖς γλυπτά χερουβεῖμ και φοινίκας και ανοικτά ἄνθη, και εσκέπασεν αυτά με χρυσίον, εφραπλώσας το χρυσίον ἐπὶ τα χερουβεῖμ και ἐπὶ τους φοινίκας. **33** Οὕτως ἔκαμε και εις την πύλην του ναοῦ παραστάτας εκ ξύλου ελαίας, εν τετράγωνον. **34** Και αι δύο θύραι ἦσαν εκ ξύλου πευκίνου· τα δύο φύλλα της μιας θύρας ἐδιπλόνοντο, και τα δύο φύλλα της ἄλλης θύρας ἐδιπλόνοντο. **35** Και ἐνέγλυψεν ἐπ' αυτάς χερουβεῖμ και φοινίκας και ανοικτά ἄνθη· και εσκέπασεν αυτά με χρυσίον εφηρμοσμένον ἐπὶ την ἀνάγλυφον ἐργασίαν. **36** Και ωκοδόμησε την εσωτέραν αὐλήν με τρεις σειράς πελεκητῶν λίθων και με μίαν σειράν δοκῶν κεδρίνων. **37** Εν τω τετάρτῳ ἔτει, τον μήνα Ζιφ, ἐτέθησαν τα θεμέλια του οἴκου του Κυρίου· **38** και εν τω ἐνδεκάτῳ ἔτει, τον μήνα Βουλ, ὅστις εἶναι ο ὄγδοος μην, ετελειώθη ο οἶκος κατά πάντα τα μέρη αυτού και κατά πάσαν την κατασκευὴν αυτού· οὕτως εις ἐπτὰ ἔτη ωκοδόμησεν αυτόν.

7 Και τον οἶκον αυτού ωκοδόμησεν ο Σολομών εις δεκατρία ἔτη, και ετελείωσεν ὄλον τον οἶκον αυτού. **2** Και ωκοδόμησε τον οἶκον του δάσους του Λιβάνου το μήκος αὐτοῦ ἦτο ἐκατόν πηχών, και το πλάτος αὐτοῦ πενήκοντα πηχών, και το ὕψος αὐτοῦ τριάκοντα πηχών, ἐπὶ τεσσάρων σειρῶν στύλων κεδρίνων, με δοκοὺς κεδρίνου ἐπὶ των στύλων. **3** Και εστεγάθη με κέδρον ἄνωθεν των δοκῶν, αἵτινες ἐπιστηρίζοντο ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε στύλων, δεκαπέντε εις την σειράν. **4** Και ἦσαν παράθυρα εις τρεις σειράς, και ἀνταπεκρίντο παράθυρον εις παράθυρον κατά τρεις σειράς. **5** Και πάσαι αι θύραι και οι παραστάται ἦσαν τετράγωνοι, με τα παράθυρα· και ἀνταπεκρίντο παράθυρον εις παράθυρον κατά τρεις σειράς. **6** Και ἔκαμε την στοάν εκ στύλων· το μήκος αὐτῆς πενήκοντα πηχών, και το πλάτος αὐτῆς τριάκοντα πηχών· και ἦτο η στοά κατέμπροσθεν των στύλων του οἴκου, ὥστε οι στύλοι και αι δοκοὶ ἦσαν κατά πρόσωπον αὐτῶν. **7** Ἐκαμεν ἐτι στοάν διά τον θρόνον, ὅπου ἐμέλλε να κρίνῃ, την στοάν της κρίσεως· και ἦτο ἐστρωμένη με κέδρον εκ του ἐνός μέρους του εδάφους ἕως του ἄλλου. **8** Και ο οἶκος αὐτοῦ, εις τον οποίον ἐκάθητο, εἶχε μίαν ἄλλην αὐλήν ἔσωθεν της στοάς, οὕσαν της αὐτῆς κατασκευῆς. Ο Σολομών ἔκαμεν ἐτι οἶκον διά την θυγατέρα του Φαραώ, την οποίαν εἶχε λάβει, ὅμοιον με την στοάν ταύτην. **9** Πάντα ταῦτα ἦσαν εκ λίθων πολυτελῶν, κατά τα μέτρα των προιονισμένων λίθων, προιονισμένων διά προιονίον, ἔσωθεν και ἔξωθεν, εκ θεμελίου μέχρι του γείσου, και ἔξωθεν ἕως της μεγάλης αὐλῆς. **10** Και το θεμέλιον ἦτο εκ λίθων πολυτελῶν, λίθων μεγάλων, λίθων δέκα πηχών και λίθων οκτώ πηχών. **11** Και ἐπάνωθεν ἦσαν λίθοι πολυτελεῖς, κατά το μέτρον των προιονισμένων λίθων, και κέδροι. **12** Και η μεγάλη αὐλή κυκλοῦθεν ἦτο εκ τριῶν σειρῶν λίθων προιονισμένων και εκ μιας σειράς κεδρίνων δοκῶν, καθὼς η εσωτέρα αὐλή του οἴκου του Κυρίου και καθὼς η στοά του οἴκου. **13** Και ἔστειλεν ο βασιλεὺς Σολομών και ἔλαβε τον Χειράμ εκ της Τύρου. **14** Οὗτος ἦτο υἱὸς γυναικὸς χιρᾶς εκ φυλῆς Νεφθαλί, και ο πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, χαλκοουργός

και ήτο πλήρης τέχνης και συνέσεως και επιστήμης εις το να εργάζεται παν έργον εν χαλκῷ. Και ήλθε προς τον βασιλέα Σολομώντα και έκαμε πάντα τα έργα αυτού. **15** Διότι έχουσε τους δύο χαλκίνους στύλους, δεκαοκτώ πηχῶν ύψους έκαστον στύλον· γραμμὴ δε δώδεκα πηχῶν περιεκύκλωνεν έκαστον αυτών. **16** Και έκαμεν εκ χυτού χαλκού δύο επιθέματα, διά να θέση αυτά επί τας κεφαλὰς των στύλων· το ύψος του ενός επιθέματος πέντε πηχῶν, και το ύψος του άλλου επιθέματος πέντε πηχῶν. **17** και δίκτυα πλεκτά ειργασμένα αλυσιδωτά εκ συρμάτων, διά τα επιθέματα τα επί της κεφαλῆς των στύλων· επτά διά το εν επίθεμα, και επτά διά το άλλο επίθεμα. **18** Και έκαμε τους στύλους, και δύο σειράς ροδίων κυκλόθεν επί το εν δίκτυον, διά να σκεπάση με ρόδια τα επιθέματα τα επί της κεφαλῆς των στύλων· και έκαμε το αυτό εις το άλλο επίθεμα. **19** Και τα επιθέματα, τα επί της κεφαλῆς των στύλων εν τη στοά, ήσαν εργασίας κρίνων τεσσάρων πηχῶν. **20** Και τα επιθέματα τα επί των δύο στύλων είχαν ρόδια και επάνωθεν, πλησίον της κοιλίας, της παρά το δικτυωτόν· και τα ρόδια ήσαν διακόσια κατά σειράν κυκλόθεν εφ' εκάστον επιθέματος. **21** Και έστησε τους στύλους εις την στοάν του ναοῦ· και έστησε τον στύλον τον δεξιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαχείν· και έστησε τον στύλον τον αριστερόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Βοάς. **22** Και επί των κεφαλήν των στύλων ήτο εργασία κρίνων· ούτως ετελειώθη η κατασκευὴ των στύλων. **23** Έκαμεν έτι την χυτήν θάλασσαν, δέκα πηχῶν από χείλους εις χείλος, στρογγύλην κύκλω· και το ύψος αυτής πέντε πηχῶν· και γραμμὴ τριάκοντα πηχῶν περιεζώννυεν αυτήν κύκλω. **24** Και υπό το χείλος αυτής κύκλω ήσαν ανάγλυφα εις σχήμα κολοκύνθης περικυκλούντα αυτήν, δέκα κατά πῆχην, περικυκλούντα την θάλασσαν κύκλω· αι δύο σειραὶ των αναγλύφων ήσαν χυμένα ομού με αυτήν. **25** Ἰστατο δε επί δώδεκα βωῶν· τρεις έβλεπον προς βορράν, και τρεις έβλεπον προς δυσμάς, και τρεις έβλεπον προς νότον, και τρεις έβλεπον προς ανατολάς· και η θάλασσα έκειτο επ' αυτών· και όλα τα οπίσθια αυτών ήσαν προς τα έσω. **26** Και το πάχος αυτής ήτο μιας παλάμης, και το χείλος αυτής κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως άνθος κρίνου· εχώρει δε δύο χιλιάδας βαθ. **27** Έκαμεν έτι δέκα βάσεις χαλκίνας· τεσσάρων πηχῶν το μήκος της μιας βάσεως, και τεσσάρων πηχῶν το πλάτος αυτής, και τριῶν πηχῶν το ύψος αυτής. **28** Η δε εργασία των βάσεων ήτο τοιαύτη· είχαν συγκλείσματα, και τα συγκλείσματα ήσαν εντός των κιονίσκων. **29** Και επί των συγκλεισμάτων των εντός των κιονίσκων ήσαν λέοντες, βόες και χερουβεϊμ· και επί των κιονίσκων ήτο άνωθεν το υποβάσταγμα· υποκάτωθεν δε των λεόντων και βωῶν ήσαν κροσσοὶ ανάγλυφοι κρεμάμενοι. **30** Και εκάστη βάσις είχε τέσσαρας χαλκίνους τροχούς και άξονας χαλκίνους· και αι τέσσαρες γωνίαὶ αυτής είχαν ώμους· υπό τον λουτήρα ήσαν οι ώμοι χυτοί, έκαστος απέναντι των κροσσῶν. **31** Και το στόμα αυτής, έσωθεν της κεφαλίδος και άνωθεν, ήτο μία πῆχη· ήτο δε το στόμα αυτής στρογγύλον, κατεσκευασμένον εις το υποβάσταγμα, μία πῆχη και ημισεία· και έτι επάνω τούτου του στόματος αυτής ήσαν εγχαράγματα μετά των συγκλεισμάτων αυτών, τετράγωνα όντα, ουχι

στρογγύλα. **32** Και υπό τα συγκλείσματα ήσαν τέσσαρες τροχοί· και οι άξονες των τροχῶν ηνόνοντο με την βάσιν· και το ύψος εκάστου τροχοῦ ήτο μιας πῆχης και ημισείας. **33** Και η εργασία των τροχῶν ήτο ως η εργασία του τροχοῦ της αμάξης· οι άξονες αυτών και αι πλήμναι αυτών και επίσωτρα αυτών και αι ακτίνες αυτών ήσαν όλα χυτά. **34** Και ήσαν τέσσαρες ώμοι εις τας τέσσαρας γωνίας εκάστης βάσεως· και οι ώμοι ήσαν συνέχεια της βάσεως. **35** Και εν τη κορυφῆ της βάσεως ήτο στρογγύλον περίζωμα ημισείας πῆχης το ύψος· και εν τη κορυφῆ της βάσεως τα χεῖλη αυτής και τα συγκλείσματα αυτής ήσαν εκ της αυτής. **36** Επί δε τας πλάκας των χειλέων αυτής και επί τα συγκλείσματα αυτής, ενεχάραζε χερουβεϊμ, λέοντας και φοίνικας, κατά αναλογίαν εκάστης, και κροσσούς κύκλω. **37** Κατά τούτον τον τρόπον έκαμε τας δέκα βάσεις· πάσαι είχαν το αυτό χύσιμον, το αυτό μέτρον, το αυτό εγχαράγμα. **38** Έκαμεν έτι δέκα λουτήρας χαλκίνους· εκάστος λουτήρ εχώρει τεσσαράκοντα βάθ· εκάστος λουτήρ ήτο τεσσάρων πηχῶν· και εφ' εκάστην των δέκα βάσεων ήτο εις λουτήρ. **39** Και έθεσε τας βάσεις, πέντε επί το δεξιόν πλάγιον του οίκου και πέντε επί το αριστερόν πλάγιον του οίκου· και έθεσε την θάλασσαν κατά το δεξιόν πλάγιον του οίκου προς ανατολάς απέναντι του νοτίου μέρους. **40** Και έκαμεν ο Χειράμ τους λουτήρας και τα πτυάρια και τας λεκάνας. Ούτως ετελειώσεν ο Χειράμ κάμνον πάντα τα έργα, τα οποία έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου· **41** τους δύο στύλους και τας σφαίρας των επιθεμάτων, των επί της κεφαλῆς των δύο στύλων· και τα δύο δικτυωτά, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επί της κεφαλῆς των στύλων· **42** και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδίων δι' εκάστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επί των στύλων· **43** και τας δέκα βάσεις και τους δέκα λουτήρας επί των βάσεων· **44** και την μίαν θάλασσαν, και τους δώδεκα βόας υποκάτω της θαλάσσης· **45** και τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας· πάντα ταύτα τα σκεύη, τα οποία ο Χειράμ έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, ήσαν εκ χαλκού λαμπρού. **46** Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου έχυσεν αυτά ο βασιλεύς, εν γη αργιλλώδει, μεταξύ Σοκχώθ και Σαρθάν. **47** Και ο Σολομών αφῆκε πάντα τα σκεύη αξύγιστα, διότι ήσαν πολλά σφόδρα· το βάρος του χαλκού δεν ηδύνατο λογαριασθῆ. **48** Και έκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη τα του οίκου του Κυρίου, το θυσιαστήριον το χρυσοῦν, και την τράπεζαν την χρυσήν, επί της οποίας ετίθεντο οι άρτοι της προθέσεως, **49** και τας λυχνίας, πέντε εκ δεξιῶν και πέντε εκ αριστερῶν, έμπροσθεν του χρηστηρίου, εκ χρυσοῦ καθαροῦ, και τα άνθη και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσοῦ, **50** και τας φιάλας και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσοῦ καθαροῦ, και τους στροφογιγας εκ χρυσοῦ, διά τας θύρας του οίκου του εσωτάτου, του αγίου των αγίων, και διά τας θύρας του οίκου του ναοῦ. **51** Και συνετελέσθη άπαν το έργον, το οποίον έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου. Και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα

Δαβίδ του πατρός αυτού· το αργύριον και το χρυσίον, και τα σκεύη ἔθεσεν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

8 Τότε συνήθρισεν ὁ βασιλεὺς Σολομών πρὸς εαυτὸν ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ και πάντα τοὺς ἀρχηγούς των φυλῶν, τοὺς οικογενάρχας των υἰῶν Ἰσραὴλ, διὰ να αναβιβάσωσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς πόλεως Δαβίδ, ἥτις εἶναι ἡ Σιών. **2** Καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Σολομώντα ἐν τῇ εορτῇ κατὰ τὸν μῆνα Ἐθανεὶμ, ὅστις εἶναι ὁ ἔβδομος μῆν. **3** Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ και εσῆκωσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν. **4** Καὶ ανεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου και τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου και πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ· οἱ ἱερεῖς και οἱ Λευῖται ανεβίβασαν αὐτά. **5** Καὶ ὁ βασιλεὺς Σολομών και πάσα ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ συναχθέντες πρὸς αὐτόν, ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, ὅσα δὲν ἴτο δυνατόν να λογαριασθῶσι και να ἀριθμηθῶσι διὰ τὸ πλήθος. **6** Καὶ εἰσῆγαγον οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια των ἁγίων, ὑποκάτω των πτερύγων των χερουβεὶμ. **7** Διότι τὰ χερουβεὶμ εἶχον ἐξηπλωμένας τὰς πτέρυγας ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, και τὰ χερουβεὶμ ἐκάλυπτον τὴν κιβωτὸν και τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς ἄνωθεν. **8** Καὶ ἐξείχον οἱ μοχλοὶ, και ἐφαίνοντο τὰ ἄκρα των μοχλῶν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου ἔμπροσθεν τοῦ χρηστηρίου, ἐξῶθεν ὥπως δὲν ἐφαίνοντο· και εἶναι ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον. **9** Δὲν ἦσαν ἐν τῇ κιβωτῷ εἰμὴ αἱ δύο λίθιναι πλάκες, τὰς ὁποίας ὁ Μωϋσῆς ἔθεσεν ἐκεῖ ἐν Χωρήβ, ὅπου ὁ Κύριος ἔκαμε διαθήκην πρὸς τοὺς υἰοὺς Ἰσραὴλ, ὅτε ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου. **10** Καὶ ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγιαστηρίου, ἡ νεφέλη ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· **11** και δὲν ᾤδύναντο οἱ ἱερεῖς να σταθῶσι διὰ να λειτουργήσωσιν, ἐξ αἰτίας τῆς νεφέλης διότι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐνέπλησε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. **12** Τότε ἐλάλησεν ὁ Σολομών, ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι θέλει κατοικεῖ ἐν γνόφῳ· **13** ὠκοδόμησα εἰς σε οἶκον κατοικήσεως, τόπον διὰ να κατοικήῃς αἰωνίως. **14** Καὶ στρέψας ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, εὐλόγησε πάσαν τὴν συναγωγὴν τοῦ Ἰσραὴλ· πάσα δὲ ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραὴλ ἴστατο. **15** Καὶ εἶπεν, Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις ἐξετέλεσε διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλάλησε διὰ τὸν στόματός αὐτοῦ πρὸς Δαβίδ τὸν πατέρα μου, λέγων, **16** Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, δὲν ἐξέλεξα ἀπὸ πασῶν των φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδεμίαν πόλιν διὰ να ὠκοδομηθῇ οἶκος, ὡστε να ἦναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· ἀλλ' ἐξέλεξα τὸν Δαβίδ, διὰ να ἦναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. **17** Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν Δαβίδ τοῦ πατρός μου να ὠκοδομήσῃ οἶκον εἰς τὸ ὄνομά Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. **18** Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶπε πρὸς Δαβίδ τὸν πατέρα μου, Ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν σου να ὠκοδομήσῃς οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, καλῶς μεν ἔκαμες ὅτι συνέλαβες τούτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου· **19** πλην συ δὲν θέλεις ὠκοδομήσῃς τὸν οἶκον· ἀλλ' ὁ υἱός σου, ὅστις θέλει ἐξέλθῃ ἐκ τῆς σφύρας σου, οὗτος

θέλει ὠκοδομήσῃς τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου. **20** Ὁ Κύριος λοιπὸν ἐξεπλήρωσε τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε· και ἐγὼ ἀνέστην ἀντὶ Δαβίδ τοῦ πατρός μου, και ἐκάθησα ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησεν ὁ Κύριος, και ὠκοδόμησα τὸν οἶκον εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. **21** Καὶ διώρισα ἐκεῖ τόπον διὰ τὴν κιβωτὸν, ἐν ἧ κείται ἡ διαθήκη τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖαν ἔκαμε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτε ἐξῆγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. **22** Καὶ σταθεῖς ὁ Σολομών ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν, **23** και εἶπε, Κύριε Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, δὲν εἶναι Θεὸς ὁμοίός σου ἐκ τῶ οὐρανοῦ ἄνω και ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, ὅστις φυλάττει τὴν διαθήκην και τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς δούλους σου τοὺς περιπατοῦντας ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· **24** ὅστις ἐφύλαξας πρὸς τὸν δούλον σου Δαβίδ τὸν πατέρα μου ὅσα ἐλάλησας πρὸς αὐτόν· και ἐλάλησας διὰ τὸ στόματός σου και ἐξετέλεσας διὰ τῆς χειρὸς σου, καθὼς τὴν ἡμέραν ταύτην. **25** Καὶ τώρα, Κύριε Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, φυλάξον πρὸς τὸν δούλον σου Δαβίδ τὸν πατέρα μου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθης πρὸς αὐτόν, λέγων, Δὲν θέλει ἐκλείψῃ εἰς σε ἀνὴρ ἀπ' ἔμπροσθέν μου καθημένος ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ Ἰσραὴλ, μόνον εἰάν προσέχωσιν οἱ υἱοὶ σου εἰς τὴν οδὸν αὐτῶν, διὰ να περιπατῶσιν ἐνώπιόν μου, καθὼς σου περιεπάτησας ἐνώπιόν μου. **26** Τώρα λοιπόν, Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀς ἀληθεύσῃ, δέομαι, ὁ λόγός σου, τὸν ὁποῖον ἐλάλησας πρὸς τὸν δούλον σου Δαβίδ τὸν πατέρα μου. **27** Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσῃ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς; ἰδοὺ, ὁ οὐρανός και ὁ οὐρανὸς των οὐρανῶν δὲν εἶναι ἱκανοὶ να σε χωρέσωσι· πόσον ὀλιγότερον ὁ οἶκος οὗτος, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησα. **28** Πλην ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου και ἐπὶ τὴν δέησιν αὐτοῦ, Κύριε Θεέ μου, ὡστε να εἰσακούσης τῆς κραυγῆς και τῆς δεήσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ δούλός σου δέεται ἐνώπιόν σου τὴν σήμερον. **29** διὰ να ἦναι οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεωγμένοι πρὸς τὸν οἶκον τούτον νύκτα και ἡμέραν, πρὸς τὸν τόπον περὶ τοῦ ὁποῖο εἶπας, Το ὄνομά μου θέλει εἰσθαῖ ἐκεῖ διὰ να εἰσακούσης τῆς δεήσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ δούλός σου θέλει δέεσθαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. **30** Καὶ ἐπάκουε τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου και τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅταν προσεύχωνται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· και ἄκουε συ ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικήσεώς σου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· και ἀκούων, γίνου ἰλεως. **31** Ἐάν ἀμαρτήσῃ τις ἄνθρωπος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ και ζητήσῃ ὄρκον παρ' αὐτοῦ διὰ να κάμῃ αὐτόν να ὀρκισθῇ, και ὁ ὄρκος ἔλθῃ ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, **32** τότε συ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και ἐνέργησον και κρινὸν τοὺς δούλους σου, καταδικάζων μεν τὸν ἄνομον, ὡστε να στρέψῃς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, δικαιοῶν δὲ τὸν δικαίον, ὡστε να ἀποδώσῃς εἰς αὐτόν κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. **33** Ὅταν κτυπηθῇ ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, διότι ἠμάρτησαν εἰς σε, και ἐπιστρέψωσι πρὸς σε και δοξάσωσι τὸ ὄνομά σου και προσευχηθῶσι και δεηθῶσιν ἐνώπιόν σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, **34** τότε συ ἐπάκουσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και συγχώρησον τὴν ἀμαρτίαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ,

και επανάγαγε αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών. **35** Όταν ο ουρανός κλεισθή, και δεν γίνηται βροχή, διότι ημάρτησαν εις σε, εάν προσευχηθώσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το όνομά σου και επιστρέψωσιν από των αμαρτιών αυτών, αφού ταπεινώσης αυτούς, **36** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν των δούλων σου και του λαού σου Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατήσι, και δος βροχήν επί την γην σου, την οποίαν έδωκας εις τον λαόν σου διά κληρονομίαν. **37** Πείνα εάν γείνη εν τη γη, θανατικών εάν γείνη, ανεμοφθορία, ερυσίβη, ακρίς, βρούχος εάν γείνη, ο εχθρός αυτών εάν πολιορκήση αυτούς εν τώ τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή, οποιαδήποτε νόσος γείνη, **38** πάσαν προσευχήν, πάσαν δέσινην γινομένην υπό παντός ανθρώπου, υπό παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίση έκαστος την πληγήν της καρδιάς αυτού και εκτείνη τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, **39** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικησίας σου, και συγχώρησον και ενέργησον και δος εις έκαστον κατά πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδιαν αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδιάς πάντων των υιών ανθρώπων. **40** διά να σε φοβώνται πάσας τας ημέρας όσας ζώσιν επί προσώπου της γης, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών. **41** Και τον ζένον έτι, όστις δεν είναι εκ του λαού σου Ισραήλ, αλλά έρχεται από γης μακράς διά το όνομά σου, **42** διότι θέλουσιν ακούσει το όνομά σου το μέγα και την χείρα σου την κραταιάν και τον βραχιονά σου τον εξηπλωμένον, όταν έλθη και προσευχηθή προς τον οίκον τούτον, **43** συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικησίας σου, και ενέργησον κατά πάντα περί όσων ο ξένος σε επικαλεσθή διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου, να σε φοβώνται, καθώς ο λαός σου Ισραήλ· και διά να γνωρίσωσιν ότι το όνομά σου εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα. **44** Όταν ο λαός σου εξέλθη εις πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, όπου αποστείλεις αυτούς, και προσευχηθώσιν εις τον Κύριον, προς την πόλιν, την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον, τον οποίον ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **45** τότε επάκουσον εκ του ουρανού της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών. **46** Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι ουδείς άνθρωπος είναι αναμάρτητος, και οργισθής εις αυτούς και παραδώσης αυτούς εις τον εχθρόν, ώστε οι αιχμαλωτιστάι να φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εις την γην του εχθρού, μακράν ή πλησίον, **47** και έλθωσιν εις εαυτούς εν τη γη, όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι και δεηθώσι προς σε εν τη γη των αιχμαλωτισάντων αυτούς, λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν, **48** και επιστρέψωσι προς σε εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών, εν τη γη των εχθρών των αιχμαλωτισάντων αυτούς, και προσευχηθώσι προς σε προς την γην αυτών την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών, την πόλιν την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **49** τότε επάκουσον εκ του ουρανού του τόπου της κατοικησίας σου, της προσευχής αυτών

και της δεήσεως αυτών και κάμε το δίκαιον αυτών, **50** και συγχώρησον εις τον λαόν σου, τον αμαρτήσαντα εις σε, και άφες πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των οποίων έγειναν παραβάται εναντίον σου, και κίνησον εις οικτιρισμόν αυτών τους αιχμαλωτίσαντας αυτούς ώστε να οικτειρώσιν αυτούς. **51** διότι λαός σου και κληρονομία σου είναι, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, εκ μέσου του σιδηρού χωνευτηρίου. **52** Ας ήναι λοιπόν οι οφθαλμοί σου ανευγέμνοι εις την δέσιν του δούλου σου και εις την δέσιν του λαού σου Ισραήλ, διά να εισακούης αυτούς περί όσων σε επικαλεσθώσι, **53** διότι συ εξεχώρισας αυτούς από πάντων των λαών της γης, διά να ήναι κληρονομία σου, καθώς ελάλησας διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου, ότε εξήγαγες τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου, Δέσποτα Κύριε. **54** Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών να κάμη την προσευχήν και την δέσιν ταύτην προς τον Κύριον, εσηκώθη απ' έμπροσθεν του θουσιαστηρίου του Κυρίου, όπου ήτο γονυπετής με τας χείρας αυτού εξηπλωμένας προς τον ουρανόν. **55** Και εστάθη και ευλόγησε πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, λέγων, **56** Ευλογητός Κύριος, όστις έδωκεν ανάπαυσιν εις τον λαόν αυτού Ισραήλ, κατά πάντα όσα υπεσχέθη δεν έπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των λόγων των αγαθών, τους οποίους ελάλησε διά χειρός Μωϋσέως του δούλου αυτού. **57** Γένοιτο Κύριος ο Θεός ημών μεθ' ημών, καθώς ήτο μετά των πατέρων ημών να μη αφήσιν ημάς, μηδέ να εγκαταλείψη ημάς. **58** διά να επικλίνη τας καρδιάς ημών εις εαυτόν ώστε να περιπατώμεν εις πάσας τας οδούς αυτού και να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, τα οποία προσέταξεν εις τους πατέρας ημών. **59** Και ούτοι οι λόγοι μου, τους οποίους εδεήθηην ενώπιον του Κυρίου, να ήναι ημέραν και νύκτα πλησίον Κυρίου του Θεού ημών, διά να κάμη τον δίκαιον του δούλου αυτού και το δίκαιον του λαού αυτού Ισραήλ, κατά την ανάγκην εκάστης ημέρας. **60** διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης, ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, ουδείς άλλος. **61** Ας ήναι λοιπόν η καρδιά σας τελεία προς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να περιπατήτε εις τα διατάγματα αυτού και να φυλάττετε τας εντολάς αυτού, καθώς εν τη ημέρα ταύτη. **62** Και ο βασιλεύς και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, προσέφεραν θυσίαν ενώπιον του Κυρίου. **63** Και εθυσίασεν Σολομών τας θυσίας τας ειρηνικάς, τας οποίας προσέφερεν εις τον Κύριον, εικοσιδύο χιλιάδας βρών και εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων· ούτως εγκαινίασαν τον οίκον του Κυρίου ο βασιλεύς και πάντες οι υιοί Ισραήλ. **64** Την αυτήν ημέραν καθιέρωσεν ο βασιλεύς του μέσον της αυλής της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου· διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και την εξ αφρίτων προσφοράν και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών· επειδή του θουσιαστηρίου του χάλκινου, το κατ' έμπροσθεν του Κυρίου, ήτο μικρόν ώστε να χωρέση τα ολοκαυτώματα και την εξ αφρίτων προσφοράν και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών. **65** Και κατ' εκείνον τον καιρόν έκαμεν Σολομών την εορτήν, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη, από της εισόδου Αιμάθ μέχρι του ποταμού Αιγύπτου, ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, επτά ημέρας και επτά ημέρας, δεκατέσσαρας

ημέρας. **66** την ογδόην ημέραν απέλυσε τον λαόν· και ευλόγησαν τον βασιλέα και ανεχώρησαν εις τας σκηνάς αυτών, χαίροντες και ευφραϊνόμενοι εκ καρδίας, διά πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκαμε προς Δαβίδ τον δούλον αυτού και προς Ισραήλ τον λαόν αυτού.

9 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών, να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντα όσα επεθύμει ο Σολομών και ήθελε να κάμη, **2** εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα δευτέραν φοράν, καθώς εφάνη εις αυτόν εν Γαβαών. **3** Και είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Ήκουσα της προσευχής σου και της δεήσεώς σου, και την οποίαν εδειήθης ενώπιόν μου. Ηγίασα τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησας, διά να θέσω εκεί το όνομά μου εις τον αιώνα· και θέλουσιν εισθαι οι οφθαλμοί μου και η καρδιά μου εκεί διά παντός. **4** Και συ εάν περιπατήσης ενώπιόν μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, εν ακεραιότητι καρδίας και εν ευθύτητι, ώστε να κάμνης κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε, να φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, **5** τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας σου επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα, καθώς υπεσχέθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραήλ. **6** Εάν ποτέ στραφήτε απ' εμού, σεις ή τα τέκνα σας, και δεν φυλάξητε τας εντολάς μου, τα διατάγματά μου, τα οποία έθεσα έμπροσθέν σας, αλλά υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, **7** τότε θέλω εκριζώσει τον Ισραήλ από προσώπου της γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς και τον οίκον τούτον, τον οποίον ηγίασα διά το όνομά μου, θέλω απορριψει από προσώπου μου· και ο Ισραήλ θέλει εισθαι εις παροιμίαν και εμπαιγμόν μεταξύ πάντων των λαών. **8** Περί δε του οίκου τούτου, όστις έγεινε τόσοσ υψηλός, πας ο διαβαίνων πληθύνον αυτού θέλει μένει έκθαμβος και θέλει κάμνει συριγμόν· και θέλουσι λέγει, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και εις τον οίκον τούτον; **9** Και θέλουσιν αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν αυτών, όστις εξήγαγε τους πατέρας αυτών εκ της Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς, διά τούτο ο Κύριος επέφερεν επ' αυτούς άπαν τούτο το κακόν. **10** Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών καθ' α ο Σολομών ωκοδόμησε τους δύο οίκους, τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, **11** ο δε Χειράμ ο βασιλεύς της Τύρου είχε βοηθήσει τον Σολομώντα με ξύλα κέδρου και με ξύλα πύκκης και με χρυσόν, καθ' όλην την επιθυμίαν αυτού, τότε ο βασιλεύς Σολομών έδωκεν εις τον Χειράμ είκοσι πόλεις εν τη γη της Γαλιλαίας. **12** Και εξήλθεν ο Χειράμ από της Τύρου διά να ίδη τας πόλεις, τας οποίας έδωκεν ο Σολομών εις αυτόν· και δεν ήρσαν εις αυτόν. **13** Και είπε, Τι είναι αι πόλεις αύται, τας οποίας μοι έδωκας, αδελφέ μου; και εκάλεσεν αυτάς γην Καβούλ, έως της ημέρας ταύτης. **14** Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου. **15** Ούτος δε είναι ο τρόπος του φόρου, τον οποίον επέβαλεν ο βασιλεύς Σολομών, διά να οικοδομήση τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού και την Μιλλύ και το

περιτείχιμα της Ιερουσαλήμ και την Ασώρ και την Μεγιδδώ και την Γεζέρ. **16** Διότι Φαραώ ο βασιλεύς Αιγύπτου είχεν αναβή και κυριεύσει την Γεζέρ και κατακάουσει αυτήν εν πυρι, και τους Χαναανίους τους κατοικούντας εν τη πόλει είχε φονεύσει και είχε δώσει αυτήν δώρον εις την θυγατέρα αυτού, την γυναικα του Σολομώντος. **17** Και ωκοδόμησεν ο Σολομών την Γεζέρ και την Βαιθ-ωρών την κατωτέραν, **18** και την Βααλάθ, και την Θαδμώρ την ην ερήμω της γης, **19** και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχαν ο Σολομών, και τας πόλεις των αμαξών και τας πόλεις των ιππέων και ό, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομήση εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάση τη γη της επικρατείας αυτού. **20** Πάντα δε τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ των Αμορραίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, οίτινες δεν ήσαν εκ των υιών Ισραήλ, **21** αλλ' εκ των τέκνων εκείνων των εναπολειφθέντων εν τη γη, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν ήδυνήθησαν να εξολοθρεύσωσιν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον έως της ημέρας ταύτης. **22** Εκ δε των υιών Ισραήλ ο Σολομών δεν έκαμεν ουδένα δούλον· διότι ήσαν άνδρες πολεμιστάι και θεράποντες αυτού και μεγιστάνες αυτού και ταξιαρχοι αυτού και άρχοντες των αμαξών αυτού και των ιππέων αυτού. **23** Οι δε αρχηγοί των επιστατούντων επί τα έργα του Σολομώντος, ήσαν πεντακόσιοι πενητήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα έργα. **24** Ανέβη δε η θυγάτηρ του Φαραώ εκ της πόλεως Δαβίδ εις τον οίκον αυτής, τον οποίον ο Σολομών ωκοδόμησε δι' αυτήν· τότε ωκοδόμησε την Μιλλύ. **25** Και προσέφερεν ο Σολομών τρίς τον ενιαυτό ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς επί του θυσιαστηρίου, το οποίον ωκοδόμησεν εις τον Κύριον, και εθυμίαζεν επί του όντος έμπροσθεν του Κυρίου· ούτως ετελείωσε τον οίκον. **26** Έκαμε δε στόλον ο βασιλεύς Σολομών εν Εσιών-γάβερ, ήτις είναι πλησίον της Αιλώθ, επί το χείλος της Ερυθράς θαλάσσης, εν τη γη Εδώμ. **27** Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον στόλον εκ των δούλων αυτού ναύτας εμπείρους της θαλάσσης, μετά των δούλων του Σολομώντος. **28** Και ήλθον εις Οφείρ και έλαβον εκείθεν τετρακόσια και είκοσι τάλαντα χρυσίου και έφεραν προς τον βασιλέα Σολομώντα.

10 Ακούσασα δε η βασίλισσα της Σεβά την περί του ονόματος του Κυρίου φήμην του Σολομώντος, ήλθε διά να δοκιμάση αυτόν δι' ανιγημάτων. **2** Και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ μετά συνοδίας μεγάλης σφόδρα, μετά καμήλων πεφορτωμένων αρώματα και χρυσόν πολύν σφόδρα και λίθους πολυτίμους· και ότε ήλθε προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περί πάντων όσα είχαν εν τη καρδιά αυτής. **3** Και εξήγησεν εις αυτήν ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής· δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από του βασιλέως, το οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. **4** Και ιδούσα η βασίλισσα της Σεβά πάσαν την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησε, **5** και τα φαγητά της τραπέζης αυτού και την καθεδρίασιν των δούλων αυτού και την στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών

και τους οιοχοδους αυτου και την αναβασιν αυτου, δι' ης ανεβαινει εις τον οικον του Κυριου, εγεινεν εκθαμβος. **6** Και ειπε προς τον βασιλεα, Αληθης ητο ο λογος, τον οποιον ηκουσα εν τη γη μου, περι των εργων σου και περι της σοφιας σου. **7** Αλλα δεν επιστευον εις τους λογους, εωσου ηλθον, και ειδον οι οφθαλμοι μου και ιδου, το ημισυ δεν απηγγελη εις εμε' η σοφια σου και η ημεμερια σου υπερβαινουσι την φημην την οποιαν ηκουσα. **8** μακαριοι οι ανδρες σου, μακαριοι οι δουλοι σου ουτοι, οι ισταμενοι παντοτε ενωπιον σου, οι ακουοντες την σοφian σου. **9** εστω Κυριος ο Θεος σου ευλογημενος, οστις ευηρεστηθη εις σε, δια να σε θεση επι τον θρονον του Ισραηλ· επειδη ο Κυριος ηγαπησεν εις τον αιωνα τον Ισραηλ, δια τουτο σε κατεστησε βασιλεα, δια να καμην κρισιν και δικαιοσυνην. **10** Και εδωκεν εις τον βασιλεα εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και αρωματα πολλα σφοδρα και λιθους πολυτιμους· δεν ηλθε πλεον τωση αφθονια αρωματων, ως εκεινα τα οποια η βασιλισσα της Σεβα εδωκεν εις τον βασιλεα Σολομωντα. **11** Και ο στολος επι του Χειραμ, οστις εφερε το χρυσιον απο Οφειρ, εφερεν απο Οφειρ και μεγα πληθος ζυλων αλμουγειμ και λιθους τιμιους. **12** Και εκαμεν ο βασιλευς εκ των ζυλων αλμουγειμ αναβασεις εις τον οικον του Κυριου και εις τον οικον του βασιλεως, και κιθαρας και ψαλτηρια δια τους μουσικους τοιαυτα ζυλα αλμουγειμ δεν ειχον ελθει ουδε φανη εως της ημερας ταυτης. **13** Και εδωκεν ο βασιλευς Σολομων εις την βασιλισσαν της Σεβα παντα οσα ηθελησεν, οσα εζητησεν, εκτος των οσα εδωκεν εις αυτην οικοθεν ο βασιλευς Σολομων. Και επεστρεψε και ηλθεν εις την γην αυτης, αυτη και οι δουλοι αυτης. **14** Το βαρος δε του χρυσιου, το οποιον ηρχετο εις τον Σολομωντα κατ' ετος, ητο εξακοσια εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου, **15** εκτος του συναγομενου εκ των τελωνων και εκ των πραγματειων των εμπωρων και εκ παντων των βασιλεων της Αραβιας και εκ των σατραπων της γης. **16** Και εκαμεν ο βασιλευς Σολομων διακοσιους θυρεους εκ χρυσιου σφυρηλατου· εξακοσιοι σικλοι χρυσιου εξωδευοντο εις εκαστον θυρεον. **17** και τριακοσιασ ασπιδας εκ χρυσιου σφυρηλατου· τρεις μναι χρυσιου εξωδευοντο εις εκαστην ασπίδα· και εθεσεν αυτας ο βασιλευς εν τω οικω του δασους του Λιβανου. **18** Εκαμεν επι ο βασιλευς θρονον μεγαν ελεφαντινον και εσκεπασεν αυτον με καθαρον χρυσιον. **19** ειχε δε ο θρονος εξ βαθμιδας, και η κορυφη του θρονου ητο στρογγυλη οπισθεν αυτου, και αγκωνας εντευθεν και εντευθεν της καθεδρας και δυο λεοντας ισταμενους εις τα πλαγια των αγκωνων. **20** Επι δε των εξ βαθμιδων, εκει ισταντο δωδεκα λεοντας εκατερωθεν· παρομοιον δεν κατεσκευασθη εις ουδεν βασιλειον. **21** Και παντα τα σκευη του ποτου του βασιλεως Σολομωντος ησαν εκ χρυσιου, και παντα τα σκευη του οικου του δασους του Λιβανου εκ χρυσιου καθαρου· ουδεν εξ αργυριου· το αργυριον ελογιζετο εις ουδεν εν ταις ημεραις του Σολομωντος. **22** Διοτι ειχον ο βασιλευς εν τη θαλασση στολον της Θαρσεις μετα του στολου του Χειραμ· απαξ κατα τριετιαν ηρχετο ο στολος απο Θαρσεις, φερων χρυσον και αργυρον, οδοντας ελεφαντος και πιθηκους και παγωνια. **23** Και εμεγαλυνθη ο βασιλευς Σολομων

υπερ παντας τους βασιλεις της γης εις πλουτον και εις σοφian. **24** Και πασα η γη εξητει το προσωπον του Σολομωντος, δια να ακουσωσι την σοφian αυτου, την οποian ο Θεος εδωκεν εις την καρδιαν αυτου. **25** Και εφερον εκαστος αυτων το δωρον αυτου, σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και στολας και πανοπλιας και αρωματα, ιππους και ημιδονους, κατ' ετος. **26** Και συνηθροισεν ο Σολομων αμαξας και ιππεις και ειχε χιλιας τετρακοσιας αμαξας και δωδεκα χιλιαδας ιππεων, τους οποιους εθεσεν εις τας πολεις των αμαξων και πλησιον του βασιλεως εν Ιερουσαλημ. **27** Και κατεστησεν ο βασιλευς εν Ιερουσαλημ τον αργυρον ως λιθους, και τας κεδρους κατεστησεν ως τας εν τη πεδιαδι συκαμινους, δια την αφθονian. **28** Εγινετο δε εις τον Σολομωντα μεγαν ηππων και λινου νηματα εις Αιγυπτον· το εξ νημα ελαμβανον οι εμποροι του βασιλεως εις ωρισμενην τιμην. **29** Εκαστη δε αμαξα ανεβαινε και εξηρχετο εξ Αιγυπτου δια εξακοσιους σικλους αργυρου, και εκαστος ιππος δια εκατον πενηκοντα· και ουτω δια παντας τους βασιλεις των Χετταϊων και δια τους βασιλεις της Συριας η εξαγαγη εγινετο δια χειρος αυτων.

11 Ηγαπησε δε ο βασιλευς Σολομων πολλας ξενας γυναικας, εκτος της θυγατρως του Φαραω, Μωαβιτιδας, Αμμωνιτιδας, Ιδουμαϊας, Σιδωνιας, Χετταϊας. **2** εκ των εθνων περι των οποιων ο Κυριος ειπε προς τους υιους Ισραηλ, Δεν θελετε εισελθει προς αυτα, ουδε αυτα θελουσιν εισελθει προς εσας, μηποτε εκκλινωσι τας καρδιας σας κατοπιν των θεων αυτων· εις αυτα ο Σολομων προσεκολληθη με ερωτα. **3** Και ειχε γυναικας βασιλιδας επτακοσιας και παλλακας τριακοσιας και αι γυναικες αυτου εξεκλιναν την καρδιαν αυτου. **4** Διοτι οτε εγηρασεν ο Σολομων, αι γυναικες αυτου εξεκλιναν την καρδιαν αυτου κατοπιν αλλων θεων· και η καρδια αυτου δεν ητο τελεια μετα του Κυριου του Θεου αυτου, ως η καρδια Δαβιδ του πατρος αυτου. **5** Και επορευθη ο Σολομων κατοπιν της Ασταρτης, της θεας των Σιδωνιων, και κατοπιν του Μελχωμ, του βδελυγματος των Αμμωνιτων. **6** Και επραξεν ο Σολομων πονηρα ενωπιον του Κυριου και δεν επορευθη εντελωσ κατοπιν του Κυριου, ως Δαβιδ ο πατηρ αυτου. **7** Τοτε ωκοδομησεν ο Σολομων υψηλον τοπον εις τον Χεμας, το βδελυγμα του Μωαβ, εν τω ορει τω απεναντι της Ιερουσαλημ, και εις τον Μολοχ, το βδελυγμα των υιων Αμμων. **8** Και ουτως εκαμε δι' ολας τας γυναικας αυτου τας ξενας, αιτινες εθυμιαζον και εθυσιαζον εις τους θεους αυτων. **9** Και ωργισθη ο Κυριος κατα του Σολομωντος επειδη η καρδια αυτου εξεκλινεν απο του Κυριου του Θεου του Ισραηλ, οστις εφανερωθη δις εις αυτον, **10** και προσεταξεν εις αυτον περι του πραγματος τουτου, να μη υπαγη κατοπιν αλλων θεων· δεν εφυλαξεν ομως εκεινο, το οποιον ο Κυριος προσεταξε. **11** Δια τουτο ειπεν ο Κυριος εις τον Σολομωντα, Επειδη τουτο ευρεθη εν σοι, και εν εφυλαξας την διαθηκην μου και τα διαταγματα μου, τα οποια προσεταξα εις σε, θελω εξαπαντος διαρρηξει την βασιλειαν απο σου και δωσει αυτην εις τον δουλον σου. **12** πλην εν ταις ημεραις σου δεν θελω καμει τουτο, χαριν Δαβιδ του πατρος σου· εκ της χειρος του

υιού σου θέλω διαρρήξει αυτήν· **13** δεν θέλω όμως διαρρήξει πάσαν την βασιλείαν· μίαν φυλήν θέλω δώσει εις τον υιόν σου, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, και χάριν της Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα. **14** Και εσήκωσεν ο Κύριος αντίπαλον εις τον Σολομώντα, τον Αδάδ τον Ιδουμαίων· ούτος ήτο εκ του σπέρματος των βασιλέων της Ιδουμαίας. **15** Διότι, ότε ήτο ο Δαβίδ εν τη Ιδουμαία και Ιωάβ ο αρχιστράτηγος ανέβη να θάψη τους θανατωθέντας και επάταξεν παν αρσενικόν εν τη Ιδουμαία, **16** επειδή εξήμνας εκάθισεν εκεί ο Ιωάβ μετά παντός του Ισραήλ, εωσού εξωλόθρευσε παν αρσενικόν εκ της Ιδουμαίας, **17** τότε ο Αδάδ έφυγεν, αυτός και μετ' αυτού τινές Ιδουμαίοι εκ των δούλων του πατρός αυτού, διά να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον· ήτο δε ο Αδάδ μικρόν παιδίον. **18** Και εσηκώθησαν εκ της Μαδιάμ και ήλθον εις Φαράν· και έλαβον μεθ' εαυτών άνδρας εκ Φαράν και ήλθον εις Αίγυπτον προς τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου· όστις έδωκεν εις αυτόν οικίαν και διέταξεν εις αυτόν τροφάς και γην έδωκεν εις αυτόν. **19** Και εύρηκεν ο Αδάδ μεγάλην χάριν ενώπιον του Φαραώ, ώστε έδωκεν εις αυτόν γυναίκα την αδελφήν της γυναικός αυτού, την αδελφήν της Ταχπενές της βασιλίσσης. **20** Και εγέννησεν εις αυτόν η αδελφή της Ταχπενές τον Γενουβάθ τον υιόν αυτού, τον οποίον η Ταχπενές απεγαλάκτισεν εντός του οίκου του Φαραώ· και ήτο ο Γενουβάθ εν τω οίκω του Φαραώ, μεταξύ των υιόν του Φαραώ. **21** Και ότε ήκουσεν ο Αδάδ εν Αιγύπτω ότι εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ότι απέθανεν Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, ειπεν ο Αδάδ προς τον Φαραώ, Εξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις την γην μου. **22** Και ειπε προς αυτόν ο Φαραώ, Αλλά τι σοι λείπει πλησίον μου, και ιδού, συ ζητείς να απέλθης εις την γην σου; Και απεκρίθη, Ουδέν· αλλ' εξαπόστειλόν με, παρακαλώ. **23** Και εσήκωσεν ο Θεός εις αυτόν και άλλον αντίπαλον, τον Ρεζών, υιόν του Ελιαδά, όστις είχε φύγει από του κυρίου αυτού Αδαδέζερ, βασιλέως της Σωβά· **24** και συναθροίσας εις εαυτόν άνδρας, έγεινεν αρχηγός συμμορίας, ότε επάταξεν ο Δαβίδ τους από Σωβά· και υπήγαν εις Δαμασκόν και κατώκησαν εκεί και εβασίλευσαν εν Δαμασκώ· **25** και ήτο αντίπαλος του Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Σολομώντος, εκτός των κακών, τα οποία έκαμεν ο Αδάδ· και επηρέαζε τον Ισραήλ, βασιλεύων επί της Συρίας. **26** Και ο Ιεροβοάμ, υιός του Ναβάτ, Εφραθαίος από Σαρηδά, δούλος του Σολομώντος, του οποίου η μήτηρ ωνομάζετο Σερουά, γυνή χήρα, και ούτος εσήκωσε χείρα κατά του βασιλέως. **27** Αύτη δε ήτο η αιτία, διά την οποίαν εσήκωσε χείρα κατά του βασιλέως ο Σολομών ωκοδόμει την Μιλλώ και έκλεισε το χάλασμα της πόλεως Δαβίδ του πατρός αυτού· **28** και ήτο ο άνθρωπος Ιεροβοάμ δυνατός εν ισχύι· και είδεν ο Σολομών τον νέον ότι ήτο φίλεργος και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί πάντα τα φορτία του οίκου Ιωσήφ. **29** Και κατ' εκείνον τον καιρόν, ότε ο Ιεροβοάμ εξήλθεν εξ Ιερουσαλήμ, εύρηκεν αυτόν κατ' οδόν ο προφήτης Αχιά ο Σηλωνίτης, ενδεδυμένος ιμάτιον νέον· και ήσαν οι δύο μόνον εν τη πεδιάδι. **30** Και επίασεν ο Αχιά το νέον ιμάτιον, το οποίον εφόρει, και έσχισεν αυτό εις δώδεκα τμήματα· **31** και ειπε προς τον Ιεροβοάμ, Λάβε εις σεαυτόν δέκα τμήματα·

διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω διαρρήξει την βασιλείαν εκ της χειρός του Σολομώντος και δώσει τας δέκα φυλάς εις σε· **32** θέλει μένει όμως εις αυτόν μία φυλή, χάριν του δούλου μου Δαβίδ και χάριν της Ιερουσαλήμ, της πόλεως, την οποίαν εξέλεξα εκ πασών των φυλών του Ισραήλ· **33** διότι με εγκατέλιπον και ελάτρευσαν Ασάρτην την θεάν των Σιδωνίων, Χεμών τον θεόν των Μωαβιτών και Μελχώμ τον θεόν των υιών Αμμών· και δεν περιπάτησαν εις τας οδούς μου διά να πράττωσι το ευθές ενώπιόν μου, και να φυλάττωσι τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού· **34** δεν θέλω όμως λάβει πάσαν την βασιλείαν εκ της χειρός αυτού, αλλά θέλω διατηρήσει αυτόν ηγεμόνα πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, τον οποίον εξέλεξα, διότι εφύλαττε τας εντολάς μου και τα διατάγματά μου· **35** θέλω όμως λάβει την βασιλείαν εκ της χειρός του υιού αυτού και δώσει αυτήν εις σε, τας δέκα φυλάς· **36** εις δε τον υιόν αυτού θέλω δώσει μίαν φυλήν, διά να έχη Δαβίδ ο δούλος μου λύχρον πάντοτε έμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν εξέλεξα εις εμαυτόν διά να θέσω το όνομά μου εκεί. **37** και σε θέλω λάβει, και θέλεις βασιλεύσει κατά πάντα όσα η ψυχή σου επιθυμεί και θέλεις εισθαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ· **38** και εάν εισακούσης εις πάντα όσα σε προστάζω και περιπατήσ εις τας οδούς μου και πράττης το ευθές ενώπιόν μου, φυλάττων τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, καθώς έκαμε Δαβίδ ο δούλός μου, τότε θέλω εισθαι μετά σου και θέλω οικοδομήσει εις σε οίκον ασφαλή, καθώς ωκοδόμησα εις τον Δαβίδ, και θέλω δώσει τον Ισραήλ εις σε· **39** και θέλω κακουχήσει το σπέρμα του Δαβίδ διά τούτο, πλην ουχι διά παντός. **40** Όθεν εξήτησεν ο Σολομών να θανατώση τον Ιεροβοάμ. Και σηκωθείς ο Ιεροβοάμ, έφυγεν εις Αίγυπτον προς Σισάκ τον βασιλέα της Αιγύπτου, και ήτο εν Αιγύπτω εωσού απέθανεν ο Σολομών. **41** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Σολομώντος και πάντα όσα έκαμε, και η σοφία αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των πράξεων του Σολομώντος; **42** Αι δε ημέραι, όσας εβασίλευσεν ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ επί πάντα τον Ισραήλ, ήσαν τεσσαράκοντα έτη. **43** Και εκοιμήθη ο Σολομών μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ροβοάμ ο υιός αυτού.

12 Και υπήγεν ο Ροβοάμ εις Συχέμ· διότι εις Συχέμ ήρχετο πας ο Ισραήλ διά να κάμη αυτόν βασιλέα. **2** Και ως ήκουσε τούτο Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ, όστις ήτο έτι εν Αιγύπτω, όπου είχε φύγει από προσώπου του βασιλέως Σολομώντος, έμεινεν έτι ο Ιεροβοάμ εν Αιγύπτω· **3** απέστειλαν όμως και εκάλεσαν αυτόν. Τότε ήλθον ο Ιεροβοάμ και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ και ελάλησαν προς τον Ροβοάμ, λέγοντες, **4** Ο πατήρ σου εσκλήρυνε τον ζυγόν ημών· τώρα λοιπόν την δουλείαν την σκληράν του πατρός σου και τον ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον οποίον επέβαλεν εφ' ημάς, ελάφρυσον συ, και θέλομεν σε δουλεύει. **5** Ο δε ειπε προς αυτούς, Αναχωρήσατε έως τρεις ημέρας· έπειτα επιστρέψατε προς εμέ. Και ανεχώρησεν ο λαός, **6** Και

συνεβουλεύθη ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους, οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός αυτού έτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; **7** Και ελάλησαν προς αυτόν, λέγοντες, Εάν σήμερον γείνης δούλος εις τον λαόν τούτον και δουλεύσης αυτούς και αποκριθής προς αυτούς και λαλήσης αγαθούς λόγους προς αυτούς, τότε θέλουσιν είσθαι δούλοι σου διά παντός. **8** Απέρριψεν όμως την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν έδωκαν εις αυτόν, και συνεβουλεύθη τους νέους, τους συνανατραφέντας μετ' αυτού τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. **9** Και ειπε προς αυτούς, Τι με συμβουλεύετε σεις να αποκριθώμεν προς τον λαόν τούτον, όστις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον ζυγόν, τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν επ' ημάς; **10** Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι, οι συνανατραφέντες μετ' αυτού, λέγοντες, ούτω θέλεις λαλήσει προς τον λαόν τούτον, όστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο πατήρ σου εβάρυνε τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον αυτόν εις ημάς: ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς; Ο μικρός μου δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της σφόδρος του πατρός μου. **11** τώρα λοιπόν, ο μεν πατήρ μου επεφόρτισεν εις εσάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας: ο πατήρ μου σας παιδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. **12** Και ήλθεν ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ την τρίτην ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς, λέγων, Επανελθετε προς εμέ την τρίτην ημέραν. **13** Και απεκρίθη ο βασιλεύς προς τον λαόν σκληρώς και εγκατέλιπε την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν έδωκαν εις αυτόν. **14** και ελάλησε προς αυτούς κατά την συμβουλήν των νέων, λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν σας, αλλ' εγώ θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας: ο πατήρ μου σας παιδευσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. **15** Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς εις τον λαόν: διότι το πράγμα έγινε παρά Κυρίου, διά να εκτελέση τον λόγον αυτού, τον οποίον ο Κύριος ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ τον υιόν του Ναβάτ. **16** Και ιδών πας ο Ισραήλ ότι ο βασιλεύς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος έχομεν ημείς εν τω Δαβίδ; ουδεμίαν κληρονομίαν έχομεν εν τω υιώ του Ιεσσαί: εις τας σκηνάς σου, Ισραήλ: πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περί του οίκου σου. Και ανεχώρησεν ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. **17** Περί δε των υιών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβοάμ εβασίλευσεν επ' αυτούς. **18** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τον Αδωράμ, τον επί των φόρων και ελιθοβόλησεν αυτόν πας ο Ισραήλ με λίθους, και απέθανεν. Όθεν έσπευσεν ο βασιλεύς Ροβοάμ να αναβή εις την άμαξαν, διά να φύγη εις Ιερουσαλήμ. **19** Ούτως απεστάτησεν ο Ισραήλ από του οίκου του Δαβίδ έως της ημέρας ταύτης. **20** Ότε δε ήκουσε πας ο Ισραήλ ότι ο Ιεροβοάμ επέστρεψεν, απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν εις την συναγωγήν και έκαμον αυτόν βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ: δεν ήκολούθησε τον οίκον του Δαβίδ, ειμή η φυλή του Ιούδα μόνη. **21** Και ελθών ο Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε πάντα τον οίκον Ιούδα και την φυλήν Βενιαμίν, εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας

εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά του οίκου του Ισραήλ, όπως επαναφέρωσι την βασιλείαν εις τον Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος. **22** Έγεινεν όμως λόγος Θεού προς τον Σεμαΐαν, άνθρωπον του Θεού, λέγων, **23** Αλάλησον προς Ροβοάμ, τον υιόν του Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν και προς το επίλοιπον του λαού, λέγων, **24** ούτω λέγει Κύριος Δεν θέλει αναβή ουδέ πολεμήσει εναντίον των αδελφών σας των υιών Ισραήλ: επιστρέψατε έκαστος εις τον οίκον αυτού: διότι παρ' εμού έγινε το πράγμα τούτου. Και υπήκουσαν εις τον λόγον του Κυρίου και επέστρεψαν να υπάγωσι, κατά τον λόγον του Κυρίου. **25** Τότε ωκοδόμησεν ο Ιεροβοάμ την Συχέμ επί του όρους Εφραΐμ, και κατώκησεν εν αυτή έπειτα εξήλθεν εκείθεν και ωκοδόμησε την Φανουήλ. **26** Και ειπεν ο Ιεροβοάμ εν τη καρδιά αυτού. Τώρα θέλει επιστρέψει η βασιλεία εις τον οίκον του Δαβίδ. **27** εάν ο λαός ούτος αναβή διά να προσφέρει θυσίας εν τω οίκω του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, τότε η καρδιά του λαού τούτου θέλει επιστρέψει προς τον κύριον αυτού, τον Ροβοάμ βασιλέα του Ιούδα, και θέλωσι θανατώσει εμέ και επιστρέψει προς Ροβοάμ τον βασιλέα του Ιούδα. **28** Έλαβε λοιπόν ο βασιλεύς βουλήν και έκαμε δύο μόσχους χρυσούς, και ειπε προς αυτούς, Φθάνει εις εσάς ο αναβαίνητε εις Ιερουσαλήμ: ιδού, οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου. **29** Και έθεσε τον ένα εν Βαιθήλ και τον άλλον έθεσεν εν Δαν. **30** Και έγινε το πράγμα τούτου αιτία αμαρτίας διότι επορεύετο ο λαός έως εις Δαν, διά να προσκυνή ενώπιον του ενός. **31** Και έκαμεν οίκους επί των υψηλών τόπων και έκαμεν ιερείς εκ των εσχάτων του λαού, οίτινες δεν ήσαν εκ των υιών Λευί. **32** Και έκαμεν ο Ιεροβοάμ εορτήν εν τω μηνί τω ογδόω, εν τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, ως την εορτήν την εν Ιούδα, και ανέβη επί το θυσιαστήριον. Ούτως έκαμεν εν Βαιθήλ, θυσιάζων εις τους μόσχους τους οποίους έκαμε και κατέστησεν εν Βαιθήλ τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους οποίους έκαμε. **33** Και ανέβη επί το θυσιαστήριον το οποίον έκαμεν εν Βαιθήλ, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του ογδόου μηνός, εν τω μηνί τον οποίον εφεύρεν από της καρδιάς αυτού: και έκαμεν εορτήν εις τους υιούς Ισραήλ, και ανέβη επί το θυσιαστήριον, διά να θυμιάση.

13 Και ιδού, ήλθεν άνθρωπος του Θεού εξ Ιούδα εις Βαιθήλ με λόγον του Κυρίου: ο δε Ιεροβοάμ ίστατο επί του θυσιαστηρίου, διά να θυμιάση. **2** Και εφώνησε προς το θυσιαστήριον με λόγον του Κυρίου, και ειπε, Θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, ούτω λέγει Κύριος: Ιδού, υιός θέλει γεννηθή εις τον οίκον του Δαβίδ, Ιωσίας το όνομα αυτού, και θέλει θυσιάσει επί σε τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους θυμιάζοντας επί σε, και οστά ανθρώπων θέλουσι καυθή επί σε. **3** Και έδωκε σημείον την αυτήν ημέραν, λέγων, Τούτο είναι το σημείον, το οποίον ελάλησεν ο Κύριος: Ιδού, το θυσιαστήριον θέλει διασχισθή, και η στάκτη η επ' αυτού θέλει εκχυθή. **4** Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Ιεροβοάμ τον λόγον του ανθρώπου του Θεού, τον οποίον εφώνησε προς το θυσιαστήριον εν Βαιθήλ, εξέτεινε την χείρα αυτού από του θυσιαστηρίου, λέγων, Συλλάβετε αυτόν. Και

εξηράνθη η χειρ αυτού, την οποίαν εξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, ὥστε δεν ἠδυνήθη να επιστρέψη αὐτήν προς εαυτόν. **5** Καὶ διεσχίσθη το θυσιαστήριον καὶ ἐξεχύθη ἡ στάκτη ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, κατὰ το σημεῖον τοῦ οποίου ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου. **6** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε προς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Δειήθητι, παρακαλῶ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ προσευχήθητι υπέρ ἐμοῦ, διὰ να επιστρέψη ἡ χειρ μου προς ἐμέ. Καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ χειρ τοῦ βασιλέως προς αὐτόν καὶ ἀποκατεστάθη ὡς το πρότερον. **7** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς προς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, Εἰσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν οἶκον καὶ λάβε τροφήν, καὶ θέλω σοι δώσει δώρα. **8** Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶπε προς τὸν βασιλέα, Το ἡμισυ τοῦ οἴκου σου ἀν μοι δώσης, δεν θέλω εἰσελθεῖ μετὰ σοῦ· οὐδὲ θέλω φάγει ἄρτον οὐδὲ θέλω πίνει ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. **9** διότι οὕτως εἶναι προστεταγμένοι εἰς ἐμέ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, λέγοντος, Μη φάγης ἄρτον καὶ μη πῖης ὕδωρ καὶ μη επιστρέψης διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ τῆς οποίας ἦλθες. **10** Καὶ ἀνεχώρησε δι' ἄλλησ ὁδοῦ καὶ δεν ἐπέστρεψε διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ τῆς οποίας ἦλθεν εἰς Βαιθήλ. **11** Κατῶκει δε ἐν Βαιθήλ γέρων τις προφήτης καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῆθησαν προς αὐτόν πάντα τα ἔργα, τα οποία ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν Βαιθήλ· διηγῆθησαν δε προς τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους, τοὺς οποίους ἐλάλησε προς τὸν βασιλέα. **12** Καὶ εἶπε προς αὐτούς ὁ πατὴρ αὐτῶν, Διὰ τίνος ὁδοῦ ἀνεχώρησεν; εἶχον δε ἰδεῖ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ διὰ τίνος ὁδοῦ ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα. **13** Καὶ εἶπε προς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ετοιμάσατέ μοι τὴν ὄνον. **14** καὶ υπῆγε κατόπιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ εὗρηκεν αὐτόν καθήμενον ὑπὸ δρύν· καὶ εἶπε προς αὐτόν, συ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα; Ὁ δε εἶπεν, Εγώ. **15** Καὶ εἶπε προς αὐτόν, Ἐλθέ μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ φάγε ἄρτον. **16** Ὁ δε εἶπε, Δεν δύναμαι να επιστρέψω μετὰ σοῦ οὐδὲ να ἔλθω μετὰ σοῦ· οὐδὲ θέλω φάγει ἄρτον οὐδὲ θέλω πίνει ὕδωρ μετὰ σοῦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. **17** διότι ἐλαλήθη προς ἐμέ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Μη φάγης ἄρτον μηδὲ πῖης ὕδωρ ἐκεῖ, μηδὲ επιστρέψης υπάγων διὰ τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς οποίας ἦλθες. **18** Εἶπε δε προς αὐτόν, Καὶ ἐγώ προφήτης εἶμαι, καθὼς σύ· καὶ ἄγγελος ἐλάλησε προς ἐμέ διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, λέγων, Ἐπιστρέψον αὐτόν μετὰ σοῦ εἰς τὴν οἰκίαν σου, διὰ να φάγη ἄρτον καὶ να πῖη ὕδωρ. Ἐψεύσθη δε προς αὐτόν. **19** Καὶ ἐπέστρεψε μετ' αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν ἄρτον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἔπιεν ὕδωρ. **20** Καὶ ἐνὸς ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου προς τὸν προφήτην τὸν επιστρέψαντα αὐτόν. **21** καὶ ἐφώνησε προς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐλθόντα ἐξ Ἰούδα, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος. Ἐπειδὴ παρήκουσας τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου καὶ δεν ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν, τὴν οποίαν Κύριος ὁ Θεός σου προσέταξεν εἰς σε, **22** ἀλλ' ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ, περὶ τοῦ οποίου εἶπε προς σε, Μη φάγης ἄρτον μηδὲ πῖης ὕδωρ· το σῶμα σου δεν θέλει εἰσελθεῖ εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου. **23** Καὶ ἀφου ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἀφου ἔπιεν, ητοιμάσεν ἐκεῖνος τὴν ὄνον εἰς

αὐτόν, εἰς τὸν προφήτην τὸν οποίον ἐπέστρεψε. **24** Καὶ ἀνεχώρησεν· εὗρε δε αὐτόν λέων καθ' ὁδόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ το σῶμα αὐτοῦ ἦτο ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ· ἡ δε ὄνος ἴστατο πλησίον αὐτοῦ καὶ ὁ λέων ἴστατο πλησίον τοῦ σώματος. **25** Καὶ ἰδοῦ, ἄνδρες διαβαίνοντες εἶδον το σῶμα ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὸν λέοντα ἰστάμενον πλησίον τοῦ σώματος καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τούτο ἐν τῇ πόλει, ὅπου κατῶκει ὁ προφήτης ὁ γέρων. **26** Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ προφήτης ὁ επιστρέψας αὐτόν ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἶπεν, Οὕτως εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅστις παρήκουσε τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου· διὰ τούτο παρέδωκεν αὐτόν ὁ Κύριος εἰς τὸν λέοντα, καὶ διεσπάραξεν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν οποίον ἐλάλησε προς αὐτόν. **27** Καὶ ἐλάλησε προς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Στρώσατε εἰς ἐμέ τὴν ὄνον. Καὶ ἔστρωσαν. **28** Καὶ υπῆγε καὶ εὗρηκε το σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ὄνον καὶ τὸν λέοντα ἰσταμένους πλησίον τοῦ σώματος ὁ λέων δεν ἔφαγε το σῶμα οὐδὲ διεσπάραξε τὴν ὄνον. **29** Καὶ ἐσῆκωσεν ὁ προφήτης το σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέθεσεν αὐτό ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ ἀνέφερεν αὐτόν· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης ὁ γέρων, διὰ να πενήθησῃ καὶ να θάψῃ αὐτόν. **30** Καὶ ἔθεσε το σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· καὶ ἐπένησαν ἐπ' αὐτόν, λέγοντες, Φευ ἀδελφέ μου **31** Καὶ ἀφου ἔθαψεν αὐτόν, ἐλάλησε προς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, λέγων, Ἀφου ἀποθάνω, θάψατε καὶ ἐμὲ ἐν τῷ τάφῳ, ὅπου ἐτάφη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ· θέσατε τα οστά μου πλησίον τῶν οστέων αὐτοῦ. **32** διότι θέλει ἐξάπαντος ἐκτελεσθῇ το πρᾶγμα, το οποίον ἐφώνησε διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν Βαιθήλ καὶ κατὰ πάντων τῶν οἰκῶν τῶν υψηλῶν τόπων, οἵτινες εἶναι εἰς τὰς πόλεις τῆς Σαμαρείας. **33** Μετὰ το πρᾶγμα τούτο δεν ἐπέστρεψεν ὁ Ἰεροβοάμ ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς κακῆς, ἀλλ' ἔκαμε πάλιν ἐκ τῶν εσχάτων τοῦ λαοῦ ἱερεῖς τῶν υψηλῶν τόπων· ὅστις ἠθέλε, καθιέρωνεν αὐτόν, καὶ ἐγίνετο ἱερεὺς τῶν υψηλῶν τόπων. **34** Καὶ ἐγινε το πρᾶγμα τούτο αἰτία αμαρτίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰεροβοάμ, ὥστε να ἐξολοθρευθῇ καὶ να ἀφανισθῇ αὐτόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

14 Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ηρρώστησεν Ἀβιά ὁ υἱός τοῦ Ἰεροβοάμ. **2** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰεροβοάμ προς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Σηκώθητι, παρακαλῶ, καὶ μετασχηματίσθητι, ὥστε να μη γνωρίσωσιν ὅτι εἶσαι γυνὴ τοῦ Ἰεροβοάμ, καὶ ὕπαγε εἰς Σηλῶ· ἰδοῦ, ἐκεῖ εἶναι Ἀχιά ὁ προφήτης, ὅστις εἶπε προς ἐμέ ὅτι θέλω βασιλεύσει ἐπὶ τὸν λαόν τούτον· **3** καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρα σου δέκα ἄρτους καὶ κολλύρια καὶ σταμνίον μέλιτος καὶ ὕπαγε προς αὐτόν· αὐτός θέλει σοι ἀναγγεῖλει τι θέλει γείνει εἰς το παιδίον. **4** Καὶ ἔκαμεν οὕτως ἡ γυνὴ τοῦ Ἰεροβοάμ· καὶ σηκωθεῖσα, υπῆγεν εἰς Σηλῶ καὶ ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀχιά. Ὁ δε Ἀχιά δεν ἠδύνατο να βλέπῃ· διότι οἱ οφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπου ἐκ τοῦ γήρατος αὐτοῦ. **5** Εἶχε δε εἰπεῖ ὁ Κύριος προς τὸν Ἀχιά, Ἰδοῦ, ἡ γυνὴ τοῦ Ἰεροβοάμ ἐρχεται να ζητήσῃ παρὰ σοῦ λόγον περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, διότι εἶναι ἀρρωστος οὕτω καὶ οὕτω θέλει λαλήσῃ προς αὐτήν· διότι, ὅταν εἰσελθῇ, θέλει προσποιεῖσθαι ὅτι εἶναι ἄλλη. **6** Καὶ ὡς ἤκουσεν

ο Αχιά τον ήχον των ποδών αυτής, ενώ εισήρχετο εις την θύραν, εἶπεν, Εἰσελθε, γυνή του Ιεροβοάμ· διά τι προσποιεῖσαι ὅτι εἶσαι ἄλλη; ἀλλ' ἐγώ εἰμαι ἀπόστολος πρὸς σε σκληρῶν ἀγγελίων· 7 ὕπαγε, εἰπέ πρὸς τον Ιεροβοάμ, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ· Ἐπειδὴ ἐγὼ σε ὕψωσα ἐκ μέσου του λαοῦ και σε κατέστησα ἠγεμόνα ἐπὶ τον λαόν μου Ἰσραὴλ, 8 και διαρρήξας την βασιλείαν ἀπὸ του οἴκου του Δαβίδ, ἔδωκα αὐτήν εις σε, και συ δεν ἐστάθης καθὼς ὁ δούλος μου Δαβίδ, ὅστις ἐφύλαξε τας ἐντολάς μου και ὅστις με ἠκολούθησεν ἐξ ὅλης αὐτοῦ της καρδίας, εις το να κάμνη μόνον το ευθές ἐνώπιόν μου, 9 ἀλλ' ὑπερέβης εις το κακόν πάντας ὅσοι ἐστάθησαν πρότερό σου, διότι ὑπήγες και ἔκαμες εις σεαυτὸν ἄλλου θεοῦ και χωνεῖται εἰδῶλα, διά να με παροργίσης, και με ἀπέρριψας ὅπισω της ράχης σου. 10 διά τούτο, ἰδοῦ, θέλω φέρεי κακόν ἐπὶ τον οἶκον του Ιεροβοάμ, και θέλω ἐξολοθρεῦσει του Ιεροβοάμ τον ουρούντα εις τον τοῖχον, τον πεφυλαγμένον και τον αφειμένον ἐν τῷ Ἰσραὴλ, και θέλω σαρώσει κατόπιν του οἴκου του Ιεροβοάμ, καθὼς σαρόνει τις την κόπρον εωσού ἐκλείψῃ· 11 ὅστις κε το Ιεροβοάμ ἀποθάνῃ ἐν τη πόλει, οἱ κύνες θέλουσι καταφάγει αὐτόν· και ὅστις ἀποθάνῃ ἐν τῷ ἀγρῷ, τα πετεινά του ουρανοῦ θέλουσι καταφάγει αὐτόν· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε. 12 Συ λοιπόν σηκωθεῖσα ὕπαγε εις την οἰκίαν σου· ἐνὼ ἰ πόδες σου ἐμβαίνουνσιν εις την πόλιν, το παιδίον θέλει ἀποθάνει 13 και θέλει πενήθεισιν αὐτό πας ὁ Ἰσραὴλ, και θέλουσιν ἐνταφιάσει αὐτό· διότι αὐτό μόνον ἐκ του Ιεροβοάμ θέλει ἐλθεῖ εις τον τάφον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ εὐρέθη τι καλόν ἐνώπιον Κυρίου, του Θεοῦ του Ἰσραὴλ, ἐν τῷ οἴκῳ του Ιεροβοάμ. 14 Και θέλει ἀναστήσει ὁ Κύριος εις αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ τον Ἰσραὴλ, ὅστις θέλει ἐξολοθρεῦσει τον οἶκον του Ιεροβοάμ την ἡμέραν ἐκείνην· ἀλλά τι; τῶρα μάλιστα. 15 Και θέλει πατάξει ὁ Κύριος τον Ἰσραὴλ, ὥστε να κινήται ὡς κάλαμος ἐν τῷ ὕδατι, και θέλει ἐκρίζῳσει τον Ἰσραὴλ ἐκ της γῆς ταύτης της ἀγαθῆς, την ὁποίαν ἔδωκεν εις τους πατέρας αὐτῶν, και διασκορπίσει αὐτούς πέραν του ποταμοῦ· ἐπειδὴ ἔκαμον τα ἄλση αὐτῶν, διά να παροργίσωσι τον Κύριον· 16 και θέλει παραδώσει τον Ἰσραὴλ ἐξ αἰτίας των ἀμαρτιῶν του Ιεροβοάμ, ὅστις ἠμάρτησε και ὅστις ἔκαμε τον Ἰσραὴλ να ἀμαρτήσῃ. 17 Και ἐσηκώθη η γυνή του Ιεροβοάμ και ἀνεχώρησε και ἦλθεν εις Θερσά· καθὼς αὐτὴ ἐπάτησε το κατώφλιον της θύρας του οἴκου, ἀπέθανε ο παίδιον· 18 και ἔθαψαν αὐτό· και ἐπένησεν αὐτό πας ὁ Ἰσραὴλ, κατὰ τον λόγον του Κυρίου, τον ὁποῖον ἐλάλησε διά του δούλου αὐτοῦ Αχιά του προφήτου. 19 Αἱ δε λοιπαὶ των πράξεων του Ιεροβοάμ, πῶς ἐπολέμησε και τίνι τρόπῳ ἐβασίλευσεν, ἰδοῦ, εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ἰσραὴλ. 20 Και αἱ ἡμέραι, τας ὁποίας ἐβασίλευσεν ὁ Ιεροβοάμ, ἦσαν εικοσιδύο ἔτη και ἐκοιμήθη μετὰ των πατέρων αὐτοῦ, και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ναδάβ ὁ υἱός αὐτοῦ. 21 Ὁ δε Ροβοάμ ὁ υἱός του Σολομώντος ἐβασίλευσεν ἐπὶ τον Ἰούδα. Τεσσαρακόντα και ἐνὸς ἔτους ἦτο ὁ Ροβοάμ ὅτε ἔγεινε βασιλεὺς, και ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ ἔτη ἐν Ἰερουσαλήμ, τη πόλει την ὁποίαν ὁ Κύριος ἐξέλεξεν ἐκ πασῶν των φυλῶν του Ἰσραὴλ διά να θέσῃ το ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. Και το ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις.

22 Ἐπράξε δε ὁ Ἰούδας πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου και παρώξυναν αὐτόν εις ζηλοτυπίαν με τας ἀμαρτίας αὐτῶν, τας ὁποίας ἠμάρτησαν ὑπὲρ πάντα ὅσα ἔπραξαν ὁἱ πατέρες αὐτῶν. 23 Διότι και αὐτοὶ ὠκοδόμησαν εις εαυτούς τόπους ὑψηλοῦς, και ἔκαμον ἀγάλματα και ἄλση ἐπὶ παντός ὑψηλοῦ λόφου και ὑποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. 24 Ἦσαν δε ἔτι ἐν τη γῆ και σοδομίται και ἔπραττον κατὰ πάντα τα βδελύγματα των ἐθνῶν, τα ὁποία ὁ Κύριος ἐξεδίωξεν ἀπ' ἔμπροσθεν των υἱῶν Ἰσραὴλ. 25 Και ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει της βασιλείας του Ροβοάμ, ἀνέβη Σισάκ ὁ βασιλεὺς της Αἰγύπτου ἐναντίον της Ἰερουσαλήμ. 26 Και ἔλαβε τους θησαυροὺς του οἴκου του Κυρίου και τους θησαυροὺς του οἴκου του βασιλέως· τα πάντα ἔλαβεν· ἔλαβεν ἔτι πάσας τας χρυσὰς ασπίδας, τας ὁποίας ἔκαμον ὁ Σολομών. 27 Και ἀντὶ τούτων ὁ βασιλεὺς Ροβοάμ ἔκαμε χαλκίνας ἀσπίδας και παρέδωκεν αὐτάς εις τας χεῖρας των ἀρχόντων των δορυφόρων, οἵτινες ἐφύλαττον την θύραν του οἴκου του βασιλέως. 28 Και ὅτε εἰσήρχετο ὁ βασιλεὺς εις τον οἶκον του Κυρίου, ἐβάσταζον αὐτάς οἱ δορυφόροι ἔπειτα ἐπανεφέρουν αὐτάς εις το οἶκῳ των δορυφόρων. 29 Αἱ δε λοιπαὶ των πράξεων του Ροβοάμ και πάντα ὅσα ἔκαμε, δεν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ἰούδα; 30 Ἦτο δε πόλεμος ἀναμέσον Ροβοάμ και Ιεροβοάμ πάσας τας ἡμέρας. 31 Και ἐκοιμήθη ὁ Ροβοάμ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ και ἐτάφη μετὰ των πατέρων αὐτοῦ ἐν τη πόλει Δαβίδ. Και το ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις. Ἐβασίλευσε δε ἀντ' αὐτοῦ Αβιάμ ὁ υἱός αὐτοῦ.

15 Και ἐβασίλευσεν ὁ Αβιάμ ἐπὶ τον Ἰούδα, κατὰ το δέκατον ὄγδοον ἔτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ υἱοῦ του Ναβὰτ. 2 Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ. Και το ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά, θυγάτηρ του Αβεσσαλῶμ. 3 Και περιεπάτησεν εις πάσας τας ἀμαρτίας του πατρὸς αὐτοῦ, τας ὁποίας ἔπραξε πρὸ αὐτοῦ· και δεν ἦτο ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου του Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία Δαβίδ του πατρὸς αὐτοῦ. 4 Ἀλλ' ὁμως, χάριν του Δαβίδ, ἔδωκεν ἐν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ λύχον ἐν Ἰερουσαλήμ, ἀναστήσας τον υἱόν αὐτοῦ μετ' αὐτόν, και στερεώσας την Ἰερουσαλήμ· 5 διότι ὁ Δαβίδ ἔκαμε το ευθές ἐνώπιον Κυρίου και δεν ἐξέκλινε πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα προσέταξεν εις αὐτόν, ἐκτός της υποθέσεως Ουρίου του Χετταίου. 6 Ἦτο δε πόλεμος ἀναμέσον Ροβοάμ και Ιεροβοάμ πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς αὐτοῦ. 7 Αἱ δε λοιπαὶ των πράξεων του Αβιάμ και πάντα ὅσα ἔπραξε, δεν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ἰούδα; Και ἦτο πόλεμος ἀναμέσον Αβιάμ και Ιεροβοάμ. 8 Και ἐκοιμήθη ὁ Αβιάμ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ, και ἔθαψαν αὐτόν ἐν τη πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δε ἀντ' αὐτοῦ Ἀσά ὁ υἱός αὐτοῦ. 9 Και ἐβασίλευσεν ὁ Ἀσά ἐπὶ τον Ἰούδα, κατὰ το εικοστὸν ἔτος του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ἰσραὴλ. 10 Και ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλήμ ἔτη τεσσαράκοντα και ἐν. Το δε ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά, θυγάτηρ του Αβεσσαλῶμ. 11 Και ἔκαμνεν ὁ Ἀσά το ευθές ἐνώπιον Κυρίου, καθὼς Δαβίδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 12 Και ἀφῆρεσεν ἐκ της γῆς τους σοδομίτας και ἐσήκωσε πάντα τα εἰδῶλα, τα ὁποία ἔκαμον οἱ πατέρες αὐτοῦ. 13

Ἴτι δε και την μητέρα αυτού την Μααχά, και αυτήν απέβαλε του να ήναι βασίλισσα, επειδή έκαμεν εἰδωλον εις άλσος και κατέκοψεν ο Ασα το εἰδωλον αυτής και έκαυσεν αυτό πλησίον του χειμάρρου Κέδρων. **14** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφιρέθησαν· πλην η καρδιά του Ασα ήτο τελεία μετά του Κυρίου πάσας τας ημέρας αυτού. **15** Και έφερεν εις τον οίκον του Κυρίου τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, άργυρον και χρυσιον και σκεύη. **16** Ἦτο δε πόλεμος αναμέσον Ασα και Βασαά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών. **17** Και ανέβη Βασαά ο βασιλεύς του Ισραήλ εναντίον του Ιούδα και ωκοδόμησε την Ραμά, διά να μη αφίνη μηδένα να εξέρχεται μηδέ να εισέρχεται προς Ασα τον βασιλέα του Ιούδα. **18** Τότε έλαβεν ο Ασα άπαν το αργύριον και το χρυσιον το εναπολειφθέν εν τοις θησαυροῖς του οίκου του Κυρίου και εν τοις θησαυροῖς του οίκου του βασιλέως, και παρέδωκεν αυτά εις τας χείρας των δούλων αυτού· και απέστειλεν αυτούς ο βασιλεύς Ασα προς τον Βεν-αδαδ, υιον του Ταβριμών, υιου του Εσιών, βασιλέα της Συρίας, τον κατοικοῦντα εν Δαμασκῷ, λέγων, **19** Ἄς γείνη συνθήκη αναμέσον εμου και σου, ως ήτο αναμέσον του πατρός μου και του πατρός σου· ιδου, απέστειλα προς σε δῶρον αργυρίου και χρυσιου· υπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς τον Βασαά, βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήση απ' εμου. **20** Και εισήκουσεν ο Βεν-αδαδ εις τον βασιλέα Ασα, και απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού εναντίον των πόλεων του Ισραήλ, και επάταξε την Ιϊών και την Δαν και την Αβέλ-βαϊθ-μααχά, και πάσαν την Χιννερῶθ, μετά πάσης της γης Νεφθαλί. **21** Και ως ήκουσεν ο Βασαά, έπαυσε να οικοδομή την Ραμά και εκάθησεν εν Θερσά. **22** Τότε συνεκάσεν ο βασιλεύς Ασα πάντα τον Ιουδαν, χωρίς τινός εξαίρεσως· και εσήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, με τα οποία ο Βασαά έκαμε την οικοδομήν· και ωκοδόμησεν ο βασιλεύς Ασα με ταύτα την Γεβά του Βενιαμίν και την Μισπά. **23** Αι δε λοιπαί πασών των πράξεων του Ασα και πάντα τα κατορθώματα αυτού και πάντα όσα έπραξε, και αι πόλεις τας οποίας ωκοδόμησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; Εν τῷ καιρῷ δε του γήρατος αυτού ηρρώστησε τους πόδας αυτού. **24** Και εκοιμήθη ο Ασα μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτου εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο υιός αυτού. **25** Και εβασίλευσε Ναδάβ ο υιός του Ιεροβοάμ επί τον Ισραήλ, το δεύτερον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ δύο έτη. **26** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου και περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός αυτού και εις την αμαρτίαν αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **27** Συνώμοσε δε κατ' αυτού Βασαά ο υιός του Αχιά, εκ του οίκου Ισάαχαρ· και επάταξεν αυτόν ο Βασαά εν Γιββεθών, ήτις ήτο των Φιλισταιών· διότι ο Ναδάβ και πας ο Ισραήλ επολιόρκουν την Γιββεθών. **28** Ο Βασαά λοιπόν εθανάτωσεν αυτόν κατά το τρίτον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **29** Και καθώς εβασίλευσεν, επάταξεν όλον τον οίκον του Ιεροβοάμ· δεν αφήκεν εις τον Ιεροβοάμ ουδέν ζων, εωσού εξωλόθρευσεν αυτόν, κατά τον λόγον του

Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Αχιά του Σηλωνίτου, **30** διά τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, τας οποίας ημάρτησε, και διά των οποίων έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, και διά τον παροργισμόν με τον οποίον παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **31** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ναδάβ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ; **32** Ἦτο δε πόλεμος αναμέσον Ασα και Βασαά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών. **33** Κατά το τρίτον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσε Βασαά ο υιός του Αχιά επί πάντα τον Ισραήλ εν Θερσά· και εβασίλευσεν εικοσιτέσσαρα έτη. **34** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβοάμ και εις την αμαρτίαν αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση.

16 Και ήλθε λόγος Κυρίου προς τον Ιηού, τον υιον του Ανανί, εναντίον του Βασαά, λέγων, **2** Επειδή, ενώ σε ύψωσα εκ του χώματος, και σε κατέστησα ηγεμόνα επί τον λαόν μου Ισραήλ, συ περιεπάτησας εις την οδόν του Ιεροβοάμ, και έκαμες τον λαόν μου Ισραήλ να αμαρτήση, διά να με παροργίσης διά των αμαρτιών αυτών, **3** ιδου, εγώ εξωλοθρεύω κατά κράτος τον Βασαά και τον οίκον αυτού· και θέλω καταστήσει τον οίκόν σου ως τον οίκον του Ιεροβοάμ υιου του Ναβάρ· **4** όστις εκ του Βασαά αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι φάγει αυτόν· και όστις εξ αυτού αποθάνη εν τοις αγροῖς, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι φάγει αυτόν. **5** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Βασαά και όσα έπραξε και τα κατορθώματα αυτού δεν είναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ; **6** Και εκοιμήθη ο Βασαά μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Περσά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ηλά ο υιός αυτού. **7** Και έτι διά Ιηου του προφήτου, υιου του Ανανί, ήλθεν ο λόγος του Κυρίου κατά του Βασαά και κατά του οίκου αυτού και κατά πασών των κακιών όσας έπραξεν ενώπιον του Κυρίου, παροργίσας αυτόν διά των έργων των χειρών αυτού, ώστε να γείνη καθώς ο οίκος του Ιεροβοάμ· και διότι εθανάτωσεν αυτόν. **8** Κατά το εικοστόν έκτον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ηλά υιός του Βασαά επί τον Ισραήλ εν Θερσά και εβασίλευσε δύο έτη. **9** Συνώμοσε δε κατ' αυτού ο δούλος αυτού Ζιμβρί, ο αρχηγός του ημίσεως των πολεμικῶν αμαζών, ενώ ήτο εν Θερσά πίνων και μεθῶν εν τῷ οίκῳ του Αρσά, οικονόμου του οίκου αυτού εν Θερσά. **10** Και εισήλθεν ο Ζιμβρί και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν, εις το εικοστόν έβδομον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **11** Και ως εβασίλευσεν, άμα εκάθησεν επί του θρόνου αυτού, επάταξε πάντα τον οίκον του Βασαά· δεν αφήκεν εις αυτόν ουροῦντα προς τοίχον ουδέ συγγενείς αυτού ουδέ φίλους αυτού. **12** Και εξωλόθρευσεν ο Ζιμβρί πάντα τον οίκον του Βασαά, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν εναντίον του Βασαά διά Ιηου του προφήτου, **13** διά πάσας τας αμαρτίας του Βασαά και τας αμαρτίας Ηλά του υιου αυτού, τας οποίας ημάρτησαν, και διά των οποίων έκαμον τον Ισραήλ να αμαρτήση, παροργίσαντες, Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των

ματαιοτήτων αυτών. **14** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ηλά και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **15** Κατά το εικοστόν έβδομον έτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ζιμβρί επτά ημέρας εν Θερσά. Ο δε λαός ήτο εστρατοπεδευμένος κατά της Γιββεθών, ήτις ήτο των Φιλισταίων. **16** Και ακούσας ο λαός ο εστρατοπεδευμένος ότι έλεγον, Ο Ζιμβρί συνώμοσε και μάστιχα επάταξε τον βασιλέα, άπας ο Ισραήλ έκαμε τον Αμρί, τον αρχηγόν του στρατεύματος, βασιλέα επί τον Ισραήλ την ημέραν εκείνην εν τω στρατοπέδω. **17** Και ανέβη ο Αμρί και άπας ο Ισραήλ μετ' αυτού από Γιββεθών, και επολιόρκησαν την Θερσά. **18** Και ως είδεν ο Ζιμβρί ότι εκυριεύθη η πόλις, εισήλθεν εις το παλάτιον του οίκου του βασιλέως και έκαθεν εφ' εαυτών τον οίκον του βασιλέως εν πυρί και έπεθανε, **19** διά τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας ημάτησε, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου, επειδή περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβοάμ και εις τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας έπραξε, κάμνω τον Ισραήλ να αμαρτίση. **20** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ζιμβρί και η συνωμοσία αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **21** Τότε διηρέθη ο λαός του Ισραήλ εις δύο μέρη το ήμισυ του λαού ηκολούθησεν τον Θιβνί υιόν του Γινάθ, διά να κάμη αυτόν βασιλέα· και το ήμισυ ηκολούθησε τον Αμρί. **22** Ο λαός όμως ο ακολουθήσας τον Αμρί υπερίσχυσε κατά του λαού του ακολουθήσαντος τον Θιβνί υιόν του Γινάθ· και απέθανεν ο Θιβνί, και εβασίλευσεν ο Αμρί. **23** Κατά το τριακοστόν πρώτον έτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Αμρί επί τον Ισραήλ, και εβασίλευσε δώδεκα έτη· εξ έτη εβασίλευσεν εν Θερσά. **24** Και ηγήρασε το όρος της Σαμαρείας παρά του Σεμέρ διά δύο τάλαντα αργυρίου, και έκτισε πόλιν επί του όρους και εκάλεσε το όνομα της πόλεως, την οποίαν έκτισε, κατά το όνομα του Σεμέρ, κυρίου του όρους, Σαμάρειαν. **25** Έπραξε δε ο Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου και έπραξε χειρότερα παρά πάντας τους προ αυτού· **26** και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, και εις τας αμαρτίας εκείνου, διά των οποίων έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτίση, παροργίσας Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των ματαιοτήτων αυτών. **27** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Αμρί τας οποίας έπραξε και τα κατορθώματα αυτού όσα έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **28** Και εκοιμήθη ο Αμρί μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρεία· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αχαάβ ο υιός αυτού. **29** Ο δε Αχαάβ ο υιός του Αμρί εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ κατά το τριακοστόν όγδοον έτος του Ασά βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσεν Αχαάβ ο υιός του Αμρί επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία εικοσιδύο έτη. **30** Και έπραξεν ο Αχαάβ ο υιός του Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου, υπέρ πάντας τους προ αυτού. **31** Και ως αν ήτο μικρόν το να περιπατή εις τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, έλαβεν έτι διά γυναίκα Ιεζάβελ, την θυγατέρα του Εθβαάλ, βασιλέως των Σιδωνίων, και υπήγε και ελάτρευσε τον Βάαλ και προσεκύνησεν αυτόν. **32** Και ανήγειρε βωμόν εις τον Βάαλ εντός του οίκου του Βάαλ, τον οποίον ωκοδόμησεν εν Σαμαρεία. **33** Και

έκαμεν ο Αχαάβ άλσος· και διά να παροργίση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, έπραξεν ο Αχαάβ περισσότερον παρά πάντας τους βασιλείς του Ισραήλ, όσοι εστάθισαν προ αυτού. **34** Εν ταις ημέραις αυτού ωκοδόμησε Χιήλ ο Βαιθηλίτης την Ιεριχώ· έβαλε τα θεμέλια αυτής επί Αβειρών του πρωτοτόκου αυτού, και έστησε τας πύλας αυτής επί Σεγούβ του νεωτέρου υιού αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά Ιησού υιού του Ναυή.

17 Και είπεν Ηλίας ο Θεοσβίτης, ο εκ των κατοικών της Γαλαάδ, προς τον Αχαάβ, Ζη Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, έμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, δεν θέλει είσθαι τα έτη ταύτα δρόσος και βροχή, ειμή διά του λόγου του στόματός μου. **2** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **3** Αναχώρησον εντεύθεν και στρέψον προς ανατολάς και κρύφθητι πλησίον του χειμάρρου Χεριθ, του απέναντι του Ιορδάνου· **4** και θέλεις πίνει εκ του χειμάρρου προσέταξα δε τους κόρακας να σε τρέψωσιν εκεί. **5** Και υπήγε και έκαμε κατά τον λόγον του Κυρίου· διότι υπήγε και εκάθησεν πλησίον του χειμάρρου Χεριθ, του απέναντι του Ιορδάνου. **6** Και οι κόρακες έφερον προς αυτόν άρτον και κρέας το πρωϊ, και άρτον και κρέας το εσπέρας· και έπινεν εκ του χειμάρρου. **7** Μετά δε τινάς ημέρας εξηράνθη ο χειμάρρος, επειδή δεν έγεινε βροχή επί της γης. **8** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **9** Σηκωθείς ύπαγε εις Σαρεπτά της Σιδώνος και κάθισον εκεί· ιδού, προσέταξα εκεί γυναίκα χήραν να σε τρέφη. **10** Και σηκωθείς υπήγεις εις Σαρεπτά. Και ως ήλθεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εκεί γυνή χήρα συνάγουσα ξυλάρια· και εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εν αγγείω, διά να πλώ. **11** Και ενώ υπήγε να φέρη αυτό, εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι παρακαλώ, κομμάτιον άρτου εν τη χειρί σου. **12** Η δε είπε, Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν έχω ψωμίον, αλλά μόνον μίαν χεριάν αλεύρου εις το πιθάριον και ολίγον έλαιον εις το ρωγίον· και ιδού, συνάγω δύο ξυλάρια, διά να υπάγω και να κάμω αυτό δι' εμαυτήν και διά τον υιόν μου, και να φάγωμεν αυτό και να αποθάνωμεν. **13** Ο δε Ηλίας είπε προς αυτήν, Μη φοβού· ύπαγε, κάμε ως είπας· πλην εξ αυτού κάμε εις εμέ πρώτον μίαν μικράν πήτταν και φέρε εις εμέ, και έπειτα κάμε διά σεαυτήν και διά τον υιόν σου· **14** διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· το πιθάριον του αλεύρου δεν θέλει κενωθή, ουδέ το ρωγίον του ελαίου θέλει ελαττωθή, έως της ημέρας καθ' ην ο Κύριος θέλει δώσει βροχήν επί προσώπου της γης. **15** Η δε υπήγε και έκαμε κατά τον λόγον του Ηλία· και έτρωγεν αυτή και αυτός και ο οίκος αυτής ημέρας πολλάς. **16** το πιθάριον του αλεύρου δεν εκενώθη, ουδέ το ρωγίον του ελαίου ηλαττώθη, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά τον Ηλία. **17** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ηρρώστησεν ο υιός της γυναικός, της κυρίας του οίκου· και η αρρωστία αυτού ήτο δυνατή σφόδρα, εωσού δεν έμεινε πνοή εν αυτώ. **18** Και είπε προς τον Ηλίαν, Τι έχεις μετ' εμού, άνθρωπε του Θεού; ήλθες προς εμέ διά να φέρης εις ενθύμησιν τας ανομίας μου και να θανατώσης τον υιόν μου; **19** Ο δε είπε προς

αυτήν, Δος μοι τον υιόν σου. Και έλαβεν αυτόν εκ του κόλπου αυτής και ανεβίβασεν αυτόν εις το υπερών, όπου αυτός εκάθητο, και επλαγιάσεν αυτόν επί την κλίνην αυτού. **20** Και ανεβόησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου· επέφερες κακόν και εις την χήραν, παρά τη οποία εγώ παροικώ, ώστε να θανατώσης τον υιόν αυτής; **21** Και εξηπλώθη τρίς επί το παιδάριον και ανεβόησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου, ας επανέλθῃ, δέομαι, η ψυχὴ το παιδαρίου τούτου εντός αυτού. **22** Και εισήκουσεν ο Κύριος τῆς φωνῆς του Ηλία· και επανήλθεν η ψυχὴ του παιδαρίου εντός αυτού και ανέζησε. **23** Και έλαβεν ο Ηλίας το παιδάριον, και κατεβίβασεν αυτό από του υπερώου εις τον οίκον και έδωκεν αυτό εις την μητέρα αυτού. Και είπεν ο Ηλίας, Βλέπε, ζῆ ο υιός σου. **24** Και είπεν η γυνὴ προς τον Ηλίαν, Τώρα γνωρίζω εκ τούτου ότι είσαι άνθρωπος του Θεού, και ο λόγος του Κυρίου εν τω στόματί σου είναι αλήθεια.

18 Και μετά πολλές ημέρας ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Ηλίαν κατά το τρίτον έτος, λέγων, Ὑπαγε, φανερώθητι εις τον Αχαάβ· και θέλω δώσει βροχήν επί το πρόσωπον τῆς γῆς. **2** Και υπήγεν ο Ηλίας να φανερωθῆ εις τον Αχαάβ. Η δε πείνα επεβάρυνεν εις την Σαμάρειαν. **3** Και εκάλεσεν ο Αχαάβ τον Οβαδία τον οικονόμον. Ο δε Οβαδία εφοβείτο τον Κύριον σφόδρα· **4** διότι, ότε η Ιεζάβελ εξωλόθρευε τους προφήτας του Κυρίου, ο Οβαδία έλαβεν εκατόν προφήτας και έκρυψεν αυτούς ανά πενήκοντα εις σπήλαιον, και διέτρεφεν αυτούς εν άρτω και ύδατι. **5** Και είπεν ο Αχαάβ προς τον Οβαδία, Περιελθε εις την γην, εις πάσας τας πηγὰς των υδάτων και εις πάντας τους χειμάρρους· ίσως εύρωμεν χόρτον, διά να σώσωμεν την ζωὴν των ίππων και των ημιόνων και να μη στερηθώμεν τα κτήνη. **6** Εμέρισαν λοιπόν την γην εις εαυτούς, διά να διέλθωσιν αυτήν· ο μεν Αχαάβ απήλθε διά μιας οδοῦ κατά μόνας, ο δε Οβαδία απήλθε δι' άλλης οδοῦ κατά μόνας. **7** Και ενώ ήτο ο Οβαδία καθ' οδόν ιδού, ο Ηλίας συνήντησεν αυτόν· και εκείνος εγνώρισεν αυτόν και έπεσε κατά πρόσωπον αυτού και είπε, Συ είσαι, κύριέ μου Ηλίας; **8** Ο δε είπε προς αυτόν, Εγώ ύπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας. **9** Και εκείνος είπε, Τι ημάρτησα, ώστε θέλεις να παραδώσης τον δούλον σου εις την χείρα του Αχαάβ, διά να με θανατώσης; **10** Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν είναι έθνος ή βασιλειον, όπου δεν έστειλεν ο κύριός μου να σε ζητώσι και ότε έλεγον, Δεν είναι, αυτός ώρκιζε το βασιλειον και το έθνος, ότι δεν σε εύρηκαν. **11** Και τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας. **12** Και καθώς εγώ αναχωρήσω από σου, το πνεύμα του Κυρίου θέλει σε φέρει όπου δεν εξεύρω· και όταν υπάγω και αναγγείλω τούτο προς τον Αχαάβ, και δεν σε εύρη, θέλει με θανατώσει. Αλλ' ο δούλος σου φοβοῦμαι τον Κύριον εκ νεότητός μου. **13** Δεν απηγέλθη προς τον κύριόν μου τι έκαμα, ότε η Ιεζάβελ εθανάτωνε τους προφήτας του Κυρίου, τίνι τρόπῳ έκρυφα εκατόν άνδρας εκ των προφητών του Κυρίου ανά πενήκοντα εις σπήλαιον, και διέθρεψα αυτούς εν άρτω και ύδατι; **14** Και τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλίας· αλλ' αυτός

θέλει με θανατώσει. **15** Και είπεν Ηλίας, Ζη ο Κύριος των δυνάμεων, έμπροσθεν τον οποίον παρίσταμαι, ότι σήμερον θέλω εμφανισθῆ εις αυτόν. **16** Υπήγε λοιπόν ο Οβαδία εις συνάντησιν του Αχαάβ και απήγγειλε προς αυτόν. Και ο Αχαάβ υπήγεν εις συνάντησιν του Ηλία. **17** Και ως είδεν ο Αχαάβ τον Ηλίαν, είπε προς αυτόν ο Αχαάβ, Συ είσαι ο διαταράττων τον Ισραήλ; **18** Ο δε είπε, Δεν διαταράττω εγώ τον Ισραήλ, αλλὰ συ και ο οίκος του Πατρός σου· διότι σεις εγκατελίπετε τας εντολάς του Κυρίου και υπήγεις κατόπιν των Βααλείμ· **19** τώρα λοιπόν απόστειλον, συνάθροισον προς εμέ πάντα τον Ισραήλ εις το όρος τον Κάρμηλον, και τους προφήτας του Βάαλ τους τετρακοσίους πενήκοντα, και τους τετρακοσίους προφήτας των αλασών, οίτινες τρώγουσιν εις την τράπεζαν τῆς Ιεζάβελ. **20** Και απέστειλεν ο Αχαάβ προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και συνήθροισε τους προφήτας εις το όρος τον Κάρμηλον. **21** Και προσήλθεν ο Ηλίας προς πάντα τον λαόν και είπεν, Ὑως πότε χωλαίνετε μεταξύ δύο φρονημάτων; εάν ο Κύριος ήναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλ' εάν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον. Και ο λαός δεν απεκρίθη προς αυτόν λόγον. **22** Τότε είπεν ο Ηλίας προς τον λαόν, Εγώ μόνος έμεινα προφήτης του Κυρίου· οι δε προφήται του Βάαλ είναι τετρακόσιοι πενήκοντα άνδρες· **23** ας δώσωσι λοιπόν εις ημάς δύο μόσχους· και ας εκλέξωσι τον ένα μόσχον δι' εαυτούς, και ας διαμελίωσιν αυτόν και ας επιθέσωσιν αυτόν επί των ζύλων και πυρ ας μη βάλωσι και εγώ θέλω ετοιμάσει τον άλλον μόσχον και επιθέσει επί των ζύλων και πυρ δεν θέλω βάλει, **24** και επικαλέσθητε το όνομα των θεών σας, και εγώ θέλω επικαλεσθῆ το όνομα του Κυρίου· και ο Θεός, όστις εισακούσῃ διά πυρός, ούτος ας ήναι ο Θεός. Και αποκριθείς πας ο λαός, είπε, Καλός ο λόγος. **25** Και είπεν ο Ηλίας προς τους προφήτας του Βάαλ, Εκλέξατε εις εαυτούς τον ένα μόσχον και ετοιμάσατε αυτόν πρώτοι· διότι είσθε πολλοί· και επικαλέσθητε το όνομα των θεών σας, πυρ όμως μη βάλητε. **26** Και έλαβον τον μόσχον τον δοθέντα εις αυτούς και ητοίμασαν αυτόν, και επεκαλούντο το όνομα του Βάαλ από πρωίας μέχρι μεσημβρίας, λέγοντες, Επάκουσον ημών, Βάαλ· και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις· και επήδων περί το θυσιαστήριον, το οποίον ωκοδόμησαν. **27** Και περί την μεσημβρίαν ο Ηλίας μυκτηρίζων αυτούς έλεγεν, Επικαλείσθε μετά φωνῆς μεγάλης· διότι Θεός είναι ή συνομιλεί ή ασχολείται ή είναι εις οδοιορίαν ή ίσως κοιμάται και θέλει εξυπνήσει. **28** Και επεκαλούντο μετά φωνῆς μεγάλης και κατετέμνοντο κατά την συνήθειαν αυτών με μαχαίρας και με λόγχας, εωσού αίμα εξεχύθη επ' αυτούς. **29** Και αφού παρήλθεν η μεσημβρία, και αυτοί προεφίτενον μέχρι τῆς ώρας τῆς προσφοράς, και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις και ουκ ην προσοχή, **30** τότε είπεν ο Ηλίας προς πάντα τον λαόν, Πλησιάσατε προς εμέ. Και πας ο λαός επλησίασε προς αυτόν. Και επιδιώρωσθε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κεκρημνισμένον. **31** Και έλαβεν ο Ηλίας δώδεκα λίθους, κατά τον αριθμόν των φυλών των υιών Ιακώβ, προς τον οποίον ήλθεν ο λόγος του Κυρίου, λέγων, Ισραήλ θέλει εισθαι το όνομά σου· **32** και ωκοδόμησε τους λίθους θυσιαστήριον εις το όνομα του Κυρίου· και

έκαμεν αύλακα περί το θυσιαστήριον, χωρούσαν δύο μέτρα σπόρου. **33** Και εστοίβασε τα ξύλα και διεμέλισε τον μόσχον και επέθεσεν αυτόν επί των ξύλων. **34** Και ειπέ, Γεμίσατε ύδατος τέσσαρας υδρίας και χύσατε επί το ολοκαύτωμα και επί τα ξύλα. Και ειπέ, Δευτερώσατε και δευτέρωσαν. Και ειπέ, Τριττώσατε και ετριττώσαν. **35** Και περιέτρεχε το ύδωρ περίξ του θυσιαστηρίου και η αύλαξ έτι εγέμισεν ύδατος. **36** Και την ώραν της προσφορας επλησίασεν Ηλιάς ο προφήτης και ειπέ, Κύριε, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, ας γείνη γνωστόν σήμερον, ότι συ είσαι Θεός εν τω Ισραήλ και εγώ δούλός σου, και κατά τον λόγον σου έκαμα πάντα ταύτα τα πράγματα. **37** επάκουσόν μου, Κύριε, επάκουσόν μου, διά να γνωρίση ο λαός ουτός ότι συ Κύριος είσαι ο Θεός, και συ επέστρεψας την καρδίαν αυτών οπίσω. **38** Τότε έπεσε πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγε το ολοκαύτωμα και τα ξύλα και τους λίθους και το χώμα, και έγλειψε το ύδωρ το εν τη αύλακι. **39** Και ότε είδε πας ο λαός, έπεσον κατά πρόσωπον αυτών και ειπον, Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός. **40** Και ειπέ προς αυτούς ο Ηλιάς, Πιάσατε τους προφήτας του Βάαλ μηδέις εξ αυτών ας μη διασωθή. Και επίασαν αυτούς και κατεβίβασεν αυτούς ο Ηλιάς εις τον χείμαρρον Κεισών και έσφαζεν αυτούς εκεί. **41** Και ειπεν ο Ηλιάς προς τον Αχαάβ, Ανάβα, φάγε και πίε. διότι είναι φωνή πλήθους βροχής. **42** Και ανέβη ο Αχαάβ διά να φάγη και να πίη. Ο δε Ηλιάς ανέβη εις την κορυφήν του Καρμηίλου και έκυψεν εις την γην και έβαλε το πρόσωπον αυτού αναμέσον των γονάτων αυτού. **43** και ειπέ προς τον υπηρέτην αυτού, Ανάβα τώρα, βλέψον προς την θάλασσαν. Και ανέβη και έβλεψε και ειπέ, Δεν είναι ουδέν. Ο δε ειπεν, Ύπαγε πάλιν, έως επτάκις. **44** Και την εβδόμην φοράν ειπεν, Ιδού, νέφος μικρόν, ως παλάμη ανθρώπου, αναβαίνει εκ της θαλάσσης. Και ειπεν, Ανάβα, ειπέ προς τον Αχαάβ, Ζεύξον την άμαξάν σου, και κατάβα, διά να μη σε εμποδίση η βροχή. **45** Και εν τω μεταξύ ο ουρανός συνεσκοτάσεν εκ νεφών και ανέμω, και έγεινε βροχή μεγάλη. Και ανέβη ο Αχαάβ εις την άμαξαν αυτού και υπήγεν εις Ιεζραέλ. **46** Και χειρ Κυρίου εστάθη επί τον Ηλίαν και συνέσφιγγε την οσφύν αυτού και έτρεχεν έμπροσθεν του Αχαάβ έως της εισόδου της Ιεζραέλ.

19 Και απήγγειλεν ο Αχαάβ προς την Ιεζάβελ πάντα όσα έκαμεν ο Ηλιάς, και τίνι τρόπω εθανάτωσεν εν ρομφαία πάντας τους προφήτας. **2** Και απέστειλε μηνυτήν η Ιεζάβελ προς τον Ηλίαν, λέγουσα, Ούτω να κάμωσιν οι θεοί και ούτω να προσθέσωσιν, εάν αύριον περί την ώραν ταύτην δεν καταστήω την ζωήν σου ως την ζωήν ενός εξ εκείνων. **3** Και φοβηθείς, εσηκώθη και ανεχώρησε διά την ζωήν αυτού, και ήλθεν εις Βηρσαβεέ την του Ιούδα και αφήκεν εκεί τον υπηρέτην αυτού. **4** Αυτός δε υπήγεν εις την έρημον μιας ημέρας οδόν, και ήλθε και εκάθησεν υπό τινά άρκευθον και επεθύμησε καθ' εαυτόν να αποθάνη και ειπεν, Αρκεί τώρα, Κύριε, λάβε την ψυχήν μου διότι δεν είμαι εγώ καλότερος των πατέρων μου. **5** Και πλαγιάσας απεικοιμήθη υποκάτω μιας αρκεύθου, και ιδού, άγγελος ήγγισεν αυτόν και ειπέ προς αυτόν, Σηκώθητι, φάγε. **6**

Και ανεβλεψε, και ιδού, πλησίον της κεφαλής αυτού άρτος εγκρυφίας και αγγείου ύδατος. Και έφαγε και έπιε και πάλιν επλαγίασε. **7** Και επέστρεψεν ο άγγελος του Κυρίου εκ δευτέρου και ήγγισεν αυτόν και ειπέ, Σηκώθητι, φάγε: διότι πολλή είναι η οδός από σου. **8** Και σηκωθείς, έφαγε και έπιε, και με την δύναμιν της τροφής εκείνης ώδοιπόρησε τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, έως Χωρήβ του όρους του Θεού. **9** Και εισήλθεν εκεί εις σπήλαιον και έκαμεν εκεί κατάλυμα και ιδού, ήλθε λόγος Κυρίου προς αυτόν και ειπέ προς αυτόν, Τι κάμνεις ενταύθα, Ηλιά; **10** Ο δε ειπεν, Εστάθην εις άκρον ζηλωτής υπέρ Κυρίου του Θεού των δυνάμεων: διότι οι υιοί Ισραήλ εγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν και τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν ρομφαία: και εναπελείφθην εγώ μόνος και ζητούσι την ζωήν μου, διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. **11** Και ειπεν, Έξελθε και στάθητι επί το όρος ενώπιον Κυρίου. Και ιδού, ο Κύριος διέβαινε, και άνεμος μέγας και δυνατός έσχιζε τα όρη και συνέτριβε τους βράχους έμπροσθεν του Κυρίου ο Κύριος δεν ήτο εν τω ανέμω και μετά τον άνεμον σεισμός ο Κύριος δεν ήτο εν τω σεισμό. **12** και μετά τον σεισμόν, πυρ ο Κύριος δεν ήτο εν τω πυρί και μετά το πυρ, ήχος λεπτού αέρος. **13** Και ως ήκουσεν ο Ηλιάς, εσκέπασε το πρόσωπον αυτού με την μηλωτήν αυτού και εξήλθε και εστάθη εις την είσοδον του σπηλαίου. Και ιδού, φωνή προς αυτόν, λέγουσα, Τι κάμνεις ενταύθα, Ηλιά; **14** Και ειπεν, Εστάθην εις άκρον ζηλωτής υπέρ Κυρίου του Θεού των δυνάμεων διότι οι υιοί του Ισραήλ εγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν και τους προφήτας σου εθανάτωσαν εν ρομφαία: και εναπελείφθην εγώ μόνος και ζητούσι την ζωήν μου, διά να αφαιρέσωσιν αυτήν. **15** Και ειπέ Κύριος προς αυτόν, Ύπαγε, επίστρεψον εις την οδόν σου προς την έρημον της Δαμασκού: και όταν έλθης, χρίσον τον Αζαήλ βασιλέα επί την Συρίαν. **16** τον δε Ιηού τον υιόν του Νιμισί θέλεις χρίσει βασιλέα επί τον Ισραήλ: και τον Ελισσαιέ τον υιόν του Σαφατ, από Αβέλ-μεολά, θέλεις χρίσει προφήτην αντι σου. **17** και θέλει συμβή, ώστε το διασωθέντα εκ της ρομφαίας του Αζαήλ, θέλει θανατώσει ο Ιηού: και τον διασωθέντα εκ της ρομφαίας του Ιηού, θέλει θανατώσει ο Ελισσαιέ. **18** αφήκα όμως εις τον Ισραήλ επτά χιλιάδας, πάντα τα γόνата, όσα δεν έκλιναν εις τον Βάαλ, και παν στόμα το οποίον δεν ησπάσθη αυτόν. **19** Και αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε τον Ελισσαιέ τον υιόν του Σαφατ, ενώ ώργονε με δώδεκα ζεύγη βοών έμπροσθεν αυτού, αυτός ων εις το δωδέκατον: και επέρασεν ο Ηλιάς από πλησίον αυτού και έρριψεν επ' αυτόν την μηλωτήν αυτού. **20** Ο δε αφήκε τους βόας και έτρεξε κατόπιν του Ηλία και ειπεν, Ας ασπασθώ, παρακαλώ, τον πατέρα μου και την μητέρα μου, και τότε θέλω σε ακολουθήσει. Και ειπέ προς αυτόν, Ύπαγε, επίστρεψον διότι τι έκαμα εις σε; **21** Και έστρεψεν εξόπισθεν αυτού και έλαβεν εν ζεύγος βοών και έσφαζεν αυτούς, και έψησε το κρέας αυτών με τα εργαλεία των βοών και έδωκεν εις τον λαόν, και έφαγον. Τότε σηκωθείς, υπήγχε κατόπιν του Ηλία και υπηρέτει αυτόν.

20 Ο δε Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθροισε πᾶσαν την δύναμιν αὐτοῦ· ἦσαν δε μετ' αὐτοῦ τριάκοντα δύο βασιλεῖς καὶ ἵπποι καὶ ἀμάξαι καὶ ἀνέβη καὶ ἐπολιόρκησε την Σαμαρείαν καὶ ἐπολέμει αὐτήν. **2** Καὶ ἀπέστειλε μηνυτάς πρὸς Ἀχαάβ τον βασιλέα του Ἰσραὴλ εἰς την πόλιν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Βεν-αδάδ· **3** τὸ ἀργυρίον σου καὶ τὸ χρυσίον σου εἶναι ἐμοῦ· καὶ ἡ γυναῖκες σου καὶ τὰ τέκνα σου τὰ ὠραία εἶναι ἐμοῦ. **4** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεύς του Ἰσραὴλ καὶ εἶπε, Κατὰ τον λόγον σου, κύριέ μου βασιλεῦ, σου εἶμαι ἐγὼ καὶ πάντα ὅσα ἔχω. **5** Καὶ ἐπανήλθον οἱ μηνυταὶ καὶ εἶπον, Οὕτως ἀποκρίνεται ὁ Βεν-αδάδ, λέγων· Ἐπειδὴ ἀπέστειλα πρὸς σε, λέγων, Τὸ ἀργυρίον σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τας γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου θέλεις παραδώσει εἰς ἐμέ, **6** ἄβριον βεβαίως περὶ την ὥραν ταύτην θέλω ἀποστείλει τους δούλους μου πρὸς σε, καὶ θέλουσιν ἐρευνηθεῖ τον οἶκόν σου καὶ τους οἴκους των δούλων σου καὶ ὅ, τὶ εἶναι ἐπιθυμητόν εἰς τους ὀφθαλμούς σου, θέλουσι βάλει εἰς τας χεῖρας αὐτῶν καὶ θέλουσι λάβει αὐτούς. **7** Τότε ἐκάλεσεν ὁ βασιλεύς του Ἰσραὴλ πάντα τους πρεσβύτερους του τόπου καὶ εἶπε, Στοχασθήτε, παρακαλῶ, καὶ ἰδέτε ὅτι οὗτος κακίαν ζητεῖ· διότι ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ διὰ τας γυναῖκάς μου καὶ διὰ τὰ τέκνα μου καὶ διὰ τὸ ἀργυρίον μου καὶ διὰ τὸ χρυσίον μου, καὶ δεν ἠρνήθη οὐδέν εἰς αὐτόν. **8** Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν πάντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ παρ' οὗ λαός, Μη υπακούσης μηδέ συγκατανεύσης. **9** Εἶπε λοιπὸν πρὸς τους μηνυτάς του Βεν-αδάδ, Εἶπατε πρὸς τον κύριόν μου τον βασιλέα, Πάντα ὅσα ἐμήνυσας πρὸς τον δούλον σου κατ' ἀρχάς, θέλω κάμει τούτο ὁμῶς τὸ πρᾶγμα δεν δύναμαι να κάμω. Καὶ οἱ μηνυταὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτόν την ἀπόκρισιν. **10** Καὶ ἀναπέστειλεν ὁ Βεν-αδάδ πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω να κάμωσιν εἰς ἐμέ οἱ θεοὶ καὶ οὕτω να προσθέσωσιν, εἴάν το χῶμα της Σαμαρείας ἀρκέσῃ διὰ μίαν χεριάν εἰς πάντα τον λαόν, τον ἀκολουθοῦντά με. **11** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεύς του Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, Εἶπατε πρὸς αὐτόν, Ὅστις περιζώννεται τὰ ὄπλα, ας μίη μεγαλαυχῆ ὡς ὁ ἐκδύομενος αὐτά. **12** Ὅτε δε ὁ Βεν-αδάδ ἤκουσε τον λόγον τούτον, ἔτυχε πίνων, αὐτός καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τας σκηνάς, καὶ εἶπε πρὸς τους δούλους αὐτοῦ, Παρατάχθητε. Καὶ παρετάχθησαν κατὰ της πόλεως. **13** Καὶ ἰδοῦ, προσήλθε πρὸς τον Ἀχαάβ τον βασιλέα του Ἰσραὴλ προφήτης τις, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Βλέπετε ἅπαν το πλήθος τούτο το μέγα; ἰδοῦ, ἐγὼ παραδίδω αὐτό εἰς την χεῖρα σου σήμερον· καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. **14** Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαάβ, Διὰ τίνος; Ὁ δε ἀπεκρίθη, Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ των θεραπόντων των ἀρχόντων των ἐπαρχιών. Τότε εἶπε, Τίς θέλει συγκροτῆσει την μάχην; Καὶ ἀπεκρίθη, Σὺ. **15** Τότε ἠρίθμησε τους θεραπόντας των ἀρχόντων των ἐπαρχιών· καὶ ἦσαν διακόσιοι τριάκοντα δύο· καὶ μετ' αὐτούς, ἠρίθμησεν ἅπαντα τον λαόν, πάντας τους υἱούς Ἰσραὴλ, ἐπτά χιλιάδας. **16** Καὶ ἐξήλθον περὶ την μεσημβριάν. Ὁ δε Βεν-αδάδ ἔβη καὶ ἐμέθεν εἰς τας σκηνάς, αὐτός καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τριάκοντα δύο βασιλεῖς οἱ σύμμαχοι αὐτοῦ. **17** Καὶ ἐξήλθον πρῶτοι οἱ θεράποντες των ἀρχόντων των ἐπαρχιών· καὶ ἀπέστειλεν ὁ Βεν-αδάδ να μάθῃ καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξήλθον ἐκ της Σαμαρείας. **18** Ὁ δε εἶπεν, Εἴαν ἐξήλθον εἰρηνικῶς, συλλάβετε αὐτούς ζώντας· καὶ εἴαν ἐξήλθον διὰ πόλεμον, πάλιν ζώντας συλλάβετε αὐτούς. **19** Εξήλθον λοιπὸν ἐκ της πόλεως οὗτοι οἱ θεράποντες των ἀρχόντων των ἐπαρχιών, καὶ το στράτευμα το ὁποῖον ἠκολούθει αὐτούς. **20** Καὶ ἐπάταξεν ἕκαστος τον ἄνθρωπον αὐτοῦ· καὶ οἱ Σύριοι ἔφυγον· καὶ κατεδίωξεν αὐτούς ὁ Ἰσραὴλ· ὁ δε Βεν-αδάδ ὁ βασιλεύς της Συρίας διεσώθη ἔφιππος μετὰ των ἵππών. **21** Καὶ ἐξήλθεν ὁ βασιλεύς του Ἰσραὴλ καὶ ἐπάταξε τους ἵππους καὶ τας ἀμάξας, καὶ ἔκαμεν εἰς τους Συρίους σφαγὴν μεγάλην. **22** Καὶ προσήλθεν ὁ προφήτης πρὸς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, ἐνδυναμώθητι καὶ σκέψθητι, καὶ ἰδέ τὶ θέλει κάμει διότι ἐν τη ἐπιστροφῇ του ἔτους ὁ βασιλεύς της Συρίας θέλει ἀναρῆ ἐναντίον σου. **23** Εἶπον δε πρὸς αὐτόν οἱ δούλοι του βασιλέως της Συρίας, Ὁ θεός αὐτῶν εἶναι θεός των βουνών· διὰ τούτου ὑπερίσχυσαν κατ' ἡμῶν· εἴαν δε πολεμήσωμεν αὐτούς ἐν τη πεδιάδι, βεβαίως θέλομεν ὑπερίσχυσει κατ' αὐτῶν. **24** Κάμε λοιπὸν τὸ πρᾶγμα τούτο· ἔκβαλε τους βασιλεῖς, ἕκαστον ἐκ του τόπου αὐτοῦ καὶ βάλε αὐτ' αὐτῶν στρατηγούς· **25** συ δε συνάθροισον εἰς σεαυτὸν στράτευμα, ὅσον στράτευμα ἐκ των μετὰ σου ἔπεςε, καὶ ἵππον ἀντὶ ἵππου καὶ ἀμάξαν ἀντὶ ἀμάξης· καὶ ας πολεμήσωμεν αὐτούς ἐν τη πεδιάδι, καὶ βεβαίως θέλομεν ὑπερίσχυσει κατ' αὐτῶν. Καὶ εἰσηκούσε της φωνῆς αὐτῶν καὶ ἔκαμεν οὕτω. **26** Καὶ ἐν τη ἐπιστροφῇ του ἔτους ἠρίθμησεν ὁ Βεν-αδάδ τους Συρίους καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφέκ, διὰ να πολεμήσῃ κατὰ του Ἰσραὴλ. **27** Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠρηθμίσθησαν, καὶ προπαρασκευασθέντες ὑπήγον εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ ἐστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπέναντι αὐτῶν, ὡς δύο μικρὰ ποίμνια αἰγῶν· οἱ δε Σύριοι ἐγέμισαν την γῆν. **28** Καὶ προσήλθεν ὁ ἄνθρωπος του θεοῦ καὶ ἐλάλησε πρὸς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐπειδὴ οἱ Σύριοι εἶπον, Ὁ Κύριος εἶναι θεός των βουνών, ἀλλ' οὐχὶ θεός των κοιτᾶδων, διὰ τούτο θέλω παραδώσει εἰς την χεῖρα σου ἅπαν το μέγα τούτο πλήθος, καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. **29** Καὶ ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι ἀντικρῶ ἀλλήλων ἐπτά ἡμέρας. Καὶ την ἐβδόμην ἡμέραν συνεκροτήθη ἡ μάχη· καὶ ἐπάταξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τους Συρίους ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν ἐν ἡμέρα μιά. **30** Οἱ δε ἐναπολειφθέντες ἔφυγον εἰς Ἀφέκ, πρὸς την πόλιν καὶ ἔπεςε το τεῖχος ἐπὶ εικοσιεπτά χιλιάδας ἐκ των ἀνδρῶν των ἐναπολειφθέντων. Καὶ ἔφυγεν ὁ Βεν-αδάδ καὶ εἰσηλθεν εἰς την πόλιν καὶ ἐκρύφθη ἀπὸ κοιτῶνος εἰς κοιτῶνα. **31** Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν οἱ δούλοι αὐτοῦ, Ἰδοῦ τώρα, ἠκούσαμεν ὅτι οἱ βασιλεῖς του οἴκου Ἰσραὴλ εἶναι βασιλεῖς ἐλεήμονες· ας βάλωμεν λοιπὸν σάκκου ἐπὶ τας οσφύς ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ τας κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ας ἐξέλθωμεν πρὸς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ· ἴσως θέλει σοι χαρίσει την ζωὴν. **32** Περιεζώσθησαν λοιπὸν σάκκου εἰς τας οσφύς αὐτῶν καὶ σχοινία εἰς τας κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἦλθον πρὸς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ καὶ εἶπον, Ὁ δούλός σου Βεν-αδάδ λέγει, Ἀς ζήσῃ ἡ ψυχὴ μου, παρακαλῶ. Καὶ εἶπε, Ζῆ ἀκόμη· ἀδελφός μου εἶναι. **33** Καὶ οἱ ἄνδρες ἔλαβον τούτο διὰ καλὸν οἰωνόν, καὶ ἔσπευσαν να στερεώσωσι το ἐξελθόν ἐκ του στόματος αὐτοῦ· καὶ εἶπον, Ὁ ἀδελφός σου Βεν-αδάδ.

Και είπεν, Υπάγετε, φέρετε αυτόν. Ὅτε δε ἦλθε προς αὐτόν ὁ Βεν-αδάδ, ἐκεῖνος ανεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄμαξαν αὐτοῦ. **34** Καὶ εἶπε προς αὐτόν ὁ Βεν-αδάδ, τὰς πόλεις, τὰς οποίας ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρά του πατρὸς σου, θέλω αποδώσει καὶ θέλεις στήσει εἰς σεαυτὸν οχυρώματα ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔστησεν ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ. Καὶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Αχαάβ, θέλω σε ἐξαποστείλει ἐπὶ ταύτη τῆ συνθήκη. Οὕτως ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. **35** Ἄνθρωπος δὲ τις ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε προς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, Κτύπησόν με, παρακαλῶ. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος νὰ κτυπήσῃ αὐτόν. **36** Καὶ εἶπε προς αὐτόν, Ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουσας τῆς φωνῆς του Κυρίου, ἰδοῦ, καθὼς ἀναχωρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέων θέλει σε θανατώσει. Καὶ ὡς ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ, εὗρηκεν αὐτὸν λέων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. **37** Ευρῶν ἔπειτα ἄλλον ἄνθρωπον, εἶπε, Κτύπησόν με, παρακαλῶ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκτύπησεν αὐτόν, καὶ κτυπήσας ἐπλήγωσε. **38** Τότε ἀνεχώρησεν ὁ προφήτης καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῆς οδοῦ διὰ τὸν βασιλέα, μεταμνημονύμενος με κάλυμμα ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **39** Καὶ ὡς διέβαιναν ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἐβόησε προς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν, Ὁ δούλός σου ἐξήλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς μάχης καὶ ἰδοῦ, ἄνθρωπος στραφεὶς κατὰ μέρος ἔφερε τινὰ προς ἐμέ, καὶ εἶπε, Φύλαττε τὸν ἄνθρωπον τούτον· εἴαν ποτὲ φύγῃ, τότε ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἢ θέλεις πληρώσει ἐν τάλαντον ἀργυρίου. **40** καὶ ἐνῶ ὁ δούλός σου ἠσολοίτο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, αὐτὸς ἔφυγε. Καὶ εἶπε προς αὐτόν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, αὕτη εἶναι ἡ κρίσις σου αὐτὸς σὺ ἀπεφάσισας αὐτήν. **41** Τότε ἔσπευσε καὶ ἀφήρεσε τὸ κάλυμμα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ ἐγνώρισεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ ὅτι ἦτο ἐκ τῶν προφητῶν. **42** Καὶ εἶπε προς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος Ἐπειδὴ σὺ ἐξαπέστειλας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶχον ἀποφασίσει εἰς ὄλεθρον, διὰ τοῦτο ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σου ἀντὶ του λαοῦ αὐτοῦ. **43** Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπὸς καὶ δυσηρεστημένος καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Σαμαρείαν.

21 Μετὰ δε ταῦτα τὰ πράγματα Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης εἶχεν ἀμπελῶνα ἐν Ἰεζραὴλ, πλησίον του παλατίου του Αχαάβ βασιλέως τῆς Σαμαρείας. **2** Καὶ ἐλάλησεν ὁ Αχαάβ προς τὸν Ναβουθαὶ, λέγων, Δος μοι τὸν ἀμπελῶνά σου, διὰ νὰ ἔχω αὐτὸν κήπον λαχάνων, ἐπειδὴ εἶναι πλησίον του οἴκου μου· καὶ θέλω σοι δώσει ἀντ' αὐτοῦ ἀμπελῶνα καλῆτερον παρ' αὐτοῦ· ἢ, ἀν ἦναι ἀρεστόν εἰς σε, θέλω σοι δώσει τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ εἰς ἀργύριον. **3** Ὁ δε Ναβουθαὶ εἶπε προς τὸν Αχαάβ, Μὴ γένοιτο εἰς ἐμέ παρά Θεοῦ, νὰ δώσω τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μου εἰς σε. **4** Καὶ ἦλθεν ὁ Αχαάβ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπὸς καὶ δυσηρεστημένος διὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησε προς αὐτὸν Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, ἐπὶ ὧν, Δεν θέλω σοι δώσει τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μου. Καὶ ἐπλαγίασεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ δὲν ἔφαγεν ἄρτον. **5** Καὶ ἦλθε προς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ εἶπε προς αὐτόν, Διὰ τι τὸ πνεῦμά σου εἶναι περίλυπον, ὥστε δὲν τρώγεις

ἄρτον; **6** Ὁ δε εἶπε προς αὐτήν, Ἐπειδὴ ἐλάλησα προς Ναβουθαὶ τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ εἶπα προς αὐτόν, Δος μοι τὸν ἀμπελῶνά σου δι' ἀργυρίου ἢ, ἀν αγαπᾷς, θέλω σοι δώσει ἄλλον ἀμπελῶνα ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Δεν θέλω σοι δώσει τὸν ἀμπελῶνά μου. **7** Καὶ εἶπε προς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Σὺ τώρα βασιλεύεις ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ; σηκώθητι, φάγε ἄρτον, καὶ ἀς ἦναι εὐθυμος ἡ καρδία σου· ἐγὼ θέλω σοι δώσει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ του Ἰεζραηλίτου. **8** Τότε ἔγραψεν ἐπιστολάς ἐν ὀνόματι του Αχαάβ καὶ ἐσφράγισε διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε τὰς ἐπιστολάς προς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ προς τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας μετὰ του Ναβουθαί. **9** Καὶ ἔγραψεν ἐν ταῖς ἐπιστολάς, λέγουσα, Κηρύξτε νηστείαν καὶ καθίεσθαι τὸν Ναβουθαὶ ἐπὶ κεφαλῆς του λαοῦ. **10** καὶ παρακαθίσατε δύο ἄνδρας κακοῦς ἀντικρῦ αὐτοῦ, καὶ ἀς μαρτυρήσωσι κατ' αὐτοῦ, λέγοντες, Σὺ ἐβλασφήμησας τὸν Θεόν καὶ τὸν βασιλέα· καὶ ἐκβάλετε αὐτόν καὶ λιθοβολήσατε αὐτόν, καὶ ἀς ἀποθάνῃ. **11** Καὶ ἔκαμον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἐμήνυσσε προς αὐτοὺς ἡ Ἰεζάβελ, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τὰς οποίας ἔστειλε προς αὐτοὺς. **12** Ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐκάθησαν τὸν Ναβουθαὶ ἐπὶ κεφαλῆς του λαοῦ. **13** καὶ εἰσῆλθον δύο ἄνδρες κακοὶ καὶ ἐκάθισαν ἀντικρῦ αὐτοῦ· καὶ ἐμαρτύρησαν οἱ ἄνδρες οἱ κακοὶ κατ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν Ναβουθαί, ἐνώπιον του λαοῦ, λέγοντες, Ὁ Ναβουθαὶ ἐβλασφήμησε τὸν Θεόν καὶ τὸν βασιλέα. Τότε ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν με λίθους, καὶ ἀπέθανε. **14** Καὶ ἀπέστειλαν προς τὴν Ἰεζάβελ, λέγοντες, Ὁ Ναβουθαὶ ἐλιθοβολήθη καὶ ἀπέθανε. **15** Καὶ ὡς ἴηκουσεν ἡ Ἰεζάβελ ὅτι ὁ Ναβουθαὶ ἐλιθοβολήθη καὶ ἀπέθανεν, εἶπεν ἡ Ἰεζάβελ προς τὸν Αχαάβ, Σηκώθητι, κληρονόμησον τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαὶ του Ἰεζραηλίτου, τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλε νὰ σοι δώσῃ δι' ἀργυρίου· διότι ὁ Ναβουθαὶ δὲν ζῆ ἀλλ' ἀπέθανε. **16** Καὶ ὡς ἴηκουσεν ὁ Αχαάβ ὅτι ὁ Ναβουθαὶ ἀπέθανεν, ἐσηκώθη ὁ Αχαάβ νὰ καταβῆ εἰς τὸν ἀμπελῶνα του Ναβουθαὶ του Ἰεζραηλίτου, διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτόν. **17** Καὶ ἦλθεν ὁ λόγος του Κυρίου προς Ἠλίαν τὸν Θεαβίτην, λέγων, **18** Σηκώθητι, καταβα εἰς συνάντησιν του Αχαάβ, βασιλέως του Ἰσραὴλ, ὅστις κατοικεῖ ἐν Σαμαρείᾳ· ἰδοῦ, ἐν τῷ ἀμπελῶνι του Ναβουθαὶ εἶναι, ὅπου κατέβῃ διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτόν. **19** καὶ θέλεις λαλήσει προς αὐτόν, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος Ἐφόνευσας καὶ ἐτὶ ἐκληρονόμησας; Καὶ θέλεις λαλήσει προς αὐτόν, λέγων, οὕτω λέγει Κύριος Ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου οἱ κύνες ἐγλείψαν τὸ αἷμα του Ναβουθαί, θέλουσι γλείψῃ οἱ κύνες τὸ αἷμα σου, ναι, σου. **20** Καὶ εἶπεν ὁ Αχαάβ προς τὸν Ἠλίαν, Με εὗρηκας, ἐχθρὲ μου; Καὶ ἀπεκρίθη, Σε εὗρηκα· διότι ἐπώλησας σεαυτὸν εἰς τὸ νὰ πράττης τὸ πονηρὸν ἐνώπιον του Κυρίου. **21** Ἰδοῦ, λέγει Κύριος, ἐγὼ θέλω φέρεῖ κακὸν ἐπὶ σε, καὶ θέλω σαρώσει κατόπιν σου καὶ ἐξολοθρεύσει του Αχαάβ τὸν σουρόντα προς τὸν τοῖχον καὶ τὸν πεφυλαγμένον καὶ τὸν ἀφειμένον μεταξύ του Ἰσραὴλ. **22** καὶ θέλω καταστήσει τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον του Ἰεροβοάμ υἱοῦ του Ναβάτ, καὶ ὡς τὸν οἶκον του Βαασά υἱοῦ του Αχιά, διὰ τὸν παροργισμὸν τὸν ὁποῖον

με παρώργιας, και έκαμες τον Ισραήλ να αμαρτήση. **23** Και περί της Ιεζάβελ έτι ελάλησεν ο Κύριος, λέγων, Οι κύνες θέλουσι καταφάγει την Ιεζάβελ πλησίον του προτειχίσματος της Ιεζραέλ. **24** Όστις εκ του Αχαάβ αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει αυτόν· και όστις αποθάνη εν τω αγρώ, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι καταφάγει αυτόν. **25** Ουδείς τώντι δεν εστάθη όμοιος του Αχαάβ, όστις επώλησεν εαυτόν εις το να πράττη πονηρά ενώπιον του Κυρίου, όπως εκίνει αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού. **26** Και έπραξε βδελυρά σφόδρα ακολουθών τα είδωλα, κατά πάντα όσα έπραττον οι Αμορραίοι, τους οποίους ο Κύριος εξεδίδωξεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **27** Ως δε ήκουσεν ο Αχαάβ τους λόγους τούτους, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και έβαλε σάκκον επί την σάρκα αυτού και ενήστευσε, και εκοίτετο περιτετυλιγμένος σάκκον και εβάζιζε κεκυφώς. **28** Ήλθε δε ο λόγος του Κυρίου προς Ηλιάν τον Θεσβίτην, λέγων, **29** Είδες πως εταπεινώθη ο Αχαάβ ενώπιόν μου; επειδή εταπεινώθη ενώπιόν μου, δεν θέλω φέρει το κακόν εν ταις ημέραις αυτού· εν ταις ημέραις του υιού αυτού θέλω φέρει το κακόν επί τον οίκον αυτού.

22 Παρήλθον δε τρία έτη άνευ πολέμου αναμείσον της Συρίας και του Ισραήλ. **2** Κατά δε το τρίτον έτος κατέβη Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα προς τον βασιλέα του Ισραήλ. **3** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τους δούλους αυτού, Εξεύρετε ότι η Ραμώθ-γαλαάδ είναι ημών, και ημείς σιωπώμεν εις το να λάβωμεν αυτήν εκ της χειρός του βασιλέως της Συρίας; **4** Και είπε προς τον Ιωσαφάτ, Έρχεσαι μετ' εμού διά να πολεμήσωμεν την Ραμώθ-γαλαάδ; Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Εγώ είμαι καθώς συ, ο λαός μου καθώς ο λαός σου, οι ίπποι μου καθώς οι ίπποι σου. **5** Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Ερωτήσον, παρακαλώ, τον λόγον του Κυρίου σήμερον. **6** Και συνήθροισεν ο βασιλεύς του Ισραήλ τους προφήτας, περίπου τετρακοσίους άνδρας, και είπε προς αυτούς, να υπάγω εναντίον της Ραμώθ-γαλαάδ να πολεμήσω, ή να απέχω; οι δε είπον, Ανάβα, και ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **7** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα έτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; **8** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Είναι έτι άνθρωπός τις, Μιχαίας, ο υιός του Ιεμλά, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλην μισώ αυτόν· διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού, αλλά κακόν. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. **9** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ένα ενουόχον και είπε, Σπεύσον να φέρης Μιχαίαν τον υιόν του Ιεμλά. **10** Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εκάθηντο, έκάστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολάς, εν τόπω ανοικτώ κατά την είσοδον της πύλης της Σαμαρείας· και πάντες οι προφίται προεφήτευσον έμπροσθεν αυτών. **11** Και Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά είχε κάμει εις εαυτόν σιδηρά κέρατα· και είπεν, Ούτω λέγει Κύριος Διά τούτων θέλεις κερατίσει τους Συρίους, εωσού συντελέσης αυτούς. **12** Και πάντες οι προφίται προεφήτευσον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ

και ευοδού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **13** Και ο μηνυτής, όστις υπήγε να καλέση τον Μιχαίαν, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού τώρα, οι λόγοι των προφητών φανερόνουσιν εξ ενός στόματος καλόν περί του βασιλέως ο λόγος σου λοιπόν· ας ήναι ως ο λόγος ενός εξ εκείνων, και λάλησον το καλόν. **14** Ο δε Μιχαίας είπε, Ζη Κύριος, ό,τι μοι είπι ο Κύριος, τούτο θέλω λαλήσει. **15** Ήλθε λοιπόν προς τον βασιλέα. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαία, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν, ή να απέχωμεν; Ο δε απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα και ευοδού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **16** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Έως ποσάκις θέλω σε ορκίζει, να μη λέγης προς εμέ παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; **17** Ο δε είπεν, Είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επί τα όρη, ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. Και είπε Κύριος, Ούτοι δεν έχουσι κύριον· ας επιστρέψωσιν έκάστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. **18** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα έτι δεν θέλει προφητεύει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; **19** Και ο Μιχαίας είπεν, Άκουσον λοιπόν τον λόγον του Κυρίου. Είδον τον Κύριον καθήμενον επί του θρόνου αυτού, και πάσαν την στρατιάν του ουρανού παρισταμένην περί αυτόν, εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **20** Και είπε Κύριος, Τις θέλει απατήσων τον Αχαάβ, ώστε να αναβή και να πείση εν Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν είπεν ούτως, ο δε είπεν ούτως. **21** Και εξήλθε το πνεύμα και εστάθη ενώπιον Κυρίου και είπεν, Εγώ θέλω απατήσει αυτόν. **22** Και είπε Κύριος προς αυτό, Τίνι τρόπο; Και είπε, Θέλω εξέλθει και θέλω εισθαι πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι πάντων των προφητών αυτού. Και είπε Κύριος, Θέλεις απατήσει και έτι θέλεις κατορθώσει· εξέλθε και κάμε ούτω. **23** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο Κύριος έβαλε πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι πάντων τούτων των προφητών σου, και ο Κύριος ελάλησε κακόν επί σε. **24** Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά, εράρπισε τον Μιχαίαν επί την σιαγόνα και είπε, Διά ποίας οδού επέρασε το Πνεύμα του Κυρίου απ' εμού, διά να λαλήση προς σε; **25** Και είπεν ο Μιχαίας, Ιδού, θέλεις ιδεί, καθ' ην ημεράν θέλεις εισέρχεσθαι από ταμείου εις ταμείον διά να κρυφής. **26** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαίαν και επαναφέρετε αυτόν προς Αμών τον άρχοντα της πόλεως και προς Ιωάς τον υιόν του βασιλέως. **27** και είπατε, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Βάλετε τούτον εις την φυλακήν και τρέφετε αυτόν με άρτον θλίψεως και με ύδωρ θλίψεως, εωσού επιστρέψω εν ειρήνη. **28** Και είπεν ο Μιχαίας, Διά τώντι επιστρέψης εν ειρήνη, ο Θεός δεν ελάλησε δι' εμού. Και είπεν, Άκούσατε σεις, πάντες οι λαοί. **29** Και ανέβη ο βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. **30** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Εγώ θέλω μετασηματισθή και εισέλθει εις την μάχην· συ δε ενδόθητι την στολήν σου. Και μετεσηματίσθη ο βασιλεύς του Ισραήλ και εισήλθεν εις την μάχην. **31** Ο δε βασιλεύς της Συρίας είχε προστάξει τους τριάκοντα δύο αμαζάρχας αυτού, λέγων, Μη πολεμείτε μήτε μικρόν μήτε μέγαν, αλλά μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. **32**

Και ως είδον οι αμαζάρχαι τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοί είπον, Βεβαίως ούτος είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ. Και περιεστράφησαν διά να πολεμήσωσιν αυτόν· αλλ' ο Ιωσαφάτ ανεβόησεν. **33** Ιδόντες δε οι αμαζάρχαι ότι δεν ήτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της καταδιώξεως αυτού. **34** Άνθρωπος δε τις, τοξεύσας ασκόπως, εκτύπησε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των αρθρώσεων του θώρακος· ο δε είτε προς τον ηνίοχον αυτού, Στρέψον την χείρα σου και έκβαλέ με εκ του στρατεύματος· διότι επληρώθην. **35** Και η μάχη εμεγαλύνθη εν τη ημέρα εκείνη· ο δε βασιλεύς ίστατο επί της αμάξης αντικρύ των Συρίων, και προς το εσπέρας απέθανε· και το αίμα έρρεεν εκ της πληγής εις τον κόλπον της αμάξης. **36** Και περί την δύσιν του ηλίου έγεινε διακήρυξις εν τω στρατοπέδω, λέγουσα, Έκαστος εις την πόλιν αυτού και έκαστος εις τον τόπον αυτού. **37** Και απέθανεν ο βασιλεύς και εκομίσθη εις Σαμάρειαν· και ενεταφίασαν τον βασιλέα εν Σαμαρεία. **38** Και έπλυναν την άμαξαν εις το υδροστάσιον της Σαμαρείας· έπλυναν έτι και τα όπλα αυτού και έγλειψαν οι κύνες το αίμα αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν. **39** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Αχαάβ και πάντα όσα έκαμε, και ο ελεφάντινος οίκος τον οποίον ωκοδόμησε και πάσαι αι πόλεις, τας οποίας έκτισε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **40** Και εκοιμήθη ο Αχαάβ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Οχοζίας ο υιός αυτού. **41** Ο δε Ιωσαφάτ ο υιός του Ασα έβασίλευσεν επί τον Ιούδα, το τέταρτον έτος του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ. **42** Ο Ιωσαφάτ ήτο τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσεν εικοσιπέντε έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αζουβά, θυγάτηρ του Σιλεϊ. **43** Και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Ασα του πατρός αυτού· δεν εξέκλινεν απ' αυτών, πράττων το ευθές ενώπιον του Κυρίου. Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυσίαζεν έτι και εθυμίαζεν εν τοις υψηλοίς τόποις. **44** Και είχαν ειρήνην ο Ιωσαφάτ μετά του βασιλέως του Ισραήλ. **45** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ιωσαφάτ, και τα κατορθώματα αυτού όσα έκαμε, και οι πόλεμοι αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **46** Και το υπόλοιπον των σοδομιτών, το εναπολειφθέν εν ταις ημέραις Ασα του πατρός αυτού, αυτός εξήλειψεν από της γης. **47** Τότε δεν υπήρχε βασιλεύς εν Εδώμ· διοικητής ήτο βασιλεύς. **48** Ο Ιωσαφάτ έκαμε πλοία εν Θαρσείς, διά να πλεύσωσιν εις Οφείρ διά χρυσίον· πλην δεν υπήγον, διότι τα πλοία συνεντρίφθησαν εν Εσιών· γάβερ. **49** Τότε είπεν Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ προς τον Ιωσαφάτ, Ας υπάγωσιν οι δούλοι μου μετά των δούλων σου εις τα πλοία· ο Ιωσαφάτ όμως δεν ηθέλησε. **50** Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωράμ ο υιός αυτού. **51** Οχοζίας ο υιός του Αχαάβ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, το δέκατον έβδομον έτος του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα· και εβασίλευσε δύο έτη επί τον Ισραήλ. **52** Και έπραξε τα πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός

αυτού και εις την οδόν της μητρός αυτού και εις την οδόν του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση· **53** διότι ελάτρευσε τον Βάαλ και προσεκύνησεν αυτόν, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, κατά πάντα όσα έπραξεν ο πατήρ αυτού.

Βασιλειῶν Δ΄

1 Μετά δε τον θάνατον του Αχαάβ, επανεστάτησεν ο Μωάβ εναντίον του Ισραήλ. **2** Και έπεσεν ο Οχοζίας διά του δρυφράκτου του υπέρωυ αυτού, το οποίον ήτο εν Σαμαρεία, και ηρρώσθησε· και απέστειλε μηνυτάς, ειπών προς αυτούς, Υπάγετε, ερωτήσατε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών, αν έχω να αναλάβω από της αρρωστίας ταύτης. **3** Αλλ' ο άγγελος Κυρίου ειπέ προς Ηλίαν τον Θεσβίτην, Σηκώθητι, ανάβα εις συνάντησιν των μηνυτών του βασιλέως της Σαμαρείας και ειπέ προς αυτούς, Επειδή δεν είναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο υπάγετε να ερωτήσητε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; **4** Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος· Δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. Και ανεχώρησεν ο Ηλίας. **5** Και επέστρεψαν οι μηνυταί προς αυτόν· ο δε ειπέ προς αυτούς, Διά τι επιστρέψατε; **6** Και είπον προς αυτόν, Άνθρωπος τις ανέβη εις συνάντησιν ημών και ειπέ προς ημάς, Υπάγετε, επιστρέψατε προς τον βασιλέα, όστις σας απέστειλε, και είπατε προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος· Επειδή δεν είναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο στέλλεις να ερωτήσης τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; δεν θέλεις λοιπόν καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **7** Και ειπέ προς αυτούς, Οποία ήτο η μορφή του ανθρώπου, όστις ανέβη εις συνάντησίν σας και ελάλησε προς εσάς τους λόγους τούτους; **8** Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Άνθρωπος δασύτριχος και περιεζωσμένος την οσφύν αυτού με ζώνην δερματίνην. Και είπεν, Ηλίας ο Θεσβίτης είναι. **9** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς προς αυτόν πεντηκόνταρχον μετά των πενήκοντα αυτού. Και ανέβη προς αυτόν· και ιδού, εκάθητο επί της κορυφής του όρους. Και ειπέ προς αυτόν, Άνθρωπε του Θεού, ο βασιλεύς ειπέ, Κατάβα. **10** Και αποκριθείς ο Ηλίας ειπέ προς τον πεντηκόνταρχον, Εάν εγώ ήμαι άνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πενήκοντά σου. Και κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πενήκοντα αυτού. **11** Και απέστειλε προς αυτόν άλλον πεντηκόνταρχον μετά των πενήκοντα αυτού. Και ελάλησε και ειπέ προς αυτόν, Άνθρωπε του Θεού, ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ταχέως κατάβα. **12** Και αποκριθείς ο Ηλίας ειπέ προς αυτούς, Εάν εγώ ήμαι άνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πενήκοντά σου. Και κατέβη πυρ Θεού εξ ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πενήκοντα αυτού. **13** Και άλλιν απέστειλε τρίτον πεντηκόνταρχον μετά των πενήκοντα αυτού. Και αναβάς ο τρίτος πεντηκόνταρχος ήλθε και εγονάτισεν έμπροσθεν τον Ηλία και παρεκάλεσεν αυτόν και ειπέ προς αυτόν; Άνθρωπε του Θεού, ας σταθή, δέομαι, αξιολίμητος εις τους οφθαλμούς σου η ζωή μου και η ζωή των δούλων σου τούτων των πενήκοντα. **14** Ιδού, κατέβη πυρ εξ ουρανού και κατέκαυσε τους δύο πρώτους πεντηκοντάρχους μετά των πενήκοντα αυτών· ας σταθή λοιπόν η ζωή μου αξιολίμητος εις τους οφθαλμούς σου. **15** Και είπεν ο άγγελος του Κυρίου προς

τον Ηλίαν, Κατάβα μετ' αυτού· μη φοβηθής απ' αυτού. Και εσηκώθη και κατέβη μετ' αυτού προς τον βασιλέα. **16** Και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Επειδή απέστειλας μηνυτάς να ερωτηήσωσι τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών, ως εάν δεν ήτο Θεός εν τω Ισραήλ διά να ζητήσης τον λόγον αυτού, διά τούτο δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **17** Και απέθανε κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Ηλίας· εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο Ιωράμ, εν τω δευτέρω έτει του Ιωράμ, υιού του Ιωσαφάτ, βασιλέως του Ιούδα· επειδή δεν είχαν υιόν. **18** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Οχοζίου, όσας έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;

2 Ότε δε έμελλεν ο Κύριος να αναβιβάση τον Ηλίαν εις τον ουρανόν με ανεμοστρόβιλον, ανεχώρησεν ο Ηλίας μετά του Ελισσαιέ από Γαλαγάλων. **2** Και είπεν ο Ηλίας προς τον Ελισσαιέ, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν έως Βαιθήλ. Και είπεν ο Ελισσαιέ, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και κατέβησαν εις Βαιθήλ. **3** Και εξήλθον οι υιοί των προφητών οι εν Βαιθήλ προς τον Ελισσαιέ και είπον προς αυτόν, Εξεύρεις ότι ο Κύριος σήμερον λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και ειπέ, Και εγώ εξεύρω τούτο· σιωπάτε. **4** Και είπεν ο Ηλίας προς αυτόν, Ελισσαιέ, κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν εις Ιεριχώ. Ο δε ειπέ, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και ήλθον εις Ιεριχώ. **5** Και προσήλθον οι υιοί των προφητών οι εν Ιεριχώ προς τον Ελισσαιέ και είπον προς αυτόν, Εξεύρεις ότι ο Κύριος σήμερον λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και ειπέ, Και εγώ εξεύρω τούτο· σιωπάτε. **6** Και είπεν ο Ηλίας προς αυτόν, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν εις τον Ιορδάνην. Ο δε ειπέ, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και υπήγαν αμφοτέροι. **7** Και υπήγαν πενήκοντα άνδρες εκ των υιών των προφητών, και εστάθησαν απέναντι μακρόθεν· εκείνοι δε οι δύο εστάθησαν επί του Ιορδάνου. **8** Και έλαβεν ο Ηλίας την μηλωτήν αυτού και εδίπλωσεν αυτήν και εκτύπησε τα ύδατα, και διηρέθησαν ένθεν και ένθεν, και διέβησαν αμφοτέροι διά ξηράς. **9** Και ότε διέβησαν, είπεν ο Ηλίας προς τον Ελισσαιέ, Ζήτησον τι να σοι κάμω, πριν αναληφθώ από σου. Και είπεν ο Ελισσαιέ, Διπλασία μερίς του πνεύματός σου ας ήναι, παρακαλώ, επ' εμέ. **10** Ο δε ειπέ, Σκληρόν πράγμα εξήγησας πλην εάν με ιδης αναλαμβανόμενον από σου, θέλει γείνει εις σε ούτως ει δε μη, δεν θέλει γείνει. **11** Και ενώ αυτοί περιεπάτουσν έτι λαλούντες, ιδού, άμαξα πυρός και ίπποι πυρός, και διεχώρισαν αυτούς αμφοτέρους· και ανέβη ο Ηλίας με ανεμοστρόβιλον εις τον ουρανόν. **12** Ο δε Ελισσαιέ έβλεπε και εβόα, Πάτερ μου, πάτερ μου, άμαξα του Ισραήλ και ιππικών αυτού. Και δεν είδεν αυτόν πλέον· και επίασε τα ιμάτια αυτού και διέσχισεν αυτά εις δύο τμήματα. **13** Και σηκώσας την μηλωτήν του Ηλία, ήτις έπεσεν επάνωθεν εκείνου, επέστρεψε και εστάθη επί του χείλους του Ιορδάνου. **14** Και λαβών την μηλωτήν του Ηλία, ήτις έπεσεν επάνωθεν εκείνου, εκτύπησε τα

ύδατα και είπε, Που είναι Κύριος ο Θεός του Ηλία; Και ως εκτύπησε και αυτός τα ύδατα, διηρέθησαν ένθεν και ένθεν· και διέβη ο Ελισσαιέ. **15** Και ιδόντες αυτόν οι υιοί των προφητών, οι εν Ιεριχώ εκ του απέναντι, είπον, Το πνεύμα του Ηλία επανεπαύθη επί τον Ελισσαιέ. Και ήλθον εις συνάντησιν αυτού και προσεκύνησαν αυτόν έως εδάφους. **16** Και είπον προς αυτόν, Ιδού τώρα, πεντήκοντα δυνατοί άνδρες είναι μετá των δούλων σου· ως υπάγωγες, παρακαλούμεν, και ως ζητήσωσι τον κύριόν σου, μήποτε εσκήκωσεν αυτόν το πνεύμα του Κυρίου και έρριψεν αυτόν επί τινός όρους ή επί τινός κοιλάδος. Και είπε, Μη αποστείλητε. **17** Άλλ' αφού εβίασαν αυτόν τόσοσν ώστε ηχούνητο, είπεν, Αποστείλτε. Απέστειλαν λοιπόν πεντήκοντα άνδρας και εξήτησαν τρεις ημέρας, πλην δεν εύρηκαν αυτόν. **18** Και ότε επέστρεψαν προς αυτόν, διότι έμεινεν εν Ιεριχώ, είπε προς αυτούς, Δεν σας είπα, Μη υπάγητε; **19** Και είπον οι άνδρες της πόλεως προς τον Ελισσαιέ, Ιδού τώρα, η θέσις της πόλεως ταύτης είναι καλή, καθώς ο κύριός μου βλέπει τα ύδατα όμως είναι κακά και η γη άγονος. **20** Και είπε, Φέρετέ μοι φιάλην καινήν και βάλετε άλας εις αυτήν. Και έφεραν προς αυτόν. **21** Και εξήλθεν εις την πηγήν των υδάτων και έρριψε το άλας εκεί και είπεν, Ούτω λέγει Κύριος· Υγιανα τα ύδατα ταύτα· δεν θέλει είσθαι πλέον εκ τούτων θάνατος ή ακαρπία. **22** Και ιάθησαν τα ύδατα έως της ημέρας ταύτης, κατά τον λόγον του Ελισσαιέ, τον οποίον ελάλησε. **23** Και ανέβη εκείθεν εις Βαιθήλ· και ενώ αυτός ανέβαινεν εν τη οδώ, εξήλθον εκ της πόλεως παιδία μικρά και ενέπαιζον αυτόν και έλεγον προς αυτόν, Ανάβαινε, φαλακρέ· ανάβαινε, φαλακρέ· **24** ο δε εστράφη πίσωσν και ιδών αυτά, κατηγορήθη αυτά εις το όνομα του Κυρίου. Και εξήλθον εκ του δάσους δύο άρκτοι και διεσπάρραζαν εξ αυτών τεσσαράκοντα δύο παιδία. **25** Και υπήγεν εκείθεν εις το όρος τον Κάρμηλον· και εκείθεν επέστρεψεν εις Σαμαρείαν.

3 Ο δε Ιωράμ υιός του Αχαάβ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, το δέκατον όγδοον έτος του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιουδα· και εβασίλευσεν έτη δώδεκα. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ουχί όμως καθώς ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού· διότι εσήκωσε το άγαλμα του Βάαλ, το οποίον είχε κάμει ο πατήρ αυτού. **3** Πλην ήτο προσκεκολλημένος εις τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσει· δεν απεμακρύνθη απ' αυτών. **4** Μησά δε ο βασιλεύς του Μωάβ είχε ποίμνια, και έδιδεν εις τον βασιλέα του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας αρνίων και εκατόν χιλιάδας κριών με τα μαλλία αυτών. **5** Άλλ' αφού απέθανεν ο Αχαάβ, απεστάτησεν ο βασιλεύς του Μωάβ κατά του βασιλέως του Ισραήλ. **6** Και εξήλθεν ο βασιλεύς Ιωράμ εκ της Σαμαρείας κατ' εκείνον τον καιρόν και απηριθμήσε πάντα τον Ισραήλ. **7** Και υπήγε και απέστειλε προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιουδα, λέγων, Ο βασιλεύς του Μωάβ απεστάτησε κατ' εμού· έρχεσαι μετ' εμού εναντίον του Μωάβ εις πόλεμον; Ο δε είπε, Θέλω αναβή· εγώ είμαι ως συ, ο λαός μου ως ο λαός σου, οι ίπποι μου ως οι ίπποι σου. **8** Και είπε, Διά ποίας οδού θέλομεν αναβή; Ο δε απεκρίθη, Διά της οδού

της ερήμου Εδώμ. **9** Και υπήγεν ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο βασιλεύς του Ιουδα και ο βασιλεύς του Εδώμ· και περιήλθον οδόν επτά ημερών· και δεν ήτο ύδωρ διά το στρατόπεδον και διά τα κτήνη τα ακολουθούντα αυτούς. **10** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Ω βεβαίως συνεκάλεσεν ο Κύριος τους τρεις τούτους βασιλείς, διά να παραδώση αυτούς εις την χείρα του Μωάβ. **11** Ο δε Ιωσαφάτ είπε, Δεν είναι εδώ προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν τον Κύριον δι' αυτού; Και απεκρίθη εις εκ των δούλων του βασιλέως του Ισραήλ, και είπεν, Είναι εδώ Ελισσαιέ ο υιός του Σαφάτ, όστις επέχεεν ύδωρ εις τας χείρας του Ηλία. **12** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Λόγος Κυρίου είναι μετ' αυτού. Και κατέβησαν προς αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ και ο βασιλεύς του Εδώμ. **13** Και είπεν ο Ελισσαιέ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Τι είναι μεταξύ εμού και σου; υπαγε προς τους προφήτας του πατρός σου και προς τους προφήτας της μητρός σου. Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Μη· διότι ο Κύριος συνεκάλεσε τους τρεις τούτους βασιλείς, διά να παραδώση αυτούς εις την χείρα του Μωάβ. **14** Και είπεν ο Ελισσαιέ, Ζη ο Κύριος των δυνάμεων, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι, βεβαίως εάν δεν εσεβόμην το πρόσωπον του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιουδα, δεν ήθελον επιβλέψει προς σε, ουδέ ήθελον σε ιδεί, **15** αλλά τώρα φέρετέ μοι ψαλτωδόν. Και ενώ έψαλλον ο ψαλτωδός, ήλθεν επ' αυτόν η χειρ του Κυρίου. **16** Και είπεν, ούτω λέγει Κύριος· Κάμε την κοιλάδα ταύτην λάκκουσ· **17** διότι ούτω λέγει Κύριος, Δεν θέλετε ιδεί άνεμον και δεν θέλετε ιδεί βροχήν· και αύτη η κοιλάς θέλει πλησθή ύδατος, και θέλει πείν, σεις και τα ποίμνια σας και τα κτήνη σας· **18** αλλά τούτο είναι μικρόν πράγμα εις τους οφθαλμούς του Κυρίου· εις την χείρα σας θέλει παραδώσει και τον Μωάβ· **19** και θέλετε πατάξει πάσαν οχυράν πόλιν και πάσαν εκλεκτήν πόλιν, και θέλετε καταβάλει παν δένδρον καλόν, και εμφράξει πάσας τας πηγάς των υδάτων, και αχρειώσσει με λίθους πάσαν αγαθήν μερίδα γης. **20** Και το πρωϊ, ενώ ετελείτο η προσφορά, ιδού, ήλθον ύδατα από της οδού Εδώμ, και επλήσθη η γη υδάτων. **21** Και ότε ήκουσαν πάντες οι Μωαβίται ότι ανέβησαν οι βασιλείς διά να πολεμήσωσιν αυτούς, συνηθροίσθησαν πάντες οι μάχιραν περιζωννύμενοι και επάνω, και εστάθησαν επί των συνόρων. **22** Και εξηγέρθησαν το πρωϊ, και καθώς ανέτειλεν ο ήλιος επί τα ύδατα, είδον οι Μωαβίται εκ του απέναντι τα ύδατα κόκκινα ως αίμα· **23** και είπον, Τούτο είναι αίμα· βεβαίως οι βασιλείς επολέμησαν και εκτυπήθησαν μετ' αλλήλων· τώρα λοιπόν εις τα λάφυρα, Μωάβ. **24** Και ότε ήλθον εις το στρατόπεδον του Ισραήλ, εσηκώθησαν οι Ισραηλίται και επάταξαν τους Μωαβίτας, ώστε έφυγον από προσώπου αυτών· και κτυπώντες τους Μωαβίτας εισήλθον εις την γην αυτών. **25** Και κατέστρεψαν τας πόλεις και εις πάσαν αγαθήν μερίδα γης έρριψαν έκαστος την πέτραν αυτού, και εγέμισαν αυτήν· και πάσας τας πηγάς των υδάτων ενέφραζαν, και παν δένδρον καλόν κατέβαλον· ώστε εν Κιρ-αρασέθ έμειναν οι λίθοι αυτής, και κυκλώσαντες οι σφενδονιστάι επάταξαν αυτήν. **26** Και ότε βασιλεύς του Μωάβ είδεν ότι η μάχη υπερίσχυεν εναντίον αυτού, έλαβε μεθ' αυτού επτακοσίους άνδρας ξιφίρεις, διά να

διακόψωσι το στράτευμα, μέχρι του βασιλέως Εδώμ· πλην δεν ηδυνήθησαν. **27** Τότε έλαβε τον πρωτότοκον αυτού υιόν, όστις έμελλε να βασιλεύσει αντ' αυτού, και προσέφερον αυτόν ολοκαύτωμα επί του τείχους· και έγένειεν αγανάκτησις μεγάλη εν τω Ισραήλ· και αναχωρήσαντες απ' αυτού, επέστρεψαν εις την γην αυτών.

4 Γυνή δε τις εκ των γυναικών των υιών των προφητών εβόα προς τον Ελισσαιέ, λέγουσα, Ο δούλός σου ο ανήρ μου απέθανε· και συ εξεύρεις ότι ο δούλός σου εφοβείτο τον Κύριον· και ο δανειστής ήλθε να λάβη τους δύο υιούς μου εις αυτών διά δούλους. **2** Και είπε προς αυτήν ο Ελισσαιέ, Τι να σοι κάμω; φανέρωσόν μοι τι έχεις εν τω οίκω σου; Η δε είπεν, Η δούλη σου δεν έχει ουδέν εν τω οίκω, ειμή εν αγγείον ελαίου. **3** Και είπεν, Ύπαγε, δανεισθητι έξωθεν αγγεία παρά πάντων των γειτόνων σου, αγγεία κενά· δανείσθητι ουχί ολίγα· **4** εισέλθε έπειτα και κλείσον την θύραν όπισθέν σου και πίσω των υιών σου, και χύσον εκ του ελαίου εις πάντα τα σκεύη εκείνα, και τα γεμιζόμενα θες κατά μέρος. **5** Αναχώρησε λοιπόν απ' αυτού και έκλεισε θύραν όπισθεν αυτής και όπισθεν των υιών αυτής· και εκείνοι μεν επλησίαζον εις αυτήν τα αγγεία, αυτή δε ενέχεε. **6** Και αφού εγέμισαν τα αγγεία, είπε προς τον υιόν αυτής, Φέρε μοι και άλλο αγγείον. Ο δε είπε προς αυτήν, Δεν είναι άλλο αγγείον. Και εστάθη το έλαιον. **7** Τότε ήλθε και απήγγειλε προς τον άνθρωπον του Θεού. Και εκείνος είπεν, Ύπαγε, πώλησον το έλαιον και πλήρωσον το χρέος σου και ζήσον με το υπόλοιπον, συ και τα τέκνα σου. **8** Και εν ημέρα τινί διέβαινον ο Ελισσαιέ εις Σουνάμ, όπου ήτο γυνή τις μεγάλη, και αυτή εκράτησεν αυτόν διά να φάγη άρτον. Και οσάκις διέβαινον, έστρεφεν εκεί διά να φάγη άρτον. **9** Και είπεν η γυνή προς τον άνδρα αυτής, Ιδού τώρα, γνωρίζω ότι είναι άγιος άνθρωπος του Θεού ούτος, όστις πάντοτε διαβάνει προς ημάς· **10** ας κάμωμεν, παρακαλώ, μικρόν υπερών επί του τοίχου· και ας βάλωμεν εκεί δι' αυτόν κλίνην και τράπεζαν και καθέδραν και λύχνον, διά να στρέφη εκεί, όταν έρχηται προς ημάς. **11** Και εν ημέρα τινί ήλθεν εκεί και έστρεψεν εις το υπερών και εκοιμήθη εκεί. **12** Και είπε προς Γιεζεί τον υπηρέτην αυτού, Κάλεσον την Σουναμίτιν ταύτην. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη έμπροσθεν αυτού. **13** Και είπε προς αυτόν, Ειπέ τώρα προς αυτήν, Ιδού, συ έλαβες πάσας ταύτας τας φροντίδας υπέρ ημών· τι να κάμω προς σε; έχεις τι να είπης προς τον βασιλέα ή προς τον αρχιστράτηγον; Η δε απεκρίθη, Εγώ κατοικώ μεταξύ του λαού μου. **14** Και είπε, Τι λοιπόν να κάμω δι' αυτήν; Και ο Γιεζεί απεκρίθη, Αληθώς, αυτή δεν έχει τέκνον, και ο ανήρ αυτής είναι γέρων. **15** Και είπε, Κάλεσον αυτήν. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη εις την θύραν. **16** Και είπε, Το ερχόμενον έτος, κατά τούτον τον καιρόν, θέλεις έχει υιόν εις τας αγκάλας σου. Η δε είπε, Μη, κύριέ μου, άνθρωπε του Θεού, μη ψευσθής προς την δούλην σου. **17** Και η γυνή συνέλαβε και εγέννησεν υιόν το ερχόμενον έτος, κατά τον καιρόν εκείνον τον οποίον είπε προς αυτήν ο Ελισσαιέ. **18** Και ότε εμεγάλωσε το παιδίον, εξήλθεν ημέραν τινά προς τον πατέρα αυτού

εις τους θεριστάς. **19** Και είπε προς τον πατέρα αυτού, Την κεφαλήν μου, την κεφαλήν μου. Ο δε είπε προς τον δούλον, Λάβε αυτό προς την μητέρα αυτού. **20** Και λαβών αυτό, έφερεν αυτό προς την μητέρα αυτού, και εκάθησεν επί των γονάτων αυτής μέχρι μεσημβρίας και απέθανε. **21** Και ανέβη και επλαγίασεν αυτό επί της κλίνης του ανθρώπου του Θεού, και έκλεισε την θύραν επάνωθεν αυτού και εξήλθε. **22** Και εκάλεσε τον άνδρα αυτής, λέγουσα, Απόστειλον προς εμέ, παρακαλώ, ένα εκ των δούλων και μίαν εκ των όνων, διά να τρέξω προς τον άνθρωπον του Θεού και να επιστρέψω. **23** Ο δε είπε, Διά τι συ υπάγεις σήμερον προς αυτόν; δεν είναι νεομηνία ουδέ σάββατον. Η δε είπεν, Ειρήνη. **24** Τότε έστρωσε την όνον και είπε προς τον δούλον αυτής, Σύρε και προχώρα ειμ' παύσης εις έμέ την πορείαν, εκτός εάν σε προστάξω. **25** Και υπήγε και ήλθε προς τον άνθρωπον του Θεού εις το όρος τον Κάμμηλον. Και ως είδεν ο άνθρωπος του Θεού αυτήν μακρόθεν, είπε προς τον Γιεζεί τον υπηρέτην αυτού, Ιδού, η Σουναμίτις εκείνη· **26** τώρα λοιπόν, τρέξον εις συνάντησιν αυτής· και ειπέ προς αυτήν, Καλώς έχεις; καλώς έχει ο ανήρ σου; καλώς έχει το παιδίον; Η δε είπε, Καλώς. **27** Και ότε ήλθε προς τον άνθρωπον του Θεού εις το όρος, επίασε τους πόδας αυτού· ο δε Γιεζεί επλησίασε διά να αποσύρη αυτήν. Ο άνθρωπος όμως του Θεού είπεν, Άφες αυτήν· διότι η ψυχή αυτής είναι καταπίκρος εν αυτή· και ο Κύριος έκρυσεν αυτόν απ' εμού και δεν μοι εφανέρωσε. **28** Και εκείνη είπε, Μήπως εξήτησα υιόν παρά του κυρίου μου; δεν είπα, Μη με απατάς; **29** Τότε είπε προς τον Γιεζεί, Ζώσθητι την οσφύν σου και λάβε την βακτηριάν μου εις την χείρα σου και ύπαγε· εάν απαντήσης άνθρωπον, μη χαιρετήσης αυτόν· και εάν τις σε χαιρετήση, μη αποκρίθης εις αυτόν· και επίθεσ την βακτηριάν μου επί το πρόσωπον του παιδίου. **30** Και η μήτηρ του παιδίου είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτήν. **31** Ο δε Γιεζεί επέρασεν έμπροσθεν αυτών, και επέθεσε την βακτηριάν επί το πρόσωπον του παιδίου· πλην ουδεμία φωνή και ουδεμία ακρόασις. Όθεν επέστρεψεν εις συνάντησιν αυτού και απήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Δεν εξύπηνησε το παιδίον. **32** Και ότε εισήλθεν ο Ελισσαιέ εις την οικίαν, ιδού, το παιδίον νεκρόν, πλαγιασμένον επί της κλίνης αυτού. **33** Εισήλθε λοιπόν και έκλεισε την θύραν όπισθεν των δύο αυτών και προσηυχήθη εις τον Κύριον. **34** Και ανέβη και επλαγίασεν επί το παιδίον, και επέθεσε το στόμα αυτού επί το στόμα εκείνου, και τους οφθαλμούς αυτού επί τους οφθαλμούς εκείνου, και τας χείρας αυτού επί τας χείρας εκείνου· και εξηπλώθη επ' αυτό· και εθερμάνθη η σαρκ του παιδίου. **35** Έπειτα εσύρθη, και περιεπάτει εν τω οικηματι· τότε εδώ και τότε εκεί· και ανέβη πάλιν και εξηπλώθη επ' αυτό· και το παιδίον επταρνήσθη έως επτάκις και ήνοιξε το παιδίον τους οφθαλμούς αυτού. **36** Τότε εφώνησε τον Γιεζεί και είπε, Κάλεσον ταύτην την Σουναμίτιν. Και εκάλεσεν αυτήν· και ότε εισήλθε προς αυτόν, είπε, Λάβε τον υιόν σου. **37** Και εκείνη εισήλθε και έπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν έως εδάφους, και εσήκωσε τον υιόν αυτής και εξήλθεν. **38** Ο δε Ελισσαιέ επέστρεψεν εις Γάλαγα· και ήτο πείνα εν τη γή· και οι

υιοί των προφητών εκάθηντο έμπροσθεν αυτού· και είπε προς τον υπηρέτην αυτού, Στήσον τον λέβητα του μέγαν και ψήσον μαγειρεύμα διά τους υιούς των προφητών. **39** Και εξελθών τις εις τον αγρόν διά να συνάξη χόρτα, εύρηκεν αγριοκολοκύνθην, και εσύναξεν απ' αυτής άγρια κολοκύνθια εωσού εγέμισε το ιμάτιον αυτού, και επιστρέψας, έκοψεν αυτά εις τον λέβητα του μαγειρεύματος, επειδή δεν εγνωρίζον αυτά. **40** Έπειτα εκένωσας εις τους ανθρώπους διά να φάγωσι και καθώς έφαγον εκ του μαγειρεύματος, εξεφώνησαν και είπον, Άνθρωπε του Θεού, θάνατος είναι εν τω λέβητι. Και δεν ηδύναντο να φάγωσιν. **41** Ο δε είπε, Φέρετε άλευρον. Και έρριψεν αυτό εις τον λέβητα. Έπειτα είπε, Κένωσον εις τον λαόν, διά να φάγωσι. Και δεν ήτο ουδέν κακόν εν τω λέβητι. **42** Και ήλθεν άνθρωπος τις από Βααλ-σαλίσά, και έφερεν εις τον άνθρωπον του Θεού άρτον από των πρωτογεννημάτων, είκοσι κριθίνα ψωμία και νωπά αστάχια σίτου, εν τω σάκκω αυτού. Και είπε, Δος εις τον λαόν, διά να φάγωσι. **43** Και ο θεράπων αυτού είπε, Τι να βάλω τούτο έμπροσθεν εκατόν ανθρώπων; Ο δε είπε, Δος εις τον λαόν, διά να φάγωσι διότι ούτω λέγει Κύριος: Θέλουσι φάγει και αφήσει υπόλοιπον. **44** Τότε έβαλεν έμπροσθεν αυτών, και έφαγον και αφήκαν υπόλοιπον, κατά τον λόγον του Κυρίου.

5 Ο δε Νεεμάν, ο στρατηγός του βασιλέως της Συρίας, ήτο ανήρ μέγας ενώπιον του κυρίου αυτού και τιμώμενος, επειδή ο Κύριος δι' αυτού έδωκε σωτηρίαν εις την Συρίαν· και ο άνθρωπος ήτο δυνατός εν ισχύϊ, λεπρός όμως. **2** Εξήλθον δε οι Σύριοι κατά τάγματα και έφερον αιχμάλωτων εκ της γης του Ισραήλ μικράν τινά κόρην· και υπηρέτει την γυναίκα του Νεεμάν. **3** Και είπε προς την κυρίαν αυτής, Είθε να ήτο ο κύριός μου έμπροσθεν του προφήτου του εν Σαμαρεία, διότι ήθελεν ιατρεύσει αυτόν από της λέπρας αυτού. **4** Και εισελθών ο Νεεμάν απήγγειλε προς τον κύριον αυτού, λέγων, Ούτω και ούτως ελάλησεν η κόρη η εκ της γης του Ισραήλ. **5** Και είπεν ο βασιλεύς της Συρίας, Ελθέ, ύπαγε, και θέλω στείλει επιστολήν προς τον βασιλέα του Ισραήλ. Και ανεχώρησε και έλαβεν εν τη χειρί αυτού δέκα τάλαντα αργυρίου και εξ χιλιάδας χρυσούς και δέκα αλλαγάς ενδυμάτων· **6** Και έφερε την επιστολήν προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγουσαν, Και τώρα καθώς έλθη επιστολή αύτη προς σε, ιδού, έστειλα προς σε Νεεμάν τον δούλον μου, διά να ιατρεύσης αυτόν από της λέπρας αυτού. **7** Και καθώς ανένωσον ο βασιλεύς του Ισραήλ την επιστολήν, διέσχισε τα ιμάτια αυτού, και είπε, Θεός είμαι εγώ, διά να θανατώω και να ζωοποιώ, ώστε ούτος στέλλει προς εμέ να ιατρεύσω άνθρωπον από της λέπρας αυτού; γνωρίσατε λοιπόν, παρακαλώ, και ιδέτε ότι ούτος ζητεί πρόφασιν εναντίον μου. **8** Ως δε ήκουσεν ο Ελισσαίε, ο άνθρωπος του Θεού, ότι ο βασιλεύς του Ισραήλ διέσχισε τα ιμάτια αυτού, απέστειλε προς τον βασιλέα, λέγων, Διά τι διέσχισας τα ιμάτιά σου; ας έλθη τώρα προς εμέ, και θέλει γνωρίσει ότι είναι προφήτης εν τω Ισραήλ. **9** Τότε ήλθεν ο Νεεμάν μετά των ίππων αυτού και μετά της αμάξης αυτού, και εστάθη εις την θύραν της οικίας του Ελισσαίε. **10** Και απέστειλε προς αυτόν ο Ελισσαίε μηνυτήν, λέγων,

Ύπαγε και λούσθητι επτάκις εν τω Ιορδάνη, και θέλει επανέλθει η σαρξ σου εις σε, και θέλεις καθαρισθή. **11** Ο δε Νεεμάν εθυμώθη και ανεχώρησε και είπεν, Ιδού, εγώ έλεγον, θέλει βεβαιώς εξέλθει προς εμέ και θέλει σταθή και επικαλεσθή το όνομα Κυρίου του Θεού αυτού, και διακινήσει την χείρα αυτού επί τον τόπον και ιατρεύσει τον λεπρόν· **12** ο Αβανά και ο Φαρφάρ, ποταμοί της Δαμασκού, δεν είναι καλύτεροι υπέρ πάντα τα ύδατα του Ισραήλ; δεν ηδύναμην να λουσθώ εν αυτοίς και να καθαρισθώ; Και στραφείς, ανεχώρησε μετά θυμού. **13** Επλησίασαν δε οι δούλοι αυτού και ελάλησαν προς αυτόν και είπον· Πάτερ μου, εάν ο προφήτης ήθελε σοι ειπέι μέγα πράγμα, δεν ήθελες κάμει αυτό; πόσω μάλλον τώρα, όταν σοι λέγη, Λούσθητι και καθαρισθή; **14** Τότε κατέβη και εβυθίσθη επτάκις εις τον Ιορδάνην, κατά τον λόγον του ανθρώπου του Θεού· και η σαρξ αυτού αποκατέστη ως σαρξ παιδίου μικρού, και εκαθαρίσθη. **15** Και επέστρεψε προς τον άνθρωπον του Θεού, αυτός και πάσα η συνοδία αυτού, και ήλθε και εστάθη έμπροσθεν αυτού· και είπεν, Ιδού, τώρα εγνωρίσα ότι δεν είναι Θεός εν πάση τη γη, ειμή η του Ισραήλ· όθεν τώρα δέχθητι, παρακαλώ, δώρον παρά του δούλου σου. **16** Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ενώπιον του οποίον παρίσταμαι, δεν θέλω δεχθή. Ο δε εβίαζεν αυτόν να δεχθή, αλλά δεν έστερξε. **17** Και είπεν ο Νεεμάν, Και αν μη, ας δοθή, παρακαλώ, εις τον δούλον σου δύο ημιώνων φορτίον εκ του χρώματος τούτου, διότι ο δούλός σου δεν θέλει προσφέρει εις το εξής ολοκαύτωμα ουδέ θυσίαν εις άλλους θεούς, παρά μόνον εις τον Κύριον· **18** περί τούτου του πράγματος ας συγχωρήση ο Κύριος του δούλου σου, ότι, όταν εισέρχηται ο κύριός μου εις τον οίκον του Ριμμών δια να προσκυνήση εκεί, και στηρίζηται επί την χείρα μου, και εγώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ενώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ο Κύριος ας συγχωρήση τον δούλον σου περί του πράγματος τούτου· **19** Και είπε προς αυτόν, Ύπαγε εν ειρήνη. Και ανεχώρησεν απ' αυτού μικρόν τι διάστημα. **20** Είπε δε ο Γιεζεί, ο υπηρέτης του Ελισσαίε του ανθρώπου του Θεού, Ιδού, εφείσθη ο κύριός μου του Νεεμάν τούτου του Συρίου, ώστε να μη λάβη εκ της χειρός αυτού εκείνο το οποίον έφερε· πλην, ζη Κύριος, εγώ θέλω τρέξει κατόπιν αυτού και θέλω λάβει τι παρ' αυτού. **21** Και έτρεξεν ο Γιεζεί κατόπιν του Νεεμάν. Και ότε είδεν αυτόν ο Νεεμάν τρέχοντα κατόπιν αυτού, επήδησεν εκ της αμάξης εις συνάντησιν αυτού και είπε, Καλώς έχετε; **22** Ο δε είπε, Καλώς ο κύριός μου με απέστειλε, λέγων, Ιδού, ταύτην την ώραν ήλθον προς εμέ, εκ του όρους Εφραΐμ, δύο νέοι εκ των υιών των προφητών· dos εις αυτούς, παρακαλώ, εν τάλαντων αργυρίου και δύο αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Και είπεν ο Νεεμάν, Λάβε ευχαρίστως δύο τάλαντα. Και εβίασεν αυτόν, και έδωσε τα δύο τάλαντα του αργυρίου εις δύο θυλάκια, μετά δύο αλλαγών ενδυμάτων· και επέθεσεν αυτά εις δύο εκ των δούλων αυτού, και εβάσταζον αυτά έμπροσθεν αυτού. **24** Και ότε ήλθεν εις Οφήλ, έλαβεν αυτά εκ των χειρών αυτών και εφύλαξεν εν τω οίκω· και απέλυσε τους άνδρας, και ανεχώρησαν. **25** Αυτός δε εισήλθε και εστάθη έμπροσθεν του κυρίου αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαίε, Πόθεν, Γιεζεί;

Ο δε είπεν, Ο δούλός σου δεν υπήγχε πούποτε. **26** Και είπε προς αυτόν, Δεν υπήγχε η καρδιά μου μετά σου, ότε ο άνθρωπος επέστρεψε από της αμάξης αυτού εις συνάντησίον σου; είναι καιρός να λάβης αργύριον και να λάβης ιμάτια και ελαιώνας και αμπελώνας και πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας; **27** διά τούτο η λέπρα του Νεεμάν θέλει κολληθή εις σε και εις το σπέρμα σου εις τον αιώνα. Και εξήλθεν απ' έμπροσθεν αυτού λεληρωμένος ως χιών.

6 Και είπον οι υιοί των προφητών προς τον Ελισσαιέ, Ιδού τώρα, ο τόπος, εις τον οποίον ημείς κατοικούμεν ενώπιόν σου, είναι στενός δι' ημάς· **2** ας υπάγωμεν, παρακαλούμεν, έως τον Ιορδάνου, και εκείθεν ας λάβωμεν έκαστος μίαν δοκόν, και ας κάμωμεν εις εαυτούς εκεί τόπον, διά να κατοικώμεν εκεί. Ο δε είπεν, Υπάγετε. **3** Και είπεν ο εις, Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, να έλθης μετά των δούλων σου. Και είπε, Θέλω ελθεί. **4** Και υπήγχε μετ' αυτών. Και ελθόντες εις τον Ιορδάνην, έκοπτον τα ξύλα. **5** Ενώ δε ο εις κατέβαλλε την δοκόν, έπεσε το σιδήριον εις το ύδωρ και εβόησε και είπεν, Ω, κύριε και τούτο ήτο δάνειον· **6** είπε δε ο άνθρωπος του Θεού, Που έπεσε; Και έδειξε τον τόπον εις αυτόν. Τότε έκωψε σχίζαν ξύλου, και έρριψεν εκεί και το σιδήριον επέπλευσε. **7** Και είπεν, Ανάλαβε προς σεαυτόν. Και εκτείνας την χείρα αυτού, έλαβεν αυτό. **8** Ο δε βασιλεύς της Συρίας επολέμει εναντίον του Ισραήλ, και συνεβουλεύθη μετά των δούλων αυτού, λέγων, Εις τον δείνα και δείνα τόπον θέλω στρατοπεδεύσει. **9** Και απέστειλεν ο άνθρωπος του Θεού προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Φυλάχθητι να μη περάσις τον τόπον εκείνον, διότι οι Σύριοι στρατοπεδεύουσιν εκεί. **10** Και απέστειλεν ο βασιλεύς του Ισραήλ εις τον τόπον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο άνθρωπος του Θεού και παρήγγειλε περί αυτού και προεφυλάχθη εκείθεν ουχι άπαξ ουδέ δις. **11** Και εταράχθη η καρδιά του βασιλέως της Συρίας διά το πράγμα τούτο· και συγκαλέσας τους δούλους αυτού, είπε προς αυτούς, Δεν θέλετε με αναγγείλει, τις εξ ημών είναι υπέρ του βασιλέως του Ισραήλ; **12** Και είπεν εις εκ των δούλων αυτού, Ουδείς, κύριέ μου βασιλεύ· αλλ' ο Ελισσαιέ ο προφήτης, ο εν τω Ισραήλ, αναγγέλλει προς τον βασιλέα του Ισραήλ τους λόγους, τους οποίους λαλείς εν τω ταμείω του κοιτώνός σου. **13** Και είπεν, Υπάγετε και ιδέτε που είναι, διά να στείλω να συλλάβω αυτόν. Και ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, είναι εν Δωθάν. **14** Και απέστειλεν εκεί ήππους και αμάξας και στράτευμα μέγα, οίτινες, ελθόντες διά νυκτός, περιέκυκλωσαν την πόλιν. **15** Και ότε εξηγήρητο το πρωϊ ο υπηρέτης του ανθρώπου του Θεού και εξήλθεν, ιδού, στράτευμα είχε περικυκλωμένην την πόλιν με ήππους και αμάξας. Και είπεν ο υπηρέτης αυτού προς αυτόν, Ω, κύριε, τι θέλομεν κάμει; **16** Ο δε είπε, Μη φοβού· διότι πλειότεροι είναι οι μεθ' ημών παρά τους μετ' αυτών. **17** Και προσηυχήθη ο Ελισσαιέ και είπε, Κύριε, Άνοιξον, δέομαι, τους οφθαλμούς αυτού, διά να ιδη. Και ήνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς του υπηρέτου, και είδε· και ιδού, το όρος ήτο πλήρες ήππων και αμαξών πυρός περί τον Ελισσαιέ. **18** Και ότε κατέβησαν προς αυτόν οι

Σύριοι, προσηυχήθη ο Ελισσαιέ προς τον Κύριον και είπε, Πάταξον, δέομαι, τον λαόν τούτον με αορασίαν. Και επάταξεν αυτούς με αορασίαν, κατά τον λόγον του Ελισσαιέ. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ελισσαιέ, Δεν είναι αυτή η οδός ουδέ αυτή η πόλις· έλθετε κατόπιν μου, και θέλω σας φέρει προς τον άνθρωπον, τον οποίον ζητείτε. Και έφερεν αυτούς εις την Σαμαρείαν. **20** Και ότε ήλθον εις την Σαμαρείαν, είπεν ο Ελισσαιέ, Άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς τούτων, διά να βλέπωσι. Και ήνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς αυτών, και είδον· και ιδού, ήσαν εκ τω μέσω της Σαμαρείας. **21** Και ως είδεν αυτούς ο βασιλεύς του Ισραήλ, είπε προς τον Ελισσαιέ, Να πατάξω, να πατάξω, πάτερ μου; **22** Ο δε είπε, Μη πατάξης· ήθελες πατάξει εκεινους, τους οποίους ηχημαλύτεσας διά της ρομφαίας σου και διά του τόξου σου; θες άρτου και ύδωρ έμπροσθεν αυτών, και ας φάγωσι και ας πίωσι και ας απέλθωσι προς τον κύριον αυτών. **23** Και έθεσεν έμπροσθεν αυτών άφθονον τροφήν· και αφού έφαγον και έπιον, απέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν προς τον κύριον αυτών. Και δεν ήλθον πλέον τα τάγματα της Συρίας εις την γην του Ισραήλ. **24** Μετά δε ταύτα ο Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθροισεν άπαν το στράτευμα αυτού, και ανεβή και επολιόρκησε την Σαμαρείαν. **25** Έγεινε δε πείνα μεγάλη εν Σαμαρεία· και ιδού, επολιόρκουα αυτήν, εωσού κεφαλή όνου επωλήθη δι' ογδοήκοντα αργύρια και το τέταρτον ενός κάβου κόπρου περιστερών διά πέντε αργύρια. **26** Και ενώ διέβαινον ο βασιλεύς του Ισραήλ επί του τείχους, γυνή τις εβόησε προς αυτόν, λέγουσα, Σώσον, κύριέ μου βασιλεύ. **27** Ο δε είπεν, Εάν ο Κύριος δεν σε σώση, πόθεν θέλω σε σώσει εγώ; μη εκ του αλωνίου ή εκ του ληνού; **28** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι έχεις; Η δε είπε, Η γυνή αυτή μοι είπε, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν σήμερα, και αύριον θέλομεν φάγει τον υιόν μου. **29** και εβράσαμεν τον υιόν μου και εφάγομεν αυτόν· είπον δε προς αυτήν την ακόλουθον ημέραν, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν· η δε έκρυψε τον υιόν αυτής. **30** Και ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους της γυναίκός, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού· και ενώ διέβαινον επί του τείχους, ο λαός είδε, και ιδού, σάκκος έσωθεν επί της σαρκός αυτού. **31** Και είπεν, Ούτω να κάμη εις εμέ ο Θεός και ούτω να προσθέση, εάν η κεφαλή του Ελισσαιέ υιού του Σαφάτ σταθή επάνω αυτού σήμερα. **32** Ο δε Ελισσαιέ εκάθητο εν τω οίκω αυτού, και οι πρεσβύτεροι εκάθηντο μετ' αυτού· και απέστειλεν ο βασιλεύς άνδρα απ' έμπροσθεν αυτού· πριν δε έλθη προς αυτόν ο μνηστής, αυτός είπε προς τους πρεσβυτέρους, Δεν βλέπετε ότι ούτος ο υιός του φονευτού έστειλε να αφαιρέση την κεφαλήν μου; βλέπετε, καθώς έλθη ο μνηστής, κλείσατε την θύραν και εμποδίσατε αυτόν προς την θύραν· η φωνή των ποδών του κυρίου αυτού δεν είναι εξοπισθεν αυτού; **33** Και ενώ έτι ελάλει μετ' αυτών, ιδού, κατέβη προς αυτόν ο μνηστής· και είπεν, Ιδού, παρά Κυρίου είναι το κακόν τούτο· τι πλέον να ελπίσω εις τον Κύριον;

7 Είπε δε ο Ελισσαιέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· Ούτω λέγει Κύριος· Αύριον, περί την ώραν ταύτην, εν μέτρον σεμιδάλεως θέλει πωληθή δι' ένα σίκλον

και δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον, εν τη πύλη της Σαμαρείας. **2** Και απεκρίθη προς τον άνθρωπον του Θεού ο άρχων, επί του οποίου την χείρα εστηρίζετο ο βασιλεύς, και είπε, Και εάν ο Κύριος ήθελε κάμει παράθυρα εις τον ουρανόν, ηδύνατο το πράγμα τούτο να γείνη; Ο δε είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεί με τους οφθαλμούς σου, δεν θέλεις όμως φάγει εξ αυτού. **3** Ήσαν δε τέσσαρες άνδρες λεπροί εν τη εισόδω της πύλης και είπον ο εις προς τον άλλον, Διά τι ημείς καθήμεθα εδώ εωσού αποθάνωμεν; **4** εάν είπωμεν, να εισέλθωμεν εις την πόλιν, η πείνα είναι εν τη πόλει, και θέλομεν αποθάνει εκεί: εάν δε καθήμεθα εδώ, πάλιν θέλομεν αποθάνει: τώρα λοιπόν έλθετε, και ας πέσωμεν εις το στρατόπεδον των Συρίων: εάν αφήσωσιν ημάς ζώντας, θέλομεν ζήσει, και εάν θανατώσωσιν ημάς, θέλομεν αποθάνει. **5** Και εσηκώθησαν ότε εσκοτάζε, διά να εισέλθωσιν εις το στρατόπεδον των Συρίων: και ότε ήλθον έως του άκρου του στρατοπέδου της Συρίας, ιδού, δεν ήτο άνθρωπος εκεί. **6** Διότι ο Κύριος είχε κάμει να ακουσθή εν τω στρατοπέδω των Συρίων κρότος αμαξών και κρότος ίππων, κρότος μεγάλου στρατεύματος και είπον προς αλληλους, Ιδού, ο βασιλεύς του Ισραήλ εμίσθωσεν εναντίον ημών τους βασιλείς των Χετταίων και τους βασιλείς των Αιγυπτίων, διά να έλθωσιν εφ' ημάς. **7** Όθεν σηκωθέντες έφυγον εν τω σκότει, και εγκατέλιπον τας σκηνάς αυτών και τους ίππους αυτών και τους όνους αυτών, το στρατόπεδον όπως ήτο, και έφυγον διά την ζωήν αυτών. **8** Και ότε οι λεπροί ουτοι ήλθον έως του άκρου του στρατοπέδου, εισήλθον εις μίαν σκηνήν και έφαγον και έπιον, και λαβόντες εκείθεν αργύριον και χρυσίον και ιμάτια, υπήγαν και έκρυψαν αυτά: επιστρέψαντες δε εισήλθον εις άλλην σκηνήν, και έλαβον άλλα εκείθεν και υπήγαν και έκρυψαν και ταύτα. **9** Τότε είπον προς αλληλους, Ημείς δεν κάμνομεν καλά: η ημέρα αύτη είναι ημέρα αγαθών αγγελιών, και αν ημείς σιωπάμεν και περιμένωμεν μέχρι του φωτός της αυγής, συμφορά τις θέλει επέλθει εφ' ημάς: έλθετε λοιπόν, και ας υπάγωμεν να αναγγελίλωμεν ταύτα εις τον οίκον του βασιλέως. **10** Ήλθον λοιπόν και εβόησαν προς τους θυρωρούς της πόλεως και ανήγγειλαν προς αυτούς, λέγοντες, Ήλθομεν εις το στρατόπεδον των Συρίων, και ιδού, δεν ήτο εκεί άνθρωπος ουδέ φωνή ανθρώπου, ειμή ίπποι δεδεμένοι και όνοι δεδεμένοι και σκηναί καθώς ευρίσκοντο. **11** Και εβόησαν οι θυρωροί και ανήγγειλαν τούτο ένδον εις τον οίκον του βασιλέως. **12** Και σηκωθείς ο βασιλεύς την νύκτα, είπε προς τους δούλους αυτού, Τώρα θέλω φανερώσει προς εσάς τι έκαμον οι Σύριοι εις ημάς: εγνώρισαν ότι είμεθα πεινασμένοι και εξήλθον εκ του στρατοπέδου, διά να κρυφθώσιν εν τοις αγροίς, λέγοντες, Όταν εξέλθωσιν εκ της πόλεως, θέλομεν συλλάβει αυτούς ζώντας, και εις την πόλιν θέλομεν εισέλθει. **13** Αποκριθείς δε εις εκ των δούλων αυτού είπεν, Ας λάβωσι, παρακαλώ, πέντε εκ των υπολειπομένων ίππων, οίτινες απέμειναν εν τη πόλει, ιδού, αυτοί είναι καθώς είπαν το πλήθος του Ισραήλ το εναπολειφθέν εν αυτή ιδού, είναι καθώς άπαν τον πλήθος των Ισραηλιτών οίτινες κατηναλώθησαν: και ας αποστείλωμεν διά να ιδώμεν. **14** Έλαβον λοιπόν δύο ζεύγη ίππων και απέστειλεν ο βασιλεύς όπισω του

στρατοπέδου των Συρίων, λέγων, Υπάγετε και ιδέτε. **15** Και υπήγαν όπισω αυτών έως του Ιορδάνου: και ιδού, πάσα η οδός πλήρης ιματίων και σκευών, τα οποία οι Σύριοι είχαν ρίψει εκ της βίας αυτών. Και επιστρέψαντες οι μηνυταί ανήγγειλαν τούτο προς τον βασιλέα. **16** Και εξήλθεν ο λαός, και ήρπασαν το στρατόπεδον των Συρίων. Και επωλήθη εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ένα σίκλον και δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον, κατά τον λόγον του Κυρίου. **17** Και κατέστηεν ο βασιλεύς επί της πύλης τον άρχοντα, επί του οποίου την χείρα εστηρίζετο: και κατεπάτησεν ο λαός αυτόν εν τη πύλη, και απέθανε: καθώς ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού, όστις ελάλησεν ότε ο βασιλεύς κατέβη προς αυτόν. **18** Και, καθώς ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού προς τον βασιλέα, λέγων, Δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον και εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ένα σίκλον θέλουσιν εισθαι αύριον, περί την ώραν ταύτην, εν τη πύλη της Σαμαρείας, **19** ο δε άρχων απεκρίθη προς τον άνθρωπον του Θεού και είπε, Και αν τώρα ο Κύριος ήθελε κάμει παράθυρα εις τον ουρανόν, ηδύνατο τοιούτον πράγμα να γείνη; και εκείνος είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεί τούτο με τους οφθαλμούς σου: αλλά δεν θέλεις φάγει εξ αυτού, **20** ούτω και έγινεν εις αυτόν: διότι ο λαός κατεπάτησεν αυτόν εν τη πύλη, και απέθανε.

8 Και ελάλησεν ο Ελισσαιέ προς την γυναίκα, της οποίας ανεζωοποίησε τον υιόν, λέγων, Σηκώθητι και ύπαγε, συ και ο οίκός σου, και παροίκησον όπου αν δυνηθής να παροικήσης: διότι ο Κύριος εκάλεσε την πείναν, και θέλει μάλιστα επέλθει επί την γην επτά έτη. **2** Και σηκωθείσα η γυνή, έκαμε κατά τον λόγον του ανθρώπου του Θεού: και υπήγεν αύτη και ο οίκος αυτής, και παρώκησεν εν τη γη των Φιλισταίων επτά έτη. **3** Μετά δε το τέλος των επτά ετών, επέστρεψεν η γυνή εκ της γης των Φιλισταίων: και εξήλθε να βοήση προς τον βασιλέα περί της οικίας αυτής και περί των αγρών αυτής. **4** Και ελάλησεν ο βασιλεύς προς τον Γιεζεί, τον υπηρέτην του ανθρώπου του Θεού, λέγων, Διηγθήθι μοι, παρακαλώ, πάντα τα μεγαλεία τα οποία έκαμεν ο Ελισσαιέ. **5** Και ενώ διηγείτο προς τον βασιλέα πως ανεζωοποίησε τον νεκρόν, ιδού, η γυνή, της οποίας τον υιόν είχαν αναζωοποιήσει, εβόησε προς τον βασιλέα περί της οικίας αυτής και περί των αγρών αυτής. Και είπεν ο Γιεζεί, Κύριέ μου βασιλεύ, αύτη είναι η γυνή και ούτος ο υιός αυτής, τον οποίον ανεζωοποίησεν ο Ελισσαιέ. **6** Και ηρώτησεν ο βασιλεύς την γυναίκα, και αύτη διηγήθη το πράγμα προς αυτόν. Τότε έδωκεν εις αυτήν ο βασιλεύς ευνούχον, λέγων, Επιστρέφω πάντα τα πράγματα αυτής και πάντα τα προϊόντα των αγρών αυτής, εφ' ης ημέρας αφίκη την γην μέχρι του νυν. **7** Ο δε Ελισσαιέ ήλθεν εις Δαμασκόν. Και Βεν-αδάδ ο βασιλεύς της Συρίας ήτο άρρωστος: και απήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ο άνθρωπος του Θεού ήλθεν έως εδού. **8** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αζαήλ, Λάβε εις την χείρα σου δώρον και ύπαγε εις συνάντησιν του ανθρώπου του Θεού και ερώτησον δι' αυτού τον Κύριον, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ της αρρωστίας ταύτης; **9** Και υπήγεν ο Αζαήλ εις συνάντησιν αυτού, λαβών δώρον εις την χείρα αυτού και από παντός αγαθού της Δαμασκου, τεσσαράκοντα

καμήλων φορτίων και ελθών εστάθη έμπροσθεν αυτού και είπεν, Ο υίός σου Βεν-αδάδ, ο βασιλεύς της Συρίας, με απέστειλε προς σε, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ της αρρωστίας ταύτης; **10** Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαίε, Ὑπαγε, ειπέ προς αυτόν, Ναι, θέλεις αναλάβει πλην ο Κύριος έδειξεν εις εμέ ότι εξάπαντος θέλει αποθάνει. **11** Και έστισε το πρόσωπον αυτού ακίνητον, εωσού ερυθρίασε και έκλαυσεν ο άνθρωπος του Θεού. **12** Και είπεν ο Αζαήλ, Διά τι κλαίεις, κυρίε μου; Ο δε απεκρίθη, Διότι εξέρω όσα κακά θέλεις κάμει εις τους υιούς Ισραήλ- τα οχυρώματα αυτών θέλεις παραδώσει εις πυρ, και τους νέους αυτών θέλεις αποκτείνει εν ρομφαία, και τα νήπια αυτών θέλεις συντρίψει, και τας εγκυμονούσας αυτών θέλεις διασχίσει. **13** Και είπεν ο Αζαήλ, Αλλά τι είναι ο δούλος σου, ο κύων, ώστε να κάμη το μέγα τούτο πράγμα; Και είπεν ο Ελισσαίε, Ο Κύριος έδειξεν εις εμέ, ότι συ θέλεις βασιλεύσει επί της Συρίας. **14** Τότε ανεχώρησεν από του Ελισσαίε και ήλθε προς τον κύριον αυτού- ο δε είπε προς αυτόν, Τι σοι είπεν ο Ελισσαίε; Και απεκρίθη, Μοι είπε, Ναι, θέλεις αναλάβει. **15** Την δε ακόλουθον ημεραν έλαβε το σκέπασμα αυτού και εμβάψα εις ύδωρ, εξήπλωσεν επί του προσώπου αυτού και απέθανε- και αντ' αυτού εβασίλευσεν ο Αζαήλ. **16** Εν δε τω πέμπτω έτει του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, βασιλεύοντος Ιωσαφάτ επί του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωράμ, ο υίός του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα. **17** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο οτε εβασίλευσεν- εβασίλευσε δε οκτώ έτη εν Ιερουσαλήμ. **18** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς έπραξεν ο οίκος του Αχαάβ- διότι η θυγάτηρ του Αχαάβ ήτο γυνή αυτού και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **19** Αλλ' ο Κύριος δεν ηθέλησε να εξολοθρεύση τον Ιούδαν, χάριν Δαβίδ του δούλου αυτού, καθώς είπε προς αυτόν ότι θέλει δώσει εις αυτόν λύχνον και εις τους υιούς αυτού εις τον αιώνα. **20** Εν ταις ημεραίς αυτού απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα, και κατέστησαν βασιλέα εφ' εαυτών. **21** Όθεν διέβη ο Ιωράμ εις Σαείρ, και πάσαι αι άμαξαι μετ' αυτού- και σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους Ιδουμαίους τους κύκλω αυτού και τους αμαξάρχας- ο δε λαός έφυγον εις τας σκινάς αυτών. **22** Πλην ο Εδώμ απεστάτησεν από της υποταγής του Ιούδα, έως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απεστάτησεν η Λιβνά. **23** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωράμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **24** Και εκοιμήθη ο Ιωράμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ- εβασίλευσε δε αντ' αυτού Οχοζίας ο υίός αυτού. **25** Εν τω δωδεκάτω έτει του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Οχοζίας, ο υίός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **26** Εικοσιδύο ετών ηλικίας ήτο ο Οχοζίας οτε εβασίλευσεν- εβασίλευσε δε εν έτος εν Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητρός αυτού ήτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί, βασιλέως του Ισραήλ. **27** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ του οίκου του Αχαάβ, και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ο οίκος του Αχαάβ- διότι ήτο γαμβρός του οίκου του Αχαάβ. **28** Και υπήγε μετά του Ιωράμ υιού του Αχαάβ εις πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας εις

Ραμώθ-γαλαάδ- και ετραυμάτισαν οι Σύριοι τον Ιωράμ. **29** Και επέστρεψεν ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιατρευθή εν Ιεζραήλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι έκαμον εις αυτόν εν Ραμά, οτε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Οχοζίας δε ο υίός του Ιωράμ, βασιλεύς του Ιούδα, κατέβη διά να ιδη τον Ιωράμ υιόν του Αχαάβ εν Ιεζραήλ, διότι ήτο άρρωστος,

9 Ελισσαίε δε ο προφήτης εκάλεσεν ένα εκ των υιών των προφητών και είπε προς αυτόν, Περιζώσων την σφύν σου και λάβε εις την χείρα σου την φιάλην ταύτην του ελαίου και υπαγε εις Ραμώθ-γαλαάδ- **2** και όταν εισέλθης εκεί, θέλεις ιδει εκεί τον Ιηού, υιόν του Ιωσαφάτ, υιού του Νιμισί και θέλεις εισέλθει και σηκώσει αυτόν εκ μέσου των αδελφών αυτού και θέλεις εισαγάγει αυτόν εις το ενδότερον δωμάτιον- **3** και λαβών την φιάλην του ελαίου, θέλεις επιχέει επί την κεφαλήν αυτού και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος Σε έχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ- τότε ανοίξας την θύραν, φύγε και μη μείνεις. **4** Και υπήγεν ο νέος, ο νέος ο προφήτης, εις Ραμώθ-γαλαάδ. **5** Και οτε ήλθεν, ιδού, οι άρχοντες του στρατεύματος εκάθηντο- και είπεν, Έχω λόγον προς σε, ω άρχων. Και ο Ιηού είπε, Προς τίνα εκ πάντων ημών; Ο δε είπε, προς σε, ω άρχων. **6** Και σηκωθείς εισήλθεν εις τον οίκον και επέχεε το έλαιον επί την κεφαλήν αυτού και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ- Σε έχρισα βασιλέα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον Ισραήλ- **7** και θέλεις πατάξει τον οίκον του Αχαάβ του κυρίου σου, διά να εκδικήσω τα αίματα των δούλων μου των προφητών και τα αίματα πάντων των δούλων του Κυρίου, εκ χειρός της Ιεζάβελ- **8** διότι πας ο οίκος του Αχαάβ θέλει εξολοθρευθή- και θέλω αφανίσει εκ του Αχαάβ τον ουρουντα εις τον τοίχον και τον κεκλεισμένον και τον αφειμένον εν τω Ισραήλ- **9** και θέλω καταστήσει τον οίκον του Αχαάβ ως τον οίκον του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, και ως τον οίκον του Βαασά, υιού του Αχιά- **10** και την Ιεζάβελ οι κύνες θέλουσι καταφάγει εν τω αγρώ της Ιεζραήλ, και δεν θέλει είσθαι ο θάπτων αυτήν. Και ανοίξας την θύραν, έφυγε. **11** Και εξήλθεν ο Ιηού προς τους δούλους του κυρίου αυτού- και είπε τις προς αυτόν, Ειρήνη; διά τι ήλθε προς σε ο παράφρων ούτος; Ο δε είπε προς αυτούς, Σεις γνωρίζετε τον άνθρωπον και το λέγειν αυτού. **12** Και είπον, Ψευδές είναι- ειπέ εις ημάς, παρακαλούμεν. Ο δε είπεν, Ούτω και ούτως ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος σε έχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ. **13** Τότε έσπευσαν, και λαβόντες έκαστος το ιμάτιον αυτού, έβαλον υπ' αυτόν επί του υψηλότερου αναβαθμού- και εσάλπισαν εν σάλπιγγι, λέγοντες, Εβασίλευσεν ο Ιηού. **14** Και ο Ιηού, ο υίός του Ιωσαφάτ, υιού του Νιμισί, έκαμε συννομοσίαν κατά του Ιωράμ. Ο δε Ιωράμ εφυλάττετο εν Ραμώθ-γαλαάδ, αυτός και άπας ο Ισραήλ, από προσώπου του Αζαήλ, βασιλέως της Συρίας. **15** Είχε δε επιστρέψει ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιατρευθή εν Ιεζραήλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι έκαμον εις αυτόν, οτε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Και είπεν ο Ιηού- Εάν ήνα η γνώμη σας, ας μη εξέλθη μηδεις φεύγων εκ της πόλεως, διά να υπάγη να απαγγείλη τούτο εν Ιεζραήλ. **16** Και ιπεύσας

ο Ιηού, υπήγαν εις Ιεζραέλ· διότι ο Ιωράμ εκοίτητο εκεί. Και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε καταβή να ιδή τον Ιωράμ. **17** Ίστατο δε ο σκοπός επί του πύργου εν Ιεζραήλ και, ιδών την συνοδίαν του Ιηού ερχομένου, είπε, Συνοδίαν βλέπω. Και είπεν ο Ιωράμ· Λάβε επιβάτην και πέμψον εις συνάντησιν αυτών· και ας ερωτήση, Ειρήνη; **18** Υπήγε λοιπόν επιβάτης ίππου εις συνάντησιν αυτού και είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ειρήνη; Και είπεν ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω μου. Και ο σκοπός απήγγειλε, λέγων, Ο μηνυτής ήλθε μέχρις αυτών και δεν επέστρεψε. **19** Και απέστειλε δεύτερον επιβάτην ίππου· όστις, ελθόν προς αυτούς, είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ειρήνη; Και απεκρίθη ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω μου. **20** Και απήγγειλε ο σκοπός, λέγων, Ηλθε μέχρις αυτών και δεν επέστρεψεν· η δε πορεία είναι ως η πορεία του Ιηού υιού του Νιμοσί· διότι οδεύει μανιωδώς. **21** Και είπεν ο Ιωράμ, Ζεύξατε. Και έξευξαν την άμαξαν αυτού. Και εξήλθον Ιωράμ ο βασιλεύς του Ισραήλ και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιούδα, έκαστος εν τη αμάξη αυτού, και υπήγαν εις συνάντησιν του Ιηού, και έιδον αυτόν εν τω αγρώ Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου. **22** Και ως είδεν ο Ιωράμ τον Ιηού, είπεν, Ειρήνη, Ιηού; Ο δε απεκρίθη, Τι ειρήνη, ενόσω πληθύνονται αι πορνεΐαι της Ιεζάβελ της μητρός σου και αι μαγείαι αυτής; **23** Και έστρεψεν ο Ιωράμ τας χείρας αυτού και έφυγε, λέγων προς τον Οχοζίαν, Δόλος, Οχοζία. **24** Και δράξας ο Ιηού το τόξον αυτού, επάταξε τον Ιωράμ μεταξύ των βραχιόνων αυτού· και το βέλος εξήλθε διά της καρδιάς αυτού. Ο δε εκάμφθη εν τη αμάξη αυτού. **25** Και είπεν ο Ιηού προς τον Βιδκάρ, τον στρατηγόν αυτού· Λάβε και ρίψον αυτόν εις την μερίδα του αγρού του Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου· διότι ενθυμήθητι, ότε εγώ και συ επορευόμεθα έφιπποι οπίσω Αχαάβ του πατρός αυτού, ότι ο Κύριος επρόφερε κατ' αυτού την απόφασιν ταύτην· **26** Ναι, είδον χθές τα αίματα του Ναβουθαί και τα αίματα των υιών αυτού, λέγει Κύριος· και θέλω κάμει εις σε ανταπόδοσιν εν τη μερίδι ταύτη, λέγει Κύριος· τώρα λοιπόν σήκωσον και ρίψον αυτόν εις την μερίδα ταύτην κατά τον λόγον του Κυρίου. **27** Ο δε Οχοζίας βασιλεύς του Ιούδα, ως είδε τούτο, έφυγε διά της οδού της οικίας του κήπου. Και κατεδίωξεν οπίσω αυτού ο Ιηού και είπε, Πατάξατε και τούτον εν τη αμάξη αυτού. Και έκαμον ούτω, κατά την ανάβασιν Γούρ, πλησίον του Ιβλεάμ. Και έφυγεν εις Μειγιδδώ και εκεί απέθανε. **28** Και έφεραν αυτόν οι δούλοι αυτού επί αμάξης εις Ιερουσαλήμ, και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού, μετά των πατέρων αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. **29** Εβασίλευσε δε ο Οχοζίας επί Ιούδα κατά το ενδύκαμον έτος του Ιωράμ υιού του Αχαάβ. **30** Και ήλθεν ο Ιηού εις Ιεζραέλ, και ακούσασα η Ιεζάβελ, έβαψε τους οφθαλμούς αυτής και εκαλλώπισε την κεφαλήν αυτής και διέκυψε διά του παραθύρου. **31** Και, ενώ εισήρχετο εις την πόλιν ο Ιηού, είπεν, Ευτυχισεν ο Ζιμβρί, ο φονεύσας τον κύριον αυτό; **32** Ο δε, υψώσας το πρόσωπον αυτού προς το παράθυρον, είπε, Τις είναι μετ' εμού; τις; Και έκυψαν προς αυτόν δύο τρεις ευνοούχοι. **33** Και είπε, Ρίψατε αυτήν κάτω. Και έρριψαν αυτήν κάτω, και ερραντίσθη εκ του αίματος αυτής προς τον τοίχον και προς τους

ίππους· και κατεπάτησεν αυτήν. **34** Και αφού εισήλθε και έφαγε και έπιεν, είπεν, Υπάγετε να ιδήτε τώρα την κατηραμένην ταύτην, και θάψατε αυτήν· διότι είναι θυγάτηρ βασιλέως. **35** Και υπήγαν διά να θάψωσιν αυτήν· πλην δεν εύρηκαν εις αυτήν παρά το κρανίον και τους πόδας και τας παλάμας των χειρών. **36** Και επιστρέψαντες απήγγειλαν προς αυτόν. Ο δε είπεν, Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Ηλία του Θεοβίτου, λέγων, Εν τη μερίδι της Ιεζραέλ θέλουνι καταφάγει οι κύνες τας σάρκας της Ιεζάβελ· **37** και το πτώμα της Ιεζάβελ θέλει είσθαι ως κοπρία επί προσώπου του αγρού εν τη μερίδι Ιεζραέλ, ώστε να μη είπωσιν, Αύτη είναι η Ιεζάβελ.

10 Είχε δε ο Αχαάβ εβδομήκοντα υιούς εν Σαμαρεία. Και έγγραφεν ο Ιηού επιστολάς, και απέστειλεν εις την Σαμάρειαν προς τους άρχοντας της Ιεζραέλ, προς τους πρεσβυτέρους και προς τους παιδοτρόφους του Αχαάβ, λέγων, **2** Τώρα, καθώς φθάση προς εσάς η επιστολή αυτή, επειδή έχετε τους υιούς του κυρίου σας και έχετε τας αμάξας και τους ίππους και πόλιν οχυράν και όπλα, **3** ιδέτε ποίος είναι ο καλύτερος και αρεστότερος μεταξύ των υιών του κυρίου σας, και καταστήσατε αυτόν επί του θρόνου του πατρός αυτού και πολεμείτε υπέρ του οικου του κυρίου σας. **4** Εκείνοι όμως εφοβήθησαν σφόδρα και είπον, Ιδού, δύο βασιλείς δεν εστάθησαν κατά πρόσωπον αυτού· και πως ημείς θέλομεν σταθί; **5** Και απέστειλαν προς τον Ιηού ο επιστάτης του οικου και ο επιστάτης της πόλεως και οι πρεσβύτεροι και οι παιδοτρόφοι, λέγοντες, Ημείς είμεθα δούλοι σου και θέλομεν κάμει παν ό, τι μας είπης· δεν θέλομεν κάμει ουδένα βασιλέα· κάμει ό, τι είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **6** Τότε έγγραψε προς αυτούς επιστολήν δευτέραν, λέγων, Εάν ήσθε εμού και εισακούητε της φωνής μου, λάβετε τας κεφαλάς των ανθρώπων, των υιών του κυρίου σας, και έλθετε προς εμέ εις Ιεζραέλ αύριον την ώραν ταύτην· οι δε υιοί του βασιλέως, εβδομήκοντα άνθρωποι, ήσαν μετά των μεγάλων της πόλεως, οίτινες ανέτρεφον αυτούς. **7** Και καθώς έφθασεν η επιστολή προς αυτούς, λαβόντες τους υιούς του βασιλέως, έσφαξαν εβδομήκοντα ανθρώπους και έβαλον τας κεφαλάς αυτών εις καλάθια και έστειλαν προς αυτόν εις Ιεζραέλ. **8** Και ήλθεν ο μηνυτής και ανήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Έφεραν τας κεφαλάς των υιών του βασιλέως. Και είπε, Βάλετε αυτάς κατά δύο σωρούς, εν τη εισόδω της πύλης, έως πρωΐ. **9** Και το πρωΐ εξήλθε και σταθείς είπε προς πάντα τον λαόν, Σεις είσθε δίκαιοι· ιδού, εγώ συνώμοσα εναντίον του κυρίου μου και εθανάτωσα αυτόν· αλλά πάντας τούτους τις επάταξε; **10** γνωρίσατε τώρα, ότι δεν θέλει πέσει εις την γην ουδέν εκ του λόγου του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος κατά του οικου του Αχαάβ· διότι εξετέλεσεν ο Κύριος όσα ελάλησε διά του δούλου αυτού Ηλία. **11** Και επάταξεν ο Ιηού πάντας τους εναπολειφθέντας εκ του οικου του Αχαάβ εν Ιεζραέλ, και πάντας τους μεγάλους αυτού και τους οικείους αυτού και τους ιερεις αυτού, ώστε δεν αφήκεν εις αυτόν υπόλοιπον. **12** Έπειτα σηκωθείς ανεχώρησε και ήλθεν εις Σαμάρειαν. Και εν τη οδώ, ενώ ήτο

πλησίον τινός μάνδρας ποιμένων, **13** εύρηκεν ο Ιηού τους αδελφούς του Οχοζίου βασιλέως του Ιούδα και είπε, Τίνες είσθε; Οι δε είπον, Είμεθα οι αδελφοί του Οχοζίου, και καταβαίνωμεν να χαιρετήσωμεν τους υιούς του βασιλέως και τους υιούς της βασιλίσσης. **14** Και είπε, Συλλάβετε αυτούς ζώντας. Και συνέλαβον αυτούς ζώντας και έσφαξαν αυτούς πλησίον του φρέατος της μάνδρας, τεσσαράκοντα δύο ανθρώπους δεν αφήκαν ουδέ ένα εξ αυτών. **15** Και αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε τον Ιωναδάβ υιόν του Ριχαάβ, ερχόμενον εις συνάντησιν αυτού· και χαιρέτησεν αυτόν και είπε προς αυτόν, Η καρδιά σου είναι ευθεία, καθώς η καρδιά μου μετά της καρδιάς σου; Και απεκρίθη ο Ιωναδάβ, Είναι. Εάν ναι,δος την χείρα σου. Και έδωκε την χείρα αυτού· και ανεβίβασεν αυτόν προς εαυτόν επί την άμαξαν. **16** Και είπεν, Ελθέ μετ' εμού και ιδέ τον ζήλον μου υπέρ του Κυρίου. Και επεβίβασαν αυτόν εις την άμαξαν αυτού. **17** Και ότε ήλθεν εις Σαμαρείαν, επάταξε πάντας τους εναπολειφθέντας εκ του Αχαάβ εν Σαμαρεία, εωσού ηφάνισεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς τον Ηλιάν. **18** Τότε συνήθροισεν ο Ιηού πάντα τον λαόν και είπε προς αυτούς, Ο Αχαάβ εδούλευσε τον Βάαλ ολίγον· ο Ιηού θέλει δουλεύσει αυτόν πολύ· **19** τώρα λοιπόν καλέσατε προς εμέ πάντας τους προφήτας του Βάαλ, πάντας τους λατρευτάς αυτού και πάντα τους ιερείς αυτού· ας μη λείψη μηδείς· διότι έχω θυσίαν μεγάλην εις τον Βάαλ· πας όστις λείψη, δεν θέλει ζήσει. Πλην ο Ιηού έπραξε τούτο δολίως, επί σκοπώ να εξολοθρεύση τους λατρευτάς του Βάαλ. **20** Και είπεν ο Ιηού, Κηρύξατε πανήγυριν διά τον Βάαλ. Και εκήρυξαν. **21** Και έπεμψεν ο Ιηού προς πάντα τον Ισραήλ· και ήλθον πάντες οι λατρευτά του Βάαλ· και δεν έμεινεν ουδείς, όστις δεν ήλθε. Και ήλθον εις τον οίκον του Βάαλ· και επλήσθη ο οίκος του Βάαλ, στόμα εις στόμα. **22** Και είπε προς τον ιματιοφύλακα, Εξάγαγε ιμάτια διά πάντας τους λατρευτάς του Βάαλ. Και εξήγαγεν εις αυτούς τα ιμάτια. **23** Και εισήλθεν ο Ιηού και ο Ιωναδάβ ο υιός του Ριχαάβ εις τον οίκον του Βάαλ· και είπε προς τους λατρευτάς του Βάαλ, Ερευνησατε και ιδέτε να μη ήναι εδώ με σας μηδείς εκ των δούλων του Κυρίου, αλλά μόνον οι λατρευταί του Βάαλ. **24** Και ότε εισήλθον διά να προσφέρωσι θυσίας και ολοκαυτώματα, ο Ιηού διάταξεν έξω ογδοήκοντα άνδρας και είπεν, Όστις αφήση να διασωθή τις εκ των ανθρώπων, τους οποίους εγώ έφερα εις τας χείρας σας, η ζωή αυτού θέλει είσθαι αντί της ζωής εκείνου. **25** Και ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαύτωμα, είπεν ο Ιηού προς τους δορυφόρους και προς τους ταγματάρχας, Εισέλθετε, πατάξατε αυτούς· μηδείς ας μη εξέλθη. Και επάταξαν αυτούς οι δορυφόροι και οι ταγματάρχαι εν στόματι μαχαίρας και έρριψαν έξω· και υπήγαν έως της πόλεως του οίκου του Βάαλ. **26** Και εξέβαλον τα είδωλα του οίκου του Βάαλ και κατέκαυσαν αυτά. **27** Και κατεσύντριψαν το είδωλον του Βάαλ και κατεκρήμνισαν τον οίκον του Βάαλ, και έκαμον αυτόν κοπρώνα έως της ημέρας ταύτης. **28** Ούτως ηφάνισεν ο Ιηού τον Βάαλ εκ του Ισραήλ. **29** Πλην δεν απεμακρύνθη ο Ιηού από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβαά, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, από των χρυσών μόσων των

εν Βαιθήλ και των εν Δαν. **30** Και είπε Κύριος προς τον Ιηού, Επειδή έπραξας καλώς εκτελέσας το αρεστόν εις τους οφθαλμούς μου, και έκαμες εις τον οίκον του Αχαάβ κατά πάντα όσα ήσαν εν τη καρδιά μου, οι υιοί σου μέχρι της τετάρτης γενεάς θέλωσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ. **31** Και δεν επρόσεξεν ο Ιηού να περιπατή εξ όλης της καρδιάς αυτού εν τω νόμω Κυρίου του Θεου του Ισραήλ· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **32** Εν εκείναις ταις ημέραις ήρχισεν ο Κύριος να κολοβόνη τον Ισραήλ· και επάταξεν αυτούς ο Αζαήλ εις πάντα τα όρια του Ισραήλ. **33** από Ιορδάνου, προς ανατολάς ήλιου, πάσαν την γην Γαλαάδ, τους Γαδίτας και τους Ρουβινητάς και τους Μανασσίτας από Αροήρ, της επί του χειμάρρου Αρνών, την τε Γαλαάδ και την Βασάν. **34** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιηού και πάντα όσα έπραξε και πάντα τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **35** Και εκοιμήθη ο Ιηού μετά των πατέρων αυτού· και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωάχαζ ο υιός αυτού. **36** Και ο καιρός, καθ' τον ο Ιηού εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, ήτο εικοσιοκτώ έτη.

11 Γοθολία δε, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ότι απέθανεν ο υιός αυτής, εσηκώθη και ηφάνισε παν τον βασιλικόν σπέρμα. **2** Ιωσαβεά όμως, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, αδελφή του Οχοζίου, λαβούσα τον Ιωάσ υιόν του Οχοζίου, έκλειψεν αυτόν εκ μέσου των υιόν του βασιλέως των θανατωμένων, αυτόν και την τροφόν αυτού, και έβαλεν εν τω ταμείω του κοιτώνος, και έκρυψαν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και δεν εθανατώθη. **3** Και ήτο μετ' αυτής εν τω οίκω του Κυρίου κρυπτόμενος εξ έτη. Η δε Γοθολία εβασίλευεν επί της γης. **4** Εν δε τω εβδόμω έτει ο Ιωδαέ απέστειλε και λαβών τους εκατοντάρχους μετά των ταξιάρχων και των δορυφόρων, έφερον αυτούς προς εαυτον εις τον οίκον του Κυρίου, και έκαμε συνθήκην μετ' αυτών και ώρκισεν αυτούς εν τω οίκω του Κυρίου· και έδειξεν εις αυτούς τον υιόν του βασιλέως. **5** Και προσέταξεν εις αυτούς, λέγων, Τούτο είναι το πράγμα το οποίον θέλετε κάμει το τρίτον από σας, οι εισερχόμενοι το σάββατον, θέλετε φυλάττει την φυλακήν του βασιλικού οίκου· **6** και το τρίτον θέλει είσθαι εν τη πόλη Σούρ· και το τρίτον εν τη πόλη τη όπισθεν των δορυφόρων· ούτω θέλετε φυλάττει την φυλακήν του οίκου, διά να μη παραβιασθή· **7** και δύο τάγματα από σας, πάντες οι εξερχόμενοι το σάββατον, θέλωσι φυλάττει την φυλακήν του οίκου του Κυρίου περί τον βασιλέα. **8** και θέλετε περικυκλόνη τον βασιλέα κύκλω, έκαστος έχων τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού· και όστις εισέλθη εις τας τάξεις, ας θανατόνεται· και θέλετε είσθαι μετά του βασιλέως, όταν εξέρχηται και όταν εισέρχηται. **9** Και έκαστον οι εκατοντάρχου κατά πάντα όσα προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεύς· και έλαβον έκαστος τους άνδρας αυτού, τους εισερχόμενους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το σάββατον, και ήλθον προς Ιωδαέ τον ιερέα. **10** Και έδωκεν ο ιερεύς εις τους εκατοντάρχους τας λόγχας και τας ασπίδας του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω

Κυρίου. **11** Και οι δορυφόροι, έχοντας έκαστος τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού, παρεστάθησαν περίξ του βασιλέως, από της δεξιάς πλευράς του οίκου έως της αριστεράς, πλησίον του θυσιαστηρίου και του ναού. **12** Τότε εξήγαγε τον υιόν του βασιλέως και επέθεσεν επ' αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον· και έκαμον αυτόν βασιλέα και έχρισαν αυτόν· και κροτήσαντες τας χείρας, είπον, Ζήτω ο βασιλεύς. **13** Και ακούσασα η Γοθολία την φωνήν του λαού συντρέχοντας, ήλθε προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου. **14** Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του στόλου κατά το έθος, και οι άρχοντες και οι σαλπικταί πλησίον του βασιλέως και πας ο λαός της γης έχαιρε και εσάλπιζε με σάλπιγγας. Και διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτής και εβόησε, Προδοσία, προδοσία. **15** Και προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε αυτήν έξω των τάξεων· και όστις ακολουθήσῃ αυτήν, θανατώσατε αυτόν εν ρομφαία. Διότι ο ιερεύς είχεν επειεί, Ας μη θανατωθή εντός του οίκου του Κυρίου. **16** Ούτως έβαλον χείρας επ' αυτήν· και ότε ήλθεν εις την οδόν, διά της οποίας οι ίπποι έρχονται εις τον οίκον του βασιλέως, εθανατώη εκεί. **17** Και έκαμεν ο Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον του Κυρίου και του βασιλέως και του λαού, ότι θέλουσιν είσθαι λαός του Κυρίου· και αναμέσον του βασιλέως και του λαού. **18** Και εισήλθον πας ο λαός της γης εις τον οίκον του Βάαλ και εκρήμνισαν αυτόν· τα θυσιαστήρια αυτού και τα είδωλα αυτού κατεσύντριψαν ολοτελώς και Ματθάν τον ιερέα του Βάαλ εθανάτωσαν έμπροσθεν των θυσιαστηρίων. Και ο ιερεύς κατέστησεν επιτηρητάς επί τον οίκον του Κυρίου. **19** Και έλαβε τους εκατοντάρχους και τους ταξίαρχους και τους δορυφόρους και πάντα τον λαόν της γής και κατεβίβασαν τον βασιλέα εκ του οίκου του Κυρίου, και ήλθον εις τον οίκον του βασιλέως διά της οδού της πύλης των δορυφόρων. Και εκάθισεν επί του θρόνου των βασιλέων. **20** Και ευφράνθη πας ο λαός της γης και η πόλις ηούχασε· την δε Γοθολίαν εθανάτωσαν εν μαχαίρα εν τω οίκω του βασιλέως. **21** Επτά ετών ήτο ο Ιωάς ότε εβασίλευσε.

12 Εν τω εβδόμω έτει του Ιηού εβασίλευσεν ο Ιωάς και εβασίλευσε τεσσαράκοντα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Σιβία εκ Βηρ-σαβεέ. **2** Και έπραττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάσας τας ημέρας αυτού καθ' ας ώδήγει αυτόν Ιωδαέ ο ιερεύς. **3** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυσίαζεν έτι και εθυμίαζεν εν τοις υψηλοίς τόποις. **4** Και είπεν ο Ιωάς προς τους ιερείς, Παν το αργύριον των αφιερωμάτων το εισφερόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το αργύριον εκάστου διερχομένου εις τους απαριθουμένους, το αργύριον εκάστου κατά την εκτίμησιν αυτού, παν το αργύριον του οποίου ήθελεν ελθει εις την καρδίαν τινός να προσφέρῃ εις τον οίκον του Κυρίου, **5** οι ιερείς ας λαμβάνωσιν αυτό εις εαυτούς, έκαστος παρά του γνωστού αυτού· και ας επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου, πανταχού όπου ευρεθή χάλασμα. **6** Πλην εν τω εικοστῷ τρίτῳ έτει του βασιλέως Ιωάς οι ιερείς δεν είχαν επισκευάσει τα

χαλάσματα του οίκου. **7** Όθεν εκάλεσεν ο βασιλεύς Ιωάς τον Ιωδαέ τον ιερέα και τους ιερείς και είπε προς αυτούς, Διά τι δεν επεσκευάσατε τα χαλάσματα του οίκου; τώρα λοιπόν μη λαμβάνετε πλέον αργύριον παρά των γνωστών σας, αλλά δίδετε αυτό διά τα χαλάσματα του οίκου. **8** Και έστερξαν οι ιερείς να μη λαμβάνωσι πλέον αργύριον παρά του λαού και να μη επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου. **9** Και έλαβεν Ιωδαέ ο ιερεύς εν κιβώτιον και ήνοιξε τρύπαν επί του σκεπάσματος αυτού, και έθεσεν αυτό πλησίον του θυσιαστηρίου, εις τα δεξιά της εισόδου του οίκου του Κυρίου· και οι ιερείς, οι φυλάττοντες την θύραν, έβαλλον εις αυτό παν το αργύριον, το εισφερόμενον εις τον οίκον του Κυρίου. **10** Και ότε έβλεπον ότι ήτο πολύ το αργύριον εν τω κιβώτιῳ, ο γραμματεὺς του βασιλέως και ο ιερεύς ο μέγας ανέβαινον και έδενον εις σακκία και μετρούν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου. **11** Και έδιδον το αργύριον το μετρηθέν εις τας χείρας εκείνων οίτινες έκαμον το έργον, οίτινες είχαν την επιστασίαν του οίκου του Κυρίου· οι δε εξέδδον αυτο έτι τους ξυλουργούς και οικοδόμους, τους δουλεύοντας εν τω οίκω του Κυρίου, **12** και εις τους κτίστας και εις τους λιθοτόμους, διά να αγοράζωσι ζύλα και λίθους λατομητούς, ώστε να επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου του Κυρίου, και διά πάντα όσα εκριάζοντο διά την επισκευήν του οίκου. **13** Πλην εκ του αργυρίου του εισφερομένου εις τον οίκον του Κυρίου δεν κατεσκευάσθησαν διά τον οίκον του Κυρίου φιάλαι αργυραί, λυχνοψάλιδα, λεκάναι, σάλπιγγες, ουδέν σκεύος χρυσοῦν ή σκεύος αργυροῦν. **14** αλλ' έδιδον αυτό εις τους εργατάς, και επεσκευάζον με αυτό τον οίκον του Κυρίου. **15** Και δεν εξήτουν λογαριασμόν παρά των ανθρώπων, εις τους οποίους έδιδον το αργύριον διά να μοιρασθῇ εις τους εργατάς· διότι ειργάζοντο εν πίστει. **16** Το αργύριον το περί ανομίας και το αργύριον το περί αμαρτίας δεν εφέροντο εις τον οίκον του Κυρίου· ταῦτα ήσαν των ιερέων. **17** Τότε ανέβη Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας και επολέμησεν εναντίον της Γαθ, και εκυρίευσεν αυτήν· έπειτα έστησεν ο Αζαήλ το πρόσωπον αυτού διά να αναβῆ εναντίον της Ιερουσαλήμ. **18** Και έλαβεν ο Ιωάς βασιλεύς του Ιούδα πάντα τα αφιερώματα όσα Ιωσαφάτ και Ιωράμ και Οχοζίας, οι πατέρες αυτού, βασιλείς του Ιούδα, είχαν αφιερώσει, και τα ίδια αυτού αφιερώματα και παν το χρυσίον το ευρεθέν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Κυρίου και του οίκου του βασιλέως, και έστειλεν αυτά προς τον Αζαήλ βασιλέα της Συρίας· και ανεχώρησεν από της Ιερουσαλήμ. **19** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάς και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; **20** Και σηκωθέντες οι δούλοι αυτού, έκαμον συνωμοσίαν και επάταξαν τον Ιωάς εν τω οίκω Μιλλώ, εν τη καταβάσει Σιλλά. **21** Διότι Ιωζαχαρ ο υιός του Σιμεάθ και Ιωζαβάν ο υιός του Σωμήρ, οι δούλοι αυτού, επάταξαν αυτόν, και απέθανε· και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμασίας ο υιός αυτού.

13 Εν τω εικοστώ τρίτω έτει του Ιωάκ, υιού του Οχοζίου, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωάχαζ, ο υιός του Ιηού, επί Ισραήλ εν Σαμαρεία, δεκαεπτά έτη. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ηκολούθησε τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση· δεν απεμακρύνθη απ' αυτών. **3** Και εξήφη η οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας και εις την χείρα του Βεν-αδάδ υιού του Αζαήλ, κατά πάσας τας ημέρας. **4** Και εδεήθη του Κυρίου ο Ιωάχαζ, και επήκουσεν αυτού ο Κύριος· διότι είδε την θλίψιν του Ισραήλ, ότι ο βασιλεύς της Συρίας κατέθλιβεν αυτούς. **5** Και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ σωτήρα, και εξήλθον υποκάτωθεν της χειρός των Συρίων· και κατώκησαν οι υιοί Ισραήλ εν τοις σκηνώμασιν αυτών, ως το πρότερον. **6** Πλην δεν απεμακρύνθησαν από των αμαρτιών του οίκου του Ιεροβοάμ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση εις αυτάς περιεπάτησαν· και έτι διέμενε το άλσος εν Σαμαρεία. **7** Διότι δεν έμεινε εις τον Ιωάχαζ λαός, ειμή πενήτηντα ιππέας και δέκα άμαρ και δέκα χιλιάδες πεζών· διότι κατέστρεψεν αυτούς ο βασιλεύς της Συρίας και κατέστησεν αυτούς ως το χώμα το καταπατούμενον. **8** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάχαζ και πάντα όσα έπραξε και τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **9** Και εκοιμήθη ο Ιωάχαζ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωάκ ο υιός αυτού. **10** Εν τω τριακοστώ εβδόμω έτει του Ιωάκ βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωάκ ο υιός του Ιωάχαζ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία, δεκαέξ έτη. **11** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση εις αυτάς περιεπάτησεν. **12** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάκ και πάντα όσα έπραξε, τα κατορθώματα αυτού, πως επολέμησε κατά του Αμασίου βασιλέως του Ιούδα, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **13** Και εκοιμήθη ο Ιωάκ μετά των πατέρων αυτού· εκάθησε δε επί του θρόνου αυτού ο Ιεροβοάμ· και ετάφη ο Ιωάκ εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων του Ισραήλ. **14** Ο δε Ελισσαιέ ηρρώστησε την αρρωστίαν αυτού υπό της οποίας απέθανε. Και κατέβη προς αυτών Ιωάκ ο βασιλεύς του Ισραήλ και έκλαυσεν επί τω προσώπω αυτού και είπε, Πάτερ μου, πάτερ μου, άμαξα του Ισραήλ και ιππικόν αυτού. **15** Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαιέ, Λάβε τόξον και βέλη. Και έλαβεν εις εαυτόν τόξον και βέλη. **16** Και είπε προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Επίθες την χείρα σου επί το τόξον. Και επέθηκε την χείρα αυτού· και επέθηκεν ο Ελισσαιέ τας χείρας αυτού επί τας χείρας του βασιλέως. **17** Και είπεν, Άνοιζον το παράθυρον κατά ανατολάς. Και ήνοιξε. Και είπεν ο Ελισσαιέ, Τόξευσον. Και ετόξευσε. Και είπε, το βέλος της σωτηρίας του Κυρίου και το βέλος της σωτηρίας εκ των Συρίων. Και θέλεις πατάξει τους Συρίους εν Αρέκ, εωσού συντελέσης αυτούς. **18** Και είπε, Λάβε τα βέλη. Και έλαβε. Και είπε προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Πάταξον επί την γην. Και επάταξε τρίς και εστάθη. **19** Και ωργίσθη εις αυτόν ο άνθρωπος του

Θεού και είπεν, Έπρεπε να πατάξης πεντάκις ή εξάκις τότε ήθελες πατάξει τους Συρίους εωσού συντελέσης αυτούς· τώρα όμως τρίς θέλεις πατάξει τους Συρίους. **20** Και απέθανεν ο Ελισσαιέ, και έθαψαν αυτόν· το δε ακόλουθον έτος τάγματα Μωαβιτών έκαμον εισβολήν εις την γην. **21** Και ενώ έθαπτον άνθρωπον τινά, ιδού, είδον τάγμα· και έρριψαν τον άνθρωπον εις τον τάφον του Ελισσαιέ· και καθώς ο άνθρωπος υπήγε και ήγγισε τα οστά του Ελισσαιέ, ανέστη και εστάθη επί τους πόδας αυτού. **22** Ο δε Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας, κατέθλιψε τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Ιωάχαζ. **23** Και ηλέησεν ο Κύριος αυτούς και ωκτείρησεν αυτούς και επέβλεψεν επ' αυτούς, διά την διαθήκην αυτού την μετά του Αβραάμ, Ισαάκ, και Ιακώβ· και δεν ηθέλησε να εξολοθρευή αυτούς· και απέστησεν αυτούς από προσώπου αυτού, μέχρι του νυν. **24** Απέθανε δε ο Αζαήλ βασιλεύς της Συρίας, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βεν-αδάδ ο υιός αυτού. **25** Και έλαβε πάλιν Ιωάκ ο υιός του Ιωάχαζ εκ της χειρός του Βεν-αδάδ υιού του Αζαήλ τας πόλεις, τας οποίας ο Αζαήλ είχε λάβει εκ της χειρός Ιωάχαζ του πατρός αυτού εν τω πολέμω. Τρίς επάταξεν αυτόν ο Ιωάκ και επανέλαβε τας πόλεις του Ισραήλ.

14 Εν τω δευτέρω έτει του Ιωάκ, υιού του Ιωάχαζ βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Αμασίας, ο υιός του Ιωάκ βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιπέντε έτη εν Ιερουσαλήμ. Το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιωαδάν εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχί ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού· έπραξε κατά πάντα όσα είχε πράξει Ιωάκ ο πατήρ αυτού. **4** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυσίαζεν έτι και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους. **5** Ως δε η βασιλεία εκραταιώθη εν τη χειρί αυτού, εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους θανατώσαντας τον βασιλέα τον πατέρα αυτού. **6** Όμως τα τέκνα των φονευτών δεν εθανάτωσε· κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του νόμου του Μωυσέως, όπου προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ουδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους πατέρας, αλλ' έκάστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού αμάτηγμα. **7** Ούτες εθανάτωσεν εκ του Εδώμ δέκα χιλιάδας εν τη κοιλάδι του άλατος, και εκυρίευσεν την Σελά διά πολέμου και εκάλεσε το όνομα αυτής Ιοχθεήλ μέχρι της ημέρας ταύτης. **8** Τότε απέστειλεν ο Αμασίας μηνυτάς προς τον Ιωάκ, υιόν του Ιωάχαζ, υιού του Ιηού βασιλέως του Ισραήλ, λέγων, Ελθέ, να ίδωμεν αλλήλους προσωπικώς. **9** Και απέστειλεν ο Ιωάκ βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Αμασιάν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Η άκανθα η εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω, λέγουσα, Δος την θυγατέρα σου εις τον υιόν μου διά γυναικα· πλην διέβη θηρίον του αγρού το εν τω Λιβάνω, και κατεπάτησε την άκανθαν· **10** επάταξας τωόντι τον Εδώμ, και η καρδιά σου σε ύψωσε· χάρισον την δόξαν σου καθήμενος εν τω οίκω σου· διά τι εμπλέκεσαι εις κακόν, διά το οποίον ήθελες πέσει, συ και ο Ιούδας μετά σου; **11** Αλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουσεν. Ανέβη λοιπόν ο Ιωάκ βασιλεύς του Ισραήλ, και είδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός

και Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμέ, ήτις είναι του Ιούδα. **12** Και εκτυπήθη ο Ιούδας έμπροσθεν του Ισραήλ· και έφυγον έκαστος εις τας σκηνάς αυτού. **13** Και συνέλαβεν ο Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ τον Αμασιάν βασιλέα του Ιούδα, υιόν του Ιωάς υιού του Οχοζίου, εν Βαιθ-σεμέ· και ελθών εις Ιερουσαλήμ, κατηδάρισε το τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης Εφραΐμ έως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας. **14** Και λαβών παν το χρυσόν και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν τω οίκω του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως, και ανθρώπους ενέχυρα, επέστρεψεν εις Σαμάρειαν. **15** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάς, όσας έπραξε, και τα κατορθώματα αυτού, και πως επολέμησε μετά του Αμασιού βασιλέως του Ιούδα, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **16** Και εκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιεροβοάμ ο υιός αυτού. **17** Ο δε Αμασίας, ο υιός του Ιωάς, ο βασιλεύς του Ιούδα, έζησε μετά τον θάνατον του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ, βασιλέως του Ισραήλ, δεκαπέντε έτη. **18** Αι δε λοιπαί πράξεις του Αμασιού δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **19** Έκαμον δε κατ' αυτού συνωμοσίαν εν Ιερουσαλήμ, και έφυγεν εις Λαχείς απέστειλαν όμως κατόπιν αυτού εις Λαχείς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. **20** Και έφεραν αυτόν επί ίππων, και ετάφη εν Ιερουσαλήμ μετά των πατέρων αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. **21** Έλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Αζαριαν, όντα ηλικίας δεκαέξ ετών, και έκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού Αμασιού. **22** Και ωκοδόμησε την Ελάθ και επέστρεψεν αυτήν εις τον Ιούδα, αφού ο βασιλεύς εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού. **23** Εν τω δεκάτω πέμπτω έτει του Αμασιού, υιού του Ιωάς, βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν εν Σαμαρεία ο Ιεροβοάμ υιός του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ, έτη τεσσαράκοντα και εν. **24** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **25** Ούτος αποκατέστησε το όριον του Ισραήλ, από της εισόδου της Αιμάθ έως της θαλάσσης της πεδιάδος, κατά τον λόγον Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Ιωνά, υιού του Αμαθί, του προφήτου, του από Γαθ-εφέρ. **26** Διότι είδεν ο Κύριος την θλίψιν του Ισραήλ πικράν σφόδρα, ότι δεν ήτο ουδέν κεκλεισμένον και ουδέν αφειμένον, ουδέ ο βοηθήσων τον Ισραήλ. **27** Και δεν είπεν ο Κύριος να εξαλείψη υποκάτωθεν του ουρανού το όνομα του Ισραήλ, αλλά' έσωσεν αυτούς διά χειρός του Ιεροβοάμ υιού του Ιωά. **28** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιεροβοάμ και πάντα όσα έπραξε και τα κατορθώματα αυτού, πως επολέμησε και πως επανέλαβε την Δαμασκόν και την Αιμάθ του Ιούδα εις τον Ισραήλ, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **29** Και εκοιμήθη ο Ιεροβοάμ μετά των πατέρων αυτού, μετά των βασιλέων του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ζαχαρίας ο υιός αυτού.

15 Εν τω εικοστώ εβδόμω έτει του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ εβασίλευσεν ο Αζαρίας, υιός του Αμασιού, βασιλέως του Ιούδα. **2** Δεκαέξ ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πενήνκοντα δύο έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιεχολία, εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και έπραξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα είχε πράξει Αμασίας ο πατήρ αυτού. **4** Πλην οι υψηλοί τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός έτι εθυσίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους. **5** Και επάταξεν ο Κύριος τον βασιλέα, και ήτο λεπρός έως της ημέρας του θανάτου αυτού και κατώκει εν οικία αποκεχωρισμένη. Ήτο δε επί του οίκου Ιωθάμ ο υιός του βασιλέως, κρινών τον λαόν της γης. **6** Αι δε λοιπαί πράξεις του Αζαρίου και πάντα όσα έπραξε δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **7** Και εκοιμήθη ο Αζαρίας μετά των πατέρων αυτού· και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωθάμ ο υιός αυτού. **8** Εν τω τριακοστώ ογδόω έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Ζαχαρίας ο υιός του Ιεροβοάμ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, εξ μήνας. **9** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ως είχαν πράξει οι πατέρες αυτού· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **10** Και συνώμοσε κατ' αυτού Σαλλούμ ο υιός του Ιαβεί, και επάταξεν αυτόν κατέμπροσθεν του λαού και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **11** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ζαχαρίου, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **12** Ούτος ήτο ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς τον Ιηού, λέγων, Οι υιοί σου θέλουσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ έως τετάρτης γενεάς. Και έγεινεν ούτως. **13** Εβασίλευσε δε Σαλλούμ ο υιός του Ιαβεί εν τω τριακοστώ εννάτω έτει του Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν ένα μήνα εν Σαμαρεία. **14** Και ανέβη Μεναήμ ο υιός του Γαδει από Θερσά, και ήλθεν εις Σαμάρειαν και εκτύπησε τον Σαλλούμ τον υιόν του Ιαβεί εν Σαμαρεία, και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **15** Αι δε λοιπαί πράξεις του Σαλλούμ, και η συνωμοσία αυτού την οποίαν έκαμεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **16** Τότε επάταξεν ο Μεναήμ την Θαψά και πάντας τους εν αυτή και τα όρια αυτής από Θερσά επειδή δεν ήνοιξαν εις αυτόν, διά τούτο επάταξεν αυτήν· και πάσας τας εν αυτή εγκυμονούσας διέσχισεν. **17** Εν τω τριακοστώ εννάτω έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Μεναήμ ο υιός του Γαδει εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ, δέκα έτη εν Σαμαρεία. **18** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη κατά πάσας τας ημέρας αυτού από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **19** Τότε ήλθεν ο Φούλ βασιλεύς της Ασουρίας εναντίον της γης, και έδωκεν ο Μεναήμ εις τον Φούλ χιλία τάλαντα αργυρίου, διά να ήναι μετ' αυτού η χειρ αυτού εις το να ενισχύση την βασιλείαν εν τη χειρ αυτού. **20** Και απέσπασεν ο Μεναήμ το αργύριον από του Ισραήλ, από πάντων των δυνατών εις πλούτη, πενήνκοντα σίκλους αργυρίου αφ' εκάστου, διά να δώση εις τον βασιλέα της Ασουρίας. Και

επέστρεψεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας και δεν εστάθη εκεί εν τη γη. **21** Αι δε λοιπαί πράξεις του Μενάημ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **22** Και εκοιμήθη ο Μενάημ μετά των πατέρων αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Φακειάς ο υιός αυτού. **23** Εν τω πεντηκοστώ έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φακειάς ο υιός του Μενάημ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, δύο έτη. **24** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **25** Και συνώμοσε κατ' αυτού ο Φεκά υιός του Ρεμαλία, ο στρατηγός αυτού, και επάταξεν αυτόν εν Σαμαρεία, εν τω παλατίω του οίκου του βασιλέως, μετά του Αργόβ και Αριέ, έχων μεθ' εαυτού και πενήτηκοντα άνδρας εκ των Γαλααδιτών· και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις του Φακειού και πάντα όσα έπραξεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **27** Εν τω πεντηκοστώ δευτέρω έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φεκά ο υιός του Ρεμαλία εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, είκοσι έτη. **28** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **29** Εν ταις ημεραίς του Φεκά βασιλέως του Ισραήλ, ήλθεν ο Θεγλάθ-φελασάρ βασιλεύς της Ασσυρίας, και εκυρίευσεν την Ιών και την Αβέλ-βαίθ-μααχά και την Ιανώχ, και την Κεδές και την Ασώρ και την Γαλαάδ και την Γαλιλαίαν, πάσαν την γην Νεφθαλί, και μετώκισεν αυτούς εις Ασσυρίαν. **30** Και έκαμεν Ωσηέ ο υιός του Ηλά συνωμοσίαν κατά του Φεκά υιού του Ρεμαλία, και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού, εν τω εικοστώ έτει του Ιωθάμ υιού του Οζίου. **31** Αι δε λοιπαί πράξεις του Φεκά, και πάντα όσα έπραξεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **32** Εν τω δευτέρω έτει του Φεκά υιού του Ρεμαλία βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν ο Ιωθάμ υιός του Οζίου βασιλέως του Ιούδα. **33** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιερουσα θυγάτηρ του Σαδώκ. **34** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου· έπραξε κατά πάντα όσα έπραξεν Οζίας ο πατήρ αυτού. **35** Πλην οι υψηλοί τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός έτι εθυσίαζε και εθυμιάζεν επί τους υψηλούς τόπους. Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου του Κυρίου. **36** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωθάμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **37** Εν ταις ημεραίς εκείναις ήρχισεν ο Κύριος να εξαποστέλλη κατά του Ιούδα τον Ρεσίν βασιλέα της Συρίας και τον Φεκά υιόν του Ρεμαλία. **38** Ο δε Ιωθάμ εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Άχαζ ο υιός αυτού.

16 Εν τω δεκάτω εβδόμω έτει του Φεκά υιού του Ρεμαλία, εβασίλευσεν ο Άχαζ υιός του Ιωθάμ, βασιλέως του Ιούδα. **2** Είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο

Άχαζ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ. Δεν έπραξεν όμως το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού, ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **3** Αλλά περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, και μάλιστα διεβίβασε τον υιόν αυτού διά του πυρός, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **4** Και εθυσίαζε και εθυμιάζεν επί τους υψηλούς τόπους και επί τους λόφους και υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου. **5** Τότε ανέβησαν εις Ιερουσαλήμ διά πόλεμον Ρεσίν, ο βασιλεύς της Συρίας, και Φεκά, ο υιός του Ρεμαλία, βασιλεύς του Ισραήλ· και επολιόρκησαν τον Άχαζ, πλην δεν ήδυνήθησαν να νικήσωσι. **6** Κατ' εκείνον τον καιρόν Ρεσίν ο βασιλεύς της Συρίας αποκατέστησε την Ελάθ υπό την εξουσίαν της Συρίας, και εδίωξε τους Ιουδαίους από της Ελάθ και ελθόντες Σύριοι εις την Ελάθ, κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης. **7** Ο δε Άχαζ απέστειλε μηνυτάς προς τον Θεγλάθ-φελασάρ, βασιλέα της Ασσυρίας, λέγων, Εγώ είμαι δούλός σου και υιός σου· ανάβα και ώσωση με εκ χειρός του βασιλέως της Συρίας και εκ χειρός του βασιλέως του Ισραήλ, οίτινες εσηκώθησαν εναντίον μου. **8** Και έλαβεν ο Άχαζ το αργύριον και το χρυσίον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως, και απέστειλε δώρον εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. **9** Και εισήκωσεν αυτού ο βασιλεύς της Ασσυρίας· και ανέβη ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί την Δαμασκόν και εκυρίευσεν αυτήν, και μετώκισεν τον λαόν αυτής εις Κιρ, τον δε Ρεσίν εθανάτωσε. **10** Και υπήγεν ο βασιλεύς Άχαζ εις την Δαμασκόν, προς συνάντησιν του Θεγλάθ-φελασάρ, βασιλέως της Ασσυρίας, και είδε το θυσιαστήριον το εν Δαμασκώ· και έστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ προς τον Ουριαν τον ιερέα το ομοίωμα του θυσιαστήριου και τον τύπον αυτού, καθ' όλην την εργασίαν αυτού. **11** Και ωκοδόμησεν Ουρίας ο ιερεύς το θυσιαστήριον, κατά η πάντα όσα ο βασιλεύς Άχαζ απέστειλεν εκ Δαμασκού. Ούτως έκαμεν Ουρίας ο ιερεύς, εωσού έλθη ο βασιλεύς Άχαζ εκ της Δαμασκού. **12** Και ότε ήλθεν ο βασιλεύς εκ της Δαμασκού, είδεν ο βασιλεύς το θυσιαστήριον και επλησίασεν ο βασιλεύς προς το θυσιαστήριον και έκαμε προσφοράν επ' αυτού. **13** Και έκασε το ολοκαύτωμα αυτού και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτού, και επέχεε την σπονδήν αυτού, και ερράντισε το αίμα των ειρηνικών αυτού προσφορών, επί το θυσιαστήριον. **14** Και μετέφερε το χάλκινον θυσιαστήριον, το έμπροσθεν του Κυρίου, από του προσώπου του οίκου, από του μεταξύ του θυσιαστήριου και του οίκου του Κυρίου, και έθεσεν αυτό κατά το βόρειον πλευρόν του θυσιαστήριου. **15** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Άχαζ τον Ουριαν τον ιερέα, λέγων, Επί το θυσιαστήριον το μέγα πρόσφερε το ολοκαύτωμα το πρωϊόν και την εσπερινήν εξ αφρίτων προσφοράν και το ολοκαύτωμα του βασιλέως και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτού, μετά του ολοκαυτώματος παντός του λαού της γης, και την εξ αφρίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών· και ράντισον επ' αυτό άπαν το αίμα του ολοκαυτώματος και άπαν το αίμα της θυσίας· το δε χάλκινον θυσιαστήριον θέλει είσθαι εις εμέ διά να ερωτώ τον Κύριον. **16** Και έκαμεν Ουρίας ο ιερεύς κατά πάντα όσα προσέταξεν ο βασιλεύς Άχαζ. **17**

Και απέκοψεν ο βασιλεύς Ἄχαζ τα συγκλείσματα των βάσεων, και εσήκωσεν επάνωθεν αυτών τον λουτήρα και κατεβίβασε την θάλασσαν επάνωθεν των χαλκίνων βωών των υποκάτω αυτής, και έθεσεν αυτήν επί βράσιν λιθίνην. **18** Και το στέγασμα του σαββάτου, το οποίον είχαν οικοδομήσει εν τω οίκω, και την είσοδον του βασιλέως την έξω μετετόπισεν από του οίκου του Κυρίου, εξ αιτίας του βασιλέως της Ασσυρίας. **19** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ἄχαζ, όσας έπραξε, δεν είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **20** Και εκοιμήθη ο Ἄχαζ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβιδ· εβασιλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο υιός αυτού.

17 Εν τω δωδεκάτω έτει του Ἄχαζ βασιλέως του Ιούδα, εβασιλευσεν Οσηέ ο υιός του Ηλά εν Σαμαρεία επί τον Ισραήλ, εννέα έτη. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, πλην ουχι ως οι βασιλείς του Ισραήλ οιτινες ήσαν προ αυτού. **3** Επ' αντά και ανεβη Σαλμανασάρ ο βασιλεύς της Ασσυρίας και έγεινεν Οσηέ δούλος αυτού και έδιδεν εις αυτόν φόρον. **4** Εύρηκε δε ο βασιλεύς της Ασσυρίας συνωμοσίαν εν τω Οσηέ· διότι απέστειλε μηνυτάς προς τον Σω, βασιλέα της Αιγύπτου, και δεν έδωκε φόρον εις τον βασιλέα της Ασσυρίας, ως έκαμεν κατ' έτος· όθεν συνέκλεισεν αυτόν ο βασιλεύς της Ασσυρίας και έδεσεν αυτόν εν φυλακή. **5** Και ανεβη ο βασιλεύς της Ασσυρίας διά πάσης της γής· και ανεβη εις την Σαμάρειαν και επολιόρκησεν αυτήν τρία έτη. **6** Εν τω εννάτω έτει του Οσηέ, ο βασιλεύς της Ασσυρίας εκυρίευσε την Σαμάρειαν και μετώκισε τον Ισραήλ εις την Ασσυρίαν, και κατώκισεν αυτούς εν Αλά και εν Αβώρ, παρά τον ποταμόν Γωζάν, και εν ταις πόλεσι των Μήδων. **7** Έγεινε δε τούτο, διότι οι υιοί του Ισραήλ ημάρτησαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών, όστις ανήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου, υποκάτωθεν της χειρός του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου, και εσεβάζομεν άλλους θεούς, **8** και περιεπάτησαν εις τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απέμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και τα των βασιλέων του Ισραήλ, τα οποία εθέσπισαν. **9** Και έπραττον οι υιοί του Ισραήλ κρυφίως πράγματα, τα οποία δεν ήσαν ευθέα ενώπιον Κυρίου του Θεου αυτών, και ωκοδόμησαν εις εαυτούς υψηλούς τόπους εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτών, από πύργου φυλάκων έως οχυράς πόλεως. **10** Και ανήγειραν εις εαυτούς αγάλματα και άλση επί πάντα υψηλόν λόφον και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **11** Και εκει εθυμιάζον επί πάσας τους υψηλούς τόπους, καθώς τα έθνη τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απέμπροσθεν αυτών· και έπραττον πονηρά πράγματα διά να παροργίζωσι τον Κύριον· **12** και ελάτρευσαν τα είδωλα, περί των οποίων ο Κύριος ειπέ προς αυτούς, Δεν θέλετε κάμει το πράγμα τούτο. **13** Και διεμαρτυρήθη ο Κύριος κατά του Ισραήλ και κατά του Ιούδα, διά χειρός πάντων των προφητών, πάντων των βλεπόντων, λέγων, Επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών και φυλάττετε τας εντολάς μου, τα διατάγματά μου, κατά πάντα τον νόμον τον οποίον προσέταξα εις τους πατέρας σας και τον οποίον απέστειλα εις εσάς διά μέσου των δούλων μου των προφητών. **14** Πλην αυτοί δεν υπήκουσαν, άλλ'

εσκήληρναν τον τράχηλον αυτών, ως τον τράχηλον των πατέρων αυτών, οιτινες δεν επίστευσαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **15** Και απέρριψαν τα διατάγματα αυτού και την διαθήκην αυτού, την οποίαν έκαμε μετά των πατέρων αυτών, και τας διαμαρτυρήσεις αυτού, τας οποίας διεμαρτυρήθη εναντίον αυτών· και υπήγαν οπίσω της ματαιότητος, και εματαιώθησαν, και οπίσω των εθνών των περίξ αυτών, περί των οποίων ο Κύριος προσέταξεν αυτούς, να μη πράξωσιν ως εκείνα. **16** Και εγκατέλιπον πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεου αυτών, και έκαμον εις εαυτούς χωνευτά, δύο μόσχους, και έκαμον άλση και προσεκύνησαν πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσαν τον Βάαλ. **17** Και διεβίβαζον τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών διά του πυρός, και μετεχειρίζοντο ματαιείας και οιωνισμούς, και επώλησαν εαυτούς εις το να πράττωσι πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίζωσιν αυτόν. **18** Διά ταύτα ο Κύριος ωργισθή σφοδρά κατά του Ισραήλ και απέβαλεν αυτούς από προσώπου αυτού· δεν εναπελείφθη, παρά μόνη η φυλή του Ιούδα. **19** Και ο Ιούδας έτι δεν εφύλαξε τας εντολάς Κυρίου του Θεου αυτού, αλλά περιεπάτησαν εις τα διατάγματα του Ισραήλ, τα οποία έκαμον. **20** Και απέβαλεν ο Κύριος παν το σπέρμα του Ισραήλ και κατέθλιψεν αυτούς, και παρέδωκεν αυτούς εις την χειρά των διαρπαζόντων, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. **21** Διότι απεσχίσθη ο Ισραήλ από του οίκου Δαβιδ, και έκαμον βασιλέα τον Ιεροβοάμ υιόν του Ναβάτ· και ο Ιεροβοάμ απέσπασε τον Ισραήλ εξόπισθεν του Κυρίου, και έκαμεν αυτούς να αμαρτήσωσιν αμαρτίαν μεγάλην. **22** Διότι οι υιοί Ισραήλ περιεπάτησαν εν πάσαις ταις αμαρτίαις του Ιεροβοάμ, τας οποίας έπραξε· δεν απεμακρύνθησαν απ' αυτών, **23** εωσού ο Κύριος απέβαλε τον Ισραήλ από προσώπου αυτού, καθώς ελάλησε διά χειρός πάντων των δούλων αυτού των προφητών. Και μετωκίσθη ο Ισραήλ από της γης αυτού εις την Ασσυρίαν, έως της ημέρας ταύτης. **24** Και έφερον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ανθρώπους εκ Βαβυλώνας και από Χουθά και από Ανά και από Αιμάθ και από Σεφαρουΐμ, και κατώκισεν εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας αντί των υιών Ισραήλ, και εκληρονόμησαν την Σαμάρειαν και κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτής. **25** Και εν τη αρχή της εκεί κατοικήσεως αυτών, δεν εφοβήθησαν τον Κύριον· και απέστειλεν ο Κύριος τους λέοντας μεταξυ αυτών, και εθανάτονον εξ αυτών. **26** Και ειπον προς τον βασιλέα της Ασσυρίας, λέγοντες, Τα έθνη, τα οποία μετώκισας και εκάθισας εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας, δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεου της γής· διά τούτο απέστειλε τους λέοντας μεταξυ αυτών, και ιδού, θανατόνουσιν αυτούς, επειδή δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεου της γης. **27** Τότε ο βασιλεύς της Ασσυρίας προσέταξε, λέγων, Φέρετε εκεί ένα των ιερέων, τους οποίους μετωκίσατε εκείθεν· και ας υπάγωσι και ας κατοικήσωσιν εκεί· και ας διδάξη αυτούς τον νόμον του Θεού της γης. **28** Και εις των ιερέων, τους οποίους μετώκισαν εκ της Σαμαρείας, ήλθε και κατώκησεν εν Βαιθήλ, και εδίδασκεν αυτούς πως να φοβώνται τον Κύριον. **29** Έκαστον όμως έθνος έκαμον Θεούς εις εαυτούς και έθεσαν εις τους οίκους των υψηλών τόπων, τους οποίους οι Σαμαρείται

έκαμον, έκαστον ἔθνος ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ὅπου κατώκουν. **30** Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Βαβυλώνης ἕκαμον τὴν Σοκχώθ-βενώθ, οἱ δὲ ἄνδρες τῆς Χουθᾶ ἕκαμον τὴν Νεργάλ, καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Αἰμάθ ἕκαμον τὴν Αἰσμά, **31** καὶ οἱ Αὐίται ἕκαμον τὴν Νιβάζ καὶ τὸν Ταρτάκ, καὶ οἱ Σεφαρουΐται ἕκαμον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διὰ τοῦ πυρός ἐν τὸν Αδραμμέλεχ καὶ Αναμμέλεχ, θεοὺς τῶν Σεφαρουΐτῶν. **32** Οὕτως εφοβοῦντο τὸν Κύριον· ἕκαμον δὲ εἰς εαυτοὺς ἐκ τῶν εσχάτων μεταξὺ αὐτῶν ἱερεῖς τῶν υψηλῶν τόπων, οἵτινες ἐθυσίαζον ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν υψηλῶν τόπων. **33** Εφοβοῦντο μὲν τὸν Κύριον, ἐλάτρευον ὅμως τοὺς ἰδίους αὐτῶν θεοὺς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐθνῶν, ὅθεν μετωκίσθησαν. **34** Ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης κἀμνοῦσι κατὰ τοὺς προτέρους τρόπους· δὲν φοβοῦνται τὸν Κύριον καὶ δὲν πράττουσι κατὰ τὰ διατάγματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποῖαν προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ, τὸν ὁποῖον ὠνόμασεν Ἰσραὴλ· **35** καὶ ἕκαμε πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος διαθήκην καὶ προσέταξεν αὐτοὺς, λέγων, Δὲν θέλετε φοβηθῆ ἄλλους θεοὺς, καὶ δὲν θέλετε προσκυνῆσαι αὐτοὺς οὐδέ λατρεύει αὐτοὺς οὐδέ θυσιάσει εἰς αὐτοὺς· **36** ἀλλὰ τὸν Κύριον, ὅστις σας ἀνήγαγεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου μετὰ δυνάμεως μεγάλης καὶ ἐν βραχίονι ἐξηλωμένῳ, αὐτὸν θέλετε φοβεῖσθαι καὶ αὐτὸν θέλετε προσκυνεῖ καὶ εἰς αὐτὸν θέλετε θυσιάζει, **37** καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις καὶ τὸν νόμον καὶ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποῖαν ἔγραψε διὰ σας, θέλετε προσέχει νὰ ἐκτελήτε πάντοτε· ἄλλους δὲ θεοὺς δὲν θέλετε φοβηθῆ· **38** καὶ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποῖαν ἕκαμα πρὸς εἰς, δὲν θέλετε λησμονῆσαι καὶ δὲν θέλετε φοβηθῆ ἄλλους θεοὺς· **39** ἀλλὰ Κύριον τὸν Θεὸν σας θέλετε φοβεῖσθαι καὶ αὐτὸς θέλει σας ἐλευθερώσει ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν σας. **40** Πλην δὲν ὑπήκουσαν, ἀλλ' ἕκαμον κατὰ τοὺς προτέρους τρόπους αὐτῶν. **41** Καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα εφοβοῦντο μὲν τὸν Κύριον, ἐλάτρευον ὅμως τὰ γλυπτὰ αὐτῶν· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ τῶν υἰῶν αὐτῶν οἱ υἱοί, καθὼς οἱ πατέρες αὐτῶν ἕκαμον, οὕτω κἀμνοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

18 Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ὁσηέ υἱοῦ τοῦ Ηλά, βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχαζ βασιλέως τοῦ Ἰούδα. **2** Εικοσιπέντε ἐτῶν ἠλικίας ἦτο, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δὲ εικοσιεννέα ἔτη ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Αβί, θυγάτηρ τοῦ Ζαχαρίου. **3** Καὶ ἕκαμε τοῦ εὐθὲς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ἕκαμε Δαβίδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. **4** Αὐτὸς ἀφῆρεσε τοὺς υψηλοῦς τόπους καὶ κατέθραυσε τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλση καὶ κατεσόντηψε τὸν χάλκινον ὄφιν, τὸν ὁποῖον ἕκαμεν ὁ Μωϋσῆς· διότι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκεινῶν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐθυμίαζον εἰς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεουστῆθ. **5** Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν του Ἰσραὴλ ἠλίπισε· καὶ δὲν ἐστάθη μετ' αὐτόν ὁμοιος αὐτοῦ μεταξύ πάντων τῶν βασιλέων του Ἰούδα, ἀλλ' οὐδέ τῶν προ αὐτοῦ· **6** διότι προσεκολλήθη εἰς τὸν Κύριον· δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ ὀπίσθεν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος προσέταξεν εἰς τὸν Μωϋσῆν. **7** Καὶ ἦτο ὁ Κύριος μετ' αὐτοῦ· κατεουδοῦτο ὅπου ἐξήρχετο·

καὶ ἀπεστάτησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας καὶ δὲν ἐδούλευσεν εἰς αὐτόν. **8** Αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς Φιλισταίους, ἕως Γάζης καὶ τῶν ὀρίων αὐτῆς, ἀπὸ πύργου φυλάκων ἕως οχυρᾶς πόλεως. **9** Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ ἕβδομον ἔτος τοῦ Ὁσηέ, υἱοῦ τοῦ Ηλά βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, Σαλμανασάρ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἀνέβη ἐπὶ τὴν Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν. **10** Καὶ ἐν τῷ τέλει τριῶν ἐτῶν ἐκυρίευσαν αὐτήν· ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ Ἐζεκίου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἔνατον τοῦ Ὁσηέ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ, ἐκυριεύθη ἡ Σαμάρεια. **11** Καὶ μετώκισεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ἐν Ἀλά καὶ ἐν Αβῶν παρά τὸν ποταμὸν Γοζάν καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Μήδων· **12** διότι δὲν ὑπήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, πάντα ὅσα προσέταξε Μωϋσῆς ὁ δούλος τοῦ Κυρίου, καὶ δὲν ὑπήκουσαν οὐδέ ἕκαμον αὐτά. **13** Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχειρείμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ πάσας τὰς οχυρὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ ἐκυρίευσεν αὐτάς. **14** Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἐζεκίας βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας εἰς Λαχεῖς, λέγων, Ἡμάρτησα· ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ· ὁ, τι ἐπιβάλῃς ἐπ' ἐμέ, θέλω βαστάσει αὐτό. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ τὸν Ἐζεκίαν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριακόσιον τάλαντα χρυσοῦ. **15** Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ Ἐζεκίας ἅπαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. **16** Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀπέκοψεν ὁ Ἐζεκίας τὰς θύρας τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς στύλους, τοὺς ὁποῖους Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα εἶχε περισκεπάσει μὲ χρυσοῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτό εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας. **17** Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τὸν Ταρτάν καὶ τὸν Ραβ-σαρείς, καὶ τὸν Ραβ-σάκην, ἀπὸ Λαχεῖς, πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, μετὰ δυνάμεως μεγάλης εἰς Ἱερουσαλήμ· οἱ δὲ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὅτε ἀνέβησαν, ἦλθον καὶ ἐστάθησαν ἐν τῷ υδραγωγῷ τῆς ἀνω κολυμβήθρας, ἥτις εἶναι ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφῆως. **18** Καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐξήλθον πρὸς αὐτοὺς Ἐλιακέιμ, ὁ υἱὸς τοῦ Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωάχ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσάφ, ὁ υπομνηματογράφος. **19** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ραβ-σάκης, εἶπατε τώρα πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Ποῖον εἶναι τὸ θάρρος τοῦτο ἐπὶ τὸ ὁποῖον θαρρεῖς; **20** σὺ λέγεις, πλην εἶναι λόγοι χειλέων, ἔχω βουλήν καὶ δύναμιν διὰ πόλεμον· ἀλλ' ἐπὶ τίνα θαρρεῖς, ὥστε ἀπεστάτησας ἐναντίον μου; **21** τώρα ἰδοῦ, σὺ θαρρεῖς ἐπὶ τὴν ράβδον τοῦ συντετριμμένου ἐκείνου καλάμου, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ τὸν ὁποῖον εἰς τὴν ἐπιστηριχθῆ, θέλει ἐμψηχθῆ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρυπήσει αὐτήν· τοιοῦτος εἶναι Φαραὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἴγυπτου πρὸς πάντας τοὺς θαρροῦντας ἐπ' αὐτόν. **22** Ἄλλ' εἰάν εἶπῃτε πρὸς ἐμέ, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν θαρροῦμεν· δὲν εἶναι αὐτός, τοῦ ὁποῖου τοὺς υψηλοῦς τόπους καὶ τὰ θυσιαστήρια ἀφῆρεσεν ὁ Ἐζεκίας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰούδαν καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἐμπροσθεν τούτου τοῦ θυσιαστηρίου

θέλετε προσκυνήσει εν Ιερουσαλήμ; **23** Τώρα λοιπόν, δος ενέχυρα εις τον κύριόν μου τον βασιλέα της Ασσυρίας, και εγώ θέλω σοι δώσει διςχιλίους ίππους, αν δύνασαι από μέρους σου να δώσεις επιβάτας επί' αυτούς. **24** Πως λοιπόν θέλεις στρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός τοπάρχου εκ των ελαχίστων δούλων του κυρίου μου, και ήλπισας επί την Αίγυπτον διά αμάας και διά ιππέας; **25** Και τώρα άνευ του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; Ο Κύριος είπε προς εμέ, Ανάβα επί την γην ταύτην και κατάστρεψον αυτήν. **26** Τότε είπεν Ελιακειμ ο υιός του Χελκίου, και ο Σομνάς και ο Ιωάχ, προς τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακαλώ, προς τους δούλους σου εις την Συριακήν γλώσσαν· διότι καταλαβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς Ιουδαϊστί, εις επήκον του Λαού επί του τείχους. **27** Αλλ' ο Ραβ-σάκης είπε προς αυτούς, Μήπως ο κύριός μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν σου ή και προς σε, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους; δεν με απέστειλε προς τους άνδρας τους καθημένους επί του τείχους, διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και να πίσωσι το ούρον αυτών με σας; **28** Τότε ο Ραβ-σάκης εστάθη και εφώνησεν Ιουδαϊστί μετά φωνής μεγάλης και ελάλησε, λέγων, Ακούσατε τον λόγον του βασιλέως του μεγάλου, του βασιλέως της Ασσυρίας. **29** ούτω λέγει ο βασιλεύς Μη σας απατά ο Εζεκίας· διότι δεν θέλει δυνηθή να σας λυτρώση εκ της χειρός αυτού· **30** και μη σας κάμην ο Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος βεβαίως θέλει μας λυτρώσει, και η πόλις αυτή δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **31** Μη ακούετε του Εζεκίου· διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της Ασσυρίας, Κάμετε συμβιβασμόν μετ' εμού και εξέλθετε προς εμέ, και φάγετε έκατος από της αμπελής αυτού και έκατος από της σοκίης αυτού, και πίετε έκατος από των υδάτων της δεξαμενής αυτού· **32** εωσού έλθω και σας λάβω εις γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου και οίνου, γην άρτου και αμπελώνων, γην ελαίου και μέλιτος, διά να ζήσητε και να μη αποθάνητε· και μη ακούετε του Εζεκίου, όταν σας απατά, λέγων, Ο Κύριος θέλει μας λυτρώσει. **33** Μήπως ελύτρωσέ τις τιδόντι εκ των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **34** που οι θεοί της Αιμάθ και Αρφάδ; που οι θεοί της Σεφαρουίμ, της Ενά και της Αυά; μήπως ελύτρωσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **35** τίνας μεταξύ πάντων των θεών των τόπων ελύτρωσαν την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **36** Ο δε λαός εσίωπα και δεν απεκριθή λόγον προς αυτόν· διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθήτε προς αυτόν. **37** Τότε Ελιακειμ, ο υιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματέυς και Ιωάχ, ο υιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήλθον προς τον Εζεκίαν με διεσχισμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

19 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν Ελιακειμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων, εσκεπασμένους με

σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον υιόν του Αμώς. **3** Και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας· Ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας η ημέρα αυτή· διότι τα τέκνα ήλθον εις την ακμήν της γέννας, πλην δύναμις δεν είναι εις την τίκτουσαν· **4** είθε να ήκουσε Κύριος ο Θεός σου πάντας τους λόγους του Ραβ-σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος αυτού απέστειλε διά να ονειδίσω τον ζώντα θεόν, και να υβρίση διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε Κύριος ο Θεός σου· διά τούτο ύψωσον δέσμην υπέρ του υπολοίπου του σωζομένου. **5** Και ήλθον προς τον Ησαΐαν οι δούλοι του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτούς ο Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπέι προς τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος· Μη φοβού από των λόγων των οποίους ήκουσα, διά των οποίων οι δούλοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ωνειδισαν· **7** ιδού, εγώ θέλω βάλει εις αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε, ακούσας θόρυβον, θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν να πέση διά μαχαίρας εν τη γη αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμούντα εναντίον της Λιβνά· διότι ήκουσεν ότι έφυγεν από Λαχείς. **9** Και ο βασιλεύς, ότε ήκουσε να λέγωσι περί Θιρακά του βασιλέως της Αιθιοπίας, Ιδού, εξήλθε να σε πολεμήση, απέστειλε πάλιν πρέσβεις προς τον Εζεκίαν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε ειπέι προς Εζεκίαν, τον βασιλέα του Ιουδά, λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον οποίον θαρρείς, ας μη σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας· **11** ιδού, συ ήκουσας τι έκαμον οι βασιλείς της Ασσυρίας εις πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες αυτούς· και συ θέλεις λυτρωθή; **12** μήπως οι θεοί των εθνών ελύτρωσαν εκεινους, τους οποίους οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χορράν και Ρεσέφ και τους υιούς του Εδέν τους εν Τελασσάρ; **13** που ο βασιλεύς της Αιμάθ, και ο βασιλεύς της Αρφάδ, και ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρουίμ, Ενά και Αυά; **14** Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της χειρός των πρέσβεων, ανέγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο Εζεκίας εις τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν ενώπιον του Κυρίου. **15** Και προσηυχίθη ενώπιον του Κυρίου ο Εζεκίας, λέγων, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ο καθημέμος επί των χερουβείμ, συ αυτός είσαι ο Θεός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γής· συ έκαμες τον ουρανόν και την γήν· **16** κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκούσον· άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ· και άκούσον τους λόγους του Σενναχειρείμ, όστις απέστειλε τούτον διά να ονειδίσω τον ζώντα Θεόν· **17** αληθάς, Κύριε, οι βασιλείς της Ασσυρίας ηρήμωσαν τα έθνη και τους τόπους αυτών, **18** και έρριψαν εις το πυρ, τους θεούς αυτών· διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' έργον των ανθρώπων, ζύλα και λίθοι· διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς· **19** τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσον ημάς, δέομαι, εκ της χειρός αυτού· διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι συ είσαι Κύριος ο Θεός, ο μόνος. **20** Τότε απέστειλεν Ησαΐας ο υιός του Αμώς προς τον Εζεκίαν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσηυχίθης εις εμέ κατά του Σενναχειρείμ βασιλέως της Ασσυρίας. **21** Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος ελάλησε περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπαιξεν παρθένος, η

θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου έσεισε κεφαλήν η θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ. **22** Τίνα ωνειδίσας και εβλασφήμησας; και κατά τίνος ύψωσας φωνήν και εσήκωσας υψηλά τους οφθαλμούς σου; Κατά του Αγίου του Ισραήλ. **23** Τον Κύριον ωνειδίσας διά των πρέσβέων σου και είπας, Με το πλήθος των αμαζών μου ανέβην εγώ εις το ύψος των ορέων, εις τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω κόψει τας υψηλάς κέδρους αυτού, τας εκλεκτάς ελάτους αυτού· και θέλω εισέλθει εις τα έσχατα οικήματα αυτού, εις το δάσος του Καρμήλου αυτού. **24** εγώ ανέσκαψα και έπιον ύδατα ξένα· και με το ίχνος των ποδών μου εξήρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων. **25** Μη δεν ήκουσας ότι εγώ έκαμον τούτο παλαιόθεν, και από ημερών αρχαίων εβουλεύθην αυτό; τώρα δε εξετέλεσα τούτο, ώστε συ να ήσαι διά να καταστρέφης πόλεις χωρνωμένας εις ερειπίων σωρούς. **26** Διά τούτο οι κάτοικοι αυτών ήσαν μικράς δυνάμεως, ετρόμαξαν και κατησχύνθησαν· ήσαν ως ο χόρτος του αγρού και ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωμάτων και ως ο σίτος ο καιόμενος πριν καλαμώση. **27** Πλην εγώ εξεύρω την κατοικίαν σου και την εξοδόν σου και την εισόδον σου και την κατ' εμού λύσσαν σου. **28** Επειδή η κατ' εμού λύσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εις τα ώτα μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εις τους μυκτήράς σου και τον χαλινόν μου εις τα χείλη σου, και θέλω σε επιστρέψει διά της οδοῦ δι' ης ήλθες. **29** Και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον· Το έτος τούτο θέλετε φάγει ό, τι είναι αυτοφυές και το δεύτερον έτος, ό,τι εκφύεται από του αυτού· το δε τρίτον έτος, σπείρατε και θερίσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγετε τον καρπόν αυτών. **30** Και το υπόλοιπον εκ του οίκου Ιουδά, το διασωθέν, θέλει ριζώσει πάλιν υποκάτωθεν και θέλει δώσει επάνω καρπούς. **31** Διότι εξ Ιερουσαλήμ θέλει εξέλθει το υπόλοιπον και εκ του όρους Σιών το διασωθέν· ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **32** Όθεν ούτω λέγει Κύριος περί του βασιλέως της Ασσυρίας· Δεν θέλει εισέλθει εις την πόλιν ταύτην ουδέ θέλει τοξεύσει εκεί βέλος ουδέ θέλει προβάλει κατ' αυτής ασπίδα ουδέ θέλει υψώσει εναντίον αυτής πρόχωμα. **33** Διά της οδοῦ δι' ης ήλθε, δι' αυτής θέλει επιστρέψει, και εις την πόλιν ταύτην δεν θέλει εισέλθει, λέγει Κύριος. **34** Διότι θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ώστε να σώσω αυτήν, ένεκεν εμού και ένεκεν του δούλου μου Δαβίδ. **35** Και την νύκτα εκείνην εξήλθεν ο άγγελος του Κυρίου και επάταξεν εν τω στρατοπέδω των Ασσυρίων εκατόν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας και ότε εξήγέρθησαν το πρωί, ιδού, ήσαν πάντες σώματα νεκρά. **36** Και εσηκώθη Σενναχειρείμ, ο βασιλεύς της Ασσυρίας, και έφυγε και επέστρεψε και κατώκησεν εν Νινευή. **37** Και ενώ προσεκύνει εν τω οίκω Νισρώκ του θεού αυτού, Αδραμμέλεχ και Σαρσάρ οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρα. αυτοί δε έφυγον εις γην Αραράτ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εσαραδδών ο υιός αυτού.

20 Κατ' εκείνας τας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας εις θάνατον· και ήλθε προς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης, ο υιός του Αμώς, και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Διάταξον περί του οίκου σου, επειδή αποθνήσκεις και

δεν θέλεις ζήσει. **2** Τότε έστρεψε το πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσυχήθη εις τον Κύριον, λέγων, **3** Δέομαι, Κύριε, ενθυμήθητι τώρα πως περιεπάτησα ενώπιόν σου εν αληθεία και εν καρδιά τελεία και έπραξα το αρεστόν ενώπιόν σου. Και έκλαυσεν ο Εζεκίας κλαυθμόν μέγαν. **4** Και πριν εξέλθη ο Ησαΐας εις την αυλήν την μεσαίαν, έγεινε λόγος Κυρίου προς αυτόν, λέγων, **5** Επιστρέφον και ειπέ προς τον Εζεκίαν τον ηγεμόνα του λαού μου, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός σου· Ήκουσα την προσευχήν σου, είδον τα δάκρυά σου· ιδού, εγώ θέλω σε ιατρεύσει την τρίτην ημέραν θέλεις αναβή εις τον οίκον του Κυρίου· **6** και θέλω προσθέσει εις τας ημέρας σου δεκαπέντε έτη· και θέλω ελευθερώσει σε και την πόλιν ταύτην εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας· και θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ένεκεν εμού και ένεκεν του δούλου μου Δαβίδ. **7** Και είπεν ο Ησαΐας, Λάβετε παλάθην σύκων. Και έλαβον και επέθεσαν αυτήν επί το έλκος, και ανέλαβε την υγείαν αυτού. **8** Και είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Τι είναι το σημείον ότι ο Κύριος θέλει με ιατρεύσει, και ότι θέλω αναβή εις τον οίκον του Κυρίου την τρίτην ημέραν; **9** Και είπεν ο Ησαΐας, Τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον παρά Κυρίου, ότι θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα το οποίον ελάλησε· να προχωρήση η σκιά δέκα βαθμούς, ή να στραφή δέκα βαθμούς; **10** Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Ελαφρόν πράγμα είναι να καταβή η σκιά δέκα βαθμούς ουχί, αλλ' ας στραφή οπίσω δέκα βαθμούς η σκιά. **11** Και εβόησεν ο Ησαΐας ο προφήτης προς τον Κύριον, και έστρεψεν οπίσω την σκιάν δέκα βαθμούς, διά των βαθμών του οποίους κατέβη διά των βαθμών του Άχαζ. **12** Κατ' εκείνον τον καιρόν Βερωδάχ-βαλαδάν, ο υιός του Βαλαδάν, βασιλεύς της Βαβυλώνας, έστειλεν επιστολάς και δώρων προς τον Εζεκίαν· διότι ήκουσεν ότι ηρρώστησεν ο Εζεκίας. **13** Και ηκροάσθη αυτούς ο Εζεκίας και έδειξεν εις αυτούς πάντα τον οίκον των πολυτίμων αυτού πραγμάτων, τον άργυρον και τον χρυσόν και τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα και όλην την οπλοθήκην αυτού και παν ό, τι ευρίσκετο εν τοις θησαυροίς αυτού· δεν ήτο ουδέν εν τω οίκω αυτού ουδέ υπό πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο Εζεκίας δεν έδειξεν εις αυτούς. **14** Τότε ήλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα Εζεκίαν και είπε προς αυτόν, Τι λέγουσιν ούτοι οι άνθρωποι; και πόθεν ήλθον προς σε; Και είπεν ο Εζεκίας, Από γης μακράς έρχονται, από Βαβυλώνας. **15** Ο δε είπε, Τι είδον εν τω οίκω σου; Και απεκρίθη ο Εζεκίας, Είδον παν ό, τι είναι εν τω οίκω μου· δεν είναι ουδέν εν τοις θησαυροίς μου, το οποίον δεν έδειξα εις αυτούς. **16** Τότε είπεν ο Ησαΐας προς τον Εζεκίαν, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου· **17** Ιδού, έρχονται ημέραί, καθ' ας παν ό, τι είναι εν τω οίκω σου και ό, τι οι πατέρες σου εναπεταμίευσαν μέχρι της ημέρας ταύτης, θέλει μετακομισθή εις την Βαβυλώνα· δεν θέλει μείνει ουδέν, λέγει Κύριος. **18** και εκ των υιών σου οτινες θέλουσιν εξέλθει από σου, τους οποίους θέλεις γεννήσει, θέλουσι λάβει και θέλουσι γείνει ευνοχοί εν τω παλατίω του βασιλέως της Βαβυλώνας. **19** Τότε είπεν ο Εζεκίας προς τον Ησαΐαν, Καλός ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησας. Είπεν έτι, Δεν θέλει

είσθαι ειρήνη και ασφάλεια εν ταις ημέραις μου; **20** Αι δε λοιπαί πράξεις του Εζεκιού και πάντα τα κατορθώματα αυτού, και τίνι τρόπω έκαμε το υδροστάσιον και το υδραγωγείον και έφερε το ύδωρ εις την πόλιν, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **21** Και εκοιμήθη ο Εζεκίας μετά των πατέρων αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσής ο υιός αυτού.

21 Δώδεκα ετών ηλικίας ήτο ο Μανασσής, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε πεντήκοντα πέντε έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρος αυτού ήτο Εφσιβά. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **3** Και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Εζεκίας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε· και ανήγειρε θυσιαστήρια εις τον Βάαλ και έκαμεν άλσος, καθώς έκαμεν Αχαάβ ο βασιλεύς του Ισραήλ· και προσεκύνησε πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσεν αυτά. **4** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν τω οίκω του Κυρίου, περί του οποίου ο Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλω θέσει το όνομά μου. **5** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιάν του ουρανού, εντός των δύο αυλών του οίκου του Κυρίου. **6** Και διεβίβασε τον υιόν αυτού διά του πυρός, και προεμάντευε καιρούς, και έκαμεν οιωνισμούς, και εσύστησεν ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς· έπραξε πολλά πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίση αυτόν. **7** Και έστησε το γλυπτόν του άλσους, το οποίον έκαμεν, εν τω οίκω, περί του οποίου ο Κύριος είπε προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, Εν τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το όνομά μου εις τον αιώνα· **8** και δεν θέλω μετασαλεύσει εν πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών· εάν μόνον προσέξωσι να κάμνωσι κατά πάντα όσα προσέταξα εις αυτούς, και κατά πάντα τον νόμον τον οποίον ο δούλός μου Μωϋσής προσέταξεν εις αυτούς. **9** Πλην δεν υπήκουσαν· και επλάνησεν αυτούς ο Μανασσής, ώστε να πράττωσι πονηρότερα παρά τα έθνη, τα οποία ο Κύριος ηφάνισεν απ' έμπροσθεν των υιών του Ισραήλ. **10** Και ελάλησε Κύριος διά χειρός των δούλων αυτού των προφητών, λέγων, **11** Επειδή Μανασσής ο βασιλεύς του Ιούδα έπραξε τα βδελύγματα ταύτα, πονηρότερα υπέρ πάντα όσα έπραξαν οι Αμορραίοι οι προ αυτού, και έκαμεν έτι τον Ιούδαν να αμαρτήσει διά των ειδώλων αυτού, **12** διά ταύτα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ επιφέρω κακόν επί την Ιερουσαλήμ και επί τον Ιούδαν, ώστε παντός ακούοντος περί αυτού θέλουσιν ηχησει αμφοτέρα τα ότα αυτού· **13** και θέλω εκτείνει επί την Ιερουσαλήμ το σχοινίον της Σαμαρείας και την στάθμον του οίκου του Αχαάβ· και θέλω σπογγίσει την Ιερουσαλήμ, καθώς σπογγίζει τις τρυβλίον και σπογγίσας στρέφει άνω κάτω· **14** και θέλω εγκαταλείψει το υπόλοιπον της κληρονομίας μου και παραδώσει αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών· και θέλουσιν είσθαι εις διαρπαγήν και λεηλασίαν εις πάντας τους εχθρούς αυτών· **15** διότι έπραξαν πονηρά ενώπιον

μου και με παρώργισαν, απ' ης ημέρας οι πατέρες αυτών εξήλθον εξ Αιγύπτου, έως της ημέρας ταύτης. **16** Και αίμα έτι αθών έχρυσεν ο Μανασσής πολύ σφόδρα, εωσού ενέπλησε την Ιερουσαλήμ απ' άκρου έως άκρου εκτός της αμαρτίας αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ιούδαν να αμαρτήσει, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **17** Αι δε λοιπαί πράξεις του Μανασσή και πάντα όσα έκαμε και η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **18** Εκοιμήθη δε ο Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη εν τω κήπω του οίκου αυτού εν τω κήπω Ουζά· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αμών ο υιός αυτού. **19** Είκοσιδύο ετών ηλικίας ήτο ο Αμών ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δύο έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρος αυτού ήτο Μεσουλλεμέθ, θυγάτηρ του Αρούς από Ιοτεβά. **20** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς έπραξε Μανασσής ο πατήρ αυτού. **21** Και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς, εις τας οποίας περιεπάτησεν ο πατήρ αυτού· και ελάτρευσε τα είδωλα, τα οποία ελάτρευσεν ο πατήρ αυτού, και προσεκύνησεν αυτά. **22** Και εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού και δεν περιεπάτησεν εις την οδόν του Κυρίου. **23** Και συνώμοσαν οι δούλοι του Αμών εναντίον αυτού· και εθανάτωσαν τον βασιλέα εν τω οίκω αυτού. **24** Ο δε λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνωμόσαντας κατά του βασιλέως Αμών· και έκαμεν ο λαός της γης Ιωσίαν τον υιόν αυτού βασιλέα αντ' αυτού. **25** Αι δε λοιπαί πράξεις του Αμών, όσας έπραξε, δεν είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **26** Και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού, εν τω κήπω Ουζά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσίας ο υιός αυτού.

22 Οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωσίας ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη τριάκοντα και έν· το δε όνομα της μητρος αυτού ήτο Ιεδιδά, θυγάτηρ του Αδαΐου, από Βοσκάθ. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Δαβίδ του πατρος αυτού, και δεν εξέκλινε δεξιά ή αριστερά. **3** Και εν τω δεκάτω ογδώ έτει του βασιλέως Ιωσία, εξαπέστειλεν ο βασιλεύς τον Σαφάν, υιόν του Αζαλίου υιού του Μεσουλλάμ, τον γραμματέα, εις τον οίκον του Κυρίου, λέγων, **4** Ανάβα προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, και ειπέ να απαριθμήση το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Κυρίου, το οποίον οι φυλάττοντες την θύραν εσύναζαν παρά του λαού· **5** και ας παραδώσωσιν αυτό εις την χείρα των ποιούντων τα έργα, των επισιτατούντων εν τω οίκω του Κυρίου· οι δε ας δώσωσιν αυτό εις τους εργαζομένους τα έργα τα εν τω οίκω του Κυρίου, διά να επισκευάσωσι τα χαλάσματα του οίκου, **6** εις τους ξυλουργούς και οικοδόμους και τοιχοποιούς, και διά να αγοράσωσι ξύλα και λίθους λατομητούς, διά να επισκευάσωσιν τον οίκον. **7** Πλην δεν εγένετο μετ' αυτών ουδείς λογαριασμός περί του διδομένου εις τας χείρας αυτών αργυρίου, διότι ειργάζοντο εν πίστει. **8** Είπε δε Χελκίας ο ιερεύς ο μέγας προς Σαφάν τον γραμματέα, Εύρηκα το βιβλίον του νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και έδωκεν ο Χελκίας το βιβλίον εις τον Σαφάν, και ανέγνωσεν αυτό. **9**

Και ήλθε Σαφάν ο γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀνέφερε λόγον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν, Οἱ δούλοί σου συνάξαν τὸ ἀργύριον τοῦ εὐρεθέν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ παρέδωκαν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τῶν ποιούντων τα ἔργα, τῶν ἐπιστατούντων εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. **10** Καὶ ἀπήγγειλε Σαφάν οἱ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Χελκίας οἱ ἱερεὺς ἔδωκεν εἰς ἐμέ βιβλίον. Καὶ ἀνέγνωσεν αὐτὸ ὁ Σαφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. **11** Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου, διέσχισε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ. **12** Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Χελκίαν τὸν ἱερέα καὶ Αἰχικάμ τὸν υἱὸν τοῦ Σαφάν καὶ Αἰχβάρ τὸν υἱὸν τοῦ Μιχαίου καὶ Σαφάν τὸν γραμματέα καὶ Ασαΐαν τὸν δούλον τοῦ βασιλέως, λέγων, **13** Υπάγετε, ἐρωτήσατε τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντός τοῦ Ιουδα, περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου, τοὺς ὁποῖον ἐυρέθη· διότι μεγάλη εἶναι ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἡ εξαφθεῖσα ἐναντίον ἡμῶν, ἐπειδὴ οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ὑπήκουσαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου, ὥστε νὰ πράττωσι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα περὶ ἡμῶν. **14** Τότε Χελκίας οἱ ἱερεὺς, καὶ Αἰχικάμ καὶ Αἰχβάρ καὶ Σαφάν καὶ Ασαΐας, ὑπήγαν εἰς τὴν Ὀλδαν τὴν προφητίαν, τὴν γυναῖκα τοῦ Σαλλοῦμ υἱοῦ τοῦ Τικβά, υἱοῦ τοῦ Ἀράς, τοῦ ἱματιοφύλακος κατῶκει δε αὐτὴ ἐν Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ Μισνέ· καὶ ὠμίλησαν μετ' αὐτῆς. **15** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Εἶπατε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις σὰς ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ, **16** Οὕτω λέγει Κύριος Ἰδοῦ ἐγὼ ἐπιφέρω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ, πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τοῦ Ιουδα ἀνέγνωσε· **17** διότι με ἐγκατέλιπον καὶ ἐθυμίασαν εἰς ἄλλον θεοῦς, διὰ νὰ με παροργίσουν διὰ πάντων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν· διὰ τοῦτο θέλει ἐκχυθῆ ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τὸν τόπον τούτον καὶ δὲν θέλει σβεσθῆ. **18** Πρὸς τὸν βασιλέα ὁμοῦς τοῦ Ιουδα, ὅστις σὰς ἀπέστειλε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Κύριον, οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Περὶ τῶν λόγων τοὺς ὁποῖους ἤκουσας, **19** ἐπειδὴ ἡ καρδία σου παλύνθη, καὶ ἐταπεινώθης ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅτε ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐναντίον τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐναντίον τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ὅτι θέλουσι κατασταθῆ ἐρήμωσις καὶ κατάρα, καὶ διέσχισας τὰ ἰμάτιά σου καὶ ἐκλάσας ἐνώπιόν μου· διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπήκουσα, λέγει Κύριος· **20** Ἰδοῦ λοιπόν, ἐγὼ θέλω σε συνάξει εἰς τοὺς πατέρας σου, καὶ θέλεις συναχθῆ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ· καὶ δὲν θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ὀφθαλμοί σου πάντα τὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐπιφέρω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον. Καὶ ἔφεραν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν βασιλέα.

23 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγον πρὸς αὐτόν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ιουδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. **2** Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ιουδα καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαός, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκουον αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον ἐυρέθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. **3** Καὶ σταθεῖς ὁ βασιλεὺς πλησίον τοῦ στύλου, ἔκαμε τὴν διαθήκην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ περιπατή

κατόπιν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ διατάγματα αὐτοῦ ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὥστε νὰ ἐκτελῶσι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Καὶ πᾶς ὁ λαός ἐστάθη εἰς τὴν διαθήκην. **4** Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ τοὺς ἱερεῖς τῆς δευτέρας τάξεως καὶ τοὺς φύλακας τῆς πύλης, νὰ ἐκβάλωσιν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου πάντα τὰ σκεύη, τὰ κατασκευασμένα διὰ τὸν Βάαλ καὶ διὰ τὸ ἄλσος καὶ διὰ πάσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἐξω τῆς Ἱερουσαλήμ ἐν τοῖς ἀγροῖς Κέδρων, καὶ μετεκόμισαν τὴν στάκην αὐτῶν εἰς Βαιθίλ. **5** Καὶ κατήγγησε τοὺς ἐιδωλολάτρας ἱερεῖς, τοὺς ὁποῖους οἱ βασιλεῖς τοῦ Ιουδα διώρισαν νὰ θυμιάζωσιν ἐν τοῖς ψηλοῖς τόποις, ἐν ταις πόλεσι τοῦ Ιουδα καὶ ἐν τοῖς πέριξ τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ τοὺς θυμιάζοντας εἰς τὸν Βάαλ, εἰς τὸν ἥλιον καὶ εἰς τὴν σελήνην καὶ εἰς τὰ ζώδια καὶ εἰς πάσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ. **6** Καὶ ἐξέβαλε τὸ ἄλσος ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐξω τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸν χεῖμαρρον Κέδρων, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸ ἐν τῷ χεῖμαρρῳ Κέδρων καὶ κατελέπτυνεν αὐτὸ εἰς σκόνην, καὶ ἔρριψε τὴν σκόνην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μνημάτων τῶν υἱῶν τοῦ ὄχλου. **7** Καὶ κατεκρήμνισε τοὺς οἴκους τῶν σοδομιτῶν, τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ὅπου αἱ γυναῖκες ὕφαινον παρατετάσματα διὰ τὸ ἄλσος. **8** Καὶ ἔφερε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν πόλεων τοῦ Ιουδα, καὶ ἐβεβήλωσε τοὺς ψηλοῦς τόπους, εἰς τοὺς ὁποῖους οἱ ἱερεῖς ἐθυμιάζον, ἀπὸ Γεβὰ ἕως Βηρ-σαβεέ, καὶ κατεκρήμνισε τοὺς ψηλοῦς τόπους τῶν πυλῶν, τῶν ἐν τῇ εἰσοδῷ τῆς πύλης Ἰησοῦ τοῦ ἀρχοντος τῆς πόλεως, τῆ ἐξ ἀριστερῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως. **9** Πλην οἱ ἱερεῖς τῶν υψηλῶν τόπων δὲν ἀνέβησαν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀλλ' ἔτρωνον ἄζυμα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. **10** Καὶ ἐβεβήλωσε τὸν Τοφρέθ, τὸν ἐν τῇ φάραγγι τῶν υἱῶν τοῦ Ἐννόμ· ὥστε νὰ μὴ δύναται μηδεὶς νὰ διαβιβῆσθ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ διὰ τὸν πυρὸς εἰς τὸν Μολόχ. **11** Καὶ ἀφῆρεσε τοὺς ἵππους, τοὺς ὁποῖους οἱ βασιλεῖς τοῦ Ιουδα ἔστησαν εἰς τὸν ἥλιον, κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πλησίον τοῦ οικήματος τοῦ Νάθαν-μελέχ τοῦ ἐνουχοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐν Φαρουρείμ, καὶ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ τὰς ἀμάξας τοῦ ἡλίου. **12** Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τὸν δώματος τοῦ ὑπερώου τοῦ Ἄχαζ, τὰ ὁποῖα ἔκαμον οἱ βασιλεῖς τοῦ Ιουδα, καὶ τὰ θυσιαστήρια, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Μανασσῆς ἐν ταις δύο αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, κατέστρεψεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς καὶ κατεκρήμνισεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψε τὴν σκόνην αὐτῶν εἰς τὸν χεῖμαρρον Κέδρων. **13** Καὶ τοὺς ψηλοῦς τόπους τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς Ἱερουσαλήμ, τοὺς ἐν δεξιᾷ τοῦ ὄρους τῆς διαφθοράς, τοὺς ὁποῖους ἠκοδόμησε Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὴν Ἀστάρτην τὸ βδέλυγμα τῶν Σιδωνίων, καὶ διὰ τὸν Χεμὼς τὸ βδέλυγμα τῶν Μωαβιτῶν, καὶ διὰ τὸν Μελωμ τὸ βδέλυγμα τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, ἐβεβήλωσεν ὁ βασιλεὺς. **14** Καὶ συνέτριψε τὰ ἀγάλματα καὶ κατέκοψε τὰ ἄλση καὶ ἐγέμισε τοὺς τόπους αὐτῶν ἀπὸ οστά ἀνθρώπων. **15** Καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθίλ καὶ τὸν ψηλὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν Ἱεροβοάμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάτ,

ὅστις ἔκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσῃ, και εκείνο το θυσιαστήριον και τον υψηλόν τόπον κατεχάλασεν και κατέκαυσε τον υψηλόν τόπον και ἐλέπτυσεν αυτά εις σκόνην και το ἄλλος κατέκαυσεν. **16** Ὅτε δε ο Ιωσίας εστράφη και εἶδε τους τάφους τους εκεί εν τῷ ὄρει, ἔστειλε και ἔλαβε τα οστά εκ των τάφων και κατέκαυσεν αυτά ἐπὶ του θυσιαστηρίου, και εβεβήλωσεν αυτό· κατά τον λόγον του Κυρίου, τον ὁποῖον ἐκήρυξεν ο ἀνήρωπος του Θεοῦ, ο λαλήσας τους λόγους τούτους. **17** Τότε εἶπε, Ἐ μνημεῖον εἶναι εκείνο το ὁποῖον ἐγὼ βλέπω; Και οἱ ἀνδρες της πόλεως εἶπον προς αυτόν, Ὁ τάφος του ἀνθρώπου του Θεοῦ, ὅστις ἦλθεν ἐξ Ιουδα και ἐκήρυξε τα πράγματα ταῦτα, τα ὁποῖα συ ἔκαμες κατά του θυσιαστηρίου της Βαιθήλ. **18** Και εἶπεν, Αφήσατε αυτόν· ας μη κινήσῃ μὴδὲς τα οστά αὐτοῦ. Και διέσωσαν τα οστά αὐτοῦ, μετὰ των οστέων του προφήτου του ἐλθόντος εκ Σαμαρείας. **19** Και πάντας ἐτι τους οἴκους των υψηλῶν τόπων τους εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας, τους ὁποῖους ἔκαμον ο βασιλεῖς του Ισραήλ διὰ να παροργίσω τον Κύριον, ο Ιωσίας ἀφῆρεσε, και ἔκαμεν εις αὐτοῦς κατά πάντα τα ἔργα ὅσα ἔκαμεν εις Βαιθήλ. **20** Και εθυσίασεν ἐπὶ των θυσιαστηρίων πάντας τους ιερεῖς των υψηλῶν τόπων τους εκεί, και κατέκαυσεν ἐπ' αὐτῶν τα οστά των ἀνθρώπων και ἐπέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **21** Τότε προσέταξεν ο βασιλεὺς εις πάντα τον λαόν, λέγων, Κάμετε το πάσχα ἐξ Ιούριον του Θεόν σας, κατά το γεγραμμένον εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ της διαθήκης. **22** Βεβαίως δεν ἔγεινε τοιοῦτον πάσχα ἀπὸ των ἡμερῶν των κριτῶν οἵτινες ἔκρινον τον Ισραήλ, οὐδὲ εν πάσαις ταις ἡμέραις των βασιλέων του Ισραήλ και των βασιλέων του Ιούδα, **23** ὁποῖον ἔγεινε προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ το πάσχα τούτο, κατά το δέκατον ὄγδοον ἔτος του βασιλέως Ιωσίου. **24** Αἰρήσεν ἐτι ο Ιωσίας και τους ἀνταποκριτάς των δαιμονίων και τους μάντις και τα ζόανα και τα εἰδῶλα και πάντα τα βδελύγματα τα ὁποῖα ἐφαινοντο εν τη γῆ του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ, διὰ να ἐκτελέσῃ τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους εν τῷ βιβλίῳ, το ὁποῖον εὔρηκε Χελκίας ο ιερεὺς εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου. **25** Και ὁμοιος αὐτοῦ δεν ὑπῆρξε προ αὐτοῦ βασιλεὺς, ὅστις ἐπέστρεψεν εις τον Κύριον ἐξ ὅλης αὐτοῦ της καρδιάς και ἐξ ὅλης αὐτοῦ της ψυχῆς και ἐξ ὅλης αὐτοῦ της δυνάμεως, κατά πάντα τον νόμον του Μωϋσέως· οὐδὲ ἠγέρθη μετ' αὐτόν ὁμοιος αὐτοῦ. **26** Πλην ο Κύριος δεν εστράφη ἀπὸ του θυμοῦ της οργῆς αὐτοῦ της μεγάλης, καθ' ὃν ἐξήφθη η οργὴ αὐτοῦ κατά του Ιούδα, ἐξ αἰτίας πάντων των παροργισμῶν, διὰ των ὁποίων παρώργισεν αὐτόν ο Μανασσῆς. **27** Και εἶπε Κύριος, Και τον Ιούδαν θέλω ἐκβάλλει ἀπ' ἐμπροσθέν μου, καθὼς ἐξέβαλον τον Ισραήλ, και θέλω ἀπορρίψει την πόλιν ταύτην, την Ιερουσαλήμ, την ὁποῖαν ἐξέλεξα, και τον οἶκον περὶ του ὁποῖου εἶπα, ὁ ὄνομά μου θέλει εἶσθαι ἐκεῖ. **28** Αἱ δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωσίου και πάντα ὅσα ἔπραξε, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; **29** Εν ταις ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη ο Φαραὼ-νεχαῶ, βασιλεὺς της Αἰγύπτου, κατά του βασιλέως της Ασσυρίας ἐπὶ τον ποταμόν Ευφράτην. Και ὑπήγεν ο βασιλεὺς Ιωσίας εις ἀπάντησιν αὐτοῦ· και ἐκεῖνος, ως εἶδεν αὐτόν,

εθανάτωσεν αὐτόν εν Μειγιδδώ. **30** Και ο δούλοι αὐτοῦ ἐπεβίβασαν αὐτόν νεκρόν εις ἄμαξαν ἀπὸ Μειγιδδώ, και ἔφεραν αὐτόν εις Ιερουσαλήμ, και ἔθαψαν αὐτόν εν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. **0** δε Λαὸς της γῆς ἔλαβε τον Ιωάχαζ υἱόν του Ιωσίου, και ἔχρισαν αὐτόν και ἔκαμον αὐτόν βασιλέα ἀντὶ του πατρός αὐτοῦ. **31** Εικοσιτριῶν ἐτῶν ἠλικίας ἦτο ο Ιωάχαζ, ὅτε ἐβασίλευσε και ἐβασίλευσε τρεις μῆνας εν Ιερουσαλήμ. Το δε ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Αμυτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου ἀπὸ Λιβνὰ. **32** Και ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. **33** Και ἐφυλάκισεν αὐτόν ο Φαραὼ-νεχαῶ εν Ριβλά εν τη γῆ Αἰμάθ, διὰ να μη βασιλεύῃ εν Ιερουσαλήμ· και κατεδίκασε την γῆν εις πρόστιμον ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου και ἐνὸς ταλάντου χρυσίου. **34** Και ἔκαμεν ο Φαραὼ-νεχαῶ τον Ελιακεῖμ τον υἱόν του Ιωσίου βασιλέα ἀντὶ Ιωσίου του πατρός αὐτοῦ, και μετήλλαξε το ὄνομα αὐτοῦ εις Ιωακεῖμ· τον δε Ιωάχαζ ἔλαβε και ἔφερεν εις Αἴγυπτον, και ἀπέθανεν ἐκεῖ. **35** **0** δε Ιωακεῖμ ἔδωκεν εις τον Φαραὼ το ἀργύριον και το χρυσιόν· ἐφορολόγησεν ὁμας την γῆν, διὰ να δώσῃ το ἀργύριον κατά την προσταγὴν του Φαραῶ· ὁ λαὸς της γῆς συνεισέφερε το ἀργύριον και το χρυσιόν, ἕκαστος κατά την ἐκτίμησιν αὐτοῦ, διὰ να δώσῃ εις τον Φαραὼ-νεχαῶ. **36** Εικοσιπέντε ἐτῶν ἠλικίας ἦτο ο Ιωακεῖμ, ὅτε ἐβασίλευσεν· ἐβασίλευσε δε ἔνδεκα ἔτη εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ζεβουδά, θυγάτηρ του Φεδαίου ἀπὸ Ρουμά. **37** Και ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἔπραξαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

24 Εν ταις ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας, και ο Ιωακεῖμ ἔγεινε δούλος αὐτοῦ τρία ἔτη· ἐπειτα εστράφη και ἀπεστάτησε κατ' αὐτοῦ. **2** Και ἀπέστειλεν ο Κύριος ἐναντίον αὐτοῦ τα τάγματα των Χαλδαίων και τα τάγματα των Συρίων και τα τάγματα των Μωαβιτῶν και τα τάγματα των υἱῶν Αμμῶν, και ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐναντίον του Ιούδα, διὰ να καταστρέψωσιν αὐτόν· κατά τον λόγον του Κυρίου, τον ὁποῖον ἐλάλησε διὰ χειρὸς των δούλων αὐτοῦ των προφητῶν. **3** Τῷ ὄντι κατά προσταγὴν του Κυρίου ἔγεινε τούτο εις τον Ιούδαν, διὰ να ἀποβάλῃ αὐτόν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, διὰ τας αμαρτίας του Μανασσῆ, κατά πάντα ὅσα ἔπραξε· **4** και ἐτι διὰ το αθῶν αἶμα αθῶν· και δεν ἠθέλησεν ο Κύριος να συχωρήσῃ αὐτόν. **5** Αἱ δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωακεῖμ και πάντα ὅσα ἔπραξε, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; **6** Και ἐκοιμήθη ο Ιωακεῖμ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ, και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ιωαχεῖν ο υἱὸς αὐτοῦ. **7** **0** δε βασιλεὺς της Αἰγύπτου δεν ἐξήλθε πλέον εκ της γῆς αὐτοῦ· διότι ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας ἔλαβεν, ἀπὸ του ποταμοῦ της Αἰγύπτου μέχρι του ποταμοῦ Ευφράτου, πάντα ὅσα ἦσαν του βασιλέως της Αἰγύπτου. **8** Δεκαοκτὼ ἐτῶν ἠλικίας ἦτο ο Ιωαχεῖν, ὅτε ἐβασίλευσε· και ἐβασίλευσε τρεις μῆνας εν Ιερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Νεουσθά, θυγάτηρ του Ελναθάν ἐξ Ιερουσαλήμ. **9** Και ἔπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἔπραξεν ο πατὴρ αὐτοῦ. **10** Κατ' ἐκείνον τον καιρὸν

ανέβησαν οι δούλοι του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας επί την Ιερουσαλήμ και επολιορήσαν την πόλιν. **11** Και ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατά της πόλεως, και οι δούλοι αυτού επολιορήκουν αυτήν. **12** Και εξήλθεν ο Ιωαχείν βασιλεύς του Ιούδα προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας, αυτός και η μήτηρ αυτού και οι δούλοι αυτού και οι άρχοντες αυτού και οι ευνοχοί αυτού· και συνέλαβεν αυτόν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, εν τω ογδόω έτει της βασιλείας αυτού. **13** Και εξήγαγεν εκείθεν πάντας τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως, και κατέκοψε πάντα τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία έκαμε Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ εν τω ναώ, του Κυρίου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **14** Και μετώκιε πάσαν την Ιερουσαλήμ και πάντα τους άρχοντας και πάντα τους δυνατούς πολεμιστάς, δέκα χιλιάδας αιχμαλώτων, και πάντα τους ξυλουργούς και σιδηρουργούς· δεν έμεινεν ειμή το πτωχότερον μέρος του λαού της γης. **15** Και μετώκισε τον Ιωαχείν εις την Βαβυλώνα· και την μητέρα του βασιλέως και τας γυναίκας του βασιλέως και τους ευνοήκους αυτού και τους δυνατούς της γης έφεραν αιχμαλώτους εξ Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· **16** και πάντα τους πολεμιστάς, επτά χιλιάδας, και τους ξυλουργούς και τους σιδηρουργούς, χιλίους, πάντας δυνατούς και επιτηδείους εις πόλεμον· και μετώκιεν αυτούς εις Βαβυλώνα ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. **17** Και έκαμεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας βασιλέα, αντ' αυτού, Μαθθανίαν τον αδελφόν του πατρός αυτού, και μετήλλαξε το όνομα αυτού εις Σεδεκίαν. **18** Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **19** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν ο Ιωακείμ· **20** διότι εξ οργής του Κυρίου κατά της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, έγενε να αποστατήση ο Σεδεκίας κατά το βασιλέως της Βαβυλώνας.

25 Και εν τω ενάτω έτει της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνός, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, αυτός και παν το στράτευμα αυτού, κατά της Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσεν εναντίον αυτής και ωκοδόμησαν περιτειχίσματα εναντίον αυτής κύκλω. **2** Και η πόλις επολιορκείτο μέχρι εν δεκαέκτου έτους του βασιλέως Σεδεκίου. **3** Και την ενάτην του τετάρτου μηνός η πείνα υπερίσχυσεν εν τη πόλει, και δεν ήτο άρτος διά τον λαόν του τόπου. **4** Και εξεπορθήθη η πόλις, και πάντες οι άνδρες του πολέμου έφυγον την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαίοι ήσαν πλησίον της πόλεως κύκλω· και ο βασιλεύς υπήγε κατά την οδόν της πεδιάδος. **5** Το δε στράτευμα των Χαλδαιών κατεδίωξεν οπίσω του βασιλέως, και έφθασαν αυτόν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ· και παν το στράτευμα αυτού διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. **6** Και συνέλαβον τον βασιλέα και ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά· και επρόφεραν καταδίκην

επ' αυτόν. **7** Και έσφαξαν τους υιούς του Σεδεκίου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού, και εξετύφλωσαν τους οφθαλμούς του Σεδεκίου, και δέσαντες αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις, έφεραν αυτόν εις Βαβυλώνα. **8** Εν δε τω πέμπτω μηνί, την εβδόμην του μηνός, του δεκάτου ενάτου έτους του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, ήλθεν επί Ιερουσαλήμ Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ο δούλος του βασιλέως της Βαβυλώνας· **9** και κατέκαυσεν τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντα τους οίκους της Ιερουσαλήμ, και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν πυρί. **10** Και παν το στράτευμα των Χαλδαιών, το μετά του αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισε τα τείχη της Ιερουσαλήμ κύκλω. **11** Το δε υπόλοιπον του λαού, το εναπολείφθη εν τη πόλει, και τους φυγόντας, ότινες προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας, και το εναπολείφθη τον πλήθους μετώκιεν ο Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **12** Εκ των πτωχών όμως της γης αφήκεν ο αρχισωματοφύλαξ, διά αμπελογρούς και γεωργούς. **13** Και τους στύλους τους χαλκίνους, τους εν τω οίκω του Κυρίου, και τας βάσεις και την χαλκίνην θάλασσαν την εν τω οίκω του Κυρίου, οι Χαλδαίοι κατέκοψαν και μετεκόμισαν τον χαλκόν αυτών εις την Βαβυλώνα. **14** Έλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα λυχνοφάλιδα και τα θυμιατήρια και πάντα τα σκεύη τα χαλκίνα, διά των οποίων εγένετο η υπηρεσία. **15** Έλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τα πυροδοχεία και τας φιάλας, ό,τι ήτο χρυσοούν και ό, τι αργυρούν· **16** τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τας βάσεις, τας οποίας ο Σολομών έκαμε διά τον οίκον του Κυρίου· ο χαλκός πάντων τούτων των σκευών ήτο αζύγιτος. **17** Το ύψος του ενός στύλου ήτο δεκαοκτώ πηχών, και το κιονόκρανον το επ' αυτού χαλκίνο. Το δε ύψος του κιονοκράνου τριών πηχών· και το δικτυωτόν και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω ήσαν πάντα χαλκίνα· τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά του δικτυωτού. **18** Και έλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραϊαν τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις θυρωρούς· **19** και εκ της πόλεως έλαβεν ένα ευνοήκον, όστις ήτο επιστάτης επί των ανδρών των πολεμιστών, και πέντε άνδρας εκ των παρισταμένων έμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα τον άρχοντα των στρατευμάτων, όστις έκαμεν την στρατολογίαν του λαού της γης, και εξήκοντα άνδρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν τη πόλει. **20** Και λαβών αυτούς Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, έφερον αυτούς προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά. **21** Και επάταξεν αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και εθανάτωσεν αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετωκίσθη ο Ιούδας από της γης αυτού. **22** Περί δε του λαού του εναπολείφθέντος εν τη γη Ιουδα, τους οποίους Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας αφήκεν, επί τούτους κατέστησε Γεδάλιαν τον υιόν του Αρχικάμ, υιού του Σαφάν. **23** Ακούσαντες δε πάντες οι άρχοντες των στρατευμάτων, αυτοί και οι άνδρες αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησε τον Γεδάλιαν, ήλθον προς τον Γεδάλιαν εις Μισπά, και Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και Ιωανάν ο υιός του Καρηά και Σεραϊας ο υιός του Τανουμέθ ο Νετωφαθίτης

και Ιαζανίας, υιός Μααχαθίτου τινός, αυτοί και οι άνδρες αυτών. **24** Και ώμοσεν ο Γεδαλίας προς αυτούς και προς τους άνδρας αυτών και είπε προς αυτούς, Μη φοβείσθε να ήσθε δούλοι των Χαλδαίων. Κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε τον βασιλέα της Βαβυλώνος και θέλει είσθαι καλόν εις εσάς. **25** Εν δε τω εβδόμω μηνί, Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος, ήλθεν, έχων μεθ' εαυτού δέκα άνδρας, και επάταξαν τον Γεδαλιάν, ώστε απέθανε, και τους Ιουδαίους και Χαλδαίους, τους όντας μετ' αυτού εν Μισπά. **26** Και εσηκώθη πας ο λαός, από μικρού έως μεγάλου, και οι άρχοντες των στρατευμάτων, και ήλθον εις την Αίγυπτον· διότι εφοβήθησαν από προσώπου των Χαλδαίων. **27** Εν δε τω τριακοστώ εβδόμω έτει της μετοικεσίας του Ιωαχειν βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν εβδόμην του μηνός, ο Ευείλ-μερωδάχ βασιλεύς της Βαβυλώνος, κατά το έτος καθ' ο εβασίλευσεν, ύψωσεν εκ της φυλακής την κεφαλήν του Ιωαχειν βασιλέως του Ιούδα. **28** και ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού, και έθεσε τον θρόνον αυτού επάνωθεν του θρόνου των βασιλέων, των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι. **29** και ήλλαξε τα ιμάτια της φυλακής αυτού· και έτρωγεν άρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **30** και το σιτηρέσιον αυτού ήτο παντοτεινόν σιτηρέσιον, διδόμενον εις αυτόν παρά του βασιλέως, ημερήσιος χορηγία πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.

Παραλειπομένων Α΄

1 Αδάμ, Σηθ, Ενώς, **2** Καϊνάν, Μααλαεήλ, Ιάρεδ, **3** Ενώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ, **4** Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ. **5** υιοί του Ιάφεθ, Γομέρ και Μαγώγ και Μαδαΐ και Ιαυάν και Θουβάλ και Μεσέχ και Θειράς **6** και υιοί του Γομέρ, Ασχενάζ και Ριφάθ και Θωγαρμά **7** και υιοί του Ιαυάν, Ελεισά και Θαρσεΐς, Κιττείμ και Δωδανείμ. **8** Υιοί του Χαμ, Χούς και Μισραΐμ, Φούθ και Χαναάν **9** και υιοί του Χούς, Σεβά και Αβιλά και Σαρθά και Ρααμά και Σαρθκεά και υιοί του Ρααμά, Σεβά και Δαιδάν. **10** Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ- ούτος ήρχισε να ήναι ισχυρός επί της γης. **11** Και ο Μισραΐμ εγέννησε τους Λουδείμ και τους Αναμείμ και τους Λεαβείμ και τους Ναφθουχείμ, **12** και τους Πατρουσειμ και τους Χασλουχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Καφθορείμ. **13** Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού, και τον Χετταίον, **14** και τον Ιεβουσαιον και τον Αμορραϊον και τον Γεργεσαιον, **15** και τον Ευαϊον και τον Αρουκαϊον και τον Ασενναϊον, **16** και τον Αρβάδιον και τον Σαμαραϊον και τον Αμαθαϊον. **17** υιοί του Σημ, Ελάμ και Ασοούρ και Αρφαζάδ και Λούδ και Αράμ και υιοί Αράμ, Ουζ και Ουλ και Γεθέρ και Μεσέχ. **18** Και ο Αρφαζάδ εγέννησε τον Σαλά, και ο Σαλά εγέννησε τον Ύβερ. **19** Και εις τον Ύβερ εγεννήθησαν δύο υιοί το όνομα του ενός, Φαλέγ διότι εν ταις ημέραις αυτού διμερίσθη η γή το δε όνομα του αδελφού αυτού, Ιοκτάν. **20** Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ και τον Σαλέφ και τον Ασάρ-μαβέθ και τον Ιαράχ, **21** και τον Αδωράμ και τον Ουζάλ και τον Δικλά, **22** και τον Εβάλ και τον Αβιμαήλ και τον Σεβά **23** και τον Οφεΐρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάβ- πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ιοκτάν. **24** Σημ, Αρφαζάδ, Σαλά, **25** Έβερ, Φαλέγ, Ραγαύ, **26** Σερούχ, Ναχώρ, Θάρα, **27** Άβραμ, όστις είναι ο Αβραάμ. **28** Υιοί δε του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισμαήλ. **29** Αύται είναι αι γενεαί αυτών- Ο πρωτότοκος του Ισμαήλ, Ναβαϊώθ- έπειτα Κηδάρ και Αδβεήλ και Μιθσάμ, **30** Μισμά και Δουμά, Μασσά, Αδάδ και Θαιμά, **31** Ιετούρ, Ναφίς και Κεβμά- ούτοι ήσαν οι υιοί του Ισμαήλ. **32** Οι δε υιοί της Χεττούρας, θεραπαίνης του Αβραάμ, ούτοι αύτη εγέννησεν τον Ζεμβράν και Ιοζάν και Μαδάν και Μαδιάμ και Ιεσβώκ και Σουά και υιοί του Ιοζάν, Σεβά και Δαιδάν- **33** και υιοί του Μαδιάμ, Γεφά και Εφέρ και Ανώχ και Αβειδά και Ελδαγά- πάντες ούτοι ήσαν υιοί της Χεττούρας. **34** Και εγέννησεν ο Αβραάμ τον Ισαάκ υιοί δε του Ισαάκ, ο Ησαύ και ο Ισραήλ. **35** Υιοί του Ησαύ, Ελιφάς, Ραγουήλ και Ιεούς και Ιεγλόμ και Κορέ- **36** υιοί του Ελιφάς, Θαιμάν και Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ, Κενέζ και Θαμνά και Αμαλήκ. **37** Υιοί του Ραγουήλ, Ναχάθ, Ζερά, Σομέ και Μοζέ. **38** Και υιοί του Σηεΐρ, Λωτάν και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά και Δησών και Εσέρ και Δισάν. **39** Και υιοί του Λωτάν, Χορρί και Αιμάμ- αδελφή δε του Λωτάν, Θαμνά- **40** Υιοί του Σωβάλ, Αιλάν και Μαναθάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ονάμ και υιοί του Σεβεγών, Αϊέ και Ανά- **41** υιοί του Ανά, Δησών- και υιοί του Δησών, Αμράν και Ασβάν και Ιθράν και Χαρράν. **42** Υιοί του Εσέρ, Βαλαάν και Ζααβάν και Ιακάν- υιοί του Δισάν, Ουζ και Αράν. **43**

Ούτοι δε ήσαν οι βασιλείς, οι βασιλεύσαντες εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύση βασιλεύς επί τους υιούς Ισραήλ- Βελά, ο υιοί του Βεώρ και το όνομα της πόλεως αυτού Δεγναβά. **44** Και απέθανεν ο Βελά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωβάβ, ο υιοί του Ζερά, εκ της Βοσόρρας. **45** Και απέθανεν ο Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χουσάμ, εκ της γης των Θαιμανιτών. **46** Και απέθανεν ο Χουσάμ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αδάδ, ο υιοί του Βεδάδ, όστις επάταξε τον Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι του Μωάβ- το δε όνομα της πόλεως αυτού Αβίθ. **47** Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαμλά, ο εκ Μασρεκάς. **48** Και απέθανεν ο Σαμλά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαούλ, ο από Ρεχωβώθ, της παρά τον ποταμόν. **49** Και απέθανεν ο Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάαλ-χανάν, ο υιοί του Αχβώρ. **50** Και απέθανεν ο Βάαλ-χανάν, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ και το όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παί- το δε όνομα της γυναικός αυτού Μεεταβεήλ, θυγατήρ Ματραΐδ, θυγατρός Μαιζαάβ. **51** Αποθανόντος δε του Αδάδ, εστάθισαν ηγεμόνες Εδώμ, ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **52** ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **53** ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μιθσάρ, **54** ηγεμών Μαγεδήλ, ηγεμών Ιράμ- ούτοι εστάθισαν οι ηγεμόνες Εδώμ.

2 Ούτοι είναι οι υιοί του Ισραήλ- Ρουβήν, Συμεών, Λευί και Ιούδας, Ισοάχαρ και Ζαβουλών, **2** Δαν, Ιωσήφ και Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γαδ, και Ασήρ. **3** Υιοί του Ιούδα, Ηρ και Αυνάν και Σηλά- τρεις εγεννήθησαν εις αυτόν εκ της θυγατρός του Σουά της Χαναανιτίδος. Ήτο δε ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, πονηρός ενώπιον του Κυρίου και εθανάτωσεν αυτόν. **4** Και Θάμαρ, η νύμφη αυτού, εγέννησεν εις αυτόν τον Φαρές και τον Ζαρά. Πάντες οι υιοί του Ιούδα ήσαν πέντε. **5** Υιοί του Φαρές, Εσρών και Αμούλ. **6** Και υιοί του Ζαρά, Ζιμβρί και Εθάν και Αιμάν και Χαλχόλ και Δαρά- πάντες πέντε. **7** Και υιοί του Χαρμί, Αχάρ, ο ταράξας τον Ισραήλ, όστις έκαμε παράβασιν εις το ανάθεμα. **8** Και υιοί του Εθάν, Αζαριάς. **9** Υιοί δε του Εσρών, οι γεννηθέντες εις αυτόν, Ιεραμεήλ και Αράμ και Χάλεβ. **10** Και Αράμ εγέννησε τον Αμμιναδάβ, και Αμμιναδάβ εγέννησε τον Ναασσών, τον άρχοντα των υιών Ιούδα. **11** Και Ναασσών εγέννησε τον Σαλμά, και Σαλμά εγέννησε τον Βοόζ, **12** και Βοόζ εγέννησε τον Ωβήδ, και Ωβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί- **13** και Ιεσσαί εγέννησεν Ελιαβ τον πρωτότοκον αυτού και Αβιναδάβ τον δεύτερον και Σαμμά τον τρίτον, **14** Ναθαναήλ τον τέταρτον, Ραδδαί τον πέμπτον, **15** Οσέμ τον έκτον, Δαβίδ τον έβδομον. **16** Και αδελφαί αυτών ήσαν Σερούτα και Αβιγιαία. Και υιοί της Σερούτας, Αβισαί και Ιωάβ και Ασαήλ, τρεις. **17** Η δε Αβιγιαία εγέννησε τον Αμασά και πατήρ του Αμασά ήτο Ιεθέρ ο Ισμαηλίτης. **18** Και Χάλεβ ο υιοί του Εσρών εγέννησεν υιούς εκ της Αζουβά της γυναικός αυτού και εκ της Ιεριώθ και οι υιοί αυτής ήσαν Ιεσέρ και Σωβάβ και Αρδών. **19** Αποθανούσης δε της Αζουβά, ο Χάλεβ έλαβεν εις εαυτόν την Εφράθ, ήτις εγέννησεν εις αυτόν τον Ωρ. **20** Και Ωρ εγέννησε τον Ουρί, και ο Ουρί εγέννησε τον Βεζελεήλ. **21** Και μετά ταύτα εισήλθον ο Εσρών προς την θυγατέρα του Μαχεΐρ πατρός του Γαλαάδ- και ούτος

έλαβεν αυτήν ηλικίας ὡν ἐξήκοντα ἐτῶν· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Σεγοῦβ. **22** Καὶ Σεγοῦβ ἐγέννησεν τὸν Ιαεῖρ, ὅστις εἶχεν εικοσιπτεῖς πόλεις ἐν τῇ γῇ Γαλααδ. **23** Καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν Γεσοῦρ καὶ Ἀράμ τας κώμας Ιαεῖρ, τὴν Καινάθ καὶ τας κώμας αὐτῆς, ἐξήκοντα πόλεις. Πάσαι αὗται ἦσαν τῶν υἱῶν τοῦ Μαχεῖρ, πατρός τοῦ Γαλααδ. **24** Καὶ ἀφου ἀπέθανεν ὁ Εσρών Χάλεβ-εφραθά, Ἀβιά ἡ γυνὴ τοῦ Εσρών ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν Ἀσχώρ τὸν πατέρα του Θεκουέ. **25** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ιεραμεῖλ, πρωτοτόκου τοῦ Εσρών, ἦσαν Ἀράμ ὁ πρωτότοκος, καὶ Βουνά καὶ Ορέν καὶ Οσέμ καὶ Ἀχιά. **26** Ὁ Ιεραμεῖλ ἔλαβε καὶ ἄλλην γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Ἀτάρ· αὕτη ἦτο μήτηρ του Ωνάμ. **27** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀράμ, πρωτοτόκου τοῦ Ιεραμεῖλ, ἦσαν Μαάς καὶ Ιαμεῖν καὶ Ἐκέρ. **28** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ωνάμ ἦσαν Σαμμαῖ καὶ Ἰαδαέ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σαμμαῖ, Ναδάβ καὶ Ἀβισούρ. **29** Καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος τοῦ Ἀβισούρ ἦτο Ἀβιχαῖλ, καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ααβάν καὶ τὸν Μωλήδ. **30** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ναδάβ ἦσαν Σελέδ καὶ Ἀφαῖμ· ἀπέθανε δὲ ὁ Σελέδ ἄτεκνος. **31** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀφαῖμ, Ἰεσεῖ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰεσεῖ, Ψησάν. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ψησάν, Ααλαί. **32** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαδαέ, ἀδελφοῦ τοῦ Σαμμαῖ, Ἰεθέρ καὶ Ἰωνάθαν· ἀπέθανε δὲ ὁ Ἰεθέρ ἄτεκνος. **33** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωνάθαν, Φαλέθ καὶ Ζαζά· οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ιεραμεῖλ. **34** Ὁ δὲ Ψησάν δὲν εἶχεν υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας. Καὶ εἶχεν ὁ Ψησάν δούλον Αἰγύπτιον, ὀνομαζόμενον Ιαραά· **35** καὶ ἔδωκεν ὁ Ψησάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς τὸν Ιαραά, τὸν δούλον αὐτοῦ, εἰς γυναῖκα· καὶ ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ατθαῖ. **36** Καὶ Ατθαῖ ἐγέννησεν τὸν Νάθαν, καὶ Νάθαν ἐγέννησεν τὸν Ζαβὰδ, **37** καὶ Ζαβὰδ ἐγέννησεν τὸν Εφλάλ, καὶ Εφλάλ ἐγέννησεν τὸν Ωβήδ, **38** καὶ Ωβήδ ἐγέννησεν τὸν Ἰηοῦ, καὶ Ἰηοῦ ἐγέννησεν τὸν Ἀζαρίαν, **39** καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησεν τὸν Χελῆς, καὶ Χελῆς ἐγέννησεν τὸν Ἐλεασά, **40** καὶ Ἐλεασά ἐγέννησεν τὸν Σισαμαῖ, καὶ Σισαμαῖ ἐγέννησεν τὸν Σαλλοῦμ, **41** καὶ Σαλλοῦμ ἐγέννησεν τὸν Ἰεκαμίαν, καὶ Ἰεκαμίας ἐγέννησεν τὸν Ελισαμά. **42** Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Χάλεβ, ἀδελφοῦ τοῦ Ιεραμεῖλ, ἦσαν Μησά ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, ὅστις ἦτο ὁ πατὴρ του Ζίφ· καὶ οἱ υἱοὶ του Μαρησά, πατρός του Χεβρών. **43** Καὶ οἱ υἱοὶ του Χεβρών, Κορέ καὶ Θαπφουά καὶ Ρεκέμ καὶ Σεμιά. **44** Καὶ ὁ Σεμιά ἐγέννησεν τὸν Ραάμ, πατέρα του Ἰορκοάμ· καὶ ὁ Ρεκέμ ἐγέννησεν τὸν Σαμμαῖ. **45** Καὶ ὁ υἱὸς του Σαμμαῖ ἦτο Μαών· ὁ δὲ Μαών ἦτο πατὴρ Βαιθ-σοῦρ. **46** Καὶ ἡ Γεφα, παλλακὴ τοῦ Χάλεβ, ἐγέννησεν τὸν Χαρράν, καὶ τὸν Μοσά, καὶ τὸν Γαζέζ. Καὶ Χαρράν ἐγέννησεν τὸν Γαζέζ. **47** Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰαδαῖ, Ρεγέμ καὶ Ἰωθάμ καὶ Γησάν καὶ Φελέτ καὶ Γεφα καὶ Σαγάφ. **48** Ἡ Μααχά, παλλακὴ τοῦ Χάλεβ, ἐγέννησεν τὸν Σεβέρ καὶ τὸν Θιρχανά. **49** Ἐγέννησεν ἐτι τὸν Σαγάφ πατέρα Μαδμαννά, τὸν Σεβά πατέρα Μαχρηνά καὶ πατέρα Γαβαά· ἡ θυγάτηρ δὲ του Χάλεβ ἦτο ἡ Ἀχσά. **50** Οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Χάλεβ, υἱοῦ του Ωρ, πρωτοτόκου τῆς Εφραθά· Σωβάλ ὁ πατὴρ Κιριάθ-ιταρεῖμ, **51** Σαλαμ ὁ πατὴρ Βηθλεέμ, Ἀρέφ ὁ πατὴρ Βαιθ-γαδέρ. **52** Καὶ εἰς τὸν Σωβάλ τὸν πατέρα Κιριάθ-ιταρεῖμ ἔγειναν υἱοί, ὁ Αροέ καὶ Ἀσεῖ-αμενουχῶθ. **53** Καὶ αἱ συγγένειαι Κιριάθ-ιταρεῖμ ἦσαν οἱ Ἰεθρίται καὶ οἱ Φουθίται καὶ οἱ Σουμαθίται καὶ οἱ Μισραῖται. Ἐκ τούτων ἐξήλθον οἱ Σαραθαῖοι καὶ οἱ Εσθαλωαῖοι. **54** Οἱ υἱοὶ τοῦ Σαλαμ,

Βηθλεέμ καὶ οἱ Νετωφαθίται, Ἀταρώθ τοῦ οἴκου Ἰωάβ καὶ οἱ Ζωρίται, τὸ ἥμισυ τῶν Μαναχαθιτῶν, **55** καὶ αἱ συγγένειαι τῶν γραμματέων, τῶν κατοικοῦντων ἐν Ἰαβίς, οἱ Θιραθίται, οἱ Σιμεαθίται καὶ οἱ Σουχαθίται. Οὗτοι εἶναι οἱ Κεναῖοι, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τοῦ Αιμάθ, πατρός τοῦ οἴκου Ρηχάβ.

3 Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Δαβίδ, οἱ γεννηθέντες εἰς αὐτὸν ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος, Ἀμνών, ἐκ τῆς Ἀχινοάμ τῆς Ἰεζραηλιτίδος· ὁ δεύτερος, Δανιήλ, ἐκ τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλιτίδος· ὁ τρίτος, Ἀβεσσαλώμ, ὁ υἱὸς τῆς Μααχά, θυγατρὸς τοῦ Θαλμαῖ βασιλέως τῆς Γεσοῦρ· ὁ τέταρτος, Ἀδωνίας, ὁ υἱὸς τῆς Ἀγγεῖθ· ὁ πέμπτος, Σεφατίας, ἐκ τῆς Ἀβιτάλ· ὁ ἕκτος, Ἰθραάμ, ἐκ τῆς Αιγλά γυναίκος αὐτοῦ. **4** Ἐξ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Χεβρών· καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἐπτά ἔτη καὶ ἐξ ἡμέρας· ἐν δὲ Ἰερουσαλήμ ἐβασίλευσεν τριάκοντα τρία ἔτη. **5** οὗτοι δὲ ἐγεννήθησαν εἰς αὐτὸν ἐν Ἰερουσαλήμ· Σαμαά καὶ Σωβάβ καὶ Νάθαν ὁ Αιολομῶν, τέσσαρες, ἐκ τῆς Βηθ-σαβεῖ θυγατρὸς τοῦ Ἀμμιήλ· **6** καὶ Ἰεβάρ, καὶ Ελισαμά καὶ Ελιφαλέτ **7** καὶ Νωγά καὶ Νεφεγὼ καὶ Ἰαφιά **8** καὶ Ελισαμά καὶ Ελιαδά καὶ Ελιφελέτ, ἐννέα· **9** πάντες υἱοὶ τοῦ Δαβίδ, πλην τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν, καὶ Θάμαρ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. **10** Υἱὸς δὲ τοῦ Σολομώντος ἦτο ὁ Ροβοάμ, υἱὸς τούτου ὁ Ἀβιά, υἱὸς τούτου ὁ Ἀσά, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωσαφάτ, **11** υἱὸς τούτου ὁ Ἰωράμ, υἱὸς τούτου ὁ Οχοζίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωάς, **12** υἱὸς τούτου ὁ Ἀμασίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἀζαρίας, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωθάμ, **13** υἱὸς τούτου ὁ Ἄχαζ, υἱὸς τούτου ὁ Ἐζεκίας, υἱὸς τούτου ὁ Μανασσῆς, **14** υἱὸς τούτου ὁ Ἀμῶν, υἱὸς τούτου ὁ Ἰωσίας. **15** Οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Ἰωσίου ἦσαν, ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἰωανάν· ὁ δεύτερος, Ἰωακείμ· ὁ τρίτος, Σεδεκίας· ὁ τέταρτος, Σαλλοῦμ. **16** Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰωακείμ, Ἰεχονίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας ὁ υἱὸς τούτου. **17** Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἰεχονίου, Ἀσειρ, Σαλαθιήλ ὁ υἱὸς τούτου, **18** καὶ Μαλχιράμ καὶ Φεδαῖας καὶ Σενασάρ, Ἰεκαμίας, Ὡσαμὰ καὶ Νεδαβίας. **19** Καὶ υἱοὶ τοῦ Φεδαῖα, Ζοροβάβελ καὶ Σιμεῖ· καὶ υἱοὶ τοῦ Ζοροβάβελ, Μεσουλλάμ καὶ Ἀνανίας καὶ Σελωμειθ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν· **20** καὶ Ἀσσουβά καὶ Οἴλ καὶ Βαραχίας καὶ Ἀσαδίας καὶ Ἰουσάβ-εσέδ, πέντε. **21** Καὶ υἱοὶ τοῦ Ἀνανία, Φελατίας καὶ Ἰεσαίας· οἱ υἱοὶ τοῦ Ρεφαῖα, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀρνάν, οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀβαδία, οἱ υἱοὶ τοῦ Σεχανία. **22** Καὶ υἱοὶ τοῦ Σεχανία, Σεμαῖας· καὶ υἱοὶ τοῦ Σεμαῖα, Χαττούς καὶ Ἰγεάλ καὶ Βαρίας καὶ Νεαρίας καὶ Σαφάτ, ἐξ. **23** Καὶ υἱοὶ τοῦ Νεαρία, Ελιωνάϊ καὶ Ἐζεκίας καὶ Ἀζρικόμ· τρεῖς. **24** Καὶ υἱοὶ τοῦ Ελιωνάϊ, Ὀδαῖας καὶ Ελιασειβ καὶ Φελαῖας καὶ Ἀκκούβ καὶ Ἰωανάν καὶ Δαλαῖας καὶ Ἀνανί, ἐπτά.

4 Υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, Φαρές, Εσρών καὶ Χαρμί καὶ Ὡρ καὶ Σωβάλ. **2** Καὶ Ρεαῖα, ὁ υἱὸς τοῦ Σωβάλ, ἐγέννησεν τὸν Ἰαάθ καὶ Ἰαάθ ἐγέννησεν τὸν Ἀχουμαῖ καὶ τὸν Λαάδ. Αὗται εἶναι αἱ συγγένειαι τῶν Σαραθιτῶν. **3** Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός Ἠτάμ· Ἰεζραέλ καὶ Ἰεσοά καὶ Ἰεδβάς· καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀσέλ-ελφονί· **4** καὶ Φανουήλ ὁ πατὴρ Γεδώρ, καὶ Εσέρ ὁ πατὴρ Χουσά. Οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ωρ, πρωτοτόκου Εφραθά, πατρός Βηθλεέμ. **5** Καὶ Ἀσχώρ ὁ πατὴρ Θεκουέ εἶχε δύο γυναῖκας, Ἐλά καὶ Νααρά. **6** Καὶ ἡ μὲν Νααρά

εγέννησεν εις αυτόν τον Αχουζάμ και τον Εφέρ και τον Θαιμανί και τον Αχασταρί. Ούτοι ήσαν οι υιοί της Νααρά. 7 Οι δε υιοί της Ελά, Σερέθ και Ιεσοάρ και Εθνάν. 8 Και ο Κως εγέννησε τον Ανούβ και τον Σωβηβά, και τας συγγενείας του Αχαρήλ, υιού του Αρούμ. 9 Και ο Ιαβής ήτο ενδοξότερος παρά τους αδελφούς αυτού· και η μήτηρ αυτού εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαβής, λέγουσα, Επειδή εγέννησα αυτόν εν λύπη. 10 Και επεκαλέσθη ο Ιαβής τον Θεόν του Ισραήλ, λέγων, Είθε μετ' ευλογίας να με ευλογήσης και να εκτείνης τα όριά μου, και η χειρ σου να ήναι μετ' εμού και να με φυλάττης από κακού, ώστε να μη έχω λύπην. Και εχάρισεν ο Θεός εις αυτόν όσα εξήτησε. 11 Και ο Χελούβ, αδελφός του Σουά, εγέννησε τον Μεχείρ· ούτος ήτο πατήρ του Εσθών. 12 Και ο Εσθών εγέννησε τον Βαιθ-ραφά και τον Φασέα και τον Θεχιννά, τον πατέρα της πόλεως Νάας· ούτοι είναι οι άνδρες Ρηχά. 13 Και οι υιοί του Κενέζ, Γοθονιήλ και Σεραΐας· και οι υιοί του Γοθονιήλ, Αθάθ. 14 Και ο Μεονοθαί εγέννησε τον Οφρά· και ο Σεραΐας εγέννησε τον Ιωάβ, πατέρα της κοιλάδος των τεκτόνων· διότι ήσαν τέκτονες. 15 Και οι υιοί του Χάλεβ, υιού του Ιεφοννή, Ιρού, Ηλά και Ναάμ· και οι υιοί του Ηλά, Κενέζ. 16 Και οι υιοί του Ιαλελεήλ, Ζιφ και Ζιφά, Θηριά και Ασαρεήλ. 17 Και οι υιοί του Εζρά, Ιεθέρ και Μερéd και Εφέρ και Ιαλών· και η γυνή του Μερéd εγέννησε τον Μαριάμ και τον Σαμμαΐ και τον Ιεσάβ τον πατέρα Εσθεμωά. 18 Και η άλλη γυνή αυτού, η Ιουδαία, εγέννησε τον Ιερέδ τον πατέρα Γεδώρ, και τον Έβερ τον πατέρα Σωχώ, και τον Ιεκουθιήλ τον πατέρα Ζανωά. Και ούτοι είναι οι υιοί της Βιθίας θυγατρός του Φαραώ, την οποίαν έλαβεν ο Μερéd. 19 Και οι υιοί της γυναικός αυτού της Οδίας, αδελφής του Ναχάμ, πατρός Κεεϊλά του Γαρμίτου και Εσθεμωά του Μααχαθίτου. 20 Και οι υιοί του Σιμών ήσαν Αμνών και Ριννά, Βεν-ανάν και Θιλών. Και οι υιοί του Ιεσεΐ, Ζωχέθ και Βεν-ζωχέθ. 21 Οι υιοί του Σηλά, υιού του Ιούδα, ήσαν Ηρ ο πατήρ Ληγά και Λααδά ο πατήρ Μαρησά, και οι συγγενεΐαι του οίκου των εργαζομένων την βύσσον, του οίκου του Ασβεά, 22 και ο Ιωκείμ και οι άνδρες Χαζηβά και ο Ιωάς και ο Σαράφ, οίτινες εδέσποζον εν Μωάβ, και ο Ιασουβί-λεχέμ. Πλην ταύτα είναι αρχαΐα πράγματα. 23 Ούτοι ήσαν οι κεραμείς και οι κατοικούντες εν Νεταΐμ και Γεδιρά· εκεί κατώκων μετά του βασιλέως διά τας εργασίας αυτού. 24 Οι υιοί του Συμεών ήσαν Νεμουήλ και Ιαμείν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ. 25 Σαλλούμ υιός τούτου, Μιβσάμ υιός τούτου, Μισμά υιός τούτου. 26 Και οι υιοί του Μισμά, Αμουήλ ο υιός αυτού, Ζαχχούρ υιός τούτου, Σιμεΐ υιός τούτου. 27 Και ο Σιμεΐ εγέννησε δεκαέξ υιούς και εξ θυγατέρας· οι αδελφοί αυτού όμως δεν είχαν υιούς πολλούς, ουδέ πληθύνθησαν πάσαι αι συγγένεΐαι αυτών, καθώς των υιών του Ιούδα. 28 Και κατώκησαν εν Βηρ-σαβεέ και Μωλαδά και Ασάρ-σουάλ, 29 και εν Βαλλά και εν Ασέμ και εν Θωλάδ 30 και εν Βαιθουήλ και εν Ορμά και εν Σικλάγ 31 και εν Βαιθ-μαρχαβέθ και εν Ασάρ-σουμί και εν Βαιθ-βηρεΐ και εν Σααρεαίμ· Αύται ήσαν αι πόλεις αυτών έως της βασιλείας του Δαβίδ. 32 Και αι κώμαι αυτών ήσαν, Ητάμ και Αείν, Ριμμών και Θοχέν και Ασάν, πέντε πόλεις 33 και πάσαι αι κώμαι αυτών αι περίξ τούτων των

πόλεων, μέχρι Βάαλ. Αύται ήσαν αι κατοικήσεις αυτών και η κατά γενεάς διαίρεσις αυτών. 34 Και Μεσωβάβ και Ιαμλήχ και Ιωσά ο υιός του Αμασία, 35 και Ιωήλ και Ιηού ο υιός του Ιωσβία, υιού του Σεραΐα, υιού του Ασιήλ, 36 και Ελιωηνάι και Ιαακωβά και Ιεσοχαΐας και Ασαΐας και Αδιήλ και Ιεσιμιήλ και Βεναΐας 37 και Ζιζά ο υιός του Σιφεί, υιού του Αλλόν, υιού του Ιεδαΐα, υιού του Σιμρί, υιού του Σεμαΐα· 38 ούτοι οι κατ' όνομα μνημονευθέντες ήσαν άρχοντες εις τας συγγενείας αυτών· και ο οίκος των πατέρων αυτών ηυξήθη εις πλήθος. 39 Και υπήγαν έως της εισόδου Γεδώρ, προς ανατολάς της κοιλάδος, διά να ζητήσωσι βοσκήν εις τα ποιμνια αυτών· 40 και εύρηκαν βοσκήν παχειάν και καλήν, και η γη ήτο ευρύχωρος και ήσυχος και ειρηνική· διότι οι πρότερον κατοικοῦντες εκεί ήσαν εκ του Χαμ. 41 Και ούτοι οι γεγραμμένοι κατ' όνομα ήλθον εν ταις ημεραΐς Εζεκιού του βασιλέως Ιούδα, και επάταξαν τας σκηνάς αυτών και τους εκεί ευρεθέντας Μιναΐους, και ηφάνισαν αυτούς έως της ημέρας ταύτης, και κατώκησαν αντ' αυτών· διότι ήτο εκεί βοσκή διά τα ποιμνια αυτών. 42 Και εξ αυτών, εκ των υιών του Συμεών, πεντακόσιοι άνδρες υπήγαν εις το όρος Σηεΐρ, έχοντες επί κεφαλής αυτών τον Φελατιάν και Νεαριάν και Ρεφαΐαν και Οζιήλ, υιούς του Ιεσεΐ· 43 και επάταξαν το υπόλοιπον των Αμαληκιτών του διασωθέν, και κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης.

5 Οι δε υιοί του Ρουβήν πρωτοτόκου του Ισραήλ, διότι ούτος ήτο ο πρωτότοκος επειδή όμως εμίανε την κοίτην του πατρός αυτού, τα πρωτοτόκια αυτού εδόθησαν εις τους υιούς του Ιωσήφ, υιού του Ισραήλ· πλην ουχί διά να έχη τα πρωτοτόκια ως προς την γενεαλογίαν· 2 διότι ο Ιούδας υπερίσχυσεν υπέρ τους αδελφούς αυτού, ώστε εξ αυτού να εξέλθη ο ηγούμενος τα πρωτοτόκια όμως ήσαν του Ιωσήφ· 3 οι υιοί του Ρουβήν πρωτοτόκου του Ισραήλ ήσαν Ανώχ και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί. 4 υιοί του Ιωήλ, Σεμαΐας υιός τούτου, Γωγ υιός τούτου, Σιμεΐ υιός τούτου, 5 Μιχά υιός τούτου, Ρεαΐα υιός τούτου, Βάαλ υιός τούτου, 6 Βεηρά υιός τούτου, τον οποίον μετώκιεν ο Θεληγάθ-φελνασάρ βασιλεύς της Ασυρίας· ούτος ήτο ο αρχηγός των Ρουβηνιτών. 7 Και των αδελφών αυτού κατά τας συγγενείας αυτών, ότε η γενεαλογία των γενεών αυτών απηριθμήθη, οι αρχηγοί ήσαν Ιεΐήλ και Ζαχαρίας, 8 και Βελά ο υιός του Αζάζ, υιού του Σεμά, υιού του Ιωήλ· ούτος κατώκησεν εν Αροήρ και έως Νεβώ και Βάαλ-μεών· 9 και προς ανατολάς κατώκησεν έως της εισόδου της ερήμου από του Ευφράτου ποταμού· διότι τα κτήνη αυτών είχαν πληθυνθή εν τη γη Γαλαάδ. 10 Και εν ταις ημεραΐς του Σαούλ έκαμον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς, οίτινες έπεσον διά της χειρός αυτών· και κατώκησαν εν ταις σκηναΐς αυτών καθ' όλον το ανατολικόν της Γαλαάδ. 11 Και οι υιοί του Γαδ κατώκησαν κατέναντι αυτών, εν τη γη Βασάν έως Σαλχά· 12 Ιωήλ ο αρχηγός και Σαφαμά ο δεύτερος, και Ιαναΐ και Σαφάτ, εν Βασάν. 13 Και οι αδελφοί αυτών εκ του οίκου των πατέρων αυτών ήσαν, Μιχαήλ και Μεσουλλάμ και Σεβά και Ιωράμ και Ιαχάν και Ζιέ και Έβερ, επτά. 14 ούτοι είναι οι υιοί του Αβιχαΐλ υιού του

Ουρί, υιού του Ιαροά, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μιχαήλ, υιού του Ιεσισαΐ, υιού του Ιαδώ, υιού του Βουζ. **15** Αχί ο υιός του Αβδιήλ, υιού του Γουνί, ήτο ο αρχηγός του οίκου των πατέρων αυτών. **16** Και κατώκησαν εν Γαλαάδ, εν Βασάν και εν ταις κώμαις αυτής, και εν πάσι τοις περιχώροις Σαρών, έως των ορίων αυτών. **17** Πάντες ούτοι απηριθμήθησαν κατά την γενεαλογία των αυτών εν ταις ημέραις του Ιωθάμ βασιλέως του Ιούδα, και εν ταις ημέραις του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ. **18** Οι υιοί του Ρουβήν και οι Γαδίται και ο ήμισυ της φυλής του Μανασσή, εκ των δυνατών, άνδρες φέροντες ασπίδα και μάχιαιραν και εντεινόντες τόξον και γεγυμνασμένοι εις πόλεμον, ήσαν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες και επτακόσιοι εξήκοντα, εξερχόμενοι εις πόλεμον. **19** Και έκαμον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς και Ιετουραίους και Ναφισάους και Νοδαβαίους. **20** Και εβοηθήθησαν εναντίον αυτών, και οι Αγαρηνοί παρεδόθησαν εις τας χείρας αυτών και πάντες οι μετ' αυτών διότι προς τον Θεόν εβόησαν εν τη μάχη, και επήκουσεν αυτών, επειδή ήλπισαν επ' αυτόν. **21** Και ηχημαλώτισαν τα κτήνη αυτών, τας καμήλους αυτών πενήκοντα χιλιάδας, και πρόβατα διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, και όνους δύο χιλιάδας, και ψυχάς ανθρώπων εκατόν χιλιάδας. **22** Διότι πολλοί έπεσον τεθανατωμένοι, επειδή ο πόλεμος ήτο εκ Θεού. Και κατώκησαν αντ' αυτών έως της μετοικεσίας. **23** Και οι υιοί του ήμισους της φυλής Μανασσή κατώκησαν εν τη γή· ούτοι ηύξησαν από Βασάν έως Βάαλ-ερμών και Σενείρ και έως του όρους Αερμών. **24** Ούτοι δε ήσαν οι αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών: Εφέρ και Ιεσεΐ και Ελιήλ και Αζιρήλ και Ιερεμίας και Οδουΐας και Ιαδιήλ, άνδρες δυνατοί εν ισχύϊ, άνδρες ονομαστοί, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. **25** Και εστάθησαν παραβάται κατά του Θεού των πατέρων αυτών και επόρνευσαν κατόπιν των θεών των λαών της γης, τους οποίους ο Θεός ηφάνισεν απ' έμπροσθεν αυτών. **26** Διά τούτο ο Θεός του Ισραήλ διήγειρε το πνεύμα του Φούλ βασιλέως της Ασσυρίας και το πνεύμα του Θελγάθ-φελνσάσρ βασιλέως της Ασσυρίας, και μετώκισεν αυτούς, τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, και έφερεν αυτούς εις Αλά και εις Αβώρ και εις Αρά και εις τον ποταμόν Γωζάν, έως της ημέρας ταύτης.

6 Οι υιοί του Λευΐ ήσαν Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. **2** Και οι υιός του Καάθ, Αμράμ, Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ. **3** Και οι υιοί του Αμράμ, Ααρών και Μωΐσής και η Μαριάμ. Οι δε υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **4** Ο Ελεάζαρ εγέννησε τον Φινεές, ο Φινεές εγέννησε τον Αβισσοού, ο Αβισσοού εγέννησε τον Βουκκί, και Βουκκί εγέννησε τον Οζί, **6** και Οζί εγέννησε τον Ζεραΐαν, και Ζεραΐας εγέννησε τον Μεραϊώθ, **7** Μεραϊώθ εγέννησε τον Αμαριάν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, **8** και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Αχιμάας, **9** και Αχιμάας εγέννησε τον Αζαριάν, και Αζαρίας εγέννησε τον Ιωανάν, **10** και Ιωανάν εγέννησε τον Αζαριάν, ούτος είναι ο ιερατεύσας εν τω ναώ, τον οποίον οικοδόμησεν ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ: **11** και Αζαρίας εγέννησε τον Αμαριάν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, **12** και

Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Σαλλούμ, **13** και Σαλλούμ εγέννησε τον Χελκίαν, και Χελκίας εγέννησε τον Αζαριάν, **14** και Αζαρίας εγέννησε τον Ζεραΐαν, και Ζεραΐας εγέννησε τον Ιωσεδέκ, **15** και Ιωσεδέκ υπήγεν εις την μετοικεσίαν, ότε ο Κύριος έκαμε να μετοικισθή ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ διά χειρός του Ναβουχοδονόσορ. **16** Οι υιοί του Λευΐ, Γηρσώμ, Καάθ και Μεραρί. **17** Και ταύτα είναι τα ονόματα των υιών του Γηρσώμ Λιβνί και Σιμεΐ. **18** Και οι υιοί του Καάθ, Αμράμ και Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ. **19** Οι υιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί. Και αύται είναι αι συγγένειαι των Λευιτών κατά τας πατριάς αυτών. **20** του Γηρσώμ, Λιβνί υιός τούτου, Ιαάθ υιός τούτου, Ζιμμά υιός τούτου, **21** Ιωάχ υιός τούτου, Ιδδώ υιός τούτου, Ζερά υιός τούτου, Ιεθραΐ υιός τούτου. **22** Οι υιοί του Καάθ, Αμμιναδάβ υιός αυτού, Κορέ υιός τούτου, Ασεΐρ υιός τούτου, **23** Ελκανά υιός τούτου, και Εβιασάφ υιός τούτου, και Ασεΐρ υιός τούτου, **24** Ταχάθ υιός τούτου, Ουριήλ υιός τούτου, Οζίας υιός τούτου, και Σαούλ υιός τούτου. **25** Και οι υιοί του Ελκανά, Αμασαΐ και Αχιμώθ. **26** Και Ελκανά οι υιοί του Ελκανά, Σουρι υιός τούτου, και Ναχάθ υιός τούτου, **27** Ελιάβ υιός τούτου, Ιεροάμ υιός τούτου, Ελκανά υιός τούτου. **28** Και οι υιοί του Σαμουήλ, Βασνί ο πρωτότοκος και Αβιά. **29** Οι υιοί του Μεραρί, Μααλί, Λιβνί υιός τούτου, Σιμεΐ υιός τούτου, Ουζά υιός τούτου, **30** Σιμαά υιός τούτου, Αγγία υιός τούτου, Ασαΐας υιός τούτου. **31** Και ούτοι είναι τους οποίους κατέστησεν ο Δαβίδ επί το έργον της μουσικής του οίκου του Κυρίου, αφού η κιβωτός εύρηκεν ανάπαυσιν. **32** Και υπηρετούν έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου με ψαλτωΐδια, εωσού ο Σολομών ωκοδόμησε τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ: και τότε κατεστάθησαν εις το υπούργημα αυτών, κατά την τάξιν αυτών. **33** Και ούτοι είναι οι κατασταθέντες, μετά των τέκνων αυτών. Εκ των υιών των Κααθιτών, Αιμάν ο ψαλτωΐδς, υιός του Ιωήλ, υιός του Σαμουήλ, **34** υιός του Ελκανά, υιός του Ιεροάμ, υιός του Ελιήλ, υιός του Θωά, **35** υιός του Σούφ, υιός του Ελκανά, υιός του Μαάθ υιός του Αμασαΐ, **36** υιός του Ελκανά υιός του Ιωήλ, υιός του Αζαριού, υιός του Σοφονίου, **37** υιός του Ταχάθ, υιός του Ασεΐρ, υιός του Εβιασάφ, υιός του Κορέ, **38** υιός του Ισαάρ, υιός του Καάθ, υιός του Λευΐ υιός του Ισραήλ. **39** και ο αδελφός αυτού Ασάφ, ο ιστάμενος εν δεξιά αυτού Ασάφ ο υιός του Βαραχίου, υιός του Σιμεά, **40** υιός του Μιχαήλ, υιός του Βαασίου, υιός του Μαλχίου, **41** υιός του Εθνεΐ υιός του Ζερά, υιός του Αδαΐα, **42** υιός του Εθάν, υιός του Ζιμμά, υιός του Σιμεΐ, **43** υιός του Ιαάθ, υιός του Γηρσώμ, υιός του Λευΐ: **44** και οι αδελφοί αυτών, οι υιοί του Μεραρί, οι εξ αριστερών: Εθάν ο υιός του Κεισί, υιός του Αβδι, υιός του Μαλλούχ, **45** υιός του Ασαβία, υιός του Αμασία, υιός του Χελκίου, **46** υιός του Αμισί, υιός του Βανί, υιός του Σαμείρ, **47** υιός του Μααλί, υιός του Μουσί, υιός του Μεραρί, υιός του Λευΐ: **48** και οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται, διωρισμένοι εις πάσας τας υπηρεσίας της σκηνης του οίκου του Θεού. **49** Ο δε Ααρών και οι υιοί αυτού εθυμιάζον επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, και επί το θυσιαστήριον του θυμιάματος, διωρισμένοι εις πάσας τας εργασίας του αγίου των αγίων, και εις το να κάμνωσιν εξιλέωσιν

υπέρ του Ισραήλ, κατά πάντα όσα προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Θεού. **50** Και ούτοι είναι οι υιοί του Ααρών· Ελεάζαρ υιός τούτου, Φινεές υιός τούτου, Αβισσουά υιός τούτου, **51** Βουκκί υιός τούτου, Οζί υιός τούτου, Ζεραίας υιός τούτου, **52** Μεραϊώθ υιός τούτου, Αμαρίας υιός τούτου, Αχιτώβ υιός τούτου, **53** Σαδώκ υιός τούτου, Αχιμάας υιός τούτου. **54** Και αυτά είναι αι κατοικίαι αυτών κατά τας κώμας αυτών εν τοις ορίοις αυτών, των υιών του Ααρών, εκ της συγγενείας των Κααθιτών· διότι εις αυτούς έπεσεν ο κλήρον· **55** και έδωκαν εις αυτούς την Χεβρών εν γη Ιούδα και τα περίχωρα αυτής κύκλω αυτής. **56** Τους αγρούς όμωσ της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκαν εις τον Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννή. **57** Εις δε τους υιούς του Ααρών έδωκαν τας πόλεις του Ιούδα, την Χεβρών, την πόλιν του καταφυγίου και την Λιβνά και τα περίχωρα αυτής και την Ιαθείρ και την Εσθεμωά και τα περίχωρα αυτής, **58** και την Ηλών και τα περίχωρα αυτής, την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής, **59** και την Ασάν και τα περίχωρα αυτής και την Βαιθ-σεμείας και τα περίχωρα αυτής, **60** και εκ της φυλής Βενιαμίν την Γαβαά και τα περίχωρα αυτής και την Αλεμέθ και τα περίχωρα αυτής και την Αναθώθ και τα περίχωρα αυτής· πάσαι αι πόλεις αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών, δεκατρείς. **61** Και εις τους υιούς του Καάθ, τους εναπολειφθέντας, εδόθησαν κατά κλήρον εκ της συγγενείας εκατέρας φυλής και εκ της ημισείας φυλής, της ημισείας του Μανασσή, δέκα πόλεις. **62** Και εις τους υιούς του Γηρωμά κατά τας συγγενείας αυτών, εκ της φυλής Ισάαχαρ, και εκ της φυλής Ασήρ και εκ της φυλής Νεφθαλί και εκ της φυλής του Μανασσή εν Βασάν, δεκατρείς πόλεις. **63** Εις τους υιούς του Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, εδόθησαν διά κλήρον εκ της φυλής Ρουβήν και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβουλών δώδεκα πόλεις. **64** Και οι υιοί Ισραήλ έδωκαν εις τους Λευίτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών. **65** Και έδωκαν κατά κλήρον, εκ της φυλής των υιών Ιούδα και εκ της φυλής των υιών Συμεών και εκ της φυλής των υιών Βενιαμίν, τας πόλεις ταύτας, ονομασθείσας κατά τα ονόματα αυτών. **66** Οι δε εκ των συγγενειών των υιών Καάθ έλαβον πόλεις των οριών αυτών εκ της φυλής Εφραΐμ. **67** Και έδωκαν εις αυτούς τας πόλεις του καταφυγίου, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής, εν τω όρει Εφραΐμ, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής, **68** και την Ιοκμεάμ και τα περίχωρα αυτής, και την Βαιθ-ώρων και τα περίχωρα αυτής, **69** και την Αιαλλόν και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής· **70** και εκ της ημισείας φυλής Μανασσή την Ανήρ και τα περίχωρα αυτής, και την Βιλεάμ και τα περίχωρα αυτής· ταύτας έδωκαν εις τας συγγενείας των εναπολειφθέντων των υιών Καάθ. **71** εις τους υιούς Γηρωμά έδωκαν, εκ της συγγενείας της ημισείας φυλής Μανασσή, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και την Ασταρώθ και τα περίχωρα αυτής· **72** και εκ της φυλής Ισάαχαρ την Κεδές και τα περίχωρα αυτής, την Δαβράθ και τα περίχωρα αυτής, **73** και την Ραμώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ανείμ και τα περίχωρα αυτής· **74** και εκ της φυλής Ασήρ την Μασάλ και τα περίχωρα αυτής, και την Αβδών και τα περίχωρα αυτής, **75** και την Χουκώκ και τα περίχωρα

αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής· **76** και εκ της φυλής Νεφθαλί την Κεδές εν Γαλιλαία και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμών και τα περίχωρα αυτής, και την Κιριαθαΐμ και τα περίχωρα αυτής. **77** Εις τους υιούς του Μεραρί τους εναπολειφθέντας έδωκαν, εκ της φυλής του Ζαβουλών, την Ριμμών και τα περίχωρα αυτής, την Θαβώρ και τα περίχωρα αυτής· **78** εις δε το πέραν του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, προς ανατολάς του Ιορδάνου, έδωκαν, εκ της φυλής Ρουβήν την Βοσόρ εν τη ερήμω και τα περίχωρα αυτής, και την Ιασά και τα περίχωρα αυτής, **79** και την Κεδημώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα αυτής· **80** και εκ της φυλής Γαδ την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχαναΐμ και τα περίχωρα αυτής, **81** και την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, και την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής.

7 Οι δε υιοί του Ισάαχαρ ήσαν Θωλά και Φουά, Ιασούβ και Σιμβρόν, τέσσαρες. **2** Και οι υιοί του Θωλά, Οζί και Ρεφαά και Ιεριήλ και Ιαμαί και Ιεβούμ και Σεμουήλ, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών εις τον Θωλά, δυνατοί εν ισχύϊ εις τας γενεάς αυτών· ο αριθμός αυτών ήτο εν ταις ημέραις του Δαβίδ, εικοσιδύο χιλιάδες και εξακόσιοι. **3** Και οι υιοί του Οζί, Ιζραΐας και οι υιοί του Ιζραΐα, Μιχαήλ και Οβαδία και Ιωήλ και Ιεσία, πέντε, αρχηγοί πάντες. **4** Και μετ' αυτών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τους πατρικούς αυτών οίκους, ήσαν τάγματα παραταττόμενα εις πόλεμον, τριάκοντα εξ χιλιάδες άνδρες· διότι απέκτησαν πολλές γυναίκας και υιούς. **5** Και οι αδελφοί αυτών, μεταξύ πασών των οικογενειών του Ισάαχαρ, δυνατοί εν ισχύϊ, πάντες απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ογδοήκοντα επτά χιλιάδες. **6** Οι υιοί του Βενιαμίν, Βελά και Βεχέρ και Ιεδιαήλ, τρεις. **7** Και οι υιοί του Βελά, Εσβών και Οζί και Οζιήλ και Ιεριμώθ και Ιρί, πέντε, αρχηγοί πατρικών οίκων, δυνατοί εν ισχύϊ, απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ήσαν εικοσιδύο χιλιάδες και τριάκοντα τέσσαρες. **8** Και οι υιοί του Βεχέρ, Ζεμρά και Ιωάς και Ελιέζερ και Ελιωνάι και Αμρί και Ιεριμώθ και Αβιά και Αναθώθ, και Αλαμέθ· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Βεχέρ. **9** Και η γενεαλογική αυτών απαριθμησις, κατά τας γενεάς αυτών, ήτο είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι, αρχηγοί των πατρικών αυτών οίκων, δυνατοί εν ισχύϊ. **10** Και οι υιοί του Ιεδιαήλ, Βαλαάν· και οι υιοί του Βαλαάν, Ιεούς και Βενιαμίν και Εχούδ και Χαναανά και Ζηθάν και Θαρσείας και Αχισσάρ· **11** πάντες ούτοι οι υιοί του Ιεδιαήλ, αρχηγοί πατριών, δυνατοί εν ισχύϊ, ήσαν δεκαεπτά χιλιάδες και διακόσιοι, δυνάμενοι να εκστρατεύωσιν εις πόλεμον. **12** Και Σουφίμ και Ουπίμ, υιοί του Ιρ· και υιοί του Αχίρ, Ουσίμ. **13** Οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασιήλ και Γουνί και Ιεσέρ και Σαλλούμ, υιοί της Βαλλάς. **14** Οι υιοί του Μανασσή, Ασριήλ, τον οποίον η γυνή αυτού εγέννησεν η δε παλλακή αυτού η Σύριος εγέννησεν τον Μαχείρ πατέρα του Γαλαάδ· **15** και ο Μαχείρ έλαβεν εις γυναίκα την αδελφήν του Ουπίμ και Σουφίμ· και το όνομα της αδελφής αυτών ήτο Μααχά· του δευτέρου δε το όνομα ήτο Σαλπαάδ· και ο Σαλπαάδ εγέννησε θυγατέρας. **16** Και η Μααχά η γυνή του Μαχείρ εγέννησεν υιόν

και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές και το όνομα του αδελφού αυτού ήτο Σαρές και οι υιοί αυτού, Ουλάμ και Ρακέμ. **17** Και οι υιοί του Ουλάμ, Βεδάν. Ούτοι ήσαν οι υιοί του Γαλαάδ, υιού του Μαχειρ, υιού του Μανασσή. **18** Και η αδελφή αυτού Αμμολεκέθ εγέννησε τον Ισούδ και τον Αβιέζερ και τον Μααλά. **19** Και οι υιοί του Σεμιδά ήσαν Αχιάν και Συχέμ και Λιχρί και Ανιάμ. **20** Και οι υιοί του Εφραΐμ, Σουθαλά και Βερέδ υιός τούτου, και Ταχάθ υιός τούτου, και Ελεαδά υιός τούτου, και Ταχάθ υιός τούτου, **21** και Ζαβιάδ υιός τούτου, και Σουθαλά υιός τούτου, και Εσέρ και Ελεάδ· εθανάτωσαν δε αυτούς οι άνδρες της Γαθ, οι γεννηθέντες εν τω τόπω, διότι κατέβησαν να λάβωσι τα κτήνη αυτών. **22** Και Εφραΐμ ο πατήρ αυτών επένθησεν ημέρας πολλάς, και ήλθον οι αδελφοί αυτού διά να παρηγορήσωιν αυτόν. **23** Ύστερον εισήλθε προς την γυναίκα αυτού, ήτις συνέλαβε και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Βεριά, επειδή εγεννήθη εν συμφορά συμβίσει εν τω οίκω αυτού. **24** Η δε θυγάτηρ αυτού ήτο Σεερά, ήτις οικοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω, και την Ουζέν-σεερά. **25** Και Ρεφα ήτο υιός τούτου, και Ρεσέφ και Θελά υιοί τούτου, και Ταχάν υιός τούτου, **26** Λααδάν υιός τούτου, Αμμιουδ υιός τούτου, Ελισαμά υιός τούτου, **27** Ναυή υιός τούτου, Ιησούς υιός τούτου. **28** Αι δε ιδιοκτησίαι αυτών και αι κατοικίαι αυτών ήσαν Βαιθήλ και αι κώμαι αυτής, και κατά ανατολάς Νααράν, και κατά δυσμάς Γέζερ και αι κώμαι αυτής, και Συχέμ και αι κώμαι αυτής, έως Γάζης και των κωμών αυτής. **29** και εις τα όρια των υιών Μανασσή Βαιθ-σαν και αι κώμαι αυτής, Θσανάχ και αι κώμαι αυτής, Μεγιδδώ και αι κώμαι αυτής, Δωρ και αι κώμαι αυτής. Εν ταύταις κατώκησαν οι υιοί Ιωσήφ υιού Ισραήλ. **30** Οι υιοί του Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσουά και Ιεσουάι και Βεριά και Σερά η αδελφή αυτών. **31** Και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και Μαλχιήλ, όστις είναι ο πατήρ Βιρζαβίθ. **32** Και ο Έβερ εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σωμήρ και τον Χωθάμ και την Σουά την αδελφήν αυτών. **33** Και οι υιοί του Ιαφλήτ, Φασάκ και Βιμάλ και Ασουάθ· ούτοι είναι οι υιοί του Ιαφλήτ. **34** Και οι υιοί του Σωμήρ, Αχι και Ρωγά, Ιεχουβά και Αράμ. **35** Και οι υιοί Ελέμ του αδελφού αυτού, Σωφά και Ιεμνά και Σελλής και Αμάλ. **36** Οι υιοί του Σωφά, Σουά και Αρνεφέρ και Σωγάλ και Βερί και Ιεμρά, **37** Βοσόρ και Ωδ και Σαμμά και Σιλισά και Ιθράν και Βεηρά. **38** Και οι υιοί του Ιεθέρ, Ιεφοννή και Φισπά και Αρά. **39** Και οι υιοί του Ουλλά, Αράχ και Ανιήλ και Ρισιά. **40** Πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήρ, αρχηγοί πατρικών οίκων, εκλεκτοί, δυνατοί εν ισχύϊ, πρώτοι αρχηγοί. Και ο αριθμός αυτών, κατά την γενεαλογίαν αυτών, όσοι ήσαν άζιιοι να παραταχθώσιν εις μάχην, ήτο εικοστές χιλιάδες άνδρες.

8 Ο δε Βενιαμίν εγέννησε Βελά τον πρωτόκοκο αυτού, Ασβήλ τον δεύτερον και Αραά τον τρίτον, **2** Νωά τον τέταρτον και Ραφά τον πέμπτον. **3** Και οι υιοί του Βελά ήσαν, Αδδάρ και Γηρά και Αβιουδ **4** και Αβισσουά και Νααμάν και Αχωά **5** και Γηρά και Σεφουφάν και Ουράμ. **6** Και ούτοι είναι οι υιοί του Εχουδ, οτινες ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Γαβαά και μετοικισθέντας εις Μαναχάθ· **7** και Νααμάν και Αχιά και

Γηρά, όστις μετώκισεν αυτούς, και εγέννησε τον Ουζά και τον Αχιουδ. **8** Και ο Σααραΐμ εγέννησεν υιούς εν τη γη Μωάβ, αφού απέβαλε την Ουσίμ και την Βααρά, τας γυναίκας αυτού· **9** και εγέννησεν, εκ της Οδές της γυναικός αυτού, τον Ιωβάβ και τον Σιβιά και τον Μησά και τον Μαλχάμ **10** και τον Ιεούς και τον Σαχιά και τον Μιρμά· ούτοι ήσαν οι υιοί αυτού, αρχηγοί πατριών. **11** Εκ δε της Ουσίμ είχε γεννήσει τον Αβιτώβ και τον Ελφαάλ. **12** Και οι υιοί του Ελφαάλ ήσαν Έβερ και Μισαάμ και Σαμέρ, όστις οικοδόμησε την Άνω και την Λωδ και τας κώμας αυτής· **13** και ο Βεριά και ο Σεμά ούτοι ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Αιαλών· ούτοι εξεδίωξαν τους κατοίκους της Γάθ· **14** και Αχιώ, Σασάκ και Ιερεμώθ **15** και Ζεβαδίας και Αράδ και Αδέρ, **16** και Μιχαήλ και Ιεσπά και Ιωχά υιοί του Βεριά· **17** και Ζεβαδίας και Μεσουλλάμ και Εζεκι και Έβερ **18** και Ισμεραΐ και Ιεζιλιά και Ιωβάβ, υιοί του Ελφαάλ· **19** και Ιακείμ και Ζιχρί και Ζαβδί **20** και Ελιηναί και Ζιθθαΐ και Ελιήλ **21** και Αδαΐας και Βεραΐα και Σιμράθ, υιοί του Σεμά· **22** και Ιεσφάν και Έβερ και Ελιήλ **23** και Αβδών και Ζιχρί και Ανάν **24** και Ανανίας και Ελάμ και Ανθωθιά **25** και Ιεφεδία και Φανουήλ υιοί του Σασάκ· **26** και Σαμσεραΐ και Σεαρία και Γοθολία **27** και Ιαρεσία και Ηλιά και Ζιχρί, υιοί του Ιεροάμ. **28** ούτοι ήσαν αρχηγοί πατριών, αρχηγοί κατά τας γενεάς αυτών. ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. **29** Εν δε Γαβών κατώκησεν ο πατήρ Γαβαών, το δε όνομα της γυναικός αυτού ήτο Μααχά· **30** και ο πρωτότοκος υιός αυτού ήτο Αβδών, έπειτα Σούρ και Κείς και Βάαλ και Ναδάβ **31** και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχέρ **32** και Μικλώθ ο γεννήσας τον Σιμεά. Και ούτοι έτι κατώκησαν μετά των αδελφών αυτών εν Ιερουσαλήμ, κατέναντι των αδελφών αυτών. **33** Και ο Νηρ εγέννησε τον Κείς, και Κείς εγέννησε τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχι-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εο-βαάλ. **34** Και ο υιός του Ιωνάθαν ήτο ο Μεριβ-βαάλ· και ο Μεριβ-βαάλ εγέννησε τον Μιχά. **35** Και οι υιοί του Μιχά ήσαν Φιθών και Μελέχ και Θαραέ και Άχαζ. **36** Και ο Άχαζ εγέννησε τον Ιωαδά· και ο Ιωαδά εγέννησε τον Αλεμέθ και τον Αζμαβέθ και τον Ζιμβρί· και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. **37** και Μοσά εγέννησε τον Βινεά· Ραφά, υιός τούτου· Ελεασά, υιός τούτου· Ασήλ, υιός τούτου. **38** Και ο Ασήλ είχε εν εξ υιοίς, των οποίων τα ονόματα είναι ταύτα· Αζρικάμ, Βοχερου και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και Ανάν· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήλ. **39** Και οι υιοί του Ησέκ του αδελφού αυτού ήσαν Ουλάμ ο πρωτότοκος αυτού, Ιεούς ο δεύτερος και Ελιφελέτ ο τρίτος. **40** Και οι υιοί του Ουλάμ ήσαν άνδρες δυνατοί εν ισχύϊ, εντεινόντες τόξον και έχοντες πολλούς υιούς και υιούς υιών, εκατόν πενήκοντα. Πάντες ούτοι ήσαν εκ των υιών Βενιαμίν.

9 Ούτω πας ο Ισραήλ απηριθμήθη κατά γενεαλογίας και ιδού, είναι καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και Ιουδα. Μετωκίσθησαν δε εις την Βαβυλώνα διά τας ανομίας αυτών. **2** Και οι πρώτοι κάτοικοι οι εν ταις ιδιοκτησίαις αυτών, εν ταις πόλεσιν αυτών, ήσαν οι Ισραηλίται, οι ιερείς, οι Λευΐται και οι Νεθινεΐμ. **3** Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν εκ των

υιόν Ιούδα και εκ των υιών Βενιαμίν και εκ των υιών Εφραΐμ και Μανασσή, 4 Γουθαΐ ο υιός του Αμμιοῦδ, υιού του Αμρί, υιού του Ιμρί, υιού του Βανί, εκ των υιών του Φαρές υιού του Ιούδα. 5 Και εκ των Σηλωνιτών, Ασαΐας ο πρωτότοκος και οι υιοί αυτού. 6 Και εκ των υιών του Ζερά, Ιεουήλ και οι αδελφοί αυτών, εξακόσιοι ενενήκοντα. 7 Και εκ των υιών Βενιαμίν, Σαλλού ο υιός του Μεσουλλάμ, υιού του Ωδοῦα, υιού του Ασενουά, 8 και ο Ιεβνιά υιός του Ιεροάμ, και ο Ηλά υιός του Οζί, υιού του Μιχρί, και ο Μεσουλλάμ υιός του Σεφατία, υιού του Ραγουήλ, υιού του Ιβνιά· 9 και οι αδελφοί αυτών, κατά τας γενεάς αυτών, εννεακόσιοι πενήκοντα εξ. Πάντες οὔτοι οἱ ἄνδρες ἦσαν ἀρχηγοί πατριῶν, κατά τους πατρικούς οἴκους αυτών. 10 Και εκ των ιερέων, Ιεδαΐας και Ιωϊαρεΐβ και Ιαχείν 11 και Αζαρίας ο υιός του Χελκία, υιού του Μεσουλλάμ, υιού του Σαδώκ, υιού του Μεραϊώθ, υιού του Αχιτώβ, ἄρχων του οἴκου του Θεοῦ· 12 και Αδαΐας ο υιός του Ιεροάμ, υιού του Πασχώρ, υιού του Μαλχίου, και Μαασαΐ ο υιός του Αδιήλ, υιού του Ιαζηρά, υιού του Μεσουλλάμ, υιού του Μεσιλλεμίθ, υιού του Ιμμήρ· 13 και οι αδελφοί αυτών, ἀρχηγοί των πατρικῶν οἴκων αυτών, χίλιοι επτακόσιοι εξήκοντα, δυνατοί εν ισχύϊ, ἄξιοι διὰ τὸ ἔργον της υπηρεσίας του οἴκου του Κυρίου. 14 και εκ των Λευιτών, Σεμαΐας ο υιός του Ασοῦβ, υιού του Αζρικάμ, υιού του Ασαβία, εκ των υιών Μεραρί· 15 και Βακβακάρ, Ερές και Γαλάλ και Ματθανίας ο υιός του Μιχά, υιού του Ζιχρί, υιού του Ασάφ· 16 και Οβαδία ο υιός του Σεμαΐα, υιού του Γαλάλ, υιού του Ιεδουθούν, και Βαραχίας ο υιός του Ασά, υιού του Ελκανά, ο κατοικήσας εν ταις κώμαις των Νετωφαθιτών. 17 οι δε θυρωροί ἦσαν Σαλλοῦμ και Ακρωβ και Ταμών και Αχιμάν και οι αδελφοί αυτών· ο Σαλλοῦμ ἦτο ο ἄρχων· 18 οὔτοι μέχρι του νυν ἦσαν εν τη πύλῃ του βασιλέως κατά ἀνατολάς θυρωροί κατά τα τάγματα των υιών του Λευϊ. 19 Και Σαλλοῦμ ο υιός του Κωρή, υιού του Εβιασάφ, υιού του Κορέ, και οι αδελφοί αυτού, εκ του οἴκου του πατρὸς αὐτοῦ, οι Κορίται, ἦσαν ἐπί τὸ ἔργον της υπηρεσίας, φυλάκτες των πυλῶν της σκηνῆς· και οι πατέρες αυτών, εν τω στρατοπέδῳ του Κυρίου, ἦσαν φύλακες της εισόδου. 20 Και Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ, μετὰ του οἴκου ἦτο ο Κύριος, ἦτο ἄρχων ἐπ' αὐτούς τὸ πρότερον. 21 Ζαχαρίας ο υιός του Μεσελεμιά ἦτο πυλωρός της θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου. 22 Πάντες οὔτοι, οι ἐκλεγμένοι διὰ να ἴηται πυλωροί των θυρῶν, ἦσαν διακόσιοι δώδεκα. Οὔτοι ἦσαν ἀπρηθιμῆμένοι κατά γενεαλογίας εν ταις κώμαις αυτών, τους οἴκους ο Δαβίδ και ο Σαμουήλ ο βλέπων εἶχον καταστήσει εις τὸ υποῦργημα αυτών. 23 Και αὐτοί και οι υιοί αυτών εἶχον την ἐπιστασίαν των πυλῶν του οἴκου του Κυρίου, του οἴκου της σκηνῆς, διὰ να φυλάττωσι. 24 προς τους τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν οι πυλωροί, προς ἀνατολάς, προς δυσμάς, προς βορράν και προς νότον. 25 Και οι αδελφοί αυτών, οι εν ταις κώμαις αυτών, ἔπρεπε να ἔρχωνται κατά ἐπτά ἡμέρας εις τους διωρισμένους καιροὺς μετὰ τούτων. 26 Διότι οι Λευῖται οὔτοι, οι τέσσαρες ἀρχιπύλωροι, ἔμενον εις τὸ υποῦργημα αυτών και εἶχον την ἐπιστασίαν των οικημάτων και των θησαυρῶν του οἴκου του Θεοῦ. 27 Και διενεκτέρευον περίξ του οἴκου του Θεοῦ,

διότι ἡ φυλακὴ ἦτο ἐπ' αὐτούς, και αὐτοί ἔπρεπε να ἀνοίγωσιν αὐτόν καθ' ἐκάστην πρωΐαν. 28 Και τινές εἶσαν αυτῶν εἶχον την ἐπιστασίαν των λειτουργικῶν σκευῶν, διότι κατά ἀριθμὸν εισέφερον αὐτά και κατά ἀριθμὸν ἐξέφερον αὐτά. 29 Εἶσαν αυτῶν ἐπί ἦσαν διωρισμένοι ἐπί των ἄλλων σκευῶν και ἐπί πάντων των σκευῶν των ιερέων και ἐπί της σεμιδάλευς και του οἴνου και του ελαίου και του θυμιάματος και των αρωμάτων. 30 Και τινές εκ των υιών των ιερέων κατασκευάζον το μύρον το αρωματικόν. 31 Και Ματταθίας, ο εκ των Λευιτών, ο πρωτότοκος Σαλλοῦμ του Κορίτου, εἶχε την ἐπιστασίαν των πηγανιζομένων πραγμάτων. 32 Και ἄλλοι εκ των αδελφῶν αυτών, εκ των υιών των Κασθιτών, ἦσαν ἐπί των ἄρτων της προθέσεως, διὰ να ἐτοιμάζωσιν αὐτούς κατά σάββατον. 33 Και εκ τούτων ἦσαν οι ψαλτωδοί, ἀρχηγοί πατριῶν των Λευιτών, οἵτινες ἔμενον εν τοις οικήμασιν ἐλευθεροί· διότι ἐνησχολοῦντο εις τὸ ἔργον τούτου ἡμέραν και νύκτα. 34 οὔτοι ἦσαν οι ἀρχηγοί των πατριῶν των Λευιτών, κατά τας γενεάς αυτών· οὔτοι οι ἀρχηγοί κατώκουν εν Ιερουσαλήμ. 35 Και εν Γαβαῶν κατώκησεν ο πατήρ Γαβαῶν, ο Ιεχιήλ, το δε ὄνομα της γυναικὸς αὐτοῦ ἦτο Μααχά· 36 και ο πρωτότοκος αὐτοῦ υιός ἦτο Αβδῶν, ἔπειτα Σοῦρ και Κεῖς και Βαάλ και Νηρ και Ναδάβ· 37 και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχαρίας και Μικλώθ· 38 και ο Μικλώθ ἐγέννησεν τον Σιμεάμ. Και οὔτοι εἶσι κατώκουν μετὰ των αδελφῶν αυτών εν Ιερουσαλήμ, ἀντικρὺ των αδελφῶν αυτών. 39 Και ο Νηρ ἐγέννησεν τον Κεῖς, και ο Κεῖς ἐγέννησεν τον Σαοῦλ, και ο Σαοῦλ ἐγέννησεν τον Ιωνάθαν και τον Μαλχί-σοῦέ και τον Αβιναδάβ και τον Εσ-βαάλ. 40 Και ο υιός του Ιωνάθαν ἦτο ο Μεριβ-βαάλ· και ο Μεριβ-βαάλ ἐγέννησεν τον Μιχά. 41 Και οι υιοί του Μιχά ἦσαν Φιθῶν και Μελέχ και Θαρεά, 42 και Ἄχαζ, ο γεννήσας τον Ιαρά· και Ιαρά ἐγέννησεν τον Αλεμέθ, και τον Αζμαβέθ και τον Ζιμβρί· και Ζιμβρί ἐγέννησεν τον Μοσά. 43 και Μοσά ἐγέννησεν τον Βινεά· και Ρεφαΐα ἦτο υιός τούτου. ο Ελεασά υιός τούτου· Ασήλ υιός τούτου. 44 Ο δε Ασήλ εἶχεν ἐξ υιῶν, των οἴκων τα ὀνόματα εἶναι ταῦτα· Αζρικάμ, Βοχερουί και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και Ανάν· οὔτοι ἦσαν οι υιοί του Ασήλ.

10 Οι δε Φιλισταῖοι ἐπολέμουν κατά του Ισραήλ· και ἔφυγον οι ἄνδρες του Ισραήλ ἀπὸ προσώπου των Φιλισταίων και ἔπεσον πεφονευμένοι εν τῷ ὄρει Γελβουέ. 2 Και καταφθάσαντες οι Φιλισταῖοι οπίσω του Σαοῦλ και οπίσω των υιών αυτοῦ, ἐπάταξαν οι Φιλισταῖοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μαλχί-σοῦέ, τους υιοὺς του Σαοῦλ. 3 Εβάρυνε δε ἡ μάχη ἐπὶ τον Σαοῦλ, και ἐπέτυχον αὐτοῦ οι τοξῶται, και ἐπληρώθη ὑπὸ των τοξωτῶν. 4 Και εἶπεν ο Σαοῦλ προς τον οπλοφόρον αὐτοῦ, Σύρε την ρομφαίαν σου και διαπέρασόν με δι' αὐτῆς, διὰ να μη ἔλθωσιν οὔτοι οι ἀπερίτμητοι και με ἐμπαΐξωσι· πλην ο οπλοφόρος αὐτοῦ δεν ἤθελε· διότι ἐφοβεῖτο σφόδρα. Ὅθεν ἔλαβεν ο Σαοῦλ την ρομφαίαν και ἔπεσεν ἐπ' αὐτήν. 5 Και ως εἶδεν ο οπλοφόρος αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν ο Σαοῦλ, ἔπεσε και αὐτός ἐπὶ την ρομφαίαν και ἀπέθανεν· 6 οὔτως ἀπέθανεν ο Σαοῦλ και οι τρεις υιοί αὐτοῦ· και πας ο οἶκος αὐτοῦ ἀπέθανεν ὁμοῦ. 7 Και πάντες οι ἄνδρες

Ισραήλ, οι εν τη κοιλάδι, ιδόντες ότι έφευγον και ότι ο Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, τότε κατέλιπον τας πόλεις αυτών και έφυγον· και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν αυταίς. **8** Και την επαύριον, ότε ήλθον οι Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον Σαούλ και τους υιούς αυτού πεπτωκότας εν τώ όρει Γελβουέ. **9** Και εξέδυσαν αυτόν και έλαβον την κεφαλήν αυτού και τα όπλα αυτού και απέστειλαν εις την γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι την αγγελίαν εις τα είδωλα αυτών και εις τον λαόν. **10** Και ανέθεσαν τα όπλα αυτού εις τον οίκον των θεών αυτών· και εις τον ναόν του Δαγών προσήλωσαν την κεφαλήν αυτού. **11** Ακούσαντες δε πάντες οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ πάντα όσα έκαμον οι Φιλισταίοι εις τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί άνδρες και εσήκωσαν το σώμα του Σαούλ και τα σώματα των υιών αυτού και έφεραν αυτά εις Ιαβείς, και έθαψαν τα οστά αυτών υπό την δρυν εν Ιαβείς και ενήστεισαν επτά ημέρας. **13** Ούτως απέθανεν ο Σαούλ, διά την ανομίαν αυτού την ποίαν ηνόμησεν εις τον Κύριον, εναντίον του λόγου του Κυρίου, τον οποίον δεν εφύλαξε· και έτι διότι εζήτησεν άνθρωπον έχοντα πνεύμα μαντείας, διά να ερωτήσει, **14** και δεν ηρώτησε τον Κύριον· διά τούτο εθανάτωσεν αυτόν και έστρεψε την βασιλείαν εις τον Δαβίδ τον υιόν του Ιεσσαί.

11 Τότε συνήχη πας ο Ισραήλ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, λέγοντες, Ιδού, οστούν σου και σαρξ σου είμεθα. **2** Και πρότερον έτι και ότε εβασίλευεν ο Σαούλ, συ ήσο ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ· και προς σε είπε Κύριος ο Θεός σου, συ θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις είσθαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. **3** Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών και έκαμεν ο Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εν Χεβρών ενώπιον του Κυρίου· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου τον λαληθέντα διά του Σαμουήλ. **4** Και υπήγον ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ, ήτις είναι η Ιεβούς, όπου ήσαν οι Ιεβουσαίοι, οι κατοικούντες την γην. **5** Και οι κάτοικοι της Ιεβούς είπον προς τον Δαβίδ, Δεν θέλεις εισέλθει ενταύθα. Αλλ' ο Δαβίδ εκυριεύσε το φρούριον Σιών, ήτις είναι η πόλις Δαβίδ. **6** Και είπεν ο Δαβίδ, Όστις πρώτος πατάξη τους Ιεβουσαίους, θέλει είσθαι αρχηγός και στρατηγός. Πρώτος δε ανέβη ο Ιωάβ, ο υιός της Σερουΐας, και έγεινεν αρχηγός. **7** Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τω φρουρίω· όθεν ωνόμασαν ατην πόλιν Δαβίδ. **8** Και οικοδόμησε την πόλιν κυκλόθεν από Μιλλώ και κύκλω· και επεσκεύασεν ο Ιωάβ το επίλοιπον της πόλεως. **9** Και προεχώρει ο Δαβίδ μεγαλυνόμενος και ο Κύριος των δυνάμεων ήτο μετ αυτού. **10** Ούτοι δε ήσαν οι αρχηγοί των ισχυρών, τους οποίους είχαν ο Δαβίδ, οίτινες ηγωνίσθησαν μετ' αυτού διά την βασιλείαν αυτού, μετά παντός του Ισραήλ, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, κατά τον λόγον του Κυρίου τον περί του Ισραήλ. **11** Και ούτος είναι ο αριθμός των ισχυρών τους οποίους είχαν ο Δαβίδ· Ιασωβεάμ ο υιός του Αχμονί, πρώτος των πλαραχηγών. Ούτος σείων την λόγην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς εν μιά

μάχη. **12** Και μετ' αυτόν Ελεάζαρ ο υιός του Δωδώ· ο Αχωχίτης, όστις ήτο εις εκ των τριών ισχυρών. **13** Ούτος ήτο μετά του Δαβίδ εν Φασ-δαμμείμ, και οι Φιλισταίοι συνηθροίσθησαν εκεί διά πόλεμον, όπου ήτο μεριδίον αγρού πλήρες κριθής· ο δε λαός έφυγεν από προσώπου των Φιλισταίων. **14** Και ούτοι εστηλώθησαν εν τω μέσω του μεριδίου και ηλευθέρωσαν αυτό και επάταξαν τους Φιλισταίους· και ο Κύριος έκαμε σωτηρίαν μεγάλην. **15** Κατέβησαν έτι τρεις εκ των τριακόντα αρχηγών εις την πέτραν προς τον Δαβίδ, εις το σπήλιον Οδολλάμ· το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων εστρατοπέδευεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **16** Και ο Δαβίδ ήτο τότε εν τω οχυρώματι και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ο εν Βηθλεέμ. **17** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ύδωρ και είπε, Τις ήθελε μοι δώσει να πίνω ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του εν τη πόλη; **18** Και οι τρεις διασχίσαντες το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ήντησαν ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ του εν τη πόλη, και λαβόντες έφεραν προς τον Δαβίδ· πλην ο Δαβίδ δεν ηθέλησε να πίνη αυτό, αλλ' έκαμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον, **19** λέγων, Μη γένοιτο εις εμέ παρά του Θεού μου να κάμω τούτο· θέλω πίνει το αίμα των ανδρών τούτων, οίτινες εξέθεσαν την ζωήν αυτών εις κίνδυνον; διότι μετά κίνδυνου της ζωής αυτών έφεραν αυτό. Διά τούτο δεν ηθέλησε να πίνη αυτό· ταύτα έκαμον οι τρεις ισχυροί. **20** Και Αβισαί ο αδελφός του Ιωάβ, ούτος ήτο πρώτος των τριών· και ούτος σείων την λόγην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών. **21** Εκ των τριών, ήτο ενδοξότερος υπέρ τους δύο και έγεινεν αρχηγός αυτών· δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων. **22** Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ, ο υιός ανδρός δυνατού από Καρσειλ, όστις έκαμε πολλά ανδραγαθήματα, ούτος επάταξε τους δύο λεοντώδεις άνδρας του Μωάβ· ούτος έτι κατέβη και επάταξε λέοντα εν μέσω του λάκκου εν ημέρα χιόνος. **23** ούτος έτι επάταξε τον άνδρα τον Αιγύπτιον, άνδρα μεγάλου αναστήματος, πεντάπιχρον· και εν τη χειρί του Αιγυπτίου ήτο λόγχη ως αντίον υφαντού· κατέβη δε προς αυτόν με ράβδον, και αρπάσας την λόγην εκ της χειρός του Αιγυπτίου εθανάτωσεν αυτόν διά της ίδιας αυτού λόγχης. **24** ταύτα έκαμε Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ, και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών ισχυρών. **25** Ιδού, αυτός εστάθη ενδοξότερος των τριακόντα, δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων· και κατέστησεν αυτόν ο Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **26** Και οι ισχυροί των στρατευμάτων ήσαν Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, Ελχανάν ο υιός του Δωδώ εκ της Βηθλεέμ, **27** Σαμμώθ ο Αρουρίτης, Χελής ο Φελωνίτης, **28** Ιράς ο υιός του Ικκίς ο Θεκωίτης, Αβιέζερ ο Αναθωδίτης, **29** Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης, Ιλαΐ ο Αχωχίτης, **30** Μαφαΐ ο Νετωφαθίτης, Χελέδ ο υιός του Βαανά Νετωφαθίτης, **31** Ιθαΐ ο υιός του Ριβαΐ εκ της Γαβαά των υιών Βενιαμίν, Βεναΐας ο Πιραθωνίτης, **32** Ουραΐ εκ των κοιλάδων Γαάς, Αβιήλ ο Αρβαθίτης, **33** Αζμαβέθ ο Βααρουμίτης, Ελιαβά ο Σααλβωνίτης, **34** οι υιοί του Ασήμ του Γίζονιτου, Ιωνάθαν ο υιός του Σαγή ο Αραρίτης, **35** Αχιάμ υιός του Σαχάρ ο Αραρίτης, Ελιφάλ υιός του Ουρ, **36** Εφέρ ο Μεχηραθίτης, Αχιά ο Φελωνίτης, **37** Εσρώ ο Καρμηλίτης, Νααρά ο υιός του Εοβαΐ, **38** Ιωήλ ο αδελφός του Νάθαν,

Μιβάρ ο υιός του Αγηρί, **39** Σελέκ ο Αμμωνίτης, Νααράι ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ υιού της Σερουίας, **40** Ιράς ο Ιερθίτης, Γαρήβ Ιερθίτης, **41** Ουρίας ο Χετταίος, Ζαβάρδ ο υιός του Αααί, **42** Αδινά ο υιός του Σιζά του Ρουβηνίτου, άρχων των Ρουβηνιτών, και τριάκοντα μετ' αυτού, **43** Ανάν ο υιός του Μααχά και Ιωσαφάτ ο Μιθνίτης, **44** Οζίας ο Αστερωθίτης, Σαμά και Ιεχιήλ οι υιοί του Χωθάν του Αροηρίτου, **45** Ιεδιαήλ ο υιός του Σιμρί και Ιωαχ αδελφός αυτού ο Οισίτης, **46** Ελιήλ ο Μααβίτης και Ιεριβαί και Ιωσαυιά, οι υιοί του Ελναάμ, και Ιεθεμά ο Μωαβίτης, **47** Ελιήλ και Ωβήδ και Ιασιήλ ο Μεσωβαίτης.

12 Ουτοί δε είναι οι ελθόντες προς τον Δαβίδ εις Σικλάγ, ενώ ήτο έτι κεκλεισμένος από προσώπου του Σαούλ υιού του Κείς, και ουτοί ήσαν εκ των ισχυρών, βοηθούντες εν πολέμω, **2** ώπλισμένοι τόξα, μεταχειριζόμενοι και την δεξιάν και την αριστεράν εις το να τοξέωσι και λίθους και βέλη διά του τόξου, όντες εκ των αδελφών του Σαούλ, εκ του Βενιαμίν· **3** ο αρχηγός Αχιέζερ, έπειτα Ιωάς, υιοί του Σεμαά του Γαβααθίτου και Ιεζιήλ και Φελέτ, υιοί του Αζιμαβέθ και Βεραχά και Ιηού ο Αναθωθίτης· **4** και Ισμαία ο Γαβωνίτης, ισχυρός μεταξύ των τριάκοντα και επί των τριάκοντα· και Ιερεμίας και Ιααζιήλ και Ιωανάν και Ιωζαβάρδ ο Γεδηρωθίτης, **5** Ελουζαί και Ιεριμώθ και Βααλία και Σεμαρίας και Σεφατίας ο Αρουφίτης· **6** Ελκανά και Ιεσαία και Αζαρεήλ και Ιωεζέρ και Ιασωβεάμ, οι Κορίται, **7** και Ιωηλά και Ζεβαδίας, οι υιοί του Ιεροάμ από Γεδώρ. **8** Και εκ των Γαδιτών εχωρήθησαν τινές και ήλθον προς τον Δαβίδ εις το οχύρωμα εν τη ερήμω, δυνατοί εν ισχύί, άνδρες παρατάξεως πολέμου, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, και τα πρόσωπα αυτών πρόσωπα λέοντος, εις δε την ταχύτητα ως αι δορκάδες επί των ορέων· **9** Εσέρ ο άρχων, Οβαδία ο δεύτερος, Ελιάβ ο τρίτος, **10** Μισμανά ο τέταρτος, Ιερεμίας ο πέμπτος, **11** Ατθαί ο έκτος, Ελιήλ ο έβδομος, **12** Ιωανάν ο όγδοος, Ελζαβάρδ ο έννατος, **13** Ιερεμίας ο δέκατος, Μαχβαναί ο ενδέκατος. **14** Ουτοί ήσαν εκ των υιών του Γαδ, αρχηγοί του στρατεύματος, εις ο μικρότερος επί εκατόν, και ο μεγαλύτερος επί χιλίους. **15** Ουτοί ήσαν οι διαβάντες τον Ιορδάνην εν τω πρώτω μηνί, ότε πλημμυρεί επί πάσας τας όχθας αυτού· και διεσκορπίσαν πάντας τους κατοίκους των κοιλάδων προς ανατολάς και προς δυσάς. **16** Ηλθον έτι εκ των υιών Βενιαμίν και Ιούδα εις το οχύρωμα προς τον Δαβίδ. **17** Και εξήλθεν ο Δαβίδ εις συνάντησιν αυτών και αποκριθείς είπε προς αυτούς, Εάν έρχησθε προς εμέ εν ειρήνη διά να μοι βοηθήσθε, η καρδιά μου θέλει είσθαι ηνωμένη με σας· αλλ' εάν διά να με προδώσθε εις τους εχθρούς μου, ενώ δεν είναι αδικία εις τας χείρας μου, ο Θεός των πατέρων ημών ας ίδη και ας ελέγξη τούτο. **18** Και το Πνεύμα περιεχύθη εις τον Αμασαί, τον άρχοντα των τριάκοντα, και είπε, Σού είμεθα, Δαβίδ, και μετά σου, υιέ του Ιεσσαί. Ειρήνη, ειρήνη εις σε, και ειρήνη εις τους βοηθούς σου· διότι ο Θεός σου σε βοηθεί. Τότε εδέχθη αυτούς ο Δαβίδ και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς των δυνάμεων αυτού. **19** Και εκ του Μανασσή προσεχώρησαν εις τον Δαβίδ, ότε ήλθε μετά των Φιλισταίων εναντίον του Σαούλ

διά να πολεμήσθ, πλην δεν εβοήθησαν αυτούς· διότι οι ηγεμόνες των Φιλισταίων συμβουλευθέντες απέπεψαν αυτόν, λέγοντες, Θέλει προσχωρήσει προς τον Σαούλ τον κύριον αυτού με κίνδυνον των κεφαλών ημών. **20** Ενώ επορευέτο εις Σικλάγ, προσεχώρησαν εις αυτόν εκ του Μανασσή, Αδνά και Ιωζαβάρδ και Ιεδιαήλ και Μιχαήλ και Ιωζαβάρδ και Ελιού και Σιλθαί, αρχηγοί των χιλιάδων του Μανασσή· **21** και ουτοί εβοήθησαν τον Δαβίδ εναντίον των ληστών· διότι ήσαν πάντες δυνατοί εν ισχύί και έγειναν αρχηγοί του στρατεύματος. **22** Διότι τότε από ημέρας εις ημέραν ήρχοντο προς τον Δαβίδ διά να βοηθήσων αυτόν, εωσού έγεινε στρατόπεδον μέγα, ως στρατόπεδον Θεού. **23** Ουτοί δε είναι οι αριθμοί των αρχηγών των ώπλισμένων διά πόλεμον, των ελθόντων προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, διά να στρέψωσιν εις αυτόν την βασιλείαν του Σαούλ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **24** Οι υιοί του Ιούδα, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, εξ χιλιάδες και οκτακόσιοι, ώπλισμένοι διά πόλεμον. **25** Εκ των υιών Συμεών, δυνατοί εν ισχύί, διά πόλεμον, επτά χιλιάδες και εκατόν. **26** Εκ των υιών Λευί, τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **27** Και ο Ιωδαέ ήτο αρχηγός των Ααρωνιτών, και μετ' αυτού ήσαν τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι. **28** και Σαδώκ, νέος δυνατός εν ισχύί, και εκ του οίκου του πατρός αυτού εικοσιδυό αρχηγοί. **29** Και εκ των υιών Βενιαμίν, αδελφών του Σαούλ, τρεις χιλιάδες· διότι έως τότε το μεγαλύτερον μέρος αυτών υπερησιζέτο τον οίκον του Σαούλ. **30** Και εκ των υιών Εφραΐμ, είκοσι χιλιάδες και οκτακόσιοι, δυνατοί εν ισχύί, άνδρες ονομαστοί του οίκου των πατέρων αυτών. **31** Και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, δεκαοκτώ χιλιάδες· οίτινες υνωμασθησαν κατ' όνομα, διά να έλθωσι να κάμωσι βασιλέα τον Δαβίδ. **32** Και εκ των υιών Ισάσχαρ, άνδρες συνετοί εις την γνώσιν των καιρών, ώστε να γνωρίζωσι τι έπρεπε να κάμη η Ισραήλ· οι αρχηγοί αυτών ήσαν διακόσιοι· και πάντες οι αδελφοί αυτών υπό την διαταγήν αυτών. **33** Εκ του Ζαβουλών, όσοι εξήρχοντο εις πόλεμον, παρατακόμενοι εις μάχην με πάντα τα όπλα του πολέμου, πενήτηκοντα χιλιάδες, μάχιμοι εκ παρατάξεως, ουχί με διπλήν καρδίαν. **34** Και εκ του Νεφθαλί, χίλιοι αρχηγοί, και μετ' αυτών θυρεοφόροι και λογχοφόροι τριάκοντα επτά χιλιάδες. **35** Και εκ των Δανιτών, άνδρες παρατακόμενοι εις πόλεμον, εικοσιοκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι. **36** Και εκ του Ασήρ, όσοι εξήρχοντο εις πόλεμον, μάχιμοι εκ παρατάξεως, τεσσαράκοντα χιλιάδες. **37** Και εκ του πέραν του Ιορδάνου, εκ των Ρουβηνιτών και εκ των Γαδιτών και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, με πάντα τα όπλα του πολέμου διά μάχην, εκατόν είκοσι χιλιάδες. **38** Πάντες ουτοί οι άνδρες οι πολεμισταί, μάχιμοι εκ παρατάξεως, ήλθον με πλήρη καρδίαν εις Χεβρών, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ· και παν έτι το επίλοιπον του Ισραήλ ήσαν μία καρδιά, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα. **39** Και ήσαν εκεί μετά του Δαβίδ τρεις ημέρας, τρώγοντες και πίνοντες· διότι οι αδελφοί αυτών είχαν κάμη ετοιμασίαν δι' αυτούς. **40** Προσέτι, οι γειτονεύοντες μετ' αυτών, έως του Ισάσχαρ, και Ζαβουλών και Νεφθαλί, έφεραν τροφάς επί όνων και επί καμήλων και επί ημιόνων

και επί βωών, τροφάς αλευρού, παλάθας σύκων και σταφίδας και οίνον και έλαιον και βόας και πρόβατα, αφθόνως· διότι ήτο ευφροσύνη εν τω Ισραήλ.

13 Και συνεβουλεύθη ο Δαβίδ μετά των χιλιάρχων και εκατοντάρχων, μετά πάντων των αρχηγών. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ, Εάν σας φαίνεται καλόν και ήναί παρά Κυρίου του Θεού ημών, ας αποστείλωμε πανταχού προς τους αδελφούς ημών, τους εναπολειφθέντας εν πάση τη γη του Ισραήλ, και μετ' αυτών προς τους ιερείς και Λευίτας εις τας πόλεις αυτών και τα περιχώρα, διά να συναχθώσι προς ημάς. **3** και ας μεταφέρωμεν προς ημάς την κιβωτόν του Θεού ημών· διότι δεν εξητήσαμεν αυτήν επί των ημερών του Σαούλ. **4** Και πάσα η σύναξις είπον να κάμωσιν ούτω· διότι το πράγμα ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς παντός του λαού. **5** Τότε ο Δαβίδ συνήθροισε πάντα τον Ισραήλ, από Σιχώρ της Αιγύπτου έως της εισόδου Αιμάθ, διά να φέρωσι την κιβωτόν του Θεού από Κιριάθ-ιαρείμ. **6** Και ανέβη ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εις Βααλά, εις Κιριάθ-ιαρείμ του Ιούδα, διά να αναγάγη εκείθεν την κιβωτόν Κυρίου του Θεού, του καθημένου επί των χερουβεΐμ, όπου το όνομα αυτού επεκλήθη. **7** Και επεβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης εκ του οίκου Αβιναδάβ· ώδήγησαν δε την άμαξαν ο Ουζά και Αχιώ. **8** Ο δε Δαβίδ και πας ο Ισραήλ έπαιζον έμπροσθεν του Θεού εν πάση δυνάμει και με άσματα και με κιθάρας και με ψαλτήρια και με τύπανα και με κύμβαλα και με σάλπιγγας. **9** Και ότε έφθασαν έως του αλωνίου Χειδών, ο Ουζά εξήπλωσε την χείρα αυτού, διά να κρατήση την κιβωτόν· διότι οι βόες έσεισαν αυτήν. **10** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά και επάταξεν αυτόν, διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού επί την κιβωτόν και απέθανεν εκεί ενώπιον του Θεού. **11** Και έλυπήθη ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος έκαυ χαλασμόν επί τον Ουζά· και εκάλεσε τον τόπον τούτον Φαρέζ-ουζά έως της ημέρας ταύτης. **12** Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον Θεόν την ημέραν εκείνην, λέγων, Πως θέλω φέρει προς εμαυτόν την κιβωτόν του Θεού; **13** Και δεν μετεκίνησεν ο Δαβίδ την κιβωτόν προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, αλλ' έστρεψεν αυτήν εις τον οίκον του Ωβήδ-εδώμ του Γετθαίου. **14** Και εκάθησεν η κιβωτός του Θεού τρεις μήνας μετά της οικογενείας του Ωβήδ-εδώμ εν τω οίκω αυτού. Και ευλόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Ωβήδ-εδώμ και πάντα όσα είχαν.

14 Ο δε Χειράμ βασιλεύς της Τύρου απέστειλε πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ξύλα κέδρινα και κτίστας και ξυλουργούς, διά να οικοδομήσωσιν οίκον εις αυτόν. **2** Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, διότι η βασιλεία αυτού υψώθη εις ύψος, διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **3** Και έλαβεν ο Δαβίδ έτι γυναίκας εν Ιερουσαλήμ· και εγέννησεν έτι ο Δαβίδ υιούς και θυγατέρας. **4** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των τέκνων, τα οποία εγεννήθησαν εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ· Σαμμουά και Σωβάβ, Νάθαν και Σολομών **5** και Ιεβάρ και Ελισουά και Εφραλέτ **6** και Νωγά και Νεφέγ και Ιαφιά **7** και Ελισαμά και Βεελιαδά και Ελιφραλέτ. **8** Ακούσαντες δε οι Φιλισταίοι

ότι ο Δαβίδ εχρίσθη βασιλεύς επί πάντα τον Ισραήλ, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ. Και ο Δαβίδ ακούσας, εξήλθεν εναντίον αυτών. **9** Και ήλθον οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα Ραφαείμ. **10** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Θεόν, λέγων, να αναβώ εναντίον των Φιλισταίων; και θέλεις παραδώσει συ αυτούς εις την χείρα μου; Και ο Κύριος απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα· διότι θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα σου. **11** Και ανέβησεν εις Βάαλ-φερασεΐμ· και εκεί επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ. Τότε είπεν ο Δαβίδ, Ο Θεός διέκοψε τους εχθρούς μου διά χειρός μου, καθώς διακόπτονται τα ύδατα· διά τούτο εκάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασεΐμ. **12** Και εκεί κατέλιπον τους θεούς αυτών· και ο Δαβίδ προσέταξε και κατεκαύθησαν εν πυρί. **13** Οι δε Φιλισταίοι και πάλιν διεχύθησαν εις την κοιλάδα· **14** όθεν πάλιν ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Θεόν· και ο Θεός είπε προς αυτόν, Μη αναβής οπίσω αυτών· αλλά στρέψον απ' αυτών και ύπαγε επ' αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **15** Και όταν ακούσης θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων, τότε θέλεις εξέλθει εις την μάχην· διότι ο Θεός θέλει εξέλθει έμπροσθέν σου, διά να πατάξη το στρατόπεδον των Φιλισταίων. **16** Και έκαμεν ο Δαβίδ καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός· και επάταξεν το στρατόπεδον των Φιλισταίων από Γαβών έως Γεζέρ. **17** Και το όνομα του Δαβίδ εξήλθεν εις πάντα τους τόπους· και ο Κύριος επέφερε τον φόβον αυτού επί πάντα τα έθνη.

15 Και ο Δαβίδ έκαμεν εις εαυτόν οικίας εν τη πόλει Δαβίδ, και ητοιμάσε τόπον διά την κιβωτόν του Θεού και έστησε σκηνήν δι' αυτήν. **2** Τότε είπεν ο Δαβίδ, Δεν πρέπει να σηκώσωσι την κιβωτόν του Θεού ειμή οι Λευίται· διότι αυτούς εξέλεξεν ο Κύριος διά να σηκόνωσι την κιβωτόν του Θεού και να λειτουργώσιν εν αυτή διαπαντός. **3** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντα τον Ισραήλ εις την Ιερουσαλήμ, διά να αναβιβάσωσιν την κιβωτόν του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, τον οποίον ητοιμάσε δι' αυτήν. **4** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ τους υιούς του Ααρών και τους Λευίτας· **5** εκ των υιών Καάθ, Ουριήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν είκοσι· **6** εκ των υιών Μερारी, Ασαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους είκοσι· **7** εκ των υιών Γηρσώμ, Ιωήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν τριάκοντα· **8** εκ των υιών Ελισαφάν, Σεμαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους· **9** εκ των υιών Χεβρών, Ελιήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, ογδοήκοντα· **10** εκ των υιών Οζιήλ, Αμμιναδάβ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν δώδεκα. **11** Και εκάλεσεν ο Δαβίδ τον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, και τους Λευίτας Ουριήλ, Ασαΐαν, και Ιωήλ, Σεμαΐαν και Ελιήλ και Αμμιναδάβ, **12** και είπε προς αυτούς, σεις οι άρχοντες των πατριών των Λευιτών, αγιάσθητε σεις και οι αδελφός σας, και αναβιβάσατε την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εις τον τόπον τον οποίον ητοιμάσα δι' αυτήν· **13** διότι, επειδή σεις δεν εκάμετε τούτο την αρχήν, Κύριος ο Θεός ημών έκαμε χαλασμόν εν ημίν, καθότι δεν εξητήσαμεν αυτόν κατά το διατεταγμένον. **14** Οι ιερείς λοιπόν και οι

Λευΐται ηγιάσθησαν, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **15** Και εσήκωσαν οι υιοί των Λευϊτών την κιβωτόν του Θεού επί ώμων με τους μοχλοῦς ἐφ' εαυτών, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής κατά τον λόγον του Κυρίου. **16** Και εἶπεν ο Δαβίδ προς τους αρχηγούς των Λευϊτῶν να στήσωσι τους αδελφούς αυτών τους ψαλτωδοῦς με ὄργανα μουσικά, ψαλτήρια και κιθάρας και κύμβαλα, διά να ηχώσιν υψόνοντες φωνήν εν ευφροσύνῃ. **17** Και ἔστησαν οι Λευΐται τον Αιμάν υἱόν του Ιωήλ· και εκ των αδελφών αυτού, τον Ασάφ υἱόν του Βαραχίου· και εκ των υἱών Μεραρί των αδελφών αυτών, τον Εθάν υἱόν του Κεισαΐα· **18** και μετ' αυτών, τους δευτερεύοντας αδελφούς αυτών, Ζαχαρίαν, Βεν και Ισαζήλ και Σεμιραμῶθ και Ιεχιήλ και Ουννί, Ελιάβ και Βεναΐαν και Μασαΐαν και Ματταθίαν και Ελιφελεού και Μικνεΐαν και Ωβιήδ-εδώμ και Ιεϊήλ, τους πυλωρούς. **19** Οὕτως οι ψαλτωδοί, Αιμάν, Ασάφ και Εθάν, διωρίθησαν διά να ηχώσι με κύμβαλα χάλκινα· **20** ο δε Ζαχαρίας και Αζιήλ και Σεμιραμῶθ και Ιεχιήλ και Ουννί και Ελιάβ και Μασαΐας και Βεναΐας, με ψαλτήρια ἐπί Αλαμῶθ· **21** και ο Ματταθίας και Ελιφελεού και Μικνεΐας και Ωβιήδ-εδώμ και Ιεϊήλ και Αζαζίας, με κιθάρας ἐπί Σεμινίθ, διά να ενισχύσωσι τον τόνον. **22** Και ο Χετανίας ἦτο πρωταιοδός των Λευϊτῶν, προεδρεύων εις το ἀδειν, επειδή ἦτο συντετός. **23** Ο δε Βαραχίας και Ελκανά ἦσαν πυλωροί της κιβωτοῦ. **24** Και ο Σεβανίας και Ιωσαφαθ και Ναθαναήλ και Αμασαΐ και Ζαχαρίας και Βεναΐας και Ελιέζερ, οι ιερεῖς, ἐσάλπιζον με τας σάλπιγγας ἐμπροσθεν της κιβωτοῦ του Θεού· ο δε Ωβιήδ-εδώμ και Ιεχιά ἦσαν πυλωροί της κιβωτοῦ. **25** Και ὑπήγαν ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και οι χιλιάρχοι να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εκ του οἴκου του Ωβιήδ-εδώμ εν ευφροσύνῃ. **26** Και ὅτε ο Θεός ἐνίσχυε τους Λευΐτας τους βασιτάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, εθυσίαζον ἐπτά μόσχους και ἐπτά κριοῦς. **27** Και ο Δαβίδ ἦτο ἐνδεδυμένος στολήν βυσσίνην, και πάντες οι Λευΐται οι βασιτάζοντες την κιβωτόν και οι ψαλτωδοί και ο Χετανίας ο πρωταιοδός των ψαλτωδῶν· και ἐφόρει ο Δαβίδ ἐφόδ λινούν. **28** Οὕτω πας ο Ισραήλ ἀνεβίβαζε την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εν ἀλαλαγμῷ και εν φωνῇ κερατίνης και εν σάλπιγγι και εν κυμβάλοις, ηχοῦντες εν ψαλτηρίοις και εν κιθάραις. **29** Και ἐνῶ η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εισηχέτο εις την πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, ἔκρυψε διά της θυρίδος και ἰδούσα τον βασιλέα Δαβίδ χορεύοντα και παίζοντα, ἐξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδίᾳ αὐτῆς.

16 Και ἔφεραν την κιβωτόν του Θεού και ἔθεσαν αὐτήν εν τῷ μέσῳ της σκηνης, την ὁποῖαν ἔστησε δι' αὐτήν ο Δαβίδ· και προσέφεραν ὀλοκαυτώματα και εἰρηνικάς προσφοράς ἐνώπιον του Θεού. **2** Και ἀφού ἐτελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ὀλοκαυτώματα και τας εἰρηνικάς προσφοράς, εὐλόγησε τον λαόν εν ὀνόματι Κυρίου. **3** Και διεμοίρασεν εις πάντα ἄνθρωπον εκ του Ισραήλ, ἀπό ἀνδρός ἕως γυναικός, εις ἕκαστον εν ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οἴνου. **4** Και διώρισεν εκ των Λευϊτῶν διά να λειτουργήσωσιν ἐμπροσθεν της κιβωτοῦ του Κυρίου, και να μνημονεύωσι

και να ευχαριστῶσι και να υμνῶσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ· **5** τον Ασάφ πρώτον, και δεύτερον αὐτοῦ τον Ζαχαρίαν, ἔπειτα τον Ιεϊήλ και Σεμιραμῶθ και Ιεχιήλ και Ματταθίαν και Ελιάβ και Βεναΐαν και Ωβιήδ-εδώμ· και ο μεν Ιεϊήλ ἦχει εν ψαλτηρίοις και κιθάραις, ο δε Ασάφ εν κυμβάλοις· **6** ο Βεναΐας δε και ο Ισαζήλ, οι ιερεῖς, εν σάλπιγγι πάντοτε ἐμπροσθεν της κιβωτοῦ της διαθήκης του Θεού. **7** Τότε πρώτον την ἡμέραν ἐκείνην παρέδωκεν ο Δαβίδ εις την χεῖρα του Ασάφ και των αδελφῶν αὐτοῦ τον ψαλμῶν τούτον, διά να δοξολογήσῃ τον Κύριον· **8** Δοξολογεῖτε τον Κύριον· ἐπικαλεῖσθε το ὄνομα αὐτοῦ· κάμετε γνωστά εις τα ἔθνη τα ἔργα αὐτοῦ. **9** Ψάλλετε εις αὐτόν· ψαλμωδεῖτε εις αὐτόν· λαλεῖτε περὶ πάντων των θαυμασίων αὐτοῦ. **10** Καυχάσθε εις το ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα· ας ευφραίνηται η καρδία των ἐκζητούντων τον Κύριον. **11** Ζητεῖτε τον Κύριον και την δύναμιν αὐτοῦ ἐκζητεῖτε το πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. **12** Μνημονεύετε των θαυμασίων αὐτοῦ τα ὁποῖα ἔκαμε, των τεραστίων αὐτοῦ και των κρίσεων του στόματος αὐτοῦ, **13** Σπέρμα Ισραήλ του δούλου αὐτοῦ, υἱοί Ιακώβ, οι ἐκλεκτοί αὐτοῦ. **14** Αὐτός εἶναι Κύριος ο Θεός ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἶναι αι κρίσεις αὐτοῦ. **15** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αὐτοῦ, του λόγου του ὁποῖον προσέταξεν εις χιλιάς γενεάς· **16** της διαθήκης την ὁποῖαν ἔκαμε προς τον Αβραάμ, και τον ὄρκον αὐτοῦ προς τον Ισαάκ· **17** Και ἐβεβαίωσεν αὐτόν προς τον Ιακώβ διά νόμον, προς τον Ισραήλ διά διαθήκην αἰώνιον. **18** Λέγων, εις σε θέλω δώσει την γῆν Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **19** Ἐνῶ σεις ἦσθε ὀλιγοστοί τον ἀριθμόν, ὀλίγοι και πάροικοι ἐν αὐτῇ, **20** και διήρχοντο ἀπό ἔθνους εἰς ἔθνος και ἀπό βασιλείῃ εις ἄλλον λαόν, **21** δεν ἀφῆκεν ἄνθρωπον να ἀδικήσῃ αὐτούς· μάλιστα ὑπὲρ αὐτῶν ἦλγε βασιλεῖς, **22** λέγων, Μη ἐγγίσπητε τους κεχρισμένους μου, και μη κακοποιήσητε τους προφήτας μου. **23** Ψάλλετε εις τον Κύριον, πάσα η γῆ· κηρύττετε ἀπό ἡμέρας εις ἡμέραν την σωτηρίαν αὐτοῦ. **24** Αναγγεῖλατε εις τα ἔθνη την δόξαν αὐτοῦ, εις πάντας τους λαούς τα θαυμάσια αὐτοῦ. **25** Διότι μέγας εἶναι ο Κύριος και ἀξιῦμνητος σφόδρα, και εἶναι φοβερός ὑπὲρ πάντας τους θεοῦς. **26** Διότι πάντες οι θεοί των ἐθνῶν εἶναι εἰδῶλα· ο δε Κύριος τους ουρανοῦς ἐποίησε. **27** Δόξα και μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ἰσχύς και ἀγαλλίασις ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. **28** Ἀπόδοτε εις τον Κύριον, πατριὰ των λαῶν, ἀπόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. **29** Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ὀνόματος αὐτοῦ· λάβετε προσφοράς και ἔλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ· προσκυνήσατε τον Κύριον ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ. **30** Φοβείσθε ἀπό προσώπου αὐτοῦ, πάσα η γῆ· η οἰκουμένη θέλει βεβαίως εἰσθαῖ ἐστερεωμένην, δεν θέλει σαλευθῆ. **31** Ἀς ευφραίνωνται οι ουρανοί, και ας ἀγάλλεται η γῆ· και ας λέγωσι μεταξύ των ἐθνῶν, Ο Κύριος βασιλεύει. **32** Ἀς ἠχή η θάλασσα και το πλήρωμα αὐτῆς· ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και πάντα τα ἐν αὐταῖς. **33** Τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι τα δένδρα του δόσους ἐν τῇ παρουσίᾳ του Κυρίου· διότι ἔρχεται διά να κρίνη την γῆν. **34** Δοξολογεῖτε τον Κύριον· διότι εἶναι ἀγαθός· διότι το ἔλεος αὐτοῦ μένει εις τον αἰῶνα. **35** Και εἶπατε, Σῶσον ἡμᾶς, Θεέ τῃς σωτηρίας ἡμῶν, και συνάγαγε ἡμᾶς και

ελευθέρωσον ημάς εκ των εθνών, διά να δοξολογώμεν το όνομά σου το άγιον, και να καυχώμεθα εις την αίνεσίον σου. **36** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ απ' αιώνος και έως αιώνος. Και πας ο λαός είπεν, Αμήν, και ήνεσε τον Κύριον. **37** Τότε αφήκεν εκεί έμπροσθεν της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου τον Ασάφ και τους αδελφούς αυτού, διά να λειτουργώσιν έμπροσθεν της κιβωτού πάντοτε, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας. **38** και τον Ωβήβ-εδώμ και τους αδελφούς αυτού, εξήκοντα οκτώ· και τον Ωβήδ-εδώμ τον υιόν του Ιεδουθούν, και τον Οσά, διά πυλωρούς. **39** και τον Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς, έμπροσθεν της σκηνής του Κυρίου εν τω υψηλώ τόπω τω εν Γαβαών, **40** διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων πάντοτε πρωί και εσπέρας, και να κάμνωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εις τον Ισραήλ. **41** και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθούν και τους λοιπούς τους εκλεγμένους, οίτινες διωρίσθησαν κατ' όνομα, διά να δοξολογώσιν τον Κύριον, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **42** και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθούν, με σάλπιγγας και κύμβαλα, διά εκείνους οίτινες έπρεπε να ηχώσι, και με όργανα μουσικά του Θεού. Οι δε υιοί του Ιεδουθούν ήσαν πυλωροί. **43** Και απήλθε πας ο λαός, έκαστος εις την οικίαν αυτού· και επέστρεψεν ο Δαβίδ, διά να ευλογήη τον οίκον αυτού.

17 Αφού δε εκάθησεν ο Δαβίδ εν τω οίκω αυτού, είπεν ο Δαβίδ προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδού, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, η δε κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου υπό παραπετάματα. **2** Και είπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Κάμε παν το εν τη καρδιά σου· διότι ο Θεός είναι μετά σου. **3** Και την νύκτα εκείνην έγεινε λόγος του Θεού προς τον Νάθαν, λέγων, **4** Ύπαγε και ειπέ προς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ούτω λέγει Κύριος· Συ δεν θέλεις οικοδομήσει εις εμέ τον οίκον διά να κατοικώ. **5** διότι δεν κατώκησα εν οίκω, απ' ης ημέρας ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, μέχρι της ημέρας ταύτης· αλλ' ήμην από σκηνής εις σκηνήν και από κατασκηνώματος εις κατασκηνώμα. **6** Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά παντός του Ισραήλ, ελάλησα ποτέ προς τινά εκ των κριτών του Ισραήλ, τους οποίους προσέταξα να ποιμάνωσι τον λαόν μου, λέγων, Διά τι δεν ωκοδομήσατε εις εμέ οίκον κέδρινον; **7** Τώρα λοιπόν ούτω θέλεις ειπέ προς τον Δαβίδ τον δούλον μου· Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ σε έλαβον εκ της μάνδρας, από όπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. **8** και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' έμπροσθέν σου, και έκαμα εις σε όνομα, κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γης. **9** Και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραήλ, και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλωσι κατοικεί εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν θέλωσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι υιοί της αδικίας δεν θέλωσι καταθλίβει αυτούς πλέον ως το πρότερον. **10** και ως από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ. Και θέλω ταπεινώσει πάντας τους εχθρούς σου.

Αναγγέλλω σοι έτι, ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε. **11** Και αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου, διά να υπάγης μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει είσθαι εκ των υιών σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **12** Αυτός θέλει οικοδομήσει εις εμέ οίκον, και θέλω στερεώσει το θρόνον αυτού έως αιώνος. **13** Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός· και δεν θέλω αφαιρέσει το έλεός μου απ' αυτού, ως αφήρσα αυτό απ' εκείνον όστις ήτο προ σου. **14** αλλά θέλω στήσει αυτόν εν τω οίκω μου και εν τη βασιλεία μου έως του αιώνος και ο θρόνος αυτού θέλει είσθαι εστερωμένος εις τον αιώνα. **15** Κατά πάντας τούτους τους λόγους και καθ' όλην ταύτην την όραση, ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ. **16** Τότε εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθησεν ενώπιον του Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο οίκός μου, ώστε με έφερες μέχρι τούτου; **17** Αλλά και τούτο εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου, Θεέ· και ελάλησας περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν, και επέβλεψας εις εμέ ως εις άνθρωπον υψηλού βαθμού κατά την κατάστασιν, Κύριε Θεέ. **18** Τι δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε περί της εις τον δούλον σου τιμής; διότι συ γνωρίζεις τον δούλον σου. **19** Κύριε, χάριν του δούλου σου και κατά την καρδίαν σου έκαμες πάσαν ταύτην την μεγαλωσύνην, διά να κάμης γνωστά πάντα ταύτα τα μεγαλεία. **20** Κύριε, δεν είναι όμοιός σου, ουδέ είναι Θεός εκτός σου κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ότα ημών. **21** Και τι άλλο έθνος επί της γης είναι ως ο λαός σου ο Ισραήλ, τον οποίον ο Θεός ήλθε να εξαγοράση διά λαόν εαυτού, διά να κάμης εις σεαυτόν όνομα μεγαλωσύνης και τρόμου, εκβάλλων τα έθνη απ' έμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας εξ Αιγύπτου; **22** διότι τον λαόν σου τον Ισραήλ έκαμες λαόν σεαυτού εις τον αιώνα· και συ, Κύριε, έγεινες Θεός αυτών. **23** Και τώρα, Κύριε, ο λόγος, τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου και περί του οίκου αυτού, ως στερεωθή εις τον αιώνα, και κάμε ως ελάλησας. **24** και ας στερεωθή, και ας μεγαλυνηθή το όνομά σου έως αιώνος, ώστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, είναι Θεός εις τον Ισραήλ· και ο οίκος Δαβίδ του δούλου σου ας ήναι εστερωμένος ενώπιόν σου. **25** Διότι συ, Θεέ μου, απεκάλυψας εις τον δούλον σου ότι θέλεις οικοδομήσει οίκον εις αυτόν· διά τούτο ο δούλός σου ενεθαρρύνθη να προσευχηθή ενώπιόν σου. **26** Και τώρα, Κύριε, συ είσαι ο Θεός, και υπεσχέθης τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου. **27** Τώρα λοιπόν, ευδόκησον να ευλογήσης τον οίκον του δούλου σου, διά να ήναι ενώπιόν σου εις τον αιώνα· διότι συ, Κύριε, ευλόγησας, και θέλει είσθαι ευλογημένος εις τον αιώνα.

18 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους και κατετρόπωσεν αυτούς, και έλαβε την Γαθ και τας κώμας αυτής εκ χειρός των Φιλισταιών. **2** Και επάταξε τους Μωαβίτας, και έγειναν οι Μωαβίται δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. **3** Επάταξεν έτι ο Δαβίδ τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, εν Αιμάθ, ότε επορεύετο να στήσει την εξουσίαν αυτού επί τον ποταμόν Ευφράτην.

4 Και έλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίας αμάξας και επτά χιλιάδας ιππέων και είκοσι χιλιάδας πεζών· και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ίππους των αμαξών και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάξας. 5 Και ότε ήλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των Συριών εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. 6 Και έβαλεν ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρία της Δαμασκού· και οι Σύριοι έγειναν δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. Και έσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού όπου επορεύετο. 7 Και έλαβεν ο Δαβίδ τας ασπίδας τας χρυσάς, αίτινες ήσαν επί τους δούλους του Αδαρέζερ, και έφερον αυτάς εις Ιερουσαλήμ. 8 Και εκ της Τιβάθ και εκ της Χούν, πόλεων του Αδαρέζερ, έλαβεν ο Δαβίδ χαλκόν πολύν σφόδρα, εκ του οποίου ο Σολομών έκαμε την χαλκίνην θάλασσαν και τους στόλους και τα σκεύη τα χάλκινα. 9 Ακούσας δε ο Θεός βασιλεύς της Αιμάθ ότι επάταξεν ο Δαβίδ πάσαν την δύναμιν του Αδαρέζερ βασιλέως της Σωβά, 10 απέστειλεν Αδωράμ τον υιόν αυτού προς τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρητήσῃ αὐτόν και να ευλογήσῃ αὐτόν, ότι κατεπολέμησε τον Αδαρέζερ και επάταξεν αὐτόν· διότι ο Αδαρέζερ ήτο πολέμιος του Θεού· έφερε δε και παν είδος σκευών χρυσών, αργυρών και χαλκίνων. 11 Και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεύς Δαβίδ εις τον Κύριον, μετά του αργυρίου και του χρυσίου τα οποία έφερον εκ πάντων των εθνών, εκ του Εδώμ και εκ του Μωάβ και εκ των υιών των Αμμών και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αμαλήκ. 12 Και ο Αβισαί ο υιός της Σερουΐας επάταξε τους Ιδουμαίους εν τη κοιλάδι του άλατος, δεκαοκτώ χιλιάδας. 13 Και έβαλε φρουράς εν τη Ιδουμαία· και πάντες οι Ιδουμαίοι έγειναν δούλοι του Δαβίδ. Και έσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού όπου επορεύετο. 14 Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί πάντα τον Ισραήλ, και έκαμεν κρίσιν και δικαιοσύνην εις πάντα τον λαόν αυτού. 15 Και Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας ήτο επί του στρατεύματος· Ιωσαφάτ δε ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος. 16 Και Σαδώκ ο υιός του Αχιτώβ και Αβιμελέχ ο υιός του Αβιάθαρ, ιερείς· ο δε Σουσά, γραμματεύς. 17 Και Βεναΐας ο υιός του Ιωδαά ήτο επί των Χερεθαίων και Φελεθαίων· οι δε υιοί του Δαβίδ, πρώτοι περί τον βασιλέα.

19 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο Νάας βασιλεύς των υιών Αμμών, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο υιός αυτού. 2 Και είπεν ο Δαβίδ, Θέλω κάμει έλεος προς Ανούν τον υιόν του Νάας, επειδή ο πατήρ αυτού έκαμεν έλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ πρέσβεις, διά να παρηγορήσῃ αὐτόν περί του πατρός αυτού. Και ήλθον οι δούλοι του Δαβίδ εις την γην των υιών Αμμών προς τον Ανούν, διά να παρηγορήσωσιν αὐτόν. 3 Και είπον οι άρχοντες των υιών Αμμών προς τον Ανούν, Νομιζεις ότι ο Δαβίδ τιμών τον πατέρα σου απέστειλε παρηγορητάς προς σε; δεν ήλθον οι δούλοι αυτού προς σε διά να ερηνήσωσι και να κατασκοπεύσωσι και να καταστρέψωσι τον τόπον; 4 Και έπίασεν ο Ανούν τους δούλους του Δαβίδ και εξύρισεν αυτούς και απέκοψε το ήμισυ των ιματίων αυτών μέχρι των γλουτών, και απέπεμψεν αυτούς. 5 Υπήγαν δε και απήγγειλαν προς τον Δαβίδ περί των ανδρών. Και απέστειλεν εις

συνάντησιν αυτών· επειδή οι άνδρες ήσαν ηττησασμένοι σφόδρα. Και είπεν ο βασιλεύς, Καθήσατε εν Ιεριχώ εωσότ' αυξηθώσιν οι πάγωνές σας, και επιστρέψατε. 6 Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί εις τον Δαβίδ, έπεμψαν ο Ανούν και οι υιοί Αμμών χιλια τάλαντα αργυρίου, διά να μισθώσωσιν εις εαυτούς αμάξας και ιππέας εκ της Μεσοποταμίας και εκ της Συρίας·μααχά και εκ της Σωβά. 7 Και εμίσθωσαν εις εαυτούς τριάκοντα δύο χιλιάδας αμάξας και τον βασιλέα της Μααχά μετά του λαού αυτού, οίτινες ήλθον και εστρατοπέδευσαν κατέναντι της Μεδεβά. Και συναχθέντες οι υιοί Αμμών εκ των πόλεων αυτών, ήλθον να πολεμήσωσι. 8 Και ότε ήκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ και άπαν το στρατεύμα των δυνατών. 9 Και εξήλθον οι υιοί Αμμών και παρετάχθησαν εις πόλεμον κατά την πύλιν της πόλεως· οι δε βασιλείς οι ελθόντες ήσαν καθ' εαυτούς εν τη πεδιάδι. 10 Βλέπων δε ο Ιωάβ ότι η μάχη παρετάχθη εναντίον αυτού έμπροσθεν και όπισθεν, εξέλεξεν εκ πάντων των εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν αυτούς εναντίον των Συριών. 11 Το δε υπόλοιπον του λαού έδωκεν εις την χείρα του Αβισαί αδελφού αυτού, και παρετάχθησαν εναντίον των υιών Αμμών. 12 Και είπεν, Εάν οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ' εμού, τότε συ θέλεις με σώσει· εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι κατά σου, τότε εγώ θέλω σε σώσει. 13 ανδρίζου, και ας κραταιωθώσωμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ των πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. 14 Και προσήλθον ο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού εναντίον των Συριών εις μάχην· οι δε έφυγον απ' έμπροσθεν αυτού. 15 Και ότε είδον οι υιοί Αμμών ότι οι Σύριοι έφυγον, έφυγον και αυτοί απ' έμπροσθεν του Αβισαί του αδελφού αυτού και εισήλθον εις την πόλιν. Και ο Ιωάβ ήλθεν εις Ιερουσαλήμ. 16 Ιδόντες δε οι Σύριοι ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, απέστειλαν μηνυτάς και εξήγαγον τους Συρίους τους πέραν του ποταμού· και Σωφάκ, ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, επορεύετο έμπροσθεν αυτών. 17 Και ότε απηγγέληθι προς τον Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τον Ισραήλ, και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν επ' αυτούς και παρετάχθη εναντίον αυτών. Και ότε παρετάχθη ο Δαβίδ εις πόλεμον εναντίον των Συριών, επολέμησαν με αὐτόν. 18 Και έφυγον οι Σύριοι απ' έμπροσθεν του Ισραήλ· και εξωλόθρευσεν ο Δαβίδ εκ των Συριών επτά χιλιάδας αμαξών και τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζών· και Σωφάχ, τον αρχιστράτηγον, εθανάτωσε. 19 Και ιδόντες οι δούλοι του Αδαρέζερ ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, έκαμον ειρήνην μετά του Δαβίδ και έγειναν δούλοι αυτού· και δεν ήθελον πλέον οι Σύριοι να βοηθήσωσι τους υιούς Αμμών.

20 Εν δε τω ακολούθω έτει, καθ' ον καιρόν εκστρατεύουσιν οι βασιλείς, ο Ιωάβ εξεκίνησε πάσαν την δύναμιν του στρατεύματος και έφθηιρε την γην των υιών Αμμών, και ελθών επολιορκησε την Ραββά· ο δε Δαβίδ έμεινεν εν Ιερουσαλήμ. Και επάταξεν ο Ιωάβ την Ραββά και κατέστρεψεν αυτήν. 2 Και έλαβεν ο Δαβίδ τον στέφανον του βασιλέως αυτών από της κεφαλής αυτού· και ευρέθη το βάρος αυτού εν τάλαντον χρυσίου· και ήσαν επ' αυτού λίθοι

πολύτιμοι και ετέθη επί την κεφαλής του Δαβίδ· και λάφυρα της πόλεως εξέφερε πολλά σφόδρα. **3** Και τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε, και έκοψεν αυτούς με πρίονας και με τριβόλους σιδηρούς και με πελέκεις. Και ούτως έκαμεν ο Δαβίδ εις πάσας τας πόλεις των υιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ. **4** Μετά δε ταύτα συνεκροτήθη πόλεμος εν Γεζέρ μετά των Φιλισταίων· τότε επάταξεν ο Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης τον Σιφραΐ, εκ των τέκνων του Ραφά και κατετροπώθησαν. **5** Και πάλιν έγεινε πόλεμος μετά των Φιλισταίων· και επάταξεν ο Ελχανάν ο υιός του Ιαείρ τον Λααμεί, αδελφόν του Γολιάθ του Γετθαίου, και το ξύλον της λόγχης αυτού ήτο ως αντίον υφαντού. **6** Και πάλιν έγεινε πόλεμος εν Γαθ, όπου ήτο ανήρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι αυτού ήσαν γε και εκ εξ, εικοσιτέσσαρες, και ούτος έτι ήτο εκ της γενεάς του Ραφά. **7** Και ωνείδισε τον Ισραήλ, και Ιωνάθαν ο υιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, επάταξεν αυτόν. **8** Ουτοι εγεννήθησαν εις τον Ραφά εν Γάθ και έπεσον διά χειρός του Δαβίδ και διά χειρός των δούλων αυτού.

21 Αλλ' ο Σατανάς ηγήθη κατά του Ισραήλ, και παρεκίνησε τον Δαβίδ να απαριθμήσῃ τον Ισραήλ. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ και προς τους άρχοντας του λαού, Υπάγετε, απαριθμήσατε τον Ισραήλ, από Βηρσαβεέ έως Δαν, και φέρετε προς εμέ, διά να μάθω, τον αριθμόν αυτών. **3** Ο δε Ιωάβ απεκρίθη, Ο Κύριος να προσθήσῃ επί τον λαόν αυτού εκατονταπλάσιον αφ' ού, τι είναι αλλά, κύριέ μου βασιλεύ, δεν είναι πάντες δούλοι του κυρίου μου; διά τι ο κύριός μου επιθυμεί τούτο; διά τι να γείνη τούτο αμάρτημα εις τον Ισραήλ; **4** Ο λόγος όμως του βασιλέως υπερίσχυσεν επί τον Ιωάβ. Και ανεχώρησεν ο Ιωάβ, και περιελθών άπαντα τον Ισραήλ επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **5** Και έδωκεν ο Ιωάβ το κεφάλαιον της απαριθμήσεως του λαού εις τον Δαβίδ. Και πας ο Ισραήλ ήσαν χίλια χιλιάδες και εκατόν χιλιάδες ανδρών συρόντων μάχαιραν· ο δε Ιούδας, τετρακόσιοι εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών συρόντων μάχαιραν. **6** τους Λευίτας δε και Βενιαμιάς δεν ηρίθμησε μεταξύ αυτών· διότι ο λόγος του βασιλέως ήτο βδελυκτός εις τον Ιωάβ. **7** Και εφάνη κακός εις τους οφθαλμούς του Θεού το πράγμα τούτο· όθεν επάταξε τον Ισραήλ. **8** Τότε είπεν ο Δαβίδ προς τον Θεόν, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας το πράγμα τούτο· αλλά τώρα, δέομαι, αφάιρσον την ανομίαν του δούλου σου· διότι εμωράνθησῃ σφόδρα. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Γαθ τον βλεπόντα του Δαβίδ, λέγων, **10** Ύπαγε και λάλησον προς τον Δαβίδ, λέγων, ούτω λέγει Κύριος Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εις σέ· έκλεξον εις σεαυτόν εν εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό. **11** Ήλθε λοιπόν ο Γαθ προς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Έκλεξον εις σεαυτόν, **12** ή τρία έτη πείνης, ή τρεις μήνας να φθειρήσαι έμπροσθεν των πολεμίων σου και να σε προφθάνη η μάχαιρα των εχθρών σου, ή τρεις ημέρας την ρομφαίαν του Κυρίου και το θανατικόν εν τη γη, και τον άγγελον του Κυρίου εξολοθρεύοντα εις πάντα τα όρια του Ισραήλ. Τώρα λοιπόν ιδέ ποίον λόγον θέλω αναφέρει προς τον αποστειλανά με. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Γαθ, Στενά μά πανταχόθεν σφόδρα·

πέσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι οι οικτιρμούι αυτού είναι πολλοί σφόδρα· εις χείρα δε ανθρώπου ασ μη πέσω. **14** Έδωκε λοιπόν ο Κύριος θανατικόν επί τον Ισραήλ· και έπεσον εκ του Ισραήλ εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. **15** Και απέστειλεν ο Θεός άγγελον εις Ιερουσαλήμ, διά να εξολοθρεύσῃ αυτήν· και ενώ εξωλόθρευεν, ειδεν ο Κύριος και μετεμελήθη περί του κακού, και είπε προς τον άγγελον τον εξολοθρεύοντα, Αρκεί ήδη σύρε την χείρα σου. Ίστατο δε ο άγγελος του Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνάν του Ιεβουσαίου. **16** Και υψώσας ο Δαβίδ τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον άγγελον του Κυρίου ιστάμενον αναμέσον της γης και του ουρανού, έχοντα εν τη χειρί αυτού την ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην, εκτεταμένην επί Ιερουσαλήμ· και έπεσον ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι, ενδεδυμένοι σάκκου, κατά πρόσωπον αυτών. **17** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Θεόν, Δεν είμαι εγώ ο προστάξας να απαριθμήσωσι τον λαόν; εγώ βεβαίως είμαι ο αμαρτήσας και πράξας την κακίαν· ταύτα δε τα πρόβατα τι έπραξαν; επ' εμέ λοιπόν, Κύριε Θεέ μου, και επί τον οίκον του πατρός μου έστω η χειρ σου, και μη επί τον λαόν σου προς απόλειαν. **18** Τότε ο άγγελος του Κυρίου προσέταξε τον Γαθ να είπη προς τον Δαβίδ, να αναβή ο Δαβίδ και να στήσῃ θυσιαστήριον εις τον Κύριον εν τω αλωνίω του Ορνάν του Ιεβουσαίου. **19** Και ανέβη ο Δαβίδ, κατά τον λόγον του Γαθ, τον οποίον ελάλησεν εν ονόματι Κυρίου. **20** Και στραφείς ο Ορνάν είδε τον άγγελον· και εκρύφθησαν οι τέσσαρες υιοί αυτού μετ' αυτού. Ο δε Ορνάν ηλώνιζε σίτον. **21** Και καθώς ήλθεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, αναβλέψας ο Ορνάν και ιδών τον Δαβίδ, εξήλθεν εκ του αλωνίου και προσεκύνησε τον Δαβίδ κατά πρόσωπον έως εδάφους. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, Δος μοι τον τόπον του αλωνίου, διά να οικοδομήσω εν αυτώ θυσιαστήριον εις τον Κύριον·δος μοι αυτόν εις την αξίαν τιμήν· διά να σταθή η πληγή από του λαού. **23** Και είπεν ο Ορνάν προς τον Δαβίδ, Λάβε αυτό εις σεαυτόν, και ως κάμει ο κύριός μου ο βασιλεύς του αρεστών εις τους οφθαλμούς αυτού· Ιδού, δίδω τους βόας διά ολοκαύτωμα και τα αλωνικά εργαλεία διά ξύλα και τον σίτον διά προσφοράν εξ αφρίτων· τα πάντα δίδω. **24** Ο δε βασιλεύς Δαβίδ είπε προς τον Ορνάν, Ουχι· αλλ'· εξάπαντος θέλω αγοράσει αυτό εις την αξίαν τιμήν· διότι δεν θέλω λάβει το σον διά τον Κύριον, ουδέ θέλω προσφέρει ολοκαύτωμα δωρεάν. **25** Και έδωκεν ο Δαβίδ εις τον Ορνάν, διά τον τόπον, εξακοσίους σίκλους χρυσίου κατά βάρος. **26** Και ωκοδόμησεν εκεί ο Δαβίδ θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς και επεκαλέσθη τον Κύριον· και επήκουσεν αυτού, αποστειλας εξ ουρανού πυρ επί το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως. **27** Και προσέταξε Κύριος τον άγγελον, και έστρεψε την ρομφαίαν αυτού εις την θήκην αυτής. **28** Κατ' εκείνον τον καιρόν, ότε ο Δαβίδ είδεν ότι ο Κύριος επήκουσεν αυτού εν τω αλωνίω του Ορνάν του Ιεβουσαίου, εθυσίασεν εκεί. **29** Διότι η σκηνή του Κυρίου, την οποίαν έκαμεν ο Μωϋσής εν τη ερήμω, και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως ήσαν κατά τον καιρόν εκείνον εν τω υψηλώ τόπω εν Γαβαών. **30** Και δεν ηδύνατο ο Δαβίδ να υπάγῃ ενώπιον

αυτής διά να ερωτήση τον Θεόν, επειδή εφοβείτο εξ αιτίας της ρομφαίας του αγγέλου του Κυρίου.

22 Τότε είπεν ο Δαβίδ, Ούτος είναι ο οίκος Κυρίου του Θεού, και τούτο το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως εις τον Ισραήλ. **2** Και προσέταξεν ο Δαβίδ να συναΐξωσι τους ξένους τους εν γη Ισραήλ και κατέστησε λιθοτόμους διά να λατομήσωσι λίθους ξυτούς, προς οικοδόμησιν του οίκου του Θεού. **3** Ο Δαβίδ ητοίμασε και σίδηρον πολύν, διά καρφία των θυρωμάτων των πυλών και διά τας συναρθρώσεις και χαλκόν άφθονον αζύγιστον. **4** και ξύλα κέδρινα αναρίθμητα· διότι οι Σιδώνιοι και οι Τύριοι έφερον προς τον Δαβίδ άφθονα κέδρινα ξύλα. **5** Και είπεν ο Δαβίδ, Σολομών ο υιός μου είναι νέος και απαλός· ο δε οίκος όστις μέλλει να οικοδομηθή εις τον Κύριον πρέπει να ήναι εις άκρον μεγαλοπρεπής, ονομαστός και ένδοξος καθ' όλην την οικουμένην· θέλω λοιπόν κάμει ετοιμασίαν δι' αυτών. Και έκαμεν ο Δαβίδ άφθονον ετοιμασίαν προ του θανάτου αυτού. **6** Τότε εκάλεσε Σολομώντα τον υιόν αυτού και προσέταξεν εις αυτόν να οικοδομήση οίκον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σολομώντα, Υιέ μου, εγώ μεν επεθύμησα εν τη καρδιά μου να οικοδομήσω οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου· **8** πλην έγενε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, Αίμα πολύ έχυσας και πολέμους μεγάλους έκαμες· δεν θέλεις οικοδομήσει οίκον εις το όνομά μου, διότι αίματα πολλά έχυσας επί της γης ενώπιόν μου· **9** ιδού, θέλει γεννηθή εις σε υιός, όστις θέλει είσθαι ανήρ αναπαύσεως και θέλω αναπαύσει αυτόν από πάντων των εχθρών αυτού κύκλω· διότι Σολομών θέλει είσθαι το όνομα αυτού, και εν ταις ημεραίς αυτού θέλω δώσει ειρήνην και ησυχίαν εις τον Ισραήλ· **10** ούτος θέλει οικοδομήσει οίκον εις το όνομά μου· και ούτος θέλει είσθαι εις εμέ υιός, και εγώ πατήρ εις αυτόν· και θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας αυτού επί τον Ισραήλ έως αιώνος. **11** Τώρα, υιέ μου, ο Κύριος έστω μετά σου· και ευοδού και οικοδόμησον τον οίκον Κυρίου του Θεού σου, καθώς ελάλησε περί σου. **12** Μόνον ο Κύριος να σοι δώση σοφίαν και σύνεσιν και να σε καταστήη επί τον Ισραήλ, διά να φυλάττης τον νόμον Κυρίου του Θεού σου. **13** Τότε θέλεις ευοδωθή, εάν προσέχης να εκπληρώεις τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσῆν περί του Ισραήλ· ενδυναμού και ανδρίζου· μη φοβού και μη πτοηθής. **14** Και ιδού, εγώ κατά την πτωχείαν μου ητοίμασα διά τον οίκον του Κυρίου εκατόν χιλιάδας ταλάντων χρυσού και χιλίας χιλιάδας ταλάντων αργυρίου· χαλκόν δε και σίδηρον αζύγιστον, διότι είναι άφθονος ητοίμασα δε και ξύλα και λίθους και συ πρόσθεσ εις ταύτα. **15** Έχεις δε εργάτας εις πλήθος, λιθοτόμους και κτίστας και ξυλοουργούς, και παντός είδους σοφούς εις παν έργον. **16** Τον χρυσού, του αργύρου και του χαλκού και του σιδήρου αριθμός δεν είναι. Σηκώθητι και κάμνε· και ο Κύριος έστω μετά σου. **17** Ο Δαβίδ προσέταξεν έτι εις πάντας τους άρχοντας του Ισραήλ να βοηθήσωσι τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, λέγων, **18** Δεν είναι με σας Κύριος ο Θεός σας και έδωκεν εις εσάς ανάπαυσιν

πανταχόθεν; διότι παρέδωκεν εις την χείρα μου τους κατοικούντας την γήν· και η γη υπετάχθη έμπροσθεν του Κυρίου και έμπροσθεν του λαού αυτού. **19** Δότε λοιπόν την καρδιαν σας και την ψυχήν σας εις το να ζητήτε Κύριον τον Θεόν σας και σηκώθητε και οικοδομήσατε το αγιαστήριον Κυρίου του Θεού, διά να φέρητε την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου και τα άγια σκεύη του Θεού εις τον οίκον, όστις μέλλει να οικοδομηθή επί τω ονόματι του Κυρίου.

23 Και αφού εγήρασεν ο Δαβίδ και ήτο πλήρης ημερών, έκαμε Σολομώντα τον υιόν αυτού βασιλέα επί τον Ισραήλ. **2** Και συνήγαγε πάντας τους άρχοντας του Ισραήλ και τους ιερείς και τους Λευίτας. **3** Οι δε Λευίται ήσαν απηριθμημένοι από ηλικίας τριάκοντα ετών και επάνω· και ο αριθμός αυτών κατά κεφαλήν αυτών, κατά άνδρα, ήτο τριάκοντα οκτώ χιλιάδες. **4** Εκ τούτων εικοσιτέσσαρες χιλιάδες ήσαν εργοδιώκται εις το έργον του οίκου του Κυρίου· και εξ χιλιάδες επιστάται και κριταί· **5** και τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί και τέσσαρες χιλιάδες υμνούντες τον Κύριον, με τα όργανα, τα οποία έκαμα, είπεν ο Δαβίδ, διά να υμνώσι τον Κύριον. **6** Και διήρσεν αυτούς ο Δαβίδ εις τάξεις κατά τους υιούς του Λευί, Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. **7** Εκ των Γηρσωνιτών ήσαν Λααδάν και Σιμεί. **8** Οι υιοί του Λααδάν ήσαν Ιεχιήλ ο άρχων και Ζαιθάμ και Ιωήλ, τρεις. **9** Οι υιοί του Σιμεί, Σελωμείθ και Αζιήλ και Χαρράν, τρεις. Ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των πατριών του Λααδάν. **10** Υιοί δε του Σιμεί, Ιαάθ, Ζινά και Ιεούς και Βεριά. Ούτοι ήσαν οι υιοί του Σιμεί, τέσσαρες. **11** Και ο Ιαάθ ήτο ο αρχηγός, και Ζιζά ο δεύτερος· ο δε Ιεούς και Βεριά δεν είχαν πολλούς υιούς· διά τούτο ηριθμήθησαν ομοί, ως μία πατριά. **12** Οι υιοί του Καάθ, Αμράμ, Ισαάρ, Χεβρών και Οζιήλ, τέσσαρες. **13** Οι υιοί του Αμράμ, Ααρών και Μωϋσῆς και ο Ααρών ήτο κεχωρισμένος, αυτός και οι υιοί αυτού, διά να αγιάζωσι τα αγιώτατα πράγματα πάντοτε, διά να θυμιάζωσιν ενώπιον του Κυρίου, να λειτουργώσιν εις αυτόν και να ευλογώσιν εν τω ονόματι αυτού διά παντός. **14** Του δε Μωϋσέως του ανθρώπου του Θεού, οι υιοί αυτού συνηριθμήθησαν μετά της φυλής του Λευί. **15** Οι υιοί του Μωϋσέως ήσαν Γηρσώμ και Ελιέζερ. **16** Εκ των υιών του Γηρσώμ ο Σεβουήλ ήτο ο αρχηγός. **17** Και οι υιοί του Ελιέζερ ήσαν Ρεαβίας ο αρχηγός· και δεν είχεν ο Ελιέζερ άλλους υιούς του Ρεαβιά· δε οι υιοί ήσαν πάμπολλοι. **18** Εκ των υιών του Ισαάρ ο Σελωμείθ ήτο ο αρχηγός. **19** Οι υιοί του Χεβρών ήσαν Ιερίας ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιααζιήλ ο τρίτος και Ιεκαμεάμ ο τέταρτος. **20** Οι υιοί του Οζιήλ, Μιχά ο πρώτος και Ιεσιά ο δεύτερος. **21** Οι υιοί του Μεραρί, Μααλί και Μουσί· οι υιοί του Μααλί, Ελεάζαρ και Κείς. **22** Απέθανε δε ο Ελεάζαρ, μη έχων υιούς, αλλά θυγατέρας· και έλαβον αυτάς οι αδελφοί αυτών οι υιοί του Κείς. **23** Οι υιοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιερεμώθ, τρεις. **24** Ουτοί ήσαν οι υιοί του Λευί, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, αρχηγοί των πατριών, κατά την απαρίθμησιν αυτών, απαριθμηθέντες καθ' όνομα, κατά κεφαλήν, ότινες έκαμνον τα έργα της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, από ηλικίας είκοσι ετών και επάνω. **25** Διότι ο Δαβίδ είπε, Κύριος ο Θεός

του Ισραήλ έδωκεν ανάπαυσιν εις τον λαόν αυτού, και θέλει κατοικεί εν Ιερουσαλήμ διά παντός **26** οι δε Λευΐται δεν θέλουσι πλέον βαστάζει την σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής διά την υπηρεσίαν αυτής. **27** Όθεν κατά τους τελευταίους λόγους του Δαβίδ, οι υιοί Λευΐ ήσαν απηριθμημένοι από είκοσι ετών και επάνω· **28** επειδή το έργον αυτών ήτο να παρίστανται εις τους υιούς του Ααρών, εν τη υπηρεσία του οίκου του Κυρίου, επί τας αυλάς και επί τα οικήματα και επί τον καθαρισμόν πάντων των αγίων πραγμάτων και εις το να κάμνωσι την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού· **29** και διά τους άρτους της προθέσεως και διά την σειμιδαλιν εις τας εξ αλφίτων προσφοράς και διά τα άζυμα λάγανα και διά τας τηγανίτας και διά τα φρυγανωτά και διά παν είδος μέτρου· **30** και διά να ίστανται καθ' εκάστην πρωΐαν και εσπέραν, διά να υμνώσι και να δοξολογώσι τον Κύριον· **31** και διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον πάντα τα ολοκαυτώματα εν τοις σάββασιν, εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταίς, κατά τον αριθμόν, κατά το διατεταγμένον εις αυτούς, πάντοτε ενώπιον του Κυρίου· **32** και διά να φυλάττωσιν την φυλακήν της σκηνης του μαρτυρίου και την φυλακήν του αγιαστηρίου και την φυλακήν των υιών του Ααρών των αδελφών αυτών εν τη υπηρεσία του οίκου του Κυρίου.

24 Και αύται ήσαν αι διαιρέσεις των υιών του Ααρών· οι υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **2** Και απέθανον ο Ναδάβ και ο Αβιούδ εμπροσθεν του πατρός αυτών, και δεν είχαν υιούς· όθεν ιεράτευσαν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ. **3** Και διήρυσεν αυτούς ο Δαβίδ, τον τε Σαδώκ εκ των υιών Ελεάζαρ, και τον Αχιμέλεχ εκ των υιών του Ιθάμαρ, κατά τα χρέη αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών. **4** Ευρέθησαν δε πλειότεροι αρχηγοί εκ των υιών Ελεάζαρ, παρά εκ των υιών Ιθάμαρ· και διηρέθησαν ούτω· εκ των υιών Ελεάζαρ ήσαν δεκαέξ αρχηγοί οίκου πατέρων· και εκ των υιών Ιθάμαρ οκτώ αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. **5** Διήρυσαν δε αυτούς διά κλήρουν, τούτους προς εκείνους· διότι διευθυνταί του αγιαστηρίου και διευθυνταί του οίκου του Θεού ήσαν εκ των υιών Ελεάζαρ και εκ των υιών Ιθάμαρ. **6** Και κατέγραψεν αυτούς Σεμαΐας ο υιός του Ναθαναήλ ο γραμματεύς, ο εκ των Λευιτών, εμπροσθεν του βασιλέως και των αρχόντων και Σαδώκ των ιερέως και Αχιμέλεχ υιού του Αβιάθαρ και εμπροσθεν των αρχηγών των πατριών των Ιερών και Λευιτών, λαμβανομένης μιας πατριας εκ του Ελεάζαρ και μιας εκ του Ιθάμαρ. **7** Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθεν εις τον Ιωϊαρεΐβ, ο δεύτερος εις τον Ιεδαΐαν, **8** ο τρίτος εις τον Χαρήμ, ο τέταρτος εις τον Σεωρήμ, **9** ο πέμπτος εις τον Μαλχίαν, ο έκτος εις τον Μεΐαμείν, **10** ο έβδομος εις τον Ακκώς, ο όγδοος εις τον Αβιά, **11** ο ένατος εις τον Ιησουν, ο δέκατος εις τον Σεχανίαν, **12** ο ενδέκατος εις τον Ελιασειβ, ο δωδέκατος εις τον Ιακειΐμ, **13** ο δέκατος τρίτος εις τον Ουφφά, ο δέκατος τέταρτος εις τον Ιεσεβάβ, **14** ο δέκατος πέμπτος εις τον Βιλγά, ο δέκατος έκτος εις τον Ιμμήρ, **15** ο έκτος έβδομος εις τον Εζείρ, ο δέκατος όγδοος εις τον Αφισή, **16** ο δέκατος ένατος εις τον Πεθαΐα, ο είκοστός

εις τον Ιεζεκιήλ, **17** ο είκοστός πρώτος εις τον Ιαχείν, ο είκοστός δεύτερος εις τον Γαμούλ, **18** ο είκοστός τρίτος εις τον Δελαΐαν, ο είκοστός τέταρτος εις τον Μααζίαν. **19** Αύται ήσαν αι διατάξεις αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών, διά να εισέρχωνται εις τον οίκον του Κυρίου κατά το διατεταγμένον εις αυτούς διά χειρός Ααρών του πατρός αυτών, ως προσέταξεν εις αυτόν Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **20** Περί δε των επιλοιπίων υιών Λευΐ· εκ των υιών Αμράμ ήτο ο Σουβαήλ, εκ των υιών Σουβαήλ ο Ιεδαΐας. **21** Περί του Ρεαβιά· εκ των υιών Ρεαβιά ο πρώτος ήτο ο Ιεσία. **22** Εκ των Ισααριτών ο Σελωμώθ εκ των υιών Σελωμώθ ο Ιαάθ. **23** Οι δε υιοί Χεβρών ήσαν Ιεριάς ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιααζήλ ο τρίτος, Ιεκαμεάμ ο τέταρτος. **24** Εκ των υιών Οζιήλ Μιχά· εκ των υιών του Μιχά Σαμίρ. **25** Ο αδελφός του Μιχά ήτο ο Ιεσία· εκ των υιών Ιεσία ο Ζαχαρίας. **26** Οι υιοί του Μεραρί ήσαν Μααλί και Μουσί· οι υιοί του Ιααζία, Βενώ. **27** Οι υιοί του Μεραρί διά του Ιααζία, Βενώ και Σωάμ και Ζακχούρ και Ιβρί. **28** Εκ του Μααλί ήτο ο Ελεάζαρ, όστις δεν είχε υιούς. **29** Περί δε του Κείς· οι υιοί του Κείς, ο Ιεραμεήλ. **30** Και οι υιοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιεριμώθ. Ούτοι ήσαν οι υιοί των Λευιτών, κατά τους οίκους των πατριών αυτών. **31** Έρριψαν και ούτοι κλήρους, καθώς οι αδελφοί αυτών οι υιοί του Ααρών, εμπροσθεν του βασιλέως Δαβίδ και του Σαδώκ και του Αχιμέλεχ και των αρχηγών των πατριών των ιερών και Λευιτών, εξισουμένων των πρώτων πατριών μετά των αδελφών αυτών των νεωτέρων.

25 Ο Δαβίδ λοιπόν και οι άρχοντες του στρατεύματος διήρυσαν εις την υπηρεσίαν τους υιούς του Ασάφ και του Αιμάν και του Ιεδουθούν, διά να υμνωδώσιν εν κιθάραις, εν ψαλτηρίοις και εν κυμβάλοις· και ο αριθμός των εργαζομένων κατά την υπηρεσίαν αυτών, ήτο, **2** εκ των υιών Ασάφ, Ζακχούρ και Ιωσήφ και Νεθανίας και Ασαρηλά, υιοί Ασάφ, υπό την οδηγίαν του Ασάφ, του υμνωδούντος, κατά την διάταξιν του βασιλέως· **3** του Ιεδουθούν· οι υιοί του Ιεδουθούν, Γεδαλίας και Σερί και Ιεσαΐας, Σιμεΐ, Ασαβίας και Ματταθίας, εξ, υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών Ιεδουθούν, όστις υμνώδει εν κιθάρα, υμνών και δοξολογών τον Κύριον· **4** του Αιμάν· οι υιοί του Αιμάν, Βουκκίας, Ματθανίας, Οζιήλ, Σεβουήλ και Ιεριμώθ, Ανανίας, Ανανί, Ελιαθά, Γιδδαλθί και Ρομαμθί-έζερ, Ιωσβεκασά, Μαλλωθί, Ωθίρ και Μααζιωθ· **5** πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Αιμάν του βλέποντος του βασιλέως εις τους λόγους του Θεού, διωρισμένοι εις το να υψώνωσι το κέρασ. Έδωκε δε ο Θεός εις τον Αιμάν δεκατέσσαρας υιούς και τρεις θυγατέρας. **6** Πάντες ούτοι υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών ήσαν υμνωδούντες εν τω οίκω του Κυρίου, εν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις και κιθάραις, διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, κατά την διάταξιν του βασιλέως προς τον Ασάφ και Ιεδουθούν και Αιμάν. **7** Και έγεινε ο αριθμός αυτών, μετά των αδελφών αυτών, των δεδιδαγμένων τα άσματα του Κυρίου, διακόσιοι ογδοήκοντα οκτώ, πάντες συνετοί. **8** Και έρριψαν κλήρους περι της υπηρεσίας, εξ ίσου ο μικρός καθώς ο μεγάλος, ο διδάσκαλος καθώς ο μαθητής. **9** Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθε διά τον Ασάφ εις τον Ιωσήφ· ο δεύτερος εις τον Γεδαλίαν· ούτος και

οι αδελφοί αυτού και οι υιοί αυτού ήσαν δώδεκα. **10** Ο τρίτος εις τον Ζακχούρ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **11** Ο τέταρτος εις τον Ισερί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **12** Ο πέμπτος εις τον Νεβανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **13** Ο έκτος εις τον Βουκκίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **14** Ο έβδομος εις τον Ιεσαρηλά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **15** Ο όγδοος εις τον Ιεσαΐαν· ούτος, οι υιοί αυτού, και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **16** Ο έννατος εις τον Ματθανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **17** Ο δέκατος εις τον Σιμεΐ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **18** Ο ενδέκατος εις τον Αζαρεήλ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **19** Ο δωδέκατος εις τον Ασαβίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **20** Ο δέκατος τρίτος εις τον Σουβαήλ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **21** Ο δέκατος τέταρτος εις τον Ματταθίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **22** Ο δέκατος πέμπτος εις τον Ιερεμώθ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **23** Ο δέκατος έκτος εις τον Ανανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **24** Ο δέκατος έβδομος εις τον Ιωσβεκασά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **25** Ο δέκατος όγδοος εις τον Ανανί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **26** Ο δέκατος έννατος εις τον Μαλλωθί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **27** Ο εικοστός εις τον Ελιαθά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **28** Ο εικοστός πρώτος εις τον Ωθίρ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **29** Ο εικοστός δεύτερος εις τον Γιδδαλθί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **30** Ο εικοστός τρίτος εις τον Μασαζιώθ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **31** Ο εικοστός τέταρτος εις τον Ρωμαθιή· έξερ· ούτος οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα.

26 Περί δε των διαιρέσεων των πυλωρών· εκ των Κοριτών ήτο Μεσελεμίας ο υιός του Κορέ, εκ των υιών Ασάφ. **2** Και οι υιοί του Μεσελεμιά ήσαν Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, Ιεδιαήλ ο δεύτερος, Ζεβαδίας ο τρίτος, Ιαθνιήλ ο τέταρτος, **3** Ελάμ ο πέμπτος, Ιωανάν ο έκτος, Ελιωηναί ο έβδομος. **4** Οι δε υιοί του Ωβήδ·εδώμ, Σεμαΐας ο πρωτότοκος, Ιωζαβάδ ο δεύτερος, Ιωάχ ο τρίτος και Σαχάρ ο τέταρτος και Ναθαναήλ ο πέμπτος, **5** Αμμιήλ ο έκτος, Ισάχαρ ο έβδομος, Φεουλθαΐ ο όγδοος· διότι ο Θεός ευλόγησεν αυτόν. **6** Και οι Σεμαΐαν τον υιόν αυτού εγεννήθησαν υιοί, οίτινες εξουσίαζον επί του πατρικού οίκου αυτών· διότι ήσαν δυνατοί εν ισχύϊ. **7** Οι υιοί του Σεμαΐα, Γοθνί και Ραφαήλ και Ωβήδ και Ελζαβάδ, των οποίων οι αδελφοί ήσαν ισχυροί, ο Ελιού, και ο Σεμαχίας. **8** Πάντες ούτοι εκ των υιών του Ωβήδ·εδώμ, αυτοί και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ισχυροί και άξιοι διά την υπηρεσίαν, εξήκοντα δύο ήσαν του Ωβήδ·εδώμ. **9** Και ο Μεσελεμίας είχεν υιούς και αδελφούς, ισχυρούς, δεκαοκτώ. **10** Και ο Ωσά, εκ των υιών του Μεραρί, είχαν υιούς Σιμρί τον πρώτον, διότι πρωτότοκος δεν ήτο, ο πατήρ όμως αυτού έκαμεν αυτόν

πρώτον· **11** Χελκίαν τον δεύτερον, Τεβαλίαν τον τρίτον, Ζαχαρίαν τον τέταρτον· πάντες οι υιοί και οι αδελφοί του Ωσά ήσαν δεκατρείς. **12** Μεταξύ αυτών έγειναν αι διαιρέσεις των πυλωρών· οι αρχηγοί των δυνατών είχαν τας φυλακάς εξ ίσου με τους αδελφούς αυτών, διά να υπηρετώσιν εν τω οίκω του Κυρίου. **13** Και έρριψαν κλήρους εξ ίσου ο μικρός καθώς και ο μεγάλος, κατ' οίκον των πατέρων αυτών, περί εκάστης πύλης. **14** Και έπεσον ο κλήρος της προς ανατολάς εις τον Σελεμίαν. Τότε έρριψαν κλήρους διά τον Ζαχαρίαν τον υιόν αυτού, σύμβουλον σοφόν· και ο κλήρος αυτού εξήλθε διά την προς βορράν. **15** Εις τον Ωβήδ·εδώμ, διά την προς νότον και εις τους υιούς αυτού, διά τον οίκον της συνάξεως. **16** Εις τον Σουφίμ και Ωσά, διά την προς δυσμάς, μετά της πύλης Σαλεχεθ, πλησίον της οδού της αναβάσεως, φυλακή απέναντι φυλακής. **17** Κατά ανατολάς ήσαν εξ Λευΐται, προς βορράν τέσσαρες την ημέραν, προς νότον τέσσαρες την ημέραν και προς τον οίκον της συνάξεως ανά δύο. **18** Εις Παρβάρ προς δυσμάς τέσσαρες κατά την οδόν της αναβάσεως, και δύο εις Παρβάρ. **19** Αύται είναι αι διαιρέσεις των πυλωρών μεταξύ των υιών Κορέ και μεταξύ των υιών Μεραρί. **20** Και εκ των Λευιτών ο Αχιά ήτο επί τους θησαυρούς του οίκου του Θεού και επί τους θησαυρούς των αφιερωμάτων. **21** Περί δε των υιών του Λααδάν· οι υιοί του Γηρσωνίτου Λααδάν, αρχηγοί των πατριών του Λααδάν του Γηρσωνίτου ήσαν Ιεχιήλ. **22** Οι υιοί του Ιεχιάλ, Ζαιθάμ και Ιωήλ ο αδελφός αυτού, οίτινες ήσαν επί τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου. **23** Περί δε των Αμραμιτών, Ισααριτών, Χεβρωνιτών και Οζιηλιτών· **24** ο μεν Σεβουήλ ο υιός του Γηρσώμ, υιός του Μωυσάως ήτο επιστάτης επί τους θησαυρούς. **25** Οι δε αδελφοί αυτού εκ του Ελιέξερ, του οποίου ο υιός ήτο ο Ρεαβίας, και Ιεσαΐας ο υιός τούτου, και Ιωράμ ο υιός τούτου, και Ζιχρί ο υιός τούτου, και Σελωμείθ ο υιός τούτου· **26** ο Σελωμείθ ούτος και οι αδελφοί αυτού ήσαν επί πάντας τους θησαυρούς των αφιερωμάτων, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς και οι άρχοντες των πατριών, οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι, και οι αρχηγοί του στρατεύματος, αφιέρωσαν. **27** Εκ των πολέμων και εκ των λαφύρων έκαμον την αφιέρωσιν, διά να επισκευάζωσι τον οίκον του Κυρίου. **28** Και παν ό, τι Σαμουήλ ο βλέπων, και Σαούλ ο υιός του Κεί, και Αβενήρ ο υιός του Νηρ, και Ιωάβ ο υιός της Σερούας, αφιέρωσαν, παν αφιέρωμα ήτο υπό την χείρα του Σελωμείθ και των αδελφών αυτού. **29** Περί των Ισααριτών· ο Χενανίας και οι υιοί αυτού ήσαν διά τας έξω υποθέσεις επί του Ισραήλ, επιστάται και κριταί. **30** Περί δε των Χεβρωνιτών· ο Ασαβίας και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, χιλιόι επακόσιοι ήσαν έφοροι του Ισραήλ εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς, διά πάσας τας υποθέσεις του Κυρίου και διά την υπηρεσίαν του βασιλέως. **31** Μεταξύ των Χεβρωνιτών ήτο Ιερίας ο αρχηγός, μεταξύ των Χεβρωνιτών κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας πατριάς. Εν τω τεσσαρακοστώ έτει της βασιλείας του Δαβίδ εξητάσθησαν και ευρέθησαν μεταξύ αυτών δυνατοί εν ισχύϊ, εν Ιαζήρ Γαλαάδ. **32** Και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, ήσαν δύο χιλιάδες και επακόσιοι αρχηγοί πατριών, τους οποίους κατέστησε Δαβίδ ο βασιλεύς επί τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας

και το ήμισυ της φυλής Μανασσή, διά παν πράγμα του Θεού και διά τας υποθέσεις του βασιλέως.

27 Οι δε υιοί Ισραήλ κατά την απαριθμῆσιν αὐτῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν ὑπηρετοῦντες τῷ βασιλεῖ, καθ' ὕλην τὴν τάξιν τῶν διαρῆσεων, αἵτινες εἰσῆρχοντο καὶ ἐξήρχοντο κατὰ μῆνα εἰς πάντα τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες εἰς ἐκάστην διαίρεσιν. **2** Ἐπὶ τῆς διαρῆσεως τῆς πρώτης, διά τὸν πρῶτον μῆνα, ἦτο Ἰσωβεάμ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζαβδιήλ καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **3** Οὗτος ἦτο ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Φαρέ, ἀρχὸν πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν στρατευμάτων διά τὸν πρῶτον μῆνα. **4** Καὶ ἐπὶ τῆς διαρῆσεως τοῦ δευτέρου μηνός ἦτο Δωδαὶ ὁ Ἀχωχίτης καὶ τῆς διαρῆσεως αὐτοῦ ἀρχὸν ὁ Μικλῶθ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ ἦσαν ὁμοίως εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **5** Ὁ τρίτος ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος διά τὸν τρίτον μῆνα ἦτο Βεναΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωδαέ, πρῶτος ἀξιωματικὸς καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **6** Οὗτος εἶναι ὁ Βεναΐας ὁ δυνατὸς μεταξύ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῆς διαρῆσεως αὐτοῦ ἦτο Ἀμμιζαβὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. **7** Ὁ τέταρτος διά τὸν τέταρτον μῆνα Ἀσαήλ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάβ, καὶ μετ' αὐτὸν Ζεβαδίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **8** Ὁ πέμπτος ἀρχηγὸς διά τὸν πέμπτον μῆνα Σαμουὺ ὁ Ἰεζραΐτης καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **9** Ὁ ἕκτος διά τὸν ἕκτον μῆνα Ἰράς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰκκῆς ὁ Θεκωΐτης καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **10** Ὁ ἕβδομος διά τὸν ἕβδομον μῆνα Χελῆς ὁ Φελωνίτης, ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **11** Ὁ ὄγδοος διά τὸν ὄγδοον μῆνα Σιββεχαΐ ὁ Χουσαθίτης, ἐκ τῶν Ζαραϊτῶν καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **12** Ὁ ἕννατος διά τὸν ἕννατον μῆνα Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης, ἐκ τῶν Βενιαμινῶν καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **13** Ὁ δέκατος διά τὸν δέκατον μῆνα Μασαραΐ ὁ Νετωφαθίτης, ἐκ τῶν Ζαραϊτῶν καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **14** Ὁ ἐνδέκατος διά τὸν ἐνδέκατον μῆνα Βεναΐας ὁ Πιραθωνίτης, ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **15** Ὁ δωδέκατος διά τὸν δωδέκατον μῆνα Χελδαΐ ὁ Νετωφαθίτης, ἐκ τοῦ Γοθονιήλ καὶ ἐν τῇ διαίρεσει αὐτοῦ εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες. **16** Ἐπὶ δε τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἀρχὸν τῶν Ρουβηνιτῶν ἦτο Ἐλιέζερ ὁ υἱὸς τοῦ Ζιχρή τῶν Συμμεωνιτῶν, Σεφατίας ὁ υἱὸς τοῦ Μααχά· **17** τῶν Λευιτῶν, Ἀσάβιας ὁ υἱὸς τοῦ Κεμουήλ τῶν Ἀαρωνιτῶν, ὁ Σαδώκ· **18** τοῦ Ἰούδα, ὁ Ἐλιού, ἐκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Δαβίδ τοῦ Ἰσάχαρ, Ἀμρί ὁ υἱὸς τοῦ Μιχαήλ· **19** τοῦ Ζαβουλῶν, Ἰσμαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ὀβαδία τοῦ Νεφθαλί, Ἰεριμῶθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζριήλ· **20** τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαζίου τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ, Ἰωήλ ὁ υἱὸς τοῦ Φεδαΐα· **21** τῆς ἡμισείας φυλῆς Μανασσῆ ἐν Γαλαάδ, Ἰδδώ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαχαρία τοῦ Βενιαμίν, Ἰασιήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβηνήρ· **22** τοῦ Δαν, Ἀζαρεήλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεροάμ. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἀρχόντες τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. **23** Πλην ὁ Δαβίδ δὲν ἔλαβε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν ἡλικίας

καὶ κάτω· διότι ὁ Κύριος εἶπεν, ὅτι θέλει πληθύνει τὸν Ἰσραήλ ὡς τὰ ἀστρα τὰ οὐρανοῦ. **24** Ὁ Ἰωάβ ὁ υἱὸς τῆς Σερουΐας ἤρχισε νὰ ἀριθμῆ, πλην δὲν ἐτελείωσε, διότι ἔπεσε διὰ τοῦτο ὀργὴ κατὰ τὸν Ἰσραήλ· ὅθεν δὲν κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς μεταξύ τῶν ἀπαριθμήσεων ἐν τοῖς χρονικοῖς τοῦ βασιλέως Δαβίδ. **25** Ἐπὶ δε τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως ἦτο Ἀζμαβέθ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδὴλ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἀγρῶν, τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν καὶ τῶν φρουρίων, Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Οὔζιο· **26** καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων τοῦ ἔργου τῶν ἀγρῶν διά τὴν γεωργίαν τῆς γῆς, Ἐζρί ὁ υἱὸς τοῦ Χελουβ· **27** καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπελώνων, Σιμεὶ ὁ Ραμαθαῖος καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων διά τὰς οἰνοθήκας, Ζαβδί ὁ Σιφιμίτης· **28** καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν καὶ συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βάαλ-ἀνάν ὁ Γεδερίτης καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιοθηκῶν, ὁ Ἰωάς· **29** καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν βοσκομένων ἐν Σαρῶν, Σιτραΐ ὁ Σαρωνίτης καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν ταῖς κοιλᾶσι, Σαφάτ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀδλαΐ· **30** καὶ ἐπὶ τῶν καμήλων, Ὁβὶλ ὁ Ἰσμαηλίτης καὶ ἐπὶ τῶν ὄνων, Ἰεδαΐας ὁ Μερωνοθίτης· **31** καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζίζ ὁ Ἀγαρίτης. Πάντες οὗτοι ἦσαν ἐπιστάται τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως Δαβίδ. **32** Ὁ δε Ἰωνάθαν, ὁ πατράδελφος τοῦ Δαβίδ, ἦτο σύμβουλος, ἀνὴρ συνετός καὶ γραμματεὺς καὶ Ἰεχιήλ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχμονί, ἦτο μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· **33** καὶ ὁ Ἀχιτόφελ, σύμβουλος τοῦ βασιλέως καὶ Χουσαΐ ὁ Ἀρχίτης, οἰκίος τοῦ βασιλέως· **34** καὶ μετὰ τῶν Ἀχιτόφελ, Ἰωδαέ ὁ υἱὸς τοῦ Βεναΐα καὶ ὁ Ἀβιάθαρ ἀρχιστράτηγος δε τοῦ βασιλέως ὁ Ἰωάβ.

28 Καὶ συνεκάλεσεν ὁ Δαβίδ πάντας τοὺς ἀρχοντας τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς ἀρχοντας τῶν φυλῶν καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν διαρῆσεων αἵτινες ὑπηρετοῦν τῷ βασιλεῖ, καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς ἑκατόνταρχους καὶ τοὺς ἐπιστάτας πάντων τῶν ὑπαρχόντων καὶ κτημάτων τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἐνοουχῶν καὶ τῶν ἀνδρείων, καὶ πάντων τῶν δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ, εἰς Ἱερουσαλήμ. **2** Καὶ σταθεῖς ὁ βασιλεὺς Δαβίδ ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου καὶ λαέ μου· Ἐγὼ συνέλαβον ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ οἰκοδομήσω οἶκον ἀναπαύσεως διά τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ διά τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἕκαμον ἐτοιμασίαν διά τὸν οἰκοδομῆν. **3** Ὁ Θεὸς ὅμως εἶπε πρὸς ἐμέ, Σὺ δὲν θέλεις οἰκοδομήσει οἶκον εἰς τὸ ὄνομά μου, διότι εἶσαι ἀνὴρ πολέμων καὶ αἵματα ἔχουσας. **4** Ἐξέλεξε δε Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ ἐμέ ἐκ παντός τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, διά νὰ ἦμαι βασιλεὺς ἐπὶ τῶν Ἰσραήλ εἰς τὸν αἰῶνα· διότι ἐξέλεξε τὸν Ἰούδαν ἀρχοντα· ἐκ δε τοῦ οἴκου τοῦ Ἰούδα ἐξέλεξε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· μετὰ δὲ τῶν υἱῶν τοῦ πατρός μου ἐμέ ἠνόκησε νὰ κάμῃ βασιλεῖα ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραήλ· **5** καὶ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν μου, διότι ὁ Κύριος πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκεν εἰς ἐμέ, ἐξέλεξε Σολομῶντα τὸν υἱόν μου, διά νὰ καθίσῃ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τῶν Ἰσραήλ. **6** Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Σολομῶν ὁ υἱὸς σου, αὐτὸς θέλει οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὰς αὐλάς μου· διότι αὐτὸν ἐξέλεξα υἱόν εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι πατὴρ εἰς αὐτόν· **7** καὶ θέλω στερεώσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, εἰ μὴν σταθερὸς εἰς τὸ νὰ ἐκτελή τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰς κρίσεις μου,

καθώς εν τη ημέρα ταύτη. **8** Τώρα λοιπόν, ενώπιον παντός του Ισραήλ της συναγωγής του Κυρίου και εις επήκοον του Θεού ημών, προς εσάς λέγω, Φυλάττετε και ζητείτε πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας: διά να κυριεύητε την γην ταύτην την αγαθήν, και να αφήσητε αυτήν ύστερον από σας κληρονομίαν εις τους υιούς σας διά παντός. **9** Και συ, Σολομών υιέ μου, γνώρισον τον Θεόν του πατρός σου και δούλευε αυτόν εν καρδιά τελεία και εν ψυχῇ θελούσῃ· διότι ο Κύριος εξετάζει πάσας τας καρδίας και εξεύρει πάντας τους λογισμούς των διανοιών· εάν εκζητήσῃ αυτόν, θέλει ευρίσκεισθαι υπό σου· εάν όμως εγκαταλίπῃς αυτόν, θέλει σε απορρίψει διά παντός. **10** Ἰδέ τώρα ὅτι ο Κύριος σε εξέλεξε, διά να οικοδομήσῃς οἶκον εις αγιαστήριον· ενδυναμού και εκτέλει. **11** Και ἔδωκεν ο Δαβὶδ εἰς τον Σολομῶντα τον υἱόν αυτού το σχέδιον του προνάου και των οίκων αυτού, και των θησαυροφυλακίων αυτού, και των υπερῶνν αυτού και των ἑσῶν δωματίων αυτού και του οἴκου του ἱλαστηρίου, **12** και το σχέδιον πάντων ὅσα συνέλαβεν εν τῷ πνεύματι αυτού, των αὐλῶν του οἴκου του Κυρίου και πάντων των πέριξ οικημάτων, των αποθηκῶν του οἴκου του Θεοῦ και των αποθηκῶν των αφιερωμάτων. **13** και των διαιρέσεων των ἱερέων και Λευϊτῶνν και παντός του ἔργου της υπηρεσίας του οἴκου του Κυρίου, και πάντων των σκευῶν της υπηρεσίας του οἴκου του Κυρίου. **14** Ἐδωκε χρυσόν κατά βάρος διά τα χρυσά, διά πάντα τα σκεύη παντός εἶδους υπηρεσίας· και ἄργυρον κατά βάρος διά πάντα τα σκεύη τα αργυρά, διά πάντα τα σκεύη παντός εἶδους υπηρεσίας. **15** και το βάρος διά τας χρυσάς λυχνίας και διά τους χρυσοῦς λύχνους αὐτῶν, κατά βάρος δι' ἐκάστην λυχνίαν και διά τους λύχνους αὐτῆς και διά τας αργυράς λυχνίας κατά βάρος, διά την λυχνίαν και διά τους λύχνους αὐτῆς, κατά την χρῆσιν ἐκάστης λυχνίας. **16** και χρυσόν κατά βάρος διά τας τραπεζάς των ἄρτων της προθέσεως, δι' ἐκάστην τράπεζαν· και ἄργυρον διά τας τραπεζάς τας αργυράς. **17** και χρυσόν καθαρὸν διά τας κρεάγρας και διά τας λεκάνας και διά τας φιάλας και διά τους χρυσοῦς κρατήρας, κατά βάρος δι' ἕκαστον κρατήρα· κατά βάρος ὁμοίως δι' ἕκαστον αργυροῦν κρατήρα. **18** και διά το θυσιαστήριον του θυμιάματος, κεκαθαρισμένον χρυσίον κατά βάρος· και χρυσίον διά το σχέδιον της ἀμάξης των χερουβείμ, τα οποία εξαπλόνουσι τας πτέρυγας και σκεπάζουσι την κιβωτὸν της διαθήκης του Κυρίου. **19** Τα πάντα, εἶπεν, ο Κύριος ἐφανέρωσε, γράψας διά της χειρός αυτού προς ἐμέ πάντα τα ἔργα του σχεδίου. **20** Και εἶπεν ο Δαβὶδ προς Σολομῶντα τον υἱόν αυτού, Ενδυναμού και ἀνδρίζου και εκτέλει μη φοβού μηδέ πτοηθῆς διότι Κύριος ο Θεός, ο Θεός μου, θέλει εἶσθαι μετά σου· δεν θέλει σε ἀφήσει οὐδέ σε εγκαταλείψει, εωσού τελειώσης ἅπαν το ἔργον της υπηρεσίας του οἴκου του Κυρίου. **21** Και ἰδοῦ, αἱ διαιρέσεις των ἱερέων και Λευϊτῶνν διά πάσαν υπηρεσίαν του οἴκου του Θεοῦ· και θέλουσιν εἶσθαι μετά σου, διά παν ἔργον, και ἐπιστήμων, πρόθυμος εἰς παν εἶδος υπηρεσίας, και οἱ ἄρχοντες και πας ο λαός, ἔτοιμοι εἰς πάντα τα προστάγματά σου.

29 Τότε εἶπεν ο βασιλεὺς Δαβὶδ προς πάσαν την συναξιν, Σολομῶν ο υἱός μου, τον ὁποῖον μόνον ἐξέλεξεν ο Θεός, εἶναι ἐτι νέος και ἀπαλός· το δε ἔργον μέγα· διότι δεν εἶναι διά ἄνηρωπον η οικοδομή, ἀλλά διά Κύριον τον Θεόν. **2** Εγὼ λοιπόν ητοιμάσα καθ' ὅλην την δυνάμιν μου διά τον οἶκον του Θεοῦ μου, τον χρυσόν διά τα χρυσά και τον ἄργυρον διά τα αργυρά και τον χαλκόν διά τα χάλκινα, τον σίδηρον διά τα σιδηρά και ἔζυλα διά τα ζύζυλα, ονυχίας λίθους και λίθους ἐνθέςους, λίθους λαμπρούς και ποικίλους και παντός εἶδους πολυτίμους λίθους και μάρμαρα ἀφθονα. **3** Και ἐτι διά τον πόθον μου εις τον οἶκον του Θεοῦ μου, και εκ των ἰδίων μου υπαρχόντων ἔδωκα περιπλέον χρυσίον και ἀργύριον διά τον οἶκον του Θεοῦ μου, εκτός παντός ἐκείνου το ὁποῖον ητοιμάσα διά τον οἶκον τον ἁγίου. **4** τρεις χιλιάδας τάλαντα χρυσοῦ, εκ του χρυσοῦ Οφειρ, και ἐπτὰ χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου αργυρίου, διά να περισκεπάζωσι τους τοίχους των οίκων. **5** το χρυσίον διά τα χρυσά, και το ἀργύριον διά τα αργυρά, και διά πάσαν ἐργασίαν γινομένην διά των χειρῶν των τεχνιτῶν. Τις λοιπὸν προθυμείται να κάμῃ σήμερον προσφοράν εις τον Κύριον; **6** Τότε οἱ ἄρχοντες των πατριῶνν και οἱ ἄρχοντες των φυλῶνν του Ισραήλ και οἱ χιλιαρχοι και οἱ εκατόνταρχοι και οἱ ἐπίσταται των ἔργων του βασιλέως, ἐπροθυμήθησαν. **7** και ἔδωκαν διά το ἔργον του οἴκου του Θεοῦ, χρυσοῦ πεντακισχίλια τάλαντα και δέκα χιλιάδας χρυσοῦ, και αργυρίου δέκα χιλιάδας ταλάντων, και χαλκοῦ δεκαοκτὼ χιλιάδας ταλάντων, και εκατόν χιλιάδας ταλάντων σιδήρου. **8** Και εις ὅσους ἐυρέθησαν λίθοι τίμιοι, ἔδωκαν αὐτοὺς εις το θησαυροφυλάκιον του οἴκου του Κυρίου διά της τῆς Ιεχὶλ του Γηρωσινίτου. **9** Ἐχάρη δε ο λαός, διότι ἐπροθυμήθησαν, ἐπειδὴ με πλήρη καρδίαν προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον Κύριον· και ο βασιλεὺς Δαβὶδ ἐτι ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. **10** Και εὐλόγησεν ο Δαβὶδ τον Κύριον ἐνώπιον πάσης της συναξέως και εἶπεν ο Δαβὶδ, Εὐλογητός συ, Κύριε ο Θεός του Ισραήλ, ο πατήρ ημών, ἀπό του αἰῶνος και ἐς του αἰῶνος. **11** Σού, Κύριε, εἶναι η μεγαλωσύνη και η δύναμις και η τιμὴ και η νίκη και η δόξα· διότι σου εἶναι πάντα τα εν ουρανῶνν και τα ἐπί γῆς σου η βασιλεία, Κύριε, και συ εἶσαι ο υψούμενος ως κεφαλή υπεράνω πάντων. **12** και ο πλούτος και η δόξα παρά σου ἔρχονται, και συ δεσπόζεις των ἀπάντων· και εις την χεῖρά σου εἶναι η ἰσχὺς και η δύναμις· και εις την χεῖρά σου το να μεγαλύνῃς και να ἰσχυροποιῆς τα πάντα. **13** Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ημεῖς εὐχαριστούμεν σε και υμνοῦμεν το ἔνδοξον ὄνομά σου. **14** Ἀλλὰ τις εἶμαι ἐγώ, και τις ο λαός μου, ὥστε να δυνηθῶμεν να προσφέρωμεν προθύμως εις σε κατά ταῦτα; διότι τα πάντα ἔρχονται εκ σου και εκ των σων δίδομεν εις σε. **15** Διότι εἴμεθα ἕξνοι ἐνώπιόν σου και πάροικοι, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ημών· αἱ ἡμέραι ημών ἐπὶ της γῆς εἶναι ως σκιά, και μονιμότης δεν ὑπάρχει. **16** Κύριε Θεέ ημών, ἅπαν τούτο το πλήθος, το ὁποῖον ητοιμάσαμεν διά να οικοδομήσωμεν οἶκον εις σε διά το ὄνομά σου το ἁγίου, εκ της χειρός σου ἔρχεται, και συ εἶσαι τα πάντα. **17** Και γνωρίζω, Θεέ μου, ὅτι συ εἶσαι ο δοκιμάζων την καρδίαν και ἀρέσκεσαι εις την ευθύτητα. Εγὼ εν ευθύτητι της καρδίας μου προσέφερα πάντα ταῦτα· και

τώρα είδον μετ' ευφροσύνης τον λαόν σου, τον ενταύθα παρόντα, ότι αυτοπροαιρέτως προσφέρει εις σε. **18** Κύριε Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, των πατέρων ημών, φύλαττε τούτο διά παντός εις τους διαλογισμούς της καρδιάς του λαού σου, και κατεύθυνε την καρδίαν αυτών προς σέ· **19** και δος εις τον Σολομώντα τον υιόν μου καρδίαν τελείαν, διά να φυλάττη τας εντολάς σου, τα μαρτύριά σου και τα προστάγματά σου, και να εκτελή τα πάντα και να κατασκευάση την οικοδομήν, την οποίαν προητοίμασα. **20** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν, Ευλογήσατε τώρα Κύριον τον Θεόν σας. Και πάσα η σύναξις ευλόγησε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και κύψαντες, προσεκύνησαν τον Κύριον και τον βασιλέα. **21** Και την ακόλουθον ημέραν εθυσίασαν θυσίας εις τον Κύριον και προσέφεραν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον, χιλίους μόσχους, χιλίους κριούς, χίλια αρνία, και τας σπονδάς αυτών και θυσίας αφθόνους διά πάντα τον Ισραήλ· **22** και έφαγον και έπιον ενώπιον του Κυρίου την ημέραν εκείνην, εν χαρά μεγάλη. Και εκήρυσαν εκ δευτέρου Σολομώντα τον υιόν του Δαβίδ βασιλέα, και έχρισαν αυτόν εις τον Κύριον, διά να ήναι άρχων, και τον Σαδώκ διά ιερέα. **23** Τότε ο Σολομών εκάθησεν επί του θρόνου του Κυρίου βασιλεύς αντί Δαβίδ του πατρός αυτού, και ευημέρησε· και πας ο Ισραήλ υπήκουσεν εις αυτόν. **24** Και πάντες οι άρχοντες και οι δυνατοί και πάντες έτι οι υιοί του βασιλέως Δαβίδ υπετάχθησαν εις Σολομώντα τον βασιλέα. **25** Και εμεγάλυνεν ο Κύριος εις άκρον τον Σολομώντα έμπροσθεν παντός του Ισραήλ, και έθεσεν επ' αυτόν μεγαλειότητα βασιλικήν, οποία δεν εστάθη εις ουδένα βασιλέα προ αυτού εν τω Ισραήλ. **26** Ούτω Δαβίδ ο υιός του Ιεσσαί εβασίλευσεν επί πάντα τον Ισραήλ· **27** και ο καιρός τον οποίον εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ ήτο τεσσαράκοντα έτη· επτά έτη εβασίλευσεν εν Χεβρών και τριάκοντα τρία εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. **28** Και ετελεύτησεν εις γήρας καλόν, πλήρης ημερών, πλούτου και δόξης· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σολομών ο υιός αυτού. **29** Αι δε πράξεις του βασιλέως Δαβίδ, αι πρώται και αι τελευταίαι ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω Σαμουήλ του βλέποντος, και εν τω βιβλίω Νάθαν του προφήτου, και εν τω βιβλίω Γαδ του βλέποντος, **30** μετά πάσης αυτού της βασιλείας και της δυνάμεως αυτού και των καιρών, οίτινες παρήλθον επ' αυτόν και επί τον Ισραήλ και επί πάσας τας βασιλείας της γης.

Παραλειπομένων Β΄

1 Και εκραταιώθη ο Σολομών ο υιός του Δαβίδ εις την βασιλείαν αυτού· και Κύριος ο Θεός αυτού ήτο μετ' αυτού, και εμεγάλυνεν αυτόν εις άκρον. **2** Και ελάλησεν ο Σολομών προς πάντα τον Ισραήλ, προς τους χιλιάρχους και εκατοντάρχους και προς τους κριτάς και προς πάντας τους άρχοντας παντός του Ισραήλ, τους αρχηγούς των πατριών· **3** και υπήγαν ο Σολομών και πάσα η σύναξις μετ' αυτού εις τον υψηλόν τόπον τον εν Γαβαών· διότι εκεί ήτο η σκηνή του μαρτυρίου του Θεού, την οποίαν Μωϋσής, ο δούλος του Κυρίου, έκαμεν εν τη ερήμω. **4** Ο δε Δαβίδ είχεν αναβιβάσει την κιβωτόν του Θεού από Κιριάθ-ιαρείμ εις τον τόπον τον οποίον προητοίμασεν ο Δαβίδ δι' αυτήν· διότι είχε στήσει σκηνήν δι' αυτήν εν Ιερουσαλήμ. **5** Και το χαλκούν θυσιαστήριον, το οποίον έκαμε Βεσελεήλ ο υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, ήτο εκεί έμπροσθεν της σκηνής του Κυρίου· και εξεζήτησαν αυτό ο Σολομών και η σύναξις. **6** Και ανέβη ο Σολομών εκεί επί το χαλκούν θυσιαστήριον ενώπιον του Κυρίου, το εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ' αυτό χίλια ολοκαυτώματα. **7** Κατ' εκείνην την νύκτα εφάνη ο Θεός εις τον Σολομώντα και είπε προς αυτόν, Ζήτησον τι να σοι δώσω. **8** Ο δε Σολομών είπε προς τον Θεόν, Συ έκαμες μέγα έλεος προς Δαβίδ τον πατέρα μου, και με κατέστησας βασιλέα αντ' αυτού· **9** τώρα, Κύριε Θεέ, ας βεβαιωθή ο λόγος σου ο προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου· διότι συ με έκαμες βασιλέα επί λαόν πολύν ως το χώμα της γής· **10**δος τώρα εις εμέ σοφίαν και σύνεσιν, διά να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι έμπροσθεν του λαού τούτου· διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτον τον μέγαν; **11** Και είπεν ο Θεός προς τον Σολομώντα, Επειδή συνέλαβες τούτο εν τη καρδιά σου, και δεν εζήτησας πλούτη, αγαθά και δόξαν ουδέ την ζωήν των μισούντων σε, ουδέ πολυζώνων εζήτησας, αλλ' εζήτησας εις σεαυτόν σοφίαν και σύνεσιν, διά να κρίνης τον λαόν μου, επί τον οποίον σε έκαμα βασιλέα· **12** η σοφία και η σύνεσις δίδεται εις σε· και πλούτον και αγαθά και δόξαν θέλω δώσει εις σε, ως δεν έγεινεν εις τους βασιλείς τους προ σου, ουδέ εις τους μετά σε θέλουσι γείνει τοιαύτα. **13** Τότε επέστρεψεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ, από του υψηλού τόπου του εν Γαβαών, απ' έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου, και εβασίλευεν επί τον Ισραήλ. **14** Και συνήθροισεν ο Σολομών αμάξας και ιππείς· και είχε χιλιάς τετρακοσίας αμάξας και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους έθεσεν εις τας πόλεις των αμαζών και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **15** Και κατέστησεν εν Ιερουσαλήμ ο βασιλεύς τον άργυρον και τον χρυσόν ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **16** Εγένετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ίππων και λινού νήματος εξ Αιγύπτου· το μεν λινούν νήμα ελάμβανον οι έμποροι του βασιλέως εις ωρισμένην τιμήν. **17** Ανεβίβαζον δε και έφερον εξ Αιγύπτου μίαν άμαξαν διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και έκαστον ίππον διά εκατόν πεντήκοντα· και ούτω διά πάντας τους

βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας η εξαγωγή εγένετο διά χειρός αυτών.

2 Και απεφάσισεν ο Σολομών να οικοδομήσει οίκον εις το όνομα του Κυρίου και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν, **2** Και ηρήθμησεν ο Σολομών εβδομήκοντα χιλιάδας ανδρών αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους επιστάτας επ' αυτών. **3** Και απέστειλεν ο Σολομών προς Χουράμ τον βασιλέα της Τύρου, λέγων, Καθώς έκαμες εις τον Δαβίδ τον πατέρα μου, και έπεμψας προς αυτόν κέδρους διά να οικοδομήσει εις εαυτόν οίκον να κατοικήση εν αυτώ, ούτω κάμε και εις εμέ. **4** Ιδού, εγώ οικοδομώ οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου, διά να καθιερώσω τούτον εις αυτόν, διά να προσφέρηται ενώπιον αυτού θυμίαμα ευωδίας και οι παντοτεινοί άρτοι της προθέσεως και τα ολοκαυτώματα τα πρωϊνά και εσπερινά, εν ταις σάββασι και εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταίς Κυρίου του Θεού υμών· τούτο είναι χρέος του Ισραήλ εις τον αιώνα. **5** Και ο οίκος τον οποίον οικοδομώ είναι μέγας διότι μέγας ο Θεός ημών υπέρ πάντας τους θεούς. **6** Αλλά τις δύναται να οικοδομήσει εις αυτόν οίκον, ενώ ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να χωρέσωσιν αυτόν; Τις δε είμαι εγώ, ώστε να οικοδομήσω οίκον εις αυτόν; εμih μόνον διά να θυσιάξω ενώπιον αυτού; **7** Τώρα λοιπόν απόστειλον προς εμέ άνδρα σοφόν εις το να εργάζεται εις χρυσόν και εις άργυρον και εις χαλκόν και εις σίδηρον και εις πορφύραν και εις κόκκινον και εις κυανούν, και επιστήμονα εις το εγγλύφειν γλυφάς μετά των σοφών των μετ' εμού εν τη Ιουδαία και εν τη Ιερουσαλήμ, τους οποίους Δαβίδ ο πατήρ μου ητοίμασεν. **8** Απόστειλόν μοι και ξύλα κέδρινα, πεύκινα και ξύλα αλογομύμυ εκ του Λιβάνου· διότι εγώ γνωρίζω ότι οι δούλοι σου εξεύρουνι να κόπωσι ξύλα εν τω Λιβάνω και ιδού, οι δούλοι μου θέλουσιν είσθαι μετά των δούλων σου, **9** διά να ετοιμάσωσιν εις εμέ ξύλα εν αφθονία· διότι ο οίκος τον οποίον εγώ οικοδομώ θέλει είσθαι μέγας και θαυμαστός. **10** Και ιδού, θέλω δώσει εις τους δούλους σου τους ξυλοτόμους είκοσι χιλιάδας κόρους σίτου κοπανισμένου, και είκοσι χιλιάδας κόρους κριθής, και είκοσι χιλιάδας βαθ οίνου, και είκοσι χιλιάδας βαθ ελαίου. **11** Και απεκρίθη ο Χουράμ ο βασιλεύς της Τύρου δι' επιστολής, την οποίαν έστειλε προς τον Σολομώντα, Επειδή ο Κύριος ηγάπησε τον λαόν αυτού, σε κατέστησε βασιλέα επ' αυτούς· **12** είπεν έτι ο Χουράμ, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ο ποιητής του ουρανού και της γης, όστις έδωκεν εις τον Δαβίδ τον βασιλέα υιόν σοφόν, έχοντα φρόνησιν και σύνεσιν, όστις θέλει οικοδομήσει οίκον εις τον Κύριον και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν· **13** αποστέλλω λοιπόν τώρα άνθρωπον σοφόν, έχοντα σύνεσιν, του Χουράμ του πατρός μου, **14** υιόν γυναικός εκ των θυγατέρων Δαν και πατρός Τυρίου, επιστήμονα εις το να εργάζεται εις χρυσόν και εις άργυρον, εις χαλκόν, εις σίδηρον, εις λίθους και εις ξύλα, εις πορφύραν, εις κυανούν και εις βύσσον και εις κόκκινον· και εις το εγγλύφειν παν είδος γλυφής, και εφευρίσκειν πάσαν εφεύρεσιν εις ό, τι προβλήθης εις αυτόν, μετά των σοφών σου και μετά των

σοφών του κυρίου μου Δαβίδ του πατρός σου· **15** τώρα λοιπόν τον σίτον και την κριθήν, το έλαιον και τον οίνον, τα οποία ο κύριός μου είπεν, ας στείλῃ προς τοῦ δούλου αὐτοῦ· **16** και ημεῖς θέλομεν κησὶ ζύλα εκ του Λιβάνου, κατά πάσαν την χρείαν σου, και θέλομεν φέρει αυτά προς σε με σχεδία διά θαλάσσης εις Ἰόππην· και συ θέλεις αναβίβασει αυτά εις Ἱερουσαλήμ. **17** Και ηρίθμησεν ο Σολομών πάντας τους ἀνδρας του ξένους τους εν γῆ Ἰσραήλ, μετὰ τον αριθμόν καθ' ον Δαβίδ ο πατήρ αὐτοῦ ηρίθμησεν αὐτούς· και ευρέθησαν εκατὸν πενήτηκοντα τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι. **18** Και ἐξ αὐτῶν ἔκαμεν εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τῷ ὄρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους εργοδιώκτας ἐπὶ τον λαόν.

3 Και ἤρχισεν ο Σολομών να οικοδομῆ τον οἶκον του Κυρίου εν Ἱερουσαλήμ εν τῷ ὄρει Μοριά, ὅπου εφάνη ο Κύριος εις τον Δαβίδ τον πατέρα αὐτοῦ, εν τῷ τόπῳ τον ὁποῖον ητοίμασεν ο Δαβίδ εν τῷ αλωνίῳ Ὀρνάν του Ἰεβουσαίου. **2** Και ἤρχισε να οικοδομῆ τη δευτέρα του δευτέρου μηνός, εν τῷ τετάρτῳ ἔτει της βασιλείας αὐτοῦ. **3** Τοῦτο δε ἦτο το σχέδιον του Σολομώντος διά να οικοδομησῆ τον οἶκον του Θεοῦ· το μήκος εις πῆχας, κατά το πρώτον μέτρον, ἦτο ἐξήκοντα πηχῶν, και το πλάτος εἴκοσι πηχῶν, **4** και το πρόναον, το κατά πρόσωπον του οἴκου, εἶχε μήκος κατά το πλάτος του οἴκου εἴκοσι πηχῶν, και ὕψος εκατὸν εἴκοσι· και ἐσκέπασεν αὐτὸ ἔσωθεν με χρυσίον καθαρόν. **5** Και ἐστέγασεν τον οἶκον τον μέγαν με ζύλα πεύκινα, τα οποία και ἐσκέπασε με χρυσοῦν καθαρόν, και ἐνέγλυψεν ἐπ' αὐτόν φοίνικας και ἀλύσεις. **6** Και ἐκόσμησε τον οἶκον με λίθους τιμίους διά ὠραιότητα· το δε χρυσίον ἦτο χρυσίον Φαρουῦμ. **7** Ἐσκέπασεν ἐτι με χρυσίον τον οἶκον, τας δοκούς, τους παραστάτας και τους τοίχους αὐτοῦ και τας θύρας αὐτοῦ· και ἐνέγλυψε χερουβεῖμ ἐπὶ των τοίχων. **8** Και ἔκαμε τον οἶκον του ἁγίου των ἁγίων, το μήκος αὐτοῦ κατά το πλάτος του οἴκου, εἴκοσι πηχῶν, και το πλάτος αὐτοῦ εἴκοσι πηχῶν· και ἐσκέπασεν αὐτόν με χρυσοῦν καθαρὸν εξακοσίων ταλάντων. **9** το βῆρος δε των καρφίων ἦτο πενήτηκοντα σίκλοι χρυσοῦ. Και ἐσκέπασε τα υπερώα με χρυσίον. **10** Και εν τῷ οἴκῳ του ἁγίου του ἁγίων ἔκαμε δύο χερουβεῖμ εργασίας γλυπτῆς και ἐσκέπασεν αὐτὰ με χρυσίον. **11** Και αἱ πτέρυγες των χερουβεῖμ εἶχον μήκος εἴκοσι πηχῶν· ἡ μία πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τον τοῖχον του οἴκου· και ἡ ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα την πτέρυγα του ἄλλου χερουβ. **12** Και ἡ μία πτέρυξ του ἄλλου χερουβ πέντε πηχῶν, ἐγγίζουσα τον τοῖχον του οἴκου· και ἡ ἄλλη πτέρυξ πέντε πηχῶν, ἀπτομένη της πτέρυγος του ἄλλου χερουβ. **13** Αἱ πτέρυγες των χερουβεῖμ τούτων ἐξηπλοῦντο εἴκοσι πῆχας· και αὐτὰ ἴσταντο ἐπὶ τους πόδας αὐτῶν, τα δε πρόσωπα αὐτῶν ἔβλεπον προς τον οἶκον. **14** Και ἔκαμε το καταπέτασμα εκ κυανοῦ και πορφύρας και κοκκίνου και βύσσου, και ὕφανεν ἐπ' αὐτοῦ χερουβεῖμ. **15** Ἐκαμεν ἐτι ἐμπροσθεν του οἴκου δύο στύλους τριάκοντα πέντε πηχῶν το μήκος, και το ἐπίθεμα το ἐπὶ της κεφαλῆς ἐκάστου, πέντε πηχῶν. **16** Και ἔκαμεν ἀλύσεις εν τῷ χρηστηρίῳ, και ἔβαλεν αὐτὰς ἐπὶ των κεφαλῶν των στύλων· και ἔκαμεν εκατὸν ρόδια

και ἔβαλεν αὐτὰ ἐπὶ των ἀλύσεων. **17** Και ἔστησε τους στύλους κατά πρόσωπον του ναοῦ, ἓνα εκ δεξιῶν και ἓνα ἐξ ἀριστερῶν· και ἐκάλεσε το ὄνομα του εκ δεξιῶν Ἰαχείν και το ὄνομα του ἐξ ἀριστερῶν Βοάς.

4 Και ἔκαμε θυσιαστήριον χαλκόν, εἴκοσι πηχῶν το μήκος αὐτοῦ, και εἴκοσι πηχῶν το πλάτος αὐτοῦ, και δέκα πηχῶν το ὕψος αὐτοῦ. **2** Ἐκαμεν ἐτι την χυτήν θάλασσαν δέκα πηχῶν ἀπὸ χείλους εις χείλος, στρογγύλην κύκλω, και το ὕψος αὐτῆς πέντε πηχῶν· και γραμμὴ τριάκοντα πηχῶν περιεῶννυεν αὐτήν κύκλω. **3** Και ὑπὸ το χείλος αὐτῆς ἦτο ὁμοίωμα βωῶν, περικυκλούμενον αὐτὴν κύκλω, δέκα κατά πῆχην, περικυκλῶντες την θάλασσαν κύκλω. Αἱ δύο σειραὶ των βωῶν ἦσαν χυμένα ὁμοῦ με αὐτήν. **4** Ἰστατο δε ἐπὶ δώδεκα βωῶν· τρεις ἔβλεπον προς βορρᾶν, και τρεις ἔβλεπον προς δυσμάς, και τρεις ἔβλεπον προς νότον, και τρεις ἔβλεπον προς ανατολάς· και ἡ θάλασσα ἔκειτο ἐπ' αὐτῶν· και ὅλα τα ὀπίσθια αὐτῶν ἦσαν προς τα ἔσω. **5** Και το πάχος αὐτῆς ἦτο μίας παλάμης και το χείλος αὐτῆς κατεσκευασμένον ὡς χείλος ποτηρίου, ὡς ἄνθος κρίνου· ἐχώρει δε πλήρης οὔσα τρεις χιλιάδας βαθ. **6** Ἐκαμεν ἐτι δέκα λουτήρας, και ἔθεσε πέντε εκ δεξιῶν και πέντε ἐξ ἀριστερῶν, διά να πλύνωσιν εν αὐτοῖς ἐκεῖ ἐπλυνον ὅσα ἦσαν διά ὀλοκαυτώσιν· ἡ θάλασσα ὅμως ἦτο διά να νίπτωνται εν αὐτῇ οἱ ἱερεῖς. **7** Και ἔκαμε τας χρυσὰς λυχνίας δέκα, κατά το διατεταγμένον περί αὐτῶν, και ἔθεσεν αὐτάς εν τῷ ναῷ, πέντε εκ δεξιῶν και πέντε ἐξ ἀριστερῶν. **8** Και ἔκαμε δέκα τραπέζας, και ἔθεσεν αὐτάς εν τῷ ναῷ, πέντε εκ δεξιῶν και πέντε ἐξ ἀριστερῶν. Και ἔκαμεν εκατὸν χρυσὰς λεκάνας. **9** Και ἔκαμε την αὐλὴν των ἱερῶν και την μεγάλην αὐλὴν, και θύρας διά την αὐλὴν, και ἐσκέπασε τας θύρας αὐτῶν με χαλκόν. **10** Και ἔθεσε την θάλασσαν κατά το δεξιὸν πλευρὸν προς ανατολάς, ἀπέναντι του μεσημβρινοῦ μέρου. **11** Και ἔκαμεν ο Χουράμ τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας· και ἐτελείωσεν ο Χουράμ κάμνων το ἔργον, το ὁποῖον ἔκαμνεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οἶκον του Θεοῦ. **12** τους δύο στύλους, και τας σφαίρας και τα δύο ἐπιθέματα τα ἐπὶ της κεφαλῆς των στύλων· και τα δύο δικτυωτὰ διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των ἐπιθεμάτων των ἐπὶ της κεφαλῆς των στύλων. **13** και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτὰ, δύο σειρὰς ροδίων δι' ἕκαστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των ἐπιθεμάτων των ἐπὶ των στύλων. **14** Ἐκαμεν ἐτι τας βάσεις και ἔκαμε τους λουτήρας ἐπὶ των βάσεων. **15** την μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα βῶας ὑποκάτω αὐτῆς. **16** Και τους λέβητας και τα πτυάρια και τας κρεάγρας και πάντα τα σκευὴ αὐτῶν ἔκαμε Χουράμ ο πατήρ αὐτοῦ εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οἶκον του Κυρίου, εκ λαμπροῦ χαλκοῦ. **17** Εν τη πεδιάδι του Ἰορδάνου ἔχυσεν αὐτὸ ο βασιλεὺς, εν γῆ ἀργιλῶδες μεταξὺ Σοκχώθ και Σαρηθαθά. **18** Οὕτως ἔκαμεν ο Σολομών πάντα ταῦτα τα σκευὴ εν ἀφθονίᾳ μεγάλῃ· διότι δεν ἠδύνατο να λογαριασθῆ το βῆρος του χαλκοῦ. **19** Και ἔκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκευὴ τα του οἴκου του Θεοῦ και το θυσιαστήριον το χρυσοῦν και τας τραπέζας, και ἐπ' αὐτῶν ἐτίθεντο οἱ ἄρτοι της προθέσεως. **20** και τας

λυχνίας και τους λύχνους αυτών, διά να καίωσι κατά το διατεταγμένον ενώπιον του χρηστηρίου, εκ χρυσίου καθαρού· **21** και τα άνθη και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσίου, και τούτο χρυσίον καθαρών· **22** και τα λυχοψάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσίου καθαρού, και η είσοδος του οίκου, αι εώτεραι θύραι αυτού διά τόν άγιον των αγίων και αι θύραι του οίκου του ναού ήσαν εκ χρυσίου.

5 Και συνετελέσθη άπαν το έργον το οποίον έκαμεν ο Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα Δαβίδ του πατρός αυτού· και το αργύριον και το χρυσίον και πάντα τα σκεύη έθεσεν εν τοις θησαυροις του οίκου του Θεού. **2** Τότε συνήθροισεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και πάντας τους αρχηγούς των φυλών, τους οικογενάρχας των υιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης, του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ήτις είναι η Σιών. **3** Και συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες Ισραήλ προς τον βασιλέα εν τη εορτή του εβδόμου μηνός. **4** Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ· και εσήκωσαν οι Λευΐται την κιβωτόν. **5** Και ανεβίβασαν την κιβωτόν και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα άγια τα εν τη σκηνή· οι ιερείς και οι Λευΐται ανεβίβασαν αυτά. **6** Και ο βασιλεύς Σολομών και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ήσαν έμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, όσα δεν ήτο δυνατόν να λογαριασθώσιν ουδέ να αριθμηθώσι διά τόν πλήθος. **7** Και εισήγαγον οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το χρηστήριον του οίκου, εις τα άγια των αγίων, υποκάτω των περυγών των χερουβεΐμ· **8** διότι τα χερουβεΐμ είχαν εξηλωμένας τας πτέρυγας επί τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβεΐμ εκάλυπτον την κιβωτόν και τους μοχλούς αυτής άνωθεν· **9** και εξήρχον οι μοχλοί, και εφαινότο τα άκρα των μοχλών έξω της κιβωτού έμπροσθεν του χρηστηρίου· έξωθεν όμως δεν εφαινότο. Και είναι εκεί έως της σήμερον. **10** Δεν ήτο εν τη κιβωτώ ειμή αι δύο πλάκες, τας οποίας έθεσεν ο Μωϋσής εκεί εν Χωρήβ, όπου ο Κύριος έκαμε διαθήκην προς τους υιούς Ισραήλ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **11** Και ως εξήλθον οι ιερείς εκ του αγιαστηρίου, διότι πάντες οι ιερείς οι ευρεθέντες ηγιασθησαν, χωρίς να ήναι διατεταγμένοι κατά διαίρεσεις· **12** και οι Λευΐται οι ψαλτωδοί, πάντες οι του Ασαφ, του Αιμών, του Ιεδουθούν, και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ενδεδυμένοι βύσσον, εν κυβάλοις και ψαλτηρίοις και κιθάραις, ήσαντο κατά ανατολάς του θυσιαστηρίου, και μετ' αυτών εκατόν είκοσι ιερείς σαλπίζοντες διά σαλπύγγων· **13** τότε, ως ήχησαν οι σαλπικταί και οι ψαλτωδοί ομού μιά φωνή, υμνούντες και δοξολογούντες τον Κύριον, και καθώς ύψωσαν την φωνήν διά σαλπύγγων και κυμβάλων και οργανών μουσικών, και ύμνον τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, τότε ο οίκος ενεπλήσθη νεφέλης, ο οίκος του Κυρίου, **14** και δεν ηδύνατο οι ιερείς να σταθώσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας της νεφέλης· διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Θεού.

6 Τότε εάλλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ότι θέλει κατοικεί εν γνόφω· **2** αλλ' εγώ ωκοδόμησα εις σε οίκον κατοικήσεως και τόπον διά να κατοική αι αιωνίως. **3** Και στρέψας ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραήλ ήστατο. **4** Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις εξέτελεσε διά των χειρών αυτού εκείνο το οποίον εάλλησε διά τον στόματος αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, **5** Αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου εκ γης Αιγύπτου, δεν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ ουδεμίαν πόλιν, διά να οικοδομηθή οίκος, ώστε να ήναι το όνομά μου εκεί· ουδέ εξέλεξα άνδρα, διά να ήναι κυβερνήτης επί τον λαόν μου Ισραήλ· **6** αλλ' εξέλεξα την Ιερουσαλήμ, διά να ήναι το όνομά μου εκεί· και εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ήναι επί τον λαόν μου Ισραήλ. **7** Και ήλθεν εις την καρδίαν Δαβίδ του πατρός μου να οικοδομήση οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **8** Αλλ' ο Κύριος είπε προς Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ήλθεν εις την καρδίαν σου να οικοδομήσης οίκον εις το όνομά μου, καλώς μεν έκαμες ότι συνέλαβες τούτο εν τη καρδιά σου· **9** πλην συ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκον· αλλ' ο υίός σου, όστις θέλει εξέλθει εκ της σφύρας σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το όνομά μου. **10** Ο Κύριος λοιπόν επλήρωσε τον λόγον αυτού τον οποίον εάλλησε· και εγώ ανέστην αντί Δαβίδ του πατρός μου και εκάθησα επί τον θρόνον του Ισραήλ, καθώς εάλλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· **11** και έθεσα εκεί την κιβωτόν, εν ή κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν έκαμε προς τους υιούς Ισραήλ. **12** Και σταθείς ο Σολομών έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου, ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού· **13** διότι ο Σολομών έκαμε βάσιν χαλκίνην, έχουσαν πέντε πηχών μήκος, και πέντε πηχών πλάτος, και τριών πηχών ύψος και έθεσεν αυτήν εν τω μέσω της αυλής και σταθείς επ' αυτής έπεσεν επί τα γόνατα αυτού ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **14** και είπε, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θεός όμοίός σου εν τω ουρανών και επί της γής· όστις φυλάττει την διαθήκην και το έλεος προς τους δούλους σου, τους περιπατούντας ενώπιόν σου εν όλη τη καρδιά αυτών· **15** όστις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου όσα εάλλησας προς αυτόν, και εάλλησας διά του στόματος σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **16** Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ απ' έμπροσθέν μου καθημένος επί του θρόνου του Ισραήλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να περιπατών εις τον νόμον μου, καθώς συ περιπάτησας ενώπιόν μου. **17** Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ας αληθεύσι ο λόγός σου, τον οποίον εάλλησας προς τον δούλον σου τον Δαβίδ. **18** Αλλά θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός μετά ανθρώπου επί της γης; Ιδού, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών, δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος,

τον οποίον ωκοδόμησα; **19** Πλην επίβλεψον επί την προσευχήν του δούλου σου και επί την δέησιν αυτού, Κύριε Θεέ μου, ώστε να επακούσης της κραυγής και της δειήσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιόν σου· **20** διά να ήναι οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι προς τον οίκον τούτον ημέραν και νύκτα, προς τον τόπον περί του οποίου είπας ότι θέλεις θέσει το όνομά σου εκεί, διά να επακούης της δειήσεως την οποίαν ο δούλός σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπω τούτω. **21** Και Ισραήλ των δειήσεων του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ, όταν προσεύχωνται εν τω τόπω τούτω· και άκουε συ εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, εκ του ουρανού· και ακούων, γίνου ήλεως. **22** Εάν αμαρτήση άνθρωπος εις τον πλησίον αυτού και ζητήση όρκον παρ' αυτού διά να κάμη αυτόν να ορκισθή, και ο όρκος έλθη έμπροσθεν του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκω τούτω, **23** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και ενεργήσον και κρίνον τους δούλους σου, ανταποδίδων μεν εις τον άνομον, ώστε να στρέψης κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, δικαιώων δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσης εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού. **24** Και εάν κτυπηθή ο λαός σου Ισραήλ έμπροσθεν του εχθρού, διότι ημάτησαν εις σε, και επιστρέψωσι και δοξάσωσι το όνομά σου και προσευχηθώσι και δεηθώσι προς σε εν τω οίκω τούτω, **25** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου Ισραήλ, και επανάγαγε αυτούς εις την γην την οποίαν έδωκας εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών. **26** Όταν ο ουρανός κλεισθή και δεν γίνηται βροχή, διότι ημάτησαν εις σε, εάν προσευχηθώσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το όνομά σου και επιστρέψωσιν από των αμαρτιών αυτών, αφού ταπεινώσης αυτούς, **27** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν των δούλων σου και του λαού σου Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι και δος βροχήν επί την γην σου, την οποίαν έδωκας εις τον λαόν σου διά κληρονομίαν. **28** Πείνα εάν γείνη εκ τη γη, θανατικών εάν γείνη, ανεμοφορία και ερυσίβη, ακρίς και βρούχος εάν γείνη, οι εχθροί αυτών εάν πολιορκήσωσιν αυτούς εν τω τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή και οποιαδήποτε νόσος γείνη, **29** πάσαν προσευχήν, πάσαν δέησιν γινομένην υπό παντός ανθρώπου και υπό παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίση έκαστος την πληγήν αυτού και τον πόνον αυτού και εκτείνη τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, **30** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και συχώρησον και δος εις έκαστον κατά πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδίαν αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδίας των υιών των ανθρώπων· **31** διά να σε φοβώνται, ώστε να περιπατώσιν εν ταις οδοίς σου πάσας τας ημέρας όσας ζώσιν επί προσώπου της γης, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών. **32** Και τον ζένον έτι, όστις δεν είναι εκ του λαού σου Ισραήλ, αλλ' έρχεται από γης μακράς διά το όνομά σου το μέγα, και διά την χείρα σου την κραταιάν, και διά τον βραχιόνά σου τον εξηπλωμένον, εάν έλθωσι και προσευχηθώσι προς τον οίκον τούτον, **33** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του τόπου της

κατοικήσεώς σου, και κάμε κατά πάντα περί όσων ο ξένος σε επικαλεσθή, διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου και να σε φοβώνται, καθώς ο λαός σου ο Ισραήλ, και διά να γνωρίσωσιν ότι το όνομά σου εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα. **34** Όταν ο λαός σου εξέλθη εις πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, διά της οδού δι' ης αποστείλης αυτούς, και προσευχηθώσιν εις σε προς την πόλιν ταύτην την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησας εις το όνομά σου, **35** τότε επάκουσον εκ του ουρανού της προσευχής αυτών και της δειήσεως αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών. **36** Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι ουδείς άνθρωπος είναι αναμάρτητος, και οργισθής εις αυτούς, και παραδόσης αυτούς έμπροσθεν του εχθρού, και οι αιχμαλωτιστάί φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εις γην μακράν ή πλησίον, **37** και έλθωσιν εις εαυτούς εν τη γη όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι και δεηθώσι προς σε εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών, λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν και ηδικήσαμεν· **38** και επιστρέψωσι προς σε εξ όλης της καρδίας αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών, εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και προσευχηθώσι προς την γην αυτών την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών, και την πόλιν την οποίαν εξέλεξας, και προς τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **39** τότε επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών και των δειήσεων αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών και συχώρησον εις τον λαόν σου τον αμαρτήσαντα εις σε. **40** Τώρα, Θεέ μου, ας ήναι, δέομαι, ανεωγμένοι οι οφθαλμοί σου και προσεκτικά τα ώτα σου εις την προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. **41** Και τώρα, ανάστηθι, Κύριε Θεέ, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της δυνάμεώς σου· οι ιερείς σου, Κύριε Θεέ, ας ενδυθώσι σωτηριάν, και οι όσιοί σου ας ευφρανθώσιν εν αγαθοίς. **42** Κύριε Θεέ, μη απορρίψης το πρόσωπον του κεχρισμένου σου. ενθυμήθητι τα ελέη Δαβίδ του δούλου σου.

7 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών προσευχόμενος, κατέβη το πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας· και δόξα Κυρίου ανέπλησε τον οίκον. **2** Και δεν ηδύνατο οι ιερείς να εισέλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ανέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **3** Πάντες δε οι υιοί Ισραήλ, βλέποντες το πυρ καταβαίνον και την δόξαν του Κυρίου επί τον οίκον, έπεσον κατά πρόσωπον επί την γην, επί το λιθόστρωτον, και προσεκύνησαν και εδόξασαν τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **4** Τότε ο βασιλεύς και πας ο λαός προσέφεραν θυσίας ενώπιον του Κυρίου· **5** και εθυσίασεν ο βασιλεύς Σολομών την θυσίαν, εικοσιδύο χιλιάδας βρών και εκατόν εικοσι χιλιάδας προβάτων. Ούτως εγκαίνιασεν ο βασιλεύς και πας ο λαός τον οίκον του Θεού. **6** Και ίσταντο οι ιερείς εις τας υπηρεσίας αυτών, και οι Λευίται μετά των μουσικών οργάνων του Κυρίου, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς έκαμε διά να δοξάζωσι τον Κύριον, Ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, έχοντες εν ταις χερσίν αυτών τους ύμνους του Δαβίδ·

και εσαύπιζον οι ιερείς κατέναντι αυτών, και πας ο Ισραήλ ίστατο. **7** Καθιέρωσεν έτι ο Σολομών το μέσον της αυλής, της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου· διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών· επειδή το θυσιαστήριον το χάλκινον, το οποίον ο Σολομών έκαμε, δεν ηδύνατο να χωρήσει τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ. **8** Και κατ' εκείνον τον καιρόν έκαμεν ο Σολομών την εορτήν επτά ημέρας, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, συνάξας μεγάλη σφόδρα, από της εισόδου Αιμάθ μέχρι του ποταμού της Αιγύπτου. **9** Και εν τη ογδόη ημέρα έκαμον σύναξιν πάνδημον· διότι έκαμον τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου επτά ημέρας, και την εορτήν επτά ημέρας. **10** Και εν τη εικοστή τρίτη ημέρα του εβδόμου μηνός απέλυσε τον λαόν εις τας σκινας αυτών, ευφραινόμενους και αγαλλομένους την καρδίαν διά τα αγαθά όσα έκαμεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα και προς τον Ισραήλ τον λαόν αυτού. **11** Και ετελείωσεν ο Σολομών τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως· και παν ό, τι ήλθεν εις την καρδίαν του Σολομώντος να κάμη εν τω οίκω του Κυρίου και εν τω οίκω αυτού ευωδόθη. **12** Και εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα διά νυκτός, και είπε προς αυτόν, 'Ηκουσα της προσευχής σου και εξέλεξα τον τόπον τούτον εις εμαυτόν διά οίκον θυσίας. **13** Εάν κλείσω τον ουρανόν και δεν γίνηται βροχή, και εάν προστάξω την ακριδα να καταφάγη την γην, και εάν αποστειλώ θανατικόν μεταξύ του λαού μου, **14** και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το όνομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχηθώσι και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών. **15** Τώρα οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι ανεωγμένοι και τα ότα μου προσεκτικά εις την προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. **16** Διότι τώρα εξέλεξα και ηγίασα τον οίκον τούτον, διά να ήναι το όνομά μου εκεί έως αιώνος· και οι οφθαλμοί μου και η καρδιά μου θέλουσιν είσθαι εκεί πάσας τας ημέρας. **17** Και συ, εάν περιπατής ενώπιόν μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, και κάμνης κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε, και φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, **18** τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας σου, καθώς υπεσχήθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ ηγεμονεύων επί τον Ισραήλ. **19** Αλλ' εάν σεις αποστρέψητε και εγκαταλείψητε τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, τας οποίας έθεσα έμπροσθέν σας, και υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, **20** τότε θέλω εκριζώσει αυτούς από της γης μου, την οποίαν έδωκα εις αυτούς· και τον οίκον τούτον, τον οποίον ηγίασα διά το όνομά μου, θέλω απορρίψει από προσώπου μου και θέλω κάμει αυτόν παροιμίαν και εμπαιγμόν μεταξύ πάντων των λαών. **21** Και ο οίκος ούτος, όστις έγεινε τόσον υψηλός, θέλει είσθαι έκστασις εις πάντας τους διαβαίνοντας παρ' αυτόν· και θέλουσι λέγει, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και εις τον οίκον τούτον; **22** Και θέλουσιν

αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, όστις εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς· διά τούτο επέφερον επ' αυτούς άπαν τούτο το κακόν.

8 Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών, καθ' α ο Σολομών οικοδόμησε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού, **2** τας πόλεις τας οποίας ο Χουράμ είχε δώσει εις τον Σολομώντα, ο Σολομών οικοδόμησεν αυτάς και κατώκισεν εκεί τους υιούς Ισραήλ. **3** Και υπήγαν ο Σολομών εις Αιμάθ-σωβά και υπερίσχυεν εναντίον αυτής. **4** Και οικοδόμησε την Θαδμόρ εν τη ερήμω και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας οικοδόμησεν εν Αιμάθ. **5** Οικοδόμησεν έτι την Βαιθ-ωρών την άνω και την Βαιθ-ωρών την κάτω, πόλεις ωχυρωμένας με τείχη, πύλας και μοχλούς· **6** και την Βααλάθ και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχαν ο Σολομών, και πάσας τας πόλεις των αμαξών και τας πόλεις των ιππέων και παν ό, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομήση εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάση τη γη της επικρατείας αυτού. **7** Πάντα δε τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ των Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, οίτινες δεν ήσαν εκ του Ισραήλ, **8** αλλ' εκ των τέκνων εκείνων, των εναπολειφθέντων εν τη γη μετ' αυτούς, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον έως της ημέρας ταύτης. **9** Εκ δε των υιών Ισραήλ ο Σολομών δεν έκαμε δούλους διά το έργον αυτού, διότι ήσαν άνδρες πολεμισταί, και πρώταρχοι και άρχοντες των αμαξών αυτού και των ιππέων αυτού. **10** Εκ τούτων ήσαν οι αρχηγοί των επιστατών, τους οποίους είχαν ο βασιλεύς Σολομών, διακόσιοι πενήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν. **11** Και ανεβίβασεν ο Σολομών την θυγατέρα του Φαρώ εκ της πόλεως Δαβίδ, εις τον οίκον τον οποίον οικοδόμησε δι' αυτήν· διότι είπεν, Η γυνή μου δεν θέλει κατοικεί εν τω οίκω Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, επειδή το μέρος, όπου η κιβωτός του Κυρίου εισήλθεν, είναι άγιον. **12** Τότε προσέφερεν ο Σολομών ολοκαυτώματα εις τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, το οποίον οικοδόμησε κατ' έμπροσθεν του προνάου, **13** κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας του να προσφέρωσι κατά τας εντολάς του Μωύσέως, εν τοις σάββασι και εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταίς ταις γινομέναις τρίς του ενιαυτού, εν τη εορτή των αζύμων και εν τη εορτή των εβδομαδών και εν τη εορτή των σκηνών. **14** Και κατέστησε, κατά την διάταξιν Δαβίδ του πατρός αυτού, τας διαιρέσεις των ιερέων εις την υπηρεσίαν αυτών, και τους Λευίτας εις τας φυλακάς αυτών διά να υμνώσι και να λειτουργώσι κατέναντι των ιερέων, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας· και τους πυλωρούς κατά τας διαιρέσεις αυτών εις εκάστην πύλην· διότι τοιαύτη ήτο η εντολή Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού. **15** Και δεν παρεδρόμησαν από της εντολής του βασιλέως περί των ιερέων και Λευιτών εις ουδέν πράγμα ουδέ εις τα περί των θησαυρών. **16** 'Ητο δε ετοιμασία δι' άπαν το έργον του Σολομώντος, αφ' ης ημέρας

εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου, εωσού εξετελέσθη. Ούτως ετελειώθη ο οίκος του Κυρίου. **17** Τότε υπήγεν ο Σολομών εις Εσιών-γάβερ και εις Αιλώθ, επί το χεῖλος της θαλάσσης εν τη γη Εδώμ. **18** Και απέστειλεν ο Χουράμ προς αὐτόν, διά χειρός των δούλων αὐτοῦ πλοία και δούλους ειδήμονας της θαλάσσης και υπήγαν μετά των δούλων του Σολομώντος εις Οφείρ, και ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια πενήκοντα τάλαντα χρυσοῦ και ἔφεραν αὐτά προς τον βασιλέα Σολομώντα.

9 Ακούσασα δε η βασιλίσσα της Σεβά την φήμην του Σολομώντος, ἦλθεν εις Ιερουσαλήμ, διά να δοκιμάσῃ τον Σολομώντα δι' αινιγμαίων, ἔχουσα συνοδίαν μεγάλην σφόδρα και καμήλους φορτωμένας ἀρώματα και χρυσόν ἀφθονον και λίθους πολυτίμους και, ὅτε ἦλθε προς τον Σολομώντα, ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ περὶ πάντων ὅσα εἶχεν εν τη καρδίᾳ αὐτῆς. **2** Και ἐξήγησεν εις αὐτήν ο Σολομών πάντα τα ἐρωτήματα αὐτῆς και δεν ἐστάθη οὐδέν κεκρυμμένον ἀπὸ του Σολομώντος, το ὁποῖον δεν ἐξήγησεν εις αὐτήν. **3** Και ἰδοῦσα η βασιλίσσα της Σεβά την σοφίαν του Σολομώντος και τον οἶκον, τον ὁποῖον ἠκοδόμησε, **4** και τα φαγητά της τραπέζης αὐτοῦ, και την καθεδρίασιν των δούλων αὐτοῦ, και την στάσιν των ὑπουργῶν αὐτοῦ και τον ἱματισμὸν αὐτῶν, και τους οἰνοχόους αὐτοῦ και τον ἱματισμὸν αὐτῶν, και την ἀνάβασιν αὐτοῦ δι' ἧς ἀνέβαινον εις τον οἶκον του Κυρίου, ἔγεινεν ἔκθαμβος· **5** και εἶπε προς τον βασιλέα, Αληθῆς ο λόγος, τον ὁποῖον ἠκούσα εν τη γη μου, περὶ των ἔργων σου και περὶ της σοφίας σου· **6** ἀλλὰ δεν ἐπίστευον εις τους λόγους αὐτῶν, εωσού ἦλθον και εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου· και ἰδοῦ, τὸ ἦμισυ του πλήθους της σοφίας σου δεν ἀπηγγέλη προς ἐμέ· συ υπερβαίνεις την φήμην την ὁποίαν ἠκούσα· **7** μακάριοι οἱ ἄνδρες σου και μακάριοι οἱ δούλοί σου οὔτοι, οἱ ἰστάμενοι πάντοτε ἐνώπιόν σου και ἀκούοντες την σοφίαν σου· **8** ἔστω Κύριος ο Θεός σου εὐλογημένος, ὅστις ἐνηρηστήθη εις σε, διά να σε θέσῃ ἐπὶ τον θρόνον αὐτοῦ, να ἦσαι βασιλεὺς εις Κύριον τον Θεόν σου· επειδὴ ο Θεός σου ἠγάπησεν τον Ισραὴλ, ὥστε να στερεώσῃ αὐτούς εις τον αἰῶνα, διά τούτο σε κατέστησε βασιλέα ἐπ' αὐτούς, διά να κάμνην κρίσιν και δικαιοσύνην. **9** Και ἔδωκεν εις τον βασιλέα ἑκατὸν ἑκοσι τάλαντα χρυσοῦ και ἀρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους και δεν ἐστάθησαν ποτέ τοιαῦτα ἀρώματα, ὁποῖα η βασιλίσσα της Σεβά ἔδωκεν εις τον βασιλέα Σολομώντα. **10** Και οἱ δούλοι δε του Χουράμ και οἱ δούλοι του Σολομώντος, οἵτινες ἔφερον χρυσίον ἀπὸ Οφείρ, ἔφερον και ζύλων αλγουμεῖμ και λίθους πολυτίμους. **11** Και ἔκαμεν ο βασιλεὺς ἐκ των ζύλων αλγουμεῖμ ἀναβάσεις εις τον οἶκον του Κυρίου και εις τον οἶκον του βασιλέως, και κιθάρας και ψαλτήρια διά τους μουσικούς και τοιαῦτα δεν ἐφάνησαν πρότερον εν τη γη Ιούδα. **12** Και ἔδωκεν ο βασιλεὺς Σολομών εις την βασιλίσσαν της Σεβά πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ἐζήτησε, πλείοτερα των ὅσα ἔφερε προς τον βασιλέα. Και ἐπέστρεψε και ἀνεχώρησεν εις την γην αὐτῆς, αὐτὴ και οἱ δούλοι αὐτῆς. **13** Το βῆρος δε του χρυσοῦ, το ὁποῖον ἤρχετο εις τον Σολομώντα κατ' ἔτος, ἦτο εξακόσια ἐξήκοντα ἐξ τάλαντα χρυσοῦ, **14** ἐκτός του συναγομένου ἐκ των τελωνῶν και των

εμπορῶν και πάντων των βασιλείων της Αραβίας και των σατραπῶν της γης, οἵτινες ἔφερον χρυσίον και ἀργύριον προς τον Σολομώντα. **15** Και ἔκαμεν ο βασιλεὺς Σολομών διακοσίους θυρεούς ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου· εξακόσιοι σίκλοι χρυσοῦ σφυρηλάτου ἐξωδεύθησαν εις ἕκαστον θυρεόν· **16** και τριακοσίας ἀσπίδας ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου· τριακόσιοι σίκλοι χρυσοῦ ἐξωδεύθησαν εις ἕκαστην ἀσπίδα. Και ἔθεσεν αὐτὰς ο βασιλεὺς εν τῷ οἴκῳ του δάσους του Λιβάνου. **17** Ἐκαμεν ἐπί ο βασιλεὺς, θρόνον μέγαν ἐλεφάντινον και ἐσκέπασεν αὐτόν με καθαρὸν χρυσίον. **18** εἶχε δε ο θρόνος ἐξ βαθμίδας και υποπόδιον χρυσοῦν, συνδεδεμένα με τον θρόνον, και ἀγκῶνας ἐντεῦθεν και ἐντεῦθεν της καθέδρας, και δύο λέοντας ἰσταμένους εις τα πλάγια των ἀγκῶνων· **19** και δώδεκα λέοντες ἴσαντο ἐκεῖ, ἐκατέρωθεν ἐπὶ των ἐξ βαθμίδων. Παρόμοιον δεν κατεσκευάσθη εις οὐδέν βασιλεῖον. **20** Και πάντα τα σκεῦή του ποτοῦ του βασιλέως Σολομώντος ἦσαν ἐκ χρυσοῦ, και πάντα τα σκεῦή του οἴκου του δάσους του Λιβάνου ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ· οὐδέν ἐξ ἀργυρίου· το ἀργύριον ἐλογίζετο εις οὐδέν εν ταῖς ἡμέραις του Σολομώντος. **21** Διότι εἶχε πλοία ο βασιλεὺς πορευόμενα εις Θαρσεῖς μετά των δούλων του Χουράμ· ἀπαξ κατὰ τριετίαν ἤρχοντο τα πλοία ἀπὸ Θαρσεῖς, φέροντα χρυσόν και ἄργυρον, ὀδόντας ἐλέφαντος και πιθήκους και παγώνια. **22** Και ἐμεγαλύνθη ο βασιλεὺς Σολομών ὑπὲρ πάντας τους βασιλεῖς της γης εις πλοῦτον και εις σοφίαν. **23** Και πάντες οἱ βασιλεῖς της γης ἐζήτουν το πρόσωπον του Σολομώντος, διά να ἀκούσωσι την σοφίαν αὐτοῦ, την ὁποίαν ο Θεός ἔθεσεν εις την καρδίαν αὐτοῦ. **24** Και ἔφερον ἕκαστος αὐτῶν το δῶρον αὐτοῦ, σκεῦή ἀργυρά και σκεῦή χρυσά και στολάς, πανοπλίας και ἀρώματα, ἵππους και ἠμιόλους, κατ' ἔτος. **25** Και εἶχεν ο Σολομών τέσσαρας χιλιάδας σταύλους ἵππων και ἀμαξίων και δώδεκα χιλιάδας ἵππεων, τους ὁποίους ἔθεσεν ο βασιλεὺς εις τας πόλεις των ἀμαξίων και πλησίον εαυτοῦ εν Ιερουσαλήμ. **26** Και ἐβασίλευεν ἐπὶ πάντας τους βασιλεῖς ἀπὸ του ποταμοῦ ἔως της γης των Φιλισταίων και των ὀρίων της Αἰγύπτου. **27** Και κατέστησεν ο βασιλεὺς τον ἄργυρον εν Ιερουσαλήμ ὡς λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ὡς τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την ἀφθονίαν. **28** Και ἔφερον προς τον Σολομώντα ἵππους ἐξ Αἰγύπτου και ἐκ πάντων των τόπων. **29** αι δε λοιπαὶ πράξεις του Σολομώντος, αι πρώται και αι ἔσχαται, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ Νάθαν του προφήτου και εν τη προφητεῖᾳ Ἀχιά του Σηλωνίτου και εν τοῖς ὀράμασιν Ἰδδώ του βλέποντος, τοῖς γενομένοις ἐναντίον Ἰεροβοάμ υἱοῦ του Ναβάτ· **30** Ἐβασίλευσε δε ο Σολομών εν Ιερουσαλήμ, ἐπὶ πάντα τον Ισραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη. **31** Και ἐκοιμήθη ο Σολομών μετὰ των πατέρων αὐτοῦ· και ἔθαψαν αὐτόν εν τη πόλει Δαβὶδ του πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δε ἀντ' αὐτοῦ Ἰεροβοάμ ο υἱὸς αὐτοῦ.

10 Και υπήγεν ο Ἰεροβοάμ εις Συχέμ· διότι ἤρχετο πας ο Ισραὴλ εις Συχέμ διά να κάμῃ αὐτόν βασιλέα. **2** Και ὡς ἠκούσε τούτο Ἰεροβοάμ ο υἱὸς του Ναβάτ, ὅστις ἦτο εν Αἰγύπτῳ, ὅπου εἶχε φύγει ἀπὸ προσώπου Σολομώντος του βασιλέως, ἐπέστρεψεν ο Ἰεροβοάμ ἐξ

Αιγύπτου, **3** διότι απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν. Τότε ήλθον ο Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ, και ελάλησαν προς τον Ροβοάμ, λέγοντες, **4** Ο πατήρ σου εκκήρυξε τον ζυγόν ημών· τώρα λοιπόν την δουλείαν την σκληράν του πατρός σου και τον ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον οποίον επέβαλεν εφ' ημάς, ελάφρωσον συ, και θέλομεν σοι δουλεύει. **5** Ο δε είπε προς αυτούς, Επανελάθετε προς εμέ μετά τρεις ημέρας. Και ανεχώρησεν ο λαός. **6** Και συνεβουλεύθη ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους, οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός αυτού έτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλευέτε σεις να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; **7** Και ελάλησαν προς αυτόν, λέγοντες, Εάν φερθής ευμενώς προς τον λαόν τούτον και ευαρεστήσης εις αυτούς, και λαλήσης προς αυτούς αγαθούς λόγους, τότε θέλουσιν είσθαι δούλοί σου διά παντός. **8** Απερρίψεν όμως την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν έδωκαν εις αυτόν, και συνεβουλεύθη τους νέους τους συνανατραφέντας μετ' αυτού, τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. **9** Και είπε προς αυτούς, Τι με συμβουλευέτε σεις να αποκριθώμεν προς τον λαόν τούτον, όστις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον ζυγόν τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν εφ' ημάς; **10** Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι οι συνανατραφέντες μετ' αυτού, λέγοντες, Ούτω θέλεις λαλήσει προς τον λαόν, όστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο πατήρ σου εβάρυνε τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον αυτόν εις ημάς· ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς· Ο μικρός μου δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος του πατρός μου. **11** Τώρα λοιπόν ο μεν πατήρ μου επεφόρτισεν εις εσάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας ο πατήρ μου σας παιδείουσε με μάστιγας, εγώ δε θέλω σας παιδείουσει με σκορπίους. **12** Και ήλθεν ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ την τρίτην ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς, λέγων, Επανελάθετε προς εμέ την τρίτην ημέραν. **13** Και απεκρίθη ο βασιλεύς προς αυτούς σκληρώς και εγκατέλιπεν ο βασιλεύς Ροβοάμ την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, **14** και ελάλησε προς αυτούς κατά την συμβουλήν των νέων, λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν σας, αλλ' εγώ θέλω κάμει αυτόν βαρύτερον· ο πατήρ μου σας παιδείουσε με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδείουσει με σκορπίους. **15** Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς εις τον λαόν· διότι το πράγμα έγεινε παρά του Θεού, διά να εκτελέση ο Κύριος τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ τον υιόν του Ναβάτ. **16** Και ιδών πας ο Ισραήλ ότι ο βασιλεύς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος έχομεν ημείς εις τον Δαβίδ; ουδεμίαν κληρονομίαν έχομεν εις τον υιόν του Ιεσσαί εις τας σκηνας σου έκαστος, Ισραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περί του οίκου σου. Και ανεχώρησε πας ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. **17** Περί δε των υιών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβοάμ εβασίλευσεν επ' αυτούς. **18** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τον Αδωράμ, τον επί των φόρων· και ελιθοβόλησαν αυτόν οι υιοί Ισραήλ με λίθους, και απέθανεν. Όθεν έσπευσεν ο βασιλεύς Ροβοάμ να αναβή εις την άμαξαν, διά να φύγη εις

Ιερουσαλήμ. **19** Ούτως απεστάτησεν ο Ισραήλ από του οίκου του Δαβίδ, έως της ημέρας ταύτης.

11 Και ελθών ο Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν, εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά τον Ισραήλ, όπως επαναφέρωσι την βασιλείαν εις τον Ροβοάμ. **2** Έγεινεν όμως λόγος Κυρίου προς τον Σεμαΐαν, άνθρωπον του Θεού, λέγων, **3** Λάλησον προς Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον Ισραήλ εν Ιούδα και Βενιαμίν, λέγων, **4** Ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλετε αναβή ουδέ πολεμήσει εναντίον των αδελφών σας επιστρέψατε έκαστος εις τον οίκον αυτού, διότι παρ' εμού έγεινε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις τους λόγους του Κυρίου και απεστράφησαν από του να υπάγωσι κατά του Ιεροβοάμ. **5** Και κατώκησεν ο Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και οικοδόμησε πόλεις οχυράς εν Ιούδα. **6** Και οικοδόμησε την Βηθλέεμ και την Ητάμ και την Θεοκεί **7** και την Βαιθ-σορ και την Σοκχώ και την Οδολλάμ **8** και την Γαθ και την Μαρησά και την Ζιφ **9** και την Αδωραΐμ και την Λαχείς και την Αζική **10** και την Σαραά και την Αιαλών και την Χεβρών, αίτινες είναι εν Ιούδα και εν Βενιαμίν, πόλεις χωρυσμένοι. **11** Και χωρύρωσε τα φρούρια, και έβαλεν εις αυτά φρουράρχους και αποθήκας τροφών και ελαιού και οίνου. **12** Και εις πάσαν πόλιν έβαλεν ασπίδας και λόγchas, και χωρύρωσεν αυτάς πολύ σφόδρα. Και ήσαν υπ' αυτόν ο Ιούδας και ο Βενιαμίν. **13** Και οι ιερείς και οι Λευΐται οι εν παντί τω Ισραήλ συνήχθησαν προς αυτόν, εκ πάντων των ορίων αυτών. **14** Διότι οι Λευΐται εγκατέλιπον τα πρόσεται αυτών και τας ιδιοκτησίας αυτών, και ήλθον εις τον Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ· επειδή ο Ιεροβοάμ και οι υιοί αυτού είχαν αποβάλει αυτούς από του να ιερατεύωσιν εις τον Κύριον· **15** και κατέστησεν εις εαυτόν ιερείς διά τους υψηλούς τόπους και διά τους δαίμονας και διά τους μύσλους, τους οποίους έκαμε· **16** και μετ' αυτούς, όσοι εκ πασών των φυλών του Ισραήλ έδωκαν τας καρδιάς αυτών εις το να ζητώσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, διά να θυσιάσωσιν εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **17** Και κατίσχυσαν την βασιλείαν του Ιούδα και ισχυροποίησαν τον Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος, τρία έτη· διότι τρία έτη περιπάτησαν εν τη οδώ του Δαβίδ και του Σολομώντος. **18** Έλαβε δε ο Ροβοάμ εις εαυτόν γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα του Ιεριμώθ υιού του Δαβίδ, και την Αβιχαΐλ, θυγατέρα του Ελιάβ υιού του Ιεσσαί· **19** ήτις εγέννησεν εις αυτόν υιούς, τον Ιεούς και τον Σαμαρίαν και τον Ζαάμ. **20** Και μετ' αυτήν έλαβε την Μααχά θυγατέρα του Αβεσσαλώμ, ήτις εγέννησεν εις αυτόν τον Αβιά και τον Ατθαΐ και τον Ζιζά και τον Σελωμεθ. **21** Και ηγάπησεν ο Ροβοάμ την Μααχά θυγατέρα του Αβεσσαλώμ υπέρ πάσας τας γυναίκας αυτού και τας παλλακας αυτού· διότι έλαβε δεκαοκτώ γυναίκας και εξήκοντα παλλακάς και εγέννησεν εικοσιοκτώ υιούς και εξήκοντα θυγατέρας. **22** και κατέστησεν ο Ροβοάμ άρχοντα τον Αβιά τον υιόν της Μααχά, διά να άρχη επί τους αδελφούς αυτού· διότι εστοχάζετο να κάμη αυτόν βασιλέα· **23** και ποιών φρονίμως διέσπειρε πάντας τους υιούς αυτού εις πάντας

τους τόπους Ιούδα και Βενιαμίν, εις πάσαν οχυράν πόλιν· και ἔδωκεν εις αυτούς τροφάς εν αφθονία και ἐξήτησε πολλάς γυναίκα·

12 Και καθὼς εσπερεύθη η βασιλεία του Ροβοάμ και ενεδυναμώθη, εγκατέλιπε τον νόμον του Κυρίου, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού. **2** Και εν τω πέμπτω ἔτει της βασιλείας του Ροβοάμ, Σισάκ ο βασιλεύς της Αιγύπτου ἀνέβη εναντίον της Ιερουσαλήμ, επειδή παρηνόμησαν εις τον Κύριον, **3** μετὰ χιλίων διακοσίων αμαζών και ἐξήκοντα χιλιάδων ἰππέων· ο δε λαός ὅστις ἦλθε μετ' αυτού ἐξ Αιγύπτου ἦτο ἀναριθμητός, Λίβυες, Τρωγλοδίται και Αἰθίοπες. **4** Και κυριεύσας τας οχυράς πόλεις τας εν Ιούδα, ἦλθεν ἕως της Ιερουσαλήμ. **5** Τότε Σεμαΐας ο προφήτης ἦλθε προς τον Ροβοάμ και τους ἄρχοντας του Ιούδα, τους συναχθέντας εν Ιερουσαλήμ διὰ τον φόβον του Σισάκ, και εἶπε προς αυτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Σεις με εγκατελίπετε· διὰ τοῦτο σας εγκατέλιπον και ἐγὼ εις την χεῖρα του Σισάκ. **6** Και εταπεινώθησαν οἱ ἄρχοντες του Ισραήλ και ο βασιλεύς, και ἔλεγον, Δίκαιος ο Κύριος. **7** Και ὅτε εἶδεν ο Κύριος ὅτι εταπεινώθησαν, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Σεμαΐαν, λέγων, Οὗτοι εταπεινώθησαν· δεν θέλω ἐξολοθρεῦσαι αυτούς, ἀλλὰ θέλω χαρίσει εις αυτούς σωτηρίαν τινά· και ο θυμός μου δεν θέλει ἐκχυθῆ ἐπὶ την Ιερουσαλήμ διὰ χειρὸς του Σισάκ. **8** ἀλλ' ὁμως θέλουσι γείνει δούλοι αὐτοῦ, διὰ να γνωρίσωσι την δουλείαν την ἐμὴν και την δουλείαν των βασιλείων της γῆς. **9** Και ἀνέβη Σισάκ ο βασιλεύς της Αιγύπτου ἐπὶ την Ιερουσαλήμ, και ἔλαβε τους θησαυρούς του οἴκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οἴκου του βασιλέως· τα πάντα ἔλαβεν· ἔλαβεν ἐπί τους θυρεούς τους χρυσοῦς, τους ὁποίους ἔκαμεν ο Σολομών. **10** Και ἀντ' ἐκείνων ἔκαμεν ο βασιλεύς Ροβοάμ θυρεούς χαλκίνους, και παρέδωκεν αυτούς εις τας χεῖρας των ἀρχόντων των σωματοφυλάκων, οἵτινες ἐφύλαττον τον οἶκον του οἴκου του βασιλέως. **11** Και ὁπότε εἰσήρχετο ο βασιλεύς εις τον οἶκον του Κυρίου, οἱ σωματοφύλακες ἤρχοντο και ἐλάμβανον αυτούς, και πάλιν ἔφερον αυτούς εις το οἶκον των σωματοφυλάκων. **12** Επειδὴ λοιπὸν εταπεινώθη, ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ ο θυμός του Κυρίου, διὰ να μη ἀφανίσῃ αὐτοῦς ολοκλήρως· διότι ἦσαν ἐπιγαθαῖά πράγματα εν τῷ Ιούδα. **13** Και ενεδυναμώθη ο βασιλεύς Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και ἐβασίλευσε· διότι ο Ροβοάμ ἦτο ἡλικίας τεσσαράκοντα και ἐνὸς ἔτους ὅτε ἐβασίλευσε, και ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ ἔτη εν Ιερουσαλήμ, τῆ πόλει την ὁποῖαν ο Κύριος ἐξέλεξεν ἐκ πασῶν των φυλῶν του Ισραήλ, διὰ να θέσῃ το ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. Τῆς δε μητρὸς αὐτοῦ το ὄνομα ἦτο Νααμά η Ἀμμωνίτις. **14** Και ἐπράξε πονηρά, επειδὴ δεν προσήλωσε την καρδίαν αὐτοῦ εις το να ἐκζητῆ τον Κύριον. **15** Αἱ δε πράξεις του Ροβοάμ, αἱ πρώται και αἱ ἔσχαται, δεν εἶναι γεγραμμέναι εν τῷ βιβλίῳ Σεμαΐου του προφήτου και Ἰδδὼ του βλέποντος, εν ταις γενεαλογίαις; Ἦσαν δε πάντοτε πόλεμοι μετὰ Ροβοάμ και Ιεροβοάμ. **16** Και ἐκοιμήθη ο Ροβοάμ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ και ἐτάφη εν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δε ἀντ' αὐτοῦ Αβιά ο υἱὸς αὐτοῦ.

13 Και ἐβασίλευσεν ο Αβιά ἐπὶ τον Ιούδαν εν τῷ δεκάτῳ ογδῶ ἔτει του βασιλέως Ιεροβοάμ. **2** Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. Το δε ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μιχαῖα, θυγάτηρ του Ουριήλ ἀπὸ Γαβαά. Και ἦτο πόλεμος μετὰ Αβιά και Ιεροβοάμ. **3** Και παρετάχθη ο Αβιά εις μάχην με στρατεύματα δυνατῶν πολεμιστῶν, τετρακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν· και ο Ιεροβοάμ παρετάχθη εις μάχην εναντίον αὐτοῦ με οκτακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν, δυνατῶν εν ἰσχύϊ. **4** Και σηκωθείς ο Αβιά ἐπὶ το ὄρος Σεμαραΐμ, το εν τῷ ὄρει Εφραΐμ, εἶπεν, Ακούσατέ μου, Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ· **5** δεν πρέπει να γνωρίσητε, ὅτι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ ἔδωκε την βασιλείαν ἐπὶ τον Ισραήλ διαπαντός εις τον Δαβίδ, εις αὐτόν και εις τους υἱοὺς αὐτοῦ, με συνθήκην ἀλάτος; **6** ἀλλ' ο Ιεροβοάμ ο υἱὸς του Ναβάτ, ο δούλος του Σολομῶντος υἱοῦ του Δαβίδ, ἐσηκώθη και ἐπανεστάτησεν εναντίον του κυρίου αὐτοῦ· **7** και συνήχησαν προς αὐτόν ἄνθρωποι μηδαμνοί, ἀχρεῖοι, και ενεδυναμώθησαν εναντίον του Ροβοάμ υἱοῦ του Σολομῶντος, ὅτε ἦτο ο Ροβοάμ νέος και ἀπαλός την καρδίαν και δεν ἤδύνατο να ἀνισταθῆ εις αυτούς· **8** και τώρα σεις λέγετε να ἀνισταθῆτε εις την βασιλείαν του Κυρίου, την εις τας χεῖρας των υἱῶν του Δαβίδ, διότι εἰσθε πλήθος πολὺ και ἔχετε μεθ' εαυτῶν χρυσοῦς μόσχους, τους ὁποίους ο Ιεροβοάμ ἔκαμεν εις ἐσάς διὰ θεοῦ· **9** δεν ἀπεβάλετε τους ιερεῖς του Κυρίου, τους υἱοὺς του Ααρών, και τους Λευΐτας, και ἐκάμετε εις εαυτοὺς ιερεῖς κατὰ τα ἔθνη της γῆς; πας ὅστις προσέρχεται να ιερωθῆ με μόσχον βοός και ἐπτά κριοῦς, γίνεται ιερεύς εις τους μη θεοῦ· **10** ἀλλ' ἡμεῖς τον Κύριον ἔχομεν θεόν ἡμῶν, και δεν εγκατελίπομεν αὐτόν· και οἱ ιερεῖς, οἱ λειτουργοῦντες εις τον Κύριον, εἶναι οἱ υἱοὶ του Ααρών· και οἱ Λευΐται, ἐπὶ την ἐργασίαν· **11** και καίουσι προς τον Κύριον καθ' ἐκάστην πρωΐαν και καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ὀλοκαυτώματα και θυμίαμα εὐώδες· και διατέθουσι τους ἄρτους της προθέσεως ἐπὶ της τραπέζης της καθαρᾶς και την λυχνίαν την χρυστὴν και τους λύχνους αὐτῆς, διὰ να καίῃ πάσαν ἑσπέραν· διότι ἡμεῖς φυλάττομεν την φυλακὴν Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν· σεις ὁμως εγκατελίπετε αὐτόν· **12** και ἰδοῦ, ο Θεός αὐτός εἶναι μεθ' ἡμῶν ἐπὶ κεφαλῆς, και οἱ ιερεῖς αὐτοῦ με πηχτικὰς σάλπιγγας, διὰ να ἠχώσιν εναντίον σας. Υἱοὶ Ισραήλ, μη πολεμεῖτε εναντίον Κυρίου του Θεοῦ των πατέρων σας· διότι δεν θέλετε εὐδοωθῆ. **13** Ο δε Ιεροβοάμ ἔστρεψε την ἐνέδραν διὰ να περιέλθῃ ἐκ των ὀπισθεν αὐτῶν· και ἦσαν κατὰ πρόσωπον του Ιούδα, και η ἐνέδρα ὀπισθεν αὐτῶν. **14** Και ὅτε περιέβλεψεν ο Ιούδας, ἰδοῦ, ἡ μάχη ἦτο ἔμπροσθεν και ὀπισθεν αὐτῶν· και ἐβόησαν προς τον Κύριον, και οἱ ιερεῖς ἐσάλλισαν με τας σάλπιγγας. **15** Τότε οἱ ἄνδρες Ιούδα ἠλάλαξαν· και καθὼς ἠλάλαξαν οἱ ἄνδρες Ιούδα, ο Θεός ἐπάταξε τον Ιεροβοάμ και πάντα τον Ισραήλ, ἔμπροσθεν του Αβιά και του Ιούδα. **16** Και ἐφύγησαν οἱ υἱοὶ Ισραήλ ἀπ' ἔμπροσθεν του Ιούδα· και παρέδωκεν αὐτοῦς ο Θεός εις την χεῖρα αὐτῶν. **17** Και ἔκαμον ο Αβιά και ο λαός αὐτοῦ εις αὐτοῦς σφαγὴν μεγάλην· και ἔπεσαν τραυματία ἐκ του Ισραήλ πεντακόσια χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν. **18** Και εταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ισραήλ εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ δε υἱοὶ Ιούδα ὑπερίσχυσαν, επειδὴ

ήλπισαν επί Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **19** Και κατεδίωξεν ο Αβιά εξ οπίσω του Ιεροβοάμ, και έλαβε παρ' αυτού πόλεις, την Βαιθήλ και τας κώμας αυτής, και την Ιεσαά και τας κώμας αυτής, και την Εφραΐν και τας κώμας αυτής. **20** Και δεν ανέλαβε πλέον δύναμιν ο Ιεροβοάμ εν ταις ημέραις του Αβιά· αλλ' επάταξεν αυτόν ο Κύριος, και απέθανε. **21** Και ενεδυναμώθη ο Αβιά· και έλαβεν εις εαυτόν δεκατέσσαρας γυναίκας, και εγέννησεν εικοσιδύο υιούς και δεκαέξ θυγατέρας. **22** Αι δε λοιπαί πράξεις του Αβιά και αι οδοί αυτού και οι λόγοι αυτού είναι γεγραμμένοι εν τη ιστορία του προφήτου Ιδδώ.

14 Και εκοιμήθη ο Αβιά μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ασά ο υιός αυτού. Εν ταις ημέραις αυτού η γη ησώχασε δέκα έτη. **2** Και έκαμεν ο Ασά το καλόν και το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού· **3** διότι αφήρσσε τα θυσιαστήρια των αλλοτρίων θεών και τους υψηλούς τόπους, και κατεσύντριψε τα αγάλματα και κατέκοψε τα άλγη· **4** και είπε προς τον Ιούδαν να εκζητώσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και να κάμνωσι τον νόμον και τας εντολάς. **5** Αφήρσεν έτι από πασών των πόλεων του Ιούδα τους υψηλούς τόπους και τα είδωλα· και ησώχασε το βασίλειον ενώπιον αυτού. **6** Και ωκοδόμησε πόλεις οχυράς εν τω Ιούδα· διότι ησώχασεν η γη, και δεν ήτο εις αυτόν πόλεμος εν εκείνοις τοις χρόνοις, επειδή ο Κύριος έδωκεν εις αυτόν ανάπαυσιν. **7** Διά τούτο είπε προς τον Ιούδαν, Ας οικοδομήσωμεν τας πόλεις ταύτας, και ας κάμωμεν περί αυτάς τείχη και πύργους, πύλας και μοχλούς, ενώ είμεθα κύριοι της γης, επειδή εξεζητήσαμεν Κύριον τον Θεόν ημών· εξεζητήσαμεν αυτόν, και έδωκεν εις ημάς ανάπαυσιν κυκλόθεν. Και ωκοδόμησαν και ευωδώθησαν. **8** Είχε δε ο Ασά στρατεύματα εκ του Ιούδα τριακοσίας χιλιάδας, φέροντας θυρεούς και λόγχας· εκ δε του Βενιαμίν, διακοσίας ογδοήκοντα χιλιάδας, ασπιδοφόρους και τοξότας· πάντες ούτοι ήσαν δυνατοί εν ισχύϊ. **9** Εξήλθε δε εναντίον αυτών Ζερά ο Αιθίοψ, με στρατεύματα εκατόν μυριάδων και με τριακοσίας αμάξας, και ήλθεν έως Μαρησά. **10** Και εξήλθεν ο Ασά εναντίον αυτού, και παρετάχθησαν εις μάχην εν τη φάραγγι Σεφαθά, πλησίον της Μαρησά. **11** Και εβόησεν ο Ασά προς Κύριον τον Θεόν αυτού και είπε, Κύριε, δεν είναι ουδέν παρά σοι να βοηθής τους έχοντας πολλήν ή μηδεμίαν δύναμιν· βοήθησον ημάς, Κύριε Θεέ ημών· διότι επί σε πεποιθήαμεν, και εν τω ονόματι σου ερχόμεθα εναντίον του πλήθους τούτου. Κύριε, συ είσαι ο Θεός ημών· ας μη υπερισχύση άνθρωπος εναντίον σου. **12** Και επάταξεν ο Κύριος τους Αιθίοπας έμπροσθεν του Ασά και έμπροσθεν του Ιούδα· και οι Αιθίοπες έφυγον. **13** Ο δε Ασά και ο λαός ο μετ' αυτού κατεδίωξαν αυτούς έως Γεράρων· και έπεσον εκ των Αιθίοπων τσοσούτοι, ώστε δεν ηδύναντο να αναλάβωσι πλέον· διότι συνετρίβησαν έμπροσθεν του Κυρίου και έμπροσθεν του στρατεύματος αυτού· και έλαβον λάφυρα πολλά σφόδρα. **14** Και επάταξαν πάσας τας πόλεις κύκλω των Γεράρων· διότι ο φόβος του Κυρίου επέπεσεν επ' αυτούς· και ελαφυραγόγησαν πάσας τας πόλεις· διότι ήσαν εν αυταίς λάφυρα πολλά.

15 Επάταξαν δε και τας επαύλεις των ποιμνίων και έλαβον πρόβατα πολλά και καμήλους, και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ.

15 Τότε ήλθε το πνεύμα του Θεού επί Αζαριάν τον υιόν του Οδηδ· **2** και εξήλθεν εις συνάντησιν του Ασά και είπε προς αυτόν, Ακούσάτι μου, Ασά και πας ο Ιούδας και ο Βενιαμίν· Ο Κύριος είναι με σας, όταν σεις είσθε μετ' αυτού· και εάν εκζητήτε αυτόν, θέλει ευρεθή εις εσάς· εάν όμως εγκαταλείψητε αυτόν, θέλει σας εγκαταλείψει. **3** πολύν μεν καιρόν εστάθη ο Ισραήλ χωρίς του αληθινού Θεού και χωρίς ιερές διδάσκοντας και χωρίς νόμου· **4** ότε όμως εν τη στενωχωρία αυτών επέστρεψαν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και εξεζήτησαν αυτόν, ευρέθη εις αυτούς· **5** και κατ' εκείνους τους καιρούς δεν ήτο ειρήνη εις τον εξερχόμενον και εις τον εισερχόμενον, αλλ' ήσαν μεγάλαι ταραχαί επί πάντας τους κατοίκους των τόπων· **6** και εφθείρετο έθνος υπό έθνων και πόλις υπό πόλεως· διότι ο Θεός κατέθλιβεν αυτούς εν πάση στενωχωρία· **7** σεις δε ενδυναμούσθε, και ας μη ήναι εκλελυμένα αι χείρες σας· διότι θέλει είσθαι μισθός εις το έργον σας. **8** Και ότε ήκουσεν ο Ασά τους λόγους τούτους και την προφητείαν Οδηδ του προφήτου, ενεδυναμώθη και απέβαλε τα βδελύγματα εκ πάσης της γης Ιούδα και Βενιαμίν και εκ των πόλεων, τας οποίας έλαβεν εκ του όρους Εφραΐμ, και ανενέωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κατ' έμπροσθεν του προνάου του Κυρίου. **9** Και συνήγαγε πάντα τον Ιούδαν και τον Βενιαμίν, και τους παροικούντας μετ' αυτών εκ του Εφραΐμ και Μανασσή και εκ του Συμεών· διότι πολλοί εκ του Ισραήλ προσεχώρησαν εις αυτόν, ιδόντες ότι Κύριος ο Θεός αυτού ήτο μετ' αυτού. **10** Και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ κατά τον τρίτον μήνα του δεκάτου πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά. **11** Και προσέφεραν θυσίας εις τον Κύριον, κατά την ημέραν εκείνην, εκ των λαφύρων τα οποία έφεραν, επτακοσίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων. **12** Και εισήλθον εις συνθήκην να εκζητήσωσι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών· **13** και πας όστις δεν εκζητήση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ να θανατόνηται, από μικρού έως μεγάλο, από ανδρός έως γυναικός. **14** Και ώμοσαν προς τον Κύριον εν φωνή μεγάλη και εν αλαλαγμώ και εν σάλπιγγι και εν κερατίναις. **15** Και πας ο Ιούδας ευφράνθη εις τον όρκον· διότι ώμοσαν εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξεζήτησαν αυτόν μεθ' όλης της θελήσεως αυτών· και ευρέθη εις αυτούς· και έδωκεν εις αυτούς ο Κύριος ανάπαυσιν κυκλόθεν. **16** Έτι δε Μααχά, την μητέρα του βασιλέως Ασά, απέβαλεν αυτήν του να ήναι βασίλισσα, επειδή έκαμεν είδωλον εις άλσος· και κατέκοψε ο Ασά το είδωλον αυτής και συνέτριψε και έκαυσεν αυτό εις τον χείμαρρον Κέδρων. **17** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν από του Ισραήλ· πλην η καρδία του Ασά ήτο τελεία πάσας τας ημέρας αυτού. **18** Και έφερεν εις τον οίκον του Θεού τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, άργυρον και χρυσόν και σκεύη. **19** Και δεν έγινε πόλεμος έως του τριακοστού πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά.

16 Εν τω τριακοστώ έκτω έτει της βασιλείας του Ασά, ο Βαασά βασιλεύς του Ισραήλ ανέβη εναντίον του Ιούδα και ωκοδόμησε την Ραμά, διά να μη αφινή μηδένα να εξέρχηται μηδέ να εισέρχηται προς τον Ασά βασιλέα του Ιούδα. 2 Τότε ο Ασά εξέφερεν αργύριον και χρυσίον εκ των θησαυρών του οίκου του Κυρίου και του οίκου του βασιλέως, και απέστειλε προς τον Βεν-αδάδ βασιλέα της Συρίας, κατοικούντα εν Δαμασκώ, λέγων, 3 Ας γείνη συνθήκη αναμέσον εμού και σου, ως ήτο και αναμέσον του πατρός μου και του πατρός σου· ιδού, απέστειλα προς σε αργύριον και χρυσίον· ύπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς Βαασά βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήση απ' εμού. 4 Και εισήκουσεν ο Βεν-αδάδ εις τον βασιλέα Ασά, και απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού εναντίον των πόλεων του Ισραήλ· και επάταξαν την Ιϊών και την Δαν και την Αβέλ-μαΐμ και πάσας τας αποθήκας των πόλεων Νεφθαλί. 5 Και ως ήκουσεν ο Βαασά, έπαυσε να οικοδομή την Ραμά και κατέλιπε το έργον αυτού. 6 Και παρέλαβεν ο βασιλεύς Ασά πάντα τον Ιούδαν, και εσήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, με τα οποία ωκοδόμει ο Βαασά· και με ταύτα ωκοδόμησε την Γαβαά και την Μισπά. 7 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν Ανανί ο βλέπων ήλθε προς Ασά τον βασιλέα του Ιούδα και είπε προς αυτόν, Επειδή επεστηρίχθης επί τον βασιλέα της Συρίας και δεν επεστηρίχθης επί Κύριον τον Θεόν σου, διά τούτο εξέθρυγε το στράτευμα του βασιλέως της Συρίας από της χειρός σου· 8 οι Αιθίοπες και οι Λίβυες δεν ήσαν στράτευμα μέγα, μετά πολυαριθμων αμαζών και ιππέων· επειδή όμως επεστηρίχθης εις τον Κύριον, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα σου· 9 διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου περιτρέχουσι διά πάσης της γης, διά να δειχθή δυνατός υπέρ των εχόντων την καρδίαν αυτών τελείαν προς αυτόν· εις τούτο έπραξας αφρόνως διά τούτο θέλεις έχει πολέμους εις το εξής. 10 Και ωργίσθη ο Ασά κατά τον βλέποντος και έβαλεν αυτόν εις φυλακήν· διότι ηγανάκτησεν εναντίον αυτού διά τούτο. Και κατέθλιψεν ο Ασά τινάς εκ του λαού εν εκείνω τω καιρώ. 11 Και ιδού, αι πράξεις του Ασά, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ. 12 Ηρρώστησε δε ο Ασά τους πόδας αυτού εν τω τριακοστώ εννάτω έτει της βασιλείας αυτού, εωσού η αρρωστία αυτού έγεινε μεγίστη· αλλ' ουδέ εν τη αρρωστία αυτού εξεζήτησε τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς. 13 Και εκοιμήθη ο Ασά μετά των πατέρων αυτού· και απέθανεν εν τω τεσσαρακοστώ πρώτω έτει της βασιλείας αυτού. 14 Και έθαψαν αυτόν εις τον τάφον αυτού, τον οποίον έσκαψε δι' εαυτον εν πώλει Δαβίδ, και έθεσαν αυτόν επί κλίνης πλήρους ευωδίας και διαφόρων αρωμάτων μυρεφικών· και έκαμον εις αυτόν καύσιν μεγάλην σφόδρα.

17 Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο υιός αυτού και ενεδυναμώθη κατά του Ισραήλ. 2 Και έβαλε δυνάμεις εις πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και κατέστησε φρουράς εν τη γη Ιούδα και εν ταις πόλεσι του Εφραΐμ, τας οποίας είχε κυριεύσει Ασά ο πατήρ αυτού. 3 Και ήτο Κύριος μετά του Ιωσαφάτ, επειδή περιπάτησεν εν ταις οδοίς Δαβίδ του πατρός αυτού ταις

πρώταις, και δεν εξεζήτησε τους Βααλείμ· 4 αλλά τον Θεόν του πατρός αυτού εξεζήτησε και εις τας εντολάς αυτού περιπάτησε και ουχί κατά τα έργα του Ισραήλ. 5 Διά τούτο εστερέωσεν ο Κύριος την βασιλείαν εν τη χειρί αυτού· και πας ο Ιούδας έδωκε δώρα εις τον Ιωσαφάτ· και απέκτησε πλούτον και δόξαν πολλήν. 6 Και υψώθη η καρδιά αυτού εις τας οδούς του Κυρίου· και έτι αφήρσε τους υψηλούς τόπους και τα άλση από του Ιούδα. 7 Και εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού απέστειλε τους άρχοντας αυτού, τον Βεν-αΐλ και τον Οβαδίαν και τον Ζαχαρίαν και τον Ναθαναήλ και τον Μιχαΐαν, διά να διδάσκωσιν εν ταις πόλεσι του Ιούδα. 8 και μετ' αυτών τους Λευΐτας, τον Σεμαΐαν και Ναθανΐαν και Ζεβαδίαν και Ασαήλ και Σεμραϊώθ και Ιωνάθαν και Αδωνΐαν και Τωβΐαν και Τωβ-αδωνΐαν, τους Λευΐτας· και μετ' αυτών Ελισαμά και Ιωράμ, τους ιερείς· 9 και εδίδασκον εν τω Ιούδα, έχοντες μεθ' εαυτών το βιβλίον του νόμου του Κυρίου, και περιήρχοντο εις πάσας τας πόλεις του Ιούδα και εδίδασκον τον λαόν. 10 Και επέπεσε φόβος Κυρίου επί πάσας τας βασιλείας των πέριξ του Ιούδα τόπων· και δεν εσολέθουν εναντίον του Ιωσαφάτ. 11 Και από των Φιλισταιών έφερον δώρα προς τον Ιωσαφάτ και φόρον αργυρίου· οι Άραβες προσέτι έφερον προς αυτόν ποιμίνα κριών επτά χιλιάδας επτακοσίους και τράγων επτά χιλιάδας επτακοσίους. 12 Και προεχώρει ο Ιωσαφάτ μεγαλυνόμενος σφόδρα· και ωκοδόμησεν εν Ιούδα φρούρια και πόλεις ασφαλών. 13 Και είχε πολλά έργα εν ταις πόλεσιν Ιούδα· και άνδρας πολεμιστάς, δυνατούς εν ισχύϊ, εν Ιερουσαλήμ. 14 Ούτοι δε είναι οι αριθμοί αυτών, κατά τους οίκους των πατριών αυτών· εκ του Ιούδα, χιλιαρχοι, Αδνά ο αρχηγός, και μετ' αυτού δυνατοί εν ισχύϊ τριακόσια χιλιάδες. 15 Και μετά τούτον Ιωανάν ο αρχηγός, και μετ' αυτού διακόσια ογδοήκοντα χιλιάδες. 16 Και μετά τούτον Αμασίας ο υιός του Ζιχρί, όστις προθύμως προσέφερεν εαυτόν εις τον Κύριον· και μετ' αυτού διακόσια χιλιάδες δυνατοί εν ισχύϊ. 17 Εκ δε του Βενιαμίν, δυνατός εν ισχύϊ, Ελιαδά και μετ' αυτού τοζόται και ασπιδοφόροι διακόσια χιλιάδες. 18 Και μετά τούτον Ιωζαβάδ, και μετ' αυτού εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδες ώπλισμένοι εις πόλεμον. 19 Ούτοι ήσαν οι υπηρετούντες τον βασιλέα, εκτός των όσους έβαλεν ο βασιλεύς εις τας οχυράς πόλεις εν παντί τω Ιούδα.

18 Και είχε ο Ιωσαφάτ πλούτον και δόξαν πολλήν· και εσυμπενθέρευσε μετά του Αχαάβ. 2 Μετά δε χρόνους κατέβη προς τον Αχαάβ εις την Σαμάρειαν· Και έσφαξεν ο Αχαάβ πρόβατα και βόας εν αφθονία δι' αυτόν και διά τον λαόν τον μετ' αυτού, και κατέπεισεν αυτόν να συναναβή εις Ραμώθ-γαλαάδ. 3 Και είπεν Αχαάβ ο βασιλεύς του Ισραήλ προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιούδα, Έρχεσαι μετ' εμού εις Ραμώθ-γαλαάδ· Ο δε απεκρίθη προς αυτόν, Εγώ είμαι καθώς συ, και ο λαός μου καθώς ο λαός σου, και θέλωμεν εισθαί μετά σου εν τω πολέμω. 4 Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Ερώτησον σήμερον, παρακαλώ, τον λόγον του Κυρίου. 5 Και συνήθροισεν ο βασιλεύς του Ισραήλ τους προφήτας, τετρακοσίους άνδρας, και είπε προς αυτούς, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ,

διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; ΟΙ δε είπον, Ανάβα, και θέλει παραδώσει ο Θεός αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **6** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα έτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; **7** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, είναι έτι άνθρωπος τις, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλην εγώ μισώ αυτόν· διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού αλλά πάντοτε κακόν· είναι ο Μιχαΐας ο υίος του Ιεμλά. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. **8** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ένα ευνούχον και είπε, Σπεύσον να φέρης Μιχαΐαν τον υιόν του Ιεμλά. **9** Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιουδα εκάθηντο, έκαστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολαίς, και εκάθηντο εν τόπω ανοικτώ, κατά την είσοδον της πόλης της Σαμαρείας· και πάντες οι προφήται προεφίητουν εμπροσθεν αυτών. **10** Και Σεδεκίας ο υίος του Χαναανά είχε κάμει εις εαυτόν κέρατα σιδηρά και είπεν, ούτω λέγει Κύριος· Διά τούτων θέλεις κερατίζει τους Συρίους, εωσού συντελέσει αυτούς. **11** Και πάντες οι προφήται προεφίητουν ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ και ευοδοΰ· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **12** Και ο μνηστής, όστις υπήγε να καλέση τον Μιχαΐαν, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού, οι λόγοι των προφητών φανερόνουσιν εξ ενός στόματος καλόν περί του βασιλέως· ο λόγος σου λοιπόν ας ήναι, παρακαλώ, ως ενός εξ εκείνων, και λάλησον το καλόν. **13** Ο δε Μιχαΐας είπε, Ζη Κύριος, ό,τι μοι είπη ο Θεός μου, τούτο θέλω λαλήσει. **14** Ηλθε λοιπόν προς τον βασιλέα, και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαΐα, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Ο δε είπεν, Ανάβητε και ευοδοΰσθε, διότι θέλουσι παραδοθή εις την χείρα σας. **15** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Έως ποσάκις θέλω σε ορκίζει να μη λέγης προς εμέ παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; **16** Ο δε είπεν· είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επί τα όρη, ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα· και είπε Κύριος, Ουτόι δεν έχουσι κύριον· ας επιστρέψωσιν έκαστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη. **17** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα ότι δεν θέλει προφητεύσει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; **18** Και ο Μιχαΐας είπεν, Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου· είδον τον Κύριον καθήμενον επί του θρόνου αυτού και πάσαν την στρατίαν του ουρανού παρισταμένην εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **19** Και είπε ο Κύριος, Τις θέλει απατήσει Αχαάβ τον βασιλέα του Ισραήλ, ώστε να αναβή και να πέση εν Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν ελάλησε λέγων ούτως, ο δε λέγων ούτως. **20** Τότε εξήλθε το πνεύμα και εσαθή ενώπιον Κυρίου και είπεν, Εγώ θέλω απατήσει αυτόν. Και είπε Κύριος προς αυτό, Τίνι τρόπω; **21** Και είπε, Θέλω εξέλθει και θέλω είσθαι πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι πάντων των προφητών αυτού. Και είπε Κύριος, θέλεις απατήσει και μάλιστα θέλεις κατορθώσει· εξέλθε και κάμε ούτω. **22** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο Κύριος έβαλε πνεύμα ψεύδους εν τω στόματι τούτων των προφητών σου, και ελάλησε Κύριος κακόν επί σε. **23** Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ο υίος του Χαναανά, ερράπισε τον Μιχαΐαν επί την σιαγόνα και είπε, Διά ποίας οδού επέρασε το πνεύμα

του Κυρίου απ' εμού, διά να λαλήση προς σε; **24** Και είπεν ο Μιχαΐας, Ιδού, θέλεις ιδεί καθ' ην ημεράν θέλεις εισέρχεται από ταμείου εις ταμείον, διά να κρυφθής. **25** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαΐαν και επαναφέρετε αυτόν προς Αμών τον άρχοντα της πόλεως, και προς Ιωάς τον υιόν του βασιλέως, **26** και είπατε, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Βάλατε τούτον εις την φυλακήν και τρέφετε αυτόν με άρτον θλίψεως και με ύδωρ θλίψεως, εωσού επιστρέψω εν ειρήνη. **27** Και είπεν ο Μιχαΐας, Εάν τώντι επιστρέψης εν ειρήνη, ο Κύριος δεν ελάλησε δι' εμού. Και είπεν, Ακούσατε σεις, πάντες οι λαοί. **28** Και ανεβη ο βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιουδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. **29** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Εγώ θέλω μετασχηματισθή και εισέλθει εις την μάχη· συ δε ενδόθητι την στολήν σου. Και μετεσχηματίσθη ο βασιλεύς του Ισραήλ και εισήλθον εις την μάχη. **30** Ο δε βασιλεύς της Συρίας είχε προστάξει τους άρχοντας των αμαξών αυτού, λέγων, Μη πολεμείτε μήτε μικρόν μήτε μέγαν, αλλά μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. **31** Και ως είδον οι άρχοντες των αμαξών τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοί είπον, Ουτός είναι ο βασιλεύς του Ισραήλ· και περιεκύκλωσαν αυτόν διά να πολεμήσωσιν αυτόν· αλλ' ο Ιωσαφάτ ανεβόησε, και εβοήθησεν αυτόν ο Κύριος και απέστρεψεν αυτούς ο Θεός απ' αυτού. **32** Ιδόντες δε οι άρχοντες των αμαξών ότι δεν ήτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, επέστρεψαν από της καταδιώξεως αυτού. **33** Άνθρωπος δε τις, τοξεύσας ασκόπως, εκτύπησε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των αρθρώσεων του θώρακος· ο δε είπεν προς τον ηνίοχον, Στρέψον την χείρα σου και έκβαλέ με εκ του στρατεύματος, διότι επληγώθη. **34** Και εμεγαλύνθη η μάχη εν τη ημέρα εκείνη· ο δε βασιλεύς του Ισραήλ ίστατο επί της αμάξης αντικρύ των Συρίων έως εσπέρα, και περί την δύσιν του ηλίου απέθανε.

19 Και επέστρεψεν Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιουδα εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη, εις Ιερουσαλήμ. **2** Και εξήλθεν Ιηού ο υίος του Ανανί, ο βλεπων, εις απάντησιν αυτού, και είπε προς τον βασιλέα Ιωσαφάτ, Τον σεβή βοηθείς και τους μισούντας τον Κύριον αγαπάς; διά τούτου οργή παρά του Κυρίου είναι επί σε· **3** πλην ευρέθησαν εν σοι καλά πράγματα, καθότι αφήρσας τα άλση από της γης και κατεύθυνας την καρδίαν σου εις το να εκζητήσ τον Θεόν. **4** Και κατώκησεν ο Ιωσαφάτ εν Ιερουσαλήμ· έπειτα εξήλθε πάλιν διά του λαού από Βηρσαβέ έως του όρους Εφραΐμ, και επέστρεψεν αυτούς προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **5** Και κατέστησε κριτάς εν τη γη, εν πάσαις ταις οχυραΐς πόλει του Ιουδα, εν εκάστη πόλει. **6** Και είπε προς τους κριτάς, Ιδέτε τι κάμνετε σείς· διότι δεν κρίνετε κρίσιν ανθρώπων, αλλά του Κυρίου, όστις είναι μεθ' υμών εν τη κρισολογία· **7** τώρα λοιπόν ας ήναι εμ' υμάς ο φόβος του Κυρίου· προσέχετε εις τας πράξεις σας· διότι δεν είναι αδικία παρά Κυρίω τω Θεώ ημών ουδέ προσωποληψία ουδέ δωροδοκία. **8** Και εν Ιερουσαλήμ έτι κατέστησεν ο Ιωσαφάτ κριτάς εκ των Λευιτών και των ιερέων και εκ των αρχηγών των πατριών του Ισραήλ, διά την κρίσιν του Κυρίου και διά τας διαφοράς, και

Ιερουσαλήμ. **9** Και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Ούτω θέλετε κάμνειν εν φόβω Κυρίου, εν πίστει και εν καρδία τελεία· **10** και οποιαδήποτε διαφορά ἔλθῃ προς εσάς εκ των αδελφών σας, των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν αυτών, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον νόμου και εντολής, διαταγμάτων και νομίμων, θέλετε νουθετεί αυτοούς, διά να μη γίνωνται ἔνοχοι εις τον Κύριον, και ἔλθῃ οργή εφ' υμάς και επί τίνος αδελφού υμών· ούτω κάμνετε, και δεν θέλετε γίνεσθαι ἔνοχοι· **11** και ιδού, Αμαρτία ο ιερέυς θέλει εἶσθαι ὁ αρχηγός υμών εν πάσῃ υποθέσει του Κυρίου, και Ζεβαδίας ὁ υἱός του Ισραήλ, ὁ ἄρχων του οἴκου Ιούδα, εν πάσῃ υποθέσει του βασιλέως· οἱ δε Λευῖται θέλουσιν εἶσθαι ἐπιστάται ἐμπροσθέν σας· ἀνδρίζεσθε και πράττετε, και ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι μετά του αγαθοῦ.

20 Και μετά ταῦτα ἦλθον κατά του Ιωσαφάτ οἱ υἱοὶ Μωάβ και οἱ υἱοὶ Ἀμμων και μετ' αὐτῶν ἄλλοι εκτός των Ἀμμωνιτών, διά να πολεμήσωσι. **2** Και ἦλθον και ἀπήγγειλαν προς τον Ιωσαφάτ, λέγοντες, Μέγα πλήθος ἔρχεται εναντίον σου εκ του πέραν της θαλάσσης, εκ της Συρίας και ιδού, εἶναι εν Ασσών-θαμάρ, ἣτις εἶναι Εν-γαδδί. **3** Και εφοβήθη ὁ Ιωσαφάτ και ἐδόθη εἰς το να ἐκζητή τον Κύριον, και ἐκήρυξε νηστειάν διά παντός του Ιούδα. **4** Και συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ιούδα, διά να ζητήσωσι βοήθειαν παρά Κυρίου εκ πασῶν ἔτι των πόλεων Ιούδα ἦλθον διά να ζητήσωσι τον Κύριον. **5** Και ἐστάθη ὁ Ιωσαφάτ εν τη συνάξει του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου, κατά πρόσωπον της νέας αὐλῆς, **6** και εἶπε, Κύριε Θεέ των πατέρων ημών, δεν εἶσαι συ ὁ Θεός ὁ εν τῷ ουρανῷ; και δεν εἶσαι συ ὁ κυριεύων ἐπί πάντα τα βασίλεια των εθνῶν, και δεν εἶναι εν τη χειρί σου ἡ δύναμις και ἡ ἰσχὺς, και ουδεὶς δύναται να ἀντισταθῇ εἰς σε; **7** Δεν εἶσαι συ ὁ Θεός ημών, ὁ ἐκδιώξας τους κατοίκους της γῆς ταύτης ἐμπροσθεν του λαοῦ σου Ισραήλ, και δους αὐτὴν εις τὸ σπέρμα του Ἀβραάμ του αγαπητοῦ σου εις τον αἰῶνα; **8** Και κατώκησαν εν αὐτῇ και κοκοδόμησαν εις σε ἁγιαστήριον εν αὐτῇ διά τὸ ὄνομά σου, λέγοντες, **9** Ἐάν, ὅταν ἐπέλθῃ εφ' ἡμᾶς κακόν, ρομφαία, κρίσις ἢ θανατικόν ἢ πείνα, σταθῶμεν ἐμπροσθεν του οἴκου τούτου και ἐνώπιόν σου, διότι τὸ ὄνομά σου εἶναι εν τῷ οἴκῳ τούτῳ, και βοήσωμεν προς σε εν τη θλίψει ημών, τότε θέλεις ἀκούσει και σώσει. **10** Και τώρα, ιδού, οἱ υἱοὶ Ἀμμων και Μωάβ και οἱ ἀπό του ὄρους Σηεῖρ, προς τους ποίους δεν ἀφήκατον τον Ισραήλ να υπάγῃ, ὅτε ἦρχοντο εκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν και δεν ἐξωλόθρευσαν αυτοούς, **11** και ιδού, πως ἀνταμειβουσιν ἡμᾶς, ἐρχόμενοι να ἐκβάλωσιν ἡμᾶς ἀπό της κληρονομίας σου, την ὁποίαν ἔδωκας εις ἡμᾶς να κληρονομήσωμεν. **12** Θεέ ημών, δεν θέλεις κρίνειν αυτοούς; διότι δεν ὑπάρχει εις ἡμᾶς δύναμις διά να ἀντισταθῶμεν εις τούτο τὸ μέγα πλήθος, ὁ ὁποῖον ἔρχεται εφ' ἡμᾶς, και δεν ἐξεύρομεν τι να κάμωμεν· ἀλλ' ἐπί σε εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ ημών. **13** Και ἴστατο πας ὁ Ιούδας ἐνώπιον του Κυρίου με τα βρέφῃ αὐτῶν, τας γυναίκας αὐτῶν και τους υἱούς αὐτῶν. **14** Τότε ἦλθε Πνεῦμα Κυρίου ἐπί Ἰααζήλ τον υἱόν του Ζαχαρίου, υἱοῦ του Βεναΐα, υἱοῦ του Ἰεῖήλ, υἱοῦ του Ματθανίου

του Λευῖτου, εκ των υἱῶν του Ἀσάφ, εν τῷ μέσω της συνάξεως. **15** και εἶπε, Ἀκούσατε, πας ὁ Ιούδας και οἱ κατοικούντες Ιερουσαλήμ, και συ βασιλεῦ Ἰωσαφάτ· οὕτω λέγει Κύριος προς υμάς· Μη φοβεῖσθε σεὶς μηδέ πτοηθῆτε ἀπό προσώπου τούτου του μεγάλου πλήθους· διότι ἡ μάχη δεν εἶναι υμών, ἀλλὰ του Θεοῦ· **16** κατάρβητε αὐριον εναντίον αὐτῶν· ιδού, ἀναβαῖνουνσι διά της ἀναβάσεως Σίς και θέλετε ευρεῖ αυτοοὺς εν τῷ ἄκρῳ του χειμάρρου, ἐμπροσθεν της ἐρήμου Ιερουήλ· **17** δεν θέλετε πολεμήσει σεὶς εν ταῦτη τη μάχῃ· παρουσιάσθητε, στήτε και ἰδέτε την μεθ' υμών σωτηρίαν του Κυρίου, Ιούδα και Ιερουσαλήμ· μη φοβεῖσθε μηδέ πτοηθῆτε· αὐριον ἐξέλθητε εναντίον αὐτῶν· και ὁ Κύριος μεθ' υμών. **18** Και ἐκύψεν ὁ Ἰωσαφάτ ἐπί πρόσωπον εις την γῆν· και πας ὁ Ιούδας και οἱ κατοικούντες την Ιερουσαλήμ ἔπεσον ἐνώπιον του Κυρίου, προσκυνούντες τον Κύριον. **19** Και ἐσηκώθησαν οἱ Λευῖται, εκ των υἱῶν των Κααθιτῶν και εκ των υἱῶν των Κοριτῶν, διά να μνημόσιν Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν φωνῇ ὑψωμένη σφόδρα. **20** Και ἐξεγερθέντες τὸ πρωτὸ ἐξήλθον προς την ἐρήμον Θεοῦ· και ὅτε ἐξήλθον, ἐστάθη ὁ Ιωσαφάτ και εἶπεν, Ἀκούσατέ μου, Ιούδα και οἱ κατοικούντες την Ιερουσαλήμ· πιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν υμών, και θέλετε στερεωθῆ· πιστεύσατε τους προφήτας αὐτοῦ και θέλετε εὐδοωθῆ. **21** Και συμβουλευθεὶς μετά του λαοῦ, διέταξε ψαλτωδούς διά να ψάλλωσιν εις τον Κύριον και να μνημόσιν την μεγαλοπρέπειαν της ἀγιότητος αὐτοῦ, ἐξεληθόντες ἐμπροσθεν του στρατεύματος, και να λέγωσι, Δοξολογεῖτε τον Κύριον, διότι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εις τον αἰῶνα. **22** Και ὅτε ἤρχισαν να ψάλλωσι και να μνημόσιν, ὁ Κύριος ἔστησεν ἐνέδρας εναντίον των υἱῶν Ἀμμων, Μωάβ και των εκ του ὄρους Σηεῖρ, των ἐλθόντων κατά του Ιούδα· και ἐκτυπήθησαν. **23** Διότι ἐσηκώθησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων και Μωάβ κατά των κατοίκων του ὄρους Σηεῖρ, διά να ἐξολοθρεύσωσι και να ἐξαλείψωσιν αυτοούς· και ἀφοῦ συνετέλεσαν τους κατοίκους του Σηεῖρ ἐβόηθησαν ἀλλήλους διά να ἐξολοθρευθῶσιν. **24** Ἐλθὼν δε ὁ Ιούδας εις την σκοπιάν της ἐρήμου, ἀνέβλεψε προς τὸ πλήθος, και ιδού, ἦσαν νεκρά σώματα πεπτωκότα κατά γῆς, και ουδεὶς διεσώθη. **25** Και ὅτε ἦλθον ὁ Ιωσαφάτ και ὁ λαός αὐτοῦ διά να λαφυραγωγίσωσιν αυτοούς, εὗρηκαν μεταξύ των νεκρῶν σωμάτων αὐτῶν και πλούτη εν αφθονία και πολῦτιμον ἀποσκευήν, και ἔλαβον εις εαυτοούς τὸσαῦτα, ὥστε δεν ἠδύναντο να μεταφέρωσιν αὐτά· και ἐστάθησαν τρεὶς ἡμέρας λαφυραγωγούντες, διότι τα λάφυρα ἦσαν πολλά. **26** Και την τετάρτην ἡμέραν συνήχθησαν εν τη κοιλάδι της Εὐλογίας· διότι ἐκεῖ εὐλόγησαν τον Κύριον· διά τούτο ὠνομάσθη τὸ ὄνομα του τόπου ἐκείνου Κοιλίας Εὐλογίας ἕως της ἡμέρας ταύτης. **27** Τότε πάντες οἱ ἄνδρες Ιούδα και της Ιερουσαλήμ και ὁ Ιωσαφάτ ἐπί κεφαλῆς αὐτῶν, ἐκίνησαν διά να ἐπιστρέψωσιν εις Ιερουσαλήμ εν ευφροσύνῃ· διότι εὐφρανεν αυτοούς ὁ Κύριος ἀπό των ἐχθρῶν αὐτῶν. **28** Και ἦλθον εις Ιερουσαλήμ εν ψαλτηρίοις και κιθάραις και σάλπιγγι, προς τον οἶκον του Κυρίου. **29** Και ἐπέπεσε φόβος Θεοῦ ἐπί πάντα τα βασίλεια των τόπων ἐκείνων; ὅτε ἤκουσαν ἔτι ὁ Κύριος ἐπολέμησεν εναντίον των ἐχθρῶν του Ισραήλ. **30** Και ἠσύχασεν

η βασιλεία του Ιωσαφάτ· διότι ο Θεός αυτού έδωκεν εις αυτόν ανάπαυσιν κυκλοθέν. **31** Και εβασίλευσεν ο Ιωσαφάτ επί τον Ιούδαν· τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εικοσιπέντε έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αζουβά θυγάτηρ του Σιλεΐ. **32** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ Ασά του πατρός αυτού και δεν εξέκλινεν απ' αυτής, πράττων του ευθές ενώπιον του Κυρίου. **33** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· διότι ο λαός δεν είχαν έτι κατευθύνει τας καρδιάς αυτών προς τον Θεόν των πατέρων αυτών. **34** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωσαφάτ, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις λόγοις του Ιηού υιού του Ανανί, οιτινες κατεγράφησαν εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ. **35** Μετά δε ταύτα ηνώθη ο Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα μετά του Οχοζίου βασιλέως του Ισραήλ, όστις έπραξε λιάν ασεβώς. **36** Ηνώθη δε μετ' αυτού, διά να κάμωσι πλοία, τα οποία να πλεύσωσιν εις Θαρσεΐς και έκαμον τα πλοία εν Εσιών-γάβερ. **37** Τότε Ελιέζερ ο υιός του Δωδανά από Μαρησά προεφήτευσεν εναντίον του Ιωσαφάτ, λέγων, Επειδή ηνώθης μετά του Οχοζίου, ο Κύριος έθραυσε τα έργα σου. Και συνετρίβησαν τα πλοία και δεν ηδυνήθησαν να υπάγωσιν εις Θαρσεΐς.

21 Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωράμ ο υιός αυτού. **2** Και ειχεν αδελφούς, υιούς του Ιωσαφάτ, τον Αζαρίαν, και Ιεχιήλ και Ζαχαρίαν και Αζαρίαν και Μιχαήλ και Σεφατίαν· πάντες ούτοι ήσαν υιοί του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ισραήλ. **3** Και ο πατήρ αυτών έδωκεν εις αυτούς δώρα πολλά αργυρίου και χρυσίου και πολυτίμων πραγμάτων, μετά πόλεων οχυρών εν Ιούδα· την βασιλείαν όμως έδωκεν εις τον Ιωράμ, επειδή ήτο ο πρωτότοκος. **4** Ότε δε ο Ιωράμ υψώθη εις την βασιλείαν του πατρός αυτού και εκραταιώθη, εθανάτωσε πάντας τους αδελφούς αυτού εν ρομφαία και τινάς έτι εκ των αρχόντων του Ισραήλ. **5** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ο Ιωράμ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν οκτώ έτη εν Ιερουσαλήμ. **6** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς έκαμεν ο οίκος του Αχαάβ· διότι θυγάτηρ του Αχαάβ ήτο η γυνή αυτού· και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **7** Αλλ' ο Κύριος δεν ηθέλησε να εξολοθρεύση τον οίκον του Δαβίδ, διά την διαθήκην την οποίαν έκαμε προς τον Δαβίδ, και διότι είπε να δώση λύχνον εις αυτόν και εις τους υιούς αυτού πάντοτε. **8** Εν ταις ημέραις αυτού απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα, και κατέστησεν βασιλέα εφ' εαυτούς. **9** Και διήλθεν ο Ιωράμ μετά των αρχόντων αυτού και πάσαι αι άμαξαι μετ' αυτού· και σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους Ιδουμαίους τους περικυκλούντας αυτόν και τους άρχοντας των αμαζών. **10** Ούτως απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα έως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απεστάτησε και η Λιβνά από της υποταγής αυτού, επειδή εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού. **11** Αυτός ωκοδόμησεν έτι υψηλούς τόπους επί τα όρη του Ιούδα, και έκαμε τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να πορνεύωσι και απεπλάνησε τον Ιούδαν. **12** Και ήλθε

προς αυτόν έγγραφον παρά του Ηλία του προφήτου, λέγον, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός σου· Επειδή δεν περιεπάτησας εν ταις οδοίς Ιωσαφάτ του πατρός σου και εν ταις οδοίς του Ασά βασιλέως του Ιούδα, **13** αλλά περιεπάτησας εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, και έκαμες τον Ιούδαν και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να πορνεύωσι κατά τας πορνείας του οίκου του Αχαάβ, έτι δε εθανάτωσας τους αδελφούς σου, τον οίκον του πατρός σου, τους καλητέρους σου, **14** Ιδού, ο Κύριος θέλει πατάξει με πληγήν μεγάλην τον λαόν σου και τα τέκνα σου και τας γυναϊκάς σου και πάντα τα υπάρχοντά σου· **15** και συ θέλεις κτυπηθή με πολλάς αρρωστίας, με αρρωστίαν των εντοσθίων σου, εωσού εξέλθωσι τα εντόσθια σου εκ της αρρωστίας από ημέρας εις ημέραν. **16** Ο Κύριος έτι διήγειρεν εναντίον του Ιωράμ το πνεύμα των Φιλισταίων και των Αράβων, των πλησιοχώρων των Αιθίοπων· **17** και ανέβησαν κατά του Ιούδα και εφώρμησαν επ' αυτόν και διήρπασαν πάντα τα υπάρχοντα τα ευρεθέντα εν τω οίκω του βασιλέως, και τους υιούς αυτού έτι και τας γυναϊκάς αυτού· ώστε δεν έμεινεν εις αυτόν άλλος υιός, ειμή Ιωάχαζ, ο νεώτερος των υιών αυτού. **18** Μετά δε πάντα ταύτα επάταξεν αυτόν ο Κύριος εις τα εντόσθια αυτού με αρρωστίαν ανίατον· **19** και προϊόντος του καιριού, μετά παρέλευσιν δύο ετών, εξήλθον τα εντόσθια αυτού, εκ της αρρωστίας αυτού, και απέθανε με πόνους σκληρούς. Ο δε λαός αυτού δεν έκαμεν εις αυτόν καύσιν, κατά την καύσιν των πατέρων αυτού. **20** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε εν Ιερουσαλήμ οκτώ έτη, και απήλθε χωρίς να ήναι ποθητός· και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, πλην ουχί εν τοις τάφοις των βασιλέων.

22 Και έκαμον οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ αντ' αυτού βασιλέα Οχοζίαν τον νεώτερον αυτού υιόν· διότι πάντας τους πρεσβυτέρους εθανάτωσαν τα τάγματα τα επεληθόντα μετά των Αράβων εις το στρατόπεδον. Και εβασίλευσεν Οχοζίας ο υιός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **2** Τεσσαράκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ο Οχοζίας ότε εβασίλευσεν, εβασίλευσε δε εν έτος εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί. **3** Και αυτός περιεπάτησεν εν ταις οδοίς του οίκου Αχαάβ· διότι η μήτηρ αυτού ήτο σύμβουλος αυτού εις το αμαρτάνειν. **4** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ο οίκος Αχαάβ· διότι μετά τον θάνατον του πατρός αυτού, αυτοί ήσαν οι σύμβουλοι αυτού διά τον αφανισμόν αυτού. **5** Και διά των συμβουλων αυτών υπήγhe μετά του Ιωράμ υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, εις πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας εις Ραμώθ-γαλαάδ· και επάταξαν οι Σύριοι τον Ιωράμ. **6** Και επέστρεψε διά να ιατρευθή εις Ιεζραέλ, εξ αιτίας των πληγών τας οποίας έλαβεν εν Ραμά, ότε επολέμει κατά του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Και κατέβη Αζαρίας ο υιός του Ιωράμ, ο βασιλεύς του Ιούδα, διά να ιδη Ιωράμ τον υιόν του Αχαάβ εις Ιεζραέλ, επειδή ήτο άρρωστος. **7** Και εστάθη παρά Θεού ολεθρος του Οχοζίου το να έλθη προς τον Ιωράμ· διότι, ότε ήλθεν, εξήλθε μετά του Ιωράμ εναντίον Ιηού του υιού του Νιμσί, τον οποίον έχρισεν ο Κύριος διά να

εξολθρεύση τον οίκον Αχαάβ. **8** Και ότε έκαμην ο Ιηού την εκδίκησιν κατά του οίκου Αχαάβ, ευρών τους άρχοντας του Ιούδα και τους υιούς των αδελφών του Οχοζίου, τους υπηρετούντας τον Οχοζίαν, εθανάτωσεν αυτούς. **9** Και εξήτησε τον Οχοζίαν· και συνέλαβον αυτόν κρυπτόμενον εν Σαμαρεία και έφεραν αυτόν προς τον Ιηού· και εθανάτωσαν αυτόν και έθαψαν αυτόν· διότι είπον, Υιός του Ιωσαφάτ είναι, όστις εξεζήτησε τον Κύριον εξ όλης της καρδιάς αυτού. Και ο οίκος Οχοζίου δεν είχε δύναμιν να κρατήσῃ πλέον την βασιλείαν. **10** Η δε Γοθολία, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ότι ο υιός αυτής απέθανεν, εσηκώθη και εξωλόθρευσεν άπαν το βασιλικόν σπέρμα του οίκου Ιούδα. **11** Ιωσαβεθέ όμως, η θυγάτηρ του βασιλέως, λαβούσα τον Ιωάκ υιόν του Οχοζίου, έκλεψεν αυτόν εκ του μέσου των υιών του βασιλέως των θανατουμένων, και έβαλεν αυτόν και την τροφήν αυτού εν τω ταμείω του κοιτώνος. Ούτως η Ιωσαβεθέ, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, η γυνή Ιωδαέ του ιερέως, διότι ήτο αδελφή του Οχοζίου, έκρυψεν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και δεν εθανάτωσεν αυτόν. **12** Και ήτο μετ' αυτόν κρυπτόμενος εν τω οίκω του Θεού εξ έτη η δε Γοθολία εβασίλευεν επί της γης.

23 Εν δε τω εβδόμω έτει εκρατώθη ο Ιωδαέ, και λαβών τους εκατοντάρχους, Αζαριαν τον υιόν του Ιεροάμ και Ισμαήλ τον υιόν του Ιωανάν και Αζαριαν τον υιόν του Ωβήδ και Μαασίαν τον υιόν του Αδαΐου και Ελισαφάτ τον υιόν του Ζιχρή, έκαμε συνθήκην μετ' αυτών. **2** Και περιήλθον τον Ιούδαν και συνήγαγον τους Λευίτας εκ πασών των πόλεων του Ιούδα και τους αρχηγούς των πατριών του Ισραήλ, και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. **3** Και πάσα η σύναξις έκαμε συνθήκην μετά του βασιλέως εν τω οίκω του Θεού. Και είπε προς αυτούς, Ιδού, ο υιός του βασιλέως θέλει βασιλεύσει, καθώς ελάλησε Κύριος περί των υιών του Δαβίδ. **4** Τούτο είναι το πράγμα, το όποιον θέλετε κάμει· το τρίτον από σας οι εισερχόμενοι το σάββατον, εκ των ιερέων και εκ των Λευιτών, θέλουσι φυλάττει εν ταις πύλαις. **5** και το τρίτον εν τω οίκω του βασιλέως και το τρίτον εν τη πύλῃ του Θεμελίου· άπας δε ο λαός εν ταις αυλαίς του οίκου του Κυρίου. **6** και ουδείς θέλει εισέρχεσθαι εις τον ναόν του Κυρίου, ειμή οι ιερείς και όσοι εκ των Λευιτών λειτουργούν· αυτοί θέλουσιν εισέρχεσθαι, διότι είναι άγιοι άπας δε ο λαός θέλει φυλάττει την φυλακήν του Κυρίου. **7** και οι Λευίται θέλουσι περικυκλόνει τον βασιλέα κύκλω, έκαστος έχων τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού· και όστις εισέληθ εις τον οίκον, ας θανατόνεται και θέλετε εισθα μετά του βασιλέως, όταν εισέρχηται και όταν εξέρχηται. **8** Και έκαμον οι Λευίται και πας ο Ιούδας κατά πάντα όσα προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεύς, και έλαβον έκαστος τους άνδρας αυτού, τους εισερχομένους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το σάββατον· διότι Ιωδαέ ο ιερεύς δεν έπέλυε τας τάξεις. **9** Και έδωκεν Ιωδαέ ο ιερεύς εις τους εκατοντάρχους τας λόγγας και τους θυρεούς και τας ασπίδας του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω του Θεού. **10** Και έστησε πάντα τον λαόν, έκαστον άνδρα έχοντα τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού, τα από της δεξιιάς πλευράς του οίκου έως της αριστεράς πλευράς του οίκου, πλησίον του

θυσιαστηρίου και του ναού, κύκλω του βασιλέως. **11** Τότε εξήγαγον τον υιόν του βασιλέως, και επέθεσαν επ' αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον, και έκαμον αυτόν βασιλέα. Και έχρισαν αυτόν ο Ιωδαέ και οι υιοί αυτού και είπον, Ζήτω ο βασιλεύς. **12** Και ακούσασα η Γοθολία την φωνήν του λαού τρέχοντος και ευφημούντος τον βασιλέα, ήλθε προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου. **13** Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του στόλου αυτού εν τη εισόδω, και οι άρχοντες και οι σάλπιγγες πλησίον του βασιλέως και πας ο λαός της γης έχαιρε και εσάλπιζον εν ταις σάλπιγξι, και οι ψαλτωδοί έψαλλον εν τοις μουσικαίς οργάνοις και όσοι ήσαν επιστήμονες εις το μνωδείν· τότε διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτής και είπε, Προδοσία. Προδοσία. **14** Και εξήγαγεν Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε αυτήν έξω των τάξεων· και όστις ακολουθήσῃ αυτήν, ας θανατόνεται εν μαχαίρα. Διότι ο ιερεύς είχεν ειπέ, Μη θανατώσῃτε αυτήν εν τω οίκω του Κυρίου. **15** Και έβαλον χείρας επ' αυτήν· και ότε ήλθεν εις την εισοδον της πύλης των ίππων, την εις τον οίκον του βασιλέως, εθανάτωσαν αυτήν εκεί. **16** Και έκαμεν ο Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον εαυτού και παντός του λαού και του βασιλέως, ότι θέλουσιν εισθα λαός του Κυρίου. **17** Και εισήλθον ο πας ο λαός εις τον οίκον του Βάαλ, και εκρήμνισαν αυτού και τα θυσιαστήρια αυτού και τα ειδώλα αυτού κατεσύντριψαν· και Μαθθάν τον ιερέα του Βάαλ εθανάτωσαν έμπροσθεν των θυσιαστηρίων. **18** Και έδωκεν ο Ιωδαέ την επιτήρησιν του οίκου του Κυρίου εις τας χείρας των ιερέων των Λευιτών, τους οποίους ο Δαβίδ διήρесеn επί του οίκου του Κυρίου, διά να προσφέρωσι ολοκαυτώματα του Κυρίου, ως είναι γραμμένον εν τω νόμω του Μωυσέως, ευφροσύνη και εν ωδαίς, κατά την διάταξιν του Δαβίδ. **19** Και έστησε τους πυλωρούς εν ταις πύλαις του οίκου του Κυρίου, διά να μη εισέρχηται μηδείς ακάθαρτος δι' οποιονδήποτε πράγμα. **20** Και έλαβε τους εκατοντάρχους και τους δυνατούς και τους άρχοντας του λαού και πάντα τον λαόν της γης, και κατεβίβασε τον βασιλέα εκ του οίκου του Κυρίου· και ήλθον διά της υψηλής πύλης εις τον οίκον του βασιλέως και εκάθισαν τον βασιλέα επί του θρόνου της βασιλείας. **21** Και ευφράνθη πας ο λαός της γής και η πόλις ήσυχασε· την δε Γοθολίαν εθανάτωσαν εν μαχαίρα.

24 Επτά ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάκ ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε τεσσαράκοντα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρος αυτού ήτο Σιβιά, εκ Βηρ-σαβεέ. **2** Και έπραττεν ο Ιωάκ το ευθές ενώπιον Κυρίου, πάσας τας ημέρας Ιωδαέ του ιερέως. **3** Και έλαβεν εις αυτόν ο Ιωδαέ δύο γυναίκα, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **4** Και μετά ταύτα ήλθεν εις την καρδιαν τον Ιωάκ να ανακαινίσῃ τον οίκον του Κυρίου. **5** Και συναγαγών τους ιερείς και τους Λευίτας, είπε προς αυτούς, Εξέληθε εις τας πόλεις του Ιούδα, και συναγέτε από παντός του Ισραήλ αργύριον προς επισκευήν του οίκου του Θεού σας κατ' έτος, και επισπεύσατε το πράγμα· οι Λευίται όμως δεν επέσπευσαν. **6** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Ιωδαέ τον αρχηγόν και είπε προς αυτόν, Διά τι δεν εξήτησας

παρά των Λευιτών να εισπράξωσιν εκ του Ιούδα και εκ της Ιερουσαλήμ τον φόρον του Μωϋσέως, του δούλου του Κυρίου, και της συναγωγής του Ισραήλ, διά την σκηνήν του μαρτυρίου; 7 Διότι η Γοθολία, η ασεβής, και οι υιοί αυτής κατέφθειραν τον οίκον του Θεού· και πάντα έτι τα αφιερώματα του οίκου του Κυρίου ανέθηκαν εις τους Βασιλέιμ. 8 Έκαμον λοιπόν κατά προσταγήν του βασιλέως εν κιβώτιον, και έθεσαν αυτό εν τη πόλιν του οίκου του Κυρίου έξω. 9 Και διεκίηρυσαν εις τον Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ να εισφέρωσι προς τον Κύριον τον φόρον του Μωϋσέως του δούλου του Θεού, τον επιβληθέντα επί τον Ισραήλ εν τη ερήμω. 10 Και ηυφράνθησαν πάντες οι άρχοντες και πας ο λαός, και εισέφερον και έρριπτον εις το κιβώτιον, εωσού γεμισθή. 11 Ότε δε εφέρετο το κιβώτιον προς τους επιστάτας του βασιλέως διά χειρός των Λευιτών, και ότε αυτοί έβλεπον ότι ήτο πολύ το αργύριον, ήρχετο ο γραμματεύς του βασιλέως και ο επιστάτης του ιερέως του πρώτου, και εξεκένονον το κιβώτιον και φέροντες έθετον αυτό πάλιν εις τον τόπον αυτού. Ούτως έκαμον καθ' ημέραν και συνήγαγον αργύριον πολύ. 12 Και έδιδεν αυτό ο βασιλεύς και ο Ιωδαέ εις τους ποιούντας το έργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, και εμίσθονον κτίστας και ξυλουργούς διά να ανακαινίσωσι τον οίκον του Κυρίου· και σιδηρουργούς έτι και χαλκουργούς, διά να επισκευάσωσι τον οίκον του Κυρίου. 13 Και οι εργαζόμενοι το έργον ειργάζοντο, και διά χειρός αυτών προέβη το έργον της επισκευής και αποκατέστησαν τον οίκον του Θεού εις την προτέραν αυτού κατάστασιν και εστερέωσαν αυτόν. 14 Και αφού ετελείωσαν, έφεραν το εναπολειφθέν αργύριον έμπροσθεν του βασιλέως και του Ιωδαέ, και εκ τούτου κατεσκεύασαν σκεύη διά τον οίκον του Κυρίου, σκεύη λειτουργίας και ολοκαυτώσεως και φιάλας και σκεύη χρυσά και αργυρά. Και προσέφερον ολοκαυτώματα εν τω οίκω του Κυρίου διά παντός, πάσας τας ημέρας του Ιωδαέ. 15 Εγήρασε δε ο Ιωδαέ και ήτο πλήρης ημερών, και απέθανεν· εκατόν τριακότα ετών ηλικίας ήτο ότε απέθανε. 16 Και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, μετά των βασιλέων· επειδή έπραξε καλόν εν τω Ισραήλ και προς τον Θεόν και τον οίκον αυτού. 17 Μετά δε τον θάνατον του Ιωδαέ ήλθον οι άρχοντες του Ιούδα και προσεκύνησαν τον βασιλέα· τότε ο βασιλεύς επήκουσεν αυτών. 18 και εγκατέλιπον τον οίκον Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, και ελάτρευον τα άλση και τα είδωλα· και ήλθεν οργή κατά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, διά ταύτην την ανομίαν αυτών. 19 Απέστειλε μεν προς αυτούς προφήτας, διά να επαναφέρωσιν αυτούς εις τον Κύριον, και διεμαρτυρήθησαν εναντίον αυτών· αλλά δεν έδωκαν ακρόασιν. 20 Και περιεχύθη το Πνεύμα του Θεού επί Ζαχαρίαν τον υιόν του Ιωδαέ του ιερέως, και σταθείς επάνωθεν του λαού, είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Θεός Διά τι παραβαίνετε σεις τας εντολάς του Κυρίου; δεν θέλετε βεβαίως ευδοχή; επειδή σεις εγκατέλιπετε τον Κύριον, και αυτός εγκατέλιπε εσάς, 21 Και συνώμοσαν κατ' αυτού· και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους διά προσταγής του βασιλέως εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου. 22 Και δεν ενεθυμήθη Ιωάς ο βασιλεύς το έλεος, το οποίον έκαμεν εις αυτόν Ιωδαέ ο

πατήρ αυτού, αλλ' εθανάτωσε τον υιόν αυτού· ενώ δε απέθυνσκεν, ειπεν, Ο Κύριος ας ίδη και ας εκζητήση. 23 Και εν τω τέλει του έτους ανέβη το στρατεύμα της Συρίας εναντίον αυτού· και ήλθον επί τον Ιούδαν και επί την Ιερουσαλήμ, και εξωλόθρευσαν πάντας τους άρχοντας του λαού εκ μέσου του λαού, και έστειλαν πάντα τα λάφυρα αυτών προς τον βασιλέα της Δαμασκού. 24 Αν και το στρατεύμα της Συρίας ήλθε μετ' ολίγων ανδρών, ο Κύριος όμως παρέδωκε στρατεύμα μέγα σφόδρα εις την χείρα αυτών, επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών· και εξετέλεσαν κρίσιν κατά του Ιωάς. 25 Αφού δε ανεχώρησαν απ' αυτού, αφήσαντες αυτόν εν αρρωστίας μεγάλαις, συνώμοσαν εναντίον αυτού οι δούλοι αυτού διά το αίμα των υιών Ιωδαέ του ιερέως, και εθανάτωσαν αυτόν επί της κλίνης αυτού, και απέθανε· και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, δεν έθαψαν όμως αυτόν εν τοις τάφοις των βασιλέων. 26 Οι δε συνομόσαντες εναντίον αυτού ήσαν ούτοι Ζαβάρδ ο υιός της Σιμεάθ της Αμμωνίτιδος και Ιωζαβάρδ ο υιός της Σιμηρίθ της Μωαβίτιδος. 27 Περί δε των υιών αυτού και του πληθους των υπ' αυτού φορτίων, και της επισκευής του οίκου του Θεού, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις υπομνήμασι του βιβλίου των βασιλέων. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμασίας ο υιός αυτού.

25 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας εβασίλευσεν ο Αμασίας, και εβασίλευσεν εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιωαδάν, εξ Ιερουσαλήμ. 2 Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχί εν καρδιά τελεία. 3 Ως δε η βασιλεία εκραταιώθη εις αυτόν, εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους φονεύσαντας τον βασιλέα τον πατέρα αυτού· 4 τα τέκνα όμως αυτών δεν εθανάτωσαν, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω, εν τω βιβλίω του Μωϋσέως, όπου ο Κύριος προσέταξε, λέγων, οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ουδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους πατέρας· αλλ' έκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού αμάρτημα. 5 Και συνήγαγεν ο Αμασίας τον Ιούδαν, και κατέστησεν εξ αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους, κατ' οίκους πατριών, διά παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και ήρήμηνεν αυτούς από είκοσι ετών και επάνω, και εύρηκεν αυτούς τριακοσίας χιλιάδας, εκλεκτούς, εξερχομένους εις πόλεμον, κρατούντας λόγην και ασπίδα. 6 Εμίσθωσεν έτι εκ του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας δυνατών εν ισχύ, δι' εκατόν τάλαντα αργυρίου. 7 Ήλθε δε προς αυτόν άνθρωπος του Θεού, λέγων, Βασιλεύ, ας μη έλθη μετά σου το στρατεύμα του Ισραήλ· διότι ο Κύριος δεν είναι μετά τον Ισραήλ, μετά πάντων των υιών Εφραΐμ· 8 αλλ' εάν θέλεις να υπάγης, κάμε τούτο· ενδυναμώθητι διά τον πόλεμον· ο Θεός όμως θέλει σε κατατροπώσει έμπροσθεν του εχθρού· διότι ο Θεός έχει δύναμιν να βοηθήση και να κατατροπώσει. 9 Ο δε Αμασίας είπε προς τον άνθρωπον του Θεού, Αλλά τι θέλομεν κάμει διά τα εκατόν τάλαντα, τα οποία έδωκα εις το στρατεύμα του Ισραήλ; Και ο άνθρωπος του Θεού απεκρίθη, Ο Κύριος είναι δυνατός να δώση εις σε πλείοτερα τούτων. 10 Τότε διεχώρισεν αυτούς ο Αμασίας, το στρατεύμα το ελθόν προς αυτόν εκ του Εφραΐμ, διά να επιστρέψωσιν εις τον τόπον αυτών· και

εξήφθη σφόδρα ο θυμός αυτών κατά του Ιούδα, και επέστρεψαν εις τον τόπον αυτών με έξαψιν θυμού. **11** Ενεδυναμώθη δε ο Αμασίας και εξήγαγε τον λαόν αυτού και υπήγεν εις την κοιλάδα του άλατος και επάταξε τους υιούς Σηείρ δέκα χιλιάδας. **12** Και δέκα χιλιάδας ζώντας ηχημαλώτισαν οι υιοί Ιούδα, και έφεραν αυτούς εις το άκρον του κρημνού και κατεκρήμνιζον αυτούς από του άκρου του κρημνού, ώστε πάντες διεπράγγισαν. **13** Οι άνδρες όμως του στρατεύματος, το οποίον απέπεμψεν ο Αμασίας, διά να μη υπάγωσι μετ' αυτού εις πόλεμον, επέπεσον επί τας πόλεις του Ιούδα, από Σαμαρείας έως Βαιθ-ωρών, και επάταξαν τρεις χιλιάδας εξ αυτών και έλαβον λάφυρα πολλά. **14** Αφού δε ο Αμασίας επέστρεψεν από της σφαγής των Ιδουμαίων, έφερε τους θεούς των υιού Σηείρ και έστησεν αυτούς εις εαυτών θεούς και προσεκύνησεν έμπροσθεν αυτών και εθυμίασεν εις αυτούς. **15** Διά τούτο εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Αμασίου και απέστειλε προς αυτόν προφήτην και είπε προς αυτόν, Διά τι εξεζήτησας τους θεούς του λαού, οίτινες δεν ηδυνήθησαν να ελευθερώσωσι τον λαόν αυτών εκ της χειρός σου; **16** Και ενώ ελάλει προς αυτόν, ο βασιλεύς είπε προς αυτόν, Σύμβουλον σε έκαμον του βασιλέως; παύσον διά τι να θανατωθής; Και έπαυσεν ο προφήτης, ειπών, Εξεύρω ότι ο Θεός εβουλεύθη να σε εξολοθρεύσῃ, επειδή έκαμες τούτο και δεν υπήκουσας εις την συμβουλήν μου. **17** Τότε συνεβουλεύθη Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα και απέστειλε προς τον Ιωάς υιόν του Ιωάχαζ, υιού του Ιηού, τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ελθέ, να ιδώμεν αλλήλους προσωπικώς. **18** Και απέστειλεν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Αμασίαν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Η άκανθα η εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω, λέγουσα, Δος την θυγατέρα σου εις τον υιόν μου διά γυναίκα· πλην διέβη θηρίον του αγρού το εν τω Λιβάνω, και κατεπάτησε την άκανθαν. **19** Συ λέγεις, ιδού, επάταξας τον Εδώμ· και η καρδιά σου επήρθη εις καύχησιν· κάθου τώρα εν τω οίκω σου· διά τι εμπλέκεσαι εις ακακόν, διά το οποίον ήθελες πέσει, συ και ο Ιούδας μετá σου; **20** Αλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουσε· διότι εκ Θεού ήτο τούτο, διά να παραδώσῃ αυτούς εις την χείρα των εχθρών, επειδή εξεζήτησαν τους θεούς του Εδώμ. **21** Ανέβη λοιπόν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ και είδον αλλήλους προσωπικώς, αυτός και Αμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμές, ήτις είναι του Ιούδα. **22** Και εκτυπήθη ο Ιούδας έμπροσθεν του Ισραήλ, και έφυγον έκατος εις τας σκηνάς αυτού. **23** Και συνέλαβεν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ Αμασίαν τον βασιλέα του Ιούδα, υιόν του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ, εν Βαιθ-σεμές, και έφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και κατεδάφισε το τείχος της Ιερουσαλήμ από της πύλης Εφραΐμ έως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πήχας. **24** Και λαβών παν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν τω οίκω του Θεού μετά του Ωβήδ-εδώμ, και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως, και ανθρώπους ενέχυρα, επέστρεψεν εις Σαμάρειαν. **25** Έζησε δε Αμασίας ο υιός του Ιωάς ο βασιλεύς του Ιούδα, μετά τον θάνατον του Ιωάς υιού του Ιωάχαζ βασιλέως του Ισραήλ, δεκαπέντε έτη. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις

του Αμασίου, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, δεν είναι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ; **27** Και ύστερον αφού εστράφη ο Αμασίας από όπισθεν του Κυρίου, έκαμον συννομοσίαν κατ' αυτού εν Ιερουσαλήμ· και έφυγεν εις Λαχείς· απέστειλαν όμως κατόπιν αυτού εις Λαχείς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί. **28** Και έφεραν αυτόν επί ίππων, και έθαψαν αυτόν μετá των πατέρων αυτού εν πόλει Ιούδα.

26 Έλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Οζΐαν, όντα ηλικίας δεκαέξ ετών, και έκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού Αμασίου. **2** Ούτος ωκοδόμησε την Αιλωθ και επέστρεψεν αυτήν εις τον Ιούδαν, αφού ο βασιλεύς εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού. **3** Δεκαέξ ετών ηλικίας ήτο ο Οζΐας ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα δύο έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιεχολία εξ Ιερουσαλήμ. **4** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν Αμασίας ο πατήρ αυτού. **5** Και εξεζήτη τον Θεόν εν ταις ημέραις του Ζαχαρίου, του νοήμονος εις τας οράσεις του Θεού· και όσον καιρόν εξεζήτη τον Κύριον, ευώδονεν αυτόν ο Θεός. **6** Και εξήλθε και επολέμησεν εναντίον των Φιλισταιών, και εκρήμισε το τείχος της Γαθ και το τείχος της Ιαβνή και το τείχος της Αζώτου και ωκοδόμησε πόλεις εν Αζώτω και εν Φιλισταιίσι. **7** Και εβοήθησεν αυτόν ο Θεός εναντίον των Φιλισταιών και εναντίον των Αράβων των κατοικούντων εν Γούρ-βαάλ, και των Μεουνεϊμ. **8** Και έδωκαν οι Αμμωνίται δώρα εις τον Οζΐαν· και διεδόθη το όνομα αυτού έως της εισόδου της Αιγύπτου· διότι εκραταιώθη εις άκρον. **9** Και ωκοδόμησεν ο Οζΐας πύργους εν Ιερουσαλήμ, επί της πύλης της γωνίας και επί της πύλης της φάραγος και επί των γωνιών, και ωχύρωσεν αυτούς. **10** Οικοδόμησεν έτι πύργους εν τη ερήμω και ήνοιξε πολλά φρέατα· διότι είχε κτήνη πολλά και εν τοις χαμηλοίς τόποις και εν ταις πεδιάσι και γεωργούς και αμπελοουργούς εν τη ορεινή και εν τω Καρμήλω· διότι ηγάπα την γεωργίαν. **11** Και είχεν ο Οζΐας στράτευμα πολεμιστών, εξερχομένων εις πόλεμον κατά τάγματα, κατά τον αριθμόν της απαριθμήσεως αυτών γενομένης υπό Ιεΐήλ του γραμματέως και Μαασία του επιστάτου, υπό την οδηγίαν του Ανανίου, ενός των στρατηγών του βασιλέως. **12** Πας ο αριθμός των αρχηγών των πατριών των δυνατών εν ισχύϊ ήτο δύο χιλιάδες εξακόσιοι. **13** Και υπό την οδηγίαν αυτών ήτο δύναμις πολεμική, τριακόσια επτά χιλιάδες και πεντακόσιοι, δυνατοί και ανδρείοι εις τον πόλεμον, διά να βοηθώσι τον βασιλέα εναντίον των εχθρών. **14** Και ήτοιμασεν εις αυτούς ο Οζΐας, εις άπαν το στράτευμα, θυρεούς και λόγγας και περικεφαλαίας και θώρακας και τόξα και σφενδόνας διά λίθους. **15** Και έκαμεν εν Ιερουσαλήμ μηχανάς, εφευρημένας υπό μηχανικών, διά να ήναι επί των πύργων και επί των γωνιών, ώστε να ριπτώσι δι' αυτών βέλη και λίθους μεγάλους και εξήλθε το όνομα αυτού μακράν· διότι εβοηθεϊτο θαυμασίως, εωσού εκραταιώθη. **16** Αλλ' αφού εκραταιώθη, επήρθη η καρδιά αυτού εις διαφθοράν· και ησέβησεν εις Κύριον τον Θεόν αυτού και εισήλθεν εις τον ναόν του Κυρίου διά να θυμιάσῃ επί το θυσιαστήριον του θυμιάματος. **17** Και Αζαρίας ο ιερέως

εισήλθε κατόπιν αυτού, και μετ' αυτού ογδοήκοντα ιερείς του Κυρίου, άνδρες δυνατοί: **18** και αντέστησαν εις τον Οζιαν τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Δεν ανήκει εις σε, Οζία, να θυμιάσης εις τον Κύριον, αλλ' εις τους ιερείς τους υιούς του Ααρών, τους καθιερωμένους να θυμιάζωσιν· εξέλθε εκ του αγιαστηρίου· διότι ησέβησας και τούτο δεν θέλει εισθαι προς δόξαν εις σε παρά Κυρίου του Θεού. **19** Ο δε Οζίας, έχων εν τη χειρί αυτού θυμιατήριον διά να θυμιάσῃ, εθυμώθη· και ενώ εθυμώθη προς τους ιερείς, ανέτειλεν η λέπρα εν τω μετώπω αυτού έμπροσθεν των ιερέων εν τω οίκω του Κυρίου, πλησίον του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. **20** Και ανέβλεψεν εις αυτόν Αζαρίας ο ιερεύς ο πρώτος και πάντες οι ιερείς, και ιδού, ήτο λεπρός κατά το μέτωπον αυτού· και έσπευσαν να εκβάλωσιν αυτόν εκείθεν· και αυτός μάλιστα έσπευσε να εξέλθῃ, διότι επάταξεν αυτόν ο Κύριος. **21** Και ήτο ο Οζίας ο βασιλεύς λεπρός έως της ημέρας του θανάτου αυτού· και κατώκει εν οίκω κχωρισμένω λεπρός· διότι απεκόπη από του οίκου του Κυρίου ήτο δε επί του οίκου του βασιλέως Ιωθάμ ο υιός αυτού, κρίνων τον λαόν της γης. **22** Αι δε λοιπαί πράξεις του Οζίου, αι πρώται και αι έσχαται, εγράφησαν υπό Ησαΐου του προφήτου υιού του Αμώς. **23** Και εκοιμήθη ο Οζίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν τω πεδίω της ταφής των βασιλέων· διότι είπον, Είναι λεπρός. Και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωθάμ ο υιός αυτού.

27 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωθάμ ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μηρός αυτού ήτο Ιερουσα, θυγατήρ του Σαδώκ. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν Οζίας ο πατήρ αυτού· δεν εισήλθεν όμως εις τον ναόν του Κυρίου. Και ο λαός ήτο έτι διεφθαρμένος. **3** Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου του Κυρίου· και επί του τείχους του Οφήλ ωκοδόμησε πολλά. **4** Ωκοδόμησεν έτι πόλεις εν τη ορεινή του Ιούδα, και εν τοις δρυμοίς ωκοδόμησε φρούρια και πύργους. **5** Και πολεμήσας με τον βασιλέα των υιών Αμμών, υπέρισχυσεν εναντίον αυτών. Και κατ' εκείνον τον ενιαυτόν οι υιοί Αμμών έδωκαν εις αυτόν εκατόν τάλαντα αργυρίου και δέκα χιλιάδας κόρων σίτου και δέκα χιλιάδας κριθής. Τόσα επλήρωσαν εις αυτόν οι υιοί Αμμών και το δεύτερον έτος και το τρίτον. **6** Και εκραταιώθη ο Ιωθάμ, επειδή κατεύθυνε τας οδούς αυτού ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **7** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωθάμ και πάντες οι πόλεμοι αυτού, και αι οδοί αυτού, ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και Ιούδα. **8** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ. **9** Και εκοιμήθη ο Ιωθάμ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Άχαζ ο υιός αυτού.

28 Είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Άχαζ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ· δεν έπραξεν όμως το ευθές ενώπιον Κυρίου, ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού· **2** αλλά περιεπάτησεν εν ταις οδοίς των βασιλέων του Ισραήλ και έκαμεν έτι είδωλα χωνευτά εις

τους Βααλείμ. **3** Και αυτός εθυμιάσεν εν τη κοιλάδι του υιού Εννόμ και διεβίβασε τα τέκνα αυτού διά του πυρός, κατά τα βδελύγματα των εθνών τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **4** Και εθυμιάζε και εθυμιάζεν επί τους υψηλούς τόπους και επί τους λόφους και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **5** Διά τούτου παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού εις την χειρά του βασιλέως της Συρίας και επάταξεν αυτόν, και έλαβον αιχμαλώτους μέγα πλήθος εξ αυτών και έφεραν αυτούς εις Δαμασκόν. Και παρεδόθη έτι εις την χειρά του βασιλέως του Ισραήλ, όστις επάταξεν αυτόν εν σφαγή μεγάλη. **6** Διότι Φεκά ο υιός του Ρεμαλία εθανάτωσεν εκ του Ιούδα εκατόν είκοσι χιλιάδας εν μία ημέρα, πάντας δυνατούς εν ισχύϊ, επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **7** Και Χιζρι, ανήρ δυνατός εκ του Εφραΐμ, εθανάτωσε Μασάιν τον υιόν του βασιλέως και Αζρικάμ τον επιστάτην του παλατίου και Ελκανά τον δεύτερον μετά τον βασιλέα. **8** Και ηχημαλώτισαν οι υιοί Ισραήλ εκ των αδελφών αυτών διακοσίας χιλιάδας, γυναικας, υιούς και θυγατέρας, και έλαβον έτι λάφυρα πολλά εξ αυτών και έφεραν τα λάφυρα εις Σαμάρειαν. **9** Ήτο δε εκεί προφήτης του Κυρίου, ονομαζόμενος Οδηΐδ· και εξήλθεν εις απάντησιν του στρατεύματος του ερχομένου εις Σαμάρειαν και είπε προς αυτούς, Ιδού, επειδή Κύριος ο Θεός των πατέρων σας εθυμώθη κατά του Ιούδα, παρέδωκεν αυτούς εις την χειρά σας και σεις εθανατώσατε αυτούς εν μαρία, ήτις έφθασεν έως του ουρανού· **10** και τώρα λέγετε να υποτάξητε εις εαυτούς τους υιούς Ιούδα και της Ιερουσαλήμ διά δούλους και δούλας δεν είναι με σας, με σας μάλιστα, αμαρτία εναντίον Κυρίου του Θεού σας; **11** Τώρα λοιπόν ακούσατέ μου και επιστρέψατε τους αιχμαλώτους, τους οποίους ηχημαλώτισατε εκ των αδελφών σας· διότι οργή θυμού Κυρίου επίκειται εις εσάς. **12** Και εσηκώθησάν τινές εκ των αρχόντων των υιών Εφραΐμ, Αζαρίας ο υιός του Ιωανάν, Βαραχίας ο υιός του Μεσιλλεμώθ και Εζεκίας ο υιός του Σαλλούμ και Αμασά ο υιός του Αδλαΐ εναντίον των ερχομένων από του πολέμου, **13** και είπον προς αυτούς, Δεν θέλετε εισάξει εδώ τους αιχμαλώτους· διότι ενώ ηνομήσαμεν εις Κύριον, θέλετε να προσθήσετε εις τας αμαρτίας ημών και εις τας ανομίας ημών· διότι μεγάλη είναι ανομία ημών, και οργή θυμού επίκειται επί τον Ισραήλ. **14** Και αφήκαν οι πολεμισταί τους αιχμαλώτους και τα λάφυρα ενώπιον των αρχόντων και πάσης της συνάξεως. **15** Και σηκωθέντες οι άνδρες, οι ονομασθέντες κατ' όνομα, έλαβον τους αιχμαλώτους και πάντας τους γυμνούς αυτών ενέδυσαν εκ των λαφύρων· και αφού ενέδυσαν αυτούς και υπεδημάτωσαν αυτούς και έδωκαν εις αυτούς να φάγωσι και να πίωσι και ήλειψαν αυτούς, και πάντας τους αδυνάτους εξ αυτών μετεκόμισαν επί όνουσ και έφεραν αυτούς εις Ιεριχώ, την πόλιν των φοινίκων, προς τους αδελφούς αυτών· και επέστρεψαν εις Σαμάρειαν. **16** Κατά τον καιρόν εκείνον ο βασιλεύς Άχαζ απέστειλε προς τους βασιλείς της Ασσυρίας, διά να βοηθήσωσιν αυτόν. **17** Διότι ελθόντες πάλιν οι Ιδουμαίοι επάταξαν τον Ιούδαν και έλαβον αιχμαλώτους. **18** Και εφορμήσαντες οι Φιλισταίοι εις τας πόλεις της πεδινής και της μεσημβρινής του Ιούδα· εκυρίευσαν

την Βαιθ-σεμές και την Αιαλών και την Γεδρωθ, και την Σοκχώ και τας κώμας αυτής, και την Θαμνά και τας κώμας αυτής, και την Γιμζώ και τας κώμας αυτής και κατώκησαν εκεί. **19** Διότι ο Κύριος εταπείνωσε τον Ιούδαν διά τον Άχαζ βασιλέα του Ισραήλ· επειδή διέφθειρε τον Ιούδαν και ησέβησε σφόδρα εις τον Κύριον. **20** Και ήλθε προς αυτόν ο Θελάθ-φελνασάρ, βασιλεύς της Ασσυρίας, και κατέθλιψεν αυτόν αντί να ενδυναμώση αυτόν. **21** Διότι ο Άχαζ, λαβών τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και του οίκου του βασιλέως και των αρχόντων, έδωκεν εις τον βασιλέα της Ασσυρίας πλην ουχί εις βοήθειαν αυτού. **22** Και εν τω καιρώ της στενοχωρίας αυτού έτι μάλλον παρηγόμησεν εις τον Κύριον αυτός ο βασιλεύς Άχαζ. **23** Και εθυσίαζεν εις τους θεούς της Δαμασκου, τους πατάξαντας αυτόν και έλεγεν, Επειδή οι θεοί του βασιλέως της Συρίας βοηθούσιν αυτούς, εις τούτους θέλω θυσίασει, διά να βοηθήσωσι και εμέ. Εκείνοι όμως εστάθησαν η φθορά αυτού και παντός του Ισραήλ. **24** Και συνήθρισεν ο Άχαζ τα σκεύη του οίκου του Θεού, και κατέκοψε τα σκεύη του οίκου του Θεού και έκλεισε τας θύρας του οίκου του Κυρίου, και έκαμεν εις εαυτών θυσιαστήρια εν πάση γωνία εν Ιερουσαλήμ. **25** Και εν πάση πόλει του Ιούδα έκαμεν υψηλούς τόπους, διά να θυμιάζη εις άλλους θεούς, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις αυτού και πάσαι αι οδοί αυτού, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και Ισραήλ. **27** Και εκοιμήθη ο Άχαζ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τη πόλει, εν Ιερουσαλήμ· δεν έφεραν όμως αυτόν εις τους τάφους των βασιλέων του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο υιός αυτού.

29 Ο Εζεκίας εβασίλευσεν ηλικισπεννente αυτόν, και εβασίλευσεν εικοσιεννά έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αβιά, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξε Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **3** Ούτος εν τω πρώτω έτει της βασιλείας αυτού, τον πρώτον μήνα, ήνοιξε τας θύρας του οίκου του Κυρίου και επεσκεύασεν αυτάς. **4** Και εισήγαγε τους ιερείς και τους Λευίτας, και συνήγαγεν αυτούς εις την ανατολικήν πλατείαν, **5** και είπε προς αυτούς, Ακούσατέ μου, Λευίται· Αγιάσθητε τώρα, και αγιάσατε τον ναόν Κυρίου του Θεού των πατέρων σας και εκβάλετε την ακαθαρσίαν εκ του αγίου τόπου. **6** Διότι οι πατέρες ημών παρηνόμησαν και έπραξαν πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών και εγκατέλιπον αυτόν, και απέστρεψαν τα πρόσωπα αυτών από του κατοικητηρίου του Κυρίου και έστρεψαν τα νώτα· **7** και έκλεισαν τας θύρας του προνάου και έσβησαν τους λύχνους και θυμίαμα δεν εθυμιάζον και ολοκαυτώματα δεν προσέφερον εις τον Θεόν του Ισραήλ εν τω αγίω τόπω. **8** Διά τούτο η οργή του Κυρίου ήλθεν επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ, και παρέδωκεν αυτούς εις διασποράν, εις έκστασιν και εις συριγμόν, καθώς βλέπετε με τους οφθαλμούς σας. **9** Διότι ιδού, οι πατέρες ημών έπεσον διά μαχαίρας και οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών και αι γυναίκες ημών είναι διά τούτο

εις αιχμαλωσίαν. **10** Τώρα λοιπόν έχω εν τη καρδία μου να κάμω διαθήκην προς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, διά να αποστρέψη την οργήν του θυμού αυτού αφ' ημών. **11** Τέκνα μου, μη πλανήσθε τώρα· διότι ο Κύριος σας εξέλεξε διά να παρίστασθε ενώπιον αυτού, να υπηρετήτε αυτόν και να ήσθε λειτουργοί αυτού και να θυμιάζητε. **12** Τότε εσηκώθησαν οι Λευίται, Μαάθ ο υιός του Αμασαί και Ιωήλ ο υιός του Αζαρίου, εκ των υιών των Κααθιτών· εκ δε των υιών του Μεραρί, Κείς ο υιός του Αβδί και Αζαρίας ο υιός του Ιαλελεήλ· και εκ των Γηρσωνιτών, Ιωάχ ο υιός του Ζιμμά και Εδέν ο υιός του Ιωάχ· **13** και εκ των υιών του Ελισαφάν, Σιμρί και Ιεϊήλ· και εκ των υιών του Ασάφ, Ζαχαρίας και Ματθανίας· **14** και εκ των υιών του Αιμάν, Ιεχίήλ και Σιμεί· και εκ των υιών του Ιεδουθού, Σεμαίας και Οζιήλ. **15** Και συνήγαγον τους αδελφούς αυτών και ηγιασθησαν και ήλθον, ως προσέταξεν ο βασιλεύς διά του λόγου του Κυρίου, να καθαρίσωσι τον οίκον του Κυρίου. **16** Και εισήλθον οι ιερείς εις το ενδότερον του οίκου του Κυρίου, διά να καθαρίσωσιν αυτόν· και εξέβαλον πάσαν την ακαθαρσίαν την ευρεθείσαν εν τω ναώ του Κυρίου, εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου· οι δε Λευίται λαβόντες, έφεραν έξω εις τον χείμαρρον Κέδρων. **17** Και ήρχισαν να αγιάζωσι τη πρώτη του μηνός του πρώτου, και τη ογδόη ημέρα του μηνός εισήλθον εις τον πρόναον του Κυρίου. Και ηγιασαν τον οίκον του Κυρίου εν οκτώ ημέραις, και τη δεκάτη έκτη του μηνός του πρώτου ετελείωσαν. **18** Τότε εισήλθον προς Εζεκίαν τον βασιλέα και είπον, Εκαθαρίσαμεν όλον τον οίκον του Κυρίου και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και πάντα τα σκεύη αυτού και την τράπεζαν της προθέσεως και πάντα τα σκεύη αυτής· **19** και πάντα τα σκεύη, τα οποία εμίανεν ο βασιλεύς Άχαζ επί της βασιλείας αυτού, ότε απεστάτησεν, ητοιμάσαμεν και ηγιασαμεν· και ιδού, είναι έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου. **20** Τότε εξηγήρηθ Εζεκίας ο βασιλεύς, και συναγαγών τους άρχοντας της πόλεως, ανέβη προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και έφεραν επτά μόσχους και επτά κριούς και επτά αρνία και επτά τράγους διά προσφοράν περί αμαρτίας υπέρ της βασιλείας και υπέρ του αγιαστηρίου και υπέρ του Ιούδα. Και είπε προς τους ιερείς, τους υιούς Ααρών, να προσφέρωσιν αυτά επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου. **22** Και έσφαξαν τους μόσχους και παραλαβόντες οι ιερείς το αίμα, ερράντισαν επί το θυσιαστήριον· ομοίως έσφαξαν τους κριούς και ερράντισαν το αίμα επί το θυσιαστήριον· και έσφαξαν τα αρνία και ερράντισαν το αίμα επί το θυσιαστήριον. **23** Έπειτα προσήγαγον τους τράγους, διά την περί αμαρτίας προσφοράν, έμπροσθεν του βασιλέως και της συνάξεως, οι δε επέθεσαν τας χείρας αυτών επ' αυτούς· **24** και έσφαξαν αυτούς οι ιερείς και ερράντισαν το αίμα αυτών περί αμαρτίας επί το θυσιαστήριον, διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ παντός του Ισραήλ· διότι ο βασιλεύς προσέταξε το ολοκαύτωμα και την περί αμαρτίας προσφοράν υπέρ παντός του Ισραήλ. **25** Και έστησε τους Λευίτας εν τω οίκω του Κυρίου εν κυμβάλις, εν ψαλτηρίοις και εν κιθάραις, κατά το πρόσταγμα του Δαβίδ και Γαδ του βλέποντος του βασιλέως και Νάθαν του προφήτου· διότι το πρόσταγμα ήτο παρά Κυρίου διά των προφητών

αυτού. **26** Και εστάθησαν οι Λευΐται με τα όργανα του Δαβίδ και οι ιερείς με τας σάλπιγγας. **27** Και είπεν ο Εζεκίας να προσφέρωσιν την ολοκαύτωσιν επί του θυσιαστηρίου. Και ότε ήρχισεν η ολοκαύτωσις, ήρχισεν ο ύμνος του Κυρίου, με τας σάλπιγγας και με τα όργανα τα διωρισμένα παρά του Δαβίδ βασιλέως του Ισραήλ. **28** Και προσεκύνει πάσα η σύναξις και έψαλλον οι ψαλτωδοί και οι σαλπικταί εσάλπιζον· όλον τούτου εξηκολούθη εωσού ετελείωσεν η ολοκαύτωσις. **29** Και ως ετελείωσαν προσφέροντες, έκλιναν ο βασιλεύς και πάντες οι ευρεθέντες μετ' αυτού και προσεκύνησαν. **30** Και είπε προς τους Λευΐτας Εζεκίας ο βασιλεύς και οι άρχοντες να υμνώσι τον Κύριον με τους λόγους του Δαβίδ και Ασάφ τον βλέποντος. Και ύμνησαν εν ευφροσύνη και κύψαντες προσεκύνησαν. **31** Τότε αποκριθείς ο Εζεκίας είπε, Τώρα είσθε καθηρωμένοι εις τον Κύριον· προσέλθετε και προσφέρετε θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς εν τω οίκω του Κυρίου. Και προσέφερον η σύναξις θυσίας και ευχαριστηρίους προσφοράς, και πας πρόθυμος την καρδίαν, ολοκαυτώματα. **32** Και έγεινεν ο αριθμός των ολοκαυτωμάτων, τα οποία προσέφερον η σύναξις, εβδομηκοντα μόσχοι, εκατόν κριοί, διακόσια αρνία· πάντα ταύτα ήσαν διά ολοκαύτωσιν προς τον Κύριον. **33** Τα δε αφιερώματα ήσαν εξακόσοι βόες και τρισχίλια πρόβατα. **34** Οι ιερείς όμως ήσαν ολίγοι και δεν ηδύναντο να εκδώσι πάντα τα ολοκαυτώματα· όθεν οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται εβοήθησαν αυτούς, εωσού η εργασία συνετελέσθη και εωσού ηγιασθησαν οι ιερείς· διότι οι Λευΐται εστάθησαν ευθύτεροι την καρδίαν εις το να αγιασώσι, παρά οι ιερείς. **35** Έτι δε τα ολοκαυτώματα ήσαν πολλά, μετά των στεάτων των ειρηνικών προσφορών, και μετά των σπονδών δι' έκαστον ολοκαύτωμα. Ούτως αποκατεστάθη η υπηρεσία του οίκου του Κυρίου. **36** Και ευφράνθη ο Εζεκίας και πας ο λαός, ότι ο Θεός προδιέθεσε τον λαόν· επειδή το πράγμα έγεινεν αιφνιδίω.

30 Και απέστειλεν ο Εζεκίας προς πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν· έγγραφεν έτι επιστολάς προς Εφραΐμ και Μανασσή, διά να έλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, να κάμωσι πάσχα εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **2** Διότι συνεβουλευθή ο βασιλεύς και οι άρχοντες αυτού και πάσα η σύναξις εν Ιερουσαλήμ να κάμωσι το πάσχα εν τω δευτέρω μηνί. **3** Επειδή δεν ηδυνήθησαν να κάμωσιν αυτό εν τω καιρώ εκείνω, διότι οι ιερείς δεν ήσαν αρκετά ηγιασμένοι και ο λαός δεν ήτο συνηγμένος εν Ιερουσαλήμ. **4** Και ήρесе το πράγμα εις τον βασιλέα και εις πάσαν την σύναξιν. **5** Όθεν απεφάσισαν να διακηρύξωσι διά παντός του Ισραήλ, από Βηρ-σαβεέ έως Δαν, να έλθωσι διά να κάμωσι πάσχα εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ· διότι από πολλού χρόνου δεν είχαν κάμει κατά το γεγραμμένον. **6** Και υπήγαν οι ταχυδρόμοι μετά των επιστολών παρά του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, διά παντός του Ισραήλ και Ιούδα, και κατά την προσταγήν του βασιλέως, λέγοντες, υιοί Ισραήλ, επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισραήλ· και αυτός θέλει επιστρέψει εις τους εναπολειφθέντας από σας, όσοι διεσώθητε εκ χειρός των βασιλέων της Ασυρίας. **7**

και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες σας και καθώς οι αδελφοί σας, οίτινες ησέβησαν εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών· και παρέδωκεν αυτούς εις ερήμωσιν, ως βλέπετε. **8** Τώρα μη σκληρήνητε τον τράχηλόν σας, καθώς οι πατέρες σας· υποτάχθητε εις τον Κύριον και εισέλθετε εις το αγιαστήριον αυτού, το οποίον ηγίασεν εις τον αιώνα· και δουλεύσατε Κύριον τον Θεόν σας, διά να αποστρέψη την έξαψιν του θυμού αυτού απ' υμών. **9** Διότι εάν επιστρέψετε προς τον Κύριον, οι αδελφοί σας και τα τέκνα σας θέλουσιν ευρεί έλεος έμπροσθεν των αιχμαλωτισιάτων αυτους, και θέλουσιν επανέλθει εις την γην ταύτην· διότι οικτίρμων και ελεήμων είναι Κύριος ο Θεός σας και δεν θέλει αποστρέψει το πρόσωπον αυτού από σας, εάν επιστρέψητε προς αυτόν. **10** Και διήλθον οι ταχυδρόμοι από πόλεως εις πόλιν διά της γης του Εφραΐμ και Μανασσή και έως Ζαβουλών· πλην εκείνοι κατεγέλασαν αυτους και εμυκτήρισαν αυτους. **11** Τινές όμως εκ του Ασήρ και Μανασσή και Ζαβουλών υπέκλιναν και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. **12** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεού, ώστε να δώση εις αυτους καρδίαν μίαν, διά να κάμωσι την προσταγήν του βασιλέως και των αρχόντων, κατά τον λόγον του Κυρίου. **13** Και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ λαός πολός, διά να κάμωσι την εορτήν των αζύμων εν τω μηνί τω δευτέρω, σύναξις μεγάλη σφόδρα. **14** Και σηκωθέντες, αφήρσαν τα θυσιαστήρια τα εν Ιερουσαλήμ· και πάντα τα θυσιαστήρια του θημιάματος αφήρσαν και έριψαν αυτά εις τον χείμαρρον Κέδρων. **15** Και εθυσίασαν το πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του δευτέρου μηνός· και εντράπησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και αγιασθέντες εισέφεραν ολοκαυτώματα εις τον οίκον του Κυρίου. **16** Και εστάθησαν εν τω τόπω αυτών, κατά την τάξιν αυτών, κατά τον νόμον Μωυσέως του ανθρώπου του Θεού· και ερράντιζον οι ιερείς το αίμα, λαμβάνοντες εκ της χειρός των Λευιτών. **17** Διότι ήσαν πολλοί εν τη συνάξει, οι μη αγιασθέντες· διά τούτο έλαβον οι Λευΐται το φορτίον να σφάζωσι τα αρνία του πάσχα διά πάντα τον μη καθαρόν, διά να αγιάσωσιν αυτους εις τον Κύριον. **18** Επειδή μέγα μέρος εκ του λαού, πολλοί εκ του Εφραΐμ και Μανασσή, Ισαάχαρ και Ζαβουλών δεν είχαν καθαρισθή, αλλ' έτρωγον το πάσχα οχι κατά το γεγραμμένον· ο Εζεκίας όμως εδεήθη υπέρ αυτών, λέγων, Ο αγαθός Κύριος ας γείνη ίλεως εις πάντα, **19** όστις κατευθύνει την καρδίαν αυτού εις το να εκζητή τον Θεόν, Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού, και αν δεν εκαθαρίσθη κατά τον καθαρισμόν του αγιαστηρίου. **20** Και επίκουσεν ο Κύριος του Εζεκίου και συνεχώρησε τον λαόν. **21** Και έκαμον οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εν ευφροσύνη μεγάλη· και ύμνον οι Λευΐται και οι ιερείς τον Κύριον καθ' εκάστην ημέραν, τον Κύριον, με όργανα δυνατά. **22** Και ελάλησεν ο Εζεκίας κατά την καρδίαν πάντων των Λευιτών των εχόντων σύνεσιν αγαθήν περί του Κυρίου· και έτρωγον εν τη εορτή επτά ημέρας, θυσιάζοντες θυσίας ειρηνικάς και δοξολογούντες Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **23** Και συνεβουλευθή πάσα η σύναξις να κάμωσιν άλλας επτά ημέρας· και έκαμον άλλας επτά ημέρας ευφροσύνην. **24** Διότι προσέφερον Εζεκίας, ο βασιλεύς του Ιούδα, εις την

σύναξιν χιλίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων και οι άρχοντες προσέφεραν εις την σύναξιν χιλίους βόας και δέκα χιλιάδας προβάτων· και ηγιάσθησαν πολλοί ιερείς. **25** Και ευφράνθησαν πάσα η σύναξις του Ιούδα και οι ιερείς και οι Λευΐται και πάσα η σύναξις η συνελθούσα εκ του Ισραήλ και οι ξένοι οι ελθόντες εκ της γης του Ισραήλ και οι κατοικούντες εν Ιούδα. **26** Και έγεινεν ευφροσύνη μεγάλη εν Ιερουσαλήμ· διότι από των ημερών του Σολομώντος υιού του Δαβίδ βασιλέως του Ισραήλ, δεν έγεινε τοιούτον πράγμα εν Ιερουσαλήμ. **27** Μετά ταύτα σηκωθέντες οι ιερείς οι Λευΐται ηυλόγησαν τον λαόν· και επηκούσθη η φωνή αυτών, και ήλθεν η προσευχή αυτών εις τον ουρανόν, το άγιον κατοικητήριον του Κυρίου.

31 Αφού δε συνετελέσθησαν πάντα ταύτα, πας ο Ισραήλ οι ευρεθέντες εξήλθον εις τας πόλεις του Ιούδα και συνέτριψαν τα αγάλματα και κατέκοψαν τα άλλα και εκρήμνισαν τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια από παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· το αυτό έκαμον και εις τον Εφραΐμ και Μανασσή, εωσού συνετέλεσαν. Τότε επέστρεψαν πάντες οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την ιδιοκτησίαν αυτού, εις τας εαυτών πόλεις. **2** Και διάταξεν ο Εζεκίας τας διαιρέσεις των ιερέων και των Λευϊτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών, έκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού, τους ιερείς και τους Λευΐτας, διά τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να λειτουργώσι και να δοξολογώσι και να υμνώσιν εν ταις πύλαις των σκηνωμάτων του Κυρίου. **3** Διέταξε και το μερίδιον του βασιλέως εκ των υπαρχόντων αυτού, διά τας ολοκαυτώσεις, διά τας πρωϊνάς και εσπερινάς ολοκαυτώσεις και διά τας ολοκαυτώσεις των σαββάτων και των νεομηνιών και των επισήμων εορτών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου. **4** Είπεν έτι προς τον λαόν τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, να διδη την μερίδα των ιερέων και Λευϊτών, διά να ενισχύωνται εν τω νόμω του Κυρίου. **5** Και καθώς εξεδόθη ο λόγος, οι υιοί Ισραήλ έφεραν εν αφθονία απαρχάς σίτου, οίνου και ελαίου και μέλιτος και πάντων των γεννημάτων του αγρού· έφεραν έτι εν αφθονία τα δέκατα παντός πράγματος. **6** Και οι υιοί Ισραήλ και Ιούδα, οι κατοικούντες εν τους πόλεσιν Ιούδα, και αυτοί έφεραν τα δέκατα βωών και προβάτων και τα δέκατα των αγίων πραγμάτων των αφιερουμένων εις Κύριον τον Θεόν αυτών, και έθυσαν κατά σωρούς. **7** Εν τω τρίτω μηνί ήρχισαν να κάμνωσι τους σωρούς εν τω έβδομω μηνί ετελείωσαν. **8** και ότε ήλθον ο Εζεκίας και οι άρχοντες και ειδόν τους σωρούς, ηυλόγησαν τον Κύριον και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ. **9** Έπειτα ηρώτησεν ο Εζεκίας τους ιερείς και τους Λευΐτας περί των σωρών. **10** Και απεκρίθη προς αυτόν Αζαρίας, ο πρώτος ιερεύς, εκ του οίκου Σαδώκ, και είπεν, Αφού ήρχισαν να φέρωσι τας προσφοράς εις τον οίκον του Κυρίου, εφάγομεν εις χροτασμόν, και περιέσσευσε πλήθος· διότι ο Κύριος ηυλόγησε τον λαόν αυτού· και το εναπολειφθέν είναι η μεγάλη αυτή αφθονία. **11** Τότε είπεν ο Εζεκίας να ετοιμάσωσι ταμεία εκ τω οίκω του Κυρίου· και ητοίμασαν, **12** και εισέφεραν εν πίστει τας προσφοράς και τα δέκατα και

τα αφιερώματα· επ' αυτών δε ήτο επιστάτης Χωνανίας ο Λευΐτης και μετ' αυτόν Σιμεΐ ο αδελφός αυτού. **13** Ο δε Ιεχιήλ και Αζαζίας και Ναχάθ και Ασαήλ και Ιεριμώθ και Ιωζαβάδ και Ελιήλ και Ισμαχίας και Μαάθ και Βεναφάς ήσαν επιτηρηταί, υπό την οδηγίαν του Χωνανίου και Σιμεΐ του αδελφού αυτού, διά προσταγής Εζεκιού του βασιλέως και Αζαρίου του επιστάτου του οίκου του Θεού. **14** Και Κωρή ο υιός του Ιεμνά του Λευϊτου, ο πυλωρός κατά ανατολάς, ήτο επί των προαιρετικών προσφορών του Θεού, διά να διανέμηται τας προσφοράς του Κυρίου και τα αγιωτάτα πράγματα. **15** Και μετ' αυτόν Εδέν και Μινιαμείν και Ιησούς και Σεμαΐας, Αμαρίας και Σεχανίας, εν ταις πόλεσι των ιερέων εμπειστημένοι να διανέμωσιν εις τους αδελφους αυτών κατά τας διαιρέσεις αυτών, εξ ήσου εις τον μεγάλον και εις τον μικρόν, **16** εις πάντα τον εισερχόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το καθημερινόν αυτού μερίδιον, διά την εις τα υποργήματα αυτών υπηρεσίαν αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών, εκτός των αρσενικών αυτών, τα οποία απηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν, από τριών ετών ηλικίας και επάνω· **17** η απαριθμησιν δε των ιερέων και των Λευϊτών έγεινε κατά τον οίκον των πατριών αυτών, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, κατά τα υποργήματα αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών· **18** και εις πάντα τα τέκνα αυτών, τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, εις πάσαν την σύναξιν, οίτινες απηριθμήσαν κατά γενεαλογίαν· διότι εν πίστει ηγιάσθησαν εις τα άγια. **19** Περί δε των υιών Ααρών των ιερέων εν τοις αγροίς των προαστείων των πόλεων αυτών, ήσαν εν εκάστη πόλει άνθρωποι διωρισμένοι κατ' όνομα διά να διδώσι μερίδια εις πάντα τα αρσενικά μεταξύ των Λευϊτών και εις πάντα τα απαριθμηθέντα μεταξύ των Λευϊτών. **20** Και ούτως έκαμεν ο Εζεκίας καθ' όλον τον Ιούδα· και έπραξε το καλόν και ευθές και αληθινόν ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **21** Και εις παν έργον, το οποίον ήρχισεν εις την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, και εις τον νόμον και εις τα προστάγματα, εκητίων τον Θεόν αυτού, έκαμεν αυτό εξ όλης της καρδιάς αυτού και ευωδούτο.

32 Μετά τα πράγματα ταύτα και την αλήθειαν ταύτην, ήλθε Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας, και εισήλθεν εις τον Ιούδα και εστρατοπέδευσεν εναντίον των οχυρών πόλεων και είπε να υποτάξη αυτάς εις εαυτόν. **2** Και ιδών ο Εζεκίας, ότι ο Σενναχειρείμ ήλθε και ο σκοπός αυτού ήτο να πολεμήση εναντίον της Ιερουσαλήμ, **3** συνεβουλεύθη μετά των αρχόντων αυτού και μετά των δυνατών αυτού, να εμφράξη τα ύδατα των πηγών των έξω της πόλεως και συνήργησαν μετ' αυτού. **4** Και συνήχηη λαός πολύς, και ενέφραξαν πάσας τας πηγάς και τον ποταμόν τον ρέοντα διά μέσου της γης, λέγων, Διά τι ελθόντες οι βασιλείς της Ασσυρίας να εύρωσιν ύδωρ πολύ; **5** Ενδυναμωθεις έτι ανωκοδόμησεν όλον το τείχος το κεχαλασμένον και ύψωσεν έως των πύργων, και άλλο τείχος έξω και επεσκεύασε την Μιλλώ της πόλεως Δαβίδ, και έκαμεν όπλα πολλά και θυρεούς. **6** Και έβαλε πολεμάρχους επί τον λαόν, και συνήθροισεν αυτούς προς εαυτόν εις την πλατείαν της πύλης της πόλεως και ελάλησε κατά την καρδίαν

αυτών, λέγων, 7 Ενδυναμούσθε και ανδρίζεσθε, μη φοβηθήτε μηδέ πτοηθήτε από προσώπου του βασιλέως της Ασσυρίας, και από προσώπου παντός του πλήθους του μετ' αυτού· διότι πλειότεροι είναι μεθ' ημών παρά μετ' αυτού· 8 μετ' αυτού είναι βραχίονες σάρκινιοι μεθ' ημών δε είναι Κύριος ο Θεός ημών, διά να βοηθή ημάς και να μάχηται τας μάχας ημών. Και ενεθαρρύνθη ο λαός εις τους λόγους Εζεκίου του βασιλέως του Ιούδα. 9 Μετά ταύτα απέστειλεν ο Σενναχειρείμ βασιλεύς της Ασσυρίας τους δούλους αυτού εις Ιερουσαλήμ, αυτός δε, έχων μεθ' εαυτού πάσαν την δύναμιν αυτού, επολιόρκει την Λαχείν, προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον Ιούδαν τον εν Ιερουσαλήμ, λέγων, 10 Ούτω λέγει Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Εις τι πεποιθότες κήθησθε, πολιορκούμενοι εν Ιερουσαλήμ; 11 Δεν σας απατά ο Εζεκίας διά να σας παραδώση εις θάνατον από πείνης και από δίψης, λέγων, Κύριος ο Θεός ημών θέλει ελευθερώσει ημάς εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; 12 Αυτός ούτος ο Εζεκίας δεν εσήκωσε τους υψηλούς αυτού τόπους και τα θυσιαστήρια αυτού και είπε προς τον Ιούδαν και προς τον Ιερουσαλήμ, λέγων, Έμπροσθεν ενός μόνον θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνεί και επ' αυτό θέλετε θυμιάζει; 13 Δεν εξεύρετε τι έπραξα εγώ και οι πατέρες μου εις πάντας τους λαούς της γης; ηδυνήθησαν οι θεοί των εθνών της γης να λυτρώσωσι τους τόπους αυτών εκ της χειρός μου; 14 Τις εκ πάντων των θεών των εθνών εκείνων, τα οποία οι πατέρες μου εξωλόθρευσαν, ηδυνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου, ώστε να δυνήθι ο Θεός υμών να λυτρώση υμάς εκ της χειρός μου; 15 Τώρα λοιπόν ας μη σας πλανά ο Εζεκίας, και ας μη σας απατά ούτως, και μη πιστεύετε αυτόν· διότι ουδεις θεός ουδενός έθνους ή βασιλείας ηδυνήθη να λυτρώση τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου και εκ της χειρός των πατέρων μου· πολύ ολιγώτερον ο Θεός σας θέλει σας λυτρώσει εκ της χειρός μου. 16 Και περισσότερα έτι ελάλησαν οι δούλοι αυτού εναντίον Κυρίου του Θεού και εναντίον του δούλου αυτού Εζεκίου. 17 Και επιστολάς έγγραψε διά να ονειδίση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και να λαλήση κατ' αυτού, λέγων, Καθώς οι θεοί των εθνών της γης δεν ελύτρωσαν τον λαόν αυτών εκ της χειρός μου, ούτω και ο Θεός του Εζεκίου δεν θέλει λυτρώσει τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου. 18 Τότε εβόησαν Ιουδαίστι, μετά φωνής μεγάλης, προς τον λαόν της Ιερουσαλήμ τον επί του τείχους, διά να φοβίσωσιν αυτούς και να ταράξωσιν αυτούς, όπως κυριεύσωσι την πόλιν· 19 και ελάλησαν κατά του Θεού της Ιερουσαλήμ, καθώς κατά των θεών των λαών της γης, οίτινες είναι έργα χειρών ανθρώπων. 20 Και προσευχήθη περί τούτων Εζεκίας ο βασιλεύς και Ησαΐας ο προφήτης, ο υιός του Αμώς, και εβόησαν προς τον ουρανόν. 21 Και απέστειλε Κύριος άγγελον, όστις ηφάνισε πάντας τους δυνατούς εν ισχύι και τους άρχοντας και τους στρατηγούς εν τω στρατοπέδω του βασιλέως της Ασσυρίας. Και επέστρεψε με κατσηχυμένον πρόσωπον εις την γην αυτού. Και ότε εισήλθεν εις τον οίκον του θεού αυτού, οι εξελθόντες εκ των σπλάγχχνων αυτού εθανάτωσαν αυτόν εκεί εν μαχαίρα. 22 Και έσωσεν ο Κύριος τον Εζεκίαν και τους

κατοίκους της Ιερουσαλήμ εκ της χειρός Σενναχειρείμ του βασιλέως της Ασσυρίας και εκ της χειρός πάντων, και ησφάλισεν αυτούς κυκλόθεν. 23 Και έφεραν πολλοί δώρα προς τον Κύριον εις Ιερουσαλήμ και πολύτιμα πράγματα προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα· και εμεγαλύνθη έκτοτε ενώπιον πάντων των εθνών. 24 Κατ' εκείνας τας ημέρας ηρώπησεν ο Εζεκίας έως θανάτου· και προσευχήθη εις τον Κύριον· και επήκουσεν αυτού ο έδωκεν εις αυτόν σημείον. 25 Πλην δεν αναπέδωκεν ο Εζεκίας κατά την εις αυτόν ευεργεσίαν· διότι επήρθη η καρδιά αυτού· όθεν επήλθεν οργή επ' αυτόν και επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. 26 Και εταπεινώθη ο Εζεκίας διά την έπαρσιν της καρδιάς αυτού, αυτός και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και δεν ήλθεν επ' αυτούς η οργή του Κυρίου εν ταις ημέραις του Εζεκίου. 27 Απέκτησε δε ο Εζεκίας πλούτον και δόξαν πολλήν σφόδρα· και έκαμεν εις εαυτόν θησαυρούς αργυρίου και χρυσίου και λίθων πολύτιμων και αρωμάτων και ασπίδων και παντός είδους σκευών επιθυμητών· 28 και αποθήκας διά το εισόδημα του σίτου και του οίνου και του ελαίου· και σταθλους διά παν είδος κτηνών και μάνδρας διά ποιμνία. 29 Και έκαμεν εις εαυτόν πόλεις και απέκτησε πρόβατα και βόας εις πλήθος· διότι ο Θεός έδωκεν εις αυτόν περιουσίαν πολλήν σφόδρα. 30 Έφραξεν έτι αυτός ο Εζεκίας την άνω έξοδον των υδάτων του Γιών, και διηύθυνεν αυτά κάτω προς δυσμάς της πόλεως Δαβίδ. Και ευωδώθη ο Εζεκίας εις πάντα τα έργα αυτού. 31 Επί των πρέσβων όμως των αρχόντων της Βαβυλώνος, οίτινες έστειλαν προς αυτόν διά να ερευνήσωσι περί του θαύματος του γενομένου εν τη γη, ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν, διά να δοκιμάση αυτόν, ώστε να γνωρίση πάντα τα εν τη καρδιά αυτού. 32 Αι δε λοιπά πράξεις του Εζεκίου και τα ελέη αυτού, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τη οράσει Ησαΐου του προφήτου, υιού του Αμώς, εν τω βιβλίω των βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. 33 Και εκοιμήθη ο Εζεκίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τω υψηλωτέρω τώ τάφω των υιών Δαβίδ· και πας ο Ιούδας και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαμον εις αυτόν τιμάς και εν τω θανάτω αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσής ο υιός αυτού.

33 Δώδεκα ετών ηλικίας ήτο ο Μανασσής ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πεντήκοντα πέντε έτη εν Ιερουσαλήμ. 2 Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ· 3 και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Εζεκίας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε, και ανήγειρε θυσιαστήρια εις τους Βααλείμ, και έκαμεν άλση και προσεκύννησε πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσεν αυτά. 4 Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν τω οίκω του Κυρίου, περί του οποίου ο Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι το όνομά μου εις τον αιώνα. 5 Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιάν του ουρανού εντός των δύο αυλών του οίκου του Κυρίου. 6 Και αυτός διεβίβασε τους υιούς αυτού διά του πυρός εν τη κοιλάδι του υιού του Εννόμ· και προεμάντευε καιρούς και έκαμεν οινωτισμούς και μαγεΐας και εσούστησεν

ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς πολλά πονηρά έπραξε ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίση αυτόν. **7** Και έστησε τον γλυπτόν, την εικόνα την οποίαν έκαμεν, εν τω οίκω του Θεού, περί του οποίου ο Θεός είπε προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, Εν τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το όνομά μου εις τον αιώνα· **8** και δεν θέλω μετασαλεύσει τον πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν παρέδωκα εις τους πατέρας σας· εάν μόνον προσέξωσι να κάμνωσι πάντα όσα προσέταξα εις αυτούς, κατά πάντα τον νόμον και τα διατάγματα και τας κρίσεις τας δοθείσας διά του Μωυσέως. **9** Και επλάνησεν ο Μανασσής τον Ιούδαν και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ώστε να πράττωσι πονηρότερα παρά τα έθνη, τα οποία ο Κύριος ηφάνισεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **10** Και ελάλησεν Κύριος προς τον Μανασσίν και προς τον λαόν αυτού· πλην δεν έδωκαν ακρόασιν. **11** Διά τούτου έφερε κατ' αυτών ο Κύριος τους άρχοντας του στρατεύματος του βασιλέως της Ασσυρίας, και επίασαν τον Μανασσίν μεταξύ των θάμνων και δέσαντες αυτόν με αλυσεις, έφεραν αυτόν εις Βαβυλώνα. **12** Και ενώ ήτο εν θλίψει, ικέτευσε Κύριον τον Θεόν αυτού και εταπεινώθη σφόδρα ενώπιον του Θεού των πατέρων αυτού, **13** και προσυχητή εις αυτόν· τότε ηλέησεν αυτόν και επήκουσε της δειήσεως αυτού και επανέφερον αυτόν εις Ιερουσαλήμ, εις το βασίλειον αυτού. Τότε εγνώρισεν ο Μανασσής έτι ο Κύριος αυτός είναι ο Θεός. **14** Μετά δε ταύτα ωκοδόμησε τείχος έξω της πόλεως Δαβίδ, προς δυσμάς του Γιών, εν τη κοιλάδι, έως της εισόδου της πύλης της ιχθυϊκής, και περιεκύκλωσε το Οφήλ και ύψωσεν αυτό εις μέγα ύψος, και έβαλε πολεμάρχους εν πάσαις ταις ωχυρωμέναις πόλεσι του Ιούδα. **15** Και αφήρεσε τους ξένους θεούς και την εικόνα από του οίκου του Κυρίου και πάντα τα θυσιαστήρια, τα οποία ωκοδόμησεν εν τω όρει του οίκου του Κυρίου και εν Ιερουσαλήμ· και έρριψεν αυτά έξω της πόλεως. **16** Και ανώρθωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου και εθυσίασεν επ' αυτού θυσίας ειρηνικίας και ευχαριστηρίους, και προσέταξε τον Ιούδαν να λατρεύη Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **17** Ο λαός όμως εθυσίαζεν έτι επί τους υψηλούς τόπους, πλην μόνον εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **18** Αι δε λοιπαί πράξεις του Μανασσή και η προσευχή αυτού η προς τον Θεόν αυτού και οι λόγοι των βλεπόντων, οίτινες ελάλησαν προς αυτόν εν ονόματι Κυρίου του Θεού Ισραήλ, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις χρονικοίς των βασιλέων του Ισραήλ. **19** Και η προσευχή αυτού, και πως εισηκούσθη, και πάσαι αι αμαρτίαι αυτού και η αποστασία αυτού και τα μέρη, όπου ωκοδόμησεν υψηλούς τόπους και έστηκες τα άλση και τα γλυπτά, πριν ταπεινωθή, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις λόγοις των βλεπόντων. **20** Και εκοιμήθη ο Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τω οίκω αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμών ο υιός αυτού. **21** Εικοσίδιο ετών ηλικίας ήτο ο Αμών ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δύο έτη εν Ιερουσαλήμ. **22** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς έπραξε Μανασσής ο πατήρ αυτού· και εθυσίαζεν ο Αμών εις πάντα τα γλυπτά, τα οποία Μανασσής ο πατήρ αυτού έκαμε, και ελάτρευεν αυτά· **23** και δεν εταπεινώθη

ενώπιον του Κυρίου, καθώς εταπεινώθη Μανασσής ο πατήρ αυτού· αλλ' αυτός ο Αμών ηνώμησε μάλλον και μάλλον. **24** Και συνώμοσαν οι δούλοι αυτού κατ' αυτού και εθανάτωσαν αυτόν εν τω οίκω αυτού. **25** Ο δε λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνομόσοντας κατά του βασιλέως Αμών· και έκαμεν ο λαός της γης βασιλέα αντ' αυτού Ιωσίαν τον υιόν αυτού.

34 Οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωσίας ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη τριάκοντα και εν. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εν ταις οδοίς Δαβίδ του πατρός αυτού, και δεν εξέκλινε δεξιά ή αριστερά. **3** Και εν τω ογδόω έτει της βασιλείας αυτού, νέος ων έτι, ήρχισε να εκζητή τον Θεόν του Δαβίδ του πατρός αυτού· και εν τω δωδεκάτω έτει ήρχισε να καθαρίζη τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ από των υψηλών τόπων και από των άσεων και των γλυπτών και των χωνευτών. **4** Και κατέστρεψαν έμπροσθεν αυτού τα θυσιαστήρια των Βααλείμ· και τα είδωλα τα υπεράνω αυτών κατεκρήμνισε· και τα άλση και τα γλυπτά και τα χωνευτά κατεσύντριψε και ελέπτυνεν εις σκόνην και έρριψεν αυτήν επί τα μνήματα των θυσιαζόντων εις αυτά. **5** Και τα οστά των ιερέων έκαυσεν επί των θυσιαστηρίων αυτών και εκαθάρισε τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. **6** Και έκαμε το αυτό εις τας πόλεις του Μανασσή και Εφραΐμ και Συμεών και μέχρι του Νεφθαλί, κύκλω των ηρημωμένων τόπων αυτών. **7** Και αφού κατέστρεψε τα θυσιαστήρια και τα άλση και κατέλεπτιν εις σκόνην τα γλυπτά και κατέκοψε πάντα τα είδωλα διά πάσης της γης του Ισραήλ, επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **8** Εν δε τω δεκάτω ογδόω έτει της βασιλείας αυτού, αφού εκαθάρισε την γην και τον ναόν, εξαπέστειλε τον Σαφάν υιόν του Αζαλιού, και τον Μασσιαν τον άρχοντα της πόλεως, και τον Ιωάχ υιόν του Ιωάχαζ των υπομνηματογράφων, διά να επισκευάσωσι τον οίκον Κυρίου του Θεού αυτού. **9** Και ελθόντες προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, παρέδωκαν το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Θεού, το οποίον οι Λευΐται οι φυλάττοντες τας θύρας εσύναζαν εκ της χειρός του Μανασσή και Εφραΐμ και εκ παντός του επιλοιπού του Ισραήλ και εκ παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. **10** Και έδωκαν αυτά εις την χείρα των ποιούντων τα έργα, των επιστατουμένων εν τω οίκω του Κυρίου· οι δε ποιούντες τα έργα, τα οποία ειργάζοντο εν τω οίκω του Κυρίου, παρέδωκαν αυτό διά να επισκευάσωσι και να επιδιορθώσωσι τον οίκον· **11** εις τους τέκτονας και οικοδόμους έδωκαν αυτό, διά ν' αγοράσωσι λίθους πελεκητούς και ζύλα διά δοκούς, και διά να στεγάσωσι τους οίκους τους οποίους κατέστρεψαν οι βασιλείς του Ιούδα. **12** Και ειργάζοντο οι άνδρες το έργον εν πίστει· επιτηρηταί δε επ' αυτών ήσαν Ιαάθ και Οβαδίας, οι Λευΐται, εκ των υιών Μεραρί· και Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ, εκ των υιών των Κααθιτών, διά να κατεπίγωσι το έργον· και εκ των Λευιτών πάντες οι επιστήμονες μουσικών οργάνων. **13** Ήσαν έτι επί των αχοθοφώνων και εργοδιώκται πάντων των εργαζομένων, καθ' οποιανδήποτε υπηρεσίαν· και εκ των Λευιτών ήσαν γραμματείς και επιστάται και θυρωροί. **14** Και ενώ εξέφερον το αργύριον το εισαχθέν

εις τον οίκον του Κυρίου, εύρηκε Χελκίας ο ιερεύς το βιβλίον του νόμου του Κυρίου, του δοθέντος διά χειρός του Μωϋσέως. **15** Και απεκρίθη ο Χελκίας και είπε προς Σαφάν τον γραμματέα, εύρηκα βιβλίον του νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και έδωκεν ο Χελκίας το βιβλίον εις τον Σαφάν. **16** Και ο Σαφάν έφερε το βιβλίον προς τον βασιλέα και έπειτα έδωκε Λόγον εις τον βασιλέα, λέγων, Οι δούλοι σου κάμνουσι παν το διορισθέν εις αυτούς. **17** και ηρίθμησαν το αργύριον του ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου, και παρέδωκαν αυτό εις την χείρα των επιστατών και εις την χείρα των ποιούντων τα έργα. **18** Και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα, λέγων, Χελκίας ιερεύς έδωκεν εις εμέ βιβλίον. Και ανέγνωσεν αυτό ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. **19** Και ως ήκουσε τον βασιλέως τους λόγους του νόμου, διέσχισε τα ιμάτια αυτού. **20** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Χελκίαν και Αχικάμ τον υιόν του Σαφάν και Αβδών τον υιόν του Μιχαία και Σαφάν τον γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, **21** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περί εμού και περί των εναπολειφθέντων εν τω Ισραήλ και εν τω Ιούδα, περί των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος διότι μεγάλη είναι η οργή του Κυρίου ήτις εξεχύθη εφ' ημάς, επειδή οι πατέρες ημών δεν εφύλαξαν τον λόγον του Κυρίου, ώστε να πράξωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω. **22** Τότε υπήγεν ο Χελκίας και οι παρά του βασιλέως προς Όλδαν την προφήτισσαν, την γυναίκα του Σαλλούμ υιού του Τικβά, υιού του Ασρά, του ιματιοφύλακος, κατώκει δε αυτή εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ και ελάλησαν προς αυτήν κατά ταύτα. **23** Η δε είπε προς αυτούς. Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. Είπατε προς τον άνθρωπον όστις σας απέστειλε προς εμέ, **24** Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ επιφέρω κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού, πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω, το οποίον ανέγνωσαν ενώπιον του βασιλέως του Ιούδα. **25** επειδή με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις άλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι διά πάντα τα έργα των χειρών αυτών· διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τον τόπον τούτον και δεν θέλει σβεσθή. **26** Προς δε τον βασιλέα του Ιούδα, όστις σας απέστειλε διά να ερωτήσητε τον Κύριον, ούτω θέλετε ειπέτε προς αυτόν· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, περί των λόγων του οποίους ήκουσας. **27** επειδή η καρδιά σου ηπαλύνθη, και εταπεινώθης ενώπιον του Θεού, ότε ήκουσας τους λόγους αυτού εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, και εταπεινώθης ενώπιόν μου και διέσχισας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιόν μου, διά τούτο και εγώ επέηκουσα, λέγει Κύριος. **28** Ιδού, εγώ θέλω σε συνάξει εις τους πατέρας σου, και θέλεις συναχθή εις τον τάφον σου εν ειρήνη, και δεν θέλουσιν ιδεί οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού. Και έφεραν απόκριση προς τον βασιλέα. **29** Και απέστειλεν ο βασιλεύς και συνήγαγε πάντας τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. **30** Και ανέβη ο βασιλεύς εις τον οίκον του Κυρίου, και πάντες οι άνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και οι ιερείς και οι Λευΐται και πας ο λαός, από μεγάλου έως μικρού· και

ανέγνωσεν εις επήκοον αυτών πάντα τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης, του ευρεθέντος εν τω οίκω του Κυρίου. **31** Και σταθείς ο βασιλεύς επί τον τόπον αυτού, έκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κατόπιν του Κυρίου και να φυλάττη τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού εξ όλης αυτού της καρδιάς και εξ όλης αυτού της ψυχής, ώστε να εκτελή τους λόγους της διαθήκης τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω. **32** Και έκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και τον Βενιαμίν να σταθώσιν εν τούτω. Και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαμον κατά την διαθήκην του Θεού, του Θεού των πατέρων αυτών. **33** Και αφήρσεν ο Ιωσίας πάντα τα βδελύγματα εκ πάντων των τόπων των υιών Ισραήλ, και έκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν τω Ισραήλ να λατρεύωσι Κύριον τον Θεόν αυτών· κατά πάσας τας ημέρας αυτού δεν απεμακρύνθησαν από όπισθεν Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών.

35 Ο Ιωσίας έκαμεν έτι πάσχα προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ· και εθυσίασαν το πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός. **2** Και έστησε τους ιερείς εις τας φυλακάς αυτών και ενίσχυσεν αυτούς εις την υπηρεσίαν του οίκου του Κυρίου. **3** και είπε προς τους Λευΐτας τους διδάσκοντας πάντα τον Ισραήλ, τους καθηρωμένους εις τον Κύριον, Θέσατε την κιβωτόν την αγίαν εν τω οίκω, τον οποίον ωκοδόμησε Σολομών ο υιός Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ· δεν θέλετε βαστάζει πλέον αυτήν επ' ώμων· δουλεύετε τώρα Κύριον τον Θεόν σας και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ. **4** και ετοιμάσθητε κατά τους οίκους των πατριών σας, και τας διαιρέσεις σας, κατά το γεγραμμένον Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, και κατά το γεγραμμένον Σολομώντος του υιού αυτού. **5** Και στήτε εν τω αγιαστηρίω κατά τας διαιρέσεις των οίκων των πατριών υπέρ των αδελφών σας των υιών του λαού, και κατά την διαίρεσιν των οίκων των πατριών των Λευΐτων. **6** Και θυσιάσατε το πάσχα και αγιάσθητε και ετοιμάσατε αυτό εις τους αδελφούς σας, διά να κάμωσι κατά τον λόγον του Κυρίου, τον δοθέντα διά χειρός του Μωϋσέως. **7** Και προσέφερον ο Ιωσίας εις τον λαόν πρόβατα, αρνία και ερίφια αιγών, τα πάντα διά θυσίας του πάσχα, διά πάντας τους παρευρεθέντας, τριάκοντα χιλιάδας τον αριθμόν, και τριχηλίους βόας· ταύτα ήσαν εκ των υπαρχόντων του βασιλέως. **8** Και οι άρχοντες αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον λαόν, εις τους ιερείς, και εις τους Λευΐτας. Ο Χελκίας και ο Ζαχαρίας και ο Ιεχιήλ, οι άρχοντες του οίκου του Θεού έδωκαν εις τους ιερείς, διά τας θυσίας του πάσχα, δισχιλία και εξακόσια αρνία και ερίφια, και τριακοσίους βόας. **9** Και ο Χωνανίας και Σεμαΐας και Ναθανιήλ, οι αδελφοί αυτού, και Ασαβίας και Ιεϊήλ και Ιωζαβαδ, άρχοντες των Λευΐτων, προσέφεραν εις τους Λευΐτας, διά θυσίας του πάσχα, πεντακισχίλια αρνία και ερίφια και πεντακοσίους βόας. **10** Και ητοιμάσθη η υπηρεσία, και οι ιερείς εστάθησαν εν τω τόπω αυτών και οι Λευΐται εις τας διαιρέσεις αυτών, κατά την προσαγήν του βασιλέως. **11** Και εθυσίασαν το πάσχα και ερράντισαν οι ιερείς το αίμα εκ της χειρός αυτών, και οι Λευΐται εξέδειραν τα θύματα. **12** Και διήρσεν

τα ολοκαυτώματα, διά να δώσωσιν αυτά κατά τας διαιρέσεις των οίκων των πατριών του λαού, διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Μωυσέως· και ωσαύτως περί των βοών. **13** Και έψησαν το πάσχα εν πυρί, κατά το διατεταγμένον· τα δε άγια έψησαν εις χύτρας και εις λέβητας και εις κακάβια, και διεμοίρασαν ταχέως μεταξύ παντός του λαού. **14** Και έπειτα ητοιμάσαν εις εαυτούς και εις τους ιερείς· διότι οι ιερείς οι υιοί Ααρών κατεγίνοντο εις το να προσφέρωσι τα ολοκαυτώματα και τα στέατα μέχρι νυκτός· διά τούτο οι Λευΐται ητοιμάσαν εις εαυτούς και εις τους ιερείς τους υιούς Ααρών. **15** Και οι ψαλτωδοί οι υιοί του Ασάφ ήσαν εν τω τόπω αυτών, κατά την διαταγήν του Δαβίδ και του Ασάφ και του Αιμάν και του Ιεδουθούν, του βλεπόντος του βασιλέως, και οι πυλωροί εφύλαττον εν εκάστη πόλει· δεν ήτο χρεία να απομακρυνθώσιν από της υπηρεσίας αυτών· διότι οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται ητοιμάσαν δι' αυτούς. **16** Και ητοιμάσθη πάσα η υπηρεσία του Κυρίου την αυτήν ημέραν, διά να κάμωσι το πάσχα και να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, κατά την προσταγήν του βασιλέως Ιωσία. **17** Και οι υιοί Ισραήλ οι παρευρεθέντες έκαμον το πάσχα εν τω καιρώ εκείνω και την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας. **18** Και δεν έγεινε πάσχα ως εκείνο εν τω Ισραήλ, από των ημερών Σαμουήλ του προφήτου· ουδέ έκαμον πάντες οι βασιλείς του Ισραήλ ως το πάσχα, το οποίον έκαμεν ο Ιωσίας και οι ιερείς και οι Λευΐται και πας ο Ιούδας και ο Ισραήλ οι παρευρεθέντες, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **19** Εν τω δεκάτω ογδόω έτει της βασιλείας του Ιωσία έγεινε το πάσχα τούτο. **20** Μετά δε ταύτα πάντα, αφού ο Ιωσίας ητοιμάσε τον οίκον, ανέβη Νεχαώ ο βασιλεύς της Αιγύπτου διά να πολεμήσιν εν Χαρκείας επί τον Ευφράτην· και εξήλθεν ο Ιωσίας εναντίον αυτού. **21** Απέστειλε δε μηνυτάς προς αυτόν, λέγων, Τι είναι μεταξύ εμού και σου, βασιλεύ του Ιούδα; δεν έρχομαι σήμερον εναντίον σου, αλλ' εναντίον του οίκου, με τον οποίον έχω πολεμούν· και ο Θεός προσέταξεν εις εμέ να σπεύσω· άπεχε από του Θεού, όστις είναι μετ' εμού, και να μη σε εξολοθρεύση. **22** Πλην ο Ιωσίας δεν απέστρεψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· αλλά μετεσοχηματίσθη, διά να πολεμήσιν εναντίον αυτού, και δεν εισήκουσεν εις τους λόγους του Νεχαώ, τους εκ στόματος του Θεού, και ήλθε να πολεμήσιν εν τη κοιλάδι Μειγιδδώ. **23** Και ετόξευσαν οι τοξόται επί τον βασιλέα Ιωσιάν· και είπεν ο βασιλεύς προς τους δούλους αυτού, Εκβάλετέ με έξω, διότι επληγώθην βαρέως. **24** Και εξέβαλον αυτόν οι δούλοι αυτού εκ της αμάξης, και επεβίβασαν αυτόν εις την δευτέραν αυτού άμαξαν· και έφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανε· και ετάφη εν τοις τάφοις των πατέρων αυτού. Και πας ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ επένθησαν επί τον Ιωσιάν. **25** Και εθρήνησεν ο Ιερεμίας διά τον Ιωσιάν· και πάντες οι ψάλται και αι ψάλτριαι αναφέρουσιν έως της σήμερον εις τους θρήνους αυτών τον Ιωσιάν, και έκαμον αυτούς νόμιμον εν τω Ισραήλ· και ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τοις θρήνοις. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωσία και τα ελέη αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, **27** και τα έργα

αυτού, τα πρώτα και τα έσχατα, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα.

36 Και έλαβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ, υιόν του Ιωσία, και έκαμον αυτόν βασιλέα εν Ιερουσαλήμ, αντί του πατρός αυτού. **2** Εικοσιτριών ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάχαζ· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ. **3** Καθήρησε δε αυτόν ο βασιλεύς της Αιγύπτου εν Ιερουσαλήμ, και κατεδίκασε την γην εις πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου και ενός ταλάντου χρυσίου. **4** Και έκαμεν ο βασιλεύς της Αιγύπτου τον Ελιακείμ τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ, και μετήλλαξε το όνομα αυτού εις Ιωακείμ· τον δε Ιωάχαζ, τον αδελφόν αυτού, έλαβεν ο Νεχαώ και έφερεν αυτόν εις Αίγυπτον. **5** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωακείμ· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **6** Ανέβη εναντίον αυτού Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, και έδσεν αυτόν με αλύσεις, διά να φέρη αυτόν εις Βαβυλώνα. **7** Και εκ των σκευών του οίκου του Κυρίου έφερεν ο Ναβουχοδονόσορ εις Βαβυλώνα και έθεσεν αυτά εν τω ναώ αυτού εν Βαβυλώνη. **8** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωακείμ και τα βδελύγματα αυτού· όσα έκαμε, και όσα ευρέθησεν εν αυτώ, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο υιός αυτού. **9** Δέκα οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωαχείν· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις μήνας και δέκα ημέρας εν Ιερουσαλήμ· και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **10** Εν τω τέλει δε του ενιαυτού αποστείλας ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ, έφερεν αυτόν εις Βαβυλώνα, μετά των εκλεκτών σκευών του οίκου του Κυρίου· και έκαμε Σεδεκίαν τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί τον Ιούδαν και Ιερουσαλήμ. **11** Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ. **12** Και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού· δεν εταπεινώθη ενώπιον Ιερεμίου του προφήτου, λαλούντος εκ στόματος του Κυρίου. **13** Και έτι απεστάτησεν εναντίον του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, όστις ώρκισεν αυτόν εις τον Θεόν· και εκλήρυνε τον τράχηλον αυτού και επεισιμάτωσε την καρδίαν αυτού, ώστε να μη επιστρέψη εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **14** Πάντες προσέτι οι πρώτοι των ιερέων και ο λαός ηθέτησαν καθ υπερβολήν κατά πάντα τα βδελύγματα των εθνών και εμίαναν τον οίκον του Κυρίου, τον οποίον ηγίασεν εν Ιερουσαλήμ. **15** Και παρήγγειλεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών· διά χειρός των απεσταλμένων αυτού, εγειρόμενος πρώτ' και εξαποστέλλων· διότι εφείδeto του λαού αυτού και του κατοικητηρίου αυτού. **16** ΑΛΛ' αυτοί εχλεύαζον τους απεσταλμένους του Θεού και κατεφρόνουν τους λόγους αυτού και έσκωπτον τους προφήτας αυτού, εωσόυ η οργή του Κυρίου ανέβη κατά του λαού αυτού, ώστε δεν ήτο θεραπεία· **17** διά τούτο έφερεν επ' αυτούς τον βασιλέα των Χαλδαίων, και εθανάτωσε τους νεανίσκους αυτών εν μαχαίρα εντός του οίκου του αγιαστηρίου αυτών, και δεν εφείσθη νέου ή παρθένου, γέροντος η κεκυφός· πάντας παρέδωκεν εις την χείρα αυτού. **18**

Και πάντα τα σκεύη του οίκου του Θεού, μεγάλα και μικρά, και τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, τα πάντα έφευρον εις Βαβυλώνα. **19** Και κατέκαυσαν τον οίκον του Θεού και κατέσκαψαν το τείχος της Ιερουσαλήμ, και πάντα τα παλάτια αυτής κατέκαυσαν εν πυρί, και πάντα τα πολύτιμα σκεύη αυτής ηφάνισαν· **20** Και τους εκφυγόντας την μάχαιραν μετώκισεν εις Βαβυλώνα, όπου ήσαν δούλοι εις αυτόν και εις τους υιούς αυτού, μέχρι του καιρού της βασιλείας των Περσών· **21** διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, εωσού η γη χαρή τα σάββατα αυτής· διότι πάντα τον καιρόν της ερημώσεως αυτής εφύλαττε σάββατον, εωσού συμπληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη. **22** Εν δε τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως της Περσίας, διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, διήγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Κύρου βασιλέως της Περσίας, και διεκήρυξε διά παντός του βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, **23** Ούτω λέγει Κύρος ο βασιλεύς της Περσίας πάντα τα βασίλεια της γης έδωκεν εις εμέ Κύριος ο Θεός του ουρανού· και αυτός προσέταξεν εις εμέ να οικοδομήσω εις αυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ, ήτις είναι εν τη Ιουδαία· τις εξ υμών είναι εκ παντός του λαού αυτού; Κύριος ο Θεός αυτού έστω μετ' αυτού, και ας αναβή.

Ἔσδρας Α΄

1 Και εν τω πρώτῳ ἔτει Κύρου του βασιλέως της Περσίας, διά να πληρωθῇ ὁ λόγος του Κυρίου ὁ διά στόματος του Ιερεμίου, διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα του Κύρου βασιλέως της Περσίας, καὶ διεκίηρξε δι' ὅλου του βασιλείου αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ἐγγράφως, λέγων, **2** Οὗτω λέγει Κύρος ὁ βασιλεὺς της Περσίας πάντα τα βασίλεια της γῆς ἔδωκεν εἰς ἐμέ Κύριος ὁ Θεός του ουρανοῦ· καὶ αὐτὸς προσέταξεν εἰς ἐμέ να οἰκοδομῶω εἰς αὐτὸν οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· **3** τις ἐξ ὑμῶν εἶναι ἐκ παντός του λαοῦ αὐτοῦ; ὁ Θεὸς αὐτοῦ ἔστω μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀσ ἀναβῆ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἥτις εἶναι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἀσ οἰκοδομήσῃ τον οἶκον Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ· αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός ὁ ἐν Ἱερουσαλήμ· **4** πάντα δε ἀπολειπόμενον, ἐκ πάντων των τόπων, ὅπου παροικεῖ, ἀσ βοηθήσωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες του τόπου αὐτοῦ με ἀργύριον καὶ με χρυσίον καὶ με ἀγαθὰ καὶ με κτήνη, ἐκτός της προαιρετικῆς προσφοράς διά τον οἶκον του Θεοῦ, τον ἐν Ἱερουσαλήμ. **5** Τότε ἐσηκώθησαν οἱ ἀρχηγοὶ των πατριῶν του Ἰούδα καὶ του Βενιαμίν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, μετὰ πάντων ὁσων τὸ πνεῦμα διήγειρεν ὁ Θεός εἰς το να ἀναβῶσι διά να οἰκοδομήσωσι τον οἶκον του Κυρίου, τον ἐν Ἱερουσαλήμ· **6** καὶ πάντες οἱ πέρξι αὐτῶν ἐβοήθησαν αὐτοὺς με σκεὴ ἀργυρά, με χρυσίον, με ἀγαθὰ καὶ με κτήνη καὶ με πολύτιμα πράγματα, ἐκτός πασῶν των προαιρετικῶν προσφορῶν. **7** Καὶ ἐξήγαγεν ὁ βασιλεὺς Κύρος τα σκεὴ του οἴκου του Κυρίου, τα ὁποῖα ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶχε φέρει ἀπὸ Ἱερουσαλήμ καὶ θέσει αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ του Θεοῦ αὐτοῦ· **8** καὶ ἐξήγαγε ταῦτα Κύρος ὁ βασιλεὺς της Περσίας διά χειρὸς του Μιθρεδάθ του θησαυροφυλάκου, καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ εἰς τον Σασαβασάρ τον ἀρχοντα της Ἰουδαίας. **9** Καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν· τριάκοντα δίσκοι χρυσοί, χίλιοι δίσκοι ἀργυροί, εἰκοσιεννέα μάχαιραι, **10** τριάκοντα φιάλαι χρυσαί, τετρακόσιοι δέκα φιάλαι ἀργυραὶ δευτέραι, ἄλλα σκεὴ χίλια. **11** Πάντα τα σκεὴ τα χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἦσαν πεντακισχίλια καὶ τετρακόσια· τὰ πάντα ἀνεβίβασεν ὁ Σασαβασάρ μετὰ των αἰχμαλῶτων των ἀναβιβασθέντων ἀπὸ Βαβυλώνας εἰς Ἱερουσαλήμ.

2 Οὗτοι δε εἶναι οἱ ἄνθρωποι της ἐπαρχίας οἱ ἀναβάντες ἐκ της αἰχμαλωσίας, ἐκ των μετοικισθέντων, τους ὁποῖους Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς της Βαβυλώνας μετώκισεν εἰς Βαβυλώνα, καὶ ἐπιστρέψαντες εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς την Ἰουδαίαν, ἕκαστος εἰς την πόλιν αὐτοῦ· **2** οἵτινες ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦ, Νεεμίας, Σεραΐα, Ρεελαΐα, Μαροδοχαίου, Βιλοσάν, Μισπάρ, Βιγουαί, Ρεοῦμ, Βαανά. Αριθμὸς των ἀνδρῶν του λαοῦ του Ἰσραὴλ· **3** Ἰοὴ Φαρῶς, δισχιλίοι ἑκατὸν ἐβδομήκοντα δύο. **4** Ἰοὴ Σεφατία, τριακόσιοι ἐβδομήκοντα δύο. **5** Ἰοὴ Ἀράχ, ἐπτακόσιοι ἐβδομήκοντα πέντε. **6** Ἰοὴ Φαάθ-μωάβ, ἐκ των υἰῶν Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχιλίοι οκτακόσιοι δώδεκα. **7** Ἰοὴ Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήτηκοντα τέσσαρες. **8** Ἰοὴ Ζατθού, ἐνεακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **9** Ἰοὴ Ζαχχαί, ἐπτακόσιοι ἐξήκοντα. **10** Ἰοὴ Βανί, ἐξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. **11** Ἰοὴ Βηβαί, ἐξακόσιοι

εἰκοστρεῖς. **12** Ἰοὴ Ἀζγάδ, χίλιοι διακόσιοι εικοσιδύο. **13** Ἰοὴ Ἀδωνικάμ, ἐξακόσιοι ἐξήκοντα ἐξ. **14** Ἰοὴ Βιγουαί, δισχιλίοι πενήτηκοντα ἐξ. **15** Ἰοὴ Ἀδίν, τετρακόσιοι πενήτηκοντα τέσσαρες. **16** Ἰοὴ Ἀτήρ ἐκ του Ἐξεκίου, ἐνενήκοντα οκτώ. **17** Ἰοὴ Βησαί, τριακόσιοι εικοστρεῖς. **18** Ἰοὴ Ἰωρά, ἑκατὸν δώδεκα. **19** Ἰοὴ Ἀσοῦμ, διακόσιοι εικοστρεῖς. **20** Ἰοὴ Γιββάρ, ἐνενήκοντα πέντε. **21** Ἰοὴ Βηθλεέμ, ἑκατὸν εικοστρεῖς. **22** Ἄνδρες Νετωφά, πενήτηκοντα ἐξ. **23** Ἄνδρες Ἀναθώθ, ἑκατὸν εικοσιοκτώ. **24** Ἰοὴ Ἀζμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. **25** Ἰοὴ Κιριάθ-αρείμ, Χεφειρά καὶ Βηρώθ, ἐπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς. **26** Ἰοὴ Ραμά καὶ Γαβαά, ἐξακόσιοι εἴκοσι καὶ εἰς. **27** Ἄνδρες Μιχμάς, ἑκατὸν εικοσιδύο. **28** Ἄνδρες Βαιθήλ καὶ Γαί, διακόσιοι εικοστρεῖς. **29** Ἰοὴ Νεβώ, πενήτηκοντα δύο. **30** Ἰοὴ Μαγβίς, ἑκατὸν πενήτηκοντα ἐξ. **31** Ἰοὴ του ἄλλου Ἐλάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήτηκοντα τέσσαρες. **32** Ἰοὴ Χαρήμ, τριακόσιοι εἴκοσι. **33** Ἰοὴ Λωδ, Ἀδίδ, καὶ Ὠνώ, ἐπτακόσιοι εικοσιπέντε. **34** Ἰοὴ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **35** Ἰοὴ Σεναά, τρισχιλίοι καὶ ἐξακόσιοι τριάκοντα. **36** Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδαΐα, ἐκ του οἴκου Ἰησοῦ, ἐνεακόσιοι ἐβδομήκοντα τρεῖς. **37** Ἰοὴ Ἰμμήρ, χίλιοι πενήτηκοντα δύο. **38** Ἰοὴ Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἐπτὰ. **39** Ἰοὴ Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτὰ. **40** Οἱ Λευῖται· υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδμιήλ, ἐκ των υἰῶν Ὠδοῦα, ἐβδομήκοντα τέσσαρες. **41** Οἱ ψαλτωδοὶ· υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εικοσιοκτώ. **42** Οἱ υἱοὶ των πυλῶν· υἱοὶ Σαλλοῦμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Ταλμών, υἱοὶ Ἀκκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σωβαΐ· πάντες ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα. **43** Οἱ Νεθινεῖμ· υἱοὶ Σιχά, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταββαώθ, **44** υἱοὶ Κηρώς, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδών, **45** υἱοὶ Λεβανά, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκκούβ, **46** υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ Σαλμαί, υἱοὶ Ἀνάν, **47** υἱοὶ Γιδδὴλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ρεαΐα, **48** υἱοὶ Ρεσίν, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ Γαζάμ, **49** υἱοὶ Ουζά, υἱοὶ Φασέα, υἱοὶ Βησαί, **50** υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μεουνεῖμ, υἱοὶ Νεφουσεῖμ, **51** υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ, **52** υἱοὶ Βαλοῦθ, υἱοὶ Μεϊδά, υἱοὶ Ἀρσά, **53** υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θαμά, **54** υἱοὶ Νεσιά, υἱοὶ Ἀτιφά. **55** Οἱ υἱοὶ των δούλων του Σολομώντος· υἱοὶ Σωταΐ, υἱοὶ Σωφερέθ, υἱοὶ Φερουδά, **56** υἱοὶ Ἰααλά, υἱοὶ Δαρκών, υἱοὶ Γιδδὴλ, **57** υἱοὶ Σεφατία, υἱοὶ Ἀττίλ, υἱοὶ Φοχερέθ ἀπὸ Σεβαΐμ, υἱοὶ Ἀμί. **58** Πάντες οἱ Νεθινεῖμ, καὶ οἱ υἱοὶ των δούλων του Σολομώντος, ἦσαν τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο. **59** Οὗτοι δε ἦσαν οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελ-μελάχ, Θελ-αρησά, Χερούβ, Ἀδδάν καὶ Ἰμμήρ· δεν ἠδύναντο ὁμῶς να δεῖξωσι τον οἶκον της πατριάς αὐτῶν καὶ το σπέρμα αὐτῶν, ἀν ἦσαν ἐκ του Ἰσραὴλ· **60** Ἰοὴ Δαλαΐα, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ Νεκωδά, ἐξακόσιοι πενήτηκοντα δύο· **61** καὶ ἐκ των υἰῶν των ἱερέων· υἱοὶ Ἀβαΐα, υἱοὶ Ἀκκός, υἱοὶ Βαρζελλαΐ, ὅστις ἔλαβε γυναῖκα ἐκ των θυγατέρων Βαρζελλαΐ του Γαλααδίτου καὶ ὠνομάσθη κατὰ το ὄνομα αὐτῶν. **62** Οὗτοι ἐζήτησαν την καταγραφὴν αὐτῶν μετὰ των ἀπαριθμηθέντων κατὰ γενεαλογίαν, καὶ δεν εὐρέθησαν ὅθεν ἐξεβλήθησαν ἀπὸ της ἱερατείας. **63** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Θιρσαθὰ να μη φάγωσιν ἀπὸ των αὐριῶτων πραγμάτων, εἰσοῦ ἀναστήθῃ ἱερεὺς μετὰ Θωμάρ καὶ Θουμμίμ. **64** Πάσα ἡ σύναξις ὁμοῦ ἦσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι ἐξήκοντα, **65** ἐκτός των δούλων αὐτῶν καὶ των θεραπεινίδων αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν

επτακίχλιοι τριακόσιοι τριάκοντα επτά και πλην τούτων, διακόσιοι ψαλτωδοί και ψάλτριαι. **66** Οι ίπποι αυτών επτακόσιοι τριάκοντα έξι· αι ημίονοι αυτών, διακόσια τεσσαράκοντα πέντε· **67** αι κάμηλοι αυτών, τετρακόσια τριάκοντα πέντε· αι όνοι, εξακισίχλια επτακόσια είκοσι. **68** Και τινές εκ των αρχηγών των πατριών, ότε ήλθον εις τον οίκον του Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ, προσέφεραν αυτοπροαιρέτως διά τον οίκον του Θεού, να ανεγείρωσιν αυτόν εν τω τόπω αυτού· **69** έδωκαν κατά την δύναμιν αυτών εις το θησαυροφυλάκιον του έργου εξ μυριάδας και χιλίας δραχμάς χρυσίου και πέντε χιλιάδας μνας αργυρίου και εκατόν ιερατικούς χιτώνας. **70** Ούτως οι ιερείς και οι Λευΐται και μέρος εκ του λαού και οι ψαλτωδοί και οι πυλωροί και οι Νεθινέμ· κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτών, και πας ο Ισραήλ εν ταις πόλεσιν αυτού.

3 Και ότε έφθασεν ο έβδομος μην και οι υιοί Ισραήλ ήσαν εν ταις πόλεσι, συνηθροίσθη ο λαός ως εις άνθρως εις Ιερουσαλήμ. **2** Και εσηκώθη Ιησούς, ο υιός του Ιωσεδέκ, και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς, και Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και οι αδελφοί αυτού, και ωκοδόμησαν το θυσιαστήριον του Θεού του Ισραήλ, διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επ' αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω Μωυσέως του ανθρωπού του Θεού· **3** και έστισαν το θυσιαστήριον εν τω τόπω αυτού, καιίτοι επαπειλούμενοι υπό του λαού των τόπων εκείνων· και προσέφεραν επ' αυτού ολοκαυτώματα προς τον Κύριον, ολοκαυτώματα πρωί και εσπέρας. **4** Και έκαμον την εορτήν των σκηνών, κατά το γεγραμμένον, και τας καθημερινάς ολοκαυτώσεις κατά αριθμόν, ως ήτο διατεταγμένον κατά το καθήκον εκάστης ημέρας. **5** Και μετά ταύτα προσέφεραν τα παντοτεινά ολοκαυτώματα, και των νεομηνίων και πασών των καθηγιασμένων εορτών του Κυρίου και παντός προσφέροντος αυτοπροαιρέτως προσφοράν εις τον Κύριον. **6** Από της πρώτης ημέρας του εβδόμου μηνός ήρχισαν να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον· πλην τα θεμέλια του ναού του Κυρίου δεν είχαν τεθή έτι. **7** Και έδωκαν αργύριον εις τους λιθοτόμους και εις τους τέκτονας και τροφάς και ποτά και έλαιον, εις τους Σιδωνίους και εις τους Τυρίους, διά να φέρωσι ξύλα κέδρινα από τον Λιβάνον εις την θάλασσαν της Ιόππης, κατά την εις αυτούς δοθείσαν άδειαν Κύρου του βασιλέως της Περσίας. **8** Και εν τω δευτέρω έτει της επιστροφής αυτών προς τον οίκον του Θεού εν Ιερουσαλήμ, εν μηνί τω δευτέρω, ήρχισαν Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υιός του Ιωσεδέκ και οι λοιποί των αδελφών αυτών, ιερείς και Λευΐται, και πάντες οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας εις Ιερουσαλήμ· και κατέστησαν τους Λευΐτας, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, διά να επισπεύδωσι το έργον του οίκου του Κυρίου. **9** Και παρεστάθη ο Ιησούς, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, ο Καμμιήλ και οι υιοί αυτού, υιοί Ιούδα, ως εις άνθρωπος, διά να κατεπιείγωσι τους εργαζομένους εν τω οίκω του Θεού· οι υιοί του Ηναδάδ, οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών οι Λευΐται. **10** Και ότε έθεσαν οι οικοδόμοι τα θεμέλια του ναού του Κυρίου, εστάθησαν οι ιερείς

ενδεδυμένοι, μετά σαλπύγγων, και οι Λευΐται οι υιοί του Ασάφ μετά κυμβάλων, διά να υμνώσιν τον Κύριον, κατά την διαταγήν Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ· **11** και έθαλλον αμοιβαίως υμνούντες και ευχαριστούντες τον Κύριον, Ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού επί τον Ισραήλ. Και πας ο λαός ηλάλαξαν αλαλαγμόν μέγαν, υμνούντες τον Κύριον διά την θεμελίωσιν του οίκου του Κυρίου. **12** Και πολλοί εκ των ιερέων και Λευϊτών και των αρχηγών των πατριών, γέροντες, οίτινες είχαν ιδεί τον πρότερον οίκον, ενώ ο οίκος ούτος εθεμελιούτο ενώπιον των οφθαλμών αυτών, έκλαιον μετά φωνής μεγάλης· πολλοί δε ηλάλαξαν εν φωνή μεγάλη μετ' ευφροσύνης. **13** Και δεν διέκρινεν ο λαός την φωνήν του αλαλαγμού της ευφροσύνης από της φωνής του κλαυθμού του λαού· διότι ο λαός ηλάλαξεν αλαλαγμόν μέγαν, και η βοή ηκούετο έως από μακρόθεν.

4 Οι δε εχθροί του Ιούδα και Βενιαμίν, ακούσαντες ότι οι υιοί της αιχμαλωσίας οικοδομούσι τον ναόν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, **2** ήλθον προς τον Ζοροβάβελ και προς τους αρχηγούς των πατριών και είπον προς αυτούς, Ας οικοδομήσωμεν με σάς διότι και ημείς εκζητούμεν τον Θεόν σας, καθώς σεις, και εις αυτόν θυσιάζομεν από των ημερών του Εσαραδδών βασιλέως της Ασοούρ, όστι ανεβίβασεν ημάς εδώ. **3** Ο Ζοροβάβελ όμως και ο Ιησούς και οι λοιποί των αρχηγών των πατριών του Ισραήλ, είπον προς αυτούς, Ουδέν κοινόν εις σάς και εις ημάς, ώστε να οικοδομήσητε οίκον εις τον Θεόν ημών· αλλ' ημείς αυτοί ηνωμένοι θέλομεν οικοδομήσει εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, καθώς προσέταξεν εις ημάς ο βασιλεύς Κύρος, ο βασιλεύς της Περσίας. **4** Τότε ο λαός της γης παρέλυε τας χείρας του λαού του Ιούδα και ετάραττεν αυτούς εν τη οικοδομή, **5** και εμίσηθον συμβούλους εναντίον αυτών, διά να ματαιώνωσι την βουλήν αυτών, πάσας τας ημέρας Κύρου του βασιλέως της Περσίας και έως της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας. **6** Και επί της βασιλείας Ασοουήρου, εν αρχή της βασιλείας αυτού, έγραψαν κατηγορίαν κατά των κατοίκων της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ. **7** Και εν ταις ημέραις του Αρταξέρξου έγραψεν ο Βισλάμ, ο Μιθρεδάθ, ο Ταβείηλ και οι λοιποί συνέταροι αυτών προς Αρταξέρξην τον βασιλέα της Περσίας· και η επιστολή ήτο γεγραμμένη Συριστί και εξηγημένη Συριστί. **8** Ρεούμ ο έπαρχος και Σαμψαί ο γραμματεύς, έγραψαν επιστολήν κατά της Ιερουσαλήμ προς Αρταξέρξην τον βασιλέα, κατά τούτον τον τρόπον· **9** Ρεούμ ο έπαρχος και Σαμψαί ο γραμματεύς και οι λοιποί συνέταροι αυτών, οι Δειναίοι, οι Αφαρασαίοι, οι Ταρφαλαίοι, οι Αφαρασαίοι, οι Αρχεναίοι, οι Βαβυλώνιοι, οι Σουσαναχαίοι, οι Δεαυαίοι, οι Ελαμίται **10** και οι λοιποί εκ των εθνών, τα οποία ο μέγας και ένδοξος Ασεναφάρ μετεκόμισε και κατώκισεν εις τας πόλεις της Σαμαρείας, και οι λοιποί οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **11** Τούτο είναι το αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν έστειλαν προς αυτόν, προς Αρταξέρξην τον βασιλέα· οι δούλοι σου, οι άνδρες οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **12** Γνωστόν έστω εις τον βασιλέα, ότι οι Ιουδαίοι οι αναβάντες από σου προς ημάς, ελθόντες εις

Ιερουσαλήμ, οικοδομούσι την πόλιν, την αποστάτιδα και πονηράν, και γείρουσι τον τοίχον και συνάπτουσι τα θεμέλια. **13** Γνωστόν ἔστω ἡδη εἰς τον βασιλέα, ὅτι εἰάν ἡ πόλις αὕτη οικοδομηθῆ και οἱ τοῖχοι εγερωθῶσι, δεν θέλουσι πληρώσει φόρον, τελώνιον ἢ διαγώγιον και θέλει ζημιωθῆ το εισόδημα των βασιλέων. **14** Επειδὴ δε τρεφόμεθα ἀπὸ του παλατίου, και ἦτο ἀπρεπές διὰ ἡμᾶς να βλέπωμεν την ατιμίαν του βασιλέως, διὰ τούτο εστειλάμεν και εγνωστοποιήσαμεν προς τον βασιλέα, **15** διὰ να γείνη ἔρευνα εν τω βιβλίω των υπομνημάτων των πατέρων σου και θέλεις ευρεῖ εν τω βιβλίω των υπομνημάτων και γνωρίσει, ὅτι ἡ πόλις αὕτη εἶναι πόλις ἀποστάτις και ολέθριος εἰς τους βασιλεῖς και εἰς τας επαρχίας, και ὅτι εκ παλαιού χρόνου ἐκίνουν ἐπαναστασίαν εν τω μέσῳ αὐτῆς, διὰ την ὁποίαν αἰτίαν ἡ πόλις αὕτη κατηρημώθη. **16** Γνωστοποιούμεν προς τον βασιλέα, ὅτι εἰάν ἡ πόλις αὕτη ανοικοδομηθῆ και οἱ τοῖχοι αὐτῆς ανεγερθῶσι, δεν θέλεις ἔχει ουδέν μέρος εἰς το πέραν του ποταμοῦ. **17** Ο βασιλεὺς ἀπεκρίθη προς τον Ρεοὺμ τον ἐπαρχον και Σαμψαὶ τον γραμματέα και τους λοιπούς συναγούρους αὐτῶν τους κατοικοῦντας εν Σαμαρεία, και τους ἄλλους τους πέραν του ποταμοῦ, Εἰρήνη, και τα λοιπά. **18** Η ἐπιστολή, την ὁποίαν εστειλάτε προς ἡμᾶς, ἀνεγνώσθη ακριβῶς ἐνώπιόν μου. **19** Και ἐξεδόθη διαταγὴ παρ' ἐμοῦ, και ηρεύνθησαν και εὐρήκαν ὅτι ἡ πόλις αὕτη εκ παλαιού χρόνου ἐπαναστατεῖ ἐναντίον των βασιλέων, και γίνονται εν αὐτῇ στάσεις και συνωμοσίαι. **20** Υπῆρξαν ἐτι ἰσχυροὶ βασιλεῖς ἐπὶ Ιερουσαλήμ, δεσπόζοντες ἐπὶ πάντας τους πέραν του ποταμοῦ και ἐπληρόντο εἰς αὐτούς φόρος, τελώνιον και διαγώγιον. **21** Τώρα λοιπόν προστάξατε να παύσωσι τους ἀνθρώπους ἐκείνους, και ἡ πόλις αὕτη να μη οικοδομηθῆ, εἰσὸς ἐκδοθῆ διαταγὴ παρ' ἐμοῦ. **22** Και προσέξατε να μη ἀμελήσητε να κάμητε τούτο διὰ να μη αὐξηθῆ το κακόν ἐπὶ ζημία των βασιλέων. **23** Ὅτε δε το ἀντίγραφον της ἐπιστολῆς του βασιλέως Ἀρταξέρξου ἀνεγνώσθη ἐνώπιον του Ρεοὺμ και Σαμψαὶ των γραμματέως και των συνετάιρων αὐτῶν, ἀνέβησαν μετὰ σπουδῆς εἰς Ιερουσαλήμ προς τους Ιουδαίους, και ἔπαυσαν αὐτούς εν βία και μετὰ δυνάμεως. **24** Και ἔπαυσε το ἔργον του οἴκου του Θεοῦ του εν Ιερουσαλήμ, και ἔμεινε πεπαυμένον μέχρι του δευτέρου ἔτους της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας.

5 Τότε προεφήτευσαν ο προφήτης Ἀγγαῖος και Ζαχαρίας ο υἱός του Ἰδδώ, προς τους Ιουδαίους τους εν Ιουδαία και Ιερουσαλήμ, προφητεύοντες προς αὐτούς εν ὀνόματι του Θεοῦ του Ἰσραήλ. **2** Και εσηκώθησαν Ζοροβάβελ ο υἱός του Σαλαθιήλ και Ἰησοῦς ο υἱός του Ἰωσεδέκ και ἤρχισαν να οικοδομῶσι τον οἶκον του Θεοῦ τον εν Ιερουσαλήμ και μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται του Θεοῦ βοηθούντες αὐτούς. **3** Εν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐλθόντες προς αὐτοὺς Ταθναῖ, ο ἐπαρχος των εντεύθεν του ποταμοῦ, και ο Σεθάρ-βουσαῖ και οἱ συνῆταιροι αὐτῶν, εἶπον προς αὐτούς οὕτω· Τις προσέταξεν εἰς εσᾶς να οικοδομήτε τον οἶκον τούτον και να εγείρητε τούτον τον τοίχον; **4** Και τότε εἶπομεν προς αὐτούς ποία εἶναι τα ὀνόματα των ἀνδρῶν, οἵτινες οικοδομοῦσι την οικοδομὴν ταύτην. **5** Ἀλλ' ἐπὶ τους πρεσβυτέρους

των Ιουδαίων ἦτο ο οφθαλμὸς του Θεοῦ αὐτῶν, και δεν ἠδύναντο να παύσωσιν αὐτούς, εἰσὸς ἔλθη ἡ ὑπόθεσις προς τον Δαρείον και τότε ἔδωκαν ἀπόκρισιν δι' ἐπιστολῆς περὶ τούτου. **6** Ἀντίγραφον της ἐπιστολῆς, την ὁποίαν Ταθναῖ, ο ἐπαρχος των εντεύθεν του ποταμοῦ, και ο Σεθάρ-βουσαῖ και οἱ συνῆταιροι αὐτοῦ οἱ Ἀφασραχαῖοι οἱ εντεύθεν του ποταμοῦ, ἀπέστειλαν προς Δαρείον τον βασιλέα. **7** Ἀπέστειλαν ἐπιστολήν προς αὐτόν, εν ἣ ἦτο γεγραμμένον οὕτως· Εἰς τον Δαρείον τον βασιλέα, πάσα εἰρήνη. **8** Γνωστόν ἔστω εἰς τον βασιλέα, ὅτι υπῆγαμεν εἰς την επαρχίαν της Ιουδαίας προς τον οἶκον του μεγάλου Θεοῦ, και αὐτός οικοδομεῖται με λίθους μεγάλους και ἐντίθενται ξύλα εἰς τους τοίχους, και το ἔργον τούτο προχωρεῖ ταχέως και εὐδοοῦται εἰς τας χεῖρας αὐτῶν. **9** Καὶ ἐρωτήθησαν ἐκείνους τους πρεσβυτέρους, ἐλαλήσαμεν προς αὐτούς οὕτω· Τις προσέταξεν εἰς εσᾶς να οικοδομήτε τον οἶκον τούτον και να εγείρητε τούτον τον τοίχον; **10** Ἐτι και τα ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν, διὰ να σοι φανερώσωμεν και γράψωμεν προς σε τα ὀνόματα των ἀνδρῶν των ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν. **11** Καὶ ἀπεκρίθησαν προς ἡμᾶς οὕτω, λέγοντες, Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ δούλοι του Θεοῦ του ουρανοῦ και της γῆς, και οικοδομοῦμεν τον οἶκον τον προ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν οικοδομηθέντα, τον ὁποῖον βασιλεὺς μέγας του Ἰσραήλ ἠκοδόμησε και ἀνήγειρεν. **12** ἀφοῦ ὁμως οἱ πατέρες ἡμῶν παρώργισαν τον Θεόν του ουρανοῦ, παρέδωκεν αὐτοῦς εἰς την χεῖρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, του Χαλδαίου, και κατέστρεψε τον οἶκον τούτον και μετώκισε τον λαόν εἰς την Βαβυλώνα. **13** Πλην εν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου του βασιλέως της Βαβυλώνας, ο βασιλεὺς Κύρος ἔδωκε προσταγὴν να οικοδομηθῆ ὁ οἶκος του Θεοῦ. **14** Και τα σκεῦῃ ἐτι τα χρυσά και ἀργυρά του οἴκου του Θεοῦ, τα ὁποία ο Ναβουχοδονόσορ ἔλαβεν εκ του ναοῦ του εν Ιερουσαλήμ και ἔφερεν αὐτά εἰς τον ναόν της Βαβυλώνας, ταῦτα ο Κύρος ο βασιλεὺς εσήκωσεν εκ του ναοῦ της Βαβυλώνας, και παρεδόθησαν εἰς τον ὀνομαζόμενον Σασαβασάρ, τον ὁποῖον εἶχε κάμει ἐπαρχον. **15** και εἶπε προς αὐτόν, Λάβε τα σκεῦῃ ταῦτα, ὑπάγε, φέρε αὐτά εἰς τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ, και ο οἶκος του Θεοῦ ας οικοδομηθῆ εν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. **16** Τότε ἐλθὼν οὗτος ο Σασαβασάρ ἔθεσε τα θεμέλια του οἴκου του Θεοῦ, του εν Ιερουσαλήμ και ἀπ' ἐκείνου του χρόνου ἕως της σήμερον οικοδομεῖται και δεν ἐτελείωσε. **17** Τώρα λοιπόν, εἰάν φαίνηται ἀρεστόν εἰς τον βασιλέα, ας γείνη ἔρευνα εν τῷ θησαυροφυλακίῳ του βασιλέως των εν Βαβυλώνι, εἰάν ἦναι ἀληθινόν ὅτι ἐξεδόθη διαταγὴ παρὰ Κυρου του βασιλέως να οικοδομηθῆ ο οἶκος οὗτος του Θεοῦ εν Ιερουσαλήμ και ας ἀποστείλῃ ο βασιλεὺς προς ἡμᾶς την θέλησιν αὐτοῦ περὶ τούτου.

6 Τότε Δαρείος ο βασιλεὺς ἐξέδωκε διαταγήν, και ηρεύνθησαν εν τοῖς ἀρχείοις, ὅπου κείνται οἱ θησαυροὶ εν Βαβυλώνι. **2** Και ευρέθη εν Ἀχμεθά, εν τῷ παλατίῳ τῷ εν τη επαρχίᾳ των Μήδων, εἰς τόμος, και ἦτο εν αὐτῷ ὑπόμνημα γεγραμμένον οὕτως· **3** Εν τῷ πρώτῳ ἔτει Κυρου του βασιλέως, Κύρος ο βασιλεὺς ἐξέδωκε διαταγὴν περὶ του οἴκου του Θεοῦ του εν

Ιερουσαλήμ, Ἄς οικοδομηθῆ ὁ οἶκος, ὁ τόπος εἰς τον οποίον προσφέρονται θυσίαι, καί ἄς θεώσῃ τα θεμέλια αὐτοῦ δυνατά τοῦ ὕψους αὐτοῦ ἐξήκοντα πῆχαι, το πλάτος αὐτοῦ ἐξήκοντα πῆχαι· 4 τρεῖς σειραὶ μεγάλων λίθων, καὶ μία σειρά ξύλων νέων καὶ τα ἀναλώματα ἄς δοθῶσιν ἐκ του οἴκου του βασιλέως 5 τα χρυσά ἐτι καὶ τα ἀργυρά σκεύη του οἴκου του Θεοῦ, τα οποία ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔλαβεν ἐκ του ναοῦ του ἐν Ιερουσαλήμ καὶ ἔφερεν εἰς Βαβυλώνα, ἄς ἀποδοθῶσι καὶ ἄς ἐπανέλθωσιν εἰς τον ναὸν τον ἐν Ιερουσαλήμ, ἕκαστον εἰς τον τόπον αὐτοῦ, καὶ ἄς θεώσῃν εἰς τον οἶκον του Θεοῦ. 6 Τώρα λοιπόν, Ταθναΐ, ἔπαρχε των πέραν του ποταμοῦ, Σεθάρ-βουσαΐ, καὶ οἱ συνέταιροί σας οἱ Ἀφασσαχαῖοι, οἱ πέραν του ποταμοῦ, ἀπομακρύνθητε ἐκεῖθεν· 7 ἀφήσατε το ἔργον τούτου του οἴκου του Θεοῦ ὁ ἔπαρχος των Ιουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ἄς οικοδομήσωσι τον οἶκον τούτον του Θεοῦ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. 8 Ἐξεδόθη ἐτι ἀπ' ἐμοῦ διαταγή, τι θέλετε κάμει εἰς τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων τούτων, διὰ την οικοδομήν τούτου του οἴκου του Θεοῦ ἐκ των ὑπαρχόντων του βασιλέως, ἐκ του φόρου των πέραν του ποταμοῦ, θέλουσι δοθῆ ἀμέσως ἀναλώματα εἰς τους ἀνθρώπους τούτους, διὰ να μὴ ἐμποδισθῶσι. 9 Καὶ οὔτινος πράγματος ἔχουσι χρεῖαν, καὶ μόχοι καὶ κριοὶ καὶ πρόβατα, διὰ τας ὀλοκαυτώσεις του Θεοῦ του ουρανοῦ, σίτος, ἄλας, οἶνος καὶ ἔλαιον, κατὰ την αἰτίτην των ἱερῶν των ἐν Ιερουσαλήμ, ἄς δίδωνται εἰς αὐτοὺς καθ' ἡμέραν ἀνευ ἐλλείψεως, 10 διὰ να προσφέρωσι θυσίας εἰς ὁσμὴν ευωδίας πρὸς τον Θεόν του ουρανοῦ, καὶ να προσεύχωνται ὑπὲρ της ζωῆς του βασιλέως καὶ των υἱῶν αὐτοῦ. 11 Ἐξεδόθη ἐτι παρ' ἐμοῦ διαταγή περὶ παντός ἀνθρώπου, ὅστις παραλλάξῃ του λόγον τούτον, να ἀποσπασθῆ ξύλον ἐκ της οἰκίας αὐτοῦ καὶ να στηθῆ καὶ να κρεμασθῆ ἐπ' αὐτό· ἡ δε οἰκία αὐτοῦ ἄς γείνη διὰ τούτο κοπρῶν. 12 Καὶ ὁ Θεός, ὅστις κατώκισε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἄς ἐξολοθρεύῃ πάντα βασιλεῖα καὶ λαόν, ὅστις ἐκτείνῃ την χεῖρα αὐτοῦ διὰ να παραλλάξῃ τι, ὥστε να καταστρέψῃ τούτον τον οἶκον του Θεοῦ τὸν ἐν Ιερουσαλήμ. Ἐγὼ ὁ Δαρείος ἐξέδωκα την διαταγήν· ἄς ἐκτελεσθῆ ταχέως. 13 Τότε ὁ Ταθναΐ, ὁ ἔπαρχος των ἐντεῦθεν του ποταμοῦ, ὁ Σεθάρ-βουσαΐ, καὶ οἱ συνέταιροι αὐτῶν, κατὰ τα προσταχθέντα ὑπὸ του Δαρείου του βασιλέως, οὕτως ἔκαμον ταχέως. 14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ἠκολούθησαν καὶ εὐωδούντο, κατὰ την προφητείαν Ἀγγαίου του προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ του Ἰδδώ. Καὶ ἠκολούθησαν καὶ ἐτελείωσαν, κατὰ την προσταγήν του Θεοῦ του Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ την προσταγήν του Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου βασιλέως της Περσίας. 15 Καὶ συνετέλεσθη ὁ οἶκος οὗτος την τρίτην ἡμέραν του μηνός Ἀδάρ, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως. 16 Καὶ ἐγκαινίασαν ἐν ευφροσύνῃ οἱ υἱοὶ του Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ των υἱῶν της αἰχμαλωσίας, τον οἶκον τούτον του Θεοῦ· 17 καὶ προσέφεραν εἰς τον ἐγκαινιασμόν του οἴκου τούτου του Θεοῦ ἑκατὸν μίσχους, διακοσίους κριοῦς, τετρακόσια ἀρνία· καὶ διὰ προσφορὰν περὶ ἀμαρτίας ὑπὲρ παντός του Ἰσραὴλ δώδεκα τράγους, κατὰ τον ἀριθμὸν των φυλῶν του Ἰσραὴλ. 18 Καὶ ἔστησαν τους ἱερεῖς εἰς τας διαιρέσεις αὐτῶν, καὶ τους

Λευῖτας εἰς τα ὑπουργήματα αὐτῶν, διὰ την υπηρεσίαν του Θεοῦ την ἐν Ιερουσαλήμ, κατὰ το γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ του Μωϋσέως. 19 Καὶ ἔκαμον το πάσχα οἱ υἱοὶ της αἰχμαλωσίας τῆ δεκάτῃ τετάρτῃ του πρώτου μηνός· 20 διότι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐκαθαρίσθησαν ὁμοῦ· πάντες ἦσαν κεκαθαρισμένοι, καὶ ἔσφαξαν το πάσχα εἰς πάντας τους υἱοὺς της αἰχμαλωσίας, καὶ εἰς τους ἀδελφούς αὐτῶν τους ἱερεῖς, καὶ εἰς εαυτούς. 21 Καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ της αἰχμαλωσίας, καὶ πάντες οἱ χωρισθέντες πρὸς αὐτούς ἀπὸ της ἀκαθαρσίας των ἐθνῶν της γῆς, διὰ να ἐκζητήσωσι Κύριον τον Θεόν του Ἰσραὴλ. 22 Καὶ ἔκαμον την ἑορτὴν των ἀζύμων ἐπτά ἡμέρας μετ' ευφροσύνης· διότι εὐφρανεν αὐτοὺς ὁ Κύριος, καὶ ἔστρεψε πρὸς αὐτούς την καρδίαν του βασιλέως της Ἀσσυρίας, διὰ να ἐνισχύσῃ τας χεῖρας αὐτῶν εἰς το ἔργον του οἴκου του Θεοῦ, του Θεοῦ του Ἰσραὴλ.

7 Μετὰ δε τα πράγματα ταῦτα, ἐπὶ της βασιλείας Ἀρταξέρξου βασιλέως της Περσίας, Ἐσδρας ὁ υἱός του Σεραῖου, υἱοῦ του Ἀζαρία, υἱοῦ του Χελκία, 2 υἱοῦ του Σαλλοῦμ, υἱοῦ του Σαδώκ, υἱοῦ του Ἀχιτώβ, 3 υἱοῦ του Ἀμαρία, υἱοῦ του Ἀζαρία, υἱοῦ του Μεραιῶθ, 4 υἱοῦ του Ζεραῖα, υἱοῦ του Ὀζί, υἱοῦ του Βουκκί, 5 υἱοῦ του Ἀβισσοῦα, υἱοῦ του Φινεές, υἱοῦ του Ελεάζαρ, υἱοῦ του Ἀαρῶν του ἱερέως του πρώτου, 6 οὔτος ὁ Ἐσδρας ἀνέβη ἀπὸ της Βαβυλώνας, ὡν γραμματεὺς ἔμπειρος εἰς τον νόμον του Μωϋσέως, τον οποίον ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός του Ἰσραὴλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν πάντα τα αἰτήματα αὐτοῦ, κατὰ την ἐπ' αὐτὸν χεῖρα Κυρίου του Θεοῦ αὐτοῦ. 7 Ἀνέβησαν καὶ τινές ἐκ των υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκ των ἱερῶν, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ψαλτωδοὶ καὶ οἱ πωλωροὶ καὶ οἱ Νεθινεῖμ, εἰς Ιερουσαλήμ, ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει Ἀρταξέρξου του βασιλέως. 8 Καὶ ἦλθον εἰς Ιερουσαλήμ τον πέμπτον μῆνα του ἐβδόμου ἔτους του βασιλέως. 9 Διότι την πρώτην του πρώτον μηνός ἤρχισεν οὗτος να ἀναβαῖνῃ ἀπὸ της Βαβυλώνας, καὶ την πρώτην του πέμπτου μηνός ἦλθεν εἰς Ιερουσαλήμ, κατὰ την ἐπ' αὐτὸν ἀγαθὴν χεῖρα του Θεοῦ αὐτοῦ. 10 Ἐπειδὴ ὁ Ἐσδρας εἶχεν ἐτοιμάσει την καρδίαν αὐτοῦ εἰς το να ἐκζητῆ τον νόμον του Κυρίου, καὶ να ἐκτελή καὶ να διδάσκῃ εἰς τον Ἰσραὴλ διατάγματα καὶ κρίσεις. 11 Τούτο δε εἶναι το ἀντίγραφον της ἐπιστολῆς, την οποίαν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἔδωκεν εἰς τον Ἐσδραν τον ἱερέα, τον γραμματέα, γραμματέα των λόγων των ἐντολῶν του Κυρίου καὶ των διαταγμάτων αὐτοῦ πρὸς τον Ἰσραὴλ· 12 Ἀρταξέρξης, βασιλεὺς των βασιλέων, πρὸς Ἐσδραν τον ἱερέα, τον γραμματέα του νόμου του Θεοῦ του ουρανοῦ, τον τέλειον, καὶ τα λοιπά. 13 Ἐξεδόθη παρ' ἐμοῦ διαταγή, ὥστε πάντες οἱ ἐκ του λαοῦ του Ἰσραὴλ καὶ των ἱερῶν αὐτοῦ καὶ των Λευιτῶν, οἱ ἐν τῷ βασιλείῳ μου, ὅσοι θέλουσιν αυτοπροαιρέτως να ἀναβῶσιν εἰς Ιερουσαλήμ, να ἔλθωσι μετὰ σου. 14 Διότι πέμπσει παρὰ του βασιλέως καὶ των ἐπτά συμβούλων αὐτοῦ, διὰ να ἐπισκεφθῆς την Ιουδαίαν καὶ Ιερουσαλήμ, κατὰ τον ἐν τῇ χειρὶ σου νόμον του Θεοῦ σου· 15 καὶ να φέρῃς το ἀργύριον καὶ το χρυσίον, το οποίον ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εἰς τον Θεόν του Ἰσραὴλ, του οποίου το κατοικητήριον εἶναι

εν Ιερουσαλήμ, **16** και άπαν το αργύριον και χρυσίον όσον συνάξεις καθ' όλην την επαρχίαν της Βαβυλώνας, μετά των προαιρετικών προσφορών του λαού και των ιερών, των προσφερόντων αυτοπροαιρέτως διά τον εν Ιερουσαλήμ οίκον του Θεού αυτών· **17** διά ν' αγοράσης ταχέως διά του αργυρίου τούτου μόσχους, κριούς, αρνία, τας εξ αλφίτων προσφοράς αυτών και τας σπονδάς αυτών, και να προσφέρης αυτά επί το θυσιαστήριον του οίκου του Θεού σας, το εν Ιερουσαλήμ. **18** Και παν ό, τι φανή αρεστόν εις σε και εις τους αδελφούς σου να κάμητε διά του υπολοίπου αργυρίου και χρυσίου, τούτο κάμετε, κατά το θέλημα του Θεού σας. **19** Και τα σκεύη, τα δοθέντα εις σε διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού σου, παράδος ενώπιον του Θεού της Ιερουσαλήμ. **20** Και ό, τι περιπλέον χρειασθή διά τον οίκον του Θεού σου, ό, τι συμβή να εξοδεύσης, εξόδουε εκ του βασιλικού θησαυροφυλακίου. **21** Και παρ' εμού, εμού του Αρταξέρξου βασιλέως, εξεδόθη διαταγή εις πάντας τους θησαυροφύλακας τους πέραν του ποταμού, παν ό, τι ζητήση παρ' υμών ο Έσδρας ο ιερέυς, ο γραμματεύς του νόμου του Θεού του ουρανού, να γίνηται πάραυτα, **22** έως εκατόν ταλάντων αργυρίου, και έως εκατόν κόρων σίτου, και έως εκατόν βαθ οίνου, και έως εκατόν βαθ ελαίου, και άλας απροσδιόριστον, **23** Παν ό, τι είναι προστεταγμένον παρά του Θεού του ουρανού, ας γείνη μετά σπουδής διά τον οίκον του Θεού του ουρανού διά να μη έλθη οργή επί την βασιλειαν του βασιλέως και των υιών αυτού. **24** Έτι γνωστοποιείται εις εσάς, ότι εις ουδένα εκ των ιερών και Λευιτών, ψαλτωδών, θυρωρών, Νεθινείμ και υπηρετών τούτου του οίκου του Θεού, δεν θέλει είσθαι νόμιμον να επιβληθή φόρος, τελώνιον ή διαγωγίον επ' αυτούς. **25** Και συ, Έσδρα, κατά την εν σοι του Θεού σου σοφίαν, κατάστησον κριτάς και δικαστάς, διά να κρίνωσι πάντα τον λαόν τον πέραν του ποταμού, πάντας τους ειδότας τους νόμους του Θεού σου· και διδάσκετε τους μη ειδότας. **26** Και πας όστις δεν κάμνει τον νόμον του Θεού σου και τον νόμον του βασιλέως, ας εκτελήται ταχέως κρίσις επ' αυτόν, είτε εις θάνατον, είτε εις εξορίαν, ή εις δήμεισιν υπαρχόντων, ή εις φυλακήν. **27** Ευλογητός Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών, όστις έδωκε τοιαύτα εις την καρδίαν του βασιλέως, διά να δοξάση τον οίκον του Κυρίου, τον εν Ιερουσαλήμ· **28** και έκαμε να εύρω έλεος ενώπιον του βασιλέως και των συμβούλων αυτού και πάντων των αρχόντων του βασιλέως των δυνατών. Και εγώ ενισχύθην κατά την επ' εμέ χείρα Κυρίου του Θεού μου, και συνήγαγον εκ του Ισραήλ άρχοντας διά να συναναβώσι μετ' εμού.

8 Ούτοι δε είναι οι αρχηγοί των πατριών αυτών, και η γεναλογία των συναναβάντων μετ' εμού από της Βαβυλώνας, επί της βασιλείας Αρταξέρξου του βασιλέως. **2** Εκ των υιών Φινεές, Γηρωμ· εκ των υιών Ιθάμαρ, Δανιήλ· εκ των υιών Δαβίδ, Χαττούς. **3** Εκ των υιών Σεχανία, του εκ των υιών Φαρώς, Ζαχαρίας και μετ' αυτού ηριθμήθησαν κατά γεναλογίαν τα αρσενικά εκατόν πενήτηκοντα. **4** Εκ των υιών του Φαάθ-μουάβ, Ελιωνάϊ ο υιός του Ζεραΐα, και μετ' αυτού τα αρσενικά διακόσιοι. **5** Εκ των υιών Σεχανία, ο υιός του Ιααζιήλ,

και μετ' αυτού τα αρσενικά τριακόσιοι. **6** Και εκ των υιών Αδίν, Εβέδ ο υιός του Ιονάθαν, και μετ' αυτού τα αρσενικά πενήτηκοντα. **7** Και εκ των υιών Ελάμ, Ιεσαΐας ο υιός του Γοθολία, και μετ' αυτού εβδομήκοντα. **8** Και εκ των υιών Σεφατία, Ζεβαδίας ο υιός του Μιχαήλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά ογδοήκοντα. **9** Εκ των υιών Ιωάβ, Οβαδία ο υιός του Ιεχίηλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά διακόσιοι δεκαοκτώ. **10** Και εκ των υιών του Σελωμείθ, ο υιός του Ιωσιφά, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν εξήκοντα. **11** Και εκ των υιών Βηβαΐ, Ζαχαρίας ο υιός του Βηβαΐ, και μετ' αυτού τα αρσενικά εικοσιοκτώ. **12** Και εκ των υιών Αζγάδ, Ιωανάν ο υιός του Ακκατάν, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν δέκα. **13** Και εκ των υιών Αδωνικάμ οι τελευταίοι, και ταύτα τα ονόματα αυτών, Ελιφελέτ, Ιειήλ και Σεμαΐας, και μετ' αυτών τα αρσενικά εξήκοντα. **14** Εκ δε των υιών Βιγουαί, Γουθαΐ και Ζαββούδ, και μετ' αυτών τα αρσενικά εβδομήκοντα. **15** Και συνήθροισα αυτούς παρά τον ποταμόν, τον ρέοντα προς Ααβά, και εκεί κατεσκηνώσαμεν τρεις ημέρας και παρητήρησα μεταξύ του λαού και των ιερών και δεν εύρηκα εκεί ουδένα εκ των υιών του Λευί. **16** Τότε απέστειλα προς τον Ελιέξερ, τον Αριήλ, τον Σεμαΐαν και τον Ελνάθαν και τον Ιαρείβ και τον Ελνάθαν και τον Νάθαν και τον Ζαχαριαν και τον Μεσουλλάμ, τους άρχοντας και τον Ιωϊαρίβ, και τον Ελνάθαν, συνετούς. **17** Και έδωκα εις αυτούς παραγγελίαν προς τον Ιδδώ τον άρχοντα, εν τω τόπω Κασιφία, και έβαλον εις το στόμα αυτών λόγους διά να λαλήσωσι προς τον Ιδδώ και τους αδελφούς αυτού τους Νεθινείμ, εν τω τόπω Κασιφία, διά να πέμψωσι προς ημάς λειτουργούς διά τον οίκον του Θεού ημών. **18** Και κατά την εφ' ημάς αγαθήν χείρα του Θεού ημών έφεραν προς ημάς άνδρα συνετόν, εκ των υιών Μααλί, υιού του Λευί, υιού Ισραήλ· και τον Σερεβίαν μετά των υιών αυτού και των αδελφών αυτού, δεκαοκτώ· **19** και τον Ασαβίαν, και μετ' αυτού τον Ιεσαΐαν εκ των υιών Μεραρί, τους αδελφούς αυτού και τους υιούς αυτών, είκοσι· **20** και εκ των Νεθινείμ, τους οποίους ο Δαβίδ και οι άρχοντες διώρισαν διά την υπηρεσίαν των Λευιτών, διακοσίους είκοσι Νεθινείμ· πάντες ούτοι ήσαν σεσημειωμένοι κατ' όνομα. **21** Τότε εκήρυξα εκεί νηστείαν παρά τον ποταμόν Ααβά, όπως ταπεινωθέντες ενώπιον του Θεού ημών, ζητήσωμεν παρ' αυτού ευθείαν οδόν διά ημάς και διά τα τέκνα ημών και διά πάντα τα υπάρχοντα ημών. **22** Διότι ησχύνθην να ζητήσω παρά του βασιλέως δύναμιν και ιππείς διά να βοηθήσωσιν ημάς εναντίον του εχθρού καθ' οδόν· επειδή είχομεν ειπέι προς τον βασιλέα, λέγοντες, Η χείρ του Θεού ημών είναι προς αγαθόν επί πάντας τους ζητούντας αυτόν· το δε κράτος αυτού και η οργή αυτού επί πάντας τους εγκαταλείποντας αυτόν. **23** Ενηστεύσαμεν λοιπόν και ικετεύσαμεν τον Θεόν ημών περί τούτου· και έγεινεν ίλεως προς ημάς. **24** Τότε εχώρισα δώδεκα εκ των αρχόντων των ιερών, τον Σερεβίαν, τον Ασαβίαν και μετ' αυτών δέκα εκ των αδελφών αυτών. **25** Και εξύγισα εις αυτούς το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, την προσφοράν του οίκου του Θεού ημών, την οποίαν προσέφεραν ο βασιλεύς και οι σύμβουλοι αυτού και οι άρχοντες αυτού και πας ο παρευρεθείς Ισραήλ· **26**

εξόγισα λοιπόν και παρέδωκα εις την χείρα αυτών εξακόσια πενήκοντα τάλαντα αργυρίου, και σκεύη αργυρά εκατόν τάλαντων, και εκατόν τάλαντα χρυσίου· **27** και είκοσι φιάλας χρυσάς, χιλίων δραχμών, και δύο σκεύη εκ χαλκού στίλβοντος καλού, πολύτιμα ως χρυσίον. **28** Και είπον προς αυτούς, Σεις είσθε άγιοι εις τον Κύριον, και τα σκεύη άγια και το αργύριον και το χρυσίον αυτοπροαίρετος προσφορά εις Κύριον τον Θεόν τον πατέρα σας. **29** Προσέχετε και φυλάττετε αυτά, εωσού ζυγίσθη έμπροσθεν των αρχόντων των ιερών και των Λευϊτών και των αρχόντων των πατριών του Ισραήλ, εν Ιερουσαλήμ, εντός των οικημάτων του οικου του Κυρίου. **30** Και παρέλαβον οι ιερείς και οι Λευϊται το βάρος του αργυριου και του χρυσιου και τα σκεύη, διά να φέρωσιν αυτά εις Ιερουσαλήμ, προς τον οικον του Θεού ημών. **31** Και εσηκώθημεν από του ποταμού Ααβά την δωδεκάτην του πρώτου μηνός, διά να υπάγωμεν εις Ιερουσαλήμ· και η χειρ του Θεού ημών ήτο εφ' ημάς, και ηλευθέρωσεν ημάς εκ χειρός εχθρού και ενεδρευόντος εν τη οδό. **32** Και ήλθομεν εις Ιερουσαλήμ· και εκαθήσαμεν εκεί τρεις ημέρας. **33** Την τετάρτην δε ημέραν εξυγίσθη το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, εν τω οίκω του Θεού ημών, και παρεδόθη διά χειρός του Μερημώθ υιού του Ουρία του ιερέως· και μετ' αυτού ήτο Ελεάζαρ ο υιός του Φινεές· και μετ' αυτών Ιωζαβάδ, ο υιός του Ιησού, και Νωαδίας ο υιός του Βιννουϊ, οι Λευϊται. **34** κατά αριθμόν και κατά βάρος τα πάντα· και άπαν το βάρος εγράφη εν τη ώρα εκείνη. **35** Οι υιοί της μετοικεσίας, οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας, προσέφεραν ολοκαυτώματα προς τον θεόν του Ισραήλ, δώδεκα μόσχους επέρ παντός του Ισραήλ, ενενήκοντα εξ κριούς, εβδμήκοντα επτά αρνία, δώδεκα τράγους περί αμαρτίας, τα πάντα ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. **36** Και παρέδωκαν τα προστάγματα του βασιλέως εις τους σατράπας του βασιλέως και εις τους επάρχους τους πέραν του ποταμού· και ουτοι εβοήθησαν τον λαόν και τον οικον του Θεού.

9 Και αφού ετελεσθησαν ταύτα, προσήλθον προς εμέ οι άρχοντες, λέγοντες, Ο λαός του Ισραήλ και οι ιερείς και οι Λευϊται, δεν εχωρίσθησαν από του λαού των τόπων τούτων, και πράττουσι κατά τα βδελύγματα αυτών, των Χανααίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαιών, των Αμμωνιτών, των Μωαβιτών, των Αιγυπτίων και των Αμορραίων· **2** διότι έλαβον εκ των θυγατέρων αυτών εις εαυτούς και εις τους υιούς αυτών· ώστε το σπέρμα το άγιον συνεμίχθη μετά του λαού των τόπων· και η χειρ των αρχόντων και των προεστώτων ήτο πρώτη εις την παράβασιν ταύτην. **3** Και ως ήκουσα το πράγμα τούτο, διέσχισα το ιμάτιόν μου και το επένδυμά μου, και ανέσπασα τας τρίχας της κεφαλής μου και του πώγωνός μου, και εκαθήμην εκστατικός. **4** Τότε συνήχθησαν προς εμέ πάντες οι τρέμοντες εις τους λόγους του Θεου του Ισραήλ, διά την παράβασιν των μετοικισθέντων· και εκαθήμην εκστατικός έως της εσπερινής προσφοράς. **5** Και εν τη εσπερινή προσφορά εσηκώθην από της ταπεινώσώς μου, και διασχίσας το ιμάτιόν μου και το επένδυμά μου, έκλινα επί τα γόνατά μου και εξέτεινα

τας χείρας μου προς Κύριον τον Θεόν μου, **6** και είπον, Θεέ μου, αισχύνομαι και ερυθρίω να υψώσω το πρόσωπόν μου προς σε, Θεέ μου· διότι αι ανομία ημών ηυξήθησαν υπεράνω της κεφαλής, και αι παραβάσεις ημών εμεγαλύθησαν έως των ουρανών. **7** Από των ημερών των πατέρων ημών ήμεθα εν παραβάσει μεγάλη μέχρι της ημέρας ταύτης· και διά τας ανομίας ημών παρεδόθημεν, ημείς, οι βασιλείς ημών, οι ιερείς ημών, εις την χείρα των βασιλέων των τόπων, εις μάχαιραν, εις αιχμαλωσίαν και εις διαπραγήν και εις αισχύνην προσώπου, ως είναι την ημέραν ταύτην. **8** Και τώρα ως εν μία στιγμή έγεινεν έλεος παρά Κυρίου του Θεού ημών, ώστε να διασωθής εις ημάς υπόλοιπον, και να δοθής εις ημάς στερέωσις εν τω αγίω αυτού τόπω, διά να φωτίξη ο Θεός ημών τους οφθαλμούς ημών, και να δώση εις ημάς μικράν αναψυχήν εν τη δουλεία ημών. **9** Διότι δούλοι ήμεθα· και εν τη δουλεία ημών δεν εγκατέλιπεν ημάς ο Θεός ημών, αλλ' ηυδόκησε να εύρωμεν έλεος ενόπιον των βασιλέων της Περσίας, ώστε να δώση εις ημάς αναψυχήν, διά να ανεγειρωμεν τον οικον του Θεού ημών και να ανορθώσωμεν τας ερημώσεις αυτού, και να δώση εις ημάς περιτείχισμα εν Ιουδα και εν Ιερουσαλήμ. **10** Αλλά τώρα, Θεέ ημών, τι θέλομεν επειέ μετά ταύτα; διότι εγκατέλιπομεν τα προστάγματά σου, **11** τα οποία προσέταξας διά χειρός των δούλων σου των προφητών, λέγων, Η γη, εις την οποίαν εισέρχεσθε διά να κληρονομήσητε αυτήν, είναι γη μεμολυσμένη με τον μολυσμόν των λαών των τόπων, με τα βδελύγματα αυτών, οίτινες εγέμισαν αυτήν, απ' άκρου έως άκρου, από των ακαθαρσιών αυτών. **12** Τώρα λοιπόν τας θυγατέρας σας μη δίδετε εις τους υιούς αυτών, και τας θυγατέρας αυτών μη λαμβάνετε εις τους υιούς σας, και μη ζητείτε ποτέ την ειρήνην αυτών ή την ευτυχίαν αυτών, διά να κραταιωθήτε και να τρώγητε τα αγαθά της γης, και να αφήσητε αυτήν κληρονομίαν εις τους υιούς σας διά παντός. **13** Και μετά πάντα τα επελθόντα εφ' ημάς ένεκα των πράξεων των πονηρών ημών, και της παραβάσεως ημών της μεγάλης, αφού συ, Θεέ ημών, εκρατήθης κάτω της αξίας των ανομιών ημών, και έδωκας εις ημάς ελευθέρωσιν τοιαύτην, **14** πρέπει ημείς να αθετήσωμεν πάλιν τα προστάγματά σου, και να συμπενθερεύσωμεν με τον λαόν των βδελυγμάτων τούτων; δεν ήθελες οργισθής καθ' ημών, εωσού συντελέσης ημάς, ώστε να μη μείνη υπόλοιπον ή σεσωσμένον; **15** Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δικαίος είσαι διότι εμείναμεν σεσωσμένοι, ως την ημέραν ταύτην· ιδού, ενώπιόν σου είμεθα με τας παραβάσεις ημών· διότι δεν ήτο δυνατόν ένεκα τούτων να σταθώμεν ενώπιόν σου.

10 Ενώ δε ο Έσδρας προσήχητο και εξωμολογείτο, κλαίων και πεπλωκώς έμπροσθεν του οικου του Θεού, συνήχηθη προς αυτόν εκ του Ισραήλ σόνασις μεγάλη σφόδρα, άνδρες και γυναίκες και παιδιά· διότι έκλαιεν ο λαός κλαυθμόν μέγαν. **2** Και απεκρίθη Σεχανίας ο υιός του Ιεχήλ, εκ των υιών Ελάμ, και είπε προς τον Έσδραν, Ημείς ηνομήσαμεν εις τον Θεόν ημών και ελάβομεν ξένας γυναίκας εκ των λαών της γής· πλην τώρα είναι ελιπίς εις τον Ισραήλ περί

τούτου· **3** ὅθεν ας κάμωμεν τώρα διαθήκην προς τον Θεόν ημών, να αποβάλωμεν πάσας τας γυναίκας και τα γεννηθέντα εξ αυτών, κατά την συμβουλήν του κυρίου μου και των ὁσιν τρέμουν εἰς την εντολήν του Θεοῦ ημών· και ας γείνη κατά τον νόμον· **4** ἐγέρθητι διότι το πράγμα ἀνήκει εἰς σέ· και ημεῖς εἴμεθα μετὰ σοῦ· ἀνδρίζου και πράττε. **5** Τότε ἐγερεθῆς ὁ Ἐσδρας, ὠρκισε τους ἀρχοντας των ἱερέων, των Λευιτῶν και παντός του Ἰσραήλ, ὅτι θέλουσιν κάμει κατά τον λόγον τούτου. Και ὠρκίσθησαν. **6** Και σηκωθεῖς ὁ Ἐσδρας ἀπ' ἐμπροσθεν του οἴκου του Θεοῦ, ὑπήγεν εἰς το οἶκημα του Ἰωανάν υἱοῦ του Ελιασειβ και ὅτε ἦλθεν ἐκεῖ, ἄρτον δεν ἔφαγεν και ὕδωρ δεν ἔπιε· διότι ἦτο εἰς πένθος διά την παράβασιν των μετοικισθέντων. **7** Και διεκίηρξαν κατά την Ἰουδαίαν και Ἰερουσαλήμ προς πάντας τους υἱούς της μετοικεσίας, να συναχθῶσιν εἰς Ἰερουσαλήμ· **8** και πας ὅστις δεν ἔλθῃ ἐντός τριῶν ἡμερῶν, κατά την βουλήν των ἀρχόντων και πρεσβυτέρων, θέλει γείνει ἀνάθεμα πάσα ἡ περιουσία αὐτοῦ, και αὐτός θέλει χωρισθῆ ἀπό της συναζέως των μετοικισθέντων. **9** Και συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰούδα και Βενιαμιν εἰς Ἰερουσαλήμ ἐντός τριῶν ἡμερῶν. Ἦτο ὁ ἑνάτος μην και ἡ εικοστή του μηνός και πας ὁ λαός ἐκάθησεν ἐν τῇ πλατεία του οἴκου του Θεοῦ, τρέμων διά τὸ πράγμα και διά την μεγάλην βροχήν. **10** Και ἐγερεθῆς ὁ Ἐσδρας ὁ ἱερεύς, εἶπε προς αὐτούς, Σεις ἠνομῆσατε και ἐλάβετε γυναίκας ξένας, διά να ἐπιπροσθέσητε εἰς την παράβασιν του Ἰσραήλ· **11** τώρα λοιπόν ἐξομολογήθητε προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων σας και κάμετε το θέλημα αὐτοῦ και χωρίσθητε ἀπό των λαῶν της γῆς και ἀπό των ξένων γυναικῶν. **12** Και ἀπεκρίθη πάσα ἡ σύναξις και εἶπον μετὰ φωνῆς μεγάλης, Καθώς ἐλάλησας προς ἡμᾶς, οὕτω να κάμωμεν· **13** ὁ λαός ὁμως εἶναι πολὺς και ὁ καιρός πολὺ βροχερός, και δεν δυνάμεθα να στεκώμεθα ἔξω, και τὸ ἔργον δεν εἶναι μίας ἡμέρας οὐδέ δύο· διότι εἴμεθα πολλοὶ οἱ ἀμαρτήσαντες εἰς τούτο τὸ πράγμα· **14** ας διορισθῶσιν τώρα ἀρχοντες ἡμῶν ἐν ὅλῃ τῇ συνάξει, και ας ἐλθῶσιν καθ' ὠρισμένους καιρούς πάντες οἱ λαβόντες ξένας γυναίκας εἰς τας πόλεις ἡμῶν, και μετ' αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι ἐκάστης πόλεως και οἱ κριταὶ αὐτῆς, εὐσοῦ ἡ φλογερά ὀργή του Θεοῦ ἡμῶν διά τὸ πράγμα τούτου ἀποστραφῆ ἀφ' ἡμῶν. **15** Διορίσθησαν λοιπόν εἰς τούτο Ἰωνάθαν ὁ υἱός του Ἀσαήλ, και Ἰααζίας ὁ υἱός του Τιγκβά· ὁ δε Μεσουλλάμ και ὁ Σαββεθαί, οἱ Λευῖται, ἦσαν βοηθοὶ αὐτῶν. **16** Και ἔκαμον οὕτως οἱ υἱοὶ της μετοικεσίας. Και ὁ Ἐσδρας ὁ ἱερεύς και ἀρχοντές τινές των πατριῶν, κατά τους πατρικοῦς οἴκους αὐτῶν, και οὗτοι πάντες κατ' ὄνομα, ἐχωρίσθησαν και ἐκάθησαν την πρώτην ἡμέραν του δεκάτου μηνός διά να ἐξετάσωσιν την ὑπόθεσιν. **17** Και ἐτελείωσαν με πάντας τους ἄνδρας, τους λαβόντας ξένας γυναίκας, ἕως της πρώτης ἡμέρας του πρώτου μηνός. **18** Και μεταξύ των υἱῶν των ἱερέων εὐρέθησαν οἱ λαβόντες ξένας γυναίκας, ἐκ των υἱῶν του Ἰησοῦ υἱοῦ του Ἰωσεδέκ και των ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὁ Μασσίας και ὁ Ελιέζερ, και ὁ Ἰαρεῖβ και ὁ Γεδαλίας. **19** Και ἔδωκαν τας χεῖρας αὐτῶν, ὅτι θέλουσιν ἀποβάλει τας γυναίκας αὐτῶν· και ὡς ἔνοχοι, προσέφεραν κριόν ἐκ του ποιμνίου διά την ἀνομίαν αὐτῶν. **20** Και ἐκ των

υἱῶν του Ἰμμήρ, Ἀνανί και Ζεβαδίας. **21** Και ἐκ των υἱῶν του Χαρήμ, Μασσίας και Ἠλίας και Σεμαΐας και Ἰεχιήλ και Ὀζίας. **22** Και ἐκ των υἱῶν του Πασχώρ, Ελιωνηαί, Μασσίας, Ἰσμαήλ, Ναθαναήλ, Ἰωζαβὰδ και Ελασά. **23** Ἐκ δε των Λευιτῶν, Ἰωζαβὰδ και Σιμεὶ και Κελαΐας, οὗτος εἶναι ὁ Κελιτά, Πεθαθα, Ἰούδας και Ελιέζερ. **24** Και ἐκ των ψαλτωδῶν, Ελιασειβ· και ἐκ των Θυρωρῶν, Σαλλοῦμ και Τελέμ και Ουρεὶ. **25** Ἐκ δε του Ἰσραήλ, ἐκ των υἱῶν Φαρῶς, Ραμίας και Ἰεζίας και Μαλχίας και Μιαμείν και Ελεάζαρ και Μαλχίας και Βεναΐας. **26** Και ἐκ των υἱῶν Ελάμ, Ματθανίας, Ζαχαρίας και Ἰεχιήλ και Ἀβδί και Ἰερεμῶθ και Ἠλιά. **27** Και ἐκ των υἱῶν Ζατθού, Ελιωνηαί, Ελιασειβ, Ματθανίας και Ἰερεμῶθ και Ζαβὰδ και Αζιζά. **28** Ἐκ δε των υἱῶν Βηβαί, Ἰωανάν, Ἀνανίας, Ζαββαί και Ἀθλαί. **29** Και ἐκ των υἱῶν Βανί, Μεσουλλάμ, Μαλλοῦχ και Ἀδαΐας, Ἰασούβ και Σεάλ και Ραμῶθ. **30** Και ἐκ των υἱῶν Φαάθ-μωάβ, Ἀδνά και Χελάλ, Βεναΐας, Μασσίας, Ματθανίας, Βεζελεήλ και Βιννουὶ και Μανασσής. **31** Και ἐκ των υἱῶν Χαρήμ, Ελιέζερ, Ἰεσίας, Μαλχίας, Σεμαΐας και Συμεῶν, **32** Βενιαμιν, Μαλλοῦχ και Σεμαρίας. **33** Ἐκ των υἱῶν Ἀσοῦμ, Ματθенаί, Ματταθά, Ζαβὰδ, Ελιφελέτ, Ἰερεμαί, Μανασσής και Σιμεὶ. **34** Ἐκ των υἱῶν Βανί, Μασαδαΐας, Ἀμράμ και Ουήλ, **35** Βεναΐας, Βεδεΐας, Χελλοῦ, **36** Βανίας, Μερημῶθ, Ελιασειβ, **37** Ματθανίας, Ματθенаί και Ἰαασῶ **38** και Βανί και Βιννουὶ, Σιμεὶ, **39** και Σελεμίας και Νάθαν και Ἀδαΐας, **40** Μαχναδεβαί, Σασαί, Σαραί, **41** Ἀζαρεήλ και Σελεμίας, Σεμαρίας, **42** Σαλλοῦμ, Ἀμαρίας και Ἰωσήφ. **43** Ἐκ των υἱῶν Νεβῶ, Ἰεΐήλ, Ματταθίας, Ζαβὰδ, Ζεβινά, Ἰαδαῦ και Ἰωήλ και Βεναΐας. **44** Πάντες οὗτοι εἶχον λάβει ξένας γυναίκας· και τινές ἐξ αὐτῶν γυναίκας, ἐξ ὧν ἐτεκνοποίησαν.

Ἔσδρας Β΄

1 Λόγοι Νεεμίας υἱοῦ τοῦ Αχαλία. Καὶ ἐν τῷ μηνί Χισλεύ, ἐν τῷ εικοστῷ ἔτει, ὅτε ἤμην ἐν Σούσοις τῆ βασιλευούσῃ, **2** Ὁ Ανανί, εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου, ἦλθεν, αὐτὸς καὶ τινὲς ἐκ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν διασωθέντων Ἰουδαίων, οἵτινες ἐναπελείφθησαν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἰερουσαλήμ. **3** Καὶ εἶπον πρὸς ἐμέ, Οἱ ὑπόλοιποι, οἱ ἐναπολείφθεντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, εἶναι ἐν θλίψει μεγάλη, καὶ ονειδιζόμε· καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἰερουσαλήμ καθηρέθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεκαύθησαν ἐν πυρὶ. **4** Καὶ ὅτε ἤκουσα τοὺς λόγους τούτους, ἐκάθησα καὶ ἐκλαυσοὶ καὶ ἐπένησα ἡμέρας καὶ ἐνήστευον, καὶ προσηυχόμεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, **5** καὶ εἶπα, Δέομαι, Κύριε, Θεέ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ μέγας καὶ φοβερός Θεός, ὁ φυλάττων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ τηρούντας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, **6** ἄς ἴναι τώρα τὸ οὖς σου προσεκτικόν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου, τὴν ὁποίαν ἤδη προσεύχομαι ἐνώπιόν σου ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν δούλων σου, καὶ ἐξομολογούμαι τὰ ἀμαρτήματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα ἠμαρτήσαμεν εἰς σέ καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου ἠμαρτήσαμεν. **7** Ὅλους διεφθάρημεν ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολάς καὶ τὰ διατάγματα καὶ τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας προσέταξας εἰς τὸν δούλον σου τὸν Μωϋσῆν. **8** Ἐνθυμῆθητι, δέομαι, τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον προσέταξας εἰς τὸν δούλον σου τὸν Μωϋσῆν, λέγων, Εἴν γείνητε παραβάται, ἐγὼ θέλω σὰς διασκορπίσει μεταξύ τῶν ἐθνῶν. **9** ἀλλ' ἐάν ἐπιστρέψητε πρὸς ἐμέ καὶ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ ἐκτελέητε αὐτάς, καὶ ἀν ἴναι ἀπὸ σὰς ἀπερριμμένοι ἕως τῶν ἐσχάτων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκεῖθεν θέλω συνάζει αὐτοὺς καὶ θέλω φέρει αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξα διὰ νὰ κατοικήσῃ τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. **10** Οὗτοι δὲ εἶναι δούλοι σου καὶ λαὸς σου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσας διὰ τῆς δυνάμεώς σου τῆς μεγάλης καὶ διὰ τῆς χειρὸς σου τῆς κραταιᾶς. **11** Δέομαι, Κύριε, ἄς ἴναι ἤδη τὸ οὖς σου προσεκτικόν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου, τῶν θελόντων νὰ φοβῶνται τὸ ὄνομά σου καὶ ἐουδόωσον, δέομαι, τὸν δούλον σου τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ χάρισον εἰς αὐτὸν ἔλεος ἐνώπιον τοῦ ἀνδρός τούτου. Διότι ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τοῦ βασιλέως.

2 Καὶ ἐν τῷ μηνί Νισάν, ἐν τῷ εικοστῷ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως, ἦτο οἶνος ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ λαβῶν τὸν οἶνον, ἔδωκα εἰς τὸν βασιλέα. Ποτέ δὲ δὲν εἶχον σκυθρωπάσει ἐνώπιον αὐτοῦ. **2** Ὅθεν ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς ἐμέ, Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου εἶναι σκυθρωπόν, ἐνὸς σου ἄρρωστος δὲν εἶσαι; τούτο δὲν εἶναι εἰμὴ λύπη καρδίας. Τότε ἐφοβήθη ἡ πολὺ σφόδρα. **3** Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Ζήτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· διὰ τί τὸ πρόσωπόν μου νὰ μὴ ἴναι σκυθρωπόν, ἐνὸς ἡ πόλις, ὁ τόπος τῶν τάφων τῶν πατέρων μου, κεῖται ἠρημωμένος, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατηναλωμένα ὑπὸ τοῦ πυρός; **4** Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς ἐμέ, Περὶ

τίνος κάμνεις σὺ αἴτησιν; Καὶ προσηυχῆθη ἐν τὸν Θεόν τοῦ οὐρανοῦ. **5** Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Εἴν ἴναι ἀρεστόν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ εἴν ὁ δούλός σου εὐρήκε χάριν ἐνώπιόν σου, νὰ με πέμψῃς εἰς τὸν Ἰούδα, εἰς τὴν πόλιν τῶν τάφων τῶν πατέρων μου, καὶ νὰ ἀνοικοδομήσω αὐτήν. **6** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐμέ, καθήμενῃς πλησίον αὐτοῦ τῆς βασιλείσσης, Πόσον μακρὰ θέλει εἶσθαι ἡ πορεία αὐτοῦ; καὶ πότε θέλει ἐπιστρέφει; Καὶ εὐηρεσθήθη ὁ βασιλεὺς καὶ με ἐπέμψε καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὸν προθεσίαν. **7** Καὶ εἶπα πρὸς τὸν βασιλέα, Εἴν ἴναι ἀρεστόν εἰς τὸν βασιλέα, ἄς μοι δοθῶσιν ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπάρχους, διὰ νὰ με συμπαρηπέμψωσιν, ἐωσοῦ ἔλθω εἰς τὸν Ἰούδα. **8** καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀσάφ τὸν φύλακα τοῦ βασιλικοῦ δάσου, διὰ νὰ μοι δώσῃ ξύλα νὰ κατασκευάσω τὰς πύλας τοῦ φρουρίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ τὸν οἶκον, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω εἰσελθεῖ. Καὶ χάρισεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἐμέ πάντα, κατὰ τὴν ἐπ' ἐμέ ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ μου. **9** Ἦλθον λοιπὸν πρὸς τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπάρχους καὶ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὰς ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως. Εἶχε δὲ ἀποστείλει ὁ βασιλεὺς ἀρχηγούς δυνάμεως καὶ ἰππεῖς μετ' ἐμοῦ. **10** Ὅτε δὲ Σαναβαλλάτ ὁ Ὀρωνίτης καὶ Τωβίας ὁ δούλος, ὁ Ἀμμωνίτης, ἤκουσαν, ἐλυπήθησαν καθ' ὑπερβολὴν ὅτι ἦλθεν ἄνθρωπος νὰ ζητήσῃ τὸ καλὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. **11** Καὶ ἦλθον εἰς Ἰερουσαλήμ καὶ ἤμην ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας. **12** Καὶ ἐσηκώθη τὴν νύκτα, ἐγὼ καὶ ὀλίγοι τινὲς μετ' ἐμοῦ· καὶ δὲν ἐφανέρωσα εἰς οὐδένα τι εἶχε βάλλει ὁ Θεός μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου νὰ κάμω εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἄλλο κτήνος δὲν ἦτο μετ' ἐμοῦ, εἰμὴ τὸ κτήνος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐκαθήμην. **13** Καὶ ἐξῆλθον τὴν νύκτα διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγος, καὶ ἦλθον ἀπέναντι τῆς πηγῆς τοῦ δράκοντος καὶ πρὸς τὴν θύραν τῆς κοπρίας, καὶ παρετήρηον τὰ τεῖχη τῆς Ἰερουσαλήμ, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατακεκρημισμένα, καὶ τὰς πύλας αὐτῆς κατηναλωμένας ὑπὸ τοῦ πυρός. **14** Ἐπειτα διέβην εἰς τὴν πύλην τῆς πηγῆς καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν κολυμβήθραν· καὶ δὲν ἦτο τόπος διὰ νὰ περάσῃ τὸ κτήνος τὸ ὑποκάτω μου. **15** Καὶ ἀνέβην τὴν νύκτα διὰ τοῦ χειμάρρου· καὶ ἀφοῦ παρετήρησα τὸ τεῖχος, ἐστράφη καὶ εἰσήλθον διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγος καὶ ἐπέστρεψα. **16** Οἱ δὲ προεστῶτες δὲν ἤξευρον πὸν ὑπήγα καὶ τι ἔκαμον· οὐδὲ εἶχον φανερῶσει ἐτι τούτο οὔτε εἰς τοὺς Ἰουδαίους, οὔτε εἰς τοὺς ἱερεῖς, οὔτε εἰς τοὺς προκρίτους, οὔτε εἰς τοὺς προεστῶτας, οὔτε εἰς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐργαζομένους τὸ ἔργον. **17** Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Σεις βλέπετε τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα, πὼς ἡ Ἰερουσαλήμ κεῖται ἠρημωμένη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς εἶναι κατηναλωμένα ὑπὸ τοῦ πυρός· ἔλθετε καὶ ἄς ἀνοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος τῆς Ἰερουσαλήμ, διὰ νὰ μὴ ἡμεθα πλέον ὄνειδος. **18** Καὶ ἀπήγγειλα πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἐπ' ἐμέ ἀγαθῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἐτι τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως, τοὺς ὁποίους εἶπε πρὸς ἐμέ. Οἱ δὲ εἶπον, Ἀς σηκώωμεν καὶ ἄς οἰκοδομήσωμεν. Ὅτως ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς τὸ ἀγαθόν. **19** Ἀλλ' ὅτε ἤκουσαν ὁ Σαναβαλλάτ ὁ Ὀρωνίτης καὶ Τωβίας ὁ δούλος, ὁ Ἀμμωνίτης, καὶ ὁ Γησῆμ ὁ Ἄραψ, περιεγέλασαν ἡμᾶς καὶ περιεφρόνησαν ἡμᾶς, λέγοντες, Τι εἶναι τὸ πράγμα τούτο τὸ ὁποῖον

κάνετε; θέλετε να επαναστατήσετε κατά του βασιλέως; **20** Και εγώ απεκριθήν προς αυτούς και είπα προς αυτούς, Ο Θεός του ουρανού, αυτός θέλει ευδοξάσει ημάς διά τούτου ημεῖς οἱ δούλοι αὐτοῦ θέλομεν σηκωθῆ καὶ οικοδομησῆ· σεις ὅμως δὲν ἔχετε μερίδα οὐδὲ δικαίωμα οὐδὲ μνημόσυον ἐν Ἱερουσαλήμ.

3 Τότε ἐσηκώθη Ἐλιασεῖβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν· οὗτοι ἠγίασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς· καὶ ἠγίασαν αὐτὴν ἕως τοῦ πύργου Μεά, ἕως τοῦ πύργου Ἀνανεὴλ. **2** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἠκοδόμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἱερῆς. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἠκοδόμησε Ζακχάρου ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμρί. **3** Τὴν θύραν δὲ τὴν ἰχθυϊκὴν ἠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀσσεναά, οἵτινες ἐσανίδωσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλείθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. **4** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μερημιώθ ὁ υἱὸς τοῦ Ουριά, υἱοῦ τοῦ Ἀκκώς. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μεσουλλάμ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, υἱοῦ τοῦ Μεσηζβαεὴλ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Σαδώκ ὁ υἱὸς τοῦ Βαανά. **5** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασαν οἱ Θεκωῖται πλὴν οἱ πρόκριτοι αὐτῶν δὲν υπέβαλον τὸν τράχηλον αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου αὐτῶν. **6** Καὶ τὴν πύλην τὴν παλαιὰν ἐπεσκεύασεν Ἰωδαῆ ὁ υἱὸς τοῦ Φασέα, καὶ Μεσουλλάμ ὁ υἱὸς τοῦ Βεωωδία· οὗτοι ἐσανίδωσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς καὶ τὰ κλείθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. **7** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Μελαθίας ὁ Γαβαωνίτης καὶ Ἰαδὼν ὁ Μερωνοθήτης, ἄνδρες τῆς Γαβαῶν καὶ τῆς Μισπά, ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦ ἐπάρχου τῶν νευτέθων τοῦ ποταμοῦ. **8** Εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ουχίλ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀραχίου, ἐκ τῶν χρυσοχῶν. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἀνανίας, ὁ ἐκ τῶν μυρεψῶν· καὶ ἀφῆκαν τὴν Ἱερουσαλήμ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος. **9** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασε Ρεφαῖα ὁ υἱὸς τοῦ Δρ, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Ἱερουσαλήμ. **10** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἐπεσκεύασεν Ἰεδαῖας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρουμάφ, καὶ ἀπέναντι τῆς οικίας αὐτοῦ. Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Χαττούς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσαβνία. **11** Μαλχίας ὁ υἱὸς τοῦ Χαρήμ, καὶ Ἀσσοῦβ ὁ υἱὸς τοῦ Φαάθ-μωάβ, ἐπεσκεύασαν τὸ ἄλλο τμήμα καὶ τὸν πύργον τῶν φοῦρνων. **12** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Σαλλοῦμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλλωῆς, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Ἱερουσαλήμ, αὐτὸς καὶ οἱ θυγατέρες αὐτοῦ. **13** τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐπεσκεύασεν ὁ Ἀνούν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ζανωά· οὗτοι ἠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλείθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ χιλίας πήχας εἰς τὸ τεῖχος ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας. **14** Τὴν πύλην δὲ τῆς κοπρίας ἐπεσκεύασε Μαλχίας ὁ υἱὸς τοῦ Ρηχάβ, ὁ ἄρχων τῆς περιχώρου τῆς Βαιθ-ακκερέμ· οὗτος ἠκοδόμησεν αὐτὴν καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλείθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς. **15** Τὴν πύλην δὲ τῆς πηγῆς ἐπεσκεύασε Σαλλοῦν ὁ υἱὸς τοῦ Χολ-οζέ, ὁ ἄρχων τῆς περιχώρου τῆς Μισπά· οὗτος ἠκοδόμησεν αὐτὴν καὶ ἐσανίδωσεν αὐτὴν καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς, τὰ κλείθρα αὐτῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος τῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ πλησίον

τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν βαθμίδων τῶν καταβαινουσῶν, ἀπὸ τῆς πόλεως Δαβίδ. **16** Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Νεεμίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζβούκ, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Βαιθ-σοῦρ, ἕως ἀπέναντι τῶν τάφων τοῦ Δαβίδ καὶ ἕως τῆς κατασκευασθείσης κολυμβήθρας καὶ ἕως τοῦ οἴκου τῶν ἰσχυρῶν. **17** Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ Λευῖται, Ρεοῦμ ὁ υἱὸς τοῦ Βανί. Εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἀσαβίας, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Κεειλά, διὰ τὸ μέρος αὐτοῦ. **18** Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Βαβαΐ ὁ υἱὸς τοῦ Ηναδάδ, ὁ ἄρχων τοῦ ἄλλου ἡμίσεος τῆς περιχώρου τῆς Κεειλά. **19** Καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἐσέρ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ἄρχων τῆς Μισπά, ἄλλο τμήμα ἀπέναντι τῆς ἀναβάσεως πρὸς τὴν ὀπλοθήκην τῆς γωνίας. **20** Κατόπιν αὐτοῦ Βαρούχ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαββαΐ ἐπεσκεύασε μετὰ ζήλου τὸ ἄλλο τμήμα, ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλιασεῖβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. **21** Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Μερημιώθ ὁ υἱὸς τοῦ Ουρίου, υἱοῦ τοῦ Ἀκκώς, ἄλλο τμήμα, ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ Ἐλιασεῖβ ἕως τοῦ τέλους τοῦ οἴκου τοῦ Ἐλιασεῖβ. **22** Καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασαν οἱ ἱερεῖς, οἱ κάτοικοι τῆς περιχώρου. **23** Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασαν ὁ Βενιαμὴν καὶ ὁ Ἀσοῦβ ἀπέναντι τοῦ οἴκου αὐτῶν. Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασεν Ἀζαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Μασσίου, υἱοῦ τοῦ Ἀνανίου, πλησίον τοῦ οἴκου αὐτοῦ. **24** Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Βιννοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ηναδάδ ἄλλο τμήμα, ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀζαρίου ἕως τῆς καμπῆς, ἕως μάλιστα τῆς γωνίας. **25** Φαλάλ ὁ υἱὸς τοῦ Ουζαΐ ἐπεσκεύασεν ἀπέναντι τῆς καμπῆς καὶ τοῦ πύργου τοῦ ἐξέχοντος ἀπὸ τοῦ υψηλοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, τοῦ πλησίον τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς. Κατόπιν αὐτοῦ Φεδαῖας ὁ υἱὸς τοῦ Φαρώς. **26** Οἱ δὲ Νεθινεῖμ κατόικον ἐν Οφήλ, καὶ ἐπεσκεύασαν ἕως ἀπέναντι τῆς πύλης τῶν ὑδάτων πρὸς ἀνατολάς καὶ τοῦ πύργου τοῦ ἐξέχοντος. **27** Κατόπιν αὐτῶν οἱ Θεκωῖται ἐπεσκεύασαν ἄλλο τμήμα, ἀπέναντι τοῦ μεγάλου πύργου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ Οφήλ. **28** Ἐπάνωθεν τῆς πύλης τῶν ἵππων ἐπεσκεύασαν οἱ ἱερεῖς, ἕκαστος ἀπέναντι τῆς οικίας αὐτοῦ. **29** Κατόπιν αὐτῶν ἐπεσκεύασε Σαδώκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμμήρ, ἀπέναντι τῆς οικίας αὐτοῦ. Καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Σεμαῖας ὁ υἱὸς τοῦ Σεχανίου, ὁ φύλαξ τῆς ἀνατολικῆς πύλης. **30** Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασεν Ἀνανίας ὁ υἱὸς τοῦ Σελεμίας, καὶ Ἀνούν ὁ ἕκτος υἱὸς τοῦ Σαλάφ, ἄλλο τμήμα. Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Μεσουλλάμ ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου ἀπέναντι τοῦ οἰκίματος αὐτοῦ. **31** Κατόπιν αὐτοῦ ἐπεσκεύασε Μαλχίας, υἱὸς χρυσοχόου, ἕως τῆς οικίας τῶν Νεθινεῖμ καὶ τῶν μεταπρατῶν, ἀπέναντι τῆς πύλης Μιφκάδ, καὶ ἕως τῆς ἀναβάσεως τῆς γωνίας. **32** Καὶ μετὰξὺ τῆς ἀναβάσεως τῆς γωνίας ἕως τῆς προβατικῆς πύλης, ἐπεσκεύασαν οἱ χρυσοχόοι καὶ οἱ μεταπραταί.

4 Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὁ Σαναβαλλάτ ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, ὠργίσθη καὶ ἠγανάκτησε πολὺ καὶ περιεῖλασε τοὺς Ἰουδαίους. **2** Καὶ ἐλάλησεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος τῆς Σαμαρείας καὶ εἶπε, Τὶ κάμνουσιν οἱ ἄθλιοι οὗτοι Ἰουδαῖοι; θέλουσιν ἀφήσει αὐτούς; θέλουσι θυσιάσει; θέλουσι τελειώσει ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ; θέλουσιν

αναζωοποιήσει εκ των σωρών του χρώματος τους λίθους, και τούτους κεκαυμένους; **3** Πλησίον δε αυτού ήτο Τωβίας ο Αμμωνίτης· και είπε, Και αν κτίσωιν, αλώπηξ αναβαίνουσα θέλει καθαίρει το λίθινον αυτών τείχος. **4** Άκουσον, Θεέ ημών· διότι μκκτηριζόμεθα· και στρέψον τον ονειδισμόν αυτών κατά της κεφαλής αυτών και κάμε αυτούς να γείνωσι λάφυρον εν γη αιχμαλωσίας. **5** και μη καλύψης την ανομίαν αυτών, και η αμαρτία αυτών ας μη εξαλειφθή απ' έμπροσθέν σου· διότι προέφεραν ονειδισμούς κατά των οικοδομούντων. **6** Ούτως ανωκοδομήσαμεν το τείχος και άπαν το τείχος συνεδέθη, έως του ημίσεος αυτού· διότι ο λαός είχε καρδίαν εις το εργάζεσθαι. **7** Αλλ' ότε Σαναβαλλάτ και Τωβίας και οι Άραβες και οι Αμμωνίται και οι Αζώπιοι ήκουσαν ότι τα τείχη της Ιερουσαλήμ επισκευάζονται, και ότι τα χαλάσματα ήρχισαν να φράττωνται, ωργίσθησαν σφόδρα· **8** και συνώμοσαν πάντες ομού να έλθωσι να πολεμήσωσιν εναντίον της Ιερουσαλήμ, και να κάμωσιν εις αυτήν βλάβην. **9** Και ημείς προσηυχήθημεν εις τον Θεόν ημών και εστήσαμεν φυλακάς εναντίον αυτών ημέραν και νύκτα, φοβούμενοι απ' αυτών. **10** Και είπεν ο Ιούδας, Η δύναμις των εργατών ητόνησε, και το χώμα είναι πολύ, και ημείς δεν δυνάμεθα να οικοδομώμεν το τείχος. **11** Οι δε εχθροί ημών είπον, Δεν θέλουσι μάθει ουδέ θέλουσιν ιδεί, εωσού έλθωμεν εις το μέσον αυτών και φονεύσωμεν αυτούς, και καταπαύσωμεν το έργον. **12** Και ελθόντες οι Ιουδαίοι, οι κατοικούντες πλησίον αυτών, είπον προς ημάς δεκάκις, Προσέχετε από πάντων των τόπων, διά των οποίων επιστρέφετε προς ημάς. **13** Όθεν έστησα εις τους χαμηλοτέρους τόπους όπισθεν του τείχους και εις τους υψηλοτέρους τόπους, έστησα τον λαόν κατά συγγενείας, με τας ρομφαίας αυτών, με τας λόγχας αυτών και με τα τόξα αυτών. **14** Και είδον και εσηκώθην και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, Μη φοβηθήτε απ' αυτών· ενθυμείσθε τον Κύριον, τον μέγαν και φοβερόν, και πολεμήσατε υπέρ των αδελφών σας, των υιών σας και των θυγατέρων σας, των γυναικίων σας και των οίκων σας. **15** Και ότε οι εχθροί ημών ήκουσαν ότι το πράγμα εγνωσθη εις ημάς, και διεσκέδασεν ο Θεός την βουλήν αυτών, επεστρέψαμεν πάντες ημείς εις το τείχος, έκαστος εις το έργον αυτού. **16** Και απ' εκείνης της ημέρας το ήμισυ των δούλων μου ειργάζοντο το έργον, και το ήμισυ αυτών εκράτουν τας λόγχας, τους θυρούς και τα τόξα, τεθωρακισμένοι και οι άρχοντες ήσαν όπισω παντός του οίκου Ιούδα. **17** Οι οικοδομούντες το τείχος και οι αχθοφορούντες και οι φορτιζοντες, έκαστος διά της μιας χειρός αυτού εδούλευεν εις το έργον και διά της άλλης εκράτει το όπλον. **18** Οι δε οικοδόμοι, έκαστος είχε την ρομφαίαν αυτού περιεζωσμένην εις την οσφύν αυτού και ωκοδόμει ο δε σαλπίζων εν τη σάλπιγγι ήτο πλησίον μου. **19** Και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, το έργον είναι μέγα και πλατύ· ημείς δε είμεθα διακεχωρισμένοι επί το τείχος, ο εις μακράν του άλλου· **20** εις όντινα λοιπόν τόπον ακούσητε την φωνήν της σάλπιγγος, εκεί δράμετε προς ημάς· ο Θεός ημών θέλει πολεμήσει υπέρ

ημών. **21** Ούτως ειργαζόμεθα το έργον· και το ήμισυ αυτών εκράτει τας λόγχας, απ' αρχής της αυγής έως της ανατολής των άστρων. **22** Και κατά τον αυτον καιρον είπα προς τον λαόν, Έκαστος μετά του δούλου αυτού ας διανυκτερεύη εν τω μέσω της Ιερουσαλήμ, και ας ήναι την νύκτα φύλακες εις ημάς, και ας εργάζωνται την ημέραν. **23** Και ούτε εγώ, ούτε οι αδελφοί μου, ούτε οι δούλοι μου, ούτε οι άνδρες της προφυλάξεως οι ακουλουθούντές με, ουδείς εξ ημών εξεδύετο τα μιάτια αυτού· μόνον διά να λούηται εξεδύετο έκαστος.

5 Ήτο δε μεγάλη κραυγή του λαού και των γυναικίων αυτών κατά των αδελφών αυτών των Ιουδαίων. **2** Διότι ήσαν τινές λέγοντες, Ημείς, οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών, είμεθα πολλοί· όθεν ας λάβωμεν σίτον, διά να φάγωμεν και να ζήσωμεν. **3** Και ήσαν τινές λέγοντες, Ημείς βάλλομεν ενέχυρον τους αγρούς ημών, τους αμπελώνας ημών και τας οικίας ημών, διά να λάβωμεν σίτον εξ αιτίας της πείνης. **4** Ήσαν έτι τινές λέγοντες, Ημείς εδανείσθημεν αργύρια διά τους φόρους του βασιλέως επί τους αγρούς και επί τους αμπελώνας ημών· **5** τώρα δε η σαρκ ημών είναι ως η σαρκ των αδελφών ημών, τα τέκνα ημών ως τα τέκνα αυτών και ιδού, ημείς καθυποβάλλομεν εις δουλείαν τους υιούς ημών και τας θυγατέρας ημών διά να ήναι δούλοι, και τινές εκ των θυγατέρων ημών εφέρθησαν ήδη εις δουλείαν· και δεν είναι ουδέν εις την εξουσίαν ημών, διότι άλλοι έχουσι τους αγρούς και τους αμπελώνας ημών. **6** Και ηγανάκτιστα σφόδρα, ακούσας την κραυγήν αυτών και τους λόγους τούτους. **7** Και εσεκέφθην κατ' εμαυτόν, και επέπληξα τους προκρίτους και τους προεστώτας και είπα προς αυτούς, Σεις φορολογείτε έκαστος τον αδελφόν αυτού. Και συνεκάλεσα κατ' αυτών σύναξιν μεγάλην. **8** Και είπα προς αυτούς, Ημείς κατά την δύναμιν ημών εξηγοράσαμεν τους αδελφούς ημών Ιουδαίους, τους πωληθέντας εις τα έθνη· και σεις αυτοί θέλετε πωλήσει τους αδελφούς σας; ή θέλουσι πωληθή εις ημάς; Εκείνοι δε εσιώπων και δεν εύρηκαν απόκρισιν. **9** Και είπα, Δεν είναι καλόν το πράγμα το οποίον σεις κάμνετε· δεν πρέπει να περιπατήτε εν τω φόβω του Θεού ημών, διά να μη ονειδίζωσιν ημάς τα έθνη, οι εχθροί ημών; **10** και εγώ έτι και οι αδελφοί μου και οι δούλοι μου εδανείσαμεν εις αυτούς χρήματα και σίτον· ας αφήσωμεν, παρακαλώ, την απαίτησιν ταύτην· **11** επιστρέψατε λοιπόν εις αυτούς, ταύτην την ημέραν, τους αγρούς αυτών, τους αμπελώνας αυτών, τους ελαιώνας αυτών και τους οίκους αυτών και το εκατοστόν του αργυρίου και του σίτου, του οίνου και του ελαίου, το οποίον απαιτείτε παρ' αυτών. **12** Τότε είπον, Θέλομεν αποδώσει ταύτα και δεν θέλομεν ζητήσιν ουδέν παρ' αυτών· ούτω θέλομεν κάμει, καθώς συ λέγεις. Τότε εκάλεσα τους ιερείς και ώρκισα αυτούς, ότι θέλουσι κάμει κατά τον λόγον τούτον. **13** Εξετίναξα έτι τον κόλπον μου, λέγων, Ούτω να εκτινάξη ο Θεός πάντα άνθρωπον από του οίκου αυτού και από του κόπου αυτού, όστις δεν εκτελέση τον λόγον τούτον, και ούτω να ήναι εκτετιναγμένος και κενός. Και είπον πάσα η σύναξις, Αμήν, και εδόξασαν τον Κύριον. Και έκαμεν ο λαός κατά τον λόγον τούτον. **14** Αφ' ης δε

ημέρας προσετάχην να ήμαί κυβερνήτης αυτών εν τη γη Ιούδα, από του εικοστού έτους έως του τριακοστού δευτέρου έτους Αρταξέρξου του βασιλέως, δώδεκα έτη, εγώ και οι αδελφοί μου δεν εφάγομεν τον άρτον του κυβερνήτου. **15** Οι πρότεροι όμως κυβερνήται, οι προ εμού, κατεβάρυνον τον λαόν, και ελάμβανον παρ' αυτών άρτον και οίνον, εκτός τεσσαράκοντα σίκλων αργυρίου· έτι και οι δούλοι αυτών εξουσίαζον τον λαόν· αλλ' εγώ δεν έκαμον ούτω, φοβούμενος τον Θεόν. **16** Και μάλιστα ενισχύθη εις το έργον τούτου του τείχους, και αγρόν δεν ηγοράσαμεν· και πάντες οι δούλοί μου ήσαν συνηγμένοι εκεί εις το έργον. **17** Ήσαν έτι εις την τράπεζάν μου εκατόν πενήκοντα άνδρες εκ των Ιουδαίων και των προεστώτων, και οι ερχόμενοι προς ημάς εκ των εθνών των περί ημών. **18** Το δε καθ' ημέραν ετοιμαζόμενον δι' εμέ ήτο εις βους και εξ εκλεκτά πρόβατα· και πτηνά ητοιμάζοντο δι' εμέ, και άπαξ εις δέκα ημέρας αφθονία από παντός είδους οίνου· και όμως δεν εξήγησα τον άρτον του κυβερνήτου· διότι η δουλεία ήτο βαρεία επί τούτον τον λαόν. **19** Μνήσθητί μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ, κατά πάντα όσα εγώ έκαμον υπέρ του λαού τούτου.

6 Καθώς δε ήκουσαν ο Σαναβαλλάτ και ο Τωβίας και ο Γησέμ ο Άραψ και οι λοιποί εκ των εχθρών ημών, ότι εγώ ωκοδόμησα το τείχος και δεν έμεινε πλέον χάλασμα εις αυτό, αν και μέχρις εκείνου του καιρού θύρας δεν έστησα επί των πυλών, **2** ο Σαναβαλλάτ και ο Γησέμ απέστειλαν προς εμέ, λέγοντες, Έλθετε, και ας συναχθώμεν ομού εις τινά εκ των κωμών εν τη πεδιάδι Δνώ. Εβουλεύοντο δε να κάμωσιν εις εμέ κακόν. **3** Και απέστειλα μηνυτάς προς αυτούς, λέγων, Έργον μέγα κάμνω και δεν δύναμαι να καταβώ· διά τι να παύση το έργον, όταν εγώ αφήσας αυτό καταβώ προς εσάς; **4** Και απέστειλαν προς εμέ τετράκις κατά τον τρόπον τούτον· και εγώ απεκρίθημ προς αυτούς κατά τον αυτόν τρόπον. **5** Τότε ο Σαναβαλλάτ απέστειλε προς εμέ τον δούλον αυτού κατά τον αυτόν τρόπον, πέμπτην φοράν, με ανοικτήν επιστολήν εις την χείρα αυτού· **6** εν ή ήτο γεγραμμένον, Ηκούσθη μεταξύ των εθνών, και ο Γασμού λέγει, ότι συ και οι Ιουδαίοι βουλευέσθε να επαυατατήσητε· διά τούτο συ οικοδομείς το τείχος, διά να γείνης βασιλεύς αυτών, κατά τους λόγους τούτους· **7** έτι διώρισας προφήτας, να κηρύττωσι περί σου εν Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Είναι βασιλεύς εν Ιούδα· και τώρα θέλει απαγγελθή προς τον βασιλέα κατά τους λόγους τούτους· ελθέ λοιπόν τώρα, και ας συμβουλευθώμεν ομού. **8** Τότε απέστειλα προς αυτόν, λέγων, Δεν είναι τοιαύτα πράγματα καθώς συ λέγεις, αλλά συ πλάττεις αυτά εκ της καρδιάς σου. **9** Διότι πάντες ούτοι εφοβέριζον ημάς, λέγοντες, Θέλουσιν εξασθενήσει αι χείρες αυτών από του έργου, και δεν θέλει εκτελεσθή. Τώρα λοιπόν, Θεέ, κραταίωσον τας χείρας μου. **10** Και εγώ υπήγα εις την οικίαν του Σεμαΐα, υιού του Δαλαΐα, υιού του Μεταβεΐλ, όστις ήτο κεκλεισμένος· και είπεν, Ας συνέλθωμεν ομού εις τον οίκον του Θεού, εντός του ναού, και ας κλειώσωμεν τας θύρας του ναού· διότι αυτοί έρχονται να σε φονεύσωσιν, την νύκτα έρχονται να σε φονεύσωσιν. **11** Αλλ'

εγώ απεκρίθην, Άνθρωπος οποίος εγώ ήθελον φύγει; και τις, οποίος εγώ, ήθελεν εισέλθει εις τον ναόν διά να σώση την ζωήν αυτού; δεν θέλω εισέλθει. **12** Και ιδού, εγνωρία ότι ο Θεός δεν απέστειλεν αυτόν να προφέρη την προφητείαν ταύτην εναντίον μου· αλλ' ότι ο Τωβίας και ο Σαναβαλλάτ εμίθωσαν αυτόν. **13** Διά τούτο ήτο μεμισθωμένος, διά να φορηθώ και να κάμω ούτω και να αμαρτήσω, και να έχωσιν αφορμήν να κακολογήσωσι, διά να με ονειδίωσι. **14** Μνήσθητι, Θεέ μου, του Τωβία και του Σαναβαλλάτ κατά τα έργα αυτών ταύτα, και έτι της προφητίσης Νωαδίας και των λοιπών προφητών, οίτινες με εφοβέριζον. **15** Ούτω συνετελέσθη το τείχος κατά την εικοστήν πέμπτην του μηνός Ελούλ, εν πενήκοντα δύο ημέραις. **16** Και ότε ήκούσαν πάντες οι εχθροί ημών, τότε εφοβήθησαν πάντα τα έθνη τα περί ημών, και εταπεινώθησαν σφόδρα εις τους οφθαλμούς εαυτών· διότι εγνωρίσαν ότι παρά του Θεού ημών έγεινε το έργον τούτο. **17** Προσέτι εν ταις ημέραις εκείναις οι πρόκριτοι του Ιούδα έπεμπον συνεχώς τας επιστολάς αυτών προς τον Τωβίαν, και αι του Τωβία ήρχοντο προς αυτούς. **18** Διότι ήσαν εν τω Ιούδα πολλοί ώρκισμένοι εις αυτόν, επειδή ήτο γαμβρός του Σεχανία, υιού του Αράχ· και Ιωανάν ο υιός αυτού είχε λάβει την θυγατέρα του Μεσουλλάμ, υιού του Βαραχίου. **19** Μάλιστα διηγούντο ενώπιόν μου τας αγαθοεργίας αυτού, και ανέφερον προς αυτόν τους λόγους μου. Και ο Τωβίας έστελλεν επιστολάς διά να με φοβερίζη.

7 Αφού δε το τείχος εκτίσθη, και έστησα τας θύρας, και διωρίσθησαν οι πυλωροί και οι ψαλτωδοί και οι Λευΐται, **2** προσέταξα περί της Ιερουσαλήμ τον αδελφόν μου Ανανί και τον Ανανίαν τον άρχοντα του φρουρίου· διότι ήτο ως άνθρωπος πιστός και φοβούμενος τον Θεόν, υπέρ πολλούς. **3** Και είπα προς αυτούς, Ας μη ανοίγωνται αι πύλαι της Ιερουσαλήμ· εωσου θερμάνη ο ήλιος· και εκείνον έτι παρόντων, να κλείωνται αι θύραι και να ασφαρίζωνται και φυλακαί να διορίζωνται εκ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, έκαστος εν τη φυλακή αυτού και έκαστος απέναντι της οικίας αυτού. **4** Και η πόλις ήτο ευρύχωρος και μεγάλη, ο δε λαός όλιγος εν αυτή, και οικία δεν ήσαν ωκοδομημένα. **5** Και έβαλεν ο Θεός μου εν τη καρδία μου να συναξω τους προκρίτους και τους προεστώτας και τον λαόν, διά να αριθμηθώσι κατά γενεαλογίαν. Και εύρηκα βιβλίον της γενεαλογίας εκείνον, οίτινες ανέβησαν κατ' αρχάς και εύρηκα γεγραμμένον εν αυτώ. **6** Ούτοι είναι οι άνθρωποι της επαρχίας, οι αναβάντες εκ της αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους οποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, και επιστρέψαντες εις Ιερουσαλήμ και εις την Ιουδαίαν, έκαστος εις την πόλιν αυτού· **7** οι ελθόντες μετά Ζοροβάβελ, Ιησοφ, Νεεμία, Αζαρία, Ρααμία, Νααμανί, Μαροδοχαίου, Βιλάσάν, Μισπερέθ, Βιγουαί, Νεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρών του λαού Ισραήλ· **8** υιοί Φαρώς, δισχίλιοι εκατόν εβδομήκοντα δύο. **9** Υιοί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο. **10** Υιοί Αράχ, εξακόσιοι πενήκοντα δύο. **11** Υιοί Φαάθ-μωάβ, εκ των υιών Ιησού και Ιωάβ, δισχίλιοι και

οκτακόσιοι δεκαοκτώ. **12** Υιοί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήτηντα τέσσαρες. **13** Υιοί Ζαθού, οκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **14** Υιοί Ζαχχαί, επτακόσιοι εξήκοντα. **15** Υιοί Βιννουί, εξακόσιοι τεσσαράκοντα οκτώ. **16** Υιοί Βηβαί, εξακόσιοι εικοσιοκτώ. **17** Υιοί Αζγάδ, δισχίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο. **18** Υιοί Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήκοντα επτά. **19** Υιοί Βιγουαί, δισχίλιοι εξήκοντα επτά. **20** Υιοί Αδίν, εξακόσιοι πενήτηντα πέντε. **21** Υιοί Ατήρ εκ του Εζεκίου, ενενήκοντα οκτώ. **22** Υιοί Ασουυί, τριακόσιοι εικοσιοκτώ. **23** Υιοί Βησαι, τριακόσιοι εικοσιτέσσαρες. **24** Υιοί Αρίφ, εκατόν δώδεκα. **25** Υιοί Γαβαών, ενενήκοντα πέντε. **26** Άνδρες Βηθλεέμ και Νετωφά, εκατόν ογδοήκοντα οκτώ. **27** Άνδρες Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ. **28** Άνδρες Βαιθ-ασμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. **29** Άνδρες Κιριαθ-ιαρείμ, Χεφειρά, και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεις. **30** Άνδρες Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και εις. **31** Άνδρες Μιχμάς, εκατόν εικοσιδύο. **32** Άνδρες Βαιθήλ, και Γαί, εκατόν εικοσιτρείς. **33** Άνδρες της άλλης Νεβώ, πενήτηντα δύο. **34** Υιοί του άλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήτηντα τέσσαρες. **35** Υιοί Χαρήμ, τριακόσιοι είκοσι. **36** Υιοί Ιεριχώ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **37** Υιοί Λωδ, Αδίδ, και Ωνώ, επτακόσιοι είκοσι και εις. **38** Υιοί Σεναά, τρισχίλιοι εννεακόσιοι τρίακοντα. **39** Οι ιερείς υιοί Ιεδαΐα, εκ του οίκου Ιησού, εννεακόσιοι εβδομήκοντα τρεις. **40** Υιοί Ιμμήρ, χίλιοι πενήτηντα δύο. **41** Υιοί Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά. **42** Υιοί Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά. **43** Οι Λευΐται υιοί Ιησού εκ του Καδμιάλ, εκ των υιών Ωδαυΐα, εβδομήκοντα τέσσαρες. **44** Οι ψαλτωδοί υιοί Ασάφ, εκατόν τεσσαράκοντα οκτώ. **45** Οι πυλωροί υιοί Σαλλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Ταλμών, υιοί Ακκούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβαί, εκατόν τρίακοντα οκτώ. **46** Οι Νεθινείμ υιοί Σιχά, υιοί Ασουφά, υιοί Ταββαώθ, **47** υιοί Κηρώς, υιοί Σιαά, υιοί Φαδών, **48** υιοί Λεβανά, υιοί Αγαβά, υιοί Σαλμαί, **49** υιοί Ανάν, υιοί Γιδδήλ, υιοί Γαάρ, **50** υιοί Ρεαΐα, υιοί Ρεσίν, υιοί Νεκωδά, **51** υιοί Γαζάμ, υιοί Ουζά, υιοί Φασεά, **52** υιοί Βησαι, υιοί Μεουνείμ, υιοί Ναφουσεσείμ, **53** υιοί Βακβούκ, υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ, **54** υιοί Βασιλίθ, υιοί Μείδά, υιοί Αρσά, **55** υιοί Βαρκώς, υιοί Σισάρα, υιοί Θαμά, **56** υιοί Νεσιά, υιοί Ατιφά. **57** Οι υιοί των δούλων του Σολομώντος υιοί Σωταΐ, υιοί Σωφερέθ, υιοί Φερεϊδά, **58** υιοί Ιααλά, υιοί Δαρκών, υιοί Γιδδήλ, **59** υιοί Σεφατία, υιοί Αττίλ, υιοί Φοχερέθ από Σεβαΐμ, υιοί Αμών. **60** Πάντες οι Νεθινείμ, και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος, ήσαν τριακόσιοι ενενήκοντα δύο. **61** Ούτοι δε ήσαν οι αναβάντες από Θελ-μελάχ, Θελ-αρσά, Χερούβ, Αδδών, και Ιμμήρ- δεν ήδύναντο όμως να δείξωσι τον οίκον της πατριάς αυτών και το σπέρμα αυτών, αν ήσαν εκ του Ισραήλ. **62** Υιοί Δαλαΐα, υιοί Ταβία, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. **63** Και εκ των ιερέων υιοί Αβαΐα, υιοί Ακκώς, υιοί Βαρζελλαΐ, όστις έλαβε γυναίκα εκ των θυγατέρων Βαρζελλαΐ του Γαλααδίτου και υνομασθήν κατά το όνομα αυτών. **64** Ούτοι εξήγησαν την καταγραφήν αυτών μεταξύ των απαριτημθέντων κατά γενεαλογίαν, και δεν ευρέθη- όθεν εξεβλήθησαν από της ιερατείας. **65** Και είπε προς αυτούς ο Θιρσαθά, να μη φάγωσιν από

των αγιωτάτων πραγμάτων, εωσού αναστηθή ιερεύς μετά Ουρίμ και Θουμμίμ. **66** Πάσα η σύναξις ομού ήσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα, **67** εκτός των δούλων αυτών και των θεραπεινιδών αυτών, οίτινες ήσαν επτακιοχίλιοι τριακόσιοι τρίακοντα επτά και πλην τούτων διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε ψαλτωδοί και ψάλτριαι. **68** Οι ίπποι αυτών, επτακόσιοι τρίακοντα έξι αι ημίονοι αυτών, διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε: αι κάμηλοι, τετρακόσια τρίακοντα πέντε αι όνοι, εξακιοχίλιοι επτακόσιοι είκοσι. **70** Και τινές εκ των αρχηγών των πατριών έδωκαν διά το έργον. Ο Θιρσαθά έδωκεν εις το θησαυροφυλάκιον χιλίας δραχμάς χρυσίου, πενήτηντα φιάλας, πεντακοσίους τρίακοντα ιερατικούς χιτώνας. **71** Και τινές εκ των αρχηγών των πατριών έδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του έργου είκοσι χιλιάδας δραχμάς χρυσίου και δύο χιλιάδας διακοσίας μνας αργυρίου. **72** Και το δοθέν από του επιλοίπου λαού ήτο είκοσι χιλιάδες δραχμαί χρυσίου, και δισχίλια μναι αργυρίου, και εξήκοντα επτά ιερατικοί χιτώνες. **73** Ούτως οι ιερείς και οι Λευΐται και οι πυλωροί και οι ψαλτωδοί και μέρω εκ του λαού και οι Νεθινείμ και πας ο Ισραήλ, κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτών. Και ότε έφθασεν ο έβδομος μην, οι υιοί Ισραήλ ήσαν εν ταις πόλεσιν αυτών.

8 Συνήχθη δε πας ο λαός, ως εις άνθρωπος, εις την πλατείαν την έμπροσθεν της πύλης των υδάτων και είπον προς Έσδραν τον γραμματέα, να φέρη το βιβλίον του νόμου του Μωυσέως, τον οποίον ο Κύριος προσέταξεν εις τον Ισραήλ. **2** Και την πρώτην ημέραν του εβδομού μηνός έφεραν Έσδρας ο ιερεύς τον νόμον έμπροσθεν της συνάξεως ανδρών τε και γυναικών και πάντων των δυναμένων να εννοώσιν ακούοντες. **3** Και ανέγνωσεν εν αυτώ, εν τη πλατεία τη έμπροσθεν της πύλης των υδάτων, από της αυγής μέχρι της μεσημβρίας, ενώπιον των ανδρών και των γυναικών και των δυναμένων να εννοώσι: και τα ώτα παντός του λαού προσείχον εις το βιβλίον του νόμου. **4** Ίστατο δε Έσδρας ο γραμματεΐς επί βήματος ξυλίνου, το οποίον έκαμον επίτηδες και πλησίον αυτου ίστατο Ματταθίας και Σεμά και Αναΐας και Ουρίας και Χελκίας και Μασσίας, εκ δεξιών αυτου- εξ αριστερών δε αυτου Φεδαΐας και Μισαήλ και Μαλχίας και Ασουμ και Ασβαδανά, Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ. **5** Και ήνοιξεν ο Έσδρας το βιβλίον ενώπιον παντός του λαού- διότι ήτο υπεράνω παντός του λαού- και ότε ήνοιξεν αυτώ, πας ο λαός ηγέρθη. **6** Και ηυλόγησεν ο Έσδρας τον Κύριον, τον Θεόν των μέγαν. Και πας ο λαός απεκρίθη, Αμήν, Αμήν, υψόνοντας τας χείρας αυτών- και κύψαντες, προσεκύνησαν τον Κύριον με τα πρόσωπα επί την γην. **7** Ιησούς δε και Βανί και Σερεβίας, Ιαμείν, Ακκούβ, Σαββεθαΐ, Ωδίας, Μασσίας, Κελτά, Αζαρίας, Ιωζαβάδ, Ανάν, Φελαΐας και οι Λευΐται εξήγουν τον νόμον εις τον λαόν- και ο λαός ίστατο εν τω τόπω αυτου. **8** Και ανέγνωσαν εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού ευκρινώς, και έδωκαν την έννοιαν και εξήγησαν τα αναγνωσκόμενα. **9** Και ο Νεεμίας, ούτος είναι ο Θιρσαθά, και Έσδρας ο ιερεύς ο γραμματεΐς, και οι Λευΐται οι εξηγούντες εις τον λαόν, είπον προς πάντα τον λαόν, Η ημέρα αυτή είναι αγία

εις Κύριον τον Θεόν σας· μη πενθείτε μηδέ κλαίετε. Διότι πας ο λαός έκλαιεν, ως ήκουσαν τους λόγους του νόμου. **10** Και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, φάγετε παχέα και πίετε γλυκίσματα, και αποστείλατε μερίδας προς τους μη έχοντας μηδέν ητοιμασμένον· διότι η ημέρα είναι αγία εις τον Κύριον ημών· και μη λυπεισθε· διότι η χαρά του Κυρίου είναι η ιochύς σας. **11** Και κατεσίγησαν οι Λευίται πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ησυχάζετε· διότι η ημέρα είναι αγία· και μη λυπεισθε. **12** Και απήλθε πας ο λαός, διά να φάγωσι και να πίωσι και να αποστείλωσι μερίδας και να κάμωσιν ευφροσύνην μεγάλην, διότι ενόησαν τους λόγους τους οποίους εφανέρωσαν εις αυτούς. **13** Και την δευτέραν ημέραν συνήχησαν οι άρχοντες των πατριών παντός του λαού, οι ιερείς και οι Λευίται, προς Έσδραν τον γραμματέα, διά να διδαχθώσι τους λόγους του νόμου. **14** Και εύρηκαν γεγραμμένον εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά του Μωϋσέως, να κατοικήσωσιν οι υιοί Ισραήλ εν σκηναίς εν τη εορτή του εβδόμου μηνός· **15** και να δημοσιεύσωσι και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις το όρος και φέρετε κλάδους ελαιάς και κλάδους αγριελαιάς και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμψετε σκηνάς, κατά το γεγραμμένον. **16** Και εξελθών ο λαός έφερε, και έκαμον εις εαυτούς σκηνάς, έκαστος επί του δώματος αυτού, και εν ταις αυλαίς αυτών και εν ταις αυλαίς του οικου του Θεού και εν τη πλατεία της πύλης των υδάτων και εν τη πλατεία της πύλης του Εφραΐμ. **17** Και πάσα η σύναξις των επιστρεψάντων από της αιχμαλωσίας έκαμον σκηνάς, και εκάθησαν εν ταις σκηναίς· διότι από των ημερών Ιησού υιού του Ναυή μέχρι εκείνης της ημέρας, οι υιοί Ισραήλ δεν είχαν κάμει ούτω. Και έγεινεν ευφροσύνη μεγάλη σφόδρα. **18** Και καθ' εκάστην ημέραν, από της πρώτης ημέρας μέχρι της τελευταίας ημέρας, ανεγίνωσκεν εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού. Και έκαμον εορτήν επτά ημέρας· την δε ογδόην ημέραν πάνδημον σύναξιν, κατά το διατεταγμένον.

9 Και εν τη εικοστή τετάρτη ημέρα τούτου του μηνός συνήχησαν οι υιοί Ισραήλ με νηστείαν και με σάκκους και με χώρα εφ' εαυτούς. **2** Και εχωρίσθη το σπέρμα του Ισραήλ από πάντων των ξένων· και σταθέντες εξωμολογήθησαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών. **3** Και σταθέντες εν τω τόπω αυτών, ανέγνωσαν εν τω βιβλίω του νόμου Κυρίου του Θεού αυτών, εν τέταρτον της ημέρας· και εν τέταρτον, εξωμολογούντο και προσεκύνηον Κύριον τον Θεόν αυτών. **4** Τότε εσηκώθη επί το βήμα των Λευιτών Ιησούς και Βανί, Καδιμήλ, Σεβανίας, Βουννί, Σερεβίας, Βανί και Χανανί, και ανεβόησαν μετά φωνής μεγάλης προς Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Και οι Λευίται, Ιησούς και Καδιμήλ, Βανί, Ασβνίας, Σερεβίας, Ωδίας, Σεβανίας και Πεθαΐα, είπον, Σηκώθητε, ευλογήσατε Κύριον τον Θεόν υμών από του αιώνος έως του αιώνος· και ας ήναι, Θεέ, ευλογημένον το ένδοξόν σου όνομα, το υπέρτερον πάσης ευλογίας και ανίσεως. **6** Συ αυτός είσαι Κύριος μόνος· συ εποίησας τον ουρανόν, τους ουρανούς των ουρανών, και πάσαν την στρατιάν αυτών,

την γην και πάντα τα επ' αυτής, τας θαλάσσας και πάντα τα εν αυταίς, και συ ζωοποιείς πάντα ταύτα· και σε προσκυνούνσι αι στρατιαί των ουρανών. **7** Συ είσαι Κύριος ο Θεός, όστις εξέλεξας τον Άβραμ και εξήγαγες αυτόν από της Ουρ των Χαλδαιών, και έδωκας εις αυτόν το όνομα Αβραάμ· **8** και εύρηκας την καρδιαν αυτού πιστήν ενώπιόν σου, και έκαμες προς αυτόν διαθήκην, ότι θέλεις δώσει την γην των Χαναανίων, των Χετταίων, των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ιεβουσαίων και των Γεργεσαίων, ότι θέλεις δώσει αυτήν εις το σπέρμα αυτού· και εξετέλεσας τους λόγους σου· διότι δικαίος είσαι συ. **9** Και είδες την θλίψιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω, και ήκουσας την κραυγήν αυτών επί την Ερυθράν Θάλασσαν· **10** και έδειξας σημεία και τέρατα επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού και επί πάντα τον λαόν της γης αυτού· επειδή εγνώρισας ότι υπερηφανεύθησαν εναντίον αυτών. Και έκαμες εις σεαυτόν όνομα, ως την ημέραν ταύτην. **11** Και διέσχισας την θάλασσαν ενώπιον αυτών, και διέβησαν διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· τους δε καταδικόντας αυτούς έρριψας εις τα βάθη, ως λίθον εις ύδατα ισχυρά· **12** και ώδήγησας αυτούς την ημέραν διά στόλου νεφέλης, την δε νύκτα διά στόλου πυρός, διά να φωτίξης εις αυτούς την οδόν δι' ης έμελλον να διέλθωσι. **13** Και κατέβης επί το όρος Σινά, και ελάλησας μετ' αυτών εξ ουρανού, και έδωκας εις αυτούς ευθείας κρίσεις και αληθινούς νόμους, διατάγματα και εντολάς αγαθάς· **14** και το άγιόν σου σάββατον έκαμες γνωστόν εις αυτούς, και προσέταξας εις αυτούς εντολάς και διατάγματα και νόμους, διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου. **15** Και άρτον εξ ουρανού έδωκας εις αυτούς εις την πείναν αυτών, και ύδωρ εκ πέτρας εξήγαγες εις αυτούς εις την δίψαν αυτών· και είπας προς αυτούς να εισέλθωσι διά να κληρονομήσωσι την γην, περί ης ύψωσας την χείρα σου ότι θέλεις δώσει αυτήν εις αυτούς. **16** Εκείνοι δε και οι πατέρες ημών υπερηφανεύθησαν και εσκήληρναν τον τράχηλον αυτών και δεν υπήκουσαν εις τας εντολάς σου· **17** και ηρηνήθησαν να υπακούσωσι και δεν ενεθυμήθησαν τα θαυμάσιά σου τα οποία έκαμες εις αυτούς· αλλ' εσκήληρναν τον τράχηλον αυτών, και εν τη αποστασία αυτών διώρισαν αρχηγόν διά να επιστρέψωσιν εις την δουλείαν αυτών. Αλλά συ είσαι Θεός συγχωρητικός, ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και δεν εγκατέλιπες αυτούς. **18** Μάλιστα, ότε έκαμον εις εαυτούς χωνευτόν μόσχον και είπον, Ούτος είναι ο Θεός σου όστις σε ανήγαγεν εξ Αιγύπτου, και έπραξαν μεγάλους παροργισμούς· **19** συ όμως, εν τοις οικτιρμοίς σου τοις μεγάλοις, δεν εγκατέλιπες αυτούς εν τη ερήμω· ο στόλος της νεφέλης δεν εξέκλινεν απ' αυτών την ημέραν, διά να οδηγή αυτούς εν τη οδώ, ουδέ ο στόλος του πυρός την νύκτα, διά να φωτίξη εις αυτούς και την οδόν δι' ης έμελλον να διέλθωσι. **20** Και έδωκας εις αυτούς το αγαθόν σου πνεύμα, διά να συνετίξη αυτούς και δεν εστέρησας το μάννα σου από του στόματος αυτών, και ύδωρ έδωκας εις αυτούς εις την δίψαν αυτών. **21** Και τεσσαράκοντα έτη έθρεψας αυτούς εν τη ερήμω· δεν έλειψεν εις αυτούς ουδέν· τα ιμάτια αυτών δεν επαλαιώθησαν και

οι πόδες αυτών δεν επήρθησαν. **22** Και έδωκας εις αυτούς βασιλεία και λαούς, και διεμέρισας εις αυτούς διά μερίδας και εκληρονόμησαν την γην του Σιών και την γην του βασιλέως της Εσεβών και την γην του Ωγ βασιλέως της Βασάν. **23** Και τους υιούς αυτών πληθύννας ως τα άστρα του ουρανού και έφερες αυτούς εις την γην, εις την οποίαν είπας προς τους πατέρας αυτών να εισέλθωσι, διά να κληρονομήσωσιν αυτήν. **24** Και εισήλθον οι υιοί αυτών και εκληρονόμησαν την γήν· και υπέταξας έμπροσθεν αυτών τους κατοίκους της γης, τους Χαναναίους, και παρέδωκας αυτούς εις τας χείρας αυτών, και τους βασιλείς αυτών και τους λαούς της γης, διά να κάμωσιν εις αυτούς κατά την θέλησιν αυτών. **25** Και εκυρίευσαν πόλεις ισχυράς και γην παχείαν, και εκληρονόμησαν οίκους πλήρεις πάντων των αγαθών, φρέατα ωρυγμένα, αμπελώννας και ελαιώνας και δένδρα κάρπιμα εν αφρονία· και έραγον και χορτάσθησαν και επαχύνθησαν και ενετρώθησαν, εν τη μεγάλη σου αγαθότητι. **26** Και ηπειθήσαν και επανεστάθησαν εναντίον σου, και έρριψαν τον νόμον σου οπίσω των νότων αυτών, και τους προφήτας σου εφόνευσαν, οίτινες διεμαρτύροντο εναντίον αυτών διά να επιστρέψωσιν αυτούς προς σε, και έπραξαν μεγάλους παροργισμούς. **27** Διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις την χείρα των θλιβόντων αυτους, και κατέθλιψαν αυτούς· και εν τω καιρώ της θλίψεως αυτών ανεβόησαν προς σε, και συ εισήκουσας εξ ουρανού· και κατά τους πολλούς οικτιρμούς σου έδωκας σωτήρας εις αυτούς, και έσωσαν αυτούς εκ της χειρός των θλιβόντων αυτους. **28** Αλλ' αφού ανεπαύθησαν, εστράφησαν εις το να πράττωσι πονηρά ενώπιόν σου· όθεν εγκατέλιπες αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών, και εξουσίασαν αυτούς· ότε όμως επέστρεψαν και ανεβόησαν προς σε, συ εισήκουσας εξ ουρανού· και πολλάκις ηλευθέρωσας αυτούς κατά τους οικτιρμούς σου. **29** Και διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών, διά να επιστρέψωσι αυτούς εις τον νόμον σου· πλην αυτοί υπερηφανεύθησαν και δεν υπήκουσαν εις τας εντολάς σου, αλλ' ημάρτησαν εις τας κρίσεις σου, τας οποίας εάν τις εκτελή, θέλει ζήσει δι' αυτών· και έδωκαν νότον απειθή και εσκήληρναν τον τράχηλον αυτών και δεν ήκουσαν. **30** Και όμως έτη πολλά παρέκτεινας επ' αυτούς, και διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών διά του πνεύματός σου διά των προφητών σου· αλλά δεν έδωκαν ακράσιν· διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις την χείρα των λαών των τόπων. **31** Πλην διά τους πολλούς οικτιρμούς σου δεν συνετέλεσας αυτούς, ουδέ εγκατέλιπες αυτούς· διότι Θεός οικτιρμων και ελεήμων είσαι. **32** Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ο μέγας, ο ισχυρός και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος, ας μη λογισθή μικρά ενώπιόν σου πάσα η θλίψις ήτις εύρηκεν ημάς, τους βασιλείς ημών, τους άρχοντας ημών και τους ιερείς ημών και τους προφήτας ημών και τους πατέρας ημών και πάντα τον λαόν σου, από των ημερών των βασιλέων της Ασσυρίας μέχρι της ημέρας ταύτης. **33** Δίκαιος βεβαίως είσαι εις πάντα τα επελθόντα επ' ημάς· διότι συ μεν αλήθειαν έκαμες, ημείς δε ησεβήσαμεν. **34** Και οι βασιλείς ημών, οι άρχοντες ημών, οι ιερείς ημών και οι πατέρες ημών, δεν εφύλαξαν τον νόμον σου και δεν έδωκαν προσοχήν εις

τας εντολάς σου και εις τα μαρτύριά σου, με τα οποία διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών. **35** Διότι αυτοί, εν τη βασιλεία αυτών και εν τη μεγάλη σου αγαθωσύνη την οποίαν έδωκας εις αυτούς, και εν τη γη τη πλατεία και παχεία, την οποίαν έδωκας ενώπιον αυτών, δεν σε εδούλευσαν ουδέ εστράφησαν από των πονηρών έργων αυτών. **36** Ιδού, δούλοι είμεθα την ημέραν ταύτην· και εν τη γη, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών, διά να τρώγωσι τον καρπόν αυτής και τα αγαθά αυτής, ιδού, δούλοι είμεθα επ' αυτής. **37** και αυτή δίδει πολλήν αφρονίαν εις τους βασιλείς, τους οποίους επέβαλες επ' ημάς διά τας αμαρτίας ημών· και κατεξουσιάζουσιν επί των σωμάτων ημών και επί των κτηνών ημών κατά την αρέσκειαν αυτών· και είμεθα εν θλίψει μεγάλη. **38** Όθεν διά πάντα ταύτα ημείς κάμνομεν διαθήκην πιστήν και γράφομεν αυτήν· και επισφραγίζουσιν αυτήν οι άρχοντες ημών, οι Λευίται ημών και οι ιερείς ημών.

10 Οι δε επισφραγίσαντες ήσαν Νεεμίας ο Θιρασάθ ο υιός του Αχλαία, και Σεδεκίας, **2** Σεραίας, Αζαρίας, Ιερεμίας, **3** Πασχώρ, Αμαρίας, Μαλχίας, **4** Χαττούς, Σεβανίας, Μαλλούχ, **5** Χαρήμ, Μερημώθ, Οβαδίας, **6** Δανιήλ, Γιννεθών, Βαρούχ, **7** Μεσοουλλάμ, Αβιά, Μειαμείν, **8** Μααζίας, Βιλγαί, Σεμαΐας· ούτοι ήσαν οι ιερείς. **9** Και οι Λευίται Ιησούς ο υιός του Αζανία, Βιννουί εκ των υιών Ηναδάδ, Καδιμήλ· **10** και οι αδελφοί αυτών, Σεβανίας, Ωδίας, Κελιτά, Φελαΐας, Ανάν, **11** Μιχά, Ρεώβ, Ασαφίας, **12** Ζακχούρ, Σερεβίας, Σεβανίας, **13** Ωδίας, Βανί, Βενιού. **14** Οι άρχοντες του λαού· Φαρώς, Φαάθ-μωβάβ, Ελάμ, Ζαθού, Βανί, **15** Βουννί, Αζγάδ, Βηβαί, **16** Αδωνίας, Βιγουαί, Αδίν, **17** Ατήρ, Εζεκίας, Αζούρ, **18** Ωδίας, Ασούμ, Βησαί, **19** Αρίφ, Αναθώθ, Νεβαί, **20** Μαργίας, Μεσοουλλάμ, Εζεΐρ, **21** Μεσηζαβεήλ, Σαδώκ, Ιαδδούα, **22** Φελατίας, Ανάν, Αναΐας, **23** Ωσηέ, Ανανίας, Ασοούβ, **24** Αλλωής, Φιλεά, Σωβήκ, **25** Ρεούμ, Ασαβνά, Μαασίας, **26** και Αχιά, Ανάν, Γανάν, **27** Μαλλούχ, Χαρήμ, Βαανά. **28** Και το υπόλοιπον του λαού, οι ιερείς, οι Λευίται, οι πυλωροί, οι ψαλτωδοί, οι Νεθινείμ, και πάντες οι αποχωρισθέντες από των λαών των τόπων προς τον νόμον του Θεού, αι γυναίκες αυτών, οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών, πας εννοών και έχων σύνεσιν, **29** ηνώθησαν μετά των αδελφών αυτών, των προκριτών αυτών, και εισήλθον εις κατάραν και εις όρκον, να περιπατώσιν εις τον νόμον του Θεού, τον δοθέντα διά χειρός Μωϋσέως του δούλου του Θεού, και να φυλάττωσι και να εκτελώσι πάσας τας εντολάς του Κυρίου, του Κυρίου ημών, και τας κρίσεις αυτού και τα διατάγματα αυτού· **30** και ότι δεν θέλομεν δώσει τας θυγατέρας ημών εις τους λαούς της γης, και τας θυγατέρας αυτών δεν θέλομεν λάβει εις τους υιούς ημών· **31** και, εάν οι λαοί της γης φέρωσιν αγοράσιμα ή οποιασδήποτε τροφάς να πωλήσωσιν εν τη ημέρα του σαββάτου, ότι δεν θέλομεν λάβει ταύτα παρ' αυτών εν σαββάτω και εν ημέρα αγία· και ότι θέλομεν αφήσει το έβδομον έτος και την απαιτησιν παντός χρέους. **32** Διετάξαμεν έτι εις εαυτούς να επισφορτισθώμεν να δίδωμεν κατ' έτος εν τρίτον του σίκλου διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού ημών, **33** διά τους άρτους της προθέσεως και διά την παντοτεινήν εξ αλίφτων

προσφοράν, και διά την παντοτεινήν ολοκαύτωσιν των σαββάτων, των νεομηνίων, διά τας επισήμους εορτάς και διά τα άγια πράγματα και διά τας περί αμαρτίας προσφοράς, διά να κάμνωμεν εξιλέωσιν υπέρ του Ισραήλ, και διά παν το έργον του οίκου του Θεού ημών. **34** Και ερρίψαμεν κλήρους μεταξύ των ιερέων των Λευιτών και του λαού περί της προσφοράς των ζύλων, διά να φέρωσιν αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών, κατά τους οίκους των πατριών ημών, εν ωρισμένοις καιροίς κατ' έτος, διά να καίωσιν επί του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω· **35** και διά να φέρωμεν τα πρωτογεννήματα της γης ημών και τα πρωτογεννήματα των καρπών παντός δένδρου, κατ' έτος, προς τον οίκον του Κυρίου· **36** και τα πρωτόκατα των υιών ημών και των κτηνών ημών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω, και τα πρωτότοκα των βοών ημών και των ποιμνίων ημών, να φέρωμεν αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών, προς τους ιερείς τους λειτουργούντας εν τω οίκω του Θεού ημών· **37** και να φέρωμεν τας απαρχάς του φυράματος ημών και τας προσφοράς ημών και τους καρπούς παντός δένδρου, οίνου και ελαίου, προς τους ιερείς, εις τα οικήματα του οίκου του Θεού ημών· και τα δέκατα της γης ημών προς τους Λευίτας, και αυτοί οι Λευίται να λαμβάνωσι τα δέκατα εν πάσαις ταις πόλεσι της γεωργίας ημών. **38** Και ο ιερεύς ο υιός του Ααρών θέλει είσθαι μετά των Λευιτών, όταν οι Λευίται λαμβάνωσι τα δέκατα· και οι Λευίται θέλουσιν αναφέρει το δέκατον των δεκάτων εις τον οίκον του Θεού ημών, εις τα οικήματα του οίκου του θησαυρού. **39** Διότι οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Λευι θέλουσι φέροι τας προσφοράς του σίτου, του οίνου και του ελαίου εις τα οικήματα, όπου είναι τα σκεύη του αγιαστηρίου, και οι ιερείς οι λειτουργούντες και οι πυλωροί και οι ψαλτωδοί και δεν θέλομεν εγκαταλείψει τον οίκον του Θεού ημών.

11 Και κατώκησαν οι άρχοντες του λαού εν Ιερουσαλήμ και το υπόλοιπον του λαού έρριψαν κλήρους, διά να φέρωσιν ένα εκ των δέκα να κατοικήση εν Ιερουσαλήμ τη αγία πόλει, τα δε εννά μέρη εν ταις άλλαις πόλεσι. **2** Και ηυλόγησεν ο λαός πάντας τους ανθρώπους, όσοι προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εαυτούς να κατοικήσωσιν εν Ιερουσαλήμ. **3** Ούτοι δε είναι οι άρχοντες της επαρχίας οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ· εν δε ταις πόλεσι του Ιούδα κατώκησαν έκαστος εν τη ιδιοκτησία αυτού, εν ταις πόλεσιν αυτών, ο Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίται και οι Νεθινεί και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος. **4** Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησάν τινές εκ των υιών Ιούδα και εκ των υιών Βενιαμίν· εκ των υιών Ιούδα, Αθαίας ο υιός του Οζία, υιού Ζαχαρία, υιού Αμαρία, υιού Σεφατία, υιού Μααλελεήλ, εκ των υιών Φαρές· **5** και Μασσίας ο υιός του Βαρούχ, υιού Χολ-οζέ, υιού Αζάια, υιού Αδαία, υιού Ιωϊαρίβ, υιού Ζαχαρία, υιού του Σηλωνί· **6** πάντες οι υιοί Φαρές οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ ήσαν τετρακόσιοι εξήκοντα οκτώ άνδρες δυνάμεως. **7** Οι δε υιοί Βενιαμίν είναι ούτοι· Σαλλού ο υιός του Μεσουλλάμ, υιού Ιωάδ, υιού Φεδοαί, υιού Κωλαία, υιού Μασσία, υιού Ιθίηλ, υιού Ιεσαία· **8** και μετ' αυτών,

Γαββαεί, Σαλλαί, εννεακόσιοι εικοσιοκτώ· **9** και Ιωήλ ο υιός του Ζιχρή ήτο έφορος αυτών· ο δε Ιούδας, ο υιός του Σενουά, δεύτερος επί την πόλιν· **10** Εκ των ιερέων, Ιεδαίας ο υιός του Ιωϊαρίβ, Ιαχείν, **11** Σεραφίας ο υιός του Χελκία, υιού Μεσσουλλάμ, υιού Σαδώκ, υιού Μεραϊώθ, υιού Αχιτώβ, ο άρχων του οίκου του Θεού. **12** Και οι αδελφοί αυτών οι ποιούντες το έργον του οίκου ήσαν οκτακόσιοι εικοσιδύο· και Αδαΐας ο υιός του Ιεροάμ, υιού Φελαλία, υιού Αμοσί, υιού Ζαχαρία, υιού Πασχώρ, υιού Μαλχία, **13** και οι αδελφοί αυτού, άρχοντες πατριών, διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο· και Αμασσαΐ ο υιός του Αζαρεήλ, υιού Ααζαΐ, υιού Μεσιλλεμώθ, υιού Ιμμήρ, **14** και οι αδελφοί αυτών, άνδρες δυνατοί εν ιαχύ, εκατόν εικοσιοκτώ έφορος δε αυτών ήτο Ζαβδιήλ, υιός του Γεδωλεΐμ. **15** Και εκ των Λευιτών, Σεμαΐας ο υιός του Ασσούβ, υιού Αζρικάμ, υιού Ασαβία, υιού Βουννί· **16** και Σαββεθαΐ και Ιωζαβάδ, εκ των αρχόντων των Λευιτών, ήσαν επί των εξωτερικών έργων του οίκου του Θεού. **17** Και Ματθανίας ο υιός του Μιχά, υιού Ζαβδί, υιού Ασάφ, ήτο ο εξάρχων της υμνωδίας εν τη προσευχή· και Βακβουκίας ο δεύτερος μεταξύ των αδελφών αυτού, και Αβδά ο υιός του Σαμμουά, υιού Ταλάλ, υιού Ιεδουθούθ. **18** Πάντες οι Λευίται εν τη αγία πόλει ήσαν διακόσιοι ογδοήκοντα τέσσαρες. **19** Οι δε πυλωροί, Ακκούβ, Ταλμών, και οι αδελφοί αυτών οι φυλάττοντες εν ταις πύλαις, ήσαν εκατόν εβδομήκοντα δύο. **20** Και το υπόλοιπον του Ισραήλ, οι ιερείς και Λευίται, ήσαν εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα, έκαστος εν τη κληρονομία αυτού. **21** Οι δε Νεθινείμ κατώκησαν εν Οφίηλ· και ο Σιχά και ο Γισπά ήσαν επί των Νεθινείμ. **22** Και ο έφορος των Λευιτών εν Ιερουσαλήμ ήτο Οζί, ο υιός του Βανί, υιού Ασαβία, υιού Ματθανία, υιού Μιχά. Εκ των υιών του Ασάφ, οι ψαλτωδοί ήσαν επί του έργου του οίκου του Θεού. **23** Διότι ήτο προσταγή του βασιλέως περί αυτών, και διατεταγμένον μεριδιον διά τους ψαλτωδούς κατά πάσαν ημέραν. **24** Και Πεθαΐ ο υιός του Μεσηζαβηήλ, εκ των υιών του Ζερά υιού του Ιούδα, ήτο επίτροπος του βασιλέως εν πάση υποθέσει περί του λαού. **25** Περί δε των χωρίων, μετά των αγρών αυτών, τινές εκ των υιών Ιούδα κατώκησαν εν Κιριάθ-αρβά και ταις κώμαις αυτής, και εν Δαιβών και ταις κώμαις αυτής, και εν Ιεκαβσεήλ και τοις χωρίοις αυτής, **26** και εν Ιησουά και εν Μωλαδά και εν Βαιθ-φελέτ, **27** και εν Ασάρ-σουάλ και εν Βηρ-σαβεέ και ταις κώμαις αυτής, **28** και εν Σικλάγ και εν Μεκονά και εν ταις κώμαις αυτής, **29** και εν Εν-ριμμών και εν Σαρεά και εν Ιαρμούθ, **30** Ζανουά, Οδολλάμ και τοις χωρίοις αυτών, Λαχείς και τοις αγροίς αυτής, Αζηκά και ταις κώμαις αυτής. Και κατώκησαν από Βηρ-σαβεέ έως της φάραγγος Εννόμ. **31** Και οι υιοί Βενιαμίν κατώκησαν από Γεβά εν Μιχμάς και Αιιά και Βαιθήλ και ταις κώμαις αυτής, **32** εν Αναθώθ, Νωβ, Ανανία, **33** Ασώρ, Ραμά, Γιτθαΐμ, **34** Αδίδ, Σεβωείμ, Κεβαλλάτ, **35** Λωδ, και Ονώ, τη φάραγγι των τεκτόνων. **36** Και εκ των Λευιτών κατώκησαν διαίρεσεις εν Ιούδα και Βενιαμίν.

12 Ούτοι δε ήσαν οι ιερείς και οι Λευίται, οι αναβάντες μετά του Ζοροβάβελ υιού του Σαλαθιήλ, και του Ιησού· Σεραφίας, Ιερεμίας, Έσδρας, **2** Αμαρίας, Μαλλούχ,

Χαττούς, 3 Σεχανίας, Ρεούμ, Μερημώθ, 4 Ιδδώ, Γιννεθώ, Αβιά, 5 Μιαμείν, Μααδίας, Βιλγά, 6 Σεμαΐας και Ιωΐαριβ, Ιεδαΐας, 7 Σαλλού, Αμώκ, Χελχίας, Ιεδαΐας. Ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των ιερέων και των αδελφών αυτών εν ταις ημέραις Ιησού. 8 Οι δε Λευΐται, Ιησούς, Βιννουΐ, Καδμihήλ, Σερεβίας, Ιούδας και Ματθανίας, ο επί των ύμνων, αυτός και οι αδελφοί αυτού. 9 Ο δε Βακβουκίας και ο Ουννί, οι αδελφοί αυτών, ήσαν απέναντι αυτών διά τας φυλακάς. 10 Και ο Ιησούς εγέννησε τον Ιωακείμ, Ιωακείμ δε εγέννησε τον Ελιασειβ, Ελιασειβ δε εγέννησε τον Ιωαδά, 11 Ιωαδά δε εγέννησε τον Ιωνάθαν· Ιωνάθαν δε εγέννησε τον Ιαδδουά. 12 Και εν ταις ημέραις του Ιωακείμ, ιερείς, άρχοντες πατριών, ήσαν του Σεραΐα, ο Μεραΐας του Ιερεμιά, ο Ανανίας· 13 του Έσδρα, ο Μεσουλλάμ· του Αμαρία, ο Ιωανάν· 14 του Μελιχού, ο Ιωνάθαν· του Σεβανία, ο Ιωσήφ· 15 του Χαρήμ, ο Αδνά· του Μεραΐώθ, ο Ελκαΐ· 16 του Ιδδώ, ο Ζαχαρίας του Γιννεθών, ο Μεσουλλάμ· 17 του Αβιά, ο Ζιχρί· του Μινιαμείν, και του Μωαδία, ο Φιλταΐ· 18 του Βιλγά, ο Σαμμουά του Σεμαΐα, ο Ιωνάθαν· 19 και του Ιωΐαριβ, ο Ματθεαΐ· του Ιεδαΐα, ο Οζΐ· 20 του Σαλλαΐ, ο Καλλαΐ· του Αμώκ, ο Εβερ· 21 του Χελκία, ο Ασαβίας του Ιεδαΐα, ο Ναθαναήλ. 22 Οι Λευΐται εν ταις ημέραις του Ελιασειβ, Ιωαδά και Ιωανάν και Ιαδδουά, ήσαν καταγεγραμμένοι άρχοντες πατριών· και οι ιερείς, επί της βασιλείας Δαρείου του Πέρσου. 23 Οι υιοί του Λευΐ, άρχοντες των πατριών, ήσαν καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίω των Χρονικών, μάλιστα έως των ημερών του Ιωανάν υιού του Ελιασειβ. 24 Και οι άρχοντες των Λευϊτών, Ασαβίας, Σερεβίας, και Ιησούς ο υιός του Καδμihήλ, και οι αδελφοί αυτών απέναντι αυτών, διά να αινώσι και να υμνώσι κατά την προσταγήν Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού, φυλακή απέναντι φυλακής. 25 Ο Ματθανίας και Βακβουκίας, Οβαδία, Μεσουλλάμ, Ταλμών, Ακκούβ, ήσαν πυλωροί φυλάττοντες την φυλακήν εν ταις ταμείοις των πυλών. 26 Ούτοι ήσαν εν ταις ημέραις του Ιωακείμ, υιού Ιησού, υιού Ιωσεδέχ, και εν ταις ημέραις Νεεμιά του κυβερνήτου και του ιερέως Έσδρα του γραμματέως. 27 Και εν ταις εγκαινίοις του τείχους της Ιερουσαλήμ, εξήτησαν τους Λευΐτας από πάντων των τόπων αυτών διά να φέρωσιν αυτούς εις Ιερουσαλήμ, να κάμωσι τα εγκαίνια μετ' ευφροσύνης, υμνούντες και ψάλλοντες εν κυμβάλιοις, ψαλτηρίοις και εν κιθάραις. 28 Και συνήχθησαν οι υιοί των ψαλτωδών και από της περιχώρου κυκλόθεν της Ιερουσαλήμ και από των χωρίων Νετωφαθΐ· 29 και από του οίκου Γιλγάλ και από των αγρών Γεβά και Αμαρβέθ· διότι οι ψαλτωδοί ωκοδόμησαν χωρία εις εαυτούς κύκλω της Ιερουσαλήμ. 30 Και εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και εκαθάρισαν τον λαόν και τας πύλας και το τείχος. 31 Τότε ανεβίβασα τους άρχοντας του Ιούδα επί το τείχος και έστησα δύο μεγάλους χορούς αινούντων· ο μεν επορεύετο επί τα δεξιά, επί του τείχους προς την πύλην της κοπρίας· 32 και κατόπιν αυτών επορεύοντο ο Ωσαΐας και το ήμισυ των αρχόντων του Ιούδα, 33 και ο Αζαρίας, ο Έσδρας και ο Μεσουλλάμ, 34 ο Ιούδας και ο Βενιαμίν και ο Σεμαΐας και ο Ιερεμίας· 35 και εκ των υιών των ιερέων μετά σαλπύγγων, ο Ζαχαρίας ο υιός του Ιωνάθαν, υιού του Σεμαΐα, υιού του Ματθανία, υιού του Μιχαΐα,

υιού του Ζακχούρ, υιού του Ασάφ· 36 και οι αδελφοί αυτού, Σεμαΐας, και Αζαρεήλ, Μιλαλαΐ, Γιλαλαΐ, Μααΐ, Ναθαναήλ, και Ιούδας, Ανανί, μετά μουσικών οργάνων Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού, και Έσδρας ο γραμματέως έμπροσθεν αυτών. 37 Και επί την πύλην της πηγής και απέναντι αυτών, ανέβησαν διά των βαθμίδων της πόλεως Δαβίδ εις την ανάβασιν του τείχους, επάνωθεν του οίκου του Δαβίδ, και έως της πύλης των υδάτων προς ανατολάς. 38 Ο δε άλλος χορός των αινούντων επορεύετο εις το απέναντι, και εγώ κατόπιν αυτών, και το ήμισυ του λαού επί του τείχους, επάνωθεν του πύργου των φούρνων και έως του τείχους του πλατέος. 39 Και επάνωθεν της πύλης Εφραΐμ και επάνωθεν της παλαιάς πύλης, και επάνωθεν της ιχθυϊκής πύλης και του πύργου Ανανεήλ και του πύργου του Μεά και έως της πύλης της προβατικής και εστάθησαν εν τη πύλη της φυλακής. 40 Και εστάθησαν οι δύο χοροί των αινούντων εν τω οίκω του Θεού, και εγώ και το ήμισυ των προεστώτων μετ' εμού· 41 και οι ιερείς, Ελιακείμ, Μαασίας, Μινιαμείν, Μιχαΐας, Ελιωηνάΐ, Ζαχαρίας και Ανανίας, μετά σαλπύγγων· 42 και Μαασίας και Σεμαΐας και Ελεάζαρ και Οζΐ και Ιωανάν και Μαλχίας και Ελάμ και Εσέρ. Και οι ψαλτωδοί ύψωσαν την φωνήν αυτών, μετά του Ιεζραΐα του επιστάτου. 43 Και προσέφεραν εν εκείνη την ημέρα θυσίας μεγάλας και ευφράνθησαν· διότι ο Θεός εύφρανε αυτούς ευφροσύνην μεγάλην. Και αι γυναίκες έτι και τα παιδιά ευφράνθησαν· και η ευφροσύνη της Ιερουσαλήμ ηκούσθη έως μακρόθεν. 44 Και εν τη ημέρα εκείνη διωρίσθησαν άνδρες επί των οικημάτων διά τους θησαυρούς, διά τας προσφοράς, διά τας απαρχάς και διά τα δέκατα, διά να συναγώσιν εν αυτοίς από των αγρών των πόλεων τα νενομισμένα μερίδια διά τους ιερείς και Λευΐτας· διότι ο Ιούδας ευφράνθη εξ αιτίας των ιερέων και εξ αιτίας των Λευϊτών των παρεστώτων. 45 Και οι ψαλτωδοί και οι πυλωροί εφύλαξαν την φυλακήν του Θεού αυτών και την φυλακήν του καθαρισμού, κατά την προσταγήν του Δαβίδ και Σολομώντος του υιού αυτού. 46 Διότι εν ταις ημέραις του Δαβίδ και του Ασάφ ήσαν εξ αρχής πρωτοψάλται και άσματα αιnéσεως και ύμνοι προς τον Θεόν. 47 Και πας ο Ισραήλ εν ταις ημέραις του Ζοροβάβελ και εν ταις ημέραις του Νεεμιά έδιδον τα τεταγμένα μερίδια των ψαλτωδών και των πυλωρών, κατά πάσαν ημέραν· και ηγίαζον αυτά εις τους Λευΐτας, και οι Λευΐται ηγίαζον εις τους υιούς Ααρών.

13 Εν τη ημέρα εκείνη ανεγνώσθη εν τω βιβλίω του Μωϋσέως εις τα ώτα του λαού· και ευρέθη γεγραμμένον εν αυτό, ότι οι Αμμωνΐται και οι Μωαβΐται δεν έπρεπε να εισέλθωσιν εις την συναγωγήν του Θεού έως αιώνος· 2 διότι δεν προϋπήντησαν τους υιούς Ισραήλ μετά άρτου και μετά ύδατος, αλλ' έμίσθωσαν τον Βαλαάμ εναντίον αυτών, διά να καταρασθΐ αυτούς· πλην ο Θεός ημών έτρεψε την κατάραν εις ευλογΐαν. 3 Και ως ήκουσαν τον νόμον, εχώρισαν από του Ισραήλ πάντα αλλογενή. 4 Προ τούτου δε Ελιασειβ ο ιερεύς, όστις είχε την επιστασίαν των οικημάτων του οίκου του Θεού ημών, είχε συγγενεύσει μετά του Τωβΐα· 5 και είχαν ετοιμάσει δι' αυτόν μέγα σΐκημα, όπου πρότερον έβητον

τας εξ αλφίτων προσφοράς, το λιβάνιον και τα σκεύη και τα δέκατα του σίτου, του οίνου και του ελαίου, το διατεταγμένον των Λευϊτών και των ψαλτωδών και των πυλωρών και τας προσφοράς των ιερέων. **6** Πλην εν πάσι τούτοις εγώ δεν ήμην εν Ιερουσαλήμ· διότι εν τω τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει Ἀρταξέρξου του βασιλέως της Βαβυλώνης ήλθον προς τον βασιλέα και μεθ' ημερας τινάς εξήγησα παρά του βασιλέως, **7** και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και έμαθον το κακόν, το οποίον ο Ελιασειβ έκαμε χάριν του Τωβία, ετοιμάσας εις αυτόν οίκημα εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού. **8** Και δυσηρεστήθην πολύ και έρριψα έξω του οικήματος πάντα τα σκεύη του οίκου του Τωβία. **9** Και προσέταξα, και εκαθάρισαν τα οικήματα· και επανέφερα εκεί τα σκεύη του οίκου του Θεού, τας εξ αλφίτων προσφοράς και το λιβάνιον. **10** Και έμαθον ότι τα μερίδια των Λευϊτών δεν εδόθησαν εις αυτούς· διότι οι Λευίται και οι ψαλτωδοί, οι ποιούντες το έργον, έφυγον έκαστος εις τον αγρόν αυτού. **11** Και επέπληξα τους προεστώτας και είπα, Διά τι εγκατελείφθη ο οίκος του Θεού; Και εσύναξα αυτούς και αποκατέστησα αυτούς εις την θέσιν αυτών. **12** Τότε έφερε πας ο Ιούδας εις τας αποθήκας το δέκατον του σίτου και του οίνου και του ελαίου. **13** Και κατέστησα φύλακας επί των αποθηκών, Σελεμίαν τον ιερέα και Σαδώκ τον γραμματέα και εκ των Λευϊτών τον Φεδαϊαν· και πλησίον αυτών, Ανάν τον υιόν του Ζακχορ, υιού του Μαθανία· διότι ελογίζοντο πιστοί· το έργον δε αυτών ήτο να διανέμωσιν εις τους αδελφούς αυτών. **14** Μνήσθητί μου, Θεέ μου, περί τούτου, και μη εξαλείψης τα ελέη μου, τα οποία έκαμα εις τον οίκον του Θεού μου και εις τας τελετάς αυτού. **15** Εν εκείναις ταις ημέραις είδόν τινάς εν Ιούδα ληνοπατούντας εν σαββάτω και εισφέροντας δράγματα και επιφορτίζοντας επί όνουσ, και οίνου, σταφύλια και σύκα και παν είδος φορτίων, τα οποία έφερον εις Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου· και διεμαρτυρήθην εν τη ημέρα, καθ' ην επώλουν τρόφιμα. **16** Και οι Τύριοι, οι κατοικούντες εν αυτή, έφερον ιχθύας και παν είδος ωνίων και επώλουν εν σαββάτω εις τους υιούς Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ. **17** Και επέπληξα τους προκρίτους του Ιούδα και είπα προς αυτούς, Τι είναι το πράγμα τούτο το κακόν, το οποίον σεις κάμνετε, βεβηλούντες την ημέραν του σαββάτου; **18** Δεν έκαμνον ούτως οι πατέρες σας, και έφερον ο Θεός ημών πάντα ταύτα τα κακά εφ' ημάς και επί την πόλιν ταύτην; αλλά σεις επαναφέρετε οργήν επί τον Ισραήλ, βεβηλούντες το σάββατον. **19** Διά τούτο, ότε ήρχιζε να συσκοτάζη εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ προ του σαββάτου, είπα, και έκλεισαν τας πύλας, και προσέταξα να μη ανοιχθώσιν έως μετά το σάββατον· και κατέστησα επί τας πύλας τινάς εκ των υπηρετών μου, διά να μη εισέλθη φορτίον την ημέραν του σαββάτου. **20** Και διενυκτέρευσαν οι έμποροι και οι πωληταί παντός είδους ωνίων έξω της Ιερουσαλήμ άπαξ και δις. **21** Τότε διεμαρτυρήθην εναντίον αυτών και είπα προς αυτούς, Διά τι διανυκτερεύετε έμπροσθεν του τείχους; εάν δευτερώσητε, θέλω βάλει χείρα επάνω σας. Έκτοτε δεν ήλθον εν σαββάτω. **22** Και είπα προς τους Λευίτας να καθαρίζωνται και να έρχωνται να φυλάττωσι τας πύλας, διά να αγιαάζωσι την ημέραν του σαββάτου. Μνήσθητί

μου, Θεέ μου, και περί τούτου, και ελείψον με κατά το πλήθος του ελέους σου. **23** Προσέτι εν ταις ημέραις εκείναις είδον τους Ιουδαίους τους λαβόντας γυναίκας Αζωτίας, Αμμωνίτιδας και Μωαβίτιδας· **24** και τα τέκνα αυτών λαλούντα ήμισυ Αζωτιστί, και μη εξεύροντα να λαλήσωσιν Ιουδαϊστί αλλά κατά την γλώσσαν διαφόρων λαών. **25** Και επέπληξα αυτούς και κατηράσθην αυτούς, και ερράβδισα τινάς εξ αυτών και επιρομάδησα αυτούς, και ώρκισα αυτούς εις τον Θεόν, λέγων, Δεν θέλετε δώσει τας θυγατέρας σας εις τους υιούς αυτών, και δεν θέλετε λάβει εκ των θυγατέρων αυτών εις τους υιούς σας ή εις εαυτούς; **26** Δεν ημάρτησεν ούτω Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ; καιτοι μεταξύ πολλών εθνών δεν υπήρξε βασιλεύς όμοιος αυτού, όστις ήτο αγαπάμενος υπό του Θεού αυτού, και έκαμεν αυτόν ο Θεός βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ· αλλ' όμως και αυτόν αι ξέναι γυναίκες έκαμον να αμαρτήση· **27** θέλομεν λοιπόν συγκατανέυσει εις εσάς να κάμνητε άπαν τούτο το μέγα κακόν, να γίνησθε παραβάται εναντίον εις τον Θεόν ημών λαμβάνοντες ξένας γυναίκας; **28** Και εις εκ των υιών του Ιωαδά, υιού του Ελιασειβ του ιερέως του μεγάλου, ήτο γαμβρός Σαναβαλλάτ του Ορωνίτου· όθεν απεδίωξα αυτόν απ' έμπροσθέν μου. **29** Μνήσθητι αυτών, Θεέ μου, διότι εβεβήλωσαν την ιερατείαν και την διαθήκην της ιερατείας και των Λευιτών. **30** Και εκαθάρισα αυτούς από πάντων των ξένων, και διώρισα φυλακάς εκ των ιερέων και των Λευϊτών, έκαστον εις τα έργα αυτού· **31** και διά την προσφοράν των ζύλων εν καιροίς ωρισμένοις, και διά τας απαρχάς. Μνήσθητί μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ.

Ἔσθήρ

1 Και εν ταις ημεραις του Ασσουήρου, ούτος είναι ο Ασσουήρης, ο βασιλεύων από της Ινδίας έως της Αιθιοπίας, επί εκατόν εικοσιεπτά επαρχιών· **2** εν εκείναις ταις ημεραις, ότε ο βασιλεύς Ασσουήρης εκάθησεν επί του θρόνου της βασιλείας αυτού, εν Σούσοις τη βασιλευούση, **3** εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού, έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους άρχοντας αυτού και τους δούλους αυτού· και ήτο ενώπιον αυτού η δύναμις της Περσίας και της Μηδίας, οι ευγενείς και οι άρχοντες των επαρχιών, **4** ότε εδεικνυε τα πλούτη της ενδόξου βασιλείας αυτού, και την λαμπρότητα της εξόχου μεγαλειότητος αυτού, ημέρας πολλάς, εκατόν ογδοήκοντα ημέρας. **5** Και αφού επληρώθησαν αι ημέραι αύται, έκαμεν ο βασιλεύς συμπόσιον εις πάντα τον λαόν τον ευρεθέντα εν Σούσοις τη βασιλευούση, από μεγάλο έως μικρού, επτά ημέρας, εν τη αυλή του κήπου του βασιλικού παλατίου· **6** όπου ήσαν παραπετάσματα λευκά, πράσινα και κυανά, κρεμάμενα διά σχοινίων βυσσίνων και πορφυρών διά κρίκων αργυρών εις στύλους εκ μαρμάρου· κλίνας χρυσαί και αργυραί ήσαν επί λιθοστρωτων εκ πορφυρίτου και κυανού και λευκού και μέλαρος μαρμάρου. **7** Εκέρων δε εις σκευή χρυσα, ηλλάσσοντο δε τα σκευή διαδοχικώς, και ήτο οίνος βασιλικός εν αφθονία, κατά την μεγαλοπρέπειαν του βασιλέως. **8** Η δε πόσις ήτο κεκανονιαμένη ουδείς εβίαζε· διότι ο βασιλεύς προσέταξεν ούτως εις πάντας τους οικονόμους του παλατίου αυτού, να κάμνωσι κατά την ευχαρίστησιν εκάστου. **9** Και Αστίν έτι η βασιλίσσα έκαμε εις τας γυναίκας συμπόσιον εν τω οίκω τω βασιλικώ του βασιλέως Ασσουήρου. **10** Εν τη εβδόμη δε ημέρα, ότε η καρδιά του βασιλέως ήτο εύθυμος εκ του οίνου, προσέταξε τον Μεουμάν, τον Βηζαθά, τον Αρβωνά, τον Βηγηθά και Αβαγθά, τον Ζεθάρ και τον Χαρκάς, τους επτά ενουούχους τους υπηρετούντας ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου, **11** να φέρωσι την Αστίν την βασιλίσσαν ενώπιον του βασιλέως, μετά του βασιλικού διαδήματος, διά να δείξη το κάλλος αυτής εις τους λαούς και εις τους άρχοντας· διότι ήτο ώραία την όψιν. **12** Η βασιλίσσα όμως Αστίν ηρνήθη να έλθη κατά την προσταγήν του βασιλέως, την διά των ευνούχων. Όθεν ο βασιλεύς εθυμώθη σφόδρα, και η οργή αυτού εξήφθη εν εαυτώ. **13** Τότε είπεν ο βασιλεύς προς τους σοφούς, τους γνωρίζοντας τους καιρούς· διότι τοιαυτή ήτο η συνήθεια του βασιλέως προς πάντας τους γνωρίζοντας τον νόμον και την κρίσιν· **14** πλησίον δε αυτού ήτο ο Καρσένα, ο Σεθάρ, ο Αδμαθά, ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά και ο Μεμουκάν, οι επτά άρχοντες της Περσίας και της Μηδίας, οίτινες έβλεπον το πρόσωπον του βασιλέως και είχαν την προεδρίαν εν τω βασιλείω· **15** Τι αρμόζει να κάμωμεν προς την βασιλίσσαν Αστίν κατά τον νόμον, διότι δεν εξετέλεσε την διά των ευνούχων προσταγήν του βασιλέως Ασσουήρου; **16** Και απεκρίθη ο Μεμουκάν ενώπιον του βασιλέως και των αρχόντων, Η βασιλίσσα Αστίν δεν ημάρτησε μόνον εις τον βασιλέα, αλλά και εις πάντας τους άρχοντας και εις πάντας τους λαούς τους εν

πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλέως Ασσουήρου· **17** διότι η πράξις της βασιλίσσης θέλει διαδοθή εις πάσας τας γυναίκας, ώστε θέλουσι καταφρονεί τους άνδρας αυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, όταν διαφημισθή ότι ο βασιλεύς Ασσουήρης προσέταξε την βασιλίσσαν Αστίν να φερθή ενώπιον αυτού, και δεν ήλθε· **18** και την σήμερον αι δέσποιναι της Περσίας και της Μηδίας, όσαι ήκουσαν περί της πράξεως της βασιλίσσης, θέλουσι λαλήσει ούτω προς πάντας τους άρχοντας του βασιλέως· εντεύθεν μεγάλη περιφρόνησις και οργή· **19** εάν λοιπόν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας εξέλθη παρ' αυτού βασιλική διαταγή, και ας γραφή μεταξύ των νόμων των Περών και των Μήδων, διά να ήναι αμετάθετος, να μη έλθη πλέον η Αστίν ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου· και ας δώση ο βασιλεύς την βασιλικήν αυτής αξίαν εις άλλην καλητέραν αυτής· **20** και όταν το πρόσταγμα του βασιλέως, το οποίον θέλει κάμει, δημοσιευθή διά παντός του βασιλείου αυτού, διότι είναι μέγα, πάσαι αι γυναίκες θέλουσι αποδίδει τιμήν εις τους άνδρας αυτών, από μεγάλο εις μικρού. **21** Και ο λόγος ήρσεν εις τον βασιλέα και εις τους άρχοντας· και έκαμεν ο βασιλεύς κατά τον λόγον του Μεμουκάν· **22** και έστειλε γράμματα εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως, εις εκάστην επαρχίαν κατά το γράφειν αυτής, και προς έκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτού, να ήναι πας ανήρ κύριος εν τη οικία αυτού, και να λαλή κατά την γλώσσαν του λαού αυτού.

2 Μετά τα πράγματα ταύτα, αφού κατεπραυήθη ο θυμός του βασιλέως Ασσουήρου, ενευημήθη την Αστίν, και τι είχε κάμει αυτή και τι είχαν αποφασισθή εναντίον αυτής. **2** Και είπον οι δούλοι του βασιλέως, οι υπηρετούντες αυτόν, Ας ζητηθώσι διά τον βασιλέα νέαί παρθέναι, ώραίαί την όψιν· **3** και ας διορίση ο βασιλεύς εφόρους εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλείου αυτού, και να συναξωσιν εις τα Σούσα την βασιλευούσαν πάσας τας νέας παρθένους τας ώραίας την όψιν εις τον γυναικώνα, υπό την τήρησιν του Ἐγαϊ ενουούχου του βασιλέως, του φύλακος των γυναικών· και ας δοθώσιν εις αυτάς τα προς καθαρισμόν αυτών· **4** και η νέα, ήτις αρέση εις τον βασιλέα, ας ήναι βασιλίσσα αντί της Αστίν. Και το πράγμα ήρσεν εις τον βασιλέα, και έκαμεν ούτω. **5** Ἐτο δε εν Σούσοις τη βασιλευούση άνθρωπος τις Ιουδαίος, ονομαζόμενος Μαρδοχαίος, υιός του Ιαείρ, υιού του Σιμεϊ, υιού του Κείς, Βενιαμίτης· **6** όστις είχε μετοικισθή από Ιερουσαλήμ μετά των αιχμαλώτων, οίτινες μετωκίσθησαν μετά τον Ιεχονία βασιλέως του Ιουδά, τους οποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. **7** Και ούτος ανέτρεφε την Αδασά, ήτις είναι η Εσθήρ, την θυγατέρα του θείου αυτού· διότι δεν είχαν ούτε πατέρα ούτε μητέρα· και το κοράσιον ότε ευειδές και ώραίον· το οποίον ο Μαρδοχαίος, ότε ο πατήρ αυτής και η μήτηρ απέθανον, ανέλαβε διά θυγατέρα αυτού. **8** Ότε δε ηκούσθη το πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού, και ότε πολλά κοράσια συνήχθησαν εις τα Σούσα την βασιλευούσαν υπό την τήρησιν του Ἐγαϊ, εφέρθη και η Εσθήρ εις τον οίκον του βασιλέως υπό την τήρησιν του Ἐγαϊ, του φύλακος των γυναικών. **9** Και το κοράσιον

ήρσαν εις αυτόν και εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού, ώστε έσπευσε να δώση εις αυτήν τα προς καθαρισμόν αυτής και την μερίδα αυτής· έδωκε δε εις αυτήν και τα επτά κοράσια τα διωρισμένα εκ του οικου του βασιλέως και μετέφερεν αυτήν και τα κοράσια αυτής εις το καλήτερον μέρος του γυναικώως. **10** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε τον λαόν αυτής ουδέ την συγγένειαν αυτής· διότι ο Μαροδοχαίος είχε προστάξει εις αυτήν να μη φανερώσῃ. **11** Καθ' εκάστην ημέραν περιεπάτει ο Μαροδοχαίος έμπροσθεν της αυλής του γυναικώως, διά να μανθάνη πως είχαν η Εσθήρ και τι έγεινεν εις αυτήν. **12** Ότε δε έφθανεν η σειρά εκάστου κορασίου διά να εισέλθῃ προς τον βασιλέα Ασσοούρηρ, αφού ήθελε σταθῆ δώδεκα μήνας κατά το ήθος των γυναικών, διότι ούτω συνεπληροῦντο αι ημέραι του γυναικισμού αυτών, εξ μήνας περιηλείφοντο με έλαιον σμύρνηνον, και εξ μήνας με αρώματα και με άλλα καθαριστικά των γυναικῶν· **13** και ούτως εισήρχετο το κοράσιον προς τον βασιλέα· παν ό, τι έλεγεν, εδιδετο εις αυτήν, διά να λάβῃ μεθ' εαυτής εκ του γυναικώως εις τον οικόν του βασιλέως. **14** Το εσπέρας εισήρχετο και το πρωί επέστρεφεν εις τον δεύτερον γυναικώνα, υπό την τήρησιν του Σασαγά, ευνούχου του βασιλέως, όστις εφύλαττε τας παλλακίδας· δεν εισήρχετο πλέον εις τον βασιλέα, ειμή εάν ήθελεν αυτήν ο βασιλεύς, και εκαλείτο ονομασί. **15** Ότε λοιπόν έφθασεν η σειρά διά να εισέλθῃ προς τον βασιλέα η Εσθήρ, η θυγάτηρ του Αβιχαίλ, θείου του Μαροδοχαίου, την οποίαν έλαβε διά θυγατέρα αυτού, δεν εξήτησεν άλλο παρ' ό, τι διώρισεν ο Ήγαί ο ευνούχος του βασιλέως, ο φύλαξ των γυναικῶν. Και η Εσθήρ εύρισκε χάριν ενώπιον πάντων των βλεπόντων αυτήν. **16** Η Εσθήρ λοιπόν εφέρθη προς τον βασιλέα Ασσοούρηρ εν τῷ βασιλικῷ αυτου οικόν, τον δέκατον μήνα, ούτος είναι ο μην Τεβέθ, εν τῷ εβδόμῳ έτει της βασιλείας αυτου. **17** Και ηγάπησεν ο βασιλεύς την Εσθήρ υπέρ πάσας τας γυναίκας, και εύρηκε χάριν και έλεος ενώπιον αυτου υπέρ πάσας τας παρθένους· και επέθηκε το βασιλικόν διάδημα επί την κεφαλήν αυτής και έκαμεν αυτήν βασίλισσαν αντι της Αστίν. **18** Τότε έκαμεν ο βασιλεύς συμπόσιον μέγα εις πάντας τους άρχοντας αυτου και τους δούλους αυτου, το συμπόσιον της Εσθήρ· και έκαμεν άφεςιν εις τας επαρχίας και έδωκε δώρα κατά την βασιλικήν μεγαλοπρέπειαν. **19** Και ότε αι παρθένοι συνήχθησαν την δευτέραν φοράν, τότε εκάθησεν ο Μαροδοχαίος εν τη βασιλική πύλῃ. **20** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε την συγγένειαν αυτής ούτε τον λαόν αυτής, καθώς προσέταξεν εις αυτήν ο Μαροδοχαίος· διότι η Εσθήρ έκαμεν την προσταγήν του Μαροδοχαίου, καθώς ότε ανετρέφετο πλησίον αυτου. **21** Εν εκείναις ταις ημέραις, ενώ ο Μαροδοχαίος εκάθητο εν τη βασιλική πύλῃ, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, Βιχθάν και Θερές, εκ των φυλαττόντων την είσοδον, ωργίσθησαν και εξήτουν να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασσοούρηρ. **22** Και το πράγμα έγεινε γνωστόν εις τον Μαροδοχαίον, και ανήγγειλεν αυτό προς Εσθήρ την βασίλισσαν· η δε Εσθήρ είπεν αυτό προς τον βασιλέα εξ ονόματος του Μαροδοχαίου. **23** Και γενομένης εξετάσεως περί του πράγματος, ευρέθη ούτως όθεν εκρεμάσθησαν

αμφότεροι εις ζύλον· και εγράφη εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν ενώπιον του βασιλέως.

3 Μετά τα πράγματα ταύτα εμεγάλυνεν ο βασιλεύς Ασσοούρηρ τον Αμάν, τον υιόν του Αμμεδαθά του Αγαγίτου, και ύψωσεν αυτόν και έθεσε τον θρόνον αυτου υπεράνω πάντων των αρχόντων των περί αυτον. **2** Και πάντες οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλική πύλῃ, έκλινον και προσεκύνουν τον Αμάν· διότι ούτω προσέταξεν ο βασιλεύς περί αυτου. Ο Μαροδοχαίος όμως δεν έκλινε και δεν προσεκύνει αυτον. **3** Και είπον οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλική πύλῃ, προς τον Μαροδοχαίον, Διά τι συ παραβαίνεις την προσταγήν του βασιλέως; **4** Αφού δε καθ' ημέραν έλεγεν προς αυτον, και εκείνος δεν υπήκουεν εις αυτους, απήγγειλαν τούτο προς τον Αμάν, διά να ιδωσιν αν οι λόγοι του Μαροδοχαίου ήσαν στερεοί· διότι είχε φανερώσει προς αυτους ότι ήτο Ιουδαίος. **5** Και ότε ο Αμάν είδεν ότι ο Μαροδοχαίος δεν έκλινε και δεν προσεκύνει αυτον, ενεπλήθησῃ θυμού ο Αμάν. **6** Και εστοχάσθη ταπεινόν να βάλῃ χείρα επί μόνον τον Μαροδοχαίον· διότι είχαν φανερώσει προς αυτον τον λαόν του Μαροδοχαίου· όθεν εξήτει ο Αμάν να αφανίσῃ πάντας τους Ιουδαίους τους εν παντί τῷ βασιλείῳ του Ασσοούρηρ, τον λαόν του Μαροδοχαίου. **7** Και εν τῷ πρώτῳ μηνί, ούτος είναι ο μην Νισάν, εν τῷ δωδεκάτῳ έτει του βασιλέως Ασσοούρηρ, έρριψαν φύορ, ήγουν κλήρον, ενώπιον του Αμάν, από ημέρας εις ημέραν και από μηνός εις μήνα, μέχρι του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **8** Και είπεν ο Αμάν προς τον βασιλέα Ασσοούρηρ, Υπάρχει τις λαός διεσπαρμένως και διακεχωρισμένως μεταξῶ των λαών κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλείου σου· και οι νόμοι αυτών διάφοροι των νόμων πάντων των λαών, και δεν φυλάττουσι τους νόμους του βασιλέως· όθεν δεν αρμόζει εις τον βασιλέα να υποφέρῃ αυτους. **9** εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας γραφή να εξολοθρευθῶσι και εγώ θέλω μετρήσι δέκα χιλιάδας ταλάντων αργυρίου εις τας χείρας των οικονόμων διά να φέρωσιν εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως. **10** Και εκβαλόν ο βασιλεύς το δακτυλίδιον αυτου από της χειρός αυτου, έδωκεν αυτό εις τον Αμάν τον υιόν του Αμμεδαθά του Αγαγίτου, τον εχθρόν των Ιουδαίων, **11** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αμάν· το αργύριον δίδεται εις σε, και ο λαός, διά να κάμῃς εις αυτον όπως σοι αρέσκει. **12** Και προσεκλήθησαν οι γραμματεῖς του βασιλέως την δεκάτην τρίτην ημέραν του πρώτου μηνός, και εγράφη κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Αμάν, προς τους σατράπας του βασιλέως και προς τους διοικητάς τους κατά πάσαν επαρχίαν και προς τους άρχοντας εκάστου λαού πάσης επαρχίας κατά το γράφειν αυτών, και προς εκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτών· εν ονόματι του βασιλέως Ασσοούρηρ εγράφη και εσφραγίσθη με το δακτυλίδιον του βασιλέως. **13** Και εστάλησαν γράμματα διά ταχυδρομών εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως, διά να αφανίσωσι, να φονεύσωσι και να εξολοθρεύσωσι πάντας τους Ιουδαίους, νέους και γέροντας, νήπια και γυναίκας, εν μιά ημέρα, την δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ, και να διαρπάσωσι τα υπάρχοντα αυτών. **14** Το αντιγράφων

της επιστολής, το προς διάδοσιν του προστάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς πάντας τους λαούς, διά να ήναι έτοιμοι εν εκείνη τη ημέρα. **15** Οι ταχυδρόμοι εξήλθον, σπεύδοντες διά την προσταγήν του βασιλέως, και η διαταγή εξεδόθη εν Σούσις τη βασιλευούση. Ο δε βασιλεύς και ο Αμάν εκάθησαν να συμποσιάσωσιν· η δε πόλις Σούσα ήτο εν αμυχανία.

4 Και μαθών Μαροδοχαίος άπαν το γινόμενον, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και ενεδύθη σάκκον εν σποδώ και εξήλθεν εις το μέσον της πόλεως και εβόα μετά βοής μεγάλης και πικράς. **2** και ήλθεν έως έμπροσθεν της βασιλικής πύλης· διότι ουδείς ηδύνατο να εισέλθη εις την βασιλικήν πύλην ενδεδυμένος σάκκον. **3** Και κατά πάσαν επαρχίαν, όπου έφθασεν η προσταγή του βασιλέως και το διάταγμα αυτού, ήτο μέγα πένθος μεταξύ των Ιουδαίων, και νηστεία και θρήνος και ολοθυγμός· πολλοί εκοίτοντο με σάκκον και σποδόν. **4** Εισήλθον δε αι θεράπαινοι της Εσθήρ και οι ευνούχοι αυτής, και απήγγειλαν τούτο προς αυτήν. Και εταράχθη σφόδρα η βασίλισσα και έπεμψεν ιμάτια διά να ενδύσωσι τον Μαροδοχαίον και να εκβάλωσι τον σάκκον αυτού απ' αυτού· και δεν εδέχθη. **5** Τότε εκάλεσεν η Εσθήρ τον Αθάχ, εκ των ευνούχων του βασιλέως, τον οποίον είχε διορίσει εις την υπηρεσίαν αυτής, και προσέταξεν εις αυτόν περί του Μαροδοχαίου, διά να μάθη τι τούτο, και διά τι τούτο. **6** Και εξήλθεν ο Αθάχ προς τον Μαροδοχαίον εις την πλατειάν της πόλεως, την απέναντι της βασιλικής πύλης. **7** Και εφανέρωσε προς αυτόν ο Μαροδοχαίος άπαν το γεγονός εις αυτόν, και το ποσόν του αργυρίου το οποίον ο Αμάν υπεσχέθη να μετρήσει εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως διά τους Ιουδαίους· διά να απολέση αυτούς. **8** Και έδωκεν εις αυτόν το αντίγραφον του γράμματος της διαταγής, της εκδοθείσης εν Σούσις διά να αφανίσωσιν αυτούς, διά να δείξη αυτό εις την Εσθήρ, και να απαγγείλη προς αυτήν και να παραγγείλη εις αυτήν να εισέλθη προς τον βασιλέα, να παρακαλέση αυτόν και να κάμη αίτησιν προς αυτόν υπέρ του λαού αυτής. **9** Και ήλθεν ο Αθάχ και απήγγειλε προς την Εσθήρ τους λόγους του Μαροδοχαίου. **10** Η δε Εσθήρ ελάλησε προς τον Αθάχ και έδωκεν εις αυτόν προσταγήν προς τον Μαροδοχαίον, **11** Πάντες οι δούλοι του βασιλέως, και ο λαός των επαρχιών του βασιλέως, εξεύρουσιν, ότι όστις, ανήρ ή γυνή, εισέλθη προς τον βασιλέα εις την ενδοτέραν αυλήν άκλητος, εις νόμος αυτού είναι να θανατώνηται, εκτός εκείνου προς τον οποίον ο βασιλεύς εκτείνει το χρυσούν σκήπτρον διά να ζήση· αλλ'· εγώ δεν προσεκλήθην να εισέλθω προς τον βασιλέα ήδη τριάκοντα ημέρας. **12** Και απήγγειλαν προς τον Μαροδοχαίον τους λόγους της Εσθήρ. **13** Τότε ο Μαροδοχαίος παρήγγειλε ν' αποκριθώσι προς την Εσθήρ, Μη στοχάζεσαι εν σεαυτή ότι συ εκ πάντων των Ιουδαίων θείσης σωθή εν τω οίκω του βασιλέως. **14** διότι εάν σωπίσης διόλον εν τω καιρώ τούτω, θέλει ελθει άλλοθεν αναψυχή και σωτηρία εις τους Ιουδαίους, συ δε και ο οίκος του πατρός σου θέλετε απολεσθή· και τις εξεύρει εάν συ ήλθες εις την βασιλειαν διά τοιούτον καιρόν· οποιός ούτος; **15** Τότε προσέταξεν η Εσθήρ να αποκριθώσι

προς τον Μαροδοχαίον· **16** Έπαγε, σύναξον πάντας τους Ιουδαίους τους ευρισκομένους εν Σούσις, και νηστεύσατε υπέρ εμού και μη φάγητε και μη πίητε τρεις ημέρας, νύκτα και ημέραν· και εγώ και αι θεράπαινάι μου θέλομεν νηστεύσει ομοίως και ούτω θέλω εισέλθει προς τον βασιλέα, το οποίον δεν είναι κατά τον νόμον και αν απολεσθώ, ας απολεσθώ. **17** Και απελθόν ο Μαροδοχαίος έκαμε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν η Εσθήρ.

5 Την τρίτην δε ημέραν ενδυθείσα η Εσθήρ την βασιλικήν στολήν εστάθη εν τη εσωτέρα αυλή του βασιλικού οίκου, απέναντι του οίκου του βασιλέως και ο βασιλεύς εκάθητο επί του βασιλικού θρόνου αυτού εν τω βασιλικώ οίκω, απέναντι της πύλης του οίκου. **2** Και ως είδεν ο βασιλεύς την Εσθήρ την βασιλίσσαν ισταμένην εν τη αυλή, εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού· και εξέτεινεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ το χρυσούν σκήπτρον το εν τη χειρί αυτού· και επλησίασεν η Εσθήρ και ήγγισε το άκρον του σκήπτρου. **3** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι θέλεις, βασίλισσα Εσθήρ; και τις η αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας θέλει δοθή εις σε. **4** Και απεκρίθη η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας έλθη ο βασιλεύς και ο Αμάν την ημέραν ταύτην εις το συμπόσιον, το οποίον ητοιμάσα δι' αυτόν. **5** Και είπεν ο βασιλεύς, Επισπεύσατε τον Αμάν, διά να κάμη τον λόγον της Εσθήρ. Και ήλθον ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον έκαμεν η Εσθήρ. **6** Και είπεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ επί του συμπόσιου του οίνου, Τι το ζήτημά σου; και θέλει δοθή εις σε· και τις η αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. **7** Τότε αποκριθείσα η Εσθήρ είπε, το ζήτημά μου και η αίτησίς μου είναι· **8** Εάν εύρηκα χάριν ενώπιον του βασιλέως, και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα να εκτελέση το ζήτημά μου και να κάμη την αίτησίν μου, ας έλθη ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον το οποίον θέλω ετοιμάσει δι' αυτούς· και αύριον θέλω κάμη κατά τον λόγον του βασιλέως. **9** Τότε εξήλθεν ο Αμάν την ημέραν εκείνην περιχαρής και εύθυμος την καρδίαν· αλλ'· ότε ο Αμάν είδε τον Μαροδοχαίον εν τη πύλη του βασιλέως, ότι δεν εσηκώθη ουδέ εκινήθη δι' αυτόν, ενεπλήσθη ο Αμάν θυμού κατά του Μαροδοχαίου. **10** Αλλ'· ο Αμάν εκράτησεν εαυτόν· και εισελθών εις τον οίκον αυτού έστειλε και εκάλεσε τους φίλους αυτού και Ζερές την γυναίκα αυτού, **11** και διηγήθη προς αυτούς ο Αμάν περί της δόξης του πλουτίου αυτού και του πλήθους των τέκνων αυτού, και πόσον ο βασιλεύς εμεγάλυνεν αυτόν, και τίνι τρόπω ύψωσεν αυτόν υπεράνω των αρχόντων και των δούλων του βασιλέως. **12** Και είπεν ο Αμάν, Μάλιστα η βασίλισσα Εσθήρ δεν προσεκάλεσεν εις το συμπόσιον το οποίον έκαμεν, ειμή εμέ, μετά του βασιλέως και αύριον έτι είμαι προσεκλημένος προς αυτήν μετά του βασιλέως. **13** πλην πάντα ταύτα δεν με ωφελούσιν, ενόσω βλέπω τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον καθημένον εν τη πύλη του βασιλέως. **14** Και είπε προς αυτόν Ζερές η γυνή αυτού και πάντες οι φίλοι αυτού, Ας κατασκευασθή ξύλον πενήτηκοντα πηχών το ύψος, και το πρωί επέε προς τον βασιλέα να κρεμασθή ο

Μαροδοχάιος επ' αυτό· τότε ύπαγε περιχαρής μετά του βασιλέως εις το συμπόσιον. Και το πράγμα ήρσεν εις τον Αμάν, και προσέταξε να ετοιμασθή το ξύλον.

6 Εν εκείνη τη νυκτί ο ύπνος έφυγεν από του βασιλέως και προσέταξε να φέρωσι το βιβλίον των υπομνημάτων των χρονικών και ανεγινώσκοντο ενώπιον του βασιλέως. **2** Και ευρέθη γεγραμμένον ότι ο Μαροδοχάιος απήγγειλε περί του Βιθθάν και Θερές, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, θυρωρών, οίτινες εξήτησαν να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασσοούρην. **3** Και είπεν ο βασιλεύς, Ποία τιμή και αξιοπρέπεια έγενεν εις τον Μαροδοχάιον διά τούτου; Και είπον οι δούλοι του βασιλέως οι υπηρετούντες αυτόν, Δεν έγενεν ουδέν εις αυτόν. **4** Και είπεν ο βασιλεύς, Τις είναι εν τη αυλή; είχε δε ελθεί ο Αμάν εις την εξωτέραν αυλήν του βασιλικού οίκου, διά να είπη προς τον βασιλέα να κρεμάση τον Μαροδοχάιον εις το ξύλον το οποίον ητοίμασε δι' αυτόν. **5** Και είπον προς αυτόν οι δούλοι του βασιλέως, Ιδού, ο Αμάν ίσταται εν τη αυλή. Και είπεν ο βασιλεύς, Ας εισέλθη. **6** Και ότε εισήλθεν ο Αμάν, είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Τι πρέπει να γείνη εις τον άνθρωπον, τον οποίον ευαρεστείται ο βασιλεύς να τιμήση; Ο δε Αμάν εστοχάσθη εν τη καρδιά αυτού, εις ποίον άλλον ο βασιλεύς ήθελεν ευαρεστηθή να κάμη τιμήν, παρά εις εμέ; **7** Απεκρίθη λοιπόν ο Αμάν προς τον βασιλέα, Περί του ανθρώπου, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση, **8** ας φέρωσι την βασιλικήν στολήν, την οποίαν ο βασιλεύς ενδύεται, και τον ίππον επί του οποίου ο βασιλεύς ιππεύει, και να τεθή το βασιλικόν διάδημα επί της κεφαλής αυτού· **9** και η στολή αύτη και ο ίππος ας δοθώσιν εις την χείρα τινός εκ των μεγαλιτέρων αρχόντων του βασιλέως, διά να στολήση τον άνθρωπον τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση· και φέρων αυτόν έφιππον διά των οδών της πόλεως ας κηρύττη έμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον άνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση. **10** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αμάν, Σπεύσον, λάβε την στολήν και τον ίππον, ως είπας, και κάμε ούτως εις τον Μαροδοχάιον τον Ιουδαίον τον καθήμενον εν τη βασιλική πύλη ας μη λείψη μηδέν εκ πάντων όσα είπας. **11** Και έλαβεν ο Αμάν την στολήν και τον ίππον, και εστόλισε τον Μαροδοχάιον και έφερεν αυτόν έφιππον διά των οδών της πόλεως, κηρύττων έμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον άνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση. **12** Και επανήλθεν ο Μαροδοχάιος εις την πύλην του βασιλέως· ο δε Αμάν έσπευσε προς τον οίκον αυτού περίλυπος και έχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην. **13** Και διηγήθη ο Αμάν προς Ζερές την γυναίκα αυτού και προς πάντας τους φίλους αυτού παν ό, τι συνέβη εις αυτόν. Και είπον προς αυτόν οι σοφοί αυτού και Ζερές η γυνή αυτού, Εάν ο Μαροδοχάιος, έμπροσθεν του οποίου ήρχισας να εκπίπτης, ήναι εκ του σπέρματος των Ιουδαίων, δεν θέλεις κατιχύσει εναντίον αυτού, αλλ' εξαπαντος θέλεις πέσει έμπροσθεν αυτού. **14** Ενώ ελάλουν έτι μετ' αυτού, έφθασαν οι ευνούχοι του βασιλέως και

έσπευσαν να φέρωσι τον Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον ητοίμασεν η Εσθήρ.

7 ήλθον λοιπόν ο βασιλεύς και ο Αμάν να συμποσιάσωσι μετά της Εσθήρ της βασιίσσης. **2** Και είπε πάλιν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ την δευτέραν ημέραν επί του συμποσίου του οίνου, Τι το ζήτημά σου, βασιλίσα Εσθήρ; και θέλει δοθή εις σέ και τις η αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. **3** Τότε απεκρίθη η Εσθήρ η βασιλίσα και είπεν, Εάν εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, βασιλεύ, και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, η ζωή μου ας μοι δοθή εις το ζήτημά μου και ο λαός μου εις την αίτησίν μου· **4** διότι επωλήθημεν, εγώ και ο λαός μου, εις απώλειαν, εις σφαγήν και εις όλεθρον· και εάν ηθέλομεν πωληθή ως δούλοι και δούλαι ήθελον σιωπήσει, αν και ο εχθρός δεν ηδύνατο να αναπληρώση την ζημίαν του βασιλέως. **5** Τότε απεκρίθη ο βασιλεύς Ασσοούρης και είπε προς την Εσθήρ την βασιλίσαν, Τις είναι αυτός και που είναι εκείνος, όστις ετόλμησεν να κάμη ούτω; **6** Και είπεν η Εσθήρ, Ο εναντίος και εχθρός είναι ούτος ο αχρείος Αμάν. Τότε εταράχθη ο Αμάν ενώπιον του βασιλέως και της βασιίσσης. **7** Και σηκωθείς ο βασιλεύς από του συμποσίου του οίνου ωργισμένος υπήγεν εις τον κήπον του παλατίου· ο δε Αμάν εστάθη, διά να ζητήση την ζωήν αυτού παρά της Εσθήρ της βασιίσσης· διότι είδεν ότι κακόν ήτο αποφασισμένον εναντίον αυτού παρά του βασιλέως. **8** Και επέστρεψεν ο βασιλεύς από του κήπου του παλατίου εις τον οίκον του συμποσίου του οίνου· ο δε Αμάν ήτο πεπτωκώς επί της κλίνης εφ' ης ήτο η Εσθήρ. Και είπεν ο βασιλεύς, Θέλει έτι και την βασιλίσαν να βιάσι έμπροσθέν μου εν τω οίκω; Ο λόγος εξήλθεν εκ του στόματος του βασιλέως και εσεκάσσαν το πρόσωπον του Αμάν. **9** Και είπεν ο Αρβονά, εις εκ των ευνούχων, ενώπιον του βασιλέως, Ιδού, και το ξύλον πενήτηκοντα πηχών το ύψος, το οποίον ο Αμάν έκαμε διά τον Μαροδοχάιον, τον λαλήσαντα αγαθά υπέρ του βασιλέως, ίσταται εν τη οικία του Αμάν. Και είπεν ο βασιλεύς, Κρεμάσατε αυτόν επ' αυτού. **10** Και εκρέμασαν τον Αμάν επί του ξύλου, το οποίον ητοίμασε διά τον Μαροδοχάιον. Και κατέπαυσεν ο θυμός του βασιλέως.

8 Εν τη ημέρα εκείνη ο βασιλεύς Ασσοούρης έδωκεν εις την Εσθήρ την βασιλίσαν τον οίκον του Αμάν, του εχθρού των Ιουδαίων. Και ήλθεν ο Μαροδοχάιος ενώπιον του βασιλέως· διότι η Εσθήρ εφανέρωσε τι ήτο αυτής. **2** Και εκβαλούς ο βασιλεύς του δακτυλίδιον αυτού, το οποίον αφήρσεν από του Αμάν, έδωκεν αυτό εις τον Μαροδοχάιον. Και κατέστησεν η Εσθήρ τον Μαροδοχάιον επί τον οίκον του Αμάν. **3** Και ελάλησε πάλιν η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, και προσέπεσον εις τους πόδας αυτού και ικέτευσεν αυτόν μετά δακρύων να ακυρώση την κακίαν του Αμάν του Αγαγίτου, και την σκευωρίαν αυτού την οποίαν εσεκewήρσεν κατά των Ιουδαίων. **4** Και εξέτεινεν ο βασιλεύς του χρυσούν σκήπτρον προς την Εσθήρ. Τότε σηκωθείσα η Εσθήρ εστάθη ενώπιον του βασιλέως, **5** και είπεν, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, και εάν εύρηκα χάριν ενώπιον αυτού, και το πράγμα φαίνεται ορθόν εις τον βασιλέα

και αρέσκηται εις εμέ, ας γραφή να ανακαλεσθώσι τα γράμματα τα σκευωρηθέντα υπό του Αμάν του υιού Αμμεδαθά του Αγαγίτου, τα οποία έγγραφε διά να απολεσθώσιν οι Ιουδαίοι οι εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλέως· **6** διότι πως δύναμαι να υποφέρω να ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεί τον λαόν μου; ή πως δύναμαι να υποφέρω να ίδω τον αφανισμόν της συγγενείας μου; **7** Τότε είπεν ο βασιλεύς Ασσουήρης προς Εσθήρ την βασιλίσαν και προς τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον, Ιδού, έδωκα εις την Εσθήρ τον οίκον του Αμάν και αυτόν εκρέμασαν επί του ξύλου, διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού κατά των Ιουδαίων· **8** σεις λοιπόν γράψατε υπέρ των Ιουδαίων, όπως φαίνεται εις εσάς καλόν, εν ονόματι του βασιλέως, και σφραγίσατε με το βασιλικόν δακτυλίδιον· διότι το γράμμα το γεγραμμένον εν ονόματι του βασιλέως και εσφραγισμένον με το βασιλικόν δακτυλίδιον, είναι αμετάτρεπτον. **9** Και προσεκλήθησαν οι γραμματείς του βασιλέως εν τω καιρώ εκείνω εν τω τρίτω μηνί, ούτος είναι ο μην Σιβάν, την εικοστήν τρίτην αυτού· και έγγραφη κατά πάντα όσα ο Μαροδοχαίος προσέταξε, προς τους Ιουδαίους και προς τους σατράπας και διοικητάς και άρχοντας των επαρχιών των από Ινδίας έως Αιθιοπίας, εκατόν εικοσιπετά επαρχιών, εις πάσαν επαρχίαν κατά το γράφειν αυτής και προς πάντα λαόν κατά την γλώσσαν αυτού και προς τους Ιουδαίους κατά το γράφειν αυτών και κατά την γλώσσαν αυτών. **10** Και έγγραφεν εν ονόματι του βασιλέως Ασσουήρου και εσφράγισεν αυτό με το βασιλικόν δακτυλίδιον και εξαπέστειλε τα γράμματα διά ταχυδρόμων ερίππων, ιππαζόντων επί ταχυπόδων και γενναίων ημιόνων· **11** δι' ων επέτρεπεν ο βασιλεύς εις τους Ιουδαίους τους κατά πάσας πόλιν, να συναθώσι και να σταθώσιν υπέρ της ζωής αυτών, να απολέσωσι, να φονεύσωσι και να αφανίσωσι πάσαν την δύναμιν του λαού και της επαρχίας των καταθλιβόντων αυτούς, παιδιά και γυναίκας, και τα λάφυρα αυτών να διαρπάσωσιν, **12** εν μία ημέρα, κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλέως Ασσουήρου, τη δεκάτη τρίτη του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **13** Το αντίγραφον της επιστολής, το προς διάδοσιν του προστάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, δημοσιεύθη προς πάντας τους λαούς, διά να ήναι οι Ιουδαίοι έτοιμοι κατ' εκείνην την ημέραν να εκδικηθώσιν εναντίον των εχθρών αυτών. **14** Και εξήλθον οι ταχυδρόμοι, ιππαζόντες επί ταχυπόδων ημιόνων, σπεύδοντες και κατεπειγόμενοι υπό της προσταγής του βασιλέως. Και η διαταγή εξεδόθη εν Σούσοις τη βασιλευούση. **15** Ο δε Μαροδοχαίος εξήλθεν απ' έμπροσθεν του βασιλέως εν στολή βασιλική κυανή και λευκή και φορών μέγαν στέφανον χρυσόν και επένδυμα βύσσινον και πορφυρούν· και η πόλις Σούσα έχαιρε και ευφραίνεται. **16** Εις τους Ιουδαίους ήτο φως και αγαλλίασις και χαρά και δόξα. **17** Και εν πάση επαρχία και εν πάση πόλει, όπου ήλθε του βασιλέως το πρόσταγμα και η διαταγή, έγγεινεν εις τους Ιουδαίους χαρά και αγαλλίασις, ευωχία και ημέρα αγαθή. Και πολλοί εκ των λαών της γης έγγειναν Ιουδαίοι διότι ο φόβος των Ιουδαίων επέπεσεν επ' αυτούς.

9 Εν δε τω δωδεκάτω μηνί, ούτος είναι ο μην Αδάρ, τη δεκάτη τρίτη ημέρα του αυτού, ότε το πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού ήτο πλησίον να εκτελεσθή, εν τη ημέρα καθ' ην οι εχθροί των Ιουδαίων ήλπιζον να κατακρατήσωσιν αυτών, αν και ετράπη εις το εναντίον, διότι οι Ιουδαίοι κατεκράτησαν των μισούντων αυτούς, **2** συνήχησαν οι Ιουδαίοι εν ταις πόλεσιν αυτών κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλέως Ασσουήρου, διά να επιβάλωσι χείρα επί τους ζητούντα το κακόν αυτών· και ουδείς ηδυνήθη να αντισταθή εις αυτούς, διότι ο φόβος αυτών επέπεσεν επί πάντας τους λαούς. **3** Και πάντες οι άρχοντες των επαρχιών και οι σατράπαι και οι διοικηταί και οι οικονόμοι του βασιλέως εβοήθουν τους Ιουδαίους· διότι ο φόβος του Μαροδοχαίου επέπεσεν επ' αυτούς· **4** επειδή ο Μαροδοχαίος ήτο μέγας εν τω οίκω του βασιλέως και η φήμη αυτού διεδόθη εις πάσας τας επαρχίας· διότι ο άνθρωπος ο Μαροδοχαίος προσέβαινε μεγαλυνόμενος. **5** Και επάταξαν οι Ιουδαίοι πάντας τους εχθρούς αυτών με πάταγμα ρομφαίας και σφαγήν και όλεθρον, και έκαμον εις τους μισούντας αυτούς όπως ήθέλον. **6** Και εν Σούσοις τη βασιλευούση εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους άνδρας. **7** Και τον Φαρσανδαθά και τον Δαλφών και τον Ασπαθά **8** και τον Ποραθά και τον Αδαλία και τον Αριδαθά **9** και τον Βαφραμαστά και τον Αρισαί και τον Αριδαί και τον Βαίεζαθά, **10** τους δέκα υιούς του Αμάν υιού του Αμμεδαθά, εν εχθρού των Ιουδαίων, εφόνευσαν· επί λάφυρα όμως δεν έβαλον την χείρα αυτών. **11** Εν τη ημέρα εκείνη ο αριθμός των φονευθέντων εν Σούσοις τη βασιλευούση εφέρθη ενώπιον του βασιλέως. **12** Και είπεν ο βασιλεύς προς Εσθήρ την βασιλίσαν, Εν Σούσοις τη βασιλευούση εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους άνδρας και τους δέκα υιούς του Αμάν· εν ταις λοιπαίς επαρχίαις του βασιλέως τι έκαμον; τώρα τι το ζητημά σου; και θέλει δοθή εις σέ και τις έτι η αίτησίς σου; και θέλει γείνη. **13** Και είπεν η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας δοθή εις τους Ιουδαίους τους εν Σούσοις, να κάμωσι και αύριον κατά την διαταγήν της ημέρας ταύτης και τους δέκα υιούς του Αμάν να κρεμάσωσιν επί ξύλου. **14** Και προσέταξεν ο βασιλεύς να γείνη ούτω και εξεδόθη διαταγή εν Σούσοις και εκρέμασαν τους δέκα υιούς του Αμάν. **15** Και συνήχησαν οι Ιουδαίοι οι εν Σούσοις και την δεκάτην τετάρτην του μηνός Αδάρ και εφόνευσαν τριακοσίους άνδρας εν Σούσοις επί λάφυρα όμως δεν έβαλον την χείρα αυτών. **16** Οι δε άλλοι Ιουδαίοι, οι εν ταις επαρχίαις του βασιλέως, συνήχησαν και εστάθησαν υπέρ της ζωής αυτών, και έλαβον ανάπαυσιν από των εχθρών αυτών και εφόνευσαν εκ των μισούντων αυτούς εβδομήκοντα πέντε χιλιάδας επί τα λάφυρα όμως δεν έβαλον την χείρα αυτών· **17** την δεκάτην τρίτην ημέραν του μηνός Αδάρ· και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του αυτού ανεπαύθησαν και έκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ευφροσύνης. **18** Οι δε Ιουδαίοι οι εν Σούσοις συνήχησαν την δεκάτην τρίτην αυτού και την δεκάτην τετάρτην αυτού· την δε δεκάτην πέμπτην του αυτού ανεπαύθησαν και έκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ευφροσύνης. **19** Διά τούτο οι Ιουδαίοι οι χωρικοί οι κατοικούντες

εν ταις ατειχίστοις πόλεσιν ἕκαμνον την δεκάτην τετάρτην ἡμέραν του μηνός Αδάρ ἡμέραν ευφροσύνης και συμποσίου και ἡμέραν αγαθῆν, και ἀπέστειλλον μερίδας προς ἀλλήλους. **20** Και ἔγραψεν ο Μαροδοχαίος τα πράγματα ταῦτα και ἀπέστειλεν ἐπιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους τους εν πάσαις ταις ἐπαρχίαις τον βασιλέως Ἀσσοῦρηου, τους πλῆσιον και τους μακράν, **21** προσδιορίζων εις αυτοὺς να φυλάττωσι την δεκάτην τετάρτην ἡμέραν του μηνός Αδάρ και την δεκάτην πέμπτην του αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, **22** ως τας ἡμέρας καθ' ἃς οι Ιουδαῖοι ἀνεπαύθησαν ἀπό των ἐχθρῶν αὐτῶν, και τον μήνα καθ' ὃν ἡ λύπη αὐτῶν ἐτράπη εις αὐτοὺς εις χαράν και το πένθος εις ἡμέραν αγαθῆν ὥστε να κάμνωσιν αὐτάς ἡμέρας συμποσίου και ευφροσύνης και να ἀποστέλλωσι μερίδας προς ἀλλήλους και δῶρα προς τους πτωχοὺς. **23** Και ἐδέχθησαν οι Ιουδαῖοι ἐκεῖνο το ὁποῖον ἤρχισαν να κάμνωσι και ἐκεῖνο το ὁποῖον ἔγραψεν ο Μαροδοχαίος προς αὐτοὺς. **24** διότι ο Ἀμάν ο υἱός του Ἀμμεδαθά, ο Ἀγαγίτης, ο ἐχθρός πάντων των Ιουδαίων, ἐσκευώρησε κατά των Ιουδαίων να ἀπολέσῃ αὐτοὺς, και ἔρριψε Φοῦρ, ἡγουν κλήρον, διά να ἀναλώσῃ αὐτοὺς και να ἀφανίσῃ αὐτοὺς. **25** Ὅτε ὁμως ἦλθεν αὐτή ἡ Εσθήρ ἐνώπιον του βασιλέως, προσέταξε δι' ἐπιστολῶν να τραπή κατά της κεφαλῆς αὐτοῦ ἡ κακὴ αὐτοῦ σκευωρία, την ὁποίαν ἐσκευώρησε κατά των Ιουδαίων, και ἐκρέμασαν ἐπὶ του ζύλου αὐτὸν και τους υἱοὺς αὐτοῦ. **26** Διὰ τούτο ὠνόμασαν τας ἡμέρας ταύτας Φουρεῖμ ἐκ του ὀνόματος Φοῦρ. Ὅθεν διὰ πάντας τους λόγους της ἐπιστολῆς ταύτης, και δι' ἐκεῖνο το ὁποῖον εἶδον περὶ του πράγματος τούτου και το ὁποῖον συνέβη εις αὐτοὺς, **27** διέταξαν οι Ιουδαῖοι, και ἐδέχθησαν ἐφ' ἑαυτοὺς και ἐπὶ το σπέρμα αὐτῶν και ἐπὶ πάντας τους προστιθεμένους εις αὐτοὺς, να μη λείψωσι ποτέ ἀπό του να φυλάττωσι τας δύο ταύτας ἡμέρας, κατά το γεγραμμένον περὶ αὐτῶν και κατά τον καιρὸν αὐτῶν ἐκάστου ἔτους. **28** και αἱ ἡμέραι αὗται να μνημονεύωνται και να φυλάττωνται ἐν πάσῃ γενεᾷ, ἐκάστῃ συγγενείᾳ, ἐκάστῃ ἐπαρχίᾳ, και ἐκάστῃ πόλει και αἱ ἡμέραι αὗται Φουρεῖμ να μη ἐκλείψωσιν ἐκ μέσου των Ιουδαίων, και να μη παύσῃ το μνημόσυνον αὐτῶν ἀπό του σπέρματος αὐτῶν. **29** Τότε ἡ Εσθήρ ἡ βασίλισσα, ἡ θυγάτηρ του Ἀβιχαὶλ, και ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαῖος, ἔγραψαν ἐκ δευτέρου μεθ' ὅλου του κύρους, διά να στερεώσωσι ταῦτα τα περὶ Φουρεῖμ γεγραμμένα. **30** Και ἐπεμψεν ἐπιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους, εις τας ἑκατὸν εικοσιεπτὰ ἐπαρχίας του βασιλείου του Ἀσσοῦρηου, με λόγους εἰρήνης και ἀληθείας, **31** διά να στερεώσῃ τας ἡμέρας ταύτας Φουρεῖμ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν, καθὼς προσδιώρισαν εις αὐτοὺς ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαῖος και Εσθήρ ἡ βασίλισσα, και καθὼς διώρισαν, ἐφ' ἑαυτοὺς και ἐπὶ το σπέρμα αὐτῶν, την ὑπόθεσιν των νηστειῶν και της κραυγῆς αὐτῶν. **32** Και διὰ διαταγῆς της Εσθήρ ἐκυρώθη ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ των Φουρεῖμ, και ἐγράφη ἐν βιβλίῳ.

10 Και ἐπέβαλεν ο βασιλεὺς Ἀσσοῦρης φόρον ἐπὶ την γην και τας νήσους της θαλάσσης. **2** Πάσαι δε αἱ πράξεις της δυνάμεως αὐτοῦ και της ἰσχύος αὐτοῦ, και ἡ περιγραφὴ μεγαλειότητος του Μαροδοχαίου, εις

ην ο βασιλεὺς προεβίβασεν αὐτόν, δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων της Μηδίας και Περσίας; **3** Διότι ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαῖος ἐστάθη δεῦτερος μετὰ τον βασιλέα Ἀσσοῦρηον και μέγας μεταξὺ των Ιουδαίων και ἀγαπώμενος ὑπὸ του πλήθους των ἀδελφῶν αὐτοῦ, ζητῶν το καλὸν του λαοῦ αὐτοῦ και λαλῶν εἰρήνην περὶ παντός του σπέρματος αὐτοῦ.

Ίώβ

1 Άνθρωπος τις ήτο εν τη γη της Αυσίτιδος ονομαζόμενος Ίώβ και ο άνθρωπος ούτος ήτο άμειπτος και ευθύς και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού. **2** Και γεννήθησαν εις αυτόν επτά υιοί και τρεις θυγατέρες. **3** Και ήσαν τα κτήνη αυτού επτακιοχίλια πρόβατα και τρισχίλια κάμηλοι και πεντακόσια ζεύγη βοών και πεντακόσια όνοι και πληθος πολύ υπηρετών· και ήτο ο άνθρωπος εκείνος ο μεγαλύτερος πάντων των κατοίκων της Ανατολής. **4** Και υπήγαινον οι υιοί αυτού και έκαμον συμπόσια εν ταις οικίαις αυτών, έκαστος κατά την ημέραν αυτού, και έστελλον και προσεκάλουν τας τρεις αδελφάς αυτών διά να τρώγωσι και να πίνωσι μετ' αυτών. **5** Και ότε ετελείονεν αι ημέραι του συμποσίου, έστελλεν ο Ίώβ και ηγίαζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρωί προσέφερεν ολοκαυτώματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών· διότι έλεγεν ο Ίώβ, Μήπως οι υιοί μου ημάρτησαν και εβλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδία αυτών. Ούτως έκαμνεν ο Ίώβ, πάντοτε. **6** Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου, και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρεμι. **8** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ίώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμειπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; και έτι κρατεί την ακεραιότητα αυτού, αν και με παρώξυνας κατ' αυτού, διά να εξολοθρεύσω αυτόν άνευ αιτίας. **4** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού. **5** πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ιδής εάν δεν σε βλαφημήση κατά πρόσωπον. **6** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον. **7** Τότε εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Κυρίου και επάταξε τον Ίώβ με έλκος κακόν από του ίχνους των ποδών αυτού έως της κορυφής αυτού. **8** Και έλαβεν εις εαυτόν όστρακον, διά να ζητάται με αυτό· και εκάθητο εν μέσω της σποδού. **9** Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Έτι κρατείς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε. **10** Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή; Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ίώβ με τα χείλι αυτού. **11** Ακούσαντες δε οι τρεις φίλοι του Ίώβ πάντα ταύτα τα κακά τα επελθόντα επ' αυτόν, ήλθον έκαστος εκ του τόπου αυτού· Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης· διότι είχαν συμφωνήσει να έλθωσιν ομού, διά να συλλυπηθώσιν αυτόν και να παρηγορήσωσιν αυτόν. **12** Και ότε εσήκωσαν τους οφθαλμούς αυτών μακρόθεν και δεν εγνωρίσαν αυτόν, ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν· και διέσχισαν έκαστος το ιμάτιον αυτού και έρριψαν χώμα επί τας κεφαλάς αυτών προς τον ουρανόν. **13** Και εκάθησαν μετ' αυτού κατά γης επτά ημέρας και επτά νύκτας, και ουδείς ελάλησε λόγον προς αυτόν, διότι έβλεπον ότι ο πόνος αυτού ήτο μέγας σφόδρα.

ιδού, ήλθε μέγας άνεμος εκ του πέραν της ερήμου και προσέβαλε τας τέσσαρας γωνίας του οίκου και έπεσεν επί τα παιδια, και απέθανον· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **20** Τότε σηκωθείς ο Ίώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε, **21** και είπε, Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψαι εκεί· ο Κύριος έδωκε και ο Κύριος αφήρσεν· ειή το όνομα Κυρίου ευλογημένον. **22** Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ίώβ και δεν έδωκεν αφροσύνην εις τον Θεόν.

2 Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου· και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς, διά να παρασταθή ενώπιον του Κυρίου. **2** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή πάρεμι. **3** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ίώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμειπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; και έτι κρατεί την ακεραιότητα αυτού, αν και με παρώξυνας κατ' αυτού, διά να εξολοθρεύσω αυτόν άνευ αιτίας. **4** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού. **5** πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ιδής εάν δεν σε βλαφημήση κατά πρόσωπον. **6** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον. **7** Τότε εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Κυρίου και επάταξε τον Ίώβ με έλκος κακόν από του ίχνους των ποδών αυτού έως της κορυφής αυτού. **8** Και έλαβεν εις εαυτόν όστρακον, διά να ζητάται με αυτό· και εκάθητο εν μέσω της σποδού. **9** Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Έτι κρατείς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε. **10** Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλομεν δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλομεν δεχθή; Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ίώβ με τα χείλι αυτού. **11** Ακούσαντες δε οι τρεις φίλοι του Ίώβ πάντα ταύτα τα κακά τα επελθόντα επ' αυτόν, ήλθον έκαστος εκ του τόπου αυτού· Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης· διότι είχαν συμφωνήσει να έλθωσιν ομού, διά να συλλυπηθώσιν αυτόν και να παρηγορήσωσιν αυτόν. **12** Και ότε εσήκωσαν τους οφθαλμούς αυτών μακρόθεν και δεν εγνωρίσαν αυτόν, ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν· και διέσχισαν έκαστος το ιμάτιον αυτού και έρριψαν χώμα επί τας κεφαλάς αυτών προς τον ουρανόν. **13** Και εκάθησαν μετ' αυτού κατά γης επτά ημέρας και επτά νύκτας, και ουδείς ελάλησε λόγον προς αυτόν, διότι έβλεπον ότι ο πόνος αυτού ήτο μέγας σφόδρα.

3 Μετά ταύτα ήνοιξεν ο Ίώβ το στόμα αυτού, και κατηράσθη την ημέραν αυτού. **2** Και ελάλησεν ο Ίώβ και είπεν· **3** Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην εγεννήθην,

και η νυξ καθ' ην ειπον, Εγεννήθη αρσενικόν. **4** Η ημέρα εκείνη να ήναι σκότος ο Θεός να μη αναζητήση αυτήν άνωθεν, και να μη φρέγη επ' αυτήν φως. **5** Σκότος και σκία θανάτου να αμαυρώσωσιν αυτήν γνόφος να επικάθηται επ' αυτήν. Να επέλθωσιν επ' αυτήν ως πικροτάτην ημέραν. **6** Την νύκτα εκείνην να κατακρατήση σκότος να μη συναφθή με τας ημέρας του έτους να μη εισέλθη εις τον αριθμון των μηνών. **7** Ιδού, έρημος να ήναι η νυξ εκείνη φωνή χαρμόσυνος να μη επέλθη επ' αυτήν. **8** Να καταρασασθώνσιν αυτήν οι καταρώμενοι τας ημέρας, οι έτοιμοι να ανεγείρωσι το πένθος αυτών. **9** Να σκοτισθώσι τα άστρα της εσπέρας αυτής να προσμένη το φως, και να μη έρχηται και να μη ιδη τα βλέφαρα της αυγής. **10** διότι δεν εκλείσε τας θύρας της κοιλάς της μητρος μου, και δεν έκρυψε την θλίψιν από των οφθαλμών μου. **11** Διά τι δεν απέθανον από μήτρας; και δεν εξέπνευσα άμα εξήλθον εκ της κοιλάς; **12** Διά τι με υπεδέχθησαν τα γόνατα; ή διά τι οι μαστοί διά να θηλάσω; **13** Διότι τώρα ήθελον κοιμάσθαι και ησυχάζει ήθελον υπνώττει τότε ήθελον είσθαι εις ανάπαυσιν, **14** μετά βασιλέων και βουλευτών της γης, οικοδομούντων εις εαυτούς ερημώσεις. **15** ή μετά αρχόντων, οίτινες έχουσι χρυσίον, οίτινες εγέμισαν τους οίκους αυτών αργυρίου. **16** ή ως εξάμβλωμα κεκρυμμένον δεν ήθελον υπάρχει, ως βρέφη μη ιδόντα φως. **17** Εκεί οι ασεβείς παύσιν από του να ταράττωσι, και εκεί αναπαύονται οι κεκοιμημένοι. **18** εκεί αναπαύονται ομοι οι αιχμάλωτοι· δεν ακούουσι φωνήν καταδυνάστου. **19** εκεί είναι ο μικρός και ο μέγας και ο δούλος, ελεύθερος του κυρίου αυτού. **20** Διά τι εδόθη φως εις τον δυστυχή, και ζωή εις τον πεπικραμένον την ευχήν, **21** οίτινες ποθούν τον θάνατον και δεν επιτυχάνουσιν, αν και ανορύττωσιν αυτόν μάλλον παρά κεκρυμμένους θησαυρούς, **22** οίτινες υπερχαίρουσιν, υπερευφραίνονται, όταν εύρωσι τον τάφον; **23** Διά τι εδόθη φως εις άνθρωπον, τον οποίον η οδός είναι κεκρυμμένη, και τον οποίον ο Θεός περιέκλεισε; **24** Διότι προ του φαγητού μου έρχεται ο στεναγμός μου, και οι βρυγμοί μου εκχέονται ως ύδατα. **25** Επειδή εκείνο, το οποίον εφοβούμην, συνέβη εις εμέ, και εκείνο, το οποίον ετρόμαζον, ήλθεν επ' εμέ. **26** Δεν είχαν ειρήνην ουδέ ανάπαυσιν ουδέ ησυχίαν· οργή επήλθεν επ' εμέ.

4 Τότε Ελιφάς ο Θαιμανίτης απεκρίθη και ειπεν· **2** Εάν επιχειρισθώμεν να λαλήσωμεν προς σε, θέλεις δυσαρεστήγη; αλλά τις δύναται να κρατηθή από του να ομιλήση; **3** Ιδού, συ ενουθέτησας πολλούς και χείρας αδυνάτους ενίσχυσας. **4** Οι λόγοι σου υπεστήριζαν τους κλονιζομένους, και γόνατα κάμπτοντα ενεδυνάμωσας. **5** Τώρα δε ήλθεν επί σε τούτο, και βαρυνθής σε εγγίζει, και ταράττεσαι. **6** Ο φόβος σου δεν είναι το θάρρος σου, και η ευθής της δόων σου η ελπής σου; **7** Ενθυμήθητι, παρακαλώ τις αθώς ων απώλεσθαι; και που εξωλοθρεύθησαν οι ευθείς; **8** Καθώς εγώ είδον, όσοι ηγοτρίασαν ανομίαν και έσπειραν ασέβειαν, θερίζουσιν αυτάς. **9** εξολοθρεύονται υπό του φυσήματος του Θεού, και από της πνοής των μυκτήρων αυτού αφανίζονται. **10** ο βρυγμός του λέοντος και η φωνή του αγρίου

λέοντος και το γαυρίαμα των σκύμων, εσβέσθησαν. **11** ο λέων απόλλυται δι' έλλειψιν θηράματος, και οι σκύμοι της λεαίνιας διασκορπίζονται. **12** Και λόγος ήλθεν επ' εμέ κρυφώς, και το ωτίον μου έλαβέ τι παρ' αυτού. **13** Εν μέσω των στοχασμών διά τα οράματα της νυκτός, ότε βαθύς ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, **14** Φρίκη συνέλαβέ με και τρόμος, και μεγάλως τα οστά μου συνέσεισε. **15** Και πνεύμα διήλθεν απ' έμπροσθέν μου, αι τρίχες του σώματος μου ανεσηκώθησαν. **16** εστάθη, αλλ' εγώ δεν διεκρίνα την μορφήν αυτού· σχήμα εφάνη έμπροσθεν των οφθαλμών μου ήκουσα λεπτόν φύσημα και φωνήν λέγουσαν, **17** Ο άνθρωπος θέλει είσθαι δικαιότερος του Θεου; θέλει είσθαι ο άνθρωπος καθαρώτερος του Ποιητού αυτού; **18** Ιδού, αυτός δεν εμπίστεύεται εις τους δούλους αυτού, και εν τοις αγγέλοις αυτού βλέπει ελάττωμα. **19** πόσω μάλλον εις τους κατοικούντας οικίας πηλίνας, αίτινες έχουσι το θεμέλιον αυτών εν τω χώματι και αφανίζονται έμπροσθεν του σαρκίου; **20** Από πρωί έως εσπέρας φθείρονται χωρίς να νοήση τις, αφανίζονται διά παντός. **21** Το μεγαλείον αυτών τον αυτοίς δεν παρέρχεται; Αποθνήσκουσιν, αλλ' ουχι εν σοφία.

5 Κάλεσον τώρα, εάν τις σοι αποκριθή; και προς τίνα των αγίων θέλεις αποβλέψει; **2** Διότι η οργή φονεύει τον άφρονα, και η αγανάκτησις θανατόνει τον μυρόν. **3** Εγώ είδον τον άφρονα ριζούμενον· αλλ' ευθής προείπα καταπραμένην την κατοικίαν αυτού. **4** Οι υιοί αυτού είναι μακράν από της σωτηρίας, και καταπιέζονται έμπροσθεν της πύλης, και ουδείς ο ελευθερών. **5** των οποίων τον θερισμόν κατατρώγει ο πενιών, και αρπάζει αυτόν εκ των ακανθών και την περιουσίαν αυτών καταπίνει ο δισψών. **6** Διότι εκ του χώματος δεν εξέρχεται η θλίψις, ουδέ η λύπη βλαστάνει εκ της γής. **7** αλλ' ο άνθρωπος γεννάται διά την λύπην, και εν νεοσσοί των αετών διά να πετώσιν υπηλά. **8** Αλλ' εγώ τον Θεόν θέλω επικαλεσθή, και εν τω Θεώ θέλω εναποθέσει την υπόθεσίν μου. **9** όστις κάμνει μεγαλεία ανεξιχνίαστα, θαυμάσια αναρίθμητα. **10** όστις δίδει βροχήν επί το πρόσωπον της γης, και πέμπει ύδατα επί το πρόσωπον των αγρών. **11** όστις υψώνει τους ταπεινούς, και ανεγείρει εις σωτηρίαν τους τεθλιμμένους. **12** όστις διασκεδάζει τας βουλάς των πανούργων, και δεν δύναται αι χείρες αυτών να εκτελέσωσι την επιχείρησιν αυτών. **13** όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών· και η βουλή των δολίων ανατρέπεται. **14** την ημέραν απαντώσι σκότος, και εν μεσημβρία ψηλαφούσι καθώς εν νυκτί. **15** Τον πτωχόν όμως λυτρώνει εκ της ρομφαίας, εκ του στόματος αυτών και εκ της χειρός του ισχυρού. **16** Και ο πτωχός έχει ελπίδα, της δε ανομίας το στόμα εμφράττεται. **17** Ιδού, μακάριος ο άνθρωπος, τον οποίον ελέγχει ο Θεός διά τούτο μη καταφρόνη την παιδείαν του Παντοδυνάμου. **18** διότι αυτός πληγώνει και επιδένει κτυπά, και αι χείρες αυτού ιατρούουσιν. **19** Εν εξ θλίψεσι θέλει σε ελευθερώσει και εν τη εβδόμη δεν θέλει σε εγγίσει κακόν. **20** Εν τη πείνι θέλει σε λυτρώσει εκ θανάτου και εν πολέμω εκ χειρός ρομφαίας. **21** Από μάστιγος γλώσσης θέλεις είσθαι πεφυλαγμένος και δεν θέλεις

φοβηθή από του επερχομένου ολέθρου. **22** Τον όλεθρον και την πείναν θέλεις καταγελά· και δεν θέλεις φοβηθή από των θηρίων της γης. **23** Διότι θέλεις έχει συμμαχίαν μετά των λίθων της πεδιάδος· και τα θηρία του αγρού θέλουσιν ειρηνεύει μετά σου. **24** Και θέλεις γνωρίσει ότι ειρήνη είναι εν τη σκηνή σου, και θέλεις επισκεφθή την κατοικίαν σου, και δεν θέλει σοι λείπει ουδέν. **25** Και θέλεις γνωρίσει ότι είναι πολύ το σπέρμα σου, και οι έγκοινοί σου ως η βοταή της γης. **26** Θέλεις ελθεί εις τον τάφον εν βαθεί γήρατι, καθώς συσσωρεύεται η θημωνία του σίτου εν τω καιρώ αυτής. **27** Ίδου, τούτο εξιχνιάσαμεν, ούτως έχει άκουσον αυτό και γνώρισον εν σεαυτώ.

6 Ο δε Ιώβ απεκρίθη και είπεν· **2** Είθε να εξυγίζετο τώντι η λύπη μου, και η συμφορά μου να ετίθετο όλη ομού εν τη πλάστιγγι. **3** Επειδή τώρα ήθελεν είσθαι βαρυτέρα υπέρ την άμμον της θαλάσσης· διά τούτο οι λόγοι μου καταπίνονται. **4** Διότι τα βέλη του Παντοδυνάμου είναι εντός μου, των οποίων το φαρμάκιον εκπίνει το πνεύμά μου· οι τρόμοι του Θεού παρατάσσονται εναντίον μου. **5** Ογκάται ο άγριος όνος παρά τη χλόη; ή μuckάται ο βους παρά τη φάτνη αυτού; **6** Τρώγεται το άνοστον χωρίς άλατος; ή υπάρχει γεύσις εν τω λευκώματι του ουού; **7** Τα πράγματα, τα οποία η ψυχή μου απεστρέφετο να εγγίση, έγειναν ως το αηδές φαγητόν μου. **8** Είθε να απελάμβανον την αίτησίμ μου, και να μοι έδίδεν ο Θεός την επιθυμίαν μου. **9** Και να ήθελεν ευδοκήσει ο Θεός να με αφανίση· να απολύση την χείρα αυτού και να με κόψη. **10** Και θέλει είσθαι έτι η παρηγορία μου, ότι, και αν καταναλωθώ εν τη θλίψει και αυτός δεν με λυπηθή, εγώ δεν έκρυψα τους λόγους του Αγίου. **11** Ποία η δύναμίς μου, ώστε να εγκαρτερώ; και ποίον το τέλος μου, ώστε να υποφέρη η ψυχή μου; **12** Μήπως η δύναμίς μου είναι δυνάμις λίθων; ή η σαρξ μου χαλκός; **13** Μήπως δεν εξέλιπεν εν εμοί η βοήθειά μου και απεμακρύνθη απ' εμού η σωτηρία; **14** Εις τον τεθλιμμένον έλεος πρέπει παρά του φίλου αυτού· αλλ' αυτός εγκατέλειπε τον φόβον του Παντοδυνάμου. **15** Οι αδελφοί μου εφάρθησαν απαιτηλώς ως χείμαρρος, ως ρεύμα χείμαρρων παρήλθον· **16** οίτινες θολώνονται εκ του πάγου, εις τους οποίους διαλύεται η χιών· **17** όταν θερμανθώσω, εκλείπουσιν· όταν γείνη θερμότης, εξαλείφονται από του τόπου αυτών. **18** Τα ίχνη της πορείας αυτών συστρέφονται· καταντών εις το μηδέν και χάνονται. **19** τα πλήθη της Θαιμάς εθεώρουν, οι συνοδοιπόροι της Σεβά περιέμενον αυτούς· **20** Εψεύσθησαν της ελπίδος αυτών· ήλθον εκεί και ενετράπησαν. **21** Τώρα και σεις είσθε ως αυτοί· είδετε την πληγήν μου και ετρομάξατε. **22** Μήπως εγώ είπα, Φέρετε προς εμέ; ή, Δότε δώρον εις εμέ από της περιουσίας υμών; **23** ή, Ελευθερώσατέ με εκ της χειρός του εχθρού; ή, Λυτρώσατέ με εκ της χειρός των ισχυρών; **24** Διδάξατέ με, και εγώ θέλω σιωπήσει· και δείξατέ μοι κατά τι έσφαλα. **25** Πόσον ισχυροί είναι οι ορθοί λόγοι· αλλ' ο έλεγχός σας, τι αποδεικνύει; **26** Φαντάζεσθε να ελέγξητε λόγους, ενώ αι ομιλίας του απηλιπισμένου είναι ως άνεμος; **27** Τώντι, σεις επιπίπτετε επί τον ορφανόν, και σκάπτετε λάκκον

εις τον φίλον σας. **28** Τώρα λοιπόν ευαρεστήθητε να εμβλέψητε εις εμέ, διότι έμπροσθεν υμών κείται αν εγώ ψεύδωμαι. **29** Επιστρέψατε, παρακαλώ· ας μη γείνη αδικία· ναι, επιστρέψατε πάλιν· η δικαιοσύνη μου είναι εν τούτω. **30** Υπάρχει αδικία εν τη γλώσση μου; δεν δύναται ο ουρανίσκος μου να διακρίνη τα διεφθαρμένα;

7 Δεν είναι εκστρατεία ο βίος του ανθρώπου επί της γης; αι ημέραι αυτού ως ημέραι μισθωτού; **2** Καθώς ο δούλος επιποθεί την σκιάν, και καθώς ο μισθωτός αναμένει τον μισθόν αυτού, **3** ούτως εγώ έλαβον διά κληρονομίαν μήνας ματαιότητος, και οδυνηραί νύκτες διωρίσθησαν εις εμέ. **4** Όταν πλαγιάζω, λέγω, Πότε θέλω εγερθή, και θέλει περάσει η νυξ; και είμαι πλήρης ανησυχίας έως της αυγής· **5** Η σαρξ μου είναι περιενδεδυμένη σκώληκας και βόλους χύματος· το δέρμα μου διασχίζεται και ρέει. **6** Αι ημέραι μου είναι ταχύτερα της κερκίδος του υφαντού, και χάνονται άνευ ελπίδος. **7** Ενθυμήθητι ότι η ζωή μου είναι άνεμος· ο οφθαλμός μου δεν θέλει επιστρέψει διά να ιδη αγαθόν. **8** Ο οφθαλμός μου τον βλέποντός με δεν θέλει με ιδεί πλέον· οι οφθαλμοί σου είναι επ' εμέ, και εγώ δεν υπάρχω. **9** Καθώς το νέφος διαλύεται και χάνεται ούτως ο καταβαίνων εις τον τάφον δεν θέλει επαναβίη· **(Sheol h7585)** **10** δεν θέλει επιστρέψει πλέον εις τον οίκον αυτού, και ο τόπος αυτού δεν θέλει γνωρίσει αυτόν πλέον. **11** Διά τούτο εγώ δεν θέλω κρατήσῃ το στόμα μου· θέλω λαλήσει εν τη αγωνία του πνευμάτός μου· θέλω θρηνολογήσει εν τη πικρία της ψυχής μου. **12** Θάλασσα είμαι ή κήτος, ώστε έθσεας επ' εμέ φυλακίη; **13** Όταν λέγω, Η κλίνη μου θέλει με παρηγορήσει, η κοίτη μου θέλει ελαφρόσει το παρπόνον μου, **14** τότε με φοβίζεις με όνειρα και με καταπλήττεις με οράσεις· **15** και η ψυχή μου εκλέγει αγχόνην και θάνατον, παρά τα οστά μου. **16** Αηδίασα· δεν θέλω ζήσει εις τον αιώνα· λείψον απ' εμού· διότι αι ημέραι μου είναι ματαιότης. **17** Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε μεγαλύνει αυτόν, και βάλλεις τον νούν σου επ' αυτόν; **18** Και επισκέπτεσαι αυτόν κατά πάσαν πρωίαν και δοκιμάζεις αυτόν κατά πάσαν στιγμήν; **19** Έως πότε δεν θέλεις συρθή απ' εμού και δεν θέλεις με αφήσει, έως να καταπίω τον σιελόν μου; **20** Ημάρτησα· τι δύναμαι να κάμω εις σε, διατηρητά του ανθρώπου; διά τι με έθσεας σημάδιόν σου, και είμαι βάρος εις εμαυτόν; **21** Και διά τι δεν συγχωρείς την παράβασίν μου και αφαιρείς την ανομίαν μου; διότι μετ' ολίγον θέλω κοιμάσθαι εν τω χύματι· και το πρωί θέλεις με ζητήσει, και δεν θέλω υπάρχει.

8 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως πότε θέλεις λαλεί ταύτα; και οι λόγοι του στόματός σου θέλουσιν είσθαι ως άνεμος σφοδρός; **3** Μήπως ο Θεός ανατρέπει την κρίσιν; ή ο Παντοδύναμος ανατρέπει το δίκαιον; **4** Εάν οι υιοί σου ημάρτησαν εις αυτόν, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα της ανομίας αυτών. **5** Εάν συ ήθελες ζητήσει τον Θεόν πρωί, και ήθελες δεηθή του Παντοδυνάμου· **6** εάν ήσο καθαρός και ευθύς, βεβαίως τώρα ήθελεν εγερθή διά σε, και ήθελεν ευτυχή η κατοικία της δικαιοσύνης σου. **7** Και αν η αρχή σου ήτο μικρά, τα ύστερά σου όμως ήθελον

μεγαλυνθή σφόδρα. **8** Επειδή ερώτησον, παρακαλώ, περί των προτέρων γενεών, και ερεύνησον ακριβώς περί των πατέρων αυτών. **9** διότι ημείς είμεθα χθεσinoί, και δεν εξεύρομεν ουδέν, επειδή αι ημέραι ημών επί της γης είναι σκιά. **10** δεν θέλουσι σε διδάξει αυτοί, και σοι ειπεί και προφέρει λόγους εκ της καρδιάς αυτών; **11** Θάλλει ο πάπυρος άνευ πηλού; αυξάνει ο σχοίνος άνευ ύδατος; **12** Ενώ είναι έτι πράσινος και εβήριστος, ζηριναίεται προ παντός χόρτου. **13** Ούτως είναι αι οδοί πάντων των λημονούτων τον Θεόν· και η ελπίς του υποκριτού θέλει χαθή. **14** η ελπίς αυτού θέλει κοπή, και το θάρρος αυτού θέλει είσθαι ιστός αράχνης. **15** θέλει επιστηριχθή επί την οικίαν αυτού, πλην αυτή δεν θέλει σταθή· θέλει κρατήσει αυτήν, πλην δεν θέλει ανορθωθή. **16** Είναι χλωρός έμπροσθεν του ήλιου, και ο κλάδος αυτού απλώνεται εις τον κήπον αυτού. **17** Αι ρίζαι αυτού περιπλέκονται εις τον σωρόν των λίθων, και εκλέγει τον πετρώδη τόπον. **18** Εάν εξαλειφθή από του τόπου αυτού, τότε θέλει αρνηθή αυτόν, λέγων, Δεν σε είδον. **19** Ίδου, αυτή είναι η χαρά της οδού αυτού, και εκ του χρώματος άλλοι θέλουσι αναβλαστήσει. **20** Ίδου, ο Θεός δεν θέλει απορρίψει τον άμεμπτον, ουδέ θέλει πιάσει την χείρα των κακοποιών. **21** εωσού γεμίση το στόμα σου από γέλωτος, και τα χείλη σου αλαλαγμού. **22** Οι μισούντές σε θέλουσιν ενδυθή αισχύνην· και η κατοικία των ασεβών δεν θέλει υπάρχει.

9 Και απεκριθή ο Ιώβ και είπεν· **2** Αληθώς εξεύρω ότι ούτως έχει· αλλά πως ο άνθρωπος θέλει δικαιωθή ενώπιον του Θεού; **3** Εάν θελήση να διαδικασθή μετ' αυτού δεν δύναται να αποκριθή προς αυτόν εν εκ χιλίων. **4** Είναι σοφός της καρδιας και κραταιός της δύναμιν· τις εσκληρύνθη εναντίον αυτού και ευτύχησεν; **5** Αυτός μετακινεί τα όρη, και δεν γνωρίζουσι τις έστρεψεν αυτά εν τη οργή αυτού. **6** Αυτός σείει την γην από του τόπου αυτής, και οι στύλοι εν αυτής σαλεύονται. **7** Αυτός προστάζει τον ήλιον, και δεν ανατέλλει· και κρύπτει υπό σφραγίδα τα άστρα. **8** Αυτός μόνος εκτείνει τους ουρανοούς και πατεί επί τα ύψη της θαλάσσης. **9** Αυτός κάμνει τον Αρκτούρον, τον Ορίωνα και την Πλειάδα και τα ταμεία του νότου. **10** Αυτός κάμνει μεγαλεία ανεξιχνίαστα και θαυμάσια αναρίθμητα. **11** Ίδου, διαβαίνει πλησίον μου, και δεν βλέπω αυτόν διέρχεται, και δεν εννοώ αυτόν. **12** Ίδου, αφαιρεί τις θέλει εμποδίσει αυτόν; τις θέλει ειπεί προς αυτόν, Τι κάμνεις; **13** Εάν ο Θεός δεν σύρη την οργήν αυτού, οι επηρμένοι βοηθοί καταβάλλοντα υποκάτω αυτού. **14** Πόσον ολιγώτερον εγώ ήθελον αποκριθή προς αυτόν, εκλέγων τους προς αυτόν λόγους μου; **15** προς τον οποίον, και αν ήμην δίκαιος, δεν ήθελον αποκριθή, αλλ' ήθελον ζητήσει έλεος παρά του Κριτού μου. **16** Εάν κράζω, και μοι αποκριθή, δεν ήθελον πιστεύσει ότι εισήκουσε της φωνής μου. **17** διότι με κατασυντρίβει με ανεμοστρόβιλον και πληθύνει τας πληγάς μου αναίτιως. **18** Δεν με αφίνει να αναπνεύσω, αλλά με χορτάζει από πικρίας. **19** Εάν πρόκηται περί δυνάμεως, ιδού, είναι δυνατός· και εάν περί κρίσεως, τις θέλει μαρτυρήσει υπέρ εμού; **20** Εάν ήθελον να δικαιώσω εμαυτόν, το στόμα μου ήθελε με καταδικάσει· εάν ήθελον ειπεί, είμαι

άμεμπτος, ήθελε με αποδείξει διεφθαρμένον. **21** Και αν ήμην άμεμπτος, δεν ήθελον φροντίσει περί εμαυτού· ήθελον καταφρονήσει την ζωήν μου. **22** Εν τούτο είναι, διά τούτο είπα, αυτός αφανίζει τον άμεμπτον και τον ασεβή. **23** Και αν η μάστιξ αυτού θανατόνη ευθός, γελά όμως εις την δοκιμασίαν των αθών. **24** Η γη παρεδόθη εις τας χείρας του ασεβούς· αυτός σκεπάζει τα πρόσωπα των κριτών αυτής· αν ουχί αυτός, και αι τις είναι; **25** Αι δε ημέραι μου είναι ταχυδρόμου ταχύτεραι· φεύγουσι και δεν βλέπουσι καλόν. **26** Παρήλθον ως πλοία σπεύδοντα· ως αετός πετώμενος επί το θήραμα. **27** Εάν είπω, θέλω λησμονήσει το παράπονόν μου, θέλω παραιτήσει το πένθος μου και παρηγορηθή· **28** τρομάζω διά πάσας τας θλίψεις μου, γνωρίζω ότι δεν θέλεις με αθώώσει. **29** Είμαι ασεβής· διά τι λοιπόν να κοπιάζω εις μάτην; **30** Εάν λουσθώ εν ύδατι χιόνος και επιμελώς αποκαθαρίσω τας χείρας μου· **31** συ όμως θέλεις με βυθίσει εις τον βόρβορον, ώστε και αυτά μου τα ιμάτια θέλουσι με βδελύττεσθαι. **32** διότι δεν είναι άνθρωπος ως εγώ, διά να αποκριθώ προς αυτόν, και να έλθωμεν εις κρίσιν ομού. **33** Δεν υπάρχει μεσίτης μεταξύ ημών, διά να βάλη την χείρα αυτού επ' αμφοτέρους ημάς. **34** Ας απομακρύνη απ' εμού την ράβδον αυτού, και ο φόβος αυτού ας μη με εκπλήττη· **35** τότε θέλω λαλήσει και δεν θέλω φοβηθή αυτόν· διότι ούτω δεν είμαι εν εμαυτώ.

10 Η ψυχή μου εβαρύνθη την ζωήν μου· θέλω παραδοθή εις το παράπονόν μου· θέλω λαλήσει εν τη πικρία της ψυχής μου. **2** θέλω ειπεί προς τον Θεόν, μη με καταδικάσης· δείξόν μοι διά τι με δικάζεις. **3** Είναι καλόν εις σε να καταθλίβης, να καταφρονή το έργον των χειρών σου και να ευοδόνης την βουλήν των ασεβών; **4** Σαρκός οφθαλμούς έχεις; ή βλέπεις καθώς βλέπει άνθρωπος; **5** Ανθρώπινος είναι ο βίος σου; ή τα έτη σου ως ημέραι ανθρώπου, **6** ώστε αναζητείς την ανομίαν μου και ανερσενάς την αμαρτίαν μου; **7** Ενώ εξεύρεις ότι δεν ησέβησα· και δεν υπάρχει ο ελευθερών εκ των χειρών σου. **8** Αι χείρες σου με εμόρφωσαν και με έπλασαν όλον κύκλω· και με καταστρέφεις. **9** Ενθυμήθητι, δέομαι, ότι ως πηλόν με έκαμες και εις χώμα θέλεις με επιστρέψει. **10** Δεν με ήμελξας ως γάλα και με έπηξας ως τυρόν; **11** Δέρμα και σάρκα με ενέδυσας και με οστά και νεύρα με περιέφραξας. **12** Ζωήν και έλεος εχάρισας εις εμέ, και η επίσκεψίς σου εφύλαξε το πνεύμά μου· **13** ταύτα όμως έκρυπτες εν τη καρδία σου· εξεύρω ότι τούτο ήτο μετά σου. **14** Εάν αμαρτήσω, με παραφυλάττεις, και από της ανομίας μου δεν θέλεις με πθώσωσι. **15** Εάν ασεβήσω, ουαί εις εμέ· και εάν ήμια δίκαιος, δεν δύναμαι να σηκώσω την κεφαλήν μου· είμαι πλήρης ατιμίας· ιδέ λοιπόν την θλίψιν μου, **16** διότι αυξάνει. Με κυνηγείς ως άγιος λέων· και επιστρέφω δεικνύεσαι θαυμαστός κατ' εμού. **17** Ανανεόνης τους μάρτυράς σου εναντίον μου, και πληθύνεις την οργήν σου κατ' εμού· αλλαγαί στρατεύματος γίνονται επ' εμέ. **18** Διά τι λοιπόν με εξήγαγες εκ της μήτρας; είθε να εξέπνεον, και οφθαλμός να μη με έβλεπεν. **19** ήθελον είσθαι ως μη υπάρχας· ήθελον φερθή εκ της μήτρας εις τον τάφον. **20** Αι ημέραι

μου δεν είναι ολίγαι; πάυσον λοιπόν, και άφες με, διά να αναλάβω ολίγον, **21** πριν υπάγω όθεν δεν θέλω επιστρέψει, εις γην σκότους και σκιάς θανάτου. **22** γην γνοφεράν, ως το σκότος της σκιάς του θανάτου, όπου τάξις δεν είναι, και το φως είναι ως το σκότος.

11 Και απεκρίθη ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε: **2** Δεν δίδεται απόκρισι εις το πλήθος των λόγων; και ο πολύλογος θέλει δικαιωθή; **3** Αι φλυαρίαί σου θέλουσιν αποστομώσει τους ανθρώπους; και όταν περιγελάς, δεν θέλει σε καταισχύνει τις; **4** Διότι είπες, Η ομιλία μου είναι καθαρά, και είμαι καθαρός ενώπιόν σου. **5** Αλλ' είθε να ελάλει ο Θεός και να ήνοιγε τα χείλη αυτού εναντίον σου. **6** Και να σοι εφανέρονε τα κρύφια της σοφίας, ότι είναι διπλάσια των όσα γνωρίζονται. Έξευρε λοιπόν, ότι ο Θεός απαιτεί από σου ολιγώτερον της ανομίας σου. **7** Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού; δύνασαι να εξιχνιάσης τον Παντοδύναμον με εντέλειαν; **8** Ταύτα είναι και τα ύψη του ουρανού: τι δύνασαι να κάμης; είναι βαθύτερα του άδου: τι δύνασαι να γνωρίσης; (**Sheel h7585**) **9** Το μέτρον αυτών είναι μακρότερον της γης, και πλατύτερον της θαλάσσης. **10** Εάν θελήση να χαλάση και να κλείση, ή να συνάξη, τότε τις δύναται να εμποδίση αυτόν; **11** Διότι αυτός γνωρίζει την ματαιότητα των ανθρώπων, και βλέπει την ασέβειαν: και δεν θέλει εξετάσει; **12** Ο δε μάταιος άνθρωπος υπερηφανεύεται, και γεννάται ο άνθρωπος άγριον ονάριον. **13** Εάν συ ετοιμάσης την καρδίαν σου και εκτείνης τας χείρας σου προς αυτόν. **14** εάν την ανομίαν, την εν χερσί σου, απομακρύνης και δεν αφήνης να κατοικήση ασέβεια εν ταις σκηναίς σου. **15** τότε βεβαίως θέλεις υψώσει το πρόσωπόν σου ακηλίδωτον: μάλιστα θέλεις εισθαι σταθερός και δεν θέλεις φοβείσθαι. **16** Διότι συ θέλεις λησμονήσει την θλίψιν: θέλεις ενθυμηθή αυτήν ως ύδατα διαρρεύσαντα. **17** και ο καιρός σου θέλει ανατείλει λαμπρότερος της μεσημβρίας: και εάν επέλθη σκότος επί σε, πάλιν θέλεις γείνει ως η αυγή. **18** και θέλεις εισθαι ασφαλής, διότι υπάρχει ελπίς εις σέ: να, θέλεις σκάπτει διά την σκηνήν σου και θέλεις κοιμάσθαι εν ασφαλεία. **19** θέλεις πλαγιάζει, και ουδείς θέλει σε τρομάζει: και πολλοί θέλουσιν ικετεύει το πρόσωπόν σου. **20** Των δε ασεβών οι οφθαλμοί θέλουσι μαρανθή, και καταφύγιον θέλει λείψει απ' αυτών, και η ελπίς αυτών θέλει εισθαι να εκπνεύσωσι.

12 Ο δε Ιώβ απεκρίθη και είπε: **2** Σεις είσθε αληθώς οι άνθρωποι, και με σας θέλει τελευταίη η σοφία. **3** Και εγώ έχω σύνεσιν ως και υμείς: δεν είμαι κατώτερος υμών: και τις δεν γνωρίζει τοιαύτα πράγματα; **4** Έγεινα χλεύη εις τον πλησίον μου, όστις επικαλούμαι τον Θεόν, και μοι αποκρίνεται. Ο δίκαιος και άμεμπτος περιγελάται. **5** Ο κινδυνεύων να ολισθή με τους πόδας είναι εις τον στοχασμόν του ευτυχόντος ως λύχνος καταπεφρονημένος. **6** Αι σκηναί των ληστών ευτυχούσι, και οι παροργίζοντες τον Θεόν είναι εν ασφαλεία, εις τας χείρας των οποίων ο Θεός φέρει αφθονίαν. **7** Αλλ' ερώτησον τώρα τα ζώα, και θέλουσι σε διδάξει: και τα πετεινά του ουρανού, και θέλουσι σοι απαγγείλει. **8** ή λάλησον προς την γην, και θέλει σε διδάξει: και οι

ιχθύες της θαλάσσης θέλουσι σοι διηγηθή. **9** Τις εκ πάντων τούτων δεν γνωρίζει, ότι η χειρ του Κυρίου έκαμε ταύτα; **10** Εν τη χειρί του οποίου είναι ψυχή πάντων των ζώντων και η πνοή πάσης ανθρώπινης σαρκός. **11** Το ωτίον δεν διακρίνει τους λόγους; και ο ουρανίσκος λαμβάνει γεύσιν του φαγητού αυτού; **12** Η σοφία είναι μετά των γερόντων, και η σύνεσις εν τη μακρότητι των ημερών. **13** Εν αυτώ είναι η σοφία και η δύναμις αυτός έχει βουλήν και σύνεσιν. **14** Ιδού, καταστρέφει, και δεν ανοικοδομείται: κλείει κατά του ανθρώπου, και ουδείς ο ανοίγων. **15** Ιδού, κρατεί τα ύδατα, και ξηραίνονται: πάλιν εξαποστέλλει αυτά, και καταστρέφουσι την γην. **16** Μετ' αυτού είναι η δύναμις και η σοφία: αυτού είναι ο απατώμενος και ο απατών. **17** Παραδίδει λάφυρον τους βουλευταί και μωραίνοι τους κριτάς. **18** Λύει την ζώνην των βασιλέων και περιζώνει την οσφύν αυτών με σχοινίον. **19** Παραδίδει λάφυρον τους άρχοντας και καταστρέφει τους ισχυρούς. **20** Αφαιρεί τον λόγον των δεινών ρητόρων, και σηκώνει την σύνεσιν από των πρεσβυτέρων. **21** Εκχέει καταφρόνησιν επί τους άρχοντας, και λυει την ζώνην των ισχυρών. **22** Αποκαλύπτει εκ του σκότους βαθέα πράγματα, και εξάγει εις φως την σκιάν του θανάτου. **23** Μεγαλύνει τα έθνη και αφανίζει αυτά: πλατύνει τα έθνη και συστέλλει αυτά. **24** Αφαιρεί την καρδίαν από των αρχηγών των λαών της γης, και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμω αβάτω. **25** Πηλαφώνεν εν σκότι χωρίς φωτός, και κάμνει αυτούς να παραφέρωνται ως ο μεθύων.

13 Ιδού, ταύτα πάντα είδεν ο οφθαλμός μου: το ωτίον μου ήκουσε και ενόησε ταύτα. **2** Καθώς γνωρίζετε σεις, γνωρίζω και εγώ: δεν είμαι κατώτερος υμών. **3** Αλλ' όμως θέλω λαλήσει προς τον Παντοδύναμον, και επιθυμώ να διαλεχθώ μετά του Θεού. **4** Σεις δε είσθε εφευρεταί ψεύδους: είσθε πάντες ιατροί ανωφελείς. **5** Είθε να εσιωπάτε παντάπαι και τούτο ήθελεν εισθαι εις εσάς σούς. **6** Ακούσατε τώρα τους λόγους μου, και προσέξατε εις τας δικαιολογίας των χειλέων μου. **7** Θέλετε λαλεί δίκαια υπέρ του Θεού; και θέλετε προσφέρει δόλια υπέρ αυτού; **8** Θέλετε κάμει προσωποληψίαν υπέρ αυτού; θέλετε δικολογήσει υπέρ του Θεού; **9** Είναι καλόν να σας εξιχνιάση; ή καθώς άνθρωπος περιγελά άνθρωπον, θέλετε περιγελά αυτόν; **10** Εξάπαντος θέλει σας εξελέγξει, εάν κρυφίως προσωποληπτήτε. **11** Το μεγαλείον αυτού δεν θέλει σας τρομάζει, και ο φόβος αυτού πέσει εφ' υμιάς; **12** τα απονημονεύματά σας ισοδυναμούσι με κοινοτρόν, τα προπύργιά σας με προπύργια χύματος. **13** Σιωπήσατε, αφήσατέ με, διά να λαλήσω εγώ, και ας έλθη επ' εμέ ό, τι δήποτε. **14** διά τι πιάνω τας σάρκας μου με τους οδόντας μου και βάλλω την ζωήν μου εις την χείρα μου; **15** Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν: πλην θέλω υπερασπισθή τας οδούς μου ενώπιον αυτού. **16** Αυτός μάλιστα θέλει εισθαι η σωτηρία μου: διότι δεν θέλει ελθει ενώπιον αυτού υποκριτής. **17** Ακροάσθητε προσεκτικώς τον λόγον μου, και την παράστασίν μου με τα ώτα σας. **18** Ιδού τώρα, διέταξα την κρίσιν μου: εξεύρω ότι εγώ θέλω δικαιωθή. **19** Τις είναι εκείνος όστις θέλει αντιδιαλεχθή μετ' εμού, διά να σιωπήσω

τώρα και να εκπνεύσω; **20** Μόνον δύο μη κάμης εις εμέ τότε δεν θέλω κρυφθή από του προσώπου σου· **21** την χείρα σου απομάκρυνον απ' εμού· και ο φόβος σου ας μη με τρομάξη. **22** Έπειτα κάλεσον, και εγώ θέλω αποκριθῆ· ἢ ας λαλήσω, και αποκριθῆτί μοι. **23** Πόσαι εἶναι αι ανομίας μου και αι αμαρτίαι μου; φανέρωσόν μοι το ἔγκλημά μου και την αμαρτίαν μου. **24** Διά τι κρύπτεις το πρόσωπόν σου και με θεωρεῖς ως εχθρόν σου; **25** Θέλεις κατατρίψει φύλλον φερόμενον υπό του ανέμου; και θέλεις κατατρέξει ἄχυρον ξηρόν; **26** Διότι γράφεις πικρίας εναντίον μου, και αποδίδεις εις εμέ τας ανομίας της νεότητός μου. **27** και βάλλεις τους πόδας μου εις δεσμά, και παραφυλάττεις πάσας τας οδούς μου· σημειοῖνεις τα ἴχνη των ποδῶν εμού· **28** ὅστις φθείρεται ως πράγμα σεσηπός, ως ἔνδυμα σκωληκοβόρων.

14 Ἄνθρωπος γεγεννημένος εκ γυναικός εἶναι ὀλιγόβιος και πλήρης ταραχῆς· **2** αναβλαστάνει ως ἄνθος και κόπτεται· φεύγει ως σκία και δεν διαμένει. **3** Και επί τοιούτον ανοίγεις τους οφθαλμούς σου, και με φέρεις εις κρίσιν μετά σου; **4** Τις δύναται να εξαγάγη καθαρὸν ἀπὸ ακαθάρτου; ουδεὶς. **5** Επειδὴ αι ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι προσδιωρισμέναι, ο αριθμὸς των μηνῶν αὐτοῦ εὐρίσκεται παρά σοι, και συ ἔθεσας τα ὅρια αὐτοῦ, και δεν δύναται να υπερβῆ αὐτά, **6** ἀπόστρεψον ἀπ' αὐτοῦ, διὰ να ησυχάσῃ, εωσὺ χαίρων εκπληρώσῃ ως μισθωτὸς την ἡμέραν αὐτοῦ. **7** Διότι περὶ του δένδρου, εἰάν κοπή, εἶναι ἐλπὶς ὅτι θέλει αναβλαστήσῃ, και ὅτι ο τρυφερός αὐτοῦ βλαστὸς δεν θέλει ἐκλείψῃ. **8** Και αν η ρίζα αὐτοῦ παλαιωθῇ εν τη γῆ και ο κορμὸς αὐτοῦ αποθάνῃ εν τῷ χώματι, **9** ὅμως διὰ της οσμῆς του ὕδατος θέλει αναβλαστήσῃ και θέλει ἐκβάλῃ κλάδους ως νεόφυτον. **10** Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος αποθνήσκει και παρέρχεται· και ο ἄνθρωπος ἐκπνέει, και που εἶναι; **11** Καθὼς τα ὕδατα ἐκλείπουνεν εκ της θαλάσσης και ο ποταμὸς στερεύει και ξηραίνεται, **12** οὕτως ο ἄνθρωπος, ἀφοῦ κοιμηθῆ, δεν ἀνίσταται· εωσὺ οἱ ουρανοὶ μη υπάρξωσι, δεν θέλουσιν ἐξυπνήσῃ, και δεν θέλουσιν ἐγερθῆ εκ του ὑπνου αὐτῶν. **13** Εἶθε να με ἐκρύπτεις εν τῷ τάφῳ, να με ἐσκέπαζες εωσὺ παρέλθῃ η ὀργὴ σου, να προσδιώριζες εις εμέ προθεσίαν, και τότε να με ἐνθυμηθῆς (Sheol h7585) **14** Εἰάν αποθάνῃ ο ἄνθρωπος, θέλει ἀναζήσῃ; πάσας τας ἡμέρας της ἐκστρατείας μου θέλω περιμένει, εωσὺ ἔλθῃ η ἀπαλλαγὴ μου. **15** Θέλεις καλέσει, και εγώ θέλω σοι αποκριθῆ· θέλεις ἐπιβλέψῃ εις το ἔργον των χειρῶν σου. **16** Διότι τώρα ἀριθμῆεις τα διαβήματά μου· δεν παραφυλάττεις τας αμαρτίας μου; **17** Ἡ παράβασίς μου εἶναι ἐπεσφραγισμένη εν βαλαντίῳ, και ἐπισημειοῖνεις την ἀνομίαν μου. **18** Βεβαίως το μεν ὄρος πίπτον ἐξουδενούται, ο δε βράχος μετακινεῖται ἀπὸ του τόπου αὐτοῦ. **19** Τα ὕδατα τρώγουσι τας πέτρας· αι πλημύραι αὐτῶν παρασύρουσι το χῶμα της γῆς· οὕτω συ καταστρέφεις την ἐλπίδα του ἀνθρώπου, **20** ὑπερισχύεις πάντοτε ἐναντίον αὐτοῦ, και αὐτὸς παρέρχεται· μεταβάλλεις την ὄψιν αὐτοῦ και ἀποπέμπεις αὐτόν. **21** Οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υφούνται, και αὐτὸς δεν ἐξεύρει και ταπεινούνται, και αὐτὸς δεν ἐννοεῖ οὐδὲν περὶ αὐτῶν. **22** Μόνον η σαρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ θέλει πονεῖ, και η ψυχὴ αὐτοῦ εν αὐτῷ θέλει πενεθῆ.

15 Τότε ἀπεκρίθη Ἐλιφάς ο Θαϊμαινίτης και εἶπεν· **2** Ἐπρεπε σοφὸς να προφέρῃ στοχασμούς μάταιους και να γεμίξῃ την κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ ἀνατολικῶν ἀνέμων; **3** Ἐπρεπε να φιλονεικῆ διὰ λόγων ματαίων και ὀμιλιῶν ἀνωφελῶν; **4** Βεβαίως συ ἀπορρίπτεις τον φόβον και ἀποκλείεις την δέσιν ἐνώπιον του Θεοῦ. **5** Διότι το στόμα σου ἀποδεικνύει την ἀνομίαν σου, και ἐξέλεξας την γλώσσαν των πανούργων. **6** Το στόμα σου σε καταδικάζει, και οὐχὶ ἐγώ· και τα χεῖρά σου καταμαρτυροῦνεν ἐναντίον σου. **7** Μη πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐγεννήθης; ἢ προ των βουνῶν ἐπλάσθης; **8** Μήπως ἴκουσας τας βουλὰς του Θεοῦ; και ἐξήντησας εις σεαυτὸν την σοφίαν; **9** Τι ἐξεύρεις, και δεν ἐξεύρομεν; τι ἐννοεῖς, και δεν ἐννοοῦμεν; **10** Ὑπάρχουσι και μεταξύ ἡμῶν πολιοὶ και γέροντες, γερνότεροί του πατρός σου. **11** Αἱ παρηγορίαι του Θεοῦ φάνονται μικρόν πράγμα εις σε; ἢ ἔχεις τι ἀπόκρυφον ἐν σεαυτῷ; **12** Διὰ τι σε ἀποπλανὰ η καρδία σου; και διὰ τι παραφέρονται οἱ οφθαλμοὶ σου, **13** ὥστε στρέφεις το πνεῦμά σου κατὰ του Θεοῦ και ἀφίνεις να ἐξέρχωνται τοιοῦτο λόγο εκ του στόματός σου; **14** Τι εἶναι ο ἄνθρωπος, ὥστε να ἴηται καθαρὸς; και ο γεγεννημένος εκ γυναικός, ὥστε να ἴηται δίκαιος; **15** Ἰδοῦ, εις τους ἀγίους αὐτοῦ δεν ἐμπιστεύεται· και οἱ ουρανοὶ δεν εἶναι καθαρὸι εις τους οφθαλμούς αὐτοῦ. **16** Πόσω μᾶλλον βδελυρὸς και ἀκάθαρτος εἶναι ο ἄνθρωπος, ο πίνων ἀνομίαν εἰς ὕδωρ; **17** Εγὼ θέλω σε διδάξαι· ἀκούσον μου· τοῦτο βεβαίως εἶδον και θέλω φανερώσει, **18** το ὁποῖον οἱ σοφοὶ ἀνήγγειλαν παρά των πατέρων αὐτῶν, και δεν ἐκρύψαν· **19** εις τους ὁποίους μόνους ἐδόθη η γῆ, και ξένοι δεν ἐπέρασε διὰ μέσου αὐτῶν. **20** Ὁ ἀσεβὴς βασανίζεται πάσας τας ἡμέρας, και ἀριθμητὰ ἔτη εἶναι πεφυλαγμένα διὰ τον τῦραννον. **21** Ἦχος φόβου εἶναι εις τα ὦτα αὐτοῦ· ἐν μέσῳ εἰρήνης θέλει ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτόν ο ἐξολοθρευτὴς. **22** Δεν πιστεύει ὅτι θέλει ἐπιστρέψῃ εκ του σκότους, και περιμένει την μάχαιραν. **23** Περιπλανάται διὰ ἄρτον, και που; ἐξεύρει ὅτι η ἡμέρα του σκότους εἶναι ἐτοιμὴ πλησίον αὐτοῦ. **24** Ἐλίψις και στενωχωρία θέλουσι καταπλήττει αὐτόν· θέλουσιν ὑπερισχύει κατ' αὐτοῦ, ὡς βασιλεὺς εις μάχην παρεσκευασμένος. **25** διότι ἐξήλπωσε την χείρα αὐτοῦ κατὰ του Θεοῦ και ἠλαζονεύθη κατὰ του Παντοδυνάμου. **26** ὤρμησε κατ' αὐτοῦ με τράχηλον ἐπλημένον, με την πεπυκνωμένην ράχιν των ἀσπίδων αὐτοῦ. **27** διότι ἐσκέπασε το πρόσωπον αὐτοῦ με το πάχος αὐτοῦ και ὑπερεπάχυνε τα πλευρά αὐτοῦ. **28** και κατώκησεν εις πόλεις ἐρήμους, εις οἴκους ἀκατοικήτους, ἐτοιμοὺς διὰ σωρούς. **29** δεν θέλει πλουτισθῆ, οὐδὲ θέλουσι διαμένει τα υπάρχοντα αὐτοῦ, οὐδὲ θέλει ἐκτανθῆ ἐκ τῆς ἀφθονίας αὐτῶν ἐπὶ την γῆν. **30** Δεν θέλει χωρισθῆ εκ του σκότους· φλόξ θέλει θῆρᾶνι τοὺς βλαστοὺς αὐτοῦ, και με την πνοήν του στόματος αὐτοῦ θέλει ἀπέλθῃ. **31** Ἄς μη πιστεύσῃ εις την ματαιότητα ο ἠπατημένος, διότι ματαιότης θέλει εἶσθαι η ἀμοιβὴ αὐτοῦ. **32** Προ του καιροῦ αὐτοῦ θέλει φθαρῆ, και ο κλάδος αὐτοῦ δεν θέλει πρασινεῖν. **33** Θέλει ἀποβάλλει την ἄυρον σταφυλὴν αὐτοῦ ὡς ἡ ἄμπελος, και θέλει ρίψῃ το ἄνθος αὐτοῦ ὡς η ἐλαία. **34** Διότι η σύναξις των ὑποκριτῶν θέλει ἐρημωθῆ, και πυρ θέλει καταφάγει τας σκηνὰς της

δωροληψίας. **35** Συλλαμβάνουσι πονηρίαν και γεννώσι ματαιότητα, και η καρδιά αυτών μηχανάται δόλον.

16 Τότε ο Ιώβ απεκρίθη και είπε· **2** Πολλά τοιαύτα ήκουσα· άθλιοι παρηγορηταί είσθε πάντες. **3** Έχουσι τέλος αι ματαιολογίαι; ή τι σε ενθαρρύνει εις το να αποκρίνησαι; **4** Και εγώ εδυνάμην να λαλήσω καθώς σείς· εάν ή ψυχή σας ήτο εις τον τόπον της ψυχής μου, ηδυνάμην να επισωρεύσω λόγους εναντίον σας, και να κινήσω εναντίον σας την κεφαλήν μου. **5** Ήθελον σας ενισχύσει με το στόμα μου, και η κίνησις των χειλέων μου ήθελε σας ανακουφίσει. **6** Αν λαλώ, ο πόνος μου δεν ανακουφίζεται; και αν σιωπώ, ποία ελάττωσις γίνεται εις εμέ; **7** Αλλά τώρα με υπερεβάρυνεν· ηρήμωσας πάσαν την συνοδίαν μου. **8** Και αι ρυτίδες με τας οποίας με εσημείωσας, είναι μαρτυρία· και η ισχνότης μου ανισταμένη εις εμέ, μαρτυρεί επί του προσώπου μου. **9** Με διασπαράττει ο εχθρός μου εν τω θυμώ αυτού και με μισεί· τρίξει τους οδόντας αυτού εναντίον μου· οξύνει τους οφθαλμούς αυτού επ' εμέ. **10** Ανοίγουσι το στόμα αυτών κατ' εμού· με τύπτουσι κατά της σιαγόνας υβριστικώς· συνήχθησαν ομού επ' εμέ. **11** Ο Θεός με παρέδωκεν εις τον άδικον, και με έριψεν εις χείρας ασεβών. **12** Ήμην εν ησυχία, και με κατεσπάραξε· και πιάσας με από του τραχήλου, με κατεσύντριψε, και με έθεσε σκοπόν αυτού. **13** Οι τοξόται αυτού με περιεκύκλωσαν· διαπερά τα νεφρά μου, και δεν φείδεται εκχέει την χολήν μου επί την γην. **14** Με συντρίβει με πληγήν επί πληγήν· έδραμεν επ' εμέ ως γίγας. **15** Σάκκον έφρασα· επέ το δέρμα μου, και εμόλυνα το κέρασ μου με χύμα. **16** Το πρόσωπόν μου κατεκάη υπό του κλαυθμού, και σκία θανάτου είναι επί των βλεφάρων μου· **17** ενώ αδικία δεν υπάρχει εν ταις χερσί μου, και η προσευχή μου είναι καθαρά. **18** Ω γη, μη σκεπάσης το αίμα μου, και ας μη υπάρξη τόπος διά την κραυγήν μου, **19** και τώρα, ίδου, οι μάρτυς μου είναι εν τω ουρανώ, και η μαρτυρία μου εν ταις υψίστοις. **20** Οι φίλοι μου είναι οι εμπαιζόντες με· ο οφθαλμός μου σταλάζει δάκρυα προς τον Θεόν. **21** Να ήτο δυνατόν να διαδικάζηται τις προς τον Θεόν, ως άνθρωπος προς τον πλησίον αυτού. **22** Διότι ήλθον τα ηριθμημένα έτη· και θέλω υπάγει την οδόν, οπόθεν δεν θέλω επιστρέψει.

17 Το πνευμά μου φθειρείται, αι ημέραι μου σβώνονται, οι τάφοι είναι έτοιμοι δι' εμέ. **2** Δεν είναι χλευασταί πλησίον μου; και δεν διανυκτερεύει ο οφθαλμός μου εν ταις πικριάς αυτών; **3** Ασφάλισόν με, δέομαι· γενού εις εμέ εγγυητής πλησίον σου· τις ήθελεν εγγυηθείς εις εμέ; **4** Διότι συ έκρυψας την καρδίαν αυτών από συνέσεως· διά τούτο δεν θέλεις υψώσει αυτούς. **5** Του λαλούντος με άπατην προς τους φίλους, και οι οφθαλμοί των τέκνων αυτού θέλουσι ήτκείσθαι. **6** Και με κατέστησε παροιμίαν των λαών· και ενώπιον αυτών κατεστάθη όνειδος. **7** Και ο οφθαλμός μου εμαράνθη υπό της θλίψεως, και πάντα τα μέλη μου έγιναν ως σκία. **8** Οι ευθείς θέλουσι θαυμάσει εις τούτο, και ο άθώος θέλει διεγερθεί κατά του οπικριτού. **9** Ο δε δίκαιος θέλει κρατεί την οδόν αυτού, και ο καθαρός τας χείρας θέλει επαυξήσει την δύναμιν αυτού. **10**

Σεις δε πάντες επιστρέφητε, και έλθετε τώρα· διότι ουδένα συντεόν θέλω ευρεί μεταξύ σας. **11** Αι ημέραι μου παρήλθον, εκόπησαν οι σκοποί μου, αι επιθυμιαί της καρδιάς μου. **12** Την νύκτα μετέβαλον εις ημέραν το φως είναι πλησίον του σκότους. **13** Εάν προσμένω, ο τάφος είναι η κατοικία μου· έστρωσα την κλίνην μου εν τω σκότει. **(Sheel h7585)** **14** Εβόησα προς την φθοράν, Είσαί, πατήρ μου· προς τον σκόληκα, Μήτηρ μου και αδελφή μου είσαι. **15** Και πού τώρα η ελπίς μου; και την ελπίδα μου τις θέλει ιδεί; **16** εις το βάθος του άδου θέλει καταβή· βεβαίως θέλει αναπαυθή μετ' εμού εν τω χώματι. **(Sheel h7585)**

18 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως πότε δεν θέλετε τελειώσει τους λόγους; προσέξατε, και έπειτα θέλομεν λαλήσει. **3** Διά τι λογιζόμεθα ως τετράποδα, και εξεχρηούμεθα έμπροσθέν σας; **4** Ω διασπαράττων την ψυχήν σου εν τω θυμώ σου, διά σε η γη θέλει εγκαταλειφθή; και ο βράχος θέλει μετακινήθη από του τόπου αυτού; **5** Βεβαίως το φως των ασεβών θέλει σβεσθή, και ο σπινθήρ του πυρός αυτών δεν θέλει αναλάμψει· **6** το φως θέλει είσθαι σκότος εν τη σκηνή αυτού, και ο λύχνος αυτού άνωθεν αυτού θέλει σβεσθή· **7** τα βήματα της δυνάμεως αυτού θέλουσι συσταλήθ, και η βουλή αυτού θέλει κατακρημνίσει αυτόν. **8** Διότι με τους εαυτού πόδας ερρίφθη εις δίκτυον, και περιπατεί επί βρόχων. **9** Παγίς θέλει συλλάβει αυτόν από της πτέρνας· ο κλέπτης θέλει υπερισχύσει κατ' αυτού. **10** Η παγίς αυτού είναι κεκρυμμένη εν τη γη, και η ενέδρα αυτού επί της οδού. **11** Τρόμοι θέλουσι φοβίζε αυτόν κυκλόθεν, και θέλουσι καταδώκει αυτόν κατά πόδας. **12** Η δύναμις αυτού θέλει λιμοκτονήσει, και όλεθρος θέλει είσθαι έτοιμος εις την πλευράν αυτού. **13** Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει το κάλλος του δέρματος αυτού· το κάλλος αυτού θέλει καταφάγει. **14** Το θάρρος αυτού θέλει εκριζωθή από της σκηνής αυτού, και αυτός θέλει συρθη προς τον βασιλέα των τρόμων. **15** Ούτοι θέλουσι κατοικήσει εν τη σκηνή αυτού, ήτις δεν είναι πλέον αυτού· θεϊόν θέλει διασπαρή επί την κατοικίαν αυτού. **16** Υποκάτωθεν αι ρίζαι αυτού θέλουσι ξηρανθή, και επάνωθεν θέλει κοπή ο κλάδος αυτού. **17** Το μνημόσυνον αυτού θέλει εξαλειφθή από της γης, και δεν θέλει υπάρξει πλέον το όνομα αυτού εν ταις πλατείαις. **18** Θέλει εξωσθή από του φωτός εις το σκότος, και θέλει εκβληθή από του κόσμου. **19** Δεν θέλει έχει ούτε υιόν ούτε έγγονον μεταξύ του λαού αυτού, ουδέ υπόλοιπον εν ταις κατοικίαις αυτού. **20** Οι μεταγενέστεροι θέλουσιν εκπλαγή διά την ημέραν αυτού, καθώς οι προγενέστεροι έλαβον φρίκην. **21** Βεβαίως τοιαύται είναι αι κατοικίαι του ασεβούς, και ούτος ο τόπος του μη γνωρίζοντος τον Θεόν.

19 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Έως πότε θέλετε θλίβει την ψυχήν μου, και θέλετε με κατασυντρίβει με λόγους; **3** Δεκάκις ήδη με ωνειδίσατε· δεν αιχυνέσθε να σκληρύνησθε εναντίον μου; **4** Και εάν τώντων έσφαλα, το σφάλμα μου μένει εν εμοί. **5** Αλλά· εάν θέλητε εξάπαντος να μεγαλυνηθή εναντίον μου, και να ρίπητε κατ' εμού το όνειδός μου, **6** μάθετε

τώρα ότι ο Θεός με κατέστρεψε, και με περιεκύκλωσε με το δίκτυον αυτού. **7** Ίδου, φωνάζω, Αδικία! αλλά δεν εισακούομαι επικαλούμαι, **αλλά** ουδεμία κρίσις. **8** Έφραξε την οδόν μου, και δεν δύναμαι να Περάσω, και έθεσε σκότος εις τας τρίβους μου. **9** Με εξέδυσε την δόξαν μου, και αφήρεσε τον στέφανον της κεφαλής μου. **10** Με ηφάνισε πανταχόθεν, και χάνομαι· και εξερρίψωσεν την ελπίδα μου ως δένδρον. **11** Και εξήψη κατ' εμού τον θυμόν αυτού, και με στοχάζεται ως εχθρόν αυτού. **12** Τα τάγματα αυτού ήλθον ομού και ητοιμάσαν την οδόν αυτών εναντίον μου, και εστρατοπέδευσαν περίξ της σκηνής μου. **13** Απεμάκρυνεν απ' εμού τους αδελφούς μου, και ηλλοτριώθησαν όλως απ' εμού οι γνώριμοί μου. **14** Οι πλησίον μου με αφήκαν, και οι γνωστοί μου με ελησμόνησαν. **15** Οι κατοικούντες εν τω οίκω μου και αι θεράπαιναι μου με στοχάζονται ως ξένον· ξένος κατεστάθην εις τους οφθαλμούς αυτών. **16** Καλώ τον υπηρέτην μου, και δεν αποκρίνεται· με το στόμα μου ικέτευσα αυτόν. **17** Η πνοή μου έγεινε ξένη εις την γυναίκα μου, και αι παρακλήσεις μου εις τα τέκνα της κοιλάς μου. **18** Και αυτά τα παιδάρια με κατεφρόνησαν· εσηκώθην, και ελάλησαν εναντίον μου. **19** Πάντες οι μυστικοί φίλοι μου με εβδελύθησαν· και εκείνοι, τους οποίους ηγάπησα, εστράφησαν εναντίον μου. **20** Τα οστά μου εκολλήθησαν εις το δέρμα μου και εις την σάρκα μου και διεσώθην με το δέρμα των οδόντων μου. **21** Ελεήσατέ με, ελεήσατέ με, σεις φίλοι μου· διότι χειρ Θεού με επλήγωσε. **22** Διά τι με κατατρέχετε ως ο Θεός, και δεν εχορτάσθητε από των σαρκών μου; **23** Ω και να εγράφοντο οι λόγοι μου· να ενετυπώνοντο εν βιβλίω· **24** να ενεχαράττοντο επί βράχον διά σιδηράς γραφίδος· και μολύβδον διαπαντός. **25** Διότι εξέρχου ότι ζη ο Λυτρωτής μου, και θέλει εγεθρή εν τοις εσχάτοις καιροίς επί της γής· **26** και αφού μετά το δέρμα μου το σώμα τούτου φθαρή, πάλιν με την σάρκα μου θέλω ιδή τον Θεόν· **27** τον οποίον αυτός εγώ θέλω ιδεί, και θέλουσι θεωρήσει οι οφθαλμοί μου, και ουχι άλλος· οι νεφροί μου κατατρίχονται εν τω κόλπω μου. **28** Αλλά σεις έπρεπε να είπητε, Διά τι κατατρέχομεν αυτόν; επειδή η ρίζα του πράγματος ευρίσκεται εν εμοί. **29** Φοβήθητε την ρομφαίαν· διότι η ρομφαία είναι ο εκδικητής των ανομιών, διά να γνωρίσητε ότι υπάρχει κρίσις.

20 Και απεκρίθη Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε· **2** Διά τούτο οι στοχασμοί μου με κινούσιν εις το να αποκριθώ, και διά τούτο σπεύδω. **3** Ήκουσα την εις εμέ ονειδιστικήν επίπληξιν, και το πνεύμα της συνέσεως μου με κάμνει να αποκριθώ. **4** Δεν γνωρίζεις τούτο παλαιόθεν απ' ότου ο άνθρωπος ετέθη επί της γης, **5** ότι ο θρίαμβος των ασεβών είναι ολιγοχρόνιος, και η χαρά του υποκριτού στιγμιαία. **6** Και αν το μεγαλείον αυτού αναβίη εις τους ουρανούς και η κεφαλή αυτού φθάση έως των νεφελών, **7** θέλει αφανισθή διαπαντός ως κόπρος αυτού· όσοι έβλεπον αυτόν θέλουσι λέγει, Που εκείνος; **8** θέλει πετάξει ως όνειρον και δεν θέλει ευρεθή· και, ως όρασις της νυκτός θέλει εξαφανισθή. **9** Και ο οφθαλμός όστις έβλεπεν αυτόν δεν θέλει ιδεί αυτόν πλέον· και ο τόπος αυτού δεν θέλει πλέον γνωρίσει αυτόν. **10** Οι υιοί αυτού θέλουσι ζητήσει την εύνοιαν των πτωχών, και αι

χείρες αυτού θέλουσιν επιστρέφει τα αγαθά αυτών. **11** Τα οστά αυτού γέμουνσιν από των αμαρτημάτων της νεότητος αυτού, και θέλουσι κοιμηθή μετ' αυτού εν χώματι. **12** Αν και η κακία ήναι γλυκεία εν τω στόματι αυτού, κρύπτη αυτήν υπό την γλώσσαν αυτού· **13** αν και περιθάλλη αυτήν και δεν αφήνη αυτήν, αλλά κρατή αυτήν εν τω μέσω του ουρανίσκου αυτού· **14** όμως η τροφή αυτού θέλει αλλοιωθή εις τα εντόσθια αυτού· χολή ασπίδων θέλει γείνει εν αυτό. **15** Τα πλούτη όσα κατέπιε, θέλει εξεμέσει· ο Θεός θέλει εκπώσεις αυτά από της κοιλάς αυτού. **16** Φαρμάκιον ασπίδων θέλει θηλάσει· γλώσσα εχιδνης θέλει θανατώσει αυτόν. **17** Δεν θέλει ιδεί τους ποταμούς, τους ρύακας τους ρέοντας μέλι και βούτυρον. **18** Εκείνο, διά το οποίον εκπίασε, θέλει αποδώσει και δεν θέλει καταπίει αυτό· κατ' την απόκτησιν θέλει γείνει η απόδοσις αυτού, και δεν θέλει χαρή. **19** Διότι κατέθλιψεν, εγκατέλιπε τους πένητας· ήρπασεν οικίαν, την οποίαν δεν ωκοδόμησε. **20** Βεβαίως δεν θέλει γνωρίσει ανάπαυσιν εν τη κοιλία αυτού· δεν θέλει διασώσει ουδέν εκ των επιθυμητών αυτού. **21** Δεν θέλει μείνει εις αυτόν ουδέν προς τροφήν· όθεν δεν θέλει ελπίσει επί τα αγαθά αυτού. **22** Εν τη πλήρει αφθονία αυτού θέλει επέλθει επ' αυτόν στενοχωρία· πάσα η δύναμις της ταλαιπωρίας θέλει επιπέσει επ' αυτόν. **23** Ενώ καταγίνεται να εμπλήση την κοιλιαν αυτού, ο Θεός θέλει αποστειλει τον θυμόν της οργής αυτού επ' αυτόν, και θελει επιβρξει αυτόν κατ' αυτού ενώ τρώγει. **24** Ενώ φεύγει το όπλον το σιδηρούν, το χάλκινον τόξον θέλει διαπεράσει αυτόν. **25** Το βέλος σύρεται και διαπερά το σώμα, και η αστράπτουσα ακμή εξέρχεται εκ της χολής αυτού. Τρόμοι είναι επ' αυτόν, **26** παν σκότος κρύπτεται εν τοις ταμείοις αυτού· πυρ άσβεστον θέλει κατατρώγει αυτόν· όσοι εναπελείφθησαν εν τη σκηνή αυτού θέλουσι δυστυχεί. **27** Ο ουρανός θέλει ανακαλύψει την ανομίαν αυτού· και η γη θέλει σηκωθή κατ' αυτού. **28** Η περιουσία του οίκου αυτού θέλει αφανισθή· θέλει διαρρεύσει εν τη ημέρα της κατ' αυτού οργής. **29** Αύτη είναι η παρά του Θεού μερίς του ασεβούς ανθρώπου, και η κληρονομία η διωρισμένη εις αυτόν παρά του Θεού.

21 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Ακούσατε μετά προσοχής την ομιλίαν μου, και τούτο ας ήναι αντί των παρηγοριών σας. **3** Υποφέρετέ με να λαλήσω και αφού λαλήσω, εμπαίζετε. **4** Μη εις άνθρωπον παραπονούμαι εγώ; διά τι λοιπόν να μη ταραχθή το πνεύμά μου; **5** Εμβλέψατε εις εμέ με θαυμάσατε, και βάλατε χείρα επί στόματος. **6** Μόνον να ενθυμηθώ, ταραττομαι, και τρόμος κυριεύει την σάρκα μου. **7** Διά τι οι ασεβείς ζώσι, γηράσκουσι, μάλιστα ακμάζουσιν εις πλούτη; **8** Το σπέρμα αυτών στερεούται έμπροσθεν αυτών μετ' αυτών, και τα έκγονα αυτών έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **9** Αι οικίαι αυτών είναι ασφαλείς από φόβου· και ράβδος Θεού δεν είναι επ' αυτούς. **10** Ο βους αυτών συλλαμβάνει και δεν αποτυγχάνει· η δάμαλις αυτών τίκτει και δεν αποβάλλει. **11** Απολούσιν τα τέκνα αυτών ως πρόβατα, και τα παιδιά αυτών σκιρτώσι. **12** Λαμβάνουσι το τύμπανον και την κιθάραν και ευφραίνονται εις τον ήχον του οργάνου. **13**

Διάγουσι τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και εν μιᾷ στιγμή καταβαίνουσιν εις τον ἄδην. (Sheol h7585) **14** Και λέγουσι προς τον Θεόν, ἀπόστητι ἀφ' ἡμῶν, διότι δεν θέλομεν να γνωρίσωμεν τας οδοὺς σου. **15** Τι εἶναι ὁ Παντοδύναμος διὰ να δουλεύωμεν αὐτόν; και τι ωφελοῦμεθα επικαλούμενοι αὐτόν; **16** Ἰδοὺ, τα αγαθά αυτών δεν εἶναι εν τη χειρί αυτών· μακράν ἀπ' ἐμοῦ ἡ βουλή των ασεβῶν. **17** Ποσάκις σβύνεται ὁ λύχνος των ασεβῶν, και ἔρχεται ἡ καταστροφή αυτών ἐπ' αὐτούς Ὁ Θεός διαμοιράζει εἰς αὐτοὺς ὡδίνας εν τη οργῇ αὐτοῦ. **18** Εἶναι ὡς ἄχυρον ἐμπροσθεν του ἀνέμου· και ὡς κονιορτός, τον οποίον ἀρπάζει ὁ ανεμοστρόβιλος. **19** Ὁ Θεός φυλάττει την ποιήν της ανομίας αυτών διὰ τους υἱοὺς αυτών· ανταποδίδει εἰς αὐτούς, και θέλουσι γνωρίσει τούτο. **20** Ἴ οφθαλμοὶ αυτών θέλουσιν ἰδεῖ την καταστροφὴν αυτών, και θέλουσι πῖε ἀπὸ του θυμοῦ του Παντοδυναμοῦ. **21** Διότι ὁ ασεβὴς ποίαν ἠδονὴν ἔχει μεθ' ἐαυτὸν εν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἀφοῦ κοπή εἰς τὸ μέσον ὁ ἀριθμὸς των μνηνῶν αὐτοῦ; **22** Θέλει διδάξει τις τον Θεόν γνώσιν; και αὐτός κρίνει τους ψηλοῦς. **23** Ὁ μὲν ἀποθήσκει εν τῷ ἄκρῳ της ευδαιμονίας αὐτοῦ, ἐνὼ εἶναι κατὰ πάντα ἐκτυχῆς και ἡσυχος. **24** Τα πλευρά αὐτοῦ εἶναι πλήρη πάχους, και τα ὀστά αὐτοῦ ποτίζονται μελόν. **25** Ὁ δὲ ἀποθήσκει εν πικρία ψυχῆς, και ποτέ δεν ἔφαγεν εν ευφροσύνῃ. **26** Θέλουσι κοίτεσθαι ὁμοῦ εν τῷ χρώματι, και σκώληκες θέλουσι σκεπάσει αὐτούς. **27** Ἰδοὺ, γνωρίζω τους διαλογισμοὺς σας, και τας πονηρίας τας οποίας μηχανάσθε κατ' ἐμοῦ. **28** Διότι λέγετε, Που ὁ οἶκος του ἀρχοντος; και που ἡ σκηνὴ της κατοικήσεως των ασεβῶν; **29** Δεν ηρωτήσατε τους διαβαίνοντας την ὁδόν; και τα σημεῖα αυτών δεν καταλαμβάνετε; **30** Ὅτι ὁ ασεβὴς φυλάττεται εἰς ἡμέραν ἀφανισμοῦ, εἰς ἡμέραν οργῆς φέρεται. **31** Τις θέλει φανερώσει ἐμπροσθεν αὐτοῦ την ὁδόν αὐτοῦ; και τις θέλει ανταποδώσει εἰς αὐτόν ὁ, τι αὐτὸς ἔπραξε; **32** και αὐτὸς θέλει φερθῆ εἰς τον τάφον, και θέλει διαμένει εν τῷ μνήματι. **33** Οἱ βῶλοι της κοιλάδος θέλουσιν εἶσθαι γλυκεῖς εἰς αὐτόν, και πας ἄνθρωπος θέλει υπάγει κατόπιν αὐτοῦ, καθὼς αναρίθμητοι προπορεύονται αὐτοῦ. **34** Πως λοιπόν με παρηγορεῖτε ματαίως, ἀφοῦ εἰς τας ἀποκρίσεις σας μένει ψεῦδος;

22 Και ἀπεκρίθη Ἐλιφάς ὁ Θαιμανίτης και εἶπε· **2** Δύναται ἄνθρωπος να ωφελήσῃ τον Θεόν, διότι φρόνιμος ὢν δύναται να ωφελή ἐαυτόν; **3** Εἶναι ευχαρίστησις εἰς τον Παντοδύναμον, ἐάν ἦσαι δίκαιος; ἢ κέρδος, ἐάν καθίστας ἀμέμπτους τας οδοὺς σου; **4** Μήπως φοβούμενος σε θέλει σε ἐλέγξει και θέλει ἐλθεῖ εἰς κρίσιν μετὰ σου; **5** Ἡ κακία σου δεν εἶναι μεγάλη; και ἡ ανομία σου ἀπειροί; **6** Διότι ἔλαβες ἐνέχυρον παρὰ του ἀδελφοῦ σου ἀναιτίως και ἐστέρησας τους γυμνοὺς ἀπὸ του ἐνδύματος αυτών. **7** Δεν ἐπότισας ὕδωρ τον διψώντα, και ἠρνήθης ἄρτον εἰς τον πεινώντα. **8** Ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἀνθρώπος ἀπελάμβανε την γῆν· και ὁ περιβλεπτός κατώκει εν αὐτῇ. **9** Χίρας ἀπέβαλες βροθητότος, και οἱ βραχίονες των ὀρφανῶν συνετριβήσαν ὑπὸ σου. **10** Διὰ τούτο παγίδες σε περιεκύκλωσαν, και φόβος αἰφνίδιος σε τaráττει. **11** και σκότος, ὥστε δεν βλέπεις και πλημμύρα ὑδάτων σε σκεπάζει. **12** Δεν εἶναι ὁ Θεός

εν τοῖς ὑψηλοῖς του ουρανοῦ; και θεώρησον τὸ ὕψος των ἀστρων, πόσον ὑψηλά εἶναι. **13** Και συ λέγεις, Τι γνωρίζει ὁ Θεός; δύναται να κρίνη διὰ του γνόφου; **14** Νέφη ἀποκρύπτουσιν αὐτόν, και δεν βλέπει, και τον γύρον του ουρανοῦ διαπορεύεται. **15** Μήπως θέλεις φυλάζει την παντοτεινὴν ὁδόν, την οποίαν ἐπάτησαν οἱ ἄνομοι; **16** Οἵτινες ἀφηρπάσθησαν ἀώρως, και το θεμέλιον αυτών κατεπόντισε χεῖμαρρος. **17** οἵτινες εἶπον προς τον Θεόν, ἀπόστητι ἀφ' ἡμῶν· και τι θέλει κάμει ὁ Παντοδύναμος εἰς αὐτούς; **18** Ἄλλ' αὐτὸς ἐνέπλησεν αγαθῶν τους οἴκους αυτών· πλην μακράν ἀπ' ἐμοῦ ἡ βουλή των ασεβῶν. **19** Οἱ δίκαιοι βλέπουσι και ἀγάλλονται· και οἱ ἀθῶοι μκκτηρίζουσιν αὐτούς. **20** Ἡ μὲν περιουσία ἡμῶν δεν ἠφρανίσθη, το ὑπόλοιπον ὅμως αὐτῶν κατατρώγει πυρ. **21** Οἰκειώθητι λοιπόν μετ' αὐτοῦ και ἔσο εν εἰρήνῃ· οὕτω θέλει ἐλθεῖ καλόν εἰς σε. **22** Δέχθητι λοιπόν τον νόμον εκ του στόματος αὐτοῦ, και βάλε τους λόγους αὐτοῦ εν τη καρδίᾳ σου. **23** Εἰάν ἐπιστρέψῃς προς τον Παντοδύναμον, θέλεις ανοικοδομηθῆ, ἐκδιώξας την ανομίαν μακράν ἀπὸ των σκηνῶν σου. **24** Και θέλεις ἐπισωρεύσει το χρυσίον ὡς χῶμα και το χρυσίον του Οφείρ ὡς τας πέτρας των χεῖμάρρων. **25** Και ὁ Παντοδύναμος θέλει εἶσθαι ὁ υπερασπιστῆς σου, και θέλεις ἔχει πλήθος ἀργυρίου. **26** Διότι τότε θέλεις ευφραίνεσθε εἰς τον Παντοδύναμον, και θέλεις ὑψώσει το πρόσωπον σου προς τον Θεόν. **27** Θέλεις δεσθῆτι αὐτοῦ, και θέλει σου εἰσακουσεί, και θέλεις ἀποδώσει τας ευχάς σου. **28** Και ὁ, τι ἀποφασίσης, θέλει κατορθοῦσθαι εἰς σέ· και το φως θέλει φέγγει ἐπὶ τας οδοὺς σου. **29** Ὅταν ταπεινωθῆ τις, τότε θέλεις εἰπεῖ, Εἶναι ὕψωσις· διότι θέλει σώσει τον κεκυφότα τους οφθαλμοῦς. **30** Θέλει σώσει και τον μη ἀθῶον· να, διὰ τῆς καθαρότητος των χειρῶν σου θέλει σωθῆ.

23 Και ἀπεκρίθη ὁ Ἰώβ και εἶπε· **2** Και την σήμερον το παράπονό μου εἶναι μικρόν· ἡ πληγὴ μου εἶναι βαρύτερα του στεναγμοῦ μου. **3** Εἶθε να ἴξερουν που να εὐρω αὐτόν· ἡθέλον υπάγει ἔως του θρόνου αὐτοῦ· **4** ἡθέλον εκθέσει κρίσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, και ἡθέλον ἐμπλήσει το στόμα μου ἀποδείξω· **5** ἡθέλον γνωρίσει τους λόγους τους οποίους ἡθέλε μοι ἀποκριθῆ, και ἡθέλον νοήσει τι ἡθέλε μοι εἰπεῖ. **6** Μη εν πλήθει δυνάμεως θέλει διαμάχεσθαι μετ' ἐμοῦ; ουχί· ἀλλ' ἡθέλε βάλε εἰς ἐμέ προσοχήν. **7** Τότε ἡδύνατο ὁ δίκαιος να διαλεχθῆ μετ' αὐτοῦ· και ἡθέλον ελευθερωθῆ διαπαντός ἀπὸ του κριτοῦ μου. **8** Ἰδοὺ, υπάγω ἐμπρός, ἀλλὰ δεν εἶναι· και ὅπισω, ἀλλὰ δεν βλέπω αὐτόν. **9** εἰς τα ἀριστέρα, ὅταν ἐργάζηται, ἀλλὰ δεν δύναμαι να ἴδω αὐτόν. Κρύπτεται εἰς τα δεξιά, και δεν βλέπω αὐτόν. **10** Γνωρίζει ὁμως την ὁδόν μου· με ἐδοκίμασε· θέλω ἐξέλθει ὡς χρυσίον. **11** Ὁ πους μου ἐνέμεινεν εἰς τα βήματα αὐτοῦ· ἐφύλαξα την ὁδόν αὐτοῦ και δεν ἐξέκλινα. **12** την ἐντολήν των χειλέων αὐτοῦ, και δεν ἠπισθοδρόμησα· διετήρησα τους λόγους του στόματος αὐτοῦ, μάλλον παρὰ την ἀναγκαίαν μου τροφήν. **13** Διότι αὐτὸς εἶναι εν μιᾷ βουλή· και τις δύναται να ἀποστρέψῃ αὐτόν; και ὁ, τι ἐπιθυμεί ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, κάμνει. **14** Διότι ἐκτελεῖ το ὀρισθέν εἰς ἐμέ· και πολλὰ τοιαῦτα εἶναι μετ' αὐτοῦ. **15** Διὰ τούτο καταπλήττωμαι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·

συλλογίζομαι και φρίττω απ' αυτού. **16** Διότι ο Θεός εμαλάκωσε την καρδιάν μου, και ο Παντοδύναμος με κατέπληξεν. **17** επειδή δεν απεκόπην προ του σκότους, και δεν έκρυψε τον γνόφον από του προσώπου μου.

24 Επειδή οι καιροί δεν είναι εκκρυμμένοι από του Παντοδυναμού, διά τι οι γνωρίζοντες αυτόν δεν βλέπουνσι τας ημέρας αυτού; **2** Μετακινούσιν όρια αρπάζουσι ποιμνία και ποιμαίνουσιν. **3** αφαιρούσι την όνον των ορφανών· λαμβάνουσι τον βουν της χήρας εις ενέχυρον. **4** εξωθούντι τους ενδεείς από της οδοῦ· οι πτωχοί της γης ομού κρύπνται. **5** Ιδού, ως άγριοι όνοι εν τη ερήμω, εξέρχονται εις τα έργα αυτών χειρόμενοι πρωί διά αρπαγήν· η έρημος δίδει τροφήν δι' αυτούς και διά τα τέκνα αυτών. **6** Θερρίζουσιν αγρόν μη όντα εαυτών, και τρυγώσιν άμπελον αδικίας. **7** Κάμνουσι τους γυμνούς να νυκτερεύωσιν άνευ ιματίου, και δεν έχουσι σκέπασμα εις το ψύχος. **8** Υγραίνονται εκ των βροχών των ορέων και εναγκαλίζονται τον βράχον, μη έχοντες καταφύγιον. **9** Εκείνοι αρπάζουσι τον ορφανόν από του μαστού, και λαμβάνουσιν ενέχυρον παρά του πτωχού. **10** κάμνουσιν αυτόν να υπάγη γυμνός άνευ ιματίου, και οι βαστάζοντες τα χειρόβολα μένουσι πεινώντες. **11** Οι εκπιέζοντες το έλαιον εντός των τοίχων αυτών και πατούντες τους ληνούς αυτών, διψώσιν. **12** Άνθρωποι στενάζουσιν εκ της πόλεως, και η ψυχή των πεπληγωμένων βοά· αλλ' ο Θεός δεν επιθέτι εις αυτούς αφροσύνην. **13** Ούτοι είναι εκ των ανθισταμένων εις το φώς δεν γνωρίζουσι τας οδούς αυτού, και δεν μένουσιν εν ταις τριβίσι αυτού. **14** Ο φονεύς χειρομόμως την αυγήν φονεύει τον πτωχόν και τον ενδεί, την δε νύκτα γίνεται ως κλέπτης. **15** Ο οφθαλμός ομοίως του μοιχού παραφυλάττει το νύκτωμα, λέγων, Οφθαλμός δεν θέλει με ιδεί· και καλύπτει το πρόσωπον αυτού. **16** Εν τω σκότει διατρπωσί τας οικίας, τας οποίας την ημέραν εσημείωσαν δι' εαυτούς. Δεν γνωρίζουσι φώς. **17** Διότι η αυγή είναι εις πάντας αυτούς σκία θανάτου· εάν τις γνωρίση αυτούς, είναι τρόμοι σκίας θανάτου. **18** Είναι ελαφροί επί το πρόσωπον των υδάτων· η μερίς αυτών είναι καταηραμένη επί της γής· δεν βλέπουνσι την οδόν των άμπελων. **19** Η ξηρασία και η θερμότης αρπάζουσι τα ύδατα της χιόνος, ο δε τάφος τους αμαρτωλούς. **(Sheol h7585)** **20** Η μήτρα θέλει λησμονήσει αυτούς· ο σκώληξ θέλει βόσκεισθαι επ' αυτούς· δεν θέλουσιν ελθει πλέον εις ενθύμησιν· και η αδικία θέλει συντριφθή ως ξύλον. **21** Κακοποιούσι την στείραν την άτεκνον· και δεν αγαθοποιούσι την χήραν· **22** και κατακρατούσι τους δυνατούς διά της δυνάμεως αυτών· χειρίζονται, και δεν είναι ουδείς ασφαλής εν τη ζωή αυτού. **23** Έδωκε μεν ο Θεός εις αυτούς ασφαλείαν και αναπαύονται· όμως οι οφθαλμοί αυτού είναι επί τας οδούς αυτών. **24** Υψόνονται ολίγον καιρόν και δεν υπάρχουσι, και καταβάλλονται ως πάντες σηκώνονται εκ του μέσου και αποκόπτονται ως η κεφαλή των ασταχών· **25** και εάν τώρα δεν ήναι ούτω, τις θέλει με διαψεύσει και εξουθενήσει τους λόγους μου;

25 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Εξουσία και φόβος είναι μετ' αυτού· εκτελεί

ειρήνην εις τα ύψη αυτού. **3** Υπάρχει αριθμός των στρατευμάτων αυτού; και επί τίνα δεν ανατέλλει το φώς αυτού; **4** Πως λοιπόν δύναται άνθρωπος να δικαιωθή ενώπιον του Θεού; ή πως δύναται να ήναι καθαρός ο γεγεννημένος εκ γυναικός; **5** Ιδού, και αυτή η σελήνη δεν είναι λαμπρά, και οι αστέρες δεν είναι καθαροί ενώπιον αυτού. **6** Πόσον ολιγώτερον ο άνθρωπος, σαπρία; και ο υιός του ανθρώπου, ο σκώληξ;

26 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπε· **2** Πόσον εβοήθησας τον αδύνατον· έσωσας βραχίονα ανίσχυρον. **3** Πόσον συνεβούλευσας τον άσοφον και εντελή σύνεσιν έδειξας. **4** Προς τίνα απήγγειλάς τους λόγους, και τίνος πνοή εξήλθεν από σου; **5** Οι νεκροί τρέμουσιν αυτόν υποκάτωθεν των υδάτων, και οι συγκατοικούντες μετ' αυτών. **6** Γυμνός ο άδης έμπροσθεν αυτού, και η απώλεια δεν έχει σκέπασμα. **(Sheol h7585)** **7** Εκτείνει τον βορέαν επί το κενόν· κρεμά την γην επί το μηδέ. **8** Δεσμεύει τα ύδατα εις τας νεφέλας αυτού· και η νεφέλη δεν σχίζεται υποκάτω αυτών. **9** Σκεπάζει το πρόσωπον του θρόνου αυτού εκτείνει το νέφος αυτού επ' αυτόν. **10** Περιεκύκλωσε τα ύδατα με όρια, έως της συντελείας του φωτός και του σκότους. **11** Οι στύλοι του ουρανού τρέμουσι και εξίστανται από της επιτιμήσεως αυτού. **12** Ταράττει την θάλασσαν διά της δυνάμεως αυτού, και διά της συνέσεως αυτού καταδαμάζει την υπερηφανίαν αυτής. **13** Διά του πνεύματος αυτού εκόσμησε τους ουρανούς η χειρ αυτού εσχημάτισε τον συστρεφόμενον όφιν. **14** Ιδού, ταύτα είναι μέρη των οδών αυτού· αλλα πόσον ελάχιστον πράγμα ακούομεν περί αυτού; την δε βροντήν της δυνάμεως αυτού τις δύναται να εννοησ;

27 Και εξηκολούθησεν ο Ιώβ την παραβολήν αυτού και είπε· **2** Ή ο Θεός, ο αποβαλών την κρίσιν μου, και ο Παντοδύναμος, ο πικράνας την ψυχήν μου, **3** ότι πάντα τον χρόνον ενόσω η πνοή μου είναι εν εμοί και το πνεύμα του Θεού εις τους μυκτήράς μου, **4** τα χείλη μου δεν θέλουσι λαλήσει αδικίαν και η γλώσσα μου δεν θέλει μελετήσει δόλον. **5** Μη γένοιτο εις εμέ να σας δικαιώσω· έως να εκπνεύσω, δεν θέλω απομακρύνει την ακεραιότητά μου απ' εμού. **6** Θέλω κρατεί την δικαιοσύνην μου και δεν θέλω αφήσει αυτήν· η καρδιά μου δεν θέλει με ελέγξει ενόσω ζω. **7** Ο εχθρός μου να ήναι ως ο ασεβής και ο ανιστάμενος κατ' εμού ως ο παράνομος. **8** Διότι τις η ελιπίς του υποκριτού, αν και επλεονέκτησεν, όταν ο Θεός αποσπά την ψυχήν αυτού; **9** Άραγε θέλει ακούσει ο Θεός την κραυγήν αυτού, όταν επέλθη επ' αυτόν συμφορά; **10** Θέλει ευφραίνεσθαι εις τον Παντοδύναμον; θέλει επικαλείσθαι τον Θεόν εν παντί καιρώ; **11** Θέλω σας διδάξει τι είναι εν τη χειρί του Θεού· ό, τι είναι παρά τω Παντοδυναμό, δεν θέλω κρύψει αυτό. **12** Ιδού, σεις πάντες είδετε· διά τι λοιπόν είσθε όλως τόσοσ μάταιοι; **13** Τούτο είναι παρά Θεού η μερίς του ασεβούς ανθρώπου, και η κληρονομία των δυναστών, την οποίαν θέλουσι λάβει παρά του Παντοδυναμού. **14** Εάν οι υιοί αυτού πολλαπλασιασώσιν, είναι διά την ρομφαίαν· και οι έκγονοι αυτού δεν θέλουσι χορτασθή άρτον. **15** Οι εναπολειφθέντες αυτού θέλουσι ταφή εν θανάτω· και οι

χήραι αυτού δεν θέλουν κλαύσει. **16** Και αν επισωρεύσει αργύριον ως το χώμα και ετοιμάσει ιμάτια ως τον πηλόν· **17** δύναται μεν να ετοιμάσει, πλην ο δίκαιος θέλει ενδυθῆ αὐτά· και ο αθῶος θέλει διαμοιρασθῆ το αργύριον. **18** Οικοδομεῖ τον οἶκον αυτού ως το σαράκιον, και ως καλύβην, την οποίαν κάμνει ο αγροφύλαξ. **19** Πλαγιαίζει πλούσιος, πλην δεν θέλει συναχθῆ· ανοίγει τους οφθαλμούς αυτού και δεν υπάρχει. **20** Τρόμοι συλλαμβάνουσιν αυτόν ως ὕδατα, ανεμοστρόβιλος αρπάζει αυτόν την νύκτα. **21** Σηκώνει αυτόν ανατολικός άνεμος, και υπάγει· και αποσπά αυτόν από του τόπου αυτού. **22** Διότι ο Θεός θέλει ρίψει κατ' αυτού συμφοράς και δεν θέλει φεισθῆ από της χειρός αυτού σπεύδει να φύγη. **23** Θέλουσι κροτήσῃ τας χείρας αυτών επ' αυτόν, και θέλουσι συρίζῃ αυτόν από του τόπου αυτών.

28 Βεβαίως είναι τόπος του αργυρίου ὅθεν εξάγεται, και τόπος του χρυσίου ὅπου καθαρίζεται· **2** ο σίδηρος λαμβάνεται εκ της γῆς και ο χαλκός χύνεται εκ της πέτρας. **3** Βάλλει μεν ο άνθρωπος ὄρια εις το σκότος και ανιχνεύει τα πάντα μέχρι τελειότητος· τους λίθους του σκότους και της σκιάς του θανάτου. **4** Χείμαρρος εξορμά εκ του τόπου ὅπου κατοικεῖ ὕδατα αδοκίμαστα υπό του ποδός· ταῦτα ολιγοστεύουσι και αναχωροῦσιν από των ανθρώπων. **5** Περὶ δε της γῆς, εξ αὐτῆς εξέρχεται ο ἄρτος και υποκάτωθεν αὐτῆς ανασκάπτεται ως υπό πυρός· **6** οὖ λίθοι αὐτῆς είναι τόπος σαφειρών· και εν αὐτῇ χῶμα χρυσίου. **7** Την ὁδὸν ἐκεῖνην δεν γνωρίζει πτηνὸν και οφθαλμός γυπὸς δεν εἶδεν αὐτήν· **8** τα θηρία δεν ἐπάτησαν αὐτήν, ο ἄγριος λέων δεν ἐπέρασε δι' αὐτῆς. **9** Εκτείνει την χεῖρα αυτού ἐπὶ τον σκληρὸν βράχον· ανατρέπει τα ὄρη από της ρίζης. **10** Εγκόπτει ποταμούς μεταξύ των βράχων· και ο οφθαλμός αυτού ανακαλύπτει παν πολῦτιμον. **11** Δεσμεύει των ποταμῶν την πλημμύραν· και το κεκρυμμένον εκφέρει εις φως. **12** Ἄλλ' ἡ σοφία πόθεν θέλει ευρεθῆ; και που εἶναι ο τόπος της συνέσεως; **13** Ο άνθρωπος δεν γνωρίζει την τιμὴν αὐτῆς· και δεν εὐρίσκειται εν τη γῆ των ζώντων. **14** Ἡ ἄβυσσος λέγει, δεν εἶναι εν ἐμοί· και ἡ θάλασσα λέγει, δεν εἶναι μετ' ἐμοῦ. **15** Δεν δύναται να δοθῆ χρυσίον αντ' αὐτῆς· και αργύριον δεν δύναται να ζυγισθῆ εις ἀντάλλαγμα αὐτῆς. **16** Δεν δύναται να εκτιμηθῆ με το χρυσίον του Οφείρ, με τον πολῦτιμον ὄνυχια και σάφειρον. **17** Το χρυσίον και ο κρύσταλλος δεν δύναται να εξισωθῶσι με αὐτήν· και ἀντάλλαγμα αὐτῆς να γείνη με σκευὴ καθαρωτάτων χρυσίου. **18** Δεν θέλει μνημονεθῆ κοράλλιον, ἢ μαργαρίται· διότι ἡ τιμὴ της σοφίας εἶναι υπερτέρα των πολυτίμων λίθων. **19** Το τοπάκιον της Αἰθιοπίας δεν θέλει εξισωθῆ με αὐτήν· δεν θέλει εκτιμηθῆ με καθαρὸν χρυσίον. **20** Πόθεν λοιπὸν ἔρχεται ἡ σοφία; και που εἶναι ο τόπος της συνέσεως; **21** Εἶναι βεβαίως κεκρυμμένη από των οφθαλμῶν πάντων των ζώντων, και ἐσκαπαομένη από των πτηνῶν του ουρανοῦ. **22** Ἡ ἀπώλεια και ο θάνατος λέγουσι, Διὰ των ὠτων ἡμῶν ἠκούσαμεν την φήμην αὐτῆς. **23** Ο Θεός εννοεῖ την ὁδὸν αὐτῆς, και αὐτός γνωρίζει τον τόπον αὐτῆς. **24** Επειδὴ αὐτός θεωρεῖ ἕως των περάτων της γῆς, βλέπει υποκάτω παντός του ουρανοῦ, **25** διὰ να ζυγίζῃ το βάρος των ανέμων, και να σταθμίζῃ τα

ὕδατα με μέτρον. **26** Ὅτε ἔκαμε νόμον διὰ την βροχὴν και ὁδὸν διὰ την αστραπὴν της βροντῆς, **27** τότε εἶδε και ἐφανέρωσεν αὐτήν· προῖασεν αὐτήν και μάλιστα ἐξηχνίασεν αὐτήν. **28** Καὶ εἶπε προς τον ἄνθρωπον, Ἰδοῦ, ο φόβος του Κυρίου, οὗτος εἶναι ἡ σοφία, και ἡ ἀποχὴ από του κακοῦ συνέσεως.

29 Καὶ ἐξηκολούθησεν ο Ἰώβ την παραβολὴν αυτού και εἶπεν· **2** Ὡ να ἦμην ως εις τους παρελθόντας μῆνας, ως εν ταις ἡμέραις ὅτε ο Θεός με ἐφύλαττεν· **3** ὅτε ο λύχνος αυτού ἐφεγγεν ἐπὶ της κεφαλῆς μου, και διὰ του φωτός αυτού περιεπάτουεν εν τω σκότει· **4** καθὼς ἦμην εν ταις ἡμέραις της ἀκμῆς μου, ὅτε ἡ εὐνοία του Θεοῦ ἦτο ἐπὶ την σκηνην μου· **5** ὅτε ο Παντοδύναμος ἦτο μετ' ἐμοῦ, και τα παιδία μου κύκλω μου· **6** ὅτε ἐπλυνον τα βήματά μου με βούτυρον, και ο βράχος ἐξέχεε δι' ἐμέ ποταμούς ἐλαίου· **7** ὅτε διὰ της πόλεως ἐξηρχόμην εις την πύλην, προῖαζον την καθέδραν μου εν τη πλατεία· **8** Οὖ νέοι με ἐβλεπον και ἐκρύπτοντο· και οὖ γέροντες ἐγειρόμενοι ἴσταντο. **9** Οὖ ἄρχοντες ἔπαυον ομιλοῦντες και ἐβαλλον χεῖρα ἐπὶ το στόμα αυτών. **10** Ἡ φωνὴ των ἐγκρίτων ἐκρατεῖτο, και ἡ γλώσσα αυτών ἐκολλάτο εις τον ουρανόσκον αυτών. **11** Ὅτε το ὠτίον ἤκουε και με μακαρίζε, και ο οφθαλμός ἐβλέπε και ἐμαρτύρει υπέρ ἐμοῦ· **12** διότι ἠλευθέρουν τον πτωχὸν βούωνα και τον ὀρφανὸν δεν ἐγνωρίζον βουθήσθ. **13** Ἡ εὐλογία του ἀπολλυμένου ἤρχετο επ' ἐμέ· και την καρδίαν της χήρας εὐφραϊνον. **14** Εφόρου δικαιοσύνην και ἐνεδύομην την ευθύτητά μου ως ἐπενδύτην και διάδημα. **15** Ἦμην οφθαλμός εις τον τυφλὸν και πους εις τον χωλὸν ἐγώ. **16** Ἦμην πατήρ εις τους πτωχοὺς, και την δίκην την οποίαν δεν ἐγνωρίζον ἐξηχνίαζον. **17** Καὶ συνέτριβον τους κυνόδοντας του ἀδίκου και ἀπέσπων το θήραμα από των ὀδόντων αυτού. **18** Τότε ἔλεγον, θέλω ἀποθάνει εν τη φωλεά μου και ως την ἄμμον θέλω πολλαπλασιάσει τας ἡμέρας μου. **19** Ἡ ρίζα μου ἦτο ανοικτὴ προς τα ὕδατα, και ἡ δρόσος διενεχυμένη ἐπὶ των κλάδων μου. **20** Ἡ δόξα μου ἀνενεούτο εν ἐμοί, και το τόξον μου ἐκρατύνετο εν τη χειρὶ μου. **21** Με ἠκροάζοντο προσέχοντες και εις την συμβουλήν μου εσιώπων. **22** Μετὰ τους λόγους μου δεν προσέθετον ουδέν, και ἡ ομιλία μου ἐστάλαζεν επ' αὐτούς. **23** Καὶ με περιέμενον ως την βροχὴν· και ἦσαν κεχηνότες ως διὰ την ὄψιμον βροχὴν. **24** Εγέλων προς αὐτούς, και δεν ἐπίστευον· και την φαιδρότητα του προσώπου μου δεν ἄφινον να πέση. **25** Εὰν ἠρσεκόμην εις την ὁδὸν αυτών, ἐκαθήμην πρώτος, και κατεσκήνουν ως βασιλεὺς εν τω στρατεύματι, ως ο παρηγορῶν τους τεθλιμμένους.

30 Ἀλλὰ τώρα ἰ νεώτεροί μου την ηλικίαν με περιγελῶσι, των οποίων τους πατέρας δεν ἤθελον καταδεχθῆ να βάλω μετὰ των κυνῶν του ποιμνίου του μου. **2** Καὶ εις τι τῶν τῶν ἡδύνατο να με ωφελήσῃ ἡ δύναμις των χειρῶν αυτών, εις τους οποίους ἡ ἰσχὺς ἐξέλιπε; **3** Δι' ἔνδειαν και πείναν ἦσαν ἀπομεμονωμένοι ἐφευγον εις γῆν ἀνυδρον, σκοτεινὴν, ἠφανισμένην και ἔρημον· **4** ἐκοπτον μολόχην πλησίον των θάμνων και την ρίζαν των ἀρκευθῶν διὰ τροφὴν αυτών. **5**

Ἦσαν ἐκ μέσου δεδιωγμένοι· ἐφώναζον ἐπ' αὐτοὺς ὡς κλέπτας. **6** Κατώκουν ἐν τοῖς κρημνοῖς τῶν χειμάρρων, τὰς τρύπαις τῆς γῆς καὶ τοῖς βρόχοις. **7** Μεταξὺ τῶν θάμνων ὠγκώντο· ὑποκάτω τῶν ἀκανθῶν συνήγοντο **8** ἄφρονες καὶ δύσφημοι, ἐκδεδιωγμένοι ἐκ τῆς γῆς. **9** Καὶ τὴν ἑγὼ εἶμαι τὸ τραγῳδῖον αὐτῶν, εἶμαι καὶ ἡ παροιμία αὐτῶν. **10** Με βδελύττονται, ἀποακρύνονται ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δὲν συστέλλονται νὰ πτύωσιν εἰς τὸ πρόσωπόν μου. **11** Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς διέλυσε τὴν ὑπεροχὴν μου καὶ με ἐθλίψεν, ἀπέρριψαν καὶ αὐτοὶ τὸν χαλινὸν ἐμπροσθέν μου. **12** Ἐκ δεξιῶν ἀνίστανται οἱ νεοὶ ἀπωθούσι τοὺς πόδας μου, καὶ ἐτοιμάζουσι κατ' ἐμοῦ τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς αὐτῶν. **13** Ἀνατρέπουσι τὴν ὁδὸν μου, ἐπαυξάνουσι τὴν συμφορὰν μου, χωρὶς νὰ ἔωσι βοηθῶν. **14** Εφορμῶσιν ἡς σφοδρὰ πλημύρα, ἐπὶ τῆς ἐρημώσεώς μου περικυλίονται. **15** Τρόμοι ἐστράφησαν ἐπ' ἐμέ· καταδιώκουσι τὴν ψυχὴν μου ὡς ἄνεμος· καὶ ἡ σωτηρία μου παρέρχεται ὡς νέφος. **16** Καὶ τὴν ἡ ψυχὴ μου ἐξεχύθη ἐντός μου· ἡμέραι θλίψεως με κατέλαβον. **17** Τὴν νύκτα τὰ οὐτά μου διεπεράσθησαν ἐν ἐμοί, καὶ τὰ νεύρα μου δὲν ἀναπαύονται. **18** Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς δυνάμεως ἠλλοιώθη τὸ ἔνδυμά μου· με περισφιγγεῖ ὡς τὸ περιλαίμιον τοῦ χιτώσος μου. **19** Με ἔρριψεν εἰς τὸν πηλόν, καὶ ὠμοιώθην με χῶμα καὶ κόνιν. **20** Κράζω πρὸς σε, καὶ δὲν μοι ἀποκρίνεσαι· ἴσταμαι, καὶ με παραβλέπεις. **21** Ἐγίνεαι ἀνελεῖμων πρὸς ἐμέ· διὰ τῆς κραταιᾶς χειρὸς σου με μαστιγώνεις. **22** Με ἐσήκωσας ἐπὶ τὸν ἄνεμον· με ἐπεβίβασας καὶ διέλυσας τὴν οὐσίαν μου. **23** Ἐξεύρω μὲν ὅτι θέλεις με φέρεῖ εἰς θάνατον καὶ τὸν οἶκόν μου προσδιωρισμένον εἰς πάντα ζῶντα. **24** Ἀλλὰ δὲν θέλει ἐκτείνειν χεῖρα εἰς τὸν τάφον, εἰ μὴ κράζωσι πρὸς αὐτὸν ὅταν ἀφανίζῃ. **25** Δὲν ἔκλαυσα ἐγὼ διὰ τὸν ὄντα ἐν ἡμέραις σκληραῖς, καὶ ἐλυπήθη ἡ ψυχὴ μου διὰ τὸν πτωχόν· **26** Ἐνὼ περιέμενον τὸ καλόν, τότε ἦλθε τὸ κακόν· καὶ ἐνὼ ἀνέμενον τὸ φῶς, τότε ἦλθε τὸ σκότος. **27** Τὰ ἐντόσθιά μου ἀνέβρασαν καὶ δὲν ἀνεπαύθησαν· ἡμέραι θλίψεως με προέφρασαν. **28** Περιπάτησα μελαγχρινὸς οὐχὶ ὑπὸ ἡλίου· ἐσηκώθην, ἐβοήθῃα ἐν συναΐξει. **29** Ἐγίνα ἀδελφὸς τῶν δρακόντων καὶ σύντροφος τῶν στρουθοκαμήλων. **30** Τὸ δέρμα μου εμαύρῃσεν ἐπ' ἐμέ, καὶ τὰ οὐτά μου κατεκαύθησαν ὑπὸ τῆς φλογώσεως. **31** Ἡ δε κιθάρα μου μετεβλήθη εἰς πένθος καὶ τὸ ὄργανόν μου εἰς φωνὴν κλαίωντων.

31 Ἐκαμον συνθήκη μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου· καὶ πῶς νὰ ἔχω τὸν στοχασμένον μου ἐπὶ παρθένου; **2** καὶ τὶ τὸ μερίδιον παρὰ Θεοῦ ἄνωθεν; καὶ ἡ κληρονομία μου Παντοδύναμος ἐκ τῶν υψιπλῶν; **3** Οὐχὶ ἀφανισμὸς διὰ τὸν ἀσεβή; καὶ ταλαιπωρία διὰ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας; **4** δὲν βλέπει αὐτὸς τὰς ὁδοὺς μου καὶ ἀπαριθμεῖ πάντα τὰ βήματά μου; **5** Ἐάν περιπάτησα με ψεῦδος, ἢ ὁ πους μου ἔσπευσεν εἰς δόλον, **6** ἄς με ζυγίσῃ διὰ τῆς στάθμης τῆς δικαιοσύνης καὶ ἄς γνωρίσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἀκεραιότητά μου· **7** ἄν τὸ βῆμά μου ἐξετράπη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ ἡ καρδιά μου ἐπηκολούθησε τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἂν κηλὶς προσεκollήθη εἰς τὰς χεῖρας μου· **8** νὰ σπείρω, καὶ ἄλλος νὰ φάγῃ καὶ νὰ ἐκριζωθῶσιν οἱ ἔκγονοί μου. **9** Ἄν ἡ καρδιά μου ἠπατήθη ὑπὸ γυναικός, ἢ παρεμόνευσαν εἰς τὴν θύραν τοῦ πλησίον

μου, **10** ἡ γυνὴ μου νὰ ἀλέσῃ δι' ἄλλον, καὶ ἄλλοι νὰ πῶσιν ἐπ' αὐτήν. **11** Διότι μιᾶν ἀνόμημα τοῦτο καὶ ἀμάρτημα κατάδικον· **12** διότι εἶναι πῦρ κατατρώγων μέχρις ἀφανισμοῦ, καὶ ἦθελεν ἐκρῖνῶσαι πάντα τὰ γεννήματά μου. **13** Ἄν κατεφρόνησα τὴν κρίσιν τοῦ δούλου μου ἢ τῆς δούλης μου, ὅτε διεφέροντο πρὸς ἐμέ, **14** τὶ θέλω κάμει τότε, ὅταν ἐγερθῇ ὁ Θεός; καὶ ὅταν ἐπισκεφθῇ, τὶ θέλω ἀποκριθῆ πρὸς αὐτόν; **15** Ὅ ποιήσας ἐμὲ ἐν τῇ κοιλάδι, ἔμε ἐποίησε καὶ ἐκέκρινεν; καὶ δὲν ἐμὸρφώσω ἐν ἡμᾶς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ μήτρᾳ; **16** Ἄν ἠρνήθην τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πτωχῶν, ἢ ἐμάρανα τοὺς ὀφθαλμούς τῆς χήρας, **17** ἢ ἔφαγον μόνος τὸν ἄρτον μου, καὶ ὁ ὀρφανὸς δὲν ἔφαγεν ἐξ αὐτοῦ· **18** διότι ὁ μὲν ἐκ νεότητος μου ἐτρέφετο μετ' ἐμοῦ, ὡς μετὰ πατρός, τὴν δε ἐκ κοιλάδος τῆς μητρὸς μου ὠδήγησα· **19** ἂν εἶδον τινὰ ἀπολλύμενον δι' ἔλλειψιν ἐνδύματος ἢ πτωχῶν χωρὶς σκεπάσματος, **20** ἂν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ δὲν με εὐλόγησαν καὶ δὲν ἐθερμάνθη με τὸ μαλλίον τῶν προβάτων μου, **21** ἂν ἐσῆκωσα τὴν χεῖρα μου κατὰ τοῦ ὀρφανοῦ, βλέπων ὅτι ὑπερίσχυον ἐν τῇ πύλῃ, **22** νὰ πῆσῃ ὁ βραχίον μου ἐκ τοῦ ὤμου, καὶ ἡ χεὶρ μου νὰ συντριφθῇ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος. **23** Διότι ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὀλεθρὸς ἦτο εἰς ἐμέ φρίκη καὶ διὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτοῦ δὲν ἦθελον δυνηθῆ νὰ ἀνθεξῶ. **24** Ἄν ἔθεσα εἰς τὸ χρυσίον τὴν ἐλπίδα μου, ἢ εἶπα πρὸς τὸ καθαρὸν χρυσίον, ὅς εἶσαι τὸ θάρρος μου, **25** ἂν ἐυφράνθην διότι ὁ πλοῦτος μου ἦτο μέγας καὶ διότι ἡ χεὶρ μου εὐρίσκει ἀφθονίαν, **26** ἂν ἐθεώρουν τὸν ἥλιον ἀναλάμποντα ἢ τὴν σελήνην περιπατούσαν ἐν τῇ λαμπρότητι αὐτῆς, **27** καὶ ἡ καρδιά μου ἐθέληθῃ κρυφίως, ἢ με τὸ στόμα μου ἐφίλησα τὴν χεῖρα μου, **28** καὶ τοῦτο ἦθελεν εἰσθῆ ἀνόμημα κατάδικον· διότι ἦθελον ἀρνηθῆ τὸν Θεόν τὸν ὕψιστον. **29** Ἄν ἐχάρην εἰς τὸν ἀφανισμόν μου μισούντός με, ἢ ἐπεχάρην ὅτε εὐρίσκει αὐτόν κακόν· **30** διότι οὐδὲ ἀφήκα τὸ στόμα μου νὰ ἀμαρτήσῃ, εὐχόμενος κατάραν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· **31** ἂν οἱ ἄνθρωποι τῆς σκηνῆς μου δὲν εἶπον, τὶς θέλει δεῖξαι ἄνθρωπον μὴ χορτασθέντα ἀπὸ τῶν κρεάτων αὐτοῦ; **32** Ὁ ξένος δὲν διενυκτέρευεν ἔξω· ἠνοιγον τὴν θύραν μου εἰς τὸν ὀδοιπόρον· **33** ἂν ἐσκέπασα τὴν παράβασίν μου ὡς ὁ Ἀδάμ, κρύπτων τὴν ἀνομίαν μου ἐν τῷ κόλπῳ μου· **34** διότι μήπως ἐφοβούμην μέγα πλῆθος, ἢ με ἐτρομάζεν ἡ καταφρόνησις τῶν οἰκογενειῶν, ὥστε νὰ σιωπήσω καὶ νὰ μὴ ἐκβῶ ἐκ τῆς θύρας; **35** Ἄν ἦτο τις νὰ με ἤκουεν. Ἰδοὺ, ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ ἀπεκρίνητο ὁ Παντοδύναμος εἰς ἐμέ, καὶ ὁ ἀντιδικός μου νὰ ἔγραφε βιβλίον. **36** Βεβαίως ἦθελον βασιλεύσει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου μου, ἦθελον περιδέσει αὐτὸ στέφανον ἐπ' ἐμέ· **37** ἦθελον φανερώσει πρὸς αὐτόν τὸν ἀριθμὸν τῶν βημάτων μου· ἢ ἄρχων ἦθελον πλησιάσει εἰς αὐτόν. **38** Ἄν ὁ ἀγρὸς μου καταβοᾷ ἐναντίον μου καὶ κλαίωσιν ὀμοῦ οἱ αὐλάκες αὐτοῦ, **39** ἂν ἔφαγον τὸν καρπὸν αὐτόν χωρὶς μισθόν, ἢ ἔκαμον νὰ ἐκβῇ ἡ ψυχὴ τῶν γεωργῶν αὐτοῦ, **40** ἄς φυτρώσωσι τρίβολοι ἀντὶ σίτου καὶ ζιζάνια ἀντὶ κριθῆς. Ἐτελείωσαν οἱ λόγοι τοῦ Ἰάβ.

32 Ἐπαυσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνθρωποι ἀποκρινόμενοι πρὸς τὸν Ἰάβ, διότι ἦτο δίκαιος εἰς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ. **2** Τότε ἐξήφη ὁ θυμὸς

του Ελιού, υιού του Βαραχιήλ του Βουζίτου, εκ της συγγενείας του Αράμ· κατά του Ιώβ εξήφθη ο θυμός αυτού, διότι εδικαίωσεν εαυτόν μάλλον παρά τον Θεόν. **3** Και κατά των τριών αυτών φίλων εξήφθη ο θυμός αυτού, διότι δεν εύρηκαν απόκρισιν και κατεδίκασαν τον Ιώβ. **4** Ο δε Ελιού περιέμενε να λαλήσει προς τον Ιώβ, διότι εκείνοι ήσαν γεροντότεροι αυτού. **5** Ότε δε ο Ελιού είδεν, ότι δεν ήτο απόκρισις εν τω στόματι των τριών ανδρών, εξήφθη ο θυμός αυτού. **6** και απεκρίθη ο Ελιού ο υιός του Βαραχιήλ του Βουζίτου και είπεν· Εγώ είμαι νέος την ηλικίαν, και σεις γέροντες διά τούτο εφοβήθητε και συνεστάλητε να σας φανερώσω την γνώμην μου. **7** Εγώ είπα, Αι ημέραι ας λαλήσωσι και το πλήθος των ετών ας διδάξη, σοφίαν. **8** Βεβαίως είναι πνεύμα εν τω ανθρώπω η έμπνευσις όμως του Παντοδυνάμου συνετίξει αυτόν. **9** Οι μεγαλύτεροι δεν είναι πάντοτε σοφοί· ούτε οι γέροντες νοούσι κρίσιν. **10** Διά τούτο είπα, Ακούσατέ μου· θέλω φανερώσει και εγώ την γνώμην μου. **11** Ιδού, επρόσμενα τους λόγους σας ηκροάσθητε να επιχειρήματά σας, εωσού εξετάσητε τους λόγους. **12** Και σας παρετήρουν, και ιδού, ουδείς εξ υμών ηδυνήθη να καταπέισθη τον Ιώβ, αποκρινόμενος εις τους λόγους αυτού· **13** διά να μη είπητε, Ημείς ευρηκάμεν σοφίαν. Ο Θεός θέλει καταβάλει αυτόν, ουχί άνθρωπος. **14** Εκείνος δε δεν διηύθυνε λόγους προς εμέ· και δεν θέλω αποκριθή προς αυτόν κατά τας ομιλίαις σας. **15** Εκείνοι επτόμαζαν, δεν απεκρίθησαν πλέον· έχασαν τους λόγους αυτών. **16** Και περιέμενον, επειδή δεν ελάλουν· αλλ' ίσταντο· δεν απεκρίνοντο πλέον. **17** Ας αποκριθώ και εγώ το μέρος μου ας φανερώσω και εγώ την γνώμην μου. **18** Διότι είμαι πλήρης λόγων· το πνεύμα εντός μου με αναγκάζει. **19** Ιδού, η κοιλία μου είναι ως οίνος όστις δεν ηνοιχθή· είναι ετοιμή να σπάση, ως ασκοί γλεύκου. **20** Θέλω λαλήσει διά να αναπνεύσω· θέλω ανοίξει τα χείλη μου και αποκριθί. **21** Μη γένοιτο να γείνω προσωπολήπτης, μηδέ να κολακεύω άνθρωπον. **22** Διότι δεν εξεύρω να κολακεύω· ο Ποιητής μου ήθελε με αναρπάσει ευθύς.

33 Διά τούτο, Ιώβ, άκουσον τώρα τας ομιλίαις μου, και ακροάσθητι πάντας τους λόγους μου. **2** Ιδού, τώρα ήνοιξα το στόμα μου· η γλώσσα μου λαλεί εν τω στόματί μου. **3** Οι λόγοι μου θέλουσιν είσθαι κατά την ευθύτητα της καρδιάς μου· και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει γνώσιν καθαράν. **4** Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε και η πνοή του Παντοδυνάμου με εξωποίησεν. **5** Εάν δύνασαι, αποκριθή μοι· παρατάχθητι έμπροσθέν μου· στήθι. **6** Ιδού, εγώ είμαι κατά τον λόγον σου από μέρους του Θεού· εκ ηπλού είμαι και εγώ μεμορφωμένος. **7** Ιδού, ο τρόμος μου δεν θέλει σε ταραξει, ουδέ η χειρ μου θέλει είσθαι βαρεία επί σε. **8** Σν τωόντι είπας εις τα ώτα μου, και ήκουσα την φωνήν των λόγων σου, **9** Είμαι καθαρός χωρίς αμαρτίας· είμαι άθώος και ανομία δεν υπάρχει εν εμοί· **10** Ιδού, εύρισκει αφορμάς εναντίον μου· με νομίζει εχθρόν αυτού· **11** βάλλει τους πόδας μου εν τω ξύλω· παραφυλάττει πάσας τας οδούς μου. **12** Ιδού, κατά τούτο δεν είσαι δίκαιος θέλω αποκριθή προς σε, διότι ο Θεός είναι μεγαλήτερος του ανθρώπου. **13** Τις Διά τι αντιμάχεσαι προς αυτόν; διότι δεν δίδει λόγον

περί ουδεμιάς των πράξεων αυτού. **14** Διότι ο Θεός λαλεί άπαξ και δις, αλλ' ο άνθρωπος δεν προσέχει. **15** Εν ενυπνίω, εν οράσει νυκτερινή, ότε βαθύς ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, ότε υπνώττουσιν επί της κλίνης· **16** τότε ανοίγει τα ώτα των ανθρώπων, και επισφραγίζει την προς αυτούς νουθεσίαν· **17** διά να αποστρέψη τον άνθρωπον από των πράξεων αυτού και να εκβάλη την υπερηφανίαν εκ του ανθρώπου. **18** Προλαμβάνει την ψυχήν αυτού από του λάκκου και την ζωήν αυτού από του να διαπερασθή υπό ρομφαίας. **19** Πάλιν, τιμωρείται με πόνους επί της κλίνης αυτού, και το πλήθος των οστέων αυτού με δυνατούς πόνους· **20** ώστε η ζωή αυτού αποστρέφεται τον άρτον και η ψυχή αυτού το επιθυμητόν φαγητόν· **21** η σαρξ αυτού αναλίσκειται, ώστε δεν φαίνεται, και τα οστά αυτού τα αφανή εξέχουσιν· **22** η δε ψυχή αυτού πλησιάζει εις τον λάκκον και η ζωή αυτού εις τους φονευτάς. **23** Εάν ήναι μηνυτής μετ' αυτού ή ερμηνευτής, εις μεταξύ χιλίων, διά να αναγγείλη προς τον άνθρωπον την ευθύτητα αυτού· **24** τότε θέλει είσθαι ίλεως εις αυτόν και θέλει ειπει, Λύτρωσον αυτόν από του να καταβή εις τον λάκκον· εγώ εύρηκα εξίλασμόν. **25** Η σαρξ αυτού θέλει είσθαι ανηθοτέρα νηπίου· θέλει επιστρέψει εις τας ημέρας της νεότητος αυτού· **26** θέλει δεηθή του Θεού και θέλει ευνοήσει προς αυτόν· και θέλει βλέπει το πρόσωπον αυτού εν χαρά· και θέλει αποδώσει εις τον άνθρωπον την δικαιοσύνην αυτού. **27** θέλει βλέπει προς τους ανθρώπους και θέλει λέγει, Ημάρτησα και διέστρεψα το ορθόν, και δεν με ωφέλησεν· **28** αλλ' αυτός ελύτρωσε την ψυχήν μου από του να υπάγη εις τον λάκκον· και η ζωή μου θέλει ιδεί το φως. **29** Ιδού, πάντα ταύτα εργάζεται ο Θεός δις και τρίς μετά του ανθρώπου, **30** διά να αποστρέψη την ψυχήν αυτού από του λάκκου, ώστε να φωτισθή εν τω φωτί των ζώντων. **31** Πρόσχε, Ιώβ, άκουσόν μου· σίωπα, και εγώ θέλω λαλήσει. **32** Εάν έχης τι να είπης, αποκριθή μοι· λάλησον, διότι επιθυμώ να δικαιοθής. **33** Ει δε μη, συ άκουσον μου· σίωπα και θέλω σε διδάξει σοφίαν.

34 Επανελάβε δε ο Ελιού και είπεν· **2** Ακούσατε τους λόγους μου, ω σοφοί· και δότε ακρόασιν εις εμέ, οι νοήμονες· **3** Διότι το ωτίον δοκιμάζει τους λόγους, ο δε ουρανίσκος γεύεται το φαγητόν. **4** Ας εκλέξωμεν εις εαυτούς κρίσιν· ας γνωρίσωμεν μεταξύ ημών τι το καλόν. **5** Διότι ο Ιώβ είπεν, Είμαι δίκαιος και ο Θεός αφήρεσε την κρίσιν μου· **6** εψεύσθουν εις την κρίσιν μου· η πληγή μου είναι ανίατος, άνευ παραβάσεως. **7** Τις άνθρωπος ως ο Ιώβ, όστις καταπίνει τον χλευασμόν ως ύδωρ· **8** και υπάγει εν συνοδία μετά των εργατών της ανομίας, και περιπατεί μετά ανθρώπων ασεβών· **9** Διότι είπεν, ουδέν ωφελεί τον άνθρωπον το να ευαρεστή εις τον Θεόν. **10** Διά τούτο ακούσατέ μου, άνδρες· συνετοί μη γένοιτο να υπάρχη εις τον Θεόν αδικία, και εις τον Παντοδύναμον ανομία. **11** Επειδή κατά το έργον του ανθρώπου θέλει αποδώσει εις αυτόν, και θέλει κάμει έκαστον να εύρη κατά την οδόν αυτού. **12** Ναι, βεβαίως ο Θεός δεν θέλει πράξει ασεβώς, ουδέ θέλει διαστρέψει ο Παντοδύναμος την κρίσιν. **13** Τις κατέστησεν αυτόν επιτηρητήν της γης; ή τις διέταξε

πάσαν την οικουμένην; **14** Εάν βάλῃ την καρδίαν αυτού επί τον άνθρωπον, θέλει σύρει εις εαυτόν το πνεύμα αυτού και την πνοήν αυτού. **15** Πάσα σαρξ θέλει εκπνεύσει ομοῦ, και ὁ ἄνθρωπος θέλει επιστρέψει εις το χῶμα. **16** Εάν τώρα ἔχῃς σύνεσιν· ἀκούσον τούτο ακροάθητι της φωνῆς των λόγων μου. **17** Μήπως κυβερνά ὁ μισών την ευθύτητα; και θέλεις καταδικάσει τον κατ' ἐξοχήν δίκαιον; **18** ὅστις λέγει προς βασιλέα, Εἶσαι ἀσεβής, προς ἄρχοντα, Εἶσθε κακοί; **19** Ὅστις δεν προσωποληπτεῖ εἰς ἄρχοντα ουδέ ἀποβλέπει εις τον πλούσιον μάλλον παρά εις τον πτωχόν; επειδή πάντες οὔτοι εἶναι ἔργον των χειρῶν αυτού. **20** Εν μιά στιγμή θέλουσιν αποθάνει, και το μεσονύκτιον ὁ λαός θέλει παραχθῆ και θέλει παρέλθει· και ὁ ισχυρός θέλει αναπραχθῆ, ουχί υπό χειρός. **21** Διότι οἱ ορθολογισμοὶ αυτού εἶναι ἐπί τας οὐδούς του ἀνθρώπου, και βλέπει πάντα τα βήματα αυτού. **22** Δεν εἶναι σκότος ουδέ σκιά θανάτου, ὅπου οἱ ἐργάται της ανομίας να κρυφθῶσιν. **23** Επειδή δεν θέλει ἀφήσει πλέον τον ἄνθρωπον να ἔλθῃ εις κρίσιν μετά του Θεοῦ. **24** Θέλει συντρίψει ἀναριθμήτους ισχυρούς και βάλλει ἄλλους ἀντ' αὐτῶν **25** διότι γνωρίζει τα ἔργα αὐτῶν, και ἀνατρέπει αὐτούς την νύκτα, και συντρίβονται. **26** Κτυπᾷ αὐτούς ὡς ἀσεβεῖς εν τῷ τόπῳ των θεατῶν. **27** επειδή ἐξέκλιναν ἀπ' αυτού και δεν εθεώρησαν ουδεμίαν των ὁδῶν αυτού. **28** και ἔκαμον να ἔλθῃ προς αὐτόν ἡ κραυγὴ των πτωχῶν, και ἤκουσε την φωνήν των θελημιμένων. **29** Και ὅταν αὐτὸς διδῇ ησυχίαν, τις θέλει διαταράξει αὐτήν; και ὅταν κρύπτη το πρόσωπον αὐτοῦ, τις δύναται να ἴδῃ αὐτόν; εἴτε ἐπὶ ἔθνος εἴτε ἐπὶ ἄνθρωπον ομοῦ. **30** ὥστε να μη βασιλεύῃ υποκριτής, διὰ να μη παγιδεῦται ὁ λαός. **31** Βεβαίως πρέπει να λέγῃ τις προς τον Θεόν, Ἐπαθον, να θέλω πλέον πράξει κακῶς. **32** ὅ, τι δεν βλέπω, συ δίδαξόν με· εἰς ἔπραξα ανομίαν, δεν θέλω πράξει πλέον. **33** Ἀλλὰ μήπως θέλει γείνει κατὰ τον στοχασμόν σου; εἴτε συ ἀποβάλῃς εἴτε ἐκλέξῃς, αὐτὸς θέλει ἀναποδώσει, και ουχί ἐγώ· λέγε λοιπόν ὅ, τι ἐξεύρεις. **34** Ἄνδρες συνετοί θέλουσιν εἰπεῖ προς ἐμέ, και ὁ σοφὸς ἀνθρώπος ὅστις με ἀκούει, **35** Ὁ ἰὼβ δεν ἐλάλησεν εν γνώσει, και οἱ λόγοι αὐτοῦ δεν ἴσαν μετά συνέσεως. **36** Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι, ὁ ἰὼβ να ἐξετασθῇ ἕως τέλους· επειδή ἀπεκρίθη ὡς οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀσεβεῖς. **37** Διότι εις την ἀμαρτίαν αὐτοῦ προσθέτει ἀσέβειαν· καυχάται μεταξύ ἡμῶν, και πολλαπλασιάζει τους λόγους αὐτοῦ ἐναντίον του Θεοῦ.

35 Και ἐπανελάβεν ὁ Ἐλιού και εἶπε· **2** Στοχάζεσαι ὅτι εἶναι ὀρθόν τούτο, το ὁποῖον εἶπας, Εἶμαι δικαιότερος του Θεοῦ; **3** Διότι εἶπας, Τις ὠφέλεια θέλει εἶσθαι εις σε; Τι κέρδος θέλω λάβει εκ τούτου μάλλον παρά εκ της ἀμαρτίας μου; **4** Ἐγὼ θέλω ἀποκριθῆ προς σε και προς τους φίλους σου μετά σου. **5** Ἀνάβλεψον εις τους ουρανοὺς και ἰδὲ και θεώρησον τα νέφη, πότες υψηλότερα σου εἶναι. **6** Εάν ἀμαρτάνῃς, τι πράττεις κατ' αὐτοῦ; ἢ αν ἀπαραβάσεις σου πολλαπλασιασθῶσι, τι κατορθῶνεις κατ' αὐτοῦ; **7** Εάν ἴσαι δίκαιος, τι θέλεις δώσει εις αὐτόν; ἢ τι θέλει λάβει εκ της χειρός σου; **8** Ἡ ἀσέβειά σου δύναται να βλάψῃ ἄνθρωπον ὡς σέ και ἡ δικαιοσύνη σου δύναται να ὠφελήσῃ υἱόν ἀνθρώπου. **9** Εκ του πλήθους των καταθλιβόντων καταβῶσι

κραυγάζουσιν ἕνεκεν του βραχίονος των ισχυρῶν. **10** Ἀλλ' ουδεὶς λέγει, που εἶναι ὁ Θεός ὁ Ποιητής μου, ὅστις δίδει ἄσματα εις την νύκτα, **11** Ὅστις συνετίζει ἡμᾶς ὑπὲρ τα κτήνη της γῆς, και σοφίζει ἡμᾶς ὑπὲρ τα πτεινὰ του ουρανοῦ; **12** Εκεί βῶσι διὰ την υπερηφάνιαν των πονηρῶν, δεν θέλει ὅμως ἀποκριθῆ. **13** Ὁ Θεός βεβαίως δεν θέλει εἰσακούσει της ματαιολογίας, ουδέ θέλει ἐπιβλέψῃ ὁ Παντοδύναμος εις αὐτήν. **14** Πόσον ὀλιγώτερον ὅταν συ λέγῃς, ὅτι δεν θέλεις ἰδεῖ αὐτόν· ἡ κρίσις ὁμως εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ· ὅθεν ἔχε το θάρρος σου ἐπ' αὐτόν. **15** Ἀλλὰ τώρα, επειδή δεν ἐπεσκέφθη εν τῷ θυμῷ αὐτοῦ και δεν παρετίρησε μετά μεγάλης αустηρότητος, **16** διὰ τούτο ὁ ἰὼβ ανοίγει το στόμα αὐτοῦ ματαιῶς· ἐπισωρεύει λόγους εν ἀγνωσίᾳ.

36 Και ὁ Ἐλιού ἐξηκολούθησε και εἶπεν· **2** Υπόμεινον με ὀλίγον, και θέλω σε διδάξει· διότι ἔχω ἐτι λόγους ὑπὲρ του Θεοῦ. **3** Θέλω λάβει τα ἐπιχειρήματά μου μακρόθεν, και θέλω ἀποδώσει δικαιοσύνην εις τον Ποιητήν μου. **4** διότι οἱ λόγοι μου ἐπ' ἀληθείας δεν θέλουσιν εἶσθαι ψευδεῖς· πλησίον σου εἶναι ὁ τέλειος κατὰ την γνώσιν. **5** Ἰδοῦ, ὁ Θεός εἶναι ισχυρός, ὁμως δεν καταφρονεῖ ουδένα· ισχυρός εις δύναμιν σοφίας. **6** Δεν θέλει ζωοποιήσει τον ἀσεβῆ· εις δε τους πτωχοὺς δίδει το δίκαιον. **7** Δεν ἀποσπείρει τους οφθαλμούς αὐτοῦ ἀπὸ των δικαίων, ἀλλὰ και μετά βασιλέων βάλλει αὐτούς ἐπὶ θρόνον· μάλιστα καθίει αὐτούς διαπαντός, και εἶναι υψωμένοι. **8** Και εἰς ἤθελον εἶσθαι δεδεμένοι με δεσμά και πιασθῆ με σχοινία θλίψεως, **9** τότε φανερώνει εις αὐτούς τα ἔργα αὐτῶν και τας παραβάσεις αὐτῶν, ὅτι υπερηύησαν, **10** και ανοίγει το ὠτίον αὐτῶν εις διδασκαλίαν, και ἀπὸ της ανομίας προστάζει να επιστρέψωσιν. **11** Εάν υπακούσωσι και δουλεύσωσι, θέλουσι τελειώσει τας ἡμέρας αὐτῶν εν αγαθοῖς και τα ἔτη αὐτῶν εν ευφροσύνᾳ. **12** Ἀλλ' εάν δεν υπακούσωσι, θέλουσι διαπρασθῆ ὑπὸ ρομφαίας και θέλουσι τελευτήσῃ εν ἀγνωσίᾳ. **13** Οἱ δε υποκριταὶ την καρδίαν ἐπισωρεύουσιν οργήν· δεν θέλουσι βοήσει ὅταν δέσῃ αὐτοῦς. **14** αὐτοὶ ἀποθνήσκουσιν εν τῇ νεότητι, και ἡ ζωὴ αὐτῶν τελειοῖνι μεταξύ των ἀσελγῶν. **15** Λυτρώνει τον θελημιμένον εν τῇ θλίψει αὐτοῦ και ανοίγει τα ὠτα αὐτῶν εν συμφορᾷ. **16** και οὕτως ἤθελε σε ἐκβάλλει ἀπὸ της στενοχωρίας εις ευρυχωρίαν, ὅπου δεν ὑπάρχει στενοχωρία· και το παρατιθέμενον ἐπὶ της τραπέζης σου θέλει εἶσθαι πλήρες πάχους. **17** Ἀλλὰ συ ἐξεπλήρωσας δίκην ἀσεβῶς· δίκη και κρίσις θέλουσι σε καταλάβει. **18** Επειδή ὑπάρχει θυμὸς, πρόσεχε μη σε ἐξαφανίσῃ διὰ τῆς προσβολῆς αὐτοῦ· τότε ουδέ μέγα λύτρον ἤθελε σε λυτρώσει. **19** Θέλει ἀποβλέψῃ εις τα πλούτη σου, οὔτε εις χρυσίον οὔτε εις πάσαν την ισχὴν της δυνάμεως; **20** Μη ἐπιπόθει την νύκτα, κατ' ἡν οἱ λαοὶ ἐκκόπτονται εν τῷ τόπῳ αὐτῶν. **21** Πρόσεχε, μη στραφῇς προς τὴν ἀνομίαν· διότι συ προέκρινας τούτο μάλλον παρά την θλίψιν. **22** Ἰδοῦ, ὁ Θεός εἶναι υψωμένος διὰ της δυνάμεως αὐτοῦ· τις διδάσκει ὡς αὐτός; **23** Τις διώρισεν εις αὐτόν την ὁδόν αὐτοῦ; ἢ τις δύναται να εἴπῃ, Ἐπραξας ἀνομίαν; **24** Ενθυμοῦ να μεγαλύνῃς το ἔργον αὐτοῦ, το ὁποῖον θεωροῦσιν οἱ ἄνθρωποι. **25** Πας ἄνθρωπος βλέπει αὐτό· ὁ ἄνθρωπος

θεωρεί αυτό μακρόθεν. **26** Ιδού, ο Θεός είναι μέγας και ακατανόητος εις ημάς, και ο αριθμός των ετών αυτού ανεξερεύνητος. **27** Όταν ανασύρη τας ρανίδας του ύδατος, αυτές καταχέουσι εκ των ατμών αυτού βροχίην, **28** την οποίαν τα νέφη ραίνουσι· αφθόνως σταλάζουσιν επί τον άνθρωπον. **29** Δύναται τις έτι να εννοήση τας εφραπλώσεις των νεφελών, τον κρότον της σκηνης αυτού; **30** Ιδού, εφραπλόνει το φως αυτού επ' αυτήν και σκεπάζει τους πυθμένας της θαλάσσης. **31** επειδή δι' αυτών δικάζει τους λαούς και δίδει τροφήν αφθόνως. **32** Εν ταις παλάμαις αυτού κρύπτει την αστραπήν· και προστάζει αυτήν εις ό, τι έχει να απαντήσει. **33** Παραγγέλλει εις αυτήν υπέρ του φίλου αυτού, κατά δε του ασεβούς ετοιμάζει οργήν.

37 Εις τούτο έτι η καρδιά μου τρέμει και εκπνέει από του τόπου αυτής. **2** Ακούσατε προσεκτικώς την τρομεράν φωνήν αυτού και τον ήχον τον εξερχόμενον εκ του στόματος αυτού. **3** Αποστέλλει αυτήν υποκάτω παντός του ουρανού και το φως αυτού επί τα έσχατα της γης. **4** Κατόπιν αυτού βοά φωνή· βροντά με την φωνήν της μεγαλωσύνης αυτού· και δεν θέλει στήσει αυτά, αφού η φωνή αυτού ακουστή. **5** Ο Θεός βροντά θαυμασίως με την φωνήν αυτού· κάμνει μεγαλεία, και δεν εννοούμεν. **6** Διότι λέγει προς την χιόνα, γίνου επί την γήν· και προς την ψεκάδα και προς τον υετόν της δυνάμεως αυτού. **7** Κατασφραγίζει την χείρα παντός ανθρώπου· διά να γνωρίσωσι πάντες οι άνθρωποι το έργον αυτού. **8** Τότε τα θηρία εισέρχονται εις τα σπήλαια και κατασκηνούσιν εν τοις τόποις αυτών. **9** Εκ του νότου έρχεται ο ανεμοστρόβιλος, και το ψύχος εκ του βορρά. **10** Εκ του φουσίματος του Θεού δίδεται πάγος και το πλάτος των υδάτων στερεούται. **11** Πάλιν η γαλήνη διασκεδάξει την νεφέλην· το φως αυτού διασκορπίζει τα νέφη. **12** και αυτά περιφέρονται κύκλω υπό τας οδηγίας αυτού, διά να κάμνωσιν παν ό, τι προστάζει εις αυτά επί το πρόσωπον της οικουμένης. **13** κάμνει αυτά να έρχωνται, ή διά παιδείαν, ή διά την γην αυτού, ή διά έλεος. **14** Ακροάσθητι τούτο, Ιώβ· στάθητι και συλλογίσθητι τα θαυμάσια του Θεού. **15** Εννοείς πως ο Θεός διατάττει αυτά, και κάμνει να λάμπη το φως της νεφέλης αυτού; **16** Εννοείς τα ζυγοσταθμίσματα των νεφών, τα θαυμάσια του τελείου κατά την γνώσιν; **17** Διά τι τα ενδύματά σου είναι θερμά, όταν αναπαύη την γην διά του νότου; **18** Εξήπλωσας μετ' αυτού το στερέωμα το δυνατόν ως κάτοπρον χυτόν; **19** Δίδαξον ημάς να ειπωμεν προς αυτόν· ημείς δεν δυνάμεθα να διατάξωμεν τους λόγους ημών· εξ αιτίας του σκότους. **20** Θέλει αναγγελθή προς αυτόν, εάν εγώ λαλώ; εάν λαλήση άνθρωπος, βεβαίως θέλει καταποθή. **21** Τώρα δε οι άνθρωποι δεν δύνανται να ατενίσωσιν εις το λαμπρόν φως, το εν τω στερέωματι, αφού ο άνεμος περάσθι και καθαρίσθη αυτό, **22** και χρυσαυγής καιρός έλθη από βορρά. Φοβερά δόξα υπάρχει εν τω Θεώ. **23** Τον Παντοδύναμον, δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν αυτόν· είναι υπέροχος κατά την δυνάμιν και κατά την κρίσιν και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης, δεν καταθλίβει. **24** Διά τούτο οι άνθρωποι φοβούνται αυτόν· ουδέεις σοφός την καρδίαν δύνανται να εννοήση αυτόν.

38 Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστρόβιλου και είπε· **2** Τις ούτος, όστις σκοπίζει την βουλήν μου διά λόγων ασυνέτων; **3** Ζώσον ήδη την οσφύν σου ως ανήρ· διότι θέλω σε ερωτήσει, και φανέρωσόν μοι. **4** Που ήσο ότε εθεμελιονον την γην; απάγγειλον, εάν έχεις σύνεσιν. **5** Τις έθεσε τα μέτρα αυτής, εάν εξεβήρη; ή τις ήπλωσε στάθμην επ' αυτήν; **6** Επί τίνος είναι εστηριγμένα τα θεμέλια αυτής; ή τις έθεσε τον ακρογωνιαίον λίθον αυτής, **7** ότε τα άστρα της αυγής έψαλλον ομοίω και πάντες οι υιοί του Θεού ηλάλαζον; **8** ή τις συνέκλεισε την θάλασσαν με θύρας, ότε εξορμώσα εξήλθεν εκ μήτρας; **9** ότε περιέβαλον αυτήν με νεφέλην και με ομίχλην εσπαργάνωσα αυτήν, **10** και περιώρισα αυτήν διά προστάγματός μου, και έβαλον μοχλούς και πύλας, **11** και είπα, Έως αυτού θέλεις έρχεσθαι και δεν θέλεις υπερβή και εδώ θέλει συντριβεσθαι η υπερηφανία των κυμάτων σου; **12** Προσέταξας συ την πρωίαν επί των ημερών σου; έδειξας εις την αυγήν τον τόπον αυτής, **13** διά να πιάση τα έσχατα της γης, ώστε οι κακούργοι να εκτιναχθώσιν απ' αυτής; **14** Αυτή μεταμορφούται ως πηλός σφραγιζόμενος και τα πάντα παρουσιάζονται ως στολή. **15** Και το φως των ασεβών αφαιρείται απ' αυτών, ο δε βραχίων των υπερηφάνων συντριβεται. **16** Εισήλθες έως των πηγών της θαλάσσης; ή περιεπάτησας εις εξιχνίασιν της αβύσσου; **17** Ηνοιχθησας εις σε του θανάτου αι πύλαι; ή είδες τας θύρας της σκιάς του θανάτου; **18** Εγνωρίσας το πλάτος της γης; απάγγειλον, εάν ενόησας πάντα ταύτα. **19** Που είναι η οδός της κατοικίας του φωτός; και του σκότους, που είναι ο τόπος αυτού, **20** διά να συλλάβης αυτό εις το όριον αυτού και να γνωρίσης τας τριβούς της οικίας αυτού; **21** Γνωρίζεις αυτό, διότι τότε εγεννήθη; ή διότι ο αριθμός των ημερών σου είναι πολύς; **22** Εισήλθες εις τους θησαυρούς της χιόνος; ή είδες τους θησαυρούς της χαλάζης, **23** τους οποίους φυλάττω διά τον καιρόν της θλίψεως διά την ημέραν της μάχης και του πολέμου; **24** Διά τίνος οδοού διαδίδεται το φως, ή ο ανατολικός άνεμος διαχέεται επί την γην; **25** Τις ήνοιξε ρύακας διά τας ραγδαίας βροχάς, ή δρόμον διά την αστραπήν της βροντής, **26** διά να φέρη βροχίην επί γην ακατοίκητον, εις έρημον, όπου άνθρωπος δεν υπάρχει, **27** διά να χορτάση την άβαντον και ακατοίκητον, και να αναβλαστήση τον βλαστόν της χλόης; **28** Έχει πατέρα η βροχή; ή τις εγέννησε τας σταγόνας της δρόσου; **29** Από μήτρας τίνος εξέρχεται ο πάγος; και την πάχνην του ουρανού, τις εγέννησε; **30** Τα ύδατα σκληρύνονται ως λίθος, και το πρόσωπον της αβύσσου πηγνύεται. **31** Δύνασαι να δεσμεύσης τας γλυκέας επιρροάς της Πλειάδος ή να λύσης τα δεσμά του Ωρίωνος; **32** Δύνασαι να εκβάλης τα Ζώδια εις τον καιρόν αυτών; ή δύνασαι να οδηγήσης τον Αρκτούρον μετά των υιών αυτού; **33** Γνωρίζεις τους νόμους του ουρανού; δύνασαι να διατάξης τας επιρροάς αυτού επί την γην; **34** Δύνασαι να υψώσης την φωνήν σου εις τα νέφη, διά να σε σκεπάση αφθονία υδάτων; **35** Δύνασαι να αποστείλης αστραπάς, ώστε να εξέλθωσι και να είπωσι προς σε, Ιδού, ημείς; **36** Τις έβαλε σοφίαν εντός του ανθρώπου; ή τις έδωκε σύνεσιν εις την καρδίαν αυτού; **37** Τις δύνανται να αριθμήση τα

νέφη διά σοφίας; ή τις δύναται να κενόνη τα δοχεία του ουρανού, **38** διά να χωνευθή το χώμα εις σύμψηξιν και οι βλώλοι να συγκολλώνται; **39** Θέλεις κυνηγήσει θήραμα διά τον Λέοντα; ή χορτάσει την όρεξιν των σκύμων, **40** όταν κοίτωνται εν τοις σπηλαιόις και κάθηνται εις τους κρυπτήρας διά να ενεδρεύωσι; **41** Τις ετοιμάζει εις τον κόρακα την τροφήν αυτού, όταν οι νεοσσοί αυτού κράζωσι προς τον Θεόν, περιπλανώμενοι δι' έλλειψιν τροφής;

39 Γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού των αγρίων αιγών του βράχου; δύνασαι να σημειώσης πότε γεννώσιν αι έλαφοι; **2** Δύνασαι να αριθμήσης τους μήνας τους οποίους πληρούσιν; ή γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού αυτών; **3** Αυτάι συγκάμπτονται, γεννώσι τα παιδιά αυτών, ελευθερόνται από των ωδίνων αυτών. **4** Τα τέκνα αυτών ενδυναμούνται, αυξάνουσιν εν τη παιδιά; εξέρχονται και δεν επιστρέφουσι πλέον εις αυτάς. **5** Τις εξαπέστειλεν ελεύθερον τον άγριον όνον; ή τις έλυσε τους δεσμούς αυτού; **6** του οποίου οικίαν έκαμον την έρημον, και την αλυριδα κατοικίαν αυτού. **7** Καταγελά του θορύβου της πόλεως δεν ακουει την κραυγήν του εργοδιώκτου. **8** Κατασκοπεύει τα όρη διά βοσκίην αυτού, και υπάγει ζητών κατόπιν παντός είδους χλόης. **9** Θέλει ευχαριστηθή ο μονόκερως να σε δουλεύη, ή θέλει διανυκτερεύει εν τη φάτνη σου; **10** Δύνασαι να δέσης τον μονόκερων με τον δεσμόν αυτού προς αροτρίασιν; ή θέλει ομαλίζει τας πεδιάδας πίσω σου; **11** Θέλεις βάλει το θάρρος σου εις αυτόν, διότι η δύναμις αυτού είναι μεγάλη; ή θέλεις αφήσει την εργασίαν σου επ' αυτόν; **12** Θέλεις εμπιστευθή εις αυτόν να σοι φέρη τον σπόρον σου και να συνάξη αυτόν εν τω αλωνίω σου; **13** Έδωκας συ τας ώραιάς πτέρυγας εις τους ταύνας; ή πτέρυγας και περά εις την στρουθοκάμηλον; **14** ή τις αφίνει τα άα αυτής εις την γην και θάλπει αυτά επί του χώματος, **15** και λησμονεί ότι ο πους ενδέχεται να συντρίψη αυτά, ή το θηρίον του αγρού να καταπατήση αυτά. **16** σκληρύνεται κατά των τέκνων αυτής, ως να μη ήσαν αυτής ματαίως εκοπίασε, μη φοβουμένη. **17** διότι ο Θεός εστέρησεν αυτήν από σοφίας και δεν εμοίρασεν εις αυτήν σύνεσιν. **18** οσάκις σηκώνεται όρθιος, καταγελά του ίππου και του αναβάτου αυτού. **19** Συ έδωκας δύναμιν εις τον ίππον; περιενέδυσας τον τράχηλον αυτού με βροντήν; **20** συ κάμνεις αυτόν να πηδά ως ακρίς; το γαυρίαμα των μυκτηρών αυτού είναι τρομερόν. **21** ανασκάπτει εν τη κοιλάδι και αγάλλεται εις την δύναμιν αυτού· εξέρχεται εις απάντησιν των όπλων. **22** καταγελά του φόβου και δεν τρομάζει· ουδέ στρέφει από προσώπου ρομφαίας. **23** η φαρέτρα κροταλίζει κατ' αυτού, η εξαστράπτουσα λόγχη και το δόρυ. **24** Καταπίνει την γην εν αγριότητι και μανία· και δεν πιστεύει ότι ηχεί σάλπιγξ. **25** άμα δε τη φωνή της σάλπιγγος, λέγει, Α, α και μακρόθεν οσφραίνεται την μάχην, την κραυγήν και των στρατηγών και τον αλαλαγμόν. **26** Διά της σοφίας σου πετά ο ιέραξ και απλώνει τας πτέρυγας αυτού προς νότον; **27** εις την προσταγήν σου ανυψούται ο αετός και κάμνει την φωλεάν αυτού εν τοις υψηλόις; **28** Κατοικεί επί βράχου και διατριβεί, επί αποτόμου βράχου και επί αβάτων

τόπων. **29** εκείθεν αναζητεί τροφήν· οι οφθαλμοί αυτού σκοπεύουσι μακρόθεν. **30** και οι νεοσσοί αυτού αίμα πίνουσι· και όπου πτώματα, εκεί και αυτός.

40 Ο Κύριος απεκρίθη έτι προς τον Ιώβ και είπεν· **2** Ο διαδικαζόμενος προς τον Παντοδύναμον θέλει διδάξει αυτόν; ο ελέγχων τον Θεόν ας αποκριθή προς τούτο. **3** Τότε ο Ιώβ απεκρίθη προς τον Κύριον και είπεν· **4** Ιδού, εγώ είμαι ουτιδανός· τι δύναμαι να αποκριθώ προς σε; θέλω βάλει την χείρα μου επί το στόμα μου. **5** άπαξ ελάλησα και δεν θέλω αποκριθή πλέον· μάλιστα, δics αλλά δεν θέλω επιπροσθέσει. **6** Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστροβίλου και είπε· **7** Ζώσον ήδη ως ανήρ την σοφν σου· εγώ θέλω σε ερωτήσει, και απαγγειλόν μοι. **8** Θέλεις άρα αναιρέσει την κρίσιν μου; θέλεις με καταδικάσει, διά να δικαιωθής; **9** Έχεις βραχιόνα ως ο Θεός; ή δύνασαι να βροντάς με φωνήν ως αυτός; **10** Στολίσθητι τώρα μεγαλοπρέπειαν και περοχήν· και ενδόθητι δόξαν και ώραϊότητα. **11** Έκχεσε τας φλόγας της οργής σου· και βλέπε πάντα υπερήφανον και ταπεινونه αυτόν. **12** Βλέπε πάντα υπερήφανον· κήρηνιζε αυτόν· και καταπάτει τους ασεβείς εν τω τόπω αυτών. **13** Κρύψον αυτούς ομού εν τω χώματι· κάλυψον τα πρόσωπα αυτών εν αφανεία. **14** Τότε και εγώ θέλω ομολογήσει προς σε, ότι η δεξιά σου δύναται να σε σώση. **15** Ιδού τώρα, ο Βεεμώθ, τον οποίον έκαμα μετά σου, τρώγει χόρτον ως βους. **16** Ιδού τώρα, η δύναμις αυτού είναι εν τοις νεφροίς αυτού και η ισχύς αυτού εν τω ομφάλω της κοιλίας αυτού. **17** Υψώνει την ουράν αυτού ως κέδρον· τα νεύρα των μηρών αυτού είναι συμπελεγμένα. **18** Τα οστά αυτού είναι χάλκινοι σωλήνες· τα οστά αυτού ως μοχλοί σιδήρου. **19** Τούτο είναι το αριστούργημα του Θεού· ο ποιήσας αυτόν δύναται να πλησιάζη εις αυτόν την ρομφαίαν αυτού. **20** Διότι τα όρη προμηθεύουσιν εις αυτόν την τροφήν, όπου παίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού. **21** Πλαγιαίζει υποκάτω των σκιερών δένδρων, υπό την σκέπη των καλάμων και εν τοις βάλτοις. **22** Τα σκιερά δένδρα σκεπάζουσιν αυτόν με την σκιάν αυτών· αι ιτέαι των ρυάκων περικαλύπτουσιν αυτόν. **23** Ιδού, εάν πλημμυρίση ποταμός, δεν σπεύδει να φύγη· έχει θάρρος, και αν ο Ιορδάνης προσβάλλη εις το στόμα αυτού. **24** Δύναται τις φανερά να συλλάβη αυτόν; ή διά παγίδων να διατρυπήση την ρίνα αυτού;

41 Δύνασαι να σύρης έξω τον Λευιάθαν διά αγκίστρον; ή να περιδέσης την γλώσσαν αυτού με φορβιάν; **2** Δύνασαι να βάλης χαλινόν εις την ρίνα αυτού; ή να τρυπήσης την σιαγόνα αυτού με άκανθαν; **3** Θέλει πληθύνει προς σε ικεσίας; θέλει σοι λαλήσει μετά γλυκύτητος; **4** Θέλει κάμει συνθήκην μετά σου; θέλεις πάρει αυτόν διά δούλον παντοτεινόν; **5** Θέλεις παίζει μετ' αυτού ως μετά πτηνού; ή θέλεις δέσει αυτόν διά τας θεραπαίνας σου; **6** Θέλουσι κάμει οι φίλοι συμπόσιον εξ αυτού; θέλουσι μοιράσει αυτόν μεταξύ των εμπόρων; **7** Δύνασαι να γεμίσης το δέρμα αυτού με βέλη; ή την κεφαλήν αυτού με αλιευτικά καμάκια; **8** Βάλε την χείρα σου επ' αυτόν· ενθυμήθητι τον πόλεμον· μη κάμης πλέον τούτο. **9** Ιδού, η ελπίς να πιάση τις

αυτόν είναι ματαία· δεν ήθελε μάλιστα εκπλαγή εις την θεωρίαν αυτού; **10** Ουδείς είναι τόσοσν τολμηρός ώστε να εγειρή αυτόν· και τις δύναται να σταθή έμπροσθεν εμού; **11** Τις πρότερον έδωκεν εις εμέ και να ανταποδόσω; τα υποκάτω παντός του ουρανού είναι εμού. **12** Δεν θέλω σιωπήσει τα μέλη αυτού ουδέ την δύναμιν ουδέ την ευάρεστον αυτού συμμετρίαν. **13** Τις να εξιχνιάση την επιφάνειαν του ενδύματος αυτού; τις να εισέλη εντός των διπλών σιαγόνων αυτού; **14** Τις δύναται να ανοίξη τας πύλας του προσώπου αυτού; οι οδόντες αυτού κύκλω είναι τρομεροί. **15** Αι ισχυραί ασπίδες αυτού είναι το εγκαύχημα αυτού, συγκεκρισμένοι ομού διά σφιγκτού σφραγίσματος. **16** Η μία ενούται μετά της άλλης, ώστε ουδέ αήρ δύναται να περάση δι' αυτών. **17** Είναι προσκεκολλημένοι η μία μετά της άλλης· συνεχονται ούτως, ώστε δεν δύναται να αποσπασθώσιν. **18** Εις τον πταρνισμόν αυτού λάμπει φως, και οι οφθαλμοί αυτού είναι ως τα βλέφαρα της αυγής. **19** Εκ του στόματος αυτού εξέρχονται λαμπάδες καϊόμεναι και σπινθήρες πυρός εξακοντίζονται. **20** Εκ των μικτήρων αυτού εξέρχεται καπνός, ως εξ αγγείου κοχλάζοντος ή λέβητος. **21** Η πνοή αυτού ανάπτει άνθρακας, και φλόξ εξέρχεται εκ του στόματος αυτού. **22** Εν τω τραχήλω αυτού κατοικεί δύναμις, και τρόμος προπορεύεται έμπροσθεν αυτού. **23** Τα στρώματα της σαρκός αυτού είναι συγκεκρισμένα· είναι στερεά επ' αυτόν· δεν δύναται να σαλευθώσιν. **24** Η καρδια αυτού είναι στερεά ως λίθος· σκληρά μάλιστα ως η κάτω μυλόπετρα. **25** Ότε ανεγείρεται, φρίττουσιν οι δυνατοί, και εκ του φόβου παραφρονούσιν. **26** Η ρομφαία του συναπαντώντος αυτόν δεν δύναται να ανθέξη η λόγχη, το δόρυ, ουδέ ο θώραξ. **27** Θεωρεί τον σίδηρον ως άχυρον, τον χαλκόν ως ζύλον σαθρόν. **28** Τα βέλη δεν δύναται να τρέψωσιν αυτόν εις φυγήν· αι πέτραι της σφενδόνης είναι εις αυτόν ως στυπίον. **29** Τα ακόντια λογίζονται ως στυπίον· γελά εις το σείσμα της λόγχης. **30** Οξείς λίθοι κοίτονται υποκάτω αυτού· υποστρώνει τα αγκυλωτά σώματα επί ηηλού. **31** Κάμνει την άβυσσον ως λέβητα να κοχλάζη· καθιστά την θάλασσαν ως σκεύος μυρεψού. **32** Αφίνει οπίσω την πορείαν φωτεινήν· ήθελέ τις υπολάβει την άβυσσον ως πολιάν. **33** Επί της γης δεν υπάρχει όμοιον αυτού, δεδημιουργημένον ούτως άφοβον. **34** Περιορά πάντα τα υψηλά· είναι βασιλεύς επί πάντας τους υιούς της υπερηφανίας.

42 Τότε απεκρίθη ο Ιώβ προς τον Κύριον και είπεν· **2** Εξεύρω ότι δύνασαι τα πάντα, και ουδείς στοχασμός σου δύναται να εμποδισθή. **3** Τις ούτός ο κρύπτων την βουλήν ασυνέτως; Εγώ λοιπόν προέφερα εκείνο, το οποίον δεν ενόουν. Πράγματα υπερθαύμαστα δι' εμέ, τα οποία δεν εγνώριζον. **4** Άκουσον, δέομαι· και εγώ θέλω λαλήσει· θέλω σε ερωτήσει, και συ δίδαξόν με. **5** Ήκουον περί σου με την ακοήν του ωτίου, αλλά τώρα ο οφθαλμός μου σε βλέπει· **6** διά τούτο βδελύττομαι εμαυτόν, και μετανόω εν χώματι και σποδώ. **7** Αφού δε ο Κύριος ελάλησε τους λόγους τούτους προς τον Ιώβ, είπεν ο Κύριος προς Ελιφάς τον Θαιμανίτην, Ο θυμός μου εξήφθη κατά σου και κατά των δύο φίλων σου· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο

δούλος μου Ιώβ. **8** διά τούτο λάβετε τώρα εις εαυτούς επτά μόσχους και επτά κριούς και υπάγετε προς τον δούλον μου Ιώβ, και προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ εαυτών· ο δε Ιώβ ο δούλος μου θέλει ικετεύσει υπέρ υμών· διότι θέλω δεχθή το πρόσωπον αυτού· διά να μη πράξω με σας κατά την αφροσύνην σας· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ. **9** Και υπήγον Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης, και έκαμον ως προσέταξεν εις αυτούς ο Κύριος· ο δε Κύριος εδέχθη το πρόσωπον του Ιώβ. **10** Και έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώβ, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού· και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώβ διπλάσια πάντων των όσα είχε πρότερον. **11** Τότε ήλθον προς αυτόν πάντες οι αδελφοί αυτού και πάσαι αι αδελφαι αυτού και πάντες οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και έφαγον άρτον μετ' αυτού εν τω οίκω αυτού· και συνέκλαυσαν με αυτόν και παρηγόρησαν αυτόν περί παντός του κακού, το οποίον ο Κύριος επέφερεν επ' αυτόν· και έδωκαν έκαστος εις αυτόν εν αργύριον και έκαστος εν χρυσούν ενώτιον. **12** Και ευλόγησεν ο Κύριος τα έσχατα του Ιώβ μάλλον παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων και εξακισχιλιάς καμήλους και χίλια ζεύγη βοών και χιλίας όνους. **13** Εγεννήθησαν έτι εις αυτόν επτά υιοί και τρεις θυγατέρες. **14** και εκάλεσε το όνομα της πρώτης Ιεμιμά· και το όνομα της δευτέρας Κεσιά· και το όνομα της τρίτης Κερέν-απούχ· **15** και δεν ευρίσκοντο επ' όλης της γης γυναίκες ώραιάι ως αι θυγατέρες του Ιώβ· και ο πατήρ αυτών έδωκεν εις αυτάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών. **16** Μετά ταύτα έζησεν ο Ιώβ εκατόν τεσσαράκοντα έτη, και είδε τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού, τετάρτην γενεάν. **17** και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και πλήρης ημερών.

Ψαλμοί

1 Μακάριος ο άνθρωπος, όστις δεν περιπάτησεν εν βουλή ασεβών, και εν οδώ αμαρτωλών δεν εστάθη, και επί καθέδρας χλευαστών δεν εκάθησεν. **2** αλλ' εν τω νόμω του Κυρίου είναι το θέλημα αυτού, και εν τω νόμω αυτού μελετά ημέραν και νύκτα. **3** Και θέλει είσθαι ως δένδρον πεφρυτευμένον παρά τους ρύακας των υδάτων, το όποιον δίδει τον καρπόν αυτού εν τω καιρώ αυτού, και το φύλλον αυτού δεν μαραίνεται: και πάντα, όσα αν πράττη, θέλουσιν ευδοωθή. **4** Δεν θέλουσιν είσθαι ούτως οι ασεβείς: αλλ' ως το λεπτόν άχυρον, το όποιον εκρίπτει ο άνεμος. **5** Διά τούτο δεν θέλουσιν εγερθή οι ασεβείς εν τη κρίσει, ουδέ οι αμαρτωλοί εν τη συνάξει των δικαίων. **6** Διότι γνωρίζει ο Κύριος την οδόν των δικαίων· η δε οδός των ασεβών θέλει απολεσθή.

2 Διά τι εφρύαξαν τα έθνη και οι λαοί εμελέτησαν μάταια; **2** Παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης, και οι άρχοντες συνήχησαν ομού, κατά του Κυρίου, και κατά του χριστού αυτού, λέγοντες, **3** Ας διασπάσωμεν τους δεσμούς αυτών, και ας απορριψώμεν απ' ημών τας αλύσεις αυτών. **4** Ο καθήμενος εν ουρανοίς θέλει γελάσει: ο Κύριος θέλει εκμυκτηρίσει αυτούς. **5** Τότε θέλει λαλήσει προς αυτούς εν τη οργή αυτού, και εν τω θυμώ αυτού θέλει συνταράξει αυτούς. **6** Αλλ' εγώ, θέλει ειπεί, έχρισα τον Βασιλέα μου επί ζών, το όρος το άγιόν μου. **7** Εγώ θέλω αναγγείλει το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε προς εμέ, Υιός μου είσαι σύ· εγώ σήμερα σε εγέννησα. **8** Ζήτησεν παρ' εμού, και θέλω σοι δώσει τα έθνη κληρονομίαν σου, και ιδιοκτησίαν σου τα πέρατα της γής. **9** θέλεις ποιάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· ως σκεύος κεραμέως θέλεις συντρίψει αυτούς. **10** Τώρα λοιπόν, βασιλείς, συνετίσθητε· διδάχθητε, κριταί της γης. **11** Δουλεύετε τον Κύριον εν φόβω και αγάλλεσθε εν τρόμω. **12** Φιλείτε τον Υιόν, μήποτε οργισθή, και απολεσθήτε εκ της οδού, όταν εξαφθή ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτών.

3 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε έφυγεν απ' έμπροσθεν του υιού αυτού Αβσσαλώμ.» Κύριε, πόσον επληθύνθησαν οι εχθροί μου πολλοί επανίστανται επ' εμέ· **2** πολλοί λέγουσι περί της ψυχής μου, δεν είναι δι' αυτών σωτηρία εν τω Θεώ· Διάψαλμα. **3** Αλλά συ, Κύριε, είσαι η ασπίς μου, η δόξα μου και ο υψώνων την κεφαλήν μου. **4** Έκραξα με την φωνήν μου προς τον Κύριον, και εισήκουσέ μου εκ του όρους του αγίου αυτού. Διάψαλμα. **5** Εγώ επλαγίασα και εκοιμήθην· εξηγέρθη· διότι ο Κύριος με υποστηρίζει. **6** Δεν θέλω φοβηθή από μυριάδων λαού των αντιπαρατασσομένων κατ' εμού κύκλω. **7** Ανάστηθι, Κύριε· σώσον με, Θεέ μου· διότι συ επάταξας πάντας τους εχθρούς μου κατά της σιαγόνας· συνέτριψας τους οδόντας των ασεβών. **8** Του Κυρίου είναι η σωτηρία· επί τον λαόν σου είναι η ευλογία σου. Διάψαλμα.

4 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Όταν επικαλώμαι, εισάκούε μου Θεέ της

δικαιοσύνης μου· εν στενωχρία με πλατύνας· ελέησόν με και εισάκουσον της προσευχής μου. **2** Υιοί ανθρώπων, έως πότε μετατρέπετε την δόξαν μου εις καταισχύνην, αγαπάτε ματαιότητα και ζητείτε ψεύδος; Διάψαλμα. **3** Αλλά μάθετε ότι εξέλεξεν ο Κύριος τον όσιον αυτού· ο Κύριος θέλει ακούσει, όταν κράζω προς αυτόν. **4** Οργίσεθ και μη αμαρτάνετε· λαλείτε εν ταις καρδιαίς υμών επί της κλίνης υμών και ησυχάζετε. Διάψαλμα. **5** Θυσιάσατε θυσίας δικαιοσύνης και ελπίατε επί τον Κύριον. **6** Πολλοί λέγουσι, Τις θέλει δείξει εις ημάς το αγαθόν; Ύψωσον επ' ημάς το φως του προσώπου σου, Κύριε. **7** Έδωκας μεγαλητέραν ευφροσύνην εις την καρδίαν μου, παρ' όσην απολαμβάνουσιν αυτοί, όταν πληθύνηται ο σίτος αυτών και ο ίνοσος αυτών. **8** Εν ειρήνῃ θέλω και πλαγιάσει και κοιμηθή· διότι συ μόνος, Κύριε, με κατοικίζεις εν ασφαλεία.

5 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ακροάσθητι, Κύριε, του λόγου μου νόησον τον στεναγμόν μου. **2** Πρόσεξον εις την φωνήν της κραυγής μου, Βασιλέυ μου και Θεέ μου· Διότι εις σε θέλω προσευχηθή. **3** Κύριε, το πρωί θέλεις ακούσει την φωνήν μου· το πρωί θέλω παρασταθή εις σε και θέλω προσδοκά. **4** Διότι δεν είσαι συ Θεός θέλων την ασέβειαν· ο πονηρεύμενος δεν θέλει κατοικεί πλησίον σου. **5** Ουδέ θέλousi σταθή οι άφρονες έμπροσθεν των οφθαλμών σου· μισείς πάντας τους εργάτας της ανομίας. **6** Θέλεις εξολοθρεύσει τους λαλούντας το ψεύδος· ο Κύριος βδελύττεται τον άνθρωπον τον αιμοβόρον και τον δόλιον. **7** Αλλ' εγώ διά του πλήθους του ελέους σου θέλω εισέλθει εις τον οίκόν σου· θέλω προσκινήσει προς τον ναόν της αγιότητός σου μετά φόβου σου. **8** Κύριε, οδήγησόν με εν τη δικαιοσύνη σου, ένεκα των εχθρών μου· κατεύθυνον την οδόν σου έμπροσθέν μου. **9** Διότι δεν είναι εν τω στόματι αυτών αλήθεια· η καρδία αυτών είναι πονηρία· τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών· διά της γλώσσης αυτών κολακεύουσι. **10** Καταδικασον αυτούς, Θεέ· ας αποτύχωσι των διαβουλίων αυτών· έξωσον αυτούς διά το πλήθος των παραβάσεων αυτών, διότι απεστάτησαν εναντίον σου. **11** Ας ευφραίνωνται δε πάντες οι ελπίζοντες επί σέ· ας χαίρωσι διαπαντός, διότι συ περισκεπάεις αυτούς· ας καυχώνται ομοίως επί σε οι αγαπώντες το όνομά σου. **12** Διότι συ, Κύριε, θέλεις ευλογήσει τον δίκαιον· θέλεις περισκεπάσει αυτόν με ευμένειαν, ως με ασπίδα.

6 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ, επί Σεμινίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, μη με ελέγξης εν τω θυμώ σου, μηδέ εν τη οργή σου παιδείσης με. **2** Ελέησόν με, Κύριε, διότι είμαι αδύνατος· ίατρευσόν με, Κύριε, διότι εταράχθησαν τα οστά μου. **3** Και η ψυχή μου εταράχθη· σφόδρα· αλλά συ, Κύριε, έως πότε; **4** Επίστρεψον, Κύριε· λύτρωσον την ψυχήν μου· σώσον με διά το έλεός σου. **5** Διότι εν τω θανάτῳ δεν υπάρχει ενθύμησις περί σου· εν τῳ άδη τις θέλει σε δοξολογήσει; **(Sheol h7585)** **6** Απέκαμον εν τῳ στεναγμῳ μου· όλην την νύκτα λούω την κλίνην μου· με τα δάκρυά μου καταβρέχω την στρωμνήν μου. **7** Ο οφθαλμός μου εμαράνθη εκ της θλίψεως· εγήρασαν εξ αιτίας πάντων των εχθρών

μου. **8** Απομακρύνθητε απ' εμού, πάντες οι εργάται της ανομίας, διότι ήκουσεν ο Κύριος την φωνήν του κλαυθμού μου. **9** Ήκουσεν ο Κύριος την δέησίν μου· ο Κύριος εδέχθη την προσευχήν μου. **10** Ας αισχυνθώσι και ας ταραχθώσι σφόδρα πάντες οι εχθροί μου· ας στραφώσιν εις τα πίσω· ας καταισχυρθώσιν αιφνιδίως.

7 «Σιγαῖόν του Δαβίδ, το οποίον έψαλλον εις τον Κύριον, διά τους λόγους Χούς του Βενιαμίτου.» Κύριε ο Θεός μου, επί σε ελπίζω· σώσον με εκ πάντων των δικόντων με και ελευθέρωσόν με· **2** μήποτε ο εχθρός αρπάσει ως λέων την ψυχήν μου και διασπαράξει, χωρίς να υπάρξει ελευθερωτής. **3** Κύριε ο Θεός μου, εάν εγώ έπραξα τούτο, εάν εις τας χείρας μου ήναι ανομία· **4** εάν ανταπέδωκα κάκόν εις τον ειρηνευόντα μετ' εμού, ή κατέθλιψα τον αναίτιως διώκοντά με· **5** ας καταδιώξη ο εχθρός την ψυχήν μου και ας φθάση αυτήν· και ας καταπατήσῃ εις γην την ζωήν μου, και ας καταβάλῃ την δόξαν μου εις το χώμα. Διάψαλμα. **6** Ανάστηθι, Κύριε, εν τη οργή σου· υψώθητι ένεκα της λύσεως των εχθρών μου· και εγέρθητι δι' εμέ εις την κρίσιν την οποίαν προσέταξας. **7** Και η σύναξις των λαών θέλει σε κυκλώσει· και συ επιστρέψον, να καθήσης υπεράνωθεν αυτής εις ύψος. **8** Ο Κύριος θέλει κρίνει τους λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατά την δικαιοσύνην μου, και κατά την ακεραιότητά μου, την εν εμοί. **9** Ας τελειώση πλέον η κακία των ασεβών· και στερέωσον τον δίκαιον, συ ο Θεός ο δίκαιος, ο εξετάζων καρδίας και νεφρούς. **10** Η ασπίς μου είναι εν τω Θεώ, όστις σώζει τους ευθείς την καρδίαν. **11** Ο Θεός είναι κριτής δίκαιος και Θεός οργιζόμενος καθ' εκάστην ημέραν. **12** Εάν ο ασεβής δεν επιστραφή, θέλει ακονίσει την ρομφαίαν αυτού· ενέτεινε το τόξον αυτού και ητοίμασεν αυτό· **13** και δι' αυτόν ητοίμασεν όργανα θανάτου· προσηύρωσε τα βέλη αυτού εναντίον των δικωτών. **14** Ιδού, ο ασεβής κοιλοπονει ανομίαν· συνέλαβε δε πονηρίαν και εγέννησε ψεύδος· **15** Έκασπε Λάκκον και εβράθυνεν αυτόν· πλην αυτός θέλει πέσει εις τον βόθρον, τον οποίον έκαμεν. **16** Η πονηρία αυτού θέλει επιστρέψει κατά της κεφαλής αυτού, και η καταδυναστεία αυτού θέλει καταβή επί την κορυφήν αυτού. **17** Εγώ θέλω επαινεί τον Κύριον κατά την δικαιοσύνην αυτού, και θέλω ψαλμωδεί εις το όνομα Κυρίου του Υψίστου.

8 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον είναι θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γή· όστις έθεσας την δόξαν σου υπεράνω των ουρανών. **2** Εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων ητοίμασας αίνεσιν ένεκα των εχθρών σου, διά να καταργήσης τον εχθρόν και τον εκδικητήν. **3** Όταν θεωρώ τους ουρανοίς σου, το έργον των δακτύλων σου, την σελήνην και τους αστέρας, τα οποία συ εθεμελίωσας, **4** Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήται αυτόν; ή ο υιός του ανθρώπου, ώστε να επισκέπηται αυτόν; **5** Συ δε έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, και με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν. **6** Κατέστησας αυτόν κύριον επί τα έργα των χειρών σου· πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού· **7** πάντα τα πρόβατα και τους βόας, έτι δε

και τα ζώα του αγρού· **8** τα πετεινά του ουρανού, και τους ιχθύας της θαλάσσης, πάντα τα διαπορευόμενα τας οδούς των θαλασσών. **9** Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον είναι θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη.

9 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μούθ-λαββέν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει, Κύριε, εν όλη καρδία μου· θέλω διηγηθή πάντα τα θαυμασιά σου. **2** Θέλω ευφρανθή και χαρή εν σοί· θέλω ψαλμωδήσει εις το όνομά σου, Ύψιστε. **3** Όταν στραφώσιν οι εχθροί μου εις τα πίσω, πέσωσι και αφανισθώσιν απ' έμπροσθέν σου. **4** Διότι συ έκαμες την κρίσιν μου και την δίκην μου· εκάθησας επί θρόνον κρίνων εν δικαιοσύνη· **5** Επετίμησας τα έθνη· εξώλοθρευσας τον ασεβή· το όνομα αυτών εξήλειψας εις τον αιώνα του αιώνος· **6** Εχθρέ, αι ερημώσεις εξέλιπον διαπαντός· και κατηδάφισας πόλεις· το μνημόσυον αυτών εχάθη μετ' αυτών. **7** Αλλ' ο Κύριος διαμένει εις τον αιώνα· ητοίμασε τον θρόνον αυτού διά κρίσιν. **8** Και αυτός θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη· θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. **9** Και ο Κύριος θέλει είσθαι καταφύγιον εις τον πένιτα, καταφύγιον εν καιρώ θλίψεως. **10** Και θέλουσιν ελπίζει επί σε οι γνωρίζοντες το όνομά σου· διότι δεν εγκατέλιπες τους εκζητούντάς σε, Κύριε. **11** Ψαλμωδείτε εις τον Κύριον, τον κατοικούντα εν Σιών· αναγγείλατε μεταξύ των λαών τα κατορθώματα αυτού· **12** διότι όταν κάμνη εκζητήσιν αιμάτων, ενθυμείται αυτούς· δεν λησμονεί την κραυγήν των ταλαιπωρουμένων. **13** Ελέησόν με, Κύριε· ιδέ την θλίψιν μου την εκ των εχθρών μου, συ ο υψώνων με εκ των πυλών του θανάτου, **14** διά να διηγηθώ πάσας τας αίनेσεις σου εν ταις πύλαις της θυγατρός Σιών· εγώ θέλω αγαλλιόσθαι διά την σωτηρίαν σου. **15** Τα έθνη κατεβυθίσθησαν εις τον λάκκον, τον οποίον έκαμον· εν τη παγίδι, την οποίαν έκρυψαν, επίσθη ο πους αυτών. **16** Ο Κύριος γνωρίζεται διά την κρίσιν, την οποίαν κάμνει· ο ασεβής παγιδεύεται εν τω έργω των χειρών αυτού· Ιγαῖών· Διάψαλμα. **17** Οι ασεβείς θέλουσιν επιστραφή εις τον άδην· πάντα τα έθνη τα λημονοούντα τον Θεόν. (Sheol h7585) **18** Διότι δεν θέλει λησμονηθή διαπαντός ο πτωχός η προσδοκία των πενήτων· δεν θέλει απολεσθή διαπαντός. **19** Ανάστηθι, Κύριε· ας μη υπερισχήη άνθρωπος ας κριθώσι τα έθνη ενώπιόν σου. **20** Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην επ' αυτούς· ας γνωρίσωσι τα έθνη, ότι είναι άνθρωποι. Διάψαλμα.

10 Διά τι, Κύριε, ίστασαι μακρόθεν; κρύπτεσαι εν καιρώ θλίψεως; **2** Εν τη υπερηφάνια του ασεβούς κατακαίεται ο πτωχός· ας πιασθώσιν εν ταις πανουργίαις, τας οποίας διαλογίζονται. **3** Διότι ο ασεβής καυχάται εις τας επιθυμίας της ψυχής αυτού, και ο πλεονέκτης μακαρίζει εαυτόν· καταφρονεί τον Κύριον. **4** Ο ασεβής διά την αλαζονείαν του προσώπου αυτού δεν θέλει εκζητήσῃ τον Κύριον· πάντες οι διαλογισμοί αυτού είναι ότι δεν υπάρχει Θεός. **5** Αι οδοί αυτού μολύνονται εν παντί καιρώ· αι κρίσεις σου είναι πολύ υψηλά από πρόσωπον αυτού· φυσά εναντίον πάντων των εχθρών αυτού. **6** Είπεν εν τη καρδία αυτού, δεν θέλω σαλευθή από γενεάς εις γενεάν· διότι δεν θέλω πέσει εις δυστυχίαν. **7** Το στόμα αυτού γέμει κατάρας και

απάτης και δόλου· υπό την γλώσσαν αυτού είναι κακία και ανομία. **8** Κάθεται εν ενέδρα των προαυλιών, εν αποκρύφους, διά να φουεύση τον αθών· οι οφθαλμοί αυτού παραμονεύουσι τον πένιτα. **9** Ενεδρεύει εν αποκρύφω, ως λέων εν τω σπηλαιώ αυτού· ενεδρεύει διά να αρπάση τον πτωχόν· αρπάζει τον πτωχόν, όταν σύρη αυτόν εν τη παγίδι αυτού. **10** Κύπτει, χαμηλώνει, διά να πέσωσιν οι πτωχοί εις τους όνυχας αυτού. **11** Είπεν εν τη καρδιά αυτού, ελπισμένον ο Θεός· έκρυψε το πρόσωπον αυτού· δεν θέλει ιδεί ποτέ. **12** Ανάστηθι, Κύριε· Θεέ, ύψωσον την χείρα σου· μη λησμονήσης τους θετλιμμένους. **13** Διά τι παρώξυνεν ο ασεβής τον Θεόν; είπεν εν τη καρδιά αυτού, Δεν θέλεις εξετάσει. **14** Είδες· διότι συ παρατηρείς την αδικίαν και την ύβριν, διά να ανταποδώσης με την χείρα σου· εις σε αφιερώνεται ο πτωχός· εις τον ορφανόν συ είσαι ο βοηθός. **15** Σύντριψον τον βραχίονα του ασεβούς και πονηρού· εξερεύνησον την ασέβειαν αυτού, εωσόυ μη εύρης αυτήν πλέον. **16** Ο Κύριος είναι βασιλεύς εις τον αιώνα του αιώνος· τα έθνη θέλουσιν εξαλειφθή εκ της γης αυτού. **17** Κύριε, εισήκουσας την επιθυμίαν των πενήτων· θέλεις στηρίξει την καρδίαν αυτών, θέλεις κάμει προσεκτικόν το ωτίον σου· **18** διά να κρίνης τον ορφανόν και τον τεταπεινωμένον, ώστε ο άνθρωπος ο γήϊνος να μη καταδυναστεύη πλέον.

11 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Επί τον Κύριον πέποιθα· πως λέγετε εις την ψυχήν μου, Φεύγε εις το όρος σας, ως πτηνών; **2** Διότι, ιδού, οι ασεβείς ενέτειναν τόξον· ητοίμασαν τα βέλη αυτών επί την χορδήν, διά να τοξεύσωσιν εν σκότει τους ευθείς την καρδίαν. **3** Εάν τα θεμέλια καταστραφώσιν, ο δίκαιος τι δύνатаι να κάμει; **4** Ο Κύριος είναι εν τω ναώ τω αγίω αυτού· ο Κύριος εν τω ουρανώ έχει τον θρόνον αυτού· οι οφθαλμοί αυτού βλέπουσι, τα βλέφαρα αυτού εξετάζουσι, τους υιούς των ανθρώπων. **5** Ο Κύριος εξετάζει τον δίκαιον· τον δε ασεβή και τον αγαπώντα την αδικίαν μισεί η ψυχή αυτού. **6** Θέλει βρέξει επί τους ασεβείς παγίδας· πυρ και θείον και ανεμοζάλη είναι η μερίς του ποτηρίου αυτών. **7** Διότι δίκαιος ων ο Κύριος, αγαπά δικαιοσύνην· το πρόσωπον αυτού βλέπει ευθύτητα.

12 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σεμινιδ. Ψαλμός του Δαβίδ.» **1** Ψώσον, Κύριε· διότι εξέλιπεν όσιος, διότι εχάθησαν οι φιλαλήθεις μεταξύ των υιών των ανθρώπων. **2** Έκαστος λαλεί ματαιότητα προς τον πλησίον αυτού· με χείλη δόλια λαλούσιν από διπλής καρδιάς. **3** Ας εξολοθρεύση ο Κύριος πάντα τα χείλη τα δόλια, την γλώσσαν την μεγαλορρήμονα. **4** Διότι είπον, Θέλομεν υπερισχύσει διά της γλώσσης ημών· τα χείλη ημών είναι ημετέρα· τις θέλει είσθαι κύριος επ' ημάς; **5** Διά την ταλαιπωρίαν των πτωχών, διά τον στεναγμόν των πενήτων, τώρα θέλω εγερθή, λέγει ο Κύριος· θέλω θέσει εν ασφαλεία εκείνον, κατά του οποίου φυσά ο ασεβής. **6** Τα λόγια του Κυρίου είναι λόγια καθαρά· αργύριον δεδοκιμασμένον εν πηλίνω χωνευτηρίω, κεκαθαρισμένον επταπλασίως. **7** Συ, Κύριε, θέλεις φυλάξει αυτούς· θέλεις διατηρήσει αυτούς από της

γενεάς ταύτης εις τον αιώνα. **8** Οι ασεβείς περιπατούσι κύκλω, όταν οι αχρείοι υψωθώσι μεταξύ των υιών των ανθρώπων.

13 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Έως πότε, Κύριε, θέλεις με λησμονεί διαπαντός; έως πότε θέλεις κρύπτει το πρόσωπόν σου απ' εμού; **2** Έως πότε θέλω έχει βουλάς εν τη ψυχί μου, οδύνας καθ' ημέραν εν τη καρδιά μου· έως πότε θέλει υψόνεσθαι ο εχθρός μου επ' εμέ; **3** Επίβλεψον· εισάκουσόν μου, Κύριε ο Θεός μου· φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω τον ύπνον του θανάτου· **4** Μήποτε είπη ο εχθρός μου, Υπερίσχυσα κα' αυτού, και οι θλιβόντες με αγαλλιασθώσιν, εάν σαλευθώ. **5** Αλλ'· εγώ ήλπισα επί το έλεός σου· η καρδιά μου θέλει αγάλλεσθαι εις την σωτηρίαν σου. **6** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον, διότι με αντήμειψε.

14 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Είπεν ο άφρων εν τη καρδιά αυτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν· έγειναν βδελυροί εις τα έργα· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού επί τους υιούς των ανθρώπων· διά να ίδη εάν ήναι τις έχων σύνεσιν, εκζητών τον Θεόν. **3** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχρειώθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν· δεν υπάρχει ουδέ εις. **4** Δεν έχουσι γνώσιν πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώσιν άρτου; τον Κύριον δεν επεκαλέσθησαν. **5** Εκεί εφοβήθησαν φόβον· διότι ο Θεός είναι εν τη γενεά των δικαίων. **6** Κατησχύνατε την βουλήν του πτωχού, διότι ο Κύριος είναι η καταφυγή αυτού. **7** Τις θέλει δώσει εκ Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ; όταν ο Κύριος επιστρέψη τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφραίνεσθαι ο Ισραήλ.

15 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, τις θέλει κατοικήσει εν τη σκηνί σου; τις θέλει κατοικήσει εν τω όρει τω αγίω σου; **2** Ο περιπατών εν ακεραιότητι και εργαζόμενος δικαιοσύνην, και λαλών αλήθειαν εν τη καρδιά αυτού· **3** Ο μη καταλαλών διά της γλώσσης αυτού, μηδέ πράττων κακόν εις τον φίλον αυτού, μηδέ δεχόμενος ονειδισμόν κατά του πλησίον αυτού. **4** Εις τους οφθαλμούς αυτού καταφρονείται ο αχρείος· τιμά δε τους φοβουμένους τον Κύριον· ομνύει εις τον πλησίον αυτού και δεν αθετεί· **5** δεν δίδει το αργύριον αυτού επί τόκω, ουδέ λαμβάνει δώρα κατά του αθώου. Ο πράττων ταύτα δεν θέλει σαλευθή εις τον αιώνα.

16 «Μικτάμ του Δαβίδ.» Φύλαξόν με, Θεέ, διότι επί σε ήλπισα. **2** Συ ψυχή μου, είπας προς τον Κύριον, Συ είσαι ο Κύριός μου· η αγαθότης μου δεν εκτείνεται εις σέ· **3** Αλλ'· εις τους αγίους τους όντας εν τη γη και εις τους εξαιρέτους, εις τους οποίους είναι όλη μου η ευχαρίστησις. **4** Οι πόνοι των τρεχόντων κατόπιν άλλων θεών θέλουσι πολλαπλασιασθή· εγώ δεν θέλω προσφέρει τας εξ αίματος σπονδάς αυτών, ουδέ θέλω λάβει εις τα χείλη μου τα ονόματα αυτών. **5** Ο Κύριος είναι η μερίς της κληρονομίας μου και του ποτηρίου μου· συ διαφυλάττεις τον κλήρόν μου. **6**

Αι μερίδες μου έπεσον εις τόπους τερπνούς· έλαβον ώρασιότατην κληρονομίαν. **7** Θέλω ευλογεί τον Κύριον τον νουητήσαντά με· έτι και εν καιρώ νυκτός με διδάσκουσιν οι νεφροί μου. **8** Ενώπιόν μου ειχον τον Κύριον διαπαντός· διότι είναι εκ δεξιών μου, διά να μη σαλευθώ. **9** Διά τούτο ευφράνθη η καρδιά μου και ηγαλλίασεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. **10** Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω άδι, ουδέ θέλεις αφήσει τον Οσιόν σου να ιδη διαφθοράν. (Sheol h7585) **11** Εφανέρωσας εις εμέ την οδόν της ζωής· χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπόν σου· τερπνότητες είναι διαπαντός εν τη δεξιά σου.

17 «Προσευχή του Δαβίδ.» Άκουσον, Κύριε, το δίκαιον· πρόσεξον εις την δέησίν μου· ακροάσθητι την προσευχήν μου, την γινομένην ουχί με χείλη δόλια. **2** Ας εξέλθη η κρίσις μου παρά του προσώπου σου· οι οφθαλμοί σου ας ίδωσι την ευθύτητα. **3** Ηρεύνησας την καρδίαν μου· επισκέφθης αυτήν εν καιρώ νυκτός· εδοκίμασάς με και δεν ηύρες ουδέν εν εμοί· ο στοχασμός μου δεν είναι διάφορος των λόγων μου. **4** Ως προς τα έργα των ανθρώπων, εγώ διά των λόγων των χειλέων σου εφυλάχην από των οδών των παρανόμων. **5** Στήριζον τα διαβήματά μου εν ταις οδοίς σου, διά να μη σαλευθώσιν οι πόδες μου. **6** Εγώ σε επεκαλέσθην, Θεέ, διότι θέλεις μου εισακούσει· Κλίνον εις εμέ το ωτίον σου, άκουσον τους λόγους μου. **7** Θαυμάστωσον τα ελέη σου, συ ο σώζων τους ελπίζοντας επί σε εκ των επανισταμένων κατά της δεξιάς σου. **8** Φύλαξόν με ως κόρην οφθαλμού· κρύψον με υπό την σκιάν των πτερυγών σου. **9** απ' έμπροσθεν των ασεβών των τάλαιπωρόντων με· οι εχθροί της ψυχής μου με περιεκύκλωσαν. **10** Υπερεπάχυναν· το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα. **11** Τώρα περιεκύκλωσαν τα διαβήματα ημών· προσήλωσαν τους οφθαλμούς αυτών διά να κημνίσωσιν ημάς κατά γής. **12** Ως λέων επιθυμών να κατασπαράξη· και ως σκύμνος, καθήμενος εν αποκρύφους. **13** Ανάστηθι, Κύριε· πρόφθασον αυτόν, υποσκέλισον αυτόν· ελευθέρωσον την ψυχήν μου από του ασεβούς, όστις είναι η ρομφαία σου. **14** Από ανθρώπων, Κύριε, της χειρός σου· από ανθρώπων του κόσμου, οίτινες λαμβάνουσι την μερίδα αυτών εν ταύτη τη ζωή, και των οποίων την κοιλίαν γεμίζεις από των θησαυρών σου· εχόρτασαν τους υιούς, και αφίνουσι τα υπόλοιπα αυτών εις τους εγγόνους αυτών. **15** Εγώ δε εν δικαιοσύνη θέλω ιδεί το πρόσωπόν σου· θέλω χορτασθή από της θεωρίας σου, όταν εξεγερωθώ.

18 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ δούλου του Κυρίου, όστις ελάλησε προς τον Κύριον τους λόγους της ωδής ταύτης, καθ' ην ημέραν ηλευθέρωσεν αυτόν ο Κύριος εκ της χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ της χειρός του Σαούλ· και είπε, » Θέλω σε αγαπά, Κύριε, η ισχύς μου. **2** Ο Κύριος είναι πέτρα μου και φρούριόν μου και ελευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η ασπίς μου και το κέρας της σωτηρίας μου· υψηλός πύργος μου. **3** Θέλω επικαλεσθή τον αξιύμητον Κύριον, και εκ των εχθρών

μου θέλω σωθή. **4** Πόνοι θανάτου με περιεκύκλωσαν, και χείμαρροι ανομίας με κατετρόμαξαν· **5** Πόνοι του άδου με περιεκύκλωσαν, παγίδες θανάτου με έφθασαν. (Sheol h7585) **6** Εν τη στενοχωρία μου επεκαλέσθην τον Κύριον, και προς τον Θεόν μου εβόησα. Έκουσεν εκ του ναού αυτού της φωνής μου, και η κραυγή μου ήλθεν ενώπιον αυτού εις τα ώτα αυτού. **7** Τότε εσαλεύθη και έντρομος έγενειν η γη, και τα θεμέλια των ορέων εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, διότι ωργίσθη. **8** Καπνός ανέβαινεν εκ των μηκήρων αυτού, και πυρ κατατρόγον εκ του στόματος αυτού· άνθρακες ανήφθησαν απ' αυτού. **9** Και έκλινε τους ουρανοούς και κατέβη, και γνώφος υπό τους πόδας αυτού. **10** Και επέβη επί χερουβείμ και επετάσθη· και επέταξεν επί πτερυγών ανέμων. **11** Έθεσε το σκότος απόκρυφον τόπον αυτού· η σκινη αυτού, περίξ αυτού ήσαν ύδατα σκοτεινά, νέφη πυκνά των αέρων. **12** Εκ της λάμπειως της έμπροσθεν αυτού διήλθον τα νέφη αυτού, χάλαζα και άνθρακες πυρός. **13** Και εβρόντησεν εν ουρανοούς ο Κύριος, και ο Ύψιστος έδωκε την φωνήν αυτού· χάλαζα και άνθρακες πυρός. **14** Και απέστειλε τα βέλη αυτού και εκόκρπισεν αυτούς· και αστραπάς επλήθυσε και συνετάραξεν αυτούς. **15** Και εφάνησαν τα βάθη των υδάτων και ανεκαλύφθησαν τα θεμέλια της οικουμένης, από της επιτιμήσεώς σου, Κύριε, από του φυσήματος της πνοής των μηκήρων σου. **16** Εξάπεστειλεν εξ ύψους· έλαβέ με· ειλικυσέ με εξ υδάτων πολλών. **17** Ηλευθέρωσέ με εκ του δυνατού εχθρού μου, και εκ των μισούντων με, διότι ήσαν δυνατώτεροί μου. **18** Προέφθασάν με εν τη ημέρα της θλίψεώς μου· αλλ' ο Κύριος εστάθη το αντιστήριγμά μου· **19** και εξήγαγέ με εις ευρυχωρίαν· ηλευθέρωσέ με· διότι ηυδόκησεν εις εμέ. **20** Αντήμειψέ με ο Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου· κατά την καθαρότητα των χειρών μου ανταπέδωκεν εις εμέ. **21** Διότι εφύλαξα τας οδούς του Κυρίου, και δεν ησέβησα εκκλίνας από του Θεού μου. **22** Διότι πάσαι αι κρίσεις αυτού ήσαν έμπροσθέν μου, και τα διατάγματα αυτού δεν απεμάκρυνα απ' εμού· **23** και εστάθην άμεμπτος προς αυτόν, και εφυλάχθην από της ανομίας μου. **24** Και ανταπέδωκεν εις εμέ ο Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου, κατά την καθαρότητα των χειρών μου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. **25** Μετά οσίου όσοις θέλεις είσθαι· μετά ανδρός τελείου τελειος θέλεις είσθαι· **26** μετά καθαρού, καθαρός θέλεις είσθαι· και μετά διεστραμμένον διεστραμμένως θέλεις φερθή. **27** Διότι συ θέλεις σώσει λαόν τεθλιμμένον· οφθαλμούς δε υπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει. **28** Διότι συ θέλεις φωτίσει τον λύχνον μου· Κύριος ο Θεός μου θέλει φωτίσει το σκότος μου. **29** Διότι διά σου θέλω διασπάσει στρατεύμα, και διά του Θεού μου θέλω υπερηδηάσει τείχος. **30** Του Θεού, η οδός αυτού είναι άμωμος· ο λόγος του Κυρίου είναι δεδοκιμασμένος· είναι ασπίς πάντων των ελπίζόντων επ' αυτόν. **31** Διότι τις Θεός πλην του Κυρίου; και τις φρούριον πλην του Θεού ημών; **32** Ο Θεός είναι ο περιζωννύων με δύναμιν, και καθιστών άμωμον την οδόν μου. **33** Κάμνει τους πόδας μου ως των ελάφων και με στήνει επί τους υψηλούς τόπους μου. **34** Διδάσκει τας χείρας μου εις πόλεμον, και έκαμε τόξον χαλκού τους βραχιόνάς μου. **35** Και έδωκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου·

και η δεξιά σου με υπεστήριξε και η αγαθότης σου με εμεγάλυνεν. **36** Επλάτυνας τα βήματά μου υποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν εκλονίσθησαν. **37** Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και έφθασα αυτούς· και δεν επέστρεψα εωσού συνετέλεσα αυτούς. **38** Συνέτριψα αυτούς και δεν ηδυνήθησαν να ανεγερθώσιν· έπεσον υπό τους πόδας μου. **39** Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον· συνέκαμψας υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ. **40** Και έκαμες τους εχθρούς μου να τρέψωσιν εις εμέ τα νώτα, και εις ελώθρηυσα τους μισούντάς με. **41** Εβρόθησαν, και ουδείς ο σώζων· προς τον Κύριον, και δεν εισήκουσεν αυτών. **42** Και κατελέπτυνα αυτούς ως κόνιν κατά πρόσωπον ανέμου· απετίναξα αυτούς ως τον πηλόν των οδών. **43** Ηλευθέρωσάς με εκ των αντιλογίων του λαού· κατέστησάς με κεφαλήν εθνών· λαός, τον οποίον δεν εγνώρισα, εδούλευσεν εις εμέ. **44** Μόλις ήκουσαν, και υπήκουσαν εις εμέ· ξένοι υπετάχθησαν εις εμέ. **45** Ξένοι παρελύθησαν και κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. **46** Ζη Κύριος, και ευλογημένον το φρουριόν μου· και ας υψωθή ο Θεός της σωτηρίας μου. **47** ο Θεός ο εκδικών με και υποτάσσων λαούς υποκάτω μου. **48** όστις με ελευθερόνει εκ των εχθρών μου. Ναι, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων επ' εμέ· ηλευθέρωσάς με από ανδρός αδικού. **49** Διά τούτο θέλω σε υμνεί, Κύριε, μεταξύ των εθνών, και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει. **50** Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού, και κάμνει έλεος εις τον κεχρισμένον αυτού, εις τον Δαβίδ και εις το σπέρμα αυτού έως αιώνος.

19 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και το σπερέωμα αναγγέλλει το έργον των χειρών αυτού. **2** Η ημέρα προς την ημέραν λαλεί λόγον, και η νυξ προς την νύκτα αναγγέλλει γνώσιν. **3** Δεν είναι λαλιά ουδέ λόγος, των οποίων η φωνή δεν ακούεται. **4** Εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών και έως των περάτων της οικουμένης οι λόγοι αυτών. Εν αυτοίς έθεσε σκηνήν διά τον ήλιον. **5** και ούτος εξέρχεται ως νυμφίος εκ του θαλάμου αυτού· αγάλλεται ως ο ανδρείος εις το να τρέξη το στάδιον. **6** απ' άκρου του ουρανού είναι η έξοδος αυτού· και το κατόντημα αυτού έως άκρου αυτού· και δεν κρύπτεται ουδέν από της θερμότητος αυτού. **7** Ο νόμος του Κυρίου είναι άμωμος, επιστρέφων ψυχήν· η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τον απλούν. **8** τα διατάγματα του Κυρίου ευθέα, ευφραίνοντα καρδίαν· η εντολή του Κυρίου λαμπρά, φωτιζουσα οφθαλμούς. **9** ο φόβος του Κυρίου καθαρός, διαμένων εις τον αιώνα· αι κρίσεις του Κυρίου αληθινάί, δίκαιαι εν ταυτώ. **10** πλέον επιθυμηταί παρά το χρυσίον, μάλιστα παρά πλήθος καθαρού χρυσίου, και γλυκύτεραι υπέρ το μέλι και τους σταλαγμούς της κηρήθρας. **11** Ο δούλος σου μάλιστα νουθετείται δι' αυτών· εις την τήρησιν αυτών η ανταμοιβή είναι μεγάλη. **12** Τις συναισθάνεται τα εαυτού αμαρτήματα; καθάρισόν με από των κρυφίων αμαρτημάτων. **13** Και έτι προφύλαξον τον δούλον σου από υπερηφανιών· ας μη με κυριεύσωσι· τότε θέλω είσθαι τέλειος, και θέλω καθαρισθή από μεγάλης παρανομίας. **14** Ας ήναι

ευάρεστα τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της καρδιάς μου ενώπιόν σου, Κύριε, φρουριόν μου και λυτρωτά μου.

20 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Ο Κύριος να σου υπακούση εν ημέρα θλίψεως το όνομα του Θεού του Ιακώβ να σε υπερασπίση. **2** Να σοι εξαποστείλη βοήθειαν εκ του αγιαστηρίου και εκ της Σιών να σε υποστηρίξη. **3** Να ενθυμηθή πάσας τας προσφοράς σου και να προσδεχθή το ολοκαύτωμά σου. Διάψαλμα. **4** Να σοι δώση κατά την καρδίαν σου και να εκπληρώση πάσαν βουλήν σου. **5** Εις την σωτηριάν σου θέλομεν χαρή· και εις το όνομα του Θεού ημών θέλομεν υψώσει τας σημαίας· ο Κύριος να εκπληρώση πάντα τα αιτήματά σου. **6** Τώρα εγνώρισα ότι έσωσεν ο Κύριος τον χριστόν αυτού· θέλει εισακούσει αυτού εκ του ουρανού της αγιότητος αυτού· η σωτηρία της δεξιάς αυτού γίνεται εν δυνάμει. **7** Οι μεν εις αμάξας, οι δε εις ίππους, αλλ' ημείς εις το όνομα Κυρίου του Θεού ημών θέλομεν καυχάσθαι. **8** ούτοι συνεκάμφθησαν και έπεσον· ημείς δε ανέστημεν και ανωρθώθημεν. **9** Κύριε, σώσον τον βασιλέα· και εισάκουσον ημών, καθ' ην ημέραν σε επικαλεσθώμεν.

21 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Κύριε, εν τη δυνάμει σου θέλει ευφραίνεσθαι ο βασιλεύς και πόσον θέλει υπεραγάλλεσθαι εν τη σωτηρία σου. **2** Την επιθυμίαν της καρδιάς αυτού έδωκας εις αυτόν, και της αιτήσεως των χειλέων αυτού δεν εστέρησας αυτόν. Διάψαλμα. **3** Διότι προέφθασας αυτόν εν ευλογίας αγαθότητος· έθεσας επί την κεφαλήν αυτού στέφανον εκ καθαρού χρυσίου. **4** Ζωήν σε εξήτησε, και έδωκας εις αυτόν μακρότητα ημερών εις αιώνα αιώνος. **5** Μεγάλη η δόξα αυτού διά της σωτηρίας σου· τιμήν και μεγαλοπρέπειαν έθεσας επ' αυτόν. **6** Διότι έθεσας αυτόν ευλογίαν εις τον αιώνα· υπερεύφρανας αυτόν διά του προσώπου σου. **7** Διότι ο βασιλεύς ελπίζει επί τον Κύριον, και διά του ελέους του Υψίστου δεν θέλει σαλευθή. **8** Η χειρ σου θέλει ευρεί πάντας τους εχθρούς σου· η δεξιά σου θέλει ευρεί τους μισούντάς σε. **9** Θέλεις κάμει αυτούς ως κάμινον πυρός εν τω καιρώ της οργής σου· ο Κύριος θέλει καταπίει αυτούς εν τω θυμώ αυτού· και πυρ θέλει καταφάγει αυτούς. **10** Θέλεις αφανίσει από της γης των καρπών αυτών, και το σπέρμα αυτών από των υιών των ανθρωπών. **11** Διότι εμηχανεύθησαν κακά εναντίον σου· διελογίσθησαν βουλήν, αλλά δεν ίσχυσαν. **12** Διά τούτο θέλεις κάμει αυτούς να τρέψωσι τα νώτα, όταν επί τας χορδάς σου ετοιμάσης τα βέλη σου κατά του προσώπου αυτών. **13** Υψώθητι, Κύριε, εν τη δυνάμει σου· θέλομεν υμνεί και ψαλμωδεί την δύναμιν σου.

22 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αγέλεθ Σάχαρ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; διά τι ίστασαι μακράν από της σωτηρίας μου και από των λόγων των στεναγμών μου; **2** Θεέ μου, κράζω την ημέραν, και δεν αποκρίνεσαι· και την νύκτα, και δεν σιωπώ. **3** Συ δε ο Άγιος κατοικείς μεταξύ των επαίνων του Ισραήλ. **4** Επί σε ήλπισαν οι πατέρες ημών· ήλπισαν, και ηλευθέρωσας αυτούς. **5** Προς σε έκραζαν

και εσώθησαν· επί σε ήλιπσαν και δεν κατησχύνθησαν. **6** Εγώ δε είμαι σκώληξ και ουχί άνθρωπος· όνειδος ανθρώπων και εξουθένημα του λαού. **7** Με εμυκτήρισαν πάντες οι βλέποντές με· ανοίγους τα χείλη, κινούσι την κεφαλήν, λέγοντες, **8** 'Ηλιπσεν επί τον Κύριον· ας ελευθερώση αυτόν· ας σώση αυτόν, επειδή θέλει αυτόν. **9** Αλλά συ είσαι ο εκσπασας με εκ της κοιλάας· η ελπίς μου από των μαστών της μητρός μου. **10** Επί σε ερρίφθην εκ μήτρας· εκ κοιλάας της μητρός μου συ είσαι ο Θεός μου. **11** Μη απομακρυνθής απ' εμού· διότι η θλίψις είναι πλησίον· διότι ουδείς ο βοηθών. **12** Ταύροι πολλοί με περιεκύκλωσαν· ταύροι δυνατοί εκ Βασάν με περιστοίχισαν. **13** 'Ηνοιξαν επ' εμέ το στόμα αυτών, ως λέων αρπάζων και βρυχώμενος. **14** Εξεχύθην ως ύδωρ, και εξηρρώθησαν πάντα τα οστά μου· η καρδιά μου έγεινε ως κηρίον, κατατήκεται εν μέσω των εντοσθίων μου. **15** Η δύναμίς μου εξηράνθη ως όστρακον, και η γλώσσα μου εκολλήθη εις τον λάρυγγά μου· και συ με κατεβίβασας εις το χώμα του θανάτου. **16** Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν· σύναξις πονηρευομένων· περιέκλεισεν· ετρήρισαν τας χείρας μου και τους πόδας μου. **17** Δύναμαι να αριθμήσω πάντα τα οστά μου· ούτοι με εναντιζήσουσι και με παρατηρούσι. **18** Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς· και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον. **19** Αλλά συ, Κύριε, μη απομακρυνθής συ, η δύναμίς μου, σπεύσον εις βοήθειάν μου. **20** Ελευθέρωσον από ρομφαίας την ψυχήν μου την μεμονωμένην μου από δυνάμεως κυνός. **21** Σώσόν με εκ στόματος λέοντος και εισάκουσόν μου, ελευθερώνων με από κεράτων μονοκερώνων. **22** Θέλω διηγείσθαι το όνομά σου προς τους αδελφούς μου· εν μέσω συναξέως θέλω σε επαίνει. **23** Οι φοβούμενοι τον Κύριον, ανιείτε αυτόν· άπαν το σπέρμα Ιακώβ, δοξάσατε αυτόν· και φοβήθητε αυτόν, άπαν το σπέρμα Ισραήλ. **24** Διότι δεν εξουθένωσε και δεν απεστράφη την θλίψιν του τεθλιμμένου, και δεν έκρυψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· και ότε εβόησε προς αυτόν, εισήκουσεν. **25** Από σου θέλει αρχίζει η αινεσίς μου εν εκκλησία μεγάλη· θέλω αποδώσει τας ευχάς μου ενώπιον των φοβουμένων αυτόν. **26** Οι τεθλιμμένοι θέλουσι φάγει και θέλουσι χορτασθή· θέλουσιν αινεσει τον Κύριον οι εκζητούντες αυτόν· η καρδιά σας θέλει ζη εις τον αιώνα. **27** Θέλουσιν ενθυμηθή και επιστραφή προς τον Κύριον πάντα τα πέρατα της γής· και θέλουσι προσκυνήσει ενώπιόν σου πάσαι αι φυλαί των εθνών. **28** Διότι του Κυρίου είναι η βασιλεία, και αυτός εξουσιάζει τα έθνη. **29** Θέλουσι φάγει και θέλουσι προσκυνήσει πάντες οι παχείς της γής· ενώπιον αυτού θέλουσι κλίνει πάντες οι καθαρινόντες εις το χώμα· και ουδείς την ζωήν αυτού θέλει δυνηθή να φυλάξη. **30** Οι μεταγενέστεροι θέλουσι δουλεύσει αυτόν· θέλουσιν αναγραφεί εις τον Κύριον ως γενεά αυτού. **31** Θέλουσιν ελθει και αναγγείλει την δικαιοσύνην αυτού, προς λαόν, όστις μέλλει να γεννηθή· διότι αυτός έκαμε τούτο.

23 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου· δεν έθελω στερηθή ουδενός. **2** Εις βοσκάς χλοεράς με ανέπαυσεν· εις ύδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν. **3** Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ωδήγησε διά τρίβων

δικαιοσύνης· ένεκεν του ονόματος αυτού. **4** Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου· εάν περιπατήσω, δεν θέλω φοβηθή· κακόν· διότι συ είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αύται με παρηγορούσιν. **5** Ητοίμασας έμπροσθέν μου τράπεζαν· απέναντι των εχθρών μου· ήλειψας εν ελαίω την κεφαλήν μου· το ποτήριόν μου υπερχειλίζει. **6** Βεβαίως χάρις και έλεος θέλουσι με ακολουθεί· πάσας τας ημέρας της ζωής μου· και θέλω κατοικεί εν τω οικώ του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

24 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή. **2** Διότι αυτός εθεμελίωσεν αυτήν επί των θαλασσών, και εστερέωσεν αυτήν επί των ποταμών. **3** Τις θέλει αναβή εις το όρος του Κυρίου; και τις θέλει σταθί εν τω τόπω τω αγίω αυτού; **4** Ο αθώς τας χείρας και ο καθαρός την καρδιάν· όστις δεν έδωκεν εις ματαιότητα την ψυχήν αυτού και δεν ώμοσε μετά δολιότητος. **5** Ούτος θέλει λάβει ευλογίαν παρά Κυρίου και δικαιοσύνην παρά του Θεού της σωτηρίας αυτού. **6** Αύτη είναι η γενεά των εκζητούντων αυτόν, των ζητούντων το πρόσωπόν σου, Θεέ του Ιακώβ, Διάψαλμα. **7** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. **8** Τις ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος ο κραταιός και δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός εν πολέμω. **9** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. **10** Τις είναι ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος των δυνάμεων· αυτός είναι ο Βασιλεύς της δόξης. Διάψαλμα.

25 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε, Κύριε, ύψωσα την ψυχήν μου. **2** Θεέ μου, επί σε ήλιπσα· ας μη καταιχυνθώ, ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθροί μου. **3** Βεβαίως πάντες οι προσμένοντές σε δεν θέλουσι καταιχυνθί· ας καταιχυνθώσιν οι μωροί παραβάται. **4** Δείξον μοι, Κύριε, τας οδούς σου· διδάξόν με τα βήματά σου. **5** Οδηγήσόν με εν τη αληθεία σου και διδάξόν με· διότι συ είσαι ο Θεός της σωτηρίας μου· σε προσμένω όλην την ημέραν. **6** Μνήσθητι, Κύριε, τους οικτιριμούς σου και τα ελεή σου, διότι είναι απ' αιώνος. **7** Τας αμαρτίας της νεότητός μου και τας παραβάσεις μου μη μνησθής· κατά το έλεός σου μνήσθητι μου συ, Κύριε, ένεκεν της αγαθότητός σου. **8** Αγαθός και ευθύς ο Κύριος· διά τούτο θέλει διδάξει τους αμαρτωλούς την οδόν. **9** Θέλει οδηγήσει τους πράους εν κρίσει και θέλει διδάξει τους πράους την οδόν αυτού. **10** Πάσαι αι οδοί του Κυρίου είναι έλεος και αλήθεια εις τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και τα μαρτύρια αυτού. **11** Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, συγχώρησον την ανομίαν μου, διότι είναι μεγάλη. **12** Τις είναι ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; αυτόν θέλει διδάξει την οδόν, την οποίαν πρέπει να εκλέξη. **13** Η ψυχή αυτού θέλει κατοικεί εν αγαθοίς, και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομήσει την γην. **14** Το απόρητον του Κυρίου είναι μετά των φοβουμένων αυτόν και την διαθήκην αυτού θέλει φανερώσει εις αυτούς. **15** Οι οφθαλμοί μου είναι διαπαντός προς τον Κύριον, διότι αυτός θέλει εξαγάγει εκ παγίδος τους πόδας μου. **16** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, διότι μεμονωμένος και τεθλιμμένος

είμαι. **17** Αι θλίψεις της καρδιάς μου ηύξησαν· εξάγαγε με εκ των στενοχωριών μου. **18** Ίδε την θλίψιν μου και τον μόχθον μου, και άφες πάσας τας αμαρτίας μου. **19** Ίδέ τους εχθρούς μου, διότι επληθύνθησαν και μίσος άδικον με έμίσησαν. **20** Φύλαξον την ψυχήν μου και σώσον με· ας μη καταισχνυθώ, διότι επί σε ήλπισα. **21** Ακακία και ευθύτης ας με περιφυλάττωσι, διότι σε προσέμεινα. **22** Λύτρωσον, Θεέ, τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού.

26 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κρίνον με, Κύριε· διότι εγώ περιεπάτησα εν ακακία μου· και επί τον Κύριον ήλπισα, και δεν θέλω σαλευθί. **2** Εξέτασόν με, Κύριε, και δοκίμασόν με· δοκίμασον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου. **3** Διότι το έλεος σου είναι έμπροσθεν των οφθαλμών μου· και περιεπάτησα εν τη αληθεία σου. **4** Δεν εκάθησα μετά ανθρώπων ματαίων· και μετά υποκριτών δεν θέλω υπάγει. **5** Εμίσησα την σύναξιν των πονηρευομένων, και μετά ασεβών δεν θέλω καθήσει. **6** Θέλω νίψει εν αθωότητι τας χείρας μου και θέλω περικυκλώσει το θυσιαστήριόν σου, Κύριε· **7** διά να κώμη να αντιχήση φωνή ανένσεως, και διά να διηγηθώ πάντα τα θαυμασιά σου. **8** Κύριε, ηγάπησα την κατοίκησιν του οίκου σου και τον τόπον της σκηνής της δόξης σου. **9** Μη συμπεριλάβης μετά αμαρτωλών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου· **10** εις των οποίων τας χείρας είναι ανομία, και η δεξιά αυτών πλήρης δώρων. **11** Αλλ'· εγώ θέλω περιπατέι εν ακακία μου· λύτρωσόν με και ελέησόν με. **12** Ο πους μου ίσταται εν τη ευθύτητι· εν εκκλησίαις θέλω ευλογεί τον Κύριον.

27 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι φως μου και σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθί; ο Κύριος είναι δύναμις της ζωής μου· από τίνος θέλω δειλιάσει; **2** Ότε επλησίασαν επ' εμέ οι πονηρευόμενοι, διά να καταφάγωσι την σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι εχθροί μου, αυτοί προσέκρουσαν και έπεσον. **3** Και αν παραταχθή εναντίον μου στράτευμα, η καρδιά μου δεν θέλει φοβηθί· και αν πόλεμος σηκωθή επ' εμέ, και τότε θέλω ελπίζει. **4** Εν εζήτησα παρά του Κυρίου, τούτο θέλω εκζητεί· το να κατοικώ εν τω οίκω του Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, να θεωρώ το κάλλος του Κυρίου και να επισκεπτόμαι τον ναόν αυτού. **5** Διότι εν ημέρα συμφοράς θέλει με κρύψει εν τη σκηνή αυτού· θέλει με κρύψει εν τω αποκρύπτω της σκηνής αυτού· θέλει με υψώσει επί βράχον· **6** και ήδη η κεφαλή μου θέλει υψωθή υπεράνω των εχθρών μου των περικυκλούντων με· και θέλω θυσιάσει εν τη σκηνή αυτού θυσίας αλαλαγμού· θέλω υμνεί και θέλω ψαλμωδεί εις τον Κύριον. **7** Άκουσον, Κύριε, της φωνής μου, όταν κράζω, και ελέησόν με και εισάκουσόν μου. **8** Ζητήσατε το πρόσωπόν μου, είπε περί σου η καρδιά μου. Το πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσει. **9** Μη κρύψης απ' εμού το πρόσωπόν σου· μη απορρίψης εν οργή τον δούλον σου· συ εστάθης βοήθειά μου· μη με αφήσης και μη με εγκαταλείψης, Θεέ της σωτηρίας μου. **10** Και αν ο πατήρ μου και η μήτηρ μου με εγκαταλείψωσιν, ο Κύριος όμως θέλει με προσδεχθί. **11** Δίδαξόν με,

Κύριε, την οδόν σου και οδηγήσόν με εν οδώ ευθεία ένεκεν των εχθρών μου. **12** Μη με παραδώσης εις την επιθυμίαν των εχθρών μου· διότι ηγέρθησαν κατ' εμού μάρτυρες ψευδείς και πνέοντες αδικίαν. **13** Ουαί εάν δεν επίστευον να ιδω τα αγαθά του Κυρίου εν γη ζώντων. **14** Πρόσμενε τον Κύριον· ανδρίζου, και ας κραταιωθή η καρδιά σου· και πρόσμενε τον Κύριον.

28 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε θέλω κράξει, Κύριε· φρουρίόν μου, μη σιωπήσης προς εμέ· μήποτε σιωπήσης προς εμέ, και ομοιωθώ με τους καταβαίνοντας εις τον λάκκον. **2** Άκουσον της φωνής των δεήσεών μου, όταν κράζω προς σε, όταν υψώνω τας χείρας μου προς τον ναόν τον άγιόν σου. **3** Μη με σύρης μετά των ασεβών και μετά των εργαζομένων ανομίαν, οίτινες λαλούντες ειρήνην μετά των πλησίον αυτών, έχουσι κακίαν εν ταις καρδιάς αυτών. **4** Δος εις αυτούς κατά τα έργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιχειρήσεων αυτών· κατά τα έργα των χειρών αυτών·δος εις αυτούς· απόδος εις αυτούς την ανταμοιβήν αυτών. **5** Επειδή δεν προσέχουσιν εις τας πράξεις του Κυρίου και εις τα έργα των χειρών αυτού, θέλει κατακρημνίσει αυτούς και δεν θέλει ανοικοδομήσει αυτούς. **6** Ευλογητός ο Κύριος, διότι ήκουσε της φωνής των δεήσεών μου. **7** Ο Κύριος είναι δύναμις μου και ασπίς μου· επ' αυτόν ήλπισον η καρδιά μου, και εβοηθήθη·· διά τούτο ηγαλλίασεν η καρδιά μου, και με τας ωδάς μου θέλω υμνεί αυτόν. **8** Ο Κύριος είναι δύναμις του λαού αυτού· αυτός είναι και υπεράσπισις της σωτηρίας του κεχρισμένου αυτού. **9** Σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου· και ποιμάινε αυτούς και ύψωσον αυτούς έως αιώνος.

29 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Απόδοτε εις τον Κύριον, υιοί των δυνατών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. **2** Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρέπει άγιαστηρίω αυτού. **3** Η φωνή του Κυρίου είναι επί των υδάτων· ο Θεός της δόξης βροντά· ο Κύριος είναι επί υδάτων πολλών. **4** Η φωνή του Κυρίου είναι δυνατή· η φωνή του Κυρίου είναι μεγαλοπρεπή. **5** Η φωνή του Κυρίου συντρίβει κέδρους και συντρίβει Κύριος τας κέδρους του Λιβάνου· **6** Και κάμνει αυτάς να σκιρτώσιν ως μόσχος τον Λίβανον και το Σιριών ως νέος μονόκερως. **7** Η φωνή του Κυρίου καταδικαιρεί τας φλόγας του πυρός. **8** Η φωνή του Κυρίου σεεί την έρημον· ο Κύριος σεεί την έρημον Κάδης. **9** Η φωνή του Κυρίου κάμνει να κοιλοπονώσιν αι έλαφοι και γυμνόνει τα δάση· εν δε τω ναώ αυτού πας τις κηρτύτει την δόξαν αυτού. **10** Ο Κύριος κάθηται επί τον κατακλυσμόν· και κάθηται ο Κύριος Βασιλεύς εις τον αιώνα. **11** Ο Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εις τον λαόν αυτού· ο Κύριος θέλει ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνην.

30 «Ψαλμός ωδής εις τον εγκαινισμόν του οίκου του Δαβίδ.» Θέλω σε μεγαλύνει, Κύριε· διότι συ με ανύψωσας, και δεν εύφρανας τους εχθρούς μου επ' εμέ. **2** Κύριε ο Θεός μου, εβόησα προς σε, και με θεράπευσας. **3** Κύριε, ανεβίβασας εξ άδου την ψυχήν μου· μ' εφύλαξας την ζωήν, διά να μη καταβώ

εις τον λάκκον. (Sheol h7585) **4** Ψαλμωδήσατε εις τον Κύριον, οι όσοι αυτοί, και υμνεΐτε την μνήμην της αγιωσύνης αυτού. **5** Διότι η οργή αυτού διαρκεί μίαν μόνην στιγμήν· ζωή όμως είναι εν τη ευμενεία αυτού· το εσπέρας δύναται να συγκατοικήση κλαυθμός, αλλά το πρωΐ έρχεται αγαλλίασις. **6** Εγώ δε είπα εν τη ευτυχία μου, δεν θέλω σαλευθής εις τον αιώνα. **7** Κύριε, διά της ευμενείας σου εστερέωσας το όρος μου. Απέκρυψας το πρόσωπόν σου, και εταράχθην. **8** Προς σε, Κύριε, έκραξα· και προς τον Κύριον εδεήθην. **9** Τις ωφέλεια εν τω αίματί μου, εάν καταβώ εις τον λάκκον; μήπως θέλει σε υμνεί ο κονιορτός; θέλει αναγγέλλει την αλήθειάν σου; **10** Άκουσον, Κύριε, και ελέησόν με· Κύριε, γενού βοηθός μου. **11** Μετέβαλες εις εμέ τον θρήνον μου εις χαράν· έλεος τον σάκκον μου και με περιέζωσας ευφροσύνην· **12** διά να ψαλμωδή εις σε η δόξα μου και να μη σιωπά. Κύριε ο Θεός μου, εις τον αιώνα θέλω σε υμνεί.

31 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Επί σε, Κύριε, ήλπισα· ας μη καταιοχυνθώ εις τον αιώνα· εν τη δικαιοσύνη σου σώσον με. **2** Κλίνον εις εμέ το ωτίον σου· τάχυνον να με ελευθερώσης· γενού εις εμέ ισχυρός βράχος· οίκος καταφυγής, διά να με σώσης. **3** Διότι πέτρα μου και φρουρίον μου είσαι· και ένεκεν του ονόματός σου οδήγησόν με και διάθρεψόν με. **4** Εκβαλέ με εκ της παγίδος, την οποίαν έκρυψαν δι' εμέ· διότι είσαι η δύναμίς μου. **5** Εις τας χείρας σου παραδίδω το πνεύμά μου· συ με ελύτρωσας, Κύριε ο Θεός της αληθείας. **6** Εμίσησα τους προσέχοντας εις τας ματαιότητας του ψεύδους· εγώ δε επί τον Κύριον ελπίζω. **7** Θέλω αγάλλεσθαι και ευφραίνεσθαι εις το έλεός σου· διότι είδες την θλίψιν μου, εγνώρισας την ψυχήν μου εν στενοχωρίαίς, **8** και δεν με συνέκλεισας εις την χείρα του εχθρού· έστισας εν ευρυχωρία τους πόδας μου. **9** Ελέησόν με, Κύριε, διότι είμαι εν θλίψει· εμαράνθη από της λύπης ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου και η κοιλία μου. **10** Διότι εξέλιπεν εν οδού η ζωή μου και τα έτη μου εν στεναγμοίς· ησθένησεν από ταλαιπωρίας μου η δύναμίς μου, και τα οστά μου κατεφθάρησαν. **11** Εις πάντας τους εχθρούς μου έγεινα όνειδος και εις τους γείτονάς μου σφόδρα, και φόβος εις τους γνωστούς μου· οι βλέποντές με έξω έφευγον απ' εμού. **12** Ελησμονήθην από της καρδιάς ως χειρός· έγεινα ως σκεύος συντετριμμένον. **13** Διότι ήκουσα τον ονειδισμόν πολλών· φόβος ήτο πανταχόθεν· ότε συνεβουλευθήσαν κατ' εμού· εμψιχανεύθησαν να αφαιρέσωσι την ζωήν μου. **14** Άλλ'· εγώ επί σε, Κύριε, ήλπισα· είπα, συ είσαι ο Θεός μου. **15** Εις τας χείρας σου είμαι· οι καιροί μου· λύτρωσόν με εκ χειρός των εχθρών μου και εκ των καταδικωόντων με. **16** Επίφανον το πρόσωπον σου επί τον δούλον σου· σώσον με εν τω ελέει σου. **17** Κύριε, ας μη καταιοχυνθώ, διότι σε επεκαλέσθη· ας καταιοχυνθώσιν οι ασεβείς, ας σιωπήσωσιν εν τω άδη. (Sheol h7585) **18** Άλαλα· ας γείνωσι τα χείλη τα δόλια, τα λαλούντα σκληρώς κατά του δικαίου εν υπερηφανία και καταφρονήσει. **19** Πόσον μεγάλη είναι η αγαθότης σου, την οποίαν εφύλαξας εις τους φοβουμένους σε και ενήργησας εις τους ελπίζοντας επί σε έμπροσθεν των υιών των ανθρώπων. **20** Θέλεις κρύψει αυτούς

εν αποκρύφω του προσώπου σου από της αλαζονείας των ανθρώπων· θέλεις κρύψει αυτούς εν σκηνή από της αντιλογίας των γλωσσών. **21** Ευλογητός ο Κύριος, διότι εθαυμάτωσε το έλεος αυτού προς εμέ εν πόλει οχυρά. **22** Εγώ δε είπα εν τη εκπλήξει μου, Απερρίφθην απ' έμπροσθεν των οφθαλμών σου· πλην συ ήκουσας της φωνής των δεήσεών μου, ότε εβόησα προς σε. **23** Αγαπήσατε τον Κύριον, πάντες οι όσοι αυτού· ο Κύριος φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εις τους πράττοντας την υπερηφανίαν. **24** Ανδρίζεσθε, και ας κραταιωθή η καρδιά σας, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

32 «Ψαλμός του Δαβίδ. Μασχίλ.» Μακάριος εκείνος, του οποίου συνεχωρήθη η παράβασις, του οποίου εσκεπάσθη η αμαρτία. **2** Μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομίαν και εις του οποίου τον πνεύμα δεν υπάρχει δόλος. **3** Ότε απεισιώπησα, επαλαιώθησαν τα οστά μου· εκ του ολοθυμού μου όλην την ημέραν. **4** Επειδή ημερα και νύκτα εβαρύνθη η χειρ σου επ' εμέ· η υγρότης μου μετεβλήθη εις θερμίνην ξηρασίαν. Διάψαλμα. **5** Την αμαρτίαν μου εφανέρωσα προς σε, και την ανομίαν μου δεν έκρυψα· είπα, Εις τον Κύριον θέλω εξομολογηθή τας παραβάσεις μου· και συ συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου. Διάψαλμα. **6** Διά τούτο पास όσος θέλει προσεύχεσθαι προς σε εν καιρώ προσήκοντι· βεβαίως εν κατακλυσμού πολλών υδάτων ταύτα δεν θέλουσιν εγγίξει εις αυτόν. **7** Συ είσαι η σκέπη μου· θέλεις με φυλάττει από θλίψεως αγαλλίασιν λυτρώσεως· θέλεις με περικυκλώει. Διάψαλμα. **8** Εγώ θέλω σε συνεντίσει και θέλω σε διδάξει την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατήσ· θέλω σε συμβουλευεί· επί σε θέλει είσθαι ο οφθαλμός μου. **9** Μη γίνεσθε ως ίππος, ως ημίονος, εις τα οποία δεν υπάρχει σύνεσις των οποίων το στόμα πρέπει να κρατήται εν κημώ και χαλινώ, άλλως δεν ήθελον πλησιάζει εις σε. **10** Πολλάί αι μάστιγες του ασεβούς· τον δε ελπίζοντα επί Κύριον έλεος θέλει περικυκλώσει. **11** Ευφραίνεσθε εις τον Κύριον και αγάλλεσθε, δίκαιοι· και αλαλάξατε, πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

33 Αγάλλεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίω· εις τους ευθείς αρμόζει η αίνεσις. **2** Υμνεΐτε τον Κύριον εν κιθάρα· εν ψαλτηρίω δεκαχόρδω ψαλμωδήσατε εις αυτόν. **3** Ψάλλετε εις αυτόν άσμα νέον· καλώς σημαίνετε τα όργανά σας εν αλαλαγμώ. **4** Διότι ευθής είναι ο λόγος του Κυρίου, και πάντα τα έργα αυτού μετά αληθείας. **5** Αγαπά δίκαιοσύνην και κρίσιν· από του ελέους του Κυρίου είναι πλήρης η γη. **6** Με τον λόγον του Κυρίου έγειναν οι ουρανοί, και διά της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών. **7** Συνήγαγεν ως σωρόν τα ύδατα της θαλάσσης· έβαλεν εις αποθήκας τας αβύσσους. **8** Ας φοβηθή τον Κύριον πάσα η γή· ας τρομάξωσιν απ' αυτού πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης. **9** Διότι αυτός είπε, και έγεινεν· αυτός προσέταξε, και εστερέωθη. **10** Ο Κύριος ματαιώνει την βουλήν των εθνών, ανατρέπει τους διαλογισμούς των λαών. **11** Η βουλή του Κυρίου μένει εις τον αιώνα· οι λογισμοί της καρδιάς αυτού εις γενεάν και γενεάν. **12** Μακάριον το έθνος, του οποίου ο

Θεός είναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά κληρονομίαν αυτού. **13** Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού είδε πάντας τους υιούς των ανθρώπων. **14** Εκ του τόπου της κατοικήσεως αυτού θεωρεί πάντας τους κατοίκους της γης. **15** Εξ ΐσου έπλασε τας καρδίας αυτών· γνωρίζει πάντα τα έργα αυτών. **16** Δεν σώζεται βασιλεύς διά πλήθους στρατευμάτων· ο δυνατός δεν ελευθερούται διά της μεγάλης αυτού ανδρείας. **17** Μάταιος ο ίππος προς σωτηρίαν· και διά της πολλής αυτού δυνάμεως δεν θέλει σώσει. **18** Ιδού, ο οφθαλμός του Κυρίου είναι επί τους φοβουμένους αυτόν· επί τους ελπίζοντας επί το έλεος αυτού· **19** διά να ελευθερώση εκ θανάτου την ψυχήν αυτών, και εν καιρώ πείνης να διαφυλάξη αυτούς εις ζωήν. **20** Η ψυχή ημών προσμένει τον Κύριον· αυτός είναι βοηθός ημών και ασπίς ημών. **21** Διότι εις αυτών θέλει ευφρανθή η καρδιά ημών, επειδή επί το όνομα αυτού το άγιον ηλιπίσαμεν. **22** Γένοιτο, Κύριε, το έλεός σου εφ' ημάς, καθώς ηλιπίσαμεν επί σε.

34 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε μετέβαλε τον τρόπον αυτού έμπροσθεν του Αβιμέλεχ· ουτός δε απέλυσεν αυτόν, και απήλθε.» Θέλω ευλογεί τον Κύριον εν παντί καιρώ· η αίνεσις αυτού θέλει είσθαι διαπαντός εν τω στόματί μου. **2** Εις τον Κύριον θέλει καυχάσθαι η ψυχή μου· οι ταπεινοί θέλουν ακούσει, και θέλουσι χαρή. **3** Μεγαλύνατε τον Κύριον μετ' εμού, και ας υψώσωμεν ομού το όνομα αυτού. **4** Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν. **5** Απέβλεψαν προς αυτόν και εφωτίσθησαν, και τα πρόσωπα αυτών δεν κατησχύνθησαν. **6** Ούτος ο πτωχός έκραξε, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν. **7** Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ελευθερώνει αυτούς. **8** Γεύθητε και ιδέτε ότι αγαθός ο Κύριος· μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν. **9** Φοβήθητε τον Κύριον, οι άγιοι αυτού· διότι δεν υπάρχει στέρησις εις τους φοβουμένους αυτόν. **10** Οι πλούσιοι πτωχεύουσι και πεινώσιν· αλλ' οι εκζητούντες τον Κύριον δεν στερούνται ουδενός αγαθού. **11** Έλθετε, τέκνα, ακούσατέ μου· τον φόβον του Κυρίου θέλω σας διδάξει. **12** Τις είναι ο άνθρωπος όστις θέλει ζωήν, αγαπά ημέρας, διά να ίδη καλόν; **13** Φύλαττε την γλώσσαν σου από κακού, και τα χείλη σου από του να λαλώσι δόλον· **14** Έκκλινον από του κακού και πράττε το αγαθόν· ζήτηι ειρήνην και κυνήγη αυτήν. **15** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους, και τα ώτα αυτού εις την κραυγήν αυτών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακών, διά να αφανίση από της γης το μνημόσυνον αυτών. **17** Έκραξαν οι δικαιοι, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ελευθέρωσεν αυτούς. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον των συντετριμμένων την καρδίαν, και σώζει τους ταπεινούς το πνεύμα. **19** Πολλάί αι θλίψεις του δικαίου, αλλ' εκ πασών τούτων θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **20** Αυτός φυλάττει πάντα τα οστά αυτού· ουδέν εκ τούτων θέλει συντριφθή. **21** Η κακία θέλει θανατώσει τον αμαρτωλόν· και οι μισούντες τον δίκαιον θέλουν απολεσθή. **22** Ο Κύριος λυτρώνει την

ψυχήν των δούλων αυτού, και δεν θέλουν απολεσθή πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

35 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Δίκασον, Κύριε, τους δικαζομένους μετ' εμού· πολέμησον τους πολεμούντάς με. **2** Ανάλαβε όπλον και ασπίδα και ανάστηθι εις βοήθειάν μου. **3** Και δράξον το δόρυ και σύγκλεισον την οδόν των καταδικωκόντων με· επέε εις την ψυχήν μου, Εγώ είμαι η σωτηρία σου. **4** Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας στραφώσιν εις τα πίσω και ας αισχυνθώσιν οι βουλευόμενοι το κακόν μου. **5** Ας ήναι ως λεπτόν άχυρον κατά πρόσωπον ανέμου, και άγγελος Κυρίου ας διώκη αυτούς. **6** Ας ήναι η οδός αυτών σκοτός και ολίσθημα, και άγγελος Κυρίου ας καταδιώκη αυτούς. **7** Διότι αναιτίως έκρυσαν δι' εμέ την παγίδα αυτών εν λάκκω· αναιτίως έσκαψαν αυτόν διά την ψυχήν μου. **8** Ας έλθη επ' αυτόν όλεθρος απροσδόκητος και η παγίς αυτού, την οποίαν έκρυσεν, και συλλάβη αυτόν· ας πέση εις αυτήν εν ολέθρω. **9** Η δε ψυχή μου θέλει αγάλλεσθαι εις τον Κύριον, θέλει χαίρει εις την σωτηρίαν αυτού. **10** Πάντα τα οστά μου θέλουν ειπεί, Κύριε, τις όμοίός σου, όστις ελευθερώνει τον πτωχόν από του ισχυροτέρου αυτού, και τον πτωχόν και τον πένητα από του διαρπάζοντος αυτόν; **11** Σηκωθέντες μάρτυρες άδικοι, με ηρώτων περί πραγμάτων, τα οποία εγώ δεν ήξευρον· **12** Ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί καλού· στέρησιν εις την ψυχήν μου. **13** Εγώ δε, ότε αυτοί ήσαν εν θλίψει, ενεδύομην σάκκον· εταπείνωσα εν νηστεία την ψυχήν μου· και η προσευχή μου επέστρεφεν εις τον κόλπον μου. **14** Εφερόμην ως προς φίλον, ως προς αδελφόν μου· έκυπτον σκυθρωπάζω, ως ο πενθών διά την μητέρα αυτού. **15** Αλλ' αυτοί εχάρησαν διά την συμφοράν μου και συνήχησαν· συνήχησαν εναντίον μου οι χαμερπείς, και εγώ δεν ήξευρον· με εξέσχισον και δεν έπαυον. **16** Μετά υποκριτικών χλευαστών εν συμποσίοις έτρίζον κατ' εμού τους οδόντας αυτών. **17** Κύριε, πότε θέλεις ιδεί; ελευθέρωσον την ψυχήν μου από του ολέθρου αυτών, την μεμονωμένην μου εκ των λεόντων. **18** Εγώ θέλω σε υμνεί εν μεγάλη συνάξει· μεταξύ πολυαρίθμου λαού θέλω σε υμνεί. **19** Ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθρευόμενοι με άδίκως· οι μισούντες με αναιτίως ας μη νευώσι με τους οφθαλμούς. **20** Διότι δεν ελάλουν ειρήνην, αλλά εμελέτων δόλους κατά των ησυχάζοντων επί της γης· **21** και επλάτυναν κατ' εμού το στόμα αυτών, λέγοντες, Εύγε, εύγε· είδεν ο οφθαλμός ημών. **22** Είδες, Κύριε· μη σιωπήσης· Κύριε, μη απομακρυνθής απ' εμού. **23** Εγέρθητι και εξύπνησον διά την κρίσην μου, Θεέ μου και Κύριέ μου, διά την δίκην μου. **24** Κρίνόν με, Κύριε ο Θεός μου, κατά την δικαιοσύνην σου, και ας μη χαρώσιν επ' εμέ. **25** Ας μη είπωσιν εν ταις καρδίαις αυτών, Εύγε, ψυχή ημών. μηδέ ας είπωσι, Κατεπίομεν αυτόν. **26** Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν ομού οι επιχαίροντες εις το κακόν μου· ας ενδυθώσιν εντροπήν και όνειδος· οι μεγαλαυχούντες κατ' εμού. **27** Ας ευφρανθώσι και ας χαρώσιν οι θέλοντες την δικαιοσύνην μου· και διαπαντός ας λέγωσιν, Ας μεγαλυνηθή ο Κύριος, όστις θέλει την ειρήνην του

δούλου αυτού. **28** Και η γλώσσα μου θέλει μελετά την δικαιοσύνη σου και τον έπαινό σου όλην την ημέραν.

36 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, δούλου του Κυρίου.» Του ασεβούς η παρανομία λέγει εν τη καρδιά μου, δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. **2** Διότι απατά εαυτόν εις τους οφθαλμούς αυτού περί του ότι θέλει ευρεθή η ανομία αυτού διά να μισηθή. **3** Τα λόγια του στόματος αυτού είναι ανομία και δόλος δεν ηθέλησε να νοήση διά να πράττη το αγαθόν. **4** Ανομίαν διαλογίζεται επί της κλίνης αυτού· ίσταται εν οδώ ουχί καλή· το κακόν δεν μισεί. **5** Κύριε, έως του ουρανού φθάνει το έλεός σου, η αλήθειά σου έως των νεφελών. **6** Η δικαιοσύνη σου είναι ως τα υψηλά όρη· αι κρίσεις σου άβυσσος μεγάλη· ανθρώπους και κτήνη σώξεις, Κύριε. **7** Πόσον πολύτιμον είναι το έλεός σου, Θεέ. Διά τούτο οι υιοί των ανθρώπων ελπίζουν επί την σκιάν των πτερύγων σου. **8** Θέλουσι χορτασθή από του πάχους του οίκου σου, και από του χειμάρρου της τρυφής σου θέλεις ποτίσει αυτούς. **9** Διότι μετά σου είναι η πηγή της ζωής· εν τω φωτί σου θέλομεν ιδεί φως. **10** Έκτεινον το έλεός σου προς τους γνωρίζοντάς σε, και την δικαιοσύνην σου προς τους ευθείς την καρδίαν. **11** Ας μη έλθη επ' εμέ πους υπερηφανίας· και χερ ασβών ας μη με σαλεύση. **12** Εκεί έπεσον οι εργάται της ανομίας· κατεσπρώχθησαν και δεν θέλουσι δυναθή να ανεγερθώσι.

37 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Μη αγανάκτηι διά τους πονηρευομένους, μηδέ ζήλευε τους εργάτας της ανομίας. **2** Διότι ως χόρτος ταχέως θέλουσι κοπή, και ως χλωρά βοτάνη θέλουσι καταμαρανθή. **3** Έλπιζε επί Κύριον και πράττε το αγαθόν· κατοικεί την γην και νέμου την αλήθειαν· **4** και ευφραίνου εν Κυρίω, και θέλει σου δώσει τα ζητήματα της καρδιάς σου. **5** Ανάθες εις τον Κύριον την οδόν σου και έλπιζε επ' αυτόν, και αυτός θέλει ενεργήσει· **6** και θέλει εξάξει ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως μεσημβρίαν. **7** Αναπαύου επί τον Κύριον και πρόσμενε αυτόν· μη αγανάκτηι διά τον κατευδομένον εν τη οδώ αυτού, διά άνθρωπον πράττοντα παρανομίας. **8** Παύσον από θυμού και άφες την οργήν· μηδόλως αγανάκτηι ώστε να πράττης πονηρά. **9** Διότι οι πονηρευόμενοι θέλουσιν εξολοθρευθή· οι δε προσμένοντες τον Κύριον, ούτοι θέλουσι κληρονομήσει την γην. **10** Διότι έτι μικρόν και ο ασεβής δεν θέλει υπάρχει· και θέλεις ζητήσει τον τόπον αυτού, και δεν θέλει ευρεθή. **11** οι πραείς όμως θέλουσι κληρονομήσει την γήν· και θέλουσι καταρυσά εν πολλή ειρήνη. **12** Ο ασεβής μηχανάται κατά του δικαίου, και τρίζει κατ' αυτού τους οδόντας αυτού. **13** Ο Κύριος θέλει γελάσει επ' αυτού, επειδή βλέπει ότι έρχεται η ημέρα αυτού. **14** Οι ασεβείς εξέσπασαν ρομφαίαν και ενέτειναν το τόξον αυτών, διά να καταβάλωσι τον πτωχόν και τον πέννητα, διά να σφάξωσι τους περιπατούντας εν ευθύτητι. **15** Η ρομφαία αυτών θέλει εμβή εις την καρδίαν αυτών, και τα τόξα αυτών θέλουσι συντριφθή. **16** Κάλλιον το ολίγον του δικαίου παρά ο πλούτος πολλών ασεβών. **17** Διότι οι βραχίονες των ασεβών θέλουσι συντριφθή· τους δε

δικαίους υποστηρίζει ο Κύριος. **18** Γινώσκει ο Κύριος τας ημέρας των αμέμπτων· και η κληρονομία αυτών θέλει είσθαι εις τον αιώνα. **19** Δεν θέλουσι καταισχυθή εν καιρώ πονηρώ· και εν ημεραις πείνης θέλουσι χορτασθή. **20** Οι δε ασεβείς θέλουσιν εξολοθρευθή· και οι εχθροί του Κυρίου, ως το πάχος των αρνίων, θέλουσιν αναλωθή εις καπνόν θέλουσι διαλυθή. **21** Δανείται ο ασεβής και δεν αποδίδει, ο δε δίκαιος ελεεί και δίδει. **22** Διότι οι ευλογημένοι αυτού θέλουσι κληρονομήσει την γήν· οι δε κατηραμένοι αυτού θέλουσιν εξολοθρευθή. **23** Όταν υπό Κυρίου κατευθύνονται τα διαβήματα του ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν. **24** Εάν πέση, δεν θέλει συντριφθή· διότι ο Κύριος υποστηρίζει την χείρα αυτού. **25** Νέος ήμην και ήδη εγήρασα, και δεν είδον δίκαιον εγκαταλειμμένον ουδέ το σπέρμα αυτού ζητούν άρτον. **26** Όλην την ημέραν ελεεί και δανείζει, και το σπέρμα αυτού είναι εις ευλογίαν. **27** Έκκλινον από του κακού και πράττε το αγαθόν, και θέλεις διαμένει εις τον αιώνα. **28** Διότι ο Κύριος αγαπά κρίσιν, και δεν εγκαταλείπει τους οσίους αυτού· εις τον αιώνα θέλουσι διαφυλαχθή· το δε σπέρμα των ασεβών θέλει εξολοθρευθή. **29** Οι δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει την γην, και επ' αυτής θέλουσι κατοικεί εις τον αιώνα. **30** Το στόμα του δικαίου μελετά σοφίαν, και η γλώσσα αυτού λαλεί κρίσιν. **31** Ο νόμος του Θεού αυτού είναι εν τη καρδιά αυτού· τα διαβήματα αυτού δεν θέλουσιν ολισθήσει. **32** Κατασκοπεύει ο αμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεί να θανατώση αυτόν. **33** Ο Κύριος δεν θέλει αφήσει αυτόν εις τας χείρας αυτού, ουδέ θέλει καταδικάσει αυτόν όταν κρίνη αυτόν. **34** Πρόσμενε τον Κύριον και φύλαττε την οδόν αυτού, και θέλει σε υψώσει διά να κληρονομήσει την γήν· όταν εξολοθρευθώσιν οι ασεβείς, θέλεις ιδεί. **35** Είδον τον ασεβή υπερψούμενον και εξηπλωμένον ως την χλωράν δάφνην· **36** αλλ' ηφανίσθη και ίδου, δεν υπήρχε· και εξήτησα αυτόν, και δεν ευρέθη. **37** Παρατήρει τον άκακον και βλέπε τον ευθύν, ότι εις τον ειρηνικόν άνθρωπον θέλει είσθαι εγκατάλειμμα· **38** οι δε παραβάται θέλουσιν όλως εξολοθρευθή των ασεβών το εγκατάλειμμα θέλει αποκοπή. **39** Των δικαίων όμως η σωτηρία είναι παρά Κυρίου· αυτός είναι η δύναμις αυτών εν καιρώ θλίψεως. **40** Και θέλει βοηθήσει αυτούς ο Κύριος, και ελευθερώσει αυτούς· θέλει ελευθερώσει αυτούς από ασεβών και όσους αυτούς· διότι ήλπισαν επ' αυτόν.

38 «Ψαλμός του Δαβίδ εις ανάμνησιν.» Κύριε, μη με ελέγξης εν τω θυμώ σου, μηδέ εν τη οργή σου παιδεύσης με. **2** Διότι τα βέλη σου ενεπήχθησαν εις εμέ και η χειρ σου καταπιέζει με. **3** Δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκί μου εξ αιτίας της οργής σου· δεν είναι ειρήνη εις τα οστά μου εξ αιτίας της αμαρτίας μου. **4** Διότι αι ανομιαί μου υπερέβησαν την κεφαλήν μου· ως φορτίον βαρύν υπερβάρουναν επ' εμέ. **5** Εβρόμωσαν και εσάπησαν αι πληγαί μου εξ αιτίας της ανοησίας μου. **6** Εταλαιπωρήθην, εκυρτώθην εις άκρον· όλην την ημέραν περιπατώ σκυθρωπός. **7** Διότι τα εντόσθιά μου γέμουσι φλογώσεως, και δεν υπάρχει υγεία εν τη σαρκί μου. **8** Ησθένησα και καθ' υπερβολήν κατεκόπην· βρυχώμαι από της αδημονίας της καρδιάς μου. **9**

Κύριε, ενώπιόν σου είναι πάσα η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου δεν κρύπτεται από σου. **10** Η καρδιά μου ταραττείται, η δύναμис μου με εγκαταλείπει και το φως των οφθαλμών μου, και αυτό δεν είναι μετ' εμού. **11** Οι φίλοι μου και οι πλησίον μου στέκουσιν απέναντι της πληγής μου, και οι πλησιέστεροί μου στέκουσιν από μακρόθεν. **12** Και οι ζητούντες την ψυχήν μου στήνουνσιν εις εμέ παγίδια· και οι εκζητούντες το κακόν μου λαλούσιν πονηρά, και μελετώσι δόλους όλην την ημέραν. **13** Αλλ' εγώ ως κωφός δεν ήκουον και ήμην ως άφωνος, μη ανοίγων το στόμα αυτού. **14** Και ήμην ως άνθρωπος μη ακούων και μη έχων αντιλογίαν εν τω στόματι αυτού. **15** Διότι επί σε, Κύριε, ήλπισα· συ θέλεις μου εισακούσει, Κύριε ο Θεός μου. **16** Επειδή είπα, Ας μη χαρώσιν επ' εμέ· όταν ολιθήση ο πους μου, αυτό μεγαλαυχούσι κατ' εμού. **17** Διότι είμαι έτοιμος να πέσω, και ο πόνος μου είναι πάντοτε έμπροσθέν μου. **18** Επειδή εγώ θέλω αναγγέλλει την ανομίαν μου, θέλω λυπειθίαι διά την αμαρτίαν μου. **19** Αλλ' οι εχθροί μου ζώσιν, υπερσχύουσι· και επληθύνθησαν οι μισούντές με αδίκως. **20** Και οι ανταποδίδοντες κακόν αντί καλού είναι εναντίοι μου, επειδή κυνηγώ το καλόν. **21** Μη με εγκαταλίπης, Κύριε· Θεέ μου, μη απομακρυνθής απ' εμού. **22** Τάχυνον εις βοήθειάν μου, Κύριε, η σωτηρία μου.

39 «Εις τον πρώτον μουσικόν, τον Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπα, θέλω προσέχει εις τας οδούς μου, διά να μη αμαρτάνω διά της γλώσσης μου· θέλω φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν, ενώ είναι ο ασεβής έμπροσθέν μου. **2** Εστάθην άφωνος και σιωπηλός· εσιώπησα και από του να λέγω καλόν· και ο πόνος μου ανεταράχθη. **3** Εθερμάνθη η καρδιά μου εντός μου· ενώ μελέτων, εξήφθη εν εμοί πύρ· ελάλησα διά της γλώσσης μου και είπα, **4** Κάμε γνωστόν εις εμέ, Κύριε, το τέλος μου και τον αριθμόν των ημερών μου, τις είναι, διά να γνωρίσω πόσον έτι θέλω ζήσει. **5** Ιδού, μέτρον σπιθαμής κατέστησας τας ημέρας μου, και ο καιρός της ζωής μου είναι ως ουδέν έμπροσθέν σου· επ' αληθείας πας άνθρωπος, καίτοι στερεός, είναι όλως ματαιότης. **6** Βεβαίως εις μάτην ταραττείται περιπατεί εν φαντασία· βεβαίως εις μάτην ταραττείται· θησαυρίζει, και δεν εξεύρει τις θέλει συνάξει αυτά. **7** Και τώρα, Κύριε, τι περιμένω; η ελπίς μου είναι επί σε. **8** Από πασών των ανομιών μου λύτρωσόν με· μη με κάμης όνειδος του άφρονος. **9** Έγεινα άφωνος· δεν ήνοιξα το στόμα μου, επειδή συ έκαμες τούτο. **10** Απομάκρυνον απ' εμού την πληγήν σου· από της πάλης της χειρός σου εγώ απέκαμον. **11** Όταν δι' ελέγχων παιδεύης άνθρωπον διά ανομίαν, Κατατρώγεις ως σκόληξ την ωραιότητα αυτού· τω όντι ματαιότης πας άνθρωπος. Διάψαλμα. **12** Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχης μου και δοξ ακρόασιν εις την κραυγήν μου· μη παρασιώπησιν εις τα δάκρυά μου. Διότι πάροικος είμαι παρά σοι και παρεπίδημος, καθώς πάντες οι πατέρες μου. **13** Παύσαι απ' εμού, διά να αναλάβω δύναμιν, πριν αποδημήσω και δεν υπάρχω πλέον.

40 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Περιέμεινα εν υπομονή τον Κύριον, και έκλινε προς εμέ και ήκουσε της κραυγής μου· **2** και με ανεβίβασεν εκ λάκκου ταιλαιωρίας, εκ βορβορώδους πηλού, και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου, εστερέωσε τα βήματά μου· **3** και έβαλεν εν τω στόματί μου άσμα νέον, ύμνον εις τον Θεόν ημών· θέλουσιν ιδεί πολλοί και θέλουσι φοβηθή και θέλουσιν ελπίσει επί Κύριον. **4** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις έθεσε τον Κύριον ελπίδα αυτού και δεν αποβλέπει εις τους υπερηφάνους και εις τους κλίνοντας επί ψεύδη. **5** Πολλά έκαμες συ, Κύριε ο Θεός μου, τα θαυμασιά σου και τους περί ημών διαλογισμούς σου δεν είναι δυνατόν να εκθέση τις εις σε· εάν ήθελον να απαγγέλλω και να ομιλώ περί αυτών, υπερβάνουσι πάντα αριθμόν. **6** Θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησας διήνοιξας εν εμοί· ώτα· ολοκαύτωμα και προσφοράν περί αμαρτίας δεν εζήτησας. **7** Τότε είπα, Ιδού, έρχομαι· εν τω τόμω του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού· **8** Χαίρω, Θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι εν τω μέσω της καρδιάς μου. **9** Εκήρυξα δικαιοσύνην εν συνάξει μεγάλη· ιδού, δεν εμπόδισα τα χείλι μου, Κύριε, συ εξεύρεις. **10** Την δικαιοσύνην σου δεν έκρυψα εντός της καρδιάς μου· την αληθειάν σου και την σωτηρίαν σου ανήγγειλα· δεν έκρυψα το έλεός σου και την αληθειάν σου από συνάξεως μεγάλης. **11** Συ, Κύριε, μη απομακρύνης τους οικτιρισμούς σου απ' εμού· το έλεός σου και η αλήθεια σου ας με περιφρουρώσι διαπαντός. **12** Διότι με περιεκύκλωσαν αναριθμητα κακά· με κατέφθασαν αι ανομίαι μου, και δεν δύναμαι να θεωρώ αυτάς· επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου· και η καρδιά μου με εγκαταλείπει. **13** Ευδόκησον, Κύριε, να με ελευθερώσης· Κύριε, τάχυνον εις βοήθειάν μου. **14** Ας αισχυνθώσι και ας εκτραπώσιν ομού οι ζητούντες την ψυχήν μου, διά να απολέσωσιν αυτήν· ας στραφώσιν εις τα σπίασ και ας εντραπώσιν οι θέλοντες το κακόν μου. **15** Ας εξολοθρευθώσι διά μισθόν της αισχύνης αυτών οι λέγοντες προς εμέ, εύγε, εύγε. **16** Ας αγάλλωνται και ας ευφρανώνται εις σε πάντες οι ζητούντες σε· οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος. **17** Εγώ δε είμαι πτωχός και πένης· αλλ' ο Κύριος φροντίζει περί εμού· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου συ είσαι· Θεέ μου, μη βραδύνης.

41 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Μακάριος ο επιβλέπων εις τον πτωχόν· εν ημέρα θλίψεως θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **2** Ο Κύριος θέλει φυλάξει αυτόν και διατηρήσει την ζωήν αυτού· μακάριος θέλει είσθαι επί της γής· και δεν θέλεις παραδώσει αυτόν εις την επιθυμίαν των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος θέλει ενδυναμόνει αυτόν επί της κλίνης της ασθενείας· εν τή αρρωστία αυτού συ θέλεις στρόνει όλην την κλίνην αυτού. **4** Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με· ίασαι την ψυχήν μου, διότι ήμαρτον εις σε. **5** Οι εχθροί μου λέγουσι κακά περί εμού, Πότε θέλει αποθάνει, και θέλει απολεσθή το όνομα αυτού; **6** Και εάν τις έρχηται να με ίδη, ομιλεί ματαιότητα· η καρδιά αυτού συνάγει εις εαυτήν ανομίαν· εξελθών έξω, λαλεί αυτήν. **7** Κατ'

εμου ψιθυρίζουν ομού πάντες οι μισούντές με· κατ' εμού διαλογίζονται κακά λέγοντες, **8** Πράγμα κακόν εκολλήθη εις αυτόν· και κατάκοπος ων δεν θέλει πλέον σηκωθεί. **9** Και αυτός ο άνθρωπος, μετά του οποίου έζων ειρηνικώς, επί τον οποίον ήλπισα, όστις έτρωγε τον άρτον μου, εσήκωσεν επ' εμέ πτέρναν. **10** Αλλά συ, Κύριε, ελεήσόν με και αναστήσόν με, και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς. **11** Εκ τούτου γνωρίζω ότι συ με ευνοείς, επειδή δεν θριαμβεύει κατ' εμού ο εχθρός μου. **12** Εμέ δε, συ με εσθίριζας εις την ακεραιότητά μου, και με εσπερέωσας ενώπιόν σου εις τον αιώνα. **13** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, απ' αιώνος και έως αιώνος. Αμήν και αμήν.

42 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ, διά τους υιούς Κορέ.» Καθώς επιποθεί η έλαφος τους ρύακας των υδάτων, ούτως η ψυχή μου σε επιποθεί, Θεέ. **2** Διψά η ψυχή μου τον Θεόν, τον Θεόν τον ζώντα· πότε θέλω ελθεί και θέλω φανή ενώπιον του Θεού; **3** Τα δάκρυά μου έγειναν τροφή μου ημέραν και νύκτα, όταν μοι λέγωσι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; **4** Ταύτα ενεθυμήθην και εξέχεα την ψυχίην μου εντός μου, ότι διέβαινον μετά του πλήθους και περιεπάτουν μετ' αυτού έως του οίκου του Θεού, εν φωνή χαράς και αινέσεως, μετά πλήθους εορτάζοντος. **5** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν· το πρόσωπον αυτού είναι σωτηρία. **6** Θεέ μου, η ψυχή μου είναι περίλυπος εντός μου· διά τούτο θέλω σε ενθυμείσθαι εκ γης Ιορδάνου και Ερμυνείμ εκ του όρους Μισάρ. **7** Άβυσσος προσκαλεί άβυσσον εις τον ήχον των καταρακτών σου· πάντα τα κύματά σου και αι τρικυμίας σου διήλθον επ' εμέ. **8** Εν τη ημέρα θέλει προστάξει ο Κύριος το έλεος αυτού· εν δε τη νυκτί θέλει είσθαι μετ' εμού η ωδή αυτού, η προσευχή μου προς τον Θεόν της ζωής μου. **9** Θέλω ειπει προς τον Θεόν, την πέτραν μου, διά τι με ελπισμόνησας; διά τι περιπατώ σκυθρωπώς εκ της καταθλίψεως του εχθρού; **10** Οι εχθροί μου ονειδίζοντές με συντριβούσι τα οστά μου, λέγοντές μοι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; **11** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν· αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός μου.

43 Κρίνόν με, Θεέ, και δίκασον την δίκην μου κατά έθνους ανοσίου· από ανθρώπου απάτης και ανομίας ελευθέρωσόν με· **2** Διότι συ είσαι ο Θεός της δυνάμεώς μου· διά τι με απέβαλες; διά τι περιπατώ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; **3** Εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου· αυτά άς με οδηγώσιν· άς με φέρωσιν εις το όρος της αγιότητός σου και εις τα σκηνώματά σου. **4** Τότε θέλω εισέλθει εις το θυσιαστήριον του Θεού, εις τον Θεόν, την ευφροσύνην της αγαλλιάσεώς μου· και θέλω σε δοξολογεί εν κιθάρα, ω Θεέ, ο Θεός μου. **5** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν·

αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός μου.

44 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά τους υιούς Κορέ· Μασχίλ.» Θεέ, με τα ότα ημών ηκούσαμεν, οι πατέρες ημών διηγήθησαν προς ημάς το έργον, το οποίον έπραξας εν ταις ημέραις αυτών, εν ημέραις αρχαίαις. **2** Συ διά της χειρός σου εξεδίωξας έθνη και εφύτευσας αυτούς καταθλίψας λαούς και απεδίωξας αυτούς. **3** Διότι δεν εκληρονόμησαν την γην διά της ρομφαίας αυτών, και ο βραχίων αυτών δεν έσωσεν αυτούς· αλλ' η δεξιά σου και ο βραχίων σου και το φως του προσώπου σου· διότι ευηρεστήθης εις αυτούς. **4** Συ είσαι ο βασιλεύς μου, Θεέ, ο διορίζων τας σωτηρίας του Ιακώβ. **5** Διά σου θέλομεν καταβάλλει τους εχθρούς ημών· διά του ονόματός σου θέλομεν καταπατήσει τους επανισταμένους εφ' ημάς· **6** Διότι δεν θέλω ελπίσει επί το τόξον ουδέ η ρομφαία μου θέλει με σώσει. **7** Διότι συ έσωσας ημάς εκ των εχθρών ημών και κατήσυχνας τους μισούντας ημάς· **8** εις τον Θεόν θέλομεν καυχάσθαι όλην την ημέραν, και το όνομά σου εις τον αιώνα θέλομεν υμνεί. Διάψαλμα. **9** Όμως απέβαλες και κατήσυχνας ημάς, και δεν εξέγχεσαι πλέον μετά των στρατευμάτων ημών. **10** Έκαμες ημάς να στρέψωμεν εις τα οπίσω έμπροσθεν του εχθρού· και οι μισούντες ημάς διαρπάξουσι τα ημέτερα εις εαυτούς. **11** Παρέδωκας ημάς ως πρόβατα εις βρώσιν και εις τα έθνη διεσκόρπισας ημάς. **12** Επώλησας τον λαόν σου άνευ τιμής, και δεν ηύξησας τον πλούτόν σου εκ της πωλήσεως αυτών. **13** Κατέστησας ημάς όνειδος εις τους γείτονας ημών, κατάγελων και χλευασμών εις τους πέριξ ημών. **14** Κατέστησας ημάς παροιμίαν μεταξύ των εθνών, κίνησιν κεφαλής μεταξύ των λαών. **15** Όλην την ημέραν η εντροπή μου είναι ενώπιόν μου, και η αισχύνη του προσώπου μου με εκάλυψε· **16** διά την φωνήν του ονειδίζοντος και υβρίζοντος· διά τον εχθρόν και εκδικητήν. **17** Πάντα ταύτα ήλθον εφ' ημάς, όμως δεν σε ελπισμόνησαμεν και δεν ηθετήσαμεν την διαθήκην σου· **18** Ουδέ εστράφη εις τα οπίσω η καρδία ημών, ουδέ εξέκλιναν τα βήματα ημών από της οδού σου. **19** Αν και συνέτριψας ημάς εν τω τόπω των δρακόντων και περιεκάλυψας ημάς διά της σκιάς του θανάτου. **20** Εάν εληγομονούμεν το όνομα του Θεού ημών και εξετεινομεν τας χείρας ημών εις Θεόν άλλότριον, **21** ο Θεός δεν ήθελεν εξετάσει τούτο; διότι αυτός εξεύρει τα κρύφια της καρδίας. **22** Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν· ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. **23** Εξεγέρθητι, διά τι καθεύδεις, Κύριε; εξεγέρθητι, μη αποβάλλης ημάς διαπαντός. **24** Διά τι κρύπτεις το πρόσωπόν σου; λησμονείς την ταλαιπωρίαν ημών και την καταδυναστευσιν ημών; **25** Διότι εταπεινώθη έως χώματος η ψυχή ημών· εκολλήθη εις την γην η κοιλία ημών. **26** Ανάστητι εις βοήθειαν ημών και λύτρωσον ημάς ένεκεν του ελέους σου.

45 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ, διά τους υιούς Κορέ· Μασχίλ· ωδή υπέρ του αγαπητού.» Η καρδία μου αναβρύει λόγον αγαθόν· εγώ λέγω τα έργα μου προς τον βασιλέα· η γλώσσα μου είναι κάλαμος

γραμματέως ταχυγράφου. **2** Σου είσαι ωραιότερος των υιών των ανθρώπων· εξεχύθη χάρις εις τα χείλη σου· διά τούτο σε ευλόγησεν ο Θεός εις τον αιώνα. **3** Περιζώσων την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, δυνατέ, εν τη δόξῃ σου και εν τη μεγαλοπρεπείᾳ σου. **4** Και κατευοδοῦ εν τη μεγαλειότητι σου και βασιλεύει εν αληθείᾳ και πραότητι και δικαιοσύνη· και η δεξιὰ σου θέλει σοι δείξει φοβερά πράγματα. **5** Τα βέλη σου είναι οξέα· λαοὶ υποκάτω σου θέλουσι πέσει· και αυτά θέλουσιν εμπηχθῆ εἰς την καρδίαν των εχθρών του βασιλέως. **6** Ο θρόνος σου, Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος· σκίηπτρον ευθύτητος είναι το σκίηπτρον της βασιλείας σου. **7** Ηγάπησας δικαιοσύνην και ἐμίσησας ἀδικίαν· διά τούτο ἐχρῖσε σε ο Θεός, ο Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως πᾶν ἐπὶ τὸ μετόχου σου. **8** Σμύρναν και ἀλίην και κασίαν ευδοιάζουσι πάντα τα ἱμάτιά σου, ὅταν ἐξέρχησαι ἐκ των ελεφαντίνων παλατιῶν, διά των οποίων σε εὐφραναν. **9** Θυγατέρες βασιλέων παρίστανται ἐν ταῖς τιμαῖς σου· η βασιλίςσα ἐστάθη ἐκ δεξιῶν σου ἐστολισμένη με χρυσίον Ὠφείρ. **10** Ἄκουσον, θυγάτερ, και ἰδέ, και κλίνων το ὠτίον σου· και λησιμόνησον τον λαόν σου και τον οἶκον του πατρός σου. **11** και θέλει ἐπιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλος σου· διότι αὐτός είναι ο κύριός σου· και προσκύνησον αὐτόν. **12** Και η θυγάτηρ της Τύρου θέλει παρασταθῆ με δῶρα· το πρόσωπόν σου θέλουσιν ἱκετεύσει οὖτοι πλοῦσοι του λαοῦ. **13** Ὀλη η δόξα της θυγατρὸς του βασιλέως είναι ἔσθωθεν· το ἐνδύμα αὐτῆς είναι χρυσοῦφαντον. **14** Θέλει φερθῆ προς τον βασιλέα με ἱμάτιον κεντητόν· παρθένου σύντροφοι αὐτῆς, κατόπιν αὐτῆς, θέλουσι φερθῆ εἰς σε. **15** Θέλουσι φερθῆ ἐν ευφροσύνῃ και ἀγαλλιάσει· θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς το παλάτιον του βασιλέως. **16** Ἀντί των πατέρων σου θέλουσιν εἶσθαι οὖτοι υἱοὶ σου· αὐτοὺς θέλεις καταστήσει ἀρχοντας ἐπὶ πάσαν την γην. **17** Θέλω μνημονεύει το ὄνομά σου εἰς πάσας τὰς γενεάς· διά τούτο οὖτοι λαοὶ θέλουσι σε ὑμενεῖ εἰς αἰῶνα αἰώνος.

46 «Εἰς τον πῶτον μουσικόν, διά τους υἱοὺς Κορέ· ὠδή ἐπὶ Ἀλαμῶθ.» Ο Θεός είναι καταφυγή ἡμῶν και δύναμις, βοήθεια ἐτοιμοτάτη ἐν ταῖς θλίψεσι. **2** Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθῆ, και ἀν σαλευθῆ η γη και μεταποπισθῶσι τα ὄρη εἰς το μέσον των θαλασσῶν· **3** και ἀν ηχώ και θαράττωνται τα ὕδατα αὐτῶν· και σείωνται τα ὄρη διά το ἔπαρμα αὐτῶν. Διάψαλμα. **4** Ποταμός, και οὖ ρυάκες αὐτοῦ θέλουσιν ευφραίνει την πόλιν του Θεοῦ, τον ἅγιον τόπον των σκηνωμάτων του Υψίστου. **5** Ο Θεός είναι ἐν τῷ μέσω αὐτῆς· δεν θέλει σαλευθῆ· θέλει βοηθήσει αὐτήν· ο Θεός ἀπό του χαράγματος της αὐγῆς. **6** Εφρῦσαν τὰ ἔθνη ἐσαλεύθησαν· αἱ βασιλειαὶ ἔδωκε φωνήν αὐτοῦ· ἡ γη ἀνελύθη. **7** Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ἡμῶν· προπύργιον ἡμῶν είναι ο Θεός του Ἰακώβ. Διάψαλμα. **8** Ἐλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα του Κυρίου· ποίας καταστροφῆς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ. **9** Καταπαύει τους πολέμους ἕως των περάτων της γῆς· συντριβεί τῶνον και κατακόψει λόγγην· καίει ἀμάξας ἐν πυρί. **10** Ησυχάσατε και γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ο Θεός· θέλω υψωθῆ μεταξύ των ἐθνῶν· θέλω υψωθῆ ἐν τῇ γῇ. **11** Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μεθ' ἡμῶν· προπύργιον ἡμῶν είναι ο Θεός του Ἰακώβ. Διάψαλμα.

47 «Εἰς τον πῶτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους υἱοὺς Κορέ.» Πάντες οὖτοι λαοὶ, κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξατε εἰς τον Θεόν ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. **2** Διότι ο Κύριος είναι ὕψιστος, φοβερός, βασιλεύς μέγας ἐπὶ πάσαν την γην. **3** Ὑπέταξε λαοὺς εἰς ἡμᾶς και ἔθνη ὑπὸ τους πόδας ἡμῶν. **4** Ἐκλεξε διά ἡμᾶς την κληρονομίαν την δόξαν του Ἰακώβ, τον οποίον ἠγάπησε. Διάψαλμα. **5** Ἀνέβη ο Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, ο Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. **6** Ψάλατε εἰς τον Θεόν, ψάλατε· ψάλατε εἰς τον βασιλέα ἡμῶν, ψάλατε. **7** Διότι βασιλεύς πάσης της γῆς είναι ο Θεός· ψάλατε μετὰ συνέσεως. **8** Ο Θεός βασιλεύει ἐπὶ τὰ ἔθνη· ο Θεός κἀθηται ἐπὶ τον θρόνον της ἀγιότητος αὐτοῦ. **9** Οὖτοι ἀρχοντες των λαῶν συνήχθησαν μετὰ του λαοῦ του Θεοῦ του Ἀβραάμ· διότι του Θεοῦ είναι αἱ ἀσπίδες της γῆς· υψώθη σφόδρα.

48 «Ὠδή Ψαλμοῦ διά τους υἱοὺς Κορέ.» Μέγας ο Κύριος και ἀνετός σφόδρα ἐν τῇ πόλει του Θεοῦ ἡμῶν, τῷ ὄρει της ἀγιότητος αὐτοῦ. **2** Ὠραὶον την θέσιν, χαρὰ πάσης της γῆς, είναι το ὄρος Σιών, προς τὰ πλάγια του βορρᾶ· ἡ πόλις του βασιλέως του μεγάλου. **3** ο Θεός ἐν τοῖς παλατιοῖς αὐτῆς γνωρίζεται ὡς προπύργιον. **4** Διότι, ἰδοῦ, οὖτοι βασιλεῖς συνήχθησαν· διήλθον ὁμοῦ. **5** Αὐτοὶ, ὡς εἶδον, ἐθαύμασαν· ἐταράχθησαν και μετὰ σπουδῆς ἔφυγον. **6** Τρόμος συνέλαβεν αὐτοὺς ἐκεῖ· πόνοι ὡς τικτούσης. **7** Δι' ἀνέμου ἀνατολικοῦ συντριβεί τὰ πλοῖα της θαρσεῖς. **8** Καθῶς ἠκούσαμεν, οὕτω και εἶδομεν ἐν τῇ πόλει του Κυρίου των δυνάμεων, ἐν τῇ πόλει του Θεοῦ ἡμῶν· ο Θεός θέλει θεμελιώσει αὐτήν εἰς τον αἰῶνα. Διάψαλμα. **9** Μελετώμεν, Θεέ, το ἔλεός σου ἐν μέσω του ναοῦ σου. **10** Κατὰ το ὄνομά σου, Θεέ, οὕτω και η ἀίνεσίς σου είναι ἕως των περάτων της γῆς· η δεξιὰ σου είναι πλήρης δικαιοσύνης. **11** Ἀς ευφραίνεται το ὄρος Σιών, ἀς ἀγάλλωνται αἱ θυγατέρες του Ἰούδα διά τὰς κρίσεις σου. **12** Κυκλώσατε την Σιών και περιέλθετε αὐτήν· ἀριθμήσατε τους πύργους αὐτῆς. **13** Θέσατε την προσοχήν σας εἰς τὰ περιτειχίσματα αὐτῆς· περιεργάσθητε τὰ παλάτια αὐτῆς· διά να διηγήσθη εἰς γενεάν μεταγενεστέραν. **14** Διότι οὗτος ο Θεός είναι ο Θεός ἡμῶν εἰς τον αἰῶνα του αιώνος· αὐτός θέλει ὀδηγῆ ἡμᾶς μέχρι θανάτου.

49 «Εἰς τον πῶτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους υἱοὺς Κορέ.» Ἀκούσατε ταῦτα, πάντες οὖτοι λαοὶ· ἀκροάσθητε, πάντες οὖτοι κάτοικοι της οἰκουμένης. **2** μικροί τε και μεγάλοι, πλοῦσοι ὁμοῦ και πένητες. **3** Το στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν· και η μελέτη της καρδίας μου είναι σύνεσις. **4** Ἐέλω κλίνει εἰς παραβολὴν το ὠτίον μου· θέλω ἐκθέσει ἐν κιθάρα το ἀίνιγμά μου. **5** Διὰ τι να φοβῶμαι ἐν ἡμέρας συμφορᾶς, ὅταν με περικυκλώσῃ ἡ ἀνομία των ἐνεδρευόντων με; **6** Οἷτινες ἐλπίζουν εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν και καυχῶνται εἰς το πλῆθος του πλοῦτου αὐτῶν. **7** οὐδεὶς δύναται ποτέ να ἐξαγοράσῃ ἀδελφόν, μηδὲ να δώσῃ εἰς τον Θεόν λύτρον δι' αὐτόν. **8** διότι πολῦτιμος είναι ἡ ἀπολύτρωσις της ψυχῆς αὐτῶν, και ἀνεύρητος διαπαντός, **9** ὡστε να ζῆ αἰωνίως, να μὴ ἰδῆ διαφθοράν. **10** Διότι βλέπει τους σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, καθῶς και τον ἄφρονα και τον ἀνόητον ἀπολλυμένους και καταλείποντας εἰς ἄλλους τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν. **11** ο εσωτερικός λογισμός αὐτῶν είναι

ὅτι οἱ οἴκοι αὐτῶν θέλουσιν ὑπάρχει εἰς τὸν αἰῶνα, αἰ κατοικίαι αὐτῶν εἰς γενεάν και γενεάν· νομαζοῦσι τα υποστατικά αὐτῶν με τα ἴδια αὐτῶν ονόματα. **12** Πλην ο ἄνθρωπος ο εν τιμῇ δεν διαμένει, ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα. **13** Αὐτή η οδός αὐτῶν εἶναι μωρία αὐτῶν· και ὁμως οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἡδύνονται εἰς τα λόγια αὐτῶν. Διάψαλμα. **14** Ὡς πρόβατα ἐβλήθησαν εἰς τὸν ἄδην· θάνατος θέλει ποιμάνει αὐτούς· και οἱ ευθεῖς θέλουσι κατακυριεύσει αὐτούς το πρώτῃ η δε δύναμις αὐτῶν θέλει παλαιωθῆ εν τῷ ἄδη, αφοῦ ἕκαστος ἀφήσῃ τῆν κατοικίαν αὐτοῦ. (Sheol h7585) **15** Ἀλλ' ο Θεός θέλει λυτρώσει τῆν ψυχὴν μου εκ χειρὸς ἄδου· διότι θέλει με δεχθῆ. Διάψαλμα. (Sheol h7585) **16** Μη φοβού ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ὅταν αὐξήσῃ η δόξα τῆς οἰκίας αὐτοῦ· **17** διότι εν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, δεν θέλει συμπαράλαβει οὐδέν, οὐδὲ θέλει καταβῆ κατόπιν αὐτοῦ η δόξα αὐτοῦ. **18** Ἀν και ἠυλόγησε τῆν ψυχὴν αὐτοῦ εν τῇ ζωῇ αὐτοῦ, και οἱ ἄνθρωποι θέλωσι σε επαινεί ἀγαθοποιούντα σεαυτὸν, **19** θέλει ὑπάγει εἰς τῆν γενεάν των πατέρων αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα δεν θέλουσιν ἰδεῖ φως. **20** Ὁ ἄνθρωπος ο εν τιμῇ και μη εννοῶν ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα.

50 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός τῶν θεῶν, ο Κύριος ἐλάλησε, και ἐκάλεσε τῆν γῆν, ἀπὸ ἀνατολῆς ἠλίου ἕως δύσεως αὐτοῦ. **2** Εκ τῆς Σιών, ἥτις εἶναι η εντέλεια τῆς ὠραιότητος, ἐλαμψεν ο Θεός. **3** Θέλει ελθεῖ ο Θεός ἡμῶν και δεν θέλει σιωπήσει· πυρ κατατρώγων θέλει εἰσθαι ἐμπροσθεν αὐτοῦ και περίξ αὐτοῦ σφοδρά ανεμοζάλη, **4** θέλει προσκαλέσει τοὺς ουρανοῦς ἄνωθεν και τῆν γῆν, διὰ να κρίνῃ τὸν λαόν αὐτοῦ. **5** Συναθροισάτέ μοι τοὺς οσίους μου, οἵτινες ἕκαμον μετ' ἐμοῦ συνθήκην ἐπὶ θυσίας. **6** Και οἱ ουρανοὶ θέλουσιν ἀναγγέλλει τῆν δικαιοσύνην αὐτοῦ· διότι ο Θεός, αὐτός εἶναι ο Κριτής. Διάψαλμα. **7** Ἄκουσον, λαέ μου, και θέλω λαλήσει Ἰσραὴλ, και θέλω διαμαρτυρήσει κατὰ σοῦ· Ὁ Θεός, ο Θεός σου εἶμαι ἐγώ. **8** Δεν θέλω σε ἐλέγξει διὰ τας θυσίας σου, τα δε ολοκαυτώματά σου εἶναι διαπαντός ἐνώπιόν μου. **9** Δεν θέλω δεχθῆ εκ του οἴκου σου μόσχον, τράγους εκ των ποιμνίων σου. **10** Διότι ἐμοῦ εἶναι πάντα τα θηρία του δάσους, τα κτήνη τα ἐπὶ χιλιῶν ὀρέων. **11** Γνωρίζω πάντα τα πετεινά των ὀρέων, και τα θηρία του ἀγροῦ εἶναι μετ' ἐμοῦ. **12** Εἴαν πεινάσω, δεν θέλω εἰπεῖ τούτο προς σέ· διότι ἐμοῦ εἶναι η οἰκουμένη και το πλήρωμα αὐτῆς. **13** Μήπως ἐγώ θέλω φάγει κρέας ταύρων ἢ πῖει αἷμα τράγων; **14** Θυσίασον εἰς τὸν Θεόν θυσίαν ἀίνεσεως, και ἀπόδος εἰς τὸν Ὑψιστον τας εὐχάς σου· **15** και επικαλοῦ ἐμέ εν ἡμέρα θλίψεως, θέλω σε ελευθερώσει, και θέλεις με δοξάσει. **16** Προς δε τὸν ἀσεβῆ εἶπεν ο Θεός· Τι προς σε, να διηγῆσαι τα διατάγματα μου και να ἀναλαμβάνῃς τῆν διαθήκην μου εν τῷ στόματί σου; **17** Συ δε μισεῖς παιδείαν και ἀπορρίπτεις ὀπίσω σου τοὺς λόγους μου. **18** Εἴαν ἴδῃς κλέπτην, τρέχεις μετ' αὐτοῦ· και μετὰ των μοιχῶν εἶναι η μερίς σου. **19** Παραδίδεις τὸ στόμα σου εἰς τῆν κακίαν, και η γλῶσσα σου περιπλέκει δολιότητα. **20** Καθήμενος λαλεῖς κατὰ του ἀδελφοῦ σου· βάλλεις σκάνδαλον κατὰ του υἱοῦ τῆς μητρὸς σου. **21** Ταῦτα ἐπράξας, και ἐσιώπησα· υπέλαβες

ὅτι εἶμαι τῷ ὄντι ὁμοίός σου· θέλω σε ἐλέγξει, και θέλω παραστήσει πάντα ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν σου. **22** Θεάσατε λοιπὸν τούτο εἰς τὸν νοῦν σας, οἱ λησμονούντες τὸν Θεόν, μήποτε σας ἀρπάσω, και οὐδεὶς ο λυτρώσω. **23** Ὁ προσφέρων θυσίαν ἀίνεσεως, οὗτος με δοξάζει και εἰς τὸν ευθετοῦντα τῆν οδόν αὐτοῦ θέλω δεῖξει τῆν σωτηρίαν του Θεοῦ.

51 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, ὅτε ἦλθε Νάθαν ο προφήτης προς αὐτόν, αφοῦ εἰσήλθε προς τῆν Βηθσαβέε.» Ελέησόν με, ὠ Θεέ, κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τα ανομήματά μου. **2** Πλύνον με μάλλον και μάλλον ἀπὸ τῆς ανομίας μου και ἀπὸ τῆς αμαρτίας μου καθάρισόν με. **3** Διότι τα ανομήματά μου ἐγώ γνωρίζω, και η αμαρτία μου ἐνώπιόν μου εἶναι διαπαντός. **4** Εἰς σε, εἰς σε μόνον ἤμαρτον και τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐπράξα· διὰ να δικαιωθῆς εν τοῖς λόγοις σου και να ἦσαι ἄμεμπτος εἰς τας κρίσεις σου. **5** Ἰδοῦ, συνελήφθην εν ἀνομία, και εν αμαρτία με ἐγέννησεν μήτηρ μου. **6** Ἰδοῦ, ἡγάπησας ἀλήθειαν εν τῇ καρδίᾳ, και εἰς τα ἐνδόμυχα θέλεις με διδάξει σοφίαν. **7** Ράντισόν με με ὕσσωπον, και θέλω εἶσθαι καθαρός· πλύνόν με, και θέλω εἶσθαι λευκότερος χιόνος. **8** Κάμε με να ακούσω ἀγαλλίαςαι και εν φροσύνην, διὰ να ευφρανθῶσι τα ὀστά, τα οποία συνέθλασας. **9** Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ των αμαρτιῶν μου και πάσας τας ἀνομίας μου ἐξάλειψον. **10** Καρδίαν καθαρὰν κτίσον εν ἐμοί, Θεέ· και πνεῦμα ευθές ἀνανέωσον ἐντός μου. **11** Μη με ἀπορρίψῃς ἀπὸ του προσώπου σου· και τὸ πνεῦμά το ἅγιόν σου μη ἀφαιρέσῃς ἀπ' ἐμοῦ. **12** Ἀπόδος μοι τῆν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου και με πνεῦμα ἠγεμονικόν στήριξόν με. **13** Θέλω διδάξει εἰς τοὺς παραβάτας τας οδοὺς σου· και ἀμαρτωλοὶ θέλουσιν ἐπιστρέφει εἰς σε. **14** Ελευθερώσόν με ἀπὸ αἱμάτων, Θεέ, Θεέ τῆς σωτηρίας μου· η γλῶσσα μου θέλει ψάλλει εν ἀγαλλίασει τῆν δικαιοσύνην σου. **15** Κύριε, ἀνοιξὸν τα χεῖλιά μου και τὸ στόμα μου θέλει ἀναγγέλλει τῆν ἀίνεσίν σου. **16** Διότι δεν θέλεις θυσίαν, ἄλλως ἤθελον προσφέρει· εἰς ολοκαυτώματα δεν ἀρέσκεσαι. **17** Θυσία του Θεοῦ εἶναι πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην, Θεέ, δεν θέλεις καταφρονήσει. **18** Ευεργέτησον τῆν Σιών διὰ τῆς εὐνοίας σου· οἰκοδόμησον τα τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ. **19** Τότε θέλεις ευαρεστηθῆ εἰς θυσίας δικαιοσύνης, εἰς προσφοράς και ολοκαυτώματα· τότε θέλουσι προσφέρει μόσχους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.

52 «Εἰς τὸν πρώτον μουσικόν, Μασχίλ του Δαβίδ, ὅτε ἦλθε Δαὼκ ο Ἰδουμαῖος και ἀνήγγειλε προς τὸν Σαούλ, και εἶπε προς αὐτόν. Ἦλθεν ο Δαβίδ εἰς τῆν οἰκίαν του Ἀχιμέλεχ.» Τι καυχάσαι εἰς τῆν κακίαν, δυνατέ; τὸ ἔλεος του Θεοῦ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα. **2** Η γλῶσσα σου μελετὰ κακίας· ὡς ξυράφιον ἠκονημένον ἐργάζεται δόλον. **3** Ἠγάπησας τὸ κακὸν μάλλον παρά τὸ ἀγαθόν, τὸ ψεύδος παρά τὴν λαλήν δικαιοσύνην. Διάψαλμα. **4** Ἠγάπησας πάντας τοὺς λόγους του ἀφανισμοῦ, γλώσσαν δολίαν. **5** Διὰ τούτο ο Θεός θέλει σε ἐξολοθρεῦσει διαπαντός· θέλει σε

αποσπάσει και σε μεταποτίσει εκ της σκηνής σου, και θέλει σε εκριζώσει εκ γης ζώντων. Διάψαλμα. **6** Και οι δίκαιοι θέλουν ιδεί και φοβηθή και θέλουνι γελάσει επ' αυτόν λέγοντες, **7** Ίδού, ο άνθρωπος, όστις δεν έθεσε τον Θεόν δύναμιν αυτού. αλλ' ήλπισεν επί το πλήθος του πλούτου αυτού και επεστηρίζετο επί την πονηρίαν αυτού. **8** Εγώ δε θέλω είσθαι ως ελαία ακμάζουσα εν τω οίκω του Θεού· ελπίζω επί το έλεος του Θεού εις τον αιώνα του αιώνος. **9** Θέλω σε δοξολογεί πάντοτε, διότι έκαμες ούτω· και θέλω ελπίζει επί το όνομά σου, διότι είναι αγαθόν έμπροσθεν των οσίων σου.

53 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ Μασχίλ του Δαβίδ.» Είπεν ο άφρων εν τη καρδία αυτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν και έγειναν βδελυροί διά την ανομίαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Θεός εξ ουρανού διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρώπων, διά να ίδη εάν ήναι τις έχων σύνεσιν, εκζητών τον Θεόν. **3** Πάντες εξέκλιναν· ομού εξηχηρώθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **4** Δεν έχουσι γνώσιν οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώσιν άρτου; τον Θεόν δεν επεκαλέσθησαν. **5** Εκεί εφοβήθησαν φόβον, όπου δεν ήτο φόβος, διότι ο Θεός διεσκόρπισε τα οστά των στρατοπεδούντων κατά σου· κατήσχυνας αυτούς, διότι ο Θεός κατεφόρνησεν αυτούς. **6** Τις θέλει δώσει εκ Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ; όταν ο Θεός επιστρέψη τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφραίνεσθαι ο Ισραήλ.

54 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ Μασχίλ του Δαβίδ, ότε ήλθον οι Ζιφαίοι και είπον προς τον Σαούλ, Δεν είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ παρ' ημίν; » Θεέ, σώσον με εν τω ονόματί σου και εν τη δυνάμει σου κρίνον με. **2** Θεέ, άκουσον της προσευχής μου ακροάσθητι των λόγων του στόματός μου. **3** Διότι ξένοι ηγέρθησαν κατ' εμού, και καταδυνάσται ζητούσι την ψυχήν μου· δεν έθεσαν τον Θεόν ενώπιον αυτών. Διάψαλμα. **4** Ίδού, ο Θεός με βοηθεί· ο Κύριος είναι μετά των υποστηριζόντων την ψυχήν μου. **5** Θέλει στρέψει τον κακόν επί τους εχθρούς μου· εξολόθρευσον αυτούς εν τη αληθεία σου. **6** Αυτοπροαιρέτως θέλω θυσίασει εις σε· θέλω δοξολογεί το όνομά σου, Κύριε, διότι είναι αγαθόν. **7** Διότι εκ πάσης στενοχωρίας με ελύτρωσε, και ο οφθαλμός μου είδε την εκδίκησιν επί τους εχθρούς μου.

55 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ Μασχίλ του Δαβίδ.» Δος ακρόασιν, Θεέ, εις την προσευχήν μου, και μη αποσυρθής από της δεήσεώς μου. **2** Πρόσεξον εις εμέ και εισάκουσόν μου· λυπούμαι εν τη μελέτη μου και ταράττομαι, **3** από της φωνής του εχθρού, από της καταθλίψεως του ασεβούς· διότι ρίπτουσιν επ' εμέ ανομίαν και μετ' οργής με μισούσιν. **4** Η καρδία μου καταθλίβεται εντός μου, και φόβος θανάτου έπεσεν επ' εμέ. **5** Φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ, και φρίκη με εκάλυψε. **6** Και είπα, Τις να μοι έδιδε πτέρυγας ως περιστερας· ήθελον πετάξει και αναπαυθή. **7** Ίδού, ήθελον απομακρυνθή φεύγων, ήθελον διατριβεί εν

τη ερήμω. Διάψαλμα. **8** Ήθελον ταχύνει την φυγήν μου από της ορμής του ανέμου, από της θυέλλης. **9** Καταπόντισον αυτούς, Κύριε· διαίρεσον τας γλώσσας αυτών· διότι είδον καταδυναστείαν και έριδα εν τη πόλει. **10** Ημέραν και νύκτα περικυκλούσιν αυτήν περί τα τείχη αυτής· και ανομία και ύβρις είναι εν τω μέσω αυτής. **11** Πονηρία εν τω μέσω αυτής· και απάτη και δόλος δεν λείπουν από των πλατειών αυτής. **12** Επειδή δεν με ωνειδίσει εχθρός, το οποίο ήθελον υποφέρει· δεν ηγέρθη επ' εμέ ο μισόν με· τότε ήθελον κρυφθή απ' αυτού. **13** Αλλά συ, άνθρωπε ομόψυχε, οδηγέ μου και γνωστέ μου. **14** Οίτινες συνωμιλούμεν μετά γλυκύτητος, συνεπορευόμεθα εις τον οίκον του Θεού. **15** Ας έλθη θάνατος επ' αυτούς· ας καταβύσι ζώντες εις τον άδη· διότι μεταξή αυτών, εν ταις κατοικίαις αυτών, είναι κακία. (Sheol h7585) **16** Εγώ προς τον Θεόν θέλω κράξει, και ο Κύριος θέλει με σώσει. **17** Εσπέρας και πρωί και μεσημβρίαν θέλω παρακαλεί και φωνάζει· και θέλει ακούσει της φωνής μου. **18** Θέλει λυτρώσει εν ειρήνη την ψυχήν μου από της μάχης της κατ' εμού· διότι πολλοί είναι εναντίον μου. **19** Ο Θεός, ο υπάρχων προ των αιώνων, θέλει εισακούσει και θέλει ταπεινώσει αυτούς· Διάψαλμα· διότι δεν μεταβάλλουσι τρόπον ουδέ φοβούνται τον Θεόν. **20** Έκαστος εκτείνει τας χείρας αυτού επί τους ειρηνεύοντας μετ' αυτού· αθετεί την συνθήκην αυτού. **21** Το στόμα αυτού είναι απαλώδην βουτύρου, αλλ' εν τη καρδία αυτού είναι πόλεμος· τα λόγια αυτού είναι μαλακώτερα ελαίου, πλην είναι ξίφη γυμνά. **22** Επίρριψον επί τον Κύριον το φορτίον σου, και αυτός θέλει σε ανακουφίσει· δεν θέλει ποτέ συγχωρήσει να σαλευθή ο δίκαιος. **23** Αλλά συ, Θεέ, θέλεις καταβιβάσει αυτούς εις φρέαρ απωλείας· άνδρες αιμάτων και δολιότητος δεν θέλουνι φθάσει εις το ήμισυ των ημερών αυτών· αλλ'· εγώ θέλω ελπίζει επί σε.

56 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Ιωνάθ-ελέμ-ρεχοκίμ, Μικτάμ του Δαβίδ, όποτε εκράτησαν αυτόν οι Φιλισταίοι εν Γαθ.» Ελέησόν με, ω Θεέ, διότι άνθρωπος χάσκει να με καταπίη· όλην την ημέραν πολεμών με καταθλίβει. **2** Τι εχθροί μου χάσκουσιν όλην την ημέραν να με καταπίωσι· διότι πολλοί είναι, Ύψιστε, οι πολεμούντές με. **3** Καθ' ην ημέραν φοβηθώ, επί σε θέλω ελπίζει· **4** εν τω Θεώ θέλω ανείσει τον λόγον αυτού· επί τον Θεόν ήλπισα· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη σαρξ; **5** Καθ' εκάστην μεταπλάττουσι τα λόγια μου· πάντες οι διαλογισμοί αυτών είναι κατ' εμού εις κακόν. **6** Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι τα βήματά μου, πως να πιάσωσι την ψυχήν μου. **7** Θέλουσι λυτρωθή διά της ανομίας; Θεέ, εν τη οργή σου κατακρήμνισον τους λαούς. **8** Συ αριθμείς τας αποπλανήσεις μου· θες τα δάκρυά μου εις την φιάλην σου· δεν είναι ταύτα εν τω βιβλίω σου; **9** Τότε θέλουσι επιστρέψει οι εχθροί μου εις τα πίσω, καθ' ην ημέραν σε επικαλεσθώ· εξεύρω τούτο, διότι ο Θεός είναι υπέρ εμού. **10** Εν τω Θεώ θέλω ανείσει τον λόγον αυτού· εν τω Κυρίω θέλω ανείσει τον λόγον αυτού. **11** Επί τον Θεόν ελπίζω· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; **12** Επάνω μου, Θεέ, είναι αι προς σε ευχαί

μου· θέλω σοι αποδοίει δοξολογίας. **13** Διότι ελύτρωσας την ψυχήν μου εκ θανάτου, ουχί και τους πόδας μου εξ ολισθήματος, διά να περιπατώ ενώπιον του Θεού εν τω φωτί των ζώντων;

57 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, ἐπί Αλτασέθ, Μικτάμ του Δαβίδ, ὅτε ἐρεύεν ἀπό προσώπου του Σαούλ εἰς το σπήλαιον.» Ἐλείσόν με, ὦ Θεέ, ἐλείσόν με· διότι ἐπί σε πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τὴν σκιάν των πτερυγῶν σου θέλω ἐλπίζει, εἰσοῦ παρέλθωσιν αἰ συμφοραί. **2** Θέλω κράζει πρὸς τον Θεόν τον Ὑψιστον, πρὸς τον Θεόν τον ευδοούντα τα πάντα δι' ἐμέ. **3** Θέλει ἐξαποστείλει ἐξ ουρανοῦ καὶ θέλει με σώσει· θέλει καταστήσει ὄνειδος τον χάσκοντα να με καταπίη· Διάψαλμα· ὁ Θεὸς θέλει ἐξαποστείλει το ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ. **4** Ἡ ψυχὴ μου εἶναι μεταξὺ λεόντων· κοίτομαι μεταξύ φλογερῶν ἀνθρώπων, των οποίων αἱ ὀδόντες εἶναι λόγχοι καὶ βέλη καὶ ἡ γλώσσα αὐτῶν ζήφος οἶζο. **5** Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τους ουρανοῦς· ἡ δόξα σου ας ἴναι ἐφ' ὅλην τὴν γῆν. **6** Παγίδα ἠτοίμασαν εἰς τα βήματά μου· ἡ ψυχὴ μου ἐκινδύνευε να πέση· ἔσκαψαν ἐμπροσθέν μου λάκκον, ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διάψαλμα. **7** Ἐτοιμὴ εἶναι ἡ καρδιά μου, Θεέ, ἐτοιμὴ εἶναι ἡ καρδιά μου· θέλω ψάλλει καὶ ψαλμῶδε. **8** Ἐξεγέρθητι, δόξα μου· ἐξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· θέλω ἐξεγερθῆ το πρωῒ. **9** Θέλω σε ἐπαινεῖσει, Κύριε, μεταξύ λαῶν· θέλω ψαλμῶδε εἰς σε μεταξύ ἐθνῶν. **10** Διότι ἐμεγαλύνθη ἕως των ουρανῶν το ἔλεός σου, καὶ ἕως των νεφελῶν ἡ ἀληθείά σου. **11** Ὑψώθητι, Θεέ, ἐπὶ τους ουρανοῦς· ἡ δόξα σου ας ἴναι ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.

58 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, ἐπί Αλ-τασέθ, Μικτάμ του Δαβίδ.» Ἀληθὴς ἀρα λαλεῖτε δικαιοσύνην; κρίνεται μετ' ευθύτητος, υἱοὶ των ἀνθρώπων; **2** Μάλιστα ἐν τῇ καρδίᾳ ἐργάζεσθε ἀδικίας· διαμοιράζετε τὴν ἀδικίαν των χειρῶν σας ἐν τῇ γῇ. **3** Ἀπεξενώθησαν οἱ ἀσεβεῖς ἐκ μήτρας· ἐπλανήθησαν ἀπὸ κοιλίας οἱ λαλοῦντες ψέυδος. **4** Ἐχουσι φαρμάκιον ὡς το φαρμάκιον του ὄφεως· εἶναι ὅμοιοι με τὴν κωφὴν ἀσπίδα, ἥτις φράττει τα ὠτα αὐτῆς· **5** ἥτις δεν θέλει να ἀκούσῃ τὴν φωνὴν των γοήτων, των γοητευόντων τόσοσ ἐπιδειξίως. **6** Θεέ, σύντριψον αὐτῶν τους ὀδόντας ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· Κύριε, κατάθραυσον τους κυνόδοντας των λεόντων. **7** Ἀς διαλυθῶσιν ὡς ὕδωρ καὶ ας ἐρεύσωσι· θέλει ἐκπέμψει τα βέλη αὐτοῦ, εἰσοῦ ἐξολοθρευθῶσιν. **8** Ὡς κοιλίας διαλυόμενος ας παρέλθωσιν· ὡς ἐξάμβλωμα γυναικός ας μὴ ἰδῶσι τον ἥλιον. **9** Πρὶν αὐξηθῶσιν αἱ ἀκανθαί σας, ὥστε να γείνωσι ράμνοι, ζώντας ὡς ἐν ὀργῇ, θέλει ἀρπάσει αὐτοὺς ἐν ἀνεμοστροβίλῳ. **10** Ὁ δίκαιος θέλει ευφρανθῆ, ὅταν ἰδῇ τὴν ἐκδίκησιν· τους πόδας αὐτοῦ θέλει νίψει ἐν τῷ αἵματι του ἀσεβοῦς. **11** Καὶ ἕκαστος θέλει λέγει, Ἐπ' ἀληθείας εἶναι καρπός διὰ τον δίκαιον· ἐπ' ἀληθείας εἶναι Θεός, κρίνων ἐπὶ τῆς γῆς.

59 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, ἐπί Αλ-τασέθ, Μικτάμ του Δαβίδ, ὅτε ἔστειλε ὁ Σαούλ, καὶ παρεφύλαττον τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ να θανατώσωσιν αὐτόν.» Ἐλευθέρωσόν με ἐκ των ἐχθρῶν μου, Θεέ μου· υπεράσπισόν με ἀπὸ των ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ. **2**

Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ των ἐργαζομένων τὴν ανομίαν καὶ σώσον με ἀπὸ ἀνδρῶν αἱμάτων. **3** Διότι, ἰδοῦ, ἐνεδρεύουσι τὴν ψυχὴν μου· δυνατοὶ συνήχθησαν κατ' ἐμοῦ· ουχί, Κύριε, διὰ ανομίαν μου οὐδέ διὰ ἀμαρτίαν μου· **4** χωρὶς να υπάρχη ἐν ἐμοὶ ανομία, τρέχουσι καὶ ἐτοιμάζονται. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ. **5** Σὺ λοιπόν, Κύριε ὁ Θεὸς των δυνάμεων, ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ, ἐξῆπνησον διὰ να ἐπισκεφθῆς πάντα τα ἔθνη. Μὴ ἐληθῆς μηδὲν ἐκ των δολίων παραβατῶν. Διάψαλμα. **6** Ἐπιστρέφουσι το ἐσπέρας υλακτοῦσιν ὡς κύνες καὶ κυκλοῦσι τὴν πόλιν. **7** Ἰδοῦ, αὐτοὶ ἐκχέουσι λόγους διὰ του στόματος αὐτῶν· ρομφααί εἶναι εἰς τα χεῖλι αὐτῶν· ἐπειδὴ λέγουσι, Τίς ἀκούει; **8** Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, θέλει γελάσει ἐπ' αὐτούς· θέλεις μυκτηρίσει πάντα τα ἔθνη. **9** Ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν ἐπί σε θέλω ἐλπίζει· διότι σὺ, Θεέ, εἶσαι το προπύργιον μου. **10** Ὁ Θεὸς του ἐλέους μου θέλει με προφθάσει ὁ Θεὸς θέλει με κάμει να ἰδῶ τὴν ἐκδίκησιν ἐπὶ τους παραφυλάττοντάς με. **11** Μὴ φονεύσης αὐτοὺς, μήποτε λησμονήσῃ αὐτὸ ὁ λαός μου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ ταπεινώσον αὐτοὺς, Κύριε, ἡ ἀσπίς ἡμῶν. **12** Διὰ τὴν ἀμαρτίαν του στόματος αὐτῶν, διὰ τους λόγους των χειλέων αὐτῶν, ας πιασθῶσιν ἐν τῇ υπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ διὰ τὴν κατάραν καὶ το ψεύδος, τα οποία λαλοῦσι. **13** Κατὰστρεψον αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ κατὰστρεψον αὐτοὺς, ὥστε να μὴ υπάρχωσι· καὶ ας γνωρίσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει ἐν Ἰακώβ, ἕως των περάτων τῆς γῆς. Διάψαλμα. **14** Ἀς ἐπιστρέφωσι λοιπόν το ἐσπέρας, ας υλακτῶσιν ὡς κύνες καὶ ας περικυκλώσιν τὴν πόλιν. **15** Ἀς περιπλανῶνται διὰ τροφήν· καὶ ἀν δεν χορτασθῶσιν, ας γογγύζωσιν. **16** Ἐγὼ δε θέλω ψάλλει τὴν δυνάμιν σου, καὶ το πρωῒ θέλω ὑμολογεῖ ἐν ἀγαλλίᾳ το ἔλεός σου· διότι ἐγένεεν προπύργιον μου καὶ καταφύγιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου. **17** Ὁ δυνάμεις μου, σε θέλω ψαλμῶδε· διότι σὺ, Θεέ, εἶσαι το προπύργιον μου, ὁ Θεὸς του ἐλέους μου.

60 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, ἐπί Σουσάν-εδοῦθ, Μικτάμ του Δαβίδ πρὸς διδασκαλίαν, ὁπότε ἐπολέμησε τὴν Συρίαν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τὴν Συρίαν Σωβά, ὁ δε Ἰωάβ ἐπέστρεψε καὶ ἐπάταξε του Ἐδὼμ ἐν τῇ κοιλάδι του ἀλάτος δώδεκα χιλιάδας.» Θεέ, ἀπέρριψας ἡμᾶς· διεσκόρπισας ἡμᾶς· ὠργίθησ· ἐπίστρεψον εἰς ἡμᾶς. **2** Ἔσεισας τὴν γῆν· διέσχισας αὐτήν· ἴασαι τα συντρίμματα αὐτῆς, διότι σαλεύεται. **3** Ἐδειξας εἰς τον λαόν σου πράγματα σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον παραφροσύνης. **4** Ἐδωκας εἰς τους φοβούμενους σε σημαίαν, διὰ να ψήφονται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Διάψαλμα. **5** Διὰ να ἐλευθερῶνται οἱ ἀγαπητοί σου, ὥσων διὰ τῆς δεξιᾶς σου καὶ ἐπάκουσόν μου. **6** Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ· θέλω χαίρει· θέλω μοιράσει τὴν Συχέμ καὶ τὴν κοιλάδα Σοκχώθ· θέλω διαμετρήσει. **7** Ἐμοῦ εἶναι ὁ Γαλαὰδ καὶ ἐμοῦ ὁ Μανασσῆς· ὁ μεν Ἐφραΐμ εἶναι ἡ δυνάμεις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ δε Ἰούδας ὁ νομοθέτης μου. **8** Ὁ Μωάβ εἶναι ἡ λεκάνη του νιψιμάτος μου· ἐπὶ τον Ἐδὼμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου· ἀλάλαξον ἐπ' ἐμοῦ, Παλαιστίνη. **9** Τίς θέλει με φέρει εἰς τὴν περιτετελιχόμενὴν πόλιν; τίς θέλει με ὀδηγήσει ἕως Ἐδῶμ; **10** Οὐχί σὺ, Θεέ, ὁ ἀπορρίψας ἡμᾶς; καὶ δεν

θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **11** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως· διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων σωτηρία. **12** Διά του Θεού θέλομεν κάμει ανδραγαθίας, και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

61 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Εισάκουσον, Θεέ, της κραυγής μου· πρόσεξον εις την προσευχήν μου. **2** Από των περάτων της γης προς σε θέλω κρᾶζει, όταν λιποθυμή η καρδία μου. Οδηγήσόν με εις την πέτραν, ήτις είναι παραπολύ υψηλή δι' εμέ. **3** Διότι συ έγεινες καταφυγή μου, πύργος ισχυρός έμπροσθεν του εχθρού. **4** Εν τη σκηνή σου θέλω παροικεί διαπαντός· θέλω καταφύγει υπό την σκέπη των πτερυγών σου. Διάψαλμα. **5** Διότι συ, Θεέ, εισήκουσας των ευχών μου· έδωκάς μοι την κληρονομίαν των φοβουμένων του όνόμα σου. **6** Θέλεις προσέθει ημέρας εις τας ημέρας του βασιλέως· τα έτη αυτού ας ήναι εις γενεάν και γενεάν. **7** Θέλει διαμένει εις τον αιώνα ενώπιον του Θεού· κάμει να διαφυλάττωσιν αυτόν το έλεος και η αλήθεια. **8** Ούτω θέλω ψαλμωδεί διαπαντός το όνομά σου, διά να εκπληρω τας ευχάς μου καθ' ημέραν.

62 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθού. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί τον Θεόν βεβαίως αναπαύεται η ψυχή μου· εξ αυτού ηγαθή η σωτηρία μου. **2** Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθή πολύ. **3** Έως πότε θέλετε επιβουλεύεσθαι εναντίον ανθρώπου; σεις πάντες θέλετε φονευθή· είσθε ως τοίχος κεκλιμένος και φραγμός ετοιμόρροπος. **4** Δεν συμβουλεύονται παρά να ριφωσι αυτόν από του ύψους αυτού· αγαπήσιν το ψεύδος διά μεν του στόματος αυτών ευλογούσι, διά δε της καρδίας αυτών καταρώνται. Διάψαλμα. **5** Αλλά συ, ω ψυχή μου, επί τον Θεόν αναπαύου, διότι εξ αυτού κρέματα η ελπίς μου. **6** Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθή. **7** Εν τω Θεώ είναι η σωτηρία μου και η δόξα μου· η πέτρα της δυνάμεώς μου, το καταφύγιόν μου, είναι εν τω Θεώ. **8** Ελπίζετε επ' αυτόν εν παντί καιρώ· ανοίγετε, λαοί, ενώπιον αυτού τας καρδίας σας· ο Θεός είναι καταφύγιον εις ημάς. Διάψαλμα. **9** Οι κοινοί άνθρωποι βεβαίως είναι ματαιότης, οι άρχοντες ψεύδος· εν τη πλάστιγγι πάντες ομοί είναι· ελαφρότεροι αυτής της ματαιότητος. **10** Μη ελπίζετε επί αδικίαν και επί αρπαγήν μη ματαιόνησθε· πλούτος εάν ρέη, μη προσηλόνετε την καρδίαν σας. **11** Άπαξ ελάλησεν ο Θεός, δις ήκουσα τούτο, ότι η δύναμις είναι του Θεού. **12** και σου είναι, Κύριε, το έλεος· διότι συ θέλεις αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού.

63 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ευρίσκετο εν τη ερήμω Ιούδα.» Θεέ, συ είσαι ο Θεός μου· από πρωΐας σε ζητώ· σε διψά η ψυχή μου, σε ποθεί η σαρξ μου, εν γη ερήμω, ξηρά και ανύδρω· **2** διά να βλέπω την δύναμιν σου και την δόξαν σου, καθώς σε είδον εν τω αγιαστηρίω. **3** Διότι το έλεός σου είναι καλήτερον παρά την ζωήν· τα χείλη μου θέλουσι σε επαινεί. **4** Ούτω θέλω σε ευλογεί εν τη ζωή μου· εν τω ονόματί σου θέλω υψόνει τας χείρας μου. **5** Ως από πάχους και

μυελού θέλει χορτασθή η ψυχή μου και διά χειλέων αγαλλιάσεως θέλει υμνεί το στόμα μου, **6** Όταν σε ενθυμώμαι επί της στρωμένης μου, εις σε μελετώ εν ταις φυλακαίς της νυκτός. **7** Επειδή ειστάθης βοήθειά μου· διά τούτο υπό την σκιάν των πτερυγών σου θέλω χαίρει. **8** Προσεκολλήθη η ψυχή μου κατόπιν σου· η δεξιά σου με υποστηρίζει. **9** Οι δε ζητούντες την ψυχήν μου, διά να εξολοθρευώσιν αυτήν, θέλουσιν εμβή εις τα κατώτατα μέρη της γής· **10** θέλουσι πέσει διά ρομφαίας· θέλουσιν είσθαι μερίς αλωπέκων. **11** Ο δε βασιλεύς θέλει ευφρανθή επί τον Θεόν· θέλει δοξασθή πας ο ομνύων εις αυτόν· διότι θέλει φραχθή το στόμα των λαλούντων ψεύδος.

64 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Άκουσον, Θεέ, της φωνής μου εν τη δέησει μου· από του φόβου του εχθρού φύλαξον την ζωήν μου. **2** Σκέπασόν με από συμβουλίου πονηρών, από φρυάγματος εργαζομένων ανομίαν· **3** οίτινες ακονύσιν ως ρομφαίαν την γλώσσαν αυτών· ετοιμάζουσιν ως βέλη λόγους πικρούς, **4** διά να τοξεύωσι κρυφίως τον άμεμπτον· εξαίφνης τοξεύουσιν αυτόν και δεν φοβούνται. **5** Στερεούνται επί πονηρού πράγματος· μελετώσι να κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Τις θέλει ιδεί αυτούς; **6** Ανιχνεύουσιν ανομίας απέκαμον ανιχνεύοντες επιμελώς· εκάστου δε τα εντός και η καρδία είναι βυθός. **7** Αλλ' ο Θεός θέλει τοξεύσει αυτούς από αιφνιδίου βέλους· θέλουσιν είσθαι αι πληγαί αυτών. **8** Και οι λόγοι της γλώσσης αυτών θέλουσι πέσει επ' αυτού· θέλουσι φεύγει πάντες οι βλέποντες αυτούς. **9** Και θέλει φοβηθή πας άνθρωπος, και θέλουσι διηγείναι το έργον του Θεού και εννοήσιν τας εργασίας αυτού. **10** Ο δίκαιος θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον και θέλει ελπίζει επ' αυτόν· και θέλουσι καυχάσθαι πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

65 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του Δαβίδ.» Σε προσμένει ύμνος, Θεέ, εν Σιών· και εις σε θέλει αποδοθή η ευχή. **2** Ω ακούων προσευχήν, εις σε θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ. **3** Λόγοι ανομίας υπερίσυσαν κατ' εμού· συ θέλεις καθαρίσει τας παραβάσεις ημών. **4** Μακάριος εκείνος, τον οποίον εξέλεξας και προσέλαβες, διά να κατοική εν ταις αυλαίς σου· θέλομεν χορτασθή από των αγαθών του οίκου σου, του αγίου ναού σου. **5** Διά τρομερών πραγμάτων μετά δικαιοσύνης θέλεις αποκρίνεσθαι προς ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, η ελπίς πάντων των περάτων της γης, και των μακράν εν θαλάσση· **6** ο στερεόνων διά της δυνάμεώς σου τα όρη, ο περιεζωμένος ισχύ· **7** ο κατασιγάων τον ήχον της θαλάσσης, τον ήχον των κυμάτων αυτής και τον θόρυβον των λαών. **8** και αυτοί οι κατοικοῦντες τα πέματα φοβούνται τα σημεία σου· χαροποιεί τας αρχάς της αυγής και της εσπέρας. **9** Επισκέπτεσαι την γην και ποτίζεις αυτήν· υπερπλουτίζεις αυτήν· ο ποταμός του Θεού είναι πλήρης υδάτων· ετοιμάζεις τον σίτον αυτών, επειδή ούτω διέταξας. **10** Τα αυλάκια αυτής ποτίζεις· εξομαλίζεις τους βλώλους αυτής· απαλύνεις αυτήν διά σταλακτής βροχής· ευλογείς τα βλαστήματα αυτής. **11** Στεφανόνεις το έτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουσι πάχος. **12** Σταλάζουσιν αι βοσκαί της ερήμου

και οι λόφοι περιζώνονται χαράν. **13** Αι πεδιάδες είναι ενδεδυμένα ποιμνία και αι κοιλάδες εσκεπασμένα υπό σίτου· αλαλάζουσι και έτι υμνολογούσι.

66 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ωιδή ψαλμού.»
Αλαλάξατε εις τον Θεόν, πάσα η γη. **2** Ψάλατε την δόξαν του ονόματος αυτού· κάμτε ένδοξον τον ύμνον αυτού. **3** Είπατε προς τον Θεόν, Πόσον είναι φοβερά τα έργα σου διά το μέγεθος της δυνάμεώς σου, υποκρίνονται υποταγήν εις σε οι εχθροί σου. **4** Πάσα η γη θέλει σε προσκυνεί και ψαλμωδεί εις σέ· θέλουσι ψαλμωδεί το όνόμά σου. Διάψαλμα. **5** Έλθετε και ιδέτε τα έργα του Θεού· είναι φοβερός εις τας πράξεις προς τους υιούς των ανθρώπων. **6** Μετέβαλε την θάλασσαν εις ξηράν· πεζοί διέβησαν διά του ποταμού· εκεί ευφράνθηεν εις αυτόν. **7** Διά της δυνάμεως αυτού δεσπόζει εις τον αιώνα· οι οφθαλμοί αυτού επιβλέπουσιν επί τα έθνη· οι αποστάται ας μη υψώνωσιν εαυτούς. Διάψαλμα. **8** Ευλογείτε, λαοί, τον Θεόν ημών, και κάμτε να ακουσθή η φωνή της ανέσεως αυτού· **9** όστι διαφυλάττει εν ζωή την ψυχήν ημών και δεν αφίνει να κλονίζονται οι πόδες ημών. **10** Διότι συ ηρέυνησας ημάς, Θεέ· εδοκίμασας ημάς, ως δοκιμάζεται το αργύριον. **11** Ενέβαλες ημάς εις το δίκτυον· έθεσας βαρύ φορτίον επί τα νώτα ημών. **12** Επεβίβασας ανθρώπους επί τας κεφαλάς ημών· διήλθομεν διά πυρός και ύδατος· και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν. **13** Θέλω εισέλθει εις τον οίκόν σου με ολοκαυτώματα· θέλω σοι αποδώσει τας ευχάς μου, **14** τας οποίας επρόφεραν τα χείλη μου, και ελάλησε το στόμα μου, εν τη θλίψει μου. **15** Παχέα ολοκαυτώματα κριών θέλω σοι προσφέρει μετά θυμιάματος· θέλω προσφέρει βόας μετά τράγων. Διάψαλμα. **16** Έλθετε, ακούσατε, πάντες οι φοβούμενοι τον Θεόν· και θέλω διηγηθή όσα έκαμεν εις την ψυχήν μου. **17** Προς αυτόν εβόησα διά του στόματός μου, και υψώθη διά της γλώσσης μου. **18** Εάν εθεώρουν αδικίαν εν τη καρδιά μου, ο Κύριος δεν ήθελεν ακούσει· **19** αλλ' ο Θεός βεβαίως εισήκουσεν· επρόσξεν εις την φωνήν της προσευχής μου. **20** Ευλογητός ο Θεός, όστις δεν απεμάκρυνε την προσευχήν μου και το έλεος αυτού απ' εμού.

67 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός ωδής.» Ο Θεός να σπλαγχνισθή ημάς και να ευλογήση ημάς να επιφάνη το πρόσωπόν αυτού επ' ημάς Διάψαλμα. **2** Διά να γνωρισθί εν τη η οδός σου, εν πάσι τοις έθνεσιν η σωτηρία σου. **3** Ας σε υμνώσιν οι λαοί, Θεέ· ας σε υμνώσι πάντες οι λαοί. **4** Ας ευφρανθώσι και ας αλαλάξωσι τα έθνη· διότι θέλεις κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι και τα έθνη εν τη η θέλεις οδηγήσει. Διάψαλμα. **5** Ας σε υμνώσιν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνώσι πάντες οι λαοί. **6** Η γη θέλει διδει τον καρπόν αυτής· θέλει μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός ημών. **7** Θέλει μας ευλογήσει ο Θεός, και θέλουσι φοβηθή αυτόν πάντα τα πέρατα της γης.

68 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του Δαβίδ.» Ας εγερθή ο Θεός, και ας διασκορπισθώσιν οι εχθροί αυτού· και ας φύγωσιν απ' έμπροσθεν αυτού οι μισούντες αυτόν. **2** Καθώς αφανίζεται ο καπνός, ούτως

αφάνισον αυτούς· καθώς διαλύεται ο κηρός έμπροσθεν του πυρός, ούτως ας απολεσθώσιν οι ασεβείς από προσώπου του Θεού. **3** Οι δε δίκαιοι ας ευφραίνονται· ας αγάλλονται ενώπιον του Θεού· και ας τέρπωνται εν ευφροσύνη. **4** Ψάλλετε εις τον Θεόν· ψαλμωδέιτε εις το όνομα αυτού· ετοιμάσατε τας οδούς εις τον επιβαίνοντα επί των ερήμων· Κύριος είναι το όνομα αυτού· και αγάλλεσθε ενώπιον αυτού. **5** Πατήρ των ορφανών και κριτής των ηρώων, είναι ο Θεός εν τω αγίω αυτού τόπω. **6** Ο Θεός κατοικίζει εις οικογένειαν τους μεμονωμένους· εξάγει τους δεσμίους εις αφθονίαν· οι δε αποστάται κατοικούν εν γη ανύδρω. **7** Θεέ, ότε εξήλθες έμπροσθεν του λαού σου, ότε περιεπάτεες διά της ερήμου· Διάψαλμα· **8** η γη εσεισθη, και αυτοί οι ουρανοί έστάσαν από προσώπου του Θεού· το Σινά αυτό εσεισθη από προσώπου του Θεού, του Θεού του Ισραήλ. **9** Θεέ, έπεμψας βροχήν άφθονον εις την κληρονομίαν σου, και εν τη αδυναμία αυτής συ ανεξωποήσας αυτήν. **10** Η συναγωγή σου κατώκησεν εν αυτή· Θεέ, έκαμες ετοιμασίαν εις τον πτώχον διά την αγαθότητά σου. **11** Ο Κύριος έδωκε λόγον· οι ευαγγελιζόμενοι ήσαν στρατεύματα μέγα. **12** Βασιλείς στρατευμάτων φεύγοντες έφυγον, και αι διαμένουσαι εν τη οικία εμοίραζον τα λάφυρα. **13** Και αν εκοίτεσθε εν μέσω εστίας, όμως θέλετε είσθαι ως πτέρυγες περιστεράς περιηργυρωμένης, και της οποίας τα περάτα είναι περιεκχυσμένα από κτερίνον χρυσίου. **14** Ότε ο Παντοδύναμος διεσκορπίζε βασιλείς εν αυτή, έγεινε λευκή ως η χιών εν Σαλμών. **15** Το όρος του Θεού είναι ως το όρος της Βασάν· όρος υψηλόν ως το όρος της Βασάν. **16** Διά τι ζηλοτυπείτε, όρη υψηλά; τούτο είναι το όρος, εν ω ευδόκησεν ο Θεός να κατοική· ο Κύριος, και, εν αυτό θέλει κατοικεί εις τον αιώνα. **17** Αι άμαζαι του Θεού είναι δισυρία χιλιάδες χιλιάδων· ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών ως εν Σινά, εν τω αγίω τόπω. **18** Ανέβης εις ύψος ηχημαλώτισσας αιχμαλωσίαν· έλαβες χαρίσματα διά τους ανθρώπους· έτι δε και διά τους απειθείς, διά να κατοικής μεταξύ αυτών, Κύριε Θεέ. **19** Ευλογητός Κύριος, όστις καθ' ημέραν επιφορτίζει ημάς αγαθά· ο Θεός της σωτηρίας ημών. Διάψαλμα. **20** Ο Θεός ημών είναι Θεός σωτηρίας και Κυρίου του Θεού είναι η λύτρωσις από του θανάτου. **21** Ο Θεός εξάπαντος θέλει συντρίψει την κεφαλήν των εχθρών αυτού· και την τετριχωμένην κορυφήν του περιπατούντος εν ταις ανομαίαις αυτού. **22** Ο Κύριος είπε, Θέλω επαναφέρει εκ Βασάν, θέλω επαναφέρει τον λαόν μου εκ των βαθέων της θαλάσσης· **23** διά να βαφή ο πους σου εν τω αίματι των εχθρών σου και η γλώσσα των κυνών σου εξ αυτού. **24** Εθεωρήθησαν τα βήματά σου, Θεέ· τα βήματα του Θεού μου, του βασιλέως μου, εν τω αγιαστηρίω. **25** Προεπορεύοντο οι ψάλται· κατόπιν οι παίζοντες όργανα, εν τω μέσω νεάνιδες τυμπανιστριαί. **26** Εν εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν· ευλογείτε τον Κύριον, οι εκ της πηγής του Ισραήλ. **27** Εκεί ήτο ο μικρός Βενιαμίν, ο αρχηγός αυτών· οι άρχοντες Ιούδα και ο λαός αυτών· οι άρχοντες Ζαβουλών και οι άρχοντες Νεφθαλί. **28** Διέταξεν ο Θεός σου την δύναμίν σου· στερέωσον, Θεέ, τούτο, το οποίον ενήργησας εις ημάς. **29** Διά τον ναόν σου τον εν Ιερουσαλήμ, βασιλείς θέλουσι προσφέρει εις σε δώρα.

30 Επιτίμησον τα θηρία του καλαμώνος, το πλήθος των ταύρων και τους μόσχους των λαών, εωσού έκαστος προσφέρει υποταγήν με πλάκας αργυρίου· διασκόρπισον τους λαούς τους αγαπώντας πολέμους. 31 Θέλουσιν ελθεί μεγιστώνες εξ Αιγύπτου· η Αιθιοπία ταχέως θέλει εκτείνει τας χείρας αυτής προς τον Θεόν. 32 Αι βασιλείαι της γης, ψάλλετε εις τον Θεόν, ψαλμωδείτε εις τον Κύριον· Διάψαλμα· 33 εις τον επιβαίνοντα επί τους ουρανούς των έκπαλοι ουρανού· ιδού εκπέμπει την φωνήν αυτού, φωνήν κραταιάν. 34 Απόδοτε το κράτος εις τον Θεόν· η μεγαλοπρέπεια αυτού είναι επί τον Ισραήλ και η δύναμις αυτού επί τους ουρανούς. 35 Φοβερός είσαι, Θεέ, εκ των αγιαστηρίων σου· ο Θεός του Ισραήλ είναι ο διδούς κράτος και δύναμιν εις τον λαόν αυτού. Ευλογητός ο Θεός.

69 «Εις τον πρώτον μουσικόν, υπό Σοσανίμ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Σώσον με, Θεέ, διότι εισήλθον ύδατα έως ψυχής μου. 2 Εβυθίσθην εις βαθύν πηλόν, όπου δεν είναι τόπος στερεός διά να σταθώ· έφθασα εις τα βάθη των υδάτων, και το ρεύμα με κατακλύζει. 3 Ητόνησα κράζων· ο λάρυγξ μου εξήράνθη· απέκαμον οι οφθαλμοί μου από του να περιμένω τον Θεόν μου. 4 Οι μισούντές με αναίτιώς επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου· εκραταιώθησαν οι εχθροί μου οι προσπαθούντες να με αφανίσωσιν αδίκως. Τότε εγώ επέστρεψα ό, τι δεν ήρπασα. 5 Θεέ, συ γνωρίζεις την αφροσύνην μου· και τα πλημμελήματά μου δεν είναι κεκρυμμένα από σου. 6 Ας μη αισχυνθώσιν εξ αιτίας μου, Κύριε Θεέ των δυνάμεων, οι προσμένοντές σε· ας μη εντραπώσι δι' εμέ οι εκζητούντές σε, Θεέ του Ισραήλ. 7 Διότι ένεκα σου υπέφερα ονειδισμόν· αισχύνη εκάλυψε το πρόσωπόν μου. 8 Ξένος έγεινα εις τους αδελφούς μου, και αλλογενής εις τους υιούς της μητρός μου· 9 Διότι ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγε και οι ονειδιμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ εμέ. 10 Και έκλαυσα ταλαιπωρών εν νηστεία την ψυχήν μου, αλλά τούτο έγεινεν εις όνειδός μου. 11 Και έκαμα τον σάκκον ένδύμα μου και έγεινα εις αυτούς παροιμία. 12 Κατ' εμού λαλοῦσιν οι καθημένοι εν ταις πύλαις, και έγεινα άσμα των μεθύνόντων. 13 Εγώ δε προς σε κατευθύνω την προσευχήν μου, Κύριε· καιρός ευμενείας είναι· Θεέ, κατά το πλήθος του ελέους σου, επάκουσόν μου, κατά την αλήθειαν της σωτηρίας σου. 14 Ελευθέρωσόν με από του πηλού, διά να μη βυθισθώ· ελευθερωθώ εκ των μισούντων με και εκ των βαθών των υδάτων. 15 Ας μη με κατακλύση το ρεύμα των υδάτων, μηδέ ας με καταπίη ο βυθός· και το φρέαρ ας μη κλείση το στόμα αυτού επ' εμέ. 16 Εισάκουσόν μου, Κύριε, διότι αγαθόν είναι το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτιρμών σου έπιβλεπον επ' εμέ. 17 Και μη κρύψης το πρόσωπόν σου από του δούλου σου· επειδή θλιβόμαι, ταχέως επάκουσόν μου. 18 Πλησίασον εις την ψυχήν μου· λύτρωσον αυτήν· ένεκα των εχθρών μου λύτρωσόν με. 19 Συ γνωρίζεις τον ονειδισμόν μου και την αισχύνην μου και την εντροπήν μου· ενώπιόν σου είναι πάντες οι θλιβόντές με. 20 Ονειδισμός συνέτριψε την καρδίαν μου· και είμαι περιλυπος· περιέμεινα δε συλλυπούμενον, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγορητάς,

αλλά δεν εύρηκα. 21 Και έδωκαν εις εμέ χολήν διά φαγητόν μου, και εις την δίψαν μου με έπότισαν όζος. 22 Ας γείνη η τράπεζα αυτών έμπροσθεν αυτών εις παγίδα και εις ανταπόδοσιν και εις βρόχον. 23 Ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι· και την ράχιν αυτών διαπαντός κύτρωσον. 24 Έκχεε επ' αυτούς την οργήν σου· και ο θυμός της αγανακτήσεώς σου ας συλλάβη αυτούς. 25 Ας γείνωσιν έρημα τα παλάτια αυτών· εν ταις σκηνάϊς αυτών ας μη ήναι οι κατοικιών. 26 Διότι εκείνων, τον οποίον συ επάταξας, αυτοί κατεδίωξαν· και λαλούσι περί του πόνου εκείνων, τους οποίους επλήγωσας. 27 Πρόσθεσ ανομίαν επί την ανομίαν αυτών, και ας μη εισέλθωσιν εις την δικαιοσύνην σου. 28 Ας εξαλειφθώσιν εκ βίβλου ζώντων και μετά των δικαίων ας μη καταγραφώσιν. 29 Εμέ δε, τον πτωχόν και λελυπημένον, η σωτηρία σου, Θεέ, ας με υψώση. 30 Θέλω ανένσει το όνομα του Θεού εν ωδή και θέλω μεγαλύνει αυτόν εν ύμνοις. 31 Τούτο βεβαίως θέλει αρέσει εις τον Κύριον, υπέρ μόσχον νέον έχοντα κέρατα και οπλάς. 32 Οι ταπεινοί θέλουσιν ιδεί· θέλουσιν ευφρανθή· και η καρδιά υμών των εκζητούντων τον Θεόν θέλει ζήσει. 33 Διότι εισακούει των πενήτων ο Κύριος και τους δεσμίους αυτού δεν καταφρονεί. 34 Ας ανένσωσιν αυτόν οι ουρανοί και η γη, αι θάλασσαί και πάντα τα κινούμενα εν αυταίς. 35 Διότι ο Θεός θέλει σώσει την Σιών, και θέλει οικοδομήσει τας πόλεις του Ιουδα· και θέλousi κατοικήσει εκεί και θέλousi κληρονομήσει αυτήν. 36 Και το σπέρμα των δούλων αυτού θέλει κληρονομήσει αυτήν, και οι αγαπώντες το όνομα αυτού θέλousi κατοικεί εν αυτή.

70 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, εις ανάμνησιν.» Θεέ, τάχυνον να με ελευθερώσης· τάχυνον, Κύριε, εις βοήθειάν μου. 2 Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας στραφώσιν εις τα οπίωσ και ας εντραπώσιν οι θέλοντες το κακόν μου. 3 Ας στραφώσιν οπίσω προς αμοιβήν της αισχύνης αυτών οι λέγοντες, εύγε, εύγε. 4 Ας αγάλλωνται και ας ευφραίνωνται εις σε πάντες οι ζητούντές σε· και οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Θεός. 5 Εγώ δε είμαι πτωχός και πένις· Θεέ, τάχυνον προς εμέ· συ είσαι βοήθειά μου και ελευθερωτής μου· Κύριε, μη βραδύνης.

71 Επί σε, Κύριε, ήλπισα· ας μη καταισχυνθώ ποτέ. 2 Διά την δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με· Κλίνον προς εμέ το ωτίον σου και σώσον με. 3 Γενού εις εμέ τόπος οχυρός, διά να καταφεύγω πάντοτε· συ διάεταξας να με ώσης, διότι πέτρα μου και φρουρίόν μου είσαι. 4 Θεέ μου, λύτρωσόν με εκ δυνάμεως ασεβούς, εκ χειρός παρανόμου και αδικού. 5 Διότι συ είσαι η ελπής μου, Κύριε Θεέ· το θάρρος μου εκ νεότητός μου. 6 Επί σε επεστηρίχθην εκ της κοιτίας· συ είσαι σκέπη μου εκ των σπλάγχμων της μητρός μου· εις σε θέλει είσθαι πάντοτε ο ύμνος μου. 7 Ως τέρας κατεστάθην εις τους πολλούς· αλλά συ είσαι το δυνατόν καταφύγιόν μου. 8 Ας εμπλησθή το στόμα μου από του ύμνου σου, από της δόξης σου, όλην την ημέραν. 9 Μη με απόρριψης εν καιρώ γήρατος· όταν

εκλείπη η δύναμής μου, μη με εγκαταλίπης. **10** Διότι οι εχθροί μου λαλούσι περί εμού· και οι παραφυλάττοντες την ψυχήν μου συμβουλευόνται ομού, **11** Λέγοντες, Ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν· καταδιώξατε και πιάσατε αυτόν, διότι δεν υπάρχει ο σῶζων. **12** Θεέ, μη μακρυνθῆς ἀπ' εμού· Θεέ μου, τάχυνον εἰς βοήθειάν μου. **13** Ἀς αἰσχυρθώσω, ἄς εξαλειφθῶσι οἱ εχθροί της ψυχῆς μου· ἄς σκεπασθῶσι ἀπό ονειδῶν και εντροπῆς οἱ ζητούντες το κακόν μου. **14** Ἐγώ δε πάντοτε θέλω ἐλπίζει, και θέλω προσθέτει ἐπί πάντας τους παινίους σου. **15** Το στόμα μου θέλει κηρύττει την δικαιοσύνην σου και την σωτηρίαν σου ὅλην την ἡμέραν· διότι δεν δύναμαι να ἀπαρηθῶ αὐτάς. **16** Θέλω περιπατεῖ εν τη δυνάμει Κυρίου του Θεοῦ· θέλω μνημονεῖ την δικαιοσύνην σου, σου θένου. **17** Θεέ, συ με ἐδίδαξας εκ νεότητός μου· και μέχρι του νυν ἐκήρυσσον τα θαυμασία σου. **18** Μη με εγκαταλίπης μηδέ μέχρι του γήρατος και πολιάς, Θεέ, εωσοῦ κηρύξω τον βραχιόνά σου εἰς ταύτην την γενεάν, την δύναμίν σου εἰς πάντας τους μεταγενεστέρους. **19** Διότι ἡ δικαιοσύνη σου, Θεέ, εἶναι υπερυψωμένη· διότι ἔκαμες μεγαλεία Θεέ, τις ὁμοίός σου, **20** ὅστις ἐδείξας εἰς ἐμέ θλίψεις πολλές και ταλαιπωρίας, και πάλιν με ἀνεξωποίησας και εκ των ἀβύσσων της γῆς πάλιν ἀνήγαγές με; **21** Ἠύξησας το μεγαλεῖόν μου και ἐπιστρέψας με παρηγόρησας. **22** Και ἐγώ, Θεέ μου, θέλω δοξολογεῖ εν τω ὀργάνῳ του ψαλτηρίου σε και την ἀληθειάν σου· εἰς σε θέλω ψαλμῶδει εν κιθάρα, Ἄγιε του Ἰσραήλ. **23** Θέλουσιν ἀγάλλεσθαι τα χεῖλῖ μου, ὅταν εἰς σε ψαλμῶδῶ· και ἡ ψυχή μου, την ὁποίαν ἐλύτρωσας. **24** Ἐτι δε ἡ γλῶσσα μου ὅλην την ἡμέραν θέλει μελετά την δικαιοσύνην σου· διότι ἐνετράπησαν, διότι κατησχύνθησαν, οἱ ζητούντες το κακόν μου.

72 «Ψαλμός διά τον Σολομώντα.» Θεέ, δος την κρίσιν σου εἰς τον βασιλέα και την δικαιοσύνην σου εἰς τον ἰόν του βασιλέως; **2** Διά να κρίνη τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και τους πτωχοῦς σου εν κρίσει. **3** Τα ὄρη θέλουσι φέρει εἰρήνην εἰς τον λαόν και οἱ λόφοι δικαιοσύνην. **4** Θέλει κρίνει τους πτωχοῦς του λαοῦ· θέλει σώσει τους υἱούς των πενήτων και συντρίψει τον καταδυναστεύοντα. **5** Θέλουσι σε φοβεῖσθαι ἐν ὄσῳ διαμένει ο ἥλιος και ἡ σελήνη, εἰς γενεάς γενεών. **6** Θέλει καταβῆ ὡς βροχὴ ἐπί θηρισμένον λειβάδιον· ὡς ρανίδες σταλάζουσαι ἐπί την γην. **7** Εν ταις ἡμέραις αὐτοῦ θέλει ἀνθεῖ ο δίκαιος· και ἀφθονία εἰρήνης θέλει εἶσθαι εωσοῦ μη ὑπάρξη ἡ σελήνη. **8** Και θέλει κατακυριεῖται ἀπό θαλάσσης ἕως θαλάσσης και ἀπό του ποταμοῦ ἕως των περάτων της γῆς. **9** Ἐμπροσθεν αὐτοῦ θέλουσι γονυκλιτῆσει οἱ κατοικοῦντες εν ἐρήμοις, και οἱ εχθροί αὐτοῦ θέλουσι γλείψει το χῶμα. **10** Οἱ βασιλεῖς της Θαρσεῖς και των νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς· οἱ βασιλεῖς της Ἀραβίας και της Σεβά· θέλουσι προσφέρει δῶρα. **11** Και θέλουσι προσκυνῆσει αὐτόν πάντες οἱ βασιλεῖς· πάντα τα ἔθνη θέλουσι δουλεύσει αὐτόν. **12** Διότι θέλει ἐλευθερώσει τον πτωχόν κράζοντα και τον πένητα και τον ἀβοήθητον. **13** Θέλει ἐλεήσει τον πτωχόν και τον πένητα· και τας ψυχάς των πενήτων θέλει σώσει. **14** Εκ δόλου και ἐξ ἀδικίας θέλει λυτρώσει τας ψυχάς αὐτῶν· και πολύτιμον θέλει εἶσθαι το αἷμα

αὐτῶν εἰς τους οφθαλμούς αὐτοῦ. **15** Και θέλει ζῆ, και θέλει δοθῆ εἰς αὐτόν ἀπό του χρυσοῦ της Ἀραβίας, και θέλει γίνεσθαι πάντοτε προσευχὴ ὑπέρ αὐτοῦ ὅλην την ἡμέραν θέλουσιν εὐλογεῖ αὐτόν. **16** Δράξ· σίτου ἐάν ὑπάρξη εν τη γῆ ἐπί των κορυφῶν των ὀρέων, ο καρπός αὐτοῦ θέλει σείεσθαι ὡς ο Λίβανος· και οἱ κάτοικοι εν τη πόλει θέλουσιν ἐξανθήσει ὡς ο χόρτος της γῆς. **17** Το ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαμένει εἰς τον αἰῶνα· το ὄνομα αὐτοῦ θέλει διαρκεῖ ἐν ὄσῳ διαμένει ο ἥλιος· και οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εὐλογεῖσθαι εν αὐτῷ· πάντα τα ἔθνη θέλουσι μακαρίζει αὐτόν. **18** Εὐλογητός Κύριος ο Θεός, ο Θεός του Ἰσραήλ, ὅστις μόνος κάμνει θαυμάσια· **19** και εὐλογημένον το ἐνδοξον ὄνομα αὐτοῦ εἰς τον αἰῶνα· και αἱ πλῆρωθῆ ἀπό της δόξης αὐτοῦ ἡ πάσα γῆ. Ἀμήν, και ἀμήν. **20** Ἐτελείωσαν το προσευχαῖ του Δαβὶδ υἱοῦ του Ἰεσσαί.

73 «Ψαλμός του Ἀσάφ.» Ἀγαθός τῶν ὄντι εἶναι ο Θεός εἰς τον Ἰσραήλ, εἰς τους καθαρούς την καρδίαν. **2** Ἐμοῦ δε, οἱ πόδες μου σχεδόν ἐκλονίσθησαν· παρ' ὀλίγον ὠλίσθησαν τα βήματά μου. **3** Διότι ἐξήλευσα τους μωρούς, βλέπων την ευτυχίαν των ἀσεβῶν. **4** Ἐπειδὴ δεν εἶναι λύπαι εἰς τον θάνατον αὐτῶν, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῶν εἶναι στερεά. **5** Δεν εἶναι εν κόποις, ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· οὐδέ μαστιγόνονται μετὰ των λοιπῶν ἀνθρώπων. **6** Διά τοῦτο περικυκλῶναι αὐτούς ἡ υπερηφάνια ὡς περιδέραιον· ἡ ἀδικία σκεπάζει αὐτούς ὡς ἱμάτιον. **7** Οἱ οφθαλμοὶ αὐτῶν ἐξέχουσιν εκ του πάχους· ἐξεπέρασαν τας ἐπιθυμίας της καρδίας αὐτῶν. **8** Ἐμπαίζουσι και λαλοῦσιν εν πονηρία καταδυναστείαν· λαλοῦσιν υπερηφάνως. **9** Θέτουσιν εἰς τον ουρανόν το στόμα αὐτῶν, και ἡ γλῶσσα αὐτῶν διατρέχει την γην. **10** Διά τοῦτο θέλει στραφῆ ἐν ταῦθα ο λαός αὐτοῦ· και ὕδατα ποτηρίου πλήρους ἐκθλίβονται δι' αὐτούς. **11** Και λέγουσιν, Πως γνωρίζει ταῦτα ο Θεός; και ὑπάρχει γνώσις εν τῷ Υἱῶσῳ; **12** Ἴδου, οὔτοι εἶναι ἀσεβεῖς και ευτυχούς διαπαντός· αὐξάνουσι τα πλοῦτή αὐτῶν. **13** Ἄρα, ματαίως ἐκαθάρισα την καρδίαν μου και ἐνίψα εν ἀθωότητι τας χεῖρας μου. **14** Διότι ἐμαστιγώθη ὅλην την ἡμέραν και ἐτιμωρήθη ἡ πᾶσαν ἀυγήν. **15** Ἀν εἶπω, θέλω ὁμιλεῖ οὕτως ἰδοῦ, ἐξυβρίζω εἰς την γενεάν των υἱῶν σου. **16** Και ἐστοχάσθη εν ἐννοήσῳ τοῦτο, πλην μ' ἐφάνη δύσκολον· **17** εωσοῦ εἰσελθῶ εἰς το ἁγιαστήριον του Θεοῦ, ἐνόησα τα τέλη αὐτῶν. **18** Συ βεβαίως ἔθεσας αὐτούς εἰς τόπους ὀλισθηρούς· ἐρριψας αὐτούς εἰς κρημνόν. **19** Πως διά μιας κατήγησαν εἰς ἐρήμων Ἡφανίσθησαν, ἀπωλέσθησαν ὑπὸ αἰφνιδίου ὀλέθρου. **20** Ὡς ὄνειρον ἐξεγερμένον Κύριε, ὅταν ἐγερθῆς, θέλεις ἀφανίσει την εἰκόνα αὐτῶν. **21** Οὕτως ἐκαίετο ἡ καρδία μου, και τα νεφρά μου ἐβασανίζοντο· **22** και ἐγώ ἤμην ἀνόητος και δεν ἐγνωρίζον· κτήνος ἤμην ἐνώπιόν σου. **23** Ἐγώ ὁμως εἶμαι πάντοτε μετὰ σου· συ με ἐπίασας ἀπό της δεξιᾶς μου χειρός. **24** Διά της συμβουλῆς σου θέλεις με οδηγήσει και μετὰ ταῦτα θέλεις με προσλάβει εν δόξῃ. **25** Τίνα ἄλλον ἔχω εν τῷ ουρανῷ; και ἐπί της γῆς δεν θέλω ἄλλον παρά σε. **26** Ἡτόνησεν ἡ σαρξ μου και ἡ καρδία μου· ἀλλ' ο Θεός εἶναι ἡ δύναμις της καρδίας μου και ἡ μερίς μου εἰς τον αἰῶνα. **27** Διότι, ἰδοῦ, ὅσοι ἀπομακρύνονται

από σου, θέλουν απολεσθή· συ εξώλωθρεςας πάντας τους εκκλίνοντας από σου. **28** Αλλά δι' εμέ, το να προσκολλώμαι εις τον Θεόν είναι το αγαθόν μου· έθεσα την ελπίδα μου επί Κύριον τον Θεόν, διά να κηρύττω πάντα τα έργα σου.

74 «Μασχίλ του Ασάφ.» Διά τι, Θεέ, απέρριψας ημάς διαπαντός; διά τι καπνίζει η οργή σου εναντίον των προβάτων της βοσκής σου; **2** Μνήσθητι της συναγωγής σου, την οποίαν απέκτησας απ' αρχής· την ράβδον της κληρονομίας σου, την οποίαν ελύτρωσας τούτο το όρος Σιών, εν ω κατώκησας. **3** Κίνησον τα βήματά σου προς τας παντοεινάς ερημώσεις, προς παν κακόν, το οποίον έπραξεν ο εχθρός εν τω αγιαστηρίω. **4** Οι εχθροί σου βρυχώνται εν τω μέσω των συναγωγών σου· έθεσαν σημαίας τας σημαίας αυτών. **5** Γνωστόν έγεινεν· ως εάν τις σηκώνων πέλεκυν καταφέρη επί πυκνά δένδρα, **6** ούτω τώρα αυτοί συνέτριψαν διά μιας με πελέκεις και σφυρία, τα πελεκητά έργα αυτού. **7** Κατέκασαν εν πυρί το αγιαστηρίδιόν σου έως εδάφους· εβεβήλωσαν το κατοικητήριον του ονόματός σου. **8** Είπον εν τη καρδιά αυτών, Ας εξολοθρευώμεν αυτούς· ομού· κατέκασαν πάσας τας συναγωγάς του Θεού εν τη γη. **9** Τα σημεία ημών δεν βλέπομεν· δεν υπάρχει πλέον προφητία ουδέ γνωρίζω μεταξύ ημών το έως τότε. **10** Έως τότε, Θεέ, θέλει ονειδίζει ο εναντίος; θέλει βλασφημεί ο εχθρός το όνομά σου διαπαντός; **11** Διά τι αποστρέφεις την χείρα σου, και την δεξιάν σου; έκβαλε αυτήν εκ μέσου του κόλπου σου και αφάνισον αυτούς. **12** Αλλ' ο Θεός είναι εξ αρχής Βασιλεύς μου, εργαζόμενος σωτηρίαν εν μέσω της γης. **13** Συ διεχώρισας διά της δυνάμεώς σου την θάλασσαν· συ συνέτριψας τας κεφαλάς των δρακόντων εν τοις ύδασι. **14** Συ συνέτριψας τας κεφαλάς των Λευιάθαν· έδωκας αυτόν βρώσιν εις τον λαόν, τον κατοικούντα εν ερήμοις. **15** Συ ήνοιξας πηγάς και χειμάρρους· εξήρασα ποταμούς δυνατούς. **16** Σού είναι η ημέρα και σου η νύξ· συ ητοίμασας το φως και τον ήλιον. **17** Συ έθεσας πάντα τα όρια της γής· συ έκαμες το θέρος και τον χειμώνα. **18** Μνήσθητι τούτου, ότι ο εχθρός ονειδισε τον Κύριον· και λαός άφρων εβλασφήμησε το όνομά σου. **19** Μη παραδώσης εις τα θηρία την ψυχήν της τρυγόνος σου· την σύναξιν των πενήτων σου μη λησμονήσης διαπαντός. **20** Επίβλεψον επί την διαθήκην σου· διότι πλήρησθαι οι σκοτεινοί της γης τόποι από οίκων καταδυναστείας. **21** Ας μη στραφή ο ταλαίπωρος εις τα οπίσω κατασχυμένους· ο πτωχός και ο πέννης· ας επαινώσι το όνομά σου. **22** Ανάστα, Θεέ· δίκασον την δίκην σου· μνήσθητι του ονειδισμού, τον οποίον εις σε κάμνει ο άφρων όλην την ημέραν. **23** Μη λησμονήσης την φωνήν των εχθρών σου· ο θόρυβος των επανισταμένων κατά σου αυξάνει διαπαντός.

75 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ.» Δοξολογούμεν σε, Θεέ, δοξολογούμεν, διότι πλησίον ημών είναι το όνομά σου· κηρύττονται τα θαυμάσια σου. **2** Όταν λάβω τον ωρισμένον καιρόν, εγώ θέλω κρίνει εν ευθύτητι. **3** Διελύθη η γη και πάντες οι κάτοικοι αυτής· εγώ

εστερέωσα τους στύλους αυτής. Διάψαλμα. **4** Είπα προς τους άφρονας, μη γίνεσθε άφρονες· και προς τους ασεβείς, μη υψώνετε κέρας. **5** Μη υψόνετε εις ύψος το κέρας υμών· μη λαλείτε με τράχηλον σκληρόν. **6** Διότι ούτε εξ ανατολών, ούτε εκ δυσμών, ούτε εκ της ερήμου, έρχεται ύψωσις. **7** Αλλ' ο Θεός είναι ο Κριτής· τούτον ταπεινώνει και εκείνον υψώνει. **8** Διότι εν τη χειρί του Κυρίου είναι ποτήριον πλήρες κεράσματος οίνου ακράτου, και εκ τούτου θέλει χύσει· πλην την τρυγίαν αυτού θέλουσι στραγγίσει πάντες οι ασεβείς της γης και θέλουσι πίνει. **9** Εγώ δε θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν του Ιακώβ. **10** Και πάντα τα κέρατα των ασεβών θέλω συντρίψει· τα δε κέρατα των δικαίων θέλουσι υψωθή.

76 Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ. Γνωστός είναι εν τη Ιουδαία ο Θεός· εν τω Ισραήλ μέγα το όνομα αυτού. **2** Η δε σκηνή αυτού είναι εν Σαλήμ, και το κατοικητήριον αυτού εν Σιών. **3** Εκεί συνέτριψε τα βέλη του τόξου, την ασπίδα και την ρομφαίαν και τον πόλεμον. Διάψαλμα. **4** Είσαι λαμπρότερος υπέρ τα όρη των αρπακτήρων. **5** Οι θρασυκάρδιοι εγυμνώθησαν· εκοιμήθησαν τον ύπνον αυτών· και ουδεις των ρωμαλέων ανδρών εύρηκε τας χείρας αυτού. **6** Από επιτιμήσεώς σου, Θεέ του Ιακώβ, έπεσον εις βαθύτατον ύπνον και η άμαξα και ο ίππος. **7** Συ είσαι φοβερός και τις δύναται να σταθή έμπροσθέν σου, όταν οργισθής; **8** Εξ ουρανού έκαμες να ακουσθή κρίσις· η γη εφοβήθη και η σούχασεν, **9** ότε εσηκώθη εις κρίσιν ο Θεός, διά να σώση πάντας τους πράδους της γης. Διάψαλμα. **10** Βεβαίως ο θυμός του ανθρώπου θέλει καταντήσει εις έπαινον σου· θέλεις χαλινώσει το υπόλοιπον του θυμού. **11** Κάμετε ευχάς και απόδοτε εις Κύριον τον Θεόν· σας πάντες οι κύκλω αυτού· ας φέρωσι δώρα εις τον φοβερόν· **12** τον αφαιρούντα το πνεύμα των αρχόντων, τον φοβερόν εις τους βασιλείς της γης.

77 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και εβόησα· η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και έδωκεν εις εμέ ακρόασιν. **2** Εν ημέρα θλίψεώς μου εξεζήτησα τον Κύριον· εξέτεινον την νύκτα τας χείρας μου και δεν έπαυον· η ψυχή μου δεν ήθελε να παρηγορηθή. **3** Ενεθυμήθην τον Θεόν και εταράχθην· διελογίσθην, και ωλιγοψύχησε το πνεύμά μου. Διάψαλμα. **4** Εκράτησας τους οφθαλμούς μου εν αγρυπνία· εταράχθην και δεν ηδυνάμην να λαλήσω. **5** Διελογίσθην τας αρχαίας ημέρας, τα έτη των αιώνων. **6** Ανακαλώ εις μνήμην την ωδήν μου· την νύκτα διαλογίζομαι μετά της καρδιάς μου, και το πνεύμά μου διερευνά· **7** μήποτε ο Κύριος με αποβάλη αιωνίως, και δεν θέλει είσθαι ευμενής πλέον; **8** ή εξέλιπε διαπαντός το έλεος αυτού; έπαυσε ο λόγος αυτού εις γενεάν και γενεάν; **9** Μήποτε ελησμόνησε να ελεή ο Θεός; μήποτε εν τη οργή αυτού θέλει κλείσει τους οικτιρημούς αυτού; Διάψαλμα. **10** Τότε είπα, Αδυναμία μου είναι τούτο· αλλοιούται η δεξιά του Υψίστου; **11** Θέλω μνημονεύει τα έργα του Κυρίου· ναί, θέλω μνημονεύει τα απ' αρχής θαυμάσια σου· **12** και θέλω μελετά εις πάντα τα έργα σου, και περί των πράξεών

σου θέλω διαλογίζεσθαι. **13** Θεέ, εν τω αγιαστηρίω είναι η οδός σου· τις Θεός μέγας, ως ο Θεός; **14** Σου είσαι ο Θεός ο ποιών θαυμάσια· εφανέρωσας μεταξύ των λαών την δύναμίν σου. **15** Ελύτρωσας διά του βραχιόνος σου τον λαόν σου, τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ. Διάψαλμα. **16** Τα ύδατα σε είδον, Θεέ, τα ύδατα σε είδον και εφοβήθησαν· εταράχθησαν και αι άβυσσοι. **17** Πλημμύραν υδάτων έχυσαν αι νεφέλαι· φωνήν έδωκαν οι ουρανοί· και τα βέλη σου διεπέταξαν. **18** Η φωνή της βροντής σου ήλθεν εν τω ουρανίω τροχῷ· εφώτισαν αι αστραπαί την οικουμένην· εσαλεύθη και έντρομος έγενειν η γη. **19** Διά της θαλάσσης είναι η οδός σου και αι τρίβιοι σου εν ύδασι πολλοίς, και τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται. **20** Ωδήγησας ως πρόβατα τον λαόν σου διά χειρός Μωϋσέως και Ααρών.

78 «Μασχίλ του Ασάφ.» Άκουσον, λαέ μου, τον νόμον μου· κλίνατε τα ώτα σας εις τα λόγια του στόματός μου. **2** Θέλω ανοίξει εν παραβολή το στόμα μου· θέλω προφέρει πράγματα αξιοσημείοντα, τα απ' αρχής· **3** όσα ηκούσαμεν και γνωρίσαμεν και οι πατέρες ημών διηγήθησαν εις ημάς. **4** Δεν θέλομεν κρύψει αυτά από των τέκνων αυτών εις την επερχομένην γενεάν, διηγουμένοι τους επαίνους του Κυρίου και την δύναμιν αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία έκαμε. **5** Και έστησε μαρτύριον εν τω Ιακώβ και νόμον έθεσεν εν τω Ισραήλ, τα οποία προσέταξεν εις τους πατέρας ημών, να κάμνωσιν αυτά γνωστά εις τα τέκνα αυτών· **6** διά να γνωρίζη αυτά η γενεά η επερχομένη, οι υιοί οι μέλλοντες να γεννηθώσι· και αυτοί, όταν αναστηθώσι, να διηγώνται εις τα τέκνα αυτών· **7** διά να θέσωσιν επί τον Θεόν την ελπίδα αυτών, και να μη λημονώσι τα έργα του Θεού, αλλά να φυλάττωσι τας εντολάς αυτού· **8** και να μη γείνωσιν, ως οι πατέρες αυτών, γενεά διεστραμμένη και απειθής· γενεά, ήτις δεν εφύλαξεν ευθείαν την καρδίαν αυτής, και δεν εστάθη πιστόν μετά του Θεού το πνεύμα αυτής· **9** ως οι υιοί του Εφραΐμ, οίτινες ώπλισμένοι, βαστάζοντες τόξα, εστράφησαν όπισω την ημέραν της μάχης. **10** Δεν εφύλαξαν την διαθήκην του Θεού, και εν τω νόμω αυτού δεν ηβέλησαν να περιπατώσι· **11** και ελησημόνησαν τα έργα αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία έδειξεν εις αυτούς. **12** Έμπροσθεν των πατέρων αυτών έκαμε θαυμάσια, εν τη γη της Αιγύπτου, τη πεδιάδι Τάνεως. **13** Διέσχισε την θάλασσαν και διέπερασεν αυτούς και έστησε τα ύδατα ως σωρών· **14** και ώδήγησεν αυτούς την ημέραν εν νεφέλη και όλην την νύκτα εν φωτί πυρός. **15** Διέσχισε πέτρας εν τη ερήμω και επότισεν αυτούς ως εκ μεγάλων αβύσσων· **16** και εξήγαγε ρυάκας εκ της πέτρας και κατεβίβασεν ύδατα ως ποταμούς. **17** Αλλ' αυτοί εξηκολούθουν έτι αμαρτάνοντες εις αυτόν, παροξύνοντες τον Ύψιστον εν ανύδρω τόπω· **18** και επείρασαν τον Θεόν εν τη καρδιά αυτών, ζητούντες βρώσιν κατά την όρεξιν αυτών· **19** και ελάλησαν κατά του Θεού, λέγοντες, Μήπως δύναται ο Θεός να ετοιμάση τράπεζαν εν τη ερήμω; **20** Ιδού, επάταξε την πέτραν, και έρρευσαν ύδατα και χείμαρροι επλημύρησαν· μήπως δύναται να δώση και άρτον; ή να ετοιμάση κρέας εις τον λαόν αυτού; **21** Διά τούτο ήκουσεν ο Κύριος και ωργίσθη·

και πυρ εξήφθη κατά του Ιακώβ, έτι δε και οργή ανέβη κατά του Ισραήλ· **22** διότι δεν επίστευσαν εις τον Θεόν, ουδέ ήλπισαν επί την σωτηρίαν αυτού· **23** ενώ προσέταξε τας νεφέλας από άνωθεν και τας θύρας του ουρανού ήνοιξε, **24** και έβρεξεν εις αυτούς μάννα διά να φάγωσι και σίτον ουρανού έδωκεν εις αυτούς· **25** άρτον αγγέλων έφαγεν ο άνθρωπος· τροφήν έστειλεν εις αυτούς μέχρι χορτασμού. **26** Εσήκωσεν εν τω ουρανῷ ανατολικόν άνεμον, και διά της δυναμέως αυτού επέφερε τον νότον· **27** και έβρεξεν επ' αυτούς κρέας ως το χρώμα και πτεινά πτερωτά ως την άμμον της θαλάσσης· **28** και έκαμε να πέσωσιν εις το μέσον του στρατοπέδου αυτών, κύκλω των σκηνών αυτών. **29** Και έφαγον και εχορτάσθησαν σφόδρα· και έφερον εις αυτούς την επιθυμίαν αυτών· **30** δεν είχον χωρισθή από της επιθυμίας αυτών, έτι ήτο εν τω στόματι αυτών βρώσις αυτών, **31** και οργή του Θεού ανέβη επ' αυτούς, και εφόνευσε τους μεγαλιτέρους εξ αυτών και τους εκλεκτούς του Ισραήλ κατέβαλεν. **32** Εν πάσι τούτοις ημάτησαν έτι και δεν επίστευσαν εις τα θαυμάσια αυτού. **33** Διά τούτο συνετέλεσεν εν ματαιότητι τας ημέρας αυτών και τα έτη αυτών εν ταραχή. **34** Ότε εθανάτωνεν αυτούς, τότε εξεζήτουν αυτόν, και επέστρεφον και από όρθρου προσέτρεχον εις τον Θεόν· **35** και ενεθυμούτο, ότι ο Θεός ήτο φρούριον αυτών και ο Θεός ο Ύψιστος λυτρωτής αυτών. **36** Αλλ' εκολάκευον αυτόν διά του στόματος αυτών και διά της γλώσσης αυτών εφεύδοντο προς αυτόν· **37** Η δε καρδιά αυτών δεν ήτο ευθεία μετ' αυτού, και δεν ήσαν πιστοί εις την διαθήκην αυτού. **38** Αυτός όμως οικτίρμων συνεχώρησε την ανομίαν αυτών και δεν ηφάνισεν αυτούς· αλλά πολλάκις ανέστειλε τον θυμόν αυτού, και δεν διήγειρεν όλην την οργήν αυτού· **39** και ενεθυμήθη ότι ήσαν σάρξ· άνεμος παρερχόμενος και μη επιστρέφων. **40** Ποσάκις παρώξυναν αυτόν εν τη ερήμω, παρώργισαν αυτόν εν τη ανύδρω, **41** και εστράφησαν και επείρασαν τον Θεόν, και τον Άγιον του Ισραήλ παρώξυναν. **42** Δεν ενεθυμήθησαν την χείρα αυτού, την ημέραν καθ' ην ελύτρωσεν αυτούς από του εχθρού· **43** πως έδειξεν εν Αιγύπτω τα σημεία αυτού και τα θαυμάσια αυτού εν τη πεδιάδι Τάνεως· **44** και μετέβαλεν εις αίμα τους ποταμούς αυτών και τους ρυάκας αυτών, διά να μη πίωσιν. **45** Απέστειλεν επ' αυτούς κυνόμυιαν και κατέφαγεν αυτούς, και βατράχους και εφάνισαν αυτούς. **46** Και παρέδωκε τους καρπούς αυτών εις τον βρούχον και τους κόπους αυτών εις την ακρίδα. **47** Κατηφάνισε διά της χαλάζης τας αμπέλους αυτών και τας συκαμίνους αυτών με πέτρας χαλάζης· **48** και παρέδωκεν εις την χάλαζαν τα κτήνη αυτών και τα ποίμνια αυτών εις τους κεραυνούς. **49** Απέστειλεν επ' αυτούς την έξαψιν του θυμού αυτού, την αγανάκτησιν και την οργήν και την θλίψιν, αποστέλλων αυτά δι' αγγέλων κακοποιών. **50** Ήνοιξεν οδόν εις την οργήν αυτού· δεν εφείσθη από του θανάτου την ψυχήν αυτών, και παρέδωκεν εις θανατικόν την ζωήν αυτών· **51** και επάταξε παν πρωτότοκον εν Αιγύπτω, την απαρχήν της δυναμέως αυτών εν ταις σκηνάς του Χάμ· **52** και εσήκωσεν εκείθεν ως πρόβατα τον λαόν αυτού και ώδήγησεν αυτούς ως ποίμνιον εν τη ερήμω· **53** και ώδήγησεν αυτούς εν ασφαλεία, και

δεν εδειλίασαν· τους δε εχθρούς αυτών εσκέπασεν η θάλασσα. **54** Και εισήγαγεν αυτούς εις τον όριον της αγιότητος αυτού, το όρος τούτο, το οποίον απέκτησεν η δεξιά αυτού· **55** και εξέδιωξεν απ' έμπροσθεν αυτών τα έθνη και διεμοίρασεν αυτά κληρονομίαν με σχοινίον, και εν ταις σκηναίς αυτών κατώκισε τας φυλάς του Ισραήλ. **56** Και όμως επείρασαν και παρώζυναν τον Θεόν τον ύπιστον και δεν εφύλαξαν τα μαρτύρια αυτού· **57** αλλ' εστράφησαν και εφέρθησαν απίστεως, ως οι πατέρες αυτών· εστράφησαν ως τόξον στρεβλόν· **58** και παρώργισαν αυτόν με τους υψηλούς αυτών τόπους, και με τα γλυπτά αυτών διήγειραν αυτόν εις ζηλοτυπίαν. **59** Ήκουσεν ο Θεός και υπερωργίσθη και εβδελύχθη σφόδρα τον Ισραήλ· **60** και εγκατέλιπε την σκηνήν του Σηλά, την σκηνήν όπου κατώκισεν μεταξύ των ανθρωπών· **61** και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν την δύναμιν αυτού και την δόξαν αυτού εις χείρα εχθρού· **62** και παρέδωκεν εις ρομφαίαν τον λαόν αυτού και υπερωργίσθη κατά της κληρονομίας αυτού· **63** τους νέους αυτών κατέφαγε πυρ, και αι παρθέναι αυτών δεν ενυμφεύθησαν· **64** οι ιερείς αυτών έπεσον εν μαχαίρα, και αι χήραι αυτών δεν επένθησαν. **65** Τότε εξηγήρηθη ως εξ ύπνου ο Κύριος, ως άνθρωπος δυνατός, βιών από οίνου· **66** και επάταξε τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω όνειδος αιώνιον έθεσεν επ' αυτούς. **67** Και απέρριψε την σκηνήν Ιωσήφ, και την φυλήν Εφραΐμ δεν εξέλεξεν. **68** Αλλ' εξέλεξε την φυλήν Ιούδα, το όρος της Σιών, το οποίον ηγάπησε. **69** Και ωκοδόμησεν ως υψηλά παλάτια το αγιαστήριον αυτού, ως την γην την οποίαν εθεμελίωσεν εις τον αιώνα. **70** Και εξέλεξε Δαβίδ τον δούλον αυτού και ανέλαβεν αυτών εκ των ποιμνίων των προβάτων· **71** Εξόπισθεν των θηλαζόντων προβάτων έφερεν αυτόν, διά να ποιμάνη Ιακώβ τον λαόν αυτού και Ισραήλ την κληρονομίαν αυτού· **72** Και εποίμανεν αυτούς κατά την ακακίαν της καρδιάς αυτού· και διά της συνέσεως των χειρών αυτού ώδήγησεν αυτούς.

79 «Ψαλμός του Ασάφ.» Θεέ, ήλθον έθνη εις την κληρονομίαν σου· εμίαναν τον ναόν τον άγιόν σου· κατέστισαν την Ιερουσαλήμ εις σωρούς ερειπίων· **2** έδωκαν τα πτώματα των δούλων σου βρώσιν εις τα πετεινά του ουρανού, την σάρκα των οσίων σου εις τα θηρία της γης. **3** Εξέχεαν το αίμα αυτών ως ύδωρ κύκλω της Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχεν ο θάπτων. **4** Εγειναμεν όνειδος εις τους γείτονας ημών, κατάγελως και χλευασμός εις τους πέριξ ημών. **5** Έως τότε, Κύριε; θέλεις οργίζεσθαι διαπαντός; θέλει καιεί ως πυρ η ζηλοτυπία σου; **6** Έκχεον την οργήν σου επί τα έθνη τα μη γνωρίζοντά σε και επί τα βασίλεια τα μη επικαλεσθέντα το όνομά σου· **7** διότι κατέφαγον τον Ιακώβ, και το κατοικητήριον αυτού ηρήμωσαν. **8** Μη ενθυμηθής καθ' ημών τας ανομίας των αρχαίων· ταχέως ας προφθάσωσιν ημάς οι οικτιρημοί σου, διότι εταπεινώθημεν σφόδρα. **9** Βοήθησον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, ένεκεν της δόξης του ονόματός σου και ελευθέρωσον ημάς και γενού ίλεως εις τας αμαρτίας ημών, ένεκεν του ονόματός σου. **10** Διά τι να είπωσι τα έθνη, Που είναι ο Θεός αυτών; Ας γνωρισθή εις τα έθνη έμπροσθεν ημών, η εκδίκησις του εκχυθέντος αίματος

των δούλων σου. **11** Ας έλθη ενώπιόν σου ο στεναγμός των δεσμών· κατά την μεγαλωσύνην του βραχιόνος σου σώσον τους καταδεδικασμένους εις θάνατον· **12** και απόδος εις τους γείτονας ημών επαπλάσια εις τον κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών, με τον οποίον σε ωνειδίσαν, Κύριε. **13** Ημείς δε ο λαός σου και τα πρόβατα της βοσκής σου θέλομεν σε δοξολογεί εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλομεν αναγγέλλει την αίνεσίμ σου.

80 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ-εδούθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ακροάσθητι, ο ποιμάνων τον Ισραήλ, συ ο οδηγών ως ποιμνιον τον Ιωσήφ· ο καθηήμενος επί των χερουβεΐμ, εμφανίσθητι. **2** Έμπροσθεν του Εφραΐμ και του Βενιαμίν και του Μανασσή διέγειρον την δύναμίν σου και ελθέ εις σωτηρίαν ημών. **3** Επίστρεψον ημάς, Θεέ, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθή. **4** Κύριε Θεέ των δυνάμεων, έως πότε θέλεις οργίζεσθαι κατά της προσευχής του λαού σου; **5** Τρέφεις αυτούς με άρτον δακρύων και ποτίζεις αυτούς αφθόνως με δάκρυα. **6** Έκαμες ημάς έριδα εις τους γείτονας ημών· και οι εχθροί ημών γελώσι μεταξύ αλλήλων. **7** Επίστρεψον ημάς, Θεέ των δυνάμεων, και επίλαμψον το πρόσωπον σου, και θέλομεν λυτρωθή. **8** Άμπελον εξ Αιγύπτου μετεκόμισας· εξεδίωξας έθνη και εφύτευσας αυτήν. **9** Ητοίμασας τόπον έμπροσθεν αυτής και βαθέως ερριζώσας αυτήν· και εγέμισε την γην. **10** Εσκεπάσθησαν τα όρη υπό της σκιάς αυτής, και αι αναενδράδες αυτής ήσαν ως αι υψηλάί κέδροι. **11** Εξέτεινε τα κλήματα αυτής έως θαλάσσης και τους βλαστούς αυτής έως του ποταμού. **12** Διά τι εκρήμνισας τους φραγμούς αυτής, και τρυγώσιν αυτήν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν; **13** Ερημόνει αυτήν ο αγριόχοιρος εκ του δάσους, και το θήριον του αγρού νέμεται αυτήν. **14** Επίστρεψον, δεόμεθα, Θεέ των δυνάμεων· επίβλεψον εξ ουρανού και ιδέ, και επίσκεψαι την άμπελον ταύτην, **15** και το φυτόν, το οποίον εφύτευσεν η δεξιά σου και τον βλαστόν, τον οποίον εκραταίωσας εις σεαυτόν. **16** Εκάθη εν πυρί· εκόπη· εχάθησαν από επιτιμήσεως του προσώπου σου. **17** Ας ήναι η χειρ σου επί τον άνδρα της δεξιάς σου· επί τον υιόν του ανθρώπου, τον οποίον έκαμες δυνατόν εις σεαυτόν. **18** Και ημείς δεν θέλομεν εκκλίνει από σου ζωοποιήσον ημάς, και το όνομά σου θέλομεν επικαλείσθαι. **19** Επίστρεψον ημάς, Κύριε Θεέ των δυνάμεων· επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθή.

81 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ψάλατε εν ευφροσύνη εις τον Θεόν, την δύναμιν ημών· αλαλάξατε εις τον Θεόν του Ιακώβ. **2** Υψώσατε ψαλμωδιαν και κρουετε τύμπανον, κιθάραν τερπνήν μετά ψαλτηρίου. **3** Σαλπίσατε σάλπιγγα εν νεομηνία, εν καιρώ ωρισμένω, εν τη ημέρα της εορτής ημών. **4** Διότι πρόσταγμα είναι τούτο εις τον Ισραήλ, νόμος του Θεού του Ιακώβ. **5** Εις μαρτύριον διέταξε τούτο εις τον Ιωσήφ, ότε εξήλθε κατά της γης Αιγύπτου· όπου ήκουσα γλώσσαν, την οποίαν δεν εγνωρίζον· **6** απεμάκρυνα από του φορτίου τον ώμον αυτού· αι χείρες

αυτού έπαυσαν από κοφίνου· 7 εν καιρώ θλίψεως επεκαλέσθης, και σε ελύτρωσα· σοι απεκριθην· από του αποκρύφου τόπου της βροντής· σε εδοκίμασα εν τοις ύδασι της αντιλογίας. Διάψαλμα. 8 Άκουσον, λαέ μου, και θέλω διαμαρτυρηθή κατά σου· Ισραήλ, εάν μου ακούσης, 9 Ας μη ήναι εις σε θεός ξένος, και μη προσκυνήσης θεόν αλλότριον. 10 Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, όστις σε ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου· πλάτυνον τον στόμα σου, και θέλω γεμίσει αυτό. 11 Αλλ' ο λαός μου δεν ήκουσε της φωνής μου, και ο Ισραήλ δεν επρόσεξεν εις εμέ. 12 Διά τούτο παρέδωκα αυτούς εις τας επιθυμίας της καρδιάς αυτών· και περιεπάτησαν εν ταις βουλαίς αυτών. 13 Είθε να μου ήκουεν ο λαός μου, και ο Ισραήλ να περιεπάτει εις τας οδούς μου· 14 πάραυτα ήθελον καταβάλει τους εχθρούς αυτών, και κατά των θλιβόντων αυτους ήθελον στρέψει την χείρα μου. 15 Οι μισούντες τον Κύριον ήθελον αποτύχει εναντίον αυτού, ο δε καιρός εκείνων ήθελε διαμένει πάντοτε· 16 και ήθελε θρέψει αυτούς με το πάχος του σίτου, και με μέλι εκ πέτρας ήθελον σε χορτάσει.

82 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός ίσταται εν τη συνάξει των δυνατών· αναμέσον των θεών θέλει κρίνει. 2 Έως πότε θέλετε κρίνει αδίκως, και θέλετε προσωποληπτεί τους ασεβείς; Διάψαλμα. 3 Κρίνατε τον πτωχόν και τον ορφανόν· κάμετε δικαιοσύνην εις τον τεθλιμμένον και πένητα. 4 Ελευθερόντε τον πτωχόν και τον πένητα· λυτρόντε αυτόν εκ χειρός των ασεβών. 5 Δεν γνωρίζουσιν, ουδέ νοοσι· περιπατούν εν σκότει· πάντα τα θεμέλια της γης σαλεύονται. 6 Εγώ είπα, θεοί είσθε· σεις και υιοί Υψίστου πάντες· 7 Σεις όμως ως άνθρωποι αποθνήσκετε, και ως εις των αρχόντων πίπτετε. 8 Ανάστα, Θεέ, κρίνον την γήν· διότι συ θέλεις κατακληρονομησει πάντα τα έθνην.

83 «Ωδή Ψαλμού του Ασάφ.» Θεέ, μη σιωπήσης μη σιγήσης και μη ηουχάσης, Θεέ. 2 Διότι, ιδού, οι εχθροί σου θορυβούσι, και οι μισούντές σε ύψωσαν κεφαλήν. 3 Κακήν βουλήν έλαβον κατά του λαού σου και συνεβουλευθησαν κατά των εκλεκτών σου. 4 Είπον, Έλθετε, και ας εξολοθρευώμεν αυτούς από του να ήναι έθνος· και το όνομα του Ισραήλ ας μη μνημονευηται πλέον. 5 Διότι εκ συμφώνου συνεβουλευθησαν ομού· συνεμάχησαν κατά σου· 6 αι σκηναί του Εδώμ και οι Ισμαηλίται· ο Μωάβ και οι Αγαρηνοί· 7 Ο Γεβάλ και ο Αμμών και ο Αμαλήκ· οι Φιλιισταίοι μετά των κατοικούντων την Τύρον. 8 Και αυτός ο Ασοούρ ηνώθη μετ' αυτών· εβοήθησαν τους υιούς του Λωτ. Διάψαλμα. 9 Κάμε εις αυτούς ως εις τους Μαδιανίτας, ως εις τον Σισάρ, ως εις τον Ιαβεέν εν τω χειμάρρω Κεισών· 10 οίτινες απωλέσθησαν εν Εν-δώρ· έγειναν κόπρος διά την γην. 11 Κάμε τους άρχοντας αυτών ως τον Ορηβ και ως τον Ζήβ· και ως τον Ζεβεέ και ως τον Σαλμανάν πάντας τους αρχηγούς αυτών· 12 οίτινες είπον, Ας κληρονομήσωμεν εις εαυτούς τα κατοικητήρια του Θεού. 13 Θεέ μου, κάμε αυτούς ως τροχόν, ως άχυρον κατά πρόσωπον ανέμου. 14 Ως το πυρ καίει το δάσος, και ως η φλόξ κατακαίει τα όρη, 15 ούτω καταδιώξον αυτούς με την ανεμοζάλην σου, και με

τον ανεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αυτούς. 16 Γέμισον τα πρόσωπα αυτών από ατιμίας, και θέλουσι ζητήσει το όνομά σου, Κύριε. 17 Ας καταισχυθώσι και ας ταραχθώσι διαπαντός· και ας εντραπούσι και ας απολεσθώσι· 18 και ας γνωρίσωσιν ότι συ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Ύψιστος επί πάσαν την γην.

84 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιτιθή. Ψαλμός διά τους υιούς Κορέ.» Πόσον αγαπηταί είναι αι σκηναί σου, Κύριε των δυνάμεων 2 Επιποθεί και μάλιστα λιποθυμεί ψυχή μου διά τας αυλάς του Κυρίου· η καρδιά μου και η σαρξ μου αγαλλιώνται διά τον Θεόν τον ζώντα. 3 Ναι, το στρουθίον εύρηκε κατοικίαν, και η τρυγών φωλεάν εις εαυτήν, όπου θέτει τους νεοσσούς αυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, Βασιλεύ μου και Θεέ μου. 4 Μακάριοι οι κατοικούντες εν τω οίκω σου· πάντοτε θέλουσι σε ανείν. Διάψαλμα. 5 Μακάριοι ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμις είναι εν σοί· εν τη καρδιά των οποίων είναι αι οδοί σου· 6 οίτινες διαβαίνοντες διά της κοιλάδος του κλαυθμώνος καθιστώσιν αυτήν πηγήν υδάτων· και η βροχή έτι γεμίζει τους λάκκους. 7 Προβαίνουσιν από δυνάμεως εις δύναμιν· έκαστος αυτών φαίνεται ενώπιον του Θεού εν Σιών. 8 Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, εισάκουσον της προσευχής μου· Ακροάσθητι, Θεέ του Ιακώβ. Διάψαλμα. 9 Ιδέ, Θεέ, η ασπίς ημών, και επίβλεψον εις το πρόσωπον του χριστού σου. 10 Διότι καλητέρα είναι μία ημέρα εν ταις αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας· ήθελον προτιμησει να ήμαι θυρωρός εν τω οίκω του Θεού μου, παρά να κατοικώ εν ταις σκηναίς της πονηρίας. 11 Διότι ήλιος και ασπίς είναι Κύριος ο Θεός· χάριν και δόξαν θέλει δώσει ο Κύριος· δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακία. 12 Κύριε των δυνάμεων, μακάριοι ο άνθρωπος ο ελπίζων επί σε.

85 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους υιούς Κορέ.» Ευηρεστήσης, Κύριε, εις την γην σου· έφερεις από της αιχμαλωσίας τον Ιακώβ. 2 Συνεχώρησας την ανομίαν του λαού σου· εσκέπασας πάσας τας αμαρτίας αυτών. Διάψαλμα. 3 Κατέπαυσάς πάσαν την οργήν σου· απέστρεψας από της οργής του θυμού σου. 4 Επίστρεψον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και κατάπαυσον τον καθ' ημών θυμόν σου. 5 Θέλεις εσθαι διαπαντός ωργισμένος εις ημάς; θέλεις επεκτείνει την οργήν σου από γενεάς εις γενεάς; 6 Δεν θέλεις πάλιν ζωοποιήσει ημάς, διά να ευφρανίηται ο λαός σου εις σε; 7 Δείξον εις ημάς, Κύριε, το έλεός σου και δος εις ημάς την σωτηρίαν σου. 8 Έέλω ακούσει τι θέλει λαλήσει Κύριος ο Θεός· διότι θέλει λαλήσει ειρήνην προς τον λαόν αυτού και προς τους οσίους αυτού· και αι μη επιστρέψωσιν εις αφροσύνην. 9 Βεβαίως πλησίον των φοβουμένων αυτόν είναι η σωτηρία αυτού, διά να κατοική δόξα εν τη γη ημών. 10 Έλεος και αλήθεια συναπηντήθησαν· δικαιοσύνη και ειρήνη εφιλήθησαν. 11 Αλήθεια εκ της γης θέλει αναβλαστήσει· και δικαιοσύνη εξ ουρανού θέλει κύψει. 12 Ο Κύριος βεβαίως θέλει δώσει το αγαθόν· και η γη ημών θέλει δώσει τον καρπόν αυτής. 13 Δικαιοσύνη

έμπροσθεν αυτού θέλει προπορεύεσθαι, και θέλει βάλει αυτήν εις την οδόν των διαβημάτων αυτού.

86 «Προσευχή του Δαβίδ.» Κλίνον, Κύριε, το ωτίον σου· επάκουσόν μου, διότι πτωχός και πένης είμαι εγώ. **2** Φύλαξον την ψυχήν μου, διότι είμαι όσιος συ, Θεέ μου, σώσον τον δούλον σου τον ελπίζοντα επί σε. **3** Ελέησόν με, Κύριε, διότι προς σε κράζω όλην την ημέραν. **4** Εύφρανον την ψυχήν του δούλου σου, διότι προς σε, Κύριε, υψώνω την ψυχήν μου. **5** Διότι συ, Κύριε, είσαι αγαθός και εύσπλαγχνος και πολυέλεος εις πάντας τους επικαλούμένους σε. **6** Ακροάσθητι, Κύριε, της προσευχής μου και πρόσθεσον εις την φωνήν των δεησέων μου. **7** Εν ημέρα θλίψεώς μου θέλω σε επικαλέσθαι, διότι θέλεις μου εισακούει. **8** Δεν είναι όμοιός σου μεταξύ των θεών, Κύριε· ουδέ έργα όμοια των έργων σου. **9** Πάντα τα έθνη, τα οποία έκαμες, θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, Κύριε, και θέλουσι δοξάσει το όνομά σου· **10** διότι μέγας είσαι και κάμνεις θαυμάσια· συ είσαι Θεός μόνος. **11** Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν σου, και θέλω περιπατεί εν τη αληθεία σου· προσήλونه την καρδίαν μου εις τον φόβον του ονόματός σου. **12** Θέλω σε ανειί, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη τη καρδιά μου και θέλω δοξάζει το όνομά σου εις τον αιώνα· **13** διότι μέγα επ' εμέ το έλεός σου· και ηλευθέρωσας την ψυχήν μου εξ άδου κατωτάτου. (Sheol **h7585**) **14** Θεέ, οι υπερήφανοι εσηκώθησαν κατ' εμού, και αι συνάξεις των βιαστών εξήτησαν την ψυχήν μου· και δεν σε έθεσαν ενώπιόν αυτών. **15** Αλλά συ, Κύριε, είσαι Θεός οικτιρμών και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός. **16** Επίβλεψον επ' εμέ και ελεήσόν με·δος την δύναμίν σου εις τον δούλον σου και σώσον τον υιόν της δούλης σου. **17** Κάμε εις εμέ σημείον εις αγαθόν, διά να ιδωσιν οι μισούντές με και να αισχυνθώσι· διότι συ, Κύριε, με εβοήθησας και με παρηγόρησας.

87 «Ψαλμός ωδής διά τους υιούς Κορέ.» Το θεμέλιον αυτού είναι εις τα όρη τα άγια. **2** Αγαπά ο Κύριος τας πύλας της Σιών υπέρ πάντα τα σκηνώματα του Ιακώβ. **3** Ένδοξα ελαλήθησαν περί σου, πόλις του Θεού. Διάψαλμα. **4** Θέλω αναφέρει την Ραάβ και την Βαβυλώνα μεταξύ των γνωριζόντων με· ιδού, η Παλαιστίνη και η Τύρος μετά της Αιθιοπίας· ούτος εγεννήθη εκεί. **5** Και περί της Σιών θέλουσιν ειπέι, ούτος και εκείνος εγεννήθη εν αυτή· και αυτός ο Ύψιστος θέλει στερεώσει αυτήν. **6** Ο Κύριος θέλει αριθμώσει, όταν καταγράψη τους λαούς, ότι ούτος εγεννήθη εκεί. Διάψαλμα. **7** Και οι ψάλται καθώς και οι λαληταί των οργάνων θέλουσι λέγει, Πάσαι αι πηγαί μου είναι εν σοι.

88 «Οιδή ψαλμού διά τους υιούς Κορέ, εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ-λεανώνθ, Μασχίλ του Αιμάν του Εζραΐτου.» Κύριε ο Θεός της σωτηρίας μου, ημέραν και νύκτα έκραξα ενώπιόν σου· **2** Ας έλθη ενώπιόν σου η προσευχή μου· κλίνον το ωτίον σου εις την κραυγήν μου· **3** Διότι ενεπλήσθη κακών η ψυχή μου, και η ζωή μου πλησιάζει εις τον άδην. (Sheol **h7585**) **4** Συγκατηρηθήτην μετά των καταβαινόντων

εις τον λάκκον· έγεινα ως άνθρωπος μη έχων δύναμιν· **5** εγκαταλειμμένος μεταξύ των νεκρών, ως οι πεφονευμένοι, κοιτώμενοι εν τω τάφω, τους οποίους δεν ενθυμείσαι πλέον, και οίτινες απεκόπησαν από της χειρός σου. **6** Μ' έβαλες εις τον κατώτατον λάκκον, εις το σκότος, εις τα βάθη. **7** Επ' εμέ επεστηρίχη ο θυμός σου, και πάντα τα κύματά σου επέφερες επ' εμέ. Διάψαλμα. **8** Εμάκρυνας τους γνωστούς μου απ' εμού· με έκαμες βδέλυγμα προς αυτούς· απεκλείσθην και δεν δύναμαι να εξέλθω. **9** Ο οφθαλμός μου ήτόνησεν από της θλίψεως· σε επεκαλέσθην, Κύριε, όλην την ημέραν· ήπλωσα προς σε τας χείρας μου. **10** Μήπως εις τους νεκρούς θέλεις κάμει θαυμάσια· ή οι τεθνεώτες θέλουσι σηκωθεί και θέλουσι σε ανίσει; Διάψαλμα. **11** Μήπως εν τω τάφω θέλουσι διηγείσθαι το έλεός σου ή την αληθειάν σου εν τη φθορά; **12** Μήπως θέλουσι γνωρισθί εν τω σκότει τα θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν τω τόπω της λήθης. **13** Αλλ'· εγώ προς σε, Κύριε, έκραξα· και το πρωί η προσευχή μου θέλει σε προφθάσει. **14** Διά τι, Κύριε, απορρίπτεις την ψυχήν μου, αποκρούπεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; **15** Είμαι τεθλιμμένος και ψυχομαχών εκ νεότητος· δοκιμάζω τους φόβους σου και ευρίσκομαι εν αμηχανία. **16** Επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου· οι τρόμοι σου με εφάνισαν. **17** Ως ύδατα με περιετριγύρισαν όλην την ημέραν· ομού με περιεκύκλωσαν. **18** Απεμάκρυνας απ' εμού τον αγαπητόν και τον φίλον· οι γνωστοί μου είναι αφανείς.

89 «Μασχίλ του Εθάν του Εζραΐτου.» Τα ελέη του Κυρίου εις τον αιώνα θέλω ψάλλει· διά του στόματός μου θέλω αναγγέλλει την αληθειάν σου εις γενεάν και γενεάν. **2** Διότι είπα, το έλεός σου θέλει θεμελιωθή εις τον αιώνα· εν τοις ουρανοίς θέλεις στερεώσει την αληθειάν σου. **3** Έκαμα διαθήκην μετά του εκλεκτού μου· ώμοσα προς Δαβίδ τον δούλον μου· **4** Διαπαντός θέλω στερεώσει το σπέρμα σου, και θέλω οικοδομήσει τον θρόνον σου εις γενεάν και γενεάν. Διάψαλμα. **5** Και οι ουρανοί θέλουσιν υμνεί τα θαυμάσιά σου, Κύριε· και η αληθεία σου θέλει εξυμνείσθαι εν τη συνάξει των αγίων. **6** Διότι τις εν τω ουρανώ δύναται να εξισωθή με τον Κύριον; Τις μεταξύ των υιών των δυνατών δύναται να ομοιωθή με τον Κύριον; **7** Ο Θεός είναι φοβερός σφόδρα εν τη βουλή των αγίων και σεβαστός εν πάσι τοις κύκλω αυτού. **8** Κύριε Θεέ των δυνάμεων, τις όμοιός σου; δυνατός είσαι, Κύριε, και η αληθεία σου είναι κύκλω σου. **9** Συ δεσπόζεις την έπαρσιν της θαλάσσης· όταν σηκώνωνται τα κύματα αυτής, συ ταπεινώνεις αυτά. **10** Συ συνέτριψας την Ραάβ ως τραυματίαν· διά του βραχίονος της δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τους εχθρούς σου. **11** Σού είναι οι ουρανοί και σου η γη την οικουμένην και το πλήρωμα αυτής, συ εθεμελίωσας αυτά. **12** Τον βορράν και τον νότον, συ έκτισας αυτούς· Θαβώρ και Αερμών εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι. **13** Έχεις ισχυρόν τον βραχίονα· κραταιά είναι η χειρ σου· υψηλή η δεξιά σου. **14** Η δικαιοσύνη και η κρίσις είναι η βάση του θρόνου σου· το έλεος και η αληθεια θέλουσι προπορεύεσθαι έμπροσθεν του προσώπου σου. **15** Μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν· θέλουσι περιπατεί, Κύριε, εν τω

φωτί του προσώπου σου. **16** Εις το όνομά σου θέλουν αγάλλεσθαι όλην την ημέραν· και εις την δικαιοσύνην σου θέλουν υψωθή. **17** Διότι συ είσαι το καύχημα της δυνάμεως αυτών· και διά της ευμενείας σου θέλει υψωθή το κέρας ημών. **18** Διότι ο Κύριος είναι η ασπίς ημών· και ο Άγιος του Ισραήλ ο βασιλεύς ημών. **19** Ελάλησας τότε δι' οράματος προς τον όσιόν σου και είπας· έθεσα βοήθειαν επί τον δυνάτον· ύψωσα εκλεκτόν εκ του λαού· **20** Εύρηκα Δαβίδ τον δούλον μου· με το έλαιον το άγιόν μου έχρισα αυτόν· **21** η χειρ μου θέλει στερεώνει αυτόν· και ο βραχίών μου θέλει ενδυναμόνει αυτόν. **22** Δεν θέλει υπερισχύσει εχθρός κατ' αυτού· ουδέ υιός ανομίας θέλει ταλαιπωρήσει αυτόν. **23** Και θέλω κατακόψει απ' έμπροσθεν αυτού τους εχθρούς αυτού· και τους μισούντας αυτόν θέλω κατατροπώσει. **24** Η δε αλήθειά μου και το έλεός μου θέλουν είσθαι μετ' αυτού· και εν τω ονόματί μου θέλει υψωθή το κέρας αυτού. **25** Και θέλω θέσει την χείρα αυτού επί την θάλασσαν, και επί τους ποταμούς την δεξιάν αυτού. **26** Αυτός θέλει κράξει προς εμέ, Πατήρ μου είσαι, Θεός μου και πέτρα της σωτηρίας μου. **27** Εγώ βεβαίως θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκόν μου, Ύψιστον επί τους βασιλείς της γης. **28** Διαπαντός θέλω φυλάττει εις αυτόν το έλεός μου, και η διαθήκη μου θέλει είσθαι στερεά μετ' αυτού. **29** Και θέλω κάμει να διαμένη το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα, και ο θρόνος αυτού ως αι ημέραι του ουρανού. **30** Εάν εγκαταλίπωσιν οι υιοί αυτού τον νόμον μου και εις τας κρίσεις μου δεν περιπατήσωσιν· **31** Εάν παραβώσι τα διατάγματά μου και δεν φυλάξωσι τας εντολάς μου· **32** Τότε θέλω επισκεφθή με ράβδον τας παραβάσεις αυτών και με πληγάς τας παρανομίας αυτών. **33** Το έλεός μου όμως δεν θέλω αφαιρέσει απ' αυτού, ουδέ θέλω ψευσθή κατά της αληθείας μου. **34** Δεν θέλω παραβή την διαθήκην μου, ουδέ θέλω αθετήσει ό, τι εξήλθεν εκ των χειλέων μου. **35** Άπαξ ώμοσα εις την αγιότητα μου, ότι δεν θέλω ψευσθή προς τον Δαβίδ. **36** Το σπέρμα αυτού θέλει διαμένει εις τον αιώνα και ο θρόνος αυτού ως ο ήλιος, ενώπιόν μου· **37** Ως η σελήνη θέλει στερεωθή εις τον αιώνα και μάρτυς πιστός εν τω ουρανώ. Διάψαλμα. **38** Αλλά συ απέβαλες και εβδελύχθης, ωργίσθης κατά του χριστού σου· **39** ηκύρωσας την διαθήκην του δούλου σου· εβεβήλωσας το διάδημα αυτού έως της γης. **40** Κατέβαλες πάντας τους φραγμούς αυτού· ηφάνισθς τα οχυρώματα αυτού· **41** διαρπάξουσιν αυτόν πάντες οι διαβαινόντες την οδόν· κατεστάθη όνειδος εις τους γείτονας αυτού. **42** Ύψωσας την δεξιάν των εναντίων αυτού· εύφρανας πάντας τους εχθρούς αυτού· **43** ήμβλυνας μάλιστα το κοπερόν της ρομφαίας αυτού και δεν εσετέρεώσας αυτόν εν τη μάχη· **44** Έπαυσας την δόξαν αυτού και τον θρόνον αυτού έρριψας κατά γης. **45** Ωλιγόστευσας τας ημέρας της νεότητος αυτού· ενέδυσας αυτόν με αισχύνην. Διάψαλμα. **46** Έως τότε, Κύριε; θέλεις κρύπτεσθαι διαπαντός; θέλει καίεσθαι ως πυρ η οργή σου; **47** Μνήσθητι πόσον βραχύς είναι ο καιρός μου, εν τίνι ματαιόητη εποίησας πάντας τους υιούς των ανθρώπων. **48** Τις άνθρωπος θέλει ζήσει και δεν θέλει ιδεί θάνατον; τις θέλει λυτρώσει την ψυχήν αυτού εκ της χειρός του άδου; Διάψαλμα. (Sheol h7585) **49** Που είναι τα ελεή σου

τα αρχαία, Κύριε, τα οποία ώμοσας προς τον Δαβίδ εν τη αληθεία σου; **50** Μνήσθητι, Κύριε, του ονειδισμού των δούλων σου, τον οποίον φέρω εν τω κόλπω μου υπό τούςούτων πολυαριθμών λαών· **51** με τον οποίον ωνειδισαν οι εχθροί σου, Κύριε· με τον οποίον ωνειδισαν τα ίχνη του χριστού σου. **52** Ευλογητός Κύριος εις τον αιώνα. Αμήν, και αμήν.

90 «Προσευχή του Μωύσέως, του ανθρώπου του Θεού.» Κύριε, συ έγεινες εις ημάς καταφυγή εις γενεάν και γενεάν. **2** Πριν γεννηθώσι τα όρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος έως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός. **3** Επαναφέρεις τον άνθρωπον εις τον χούν· και λέγεις, Επιστρέψατε, υιοί των ανθρώπων. **4** Διότι χίλια έτη ενώπιόν σου είναι ως ημέρα η χθές, ήτις παρήλθε, και ως φυλακή νυκτός. **5** Κατακλύζει αυτούς· είναι ως όνειρον της αυγής, ως χόρτος όστις παρέρχεται· **6** το πρωϊ ανθεί και παρακμάζει· το εσπέρας κόπτεται και ζηραίνεται. **7** Διότι εκλείπομεν εν τη οργή σου και εν τω θυμώ σου ταρρατόμεθα. **8** Έθεσας τας ανομίας ημών ενώπιόν σου, τα κρύφια ημών εις το φως του προσώπου σου. **9** Επειδή πάσαι αι ημέραι ημών παρέρχονται εν τη οργή σου· διατρέχομεν τα έτη ημών ως διανόημα. **10** Αι ημέραι της ζωής ημών είναι καθ' εαυτάς εβδομήκοντα έτη, και εάν εν ευρωστία, οδοιπόκοντα έτη· πλην και το καλύτερον μέρος αυτών είναι κόπος και πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται και εμείς πετώμεν. **11** Τις γνωρίζει την δύναμιν της οργής σου και του θυμού σου αναλόγως του φόβου σου; **12** Δίδαξον ημάς να μετρώμεν ούτω τας ημέρας ημών, ώστε να προσκολλώμεν τας καρδιάς ημών εις την σοφίαν. **13** Επίστρεψον, Κύριε· έως πότε; και γενού ήλεως εις τους δούλους σου. **14** Χόρτασον ημάς του ελέους σου από πρωίας, και θέλομεν αγάλλεσθαι και ευφραίνεσθαι κατά πάσας τας ημέρας ημών. **15** Εύφρανον ημάς αντι των ημερών, καθ' ας έθλιψας ημάς, των ετών καθ' α είδομεν κακά. **16** Ας γίνη το έργον σου φανερόν εις τους δούλους σου και η δόξα σου εις τους υιούς αυτών· **17** και ας ήναι η λαμπρότης Κυρίου του Θεού ημών εφ' ημάς και το έργον των χειρών ημών στερέονε εφ' ημάς· ναι, το έργον των χειρών ημών, στερέονε αυτό.

91 Ο κατοικών υπό την σκέπην του Υψίστου υπό την σκιάν του Παντοκράτορος θέλει διατρίβει. **2** Θέλω λέγει προς τον Κύριον· συ είσαι καταφυγή μου και φρουρίόν μου· Θεός μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει. **3** Διότι αυτός θέλει σε λυτρώσει εκ της παγίδος των κυνηγών και εκ θανατηφόρου λοιμού. **4** Με τα πετέρά αυτού θέλει σε σκεπάξει, και υπό τας πτέρυγας αυτού θέλεις είσθαι ασφαλής· η αλήθεια αυτού είναι πανοπλία και ασπίς. **5** Δεν θέλεις φοβείσθαι από φόβου νυκτερινού, την ημέραν από βέλους πετωμένου. **6** Από θανατικού, το οποίον περιπατεί εν σκότει· από ολέθρου, όστις ερημόνει εν μεσημβρία· **7** Χιλιάς θέλει πίπτει εξ αριστερών σου και μυριάς εκ δεξιών σου· πλην εις σε δεν θέλει πλησιάζει. **8** Μόνον με τους οφθαλμούς σου θέλεις θεωρει και θέλεις βλέπει των ασεβών την ανταπόδοσιν. **9** Επειδή συ τον Κύριον, την ελπίδα μου, τον Ύψιστον

έκαμες καταφύγιόν σου, **10** δεν θέλει συμβαίνει εις σε κακόν, και μάλιστα δεν θέλει πλησιάζει εις την σκηνήν σου. **11** Διότι θέλει προσταξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, διά να σε διαφυλάττωσιν εν πάσαις ταις οδοίς σου. **12** Θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **13** Θέλει πατήσκει επί λέοντα και επί ασπίδα· θέλεις καταπατήσκει σκύμνον και δράκοντα. **14** Επειδή έθεςεν εις εμέ την αγάπην αυτού, διά τούτο θέλω λυτρώσκει αυτόν· θέλω υψώσκει αυτόν, διότι εγνώρισε το όνομά μου. **15** Θέλει με επικαλείσκει, και θέλω εισακούει αυτού· μετ' αυτού θέλω είσκει εν θλίψει· θέλω λυτρώσκει αυτόν και θέλω δοξάζει αυτόν. **16** Θέλω χορτάσει αυτόν μακρότητα ημερών και θέλω δείξει εις αυτόν την σωτηρίαν μου.

92 «Ψαλμός ωδής διά την ημέραν του Σαββάτου.»
Αγαθόν το να δοξολογή τις τον Κύριον και να ψαλμωδή εις το όνομά σου, Υψιστε· **2** να αναγγέλλη το πρωί το έλεός σου και την αλήθειάν σου πάσαν νύκτα, **3** με δεκάχορδον όργανον και με ψαλτήριον· με ωδήν και κιθάραν. **4** Διότι με εύφρανας, Κύριε, εν τοις ποιήμασί σου· θέλω αγάλλεσκει εν τοις έργοις των χειρών σου. **5** Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε· βαθείς είναι οι διαλογισμοί σου σφόδρα. **6** Ο άνθρωπος ο ανόητος δεν γνωρίζει, και ο μωρός δεν εννοεί τούτο· **7** ότι οι ασεβείς βλαστάνουσι ως ο χόρτος, και ανθούσι πάντες οι εργάται της ανομίας, διά να αφανισθώσιν αιωνίως. **8** Αλλά συ, Κύριε, είσαι ύψιστος εις τον αιώνα. **9** Διότι, ιδού, οι εχθροί σου, Κύριε, διότι, ιδού, οι εχθροί σου θέλουσιν εξολοθρευθή· θέλουσι διασκορπισθή πάντες οι εργάται της ανομίας. **10** Αλλά συ θέλεις ύψώσκει ως του μονοκέρωτος το κέρας μου· εγώ θέλω χρισθή με νέον έλαιον· **11** και ο οφθαλμός μου θέλει ιδεί την εκδίκησιν των εχθρών μου· τα ότα μου θέλουσιν ακούσει περί των κακοποιών των επανισταμένων κατ' εμού. **12** Ο δίκαιος ως φοινίξ θέλει ανθεί· ως κέδρος του Λιβάνου θέλει αυξάνει. **13** Πεφυτευμένοι εν τω οίκω του Κυρίου, θέλουσιν ανθεί εν ταις αυλαίς του Θεού ημών· **14** θέλουσι καρποφορεί και εν αυτό τω βαθεί γήρατι, θέλουσιν είσκει ακμάζοντες και ανθηροί· **15** διά να αναγγέλλωσιν ότι δίκαιος είναι ο Κύριος, το φροῦριόν μου· και δεν υπάρχει αδικία εν αυτού.

93 Ο Κύριος βασιλεύει· μεγαλοπρέπειαν είναι ενδεδυμένος· ενδεδυμένος είναι ο Κύριος δύναμιν και περιεζωσμένος και την οικουμένην εστερεώσεν, ώστε δεν θέλει σαλευθή. **2** Απ' αρχής είναι εστερεωμένος ο θρόνος σου· από του αιώνος συ είσαι. **3** Ύψωσαν οι ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί την φωνήν αυτών· οι ποταμοί ύψωσαν τα κύματα αυτών. **4** Ο Κύριος ο εν ύψιστοις είναι δυνατώτερος υπέρ τον ήχον πολλών υδάτων, υπέρ τα δυνατά κύματα της θαλάσσης· **5** τα μαρτύρια σου είναι πιστά σφόδρα· εις τον οίκόν σου ανήκει αγιότης, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

94 Θεέ των εκδικήσεων, Κύριε, Θεέ των εκδικήσεων, εμφάνηθι. **2** Υψώθητι, Κριτά της γής· απόδος ανταπόδοσιν εις τους υπερηφάνους. **3** Έως πότε οι ασεβείς, Κύριε, έως πότε οι ασεβείς θέλουσι θριαμβεύει; **4** Έως πότε θέλουσι προφέρει και λαλεί σκληρά; θέλουσι

καυχάσκει πάντες οι εργάται της ανομίας; **5** Τον λαόν σου, Κύριε, καταθλίβουσι και την κληρονομίαν σου κακοποιούσι. **6** Την χήραν και τον ξένον φονεύουσι και θανατόνουσι τους ορφανούς. **7** Και λέγουσι, δεν θέλει ιδεί ο Κύριος ουδέ θέλει νοήσκει ο Θεός του Ιακώβ. **8** Εννοήσατε, οι άφρονες μεταξύ του λαού· και οι μωροί, πότε θέλετε φρονιμεύσει; **9** Ο φυτεύσας το ωτίον, δεν θέλει ακούσει; ο πλάσας τον οφθαλμόν, δεν θέλει ιδεί; **10** Ο σωφρονίζων τα έθνη, δεν θέλει ελέγξει; ο διδάσκων τον άνθρωπον γνώσιν; **11** Ο Κύριος γνωρίζει τους διαλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι. **12** Μακάριος ο άνθρωπος, τον οποίον σωφρονίζεις, Κύριε, και διά του νόμου σου διδάσκεις αυτόν· **13** διά να αναπαύσκει αυτόν από των ημερών της συμφοράς, εωσού σκαφθή· ο Κύριος εις τον ασεβή. **14** Διότι δεν θέλει απορρίπει ο Κύριος τον λαόν αυτού, και την κληρονομίαν αυτού δεν θέλει εγκαταλείψει. **15** Επειδή η κρίσις θέλει επιστρέψει εις την δικαιοσύνην, και θέλουσιν ακολουθήσκει αυτήν πάντες οι ευθείς την καρδιάν. **16** Τις θέλει σηκωθή υπέρ εμού κατά των πονηρευομένων; τις θέλει παρασταθή υπέρ εμού κατά των εργατών της ανομίας; **17** Εάν ο Κύριος δεν με βοήθει, παρ' ολίγον ήθελε κατοικήσει ψυχή μου εν τη σιωπή. **18** Ότε έλεγον, ωλίθησεν ο πους μου, το έλεός σου, Κύριε, με βοήθει. **19** Εν τω πλήθει των αμηχανιών της καρδιάς μου, αι παρηγορίαι σου εύφραναν την ψυχήν μου. **20** Μήπως έχκει μετά σου συγκοινωνίαν ο θρόνος της ανομίας, όστις μηχανάται αδικίαν αντί νόμου; **21** Αυτοί εφορμώσι κατά της ψυχής του δικαίου και αίμα αθών καταδικάζουσιν. **22** Αλλά· ο Κύριος είναι εις εμέ καταφύγιον και ο Θεός μου το φροῦριον της ελπίδος μου. **23** Και θέλει επιστρέψει επ' αυτούς την ανομίαν αυτών και εν τη πορνία αυτών θέλει αφανίσκει αυτούς· Κύριος ο Θεός ημών θέλει αφανίσκει αυτούς.

95 Δεύτε, ας αγαλλιασθώμεν εις τον Κύριον· ας αλαλάξωμεν εις το φροῦριον της σωτηρίας ημών. **2** Ας προφθάσωμεν ενώπιον αυτού μετά δοξολογίας· εν ψαλμοίς ας αλαλάξωμεν εις αυτόν. **3** Διότι Θεός μέγας είναι ο Κύριος, και Βασιλεύς μέγας υπέρ πάντας τους θεούς. **4** Διότι εις αυτού την χείρα είναι τα βάθη της γής· και τα ύψη των ορέων είναι αυτού. **5** Διότι αυτό είναι η θάλασσα, και αυτός έκαμεν αυτήν· και την ξηράν αι χείρες αυτού έπλασαν. **6** Δεύτε, ας προσκυνήσωμεν και ας προσπέσωμεν· ας γονατίσωμεν ενώπιον του Κυρίου, του Ποιητού ημών. **7** Διότι αυτός είναι ο Θεός ημών· και ημείς λαός της βοσκής αυτού και πρόβατα της χειρός αυτού. Σήμερον εάν ακούσκει της φωνής αυτού, **8** μη σκληρύνητε την καρδιάν σας, ως εν τω παροργισμώ, ως εν τη ημέρα του πειρασμού εν τη ερήμω· **9** όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα έργα μου. **10** Τεσσαράκοντα έτη δυσηρεστήθη με την γενεάν εκείνην, και είπα, ούτος είναι λαός πεπλανημένος την καρδιάν, και αυτοί δεν εγνώρισαν τας οδούς μου. **11** Διά τούτο ώμοσα εν τη οργή μου, ότι εις την ανάπαυσίν μου δεν θέλουσιν εισέλθει.

96 Ψάλατε εις τον Κύριον άσμα νέον· ψάλατε εις τον Κύριον, πάσα η γη. **2** Ψάλατε εις τον Κύριον·

ευλογείτε το όνομα αυτού· κηρύττετε από ημέρας εις ημέραν την σωτηρίαν αυτού. **3** Αναγγείλατε εν τοις έθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια αυτού. **4** Διότι μέγας ο Κύριος και αξιόμνητος σφόδρα· είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. **5** Διότι πάντες οι θεοί των εθνών είναι είδωλα· ο δε Κύριος τους ουρανούς εποίησε. **6** Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι ενώπιον αυτού· ισχύς και ωραιότης εν τω αγιαστηρίω αυτού. **7** Απόδοτε εις τον Κύριον, πατριά των λαών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και ισχύν. **8** Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· λάβετε προσφοράς και εισέλθετε εις τας αυλάς αυτού. **9** Προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπέι αγιαστηρίω αυτού· φοβείσθε από προσώπου αυτού, πάσα η γη. **10** Είπατε εν τοις έθνεσιν, Ο Κύριος βασιλεύει· η οικουμένη θέλει βεβαίως είσθαι εστερεωμένη· δεν θέλει σαλευθή· αυτός θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. **11** Ας ευφραίνωνται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γή· ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής. **12** Ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και πάντα τα εν αυταίς· τότε θέλουσιν αγάλλεσθαι πάντα τα δένδρα του δάσους. **13** ενώπιον του Κυρίου· διότι έρχεται, διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν τη αληθεία αυτού.

97 Ο Κύριος βασιλεύει· ας αγάλλεται η γή· ας ευφραίνεται το πλήθος των νήσων. **2** Νεφέλη και ομίχλη είναι κύκλω αυτού· δικαιοσύνη και κρίσις η βάσις του θρόνου αυτού. **3** Πυρ προπορεύεται έμπροσθεν αυτού και καταφλέγει πανταχόθεν, τους εχθρούς αυτού. **4** Αι αστραπαί αυτού φωτίζουν την οικουμένην· είδεν η γη και εσαλεύθη. **5** Τα όρη διαλύονται ως κηρός από της παρουσίας του Κυρίου, από της παρουσίας του Κυρίου πάσης της γής. **6** Αναγγέλλουσιν οι ουρανοί την δικαιοσύνην αυτού, και βλέπουσι πάντες οι λαοί την δόξαν αυτού. **7** Ας αιαχυνθώσι πάντες οι λατρευόντες τα γλυπτά, οι καυχώμενοι εις τα είδωλα· προσκυνείτε αυτόν, πάντες οι θεοί. **8** Ήκουσεν η Σιών και ευφράνθη, και εχάρησαν αι θυγατέρες του Ιουδα διά τας κρίσεις σου, Κύριε. **9** Διότι συ, Κύριε, είσαι ύψιστος εφ' όλην την γήν· σφόδρα υπερυψώθης υπέρ πάντας τους θεούς. **10** Οι αγαπώντες τον Κύριον, μισείτε το κακόν· αυτός φυλάττει τας ψυχάς των οσίων αυτού· ελευθερόνει αυτούς εκ χειρός ασεβών. **11** Φως σπείρεται διά τον δίκαιον και ευφροσύνη διά τους ευθείς την καρδιάν. **12** Ευφραίνεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίω, και υμνείτε την μνήμην της αγιωσύνης αυτού.

98 Ψάλατε εις τον Κύριον άσμα νέον· διότι έκαμε θαυμάσια· η δεξιά αυτού και ο βραχίον ο άγιος αυτού ενήργησαν εις αυτόν σωτηρίαν. **2** Ο Κύριος έκαμε γνωστήν την σωτηρίαν αυτού· έμπροσθεν των εθνών απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού. **3** Ενεθυμήθη το έλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού προς τον οίκον του Ισραήλ· πάντα τα πέρατα της γης είδον την σωτηρίαν του Θεού ημών. **4** Αλαλάξατε εις τον Κύριον, πάσα η γή· ευφραίνεσθε και αγάλλεσθε και ψαλμωδείτε. **5** Ψαλμωδείτε εις τον Κύριον εν κιθάρα· εν κιθάρα φωνή ψαλμωδίας. **6** Μετά σαλπύγων και εν φωνή

κερατίνης αλαλάξατε ενώπιον του Βασιλέως Κυρίου. **7** Ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή. **8** Οι ποταμοί ας κροτώσι χείρας, τα όρη ας αγάλλωνται ομοί, **9** ενώπιον του Κυρίου· διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν ευθύτητι.

99 Ο Κύριος βασιλεύει, ας τρέμωσιν οι λαοί· ο καθήμενος επί των χερουβείμ· ας σεισθή η γη. **2** Ο Κύριος είναι μέγας εν Σιών, και επί πάντας τους λαούς είναι υψηλός. **3** Ας δοξολογήσι το όνομά σου το μέγα και φοβερόν, διότι είναι άγιον· **4** και την δύναμιν του βασιλέως, όστις αγαπά την δικαιοσύνην· συ διώρισας την ευθύτητα, συ έκαμες κρίσιν και δικαιοσύνην εις τον Ιακώβ. **5** Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το υποπόδιον των ποδών αυτού· διότι είναι άγιος. **6** Μωύσής και Ααρών μεταξύ των ιερέων αυτού, και Σαμουήλ μεταξύ των επικαλουμένων το όνομα αυτού, επεκαλούντο τον Κύριον, και αυτός εισήκουσεν αυτών. **7** Εν στόλω νεφέλης ελάλει προς αυτούς· εφύλαξε τα μαρτύρια αυτού και τα προστάγματα, τα οποία έδωκεν εις αυτούς. **8** Κύριε Θεέ ημών, συ εισήκουες αυτών· έγεινας εις αυτούς Θεός συγχωρητικός, πλην και εκδικητής διά τας πράξεις αυτών. **9** Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το όρος το άγιον αυτού· διότι άγιος Κύριος ο Θεός ημών.

100 «Ψαλμός δοξολογίας.» Αλαλάξατε εις τον Κύριον, πάσα η γη. **2** Δουλεύσατε εις τον Κύριον εν ευφροσύνη· έλθετε ενώπιον αυτού εν αγαλλιάσει. **3** Γνωρίσατε ότι ο Κύριος είναι ο Θεός αυτός έκαμεν ημάς, και ουχί ημείς· ημείς είμεθα λαός αυτού και πρόβατα της βοσκίης αυτού. **4** Εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν δοξολογία, εις τας αυλάς αυτού εν ύμνω· δοξολογείτε αυτόν· ευλογείτε το όνομα αυτού. **5** Διότι ο Κύριος είναι αγαθός· εις τον αιώνα μένει το έλεος αυτού, και έως γενεάς και γενεάς η αλήθεια αυτού.

101 Ψαλμός του Δαβίδ. Έλεος και κρίσιν θέλω ψάλλει εις σε, Κύριε, θέλω ψαλμωδεί. **2** Θέλω είσθαι συνετός εν οδώ αμώμω· πότε θέλεις ελθεί προς εμέ; θέλω περιπατεί εν ακεραιότητι της καρδιάς μου εν μέσω του οίκου μου. **3** Δεν θέλω βάλει προ οφθαλμών μου πράγμα πονηρόν· μισώ τους ποιούντας παράνομα· ουδέν τούτων θέλει κολληθή εις εμέ. **4** Η διοστραμμένη καρδιά θέλει αποβληθή απ' εμού· τον πονηρόν δεν θέλω γνωρίζει. **5** Τον καταλαλούντα κρυφίως τον πλησίον αυτού, τούτον θέλω εξολοθρεύει· τον έχοντα υπερήφανον βλέμμα και επηρμένην καρδιάν, τούτον δεν θέλω υποφέρει. **6** Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι επί τους πιστούς της γης, διά να συγκατοικώσι μετ' εμού· ο περιπατών εν οδώ αμώμω, ούτος θέλει με υπηρετεί. **7** Δεν θέλει κατοικεί εν μέσω του οίκου μου ο εργαζόμενος απάτην· ο λαλών ψεύδος δεν θέλει στερεωθή έμπροσθεν των οφθαλμών μου. **8** Κατά πάσαν πρωϊαν θέλω εξολοθρεύει πάντας τους ασεβείς της γης, διά να εκκόψω εκ της πόλεως του Κυρίου πάντας τους εργάτας της ανομίας.

102 «Προσευχή του τεθλιμμένου, όταν αδημονή, και εκχέη το παράπονον αυτού ενώπιον του Κυρίου.» Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, και η κραυγή μου ας έλθη προς σε. **2** Μη κρύψης το πρόσωπόν σου απ' εμού· καθ' ην ημέραν θλίβομαι, κλίνον προς εμέ το ωτίον σου· καθ' ην ημέραν σε επικαλούμαι, ταχέως επάκουέ μου. **3** Διότι εξέλιπον ως καπνός αι ημέραι μου, και τα οστά μου ως φρύγανον κατεξηράνθησαν. **4** Επληγώθη η καρδιά μου και εξηράνθη ως χόρτος, ώστε εληθμόνησα να τρώγω τον άρτον μου. **5** Από φωνής του στεναγμού μου εκολλήθησαν τα οστά μου εις το δέρμα μου. **6** Κατεστάθην όμοιος του ερημικού πελεκάνος· έγχενα ως νυκτοκόραξ εν ταις ερήμιοις. **7** Αγγυπνώ και είμαι ως στρουθιον μονάζον επί δώματου. **8** Όλην την ημέραν ως νονειδίζουσιν οι εχθροί μου· οι μανόμενοι ομνύουσι κατ' εμού. **9** Διότι έφαγον στάκτην ως άρτον και συνεκέρασα με δάκρυα το ποτόν μου, **10** Εξ αιτίας της οργής σου και της αγανακτήσεώς σου· διότι σηκώσας με έρριψας κάτω. **11** Αι ημέραι μου παρέρχονται ως σκιά, και εγώ εξηράνθην ως χόρτος. **12** Συ δε, Κύριε, εις τον αιώνα διαμένεις, και το μνημόσυνον σου εις γενεάν και γενεάν. **13** Συ θέλεις σηκωθή, θέλεις σπλαγχνισθή την Σιών· διότι είναι καιρός να ελεήσης αυτήν, διότι ο διωρισμένος καιρός έφθασεν. **14** Επειδή οι δούλοι σου αρέσκονται εις τους λίθους αυτής και σπλαγχνίζονται το χόμα αυτής. **15** Τότε τα έθνη θέλουσι φοβηθή το όνομα του Κυρίου, και πάντες οι βασιλείς της γης την δόξαν σου. **16** Όταν ο Κύριος οικοδομήση την Σιών θέλει φανή εν τη δόξα αυτού. **17** Θέλει επιβλέψει επί την προσευχήν των εγκαταλειμμένων και δεν θέλει καταφρονήσει την δέσην αυτών. **18** Τούτο θέλει γραφθή διά την γενεάν την επερχομένην· και ο λαός, όστις θέλει δημιουργηθή, θέλει ανείη τον Κύριον. **19** Διότι έκυψεν εκ του ύψους του αγιαστηρίου αυτού, εξ ουρανού επέβλεψεν ο Κύριος επί την γην, **20** διά να ακούση τον στεναγμόν των δεσμίων, διά να λύση τους καταδεδικασμένους εις θάνατον· **21** διά να κηρύττωσιν εν Σιών το όνομα του Κυρίου και την αίεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ, **22** όταν συναχθώσιν ομού οι λαοί και αι βασιλείαι, διά να δουλεύσωσι τον Κύριον. **23** Ηδυνάτισεν εν τη οδώ την ισχύν μου· συνέτεμε τας ημέρας μου. **24** Εγώ είπα, μη με αρπάσης, Θεέ μου, εν τω ημίσει των ημερών μου· τα έτη σου είναι εις γενεάς γενεών. **25** Κατ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. **26** Αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή· ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή· **27** συ όμως είσαι ο αιώνας, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **28** Οι υιοί των δούλων σου θέλουσι κατοικεί, και το σπέρμα αυτών θέλει διαμένει ενώπιόν σου.

103 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· και πάντα τα εντός μου του όνομα το άγιον αυτού. **2** Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λησμονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού· **3** τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρεύοντα πάσας τας αρρωστίας σου· **4** τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανουόντά σε με έλεος και

οικτιρμούς· **5** τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήρας σου· η νεότης σου ανανεούται ως του αετού. **6** Ο Κύριος κάμνει δικαιοσύνην και κρίσιν εις πάντας τους αδικουμένους. **7** Εφανέρωσε τας οδοούς αυτού εις τον Μωϋσήν, τα έργα αυτού εις τους υιούς Ισραήλ. **8** Οικτιρμών και ελεήμων είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος. **9** Δεν θέλει δικολογεί διαπαντός ουδέ θέλει φυλάττει την οργήν αυτού εις τον αιώνα. **10** Δεν έκαμεν εις ημάς κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέ ανταπέδωκεν εις ημάς κατά τας ανομίας ημών. **11** Διότι όσον είναι το ύψος του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το έλεος αυτού προς τους φοβουμένους αυτόν. **12** Όσον απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον εμάκρυνεν απ' ημών τας ανομίας ημών. **13** Καθώς σπλαγχνίζεται ο πατήρ τα τέκνα, ούτως ο Κύριος σπλαγχνίζεται τους φοβουμένους αυτόν. **14** Διότι αυτός γνωρίζει την πλάσιν ημών, ενθυμείται ότι είμεθα χόμα. **15** Του ανθρώπου αι ημέραι είναι ως χόρτος· ως το άνθος του αγρού, ούτως ανθεί. **16** Διότι διέρχεται ο άνεμος επ' αυτού, και δεν υπάρχει πλέον· και ο τόπος αυτού δεν γνωρίζει αυτό πλέον. **17** Το δε έλεος του Κυρίου είναι από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν· και η δικαιοσύνη αυτού επί τους υιούς των υιών· **18** επί τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και ενθυμουμένους τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσιν αυτάς. **19** Ο Κύριος ητοιμάσε τον θρόνον αυτού εν τω ουρανώ, και η βασιλεία αυτού δεσπόζει τα πάντα. **20** Ευλογείτε τον Κύριον, άγγελοι αυτού, δυνατοί εν ισχύϊ, οι εκτελούντες τον λόγον αυτού, οι ακούοντες της φωνής του λόγου αυτού. **21** Ευλογείτε τον Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις αυτού· λειτουργοί του Κυρίου, οι εκτελούντες το θέλημα αυτού. **22** Ευλογείτε τον Κύριον, πάντα τα έργα αυτού εν παντί τόπω της δεσποτείας αυτού. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

104 Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Κύριε Θεέ μου, εμεγαλύνθης σφόδρα· τιμήν και μεγαλοπρέπειαν είσαι ενδεδυμένος· **2** ο περιτυλιττόμενος το φως ως ιμάτιον, ο εκείνων τον ουρανόν ως καταπέτασμα· **3** ο στεγάζων με ύδατα τα υπερώα αυτού· ο ποιών τα νέφη άμαζαν αυτού· ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων· **4** ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **5** ο θεμελιών την γην επί την βάσιν αυτής, διά να μη σαλευθή εις τον αιώνα του αιώνος. **6** Με την άβυσσον, ως με ιμάτιον, εκάλυψας αυτήν· τα ύδατα εστάθησαν επί των ορέων· **7** από επιτιμήςεώς σου έφυγον· από της φωνής της βροντής σου εσύρθησαν εν βία· **8** ανέβησαν εις τα όρη, κατέβησαν εις τας κοιλάδας, εις τόπον, τον οποίον διώρισας δι' αυτά· **9** έθεσας όριον, το οποίον δεν θέλουσιν υπερβή ουδέ θέλουσιν επιστρέψει διά να σκεπάσωσι την γην. **10** Ο εξαποστέλλων πηγάς εις τας φάραγγας, διά να ρέωσιν αναμέσον των ορέων· **11** ποτίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού· οι άγριοι όνοι σβύνουσι την δίψαν αυτών· **12** πλησίον αυτών τα πετεινά του ουρανού κατασκηνούσι, και αναμέσον των κλάδων κελαδούσιν. **13** Ο ποτίζων τα όρη εκ των υπερώων αυτού· από του καρπού των έργων σου χορταίνει η γη. **14** Ο αναδίδων χόρτον διά τα

κτίνη και βοτάνη προς χρίσιν του ανθρώπου, διά να εξάγη τροφήν εκ της γης, **15** και οίνον ευφραίνοντα την καρδίαν του ανθρώπου, έλαιον διά να λαμπρήνη το πρόσωπον αυτού, και άρτον στηρίζοντα την καρδίαν του ανθρώπου. **16** Εχορτάσθησαν τα δένδρα του Κυρίου· αι κέδροι του Λιβάνου, τας οποίας εφύτευσεν. **17** Όπου τα πετεινά κάμνουσι φωλιάς· αι πέυκαι είναι η κατοικία του πελαργού. **18** Τα τρωα και υψηλά είναι διά τας δορκάδας· αι πέτραι καταφυγή εις τους δασυπόδας. **19** Έκαμε την σελήνην διά τους καιρούς· ο ήλιος γνωρίζει την δύσιν αυτού. **20** Φέρεις σκότος, και γίνεται νύξ· εν αυτή περιφέρονται πάντα τα θηρία του δάσους. **21** οι σκύμνοι βρυχώνται διά να αρπάσσωσι, και να ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. **22** Ο ήλιος ανατέλλει· συνάγονται και πλαγιάζουσιν εν τοις σπηλαιόις αυτών· **23** εξέρχεται ο άνθρωπος εις το έργον αυτού και εις την εργασίαν αυτού έως εσπέρας. **24** Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε· τα πάντα εν σοφία εποίησας· η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου. **25** αύτη η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος. Εκεί είναι ερπετά αναριθμητα, ζώα μικρά μετά μεγάλων· **26** εκεί διατρέχουσι τα πλοία· εκεί ο Λευιάθαν ούτος, τον οποίον έπλασας διά να παίζη εν αυτή. **27** Πάντα ταύτα επί σε ελπίζουσι, διά να δώσῃς εν καιρώ την τροφήν αυτών. **28** Δίδεις εις αυτα, συνάγουσιν· ανοίγεις την χείρα σου, χορταίνουσιν αγαθά. **29** Αποστρέφεις το πρόσωπόν σου, ταράττονται· σιγκόνεις την πνοήν αυτών, αποθνήσκουσι και εις το χώμα αυτών επιστρέφουσιν. **30** εξαποστέλλεις το πνεύμά σου, κτίζονται, και ανανεώνεις το πρόσωπον της γης. **31** Η δόξα του Κυρίου έστω εις τον αιώνα· ας ευφραίνεται ο Κύριος εις τα έργα αυτού. **32** ο επιβλέπων επί την γην και κάμνων αυτήν να τρέμη· εγγίζει τα όρη, και καπνίζουσι. **33** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω ψαλμωδέι εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **34** Η εις αυτόν μελέτη μου θέλει εισθαι γλυκεία· εγώ θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον. **35** Ας εκλείψωσιν οι αμαρτωλοί από της γης και οι ασεβείς ας μη υπάρχωσι πλέον. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Αλληλουΐα.

105 Δοξολογείτε τον Κύριον· επικαλείσθε το όνομα αυτού· κάμετε γνωστά εν τοις λαοίς τα έργα αυτού. **2** Ψάλλετε εις αυτόν· ψαλμωδεΐτε εις αυτόν· λαλείτε περί πάντων των θαυμασίων αυτού. **3** Καυχάσθε εις το άγιον αυτού όνομα· ας ευφραίνεται η καρδιά των εκζητούντων τον Κύριον. **4** Ζητείτε τον Κύριον και την δύναμιν αυτού· εκζητείτε το πρόσωπον αυτού διαπαντός. **5** Μνημονεύετε των θαυμασίων αυτού τα οποια έκαμε· των τεραστίων αυτού και των κρίσεων του στόματος αυτού. **6** Σπέρμα Αβραάμ του δούλου αυτού, υιοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. **7** Αυτός είναι Κύριος ο Θεός ημών· εν πάση τη γη είναι αι κρίσεις αυτού. **8** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού, του λόγου, τον οποίον προσέταξεν εις χιλίας γενεάς, **9** της διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς τον Αβραάμ, και του όρκου αυτού προς τον Ισαάκ· **10** και εβεβαίωσεν αυτόν προς τον Ιακώβ διά νόμου, προς τον Ισραήλ διά διαθήκην αιώνιον, **11** λέγων, Εις σε θέλω δώσει την γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **12** Ενώ ήσαν αυτοί ολιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι, και πάροικοι

εν αυτή, **13** και διήρχοντο από έθνους εις έθνος, από βασιλείου εις άλλον λαόν, **14** δεν αφήκεν άνθρωπον να αδικήση αυτούς· μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγξε βασιλείς, **15** λέγων, μη εγγίσθητε τους κεχρισμένους μου και μη κακοποιήσητε τους προφήτας μου. **16** Και εκάλεσε πείναν επί την γήν· συνέτριψε παν στήριγμα άρτου. **17** Απέστειλεν έμπροσθεν αυτών άνθρωπον, Ιωσήφ τον πωληθέντα ως δούλον· **18** τον οποίον τους πόδας έσφιγγαν εν δεσμοίς· έβαλον αυτόν εις τα σίδηρα· **19** εωσού έλθη ο λόγος αυτού· ο λόγος του Κυρίου εδοκίμασεν αυτόν. **20** Απέστειλεν ο βασιλεύς και έλυσεν αυτόν· ο άρχων των λαών, και ηλευθέρωσεν αυτόν. **21** Κατέστησεν αυτόν κύριον του οίκου αυτού, και άρχοντα επί πάντων των κτημάτων αυτού· **22** διά να παιδεύη τους άρχοντας αυτού κατά την αρεσκίαν αυτού, και να διδάξη σοφίαν τους πρεσβυτέρους αυτού. **23** Τότε ήλθεν ο Ισραήλ εις την Αίγυπτον, και ο Ιακώβ παρώκησεν εν γη Χαμ. **24** Και ο Κύριος ηρέησε σφόδρα τον λαόν αυτού, και εκραταίωσεν αυτόν υπέρ τους εχθρούς αυτού. **25** Εστράφη η καρδιά αυτών εις το να μισώσι τον λαόν αυτού, εις το να δολιεύονται εναντίον των δούλων αυτού. **26** Εξαπέστειλε Μωϋσήν τον δούλον αυτού, και Ααρών, τον οποίον εξέλεξεν. **27** Εξετέλεσαν εν μέσω αυτών τους λόγους των σημείων αυτού και τα θαυμάσια αυτού εν γη Χαμ. **28** Εξαπέστειλε σκότος, και εσκότασε· και δεν ηπειθήσαν εις τους λόγους αυτού. **29** Μετέβαλε τα ύδατα αυτών εις αίμα και εθανάτωσε τους ιχθύας αυτών. **30** Η γη αυτών ανέβρυσε βατράχους, έως των ταμείων των βασιλέων αυτών. **31** Είπε, και ήλθε κυνόμυια, και σκνίπες εις πάντα τα όρια αυτών. **32** Έδωκεν εις αυτούς χάλασιν αντι βροχής, και πυρ φλογερών εις την γην αυτών· **33** και επάταξε τας αμπελώνας αυτών και τας συκείας αυτών, και συνέτριψε τα δένδρα των ορίων αυτών. **34** Είπε, και ήλθεν ακρίς, και βρούχος αναριθμητος· **35** και κατέφαγε πάντα τον χόρτον εν τη γη αυτών, και κατέφαγε τον καρπόν της γης αυτών. **36** Και επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη αυτών, την απαρχήν πάσης δυναμέως αυτών. **37** Και εξήγαγεν αυτούς μετά αργυρίου και χρυσίου, και δεν υπήρχεν ασθενής εν ταις φυλαίς αυτών. **38** Ευφράνθη η Αίγυπτος εις την έξοδον αυτών· διότι ο φόβος αυτών είχεν επιπέσει επ' αυτούς. **39** Εξήπλωσε νεφέλην διά να σκεπάζη αυτούς, και πυρ διά να φέγη την νόκτα. **40** Εζήτησαν, και έφερον ορτύκια· και άρτον ουρανού εχόρτασεν αυτούς. **41** Διήνοιξε την πέτραν, και ανέβλυσαν ύδατα, και διέρρευσαν ποταμοί εν τόποις ανύδροις. **42** Διότι ενεθυμήθη τον λόγον τον άγιον αυτού, τον προς Αβραάμ τον δούλου αυτού. **43** Και εξήγαγε τον λαόν αυτόν εν αγαλλίασει, τους εκλεκτούς αυτού εν χαρά· **44** και έδωκεν εις αυτούς τας γαίας των εθνών, και εκληρονόμησαν τους κόπους των λαών· **45** διά να φυλάττωσι τα διατάγματα αυτού, και να εκτελώσι τους νόμους αυτού. Αλληλουΐα.

106 Αλληλουΐα. Αινείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός· διότι ο έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Τις δύναται να κηρύξη τα κραταιά έργα του Κυρίου, να κάμη ακουστάς πάσας τας ανείσεις αυτού; **3** Μακάριοι οι φυλάττοντες κρίσιν, οι πράττοντες

δικαιοσύνην εν παντί καιρώ. **4** Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη ευμενεία τη προς τον λαόν σου· επισκέφθητί με εν τη σωτηρία σου· **5** διά να βλέπω το καλόν των εκλεκτών σου, διά να ευφραίνωμαι εν τη ευφροσύνη του έθνους σου, διά να καυχώμαι μετά της κληρονομίας σου. **6** Ημάρτησαμεν μετά των πατέρων ημών· ηνομήσαμεν, ησεβήσαμεν. **7** Οι πατέρες ημών εν Αιγύπτω δεν ενόησαν τα θαυμάσια σου· δεν ενεθυμήθησαν το πλήθος του ελέους σου, και σε παρώργισαν εν τη θαλάσση, εν τη Ερυθρά θαλάσση. **8** Και όμως έσωσεν αυτούς διά το όνομα αυτού, διά να κάμη γνωστά τα κραταιά έργα αυτού. **9** Και επέτιμισε την Ερυθράν θάλασσαν, και εξηράνηθι· και διεβίβασεν αυτούς διά των αβύσσων ως δι' ερήμου· **10** και έσωσεν αυτούς εκ της χειρός του μισούντος αυτούς, και ελύτρωσεν αυτούς εκ της χειρός του εχθρού. **11** Και τα ύδατα κατεκάλυψαν τους εχθρούς αυτών· δεν απελείφθη ουδέ εις εξ αυτών. **12** Τότε επίστευσαν εις τους λόγους αυτού· έψαλαν την αίνεσιν αυτού. **13** Πλην ταχέως ελησμόνησαν τα έργα αυτού· δεν περιέμειναν την βουλήν αυτού· **14** Αλλ' επεθύμησαν επιθυμίαν εν τη ερήμω, και επείρασαν τον Θεόν εν τη ανύδρω. **15** Και έδωκεν εις αυτούς την αίτησιν αυτών· απέστειλεν όμως εις αυτούς νόσον θανατηφόρον. **16** Εφθόνησαν έτι τον Μωϋσίν εν τω στρατοπέδω και τον Ααρών τον άγιον του Κυρίου. **17** Η γη ήνοιξε και κατέπιε τον Δαθάν, και εσκέπασε την συναγωγήν του Αβειρών· **18** και πυρ εξήψθη εν τη συναγωγή αυτών· η φλόξ κατέκαυσε τους ασεβείς. **19** Κατεσκεύασαν μόσχον εν Χωρήβ, και προσέκύνησαν το χωνευτόν· **20** και μετήλλαξαν την δόξαν αυτών εις ομοίωμα βοός τρώγοντος χόρτον. **21** Ελησμόνησαν τον Θεόν τον σωτήρα αυτών τον ποιήσαντα μεγαλεία εν Αιγύπτω, **22** θαυμάσια εν γη Χαμ, φοβερά εν τη Ερυθρά θαλάσση. **23** Και ειπέ να εξολοθρεύση αυτούς, αν ο Μωϋσής ο εκλεκτός αυτού δεν ίστατο εν τη θραύσει ενώπιον αυτού, διά να αποστρέψη την οργήν αυτού, ώστε να μη αφανίση αυτούς. **24** Κατεφρόνησαν έτι την γην την επιθυμητήν· δεν επίστευσαν εις τον λόγον αυτού· **25** και εγόγγυσαν εν ταις σκηναίς αυτών· δεν εισήκουσαν της φωνής του Κυρίου. **26** Διά τούτο εσήκωσε την χείρα αυτού κατ' αυτών, διά να καταστρέψη αυτούς εν τη ερήμω. **27** και να στρέψη το σπέρμα αυτών μεταξύ των εθνών και να διασκορπίση αυτούς εις τους τόπους. **28** Και προσεκολλήθησαν εις τον Βέλ-φεγώρ, και έφαγον θυσίας νεκρών· **29** και παρώξυναν αυτόν εν τοις έργοις αυτών, ώστε εφώρμησεν επ' αυτούς η πληγή. **30** Αλλά σταθείς ο Φινεές έκαμε κρίσιν· και η πληγή έπαυσε· **31** και ελογίσθη εις αυτόν διά δικαιοσύνην, εις γενεάν και γενεάν έως αιώνος. **32** Και παρώξυναν αυτόν εν τοις ύδασι της αντιλογίας, και έπαθε κακώς ο Μωϋσής δι' αυτούς· **33** διότι παρώργισαν το πνεύμα αυτού, ώστε ελάλησεν αστοχάστως διά των χειλέων αυτού. **34** Δεν εξωλόθρευσαν τα έθνη τα οποία ο Κύριος προσέταξεν εις αυτούς· **35** αλλ' εσμίχθησαν μετά των εθνών και έμαθον τα έργα αυτών· **36** και ελάτρευσαν τα γλυπτά αυτών, τα οποία έγειναν παγίς εις αυτούς· **37** και εθυσίασαν τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εις τα δαιμόνια· **38** και έχυσαν αίμα αθών, το αίμα των υιών αυτών και των θυγατέρων αυτών τους οποίους εθυσίασαν εις τα

γλυπτά της Χαναάν· και εμιάνθη η γη εξ αιμάτων. **39** Και εμολύνθησαν με τα έργα αυτών, και επόρνευσαν με τας πράξεις αυτών. **40** Διά τούτο η οργή του Κυρίου εξήψθη κατά του λαου αυτού, και εβδελύχθη την κληρονομίαν αυτού, **41** και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας των εθνών· και εκυρίευσαν αυτούς οι μισούντες αυτούς. **42** Και έθλιψαν αυτούς οι εχθροί αυτών, και εταπεινώθησαν υπό τας χείρας αυτών. **43** Πολλάκις ελύτρωσεν αυτούς, αλλ' αυτοί παρώργισαν αυτόν με τας βουλάς αυτών· διό εταπεινώθησαν διά την ανομίαν αυτών. **44** Πλην επέβλεψεν επί την θλίψιν αυτών, ότε ήκουσε την κραυγήν αυτών· **45** και ενεθυμήθη την προς αυτούς διαθήκην αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **46** Και έκαμεν αυτούς να εύρωσιν έλεος ενώπιον πάντων των αιχμαλωτιστάντων αυτους. **47** Σώσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, και συναγαγε ημάς από των εθνών, διά να δοξολογώμεν το όνομά σου το άγιον και να καυχώμεθα εις την αίνεσίν σου. **48** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, από του αιώνος και έως του αιώνος· και ας λέγη πας ο λαός, Αμήν. Αλληλούια.

107 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Ας λέγωσιν ούτως οι λελυτρωμένοι του Κυρίου, τους οποίους ελύτρωσεν εκ χειρός του εχθρού· **3** και συνήγαγεν αυτούς εκ των χωρών, από ανατολής και δύσεως από βορρά και από νότου. **4** Περιεπλανώντο εν τη ερήμω, εν οδώ ανύδρω· ουδέ εύρισκον πόλιν διά κατοίκησιν. **5** Ήσαν πεινώντες και διψώντες· η ψυχή αυτών απέκαμεν εν αυτοίς. **6** Τότε εβόησαν προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών· και ηλυθέρωσεν αυτούς από των αναγκών αυτών. **7** Και ωδήγησεν αυτούς δι' ευθείας οδού, διά να υπάγωσιν εις πόλιν κατοικίας. **8** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **9** Διότι εχόρτασε ψυχήν διψώσαν· και ψυχήν πεινώσαν ενέπλησεν από αγαθών. **10** Τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, τους δεδεμένους εν θλίψει και εν σιδήρω· **11** διότι ηπειθήσαν εις τα λόγια του Θεού και την βουλήν του Υψίστου κατεφρόνησαν· **12** διά τούτο εταπεινώσε την καρδίαν αυτών εν κόπω· έπεσον, και δεν υπήρχεν ο βοηθών. **13** Τότε εβόησαν προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και έσωσεν αυτούς από των αναγκών αυτών· **14** εξήγαγεν αυτούς εκ του σκότους και εκ της σκιάς του θανάτου και τα δεσμά αυτών συνέτριψεν. **15** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **16** διότι συνέτριψε πύλας χαλκίνας και μοχλους σιδηρούς κατέκοψεν. **17** Οι άφρονες βασανίζονται διά τας παραβάσεις αυτών και διά τας ανομίας αυτών. **18** Παν φαγητόν βδελύττεται η ψυχή αυτών, και πλησιάζουσιν έως των πυλών του θανάτου. **19** Τότε βοσεί προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και σώζει αυτούς από των αναγκών αυτών· **20** αποστέλλει τον λόγον αυτού και ιατρεύει αυτούς και ελευθερόνει από της φθοράς αυτών. **21** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού, και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **22** και ας θυσιάζωσιν

θυσίας ανιέσεως και ας κηρύττωσι τα έργα αυτού εν αγαλλίασει. **23** Οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν με πλοία, κάμοντες εργασίας εν ύδασι πολλοίς, **24** αυτοί βλέπουσι τα έργα του Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού τα γινόμενα εις τα βάθη· **25** Διότι προστάζει, και γειγρεται άνεμος καταϊγίδος, και υψώνει τα κύματα αυτής. **26** Αναβαίνουνσιν έως των ουρανών και καταβαίνουνσιν έως των αβύσσων· η ψυχή αυτών τήκεται υπό της συμφοράς. **27** Σείονται και κλονίζονται ως ο μεθύων, και πάσα η σοφία αυτών χάνεται. **28** Τότε κράζουσι προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και εξάγει αυτούς από των αναγκών αυτών. **29** Κατασιγάξει την ανεμοζάλην, και σιωπώσι τα κύματα αυτής. **30** Και ευφραίνονται, διότι ησύχασαν· και οδηγεί αυτούς εις τον επιθυμητόν λιμένα αυτών. **31** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **32** και ας υψώνωσιν αυτόν εν τη συνάξει του λαού, και εν τω συνεδρίω των πρεσβυτέρων ας αινώσιν αυτόν. **33** Μεταβάλλει ποταμούς εις έρημον και πηγάς υδάτων εις Ήρρασίαν· **34** την καρποφόρον γην εις αλμυράν, διά την κακίαν των κατοικούντων εν αυτή. **35** Μεταβάλλει την έρημον εις λίμνας υδάτων και την ξηράν γην εις πηγάς υδάτων. **36** Και εκεί κατοικίζει τους πεινώντας, και συγκροτούσι πόλεις εις κατοίκησιν· **37** και σπείρουσιν αγρούς και φυτεύουσιν αμπελώνας, οίτινες κάμνουσι καρπούς γεννηίματος. **38** Και ευλογεί αυτούς, και πληθύνονται σφόδρα, και δεν ολιγοστεύει τα κτήνη αυτών. **39** Ολιγοστεύουσιν όμως έπειτα και ταπεινώνονται, από της στενοχωρίας, της συμφοράς και του πόνου. **40** Επιχέει καταφρόνησιν επί τους άρχοντας και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμω αβάτω. **41** Τον δε πένθητα υψώνει από της πτωχείας και καθιστά ως ποίμνια τας οικογενείας. **42** Οι ευθείς βλέπουσι και ευφραίνονται· πάσα δε ανομία θέλει εμφράξει το στόμα αυτής. **43** Όστις είναι σοφός ας παρατηρή ταύτα· και θέλουσιν εννοήσι τα ελέη του Κυρίου.

108 «Ωιδή Ψαλμού του Δαβίδ.» Ετοιμία είναι η καρδιά μου, Θεέ· θέλω ψάλλει και θέλω ψαλμωδεί εν τη δόξη μου. **2** Εξεγέρθητι, ψαλτήριον, και κιθάρα· θέλω εξεγερθή το πρωί. **3** Θέλω σε επαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαών, και θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών· **4** διότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου και έως των νεφελών η αλήθειά σου. **5** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς· και η δόξα σου ας ήναι εφ' όλην την γήν· **6** διά να ελευθερώνονται οι αγαπητοί σου· σώσον διά της δεξιής σου και επάκουσόν μου. **7** Ο Θεός ελάλησεν εν τω αγιαστηρίω αυτού· θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει την Συγμή και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει· **8** Εμού είναι ο Γαλαάδ, εμού ο Μανασσής· ο μεν Εφραΐμ είναι η δύναμις της κεφαλής μου· ο δε Ιούδας ο νομοθέτης μου· **9** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του πλυσίματός μου· επί τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου· θέλω αλαλάζει επί την Παλαιστίνην. **10** Τις θέλει με φέρει εις την περιτετιχησμένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει έως Εδώμ; **11** ουχί συ, Θεέ, ο απορριφάς ημάς; και δεν θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **12** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως, διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων

σωτηρία. **13** Διά του Θεού θέλομεν κάμει ανδραγαθίας και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

109 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θεέ της ανιέσεώς μου, μη σιωπήσης· **2** διότι στόμα ασεβούς και στόμα δολίου ηνοιχθήσαν επ' εμέ· ελάλησαν κατ' εμού με γλώσσαν ψευδή· **3** και με λόγους μίσους με περιεκύκλωσαν και με επολέμησαν αναιτίως. **4** Αντί της αγάπης μου είναι αντίδικοι εις εμέ· εγώ δε προσεύχομαι. **5** Και ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί καλού, και μίσος αντί της αγάπης μου. **6** Κατάστησον ασεβή επ' αυτόν· και διάβολος ας στέκει εκ δεξιών αυτού. **7** Όταν κρίνεται, ας εξέλθη καταδεδικασμένος· και η προσευχή αυτού ας γείνη εις αμαρτίαν. **8** Ας γείνωσιν αι ημέραι αυτού ολίγαι· άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού. **9** Ας γείνωσιν οι υιοί αυτού ορφανοί και η γυνή αυτού χήρα. **10** Και ας περιπλανώνται πάντοτε αι υιοί αυτού και ας γείνωσιν επαίται, και ας ζητώσιν εκ των ερειπίων αυτών. **11** Ας παγιδεύση ο δαιεσιτής πάντα τα υπάρχοντα αυτού· και ας διαρπάσωσιν οι ξένοι τους κόπους αυτού. **12** Ας μη υπάρχη ο ελεών αυτόν, και ας μη ήναι ο οικτείρων τα ορφανά αυτού. **13** Ας εξολοθρευθώσιν οι έγκονοι αυτού· εν τη επερχομένη γενεά ας εξαλειφθή το όνομα αυτών. **14** Ας έλθη εις ενθύμιον ενώπιον του Κυρίου η ανομία των πατέρων αυτού· και η αμαρτία της μητρός αυτού ας μη εξαλειφθή· **15** Ας ήναι πάντοτε ενώπιον του Κυρίου, διά να εκκόψη από της γης το μνημόσυνον αυτών. **16** Διότι δεν ενεθυμήθη να κάμη έλεος· αλλά κατέτρεπεν άνθρωπον πένθητα και πτωχόν, διά να θανατώση τον συντετριμμένον την καρδίαν. **17** Επειδή ηγάπησε κατάραν, ας έλθη επ' αυτόν· επειδή δεν ηθέλησεν ευλογίαν, ας απομακρυνθή απ' αυτού. **18** Επειδή ενεδύθη κατάραν ως ιμάτιον αυτού, ας εισέλθη ως ύδωρ εις τα εντόσθια αυτού και ως έλαιον εις τα οστά αυτού· **19** Ας γείνη εις αυτόν ως το ιμάτιον, το οποίον ενδύεται και ως η ζώνη, την οποίαν πάντοτε περιζώννυται. **20** Αύτη ας ήναι των αντιδίκων μου η αμοιβή παρά του Κυρίου, και των λαλούντων κακά κατά της ψυχής μου. **21** Αλλά συ, Κύριε Θεέ, ενέργησον μετ' εμού διά το όνομά σου· επειδή είναι αγαθόν το έλεός σου, λύτρωσόν με. **22** Διότι πτωχός και πένθης είμαι, και η καρδιά μου είναι πεπληγωμένη εντός μου. **23** Παρήλθον ως σκιά, όταν εκκλίνη εκτινάζομαι ως η ακρίς. **24** Τα γόνάτά μου ητόνησαν από της νηστείας και η σαρξ μου εξέπεσον από του πάχους αυτής. **25** Και εγώ έγεινα όνειδος εις αυτούς· ότε με είδον, εκίνησαν τας κεφαλάς αυτών. **26** Βοήθησον μοι, Κύριε ο Θεός μου· σώσον με κατά το έλεός σου· **27** και ας γνωρίσωσιν ότι η χειρ σου είναι τούτο· ότι συ, Κύριε, έκαμες αυτό. **28** Αυτοί θέλουσι καταράσθαι, συ δε θέλεις ευλογεί· θέλουσι σηκωθεί, πλην θέλουσι καταισχυνήθ· ο δε δούλός σου θέλει ευφραίνεσθαι. **29** Ας ενδυσώσιν εντροπήν οι αντίδικοί μου· και ας φορέσωσιν ως επένδυμα την αισχύνην αυτών. **30** Θέλω δοξολογεί σφόδρα τον Κύριον διά του στόματός μου, και εν μέσω πολλών θέλω υμνολογεί αυτόν· **31** Διότι ίσταται εν τη δεξιά του πτωχού, διά να λυτρώνη αυτόν εκ των καταδικαζόντων την ψυχήν αυτού.

110 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **2** Εκ της Σιών θέλει εξαποστείλει ο Κύριος την ράβδον της δυνάμεώς σου· κατακυριεύει εν μέσω των εχθρών σου. **3** Ο λαός σου θέλει είσθαι πρόθυμος εν τη ημέρα της δυνάμεώς σου, εν τω μεγαλοπρεπέι αγιαστηρίω αυτού· οι νέοι σου θέλουσιν είσθαι εις σε ως δρόσος, η εξερχομένη εκ της μήτρας της αυγής. **4** Ωμοσεν ο Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθή, συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. **5** Ο Κύριος ο εκ δεξιών σου θέλει συντρίψει βασιλείς εν τη ημέρα της οργής αυτού. **6** Θέλει κρίνει εν τοις έθνεσι· θέλει γεμίσει την γην πτωμάτων· θέλει συντρίψει κεφαλήν δεσπόζοντος επί πολλών τόπων. **7** Θέλει πλῆει εκ του χειμάρρου εν τη οδώ αυτού· διά τούτο θέλει υψώσει κεφαλήν.

111 Αινείτε τον Κύριον. Θέλω εξυμνεί τον Κύριον εν όλη καρδία, εν βουλή ευθέου και εν συνάξει. **2** Μεγάλα τα έργα του Κυρίου, εξηκριβωμένα υπό πάντων των ηδυνουμένων εις αυτά. **3** Ένδοξον και μεγαλοπρεπές το έργον αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Αξιωμανημόνευτα έκαμε τα θαυμασία αυτού· ελεήμων και οικτίρμων είναι ο Κύριος. **5** Έδωκε τροφήν εις τους φοβουμένους αυτόν· θέλει ενθυμιασθαι διαπαντός την διαθήκην αυτού. **6** Ανήγγειλε προς τον λαόν αυτού την δύναμιν των έργων αυτού, διά να δώση εις αυτούς κληρονομίαν εθνών. **7** Τα έργα των χειρών αυτού είναι αλήθεια και κρίσις αληθινάί πάσαι αι εντολαί αυτού· **8** εσπερωμένοι εις τον αιώνα του αιώνος, πεπονημένοι εν αληθεία και ευθύτητι. **9** Απέστειλε λύτρωσιν προς τον λαόν αυτού· διώρισε την διαθήκην αυτού εις τον αιώνα· άγιον και φοβερόν το όνομα αυτού. **10** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· πάντες οι πράττοντες αυτάς έχουσι σύνεσιν καλήν· η αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα.

112 Αινείτε τον Κύριον. Μακάριος ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον· εις τας εντολάς αυτού ηδύνεται σφόδρα. **2** Το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι δυνατόν εν τη γή· η γενεά των ευθέων θέλει ευλογηθή· **3** Αγαθά και πλούτη θέλουσιν είσθαι εν τω οίκω αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Φως ανατέλλει εν τω σκότει διά τους ευθείς· είναι ελεήμων και οικτίρμων και δίκαιος. **5** Ο καλός άνθρωπος ελεεί και δανείζει· οικονομεί τα πράγματα αυτού εν κρίσει. **6** Βεβαίως δεν θέλει ποτέ κλονισθή· εις μνημόσυνον αιώνιον θέλει είσθαι ο δίκαιος. **7** Από κακής φήμης δεν θέλει φοβηθή· η καρδία αυτού είναι στερεά, ελπίζουσα επί τον Κύριον. **8** Εστηριγμένη είναι η καρδία αυτού· δεν θέλει φοβηθή, εωσού ίδη την εκδίκησιν επί τους εχθρούς αυτού. **9** Εσκόρπισεν, έδωκεν εις τους πένητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα· το κέρας αυτού θέλει υψωθή εν δόξη. **10** Ο ασεβής θέλει ιδεί και θέλει οργισθή· θέλει τρίξει τους οδόντας αυτού και θέλει αναλυθή η επιθυμία των ασεβών· θέλει απολεσθή.

113 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε, δούλοι του Κυρίου, αινείτε το όνομα του Κυρίου. **2** Είη το όνομα

Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. **3** Από ανατολών ηλίου έως δυσμών αυτού, ας αινηται το όνομα του Κυρίου. **4** Ο Κύριος είναι υψηλός επί πάντα τα έθνη· επί τους ουρανούς είναι η δόξα αυτού. **5** Τις ως Κύριος ο Θεός ημών; ο κατοικών εν υψηλοίς· **6** Ο συγκαταβαίνων διά να επιβλέπη τα εν τω ουρανώ και τα εν τη γή· **7** ο εγείρων από του χώματος τον πτωχόν και από της κοπρίας ανυψών τον πένητα, **8** διά να καθίση αυτόν μετά των αρχόντων, μετά των αρχόντων του λαού αυτού· **9** ο κατοικίζων την στερίαν εν οίκω, μητέρα ευφραινομένην εις τέκνα. Αλληλουΐα.

114 Ότε εξήλθεν ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ο οίκος του Ιακώβ εκ λαού βαρβάρου, **2** Ο Ιούδας έγεινεν άγιος αυτού, ο Ισραήλ δεσποτεία αυτού. **3** Η θάλασσα είδε και έφυγεν· ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω· **4** τα όρη εσκίρτησαν ως κριοί, οι λόφοι ως αρνία. **5** Τι σοι συνέβη, θάλασσα, ότι έφυγες; και συ, Ιορδάνη, ότι εστράφης εις τα οπίσω; **6** τα όρη, ότι εσκιρτήσατε ως κριοί; και οι λόφοι, ως αρνία; **7** Τρέμε, γη, από προσώπου του Κυρίου, από προσώπου του Θεού του Ιακώβ· **8** όστις μετέβαλε την πέτραν εις λίμνας υδάτων, τον σκληρόν βράχον εις πηγάς υδάτων.

115 Μη εις ημάς, Κύριε, μη εις ημάς, αλλ' εις το όνομά σου δος δόξαν, διά το έλέός σου, διά την αλήθειάν σου. **2** Διά τι να είπωσι τα έθνη, και που είναι ο Θεός αυτών; **3** Αλλ' ο Θεός ημών είναι εν τω ουρανώ· πάντα όσα ηθέλησεν εποίησε. **4** Τα ειδωλα αυτών είναι αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων· **5** Στόμα έχουσι και δεν λαλοΐσιν· οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν· **6** ώτα έχουσι και δεν ακούουσι· μυκτήρας έχουσι και δεν οσφραίνονται· **7** Χείρας έχουσι και δεν ψηλαφώσι· πόδας έχουσι και δεν περιπατούσιν· ουδέ ομιλούσι διά του λάρυγγος αυτών. **8** Όμοιοι αυτών ας γίνωσιν οι ποιούντες αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά. **9** Ο Ισραήλ ήλπισεν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. **10** Ο οίκος του Ααρών ήλπισεν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. **11** Οι φοβούμενοι τον Κύριον ήλπισαν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. **12** Ο Κύριος μας ενευθυμήθη· θέλει ευλογεί, θέλει ευλογεί τον οίκον Ισραήλ· θέλει ευλογεί τον οίκον Ααρών. **13** Θέλει ευλογεί τους φοβουμένους τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων. **14** Ο Κύριος θέλει αυξήσει υμάς, υμάς και τα τέκνα υμών. **15** Σεις είσθε οι ευλογημένοι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. **16** Οι ουρανοί των ουρανών είναι του Κυρίου, την δε γην έδωκεν εις τους υιούς των ανθρώπων. **17** Οι νεκροί δεν θέλουσιν αινέσει τον Κύριον, ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις τον τόπον της σιωπής· **18** αλλ' ημείς θέλομεν ευλογεί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος. Αλληλουΐα.

116 Χαίρω ότι ο Κύριος εισήκουσε της φωνής μου, των δεησέων μου· **2** ότι έκλινε το ωτίον αυτού προς εμέ· και ενόσω ζω, θέλω επικαλείσθαι αυτόν. **3** Πόνοι θανάτου με περιεκύκλωσαν, και στενωχρία του άδου με εύρηκαν· θλίψιν και πόνον απήγγησα. (Sheol h7585) **4** Και επεκαλέσθην το όνομα του Κυρίου· ω Κύριε,

λύτρωσον την ψυχήν μου. **5** Ελεήμων ο Κύριος και δίκαιος και εὐσπλαγχνος ο Θεός ημών. **6** Ο Κύριος φυλάττει τους απλούς· εταλαιπώρηθη, και με έσωσεν. **7** Επίστρεψον, ψυχή μου, εις την ανάπαυσίν σου, διότι ο Κύριος σε ευηργέτησε. **8** Διότι ελύτρωσας την ψυχήν μου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς μου από δακρύων, τους πόδας μου από ολισθήματος. **9** Θέλω περιπατεί ενώπιον του Κυρίου εν γη ζώντων. **10** Επίστευσα, διά τούτο ελάλησα· εγώ ήμην σφόδρα τεθλιμμένος. **11** εγώ είπα εν τη εκπλήξει μου, πας άνθρωπος είναι ψεύστης. **12** Τι να ανταποδώσω εις τον Κύριον, διά πάσας τας ευεργεσίας αυτού τας προς εμέ; **13** θέλω λάβει το ποτήριον της σωτηρίας και θέλω επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου. **14** Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα ενώπιον παντός του λαού αυτού. **15** Πολύτιμος ενώπιον του Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού. **16** Ναι, Κύριε διότι είμαι δούλός σου· είμαι δούλός σου, υιός της δούλης σου· συ έλυσας τα δεσμά μου. **17** Εις σε θέλω θυσιάσει θυσίαν ανίσεως και το όνομα του Κυρίου θέλω επικαλεσθή. **18** Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα έμπροσθεν παντός του λαού αυτού. **19** εν ταις αυλαίς του οίκου του Κυρίου, εν μέσω σου, Ιερουσαλήμ. Αλληλουΐα.

117 Ανείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη· δοξολογείτε αυτόν, πάντες οι λαοί· **2** Διότι το έλεος αυτού είναι μέγα εφ' ημάς και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Αλληλουΐα.

118 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Ας είπη τώρα ο Ισραήλ, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **3** Ας είπη τώρα ο οίκος Ααρών, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Ας είπωσι τώρα οι φοβούμενοι τον Κύριον, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **5** Εν θλίψει επεκαλέσθη τον Κύριον· ο Κύριος μου υπήκουσε, δους ευρυχωρίαν. **6** Ο Κύριος είναι υπέρ εμού· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; **7** Ο Κύριος είναι υπέρ εμού μεταξύ των βοηθούντων με· και εγώ θέλω ιδεί την εκδικήσιν επί τους εχθρούς μου. **8** Κάλλιον να ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ' άνθρωπον. **9** Κάλλιον να ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ' άρχοντας. **10** Πάντα τα έθνη με περιεκύκλωσαν· αλλ' εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **11** Με περιεκύκλωσαν, ναι, με περιεκύκλωσαν πανταχόθεν· αλλ' εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **12** Με περιεκύκλωσαν ως μέλισσαι· εσβέσθησαν ως πυρ ακανθών· διότι εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **13** Με ώθησας δυνατά διά να πέσω· αλλ' ο Κύριος με εβοήθησε. **14** Δύναμίς μου και ύμνος είναι ο Κύριος, και έγεινεν εις εμέ σωτηρία. **15** Φωνή αγαλλιάσεως και σωτηρίας είναι εν σκηναίς δικαίων· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **16** Η δεξιά του Κυρίου υψώθη· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **17** Δεν θέλω αποθάνει αλλά θέλω ζήσει και θέλω δηγησθαι τα έργα του Κυρίου. **18** Αυστηρώς με παιίδευσεν ο Κύριος, αλλά δεν με παρέδωκεν εις θάνατον. **19** Ανοιξατε εις εμέ τας πύλας της δικαιοσύνης· θέλω εισέλθει εις αυτάς και θέλω

δοξολογήσει τον Κύριον. **20** Αύτη είναι η πόλη του Κυρίου· οι δίκαιοι θέλουσιν εισέλθει εις αυτήν. **21** Θέλω σε δοξολογεί, διότι μου επήκουσας και έγεινες εις εμέ σωτηρία. **22** Ο λίθος, τον οποίον αποδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας. **23** παρά Κυρίου έγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. **24** Αύτη είναι η ημέρα, την οποίαν έκαμεν ο Κύριος· ας αγαλλιασθώμεν και ας ευφρανθώμεν εν αυτή. **25** Ω Κύριε, ώσόν, δέομαι· ω Κύριε, ευδώσον, δέομαι. **26** Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· σας ευλογήσαμεν εκ του οίκου του Κυρίου. **27** Ο Θεός είναι ο Κύριος και έδειξε φως εις ημάς· φέρετε την θυσίαν δεδεμένην με σχοινία έως των κεράτων του θυσιαστηρίου. **28** Συ είσαι ο Θεός μου, και θέλω σε δοξολογεί· ο Θεός μου, θέλω σε υψόνει. **29** Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα.

119 Άλεφ. Μακάριοι οι άμωμοι εν οδώ· οι περιπατούντες εν τω νόμω του Κυρίου· **2** Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι εκζητούντες αυτόν εξ όλης καρδιάς. **3** αυτοί βεβαίως δεν πράττουσιν ανομίαν· εν ταις οδοίς αυτού περιπατοῦσι. **4** συ προσέταξας να φυλάττωνται ακριβώς αι εντολαί σου. **5** Είθε να κατευθύνωνται αι οδοί μου, διά να φυλάττω τα διατάγματά σου. **6** Τότε δεν θέλω αισχυνθή, όταν επιβλέπω εις πάντα τα προστάγματά σου. **7** θέλω σε δοξολογεί εν ευθύτητι καρδιάς, όταν μάθω τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **8** Τα διατάγματά σου θέλω φυλάττει μη με εγκαταλίπης ολοκλήρως. **9** Βεθ. Τίνι τρόπω θέλει καθαρίζε ο νέος την οδόν αυτού; φυλάττων τους λόγους σου. **10** Εξ όλης της καρδιάς μου σε εξεζήτησα· με μη αφήσης να αποπλανηθώ από των προσταγμάτων σου. **11** Εν τη καρδιά μου εφύλαξα τα λόγια σου, διά να μη αμαρτάνω εις σε. **12** Ευλογητός είσαι, Κύριε· διδάξόν με τα διατάγματά σου. **13** Διά των χειλέων μου διηγήθηον πάσας τας κρίσεις του στόματός σου. **14** Εν τη οδώ των μαρτυρίων σου ευφράνθη, ως διά πάντα τα πλούτη. **15** Εις τας εντολάς σου θέλω μελετά, και εις τας οδούς σου θέλω εναντινίζε. **16** Εις τα διατάγματά σου θέλω εντρυφά· δεν θέλω λησμονήσει τους λόγους σου. **17** Γίμελ. Αντάμειψον τον δούλον σου· ούτω θέλω ζήσει, και θέλω φυλάξει τον λόγον σου. **18** Άνοιξον τους οφθαλμούς μου, και θέλω βλέπει τα θαυμάσια τα εκ του νόμου σου. **19** Πάροικος είμαι εγώ εν τη γή· μη κρύψης απ' εμού τα προστάγματά σου. **20** Η ψυχή μου λιποθυμεί εκ του πόθου τον οποίον έχω εις τας κρίσεις σου πάντοτε. **21** Συ επετίμησας τους επικαταρούς υπεριφάνους, τους εκκλινόντας από των προσταγμάτων σου. **22** Σήκωσον απ' εμού το όνειδος και την καταφρόνησιν· διότι εφύλαξα τα μαρτύρια σου. **23** Άρχοντες τώνοντι εκάθισαν και ελάλουν εναντίον μου· αλλ' ο δούλός σου εμελέτα εις τα διατάγματά σου. **24** Τα μαρτύρια σου βεβαίως είναι η τρυφή μου και οι σύμβουλοί μου. **25** Δάλεθ. Η ψυχή μου εκολλήθη εις το χώμα· ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **26** Εφανέρωσα τας οδούς μου, και μου εισήκουσας διδάξόν με τα διατάγματά σου. **27** Κάμε με να εννώ την οδόν των εντολών σου, και θέλω μελετά εις τα θαυμάσια

σου. **28** Η ψυχή μου τήκεται υπό θλίψεως στερρώσόν με κατά τον λόγον σου. **29** Απομάκρυνον απ' εμού την οδόν του ψεύδους, και χάρισόν μοι τον νόμον σου. **30** Την οδόν της αληθείας εξέλεξα προ οφθαλμών μου έθεσα τας κρίσεις σου. **31** Προσεκολλήθητι εις τα μαρτύρια σου- Κύριε, μη με καταισχύνης. **32** Την οδόν των προσταγμάτων σου θέλω τρέχει, όταν πλατύνης την καρδίαν μου. **33** Ε. Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν των διαταγμάτων σου, και θέλω φυλάττει αυτήν μέχρι τέλους. **34** Συνέτισόν με, και θέλω φυλάττει τον νόμον σου- ναι, θέλω φυλάττει αυτόν εν όλη καρδιά. **35** Οδηγήσόν με εις την οδόν των προσταγμάτων σου- διότι ευφραίνομαι εις αυτήν. **36** Κλίνον την καρδίαν μου εις τα μαρτύρια σου και μη εις πλεονεξίαν. **37** Απόστρεψον τους οφθαλμούς μου από του να βλέπωσι ματαιότητα ζωοποίησόν με εν τη οδώ σου. **38** Εκτέλεσον τον λόγον σου προς τον δούλον σου, όστις είναι δεδομένος εις τον φόβον σου. **39** Αφαιρέσον το όνειδός μου, το οποίον φοβούμαι- διότι αι κρίσεις σου είναι αγαθαί. **40** Ιδού, επεθύμησα τας εντολάς σου- ζωοποίησόν με διά της δικαιοσύνης σου. **41** Βδού. Και ως έλθη επ εμέ το έλεός σου, Κύριε, και η σωτηρία σου κατά τον λόγον σου. **42** Τότε θέλω αποκριθή προς τον ονειδίζοντά με- διότι ελπίζω επί τον λόγον σου. **43** Και μη αφαιρέσης ολοτελώς από του στόματός μου τον λόγον της αληθείας- διότι ήλπισα επί τας κρίσεις σου. **44** Και θέλω φυλάττει τον νόμον σου διαπαντός, εις τον αιώνα του αιώνος. **45** Και θέλω περιπατεί εν ευρωχωρία- διότι εξεζήτησα τας εντολάς σου. **46** Και θέλω ομιλεί περί των μαρτυρίων σου έμπροσθεν βασιλέων, και δεν θέλω αισχυνθή. **47** Και θέλω εντρυφά εις τα προσταγμάτά σου, τα οποία ηγάπησα. **48** Και θέλω υψώνει τας χείρας μου προς τα προσταγμάτα σου, τα οποία ηγάπησα- και θέλω μελετά εις τα διατάγματά σου. **49** Ζάιν. Ενθυμήθητι τον λόγον τον προς τον δούλον σου, εις τον οποίον με επήλπισας. **50** Αύτη είναι η παρηγορία μου εν τη θλίψει μου, ότι ο λόγος σου με ζωοποίησεν. **51** Οι υπερήφανοι με εχλεύαζον σφόδρα- αλλ' εγώ από του νόμου σου δεν εξέκλινα. **52** Ενεθυμήτην τας απ' αιώνος κρίσεις σου, Κύριε, και παρηγορήτην. **53** Φρίκη με κατέλαβεν εξ αιτίας των ασεβών, των εγκαταλειπόντων τον νόμον σου. **54** Τα διατάγματά σου υπήρξαν εις εμέ ψαλμωδία εν τω οίκω της παροικίας μου. **55** Ενεθυμήτην εν νυκτί το όνομά σου, Κύριε- και εφύλαξα τον νόμον σου. **56** Τούτο έγεινεν εις εμέ, διότι εφύλαξα τας εντολάς σου. **57** Χεθ. Συ, Κύριε, μερίς μου είσαι- είπα να φυλάξω τους λόγους σου. **58** Παρεκάλεσα το πρόσωπόν σου εν όλη καρδιά- ελεήσόν με κατά τον λόγον σου. **59** Διελογίστην τας οδούς μου και έστρεψα τους πόδας μου εις τα μαρτύρια σου. **60** Έσπευσα και δεν εβράδυνα να φυλάξω τα προσταγμάτά σου. **61** Στίφη ασεβών με περιεκύκλωσαν- αλλ' εγώ δεν ελησμόνησα τον νόμον σου. **62** Το μεσονύκτιον γεγίρωμαι διά να σε δοξολογώ διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **63** Εγώ είμαι μέτοχος πάντων των φοβουμένων σε και φυλαττόντων τας εντολάς σου. **64** Η γη, Κύριε, είναι πλήρης του ελέους σου- δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **65** Τεθ. Συ, Κύριε, ευηργέτησας τον δούλον σου κατά τον λόγον σου. **66** Δίδαξόν με φρόνησιν και γνώσιν- διότι επίστευσα

εις τα προσταγμάτά σου. **67** Πριν ταλαιπωρηθώ, εγώ επλανώμην- αλλά τώρα εφύλαξα τον λόγον σου. **68** Συ είσαι αγαθός και αγαθοποιός- δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **69** Οι υπερήφανοι έπλεξαν κατ' εμού ψεύδος- αλλ' εγώ εν όλη καρδιά θέλω φυλάττει τας εντολάς σου. **70** Η καρδιά αυτών έπηξεν ως πάχος- αλλ' εγώ εντρυφώ εις τον νόμον σου. **71** Καλόν έγεινεν εις εμέ ότι εταλαιπωρήθην, διά να μάθω τα διατάγματά σου. **72** Ο νόμος του στόματός σου είναι καλήθρησος εις εμέ, υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου. **73** Ιώδ. Αι χείρές σου με έκαμαν και με έπλασαν- συνέτισόν με, και θέλω μάθει τα προσταγμάτά σου. **74** Οι φοβούμενοί σε θέλουσι με ιδεί και ευφρανθή, διότι ήλπισα επί τον λόγον σου. **75** Γνωρίζω, Κύριε, ότι αι κρίσεις σου είναι δικαιοσύνη, και ότι πιστώεις με εταλαιπώρησας. **76** Ας με παρηγορήση, δέομαι, το έλεός σου, κατά τον λόγον σου τον προς τον δούλον σου. **77** Ας έλθωσιν επ' εμέ οι οικτιρμοί σου, διά να ζώ- διότι ο νόμος σου είναι η τρυφή μου. **78** Ας αισχυνθώσιν οι υπερήφανοι, διότι ζητούσιν αδίκως να με ανατρέψωσιν- αλλ' εγώ θέλω μελετά εις τας εντολάς σου. **79** Ας επιστρέψωσιν εις εμέ οι φοβούμενοί σε, και οι γνωρίζοντες τα μαρτύρια σου- **80** Ας ήναι η καρδιά μου άμωμος εις τα διατάγματά σου, διά να μη αισχυνθώ. **81** Καφ. Λιποθυμεί η ψυχή μου διά την σωτηρίαν σου- επί τον λόγον σου ελπίζω. **82** Οι οφθαλμοί μου απέκαμον διά τον λόγον σου, λέγοντες, Πότε θέλεις με παρηγορήσει; **83** Διότι έγεινα ως ασκός εν τω καπνώ- αλλά τα διατάγματά σου δεν ελησμόνησα. **84** Πόσοι είναι αι ημέραι του δούλου σου; πότε θέλεις κάμει κρίσιν εναντίον των καταδικωόντων με; **85** Οι υπερήφανοι, οι εναντίοι του νόμου σου, έσκαψαν εις εμέ λάκκους. **86** Πάντα τα προσταγμάτά σου είναι αλήθεια- αδίκως με κατατρέχουσι- βοήθησόν μοι. **87** Παρ' ολίγον με κατέστρεψαν εις την γήν- αλλ' εγώ δεν εγκατέλιπον τας εντολάς σου. **88** Ζωοποίησόν με κατά το έλεός σου- και θέλω φυλάξει τα μαρτύρια του στόματός σου. **89** Λάμεδ. Εις τον αιώνα, Κύριε, διαμένει ο λόγος σου εν τω ουρανώ- **90** η αληθείά σου εις γενεάν και γενεάν- εθεμελίωσας την γην, και διαμένει. **91** Κατά τας διατάξεις σου διαμένουσιν έως της σήμερον, διότι τα σύμπαντα είναι δούλοι σου. **92** Εάν ο νόμος σου δεν ήτο η τρυφή μου, τότε ήθελον χαθή εν τη θλίψει μου. **93** Εις τον αιώνα δεν θέλω λησμονήσει τας εντολάς σου, διότι εν αυταίς με ζωοποίησας. **94** Σος είμαι εγώ- σώσον με- διότι τας εντολάς σου εξεζήτησα. **95** Οι ασεβείς με περιέμενον διά να με αφανίσωσιν- αλλ' εγώ θέλω προσέχει εις τα μαρτύρια σου. **96** Εις πάσαν τελειότητα είδον όριον- αλλ' ο νόμος σου είναι πλατύς σφόδρα. **97** Μεμ. Πόσον αγαπώ τον νόμον σου- όλην την ημέραν είναι μελέτή μου. **98** Διά των προσταγμάτων σου με έκαμες σοφώτερον των εχθρών μου, διότι είναι πάντοτε μετ' εμού. **99** Είμαι συντετώτερος πάντων των διδασκόντων με- διότι τα μαρτύρια σου είναι μελέτή μου. **100** Είμαι συντετώτερος των γερόντων- διότι εφύλαξα τας εντολάς σου. **101** Από πάσης οδού πονηράς εκώλυσά τους πόδας μου, διά να φυλάξω τον λόγον σου. **102** Από των κρίσεών σου δεν εξέκλινα- διότι συ με εδίδαξας. **103** Πόσον γλυκεΐς είναι οι λόγοι σου εις τον ουρανίσκον μου- είναι υπέρ μέλι εις το στόμα μου. **104** Εκ των

εντολών σου έγεινα συνετός· διά τούτο εμίσησα πάσαν οδόν ψεύδους. **105** Νούν. Λύχνος εις τους πόδας μου είναι ο λόγος σου και φως εις τας τρίβους μου. **106** Ωμοσα και θέλω εμμένει να φυλάττω τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **107** Εταλαιπωρήθη σφόδρα· Κύριε, ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **108** Πρόσδεξαί, δέομαι, τας προαιρετικάς προσφοράς του στόματός μου, Κύριε· και δίδαξόν με τας κρίσεις σου. **109** Η ψυχή μου είναι πάντοτε εν κινδύνω τον νόμον σου όμως δεν ελησμόνησα. **110** Οι ασεβείς έστρησαν εις εμέ παγίδα· αλλ' εγώ από των εντολών σου δεν εξέκλινα. **111** Τα μαρτύριά σου εκληρονόμησα εις τον αιώνα· διότι ταύτα είναι η αγαλλίασις της καρδιάς μου. **112** Έκλινα την καρδίαν μου εις το να κάμνω τα διατάγματα σου πάντοτε μέχρι τέλους. **113** Σάμεχ. Εμίσησα τους διεστραμμένους στοχασμούς τον δε νόμον σου ηγάπησα. **114** Σὺ εἶσαι ἡ σκέπη μου και ἡ ασπίς μου· ἐπί τον λόγον σου ελπίζω. **115** Απομακρύνθητε απ' εμού οι πονηρευόμενοι· διότι θέλω φυλάττει τα προστάγματα του Θεού μου. **116** Υποστήριζέ με κατά τον λόγον σου και θέλω ζή· και μη με κατασχύνει εις την ελπίδα μου. **117** Υποστήριζέ με και θέλω σωθή· και θέλω προσέχει διαπαντός εις τα διατάγματά σου. **118** Σὺ κατεπάτησας πάντας τους εκκλίνοντας από των διαταγμάτων σου· διότι ματαια είναι η δολιότης αυτών. **119** Αποσκυβαλίζεις πάντας τους πονηρούς της γῆς· διά τούτο ηγάπησα τα μαρτύριά σου. **120** Έφριξεν η σαρξ μου από τον φόβου σου, και από των κρίσεών σου εφοβήθη. **121** Νυαίν. Έκαμα κρίσιν και δικαιοσύνην· μη με παραδώσης εις τους αδικούντάς με. **122** Γενού εγγυητής του δούλου σου εις καλόν· ας μη με καταθλίψωσιν οι υπερήφανοι. **123** Οι οφθαλμοί μου απέκαμον διά την σωτηρίαν σου και διά τον λόγον της δικαιοσύνης σου. **124** Κάμε μετά του δούλου σου κατά το έλεός σου και δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **125** Δούλος σου είμαι εγώ· συνέτισόν με, και θέλω γνωρίσει τα μαρτύριά σου. **126** Καιρός είναι διά να ενεργήσῃ ο Κύριος ηκέρωσαν τον νόμον σου. **127** Διά τούτο ηγάπησα τα προστάγματά σου υπέρ χριστίον, και υπέρ χρυσίον καθαρόν. **128** Διά τούτο εγνωρίσα ορθάς πάσας τας εντολάς σου περί παντός πράγματος· και εμίσησα πάσαν οδόν ψεύδους. **129** Πε. Θαυμαστά είναι τα μαρτύριά σου· διά τούτο εφύλαξεν αυτά η ψυχή μου. **130** Η φανέρωσις των λόγων σου φωτίζει· συντείζει τους απλούς. **131** Ηνοιξε το στόμα μου και ανεστέναξα· διότι επεθύμησα τα προστάγματά σου. **132** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, καθώς συνειθίζεις προς τους αγαπώντας το όνομά σου. **133** Στερέωσον τα βήματά μου εις τον λόγον σου· και ας μη με κατακυριεύσῃ μηδεμία ανομία. **134** Λύτρωσόν με από καταδυναστείας ανθρωπών, και θέλω φυλάττει τας εντολάς σου. **135** Επίφανον το πρόσωπόν σου επί τον δούλον σου, και δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **136** Ρύακας υδάτων κατεβίβασαν οι οφθαλμοί μου, επειδή δεν φυλάττουσι τον νόμον σου. **137** Τσάδε. Δίκαιοι εἶσαι, Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου. **138** Τα μαρτύριά σου, τα οποία διέταξας, είναι δικαιοσύνη και υπερτάτη αλήθεια. **139** Ο ζήλος μου με κατέφαγε, διότι ελησμόνησαν τους λόγους σου οι εχθροί μου. **140** Ο λόγος σου είναι κεκαθαρισμένος σφόδρα· διά

τούτο ο δούλός σου αγαπά αυτόν. **141** Μικρός είμαι και εξουδενωμένος· δεν ελησμόνησα όμως τας εντολάς σου. **142** Η δικαιοσύνη σου είναι δικαιοσύνη εις τον αιώνα, και ο νόμος σου αλήθεια. **143** Θλίψεις και στενοχωρία με εύρηκαν· τα προστάγματά σου όμως είναι η χαρά μου. **144** Τα μαρτύριά σου είναι δικαιοσύνη εις τον αιώνα· Συνέτισόν με και θέλω ζήσει. **145** Κοφ. Έκραξα εν όλη καρδιά· άκουσόν μου, Κύριε, και θέλω φυλάξει τα διατάγματά σου. **146** Έκραξα προς σέ· σώσον με, και θέλω φυλάξει τα μαρτύριά σου. **147** Προέλαβον την αυγήν και έκραξα· ήλπισα επί τον λόγον σου. **148** Οι οφθαλμοί μου προλαμβάνουσι τας νυκτοφυλακάς, διά να μελετώ εις τον λόγον σου. **149** Άκουσον της φωνής μου κατά το έλεός σου· ζωοποίησόν με, Κύριε, κατά την κρίσιν σου. **150** Επληθύνωσιν οι ακολουθούντες την πονηρίαν· εξέκλιναν από τον νόμον σου. **151** Σὺ, Κύριε, εἶσαι πλησίον, και πάντα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια. **152** Προ πολλού εγνωρίσα εκ των μαρτυρίων σου, ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά. **153** Ρεσ. Ιδέ την θλίψιν μου και ελευθέρωσόν με· διότι δεν ελησμόνησα τον νόμον σου. **154** Δίκασον την δικήν μου και λύτρωσόν με· ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **155** Μακράν από ασεβών η σωτηρία· διότι δεν εκζητούσι τα διατάγματά σου. **156** Μεγάλοι οι οικτιρμοί σου, Κύριε· ζωοποίησόν με κατά τας κρίσεις σου. **157** Πολλοί είναι οι καταδιώκόντές με και οι θλίβόντές με· αλλ' από των μαρτυρίων σου δεν εξέκλινα. **158** Είδον τους παραβάτας και εταράχθη· διότι δεν εφύλαξαν τον λόγον σου. **159** Ιδέ πόσον αγαπώ τας εντολάς σου· Κύριε, ζωοποίησόν με κατά το έλεός σου. **160** Το κεφάλαιον του λόγου σου είναι η αλήθεια· και εις τον αιώνα μένουσι πάσαι αι κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **161** Σχίν. Άρχεσαι με κατεδιώξαν αναιτίως· αλλ' η καρδιά μου τρέμει από του λόγου σου. **162** Αγάλλομαι εις τον λόγον σου, ως ο ευρίσκων λάφυρα πολλά. **163** Μισώ και βδελύττομαι το ψεύδος τον νόμον σου αγαπώ. **164** Επτάκις της ημέρας σε ανινώ, διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **165** Ειρήνην πολλήν έχουσιν οι αγαπώντες τον νόμον σου· και εις αυτούς δεν υπάρχει πρόσκομμα. **166** Ηλπισα επί την σωτηρίαν σου, Κύριε· και έπραξα τα προστάγματά σου. **167** Εφύλαξεν η ψυχή μου τα μαρτύριά σου· και ηγάπησα αυτά σφόδρα. **168** Εφύλαξα τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου· διότι πάσαι αι οδοί μου είναι ενώπιόν σου. **169** Ταυ. Ας πλησιάσῃ η κραυγή μου ενώπιόν σου, Κύριε· συνέτισόν με κατά τον λόγον σου. **170** Ας έλθῃ η δέησίς μου ενώπιόν σου· λύτρωσόν με κατά τον λόγον σου. **171** Τα χεῖλιά μου θέλουσι προφέρει ύμνον, όταν με διδάξῃς τα διατάγματά σου. **172** Η γλώσσα μου θέλει λαλεῖ τον λόγον σου· διότι πάντα τα προστάγματά σου είναι δικαιοσύνη. **173** Ας ήναι η χειρ σου εις βοήθειάν μου· διότι εξέλεξα τας εντολάς σου. **174** Επεθύμησα την σωτηρίαν σου, Κύριε· και ο νόμος σου είναι τρυφή μου. **175** Ας ζήσῃ η ψυχή μου και θέλει σε ανείναι· και αι κρίσεις σου ας με βοηθώσι. **176** Περιεπλανήθη· ως πρόβατον απολωλός· ζήτησον τον δούλον σου· διότι δεν ελησμόνησα τα προστάγματά σου.

120 «Ωδή των Αναβαθμών.» Εν τη θλίψει μου έκραξα προς τον Κύριον, και εισήκουσέ μου. **2**

Κύριε, λύτρωσον την ψυχήν μου από χειλέων ψευδών, από γλώσσης δολίας. **3** Τι θέλει σοι δώσει ή τι θέλει σοι προσθέσει, η δολία γλώσσα; **4** Τα ηκονημένα βέλη του δυνατού, μετά ανθρώπων αρκεύθου. **5** Ουαί εις εμέ, διότι παροικώ εν Μεσέχ, κατοικώ εν ταις σκηναίς του Κηδάρ· **6** Πολύν καιρόν κατώκησεν η ψυχή μου μετά των μισούντων την ειρήνην. **7** Εγώ αγαπώ την ειρήνην· αλλ' όταν ομιλώ, αυτοί ετοιμάζονται διά πόλεμον.

121 «Ωδή των Αναβαθμών.» Υψώνω τους οφθαλμούς μου προς τα όρη· πόθεν θέλει ελθεί η βοήθειά μου; **2** Η βοήθειά μου έρχεται από τον Κύριον, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. **3** Δεν θέλει αφήσει να κλονισθή ο πους σου· ουδέ θέλει νυστάξει ο φυλάττων σε. **4** Ιδού, δεν θέλει νυστάξει ουδέ θέλει αποκοιμηθή, ο φυλάττων τον Ισραήλ. **5** Ο Κύριος είναι ο φύλαξ σου· ο Κύριος είναι η σκέπη σου εκ δεξιών σου. **6** Την ημέραν ο ήλιος δεν θέλει σε βλάψει, ουδέ η σελήνη την νύκτα. **7** Ο Κύριος θέλει σε φυλάττει από παντός κακού· θέλει φυλάττει την ψυχήν σου. **8** Ο Κύριος θέλει φυλάττει την έξοδόν σου και την είσοδόν σου, από του νυν και έως του αιώνος.

122 «Ωδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ευφράνθην ότε μοι είπον, Ας υπάγωμεν εις τον οίκον του Κυρίου· **2** Οι πόδες ημών θέλουσιν ίστασθαι εν ταις πύλαις σου, Ιερουσαλήμ· **3** Ιερουσαλήμ, η ωκοδομημένη ως πόλις συνηρροσμένη ομοῦ. **4** Εκεί αναβαίνουσιν αι φυλαί, αι φυλαί του Κυρίου, κατά το διατεταγμένον εις τον Ισραήλ, διά να δοξολογήσωσι το όνομα του Κυρίου. **5** Διότι εκεί ετέθησαν θρόνοι διά κρίσιν, οι θρόνοι του οίκου του Δαβίδ. **6** Ζητείτε την ειρήνην της Ιερουσαλήμ· ας ευτυχώσιν οι αγαπώντές σε. **7** Ας ήναι ειρήνη εις τα τείχη σου, αφθονία εις τα παλάτια σου. **8** Ένεκεν των αδελφών μου και των πλησίον μου, θέλω λέγει τώρα, Ειρήνη εις σέ· **9** Ένεκεν του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, θέλω ζητεί το καλόν σου.

123 «Ωδή των Αναβαθμών.» Ύψωσα τους οφθαλμούς μου προς σε τον κατοικούντα εν ουρανοίς. **2** Ιδού, καθώς οι οφθαλμοί των δούλων ατενίζουν εις την χείρα των κυρίων αυτών, καθώς οι οφθαλμοί της δούλης εις την χείρα της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, εωσού ελεήση ημάς. **3** Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς διότι χορτάσθημεν σφόδρα από εξουδενώσεως. **4** Καθ' υπερβολήν χορτάσθη η ψυχή ημών από της ύβρεως των τρυφώντων, από της εξουδενώσεως των υπερφάνων.

124 «Ωδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Αν δεν ήτο ο Κύριος μεθ' ημών, ας είπη τώρα ο Ισραήλ· **2** αν δεν ήτο ο Κύριος μεθ' ημών, ότε εσηκώθησαν άνθρωποι εφ' ημάς, **3** ζώντας ήθελον μας καταπίει τότε, ενώ ο θυμός αυτών εφλέγετο εναντίον ημών· **4** Τότε τα ύδατα ήθελον μας καταποντίσει, ο χείμαρρος ήθελε περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών· **5** τότε τα ύδατα τα επηρμένα ήθελον περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών. **6** Ευλογητός Κύριος, όστις δεν παρέδωκεν ημάς θήραμα εις τους οδόντας αυτών. **7** Η ψυχή ημών ελυτρώθη

ως πτηνόν από της παγίδος των θηρευτών· η παγίς συνετρίβη, και ημείς ελυτρώθημεν. **8** Η βοήθεια ημών είναι εν τω ονόματι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

125 «Ωδή των Αναβαθμών.» Οι πεποιθότες επί Κύριον είναι ως το όρος Σιών, το οποίον δεν θέλει σαλευθή· εις τον αιώνα διαμένει. **2** Καθώς η Ιερουσαλήμ κυκλόνεται υπό των ορέων, ούτως ο Κύριος κυκλόνει τον λαόν αυτού από του νυν και έως του αιώνος. **3** Διότι δεν θέλει διαμένει η ράβδος της ασεβείας επί τον κλήρον των δικαίων, διά να μη εκτείνωσιν οι δίκαιοι τας χείρας αυτών εις την ανομίαν. **4** Αγαθοποίησον, Κύριε, τους αγαθούς και τους ευθείς την καρδίαν. **5** Τους δε εκκλίνοντας εις τας σκολιάς οδούς των, ο Κύριος θέλει απαγάγει αυτούς μετά των εργαζομένων την ανομίαν. Ειρήνη επί τον Ισραήλ.

126 «Ωδή των Αναβαθμών.» Ότε ο Κύριος επανέφερε τους αιχμαλώτους της Σιών, ήμεθα ως οι ονειρευόμενοι. **2** Τότε ενεπλήσθη το στόμα ημών από γέλωτος και η γλώσσα ημών από αγαλλιάσεως· τότε έλεγον μεταξύ των εθνών, Μεγαλεία έκαμε δι' αυτούς ο Κύριος. **3** Μεγαλεία έκαμεν ο Κύριος δι' ημάς· ενεπλήσθημεν χαράς. **4** Επίστρεψον, Κύριε, τους αιχμαλώτους ημών, ως τους χειμάρρους εν τω νότω. **5** Οι σπείροντες μετά δακρύων εν αγαλλιάσει θέλουσι θερίσει. **6** Όστις εξέρχεται και κλαίει, βαστάζων σπόρον πολύτιμον, ούτος βεβαίως θέλει επιστρέψει εν αγαλλιάσει, βαστάζων τα χειρόβολα αυτού.

127 «Ωδή των Αναβαθμών, του Σολομώντος.» Εάν ο Κύριος δεν οικοδομήσῃ οίκον, εις μάτην κοπιάζουσιν οι οικοδομούντες αυτόν· εάν ο Κύριος δεν φυλάξη πόλιν, εις μάτην αγρυπνεῖ ο φυλάττων. **2** Μάταιον είναι εις εσάς να σηκώθησθε πρωῒ, να πλαγιάζητε αργά, τρώγοντες τον άρτον του κόπου· ο Κύριος βεβαίως δίδει ύπνον εις τον αγαπητόν αυτού. **3** Ιδού, κληρονομία παρά τον Κυρίου είναι τα τέκνα· μισθός αυτού ο καρπός της κοιλίας. **4** Καθώς είναι τα βέλη εν τη χειρί του δυνατού, ούτως οι υιοί της νεότητος. **5** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις εγέμισε την βελοθήκην αυτού εκ τούτων· οι τοιοῦτοι δεν θέλουσι καταισχυρῆθῃ, όταν λαλώσι μετά των εχθρών εν τη πόλει.

128 «Ωδή των Αναβαθμών.» Μακάριος πας ο φοβούμενος τον Κύριον, ο περιπατών εν ταις οδοίς αυτού. **2** Διότι θέλεις τρώγει από του κόπου των χειρών σου· μακάριος θέλεις είσθαι, και ευτυχία εις σε. **3** Η γυνή σου θέλει είσθαι ως άμπελος εύκαρπος εις τα πλάγια της οικίας σου· οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω της τραπέζης σου. **4** Ιδού, ούτω θέλει ευλογηθή ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον. **5** Ο Κύριος θέλει σε ευλογήσει εκ της Σιών, και θέλεις ιδεί το καλόν της Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής σου· **6** και θέλεις ιδεί υιούς των υιών σου· ειρήνη επί τον Ισραήλ.

129 «Ωδή των Αναβαθμών.» Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητός μου, ας είπη τώρα ο

Ισραήλ· 2 Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητός μου· αλλά δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου. 3 Οι γεωργοί ηροτρίασαν επί των νώτων μου· έσυραν μακρά τα αυλάκια αυτών. 4 Αλλά δίκαιος ο Κύριος· κατέκοψε τα σχοινία των ασεβών. 5 Ας αισχυνθώσι και ας στραφώσιν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες την Σιών. 6 Ας γείνωσιν ως ο χόρτος των δωμαίων, όστις πριν εκριζωθή ζηραίνεται· 7 από του οποίου δεν γεμίζει ο θεριστής την χείρα αυτού, ουδέ ο δένων τα χειρόβολα τον κόλπον αυτού· 8 ώστε οι διαβάται δεν θέλουσιν επειεί, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς· σας ευλογούμεν εν ονόματι Κυρίου.

130 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Εκ βαθέων έκραξα προς σε, Κύριε. 2 Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου· ας ήναι τα ότα σου προσεκτικά εις την φωνήν των δεήσεών μου. 3 Εάν, Κύριε, παρατήρησης ανομίας, Κύριε, τις θέλει δυνηθή να σταθή; 4 Παρά σοι όμως είναι συγχώρησις, διά να σε φρωβώνται. 5 Προσέμεινα τον Κύριον, προσέμεινεν η ψυχή μου, και ήλιπσα επί τον λόγον αυτού. 6 Η ψυχή μου προσμένει τον Κύριον, μάλλον παρά τους προσμένοντας την αυγήν, ναι, τους προσμένοντας την αυγήν. 7 Ας ελπίζη ο Ισραήλ επί τον Κύριον· διότι παρά τω Κυρίω είναι έλεος, και λύτρωσις πολλή παρ' αυτώ· 8 και αυτός θέλει λυτρώσει τον Ισραήλ από πάσων των ανομιών αυτου.

131 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Κύριε, δεν υπερηφανεύθη η καρδιά μου ουδέ υψώθησαν οι οφθαλμοί μου· ουδέ περιπατώ εις πράγματα μεγάλα και υψηλότερα υπέρ εμέ. 2 Βεβαίως, υπέταξα και καθησούχασα την ψυχήν μου, ως το απογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον της μητρός αυτού· η ψυχή μου είναι εν εμοί ως απογεγαλακτισμένον παιδίον. 3 Ας ελπίζη ο Ισραήλ επί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος.

132 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ενθυμήθητι, Κύριε, τον Δαβίδ, και πάντας τους αγώνας αυτού· 2 πως ώμοσε προς τον Κύριον και έκαμεν ευχήν εις τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ· 3 Δεν θέλω εισέλθει υπό την στέγην του οίκου μου, δεν θέλω αναβή εις την κλίνην της στρωμνής μου, 4 δεν θέλω δώσει ύπνον εις τους οφθαλμούς μου, νυσταγμόν εις τα βλέφαρά μου, 5 εωσού εύρω τόπον διά τον Κύριον, κατοικίαν διά τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ. 6 Ιδού, ηκούσαμεν περί αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας του Ιαάρ. 7 Ας εισέλθωμεν εις τας σκηνάς αυτού· ας προσκυνήσωμεν εις το υποπόδιον των ποδών αυτού. 8 Ανάστητι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της δυναμέως σου. 9 Οι ιερείς σου ας ενδυθώσι δικαιοσύνην, και οι όσιοι σου ας αγάλλωνται. 10 Ένεκεν Δαβίδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του κεχρισμένου σου. 11 Ωμοσεν ο Κύριος αλήθειαν προς τον Δαβίδ, δεν θέλει αθετήσει αυτήν, Εκ του καρπού του σώματός σου θέλω θέσει επί τον θρόνον σου. 12 Εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την διαθήκην μου, και τα μαρτύριά μου τα οποία θέλω διδάξει αυτούς, και οι υιοί αυτών θέλousi καθίσει διαπαντός επί του θρόνου σου. 13 Διότι εξέλεξεν ο Κύριος την Σιών· ευηρεστήθη να κατοική εν αυτή. 14 Αυτή είναι η ανάπαυσίς μου

εις τον αιώνα του αιώνος· ενταύθα θέλω κατοικεί, διότι ηγάπησα αυτήν. 15 Θέλω ευλογήσαι εν ευλογία τας τροφάς αυτής· τους πτωχούς αυτής θέλω χορτάσει άρτον· 16 και τους ιερείς αυτής θέλω ενδύσει σωτηρίαν· και οι όσιοι αυτής θέλousin αγάλλεσθαι εν αγαλλιάσει. 17 Εκεί θέλω κάμει να βλαστήση κέρας εις τον Δαβίδ· ητοιμάσα λύχνον διά τον κεχρισμένον μου. 18 Τους εχθρούς αυτού θέλω ενδύσει αισχυνήν· επί δε αυτόν θέλει ανθεί το διάδημα αυτού.

133 «Ωιδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ιδού, τι καλόν και τι τερπνόν, να συγκατοικώσιν εν ομονοία αδελφοί. 2 Είναι ως το πολύτιμον μύρον επί την κεφαλήν, το καταβαίνον επί τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών· το καταβαίνον επί το στόμιον του ενδύματος αυτού· 3 ως η δρόσος του Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη της Σιών· διότι εκεί διώρισεν ο Κύριος την ευλογίαν, ζώνη έως του αιώνος.

134 «Ωιδή των Αναβαθμών.» Ιδού, ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι του Κυρίου, οι ιστάμενοι την νύκτα εν τω οίκω του Κυρίου. 2 Υψώσατε τας χείρας σας εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον. 3 Να σε ευλογήση ο Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.

135 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε το όνομα του Κυρίου· αινείτε, δούλοι του Κυρίου, 2 Οι ιστάμενοι εν τω οίκω του Κυρίου, εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού ημών. 3 Αινείτε τον Κύριον, διότι αγαθός ο Κύριος ψαλμωδήσατε εις το όνομα αυτού, διότι είναι τερπνόν. 4 Διότι τον Ιακώβ εξέλεξεν εις εαυτόν ο Κύριος, τον Ισραήλ εις θεσσαυρόν αυτού. 5 Διότι γώ εγγνώρισα ότι μέγας ο Κύριος· και ο Κύριος ημών είναι υπέρ πάντας τους θεούς. 6 Πάντα όσα ηθέλησεν ο Κύριος εποίησεν, εν τω ουρανών και εν τη γη, εν ταις θαλάσσαις και εν πάσαις ταις άβυσσοις. 7 Αναβιβάζει νεφέλα από των οσχάτων της γής· κάμνει αστραπάς διά βροχήν· εκβάλλει ανέμους εκ των θεσσαυρών αυτού. 8 Όστις επάταξε τα πρωτόκοκα της Αιγύπτου, από ανθρώπου έως κτήνους· 9 εξαπέστειλε σημεία και τέρατα εις το μέσον σου, Αίγυπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. 10 Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς· 11 τον Σηών, βασιλέα των Αμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας τας βασιλείας Χαναάν· 12 και έδωκε την γην αυτών κληρονομίαν, κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού. 13 Το όνομά σου, Κύριε, μένει εις τον αιώνα· το μνημόσυνον σου, Κύριε, εις γενεάν και γενεάν. 14 Διότι θέλει κρίνει ο Κύριος τον λαόν αυτού· και τους δούλους αυτού θέλει ελεήσει. 15 Τα είδωλα των εθνών είναι αργύριον και χρυσίον, έργον χειρών ανθρώπου. 16 Στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν. 17 Ότα έχουσι και δεν ακούουσιν· ουδέ είναι πνοή εν τω στόματι αυτών. 18 Όμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά· πας ο ελπίζων επ' αυτά· 19 Οίκος Ισραήλ, ευλογήσατε τον Κύριον· οίκος Ααρών, ευλογήσατε τον Κύριον· 20 οίκος Λευί, ευλογήσατε τον Κύριον· οι φοβούμενοι τον Κύριον, ευλογήσατε τον

Κύριον. **21** Ευλογητός ο Κύριος εν Σιών, ο κατοικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλοῦα.

136 Δοξολογεῖτε τον Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **2** Δοξολογεῖτε τον Θεόν των θεῶν· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **3** Δοξολογεῖτε τον Κύριον των κυρίων· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **4** Τον μόνον ποιούντα θαυμάσια μεγάλα· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **5** Τον ποιήσαντα τους ουρανοῦς ἐν συνέσει· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **6** Τον στερεώσαντα την γην ἐπὶ των υδάτων· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **7** Τον ποιήσαντα τους φωστῆρας τους μεγάλους· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **8** Τον ἥλιον, διὰ να ἐξουσιάζη ἐπὶ της ἡμέρας· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **9** Τὴν σελήνην και τους ἀστέρας, διὰ να ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ της νυκτός· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **10** Τον πατάξαντα την Αἴγυπτον εἰς τα πρωτόκοκα αὐτῆς· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **11** και ἐξαγαγόντα τον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῆς· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **12** Ἐν χειρὶ κραταιὰ και ἐν βραχίονι ἠπλωμένω· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **13** Τον διαίρσαντα την Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς δύο μέρη· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **14** και διαβιβάσαντα τον Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **15** και καταστρέψαντα τον Φαραῶ και το στρατεύμα αὐτοῦ ἐν τη Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **16** Τον οδηγήσαντα τον λαόν αὐτοῦ ἐν τη ἐρήμῳ· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **17** Τον πατάξαντα βασιλεῖς μεγάλους· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **18** και αποκτείναντα βασιλεῖς κραταιούς· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **19** τον Σιών, βασιλέα των Ἀμορραίων· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **20** και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **21** και δόντα την γην αὐτὴν εἰς κληρονομίαν· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **22** κληρονομίαν εἰς τον Ἰσραὴλ των δούλων αὐτοῦ· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **23** Τον μνησθέντα ἡμῶν ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **24** και λυτρώσαντα ἡμᾶς ἐκ των ἐχθρῶν ἡμῶν· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **25** Τον δίδοντα τροφήν εἰς πᾶσαν σάρκα· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ. **26** Δοξολογεῖτε τον Θεόν του ουρανοῦ· διότι εἰς τον αἰῶνα το ἔλεος αὐτοῦ.

137 Ἐπὶ των ποταμῶν Βαβυλώνας, ἐκεῖ ἐκαθίσαιμεν και ἐκλαύσαιμεν, ὅτε ἐνεθυμήθημεν την Σιών. **2** Ἐπὶ τας ἰτέας ἐν μέσω αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τας κιθάρας ἡμῶν. **3** Διότι οἱ αἰχμαλωτίσαντες ἡμᾶς ἐκεῖ ἐζήτησαν παρ' ἡμῶν λόγους ἀσμάτων· και οἱ ἐρημώσαντες ἡμᾶς ὕμνον, λέγοντες, Ψάλατε εἰς ἡμᾶς ἐκ των ὠδῶν της Σιών. **4** Πως να ψάλωμεν την ὠδὴν του Κυρίου ἐπὶ ξένης γῆς; **5** Ἐάν σε λησμονήσω, Ἱερουσαλήμ, ἀς λησμονήσῃ η δεξιὰ μου. **6** Ἀς κολληθῆ ἡ γλῶσσα μου εἰς τον ουρανίσκον μου, εἴν δεν σε ἐνθυμῶμαι· εἴν δεν προτάξω την Ἱερουσαλήμ εἰς την ἀρχὴν της ευφροσύνης μου. **7** Μνήσθητι, Κύριε, των υἰῶν Ἐδὼμ, οἵτινες την ἡμέραν της Ἱερουσαλήμ ἔλεγον, Κατεδαφίσατε, κατεδαφίσατε αὐτὴν ἕως των θεμελίων αὐτῆς. **8** Θυγάτηρ Βαβυλώνας, η μέλλουσα

να ἐρημωθῆς, μακάριος ὅστις σοι ἀναποδώσῃ την ἀνταμοιβὴν των ὅσα ἐπραξας εἰς ἡμᾶς. **9** Μακάριος ὅστις πιάσῃ και ρίψῃ τα νηπία σου ἐπὶ την πέτραν

138 «Ψαλμός του Δαβὶδ.» Θέλω σε δοξολογήσει ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· θέλω ψαλμωδῆσαι εἰς σε ἔμπροσθεν των θεῶν. **2** Θέλω προσκυνῆσαι προς τον ναόν τον ἁγίόν σου· και θέλω δοξολογήσει το ὄνομά σου διὰ το ἑλεός σου και διὰ την ἀληθειάν σου· διότι ἐμεγάλυνας τον λόγον σου ὑπὲρ πᾶσαν την φήμην σου. **3** Καθ' ἡν ἡμέραν ἔκραξα, μου εἰσήκουσας· με ἐνίσχυσας με δύναμιν ἐν τῇ ψυχῇ μου. **4** Θέλουσι σε δοξολογήσει, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς της γῆς, ὅταν ἀκούσωσι τους λόγους του στόματός σου. **5** και θέλουσι ψάλλει ἐν ταις ὁδοῖς του Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα του Κυρίου. **6** ὅτι ο Κύριος εἶναι ὑψηλός και ἐπιβλέπει ἐπὶ τον ταπεινόν· τον δε ὑψηλόφρονα γινώσκει μακρόθεν. **7** Ἐάν περιπατήσω ἐν μέσω στενοχωρίας, θέλεις με ζωοποιήσαι· θέλεις ἐκτείνει την χεῖρα σου κατὰ της οργῆς των ἐχθρῶν μου· και ἡ δεξιὰ σου θέλει με σώσει. **8** Ο Κύριος θέλει ἐκτελέσει τα περὶ ἐμοῦ· Κύριε, το ἑλεός σου μένει εἰς τον αἰῶνα· τα ἔργα των χειρῶν σου μὴ παραβλέψῃς.

139 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβὶδ.» Κύριε, ἐδοκίμασάς με και με ἐγνωρίσας. **2** Σὺ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την ἐγερσίν μου· νοεῖς τους λογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν. **3** Ἐξερευνάς το περιπάτημά μου και το πλάγισμά μου και πᾶσας τας ὁδοὺς μου γνωρίζεις. **4** Διότι και πριν ἔλθῃ ο λόγος εἰς την γλῶσσαν μου, ἰδοῦ, Κύριε, γνωρίζεις το παν. **5** Με περικυκλῶνεις ὅπισθεν και ἔμπροσθεν, και ἔθεσας ἐπ' ἐμέ την χεῖρα σου. **6** Ἡ γνώσις αὐτῆ εἶναι υπερθαύμαστος εἰς ἐμέ· εἶναι ὑψηλὴ· δεν δύναμαι να φθάσω εἰς αὐτήν. **7** Που να ἀπάγω ἀπὸ του πνευματικός σου; και ἀπὸ του προσώπου σου που να φύγω; **8** Ἐάν ἀναβῶ εἰς τον ουρανόν, εἶσαι ἐκεῖ· εἴν πλαγιάσω εἰς τον ἄδην, ἰδοῦ, σου. **(Sheol h7585)** **9** Ἐάν λάβω τας πτέρυγας της αὐγῆς και κατοικήσω εἰς τα ἔσχατα της θαλάσσης, **10** και ἐκεῖ θέλει με οδηγήσει ἡ χεῖρ σου και ἡ δεξιὰ σου θέλει με κρατεῖ. **11** Ἐάν ἐπιπῶ, ἀλλά το σκότος θέλει με σκεπάσει, και ἡ νυξ θέλει εἶσθαι φως περὶ ἐμέ. **12** και αὐτό το σκότος δεν σκεπάζει οὐδέν ἀπὸ σοῦ· και ἡ νυξ λάμπει ὡς ἡ ἡμέρα· εἰς σε το σκότος εἶναι ὡς το φως. **13** Διότι συ ἐμόρφωσας τους νεφρούς μου· με περιετύλιξας ἐν τῇ κοιλίᾳ της μητρὸς μου. **14** Θέλω σε ὑμνεῖ, διότι φοβερώς και θαυμασίως ἐπλάσθη· θαυμάσια εἶναι τα ἔργα σου· και ἡ ψυχὴ μου κάλλιστα γνωρίζει τούτο. **15** Δεν ἐκρῶφθησαν τα ὀστά μου ἀπὸ σου, ἐνὼ ἐπλαττόμην ἐν τῷ κρυπτῷ και διεμορφόνμην ἐν τοῖς κατωτάτοις της γῆς. **16** Το ἀδιαμόρφωτον του σώματός μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου· και ἐν τῷ βιβλίῳ σου πάντα ταῦτα ἴσαν γεγραμμένα, ὡς και ἡμέραι καθ' ἃ ἐσχηματίζοντο, και ἐνὼ οὐδέν ἐκ τούτων ὑπῆρχε. **17** Πόσον δε πολῦτιμοί εἶναι εἰς ἐμέ ἡ βουλαὶ σου, Θεέ· πόσον ἐμεγαλύνθη ο ἀριθμός αὐτῶν. **18** Ἐάν ἦθελον να ἀπαριθμήσω αὐτάς, υπερβαίνουσι την ἀμμον· ἐξυπνώ, και ἐτί εἶμαι μετὰ σου. **19** Βεβαίως θέλεις ἀναπνοήσαι τους ἀσεβεῖς, Θεέ· ἀπομακρύνθητε λοιπόν ἀπ' ἐμοῦ, ἄνδρες αἱμάτων. **20** Διότι λαλοῦσι κατὰ σου ἀσεβῶς οἱ

εχθροί σου λαμβάνουσι το όνομά σου επί ματαίω. **21** Μη δεν μισώ, Κύριε, τους μισούντάς σε; και δεν αγανακτώ κατά των επανισταμένων επί σε; **22** Με τέλειον μίσος μισώ αυτούς διά εχθρούς έχω αυτούς. **23** Δοκίμασόν με, Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου· εξέτασόν με και μάθε τους στοχασμούς μου· **24** και ιδέ, αν υπάρχει εν εμοί οδός ανομίας· και οδήγησόν με εις την οδόν την αιώνιον.

140 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ελευθέρωσόν με, Κύριε, από ανθρώπου πονηρού· λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου· **2** Οίτινες διαλογίζονται πονηρά εν τη καρδία· όλην την ημέραν παρατάττονται εις πολέμους. **3** Ηκόνησαν την γλώσσαν αυτών ως όφεως φαρμάκιον ασπίδος είναι υπό τα χείλη αυτών. Διάψαλμα. **4** Φύλαξόν με, Κύριε, από χειρών ασεβούς· λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου· οίτινες εμηχανεύθησαν να υποσκελίσωσι τα διαβήματά μου. **5** Οι υπερήφανοι έκρουψαν κατ' εμού παγίδα, και με σχοινία ήπλωσαν δίκτυα εις την διάβασίν μου· έστησαν δι' εμέ βρόχια. Διάψαλμα. **6** Είπα προς τον Κύριον, Συ είσαι ο Θεός μου· ακροάσθητι, Κύριε, της φωνής των δεήσεών μου. **7** Κύριε Θεέ, η δύναμις της σωτηρίας μου, συ περιεσκέπασας την κεφαλήν μου εν ημέρα πολέμου. **8** Μη δώσης, Κύριε, εις τον ασεβή τας επιθυμίας αυτού· μη αφήσης να εκτελεσθή ο στοχασμός αυτού, μήποτε υψωθώσι. Διάψαλμα. **9** Η πονηρία των χειλέων των περικυκλούντων με ας σκεπάση την κεφαλήν αυτών. **10** Άνθρακες πεπυρακτωμένοι ας πέσωσιν επ' αυτούς· ας ριφθώσιν εις το πυρ, εις λάκκους βαθείς, διά να μη εγερθώσι πλέον. **11** Άνθρωπος κακόγλωσσος ας μη στερεωθή επί της γής· η κακία θέλει καταδιώξει τον άδικον άνθρωπον, εωσού απολέση αυτόν. **12** Εξεύρω ότι ο Κύριος θέλει κάμει την κρίσιν του τεθλιμένου και την δίκην των πτωχών. **13** Βεβαίως οι δίκαιοι θέλουσι δοξολογεί το όνομά σου· οι ευθείς θέλουσι κατοικεί έμπροσθεν του προσώπου σου.

141 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, προς σε έκραξα· σπεύσον προς εμέ ακροάσθητι της φωνής μου, όταν κράζω προς σε. **2** Ας κατευθυνθή ενώπιόν σου η προσευχή μου ως θυμίαμα· η ύψωσις των χειρών μου ας γείνη ως θυσία εσπερινή. **3** Βάλε, Κύριε, φυλακήν εις το στόμα μου· φύλαττε την θύραν των χειλέων μου. **4** Μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις πράγμα πονηρόν, ώστε να εκτελώ πράξεις ασεβείς μετά ανθρώπων εργαζομένων ανομίαν· μηδέ να φάγω από των εκλεκτών αυτών φαγητών. **5** Ας με κτυπά ο δίκαιος· τούτο θέλει είσθαι έλεος· και ας με ελέγχη· τούτο θέλει είσθαι μύρον εξαίρετον· δεν θέλει βλάψει την κεφαλήν μου· διότι μάστιγα και έλω προσευχεσθαι υπέρ αυτών εν ταις συμφοραίς αυτών. **6** Ότε οι αρχηγοί αυτών περιήρχοντο εις τόπους πετρώδεις, ήκουσαν τα λόγια μου, ότι ήσαν γλυκέα. **7** Τα οστά ήμών διασκορπίζονται εν τω στόματι του τάφου, ως όταν τις κόπτη και σχίζη ξύλα επί την γην. (Sheol h7585) **8** Διά τούτο οι οφθαλμοί μου, Κύριε Θεέ, ατενίζουσι προς sé· επί σε ήλπισα· μη καταστρέψης την ψυχήν μου. **9** Φύλαξόν με από την παγίδος, την οποίαν έστησαν δι' εμέ, και από των βρόχων των

εργαζομένων ανομίαν. **10** Ας πέσωσιν ομοί οι ασεβείς εις τα δίκτυα αυτών, ενώ εγώ θέλω περάσει αβλαβής.

142 «Μασχίλ του Δαβίδ· προσευχή ότε ήτο εν τω σπηλαίω.» Με την φωνήν μου έκραξα προς τον Κύριον· με την φωνήν μου προς τον Κύριον εδεήθην. **2** Θέλω εκχέει ενώπιον αυτού την δέησιν μου· την θλίψιν μου ενώπιον αυτού θέλω απαγγείλει. **3** Ότε το πνεύμά μου ήτο κατατεθλιμμένον εν εμοί, τότε συ εγνωρίσας την οδόν μου. Παγίδα έκρουψαν δι' εμέ εν τη οδώ την οποίαν περιεπάτου. **4** Έβλεπον εις τα δεξιά και παρητήρου, και δεν υπήρχεν ο γνωρίζων με· καταφύγιον εκάθη απ' εμού, δεν υπήρχεν ο εκζητών την ψυχήν μου. **5** Προς σε, Κύριε, έκραξα, και είπα, συ είσαι η καταφυγή μου, η μερίς μου εν γη ζώντων. **6** Πρόσεξον εις την φωνήν μου, διότι ταλαιπωρούμαι σφόδρα· ελευθέρωσόν με εκ των καταδικόντων με, διότι είναι δυνατώτεροί μου. **7** Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου, διά να δοξολογώ το όνομά σου. Οι δίκαιοι θέλουσι με περικυκλώσει, όταν με ανταμείψης.

143 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής μου· ακροάσθητι των δεήσεών μου· αποκρίθητι προς εμέ κατά την αλήθειάν σου, κατά την δικαιοσύνην σου. **2** Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου· διότι δεν θέλει δικαιωθή ενώπιόν σου ουδείς άνθρωπος ζων. **3** Διότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου· εταπείνωσεν έως εδάφους την ζωήν με· εκάθισεν εις σκοτεινούς τόπους, ως τους αιώνιους νεκρούς. **4** Διά τούτο το πνεύμά μου είναι κατατεθλιμμένον εν εμοί, και η καρδία μου τεταραγμένη εντός μου. **5** Ενθυμούμαι τας αρχαίας ημέρας· διαλογίζομαι πάντα τα έργα σου· μελετώ εις τα ποιήματα των χειρών σου. **6** Εκτείνω προς σε τας χείρας μου· η ψυχή μου σε διψά ως γη άνυδρος. Διάψαλμα. **7** Ταχέως εισάκουσόν μου, Κύριε· το πνεύμά μου εκλείπει· μη κρύψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθώ μετά των καταβαινόντων εις τον λάκκον. **8** Κάμε με να ακούσω το πρωϊ το έλεός σου· διότι επί σε έβησα το θάρρος μου· κάμε με να γνωρίσω την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατώ· διότι προς σε ύψωσα την ψυχήν μου. **9** Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρών μου, Κύριε· προς σε κατέφυγον. **10** Δίδαξόν με να κάμνω το θέλημά σου· διότι συ είσαι ο Θεός μου· το πνεύμά σου το αγαθόν ας με οδηγήσης εις οδόν ευθειάν. **11** Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζωοποίησόν με· διά την δικαιοσύνην σου εξάγαγε την ψυχήν μου εκ της στενωχωρίας. **12** Και διά το έλεός σου εξολόθρευσον τους εχθρούς μου, και αφάνισον πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου· διότι εγώ είμαι δούλός σου.

144 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλογητός ο Κύριος, το φρούριόν μου, ο διδάσκων τας χείρας μου εις πόλεμον, τους δακτύλους μου εις μάχην· **2** το έλεός μου και το οχύρωμά μου, το υψηλόν καταφύγιόν μου και ο ελευθερωτής μου· η ασπίς μου, επί τον οποίον ήλπισα, όστις υποτάσσει τον λαόν μου υπ' εμέ. **3** Κύριε, τι είναι ο άνθρωπος, και γνωρίζεις αυτόν; ή ο υίός του ανθρώπου, και συλλογίζεσαι αυτόν; **4** Ο άνθρωπος ομοιάζει την ματαιότητα· αι ημέραι αυτού είναι ως σκία παρερχομένη. **5** Κύριε, κλίνον τους ουρανοίς σου

και κατάβηθη: έγγισον τα όρη, και θέλουσι καπνίσει. **6** Άστραψον αστραπήν, και θέλεις διασκορπίσει αυτούς: ρίψον τα βέλη σου, και θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς. **7** Εξαπόστειλον την χείρα σου εξ ύψους: λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με εξ υδάτων πολλών, εκ χειρός των υιών του αλλοτρίου, **8** των οποίων το στόμα λαλεί ματαιότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους. **9** Θεέ, ωδήν νέαν θέλω ψάλλει εις σε: εν ψαλτηρία δεκαχόρδω θέλω ψαλμωδεί εις σε: **10** τον διδόντα σωτηριάν εις τους βασιλείς: τον λυτρόνοντα Δαβίδ τον δούλον αυτού από ρομφαίας πονηράς. **11** Λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με από χειρός των υιών του αλλοτρίου, των οποίων το στόμα λαλεί ματαιότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους: **12** διά να ήναι οι υιοί ημών ως νεόφωτα, αυξάνοντες εις την νεότητα αυτών: αι θυγατέρες ημών ως ακρογωνιαίοι λίθοι τετορευμένοι προς στολισμόν παλατίου. **13** Αι αποθήκαι ημών πλήρεις, ώστε να δίδωσι παν είδος τροφής: τα πρόβατα ημών πληθυνόμενα εις χιλιάδας και μυριάδας εν τοις αγροίς ημών. **14** Οι βόες ημών πολύτοκοι: να μη υπάρχει μήτε έφοδος εχθρών μήτε εξόρμησις, μηδέ κραυγή εν ταις πλατείαις ημών. **15** Μακάριος ο λαός, όστις ευρίσκεται εν τοιαύτη καταστάσει μακάριος ο λαός, του οποίου ο Κύριος είναι ο Θεός αυτού.

145 «Αίνεις του Δαβίδ.» Θέλω σε υψώνει, Θεέ μου, βασιλεύ και θέλω ευλογεί το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **2** Καθ' εκάστην ημέραν θέλω σε ευλογεί: και θέλω αινεί το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **3** Μέγας ο Κύριος και αξιύμητος σφόδρα: και η μεγαλωσύνη αυτού ανεξιχνίαστος. **4** Γενεά εις γενεάν θέλει επαινεί τα έργα σου, και τα μεγαλεία σου θέλουσι διηγείσθαι. **5** Θέλω λαλεί περί της ενδόξου μεγαλοπρεπειάς της μεγαλειότητός σου και περί των θαυμαστών έργων σου: **6** και θέλουσι λέγει την δύναμιν των φοβερών σου κατορθωμάτων, και θέλω διηγείσθαι την μεγαλωσύνην σου. **7** Θέλουσι διαδίδει την μνήμην του πλήθους της αγαθότητός σου, και θέλουσιν αλαλάζει την δικαιοσύνην σου. **8** Ελεήμων και οικτιρμών ο Κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος. **9** Αγαθός ο Κύριος προς πάντας: και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα ποιήματα αυτού. **10** Πάντα τα ποιήματά σου, Κύριε, θέλουσι σε αινεί: και οι όσοί σου θέλουσι σε ευλογεί. **11** Την δόξαν της βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει και θέλουσι διηγείσθαι το μεγαλείόν σου. **12** Διά να γνωστοποιήσωσιν εις τους υιούς των ανθρώπων τα μεγαλεία αυτού, και την δόξαν της μεγαλοπρεπειάς της βασιλείας αυτού. **13** Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά. **14** Ο Κύριος υποστηρίζει πάντας τους πίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κεκυρωμένους. **15** Οι οφθαλμοί πάντων αποβλέπουσι προς σε: και συ δίδεις εις αυτούς την τροφήν αυτών εν κείω. **16** Ανοίγει την χείρα σου και χορταίνεις την επιθυμίαν παντός ζώντος. **17** Δίκαιος ο Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και αγαθός εν πάσι τοις έργοις αυτού. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των επικαλουμένων αυτόν: πάντων των επικαλουμένων αυτόν εν αληθεία. **19** Εκπληροί την επιθυμίαν των φοβουμένων αυτόν, και

της κραυγής αυτών εισακούει και σώζει αυτούς. **20** Ο Κύριος φυλάττει πάντας τους αγαπώντας αυτόν: θέλει δε εξολοθρεύσει πάντας τους ασεβείς. **21** Το στόμα μου θέλει λαλεί την αίνεσιν του Κυρίου: και πάσα σαρξ ας ευλογή το όνομα του άγιου αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα.

146 Αινείτε τον Κύριον. Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον. **2** Θέλω αινεί τον Κύριον ενόσω ζώ: θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **3** Μη πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιόν ανθρώπου, εκ του οποίου δεν είναι σωτηρία. **4** Το πνεύμα αυτού εξέρχεται: αυτός επιστρέφει εις την γην αυτού: εν εκείνη τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται. **5** Μακάριος εκείνος, του οποίου βοηθός είναι ο Θεός του Ιακώβ: του οποίου η ελπίς είναι επί Κύριον τον Θεόν αυτού. **6** Τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς τον φυλάττοντα αλήθειαν εις τον αιώνα: **7** τον ποιούντα κρίσει τους αδικουμένους: τον διδόντα τροφήν εις τους πεινώντας. Ο Κύριος ελευθερώνει τους δεσμίους. **8** Ο Κύριος ανοίγει τους οφθαλμούς των τυφλών: ο Κύριος ανορθοί τους κεκυρωμένους: ο Κύριος αγαπά τους δικαίους. **9** Ο Κύριος διαφυλάττει τους ξένους: υπερασπίζεται τον ορφανόν και την χήραν, την δε οδόν των αμαρτωλών καταστρέφει. **10** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τον αιώνα: ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν. Αλληλουία.

147 Αινείτε τον Κύριον: διότι είναι καλόν να ψάλλωμεν εις τον Θεόν ημών: διότι είναι τερπνόν, η αίνεσις πρόπευσα. **2** Ο Κύριος οικοδομεί την Ιερουσαλήμ: θέλει συνάζει τους διεσπαρμένους του Ισραήλ. **3** Ιατρεύει τους συντετριμμένους την καρδίαν και δένει τας πληγάς αυτών. **4** Αριθμεί τα πλήθη των άστρων: Καλεί τα πάντα ονομασί. **5** Μέγας ο Κύριος ημών και μεγάλη η δύναμις αυτού: η σύνεσις αυτού αμέτρητος. **6** Ο Κύριος υψώνει τους πράους, τους δε ασεβείς ταπεινώνει έως εδάφους. **7** Ψάλατε εις τον Κύριον ευχαριστούντες: ψαλμωδείτε εις τον Θεόν ημών εν κιθάρα: **8** τον κεπαύζοντα τον ουρανόν με νεφέλας: τον ετοιμάζοντα βροχήν διά την γήν: τον αναδιδόντα χόρτον επί των ορέων. **9** Τον διδόντα εις τα κτήνη την τροφήν αυτών και εις τους νεοσσούς των κοράκων, οίτινες κρίζουσι προς αυτόν. **10** Δεν χαιρεί εις την δύναμιν του ίππου: δεν ηδύνεται εις τους πόδας του ανδρός. **11** Ο Κύριος ηδύνεται εις τους φοβουμένους αυτόν, εις τους ελπίζοντας επί το έλεος αυτού. **12** Επαίνει, Ιερουσαλήμ, τον Κύριον: αίνει τον Θεόν σου, Σιών. **13** Διότι ενεδυνάμωσε τους μοχλούς των πυλών σου: ηυλόγησε τους υιούς σου εν μέσω σου. **14** Βάλλει ειρήνην εις τα όριά σου: σε χορταίνει με το πάχος του σίτου. **15** Αποστέλλει το πρόσταγμα αυτού εις την γην, ο λόγος αυτού τρέχει ταχύτατα. **16** Δίδει χιόνα ως μαλλίων: διασπείρει την πάχνην ως στάκτην. **17** Ρίπτει τον κρύσταλλον αυτού ως κομμάτια: έμπροσθεν του ψυχους αυτού τις δύναται να σταθή; **18** Αποστέλλει τον λόγον αυτού και διαλύει αυτά: φυσά τον άνεμον αυτού, και τα ύδατα ρέουσιν. **19** Αναγγέλλει τον λόγον αυτού προς τον Ιακώβ, τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις

αυτού προς τον Ισραήλ. **20** Δεν έκαμεν ούτως εις ουδέν έθνος ουδέ εγνώρισαν τας κρίσεις αυτού. Αλληλουΐα.

148 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Κύριον εκ των ουρανών· αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις. **2** Αινείτε αυτόν, πάντες οι άγγελιοι αυτού· αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού. **3** Αινείτε αυτόν, ήλιε και σελήνη· αινείτε αυτόν, πάντα τα άστρα του φωτός. **4** Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί των ουρανών, και τα ύδατα τα υπεράνω των ουρανών. **5** Ας αινώσι το όνομα του Κυρίου· διότι αυτός προσέταξε, και εκτίσθησαν· **6** και εστερέωσεν αυτά εις τον αιώνα και εις τον αιώνα· έθεσε διάταγμα, το οποίον δεν θέλει παρέλθει. **7** Αινείτε τον Κύριον εκ της γης, δράκοντες και πάσαι άβυσσοι· **8** πυρ και χάλαζα, χιών και ατμίς, ανεμοστρόβιλος, ο εκτελών τον λόγον αυτού· **9** τα όρη και πάντα τα βουνά· δένδρα καρποφόρα και πάσαι κέδροι· **10** τα θηρία και πάντα τα κτήνη· ερπετά και πετεινά πτερωτά. **11** Βασιλείς της γης και πάντες λαοί· άρχοντες και πάντες κριταί της γής· **12** νέοι τε και παρθένοι, γέροντες μετά νεωτέρων· **13** ας αινώσι το όνομα του Κυρίου· διότι το όνομα αυτού μόνου είναι υψωμένον· **14** Η δόξα αυτού είναι επί την γην και τον ουρανόν· και αυτός ύψωσε κέρας εις τον λαόν αυτού, ύμνον εις πάντας τους οσίους αυτού, εις τους υιούς Ισραήλ, λαόν όστις είναι πλησίον αυτού. Αλληλουΐα.

149 Αινείτε τον Κύριον. Ψάλατε εις τον Κύριον ωδήν νέαν, την άινεσιν αυτού εν τη συνάξει των οσίων. **2** Ας ευφραίνεται ο Ισραήλ εις τον Ποιητήν αυτού· οι υιοί της Σιών ας αγάλλωνται εις τον Βασιλέα αυτών. **3** Ας αινώσι το όνομα αυτού χοροστατούντες εν τυμπάνω και κιθάρα ας ψαλμωδώσιν εις αυτόν. **4** Διότι ο Κύριος ευδοκεί εις τον λαόν αυτού· θέλει δοξάσει τους πράους εν σωτηρία. **5** Οι όσοι θέλουσιν αγάλλεσθαι εν δόξη· θέλουσιν αγάλλεσθαι επί τας κλίνας αυτών. **6** Αι εξυμνήσεις του Θεού θέλουσιν είσθαι εν τω λάρυγγι αυτών, και ρομφαία δίστομος εν τη χειρί αυτών· **7** διά να κάμνωσιν εκδίκησιν εις τα έθνη, παιδείαν εις τους λαούς· **8** διά να δέσωσι τους βασιλείς αυτών με αλύσεις· και τους ενδόξους αυτών με δεσμά σιδηρά· **9** διά να κάμωσιν επ' αυτούς την γεγραμμένην κρίσιν. Η δόξα αύτη θέλει είσθαι εις πάντας τους οσίους αυτού. Αλληλουΐα.

150 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Θεόν εν τω αγιαστηρίω αυτού· αινείτε αυτόν εν τω στερεώματι της δυνάμεως αυτού. **2** Αινείτε αυτόν διά τα μεγαλεία αυτού· αινείτε αυτόν κατά το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού. **3** Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος· αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα. **4** Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χοροστασία· αινείτε αυτόν εν χορδαίς και οργάνω. **5** Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχους· αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. **6** Πάσα πνοή ας αινή τον Κύριον. Αλληλουΐα.

Παροιμίες

1 Παροιμίες Σολομώντος, υιού του Δαβίδ, βασιλέως του Ισραήλ, **2** διά να γνωρίση τις σοφίαν και παιδείαν, διά να νοήση λόγους φρονήσεως, **3** διά να λάβη διδασκαλίαν συνέσεως, δικαιοσύνης και κρίσεως και ευθύτητος, **4** διά να δώση νόθιν εις τους απλούς, και εις τον νέον μάθισιν και διάγνωσιν. **5** Ο σοφός ακούων θέλει γείνει σοφώτερος, και ο νοήμων θέλει αποκτήσει επιστήμην κυβερνήσεως **6** ώστε να εννοή παροιμίαν και σκοτεινόν λόγον, ρήσεις σοφών και αινίγματα αυτών. **7** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· οι άφρονες καταφρονούσι την σοφίαν και την διδασκαλίαν. **8** Άκουε, υιέ μου, την διδασκαλίαν του πατρός σου, και μη απορρίψης τον νόμον της μητρός σου. **9** Διότι ταύτα θέλουσιν είσθαι στέφανος χαρίτων εις την κορυφήν σου και περιδέραιον περί τον τράχηλόν σου. **10** Υιέ μου, εάν θελήσωσιν οι αμαρτωλοί να σε δελεάσωσι, μη θελήσης **11** εάν είπωσιν, Ελθέ μεθ' ημών, ας ενεδρεύσωμεν δι' αίμα, ας επιβουλευθώμεν αναιτίως τον αθών, **12** Ας καταπίωμεν αυτούς ζώντας, ως ο άδης, και ολοκλήρους ως τους καταβαίνοντας εις τον λάκκον· (Sheh h7585) **13** θέλομεν ευρεί παν πολύτιμον αγαθόν, θέλομεν γεμίσει τους οίκους ημών από λαφύρων· **14** Θες τον κληρόν σου μεταξύ ημών, εν βαλάντιον ας ήναι εις πάντας ημάς· **15** υιέ μου, μη περιπατήσης εν οδώ μετ' αυτών· άπεχε τον πόδα σου από των τριβών αυτών· **16** διότι οι πόδες αυτών τρέχουσιν εις το κακόν, και σπεύδουσιν εις το να χύσωσιν αίμα. **17** Διότι ματαιώς εξαπλώνεται δίκτυον έμπροσθεν των οφθαλμών παντός πτερωτού. **18** Διότι ούτοι ενεδρεύουσι κατά τον ιδίου αυτών αίματος, επιβουλεύονται τας εαυτών ψυχάς· **19** Τοιαύται είναι αι οδοί παντός πλεονέκτου· η πλεονεξία αφαιρεί την ζωήν των κυριευομένων υπ' αυτής. **20** Η σοφία φωνάζει έξω, εκπέμπει την φωνήν αυτήν εν ταις πλατείαις· **21** Κράζει επί κεφαλής των αγορών, εν ταις εισόδοις των πυλών· απαγγέλλει τους λόγους αυτής διά της πόλεως, λέγουσα, **22** Έως πότε, μωροί, θέλετε αγαπά την μωρίαν, και οι χλευασταί θέλουσιν ηδύνεσθαι εις τους χλευασμούς αυτών, και οι άφρονες θέλουσι μισεί την γνώσιν; **23** Επιστρέψατε προς τους ελέγχους μου· ιδού, εγώ θέλω εκχέει το πνευμά μου εφ' υμάς, θέλω σας κάμει να νοήσητε τους λόγους μου. **24** Επειδή εγώ έκραζον, και σεις δεν υπηκούετε· εξέτεινον την χείρα μου, και ουδείς προσείχεν· **25** Αλλά κατεφρονείτε πάσας τας συμβουλάς μου και τους ελέγχους μου δεν εδέχεσθε· **26** διά τούτο και εγώ θέλω επιγελάσει εις τον όλεθρόν σας· θέλω καταχαρή, όταν επέλθω ο φόβος σας. **27** Όταν ο φόβος σας επέλθω ως ερήμωσις και η καταστροφή σας εφορμήση ως ανεμοστρόβιλος, όταν η θλίψις και η στενοχωρία έλθωσιν εφ' υμάς· **28** τότε θέλουσι με επικαλεσθή, αλλά δεν θέλω αποκριθή· επιμύωνως θέλουσιν με εκζητήσει, αλλά δεν θέλουσι με ευρεί. **29** Διότι εμίσησαν την γνώσιν και τον φόβον του Κυρίου δεν εξέλεξαν· **30** δεν ηθέλησαν τας συμβουλάς μου· κατεφρόνησαν πάντας τους ελέγχους μου· **31** διά τούτο θέλουσι φάγει από των καρπών της οδού αυτών και θέλουσι χορτασθή από των κακοβουλιών αυτών.

32 Διότι η αποστασία των μωρών θέλει θανατώσει αυτούς, και η αμεριμνησία των αφρόνων θέλει αφανίσει αυτούς. **33** Οστις όμως ακούει εμού, θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία· και θέλει ησυχάζει, μη φοβούμενος κακών.

2 Υιέ μου, εάν δεχθής τους λόγους μου και ταμειύσης τας εντολάς μου παρά σεαυτά, **2** ώστε να προσέξη το ωτίον σου εις την σοφίαν, και κλίνης την καρδίαν σου εις την σύνεσιν· **3** και εάν επικαλεσθής την φρόνησιν, και υψώσης την φωνήν σου εις την σύνεσιν· **4** εάν ζητήσης αυτήν ως αργύριον και εξερευνήσης αυτήν ως κεκρυμμένους θησαυρούς, **5** τότε θέλεις εννοήσει τον φόβον του Κυρίου και θέλεις ευρεί την επίγνωσιν του Θεού. **6** Διότι ο Κύριος διδει σοφίαν· εκ του στόματος αυτού εξέρχεται γνώσις και σύνεσις. **7** Αποταμειύει σωτηρίαν εις τους ευθείς· είναι ασπίς εις τους περιπατούντας εν ακεραιότητι, **8** υπερασπίζων τας οδούς της δικαιοσύνης και φυλάττων την οδόν των οσίων αυτου. **9** Τότε θέλεις εννοήσει δικαιοσύνην και κρίσιν και ευθύτητα, πάσαν οδόν αγαθήν. **10** Εάν η σοφία εισέλθη εις την καρδίαν σου και η γνώσις ηδύνη την ψυχήν σου, **11** ορθή βουλή θέλει σε φυλάττει, σύνεσις θέλει σε διατηρεί· **12** διά να σε ελευθερόνη από της οδού της πονηράς, από ανθρωπου λαλόυντος δόλια, **13** οίτινες εγκαταλείπουσι τας οδούς της ευθύτητος, διά να περιπατώσιν εν ταις οδοίς του σκότους· **14** οίτινες ηδύνονται εις το να κάμνωσι κακόν, χαίρουσιν εις τας διαστροφάς της κακίας, **15** των οποίων αι οδοί είναι σκολιαί και αι πορεία αυτών διεστραμμένα· **16** διά να σε ελευθερόνη από ζήνης γυναικός, από αλλοτρίας κολακευούσης με τους λόγους αυτής, **17** ήτις εγκατέλιπε τον επιστήθιον της νεότητος αυτής και ελησμόνησε την διαθήκην του Θεού αυτής. **18** Διότι ο οίκος αυτής καταβιβάζει εις τον θάνατον, και τα βήματα αυτής εις τους νεκρούς· **19** πάντες οι εισερχόμενοι προς αυτήν δεν επιστρέφουσιν ουδέ αναλαμβάνουσι τας οδούς της ζωής· **20** διά να περιπατήσιν εν τη οδώ των αγαθών και να φυλάττης τας τρίβους των δικαίων. **21** Διότι οι ευθείς θέλουσι κατοικήσει την γην, και οι τέλειοι θέλουσιν εναπολειφή εν αυτή. **22** Οι δε ασεβείς θέλουσιν εκκοπή από της γης, και οι παράνομοι θέλουσιν εκριζωθή απ' αυτής.

3 Υιέ μου, μη λησμονής τους νόμους μου, και η καρδιά σου ας φυλάττη τας εντολάς μου. **2** Διότι μακρότητα ημερών και έτη ζωής και ειρήνην θέλουσι προσέθει εις σε. **3** Έλεος και αλήθεια ας μη σε εγκαταλίπωσι· δέσον αυτάς περί τον τράχηλόν σου· εγχαράξον αυτάς επί την πλάκα της καρδιάς σου· **4** ούτω θέλεις ευρεί χάριν και εύνοιαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων. **5** Έλπιδε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδιάς, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου· **6** εν πάσαις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου. **7** Μη φαντάζεσαι σεαυτόν σοφόν· φοβού τον Κύριον και έκκλινον από κακού. **8** Τούτο θέλει είσθαι ίσας εις τα νεύρά σου και μυέλωσις εις τα οστά σου. **9** Τίμα τον Κύριον από των υπαρχόντων σου και από των απαρχών πάντων των γεννημάτων σου· **10** και θέλουσιν εμπλησθή αι σιτοθήκαι σου από αφθονίας

και οι ληνοί σου θέλουν εκχειλίζει από νέου οίνου. **11** Υιέ μου, μη καταφρόνει την παιδείαν του Κυρίου και μη αθύμει ελεγχόμενος υπ' αυτού. **12** Διότι ο Κύριος ελέγχει όντινα αγαπά, καθώς και ο πατήρ τον υιόν, εις τον οποίον ευαρεστείται. **13** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις εύρηκε σοφίαν, και ο άνθρωπος, όστις απέκτησε σύνεσιν· **14** Διότι το εμπόριον αυτής είναι καλήτερον παρά το εμπόριον του αργυρίου και το κέρδος αυτής παρά χρυσίον καθαρόν. **15** Είναι τιμωτέρα πολυτίμων λίθων· και πάντα όσα επιθυμήσης δεν είναι αντάξια αυτής. **16** Μακρότης ημερών είναι εν τη δεξιά αυτής· εν τη αριστερά αυτής, πλούτος και δόξα. **17** Αι οδοί αυτής είναι οδοί τερπνάι και πάσαι αι τρίβοι αυτής ειρήνη. **18** Είναι δένδρον ζωής εις τους εναγκαλιζομένους αυτήν· και μακάριοι οι κρατούσες αυτήν. **19** Διά της σοφίας εθεμελίωσεν ο Κύριος, εστερέωσε τους ουρανούς εν συνέσει. **20** Διά της γνώσεως αυτού αι άβυσσοι ηνοιχθήσαν και τα νέφη σταλάζουσι δρόσον. **21** Υιέ μου, ας μη απομακρυνθώσι ταύτα από των οφθαλμών σου· φύλαττε ορθήν βουλήν και φρόνησιν· **22** και θέλει είσθαι ζωή εις την ψυχήν σου και χάρις εις τον τράχηλόν σου. **23** Τότε θέλεις περιπατεί ασφαλώς την οδόν σου, και ο πους σου δεν θέλει προσκόψει. **24** Όταν πλαγιάζης, δεν θέλεις τρομάζει· μάλιστα θέλεις πλαγιάζει, και ο ύπνος σου θέλει είσθαι γλυκύς. **25** Δεν θέλεις τρομάξει από αφινιδίου φόβου ουδέ από του ολέθρου των ασεβών, όταν επέλθη· **26** Διότι ο Κύριος θέλει είσθαι η ελπίς σου, και θέλει φυλάξει τον πόδα σου από του να πιασθή. **27** Μη αρνηθής το καλόν προς εκείνους, εις τους οποίους πρέπει, όταν ήναι εν τη χειρί σου να κάμνης αυτό. **28** Μη είπης προς τον πλησίον σου, Ύπαγε και επανάστρεψον και αύριον θέλω σοι δώσει· ενώ έχεις τούτο παρά σεαυτώ. **29** Μη μηχανεύου κακόν κατά του πλησίον σου, ενώ πεποιθώς κατοικεί μετά σου. **30** Μη μάχου τινά αναίτιώς, εάν δεν έκαμε κακόν εις σε. **31** Μη ζήλευε τον βίαιον άνθρωπον και μη εκλέξης μηδεμίαν εκ των οδών αυτού· **32** διότι ο Κύριος αποδλύττει τον σκολιόν· το δε απόρρητον αυτού φανερώνεται εις τους δικαίους. **33** Κατάρα Κυρίου εν τω οίκω του ασεβούς· ευλογεί δε την κατοικίαν των δικαίων. **34** Βεβαίως αυτός αντιτάττειται εις τους υπερηφάνους εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **35** Οι σοφοί θέλουσι κληρονομήσει δόξαν· το δε ύψος των αφρόνων θέλει είσθαι η ατιμία.

4 Ακούσατε, τέκνα, παιδείαν πατρός, και προσέχετε να μάθητε σύνεσιν. **2** Διότι δίδω εις εσάς καλήν διδασκαλίαν· μη εγκαταλίπητε τον νόμον μου. **3** Διότι και εγώ εστάθην υιός του πατρός μου, αγαπητός και μονογενής ενώπιον της μητρός μου· **4** και με εδίδασκε και μοι έλεγεν, Ας κρατή η καρδιά σου τους λόγους μου· φύλαττε τας εντολάς μου και θέλεις ζήσει. **5** Απόκτησον σοφίαν, απόκτησον σύνεσιν· μη λησμονήσησ αυτήν, μηδέ εκκλίνης από των λόγων του στόματός μου· **6** μη εγκαταλίπησ αυτήν, και θέλει σε περιφυλάττει αγαπά αυτήν, και θέλει σε διατηρέι. **7** Η σοφία είναι το πρώτιστον· απόκτησον σοφίαν· και υπέρ πάσαν απόκτησιν σου απόκτησον σύνεσιν. **8** Ανάλαβε αυτήν και θέλει σε υψώσει· θέλει σε δοξάσει, όταν εναγκαλισθής

αυτήν. **9** Θέλει επιθέσει επί την κεφαλήν σου στέφανον χαρίτων· θέλει σοι δώσει διάδημα δόξης. **10** Άκουε, υιέ μου, και δέχθητι τους λόγους μου· και θέλουσι πληθυνθή τα έτη της ζωής σου. **11** Σε διδάσκει την οδόν της σοφίας σε εμβιβάζω εις τρίβους ευθείας. **12** Όταν περιπατήσ, τα βήματά σου δεν θέλουσιν είσθαι εστενοχωρημένα· και όταν τρέχησ, δεν θέλεις προσκόψει. **13** Δράζον την παιδείαν, μη αφήσης αυτήν· φύλαττε αυτήν, διότι είναι η ζωή σου. **14** Μη εισέλθης εις την τρίβον των ασεβών, και μη υπάγης εις την οδόν των πονηρών. **15** Απόφευγε αυτήν, μη περάσης δι' αυτής, έκκλινον απ' αυτής και διάβα. **16** Διότι αυτοί δεν κοιμώνται, εάν δεν κακοποιήσωσι· και ο ύπνος αυτών αφαιρείται, εάν δεν υποσκελίσωσιν. **17** Επειδή τρώγουσιν άρτον ασεβείας και πίνουσιν οίνον δυναστείας. **18** Η οδός όμως των δικαίων είναι ως το λαμπρόν φως, το φέγγον επί μάλλον και μάλλον, εωσού γείνη τελεία ημέρα. **19** Η οδός των ασεβών είναι ως το σκότος· δεν γνωρίζουσι που προσκόπτουσιν. **20** Υιέ μου, πρόσχε εις τας ρήσεις μου· κλίνον το ωτίον σου εις τα λόγια μου. **21** Ας μη απομακρυνθώσιν από των οφθαλμών σου· φύλαττε αυτά εν τη καρδιά σου· **22** διότι είναι ζωή εις τους ευρίσκοντας αυτά και ίασις εις πάσαν αυτών την σάρκα. **23** Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου· διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής. **24** Απόβαλε από σου σκολιότητα στόματος, και διαστροφήν χειλέων απομάκρυνον από σου. **25** Οι οφθαλμοί σου ας βλέπωσιν ορθά, και τα βλέφαρά σου ας κατευθύνωνται έμπροσθέν σου. **26** Στάθμιζε το βάδισμα των ποδών σου, και πάσαι αι οδοί σου θέλουσι κατευθυνθή. **27** Μη εκκλίνης δεξιά ή αριστερά· απόστρεψον τον πόδα σου από κακού.

5 Υιέ μου, πρόσχε εις την σοφίαν μου, κλίνον το ωτίον σου εις την σύνεσίν μου· **2** διά να τηρήσ φρόνησιν και τα χείλη σου να φυλάττωσιν γνώσιν. **3** Διότι τα χείλη της αλλοτριάς γυναικός στάζουσιν ως κηρήθρα μέλιτος, και ο ουρανίσκος αυτής είναι μαλακώτερος ελαίου· **4** το τέλος όμως αυτής είναι πικρόν ως ψήφινθιον, οξύ ως μάχαιρα δίστομος. **5** Οι πόδες αυτής καταβαίνουσιν εις θάνατον· τα βήματα αυτής καταντώνσιν εις τον άδην. (Sheol h7585) **6** Διά να μη γνωρίσης την οδόν της ζωής, αι πορείαι αυτής είναι άστατοι και ουχι ευδιάνγνωστοι. **7** Ακούσατέ μου λοιπόν τώρα, τέκνα, και μη αποστραφήτε τους λόγους του στόματός μου. **8** Απομάκρυνον την οδόν σου απ' αυτής, και μη πλησιάσης εις την θύραν του οίκου αυτής, **9** διά να μη δώσης την τιμήν σου εις άλλους και τα έτη σου εις τους ανελεήμονας· **10** διά να μη χορτασθώσι ξένοι από της περιουσίας σου και οι κόποι σου έλθωσιν εις οίκον αλλοτρίου, **11** και συ στενάξης εις τα έσχατά σου, όταν η σαρξ σου και το σώμα σου καταναλωθώσι, **12** και λέγησ, Πως εμίσησα την παιδείαν, και η καρδιά μου κατεφρόνησε τους ελέγχους, **13** και δεν υπήκουσα εις την φωνήν των διδασκόντων με, ουδέ έκλινα το ωτίον μου εις τους νουθετούντάς με. **14** Παρ' ολίγον έπεσον εις παν κακόν, εν μέσω της συναξέως και της συναγωγής. **15** Πίνε ύδατα εκ της δεξαμενής σου και πηγάζοντα εκ του φρεατός σου· **16** Ας εκχέωνται έξω αι πηγαί σου, και τα

ρυάκια των υδάτων σου εις τας πλατείας· **17** σου μόνου ας ήναυτά, και ουχι ξένων μετά σου· **18** η πηγή σου ας ήναυ ευλογημένη και ευφραίνου μετά της γυναικός της νεότητός σου. **19** Ας ήναυ εις σε ως έλαφος ερασμια και δορκάς κεχαριτωμένη ας σε ποτίζωσιν οι μαστοί αυτής εν παντί καιρώ· ευφραίνου πάντοτε εις την αγάπην αυτής. **20** Και διά τι, υιέ μου, θέλεις θέλγεσθαι υπό ξένης και θέλεις εναγκαλιζέσθαι κόλπον αλλοτριάς; **21** Διότι του ανθρώπου αι οδοί είναι ενώπιον των οφθαλμών του Κυρίου, και σταθμίζει πάσας τας πορείας αυτού. **22** Αι ίδια αυτού ανομιαί θέλουσι συλλάβει τον ασεβή, και με τα σχοινία της αμαρτίας αυτού θέλει σφιγγέσθαι. **23** Ούτος θέλει αποθάνει απαίδευτος και εκ του πλήθους της αφροσύνης αυτού θέλει περιπλανάσθαι.

6 Υιέ μου, εάν έγεινας εγγυητής διά τον φίλον σου, εάν έδωκας την χείρα σου εις ξένον, **2** επαγιδεύθης διά των λόγων του στόματός σου, επίσθησθης διά των λόγων του στόματός σου· **3** Κάμε λοιπόν τούτο, υιέ μου, και σώζου, επειδή ήλθες εις τας χείρας του φίλου σου· υπαγε, μη αποκάμης, και βίαζε τον φίλον σου. **4** Μη δώσης ύπνον εις τους οφθαλμούς σου, μηδέ νυσταγμόν εις τα βλεφαρά σου· **5** Σώζου, ως δορκάδιον εκ χειρός του κυνηγού και ως πτηνόν εκ χειρός του ιεζουτού. **6** Ύπαγε προς τον μύρμηκα, ω σκηνή· παρατήρησον τας οδούς αυτού και γίνου σοφός· **7** όστις μη έχων άρχοντα, επιστάτην ή κυβερνητήην, **8** ετοιμάζει την τροφήν αυτού το θέρος, συναγει τας τροφάς αυτού εν τω θερισμώ. **9** Έως ποτε θέλεις κοιμάσθαι, σκηνή; ποτε θέλεις σηκωθή εκ του ύπνου σου; **10** Ολίγος ύπνος, ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπολοκή των χειρών εις τον ύπνον· **11** Έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος, και η ένδειά σου ως ανήρ ένοπλος. **12** Ο αχρείος άνθρωπος, ο κακότροπος άνθρωπος, περιπατεί με στόμα διεστραμμένον· **13** Κάμνει νεύμα διά των οφθαλμών αυτού, σημαίνει διά των ποδών αυτού, διδάσκει διά των δακτύλων αυτού· **14** μετά διεστραμμένης καρδιάς μηχανάται κακά εν παντί καιρώ· εγειρεί έριδας· **15** διά τούτο εξαίφνης θέλει επέλθει η απώλεια αυτού· εξαίφνης θέλει συντριφθή ανιάτως. **16** Ταύτα τα εξ μισεί ο Κύριος, επτά μάλιστα βδελύττεται η ψυχή αυτού· **17** οφθαλμούς υπερηφάνους, γλώσσαν ψευδή και χείρας εκχεούσας αίμα αθών, **18** καρδία μηχανουομένη λογισμούς κακούς, πόδας τρέχοντας ταχέως εις το κακοποιείν, **19** μάρτυρα ψευδή λαλούντα ψεύδος και τον εμβάλλοντα έριδας μεταξύ αδελφών. **20** Υιέ μου, φύλατε την εντολήν του πατρός σου, και μη απορρίψης τον νόμον της μητρός σου. **21** Περιήψον αυτά διαπαντός επί της καρδιάς σου, περίδесον αυτά περί τον τράχηλόν σου. **22** Όταν περιπατής, θέλει σε οδηγει· όταν κοιμάσαι, θέλει σε φυλάττει· και όταν εξυπνήσης, θέλει συνομιλεί μετά σου. **23** Διότι λύχνος είναι η εντολή σου και φως ο νόμος, και οι έλεγοι της παιδείας οδός ζωής· **24** διά να σε φυλάττωσιν από κακής γυναικός, από κολακειάς γλώσσης γυναικός αλλοτριάς. **25** Μη ορεχθής το κάλλος αυτής εν τη καρδία σου· και ας μη σε θηρεύη διά των βλεφάρων αυτής. **26** Διότι εξ αιτίας γυναικός πόρνης κατανά τις έως τμήματος άρτου, η δε μοιχαλίσ θηρεύει την πολυτίμον ψυχήν. **27** Δύναται τις να βάλη πυρ εις

τον κόλπον αυτού, και τα ιμάτια αυτού να μη καώσιν; **28** Δύναται τις να περιπατήση επ' ανθράκων πυρός, και οι πόδες αυτού να μη κατακαώσιν; **29** Ούτω και ο εισερχόμενος προς την γυναίκα του πλησίον αυτού· όστις εγγίζει αυτήν, δεν θέλει αθωωθή. **30** Τον κλέπτην δεν αποστρέφονται, εάν κλέπτη διά να χορτάση την ψυχήν αυτού, όταν πεινά· **31** αλλ' εάν πιασθή, θέλει αποδώσει επταπλάσια· θέλει δώσει πάντα τα υπάρχοντα της οικίας αυτού. **32** Όστις όμως μη χυθεί με γυναίκα, είναι ενδεής φρενών· απώλειαν φέρει εις την ψυχήν αυτού, όστις πράττει τούτο. **33** Πληγάς και ατιμίαν θέλει υποφέρει· και το όνειδος αυτού δεν θέλει εξαλειφθή. **34** Διότι η ζηλοτυπία είναι μανία του ανδρός, και δεν θέλει δείξει έλεος εις την ημέραν της εκδικήσεως. **35** Δεν θέλει δεχθή ουδέν λύτρον· ουδέ θέλει εξλιεωθή, και αν πολλαπλασιάσης τα δώρα.

7 Υιέ μου, φύλατε τους λόγους μου και ταμίευσον τας εντολάς μου παρά σεαυτού. **2** Φύλατε τας εντολάς μου, και θέλεις ζήσει· και τον νόμον μου, ως την κόρην των οφθαλμών σου. **3** Δέσον αυτά επί τους δακτύλους σου, εγχάραξον αυτά επί την πλάκα της καρδιάς σου. **4** Ειπέ προς την σοφίαν; συ είσαι αδελφή μου· και κάλεσον την φρόνησιν συγγενή σου· **5** διά να σε φυλάττωσιν από ξένης γυναικός, από αλλοτριάς κολακευούσης διά των λόγων αυτής. **6** Επειδή από του παραθύρου της οικίας μου έκυψα διά του δικτυωτού μου· **7** και είδον μεταξύ των αφρόνων, παρετήρησα μεταξύ των νεανίσκων, νέον ενδεί φρενών· **8** όστις διέβαινε διά της πλατείας, πλησίον της γωνίας αυτής, και διήρχετο την οδόν προς την οικίαν αυτής, **9** εν τω εσπερινώ σκότει της ημέρας, εν τω σκοτασμώ της νυκτός και τω γνόφω· **10** και ιδού, συναπαντά αυτόν γυνή έχουσα σχήμα πορνικόν, και καρδίαν δολιόφρονα, **11** φλύαρος και αναίδης· οι πόδες αυτής δεν μένουσιν εν τω οίκω αυτής· **12** τώρα είναι έξω, τώρα εν ταις πλατείαις, και ενεδρεύει πλησίον πάσης γωνίας. **13** Και πιάνει αυτόν και φιλεί αυτόν και με αναίδες πρόσωπον λέγει προς αυτόν, **14** Έχω θυσίας ειρηνικάς σήμερον απέδωκα τας ευχάς μου· **15** διά τούτο εξήλθον εις απάντησίν σου, ποθούσα το πρόσωπόν σου, και σε εύρηκα· **16** έστρωσα την κλίνην μου με πέπλους, με τάπητας πεποικιλμένους, με νήματα της Αιγύπτου· **17** εθυμίασα την κλίνην μου με σμύρναν, αλόην και κινάμωμον· **18** ελθέ, ας μευθωθώμεν από έρωτος μέχρι της αυγής· ας εντρυφήσωμεν εις έρωτας· **19** διότι δεν είναι ο ανήρ εν τη οικία αυτού, υπήγην εις οδόν μακράν· **20** έλαβε βαλάντιον αργυρίου εν τη χειρί αυτού· εν ωρισμένω καιρώ θέλει επανέλθει εις την οικίαν αυτού. **21** Διά της πολλής αυτής τέχνης απελάνθησεν αυτόν· διά της κολακειάς των χειλέων αυτής είλκυσεν αυτόν. **22** Ευθύς ακολουθεί αυτήν κατόπιν, καθώς ο βους υπάγει εις την σφαγήν, ή καθώς η έλαφος πηδά εις τον βρόχον, **23** εωσού βέλος διαπεράση το ήπαρ αυτής· καθώς εν πτηνόν σπεύδει εις την παγίδα και δεν εεύρει ότι είναι εναντίον της ζωής αυτού. **24** Τώρα λοιπόν ακουσατέ μου, τέκνα, και προσέχετε εις τους λόγους του στόματός μου. **25** Ας μη εκκλίνη εις τας οδούς αυτής η καρδία σου, μη παρεκτραπής εις τας τρίβους αυτής. **26** Διότι πολλούς έκαμε να πέσωσι πεπληγωμένοι, και δυνατοί

είναι οι φονευθέντες υπ' αυτής. **27** Οδοί άδου είναι ο οίκος αυτής, καταβαίνουσαι εις τα ταμεία του θανάτου. (Sheol h7585)

8 Δεν κράζει η σοφία; και δεν εκπέμπει την φωνήν αυτής η σύνεσις; **2** Ίσταται επί της κορυφής των υψηλών τόπων, υπέρ την οδόν, εν τω μέσω των τριόδων. **3** Κράζει πλησίον των πυλών, εν τη εισόδω της πόλεως, εν τη εισόδω των θυρών· **4** προς εσάς, άνθρωποι, κράζω· και η φωνή μου εκπέμπεται προς τους υιούς των ανθρώπων. **5** Άπλοϊ, νοήσατε φρόνησιν· και άφρονες, αποκτήσατε νοήμονα καρδιάν. **6** Ακούσατε· διότι θέλω λαλήσει πράγματα έξοχα, και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει ορθά. **7** Διότι αλήθειαν θέλει λαλήσει ο λάρυγξ μου· τα δε χείλη μου βδελύττονται την ασέβειαν. **8** Πάντες οι λόγοι του στόματός μου είναι μετά δικαιοσύνης· δεν υπάρχει εν αυτοίς δόλιον διεστραμμένον· **9** Πάντες είναι σαφείς εις τον νοούντα και ορθοί εις τους ευρισκοντας γνώσιν. **10** Λάβετε την παιδείαν μου, και μη αργύριον· και γνώσιν, μάλλον παρά χρυσίον εκλεκτόν. **11** Διότι η σοφία είναι καλητέρα λίθων πολυτίμων· και πάντα τα επιθυμητά πράγματα δεν είναι αντάξια αυτής. **12** Εγώ η σοφία κατοικώ μετά της φρονήσεως, και εφευρίσκω γνώσιν συνετών βουλευμάτων. **13** Ο φόβος του Κυρίου είναι να μισή τις το κακόν· αλαζονείαν και αυθάδειαν και πονηράν οδόν και διεστραμμένον στόμα εγώ μισώ. **14** Εμού είναι η βουλή και η ασφάλεια· εγώ είμαι η σύνεσις· εμού η δύναμις. **15** Δι' εμού οι βασιλείς βασιλεύουσι, και οι άρχοντες θεοπίζουσι δικαιοσύνην. **16** Δι' εμού οι ηγεμόνες ηγεμονεύουσι, και οι μειοστάνας, πάντες οι κριταί της γής· **17** Εγώ τους εμέ αγαπώντας αγαπώ· και οι ζητούντές με θέλουσι με ευρεί. **18** Πλούτος και δόξα είναι μετ' εμού, αγαθά διαμένοντα και δικαιοσύνη. **19** Οι καρποί μου είναι καλύτεροι χρυσίου και χρυσίου καθαρού· και τα γεννήματα μου, εκλεκτόν αργυρίου. **20** Περιπατών εν οδώ δικαιοσύνης, αναμείσσω των τριβών της κρίσεως, **21** διά να κάμω τους αγαπώντάς με να κληρονομήσωιν αγαθά, και να γεμίσω τους θησαυρούς αυτών. **22** Ο Κύριος με είχαν εν τη αρχή των οδών αυτού, προ των έργων αυτού, απ' αιώνος. **23** Προ του αιώνος με έχρισεν, απ' αρχής, πριν υπάρξη η γη. **24** Εγεννήθην ότε δεν ήσαν αι άβυσσοι, ότε δεν υπήρχον αι πηγαί αι αναβρύουσαι ύδατα· **25** Πριν τα όρη θεμελιωθώσι, προ των λόφων, εγώ εγεννήθην· **26** ενώ δεν είχαν έτι κάμει την γην ούτε πεδιάδας, ούτε κορυφάς χωμάτων της οικουμένης. **27** Ότε ητοιμάζε του ουρανούς, εγώ ήμην· ότε περιέγραφε καμάραν υπεράνω του προσώπου της αβύσσου· **28** ότε εστερέονε τον αιθέρα επάνω· ότε χώρνονε τας πηγάς της αβύσσου· **29** ότε επέβαλλε τον νόμον αυτού εις την θάλασσαν, να μη παραβώσι τα ύδατα το πρόσταγμα αυτού· ότε διέτατε τα θεμέλια της γής· **30** τότε ήμην πλησίον αυτού δημιουργούσα· και εγώ ήμην καθ' ημέραν η τρυφή αυτού, ευφραινομένη πάντοτε ενώπιον αυτού, **31** ευφραινομένη εν τη οικουμένη της γης αυτού· και η τρυφή μου ήτο μετά των υιών των ανθρώπων. **32** Τώρα λοιπόν ακούσατέ μου, ω τέκνα· διότι μακάριοι οι φυλάττοντες τας οδούς μου. **33** Ακούσατε παιδείαν

και γένεσθε σοφοί, και μη αποδοκιμάζετε αυτήν. **34** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις μου ακούση, αγρυπνών καθ' ημέραν εν ταις πυλάις μου, περιμένων εις τους παραστάτας των θυρών μου· **35** διότι όστις εύρη εμέ, θέλει ευρεί ζωήν, και θέλει λάβει χάριν παρά Κυρίου. **36** Όστις όμως αμαρτήση εις εμέ, την εαυτού ψυχήν αδικεί· πάντες οι μισούντές με αγαπώσι θάνατον.

9 Η σοφία ωκοδόμησε τον οίκον αυτής, ελατόμησε τους στύλους αυτής· επτά· **2** έσφαξε τη σφάγια αυτής, εκέρασε τον οίνον αυτής, και ητοίμασε την τράπεζαν αυτής· **3** απέστειλε τας θεραπαίνας αυτής, κηρύττει επί των υψηλών τόπων της πόλεως, **4** Όστις είναι άφρων, ας στραφή εδώ· και, προς τους ένδοξους φρενών, λέγει προς αυτούς, **5** Έλθετε, φάγετε από του άρτου μου, και πίετε από του οίνου τον οποίον εκέρασα· **6** αφήσατε την αφροσύνην και ζήσατε· και κατευθύνθητε εν τη οδώ της συνέσεως. **7** Ο νουθετών χλευαστήν λαμβάνει εις εαυτόν αιτιμίαν· και ο ελέγχων τον ασεβή λαμβάνει εις εαυτόν μώμον. **8** Μη έλεγγε χλευαστήν, διά να μη σε μισηση· έλεγγε σοφόν, και θέλει σε αγαπήσει. **9** Δίδε αφορμήν εις τον σοφόν και θέλει γείνει σοφώτερος· δίδασκε τον δίκαιον και θέλει αυξηθή εις μάθησιν. **10** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· και επίγνωσις αγίων φρόνησις. **11** Διότι δι' εμού αι ήμέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθή, και έτη ζωής θέλουσι προστεθή εις σε. **12** Εάν γείνης σοφός, θέλεις είσθαι σοφός διά σεαυτόν· και εάν γείνης χλευαστής, συ μόνος θέλεις πάσχει. **13** Γυνή άφρων, θρασεία, ανόητος και μη γνωρίζουσα μηδέν· **14** κάθηται εν τη θύρα της οικίας αυτής επί θρόνον, εν τοις υψηλοίς τόποις της πόλεως, **15** προσκαλούσα τους διαβάτας τους κατευθυνόμενους εις την οδόν αυτών· **16** όστις είναι άφρων, ας στραφή εδώ· και προς τον ενδεή φρενών, λέγει προς αυτόν, **17** Τα κλοπιμαία ύδατα είναι γλυκέα, και ο κρύφιτος άρτος είναι ήδύς. **18** Άλλ' αυτός αγνοεί ότι εκεί είναι οι νεκροί, και εις τα βάθη του άδου οι κεκλημένοι αυτής. (Sheol h7585)

10 Παροιμίαί Σολομώντος. Υιός σοφός ευφραίνει πατέρα· υιός δε άφρων είναι λύπη της μητρός αυτού. **2** Οι θησαυροί της ανομίας δεν ωφελούν· η δε δικαιοσύνη ελευθερόνει εκ θανάτου. **3** Ο Κύριος δεν θέλει λιμοκτονήσει ψυχήν δικαίου· ανατρέπει δε την περιουσίαν των ασεβών. **4** Η οκνηρά χειρ πτωχείαν φέρει· πλουτίζει δε η χειρ του επιμελούς. **5** Ο συνάγων εν τω θέρει είναι υιός συνέσεως· ο δε κοιμώμενος εν τω θερισμού υιός ασχύνης. **6** Ευλογία επί την κεφαλήν του δικαίου· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **7** Η μνήμη του δικαίου είναι μετ' ευλογίας· το δε όνομα των ασεβών σήπεται. **8** Ο σοφός την καρδιαν θέλει δέχεσθαι εντολάς· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **9** Ο περιπατών εν ακεραιότητι περιπατεί ασφαλώς· ο δε διαστρέφων τας οδούς αυτού θέλει γνωρισθή. **10** Όστις νεύει διά του οφθαλμού, προξενεί οδύνην· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **11** Το στόμα του δικαίου είναι πηγή ζωής· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **12** Το μίος διεγείρει έριδας· αλλ' η αγάπη καλύπτει πάντα τα σφάλματα. **13** Εις τα χείλη του συνετού ευρίσκεται η σοφία· η δε ράβδος είναι διά την ράχιν του ενδεούς

φρενών. **14** Οι σοφοί αποταμιεύουσι γνώσιν· το στόμα δε του προπετούς είναι πλησίον απωλείας. **15** Τα αγαθά του πλουσίου είναι η οχράα αυτού πόλις· καταστροφή δε των πενήτων πτωχεία αυτών. **16** Τα έργα του δικαίου είναι εις ζωήν· το προϊόν του ασεβούς εις αμαρτίαν. **17** Ο φυλάττων την παιδείαν ευρίσκειται εν οδώ ζωής· ο δε εγκαταλείπων τον έλεγχον αποπλανάται. **18** Όστις καλύπτει μίσος υπό χειλή ψευδή, και όστις προφέρει συκοφαντίαν, είναι άφρων. **19** Εν τη πολυλογία δεν λείπει αμαρτία· αλλ' όστις κρατεί τα χειλή αυτού, είναι συνετός. **20** Η γλώσσα του δικαίου αργύριον εκλεκτόν· η καρδιά των ασεβών πράγμα μηδαμινόν. **21** Τα χειλή του δικαίου βόσκουσι πολλούς· οι δε άφρονες αποθνήσκουσι δι' έλλειψιν φρενών. **22** Η ευλογία του Κυρίου πλουτίζει, και λύπη δεν θέλει προστεθή εις αυτήν. **23** Ός γέλωσ είναι εις τον άφρονα να πράττη κακόν· η δε σοφία είναι ανδρός συνετού. **24** Ο φόβος του ασεβούς θέλει επέλθει επ' αυτόν· η επιθυμία δε των δικαίων θέλει εκπληρωθή. **25** Καθώς παρέχεται ο ανεμοστρόβιλος, ούτως ο ασεβής δεν υπάρχει· ο δε δίκαιος θέλει είσθαι τεθεμελιωμένος εις τον αιώνα. **26** Καθώς το όζος εις τους οδόντας και ο καπνός εις τους οφθαλμούς, ούτως είναι ο σκηνρός εις τους αποστέλλοντας αυτόν. **27** Ο φόβος του Κυρίου προσθέτει ημέρας· τα δε έτη των ασεβών θέλουσιν ελαττωθή. **28** Η προσδοκία των δικαίων θέλει είσθαι ευφροσύνη· η ελπίς όμως των ασεβών θέλει απολεσθή. **29** Η οδός του Κυρίου είναι οχύρωμα εις τον άμεμπτον, όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας. **30** Ο δίκαιος εις τον αιώνα δεν θέλει σαλευθή· οι δε ασεβείς δεν θέλουσι κατοικήσει την γην. **31** Το στόμα του δικαίου αναδίδει σοφίαν· η δε ψευδής γλώσσα θέλει εκκοπή. **32** Τα χειλή του δικαίου γνωρίζουσι το ευχάριστον· το στόμα δε των ασεβών τα διεστραμμένα.

11 Δολία πλάστιγξ βδέλυγμα εις τον Κύριον· δίκαιον δε ζύγιον ευαρέστησι αυτού. **2** Όπου είσέλθη υπερηφάνια, εισέρχεται και κατασχώνη· η δε σοφία είναι μετά των ταπεινών. **3** Η ακεραιότης των ευθέων θέλει οδηγεί αυτούς· η δε υποουλίτης των σκολιών θέλει απολέσει αυτούς. **4** Τα πλούτη δεν ωφελοῦσιν εν ημέρα οργής· η δε δικαιοσύνη ελευθερώνει εκ θανάτου. **5** Η δικαιοσύνη του ακεραίου θέλει προτομήσει την οδόν αυτού· ο δε ασεβής θέλει πέσει διά της ασεβείας αυτού. **6** Η δικαιοσύνη των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς· οι δε παραβάται θέλουσι συλληφθή εν τη κακία αυτών. **7** Όταν ο ασεβής άνθρωπος αποθνήσκη, η ελπίς αυτού απόλλυται· απόλλυται και η προσδοκία των ανόμων. **8** Ο δίκαιος ελευθερώνεται εκ της θλιψέως, αντ' αυτού δε εισέρχεται ο ασεβής. **9** Ο υποκριτής διά του στόματος αφανίζει τον πλησίον αυτού· αλλ' οι δίκαιοι θέλουσιν ελευθερωθή διά της γνώσεως. **10** Εις την ευόδωσιν των δικαίων η πόλις ευφραίνεται· και εις τον όλεθρον των ασεβών αγάλλεται. **11** Διά της ευλογίας των ευθέων υψόνεται πόλις· διά του στόματος δε των ασεβών καταστρέφεται. **12** Ο ενδεής φρενών περιφρονεί τον πλησίον αυτού· ο δε φρόνιμος άνθρωπος σιωπά. **13** Ο σπερμολόγος περιέχεται αποκαλύπτων τα μυστικά· ο δε την ψυχήν πιστός κρύπτει το πράγμα. **14** Όπου δεν είναι κυβερνήσις, ο λαός πίπτει· εκ του

πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **15** Όστις εγγυάται δι' άλλον, θέλει πάθει κακόν· και όστις μισεί την εγγύησιν, είναι ασφαλής. **16** Η εύκοσμος γυνή απολαμβάνει τιμήν· οι δε καρτερικοί απολαμβάνουσι πλούτη. **17** Ο ελεήμων άνθρωπος αγαθοποιεί την ψυχήν αυτού· ο δε ανελεήμων θλίβει την σάρκα αυτού. **18** Ο ασεβής εργάζεται έργον ψευδές· εις δε τον σπειρόντα δικαιοσύνην θέλει είσθαι μισθός ασφαλής. **19** Καθώς η δικαιοσύνη τείνει εις ζωήν, ούτως ο κτηνηνών το κακόν τρέχει εις τον θάνατον αυτού. **20** Οι διεστραμμένοι την καρδίαν είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· αλλ' οι άμεμπτοι την οδόν είναι δεκτοί εις αυτόν. **21** Και χειρ με χείρα εάν συνάπτηται, ο ασεβής δεν θέλει μένει ατιμώρητος· το δε σπέρμα των δικαίων θέλει ελευθερωθή. **22** Ός έρρινον χρυσούν είναι χοίρου μήτην, ούτω γυνή ώραία χωρίς φρονήσεως. **23** Η επιθυμία των δικαίων είναι μόνον το καλόν· η προσδοκία δε των ασεβών οργή. **24** Οι μεν σκορπίζουσι, και όμως περισσεύονται· οι δε παρά το δέον φείδονται, και όμως έρχονται εις ένδειαν. **25** Η αγαθοποιός ψυχή θέλει παχυνθή· και όστις ποτίζει, θέλει ποτισθή και αυτός. **26** Όστις κρατεί σίτον, θέλει είσθαι λαοκατάρατος· ευλογία δε θέλει είσθαι επί την κεφαλήν του πωλούντος. **27** Όστις προθυμείται εις το καλόν, θέλει απολαύσει χάριν· αλλ' όστις ζητεί το κακόν, θέλει επέλθει επ' αυτόν. **28** Όστις ελπίζει επί τον πλούτον αυτού, ούτος θέλει πέσει· οι δε δίκαιοι ως βλαστός θέλουσιν ανθισθαι. **29** Όστις παρτάτει τον οίκον αυτού, θέλει κληρονομήσει άνεμον· και ο άφρων θέλει είσθαι δούλος εις τον φρόνιμον. **30** Ο καρπός του δικαίου είναι δένδρον ζωής· και όστις κερδίζει ψυχάς, είναι σοφός. **31** Αν ο δίκαιος παιδεύηται επί της γης, πολλών μάλλον ο ασεβής και ο αμαρτωλός.

12 Όστις αγαπά παιδείαν, αγαπά γνώσιν· αλλ' όστις μισεί έλεγχον, είναι άφρων. **2** Ο καλός ευρίσκει χάριν παρά Κυρίου· τον δε μηχανευόμενον κακά θέλει καταδικάσει. **3** Δεν θέλει στερεωθή άνθρωπος διά της ανομίας· η ρίζα δε των δικαίων θέλει μένει ασάλευτος. **4** Η ενάρητος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής· η δε προζενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά αυτού. **5** Οι λογισμοί των δικαίων είναι ευθύτης· αι δε βουλαί των ασεβών δόλος. **6** Οι λόγοι των ασεβών ενεδρεῦουσιν αίμα· το δε στόμα των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς. **7** Οι ασεβείς καταστρέφονται και δεν υπάρχουν· ο οίκος δε των δικαίων θέλει διαμένει. **8** Ο άνθρωπος εγκωμιάζεται κατά την σύνεσιν αυτού· ο δε διεστραμμένος την καρδίαν θέλει είσθαι εις καταφρόνησιν. **9** Καλιέτερος ο άνθρωπος ο μη τιμώμενος και επαρκών εις εαυτόν, παρά ο κενοδοζών και στερούμενος άρτου. **10** Ο δίκαιος επιμελείται την ζωήν του κτήνους αυτού· τα δε σπάγγα των ασεβών είναι ανελεήμονα. **11** Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χορτασθή άρτον· ο δε ακολουθών τους μεταϊόφροννας είναι ενδεής φρενών. **12** Ο ασεβής ζητεί την υπεράσπισιν των κακών· αλλ' η ρίζα του δικαίου αναδίδει. **13** Δι' αμαρτίαν χειλέων παγιδύεται ο ασεβής· ο δε δίκαιος εξέρχεται εκ στενοχωρίας. **14** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο άνθρωπος θέλει εμπλησθή αγαθών· και η αμοιβή των χειρών του

ανθρώπου θέλει επιστρέψει εις αυτόν. **15** Η οδός του άφρονος είναι ορθή εις τους οφθαλμούς αυτού· ο δε ακούων συμβουλάς είναι σοφός. **16** Ο άφρων φανερόναι ευθύς την οργήν αυτού· ο δε φρόνιμος σκεπάζει το όνειδος αυτού. **17** Ο λαλών αλήθειαν αναγγέλλει το δίκαιον· ο δε ψευδομάρτυς δόλον. **18** Ο φλύαρος είναι ως τραύματα μαχαίρας· η δε γλώσσα των σοφών, ίασις. **19** Τα χείλη της αληθείας θέλουσιν εΐσθαι σταθερά διαπαντός· η δε ψευδής γλώσσα μόνον στιγμιαία. **20** Δόλος είναι εν τη καρδία των μηχανουμένων κακά· ευφροσύνη δε εις τους βουλευομένους ειρήνην. **21** Ουδεμία βλάβη θέλει συμβή εις τον δίκαιον· οι δε ασεβείς θέλουσιν εμπληθθί κακών. **22** Ψευδή χείλη βδέλυμα εις τον Κύριον· οι δε ποιούντες αλήθειαν είναι δεκτοί εις αυτόν. **23** Ο φρόνιμος άνθρωπος καλύπτει γυνών· η δε καρδία των αφρόνων διακηρύττει μωρία. **24** Η χειρ των επιμελών θέλει εξουσιάζει· οι δε οκνηροί θέλουσιν εΐσθαι υποτελείς. **25** Η λύπη εν τη καρδία του ανθρώπου ταπεινώνει αυτήν· ο δε καλός λόγος ευφραίνει αυτήν. **26** Ο δίκαιος υπερέχει του πλησίον αυτού· η δε οδός των ασεβών πλανά αυτούς. **27** Ο οκνηρός δεν επιτυγχάνει τον θηράματος αυτού· τα δε υπάρχοντα του επιμελούς ανθρώπου είναι πολύτιμα. **28** Εν τη οδώ της δικαιοσύνης είναι ζωή· και η πορεία της οδού αυτής δεν φέρει εις θάνατον.

13 Ο σοφός υιός δέχεται την διδασκαλίαν του πατρός· ο δε χλευαστής δεν ακούει έλεγχον. **2** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο άνθρωπος θέλει φάγει αγαθά· η δε ψυχή των ανόμων αδικίαν. **3** Ο φυλάττων το στόμα αυτού διαφυλάττει την ζωήν αυτού· ο δε ανοίγων προπετώς τα χείλη αυτού θέλει απολεσθί. **4** Η ψυχή του οκνηρού επιθυμεί και δεν έχει· η δε ψυχή των επιμελών θέλει χορτασθί. **5** Ο δίκαιος μισεί λόγον ψευδή· ο δε ασεβής καθίσταται δυσώδης και άτιμος. **6** Η δικαιοσύνη φυλάττει τον τέλειον την οδόν· η δε ασεβεία καταστρέφει τον αμαρτωλών. **7** Υπάρχει άνθρωπος όστις κάμνει τον πλούσιον, και δεν έχει ουδέν· και άλλος όστις κάμνει τον πτωχόν, και έχει πλούτον πολύν. **8** Το λύτρον της ψυχής του ανθρώπου είναι ο πλούτος αυτού· ο δε πτωχός δεν ακούει επίπληξιν. **9** Το φως των δικαίων είναι φαιδρόν· ο δε λύχνος των ασεβών θέλει σβεσθί. **10** Μόνον από της υπερηφανίας προέρχεται η έρις· η δε σοφία είναι μετά των δεχομένων συμβουλάς. **11** Τα εκ ματαιότητος πλούτη θέλουσιν ελαττωθί· ο δε συνάγων με την χείρα αυτού θέλει αυξηθί. **12** Η ελπίς αναβαλλομένη ατονίζει την καρδίαν· το δε ποθούμενον, όταν έρχηται, είναι δένδρον ζωής. **13** Ο καταφρονών τον λόγον θέλει αφανισθί· ο δε φοβούμενος την εντολήν, ούτος θέλει ανταμειφθί. **14** Ο νόμος του σοφού είναι πηγή ζωής, απομακρύνων από παγίδων θανάτου. **15** Σύνεσις αγαθή δίδει χάριν· η δε οδός των παρανόμων φέρει εις όλεθρον. **16** Πας φρόνιμος πράττει μετά γνώσεως· ο δε άφρων ανακαλύπτει μωρίαν. **17** Ο κακός μηνυτής πίπτει εις δυστυχίαν· ο δε πιστός πρέσβυς είναι ίασις. **18** Πτωχεία και αισχύνη θέλουσιν εΐσθαι εις τον αποβάλλοντα την διδασκαλίαν· ο δε φυλάττων τον έλεγχον θέλει τιμηθί. **19** Επιθυμία εκπληρωθείσα ευφραίνει την ψυχήν· εις δε τους άφρονας είναι

βδελυρόν να εκκλίνωσιν από του κακού. **20** Ο περιπατών μετά σοφών θέλει εΐσθαι σοφός· ο δε σύντροφος των αφρόνων θέλει απολεσθί. **21** Κακόν παρακολουθεΐ του αμαρτωλούς· εις δε τους δίκαιους θέλει ανταποδοθί το καλόν. **22** Ο αγαθός αφίνει κληρονομίαν εις υιούς υιών· ο πλούτος δε του αμαρτωλού θησαυρίζεται διά τον δίκαιον. **23** Πολλήν τροφήν δίδει ο αγρός των πτωχών· τινές δε δι' έλλειψιν κρίσεως αφανίζονται. **24** Ο φειδόμενος της ράβδου αυτού μισεί τον υιόν αυτού· αλλ'· ο αγαπών αυτόν παιδεύει αυτόν εν καιρώ. **25** Ο δίκαιος τρώγει μέχρι χορτασμού της ψυχής αυτού· η δε κοιλία των ασεβών θέλει στερείσθαι.

14 Αι σοφαί γυναίκες οικοδομούσι τον οίκον αυτών· η δε άφρων κατασκάπτει αυτόν διά των χειρών αυτής. **2** Ο περιπατών εν τη ευθύτητι αυτού φοβείται τον Κύριον· ο δε σκολιός τας οδούς αυτού καταφρονεί αυτόν. **3** Εν στόματι άφρονος είναι η ράβδος της υπερηφανίας· ο δε χείλη των σοφών θέλουν φυλάττει αυτούς. **4** Όπου δεν είναι βόες, η αποθήκη είναι κενή· η δε αφθονία των γεννημάτων είναι εκ της δυνάμεως του βοός. **5** Ο αληθής μάρτυς δεν θέλει ψεύδεσθαι· ο δε ψευδής μάρτυς εκχέει ψεύδη. **6** Ο χλευαστής ζητεί σοφίαν και δεν ευρίσκει· εις δε τον συνετόν είναι εύκολος η μάθησις. **7** Ύπαγε κατέναντι του άφρονος ανθρώπου και δεν θέλεις ευρεί χείλη συνέσεως. **8** Η σοφία του φρονίμου είναι να γνωρίζη την οδόν αυτού· η δε μωρία των αφρόνων αποπλάνησις. **9** Οι άφρονες γελώσιν εις την ανομίαν· εν μέσω δε των ευθέων είναι χάρις. **10** Η καρδία του ανθρώπου γνωρίζει την πικρίαν της ψυχής αυτού· και ξένος δεν συμμετέχει της χαράς αυτής. **11** Η οικία των ασεβών θέλει αφανισθί· η δε σκηνή των ευθέων θέλει ανθει. **12** Υπάρχει οδός, ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής φέρουσιν εις θάνατον. **13** Έτι και εις τον γέλωτα πονεί η καρδία· και το τέλος της χαράς είναι λύπη. **14** Ο διεφθαρμένος την καρδίαν θέλει εμπλησθί από των οδών αυτού· ο δε αγαθός άνθρωπος απ' εαυτού. **15** Ο απλούς πιστεύει εις πάντα λόγον· ο δε φρόνιμος προσέχει εις τα βήματα αυτού. **16** Ο σοφός φοβείται και φεύγει από του κακού· αλλ'· ο άφρων προχωρεί και θρασύνεται. **17** Ο οξύθυμος πράττει αστοχάστως· και ο κακόβουλος άνθρωπος είναι μισητός. **18** Οι άφρονες κληρονομούσι μωρίαν· οι δε φρόνιμοι στεφανούνται σύνεσιν. **19** Οι κακοί υποκλίνουσιν έμπροσθεν των αγαθών, και οι ασεβείς εις τας πύλας των δικαίων. **20** Ο πτωχός μισείται και υπό του πλησίον αυτού· του δε πλουσίου οι φίλοι πολλοί. **21** Ο καταφρονών τον πλησίον αυτού αμαρτάνει· ο δε ελεών τους πτωχούς είναι μακάριος. **22** Δεν πλανώνται οι βουλευόμενοι κακόν· έλεος όμως και αλήθεια θέλει εΐσθαι εις τους βουλευομένους αγαθόν. **23** Εν παντί κόπω υπάρχει κέρδος· η δε φλυαρία των χειλέων φέρει μόνον εις ένδειαν. **24** Τα πλούτη των σοφών είναι στέφανος εις αυτούς· των δε αφρόνων η υπεροχή μωρία. **25** Ο αληθής μάρτυς ελευθερόναι ψυχάς· ο δε δόλιος εκχέει ψεύδη. **26** Εν τω φόβω του Κυρίου είναι ελπίς ισχυρά· και εις τα τέκνα αυτού θέλει υπάρχει καταφύγιον. **27** Ο φόβος του Κυρίου είναι πηγή ζωής, απομακρύνων

από παγίδων θανάτου. **28** Εν τω πλήθει του λαού είναι η δόξα του βασιλέως εν δε τη ελλείψει του λαού ο αφανισμός του ηγεμονεύοντος. **29** Ο μακρόθυμος έχει μεγάλην φρόνησιν· ο δε οξύθυμος ανεγείρει την αφροσύνην αυτού. **30** Η υγιαίνουσα καρδιά είναι ζωή της σαρκός· ο δε φθόνος σαπρία των οστέων. **31** Ο καταθλίβων τον πέντητα ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού· ο δε τιμών αυτόν ελεεί τον πτωχόν. **32** Ο ασεβής εκτινάσσεται εν τη ασεβεία αυτού· ο δε δίκαιος και εν τω θανάτω αυτού έχει ελπίδα. **33** Εν τη καρδιά του συνετού επαναπαύεται σοφία· εν μέσω δε των αφρόνων φανερούται. **34** Η δικαιοσύνη υψώνει έθνος· η δε αμαρτία είναι όνειδος λαών. **35** Εύνοια του βασιλέως είναι προς φρόνιμον δούλον· θυμός δε αυτού προς τον προξενούντα αισχύνην.

15 Η γλυκεία απόκρισις καταπραΐνει θυμόν· αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν. **2** Η γλώσσα των σοφών καλλώνει την γνώσιν· το στόμα δε των αφρόνων εξερεύγεται μωρίαν. **3** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι εν παντί τόπω, παρατηρούντες κακούς και αγαθούς. **4** Η υγιαίνουσα γλώσσα είναι δένδρον ζωής· η δε διεστραμμένη, σύντριψις εις το πνεύμα. **5** Ο άφρων καταφρονεί την διδασκαλίαν του πατρός αυτού· ο δε φυλάττων έλεγχον είναι φρόνιμος. **6** Εν τω οίκω του δικαίου είναι θησαυρός πολυς· εις δε το εισόδημα του ασεβούς διασκορπισμός. **7** Τα χείλη των σοφών διαδίδουσι γνώσιν· αλλ' η καρδιά των αφρόνων δεν είναι ούτως. **8** Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· αλλ' η δέσις των ευθέων ευπρόσδεκτος εις αυτόν. **9** Βδέλυγμα είναι εις τον Κύριον η οδός του ασεβούς· αγαπά δε τον θηρεύοντα την δικαιοσύνην. **10** Η διδασκαλία είναι δυσάρεστος εις τον εγκαταλείποντα την οδόν· ο μισών τον έλεγχον θέλει τελευτήσει. **11** Ο άδης και η απώλεια είναι έμπροσθεν του Κυρίου· πόσω μάλλον αι καρδιαί των υιών των ανθρώπων; **(Sheol h7585)** **12** Ο χλευαστής δεν αγαπά τον ελέγχοντα αυτόν, ουδέ θέλει υπάγει προς τους σοφούς. **13** Καρδιά ευφραϊνομένη ιλαρύνει το πρόσωπον· υπό δε της λύπης της καρδιάς καταθλίβεται το πνεύμα. **14** Η καρδιά του συνετού ζητεί γνώσιν· ο δε στόμα των αφρόνων βόσκει μωρίαν. **15** Πάσαι αι ημέραι του θετλιμμένου είναι κακαί· ο δε ευφραϊνόμενος την καρδίαν έχει ευωχίαν παντοτεινήν. **16** Καλύτερον το ολίγον εν φόβω Κυρίου, παρά θησαυροί πολλοί και παραχή εν αυτοίς. **17** Καλύτερον ξενισμός λαχάνων μετά αγάπης, παρά μίσχος σιτευτός μετά μίσους. **18** Ο θυμώδης άνθρωπος διεγείρει μάχας· ο δε μακρόθυμος καταπαύει έριδας. **19** Η οδός του οκνηρού είναι ως πεφραγμένη από ακάνθας· αλλ' η οδός των ευθέων είναι εξωμαλισμένη. **20** Υίος σοφός ευφραίνει πατέρα· ο δε μωρός άνθρωπος καταφρονεί την μητέρα αυτού. **21** Η μωρία είναι χαρά εις τον ενδεή φρενών· ο δε συνετός άνθρωπος περιπατεί ορθώς. **22** Όπου συμβούλιον δεν υπάρχει, οι σκοποί ματαιώνονται· εν δε τω πλήθει των συμβούλων στερεώνονται. **23** Χαρά εις τον άνθρωπον διά την απόκρισιν του στόματος αυτού, και λόγος εν καιρώ, πόσον καλός είναι. **24** Η οδός της ζωής εις τον συνετόν είναι προς τα άνω, διά να εκκλίνη από του άδου

κάτω. **(Sheol h7585)** **25** Ο Κύριος καταστρέφει τον οίκον των υπερηφάνων· στερεώνει δε το όριον της χήρας. **26** Οι λογισμοί του πονηρού είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· των δε καθάρων οι λόγοι ευάρεστοι. **27** Ο δωρολήπτης ταραττει τον οίκον αυτού· αλλ' όστις μισεί τα δώρα θέλει ζήσει. **28** Η καρδιά του δικαίου προμελετά διά να αποκριθή· το δε στόμα των ασεβών εξερεύγεται κακά. **29** Ο Κύριος είναι μακράν από των ασεβών· εισακούει δε της δεήσεως των δικαίων. **30** Το φως των οφθαλμών ευφραίνει την καρδίαν· και η καλή φήμη παχύνει τα οστά. **31** Το ωτίον, το οποίον ακούει τον έλεγχον της ζωής, διατρίβει μεταξύ των σοφών. **32** Όστις απωθή την διδασκαλίαν, αποστρέφεται την ψυχήν αυτού· αλλ' όστις ακούει τον έλεγχον, αποκτά σύνεσιν. **33** Ο φόβος του Κυρίου είναι διδασκαλία σοφίας και η ταπεινωσις προπορεύεται της δόξης.

16 Του ανθρώπου είναι αι προπαρασκευαί της καρδιάς· παρά δε του Κυρίου η απόκρισις της γλώσσης. **2** Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί εις τους οφθαλμούς αυτού· πλην ο Κύριος σταθμίζει τα πνεύματα. **3** Αφιέρονε τα έργα σου εις τον Κύριον, και αι βουλαί σου θέλουσι στερεωθή. **4** Ο Κύριος έκαμε τα πάντα δι' εαυτόν, έτι και τον ασεβή διά την ημέραν την κακήν. **5** Βδέλυγμα εις τον Κύριον είναι πας υψηλοκάριτος· και χειρ με χείρα αν συνάπτηται, δεν θέλει μένει ατιμώρητος. **6** Διά χάριτος και αληθείας καθαρίζεται η ανομία· και διά του φόβου του Κυρίου εκκλίνουνσιν οι άνθρωποι από του κακού. **7** Όταν ο Κύριος αρέσκηται εις τας οδούς του ανθρώπου, και τους εχθρούς αυτού ειρηνεύει μετ' αυτού. **8** Καλύτερον ολίγον μετά δικαιοσύνης, παρά εισοδήματα μεγάλα μετά αδικίας. **9** Η καρδιά του ανθρώπου βουλεύεται την οδόν αυτού· αλλ' ο Κύριος διευθύνει τα βήματα αυτού. **10** Χρησμός είναι εις τα χείλη του βασιλέως· το στόμα αυτού δεν σφάλλει εν τη κρίσει. **11** Δικαία στάθμη και πλάστιγγή είναι του Κυρίου· πάντα τα ζύγια του σακκίου είναι έργου αυτού. **12** Βδέλυγμα είναι εις τους βασιλείς να πράττωσιν ανομίαν· διότι ο θρόνος στερεώνεται μετά της δικαιοσύνης. **13** Τα δίκαια χείλη είναι ευπρόσδεκτα εις τους βασιλείς, και αγαπώσι τον λαλούντα ορθά. **14** Θυμός βασιλέως είναι άγγελος θανάτου· αλλ' ο σοφός άνθρωπος καταπραΐνει αυτόν. **15** Εις το φως του προσώπου του βασιλέως είναι ζωή· και η εύνοια αυτού είναι ως νέφος οψίμου βροχής. **16** Πόσον καλύτερα είναι η απόκτησις της σοφίας παρά το χρυσίον και προκριτωτέρα η απόκτησις της συνέσεως παρά το αργύριον. **17** Η οδός των ευθέων είναι να εκκλίνωσιν από του κακού· όστις φυλάττει την οδόν αυτού, διατηρεί την ψυχήν αυτού. **18** Η υπερηφανία προηγείται του ολέθρου, και υψηλοφροσύνη του πνεύματος προηγείται της πτώσεως. **19** Καλύτερον να ήναι τις ταπεινόφρων μετά των ταπεινών, παρά να μοιράζη λάφυρα μετά των υπερηφάνων. **20** Ο συνετός εις τα πράγματα θέλει ευρεί καλόν· και ο ελπίζων επί τον Κύριον είναι μακάριος. **21** Ο σοφός την καρδίαν θέλει ονομάζεσθαι φρόνιμος· και η γλυκύτης των χειλέων προσθέτει μάθησιν. **22** Η σύνεσις είναι πηγή ζωής εις τον έχοντα αυτήν· η δε παιδεία των αφρόνων μωρία. **23** Η καρδιά του σοφού συνετίζει το

στόμα αυτού, και εις τα χείλη αυτού προσθέτει μάθησιν. **24** Κληθήρα μέλιτος οι ευάρεστοι λόγοι· γλυκύτης εις την ψυχὴν και ἰασις εις τα οστά. **25** Υπάρχει ὁδὸς ἥτις φαίνεται ὀρθή εις τον ἄνθρωπον, ἀλλὰ τα τέλη αὐτῆς εἶναι ὁδοὶ θανάτου. **26** Ο εργαζόμενος εργάζεται δι' εαυτὸν· διότι το στόμα αὐτοῦ ἀναγκάζει αὐτόν. **27** Ο ἀχρεῖος ἄνθρωπος σκάπτει κακόν· και εις τα χείλη αὐτοῦ εἶναι ὡς πυρ καῖόν. **28** Ο διεστραμμένος ἄνθρωπος διασπείρει ἐρίδας και ο ψιθυριστὴς διαχωρίζει τους στενωτέρους φίλους. **29** Ο βίσιος ἄνθρωπος ἀποπλανᾷ τον πλησίον αὐτοῦ και φέρει αὐτόν εις ὁδὸν οὐχὶ καλήν· **30** Κλείων τους ὀφθαλμούς αὐτοῦ μηχανάται διεστραμμένα· δαγκάνων τα χείλη αὐτοῦ ἐκτελεῖ το κακόν. **31** Η πολιά εἶναι στέφανος δόξης, ευρισκομένη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης. **32** Καλύτερος ο μακρόθυμος παρά τον δυνατόν· και ο ἐξουσιάζων το πνεῦμα αὐτοῦ παρά τον ἐκπορθοῦντα πόλιν. **33** Ο κλήρος ρίπτεται εις την κάλπη· ὅλη ὁμῶς ἡ κρίσις αὐτοῦ εἶναι παρά Κυρίου.

17 Καλύτερον ξηρὸν ψωμίον και εἰρήνην μετ' αὐτοῦ, παρά οἶκον πλήρη θυμάτων μετὰ ἐρίδος. **2** Ο φρόνιμος υπηρέτης θέλει ἐξουσιάζει ἐπὶ υἱοῦ αἰσχύνῃς και θέλει συμμοιρασθῆ την κληρονομίαν μεταξύ ἀδελφῶν. **3** Το χωνευτήριον δοκιμάζει τον ἄργυρον και ἡ κάμινος τον χρυσόν, ο δε Κύριος τας καρδίας. **4** Ο κακοποιὸς ὑπακούει εις τα ἄνομα χείλη· ο ψεύστης δίδει ἀκρόασιν εις την κακήν γλώσσαν. **5** Ὅστις περιγελά τον πτωχόν, ονειδίζει τον Ποιητὴν αὐτοῦ· ὅστις χαίρει εις συμφορὰς, δεν θέλει μείνει ἀτιμώρητος. **6** Τέκνα τέκνων εἶναι ο στέφανος των γερόντων· και ἡ δόξα των τέκνων οι πατέρες αὐτῶν. **7** Χείλη ὑπεροχῆς δεν ἀρμόζουσιν εις τον ἄφρονα· πολὺ ὀλιγώτερον χείλη ψεύδους εις τον ἄρχοντα. **8** Το δῶρον εἶναι ὡς λίθος πολύτιμος εις τους ὀφθαλμούς του δωροδοκουμένου· ὅπου τούτο ἐμφανισθῆ, κατορθώνει. **9** Ὅστις κρύπτει παράβασιν, ζητεῖ φίλιαν· ἀλλ' ὅστις ἐπαναλέγει το πράγμα, χωρίζει τους στενωτέρους φίλους. **10** Περισσότερον τύπτει ο ἔλεγχος τον φρόνιμον, παρά εκατόν μαστιγώσεις τον ἄφρονα. **11** Ο κακὸς ζητεῖ μόνον στάσεις διὰ τούτου ἄγγελος σκληρὸς θέλει πεμφθῆ κατ' αὐτοῦ. **12** Ἀς ἀπαντήσῃ τον ἄνθρωπον ἄρκτος στερηθεῖσα των τέκνων αὐτῆς και οὐχὶ ἄφρων ἐν τῇ μωρία αὐτοῦ. **13** Ὅστις ἀποδίδει κακόν ἀντὶ καλοῦ, κακόν δεν θέλει ἀναχωρήσει ἀπὸ του οἴκου αὐτοῦ. **14** Ὅστις ἀρχίζει φιλονεικίαν, εἶναι ὡς ο ἐκφράττων ὕδατα· ὅθεν παύσων ἀπὸ τῆς φιλονεικίας ἐκριν ἐξαφθῆ. **15** Ο δικαίονων τον ἀσεβῆ και ο καταδικάζων τον δίκαιον, ἀμφοτέροι εἶναι βδέλυγμα εις τον Κύριον. **16** Τι χρησιμεύουσι τα χρήματα εις την χεῖρα του ἄφρονος, διὰ να ἀγοράσῃ σοφίαν, ἀφοῦ δεν ἔχει γνώσιν; **17** Ἐν παντὶ καιρῷ ἀγαπᾷ ο φίλος, και ο ἀδελφὸς γεννάται διὰ καιρόν ἀνάγκης. **18** Ἀνθρώπος ἐνδεδῆς φρενῶν δίδει χεῖρα και ἐγγυάται διὰ τον φίλον αὐτοῦ. **19** Ο ἀγαπῶν ἐρίδας ἀγαπᾷ ἀμαρτήματα· ο υπερυψόνων την πύλην αὐτοῦ ζητεῖ ὀλέθρον. **20** Ο σκολιὸς την καρδίαν δεν εὐρίσκει καλόν· και ο διεστραμμένος την γλώσσαν αὐτοῦ πίπτει εις συμφοράν. **21** Ὅστις γεννᾷ ἄφρονα, γεννᾷ αὐτόν διὰ λύπην αὐτοῦ· και ο πατήρ του ανοήτου δεν ἀπολαμβάνει

χαράν. **22** Η ὑφραϊνομένη καρδία δίδει εὐεξίαν ὡς ἰατρικόν· το δε κατατεθλιμμένον πνεῦμα ξηραίνει τα οστά. **23** Ο ἀσεβῆς δέχεται δῶρον ἀπὸ του κόλλου, διὰ να διαστρέψῃ τας ὁδοὺς τῆς κρίσεως. **24** Ἐπὶ του προσώπου του συνετοῦ εἶναι σοφία· ἀλλ' οὐ ὀφθαλμοὶ του ἄφρονος βλέπουσιν εις τα ἄκρα τῆς γῆς. **25** Ο ἄφρων υἱὸς εἶναι βαρυθυμία εις τον πατέρα αὐτοῦ και πικρία εις την γεννήσασαν αὐτόν. **26** Δεν εἶναι ποτὲ καλόν να ἐπιβάλληται ποινὴ εις τον δίκαιον, να ἐπιβουλεύηται τις τους ἄρχοντας διὰ την εὐθύτητα αὐτῶν. **27** Ο κρᾶτων τους λόγους αὐτοῦ εἶναι γνωστικός· ο μακρόθυμος ἄνθρωπος εἶναι φρόνιμος. **28** Και αὐτὸς ο ἄφρων, ὅταν σιωπᾷ λογίζεται σοφός· και ο κλείων τα χείλη αὐτοῦ, συνετός.

18 Ο ἰδιογνώμων ζητεῖ κατὰ την ἐπιθυμίαν αὐτοῦ και ἐναντιόνηται εις παν ὅ, τι εἶναι ὀρθόν. **2** Ο ἄφρων δεν ἡδύνεται εις την σύνεσιν, ἀλλ' εις ὅ, τι φαντάζεται ἡ καρδία αὐτοῦ. **3** Ὅταν ἔρχηται ο ἀσεβῆς, ἔρχεται και ἡ καταφρόνησις· και μετὰ του ονειδούς, ἡ ατιμία. **4** Οι λόγοι του στόματος του ἀνθρώπου εἶναι ὕδατα βαθέα· και ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, χεῖμαρρος ἀναπηδῶν. **5** Δεν εἶναι καλόν να προσωποληπτῆ τις τον ἀσεβῆ, διὰ να ἀνατρέψῃ το δίκαιον ἐν τῇ κρίσει. **6** Τα χείλη του ἄφρονος ἐμβάιουσιν εις ἐρίδας, και το στόμα αὐτοῦ προσκαλεῖ ραπίσματα. **7** Το στόμα του ἄφρονος εἶναι ο ἀφανισμὸς αὐτοῦ, και τα χείλη αὐτοῦ παγίς εις την ψυχὴν αὐτοῦ. **8** Οι λόγοι του ψιθυριστοῦ καταπίνονται ἡδῶς και καταβαίνουσιν ἕως των ἐνδομύχων τῆς κοιλίας. **9** Ο σκηρὸς εις το ἔργον αὐτοῦ εἶναι βεβαίως ἀδελφός του ἀσώτου. **10** Το ὄνομα του Κυρίου εἶναι πύργος οχυρός· ο δίκαιος, καταφεύγων εις αὐτόν, εἶναι ἐν ασφαλείᾳ. **11** Τα αγαθὰ του πλουσίου εἶναι ἡ οχυρά αὐτοῦ πόλις, και φαντάζεται αὐτὰ ὡς ὑψηλὸν τεῖχος. **12** Προ του ἀφανισμοῦ ὑψόνεται ἡ καρδία του ἀνθρώπου· και ἡ ταπεινὸς προπορεύεται τῆς δόξης. **13** Το να ἀποκρίνηται τις πρὶν ἀκοῦση, εἶναι εις αὐτόν ἀφροσύνη και ὄνειδος. **14** Το πνεῦμα του ἀνθρώπου θέλει ὑποστηρίξει την ἀδυναμίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ το κατατεθλιμμένον πνεῦμα τις δύναται να ὑποφέρῃ; **15** Η καρδία του φρονιμοῦ ἀποκτᾷ σύνεσιν· και το ὡτίον των σοφῶν ζητεῖ γνώσιν. **16** Το δῶρον του ἀνθρώπου ἀνοίγει τόπον εις αὐτόν, και φέρει αὐτόν ἐμπροσθεν των μεγάλων. **17** Ο πρωτολογὸν ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ φαίνεται δίκαιος· ἀλλ' ο ἀντίδικος αὐτοῦ ἔρχεται και ἐξελέγχει αὐτόν. **18** Ο κλήρος παύει τας ἀντιλογίας και ἀποφασιζει μετὰς των δυνατῶν. **19** Ἀδελφὸς δυσἀρεστηθεὶς ὑποτάσσειται δυσκολώτερα παρά οχυρά πόλις· αἱ δε διαφοραὶ αὐτῶν εἶναι ὡς μοχλοὶ φρουρίου. **20** Ἐκ των καρπῶν του στόματος του ἀνθρώπου θέλει χορτασθῆ ἡ κοιλία αὐτοῦ· ἀπὸ του προϊόντος των χειλέων αὐτοῦ θέλει ἐμπλησθῆ. **21** Θάνατος και ζωὴ εἶναι εις την χεῖρα τῆς γλώσσης· και ο ἀγαπῶντες αὐτήν θέλουσι φάγει τους καρπούς αὐτῆς. **22** Ὅστις εὗρηκε γυναῖκα, εὗρηκεν αγαθόν και ἀπῆλαυσε χάριν παρά Κυρίου. **23** Ο πένις λαλεῖ μετὰ ἱκεσιῶν· ἀλλ' ο πλούσιος ἀποκρίνηται μετὰ σκληρότητος. **24** Ο ἄνθρωπος ο ἔχων φίλους πρέπει να φέρηται φιλικῶς· και ὑπάρχει φίλος στενωτέρους ἀδελφοῦ.

19 Καλύτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη φρόνιμος. **2** Απειλή βασιλέως είναι βρυχηθμός λέοντος: άσσει οστίς παροξύνει αυτόν, αμαρτάνει εις την ιδίαν αυτού ζωήν. **3** Τιμή είναι εις τον άνθρωπον να παύη από της έριδος: πας δε άφρων εμπλέκεται εις ταύτην. **4** Ο σκνηρός δεν θέλει να αροτριά εξ αιτίας του χειμώνος: διά τούτο θέλει ζητεί εν τω θέρει και δεν θέλει λαμβάνει. **5** Η βουλή εν τη καρδιά του ανθρώπου είναι ως ύδατα βαθέα: αλλ' ο συνετός άνθρωπος θέλει ανασύρει αυτήν. **6** Πολλοί άνθρωποι κηρύττουσιν έκαστος την καλοκαγαθίαν αυτού: αλλά τίς θέλει εύρη άνθρωπον πιστόν; **7** Ο δίκαιος περιπατεί εν τη ακεραιότητα αυτού: και τα τέκνα αυτού είναι μακάρια μετ' αυτόν. **8** Βασιλεύς, καθημένος επί θρόνου κρίσεως, διασκοεδάζει παν κακόν διά των οφθαλμών αυτού. **9** Τις δύναται να ακολουθεί φωνάζων: αλλ' εκείνοι δεν αποκρίνονται. **8** Όστις αποκτά σοφίαν, αγαπά την ψυχήν αυτού: όστις φυλάττει φρόνησιν, θέλει ευρεί καλόν. **9** Ο ψευδής μάρτυς δεν θέλει μένει ατιμώρητος: και ο λαλών ψεύδη θέλει απολεσθή. **10** Η τρυφή δεν αρμύζει εις άφρονα: πολύ ολιγώτερον εις δούλον, να εξουσιάζη επ' αρχόντων. **11** Η φρόνησις του ανθρώπου συστέλλει τον θυμόν αυτού: και είναι δόξα αυτού να παραβλέπει την παράβασιν. **12** Η οργή του βασιλέως είναι ως βρυχηθμός λέοντος: η δε έννοια αυτού ως δρόσος επί τον χόρτον. **13** Ο άφρων υιός είναι όλεθρος του πατέρα αυτού: και αι έριδες της γυναικός είναι ακατάπαυστον στάξιμον. **14** Οίκος και πλοήτη κληρονομούνται εκ των πατέρων: αλλ' η φρόνιμος γυνή παρά Κυρίου δίδεται. **15** Η σκνηρία ρίπτει εις βαθύν ύπνον: και η άεργος ψυχή θέλει πεινά. **16** Ο φυλάττων την εντολήν φυλάττει την ψυχήν αυτού: ο δε καταφρώνων τας οδούς αυτού θέλει απολεσθή. **17** Ο ελεών πτωχόν δανείζει εις τον Κύριον: και θέλει γείνει εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού. **18** Παίδευε τον υιόν σου ενόσω είναι ελπίς: αλλά μη διεγειρήσις την ψυχήν σου, ώστε να θανατώσης αυτόν. **19** Ο οργίλος θέλει λάβει ποινήν: διότι και αν ελευθερώσης αυτόν, πάλιν θέλεις κάμει το αυτό. **20** Άκουε συμβουλήν και δέχου διδασκαλίαν διά να γείνης σοφός εις τα έσχατά σου. **21** Είναι πολλοί λογισμοί εν τη καρδιά του ανθρώπου: η βουλή όμως του Κυρίου, εκείνη θέλει μένει. **22** Τιμή του ανθρώπου είναι η αγαθότης αυτού: και καλύτερος ο πτωχός παρά τον ψεύστην. **23** Ο φόβος του Κυρίου φέρει ζωήν, και ο φοβούμενος αυτόν θέλει πλαγιάζει κεχορτασμένος κακόν δεν θέλει συναπαντήσει. **24** Ο σκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον, και δεν θέλει ουδέ εις το στόμα αυτού να επιστρέψει αυτήν. **25** Εάν μαστιγώσης τον χλευαστήν, ο απλούς θέλει γείνει προσεκτικός: και εάν ελέγξης τον φρόνιμον, θέλει εννοήσει γνώσιν. **26** Όστις ατιμάζει τον πατέρα και απωθει την μητέρα, είναι υιός προξένων αισχύνην και όνειδος. **27** Παύσον, υιέ μου, να ακούης διδασκαλίαν παρεκτρέπουσαν από των λόγων της γνώσεως. **28** Ο ασεβής μάρτυς χλευάζει το δίκαιον: και το στόμα των ασεβών καταπίνει ανομίαν. **29** Κρίσεις ετοιμάζονται διά τους χλευαστάς, και ραβδισμοί διά την ράχιν των αφρώνων.

20 Ο οίνος είναι χλευαστής, και τα σίκερα στασιαστικά: και όστις δελεάζεται υπό τούτων, δεν είναι

φρόνιμος. **2** Απειλή βασιλέως είναι βρυχηθμός λέοντος: όστις παροξύνει αυτόν, αμαρτάνει εις την ιδίαν αυτού ζωήν. **3** Τιμή είναι εις τον άνθρωπον να παύη από της έριδος: πας δε άφρων εμπλέκεται εις ταύτην. **4** Ο σκνηρός δεν θέλει να αροτριά εξ αιτίας του χειμώνος: διά τούτο θέλει ζητεί εν τω θέρει και δεν θέλει λαμβάνει. **5** Η βουλή εν τη καρδιά του ανθρώπου είναι ως ύδατα βαθέα: αλλ' ο συνετός άνθρωπος θέλει ανασύρει αυτήν. **6** Πολλοί άνθρωποι κηρύττουσιν έκαστος την καλοκαγαθίαν αυτού: αλλά τίς θέλει εύρη άνθρωπον πιστόν; **7** Ο δίκαιος περιπατεί εν τη ακεραιότητα αυτού: και τα τέκνα αυτού είναι μακάρια μετ' αυτόν. **8** Βασιλεύς, καθημένος επί θρόνου κρίσεως, διασκοεδάζει παν κακόν διά των οφθαλμών αυτού. **9** Τις δύναται να ακολουθεί φωνάζων: αλλ' εκείνοι δεν αποκρίνονται. **8** Όστις αποκτά σοφίαν, αγαπά την ψυχήν αυτού: όστις φυλάττει φρόνησιν, θέλει ευρεί καλόν. **9** Ο ψευδής μάρτυς δεν θέλει μένει ατιμώρητος: και ο λαλών ψεύδη θέλει απολεσθή. **10** Η τρυφή δεν αρμύζει εις άφρονα: πολύ ολιγώτερον εις δούλον, να εξουσιάζη επ' αρχόντων. **11** Η φρόνησις του ανθρώπου συστέλλει τον θυμόν αυτού: και είναι δόξα αυτού να παραβλέπει την παράβασιν. **12** Η οργή του βασιλέως είναι ως βρυχηθμός λέοντος: η δε έννοια αυτού ως δρόσος επί τον χόρτον. **13** Ο άφρων υιός είναι όλεθρος του πατέρα αυτού: και αι έριδες της γυναικός είναι ακατάπαυστον στάξιμον. **14** Οίκος και πλοήτη κληρονομούνται εκ των πατέρων: αλλ' η φρόνιμος γυνή παρά Κυρίου δίδεται. **15** Η σκνηρία ρίπτει εις βαθύν ύπνον: και η άεργος ψυχή θέλει πεινά. **16** Ο φυλάττων την εντολήν φυλάττει την ψυχήν αυτού: ο δε καταφρώνων τας οδούς αυτού θέλει απολεσθή. **17** Ο ελεών πτωχόν δανείζει εις τον Κύριον: και θέλει γείνει εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού. **18** Παίδευε τον υιόν σου ενόσω είναι ελπίς: αλλά μη διεγειρήσις την ψυχήν σου, ώστε να θανατώσης αυτόν. **19** Ο οργίλος θέλει λάβει ποινήν: διότι και αν ελευθερώσης αυτόν, πάλιν θέλεις κάμει το αυτό. **20** Άκουε συμβουλήν και δέχου διδασκαλίαν διά να γείνης σοφός εις τα έσχατά σου. **21** Είναι πολλοί λογισμοί εν τη καρδιά του ανθρώπου: η βουλή όμως του Κυρίου, εκείνη θέλει μένει. **22** Τιμή του ανθρώπου είναι η αγαθότης αυτού: και καλύτερος ο πτωχός παρά τον ψεύστην. **23** Ο φόβος του Κυρίου φέρει ζωήν, και ο φοβούμενος αυτόν θέλει πλαγιάζει κεχορτασμένος κακόν δεν θέλει συναπαντήσει. **24** Ο σκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον, και δεν θέλει ουδέ εις το στόμα αυτού να επιστρέψει αυτήν. **25** Εάν μαστιγώσης τον χλευαστήν, ο απλούς θέλει γείνει προσεκτικός: και εάν ελέγξης τον φρόνιμον, θέλει εννοήσει γνώσιν. **26** Όστις ατιμάζει τον πατέρα και απωθει την μητέρα, είναι υιός προξένων αισχύνην και όνειδος. **27** Παύσον, υιέ μου, να ακούης διδασκαλίαν παρεκτρέπουσαν από των λόγων της γνώσεως. **28** Ο ασεβής μάρτυς χλευάζει το δίκαιον: και το στόμα των ασεβών καταπίνει ανομίαν. **29** Κρίσεις ετοιμάζονται διά τους χλευαστάς, και ραβδισμοί διά την ράχιν των αφρώνων.

21 Η καρδιά του βασιλέως είναι εν τη χειρί του Κυρίου ως ρεύματα υδάτων: όπου θέλει στρέφει αυτήν. **2** Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί εις τους οφθαλμούς αυτού: πλην ο Κύριος σταθίμας της

καρδίας. **3** Να κάμνη τις δικαιοσύνην και κρίσιν είναι αρεστότερον εις τον Κύριον παρά θυσίαν. **4** Το επηρμένον όμμα και η αλαζών καρδιά, ο λύχνος των ασεβών, είναι αμαρτία. **5** Οι λογιμοί του επιμελούς φέρουσι βεβαίως εις αφθονίαν· παντός δε προπετούς βεβαίως εις ένδειαν. **6** Το αποκτάν θησαυρούς διά ψευδούς γλώσσης είναι ματαιότης άστατος των ζητούντων θάνατον. **7** Αι αρπαγαί των ασεβών θέλουσιν εξολοθρεύσει αυτούς· διότι αρνούνται να πράττωσι το δίκαιον. **8** Η οδός του διεφθαρμένου ανθρώπου είναι σκολιά· του δε καθαρού το έργον είναι ευθές. **9** Καλύτερον να κατοική τις εν γωνία δώματος, παρά εν οικώ ευρυχώρω μετά γυναικός φιλέριδος. **10** Η ψυχή του ασεβούς επιθυμεί κακόν· ο πλησίον αυτού δεν ευρίσκει χάριν εις τους οφθαλμούς αυτού. **11** Όταν ο χλευαστής τιμωρίζται, ο απλούς γίνεται σοφώτερος· και ο σοφός διδασκόμενος λαμβάνει γνώσιν. **12** Ο δίκαιος συλλογίζεται την οικίαν του ασεβούς, όταν οι ασεβείς κατακρημνίζονται εις την κακίαν αυτών. **13** Όστις εμφράττει τα ότα αυτού εις την κραυγήν του πτωχού, θέλει φωνάζει και αυτός και δεν θέλει εισακουσθή. **14** Δύρων κρύφιον καταπαρνεί θυμόν· και χάρισμα εις τον κόλπον βαλλόμενον, οργήν ισχυράν. **15** Χαρά είναι εις τον δίκαιον να κάμνη κρίσιν· όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας. **16** Άνθρωπος αποπλανώμενος από της οδού της συνέσεως θέλει κατασκηνώσει εν τη συνάξει των θεαταλλωμένων. **17** Ο αγαπών ευθυμάν θέλει κατασταθή πένιhs· ο αγαπών οίνον και μύρα δεν θέλει πλουτήσσει. **18** Ο ασεβής θέλει είσθαι αντίλυτρον του δικαίου, και των ευθέων ο παραβάτης. **19** Καλύτερον να κατοική τις εν γη ερήμω παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους. **20** Θησαυρός πολυτίμου και μύρα ευρίσκονται εν τω οικώ του σοφού· ο δε άφρων άνθρωπος καταδαπανά αυτά. **21** Ο θηρεύων δικαιοσύνην και έλεος θέλει ευρεί ζωήν, δικαιοσύνην και δόξαν. **22** Ο σοφός εκπορθεί την πόλιν των δυνατών και καταβάλλει το οχύρωμα του θάρρους αυτής. **23** Όστις φυλάττει το στόμα αυτού και την γλώσσαν αυτού, φυλάττει την ψυχήν αυτού από στενοχωριών. **24** Υπερήφανος και αλαζών χλευαστής καλείται, όστις πράττει μετά θυμού αλαζονείας. **25** Αι επιθυμίας του σκηνρού θανατόνουσιν αυτόν· διότι αι χείρες αυτού δεν θέλουσι να εργάζωνται. **26** Επιθυμεί όλην την ημέραν επιθυμίας· ο δε δίκαιος δίδει και δεν φειδεται. **27** Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα· πολλώ μάλλον όταν προσφέρωσιν αυτήν μετά πονηρίας. **28** Ο ψευδής μάρτυς θέλει απολεσθή· ο δε άνθρωπος όστις υπακούει θέλει λαλεί πάντοτε. **29** Ο ασεβής άνθρωπος σκληρύνει το πρόσωπον αυτού· αλλ' ο ευθός κατευθύνει τας οδούς αυτού. **30** Δεν είναι σοφία ούτε σύνεσις ούτε βουλή εναντίον του Κυρίου. **31** Ο ίππος ετοιμάζεται διά την ημέραν της μάχης· η σωτηρία όμως είναι παρά Κυρίου.

22 Προτιμότερον όνομα καλόν παρά πλούτη μεγάλα, χάρις αγαθή παρά αργύριον και χρυσίον. **2** Πλούσιος και πτωχός συναπαντώνται· ο Κύριος είναι ο Ποιητής αμφοτέρων τούτων. **3** Ο φρόνιμος προβλέπει το κακόν και κρύπτεται· οι άφρονες όμως προχωρούσι και τιμωρούνται. **4** Η αμοιβή της ταπεινώσεως και του

φόβου του Κυρίου είναι πλούτος και δόξα και ζωή. **5** Τρίβолоι και παγίδες είναι εν τη οδώ του σκολιού· όστις φυλάττει την ψυχήν αυτού, θέλει είσθαι μακράν απ' αυτών. **6** Δίδαζον το παιδίον εν αρχή της οδού αυτού· και δεν θέλει απομακρυνθή απ' αυτής ουδέ όταν γηράσει. **7** Ο πλούσιος εξουσιάζει τους πτωχούς· και ο δανειζόμενος είναι δούλος του δανειζοντος. **8** Ο σπειρών ανομίας θέλει θερίσει συμφοράς· και η ράβδος της ύβρεως αυτού θέλει εκλείψει. **9** Ο έχων όμμα αγαθόν θέλει ευλογηθή· διότι δίδει εκ του άρτου αυτού εις τον πτωχόν. **10** Εκδιώξον τον χλευαστήν και θέλει συνεξέλθει η φιλονεικία, και η έρις και η ύβρις θέλουσι παύσει. **11** Όστις αγαπά την καθαρότητα της καρδίας, διά την χάριν των χειλέων αυτού ο βασιλεύς θέλει είσθαι φίλος αυτού. **12** Οι οφθαλμοί του Κυρίου περιφουρούσι την γνώσιν· ανατρέψει δε τας υποθέσεις του παρανόμου. **13** Ο σκηνρός λέγει, Λέων είναι έξω· εν τω μέσω των πλατειών θέλω φονευθή. **14** Στόμα γυναικός αλλοτρίας είναι λάκκος βαθύς· ο μισούμενος υπό Κυρίου θέλει εμπέσει εις αυτόν. **15** Η ανοησία είναι συνδεμένη μετά της καρδίας του παιδίου· η ράβδος της παιδείας θέλει αποχωρίσει αυτήν απ' αυτού. **16** Όστις καταθλίβει τον πτωχόν διά να αυξήση τα πλούτη αυτού, και όστις δίδει εις τον πλούσιον, θέλει ελθεί βεβαίως εις ένδειαν. **17** Κλίνον το ωτίον σου και άκου τους λόγους των σοφών, και προσκόλλησον την καρδίαν σου εις την γνώσιν μου. **18** Διότι είναι τερπνοί, εάν φυλάττη αυτούς εν τη καρδία σου· και θέλουσι συναρμώζεσθαι ομού επί των χειλέων σου. **19** Διά να ήναι το θάρρος σου επί τον Κύριον, εδίδαξα ταύτα εις σε την ημέραν ταύτην, μάστιχα εις σε. **20** Δεν έγγραψα εις σε πολλάκις διά συμβουλήν και γνώσιν, **21** διά να σε κάμω να γνωρίση την βεβαιότητα των λόγων της αληθείας, ώστε να αποκρίνησαι λόγους αληθείας προς τους εξαποστέλλοντάς σε; **22** Μη γυμνώνης τον πτωχόν, διότι είναι πτωχός· μηδέ κατάθλιβε εις την πύλην τον δυστυχούντα· **23** διότι ο Κύριος θέλει εκδικάσει την δίκην αυτών· και θέλει γυμνώσει την ψυχήν των γυμνωσάντων αυτούς. **24** Μη κάμνη φιλίαν μετά ανθρώπου θυμώδους· και μετά ανθρώπου οργίλου μη συμπεριπάτει· **25** μήποτε μάθης τας οδούς αυτού, και λάβρης παγίδα εις την ψυχήν σου. **26** Μη έσο εκ των δίδόντων χείρα, εκ των εγγυωμένων διά χρέη. **27** Εάν δεν έχης πόθεν να πληρώσεις, διά τι να πάρωσι την κλίνην σου υποκάτωθέν σου; **28** Μη μετακίνη όρια αρχαία, τα οποία έθεσαν οι πατέρες σου. **29** Είδες άνθρωπον επιτήδειον εις τα έργα αυτού; αυτός θέλει παρασταθή ενώπιον βασιλέων· δεν θέλει παρασταθή ενώπιον ουτιδανών.

23 Όταν καθήσης να φάγης μετά άρχοντος, παρατήρει επιμελώς τα παρατιθέμενα έμπροσθέν σου. **2** και βάλε μάχαιραν εις τον λαίμω σου, εάν ήσαι αδηφάγος. **3** μη επιθύμει τα εδέσματα αυτού· διότι ταύτα είναι τροφή δολιότητος. **4** Μη μερίμνα διά να γείνης πλούσιος· άπεχε από της σοφίας σου. **5** Θέλεις επιστήσει τους οφθαλμούς σου εις το μη υπάρχον; διότι ο πλούτος κατασκευάζει βεβαίως εις εαυτόν πτέρυγας ως αετού και πετά προς τον ουρανόν. **6** Μη τρώγε τον άρτον του φθονερού,

μηδέ επιθυμῶ τα ἐδέσματα αὐτοῦ· **7** διότι καθὼς φρονεῖ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τοιοῦτος εἶναι· φάγε και πίε, λέγει πρὸς σέ· ἀλλ' ἡ καρδιά αὐτοῦ δεν εἶναι μετὰ σου. **8** Το ψωμίον, το οποίον ἐφραγες, θέλεις ἐξεμέσει και θέλεις χάσει τας γλυκείας συνομιλίας σου. **9** Μη λάλει εἰς τα ὦτα του ἀφρονος· διότι θέλει καταφρονήσῃ την σοφίαν των λόγων σου. **10** Μη μετακίνηι ὄρια αρχαία και μη ἐισέλθῃς εἰς τους αγρούς των ορφανῶν· **11** διότι ὁ Λυτρωτῆς αὐτῶν εἶναι ἰσχυρός των θέλει ἐκδικάσει την δίκην αὐτῶν ἐναντίον σου. **12** Προσκόλλησον την καρδίαν σου εἰς την παιδείαν και τα ὦτα σου εἰς τους λόγους της γνώσεως. **13** Μη φείδου να παιδεύῃς το παιδίον· διότι εἰάν κτυπήσῃς αὐτό διά της ράβδου, δεν θέλει ἀποθάνει· **14** συ κτυπῶν αὐτό διά της ράβδου, θέλεις ἐλευθερώσει την ψυχὴν αὐτοῦ εκ του αἵδου. **(Sheol h7585)** **15** Υἱέ μου, εἰάν ἡ καρδιά σου γείνη σοφὴ, θέλει ευφραίνεσθαι και ἡ καρδιά ἐμοῦ· **16** και τα νεφρά μου θέλουσιν ἀγάλλεσθαι, ὅταν τα χεῖλη σου λαλώσιν ορθά. **17** Ἀς μη ζηλεύῃ ἡ καρδιά σου τους αμαρτωλοῦς ἀλλ' ἔσο ἐν τῷ φόβῳ του Κυρίου ὅλην την ἡμέραν· **18** διότι βεβηλὸς εἶναι ἀμοιβή, και ἡ ἐλπίς σου δεν θέλει ἐκκοπή. **19** Ἄκουε συ, υἱέ μου, και γίνου σοφός, και κατεύθυνε την καρδίαν σου εἰς την οδόν. **20** Μη ἔσο μεταξύ οἰνοποτῶν, μεταξύ κρεοφαγῶν ἀσώτων· **21** διότι ὁ μέθυσος και ὁ ἀσώτος θέλουσι πτωχεύσει και ὁ πνῶδης θέλει ἐνδυθῆ ῥάκη. **22** Υπάκουε εἰς τον πατέρα σου, ὅτις σε ἐγέννησε· και μη καταφρόνηι την ἡμέρα σου, ὅταν γηράσῃ. **23** Ἀγόραζε την ἀλήθειαν και μη πῶλει την σοφίαν και την παιδείαν και την σύνεσιν. **24** Ὁ πατήρ του δικαίου θέλει χαρὴ σφόδρα· και ὅστις γεννά σοφόν υἱόν, θέλει ευφραίνεσθαι εἰς αὐτόν. **25** Ὁ πατήρ σου και ἡ μήτηρ σου θέλουσιν ευφραίνεσθαι μάλιστα ἐκεῖνη, ἥτις σε ἐγέννησε, θέλει χαίρει. **26** Υἱέ μου, δος την καρδίαν σου εἰς ἐμέ, και ἀς προσέχωσιν οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τας οδοὺς μου· **27** διότι ἡ πόρνη εἶναι λάκκος βαθύς και ἡ αλλοτρία γυνὴ στενὸν φρέαρ. **28** Αὐτὴ προσέτι ἐνεδρεύει ὡς ληστὴς και πληθύνει τους παραβάτας μεταξύ των ἀνθρώπων. **29** Εἰς τίνα εἶναι οὐαί· εἰς τίνα στεναγμοί· εἰς τίνα ἐρίδες· εἰς τίνα ματαιολογίαί· εἰς τίνα κτυπήματα ἀνευ αἰτίας· εἰς τίνα φλόγωσις ὀφθαλμών· **30** Εἰς τους ἐγχρονίζοντας ἐν τῷ οἴνῳ· εἰς ἐκεῖνους οἵτινες διάγουσιν ἀνιχνεύοντες οἰνοποσία. **31** Μη θεωρεῖ τον οἶνον ὅτι κοκκινίζει, ὅτι δίδει το χρῶμα αὐτοῦ εἰς το ποτήριον, ὅτι καταβαίνει ευαρέστω. **32** Ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ δάκνει ὡς ὄφις και κεντρώνει ὡς βασιλίσκος· **33** οἱ ὀφθαλμοί σου θέλουσι κυττάξει αλλοτρίας γυναίκα, και ἡ καρδιά σου θέλει λαλήσει αἰσχρά· **34** και θέλεις εἰσθαί ὡς κοιμώμενος ἐν μέσω θαλάσσης, και ὡς κοιτώμενος ἐπὶ κορυφῆς, καταρτίου· **35** με ἔτυπον, θέλεις εἰπεῖ, και δεν ἐπόνεσα· με ἔδειραν, και δεν ᾠθάνθη· πότε θέλω ἐγερεθῆ, διά να υπάγω να ζητήσω αὐτόν πάλιν;

24 Μη ζήλευε τους κακοῦς ἀνθρώπους, μηδέ ἐπιθυμῶ να ἴσαι μετ' αὐτῶν· **2** διότι ἡ καρδιά αὐτῶν μελετὰ καταδυναστεύει, και τα χεῖλη αὐτῶν λαλοῦσι κακουργίας. **3** Διά της σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος και διά της συνέσεως στερεόνεται. **4** Και διά της γνώσεως τα ταμεῖα θέλουσι γεμισθῆ ἀπὸ παντός πολυτίμου και

ευφροσύνου πλούτου. **5** Ὁ σοφός ἀνθρώπος ἰσχύει, και ὁ ἀνθρώπος ὁ φρόνιμος αὐξάνει δύναμιν. **6** Διότι διά σοφῶν βουλῶν θέλεις κάμει τον πόλεμόν σου· εκ του πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **7** Ἡ σοφία εἶναι παραπολὸ υψηλὴ διά τον ἀφρονα· δεν θέλει ἀνοίξει το στόμα αὐτοῦ ἐν τῇ πύλῃ. **8** Ὅστις μελετὰ να πράξῃ κακόν, θέλει ὀνομασθῆ ἀνὴρ κακεντρεχῆς. **9** Ἡ μελέτη της ἀφροσύνης εἶναι αμαρτία· και ὁ χλευαστῆς βδέλυγμα εἰς τους ἀνθρώπους. **10** Εἰάν μικροψυχῆσῃς ἐν τῇ ἡμέρα της συμφοράς, μικρὰ εἶναι ἡ δύναμίς σου. **11** Ἐλευθέρονε τους συρομένους εἰς θάνατον, και μη ἀποσύρου ἀπὸ των ὄντων εἰς ἀκμὴν σφαγῆς. **12** Εἰάν εἰπῃς, Ἰδοῦ, ἡμεῖς δεν ἐξεύρομεν τούτο· δεν γνωρίζει ὁ σταθμίζων τας καρδίας· και ὁ φυλάττων την ψυχὴν σου και ἀποδίδων εἰς ἕκαστον κατὰ τα ἔργα αὐτοῦ, δεν ἐξεύρει· **13** Υἱέ μου, φάγε μέλι, διότι εἶναι καλόν· και κηρήθραν, διότι εἶναι γλυκεία ἐπὶ του ουρανίσκου σου· **14** Τοιαυτὴ θέλει εἰσθαί εἰς την ψυχὴν σου ἡ γνώσις της σοφίας ὅταν εὕρῃς αὐτήν, τότε θέλεις λάβει ἀμοιβήν, και ἡ ἐλπίς σου δεν θέλει ἐκκοπή. **15** Μη στήνε παγίδα, ὡ ἀνομε, κατὰ της γῆς κατοικίας του δικαίου· μη τράξῃς τον τόπον της ἀναπαύσεως αὐτοῦ· **16** διότι ὁ δίκαιος πίπτει ἐπτάκις και σηκώνεται· ἀλλ' οἱ ἀσεβεῖς θέλουσι πέσει εἰς ὄλεθρον. **17** Εἰς την πτώσιν του ἐχθροῦ σου μη χαρῆς· και εἰς το ὀλίσημα αὐτοῦ ἀς μη ευφραίνεται ἡ καρδιά σου· **18** Μήποτε ὁ Κύριος ἴδῃ και φανή τούτο κακόν εἰς τους ορθαλοῦς αὐτοῦ και μεταστρέψῃ τον θυμόν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. **19** Μη ἀγανάκτει περί των πονηρευομένων· μη ζήλευε τους ἀσεβεῖς· **20** διότι δεν θέλει ἔχει τέλος αγαθόν ὁ κακός ὁ λύχνος των ἀσεβῶν θέλει βρεσθῆ. **21** Υἱέ μου, φοβου τον Κύριον και τον βασιλέα· και μη ἔχε συγκοινωνίαν μετὰ στασιαστῶν· **22** διότι ἡ συμφορὰ αὐτῶν θέλει ἐπέλθει ἐξαίφνης· και τις γνωρίζει ἀμφοτέρων τας τιμωρίας· **23** Ταῦτα προσέτι εἶναι διά τους σοφοῦς. Ἡ προσωποληψία ἐν τῇ κρίσει δεν εἶναι καλόν. **24** Τον λέγοντα πρὸς τον ἀσεβῆ, Εἶσαι δίκαιος, τούτον οἱ λαοὶ θέλουσι καταρασθῆ και τα ἔθνη θέλουσι βδελύττεσθαι· **25** ἀλλ' εἰς τους ἐλέγχοντας αὐτόν θέλει εἰσθαί χάρις, και εὐλογία αγαθῶν θέλει ἐλθεῖ ἐπ' αὐτούς. **26** Ὅστις ἀποκρίνεται λόγους ορθοῦς, εἶναι ὡς ὁ φιλῶν τα χεῖλη. **27** Διάταττε το ἔργον σου ἔξω και προετοίμαζε αὐτό εἰς σεαυτόν ἐν τῷ ἀγρῷ· και ἔπειτα οἰκοδόμησον τον οἶκόν σου. **28** Μη ἴσο μάρτυς ἀδικος κατὰ του πλησίον σου, μηδέ ἀπάνα διά των χειλῶν σου. **29** Μη εἰπῃς, Καθὼς ἔκαμεν εἰς ἐμέ, οὕτω θέλω κάμει εἰς αὐτόν· θέλω ἀποδώσει εἰς τον ἀνθρώπον κατὰ το ἔργον αὐτοῦ. **30** Διέβαινον διά του αγροῦ του οκνηροῦ και διά του ἀμπελώνος του ἀνθρώπου του ἐνδεοῦς φρενῶν· **31** και ἰδοῦ, πανταχού εἶχον βλαστήσει ἀκανθαί· κνίδαί εἶχον σκεπάσει το πρόσωπον αὐτοῦ, και το λιθόφραγμα αὐτοῦ ἴσο κατακεκρημισμένον. **32** Τότε ἐγὼ θεωρήσας ἐσυλλογίσθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου· ἰδοῦ, και ἔλαβον διδασκαλίαν. **33** Ὀλίγος ὕπνος, ὀλίγος νυσταγμός, ὀλίγη συμπλοκή των χειρῶν εἰς τον ὕπνον· **34** ἔπειτα ἡ πτωχεία σου ἔρχεται ὡς ταχυδρόμος, και ἡ ἔνδειά σου ὡς ἀνὴρ ἔνοπλος.

25 Και αὐταί εἶναι παροιμίαι του Σολομώντος, τας ὁποίας συνέλεξαν οἱ ἀνθρώποι του Ἐξεκίου,

βασιλέως του Ιούδα. **2** Δόξα του Θεού είναι να καλύπτει το πράγμα: δόξα δε των βασιλέων να εξιχνιάζωσι το πράγμα. **3** Ο ουρανός κατά το ύψος και η γη κατά το βάθος και η καρδιά των βασιλέων είναι ανεξερευνητα. **4** Αφαίρεσον την σκωρίαν από του αργύρου, και σκευός θέλει εξέλθει εις τον χρυσοχόον· **5** αφαιρέσον τους ασεβείς απ' έμπροσθεν του βασιλέως, και ο θρόνος αυτού θέλει στερεωθή εν δικαιοσύνη. **6** Μη αλαζονεύου έμπροσθεν του βασιλέως, και μη ίστασαι εν τω τόπω των μεγάλων· **7** Διότι καλύτερον να σοι είπωσι, Ανάβα εδώ, παρά να καταβιασθής επί παρουσία του άρχοντος, τον οποίον είδον οι οφθαλμοί σου. **8** Μη εξέλθης εις έριδα ταχέως μήποτε εν τω τέλει απορήσης τι να κάμης, όταν ο πλησίον σου σε καταισχύνη. **9** Εκδίκασον την δίκη σου μετά του πλησίον σου· και μη ανακάλυπτε το μυστικόν άλλου. **10** Μήποτε ο ακούων σε ονειδίση και η καταισχύνη σου δεν εξαλειφθή. **11** Λόγος λαληθείς πρεπόντως είναι μίλα χρυσά εις ποικιλιατα αργυρά. **12** Ως ενώτιον χρυσούν και στολίδιον καθαρού χρυσιού, είναι ο σοφός ο ελέγχων ωτίον υπήκοον. **13** Ως το ψυχός της χιόνος εν καιρώ του θερισμού, ούτως είναι ο πιστός πρέσβυς εις τους αποστέλλοντας αυτόν· διότι αναπαύει την ψυχήν των κυρίων αυτού. **14** Ο καυχώμενος εις δώρον ψευδές ομοιάζει σύννεφα και άνεμον χωρίς βροχής. **15** Δι' υπομονής πείθεται ο ηγεμών· και η γλυκεία γλώσσα συντριβει οστά. **16** Εύρηκας μέλι· φάγε όσον σου είναι αρκετόν, μήποτε υπερεμπλησθής απ' αυτού και εξεμέσης αυτό. **17** Σπανίως βάλε τον πόδα σου εις τον οίκον του πλησίον σου, μήποτε σε βαρυνθή και σε μισήση. **18** Ο άνθρωπος, όστις μαρτυρεί κατά του πλησίον αυτού μαρτυρίαν ψευδή, είναι ως ρόπαλον και μάχιρα και βέλος οξύ. **19** Πίστις προς άπιστον εν ημέρα συμφοράς είναι ως οδόντιον σεσηπός και πους εξηρθρωμένος. **20** Ως ο εκδυόμενος ιμάτιον εν ημέρα ψύχους και το όζος επί νίτρον, ούτως είναι ο ψάλλων άσματα εις λελυτημένην καρδίαν. **21** Εάν πεινά ο εχθρός σου, δος εις αυτόν άρτον να φάγη· και εάν διψά, πότισον αυτόν ύδωρ· **22** διότι θέλεις σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού, και ο Κύριος θέλει σε ανταμείψει. **23** Ο βορράς άνεμος εκδιώκει την βροχή· το δε ωργισμένον πρόσωπον την υποψιθυρίζουσαν γλώσσαν. **24** Καλήτερον να κατοική τις εν γωνία δώματος, παρά εν οίκω ευρυχώρω μετά γυναικός φιλερίδος. **25** Ως ύδωρ ψυχρόν εις ψυχήν διψώσαν, ούτως είναι αγγελία αγαθαί από μακρυνής γης. **26** Ο δικαίος σφάλλων έμπροσθεν του ασεβούς είναι ως πηγή θολερά και βρύσις διασφαρείσα. **27** Καθώς δεν είναι καλόν να τρώγη τις πολύ μέλι, ούτω δεν είναι ένδοξον να ζητή την ίδιαν αυτού δόξαν. **28** Όστις δεν κρατεί το πνεύμα αυτού, είναι ως πόλις κατηδαφισμένη και ατείχιστος.

26 Καθώς η χιών εν τω θέρει και καθώς η βροχή εν τω θερισμώ, ούτως εις τον άφρονα η τιμή δεν αμυζεί. **2** Ως περιφέρεται το στρουθίον, ως περιπετά η χελιδών, ούτως η άδικος κατάρα δεν θέλει επιφθάσει. **3** Μάστιξ διά τον ίππον, κημός διά τον όνον, και ράβδος διά την ράχιν των αφρόνων. **4** Μη αποκρίνου εις τον άφρονα κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη γενίης

και συ όμοιος αυτού. **5** Αποκρίνου εις τον άφρονα κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη ήναι σοφός εις τους οφθαλμούς αυτού. **6** Όστις αποστέλλει μήνυμα διά χειρός του άφρονος, αποκόπτει τους πόδας αυτού και πίνει ζημίαν. **7** Ως τα σκέλη του χωλού κρέμονται ανωφελή, ούτως είναι και παροιμία εν τω στόματι των αφρόνων. **8** Ως ο δεσμεύων λίθον εις σφενδόνην, ούτως είναι όστις δίδει τιμήν εις τον άφρονα. **9** Ως η άκανθα ωθουμένη εις την χείρα του μεθύσου, ούτως είναι η παροιμία εν τω στόματι των αφρόνων. **10** Ο δυνάστης μιαίνει τα πάντα και μισθώνει τους άφρονας, μισθώνει και τους παραβάτας. **11** Ως ο κύων επιστρέφει εις τον εμετόν αυτού, ούτως ο άφρων επαναλαμβάνει την αφροσύνην αυτού. **12** Είδες άνθρωπον νομιζόντα εαυτόν σοφόν; μάλλον ελπής είναι εκ του άφρονος παρά εξ αυτού. **13** Ο σκνηρός λέγει, Λέων είναι εν τη οδώ, λέων εν ταις πλατείαις. **14** Ως η θύρα περιστρέφεται επί τας στρόφιγγας αυτής, ούτως ο σκνηρός επί την κλίνην αυτού. **15** Ο σκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον και βαρύνεται να επιστρέψη αυτήν εις το στόμα αυτού. **16** Ο σκνηρός νομίζει εαυτόν σοφώτερον παρά επτά σοφούς γνωμοδότας. **17** Όστις διαβαίνων ανακατόνεται εις έριδα μη ανήκουσαν εις αυτόν, ομοιάζει τον πιάνοντα κύνα από των ωτίων. **18** Ως ο μανιακός όστις ρίπτει λόλογας, βέλη και θάνατον, **19** ούτως είναι ο άνθρωπος, όστις απατά τον πλησίον αυτού και λέγει, δεν έκαμον εγώ παίζων; **20** Όπου δεν είναι ξύλα, το πυρ σβύνεται και όπου δεν είναι ψιθυριστής, η έρις ηουχάζει. **21** Οι άνθρακες διά την ανθρακίαν και τα ξύλα διά το πυρ, και ο φίλικος άνθρωπος διά να εξάπτη έριδας. **22** Οι λόγοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως, και καταβαίνουσιν εις τα ενδόμυχα της κοιτίας. **23** Τα ένθερμα χείλι μετά πονηράς καρδιάς είναι ως σκωρία αργύρου επικεχρισμένη επί πήλινον αγγείον. **24** Όστις μισεί, υποκρίνεται με τα χείλι αυτού, και μηχανεύεται δόλον εν τη καρδιά αυτού. **25** Όταν ομιλή χαριέντως, μη πίστευε αυτόν· διότι έχει επτά βδελύγματα εν τη καρδιά αυτού. **26** Όστις σκεπάζει το μέρος δια δόλου, η πονηρία αυτού θέλει φανερωθή εν μέσω της συνάξεως. **27** Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και ο λίθος θέλει επιστρέψει επί τον κυλίοντα αυτόν. **28** Η ψευδής γλώσσα μισεί τους υπ' αυτής καταθλιβομένους και το απατηλόν στόμα εργαζεται καταστροφήν.

27 Μη καυχάσαι εις την αύριον ημέραν· διότι δεν εξεύρεις τι θέλει γεννήσει η ημέρα. **2** Ας σε επαινή άλλος και μη το στόμα σου· ξένος, και μη τα χείλι σου. **3** Βαρύς είναι ο λίθος και δυσβάστακτος η άμμος· αλλ' η οργή του άφρονος είναι βαρυτέρα των δύο. **4** Ο θυμός είναι σκληρός και η οργή οξεία· αλλά τις δύναται να σταθή έμπροσθεν της ζηλοτυπίας; **5** Ο φανερός έλεγχος είναι καλύτερος παρά κρυπτομένη αγάπη. **6** Πληγαί φίλου είναι πισταί· φιλήματα δε εχθρών πολυάριθμα. **7** Κεχορτασμένη ψυχή αποστρέφεται την κηρήθραν· εις δε την πεινασμένην ψυχήν παν πικρόν φαίνεται γλυκό. **8** Ως το πτηνόν το αποπλανώμενόν από της φωλεάς αυτού, ούτως είναι ο άνθρωπος ο αποπλανώμενος από του τόπου αυτού. **9** Τα μύρα και τα θυμιάματα ευφραίνουσι την καρδίαν, και η γλυκύτης του φίλου

διά της εγκαρδίου συμβουλής. **10** Τον φίλον σου και τον φίλον του πατρός σου μη εγκαταλίπης εις δε τον οίκον του αδελφού σου μη εισέλθης εν τη ημέρα της συμφοράς σου· διότι καλήτερον είναι γείτων πλησίον παρά αδελφός μακράν. **11** Υιέ μου, γίνου σοφός και εύφραϊνε την καρδίαν μου, διά να έχω τι να αποκρίνωμαι προς τον ονειδίζοντά με. **12** Ο φρόνιμος προβλέπει το κακόν και κρύπτεται· οι άφρονες εξακολουθούσι και τιμωρούνται. **13** Λάβε το ιμάτιον της εγγυωμένης διά ξένον και λάβε ενέχυρον απ' αυτού, εγγυωμένου περί ξένων πραγμάτων. **14** Ο εγειρόμενος το πρωί και ευλογών μετά μεγάλης φωνής τον πλησίον αυτού θέλει λογισθή ως καταρήμενος αυτόν. **15** Ακατάπαυστον στάξιμον εν ημέρα βροχερά, και φιλερις γυνή είναι όμοια· **16** ο κρύπτων αυτήν κρύπτει τον άνεμον· και το μύρον εν τη δεξιά αυτού κρυπτόμενον φωνάζει. **17** Ο σίδηρος ακονίζει τον σίδηρον· και ο άνθρωπος ακονίζει το πρόσωπον του φίλου αυτού. **18** Ο φυλάττων την σικίν θέλει φάγει τον καρπόν αυτής· και ο φυλάττων τον κύριον αυτού θέλει τιμηθή. **19** Καθώς εις το ύδωρ ανταποκρίνεται πρόσωπον εις πρόσωπον, ούτω καρδιά ανθρώπου εις άνθρωπον. **20** Ο άδης και η απώλεια δεν χορταίνουσι· και οι οφθαλμοί του ανθρώπου δεν χορταίνουσιν. **(Sheol 17585)** **21** Ο άργυρος δοκιμάζεται διά του χωνευτηρίου και ο χρυσός διά της καμίνου· ο δε άνθρωπος διά του στόματος των εγκωμιαζόντων αυτόν. **22** Και αν κοπανίσης διά κοπάνου τον άφρονα εν ιγδίω μεταξύ σίτου κοπανιζόμενου, η αφροσύνη αυτού δεν θέλει χωρισθή απ' αυτού. **23** Πρόσεχε να γνωρίζης την κατάστασιν των ποιμνίων σου, και επιμελού καλώς τας αγέλας σου. **24** Διότι ο πλούτος δεν μένει διαπαντός· ουδέ το διάδημα από γενεάς εις γενεάς. **25** Ο χόρτος βλαστάνει και η χλόη αναφαίνεται, και τα χόρτα των ορέων συνάγονται. **26** Τα αρνία είναι διά τα ενδύματά σου, και οι τράγοι διά την πληρωμήν του αγρού. **27** Και θέλεις έχει άφθονον γάλα αιγών διά την τροφήν σου, διά την τροφήν του οίκου σου και την ζωήν των θεραπειών σου.

28 Οι ασεβείς φεύγουσιν ουδενός διώκοντος· οι δε δίκαιοι έχουσι θάρρος ως λέων. **2** Διά τα αμαρτήματα του τόπου πολλοί είναι οι άρχοντες αυτού· δι' ανθρώπου όμως συνετού και νοήμονος το πολίτευμα αυτού θέλει διαρκεί. **3** Πτωχός άνθρωπος και δυναστεύων πτωχούς είναι ως βροχή κατακλύζουσα, ήτις δεν δίδει άρτον. **4** Όσοι εγκαταλείπουσι τον νόμον, εγκωμιάζουσι τους ασεβείς· αλλ' οι φυλάττοντες τον νόμον αντιμάχονται εις αυτούς. **5** Οι κακοί άνθρωποι δεν θέλουσι νοήσει κρίσιν· αλλ' οι ζητούντες τον Κύριον θέλουσι νοήσει τα πάντα. **6** Καλήτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη ακεραιότητι αυτού, παρά τον διεστραμμένον τας οδούς αυτού, και αν ήναι πλούσιος. **7** Ο φυλάττων τον νόμον είναι υιός συνετός· ο δε φίλος των ασώτων κατασχύνει τον πατέρα αυτού. **8** Ο αυξάνων την περιουσίαν αυτού διά τόκου και πλεονεξίας συνάγει αυτήν διά τον ελεούντα τους πτωχούς. **9** Του εκκλίνοντος το ωτίον αυτού από του να ακούη τον νόμον, και αυτή η προσευχή αυτού θέλει είσθαι βδέλυγμα. **10** Ο αποπλανών τους

ευθείς εις οδόν κακήν αυτός θέλει πέσει εις τον ίδιον αυτού λάκκον· αλλ' οι άμειπτοι θέλουσι κληρονομήσει αγαθά. **11** Ο πλούσιος άνθρωπος νομίζει εαυτόν σοφόν· αλλ' ο συνετός πτωχός εξελέγχει αυτόν. **12** Όταν οι δίκαιοι θριαμβεύωσι, μεγάλη είναι η δόξα· αλλ' όταν οι ασεβείς υψόνονται, οι άνθρωποι κρύπτονται. **13** Ο κρύπτων τας αμαρτίας αυτού δεν θέλει ευδοιωθή· ο δε εξομολογούμενος και παραιτών αυτές θέλει ελεηθή. **14** Μακάριος ο άνθρωπος ο φοβούμενος πάντοτε· όστις όμως σκληρύνει την καρδίαν αυτού, θέλει πέσει εις συμφοράν. **15** Λέων βρυχώμενος και άρκτος πεινώσα είναι διοικητής ασεβής επί λαόν πενιχρόν. **16** Ο ηγεμών ο στερούμενος συνέσεως πληθύνει τας καταδυναστείας· ο δε μισών την αρπαγήν θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού. **17** Ο άνθρωπος ο έχοντας αίματος ανθρώπου θέλει σπεύσει εις τον λάκκον· ουδείς θέλει κρατήσει αυτόν. **18** Ο περιπατών εν ακεραιότητι θέλει σωθή· ο δε διεστραμμένος εν ταις οδοίς αυτού θέλει πέσει διά μιας. **19** Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χορτασθή άρτον· ο δε ακολουθών τους μεταϊώφρονας θέλει εμπλησθή πτωχείας. **20** Ο πιστός άνθρωπος θέλει έχει πολλήν ευλογίαν· αλλ' όστις σπεύδει να πλουτήσῃ, δεν θέλει μείνει ατιμώρητος. **21** Να ήναι τις προσωπολήπτης, δεν είναι καλόν· διότι ο τοιούτος άνθρωπος δι' εν κομμάτιον άρτον θέλει ανομήσει. **22** Ο έχων πονηρόν οφθαλμόν σπεύδει να πλουτήσῃ, και δεν καταλαμβάνει ότι η ένδεια θέλει ελθεί επ' αυτόν. **23** Ο ελέγχων άνθρωπον ύστερον θέλει ευρεί περισσοτέραν χάριν, παρά τον κολακεύοντα διά της γλώσσης. **24** Ο κλέπτων τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, και λέγων, Τούτο δεν είναι αμαρτία, αυτός είναι σύντροφος του ληστου. **25** Ο αλαζών την καρδίαν διεγείρει έριδας· ο δε θαρρών επί Κύριον θέλει παχυνθή. **26** Ο θαρρών επί την ιδίαν αυτού καρδίαν είναι άφρων· αλλ' ο περιπατών εν σοφία, ούτος θέλει σωθή. **27** Όστις δίδει εις τους πτωχούς, δεν θέλει ελθεί εις ένδειαν· αλλ' όστις αποστρέφει τους οφθαλμούς αυτού, θέλει έχει πολλές κατάρας. **28** Όταν οι ασεβείς υψόνωνται, οι άνθρωποι κρύπτονται· αλλ' εν τη απωλεία εκείνων οι δίκαιοι πληθύνονται.

29 Άνθρωπος όστις ελεγχόμενος σκληρύνει τον τράχηλον, εξαίφνης θέλει αφανισθή και χωρίς ίάσεως. **2** Όταν οι δίκαιοι μεγαλυνθώσιν, ο λαός ευφραίνεται· αλλ' όταν ο ασεβής εξουσιάζῃ, στενάζει ο λαός. **3** Όστις αγαπά την σοφίαν, ευφραίνει τον πατέρα αυτού· αλλ' όστις συναναστρέφεται με πόρνας, φθειρεί την περιουσίαν αυτού. **4** Ο βασιλεύς διά της δικαιοσύνης στερεώνει τον τόπον· αλλ' ο δωρολήπτης καταστρέφει αυτόν. **5** Ο άνθρωπος όστις κολακεύει τον πλησίον αυτού, εκτείνει δίκτυον έμπροσθεν των βημάτων αυτού. **6** Ο κακός άνθρωπος παγιδεύεται εν τη ανομία· αλλ' ο δίκαιος ψάλλει και ευφραίνεται. **7** Ο δίκαιος λαμβάνει γνώσιν της κρίσεως των πενήτων· ο ασεβής δεν νοεί γνώσιν. **8** Οι χλευασταί άνθρωποι καταφλέγουσι την πόλιν· αλλ' οι σοφοί αποστρέφουσι την οργήν. **9** Ο σοφός άνθρωπος, διαφερόμενος μετά του άφρονος ανθρώπου, είτε οργίζεται, είτε γελά, δεν ευρίσκει ανάπαυσιν. **10** Οι άνδρες των αιμάτων μισούσι τον άμειπτον· αλλ' οι ευθείς εκζητούσι την

ζωήν αυτού. **11** Ο άφρων εκθέτει όλην αυτού την ψυχήν· ο δε σοφός αναχαιτίζει αυτήν εις τα οπίσω. **12** Εάν ο διοικητής προσέχη εις λόγους ψευδείς, πάντες οι υπηρέται αυτού γίνονται ασεβείς. **13** Πένης και δανειστής συναπαντώνται· ο Κύριος φωτίζει αμφοτέρων τους οφθαλμούς. **14** Βασιλέως κρίνοντος τους πτωχούς εν αληθεία, ο θρόνος αυτού θέλει σπερωθή διαπαντός. **15** Η ράβδος και ο έλεγχος δίδουσι σοφίαν· παιδιόν δε απολελυμένον καταισχύει την μητέρα αυτού. **16** Όταν οι ασεβείς πληθύνονται, η ανομία περισσεύει· αλλ' οι δίκαιοι θέλουσιν ιδεί την πτώσιν αυτών. **17** Παίδευε τον υιόν σου και θέλει φέρεi ανάπαυσιν εις σέ· και θέλει φέρεi ηδονήν εις την ψυχήν σου. **18** Όπου δεν υπάρχει όρασις, ο λαός διαφθείρεται· είναι δε μακάριος ο φυλάκτων τον νόμον. **19** Ο δούλος διά λόγων δεν θέλει διορθωθή· επειδή καταλαμβάνει μεν, αλλά δεν υπακούει. **20** Είδες άνθρωπον ταχύν εις τους λόγους αυτού; περισσότερα ελπίς είναι εκ του άφρονος παρά εξ αυτού. **21** Εάν τις ανατρέφει παιδιόν τον δούλον αυτού τρυφλώς, τέλος πάντων θέλει κατασταθή υιός. **22** Ο θυμώδης άνθρωπος εξάπτει έριδα, και ο οργίλος άνθρωπος πληθύνει ανομίας. **23** Η υπερηφάνια του ανθρώπου θέλει ταπεινώσει αυτόν· ο δε ταπεινόφρων απολαμβάνει τιμήν. **24** Ο συμμεριστής του κλέπτου μισεί την εαυτού ψυχήν· ακούει τον όρκον και δεν ομολογεί. **25** Ο φόβος του ανθρώπου στήνει παγίδα· ο δε πεποιθώς επί Κύριον θέλει είσθαι εν ασφαλεία. **26** Πολλοί ζητούσι το πρόσωπον του ηγεμόνος· αλλ' η του ανθρώπου κρίσις είναι παρά Κυρίου. **27** Ο άδικος άνθρωπος είναι βδέλυγμα εις τους δικαίους και ο ευθής εις την οδόν αυτού, βδέλυγμα εις τους ασεβείς.

30 Οι λόγοι του Αγοούρ, υιού του Ιακαί· τουτέστιν ο χρησμός, τον οποίον ο άνθρωπος έάλγησε προς τον Ιθιήλ, προς τον Ιθιήλ και τον Ούκαλ. **2** Βεβαίως εγώ είμαι ο αφρονέστερος των ανθρώπων, και φρόνησις ανθρώπου δεν υπάρχει εν εμοί· **3** και δεν έμαθον την σοφίαν, ούτε εξεύρω την γνώνσιν των αγίων. **4** Τις ανέβη εις τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγε τον άνεμον εν ταις χερσίν αυτού; τις εδέσμευσε τα ύδατα εν ιματίω; τις εστερέωσε πάντα τα άκρα της γης; τι το όνομα αυτού; και τι το όνομα του υιού αυτού, εάν εξεύρη; **5** Πας λόγος Θεού είναι δεδοκιμασμένος· είναι ασπίς εις τους πεποηθότας επ' αυτόν. **6** Μη προσθέσης εις τους λόγους αυτού· μήποτε σε εξελέγη, και ευρεθής ψεύστης. **7** Δύο ζητώ παρά σου· μη αρνηθής ταύτα εις εμέ πριν αποθάνω. **8** Μταισιότητα και λόγον ψευδή απομάκρυνε απ' εμού· πτωχείαν και πλούτον μη δώσης εις εμέ· τρέφε με με αυτόν· τροφήν. **9** Μήποτε χορτασθή και σε αρνηθώ και είπω, Τις είναι ο Κύριος; ή μήποτε ευρεθείς πτωχός κλέψω και λάβω το όνομα του Θεού μου επί ματαίω. **10** Μη καταλάλει υπηρέτην προς τον κύριον αυτού· μήποτε σε καταρασθή και ευρεθής ένοχος. **11** Υπάρχει γενεά, ήτις καταράται τον πατέρα αυτής και δεν ευλογεί την μητέρα αυτής. **12** Υπάρχει γενεά καθαρά εις τους οφθαλμούς αυτής, αλλά δεν είναι πεπλυμένη από της ακαθαρσίας αυτής. **13** Υπάρχει γενεά, της οποίας πόσον υψηλοί είναι οι οφθαλμοί και τα βλέφαρα αυτής επηρμένα. **14** Υπάρχει γενεά, της οποίας οι οδόντες

είναι ρομφαίαι και οι μυλόδοντες μάχαιραι, διά να κατατρώγωσι τους πτωχούς της γης και τους ενδεείς εκ μέσου των ανθρώπων. **15** Η βδέλλα έχει δύο θυγατέρας, αίτινες φωνάζουσι, Φέρε, φέρε. Τα τρία ταύτα δεν χορταίνουσι ποτέ, μάάλιστα τέσσαρα δεν λέγουσι ποτέ, Αρκεί. **16** Ο άδης, και η στείρα μήτρα· η γη, ήτις δεν χορταίνει από ύδατος, και το πυρ, το οποίον δεν λέγει, Αρκεί. (Sheol h7585) **17** Τον οφθαλμόν, όστις εμπαιζει τον πατέρα αυτού και καταφρονεί να υπακούσιν εις την μητέρα αυτού, οι κόρακες της φάραγγος θέλουσιν εκβάλει και οι νεοσσοί των αετών θέλουσι φάγει. **18** Τα τρία ταύτα είναι θαυμαστά εις εμέ, μάάλιστα τέσσαρα δεν εννοώ· **19** Τα ίχνη του αετού εις τον ουρανόν· τα ίχνη του όφεως επί του βράχου· τα ίχνη του πλοίου εν μέσω της θαλάσσης και τα ίχνη του ανθρώπου εν τη νεότητι. **20** Τοιαύτη είναι η οδός της μοιχαλίδος γυναικός· τρώγει και σπογγίζει το στόμα αυτής, και λέγει, Δεν έπραξα ανομίαν. **21** Διά τρία η γη ταράττεται, μάάλιστα διά τέσσαρα, τα οποία δεν δύναται να υποφέρει· **22** Διά τον δούλον, όταν βασιλεύσῃ· και τον άφρονα, όταν χορτασθή άρτον· **23** διά την μησητήν γυναικα, όταν υπανδρευθή και την δούλην, όταν εκδώξη την κυρίαν αυτής. **24** Τα τέσσαρα ταύτα είναι ελάχιστα επί της γης, είναι όμως σοφώτατα· **25** οι μύρμηκες, οιτινες είναι λαός αδύνατος· αλλ' εν τω θερεί ετοιμάζουσι την τροφήν αυτών· **26** οι χοιρογούλλοι, οιτινες είναι λαός ανίσχυρος αλλά κάμνουσι τους οικους αυτών επί βράχου· **27** αι ακρίδες, αίτινες δεν έχουσι βασιλέα· αλλ' εκβαίνουσι πάσαι ομού κατά τάγματα· **28** ο ασκάλαβος, όστις βαστάζεται εν ταις χερσίν αυτού, και διατριβει εν τοις παλατίοις των βασιλέων. **29** Τα τρία ταύτα βαδίζουσι καλώς, μάάλιστα τέσσαρα περιπατούσιν ευπρεπώς· **30** Ο λέων, όστις είναι ο ισχυρότερος των ζώων, και δεν στρέφει από προσώπου τινός· **31** Ο αλέκτωρ, ο τράγος έτι· και ο βασιλεύς, περικεκυκλωμένος υπό του λαού αυτού. **32** Εάν έπραξας αφρόνως υψώνων σεαυτόν, και εάν εβουλεύθης κακόν, βάλε χείρα επί στόματος. **33** Διότι όστις κυπά το γάλα, εκβάλλει βούτυρον· και όστις εκθλίβει την ρίνα, εκβάλλει αίμα· και όστις ερεθίζει οργήν, εξαγει μάχας.

31 Οι λόγοι του βασιλέως Λεμουήλ, ο χρησμός, τον οποίον η μητηρ αυτού εδίδαξεν αυτόν. **2** Τι, υιέ μου; και τι, τέκνον της κοιλίας μου; και τι, υιέ των ευχών μου; **3** Μη δώσης τας δυνάμεις σου εις τας γυναίκας, μηδέ τας οδοούς σου εις τας αφανιστριάς των βασιλέων. **4** Δεν είναι των βασιλέων, Λεμουήλ, δεν είναι των βασιλέων να πίνωσιν οίνον, ουδέ των ηγεμόνων, σίκερα· **5** μήποτε πίνοντες λησμονήσωσι τον νόμον και διαστρέψωσι την κρίσιν τινός τεθλιμμένου. **6** Δίδετε σίκερα εις τους τεθλιμμένους, και οίνον εις τους πεπικραμένους της ψυχής· **7** διά να πώσω και να λησμονήσωσιν την πτωχείαν αυτών και να μη ενθυμώνται πλέον την δυστυχίαν αυτών. **8** Άνοιγε το στόμα σου υπέρ του αφώνου, υπέρ της κρίσεως πάντων των εγκαταλελειμμένων. **9** Άνοιγε το στόμα σου, κρίνε δίκαιως, και υπερασπίζου τον πτωχόν και τον ενδεή. **10** Γυναικάς ενάρτερον τις θέλει ευρεί; διότι η τοιαύτη είναι πολύ τιμιωτέρα υπέρ τους μαργαρίτας. **11**

Η καρδιά του ανδρός αυτής θαρρεί επ' αυτήν, και δεν θέλει στερείσθαι αφθονίας. **12** Θέλει φέρει εις αυτόν καλόν και ουχί κακόν, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτής. **13** Ζητεί μαλλίον και λινάριον και εργάζεται ευχαρίστως με τας χείρας αυτής. **14** Είναι ως τα πλοία των εμπόρων· φέρει την τροφήν αυτής από μακρόθεν. **15** Και εγείρεται ενώ είναι έτι νυξ και δίδει τροφήν εις τον οίκον αυτής, και έργα εις τας θεραπαίνας αυτής. **16** Θεωρεί αγρόν και αγοράζει αυτόν· εκ του καρπού των χειρών αυτής φυτεύει αμπελώνα. **17** Ζώνει την οσφύν αυτής με δύναμιν, και ενισχύει τους βραχίονας αυτής. **18** Αισθάνεται ότι το εμπόριον αυτής είναι καλόν· ο λύχνος αυτής δεν σβύνεται την νύκτα. **19** Βάλλει τας χείρας αυτής εις το αδράκτιον και κρατεί εν τη χειρί αυτής την ηλακάτην. **20** Ανοίγει την χείρα αυτής εις τους πτωχούς και εκτείνει τας χείρας αυτής προς τους ενδεείς. **21** Δεν φοβείται την χιόνα διά τον οίκον αυτής· διότι πας ο οίκος αυτής είναι ενδεδυμένοι διπλά. **22** Κάμνει εις εαυτήν σκεπάσματα· το ένδυμα αυτής είναι βύσσος και πορφύρα. **23** Ο ανήρ αυτής γνωρίζεται εν ταις πύλαις, όταν κάθηται μεταξύ των πρεσβυτέρων του τόπου. **24** Κάμνει λεπτόν πανίον και πωλεί· και δίδει ζώνας εις τους εμπόρους. **25** Ισχύν και ευπρέπειαν είναι ενδεδυμένη· και ευφραίνεται διά τον μέλλοντα καιρόν. **26** Ανοίγει το στόμα αυτής εν σοφία· και επί της γλώσσης αυτής είναι νόμος ευμενείας. **27** Επαγρυπνεί εις την κυβέρνησιν του οίκου αυτής και άρτον οκνηρίας δεν τρώγει. **28** Τα τέκνα αυτής σηκώνονται και μακαρίζουσιν αυτήν· ο ανήρ αυτής, και επαινεί αυτήν. **29** Πολλά θυγατέρες εφέρθησαν αξίως, αλλά συ υπερέβης πάσας. **30** Ψευδής είναι η χάρις και μάταιον το κάλλος· η γυνή η φοβουμένη τον Κύριον, αυτή θέλει επαινείσθαι. **31** Δότε εις αυτήν εκ του καρπού των χειρών αυτής και τα έργα αυτής ας επαινώσιν αυτήν εν ταις πύλαις.

Ἐκκλησιαστής

1 Λόγοι του Εκκλησιαστού, υιού του Δαβίδ, βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **2** Ματαιιότης ματαιιοτήτων, εἶπεν ο Εκκλησιαστής ματαιιότης ματαιιοτήτων, τα πάντα ματαιιότης. **3** Τις ωφέλεια εἰς τον ἄνθρωπον εκ παντός του μόχθου αυτού, τον οποίον μοχθεῖ υπό τον ἥλιον; **4** Γενεά υπάγει, και γενεά ἔρχεται· η δε γη διαμένει εἰς τον αἰώνα. **5** Και ανατέλλει ο ἥλιος, και δύει ο ἥλιος και σπεύδει προς τον τόπον αυτού, ὅθεν ἀνέτειλεν. **6** Υπάγει προς τον νότον ο ἄνεμος, και επιστρέφει προς τον βορράν· ακαταπαύστως περιστρεφόμενος υπάγει, και ἐπανερχεται ἐπὶ τους κύκλους αυτού, ο ἄνεμος. **7** Πάντες οι ποταμοὶ υπάγουσιν εἰς την θάλασσαν, και η θάλασσα ποτέ δεν γεμίζει· εἰς τον τόπον ὅθεν ρέουσιν οι ποταμοί, ἐκεῖ πάλιν επιστρέφουσι, διὰ να υπάγωσι. **8** Πάντα τα πράγματα εἶναι εν κόπῳ· δεν δύναται ἄνθρωπος να εκφράσῃ τούτο· ο οφθαλμός δεν χορταίνεται βλέπων, και το ὠτίον δεν γεμίζει ἀκούον. **9** Ὅ, τι ἔγινε, τούτο πάλιν θέλει γείνει· και ὁ, τι συνέβη, τούτο πάλιν θέλει συμβῆ· και δεν εἶναι οὐδέν νέον υπό τον ἥλιον. **10** Υπάρχει πράγμα, περὶ του οποίου δύναται τις να εἴπῃ, Ἰδέ, τούτο εἶναι νέον; τούτο ἔγεινεν ἤδη εἰς τους αἰώνας οἵτινες υπήρξαν προ ημών. **11** Δεν εἶναι μνήμη των προγεγονότων, οὐδὲ θέλει εἰσθαι μνήμη των επιγενησομένων μετὰ ταῦτα, εἰς τους μέλλοντας να υπάρξωσιν ἔπειτα. **12** Εγὼ ο Εκκλησιαστής ἐστάθην βασιλεύς ἐπὶ τον Ισραὴλ εν Ιερουσαλήμ· **13** και ἔδωκα την καρδίαν μου εἰς το να ἐκζητήσω και να ἐρευνησω διὰ της σοφίας περὶ πάντων των γινομένων υπό τον ουρανόν· τον οχληρόν τούτον περισσασμόν· ο Θεός ἔδωκεν εἰς τους υἱούς των ἀνθρώπων, διὰ να μοχθῶσιν εν αὐτῷ. **14** Εἶδον πάντα τα ἔργα τα γινόμενα υπό τον ἥλιον, και ἰδοῦ, τα πάντα ματαιιότης και θλίψις πνεύματος. **15** Το στρεβλόν δεν δύναται να γείνη ευθές, και αι ἐλλείψεις δεν δύναται να ἀριθμηθῶσιν. **16** Εγὼ ἐλάλησα εν τη καρδίᾳ μου λέγων, Ἰδοῦ, ἐγὼ ἐμεγαλύνθην και ηυξήθην εἰς σοφίαν υπὲρ πάντας τους υπάρξαντας προ ἐμοῦ εν Ιερουσαλήμ, και η καρδία μου ἀπῆλαυσε πολλήν σοφίαν και γνώσιν. **17** Και ἔδωκα την καρδίαν μου εἰς το να γνωρίσω σοφίαν και εἰς το να γνωρίσω ανοσίαν και αφροσύνην· πλην ἐγνωρίσα ὅτι και τούτο εἶναι θλίψις πνεύματος. **18** Διότι εν πολλῇ σοφία εἶναι πολλή λύπη· και ὅστις προσθέτει γνώσιν, προσθέτει πόνον.

2 Εγὼ εἶπα εν τη καρδίᾳ μου, Ελθέ τώρα, να σε δοκιμάσω δι' ευφροσύνης και εντρύφα εἰς αγαθά· και ἰδοῦ, και τούτο ματαιιότης. **2** Εἶπα περὶ του γέλωτος, εἶναι μωρία· και περὶ της χαράς, εἰς ωφελεί αὐτης; **3** Ἐσκεφθην εν τη καρδίᾳ μου να ευφραίνω την σάρκα μου με οἶνον, ἐνῷ ἔτι η καρδία μου ησχολεῖται εἰς την σοφίαν· και να κρατήσω την μωρίαν, εωσὺ ἰδῶ τι εἶναι το αγαθόν εἰς τους υἱούς των ἀνθρώπων, διὰ να κάμνωσιν αὐτό υπό τον ουρανόν πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς αὐτών. **4** Ἐκαμον πράγματα μεγάλα εἰς ἐμαυτόν· ὠκοδόμησα εἰς ἐμαυτόν οικίας· ἐφύτευσα δι' ἐμαυτόν ἀμπελώνας. **5** Ἐκαμον δι' ἐμαυτόν κήπους και

παραδείσους και ἐφύτευσα εν αὐτοῖς δένδρα παντός καρπού. **6** Ἐκαμον δι' ἐμαυτόν δεξαμενάς υδάτων, διὰ να ποτίζω ἐξ αὐτών το ἄλσος το κατάφυτον εκ δένδρων. **7** Ἀπέκτησα δούλους και δούλας και εἶχον δούλους οικογενεῖς· ἀπέκτησα ἔτι ἀγέλας και ποιμνία περισσότερα υπὲρ πάντας τους υπάρξαντας προ ἐμοῦ εν Ιερουσαλήμ. **8** Συνήθροισα εἰς ἐμαυτόν και ἀργύριον και χρυσίον και ἐκλεκτά κειμήλια βασιλέων και τόπων· ἀπέκτησα εἰς ἐμαυτόν ἀδοντας και ἀδούσας και τα εντρυφήματα των υἱών των ἀνθρώπων, παν εἶδος παλλακίδων. **9** Και ἐμεγαλύνθην και ηυξήθην υπὲρ πάντας τους υπάρξαντας προ ἐμοῦ εν Ιερουσαλήμ· και η σοφία μου ἔμενεν εν ἐμοί. **10** Και παν ὁ, τι ἐξήτησαν οι οφθαλμοί μου, δεν ηρνήθην εἰς αὐτούς· δεν ἐμπόδισα την καρδίαν μου ἀπὸ πάσης ευφροσύνης, διότι η καρδία μου ευφραίνεται εἰς πάντας τους μόχθους μου· και τούτο ἴητο η μερίς μου εκ παντός του μόχθου μου. **11** Και παρετήρησα ἐγὼ εν πάσι τοῖς ἔργοις μου τα οποία ἔκαμον αι χεῖρές μου, και εν παντί τῷ μόχθῳ τον οποίον ἐμόχθησα, και ἰδοῦ, τα πάντα ματαιιότης και θλίψις πνεύματος, και οὐδέν ἀφελος υπό τον ἥλιον. **12** Και ἐστράφην ἐγὼ διὰ να παρατηρήσω την σοφίαν και την μωρίαν και την αφροσύνην· διότι τι θέλει κάμει ἄνθρωπος ἐλθών μετὰ τον βασιλέα; ὁ, τι ἔκαμον ἤδη. **13** Και ἐγὼ εἶδον ὅτι η σοφία υπερέχει της αφροσύνης, καθὼς το φῶς υπερέχει του σκότους. **14** Του σοφοῦ οι οφθαλμοί εἶναι εν τη κεφαλῇ αὐτοῦ, ο δε ἄφρων περιπατεῖ εν τῷ σκότει· πλην ἐγὼ ἐγνωρίσα ἔτι ὅτι εν συνάντημα θέλει συναντήσῃ εἰς πάντας τούτους. **15** Διὰ τούτο εἶπα ἐγὼ εν τη καρδίᾳ μου, Καθὼς συμβαίνει εἰς τον ἄφρονα, οὕτω θέλει συμβῆ και εἰς ἐμέ· διὰ τι λοιπόν ἐγὼ να γείνω σφωτέρως; ὅθεν ἐσυμπέρανα πάλιν εν τη καρδίᾳ μου, ὅτι και τούτο εἶναι ματαιιότης. **16** Διότι δεν θέλει μένει διαπαντός η μνήμη του σοφοῦ οὐδὲ του ἄφρονος· ἐπειδή εν ταις ἐπερχομέναις ἡμέραις τα πάντα θέλουσι πλεόν λησμονηθῆ. Και πως θέλει ἀποθάνει ο σοφός μετὰ του ἄφρονος; **17** Διὰ τούτο ἐμίσησα την ζωὴν, διότι μοχθηρὰ ἐφάνησαν εἰς ἐμέ τα ἔργα τα γινόμενα υπό τον ἥλιον· ἐπειδή τα πάντα ματαιιότης και θλίψις πνεύματος. **18** Ἐμίσησα ἔτι ἐγὼ πάντα τον μόχθον μου, τον οποίον εἶχον μοχθήσει υπό τον ἥλιον· διότι ἀφίνω αὐτόν εἰς τον ἄνθρωπον ὅστις θέλει σταθῆ μετ' ἐμέ. **19** Και τις οἶδεν αν θέλῃ εἰσθαι σοφός η ἄφρων; και ὁμως θέλει ἐξουσιάζει ἐπὶ παντός του μόχθου μου, τον οποίον ἐμόχθησα και εἰς τον οποίον ἔδειξα την σοφίαν μου υπό τον ἥλιον· ματαιιότης και τούτο. **20** Ὅθεν ἐγὼ στραφείς ἀπῆλπισα την καρδίαν μου περὶ παντός του μόχθου, τον οποίον ἐμόχθησα υπό τον ἥλιον. **21** Διότι εἶναι ἄνθρωπος, τον οποίον ο μόχθος ἐστάθην εν σοφία και γνώσει και εν ὀρθότητι· και ὁμως ἀφίνει αὐτόν εἰς ἄλλον διὰ μερίδα αὐτοῦ, ὅστις δεν ἐκοπίασεν εἰς αὐτόν· και τούτο ματαιιότης και κακόν μέγα. **22** Διότι τις ωφέλεια εἰς τον ἄνθρωπον ἀπὸ παντός του μόχθου αὐτοῦ και ἀπὸ της θλίψεως της καρδίας αὐτοῦ, εἰς τα οποία μοχθεῖ υπό τον ἥλιον; **23** Ἐπειδή πάσαι αι ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι πόνος, και οι μόχοι αὐτοῦ λύπη· και την νύκτα ἔτι η καρδία αὐτοῦ δεν κοιμάται· εἶναι και τούτο ματαιιότης. **24** Δεν εἶναι αγαθόν εἰς τον ἄνθρωπον να τρώγῃ και να πίνῃ και

να κάμνη την ψυχήν αυτού να απολαμβάνη καλόν εκ του μόχθου αυτού; και τούτο είδον εγώ, ότι είναι από της χειρός του Θεού. **25** Διότι τις θέλει φάγει και τις θέλει εντρυφήσει υπέρ εμέ; **26** Επειδή ο Θεός εις τον άνθρωπον τον αρεστόν ενώπιον αυτού δίδει σοφίαν και γνώσιν και χαράν· εις δε τον αμαρτωλών δίδει περισπασμόν, εις το να προσθέτη και να επισωρεύη, διά να δώση αυτά εις τον αρεστόν ενώπιον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

3 Χρόνος είναι εις πάντα, και καιρός παντί πράγματι υπό τον ουρανόν. **2** Καιρός του γεννάσθαι και καιρός του αποθνήσκειν· καιρός του φυτεύνει και καιρός του εκριζόνει το πεφυτευμένον· **3** καιρός του αποκτείνει και καιρός του ιατρεύειν· καιρός του καταστρέφειν και καιρός του οικοδομείν· **4** καιρός του κλαίειν και καιρός του γελάν· καιρός του πενθεύν και καιρός του χορεύειν· **5** καιρός του διασκορπίζειν λίθους και καιρός του συναίγειν λίθους· καιρός του εναγκαλίζεσθαι και καιρός του απομακρύνεσθαι από του εναγκαλισμού· **6** καιρός του αποκτήσαι και καιρός του απολέσαι· καιρός του φυλάττειν και καιρός του ρίπτειν· **7** καιρός του σχίζειν και καιρός του ράπτειν· καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν· **8** καιρός του αγαπήσαι και καιρός του μισήσαι· καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης. **9** Τις ωφέλεια εις τον εργαζόμενον από όσα αυτός μοχθεί; **10** Είδον τον περισπασμόν, τον οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους υιούς των ανθρώπων διά να μοχθώσιν εν αυτώ. **11** Τα πάντα έκαμε καλά εν τω καιρώ εκάστου· και τον κόσμον υπέβαλεν εις την διάνοιαν αυτών, χωρίς ο άνθρωπος να δύναται να εξηγήσθαι απ' αρχής μέχρι τέλους το έργον, το οποίον ο Θεός έκαμεν. **12** Εγνώρισα ότι δεν είναι άλλο καλόν δι' αυτούς, ειμή να ευφραίνηται τις και να κάμνη καλόν εν τη ζωή αυτού. **13** Και έτι το να τρώγη πας άνθρωπος και να πίνη και να απολαμβάνη καλόν εκ παντός του μόχθου αυτού, είναι χάρισμα Θεού. **14** Εγνώρισα ότι πάντα όσα έκαμεν ο Θεός, τα αυτά θέλουσιν είσθαι διαπαντός· δεν είναι δυνατόν να προσθέσι τις εις αυτά ουδέ να αφαιρέσθαι απ' αυτών· και ο Θεός έκαμε τούτο διά να φοβώνται ενώπιον αυτού. **15** ό, τι έγεινεν, ήδη είναι· και ό, τι θέλει γείνει, ήδη έγεινε· και ο Θεός ανακαλεί τα παρελθόντα. **16** Και είδον έτι υπό τον ήλιον τον τόπον της κρίσεως, και εκεί είναι η ανομία· και τον τόπον της δικαιοσύνης, και εκεί η ανομία. **17** Είπα εγώ εν τη καρδιά μου, Ο Θεός θέλει κρίνει τον δίκαιον και τον ασεβή· διότι δι' έκαστον πράγμα και επί παντός έργου είναι καιρός εκεί. **18** Είπα εγώ εν τη καρδιά μου περί της καταστάσεως των υιών των ανθρώπων, ότι θέλει δοκιμάσει αυτούς ο Θεός, και θέλουσιν ιδεί ότι αυτοί καθ' εαυτούς είναι κτήνη. **19** Διότι το συνάντημα των υιών των ανθρώπων είναι και το συνάντημα του κτήνους· και εν συνάντημα είναι εις αυτούς καθώς αποθνήσκει τούτο, ούτως αποθνήσκει και εκείνος· και η αυτή πνοή είναι εις πάντας· και ο άνθρωπος δεν υπερτερεί κατ' ουδέν το κτήνος· διότι τα πάντα είναι ματαιότης. **20** Τα πάντα κατανώσιν εις τον αυτόν τόπον· τα πάντα έγειναν εκ του χώματος και τα πάντα επιστρέφουσιν εις το χώμα. **21** Τις γνωρίζει το πνεύμα

των υιών των ανθρώπων, αν αυτό αναβαίνη εις τα άνω, και το πνεύμα του κτήνους, αν αυτό καταβαίνη κάτω εις την γην; **22** Είδον λοιπόν ότι δεν είναι καλύτερον, ειμή το να ευφραίνεται ο άνθρωπος εις τα έργα αυτού· διότι αυτή είναι η μερίς αυτού· επειδή τις θέλει φέρει αυτόν διά να ίδη το γενησόμενον μετ' αυτόν;

4 Τότε εγώ εστράφην και είδον πάσας τας αδικίας τας γινόμενας υπό τον ήλιον· και ιδού, δάκρυα των αδικουμένων, και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών· η δε δύναμις ήτο εν τη χειρί των αδικούντων αυτούς· και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών. **2** Όθεν εγώ εμακάρισα τους τελευταίους, τους ήδη αποθανόντας, μάλλον παρά τους ζώντας, όσοι ζώσιν έτι. **3** Καλύτερος δε αμφοτέρων είναι, όστις δεν υπήρξεν έτι, όστις δεν είδε τα πονηρά έργα τα γινόμενα υπό τον ήλιον. **4** Προσέτι εγώ εθεώρησα πάντα μόχθον και πάσαν επίτευξιν έργου, ότι διά τούτο ο άνθρωπος φθονείται υπό του πλησίον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **5** Ο άφρων περιπλέκει τας χείρας αυτού και τρώγει την εαυτού σάρκα. **6** Καλύτερον μία δραχμή πλήρης αναπαύσεως παρά δύο πλήρεις μόχθου και θλίψεως πνεύματος. **7** Πάλιν εστράφην εγώ και είδον ματαιότητα υπό τον ήλιον· **8** υπάρχει τις και δεν έχει δεύτερον· ναι, δεν έχει ούτε υιόν ούτε αδελφόν· και όμως δεν παύει από παντός του μόχθου αυτού· μάλιστα ο οφθαλμός αυτού δεν χορταίνει πλούτου· και δεν λέγει, διά τίνα εγώ κοπιάζω και στερώ την ψυχήν μου από αγαθών; και τούτο είναι ματαιότης και περισπασμός λυπηρός. **9** Καλύτεροι οι δύο υπέρ τον ένα· επειδή αυτοί έχουσι καλήν αντιμισθίαν εν τω κόπω αυτών. **10** Διότι, εάν πέσωσιν, ο εις θέλει σηκώσθαι τον σύντροφον αυτού· αλλ' ουαί εις τον ένα, όστις πέση και δεν έχη δεύτερον να σηκώση αυτόν. **11** Πάλιν, εάν δύο πλαγιάσωσιν ομού, τότε θερμαίνονται· ο εις όμως πως θέλει θερμανθή; **12** Και εάν τις υπερισχύη κατά του ενός, οι δύο θέλουσιν αντισταθή εις αυτόν· και το τριπλούν σχοίνιον δεν κόπτεται ταχέως. **13** Καλύτερον πτωχών και σοφόν παιδίον παρά βασιλεύς γέρον και άφρων, όστις δεν είναι πλέον επιδεκτικός νουθεσίας. **14** Διότι το μεν εξέρχεται εκ του οίκου των δεσμιών διά να βασιλεύσῃ· ο δε και βασιλεύς γεννηθείς καθίσταται πένης. **15** Είδον πάντας τους ζώντας τους περιπατούντας υπό τον ήλιον, μετά του υιού, του δευτέρου, όστις θέλει σταθή αντ' αυτού. **16** Δεν υπάρχει τέλος εις πάντα τον λαόν, εις πάντας τους προϋπάρξαντας αυτών· αλλ' ουδέ οι μετά ταύτα θέλουσιν ευφρανθή εις αυτόν· λοιπόν και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

5 Φύλαττε τον πόδα σου, όταν υπάγης εις τον οίκον του Θεού· και προθυμού μάλλον να ακούης, παρά να προσφέρης θυσίαν αφρόνων, οίτινες δεν αισθάνονται ότι πράττουσι κακώς. **2** Μη σπεύδε διά του στόματός σου, και η καρδιά σου ας μη επιταχύνη να προφέρη λόγον ενώπιον του Θεού· διότι ο Θεός είναι εν τω ουρανώ, συ δε επί της γής· όθεν οι λόγοι σου ας ήναι ολίγοι. **3** Επειδή το μεν όνειρον έρχεται εν τω πλήθει των περισπασμών· η δε φωνή του άφρονος εν τω πλήθει των λόγων. **4** Όταν ευχηθής ευχήν εις τον Θεόν, μη

βραδύνης να αποδώσης αυτήν· διότι δεν ευαρεστείται εις τους άφρονες απόδος ό, τι ηυχήθης. **5** Κάλλιον να μη ευχηθής, παρά ευχηθείς να μη αποδώσης. **6** Μη συχωρήσης εις το στόμα σου να φέρη επί σε αμαρτίαν· μηδέ είπης ενώπιον του αγγέλου, ότι ήτο εξ αγνοίας διά τι να οργισθή ο Θεός εις την φωνήν σου και να αφανίση τα έργα των χειρών σου; **7** Διότι εν τω πλήθει των ονειρών και εν τω πλήθει των λόγων είναι ματαιότητες· ου δε φοβού τον Θεόν. **8** Εάν ίδης κατάθλιψιν πένητος και παραβίασιν κρίσεως και δικαιοσύνης εν τη χώρα, μη θαυμάσης διά τούτο· διότι ο επί τον υψηλόν υψηλότερος επιτηρεί· και επί τούτους υψηλότεροι. **9** Η γη ωφελεί υπέρ πάντα· και αυτός ο βασιλεύς υπό των αγρών υπηρετείται. **10** Ο αγαπών τον αργύριον δεν θέλει χορτασθή αργυρίου· ουδέ εισοδημάτων ο αγαπών την αφθονίαν· ματαιότης και τούτο. **11** Πληθυνομένων των αγαθών πληθύνονται και οι τρώγοντες αυτά· και τις η ωφέλεια εις τους κυρίου αυτών, ειμή το να θεωρώσιν αυτά διά των οφθαλμών αυτών; **12** Ο ύπνος του εργαζομένου είναι γλυκύς, είτε ολίγον φάγη, είτε πολύ· ο δε του πλουσίου χορτασμός δεν αφίνει αυτόν να κοιμάται. **13** Υπάρχει κακόν θλιβερόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον· πλούτος φυλαττόμενος υπό του έχοντος αυτόν προς βλάβην αυτού. **14** Και ο πλούτος εκείνος χάνεται υπό συμφοράς κακής· αυτός δε γεννά υιόν και δεν έχει ουδέ εν τη χειρί αυτού. **15** Καθώς εξήλθεν εκ της κοιλάς της μητρός αυτού, γυμνός θέλει επιστρέψει, υπάγων καθώς ήλθε· και δεν θέλει βασταίνει ουδέκ εν του κόπου αυτού, διά να έχη εν τη χειρί αυτού. **16** Και τούτο έτι κακόν θλιβερόν, καθώς ήλθεν, ούτω να υπάγη· και τις ωφέλεια εις αυτόν ότι εκοπίασε διά τον άνεμον; **17** Θέλει προσέτι τρώγει κατά πάσας αυτού τας ημέρας εν σκότει και εν πολλή λύπη και αρρωστία και βασάνω. **18** Ίδου, τι είδον εγώ αγαθόν· είναι καλόν να τρώγη τις και να πίνη και να απολαμβάνη τα αγαθά όλου του κόπου αυτού, τον οποίον κοπιάζει υπό τον ήλιον, κατά τον αριθμόν των ημερών της ζωής αυτού, όσας έδωκεν ο Θεός εις αυτόν· διότι τούτο είναι η μερίς αυτού. **19** Και εις όντινα άνθρωπον ο Θεός δόσας πλούτη και υπάρχοντα, έδωκεν εις αυτόν και εξουσίαν να τρώγη απ' αυτών και να λαμβάνη το μερίδιον αυτού και να ευφραίνεται εις τον κόπον αυτού, τούτο είναι δώρον Θεού· **20** διότι δεν θέλει ενθυμείσθαι πολύ τας ημέρας της ζωής αυτού· επειδή ο Θεός αποκρίνεται εις την καρδίαν αυτού δι' ευφροσύνης.

6 Υπάρχει κακόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον, και τούτο συχνόν μεταξύ των ανθρώπων· **2** Άνθρωπος, εις τον οποίον ο Θεός έδωκε πλούτον και υπάρχοντα και δόξαν, ώστε δεν στερείται η ψυχή αυτού από πάντων όσα ήθελεν επιθυμήσει· πλην ο Θεός δεν έδωκεν εις αυτόν εξουσίαν να τρώγη εξ αυτών, αλλά τρώγει αυτά ξένος· και τούτο ματαιότης και είναι νόσος κακή. **3** Εάν άνθρωπος γεννήσκη εκατόν τέκνα και ζήση πολλά έτη, ώστε αι ημέραι των ετών αυτού να γείνωσι πολλάί, και η ψυχή αυτού δεν χορταίνη αγαθού και δεν λάβη και ταφήν, λέγω ότι το εξάμβλωμα είναι καλήτερον παρ' αυτών. **4** Διότι ήλθεν εν ματαιότητι και θέλει υπάγει εν σκότει, και το όνομα αυτού θέλει σκεπασθή

υπό σκότους· **5** δεν είδεν, ουδέ εγνώρισε τον ήλιον, έχει όμως περισσότεραν ανάπαυσιν παρ' εκείνον, **6** και δισχίλια έτη αν ζήση και καλόν δεν ίδη· δεν υπάγουσι πάντες εις τον αυτόν τόπον; **7** και ο μόχθος του ανθρώπου είναι διά το στόμα αυτού; και όμως η ψυχή δεν χορταίνει. **8** Διότι κατά τι υπερβαίνει ο σοφός τον άφρονα; κατά τι ο πτωχός, αν και εξεύρη να περιπατή έμπροσθεν των ζώντων; **9** Κάλλιον είναι να βλέπη τις διά των οφθαλμών, παρά να περιπλανάται με την ψυχήν· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **10** ό, τι έγεινεν, έλαβεν ήδη το όνομα αυτού, και εγνωρίσθη ότι ούτος είναι άνθρωπος· και δεν δύναται να κριθή μετά τον ισχυροτέρου αυτού· **11** Επειδή είναι πολλά πράγματα πληθύνοντα την ματαιότητα, τις ωφέλεια εις τον άνθρωπον; **12** Διότι τις γνωρίζει τι είναι καλόν διά τον άνθρωπον εν τη ζωή, κατά πάσας τας ημέρας της ζωής της ματαιότητος αυτού, τας οποίας διέρχεται ως σκιά; διότι τις θέλει απαγγείλει προς τον άνθρωπον, τι θέλει είσθαι μετ' αυτόν υπό τον ήλιον;

7 Κάλλιον όνομα καλόν παρά πολύτιμον μύρον· και η ημέρα του θανάτου παρά την ημέραν της γεννήσεως. **2** Κάλλιον να υπάγη τις εις οίκον πένθους, παρά να υπάγη εις οίκον συμποσίου· διότι τούτο είναι το τέλος παντός ανθρώπου, και ο ζων θέλει βάλεϊ αυτό εις την καρδίαν αυτού. **3** Κάλλιον η λύπη παρά τον γέλωτα· διότι εκ της σκυθρωπότητος του προσώπου η καρδιά γίνεται φαίδροτέρα. **4** Η καρδιά των σοφών είναι εν οίκω πένθους· αλλ' η καρδιά των αφρόνων εν οίκω ευφροσύνης. **5** Κάλλιον εις τον άνθρωπον να ακούη επίπληξιν σοφού, παρά να ακούη άσμα αφρόνων· **6** διότι καθώς είναι ο ήχος των ακανθών υποκάτω του λέβητος, ούτως ο γέλως του άφρονος και τούτο ματαιότης. **7** Βεβαίως η καταδυναστεία παραλογίζει τον σοφόν· και το δώρον διαφθείρει την καρδίαν. **8** Κάλλιον το τέλος του πράγματος παρά την αρχήν αυτού· καλήτερος ο μακρόρθμος παρά τον υψηλόφρονα. **9** Μη σπεύδε εν τω πνευματί σου να θυμόνης· διότι ο θυμός αναπαύεται εν τω κόλπω των αφρόνων. **10** Μη είπης, Τις η αιτία, διά την οποίαν αι παρελθούσαι ημέραι ήσαν καλήτεροι παρά ταύτας; διότι δεν ερωτάς φρονίμως περί τούτου. **11** Η σοφία είναι καλή ως η κληρονομία, και ωφέλιμος εις τους βλέποντας τον ήλιον. **12** Διότι η σοφία είναι σκέπη, ως είναι σκέπη το αργύριον· πλην η υπεροχή της γνώσεως είναι, ότι η σοφία ζωοποιεί τους έχοντας αυτήν. **13** Θεώρει το έργον του Θεού· διότι τις δύναται να κάμη ευθές εκείνο, το οποίον αυτός έκαμε στρεβλόν; **14** Εν ημέρα ευτυχίας ευφραίνου, εν δε ημέρα δυστυχίας σκέπτου· διότι ο Θεός έκαμε το εν αντίστικον του άλλου, διά να μη ευρίσκη ο άνθρωπος μηδέκ οπίσω αυτού. **15** Τα πάντα είδον εν ταις ημέραις της ματαιότητός μου· υπάρχει δίκαιος, όστις αφανίζεται εν τη δικαιοσύνη αυτού· και υπάρχει ασεβής, όστις μακρομερεύει εν τη κακία αυτού. **16** Μη γίνου δίκαιος παραπολύ, και μη φρόνει σεαυτόν υπέρμετρα σοφόν· διά τι να αφανισθής; **17** Μη γίνου κακός παραπολύ, και μη έσο άφρων· διά τι να αποθάνης προ του καιρού σου; **18** Είναι καλόν να κρατής τούτο, από δε εκείνον να μη αποσύρης την χείρα σου· διότι ο φοβούμενος τον Θεόν θέλει εκφύγει πάντα

ταύτα. **19** Η σοφία ενδυναμώνει τον σοφόν περισσότερο παρά δέκα εξουσιάζοντες, οίτινες είναι εν τη πόλει. **20** Διότι δεν υπάρχει άνθρωπος δίκαιος επί της γης, όστις να πράττει το καλόν και να μη αμαρτάνη. **21** Προσέτι, μη δώσης την προσοχήν σου εις πάντας τους λόγους όσοι λέγονται: μήποτε ακούσης τον δούλον σου καταρώμενόν σε. **22** Διότι πολλάκις και η καρδιά σου γνωρίζει ότι και συ παρομοίως κατηράσθη άλλους. **23** Πάντα ταύτα εδοκίμασα διά της σοφίας είπα, **24** θέλω γείνει σοφός: αλλ' αύτη απεμακρύνθη απ' εμού. **25** **24** ό, τι είναι πολύ μακράν και εις άκρον βαρύ, τις δύναται να εύρη τούτο; **25** Εγώ περιήλθον εν τη καρδιά μου διά να μάθω και να ανιχνεύσω, και να εκζητήσω σοφίαν και τον λόγον των πραγμάτων, και να γνωρίσω την ασεβίαν της αφροσύνης και την ηλιθιότητα της ανοησίας. **26** Και εύρον ότι πικροτέρα είναι παρά θάνατον η γυνή, της οποίας η καρδιά είναι παγίδες και δίκτυα και αι χείρες αυτής δεσμά: ο αρεστός ενώπιον του Θεού θέλει εκφύγει απ' αυτής: ο δε αμαρτωλός θέλει συλληφθή εν αυτή. **27** **Ιδέ, τούτο εύρηκα, λέγει ο Εκκλησιαστής, εξετάζων εν προς εν, διά να εύρω τον λόγον:** **28** τον οποίον έτι η ψυχή μου εκζητεί αλλά δεν ευρίσκω: άνδρα ένα μεταξύ χιλίων εύρηκα: γυναίκα όμως μίαν μεταξύ πασών τούτων δεν εύρηκα. **29** **Ιδού, τούτο μόνον εύρηκα:** ότι ο Θεός έκαμε τον άνθρωπον ευθύν, αλλ' αυτοί επεζήτησαν λογισμούς πολλούς.

8 Τις είναι ως ο σοφός; και τις γνωρίζει την λύσιν των πραγμάτων; η σοφία του ανθρώπου φαιδρύνει το πρόσωπον αυτού, και η σκληρότης του προσώπου αυτού θέλει μεταβλήθῃ. **2** Εγώ σε συμβουλεύω να φυλάττης την προσταγήν του βασιλέως, και διά τον όρκον του Θεού. **3** Μη σπεύδε να φύγης απ' έμπροσθεν αυτού: μη εμμένης εις πράγμα κακόν: διότι παν ό, τι θελήσῃ, κάμνει. **4** Εν τω λόγω του βασιλέως είναι εξουσία: και τις θέλει ειπεί προς αυτόν, Τι κάμνεις; **5** Ο φυλάττων την προσταγήν δεν θέλει δοκιμάσει πράγμα κακόν: και η καρδιά του σοφού γνωρίζει τον καιρόν και τον τρόπον. **6** Παντί πράγματι είναι καιρός και τρόπος: όθεν η αθλιότης του ανθρώπου είναι πολλή επ' αυτόν. **7** Διότι δεν γνωρίζει τι θέλει συμβῆ: επειδή τις δύναται να απαγγείλῃ προς αυτόν πως θέλει ακουοθησεί; **8** Δεν υπάρχει άνθρωπος έχων εξουσίαν επί του πνεύματος, ώστε να εμποδίζῃ το πνεύμα: ουδέ έχων εξουσίαν επί της ημέρας του θανάτου: και εν τω πολέμω δεν είναι αποφυγή: και η ασέβεια δεν θέλει ελευθερώσει τους έχοντας αυτήν. **9** Πάντα ταύτα είδον, και προσήλωσα τον νού μου εις παν έργον, το οποίον γίνεται υπό τον ήλιον: είναι καιρός καθ' όν ο άνθρωπος εξουσιάζει άνθρωπον προς βλάβην αυτού. **10** Και ούτως είδον τους ασεβείς ενταφιασθέντας, οίτινες ήλθον και απήλθον από της γης της αγίας και ελησημονήθησαν εν τη πόλει, όπου έχον πράξει ούτω: και τούτο ματαιότης. **11** Επειδή η κατά του πονηρού έργου απόφασις δεν εκτελείται ταχέως, διά τούτο η καρδιά των υιών των ανθρώπων είναι όλη έκδοτος εις το να πράττῃ το κακόν. **12** Αν και ο αμαρτωλός πράττῃ κακόν, εκατοντάκις και μακροημερεύῃ, εγώ όμως γνωρίζω βεβαίως ότι θέλει είσθαι καλόν εις τους φοβουμένους τον Θεόν, οίτινες

φοβούνται από προσώπου αυτού. **13** εις δε τον ασεβή δεν θέλει είσθαι καλόν, και δεν θέλουσι μακρυνθῆαι ημέραι αυτού, αίτινες παρέρχονται ως σκιά: διότι δεν φοβείται από προσώπου του Θεού. **14** Υπάρχει ματαιότης, ήτις γίνεται επί της γής: ότι είναι, δίκαιοι εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα έργα των ασεβών, και είναι ασεβείς εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα έργα των δικαίων: είπα ότι και τούτο ματαιότης. **15** Διά τούτο εγώ επήνεσα την ευφροσύνην: διότι ο άνθρωπος δεν έχει καλήτερον υπό τον ήλιον, εμῆ και τρώγῃ και να πίνη και να ευφραίνηται: και τούτο θέλει μείνει εις αυτόν από του κόπου αυτού εν ταις ημέραις της ζωής αυτού, τας οποίας ο Θεός έδωκεν εις αυτόν υπό τον ήλιον. **16** Αφού έδωκα την καρδίαν μου εις το να γνωρίσω την σοφίαν και να ιδω τον περισπασμόν τον γινόμενον επί της γης, διότι ούτε ημέραν ούτε νύκτα δεν βλέπουνιν ύπνον εις τους οφθαλμούς αυτών. **17** τότε είδον παν το έργον του Θεού, ότι άνθρωπος δεν δύναται να εύρη το έργον του οποίον έγεινεν υπό τον ήλιον: επειδή όσον και αν κοπιάσῃ ο άνθρωπος ζητών, βεβαίως δεν θέλει ευρεῖ: έτι δε και ο σοφός εάν είπῃ να γνωρίσῃ αυτό, δεν θέλει δυνηθῆαι να εύρῃ.

9 Διότι άπαν τούτο εσεκέθην εν τη καρδιά μου, διά να εξιχνιάσω άπαν τούτο, ότι οι δίκαιοι και οι σοφοί, και τα έργα αυτών, είναι εν χειρὶ Θεού: δεν υπάρχει άνθρωπος γνωρίζων, είτε αγάπη θέλει είσθαι είτε μίσος: τα πάντα είναι έμπροσθεν αυτών. **2** Πάντα συμβαίνουσιν επίσης εις πάντας: εν συνάντημα είναι εις τον δίκαιον και εις τον ασεβή, εις τον αγαθόν και εις τον καθαρόν και εις τον ακάθαρτον, και εις τον θυσιάζοντα και εις τον μη θυσιάζοντα: ως ο αγαθός, ούτω και ο αμαρτωλός: ο ομνύων ως ο φοβούμενος τον όρκον. **3** Τούτο είναι το κακόν μεταξύ πάντων των γινομένων υπό τον ήλιον, ότι εν συνάντημα είναι εις πάντας: και μάλιστα η καρδιά των υιών των ανθρώπων είναι πλήρης κακίας, και αφροσύνη είναι εν τη καρδιά αυτών ενόσω ζώσι, και μετά ταύτα υπάγουσι προς τους νεκρούς. **4** Διότι εις τους έχοντα κοινωνίαν μεταξύ πάντων των ζώντων είναι ελπίς: επειδή κύων ζων είναι καλήτερος παρά λέοντα νεκρόν. **5** Διότι οι ζώντες γνωρίζουσιν ότι θέλουσιν αποθάνει: αλλ' οι νεκροί δεν γνωρίζουσιν ουδέν ουδέ έχουσι πλέον απόλασιν: επειδή το μνημόσυον αυτών ελησημονήθη. **6** Έτι και η αγάπη αυτών και το μίσος αυτών και ο φθόνος αυτών ήδη εχάθη: και δεν θέλουσιν έχει πλέον εις τον αιώνα μερίδα εις πάντα όσα γίνονται υπό τον ήλιον. **7** Υπαγε, φάγε τον άρτον σου εν ευφροσύνη και πίε τον οίνον σου εν ευθύμω καρδιά: διότι ήδη ο Θεός ευαρεστείται εις τα έργα σου. **8** Εν παντί καιρώ ας ήναι λευκά τα ιμάτιά σου: και έλαιον ας μη εκλείψῃ από της κεφαλής σου. **9** Χαίρου ζωήν μετά της γυναικός, την οποίαν ηγάπησας, πάσας τας ημέρας της ζωής της ματαιότητός σου, αίτινες σοι εδόθησαν υπό τον ήλιον, πάσας τας ημέρας της ματαιότητός σου: διότι τούτο είναι η μερίς σου εν τη ζωῇ και εν τω μόχθω σου, τον οποίον μοχθεῖς υπό τον ήλιον. **10** Πάντα όσα εύρη η χειρ σου να κάμη, κάμη κατά την δυνάμιν σου: διότι δεν είναι πράξις ούτε λογισμός ούτε γνώσις ούτε σοφία εν τω άδη όπου υπάγεις. **(Sheol h7585)** **11** Επέστρεψα και

είδον υπό τον ήλιον, ότι ο δρόμος δεν είναι εις τους ταχύποδας, ουδέ ο πόλεμος εις τους δυνατούς, αλλ' ουδέ ο άρτος εις τους σοφούς, αλλ' ουδέ τα πλούτη εις τους νοήμονας, αλλ' ουδέ η χάρις εις τους αξίους· διότι καιρός και περίστασις συναντά εις πάντας αυτούς. **12** Διότι ουδέ ο άνθρωπος γνωρίζει τον καιρόν αυτού· καθώς οι ιχθύες οίτινες πιάνονται εν κακώ δικτύω, και καθώς τα πτηνά, τα οποία πιάνονται εν παγίδι, ούτω παγιδεύονται οι υιοί των ανθρώπων εν καιρώ κακώ όταν εξαίφνης επέλθη επ' αυτούς. **13** Και ταύτην την σοφίαν είδον υπό τον ήλιον, και εφάνη εις εμέ μεγάλη· **14** 'Ητο μικρά πόλις και άνδρες εν αυτή ολίγοι· και ήλθε κατ' αυτής βασιλεύς μέγας και επολιόρκησεν αυτήν και ωκοδόμησεν εναντίον αυτής προχώματα μεγάλα· **15** αλλ' ευρέθη εν αυτή άνθρωπος πτωχός και σοφός, και αυτός διά της σοφίας αυτού ηλευθέρωσε την πόλιν· πλην ουδείς ενεθυμήθη τον πτωχόν εκείνον άνθρωπον. **16** Τότε εγώ είπα, Η σοφία είναι καλιτέρα παρά την δύναμιν, αν και η σοφία του πτωχού καταφρονήται και οι λόγοι αυτού δεν εισακούονται. **17** Οι λόγοι των σοφών εν ησυχία ακούονται μάλλον παρά την κραυγήν του εξουσιάζοντος μετά αφρόνων. **18** Η σοφία είναι καλιτέρα παρά τα όπλα του πολέμου· εις δε αμαρτωλός αφανίζει μεγάλα καλά.

10 Μυία αποθνήσκουσαι κάμνουσι το μύρον του μυρεψού να βρωμά, να αναβράζη· και μικρά αφροσύνη ατιμάζει τον εν υπολήψει επί σοφία και τιμή. **2** Η καρδιά του σοφού είναι εν τη δεξιά αυτού· η δε καρδιά του άφρονος εν τη αριστερά αυτού. **3** Και έτσι όταν ο άφρων περιπατή εν τη οδώ, λείπει σύνεσις αυτού και αναγγέλλει προς πάντας ότι είναι άφρων. **4** Εάν το πνεύμα του ηγεμόνος εγερθή εναντίον σου, μη αφήσης τον τόπον σου· διότι η γλυκύτης καταπαύει αμαρτίας μεγάλας. **5** Είναι κακόν το οποίον είδον υπό τον ήλιον, λάθος, λέγω, προερχόμενον από του εξουσιαστού· **6** ότι ο άφρων βάλλεται εις μεγάλας αξίας, οι δε πλούσιοι κάθηνται εν ταπεινώ τόπω. **7** Είδον δούλους εφ' ίππων και άρχοντας περιπατούντας ως δούλους επί της γης. **8** Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και όστις χαλά φραγμόν, όφρις θέλει δαγκάσει αυτόν. **9** Ο μετακινών λίθους θέλει βλαφθή υπ' αυτών· ο σχίζων ξύλα θέλει κινδυνεύσει εν αυτοίς. **10** Εάν ο σίδηρος αμβλυνηθή και δεν ακονίση τις την κόψιν αυτού, πρέπει να προσθέση δύναμιν· η σοφία δε είναι ωφέλιμος προς διεύθυνσιν. **11** Εάν ο όφρις δαγκάνη χωρίς συριγμού, πλην και ο συκοφάντης καλιτερος δεν είναι. **12** Οι λόγοι του στόματος του σοφού είναι χάρις· τα δε χείλη του άφρονος θέλουσι καταπίει αυτόν. **13** Η αρχή των λόγων του στόματος αυτού είναι αφροσύνη· και το τέλος της ομιλίας αυτού κακή μωρία. **14** Ο άφρων προσέτι πληθύνει λόγους, ενώ ο άνθρωπος δεν εξεύρει τι μέλλει γενέσθαι· και τις δύναται να απαγγείλη προς αυτόν τι θέλει είσθαι μετ' αυτόν; **15** Ο μόχθος των αφρόνων απαυδίζει αυτούς, επειδή δεν εξεύρουσι να υπάγωσιν εις την πόλιν. **16** Ουαί εις σε, γη, της οποίας ο βασιλεύς είναι νέος, και οι άρχοντές σου τρώγουσι το πρωί· **17** Μακαρία συ, γη, της οποίας ο βασιλεύς είναι υιός ευγενών, και οι άρχοντές σου τρώγουσιν εν καιρώ

προς ενίσχυσιν και ουχί προς μέθην. **18** Διά την πολλήν οκνηρίαν πίπτει η στέγασις· και διά την αργίαν των χειρών σταλάζει η οικία. **19** Δι' ευθυμίαν κάμνουσι συμπόσια, και ο όινος ευφραίνει τους ζώντας· το δε αργύριον αποκρίνεται εις πάντα. **20** Μη καταραστής τον βασιλέα μηδέ εν τη διανοία σου· και μη καταραστής τον πλούσιον εν τω ταμείω του κοιτώνος σου· διότι πτηνόν του ουρανού θέλει φέρει την φωνήν, και το έχον τας πτέρυγας θέλει αναγγείλει το πράγμα.

11 Ρίψον τον άρτον σου επί πρόσωπον των υδάτων· διότι εν ταις πολλαίς ημέραις θέλεις ευρεί αυτόν. **2** Δος μεριδίον εις επτά και έτι εις οκτώ· διότι δεν εξεύρεις τι κακόν θέλει γείνει επί της γης. **3** Εάν τα νέφη ήναι πλήρη, θέλουσι διαχύσει βροχήν επί την γήν· και εάν δένδρον πέση προς τον νότον ή προς τον βορράν, εν τω τόπω όπου πέση το δένδρον, εκεί θέλει μείνει. **4** Όστις παρατηρεί τον άνεμον, δεν θέλει σπείρει· και όστις θεωρεί τα νέφη, δεν θέλει θερίσει. **5** Καθώς δεν γνωρίζεις τις η οδός του ανέμου ουδέ τίμη τρόπον μορφώνονται τα οστά εν τη κοιλία της κυοφορούσης, ούτω δεν γνωρίζεις τα έργα του Θεού, όστις κάμνει τα πάντα. **6** Σπείρε τον σπόρον σου το πρωί, και την εσπέραν ας μη ησυχάση η χειρ σου· διότι δεν εξεύρεις τι θέλει ευδοκιμήσει, τούτο ή εκείνο, ή εάν και τα δύο ήναι επίσης αγαθά. **7** Γλυκύ βέβαια είναι το φως, και ευάρεστον εις τους οφθαλμούς να βλέπωσι τον ήλιον. **8** αλλά και εάν ο άνθρωπος ζήση έτη πολλά και ευφραίνηται εν πάσι τούτοις, ας ενθυμηθή όμως τα ημέρας του σκότους, ότι θέλουσι είσθαι πολλά. Πάντα τα συμβαίνοντα ματαιότης. **9** Ευφραίνου, νεανίσκε, εν τη νεότητι σου· και η καρδιά σου ας σε χαροποιή εν ταις ημέραις της νεότητός σου· και περιπάτει κατά τας επιθυμίας της καρδιάς σου· και κατά την όρασιν των οφθαλμών σου· πλην έξευρε, ότι διά πάντα ταύτα ο Θεός θέλει σε φέρει εις κρίσιν. **10** Και αφάρισον τον θυμόν από της καρδιάς σου, και απομάκρυνον την πονηρίαν από της σαρκός σου· διότι η νεότης και η παιδική ηλικία είναι ματαιότης.

12 Και ενθυμού τον Πλάστην σου εν ταις ημέραις της νεότητός σου· πριν έλθωσιν αι κακαί ημέραι, και φθάσωσι τα έτη εις τα οποία θέλεις ειπει· Δεν έχω ευχαρίστησιν εις αυτά· **2** πριν σκοτισθή ο ήλιος και το φως και σελήνη και οι αστέρες, και επανέλθωσι τα νέφη μετά την βροχήν· **3** ότε οι φύλακες της οικίας θέλουσι τρέμει, και οι άνδρες οι ισχυροί θέλουσι κλονίζεσθαι, και αι αλήθοσαι θέλουσι παύσει· διότι ωλιγοστεύθησαν, και αι βλέπουσαι διά των θυρίδων θέλουσιν αμαυρωθή· **4** και αι θύραι θέλουσι κλεισθή εν τη οδώ, ότε θέλει ασθενήσει η φωνή της αλεθούσης, και ο άνθρωπος θέλει εξεγειρεσθαι εις την φωνήν του στρουθίου, και πάσαι αι θυγατέρες του άσματος ατονίσωσιν· **5** ότε θέλουσι φοβείσθαι το ύψος και θέλουσι τρέμει εν τη οδώ· ότε η αμυγδαλέα θέλει ανθήσει και η ακρίς θέλει προξενει βάρος και η όρεξις θέλει εκλείψει· διότι ο άνθρωπος υπάγει εις τον αιώνιον οίκον αυτού και οι πενθούντες περικυκλούσι τας οδούς· **6** πριν λυθή η αργυρά άλυσος και σπάση ο λύχνος ο χρυσοός ή

συντριφθή η υδρία εν τη πηγή ή χαλάση ο τροχός εν τω φρέατι, **7** και επιστρέψη το χώμα εις την γην, καθώς ήτο, και το πνεύμα επιστρέψη εις τον Θεόν, όστις έδωκεν αυτό. **8** Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο Εκκλησιαστής τα πάντα ματαιότης. **9** Και όσον περισσότερο ο Εκκλησιαστής εστάθη σοφός, τόσο περισσότερο edίδαξε την γνώσιν εις τον λαόν· μάλιστα επρόσεξε και ηρεύνησε και έβαλεν εις τάξιν πολλάς παροιμίας. **10** Ο Εκκλησιαστής εζήτησε να εύρη λόγους ευαρέστους και το γεγραμμένον ήτο ευθύτης και λόγοι αληθείας. **11** Οι λόγοι των σοφών είναι ως βούκεντρα και ως καρφία εμπειηγμένα υπό των διδασκάλων των συναθροισάντων αυτούς· edόθησαν δε παρά του αυτού ποιμένος. **12** Περιπλέον δε τούτων, μάθε, υιέ μου, ότι το να κάμνη τις πολλά βιβλία δεν έχει τέλος, και η πολλή μελέτη είναι μόχθος εις την σάρκα. **13** Ας ακούσωμεν το τέλος της όλης υποθέσεως· φοβού τον Θεόν και φύλαττε τας εντολάς αυτού, επειδή τούτο είναι το παν του ανθρώπου. **14** Διότι ο Θεός θέλει φέρει εις κρίσιν παν έργον και παν κρυπτόν, είτε αγαθόν είτε πονηρόν.

Ἄσμα Ἀσμάτων

1 Το Ἄσμα των Ἀσμάτων, το του Σολομώντος. **2** Ἄς με φιλήσῃ με τα φιλήματα του στόματος αυτού. Διότι η ἀγάπη σου εἶναι καλιτέρα παρά τον οἶνον. **3** Διά την ευωδιάν των καλών μύρων σου, το ὄνομά σου εἶναι μύρον εκκεχυμένον· διά τούτο αἱ νεάνιδες σε αγαπῶσιν. **4** Ἐλκυσόν με· θέλομεν δράμει κατόπιν σου· ο βασιλεύς με εἰσήγαγεν εἰς τα ταμεία αυτού· θέλομεν ἀγάλλεσθαι και ευφραίνεσθαι εἰς σε, θέλομεν ενθυμείσθαι την ἀγάπην σου μάλλον παρά οἶνον· οἱ ἔχοντες ευθύτητα σε αγαπῶσι. **5** Μέλαινα εἶμαι, πλην εὐχαρις, θυγατέρες της Ιερουσαλήμ· ὡς τα σκηνώματα του Κηδάρ, ὡς τα παραπετάσματα του Σολομώντος. **6** Μη βλέπετε εἰς ἐμέ, ὅτι εἶμαι μεμελανωμένη, ἐπειδή ο ἥλιος με ἔκαυσεν· οἱ υἱοὶ της μητρός μου ωργίσθησαν κατ' ἐμού· με ἔβαλον φύλακα εἰς τους ἀμπελώνας τον ἰδίον μου ἀμπελώνα ὁμῶς δεν ἐφύλαξα. **7** Ἀπάγγειλόν μοι, συ, τον ὁποῖον αγαπά η ψυχὴ μου. Που ποιμαίνεις, που αναπαύεις το ποιμνιον την μεσημβρίαν· διά τι να γείνω ὡς περικεκαλυμμένη μεταξύ των ποιμνίων των συντρόφων σου; **8** Ἐάν δεν γνωρίζῃς τούτο ἀφ' ἐαυτῆς, ὠραία μεταξύ των γυναικῶν, ἔξελεθε συ κατόπιν εἰς τα ἴχνη του ποιμνίου, και ποιμαίνε τα ἐριφία σου πλησίον των σκηνῶν των βοσκῶν. **9** Με τα ἵππους των ἀμαζῶν του Φαραῶ σε ἐξωμοίωσα, ἠγαπημένη μου. **10** Αἱ σιαγόνες σου εἶναι ὠραία με τας σειράς των μαργαριτῶν, και ο τράχηλός σου με τα περιδέραια. **11** Θέλομεν κάμει εἰς σε ἀλύσεις χρυσᾶς με στίγματα ἀργυρίου. **12** Ἐνώσω ο βασιλεύς κἀθηται εἰς την τράπεζαν αυτού, ο νάρδος μου διαχέει την οσμὴν αυτού. **13** Δεμάτιον σμύρνης εἶναι εἰς ἐμέ ο αγαπητός μου· θέλει διανυκτερεύει μεταξύ των μαστῶν μου. **14** Ο αγαπητός μου εἶναι εἰς ἐμέ ὡς βότρυς κύπρινος εἰς τους ἀμπελώνας του Ἐν-γαδδί. **15** Ἰδοὺ, εἶσαι ὠραία, αγαπητή μου· ἰδοὺ, εἶσαι ὠραία· οἱ οφθαλμοὶ σου εἶναι ὡς περιστερών. **16** Ἰδοὺ, εἶσαι ὠραῖος, αγαπητέ μου, ναι, εὐχαρις και η κλίνη ἡμῶν εἶναι ευθαλής. **17** Αἱ δοκοὶ των οἰκῶν ἡμῶν εἶναι κέδροι, τα σανιδώματα ἡμῶν ἐκ κυπαρίσσου.

2 Εγὼ εἶμαι το ἄνθος του Σαρῶν και το κρίνον των κοιλάδων. **2** Καθὼς το κρίνον μεταξύ των ἀκανθῶν, οὕτως εἶναι η αγαπητή μου μεταξύ των νεανίδων. **3** Καθὼς η μηλέα μεταξύ των δένδρων του δάσους, οὕτως εἶναι ο αγαπητός μου μεταξύ των νεανίσκων· ἐπεθύμησα την σκιάν αυτού και ἐκάθησα υπ' αὐτήν, και ο καρπός αυτού ἴτο γλυκύς εἰς τον ουρανίσκον μου. **4** Με ἔφερεν εἰς τον οἶκον του οἴνου, και η σημαία αυτού ἐπ' ἐμέ η ἀγάπη. **5** Ὑποστηρίζατέ με με γλυκίσματα δυναμωτικά, ἀναψύξατέ με με μίλα· διότι εἶμαι τετρωμένη ὑπὸ ἀγάπης. **6** Ἡ ἀριστερά αυτού εἶναι ὑπὸ την κεφαλὴν μου, και η δεξιὰ αυτού με ἐναγκαλίζεται. **7** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εἰς τας δορκάδας και εἰς τας ἐλάφους του ἀγροῦ, να μη ἐξεγείριτε μηδέ να ἐξυπνήσητε την ἀγάπην μου, εἰς τας ἐλαφούς. **8** Φωνὴ του αγαπητοῦ μου Ἰδοὺ, αὐτός ἔρχεται πηδῶν ἐπὶ τα ὄρη, σκιρτῶν ἐπὶ τους λόφους. **9** Ο αγαπητός μου εἶναι ὁμοιος με δορκάδα ἢ με σκύμον

ἐλάφου· ἰδοὺ, ἵσταται ὀπισθεν του τοῖχου ἡμῶν, κυττάζει ἔξω διά των θυρίδων, προκύπτει διά των δικτυωτῶν. **10** Ἀποκρίνεται ο αγαπητός μου και λέγει προς ἐμέ, Σηκώθητι, αγαπητή μου, ὠραία μου, και ἐλθέ· **11** Διότι ἰδοὺ, ο χειμῶν παρήλθεν, η βροχὴ διέβη, ἀπῆλθε· **12** τα ἄνθη φαίνονται ἐν τη γῆ· ο καιρός του ἄσματος ἔφθασε, και η φωνὴ της τρυγῶνος ἠκούσθη ἐν τη γῆ ἡμῶν· **13** η συκὴ ἐξέφερε τους ὀλύνθους αὐτῆς, και αἱ ἀμπελοὶ με τα ἄνθη της σταφυλῆς διαδιδοῦσιν ευωδιαν· σηκώθητι, αγαπητή μου, ὠραία μου, και ἐλθέ· **14** Ὁ περισσότερός μου, ἴητις εἶσαι ἐν ταις σχισμαῖς του βράχου, ἐν τοῖς ἀποκρύφοις των κρημνῶν, δεῖξόν μοι την ὄψιν σου, κάμει με να ακούσω την φωνὴν σου· διότι η φωνὴ σου εἶναι γλυκεία και η ὄψις σου ὠραία. **15** Πάσατε εἰς ἡμᾶς τας ἀλώπεκας, τας μικρὰς ἀλώπεκας, αἰτινες ἀφανίζουσι τας ἀμπελούς· διότι αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν ἀνθοῦσιν. **16** Ο αγαπητός μου εἶναι εἰς ἐμέ και ἐγὼ εἰς αὐτόν· ποιμαίνει μεταξύ των κρίνων. **17** Ἐωσού πνεύση η αὐρα της ἡμέρας και φύγωσιν αἱ σκιαί, ἐπίστρεψον, αγαπητέ μου· γίνου ὁμοιος με δορκάδα ἢ με σκύμον ἐλάφου ἐπὶ τα ὄρη τα διεσχισμένα.

3 Την νύκτα ἐπὶ της κλίνης μου ἐζήτησα ἐκεῖνον, τον ὁποῖον αγαπά η ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτόν και δεν εὔρηκα αὐτόν. **2** Θέλω σηκωθῆ τῶρα και περιέλθει την πόλιν, ἐν ταις αγοραῖς και ἐν ταις πλατείαις· θέλω ζητήσαι ἐκεῖνον, τον ὁποῖον αγαπά η ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτόν και δεν εὔρηκα αὐτόν. **3** Με εὔρηκαν οἱ φύλακες οἱ περιερχόμενοι την πόλιν. Μη εἶδετε ἐκεῖνον, τον ὁποῖον αγαπά η ψυχὴ μου; **4** Ἀφοῦ ὀλίγον ἐπέρασα ἀπ' αὐτῶν, εὔρηκα ἐκεῖνον, τον ὁποῖον αγαπά η ψυχὴ μου· ἐπίασα αὐτόν και δεν ἀφήκα αὐτόν, εἰς τας ἐλαφούς του ἀγροῦ, να μη ἐξεγείριτε μηδέ να ἐξυπνήσητε την ἀγάπην μου, εἰς τας ἐλαφούς. **6** Τῆς αὐτῆς, η ἀναβαίνουσα ἀπὸ της ἐρήμου ὡς στῦλοι καπνοῦ, τεθυμιαμένη με σμύρναν και λίβανον, με πάσαν αρωματικὴν σκόνην του μυρσέφου; **7** Ἰδοὺ, η κλίνη του Σολομώντος· ἐξήκοντα δυνατοὶ ἄνδρες εἶναι περὶ αὐτήν, ἐκ των δυνατῶν του Ἰσραὴλ· **8** Πάντες οὔτοι κρατοῦσι ρομφαίαν, δεδιδωμένοι πόλεμον· ἕκαστος ἔχει την ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τον μηρόν αὐτοῦ διά νυκτερινούς φόβους. **9** Ο βασιλεύς Σολομών ἔκαμεν εἰς εαυτόν φορεῖον ἐκ ζύλων του λιβάνου· **10** τους στῦλους αὐτοῦ ἔκαμεν ἐξ ἀργύρου, το ἀνακλινητήριον αὐτοῦ ἐκ χρυσοῦ, την στραμμωμένην αὐτοῦ ἐκ πορφύρας το μέσον αὐτοῦ ἴτο ἐργασημένον ἐρασμῶς ὑπὸ των θυγατέρων της Ιερουσαλήμ. **11** Ἐξέλθετε και ἰδέτε, θυγατέρες Σιών, τον βασιλέα Σολομώντα ἐν τῷ διαδήματι, με το ὁποῖον ἔστειλεν αὐτόν η μήτηρ αὐτοῦ ἐν τη ἡμέρα της νυμφεύσεως αὐτοῦ και ἐν τη ἡμέρα της ευφροσύνης της καρδίας αὐτοῦ.

4 Ἰδοὺ, εἶσαι ὠραία, αγαπητή μου· ἰδοὺ, εἶσαι ὠραία· οἱ οφθαλμοὶ σου εἶναι ὡς περιστερών μεταξύ των πλοκάμων σου· τα μαλλία σου εἶναι ὡς ποιμνιον αἰγῶν, καταβαίνόντων ἀπὸ του ὄρους Γαλαὰδ. **2** Οἱ ὀδόντες

σου είναι ως ποίμνιον προβάτων κεκουρευμένων, αναβαινόντων από της λούσεως, τα οποία πάντα γεννώσι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών· **3** τα χείλη σου ως ταινία ερυθρά, και η λαλιά σου εύχαρις αι παρειαί σου ως τμήμα ροιδίου μεταξύ των πλοκάμων σου· **4** Ο τράχηλός σου ως ο πύργος του Δαβίδ, ο οικοδομημένος διά οπλοθήκην, επί του οποίου κρέμανται χίλιοι θυρεοί, πάντες ασπίδες ισχυρών· **5** Η δύο μαστοί σου ως δύο σκύνιοι δορκάδος δίδυμοι, βόσκοντες μεταξύ των κρίνων· **6** Εωσού πνεύση η αύρα της ημέρας και φύγωσιν αι σκιαί, εγώ θέλω υπάγει εις το όρος της σύμνης, και εις τον λόφον του θυμιάματος· **7** Όλη ώραία είσαι, αγαπητή μου· και μώμος δεν υπάρχει εν σοι· **8** Ελθέ μετ' εμού από του Λιβάνου, νύμφη από του Λιβάνου μετ' εμού· βλέπον από της κορυφής του Αμανά, από της κορυφής του Σεεΐρ και του Αερμών, από των φωλεών των λεόντων, από των ορέων των παρδάλεων· **9** Έτρωσας την καρδιαν μου, αδελφή μου, νύμφη· έτρωσας την καρδιαν μου, δι' ενός των οφθαλμών σου, δι' ενός πλοκάμου του τραχήλου σου· **10** Πόσον ώραία είναι η αγάπη σου, αδελφή μου, νύμφη πόσον καλητέρα η αγάπη σου παρά τον οίνον και η οσμή των μύρων σου παρά πάντα τα αρώματα· **11** Τα χείλη σου, νύμφη, στάζουν εις κηθήρα· μέλι και γάλα είναι υπό την γλώσσαν σου· και η οσμή των ιματίων σου ως οσμή του Λιβάνου· **12** Κήπος κεκλεισμένος είναι η αδελφή μου, η νύμφη μου· βρύσις κεκλεισμένη, πύγη εσφραγισμένη· **13** Οι βλαστοί σου είναι παράδεισοι ροιδίων, μετά εκλεκτών καρπών· κύπρος μετά νάρδου· **14** νάρδος και κρόκος· κάλαμος και κιννάμωμον, μετά πάντων των δένδρων του θυμιάματος· σμόρνα και αλόη, μετά πάντων των πρωτίστων αρωμάτων· **15** πηγή κήπων, φρέαρ ύδατος ζώντος, και ρύακας από του Λιβάνου· **16** Εγέρθητι, Βορρά· και έρχου, Νότε· πνεύσον εις τον κήπόν μου· διά να εκχυθώσι τα αρώματα αυτού· Ας έλθη ο αγαπητός μου εις τον κήπον αυτού, και ας φάγη τους εξαιρέτους καρπούς αυτού·

5 Ήλθον εις τον κήπόν μου, αδελφή μου, νύμφη· ετρώγησας την σμόρναν μου μετά των αρωμάτων μου· έφαγον την κηθήραν μου μετά του μελιτός μου· έπιον τον οίνον μου μετά του γάλακτός μου· φάγετε, φιλοπίετε, και, πίετε αφθόνως, αγαπητοί· **2** Εγώ κοιμώμαι, αλλ' η καρδιά μου αγρυπνεΐ· φωνή του αγαπητού μου· κρούει· Ανοιζόν μοι, αδελφή μου, αγαπητή μου, περισσότερά μου, αμώμητέ μου· διότι η κεφαλή μου εγέμισεν από δρόσου, οι βόστρυχοί μου από ψεκάδων της νυκτός· **3** Εξεδύθη τον χιτώνα μου· πας να ενδυθώ αυτόν· ένιψα τους πόδας μου· πας θέλω μολύνει αυτούς· **4** Ο αγαπητός μου εισήξε την χείρα αυτού διά της τρύπης της θύρας, και τα σπλάγγνα μου εταράχθησαν δι' αυτόν· **5** Εγώ εσηκώθην διά να ανοίξω εις τον αγαπητόν μου· και αι χείρές μου έσταζον σμόρναν, και οι δάκτυλλοί μου σμόρναν σταλακτήν, επί τας λαβάς του μοχλού· **6** Εγώ ήνοιξα εις τον αγαπητόν μου· αλλ' ο αγαπητός μου εσύρθη, έφυγεν· η ψυχή μου ελιποθύμησεν εις τον λόγον αυτού· εζήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν, εφώνησα αυτόν και δεν μοι απεκρίθη· **7** Με εύρηκαν οι φύλακες οι περιερχόμενοι την πόλιν, με εκτύπησαν, με

επήγγωσαν· οι φύλακες των τειχών αφήρσαν απ' εμού το ιμάτιόν μου· **8** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εάν εύρητε τον αγαπητόν μου, Τι θέλετε ειπέτε προς αυτόν· Ότι είμαι τετρωμένος υπό αγάπης· **9** Τι διαφέρει άλλου αγαπητού ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των γυναικών· τι διαφέρει άλλου αγαπητού ο αγαπητός σου, και ώραίσας ημάς ούτως· **10** Ο αγαπητός μου είναι λευκός και ερυθρός, διακρινόμενος μεταξύ μυριάδων· **11** Η κεφαλή αυτού είναι χρυσίον δεδοκιμασμένον, οι πλόκαμοι αυτού κλάδοι φοινίκων, μέλανες ως κόραξ· **12** οι οφθαλμοί αυτού ως περιστέρων επί των ρυάκων των υδάτων, λελουμένοι εν γάλακτι, καθήμενοι ως λίθοι ενθέσεως· **13** Αι σιαγόνες αυτού ως πρασιαί αρωμάτων, ως αλώνια φυτών μυρσεϊκών· τα χείλη αυτού ως κρίνα, στάζοντα σμόρναν σταλακτήν· **14** Αι χείρες αυτού δακτυλίδια χρυσά, πεπληρωμένα με βηρύλλιον· η κοιλία αυτού ελεφάντινον τεχνούργημα, περικεκοσμημένον με σαπφείρους· **15** αι κνήμαι αυτού στόλοι μαρμάρينوι, εστηριγμένοι επί βάσεων καθαρού χρυσίου· το είδος αυτού ως λίβανος· έξοχος ως κέδροι· **16** Ο ουρανίσκος αυτού είναι γλυκασμοί· και αυτός όλος επιθυμητός· Ούτος είναι ο αγαπητός μου, και ούτος ο φίλος μου, θυγατέρες Ιερουσαλήμ·

6 Που υπήγεν ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των γυναικών· που εστράφη ο αγαπητός σου· και θέλομεν ζητήσει αυτόν μετά σου· **2** Ο αγαπητός μου κατέβη εις τον κήπον αυτού, εις τας πρασιάς των αρωμάτων, διά να ποιμαίνη εν τοις κήποις και να συνάγη κρίνα· **3** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και εμού ο αγαπητός μου· ποιμαίνει μεταξύ των κρίνων· **4** Είσαι ώραία, αγαπητή μου, ως θερσαί, εύχαρις ως η Ιερουσαλήμ, τρομερά ως στρατεύμα με σημαίας· **5** Απόστρεψον τους οφθαλμούς σου απεναντίον μου, διότι με κατέπληξαν τα μαλλία σου είναι ως ποίμνιον αιγών καταβαινόντων από Γαλααδ· **6** Οι οδόντες σου είναι ως ποίμνιον προβάτων, αναβαινόντων από της λούσεως, τα οποία πάντα γεννώσι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών· **7** αι παρειαί σου ως τμήμα ροιδίου μεταξύ των πλοκάμων σου· **8** Εζήκοντα βασιλίσσαι είναι και ογδοήκοντα παλλακαί, και νεάνιδες αναριθμητοί· **9** μία είναι η περισσότερά μου, η αμώμητός μου· αυτή είναι η μόνη της μητρός αυτής· είναι η εκλεκτή της τεκούσης αυτήν· Είδον αυτήν αι θυγατέρες και εμακάρισαν αυτήν· αι βασιλίσσαι και αι παλλακαί, και επήνεσαν αυτήν· **10** Τις αυτή, η προκύπτουσα ως αυγή, ώραία ως η σελήνη, λάμπουσα ως ο ήλιος, τρομερά ως στρατεύμα με σημαίας· **11** Κατέβην εις τον κήπον των καρυών διά να ιδω την χλόην της κοιλάδος, να ιδω εάν εβλάστησεν η άμπελος και εξήνθησαν αι ροιδιαί· **12** Χωρίς να αισθανθώ, η ψυχή μου με κατέστησεν ως τας αμάζας του Αμιναδιβ· **13** Επίστρεψον, επίστρεψον, ω Σουλαμίτις· επίστρεψον, επίστρεψον, διά να σε θεωρήσωμεν· Τι θέλετε ιδεί εις την Σουλαμίτιν· Ας χορόν δέο στραποδέδων·

7 Πόσον ώραία είναι τα βήματά σου με τα σανδάλια, θύγατερ του ηγεμόνος το τόννευμα των μηρών σου είναι όμοιον με περιδέριοι, έργον χειρών καλλιτέχνου· **2** Ο ομφαλός σου κρατήρ τονρευτός, πλήρης κεκερασμένον οίνου· η κοιλία σου θημωνία

σίτου περιπεφραγμένη με κρίνους. **3** οι δύο σου μαστοί ως δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι. **4** ο τράχηλός σου ως πύργος ελεφάντινος· οι οφθαλμοί σου ως αι κολυμβήθραι εν Εσεβών, προς την πύλην Βαθ-ραββίμ· η μύτη σου ως ο πύργος του Λιβάνου, βλέπων προς την Δαμασκόν. **5** Η κεφαλή σου επί σε ως Κάρμηλος, και η κόμη της κεφαλής σου ως πορφύρα· ο βασιλεύς είναι δεδεμένος εις τους πλοκάμους σου. **6** Πόσον ώραία και πόσον επιθυμητή είσαι, αγαπητή, διά τας τρυφάς. **7** Τούτο το ανάστημά σου ομοιάζει με φοίνικα, και οι μαστοί σου με βότρυα. **8** Είπα, θέλω αναβή εις τον φοίνικα, θέλω πιάσει τα βάρια αυτού και ιδού, οι μαστοί σου θέλουσιν είσθαι ως βότρυες της αμπέλου, και η οσμή της ρινός σου ως μήλα· **9** και ο ουρανίσκος σου ως ο καλός οίνος ρέων ηδέως διά τον αγαπητόν μου, και κάμνων να λαλώσι τα χείλη των κοιμωμένων. **10** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και η επιθυμία αυτού είναι προς εμέ. **11** Ελθέ, αγαπητέ μου, ας εξέλθωμεν εις τον αγρόν· ας διανυκτερεύσωμεν εν ταις κώμαις. **12** Ας εξημερωθώμεν εις τους αμπελώνας· ας ίδωμεν εάν εβλάστησεν η άμπελος, εάν ήνοιξε το άνθος της σταφυλής και εξήνηθησαν αι ροΐδιαί· εκεί θέλω δώσει την αγάπην μου εις σε. **13** Οι μανδραγόραι έδωκαν οσμήν, και εν ταις θύραις ημών είναι παν είδος καρπών αρεστών, νέων και παλαιών, τους οποίους εφύλαξα, αγαπητέ μου, διά σε.

8 Είθε να ήσο ως αδελφός μου, θηλάσας τους μαστούς της μητρός μου. Ευρίσκουσά σε έξω ήθελον σε φιλήσει, και δεν ήθελον με καταφρονήσει. **2** ήθελον σε σύρει και σε εισάξει εις τον οίκον της μητρός μου, διά να με διδάξει· ήθελον σε ποτίσει οίνον αρωματικών και χυμόν του ροΐδιου μου. **3** Η αριστερά αυτού ήθελεν είσθαι υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού ήθελε με εναγκαλισθή. **4** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, να μη εξεγειρήτε μηδέ να εξυπήνησητε την αγάπην μου, εωσού θελήση. **5** Τις αύτη η αναβαίνουσα από της ερήμου, επιστηριζόμενη επί τον αγαπητόν αυτής; Εγώ σε εξύπηνησα υπό την μηλέαν· εκεί σε εκοιλοπόνησεν η μήτηρ σου· εκεί σε γενέννησεν η τεκούσά σε. **6** Θέσον με, ως σφραγίδα, επί την καρδίαν σου, ως σφραγίδα επί τον βραχίονά σου· διότι η αγάπη είναι ισχυρά ως ο θάνατος· η ζηλοτυπία σκληρά ως ο άδης· αι φλόγες αυτής φλόγες πυρός, ανάφλεξις ορμητικωτάτη. **(Sheol h7585)** **7** Ύδατα πολλά δεν δύνανται να σβέσωσι την αγάπην, ουδέ ποταμοί δύνανται να πνίξωσιν αυτήν· εάν τις δώσει πάντα τα υπάρχοντα του οίκου αυτού διά την αγάπην, παντελώς θέλουσι καταφρονήσει αυτά. **8** Ημείς έχομεν αδελφήν μικράν, και μαστούς δεν έχει· τι θέλομεν κάμει εις την αδελφήν ημών την ημέραν καθ' ην γείνη λόγος περί αυτής; **9** Εάν ήναι τείχος, θέλομεν οικοδομήσει επ' αυτήν παλάτιον αργυρούν· και εάν ήναι θύρα, θέλομεν περιασφαλίζει αυτήν με σανίδας κεδρίνας. **10** Εγώ είμαι τείχος, και οι μαστοί μου ως πύργοι· τότε ήμην εις τους οφθαλμούς αυτού ως ευρίσκουσα ειρήνην. **11** Ο Σολομών είχεν αμπελώνα εν Βάαλ-χαμών· έδωκε τον αμπελώνα εις φύλακας· έκαστος έπρεπε να φέρη διά τον καρπόν αυτού χίλια αργύρια. **12** Ο αμπελών εμού είναι έμπροσθέν μου· τα

χίλια ας ήναι διά σε, Σολομών, και διακόσια διά τους φυλάττοντας τον καρπόν αυτού. **13** Ω σε η καθημένη εν τοις κήποις, οι σύντροφοι προσέχουσιν εις την φωνήν σου· κάμε με να ακούσω αυτήν. **14** Φεύγε, αγαπητέ μου, και γίνου όμοιος με δορκάδα ή με σκύμονον ελάφου επί τα όρη των αρωμάτων.

Ἡσαΐας

1 Ὁραῖς Ησαΐου υἱοῦ Αμώς, την οποίαν εἶδε περί του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, εν ταις ἡμέραις Οζίου Ἰωάθαμ, Ἀχαζ και Εζεκίου, βασιλέων Ιούδα. **2** Ακούσατε, ουρανοί, και ακροάσθητι, γῆ· διότι ὁ Κύριος ἐλάλησεν· Υἱούς ἔθρεψα και ὕψωσα, ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεστῆσαν ἀπ' ἐμοῦ. **3** Ὁ βους γνωρίζει τον κτήτορα αὐτοῦ και ὁ ὄνος την φάτνην του κυρίου αὐτοῦ ὁ Ισραὴλ δεν γνωρίζει, ὁ λαός μου δεν εννοεῖ. **4** Ουαί, ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαέ πεφορτωμένε ἀνομίαν, σπέρμα κακοποιῶν υἱοὶ διεφθαρμένοι ἐγκατέλιπον τον Κύριον, κατεφρόνησαν τον Ἅγιον του Ισραὴλ, ἐστράφησαν εἰς τα ὀπίσω. **5** Διά τι παιδευόμενοι θέλετε ἐπιπροσθέτετε στασιασμόν; ὅλη ἡ κεφαλή εἶναι ἄρρωστος και ὅλη ἡ καρδιά κεχαυνωμένη. **6** ἀπό ἰχνους ποδός μεχρι κεφαλῆς δεν υπάρχει εν αὐτῷ ἀκεραιότης ἀλλά τραύματα και μελανίσματα και ἔλκη σεσηπότα δεν ἐξεπιέσθησαν ουδὲ ἐδέθησαν ουδὲ ἐμαλακώθησαν δι' αλοιφῆς. **7** ἡ γῆ σας εἶναι ἔρημος, αἱ πόλεις σας πυρίκαυστοι την γῆν σας ξένοι κατατρώγουσιν ἐμπροσθέν σας και εἶναι ἔρημος, ὡς πεπορθημένη ὑπό ἀλλοφύλων. **8** και ἡ θυγάτηρ Σιών ἐγκαταλειμμένη ὡς καλύβη εν ἀμπελώνι, ὡς ὀπωροφυλάκιον εν κήπῳ ἀγγορῶν ὡς πόλις πολιορκουμένη. **9** Ἀν ὁ Κύριος των δυνάμεων δεν ἠθέλην ἀφήσει εἰς ἡμᾶς μικρόν υπόλοιπον, ὡς τα Σόδομα ἠθέλομεν γεῖναι, με τα Γόμορρα ἠέλομεν ἐξομιωθῆ. **10** Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων ακροάσθητι τον νόμον του Θεοῦ ἡμῶν, λαέ Γομόρων. **11** Τίνα χρεῖαν ἔχω του πλήθους των θυσιῶν σας; λέγει Κύριος κεχορτασμένος εἶμαι ἀπό ὀλοκαυτωμάτων κριῶν και ἀπό πάχους των σιτευτῶν και δεν εὐαρεστοῦμαι εἰς αἷμα ταύρων ἢ ἀρνίων ἢ τράγων. **12** Ὅταν ἐρχῆσθε να ἐμφανισθῆτε ἐνώπιόν μου, τας ἐζήτησεν ἐκ των χειρῶν σας τοῦτο, να πατήτε τας αὐλάς μου; **13** Μὴ φέρετε πλέον, ματαίας προσφορὰς το θυμίαμα εἶναι βδέλυγμα εἰς ἐμέ τας νεομηνίας και τα σάββατα, την συγκάλεισιν των συνάξεων, δεν δύναμαι να υποφέρω, ἀνομίαν και πανηγυρικὴν σύναξιν. **14** Τας νεομηνίας σας και τας διατεταγμένας εορτάς σας μισεῖ ἡ ψυχὴ μου εἶναι ὀφρτιον εἰς ἐμέ ἐβαρύνθη να υποφέρω. **15** Καὶ ὅταν ἐκτείνητε τας χεῖρας σας, θέλω κρύπτει τους ὀφθαλμούς μου ἀπό σας να, ὅταν πληθύνητε δεήσεις, δεν θέλω εἰσακούει αἱ χεῖρές σας εἶναι πλήρεις αἱμάτων. **16** Λούσθητε, καθαρίσθητε· ἀποβάλετε την κακίαν των πράξεών σας ἀπ' ἐμπροσθεν των ὀφθαλμῶν μου παύσατε πράττοντες το κακόν, **17** μάθετε να πράττητε το καλόν· ἐκζητήσατε κρίσιν, κάμετε εὐθύτητα εἰς τον δεδυναστευμένον, κρίνατε τον ὀρφανόν, προστατεύσατε την δίκην της χήρας. **18** Ἐλθετε τώρα, και ἀς διαδικασθώμεν, λέγει Κύριος· εἰάν αἱ ἀμαρτίαι σας ἴναι ὡς το πορφυροῦν, θέλουσι γεῖναι λευκά ὡς χιών εἰάν ἴναι ἐρυθρά ὡς κόκκινον, θέλουσι γεῖναι ὡς λευκόν μαλλίον. **19** Εἰάν θέλητε και ὑπακούσητε, θέλετε φάγει τα αγαθά της γῆς. **20** εἰάν ὅμως δεν θέλητε και ἀποστατήσητε, θέλετε καταφαγωθῆ ὑπό μαχαίρας διότι το στόμα του Κυρίου ἐλάλησε. **21** Πως ἡ πιστὴ πόλις κατεστάθη πόρνη, ἴτο πλήρης

κρίσεων ἡ δικαιοσύνη κατώκει εν αὐτῇ ἀλλά τώρα, φονεῖς. **22** Ὁ ἀργυρός σου κατεστάθη σκωρία, ὁ οἶνός σου συνεκεράσθη μεθ' ὕδατος. **23** Οἱ ἄρχοντές σου εἶναι ἀπειθεῖς και σύντροφοι κλεπτῶν· πάντες ἀγαπῶσι δώρα και κνηγοῦσιν ἀντιπληρωμάς δεν κρίνουσι τον ὀρφανόν ουδέ ἐρχεται ἡ δίκη της χήρας προς αὐτούς. **24** Διά τοῦτο λέγει ὁ Κύριος, ὁ Κύριος των δυνάμεων, ὁ Κραταῖος του Ισραὴλ, Ὁ, θέλω χορτασθῆ ἐπὶ τους ἐναντίους μου και θέλω ἐκδικηθῆ κατά των ἐχθρῶν μου. **25** και θέλω στρέψει την χεῖρά μου ἐπὶ σε και ἀποκαθαρίσει την σκωρίαν σου και ἀφαιρέσει ὅλον σου τον κασσίτερον. **26** Καὶ θέλω ἀποκαταστήσει τους κριτάς σου ὡς το πρότερον και τους συμβούλους σου ὡς το ἀπ' ἀρχῆς μετὰ ταῦτα θέλεις ὀνομασθῆ ἡ πόλις της δικαιοσύνης, ἡ πιστὴ πόλις. **27** Ἡ Σιών θέλει ἐξαγορασθῆ διά κρίσεως, και ὡς ἐπιστρέψαντες αὐτῆς διά δικαιοσύνης. **28** Καὶ οἱ παράνομοι και οἱ ἀμαρτωλοὶ ὀμοῦ θέλουσι καταστροφή, και οἱ ἐγκαταλιπόντες τον Κύριον θέλουσι καταναλωθῆ. **29** Διότι θέλετε καταισχυνθῆ διά τα ἄλση, τα οποία ἐπεθυμήσατε, και θέλετε ἐντραπῆ διά τους κήπους, τους ὀποίους ἐξελέξατε. **30** Ἐπειδὴ θέλει γεῖναι ὡς δρυς, της οποίας τα φύλλα μαραίνονται, και ὡς κήπος, ὅστις δεν ἔχει ὕδωρ. **31** Καὶ ὁ ἰσχυρός θέλει εἶσθαι ὡς καλᾶμιον στυπίου, και το ἔργον αὐτοῦ ὡς σπινθῆρ, και θέλουσι καυθῆ και τα δύο ὀμοῦ, και δεν θέλει εἶσθαι ὁ σβῶνων.

2 Ὁ λόγος, ὁ γενόμενος δι' ὀράματος εἰς τον Ησαΐαν τον υἱόν του Αμώς, περί του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. **2** Εν ταις ἐσχάταις ἡμέραις το ὄρος του οἴκου του Κυρίου θέλει στηριχθῆ ἐπὶ της κορυφῆς των ὀρέων και ὑψωθῆ ὑπεράνω των βουνῶν και πάντα τα ἔθνη θέλουσι συρρέει εἰς αὐτό, **3** και πολλοὶ λαοὶ θέλουσιν ὑπάγει και εἰπεῖ, Ἐλθετε και ἀς ἀναβῶμεν εἰς το ὄρος του Κυρίου, εἰς τον οἶκον του Θεοῦ του Ἰακώβ και θέλει διδάξει ἡμᾶς τας ὁδοὺς αὐτοῦ, και θέλομεν περιπατήσῃ εν ταις τρίβους αὐτοῦ. Διότι ἐκ Σιών θέλει ἐξελεῖθαι νόμος και λόγος Κυρίου ἐξ Ιερουσαλήμ. **4** Καὶ θέλει κρίνει ἀναμέσον των ἐθνῶν και θέλει ἐλέγξει πολλούς λαούς και θέλουσι σφρηγιαθῆσαι τας μαχαίρας αὐτῶν διά ὑνία και τας λόγχας αὐτῶν διά δρέπανα δεν θέλει σηκώσει μαχαίραν ἔθνος ἐναντίον ἔθνους, ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. **5** Οἶκος Ἰακώβ, ἔλθετε και ἀς περιπατήσωμεν εν τῷ φωτὶ του Κυρίου. **6** Βεβαίως συ ἐγκατέλιπες τον λαόν σου, τον οἶκον Ἰακώβ, διότι ἐνεπλήσθησαν της ἀνατολῆς και ἔγειναν μάντιες ὡς οἱ Φιλισταῖοι, και συνηνώθησαν μετὰ των τέκνων των ἀλλοφύλων. **7** Καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀργυρίου και χρυσοῦ, και δεν εἶναι τέλος των θησαυρῶν αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἡ γῆ αὐτῶν και ἵππων, και δεν εἶναι τέλος των ἀμαξῶν αὐτῶν. **8** Καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀπὸ εἰδώλων ἐλάτρευσαν το ποῖημα των χειρῶν αὐτῶν, ἐκεῖνο το ὀποῖον οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἔκαμον. **9** και ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ὑπέκλυσε και ὁ μέγας ἐταπεινώθη και δεν θέλεις συγχωρήσει αὐτούς. **10** Εἰσελθε εἰς τον βράχον και κρύφθητι εἰς τὸ χῶμα, διά τον φόβον του Κυρίου και διά την δόξαν της μεγαλειότητος αὐτοῦ. **11** Οἱ υπερήφανοι ὀφθαλμοὶ του ἀνθρώπου θέλουσι ταπεινωθῆ, και ἡ ἔπαρσις των ἀνθρώπων

θέλει υποκύψει μόνος δε ο Κύριος θέλει υψωθή εν εκείνη τη ημέρα. **12** Διότι ημέρα Κυρίου των δυνάμεων θέλει επέλθει επί πάντα αλαζόνα και υπερήφανον και επί πάντα υψωμένον και θέλει ταπεινωθή **13** και επί πάσας τας κέδρους του Λιβάνου τας υψηλάς και επηρμένες και επί πάσας τας δρυς της Βασάν, **14** και επί πάντα τα υψηλά όρη και επί πάντα τα υψωμένα βουνά, **15** και επί πάντα πύργον υψηλόν και επί παν τέως περιπεφραγμένον, **16** και επί πάντα τα πλοία της Θαρσεΐς και επί πάντα τα ιηδονικά θεάματα. **17** Και το ύψος του ανθρώπου θέλει υποκύψει, και η έπαρσις των ανθρώπων θέλει ταπεινωθή· μόνος δε ο Κύριος θέλει υψωθή εν εκείνη τη ημέρα. **18** Και τα είδωλα θέλουσιν ολοκλήρως καταστραφή. **19** Και αυτοί θέλουσιν εισέλθει εις τα σπήλαια των βράχων και εις τας τρύπας της γης, διά τον φόβον του Κυρίου και διά την δόξαν της μεγαλειότητος αυτού, όταν εγερθή διά να κλονίση την γην. **20** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει ρίψει ο άνθρωπος εις τους ασπάλακας και εις τας νυκτερίδας τα αργυρά αυτού είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία έκαμεν εις εαυτον διά να προσκυνή· **21** διά να εισέλθωσιν εις τας σχισμάς των βράχων και εις τα σπήλαια των πετρών, διά τον φόβον του Κυρίου και διά την δόξαν της μεγαλειότητος αυτού, όταν εγερθή διά να κλονίση την γην. **22** Παρατήθητε από ανθρώπου, του οποίου η πνοή είναι εις τους μυκτήρας αυτού· διότι εις τι είναι άξιος λόγος;

3 Διότι ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει αφαιρέσει από της Ιερουσαλήμ και από του Ιούδα υποστήριγμα και βοήθειαν, άπαν το υποστήριγμα του άρτου και άπαν το υποστήριγμα του ύδατος, **2** ισχυρόν και πολεμιστήν, κριτήν και προφήτην και συνετόν και πρεσβύτερον, **3** πεντηκόνταρχον και έντιμον και σύμβουλον και σοφόν τεχνίτην και συνετόν γοητευτήν. **4** Και θέλω δώσει παιδάρια άρχοντας αυτών, και νήπια θέλουσιν εξουσιάζει επ' αυτών. **5** Και ο λαός θέλει καταδυναστεύεσθαι, άνθρωπος υπό ανθρώπου, και έκαστος υπό του πλησίον αυτού· το παιδίον θέλει αλαζονεύεσθαι προς τον γέροντα, και ο ποταπός προς τον έντιμον. **6** Εάν τις πιάση τον αδελφόν αυτού εκ του οίκου του πατρός αυτού, λέγων, Ιμάτιον έχεις, γενού αρχηγός ημών, και ο αφανισμός όττος ας ήναι υπό την χείρα σου. **7** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει ομόσει, λέγων, δεν θέλω γείνει θεραπευτής· διότι εν τη οικία μου δεν είναι ούτε άρτος ούτε ιμάτιον· μη με κάμητε αρχηγόν του λαού **8**· διότι ηφανίσθη η Ιερουσαλήμ και έπεσεν ο Ιούδας, επειδή η γλώσσα αυτών και τα έργα αυτών ήναι εναντία εις τον Κύριον, παροξύνωσι τους οφθαλμούς της δόξης αυτού. **9** Η ύψωσις του προσώπου αυτών μαρτυρεί εναντίον αυτών· και κηρύττουσι την αμαρτίαν αυτών ως τα Σόδομα· δεν κρύπτουσιν αυτήν. Ουαί εις την ψυχίν αυτών· διότι ανταπέδωκαν εις εαυτους κακά. **10** Είπατε προς τον δικαίον ότι καλόν θέλει είσθαι εις αυτόν· διότι θέλει φάγει τον καρπόν των έργων αυτού. **11** Ουαί εις τον άνομον κακόν· θέλει είσθαι εις αυτόν· διότι η ανταπόδοσις των χειρών αυτού θέλει γείνει εις αυτόν. **12** Τον λαόν μου, παιδάρια καταδυναστεύουσιν αυτόν, και γυναίκες εξουσιάζουσιν

επ' αυτού. Λαέ μου, οι οδηγοί σου σε κάμνουσι να πλανάσαι και καταστρέφουσι την οδόν των βημάτων σου. **13** Ο Κύριος εξεγείρεται διά να δικάσει και ίσταται διά να κρίνη τους λαούς. **14** Ο Κύριος θέλει εισέλθει εις κρίσιν μετά των πρεσβυτέρων του λαού αυτού και μετά των αρχόντων αυτού· διότι σεις κατεφάγετε τον αμπελώνα· τα αρπάγματα του πτωχού είναι εν ταις οικίαις υμών. **15** Διά τι καταδυναστεύετε τον λαόν μου και καταθλίβετε τα πρόσωπα των πτωχών; λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **16** Και λέγει Κύριος, Επειδή η θυγατέρες της Σιών υπερηφανεύθησαν και περιπατούσι με υψωμένον τράχηλον και με όμματα άσεμα, περιπατούσαι τρυφηλά και τρίζουσαι με τους πόδας αυτών, **17** διά τουτο ο Κύριος θέλει φαλακρώσει την κορυφήν της κεφαλής των θυγατέρων της Σιών, και ο Κύριος θέλει εκκαλύψει την αιχυήν αυτών. **18** Εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει αφαιρέσει την δόξαν των τριζόντων στολισμών και τα εμπλόκια και τους μνηίσκους, **19** τα περιδέρια και τα βραχιόλια και τας καλύπτρας, **20** τους κεκρυφάλους και τας περισκελίδας και τα κεφαλόδεσμα και τας μυροθήκας και τα ενώτια, **21** τα δακτυλίδια και τα έρρινα, **22** τας ποικίλας στολάς και τα επενδύματα και τα περικαλύμματα και τα θυλάκια, **23** τα κάτοπτρα και τα λεπτά λινά και τας μίτρας και τα θέριστρα. **24** Και αντί της γλυκεΐας οσμής θέλει είσθαι δυσωδία και αντί ζώνης σχοινίον και αντί καλλικομίας φαλάκρωμα και αντί επιστομαχίου περίζωμα· σάκκινον ηλιοκαυμα αντί ώραϊότητος. **25** Οι άνδρες σου θέλουσι πέσει εν μαχαίρα και η δύναμις σου εν πολέμω. **26** Και αι πύλαι αυτής θέλουσι στενάζει και πενηθήσει και αυτή θέλει κοίτεσθαι επί του εδάφους ηρημωμένη.

4 Και εν εκείνη τη ημέρα επτά γυναίκες θέλουσι πιάσει ένα άνδρα λέγουσαι, θέλομεν τρώγει τον άρτον ημών και θέλομεν ενδύεσθαι τα ιμάτια ημών· μόνον ας κράζεται το όνομά μου· σου επ ημάς, διά να αφαιρέσης το όνειδος ημών. **2** Εν εκείνη τη ημέρα ο κλάδος του Κυρίου θέλει είσθαι ώραϊός και ένδοξος και ο καρπός της γης εξάϊρετος και ευφρόσυνος εις τους διασωθέντας εκ του Ισραήλ. **3** και ο υπόλοιπος εν Σιών και ο εναπολειφθείς εν Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή άγιος, πάντες οι γεγραμμένοι μεταξύ των ζώντων εν Ιερουσαλήμ, **4** όταν εκπλήνη ο Κύριος την ακαθαρσίαν των θυγατέρων της Σιών και καθάριση το αίμα της Ιερουσαλήμ εκ μέσου αυτής· διά πνεύματος κρίσεως και διά πνεύματος καύσεως. **5** Και ο Κύριος θέλει δημιουργήσει επί πάντα τόπον του όρους Σιών και επί τας συναθροίσεις αυτής νεφέλην και καπνόν την ημέραν, εν δε τη νυκτί λαμπρότητα φλογερού πυρός· διότι επί πάσαν την δόξαν θέλει είσθαι υπεράσπισις, **6** και θέλει είσθαι σκηνή, διά να επισιάζη από της καύσεως εν ημέρα, και διά να ήναι καταφύγιον και σκέπη από ανεμοζάλης και από βροχής.

5 Τώρα θέλω ψάλλει εις τον ηγαπημένον μου άσμα του αγαπητού μου περί του αμπελώνος αυτού. Ο ηγαπημένος μου είχαν αμπελώνα επί λόφου παχυτάτου. **2** Και περιέφραξεν αυτόν, και συνήθροισεν εξ αυτού

τους λίθους και εφύτευσε αυτόν με τα πλέον εκλεκτά κλήματα και έκτισε πύργον εν τω μέσω αυτού και κατεσκεύασεν ἐτι λήνων εν αὐτῷ και περιέμενε να κάμη σταφύλια, ἀλλ' ἔκαμεν ἀγριοστάφυλα. **3** Και τώρα, κάτοικοι Ιερουσαλήμ και ἄνδρες Ιούδα, κρίνατε, παρακαλῶ, ἀναμέσον ἐμοῦ και του ἀμπελώνός μου. **4** Τι ἴτο δυνατόν να κάμω ἐτι εἰς τον ἀμπελώνά μου και δεν ἔκαμον εἰς αὐτόν; διὰ τι λοιπόν, ἐνῶ περιέμενον να κάμη σταφύλια, ἔκαμεν ἀγριοστάφυλα; **5** Τώρα λοιπόν θέλω σας ἀναγγεῖλει τι θέλω κάμει ἐγὼ εἰς τον ἀμπελώνά μου· θέλω ἀφαιρέσει τον φραγμόν αὐτοῦ και θέλει καταφαγωγῆθι θέλω χαλάσει τον τοῖχον αὐτοῦ και θέλει καταπατηθῆ· **6** και θέλω καταστήσει αὐτόν ἐρημον δεν θέλει κλαδευθῆ οὐδὲ σκαφῆθι, ἀλλὰ θέλousι βλαστήσει ἐκεῖ τριβόλοι και ἀκανθαί θέλω προστάξει ἐτι τα νέρη να μη βρέξωσι βροχῆν ἐπ' αὐτόν. **7** Ἄλλ' ο ἀμπελών του Κυρίου των δυνάμεων εἶναι ο οἶκος του Ισραὴλ και οι ἄνδρες Ιούδα το ἀγαπητόν αὐτοῦ φυτόν και περιέμενε κρίσιν, πλην ἰδοῦ, καταδυνάστευσι δικαιοσύνην, πλην ἰδοῦ, κραυγῆ. **8** Οὐαί εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες ἐνόηουσιν οικίαν με οικίαν και συνάπτουσιν ἀγρόν με ἀγρόν, εἰσοῦ μὴ μείνη τόπος, διὰ να κατοικῶσι μόνον εν τω μέσω της γῆς. **9** Εἰς τα ὠτα μου εἶπεν ο Κύριος των δυνάμεων, Βεβαίως πολλὰ οικίαι θέλousι μείνει ηρημωμένα, μεγάλα και καλαί, χωρὶς κατοίκων **10** να, δέκα στρέμματα ἀμπελώνων θέλousι δώσει εν βαθ, και ο σπόρος ἐνός χομῶρ θέλει δώσει εν ἐφά. **11** Οὐαί εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες ἐξεγειρόμενοι το πρῶτῷ ζητοῦσι σίκερα· οἵτινες ἐξακολουθοῦσι μέχρι της ἐσπέρας, εἰσοῦ ἐξάψη ο οἶνος αὐτοῦς. **12** Και η κιθάρα και η λύρα, το τύμπανον και ο αὐλός και ο οἶνος εἶναι εν τοῖς συμποσίοις αὐτῶν ἀλλὰ δεν παρατηροῦσι το ἔργον του Κυρίου και δεν θεωροῦσι την ἐνέργειαν των χειρῶν αὐτοῦ. **13** Διὰ τοῦτο ο λαός μου ἐφέρθη εἰς αἰχμαλωσίαν, διότι δεν ἔχει ἐπίγνωσιν και οἰ ἐντιμοὶ αὐτῶν λιμοκτονοῦσι, και το πλῆθος αὐτῶν κατεξηράνθη ὑπὸ δίψης. **14** Διὰ ταῦτα ἐπλάτυνεν ο ἄδης αὐτόν και διήνοιξεν ὑπέρμετρα το στόμα αὐτοῦ· και η δόξα αὐτῶν και το πλῆθος αὐτῶν και ο θόρυβος αὐτῶν και οἰ ἐντρυφόντες θέλousι καταβῆ εἰς αὐτόν. (Sheol h7585) **15** Και ο κοινός ἄνθρωπος θέλει υποκύψει, και ο δυνατός θέλει ταπεινωθῆ, και ο οφθαλμοὶ των υψηλῶν θέλousι χαμηλωθῆ. **16** Ο δε Κύριος των δυνάμεων θέλει υψωθῆ εἰς κρίσιν, και ο θεός ο Ἅγιος θέλει ἁγιασθῆ εἰς δικαιοσύνην. **17** Τότε τα ἀρνία θέλousι βοσκηθῆ κατὰ την συνήθειαν αὐτῶν, και ξένοι θέλousι φάγει τους ἐρήμους τόπους των παχέων. **18** Οὐαί εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες ἐπιούρουσι την ανομίαν διὰ σχοινίων ματαιότητος και την ἀμαρτίαν ως διὰ λωρίων ἀμάξης **19** οἵτινες λέγουσιν, Ἀς σπεύσῃ, ἀς ἐπιταχύνῃ το ἔργον αὐτοῦ διὰ να ἰδῶμεν και η βουλή του Ἁγίου του Ισραὴλ ἀς πλησιάσῃ και ἀς ἔλθῃ, διὰ να μάθωμεν. **20** Οὐαί εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες λέγουσι το κακόν καλόν και το καλόν κακόν οἵτινες θέτουσι το σκότος διὰ φως και το φως διὰ σκότος οἵτινες θέτουσι το πικρόν διὰ γλυκὺ και το γλυκὺ διὰ πικρόν. **21** Οὐαί εἰς τους ὅσοι εἶναι σοφοὶ εἰς τους οφθαλμούς αὐτῶν και φρόνιμοι ἐνώπιον αὐτῶν. **22** Οὐαί εἰς τους ὅσοι εἶναι δυνατοὶ εἰς το να πίνωσιν οἶνον και ἰσχυροὶ εἰς το να σμίγωσι σίκερα **23** οἵτινες δικαιονοῦσι τον παράνομον διὰ δώρα, και

το δίκαιον του δικαίου ἀφαιροῦσιν ἀπ' αὐτοῦ. **24** Διὰ τοῦτο, ως η γλώσσα του πυρός κατατρώγει την καλάμην και το ἄχυρον ἀφανίζεται εν τη φλογί, οὕτως η ρίζα αὐτῶν θέλει κατασταθῆ ως σηπεδών, και το ἄνθος αὐτῶν θέλει ἀναβῆ ως κονιορτός διότι ἀπέρριψαν τον νόμον του Κυρίου των δυνάμεων και κατεφρόνησαν τον λόγον του Ἁγίου του Ισραὴλ. **25** Διὰ τοῦτο ο θυμός του Κυρίου ἐξήφθη ἐναντίον του λαοῦ αὐτοῦ, και ἐκτείνας την χεῖρα αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν ἐπάταξεν αὐτούς τα δε ὄρη ἔτρεμον, και τα πτώματα αὐτῶν ἔγειναν ως κοπρία εν μέσω των ὀδῶν. Εν πᾶσι τούτοις ο θυμός αὐτοῦ δεν ἀπεστράφη, ἀλλ' η χειρ αὐτοῦ εἶναι ἐτι ἐξηπλωμένη. **26** Και θέλει υψώσει εἰς τα ἔθνη σημεῖον ἀπὸ μακρὰν, και θέλει συρῖξει εἰς αὐτὰ ἀπ' ἄκρου της γῆς και ἰδοῦ, ταχέως κατασθῶσιν ἐλθει μετὰ σπουδῆς. **27** Οὐδεὶς θέλει ἀποκάμει οὐδὲ προσκροῦσι μετὰξὺ αὐτῶν οὐδεὶς θέλει νυστάξει οὐδὲ κοιμηθῆ οὐδὲ η ζώνη της οσφύς αὐτῶν θέλει λυθῆ, οὐδὲ το λωρίον των υποδημάτων αὐτῶν θέλει κοπῆ **28** των ὁποίων τα βέλη εἶναι οξέα και πάντα τα τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα ἐν ὄνυχες των ἰππων αὐτῶν θέλousι νομιθῆ ως πυροβόλος πέτρα, και οἰ τροχοὶ των ἀμαξῶν αὐτῶν ως ἀνεμοστρόβιλος **29** τα βρυχήματα αὐτῶν θέλousιν εἰσθαί ως λέοντος θέλousι βρυχάσθαι ως σκύμνοι λέοντος· να, θέλousι βρυχάσθαι και θέλousι συναρπάσει το θήραμα και φύγει και οὐδεὶς ο ἐλευθερών. **30** Και ὅταν κατ' ἐκείνην την ἡμέραν βόρῃσωσιν ἐναντίον αὐτῶν ως βοή της θαλάσσης, θέλousιν ἐμβλέψει εἰς την γῆν και ἰδοῦ, σκότος, λύπη, και το φως ἐσκοτίσθη εν τω ουρανῶ αὐτῆς.

6 Κατὰ το ἔτος εν ὧ ἀπέθανεν Οζίας ο βασιλεύς, εἶδον τον Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνον ὑψηλοῦ και ἐπηρμένου, και το κράσπεδον αὐτοῦ ἐγένισε τον ναόν. **2** Ἄνωθεν αὐτοῦ ἴσαντο Σεραφεὶμ ἀνὰ ἐξ πτέρυγας ἔχοντα ἕκαστον με τας δύο ἐκάλυπτε το πρόσωπον αὐτοῦ και με τας δύο ἐκάλυπτε τους πόδας αὐτοῦ και με τας δύο ἐπέτα. **3** Και ἔκραζε το ἐν προς το ἄλλο και ἔλεγεν, Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος ο Κύριος των δυνάμεων πᾶσα η γῆ εἶναι πλήρης της δόξης αὐτοῦ. **4** Και οἰ παραστάται της θύρας ἐσείσθησαν ἐκ της φωνῆς του κράζοντος, και ο οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. **5** Τότε εἶπα, ὦ τάλας ἐγὼ διότι ἐχάθην ἐπειδὴ εἶμαι ἄνθρωπος ἀκαθάρτων χειλέων και κατοικῶ εν μέσω λαοῦ ἀκαθάρτων χειλέων ἐπειδὴ οἰ οφθαλμοὶ μου εἶδον τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων. **6** Τότε ἐπέτασε προς ἐμὲ ἐκ των Σεραφεῖμ ἔχον εν τη χειρὶ αὐτοῦ ἄνθρακα πυρός, τον ὁποῖον ἔλαβε διὰ της λαβίδος ἀπὸ του θυσιαστηρίου. **7** Και ἤγγισεν αὐτόν εἰς το στόμα μου και εἶπεν, Ἰδοῦ, τοῦτο ἤγγισε τα χεῖλι σου και η ἀνομία σου ἐξηλείφθη και η ἀμαρτία σου ἐκαθαρίσθη. **8** Και ἤκουσα την φωνῆν του Κυρίου, λέγοντος, Τίνα ἔθλω ἀποστείλει, και τις θέλει ὑπάγει διὰ μᾶς; Τότε εἶπα, Ἰδοῦ, ἐγὼ, ἀπόστειλόν με. **9** Και εἶπεν, Ὑπάγε και εἰπέ προς τούτον τον λαόν, με την ἀκοήν θέλετε ἀκούσει και δεν θέλετε ἐνοήσει και βλέποντες θέλετε ἰδεῖ και δεν θέλετε καταλάβει **10** ἐπαχύνθη η καρδία του λαοῦ τούτου, και ἔγειναν βαρέα τα ὠτα αὐτῶν, και ἔκλεισαν τους οφθαλμούς αὐτῶν, διὰ να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αὐτῶν και ἀκούωσι

με τα ὄτα αὐτῶν και νοήσωσι με την καρδία αὐτῶν και επιστρέψωσι και θεραπευθῶσι. **11** Τότε εἶπα, Κύριε, ἕως πότε; Και απεκρίθη, Ἐωσού ερημωθῶσιν αἱ πόλεις, ἕως να μη ὑπάρχη κάτοικος, και αἱ οἰκίαι, ὥστε να μη ὑπάρχη ἄνθρωπος, και ἡ γη να ερημωθῆ παντάπασιν. **12** και απομακρύνῃ ο Κύριος τους ανθρώπους, και γείνη μεγάλη εγκατάλειψις εν τῷ μέσω της γης. **13** Ἐτι ὁμως θέλει μείνει εν αὐτῇ εν δέκατον, και αὐτό πάλιν θέλει καταφαγῶθῃ καθῶς ἡ τερβίνθος και ἡ δρυς, των οποίων ο κορμὸς μένει εν αὐταῖς ὅταν κόπτονται, οὕτω το ἅγιον σπέρμα θέλει εἶσθαι ο κορμὸς αὐτῆς.

7 Και εν ταις ἡμέραις του Ἄχαζ, υἱοῦ του Ἰωάθαμ, υἱοῦ του Οζίου, βασιλέως του Ἰούδα, Ρεσίν ο βασιλεὺς της Συρίας, και Φεκά ο υἱὸς του Ρεμαλία, βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ἀνέβησαν ἐπὶ την Ἱερουσαλήμ διὰ να πολεμήσωσιν αὐτὴν ἀλλὰ δεν ἠδυνήθησαν να εκπολιορκήσωσιν αὐτήν. **2** Και ἀνήγγειλαν προς τον οἶκον Δαβίδ λέγοντες, Ἡ Συρία συμφώνησε μετὰ του Εφραΐμ. Και ἡ καρδία του Ἄχαζ και ἡ καρδία του λαοῦ αὐτοῦ ἐκλονίσθη, ὡς τα δένδρα του δάσους κλονίζονται ὑπὸ του ἀνέμου. **3** Τότε εἶπεν ο Κύριος προς τον Ἡσαΐαν, Ἐξέλθε τώρα εις συνάντησιν του Ἄχαζ, συ και Σεάρι-ιασοῦβ ο υἱὸς σου, εις το ἄκρον του υδραγωγῶ της ἀνω κολυμβήθρας κατὰ την μεγάλην ὁδὸν του ἀγροῦ τοῦ γναφρέως. **4** και εἰπέ προς αὐτόν, Πρόσχε να μένης ἡσυχος μη φοβηθῆς μηδέ μικροψυχῆσαι, διὰ τας δύο ουράς των καπιζόντων τούτων δαυλῶν, διὰ τον ἄγριον θυμὸν του Ρεσίν και της Συρίας, και του υἱοῦ του Ρεμαλία. **5** Ἐπειδὴ ἡ Συρία, ο Εφραΐμ και ο υἱὸς του Ρεμαλία ἐβουλεύθησαν κακὴν βουλήν εναντίον σου, λέγοντες, **6** Ἀς αναβῶμεν εναντίον του Ἰούδα και ας στενοχωρήσωμεν αὐτόν, και ας διαμερισθῶμεν αὐτόν εις εαυτούς, και ας βάλωμεν βασιλεῖα εν μέσω αὐτοῦ, τον υἱὸν του Ταβειλ. **7** οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός Τούτου δεν θέλει σταθῆ οὐδὲ θέλει γείνει. **8** Διότι ἡ κεφαλὴ της Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, και ἡ κεφαλὴ της Δαμασκοῦ ο Ρεσίν και εις ἐξήκοντα πέντε ἔτη ο Εφραΐμ θέλει συντριφθῆ, ὥστε να μη ἴναι λαός. **9** Και ἡ κεφαλὴ του Εφραΐμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, και ἡ κεφαλὴ της Σαμαρείας ο υἱὸς του Ρεμαλία. Ἐάν δεν πιστεύητε, δεν θέλετε βεβαίως στερεωθῆ. **10** Και ἐλάλησεν ἐτι ο Κύριος προς τον Ἄχαζ, λέγων, **11** Ζήτησον σημεῖον παρὰ Κυρίου του Θεοῦ σου ζήτησον αὐτό ἢ εις το βάθος ἢ εις το ὕψος ἄνω. **(Sheol h7585)** **12** Ἄλλ' ο Ἄχαζ εἶπε, δεν θέλω ζητήσῃ οὐδὲ θέλω πειράσῃ τον Κύριον. **13** Και εἶπεν ο Ἡσαΐας, Ἀκούσατε τώρα, οἶκος Δαβίδ μικρὸν πράγμα εἶναι διὰ σας να βαρύνητε ἀνθρώπους, και θέλετε βαρύνει ἐτι και τον Θεόν μου; **14** Διὰ τούτου ο Κύριος αὐτός θέλει σας δώσει σημεῖον ἰδοῦ, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει και γεννήσει υἱόν, και θέλει καλεσθῆ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. **15** Βούτυρον και μέλι θέλει φάγει, εωσού μάθη να απορρίπτῃ το κακὸν και να ἐκλέγῃ το αγαθόν. **16** Διότι πριν μάθῃ το παιδίον να απορρίπτῃ το κακὸν και να ἐκλέγῃ το αγαθόν, ἡ γη, την οποίαν ἀποστρέφουσαι, θέλει εγκαταλειφθῆ ὑπὸ των δύο βασιλέων αὐτῆς. **17** Ο Κύριος θέλει φέρει ἐπὶ σε, και ἐπὶ τον λαόν σου, και ἐπὶ τον οἶκον του πατρός σου, ἡμέρας, αἰτίνες δεν ἦλθον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐχωρίσθη ἀπὸ του Ἰούδα ο Εφραΐμ, διὰ

του βασιλέως της Ασσυρίας. **18** Και εν ἐκείνῃ τη ἡμέρᾳ θέλει συρῆξει ο Κύριος εις τας μῦίας τας εν τοις ἐσχάτοις των ποταμῶν της Αιγύπτου, και εις τας μελίσσας τας εν τη γῇ της Ασσυρίας. **19** και θέλουσιν ελθεῖ και ἀναπαυθῆ πάσαι ἐπὶ τας ἠρημωμένας κοιλάδας και εν ταις τρύπαις των βράχων και ἐπὶ πάσαν βάτον και ἐπὶ παν ὠραῖον δένδρον. **20** Εν τη αὐτῇ ἡμέρᾳ ο Κύριος θέλει ξυρῆσει, με το ξυράφιον το μεμισθωμένον ἀπὸ του πέραν του ποταμοῦ, μετὰ του βασιλέως της Ασσυρίας, την κεφαλὴν και τας τρίχας των ποδῶν και τον πώγωνά ἐτι θέλει ἀφαιρέσει. **21** Και εν ἐκείνῃ τη ἡμέρᾳ ἄνθρωπος τρέφων μίαν δάμαλιν και δύο πρόβατα, **22** ἀπὸ της ἀφθονίας του γάλακτος, το οποίον θέλουσι διδεῖ, βούτυρον θέλει τρώγει διότι βούτυρον και μέλι θέλει τρώγει ἕκαστος, ὅστις ὑπελείφθη εν τῷ μέσω της γης. **23** Και εν ἐκείνῃ τη ἡμέρᾳ πας τόπος, εν ὡ ἦσαν χίλια ἄμπελοι χιλίων ἀργυρίων, θέλει εἶσθαι διὰ τριβόλους και ἀκάνθας. **24** Με βέλη και με τόξα θέλουσιν ελθεῖ ἐκεῖ διότι πάσα ἡ γῇ θέλει κατασταθῆ τρίβολοι και ἀκανθαί. **25** Και παν ὅρος γεωργηγῆμενον με δίκελλαν, ὅπου δεν ἦλθε φόβος τριβόλων και ἀκανθῶν, θέλει εἶσθαι διὰ να ἐξαποστέλλωνται ἐκεῖ βόες και διὰ να καταπατῆται ὑπὸ προβάτων.

8 Και εἶπε Κύριος προς ἐμέ, Λάβε εις σεαυτόν τόμον μέγαν, και γράψον εν αὐτῷ διὰ γραφίδος ἀνθρώπου περὶ του Μαχέρ-σαλάλ-χας-βάζ. **2** Και παρέλαβον εις ἐμαυτόν πιστοῦς μάρτυρας, Ουριαν τον ἱερέα και Ζαχαριαν τον υἱόν του Ἰεβερεχίου. **3** Και προσήλθον προς την προφήτισσαν, ἠτις συνέλαβε και ἐγέννησεν υἱόν. Και εἶπε Κύριος προς ἐμέ, Κάλεσον το ὄνομα αὐτοῦ Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ. **4** διότι πριν μάθῃ το παιδίον να προφέρῃ, Πάτερ μου και μητέρα μου, τα πλοῦτη της Δαμασκοῦ και τα λάφυρα της Σαμαρείας θέλουσι διαρπαχθῆ ἔμπροσθεν του βασιλέως της Ασσυρίας. **5** Και ἐλάλησεν ἐτι Κύριος προς ἐμέ, λέγων, **6** Ἐπειδὴ ο λαός οὗτος ἀπέβαλε τα ὕδατα του Σιλῶαμ τα ρέοντα ἡσυχως, και χαίρει εις τον Ρεσίν και εις τον υἱόν του Ρεμαλία, **7** διὰ τούτο, ἰδοῦ, ο Κύριος ἀναβιβάζει ἐπ' αὐτούς τα ὕδατα του ποταμοῦ, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλεῖα της Ασσυρίας και πάσαν την δόξαν αὐτοῦ; και θέλει υπερβῆ πάντα τα αὐλάκια αὐτοῦ και πλημμυρήσει πάσας τας ὄχθας αὐτοῦ. **8** και θέλει περάσει διὰ του Ἰούδα, θέλει πλημμυρήσει και ὑπεραναβῆ, θέλει φθάσει μέχρι λαιμοῦ και το ἐξάπλωμα των περυγῶν αὐτοῦ θέλει γεμίσει το πλάτος της γης σου, Ἐμμανουήλ. **9** Ἐνώθητε, λαοί, και θέλετε κατακοπή και ἀκροάσθητε, πάντες οἱ εν τοις ἐσχάτοις της γῆς ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή. **10** Βουλεύθητε βουλήν, και θέλει ματαιωθῆ· λαλήσατε λόγον, και δεν θέλει σταθῆ διότι μεθ' ἡμῶν ο Θεός. **11** Διότι οὕτως ἐλάλησε Κύριος προς ἐμέ εν χειρὶ κραταιά, και με ἐδίδαξε να μη περιπατῶ εν τη ὁδῷ του λαοῦ τούτου, λέγων, **12** Μη εἴπητε, Συμωμοσία, περὶ παντός ἐκείνου, περὶ του οποιου ο λαός οὗτος θέλει εἰπεῖ, Συμωμοσία και τον φόβον αὐτοῦ μη φοβηθῆτε μηδέ τρομάξητε. **13** Τον Κύριον των δυνάμεων, αὐτόν ἀγιάσατε και αὐτός ας ἴναι ο φόβος σας και αὐτός ας ἴναι ο τρόμος σας. **14** Και θέλει εἶσθαι διὰ ἀγιαστήριον θέλει εἶσθαι ὁμως

διά πέτρων προσκόμματος και διά βράχων πτώσεως εις τους δύο οίκους του Ισραήλ διά παγίδα και διά βρόχον εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. **15** Και πολλοί θέλουσι προσκόψει επ' αυτά και πέσει και συντριφθή και παγιδευθή και πιασθή. **16** Δέσον την μαρτυρίαν, σφράγισον τον νόμον μεταξύ των μαθητών μου. **17** Εγώ δε θέλω περιμείνει τον Κύριον, όστις κρύπτει το πρόσωπον αυτού από του οίκου Ιακώβ, και επ' αυτόν θέλω είσθαι πεποισθών. **18** Ιδοϋ, εγώ και τα παιδιά, τα οποία μου έδωκεν ο Κύριος, διά σημεία και τεράστια εις τον Ισραήλ παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του κατοικούντος εν τω όρει Σιών. **19** Και όταν σας είπωσιν, Ερωτήσατε τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους νεκρομάντεις, τους μορμυρίζοντας και ψιθυρίζοντας, αποκρίθητε, Ο Λόγος δεν θέλει ερωτησεί τον Θεόν αυτού; θέλει προστρέξει εις τους νεκρούς περί των ζώντων; **20** Εις τον νόμον και εις την μαρτυρίαν εάν δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι φως εν αυτοίς. **21** Και θέλουσι περάσει δι' αυτής της γης σκληρώς βεβαρημένοι και λιμυττοντες και όταν πεινάσωσι θέλουσιν αγανακτεί, και θέλουσι κακολογεί τον βασιλέα αυτών και τον Θεόν αυτών, και θέλουσιν αναβλέψει εις τα άνω. **22** Έπειτα θέλουσιν εμβλέψει εις την γην και ιδού, ταραχή και σκότος, θάμβωμα αγωνίας και θέλουσιν εξωσθή εις το σκότος.

9 Δεν θέλει είσθαι όμως τοιούτον θάμβωμα εις την γην την τεθλιμμένην· εν τοις προτέροις καιροίς εξουθένεωσεν την γην Ζαβουλάν και την γην Νεφθαλείμ· εν δε τοις υστερόροις έκαμεν ένδόξα τα μερή τα προς την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, την Γαλιλαίαν των εθνών. **2** Ο λαός ο περιπατών εν τω σκότει είδε φως μέγα εις τους καθημένους εν γη σκιάς θανάτου, φως έλαμψεν επ' αυτούς. **3** Επολλαπλασίασα το έθνος, ηύξησας εις αυτήν την χαράν· χείρουσιν έμπροσθέν σου κατά την χαράν του θερισμού, καθώς αγάλλονται οι διαμεριζόμενοι τα λάφυρα. **4** Διότι συ συνέτριψας τον ζυγόν του φορτίου αυτού και την ράβδον του ώμου αυτού και την μάστιγα του καταδυναστεύοντος αυτόν, καθώς εν τη ημέρα του Μαδιάμ. **5** Διότι πάσα περιικνημίς πολεμιστού μαχομένου μετά θορύβου και πάσα στολή κεκυλισμένη εις αίματα θέλει είσθαι διά καύσιν και ύλην πυρός. **6** Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. **7** Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **8** Ο Κύριος απέστειλε λόγον κατά του Ιακώβ και έπεσεν επί τον Ισραήλ. **9** Και πας ο λαός θέλει γνωρίσει τούτο, ο Εφραΐμ και ο κάτοικος της Σαμαρείας, οίτινες λέγουσιν υπερηφάνως και με έπαρσιν καρδιάς, **10** οι πλίνθοι έπεσον, πλην ημείς θέλομεν κτίσει με πελεκητάς πέτρας· και συκομορέαι εκόπησαν, πλην ημείς θέλομεν αλλάξει αυτάς εις κέδρους. **11** Διά τούτο ο

Κύριος θέλει εξεγείρει τους εχθρούς του Ρεσίν εναντίον αυτού και συνενώσει τους πολεμίους αυτού· **12** τους Συρίους έμπροσθεν και τους Φιλισταίους όπισθεν· και θέλουσι καταφάγει τον Ισραήλ με ανοικτόν στόμα. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **13** Πλην ο λαός δεν επιστρέφει προς τον πατάξαντα αυτόν, ουδέ εκζητούσι τον Κύριον των δυνάμεων. **14** Διά τούτο ο Κύριος θέλει εκκόψει από του Ισραήλ κεφαλήν και ουράν, κλάδον και σπάρτον, εν μία ημέρα. **15** Ο πρεσβύτερης και ο έντιμος, αυτός είναι η κεφαλή· και ο προφήτης όστις διδάσκει ψευδή, αυτός είναι η ουρά. **16** Διότι οι μακαρίζοντες τον λαόν τούτον πλανώσιν αυτόν· και οι μακαριζόμενοι υπ' αυτών αφανίζονται. **17** Διά τούτο ο Κύριος δεν θέλει ευφρανθή εις τους νεανίσκους αυτών, ουδέ θέλει ελεήσει τους ορφανούς και τας χήρας αυτών· επειδή πάντες είναι υποκριταί και κακοποιοί, και παν στόμα λαλεί ασεβώς. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **18** Διότι η ανομία αφανίζει ως το πυρ, το κατατρώγων τους τριβόλους και τας ακάνθας και το φλέγει εν τοις πυκνοτάτοις του δάσους· και αυτά θέλουσιν αναβή εις στήλην περιτυλισσομένου καπνού. **19** Από του θυμού του Κυρίου των δυνάμεων η γη εσκοτίσθη, και ο λαός θέλει είσθαι ως ύλη πυρός· άνθρωπος δεν θέλει ελεήσει τον αδελφόν αυτού. **20** Και θέλει αρπάσει εις τα δεξιά, πλην θέλει πεινάσει· και θέλει φάγει εις τα αριστερά, πλην δεν θέλει χορτασθή· θέλουσι φάγει πας άνθρωπος την σάρκα του βραχιόνος αυτού· **21** ο Μανασσήσ τον Εφραΐμ και ο Εφραΐμ τον Μανασσήν· και αυτοί ομού θέλουσιν είσθαι εναντίον του Ιούδα. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη.

10 Ουαί εις τους ψηφίζοντας ψηφίσματα άδικα και εις τους γραμματείς τους γράφοντας καταδυνάστευσιν· **2** διά να στερήσωσι τον ενδει από της κρίσεως, και διά να αρπάσωσι το δίκαιον των πτωχών του λαού μου, διά να γείνωσι λάφυρον αυτών αι χήραι, και να γυμνώσωσι τους ορφανούς. **3** Και τι θέλετε κάμει εν τη ημέρα της επισκέψεως και εν τω ολέθρω όστις θέλει ελθεί μακρόθεν; προς τίνα θέλετε προστρέξει διά βοήθειαν; και που θέλετε αφήσει την δόξαν σας, **4** ειμή ότι θέλουσιν υποκούψει εις τα δεσμά, και θέλουσι πέσει υποκάτω των πεφονευμένων; Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **5** Ουαί εις τον Ασσύριον, την ράβδον του θυμού μου, αν και η εν τη χειρί αυτού μαστίξ ήναι η οργή μου. **6** Θέλω αποστείλει αυτόν επί έθνος υποκριτικόν, και θέλω δώσει εις αυτόν προσταγήν κατά του λαού του θυμού μου, διά να λαφυραγωγή λάφυρα και να λεηλατήση λεηλασίαν και να καταπατήση αυτούς ως τον πληρόν των οδών. **7** Πλην αυτός δεν εννοεί ούτως και η καρδια αυτού δεν διαλογίζεται ουτως· αλλά τούτο φρονεει εν τη καρδια αυτού, να καταστρέψη και να εξολοθρεύση έθνη ουκ ολίγα. **8** Διότι λέγει, οι άρχοντές μου δεν είναι πάντες βασιλείς; **9** δεν είναι η Χαλάνη ως η Χαρχεμίς; δεν είναι η Αιμάθ ως η Αρφαδ; δεν είναι η Σαμάρεια ως η Δαμασκός; **10** Καθώς

η χειρ μου κατεκράτησε τα βασίλεια των ειδώλων, των οποίων τα γλυπτά ίσχυον μάλλον παρά τα της Ιερουσαλήμ και της Σαμαρείας, **11** δεν θέλω κάμει, ως έκαμον εις την Σαμάρειαν και εις τα είδωλα αυτής; ούτω και εις την Ιερουσαλήμ και εις τα είδωλα αυτής; **12** Διά τούτο, αφού ο Κύριος εκτελέση άπαν το έργον αυτού επί το όρος Σιών και επί την Ιερουσαλήμ, θέλω παιδεύσει, λέγει, τον καρπόν της επηρμένης καρδιάς του βασιλέως της Ασσυρίας και την αλαζονείαν των υψηλών οφθαλμών αυτού. **13** Διότι λέγει, Εν τη δυνάμει της χειρός μου έκαμον τούτο και διά της σοφίας μου, επειδή είμαι συνετός και μετέστησα τα όρια των λαών και διήρπασα τους θησαυρούς αυτών και καθήρσα, ως ισχυρός, τους εν ύψει καθημένους. **14** και η χειρ μου εύρηκεν ως φωλεάν τα πλούτη των λαών και καθώς συναίγει τις ώα αφειμένα, ούτω συνήγαγον πάσαν την γην εγώ και ουδείς εκίνησε πτέρυγα ή ήνοιξε στόμα ή εψιθύρισεν. **15** Ήθελε καυχηθή η αξίνη κατά του κόπτοντος δι' αυτής; ήθελε μεγαλαυχήσει το πριόνιον κατά του κινούντος αυτό; ως εάν ήθελε κινηθή η ράβδος κατά των υψούντων αυτήν, ως εάν ήθελε υψώσει εαυτήν η βακτηρία ως μη ούσα ξύλον. **16** Διά τούτο ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει αποστείλει εις τους παχείς αυτού ισχυνότητα και υπό την δόξαν αυτού θέλει εξαφθή καύσις, ως καύσις πυρός. **17** Και το φως του Ισραήλ θέλει γείνει πυρ και ο Άγιος αυτού φλόξ και θέλει καύσει και καταράξει τας ακάνθας αυτού και τους τριβόλους αυτού εν μιá ημέρα. **18** και θέλει αφανίσει την δόξαν του δάσους αυτού και του καρποφόρου αγρού αυτού από ψυχής έως σαρκός και θέλουσιν είσθαι ως όταν σηματοφόρος λιποψυχή. **19** Το δε υπόλοιπον των δένδρων του δάσους αυτού θέλει είσθαι ευάριθμον, ώστε παιδιον να καταγράψη αυτό. **20** Και εν εκείνη τη ημέρα, το υπόλοιπον του Ισραήλ και οι διασεσωσμένοι του οίκου Ιακώβ δεν θέλουσι πλέον επιστηρίζεσθαι επί τον πατάξαντα αυτούς, αλλά θέλουσιν επιστηρίζεσθαι επί Κύριον, τον Άγιον του Ισραήλ, κατά αλήθειαν. **21** Το υπόλοιπον θέλει επιστρέψει, το υπόλοιπον του Ιακώβ, προς τον ισχυρόν Θεόν. **22** Διότι αν και ο λαός σου, Ισραήλ, ήναι ως η άμμος της θαλάσσης, υπόλοιπον εξ αυτών θέλει επιστρέψει: η αποφασισθείσα κατανάλωσις θέλει συντελεσθή εν δικαιοσύνη. **23** Διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων θέλει κάμει κατανάλωσιν, βεβαίως προσδιωρισμένην, εν μέσω πάσης της γής. **24** διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. Λαέ μου, όστις κατοικείς εν Σιών, μη φοβηθής από του Ασσυρίου· θέλει σε πατάξει εν ράβδω και θέλει σηκώσει την βακτηριαν αυτού εναντίον σου κατά τον τρόπον της Αιγύπτου. **25** διότι έτι ολίγων και η οργή θέλει παύσει και ο θυμός μου θέλει είσθαι εις όλεθρον εκείνων. **26** Και ο Κύριος των δυνάμεων θέλει σηκώσει επ' αυτόν μάστιγα, κατά την πληγήν της Μαδιάμ εν τω βράχω Ωρήβ· και καθώς η ράβδος αυτού υψώθη επί την θάλασσαν, ούτω θέλει υψώσει αυτήν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου. **27** Και εν εκείνη τη ημέρα το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή από του ώμου σου και ο ζυγός αυτού από του τραχήλου σου, και ο ζυγός θέλει συντριφθή εξ αιτίας του χρίσματος. **28** Αυτός ήλθεν εις Αιάθ, επέρασεν εις Μιγγρών. Εν Μιχμάς θέλει αποθέσει τα σκεύη αυτού. **29** διέβησαν το πέραςμα:

κατέλυσαν εν Γεβά: η Ραμά ετρόμαξεν· η Γαβαά του Σαούλ έφυγεν. **30** Ύψωσον την φωνήν σου, θυγάτηρ της Γαλλείας· κάμει αυτήν, πτωχή Αναθώθ, να ακουσθή εν Λαισά. **31** Η Μαδμηνά μετετοπίσθη: οι κάτοικοι της Γεβείμ έφυγον ομού. **32** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλει μείνει εν Νωβ, θέλει σείσει την χείρα αυτού κατά του όρους της θυγατρός της Σιών, κατά του λόφου της Ιερουσαλήμ. **33** Ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θέλει κόψει τους κλάδους μετά κρότου τρομερού· και οι υψωμένοι θέλουσι συντριφθή και οι επηρμένοι θέλουσι ταπεινωθή. **34** Και τα πυκνά του δάσους θέλει κόψει εν σιδήρω, και ο Λίβανος θέλει πέσει δι' ισχυρού.

11 Και θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβή εκ των ριζών αυτού. **2** και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου. **3** και θέλει κάμει αυτόν οξύνουν εις τον φόβον του Κυρίου, ώστε δεν θέλει κρίνει κατά την θεωρίαν των οφθαλμών αυτού ουδέ θέλει ελέγχει κατά την ακρόασιν των ωτίων αυτού. **4** αλλ' εν δικαιοσύνη θέλει κρίνει τους πτωχούς, και εν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι τους ταπεινούς της γής και θέλει πατάξει την γην εν τη ράβδω του στόματος αυτού, και διά της πνοής των χειλέων αυτού θέλει θανατόνει τον ασεβή. **5** Και δικαιοσύνη θέλει είσθαι η ζώνη της οσφύος αυτού και πίστις η ζώνη των πλευρών αυτού. **6** Και ο λύκος θέλει συγκατοικει μετά του αρνίου, και λεοπάρδαλις θέλει αναπαύεσθαι μετά του εριφίου· και ο μόσχος και ο σκύμνος και τα σιτευτά ομού, και μικρόν παιδιον θέλει οδηγει αυτά. **7** Και η δάμαλις και η άρκτος θέλουσι συμβόσκεσθαι, τα τέκνα αυτών θέλουσιν αναπαύεσθαι ομού, και ο λέων θέλει τρώγει άχρον καθώς ο βους. **8** Και το θηλάζον παιδιον θέλει παίζει εις την τρύπαν της ασπίδος, και το απογελακτισμένον παιδιον θέλει βάλλει την χείρα αυτού εις την φωλεάν του βασιλίσκου. **9** Δεν θέλουσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει: διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν. **10** Και εν εκείνη τη ημέρα προς την ρίζαν του Ιεσσαί, ήτις θέλει ίστασθαι σημαία των λαών, προς αυτόν θέλουσι προστρέξει τα έθνη, και η ανάπαυσις αυτού θέλει είσθαι δόξα. **11** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει βάλλει την χείρα αυτού άλλιν δευτέραν φοράν διά να αναλάβη το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας και από της Αιγύπτου και από του Παθρών και από της Αιθιοπίας και από του Ελάμ και από του Σενναάρ και από του Αιμάθ και από των νήσων της θαλάσσης. **12** Και θέλει υψώσει σημαίαν εις τα έθνη, και θέλει συνάξει τους απερριμμένους του Ισραήλ και συναθροίσει τους διεσκορπισμένους του Ιουδα από των τεσσάρων γωνιών της γης. **13** Και ο φθόνος του Εφραΐμ θέλει αφαιρεθή, και οι εχθρευόμενοι του Ιουδα θέλουσιν αποκοπή· ο Εφραΐμ δεν θέλει φθονεί τον Ιουδαν και ο Ιουδας δεν θέλει θλίβει τον Εφραΐμ. **14** Αλλά θέλουσιν ορμήσει επί τα όρια των Φιλισταιών προς την δύσιν· θέλουσι ληλατήσει και τους υιούς της ανατολής πάντας ομού· θέλουσι βάλλει την χείρα αυτών

επί τον Εδώμ και Μωάβ· και οι υιοί Αμμών θέλουν υποταχθή εις αυτούς. **15** Και ο Κύριος θέλει καταξηράνει την γλώσσαν της Αιγυπτιακής θαλάσσης· και διά του βιαίου αυτού ανέμου θέλει σείσει την χείρα αυτού επί τον ποταμόν, και θέλει πατάξει αυτόν εις επτά ρεύματα, και θέλει κάμει να διαβαίνωσι με υποδήματα. **16** Και θέλει εΐσθαι οδός πλατεία εις το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασυρίας· ως ήτο εις τον Ισραήλ, καθ' ην ημέραν ανέβη εκ γης Αιγύπτου.

12 Και εν εκείνη τη ημέρα θέλεις ειπέι, Κύριε, θέλω σε δοξολογήσει διότι αν και ωργίσθης εναντίον μου, εστράφη ο θυμός σου και με παρηγόρησας. **2** Ιδού, ο Θεός είναι η σωτηρία μου· θέλω θαρρεί και δεν θέλω φοβείσθαι· διότι Κύριος ο Θεός είναι η δύναμις μου και το άσμα· και εοστή η σωτηρία μου. **3** Και εν ευφροσύνη θέλετε αντλήσει ύδωρ εκ των πηγών της σωτηρίας. **4** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ειπέι, Δοξολογείτε τον Κύριον, επικαλείσθε το όνομα αυτού, κάμετε γνωστά εις τα έθνη τα έργα αυτού, μνημονεύετε ότι υψώθη το όνομα αυτού. **5** Ψάλλετε εις τον Κύριον· διότι έκαμεν υψηλά· γνωστόν είναι εις πάσαν την γην. **6** Αγάλλου και ευφραίνου, κάτοικε της Σιών· διότι ο Άγιος του Ισραήλ είναι μέγας εν τω μέσω σου.

13 Η κατά Βαβυλώνος όρασις, την οποίαν είδεν Ησαΐας ο υιός του Αμώς. **2** Σηκώσατε σημαίαν επί το όρος το υψηλόν, υψώσατε την φωνήν προς αυτούς, σείσατε την χείρα διά να εισέλθωσιν εις τας πύλας των αρχόντων. **3** Εγώ προσέταξα τους διωρισμένους μου, μάλιστα έκραξα τους δυνατούς μου, διά να εκτελέσωσι τον θυμόν μου, τους χαίροντας εις την δόξαν μου. **4** Φωνή πλήθους επί τα όρη ως μεγάλο λαού· θορυβώδης φωνή των βασιλείων των εθνών συνημένων· ο Κύριος των δυνάμεων επισκέπτεται το στράτευμα της μάχης. **5** Έρχονται από γης μακράς, εκ των περάτων του ουρανού, ο Κύριος και τα όπλα της αγανακτήσεως αυτού, διά να αφανίσωσι πάσαν την γην. **6** Ολουόζετε, διότι η ημέρα του Κυρίου επλησίησε· θέλει ελθεί ως όλεθρος από του Παντοδυνάμου. **7** Διά τούτο πάσαι αι χείρες θέλουν εκλυθή, και πάσα καρδιά ανθρώπου θέλει διαλυθή. **8** Και θέλουν τρομάξει· πόνοι και θλίψεις θέλουν κατακυριεύσει αυτούς· θέλουν εΐσθαι εν πόνω, ως τίκτους· θέλουν μείνει εκστατικοί· ο εις προς τον άλλον· τα πρόσωπα αυτών θέλουν εΐσθαι πεφλογισμένα. **9** Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται, σκληρά και πλήρης θυμού και οργής φλογεράς, διά να καταστήση την γην έρημον· και θέλει εξαλείψει απ' αυτής τους αμαρτωλούς αυτής. **10** Διότι τα άστρα του ουρανού και οι αστερισμοί αυτού δεν θέλουν δώσει το φως αυτών· ο ήλιος θέλει σκοτισθην εν τη ανατολή αυτού, και η σελήνη δεν θέλει εκπέμψει το φως αυτής. **11** Και θέλω παιδεύσει τον κόσμον διά την κακίαν αυτού και τους ασεβείς διά την ανομίαν αυτών και θέλω παύσει την μεγαλυσίαν των υπερηφάνων και ταπεινώσει την υψηλοφροσύνην των φοβερών. **12** Θέλω καταστήσει άνθρωπον πολυτιμότερον υπέρ χρυσίον καθαρόν· μάλιστα άνθρωπον υπέρ το χρυσίον του Οφείρ. **13** Διά τούτο θέλω ταράξει τους ουρανοίς, και η γη θέλει

σεισθή από του τόπου αυτής, εν τω θυμώ του Κυρίου των δυνάμεων και εν τη ημέρα της φλογεράς οργής αυτού. **14** Και θέλουν εΐσθαι ως δορκάδιον κυνηγούμενον και ως πρόβατον εγκαταλειμμένον· θέλουν στρέφωσθαι έκαστος προς τον λαόν αυτού και θέλουν φεύγει έκαστος εις τον τόπον αυτού. **15** Πας ο ευρεθείς θέλει διαπερασθή· και πάντες οι συνηθροισμένοι θέλουν πέσει διά μαχαίρας. **16** Και τα τέκνα αυτών θέλουν συντριφθή έμπροσθεν αυτών· αι οικίαι αυτών θέλουν ληλατηθή, και αι γυναίκες αυτών θέλουν βιασθή. **17** Ιδού, θέλω επεγειρεί τους Μήδους εναντίον αυτών, οΐτινες δεν θέλουν συλλογισθή αργύριον· και εις το χρυσίον, δεν θέλουν ιηδυνθή εις αυτό. **18** αλλά τα τόξα αυτών θέλουν συντρίψει τους νεανίσκους· και δεν θέλουν ελεήσει τον καρπόν της κοιλίας· ο οφθαλμός αυτών δεν θέλει φεισθή παιδία. **19** Και η Βαβυλών, η δόξα των βασιλείων, το ένδοξον καύχημα των Χαλδαίων, θέλει εΐσθαι ως ότε κατέστρεψεν ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα. **20** ουδέποτε θέλει κατοικηθή ουδέ θέλει κατασκηνωθή έως γενεάς· ούτε Άραβες θέλουν στήσει τας σκηνάς αυτών εκεί, ούτε ποιμένες θέλουν αναπαύεσθαι εκεί. **21** αλλά θηρία θέλουν αναπαύεσθαι εκεί· και αι οικίαι αυτών θέλουν εΐσθαι πλήρεις ολολυζόντων ζώων· και στρουθοκάμηλοι θέλουν κατοικεί εκεί και σάτυροι θέλουν χορεύει εκεί. **22** και οι αίλουροι θέλουν φωνάξει εν ταις ηρημωμέναις οικίαις αυτών και θόες εν τοις παλατίοις της τρυφής· και ο καιρός αυτής πλησιάζει να έλθη, και αι ημέραι αυτής δεν θέλουν επιμακρυνθή.

14 Διότι ο Κύριος θέλει ελεήσει τον Ιακώβ, και θέλει έτι εκλέξει τον Ισραήλ και καταστήσει αυτούς εν τη γη αυτών· και οι ξένοι θέλουν ενωθή μετ' αυτών και θέλουν προσκολληθή εις τον οίκον του Ιακώβ. **2** Και οι λαοί θέλουν λάβει αυτούς και φέρει αυτούς εις τον τόπον αυτών· και ο οίκος του Ισραήλ θέλει κληρονομήσει αυτούς εν τη γη του Κυρίου διά δούλους και δούλας και θέλουν εΐσθαι αιχμάλωτοι αυτών οι αιχμαλωτίσαντες αυτούς, και θέλουν γείνει κύριοι των καταθλιβόντων αυτους. **3** Και καθ' ην ημέραν ο Κύριος θέλει σε αναπαύσει από της θλίψεώς σου και από του φόβου σου και από της σκληράς δουλείας, εις την οποίαν ήσο καταδεδουλωμένος, **4** θέλεις μεταχειρισθή την παροιμίαν ταύτην κατά του βασιλέως της Βαβυλώνος, λέγων, Πως επαύθη ο καταδυναστής· πως επαύθη η φορολόγος του χρυσίου. **5** Ο Κύριος συνέτριψε την ράβδον των ασεβών, το σκήπτρον των δυναστών. **6** Ο πατάσων εν θυμώ τον λαόν με ακατάπαυστον κτύπημα, ο δεσπόζων εν οργή επί τα έθνη, καταδιώκεται, και ουδείς ο κωλύων. **7** Πάσα η γη αναπαύεται, ησυχάζει· εκφωνούσιν άσματα αγαλλιάσεως. **8** Χαΐρουσιν επί σε και αι έλαιοι, αι κέδροι του Λιβάνου, λέγουσιν, Αφού συ εκοιμήθης, δενδροτόμος δεν ανέβη εφ' ημάς. **9** Ο άδης κάτωθεν εκινήθη διά σε, διά να απαντήση την έλευσίν σου· διά σε εξήγειρε τους νεκρούς, πάντας τους ηγεμόνας της γής· εσήκωσεν εκ των θρόνων αυτών πάντας τους βασιλείς των εθνών. (Sheel h7585) **10** Πάντες ούτοι θέλουν αποκριθή και ειπέι προς σε, Και συ

έγεινες αδύνατος, καθώς ημείς; κατεστάθης όμοιος ημών; **11** Η μεγαλαυχία σου κατηνέχθη εις τον τάφον και ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων ο σκώληξ είναι εστρωμένος υποκάτω σου και οι σκώληκες σε σκεπάζουσι. **(Sheol h7585)** **12** Πως έπεσες εκ του ουρανού, Εωσφόρε, υιέ της αυγής συνετρίφθης κατά γης, συ ο καταπατών τα έθνη. **13** Συ δε έλεγες εν τη καρδιά σου, θέλω αναβή εις τον ουρανον, θέλω υψώσει τον θρόνον μου υπεράν των άστρων του Θεού· και θέλω καθήσει επί το όρος των σννάξεως, προς τα μέρη του βορρά· **14** θέλω αναβή επί τα ύψη των νεφελών· θέλω είσθαι όμοιος του Υψίστου. **15** Εις τον άδην όμως θέλεις καταβή, εις τα βάθη του λάκκου. **(Sheol h7585)** **16** Οι βλέποντές σε θέλουσιν εναντιώσει προς σε, θέλουσι σε παρατηρεί, λέγοντες, ούτος είναι ο άνθρωπος ο ποιών την γην ο τρέμη, ο σεΐων τα βασιλεια; **17** Ο ερημόνων την οικουμένην και καταστρέφων τας πόλεις αυτής; ο μη απολύων εις τας οικίας αυτών τους δεσμίους αυτού; **18** Πάντες οι βασιλείς των εθνών, πάντες αναπαύονται εν δόξη, έκαστος εν τη οικία αυτού· **19** συ δε απερρίφθης του τάφου σου ως κλάδος βδελυκτός, ιμάτιον κεκεντημένον, πεφονευμένων εν μαχαίρα, καταβαινόντων εις τας πέτρας του λάκκου ως πτώμα καταπατούμενον. **20** Δεν θέλεις ενωθή μετ' αυτών εις ενταφιασμόν, διότι ηράνισας την γην σου, εφόνευσας τον λαόν σου το σπέρμα των κατοπιών ουδέποτε θέλει ονομασθή. **21** Ετοιμάσατε σφαγιν εις τα τέκνα αυτού διά την ανομίαν των πατέρων αυτών, διά να μη σηκωθώσι και κληρονομήσωσι την γην, και γεμίσωσι το πρόσωπον της οικουμένης από πόλεων. **22** Διότι θέλω σηκωθεί εναντίον αυτών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και θέλω εξαλείψει από της Βαβυλωνός το όνομα και το υπόλοιπον και υιόν και έγγονον, λέγει Κύριος. **23** Και θέλω καταστήσει αυτήν κληρονομίαν εχίνων και λίμνας υδάτων· και θέλω σαρώσει αυτήν με το σάρωθρον της απωλείας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **24** Ωμοσεν ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Εξάπαντος καθώς εβουλεύθην, ούτω θέλει γείνει· και καθώς απεφάσισα, ούτω θέλει μείνει, **25** να συντρίψω τον Ασσύριον εν τη γη μου και να καταπατήσω αυτόν επί των ορέων μου· τότε ο ζυγός αυτού θέλει σηκωθεί απ' αυτών και το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθή από των ώμων αυτών. **26** Αύτη είναι η βουλή η βεβουλευμένη καθ' όλης της γής· και αύτη η χειρ η εξηπλωμένη επί πάντα τα έθνη. **27** Διότι ο Κύριος των δυνάμεων απεφάσισε και τις θέλει αναίρέσει; και η χειρ αυτού εξηπλώθη και τις θέλει αποστρέψει αυτήν; **28** Εν τω έτει, καθ' ο απέθανεν ο βασιλεύς Άχαζ, έγεινεν αύτη η όρασις. **29** Μη χαιρε, Παλαιστίνη πάσα, διότι συνετρίφθη η ράβδος του πατάξαντός σε· επειδή εκ της ρίζης του όφωας θέλει εξέλθει βασιλίσκος, και ο καρπός αυτού θέλει είσθαι φλογερός πετώμενος όφικ. **30** Και οι πρωτότοκοι του πτωχού θέλουσι τραφή και οι ενδεείς θέλουσιν αναπαύεσθαι εν ασφαλεία· και θέλω θανατώσει την ρίζαν σου με πείναν, και θέλω φονεύσει το υπόλοιπόν σου. **31** Ολόλυζε, πύλη βόα, πόλις εκάθης, Παλαιστίνη πάσα· διότι έρχεται καπνός από βορρά, και ουδέ εις θέλει λείψει από της εκστρατεύσεως αυτού εν τοις ωρισμένοις καιροίς. **32** Και τις απόκρισι θέλει δοθή

εις τους πρέσβεις των εθνών; Ότι ο Κύριος εθεμελίωσε την Σιών, και επ' αυτήν θέλουσιν ελπίζει οι πτωχοί του λαού αυτού.

15 Η κατά Μωάβ όρασις. Επειδή η Αρ Μωάβ επορθήθη την νύκτα και ηφανίσθη· επειδή η Κιρ Μωάβ επορθήθη την νύχτα και ηφανίσθη· **2** ανέβη εις τον οίκον και εις Δαιβών, τους υψηλούς τόπους, διά να κλαύση· ο Μωάβ θέλει ολολύξει διά την Νεβώ, και διά την Μεδεβά· πάσαι αι κεφαλαί θέλουσι φαλακρωθή, παν γένειον θέλει ξυρισθή. **3** Εν ταις οδοίς αυτών θέλουσιν είσθαι περιεζωσμένοι σάκκου· επί των δωμάτων αυτών και εν ταις πλατείαις αυτών πάντες θέλουσιν ολολύξει μετά κλαυθού μεγάλο. **4** Και η Εσεβών θέλει βοά, και η Ελεαλή· η βοή αυτών θέλει ακουσθή έως Ιασσά· διά τούτο οι οπλοφόροι άνδρες του Μωάβ θέλουσιν ολολύξει· η ψυχή αυτών θέλει ολολύξει δι' αυτούς. **5** Η καρδιά μου θέλει αναβοήσει διά τον Μωάβ· οι φυγάδες αυτού θέλουσι τρέξει έως Σηγώρ ως τριετής δάμαλις· διότι κλαίοντες θέλουσιν αναβή διά της αναβάσεως της Λουεϊθ· διότι εν τη οδώ της Οροναίμ θέλουσιν υψώσει φωνήν εξολοθρευμού· **6** διότι τα ύδατα της Νιμρείμ θέλουσιν εκλείψει· διότι ο χόρτος εξηράνθη, η χλόη εξέλιπε, δεν υπάρχει ουδέν χλωρόν· **7** διά τούτο η αφθονία, την οποίαν συνήξαν, και εκείνο το οποίον απεταμίευσαν, θέλει φερθή εις την κοιλάδα των ιτεών. **8** Διότι η φωνή έφθασε κύκλω εις τα όρια του Μωάβ· ο ολολυγμός αυτής έως Εγλαΐμ, και ο ολολυγμός αυτής εις Βηρ-αιλείμ. **9** Διότι τα ύδατα της Δειμών θέλουσι γεμισθή αίματος· διότι θέλω επιφέρει έτι δεινά επί Δειμών, λόντας επί τον διασωθέντα εκ του Μωάβ και επί τα υπόλοιπα του τόπου.

16 Αποστείλατε το αρνιον προς τον άρχοντα της γης, από Σελά εν τη ερήμω προς το όρος της θυγατρός της Σιών. **2** Διότι ως πτηνόν πλανώμενον, από της φωλεάς αυτού δεδιωγμένον, ούτως αι θυγατέρες του Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατά τας διαβάσεις του Αρνών. **3** Βουλεύου, εκτέλεσον το δίκαιον· εν τω μέσω της ημέρας κάμε την σκίαν σου ως νύκτα· κρύψον τους διωκομένους· μη φανερώσιν τον περιπλανώμενον. **4** Οι δεδιωγμένοι μου ας παροικήσωσι παρά σοι, Μωάβ· γενου εις αυτούς σκέπη από προσώπου του πορθητού· διότι ο αρπακτήρ ετελείωσεν, ο πορθητής έπαυσεν, οι καταδυνάσται εξωλοθρεύθησαν από της γης. **5** Και μετά ελέους θέλει συσταθή ο θρόνος, και επ' αυτόν θέλει καθήσει εν αληθεία, εν τη σκηνή του Δαβίδ, ο κρίνων και εκζητών κρίσιν και σπυδων δικαιοσύνην. **6** Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, είναι λιαν υπερήφανος την υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την μαρίαν αυτού· τα ψυδή αυτού θέλουσι ματαιωθή. **7** Διά τούτο ο Μωάβ θέλει ολολύξει· πάντες θέλουσιν ολολύξει διά τον Μωάβ· θέλετε θρηνολογήσει διά τα θεμέλια της Κιρ-αρεσέθ· εκτυπήθησαν βεβαίως. **8** Διότι αι παιδιάδες της Εσεβών είναι ηττημέναι και η άμπελος της Σιμβά· οι κύριοι των εθνών κατεσυντρίψαν τα καλύτερα αυτής φυτά, τα οποία ήρχοντο έως της Ιαζήρ, και περιεπλανόντο διά της ερήμου· οι κλάδοι αυτής ήσαν εξηπλωμένοι, διέβαινον την θάλασσαν. **9** Διά

τούτο μετά κλαυθμού της Ιαζήρ θέλω κλαύσει την άμπελον της Σιβιά θέλω σε βρέξει με τα δάκρυά μου, Εσεβών και Ελεαλή· διότι επί τους θερινούς καρπούς σου και επί τον θερισμόν σου επέπεσαν αλαλαγμός. **10** Και αφηρέθη η ευφροσύνη και η αγαλλίασις από της καρποφόρου πεδιάδος και εις τους αμπελώνάς σου δεν θέλουσιν εΐσθαι πλέον άσματα ουδέ φωναί αγαλλιάσεως· οι ληνοπάται δεν θέλουσι πατεί οΐνον εν τοις ληνοίς· εγώ κατέπαυσα τον αλαλαγμόν του τρυγητού. **11** Όθεν τα εντόσθιά μου θέλουσιν ηχησει ως κιθάρα διά τον Μωάβ, και τα εσωτερικά μου διά την Κιρ-άρες. **12** Και ο Μωάβ, όταν φανή ότι απέκαμεν επί τους βωμούς αυτού, θέλει εισέλθει εις το αγιαστήριον αυτού διά να προσευχηθῆ· πλην δεν θέλει επιτύχει. **13** Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον έκτοτε ελάλησε Κύριος περί του Μωάβ. **14** Τώρα δε ο Κύριος ελάλησε λέγων, Εις τρία έτη, ως είναι τα έτη του μισθωτού, η δόξα του Μωάβ θέλει καταφρονηθῆ μεθ' όλου του μεγάλου πλήθους αυτού· και το υπόλοιπον θέλει εΐσθαι πολύ ολίγον και αδύνατον.

17 Η κατά Δαμασκού όρασις. Ιδού, η Δαμασκός πεπαυμένη του να ήναι πόλις, και θέλει εΐσθαι σωρός ερειπίων. **2** Αι πόλεις της Αροήρ εγκατελείφθησαν· θέλουσιν εΐσθαι διά τα ποιμίνα, τα οποία θέλουσιν αναπαύεσθαι εκεί, και δεν θέλει εΐσθαι ο φοβίζων. **3** Και θέλει εκλείψει από του Εφραΐμ η βοήθεια και το βασίλειον από της Δαμασκού, και το υπόλοιπον της Συρίας θέλει γείνει ως η δόξα των υιών του Ισραήλ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και εν τη ημέρα εκείνη η δόξα του Ιακώβ θέλει σμικρυνθῆ και το πάχος της σαρκός αυτού θέλει ισχνωθῆ. **5** Και θέλει εΐσθαι, ως όταν ο θεριστής συναγή τον σίτον και θερίζη τα αστάχια διά του βραχίονος αυτού· και θέλει εΐσθαι ως ο συνάγων αστάχια εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **6** Θέλουσιν όμως μείνει εν αυτή ράγες, ως εν τω τιναγμώ της ελαίας, δύο τρεις ελαίαι επί της κορυφής των υψηλοτέρων κλάδων, τέσσαρες πέντε επί των μακροτέρων αυτής καρποφόρων κλάδων, λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **7** Εν εκείνη τη ημέρα ο άνθρωπος θέλει αναβλέψει προς τον Ποιητήν αυτού και οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν εναντιείσι προς τον Άγιον του Ισραήλ. **8** Και δεν θέλει αναβλέψει προς τους βωμούς, το έργον των χειρών αυτού, ουδέ θέλει σεβασθῆ εκείνο το οποίον έκαμον οι δάκτυλοι αυτού, ούτε τα άλση ούτε τα είδωλα. **9** Εν εκείνη τη ημέρα αι οχυραί πόλεις αυτού θέλουσιν εΐσθαι ως εγκαταλειμμένος κλάδος και ακρότατον κλωνάριον, το οποίον αφήκαν εξ αιτίας των υιών του Ισραήλ· και θέλει εΐσθαι ερήμωσις. **10** Επειδή ελησμόνησας τον Θεόν της σωτηρίας σου και δεν ενεθυμήσας τον βράχον της δυνάμεώς σου, διά τούτο θέλεις φυτευσει ενάρεστα φυτά, και θέλεις κάμει την εμφύτευσιν με ξένα βλαστήματα· **11** την ημέραν θέλεις κάμει το φυτόν σου να αυξηθῆ, και το πρωϊ θέλεις κάμει τον σπόρον σου να ανθίσῃ πλην το θέρος θέλει διαπαχθῆ, εν τη ημέρα του πόνου και της απηλπισμένης θλίψεως. **12** Ουαί εις το πλήθος πολλών λαών, οΐτινες κάμνουσι ταραχήν ως την ταραχήν των θαλασσών· και εις τον θόρυβον των εθνών, τα οποία

θορυβούσιν ως θόρυβον υδάτων πολλών. **13** Τα εθνη θέλουσι θορυβήσῃ ως θόρυβον υδάτων πολλών· αλλ' ο Θεός θέλει ελέγξει αυτά, και θέλουσι φύγει μακράν σου και θέλουσιν εκδιωχθῆ, ως το άχρον των βουνών έμπροσθεν του ανέμου και ως κονιορτός έμπροσθεν του ανεμοστροβίλου. **14** Προς το εσπέρας, ιδού, ταραχή· και πριν της αυγής δεν υπάρχει. Αύτη είναι η μερίς των λεηλατουτών ημάς και ο κλήρος των διαρπαζόντων ημάς.

18 Ουαί, γη σκιάζουσα διά των πτερύγων, η πέραν των ποταμών της Αιθιοπίας, **2** η εξαποστέλλουσα πρέσβεις διά θαλάσσης και με πλοία σπάρτινα επί των υδάτων. Υπάγετε, ταχυδρομοί αγγελιαφόροι, προς έθνος διηρπαγμένον και κατεσπαραγμένον, προς λαόν τρομερόν από της αρχής αυτού έως της σήμερον, έθνος μεμετρημένον και καταπεπατημένον, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί. **3** Πάντες οι κάτοικοι του κόσμου και οι ενοικούντες επί της γης, βλέπετε, όταν υψηθῆ σημαία επί τα όρη και ακούσατε, όταν εκπεμφθῆ φωνή σάλπιγγος. **4** Διότι ούτως ειπέ Κύριος προς εμέ· θέλω ησυχάσει και θέλω επιβλέψει εις το κατοικητήριόν μου, ως καύσων λαμπρότερος του φωτός, ως νεφέλη δρόσος εν τω καύσωνι του θέρους. **5** Διότι πριν του θέρους, όταν το βλάστημα γείνη τέλειον και η αγουρίδα ωριμάση εκ του άνθους, θέλει κόψει τους βλαστούς διά κλαδευτηρίων και τας κληματίδας αποκόψας θέλει αφαιρέσει. **6** Θέλουσιν εγκαταλειφθῆ ομοί διά τα όρνεα των βουνών και διά τα θηρία της γής· και τα όρνεα θέλουσι περάσει το θέρος επ' αυτούς, και πάντα τα θηρία της γης θέλουσι διαχειμαίσει επ' αυτούς. **7** Εν εκείνω τω καιρώ θέλει φερθῆ δώρον προς τον Κύριον των δυνάμεων εκ λαού διηρπαγμένου και κατεσπαραγμένου και εκ λαού τρομερού από της αρχής αυτού έως της σήμερον, έθνος μεμετρημένον και καταπεπατημένον, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί, εν τον τόπον του ονόματος του Κυρίου των δυνάμεων, το όρος Σιών.

19 Η κατά της Αιγύπτου όρασις. Ιδού, ο Κύριος επιβαίνει επί νεφέλης κόυφης και θέλει επέλθει επί την Αίγυπτον· και τα είδωλα της Αιγύπτου θέλουσι σεισθῆ από προσώπου αυτού, και η καρδία της Αιγύπτου θέλει διαλυθῆ εν μέσω αυτής. **2** Και θέλει σηκώσει Αιγυπτίους κατά Αιγυπτίων, και θέλουσι πολεμήσει έκαστος κατά του αδελφού αυτού και έκαστος κατά του πλησίον αυτού· πόλις κατά πόλεως, βασιλεία κατά βασιλείας. **3** Και θέλει εκλείψει το πνεύμα της Αιγύπτου εν μέσω αυτής· και θέλω ανατρέψει την βουλήν αυτής· και θέλουσιν ερωτήσῃ τα είδωλα και τους μάγους και τους εγαστριμύθους και τους μάντιες. **4** Και θέλω παραδώσει τους Αιγυπτίους εις χείρα σκληρών κυρίων· και βασιλεύς άγριος θέλει εξουσιάζει αυτούς, λέγει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Και τα ύδατα θέλουσιν εκλείψει εκ των θαλασσών και ο ποταμός θέλει αφανισθῆ και καταξηρανθῆ. **6** Και οι ποταμοί θέλουσι στεριεύσει· οι ρύακες οι περιπεφραγμένοι θέλουσι κενωθῆ και καταξηρανθῆ· ο κάλαμος και ο σπάρτος θέλουσι μαρανθῆ· **7** τα λιβάδια πλησίον των ρυάκων, επί των στομιών των ρυάκων, και παν

το εσπαρμένον παρά τους ρύκακας θέλει ξηρανή, απορριφθή και αφανισθή. **8** Και οι αλιείς θέλουσι στενάξει και πάντες οι ρίπτοντες άγκιστρον εις τους ρύκακας θέλουσι θρηγήσει και οι βάλλοντες δίκτυα επί τα ύδατα θέλουσι νεκρωθή. **9** Και οι εργαζόμενοι εις λεπτόν λινάριον και οι πλέκοντες δίκτυα θέλουσι ταραχθή. **10** Και οι στύλοι αυτής θέλουσι συντριφθή και πάντες οι κερδαίνοντες από ιχθυοτροφείων. **11** Βεβαίως οι άρχοντες της Τάνεως είναι μαροί, η βουλή των σοφών συμβούλων του Φαραώ κατεστάθη άλογος πως λέγετε έκαστος προς τον Φαραώ, Εγώ είμαι υιός σοφών, υιός αρχαίων βασιλέων; **12** Που, που, οι σοφοί σου; και ας είπωσι τώρα προς σε, και ας καταλάβωσι τι εβουλεύθη ο Κύριος των δυνάμεων κατά της Αιγύπτου. **13** Οι άρχοντες της Τάνεως εμωράνθησαν, οι άρχοντες της Μέμφεως επλανήθησαν και επλάνησαν την Αίγυπτον οι άρχοντες των φυλών αυτής. **14** Ο Κύριος εκέρασεν εν τω μέσω αυτής πνεύμα παραφροσύνης και επλάνησαν την Αίγυπτον εις πάντα τα έργα αυτής, ως ο μεθών πλανάται εν τω εμετώ αυτού. **15** Και δεν θέλει είσθαι έργον διά την Αίγυπτον, το οποίον η κεφαλή ή η ουρά, ο κλάδος ή ο σπάρτος, να δύναται να κάμη. **16** Εν εκείνη τη ημέρα οι Αιγύπτιοι θέλουσιν είσθαι ως γυναίκες, και θέλουσι τρομάξει και φοβηθή από της χειρός του Κυρίου των δυνάμεων σειομένης, την οποίαν σείει επ' αυτούς. **17** Και η γη του Ιουδά θέλει είσθαι φρίκη εις τους Αιγυπτίους· πας όστις ενθυμείται αυτήν θέλει φρίττει, διά την βουλήν του Κυρίου των δυνάμεων, την οποίαν απεφάσισεν εναντίον αυτών. **18** Εν εκείνη τη ημέρα πέντε πόλεις θέλουσιν είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου λαλούσαι την γλώσσαν της Χαναάν και ομνύουσαι εις τον Κύριον των δυνάμεων· η μία θέλει ονομάζεσθαι η πόλις Αχέρεις. **19** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης Αιγύπτου θυσιαστήριον εις τον Κύριον και στήλη κατά το όριον αυτής εις τον Κύριον. **20** Και θέλει είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου διά σημείον και μαρτυριάν εις τον Κύριον των δυνάμεων· διότι θέλουσι βοά προς τον Κύριον εξ αιτίας των καταθλιβόντων, και θέλει εξαποστείλει προς αυτούς σωτήρα και μέγαν και θέλει σώσει αυτούς. **21** Και θέλει γνωρισθή ο Κύριος εις τους Αιγυπτίους και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει τον Κύριον εν εκείνη τη ημέρα και θέλουσι προσφέρει θυσιάν και προσφοράν· και θέλουσιν ευχηθή ευχήν εις τον Κύριον και εκκληρώσει αυτήν. **22** Και θέλει κτυπήσει ο Κύριος την Αίγυπτον· θέλει κτυπήσει και θεραπεύσει αυτήν· και θέλουσιν επιστραφή εις τον Κύριον· και θέλει παρακαλεσθή υπ' αυτών και θέλει ιατρεύσει αυτούς. **23** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει είσθαι οδός μεγάλη από της Αιγύπτου προς την Ασσυρίαν· και οι Ασσύριοι θέλουσιν ελθεί εις την Αίγυπτον, και οι Αιγύπτιοι εις την Ασσυρίαν, και οι Αιγύπτιοι μετά των Ασσυρίων θέλουσι δουλεύσει εις τον Κύριον. **24** Εν εκείνη τη ημέρα ο Ισραήλ θέλει είσθαι ο τρίτος μετά του Αιγυπτίου και μετά του Ασσυρίου· ευλογία εν μέσω της γης θέλει είσθαι· **25** διότι ο Κύριος των δυνάμεων θέλει ευλογήσει αυτούς λέγων, Ευλογημένη η Αίγυπτος ο λαός μου και η Ασσυρία το έργον των χειρών μου και ο Ισραήλ η κληρονομία μου.

20 Εν τω έτει καθ' ο ο Ταρτάν ήλθεν εις την Άζωτον, ότε απέστειλεν αυτόν ο Σαργών βασιλεύς της Ασσυρίας και επολέμησε κατά της Άζώτου και εκυρίευσεν αυτήν, **2** κατά τον αυτόν καιρόν ελάησεν ο Κύριος προς Ησαΐαν τον υιόν του Αμώς, λέγων, Ύπαγε και λύσον τον σάκκον από της οσφύς σου και έκβαλε τα σανδάλια σου από των ποδών σου. Και έκαμεν ούτω, περιπατών γυμνός και ανυπόδητος. **3** Και είπε Κύριος, Καθώς ο δούλός μου Ησαΐας περιπάτει γυμνός και ανυπόδητος τρία έτη, διά σημείον και τεράστιον κατά της Αιγύπτου και κατά της Αιθιοπίας, **4** ούτως ο βασιλεύς της Ασσυρίας θέλει απαγάγει τους Αιγυπτίους δεσμίους και τους Αιθιοπας αιχμαλώτους, νέους και γέροντας, γυμνούς και ανυπόδητους, με γυμνά μάλιστα τα οπίσθια αυτών, προς κατασχώνην της Αιγύπτου. **5** Και θέλουσι τρομάξει και εντραπή διά την Αιθιοπίαν, το θάρρος αυτών· και διά την Αίγυπτον, το καύχημα αυτών. **6** Και οι κάτοικοι του τόπου τούτου θέλουσι λέγει εν εκείνη τη ημέρα, Ιδού, τοιοούτον είναι το καταφύγιον ημών, εν το οποίον καταφεύγομεν προς βοήθειαν, διά να ελευθερωθώμεν από του βασιλέως της Ασσυρίας και πως ημείς θέλομεν σωθή;

21 Η κατά της ερήμου της θαλάσσης όρασις. Καθώς οι διαβαίνοντες ανεμοστρόβιλο της μεσημβρίας, ούτως έρχεται από της ερήμου, από γης τρομεράς. **2** Σκληρόν όραμα εφανερώθη εις εμέ· ο καταδυναστεύων καταδυναστεύει και ο πορθών πορθεί. Ανάβηθι, Ελάμ· πολιορκήσον, Μηδία· έπαυσα πάσας τας καταδυναστείας αυτής. **3** Διά τούτο η οσφύς μου είναι πλήρης οδύνης· πόνοι με εκυρίευσαν, ως οι πόνοι της τικτούσης εκυρτώθη εις την ακρόσιν αυτού· συνεταράχθη εις την θέαν αυτού. **4** Η καρδία μου κλονίζεται· τρόμος με εξέπληξεν· η νύξ της ευφροσύνης μου εις φρίκην μετεβλήθη εν εμοί. **5** Ετοιμάζεται η τράπεζα· φυλάττουσι σκοπιάν, τρώγουσι, πίνουσι· σηκώθητε, στρατάρχαί, ετοιμάσατε ασπίδας. **6** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ· Ύπαγε, στήσον σκοπευτήν, διά να αναγγέλλη ό, τι βλέπει. **7** Και ειδεν αναβάτας δύο ιππείς, αναβάτην όνου και αναβάτην καμήλου· και επρόρξεεν επιμελώς μετά πολλής προσοχής. **8** Και εφώναζεν ως λέων, Ακαταπαύστως, κύριέ μου, ίσταμαι εν τη σκοπιά την ημέραν και φυλάττω πάσας τας νύκτας· **9** και ιδού, έρχονται εδώ αναβάται άνδρες δύο ιππείς. Και απεκρίθη και είπεν, Έπεσεν, έπεσεν η Βαβυλών, και πάσαι αι γλυπταί εικόνες των θεών αυτής συνετρίφθησαν κατά γης. **10** Αλώνισμά μου και σίτε του αλωνίου μου, εφανέρωσα εις εσάς εκείνο, το οποίον ήκουσα παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού του Ισραήλ. **11** Η κατά Δουμά όρασις. Προς εμέ φωνάζει από Σηείρ, Φρουρέ, τι περί της νυκτός; φρουρέ, τι περί της νυκτός; **12** Ο φρουρός είπε, Το πρωί ήλθεν, έτι και η νύξ· αν θέλητε να ερωτήσητε, ερωτάτε· επιστρέψατε, έλθετε. **13** Η κατά Αραβίας όρασις. Εν τω δάσει της Αραβίας θέλετε διανυκτερεύσει, συνοδία των Δαιδαντιών. **14** Φέρετε ύδωρ εις συνάντησιν του διψώντος, κάτοικοι της γης Θαιμάν· προϋπαντάτε με άρτους τον φεύγοντα. **15** Διότι φεύγουσιν από προσώπου των ξιφών, από προσώπου του γεγυμνωμένου ξίφους και από προσώπου

του εντεταμένου τόξου και από προσώπου της ορμής του πολέμου. **16** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ· Εντός ενός έτους, ως είναι τα έτη του μισθωτού, θέλει εκλείψει Βεβαίως πάσα η δόξα της Κηδάρ· **17** και το υπόλοιπον του αριθμού των ισχυρών τοξοτών εκ των υιών του Κηδάρ θέλουνσι ελαττωθή· διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ ελάλησε.

22 Όρασις κατά της κοιλάδος του οράματος. Τι σοι έγεινε τώρα, ότι ανέβησιν σου πάσα εις τα δώματα; **2** Συ, η πλήρης βοής, πόλις θορούβου, πόλις ευθυμίας· οι πεφονευμένοι σου δεν εφονεύθησαν διά μαχαίρας ουδέ απέθανον εν μάχη. **3** Πάντες οι άρχοντές σου έφηνον ομού· φεύγοντες από του τόξου, έδεσμεύθησαν πάντες οι ευρισκόμενοι εν σοί· οι μακρόθεν καταφυγόντες έδεσμεύθησαν ομού. **4** Διά τούτο είπα, Σύρθητε απ' εμού· θέλω κλαύσει πικρώς μη αγωνίζεσθε να με παρηγορήσητε διά την διαρπαγήν της θυγατρός του λαού μου. **5** Διότι είναι ημέρα ταραχής και καταπατήσεως και αμηχανίας εν τη κοιλάδι του οράματος παρά Κυρίου του Θεού των δυνάμεων, ημέρα καταστροφής των τειχών και η κραυγή θέλει φθάσει εις τα όρη. **6** Και ο Ελάμ έλαβε την φαρέτραν με αμάξας ανδρών και ιππείς, και ο Κιρ εξεσκέπασε την ασπίδα. **7** Και αι εκλεκταί κοιλάδες σου γεμίθησαν αμαξών, και οι ιππείς παρητάχησαν εν τη πόλι. **8** Και εσηκώθη το κάλυμμα του Ιούδα· και εν τη ημέρα εκείνη ενέβλεψας εις την οπλοθήκην της οικίας του δάσους. **9** Και είδετε ότι αι χαλάστραι της πόλεως του Δαβίδ είναι πολλαί, και συνηθροίσατε τα ύδατα του κάτω υδροστασίου. **10** Και απηριθμήσατε τας οικίας της Ιερουσαλήμ, και διά να οχυρώσητε το τέχος εχαλάσατε τας οικίας. **11** Εκάμετε προς τούτοις μεταξύ των δύο τειχών λάκκον διά το ύδωρ του παλαιού υδροστασίου· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν τούτων ουδέ εθεωρήσατε προς τον παλαιόθεν κτίσαντα αυτά. **12** Και εν εκείνη τη ημέρα Κύριος ο Θεός των δυνάμεων σας εκάλεσεν εις κλαυθμόν και εις πένθος και εις ζύρισμα και εις ζώσιμον σάκκου· **13** αλλ' ιδού, χαρά και ευθυμία· σφάζουσι βόας και θύουσι πρόβατα, τρώγουσι κρέατα και πίνουσιν οίνον, λέγοντες, Ας φάγωμεν και ας πώμεν· διότι αύριον θέλομεν αποθάνει. **14** Και ανεκαλύφθη εις τα ώτα μου παρά του Κυρίου των δυνάμεων, Βεβαίως αύτη η ανομία σας δεν θέλει καθαρισθή εωσού αποθάνητε, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· Υπαγε, είσελθε προς τον θησαυροφύλακα τούτον, προς τον Σομνάν, τον επιστάτην του οίκου, και ειπέ, **16** Τι έχεις εδώ; και εδώ τίνα έχεις, ώστε να κατασκευάσης ενταύθα μνημείον εις εσαυτόν; κατασκευάζει το μνήμα αυτού υψηλά και κόπτει εν πέτρα κατοικίαν εις εαυτόν. **17** Ιδού, ο Κύριος θέλει σε εκβάλει εκβολήν βιαίαν και θέλει σε περικαλύψει αισχύνην. **18** Θέλει βεβαίως σε στροφογυρίσει και νινάξει βιαίως ως σφαίραν εις τόπον ευρύχωρον· εκεί θέλεις αποθάναι και εκεί θέλουνσι είσθαι αι άμαξαι της δόξης σου, ω αισχος του οίκου του κυρίου σου. **19** Και θέλω σε εξώσει από της στάσεώς σου και θέλει σε κηρμηνίσει από του αξιώματός σου. **20** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω καλέσει τον δούλον μου Ελιακείμ, τον υιόν του Χελκίου. **21** Και θέλω

ενδώσει αυτόν την στολήν σου και θέλω περιζώσει αυτόν την ζώνην σου, και την εξουσίαν σου θέλω δώσει εις την χείρα αυτού και θέλει είσθαι πατήρ εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εις τον οίκον του Ιούδα. **22** Και θέλω βάλοι επί τον ώμον αυτού το κλειδίον του οίκου του Δαβίδ· και θέλει ανοίγει και ουδείς θέλει κλείει· και θέλει κλείει και ουδείς θέλει ανοίγει. **23** Και θέλω στηρίξει αυτόν ως πάσσαλον εν τώπω στερεώ και θέλει είσθαι ως θρόνος δόξης του οίκου του πατρός αυτού. **24** Και απ' αυτού θέλουνσι κρεμάσει πάσαν την δόξαν του οίκου του πατρός αυτού, τους εκγόνους και απογόνους, πάντα τα σκεύη τα μικρά, από των σκευών των ποτηρίων έως πάντων των σκευών των φιαλών. **25** Εν εκείνη τη ημέρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, το εστηριγμένον καρφόν εν τω στερεώ τόπω θέλει κινηθή και θέλει εκβληθή και πέσει, και το φορτίον το επ' αυτού θέλει κηρμηνισθή· διότι ο Κύριος ελάλησε.

23 Η κατά της Τύρου όρασις. Ολολύζετε, πλοία της Θαρσείς· διότι εξωλοθρεθή, ώστε να μη υπάρχη οικία μηδέ είσοδος εκ της γης των Κητιαίων ανηγέλην τούτο προς αυτούς. **2** Σιωπήσατε, κάτοικοι της νήσου· συ, την οποίαν εγέμισαν οι έμποροι της Σιδώνος, οι διαβαίνοντες επί της θαλάσσης. **3** Και το εισόδημα αυτής είναι ο σπόρος του Σιώρα, το θέρος του ποταμού, φερόμενα διά πολλών υδάτων· και αύτη έγεινε το εμπόριον των εθνών. **4** Αισχύνητι, Σιδών· διότι η θάλασσα ελάλησε, το οχύρωμα της θαλάσσης, λέγουσα, Δεν κοιλοπονώ ουδέ γεννώ ουδέ ανατρέφω νέους ουδέ μεγαλώνω παρθένους. **5** Όταν ακουσή εν Αιγύπτω, θέλουνσι λυπηθή ακούοντας περί της Τύρου. **6** Διέλιθετε εις Θαρσείς· ολολύζατε, κάτοικοι της νήσου. **7** Αυτή είναι η εύθυμος πόλις σας, της οποίας η αρχαιότης είναι εκ παλαιών ημερών· οι πόδες αυτής θέλουνσι φέρει αυτήν μακράν διά να παροικήση. **8** Τις εβουλεύθη τούτο κατά της Τύρου, ήτις διανέμει στέμματα, της οποίας οι έμποροι είναι ηγεμόνες, της οποίας η πραγματευταί είναι οι ένδοξοι της γης; **9** Ο Κύριος των δυνάμεων εβουλεύθη τούτο, διά να καταισχύνη την υπερηφανίαν πάσης δόξης, να εξευτελίση πάντα ένδοξον της γης. **10** Διαπέρασον την γην σου ως ποταμός, θυγάτηρ της Θαρσείς· δύναμις πλέον δεν υπάρχει. **11** Εξέτεινε την χείρα αυτού επί την θάλασσαν, έσεισε βασιλεία· ο Κύριος έδωκε προσταγήν κατά της Χαναάν, διά να καταστρέψωσι τα οχυρώματα αυτής. **12** Και είπε, δεν θέλεις αγάλλεσθαι πλέον, παρθένε κατατεθλιμμένη, θυγάτηρ της Σιδώνος σηκώθητι, πέρασον προς τους Κητιαίους· ουδέ εκεί θέλεις έχει ανάπαυσιν. **13** Ιδού, η γη των Χαλδαιών· ούτος ο λαός δεν υπήρχεν· ο Ασσύριος εθεμελίωσεν αυτόν διά τους κατοικούντας την έρημον· ήγειραν τους πύργους αυτής, ύψωσαν τα παλάτια αυτής· και κατέστησεν αυτήν ερείπια. **14** Ολολύζετε, πλοία της Θαρσείς· διότι ηρημώθη το οχύρωμά σας. **15** Και εν εκείνη τη ημέρα η Τύρος θέλει λησμονηθή· εβδομήκοντα έτη, κατά τας ημέρας ενός βασιλέως μετά δε τα εβδομήκοντα έτη θέλει είσθαι εν τη Τύρω ως άσμα της πόρνης. **16** Λάβε κιθάραν, περιέλθε την πόλιν, πόρνη λησμονημένη, παίζε γλυκά, άδε πολλα άσματα, διά να σε ενθυμηθώσι. **17** Και μετά τα εβδομήκοντα

έτη, ο Κύριος θέλει επισκεφθή την Τύρον· και αυτή θέλει επιστρέψει εις το μίσθωμα αυτής, και θέλει πορνεύεσθαι μετά πάντων των βασιλείων του κόσμου μετ' προσώπου της γης. **18** Και το εμπόριον αυτής και το μίσθωμα αυτής θέλει αφιερωθή εις τον Κύριον· δεν θέλει θησαυρισθή ουδέ ταμειευθή· διότι το εμπόριον αυτής θέλει εἶσθαι διά τους κατοικοῦντας ἐνώπιον του Κυρίου· διά να τρώγωνσιν εις χορτασμόν και να ἔχωσιν ἐνδύματα πολυχρόνια.

24 Ἰδοῦ, ο Κύριος κενώνει την γην και ερημόνει αυτήν και ανατρέπει αυτήν και διασκορπίζει τους κατοίκους αυτής. **2** Και θέλει εἶσθαι, ως ο λαός, οὕτως ο ιερέυς· ως ο θεράπων, οὕτως ο κύριος αυτού· ως η θεράπεινα, οὕτως η κυρία αυτής· ως ο αγοραστής, οὕτως ο πωλητής· ως ο δανειστής, οὕτως ο δανειζόμενος· ως ο λαμβάνων τόκον, οὕτως ο πληρόνων τόκον εις αυτόν. **3** Ολοκλήρως θέλει κενωθή η γη και ολοκλήρως θέλει γυμνωθή· διότι ο Κύριος ἐλάλησε τον λόγον τούτον. **4** Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος ατονεί, μαραίνεται, οι υψηλοί εκ των λαών της γης εἶναι ηττημένοι. **5** Και η γη ἐμολύνθη υποκάτω των κατοίκων αυτής· διότι παρέβησαν τους νόμους, ἤλλαξαν το διάταγμα, ηἠέτησαν διαθήκην αἰώνιον. **6** Διά τούτο η ἀρά κατέφαγε την γην και οι κατοικοῦντες ἐν αυτή ηρημώθησαν· διά τούτο οι κάτοικοι της γης κατεκαύθησαν και ολίγοι ἄνθρωποι ἔμειναν. **7** Ο νέος οἶνος πενθεί, ἡ ἄμπελος εἶναι ἐν ατονία, πάντες οι ευφρανόμενοι την καρδίαν στενάζουσιν. **8** Η ευφροσύνη των τυμπάνων παύει· ο θόρυβος των ευθυμούντων τελειώνει· παύει της κιθάρας η ευφροσύνη. **9** Δεν θέλουσι πίνει οἶνον μετά ασμάτων· το σίκερα θέλει εἶσθαι πικρόν εις τους πίνοντας αυτό. **10** Η πόλις της ἐρημώσεως ηφανίσθη· πάσα οικία ἐκλείσθη, ὥστε να μη εἰσέλθῃ μηδεὶς. **11** Κραυγὴ εἶναι ἐν ταις ὁδοῖς διά τον οἶνον· πάσα ἐυθυμία παρήλθεν· η χαρὰ του τόπου ἐφυγεν. **12** Ἐρημία ἔμεινεν ἐν τη πόλει, και η πύλη ἐκτυπήθη ὑπό αφανισμού· **13** ὅταν γείνη οὕτως ἐν μέσω της γης μεταξύ των λαών, θέλει εἶσθαι ὡς τιναγμός ἐλαίας, ὡς το σταφυλλόγημα ἀφου παύσῃ ο τρυγητός. **14** Οὔτοι θέλουσιν ὑψώσει την φωνήν αυτών, θέλουσι ψάλλει διά την μεγαλειότητα του Κυρίου, θέλουσι μεγαλοφωνεῖ ἀπό της θαλάσσης. **15** Διά τούτο δοξάσατε τον Κύριον ἐν ταις κοιλάσι, το ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ ἐν ταις νήσοις της θαλάσσης. **16** Ἀπ' ἄκρου της γης ηκούσαμεν ἄσματα, Δόξα εις τον δίκαιον. Ἀλλ' ἐγὼ εἶπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου· οὐαί εις ἐμέ· οι ἀπίστοι ἀπίστως ἔπραξαν· ναι, οι ἀπίστοι πολλά ἀπίστως ἔπραξαν. **17** Φόβος και λάκκος και παγίς εἶναι ἐπὶ σε, κάτοικε της γης. **18** Και ο φεύγων ἀπό του ἴχθου του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον· και ο αναβαίνων ἐκ μέσου του λάκκου θέλει πιασθῆ εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἄνωθεν εἶναι ανοικταί, και τα θεμέλια της γης σείονται. **19** Η γη κατεσυντρίφθη, η γη ολοκλήρως διελύθη, η γη ἐκινήθη εις υπερβολήν. **20** Η γη θέλει κλονισθῆ ἐδὼ και ἐκεῖ ὡς ο μεθύων και θέλει μετακινήθῆ ὡς καλύβη· και η ανομία αυτής θέλει βαρύνει ἐπ' αυτήν· και θέλει πέσει και πλέον δεν θέλει σηκωθῆ. **21** Και ἐν ἐκείνη τη ἡμέρᾳ ο Κύριος θέλει παιδεύσει το στρατεύμα των υψηλών ἐν

τω ὕψει και τους βασιλεῖς της γης ἐπὶ της γης. **22** Και θέλουσι συναχθῆ, καθὼς συναγονται οι αἰχμάλωτοι εις τον λάκκον, και θέλουσι κλεισθῆ ἐν τη φυλακῇ, και μετὰ πολλὰς ἡμέρας θέλει γείνει ἐπίσκεψις ἐν αὐτοῖς. **23** Τότε η σελήνη θέλει ἐντραπή και ο ἥλιος θέλει αἰσχυνηθῆ, ὅταν ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύσῃ ἐν τῷ ὄρει Σιών και ἐν Ἰερουσαλήμ και δοξασθῆ ἐνώπιον των πρεσβυτέρων αυτού.

25 Κύριε, συ εἶσαι ο Θεός μου· θέλω σε ὑψώνει, θέλω ὑμνεῖ το ὄνομά σου· διότι ἔκαμες θαυμάσια· αι ἀπ' ἀρχῆς βουλαί σου εἶναι πίστις και ἀλήθεια. **2** Διότι συ κατέστησας πόλιν σωρὸν· πόλιν χωρῶμενῆν, ἐρείπιον· τα οχυρώματα των ἀλλογενῶν, ὥστε να μη ἴναι πόλις· ουδεποτε θέλουσιν ἀνοικοδομηθῆ. **3** Διά τούτο ο ἰσχυρός λαός θέλει σε δοξάσει, η πόλις των τρομερῶν ἐθνῶν θέλει σε φοβηθῆ. **4** Διότι ἐστάθῃς δύναμις εις τον πτωχόν, δύναμις του ἐνδεδεῶς ἐν τη στενοχωρία αυτού, καταφύγιον ἐναντίον της ἀνεμοζάλης, σκία ἐναντίον του καύσωνος, ὅταν το φύσημα των τρομερῶν προσβάλῃ ὡς ἀνεμοζάλη κατὰ τοίχου. **5** Θέλεις καταπαῦσει τον θόρυβον των ἀλλογενῶν, ὡς τον καύσωνα ἐν ξηρῷ τόπῳ, τον καύσωνα διά της σκίας του νέφους· ο θρίαμβος των τρομερῶν θέλει ταπεινωθῆ. **6** Και ἐπὶ του ὅρου τούτου ο Κύριος των δυνάμεων θέλει κἀμει εις πάντας τους λαούς· εὐωχίαν ἀπό παχέων, εὐωχίαν ἀπό οἴνων ἐν τη τρυγία αυτών, ἀπό παχέων μεστών μυελού, ἀπό οἴνων κεκαθαρισμένων ἐπὶ της τρυγίας. **7** Και ἐν τῷ ὄρει τούτῳ θέλει ἀφανίσει το πρόσωπον του περικαλύμματος του περικαλύπτοντος πάντας τους λαούς και το κάλυμμα το καλύπτον ἐπὶ πάντα τα ἔθνη. **8** Θέλει καταπίει τον θάνατον ἐν νίκη· και Κύριος ο Θεός θέλει σπογγίσει τα δάκρυα ἀπό πάντων των προσώπων και θέλει ἐξαλείψει το ὄνειδος του λαοῦ αυτού ἀπό πάσης της γῆς· διότι ο Κύριος ἐλάλησε. **9** Και ἐν ἐκείνη τη ἡμέρᾳ θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδοῦ, οὗτος εἶναι ο Θεός ἡμῶν· περιεμείναμεν αυτόν και θέλει σώσει ἡμᾶς· οὗτος εἶναι ο Κύριος περιεμείναμεν αυτόν· θέλομεν χαρὴ και ευφρανθῆ ἐν τη σωτηρία αυτού. **10** Διότι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ η χεὶρ του Κυρίου θέλει ἀναπαυθῆ, και ο Μωᾶβ θέλει καταπατηθῆ ὑποκάτω αυτού, καθὼς καταπατεῖται το ἄχρον διά τον κορῶνα. **11** Και θέλει ἐξαπλώσει τας χεῖρας αυτού ἐν τῷ μέσω αυτών, καθὼς ο κολυμβῶν ἐξαπλώνει τας χεῖρας αυτού διά να κολυμβήσῃ και θέλει ταπεινώσει την υπερηφάνιαν αυτών μετὰ των πανουργεμάτων των χειρῶν αυτών. **12** Και τα υψηλά οχυρώματα των τειχῶν σου θέλουσι ταπεινωθῆ, κρημνισθῆ, κατεδαφισθῆ ἕως ἐδάφους.

26 Ἐν ἐκείνη τη ἡμέρᾳ το ἄσμα τούτο θέλει ψαλλῆ ἐν γῇ Ἰούδα· Ἐχόμεν πόλιν οχυράν· σωτηρίαν θέλει βάλει ο Θεός ἀντὶ τειχῶν και προτειχιμάτων. **2** Ἀνοίξατε τας πύλας και θέλει εἰσέλθῃ το δίκαιον ἔθνος το φυλάττον την ἀλήθειαν. **3** Θέλεις φυλάξει ἐν τελείᾳ εἰρήνην το πνεύμα το ἐπὶ σε ἐπιστηρίζομενον, διότι ἐπὶ σε θαρρεῖ. **4** Θαρρεῖτε ἐπὶ τον Κύριον πάντοτε· διότι ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ εἶναι αἰώνιος δύναμις. **5** Διότι ταπεινώνει τους κατοικοῦντας ἐν υψηλοῖς· κρημνίζει την υψηλήν πόλιν· κρημνίζει αυτήν ἕως ἐδάφους· καταβάλλει αυτήν

έως χρώματος. **6** Ο πους θέλει καταπατήσει αυτήν, οι πόδες του πτωχού, τα βήματα του ενδεούς. **7** Η οδός του δικαίου είναι η ευθύτης· συ, ευθύτατε, σταθμίσεις την οδόν του δικαίου. **8** Ναι, εν τη οδώ, των κρίσεών σου, Κύριε, σε περιμείναμεν· ο πόθος της ψυχής ημών είναι εις το όνομά σου και εις την ενθύμησίν σου. **9** Με την ψυχήν μου σε επόθησα την νύκτα· ναι, με το πνεύμά μου εντός μου σε εξεζήτησα το πρωί· διότι όταν αι κρίσεις σου ήναι εν τη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θέλουν μάθει δικαιοσύνην. **10** Και αν ελεηθή ο ασεβής, δεν θέλει μάθει δικαιοσύνην· εν τη γη της ευθύτητος θέλει πράξει αδικώς και δεν θέλει εμβλέψει εις την μεγαλειότητα του Κυρίου. **11** Η χειρ σου, Κύριε, υψούται, αλλ' αυτοί δεν θέλουν ιδεί· θέλουν όμως ιδεί και καταισχύων· ο ζήλος ο υπέρ του λαού σου, μάλιστα το παρ το κατά των εχθρών σου θέλει καταφάγει αυτούς. **12** Κύριε, ειρήνην θέλεις δώσει εις ημάς· διότι συ έκαμες και πάντα ημών τα έργα διά ημάς. **13** Κύριε ο Θεός ημών, άλλοι κύριοι, πλην σου, εξουσίασαν επ' ημάς· αλλά τώρα διά σου μόνον θέλομεν αναφέρει το όνομά σου. **14** Απέθανον, δεν θέλουν αναζήσει· ετελεύτησαν, δεν θέλουν αναστηθή· διά τούτο επεσκεφέθης και εξωλόθρευσας αυτούς και εξήλειψας παν το μνημόσυνον αυτών. **15** Επλήθυνας το έθνος, Κύριε, επλήθυνας το έθνος· εδοξάσθης· εμάκρυνας αυτό εις πάντα τα έσχατα της γης. **16** Κύριε, εν τη θλίψει προσέτρεξαν προς σε· εξέχεαν στεναγμόν, ότε η παιδεία σου ήτο επ' αυτούς. **17** Ως έγκυος γυνή, όταν πλησιάση εις την γένναν, κοιλοπονεί, φωνάζουσα εν τοις πόνοις αυτής, ούτως εγείναμεν ενώπιόν σου, Κύριε. **18** Συνελάβομεν, εκοιλοποιήσαμεν, πλην ως να εγεννήσαμεν άνεμον· ουδεμίαν ελευθέρωσιν καταρθώσαμεν εν τη γή· ουδέ έπεσαν οι κάτοικοι του κόσμου. **19** Οι νεκροί σου θέλουν ζήσει, μετά του νεκρού σώματός μου θέλουν αναστηθή· εξεγέρθητε και ψάλλετε, σεις οι κατοικούντες εν τω χώματι· διότι η δρόσος σου είναι ως η δρόσος των χόρτων, και η γη θέλει εκρίψει τους νεκρούς. **20** Ελθέ, λαέ μου, εισέλθε εις τα ταμεία σου και κλείσον τας θύρας σου· όπως σου κρύφθητι διά ολίγον καιρόν, εωσού παραέλθη η οργή. **21** Διότι, ιδού, ο Κύριος εξέρχεται από του τόπου αυτού διά να παιδεύση τους κατοίκους της γης· ένεκεν της ανομίας αυτών· η δε γη θέλει ανακαλύψει τα αίματα αυτής και δεν θέλει σκεπάσει πλέον τους πεφονευμένους αυτής.

27 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει παιδεύσει ο Κύριος, διά της μαχαίρας αυτού της σκληράς και μεγάλης και δυνατής, τον Λευιάθαν, τον λοξοβήτην όφιν, ναι, τον Λευιάθαν, τον σκολιόν όφιν· και θέλει αποκτείνει τον δράκοντα τον εν τη θαλάσση. **2** Εν εκείνη τη ημέρα ψάλλετε προς αυτήν, Άμπελος αγαπητή· **3** εγώ ο Κύριος θέλω φυλάττει αυτήν· κατά πάσαν στιγμήν θέλω ποτίζει αυτήν· διά να μη βλάβη αυτήν μηδείς, νύκτα και ημέραν θέλω φυλάττει αυτήν· **4** οργή δεν είναι εν εμοί· τις ήθελεν αντιτάξει εναντίον μου τριβόλους και ακάνθους εν τη μάχη; ήθελον περάσει διά μέσου αυτών, ήθελον κατακαύσει ταύτα ομού· **5** ή ως πασθή από της δυνάμεώς μου, διά να κάμη ειρήνην μετ' εμού· και θέλει κάμη μετ' εμού ειρήνην. **6** Εις το ερχόμενον θέλει ριζώσει τον Ιακώβ· ο Ισραήλ θέλει ανθήσει και βλαστήσει και γεμίσει

το πρόσωπον της οικουμένης από καρπών. **7** Μήπως επάταξεν αυτόν, καθώς επάταξε τους πατάξαντας αυτόν; ή εθανάτωθη κατά τον θάνατον των θανατωθέντων επ' αυτού; **8** Με μέτρον θέλεις διαμαχήσει μετ' αυτής, όταν αποβάλη αυτήν· συμμετρεί τον σφοδρόν αυτού άνεμον εν τη ημέρα του ανατολικού ανέμου. **9** Όθεν με τούτο θέλει καθαρισθή η ανομία του Ιακώβ· και τούτο θέλει είσθαι άπας ο καρπός, να εξαλειφθή η αμαρτία αυτού, όταν κατασυντρίψη πάντας τους λίθους των βωμών ως λεπτόν κοριοτόν αβέσθου, και τα άλση και τα είδωλα δεν μένωσι πλέον όρθια. **10** Διότι η ωχυρωμένη πόλις θέλει ερημωθή, η κατοικία θέλει παραιτηθή και εγκαταλειφθή ως έρημος· εκεί θέλει βοσκηθή και μοσχάριον και εκεί θέλει αναπαυθή και καταφάγει τους κλάδους αυτής. **11** Όταν οι κλάδοι αυτής ξηρανθώσι, θέλουν αποκοπή· αι γυναίκες θέλουν ελθεί και κατακαύσει αυτούς· διότι είναι λαός ασύνετος· όθεν ο ποιήσας αυτόν δεν θέλει οικτείρει αυτόν και ο πλάσας αυτόν δεν θέλει ελεήσει αυτόν. **12** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει εκτινάξει από της διδουργος του ποταμού έως του ρευμάτους της Αιγύπτου, και σεις θέλετε συναχθή καθ' ένα έκαστος, σεις υιοί Ισραήλ. **13** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλει σαλπιγχή μεγάλη· σάλπιγξ, και θέλουν ελθεί οι καταφθειρόμενοι εν τη γη της Ασσυρίας και οι αποδεδιωγμένοι εν τη γη της Αιγύπτου, και θέλουν λατρεύσει τον Κύριον επί του όρους του αγίου εν Ιερουσαλήμ.

28 Ουαί εις τον στέφανον της υπερηφανίας των μεθύσων του Εφραΐμ, των οποίων η ένδοξος ώραϊότης είναι άνθος μαρινόμενον· οίτινες επί της κορυφής των παχειών κοιλάδων κατακυριεύονται υπό του οίνου. **2** Ιδού, ο Κύριος έχει ισχυρόν και δυνατόν όστις ως θόρυβος χαλάζης, ως καταστρεπτικός ανεμοστρόβιλος· ως κατακλυσμός ισχυρών υδάτων πλημμυρύντων, θέλει καταρρίψει εις την γην τα πάντα διά της χειρός αυτού. **3** Ο στέφανος της υπερηφανίας των μεθύσων του Εφραΐμ θέλει καταπατηθή υπό τους πόδας. **4** Και το άνθος της ενδόξου ώραϊότητος αυτών, το επί της κορυφής της παχείας κοιλάδος, μαρινόμενον θέλει γείνει ως ο πρώϊμος καρπός προ του θέρους· τον οποίον ο ιδών αυτόν, καθώς λάβη εν τη χειρί αυτού, καταπίνει αυτόν. **5** Εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος των δυνάμεων θέλει είσθαι στέφανος δόξης και διάδημα ώραϊότητος εις το υπόλοιπον του λαού αυτού, **6** και πνεύμα κρίσεως εις τον καθημέμον διά κρίσιν, και δύναμις εις τους απωθόνοντας τον πόλεμον έως των πυλών. **7** Πλην και αυτοί επλανήθησαν υπό οίνου και παρεδρόμησαν υπό σίκερα· ο ιερεύς και ο προφήτης επλανήθησαν υπό σίκερα, κατεπόθησαν υπό οίνου, παρεδρόμησαν υπό σίκερα· πλανώνται εν τη δράσει, προσκόπτουσιν εν τη κρίσει. **8** Διότι πάσαι αι τράπεζαι είναι πλήρεις εμετού και ακαθαρσίας, ουδείς τόπος μένει καθαρός. **9** Τίνα θέλει διδάξει την σοφίαν; και τίνα θέλει κάμη να καταλάβη την διδασκαλίαν; αυτοί είναι ως βρέφη απογεγαλακτισμένα, απεσπασμένα από των μαστών. **10** Διότι με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με στίχον επί στίχον, στίχον επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί, **11** διότι

με χείλη ψελλίζοντα και με άλλην γλώσσαν θέλει ομιλεί προς τούτον τον λαόν· **12** προς τον οποίον είπεν, Αύτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσητε τον κεκοπιασμένον, και αύτη είναι η άνεσις· αλλ' αυτοί δεν ήθελήσαν να ακούσωσι. **13** Και ο λόγος του Κυρίου θέλει είσθαι προς αυτούς διδασκαλία επί διδασκαλίαν, διδασκαλία επί διδασκαλίαν, στίχος επί στίχον, στίχος επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί· διά να περιπατήσωσι και να προσκόπτωσιν εις τα πίσω και να συντριφθώσι και να παγιδευθώσι και να πιασθώσι. **14** Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, άνθρωποι χλευασταί, οι οδηγούντες τούτον τον λαόν τον εν Ιερουσαλήμ. **15** Επειδή είπετε, Ημείς εκάμομεν συνθήκην μετά του θανάτου και συνεφωνήσαμεν μετά του δδου· όταν η μάστιξ πλημμυρούσα διαβαίνει, δεν θέλει ελθει εις ημάς· διότι εκάμομεν καταφύγιον ημών το ψεύδος και υπό την ψευδοσύνην θέλομεν κρυφθή· **(Sheol h7585)** **16** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέτω εν τη Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον εκλεκτόν, έντιμον ακρογωνιαίον, θεμέλιον ασφαλές· ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυρθή. **17** Και θέλω βάλλει την κρίσιν εις τον κανόνα και την δικαιοσύνην εις την στάθμην· και η χάλαζα θέλει εξαφανίσει το καταφύγιον του ψεύδους, και τα ύδατα θέλουσι πλημμυρίσει τον κρυψώνα. **18** Και η μετά του θανάτου συνθήκη σας θέλει ακυρωθή, και μετά του άδου συμφωνία σας δεν θέλει σταθή· όταν η πλημμυρούσα μάστιξ διαβαίνει, τότε θέλετε καταπατηθή υπ' αυτής. **(Sheol h7585)** **19** Ευθύς όταν διαβή, θέλει σας πιάσει· διότι καθ' εκάστην πρωίαν θέλει διαβαίνει ημέραν και νύκτα· και μόνον το να ακούση τις την βοήν, θέλει είσθαι φρίκη. **20** Διότι η κλίνη είναι μικροτέρα παρά ώστε να δύναται τις να εξεπλωθή· και το σκέπασμα στενώτερον παρά ώστε να δύναται να περιτυλιχθή. **21** Διότι ο Κύριος θέλει σηκωθή ως εν τω όρει Φερασείμ, θέλει θυμωθή ως εν τη κοιλάδι του Γαβαών, διά να ενεργήση το έργον αυτού, το παράδοξον έργον αυτού, και να εκτελέση την πράξιν αυτού, την εξαισίον πράξιν αυτού. **22** Τώρα λοιπόν μη ήσθε χλευασταί, διά να μη γείνωσι δυνατώτερα τα δεσμά σας· διότι εγώ ήκουσα παρά Κυρίου του Θεού των δυνάμεων συντέλειαν και απόφασιν επί πάσαν την γην. **23** Ακροάσθητε και ακούσατε την φωνήν μου· προσέξατε και ακούσατε τον λόγον μου. **24** Ο αροτριών μήπως όλην την ημέραν αροτριά διά να σπείρη, διανοίγων και βωλοκοπών τον αγρόν αυτού; **25** Αφού εξομαλύνη το πρόσωπον αυτού, δεν διασκορπίζει τον άρακον και διασπείρει το κύμινον και βάλλει τον σίτον εις το καλήτερον μέρος και την κριθήν εις τον διωρισμένον αυτής τόπον και την βρίζαν εις το μέρος αυτού το ανήκον; **26** Διότι ο Θεός αυτού μανθάνει αυτόν να διακρίνη, και διδάσκει αυτόν. **27** Διότι δεν αλωνίζεται ο άρακος διά αλωνιστικού οργάνου, ουδέ αμάξης τροχός περιστρέφεται επί το κύμινον· αλλά διά ράβδου κτυπάται ο άρακος και διά βακτηρίας το κύμινον. **28** Ο δε σίτος του άρτου κατασυντρίβεται· αλλά δεν θέλει διά πάντα αλωνίζει αυτόν, ουδέ θέλει συντρίψει αυτόν διά του τροχού της αμάξης αυτού, ουδέ θέλει λεπτύνει αυτόν διά των ονύχων των ίπων αυτού.

29 Και τούτο εξήλθε παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του θαυμαστού εν βουλή, του μεγάλου εν συνέσει.

29 Ουαί εις την Αριήλ, την Αριήλ, την πόλιν όπου κατώκησεν ο Δαβίδ· προσθέσατε ενιαυτόν επί ενιαυτόν· ας σφάζωσιν εορταστικάς θυσίας. **2** Αλλ'· εγώ θέλω στενοχωρήσει την Αριήλ, και εκεί θέλει είσθαι βάρος και θλίψις· και εις εμέ θέλει είσθαι ως Αριήλ. **3** Και θέλω στρατοπεδεύσει εναντίον σου κύκλω, και θέλω στήσει πολιορκίαν κατά σου με χαράκωμα, και θέλω ανεγείρει φρουρία εναντίον σου. **4** Και θέλεις ριφή κάτω, θέλεις λαλεί από του εδάφους και η λαλία σου θέλει είσθαι ταπεινή εκ του χώματος, και η φωνή σου εκ του εδάφους θέλει είσθαι ως του εγγαστριμίθου και η λαλία σου θέλει ψιθυρίζει εκ του χώματος. **5** Το δε πλήθος των εχθρών σου θέλει είσθαι ως κονιορτός και το πλήθος των φοβερών ως άχρον φερόμενον υπό ανέμου· ναι, τούτο θέλει γείνει αιφνιδίως εν μία στιγμή. **6** Θέλει γείνει εις σε επίσκεψις παρά του Κυρίου των δυνάμεων, μετά βροντής και μετά σεισμού και φωνής μεγάλης, μετά ανεμοζάλης και ανεμοστροβίλου και φλογός πυρός κατατρύγωντος. **7** Και το πλήθος πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον της Αριήλ, πάντες βεβαίως οι μαχόμενοι εναντίον αυτής και των οχυρωμάτων αυτής και οι στενοχωρούντες αυτήν θέλουσιν είσθαι ως όνειρον νυκτερινού οράματος. **8** Καθώς μάλιστα ο πεινών ονειρεύεται ότι ιδού, τρώγει· πλην εξεγείρεται και η ψυχή αυτού είναι κενή· ή καθώς ο διψών ονειρεύεται ότι ιδού, πίνει· πλην εξεγείρεται και ιδού, είναι ηττημένος και η ψυχή αυτού διψά· ούτω θέλουσιν είσθαι τα πλήθη πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον του όρους Σιών. **9** Στήτε και θαυμάσατε· αναβοήσατε και ανακράξατε· ούτοι μεθούσιν· αλλ' ουχί υπό οίνου παραφέρονται· αλλ' ουχί υπό σίκερα. **10** Διότι ο Κύριος εξέχεεν· επ' υμάς πνεύμα βαθός ύπνου και έκλεισε τους οφθαλμούς υμών· περιέκλυψε τους προφήτας και τους άρχοντας υμών, τους βλέποντας οράσεις. **11** Και πάσα όρασις θέλει είσθαι εις εσάς ως λόγια εσφραγισμένου βιβλίου, το οποίον ήθελον δώσει εις τινά εξεύροντα να αναγνώσκη, λέγοντες, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν δύναμαι, διότι είναι εσφραγισμένον. **12** και δίδουσι το βιβλίον εις μη εξεύροντα να αναγνώσκη και λέγουσιν, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, δεν εξεύρω να αναγινώσκω. **13** Διά τούτο ο Κύριος λέγει, Επειδή ο λαός ούτος με πλησιάζει διά του στόματος αυτού και με τιμά διά των χειλέων αυτού, αλλ' η καρδιά αυτού απέχει μακράν απ' εμού, και με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων· **14** διά τούτο, ιδού, θέλω προσθέσει να κάμω θαυμαστόν έργον μεταξύ τούτου του λαού, θαυμαστόν έργον και εξαισίον· διότι η σοφία των σοφών αυτού θέλει χαθή και η σύνεσις των συνετών αυτού θέλει κρυφθή. **15** Ουαί εις τους σκάπτοντας βαθώς διά να κρυψωσι την βουλήν αυτών από του Κυρίου, και των οποίων τα έργα είναι εν τω σκότει, και λέγουσι, Τις βλέπει ημάς; και τις εξεύρει ημάς; **16** Ω διεστραμμένοι, ο κεραμεύς θέλει νομισθής ως πηλός; το πλάσμα θέλει ειπέι περί του πλάσαντος αυτό, ούτος δεν με έπλασεν; ή το ποιήμα

θέλει ειπέ περί του ποιήσαντος αυτό, Ούτος δεν είχε νόησιν; **17** Δεν θέλει είσθαι έτι πολύ ολίγος καιρός και ο Λίβανος θέλει μεταβληθή εις καρποφόρον πεδιάδα, και η καρποφόρος πεδιάς θέλει λογισθή ως δάσος; **18** Και εν εκείνη τη ημέρα οι κωφοί θέλουσιν ακούσει τους λόγους του βιβλίου, και οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν ιδεί, ελευθερωθέντες εκ του σκότους και εκ της ομίχλης. **19** Και οι πραεῖς θέλουσιν επαυξήσει την χαράν αυτών εν Κυρίω, και οι πτωχοί των ανθρωπων θέλουσιν ευφρανθή διά τον Άγιον του Ισραήλ. **20** Διότι ο τρομερός εξέλιπε και ο χλευαστής εξωλοθρευθή και πάντες οι παραφυλάττοντες την ανομίαν εξηλείφθησαν **21** οίτινες κάμνουσι τον άνθρωπον παιστήν διά ένα λόγον, και στήνουςι παγίδα εις τον ελέγχοντα εν τη πόλι, και με ψεύδος διαστρέφουσι το δίκαιον. **22** Όθεν ο Κύριος ο λυτρώσας τον Αβραάμ ούτω λέγει περί του οίκου Ιακώβ· ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αισχυνθή, και το πρόσωπον αυτού δεν θέλει πλέον ωχριάσει. **23** Αλλ' όταν ιδί τα τέκνα αυτού, το έργον των χειρών μου, εν μέσω αυτού, θέλουσιν αγιάσει το όνομά μου και θέλουσιν αγιάσει τον Άγιον του Ιακώβ και θέλουσι φοβείσθαι τον Θεόν του Ισραήλ. **24** Οι δε πλανώμενοι κατά το πνεύμα θέλουσιν ελθεί εις σύνεσιν, και οι γογγύζοντες θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.

30 Ουαί εις τα αποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος, τα οποία λαμβάνουσι βουλήν, πλην ουχί παρ' εμού· και τα οποία κάμνουσι συνθήκας, πλην ουχί διά του πνευμάτός μου, διά να προσθέσωσιν αμαρτίαν εις αμαρτίαν· **2** τα οποία υπάγουσι διά να καταβώσιν εις Αίγυπτον, και δεν ερωτώσι το στόμα μου, διά να ενδυναμωθώσι με την δύναμιν του Φαραώ και να εμπιστευθώσιν εις την σκιάν της Αιγύπτου. **3** Η δε δύναμις του Φαραώ θέλει είσθαι αισχύνη σας και η πεποιθήσι επί την σκιάν της Αιγύπτου όνειδος. **4** Διότι οι αρχηγί αυτού εστάθησαν εν Τάνει και οι πρέσβεις αυτού ήλθον εις Χανές. **5** Πάντες ησχύνθησαν διά λαόν, όστις δεν ηδυνήθη να ωφελήση αυτούς ουδέ να σταθή βοήθεια ή όφελος αλλά καταισχύνη και μάλιστα όνειδος. **6** Η κατά των ζώων της Μεσημβρίας όρασι. Εν τη γη της θλίψεως και της στενοχωρίας, όπου ευρίσκονται ο δυνατός λέων και ο λέων ο γηραλέος, η έχιδνα και ο φλογερός πτερωτός όφις, εκεί θέλουσι φέρει τα πλούτη αυτών επί ώμων οναρίων και τους θησαυρούς αυτών επί του κυρτώματος των καμήλων, προς λαόν όστις δεν θέλει ωφελήσει αυτούς. **7** Διότι οι Αιγύπτιοι εις μάτην και ανωφελώς θέλουσι βοηθήσει όθεν εβόησα περί τούτου, Η δύναμις αυτών είναι να κάθηνται ήσυχοι. **8** Τώρα ύπαγε, γράψον τούτο έμπροσθεν αυτών επί πινακίδιου, και σημείωσον αυτό εν βιβλίω, διά να σώζηται εις τον μέλλοντα καιρόν έως αιώνος· **9** ότι ούτος είναι λαός απειθής, ψευδείς υιοί, υιοί μη θέλοντες να ακούσωσι τον νόμον του Κυρίου· **10** οίτινες λέγουσι προς τους βλέποντας, Μη βλέπετε και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εις ημάς τα ορθά, λαλείτε προς ημάς κολακευτικά, προφητεύετε απατηλά· **11** αποσύρθητε από της οδού, εκκλίνατε από της τρίβου, σηκώσατε απ' έμπροσθεν ημών τον Άγιον του Ισραήλ. **12** Όθεν ούτω λέγει ο Άγιος του Ισραήλ·

Επειδή καταφρονείτε τον λόγον τούτον και ελπίζετε επί την απάτην και πονηρίαν και επιστηρίζεσθε επί ταύτα· **13** διά τούτο η ανομία αυτή θέλει είσθαι εις εσάς ως χάλασμα ετοιμόροπον, ως κοιλία εις υψηλόν τοίχον, του οποίου ο συντριμμός έρχεται εξαίφνης εν μία στιγμή. **14** Και θέλει συντρίψει αυτό ως σύντριμμα αγγείου οστρακίνου, κατασυντριβομένου ανηλεώς, ώστε να μη ευρίσκηται εν τοις θρύμμασιν αυτού όστρακον, διά να λάβη τις πυρ από της εστίας ή να λάβη ύδωρ εκ του λάκκου. **15** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ· Εν τη επιστροφή και αναπαύσει θέλετε σωθή· εν τη ησυχία και πεποιθήσει θέλει είσθαι η δύναμις σας· αλλά δεν ηθελήσατε· **16** και είπετε, Ουχί· αλλά θέλομεν φεύγει· έφιπποι· διά τούτο θέλετε φεύγει· και, θέλομεν ιππεύσει επί ταχύποδα· διά τούτο οι διώκοντές σας θέλουσιν είσθαι ταχύποδες. **17** Θέλετε φεύγει χίλιοι εν τη απειλή ενός, και πάντες εν τη απειλή πέντε, εωσού μείνητε ως στύλος επί κορυφής όρους και ως σημαία επί λόφου. **18** Και ούτω θέλει προσμείνει ο Κύριος διά να σας ελεήσει, και ούτω θέλει υψωθή διά να σας οικτηρήσει· διότι ο Κύριος είναι Θεός κρίσεως· μακάριοι πάντες οι προσμένοντες αυτόν. **19** Διότι ο λαός θέλει κατοικήσει εν Σιών εν Ιερουσαλήμ· δεν θέλεις κλαύσει πλέον· θέλει βεβαίως σε ελεήσει εν τη φωνή της κραυγής σου· όταν ακούση αυτήν, θέλει σοι αποκριθή. **20** Και αν ο Κύριος σας διδή άρτον θλίψεως και ύδωρ στενοχωρίας, οι διδάσκαλοι σου όμως δεν θέλουσιν αφαιρεθή πλέον, αλλ' οι οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει τους διδασκάλους σου· **21** και τα ώτα σου θέλουσιν ακούει λόγον όπισθέν σου, λέγοντα, Αύτη είναι η οδός, περιπατείτε εν αυτή· όταν στρέφησθε επί τα δεξιά και όταν στρέφησθε επί τα αριστερά. **22** Και θέλετε αποστραφή ως μεμισσμένα το επικάλυμμα των αργυρών γλυπτών σας και τον στολισμόν των χρυσών χωνευτών σας· θέλεις απορρίψει αυτά ως ράκος ακάθαρτον· θέλεις ειπέ προς αυτά, Φεύγετε από εδώ. **23** Τότε θέλει δώσει βροχήν διά τον σπόρον σου, τον οποίον ήθελες σπείρει εν τω αγρώ· και άρτον του γεννήματος της γης, όστις θέλει είσθαι παχύς και άφθονος· εν εκείνη τη ημέρα τα κτήνη σου θέλουσι βόσκεισθαι εν ευρυχώροις νομαίς. **24** Και οι βόες και αι νέαι όνοι, τα οποία εργάζονται την γην, θέλουσι τρώγει καθαρόν άχυρον λευκισμένον διά του πτυαρίου και ανεμιστηρίου. **25** Και θέλουσιν είσθαι επί παντός υψηλού όρους και επί παντός υψηλού λόφου, ποταμοί και ρεύματα υδάτων, εν τη ημέρα της μεγάλης σφαγής, όταν οι πύργοι καταπίπτωσι. **26** Το δε φως της σεληνης θέλει είσθαι ως το φως του ηλίου, και το φως του ηλίου θέλει είσθαι επταπλάσιον ως το φως επτά ημερών, εν τη ημέρα καθ' ην ο Κύριος επιδένει το σύντριμμα του λαού αυτού και θεραπεύει την πληγήν του τραυματισμού αυτών. **27** Ιδού, το όνομα του Κυρίου έρχεται μακρόθεν· φλογερός είναι ο θυμός αυτού και το φορτίον βαρύ· τα χείλη αυτού είναι πλήρη αγανακτήσεως και η γλώσσα αυτού ως πυρ κατατρώγων· **28** και η πνοή αυτού ως ρεύμα πλημμυρίζον, φθάνον έως μέσου του τραχήλου, διά να κοσκινή τα έθνη εν τω κοσκίνω της ματαιώσεως· και θέλει είσθαι εις τας σαγόνας των λαών χαλινός, όστις θέλει κάμει αυτούς να περιπλανώνται. **29** Εις εσάς θέλει είσθαι

άσμα, καθώς εν τη νυκτί πανηγυριζομένης εορτής και ευφροσύνη καρδιάς, καθώς ότε υπάγουσι μετά αυλών διά να έλθωσιν εις τον όρος του Κυρίου, προς τον Ισχυρόν του Ισραήλ. **30** Και θέλει κάμει ο Κύριος να ακουστή η δόξα της φωνής αυτού, και θέλει δείξει την κατάβασιν του βραχίονος αυτού μετά της αγανακτήσεως του θυμού και της φλογός του κατατρώγοντος πυρός, των εκτιναγμών και της ανεμοζάλης και των λίθων της χαλάζης. **31** Διότι ο Ασσύριος διά της φωνής του Κυρίου θέλει καταβληθή· εν ράβδω θέλει κτυπηθή. **32** Και όθεν διαβή η διωρισμένη ράβδος, την οποίαν ο Κύριος θέλει καταφέρει επ' αυτόν, τύπανα και καθάρα θέλουσιν είσθαι και διά πολέμων τρομερών θέλει πολεμήσει κατ' αυτών. **33** Διότι ο Τοφθέ είναι προ καιρού παρεσκευασμένος· ναι, διά τον βασιλέα ητοιμασμένος· άνοτε έσκαμεν αυτόν βαθύν και πλατύν· η πυρά αυτού είναι πυρ και ξύλα πολλά· η πνοή του Κυρίου ως ρεύμα θείου θέλει εξάψει αυτήν.

31 Ουαί εις τους καταβαίνοντας εις Αίγυπτον διά βοήθειαν και επιστηριζομένους επί ίππους και θαρρούντας επί αμάξας, διότι είναι πολυάριθμοι· και επί ιππείς, διότι είναι πολύ δυνατοί και δεν αποβλέπουσιν εις τον Άγιον του Ισραήλ και τον Κύριον δεν εκζητούσι. **2** Πλην αυτός είναι σοφός και θέλει επιφέρει κακά και δεν θέλει ανακαλέσει τους λόγους αυτού, αλλά θέλει σηκωθή επί τους οίκους των κακοποιών και επί την βοήθειαν των εργαζομένων την ανομίαν. **3** Οι δε Αιγύπτιοι είναι άνθρωποι και ουχί Θεός· και οι ίπποι αυτών σάρκες και ουχί πνεύμα. Όταν ο Κύριος εκτείνη την χείρα αυτού, και ο βοηθών θέλει προσκόψει και ο βοηθούμενος θέλει πέσει και πάντες ομού θέλουσιν απολεσθή. **4** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ· Καθώς ο λέων και ο σκύμνος του λέοντος βρυχώμενος επί το θήραμα αυτού, αν και συνήχη εναντίον αυτού πλήθος βοσκών, δεν πτοείται εις την φωνήν αυτών ουδέ συστέλλεται εις τον θόρυβον αυτών· ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει καταβή διά να πολεμήση υπέρ του όρους της Σιών και υπέρ των λόφων αυτής. **5** Ως πτινά διαπετώμενα επί τους νεοσούς, ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπισθή την Ιερουσαλήμ, υπερασπιζόμενος και ελευθερόνων αυτήν, διαβαίνων και σώζων αυτήν. **6** Επιστράφητε προς εκείνον, από του οποίου οι υιοί του Ισραήλ όλως απεστάτησαν. **7** Διότι εν εκείνη τη ημέρα πας άνθρωπος θέλει ρίψει τα αργυρά αυτού είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία αι χείρες σας κατεσκεύασαν εις εσάς αμαρτίαν. **8** Τότε ο Ασσύριος θέλει πέσει εν μαχαίρα ουχί ανδρός· και μάχαιρα ουχί ανθρώπου θέλει καταφάγει αυτόν· και θέλει φεύγει από προσώπου της μαχαίρας, και οι νέοι αυτού θέλουσιν είσθαι διά φόρον. **9** Και από του φόβου θέλει παραδράμει το οχύρωμα αυτού, και οι αρχηγοί αυτού θέλουσι κατατρομάξει εις την σημαίαν, λέγει Κύριος, του οποίου το πυρ είναι εν Σιών και η κάμινος αυτού εν Ιερουσαλήμ.

32 Ιδού, βασιλεύς θέλει βασιλεύσει εν δικαιοσύνη, και άρχοντες θέλουσιν άρχει εν κρίσει. **2** Και ο άνθρωπος θέλει είσθαι ως σκέπη από του ανέμου και

ως καταφύγιον από της τρικυμίας· ως ποταμοί ύδατος εν ξηρά γη, ως σκιά μεγάλου βράχου εν γη διψώση. **3** Και οι οφθαλμοί των βλέπόντων δεν θέλουσιν είσθαι εσκοτισμένοι, και τα ότα των ακουόντων θέλουσιν είσθαι προσεκτικά. **4** Και η καρδιά των θρασέων θέλει καταλάβει σοφίαν, και η γλώσσα των τραυλιζόντων θέλει επιταχύνει να λαλή καθαρά. **5** Ο αχρείος δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον ελευθέριος, και ο φιλάργυρος δεν θέλει λέγεσθαι μεγαλοπρεπής. **6** Διότι ο αχρείος θέλει λαλεί αχρεία, και η καρδιά αυτού θέλει εργαζεσθαι ανομίαν, διά να εκτελήι πονηρίαν και να προφέρη πλάνην εναντίον του Κυρίου, ώστε να στερή την ψυχήν του πεινώντος και να εμποδίξη την πόσιν εις τον διψώντα. **7** Του δε φιλαργύρου τα όπλα είναι άδिका· αυτός βουλεύεται πονηρίας διά να αφανίση τον πτωχόν με λόγους ψευδείς, έτι και όταν ο ενδείξ λαλή δίκαια. **8** Αλλ' ο ελευθέριος βουλεύεται ελευθερία και επί ελευθερία θέλει στηρίζεσθαι αυτός. **9** Σηκώθητε, γυναίκες εύποροι· ακούσατε την φωνήν μου, θυγατέρες αμέριμνοι· ακροάσθητε τους λόγους μου· **10** ημέρας και έτη θέλετε είσθαι τεταραγμένοι, σεις αι αμέριμνοι· διότι ο τρυγητός θέλει χαθή, η συγκομιδή δεν θέλει ελθει· **11** τρέμετε, αι εύποροι· ταραχθητε, αι αμέριμνοι· ενδύθητε και γυμνώθητε και περιζώσατε τας σοφύας με σάκκον. **12** Θέλουσι κτυπήσει τα στήθη διά τους ηδονικούς αγρούς, διά τους καρποφόρους αμπελώνας. **13** Άκανθαι και τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει επί την γην του λαού μου· έτι και επί πάσας τας οικίας της χαράς εν τη ευφραινομένη πόλει. **14** Διότι τα παλάτια θέλουσιν εγκαταλειφθή· το πλήθος της πόλεως θέλει ερημωθή· τα φρούρια και οι πύργοι θέλουσι κατασταθή έως αιώνων σπήλαια, τρυφή αγρίων όνων, βοσκή ποιμνίων· **15** εωσού το πνεύμα εξ ύψους εκχυθή επ' ημάς και η έρημος γείνη πεδιάς καρποφόρος, η δε καρποφόρος πεδιάς λογισθή ως δάσος. **16** Τότε κρίσις θέλει κατασκηνώσει εν τη ερήμω και δικαιοσύνη θέλει κατοικήσει εν τη καρποφόρω πεδιάδι. **17** Το δε έργον της δικαιοσύνης θέλει είσθαι ειρήνη· και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης ησυχία και ασφάλεια εις τον αιώνα. **18** Και ο λαός μου θέλει κατοικήει ειρηνικήν κατοικίαν και οικήματα ασφαλή και ησύχους τόπους ευπορίας, **19** και θέλει πίπτει χάλαζα κατασυντρίβουσα το δάσος, και η πόλις με όλεθρον θέλει ανατραπή. **20** Μακάριοι σεις οι σπειρόντες πλησίον παντός ύδατος, οι εξαποστέλλοντες εκεί τους πόδας του βοός και της όνου.

33 Ουαί εις σε, όστις πορθείς και δεν επορθήθης· και καταδυναστεύεις και δεν κατεδυναστεύθης· όταν παύσης πορθών, θέλεις πορθηθή· όταν τελειώσης καταδυναστεύων, θέλεις καταδυναστευθή. **2** Κύριε, ελέησον ημάς σε προσμένομεν· έσο βραχίον αυτών καθ' εκάστην πρωΐαν και σωτηρία ημών εν καιρώ θλίψεως. **3** Από της φωνής του θορύβου οι λαοί έφυγον· από της ανυψώσεώς σου τα έθνη διεσκορπίσθησαν. **4** Και τα λάφυρά σας θέλουσι συναχθή, καθώς συναγούσιν οι βρούχοι· θέλουσι πηδήσει επ' αυτόν, καθώς η ακρίς πηδά εδώ και εκεί. **5** Ο Κύριος υψώθη· διότι κατοικήει εν υψηλοίς· ενέπλησε την Σιών κρίσεως και δικαιοσύνης. **6** Σοφία δε και επιστήμη θέλουσιν είσθαι η στερέωσις των

καιρών σου και η σωτήριος δύναμις· ο φόβος του Κυρίου, αυτός είναι ο θησαυρός αυτού. **7** Ίδου, οι ανδρείοι αυτών θέλουν βοήθει έξωθεν, και οι πρέσβεις της ειρήνης θέλουν κλαύσει πικρώς. **8** Αι οδοί ηρημώθησαν, οι οδοιπόροι έπαυσαν· διέλυσε την συνθήκην, απέβαλε τας πόλεις, δεν λογίζεται άνθρωπον. **9** Η γη πενθεί, μαραίνεται· ο Λίβανος αιχχύνεται, κατακόπτεται· ο Σαρών ομοιάζει έρημον· και η Βασάν και ο Κάρμηλος κτερινάχθησαν. **10** Τώρα θέλω σηκωθεί, λέγει Κύριος τώρα θέλω υψωθεί, τώρα θέλω μεγαλυνθί. **11** Νχούν θέλετε συλλάβει και άχυρον θέλετε γεννήσει· η πνοή σας ως πυρ θέλει σας καταφάγει. **12** Και οι λαοί θέλουν εΐσθαι ως καύσεις ασβέστου· ως άκανθαι κεκομμένα θέλουνι καυθί εν πυρί. **13** Οι μακράν, ακούσατε τι έκαμον· και σεις οι πλησίον, γνωρίσατε την δύναμίν μου. **14** Οι αμαρτωλοί εν Σιών θέλουνι τρομάξει· τρόμος θέλει καταλάβει τους υποκριτάς, ώστε θέλουνι λέγει, Τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά του κατατρώγοντος πυρός; τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά των αιωνίων καύσεων; **15** Ο περιπατών εν δικαιοσύνη και ο λαλών εν ευθύτητι· ο καταφρώνων το κέρδος των δυναστεύσεων, ο σείων τας χείρας αυτού από δωροληψίας, ο εμφράττων τα ότα αυτού διά να μη ακούη περί αίματος, και ο κλείων τους οφθαλμούς αυτού διά να μη ίδι το κακόν· **16** ούτος θέλει κατοικήσει εν τοις υψιλοίς· οι τόποι της υπεραπίσεως αυτού θέλουνι εΐσθαι τα οχυρώματα των βράχων· άρτος θέλει δοθί εις αυτόν· το ύδωρ αυτού θέλει εΐσθαι βέβαιον· **17** Οι οφθαλμοί σου θέλουνι ιδεί τον βασιλέα εν τη ώραϊότητι αυτού· θέλουνι ιδεί την γην την μακράν. **18** Η καρδιά σου θέλει μελετά τον παρελθόντα τρόπον, φωνάζει· Που είναι ο γραμματέας; που ο συζητητής; που ο λογιστής των πύργων; **19** Δεν θέλεις ιδεί λαόν άγριον, λαόν βαθείας φωνής, ώστε να μη διακρίνης τραυλιζούσης γλώσσης, ώστε να μη εννοής. **20** Ανάβλεψον εις την Σιών, την πόλιν των εορτών ημών· οι οφθαλμοί σου θέλουνι ιδεί την Ιερουσαλήμ ήσυχον κατοικίαν, σκηνήν ήϊος δεν θέλει καταβιβασθί· οι πάσσαλοι αυτής δεν θέλουνι μετακινήθι εις τον αιώνα και ουδέν εκ των σχοινίων αυτής θέλει κοπή. **21** Αλλ' εκεί ο Κύριος της δόξης θέλει εΐσθαι εις ημάς τόπος πλατέων ποταμών και ρευμάτων· εκεί δεν θέλει εισέλθει πλοϊόν διά κωπίων ούτε ναυς μεγαλοπρεπής θέλει περάσει εκείθεν. **22** Διότι ο Κύριος είναι ο κριτής ημών· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης ημών· ο Κύριος είναι ο βασιλεύς ημών· αυτός θέλει σώσει ημάς. **23** Τα σχοινία σου εχωνώθησαν· δεν δύνανται να στερεώσωσι το κατάρτιον αυτών, δεν δύνανται να εξαπλώσωσι τα πανία· τότε λεία μεγάλων λαφύρων θέλει διαμερισθί· οι χωλοί θέλουνι διαρπάσει την λείαν. **24** Και ο κάτοικος δεν θέλει λέγει, Ητόνησα· ο λαός ο κατοικών εν αυτή θέλει λάβει άφεςιν ανομίας.

34 Πλησιάσατε, έθνη, διά να ακούσητε· και προσέξατε, λαοί· ας ακούση η γη και το πλήρωμα αυτής η οικουμένη και πάντα όσα γεννώνται εν αυτή. **2** Διότι ο Θμός του Κυρίου είναι επί πάντα τα έθνη, και η φλογερά οργή αυτού επί πάντα τα στρατεύματα αυτών· κατέστρεψεν αυτά ολοκλήρως· παρέδωκεν αυτά εις

σφαγήν. **3** Οι δε πεφονευμένοι αυτών θέλουνι ριφθί έξω, και η δυσωδία αυτών θέλει αναδοθί από των πτωμάτων αυτών· τα δε όρη θέλουνι διαλυθί από του αίματος αυτών. **4** Και πάσα η στρατιά του ουρανού θέλει λυώσει, και οι ουρανοί θέλουνι περιτυλιχθί ως βιβλίον, και πάσα η στρατιά αυτών θέλει πέσει, καθώς πίπτει το φύλλον από της αμπέλου και καθώς πίπτουνι τα φύλλα από της συκής. **5** Διότι η μάχαιρά μου εμεθύσθη εν τω ουρανών· ιδού, επί την Ιδουμαϊαν και επί τον λαόν της καταστροφής μου θέλει καταβί διά κρίσιν. **6** Η μάχαιρα του Κυρίου είναι πλήρης αίματος· επαχύνθη με το πάχος, με το αίμα των αρνίων και τράγων, με το πάχος των νεφρών των κριών· διότι ο Κύριος έχει θυσίαν εν Βοσόρρα και σφαγήν μεγάλην εν τη γη της Ιδουμαίας. **7** Και οι μονόκεροι θέλουνι καταβί μετ' αυτών και οι μόσχοι μετά των ταύρων· και η γη αυτών θέλει μεθυσθί από αίματος, και το χρώμα αυτών θέλει παχυνθί από πάχους. **8** Διότι είναι ημέρα εκδικήσεως του Κυρίου, ενιαυτός ανταποδόσεων διά την κρίσιν της Σιών. **9** Και τα ρεύματα αυτής θέλουνι μεταβληθί εις πίσσαν και το χρώμα αυτής εις θείον, και η γη αυτής θέλει κατασταθί πίσσα καιομένη· **10** νύκτα και ημέραν δεν θέλει σβεσθί· ο καπνός αυτής θέλει αναβαίνει ακαταπαύτως από γενεάς εις γενεάν· θέλει μένει ηρημωμένη· και δεν θέλει υπάρχει ο διαβαίνων δι' αυτής εις αιώνα αιώνος. **11** Αλλ' ο πελεκάν και ο ακανθόχοιρος θέλουνι κληρονομήσει αυτήν· και η γλαυζ και ο κόραξ θέλουνι κατοικεί εν αυτή· και ο Κύριος θέλει εξαπλώσει επ' αυτής, σχοινίον ερημώσεως και στάθμην κρημνισμού. **12** Θέλουνι καλέσει εις την βασιλείαν τους μεγιστάνας αυτής· αλλ' ουδείς θέλει εΐσθαι εκεί· πάντες οι άρχοντες αυτής θέλουνι ελθει εις το μηδέν. **13** Και άκανθαι θέλουνι βλαστήσει εν τοις παλατίοις αυτής, κνίδα και βάτιο εν τοις οχυρώμασιν αυτής· και θέλει εΐσθαι κατοικία θώνων, αυλή στρουθοκαμήλων. **14** Και οι λύκοι θέλουνι συναπαντάσθαι εκεί με τους αιλούρους· και ο σάτυρος θέλει φωνάζει προς τον σύντροφον αυτού· ο κόκκυξ έτι θέλει αναπαύεσθαι εκεί, ευρίσκων εις εαυτόν τόπον αναπαύσεως. **15** Εκεί θέλει εμφωλεύει ο νυκτοκόραξ και θέλει γεννά και επωάζει και συνάγει τους νεοσσούς υπό την σκιάν αυτού· εκεί θέλουνι συνάγεσθαι και οι γύπες, έκαστος μετά του συντρόφου αυτού. **16** Ζητήσατε εν τω βιβλίω του Κυρίου και αναγνώσατε· ουδέν εκ τούτων θέλει λείψει, ουδέν θέλει εΐσθαι χωρίς του συντρόφου αυτού· διότι αυτό το στόμα του Κυρίου προσέταξε, και αυτό το πνεύμα αυτού συνήγαγε ταύτα. **17** Και αυτός έρριψε τον κλήρον περί αυτών, και η χειρ αυτού διεμοίρασεν εις αυτά με στάθμην· εκείνην την γήν· θέλουνι κληρονομήσει αυτήν εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλουνι κατοικεί εν αυτή.

35 Η έρημος και η άνυδρος θέλουνι ευφρανθί δι' αυτά, και η ερημία θέλει αγαλλιασθί και ανθήσει ως ρόδον. **2** Θέλει ανθήσει εν αφθονία και αγαλλιασθί· μάλιστα χαίρουσα και αλαλάζουσα· η δόξα του Λιβάνου θέλει δοθί εις αυτήν, η τιμή του Καρμηλίου και Σαρών· οι τόποι ούτοι θέλουνι ιδεί την δόξαν του Κυρίου και την μεγαλωσύνην του Θεού ημών. **3** Ενισχύσατε τας

κεχαινωμένας χείρας και στερεώσατε τα παραλελυμένα γόνατα. **4** Είπατε προς τους πεφροβισμένους την καρδίαν, Ισχύσατε, μη φοβείσθε· ἰδοὺ, ὁ Θεὸς σας θέλει ἐλθεῖ μετ' ἐκδικήσεως, ὁ Θεὸς μετὰ ἀναταποδόσεως· αὐτὸς θέλει ἐλθεῖ και θέλει σας σώσει. **5** Τότε οἱ οφθαλμοὶ των τυφλῶν θέλουσιν ανοιχθῆ και τα ὦτα των κωφῶν θέλουσιν ἀκούσει. **6** Τότε ὁ χωλὸς θέλει πηδᾶ ως ἔλαφος και ἡ γλώσσα του μογιάλου θέλει ψάλλει· διότι ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλουσιν ἀναβλύσει ὕδατα και ρεύματα ἐν τῇ ἐρημίᾳ. **7** Και ἡ ξηρὰ γῆ θέλει κατασταθῆ λίμνη και ἡ διψῶσα γῆ πηγαί ὕδατος· ἐν τῇ κατοικίᾳ των θῶων, ὅπου ἐκοίτοντο, θέλει εἶσθαι χλόη μετὰ καλάμων και σπάρτων. **8** Και ἐκεῖ θέλει εἶσθαι λεωφόρος και ὁδὸς και θέλει ὀνομασθῆ, Ὀδὸς ἀγία· ὁ ἀκάθαρτος δεν θέλει περάσει δι' αὐτῆς ἀλλὰ θέλει εἶσθαι δι' αὐτοῦς ὁ οὐδῶν και ὁ μωροὶ δεν θέλουσι πλανασθαι. **9** Λέων δεν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ και θηρίον ἀρπακτικόν δεν θέλει ἀναβῆ ἐκεῖ· δεν θέλει εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ οἱ λελυτρωμένοι θέλουσι περιπατεῖ ἐκεῖ. **10** Και οἱ λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν ἐπιστρέφει και ἐλθεῖ ἐν ἀλαλαγμῷ εἰς τὴν Σιών· και εὐφροσῆνι αἰώνιος θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν· ἀγαλλίασιν και εὐφροσύνην θέλουσιν ἀπολαύσει· ἡ λύπη δε και ὁ στεναγμὸς θέλουσι φύγει.

36 Ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ ἔτει του βασιλέως Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχειρεῖμ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ἐπὶ πάσας τὰς οχυράς πόλεις του Ἰούδα και ἐκυρίευσεν αὐτάς. **2** Και ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας τον Ραβ-σάκην ἀπὸ Λαχεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, προς τον βασιλέα Ἐζεκιάν, μετὰ δυνάμεως μεγάλης. Και ἐστάθη ἐν τῷ υδραγωγῷ, τῆς ἄνω κολυμβήθρας ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ του ἀγροῦ του γναφρέως. **3** Τότε ἐξήλθον προς αὐτὸν Ἐλιακεῖμ, ὁ υἱὸς του Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, και Σομνάς ὁ γραμματεὺς και Ἰωάχ, ὁ υἱὸς του Ἀσάφ, ὁ υπομνηματογράφος. **4** Και εἶπε προς αὐτοῦς ὁ Ραβ-σάκης, Εἶπατε τώρα προς τον Ἐζεκιάν, Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Ποῖον εἶναι το θάρρος, ἐπὶ το ὁποῖον θαρρεῖς; **5** Λέγεις, πλην εἶναι λόγοι χειλέων, Ἐχω βουλὴν και δύναμιν διὰ πόλεμον. Ἀλλ' ἐπὶ τίνα θαρρεῖς ὥστε ἀπεστάτης ἐναντίον μου; **6** Ἰδοὺ, θαρρεῖς ἐπὶ τὴν ράβδον του συντετριμμένου ἐκείνου καλάμου, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον· ἐπὶ του ὁποῖου ἐάν τις ἐπιστηριχθῆ, θέλει ἐμψηχθῆ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ και τρυπήσει αὐτήν· τοιοῦτος εἶναι ὁ Φαραὼ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας ἐπ' αὐτόν. **7** Ἀλλ' ἐάν εἰπῆς προς ἐμέ, Ἐπὶ Κύριον τον Θεόν ἡμῶν θαρρούμεν, δεν εἶναι αὐτός, του ὁποῖου τους υψηλοῦς τόπους και τὰ θυσιαστήρια ἀφήρεσεν ὁ Ἐζεκιάν και εἶπε προς τον Ἰουδαν και προς τὴν Ἱερουσαλήμ, Ἐμπροσθεν τούτου του θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει; **8** Τώρα λοιπόν δος ἐνέχυρα εἰς τον κύριόν μου τον βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας, και ἐγὼ θέλω σοι δώσει διοχιλίους ἵππους, ἀν δύνασαι ἀπὸ μέρους σου να δώσης ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς. **9** Πως λοιπόν θέλεις τρέφει ὁπίσω του πρόσωπον ἐνός τοπάρχου ἐκ των ἐλαχίστων δούλων του κυρίου μου, και ἤλπισας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον διὰ ἀμάξας και διὰ ἵππους; **10** Και τώρα, ἀνευ του Κυρίου ἀνέβην ἐγὼ ἐπὶ τον τόπον τούτον, διὰ να καταστρέψω αὐτόν; ὁ Κύριος εἶπε προς ἐμέ, Ἀνάβα ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην και κατάστρεψον αὐτήν.

11 Τότε εἶπεν ὁ Ἐλιακεῖμ και ὁ Σομνάς και ὁ Ἰωάχ προς τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακαλῶ, προς τους δούλους σου εἰς τὴν Συριακὴν γλῶσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αὐτήν· και μὴ λάλει προς ἡμᾶς Ἰουδαῖοὶ εἰς ἐπίηκον του λαοῦ του ἐπὶ του τείχους. **12** Ἀλλ' ὁ Ραβ-σάκης εἶπε, Μήπως ὁ κύριός μου ἀπέστειλεν ἐμέ προς τον κύριόν σου και προς σε, διὰ να λαλήσω τους λόγους τούτους; δεν με ἀπέστειλε προς τους ἀνδρας τους καθημένους ἐπὶ του τείχους διὰ να φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν και να πῶσι το οὖρον αὐτῶν με σας; **13** Τότε ὁ Ραβ-σάκης ἐστάθη και ἐφώνησεν Ἰουδαῖοὶ μετὰ φωνῆς μεγάλης και εἶπεν, Ἀκούσατε τους λόγους του βασιλέως του μεγάλου, του βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. **14** Οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς· Μὴ σας ἀπατᾶ ὁ Ἐζεκιάν· διότι δεν θέλει δυνθῆναι να σας λυτρώσῃ. **15** Και μὴ σας κἀμνη ὁ Ἐζεκιάν να θαρρήτε ἐπὶ τον Κύριον, λέγων, Ὁ Κύριος βεβαίως θέλει μας λυτρώσει· ἡ πόλις αὕτη δεν θέλει παραδοθῆ εἰς τὴν χεῖρα του βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας. **16** Μὴ ἀκούετε του Ἐζεκιῶν· διότι οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας· Κἀμετε συμβιβασμόν μετ' ἐμοῦ και ἐξέλθετε προς ἐμέ και φάγετε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ἀμπέλου αὐτοῦ και ἕκαστος ἀπὸ τῆς συκῆς αὐτοῦ και πῖτετε ἕκαστος ἀπὸ των ὑδάτων τῆς δεξαμενῆς αὐτοῦ. **17** Ἐωσοῦ ἔλθω και σας λάβω εἰς γῆν ὁμοίαν με τὴν γῆν σας, γῆν σίτου και οἴνου, γῆν ἄρτου και ἀμπελώνη. **18** Μὴ σας ἀπατᾶ ὁ Ἐζεκιάν, λέγων, Ὁ Κύριος θέλει μας λυτρώσει. Ἐλύτρωσέ τις ἐκ των θεῶν των ἐθνῶν τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς του βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας; **19** Που οἱ θεοὶ τῆς Αἰμάθ και Ἀρφαδ; που οἱ θεοὶ τῆς Σεφαρούϊμ; μήπως ἐλύτρωσαν ἐκ τῆς χειρὸς μου τὴν Σαμάρειαν; **20** Τίνες μετὰξὺ πάντων των θεῶν των τόπων τούτων ἐλύτρωσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὥστε και ὁ Κύριος να λυτρώσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκ τῆς χειρὸς μου; **21** Ἐκεῖνοι δε ἐσιώπων και δεν ἀπεκρίθησαν λόγον προς αὐτόν· διότι ὁ βασιλεὺς εἶχε προτάξει, λέγων, Μὴ ἀποκριθῆτε προς αὐτόν. **22** Τότε Ἐλιακεῖμ ὁ υἱὸς του Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, και Σομνάς ὁ γραμματεὺς, και Ἰωάχ ὁ υἱὸς του Ἀσάφ, ὁ υπομνηματογράφος, ἦλθον προς τον Ἐζεκιάν με δεισοχημένα ἱμάτια και ἀπήγγειλαν προς αὐτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

37 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκιάν, δέισχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και ἐσκεπάσθη με σάκκον και εἰσήλθεν εἰς τον οἶκον του Κυρίου. **2** Και ἀπέστειλεν Ἐλιακεῖμ τον οἰκονόμον και Σομνάν των γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ἱερῶν ἐσκεπασμένους με σάκκους, προς τον προφήτην Ἡσαΐαν, τον υἱόν του Ἀμώς. **3** Και εἶπον προς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Ἐζεκιάν· Ἡμέρα θλίψεως και ονειδισμοῦ και βλασφημίας, ἡ ἡμέρα αὕτη διότι τα τέκνα ἦλθον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς γέννας, πλην δύναμις δεν εἶναι εἰς τὴν τίκτουςαν. **4** εἶθε να ἤκουσε Κύριος ὁ Θεὸς σου τους λόγους του Ραβ-σάκη, τον ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ὁ κύριος αὐτοῦ ἀπέστειλε διὰ να ονειδίσει τον ζῶντα Θεόν, και να υβρίσῃ διὰ των λόγων, τους ὁποίους ἤκουσε Κύριος ὁ Θεός σου· διὰ τούτου ὑψώσων δέησιν υπέρ του υπολοίπου του σωζομένου. **5** Και ἦλθον προς τον Ἡσαΐαν οἱ δούλοι του βασιλέως Ἐζεκιῶν. **6** Και εἶπε προς αὐτοῦς ὁ Ἡσαΐας, Οὕτω θέλετε εἰπεῖ προς

τον κύριόν σας. Ούτω λέγει Κύριος. Μη φοβού από των λόγων, τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων τον δούλο του βασιλέως της Ασσυρίας με ωνείδισαν. **7** Ιδού, εγώ θέλω βάλλει εις αυτόν τοιοῦτον πνεύμα, ὡστε ακούσας θόρυβον θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού και θέλω κάμει αυτόν να πέση διά μαχαίρας εν τη γη αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης λοιπόν επέστρεψε και εῦρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμουῖνον εναντίον της Λιβνά· διότι ήκουσεν ὅτι ἔφυγεν από Λαχεΐς. **9** Και ο βασιλεύς ήκουσε να λέγωσι περί Θαυράκα του βασιλέως της Αιθιοπίας, Εξήλθε να σε πολεμήση. Και ὅτε ήκουσε τούτου, απέστειλε πρέσβεις προς τον Εζεκιάν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε εἰπεῖ προς Εζεκιάν, τον βασιλέα του Ιούδα, λέγοντες, Ο Θεός σου, ἐπὶ τον οποίον θαρραίς, ἀρ με σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθῆ εις την χεῖρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **11** Ιδού, συ ήκουσας τι ἔκαμον οι βασιλεῖς της Ασσυρίας εις πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες αυτούς και συ θέλεις λυτρωθῆ; **12** Μήπως οι θεοὶ των ἐθνῶν ἐλύτρωσαν ἐκείνους, τους οποίους οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χαρράν και Ρεσόβ και τους υἱούς του Εδέν, τους εν Τελασσάρ; **13** Που ο βασιλεύς της Αιμάθ και ο βασιλεύς της Αρφαά και ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρουῖμ, Ενά και Αυά; **14** Και λαβῶν ο Εζεκιὰς την ἐπιστολήν εκ της χειρός των πρέσβων ἀνέγνωσεν αὐτήν· και ἀνέβη ο Εζεκιὰς εις τον οἶκον του Κυρίου και ἐξετύλιξεν αὐτήν ἐνώπιον του Κυρίου. **15** Και προσυχηθῆ εις τον Κύριον ο Εζεκιὰς λέγων, **16** Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραὴλ, ο καθήμενος ἐπὶ των χερουβείμ, συ αὐτός εἶσαι ο Θεός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γῆς· συ ἔκαμες τον ουρανόν και την γην. **17** Κλίνον, Κύριε, το ους σου και ἀκούσον· ἀνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ἰδέ· και ἀκούσον πάντας τους λόγους του Σενναχειρείμ, ὅστις ἀπέστειλε τούτον διά να ονειδίση τον ζῶντα Θεόν. **18** Αληθῶς, Κύριε, οι βασιλεῖς της Ασσυρίας ηρήμωσαν πάντα τα ἔθνη και τους τόπους αὐτῶν, **19** και ἔρριψαν ἐν το πυρ τους θεούς αὐτῶν· διότι δεν ἦσαν θεοὶ, ἀλλ' ἔργον χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα και λίθοι· διά τούτου κατέστρεψαν αὐτούς. **20** Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημῶν, σώσον ημᾶς εκ της χειρός αυτού· διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ὅτι συ εἶσαι ο Κύριος, ο μόνος. **21** Τότε ἀπέστειλεν Ησαΐας ο υἱός του Αμώς προς Εζεκιάν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ· Ἦκουσα ὅσα προσυχηθῆς εις ἐμέ κατά του Σενναχειρείμ, βασιλέως της Ασσυρίας. **22** Οὗτος εἶναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος ἐλάλησε περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ἐνέπαιξεν ἡ παρθένος, θυγάτηρ της Σιών· ὀπίσω σου ἔσεισε κεφαλὴν ἡ θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ. **23** Τίνα ωνείδισας και ἐβλασφήμησας; και κατά τίνας ὕψωσας φωνήν και ἐσηκώσας ὑψηλά τους οφθαλμούς σου; κατά του Αγίου του Ισραὴλ. **24** Τον Κύριον ωνείδισας διά των δούλων σου και εἶπας, Με το πλήθος των ἀμαζῶν μου ἀνέβην ἐγώ εις το ὕψος των ὀρέων, εις τα πλευρά του Λιβάνου· και θέλω κόψει τας ὑψηλάς κέδρους αυτού, τας ἐκλεκτάς ἐλάτους αυτού· και θέλω εἰσέλθει εις το ὕψος των ἄκρων αυτού, εις το δάσος του Καρμηλίου αυτού. **25** ἐγώ ἀνέσκαψα και ἐπίον ὕδατα· και με το ἴχνος των ποδῶν μου ἐξήρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων.

26 Μη δεν ήκουσας ὅτι ἐγώ ἔκαμον τούτο παλαιῶθεν και ἀπὸ ημερῶν ἀρχαίων ἐβουλεύθην αὐτό; τώρα δε ἐξετέλεσα τούτο, ὡστε να ἦσαι διά να καταστρέψης πόλεις χωρνωμένας εις ερειπίων σωρούς; **27** διά τούτου οι κάτοικοι αὐτῶν ἦσαν μικράς δυνάμει, ἐτρόμαξαν και κατησχύνθησαν· ἦσαν ὡς ο χόρτος του ἀγροῦ και ὡς ἡ γλόη, ὡς ο χόρτος των θυμάτων και ὡς ο σίτος ο καιόμενος πριν καλαμῶση. **28** Πλην ἐγώ ἐξεύρω την κατοικίαν σου και την ἐξοδόν σου και την εἰσοδόν σου και την κατ' ἐμοῦ λύσσαν σου. **29** Επειδὴ ἡ κατ' ἐμοῦ λύσσα σου και ἡ ἀλαζονεία σου ἀνέβησαν εις τα ὠτα μου, διά τούτου θέλω βάλλει τον κρίκον μου εις τους μυκτήράς σου και τον χαλινόν μου εις τα χεῖλή σου, και θέλω σε επιστρέψει διά της οδοῦ δι' ἣς ἦλθες. **30** Και τούτο θέλει εἰσθῆ εις σε το σημεῖον το ἔτος τούτο θέλετε φάγει ὁ, τι εἶναι αὐτοφρέον· το δεῦτερον ἔτος, ὅτι ἐκφύεται ἀπὸ του αὐτοῦ· το δε τρίτον ἔτος, σπεύρατε και θερίσατε και φυτεύσατε ἀμπελώνας και φάγετε τον καρπὸν αὐτῶν. **31** Και το ὑπόλοιπον εκ του οἴκου Ιούδα, το διασωθῆν, θέλει ριζώσει πάλιν ὑποκάτωθεν και θέλει δώσει ἐπάνω καρποῦς. **32** Διότι ἐξ Ιερουσαλήμ θέλει ἐξέλθει το ὑπόλοιπον και εκ του ὄρους Σιών το διασωθῆν· ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει ἐκτελέσει τούτο. **33** Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος περί του βασιλέως της Ασσυρίας· δεν θέλει εἰσέλθει εις την πόλιν ταύτην, ουδὲ θέλει τοξέυσει ἐκεῖ βέλος, ουδὲ θέλει ἐπιβάλλει κατ' αὐτῆς ἀσπίδα, ουδὲ θέλει ὑψώσει ἐναντίον αὐτῆς πρόχωμα· **34** διά της οδοῦ δι' ἣς ἦλθε, δι' αὐτῆς θέλει επιστρέψει και εις την πόλιν ταύτην δεν θέλει εἰσέλθει, λέγει ο Κύριος. **35** διότι θέλω ὑπερασπισθῆ την πόλιν ταύτην, ὡστε να σώσω αὐτήν, ἔνεκεν ἐμοῦ και ἔνεκεν του δούλου μου Δαβίδ. **36** Τότε ἐξήλθεν ο ἄγγελος του Κυρίου και ἐπάταξεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ των Ασσυρίων ἑκατὸν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας· και ὅτε ἐξηγέρθησαν το πρωτῷ, ἰδού, ἦσαν πάντες σώματα νεκρά. **37** Και εσηκώθη και ἔφυγε και ἐπέστρεψε Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας και κατώκησεν ἐν Νινευή. **38** Καὶ ἐνῶ προσκεκῆν ἐν τῷ οἴκῳ Νισρώκ του θεοῦ αὐτοῦ, Ἀδραμμέλεχ και Σαρασάρ οι υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρα, αὐτοὶ δε ἔφυγον εις γην Ἀρμενίας· ἐβασίλευσε δε ἀντ' αὐτοῦ Εσαραδδών ο υἱός αὐτοῦ.

38 Κατ' ἐκεῖνας ἡμέρας ἠρρώστησεν ο Εζεκιὰς εις θάνατον· και ἦλθε προς αὐτὸν Ησαΐας ο προφήτης ο υἱός του Αμώς και εἶπε προς αὐτόν, Ούτω λέγει Κύριος Διάταξον περί του οἴκου σου· επειδὴ ἀποθνήσκεις και δεν θέλεις ζῆσαι. **2** Τότε ἔστρεψεν ο Εζεκιὰς το πρόσωπον αὐτοῦ προς τον τοῖχον και προσυχηθῆ εις τον Κύριον, **3** και εἶπε, Δέομαι, Κύριε, ἐνθυμήθητι τώρα πως περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθεία και ἐν καρδίᾳ τελεία και ἐπράξα το ἀρεστόν ἐνώπιόν σου. Και ἔκλαυσεν ο Εζεκιὰς κλαυθμόν μέγαν. **4** Τότε ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ησαΐαν λέγων, **5** Ὑπαγε και εἰπέ προς τον Εζεκιάν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρὸς σου· Ἦκουσα την προσευχήν σου, εἶδον τα δάκρυά σου· ἰδού, θέλω προσθέσει εις τας ἡμέρας σου δεκαπέντε ἔτη. **6** και θέλω ἐλευθερώσει σε και την πόλιν ταύτην εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας

και θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην· 7 και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημεῖον παρά Κυρίου ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος το πράγμα τούτο, το οποίον ἐλάλησεν· 8 ἰδοῦ, θέλω στρέψει ὀπίσω δέκα βαθμούς την σκίαν των βαθμῶν, τους οποίους κατέβη εις το ἠλιακόν ὠρολόγιον του Ἀχαζ. Καὶ ἐστράφη ὁ ἥλιος δέκα βαθμούς, διὰ των οποίων εἶχε καταβῆ. 9 Ταῦτα εἶναι τα γραφέντα ὑπὸ Εζεκίου βασιλέως του Ἰούδα, ὅτε ἠρρώσθησε καὶ ἀνέλαβεν ἐκ τῆς αρρωστίας αὐτοῦ· 10 Εγὼ εἶπα, Ἐν τῇ μεσημβρία των ἡμερῶν μου θέλω ὑπάγει εις τας πύλας του τάφου· ἐστερήθην το ὑπόλοιπον των ἐτῶν μου. (Sheol h7585) 11 Εἶπα, δεν θέλω ἰδεῖ πλέον τον Κύριον, τον Κύριον, ἐν γῆ ζώντων· δεν θέλω ἰδεῖ πλέον ἄνθρωπον μετὰ των κατοίκων του κόσμου. 12 Η ζωὴ μου ἐφυγε καὶ μετεποίσθη ἀπ' ἐμοῦ ὡς ποιμένος σκηνῆ· ἐκόπη ἡ ζωὴ μου ὡς ὑπὸ υφάντου· ἀπὸ του στημονίου θέλει με κόψει ἀπὸ πρωῒας ἕως ἐσπέρας θέλεις με τελειώσει. 13 Ἐστοχαζόμεν ἕως πρωῒας, ὡς λέων θέλει συντρίψει πάντα τα ὀσά μου· ἀπὸ πρωῒας ἕως ἐσπέρας θέλεις με τελειώσει. 14 Ὡς γερανός, ὡς χελιδῶν, οὕτω ἐφέλλιζον· ὠδυρόμην ὡς τρυγῶν· οἱ οφθαλμοί μου ἀπέκαμον ἀτενίζοντες εις τα ἄνω. Καταθλίβομαι, Κύριε· ἀνακουφισόν με. 15 Τι να εἶπω; αὐτός καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ καὶ ἐξετέλεσε· θέλω διάγει πάντα τα ἔτη μου ἐν τῇ πικρία τῆς ψυχῆς μου. 16 Ἐν τούτοις, Κύριε, ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐν πάσι τούτοις ὑπάρχει ζωὴ το πνεύματός μου· συ βεβαίως με θεραπεύεις καὶ με ἀναξοποιοῖς. 17 Ἰδοῦ, ἀντὶ εἰρήνης ἐπῆλθεν ἐπ' ἐμέ μεγάλη πικρία· ἀλλὰ συ, δι' ἀγάπην τῆς ψυχῆς μου, ἐλύτρωσας αὐτὴν ἀπὸ του λάκκου τῆς φθοράς· διότι ἐρριψας ὀπίσω των νῶτων σου πάσας τας ἀμαρτίας μου. 18 Διότι ὁ τάφος δεν θέλει σε μνησθεῖ· ὁ θάνατος δεν θέλει σε δοξολογήσει· οἱ καταβαίνοντες εις τον λάκκον δεν θέλουσιν ἐλπίζει ἐπὶ την ἀληθειάν σου. (Sheol h7585) 19 Ὁ ζων, ὁ ζων, αὐτός θέλει σε μνεῖ, καθὼς ἐγὼ ταύτην την ἡμέραν· ὁ πατήρ θέλει εις τα τέκνα γνωστοποιήσει την ἀληθειάν σου. 20 Ὁ Κύριος ἦλθε να με σώσῃ διὰ τούτο θέλομεν ψάλλει το ἄσμα μου ἐπὶ ἐντεταμένων ὀργάνων πάσας τας ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ του Κυρίου. 21 Διότι ὁ Ησαΐας εἶχεν εἰπεῖ, Ἀς λάβωσι παλάθην σύκων καὶ ἀς βάλωσιν αὐτὴν ὡς ἐμπλαστρον ἐπὶ το ἔλκος καὶ θέλει ἰατρευθῆ. 22 Καὶ ὁ Εζεκίας εἶχεν εἰπεῖ, Τι εἶναι το σημεῖον ὅτι ἐγὼ θέλω ἀναβῆ εις τον οἶκον του Κυρίου;

39 Κατ' ἐκεῖνον τον καιρὸν Μερωδάχ-βαλαδάν, ὁ υἱὸς του Βαλαδάν, βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας, ἐστειλεν ἐπιστολάς καὶ δῶρα πρὸς τον Εζεκίαν, ἀκούσας ὅτι ἠρρώσθησε καὶ ἀνέλαβε. 2 Καὶ ἐχάρη δι' αὐτὸ ὁ Εζεκίας καὶ ἐδείξεν εις αὐτούς τον οἶκον των πολυτίμων πραγμάτων αὐτοῦ, τον ἄργυρον καὶ τον χρυσόν καὶ τα ἀρώματα καὶ τα πολυτίμα μύρα καὶ πάσαν την ὀπλοθήκην αὐτοῦ καὶ παν ὅ, τι εὐρίσκето ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· δεν ἦτο οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ οὐδὲ ὑπὸ πάσαν την ἐξουσίαν αὐτοῦ, το οποίον ὁ Εζεκίας δεν ἐδείξεν εις αὐτούς. 3 Τότε ἦλθεν Ησαΐας ὁ προφήτης πρὸς τον βασιλέα Εζεκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τι λέγουσιν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι καὶ πόθεν ἦλθον πρὸς σε; Καὶ ὁ Εζεκίας εἶπεν, Ἀπὸ γῆς μακρὰς ἐρχονται πρὸς ἐμέ, ἀπὸ Βαβυλώνας. 4 Ὁ δε εἶπε, Τι εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου;

Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Εζεκίας, Εἶδον παν ὅ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ μου· δεν εἶναι οὐδὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς μου, το οποίον δεν εἶδεις εις αὐτούς. 5 Τότε εἶπεν ὁ Ησαΐας πρὸς τον Εζεκίαν, Ἀκουσον τον λόγον του Κυρίου των δυνάμεων. 6 Ἰδοῦ, ἐρχονται ἡμέραι, καθ' ἃς παν ὅ, τι εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅ, τι οἱ πατέρες σου ἐναπεταμίευσαν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, θέλει μετακομισθῆ εις την Βαβυλώνα· δεν θέλει μείνει οὐδὲν, λέγει Κύριος. 7 καὶ ἐκ των υἱῶν σου, οἵτινες θέλουσιν ἐξεῖθαι ἀπὸ σου, τους οποίους θέλεις γεννήσεις, θέλουσι λάβει καὶ θέλουσι γείνει ἐνουνοχοὶ ἐν τῷ παλατίῳ του βασιλέως τῆς Βαβυλώνας. 8 Τότε εἶπεν ὁ Εζεκίας πρὸς τον Ησαΐαν, Καλὸς ὁ λόγος του Κυρίου, τον οποίον ἐλάλησας. Εἶπεν ἐτι, Διότι θέλει εἶσθαι εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια ἐν ταις ἡμέραις μου.

40 Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε τον λαόν μου, λέγει ὁ Θεὸς σας. 2 Λαλήσατε παρηγορητικὰ πρὸς την Ἰερουσαλήμ, καὶ φωνήσατε πρὸς αὐτήν, ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς ἐπληρώθη, ὅτι ἡ ανομία αὐτῆς συνεχωρήθη· διότι ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς Κυρίου διπλάσιον διὰ πάσας τας ἀμαρτίας αὐτῆς. 3 Φωνὴ βούωντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε την ὁδὸν του Κυρίου, εὐθείας κάμτε ἐν τῇ ἐρήμῳ τας τρίβους του Θεοῦ ἡμῶν. 4 Πάσα φάραγξ θέλει ὑψωθῆ καὶ παν ὄρος καὶ βουνός θέλει ταπεινωθῆ· καὶ τα σκολιά θέλουσι γείνει εὐθεῖα· καὶ οἱ τραχεῖς τόποι ὀμαλοῖ. 5 καὶ ἡ δόξα του Κυρίου θέλει φανερωθῆ καὶ πάσα σαρξ ὀμοῦ θέλει ἰδεῖ· διότι το στόμα του Κυρίου ἐλάλησε. 6 Φωνὴ λέγουσα, Φώνησον· καὶ εἶπε, Τι να φωνήσω; πάσα σαρξ εἶναι χόρτος καὶ πάσα ἡ δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος του ἀγροῦ. 7 Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, το ἄνθος ἐμαράνθη· διότι πνεῦμα Κυρίου ἐπνευσεν ἐπ' αὐτό· χόρτος τῆ ἀληθεία εἶναι ὁ λαός. 8 Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, το ἄνθος ἐμαράνθη· ὁ λόγος ὁμοῦ του Θεοῦ ἡμῶν μένει εις τον αἰῶνα. 9 Συ, ὁ φέρων εις την Σιών ἀγαθὰς ἀγγελίας, ἀνάβα εις το ὄρος το ὑψηλόν· συ, ὁ φέρων ἀγαθὰς ἀγγελίας εις την Ἰερουσαλήμ, ὕψωσον ἰσχυρῶς την φωνήν σου· ὕψωσον· μη φοβοῦ· ἐπὶ πρὸς τας πόλεις του Ἰούδα, Ἰδοῦ, ὁ Θεὸς ὑμῶν. 10 Ἰδοῦ, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει ελθεῖ μετὰ δυνάμεως καὶ ὁ βραχίον αὐτοῦ θέλει ἐξουσιάζει δι' αὐτόν· ἰδοῦ, ὁ μισθός αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ. 11 Θέλει βοσκήσει το ποῖμνιον αὐτοῦ ὡς ποιμῆν· θέλει συνάξει τα ἀρνία διὰ του βραχίονος αὐτοῦ καὶ βαστάσει ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ· καὶ θέλει ὀδηγεῖ τα θηλάζοντα. 12 Τις ἐμέτρησε τα ὕδατα ἐν τῷ κοιλώματι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐστάθμισε τους οὐρανούς με την σπιθαμὴν καὶ συμπεριέλαβεν ἐν μέτρῳ τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐζύγισε τα ὄρη διὰ στατήρος καὶ τους λόφους διὰ πλάστιγγος; 13 Τις ἐστάθμισε το πνεῦμα του Κυρίου ἢ ἐγένειε σύμβουλος αὐτοῦ καὶ, ἐδίδαξεν αὐτόν; 14 Μετὰ τίνος συνεβουλεύθη, καὶ τις ἐσυνέτισεν αὐτόν καὶ ἐδίδαξεν αὐτόν την ὁδὸν τῆς κρίσεως καὶ παρέδωκεν εις αὐτόν ἐπιστήμην καὶ ἐδείξεν εις αὐτόν την ὁδὸν τῆς συνέσεως; 15 Ἰδοῦ, τα ἔθνη εἶναι ὡς σάνις ἀπὸ κάδου καὶ λογίζονται ὡς ἡ λεπτὴ σκόνῃ τῆς πλάστιγγος ἰδοῦ, ἡ μετατοπίζει τας νήσους ὡς σκόνῃ. 16 Καὶ ὁ Λίβανος δεν εἶναι ἰκανός εις καύσιν οὐδὲ τα ζῶα αὐτοῦ ἰκανὰ εις ὀλοκαύτωμα. 17 Πάντα τα ἔθνη ἐνώπιον αὐτοῦ εἶναι

ως μηδέν· λογίζονται παρ' αὐτῷ ὀλιγώτερον παρά τὸ μηδέν και τὴν ματαιότητα. **18** Με τίνα λοιπὸν θέλετε ἐξομοίωσι τον Θεόν; ἢ τὸ ὁμοίωμα θέλετε προσαρμόσει εἰς αὐτόν; **19** Ο τεχνίτης χωνεὺε εἰκόνα γλυπτὴν, και ο χρυσοκόος ἐκτείνει χρυσόν ἐπ' αὐτὴν και χύνει ἀργυράς ἀλύσει. **20** Ο πτωχὸς κάμνων προσφορὰν ἐκλέγει ξύλον ἄσηπτον· και ζητεῖ εἰς αὐτόν ἐπιδέξιον τεχνίτην, διὰ να κατασκευάσει εἰκόνα γλυπτὴν μη σαλευομένην. **21** Δεν ἐγνωρίσατε; δεν ἠκούσατε; δεν ἀνηγγέλη προς εἰς ἐξ ἀρχῆς; δεν ἐνοήσατε ἀπὸ καταβολῆς τῆς γῆς; **22** Αὐτὸς εἶναι ο καθήμενος ἐπὶ τὸν γύρον τῆς γῆς και οὐ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι ὡς ἀκρίδες· ο ἐκτείνων τους οὐρανοὺς ὡς παραπέτασμα και ἐξαπλόνων αὐτοὺς ὡς σκηνὴν προς κατοίκησιν· **23** ο φέρων τους ἠγεμόνας εἰς τὸ μηδέν και καθιστῶν ὡς ματαιότητα τους κριτὰς τῆς γῆς. **24** Αλλ' οὐδὲ θέλουσι φυτευθῆ· ἀλλ' οὐδὲ θέλουσι σπαρθῆ· ἀλλ' οὐδὲ θέλει ριζωθῆ ἐν τῇ γῇ τὸ στέλεχος αὐτῶν· μόνον να πνεύσει ἐπ' αὐτοὺς, θέλουσι πάραυτα ζῆρανθῆ και ο ἀνεμοστρόβιλος θέλει ἀναρπάσει αὐτοὺς ὡς ἄχυρον. **25** Με τίνα λοιπὸν θέλετε με ἐξομοίωσει και θέλω ἐξισθῆ; λέγει ὁ Ἅγιος. **26** Σηκώσατε ὑψηλὰ τους οφθαλμοὺς σας και ἰδέτε, τις ἐποίησε ταῦτα; Ο ἐξάγων τὸ στράτευμα αὐτῶν κατὰ ἀριθμόν· ο ὀνομαστὶ καλῶν ταῦτα πάντα ἐν τῇ μεγαλειότητι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, διότι εἶναι ἰσχυρὸς εἰς ἐξουσίαν· δεν λείπει οὐδέν. **27** Διὰ τὴ λέγεις, Ἰακώβ, και λαλεῖς, Ἰσραὴλ, Ἡ ὁδὸς μου εἶναι κεκρυμμένη ἀπὸ του Κυρίου και ἡ κρίσις μου παραμειλεῖται ὑπὸ του Θεοῦ μου; **28** Δεν ἐγνωρίσατε; δεν ἠκούσατε, ὅτι ο αἰώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Ποιητὴς των ἄκρων τῆς γῆς, δεν ἀτονεῖ και δεν ἀποκάμνει; δεν ἐξῆνιάζεται ἡ φρόνησις αὐτοῦ. **29** Δίδει ἰσχύν εἰς τους ἠτονήμενους και ἀυξάνει τὴν δύναμιν εἰς τους ἀδυνατοὺς. **30** Και οὐ νέοι θέλουσιν ἀτονῆσει και ἀποκάμει, και οὐ ἐκλεκτοὶ νέοι θέλουσιν ἀδυνατῆσει παντάπασιν· **31** ἀλλ' οὐ προσημένοντες τον Κύριον θέλουσιν ἀνανεώσει τὴν δύναμιν αὐτῶν· θέλουσιν ἀναβῆ με πτέρυγας ὡς αετοὶ θέλουσι τρέξει και δεν θέλουσιν ἀποκάμει· θέλουσι περιπατῆσει και δεν θέλουσιν ἀτονῆσει.

41 Σιωπάτε ἐνώπιόν μου, νῆσοι· οὐ λαοὶ ἀς ἀνανεώσωσι δύναμιν· και ἀς πλησιάσωσι και τότε ἀς λαλήσωσιν· ἀς προσέλωμιν ὁμοὺ εἰς κρίσιν. **2** Τὶς ἠγγειρε τον δίκαιον ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, προσεκάλεσεν αὐτόν κατὰ πόδας αὐτοῦ, παρέδωκεν εἰς αὐτόν τὰ ἔθνη και κατέστησεν αὐτόν κύριον ἐπὶ τους βασιλεῖς; τις παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ὡς χῶμα, και εἰς τὸ τόξον αὐτοῦ ὡς ἄχυρον ὠθημένο ἀπὸ ἀνέμου; **3** Κατεδίωξεν αὐτοὺς και διήλθεν ἀσφαλῶς διὰ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν δεν εἶχε περιπατῆσει με τους πόδας αὐτοῦ. **4** Τὶς ἐνήργησε και ἔκαμε τούτο, καλῶν τὰς γενεὰς ἀπ' ἀρχῆς; Ἐγὼ ὁ Κύριος, ὁ πρῶτος και ὁ μετὰ των ἐσχάτων· ἐγὼ αὐτός. **5** Αὐ νῆσοι εἶδον και ἐφοβήθησαν τὰ πέρατα τῆς γῆς ἐτρόμαξαν, ἐπλησίασαν και ἤλθον. **6** Ἐβοήθησαν ἕκαστος τον πλησίον αὐτοῦ και εἶπε προς τον ἀδελφόν αὐτοῦ, Ἴσχυε. **7** Και ὁ ξυλοουργὸς ἐἰσχυσε τον χρυσοκόον και ὁ λεπτύνων με τὴν σφύραν, τον σφυροκοποῦντα ἐπὶ τον ἄκμονα, λέγων, Καλόν εἶναι διὰ τὴν συγκόλλησιν· και στερεώνει αὐτό με καρφία, διὰ να μη κινήται. **8** Αλλὰ συ, Ἰσραὴλ, δούλέ μου, Ἰακώβ,

ἐκλεκτέ μου, τὸ σπέρμα Ἀβραάμ του ἀγαπητοῦ μου, **9** συ, τον ὁποῖον ἔλαβον ἐκ των ἄκρων τῆς γῆς και σε ἐκάλεσα ἐκ των ἐσχάτων αὐτῆς και σοι εἶπα, Συ εἶσαι ὁ δούλος μου· ἐγὼ σε ἐξέλεξα και δεν θέλω σε ἀπορρίψει· **10** μη φοβοῦ· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ· μη τρώμαζε· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός σου· σε ἐνίσχυσα· μάλιστα σε ἐβοήθησα· μάλιστα σε ὑπερησπίσθην διὰ τῆς δεξιᾶς τῆς δικαιοσύνης μου. **11** Ἰδοὺ, πάντες οὐ ὠργοισμένοι κατὰ σου θέλουσι καταπισθῆσαι και ἐντραπή· θέλουσιν εἰσθαι ὡς μηδέν· και οὐ ἀντιδικὸ σου θέλουσι ἀφανισθῆ. **12** Θέλεις ζητῆσει αὐτοὺς και δεν θέλεις εὐρεῖ αὐτοὺς, τους ἐναντιομένους εἰς σέ· οὐ πολειμούντες κατὰ σου θέλουσι γείνει μηδέν και ὡς ἐξουθένημα. **13** Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου εἶμαι ὁ κρατῶν τὴν δεξιάν σου, λέγων προς σε, Μη φοβοῦ· ἐγὼ θέλω σε βοηθῆσει. **14** Μη φοβοῦ, σκώληξ Ἰακώβ, θνητοῦ του Ἰσραὴλ· ἐγὼ θέλω σε βοηθῆσει, λέγει ὁ Κύριος· και λυτρωτῆς σου εἶναι ὁ Ἅγιος του Ἰσραὴλ. **15** Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σε κάμει νέον κοπτερόν ἀλωνιστήριον ὄργανον ὀδοντωτόν· θέλεις ἀλωνίσει τα ὄρη και λεπτύνει αὐτά, και θέλεις κάμει τους λόφους αὐτοὺς λεπτὸν ἄχυρον. **16** Θέλεις ἀνεμίσει αὐτά και ὁ ἀνεμος θέλει σηκώσει αὐτά και ὁ ἀνεμοστρόβιλος θέλει διασκορπίσει αὐτά· συ δεν θέλεις εὐφρανθῆ εἰς τον Κύριον και θέλεις δοξασθῆ ἐν τῷ Ἁγίῳ του Ἰσραὴλ. **17** Ὅταν οὐ πτωχοὶ και ἐνδεδεῖς ζητήσωσιν ὕδωρ και δεν ὑπάρχει, ἡ γλῶσσα δεν ἐναντιοῖται ὑπὸ δίψης, ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω εἰσακούσει αὐτοὺς, ὁ Θεός του Ἰσραὴλ δεν θέλω ἐγκαταλείψει αὐτοὺς. **18** Θέλω ἀνοίξει ποταμοὺς ἐν ὑψηλοῖς τόποις και πηγὰς ἐν μέσῳ των κοιλάδων· θέλω κάμει τὴν ἐρήμον λιμένας ὑδάτων και τὴν ξηρὰν γῆν πηγὰς ὑδάτων. **19** Ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλω ἐμφυτεῦσει τὴν κέδρον, τὸ δένδρον τῆς σίτιης και τον μύρτον και τὴν ελαίαν· ἐν τῇ ἀκατοικήτῳ γῇ θέλω βάσει τὴν ἔλατον, τὴν πεύκην και τον πύξον ὁμοῦ· **20** διὰ να ἰδῶσι και να γνωρίσωσι και να στοχασθῶσι και να ἐνοήσωσιν ὁμοῦ, ὅτι ἡ χεὶρ του Κυρίου ἔκαμε τούτο και ὁ Ἅγιος του Ἰσραὴλ ἐδημιούργησεν αὐτό. **21** Παραστήσατε τὴν δίκην σας, λέγει Κύριος· προφέρετε τα ἰσχυρά σας ἐπιχειρήματα, λέγει ὁ βασιλεὺς του Ἰακώβ. **22** Ἀς πλησιάσωσι και ἀς δεῖξωσιν εἰς ἡμὰς τὶ θέλει συμβῆ· ἀς ἀναγγείλωσι τα πρότερα, τὶ ἦσαν, διὰ να στοχασθῶμεν αὐτά και να γνωρίσωμεν τὰ ἐσχάτα αὐτῶν· ἢ ἀς ἀναγγείλωσι προς ἡμὰς τὰ μέλλοντα. **23** Ἀναγγεῖλατε τα συμβησόμενα εἰς τὸ μετέπειτα, διὰ να γνωρίσωμεν ὅτι εἶσαθε θεοὶ· κάμετε ἐτὶ καλόν ἢ κάμετε κακόν, διὰ να θαυμάσωμεν και να ἰδῶμεν ὁμοῦ. **24** Ἰδοὺ, σεις εἶσαθε ὀλιγώτερον παρά τὸ μηδέν, και τὸ ἔργον σας χειρότερον παρά τὸ μηδέν· ὅστις σας ἐκλέγει, εἶναι βδέλυγμα. **25** Ἠγεῖρα ἕνα ἐκ βορρὰ και θέλει ἔλθει ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου θέλει ἐπικαλεσθαι τὸ ὄνομά μου· και θέλει πατῆσει ἐπὶ τους ἠγεμόνας ὡς ἐπὶ πηλόν και ὡς ὁ κεραμεὺς καταπατεῖ τον ἀργίλον. **26** Τὶς ἀνήγγειλε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς, διὰ να γνωρίσωμεν; και προ του καιροῦ, διὰ να εἴπωμεν, αὐτός εἶναι ὁ δίκαιος; Ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀναγγέλλων· ἀλλ' οὐδεὶς ὁ διακηρύττων· ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀκούων τους λόγους σας. **27** Ἐγὼ ὁ πρῶτος θέλω εἰπεῖ προς τὴν Σιών, Ἰδοὺ, ἰδοὺ, ταῦτα· και θέλω δῶσει εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ τον εὐαγγελιζόμενον. **28** Διότι ἐθεώρησα και δεν ἦτο οὐδεὶς, ναί, μεταξύ αὐτῶν,

αλλά δεν υπήρχε σύμβουλος δυνάμενος να αποκριθή λόγον, ότε ηρώτησα αυτούς. **29** Ιδού, πάντες είναι ματαιότης, τα έργα αυτούν μηδέν· τα χωνευτά αυτών άμεμος και ματαιότης.

42 Ιδού, ο δούλος μου, τον οποίον υπεστήριξα· ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· έθσσα το πνευμά μου επ' αυτόν· θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη. **2** Δεν θέλει φωνάζει ουδέ θέλει ανακράξει ουδέ θέλει κάμει την φωνήν αυτού να ακουστή εν ταις οδοίς. **3** Κάλαμον συντεθλασμένον δεν θέλει συντρίψει και λινάριον κανζίνον δεν θέλει σβύσει· θέλει εκφέρει κρίσιν εν αληθεία. **4** Δεν θέλει εκλίπει ουδέ θέλει μικροψυχήσει, εωσού βάλη κρίσιν εν τη γή και αι νήσοι θέλουσι προσμένει τον νόμον αυτού. **5** Ούτω λέγει ο Θεός ο Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς και εκτείνας αυτούς· ο στερεώσας την γην και τα γεννώμενα εξ αυτής· ο διδούς πνοιήν εις τον λαόν τον επ' αυτής και πνεύμα εις τους περιπατούντας επ' αυτής· **6** Εγώ ο Κύριος σε εκάλεσα εν δικαιοσύνη, και θέλω κρατεί την χείρα σου και θέλω σε φυλάττει και θέλω σε καταστήσει διαθήκην του λαού, φως των εθνών· **7** διά να ανοίξης τους οφθαλμούς των τυφλών, να εκβάλης τους δεσμούς εκ των δεσμών, τους καθημένους εν σκότει εκ του οικου της φυλακής. **8** Εγώ είμαι ο Κύριος· τούτο είναι το όνομά μου· και δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις άλλον ουδέ την αίνεσίμ μου εις τα γλυπτά. **9** Ιδού, ήλθον τα απ' αρχής και εγώ αναγγέλλω νέα πράγματα· πριν εκφύωσι, λαλώ περί αυτών εις εσάς. **10** Ψάλλετε εις τον Κύριον άσμα νέον, την δόξαν αυτού εκ των άκρων της γης, σεις οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτή· αι νήσοι και οι κατοικούντες αυτάς. **11** Η έρημος και αι πόλεις αυτής ασ υψώσωσι φωνήν, αι κώμαι τας οποίας κατοικεί ο Κηδάρ· ασ ψάλλωσιν οι κάτοικοι της Σελά, ασ αλαλάζωσιν εκ των κορυφών των ορέων. **12** Ας δώσωσι δόξαν εις τον Κύριον και ασ αναγγείλωσι την αίνεσιν αυτού εν ταις νήσοις. **13** Ο Κύριος θέλει εξέλθει ως ισχυρός· θέλει διεγείρει ζήλον ως πολεμιότης· θέλει φωνάζει, μάλιστα θέλει βρυχήσει, θέλει υπερισχύσει κατά των πολεμίων αυτού. **14** Από πολλού εσιώπησα· θέλω μείνει ήσυχος· θέλω κρατήσει εμαυτόν· τώρα θέλω φωνάζει ως η τίκτουσα· θέλω καταστρέψει και καταπίει ομού. **15** Θέλω ερημώσει όρη και λόφους και καταξηράνει πάντα τον χόρτον αυτών· και θέλω καταστήσει τους ποταμούς νήσους και τας λίμνας θέλω ξηράνει. **16** Και θέλω φέρει τους τυφλούς δι' όδου την οποίαν δεν ήξευρον· θέλω οδηγήσει αυτούς εις τρίβους τας οποίας δεν εγνώριζον· το σκότος θέλω κάμει φως έμπροσθεν αυτών και τα σκολιά ευθέα. Ταύτα τα πράγματα θέλω κάμει εις αυτούς και δεν θέλω εγκαταλείψει αυτούς. **17** Εστράφησαν εις τα οπίσω, κατησχύνθησαν οι θαρrouντες επί τα γλυπτά, οι λέγοντες προς τα χωνευτά, σεις είσθε οι θεοί ημών. **18** Ακούσατε, κωφοί· και ανοίξατε τους οφθαλμούς σας, τυφλοί, διά να ίδητε. **19** Τις τυφλός, παρά ο δούλος μου; ή κωφός, παρά ο μνηντής μου, τον οποίον απέστειλα; τις τυφλός, παρά ο τέλειος; και τις τυφλός, παρά ο δούλος του Κυρίου; **20** Βλέπεις πολλά αλλά δεν παρατηρείς· ανοίγεις τα ώτα αλλά

δεν ακούεις. **21** Ο Κύριος ευνόησε προς αυτόν· ένεκεν της δικαιοσύνης αυτού· θέλει μεγαλύνει τον νόμον αυτού και καταστήσει έντιμον. **22** Πλην αυτού είναι λαός διηπραγμένος και γεγυμνωμένος· είναι πάντες πεπαγιδευμένοι εν σηλαιόις και κεκρυμμένοι εν ταις φυλακαίς· είναι λάφυρον και δεν υπάρχει ο λυτρόνων· διάρπαγμα, και ουδείς ο λέγων, Επίστρεψον αυτό. **23** Τις από σας θέλει δώσει ακρόασιν εις τούτο; θέλει προσέξει και ακούσει εις τα μετά ταύτα; **24** Τις παρέδωκε τον Ιακώβ εις διαπραγήν και τον Ισραήλ εις λεηλατιστάς; ουχί ο Κύριος, αυτός εις τον οποίον ημαρτήσαμεν; διότι δεν ηθέλησαν να περιπατήσωσιν εν ταις οδοίς αυτού ουδέ υπήκουσαν εις τον νόμον αυτού. **25** Διά τούτο εξέχεεν επ' αυτόν την σφοδρότητα της οργής αυτού και την ορμήν του πολέμου· και συνέφλεξεν αυτόν πανταχόθεν· αλλ' αυτός δεν ενόησε· και έκαυσεν αυτόν· αλλ' αυτός δεν έβαλε τούτο εν τη καρδιά αυτού.

43 Και τώρα ούτω λέγει Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβ, και ο πλάστης σου, Ισραήλ· Μη φοβού· διότι εγώ σε ελύτρωσα, σε εκάλεσα με το όνομά σου· εμού είσαι. **2** Όταν διαβαίνης διά των υδάτων, μετά σου θέλω είσθαι· και όταν διά των ποταμών, δεν θέλουσι πλημμυρήσει επί σέ· όταν περιπατής διά του πυρός, δεν θέλεις καή ουδέ θέλει εξαφθί η φλόξ επί σε. **3** Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρ σου· διά αντιλυτρόν σου έδωκα την Αίγυπτον· υπέρ σου την Αιθιοπίαν και Σεβά. **4** Αφότου εστάθης πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου, εδοξάσθης και εγώ σε ηγάπησα· και θέλω δώσει ανθρώπους πολλούς υπέρ σου και λαούς υπέρ της κεφαλής σου. **5** Μη φοβού· διότι εγώ είμαι μετά σου· από ανατολών θέλω φέρει το σπέρμα σου και από δυσμών θέλω σε συνάξει. **6** Θέλω ειπει προς τον βορράν, Δός· και προς τον νότον, Μη εμποδίσης· φέρε τους υιούς μου από μακράν και τας θυγατέρας μου από των άκρων της γης, **7** πάντας όσοι καλούνται με το όνομά μου· διότι εδημιούργησα αυτούς· διά την δόξαν μου, έπλασα αυτούς και έκαμα αυτούς. **8** Εξάγαγε τον λαόν τον τυφλόν και έχοντα οφθαλμούς και τον κωφόν και έχοντα ώτα. **9** Ας συναθροισθώσι πάντα τα έθνη και ασ συναχθώσιν οι λαοί· τις μεταξύ αυτών ανήγγειλε τούτο και έδειξεν εις ημάς τα πρότερα; ασ φέρωσι τους μάρτυρας αυτών και ασ δικαιωθώσιν· και ασ ακούσωσι και ασ είπωσι, Τούτο είναι αληθινόν. **10** Σεις είσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, και ο δούλος μου, τον οποίον εξέλεξα, διά να μάθητε και να πιστεύσητε εις με και να εννοήσητε ότι εγώ αυτούς είμαι· προ εμού άλλος Θεός δεν υπήρξεν ουδέ θέλει υπάρχει μετ' εμέ. **11** Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει. **12** Εγώ ανήγγειλα και έσωσα και έδειξα· και δεν εστάθην εις εσάς ξένος Θεός· σεις δε είσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, και εγώ ο Θεός. **13** Και πριν γείνη η ημέρα, εγώ αυτός ήμην· και δεν υπάρχει ο λυτρόνων εκ της χειρός μου· θέλω κάμει και τις δύναται να εμποδίση αυτό; **14** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σας, ο Άγιος του Ισραήλ· διά σας εξαπέστειλα εις την Βαβυλώνα και κατέβαλον πάντας τους φυγάδας αυτής και τους Χαλδαιούς τους εγκαυχωμένους εις τα πλοία. **15** Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιός σας, ο Ποιητής του

Ισραήλ, ο Βασιλεύς σας. **16** Ούτω λέγει Κύριος, όστις έκαμεν οδόν εις την θάλασσαν και τρίβον εις τα ισχυρά ύδατα: **17** όστις εξήγαγεν αμάξας και ίππους, στράτευμα και ρωμαλέους πάντα ομού εξηπλώθησαν κάτω, δεν εσηκώθησαν· ηφανίσθησαν, εοβέσθησαν ως στυπίον. **18** Μη ενθυμήσθε τα πρότερα και μη συλλογίζεσθε τα παλαιά. **19** Ιδού, εγώ θέλω κάμει νέον πράγμα· τώρα θέλει ανατείλει· δεν θέλετε γνωρίσει αυτό; θέλω βεβαίως κάμει οδόν εν τη ερήμω, ποταμούς εν τη ανύδρω. **20** Τα θηρία του αγρού θέλουσι με δοξάσει, οι θώες και οι στρουθοκάμηλοι· διότι δίδω ύδατα εις την έρημον, ποταμούς εις την ανύδρον, διά να ποτίσω τον λαόν μου, τον εκλεκτόν μου. **21** Ο λαός, τον οποίον έπλασα εις εμαυτόν, θέλει διηγεσθαι την αιείνην μου. **22** Αλλά συ, Ιακώβ, δεν με επεκαλέσθης· αλλά συ, Ισραήλ, εβαρύνθης απ' εμού. **23** Δεν προσέφερες εις εμέ τα αρνία των ολοκαυμάτων σου ουδέ με ετίμησας με τας θυσίας σου. Εγώ δεν σε εδούλωσα με προσφοράς ουδέ σε εβάρυνα με θυμίαμα: **24** δεν ηγόρασας με αργύριον κάλαμον αρωματικών δι' εμέ, ουδέ με ενέπλησας από του πάχους των θυσιών σου· αλλά με εδούλωσας με τας αμαρτίας σου, με επεβάρυνας με τας ανομίας σου. **25** Εγώ, εγώ είμαι, όστις εξαλείφω τας παραβάσεις σου ένεκεν εμού, και δεν θέλω ενθυμηθί τας αμαρτίας σου. **26** Ενθυμίσόν με· ως κριθώμεν ομού· λέγε συ, διά να δικαιωθής. **27** Ο προπάτωρ σου ημάρτησεν και οι διάδοκαλοί σου ηνόμησαν εις εμέ. **28** Διά τούτο θέλω καταστήσει βεβήλους τους άρχοντας του αγιαστηρίου, και θέλω παραδώσει τον Ιακώβ εις κατάραν και τον Ισραήλ εις ονειδιsmός.

44 Αλλά τώρα άκουσον, δούλέ μου Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εξέλεξα. **2** Ούτω λέγει Κύριος, όστις σε έκαμε και σε έπλασεν εκ κοιλίας και θέλει σε βοηθήσει· Μη φοβού, δούλέ μου Ιακώβ, και συ, Ιεσουρούν, τον οποίον εξέλεξα. **3** Διότι θέλω εκχέει ύδωρ επί τον διψώντα και ποταμούς επί την ξηράν· θέλω εκχέει τον πνεύμά μου επί το σπέρμα σου και την ευλογίαν μου επί τους εκγόνους σου. **4** και θέλουσι βλαστήσει ως μεταξú χόρτου, ως ιτέαι παρά τους ρύακας των υδάτων. **5** Ο μεν θέλει λέγει, Εγώ είμαι του Κυρίου· ο δε θέλει ονομάζεσθαι με το όνομα Ιακώβ· και άλλος θέλει υπογράφεσθαι με την χείρα αυτού εις τον Κύριον και επονομάζεσθαι με το όνομα Ισραήλ. **6** Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο έσχατος και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός. **7** Και τις ως εγώ θέλει κράξει και αναγγείλει και διατάξει εις εμέ, αφού εσύστησα τον παλαιόν λαόν; και τα επερχόμενα και τα μέλλοντα ως αναγγείλωσι προς αυτούς. **8** Μη φοβείσθε μηδέ τρομάζετε· έκτοτε δεν σε έκαμα να ακούσης και ανήγγειλα τούτο; σεις είσθε μάλιστα μάρτυρες μου εκτός εμού υπάρχει Θεός; βεβαίως δεν υπάρχει βράχος δεν γνωρίζω ουδένα. **9** Όσοι κατασκευάζουσιν ειδωλα, πάντες είναι ματαιότης και τα πολυέραστα αυτών ειδωλα δεν ωφελούσι· και αυτοί είναι μάρτυρες αυτών ότι δεν βλέπουσιν ουδέ νοούσι, διά να καταισχυθώσι. **10** Τις έπλασε θεόν ή έχυσεν ειδωλον, τον οποίον ουδέν ωφελεί; **11** Ιδού, πάντες οι σύντροφοι αυτού θέλουσι

αισχυνθή και οι τεχνίται, αυτοί είναι εξ ανθρώπων· ως συναχθώσι πάντες ομού· ως παρασταθώσι· θέλουσι φοβηθή, θέλουσιν εντραπή πάντες ομού. **12** Ο χαλκεύς κόπτει σίδηρον και εργάζεται εις τους άνθρακας και με τα σφυρία μορφώνει αυτό και κατασκευάζει αυτό με την δύναμιν των βραχιόνων αυτού· μάλιστα πεινά και η δύναμις αυτού αποκάμνει· ύδωρ δεν πίνει και ατονεί. **13** Ο ξυλουργός εξαπλόνει τον κανόνα, σημειώνει αυτό με στάβμην, ομαλύνει αυτό με ροκάνια και σημειώνει αυτό διά του διαβήτου και κάμνει αυτό κατά την ανθρωπίνην μορφήν, κατά ανθρωπίνην ωραιότητα, διά να κατοική εν τη οικία. **14** Κόπτει εις εαυτόν κέδρους και λαμβάνει την κυπάρισσον και την δρυν, τα οποία εκλέγει εις εαυτόν μεταξú των δένδρων του δάσους· φυτεύει ψικήν και η βροχή αυξάνει αυτήν. **15** Και θέλει είσθαι χρισμον εις τον άνθρωπον διά καύσιμον· και εξ αυτού λαμβάνει και θερμαίνεται· προσέτι καίει αυτό και ψήνει άρτον· προσέτι κάμνει αυτό θεόν και προσκυνεί αυτό· κάμνει αυτό ειδωλον και γονατίζει έμπροσθεν αυτού. **16** Το ήμισυ αυτού καίει εν πυρί με το άλλο ήμισυ τρώγει το κρέας ψήνει το ψητόν και χορταίνει και θερμαίνεται, λέγων, Ω εθερμάνθην, είδον το πύρ. **17** και το εναπολειφθέν αυτού κάμνει θεόν, το γλυπτόν αυτού· γονατίζει έμπροσθεν αυτού και προσκυνεί αυτό και προσεύχεται εις αυτό και λέγει, Λύτρωσόν με, διότι είσαι ο θεός μου. **18** Δεν καταλαμβάνουσιν ουδέ νοούσι· διότι έκλεισε τους οφθαλμούς αυτών διά να μη βλέπωσι, και τας καρδιάς αυτών διά να μη νούσι. **19** Και ουδείς συλλογίζεται εν τη καρδια αυτού ουδέ είναι γνώσις εν αυτό ουδέ νόησις, ώστε να είπη, Το ήμισυ αυτού έκαυσα εν πυρί· έτι έψησα άρτον επί των ανθράκων αυτού· έψησα κρέας και έφαγον· έπειτα θέλω κάμει το υπόλοιπον αυτού βδελυγμα; θέλω προσκυνήσει δένδρον κορμόν; **20** Βόσκεται από στάκτης η ηπατημένη καρδια αυτού απεπλάνησεν αυτόν, διά να μη δύναται να ελευθερώση την ψυχην αυτού μηδέ να είπη, Τούτο, τη εν τη δεξιά μου, δεν είναι ψεύδος; **21** Ενθυμού ταύτα, Ιακώβ και Ισραήλ· διότι δούλός μου είσαι· εγώ σε έπλασα· δούλός μου είσαι· Ισραήλ, δεν θέλεις λησμονηθή υπ' εμού. **22** Εξήλειψα ως πυκνήν ομίχλην τας παραβάσεις σου, και ως νέφος τας αμαρτίας σου· έπίστρεψον προς εμέ· διότι εγώ σε ελύτρωσα. **23** Ψάλλετε, ουρανοί· διότι ο Κύριος έκαμε τούτο· αλαλάξατε, τα κάτω της γής· εκβάλετε φωνήν αγαλλιάσους, όρη, δάση και πάντα τα εν αυτοίς δένδρα· διότι ο Κύριος ελύτρωσε τον Ιακώβ και εδοξάσθη εν τω Ισραήλ. **24** Ούτω λέγει ο Κύριος, όστις σε ελύτρωσε και σε έπλασεν εκ κοιλίας· Εγώ είμαι ο Κύριος ο ποιήσας τα πάντα· ο μόνος εκτείνας τους ουρανούς, ο στερεώσας την γην απ' εμαυτού· **25** ο ματαιώνων τα σημεία των ψευδολόγων και καθιστών παράφροννας τους μάντιες· ο ανατρέπων τους σοφούς και μωραίνων την επιστήμην αυτών· **26** ο στερεόνων τον λόγον του δούλου μου και εκπληρών την βουλήν των μηνυτών μου· ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις κατοικισθή και προς τας πόλεις του Ιουδα, Θέλετε ανακτισθή και θέλω ανορθώσει τα ερείπια αυτού· **27** ο λέγων προς την άβυσσον, Γενού ξηρά και θέλω ξηράνει τους ποταμούς σου· **28** ο λέγων προς τον Κύρον, Ούτος είναι ο βοσκός μου και θέλει εκπληρώσει πάντα τα θελημάτά μου· και

ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις ανακτισθῆ· και προς τον ναόν, Θέλουσι τεθῆ τα θεμελία σου.

45 Οὕτω λέγει Κύριος προς τον κεχρισμένον αυτού, τον Κύρον, του οποίου την δεξιάν χεῖρα εκράτησα, διά να υποτάξω τα ἔθνη ἔμπροσθεν αυτού· και θέλω λύσει την οσφύν των βασιλέων, διά να ανοίξω τα δίθυρα ἔμπροσθεν αυτού· και αι πόλιν δεν θέλουσι κλεισθῆ. **2** Εγὼ θέλω υπάγει ἔμπροσθέν σου και εξομαλύνει τας σκολιάς οδοῦς· θέλω συντρίψει τας χαλκίνας θύρας και κόψει τους σιδηρούς μοχλοῦς. **3** Και θέλω σοι δώσει θησαυρούς φυλαττομένους εν σκοτίαι και πλούτη κερυμμένα εν αποκρύφοις· διά να γνωρίσης ότι εγὼ εἶμαι ο Κύριος ο καλὸν σε κατ' ὄνομα, ο Θεὸς του Ισραὴλ. **4** Διά του Ιακώβ τον δούλον μου και τον Ισραὴλ τον εκλεκτόν μου σε ἐκάλεσα μάλιστα με το ὄνομά σου, σε ἐπωνόμασα, αν και δεν με ἐγνώρισας. **5** Εγὼ εἶμαι ο Κύριος και δεν εἶναι ἄλλος δεν ὑπάρχει εκτός εμοῦ Θεός· εγὼ σε περιέλασα, αν και δεν με ἐγνώρισας, **6** διά να γνωρίσωσιν ἀπὸ ανατολῶν ἡλίου και ἀπὸ δυσμῶν, ότι εκτός εμοῦ δεν ὑπάρχει ουδεὶς· εγὼ εἶμαι ο Κύριος και δεν ὑπάρχει ἄλλος. **7** ο κατασκευάσας το φως και ποιήσας το σκότος· ο ποιῶν εἰρήνην και κτίζων κακόν· εγὼ ο Κύριος ποιῶ πάντα ταῦτα. **8** Σταλάξατε δρόσον ἄνωθεν, ουρανοί, και ἀς ράνωσιν αι νεφελαι δικαιοσύνην· ἀς ανοίξῃ ἡ γῆ και ἀς γεννήσῃ σωτηρίαν και ἀς βλαστήσῃ δικαιοσύνην ομοῦ· εγὼ ο Κύριος ἐποίησα τούτο. **9** Οὐαι εἰς τον αντιμαχόμενον προς τον Ποιητήν αυτού. Ἀς ἀντιμάχεται το ὄστρακον προς το ὄστρακα της γῆς· ο πηλὸς θέλει εἰπεῖ προς τον πλάττοντα αυτόν, Τι κάμνεις; ἢ το ἔργον σου, Οὗτος δεν ἔχει χεῖρας; **10** Οὐαι εἰς τον λέγοντα προς τον πατέρα, τι γεννάς; προς την γυναῖκα, τι κοιλοπονεῖς; **11** Οὕτω λέγει Κύριος, ο Ἅγιος του Ισραὴλ και ο Πλάστης αυτού· Ερωτάτέ με διά τα μέλλοντα περί των υἰῶν μου και περί του ἔργου των χειρῶν μου προστάξατέ με. **12** Εγὼ ἔκτισα την γην και ἐποίησα ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς· εγὼ διά των χειρῶν μου ἐξέτεινα τους ουρανοῦς και ἔδωκα διαταγὰς εἰς πᾶσαν την στρατιάν αυτών. **13** Εγὼ ἐξηγήειρα ἐκεῖνον εἰς δικαιοσύνην και θέλω διευθύνει πᾶσας τας οδοῦς αυτού· αὐτός θέλει οικοδομήσει την πόλιν μου και θέλει ἐπιστρέψει τους αἰχμαλώτους μου, ουχί με λύτρον ουδέ με δώρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **14** Οὕτω λέγει Κύριος ο κόπος της Αἰγύπτου και το ἐμπόριον της Αἰθιοπίας και των Σαβαίων, ἀνδρῶν μεγαλοσώμων, θέλουσι περάσει εἰς σε και σου θέλουσιν εἶσθαι· ὅπως σου θέλουσιν ἀκολουθεῖ· με ἀλύσεις θέλουσι περάσει και θέλουσι σε προσκυνήσει, θέλουσι σε ἱκετεύσει, λέγοντες, Βεβαίως ο Θεός εἶναι εν σοι, και δεν ὑπάρχει ουδεὶς ἄλλος Θεός. **15** Τῶντι συ εἶσαι Θεός κρυπτόμενος, Θεὸς του Ισραὴλ, ο Σωτήρ. **16** Πάντες οὔτοι θέλουσιν αἰσχυρῆθῃ και ἐντραπή· οι ἐργάται των ἐιδῶλων θέλουσι φύγει εν καταισχύνῃ πάντες ομοῦ. **17** ο δε Ισραὴλ θέλει σωθῆ διά του Κυρίου σωτηριαν αἰώνιον· δεν θέλετε αἰσχυρῆθῃ ουδέ ἐντραπή αἰωνίως. **18** Διότι οὕτω λέγει Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανοῦς· αὐτός ο Θεός, ο πλάσας την γην και ποιήσας αὐτήν· ὅστις αὐτός ἐστερέωσεν αὐτήν, ἔκτισεν αὐτήν ουχί ματαιῶς ἀλλ' ἔπλασεν αὐτήν διά να κατοικηται· Εγὼ

εἶμαι ο Κύριος και δεν ὑπάρχει ἄλλος. **19** Δεν ἐλάλησα εν κρυπτῶ ουδέ εν σκοτεινῶ τόπῳ της γῆς· δεν εἶπα προς το σπέρμα του Ιακώβ, Ζητήσατέ με ματαιῶς· εγὼ εἶμαι ο Κύριος, ο λαλῶν δικαιοσύνην, ο ἀναγγέλλων εὐθύτητα. **20** Συνάχθητε και ἔλθετε· πλησιάσατε ομοῦ, οι σεσωσμένοι των ἐθνῶν· δεν ἔχουσι νόησιν, ὅσοι σηκώνουσι το γλυπτόν ἔζυλον αυτών και προσεύχονται εἰς θεόν μη δυνάμενον να σώσῃ. **21** Απαγγείλατε και φέρετε αὐτοῦς πλησίον· μάλιστα, ἀς συμβουλευθῶσιν ομοῦ· τις ἀνήγγειλε τούτο ἀπ' ἀρχῆς; τις ἐφανέρωσεν τούτο ἐξ ἐκεῖνον του καιροῦ; ουχί εγὼ ο Κύριος; και δεν ὑπάρχει εκτός εμοῦ ἄλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρ· δεν ὑπάρχει εκτός εμοῦ. **22** Εἰς ἐμέ βλέφατε και σῶθητε, πάντα τα πέρατα της γῆς· διότι εγὼ εἶμαι ο Θεός και δεν ὑπάρχει ἄλλος. **23** Ὡμοσα εἰς ἐμαυτόν· ο λόγος ἐξήλθεν εκ του στόματός μου εν δικαιοσύνη και δεν θέλει ἐπιστραφή, Ὅτι παν γόνυ θέλει κάμψῃ εἰς ἐμέ, πᾶσα γλῶσσα θέλει ὁμνῆ εἰς ἐμέ. **24** Βεβαίως θέλουσιν εἰπεῖ περί εμοῦ, Εν τῷ Κυρίῳ εἶναι ἡ δικαιοσύνη και ἡ δύναμις· εἰς αὐτὸν θέλουσι προσέλθει και θέλουσι καταισχυνθῆ πάντες οι ὀργιζόμενοι ἐναντίον αυτού. **25** Εν τῷ Κυρίῳ θέλει δικαιωθῆ ἅπαν το σπέρμα του Ισραὴλ.

46 Κατεκάμφθη ο Βηλ, ἔκυψεν ο Νεβῶ· τα εἰδῶλα αυτών ἐπετέθησαν ἐπὶ ζῶων και κτηνῶν· αι ἄμαζαι υμῶν ἦσαν πεφορτισμένα φορτίον κοπιαστικόν. **2** Κύπτουσι, κάμπτουσιν ομοῦ· δεν δύναται να σώσῃσι το φορτίον ἀλλὰ και αὐτὰ φέρονται εἰς αἰχμαλωσίαν. **3** Ἀκούσατέ μου, οἶκος Ιακώβ και παν το ὑπόλοιπον του οἴκου Ισραὴλ, τους οποίους ἐσήκωσα ἀπὸ κοιλίας, τους οποίους ἐβάστασα ἀπὸ μήτρας. **4** και ἕως του γήρατός σας εγὼ αὐτός εἶμαι· και ἕως των λευκῶν τριχῶν εγὼ θέλω σας βαστάσει· εγὼ σας ἔκαμα και εγὼ θέλω σας σηκῶσει· ναι, εγὼ θέλω σας βαστάσει και σώσει. **5** Με τίνα θέλετε με ἐξομῶσει και θέλετε με ἐξιζῶσει και με συγκρίνει και θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι; **6** Χύνουσι χρυσίον εκ του βαλαντίου και ζυγίζουσιν ἀργύριον διά του στατήρος και μισθῶνουσι χρυσοχόον και κατασκευάζει αὐτό θεόν· ἔπειτα προσπίπτουσι και προσκυνουσι· **7** σηκώνουσιν αὐτὸν ἐπ' ὠμον· φέρουσιν αὐτόν και θέττουσιν αὐτόν εἰς τον τόπον αυτού και ἵσταται· δεν θέλει μετασαλεύσει εκ του τόπου αυτού· προσέτι βοῶσι προς αὐτόν ἀλλὰ δεν δύναται να ἀποκριθῆ ουδέ να σώσῃ αὐτούς ἀπὸ της συμφορᾶς αυτών. **8** Ἐνθυμήθητε τούτο και δείχθητε ἄνθρωποι· ἀνακαλέσατε αὐτό εἰς τον νοῦν σας, ἀποστάται. **9** Ἐνθυμήθητε τα πρότερα, τα ἀπ' ἀρχῆς· διότι εγὼ εἶμαι ο Θεός και δεν ὑπάρχει ἄλλος· εγὼ εἶμαι ο Θεός και ουδεὶς ὅμοιός μου. **10** ὅστις ἀπ' ἀρχῆς ἀναγγέλλω το τέλος και ἀπὸ πρότερον τα μη γεγονότα, λέγων, Ἡ βουλή μου θέλει σταθῆ και θέλω ἐκτελέσει ἅπαν το θέλημά μου. **11** ὅστις κράζω το ἀρπακτικόν πτηνὸν ἐξ ἀνατολῶν, τον ἄνδρα της βουλῆς μου ἀπὸ γῆς μακρᾶν· ναι, ἐλάλησα και θέλω κάμει να γείνη ἐβουλεύθη και θέλω ἐκτελέσει αὐτό. **12** Ἀκούσατέ μου, σκληροκάρδιο, οι μακρᾶν ἀπὸ της δικαιοσύνης. **13** Ἐπλησίασα την δικαιοσύνην μου· δεν θέλει εἶσθαι μακρᾶν και ἡ σωτηρία μου δεν θέλει βραδύνει· και θέλω δώσει εν Σιών σωτηρίαν εἰς τον Ισραὴλ, την δόξαν μου.

47 Κατάβα και κάθησον επί του χώματος, παρθένε θυγάτηρ της Βαβυλώνας· κάθησον κατά γής· θρόνος πλέον δεν είναι, θυγάτηρ των Χαλδαίων· διότι δεν θέλεις πλέον ονομαστή απαλή και τρυφερά. **2** Πιάσον τον χειρόμυλον και άλθε άλευρον· εκκάλυψον τους πλοκάμους σου, γύμνωσον τους πόδας, εκκάλυψον τας κνήμας, πέρασον τους ποταμούς. **3** Η γύμνωσις σου θέλει εκκαλυφθή ναι, η αισχύνη σου θέλει φανή· εκδίκησιν θέλω λάβει και δεν θέλω φεισθή άνθρωπον. **4** Του Λυτρωτού ημών το όνομα είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Άγιος του Ισραήλ. **5** Κάθησον σιωπώσα και είσεθε εις το σκότος, θυγάτηρ των Χαλδαίων· διότι δεν θέλεις πλέον ονομάζεσθαι, Η κυρία των βασιλείων. **6** Οργίσθη κατά του λαού μου, είμίαν την κληρονομίαν μου και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα σου· πλην συ δεν έδειξας εις αυτούς έλεος· σφόδρα εβάρυνας τον ζυγόν σου επί τον γέροντα. **7** Και είπας, εις τον αιώνα θέλω είσθαι κυρία· ώστε δεν έβαλες ταύτα εν τη καρδιά σου ουδέ ενεθυμήσθαι τα έσχατα αυτών. **8** Τώρα λοιπόν άκουσον τούτο, η παραδεδομένη εις τας τρυφάς, η κατοικούσα αμερίμνω, η λέγουσα εν τη καρδιά σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία άλλη· δεν θέλω καθήσει χήρα και δεν θέλω γνωρίσει ατέκνωσιν. **9** Τα δύο ταύτα θέλουσι βεβαίως ελθεί επί σε εξάιφνης εν μιá ημέρα, ατέκνωσις και χηρεία· θέλουσιν ελθεί επί σε καθ' ολοκληρίαν διά το πλήθος των μαγειών σου, διά την μεγάλην αφροσύνην των γοητευμάτων σου· **10** διότι εθαρρεύθης επί την πονηρίαν σου και είπας, δεν με βλέπει ουδείς. Η σοφία σου και η επιστήμη σου σε απεπλάνησαν· και είπας εν τη καρδιά σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία άλλη. **11** Διά τούτο θέλει ελθεί κακόν επί σε, χωρίς να εξεύρης πόθεν γεννάται· και συμφορά θέλει πέσει κατά σου, χωρίς να δύνασαι να αποστρέψης αυτήν· και όλεθρος θέλει ελθεί, αιφνιδίως επί σε, χωρίς να εξεύρης. **12** Στήθι τώρα με τας γοητείας σου και με το πλήθος των μαγειών σου, εις τας οποίας ηγωνίσθης εκ νεότητός σου· αν δύνασαι να ωφεληθής, αν δύνασαι να υπερισχύσης. **13** Απέκαμεις εν τω πλήθει των βουλών σου. Ας σηκωθώσι τώρα οι ουρανοσκόποι, οι αστρολόγοι, οι μηνολόγοι προγνωστικοί, και ας σε σώσωσιν εκ των επερχομένων επί σε. **14** Ιδού, θέλουσιν είσθαι ως άχυρον· πυρ θέλει κατακαύσει αυτούς· δεν θέλουσι δυνηθή να σώσωσιν εαυτούς από της δυνάμεως της φλογός· δεν θέλει μείνει άνθραξ· διά να θερμανθή τις ουδέ πυρ διά να καθήση έμπροσθεν αυτού. **15** Τοιούτοι θέλουσιν είσθαι εις σε εκείνοι, μετά των οποίων εκ νεότητός σου εκοπίσασα, οι έμποροι σου· θέλουσι φύγει περιπλανώμενοι έκαστος εις το μέρος αυτού· ουδείς θέλει σε σώσει.

48 Ακούσατε τούτο, οίκος Ιακώβ· οι κληθέντες με το όνομα του Ισραήλ· και εξελθόντες εκ της πηγής του Ιούδα· οι ομνύοντες εις το όνομα του Κυρίου και αναφέροντες τον Θεόν του Ισραήλ, πλην ουχί εν αληθεία ουδέ εν δικαιοσύνη. **2** Διότι λαμβάνουσι το όνομα αυτών εκ της πόλεως της αγίας και επιστηρίζονται επί τον Θεόν του Ισραήλ· το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων. **3** Έκτοτε ανήγγειλα τα απ' αρχής και εξήλθον εκ του στόματός μου και διεκήρυξα αυτά

έκαμα ταύτα αιφνιδίως και έγειναν. **4** Επειδή γνωρίζω ότι είσαι σκληρός, και ο τράχηλός σου είναι νεύρον σιδηρούν και το μέτωπόν σου χάλκινον. **5** Έκτοτε δε ανήγγειλα τούτο προς σέ· πριν γείνη διεκήρυξα τούτο εις σε, διά να μη είπης, Το είδωλόν μου έκαμε ταύτα· και το γλυπτόν μου και το χυτόν μου προσέταξε ταύτα. **6** Ηκουσας ιδέ πάντα ταύτα· και δεν θέλετε ομολογήσει; από τούδε διακηρύττω προς σε νέα, μάλιστα αποκεκρυμμένα, και τα οποία συ δεν ήξευρες. **7** Τώρα έγειναν και ουχί παλαιόθεν, και ουδέ προ της ημέρας ταύτης ήκουσας περί αυτών, διά να μη είπης, Ιδού, εγώ ήξευρον ταύτα. **8** Ούτε ήκουσας ούτε ήξευρες ουτε απ' αρχής ηνοιχθησαν τα ότια σου· διότι ήξευρον έτι βεβαίως ήθελες φερθή απίστως και εκ κοιτίας υνομόασης παραβάτης. **9** Ένεκεν του ονόματός μου θέλω μακρύνει τον θυμόν μου, και διά τον έπαίνόν μου θέλω βασταχθή προς σε, ώστε να μη σε εξολοθρεύσω. **10** Ιδού, σε εκαθάρισα, πλην ουχί ως άργυρον· σε κατέστησα εκλεκτόν εν τω χωνευτηρίω της θλίψεως. **11** Ένεκεν εμού, ένεκεν εμού θέλω κάμει τούτο· διότι πως ήθελε μολυνθή το όνομά μου; ναι, δεν θέλω δάσει την δόξαν μου εις άλλον. **12** Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εγώ εκάλεσα· εγώ αυτός είμαι· εγώ ο πρώτος, εγώ και ο έσχατος. **13** Και η χειρ μου εθεμελίωσε την γην και η δεξιά μου εμέτρησε με σπιθαμήν τους ουρανούς· όταν καλώ αυτούς, παρίστανται ομού. **14** Συνάχθητε, πάντες σεις, και ακούσατε· τις εκ τούτων ανήγγειλε ταύτα; Ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν· όθεν θέλει εκπληρώσει το θέλημα αυτού επί την Βαβυλώνα και ο βραχιών αυτού θέλει είσθαι επί τους Χαλδαίους. **15** Εγώ, εγώ ελάλησα· ναι, εκάλεσα αυτόν· έφερε πλην και εγώ θέλω ευδοήσει την οδόν αυτού. **16** Πλησιάζσατε προς εμέ, ακούσατε τούτο· απ' αρχής δεν ελάλησα εν κρυπτώ· απότου έγεινε τούτο, εγώ ήμην εκεί και τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν εμέ και το πνεύμα αυτού. **17** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ· Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο διδάσκων σε διά την ωφέλειάν σου, ο οδηγών σε διά της οδού δι' ης έπρεπε να υπάγης. **18** Είθε να ήκουες τα προστάγματά μου τότε η ειρήνη σου ήθελεν είσθαι ως ποταμός και η δικαιοσύνη σου ως κύματα θαλάσσης· **19** και το σπέρμα σου ήθελεν είσθαι ως η άμμος και τα έκγονα της κοιτίας σου ως τα λιθάρια αυτής· το όνομα αυτού δεν ήθελεν αποκοπή ουδέ εξαλειφθή απ' έμπροσθέν μου. **20** Εξέλθετε εκ της Βαβυλώνας, φεύγετε από των Χαλδαίων, μετά φωνής αλαλαγμού αναγγειλατε, διακηρύξατε τούτο, εκφωνήσατε αυτό έως εσχάτου της γης, είπατε, Ο Κύριος ελύτρωσε τον δούλον αυτού Ιακώβ. **21** Και δεν εδίψησαν, ότε ώδηγη αυτούς διά της ερήμου· έκαμε να ρεύσωσι δι' αυτούς ύδατα εκ πέτρας και έσχισε την πέτραν και τα ύδατα έρρευσαν. **22** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει Κύριος.

49 Ακούσατέ μου, αι νήσοι· και προσέξατε, λαοί μακρυνοί· Ο Κύριος με εκάλεσεν εκ κοιτίας εκ των σπλάγγων της μητρός μου ανέφερε το όνομά μου. **2** Και έκαμε το στόμα μου ως μάχαيران οξείαν υπό την σκιάν της χειρός αυτού με έκρυψε, και με έκαμεν ως βέλος εκλεκτόν, και εν τη φαρέτρα αυτού

με έκρυψε, **3** και είπε προς εμέ, Σὺ εἶσαι ὁ δούλος μου, Ἰσραὴλ, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω δοξασθῆ. **4** Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ματαίως ἐκοπίασα εἰς οὐδέν καὶ εἰς μάτην κατηνάλωσα τὴν δύναμίν μου· πληρὴ ἡ κρίσις μου εἶναι μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἔργου μου μετὰ τοῦ Θεοῦ μου. **5** Τώρα λοιπὸν λέγει Κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δούλου αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπαναφέρω τὸν Ἰακώβ πρὸς αὐτόν καὶ διὰ νὰ συναχθῆ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσραὴλ, καὶ θέλω δοξασθῆ εἰς τοὺς οὐρανοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Θεὸς μου θέλει εἶσθαι ἡ δύναμίς μου. **6** καὶ εἶπε, Μικρὸν εἶναι το νὰ ἦσαι δούλος μου διὰ νὰ ἀνορθώσης τὰς φυλάς τοῦ Ἰακώβ καὶ νὰ ἐπαναφέρῃς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· θέλω προσέτι σε δώσει φῶς εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ ἦσαι ἡ σωτηρία μου ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **7** Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἅγιος αὐτοῦ, πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον καταφρονεῖ ἄνθρωπος, πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον βδελύττεται ἔθνος, πρὸς τὸν δούλου των ἐξουσιαστῶν· Βασιλεῖς θέλουσι σε ἰδεῖ καὶ σηκωθῆ, ἠγεμόνες καὶ θέλουσι σε προσκυνήσῃ, ἐνεκεν τοῦ Κυρίου, ὅστις εἶναι πιστός, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις σε ἐξέλεξεν. **8** Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σε ἐβοήθησα· καὶ θέλω σε διαφυλάξῃ καὶ θέλω σε δώσει εἰς διαθήκην των λαῶν, διὰ νὰ ἀνορθώσης τὴν γῆν, νὰ κληροδοτήσης κληρονομίας ἠρημωμένας. **9** λέγων πρὸς τοὺς δεσμίους, Ἐξέλθετε· πρὸς τοὺς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύφθητε. Θέλουσι βοσκοθῆ πλησίον των ὁδῶν, καὶ αἱ βοσκαὶ αὐτῶν θέλουσι εἶσθαι ἐν πάσι τοῖς ὑψηλοῖς τόποις. **10** δὲν θέλουσι πεινάσῃ οὐδὲ διψήσῃ δὲν θέλει προσβάλλῃ αὐτοὺς οὔτε καύσων οὔτε ἥλιος· διότι ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς θέλει ὁδηγήσῃ αὐτοὺς καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων θέλει φέρεῃ αὐτούς. **11** Καὶ θέλω κάμει πάντα τὰ ὅρη μου ὁδοὺς, καὶ αἱ τρίβῳί μου θέλουσι ὑψωθῆ. **12** Ἰδοὺ, οὗτοι θέλουσιν ελθεῖ μακρόθεν· καὶ ἰδοὺ, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ νότου καὶ οὗτοι ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ Σινεῖμ. **13** Ευφραίνεσθε, ουρανοί· καὶ ἀγάλλου, ἡ γῆ· ἀλαλάξατε, τὰ ὅρη· διότι ὁ Κύριος παρηγόρησε τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ τοὺς τεθλιμμένους αὐτοῦ ἐλέησεν. **14** Ἄλλ' ἡ Σιών εἶπεν, Ὁ Κύριος με ἐγκατέλιπε καὶ ὁ Κύριός μου με ἐλησμόνησε. **15** Δύναται γυνὴ νὰ λησμονήσῃ τὸ θηλάζον βρέφος αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ ἐλεῖσῃ τὸ τέκνον τῆς κοιλίας αὐτῆς; ἀλλὰ καὶ ἀν αὐταὶ λησμονήσωσιν, ἐγὼ ὁμως δὲν θέλω σε λησμονήσῃ. **16** Ἰδοὺ, ἐπὶ των παλαμῶν μου σε ἐζωγράφισα· τὰ τεῖχί σου εἶναι πάντοτε ἐνώπιόν μου. **17** Τα τέκνα σου θέλουσιν ελθεῖ μετὰ σπουδῆς ὁ δε καταστρέφοντές σε καὶ ἐρημόνοντές σε θέλουσιν ἐξέλθῃ ἀπὸ σου. **18** Ὑψώσω κύκλω τοὺς οφθαλμούς σου καὶ ἰδέ· πάντες οὗτοι συναθροίζονται ἰομοῦ, ἐρχονταὶ πρὸς σε. Ὁ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι σὺ θέλεις ἐνδυσθῆ πάντα τούτους ὡς κόσμημα, καὶ ὡς νύμφη θέλεις στολισθῆ αὐτούς. **19** Διότι οἱ ἠφανισμένοι σου καὶ οἱ ἠρημωμένοι σου τόποι καὶ ἡ γῆ σου ἡ κατεφθαρμένη θέλουσιν εἶσθαι τώρα παραπολυ μάλιστα στενοὶ διὰ τοὺς κατοικοὺς σου· ἐκεῖνοι δὲ, οἵτινες σε κατέτρωπον, θέλουσι μακρυνθῆ ἀπὸ σου. **20** Τα τέκνα, τὰ ὁποῖα θέλεις ἀποκτῆσαι μετὰ τὴν ἀτεκνίαν σου, θέλουσιν ἐπειρὸς προσέτι εἰς τὰ ὦτα σου, στενοὶ εἶναι ὁ τόπος δι' ἐμέ· κάμει εἰς ἐμέ τόπον διὰ νὰ κατοικήσω. **21** Τότε θέλεις εἰπεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τις ἐγέννησεν

εἰς ἐμέ ταῦτα, ἐνῶ ἐγὼ ἤμην ἠτεκνωμένη καὶ ἔρημος, αἰχμάλωτος καὶ μεταφερομένη; ταῦτα δὲ τὶς ἐξέθρεψεν; ἰδοὺ, ἐγὼ εἶχον ἐγκαταλειφθῆ μόνη· ταῦτα ποῦ ἦσαν; **22** Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰδοὺ, θέλω ὑψώσῃ τὴν χεῖρά μου πρὸς τὰ ἔθνη καὶ στήσῃ τὴν σημαίαν μου πρὸς τοὺς λαοὺς, καὶ θέλουσι φέρεῃ τοὺς υἱοὺς σου ἐν τὰς ἀγκάλιας καὶ αἱ θυγατέρες σου θέλουσι φερθῆ ἐπ' ὤμων· **23** καὶ βασιλεῖς θέλουσιν εἶσθαι οἱ παιδοτρόφοι σου καὶ αἱ βασίλισσαι αὐτῶν αἱ τροφῶί σου· θέλουσι σε προσκυνήσῃ με τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν γῆν καὶ γλείφει το χῶμα των ποδῶν σου· καὶ θέλεις γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ ὅτι οἱ προσμενοντές με δὲν θέλουσιν αἰσχυνοθῆ. **24** Δύναται τὸ λάφυρον νὰ ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἢ νὰ ἐλευθερωθῶσιν οἱ δικαίως αἰχμάλωτισθέντες; **25** Ἄλλ' ὁ Κύριος οὕτω λέγει· Καὶ οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ ἰσχυροῦ θέλουσιν ἀφαιρεθῆ καὶ τὸ λάφυρον τοῦ τρομεροῦ θέλει ἀποσπασθῆ· διότι ἐγὼ θέλω δικολογήσῃ πρὸς τοὺς δικολογούντας κατὰ σου καὶ ἐγὼ θέλω σώσει τὰ τέκνα σου. **26** Τοὺς δὲ καταθλίβοντάς σε θέλω κάμει νὰ φάγωσι τὰς ἰδίας αὐτῶν σάρκας καὶ θέλουσι μεθυσθῆ με τὸ ἴδιον αὐτῶν αἶμα, ὡς με νέον οἶνον· καὶ θέλει γνωρίσει πάσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτὴρ σου καὶ ὁ Λυτρωτὴς σου, ὁ Ἰσχυρὸς τοῦ Ἰακώβ.

50 Οὕτω λέγει Κύριος· Που εἶναι τὸ ἐγγραφον τοῦ διαζυγίου τῆς μητρὸς σας, δι' οὐ ἀπέβαλον αὐτήν; ἢ τίς εἶναι ἐκ των δανειστῶν μου, εἰς τὸν ὁποῖον σας ἐπώλησα; Ἰδοὺ, διὰ τὰς ἀνομίας σας ἐπωλήθητε, καὶ διὰ τὰς παραβάσεις σας ἀπεβλήθη ἡ μῆτήρ ἡ σας. **2** Διὰ τὶ, ὅτε ἦλθον, δὲν ὑπῆρχον οὐδεὶς; καὶ ὅτε ἐκάλεσα, δὲν ὑπῆρχον ὁ ἀποκρινόμενος; Ἐσμικρύνθη ποσὺς ἡ χεὶρ μου, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ λυτρώσῃ; ἢ δὲν ἔχω δύναμιν νὰ ἐλευθερώσω; Ἰδοὺ, ἐγὼ με τὴν ἐπιτίμησίν μου ἐξήρανα τὴν θάλασσαν, ἕκαμα ἔρημον τοὺς ποταμούς· οἱ ἰχθῆνες αὐτῶν ἐξηράνθησαν δι' ἔλλειψιν ὑδάτος καὶ ἀπέθανον ὑπὸ δίψης. **3** Ἐγὼ περιενδύω τοὺς ουρανοὺς σκότος καὶ θέτω σάκκον τὸ περικάλυμμα αὐτῶν. **4** Κύριος ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἐμέ γλώσσαν πεπαιδευμένων, διὰ νὰ ἐξεύρω πως νὰ λαλήσω λόγον ἐν καιρῷ πρὸς τὸν βεβαρυνμένον· ἐγειρεῖ ἀπὸ πρωῖ τις πρωῖ, ἐγείρει τὸ ὠτίον μου, διὰ νὰ ἀκούω ὡς οἱ πεπαιδευμένοι. **5** Κύριος ὁ Θεὸς ἠνόηξεν ὠτίον ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ δὲν ἠπειθήσα οὐδὲ ἐστράφη ὀπίσω. **6** Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς τοὺς μαστιγοῦντάς καὶ τὰς σιαγόνας μου εἰς τοὺς μαδίζοντας· δὲν ἐκρυφα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ βρυσίας καὶ ἐμπυσμάτων. **7** Διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει με βοηθήσῃ διὰ τοῦτο δὲν ἐνετραπήν· διὰ τοῦτο ἔθεσα τὸ πρόσωπόν μου ὡς πέτραν σκληρὰν καὶ ἐξεύρω ὅτι θέλω καταίσχυνοθῆ. **8** Πλησίον εἶναι ὁ δικαίων με· τίς θέλει κριθῆ μετ' ἐμοῦ; ἀς παρσταθῶμεν ἰομοῦ· τίς εἶναι ἡ ἀντίδικός μου; ἀς πλησιάσῃ εἰς ἐμέ. **9** Ἰδοὺ, Κύριος ὁ Θεὸς θέλει με βοηθήσῃ· τίς θέλει με καταδικάσει ἰδοὺ, πάντες οὗτοι θέλουσι παλαιωθῆ ὡς ἱμάτιον· ὁ σκώληξ θέλει καταφάγῃ αὐτούς. **10** Τὶς εἶναι μεταξύ σας ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὁ ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ δούλου αὐτοῦ; οὗτος, καὶ ἀν περιπατῆ ἐν σκότει καὶ δὲν ἔχη φῶς, ἀς θαρρῆ ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἀς ἐπιστηρίζεται ἐπὶ τὸν Θεόν αὐτοῦ. **11** Ἰδοὺ, πάντες σεῖς,

οι ανάπτοντες πυρ και περικυκλούμενοι με σπινθήρας, περιπατείτε εν τω φωτί του πυρός σας και διά των σπινθήρων τους ποίους εξήψατε. Τούτο σας εγένεεν υπό της χειρός μου, εν λύπη θέλετε κοιτῆσθαι.

51 Ακούσατέ μου, σεις οι ακολούθουντες την δικαιοσύνην, οι ζητούντες τον Κύριον-εμβλέψατε εις τον βράχον, εκ του οποίου ελατομήθητε, και εις το στόμιον του λάκκου, εκ του οποίου ανωρύχθητε. **2** Εμβλέψατε εις τον Αβραάμ τον πατέρα σας και εις την Σάρραν, ήτις σας εγέννησε· διότι εκάλεσα αυτόν όντα ένα και ευλόγησα αυτόν και επλήθυνα αυτόν. **3** Ο Κύριος λοιπόν θέλει παρηγορήσει την Σιών· αυτός θέλει παρηγορήσει πάντας τους ηρημωμένους τόπους αυτής και θέλει κάμει την έρημον αυτής ως την Εδέμ και την ερημίαν αυτής ως παράδεισον του Κυρίου· ευφροσύνη και αγαλλίασις θέλει ευρίσκεσθαι εν αυτή, δοξολογία και φωνή αινέσεως. **4** Ακουσόν μου, λαέ μου· και dos ακράσιν εις εμέ, έθνος μου· διότι νόμος θέλει εξέλθει παρ' εμού και θέλω στήσει την κρίσιν μου διά φως των λαών. **5** Η δικαιοσύνη μου πλησιάζει· η σωτηρία μου εξήλθε και οι βραχιόνές μου θέλουσι κρίνει τους λαούς· αι νήσοι θέλουσι προσμένει εμέ και θέλουσιν ελπίζει επί τον βραχίονά μου. **6** Υψώσατε τους οφθαλμούς σας εις τους ουρανοούς και βλέψατε εις την γην κάτω· διότι οι ουρανοί θέλουσι διαλυθή ως καπνός και η γη θέλει παλαιωθή ως ιμάτιον και οι κατοικοούντες εν αυτή θέλουσιν αποθάνει εξίσου· αλλ' η σωτηρία μου θέλει είσθαι εις τον αιώνα και η δικαιοσύνη μου δεν θέλει εκλείπει. **7** Ακουσατέ μου, σεις οι γνωρίζοντες δικαιοσύνην· λαέ, εν τη καρδία του οποίου είναι ο νόμος μου· μη φοβείσθε τον ονειδισμόν των ανθρώπων μηδέ ταράττεσθε εις τας ύβρεις αυτών. **8** Διότι ως ιμάτιον θέλει καταφάγει αυτούς ο σκώρως· αλλ' η δικαιοσύνη μου θέλει μένει εις τον αιώνα και η σωτηρία μου εις γενεάς γενεών. **9** Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδύθητι δύναμιν, βραχιών Κυρίου· εξεγέρθητι ως εν ταις αρχαίαις ημέραις, εν ταις παλαιαίς γενεαίς. Δεν είσαι συ, ο πατάξας την Ραάβ και τραυματίσας τον δράκοντα; **10** Δεν είσαι συ, ο ζηράνας την θάλασσαν, τα ύδατα της μεγάλης αβύσσου; ο ποιήσας τα βάθη της θαλάσσης οδόν διαβάσεως των λελυτρωμένων; **11** Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέφει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις Σιών και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει η λύπη και ο στεναγμός θέλουσι φύγει. **12** Εγώ, εγώ είμαι ο παρηγορών υμάς. Συ τις είσαι και φοβείσαι από ανθρώπου θνητού και από υιού ανθρώπου, όστις θέλει γείνει ως χόρτος· **13** και ελησημόνησας Κύριον τον Ποιητήν σου, τον εκτεινάντα τους ουρανοούς και θεμελιώσαντα την γήν· και εφοβείσο πάντοτε καθ' ημέραν την οργήν του καταθλιβόντος σε, ως εάν ήτο έτοιμος να καταστρέψη; και που είναι τώρα η οργή του καταθλιβόντος; **14** Ο ηχημαλωτισμένος σπεύδει να λυθή και να μη αποθάνη εν τω λάκκω μηδέ να στερηθή τον άρτον αυτού· **15** διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο ταραττων την θάλασσαν και ηχούσι τα κύματα αυτής Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού.

16 Και έθεσα τους λόγους μου εις το στόμα σου και σε εσκεπάσα με την σκιάν της χειρός μου, διά να στερεώσω τους ουρανοούς και να θεμελιώσω την γήν· και διά να είπω προς την Σιών, Λαός μου είσαι. **17** Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ανάστητι, Ιερουσαλήμ, ήτις έπιες εκ της χειρός του Κυρίου το ποτήριον του θυμού αυτού· έπιες, εξεκένωσας και αυτήν την τρυγίαν του ποτηρίου της ζάλης. **18** Εκ πάντων των υιών, τους οποίους εγέννησε, δεν υπάρχει ο οδηγών αυτήν· ουδέ είναι εκ πάντων των υιών, τους οποίους εξέθρεψεν, ο πάντων αυτήν εκ της χειρός. **19** Τα δύο ταύτα ήλθον επί σέ· τις θέλει σε συλλυπηθή; ερήμωσις και καταστροφή και πείνα και μάχαιρα· διά τίνος να σε παρηγορήσω; **20** Οι υιοί σου απενεκρώθησαν· κοίτουν απ' άκρου πασών των οδών, ως άγριος ταύρος εν δικτύοις· είναι πλήρεις του θυμού του Κυρίου, της επιτιμήσεως του Θεού σου. **21** Όθεν, άκουε τώρα τούτο, θετλιμμένη και μεθύουσα, πλην ουχί εξ οίνου· **22** ούτω λέγει ο Κύριός σου, ο Κύριος και ο Θεός σου, ο δικολογών υπέρ του λαού αυτού· Ιδού, έλαβον εκ των χειρών σου το ποτήριον της ζάλης, την τρυγίαν του ποτηρίου του θυμού μου· δεν θέλεις πλέον πίνει αυτό του λοιπού· **23** και θέλω βάλοι αυτό εις την χείρα των καταθλιβόντων σε, οίτινες είπον προς την ψυχήν σου, Κύψον, διά να περάσωμεν· και συ έβαλες το σώμα σου ως γην και ως οδόν εις τους διαβαίνοντας.

52 Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδύθητι την δύναμίν σου, Σιών· ενδύθητι τα ιμάτια της μεγαλοπρεπείας σου, Ιερουσαλήμ, πόλις αγία· διότι του λοιπού δεν θέλει πλέον εισέλθει εις σε ο απεριτίμητος και ακάθαρτος. **2** Εκτινάχθητι από το χώμα· σηκώθητι, κάθησον, Ιερουσαλήμ· λύσον τα δεσμά από του τραχήλου σου, αιχμάλωτος θυγάτηρ της Σιών. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Επωλήθητε διά μηδέν και θέλετε λυτρωθεί άνευ αργυρίου. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο λαός μου κατέβη το πρότερον εις την Αίγυπτον διά να παροικήση· εκεί και οι Ασύριοι ανατιτίως κατέθλιψαν αυτούς. **5** Τώρα λοιπόν, τι έχω να κάμω εδώ, λέγει Κύριος, επειδή ο λαός μου ελήφθη διά μηδέν; οι εξουσιάζοντες επ' αυτού κάμνουσιν εαυτών να ολολύξη, λέγει Κύριος· και το όνομά μου βλασφημείται πάντοτε· ο όνομά μου· διά τούτο θέλει γνωρίσει εν εκείνη τη ημέρα, ότι εγώ είμαι ο λαών· Ιδού, εγώ. **7** Πόσον ωραίοι είναι επί των ορέων οι πόδες του ευαγγελιζομένου, του κηρύττοντος ειρήνην· του ευαγγελιζομένου αγαθά, του κηρύττοντος σωτηρίαν, του λέγοντος προς την Σιών· Ο Θεός σου βασιλεύει. **8** Οι φύλακές σου θέλουσιν υψώσει φωνήν· εν φωναίς ομού θέλουσιν αλαλάζει· διότι θέλουσιν ιδεί οφθαλμός προς οφθαλμόν, όταν ο Κύριος ανορθώση την Σιών. **9** Αλαλάξατε, ευφράνηθητε ομού, ηρημωμένοι τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος παρηγορήσε τον λαόν αυτού, ελύτρωσε την Ιερουσαλήμ. **10** Ο Κύριος εγύμνωσε τον άγιον βραχίονα αυτού ενώπιον πάντων των εθνών· και πάντα τα πέρατα της γης θέλουσιν ιδεί την σωτηρίαν του Θεού ημών. **11** Σύρθητε, σύρθητε, εξέλθετε εκείθεν, μη εγγίσητε ακάθαρτον· εξέλθετε εκ μέσου αυτής· καθαρίσθητε σεις οι βασιτάζοντες τα σκεύη του Κυρίου· **12** διότι δεν θέλετε εξέλθει εν βία, ουδέ

μετά φυγής θέλετε οδοιπορήσει: διότι ο Κύριος θέλει υπάγει έμπροσθέν σου και ο Θεός του Ισραήλ θέλει είσθαι η οπισθοφυλακή σου. **13** Ιδού, ο δούλός μου θέλει ευοδωθή: θέλει υψωθή και δοξασθή και αναβή υψηλά σφόδρα. **14** Καθώς πολλοί έμειναν εκστατικοί επί σε, τόσοσ ήτο το πρόσωπον αυτού άδοξον παρά παντός ανθρώπου και το είδος αυτού παρά των υιών των ανθρώπων. **15** Ούτω θέλει ραντίσει πολλά έθνη: οι βασιλείς θέλουσ φράξει το στόμα αυτών επ' αυτόν: διότι θέλουσιν ιδεί εκείνο το οποίον δεν ελαλήθη προς αυτούς και θέλουσιν νοήσει εκείνο, το οποίον δεν ήκουσαν.

53 Τις είπιστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχιών του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **2** διότι ανέβη ενώπιον αυτού ως τρυφερόν φυτόν και ως ρίζα από ξηράς γης δεν έχει είδος ουδέ κάλλος και είδομεν αυτόν και δεν είχαν ώραιότητα ώστε να επιθυμώμεν αυτόν. **3** Καταπεφρονήμεός και απερριμμένος από των ανθρώπων: άνθρωπος θλίψεων και δοκιμος ασθενείας και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν. **4** Αυτός τωόντι τας ασθενείας ημών εβάστασε και τας θλίψεις ημών επεφρονήθη: ημείς δε νομίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγμένον υπό Θεού και τεταλαιπωρημένον. **5** Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών: η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν: και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. **6** Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα: εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού: και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. **7** Αυτός ήτο κατατεθλιμμένος και βεβασανισμένος αλλά δεν ήνοιξε το στόμα αυτού: εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνον, ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού. **8** Από καταθλίψεως και κρίσεως ανηράχθη: την δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγηθή; διότι εσηκώθη από της γης των ζώντων: διά τας παραβάσεις του λαού μου ετραυματίσθη. **9** Και ο τάφος αυτού διωρίσθη μετά των κακούργων: πλην εις τον θάνατον αυτού εστάθη μετά του πλουσιού: διότι δεν έκαμεν ανομίαν ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. **10** Αλλ' ο Κύριος ηθέλησε να βασανίση αυτόν: εταλαιπώρησεν αυτόν. Αφού όμως δώσης την ψυχήν αυτού προσφοράν περί αμαρτίας, θέλει ιδεί έκγονα, θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού, και το θέλημα του Κυρίου θέλει ευοδωθή εν τη χειρί αυτού. **11** Θέλει ιδεί τους καρπούς του πόνου της ψυχής αυτού και θέλει χορτασθή: ο δίκαιος δούλός μου θέλει δικαιώσει πολλούς διά της επιγνώσεως αυτού: διότι αυτός θέλει βαστάσει τας ανομίας αυτών. **12** Διά τούτο θέλω δώσει εις αυτόν μερίδα μετά των μεγάλων και τους ισχυρούς θέλει μοιρασθή λάφυρον, διότι παρέδωκε την ψυχήν αυτού εις θάνατον και μετά ανόμων ελογίσθη και αυτός εβάστασε τας αμαρτίας πολλών και θέλει μεσιτεύσει υπέρ των ανόμων.

54 Ευφράνθητι, στείρα, η μη τίκτουσα: αναβόησον εν αγαλλιάσει και τέρπου, η μη ωδίνοσα: διότι

πλειότερα είναι τα τέκνα της ηρημωμένης παρά τα τέκνα της εχούσης τον άνδρα, λέγει Κύριος. **2** Πλάτυνον τον τόπον της σκηνης σου και ας εκτείνωσι τα παραπέτασματα των κατοικιών σου: μη φεισθήσ μάκρυνον τα σχοινία σου και στερέωσον τους πασσάλους σου. **3** Διότι θέλεις εκταθή εις τα δεξιά και εις τα αριστερά και το σπέρμα σου θέλει κληρονομήσει τα έθνη και θέλει κάμει τας ηρημωμένας πόλεις να κατοικισθώσι. **4** Μη φοβού: διότι δεν θέλεις καταισχυνή: ημδ εντρέπου: διότι δεν θέλεις αισυνηθή: διότι θέλεις λησμονήσει την αισυνήν της νεότητός σου και δεν θέλεις ενθυμηθή πλέον το όνειδος της χηρείας σου. **5** Διότι ο ανήρ σου είναι ο Ποιητής σου: το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων: και ο Λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ: αυτός θέλει ονομασθή, Ο Θεός πάσης της γης. **6** Διότι ο Κύριος σε εκάλεσεν ως γυναίκα εγκαταλελειμμένην και θεθλιμμένην το πνεύμα και γυναίκα νεότητος αποβεβλημένην, λέγει ο Θεός σου. **7** Σε εγκατέλιπον διά ολίγον καιρόν: πλην με έλεος μέγα θέλω σε περισυνάξει. **8** Εν θυμώ μικρώ έκρυσπα το πρόσωπόν μου από σου διά μίαν στιγμήν: με έλεος όμως αιώνιον θέλω σε ελεήσει, λέγει Κύριος ο Λυτρωτής σου. **9** Διότι τούτο είναι εις εμέ ως τα ύδατα του Νώε: επειδή, καθώς ώμοσα ότι τα ύδατα του Νώε δεν θέλουσιν επέλθει πλέον επί την γην, ούτως ώμοσα ότι δεν θέλω θυμωθή πλέον κατά σου ουδέ σε ελέγξει. **10** Διότι τα όρη θέλουσιν μεταποισθή και οι λόφοι μετακινήθη: πλην το έλεός μου δεν θέλει εκλείψει από σου ουδέ η διαθήκη της ειρήνης μου μετακινήθη, λέγει Κύριος ο ελεών σε. **11** Ω θεθλιμμένη, τεταραγμένη, απαρηγόρητος, ιδού, εγώ θέλω στρώσει τους λίθους σου εκ μαρμαρίων πορφυρών και θέλω βάλει τα θεμέλια σου εκ σαπφείρων. **12** Και θέλω κάμει τας επάλξεις σου εξ αχάτου και τας πύλας σου εξ ανθράκων και άπαντα τον περίβολόν σου εκ λίθων εκλεκτών. **13** Πάντες δε οι υιοί σου θέλουσιν είσθαι διστακτοί του Κυρίου, και θέλει είσθαι μεγάλη η ειρήνη των υιών σου. **14** Εν δικαιοσύνη θέλεις στερεωθή μακράν από της καταδυναστείας θέλεις είσθαι, διότι δεν θέλεις φοβείσθαι: και από του τρόμου, διότι δεν θέλει σε πλησιάσει. **15** Ιδού, βεβαίως θέλουσιν συναχθή ομού εναντίον σου, πλην ουχί δι' εμού: Όσοι συναχθώσιν ομού εναντίον σου, ένεκα σου, θέλουσιν πέσει. **16** Ιδού, εγώ έκαμον τον χαλκέα, όστις φυσά τους άνθρακας εν τω πυρί και εξάγει το εργαλείον διά το έργον αυτού: και εγώ έκαμον τον πορητήν διά να καταστρέφη. **17** Ουδέν όπλον κατασκευασθέν εναντίον σου θέλει ευοδωθή: και πάσαν γλώσσαν, ήτις ήθελε κινηθή κατά σου, θέλεις νικήσει εν τη κρίσει. Αύτη είναι η κληρονομία των δούλων του Κυρίου: και η δικαιοσύνη αυτών είναι εξ εμού, λέγει ο Κύριος.

55 Ω πάντες οι διψώντες, έλθετε εις τα ύδατα: και οι μη έχοντες αργύριον, έλθετε, αγοράσατε και φάγετε: και έλθετε, αγοράσατε οίνον και γάλα άνευ αργυρίου και άνευ αντιτίμου. **2** Διά τι εξοδεύετε αργύρια ουχί εις άρτον; και τον κόπον σας ουχί εις χορτασμόν; ακούσατέ μου μετά προσοχής και θέλετε φάγει αγαθά και η ψυχή σας θέλει ευφρανθή εις το πάχος. **3** Κλίνατε το ωτίον σας και έλθετε προς εμέ:

ακούσατε και η ψυχή σας θέλει ζήσει· και θέλω κάμει προς εσάς αιώνιον διαθήκην, τα ελέη της Δαβίδ τα πιστά. **4** Ίδου, έδωκα αυτόν μαρτύριον εις τους λαούς, άρχοντα και προστάττοντα εις τους λαούς. **5** Ίδου, θέλεις καλέσει έθνος, το οποίον δεν εγνωρίζεις· και έθνη, τα οποία δεν σε εγνωρίζον, θέλουσι τρέξει προς σε, διά Κύριον τον Θεόν σου και διά τον Άγιον του Ισραήλ· διότι σε εδόξασε. **6** Ζητείτε τον Κύριον, ενόσω δύναται να ευρεθή επικαίεσθε αυτόν, ενόσω είναι πλησίον. **7** Ας εγκαταλίπη ο ασεβής την οδόν αυτού και ο άδικος τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψη προς τον Κύριον, και θέλει ελεήσει αυτόν· και προς τον Θεόν ημών, διότι αυτός θέλει συγχωρήσει αφθόνως. **8** Διότι αι βουλαί μου δεν είναι βουλαί υμών ουδέ οδοί υμών αι οδοί μου, λέγει Κύριος. **9** Αλλ' όσον είναι υψηλοί οι ουρανοί από της γης, ούτως αι οδοί μου είναι υψηλότεραι των οδών υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών. **10** Διότι καθώς καταβαίνει η βροχή και η χιών εκ του ουρανού και δεν επιστρέφει εκεί, αλλά ποτίζει την γην και κάμνει αυτήν να εκφυή και να βλαστήνη, διά να δώση σπόρον εις τον σπείροντα και άρτον εις τον εσθίοντα, **11** ούτω θέλει είσθαι ο λόγος μου ο εξερχόμενος εκ του στόματός μου· δεν θέλει επιστρέψει εις εμέ κενός, αλλά θέλει εκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευοδωθή εις ό, τι αυτόν αποστέλλω. **12** Διότι θέτετε εξέλθει εν χαρά και οδηγηθή εν ειρήνη· τα όρη και οι λόφοι θέλουσιν αντηχήσει έμπροσθέν σας υπό αγαλλίασιν και πάντα τα δένδρα του αγρού θέλουσιν επικροτήσει τας χείρας. **13** Αντί της ακάνθης θέλει αναβή κυπάρισσος, αντί της κνίδης θέλει αναβή μυρσίνη· και τούτο θέλει είσθαι εις τον Κύριον διά όνομα, διά σημείον αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει.

56 Ούτω λέγει Κύριος· Φυλάττετε κρίσιν και κάμνετε δικαιοσύνην· διότι η σωτηρία μου πλησιάζει να έλθη και η δικαιοσύνη μου να αποκαλυφθή. **2** Μακάριος ο άνθρωπος όστις κάμνει τούτο, και ο υίός του ανθρώπου όστις κρατεί αυτό· όστις φυλάττει το σάββατον, ώστε να μη βεβηλώση αυτό, και κρατεί την χείρα αυτού, ώστε να μη πράξη μηδέν κακόν. **3** Ο δε υίός του αλλογενοός, ο προστεθειμένος εις τον Κύριον, ας μη είπη, λέγων, Ο Κύριος διόλου θέλει με χωρήσει από του λαού αυτού· μηδέ ο ευνούχος ας λέγη, Ίδου, εγώ είμαι δένδρον ξηρόν. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος εις τους ευνούχους, όσοι φυλάττουσι τα σάββατά μου και εκλέγουσι τα αρέσκοντα εις εμέ και κρατούσι την διαθήκην μου, **5** εις αυτούς μάλιστα θέλω δώσει εν τω οίκω μου και εντός των τειχών μου τόπον και όνομα καλύτερον παρά των υιών και των θυγατέρων· εις αυτούς θέλω δώσει όνομα αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει. **6** Περί δε των υιών του αλλογενοός, οίτινες ήθελον προστεθή εις τον Κύριον, διά να δουλεύωσιν εις αυτόν και να αγαπήσω το όνομα του Κυρίου, διά να ήναι δούλοι αυτού· όσοι φυλάττουσι το σάββατον, ώστε να μη βεβηλώσωσιν αυτό και κρατούσι την διαθήκην μου· **7** και τούτους θέλω φέρει εις το άγιόν μου όρος και θέλω ευφράνει αυτούς εν τω οίκω της προσευχής μου· τα ολοκαυτώματα αυτών και αι θυσίαι αυτών θέλουσιν είσθαι δεκταί επί το θυσιαστήριόν μου· διότι ο οίκός

μου θέλει ονομάζεσθαι, Οίκος προσευχής διά πάντας τους λαούς. **8** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο συνάγων τους διεσκορπισμένους του Ισραήλ· θέλω συνάξει έτι και άλλους εις αυτόν, εκτός των συννημένων αυτού. **9** Έλθετε, φάγετε, πάντα τα ζώα του αγρού, πάντα τα θηρία του δάσους. **10** Οι δε φύλακες αυτού είναι τυφλοί· πάντες χωρίς νοήσεως· πάντες κύνες άλαλοι, μη δύναμενοι να υλακτήσωσι· κοιμώμενοι, κοιτόμενοι, απανώτεις νυσταγμόν· **11** ναι, κύνες αδηφάγοι, οίτινες δεν γνωρίζουσι χορτασμόν και ποιμήνια, οίτινες δεν γνωρίζουσι σύνεσιν· πάντες είναι εστραμμένοι προς την οδόν αυτών, έκαστος εις το μέρος αυτού, διά το κέρδος αυτών. **12** Έλθετε, λέγουσι, θέλω φέρει οίνον και θέλω μεθύσθαι με σίκερα· και άβριον θέλει είσθαι ως η ημέρα αυτή, πολύ πλέον άφθονος.

57 Ο δίκαιος αποθήσκει και ουδείς βάλλει τούτο εν τη καρδιά αυτού· και οι άνδρες ελεύος συλλέγονται, χωρίς να εννοή τις, αν ο δίκαιος συλλέγεται απ' έμπροσθεν της κακίας. **2** Θέλει εισέλθει εις ειρήνην· οι περιπατούντες εν τη ευθύτητι αυτών, θέλουσιν αναπαυθή εν ταις κλίμαις αυτών. **3** Σεις δε οι υιοί της μαγίσσης, σπέρμα μοιχού και πόρνης, πλησιάσατε εδώ. **4** Κατά τίνας εντυφώατε; κατά τίνας επλατύνετε το στόμα, εξετείνετε την γλώσσαν; δεν είσθε τέκνα ανομίας, σπέρμα ψεύδους, **5** φλογιζόμενοι με τα είδωλα υπό παν δένδρον πράσινον, σφάζοντες τα τέκνα εν ταις φάραγξιν, υπό τους κρήμους των βράχων; **6** Η μερίς σου είναι μεταξύ των χαλικών των χειμάρρων· ούτοι, ούτοι είναι η κληρονομία σου· και εις αυτούς εξέχεας σπονδάς, προσέφερες προσφοράν εξ αλφίτων· εις ταύτα θέλω ευαρεστηθή; **7** Επί όρους υψηλού και μετεώρου έβαλες την κλίνην σου· και εκεί ανέβης διά να προσφέρής θυσίαν. **8** Και οπίσω των θυρών και των παραστατών έστησας το μνημόσυμόν σου· διότι εξεσκεπάσας σεαυτήν αποστατήσασα απ' εμού και ανέβης· επλάτυνας την κλίνην σου και συνεφώνησας μετ' εκείνων· ηγάπησας την κλίνην αυτών, εξέλεξας τους τόπους. **9** Υπήγες μάλιστα προς τον βασιλέα με χρίσματα και ηύξησας τα αρώματά σου και απέστειλας μακράν τους πρέσβεις σου και επαπεινώσας σεαυτήν· μέχρις άδου. **(Sheol h7585)** **10** Εκοπίασας εις το μάκρος της οδού σου· και δεν είπας, εις μάτην κοπιάζω· εύρηκας το ζην διά της χειρός σου· διά τούτο δεν απέκαμες. **11** Και τίνα εποίηθης ή εφοβήθης, ώστε να φυεσθής και να μη με ενθυμηθής μηδέ να θέσης τούτο εν τη καρδιά σου; δεν είναι, διότι εγώ εισώπησα, μάλιστα προ πολλού, διά τούτο συν δεν με εφοβήθης; **12** Εγώ θέλω απαγγείλει την δικαιοσύνην σου και τα έργα σου· όμως δεν θέλουσι σε ωφελήσει. **13** Όταν αναβήσσης, ας σε ελευθερώσωσιν οι συνηγμένοι σου· αλλ' ο άνεμος θέλει αφαρπάσει πάντας αυτούς· η ματαιότης θέλει λάβει αυτούς· ο ελπίζων όμως επ' εμέ θέλει κληρονομήσει την γην και αποκτήσει το άγιόν μου όρος. **14** Και θέλω ειπεί, Υψώσατε, υψώσατε, ετοιμάσατε την οδόν, εκβάλατε το πρόσκομμα από της οδού του λαού μου. **15** Διότι ούτω λέγει ο Ύψιστος και ο Υπέρτατος, ο κατοικών την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι Ο Άγιος· Εγώ κατοικώ εν υψηλοίς και εν αγίω τόπω· και μετά

του συντετριμμένου την καρδίαν και του ταπεινού το πνεύμα, διά να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών και να ζωοποιώ την καρδίαν των συντετριμμένων. **16** Διότι δεν θέλω δικολογεί αιωνίως ουδέ θέλω είσθαι πάντοτε ωργισμένος· επειδή τότε ήθελον εκλείψει απ' έμπροσθέν μου το πνεύμα και αι ψυχαί τας οποίας έκαμον. **17** Διά την ανομίαν της αιχωροκερδείας αυτού ωργίσθη και επάταξα αυτόν· έκρυσπα το πρόσωπόν μου και ωργίσθη· αλλά αυτός ηκολούθησε πεισματωδώς την οδόν της καρδιάς αυτού. **18** Είδον τας οδούς αυτού και θέλω ιατρεύσει αυτόν· και θέλω οδηγήσει αυτόν και δώσει πάλιν παρηγορίας εις αυτόν και εις τους τεθλιμμένους αυτού. **19** Εγώ δημιουργώ τον καρπόν των χειλέων· ειρήνην, ειρήνην, εις τον μακράν και εις τον πλησίον, λέγει Κύριος· και θέλω ιατρεύσει αυτόν. **20** Οι δε ασεβείς είναι ως η τεταραγμένη θάλασσα, όταν δεν δύναται να ησυχάση· και τα κύματα αυτής εκρίπτουσι καταπάτημα και πηλόν. **21** Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει ο Θεός μου.

58 Αναβόησον δυνατά, μη φεισθής· ύψωσον την φωνήν σου ως σάλπιγγα και ανάγγειλον προς τον λαόν μου τας ανομίας αυτών και προς τον οίκον Ιακώβ τας αμαρτίας αυτών. **2** Με ζητούσιν όμως καθ' ημέραν και επιθυμοῦσι να μανθάνωσι τας οδούς μου, ως έθνος το οποίον έκαμε δικαιοσύνην και δεν εγκατέλιπε την κρίσιν του Θεού αυτού· ζητούσι παρ' εμού κρίσεις δικαιοσύνης· επιθυμοῦσι να πλησιάζωσιν εις τον Θεόν. **3** Διά τι ενηστεύσαμεν, λέγουσι, και δεν είδες; εταλαιπωρήσαμεν την ψυχήν ημών και δεν εγνώρισας; Ιδού, εν τη ημέρα της νηστείας σας ευρίσκετε ηδονήν και καταθλίβετε πάντας τους μισθωτούς σας. **4** Ιδού, νηστεύετε διά δικας και έριδας και γρονθίζετε ασεβώς· μη νηστεύετε, καθώς την σήμερον, διά να ακουσθή άνωθεν η φωνή σας. **5** Τοιαύτη είναι η νηστεία, την οποίαν εγώ εξέλεξα; να ταλαιπωρή ο άνθρωπος την ψυχήν αυτού μίαν ημέραν; να κλίνη την κεφαλήν αυτού ως σπάρτον και να υποστρόνη σάκκον και στάκτην εις εαυτόν; νηστείαν θέλεις ονομάσει τούτο και ημέραν δεκτήν εις τον Κύριον; **6** Η νηστεία την οποίαν εγώ εξέλεξα, δεν είναι αύτη; το να λύθης του δεσμούς της κακίας, το να διαλύθης τα βαρέα φορτία και το να αφήνης ελευθέρους τους καταδεδυναστευμένους και το να συντρίβης πάντα ζυγόν; **7** Δεν είναι το να διαμοιράζης τον άρτον σου εις τον πεινώντα και να εισάγης εις την οικίαν σου τους αστέγους πτωχούς; όταν βλέπης τον γυμνόν, να ενδύης αυτόν, και να μη κρύπτης σεαυτόν από της σαρκός σου; **8** Τότε το φως σου θέλει εκλάμψει ως η αυγή και η υγιεία σου ταχέως θέλει βλαστήσει· και η δικαιοσύνη σου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου· η δόξα του Κυρίου θέλει είσθαι η οπισθοφυλακή σου. **9** Τότε θέλεις κράζει και ο Κύριος θέλει αποκρίνεσθαι· θέλεις φωνάζει και εκείνος θέλει λέγει, Ιδού, εγώ. Εάν εκβάλής εκ μέσου σου τον ζυγόν, την ανάτασιν του δακτύλου και τους ματαίους λόγους· **10** και ανοίγης την ψυχήν σου προς τον πεινώντα και ευχαριστήης την τεθλιμμένην ψυχήν· τότε το φως σου θέλει ανατέλλει εν τω σκότει και το σκότος σου θέλει είσθαι ως μεσημβρία. **11** Και ο Κύριος θέλει σε οδηγήει πάντοτε και χορταίνει

την ψυχήν σου εν ανομβρίαις και παχύνει τα σστά σου· και θέλεις είσθαι ως κήπος ποτιζόμενος και ως πηγή ύδατος, της οποίας τα ύδατα δεν εκλείπουσι. **12** Και οι από σου θέλουσιν οικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις· θέλεις ανεγειρεί τα θεμέλια πολλών γενεών· και θέλεις ονομασθή, Ο επιδιορθωτής των χαλασμάτων, Ο ανορθωτής των οδών διά τον κατοικισμόν. **13** Εάν αποστρέψης τον πόδα σου από τον σαββάτου, από του να κάμνην τα θελήματά σου εν τη αγία μου ημέρα, και ονομάζης το σάββατον τρυφήν, αγίαν ημέραν του Κυρίου, έντιμον, και τιμάς αυτό, μη ακολουθών τας οδούς σου μηδέ ευρίσκων εν αυτό το θέλημά σου μηδέ λαλών τους λόγους σου, **14** τότε θέλεις εντρυφα εν Κυρίω· και εγώ θέλω σε ιππεύσει επί του υψηλούς τόπους της γης και σε θρῆψει με την κληρονομίαν του πατρός σου Ιακώβ· διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε.

59 Ιδού, η χειρ του Κυρίου δεν εσμικρύνθη, ώστε να μη δύναται να σώση, ουδέ το ωτίον αυτού εβάρυνεν, ώστε να μη δύναται να ακούση· **2** αλλ' αι ανομίας σας έβαλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του Θεού υμών, και αι αμαρτία σας έκρυσπαν το πρόσωπον αυτού από σας, διά να μη ακούη. **3** Διότι αι χειρές σας είναι μεμολυσμέναί από αίματος και οι δάκτυλοί σας από ανομίας· τα χεῖλιά σας ελάλησαν ψεύδη· η γλώσσα σας ενομέλησε κακίαν. **4** Ουδέεις εκζητεί την δικαιοσύνην ουδέ κρίνει εν αληθεία· θαρροῦσιν επί την ματαιότητα και λαλοῦσι ψεύδη· συλλαμβάνουσι κακίαν και γεννώνσιν ανομίαν. **5** Βασιλίσκου ωά επωάζουσι και ιστόν απάχνης υφαίνουσιν· όστις φάγη εκ των ωών αυτών, αποθνήσκει· και αν σπάσης κανέν, εξέρχεται έχριδνα. **6** Τα πανία αυτών δεν θέλουσι χρησιμεύσει εις ενδύματα, ουδέ θέλουσιν ενδυθῆ από των έργων αυτών· τα έργα αυτών είναι έργα ανομίας, και το έργον της βίας είναι εν ταις χερσίν αυτών. **7** Οι πόδες αυτών τρέχουσι προς το κακόν και σπεύδουσι να χύσωσιν αίμα αθών· οι διαλογισμοί αυτών είναι διαλογισμοί ανομίας· ερήμωσις και καταστροφή είναι εν ταις οδοίς αυτών. **8** Την οδόν της ειρήνης δεν γνωρίζουσι· και δεν είναι κρίσις εις τα βήματα αυτών· αυτοί εις εαυτούς διάστρεψαν τας οδούς αυτών· πας ο περιπατών εν αυταίς δεν γνωρίζει ειρήνην. **9** Διά τούτο η κρίσις είναι μακράν αφ' ημών και η δικαιοσύνη δεν μας φθάνει· προσμένομεν φως και ιδού, σκότος λάμψιν, και περιπατούμεν εν ζώφω. **10** Ψηλαφώμεν τον τοίχον ως οι τυφλοί, και ψηλαφώμεν ως οι μη έχοντες οφθαλμούς· εν μεσημβρία προσκόπομεν ως εν νυκτί· είμεθα εν μέσω των αγαθών ως νεκροί. **11** Πάντες βρυχόμεθα ως άρκοι και στενάζομεν ως τρυγόνες· κρίσιν προσμένομεν αλλά δεν υπάρχει σωτηρίαν· αλλ' είναι μακράν αφ' ημών. **12** Διότι αι παραβάσεις ημών επληθύνθησαν ενώπιόν σου, και αι αμαρτία ημών είναι μάρτυρες καθ' ημών· διότι μεθ' ημών είναι αι παραβάσεις ημών· και τας ανομίας ημών ημεῖς γνωρίζομεν αυτάς· **13** παρέβημεν και εψεύσθημεν προς τον Κύριον και απεμακρύνθημεν από όπισθεν του Θεού ημών· ελαλήσαμεν άδिका και στασιαστικά· συνελάβομεν και επροφέραμεν εκ της καρδιάς λόγους ψεύδους. **14** Και η κρίσις εστράφη όπίσω και η δικαιοσύνη ίσταται μακράν· διότι η αλήθεια έπεσεν

εν τη οδώ και η ευθύτης δεν δύναται να εισχωρήση. **15** Ναι, εξέλιπεν η αλήθεια· και ο εκκλίνων από του κακού γίνεται θήραμα. Και είδε Κύριος και δυσηρεστήθη ότι δεν υπήρχε κρίσις· **16** και είδεν ότι δεν υπήρχεν άνθρωπος, και εθαύμασεν ότι δεν υπήρχεν ο μεσιτεῶν ὄθεν ο βραχιών αυτού ενήργησεν εἰς αὐτόν σωτηρίαν· και η δικαιοσύνη αὐτοῦ, αὐτὴ ἐβάστασεν αὐτόν. **17** Και ἐνεδύθη δικαιοσύνην ὡς θώρακα και περιέθηκε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας ἐπὶ την κεφαλὴν αὐτοῦ· και ἐφόρεσεν ὡς ἱμάτιον τα ἐνδύματα της ἐκδικήσεως και ὡς ἐπένδυμα περιενεδύθη τον ζήλον. **18** Κατὰ τα ἔργα αὐτῶν, οὕτω θέλει ἀναπαδοῦσαι, ὀργὴν εἰς τους ἐναντίους αὐτοῦ, ἀναπαδοῦσιν εἰς τους ἐχθρούς αὐτοῦ· θέλει κάμει ἀναπόδοσιν και εἰς τας νήσους. **19** Και θέλουσι φοβηθῆναι τὸ ὄνομα του Κυρίου ἀπὸ δυσμῶν και την δόξαν αὐτοῦ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου· ὅταν ο ἐχθρός ἐπέλθῃ ὡς ποταμός, τὸ πνεῦμα του Κυρίου θέλει υψώσει σημαίαν ἐναντίον αὐτοῦ. **20** Και ο Λυτρωτὴς θέλει ελθεῖ εἰς Σιών και πρὸς τους ὅσοι ἐκ του Ἰακώβ ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τῆς παραβάσεως, λέγει Κύριος. **21** Παρ' ἐμοῦ δε αὐτὴ ἐστὶ ἡ πρὸς αὐτοῦ διαθήκη μου, λέγει Κύριος· τὸ πνεῦμά μου το ἐπὶ σε και οὐ λόγος μου, τους σποιοῦς ἔθεσα ἐν τῷ στόματί σου, δεν θέλουσι λείψει ἀπὸ του στόματός σου οὔτε ἀπὸ του στόματος του σπέρματός σου οὔτε ἀπὸ του στόματος του σπέρματος του σπέρματός σου, ἀπὸ του νῦν και ἕως αἰῶνος, λέγει Κύριος.

60 Σηκώθητι, φωτίζου· διότι το φῶς σου ἦλθε, και ἡ δόξα του Κυρίου ἀνέτειλεν ἐπὶ σε. **2** Διότι ἰδοῦ, σκότος θέλει σκεπάσει την γῆν και ζόφος τα ἔθνη· ἐπὶ σε ὅμως θέλει ἀνατεῖλει ο Κύριος και ἡ δόξα αὐτοῦ θέλει φανερωθῆναι ἐπὶ σε. **3** Και τα ἔθνη θέλουσιν ελθεῖ εἰς το φῶς σου και οἱ βασιλεῖς εἰς την λάμπσιν της ἀνατολῆς σου. **4** Ὑψώσον κύκλω τους οφθαλμούς σου και ἰδέ πάντες οὔτοι συναθροίζονται, ἔρχονται πρὸς σέ· οἱ υἱοὶ σου θέλουσιν ελθεῖ μακρόθεν και αἱ θυγατέρες σου θέλουσι τραφῆναι εἰς τα περὶ σου. **5** Τότε θέλεις ἰδεῖ και χαρῆναι, και ἡ καρδιά σου θέλει ἐκπλαγῆ και πλατυνηθῆ· διότι ἡ ἀφθονία της θαλάσσης θέλει στραφῆ πρὸς σέ· αἱ δυνάμεις των ἐθνῶν θέλουσιν ελθεῖ πρὸς σε. **6** Πλήθος καμήλων θέλει σε σκεπάσει, αἱ δρομάδες του Μαδιὰν και του Γεφὰ· πάντες οἱ ἀπὸ Σεβὰ βέλουσιν ελθεῖ· χρυσίον και λίβανον θέλουσι φέρει και θέλουσιν εὐαγγελίζεσθαι τους ἐπαίνους του Κυρίου. **7** Πάντα τα πρόβατα του Κηδάρ θέλουσι συναχθῆναι πρὸς σέ· οἱ κριοὶ του Νεβαϊὼθ θέλουσιν εἰσθαι εἰς χρήσιν σου· θέλουσι προσφερθῆναι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου εὐπρόσδεκτοι, και ἐγὼ θέλω δοξάσει τον οἶκον της δόξης μου. **8** Τίνες εἶναι οἱ πετώμενοι ὡς νέφη και ὡς περισσότερα εἰς τας θυρίδας αὐτῶν; **9** Αἱ νήσοι βεβαίως θέλουσι προσμεῖναι ἐμέ και ἐν πρώτοις τα πλοῖα της Θαρσεῖς, διὰ να φέρωσι μακρόθεν τους υἱούς σου, το ἀργύριον αὐτῶν και το χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ σου και διὰ τον Ἅγιον του Ἰσραὴλ, διότι σε ἐδόξασε. **10** Και οἱ υἱοὶ των ἀλλογενῶν θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τα τείχη σου, και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσι σε ὑπηρετήσῃ· διότι ἐν τῇ ὀργῇ μου σε ἐπάταξα, πλην διὰ την εὐνοίαν μου σε ἠλέησα. **11** Και αἱ πόλεις σου θέλουσιν εἰσθαι πάντοτε ἀνοικταί· δεν θέλουσι

κλεισθῆναι ἡμέραν και νύκτα, διὰ να εἰσάγωσιν εἰς σε τας δυνάμεις των ἐθνῶν και να εἰσφέρωνται οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. **12** Διότι τὸ ἔθνος και ἡ βασιλεία, τα ποῖα δεν ἤθελον σε δουλεύσει, θέλουσιν ἀφανισθῆναι, τα ἔθνη ἐκεῖνα θέλουσιν ὀλοκληρῶς ἐρημωθῆναι. **13** Ἡ δόξα του Λιβάνου θέλει ἡ ἐλθεῖ εἰς σε, ἡ ἔλατος, ἡ πεύκη και οὐ πύξος ὀμοῦ, διὰ να στολίσωσι τον τόπον του ἁγιαστηρίου μου· και θέλω δοξάσει τον τόπον των ποδῶν μου. **14** Και τα τέκνα των λυπησάντων σε θέλουσιν ελθεῖ ὑποκλίνοντα πρὸς σέ· και πάντες οἱ καταφρονήσαντές σε θέλουσι προσκυνήσει τα ἴχνη των ποδῶν σου· και θέλουσι σε ὀνομάζει, Ἡ πόλις του Κυρίου, Ἡ Σιών του Ἁγίου του Ἰσραὴλ. **15** Ἀντὶ του ὅτι ἐγκατελείφθης και ἐμισήθης, ὥστε οὐδεὶς διέβαινε διὰ μέσου σου, θέλω σε καταστήσει αἰώνιον ἀγαλλίαμα, εὐφροσύνην εἰς γενεὰς γενεῶν. **16** Και θέλεις θηλάσει τὸ γάλα των ἐθνῶν και θέλεις θηλάσει τους μαστοὺς των βασιλέων· και θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ Σωτὴρ σου και ὁ Λυτρωτὴς σου, ὁ Ἰσχυρός του Ἰακώβ. **17** Ἀντὶ χαλκοῦ θέλω φέρει χρυσίον και ἀντὶ σιδήρου θέλω φέρει ἀργύριον και ἀντὶ ἔξλου χαλκόν και ἀντὶ λίθων σίδηρον· και θέλω καταστήσει τους ἀρχηγούς σου εἰρήνην και τους ἐπιστάτας σου δικαιοσύνην. **18** Δεν θέλει πλέον ἀκουέσθαι βία ἐν τῇ γῇ σου, ἐρήμωσις και καταστροφή ἐν τοῖς ὀρίοις σου· ἀλλὰ θέλεις ὀνομάζει τα τείχη σου Σωτηρίαν και τα πύλας σου Ἄνεσιν. **19** Δεν θέλει εἰσθαι πλέον ἐν σοι ὁ ἥλιος φῶς της ἡμέρας, οὐδέ ἡ σελήνη διὰ της λάμπσεως αὐτῆς θέλει σε φωτίζει· ἀλλ' ὁ Κύριος θέλει εἰσθαι εἰς σε φῶς αἰώνιον και ὁ Θεός σου ἡ δόξα σου. **20** Ὁ ἥλιός σου δεν θέλει δύναι πλέον οὐδέ θέλει λείψει ἡ σελήνη σου· διότι ὁ Κύριος θέλει εἰσθαι το αἰώνιον σου φῶς, και αἱ ἡμέραι του πένθους σου θέλουσι τελειωθῆναι. **21** Καὶ ὁ λαός σου θέλουσιν εἰσθαι πάντες δίκαιοι· θέλουσι κληρονομήσει την γῆν διαπαντός, ὁ κλάδος του φυτεύματός μου, τὸ ἔργον των χειρῶν μου, διὰ να δοξάζωμαι. **22** Το ἐλάχιστον θέλει γέιναι χίλια· και τὸ ὀλιγοστόν ἰσχυρόν ἔθνος· ἐγὼ ὁ Κύριος θέλω ἐπιταχύνει τούτο κατὰ τον καιρόν αὐτοῦ.

61 Πνεῦμα Κυρίου του Θεοῦ εἶναι ἐπ' ἐμέ· διότι ὁ Κύριος με ἔχρησε διὰ να εὐαγγελίζωμαι εἰς τους πτωχοὺς με ἀπέστειλε διὰ να ἰατρεύω τους συντετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τους αἰχμαλώτους και ἀνοίξιν δεσμοτηρίου εἰς τους δεσμίους· **2** διὰ να κηρύξω ἐνιαυτόν εὐπρόσδεκτον του Κυρίου και ἡμέραν ἐκδικήσεως του Θεοῦ ἡμῶν· διὰ να παρηγορήσω πάντας τους πενθούνας· **3** διὰ να θέσω εἰς τους πενθούνας ἐν Σιών, να δώσω εἰς αὐτούς ὠραϊότητα ἀντὶ της στάκτης, ἔλαιον εὐφροσύνης ἀντὶ του πένθους, στολὴν ἀνέσεως ἀντὶ του πνεύματος της ἀκηδίας· διὰ να ὀνομάζωνται δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα του Κυρίου, εἰς δόξαν αὐτοῦ. **4** Και θέλουσιν ἀνοικοδομήσει τας παλαιὰς ἐρημώσεις, θέλουσιν ἀνεγείρει τα ἀρχαῖα ερείπια, και θέλουσιν ἀνακατασκευάσει τας ἐρήμους πόλεις, τας ἠρημωμένας ἀπὸ γενεὰς γενεῶν. **5** Και ἀλλογενεῖς θέλουσιν ἵστασθαι και βόσκει τα ποιμνία σας, και οἱ υἱοὶ των ἀλλογενῶν θέλουσιν εἰσθαι οἱ γεωργοὶ σας και οἱ ἀμπελουργοὶ σας. **6** Σεις δε ἱερεῖς του Κυρίου θέλετε ὀνομάζεσθαι· λειτουργοὺς του Θεοῦ ἡμῶν θέλουσι σας

λέγει: θέλετε τρώγει τα αγαθά των εθνών και εις την δόξαν αυτών θέλετε καυχάσθαι. **7** Αντί της αισχύνης σας θέλετε έχει διπλάσια· και αντί της εντροπής θέλουσιν έχει αγαλίσαι εν τη κληρονομία αυτών· ὅθεν εν τη γη αυτών θέλουσι κληρονομήσει το διπλόν· αἰώνιος ευφροσύνη θέλει εἶσθαι εις αυτούς. **8** Διότι ἐγώ εἰμαι ὁ Κύριος, ὁ αγαπῶν δικαιοσύνην, ὁ μισῶν ἀρπαγὴν και ἀδικίαν· και θέλω ἀναποδώσει το ἔργον αυτών πιστά και θέλω κάμει προς αὐτοῦς διαθήκην αἰώνιον. **9** Και το σπέρμα αυτών θέλει φημισθῆ μεταξὺ των εθνῶν και οἱ ἔκγονοι αυτών μεταξύ των λαῶν· παρ ὁ βλέπων αὐτούς θέλει γνωρίζει αὐτούς, ὅτι εἶναι το σπέρμα, το οποίον ὁ Κύριος ευλόγησε. **10** Θέλω ευφρανθῆ τα μέγιστα ἐπὶ τον Κύριον· η ψυχὴ μου θέλει ἀγαλλιασθῆ εις τον Θεόν μου· διότι με ἐνέδυσεν ἰμάτιον σωτηρίας, με ἐφόρεσεν ἐπένδυμα δικαιοσύνης, ὡς νυμφιον ενπρετισμένον με μίτραν και ὡς νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αὐτῆς καλλωπίσματα. **11** Διότι καθὼς η γη ἀναδίδει το βλάστημα αὐτῆς και καθὼς ὁ κῆπος ἐκφύει τα σπειρόμενα εν αὐτῷ οὕτω Κύριος ὁ Θεός θέλει κάμει την δικαιοσύνην και την ἀίνεσιν να βλαστήσωσιν ἐνώπιον πάντων των εθνῶν.

62 Διὰ την Σιών δεν θέλω σιωπήσει και διὰ την Ιερουσαλήμ δεν θέλω ησυχάσει, ἐωσοῦ η δικαιοσύνη αὐτῆς ἐξῆλθῃ ὡς λάμψις και η σωτηρία αὐτῆς ὡς λαμπάς καιομένη. **2** Και θέλουσιν ἰδεῖ τα ἔθνη την δικαιοσύνην σου και πάντες οἱ βασιλεῖς την δόξαν σου· και θέλεις ὀνομασθῆ με νέον ὄνομα, το οποίον του Κυρίου το στόμα θέλει ὀνομάσει. **3** Και θέλεις εἶσθαι στέφανος δόξης εν χειρὶ Κυρίου και διάδημα βασιλικόν εν τη παλάμη του Θεοῦ σου. **4** Δεν θέλεις πλέον ὀνομασθῆ, Ἐγκαταλελειμμένη οὐδὲ η γη σου θέλει πλέον ὀνομασθῆ, Ἡρηλωμένη· ἀλλὰ θέλεις ὀνομασθῆ, Ἡ ευδοκία μου εν αὐτῇ· και η γη σου, Ἡ νενυμφευμένη· διότι ὁ Κύριος ηυδοκῆσεν ἐπὶ σε, και η γη σου θέλει εἶσθαι νενυμφευμένη. **5** Διότι καθὼς ὁ νέος νυμφεύεται με παρθένον, οὕτως οἱ υἱοὶ σου θέλουσι συνοικεῖ μετὰ σοῦ· και καθὼς ὁ νυμφίος ευφραίνεται εις την νύμφην, οὕτως ὁ Θεός σου θέλει ευφρανθῆ εις σε. **6** Ἐπὶ των τειχῶν σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας, οἵτινες ποτὲ δεν θέλουσι σιωπᾶ οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα· ὅσοι ἀνακαλεῖτε τον Κύριον, μη φυλάττετε σιωπῆν. **7** Και μη δίδετε εις αὐτόν ἀνάπαυσιν, ἐωσοῦ συστήση και ἐωσοῦ κάμῃ την Ιερουσαλήμ ἀίνεσιν ἐπὶ της γης. **8** Ὁ Κύριος ὥμοσεν ἐπὶ την δεξιάν αὐτοῦ και ἐπὶ τον βραχίονα της δυνάμεως αὐτοῦ, δεν θέλω δώσει πλέον σου τίπον σου τροφὴν εις τους ἐχθρούς σου· και οἱ υἱοὶ του ἀλλογενοῦς δεν θέλουσι πίνει τον οἶνον σου, διὰ τον οποίον ἐμόχησας. **9** ἀλλ' οἱ θερίζοντες θέλουσι τρώγει αὐτόν και ἀνεῖ τον Κύριον· και οἱ τρυγῶντες θέλουσι πίνει αὐτόν εν ταις αὐλαῖς της ἀγιότητός μου. **10** Περάσατε, περάσατε διὰ των πυλῶν· ετοιμάσατε την ὁδὸν του λαοῦ· ἐπισκευάσατε, ἐπισκευάσατε την ὁδόν· ἐκρίψατε τους λίθους· υψώσατε σημαῖαν προς τους λαούς. **11** Ἰδοῦ, ὁ Κύριος διεκήρυξεν ἕως των ἁκρων της γης, εἶπατε προς την θυγατέρα της Σιών, Ἰδοῦ, ὁ Σωτὴρ σου ἔρχεται· ἰδοῦ, ὁ μισθός αὐτοῦ εἶναι μετ' αὐτοῦ και το ἔργον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ. **12** Και θέλουσιν

ὀνομάσει αὐτούς, Ὁ Ἅγιος λαός, Ὁ λευτρωμένος του Κυρίου· και συ θέλεις ὀνομασθῆ, Ἐπιζητούμενη, πόλις οὐκ ἐγκαταλελειμμένη.

63 Τis οὗτος, ὁ ἐρχόμενος ἐξ Ἐδῶμ, με ἰμάτια ἐρυθρά ἐκ Βοσορρας; οὗτος ὁ ἔνδοξος εις την στολήν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν εν τη μεγαλειότητι της δυνάμεως αὐτοῦ; Ἐγώ, ὁ λαλῶν εν δικαιοσύνην, ὁ ἰσχυρός εις το σώζειν. **2** Διὰ τι εἶναι ἐρυθρά η στολὴ σου και τα ἰμάτιά σου ὅμοια ἀνθρώπου πατούντος εν ληνῷ; **3** Ἐπάτησα ὀνομασθῆ τον ληνόν, και οὐδεὶς ἐκ των λαῶν ἦτο μετ' ἐμοῦ· και κατεπάτησα αὐτούς εν τῷ θυμῷ μου και κατελάκτισα αὐτούς εν τη ὀργῇ μου· και το αἷμα αυτών ἐρρανίσθη ἐπὶ τα ἰμάτιά μου και ἐμόλυνα ὅλην μου την στολήν. **4** Διότι η ἡμέρα της ἐκδικήσεως ἦτο εν τη καρδία μου, και ἐφθασεν ὁ ἐνιαυτός των λευτρωμένων μου. **5** Και περιέβλεψα και δεν ὑπῆρχεν ὁ βοηθῶν· και ἐθαύμασα ὅτι δεν ὑπῆρχεν ὁ υποστηρίζων· ὅθεν ὁ βραχίον μου ἐνήγησεν σωτηρίας εις ἐμέ· και ὁ θυμός μου, αὐτός με ὑπεστήριξε. **6** Και κατεπάτησα τους λαούς εν τη ὀργῇ μου και ἐμέθυσα αὐτούς ἐκ του θυμοῦ μου και κατεβίβασα εις την γην το αἷμα αυτών. **7** Θέλω ἀναφέρει τους οἰκτιρμοὺς του Κυρίου, τας ἀνέσεις του Κυρίου, κατὰ πάντα ὅσα ὁ Κύριος ἔκαμεν εις ἡμᾶς, και την μεγάλην ἀγαθότητα προς τον οἶκον Ισραὴλ, την οποίαν ἔδειξε προς αὐτούς κατὰ τους οἰκτιρμούς αὐτοῦ και κατὰ τὸ πλῆθος του ἐλέους αὐτοῦ. **8** Διότι εἶπε, Βεβαίως λαός μου εἶναι αὐτοί, τέκνα τα οποία δεν θέλουσι ψευσθῆ· και ὑπῆρξεν ὁ Σωτὴρ αυτών. **9** Κατὰ πάσας τας θλίψεις αυτών ἐθλίβετο, και ὁ ἄγγελος της παρουσίας αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτούς· εν τη ἀγάπῃ αὐτοῦ και εν τη ευσπλαγχνία αὐτοῦ αὐτός ἐλύτρωσεν αὐτούς· και εσῆκωσεν αὐτούς και ἐβάστασεν αὐτούς πάσας τας ἡμέρας του αἰῶνος. **10** Αὐτοὶ ὀμως ἠπειθήσαν και ἐλύθησαν το ἅγιον πνεῦμα αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐστράφη ὥστε να γείνη ἐχθρός αυτών, αὐτός ἐπολέμησεν αὐτούς. **11** Τότε ἐνεθυμήθη τας ἀρχαίας ἡμέρας, τον Μωϋσῆν, τον λαόν αὐτοῦ, λέγων, Που εἶναι ὁ ἀναβιβάσας αὐτούς ἀπὸ της θαλάσσης μετὰ του ποιμένου του ποιμνίου αὐτοῦ; που ὁ θεός το ἅγιον αὐτοῦ πνεῦμα εν τῷ μέσω αυτών; **12** Ὁ ὀδηγῆσας αὐτούς διὰ της δεξιᾶς του Μωϋσέως με τον ἔνδοξον βραχίονα αὐτοῦ, ὁ διασχίας τα ὕδατα ἐμπροσθεν αυτών, διὰ να κάμῃ εις εαυτόν ὄνομα αἰώνιον; **13** Ὁ ὀδηγῆσας αὐτούς διὰ της ἀβύσσου, ὡς ἵππον διὰ της ἐρήμου, χωρὶς να προσκόψωσι; **14** Το πνεῦμα του Κυρίου ἀνέπαυσεν αὐτούς ὡς κτήνος καταβαίνον εις την κοιλάδα· οὕτως ὠδήγησας τον λαόν σου, διὰ να κάμῃς εις σεαυτὸν ἔνδοξον ὄνομα. **15** Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ και ἰδὲ ἐκ της κατοικίας της ἀγιότητός σου και της δόξης σου· που ὁ ζῆλος σου και η δυνάμις σου, το πλῆθος του ἐλέους σου και των οἰκτιρμών σου; ἀπεκλείσθησαν εις ἐμέ; **16** Συ βεβαίως εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ἀν και ὁ Ἄβραᾶμ δεν ἐξεύρη ἡμᾶς και ὁ Ισραὴλ δεν γνωρίζῃς ἐκεί· συ, Κύριε, εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν· Λυτρωτὴς ἡμῶν εἶναι το ὄνομα σου ἀπ' αἰῶνος. **17** Διὰ τι Κύριε, ἀφήκας ἡμᾶς να ἀποπλανώμεθα ἀπὸ των ὁδῶν σου και να σκληρύνωμεν την καρδίαν ἡμῶν, ὥστε να μη σε φοβώμεθα; ἐπίστρεψον ἕνεκεν των δούλων σου, των φυλῶν της κληρονομίας σου. **18**

ὡς πράγμα ελάχιστον κατεκυρίευσαν τον ἅγιόν σου λαόν· οἱ ἐναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν το ἀγιαστήριόν σου. **19** Κατεστάθηνεν ὡς ἐκεῖνοι, ἐπὶ τοὺς ὁποίους δεν ἐδεσποσας ποτέ οὐδέ ἐπεκλήθη το ὄνομά σου ἐπ' αὐτοῦς.

64 Εἶθε νὰ ἐσχίζεις τοὺς οὐρανοῦς, νὰ κατέβαινες, νὰ διελύοντο τὰ ὅρη ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, **2** ὡς πυρκαῖον θάμνους, ὡς πυρ κάμνον το ὕδωρ νὰ κοχλάζη, διὰ νὰ γείνη το ὄνομά σου γνωστόν εἰς τοὺς ἐναντίους σου, νὰ λάβῃ τρόμος τὰ ἔθνη ἐν τῇ παρουσίᾳ σου. **3** Ὅτε ἔκαμες τρομερὰ πράγματα, ὁποῖα δεν ἐπροσώμαμεν, κατέβη, καὶ τὰ ὅρη διελύθησαν ἐν τῇ παρουσίᾳ σου. **4** Διότι ἐκ τοῦ αἰῶνος δεν ἔμαθον οἱ ἄνθρωποι, τὰ ὅρα αὐτῶν δεν ἤκουσαν, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν δεν εἶδον θεόν ἐκτός σου, ὅστις νὰ ἔκαμε τοιαῦτα εἰς τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτόν. **5** Ἐρχεσαι εἰς συνάντησιν του ευφραϊνομένου καὶ ἐργαζομένου δικαιοσύνην, τῶν ἐνθυμομένων σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου ἰδοῦ, συ ὠργίσθης, διότι ἡμεῖς ἠμαρτήσαμεν· εἰς διεμένον ἐν αὐταῖς, ἠθέλομεν σωθῆ; **6** Πάντες τῶνόντι ἐγεινάμεν ὡς ἀκάθαρτον πράγμα, καὶ πάσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν εἶναι ὡς ρυπαρὸν ἱμάτιον· διὰ τοῦτο ἐπέσαμεν πάντες ὡς το φύλλον, καὶ αἰ νομῖαι ἡμῶν ἀκήρυσαν ἡμᾶς ὡς ὁ ἄνεμος. **7** Καὶ δεν ὑπάρχει ὁ ἐπικαλούμενος το ὄνομά σου, ὁ ἐγειρόμενος διὰ νὰ πισθῆ ἀπὸ σοῦ· διότι ἐκρύψας το πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν καὶ ἠφάνισας ἡμᾶς διὰ τῆς χειρὸς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. **8** Ἀλλὰ τώρα, Κύριε, συ εἶσαι ὁ Πατὴρ ἡμῶν· ἡμεῖς εἴμεθα ὁ πηλὸς καὶ συ ὁ Πλάστης ἡμῶν· καὶ πάντες εἴμεθα το ἔργον τῆς χειρὸς σου. **9** Μὴ ὀργίζου σφόδρα, Κύριε, μηδέ ἐνθυμοῦ πάντοτε τὴν ἀνομίαν· καὶ τώρα ἐπίβλεψον, δεόμεθα λαὸς σου εἴμεθα πάντες. **10** Αἱ ἅγια πόλεις σου ἐγειναν ἔρημοι, ἡ Σιών ἐγένειν ἔρημος, ἡ Ἰερουσαλὴμ ἠρημωμένη. **11** Ὁ ἅγιος ἡμῶν καὶ ὁ ὠραίος ἡμῶν οἶκος, ἐν ὧ οἱ πατέρες ἡμῶν σε ἐδοξολόγηον, κατεκῆ ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ εἰς ἡμᾶς ἀγαπητὰ φανίσθησαν. **12** Θέλει, Κύριε, κρατῆσαι σεαυτὸν ἐν τούτοις; θέλει σιωπήσει καὶ θέλει θλίπει ἡμᾶς ἕως σφόδρα;

65 Εζήτηθην παρὰ τῶν μὴ ἐρωτῶντων περὶ ἐμοῦ· εὐρέθην παρὰ τῶν ζητούντων με· εἶπα, Ἰδοῦ, ἐγώ, ἰδοῦ, ἐγώ, πρὸς ἔθνος μὴ καλούμενον με το ὄνομά μου. **2** Εξήπλωσα τὰς χεῖρας μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθῆ, περιπατοῦντας ἐν ὁδῷ οὐχὶ καλῇ, ὅπισω τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν, **3** λαὸν παροξύνοντά με πάντοτε κατὰ πρόσωπόν μου, θυσιάζοντα ἐν κήποις καὶ θυμιάζοντα ἐπὶ πλίνθων, **4** μένοντα ἐν τοῖς μνήμασι καὶ διανυκτερεύοντα ἐν ἀποκρύφοις, τρώγοντα χοίρειον κρέας καὶ ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτοῦ ἔχοντα ζωμόν ἀκαθάρτων πραγμάτων, **5** λέγοντα, Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, μὴ με ἐγγίσθης, διότι εἶμαι ἀγιώτερός σου. Οὗτοι εἶναι καπνὸς εἰς τοὺς μυκτῆράς μου, πυρ καίόμενον ὅλην τὴν ἡμέραν. **6** Ἰδοῦ, γεγραμμένον εἶναι ἐνώπιόν μου, δεν θέλω σιωπήσει ἀλλὰ θέλω ἀνταποδώσει, ναι, θέλω ἀνταποδώσει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν **7** τὰς ἀνομίας σας καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων σας ὁμοῦ, λέγει Κύριος, οἵτινες ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ με ἐβλασφήμησαν ἐπὶ τῶν λόφων· διὰ τοῦτο θέλω ἀντιπληρώσει εἰς τοὺς

κόλπους αὐτῶν τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἔργα αὐτῶν. **8** Οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ὅταν εὐρίσκηται γλεύκος ἐν τῇ σταφυλῇ, λέγουσι, Μὴ φθείρης αὐτό, διότι εἶναι εὐλογία ἐν αὐτῷ· οὕτω θέλω κάμει ἔνεκεν τῶν δούλων μου, διὰ νὰ μὴ ἐξολοθρεύσω πάντας. **9** Καὶ θέλω ἐξάξει σπέρμα ἐξ Ἰακώβ καὶ κληρονόμον τῶν ὀρέων μου ἐξ Ἰούδα· καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μου θέλουσι κληρονομήσει αὐτὰ καὶ οἱ δούλοι μου θέλουσι κατοικήσει ἐκεῖ. **10** Καὶ ὁ Σαρὼν θέλει εἶσθαι μάνδρα τῶν ποιμνίων καὶ ἡ κοιλὰς του Ἀχὼρ τόπος εἰς ἀνάπαισιν τῶν βουκολίων, διὰ τον λαόν μου τον ἐκζητούντά με. **11** Ἐσὰς ὁμως, τοὺς ἐγκαταλείποντας τον Κύριον, τοὺς λησμονούντας το ἅγιόν μου ὄρος, τοὺς ἐτοιμάζοντας τράπεζαν εἰς τον Γάδην καὶ τοὺς κάμνοντας σπονδήν εἰς τον Μένι, **12** θέλω σας ἀριθμήσει διὰ τὴν μάχαιραν καὶ πάντες θέλετε κῆτε εἰς τὴν σφαγὴν· διότι ἐκάλουν καὶ δεν ἀπεκρίνεσθε· ἐλάλουν καὶ δεν ἠκούετε· ἀλλ' ἐπράττετε το κακὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξελέγετε το μὴ ἀρεστόν εἰς ἐμέ. **13** Ὅθεν οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰδοῦ, οἱ δούλοι μου θέλουσι φάγει, σεις δε θέλετε πεινάσει ἰδοῦ, οἱ δούλοι μου θέλουσι πῖει, σεις δε θέλετε διψήσει ἰδοῦ, οἱ δούλοι μου θέλουσιν ευφρανθῆ, σεις δε θέλετε αἰσχυρῆ· **14** ἰδοῦ, οἱ δούλοι μου θέλουσιν ἀλαλάζει ἐν εὐθυμίᾳ, σεις δε θέλετε βοᾶ ἐν πόνῳ καρδίας καὶ ολολύζει ὑπὸ καταθλίψεως πνεύματος. **15** Καὶ θέλετε ἀφήσει το ὄνομά σας εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς μου διὰ κατάραν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σε θανατώσει καὶ με ἄλλο ὄνομα θέλει ὀνομάσει τοὺς δούλους αὐτοῦ, **16** διὰ νὰ μακαρίζη ἐαυτὸν εἰς τον θεόν τῆς ἀληθείας ὁ μακαρίζων ἐαυτὸν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ νὰ ὀμνῆ εἰς τον θεόν τῆς ἀληθείας ὁ ὀμνῶν ἐπὶ τῆς γῆς· διότι αἱ πρότεραι θλίψεις ἐλησμονήθησαν καὶ διότι ἐκρύφθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. **17** Ἐπειδὴ ἰδοῦ, νέους οὐρανοῦς κτίζω καὶ νέαν γῆν· καὶ δεν θέλει εἶσθαι μνήμη τῶν προτέρων οὐδέ θέλουσιν ελθεῖ εἰς τον νοῦν. **18** Ἀλλ' ευφραίνεσθε καὶ χαίρετε πάντοτε εἰς ἐκεῖνο το ὁποῖον κτίζω· διότι, ἰδοῦ, κτίζω τὴν Ἰερουσαλὴμ ἀγαλλίαμα καὶ τον λαόν αὐτῆς ευφροσύνην. **19** Καὶ θέλω ἀγάλλεσθαι εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ ευφραίνεσθαι εἰς τον λαόν μου· καὶ δεν θέλει ἀκουσθῆ πλέον ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ καὶ φωνὴ κραυγῆς. **20** Δεν θέλει εἶσθαι πλέον ἐκεῖ βρέφος ὀλιγοήμερον καὶ γέρον ὅστις δεν ἐπλήρωσε τὰς ἡμέρας αὐτοῦ· διότι το παιδίον θέλει ἀποθνήσκει ἑκατὸν ἐτῶν, ὁ δε ἑκατὸν ἐτῶν ἀμαρτωλὸς θέλει εἶσθαι ἐπικατάρτος. **21** Καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει οἰκίας καὶ κατοικήσει, καὶ θέλουσι φυτεύσει ἀμπελώνας καὶ φάγει τον καρπὸν αὐτῶν. **22** Δεν θέλουσι κτίσει αὐτοὶ καὶ ἄλλος νὰ κατοικήσῃ· δεν θέλουσι φυτεύσει αὐτοὶ καὶ ἄλλος νὰ φάγῃ· διότι αἱ ἡμέραι του λαοῦ μου εἶναι ὡς αἱ ἡμέραι του δένδρου καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μου θέλουσι παλαιώσει το ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῶν. **23** Δεν θέλουσι κοπιάζει εἰς μάτην οὐδέ θέλουσι τεκνοποιεῖ διὰ καταστροφῆν· διότι εἶναι σπέρμα τῶν ευλογημένων του Κυρίου καὶ οἱ ἔκγονοι αὐτῶν μετ' αὐτῶν. **24** Καὶ πρὶν αὐτοὶ κράξωσιν, ἐγὼ θέλω ἀποκρίνεσθαι· καὶ ἐνὼ αὐτοὶ λαλοῦσιν, ἐγὼ θέλω ἀκούει. **25** Ὁ λόκος καὶ το ἀρνίον θέλουσι βόσκεισθαι ὁμοῦ, καὶ ὁ λέων θέλει τρώγει ἄχυρον ὡς ὁ βούς ἄρτος δε του ὄφρεως θέλει εἶσθαι το χῶμα· ἐν ὅλω τῷ ἀγίῳ μου ὅρει δεν θέλουσι κάμνει ζημιάν οὐδέ φθοράν, λέγει Κύριος.

66 Ούτω λέγει Κύριος· Ο ουρανός είναι θρόνος μου και η γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίος είναι ο οίκος, τον οποίον ηθέλετε οικοδομήσει δι' εμέ; και ποίος είναι ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **2** Διότι η χειρ μου έκαμε πάντα ταύτα και έγειναν πάντα ταύτα, λέγει Κύριος· εις τίνα λοιπόν θέλω επιβλέψει; εις τον πτωχόν και συντετριμμένον το πνεύμα και τρέμοντα τον λόγον μου. **3** Όστις δε σφάζει βουν, είναι ως ο φουεύων άνθρωπον· όστις θυσιάζει αρνιον, ως ο κόπτων κυνός λαιμόν· όστις προσφέρει προσφοράν εξ αλφίτων, ως προσφέρων αίμα χοίρειον· όστις θυσιάζει, ως ο ευλογών είδωλον. Ναι, αυτοί εξέλεξαν τας οδούς αυτών, και η ψυχή αυτών ηδύνεται εις τα βδελύγματα αυτών. **4** Και εγώ λοιπόν θέλω εκλέξει τα εις αυτούς ολέθρια και θέλω φέρει επ' αυτούς όσα φοβούνται· διότι εκάλουν και ουδεις απεκρίνετο· ελάλουν και δεν ήκουον· αλλ' έπραττον το κακόν ενώπιόν μου και εξέλεγον το μη αρεστόν εις εμέ. **5** Ακουσατε τον λόγον του Κυρίου, σεις οι τρέμοντες τον λόγον αυτού· οι αδελφοί σας, ότινες σας μισούσι και σας αποβάλλουσιν ένεκεν του ονόματός μου, είπαν, Ας δοξασθή ο Κύριος πλην αυτός θέλει φανή εις χαράν σας, εκείνοι δε θέλουσι καταισχυρή. **6** Φωνή κραυγής έρχεται εκ της πόλεως, φωνή εκ του ναού, φωνή του Κυρίου, όστις κάμνει ανταπόδοσιν εις τους εχθρούς αυτού. **7** Πριν κοιλοπονήση, εγέννησε· πριν έλθωσιν οι πόνοι αυτής, ηλευθερώθη και εγέννησε αρσενικόν. **8** Τις ήκουσε τοιούτον πράγμα; τις είδε τοιαύτα; ήθελε γεννήσει η γη εν μιá ημέρα; ή έθνος ήθελε γεννηθή ενταυτώ αλλ' η Σιών άμα εκοιλοπόνησεν, εγέννησε τα τέκνα αυτής. **9** Εγώ, ο φέρων εις την γένναν, δεν ήθελον κάμει να γεννήση; λέγει Κύριος· εγώ, ο κάμνων να γεννώσιν, ήθελον κλείσει την μήτραν; λέγει ο Θεός σου. **10** Ευφράνητε μετά της Ιερουσαλήμ και αγάλλεσθε μετ' αυτής, πάντες οι αγαπώντες αυτήν· χαρήτε χαράν μετ' αυτής, πάντες οι πενθούντες δι' αυτήν· **11** διά να θηλάσητε και να χορτασθήτε από των μαστών των παρηγοριών αυτής· διά να εκθηλάσητε και να εντρυφήσητε εις την αφθονίαν της δόξης αυτής. **12** διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εις αυτήν θέλω στρέψει την ειρήνην ως ποταμόν, και την δόξαν των εθνών ως χείμαρρον πλημμυρούντα· τότε θέλετε θηλάσει, θέλετε βασταχθή επί των πλευρών και κολακευθή επί των γονάτων αυτής. **13** Ως παιδίον, το οποίον παρηγορεί η μήτηρ αυτού, ούτως εγώ θέλω σας παρηγορήσει· και θέλετε παρηγορηθή εν τη Ιερουσαλήμ. **14** Και θέλετε ιδεί, και η καρδιά σας θέλει ευφρανθή και τα οστά σας θέλουσιν ανθήσει ως χόρτος· και η χειρ του Κυρίου θέλει γνωρισθή προς τους δούλους αυτού, η δε οργή προς τους εχθρούς αυτού. **15** Διότι, ιδού, ο Κύριος θέλει ελθεί εν πυρί, και αι άμαξαι αυτού θέλουσιν είσθαι ως ανεμοστρόβιλος, διά να αποδώση την οργήν αυτού με ορμήν και την επιτίμωσιν αυτού με φλόγας πυρός. **16** Διότι εν πυρί Κυρίου και εν τη μαχαίρα αυτού θέλει κριθή πάσα σαρξ, και οι πεφονευμένοι του Κυρίου θέλουσιν είσθαι πολλοί. **17** Οι αγιαζόμενοι και καθαριζόμενοι εν τοις κήποις· ο εις κατόπιν του άλλου αναφανδόν, τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού, λέγει

Κύριος. **18** Διότι εγώ εξεύρω τα έργα αυτών και τους διαλογισμούς αυτών· και έρχομαι διά να συνάξω πάντα τα έθνη και τας γλώσσας· και θέλουσιν ελθεί και ιδεί την δόξαν μου. **19** Και θέλω στήσει σημείον μεταξυ αυτών και τους σεσωσμένους εξ αυτών θέλω εξαποστείλει εις τα έθνη, εις Θαρσείς, Φούλ και Λούδ, ότινες σύρουσι τόζον, εις Θουβάλ και Ιαυάν, εις τας νήσους τας μακράν, ότινες δεν ήκουσαν την φήμην μου ουδέ είδον την δόξαν μου· και θέλουσι κηρύξει την δόξαν μου μεταξυ των εθνών. **20** Και θέλουσι φέρει πάντα τους αδελφούς σας εκ πάντων των εθνών προσφοράν εις τον Κύριον, επί ίππων και επί αμαξών και επί φορειών και επί ημιόνων και επί ταχυδρομών ζώνων, προς το άγιόν μου όρος, την Ιερουσαλήμ, λέγει Κύριος, καθώς τα τέκνα του Ισραήλ φέρουσι την εξ αλφίτων προσφοράν εν καθαρώ αγγείω προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και προσέτι θέλω λάβει εξ αυτών ιερείς και Λευίτας, λέγει Κύριος. **22** Διότι ως οι νέοι ουρανοί και η νέα γη, τα οποία εγώ θέλω κάμει, θέλουσι διαμένει ενώπιόν μου, λέγει Κύριος, ούτω θέλει διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας. **23** Και από νέας σελήνης έως άλλης και από σαββάτου έως άλλου θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ· διά να προσκυνή ενώπιόν μου, λέγει Κύριος. **24** Και θέλουσιν εξέλθει και ιδεί τα κώλα των ανθρώπων, ότινες εστάθησαν παραβάται εναντίον μου· διότι ο σκώληξ αυτών δεν θέλει τελευτήσει και το πυρ αυτών δεν θέλει βρεσθή· και θέλουσιν είσθαι βδελύγμα εις πάσαν σάρκα.

Ίερεμίας

1 Οι λόγοι του Ιερεμίου υιού του Χελκίου, εκ των ιερέων των εν Αναθώθ εν γη Βενιαμίν **2** προς τον οποίον έγεινε λόγος Κυρίου εν ταις ημέραις του Ιωσίου υιού του Αμαών βασιλέως Ιούδα, κατά το δέκατον τρίτον έτος της βασιλείας αυτού. **3** Έγεινε και εν ταις ημέραις του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι του τέλους του ενδεκάτου έτους του Σεδεκιού, υιού του Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, μέχρι της αιχμαλωσίας της Ιερουσαλήμ, κατά τον πέμπτον μήνα. **4** Και λόγος Κυρίου έγεινε προς εμέ λέγων, **5** Πριν σε μορφώσω εν τη κοιλία, σε εγνώρισα· και πριν εξέλθης εκ της μήτρας, σε ηγάασα· προφήτην εις τα έθνη σε κατέστησα. **6** Και εγώ είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, δεν εξεύρω να λαλήσω διότι είμαι παιδίον. **7** Ο δε Κύριος είπε προς εμέ, Μη λέγε, είμαι παιδίον· διότι θέλεις υπάγει προς πάντας, προς τουσ οποίους θέλω σε εξαποστείλει· και πάντα όσα σε προστάξω, θέλεις ειπέ. **8** Μη φοβηθής από προσώπου αυτών· διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερώσω, λέγει Κύριος. **9** Και εξέτεινε Κύριος την χείρα αυτού και ήγγισε το στόμα μου· και είπε Κύριος προς εμέ, Ιδού, έθεσα τους λόγους μου εν τη στόματί σου. **10** Ιδέ, σε κατέστησα σήμερα επί τα έθνη και επί τας βασιλείας, διά να εκριζώνης και να κατασκάπτης και να καταστρέφης και να κατεδαφίσης, να ανοικοδομής και να καταφυτεύης. **11** Λόγος Κυρίου έγεινεν έτι προς εμέ λέγων, Τι βλέπεις συ, Ίερεμία; Και είπα, Βλέπω βακτηρίαν αμυγδαλίνην. **12** Και είπε Κύριος προς εμέ, Καλώς είδες· διότι εγώ θέλω ταχύνει να εκπληρώσω τον λόγον μου. **13** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ εκ δευτέρου λέγων, Τι βλέπεις συ; Και είπα, Βλέπω λέβητα αναβράζοντα· και το πρόσωπον αυτού είναι προς βορράν. **14** Και είπε Κύριος προς εμέ, Από βορρά θέλει εκχυθή το κακόν επί πάντας τους κατοίκους της γης. **15** Διότι ιδού, εγώ θέλω καλέσει πάσας τας οικογενείας των βασιλείων του βορρά, λέγει Κύριος· και θέλουσιν ελθεί και θέλουσι θέσει έκαστος τον θρόνον αυτού εν τη εισόδω των πυλών της Ιερουσαλήμ και επί πάντα τα τείχη αυτής κύκλω και επί πάσας τας πόλεις του Ιούδα. **16** Και θέλω προφέρει τας κρίσεις μου εναντίον αυτών περί πάσης της κακίας αυτών· διότι με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις θεούς αλλοτρίους και προσεκύνησαν τα έργα των χειρών αυτών. **17** Συ λοιπόν περιζώσον την οσφύν σου και σηκώθητι και ειπέ προς αυτούς πάντα όσα εγώ σε προστάξω· μη φοβηθής από προσώπου αυτών, μήποτε τάχα σε αφήσω να πέσης εις αμηχανίαν έμπροσθεν αυτών. **18** Διότι, ιδού, εγώ σε έθεσα σήμερα ως πόλιν οχυράν και ως στήλην σιδηράν και ως τείχη χάλκινα εναντίον πάσης της γης, εναντίον των βασιλέων του Ιούδα, εναντίον των αρχόντων αυτού, εναντίον των ιερέων αυτού και εναντίον του λαού της γης. **19** και θέλουσι σε πολεμήσει αλλά δεν θέλουσιν υπερισχύσει εναντίον σου· διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερώσω, λέγει Κύριος.

2 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **2** Ύπαγε και βόησον εις τα ώτα της Ιερουσαλήμ λέγων,

Ούτω λέγει Κύριος· Ενθυμούμαι περί σου την προς σε ευμένειάν μου εν τη νεότητί σου, την αγάπην της νυμφεύσεώς σου, ότε με ηκολούθεις εν τη ερήμω, εν γη ασπάρτω· **3** ο Ισραήλ ήτο άγιος εις τον Κύριον, απαρχή των γεννημάτων αυτού· πάντες οι κατατρώγοντες αυτόν ήσαν ένοχοι· κακόν ήλθεν επ' αυτούς, λέγει Κύριος. **4** Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, οίκος Ιακώβ και πάσαι αι συγγένειαι του οίκου Ισραήλ· **5** Ούτω λέγει Κύριος· Ποίαν αδικίαν έυρηκαν εν εμοί οι πατέρες σας, ώστε απεμακρύνθησαν απ' εμού και περιεπάτησαν όπως της ματαιότητος και εματαιώθησαν; **6** και δεν είπον, Που είναι ο Κύριος, ο αναβιβάσας ημάς εκ γης Αιγύπτου, ο οδηγήσας ημάς διά της ερήμου, διά τόπου ερημίας και χασμάτων, διά τόπου ανυδρίας και σκιάς θανάτου, διά τόπου τον οποίον δεν επέρασαν άνθρωπος και όπου άνθρωπος δεν κατώκησε; **7** Και σας εισήγαγον εις τόπον καρποφόρον, διά να τρώγητε τους καρπούς αυτού και τα αγαθά αυτού· αφού όμως εισήλθετε, εμίανατε την γην μου και κατεστήσατε βδέλυγμα την κληρονομίαν μου. **8** Οι ιερείς δεν είπον, Που είναι ο Κύριος; και οι κρατούντες τον νόμον δεν με εγνώρισαν· και οι ποιμένες εγίνοντο παραβάται εναντίον μου, και οι προφήται προεφήτευσαν διά του Βάαλ και περιεπάτουσ όπως πραγμάτων ανωφελών. **9** Διά τούτο έτι θέλω κριθή με εσάς, λέγει Κύριος, και με τους υιούς των υιών σας θέλω κριθή. **10** Διότι διάβητε εις τας νήσους των Κητιαίων και ιδέτε· και πέμψατε εις Κηδάρ· και παρατηρήσατε επιμελώς, και ιδέτε αν εστάθη τοιούτον πράγμα. **11** Ήλλαξεν έθνος θεούς, αν και ούτοι δεν ήναι θεοί; ο λαός μου όμως ήλλαξε την δόξαν αυτού με πράγμα ανωφελές. **12** Εκπλάγητε, ουρανοί, διά τούτο, και φρίζατε, συνταράχθητε σφόδρα, λέγει Κύριος. **13** Διότι δύο κακά έπραξαν ο λαός μου· εμέ εγκατέλιπον, την πηγήν των ζώντων υδάτων, και έσκαψαν εις εαυτούς λάκκους, λάκκους συντετριμένους, οίτινες δεν δύνανται να κρατήσωσιν ύδωρ. **14** Μήπως είναι δούλος ο Ισραήλ; ή δούλος οικογενής; διά τι κατεστάθη λάφυρον; **15** Οι σκύμιοι εβρύθησαν επ' αυτών, εξέδωκαν την φωνήν αυτών και κατέστησαν την γην αυτού έρημον· αι πόλεις αυτού κατεκάησαν και έμειναν ακατοίκητοι. **16** Οι υιοί προσέτι της Νωφ και της Τάφνης συνέτριψαν την κορυφήν σου. **17** Δεν έκαμες τούτο συ εις σεαυτόν, διότι εγκατέλιπες Κύριον τον Θεόν σου ότε σε ώδηγηεν εν τη οδώ; **18** Και τώρα τι έχεις να κάμης εν τη οδώ της Αιγύπτου, διά να πής τα ύδατα Σιώρα; ή τι έχεις να κάμης εν τη οδώ της Ασσυρίας, διά να πής τα ύδατα του ποταμού; **19** Η ασέβειά σου θέλει σε παιδεύσει και αι παραβάσεις σου θέλουσι σε ελέγξει· γνώρισον λοιπόν και ιδέ, ότι είναι κακόν και επικρόν, το ότι εγκατέλιπες Κύριον τον Θεόν σου, και δεν είναι ο φόβος μου εν σοι, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **20** Επειδή προ πολλού συνέτριψα τον ζυγόν σου, δίσπασα τα δεσμά σου, και συ είπας, δεν θέλω σταθή παραβάτης πλέον· ενώ επί πάντα υψηλόν λόφον και υποκάτω παντός δένδρου προσίωσιν περιεπλανήσης εκπορνεύων. **21** Εγώ δε σε εφύτευσά άμπελον εκλεκτήν, σπέρμα όλως αληθινόν· πως λοιπόν μετεβλήθης εις παρεφθαρμένον κλήμα άμπελου ξένης εις εμέ; **22** Διά τούτο και εάν πληθής με νίτρον και πληθύνης εις

σεαυτόν το σμήγμα, η ανομία σου μένει σεσημειωμένη ενωπίον μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **23** Πως δύνασαι να είπης, δεν εμιάνθη, δεν υπήγα όπως των Βααλείμ; ιδέ την οδόν σου εν τη φάραγγι, γνώρισον τι έπραξας: είσαι ταχεία δρομάς διατρέχουσα εν ταις οδοίς αυτής. **24** όνος αγρία συνειθισμένη εις την έρημον, αναπνέουσα τον αέρα κατά την επιθυμίαν της καρδιάς αυτής: την ορμήν αυτής, τις δύναται να επιστρέψη αυτήν; πάντες οι ζητούντες αυτήν δεν θέλουσι κοπιάζει εν τω μηνί αυτής θέλουσιν ευρεί αυτήν. **25** Κράτησον τον πόδα σου από του να περιπατήσης ανυπόδητος, και τον λάρυγγά σου από δίψης: αλλά συ είπας, εις μάτην· ουχί· διότι ηγάπησα ξένους και κατόπιον αυτών θέλω υπάγει. **26** Καθώς ο κλέπτης αισχύνεται όταν ευρεθή, ούτω θέλει αισχυνθή ο οίκος Ισραήλ, αυτοί, οι βασιλείς αυτών, οι άρχοντες αυτών και οι ιερείς αυτών και οι προφήται αυτών· **27** οίτινες λέγουσι προς το ξύλον, Πατήρ μου είσαι και προς τον λίθον, Συ με εγέννησας: διότι έστρεψαν νώτα προς εμέ και ουχί πρόσωπον· εν τω καιρώ όμως της συμφοράς αυτών θέλουσιν ειπέι, Ανάστηθι και σώσον ημάς. **28** Και που είναι οι θεοί σου, τους οποίους έκαμες εις σεαυτόν; ας αναστηθώσιν, εάν δύνανται να σε σώσωσιν εν τω καιρώ της συμφοράς σου· διότι κατά τον αριθμόν των πόλεών σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα. **29** Διά τι ηθέλετε κριθή μετ' εμού; σεις πάντες είσθε παραβάται εις εμέ, λέγει Κύριος. **30** Εις μάτην επάταξα τα τέκνα σας· δεν εδέχθησαν διδόνθωσιν· η μάχαίρα σας κατέφαγε τους προφήτας σας ως λέων εξολοθρεύων. **31** Ω γενεά, ιδέτε τον λόγον του Κυρίου· Εστάθην έρημος εις τον Ισραήλ, γη σκότους; διά τι λέγει ο λαός μου, Ημείς είμεθα κύριοι· δεν θέλομεν ελθεί πλέον προς σε; **32** Δύναται η κόρη να λησμονήση τους στολισμούς αυτής, η νύμφη τον καλλωπισμόν αυτής; και όμως ο λαός μου με ελησμόνησεν ημέρας αναριθμητόους. **33** Διά τι καλλωπίζεις την οδόν σου διά να ζητής εραστάς; εις τρόπον ώστε και εδίδαξας τας οδούς σου εις τας κακάς. **34** Έτι εις τα κράσπεδά σου ευρέθησαν αίματα ψυχών πτωχών αθώων· δεν εήρηκα αυτά ανορούτων, αλλ' επί πάντα ταύτα. **35** Και όμως λέγεις, Επειδή είμαι αθώος, βεβαίως ο θυμός αυτού θέλει αποστραφή απ' εμού. Ιδού, εγώ θέλω κριθή μετά σου, διότι λέγεις, Δεν ημάρτησα. **36** Διά τι περιπλανάσαι τόσοον διά να αλλάξης την οδόν σου; θέλεις καταισχυνθή και υπό της Αιγύπτου, καθώς κατησχύνθησ υπό της Ασσυρίας. **37** Ναι, θέλεις εξέλθει εντεύθεν με τας χείρας σου επί την κεφαλήν σου· διότι ο Κύριος απέβαλε τας ελπίδας σου και δεν θέλεις ευημερήσει εις αυτάς.

3 Λέγουσιν, Εάν τις αποβάλη την γυναίκα αυτού και αναχωρήση από αυτού και γείνη άλλου ανδρός, θέλει επιστρέψει πλέον εκείνος προς αυτήν; η γη εκείνη δεν θέλει όλως μιανθή; συ επόρνευσας μεν μετά πολλών εραστών· επιστρέφον δε πλέον προς εμέ, λέγει Κύριος. **2** Σήκωσον τους οφθαλμούς σου προς τους υψηλούς τόπους, και ιδέ που δεν εσέληγας. Εν ταις οδοίς εκάθησας δι' αυτούς, ως ο Άραψ εν τη ερήμω, και εμίανας την γην με τας πορνείας σου και με την κακίαν σου. **3** Διά τούτο εκρατήθησαν αι βροχαί, και δεν έγεινε βροχή όψιμος· και συ είχες το μέτωπον της πόρνης,

απέβαλες πάσαν εντροπήν. **4** Δεν θέλεις κράζει από του νυν προς εμέ, Πάτερ μου, συ είσαι ο οδηγός της νεότητός μου; **5** Θέλει διατηρεί την οργήν αυτού διαπαντός; θέλει φυλάττει αυτήν έως τέλους; ιδού, ελάλησας και έπραξας τα κακά, όσον ηδυνήθησ. **6** Ο Κύριος είπεν έτι προς εμέ εν ταις ημέραις Ιωσίου του βασιλέως, Είδες εκείνα, τα οποία Ισραήλ η αποστάτις έπραξεν; υπήγεν επί παν υψηλόον όρος και υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου και επόρνευσεν εκεί. **7** Και αφού έπραξε πάντα ταύτα, είπα, Επιστρέψον προς εμέ· και δεν επέστρεψε. Και είδε τούτο Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή. **8** Και είδον ότι ενώ επειδή Ισραήλ η αποστάτις εμοίχευσεν εγώ απέπεμψα αυτήν και έδωκα εις αυτήν το γράμμα του διαζυγίου αυτής, Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή δεν εφοβήθη αλλ' υπήγε και επόρνευσε και αυτή. **9** Και με την διαφήμισιν της πορνείας αυτής εμίανεν τον τόπον και εμοίχευσε μετά των λίθων και μετά των ξύλων. **10** Και εν πάσι τούτοις Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή δεν επέστρεψε προς εμέ εξ όλης της καρδιάς αυτής αλλά ψευδώς, λέγει Κύριος. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ισραήλ η αποστάτις εδικαίωσεν εαυτήν περισότερον παρά Ιούδας η άπιστος. **12** Ύπαγε και διακήρυξον τους λόγους τούτους προς τον βορράν και ειπέ, Επιστρέψον, Ισραήλ η αποστάτις, λέγει Κύριος, και δεν θέλω κάμει να πέση η οργή μου εφ' υμάς· διότι ελείμην είμαι, λέγει Κύριος· δεν θέλω φυλάττει την οργήν διαπαντός. **13** Μόνον γνώσων την ανομίαν σου, ότι ημάρτησας εις Κύριον τον Θεόν σου, και διήρεσας τας οδούς σου εις τους ξένους υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου, και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου, λέγει Κύριος. **14** Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, λέγει Κύριος, αν και εγώ σας απεστράφη· και θέλω σας λάβει ένα εκ πόλεως και δύο εκ συγγενείας και θέλω σας εισάξει εις την Σιών· **15** και θέλω σας δώσει ποιμένας κατά την καρδίαν μου και θέλουσι σας ποιμάνει εν γνώσει και συνέσει. **16** Και όταν πληθυνθήτε και αυξηνηθήτε επί της γης, εν εκείναις ταις ημέραις, λέγει Κύριος, δεν θέλουσι προφέρει πλέον, Η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου, ουδέ θέλει αναβή επί καρδιαν αυτών, ουδέ θέλουσιν ενθυμηθή αυτήν, ουδέ θέλουσιν επισκεφθή, ουδέ θέλει κατασκευασθή πλέον. **17** Εν εκείνω τω καιρώ θέλουσιν ονομάσει την Ιερουσαλήμ· θρόνον του Κυρίου· και πάντα τα έθνη θέλουσι συναχθή προς αυτήν εν τω ονόματι του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θέλουσι περιπατήσει πλέον όπισω της ορέξεως της πονηράς αυτών καρδιάς. **18** Εν εκείναις ταις ημέραις ο οίκος Ιούδα θέλει περιπατήσει μετά του οίκου Ισραήλ, και θέλουσιν ελθει ομού από της γης του βορρά, εις την γην την οποίαν εκληροδόησα εις τους πατέρας σας. **19** Αλλ' εγώ είπα, Πως θέλω σε κατατάξει μεταξύ των τέκνων και δώσει εις σε γην επιθυμητήν, ένδοξον κληρονομίαν των δυνάμεων των εθνών; και είπα, Συ θέλεις με κράζει, Πάτερ μου· και δεν θέλεις αποστρέψει από όπισθέν μου. **20** Βεβαίως καθώς γυνή αθετεί εις τον άνδρα αυτής, ούτως ηθετήσασ εις εμέ, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος. **21** Φωνή ηκούσθη επί των υψηλών τόπων, κλαυθμός και δειήσεις των υιών Ισραήλ· διότι διέστρεψαν την οδόν αυτών, ελησμόνησαν Κύριον τον Θεόν αυτών. **22** Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, και θέλω ιατρεύσει τας

αποστασίας σας. Ιδού, ημεῖς ἐρχόμεθα πρὸς σέ· διότι συ εἶσαι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **23** Τῶνόντι εἰς μάτην ἐλπίζετε σωτηρία ἐκ τῶν λόφων και ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ὀρέων· μόνον ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ. **24** Διότι ἡ αἰσχύνῃ κατέφαγε τὸν κόπον τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τῆς νεότητος ἡμῶν· τα ποιῖναι αὐτῶν και τὰς ἀγέλας αὐτῶν, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν και τὰς θυγατέρας αὐτῶν. **25** Ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν κατακεῖθε, και ἡ αἰτιμία ἡμῶν καλύπτει ἡμᾶς· διότι ἠμαρτήσαμεν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ημεῖς και οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐκ τῆς νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, και δὲν υπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Εἴαν ἐπιστρέψῃς, Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἐπίστρεψον πρὸς ἐμέ· και εἴαν ἐκβάλῃς τὰ βδελυγμάτά σου ἀπ' ἐμπροσθέν μου, τότε δὲν θέλεις μεταποιοθῆ. **2** Και θέλεις ὁμοσεῖ, λέγων, Ζη Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ ἐν κρίσει και ἐν δικαιοσύνῃ· και τὰ ἔθνη θέλουσιν εὐλογεῖσθαι ἐν αὐτῷ και ἐν αὐτῷ θέλουσι δοξασθῆ. **3** Διότι οὕτω λέγει Κύριος πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἰούδα και πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· Αρωτριάσατε τοὺς κεχερωμένους ἀγρούς σας και μὴ σπείρετε μεταξύ ἀκανθῶν. **4** Περιτμήθητε εἰς τὸν Κύριον και ἀφαιρέσατε τὰς ἀκροβυστίας τῆς καρδίας σας, ἄνδρες Ἰούδα και κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, μήποτε ἐξέλθῃ ὁ θυμὸς μου ὡς πυρ και ἐξαφθῆ, και οὐδεὶς θέλει εἶσθαι ὁ σβέσων, ἔνεκεν τῆς κακίας τῶν πράξεων σας. **5** Αναγγεῖλατε πρὸς τὸν Ἰούδαν και κηρύξατε πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· και εἶπατε και ἠχησατε σάλπιγγα εἰς τὴν γῆν· βοήσατε, συναθροίσθητε και εἶπατε, Συνάχητε και ἄς εἰσελθῶμεν εἰς τὰς χωρῶμενας πόλεις. **6** Ὑψώσατε σημαῖαν πρὸς τὴν Σιών· σύρθητε, μὴ σταθῆτε· διότι ἐγὼ θέλω φέρεῖ κακὸν ἀπὸ βορρᾶ και συντριμμὸν μέγαν. **7** Ὁ λέων ἀνέβη ἐκ τοῦ δάσους αὐτοῦ και ὁ ἐξολοθρευτὴς τῶν ἐθνῶν ἐσηκώθη· ἐξήλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ διὰ να ἐρημώσῃ τὴν γῆν σου· και πόλεις σου θέλουσι καταστραφῆ, ὥστε δὲν θέλει εἶσθαι οὐδεὶς ὁ κατοικῶν. **8** Διὰ τοῦτο περιζώσθητε σάκκους, θρηνήσατε και ὀλοῦζατε· διότι ὁ φλογερὸς θυμὸς τοῦ Κυρίου δὲν ἐστράφη ἀπ' ἡμῶν. **9** Και ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἡ καρδιά του βασιλέως θέλει χαθῆ και ἡ καρδιά των ἀρχόντων· και οἱ ἱερεῖς θέλουσιν ἐκθαμβηθῆ και οἱ προφῆται θέλουσιν ἐκπλαγῆ. **10** Τότε εἶπα, ὦ Κύριε Θεέ ἀπατῶν λοιπόν ἠπάτησας τὸν λαόν τούτον και τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγων, Εἰρήνην θέλετε ἔχει· ἐνῶ ἡ μάχαιρα ἐφθασεν ἕως τῆς ψυχῆς. **11** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλουσιν εἰπεῖ πρὸς τὸν λαόν τούτον και πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· Ἄνεμος καυστικὸς τῶν υψηλῶν τόπων τῆς ἐρήμου φυσᾷ πρὸς τὴν θυγατέρα του λαοῦ μου, οὐχὶ διὰ να ἀνεμίση οὐδὲ διὰ να καθάρισῃ· **12** Ἄνεμος σφοδρότερος παρὰ τούτους θέλει ελθεῖ δι' ἐμέ· ἐγὼ δε τώρα θέλω ἐκφέρει κρίσεις εἰς αὐτούς. **13** Ἰδού, ὡς νεφέλῃ θέλει ἀναβῆ, και αἱ ἀμαξία αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ὡς ἀνεμοστρόβιλος· οἱ ἵπποι αὐτοῦ εἶναι ἐλαφρότεροι τῶν αετῶν. Οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐχάθημεν. **14** Ἱερουσαλήμ, ἀπόπλυνον τὴν καρδίαν σου ἀπὸ κακίας, διὰ να σωθῆς· ἕως πότε θέλουσι κατοικεῖ ἐν σοι οἱ μάταιοι διαλογισμοί σου; **15** Διότι φωνὴ ἀναγγέλλει ἐκ τοῦ Δαν και κηρύττει θλίψιν ἀπὸ τοῦ

ὄρους Ἐφραΐμ. **16** Ἐνθυμίσατε τούτο εἰς τὰ ἔθνη· ἰδού, διακηρύξατε ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅτι πολιορκηταὶ ἐρχονται ἀπὸ γῆς μακρᾶς και ἐκπέμπουσι τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐναντίον τῶν πόλεων Ἰούδα. **17** Ὡς φύλακες ἀγροῦ παρετάχθησαν ἐναντίον αὐτῆς κυκλόθεν· διότι ἀπεστάτησεν ἐναντίον μου, λέγει Κύριος. **18** Αἱ ὁδοί σου και τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐπροξένησαν εἰς σε ταῦτα· αὐτὴ ἡ κακία σου ἐστάθη μάλιστα πικρά, ναι, ἐφθασεν ἕως τῆς καρδίας σου. **19** Τα ἐντόσθια μου, και ἐντόσθια μου· πῶν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου· ἡ καρδία μου θορυβεῖται ἐν ἐμοί· δὲν δύναμαι να σιωπήσω, διότι ἤκουσας, ψυχὴ μου, ἤχον σάλπιγγος, ἀλαλαγμὸν πολέμου. **20** Συντριμμὸς ἐπὶ συντριμμὸν διακηρύττεται· διότι πάσα ἡ γῆ ἐρημοῦται· ἐξαίφνης αἱ σκηναὶ μου ἠρημώθησαν και τὰ παραπετάσματά μου ἐν μιά στιγμῇ. **21** Ἔως πότε θέλω βλέπει τὴν σημαῖαν, θέλω ἀκοῦει τὸν ἤχον τῆς σάλπιγγος; **22** Διότι ὁ λαὸς μου εἶναι ἄφρων· δὲν με ἐγνώρισαν· εἶναι υἱοὶ ἄφρονες και δὲν ἔχουσι σύνεσιν· εἶναι σοφοὶ εἰς τὸ να κακοποιῶσι, να ἀγαθοποιῶσιν ὁμως δὲν ἐξεύρουσιν. **23** Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν και ἰδού, ἄμορφος και ἔρημος· και εἰς τοὺς οὐρανοὺς και δὲν υπήρχε τὸ φῶς αὐτῶν. **24** Εἶδον τὰ ὄρη και ἰδού, ἔτρεμον και πάντες οἱ λόφοι κατεσεῖοντο. **25** Εἶδον και ἰδού, δὲν υπήρχεν ἄνθρωπος και πάντα τὰ πετεινά του οὐρανοῦ εἶχον φύγει. **26** Εἶδον και ἰδού, ὁ Κάρμηλος ἔρημος και πάσα αἱ πόλεις αὐτοῦ κατηδαφισμένα ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ τοῦ φλογεροῦ θυμοῦ αὐτοῦ. **27** Διότι οὕτω λέγει Κύριος· πάσα ἡ γῆ θέλει εἶσθαι ἔρημος· συντέλειαν ὁμως δὲν θέλω κάμει. **28** Διὰ τοῦτο ἡ γῆ θέλει πενθήσει και οἱ οὐρανοὶ ἄνωθεν θέλουσι συσκοτάσει· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, ἀπεφάσισα και δὲν θέλω μετανοήσει οὐδὲ θέλω ἐπιστρέψαι ἀπὸ τούτου. **29** Πάσα ἡ πόλις θέλει φύγει ὑπὸ τὸν θορύβου των ἰπέτων και των τοξοτῶν θέλουσιν ελθεῖ εἰς τὰ δάση και ἀναβῆ ἐπὶ τοὺς βράχους· πάσα πόλις θέλει ἐγκαταλειφθῆ και δὲν θέλει εἶσθαι ἄνθρωπος κατοικῶν ἐν αὐταῖς. **30** Και συ, ἠφανισμένη, τι θέλεις κάμει; και ἀνδυσθῆς κόκκινον, και ἀν στολισθῆς με στολισμοὺς χρυσοῦς, και ἀν διατείνῃς με στίμμη τὸς οφθαλμούς σου, εἰς μάτην θέλεις καλλωπισθῆ· οἱ ἐρασταὶ σου θέλουσι σε καταφρονήσει, θέλουσι ζητεῖ τὴν ζωὴν σου. **31** Διότι ἤκουσα φωνὴν ὡς κοιλοπονούσης, στεναγμὸν ὡς πρωτογεννώσης φωνὴν τῆς θυγατρὸς Σιών, ἥτις θρηνολογεῖ ἐαυτήν, ἐκτείνει τὰς χεῖρας αὐτῆς, λέγουσα, Οὐαὶ εἰς ἐμέ τώρα, διότι ἡ ψυχὴ μου ἐκλείπει ἔνεκεν των φονευτῶν.

5 Περιέλθετε ἐν ταις ὁδοῖς τῆς Ἱερουσαλήμ και ἰδέτε τώρα και μάθετε και ζητήσατε ἐν ταις πλατείαις αὐτῆς, εἴαν δύνασθε να εὕρητε ἄνθρωπον, εἴαν υπάρχη ὁ ποιὼν κρίσιν, ὁ ζητῶν ἀλήθειαν· και θέλω συγχωρήσει εἰς αὐτήν. **2** Και ἀν λέγωσι, Ζη ὁ Κύριος, ψευδῶς τῶνόντι ὁμνύουσι. **3** Κύριε, δὲν ἐπιβλέπουσιν οἱ οφθαλμοὶ σου ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν· ἐμαστίγωσας αὐτοὺς και δὲν ἐπόνεσαν· κατηνώλωσας αὐτοὺς και δὲν ἠθέλησαν να δεχθῶσι διόρθωσιν ἐσκήρυναν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ των βράχων· δὲν ἠθέλησαν να ἐπιστρέψωσι. **4** Τότε ἐγὼ εἶπα, Οὗτοι βεβαιοὺς εἶναι πτωχοὶ· εἶναι ἄφρονες· διότι δὲν γνωρίζουσι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τὴν κρίσιν

του Θεού αυτών· **5** θέλω υπάγει προς τους μεγάλους και θέλω λαλήσει προς αυτούς· διότι αυτοί εγνώρισαν την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν του Θεού αυτών· αλλά και ούτοι πάντες ομού συνέτριψαν τον ζυγόν, έκοψαν τους δεσμούς. **6** Διά τούτο λέων εκ του δάσους θέλει φονεύσει αυτούς, λύκος της ερήμου θέλει εξολοθρεύσει αυτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσει επί τας πόλεις αυτών· πας όστις εξέληθ εκείθεν, θέλει κατασπαραχθή· διότι επληθύνθησαν αι παραβάσεις αυτών, ηυξήθησαν αι αποστασίαι αυτών. **7** Πως θέλω συχωρήσει εις σε διά τούτο; οι υιοί σου με εγκατέλιπον και ώμνουν εις τους μη θεούς αφού εχώρτασα αυτούς, τότε εμοίχουν και συνσωρεύοντο εις οίκον πόρνης. **8** Ήσαν ως οι κεχορτασμένοι ίπποι το πρωϊ έκατος εχρεμέτιζε κατόπιν της γυναικός του πλησίον αυτού. **9** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα επίσκεψιν; λέγει Κύριος· και η ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθή εναντίον έθνους τοιούτου; **10** Ανάβητε επί τα τείχη αυτής και κρημνίζετε, πλην μη κάμητε συντέλειαν· αφαιρέσατε τας επάλξεις αυτής, διότι δεν είναι του Κυρίου· **11** διότι ο οίκος Ισραήλ και ο οίκος Ιουδα εφάρθησαν πολλά απίστως προς εμέ, λέγει Κύριος. **12** Ηρνήθησαν τον Κύριον και είπον, Δεν είναι αυτός, και δεν θέλει ελθεί κακόν εφ' ημάς, ουδέ θέλομεν ιδεί μάχαιραν ή πεινάν· **13** και οι προφήται είναι άνεμοι και ο λόγος δεν υπάρχει εν αυτοίς· εις αυτούς θέλει γείνει ούτω. **14** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· Επειδή λαλείτε τον λόγον τούτον, ιδού, εγώ θέλω κάμει τους λόγους μου εν τω στόματι σου πυρ και τον λαόν τούτον ζύλα και θέλει καταφάγει αυτούς. **15** Ιδού, εγώ θέλω φέροι εφ' υμάς έθνος μακρόθεν, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος· είναι έθνος ισχυρόν, είναι έθνος αρχαίον, έθνος του οποίου δεν γνωρίζεις την γλώσσαν ουδέ καταλαμβάνεις τι λέγουσιν. **16** Η φαρέτρα αυτών είναι ως τάφος ανεωγμένος· είναι πάντες ισχυροί. **17** Και θέλουσι κατατρώγει τον θερισμόν σου και τον άρτον σου, τον οποίον οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου ήθελον τρώγει· θέλουσι κατατρώγει τα ποιμνιά σου και τας αγέλας σου· θέλουσι κατατρώγει τους αμπελώνάς σου και τας συκείας σου· θέλουσιν εξολοθρεύσει διά της ρομφαίας τας οχυράς πόλεις σου, επί τας οποίας συ ήλιπξες. **18** Και όμως, εν ταις ημέραις εκείναις, λέγει Κύριος, δεν θέλω κάμει συντέλειαν εις σεάς. **19** Και όταν είπητε, Διά τι έκαμε Κύριος ο Θεός ημών πάντα ταύτα εις ημάς; τότε θέλει ειπεί προς αυτούς, Καθώς με εγκατελίπετε και εδουλεύσατε θεούς ξένους εν τη γη υμών, ούτω θέλετε δουλεύσει ξένους εν γη ουχί υμών. **20** Αναγγείλατε τούτο προς τον οίκον Ιακώβ και κηρύζατε αυτό εν Ιουδα, λέγοντες; **21** Ακούσατε τώρα τούτο, λαέ μωρε και ασύνετα· οίτινες οφθαλμούς έχετε και δεν βλέπετε· ώτα έχετε και δεν ακούετε· **22** εμέ δεν φοβείσθε; λέγει Κύριος· δεν θέλετε τρέμει ενώπιόν μου, όστις έθεσα την άμμον όριον της θαλάσσης κατά πρόσταγμα αιώνιον, και δεν θέλει υπερβή αυτό· και τα κύματα αυτής συνταράσσονται, όμως δεν θέλουσιν περιορίσει· και ηχούσιν, όμως δεν θέλουσιν υπερβή αυτό; **23** Αλλ' ούτος ο λαός έχει καρδιάν στασιαστικήν και απειθή· απεστάτησαν και απήλθον. **24** Και δεν είπον εν τη καρδιά αυτών, Ας φοβηθώμεν τώρα Κύριον τον Θεόν ημών, όστις δίδει βροχήν πρώϊμον και όψιμον εν

τω καιρώ αυτής· φυλάττει δι' ημάς τας διωρισμένας εβδομάδας του θερισμού. **25** Αι ανομίαι σας απέστρεψαν ταύτα και αι αμαρτίαι σας εμπόδισαν το αγαθόν από σας. **26** Διότι ευρέθησαν εν τω λαώ μου ασεβείς· έστησαν ενέδραν, καθώς ο στήνων βρόχια· θέτουσι παγίδα, συλλαμβάνουσιν ανθρώπους. **27** Καθώς το κλωβίον είναι πλήρες πτηνών, ούτως οι οίκοι αυτών είναι πλήρεις δόλου· διά τούτο μεγαλύνθησαν και επλούτησαν. **28** Επαχύνθησαν, αποστίλβουσιν υπερέβησαν μάλιστα τας πράξεις των ασεβών· δεν κρίνουν την κρίσιν, την κρίσιν του ορφανού, και ευημερούσι· και το δίκαιον των πενήτων δεν κρίνουνσι. **29** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα επίσκεψιν; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθή εναντίον έθνους, τοιούτου; **30** Έκκλησις και φρίκη έγειναν εν τη γη. **31** Οι προφήται προφητεύουσι ψευδώς και οι ιερείς δεσπόζουσι διά μέσου αυτών· και ο λαός μου αγαπά ούτω· και τι θέλετε κάμει εις το μετά ταύτα;

6 Υιοί Βενιαμίν, φύγετε μετά σπουδής εκ μέσου της Ιερουσαλήμ και ηχήσατε σάλπιγγα εν θεκουέ και υψώσατε σημείον εκ πυρός εν Βαιθ-ακκερέμ· διότι κακόν προκύπτει από βορρά και συντριμμός μέγας. **2** Παρωμοίασα την θυγατέρα της Σιών με χαρίεσαν και τρυφεράν γυναίκα. **3** Οι ποιμένες και τα ποιμνία αυτών θέλουσιν ελθεί εις αυτήν· θέλουσι στήσει σκηνάς κύκλω· εναντίον αυτής θέλουσι ποιμαίνει έκατος εν τω τόπω αυτού. **4** Ετοιμάσατε πόλεμον κατ' αυτής· σηκώθητε και ας αναβώμεν εν μεσημβρία. Ουαί εις ημάς, διότι κλίνει η ημέρα, διότι εκτείνονται αι σκιαί της εσπέρας. **5** Σηκώθητε και ας αναβώμεν διά νυκτός και ας καταστρέψωμεν τα παλάτια αυτής. **6** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Κατακόψατε δένδρα και υψώσατε περιχαρακώματα εναντίον της Ιερουσαλήμ. Αυτή είναι η πόλις, εφ' ην πρέπει να γείνη επίσκεψις· είναι όλη καταδυναστεία εν μέσω αυτής. **7** Καθώς η πηγή αναβρύει τα ύδατα αυτής, ούτως αυτή αναβρύει την κακίαν αυτής· βία και αρπαγή ακούονται εν αυτή ενώπιόν μου ακαταπαύστως· είναι πόνος και πληγαί. **8** Σωφρονίσθητι, Ιερουσαλήμ, μήποτε αποσυρθή η ψυχή μου από σου· μήποτε σε καταστήσω έρημον, γην ακατοίκητον. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· θέλουσι σταφυλλολογήσει ολοτελώς ως άμπελον τα υπόλοιπα του Ισραήλ· επίστρεψον την χείρα σου ως ο τρυγητής εις τα καλάθια. **10** Προς τίνα θέλω λαλήσει και διαμαρτυρηθή, διά να ακούσωσιν; ιδού, το ωτίον αυτών είναι απερίτμητον και δεν δύναται να ακούσωσιν· ιδού, ο λόγος του Κυρίου είναι προς αυτούς όνειδος· δεν ηδύονται εις αυτόν. **11** Διά τούτο είμαι πλήρης από θυμού του Κυρίου· απέκαμον κρατών εμαυτόν· θέλω εκχέει αυτόν επί τα νήπια έξωθεν και επί την σύναξιν των νέων ομού· διότι και ο άνήρ θέλει πιασθή μετά της γυναικός και ο ηλικιωμένος μετά του πλήρους ημερών. **12** Και αι οικία αυτών θέλουσι περάσει εις άλλους, οι αγροί και αι γυναικές ομού, διότι θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους κατοίκους της γης, λέγει Κύριος. **13** Διότι από μικρού αυτών έως μεγάλο αυτών πας τις εδόθη εις την πλεονεξίαν· και από προφήτου έως ιερέως πας τις πράττει ψεύδος. **14** Και ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίως,

λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη και δεν υπάρχει ειρήνη. **15** Μήπως ησυχύθησαν, ότε έπραξαν βδέλυγμα; μάλιστα παντελώς δεν ησυχύθησαν ουδέ ηρυθρίασαν διά τούτο θέλουσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων όταν επισκεφθώ αυτούς, θέλουσιν απολεσθή, είπε Κύριος. **16** Ούτω λέγει Κύριος Στήτε επί τας οδούς και ιδέτε και ερωτήσατε περί των αιωνίων τρήβων, που είναι η αγαθή οδός, και περιπατείτε εν αυτή, και θέλετε ευρεί ανάπασιν εις τας ψυχάς σας. Αλλ' αυτοί είπον, δεν θέλωσιν περιπατήσει εν αυτή. **17** Και κατέστησα σκοπούς εφ' υμάς, λέγων, Ακούσατε τον ήχον της σάλπιγγος. Αλλ' είπον, δεν θέλωσιν ακούσει. **18** Διά τούτο ακούσατε, έθνη, και συ, συναγωγή, γνώρισον τι είναι μεταξύ αυτών. **19** Άκουε, γή ιδού, εγώ θέλω φέρεi κακόν επί τον λαόν τούτον, τον καρπόν των διαλογισμών αυτών, διότι δεν επρόσεξαν εις τους λόγους μου και εις τον νόμον μου, αλλ' απέρριψαν αυτόν. **20** Τι προς εμέ ο φερόμενος λίβανος από Σεβά και το από γης μακράς ευώδες κιννάμωμον; τα ολοκαυτώματά σας δεν είναι δεκτά ουδέ αι θυσίαι σας ευαρεστοί εις εμέ. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ θέλω βάλει προσκόμματα έμπροσθεν του λαού τούτου και οι πατέρες και οι υιοί ομού θέλουσι προσκόψει επ' αυτά, ο γείτων και ο φίλος αυτού θέλουσιν απολεσθή. **22** Ούτω λέγει ο Κύριος Ιδού, λαός έρχεται από της γης του βορρά, και έθνος μέγα θέλει εγερθή από των άκρων της γης. **23** Τόξον και λόγχην θέλουσι κρατεί: είναι σκληροί και ανίλειοι: φωνή αυτών εκεί ως θάλασσα, και επιβαίνουσιν επί ίππους, παρατεταγμένοι ως άνδρες εις πόλεμον εναντίον σου, θυγάτηρ της Σιών. **24** Ηκούσαμεν την φήμην αυτών: αι χείρες ημών παρελύθησαν: στενοχωρία κατέλαβεν ημάς, ωδίνες ως τικτούσης. **25** Μη εξέλθης εις τον αγρόν και εν οδώ μη περιπατείτε: διότι η ρομφαία του εχθρού είναι τρόμος πανταχόθεν. **26** Θυγάτηρ του λαού μου, περιζώσθητι σάκκον και κυλιόθητι εις στάκτην: πένθος μονογενοός κάμε εις σεαυτήν: θρήνησον πικρώς: διότι ο εξολοθρευτής θέλει ελθει εξαίφνης εφ' ημάς. **27** Σε έθεσα σκοπιάν, φρουρίον μεταξύ του λαού μου, διά να γνωρίσης και να εξερευνήσης την οδόν αυτών. **28** Πάντες είναι όλως απειθείς, περιπατούσι κακολογούντες: είναι χαλκός και σίδηρος: πάντες είναι διεφθαρμένοι. **29** Το φυσητήριο εκαύθη: ο μόλυβδος κατηναλώθη υπό του πυρός ο χωνευτής διαλύει εις μάτην: διότι οι κακοί δεν εχωρίσθησαν. **30** Αργύριον αποδοκιμασμένον θέλουσιν ονομάσει αυτούς, διότι ο Κύριος απεδόκιμασεν αυτούς.

7 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Στήθι εν τη πύλη του οίκου του Κυρίου και κήρυξον εκεί τον λόγον τούτον και ειπέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πάντες οι Ιούδα, οι διά των πυλών τούτων εισερχόμενοι διά να προσκυνήτε τον Κύριον. **3** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Διορθώσατε τας οδούς σας και τας πράξεις σας, και θέλω σας στερεώσει εν τω τόπω τούτω. **4** Μη πεποιθήτε εις λόγους ψευδείς, λέγοντες, Ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου είναι ούτος. **5** Διότι εάν αληθώς διορθώσητε τας οδούς σας και τας πράξεις σας: εάν εντελώς εκτελέσητε κρίσιν

ανάμισον ανθρώπου και του πλησίον αυτού. **6** Εάν δεν καταδυναστεύητε τον ξένον, τον ορφανόν και την χήραν, και δεν χύνητε αίμα αθών εν τω τόπω τούτω μηδέ περιπατήτε όπως ξένων θεών εις φθοράν σας. **7** Τότε θέλω σας κάμει να κατοικήτε εν τω τόπω τούτω, εν τη γη την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας σας εις αιώνα αιώνος. **8** Ιδού, σεις πεποιθήτε εις λόγους ψευδείς, εκ των οποίων δεν θέλετε ωφελιθή. **9** Κλέπτετε, φονεύετε και μοιχεύετε και ομνύετε ψευδώς και θυμάεσθε εις τον Βάαλ και περιπατείτε όπως άλλων θεών, τους οποίους δεν γνωρίζετε. **10** Έπειτα έρχεσθε και ίστασθε ενώπιόν μου εν τω οίκω τούτω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, και λέγετε, Ηλευθερώθημεν, διά να κάμνητε πάντα ταύτα τα βδελύγματα; **11** Σηπλίων ληστών γέγειεν ενώπιόν σας ο οίκος ούτος, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου; ιδού, αυτός εγώ είδον ταύτα, λέγει Κύριος. **12** Αλλ' υπάγετε τώρα εις τον τόπον μου τον εν Σηλώ, όπου έθεσα το όνομά μου κατ' αρχάς, και ιδέτε τι έκαμον εις αυτόν διά την κακίαν του λαού μου Ισραήλ. **13** Και τώρα, επειδή επράξατε πάντα ταύτα τα έργα, λέγει Κύριος, και ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωί και λαλών, και δεν ηκούσατε: και σας έκραξα και δεν απεκρίθητε. **14** Διά τούτο θέλω κάμει εις τον οίκον, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, εις τον οποίον σεις θαρρείτε, και εις τον τόπον τον οποίον έδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας σας, καθώς έκαμα εις την Σηλώ. **15** Και θέλω σας απορρίψει από του προσώπου μου, καθώς απέρριψα πάντας τους αδελφούς σας, άπαν το σπέρμα του Εφραΐμ. **16** Διά τούτο συ μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου και μη ύψωνε φωνήν ή δήσιν υπέρ αυτών μηδέ μεσίτευσε προς εμέ: διότι δεν θέλω σου εισακούσει. **17** Δεν βλέπεις τι κάμνουνσι αυτοί εν ταις πόλεις του Ιουδά εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ; **18** Οι υιοί συλλέγουσι ζύλα και οι πατέρες ανάπτουσι το πυρ και αι γυναίκες ζυμόνουσι την ζύμην, διά να κάμωσι πέμματα εις την βασιλίσσαν τον ουρανού και να κάμωσι, σπονδάς εις άλλους θεούς, διά να με παροξύνωσι. **19** Μήπως εμέ παροξύνουσι; λέγει Κύριος: ουχι εαυτους προς κατασχώνην των προσώπων αυτών; **20** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, η οργή μου και ο θυμός μου εκχέονται επί τον τόπον τούτον, επί άνθρωπον και επί κτήνος και επί τα δένδρα του αγρού και επί τον καρπόν της γής και θέλει εξαφθή και δεν θέλει σβεσθή. **21** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: προσθέσατε τα ολοκαυτώματά σας εις τας θυσίας σας και φάγετε κρέας. **22** Διότι δεν ελάλησα προς τους πατέρας σας ουδέ έδωκα εις αυτούς εντολάς, καθ' ην ημεραν εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, περί ολοκαυτωμάτων και θυσιών. **23** Αλλά τον λόγον τούτον προσέταξα εις αυτούς, λέγων, Ακούσατε την φωνήν μου και θέλω είσθαι Θεός σας, και σεις θέλετε είσθαι λαός μου: και περιπατείτε εν πάσαις ταις οδοίς, τας οποίας διώρισα εις εσάς, διά να ευημερήτε. **24** Πλην δεν ήκουσαν ουδέ έκλίναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν εν ταις βουλαίς, εν ταις ορέξεισι της πονηρίας αυτών καρδιάς, και υπήγον εις τα οπίσω και ουχι εις τα εμπρός. **25** Αφ' ης ημέρας εξήλθον οι πατέρες σας εκ γης Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης, εξαπέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, καθ' ημεραν εγειρόμενος πρωί και

αποστέλλων· **26** πλιν δεν μου υπήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλ' εσκήρηνυαν τον τράχηλον αυτών, έπραξαν χειρότερα των πατέρων αυτών. **27** Διά τούτο θέλεις λαλήσει προς αυτούς πάντα τούτους τους λόγους και δεν θέλουν σε ακούσει· και θέλεις φωνάζει προς αυτούς και δεν θέλουν σοι αποκριθή. **28** Θέλεις όμως ειπέ προς αυτούς, Τούτο είναι το έθνος, το οποίον δεν ακούει την φωνήν Κυρίου του Θεου αυτού ουδέ δέχεται παιδείαν· η αλήθεια εξέλιπε και έχάθη από του στόματος αυτών. **29** Κούρευσον την κεφαλήν σου, Ιερουσαλήμ, και απόρριψον τας τρίξας, και ανάλαβε θρήνον επί τους υψηλούς τόπους· διότι ο Κύριος απέρριψε και εγκατέλιπε την γενεάν, κατά της οποίας ωργίσθη. **30** Διότι οι υιοί Ιουδα έπραξαν πονηρά ενώπιόν μου, λέγει Κύριος· θέσσαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκω εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, διά να μιάνωσιν αυτόν. **31** Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς τόπους του Τοφθέθ, όστις είναι εν τη φάραγγι του υιού Εννόμ, διά να κάωσι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρί· το οποίον δεν προσέταξα ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου. **32** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημεράι, λέγει Κύριος, καθ' ας δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον Τοφθέθ ουδέ Φάραγξ του υιού Εννόμ, αλλ' η φάραγξ της σφαγής· διότι θέλουνσι θάπτει εν Τοφθέθ, εωσού να μη υπάρχη τόπος. **33** Και τα πτώματα του λαού τούτου θέλουνσι είσθαι τροφή εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γής· και δεν θέλει είσθαι ο εκφοβίζων. **34** Και θέλω παύσει από των πόλεων του Ιουδα και από των οδών της Ιερουσαλήμ την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης· διότι η γη θέλει κατασταθή έρημος.

8 Εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουνσι εκρίψει τα οστά των βασιλέων του Ιουδα και τα οστά των αρχόντων αυτού και τα οστά των ιερέων, και τα οστά των προφητών και τα οστά των ιερών και τα οστά των βασιλέων, από των τάφων αυτών· **2** και θέλουνσι απλώσει αυτά κατέναντι του ηλίου και της σελήνης και κατέναντι πάσης της στρατιάς του ουρανού, τα οποία ηγάπησαν και τα οποία ελάτρευσαν και οπίσω των οποίων περιπάτησαν και τα οποία εξεζήτησαν και τα οποία προσεκύνησαν· δεν θέλουνσι συναχθή ουδέ ταφή· θέλουνσι είσθαι διά κοπρίαν επί του προσώπου της γης. **3** Και ο θάνατος θέλει είσθαι προτιμότερος παρά την ζωήν εις άπαν το υπόλοιπον των εναπολειφθέντων από εκείνης της πονηράς γενεάς, όσοι ήθελον μείνει εν πάσι τοις τόποις, όπου ήθελον εξώσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν τις πέση, δεν σηκώνεται; εάν τις εκκλίνη, δεν θέλει επιστρέψει; **5** Διά τι ο λαός ούτος της Ιερουσαλήμ εστράφη παντοτεινήν στροφήν; προσηλόνονται εις την απάτην, αρνούνται να επιστρέψωσιν. **6** Ηκροάσθη και ήκουσα, αλλά δεν ελάλησαν εν ευθύτητι· δεν υπάρχει ουδείς μετανοών από της κακίας αυτού, λέγων, Τι έπραξα; πας τις εστράφη εις την οδόν αυτού, ως ίππος εφορμών εις την μάχην. **7** Και αυτός ο πελαργός εν τω ουρανώ γνωρίζει τους διωρισμένους καιρούς αυτού· και η τρυγών και ο γερανός και η χελιδών φυλάττουσι τον καιρόν της

ελεύσεως αυτών· ο δε λαός μου δεν γνωρίζει την κρίσιν του Κυρίου. **8** Πως λέγετε, Είμεθα σοφοί, και ο νόμος του Κυρίου είναι μεθ' ημών; ιδού, βεβαίως εις μάτην έγεινε τούτο· ο κάλαμος των γραμματέων είναι ψευδής. **9** Οι σοφοί κατησχύνθησαν, επτοήθησαν και συνελήφθησαν, διότι απέρριψαν τον λόγον του Κυρίου· και ποία σοφία είναι εν αυτοίς; **10** Διά τούτο θέλω δώσει τας γυναίκας αυτών εις άλλους, τους αγρούς αυτών εις εκείνους οίτινες θέλουνσι κληρονομήσει αυτούς· διότι πας τις από μικρού έως μεγάλου εδόθη εις πλεονεξίαν· από προφήτου έως ιερέως, πας τις πράττει ψεύδος. **11** Διότι ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίως, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη. **12** Μήπως ησχύνθησαν ότι έπραξαν βδέλυγμα; μάλιστα ουδόλως δεν ησχύνθησαν ουδέ ηρυσάσαν· διά τούτο θέλουνσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων· εν τω καιρώ της επισκέψεως αυτών θέλουνσι απολεσθή, ειπέ Κύριος. **13** Εξάπαντος θέλω αναλώσει αυτούς, λέγει Κύριος· δεν θέλουνσι είσθαι σταφυλαί εν τη αμπέλω ουδέ σύκα εν τη τρισυκα και το φύλλον θέλει μαρανθή· και τα αγαθά, τα οποία έδωκα εις αυτούς, θέλουνσι φύγει απ' αυτών. **14** Διά τι καθήμεθα; συνάχθητε και ας εισέλθωμεν εις τας οχυράς πόλεις και ας κατασιωπήσωμεν εκεί, διότι Κύριος ο Θεός ημών κατεσιώπησεν ημάς και επότισεν ημάς ύδωρ χολής, επειδή ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον. **15** Επροσείμαμεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθόν καιρόν θεραπείας, αλλ' ιδού, ταραχή. **16** Το φρούγμα των ίππων αυτού ηκούσθη από Δάν· πάσα η γη εσεισθη από του ήχου του χρεμετισμού των ρωμαλέων ίππων αυτού· διότι ήλθον και κατέφαγον την γην και το πλήρωμα αυτής την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτή· **17** διότι, ιδού, εγω εξαποστέλλω προς εσάς όφεις, βασιλίσκους, οίτινες δεν θέλουνσι γοιτεύεσθαι αλλά θέλουνσι σας δαγκάνει, λέγει Κύριος. **18** Ηθέλησα να παρηγορηθώ από της λύπης, αλλ' η καρδια μου είναι εκλελυμένη εντός μου. **19** Ιδού, φωνή κραυγής της θυγατρός του λαού μου από γης μακράς. Δεν είναι ο Κύριος εν Σιών; ο βασιλεύς αυτής δεν είναι εν αυτή; Διά τι με παρώργισαν με τα γλυπτά αυτών, με ματαιότητας ξένας; **20** Παρήλθεν ο θερισμός, ετελείωσε το θέρος, και ημείς δεν εσώθημεν. **21** Διά το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επληγώθη, είμαι εις πένθος, έκπληξις με κατέλαβε. **22** Δεν είναι βάλασμα εν Γαλαάδ; δεν είναι εκεί ιατρός; διά τι λοιπόν η θυγάτηρ του λαού μου δεν ανέλαβε την υγείαν αυτής;

9 Είθε να ήτο η κεφαλή μου ύδατα και οι οφθαλμοί μου πηγή δακρύων, διά να κλαίω ημεράν και νύκτα τους πεφονευμένους της θυγατρός του λαού μου. **2** Είθε να είχαν εν τη ερήμω κατάλυμα οδοιπόρων, διά να εγκαταλείψω τον λαόν μου και να απέλθω απ' αυτών· διότι πάντες είναι μοιχοί, άθροισμα απίστων. **3** Ενέτειναν και την γλώσσαν αυτών ως τζόνων ψεύδους· και ίσχυσαν επί της γης, ουχί υπέρ της αληθείας· διότι προχωρούσιν από κακίας εις κακίαν και εμέ δεν γνωρίζουσι, λέγει Κύριος. **4** Φυλάττεσθε έκατος από του πλησίον αυτού και επ' ουδένα αδελφόν μη πεποιθατε· διότι πας αδελφός θέλει πάντοτε υποσκαίξει και πας πλησίον θέλει περιπατεί εν δολιότητι. **5** Και θέλουνσι

απατά έκαστος τον πλησίον αυτού και δεν θέλουσι λαλεί την αλήθειαν· ἐδίδαξαν την γλώσσαν αυτών να λαλή ψεύδι, αποκάμουνσι πράττοντες ανομίαν. **6** Η κατοικία σου είναι εν μέσω δολιότητος· εν τη δολιότητι αρνούνται να με γνωρίσωσι, λέγει Κύριος. **7** Διά τούτου ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω βάλοι αυτούς εν χωνευτηρίω και θέλω δοκιμάσει αυτούς· διότι πως θέλω κάμει ἐνεκεν βελος θυγατρός του λαού μου; **8** Η γλώσσα αυτών είναι θής εξ ακοντιζόμενον· λαλεί δόλια· έκαστος λαλεί ειρηνικά διά τον στόματός αυτού προς τον πλησίον αυτού, πλην εν τη καρδία αυτού στήγει ενέδραν κατ' αυτού. **9** Δεν θέλω επισκεφθή αυτούς διά ταύτα; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθή εναντίον ἔθνους, τοιούτου; **10** Διά τα ὄρη θέλω αναλάβει κλαυθμόν και θρήνον και διά τας βοσκάς της ερήμου οδυρμόν, διότι ηφανίσθησαν, ὡστε δεν υπάρχει ἄνθρωπος διαβαίνων, ουδέ ἀκούεται φωνή ποιμνίου· ἀπό του πτηνού του ουρανού ἕως του κτήνους, ἔφωγον, ἀπήλθον. **11** Και θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ εις σωρούς, κατοικίαν ἠθών· και τας πόλεις του Ιουδά θέλω κάμει ερήμωσιν, ὡστε να μη υπάρχει ο κατοικίων. **12** Τις είναι ο ἄνθρωπος ο σοφός, ὅστις δύναται να ἐννοίη τούτο; και προς τον οποίον ἐλάλησε του στόματος του Κυρίου, διά να ἀναγγείλῃ αὐτό, διά τι η γη ἐχάθη, ηφανίσθη ὡς ἔρημος, ὡστε να μη υπάρχει ο διαβαίνων; **13** Και εἶπε Κύριος, διότι ἐγκατέλιπον τον νόμον μου, τον οποίον ἔθεσα ἐμπροσθεν αυτών και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου και δεν περιεπάτησαν εν αὐτῷ· **14** ἀλλά περιεπάτησαν ὀπίσω της ὀρέξεως της καρδίας αυτών και ὀπίσω των Βασιλείμ, τα οποία οι πατέρες αυτών ἐδίδαξαν αὐτούς. **15** Διά τούτο, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, ἐγὼ θέλω θρέψει αυτούς, τον λαόν τούτον· με ἀψίνθιον και ὕδωρ χολῆς θέλω ποτίσει αυτούς· **16** και θέλω διασκορπίσει αυτούς εν τοις ἔθνεσι, τα οποία αὐτοὶ και οι πατέρες αυτών δεν ἐγνώρισαν· και θέλω ἀποστείλει την μάχαιραν ὀπίσω αυτών, εἰσωσὺ ἀναλώσω αὐτούς. **17** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Συλλογίσθητε και καλέσατε τας θρηνοῦσας να ἔλθωσι· και ἀποστείλατε διά τας σοφάς να ἔλθωσι· **18** και ἀσπεύσωσι και ἀσ ἀναλάβωσιν οδυρμόν περί ἡμῶν και ἀσ καταβιβάσωσιν οι οφθαλμοὶ ἡμῶν δάκρυα και τα βλέφαρα ἡμῶν ἀσ ρεῦσωσιν ὕδατα. **19** Διότι φωνή θρήνου ἠκούσθη ἀπό Σιών, Πως ἀπωλέσθημεν· κατησχύνθημεν σφόδρα, διότι ἐγκατελίπομεν την γην, διότι αὶ κατοικία ἡμῶν ἐξέρριψαν ἡμᾶς. **20** Ακούσατε λοιπόν, γυναῖκες, τον λόγον του Κυρίου, και ἀσ δεχθῆτέ το ὡτιον σας τον λόγον του στόματος αυτού, και διδάξατε τας θυγατέρας σας οδυρμόν και ἐκάστη την πλησίον αὐτῆς θρήνον. **21** Διότι θάνατος ἀνέβη διά των θυρίδων ἡμῶν, εἰσῆλθεν εις τα παλάτια ἡμῶν, διά να ἐκκόψῃ τα νήπια ἀπό των ὀδῶν τους νέους ἀπό των πλατειῶν. **22** Εἰπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Και τα πτώματα των ἀνθρώπων θέλουσι ριφθῆ ὡς κοπρία ἐπὶ πρόσωπον ἀγροῦ και ὡς δράγμα ὀπίσω θηριότου, και δεν θέλει υπάρχει ο συνάγων. **23** Ούτω λέγει Κύριος· Ἀς ἡμι καυχᾶται ο σοφός εις την σοφίαν αυτού, και ἀσ μη καυχᾶται ο δυνατός εις την δύναμιν αυτού, ἀσ μη καυχᾶται ο πλούσιος εις τον πλοῦτόν αυτού· **24** ἀλλ' ο καυχώμενος ἀσ καυχᾶται

εις τούτο, ὅτι ἐννοεῖ και γνωρίζει ἐμέ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ο Κύριος, ο ποιῶν ἔλεος, κρίσιν και δικαιοσύνην ἐπὶ της γῆς· ἐπειδὴ εις ταῦτα εὐαρεστοῦμαι, λέγει Κύριος. **25** Ιδού, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει ἐπίσκεψιν ἐπὶ πάντας τους περιτετημένους μετὰ των ἀπεριτημῶν· **26** ἐπὶ την Αἴγυπτον και ἐπὶ τον Ιούδαν και ἐπὶ τον Εδὼμ και ἐπὶ τους υἱούς Ἀμμῶν και ἐπὶ τον Μωάβ και ἐπὶ πάντας τους περικείμενους την κόμην, τους κατοικούντας εν τη ερήμῳ· διότι πάντα τα ἔθνη εἶναι ἀπερίτμητα και πας ο οἶκος Ισραὴλ ἀπερίτμητος την καρδίαν.

10 Ακούσατε τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος λαλεῖ προς εσάς, οἶκος Ισραὴλ. **2** Ούτω λέγει Κύριος· Μη μανθάνετε την ὁδὸν των ἐθνῶν και εις τα σημεῖα του ουρανοῦ μη πτοεῖσθε, διότι τα ἔθνη πτοοῦνται εις αὐτά. **3** Διότι τα νόμιμα των λαῶν εἶναι μάταια, διότι κόπτουσι ξύλον εκ του δάσους, ἔργον χειρῶν τέκτονος με τον πέλεκυν. **4** Καλλωπίζουσιν αὐτό με ἄργυρον και χρυσοῦν· στερεοῦσιν αὐτό με καρφία και με σφύρας, διά να μη κινήται. **5** Εἶναι ὄρθια ὡς φοῖνιξ, ἀλλά δεν λαλοῦσιν· ἔχουσι χρείαν να βαστάζωνται, διότι δεν δύναται να περιπατήσωσι. Μη φοβείσθε αὐτά· διότι δεν δύναται να κακοποιήσωσιν, ουδέ εἶναι δυνατόν εις αὐτά να ἀγαθοποιήσωσι. **6** Δεν υπάρχει ὁμοίός σου, Κύριε· εἶσαι μέγας και μέγα το ὄνομά σου εν δυνάμει. **7** Τις δεν ἠθέλε σε φοβείσθαι, Βασιλεῦ των ἐθνῶν; διότι εις σε ἀνήκει τούτο, διότι μεταξύ πάντων των σοφῶν των ἐθνῶν και εν πάσι τοις βασιλεῖσις αυτών δεν υπάρχει ὁμοίός σου. **8** Ἀλλ' εἶναι παντάπαισι κτηνώδεις και ἄφρονες· διδασκαλία ματαιοτήτων εἶναι το ξύλον. **9** Ἀργύριον κεχυμένον εις πλάκας ἐφέβη ἀπό θαρσεῖς και χρυσίον ἀπό Ουφάζ, ἔργον τεχνίτου και χειρῶν χρυσοῦ· κυανῶν και πορφυρῶν εἶναι το ἔνδυμα αυτών· ἔργον σοφῶν πάντα ταῦτα. **10** Ἀλλ' ο Κύριος εἶναι Θεός ἀληθινός, εἶναι Θεός ζῶν και βασιλεὺς αἰώνιος· εν τη ὀργῇ αὐτοῦ η γη θέλει σεισθῆ και τα ἔθνη δεν θέλουσιν ἀνθεῖς εις την ἀνανάκτησιν αὐτοῦ. **11** Οὐτὼ θέλετε εἰπεῖ προς αὐτούς· οι θεοί, οἵτινες δεν ἔκαμον τον ουρανόν και την γην, θέλουσιν ἀφανισθῆ ἀπό της γῆς και ὑποκάτωθεν του ουρανοῦ τούτου. **12** Αὐτός ἐποίησε την γην διά της δυνάμεως αὐτοῦ, ἐστερέωσε την οἰκουμένην εν τη σοφία αὐτοῦ, και ἐξέτεινε τους ουρανοὺς εν τη συνέσει αὐτοῦ. **13** Ὄταν ἐκπέμπῃ την φωνήν αὐτοῦ, συνίσταται πλῆθος ὑδάτων εν ουρανοῖς, και ἀνάγει νεφέλας ἀπό των ἄκρων της γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διά βροχὴν και ἐξάγει ἄνεμον ἀπό των θησαυρῶν αὐτοῦ. **14** Πας ἄνθρωπος ἐμωράνηθη ὑπὸ την γνώσεως αὐτοῦ, πας χωνευτὴς κατησχύνθη ὑπὸ των γλυπτῶν· διότι ψεύδος εἶναι το χωνευτόν αὐτοῦ και πνοή δεν υπάρχει εν αὐτῷ. **15** Ματαιότης ταῦτα, ἔργον πλάνης· εν τῷ καιρῷ της ἐπισκέψεως αυτών θέλουσιν ἀπολεσθῆ. **16** Η μερίς του Ιακώβ δεν εἶναι ὡς αὐτά· διότι αὐτός εἶναι ο πλάσας τα πάντα, και ο Ισραὴλ εἶναι η ράβδος της κληρονομίας αὐτοῦ· Κύριος των δυνάμεων το ὄνομα αὐτοῦ. **17** Σύναξον εκ της γῆς την περιουσίαν σου, συ, η κατοικοῦσα εν οχυρώματι. **18** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, ἐγὼ θέλω ἐκσφενδονίσει τους κατοίκους της γῆς ταύτην την

φοράν και θέλω στενοχωρήσει αυτούς, ώστε να εύρωσιν αυτό. **19** Ουαί εις εμέ διά την θρασύϊν μου· η πληγή μου είναι οδυνηρά. αλλ' εγώ είπα, Τωόντι τούτο είναι κόπο μου, και πρέπει να υποφέρω αυτόν. **20** Η σκηνή μου ηρημώθη και πάντα τα σχοινία μου κατεκόπησαν· οι υιοί μου εχωρίσθησαν απ' εμού και δεν υπάρχουν· δεν υπάρχει πλέον ο εκτείνων την σκηνήν μου και σηκώνων τα παραπετάσματά μου. **21** Επειδή οι ποιμένες εμωράνθησαν και τον Κύριον δεν εξεζήτησαν, διά τούτο δεν θέλουσιν ευοδωθή και πάντα τα ποιμνια αυτών θέλουσι διασκορπισθή. **22** Ιδού, ήχος θορύβου έρχεται και συγκίνησις μεγάλη εκ της γης του βορρά, διά να καταστήση τας πόλεις του Ιούδα ερήμωσιν, κατοικίαν θώων. **23** Κύριε, γνωρίζω ότι η οδός του ανθρώπου δεν εξαρτάται απ' αυτού του περιπατούντος ανθρώπου δεν είναι το να κατευθύνη τα διαβήματα αυτού. **24** Κύριε, παιδεύσον με, πλην εν κρίσει· μη εν τω θυμώ σου, διά να μη με συντελέσης. **25** Έκχεε τον θυμόν σου επί τα έθνη τα μη γνωρίζοντά σε, και επί γενεάς, αίτινες δεν επικαλούνται το όνομά σου· διότι κατέφαγον τον Ιακώβ και κατηνάλωσαν αυτόν και κατέφθειραν αυτόν και ηρήμωσαν την κατοικίαν αυτού.

11 Ο λόγος, ο γεγόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και λαλήσατε προς τους άνδρας Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· **3** και επεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις δεν υπακούει εις τους λόγους της διαθήκης ταύτης, **4** την οποίαν προσέταξα εις τους πατέρας υμών, καθ' ην ημέραν εξήγγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εκ της καμίνου της σιδηράς, λέγων, Ακούσατε της φωνής μου και πράττετε αυτά, κατά πάντα όσα προσέταξα εις εσάς και θέλετε είσθαι λαός μου, και εγώ θέλω είσθαι Θεός υμών· **5** διά να εκπληρώσω τον όρκον, τον οποίον ώμοσα προς τους πατέρας υμών, να δώσω εις αυτούς γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ως εν τη ημέρα ταύτη. Τότε απεκρίθην και είπα, Αμήν, Κύριε. **6** Και ο Κύριος είπε προς εμέ, Διακήρυξον πάντας τους λόγους τούτους εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ, λέγων, Ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και πράττετε αυτούς. **7** Διότι ρητάς διεμαρτυρήθην προς τους πατέρας υμών, καθ' ην ημέραν ανεβίβασα αυτούς εκ γης Αιγύπτου μέχρι της σήμερον, εγειρόμενος πρωί και διαμαρτυρόμενος, λέγων, Ακούσατε της φωνής μου. **8** Αλλά δεν ήκουσαν και δεν έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν έκαστος εν ταις ορέξει του πονηράς αυτών καρδιάς· διά τούτο θέλω φέρεi επ' αυτούς πάντας τους λόγους της διαθήκης ταύτης, την οποίαν προσέταξα να πράττωσι, αλλά δεν έπραξαν. **9** Και είπε Κύριος προς εμέ, Συνωμοσία ευρέθη μεταξύ των ανδρών Ιούδα και μεταξύ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ. **10** Επέστρεψαν εις τας αδικίας των προπατόρων αυτών, οιτινες δεν ηθέλησαν να ακούσωσι τους λόγους μου· και αυτοί υπήγαν οπίσω άλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς· ο οίκος Ισραήλ και ο οίκος Ιούδα ηθέτησαν την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμα προς τους πατέρας αυτών. **11** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλω φέρεi επ'

αυτούς κακόν, εκ του οποίου δεν θέλουσι δυνηθή να εξέλθωσι· και θέλουσι βοήθει προς εμέ και δεν θέλω εισακούσει αυτούς. **12** Τότε αι πόλεις του Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θέλουσιν υπάγει και θέλουσι βοήθει προς τους θεούς, εις τους οποίους θυμιάζουσι· πλην δεν θέλουσι σώσει εαυτούς παντελώς εν καιρώ της ταλαιπωρίας αυτών. **13** Διότι κατά τον αριθμόν των πόλεών σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα· και κατά τον αριθμόν των οδών της Ιερουσαλήμ ανηγείρατε βωμούς εις τα ισραήλ, βωμούς διά να θυμιάζητε εις τον Βάαλ. **14** Διά τούτο συ μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου και μη ύψωνε φωνήν ή δέησιν υπέρ αυτών· διότι εγώ δεν θέλω εισακούσει, όταν κράζωσι προς εμέ εν καιρώ της ταλαιπωρίας αυτών. **15** Τι έχει να κάμη η ηγαπημένη μου εν τω οίκω μου, αφού έπραξεν ασέλγειαν με πολλούς, και το κρέας το άγιον αφηρέθη από σου; όταν πράττης το κακόν, τότε ευφραίνεσαι. **16** Ο Κύριος εκάλεσε το όνομά σου, Ελαίαν αειθαλή, ώραιάν, καλλίκαρπον· μετ' ήχου θορύβου μεγάλου εξήφθη πυρ επ' αυτήν και οι κλάδοι αυτής συνεθλάσθησαν. **17** Διότι ο Κύριος των δυνάμεων, όστις σε εφύτρευσεν, επρόφερε κακόν εναντίον σου, διά την κακίαν του οίκου Ισραήλ και του οίκου Ιούδα, την οποίαν έπραξαν καθ' εαυτών, ώστε να με παροργίσωσι θυμιάζοντες εις τον Βάαλ. **18** Και ο Κύριος έδωκεν εις εμέ γνώσιν και εγνωρίσα· τότε έδειξας εις με τας πράξεις αυτών. **19** Αλλ' εγώ ήμην ως αρνίον άκακον φερόμενον εις σφαγήν· και δεν ενόησα ότι συνεβουλευθήσαν βουλάς εναντίον μου, λέγοντες, Ας καταστρέψωμεν το δένδρον μετά του καρπού αυτού και ας εκκόψωμεν αυτόν από της γης των ζώντων, ώστε το όνομα αυτού να μη μνημονευθή πλέον. **20** Αλλ' ω Κύριε των δυνάμεων, ο κρίνων δικαίως, ο δοκιμάζων τους νεφρούς και την καρδίαν, ας ίδω την εκδίκησίν σου επ' αυτούς, διότι προς σε εφανέρωσα την δίκην μου. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί των ανδρών της Αναθώθ, οιτινες ζητούσι την ζωήν σου, λέγοντες, Μη προφητεύσης εν τω ονόματι του Κυρίου, διά να μη αποθάνης υπό τας χείρας ημών· **22** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω επισκεφθή αυτούς· οι νέοι θέλουσιν αποθάνει εν μαχαίρα· οι υιοί αυτών αι θυγατέρες αυτών θέλουσι τελευτήσκει υπό πείνης· **23** και δεν θέλει μείνει υπόλοιπον εξ αυτών· διότι θέλω φέρεi κακόν επί τους άνδρας της Αναθώθ, εν τω ενιαυτώ της επισκέψεως αυτών.

12 Δίκαιος είσαι Κύριε, όταν δικολογώμαι μετά σου· πλην ας διαλεχθώ μετά σου περί των κρίσεων σου· διατι η οδός των ασεβών ευοδούται; διά τι ευημερούσι πάντες οι φερόμενοι άπίστως; **2** Εφύτρευσας αυτούς, μάλιστα ερριζώθησαν· αυζάνουσι, μάλιστα καρποφορούσι· συ είσαι πλησίον του στόματος αυτών και μακράν από των νεφρών αυτών. **3** Αλλά συ, Κύριε, με γνωρίζεις· με είδες και εδοκίμασας την καρδίαν μου ενώπιόν σου· σύρε αυτούς ως πρόβατα διά σφαγήν και ετοίμασον αυτούς διά την ημέραν της σφαγής. **4** Έως πότε θέλει πενθήει η γη, και ο χόρτος παντός αγρού θέλει ζηραίνεσθαι διά την κακίαν των κατοικούντων εν αυτή; Ηφανίσθησαν τα κτήνη και τα πτηνά, διότι είπον, δεν θέλει ιδεί τα έσχατα ημών. **5** Εάν τρέξεις μετά των

πεζών και σε κάμωσι να ατονήσης, τότε πως θέλεις αντιπαταχθή προς τους ίππους; και εάν απέκαμες εν τη γη της ειρήνης, εφ' ην ήλιπζεις, τότε πως θέλεις κάμει εις το φρύαγμα του Ιορδάνου; **6** Διότι και οι αδελφοί σου και ο οίκος του πατρός σου και αυτοί εφέρθησαν απίστως προς σέ· ναι, αυτοί εβόησαν όπισθέν σου μεγαλοφώνως μη πιστεύσης αυτούς, και αν λαλήσωσι καλά προς σε. **7** Εγκατέλιπον τον οίκόν μου, αφήκα την κληρονομίαν μου, έδωκα την ηγαπημένην της ψυχής μου εις τας χείρας των εχθρών αυτής. **8** Η κληρονομία μου έγεινεν εις εμέ ως λέων εν δρυμώ· εξέπεμψε την φωνήν αυτής εναντίον μου· διά τούτο έμίσησα αυτήν. **9** Η κληρονομία μου είναι εις εμέ όρνεον αρπακτικόν, τα όρνεα κύκλω είναι εναντίον αυτής· έλθετε, συνάχθητε, πάντα τα θήρια του αγρού, έλθετε να καταφάγην αυτήν. **10** Ποιμένες πολλοί διάφθειραν τον αμπελώνά μου, κατεπάτησαν την μερίδα μου, κατέστησαν την μερίδα την επιθυμητήν μου έρημον άβατον. **11** Παρέδωκαν αυτήν εις ερήμωσιν· ερημωθείσα πνευθεί ενώπιόν μου· πάσα η γη ηρημώθη, διότι δεν υπάρχει ο φρονιζών. **12** Επί πάσας τας υψηλάς θέσεις της ερήμου ήλθον οι ληηλάται· διότι η μάχαιρα του Κυρίου θέλει καταφάγει απ' άκρου της γης έως άκρου της γής· εις ουδεμίαν σάρκα δεν θέλει είσθαι ειρήνη. **13** Έσπειραν σίτον αλλά θέλουσι θερίσει ακάνθας· εκοπίασαν αλλά δεν θέλουσιν ωφεληθή· και θέλετε αισχυνθή διά τα προΐόντα σας από του φλογερού θυμού του Κυρίου. **14** Ούτω λέγει ο Κύριος κατά πάντων των κακών γειτόνων μου, οίτινες εγγίζουσι την κληρονομίαν την οποίαν κληροδότησα εις τον λαόν μου τον Ισραήλ· Ιδού, θέλω αποσπάσει αυτούς από της γης αυτών, και θέλω αποσπάσει τον οίκον Ιούδα εκ μέσου αυτών. **15** Και αφού αποσπάσω αυτούς, θέλω επιστρέψει και ελεήσει αυτούς, και θέλω επαναφέρει έκαστον εις την κληρονομίαν αυτού και έκαστον εις την γην αυτού. **16** Και εάν μάθωσι καλώς τας οδούς του λαού μου, να ομνύωσιν εις το όνομά μου, Ζη Κύριος, καθώς εδίδαξαν τον λαόν μου να ομνήη εις τον Βάαλ, τότε θέλουσιν οικοδομηθή εν τω μέσω του λαού μου. **17** Αλλ' εάν δεν υπακούσωσι, θέλω αποσπάσει ολοτελώς και εξολοθρεύσει το έθνος εκείνο, λέγει Κύριος.

13 Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· Έπαγε και απόκτησον εις σεαυτόν ζώνην λινήν και περίβαλε αυτήν επί την οσφύν σου και εις ύδωρ μη βάλης αυτήν. **2** Απέκτησα λοιπόν την ζώνην κατά τον λόγον του Κυρίου και περιέβαλον επί την οσφύν μου. **3** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ εκ δευτέρου, λέγων, **4** Λάβε την ζώνην την οποίαν απέκτησα, την επί την οσφύν σου, και σηκωθείς ύπαγε εις τον Ευφράτην και κρύψον αυτήν εκεί εν τη οπή του βράχου. **5** Υπήγα λοιπόν και έκρυψα αυτήν πλησίον του Ευφράτου, καθώς προσέταξεν εν εμέ ο Κύριος. **6** Και μετά πολλάς ημέρας είπε Κύριος προς εμέ, Σηκωθείς ύπαγε εις τον Ευφράτην και λάβε εκείθεν την ζώνην, την οποίαν προσέταξα εις σε να κρύψης εκεί. **7** Και υπήγα εις τον Ευφράτην και έσκαφα και έλαβον την ζώνην εκ του τόπου όπου έκρυψα αυτήν· και ιδού, η ζώνη ήτο εφθαρμένη, δεν ήτο χρήσιμος εις ουδέν. **8** Τότε έγεινε λόγος Κυρίου

προς εμέ, λέγων, **9** Ούτω λέγει Κύριος· κατά τούτον τον τρόπον θέλω φθειρεί την υπερηφανίαν του Ιούδα και την μεγάλην υπερηφανίαν της Ιερουσαλήμ. **10** Ο κακός ούτος λαός, οίτινες αρνούνται το να υπακούωσιν εις τους λόγους μου, και περιπατούσιν εν ταις ορέξει της καρδιάς αυτών και υπάγουσιν όπισω άλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς και να προσκυνώσιν αυτούς, θέλει είσθαι εξάπαντος ως η ζώνη αυτή, ήτις δεν είναι χρήσιμος εις ουδέν. **11** Διότι καθώς η ζώνη κολλήτα εις την οσφύν του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα εις εμαυτόν πάντα τον οίκον Ισραήλ και πάντα τον οίκον Ιούδα, λέγει Κύριος· διά να ήναι εις εμέ λαός και όνομα και καύχημα και δόξα· αλλά δεν υπήκουσαν. **12** Διά τούτο θέλεις λαλήσει προς αυτούς τον λόγον τούτον· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· πας ασκός θέλει γεμισθή οίνου· και αυτοί θέλουσιν ειπέ προς σε, Μήπως τωόντι δεν γνωρίζομεν ότι πας ασκός θέλει γεμισθή οίνου; **13** Τότε θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω γεμίσει πάντας τους κατοίκους της γης ταύτης και τους βασιλείς τους καθημένους επί τον θρόνον του Δαβίδ και τους ιερείς και τους προφήτας και πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, από μεθυσμού. **14** Και θέλω συντρίψει αυτούς μετ' αλλήλων, και τους πατέρας και τους υιούς ομού, λέγει Κύριος· δεν θέλω σπλαγχνισθή ουδέ φεισθή ουδέ ελεήσει, αλλά θέλω εξολοθρεύσει αυτούς. **15** Ακούσατε και ακροάσθητε· μη είπαρθεσθε· διότι ο Κύριος ελάλησε. **16** Δότε δόξαν εις Κύριον τον Θεόν υμών, πριν φέρη σκότος και πριν οι πόδες σας προσκόψωσιν επί τα σκοτεινά όρη, και ενώ προσμένετε φως, μετατρέψη αυτό εις σκιάν θανάτου και καταστήση αυτό πυκνόν σκότος. **17** Αλλ' εάν δεν ακούσητε τούτο, η ψυχή μου θέλει κλαύσει κρυφίως διά την υπερηφανίαν υμών, και ο οφθαλμός μου θέλει κλαύσει πικρά και καταρρεύσει δάκρυα, διότι το ποίμνιον του Κυρίου φέρεται εις αιχμαλωσίαν. **18** Είπατε προς τον βασιλέα και προς την βασίλισσαν, Ταπεινώθητε, καθήσατε· διότι θέλει καταβιβασθή από των κεφαλών υμών ο στέφανος της δόξης υμών. **19** Αι πόλεις του νότου θέλουσι κλεισθή και δεν θέλει είσθαι ο ανοίγων· ο Ιούδας άπας θέλει φερθή εις αιχμαλωσίαν, ολοκληρώσ θέλει φερθή αιχμάλωτος. **20** Υψώσατε τους οφθαλμούς υμών και θεωρήσατε τους ερχομένους από βορρά· που είναι το ποίμνιον το δοθέν εις σε, τα ωραία σου πρόβατα; **21** Τι θέλεις ειπέ, όταν σε επισκεφθή; διότι συ εδίδαξας αυτούς να άρχωσιν επί σου ως ηγεμόνες· δεν θέλουσι σε συλλάβει πόνοι, ως γυναίκα τίκτουςαν; **22** Και εάν είπης εν τη καρδία σου, Διά τι συνέβησαν εις εμέ ταύτα; διά το πλήθος της ανομίας σου εσηκώθησαν τα κράσπεδά σου και εγυμνώθησαν αι πτέρναι σου. **23** Δύναται ο Αιθίοψ να αλλάξη το δέρμα αυτού ή η πάρδαλις τα ποικίλματα αυτής; τότε δύνασθε και σεις να κάμψτε καλόν, οι μαθόντες το κακόν. **24** Διά τούτο θέλω σκορπίσει αυτούς ως άχρον φερόμενον υπό ανέμου της ερήμου. **25** Ούτος είναι παρ' εμού ο κλήρως σου, το μερίδιον το μεμετρημένον εις σε, λέγει Κύριος· διότι με ελησμόνησας και ήλιπσω επί το ψεύδος. **26** Διά τούτο και εγώ θέλω σηκώσει τα κράσπεδά σου επί το πρόσωπόν σου, και θέλει φανή η αισχύνη σου. **27** Είδον τας μοιχειάς σου και τους χρεμετιμούς σου, την

αισχρότητα της πορνείας σου, τα βδελύγματά σου επί τους λόφους, επί τας πεδιάδας. Ουαί εις σε, Ιερουσαλήμ δεν θέλεις καθαρισθή; μετά, πότε έτι;

14 Ο λόγος του Κυρίου ο γινόμενος προς Ιερεμίαν περί της ανομβρίας. **2** Ο Ιούδας πενθεί και αι πύλαι αυτού είναι περιλλυποί: κóιτονται κατά γης μελανειμονούσαι: και ανέβη η κραυγή της Ιερουσαλήμ. **3** Και οι μεγιστάνες αυτής απέστειλαν τους νέους αυτών διά ύδωρ ήλθον εις τα φρέατα, δεν εύρηκαν ύδωρ: επέστρεψαν με τα αγχεία αυτών κενά: ησχύνθησαν και ενετρέπησαν και εσεκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **4** Επειδή η γη εσχίσθη, διότι δεν ήτο βροχή επί της γης, οι γεωργοί ησχύνθησαν, εσεκέπασαν τας κεφαλάς αυτών. **5** Και η έλαφος έτι, γεννήσασα εν τη πεδιάδι, εγκατέλιπε το τέκνον αυτής, επειδή χόρτος δεν ήτο. **6** Και οι άγριοι όνοι εστάθησαν επί τους υψηλούς τόπους, ερρόφουν τον αέρα ως θώες: οι οφθαλμοί αυτών εμαράνθησαν, επειδή χόρτος δεν ήτο. **7** Κύριε, αν και αι ανομίες ημών καταμαρτυρώσιν εναντίον ημών, κάμε όμως διά το όνομά σου: διότι αι αποστασίας ημών επληθύνθησαν: εις σε ημαρτήσαμεν. **8** Ελπίς του Ισραήλ, σωτήρ αυτού εν καιρώ θλίψεως, διά τι ήθελες είσθαι ως πάροικος εν τη γη και ως οδοιπόρος εκκλίνων εις κατάλυμα; **9** Διά τι ήθελες είσθαι ως άνθρωπος εκστατικός, ως ισχυρός μη δυνάμενος να σώση; Αλλά συ, Κύριε, εν μέσω ημών είσαι, και το όνομά σου εκλήθη εφ' ημάς: μη εγκαταλίτης ημάς. **10** Ούτω λέγει Κύριος προς τον λαόν τούτον: Επειδή ηγάπησαν να πλανώνται και δεν εκράτησαν τους πόδας αυτών, διά τούτο ο Κύριος δεν ηυδόκησεν εις αυτούς: τώρα θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών και επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου διά καλόν. **12** Και εάν ηηστεύωσαι, δεν θέλω εισακούσει της κραυγής αυτών: και εάν προσφέρωσιν ολοκαυτώματα και προσφοράν, δεν θέλω ευδοκήσει εις αυτά: αλλά θέλω καταναλώσει αυτούς εν μαχαίρα και εν πείνη και εν λοιμώ. **13** Και είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, οι προφήται λέγουσι προς αυτούς, δεν θέλετε ιδεί μάχαιραν ουδέ θέλει είσθαι πείνα εις εσάς, αλλά θέλω σας δώσει ειρήνην ασφαλή εν τω τόπω τούτω. **14** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ψευδή προφητεύουσιν οι προφήται εν τω ονόματί μου: εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέταξα εις αυτούς ουδέ ελάλησα προς αυτούς: αυτοί προφητεύουσιν εις εσάς όρασιν ψευδή και μαντείαν και ματαιότητα και την δολιότητα της καρδίας αυτών. **15** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί των προφητών των προφητευόντων εν τω ονόματί μου, ενώ εγώ δεν απέστειλα, αυτούς αλλ' αυτοί λέγουσι, Μάχαιρα και πείνα δεν θέλει είσθαι εν τώ τόπω τούτω: εν μαχαίρα και εν πείνη θέλουσι συντελεσθή οι προφήται εκείνοι. **16** Ο δε λαός, εις τους οποίους αυτοί προφητεύουσι, θέλουσιν είσθαι ερριμμένοι εν ταις δοσίοις της Ιερουσαλήμ υπό πείνης και μαχαίρας και δεν θέλει είσθαι ο θάπτων αυτούς, τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών: και θέλω εκχέει επ' αυτούς την κακίαν αυτών. **17** Διά τούτο θέλεις ειπέι προς αυτούς τον λόγον τούτον: Ας χύσωσιν οι οφθαλμοί μου δάκρυα, νύκτα και ημέραν, και ας μη παύσωσι:

διότι η παρθένος, η θυγάτηρ του λαού μου, συνετρίφθη σύντριμμα μέγα, πληγήν οδυνηράν σφόδρα. **18** Εάν εξέλθω εις την πεδιάδα, τότε ιδού, οι πεφρονευμένοι εν μαχαίρα: και εάν εισέλθω εις την πόλιν, τότε ιδού, οι νενεκρωμένοι υπό της πείνης, ο δε προφήτης έτι και ο ιερεύς εμπορεύονται επί της γης και δεν αισθάνονται. **19** Απέρριψας παντάσπει τον Ιούδα; απεστράφη την Σιών η ψυχή σου; Διά τι επάταξας ημάς, και δεν υπάρχει θεραπεία εις ημάς; προσμενησμεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθόν: τον καιρόν της θεραπείας, και ιδού, ταραχή. **20** Γνωρίζομεν, Κύριε, την ασέβειαν ημών, την ανομίαν των πατέρων ημών, ότι ημαρτήσαμεν εις σε. **21** Μη αποστραφής ημάς, διά το όνομά σου: μη ατιμάσῃς τον θρόνον της δόξης σου: ενθυμηθήτι, μη διασεκέδασῃς την διαθήκην σου την προς ημάς. **22** Υπάρχει μεταξύ των ματαιοτήτων των εθνών διδούς βροχήν; ή οι ουρανοί δίδουσιν υετούς; δεν είσαι συ αυτός ο δοτήρ, Κύριε Θεέ ημών; διά τούτο θέλομεν σε προσμένει: διότι συ έκαμες πάντα ταύτα.

15 Και είπε Κύριος προς εμέ, Και αν ο Μωϋσής και ο Σαμουήλ ίσταντο ενώπιόν μου, η ψυχή μου δεν ήθελεν είσθαι υπέρ του λαού τούτου: αποδίωξον αυτούς απ' έμπροσθέν μου και ας εξέλθωσι. **2** Και εάν είπωσι προς σε, Που θέλομεν εξέλθει; τότε θέλεις ειπέι προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος: Όσοι είναι διά τον θάνατον, εις θάνατον: και όσοι διά την μάχαιραν, εις μάχαιραν: και όσοι διά την πείναν, εις πείναν: και όσοι διά την αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν. **3** Και θέλω επιφέρει επ' αυτούς τέσσαρα είδη, λέγει Κύριος: την μάχαιραν διά σφαγήν, και τους κύνas διά σπαραγμόν, και τα πετεινά του ουρανού, και τα θηρία της γης, διά να καταφάγωσι και να αφανίσωσι. **4** Και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γής: εξ αιτίας του Μανασσή, υιού Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα, δι' όσα έπραξεν εν Ιερουσαλήμ. **5** Διότι τις θέλει σε οικτείρει, Ιερουσαλήμ; ή τις θέλει σε συλλυπηθή; ή τις θέλει στραφή διά να ερωτήση, Πως έχεις; **6** Συ με εγκατέλιπες, λέγει Κύριος, υπήγες εις τα οπίσω: διά τούτο θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε αφανίσει απέκαμον ελεών. **7** Και θέλω εκλικμήσει αυτούς με το λικμητήριον εν ταις πύλαις της γής: θέλω ατεκνώσει αυτούς, θέλω αφανίσει τον λαόν μου, διότι δεν επιστρέφουσιν από των οδών αυτών. **8** Αι χήραι αυτών επληθύνθησαν ενώπιόν μου υπέρ την άμμον της θαλάσσης: έφερα επ' αυτούς, επί τας μητέρας των νέων, ληλάτην εν μεσημβρία: επέφερα επ' αυτάς εξαίφνης ταραχάς και τρώμους. **9** Εκείνη, ήτις εγέννησεν επτά, απέκαμε, παρέδωκε το πνεύμα: ο ήλιος αυτής έδυσεν, ενώ, ήτο έτι ημέρα: κατησχύνθη και εταράχθη: το δε υπόλοιπον αυτών θέλω παραδώσει εις την μάχαιραν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, λέγει Κύριος. **10** Ουαί εις με, μήτηρ μου, διότι εγέννησας εμέ άνδρα έρίδος και άνδρα φιλονεικίας μεθ' όλης της γης. Ούτε ετόκισα ούτε με ετόκισαν: και όμως πας τις εξ αυτών με καταράται. **11** Ο Κύριος λέγει, Βεβαίως το υπόλοιπόν σου θέλει είσθαι καλόν: βεβαίως θέλω μεσιτεύσει υπέρ σου προς τον εχθρόν εν καιρώ συμφοράς και εν καιρώ θλίψεως. **12** Ο σίδηρος θέλει συντρίψει τον σίδηρον του βορρά και τον

χαλκόν; **13** Τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου θέλω παραδώσει εις ληλασίαν άνευ ανταλλάγματος, και τούτο διά πάσας τας αμαρτίας σου και κατά πάντα τα όριά σου. **14** Και θέλω σε περάσει μετά των εχθρών σου εις τόπον τον οποίον δεν γνωρίζεις· διότι πυρ εξήφθη εν τω θυμώ μου, το οποίον θέλει εκκαυθή καθ' υμών. **15** Συ, Κύριε, γνωρίζεις ενθυμηθήτι με και επισκεψάι με και εκδίκησόν με από των καταδικώντων με· μη με αρπάξης εν τη μακροθυμία σου· γνώρισον ότι διά σε υπέφερα ονειδισμόν. **16** Καθώς ενέβηθησαν οι λόγοι σου, κατέφαγον αυτούς· και ο λόγος σου ήτο εν εμοί χαρά και αγαλλίασις της καρδιάς μου· διότι το όνομά σου εκλήθη επ' εμέ, Κύριε Θεέ των δυνάμεων. **17** Δεν εκάθησα εν συνεδρίω χλευαστών και συνευφράνθη· εκάθησα μόνος εξ αιτίας της χειρός σου· διότι συ με ενέπλησας αδημονίας. **18** Διά τι ο πόνος μου είναι παντοτεινός και η πληγή μου ανίατος, μη θέλουσα να ιατρευθή; θέλεις είσθαι διόλου εις εμέ ως ψεύστης και ως ύδατα απατηλά; **19** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Εάν επιστρέψης, τότε θέλω σε αποκαταστήσει πάλιν, και θέλεις ίστασθαι ενώπιόν μου· και εάν αποχωρήσης το τίμιον από του αχρείου, θέλεις είσθαι ως το στόμα μου αυτοί· ας επιστρέψωσι προς σε, αλλά συ με επιστρέψης προς αυτούς. **20** Και θέλω σε κάμει προς τούτον τον λαόν οχυρόν χαλκούν τείχος· και θέλουσι σε πολεμήσει, αλλά δεν θέλουσιν περισχύσει εναντίον σου, διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε σώζω και να σε ελευθερώω, λέγει Κύριος. **21** Και θέλω σε ελευθερώσει εκ της χειρός των πονηρών και θέλω σε λυτρώσει εκ της χειρός των καταδυναστευόντων.

16 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Μη λάβης εις σεαυτόν γυναίκα μηδέ να γείνωνσιν εις σε υιοί μηδέ θυγατέρες εν τω τόπω τούτω. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος περί των υιών και περί των θυγατέρων των γεννωμένων εν τω τόπω τούτω και περί των μητέρων αυτών, αίτινες εγέννησαν αυτούς, και περί των πατέρων αυτών, οίτινες ετεκνοποίησαν αυτούς εν τη γη ταύτη· **4** θέλουσιν αποθάνει με οδοντηρόν θάνατον· δεν θέλουσι κλαυθή ουδέ θέλουσι ταφή· θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επί το πρόσωπον της γης, και θέλουσιν αφανισθή υπό μαχαίρας και υπό πείνης, και τα πτώματα αυτών θέλουσιν είσθαι τροφή εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γης. **5** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Μη εισέλθης εις οίκον πένθους και μη υπάγης να πενηθήσης μηδέ να συγκαύσης αυτούς· διότι αφήρησα την ειρήνην μου από του λαού τούτου, λέγει Κύριος, το έλεος και τους οικτιρισμούς. **6** Και θέλουσιν αποθάνει μεγάλοι και μικροί εν τη γη ταύτη· δεν θέλουσι ταφή ουδέ θέλουσι κλαύσει αυτούς ουδέ θέλουσι κάμει εντομάς εις τα σώματα αυτών ουδέ θέλουσι ξυρισθή δι' αυτούς· **7** ουδέ θέλουσι διαμοιράσει άρτον εις το πένθος προς παρηγορίαν αυτών διά τον τεθνεωτά, ουδέ θέλουσι ποτίσει αυτούς το ποτήριον της παρηγορίας διά τον πατέρα αυτών ή διά την μητέρα αυτών. **8** Και δεν θέλεις εισέλθει εις οίκον συμποσίου, διά να συγκαθήσης μετ' αυτών διά να φάγης και να πής. **9** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω παύσει από του τόπου τούτου, ενώπιον των

οφθαλμών υμών και εν ταις ημέραις υμών, την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης. **10** Και όταν αναγγελίης προς τον λαόν τούτον πάντας τούτους τους λόγους, και είπωσι προς σε, Διά τι ο Κύριος επρόφερον άπαν τούτο το μέγα κακόν εναντίον ημών; και τις η ανομία ημών; και τις η αμαρτία ημών, την οποίαν ημαρτήσαμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών; **11** Τότε θέλεις ειπέι προς αυτούς, Επειδή με εγκατέλιπον οι πατέρες υμών, λέγει Κύριος, και υπήγαν οπίσω άλλων θεών και ελάτρευσαν αυτούς και προσεκύνησαν αυτούς και εγκατέλιπον εμέ και τον νόμον μου δεν εφύλαξαν· **12** και επειδή σεις επράξατε χειρότερα παρά τους πατέρας υμών, και ιδού, περιπατείτε έκαστος οπίσω της ορέξεως της πονηρίας αυτού καρδιάς, ώστε να μη υπακούητε εις εμέ· **13** διά τούτο θέλω απορρίψει υμείς από της γης ταύτης, εις την γην, την οποίαν δεν εγνωρίσατε, υμείς και οι πατέρες υμών· και εκεί θέλετε λατρεύσει άλλους θεούς ημέραν και νύκτα· διότι δεν θέλω κάμει έλεος προς υμάς. **14** Διά τούτο ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και δεν θέλουσιν ειπέι πλέον, Ζη Κύριος, όστις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ της Αιγύπτου, **15** αλλά, Ζη Κύριος, όστις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ της γης του βορρά και εκ πάντων των τόπων όπου είχε διώξει αυτούς και θέλω επαναφέρει αυτούς πάλιν εις την γην αυτών, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών. **16** Ιδού, θέλω αποστείλει πολλούς αλιείς, λέγει Κύριος, και θέλουσιν αλιεύσει αυτούς· και μετά ταύτα θέλω αποστείλει πολλούς κυνηγούς και θέλουσι θηρεύσει αυτούς από παντός όρους και από παντός λόφου και από των σχισμών των βράχων. **17** Διότι οι οφθαλμοί μου είναι επί πάσας τας οδούς αυτών· δεν είναι κεκρυμμένοι από του προσώπου μου ουδέ η ανομία αυτών είναι κεκρυμμένη απ' έμπροσθεν των οφθαλμών μου. **18** Και πρώτον θέλω ανταποδώσει διπλά την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών· διότι εμίαναν την γην μου με τα πτώματα των βδελυγμάτων αυτών και ενέπλησαν την κληρονομίαν μου από των μισαμάτων αυτών. **19** Κύριε, δυνάμεις μου και φρουρίόν μου και καταφυγή μου εν ημέρα θλίψεως, τα έθνη θέλουσιν ελθεί προς σε από των περάτων της γης και θέλουσιν ειπέι, Βεβαίως οι πατέρες ημών εκληρονόμησαν ψεύδος, ματαιότητα και τα ανωφελή. **20** Θέλει κάμει άνθρωπος εις εαυτόν θεούς τους μη όντας θεούς; **21** Διά τούτο, ιδού, θέλω κάμει αυτούς ταύτην την φοράν να γνωρίσωσι, θέλω κάμει αυτούς να γνωρίσωσι την χείρα μου και την δυνάμιν μου, και θέλουσι γνωρίσει ότι το όνομά μου είναι ο Κύριος.

17 Η αμαρτία του Ιούδα είναι γεγραμμένη με γραφίδα σιδηράν, με όνυχια αδαμάντινον, ενεχαράχθη επί της πλακός της καρδιάς αυτών και επί των κεράτων των θυσιαστηρίων υμών· **2** ώστε οι υιοί αυτών ενθυμούνται τα θυσιαστήρια αυτών και τα άλση αυτών, μετά των πρασίνων δένδρων επί τους υψηλούς λόφους. **3** Ω όρος μου εν τη πεδιάδι, θέλω δώσει την περιουσίαν σου και πάντας τους θησαυρούς σου εις διαρπαγήν και τους υψηλούς σου τόπους κατά πάντα τα όριά σου, διά την αμαρτίαν. **4** Και συ, μάλιστα αυτή συ, θέλεις

εκβληθή από της κληρονομίας σου, την οποίαν έδωκα εις σε, και θέλω σε καταδουλώσει εις τους εχθρούς σου, εν γη την οποίαν δεν εγνωρίσας· διότι πυρ εξήψατε εν τω θυμώ μου, και τον οποίον θέλει καίεσθαι εις τον αιώνα. **5** Ούτω λέγει Κύριος Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις ελπίζει επί άνθρωπον και κάμνει σάρκα βραχίονα αυτού και του οποίου η καρδια απομακρύνεται από του Κυρίου. **6** Διότι θέλει είσθαι ως η αγριομυρική εν ερήμω, και δεν θέλει ιδεί όταν έλθη το αγαθόν· αλλά θέλει κατοικεί τόπους ξηρούς εν ερήμω, γην αλυμράν και ακατοίκητον. **7** Ευλογημένος ο άνθρωπος ο ελπίζων επί Κύριον και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίς. **8** Διότι θέλει είσθαι ως δένδρον πεφτυεμένον πλησίον των υδάτων, του οποίου εξαπλώνει τας ρίζας αυτού πλησίον του ποταμού, και δεν θέλει ιδεί όταν έρχηται το καύμα αλλά το φύλλον αυτού θέλει θάλλει· και δεν θέλει μεριμνήσει εν τω έτει της ανομβρίας ουδέ θέλει παύσει από του να κάμνη καρπόν. **9** Η καρδια είναι απατηλή υπέρ πάντα και σφόδρα διεφθαρμένη· τις δύναται να γνωρίση αυτήν; **10** Εγώ ο Κύριος εξετάζω την καρδιαν, δοκιμάζω τους νεφρούς, διά να δώσω εις έκαστον κατά τας οδούς αυτού, κατά τον καρπόν των έργων αυτού. **11** Καθώς η πέριδις η επωάζουσα και μη νεοσσεύουσα, ούτως ο αποκτών πλούτη αδικώς θέλει αφήσει αυτά εις το ήμισυ των ημερών αυτού και εις τα έσχατα αυτού θέλει είσθαι άφρων. **12** Θρόνος δόξης ψυωμένος εξ αρχής είναι ο τόπος του αγιαστηρίου ημών. **13** Κύριε, η ελπίς του Ισραήλ, πάντες οι εγκαταλείποντές σε θέλουσι καταισχνυθή και οι αποστάται εμού θέλουσι γραφθή εν τη γή· διότι εγκατέλιπον τον Κύριον, την πηγγήν των ζώντων υδάτων. **14** Ισαΐ με, Κύριε, και έλώω ιαθή· σόσον με και θέλω σωθή· διότι συ είσαι το καύχημά μου. **15** Ιδού, ούτοι λέγουσι προς εμέ, Που ο λόγος του Κυρίου; ας έλθη τώρα. **16** Αλλ'· εγώ δεν απεύρην από του να σε ακολουθώ ως ποιμήν, ουδέ επεθύμησα την ημέραν της θλίψεως· συ εξεύρεις τούτοτα εξελθόντα εκ των χειλέων μου ήσαν ενώπιόν σου. **17** Μη γείνης εις εμέ τρόμος· συ είσαι η ελπίς μου εν ημέρα συμφοράς. **18** Ας καταισχνυθώσιν οι καταδικώντές με, εγώ δε ας μη καταισχνυθώ· ας τρομάξωσιν εκείνοι· αλλ'· ας μη τρομάξω· εγώ· φέρε· επ'· αυτούς· ημέραν συμφοράς και σύντριψον αυτούς διπλούν σύντριμμα. **19** Ούτως είπε Κύριος προς εμέ· Ύπαγε και στήθι εν τη πύλη των υιών του λαού σου, δι' ης εισέρχονται οι βασιλείς Ιούδα και δι' ης εξέρχονται, και εν πάσαις ταις πύλαις της Ιερουσαλήμ. **20** και ειπέ προς αυτούς, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και, πας ο Ιούδας και πάντες οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, οι εισερχόμενοι διά των πυλών τούτων· **21** ούτω λέγει Κύριος Προσέχετε εις εαυτούς, και μη βαστάζετε φορτίον την ημέραν του σαββάτου μηδέ εμβιβάζετε διά των πυλών της Ιερουσαλήμ· **22** μηδέ εκφέρετε φορτίον εκ των οικιών σας την ημέραν του σαββάτου και μη κάμνετε μηδεμίαν εργασίαν· αλλά αγιάζετε την ημέραν του σαββάτου, καθώς προσέταξα εις τους πατέρας υμών· **23** δεν υπήκουσαν όμως ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλ'· εσκήρηναν τον τράχηλον αυτών διά να μη ακούσωσι και διά να μη δεχθώσι νοουθεσίαν. **24** Αλλ'· εάν υπακούσητε εις εμέ, λέγει Κύριος, ώστε

να μη εμβιβάζητε φορτίον διά των πυλών της πόλεως ταύτης την ημέραν του σαββάτου, αλλά να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου μη κάμνοντες εν αυτή μηδεμίαν εργασίαν· **25** τότε θέλουσιν εισέλθει διά των πυλών της πόλεως ταύτης βασιλείς και άρχοντες καθήμενοι επί του θρόνου του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αμάξας και ίππους, αυτοί και οι άρχοντες αυτών, οι άνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και η πόλις αυτή θέλει κατοικείσθαι εις τον αιώνα. **26** Και θέλουσιν ελθει έκ των πόλεων Ιούδα και εκ των πέριξ της Ιερουσαλήμ και εκ της γης Βενιαμίν και εκ της πεδινης και εκ των ορέων και εκ του νότου, φέροντες ολοκαυτώματα και θυσίας και προσφοράς εξ αλφίτων και λίβανον, φέροντες έτι και προσφοράς ευχαριστηρίους εις τον οίκον του Κυρίου. **27** Αλλ'· εάν δεν μου υπακούσητε, ώστε να αγιάζητε την ημέραν του σαββάτου και να μη βαστάζητε φορτίον και εμβιβάζητε εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου, τότε θέλω ανάψει πυρ εν ταις πύλαις αυτής και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ και δεν θέλει βρεσθή.

18 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Σηκώθητι και κατάβηθι εις τον οίκον του κεραμέως, και εκεί θέλω σε κάμει να ακούσης τους λόγους μου. **3** Τότε κατέβην εις τον οίκον του κεραμέως, και ιδού, ειργάζετο έργον επί τους τροχούς. **4** Και χαλάσθη το αγγείον, το οποίον έκαμην εκ πηλού, εν τη χειρί του κεραμέως, και πάλιν έκαμην αυτό άλλο αγγείον, καθώς ήρσεν εις τον κεραμέα να κάμη. **5** Τότε έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **6** Οίκος Ισραήλ, δεν δύναμαι να κάμω εις εσάς, καθώς ούτος ο κεραμέυς; λέγει Κύριος. Ιδού, ως ο πηλός εν τη χειρί του κεραμέως, ούτω σεις, οίκος Ισραήλ, είσθε εν τη χειρί μου. **7** Εν τη στιγμή, καθ' ην ήθελον λαλήσει κατά έθνους ή κατά βασιλείας, διά να εκριζώσω και να κατασκάψω και να καταστρέψω, **8** εάν το έθνος εκείνο, κατά του οποίου ελάλησα, επιστρέψη από της κακίας αυτού, θέλω μετανοήσει περί του κακού, το οποίον εβουλεύθην να κάμω εις αυτό. **9** Και εν τη στιγμή, καθ' ην ήθελον λαλήσει περί έθνους ή περί βασιλείας, να οικοδομήσω και να φυτεύσω, **10** εάν κάμη κακόκν ενώπιόν μου, ώστε να μη υπακούη της φωνής μου, τότε θέλω μετανοήσει περί του καλού, με το οποίον είπα ότι θέλω αγαθοποιήσει αυτό. **11** Και τώρα ειπέ προς τους άνδρας Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ ετοιμάζω κακόκν καθ' υμών και βουλεύομαι βουλήν καθ' υμών· επιστρέψατε λοιπόν έκαστος από της πονηράς οδού αυτού και διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις υμών. **12** Οι δε είπον, Εις μάτην· διότι οπίσω των διαβουλίων ημών θέλομεν περιπατεί και έκαστος τας ορέξεις της καρδιας αυτού της πονηράς θέλομεν πράξει. **13** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ερωτήσατε τώρα μεταξύ των εθνών, τις ήκουσε τοιαύτα; η παρθένος του Ισραήλ έκαμε φρικτά σφόδρα. **14** Θέλει τις αφήσει τον χιονώδη λίβανον διά τον βράχον της πεδιάδος; ή θέλουσιν εγκαταλίπει τα δροσερά εκρέοντα ύδατα διά τα μακρόθεν ερχόμενα; **15** Αλλ'· ο λαός μου εληρομόνησεν εμέ, εθυμιάσεν εις την ματαιότητα και

προσέκοψαν εν ταις οδοίς αυτών, ταις αιωνίοις τρίβοις, διά να περιπατώσιν εν τρίβοις οδού μη εξωμαλισμένης **16** διά να καταστήσωσι την γην αυτών ερήμωσιν και χλευασμόν αιώνιον· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει μένει έκθαμβος και σείει την κεφαλήν αυτού. **17** Θέλω διασκορπίσει αυτούς έμπροσθεν του εχθρού ως καυτικούς άνεμος θέλω δείξει εις αυτούς νάτα και ουχί πρόσωπον εν τη ημέρα της συμφοράς αυτών. **18** Τότε είπον, Έλθετε και ας συμβουλευθώμεν βουλάς κατά του Ιερεμίου· διότι νόμος δεν θέλει χαθή από ιερέως ουδέ βουλή από σοφού ουδέ λόγος από προφήτου· έλθετε και ας πατάξωμεν αυτόν με την γλώσσαν και ας μη προσέξωμεν εις μηδένα των λόγων αυτού. **19** Πρόσεξον εις εμέ, Κύριε, και άκουσον την φωνήν των διαφιλονεικούντων με εμέ. **20** Θέλει ανταποδοθή κακόν αντί καλού; διότι έσκαψαν λάκκον διά την ψυχήν μου. Ενθυμήθητι ότι εστάθην ενώπιόν σου διά να λαλήσω υπέρ αυτών αγαθά, διά να αποστρέψω τον θυμόν σου απ' αυτών. **21** Διά τούτο παράδος τους υιούς αυτών εις την πείναν και dos αυτους εις χειράς μαχαίρας, και ας γείνωσιν αι γυναίκες αυτών άτεκνοι και χήραι και οι άνδρες αυτών ας θανατωθώσιν· οι νεανίσκοι αυτών ας πέσωσι διά μαχαίρας εν τη μάχη. **22** Ας ακουστή κραυγή εκ των οικιών αυτών, όταν φέρης εξαίφνης επ' αυτούς ληλητάς· διότι έσκαψαν λάκκον διά να με πιάσωσι και έκρυψαν παγίδας διά τους πόδας μου. **23** Σν δε, Κύριε, γνωρίζεις πώςαν την κατ' εμού βουλήν αυτών εις το να με θανατώσωσι· μη συγχωρήσης την ανομίαν αυτών, και την αμαρτίαν αυτών μη εξαλειψής απ' έμπροσθέν σου· αλλά ας καταστραφώσιν ενώπιόν σου· ενεργήσον κατ' αυτών εν τω καιρώ του θυμού σου.

19 Ούτω λέγει Κύριος· Ύπαγε και απόκτησον λάγνηνον πληλίνην κεραμέως, και φέρε τινάς εκ των πρεσβυτέρων του λαού και εκ των πρεσβυτέρων των ιερέων· **2** και έξελθε εις την φάραγγα του υιού Εννόμ, την πλησίον την εισόδου της ανατολικής πύλης, και διακίηρξον εκεί τους λόγους, τους οποίους θέλω λαλήσει προς σε. **3** Και ειπέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω φέρει επί τον τόπον τούτον κακά, τα οποία παντός ακούοντος θέλουσιν ηχησει τα ώτα αυτού. **4** Διότι εγκατέλιπον εμέ και εβεβήλωσαν τον τόπον τούτον και εθυμίασαν εν αυτώ εις άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαν, αυτοί και οι πατέρες αυτών και οι βασιλείς Ιούδα, και εγέμισαν τον τόπον τούτον από αίματος αίθων. **5** Και ιωκοδόμησαν τους υψηλούς τόπους του Βάαλ, διά να καιώσι τους υιούς αυτών εν πυρί, ολοκαυτώματα προς τον Βάαλ· το οποίον δεν προσέταξα ουδέ ελάλησα ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου. **6** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και ο τόπος ούτος δεν θέλει καλεισθαι πλέον Τοφρέθ ουδέ Φάραγξ του υιού Εννόμ, αλλ' Η φάραγξ της σφαγής. **7** Και θέλω ματαιώσει την βουλήν του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ εν τω τόπω τούτω και θέλω κάμει αυτούς να πείσωσι διά μαχαίρας έμπροσθεν των εχθρών αυτών και διά των χειρών των ζητούντων την ζωήν αυτών· τα δε πτώματα αυτών θέλω δώσει βρώσιν εις

τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γης. **8** Και θέλω καταστήσει την πόλιν ταύτην ερήμωσιν και συριγμόν· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει μένει έκθαμβος και θέλει συρίζει διά πάσας τας πληγάς αυτής. **9** και θέλω κάμει αυτούς να φάγωσι την σάρκα των υιών αυτών και την σάρκα των θυγατέρων αυτών, και θέλουσι φάγει έκαστος την σάρκα του φίλου αυτού εν τη πολιορκία και στενοχωρία, με την οποίαν οι εχθροί αυτών και οι ζητούντες την ζωήν αυτών θέλουσι στενοχωρήσει αυτούς. **10** Τότε θέλεις συντρίψει την λάγνηνον έμπροσθεν των ανδρών των εξελθόντων μετά σου· **11** και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Ούτω θέλω συντρίψει τον τούτον και την πόλιν ταύτην, καθώς συντρίψει τις το αγγείον του κεραμέως, το οποίον δεν δύναται να διορθωθή πλέον· και θέλουσι θάπτει αυτούς εν Τοφρέθ, εωσου να μη υπάρχει τόπος εις ταφήν. **12** Ούτω θέλω κάμει εις τον τόπον τούτον, λέγει Κύριος, και εις τους κατοίκους αυτού, και θέλω κάμει την πόλιν ταύτην ως την Τοφρέθ· **13** και οι οικίοι της Ιερουσαλήμ και οι οικίοι των βασιλέων του Ιούδα θέλουσι μιανθή, καθώς ο τόπος της Τοφρέθ μετά πασών των οικιών, επί των δωματων των οποίων εθυμίασαν προς άπασαν την στρατιάν του ουρανού και έκαμαν σπονδάς εις άλλους θεούς. **14** Τότε ήλθεν ο Ιερεμίας εκ της Τοφρέθ, όπου ο Κύριος απέστειλεν αυτόν διά να προφητεύη και σταθείς εν τη αυλή του οικου του Κυρίου είπε προς πάντα τον λαόν, **15** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω φέρει επί την πόλιν ταύτην και επί πάσας τας κώμας αυτής πάντα τα κακά όσα ελάλησα κατ' αυτής· διότι εσκήληρναν τον τράχηλον αυτών, ώστε να μη ακούσωσι τους λόγους μου.

20 Ο δε Πασχώρ, ο υιός του Ιμμήρ ο ιερεύς, ο και προϊστάμενος εν τω οικώ του Κυρίου, ήκουσε τον Ιερεμίαν προφητεύοντα τους λόγους τούτους. **2** Και επάταξεν ο Πασχώρ Ιερεμίαν τον προφήτην και έβαλεν αυτόν εις το δεσμοπήριον το εν τη άνω πύλη του Βενιαμίν, το εν τω οικώ του Κυρίου. **3** Και την επαύριον εξήγαγεν ο Πασχώρ τον Ιερεμίαν εκ του δεσμοπηρίου. Και ο Ιερεμίας είπε προς αυτόν, Ο Κύριος δεν εκάλεσε το όνομά σου Πασχώρ, αλλά Μαγόρ-μισααβίβ. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω σε κάμει τρόμον εις σεαυτόν και εις πάντας τους φίλους σου· και θέλουσι πέσει διά της μαχαίρας των εχθρών αυτών και οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί τούτο· και θέλω δώσει πάντα τον Ιούδαν εις την χειρά του βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει φέρει αυτούς αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα και θέλει πατάξει αυτούς εν μαχαίρα. **5** Και θέλω δώσει πάσαν την δύναμιν της πόλεως ταύτης και πάντας τους κόπους αυτής και πάντα τα πολύτιμα αυτής και πάντας τους θησαυρούς των βασιλέων Ιούδα θέλω δώσει εις την χειρά των εχθρών αυτών, και θέλουσι λεηλατήσει αυτούς και λάβει αυτούς και φέρει αυτούς εις την Βαβυλώνα. **6** Και συ, Πασχώρ, και πάντες οι κατοικούντες εν τω οικώ σου, θέλετε υπάγει εις αιχμαλωσίαν· και θέλεις ελθεί εις την Βαβυλώνα, και εκεί θέλεις αποθάνει και εκεί θέλεις ταφή, συ και πάντες οι φίλοι σου, εις τους οποίους προεφρήτευσας ψευδώς.

7 Κύριε, με εδελέασας και εδελείσθην· υπερίσχυσας κατ' εμού και κατίσχυσας έγινα χλευασμός όλην την ημέραν· πάντες με εμπαίζουσι. 8 Διότι αφού ήνοιξα στόμα, βού, φωνάζω βίαν και αρπαγήν· όθεν ο λόγος του Κυρίου έγένειεν εις εμέ προς ονειδισμόν και προς χλευασμόν όλην την ημέραν. 9 Και είπα, Δεν θέλω αναφέρει περί αυτού ουδέ θέλω λαλήσει πλέον εν τω ονόματι αυτού· όμως ο λόγος αυτού ήτο εν τη καρδία μου ως καιόμενον πυρ περιεκλεισμένων εν τοις οστέοις μου, και απέκαμον χαλινώνων εμαυτόν και δεν ηδυνάμην πλέον. 10 Διότι ήκουσα ύβριν παρά πολλών· τρόμος πανταχόθεν· Κατηγορήσατε, λέγουσι, και θέλομεν κατηγορήσει αυτόν. Πάντες οι ειρηνεύοντες μετ' εμού παρεφύλαττον το πρόσκομαί μου, λέγοντες, Ίσως δελεασθή, και θέλομεν υπερίσχυσει εναντίον αυτού και εκδικηθή κατ' αυτού. 11 Αλλ' ο Κύριος είναι μετ' εμού ως ισχυρός πολεμιστής· διά τούτο οι διώκταί μου θέλουσι προσκόψει και δεν θέλουσιν υπερίσχυσει· θέλουσι καταισχυνθή σφόδρα· διότι δεν ενόησαν· η αιώνιος αισχύνη αυτών δεν θέλει λησμονηθή. 12 Αλλά, Κύριε των δυνάμεων, ο δοκιμάζων τον δίκαιον, ο βλέπων τους νεφρούς και την καρδίαν, ας ιδω την εκδίκησίν σου επ' αυτούς· διότι εις σε εφανέρωσα την κρίσιν μου. 13 Ψάλλετε εις τον Κύριον, ανιείτε τον Κύριον· διότι ηλευθέρωσε την ψυχήν του πτωχού εκ χειρός πονηρευομένων. 14 Επικατάρατος η ημέρα, καθ' ην γεννήθη· η ημέρα καθ' ην η μήτηρ μου με εγέννησεν, ας μη ήναι ευλογημένη. 15 Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις ευηγγελίαστο προς τον πατέρα μου, λέγων, Εγεννήθη εις σε παιδίον άρσεν, ευφραίνων αυτόν σφόδρα. 16 Και ας ήναι ο άνθρωπος εκείνος ως αι πόλεις, τας οποίας ο Κύριος κατέστρεψε και δεν μετεμελήθη· και ας ακούσει κραυγήν του πρωϊ και αλαλαγμόν εν μεσημβρία. 17 Διά τι δεν εθανατώθην εκ μήτρας; ή η μήτηρ μου δεν έγεινε τάφος εις εμέ και η μήτρα αυτής δεν με εβάστασεν εις αιώνιον σύλληψιν; 18 διά τι εξήλθον εκ της μήτρας, διά να βλέπω μόχθον και λύπην και να τελειώσωσιν αι ημέραι μου εν αισχύνη;

21 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερειάν παρά Κυρίου, ότε απέστειλε προς αυτόν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Πασχώρ υιόν του Μελχίου και τον Σοφονίαν υιόν του Μασάου τον ιερέα, λέγων, 2 Ερώτησον, παρακαλώ, τον Κύριον περί ημών· διότι Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας ήγειρε πόλεμον καθ' ημών· ίσως ο Κύριος ενεργήση εις ημάς κατά πάντα τα θαυμάσια αυτού, ώστε να απέλθη αφ' ημών. 3 Τότε είπε προς αυτούς ο Ιερειάς, Ούτω θέλετε ειπέι προς τον Σεδεκίαν. 4 Ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ στρέφω εις τα όπισω τα όπλα του πολέμου τα εν ταις χερσίν υμών, με τα οποία σεις πολεμείτε κατά του βασιλέως της Βαβυλώνας και των Χαλδαιών, οίτινες σας πολιορκούν έξωθεν των τειχών και θέλω συνάξει αυτούς εις το μέσον της πόλεως ταύτης. 5 Και εγώ θέλω πολεμήσει εναντίον σας με χείρα εξηπλωμένη και με βραχίονα κραταιόν και θυμόν και με αγανάκτησιν και με οργήν μεγάλην. 6 Και θέλω πατάξει τους κατοίκους της πόλεως ταύτης και άνθρωπον και κτήνος υπό λοιμού μεγάλο θέλουσιν αποθάνει. 7 Και μετά ταύτα,

λέγει Κύριος, θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και τους δούλους αυτού και τον λαόν και τους εναπολειφθέντας εν τη πόλει ταύτη από του λοιμού, από της μαχαίρας και από της πείνης, εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, και εις την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών· και αυτός θέλει πατάξει αυτούς εν στόματι μαχαίρας δεν θέλει φεισθή αυτούς· ουδέ θέλει οικτιρείει ουδέ θέλει σπλαγχνισθή αυτούς. 8 Και προς τον λαόν τούτον θέλεις ειπέι, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, έθεσα ενώπιόν σας την οδόν της ζωής και την οδόν του θανάτου. 9 Όστις κάθηται εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας και υπό πείνης και υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη και προχωρήσει προς τους Χαλδαίους οίτινες σας πολιορκούσι, θέλει ζήσει και η ζωή αυτού θέλει είσθαι ως λάφυρον εις αυτόν. 10 Διότι έστησα το πρόσωπόν μου εναντίον της πόλεως ταύτης προς κακόν και ουχί προς καλόν, λέγει Κύριος· θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει κατακάψει αυτήν εν πυρί. 11 Περί δε του οίκου του βασιλέως του Ιούδα, ειπέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· 12 οίκος Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος· Κρίνετε κρίσιν το πρωϊ και ελευθερόνετε τον γεγυμνωμένον εκ της χειρός του δυνάστου, μήποτε η οργή μου εξέλθη ως πυρ και εκκαυθή, χωρίς να υπάρχη ο σβέσων, εξ αιτίας της κακίας των έργων σας. 13 Ιδού, εγώ είμαι εναντίον εις σε, λέγει Κύριος, την καθημένην εν τη κοιλάδι και εν τω βράχω της πεδιάδος, εναντίον εις εσάς τους λέγοντας, Τις θέλει καταβή εναντίον ημών, ή τις θέλει εισέλθει εις τας κατοικίας ημών; 14 Και θέλω σας τιμωρήσει κατά τον καρπόν των έργων σας, λέγει Κύριος· και θέλω ανάψει πυρ εν τω δάσει αυτής και θέλει καταφάγει πάντα τα περίεξ αυτής.

22 Ούτω λέγει Κύριος· Κατάβηθι εις τον οίκον του βασιλέως του Ιούδα και λάλησον εκεί τον λόγον τούτον, 2 και ειπέ, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου, βασιλεύ του Ιούδα, ο καθημένος επί του θρόνου του Δαβίδ, συ και οι δούλοι σου και ο λαός σου, οι εισερχόμενοι διά των πυλών τούτων· 3 Ούτω λέγει Κύριος· Κάμνετε κρίσιν και δικαιοσύνην και ελευθερόνετε τον γεγυμνωμένον εκ της χειρός του δυνάστου· και μη αδικείτε μηδέ καταδυναστεύετε τον ξένον, τον ορφανόν και την χήραν και αίμα αθών μη χύνετε εν τω τόπω τούτω. 4 Διότι εάν τώντι κάμνητε τον λόγον τούτον, τότε θέλουσιν εισέλθει διά των πυλών του οίκου τούτου βασιλείς καθημένοι επί του θρόνου του Δαβίδ, εποχούμενοι επί αμαζών και ίππων, αυτοί και οι δούλοι αυτών και ο λαός αυτών. 5 Αλλ' εάν δεν ακούσητε τους λόγους τούτους, ομνύω εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι ο οίκος ούτος θέλει κατασταθή έρημος. 6 Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τον οίκον του βασιλέως του Ιούδα. Συ είσαι Γαλαάδ εις εμέ και κορυφή του Λιβάνου· αλλά θέλω σε καταστήσει ερημίαν, πόλεις ακατοικήτους. 7 Και θέλω ετοιμάσει εναντίον σου εξολοθρευτάς, έκαστον μετά των όπλων αυτού· και θέλουσι κατακόψει τας εκλεκτάς κέδρους σου και ρίψει εις το πυρ. 8 Και πολλά έθνη θέλουσι διαβή διά της πόλεως ταύτης και θέλουσιν

ειπεί έκαστος προς τον πλησίον αυτού, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις ταύτην την μεγάλην πόλιν; **9** Και θέλουσιν αποκριθῆ, Διότι εγκατέλιπον την διαθήκην Κυρίου του Θεού αυτών και προσεκύνησαν άλλους θεούς και ελάτρευσαν αυτούς. **10** Μη κλαίετε τον αποθανόντα και μη θρηνείτε αυτόν· κλαύσατε πικρώς τον εξερχόμενον, διότι δεν θέλει επιστρέψει πλέον και ιδεί την γην της γενήσεως αυτού. **11** Διότι ούτω λέγει Κύριος περί του Σαλλούμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, του βασιλευόντος αντί Ιωσίου του πατρός αυτού, όστις εξήλθεν εκ του τόπου τούτου· Δεν θέλει επιστρέψει εκεί πλέον, **12** αλλά θέλει αποθάνει εν τω τόπω όπου έφεραν αυτόν αιχμάλωτων, και δεν θέλει ιδεί πλέον την γην ταύτην. **13** Ουαί εις τον οικοδομούντα τον οίκον αυτού ουχι εν δικαιοσύνη και τα υπερώα αυτού ουχι εν ευθύτητι, τον μεταχειριζόμενον την εργασίαν του πλησίον αυτού αμισθί και μη αποδίδοντα εις αυτόν τον μισθόν του κόπου αυτού, **14** τον λέγοντα, θέλω οικοδομήσει εις εμαυτών οίκον μέγαν και υπερώα ευρύχωρα, και ανοίγοντα εις εαυτών παράθυρα και στεγάζοντα με κέδρον και χρωματίζοντα με μίλτον. **15** Θέλεις βασιλεύει, διότι εγκλείεις σεαυτόν εις κέδρον; ο πατήρ σου δεν έτρωγε και έπινε, και επειδή έκαμεν κρίσιν και δικαιοσύνην, ευημέρει; **16** Έκρινε την κρίσιν του πτωχού και του πένητος και τότε ευημέρει· δεν ήτο τούτο να με γνωρίζη; λέγει Κύριος. **17** Αλλ' οι οφθαλμοί σου και η καρδιά σου δεν είναι παρά εις την πλεονεξίαν σου και εις το να εκχέης αίμα αθών και εις την δυναστείαν και εις την βίαν, διά να κάμνης ταύτα. **18** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα· Δεν θέλουσι κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί αδελφῆ μου Ουαί αδελφῆ δεν θέλουσι κλαύσει αυτόν, λέγοντες, Ουαί κύριε ή, Ουαί δόξα **19** Θέλει ταφή ταφῆν όνου, συρόμενος και ριπτόμενος πέραν των πυλών της Ιερουσαλήμ. **20** Ανάβηθι εις τον Λίβανον και βόησον και ύψωσον την φωνήν σου προς την Βασάν και βόησον από Αβαρίμ· διότι ηφανίσθησαν πάντες οι ερασταί σου. **21** Ελάλησα προς σε εν τη ευημερία σου, αλλ' είπας, Δεν θέλω ακούσει· ούτος εστάθη ο τρόπος σου εκ νεότητός σου, ότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν μου. **22** Ο άνεμος θέλει καταβοσκήσει πάντας τους ποιμένας σου και οι ερασταί σου θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν· τότε, ναι, θέλεις αισχυνθῆ και εντραπή διά πάσας τας ασεβείας σου. **23** Συ ήτις κατοικείς εν τω Λιβάνω, ήτις κάμνεις την φωλεάν σου εν ταις κέδροις, πόσον αξιοθρήνητος θέλεις είσθαι, όταν έλθωσι λύπαι επί σε, ωδίνες ως τικτούσης. **24** Ζω εγώ, λέγει Κύριος, και εάν ο Χονίας, ο υιός του Ιωακείμ, βασιλεύς του Ιούδα, ήθελε γενέσει σφραγίς επί την δεξιάν μου χείρα, και εκείθεν ήθελον σε αποσπάσει· **25** και θέλω σε παραδώσει εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν σου και εις την χείρα εκείνων, των οποίων το πρόσωπον φοβείσαι, ναι, εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνης και εις την χείρα των Χαλδαίων. **26** Και θέλω αποριψεί σε και την μητέρα σου, ήτις σε εγέννησεν, εις γην ξένην όπου δεν εγεννήθητε, και εκεί θέλετε αποθάνει. **27** Εις δε την γην, εις την οποίαν η ψυχή αυτών επιθυμεί να επιστρέψωσιν, εκεί δεν θέλουσιν επιστρέψει.

28 Ο άνθρωπος ούτος ο Χονίας κατεστάθη είδωλον καταπεφρονημένον και συντετριμένον; σκεύος, εν ω δεν υπάρχει χάρις; διά τι απεβλήθησαν, αυτός και το σπέρμα αυτού, και ερρίφθησαν εις τόπον, τον οποίον δεν γνωρίζουσιν; **29** Ω γη, γη, γη, άκουε τον λόγον του Κυρίου. **30** Ούτω λέγει Κύριος· Γράψατε τον άνθρωπον τούτον άτεκνον, άνθρωπον όστις δεν θέλει ευοδοθῆ εν ταις ημεραίς αυτού· διότι δεν θέλει ευοδοθῆ εκ του σπέρματος αυτού άνθρωπος κακήμενος επί τον θρόνον του Δαβίδ και εξουσιάζων πλέον επί του Ιούδα.

23 Ουαί εις τους ποιμένας τους φθείροντας και διασκορπίζοντας τα πρόβατα της βοσκῆς μου, λέγει Κύριος. **2** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, κατά των ποιμένων, οίτινες ποιμαίνουσι τον λαόν μου. Ζεις διεσκορπίσατε τα πρόβατά μου και απεδιώξατε αυτά και δεν επεσκέφθητε αυτά· ιδού, εγώ θέλω επισκεφθῆ εφ' υμάς την κακίαν των έργων υμών, λέγει Κύριος. **3** Και εγώ θέλω συναΐξει το υπόλοιπον των προβάτων μου εκ πάντων των τόπων, όπου εδίδωξα αυτά, και θέλω επιστρέψει αυτά πάλιν εις τας βοσκάς αυτών, και θέλουσι καρποφορήσει και πληθυνθῆ. **4** και θέλω καταστήσει ποιμένας επ' αυτά και θέλουσι ποιμαίνει αυτά· και δεν θέλουσι φοβηθῆ πλέον ουδέ τρομάξει ουδέ εκλείψει, λέγει Κύριος. **5** Ιδού, έρχονται ημεραί, λέγει Κύριος, και θέλω ανεγειρεί εις τον Δαβίδ βλαστόν δίκαιον, και βασιλεύς θέλει βασιλεύσει και ευημερήσει και εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γης. **6** Εν ταις ημεραίς αυτού ο Ιουδάς θέλει σωθῆ και ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία· και τούτο είναι το όνομα αυτού, με το οποίον θέλει ονομασθῆ, Ο Κύριος η δικαιοσύνη ημών. **7** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημεραί, λέγει Κύριος, και δεν θέλουσιν ειπέ πλέον, Ζη ο Κύριος, όστις ανήγαγε τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου· **8** αλλά, Ζη ο Κύριος, όστις ανήγαγε και όστις έφερε το σπέρμα του οίκου Ισραήλ εκ της γης του βορρά και εκ πάντων των τόπων, όπου είχα διώξει αυτούς και θέλουσι κατοικήσει εν τη γη αυτών. **9** Ένεκεν των προφητών η καρδιά μου συντριβεται εντός μου· σαλεύονται πάντα τα οστά μου· είμαι ως άνθρωπος μεθύων και ως άνθρωπος συνεχόμενος υπό οίνου, εξ αιτίας του Κυρίου και εξ αιτίας των λόγων της αγιότητος αυτού. **10** Διότι η γη είναι πλήρης μοιχών· διότι εξ αιτίας του όρκου πενθεί η γῆ· εξηράνθησαν αι βοσκαί της ερήμου και η οδός αυτών έγεινε πονηρά και η δύναμις αυτών άδικος. **11** Διότι και ο προφήτης και ο ιερεύς εμολύνησαν· ναι, εν τω οίκω μου εύρηκα τας ασεβείας αυτών, λέγει Κύριος. **12** Διά τούτο η οδός αυτών θέλει είσθαι εις αυτούς ως ολίσθημα εν τω σκότει· θέλουσιν ωθηθῆ και πέσει εν αυτή· διότι θέλω φέρει κακόν επ' αυτούς εν τω ενιαυτώ της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. **13** Είδον μεν αφροσύνην εν ταις προφήταις της Σαμαρείας, προεφήτευσαν διά τον Βαάλ και επλάνων τον λαόν μου τον Ισραήλ. **14** αλλ' εν ταις προφήταις της Ιερουσαλήμ είδον φρίκην· μοιχεύουσι και περιπατοῦσιν εν ψεύδει και ενισχύουσι τας χείρας των κακούργων, ώστε ουδέεις επιστρέψει από της κακίας αυτού· πάντες ούτοι είναι εις εμέ ως Σόδομα και οι κάτοικοι αυτης ως Γόμορρα. **15** Διά τούτο ούτω λέγει ο

Κύριος των δυνάμεων κατά των προφητών· Ιδού, εγώ θέλω ψωμίσει αυτούς αφίνθιον και θέλω ποτίσει αυτούς ύδωρ χολής· διότι εκ των προφητών της Ιερουσαλήμ εξήλθεν ο μολυσμός εις άπαντα τον τόπον. **16** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Μη ακούετε τους λόγους των προφητών των προφητευόντων εις εσάς· ούτοι σας κάμνουσι ματαίους· λαλούσιν οράσεις από της καρδιάς αυτών, ουχί από στόματος Κυρίου. **17** Λέγουσι πάντες προς τους καταφορονόντας με, Ο Κύριος είπεν, Ειρήνη θέλει εΐσθαι εις εσάς· και λέγουσι προς πάντα περιπατούντα κατά τας ορέξεις της καρδιάς αυτού, Δεν θέλει ελθεΐ κακόν εφ' υμάς. **18** διότι τις παρεστάθη εν τη βουλή του Κυρίου και είδε και ήκουσε τον λόγον αυτού; τις επρόσεξεν εις τον λόγον αυτού και ήκουσεν; **19** Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίω εξήλθε με ορμήν, και ανεμοστρόβιλος ορμητικός θέλει εξορμήσει επί την κεφαλήν των ασεβών. **20** Ο θυμός του Κυρίου δεν θέλει αποστρέψει εωσού εκτελέση και εωσού κάμη τους στοχασμούς της καρδιάς αυτού· εν ταις εσχάταις ημεραίς θέλετε νοήσει τούτο εντελής. **21** Δεν απέστειλα τους προφήτας τούτους και αυτοί έτρεξαν· δεν ελάλησα προς αυτούς και αυτοί προεφήτευσαν· **22** αλλ' εάν ήθελον παρασταθί εν τη βουλή μου, τότε ήθελον κάμει τον λαόν μου να ακούση τους λόγους μου, και ήθελον αποστρέψει αυτούς από της πονηράς οδού αυτών και από της κακίας των έργων αυτών. **23** Θεός εγγύθεν είμαι εγώ, λέγει Κύριος, και ουχί Θεός μακρόθεν; **24** Δύναται τις να κρυφθή εν κρυφίοις τόποις και εγώ να μη ίδω αυτόν; λέγει Κύριος. Δεν πληρώ εγώ τον ουρανόν και την γην; λέγει Κύριος. **25** Ήκουσα τι λέγουσιν οι προφήται, οι προφητευόντες εν τω ονοματί μου ψεύδος, λέγοντες, Είδον ενύπνιον, ειδον ενύπνιον. **26** Έως τότε θέλει εΐσθαι εν τη καρδιά των προφητών των προφητευόντων ψεύδος; ναι, προφητεύουσι τας απάτας της καρδιάς αυτών· **27** οίτινες στοχάζονται να κάμωσι τον λαόν μου να λησμονήση το ονομά μου, διά των ενυπνίων αυτών τα οποία διηγούνται έκαστος προς τον πλησίον αυτού, καθώς ελησμονήσαν οι πατέρες αυτών το ονομά μου διά τον Βάαλ. **28** Ο προφήτης εις τον οποίον είναι ενύπνιον, ας διηγηθή το ενύπνιον· και εκείνος, εις τον οποίον είναι ο λόγος μου, ας λαλήση τον λόγον μου εν αληθεία. Τι είναι το άχυρον προς τον σίτον; λέγει Κύριος. **29** Δεν είναι ο λόγος μου ως πυρ; λέγει ο Κύριος· και ως σφύρα κατασυντριβουσα τον βράχον; **30** Διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οίτινες κλέπτουσι τους λόγους μου, έκαστος από του πλησίον αυτού. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οίτινες κινούσι τας γλώσσας αυτών και λέγουσιν, Αυτός λέγει. **32** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητευόντων ενύπνια ψευδή, λέγει Κύριος, οίτινες διηγούνται αυτά και πλανώσι τον λαόν μου με τα ψεύδη αυτών και με την αφροσύνην αυτών· ενώ εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέταξα αυτούς· διά τούτο ουδόλως θέλουσιν ωφελήσει τον λαόν τούτον, λέγει Κύριος. **33** Και εάν ο λαός ούτος ή ο προφήτης ή ο ιερεύς σε ερωτήσωσι, λέγοντες, Τι είναι το φορτίον του Κυρίου; τότε θέλεις ειπέ προς αυτούς, Τι το φορτίον; θέλω βεβαίως σας εγκαταλείψει, λέγει Κύριος. **34** Τον

δε προφήτην και τον ιερέα και τον λαόν, όστις είπη, Το φορτίον του Κυρίου, εγώ βεβαίως θέλω παιδεύσει τον άνθρωπον εκείνον και τον οίκον αυτού. **35** Ούτω θέλετε ειπέ, έκαστος προς τον πλησίον αυτού και έκαστος προς τον αδελφόν αυτού· Τι απεκριθή ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **36** Και φορτίον Κυρίου δεν θέλετε αναφέρει πλέον· επειδή το φορτίον θέλει εΐσθαι εις έκαστον ο λόγος αυτού· διότι διεστρέψατε τους λόγους του Θεου του ζώντος, του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεου ημών. **37** Ούτω θέλεις ειπέ προς τον προφήτην· Τι σοι απεκριθή ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **38** Αλλ' επειδή λέγετε, Το φορτίον του Κυρίου, διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Επειδή λέγετε τον λόγον τούτον, Το φορτίον του Κυρίου, εγώ δε απέστειλα προς εσάς, λέγων, Δεν θέλετε λέγει, Το φορτίον του Κυρίου· **39** διά τούτο, Ιδού, εγώ θέλω σας λησμονήσει παντελώς και θέλω απορρίψει υμάς και την πόλιν την οποίαν έδωκα εις υμάς και εις τους πατέρας υμών, από προσώπου μου· **40** και θέλω φέρει εφ' υμάς όνειδος αιώνιον, και καταισχύνην αιώνιον, ήτις δεν θέλει λησμονηθή.

24 Ο Κύριος έδειξεν εις εμέ και ιδού, δύο κάλαθοι σύκων κείμενοι έμπροσθεν του ναού του Κυρίου, αφού ηχημαλώτισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας Ιεχονίαν τον υιόν του Ιωακείμ, βασιλέα του Ιούδα, και τους άρχοντας του Ιούδα και τους ξυλουργούς και τους χαλκείς εξ Ιερουσαλήμ και έφεραν αυτούς εις την Βαβυλώνα. **2** Ο κάλαθος ο εις είχε σύκα κάλλιστα, ως τα σύκα τα πρώϊμα· ο δε κάλαθος άλλος σύκα κάκιστα, τα οποία διά την αχρειότητα δεν ετρώγοντο. **3** Και ειπέ Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις, Ιερεμία; Και ειπα, Σύκα· τά σύκα τα καλά είναι κάλλιστα, τα δε κακά κάκιστα, ώστε διά την αχρειότητα δεν τρώγονται. **4** Πάλιν έγνευσ λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Καθώς τα καλά ταύτα σύκα, ούτω θέλω επιμεληθή τους αιχμαλωτισθέντας εκ του Ιούδα, τους οποίους εξαπέστειλα εκ του τόπου τούτου εις την γην των Χαλδαίων διά καλόν. **6** Διότι θέλω επιστηρίξει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς διά καλόν, και θέλω αποκαταστήσει αυτούς εν τη γη ταύτη και οικοδομήσει αυτούς και δεν θέλω κατακρηνίσει, και θέλω φυτεύσει αυτούς και εν θέλω εκριζώσει. **7** Και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν διά να με γνωρίσωσιν, ότι εγώ είμαι ο Κύριος· και θέλουσιν εΐσθαι λαός μου και εγώ θέλω εΐσθαι Θεός αυτών· διότι θέλουσιν επιτρέψει εις εμέ εξ όλης καρδιάς αυτών. **8** Και καθώς τα σύκα τα κακά, τα οποία διά την αχρειότητα δεν τρώγονται, ούτω βεβαίως λέγει Κύριος, Ούτω θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και τους μεγιστάνας αυτού και το υπόλοιπον της Ιερουσαλήμ, το εναπολειφθέν εν τη γη ταύτη, και τους κατοικούντας εν τη γη της Αιγύπτου· **9** και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εις πάντα τα βασίλεια της γης προς κακόν, εις όνειδος και εις παροιμίαν, εις λοιδορίαν και εις κατάραν, εν πάσι τοις τόποις όπου θέλω διώξει αυτούς. **10** Και θέλω αποστειλεί προς αυτούς την μάχαιραν, την πείναν και τον λοιμόν, εωσού αφανισθώσιν επάνωθεν από της γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών.

25 Ο λόγος ο γεγόμενος προς τον Ιερεμίαν περι πάντος του λαού του Ιούδα εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, το οποίον ήτο το πρώτον έτος του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας **2** τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε προς πάντα τον λαόν του Ιούδα και προς πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, **3** Από του δεκάτου τρίτου έτους του Ιωσίου υιού του Αμών, βασιλέως του Ιούδα, έως της ημέρας ταύτης, ήτις είναι το εικοστόν τρίτον έτος, ο λόγος του Κυρίου έγεινε προς εμέ και ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωϊ και λαλών και δεν ηκούσατε. **4** Και απέστειλε Κύριος προς εσάς πάντας τους δούλους αυτού τους προφήτας, εγειρόμενος πρωϊ και αποστέλλων και δεν ηκούσατε ουδέ εκλίνετε το ωτίον σας διά να ακροασθήτε. **5** Οίτινες είπον, Στράφητε τώρα έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της κακίας των έργων σας, και κατοικήσατε επί της γης, την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις εσάς και εις τους πατέρας σας εις τον αιώνα του αιώνος. **6** και μη πορεύεσθε όπως άλλων θεών, διά να λατρεύητε και να προσκυνήτε αυτούς, και μη με παροργίζετε με τα έργα των χειρών σας και δεν θέλω σας κάμει κακόν. **7** Αλλά δεν μου ηκούσατε, λέγει Κύριος· διά να με παροργίσητε με τα έργα των χειρών σας προς κακόν σας. **8** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Επειδή δεν ηκούσατε τους λόγους μου, **9** ιδού, εγώ θέλω αποστείλει και λάβει πάσας τας οικογενείας του βορρά, λέγει Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας τον δούλον μου, και θέλω φέρει αυτούς επί την γην ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής και επί πάντα ταύτα τα έθνη κύκλω, και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και καταστήσει αυτούς έκπληξιν και ερημώσεις αιωνίους. **10** Και θέλω αφαιρέσει απ' αυτών την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νόμφης, τον ήχον των μυλοπετρών και το φως του λύχνου. **11** Και πάσα αυτή η γη θέλει είσθαι εις ερήμωσιν και θάμβος, και τα έθνη ταύτα θέλουσι δουλεύσει τον βασιλέα της Βαβυλώνας εβδομήκοντα έτη. **12** Και όταν συμπληρωθώσι τα εβδομήκοντα έτη, θέλω ανταποδώσει επί τον βασιλέα της Βαβυλώνας και επί το έθνος εκείνο, λέγει Κύριος, την ανομίαν αυτών, και επί την γην των Χαλδαιών, και θέλω καταστήσει αυτήν ερήμωσιν αιώνιον. **13** Και θέλω φέρει επί την γην εκείνην πάντας τους λόγους μου, τους οποίους ελάλησα κατ' αυτής, άπαν το γεγραμμένον εν τω βιβλίω τούτω, το οποίον ο Ιερεμίας προεφήτευσε κατά πάντων των εθνών. **14** Διότι έθνη πολλά και βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει και αυτούς και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς κατά τας πράξεις αυτών και κατά τα έργα των χειρών αυτών. **15** Διότι ούτω λέγει προς εμέ Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λάβε το ποτήριον τούτο του οίνου του θυμού μου εκ της χειρός μου και πότισον εξ αυτού πάντα τα έθνη, προς τα οποία εγώ σε αποστέλλω. **16** και θέλουσι πίνει και θέλουσι παραχηγή και παραφρονήσει εξ αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει εν μέσω αυτών. **17** Τότε έλαβον το ποτήριον εκ της χειρός του Κυρίου και επότισα πάντα τα έθνη, προς τα οποία ο Κύριος με απέστειλε. **18** την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις του

Ιούδα και τους βασιλείς αυτού και τους μεγιστάνας αυτού, διά να καταστήσω αυτούς ερήμωσιν, θάμβος, συριγμόν και κατάραν, καθώς την ημέραν ταύτην· **19** τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και τους δούλους αυτού και τους μεγιστάνας αυτού και άπαντα τον λαόν αυτού, **20** και πάντα τον σύμμικτον λαόν και πάντας τους βασιλείς της γης Ουζ και πάντας τους βασιλείς της γης των Φιλισταίων και την Ασκάλωνα και την Γάζαν και την Ακκαρών και το υπόλοιπον της Αζώτου, **21** τον Εδώμ και τον Μωάβ και τον υιους Αμμών, **22** και πάντας τους βασιλείς της Τύρου και πάντας τους βασιλείς της Σιδώνος και τους βασιλείς των νήσων των πέραν της θαλάσσης, **23** την Δαιδάν και την Θαιμά και την Βουζ και πάντας τους περιεείροντας την κόμην· **24** και πάντας τους βασιλείς της Αραβίας και πάντας τους βασιλείς των συμμίκτων λαών των κατοικούντων εν τη ερήμω, **25** και πάντας τους βασιλείς της Ζιμβρί και πάντας τους βασιλείς της Ελάμ και πάντας τους βασιλείς των Μήδων, **26** και πάντας τους βασιλείς του βορρά τους μακράν και τους εγγύς, ένα μετά το άλλο, και πάντα τα βασίλεια της οικουμένης, τα επί προσώπου της γής και ο βασιλεύς της Σησάχ θέλει πίνει μετ' αυτούς. **27** Διά τούτο θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Πίετε και μεθύσατε και εμέσατε και πέσετε και μη σηκωθήτε, εξ αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει εν μέσω υμών. **28** Και εάν δεν ήλωσιν να λάβωσι το ποτήριον εκ της χειρός σου διά να πώσω, τότε θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εξάπαντος θέλετε πίνει. **29** Διότι ιδού, ενώ εγώ επί την πόλιν, επί της οποίας εκλήθη το όνομά μου, αρχίζω να φέρω κακόν, σεις θέλετε μείνει λοιπόν ατιμώρητοι; δεν θέλετε μείνει ατιμώρητοι, διότι εγώ θέλω καλέσει μάχαιραν επί πάντας τους κατοίκους της γης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **30** Διά τούτο, συ προφήτευσον κατ' αυτών πάντας τους λόγους τούτους και ειπέ προς αυτούς, Ο Κύριος θέλει βρυχησει εξ ύψους και εκέμψει την φωνήν αυτού από της γης κατοικίας της ακτίστητος αυτού· θέλει βρυχησει δυνατά επί της κατοικίας αυτού· θέλει βοήσει ως οι λιηνοπατούντες κατά πάντων των κατοίκων της γης. **31** Θόρυβος θέλει φθάσει έως των περάτων της γής διότι ο Κύριος έχει κρίσιν μετά των εθνών· αυτός διαδικάζεται μετά πάσης σαρκός θέλει παραδώσει τους ασεβείς εις μάχαιραν, λέγει Κύριος. **32** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, κακόν θέλει εξέλθει από έθνος εις έθνος και ανεμοστρόβιλος μέγας θέλει εγερθή εκ των άκρων της γης. **33** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσι κοίτεσθαι τεθνατωμένοι παρά Κυρίου απ' άκρου της γης έως άκρου της γής· δεν θέλουσι θρηνολογηθή ουδέ συναχηθή ουδέ ταφή· θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επί της επιφανείας της γης. **34** Ολολύξατε, ποιμένες, και αναβοήσατε· και κυλίσθητε εις το χώμα, οι έγκριτοι του ποιμνίου· διότι επληρώθησαν αι ημέραι σας διά την σφαγήν και διά τον σκορπισμόν σας, και θέλετε πέσει ως σκεύος εκλεκτόν. **35** Και θέλει λείψει η φυγή από των ποιμένων και η σωτηρία από των εγκρίτων του ποιμνίου. **36** Φωνή κραυγής των ποιμένων και ολολυγμός των εγκρίτων του ποιμνίου· διότι ο Κύριος ηφάνισε την βοσκήν αυτών. **37** Και αι ειρηνικαί

κατοικία καθ'εξουσίαν εξ αιτίας της φλογεράς οργής του Κυρίου. **38** Κατέλιπε το κατοικητήριον αυτού ως ο λέων, διότι η γη αυτών καταστάθη έρημος εξ αιτίας της αγριότητος του καταδυναστεύοντος και εξ αιτίας του θυμού της οργής αυτού.

26 Εν τη αρχή της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, έγεινεν ο λόγος ούτος παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος Στήθι εν τη αυλή του οικου του Κυρίου και λάλησον προς πάσας τας πόλεις του Ιούδα τας ερχομένας διά να προσκυνήσωσιν εν τω οίκω του Κυρίου, πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξα εις σε να λαλήσης προς αυτούς μη αφαιρέσης λόγον. **3** Ίσως θέλουσιν ακούσει και επιστρέψει έκάστος από της οδού αυτού της πονηράς και μετανοήσω περί του κακού, το οποίον βουλευόμαι να κάμω εις αυτούς διά την κακίαν των έργων αυτών. **4** Και θέλεις ειπέι προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος: Εάν δεν μου ακούσητε, ώστε να περιπατήτε εν τω νόμω μου, τον οποίον έθεσα έμπροσθέν σας, **5** να υπακούητε εις τους λόγους των δούλων μου των προφητών, τους οποίους απέστειλα προς εσάς εγειρόμενος πρωϊ και αποστέλλων, πλην σεις δεν ηκούσατε, **6** τότε θέλω καταστήσει τον οίκον τούτον ως την Σηλώ, και την πόλιν ταύτην θέλω καταστήσει κατάραν εις πάντα τα έθνη της γης. **7** Και ήκουσαν οι ιερείς και οι προφίται και πας ο λαός τον Ιερεμίαν, λαλούντα τους λόγους τούτους εν τω οίκω του Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιερεμίας έπαυσε λαλών πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος να λαλήση προς πάντα τον λαόν, οι ιερείς και οι προφίται και πας ο λαός συνέλαβον αυτόν λέγοντες, θέλεις εξάπαντος θανατωθή; **9** διά τι προσηύτευσας εν ονόματι Κυρίου λέγων, Ο οίκος ούτος θέλει είσθαι ως η Σηλώ και η πόλις αύτη θέλει ερημωθή ώστε να μη ήναι ο κατοικών; Και πας ο λαός συνήχη κατά τον Ιερεμίου εν τω οίκω του Κυρίου. **10** Και ακούσαντες οι άρχοντες του Ιούδα τα πράγματα ταύτα, ανέβησαν εκ του οικου του βασιλέως εις τον οίκον του Κυρίου και εκάθησαν εν τη εισόδω της νέας πύλης του Κυρίου. **11** Τότε οι ιερείς και οι προφίται ελάλησαν προς τους άρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγοντες, Κρίσις θανάτου πρέπει εις τον άνθρωπον τούτον, διότι προσηύτευσεν κατά της πόλεως ταύτης, ως ηκούσατε με τα ότα σας. **12** Και ελάλησεν ο Ιερεμίας προς πάντας τους άρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγων, Ο Κύριος με απέστειλε διά να προφητεύσω κατά του οικου τούτου και κατά της πόλεως ταύτης πάντας τους λόγους τους οποίους ηκούσατε. **13** Διά τούτο τώρα διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις υμών και υπακούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών και ο Κύριος θέλει μετανοήσει περί του κακού, το οποίον ελάλησε καθ' υμών. **14** Εγώ δε, ιδού, είμαι εν τας χερσίν υμών κάμειτε εις εμέ, όπως είναι καλόν και όπως άρεστόν εις τους οφθαλμούς υμών. **15** Πλην εξεύρετε μετά βεβαιότητος, ότι εάν με θανατώσητε, αίμα αθών θέλετε βεβαίως φέρει εφ' υμάς και επί την πόλιν ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής διότι τη αληθεία ο Κύριος με απέστειλε προς υμάς, διά να λαλήσω εις τα ότα υμών πάντας τους λόγους τούτους. **16** Τότε οι άρχοντες και άπας ο λαός είπον προς τους ιερείς και

προς τους προφίτας, δεν υπάρχει κρίσις θανάτου εις τον άνθρωπον τούτον· διότι εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών ελάλησε προς ημάς. **17** Τότε εσηκώθησαν τινές εκ των πρεσβυτέρων του τόπου και ελάλησαν προς άπασαν την συναγωγήν του λαού, λέγοντες, **18** Ο Μιχαίας ο Μωρασθίτης προσηύτευσεν εν ταις ημέραις Εζεκιίου βασιλέως του Ιούδα και ελάλησε προς πάντα τον λαόν του Ιούδα λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η Σιών θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων και το όρος του οικου ως υψηλοί τόποι δρυμού. **19** Μήπως ο Εζεκιίας ο βασιλεύς του Ιούδα και πας ο Ιούδας εθανάτωσαν αυτόν; δεν εφοβήθη τον Κύριον και παρεκάλει το πρόσωπον του Κυρίου, και ο Κύριος μετενόησε περί του κακού, το οποίον ελάλησε καθ' αυτών; Ημείς λοιπόν ηθέλωμεν προξενήσει μέγα κακόν κατά των ψυχών ημών. **20** Και προσέτι υπήρξεν άνθρωπος προφητεύων εν ονόματι Κυρίου, Ουρίας ο υιός του Σεμαΐου από Κιριάθ-ιαρείμ, και προσηύτευσεν κατά της πόλεως ταύτης και κατά της γης ταύτης κατά πάντας τους λόγους του Ιερεμίου. **21** Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ και πάντες οι δυνατοί αυτού και πάντες οι άρχοντες τους λόγους αυτού, ο βασιλεύς εξήτει να θανατώση αυτόν· ακούσας δε ο Ουρίας εφοβήθη και έφυγε και υπήγεν εις την Αίγυπτον. **22** Και απέστειλεν Ιωακείμ ο βασιλεύς άνδρας εις την Αίγυπτον, τον Ελναθάν υιόν του Αχβάρ και άνδρας μετ' αυτού εις την Αίγυπτον. **23** και εξήγαγον τον Ουρίαν εκ της Αιγύπτου και έφεραν αυτόν προς τον βασιλέα Ιωακείμ, και επάταξεν αυτόν εν μαχαίρα και έρριψε το πτώμα αυτού εις τους τάφους του όχλου. **24** Πλην η χειρ του Αχικάμ υιού του Σαφάν ήτο μετά του Ιερεμίας, διά να μη παραδώσωσιν αυτόν εις την χείρα του λαού ώστε να θανατώσωσιν αυτόν.

27 Εν τη αρχή της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, έγεινεν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος προς εμέ· Κάμει εις σεαυτόν δεσμά και ζυγούς και επίθεσ αυτά επί τον τράχηλόν σου. **3** και πέμψον αυτά προς τον βασιλέα του Εδώμ και προς τον βασιλέα του Μωάβ και προς τον βασιλέα των υιών Αμμών και προς τον βασιλέα της Τύρου και προς τον βασιλέα της Σιδωνός, διά χειρός των μηνυτών των ερχομένων εις την Ιερουσαλήμ προς τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα· **4** και πρόσταξον αυτούς να είπωσι προς τους κυρίου αυτών, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπέι προς τους κυρίου υμών· **5** Εγώ έκαμον την γην, τον άνθρωπον και τα ζώα τα επί προσώπου της γης, διά της δυνάμεώς μου της μεγάλης και διά του βραχιόνός μου του εξηπλωμένου και έδωκα αυτήν εις όντια νηδοκίησα. **6** Και τώρα εγώ έδωκα πάντας τούτους τους τόπους εις την χείρα του Ναβουχοδονόσου, βασιλέως της Βαβυλώνως, του δούλου μου και αυτά τα θηρία του αγρού έδωκα εις αυτόν διά να υπηρετώσιν αυτόν. **7** Και πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύσει εις αυτόν και εις τον υιόν αυτού και εις τον υιόν του υιού αυτού, εωσού έλθη ο καιρός της γης και αυτού, και έθνη πολλά και βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει αυτόν. **8** Και το έθνος και το

βασιλείον, το οποίον δεν θέλει δουλεύσει εις αυτόν τον Ναβουχοδονόσορ, τον βασιλέα της Βαβυλώνας, και το οποίον δεν θέλει βάλει τον τράχηλον αυτού υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας, το έθνος εκείνο θέλω τιμωρήσει, λέγει Κύριος, εν μαχαίρα και εν πείνη και εν λοιμώ, εωσού εξολοθρεύσω αυτό διά χειρός εκείνου. **9** Και σεις, μη ακούετε τους προφήτας σας μήτε τους μάντιες σας μήτε τους ενυπνιαστάς σας μήτε τους οιωνοσκόπους σας μήτε τους μάγους σας, οίτινες λαλούσι προς εσάς, λέγοντες, δεν θέλετε δουλεύσει εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας. **10** διότι αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς, διά να σας απομακρύνουσιν από της γης σας, και διά να σας διώξω και να απολεσθήτε. **11** το δε έθνος, το οποίον υποβάλη τον τράχηλον αυτού υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας και δουλεύση εις αυτόν, εκείνο θέλω αφήσει να μένη ακόμη εν τη γη αυτού, λέγει Κύριος και θέλει εργάζεσθαι αυτήν και κατοικεί εν αυτή. **12** Ελάλησα και προς τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα κατά πάντας τους λόγους τούτους, λέγων, Φέρετε τους τραχήλους σας υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας και δουλεύσατε εις αυτόν και εις τον λαόν αυτού, και θέλετε ζήσει. **13** Διά τι θέλετε να αποθάνητε, συ και ο λαός σου, εν μαχαίρα, εν πείνη και εν λοιμώ, καθώς ο Κύριος ελάλησε κατά του έθνους, το οποίον δεν δουλεύση εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας; **14** Διά τούτο, μη ακούετε τους λόγους των προφητών, οίτινες λαλούσι προς εσάς, λέγοντες Δεν θέλετε δουλεύσει εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας· διότι αυτοί προφητεύουσιν εις εσάς ψεύδος. **15** Διότι εγώ δεν απέστειλα αυτούς, λέγει Κύριος, και αυτοί προφητεύουσι ψευδώς εν τω ονόματί μου· διά να σας διώξω και να απολεσθήτε, σεις και οι προφήται οι προφητεύοντες προς εσάς. **16** Ελάλησα και προς τους ιερείς και προς πάντα τούτον τον λαόν λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Μη ακούετε τους λόγους των προφητών σας, οίτινες προφητεύουσι προς εσάς, λέγοντες, Ιδού, τα σκεύη του οίκου του Κυρίου θέλουσιν επανακομισθή εντός ολίγου από της Βαβυλώνας· διότι αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς. **17** Μη ακούετε αυτούς· δουλεύσατε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας και θέλετε ζήσει· διά τι η πόλις αυτή να ερημωθή; **18** Εάν δε αυτοί ήναι προφήται και εάν ο λόγος του Κυρίου ήναι μετ' αυτών, ας ικετεύσωσι τώρα τον Κύριον των δυνάμεων, ώστε τα σκεύη τα εναπολειφθέντα εν τω οίκω του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ να μη υπάγωσιν εις την Βαβυλώνα. **19** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων περί των στύλων και περί της θαλάσσης και περί των βάσεων και περί του υπολοίπου των σκευών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη, **20** τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας δεν έλαβεν, ότε έφερεν αιχμάλωτον τον Ιεχονίαν, υιόν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, από Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα και πάντας τους άρχοντας του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ· **21** μάλιστα ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περί των σκευών των εναπολειφθέντων εν τω οίκω του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ· **22** αυτά θέλουσι μετακομισθή εις την Βαβυλώνα και θέλουσιν εισθαι εκεί έως της ημέρας

καθ' ην θέλω επισκεφθή αυτά; λέγει Κύριος· τότε θέλω επαναφέρει αυτά και αποκαταστήσει αυτά εις τον τόπον τούτον.

28 Και εν τω αυτώ έτει, εν τη αρχή της βασιλείας του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, εν τω τεάρτω έτει, εν τω πέμπτω μηνί, Ανανίας ο υιός του Αζώρ ο προφήτης, ο από Γαβαών, ελάλησε προς εμέ εν τω οίκω του Κυρίου ενώπιον των ιερέων και παντός του λαού, λέγων, **2** Ούτως είπεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Συνέτριψα τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας. **3** Εν τω διαστήματι δύο ολοκλήρων ετών θέλω επαναφέρει εις τον τόπον τούτον πάντα τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας έλαβεν εκ του τόπου τούτου και έφερεν αυτά εις την Βαβυλώνα· **4** και εις τον τόπον τούτον θέλω επαναφέρει, λέγει Κύριος, Ιεχονίαν τον υιόν του Ιωακείμ τον βασιλέα του Ιούδα και πάντας τους αιχμαλώτους του Ιούδα, οίτινες εφέρθησαν εις την Βαβυλώνα· διότι θέλω συντρίψει τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας. **5** Και ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης προς τον προφήτην Ανανίαν ενώπιον των ιερέων και ενώπιον παντός του λαού του παρεστώτος εν τω οίκω του Κυρίου· **6** και είπεν Ιερεμίας ο προφήτης, Αμήν· ο Κύριος να κάμη ούτω ο Κύριος να εκπληρώση τους λόγους σου, τους οποίους συ προεφήτευσας, να επαναφέρη από της Βαβυλώνας εις τον τόπον τούτον τα σκεύη του οίκου του Κυρίου και παν ό, τι ηχημαλώσθη **7** Πλην άκουσον τώρα τον λόγον τούτον, τον οποίον εγώ λαλώ εις τα ώτα σου και εις τα ώτα παντός του λαού· **8** Οι προφήται, οίτινες εστάθησαν προ εμού και προ σου έκπαλαι, προεφήτευσαν και κατά πολλών τόπων και κατά μεγάλων βασιλείων, περί πολέμου και περί κακών και περί λοιμού· **9** ο προφήτης, όστις προφητεύει περί ειρήνης, όταν ο λόγος του προφήτου εκπληρωθή, τότε θέλει γνωρισθή ο προφήτης, ότι αληθώς απέστειλεν αυτόν ο Κύριος. **10** Τότε ο Ανανίας ο προφήτης έλαβε τον ζυγόν από του τραχήλου του προφήτου Ιερεμίου και συνέτριψεν αυτόν. **11** Και ελάλησεν ο Ανανίας ενώπιον παντός του λαού, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· κατά τούτον τον τρόπον θέλω συντρίψει τον ζυγόν του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, από του τραχήλου πάντων των εθνών εν τω διαστήματι δύο ολοκλήρων ετών. Και ο προφήτης Ιερεμίας υπήγχε την οδόν αυτού. **12** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν, αφού Ανανίας ο προφήτης συνέτριψε τον ζυγόν από του τραχήλου του προφήτου Ιερεμίου, λέγων, **13** Ύπαγε και ειπέ προς τον Ανανίαν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Συ συνέτριψας τους ζυγούς τους ζυλίνους· αλλ' αντί τούτων θέλεις κάμει ζυγούς σιδηρούς. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ζυγόν σιδηρούν έθεσα επί τον τράχηλον πάντων τούτων των εθνών διά να δουλεύωσιν εις τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνας και θέλουσι δουλεύσει εις αυτόν· και αυτά τα θηρία του αγρού έδωκα εις αυτόν. **15** Τότε είπεν Ιερεμίας ο προφήτης προς τον Ανανίαν τον προφήτην, Άκουσον τώρα, Ανανία· δεν σε απέστειλεν ο Κύριος· αλλά συ κάμνεις τον λαόν τούτον να ελπίζη εις ψεύδος. **16** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ

θέλω σε απορρίψει από προσώπου της γης εν τούτω τω έτει θέλεις αποθάνει, διότι ελάλησας στασιασμόν κατά του Κυρίου. **17** Και απέθανεν Ανανίας ο προφήτης εν εκείνω τω έτει, τον έβδομον μήνα.

29 Και ούτοι είναι οι λόγοι της επιστολής, την οποίαν Ιερεμίαις ο προφήτης έστειλεν από Ιερουσαλήμ προς τους υπολοίπους των πρεσβυτέρων της αιχμαλωσίας και προς τους ιερείς και προς τους προφήτας και προς πάντα τον λαόν, τον οποίον ο Ναβουχοδονόσορ έφερεν αιχμάλωτον από Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα, **2** αφού Ιερχονιά ο βασιλεύς και η βασίλισσα και οι ευνούχοι, οι άρχοντες του Ιουδα και της Ιερουσαλήμ και οι ξυλουργοί και οι χαλκείς εξήλθον από Ιερουσαλήμ, **3** διά χειρός Ελασά υιού του Σαφάν και του Γεμαρίου υιού του Χελκίου, τους οποίους Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιουδα απέστειλεν εις την Βαβυλώνα προς Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνας λέγων, **4** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, προς πάντας εκείνους, οίτινες εφέρθησαν αιχμάλωτοι, τους οποίους εγώ έκαμον να φερθώσιν αιχμάλωτοι από Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· **5** οικοδομήσατε οίκους και κατοικήσατε· και φυτεύσατε κήπους και φάγετε τον καρπόν αυτών· **6** λάβετε γυναίκας και γεννήσατε υιούς και θυγατέρας· και λάβετε γυναίκας διά τους υιούς σας και δότε τας θυγατέρας σας εις άνδρας και ας γεννήσωσιν υιούς και θυγατέρας και πληθύνθητε εκεί και μη σμικρυνθήτε· **7** και ζητήσατε την ειρήνην της πόλεως, όπου εγώ σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι, και προσεύχεσθε υπέρ αυτής προς τον Κύριον· διότι εν τη ειρήνη αυτής θέλετε έχει ειρήνην. **8** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ας μη απατώσιν υμάς οι προφήται υμών οι εν μέσω υμών και οι μάντιες υμών, και μη ακούετε τα ενύπνια υμών τα οποία υμάς ονειρεύεσθε· **9** διότι προφητεύουσι ψευδώς προς εμέ επί τω ονόματι μου· εγώ δεν απέστειλα αυτούς, λέγει Κύριος. **10** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ότι αφού πληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη εν Βαβυλώνι, θέλω επισκεφθή υμάς και θέλω εκτελέσει προς υμάς τον λόγον μου τον αγαθόν, να επαναφέρω υμάς εις τον τόπον τουτον. **11** Διότι εγώ γνωρίζω τας βουλάς τας οποίας βουλεύομαι περί υμών, λέγει Κύριος, βουλάς ειρήνης και ουχί κακού, διά να δώσω εις υμάς το προσδοκώμενον τέλος. **12** Τότε θέλετε κράζει προς εμέ και θέλετε υπάγει και προσευχηθή εις εμέ και θέλω σας εισακούσει. **13** Και θέλετε με ζητήσει και ευρει, όταν με εκζητήσητε εξ όλης της καρδιάς υμών. **14** Και θέλω ευρεθή από σας, λέγει Κύριος· και θέλω αποστρέψει την αιχμαλωσίαν σας και θέλω σας συνάζει εκ πάντων των εθνών και εκ πάντων των τόπων όπου σας εδίωξα, λέγει Κύριος· και θέλω σας επαναφέρει εις τον τόπον, όθεν σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι. **15** Επειδή είπτε, Ο Κύριος εσήκωσεν εις ημάς προφήτας εν Βαβυλώνι, **16** γνωρίσατε, ότι ούτω λέγει Κύριος περί του βασιλέως του καθημένου επί του θρόνου Δαβίδ και περί παντός του λαού του κατοικούντος εν τη πόλει ταύτη και περί των αδελφών σας, των μη εξελθόντων μεθ' υμών εις αιχμαλωσίαν· **17** ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω αποστείλει επ'

αυτούς την μάχαιραν, την πείναν και τον λοιμόν, και θέλω καταστήσει αυτούς ως τα σύκα τα αχρεία, τα οποία διά την αχρειότητα δεν τρώνονται. **18** Και θέλω καταδιώξει αυτούς εν μαχαίρα, εν πείνη και εν λοιμώ· και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γης, ώστε να ήναι κατάρα και θάμβος και συριγμός και όνειδος εν πάσι τοις έθνεσιν όπου εδίωξα αυτούς· **19** διότι δεν ήκουσαν τους λόγους μου, λέγει Κύριος, τους οποίους έστειλα προς αυτούς διά των δούλων μου των προφητών, εγειρόμενος πρωϊ και αποστέλλων· και δεν υπηκούσατε, λέγει Κύριος. **20** Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου, πάντες σεις οι αιχμαλωτισθέντες, τους οποίους εξαπέστειλα από Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα. **21** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περί του Αχαάβ υιού του Κωλαίου και περί του Σεδεκίου υιού του Μαασίου, οίτινες προφητεύουσι ψεύδη προς εσάς εν τω ονόματι μου· Ιδού, θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει πατάξει αυτούς ενώπιόν σας. **22** Και εξ αυτών θέλουσι λάβει κατάρν εν πάσι τοις αιχμαλώτοις του Ιουδα τοις εν Βαβυλώνι, λέγοντες, Ο Κύριος να σε κάμη ως τον Σεδεκίαν και ως τον Αχαάβ, τους οποίους ο βασιλεύς της Βαβυλώνας έψησεν εν πυρί· **23** διότι έπραξαν αφροσύνην εν Ισραήλ και εμοίχευον τας γυναίκας των πλησίων αυτών και ελάλουν λόγους ψευδείς εν τω ονόματι μου, τους οποίους δεν προσέταξα εις αυτούς· και εγώ εξεύρω και είμαι μάρτυς, λέγει Κύριος. **24** Και προς Σεμαϊαν τον Νεαιλαμίτην θέλεις λαλήσει, λέγων, **25** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Επειδή συ απέστειλας επιστολάς εν τω ονόματι σου προς πάντα τον λαόν τον εν Ιερουσαλήμ και προς τον Σοφονίαν τον υιόν του Μαασίου τον ιερέα και προς πάντας τους ιερείς, λέγων, **26** Ο Κύριος σε κατέστησεν ιερέα αντί Ιωδαέ του ιερέως, διά να ήσθε επιστάται εις τον οίκον του Κυρίου επί πάντα άνθρωπον μαινόμενον και προφητεύοντα, διά να βάλλης αυτόν εις φυλακήν και εις δεσμά· **27** τώρα λοιπόν διά τι δεν ήλεγξας Ιερεμίαν τον εξ Αναθώθ, όστις προφητεύει εις εσάς; **28** επειδή αυτός διά τούτο επέστειλε προς ημάς εις την Βαβυλώνα, λέγων, Η αιχμαλωσία αυτή είναι μακρά· οικοδομήσατε οικίας και κατοικήσατε· και φυτεύσατε κήπους και φάγετε τον καρπόν αυτών. **29** Και Σοφονιάς ο ιερεύς ανέγνωσε την επιστολήν ταύτην εις επήκοον του Ιερεμίου του προφήτου. **30** Και έγινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **31** Απόστειλον προς πάντας τους αιχμαλώτους, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος περί Σεμαϊά του Νεαιλαμίτου. Επειδή ο Σεμαϊάς προεφήτευσε προς εσάς και εγώ δεν απέστειλα αυτόν και σας έκαμε να ελπίζητε εις ψεύδος, **32** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω επισκεφθή Σεμαϊαν τον Νεαιλαμίτην και το σπέρμα αυτού· αυτός δεν θέλει έχει άνθρωπον κατοικούντα μεταξύ του λαού τούτου, ουδέ θέλει ιδεί το καλόν, το οποίον εγώ θέλω κάμει εις τον λαόν μου, λέγει Κύριος· διότι ελάλησε στασιασμόν κατά του Κυρίου.

30 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ούτως είπε Κύριος ο Θεός

του Ισραήλ, λέγων, Γράψον εις σεσατόν εν βιβλίω πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σέ 3 διότι, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ και Ιούδα, λέγει Κύριος και θέλω επιστρέψει αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών, και θέλουσι κυριεύσει αυτήν. 4 Και ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησε Κύριος περί του Ισραήλ και περί του Ιούδα. 5 Διότι ούτω λέγει Κύριος Ηκούσαμεν φωνήν τρομεράν, φόβον και ουχί ειρήνην. 6 Ερωτήσατε τώρα και ιδέτε, εάν άρσεν τίκτη διά τι βλέπω έκαστον άνδρα με τας χείρας αυτού επί την οσφύν αυτού, ως τίκτουσαν, και πάντα τα πρόσωπα εστράφησαν εις ωχράσι; 7 Ουαί· διότι μεγάλη είναι η ημέρα εκείνη· ομοία αυτής δεν υπήρξε και είναι καιρός της στενωχωρίας του Ιακώβ· πλην θέλει σωθή εξ αυτής. 8 Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου και θέλω διασπάσει τα δεσμά σου και ξένοι δεν θέλουσι πλέον καταδουλώσει αυτόν· 9 αλλά θέλουσι δουλεύει Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών, τον οποίον θέλω αναστήσει εις αυτούς. 10 Συ δε μη φοβού, δούλέ μου Ιακώβ, λέγει Κύριος· μηδέ δειλιάσης, Ισραήλ· διότι, ιδού, θέλω σε σώσει από του μακρουνού τόπου και το σπέρμα σου από της γης της αιχμαλωσίας αυτών και ο Ιακώβ θέλει επιστρέψει και θέλει ησυχάσει και αναπαύη και δεν θέλει υπάρχει ο εφροβών. 11 Διότι εγώ είμαι μετά σου, λέγει Κύριος, διά να σε σώσω και αν κάμω συντέλειαν πάντων των εθνών όπου σε δισκορπίσα, εις σε όμως δεν θέλω κάμει συντέλειαν, αλλά θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω όλως σε αθώωσει. 12 Διότι ούτω λέγει Κύριος· Το σύντριμμα σου είναι ανίατον, η πληγή σου αλγεινή. 13 Δεν υπάρχει ο κρίνων την κρίσιν σου, ώστε να ανορθωθή· δεν υπάρχουν δια σε φάρμακα θεραπευτικά. 14 Πάντες οι αγαπητοί σου σε ελησιμόνησαν· δεν σε ζητούσι· διότι σε επλήγωσα εν πληγή εχθρού, εν τιμωρία σκληρά, εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν. 15 Τι βοάς διά το σύντριμά σου; ο πόνος σου είναι ανίατος εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν· διά τούτο έκαμον ταύτα εις σε. 16 Διά τούτο πάντες οι κατατρώγοντές σε θέλουσι καταφαγωθή και πάντες οι εναντίοι σου, πάντες ομού θέλουσι υπάγει εις αιχμαλωσίαν· και οι λαφυραγωγούντες σε θέλουσι γείνει λάφυρον και πάντας τους διαρπάζοντάς σε θέλω δώσει εις διαρπαγήν. 17 Διότι θέλω αποκαταστήσει την υγιειαν εις σε και θέλω σε ιατρεύσει από των πληγών σου, λέγει Κύριος· διότι αυτοί σε γνώμασαν Απερριμμένην, λέγοντες, Αύτη είναι η Σιών· δεν υπάρχει ο ζυγός αυτήν. 18 Ούτω λέγει Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω επιστρέψει από της αιχμαλωσίας τας σκηνάς του Ιακώβ και θέλω οικτείρει τας κατοικίας αυτού· και η πόλις θέλει οικοδομηθή επί των ερειπίων αυτής, και ο ναός θέλει αποκατασταθή κατά την διάταξιν αυτού. 19 Και εξ αυτών θέλει εξέρχασθαι ευχαριστία και φωνή αγαλλομένων· και θέλω πολλαπλασιάσαι αυτούς και δεν θέλουσι ολιγοστεύσει· και θέλω δοξάσει αυτούς και δεν θέλουσι σμικρυνθή. 20 Και τα τέκνα αυτών θέλουσι εισθαι ως το πρότερον, και η συναγωγή αυτών

θέλει στερεωθή ενώπιόν μου, και θέλω τιμωρήσει πάντας τους καταθλίβοντάς αυτούς. 21 Και ο άρχων αυτών θέλει εισθαι εξ αυτών και ο εξουσιαστής αυτών θέλει εξέρχασθαι εκ μέσου αυτών· και θέλω κάμει αυτόν να πλησιάζη και θέλει πλησιάζει εις εμέ· διότι τις είναι ούτος, όστις εγγυάται την καρδίαν αυτού διά να πλησιάζη προς εμέ; λέγει Κύριος. 22 Και θέλετε εισθαι λαός μου και εγώ θέλω εισθαι Θεός υμών. 23 Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίου εξήλθε με ορμήν, ανεμοστρόβιλος αφανίζων· θέλει εξορμήσει επί την κεφαλήν των ασεβών. 24 Ο φλογερός θυμός του Κυρίου δεν θέλει επιστρέψει, εωσού εκτελέση και εωσού εκπληρώση τας βουλάς της καρδιάς αυτού· εν τας εσχάταις ημέραις θέλετε νοήσει τούτο.

31 Εν τω αυτώ καιρώ, λέγει Κύριος, θέλω εισθαι ο Θεός πασών των οικογενειών του Ισραήλ και αυτοί θέλουσι εισθαι λαός μου. 2 Ούτω λέγει Κύριος· Ο λαός ο εναπολειφθείς από της μαχαίρας εύρηκε χάρην εν τη ερήμω· ο Ισραήλ υπήγε να εύρη ανάπαυσιν. 3 Ο Κύριος εφάνη παλαιόθεν εις εμέ, λέγων, Ναι, σε ηγάπησα αγάπησιν η αιώνιον· διά τούτο σε ειλικυσα με έλεος. 4 Πάλιν θέλω σε οικοδομήσει και θέλεις οικοδομηθή, παρθένε του Ισραήλ· θέλεις ευπρεπισθή· πάλιν με τα τύπανά σου και θέλεις εξέρχασθαι εις τους χορούς των αγαλλομένων. 5 Θέλεις φυτεύσει πάλιν αμπελώνας επί των ορέων της Σαμαρείας· οι φυτευταί θέλουσι φυτεύσει και θέλουσι τρώγει τον καρπόν. 6 Διότι θέλει εισθαι ημέρα, καθ' ην οι φύλακες επί του όρους Εφραΐμ θέλουσι φωνάζει, Σηκώθητε και ας αναβώμεν εις την Σιών προς Κύριον τον Θεόν ημών. 7 Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ψάλλετε εν αγαλλιάσει διά τον Ιακώβ και αλαλάξατε διά την κεφαλήν των εθνών· κηρύξατε, ανέσατε και είπατε, Σώσον, Κύριε, τον λαόν σου το υπόλοιπον του Ισραήλ. 8 Ιδού εγώ θέλω φέρει αυτούς εκ της γης του βορρά, και θέλω συνάξει αυτούς από των εσχάτων της γης, και μετ' αυτών τον τυφλόν και τον χωλόν, την έγκυον και την γεννώσαν ομού· συνάθροισμα μέγα θέλει επιστρέψει ενταύθα. 9 Μετά κλαυθμού θέλουσι ελθεί και μετά δειήσεων θέλω επαναφέρει αυτούς· θέλω οδηγήσει αυτούς παρά ποταμούς υδάτων δι' ευθείας οδού, καθ' ην δεν θέλουσι προσκόψει· διότι είμαι πατήρ εις τον Ισραήλ και ο Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου. 10 Ακούσατε, έθνη, τον λόγον του Κυρίου, και αναγγείλατε εις τας νήσους τας μακράν και είπατε, Ο διασκορπίσας τον Ισραήλ θέλει συνάξει αυτόν και θέλει φυλάξει αυτόν ως ο βοσκός το ποιμνιον αυτού. 11 Διότι ο Κύριος εξηγήρασε τον Ιακώβ και ελύτρωσεν αυτόν εκ χειρός του δυνατωτέρου αυτού. 12 Και θέλουσι ελθεί και ψάλλει επί του ύψους της Σιών, και θέλουσι συρρεύσει εις τα αγαθά του Κυρίου, εις σίτον και εις οίον και εις έλαιον και εις τα γεννήματα των προβάτων και των βοών, και η ψυχή αυτών θέλει εισθαι ως παράδεισος περιποτιζόμενος· και παντελώς δεν θέλουσι λυπηθή πλέον. 13 Τότε θέλει χαρή η παρθένος εν τω χορώ, και οι νέοι και οι γέροντες ομού· και θέλω στρέψει το πένθος αυτών εις χαράν και θέλω παρηγορήσει αυτούς και ευφράνει αυτούς μετά την θλίψιν αυτών. 14 Και θέλω χορτάσει

την ψυχὴν των ἱερῶν ἀπὸ παχύτητος, καὶ ὁ λαὸς μου θέλει χορτασθῆ ἀπὸ των αγαθῶν μου, λέγει Κύριος. **15** Οὕτω λέγει Κύριος Φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ραμὰ, θρήνος, κλαυθμὸς, ὀδυρμὸς ἢ Ραχὴλ, κλαίοντα τὰ τέκνα αὐτῆς, δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῆ διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς, διότι δὲν ὑπάρχουσιν. **16** Οὕτω λέγει Κύριος Παύσον τὴν φωνὴν σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀπὸ δακρῶν· διότι τὸ ἔργον σου θέλει ανταμειφθῆ, λέγει Κύριος· καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψῃ ἐκ τῆς γῆς του ἐχθροῦ. **17** Καὶ εἶναι ἐλπὶς εἰς τὰ ἐσχάτα σου, λέγει Κύριος, καὶ τὰ τέκνα σου θέλουσιν ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν. **18** Ἦκουσα τῶν ὄντων ἐν Εφραὶμ λέγοντα ἐν ὀδυρμοῖς, Με παιδεύσας, καὶ παιδευθὴν ὡς μόσχος ἀδάμαστος ἐπιστρέψον με καὶ θέλω ἐπιστρέψῃ· διότι συ εἶσαι Κύριος ὁ Θεός μου· **19** βεβαίως ἀφοῦ ἐπέστρεψα, μετενόησα, καὶ ἀφοῦ ἐδιδάχθην, ἐκτύπησα ἐπὶ τὸν μηρὸν μου· ἠσχύνθην καὶ μάλιστα ἠρυθρίασα, διότι ἐβάστασα τὸ ὄνειδος τῆς νεότητός μου. **20** Ὁ Εφραὶμ εἶναι υἱὸς ἀγαπητὸς εἰς ἐμέ· παιδίον φίλτατον· διότι ἀφοῦ ἐλάλησα ἐναντίον αὐτοῦ, πάντοτε ἐνθυμούμαι αὐτόν, διὰ τοῦτο τὰ σπλάγχνα μου ἠκούσι δι' αὐτόν· θέλω βεβαίως σπλαγχνισθῆ αὐτόν, λέγει Κύριος. **21** Στήσον σημεῖα τῆς οδοῦ, κάμει εἰς σεαυτὸν σωροὺς ὑψηλοῦς· προσήλωσον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν λεωφόρον, εἰς τὴν ὁδὸν δι' ἣς ὑπήγες· ἀπίστρεψον, παρθένε του Ἰσραὴλ, ἐπίστρεψον εἰς αὐτὰς τὰ πόλεις σου. **22** Ἐως πότε θέλεις περιφέρεσθαι, θυγάτηρ ἀποστάτρια; διότι ὁ Κύριος ἐποίησε νέον πρᾶγμα ἐν τῇ γῇ· Ἰσραὴλ θέλει περικυκλωθῆ ἄνδρα. **23** Οὕτω λέγει ὁ Κύριος των δυνάμεων, ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ· Ἐγὼ θέλωσι λέγει τὸν λόγον τοῦτον ἐν τῇ γῇ του Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἐπίστρεψῶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν, ὁ Κύριος νὰ σε εὐλογῆσῃ, κατοικία δικαιοσύνης, ὅρος ἀγιότητος. **24** Καὶ θέλουσι κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ ὁ Ἰούδας καὶ πάσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ ὁμοῦ, οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἐξερχόμενοι μετὰ των ποιμνίων· **25** διότι ἐχόρτασα τὴν κλελευμένην ψυχὴν καὶ ἐνέπλησα πάσαν τεθλιμμένην ψυχὴν. **26** Διὰ τοῦτο ἐξύπνισα καὶ ἐθεώρησα, καὶ ὁ ὄντος μου ἐστάθη γλυκὺς εἰς ἐμέ. **27** Ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σπείρῃ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα με σπέρμα ἀνθρώπου καὶ με σπέρμα κτήνους. **28** Καὶ καθὼς ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς διὰ νὰ ἐκκρίζω καὶ νὰ κατασκάπτω καὶ νὰ κατεδαφίζω καὶ νὰ καταστρέφω καὶ νὰ καταθλίβω, οὕτω θέλω γρηγορήσῃ ἐπ' αὐτοὺς διὰ νὰ ανοικοδομῶ καὶ νὰ φυτεύω, λέγει Κύριος. **29** Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις δὲν θέλουσι λέγει πλέον, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμψακα καὶ οἱ ὀδόντες των τέκνων ἠμωδίασαν· **30** ἀλλ' ἕκαστος θέλει ἀποθνήσκῃ διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ· πας ἄνθρωπος, ὅστις φάγη τὸν ὄμψακα, τούτου οἱ ὀδόντες θέλουσιν αἰμωδιάσει. **31** Ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ πρὸς τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην νέαν· **32** οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ ἐγὼ ἀπεστράφην αὐτοὺς, λέγει Κύριος· **33** ἀλλ' αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖναις, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τὸν

νόμον μου εἰς τὰ ἐνδόμυχα αὐτῶν καὶ θέλω γράψῃ αὐτόν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαὸς μου. **34** Καὶ δὲν θέλουσι διδάσκῃ πλέον ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, λέγων, Γνωρίσατε τὸν Κύριον· διότι πάντες οὗτοι θέλουσι με γνωρίζῃ ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσῃ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν δὲν θέλω ἐνθυμῆσθαι πλέον. **35** Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ διδούς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, τὰς διατάξεις τῆς σελήνης καὶ των ἀστέρων εἰς φῶς τῆς νυκτός, ὁ τὰρᾶτων τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ κύματα αὐτῆς βομβοῦσι· Κύριος των δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτοῦ· **36** Ἐάν αἱ διατάξεις αὐτὰ ἐκλείψωσιν ἀπ' ἔμπροσθέν μου, λέγει Κύριος, τότε καὶ τὸ σπέρμα του Ἰσραὴλ θέλει παύσει ἀπὸ του νὰ ἴναι ἔθνος ἐνώπιόν μου πάσα τὰς ἡμέρας. **37** Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐάν ὁ οὐρανὸς ἀνω δύναται νὰ μετρηθῆ καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς κάτω νὰ ἐξιχνασθῶσι, τότε καὶ ἐγὼ θέλω ἀπορρίψῃ παν τὸ σπέρμα του Ἰσραὴλ διὰ πάντα ὅσα ἐπράξαν, λέγει Κύριος. **38** Ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ ἡ πόλις θέλει οἰκοδομηθῆ εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ του πύργου Ἀνανεὴλ ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας. **39** Καὶ σχοινίον διαμετρήσεως θέλει ἐξέλθῃ ἐπὶ ἀπέναντι αὐτῆς ἐπὶ τὸν λόφον Γαρήβ καὶ θέλει περιέλθῃ ἕως Γοάθ. **40** Καὶ πάσα ἡ κοιλὰς των πτωμάτων καὶ τῆς στάκτης καὶ πάντες οἱ ἀγροὶ ἕως του χειμάρρου Κέδρων, ἕως τῆς γωνίας τῆς πύλης των ἰππων πρὸς ἀνατολάς, θέλουσιν εἶσθαι ἅγιοι εἰς τὸν Κύριον· δὲν θέλει πλέον ἐκκρίζωθῃ οὐδὲ καταστροφῆ εἰς τὸν αἰῶνα.

32 Ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς τὸν Ἰερεμίαν παρὰ Κυρίου ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει του Σεδεκίου βασιλέως του Ἰούδα, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος του Ναβουχοδονόσορ. **2** Καὶ τότε τὸ στράτευμα του βασιλέως τῆς Βαβυλώνης ἐπολιόρκει τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ ὁ Ἰερεμίας ὁ προφήτης ἦτο κεκλισμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, τῆς ἐν τῷ οἴκῳ του βασιλέως του Ἰούδα. **3** Διότι Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς του Ἰούδα εἶχε κλείσει αὐτόν, λέγων, Διὰ τι συ προφητεύεις λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος, Ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω παραδώσει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὴν χεῖρα του βασιλέως τῆς Βαβυλώνης καὶ θέλει κυριεύσει αὐτήν· **4** καὶ Σεδεκίας ὁ βασιλεὺς του Ἰούδα δὲν θέλει ἐκφυγῆ ἐκ τῆς χειρὸς των Χαλδαίων, ἀλλὰ θέλει βεβαίως παραδοθῆ εἰς τὴν χεῖρα του βασιλέως τῆς Βαβυλώνης καὶ θέλει λαλήσῃ μετ' αὐτοῦ στόμα πρὸς στόμα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἰδεῖ τους ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· **5** καὶ θέλει φέρῃ τὸν Σεδεκίαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ θέλει εἶσθαι, εἰσοῦ ἐπισκεφθῶ αὐτόν, λέγει Κύριος· καὶ εἰάν πολεμήσητε τους Χαλδαίους, δὲν θέλετε εὐδοκιμήσει. **6** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰερεμίας, Ἐγένει λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, **7** Ἰδοῦ, Ἀναμειλῶ, ὁ υἱὸς του Σαλλοῦμ του θεοῦ σου, θέλει ἐλθῆ πρὸς σε, λέγων, Ἀγόρασον εἰς σεαυτὸν τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ· διότι εἰς σε ἀνήκει τὸ δικαίωμα ἐξαγορὰς διὰ νὰ ἀγοράσῃς αὐτόν. **8** Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμέ Ἀναμειλῶ, ὁ υἱὸς του θεοῦ μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, κατὰ τὸν λόγον του Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ἀγόρασον, παρακαλῶ, τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ, τὸν ἐν τῇ γῇ Βενιαμὴν· διότι εἰς σε ἀνήκει τὸ δικαίωμα

της κληρονομίας και εις σε η εξαγορά αγοράσεν αυτόν εις σεαυτόν. Τότε εγνώρισα ότι λόγος Κυρίου ήτο ούτος. **9** Και ηγόρασα παρά του Αναμείλ, υιού του θείου μου, τον αγρόν τον εν Αναθώθ και εξήμισθα προς αυτόν τα χρήματα, δεκαεπτά σίκλους αργυρίου. **10** Και έγγραφα το συμφωνητικόν και εσφράγισα και έβαλον μάρτυρας και εξήμισθα τα χρήματα εν τη πλάστιγγι. **11** Και έλαβον το συμφωνητικόν της αγοράς, το εσφραγισμένον κατά τον νόμον και την συνήθειαν και το ανοικτόν. **12** και έδωκα το συμφωνητικόν της αγοράς εις τον Βαρούχ τον υιόν του Νηριού υιού του Μασαίου, έμπροσθεν του Αναμείλ υιού του θείου μου και έμπροσθεν των μαρτύρων των υπογραψάντων το συμφωνητικόν της αγοράς, έμπροσθεν πάντων των Ιουδαίων των καθημένων εν τη αυλή της φυλακής. **13** Και προσέταξα τον Βαρούχ έμπροσθεν αυτών, λέγων, **14** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Λάβε τα συμφωνητικά ταύτα, το συμφωνητικόν τούτο της αγοράς και το εσφραγισμένον και το συμφωνητικόν τούτο το ανοικτόν· και θες αυτά εις αγγείον πήλινον, διά να διαμείνωσιν ημέρας πολλάς. **15** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Οικία και αγροί και άμπελοι θέλουσιν αποκτηθή πάλιν εν ταύτη τη γη. **16** Αφού δε έδωκα το συμφωνητικόν, της αγοράς εις τον Βαρούχ τον υιόν του Νηριού προσηυχήθη εις τον Κύριον, λέγων, **17** Ω Κύριε Θεέ· Ιδού, συ έκαμες τον ουρανόν και την γην εν τη δυνάμει σου τη μεγάλη και εν τω βραχιόνι σου τω εξηπλωμένω· δεν είναι ουδέν πράγμα δύσκολον εις σε. **18** Κάμνεις έλεος εις χιλιάδας και ανταποδίδεις την ανομίαν των πατέρων εις τον κόλπον των τέκνων αυτών μετ' αυτούς· ο Θεός ο μέγας, ο ισχυρός, Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού. **19** μέγας εν βουλή και δυνατός εν έργοις· διότι οι οφθαλμοί σου είναι ανευγμένοι επί πάσας τας οδούς των υιών των ανθρώπων, διά να δώσης εις έκαστον κατά τας οδούς αυτού και κατά τον καρπόν των έργων αυτού. **20** όστις έκαμες σημεία και τέρατα εν τη γη της Αιγύπτου, γνωστά έως της ημέρας ταύτης, και εν Ισραήλ και εν ανθρώποις και έκαμες εις σεαυτόν όνομα, ως την ημέραν ταύτην. **21** και εξήγαγες τον λαόν σου τον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου με σημεία και με τέρατα και με κραταιάν χείρα και με βραχιόνα εξηπλωμένον και με τρόπον μέγαν. **22** και έδωκας εις αυτούς την γην ταύτην, την οποίαν ώμοσας προς τους πατέρας αυτών να δώσης εις αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **23** και εισήλθον και εκληρονόμησαν αυτήν· αλλά δεν υπήκουσαν εις την φωνήν σου ουδέ περιεπάτησαν εν τώ νόμω σου· δεν έκαμον ουδέν εκ πάντων όσα προσέταξας εις αυτούς να κάμωσι· διά τούτο επέφερες επ' αυτούς άπαν τούτο το κακόν. **24** Ιδού, τα χαρακώματα έφθασαν εις την πόλιν, διά να κυριεύσωσιν αυτήν· και η πόλις εδόθη εις την χείρα των Χαλδαιών των πολεμούντων κατ' αυτής, εξ αιτίας της μαχαίρας και της πείνης και του λοιμού· και ό, τι ελάλησας, έγενε· και Ιδού, βλέπεις. **25** και συ είπας προς εμέ, Κύριε Θεέ, Αγόρασον εις σεαυτόν τον αγρόν δι' αργυρίου και παράστησον μάρτυρας και η πόλις εδόθη εις την χείρα των Χαλδαιών. **26** Και έγενε λόγος Κυρίου προς τον Ιερειάν, λέγων, **27** Ιδού, εγώ είμαι Κύριος ο Θεός πάσης σαρκός· είναι τι πράγμα

δύσκολον εις εμέ; **28** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εις την χείρα των Χαλδαιών και εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει κυριεύσει αυτήν. **29** και οι Χαλδαιοί οι πολεμούντες κατά της πόλεως ταύτης θέλουσιν ελθεί και βάλει πυρ εις την πόλιν ταύτην και κατακαύσει αυτήν και τας οικίας, επί τα δώματα των οποίων εθυμίαζον εις τον Βάαλ και έκαμον σπονδάς εις άλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι. **30** Διότι οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα κακόν όνομαν έκαμον ενώπιόν μου εκ νεότητος αυτών· διότι οι υιοί Ισραήλ άλλο δεν έκαμον, παρά να με παροργίζωσι διά των έργων των χειρών αυτών, λέγει Κύριος. **31** Διότι η πόλις αυτή εστάθη εις εμέ ερεθισμός της οργής μου και του θυμού μου, απ' ης ημέρας ωκοδόμησαν αυτήν έως της ημέρας ταύτης, διά να απορρίψω αυτήν απ' έμπροσθέν μου, **32** ένεκεν πάσης της κακίας των υιών Ισραήλ και των υιών Ιούδα, την οποίαν έκαμον διά να με παροργίσωσι, αυτοί, οι βασιλείς αυτών, οι άρχοντες αυτών, οι ιερείς αυτών και οι προφήται αυτών και οι άνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **33** Και έστρεψαν νώτα προς εμέ και ουχί πρόσωπων· και εδίδασκον αυτούς εγειρόμενος πρωί και διδάσκων, πλην δεν ήκουσαν, ώστε να λάβωσι παιδείαν. **34** αλλ' έθεσαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκω, επ' ον εκλήθη το όνομά μου, διά να μιάνωσιν αυτόν. **35** Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς τόπους του Βάαλ τους εν τη φάραγι του υιού Εννόμ, διά να διαπεράσωσι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών διά του πυρός εις τον Μολόχ· το οποίον δεν προσέταξα εις αυτούς ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου, να πράξωσι το βδελύγμα τούτο, ώστε να κάμωσι τον Ιούδαν να αμαρτάνη. **36** Και τώρα διά ταύτα ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, περί της πόλεως ταύτης, περί ης υμείς λέγετε, Θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας, διά μαχαίρας και διά πείνης και διά λοιμού. **37** Ιδού, θέλω συνάξει αυτούς εκ πάντων των τόπων, όπου εδίδωξα αυτούς εν τη οργή μου και εν τω θυμώ μου και εν τη μεγάλη αγανακτήσει μου· και θέλω επιστρέψει αυτούς εις τον τόπον τούτον και θέλω κατοικήσει αυτούς εν ασφαλεία. **38** και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών. **39** και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν μίαν και οδόν μίαν, διά να με φοβώνται πάσας τας ημέρας, διά το καλόν αυτών και των τέκνων αυτών μετ' αυτούς. **40** και θέλω κάμει διαθήκην αιώνιον προς αυτούς, ότι δεν θέλω αποστρέψει απ' όπισω αυτών, διά να αγαθοποιώ αυτούς· και θέλω δώσει τον φόβον μου εις τας καρδίας αυτών, διά να μη αποστατήσωσιν απ' εμού. **41** και θέλω ευφραίνεσθαι επ' αυτούς εις το να αγαθοποιώ αυτούς, και θέλω φυτεύσει αυτούς εν τη γη ταύτη κατά αλήθειαν, εξ όλης μου της καρδίας και εξ όλης μου της ψυχής. **42** Διότι ούτω λέγει Κύριος Καθώς επέφερα επί τούτον τον λαόν πάντα ταύτα τα μεγάλα κακά, ούτω θέλω επιφέρει επ' αυτούς πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ ελάλησα περί αυτών. **43** Και θέλουσιν αποκτηθή αγροί εν τη γη ταύτη, περί της οποίας σεις λέγετε, Είμαι έρημος χωρίς ανθρώπου ή κτήνους παρεδόθη εις την χείρα των Χαλδαιών. **44** Θέλουσιν αγοράζει αγρούς δι' αργυρίου και υπογράφει συμφωνητικά και σφραγίζει

και θέλουν παριστάνει μάρτυρας, εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις περίξ Ιερουσαλήμ και εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πόλεσι της ορεινής και εν ταις πόλεσι της πεδινής και εν ταις πόλεσι του νότου· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών, λέγει Κύριος.

33 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εκ δευτέρου, ενώ αυτός ήτο έτι κεκλεισμένος εν τη αυλή της φυλακής, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο κτίσας αυτήν, Κύριος ο πλάσας αυτήν διά να στερεώση αυτήν· Κύριος το όνομα αυτού· **3** Κράζον προς εμέ και θέλω σοι απκριθί και σοι δείξει μεγάλα και απόκρυφα, τα οποία δεν γνωρίζεις. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ περί των οικιών της πόλεως ταύτης και περί των οικιών των βασιλέων του Ιούδα, αίτινες θέλουν καταστραφή από χαρακωμάτων και από μαχαίρας, **5** των ερχομένων διά να πολεμήσωσι προς τους Χαλδαίους και διά να εμπληρωσιν αυτούς με τα πτώματα των ανθρώπων, τους οποίους εγώ θέλω πατάξει εν τη οργή μου και εν τω θυμώ μου και διά πάσας τας κακίας των οποίων έκρυψα το πρόσωπόν μου από της πόλεως ταύτης· **6** Ιδού, εγώ θέλω φέρει εις αυτήν υγιείαν και ίασιν και θέλω ιατρεύσει αυτούς, και θέλω κάμει αυτούς να ίδωσιν αφρονίαν ειρήνης και αληθείας. **7** Και θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιούδα και την αιχμαλωσίαν του Ισραήλ, και θέλω οικοδομήσει αυτούς ως το πρότερον· **8** και θέλω καθαρίσει αυτούς από πάσης της ανομίας αυτών, με την οποίαν ημάτησαν εις εμέ· και θέλω συγχωρήσει πάσας τας ανομίας αυτών, με τας οποίας ημάτησαν εις εμέ και με τας οποίας απεστάτησαν απ' εμού. **9** Και η πόλις αύτη θέλει είσθαι εις εμέ όνομα ευφροσύνης, αίνεσις και δόξα έμπροσθεν πάντων των εθνών της γης, τα οποία θέλουν ακούσει πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ κάμνω εις αυτούς και θέλουνσιν εκπλαγή και τρομάξει διά πάντα τα αγαθά και διά πάσαν την ειρήνην, την οποίαν θέλω κάμει εις αυτήν. **10** Ούτω λέγει Κύριος Πάλιν θέλει ακουσθή εν τω τόπω τούτω, περί του οποίου σεις λέγετε, Είναι έρημος, χωρίς άνθρωπου και χωρίς κτήνους εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, αίτινες είναι έρημοι, χωρίς ανθρώπου και χωρίς κατοίκου και χωρίς κτήνους, **11** η φωνή της χαράς και η φωνή της ευφροσύνης, η φωνή του νυμφίου και η φωνή της νόμφης, φωνή των λεγόντων, Αινείτε τον Κύριον των δυνάμεων, διότι αγαθός ο Κύριος, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα· και των προσφερόντων ευχαριστηρίους προσφοράς εις τον οίκον του Κυρίου· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της γης, ως το πρότερον, λέγει Κύριος. **12** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Πάλιν εν τω τόπω τούτω όστις είναι έρημος, χωρίς άνθρωπου και χωρίς κτήνους, και εν πάσαις ταις πόλεσι αυτού, θέλουνσιν είσθαι μάνδρα ποιμένων διά να αναπαύωσι τα ποιμένα. **13** Εν ταις πόλεσι της ορεινής, εν ταις πόλεσι της πεδινής και εν ταις πόλεσι του νότου και εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις περίξ της Ιερουσαλήμ και εν ταις πόλεσι του Ιούδα θέλουνσιν περάσει πάλιν τα ποιμνια υπό την χείρα του αριθμούντος, λέγει Κύριος. **14** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω εκτελέσει τον αγαθόν εκείνον λόγον, τον οποίον ελάλησα περί

του οίκου Ισραήλ και περί του οίκου Ιούδα. **15** Εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω θέλω αναβλαστήσει εις τον Δαβίδ βλαστόν δικαιοσύνης, και θέλει εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην εν τη γη. **16** Εν εκείναις ταις ημέραις ο Ιούδας θέλει σωθή και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία· και τούτο είναι το όνομα, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο Κύριος η δικαιοσύνη ημών. **17** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλει λείψει από του Δαβίδ άνθρωπος καθήμενος επί τον θρόνον του οίκου Ισραήλ· **18** ούτε από των ιερέων των Λευιτών θέλει λείψει άνθρωπος ενώπιόν μου, διά να προσφέρει ολοκαυτώματα και να καίη προσφοράς εξ αλιφίτων και να κάμνη θυσίας πάσας τας ημέρας. **19** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν λέγων, **20** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν ήναι δυνατόν να καταλύσητε την διαθήκην μου της ημέρας και την διαθήκην μου της νυκτός, ώστε να μη ήναι πλέον ημέρα και νυξ εν τω καιρώ αυτών, **21** τότε θέλει δυνηθή να καταλυθή και η διαθήκη μου η προς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ώστε να μη έχη υιόν διά να βασιλεύη επί του θρόνου αυτού, και η προς τους Λευίτας τους ιερείς, τους λειτουργούς μου. **22** Καθώς η στρατιά του ουρανού δεν δύναται να αριθμηθή ουδέ η άμμος της θαλάσσης να μετρηθή, ούτω θέλω πληθύνει το σπέρμα Δαβίδ του δούλου μου και τους Λευίτας τους λειτουργούντας εις εμέ. **23** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **24** Δεν είδες τι ελάλησεν ο λαός ούτος, λέγων, Τας δύο οικογενείας, τας οποίας ο Κύριος εξέλεξεν, απέρριψεν αυτάς; ούτως αυτοί κατεφρόνησαν τον λαόν μου, ώστε δεν λογίζεται πλέον έθνος εις αυτούς. **25** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν δεν έκαμον την διαθήκην μου της ημέρας και της νυκτός, και εάν δεν διάταξα τους νόμους του ουρανού και της γης, **26** τότε θέλω απορρίπει το σπέρμα του Ιακώβ και του Δαβίδ του δούλου μου, ώστε να μη λάβω εκ του σπέρματος αυτού κυβερνήτας επί το σπέρμα του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών και θέλω οικτείρει αυτούς.

34 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, ότε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και πάσα η δύναμις αυτού και πάντα τα βασίλεια της γης τα υποκειμένα υπό την χείρα αυτού και πάντες οι λαοί επολέμουν κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασών των πόλεων αυτής, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ύπαγε και λάλησον προς τον Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και επέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει κατακάσει αυτήν εν πυρί· **3** και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτού, αλλ'· εξάπαντος θέλεις πισσθή και παραδοθή εις την χείρα αυτού· και οι οφθαλμοί σου θέλουνσιν ιδεί τους οφθαλμούς του βασιλέως της Βαβυλώνας, και το στόμα αυτού θέλει λαλήσει εις το στόμα σου, και θέλεις υπάγει εις την Βαβυλώνα. **4** Άκουσον όμως τον λόγον του Κυρίου, Σεδεκία βασιλεύ του Ιούδα· ούτω λέγει Κύριος περί σου· Δεν θέλεις αποθάνει διά μαχαίρας· **5** εν ειρήνη θέλεις αποθάνει, και κατά τας καύσεις τας εις τους πατέρας σου, τους προγενεστέρους βασιλείς, τους υπάρξαντας

προ σου, ούτω θέλουσι κάμει καύσεις εις σέ· και θέλουσι κλαύσει, λέγοντες, Ουαί, Κύριε· διότι εγώ ελάλησα τον λόγον, λέγει Κύριος. **6** Και ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης προς Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα πάντας τους λόγους τούτους εν Ιερουσαλήμ· **7** το δε στρατεύμα του βασιλέως της Βαβυλώνας επολέμει κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασών των πόλεων του Ιούδα των εναπολειφθεισών, κατά της Λαχείς και κατά της Αζήκ· διότι αυται εναπελεψήθησαν εν ταις πόλεσιν Ιούδα, πόλεις οχυραί. **8** Ο λόγος ο γενομένος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού ο βασιλεύς Σεδεκίας έκαμε συνθήκην μετά παντός του λαού του εν Ιερουσαλήμ, διά να κηρύξη εις αυτούς άφεισιν· **9** ώστε να αποπέμψη έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος την δούλην αυτού, Εβραίον ή Εβραϊαν, ελευθέρους, διά να μη έχη μηδείς δούλον Ιουδαίον αδελφόν αυτού· **10** και ήκουσαν πάντες οι άρχοντες και πας ο λαός, οι εισελθόντες εις την συνθήκην, του να αποπέμψωσιν έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος την δούλην αυτού ελευθέρους, ώστε να μη έχωσι πλέον δούλους αυτούς· υπήκουσαν λοιπόν και απέπεμψαν· **11** μετά ταύτα όμως τους δούλους και τας δούλας, τους οποίους απέπεμψαν ελευθέρους, έκαμον να επιστρέψωσι, και καθυπέβαλον αυτούς να ήναι δούλοι και δούλαι· **12** και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ έκαμον διαθήκην προς τους πατέρας σας, καθ' ην ημέραν εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, λέγων, **14** Εν τω τέλει επτά ετών αποπέμψατε έκαστος τον αδελφόν αυτού τον Εβραίον, όστις επωλήθη εις σε και σε υπηρέτησεν εξ έτη· τότε θέλεις αποπέμψει αυτόν ελευθερον από σου· αλλ' οι πατέρες σας δεν μου ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών. **15** Και σεις τώρα είχετε επιστρέψει και κάμει το ευθές ενώπιόν μου, κηρύττοντες έκαστος άφεισιν εις τον πλησίον αυτού· και είχετε κάμει συνθήκην ενώπιόν μου εν τω οίκω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου· **16** αλλ' επεστρέφατε και εμιάνατε το όνομά μου, και εκάμετε έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος την δούλην αυτού να επιστρέψωσι, τους οποίους είχετε αποπέμψει ελευθέρους κατά την θέλησιν αυτών, και καθυπεβάλατε αυτούς διά να ήναι εις εσάς δούλοι και δούλαι. **17** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Σεις δεν μου ηκούσατε, να κηρύξητε άφεισιν έκαστος εις τον αδελφόν αυτού και έκαστος εις τον πλησίον αυτού· ιδού λοιπόν, λέγει Κύριος, εγώ κηρύττω άφεισιν εναντίον σας εις την μάχαιραν, εις τον λοιμόν και εις την πείναν· και θέλω σας παραδώσει εις διαποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γης. **18** Και θέλω παραδώσει τους ανθρωπους τους αθετήσαντας την διαθήκην μου, οίτινες δεν εξετέλεσαν τους λόγους της διαθήκης, την οποίαν έκαμον ενώπιόν μου, ότε έσχισαν τον μόσχον εις δύο και επέρασαν μεταξύ των τμημάτων αυτού, **19** τους άρχοντας του Ιούδα και τους άρχοντας της Ιερουσαλήμ, τους ευνούχους και τους ιερείς και πάντα τον λαόν του τόπου, οίτινες επέρασαν μεταξύ των τμημάτων του μόσχου· **20** και θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών· τα δε πτώματα αυτών θέλουσιν είσθαι διά τροφήν εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα

θηρία της γης. **21** Και Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και τους άρχοντας αυτού θέλω παραδώσει εις την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών και εις την χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνας, οίτινες ανεχώρησαν από εσάς. **22** Ιδού, θέλω προστάξει, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει αυτούς εις την πόλιν ταύτην· και θέλουσι πολεμήσει κατ' αυτής και κυριεύσει αυτήν και κατακαύσει αυτήν εν πυρί· και θέλω κάμει ερήμωνσιν τας πόλεις του Ιούδα, ώστε να μη υπάρχη ο κατοικών.

35 Ο λόγος ο γενομένος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου εν ταις ημέραις του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **2** Ύπαγε προς τον οίκον των Ρηχαβιτών και λάλησον προς αυτούς και φέρε αυτούς εις τον οίκον του Κυρίου, εις εν των δωματίων, και πότισον αυτούς οίνον. **3** Τότε έλαβον Ιααζανίαν, τον υιόν του Ιερεμίου, υιού του Χαβασινία, και τους αδελφούς αυτού και πάντας τους υιούς αυτού και πάντα τον οίκον των Ρηχαβιτών, **4** και έφερα αυτούς προς τον οίκον του Κυρίου, εις το δωμάτιον των υιών του Ανάν, υιού του Ιγδαλιού, ανθρωπου του Θεού, το οποίον ήτο πλησίον του δωματίου των αρχόντων του επί του δωματίου του Μασίου υιού του Σαλλούμ, του φύλακος της αυλής· **5** και έθεσα έμπροσθεν των υιών του οίκου των Ρηχαβιτών αγγεία πλήρη οίνου και ποτήρια, και είπα προς αυτούς, Πίετε οίνον. **6** Και είπον, Δεν θέλομεν πίνει οίνον· διότι Ιωναδάβ, ο υιός του Ρηχάβ, ο πατήρ ημών, προσέταξεν εις ημάς λέγων, Δεν θέλετε πίνει οίνον, σεις και οι υιοί σας, εις τον αιώνα· **7** ουδέ οικίαν θέλετε οικοδομήσει ουδέ σπέρμα θέλετε σπείρει ουδέ αμπελώνα θέλετε φυτεύσει ουδέ θέλετε έχει· αλλ' εν σιγηαίς θέλετε κατοικεί πάσας τας ημέρας σας, διά να ζησητε πολλὰς ημέρας επί της γης, εν ή παροικείτε. **8** Και υπηκούσαμεν εις την φωνήν του Ιωναδάβ, υιού του Ρηχάβ, του πατρός ημών, κατά πάντα όσα προσέταξεν εις ημάς, να μη πίνωμεν οίνον πάσας τας ημέρας ημών, ημείς, αι γυναίκες ημών, οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών· **9** μηδέ να οικοδομήσωμεν οικίας διά να κατοικώμεν· και δεν είχομεν αμπελώνα ή αγρόν ή σπέρμα· **10** αλλα κατακίησαμεν εν σιγηαίς και υπηκούσαμεν και επράξαμεν κατά πάντα όσα προσέταξεν εις ημάς Ιωναδάβ ο πατήρ ημών· **11** ότε όμως Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας ανέβη εις τον τόπον, είπομεν, Έλθετε και ας υπάγωμεν εις Ιερουσαλήμ, εξ αιτίας του στρατεύματος των Συρίων· και κατοικούμεν εν Ιερουσαλήμ. **12** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **13** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ύπαγε και ειπέ προς τους ανθρωπους του Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, Δεν θέλετε λάβει παιδείαν διά να ακούητε τους λόγους μου; λέγει Κύριος. **14** Οι μιν λόγοι του Ιωναδάβ, υιού του Ρηχάβ, όστις προσέταξεν εις τους υιούς αυτού να μη πίνωσιν οίνον, εξετέλεσθησαν· και έως της ημέρας ταύτης δεν πίνουσι, διότι υπακούουσιν εις την προσταγήν του πατρός αυτών· εγώ δε ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωί και λαλών, πλην δεν μου ηκούσατε. **15** Και απέστειλα προς εσάς πάντας

τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωί και αποστέλλων, λέγων, Επιστρέψατε ήδη έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και διορθώσατε τας πράξεις υμών και μη υπάγετε οπίσω άλλων θεών διά να λατρεύητε αυτούς, και θέλετε κατοικήσει εν τη γη, την οποίαν έδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας σας· αλλά δεν εκλίνετε το ωτίον σας και δεν μου εισηκούσατε. **16** Επειδή οι υιοί του Ιωναδάβ υιού του Ρηχάβ εξετέλεσαν την προσταγήν του πατρός αυτών, την οποίαν προσέταξεν εις αυτούς, ο δε λαός ούτος δεν μου εισήκουσε, **17** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω φέρει επί τον Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησα κατ' αυτών, διότι ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν, και έκραξα προς αυτούς και δεν απεκρίθησαν. **18** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον οίκον των Ρηχαβιτών, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Επειδή υπηκούσατε εις την προσταγήν Ιωναδάβ του πατρός σας και εφυλάξατε πάσας τας εντολάς αυτού και εκάμετε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις εσάς, **19** διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· δεν θέλει λείψει άνθρωπος από του Ιωναδάβ υιού του Ρηχάβ παριστάμενος ενώπιόν μου εις τον αιώνα.

36 Και εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, έγινε εν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Λάβε εις σεαυτόν τόμον βιβλίου και γράφον εν αυτώ πάντα τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σε κατά του Ισραήλ και κατά του Ιούδα και κατά πάντων των εθνών αφ' ης ημέρας ελάλησα προς σε, από των ημερών του Ιωσίου έως της ημέρας ταύτης· **3** ίσως ακούση ο οίκος Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία εγώ βουλευόμην να κάμω εις αυτούς, ώστε να επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και να συχωρήσω την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών. **4** Και εκάλεσεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ τον υιόν του Νηριού, και ο Βαρούχ έγραψεν εκ στόματος του Ιερεμίου πάντα τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν, επί τόμου βιβλίου. **5** Και προσέταξεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ, λέγων, Εγώ είμαι υπό φύλαξιν· δεν δύναμαι να εισέλθω εις τον οίκον του Κυρίου· **6** διά τούτο είσελθε συ και ανάγνωσον εν τω τόμω, τον οποίον έγραψας εκ στόματός μου τους λόγους του Κυρίου, εις τα ώτα του λαού εν τω οίκω του Κυρίου εν ημέρα νηστείας και θέλεις προσέτι αναγνώσει αυτούς εις τα ώτα παντός του Ιούδα, όσοι έρχονται εκ των πόλεων αυτών· **7** ίσως η δέησις αυτών φθάση ενώπιον του Κυρίου και επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς· διότι μέγας είναι ο θυμός και η οργή, την οποίαν ο Κύριος ελάλησε κατά του λαού τούτου. **8** Και έκαμεν ο Βαρούχ ο υιός του Νηριού κατά πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν Ιερεμίας ο προφήτης, αναγνώσας εν τω βιβλίω τους λόγους του Κυρίου εν τω οίκω του Κυρίου. **9** Και εν τω πέμπτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, εν τω εννάτω μηνί, εκήρυξαν νηστείαν ενώπιον του Κυρίου πας ο λαός εν Ιερουσαλήμ και πας ο λαός ο ερχόμενος εκ των πόλεων Ιούδα εις Ιερουσαλήμ.

10 Και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εν τω βιβλίω τους λόγους του Ιερεμίου εν τω οίκω του Κυρίου, εν τω δωματίω του Γεμαρίου, υιού του Σαφάν, του γραμματέως, εν τη αυλή τη άνω, εν τη εισόδω της νέας πόλης του οίκου του Κυρίου, εις τα ώτα παντός του λαού. **11** Και ήκουσε Μιχαΐας ο υιός του Γεμαρίου, υιού του Σαφάν, εκ του βιβλίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, **12** και κατέβη προς τον οίκον του βασιλέως, εις το δωμάτιον του γραμματέως, και ίδου, πάντες οι άρχοντες εκάθηντο εκεί, Ελισαμά ο γραμματέας και Δελαΐας ο υιός του Σεμαΐου και Ελναθάν ο υιός του Αχβώρ και Γεμαρίας ο υιός του Σαφάν και Σεδεκίας ο υιός του Ανανίου και πάντες οι άρχοντες. **13** Και ανήγγειλε προς αυτούς ο Μιχαΐας πάντας τους λόγους τους οποίους ήκουσεν, ότε ο Βαρούχ ανεγίνωσκε το βιβλίον εις τα ώτα του λαού. **14** Και απέστειλαν πάντες οι άρχοντες προς τον Βαρούχ Ιουδεί τον υιόν του Νεθανίου, υιού του Σελεμίου, υιού του Χουσεΐ, λέγοντες, Τον τόμον, τον οποίον ανέγνωσας εις τα ώτα του λαού, λάβε αυτόν εις την χείρα σου και ελθέ. Και έλαβεν ο Βαρούχ ο υιός του Νηριού τον τόμον εις την χείρα αυτού και ήλθε προς αυτούς. **15** Και είπον προς αυτόν, Κάθησον τώρα και ανάγνωσον τώρα εις τα ώτα ημών· και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εις τα ώτα αυτών. **16** Και ως ήκουσαν πάντας τους λόγους, εξεπλάγησαν προς αλλήλους και είπον προς τον Βαρούχ, Θέλομεν βεβαίως αναγγείλει προς τον βασιλέα πάντας τους λόγους τούτους. **17** Και ηρώτησαν τον Βαρούχ, λέγοντες, Ειπέ προς ημάς τώρα, πως έγραψας πάντας τους λόγους τούτους εκ του στόματος αυτού; **18** Και είπε προς αυτούς ο Βαρούχ, Από του στόματος αυτού προέφερε προς εμέ πάντα τους λόγους τούτους, και εγώ έγραψον με μελάνην εν τω βιβλίω. **19** Και είπον οι άρχοντες προς τον Βαρούχ, Ύπαγε, κρύφθητι, συ και ο Ιερεμίας· και άνθρωπος ας μη εξεύρη που είσθε. **20** Και εισήλθον προς τον βασιλέα εις την αυλήν· αφίκαν όμως τον τόμον εν τω δωματίω Ελισαμά του γραμματέως και ανήγγειλαν εις τα ώτα του βασιλέως πάντας τους λόγους. **21** Και απέστειλεν ο βασιλεύς τον Ιουδεί να λάβη τον τόμον, και έλαβεν εκ του δωματίου Ελισαμά του γραμματέως. Και ανέγνωσεν αυτόν ο Ιουδεί εις τα ώτα του βασιλέως και εις τα ώτα πάντων των αρχόντων των παρεστώτων περί τον βασιλέα. **22** Ο δε βασιλεύς εκάθητο εν τω οίκω τω χειμερινώ, εν τω εννάτω μηνί, και ήτο έμπροσθεν αυτού εστία καίουσα. **23** Και καθώς ο Ιουδεί ανεγίνωσκε τρεις και τέσσαρας σελίδας, εκείνος έκοπτεν αυτό διά του μαχαιριδίου του γραμματέως και έρριπτεν εις το πυρ το επί της εστίας, εωσού κατηναλώθη άπας ο τόμος εν τω πυρί τω επί της εστίας. **24** Και δεν ετρόμαξαν ουδέ διέσχισαν τα ιμάτια αυτών ο βασιλεύς και πάντες οι δούλοι αυτού οι ακούσαντες πάντας τους λόγους τούτους. **25** Και ενώ, μάλιστα ο Ελναθάν και ο Δελαΐας και ο Γεμαρίας εμεσίτευον προς τον βασιλέα, να μη καύση τον τόμον, δεν ήκουσεν αυτούς. **26** Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Ιεραμείηλ τον υιόν του Αμμέλεχ και τον Σεραΐαν τον υιόν του Αζριήλ και τον Σελεμίαν τον υιόν του Αβδιήλ, να πιάσωσι τον Βαρούχ τον γραμματέα και τον Ιερεμίαν τον προφήτην· πλην ο Κύριος έκρυψεν αυτούς. **27** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, αφού ο βασιλεύς

κατέκαυσε τον τόμον και τους λόγους, τους οποίους έγραψεν ο Βαρούχ εκ στόματος του Ιερεμίου, λέγων, **28** Λάβε πάλιν εις σεαυτών άλλον τόμον και γράψον επ' αυτό πάντας τους προτέρους λόγους, οίτινες ήσαν εν τω πρώτω τόμω, τον οποίον κατέκαυσεν Ιωακείμ ο βασιλεύς του Ιούδα· **29** και προς τον Ιωακείμ, τον βασιλέα του Ιούδα, θέλεις ειπέι, Ούτω λέγει Κύριος Συ κατέκαυσας τον τόμον τούτον, λέγων, Διά τι έγραψας εν αυτώ, λέγων, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνας θέλει ελθεί εξάπαντος και θέλει εξολοθρεύσει την γην ταύτην και κάμει να εκλείψη απ' αυτής άνθρωπος και κτήνος; **30** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί του Ιωακείμ του βασιλέως του Ιούδα· δεν θέλει έχει καθήμενον επί του θρόνου του Δαβίδ· και το πτώμα αυτού θέλει εκριφθή την ημέραν εις το καύμα και την νύκτα εις τον παγετόν· **31** και θέλω παιδεύσει αυτόν και το σπέρμα αυτού και τους δούλους αυτού διά την ανομίαν αυτών· και θέλω φέρει επ' αυτούς και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και επί τους ανθρώπους του Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν. **32** Και έλαβην ο Ιερεμίας άλλον τόμον και έδωκεν αυτόν εις τον Βαρούχ, τον υιόν του Νηρίου, τον γραμματέα, και έγραψεν εν αυτώ εκ στόματος του Ιερεμίου πάντας τους λόγους του βιβλίου, το οποίον κατέκαυσεν εν πυρί Ιωακείμ ο βασιλεύς του Ιούδα· και έτι προσετέθησαν εις αυτούς πολλοί λόγοι παρόμοιοι.

37 Και εβασίλευσε Σεδεκίας ο βασιλεύς, ο υιός του Ιωσίου, αντί Χονίου υιού του Ιωακείμ, τον οποίον Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησε βασιλέα εν τη γη Ιούδα. **2** Και δεν ήκουσε αυτός και οι δούλοι αυτού και ο λαός του τόπου τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε διά Ιερεμίου του προφήτου. **3** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Ιεουχάλ υιόν του Σελεμίου και τον Σοφονίαν υιόν του Μαασίου, τον ιερέα, προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, Δειήθητι, παρακαλώ, υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών. **4** Ο δε Ιερεμίας εισήρχετο και εξήρχετο μεταξύ του λαού, και δεν είχαν βάλει αυτόν εις φυλακήν. **5** Και εξήλθε το στράτευμα του Φαραώ εκ της Αιγύπτου και ότε οι Χαλδαίοι οι πολιορκούντες την Ιερουσαλήμ ήκουσαν την φήμην αυτών, ανεχώρησαν από Ιερουσαλήμ. **6** Και έγινε λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, **7** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπέι προς τον βασιλέα του Ιούδα, όστις απέστειλεν υμάς προς εμέ διά να με ερωτήσητε· Ιδού, το στράτευμα του Φαραώ το εξελθόν εις βοήθειαν υμών θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού, την Αιγύπτον· **8** και οι Χαλδαίοι θέλουσιν επαναστρέψει και πολεμήσιν κατά της πόλεως ταύτης και θέλουσι κυριεύσει αυτήν και κατακαύσει αυτήν εν πυρί. **9** Ούτω λέγει Κύριος Μη πλανάσθε, λέγοντες, οι Χαλδαίοι εξάπαντος θέλουσιν απέλθει απ' ημών· επειδή δεν θέλουσιν απέλθει. **10** Διότι και αν πατάζητε άπαν το στράτευμα των Χαλδαιών, το οποίον σας πολεμεί, και εναπολειφθώσι πεπληγωμένοι τινές μεταξύ αυτών, ούτοι θέλουσι σηκωθή έκάστος εκ της σκηνής αυτού και κατακαύσει την πόλιν ταύτην εν πυρί. **11** Και ότε το στράτευμα των Χαλδαιών απήλθεν από Ιερουσαλήμ διά τον φόβον του στρατεύματος του

Φαραώ, **12** τότε εξήλθεν ο Ιερεμίας εξ Ιερουσαλήμ, διά να υπάγη εις την γην Βενιαμίν, ώστε να υπεκφύγη εκείθεν μεταξύ του λαού. **13** Και ότε αυτός ήλθεν εις την πόλιν Βενιαμίν, ο αρχηγός της φρουράς ευρίσκειτο εκεί, του οποίου το όνομα ήτο Ιρεΐας υιός του Σελεμίου, υιού του Ανανίου· και επίασε τον Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, Συ προσφεύγεις προς τους Χαλδαίους. **14** Και είπεν ο Ιερεμίας, Ψεύδος είναι· εγώ δεν προσφεύγω προς τους Χαλδαίους. Πλην δεν ήκουσε αυτόν· και επίασεν ο Ιρεΐας τον Ιερεμίαν και έφερεν αυτόν προς τους άρχοντας. **15** Και ωργίσθησαν οι άρχοντες κατά του Ιερεμίου και επάταξαν αυτόν και εφυλάκισαν αυτόν εν τη οικία Ιωνάθαν τον γραμματέως, διότι ταύτην είχαν κάμει δεσμοκτήριον. **16** Ότε δε ο Ιερεμίας εισήλθεν εις τον λάκκον και εις τας κρύπτας και εκάθησεν ο Ιερεμίας εκεί πολλάς ημέρας, **17** τότε απέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεύς και έλαβεν αυτόν, και ηρώτησεν αυτόν ο βασιλεύς κρυφίως εν τη οικία αυτού και είπεν, Είναι λόγος παρά Κυρίου; Και ο Ιερεμίας είπεν, είναι· και είπεν, εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας θέλεις παραδοθῆν. **18** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον βασιλέα Σεδεκίαν, Τι ημάρτησα εις σε ή εις τους δούλους σου ή εις τον λαόν τούτον, και με εβάλετε εις το δεσμοκτήριον; **19** και που είναι οι προφηταί σας οι προφητεΐσαντες εις σεάς, λέγοντες, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνας δεν θέλει ελθεί επ' υμάς και επί την γην ταύτην; **20** διά τούτο άκουσον τώρα, παρακαλώ, κυρίε μου βασιλεύ· ας γινήν δεκτή, παρακαλώ, η δέησίς μου ενώπιόν σου· και μη με επαναστρέψης εις την οικίαν Ιωνάθαν του γραμματέως, διά να μη αποθάνω εκεί. **21** Τότε προσέταξεν ο βασιλεύς Σεδεκίας και εφύλαττον τον Ιερεμίαν εν τη αυλή της φυλακής, και έδιδον εις αυτόν καθ' ημέραν ολίγον άρτον εκ των αρτοπωλείων, εωσού εξέλιπεν όλος ο άρτος της πόλεως. Και έμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής.

38 Και ήκουσαν Σεφατίας ο υιός του Ματθάν και Γεδαλίας ο υιός του Πασχώρ και Ιουχάλ ο υιός του Σελεμίου και Πασχώρ ο υιός του Μαλχίου τους λόγους, τους οποίους ο Ιερεμίας ελάλησε προς πάντα τον λαόν, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος· Όστις κάθηται εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη προς τους Χαλδαίους, θέλει ζήσει· και η ζωή αυτού θέλει εισθαι ως λάφυρον εις αυτόν, και θέλει ζήσει· **3** ούτω λέγει Κύριος· Η πόλις αυτή θέλει εξάπαντος παραδοθή εις την χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει κυριεύσει αυτήν. **4** Και είπον οι άρχοντες προς τον βασιλέα, Ας θανατωθή, παρακαλούμεν, ο άνθρωπος ούτος· διότι εκλύει ούτω τας χείρας των ανδρών των πολεμιστών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη και τας χείρας παντός του λαού, λαλών προς αυτούς τοιούτους λόγους· διότι ο άνθρωπος ούτος δεν ζητεί το καλόν του λαού τούτου αλλά το κακόν. **5** Και είπε Σεδεκίας ο βασιλεύς, Ιδού, εις την χείρα σας είναι· διότι ο βασιλεύς δεν δύναται ουδέν εναντίον σας. **6** Τότε έλαβον τον Ιερεμίαν, και έριψαν αυτόν εις τον λάκκον του Μαλχίου υιού του Αμμέλεχ τον εν τη αυλή της φυλακής, και κατεβίβασαν τον Ιερεμίαν διά σχοινίων·

και εν τω λάκκω δεν ήτο ύδωρ αλλά βόρβορος, και εχώθη ο Ιερεμίας εις τον βόρβορον. **7** Και ότε ήκουσεν Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, εις των ενουχών, ο εν τη οικία του βασιλέως, ότι έβαλον τον Ιερεμίαν εις τον λάκκον, ενώ ο βασιλεύς εκάθητο εν τη πύλη Βενιαμίν, **8** εξήλθεν ο Αβδέ-μέλεχ εκ της οικίας του βασιλέως και ελάλησε προς τον βασιλέα, λέγων, **9** Κύριέ μου βασιλεύ, οι άνθρωποι ουτοί έπραξαν κακά εις όσα έκαμον εις τον Ιερεμίαν τον προφήτην, τον οποίον έρριψαν εις τον λάκκον· και αυτός ήθελεν αποθάνει υπό πείνης εν τω τόπω όπου είναι, διότι δεν είναι πλέον άρτος εν τη πόλει. **10** Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Αβδέ-μέλεχ τον Αιθίοπα, λέγων, Λάβε εντεύθεν τριάκοντα ανθρώπους μετά σου και αναβίβασον τον Ιερεμίαν τον προφήτην εκ του λάκκου, πριν αποθάνη. **11** Και έλαβεν ο Αβδέ-μέλεχ τους ανθρώπους μεθ' αυτού, και εισήλθεν εις την οικίαν του βασιλέως υπό το θησαυροφυλάκιον, και εκείθεν έλαβε παλαιά ράκη και παλαιά σοσηπότα αποφορία και κατεβίβασεν αυτά διά σχοινίων εις τον λάκκον προς τον Ιερεμίαν. **12** Και ειπε προς τον Ιερεμίαν Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, Βάλε τώρα τα παλαιά ράκη και τα σοσηπότα αποφορία υπό τας μασχάλας σου, υποκάτω των σχοινίων. Και έκαμεν ο Ιερεμίας ούτω. **13** Και έσυραν τον Ιερεμίαν διά των σχοινίων και ανεβίβασαν αυτόν εκ του λάκκου· και έμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής. **14** Και απέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεύς και έφερε τον Ιερεμίαν τον προφήτην προς εαυτόν, εις την τρίτην είσοδον την εν τω οίκω του Κυρίου· και ειπεν ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, Θέλω να σε ερωτήσω εν πράγμα· μη κρύψης απ' εμού μηδέν. **15** Και ειπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεδεκιαν, Εάν φανερώσω τούτο προς σε, δεν θέλεις τωόντι με θανατώσει; και εάν σε συμβουλευούω, δεν θέλεις με ακούσει; **16** Και ώμοσε κρυφώς Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, λέγων, Ζη Κύριος, όστις έκαμεν εις ημάς την ψυχήν ταύτην, δεν θέλω σε θανατώσει ουδέ θέλω σε δώσει εις την χείρα των ανθρώπων τούτων, οιτινες ζητούσι την ψυχήν σου. **17** Και ειπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεδεκιαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν τωόντι εξέλθης προς τους άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνας, τότε η ψυχή σου θέλει ζήσει και η πόλις αύτη δεν θέλει κατακαυθή εν πυρί, και θέλεις ζήσει συ και ο οίκός σου. **18** αλλ' εάν δεν εξέλθης προς τους άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνας, τότε η πόλις αύτη θέλει παραδοθή εις την χείρα των Χαλδαιών και θέλουσι κατακαύσει αυτήν εν πυρί και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτών. **19** Και ειπε Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, Εγώ φοβούμαι τους Ιουδαίους, οιτινες κατέφυγον προς τους Χαλδαίους, μήποτε με παραδώσωσιν εις την χείρα αυτών και με εμπαιξώσι. **20** Και ειπεν ο Ιερεμίας, δεν θέλουσι σε παραδώσει. Υπάκουσον, παρακαλώ, εις την φωνήν του Κυρίου, την οποίαν εγώ λαλώ προς σε· και θέλει είσθαι καλόν εις σε και η ψυχή σου θέλει ζήσει. **21** Εάν όμως συ δεν εξέλθης, ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος έδειξεν εις εμέ. **22** Και ιδού, πάσαι αι γυναίκες αι εναπολειφθείσαι εν τη οικία του βασιλέως του Ιουδα θέλουσιν ακθή προς τους άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνας, και αύται

θέλουσι λέγει, Οι άνδρες οι ειρηνικοί σου σε εδελέασαν και υπερίχυσαν εναντίον σου· εβυθίσθησαν οι πόδες σου εις τον βόρβορον και αυτοί εσύρθησαν οπίσω· **23** και πάσαι αι γυναίκες σου και τα τέκνα σου θέλουσιν ακθή προς τους Χαλδαίους· και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτών, αλλά θέλεις πιασθή υπό της χειρός του βασιλέως της Βαβυλώνας· και θέλεις κάμει την πόλιν ταύτην να κατακαυθή εν πυρί. **24** Και ειπεν ο Σεδεκίας προς τον Ιερεμίαν, Ας μη μάθι μηδεις περί των λόγων τούτων και δεν θέλεις αποθάνει. **25** Και εάν οι άρχοντες ακούσωσιν ότι ώμίλησα μετά σου και έλθωσι προς σε και σοι είπωσιν, Ανάγγειλον προς ημάς τώρα τι ελάλησας προς τον βασιλέα, μη κρύψης αυτό απ' ημών και δεν θέλομεν σε θανατώσει· και τι ο βασιλεύς ελάλησε προς σε· **26** τότε θάλας ειπέε προς αυτούς, Εγώ υπέβαλον την δεισήν μου ενώπιον του βασιλέως, διά να μη με επαναστρέψη εις την οικίαν του Ιωνάθαν, ώστε να αποθάνω εκεί. **27** Ήλθον δε πάντες οι άρχοντες προς τον Ιερεμίαν και ηρώτησαν αυτόν· και ανήγγειλε προς αυτούς κατά πάντας τους λόγους εκείνους, τους οποίους προσέταξεν ο βασιλεύς. Και αυτοί έπαυσαν να ομιλώσι μετ' αυτού, διότι δεν ηκούσθη το πράγμα. **28** Και έμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής, έως της ημέρας καθ' ην εκυριεύθη η Ιερουσαλήμ· και ήτο εκεί, ότε η Ιερουσαλήμ εκυριεύθη.

39 Εν τω εννάτω έτει του Σεδεκίου βασιλέως του Ιουδα, τον δέκατον μήνα, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και άπαν το στρατεύμα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ και επολιούρκουν αυτήν. **2** Εν δε τω ενδεκάτω έτει του Σεδεκίου, τον τέταρτον μήνα, την εννάτην του μηνός, επορθήθη η πόλις. **3** Και πάντες οι άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας εισήλθον και εκάθησαν εν τη μεσαία πύλη, Νεργάλ-σαρεσέρ, Σαμγάρ-νεβθ, Σαρσεχείμ, Ραβ-σαρείς, Νεργάλ-σαρεσέρ, Ραβ-μαγ και πάντες οι λοιποί άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας. **4** Και ως είδεν αυτούς Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιουδα και πάντες οι άνδρες του πολέμου, έφυγον και εξήλθον την νύκτα εκ της πόλεως διά της οδού του κήπου του βασιλέως, διά της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών· και εξήλθε διά της οδού της πεδιάδος. **5** Το δε στρατεύμα των Χαλδαιών κατεδίωξεν οπίσω αυτών, και έφθασαν τον Σεδεκιαν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ· και συνέλαβον αυτόν και ανήγαγον αυτόν προς τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά, εν γη Αιμάθ, και επρόφερε καταδικήν επ' αυτόν. **6** Και έσφαξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας τους υιούς του Σεδεκίου εν Ριβλά ενώπιον αυτού, και πάντας τους άρχοντας του Ιουδα έσφαξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. **7** Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου εξετύφλωσε και έδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις, διά να φέρη αυτόν εις την Βαβυλώνα. **8** Και την οικίαν του βασιλέως και τας οικίας του λαού κατέκαυσαν οι Χαλδαιοί εν πυρί, και τα τείχη της Ιερουσαλήμ κατηδάφισαν. **9** Το δε υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν τη πόλει και τους προσφυγόντας, οιτινες προσέφυγον εις αυτόν, και το υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν έφερεν αιχμάλωτον εις Βαβυλώνα Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **10** Εκ δε του λαού τους πτωχούς

τους μη έχοντας μηδέν αφήκεν ο Νεβουζαζαράδαν ο αρχισωματοφύλαξ εν τη γη του Ιούδα και έδωκεν εις αυτούς αμπελώνας και αγρούς εν το καιρώ εκείνω. **11** Και έδωκε διαταγήν Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας περί του Ιερεμίου εις τον Νεβουζαζαράδαν τον αρχισωματοφύλακα, λέγων, **12** Λάβε αυτόν και επιμελήθητι αυτού και μη κάμης εις αυτόν κακόν· αλλ' όπως λαλήση προς σε, ούτω κάμε εις αυτόν. **13** Και απέστειλεν ο Νεβουζαζαράδαν ο αρχισωματοφύλαξ και ο Νεβουσσαζβάν, ο Ραβ-σαρείς και ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Ραβ-μαγ και πάντες οι άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας, **14** απέστειλαν και έλαβον τον Ιερεμίαν εκ της αυλής της φυλακής και παρέδωκαν αυτόν εις τον Γεδαλίαν, υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, διά να φέρη αυτόν εις τον οίκον αυτού και κατώκησε μεταξύ του λαού. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, ενώ ήτο κεκλεισμένος εν τη αυλή της φυλακής, λέγων, **16** Ύπαγε και λάλησον προς Αβδέ-μέλεχ τον Αιθιοπα, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω φέρεи τους λόγους μου επί την πόλιν ταύτην διά κακόν και ουχί διά καλόν· και θέλουσιν εκτελεσθή ενώπιόν σου την ημέραν εκείνην. **17** Θέλω όμως σε σώσει εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, και δεν θέλεις παραδοθή εις την χείρα των ανθρώπων, των οποίων συ φοβείσαι το πρόσωπον, **18** διότι εξάπαντος θέλω σε σώσει και δεν θέλω πέσει διά μαχαίρας, αλλ' η ζωή σου θέλει είσθαι ως λάφυρον εις σε, επειδή πέποιθας επ' εμέ, λέγει Κύριος.

40 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού Νεβουζαζαράδαν ο αρχισωματοφύλαξ εξαπέστειλεν αυτόν από Ραμά, ότε είχε λάβει αυτόν δεδεμένον με χειρόδεσμα μεταξύ πάντων των μετοικισθέντων από Ιερουσαλήμ και Ιούδα, οίτινες εφέροντο αιχμάλωτοι εις την Βαβυλώνα. **2** Και επίασεν ο αρχισωματοφύλαξ τον Ιερεμίαν και είπε προς αυτόν, Κύριος ο Θεός σου ελάλησε τα κακά ταύτα επί τον τόπον τούτον. **3** Και επέφερον αυτά ο Κύριος και έκαμε καθώς είπεν· επειδή ημαρτήσατε εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν αυτού, διά τούτο έγεινεν εις εσάς το πράγμα τούτο. **4** Και τώρα ιδού, σε έλυσα σήμερα εκ των χειροδέσμων των επί των χειρών σου· εάν φαίνεται εις σε καλόν να έλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, ελθέ, και εγώ θέλω σε περιποιηθή· αλλ' εάν φαίνεται εις σε κακόν να έλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, μείνον· ιδού, πας ο τόπος είναι έμπροσθέν σου· όπου σοι φαίνεται καλόν και αρεστόν να υπάγης, εκεί υπάγε. **5** Και επειδή δεν εστρέφετο, Επίστρεψον λοιπόν, είπε, προς τον Γεδαλίαν, υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησεν επί τας πόλεις του Ιούδα, και κατοίκησον μετ' αυτού μεταξύ του λαού· ή υπαγε όπου σοι φαίνεται αρεστόν να υπάγης. Και έδωκεν εις αυτόν ο αρχισωματοφύλαξ ζωοτροφίας και δώρα και εξαπέστειλεν αυτόν. **6** Και υπήγεν ο Ιερεμίας προς Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ εις Μισπά και κατώκησε μετ' αυτού μεταξύ του λαού του εναπολειφθέντος εν τη γη. **7** Ακούσαντες δε πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων των εν τω αγρώ, αυτοί και οι άνδρες

αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησε Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ επί την γην και έτι ενεπιστεύθη εις αυτόν άνδρας και γυναίκα και παιδιά και εκ των πτωχών της γης, εκ των μη μετοικισθέντων εις την Βαβυλώνα, **8** ήλθον προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά και Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και Ιωανάν και Ιωνάθαν οι υιοί του Καρηά και Σεραφάς ο υιός του Τανουμέθ και οι υιοί του Ιωφή του Νετωφαθίτου και Ιεζανίας υιός Μααχαθίτου τινός, αυτοί και οι άνδρες αυτών. **9** Και ώμοσε προς αυτούς Γεδαλίος ο υιός του Αχικάμ υιού του Σαφάν και προς τους άνδρας αυτών, λέγων, Μη φοβείσθε να ήσθε δούλοι των Χαλδαίων· κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας και θέλει είσθαι καλόν εις εσάς. **10** Εγώ δε, ιδού, θέλω κατοικήσει εν Μισπά, διά να παρίσταμαι ενώπιον των Χαλδαίων, οίτινες θέλουσιν ελθει προς ημάς· και σεις συνάξατε οίνον και σπωρικά και έλαιον και βάλετε αυτά εις τα αγγεία σας και κατοικήσατε εν ταις πόλεσιν υμών, τας οποίας κρατείτε. **11** Παρομοίως πάντες οι Ιουδαίοι οι εν Μωάβ και οι μεταξύ των υιών Αμμών και οι εν Εδώμ και οι εν πάσι τους τόποις, ότε ήκουσαν ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας αφήκεν υπόλοιπον εις τον Ιούδαν και ότι κατέστησεν επ' αυτούς Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, **12** τότε επέστρεψαν πάντες οι Ιουδαίοι εκ πάντων των τόπων όπου ήσαν διεσπαρμένοι και ήλθον εις την γην του Ιούδα, προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, και εσύναξαν οίνον και σπωρικά πολλά σφόδρα. **13** Ο δε Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων των εν τω αγρώ ήλθον προς τον Γεδαλίαν εις Μισπά, **14** και είπον προς αυτόν, Εξεύρεις τώντων ότι ο Βααλείς ο βασιλεύς των υιών Αμμών απέστειλε τον Ισμαήλ τον υιόν του Νεθανίου διά να σε φονεύσι; Αλλ' ο Γεδαλίος ο υιός του Αχικάμ δεν έπίστευεν εις αυτούς. **15** Τότε Ιωανάν ο υιός του Καρηά ελάλησε κρυφίως προς τον Γεδαλίαν εν Μισπά, λέγων, Ας υπάγω τώρα και ας πατάξω τον Ισμαήλ τον υιόν του Νεθανίου και ουδεις θέλει μάθει αυτό· διά τι να σε φονεύσι και ούτω πάντες οι Ιουδαίοι, οι συνηγμένοι περί σε, να διασκορπισθώσι και το υπόλοιπον του Ιούδα να απολεσθή; **16** Αλλ' ο Γεδαλίος ο υιός του Αχικάμ είπε προς Ιωανάν τον υιόν του Καρηά, Μη κάμης το πράγμα τούτο, διότι ψευδή λέγεις περί του Ισμαήλ.

41 Και εν τω εβδόμω μηνί ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος και εκ των αρχόντων του βασιλέως, και δέκα άνδρες μετ' αυτού, ήλθον προς τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ εις Μισπά και συνέφαγον εκεί άρτον εν Μισπά. **2** Και εσηκώθη Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και οι δέκα άνδρες οι όντες μετ' αυτού και επάταξαν τον Γεδαλίαν τον υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν διά ρομφαίας και εθανάτωσαν αυτόν, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνας είχε καταστήσει επί την γην. **3** Και πάντας τους Ιουδαίους τους όντας μετ' αυτού, μετά του Γεδαλιου εν Μισπά, και τους Χαλδαίους τους ευρεθέντας εκεί, άνδρας πολεμιστάς, επάταξεν ο Ισμαήλ. **4** Και την δευτέραν ημέραν, αφού εθανάτωσε τον Γεδαλίαν, και ουδεις είχε μάθει αυτό, **5** τότε τινές από Συχέμ,

από Σηλώ και από Σαμαρείας, ογδοήκοντα άνδρες, εξυρισμένοι τους πώγωνας και διεσχισμένοι τα ιμάτια και με εντομάς εις το σώμα, ήρχοντο μετά προσφοράς και λιβανίου εν τη χειρί αυτών, διά να φέρωσιν εις τον οίκον του Κυρίου. **6** Και εξήλθεν Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου εις απάντησιν αυτών εκ Μισπά, κλαίων ενώ πορεύετο και ότε απήντησεν αυτούς, είπε προς αυτούς, Εισέλθετε προς Γεδάλιαν τον υιόν του Αχικάμ. **7** Και ότε ήλθον εις το μέσον της πόλεως, Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου έσφαξεν αυτούς και έρριψεν εις το μέσον του λάκκου, αυτός και οι άνδρες οι μετ' αυτού. **8** Δέκα όμως άνδρες ευρέθησαν μεταξύ αυτών και είπον προς τον Ισμαήλ, Μη μας θανατώσης, διότι έχομεν θησαυρούς εν τω αγρώ, σίτον και κριθήν και έλαιον και μέλι. Ούτως εκρατήθη και δεν εθανάτωσεν αυτούς μεταξύ των αδελφών αυτών. **9** Ο δε λάκκος, εις τον οποίον ο Ισμαήλ έρριψε πάντα τα πτώματα των ανδρών, τους οποίους επάταξεν εξ αιτίας του Γεδάλιου, ήτο εκείνος, τον οποίον ο βασιλεύς Ασά είχε κάμει υπό φόβου του Βασάσ βασιλέως του Ισραήλ· τούτον ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου εγέμισεν από των θανατωθέντων. **10** Και ηχημαλώτισεν ο Ισμαήλ άπαν το υπόλοιπον του λαού το εν Μισπά, τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα τον λαόν τον εναπολειφθέντα εν Μισπά, τον οποίον Νεβουζαζαδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχαν εμπιστευθή εις τον Γεδάλιαν τον υιόν του Αχικάμ· και ηχημαλώτισεν αυτά ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και ανεχώρησε, διά να περάση προς τους υιούς Αμμών. **11** Και ότε ήκουσεν Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αυτού πάντα τα κακά, τα οποία έκαμεν Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, **12** έλαβον πάντας τους άνδρας και υπήγαν να πολεμήσωσι με τον Ισμαήλ τον υιόν του Νεθανίου· και εύρηκαν αυτόν πλησίον των πολλών υδάτων των εν Γαβαών. **13** Και ως είδε πας ο λαός ο μετά του Ισμαήλ Ιωανάν τον υιόν του Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων των μετ' αυτού, εχάρησαν. **14** Και εστράφησαν πας ο λαός, τον οποίον ο Ισμαήλ ηχημαλώτισεν από Μισπά, και επέστρεψαν και υπήγαν μετά του Ιωανάν υιού του Καρηά. **15** Αλλ' ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου εξέφυγεν από του Ιωανάν μετά οκτώ ανδρών και υπήγε προς τους υιούς Αμμών. **16** Και έλαβεν ο Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αυτού, άπαν το υπόλοιπον του λαού, το οποίον ηλευθέρωσεν από του Ισμαήλ υιού του Νεθανίου, από Μισπά, αφού επάταξε Γεδάλιαν τον υιόν του Αχικάμ, τους δυνατούς άνδρας του πολέμου και τας γυναίκας και τα παιδιά και τους ενουόχους, τους οποίους ηχημαλώτισεν από Γαβαών, **17** και υπήγαν και κατώκησαν εν τη κατοικία του Χιμάμ, τη πλησίον της Βηθλεέμ, διά να υπάγωσι να εισέλθωσιν εις την Αίγυπτον, **18** εξ αιτίας των Χαλδαιών· διότι εφοβήθησαν από αυτούς, επειδή ο Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου επάταξε τον Γεδάλιαν τον υιόν του Αχικάμ, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησεν επί την γην.

42 Και προσήλθον πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων και Ιωανάν ο υιός του Καρηά και Ιεζανίας ο υιός του Ωσαύου και πας ο λαός από μικρού

έως μεγάλου, **2** και είπον προς Ιερεμίαν τον προφήτην, Ας γείνη δεκτή, παρακαλούμεν, η δήσις ημών ενώπιόν σου, και δείθητι υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν σου περί πάντων τούτων τον εναπολειφθέντων· διότι εμείναμεν ολίγοι εκ πολλών, καθώς οι οφθαλμοί σου βλέπουσιν ημάς **3** διά να φανερώση εις ημάς Κύριος ο Θεός σου την οδόν εις την οποίαν πρέπει να περιπατήσωμεν και το πράγμα το οποίον πρέπει να κάμωμεν. **4** Και είπε προς αυτούς Ιερεμίας ο προφήτης, Ηκουσα· ιδού, θέλω δεηθή προς Κύριον τον Θεόν υμών κατά τους λόγους υμών, και οιοπονήποτε λόγον ο Κύριος αποκριθή περί υμών, θέλω αναγγείλει προς υμάς· δεν θέλω κρύψει ουδέν αφ' υμών. **5** Και αυτοί είπον προς τον Ιερεμίαν, Ο Κύριος ας ήναι αληθής και πιστός μάρτυς μεταξύ ημών, ότι βεβαίως θέλομεν κάμει κατά πάντας τους λόγους, καθ' ους Κύριος ο Θεός σου σε αποστείλη προς ημάς· **6** είτε καλόν και είτε κακόν, θέλομεν υπακούσει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, προς τον οποίον ημείς σε αποστέλλομεν, διά να γείνη καλόν εις ημάς, όταν υπακούσωμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών. **7** Και μετά δέκα ημέρας έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν. **8** Και εκάλεσε τον Ιωανάν τον υιόν του Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων τους μετ' αυτού και πάντα τον λαόν, από μικρού έως μεγάλου, **9** και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, προς τον οποίον με απεστείλατε διά να υποβάλω την δήσην υμών ενώπιον αυτού· **10** Εάν εξακολουθήτε να κατοικήτε εν τη γη ταύτη, τότε θέλω σας οικοδομήσει και δεν θέλω σας κατακρημνίσει, και θέλω σας φυτεύσει και δεν θέλω σας εκριζώσει, διότι μετενόησα διά το κακόν το οποίον έκαμα εις εσάς. **11** Μη φοβηθήτε από του βασιλέως της Βαβυλώνας, από του οποίου τώρα φοβείσθε· μη φοβηθήτε απ' αυτού, λέγει Κύριος, διότι εγώ είμαι μεθ' υμών, διά να σώσω υμάς και να ελευθερώσω υμάς εκ της χειρός αυτού. **12** Και θέλω δώσει οικτιρημούς εις υμάς, διά να οικτηρή ημάς και να επιστρέψη υμάς εις την γην υμών. **13** Αλλ' εάν σεις λέγητε, δεν θέλομεν κατοικήσει εν τη γη ταύτη, μη υπακούοντες εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών, **14** λέγοντες, Ουχί· αλλά θέλομεν εισέλθει εις την γην της Αιγύπτου, όπου δεν θέλομεν βλέπει πόλεμον, και ήχον σάλπιγγος δεν θέλομεν ακούει, και από άρτον δεν θέλομεν πεινάσει, και εκεί θέλομεν κατοικήσει· **15** διά τούτο, ακούσατε τώρα τον λόγον του Κυρίου, σεις οι υπόλοιποι του Ιουδα· ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν σεις προσηλώσητε το πρόσωπόν σας εις το να εισέλθητε εις την Αίγυπτον και υπήγητε να παροικήσητε εκεί, **16** τότε η μάχαιρα, την οποίαν σεις φοβείσθε, θέλει σας φθάσει εκεί εν τη γη της Αιγύπτου· και η πείνα, από της οποίας σεις τρομάζετε, θέλει εισθαι προσκεκολλημένη οπίσω σας εκεί εν τη Αιγύπτω, και εκεί θέλετε αποθάνει· **17** και πάντες οι άνδρες οι προσηλώσαντες το πρόσωπον αυτών εις το να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον διά να παροικήσωσιν εκεί, θέλοσιν αποθάνει εν μαχαιρά, εν πείνη και εν λοιμώ· και ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ή εκφύγει από του κακού, το οποίον εγώ θέλω φέρει επ' αυτούς. **18** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο

Θεός του Ισραήλ· Καθώς ο θυμός μου και η οργή μου εξεχύθησαν επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ούτως η οργή μου θέλει εκχυθή εφ' υμάς, όταν εισέλθητε εις την Αίγυπτον· και θέλετε είσθαι εις βδέλυγμα και εις θάμβος και εις κατάραν και εις όνειδος· και δεν θέλετε ιδεί πλέον τον τόπον τούτον. **19** Ο Κύριος είπε περί υμών, ω υπόλοιποι του Ιούδα, Μη υπάγητε εις την Αίγυπτον· γνωρίσατε καλώς ότι σήμερον διεμαρτυρήθητε εναντίον σας. **20** Διότι σεις εδολιεύθητε εν ταις ψυχαίς υμών, ότε με απέστειλατε προς Κύριον τον Θεόν υμών, λέγοντες, Δείθητι υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών· και κατά πάντα όσα λαλήση Κύριος ο Θεός ημών, ούτως απάγγελον προς ημάς και θέλομεν κάμει. **21** Και απήγγειλα σήμερον προς εσάς· και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών ουδέ εις παράτα, διά τα οποία με απέστειλε προς εσάς. **22** Τώρα λοιπόν εξεζυρετε βεβαίως, ότι θέλετε αποθάνει εν μαχαίρα, εν πείνῃ και εν λοιμῷ, εν τω τόπω όπου επιθυμείτε να υπάγητε διά να παροικήσητε εκεί.

43 Και ότε έπαυσεν ο Ιερεμίας λαλών προς πάντα τον λαόν πάντας τους λόγους Κυρίου του Θεού αυτών, διά τους οποίους Κύριος ο Θεός αυτών απέστειλεν αυτόν προς αυτούς, πάντας τους λόγους τούτους, **2** τότε ελάλησεν Αζαρίας ο υιός του Ωσαίου και Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι υπερήφανοι άνδρες, λέγοντες προς τον Ιερεμίαν· Ψευδেসαι Κύριος ο Θεός ημών δεν σε απέστειλε να είπης, Μη υπάγητε εις την Αίγυπτον διά να παροικήσητε εκεί· **3** αλλ' ο Βαρούχ ο υιός του Νηριού σε διεγείρει εναντίον ημών, διά να μας παραδώσης εις την χείρα των Χαλδαίων, να μας θανατώσωσι και να μας φέρωσιν αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα. **4** Και δεν υπήκουσεν Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων και πας ο λαός εις την φωνήν του Κυρίου, να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα· **5** αλλ' ο Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων έλαβον πάντας τους υπολοίπους του Ιούδα, τους επιστρέψαντας εκ πάντων των εθνών, όπου είχαν διασπαρή, διά να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα, **6** τους άνδρας και τας γυναίκας και τα παιδια και τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα άνθρωπον, τον οποίον Νεβουζαζαδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχαν αφήσει μετά του Γεδαλιού υιού του Αχικάμ υιού του Σαφάν, και τον Ιερεμίαν τον προφήτην και τον Βαρούχ τον υιόν του Νηριού· **7** και εισήλθον εις την γην της Αιγύπτου· διότι δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου· και ήλθον έως Τάφνης. **8** Και έγινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εν Τάφνης, λέγων, **9** Λάβε εις την χείρα σου λίθους μεγάλους και κρύψον αυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών των ανδρών των Ιουδαίων εν αργίλλω εν τη κεραμεική καμίνω τη προς την είσοδον της οικίας του Φαραώ, εν Τάφνης· **10** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω εξαποστείλει και λάβει τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνας, τον δούλον μου, και θέλω θέσει τον θρόνον αυτού επάνω των λίθων τούτων, τους οποίους έκρυψα· και θέλει απλώσει την βασιλικήν αυτού σκηνήν επάνω αυτών. **11** Και θέλει ελθεί και πατάξει την γην της Αιγύπτου και παραδώσει τους μεν

διά θάνατον, εις θάνατον, τους δε διά αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν, τους δε διά ρομφαίαν, εις ρομφαίαν. **12** Και θέλω ανάψει πυρ εν ταις οικίαις των θεών της Αιγύπτου, και τας μεν θέλει κατακαύσει τους δε θέλει φέρει εις αιχμαλωσίαν· και θέλει ενδυθή την γην της Αιγύπτου, καθώς ο ποιμήν ενδύεται το ιμάτιον αυτού, και θέλει εξέλθει εκείθεν εν ειρήνῃ. **13** Και θέλει συντρίψει τα είδωλα του οίκου του ηλίου, του εν τη γη της Αιγύπτου· και τους οίκους των θεών των Αιγυπτίων θέλει κατακαύσει εν πυρί.

44 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί πάντων των Ιουδαίων των κατοικούντων εν τη γη της Αιγύπτου, των κατοικούντων εν Μιγδώλ και εν Τάφνης και εν Νωφ και εν τη γη Παθρώς, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· σεις είδετε πάντα τα κακά τα οποία επέφερα επί την Ιερουσαλήμ και επί πάσας τας πόλεις του Ιούδα, και ιδού, αύται έρημοι την σήμερον και δεν υπάρχει ο κατοικών εν αυταίς, **3** εξ αιτίας της κακίας αυτών, την οποίαν έπραξαν διά να με παροργίσωσιν, υπάγοντες να θυμιάζωσι και να λατρεύωσιν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαν αυτοί, σεις, ουδέ οι πατέρες σας. **4** Και απέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωί και αποστέλλων, λέγων, Μη πράττετε το βδελυρόν τούτου πράγμα, το οποίον μισώ. **5** Αλλά δεν ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών διά να επιστρέψωσιν από της κακίας αυτών, ώστε να μη θυμιάζωσιν εις άλλους θεούς. **6** Διά τούτο εξεχύθη η οργή μου και ο θυμός μου και εξεκαύθη εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ· και έγινεσαν έρημοι, άβατοι, ως την ημέραν ταύτην. **7** Και τώρα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διά τι σεις πράττετε το μέγα τούτο κακόν εναντίον των ψυχών σας, ώστε να αφανίσητε αφ' υμών άνδρα και γυναίκα, νήπιον και θηλάζον, εκ μέσου του Ιούδα, διά να μη μείνη εις εσάς υπόλοιπον· **8** παροργίζοντές με διά των έργων των χειρών σας, θυμιάζοντες εις άλλους θεούς εν τη γη της Αιγύπτου, όπου ήλθετε να παροικήσητε εκεί, ώστε να αφανίσητε αυτών και να γείνητε κατάρα και όνειδος μεταξύ πάντων των εθνών της γης. **9** Μήπως ελθμονήσατε τας κακίας των πατέρων σας και τας κακίας των βασιλέων του Ιούδα και τας κακίας των γυναικών αυτών και τας κακίας σας και τας κακίας των γυναικών σας, τας οποίας έπραξαν εν τη γη του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ; **10** Δεν εταπεινώθησαν έως της ημέρας ταύτης ουδέ εφοβήθησαν ουδέ περιεπάτησαν εν τω νόμω μου και εν τοις διατάγμασί μου, τα οποία έθεσα ενώπιόν σας και ενώπιον των πατέρων σας. **11** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον υμών εις κακόν, και διά να εξολοθρεύσω πάντα τον Ιούδα. **12** Και θέλω λάβει τους υπολοίπους του Ιούδα, οίτινες έστησαν το πρόσωπον αυτών εις το να υπάγωσιν εις την γην της Αιγύπτου, διά να παροικήσωσιν εκεί, και θέλουνσι καταναλωθή πάντες εν τη γη της Αιγύπτου· θέλουνσι πέσει εν μαχαίρα, θέλουνσι καταναλωθή εν

πείνη από μικρού έως μεγάλο εν μαχαίρα και εν πείνη θέλουσιν αποθάνει· και θέλουσιν είσθαι εις βδέλυγμα, εις θάμβος και εις κατάραν και εις όνειδος. **13** Διότι θέλω επισκεφθή τους κατοικούντας εν τη γη της Αιγύπτου, ως επισκέφθη την Ιερουσαλήμ, εν μαχαίρα, εν πείνη και εν λοιμώ. **14** Και ουδείς εκ των υπολοίπων του Ιούδα, των απελθόντων εις την γην της Αιγύπτου διά να παροικήσωσιν εκεί, θέλει εκφύγει ή διασωθή, διά να επιστρέψη εις την γην του Ιούδα, εις την οποίαν αυτοί έχουσι προσηλωμένην την ψυχήν αυτών, διά να επιστρέψωσι να κατοικήσωσιν εκεί· διότι δεν θέλουσιν επιστρέψει, ειμή ή διασεσωσμένοι. **15** Και πάντες οι άνδρες οι γνωρίζοντες ότι αι γυναίκες αυτών εθυμιάζον εις άλλους θεούς, και πάσαι αι γυναίκες αι παρεστώσαι, σύναξις μεγάλη, και πας ο λαός οι κατοικούντες εν τη γη της Αιγύπτου, εν Παθρώς, απεκρίθησαν προς τον Ιερεμίαν, λέγοντες, **16** Περί του λόγου, τον οποίον ελάλησας προς ημάς εν ονόματι Κυρίου, δεν θέλομεν σου ακούσει. **17** αλλά θέλομεν εξάπαντος κάμνει παν πράγμα εξερχόμενον εκ του στόματος ημών, διά να θυμιάζωμεν εις την βασιλίαν του ουρανού και να κάμνωμεν σπονδάς εις αυτήν, καθώς εκάμνομεν, ημείς και οι πατέρες ημών, οι βασιλείς ημών και οι άρχοντες ημών, εν ταις πόλει του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ· και εχορταίνομεν άρτον και διεκείμεθα καλώς και κακόν δεν εβλέπομεν. **18** Αλλ' αφ' ότου επαύσαμεν θυμιάζοντες εις την βασιλίαν του ουρανού και κάμνοντες σπονδάς εις αυτήν, ώστε εσετήρημεν πάντων και κατηναλώθημεν εν μαχαίρα και εν πείνη. **19** Και ότε ημείς εθυμιάζομεν εις την βασιλίαν του ουρανού και εκάμνομεν σπονδάς εις αυτήν, μήπως άνευ των ανδρών ημών εκάμνομεν εις αυτήν πέμματα διά να προσκυνώμεν αυτήν και εκάμνομεν εις αυτήν σπονδάς; **20** Και είπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον λαόν, προς άνδρας τε και γυναίκας και προς πάντα τον λαόν, τους αποκριθέντας προς αυτόν ούτω, λέγων, **21** Μήπως του θυμιάμα, το οποίο εθυμιάζετε εν ταις πόλει του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, σεις και οι πατέρες σας, οι βασιλείς σας και οι άρχοντές σας και ο λαός του τόπου, δεν ενεθυμίθη αυτό ο Κύριος και δεν ανέβη εις την καρδίαν αυτού; **22** Όστε ο Κύριος δεν ηδυνήθη πλέον να υποφέρη, εξ αιτίας της κακίας των έργων σας, εξ αιτίας των βδελυγμάτων, τα οποία επράττετε· όθεν η γη σας κατεστάθη ερήμωσις και θάμβος και κατάρα, άνευ κατοίκου, ως την ημέραν ταύτην. **23** Επειδή εθυμιάζετε και επειδή ημαρτάνετε εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν του Κυρίου ουδέ περιεπατήσατε εν τω νόμω αυτού και εν τοις διατάγμασιν αυτού και εν τοις μαρτυρίοις αυτού, διά τούτο συνέβη εις εσάς το κακόν τούτο, ως την ημέραν ταύτην. **24** Και είπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον λαόν και προς πάσας τας γυναίκας, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πας ο Ιούδας, ο εν τη γη της Αιγύπτου· **25** ούτως ελάλησεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Σεις και αι γυναίκες σας και ελαλήσατε διά του στόματός σας και εξετελέσατε διά της χειρός σας, λέγοντες, Θέλομεν εξάπαντος εκπληρώσει τας ευχάς ημών, τας οποίας ηυχθήμεν, να θυμιάζωμεν εις την βασιλίαν του ουρανού και να κάμνωμεν σπονδάς

εις αυτήν· εξάπαντος λοιπόν θέλετε εκπληρώσει τας ευχάς σας και εξάπαντος θέλετε εκτελέσει τας ευχάς σας. **26** Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πας ο Ιούδας, οι κατοικούντες εν τη γη της Αιγύπτου· Ιδού, ώμοσα εις το όνομά μου το μέγα, λέγει Κύριος, ότι το όνομά μου δεν θέλει ονομασθή πλέον εν τω στόματι ουδενός ανδρός του Ιούδα, καθ' όλην την γην της Αιγύπτου, ώστε να λέγη, Ζη Κύριος ο Θεός. **27** Ιδού, εγώ θέλω επαγρυπνεί επ' αυτούς εις κακόν και ουχί εις καλόν· και πάντες οι άνδρες του Ιούδα οι εν τη γη της Αιγύπτου θέλουσι καταναλωθή εν μαχαίρα και εν πείνη, εωσού εκλείψωσιν. **28** Οι δε διασεσωσμένοι από της μαχαίρας, ολίγοι τον αριθμόν, θέλουσιν επιστρέψει εκ γης Αιγύπτου εις γην Ιούδα· και πάντες οι υπόλοιποι του Ιούδα, οι απελθόντες εις την γην της Αιγύπτου διά να παροικήσωσιν εκεί, θέλουσι γνωρίσει τίνος λόγος θέλει πληρωθή, ο εμός, ή αυτών. **29** Και τούτο θέλει είσθαι σημείον εις σας, λέγει Κύριος, ότι εγώ θέλω σας τιμωρήσει εν τω τόπω τούτω, διά να γνωρίσητε ότι οι λόγοι μου θέλουσιν εξάπαντος πληρωθή εναντίον σας εις κακόν. **30** ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τον Φαραώ-ουαφρή, βασιλέα της Αιγύπτου, εις την χείρα των εχθρών αυτού και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτού, καθώς παρέδωκα τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας, του εχθρού αυτού και ζητούντος την ψυχήν αυτού.

45 Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε προς τον Βαρούχ, τον υιόν του Νηριού, ότε έγραψε τους λόγους τούτους εν βιβλίω εκ στόματος του Ιερεμίου, εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ περί σου, Βαρούχ· **3** Είπας, Ουαί εις εμέ τώρα διότι ο Κύριος επρόσθεσε πόνον επί την θλίψιν μου· απέκαμον εν τω στεναγμώ μου και ανάπαυσιν δεν ευρίσκω. **4** Ούτω θέλεις ειπει προς αυτόν· Ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, εκείνο το οποίον κωκοδόμησα, εγώ θέλω κατεδαφίσει· και εκείνο το οποίον εφύτευσα, εγώ θέλω εκριζώσει, και σύμψασαν την γην αυτήν. **5** Και συ ζητείς εις σεαυτόν μεγάλα; μη ζητής διότι, ιδού, εγώ θέλω φέρει κακά επί πάσαν σάρκα, λέγει Κύριος, αλλά την ζωήν σου θέλω δώσει εις σε ως λάφυρον, εν πάσι τοις τόποις όπου υπάγης.

46 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν τον προφήτην κατά των εθνών. **2** κατά της Αιγύπτου, κατά της δυνάμεως του Φαραών-νεχάω βασιλέως της Αιγύπτου, ήτις ήτο παρά τον ποταμόν Ευφράτην εν Χαρκεμής, την οποίαν επάταξε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα. **3** Αναλάβετε ασπίδα και θυρεόν και προσέλθετε εις πόλεμον. **4** Ζεύξατε τους ίππους και ανάβητε, ιππείς, και παραστάθητε με περικεφαλαίας· στυλιώσατε τας λόγχας, ενδύθητε τους θώρακας. **5** Διά τι είδον αυτούς εποτημένους, τρεπομένους εις τα πίσω; οι δε ισχυροί αυτών συνετρίβησαν και έφυγον μετά σπουδής, χωρίς να βλέπωσιν εις τα πίσω· τρόμος πανταχόθεν, λέγει

Κύριος. **6** Ο ταχύς ας μη εκφύγη, και ο ισχυρός ας μη διασωθή· θέλουσι προσκόψει και θέλουσι πέσει προς βορράν, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. **7** Τις ούτος, ο αναβαίνων ως πλημμύρα, τον οποίον τα ύδατα κυλινδούνται ως ποταμοί; **8** Η Αίγυπτος αναβαίνει ως πλημμύρα και τα ύδατα αυτής κυλινδούνται ως ποταμοί· και λέγει, Θέλω αναβή· θέλω σκεπάσει την γήν· θέλω αφανίσει την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτή. **9** Αναβαίνετε, ἵπποι, και μαίνεσθε, ἄμαξαι· και ας ἐξέλθωσιν οἱ ισχυροί, οἱ Αἰθίοπες και οἱ Λίβυες οἱ κρατούντες την ασπίδα και οἱ Λύδιοι οἱ κρατούντες και εντεινόντες τόξον. **10** Διότι αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι εἰς Κύριον τον Θεόν των δυνάμεων, ἡμέρα εκδικήσεως, διά να εκδικηθῆ τους εχθρούς αὐτοῦ· ἡ μάχαιρα κατέφαγε κατασφάγει αὐτούς και θέλει χορτασθῆ και μεθυσθῆ ἀπό τον αἵματος αὐτῶν· διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ἔχει θυσίαν ἐν τῇ γῆ του βορρά, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. **11** Ἀνάβα εἰς Γαλαὰδ και λάβε βάλασμον, παρθένε, θυγάτηρ της Αἰγύπτου· ματαίως θέλεις πληθύνει τα ιατρικά· θεραπεία δεν υπάρχει διά σε. **12** Τα ἔθνη ἴκουσαν τὴν αἰσχύνην σου, και ἡ κραυγὴ σου ἐνέπλησε τὴν γήν· διότι ισχυρός προσέκρουσεν ἐπ' ισχυρόν, ἐπὶ το αὐτὸ ἔπεσον ἀμφοτέροι. **13** Ο λόγος, τον οποίον ἐλάλησεν ὁ Κύριος προς Ἰερεμίαν τον προφήτην, περὶ της ἐλευσεως του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας, διά να πατάξῃ τὴν γῆν της Αἰγύπτου. **14** Ἀναγγεῖλατε ἐν Αἰγύπτῳ και κηρύξατε ἐν Μιγδώλ και κηρύξατε ἐν Νωφ και ἐν Τάφνης· εἶπατε, Παραστάθητι και ἐτοιμάσθητι· διότι ἡ μάχαιρα κατέφαγε τους περὶ σε. **15** Διὰ τὴ ἐστρώθησαν κατὰ γῆς οἱ ἀνδρείοι σου; δεν στέκουσι, διότι ὁ Κύριος ἀπέσπρωξεν αὐτούς. **16** Ἐπλήθυνε τους προσκροδόντας, μάλιστα ἐπίπτεν ὁ εἰς ἐπὶ τον ἄλλον· και ἔλεγον, Σηκώθητι και ας ἐπαναστρέψωμεν εἰς τον λαόν ἡμῶν και εἰς τὴν γῆν της γεννήσεως ἡμῶν ἀπὸ προσώπου της ἐξολοθρευτικῆς μαχαιράς. **17** Ἐβόησαν ἐκεῖ, Φαραώ, ὁ βασιλεὺς της Αἰγύπτου, ἀπωλέσθη, ἐπέρασε τον διωρισμένον καιρὸν. **18** Ὡς ἐγώ, λέγει ὁ Βασιλεὺς, τον οποίον τὸ ὄνομα εἶναι ὁ Κύριος των δυνάμεων, Ἐξάπαντος καθὼς τὸ θαβώρ εἶναι μεταξύ των ὀρέων και καθὼς ὁ Κάρμηλος πλησίον της θαλάσσης, οὕτω θέλει ελθεῖ ἐκεῖνος. **19** Θυγάτηρ, ἡ κατοικοῦσα ἐν Αἰγύπτῳ, παρασκευάσθητι εἰς αἰχμαλωσίαν· διότι ἡ Νωφ θέλει αφανισθῆ και ἐρημωθῆ, ὥστε να μη ὑπάρχη ὁ κατοικῶν. **20** Ἡ Αἰγυπτος εἶναι ὡς δάμαλις ὠραισιτάτη, πλην ὁ ὄλεθρος ἔρχεται· ἔρχεται ἀπὸ βορρά. **21** Και αὐτοὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς μόχοι παχείς· διότι και αὐτοὶ ἐστράφησαν, ἐφυγον ομοῦ· δεν ἐστάθησαν, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα της συμφωρίας αὐτῶν ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, ὁ καιρὸς της ἐπισκέψεως αὐτῶν. **22** Ἡ φωνὴ αὐτῆς θέλει ἐξέλθει ὡς ὄφεως· διότι θέλουσι κινηθῆ ἐν δυνάμει και θέλουσιν ἐπέλθει ἐπ' αὐτὴν με πελέκεις, ὡς ζυλοκόποι. **23** Θέλουσι κατακόψει τὸ δάσος αὐτῆς, λέγει Κύριος, ἀν και ἦναι ἀμέτρητον· διότι εἶναι κατὰ τὸ πλήθος ὑπὲρ τὴν ἀκρίδα και ἀναριθμητόν. **24** Θέλει καταισχυρῆθῆ ἡ θυγάτηρ της Αἰγύπτου· θέλει παραδοθῆ εἰς τὴν χεῖρα του λαοῦ του βορρά. **25** Ὁ Κύριος των δυνάμεων, ὁ Θεός του Ἰσραὴλ, λέγει, Ἰδοῦ, θέλω τιμωρήσει τὸν πληθὸς της Νωφ και τον Φαραώ και τὴν Αἰγυπτον και τους θεοῦς

αὐτῆς και τους βασιλεῖς αὐτῆς, τον Φαραώ αὐτόν και τους ἐπ' αὐτόν θαρρούντας. **26** και θέλω παραδώσει αὐτούς εἰς τὴν χεῖρα των ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν και εἰς τὴν χεῖρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας και εἰς τὴν χεῖρα των δούλων αὐτοῦ· και μετὰ ταῦτα θέλει κατοικηθῆ, καθὼς εἰς τὰς πρότερον ἡμέρας, λέγει Κύριος. **27** Συ δε μη φοβηθῆς, δούλέ μου Ἰακώβ, μηδὲ δειλιάσης, Ἰσραὴλ· διότι ἰδοῦ, θέλω σε σώσει ἀπὸ του μακρονόου τόπου και τὸ σπέρμα σου ἀπὸ τῆς γῆς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· και ὁ Ἰακώβ θέλει ἐπιστρέψει και θέλει ἠσυχάσει και ἀναπαυθῆ και δεν θέλει ὑπάρχει ὁ εκφοβὸν. **28** Μη φοβηθῆς συ, δούλέ μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος· διότι ἐγώ εἶμαι μετὰ σοῦ· διότι και ἀν κάμω συντέλειαν πάντων των ἐθνῶν ὅπου σε ἔξωσα, εἰς σε ὅμως δεν θέλω κάμει συντέλειαν, ἀλλὰ θέλω σε παιδεύσει ἐν κρίσει και δεν θέλω ὄλως σε αθώωσει.

47 Ὁ λόγος του Κυρίου, ὁ γενόμενος προς Ἰερεμίαν τον προφήτην, κατὰ των Φιλισταιῶν, πρὶν πατάξῃ τὴν Γάζαν ὁ Φαραώ. **2** Οὕτω λέγει Κύριος Ἰδοῦ, ὕδατα ἀναβαίνουσιν ἀπὸ βορρά, και θέλουσιν εἰσθαι χεῖμαρρος πλημμυρῶν, και θέλουσι πλημμυρῆσει τὴν γῆν και τὸ πλήρωμα αὐτῆς, τὴν πόλιν και τους κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· τότε οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀναβοῆσει και πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς θέλουσιν ὀλοῦξαι. **3** Ὑπὸ του κρότου των πατημάτων των ὀπλων των ρωμαλέων αὐτοῦ ἵππων, ὑπὸ του σεισμοῦ των ἀμαξῶν αὐτοῦ, ὑπὸ του ἤχου των τροχῶν αὐτοῦ, οἱ πατέρες δεν θέλουσι στραφῆ προς τὰ τέκνα διά τὴν ἀτονίαν των χειρῶν, **4** ἐξ αἰτίας της ἡμέρας της ἐπερχομένης διά να ἀπολέσῃ πάντας τους Φιλισταιῶν, να ἐκκόψῃ ἀπὸ τῆς Τύρου και τῆς Σιδῶνος πάντα ἐναπολειφθέντα βοηθόν· διότι ὁ Κύριος θέλει αφανίσει τους Φιλισταιῶν, τὸ ὑπόλοιπον της νήσου Καφθὸρ. **5** Φαλάκρωμα ἦλθεν ἐπὶ τὴν Γάζαν· ἡ Ἀσκάλων ἀπωλέσθη μετὰ του υπολοίπου της κοιλάδος αὐτῶν. Ἔως πότε θέλεις κάμνει ἐντομάς εἰς σεαυτὴν; **6** Ὡς μάχαιρα του Κυρίου, ἕως πότε δεν θέλεις ἠσυχάσει; εἰσελθε εἰς τὴν θήκην σου, ἀναπαύθητι και ἠσύχασον. **7** Πως να ἠσυχάσης; διότι ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὴν παραγγελίαν κατὰ της Ἀσκάλωνος και κατὰ της παραθαλασσίου· ἐκεῖ διώρισεν αὐτὴν.

48 Κατὰ του Μωάβ. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος των δυνάμεων, ὁ Θεός του Ἰσραὴλ· Οὐαί εἰς τὴν Νεβῶ· διότι ἀπωλέσθη· ἡ Κιριαθαῖμ κατησχύνθη, ἐκυριεύθη· ἡ Μισγάβ κατησχύνθη και ἐτρόμαξε. **2** Δεν θέλει εἰσθαι πλέον καύχημα εἰς τον Μωάβ· ἐν Εσεβῶν κακὸν ἐβουλεύθησαν ἐναντίον αὐτῆς· Ἐλθετε και ας ἐξαλείψωμεν αὐτὴν ἀπὸ του να ἦναι ἔθνος· και συ, Μαδμὲν, θέλεις κατεδαφισθῆ· μάχαιρα θέλει σε καταδιώξει. **3** Φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ Οροναῖμ, ληηλασία και σύντριμμα μέγα. **4** Ὁ Μωάβ συντριβῆ· τὰ παιδία αὐτοῦ ἐξέπεψαν κραυγὴν. **5** Διότι εἰς τὴν ἀνάβασιν της Λουεῖθ θέλει ὑψωθῆ κλαυθμός ἐπὶ κλαυθμόν, ἐπειδὴ εἰς τὴν κατὰβασιν του Οροναῖμ ἴκουσαν οἱ ἐχθροὶ κραυγὴν συντριμματος. **6** Φύγετε, ὥστε τὴν ζωὴν σας, και γένεσθε ὡς ἀγριομυρῖκη ἐν τῇ ἐρήμῳ. **7** Διότι, ἐπειδὴ ἠλίπισας ἐπὶ τὰ οχυρώματά σου και

επί τους θησαυρούς σου, και συ αυτός θέλεις πιασθή· και ο Χεμώς θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς αυτού και οι άρχοντες αυτού ομού. **8** Και θέλει ελθεί επί πάσαν πόλιν ο εξολοθρευτής, και πόλις δεν θέλει εκφυγή· η κοιλάς ότι θέλει απολεσθή και η πεδινή θέλει αφανισθή, καθώς είπε Κύριος. **9** Δότε πτέρυγας εις τον Μωάβ, διά να πετάξη και να εκφυγή· διότι αι πόλεις αυτού θέλουσιν ερημωθή, χωρίς να υπάρχη ο κατοικίεν εν αυταίς. **10** Επικατάρατος ο ποιών το έργον του Κυρίου αμελώς· και επικατάρατος ο αποσύρων την μάχαιραν αυτού από αίματος. **11** Ο Μωάβ εστάθη ατάραχος εκ νεότητος αυτού και ανεπαύετο επί την τρυγίαν αυτού και δεν εξεκενώθη από αγγείον εις αγγείον ουδέ υπήγεν εις αιχμαλωσίαν· διά τούτο η γεύσις αυτού έμεινεν εις αυτόν, και η οσμή αυτού δεν μετεβλήθη. **12** Διά τούτο, ίδου, έρχονται η ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω αποστείλει επ' αυτόν μεταποπιστάς και θέλουσι μεταποπίσει αυτόν· και θέλουσιν εκκενώσει τα αγγεία αυτού και συντρίψει τους πίθους αυτού. **13** Και ο Μωάβ θέλει αισχυνθή διά τον Χεμώς, καθώς ησχύνθη ο οίκος Ισραήλ διά την Βαιθίλ την ελπίδα αυτών. **14** Πως λέγετε, Ημείς είμεθα ισχυροί και άνδρες δυνατοί εις πόλεμον; **15** Ο Μωάβ ελεηλατήθη, και επυρπολήθησαν αι πόλεις αυτού, και οι εκλεκτοί νέοι αυτού κατέβησαν εις σφαγήν, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **16** Η συμφορά του Μωάβ πλησιάζει να έλθη, και η θλίψις αυτού σπεύδει οφόδρα. **17** Πάντες οι κύκλω αυτού, θρηνήσατε αυτόν· και πάντες οι γνωρίζοντες το όνομα αυτού, είπατε, Πως συνετρίβη η δυνατή ράβδος, η ένδοξος βακτηρία. **18** Θυγάτηρ, η κατοικούσα εν Δαιβών, κατάβα από της δόξης και κάθισον εν ανύδρω· διότι ο λεηλάτης του Μωάβ αναβαίνει επί σε και θέλει αφανίσει τα οχυρώματά σου. **19** Η κατοικούσα εν Αροήρ, στήθη πλησίον της οδού και παρατήρησον· ερώτησον τον φεύγοντα και την διασωζομένην και ειπέ, Τι έγεινεν; **20** Ο Μωάβ κατησχύνθη· διότι συνετρίβη· ολόλυξον και βόησον. αναγγείλατε εις Αρνών ότι ο Μωάβ ελεηλατήθη, **21** και κρίσις ήλθεν επί την γην της πεδίνης, επί Ωλών και επί Ιασάσ και επί Μηφαθή, **22** και επί Δαιβών και επί Νεβώ και επί Βαιθ-δεβλαθαΐμ, **23** και επί Κιριαθαΐμ και επί Βαιθ-γαμούλ και επί Βαιθ-μεών, **24** και επί Κεριώθ και επί Βοσόρρα και επί πάσας τας πόλεις της γης Μωάβ, τας μακράν και τας εγγύς. **25** Το κέρας του Μωάβ συνεθλάσθη και ο βραχίων αυτού συνετρίβη, λέγει Κύριος. **26** Μεθύσατε αυτόν· διότι εμεγαλύνθη κατά του Κυρίου· και ο Μωάβ θέλει κυλισθή εις τον εμετόν αυτού και θέλει είσθαι εις γέλωτα και αιώσις. **27** Διότι μήπως ο Ισραήλ δεν εστάθη γέλωσις εις σε; μήπως ευρέθη μεταξύ κλεπτών; διότι οσάκις ομιλείς περί αυτού, σκιρτάς υπό χαράς. **28** Κάτοικοι του Μωάβ, καταλίπετε τας πόλεις και κατοικήσατε εν πέτρα και γένησθε ως περισσότερά φωλεύουσα εις τα πλάγια του στόματος του σπηλαίου. **29** Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, του καθ' υπερβολήν υπερηφάνου· την υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την υπερηφανίαν αυτού και την έπαρσιν της καρδιάς αυτού. **30** Εγώ γνωρίζω την μανίαν αυτού, λέγει Κύριος, πλην ουχί ούτω· τα ψεύδη αυτού δεν θέλουσι τελεσφορήσει. **31** Διά τούτο

θέλω ολόλυξι διά τον Μωάβ και θέλω αναβοήσει διά όλον τον Μωάβ· θέλουσι θρηνηλογήσει διά τους άνδρας της Κιρ-έρες. **32** Άμπελε της Σιβμά, θέλω κλαύσει διά σε υπέρ τον κλαυθρόν της Ιαζήρ· τα κλήματά σου διεπέρασαν την θάλασσαν, έφθασαν έως της θαλάσσης της Ιαζήρ· ο λεηλάτης επέπεσαν επί το θέρος σου και επί τον τρυγητόν σου. **33** Και χαρά και αγαλλίασις εξηλείφθη από της καρποφόρου πεδιάδος και από της γης Μωάβ· και αφήρασε τον οίνον από των ληνών· ουδείς θέλει ληηποτήσει αλαλαζών· αλαλαγμός δεν θέλει ακουσθή. **34** Διά την κραυγήν της Εσεβών, ήτις έφθασεν έως Ελεαλή και έως Ιαάς, αυτοί έδωκαν την φωνήν αυτών από Σηγώρ έως Οροναΐμ ως δάμαλις τριετής· διότι και τα ύδατα του Νιμρέϊμ θέλουσιν εκλείψει. **35** Και θέλω παύσει εν τω Μωάβ, λέγει Κύριος, τον προσφέροντα ολοκαύτωμα εις τους υψηλούς τόπους και τον θυμιάζοντα εις τους θεούς αυτού. **36** Διά τούτο η καρδιά μου θέλει βομβήσει διά τον Μωάβ ως αυλός και η καρδιά μου θέλει βομβήσει ως αυλός διά τους άνδρας της Κιρ-έρες· διότι τα αποκτηθέντα εις αυτήν αγαθά απωλέσθησαν. **37** Διότι πάσα κεφαλή θέλει είσθαι φαλακρά και πας πώγων εξυρισμένος· επί πάσας τας χείρας θέλουσιν είσθαι εντομαί και επί την οσφύν σάκκος. **38** Επί πάντα τα δώματα του Μωάβ και επί πάσας τας πλατείας αυτού θρήνων θέλει είσθαι· διότι συνετρίψα τον Μωάβ ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις, λέγει Κύριος. **39** Ολόλυζατε, λέγοντες, Πως συνετρίβη πως ο Μωάβ έστρεψε τα νώτα εν καταισχύνη· ούτως ο Μωάβ θέλει είσθαι γέλωσις και φρίκη εις πάντας τους περί αυτόν. **40** Διότι ούτω λέγει Κύριος· ίδου, θέλει πετάξει ως αετός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί τον Μωάβ. **41** Η Κεριώθ εκυριεύσει και τα οχυρώματα επιάσθησαν, και αι καρδία των ισχυρών του Μωάβ θέλουσιν είσθαι καθ' εκείνην την ημέραν ως καρδία γυναικός κοιλοπονούσης. **42** Και ο Μωάβ θέλει εξαλειφθή από του να ήναι λαός, διότι εμεγαλύνθη κατά τον Κυρίου. **43** Φόβος και λάκκος και παγίς θέλουσιν είσθαι επί σε, κάτοικε του Μωάβ, λέγει Κύριος. **44** Ο εκφυγών από του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον, και ο αναβάς εκ του λάκκου θέλει πιασθή εν τη παγίδι· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν, επί τον Μωάβ, το έτος της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. **45** Οι φυγόντες εστάθησαν υπό την σκιάν της Εσεβών ηττημένοι· πυρ όμως θέλει εξέλθει εξ Εσεβών και φλόξ εκ μέσου της Σηών, και θέλει καταφάγει το όριον του Μωάβ και την ακρόπολιν των θορυβούντων πολεμιστών. **46** Ουαι εις σε, Μωάβ· ο λαός του Χεμώς απωλέσθη· διότι οι υιοί σου επιάσθησαν αιχμάλωτοι και αι θυγατέρες σου αιχμαλῶτοι. **47** Άλλ'· εγώ θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Μωάβ εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει Κύριος. Μέχρι τούτου η κρίσις του Μωάβ.

49 Περί των υιών Αμμών. Ούτω λέγει Κύριος· μήπως δεν έχει υιούς ο Ισραήλ; δεν έχει κληρονόμον; διά τι ο Μαλχόμ εκληρονόμησε την Γαδ και ο λαός αυτού κατοικεί εν ταις πόλεσιν εκείνου; **2** Διά τούτο, ίδου, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει να ακουσθή εν Ραββά των υιών Αμμών θόρυβος πολέμου· και θέλει είσθαι σωρός ερειπίων και αι κώμαι

αυτής θέλουσι κατακαυθή εν πυρί· τότε ο Ισραήλ θέλει κληρονομήσει τους κληρονομήσαντας αυτόν, λέγει Κύριος. **3** Ολόλυξον, Εσεβών, διότι η Γαί ελεηλατήθη βοήσατε, αι κώμαι της Ραββά, περιζώσθητε σάκκους θρηνήσατε και περιδράμετε διά των φραγμών· διότι ο Μαλχώμ θέλει υπάγει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς αυτού και οι άρχοντες αυτού ομού. **4** Διά τι καυχάσαι εις τας κοιλάδας; η κοιλάς σου διέρρευσε, θυγάτηρ αποστάτρια, ήτις ήλιπIZES επί τους θησαυρούς σου, λέγουσα, Τις θέλει ελθει εναντίον μου; **5** Ιδού, εγώ φέρω φόβον επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, από πάντων των περιοίκων σου· και θέλετε διασκορπισθή έκαστος κατά πρόσωπον αυτού· και δεν θέλει υπάρχει ο συνάξων τον πλανώμενον. **6** Και μετά ταύτα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν των υιών Αμμών, λέγει Κύριος. **7** Περύ του Εδώμ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· δεν είναι πλέον σοφία εν Θαιμάν; έχάθη η βουλή από των συντετών; έφυγεν η σοφία αυτών; **8** Φύγετε, στραφήτε, κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της Δαιδάν· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν τον όλεθρον του Ησαύ, τον καιρόν της επισκέψεως αυτού. **9** Εάν ήρχοντο προς σε τρυγηταί, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλίδας; εάν κλέπται διά νυκτός, ήθελον αρπάσει το αρκούν εις αυτούς. **10** Αλλ'· εγώ εγύμνωσα τον Ησαύ, ανεκάλυψα τους κρυψώνας αυτού, και δεν θέλει δυνηθή να κρυφή ελεηλατήθη το σπέρμα αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι γείτονες αυτού, και ατός δεν υπάρχει. **11** Άφες τα ορφανά σου· εγώ θέλω ζωογονήσει αυτά· και αι χήραι σου ας ελπίζωσιν επ' εμέ. **12** Διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εκείνοι εις τους οποίους δεν προσήκε να πίσωσιν από του ποτηρίου, τώνοντι έπιον· και συ θέλεις μείνει όλως ατιμώρητος; δεν θέλεις μείνει ατιμώρητος αλλ'· εξάπαντος θέλεις πεί. **13** Διότι ώμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι η Βοσόρρα θέλει είσθαι εις θάμβος, εις όνειδος, εις ερήμωσιν και εις κατάραν· και πάσαι αι πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι έρημοι εις τον αιώνα. **14** Ήκουσα αγγελίαν παρά Κυρίου και μνηστήρι απεστάλη προς τα έθνη, λέγων, Συνάχθητε και έλθετε εναντίον αυτής και σηκώθητε εις πόλεμον. **15** Διότι ιδού, θέλω σε κάμει μικρόν μεταξύ των εθνών, ευκαταφρόνητον μεταξύ των ανθρώπων. **16** Η τρομερότης σου σε ηπάτησε και η υπερηφανία της καρδιάς σου, συ ο κατοικών εν τοις κοιλάμασι των κρημνών, ο κατέχων το ύψος των βουνών· και αν υψώσης την φωλεάν σου ως ο αετός, και εκείθεν θέλω σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. **17** Και ο Εδώμ θέλει είσθαι εις θάμβος πας ο διαβαίνων δι' αυτού θέλει εκθαμβηθή και θέλει συρρίξει επί πάσαις ταις πληγαίς αυτού. **18** Καθώς κατεστράφησαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα πλησιόχωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως άνθρωπος δεν θέλει κατοικήσει εκεί ουδέ υιός ανθρώπου θέλει παροικήσει εκεί. **19** Ιδού, θέλει αναβή ως λέων από του φρυάγματος του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του δυνατού· αλλ'· εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει τούτον απ' αυτής και όστις είναι ο εκλεκτός μου, τούτον θέλω καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις όμοιός μου; και τις θέλει αντισταθή εις εμέ; και τις ο ποιμήν εκείνος, όστις θέλει σταθή κατά πρόσωπόν μου; **20** Διά τούτο ακούσατε την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εβουλεύθη κατά του Εδώμ, και

τους λογισμούς αυτού, τους οποίους ελογίσθη κατά των κατοίκων της Θαιμάν· Εξάπαντος και τα ελάχιστα του ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αυτούς· εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθή μετ' αυτών. **21** Από του ήχου της αλώσεως αυτών εσεισθη η γή· ο ήχος της φωνής αυτής ηκούσθη εν τη Ερυθρά θαλάσση. **22** Ιδού, θέλει αναβή και πετάξει ως αετός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί Βοσόρραν· εν τη ημέρα εκείνη η καρδιά των ισχυρών του Εδώμ θέλει είσθαι ως καρδιά γυναικός κοιλοπονούσης. **23** Περύ της Δαμασκού. Κατησχύνθη η Αιμάθ και η Αρφαδ· διότι ήκουσαν κακήν αγγελίαν· ανελύθησαν· ταραχή είναι εν τη θαλάσση· δεν δύναται να ησυχάση. **24** Η Δαμασκός παρελύθη, εστράφη εις φυγήν, και τρόμος κατέλαβεν αυτήν· αγωνία και πόνο εκρίευσαν αυτήν ως τικτούσης. **25** Πως δεν εναπελείφθη η πόλις η ευκλής, η πόλις της ευφροσύνης μου. **26** Διά τούτο οι νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταις πλατείαις αυτής, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή· και εκείνην την ημέραν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **27** Και θέλω ανάψει πυρ εν τω τείχει της Δαμασκού και θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν·αδάδ. **28** Περύ της Κηδάρ, και περύ των βασιλείων της Ασώρ, τα οποία επάταξε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. Ούτω λέγει Κύριος Σηκώθητε, ανάβητε προς την Κηδάρ και λεηλατήσατε τους υιούς της ανατολής. **29** Θέλουσι κυριεύσει τας σκηνάς αυτών και τα ποιμίνα αυτών· θέλουσι λάβει εις εαυτούς τα παραπετάσματα αυτών και πάσαν την αποσκευήν αυτών και τας καμήλους αυτών· και θέλουσι βοήσει προς αυτούς, Τρόμος πανταχόθεν. **30** Φύγετε, υπάγετε μακράν, κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της Ασώρ, λέγει Κύριος· διότι Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εβουλεύθη βουλήν εναντίον σας και ελογίσθη λογισμούς εναντίον σας. **31** Σηκώθητε, ανάβητε εις το ήσυχον έθνος το κατοικούν εν ασφαλεία, λέγει Κύριος· οίτινες δεν έχουσι πύλας ουδέ μοχλους αλλά κατοικούσι μόνοι. **32** και αι κάμηλοι αυτών θέλουσιν είσθαι λεηλασία και το πλήθος των κτηνών αυτών λάφυρον· και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις πάντας τους ανέμους, προς τους κατοικούντας εν τοις απωτάτοις μέρεσι· και θέλω επιφέρει τον όλεθρον αυτών εκ πάντων των περάτων αυτών, λέγει Κύριος. **33** Και η Ασώρ θέλει είσθαι κατοικία θών, έρημος εις τον αιώνα· δεν θέλει κατοικεί εκεί άνθρωπος και δεν θέλει παροικεί εν αυτή υιός ανθρώπου. **34** Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, κατά της Ελάμ εν τη αρχή της βασιλείας του Σεδεκιού βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **35** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω συντρίψει το τόξον της Ελάμ, την αρχήν της δυνάμεως αυτών. **36** Και θέλω φέρει επί την Ελάμ τους τέσσαρας ανέμους εκ των τεσσάρων άκρων του ουρανού, και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις πάντας τούτους τους ανέμους· και δεν θέλει είσθαι έθνος, όπου οι δεδιωγμένοι της Ελάμ δεν έλπουσιν ελθει. **37** Διότι θέλω κατατρομάξει την Ελάμ έμπροσθεν των εχθρών αυτών και έμπροσθεν των ζητούντων την ψυχήν αυτών· και θέλω επιφέρει κακόν επ' αυτούς, τον θυμόν της οργής μου, λέγει Κύριος· και θέλω αποστειλει την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσού αναλώω αυτούς.

38 Και θέλω στήσει τον θρόνον μου εν Ελάμ, και θέλω εξολοθρεύσει εκείθεν βασιλέα και μεγιστάνας, λέγει Κύριος. **39** Πλην εν ταις εσχάταις ημέραις θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της Ελάμ, λέγει Κύριος.

50 Ο λόγος, τον οποίον ελάλησε Κύριος κατά της Βαβυλώνας, κατά της γης των Χαλδαίων, διά Ιερεμίου του προφήτου. **2** Αναγγεΐλατε εν τοις έθνεσι και κηρύξατε και υψώσατε σημαίαν· κηρύξατε, μη κρύψητε· είπατε, Εκυριεύθη η Βαβυλών, κατησχύνθη ο Βηλ, συνετρίβη ο Μερωδάχ· κατησχύνθησαν τα είδωλα αυτής, συνετρίβησαν τα βδελύγματα αυτής. **3** Διότι από βορρά αναβάνει έθνος εναντίον αυτής, το οποίον θέλει καταστήσει την γην αυτής έρημον, και δεν θέλει υπάρχει ο κατοικών εν αυτή από ανθρώπου έως κτήνους θέλουσι μεταποισθή, θέλουσι φύγει. **4** Εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουσιν ελθεί οι υιοί Ισραήλ, αυτοί και οι υιοί Ιούδα ομού, βαδίζοντες και κλαίοντες· θέλουσιν υπάγει και ζητήσει Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Θέλουσιν ερωτήσει περί της οδοῦ της Σιών με τα πρόσωπα αυτών προς εκεί, λέγοντες, Έλθετε και ας ενωθώμεν μετά του Κυρίου εν διαθήκη αιωνίω, ήτις δεν θέλει λησμονηθή. **6** Ο λαός μου έγινε πρόβατα απολωλότα· οι ποιμένες αυτών παρέτρεψαν αυτούς, περιεπλάνησαν αυτούς εις τα όρη υπήγαν από όρους εις βουνόν, ελησμόνησαν την μάνδραν αυτών. **7** Πάντες οι ευρίσκοντες αυτούς κατέτρωγον αυτούς, και οι εχθροί αυτών είπον, Δεν πταίωμεν, διότι ημάτησαν εις Κύριον, την κατοικίαν της δικαιοσύνης· ναι, εις Κύριον, την ελπίδα των πατέρων αυτών. **8** Φύγετε εκ μέσου της Βαβυλώνας και εξέλθετε εκ της γης των Χαλδαίων και γείνετε ως κριοί έμπροσθεν ποιμνίων. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω εγείρει και αναβιβάσει επί Βαβυλώνα συναγωγήν εθνών μεγάλων εκ γης βορρά, και θέλουσι παραταχθή εναντίον αυτής εκείθεν θέλει αλωθή· τα βέλη αυτών θέλουσιν είσθαι ως εμπεύρου ισχυρού· δεν θέλουσιν επιστρέψει κενά. **10** Και η Χαλδαία θέλει είσθαι λάφυρον· πάντες οι ληλατούντες αυτήν θέλουσι χορτασθή, λέγει Κύριος. **11** Επειδή ηυφραίνεσθε και εκαυχάθε, φθορείς της κληρονομίας μου, επειδή εσκιρτάτε ως δάμαλις επί χλόης και εχρεμετιζέτε ως ρωμαλέοι ίπποι, **12** η μήτηρ σας κατησχύνθη σφόδρα· η γεννήτριά σας ενετράπη· ιδού, αυτή θέλει είσθαι η εσχάτη των εθνών, έρημος, γη ξηρά και άβατος. **13** Εξ αιτίας της οργής του Κυρίου δεν θέλει κατοικηθή, αλλά θέλει ερημωθή άπασα· πας ο διαβαίνων διά της Βαβυλώνας θέλει εκθιαμβηθή και συρίζει επί πάσαις ταις πληγαίς αυτής. **14** Παρατάχθητε εναντίον της Βαβυλώνας κύκλω· πάντες οι εντεινόντες τόξον, τοξεύσατε κατ' αυτής, μη φείδεσθε βελών· διότι ημάτησαν εις Κύριον. **15** Αλαλάξατε επ' αυτή κύκλω· παρέδωκεν εαυτήν· έπεσαν τα θεμέλια αυτής, κατηδαφίσθησαν τα τείχη αυτής· διότι τούτο είναι η εκδίκησις του Κυρίου· εκδικήθητε αυτήν· καθώς αυτή έκαμε, κάμετε εις αυτήν. **16** Εκκόψατε από Βαβυλώνας τον σπείροντα και τον κρατούντα δρέπανον εν καιρώ θερισμού· από προσώπου της εξολοθρευτικής μαχαίρας θέλουσιν επιστρέψει έκαστος εις τον λαόν αυτού, και θέλουσι φύγει έκαστος εις την γην αυτού. **17** Ο Ισραήλ είναι πρόβατον πλανώμενον· λόνετες εκυνήγησαν αυτό

πρώτος ο βασιλεύς της Ασσυρίας κατέφαγεν αυτόν· και ύστερον ούτος ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, κατεσύντριψε τα οστά αυτού. **18** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω τιμωρήσει τον βασιλέα της Βαβυλώνας και την γην αυτού, καθώς ετιμώρησα τον βασιλέα της Ασσυρίας. **19** Και θέλω αποκαταστήσει τον Ισραήλ εν τη κατοικία αυτού, και θέλει βόσκεισθαι τον Κάρμηλον και την Βασάν, και η ψυχή αυτού θέλει χορτασθή επί το όρος Εφραΐμ και Γαλαάδ. **20** Εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, η ανομία του Ισραήλ θέλει ζητηθή και δεν θέλει υπάρχει, και αι αμαρτίαι του Ιούδα και δεν θέλουσιν ευρεθή· διότι θέλω συγχωρήσει όσους αφήσω υπόλοιπον. **21** Ανάβα επί την γην των καταδυναστών, επ' αυτήν και επί τους κατοίκους της Φεκωδ· αφάνισον και εξολοθρεύουσιν κατόπιν αυτών, λέγει Κύριος, και κάμε κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε. **22** Φωνή πολέμου εν τη γη και σύντριμμα μέγα. **23** Πως συνεθλάσθη και συνετρίβη η σφύρα πάσης της γής· πως έγινεν η Βαβυλών εις θάμβος μεταψή των εθνών. **24** Έστρησα παγίδα εις σε, μάλιστα και επιάσθης, Βαβυλών, και συ δεν εγνώρισας ευρέθης μάλιστα και συνελήφθης, διότι εις τον Κύριον αντεστάθης. **25** Ο Κύριος ήνοιξε την σπλοθήκην αυτού και εξήγαγε το όπλα της οργής αυτού· διότι το έργον τούτο έχει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων εν τη γη των Χαλδαίων. **26** Έλθετε επ' αυτήν από των περάτων· ανοίξατε τας αποθήκας αυτής· καταστήσατε αυτήν ως σωρούς και εξολοθρεύσατε αυτήν· ας μη μείνη εξ αυτής υπόλοιπον. **27** Σφάζατε πάντας τους μόσχους αυτής· ας καταβώσιν εις σφαγήν· ουαί εις αυτούς· διότι ήλθεν η ημέρα αυτών, ο καιρός της επισκέψωσ αυτών. **28** Φωνή φευγόντων και διασωζομένων από της γης Βαβυλώνας, διά να αναγγείλη εν Σιών την εκδίκησιν Κυρίου του Θεού ημών, την εκδίκησιν του ναού αυτού. **29** Συγκαλέσατε τους τοξότας επί Βαβυλώνα· πάντες οι εντεινόντες τόξον, στρατοπεδεύσατε κατ' αυτής κύκλω· μηδείς εξ αυτής ας μη διασωθή· ανταπόδοτε εις αυτήν κατά το έργον αυτής· κατά πάντα όσα έκαμε, κάμετε εις αυτήν· διότι υπερηφανεύθηη κατά του Κυρίου, κατά του Αγίου του Ισραήλ. **30** Διά τούτο οι νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταις πλατείαις αυτής, και πάντες οι άνδρες αυτής οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή· κατ' εκείνην την ημέραν, λέγει Κύριος. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, ω επηρμένη, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· διότι ήλθεν η ημέρα σου, ο καιρός της επισκέψωσ σου. **32** Και ο επηρμένος θέλει προσκόψει και πέσει, και δεν θέλει υπάρχει ο αναστήσων αυτών· και θέλω ανάψει πυρ εν ταις πόλεσιν αυτού και ο θέλει καταφάγει πάντα τα περίεσθαι. **33** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα κατεδυναστεύθησαν ομού· και πάντες οι αιχμαλωτίσαντες αυτούς κατεκράτησαν αυτούς· ηρνήθησαν να απολύσωσιν αυτούς. **34** Πλην ο Λυτρωτής αυτών είναι Ισχυρός· Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού· θέλει εξάπαντος διαδικάσει την δίκην αυτών, διά να αναπαύση την γην και να ταράξει τους κατοίκους της Βαβυλώνας. **35** Μάχαιρα επί τους Χαλδαίους, λέγει Κύριος, και επί τους κατοίκους της Βαβυλώνας και επί τους μεγιστάνας αυτής και επί τους σοφούς αυτής. **36** Μάχαιρα επί τους ψευδοπροφήτας

και θέλουσι παραφρονήσῃ· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς ἰσχυροὺς αὐτῆς και θέλουσι τρομάξῃ. **37** Μάχαιρα ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν και ἐπὶ τὰς ἀμάξας αὐτῶν και ἐπὶ πάντα τον σύμμικτον λαόν τον εν μέσω αὐτῆς, και θέλουσιν εἶσθαι ὡς γυναῖκες· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς και θέλουσι διαρπαχθῆ. **38** Ξηρασία ἐπὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς, και θέλουσι ξηρανθῆ· διότι εἶναι γῆ των γλυπτῶν και ἐμωράνθησαν εν τοις εἰδώλοις αὐτῶν. **39** Διὰ τοῦτο θηρία και αἰλουροὶ θέλουσι κατοικήσῃ ἐκεῖ και στρουθοκάμηλοὶ θέλουσι κατοικήσῃ εν αὐτῇ και δεν θέλει κατοικήθῃ πλέον εις τον αἰῶνα· και ουδεὶς θέλει κατασκηνῶσῃ εν αὐτῇ εις γενεάν και γενεάν. **40** Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς τὰ Σόδομα και τὰ Γόμορρα και τὰ πλησιόχωρα αὐτῶν, λέγει Κύριος, οὕτως ἄνθρωπος δεν θέλει κατοικήσῃ ἐκεῖ ουδὲ υἱὸς ἀνθρώπου θέλει παροικήσῃ εν αὐτῇ. **41** Ἰδοὺ, λαὸς θέλει ελθεῖ ἀπὸ βορρᾶ και ἔθνος μέγα, και βασιλεῖς πολλοὶ θέλουσιν ἐγερθῆ ἀπὸ των ἐσχατῶν της γῆς. **42** Τόξον και λόγχην θέλουσι κρατεῖ· εἶναι σκληροὶ και ἀνίλει· ἡ φωνὴ αὐτῶν ἡχεῖ ὡς θάλασσα, και ἐπιβαῖουσι ἐπὶ ἵππους, παρατεταγμένοι ὡς ἄνδρες της πόλεμον, ἐναντίον σου, θυγατέρ Βαβυλώνας. **43** Ἦκουσεν ὁ βασιλεὺς της Βαβυλώνας την φήμην αὐτῶν και αἱ χεῖρες αὐτοῦ παρελύθησαν· στενοχωρία συνέλαβεν αὐτόν, ὠδίνες ὡς τικτούσης. **44** Ἰδοὺ, θέλει ἀναβῆ ὡς λέων ἀπὸ του φρυγάματος του Ἰορδάνου ἐναντίον της κατοικίας του δυνατοῦ· ἀλλ' ἐγὼ ταχέως θέλω ἐκδιώξῃ αὐτοῦ ἀπ' αὐτῆς· και ὅστις εἶναι ὁ ἐκλεκτός σου, τούτον θέλω καταστήσῃ ἐπ' αὐτὴν· διότι τις ὁμοίός μου, και τις θέλει ἀντισταθῆ εις ἐμέ, και τις εἶναι ὁ ποιμὴν ἐκείνος, ὅστις θέλει σταθῆ κατὰ πρόσωπόν μου; **45** Διὰ τοῦτο ἀκούσατε την βουλήν του Κυρίου, την ὁποῖαν ἐβουλεύθη κατὰ της Βαβυλώνας, και τους λογισμοὺς αὐτοῦ, τους ὁποίους ἐλογίσθη κατὰ της γῆς των Χαλδαίων· ἐξάπαντος και τὰ ἐλάχιστα του ποιμνίου θέλουσι κατασφύρει αὐτούς· ἐξάπαντος ἡ κατοικία αὐτῶν θέλει ἐρημωθῆ μετ' αὐτῶν. **46** Ἀπὸ του ἤχου της ἀλώσεως της Βαβυλώνας ἐσεισθή ἡ γῆ, και ἡ κραυγὴ ἠκούσθη εν τοις ἔθνεσι.

51 Οὕτω λέγει Κύριος Ἰδοὺ, ἐγὼ γειρῶ ἄνεμον φθοροποιόν ἐπὶ την Βαβυλώνα και ἐπὶ τους κατοίκους αὐτῆς τους υψώσαντας ἐπὶ καρδῖαν αὐτῶν κατ' ἐμοῦ. **2** Και θέλω ἐξαποστεῖλῃ ἐπὶ την Βαβυλώνα λικμητᾶς και θέλουσιν ἐκλικμήσῃ αὐτὴν και ἐκκενώσει την γῆν αὐτῆς διότι εν τη ἡμέρα της συμφορᾶς κυκλόθεν θέλουσιν εἶσθαι ἐναντίον αὐτῆς. **3** Τοξότης ἐπὶ τοξότην ας ἐντείνη τον τόξον αὐτοῦ και ἐπὶ τον πεποιοθῆ ἐπὶ τον θώρακα αὐτοῦ· και μη φείδεθε τους νέους αὐτῆς ἐξολοθρεύσατε ἅπαν τον στράτευμα αὐτῆς. **4** Και οἱ τραυματῖα θέλουσι πέσει εν τη γῆ των Χαλδαίων και οἱ κατακεκεντημένοι εν ταις ὁδοῖς αὐτῆς. **5** Διότι ὁ Ἰσραὴλ δεν ἐγκατελείφθη ουδὲ ὁ Ἰούδας παρὰ του Θεοῦ αὐτοῦ, παρὰ του Κυρίου των δυνάμεων, αν και ἡ γῆ αὐτῶν ἐνεπλήσθη ἀνομίας ἐναντίον του Ἁγίου του Ἰσραὴλ. **6** Φύγετε ἐκ μέσου της Βαβυλώνας και διασώσατε ἕκαστος την ψυχὴν αὐτοῦ μη ἀπολεσθῆτε εν τη ἀνομία αὐτῆς διότι εἶναι καιρὸς ἐκδικήσεως του Κυρίου· ἀναπόδομα αὐτός ἀναποδίδει εις αὐτὴν. **7** Ἡ Βαβυλὼν ἐστάθη ποτήριον χρυσοῦν εν τη χειρὶ του Κυρίου, μεθύον

πάσαν την γῆν· ἀπὸ του οἴνου αὐτῆς ἐπίον τὰ ἔθνη διὰ τοῦτο τὰ ἔθνη παρεφρόνησαν. **8** Ἔπεσεν ἐξαίφνης ἡ Βαβυλὼν και συνετρίβη· ὀλολύζετε δι' αὐτὴν· λάβετε βάλσαμον διὰ τον πόνον αὐτῆς, ἴσως ἰατρευθῆ. **9** Μετεχειρίσθημεν ἰατρικὰ διὰ την Βαβυλώνα ἀλλὰ δεν ἰατρεύθη· ἐγκαταλείψατε αὐτὴν, και ἀς ἀπέλθωμεν ἕκαστος εις την γῆν αὐτοῦ διότι ἡ κρίσις αὐτῆς ἐφθασεν εις τον ουρανόν και υψώθη ἕως τον στερεώματος. **10** Ὁ Κύριος ἐφάνερωσε την δικαιοσύνην ἡμῶν· ἔλθετε και ἀς διηγηθῶμεν εν Σιών του ἔργον Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν. **11** Στιλβώσατε τὰ βέλη· πυκνώσατε τὰς ἀσπίδας· ὁ Κύριος ἠγειρε τον πνεῦμα των βασιλέων των Μῆδων· διότι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἐναντίον της Βαβυλώνας, διὰ να ἐξολοθρεύσῃ αὐτὴν· ἐπειδὴ ἡ ἐκδίκησις του Κυρίου εἶναι ἐκδίκησις του ναοῦ αὐτοῦ. **12** Ὑψώσατε σημαῖαν ἐπὶ τὰ τεῖχη της Βαβυλώνας, ἐνδυναμώσατε την φρουράν, στήσατε φυλακάς, ἐτοιμάσατε ἐνέδρας διότι ὁ Κύριος και ἐβουλεύθη και θέλει ἐκτελέσει ἐκεῖνο, τον ὁποῖον ἐλάλησεν ἐναντίον των κατοίκων της Βαβυλώνας. **13** Ὡς ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ ὕδατων πολλῶν, ἡ πλήρης θησαυρῶν, ἦλθε τον τέλος σου, τον πέρας της πλεονεξίας σου. **14** Ὁ Κύριος των δυνάμεων ὥμοσεν εις ἐαυτόν, λέγων, Ἐξάπαντος θέλω σε γεμίσει ἀπὸ ἀνθρώπων ὡς ἀπὸ ἀκρίδων, και θέλουσιν ἐκπέμψῃ ἀλαλαγμόν ἐναντίον σου. **15** Αὐτός ἐποίησε την γῆν εν τη δυνάμει αὐτοῦ, ἐστερέωσε την οἰκουμένην εν τη σοφία αὐτοῦ και ἐξέτεινε τους ουρανοὺς εν τῇ σπύσει αὐτοῦ. **16** Ὅταν ἐκπέμψῃ την φωνὴν αὐτοῦ, συνίσταται πλήθος ὑδάτων εν ουρανοῖς, και ἀνάγει νεφέλας ἀπὸ των ἄκρων της γῆς· κάμνει ἀστραπὰς διὰ βροχὴν και ἐξάγει ἄνεμον ἐκ των θησαυρῶν αὐτοῦ. **17** Πας ἄνθρωπος ἐμωράνθη ἀπὸ της γνώσεως αὐτοῦ· πας χωνευτῆς κατησχύθη ἀπὸ των γλυπτῶν· διότι ψεύδους εἶναι ὁ χωνευτῶν αὐτοῦ και πνοὴ εν αὐτῷ δεν ὑπάρχει. **18** Ματαιότης ταῦτα, ἔργον πλάνης· εν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν θέλουσιν ἀπολεσθῆ. **19** Ἡ μερίς του Ἰακώβ δεν εἶναι ὡς αὐτὰ, διότι αὐτός εἶναι ὁ πλάσας τὰ πάντα· και ὁ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ ράβδος της κληρονομίας αὐτοῦ· Κύριος των δυνάμεων τον ὄνομα αὐτοῦ. **20** Συ ἦσο πέλεκυς μου, ὄπλα πολέμου, και διὰ σου συνέτριψα ἔθνη και διὰ σου ἐξολόθρευσα βασιλεία· **21** και διὰ σου συνέτριψα ἵππον και ἀναβάτην αὐτοῦ, και διὰ σου συνέτριψα ἄμαξαν και ἀναβάτην αὐτῆς· **22** και διὰ σου συνέτριψα ἄνδρα και γυναῖκα, και διὰ σου συνέτριψα γέροντα και νέον, και διὰ σου συνέτριψα νεανίσκον και παρθένον· **23** και διὰ σου συνέτριψα ποιμένα και ποῖμνιον αὐτοῦ, και διὰ σου συνέτριψα γεωργόν και ζεύγος αὐτοῦ· και διὰ σου συνέτριψα στρατηγούς και ἄρχοντας. **24** Και θέλω ἀναποδώσει ἐπὶ την Βαβυλώνα και ἐπὶ πάντας τους κατοίκους της Χαλδαίας· πᾶσαν την κακίαν αὐτῶν, την ὁποῖαν ἐπραξαν εν Σιών ἐνώπιόν σας, λέγει Κύριος. **25** Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, ὄρος φθοροποιόν, λέγει Κύριος, τον ὁποῖον φθεῖρεις πᾶσαν την γῆν· και θέλω ἐκτείνει την χεῖρα μου ἐπὶ σε και θέλω σε κατακυλίσει ἀπὸ των βράχων και σε καταστήσει ὄρος πυρκαυστον. **26** Και δεν θέλουσι λάβῃ ἀπὸ σου λίθον διὰ γωνίαν ουδὲ λίθον διὰ θεμέλια, ἀλλὰ θέλεις εἶσθαι ἐρήμωσις αἰωνία, λέγει Κύριος. **27** Ὑψώσατε σημαῖαν ἐπὶ την γῆν, σαλπύσατε σάλπιγγα εν τοις ἔθνεσιν, ἐτοιμάσατε ἔθνη

κατ' αυτής, παραγγείλατε κατ' αυτής, εις τα βασίλεια του Αραράτ, του Μιννί και του Ασχενάζ· καταστήσατε επ' αυτήν αρχηγούς· αναβίβασατε ίππους ως ακρίδας ορθότριχας. **28** Ετοιμάσατε κατ' αυτής έθνη, τους βασιλείς των Μήδων, τους στρατηγούς αυτής και πάντας τους άρχοντας αυτής και πάσαν την γην της επικρατείας αυτής. **29** Και η γη θέλει σεισθή και σενάξει· διότι η βουλή του Κυρίου θέλει εκτελεσθή κατά της Βαβυλώνας, διά να καταστήση την γην της Βαβυλώνας έρημον, άνευ κατοίκου. **30** Οι ισχυροί της Βαβυλώνας εξέλιπον από του να πολεμώσιν, έμειναν εν τοις οχυρώμασιν· η δύναμις αυτών εξέλιπεν· έγειναν ως γυναίκες· έκαυσαν τας κατοικίας αυτής· οι μοχλοί αυτής συνετρίβησαν. **31** Ταχυδρόμος θέλει δράμει εις απάντην ταχυδρόμου και μηνυτής εις απάντην μηνυτού, διά να αναγγείλωσι προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας ότι η πόλις αυτού ηλώθη από των άκρων αυτής, **32** και ότι αι διαβάσεις επισάθησαν, και κατέκαυσαν εν πυρί τους καλαμώνας, και οι άνδρες του πολέμου κατατρόμαξαν. **33** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ. Η θυγάτηρ της Βαβυλώνας είναι ως αλώνιον, καιρός είναι να καταπατηθή· έτι ολίγον και θέλει ελθεί ο καιρός του θερισμού αυτής. **34** Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας με κατέφαγε, με συνέτριψε, με κατέστησεν αγγεϊόν άχρηστον, με κατέπιεν ως δράκων, ενέπλησε την κοιλίαν αυτού από των τρυφερών μου, με έξωσεν. **35** Η εις εμέ και εις την σάρκα μου αδικίας έλθη επί την Βαβυλώνα, θέλει ειπεί η κατοικούσα την Σιών· και το αίμα μου επί τους κατοίκους της Χαλδαίας, θέλει ειπεί η Ιερουσαλήμ. **36** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω διαδικάσει την δίκην σου και θέλω εκδικήσει την εκδικίαν σου, και θέλω καταστήσει την θάλασσαν αυτής ζηράν και θέλω ζηράνει την πηγην αυτής. **37** Και η Βαβυλών θέλει εισθαι εις σωρούς, κατοικητήριον θώων, θάμβος και συριγμός, άνευ κατοίκου. **38** Θέλουσι βρυχάσθαι ομού ως λέοντες, θέλουσιν ωρούεσθαι ως σκύμνοι λεόντων. **39** Θέλω κάμει αυτούς να θερμανθώσιν εν τοις συμποσίοις αυτών, και θέλω μεθύσει αυτούς, διά να ευθυμώσωσι και να υπνωσωσιν ύπνον αιώνιον και να μη εξυπνήσωσι, λέγει Κύριος. **40** Θέλω καταβιάσει αυτούς ως αρνία εις σφαγήν, ως κριούς μετά τράγων. **41** Πως ηλώθη η Σησάχ και εθηρεύθη το καύχημα πάσης της γής· πως έγεινεν Βαβυλών θάμβος εν τοις έθνεσιν. **42** Η θάλασσα ανέβη επί την Βαβυλώνα· κατεκαλύφθη υπό τον πλήθους των κυμάτων αυτής. **43** Αι πόλις αυτής κατεστάθησαν θάμβος, γη άνυδρος και άβρατος γη, εν ή δεν κατοικεί ουδείς άνθρωπος ουδέ υιός ανθρώπου διέρχεται δι' αυτής. **44** Και θέλω τιμωρήσει τον Βηλ εν Βαβυλώνι και εκβάλει εκ του στόματος αυτού όσα κατέπει· και τα έθνη δεν θέλουσι συναχθή πλέον προς αυτόν, και αυτό το τείχος της Βαβυλώνας θέλει πέσει. **45** Λαέ μου, εξέλθετε εκ μέσου αυτής και σώσατε έκαστος την ψυχίν αυτού από της οργής του θυμού του Κυρίου· **46** μήποτε η καρδιά σας χωνυθή και φοβηθήτε υπό της αγγελίας ήτις θέλει ακουσθή εν τη γή· θέλει δε ελθει αγγελία το εν έτος, και μετά τούτο η αγγελία το άλλο έτος, και καταδυναστεία εν τη γη, εξουσιαστής εναντίον εξουσιαστού. **47** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι και θέλω κάμει εκδίκησιν

επί τα γλυπτά της Βαβυλώνας· και πάσα η γη αυτής θέλει καταισχυνή και πάντες οι τετραυματισμένοι αυτής θέλουσι πέσει εν τω μέσω αυτής. **48** Τότε οι ουρανοί και η γη και πάντα τα εν αυτοις θέλουσιν αλαλάξει επί Βαβυλώνα· διότι οι εξολοθρευταί θέλουσιν ελθεί επ' αυτήν από βορρά, λέγει Κύριος. **49** Καθώς η Βαβυλών έκαμε τους τετραυματισμένους του Ισραήλ να πέσωσιν, ούτω και εν Βαβυλώνι θέλουσι πέσει οι τετραυματισμένοι πάσης της γής. **50** Οι εκφυγόντες την μάχαιραν, υπάγετε, μη στέκεσθε· ενθυμήθητε τον Κύριον μακρόθεν, και Ιερουσαλήμ ας αναβή επί την καρδίαν σας. **51** Κατησχύνθημεν, διότι ηκούσαμεν ονειδισμόν· αισχύνη κατεκάλυψε το πρόσωπον ημών· διότι εισήλθον ζένοι οι το αγιαστήριον του οίκου του Κυρίου. **52** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει εκδίκησιν επί τα γλυπτά αυτής και καθ' όλην την γην αυτής· οι τετραυματισμένοι θέλουσιν οιωζέει. **53** Και αν η Βαβυλών αναβή έως του ουρανού και αν οχυρώση το ύψος της δυνάμεως αυτής, θέλουσιν ελθεί παρ' εμού εξολοθρευταί επ' αυτήν, λέγει Κύριος. **54** Φωνή κραυγής έρχεται από Βαβυλώνας και συντριμμός μέγας εκ γης Χαλδαίων, **55** διότι ο Κύριος εξωλόθρευσε την Βαβυλώνα και ηφάνισεν εξ αυτής την μεγάλην φωνήν· τα δε κύματα εκείνων ηχοούσιν· ο θόρυβος της φωνής αυτών εξακουέται ως υδάτων πολλών. **56** Διότι ο εξολοθρευτής ήλθεν επ' αυτήν, επί την Βαβυλώνα, και οι δυνατοί αυτής συνεληφθησαν, τα τόξα αυτών συνετρίβησαν· επειδή Κύριος ο Θεός των ανταποδόσεων θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **57** Και θέλω μεθύσει τους ηγεμόνας αυτής και τους σοφούς αυτής, τους στρατηγούς αυτής και τους άρχοντας αυτής και τους δυνατούς αυτής και θέλουσι κοιμηθή ύπνον αιώνιον και δεν θέλουσιν εξυπνήσει, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **58** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· τα πλατέα τείχη της Βαβυλώνας θέλουσιν ολοτελώς κατασκαφή, και αι πύλαι αυτής αι υψηλαί θέλουσι κατακαίη εν πυρί, και όσα οι λαοί εκόπισαν θέλουσιν εισθαι εις μάτην, και όσα τα έθνη εμόχησαν θέλουσιν εισθαι διά το πυρ. **59** Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης προσέταξεν εις τον Σεραϊαν τον υιόν του Νηριού υιού του Μασαίου, ότε επορεύετο μετά του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα εις Βαβυλώνα, κατά το τέταρτον έτος της βασιλείας αυτού· ήτο δε ο Σεραϊας κοιτωνάρχης. **60** Έγραψε δε ο Ιερεμίας εν ενί βιβλίω πάντα τα κακά, τα οποία έμελλον να έλθωσιν επί την Βαβυλώνα, πάντας τους λόγους τούτους τους γεγραμμένους κατά της Βαβυλώνας. **61** Και ειπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεραϊαν, 'Όταν έλθης εις την Βαβυλώνα και ίδης και αν αγνωρίσης πάντας τους λόγους τούτους, **62** τότε θέλεις ειπεί, Κύριε, συ ελάλησας κατά του τόπου τούτου, διά να εξολοθρευθείς αυτόν, ώστε να μη υπάρχει ο κατοικών εν αυτώ, από ανθρώπου έως κτήνους, αλλά να ήναι ερημίως αιωνία. **63** Και αφού τελειώσης αναγινώσκων το βιβλίον τούτο, θέλεις δέσει επ' αυτό λίθον και ρίψει αυτό εις το μέσον του Ευφράτου· **64** και θέλεις ειπεί, Ούτω θέλει βυθισθή η Βαβυλών, και δεν θέλει σηκωθή εκ των κακών, τα οποία εγώ θέλω φέρει επ' αυτήν· και οι Βαβυλώνιοι

θέλουσιν εξασθενήσει. Μέχρι τούτου είναι οι λόγοι του Ιερεμίου.

52 Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας ότε εβασιλεύσε, και εβασιλεύσεν ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν ο Ιωακείμ. **3** Διότι από του θυμού του Κυρίου του γενομένου κατά Ιερουσαλήμ και Ιούδα, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, ο Σεδεκίας απεστάτησε κατά του βασιλέως της Βαβυλώνας. **4** Και εν τω ενάτω έτει της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνός, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, αυτός και άπαν το στράτευμα αυτού, επί την Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσαν εναντίον αυτής και ωκοδόμησαν περιτείχισμα κατ' αυτής κύκλω. **5** Και η πόλις επολιορκείτο μέχρι του ενδεκάτου έτους του βασιλέως Σεδεκίου. **6** Εν τω τετάρτῳ μηνί, την ενάτην του μηνός, η πέϊνα εκραταιώθη εν τη πόλει και δεν υπήρχεν άρτος διά τον λαόν του τόπου. **7** Και εξεπορθήθη η πόλις και πάντες οι άνδρες του πολέμου έφυγον και εξήλθον εκ της πόλεως την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαίοι ήσαν πλησίον της πόλεως κύκλω, και υπήγον κατά την οδόν της πεδιάδος. **8** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσω του βασιλέως και έφθασαν τον Σεδεκίαν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ και άπαν το στράτευμα αυτού διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. **9** Και ανέλαβον τον βασιλέα και ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά εν τη γη Αιμάθ και επρόφερε καταδίκην επ' αυτόν. **10** Και έσφαξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας τους υιούς του Σεδεκίου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού· έσφαξεν ότι και πάντας τους άρχοντας Ιούδα εν Ριβλά. **11** Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου εξετίφλωσε, και έδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις και έφερην αυτόν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εις Βαβυλώνα και έβαλεν αυτόν εις οίκον φυλακής έως της ημέρας του θανάτου αυτού. **12** Εν δε τω πέμπτῳ μηνί, τη δεκάτη του μηνός, του δεκάτου εννάτου έτους του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας ήλθεν επί Ιερουσαλήμ Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ο παριστάμενος ενώπιον του βασιλέως της Βαβυλώνας, **13** και κατέκαυσε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, και πάντας τους οίκους της Ιερουσαλήμ και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν πυρί. **14** Και άπαν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά του αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισαν πάντα τα τείχη της Ιερουσαλήμ κύκλω. **15** Και εκ των πτωχών του λαού και το υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν τη πόλει και τους φυγόντας, οίτινες προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας, και το εναπολειφθέν του πλήθους, μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **16** Εκ των πτωχών όμως της γης αφήκε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ διά άμπελουργούς και διά γεωργούς. **17** Και τους στύλους τους χαλκίνους τους εν τω οίκω του Κυρίου και τας βάσεις και την χαλκίνην θάλασσαν την εν τω οίκω του Κυρίου κατέκοψαν οι Χαλδαίοι, και

μετεκόμισαν όλον τον χαλκόν αυτών εις την Βαβυλώνα. **18** Έλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τα θυμιατήρια και πάντα τα σκεύη τα χαλκίνα, διά των οποίων έκαμνον την υπηρεσίαν. **19** Έλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τους κρατήρας και τα πυροδοχεία, και τας λεκάνας και τους λέβητας και τας λυχνίας και τα θυμιατήρια και τας φιάλας, όσα ήσαν χρυσά και όσα αργυρά· **20** τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα χαλκίνους μόσχους τους αντι βάσεων, τα οποία έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου· ο χαλκός πάντων τούτων των σκευών ήτο αζύγιστος. **21** Περί δε των στύλων, το ύψος του ενός στύλου ήτο δεκαοκτώ πηχών, και ζώνη πηχών δώδεκα περιέκύκλωνεν αυτόν, και το πάχος αυτού δακτύλων τεσσαρών ήτο κενός. **22** Και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον το δε ύψος του ενός κιονοκράνου πέντε πηχών και το δικτυωτόν και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω, τα πάντα χάλκινα· τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά των ροδίων. **23** Και ήσαν ενενήκοντα εξ ρόδια κρεμάμενα πάντα τα ρόδια τα επί του δικτυωτού ήσαν εκατόν κύκλω. **24** Και έλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραϊάν τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις θυρωρούς· **25** και εκ της πόλεως έλαβεν ένα ευνούχον, όστις ήτο επιστάτης επί των ανδρών των πολεμιστών, και επτά άνδρας εκ των παρισταμένων έμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα τον άρχοντα των στρατευμάτων, όστις έκαμεν την στρατολογίαν του λαού της γης, και εξήκοντα άνδρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν μέσω της πόλεως. **26** Και λαβών αυτούς Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ έφερεν αυτούς προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά. **27** Και επάταξεν αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και εθανάτωσεν αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετακίσθη ο Ιούδας από της γης αυτού. **28** Ούτος είναι ο λαός, τον οποίον μετώκισεν ο Ναβουχοδονόσορ, εν τω εβδόμῳ έτει, τρεις χιλιάδες και εικοσιτρείς Ιουδαίους· **29** εν τω δεκάτῳ ογδόῳ έτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισεν αυτός από Ιερουσαλήμ οκτακοσίας τριάκοντα δύο ψυχάς· **30** εν τω εικοστῳ τρίτῳ έτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εκ των Ιουδαίων επτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ψυχάς· πάσαι αι ψυχαί τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσiai. **31** Εν δε τω τριακοστῳ εβδόμῳ έτει της μετοικεσίας του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν πέμπτην του μηνός, Ευεϊλ-μερωδάχ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, κατά το έτος καθ' ο εβασιλεύσεν, ανύψωσε την κεφαλήν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα και εξήγαγεν αυτόν εκ του οίκου της φυλακής, **32** και ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού και έθεσε τον θρόνον αυτού επάνωθεν του θρόνου των βασιλέων των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι. **33** Και ήλλαξε τα ιμάτια της φυλακής αυτού· και έτρωγεν άρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **34** Και το σιτηρέσιον αυτού ήτο παντοτεινόν σιτηρέσιον διδόμενον εις αυτόν παρά του βασιλέως της Βαβυλώνας, ημερήσιος χορηγία μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτού, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.

Θρήνοι

1 Πως εκάθησε μόνη η πόλις η πεπληθυμμένη λαών.

Κατέστη ως χήρα η πεπληθυμμένη εν έθνεσιν, η άρχουσα εν ταις επαρχίαις· έγεινεν υποτελής.

2 Ακαταπαύτως κλαίει την νύκτα και τα δάκρυα αυτής καταρρέουσιν επί τας σιαγόνας αυτής· εκ πάντων των αγαπώντων αυτήν δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· πάντες οι φίλοι αυτής εφέρθησαν προς αυτήν· απίστως εχθροί έγειναν εις αυτήν.

3 Ηχημαλώτισθη ο Ιούδας υπό θλίψεως και υπό βαρείας δουλείας· κάθηται εν τοις έθνεσι· δεν ευρίσκει ανάπαυσιν· πάντες οι δίκωται αυτού κατέλαβον αυτόν εν μέσω των στενών.

4 Αι οδοί της Σιών πενθούσι, διότι ουδείς έρχεται εις τας εορτάς· πάσαι αι πύλαι αυτής είναι έρημοι· οι ιερείς αυτής αναστενάδουσιν· αι παρθένοι αυτής είναι περίλυποι και αυτή πλήρης πικρίας.

5 Οι εναντίοι αυτής έγειναν κεφαλή, οι εχθροί αυτής ευημερούσι· διότι ο Κύριος κατέβλησεν αυτήν· διότι ο πληθος των ανομιών αυτής· τα νήπια αυτής επορεύθησαν εις αιχμαλωσίαν έμπροσθεν του εχθρού.

6 Και έφυγεν από της θυγατρός Σιών· πάσα η δόξα αυτής· οι άρχοντες αυτής έγειναν ως έλαφοι μη ευρίσκουσαι βοσκήν, και εβλάδιζον χωρίς δύναμεις έμπροσθεν του διώκοντος.

7 Ενεθυμήθη η Ιερουσαλήμ εν ταις ημέραις της θλίψεως αυτής και της εξώσεως αυτής· πάντα τα επιθυμητά αυτής, τα οποία είχαν από χρόνων αρχαίων, ότε έπεσον ο λαός αυτής εις την χείρα του εχθρού και δεν υπήρχεν ο βοηθών αυτήν· είδον αυτήν οι εχθροί, έγέλασαν επί τη καταπαύσει αυτής.

8 Αμαρτίαν ημάρτησεν η Ιερουσαλήμ· διά τούτο έγεινεν ως ακάθαρτος· πάντες οι δοξάζοντες αυτήν κατεφρόνησαν αυτήν, διότι είδον την ασχημοσύνην αυτής· αυτή δε ανεστέναιζε και απεστράφη εις τα πίσω.

9 Η ακαθαρσία αυτής ήτο εις τα κράσπεδα αυτής· δεν ενεθυμήθη τα τέλη αυτής· όθεν εταπεινώθη εξαισίως· δεν υπήρχεν ο παρηγορών αυτήν. Ιδέ, Κύριε, την θλίψιν μου, διότι εμεγαλύνθη ο εχθρός.

10 Ο εχθρός εξήπλωσε την χείρα αυτού επί πάντα τα επιθυμητά αυτής· διότι αυτή είδε τα έθνη εισερχόμενα εις το αγιαστήριον αυτής, τα οποία προσέταζας να μη εισέλθωσιν εις την συναγωγήν σου.

11 Πας ο λαός αυτής καταστενάζει, ζητών άρτον· έδωκαν τα επιθυμητά αυτών αντί τροφής, διά να επανέλθη η ψυχή αυτών. Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον· διότι έγειναι εξουθενημένη.

12 Ω, προς υμάς, πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν· επιβλέψατε και ιδέτε, αν ήναι πόνος κατά τον πόνον μου, όστις έγεινεν εις εμέ, με τον όποιον με έθλιψεν ο Κύριος εν τη ημέρα της οργής του θυμού αυτού.

13 Εξαπέστειλεν εζ' ύψους πυρ επί τα οστά μου και κατεκράτησεν αυτά· ήλπωσε δίκτυον εις τους πόδας μου· με έστρεψεν εις τα πίσω· με κατέστησεν ηφανισμένην, όλην την ημέραν οδυνωμένην.

14 Ο ζυγός των ασεβημάτων μου συνσεφίγηχεν· διά της χειρός αυτού· περιπλέχθησαν, ανέβησαν επί τον τράχηλόν μου, κατέλυσεν την δύναμίν μου· ο Κύριος με παρέδωκεν εις χείρας, εζ' ων δεν δύναμαι να εγερθώ.

15 Ο Κύριος κατέστρωσε πάντας τους δυνατούς μου εν τω μέσω μου· εκάλεσεν επ' εμέ ωρισμένον καιρόν· διά να συντρίψη τους εκλεκτούς μου· ο Κύριος επάτησεν εν ληνώ την

παρθένον, την θυγατέρα Ιούδα. **16** Διά ταύτα εγώ θρηνώ· οι οφθαλμοί μου, οι οφθαλμοί μου καταρρέουσιν ύδατα· διότι απεμακρύνθη απ' εμού ο παρηγορητής ο αναλωποϊών· την ψυχήν μου· οι υιοί μου ηφανίσθησαν, διότι υπερίσχυσεν ο εχθρός.

17 Η Σιών εκτείνει τας χείρας αυτής, δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· ο Κύριος προσέταξε περί του Ιακώβ· οι εχθροί αυτού περιεκύκλωσαν αυτόν· η Ιερουσαλήμ έγειναι μεταξύ αυτών ως ακάθαρτος.

18 Δικάει είναι ο Κύριος· διότι απεστάτησα από του λόγου αυτού. Ακούσατε, παρακαλώ, πάντες οι λαοί, και ιδέτε τον πόνον μου· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι μου επορεύθησαν εις αιχμαλωσίαν.

19 Εκάλεσα τους αγαπώντάς με, αλλ' αυτοί με ηπάτησαν· οι ιερείς μου και οι πρεσβύτεροί μου εξέπνευσαν εν τη πόλει, διότι εζήτησαν τροφήν υπέρ εαυτών· διά να επανέλθη η ψυχή αυτών.

20 Ιδέ, Κύριε, διότι θλίβομαι· τα εντόσθιά μου ταραττονται, η καρδιά μου αναστρέφεται εντός μου, διότι μεγάλως απεστάτησα· εξώθεν ητέκνωσεν η μάχαιρα· εν τω οίκω ο θάνατος.

21 Ήκουσαν, διότι στενάζω· δεν υπάρχει ο παρηγορών με· πάντες οι εχθροί μου ήκουσαν την συμφοράν μου· εχάρησαν ότι ου έκαμες τούτο· όταν φέρης την ημέραν, την οποίαν εκάλεσας, αυτοί θέλουνι γείνει ως εγώ.

22 Ας έλθη ενώπιόν σου πάσα η κακία αυτών· και κάμε εις αυτούς ως έκαμες εις εμέ· διά πάντα τα αμαρτήματά μου· διότι πολλοί είναι οι στεναγοί μου και η καρδιά μου εξέλιπε.

2 Πως περιεκάλυπεν ο Κύριος με νέφος την θυγατέρα Σιών· εν τη οργή αυτού, κατέρριπεν από του ουρανού εις την γην την δόξαν του Ισραήλ, και δεν ενεθυμήθη εν τη ημέρα της οργής αυτού το υποπόδιον των ποδών αυτού.

2 Ο Κύριος κατεπόντισε πάσας τας κατοικίας του Ιακώβ και δεν εφείσθη κατέστρεψεν εν τω θυμώ αυτού τα οχυρώματα της θυγατρός Ιούδα· κατηδάφισεν αυτά· εβεβήλωσε το βασίλειον και τους άρχοντας αυτού.

3 Συνέβησαν εν τη εξέψει του θυμού αυτού παν το κέρας του Ισραήλ· έστρεψεν οπίσω την δεξιάν αυτού απ' έμπροσθεν του εχθρού· και εξήφθη κατά του Ιακώβ ως πυρ φλογερόν, κατατρώνον τα πέριξ.

4 Ενέτεινε το τόξον αυτού ως εχθρός, έστησε την δεξιάν αυτού ως υπεμαντίος, και εφόνευσεν παν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς εν τη σκηνή της θυγατρός Σιών· εξέχεεν ως πυρ τον θυμόν αυτού.

5 Ο Κύριος έγεινεν ως εχθρός, κατεπόντισε τον Ισραήλ· κατεπόντισε πάντα τα παλάτια αυτού· ηφάνισε τα οχυρώματα αυτού· και επλήθυνεν εις την θυγατέρα Ιούδα το πένθος και την θλίψιν.

6 Και εξέψασε την σκηνήν αυτού ως καλύβην κήπου· κατηφόνισεν τον τόπον των συνάξεων αυτού· ο Κύριος έκαμε να λησμονηθή εν Σιών η εορτή και το σάββατον, και εν τη αγανακτήσει της οργής αυτού απέρριψε βασιλέα και ιερέα.

7 Ο Κύριος απέβαλε το θυσιαστήριον αυτού, εβδελύχθη το αγιαστήριον αυτού· συνέκλεισεν εν τη χειρί των εχθρών τα τείχη των παλατιών αυτής· ηλάλαζαν εν τω οίκω του Κυρίου ως εν ημέρα εορτής.

8 Ο Κύριος εβουλεύθη να αφανίση το τείχος της θυγατρός Σιών· εξέτεινε την στάβμην, δεν απέστρεψε την χείρα αυτού από του να καταποντίζει, και έκαμε να πενθήσῃ το περιτείχιμα και το τείχος τα πάντα ητόνησαν ομού.

9 Αι πύλαι αυτής ενεπήχθησαν εις την γήν· ηφάνισε και κατεσύντριψε τους μοχλούς αυτής· ο βασιλεύς αυτής και οι άρχοντες αυτής είναι εν τοις έθνεσι· νόμος δεν υπάρχει ουδέ οι προφηταί αυτής ευρίσκουσιν όρασιν παρά Κυρίου. 10 Οι πρεσβύτεροι της θυγατρός Σιών, κάθηνται κατά γης, σιωπώντες· ανεβίβασαν χώμα επί την κεφαλήν αυτών, εζώσθησαν σάκκους αι παρθένοι της Ιερουσαλήμ κατεβίβασαν τας κεφαλάς αυτών προς την γην. 11 Οι οφθαλμοί μου εμαράνθησαν υπό των δακρύων, τα εντόσθιά μου ταράττονται, η χολή μου εξεχύθη εις την γην, διά τον συντριμμόν της θυγατρός του λαού μου, επειδή τα νήπια και τα θηλάζοντα ελιποψύχουν εν ταις πλατείαις της πόλεως. 12 Είπον προς τας μητέρας αυτών, Που είναι σίτος και οίνος; Οπότε ελιποθύμουν εν ταις πλατείαις της πόλεως ως ο τραυματίας, οπότε η ψυχή αυτών εξεχέετο εις τον κόλπον των μητέρων αυτών. 13 Τίνα να λάβω μάρτυρα εις σε; με τι να σε συγκρίνω, θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ; Με ποίον να σε εξομοιώσω διά να σε παρηγορήσω, παρθένε, θυγάτηρ Σιών; Διότι ο συντριμμός σου είναι μέγας ως η θάλασσα· τις δύναται να σε ιατρεύση; 14 Οι προφήταί σου είδον περί σου μάταια και αφροσύνην, και δεν εφανέρωσαν την ανομίαν σου, διά να αποστρέψωσι την αιχμαλωσίαν σου· αλλ' είδον περί σου φορτία μάταια και πρόξενα εξώσεως. 15 Πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν εκρότησαν επί σε χείρας· εσύριξαν και έσεισαν τας κεφαλάς αυτών εις την θυγατέρα της Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Αύτη είναι η πόλις, περί της οποίας ελέγετο, Η εντέλεια της ωραιότητος, η χαρά πάσης της γης; 16 Πάντες οι εχθροί σου ήνοιξαν επί σε το στόμα αυτών· εσύριξαν και έτριξαν τους οδόντας λέγοντες, Κατεπίομεν αυτήν· αύτη τωόντι είναι η ημέρα, την οποίαν περιεμένομεν· εύρομεν, είδομεν. 17 Ο Κύριος έκαμεν ό, τι εβουλεύθη εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, τον οποίον διώρισεν από ημερών αρχαίων· Κατέστρεψε και δεν εφείθη, και εύφραναν επί σε τον εχθρόν· ύψωσε το κέρας των εναντίων σου. 18 Η καρδια αυτών εβόησε προς τον Κύριον, Τείχος της θυγατρός Σιών, καταβίβαζε ως χείμαρρον δάκρυα ημέραν και νύκτα· μη δώσης παύσιν εις σεαυτόν· ας μη σιωπήση η κόρη των οφθαλμών σου. 19 Σηκώθητι, βόησον την νύκτα, όταν αρχίζωσιν αι φυλακαί· έκχεον την καρδιαν σου ως ύδωρ έμπροσθεν του προσώπου του Κυρίου· ύψωσον προς αυτόν τας χείρας σου, διά την ζωήν των νηπίων σου, τα οποία λιποθυμούσιν από της πείνης επί των άκρων πασών των οδών. 20 Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον, εις τίνα ποτέ έκαμες ούτω; Να φάγωσιν αι γυναίκες τον καρπόν της κοιλίας αυτών, τα νήπια εν τοις σπαργάνοις αυτών; Να φονευθώσιν εν τω αγιαστηρίω του Κυρίου ιερέες και προφήται; 21 Το παιδίον και ο γέρονν κοίτονται κατά γης εν ταις οδοίς· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι μου έπεσον εν μαχαίρα· εφόνευσαν εν τη ημέρα της οργής σου, κατέφαζας, δεν εφείσθης. 22 Προσεκάλεσας πανταχόθεν, ως εν ημέρα πανηγύρεως, τους τρόμους μου, και ουδείς εσώθη ουδέ υπελείφθη εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου· εκείνους, τους οποίους εσπαργάνωσα και ηύξησα, ο εχθρός μου συνετέλεσεν αυτούς.

3 Εγώ είμαι ο άνθρωπος, όστις είδον θλίψιν από της ράβδου του θυμού αυτού. 2 Με ώδηγήσεν και έφερεν εις σκότος και ουχί εις φως. 3 Ναι, κατ' εμού εστράφη· κατ' εμού έστρεψε την χείρα αυτού όλην την ημέραν. 4 Επαλαίωσε την σάρκα μου και το δέρμα μου συνέτριψε τα οστά μου. 5 Οικοδόμησε κατ' εμού και με περιεκύκλωσε χολήν και μόχθον. 6 Με εκάθισεν εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιωνίους. 7 Με περιέφραξε, διά να μη εξέλθω· εβάρυνε τας αλύσεις μου. 8 Έτι και όταν κράζω και αναβοώ, αποκλείει την προσευχήν μου. 9 Περιέφραξε με πελεκητούς λίθους τας οδούς μου, εστρέβλωσε τας τρίβους μου. 10 Έγεινεν εις εμέ άρκτος ενεδρεύουσα, λέων εν αποκρύφει. 11 Παρέτρεψε τας οδούς μου, και με κατεσπάραξε, με κατέστησεν ηφανισμένην. 12 Ενέτεινε το τόξον αυτού και με έστησεν ως σκοπόν εις βέλος. 13 Ενέπηξεν εις τα νεφρά μου τα βέλη της φαρέτρας αυτού. 14 Έγεινα γέλωσ εις πάντα τον λαόν μου, άσμα αυτών όλην την ημέραν. 15 Με εχόρτασε πικριάν· με εμέθυσεν ασψίνθιον. 16 Και συνέτριψε τους οδόντας μου με χάλικας· με εκάλυψε με σποδόν. 17 Και απέσπρωξα, από ειρήνης την ψυχήν μου· ελησημόνησα το αγαθόν. 18 Και είπα, Απωλέσθη η δύναμις μου και η ελπίς μου υπό του Κυρίου. 19 Ενθυμήθητι την θλίψιν μου και την έξωσίν μου, το ασψίνθιον και την χολήν. 20 Η ψυχή μου ενθυμείται ταύτα ακαταπαύστως και είναι τεταπεινωμένη εν εμοί. 21 Τοúτο ανακαλώ εις την καρδιαν μου, όθεν έχω ελπίδα· 22 Έλεος του Κυρίου είναι, ότι δεν συνετελέσθημεν, επειδή δεν εξέλιπον οι οικτιρμοί αυτού. 23 Ανανεώνονται εν ταις πρωΐαις· μεγάλη είναι η πιστότης σου. 24 Ο Κύριος είναι η μερίς μου, είπεν η ψυχή μου· διά τουτό θέλω ελπίζει επ' αυτόν. 25 Αγαθός ο Κύριος εις τους προσμένοντας αυτόν, εις την ψυχήν την εκζητούσαν αυτόν. 26 Καλόν είναι και να ελπίζη τις και να εφησυχάζη εις την σωτηριαν του Κυρίου. 27 Καλόν εις τον άνθρωπον να βαστάζη ζυγόν εν τη νεότητι αυτού. 28 Θέλει κάθησθαι κατά μόνας και σιωπά, επειδή ο Θεός επέβαλε φορτίον επ' αυτόν. 29 Θέλει βάλει το στόμα αυτού εις το χώμα, ίσως ήναι ελπίς. 30 Θέλει δώσει την σιαγόνα εις τον ραπίζοντα αυτόν· θέλει χορτασθή από ονειδισμού. 31 Διότι ο Κύριος δεν απορρίπτει εις τον αιώνα· 32 Αλλ' εάν και θλίψη, θέλει όμως και οικτειρήσει κατά το πλήθος του ελέους αυτού. 33 Διότι δεν θλίβει εκ καρδιάς αυτού ουδέ καταθλίβει τους υιούς των ανθρώπων. 34 Το να καταπατή τις υπό τους πόδας αυτού πάντας τους δεσμίους της γης. 35 Το να διαστρέφη κρίσιν ανθρώπου κατέναντι του προσώπου του Υψίστου· 36 Το να αδική άνθρωπον εν τη δίκη αυτού· ο Κύριος δεν βλέπει ταύτα. 37 Τις λέγει τι και γίνεται, χωρίς να προστάξη αυτό ο Κύριος; 38 Εκ του στόματος του Υψίστου δεν εξέρχονται τα κακά και τα αγαθά; 39 Διά τι ήθελε γογγύσει άνθρωπος ζων, άνθρωπος, διά την ποιήν της αμαρτίας αυτού; 40 Ας ερευνήσωμεν τας οδούς ημών και ας εξετάσωμεν και ας επιστρέψωμεν εις τον Κύριον. 41 Ας υψώσωμεν τας καρδιάς ημών και τας χείρας προς τον Θεόν τον εν τοις ουρανοίς, λέγοντες, 42 Ημαρτήσαμεν και απεστατήσαμεν· συ δεν μας συνεχώρησας. 43 Περιεκάλυψας με θυμόν

και κατεδίωξας ημάς εφόνευσας, δεν εφείσθης. **44** Εκάλυψας σεαυτόν με νέφος, διά να μη διαβαίνη η προσευχή ημών. **45** Μας έκαμες σκύβαλον και βδέλυγμα εν μέσω των λαών. **46** Πάντες οι εχθροί ημών ήνοιζαν το στόμα αυτών εφ' ημάς. **47** Φόβος και λάκκος ήλθον εφ' ημάς, ερήμωσις και συντριμμός. **48** Ρύακας υδάτων καταβιβάζει ο οφθαλμός μου διά τον συντριμμόν της θυγατρός του λαού μου. **49** Ο οφθαλμός μου σταλάζει και δεν σιωπά, διότι δεν έχει άνεσις, **50** Εωσού ο Κύριος διακύψει και ίδη εξ ουρανού. **51** Ο οφθαλμός μου καταθλίβει την ψυχήν μου, εκ πασών των θυγατέρων της πόλεώς μου. **52** Οι εχθρευόμενοι με αναίτιως με εκυνήγησαν ακαταπαύστως ως στρουθιον. **53** Έκοιψαν την ζωήν μου εν τω λάκκω και έρριψαν λίθον επ' εμέ. **54** Τα ύδατα επλημύρησαν υπεράνω της κεφαλής μου· είπα, Απερρίφθην. **55** Επεκαλέσθην το όνομά σου, Κύριε, εκ λάκκου κατωτάτου. **56** Ήκουσαν την φωνήν μου· μη κλείσης το ωτίον σου εις τον στεναγμόν μου, εις την κραυγήν μου. **57** Επλησίασας καθ' ην ημέραν σε επεκαλέσθην· είπας, Μη φοβού. **58** Εδίκασας, Κύριε, την δίκην της ψυχής μου· ελύτρωσας την ζωήν μου. **59** Είδες, Κύριε, το προς εμέ άδικον· κρίνον την κρίσιν μου. **60** Είδες πάσας τας εκδικήσεις αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **61** Ήκουσαν, Κύριε, τον ονειδισμόν αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **62** Τους λόγους των επανισταμένων επ' εμέ και τας μελέτας αυτών κατ' εμού όλην την ημέραν. **63** Ιδέ, όταν κáθηνται και όταν σηκώνονται· εγώ είμαι το άσμα αυτών. **64** Κάμε, Κύριε, εις αυτούς ανταπόδοσιν κατά τα έργα των χειρών αυτών. **65** Δος εις αυτούς πώρωσιν καρδιάς, την κατάραν· σου επ' αυτούς. **66** Καταδίωκον εν οργή και αφάνισον αυτούς υποκάτωθεν των ουρανών του Κυρίου.

4 Πως ημαυρώθη το χρυσίον, ηλλοιώθη το χρυσίον το καθαρώτατον, οι λίθοι του αγιαστηρίου διεσπάρησαν εις τα άκρα πασών των οδών. **2** Οι ένδοξοι υιοί της Σιών, οι εκτιμώμενοι ως το καθαρόν χρυσίον, πως ελογίσθησαν ως αγγεία πήλινα, έργον χειρός κεραμέως. **3** Έτι και τα κήτη προσφέρουσι μαστούς και θηλάζουσι τα τέκνα αυτών· η δε θυγάτηρ του λαού μου εσκληρύνθη ως αι στρουθοκάμηλοι εν ερήμω. **4** Η γλώσσα του θηλάζοντος εκολλήθη εις τον ουρανίσκον αυτού υπό της δίψης· τα παιδία εξήτησαν άρτον και δεν υπάρχουν ο κόπτων εις αυτά. **5** Οι τρώγοντες φαγητά τρυφερά κοίτονται εν ταις οδοίς ηφανισμένοι· οι ανατεθραμμένοι εν πορφύρα ενηγκαλίσθησαν την κοπρίαν. **6** Και η ποιηή της ανομίας της θυγατρός του λαού μου έγινε μεγαλητέρα παρά την ποιήν της αμαρτίας των Σοδόμων, τα οποία κατεστράφησαν ως εν ριπή, και δεν ενήργησαν επ' αυτών χείρες. **7** Οι Ναζιραίοι αυτής ήσαν καθαρώτεροι χιώνος, λευκότεροι γάλακτος, ερυθρότεροι την όψιν υπέρ τους πολυτίμους λίθους, στίλπνοι ως ο σάπφειρος. **8** Η όψις αυτών κατημαυρώθη υπέρ την ασβόλην· δεν εγνωρίζοντο εν ταις οδοίς το δέρμα αυτών εκολλήθη επί των οστέων αυτών· εξηράνθη, έγινεν ως ξύλον. **9** Ευτυχέτεροι εστάθησαν οι θανατωθέντες υπό της ρομφαίας, παρά οι θανατωθέντες υπό της πείνης· διότι ούτοι κατατίκονται, τετραυματισμένοι

δι' έλλειψιν γεννημάτων του αγρού. **10** Αι χείρες των ευσπλάγγων γυναικών έψισαν τα τέκνα αυτών· έγιναν εις αυτάς τροφή εν τω συντριμμώ της θυγατρός του λαού μου. **11** Ο Κύριος συνετέλεσε τον θυμόν αυτού, εξέχεε την φλόγα της οργής αυτού, και εξήψε πυρ εν Σιών, το οποίον κατέφαγε τα θεμέλια αυτής. **12** Δεν έπίστευον οι βασιλείς της γης και πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην, ότι ήθελεν εισέλθει εχθρός και πολέμιος εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ. **13** Τούτο έγινε διά τας αμαρτίας των προφητών αυτής και τας ανομίας των ιερέων αυτής, οίτινες έχυον το αίμα των δικαίων εν μέσω αυτής. **14** Περιεπλανήθησαν ως τυφλοί εν ταις οδοίς, εμολύνθησαν εν τω αίματι, ώστε οι άνθρωποι δεν ηδύνατο να εγγίσωσι τα ενδύματα αυτών. **15** Απόστητε, απόστητε, μη εγγίσητε· ενώ έφευγον και περιεπλάνωντο, ελέγετο μεταξύ των εθνών, Δεν θέλουσι παροικεί πλέον μεθ' ημών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου διεμέρισεν αυτούς, δεν θέλει πλέον επιβλέπει επ' αυτούς πρόσωπον ιερέων δεν εσεβάσθησαν, γέροντας δεν ήλέησαν. **17** Ενώ έτι υπήρχομεν, οι οφθαλμοί ημών απέκαμον, προσμένοντες την ματαιάν βοήθειαν ημών· απεβλέψαμεν κεχηνότες προς έθνος μη δυνάμενον να σώζη. **18** Παραμονεύουσι τα ίχνη ημών, διά να μη περιπατώμεν εν ταις πλατείαις ημών· επλησίασε το τέλος ημών, αι ημέραι ημών πληρώθησαν, διότι ήλθε το τέλος ημών. **19** Οι καταδιώκοντες ημάς έγιναν ελαφρότεροι των αετών του ουρανού· εκυνήγησαν ημάς επί τα όρη, ενήδρυσαν ημάς εν τη ερήμω. **20** Η πνοή των μυκτηρών ημών, ο χριστός του Κυρίου, επιάσθη εν ταις παγίσιν αυτών, υπό την σκιάν του οποίου, ελέγομεν, θέλομεν ζη μεταξύ των εθνών. **21** Χαίρε και ευφραίνου, θυγάτηρ Εδώμ, η κατοικούσα εν γη Ούζ· έτι και προς σε θέλει περάσει το ποτήριον· θέλεις μεθυσθή και θέλεις γυμνωθή. **22** Ετελείωσεν η ποιηή της ανομίας σου, θυγάτηρ Σιών· δεν θέλει σε φέρει πλέον εις αιχμαλωσίαν· θέλει επισκεφθή την ανομίαν σου, θυγάτηρ Εδώμ· θέλει αποκαλύψει τα αμαρτήματά σου.

5 Ενθυμήθητι, Κύριε, τι έγινεν εις ημάς· επίβλεψον, και ιδέ τον ονειδισμόν ημών. **2** Η κληρονομία ημών μετεστράφη εις αλλοτρίους, αι οικίαι ημών εις ξένους. **3** Εγεινάμεν ορφανοί άνευ πατρός, αι μητέρες ημών ως χήραι. **4** Με αργύριον έπιόμεν το ύδωρ ημών· τα ζύλα ημών επωλήθησαν εις ημάς. **5** Επί τον τράχηλον ημών είναι διωγμός· εμοχθήσαμεν, ανάπαυσιν δεν έχομεν. **6** Ηπλώσαμεν χείρα προς τους Ασσυρίους, προς τους Ασσυρίους, διά να χορτασθώμεν άρτον. **7** Οι πατέρες ημών ημάρτησαν, εκείνοι δεν υπάρχουν· και ημείς φέρομεν τας ανομίας αυτών. **8** Δούλοι εξουσιάζουσιν εφ' ημάς· δεν υπάρχει ο λυτρώων εκ της χειρός αυτών. **9** Φέρομεν τον άρτον ημών μετά κινδύνου της ζωής ημών, απ' έμπροσθεν της ρομφαίας της ερήμου. **10** Το δέρμα ημών ημαυρώθη ως κλίβανος, από της καύσεως της πείνης. **11** Εταπεινώσαν τας γυναίκας εν Σιών, τας παρθένους εν ταις πόλεσιν Ιούδα. **12** Οι άρχοντες εκρεμάσθησαν υπό των χειρών αυτών· τα πρόσωπα των πρεσβυτέρων δεν ετιμήθησαν. **13** Οι νέοι υπεβλήθησαν

εις το άλεσμα, και τα παιδιά έπεσον υπό τα ξύλα. **14** Οι πρεσβύτεροι έπαυσαν από των πυλών, οι νέοι από των ασμάτων αυτών. **15** Έπαυσεν η χαρά της καρδιάς ημών, ο χορός ημών εστράφη εις πένθος. **16** Ο στέφανος της κεφαλής ημών έπεσεν· ουαί δε εις ημάς, διότι ημαρτήσαμεν. **17** Διά τούτο εξέλιπεν η καρδιά ημών, διά ταύτα εσκοτοδινίασαν οι οφθαλμοί ημών. **18** Διά την ερήμωσιν του όρους Σιών, αι αλώπεκες περιπατούσιν εν αυτώ. **19** Συ, Κύριε, κατοικείς εις τον αιώνα· ο θρόνος σου διαμένει εις γενεάν και γενεάν. **20** Διά τι θέλεις μας λησμονήσει διά παντός; θέλεις μας εγκαταλείψει εις μακρότητα ημερών; **21** Επίστρεψον ημάς, Κύριε, προς σε και θέλομεν επιστραφή. Ανανέωσον τας ημέρας ημών ως το πρότερον. **22** Διατί απέρριψας ημάς ολοτελώς, ωργίσθης εναντίον ημών έως σφόδρα;

Ἰεζεκιήλ

1 Εν τω τριακοστῷ ἔτει, τῷ τετάρτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ του μηνός, ἐνῷ ἡμην μεταξύ των αἰχμαλώτων παρά τον ποταμὸν Χεβάρ, ηνοιχθήσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδον ὀράματα του Θεοῦ. **2** Τῇ πέμπτῃ του μηνός του ἔτους τούτου, του πέμπτου τῆς αἰχμαλωσίας του βασιλέως Ἰωαχαείν, **3** ἔγεινε ρητὸς λόγος Κυρίου προς τον Ἰεζεκιήλ υἱὸν του Βουζεί τον ιερέα, ἐν τῇ γῆ των Χαλδαίων παρά τον ποταμὸν Χεβάρ, καὶ ἐκεῖ ἐστάθη ἡ χειρ του Κυρίου ἐπ' αὐτόν. **4** Καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, ἀνεμοστρόβιλος ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, νέφος μέγα καὶ πυρ συστρεφόμενον· πέριξ δε τούτου λάμψις καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ἐφαίνετο ὡς ὄψις ἠλέκτρου, ἐκ μέσου αὐτοῦ πυρός. **5** Καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ἐφαίνετο τεσσάρων ζώων ὁμοίωμα. Καὶ ἡ θεὰ αὐτῶν ἦτο αὐτῇ· εἶχον ὁμοίωμα ἀνθρώπου. **6** Καὶ ἕκαστον εἶχε τέσσαρα πρόσωπα καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶχε τέσσαρας πτέρυγας. **7** Καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἦσαν πόδες ὀρθοί, καὶ τὸ ἴχνος του ποδός αὐτῶν ὅμοιον με ἴχνος ποδός μόσχου· καὶ ἐσπινθηροβόλουν ὡς ὄψις χαλκοῦ στίλβοντος. **8** Καὶ εἶχον χεῖρας ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν των περὺγων αὐτῶν, εἰς τὰ τέσσαρα αὐτῶν μέρη· καὶ τὰ τέσσαρα εἶχον τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὰς πτέρυγας αὐτῶν. **9** Αἱ πτέρυγες αὐτῶν συνέχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον· κατέναντι του προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο ἕκαστον. **10** Περί δε του ὁμοιώματος του προσώπου αὐτῶν, τὰ τέσσαρα εἶχον πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον λέοντος κατὰ το δεξιὸν μέρος· καὶ τὰ τέσσαρα εἶχον πρόσωπον βοῦς κατὰ τὸ ἀριστερόν· εἶχον καὶ τὰ τέσσαρα πρόσωπον αετοῦ. **11** Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἦσαν διηρημένα· προς τὰ ἄνω· δύο ἐκάστου συνέχοντο ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης καὶ δύο ἐκάλυπτον τὰ σώματα αὐτῶν. **12** Καὶ ἐπορεύοντο ἕκαστον κατέναντι του προσώπου αὐτοῦ ὅπου το πνεῦμα ἐφέρετο, ἐκεῖ ἐβάδιζον· ἐνῷ ἐβάδιζον, δὲν ἐστρέφοντο. **13** Περί δε του ὁμοιώματος των ζώων, ἡ θεὰ αὐτῶν ἦτο ὡς καιόμενοι ἄνθρακες πυρός, ὡς θεὰ λαμπάδων· τούτο συνεστρέφετο μεταξύ των ζώων· καὶ ἦτο το πυρ λαμπρόν, καὶ ἀστραπή ἐξήρχετο ἀπὸ του πυρός. **14** Καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον καὶ ἐπέστρεφον ὡς ἡ θεὰ τῆς ἀστραπῆς. **15** Καὶ ὡς εἶδον τὰ ζῶα, ἰδοῦ, τροχός εἰς ἐπὶ τὴν γῆν, πλησίον των ζώων εἰς τὰ τέσσαρα αὐτῶν πρόσωπα. **16** Ἡ θεὰ των τροχῶν καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν ἦσαν ὡς ὄψις βηρύλλου· καὶ οἱ τέσσαρες εἶχον τὸ αὐτὸ ὁμοίωμα· καὶ ἡ θεὰ αὐτῶν καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν ἦσαν ὡς εἴν ἦτο τροχός ἐν μέσω τροχοῦ. **17** Ὅτε ἐβάδιζον, ἐκινούτο κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῶν πλάγια· δὲν ἐστρέφοντο ἐνῷ ἐβάδιζον. **18** Οἱ δε κύκλοι αὐτῶν ἦσαν τόσον ὑψηλοί, ὥστε ἕκαμνον φόβον· καὶ οἱ κύκλοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κύκλω των τεσσάρων τούτων. **19** Καὶ ὅτε τὰ ζῶα ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ πλησίον αὐτῶν· καὶ ὅτε τὰ ζῶα ὑψόνοντο ἀπὸ τῆς γῆς, ὑψόνοντο καὶ οἱ τροχοί. **20** Ὅπου ἦτο νὰ υπάγῃ το πνεῦμα, ἐκεῖ ἐπορεύοντο, ἐκεῖ το πνεῦμα ἦτο νὰ υπάγῃ· καὶ οἱ τροχοὶ ὑψόνοντο ἀπέναντι τούτων, διότι το πνεῦμα των ζώων ἦτο ἐν τοῖς τροχοῖς. **21** Ὅτε ἐκεῖνα ἐπορεύοντο, ἐπορεύοντο καὶ οὗτοι· καὶ ὅτε ἐκεῖνα ἴσταντο, ἴσταντο καὶ οὗτοι· ὅτε δε ἐκεῖνα

ὑψόνοντο ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οἱ τροχοὶ ὑψόνοντο ἀπέναντι αὐτῶν, διότι το πνεῦμα των ζώων ἦτο ἐν τοῖς τροχοῖς. **22** Καὶ το ὁμοίωμα του στερεώματος του ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς των ζώων ἦτο ὡς ὄψις φοβεροῦ κρυστάλλου, ἐξηλωμένον ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. **23** Ὑποκάτω δε του στερεώματος ἦσαν ἐκτεταμένα ἡ πτέρυγες αὐτῶν, ἡ μία προς τὴν ἄλλην· δύο εἶχεν ἕκαστον, με τὰς ὁποίας ἐκάλυπτον τὰ σώματα αὐτῶν. **24** Καὶ ὅτε ἐπορεύοντο, ἤκουον τον ἦχον των πτερυγῶν αὐτῶν, ὡς ἦχον ὑδάτων πολλῶν, ὡς φωνὴν του Παντοδυνάμου, καὶ τὴν φωνὴν τῆς λαλιάς ὡς φωνὴν στρατοπέδου· ὅτε ἴσταντο, κατεβίβαζον τὰς πτέρυγας αὐτῶν. **25** Καὶ ἐγίνετο φωνὴ ἄνωθεν ἐκ του στερεώματος του ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν· ὅτε ἴσταντο, κατεβίβαζον τὰς πτέρυγας αὐτῶν. **26** Ὑπεράνωθεν δε του στερεώματος του ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφαίνετο ὁμοίωμα θρόνου, ὡς θεὰ λίθου σαπφείρου· καὶ ἐπὶ του ὁμοιώματος του θρόνου ὁμοίωμα ὡς θεὰ ἀνθρώπου καθημένου ἐπ' αὐτόν ἄνωθεν. **27** Καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου, ὡς θεάν πυρός ἐν αὐτῷ κύκλω, ἀπὸ τῆς θεᾶς τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἐπάνω· καὶ ἀπὸ τῆς θεᾶς τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ κάτω εἶδον ὡς θεάν πυρός, καὶ εἶχε λάμψιν κύκλω. **28** Ὡς ἡ θεὰ του τόξου, του γινομένου ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ βροχῆς, οὕτως ἦτο ἡ θεὰ τῆς λάμψεως κύκλω. Αὐτῇ ἦτο ἡ θεὰ του ὁμοιώματος τῆς δόξης του Κυρίου. Καὶ ὅτε εἶδον, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος,

2 Καὶ εἶπε προς ἐμέ, Ἰεζεκιήλ, στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ θέλω λαλήσει προς σε. **2** Καὶ καθὼς ἐλάλησε προς ἐμέ, εἰσήλθεν εἰς ἐμέ το πνεῦμα καὶ με ἔστησεν ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουσα τον λαλοῦντα προς ἐμέ. **3** Καὶ εἶπε προς ἐμέ, Ἰεζεκιήλ, εγὼ σε ἐξαποστέλλω προς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, προς ἔθνη ἀποστατικά, τὰ ὁποία ἀπεστάτησαν ἀπ' ἐμοῦ· αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐστάθησαν παραβάται ἐναντίον μου ἕως ταύτης τῆς σήμερον ἡμέρας. **4** καὶ εἶναι υἱοὶ σκληροπρόσωποι καὶ σκληροκάρδιοι. Εγὼ σε ἐξαποστέλλω προς αὐτούς, καὶ θέλεις εἰπεῖ προς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός. **5** Καὶ εἴν τε ἀκούσωσιν, εἴν τε ἀπειθήσωσι, διότι εἶναι οἴκος ἀποστάτης, θέλουσιν ὁμως γνωρίσει ὅτι ἐστάθη προφητῆς ἐν μέσω αὐτῶν. **6** Καὶ συ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῆς ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀπὸ των λόγων αὐτῶν μὴ δειλιάσης, διότι εἶναι ἀκανθα καὶ σκόλοπες μετὰ σου, καὶ κατοικεῖς μεταξύ σκορπιῶν· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ των λόγων αὐτῶν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ τρομάξῃς, διότι εἶναι οἴκος ἀποστάτης. **7** Καὶ θέλεις λαλήσει τοὺς λόγους μου προς αὐτούς, εἴν τε ἀκούσωσιν, εἴν τε ἀπειθήσωσι· διότι εἶναι ἀποστάται. **8** Συ ὁμως, υἱὲ ἀνθρώπου, ἀκουε τούτο, το ὁποῖον ἐγὼ λαλῶ προς σέ· μὴ γείνης ἀποστάτης ὡς ὁ ἀποστάτης οἴκος· ἀνοιξον το στόμα σου καὶ φάγε τούτο, το ὁποῖον ἐγὼ δίδω εἰς σε. **9** Καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, χειρ ἐξηλωμένη προς ἐμέ, καὶ ἰδοῦ, ἐν αὐτῇ τόμος βιβλίου. **10** Καὶ ἐξετύλιξεν αὐτόν ἐνώπιόν μου· καὶ ἦτο γεγραμμένος ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ ἐν αὐτῷ γεγραμμένοι κλαυθμοὶ καὶ θρηνηδία καὶ οὐαί.

3 Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, φάγε τούτο, το οποίοον ευρίσκεις· φάγε τούτον τον τόμον και ύπαγε να λαλήσης προς τον οίκον Ισραήλ. **2** Και ήνοιξα το στόμα μου και με εψώμισε τον τόμον εκείνον. **3** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ας φάγη η κοιλία σου και ας εμπλησθώσι τα εντόσθιά σου από του τόμου τούτου, τον οποίοον εγώ δίδω εις σε. Και έφαγον και έγεινεν εν τω στόματί μου ως μέλι υπό της γλυκύτητος. **4** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ύπαγε, είσελθε εις τον οίκον του Ισραήλ και λάλησον τους λόγους μου προς αυτούς. **5** Διότι δεν εξαποστέλλεσαι προς λαόν βαθύχειλον και βαρύγλωσσον αλλά προς τον οίκον Ισραήλ· **6** ουχί προς λαούς πολλούς βαθυχειλούς και βαρυγλώσσους, των οποίων τους λόγους δεν εννοείς. Και προς τοιούτους εάν σε εξαπέστειλλον, ούτοι ήθελον σου εισακούειν. **7** Ο οίκος όμως Ισραήλ δεν θέλει να σου ακούση· διότι δεν θέλουν να εισακούωσιν εμού· επειδή πας ο οίκος Ισραήλ είναι σκληρομέτωπος και σκληροκάρδιος. **8** Ιδού, έκαμον το πρόσωπόν σου δυνατόν εναντίον των προσώπων αυτών και το μέτωπόν σου, δυνατόν εναντίον των μετώπων αυτών. **9** Ως αδάμαντα σκληρότερον χάλικου έκαμον το μέτωπόν σου· μη φοβήθης αυτούς και μη τρομάξης από προσώπου αυτών, διότι είναι οίκος αποστάτης. **10** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, πάντας τους λόγους μου, τους οποίους θέλω λαλήσει προς σε, λάβε εν τη καρδιά σου και άκουσον με τα ώτα σου. **11** Και ύπαγε, είσελθε προς τους αιχμαλωτισθέντας, προς τους υιούς του λαού σου, και λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθήσωσι. **12** Και με εσήκωσε το πνεύμα, και ήγκουσα όπισθέν μου φωνήν μεγάλης συγκινήσεως λεγόντων, Ευλογημένη η δόξα του Κυρίου εκ του τόπου αυτού. **13** Και ήγκουσα τον ήχον των περγύρων των ζώων, αίτινες συνείχοντο η μία μετά της άλλης, και τον ήχον των τροχών απέναντι τούτων και φωνήν μεγάλης συγκινήσεως. **14** Και με ύψωσε το πνεύμα και με έλαβε και υπήγα εν πικρία και εν αγανακτήσει του πνεύματός μου· πλην η χειρ του Κυρίου ήτο κραταιά επ' εμέ. **15** Και ήλθον προς τους μετοικισθέντας εις Τελαβίβ, τους κατοικούντας παρά τον ποταμόν Χεβάρ, και εκάθησα όπου εκείνοι εκάθηγτο και παρέμεινα εκεί μεταξύ αυτών επτά ημέρας εκστατικός. **16** Και μετά τας επτά ημέρας έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **17** Υιέ ανθρώπου, σε κατέστησα φύλακα επί τον οίκον Ισραήλ· άκουσον λοιπόν λόγον εκ του στόματός μου και νουθέτησον αυτούς παρ' εμού. **18** Όταν λέγω προς τον άνομον, Εξάπαντος θέλεις θανατωθή, και συ δεν νουθετήσης αυτόν και δεν λαλήσης διά να αποτρέψης τον άνομον από της οδού αυτού της ανόμου, ώστε να σώσης την ζωήν αυτού, εκείνος μεν ο άνομος θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. **19** Αλλ' εάν συ μεν νουθετήσης τον άνομον, αυτός όμως δεν επιστρέφη από της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού της ανόμου, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, συ δε ηλευθήρωςας την ψυχήν σου. **20** Πάλιν, εάν ο δίκαιος εκτραπή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη ανομίαν, και εγώ θέσω πρόσκομμα έμπροσθεν αυτού· εκείνος θέλει αποθάνει· επειδή δεν έδωκας εις αυτόν νουθεσίαν

θέλει αποθάνει εν τη αμαρτία αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. **21** Εάν όμως συ νουθετήσης τον δίκαιον διά να μη αμαρτήση και αυτός δεν αμαρτήση, ο δίκαιος θέλει βεβαίως ζήσει, διότι ενουθετήθη· και συ ηλευθήρωςας την ψυχήν σου. **22** Και εστάθη εκεί η χειρ του Κυρίου επ' εμέ και είπε προς εμέ, Σηκώθητι, έξέλθε εις την πεδιάδα και εκεί έθελω λαλήσει προς σε. **23** Και εσηκώθην και εξήλθον εις την πεδιάδα και ιδού, η δόξα του Κυρίου ίστατο εκεί, ως η δόξα την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και έπεσον επί πρόσωπόν μου. **24** Και εισήλθε το πνεύμα εις εμέ και με έστησεν επί τους πόδας μου και ελάλησε προς εμέ και μοι είπεν, Ύπαγε, κλείσθητι εντός της οικίας σου. **25** Διότι, όσον περί σου, υιέ ανθρώπου, ιδού, θέλουνσι βάλει επί σε δεσμά και θέλουνσι σε δεσει με αυτά και δεν θέλεις εξέλθει εις το μέσον αυτών. **26** Και την γλώσσαν σου θέλω κολλήσει προς τον λάρυγγά σου και θέλεις γείνει άλαλος και δεν θέλεις είσθαι προς αυτούς ανήρ ελέγχων, διότι είναι οίκος αποστάτης. **27** Πλην όταν λαλήσω προς σε, θέλω ανοίξει το στόμα σου και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο ακούων ας ακούη και ο απειθών ας απειθή· διότι είναι οίκος αποστάτης.

4 Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν κεραμίδα και θες αυτήν έμπροσθέν σου και διάγραψον επ' αυτής πόλιν, την Ιερουσαλήμ· **2** και στήσον πολιορκίαν εναντίον αυτής και οικοδόμησον προμαχώνας εναντίον αυτής και ύψωσον προχώματα εναντίον αυτής, θες έτι στρατόπεδον εναντίον αυτής και στήσον κριούς κύκλω εναντίον αυτής. **3** Και λάβε εις σεαυτόν πλάκα σιδηράν και θες αυτήν ως τοίχον σιδηρούν μεταξύ σου και της πόλεως, και στήριζον το πρόσωπόν σου εναντίον αυτής και θέλει πολιορκηθή και θέλεις βάλει πολιορκίαν εναντίον αυτής· τούτο θέλει είσθαι σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **4** Και συ πλαγιάσον επί την αριστεράν σου πλευράν και θες την ανομίαν του οίκου Ισραήλ επ' αυτήν· κατά τον αριθμόν των ημερών, καθ' ας θέλεις πλαγιάσει επ' αυτήν, θέλεις βαστάσει την ανομίαν αυτών. **5** Διότι εγώ επί σε έθεσα τα έτη της ανομίας αυτών κατά τον αριθμόν των ημερών, τριακοσίας ενενήκοντα ημέρας· και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ισραήλ. **6** Και αφού τελειώσης ταύτας, πλαγιάσον πάλιν επί την πλευράν σου την δεξιάν, και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ιούδα τεσσαράκοντα ημέρας· εκάστην μίαν ημέραν προσδιώρισα εις σε αντί ενός έτους. **7** Και θέλεις στηρίξει το πρόσωπόν σου προς την πολιορκίαν της Ιερουσαλήμ και ο βραχιών σου θέλει είσθαι γυμνός και θέλεις προφητεύσει εναντίον αυτής. **8** Και ιδού, θέλω βάλει επί σε δεσμά, και δεν θέλεις στραφη από της μιας σου πλευράς εις την άλλην, εωσόυ τελειώσης τας ημέρας της πολιορκίας σου. **9** Και συ λάβε εις σεαυτόν σίτον και κριθήν και κυάμους και φακήν και κέγχρον και άρακον, και θες αυτά εις εν αγγείον και κάμε εξ αυτών άρτους εις σεαυτόν· κατά τον αριθμόν των ημερών καθ' ας θέλεις πλαγιάσει επί την πλευράν σου, τριακοσίας και ενενήκοντα ημέρας· θέλεις τρώγει

εκ τούτων. **10** Και το φαγητόν σου, το οποίον θέλεις τρώγει εκ τούτων, θέλει είσθαι με ζύγιον, είκοσι σίκλων την ημέραν από καιρού έως καιρού θέλεις τρώγει εξ αυτών. **11** Και ύδωρ με μέτρον θέλεις πίνει, το έκτον ενός ίν από καιρού έως καιρού θέλεις πίνει. **12** Και θέλεις τρώγει αυτούς ως κριθίνους εγκρυφίας, και θέλεις ψήνει αυτούς με κόπρον εξερχομένην από ανθρώπου, έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **13** Και είπε Κύριος, Ούτω θέλωσαι φάγει οι υιοί Ισραήλ τον άρτον αυτών μεμολυσμένον μεταξύ των εθνών, όπου θέλω διασκορπίσει αυτούς. **14** Και εγώ είπα, Α, Κύριε Θεέ ιδού, ψυχή μου δεν εμολύνθη, επειδή από νεότητός μου έως του νυν δεν έφαγον θνησιμαίων ή θηριάλων, ουδέ εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου κρέας βδελυκτόν. **15** Και είπε προς εμέ, Ιδέ, έδωκα εις σε κόπρον βοός αντί κόπρου ανθρωπίνης, και με ταύτην θέλεις ψήσει τον άρτον σου. **16** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ιδού, εγώ θέλω συντρίψει το υποστήριγμα του άρτου εν Ιερουσαλήμ· και θέλουσι τρώγει άρτον με ζύγιον και εν στενωχωρία, και θέλωσαι πίνει ύδωρ με μέτρον και εν αγωνία. **17** Διά να κατανηθώσιν ενδειξί άρτου και ύδατος και θέλουσιν εκθαμβείσθαι προς αλλήλους, και θέλουσιν αναλωθή διά τας ανομίας αυτών.

5 Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν μάχαιραν κοπτεράν· θέλεις λάβει εις σεαυτόν ζυράφιον κουρέως και θέλεις περάσει αυτό επί την κεφαλήν σου και επί τον πώγωνά σου. Λάβε έπειτα εις σεαυτόν πλασטיγγας ζυγίων και διαίρεσον αυτά. **2** Το τρίτον θέλεις καύσει εν πυρί εν τω μέσω της πόλεως, ενώ αι ημέραι της πολιορκίας συμπληρούνται· και το τρίτον θέλεις λάβει και κατακόψει κύκλω αυτής εν μαχαίρα· και το τρίτον θέλεις διασκορπίσει εις τον αέρα· και εγώ θέλω γυμνώσει μάχαιραν όπισθεν αυτών. **3** Και εκ τούτων θέλεις λάβει έτι ολίγας τινάς και δέσει αυτάς εις τα κράσπεδά σου. **4** Έπειτα λάβε έτι εκ τούτων και ρίψον αυτάς εις το μέσον του πυρός και κατάκαυσον αυτάς εν πυρί· εντεύθεν θέλει εξέλθει πυρ εις πάντα τον οίκον Ισραήλ. **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Αύτη είναι η Ιερουσαλήμ· εγώ έθεσα αυτήν εν μέσω των εθνών και των πέριξ αυτής τόπων. **6** Αλλ' αυτή μετήλλαξε τας κρίσεις μου εις ανομίαν χειρότερα παρά τα έθνη, και τα διατάγματά μου χειρότερα παρά τους τόπους τους πέριξ αυτής· διότι απέρριψαν τας κρίσεις μου και τα διατάγματά μου· δεν περιπάτησαν εν αυτοίς. **7** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή σεις υπερέβητε τα έθνη τα πέριξ υμών και δεν περιπατήσατε εν τοις διατάγμασί μου και τας κρίσεις μου δεν εξετελέσατε· αλλ' ουδέ κατά τας κρίσεις των εθνών των πέριξ υμών επράξατε, **8** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, και εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω εκτελέσει κρίσεις εν μέσω σου ενώπιον των εθνών. **9** Και θέλω κάμει εις σε εκείνο το οποίον δεν έκαμον, ουδέ θέλω κάμει ποτέ όμοιον τούτου, διά πάντα τα βδελύγματά σου. **10** Διά τούτο οι πατέρες θέλουσι φάγει τα τέκνα αυτών εν μέσω σου και τα τέκνα θέλουσι φάγει τους πατέρας αυτών· και θέλω εκτελέσει κρίσεις εις σέ· άπαν δε το υπόλοιπόν σου θέλω διασκορπίσει εις πάντα άνεμον. **11** Διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος,

επειδή συ εμίανας τα άγία μου με πάσας τας μιαιράς πράξεις σου και με πάντα τα βδελύγματά σου, και εγώ λοιπόν θέλω σε συντρίψει· και ο ορθαλόμος μου δεν θέλει φεισθή, και εγώ δεν θέλω σε ελεήσει. **12** Το τρίτον σου θέλουσιν αποθάνει υπό λοιμού και θέλουσιν αναλωθή εν μέσω σου υπό πείνης και το τρίτον θέλουσι πέσει κύκλω σου υπό ρομφαίας· το δε άλλο τρίτον θέλω διασκορπίσει εις πάντα άνεμον και θέλω γυμνώσει μάχαιραν όπισθεν αυτών. **13** Και θέλει συντελεσθή ο θυμός μου και θέλω αναπαύσει την οργήν μου επ' αυτούς και θέλω ευχαριστηθή και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα εν τω ζήλω μου, όταν συντελέσω κατ' αυτών την οργήν μου. **14** Και θέλω σε καταστήσει έρημον και όνειδος μεταξύ των εθνών των κύκλω σου, ενώπιον παντός διαβαινόντος. **15** Και θέλεις είσθαι όνειδος και παίγιον, διδασκαλία και θάμβος, εις τα έθνη τα κύκλω σου, όταν εκτελέσω κρίσεις εις σε εν θυμώ και εν οργή και μετ' επιτιμησεων οργής· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **16** Όταν εξαποστείλω επ' αυτούς τα κακά βέλη της πείνης τα εξολοθρευτικά, τα οποία θέλω εξαποστείλει διά να σας εξολοθρεύσω, θέλω επαυξήσει έτι την πείναν εις εσάς και θέλω συντρίψει εις εσάς το υποστήριγμα του άρτου. **17** Και θέλω εξαποστείλει εφ' υμάς πείναν και θηρία κακά και θέλουσι σε ορφανίσει, και λοιμός και αίμα θέλουσι περάσει διά σου, και θέλω φέρει ρομφαίαν επί σέ· εγώ ο Κύριος ελάλησα.

6 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου προς τα όρη του Ισραήλ και προφήτευσον εναντίον αυτών, **3** και είπέ, Όρη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός πρός τα όρη και προς τα βουνά, προς τους ρύακας και προς τας κοιλάδας. Ιδού, εγώ, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς ρομφαίαν, και θέλω καταστρέψει τους υψηλούς τόπους σας. **4** Και τα θυσιαστήρια σας θέλουσιν αφανισθή και τα είδωλά σας θέλουσι συντριφθή, και τους τετραυματισμένους σας θέλω καταβάλει έμπροσθεν των ξοάνων σας. **5** Και θέλω στρώσει τα πτώματα των υιών Ισραήλ έμπροσθεν των ξοάνων αυτών, και θέλω διασκορπίσει τα οστά σας κύκλω των θυσιαστηρίων σας. **6** κατά πάσαν κατοίκησιν σας αι πόλεις θέλουσιν ερημωθή, και οι υψηλοί τόποι θέλουσιν αφανισθή, ώστε τα θυσιαστήριά σας να ερημωθώσι και να αφανισθώσι, και τα ξοανά σας να συντριφθώσι και να εκλείψωσι, και τα είδωλά σας να πέσωσι κατακεκομμένα, και τα έργα σας να εξαλειφθώσι. **7** Και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω υμών, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Θέλω όμως αφήσει υπόλοιπον, διά να έχητε τινάς εκφυγόντας την μάχαιραν μεταξύ των εθνών, όταν διασκορπισθήτε εις τους τόπους. **9** Και όσοι από σας εκφύγωσι, θέλουσι με ενθυμείσθαι μεταξύ των εθνών, όπου θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι, όταν φέρω εις συντριβήν την πορνικήν αυτών καρδιαν ήτις εξέκλινεν απ' εμού, και τους οφθαλμούς αυτών τους εκπορνούντας κατόπιν των ξοάνων αυτών· και θέλουσιν αποστρέφεσθαι εαυτούς δι' όσας κακίας έπραξαν εν πάσι τοις βδελύγμασιν αυτών. **10** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος δεν ελάλησα ματαιώς, ότι ήθελον κάμει εις αυτούς τα κακά ταύτα. **11**

Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός Κρότησον με την χεῖρα σου και κτύπησον με τον πόδα σου και εἰπέ, Οὐαί διά πάντα τα κακά βδελύγματα του οἴκου Ἰσραήλ· διότι θέλουσι πέσει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμοῦ. **12** Ο μακράν θέλει αποθάνει υπό λοιμοῦ και ο πλησίον θέλει πέσει υπό μαχαίρας, ο δε εναπολειφθεῖς και ο πολιορκούμενος θέλει αποθάνει υπό πείνης· οὕτω θέλω συντελέσει την οργήν μου ἐπ' αὐτούς. **13** Και θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγώ εἰμαι ο Κύριος, ὅταν οἱ τραυματίαι αὐτῶν κινήται μεταξῦ των ξοάνων αὐτῶν κύκλω και θυσιαστηρίων αὐτῶν, ἐπί πάντα υψηλόν λόφον, ἐπί πάσας τας κορυφάς των ορέων και υποκάτω παντός δένδρον πρασίνου και υποκάτω πάσης δαυφυλλου δρυός, του τόπου ὅπου προσέφερον οσμήν ευωδίας εἰς πάντα τα ζῶανα αὐτῶν. **14** Και θέλω εκτείνει την χεῖρα μου ἐπ' αὐτούς και καταστήσει ἔρημον την γην, ερημότεραν μάλιστα παρά την ἔρημον Διβλαθά, εἰς πάσας αὐτῶν τας κατοικήσεις και θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγώ εἰμαι ο Κύριος.

7 Και ἐγένεε λόγος Κυρίου προς ἐμέ, λέγων, **2** Και συ, υἱέ ἀνθρώπου, ἀκουσον· οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την γην του Ἰσραήλ. Τέλος, το τέλος ἦλθεν ἐπί τα τέσσαρα ἄκρα της γης. **3** Το τέλος ἦλθε τώρα ἐπί σε και θέλω αποστειλεῖ ἐπί σε την οργήν μου και θέλω σε κρίνει κατά τας οδοῦς σου και θέλω ανταποδώσει ἐπί σε πάντα τα βδελύγματά σου. **4** Και ο οφθαλμός μου δεν θέλει σε φεισθῆ και δεν θέλω ελεήσει· ἀλλά θέλω ανταποδώσει ἐπί σε τας οδοῦς σου, και θέλουσιν εἶσθαι ἐν μέσω σου τα βδελύγματά σου· και θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγώ εἰμαι ο Κύριος. **5** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός Κακόν, ἐν κακόν, ἰδοῦ, ἐρχεται· **6** τέλος ἦλθε, το τέλος ἦλθεν· ἐξηγέρθη κατά σου· ἰδοῦ, ἐφθασεν. **7** Η πρῶτα ἦλθεν ἐπί σε, κάτοικε της γῆς· ο καιρός ἦλθεν, η ημέρα της καταστροφῆς ἐπλησίασε και ουχί ἀγαλλίασις των ορέων. **8** Τώρα ευθὺς θέλω εκχέει την οργήν μου ἐπί σε και θέλω συντελέσει τον θυμὸν μου ἐπί σε· και θέλω σε κρίνει κατά τας οδοῦς σου και ανταποδώσει ἐπί σε πάντα τα βδελύγματά σου. **9** Και ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθῆ και δεν θέλω ελεήσει· κατά τας οδοῦς σου θέλω σοι ανταποδώσει, και θέλουσιν εἶσθαι τα βδελύγματά σου ἐν μέσω σου· και θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγώ εἰμαι ο Κύριος ο πατάσων. **10** Ἰδοῦ, η ημέρα, ἰδοῦ, ἦλθεν· η πρῶτα ἐφάνη· η ράβδος ἦνθησεν· η υπερηφάνια ἐβλάστησεν. **11** Η βία ηυξήθη· η ράβδον ἀνομίας ουδεὶς ἐξ αὐτῶν θέλει μείνει οὔτε ἐκ του πλήθους αὐτῶν οὔτε ἐκ των θορυβούντων ἐξ αὐτῶν· και δεν θέλει ὑπάρχει ο πενθῶν δι' αὐτούς. **12** Ο καιρός ἦλθεν, η ημέρα ἐπλησίασεν· ἀς μη χαιρή ο αγοράζων και ἀς μη θρηνῆ ο πωλῶν, διότι εἶναι οργή ἐπί παν το πλήθος αὐτῆς. **13** Διότι ο πωλητής δεν θέλει επιστρέφει εἰς το πωληθέν, ἀν και ευρίσκηται ἐτι μεταξῦ των ζώντων· ἐπειδὴ η ὄρασις η περί παντός του πλήθους αὐτῶν δεν θέλει στραφῆ ὀπίσω· και ουδεὶς θέλει στερεώσει εαυτὸν, του ὁποίου η ζωὴ εἶναι ἐν τη ἀνομία αὐτοῦ. **14** Ἐσάλπισαν ἐν σάλπιγγι και ητοιμάσθησαν τα πάντα πλην ουδεὶς υπάγει εἰς τον πόλεμον, διότι η οργή μου εἶναι ἐπί παν το πλήθος αὐτῆς. **15** Η μάχαιρα εἶναι ἐξωθεν και ο λοιμός και η πείνα ἐσώθεν· ο ἐν τῷ

αγρῷ θέλει τελευτήσῃ ἐν μαχαίρα, τον δε ἐν τη πόλει, η πείνα και ο λοιμός θέλουσι καταφάγει αὐτόν. **16** Και ὅσοι ἐξ αὐτῶν εκφυγῶσι, θέλουσι διασωθῆ και θέλουσιν εἶσθαι ἐπί των ορέων ὡς ἀπεριστεραὶ των κοιλάδων, θρηνούντες πάντες οὔτοι, ἕκαστος διά τας ἀνομίας αὐτοῦ. **17** Πάσαι αι χεῖρες θέλουσι παραλυθῆ και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεῦσει ὡς ὕδωρ. **18** Και θέλουσι περιζωσθῆ σάκκον και φρίκη θέλει καλύψει αὐτούς· και αἰσχύνῃ θέλει εἶσθαι ἐπί πάντα τα πρόσωπα και φαλάκρωμα ἐπί πάσας τας κεφαλὰς αὐτῶν. **19** Το ἀργύριον αὐτῶν θέλουσι ρίψει εἰς τας οδοῦς, και το χρυσίον αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὡς ακαθαρσία· το ἀργύριον αὐτῶν και το χρυσίον αὐτῶν δεν θέλουσι δυνηθῆ να λυτρώσωσιν αὐτούς ἐν τη ημέρα της οργῆς του Κυρίου· δεν θέλουσι χορτάσει τας ψυχὰς αὐτῶν και δεν θέλουσι γεμίσει τας κοιλίας αὐτῶν, διότι ἐγένεε το πρόσκομμα της ἀνομίας αὐτῶν. **20** Ἐπειδὴ την δόξαν του στολισμοῦ αὐτῶν, μετεχειρίσθησαν αὐτὴν εἰς υπερηφανίαν και ἕκαμον ἐξ αὐτῆς τας εἰκόνας των βδελυγμάτων αὐτῶν, τα μιστήα αὐτῶν· διά τούτο ἐγώ καθιστῶ αὐτὴν εἰς αὐτοῦ ἀκαθαρσίαν. **21** Και θέλω παραδώσει αὐτὴν εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων διάρπαγμα και εἰς τους ἀσεβεῖς της γης λάφυρον, και θέλουσι βεβηλώσει αὐτὴν. **22** Και θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, και θέλουσι βεβηλώσει το ἀδύτόν μου· και οἱ λεηλάται θέλουσιν ἐμβῆ εἰς αὐτό και βεβηλώσει αὐτό. **23** Κάμε ἄλυσον, διότι η γη εἶναι πλήρης ἀπό κρίσεως αἱμάτων και η πόλις πλήρης καταδυναστείας. **24** Διά τούτο θέλω φέρει τους κακίστους των ἐθνῶν και θέλουσι κληρονομήσει τας οικίας αὐτῶν· και θέλω καταβάλει την ἔπαρσιν των ἰσχυρῶν· και τα ἅγια αὐτῶν θέλουσι βεβηλωθῆ. **25** Ὅλεθρος ἐπέρχεται και θέλουσι ζητήσῃ εἰρήνην και δεν θέλει ὑπάρχει. **26** Συμφορά ἐπί συμφοράν θέλει ἐρχεσθαι και ἀγγελία θέλει φθάνει ἐπ' ἀγγελίαν· τότε θέλουσι ζητήσῃ παρά προφήτου ὄρασιν· και θέλει χαθῆ ο νόμος ἀπό του ἱερέως και η βουλή ἀπό των πρεσβυτέρων. **27** Ο βασιλεὺς θέλει πενήθῃ και ο ἄρχων θέλει ἐνδύθῃ ἀφανισμόν και αι χεῖρες του λαοῦ της γης θέλουσι παραλυθῆ· κατά τας οδοῦς αὐτῶν θέλω κάμε εἰς αὐτούς και κατά τας κρίσεις αὐτῶν θέλω κρίνει αὐτούς, και θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγώ εἰμαι ο Κύριος.

8 Και ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει, τῷ ἕκτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ του μηνός, ἐνῶ ἐγώ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ μου και οἱ πρεσβύτεροι του Ἰούδα ἐκάθητο ἐμπροσθέν μου, χεῖρ Κυρίου του Θεοῦ ἔπεσεν ἐκεῖ ἐπ' ἐμέ. **2** Και εἶδον και ἰδοῦ, ομοίωμα ὡς θέα πυρός ἀπό της θέας της σφύρας αὐτοῦ και κάτω πυρ, και ἀπό της σφύρας αὐτοῦ και ἐπάνω ὡς θέα λάμπωσος, ὡς ὄψις ηλεκτροῦ. **3** Και ἐξήπλωσεν ομοίωμα χειρός, και με ἐπίασεν ἀπό της κόμης της κεφαλῆς μου και με ὕψωσε το πνεῦμα μεταξῦ της γης και του οὐρανοῦ και με ἔφερε δι' ὀραμάτων Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς την θύραν της εσωτέρας πύλης της βλεπούσης προς βορράν, ὅπου ἴστατο το εἶδωλον της ζηλοτυπίας, το παροξύνον εἰς ζηλοτυπίαν. **4** Και ἰδοῦ, η δόξα του Θεοῦ του Ἰσραήλ ἦτο ἐκεῖ, κατά το ὄραμα το ὁποῖον εἶδον ἐν τη πεδιάδι. **5** Και εἶπε προς ἐμέ, Υἱέ ἀνθρώπου, ὕψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου προς

την οδόν την προς βορράν. Και ύψωσα τους οφθαλμούς μου προς την οδόν την προς βορράν και ιδού, κατά το βόρειον μέρος εν τη πύλη του θυσιαστηρίου το είδωλον τούτο της Ζηλοτυπίας κατά την είσοδον. **6** Τότε είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, βλέπεις συ τι κάμνουσιν ούτοι; τα μεγάλα βδελύγματα, τα οποία ο οίκος Ισραήλ κάμνει εδώ, διά να απομακρυνθώ από των αγίων μου; πλην στρέφον έτι, θέλεις ιδεί μεγαλύτερα βδελύγματα. **7** Και με έφεραν εις την πύλην της αυλής; και είδον και ιδού, μία οπή εν τω τοίχῳ. **8** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, σκάψον τώρα εν τω τοίχῳ και έσκαψα εν τω τοίχῳ και ιδού, μία θύρα. **9** Και είπε προς εμέ, Είσελθε και ιδέ τα ποιηρά βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσιν εδώ. **10** Και εισήλθον και είδον· και ιδού, παν ομοίωμα ερπετών και βδελυκτών ζώων και πάντα τα ειδώλα του οίκου Ισραήλ, εζωγραφημένα επί τον τοίχον κύκλω κύκλω. **11** Και ίσταντο έμπροσθεν αυτών εβδομήκοντα άνδρες εκ των πρεσβυτέρων του οίκου Ισραήλ· εν μέσω δε αυτών ίστατο Ιααζανίας ο υιός του Σαφάν· και εκράτει έκαστος εν τη χειρί αυτού το θυμιατήριον αυτού· και ανεβαινε πυκνόν νέφος θυμιάματος. **12** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, είδες τι κάμνουσιν εν τω σκότει οι πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ, έκαστος εν τω κρυπτῷ οικήματι των εικόνων αυτού; διότι είπον, Ο Κύριος δεν μας βλέπει· Ο Κύριος εγκατέλιπε την γην. **13** Και είπε προς εμέ, Στρέφον έτι· θέλεις ιδεί μεγαλύτερα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουςι. **14** Και με έφεραν εις τα πρόθυρα της πύλης του οίκου του Κυρίου της προς βορράν, και ιδού, εκεί εκάθηnton γυναίκες θρηνούσαι τον Θαμμούζ. **15** Και είπε προς εμέ, Είδες, υιέ ανθρώπου; Στρέφον έτι· θέλεις ιδεί μεγαλύτερα βδελύγματα παρά ταύτα. **16** Και με εισήγαγεν εις την εσωτέραν αυλήν του οίκου του Κυρίου· και ιδού, εν τη θύρα του ναού του Κυρίου, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου, περίπου είκοσιπέντε άνδρες με τα νώτα αυτών προς τον ναόν του Κυρίου και τα πρόσωπα αυτών προς ανατολάς, και προσεκύνουν τον ήλιον κατά ανατολάς. **17** Και είπε προς εμέ, είδες, υιέ ανθρώπου; Μικρόν είναι τούτο εις τον οίκον Ιούδα, να κάμνωσι τα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουσιν ενταύθα; ώστε εγέμισαν την γην από καταδυναστείας και εξέκλιναν διά να με παροργίσωσι· και ιδού, βάλλουσι τον κλάδον εις τους μυκτήρας αυτών. **18** Και εγώ λοιπόν θέλω φερθή μετ' οργής· ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθή ουδέ θέλω ελεήσει· και όταν κράξωσιν εις τα ώτα μου μετά φωνής μεγάλης, δεν θέλω εισακούσει αυτούς.

9 Και έκραξεν εις τα ώτα μου μετά φωνής μεγάλης· λέγων, Ας πλησιάσωσιν οι τεταγμένοι κατά της πόλεως, έκαστος έχων το όπλον αυτού της εξολοθρεύσεως εν τη χειρί αυτού. **2** Και ιδού, εξ άνδρες ήρχοντο από της οδού της υψηλοτέρας πύλης της βλεπούσης προς βορράν, έκαστος έχων εν τη χειρί αυτού όπλον κατασυντριμμού· και εν τω μέσω αυτών εις άνθρώπος ενδεδυμένος λινά με γραμματέως καλαμάριον εν τη οσφύϊ αυτού· και εισελθόντες εστάθησαν πλησίον του χαλκίνου θυσιαστηρίου. **3** Και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ανέβη επάνωθεν των χερουβεϊμ, επάνωθεν των ποίων ήτο, εις το κατώφλιον του οίκου· και εφώνησε

προς τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, τον έχοντα εν τη οσφύϊ αυτού το καλαμάριον του γραμματέως. **4** και είπε Κύριος προς αυτόν, Διέλθε διά της πόλεως, διά της Ιερουσαλήμ, και κάμε σημείον επί των μετώπων των ανδρών, των στεναζόντων και βοώντων διά πάντα τα βδελύγματα τα γινόμενα εν μέσω αυτής. **5** Προς δε τους άλλους είπεν, ακούοντος εμού, Διέλθετε κατοπιν αυτού διά της πόλεως και πατάξατε· ας μη φεισθή ο οφθαλμός σας και μη ελεήσειτε· **6** γέροντας, νέους και παρθένους και νηπια και γυναίκας, φονεύσατε μέχρις εξαλείψεως εις πάντα όμως άνθρωπον εφ' ου είναι το σημείον μη πλησιάσητε· και αρχίσατε από του αγιαστηρίου μου. Και ήρχισαν από των ανδρών των πρεσβυτέρων των έμπροσθεν του οίκου. **7** Και είπε προς αυτούς, Μιάνατε τον οίκον και γέμισατε τας αυλάς από τραυματιών· εξέλθετε. Και εξήλθον και επάταξαν εν τη πόλει. **8** Ενώ δε ούτοι επάτασσαν αυτούς, εναπολειφθείς εγώ έπεσον επί πρόσωπόν μου και ανεβήον· και είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ· συ εξαλείφεις άπαν το υπόλοιπον του Ισραήλ, εκχών την οργήν σου επί την Ιερουσαλήμ; **9** Και είπε προς εμέ, Η ανομία του οίκου Ισραήλ και Ιούδα υπερεμεγαλύθη σφόδρα και η γη είναι πλήρης αιμάτων· και πόλις πλήρης διαφθοράς· διότι λέγουσιν, Ο Κύριος εγκατέλιπε την γην, και, Ο Κύριος δεν βλέπει. **10** Και εγώ λοιπόν δεν θέλει φεισθή ο οφθαλμός μου και δεν θέλω ελεήσει κατά της κεφαλής αυτών θέλω ανταποδοσει τας οδούς αυτών. **11** Και ιδού, ο ανήρ ο ενδεδυμένος τα λινά, ο έχων εν τη οσφύϊ αυτού το καλαμάριον, έφεραν απόκρισιν, λέγων, Έκαμον καθώς προσέταξας εις εμέ.

10 Έπειτα είδον και ιδού, εν τω στερεώματι των άνωθεν της κεφαλής των χερουβεϊμ εφαινετο υπεράνω αυτών ως λίθος σάφειρος, κατά την θέαν ομοιώματος θρόνου. **2** Και ελάλησε προς τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά και είπεν, Είσελθε μεταξύ των τροχών, υποκάτω των χερουβεϊμ, και γέμισον την χείρα σου άνθρακας πυρός εκ μέσου των χερουβεϊμ και διασκόρπισον αυτούς επί την πόλιν. Και εισήλθεν ενώπιόν μου. **3** Τα δε χερουβεϊμ ίσταντο εν δεξιούς του οίκου, ότε εισήρχετο ο ανήρ· και η νεφέλη εγέμισε την εσωτέραν αυλήν. **4** Και η δόξα του Κυρίου υψώθη άνωθεν των χερουβεϊμ κατά το κατώφλιον του οίκου· και ενέπλησε τον οίκον η νεφέλη και η αυλή ενεπλήσθη από της λάμπσεως της δόξης του Κυρίου. **5** Και ο ήχος των πτερυγών των χερουβεϊμ ηκούετο έως της εξωτέρας αυλής, ως φωνή του Παντοδυνάμου Θεού, όπταν λαλή. **6** Και ότε προσέταξε τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, λέγων, Λάβε πυρ εκ μέσου των τροχών, εκ μέσου των χερουβεϊμ, τότε εισήλθε και εστάθη πλησίον των τροχών. **7** Και εν χερουβείμ εξέτεινε την χείρα αυτού εκ μέσου των χερουβεϊμ, προς το πυρ το εν τω μέσω των χερουβεϊμ, και έλαβεν εκ τούτου και έθεσεν εις τας χείρας του ενδεδυμένου τα λινά· ο δε έλαβεν αυτό και εξήλθεν. **8** Εφαινετο δε ομοίωμα χερός ανθρώπου εις τα χερουβεϊμ υπό τας πτέρυγας αυτών. **9** Και είδον και ιδού, τέσσαρες τροχοί πλησίον των χερουβεϊμ, εις τροχός πλησίον ενός χερουβείμ και εις τροχός πλησίον άλλου χερουβείμ, και η θέα των τροχών ήτο ως δίσκοι βηρύλλου

λίθου. **10** Περί δε της θέας αυτών, και οι τέσσαρες είχαν το αυτό ομοίωμα, ως εάν ήτο τροχός εν μέσω τροχού. **11** Ενώ εβάδιζον, επορεύοντο κατά τα τέσσαρα αυτών πλάγια· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον, αλλ' εις όντινα τόπον ο πρώτος απευθύνετο, ηκολούθουν αυτόν οι άλλοι· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **12** Όλον δε το σώμα αυτών και τα νώτα αυτών και αι χείρες αυτών και αι πτέρυγες αυτών και οι τροχοί, οι τέσσαρες αυτών τροχοί, ήσαν κύκλω πληρεις οφθαλμών. **13** Περί δε των τροχών, ούτοι εκαλούντο, ακουόντος εμού, Γαλγάλ. **14** Και έκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα· το πρόσωπον του ενός πρόσωπον χειρούβ, και το πρόσωπον του δευτέρου πρόσωπον ανθρώπου, και του τρίτου πρόσωπον λέοντος, και του τετάρτου πρόσωπον αετού. **15** Και τα χερουβείμ υψώθησαν τούτο είναι το ζών, το οποίον είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ. **16** Και ότε τα χερουβείμ επορεύοντο, επορεύοντο οι τροχοί πλησίον αυτών και ότε τα χερουβείμ ύψονον τας πτέρυγας αυτών διά να ανυψωθώσιν από της γης, και αυτοί οι τροχοί δεν εξέκλινον από πλησίον αυτών. **17** Ότε δε ίσταντο, και εκείνοι ίσταντο· και ότε ανυψούντο, και εκείνοι ανυψούντο μετ' αυτών διότι το πνεύμα των ζώνων ήτο εν αυτοίς. **18** Και η δόξα του Κυρίου εξήλθεν από του κατωφλίου του οίκου και εστάθη επί των χερουβείμ. **19** Και τα χερουβείμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και ανυψώθησαν από της γης ενώπιόν μου ότε εξήλθον, ήσαν και οι τροχοί πλησίον αυτών· και εστάθησαν εν τη θύρα της ανατολικής πύλης του οίκου του Κυρίου· και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο επ' αυτών υπεράνωθεν. **20** Τούτο είναι το ζών, το οποίον είδον υποκάτω του Θεού του Ισραήλ παρά τον ποταμόν Χεβάρ και εγνωρίσα ότι ήσαν χερουβείμ. **21** Έκαστον είχαν ανά τέσσαρα πρόσωπα και έκαστον τέσσαρας πτέρυγας και ομοίωμα χειρών ανθρώπου υπό τας πτέρυγας αυτών. **22** Τα δε πρόσωπα αυτών ήσαν κατά το ομοίωμα, τα αυτά πρόσωπα, τα οποία είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ, η θέα αυτών και αυτά· επορεύοντο δε έκαστον κατέναντι του προσώπου αυτού.

11 Και με ανέλαβε το πνεύμα και με έφερον εις την ανατολικήν πύλην του οίκου του Κυρίου, την βλέπουσαν προς ανατολάς· και ιδού, εν τη θύρα της πύλης εικοσιπέντε άνδρες, και μεταξύ αυτών είδον τον Ιααζανιάν υιόν του Αζώρ και τον Φελατιάν υιόν του Βεναΐα, άρχοντας του λαού. **2** Και ειπε Κύριος προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ούτοι είναι οι άνδρες οι διαλογιζόμενοι αδικίαν και συμβουλευόντες κακήν συμβουλήν εις την πόλιν ταύτην, **3** οι λέγοντες, Δεν είναι πλησίον· ας κτίσωμεν οικίας· αύτη η πόλις είναι ο λέβης και ημείς το κρέας. **4** Διά τούτο προφήτευσον εναντίον αυτών, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου. **5** Και πνεύμα Κυρίου έπεσον επ' εμέ και μοι ειπε, Λάλησον Ούτω λέγει Κύριος κατά τούτον τον τρόπον ελαλήσατε, οίκος Ισραήλ διότι τα διαβούλια του πνευμάτός σας, εγώ εξεύρω αυτά. **6** Επληθύνετε τους πεφονευμένους σας εν τη πόλει ταύτη, και εγεμίσατε τας οδούς αυτής από πεφονευμένων. **7** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός οι πεφονευμένοι σας, τους οποίους εθέσατε εν μέσω αυτής, ούτοι είναι το κρέας και αύτη η πόλις ο λέβης· σας όμως θέλω

εκβάλει εκ μέσου αυτής. **8** Την μάχαιραν εφοβήθητε· και μάχαιραν θέλω φέρει εφ' υμάς, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και θέλω σας εκβάλει εκ μέσου αυτής και θέλω σας παραδώσει εις χείρας αλλοφύλων· και θέλω εκτελέσει εφ' υμάς κρίσεις. **10** Υπό ρομφαίας θέλετε πέσει εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **11** Η πόλις αύτη δεν θέλει εισθαι εις εσάς ο λέβης ουδέ σεις θέλετε εισθαι εν μέσω αυτής το κρέας εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει. **12** και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι δεν περιεπατήσατε εν τοις διατάγμασί μου ουδέ εξετελέσατε τας κρίσεις μου, αλλ' επράξατε κατά τας κρίσεις των εθνών των κύκλω υμών. **13** Ενώ δ' εγώ προεηρέτευσον, απέθανεν ο Φελατίας ο υιός του Βεναΐα. Τότε έπεσον επί πρόσωπόν μου και ανεβόησα μετά φωνής μεγάλης και είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ συντέλειαν θέλεις να κάμης συ του υπολοίπου του Ισραήλ; **14** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **15** Υιέ ανθρώπου, οι αδελφοί σου, οι αδελφοί σου, οι άνδρες της συγγενείας σου, και σύμπας ο οίκος Ισραήλ, είναι εκείνοι προς τους οποίους είπον οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, Απομακρύνθητε από του Κυρίου εις ημάς εδόθη αύτη η γη διά κληρονομίαν. **16** Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αν και απέρριψα αυτούς μακράν μεταξύ των εθνών, αν και διεσκόρπισα αυτούς εις τους τόπους, θέλω εισθαι όμως εις αυτούς ως μικρόν αγιαστήριον, εν τοις τόποις όπου υπάγωσι. **17** Διά τούτο ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω σας συναθροίσει από των λαών και θέλω σας συνάξει εκ των τόπων όπου ήσθε διεσκορπισμένοι και θέλω σας δώσει την γην Ισραήλ. **18** Και ελθόντες εκεί θέλουσι σηκώσει απ' αυτής πάντα τα βδελύγματα αυτής και πάντα τα μαυρά αυτής. **19** Και θέλω δώσει εις αυτούς καρδιαν μίαν και πνεύμα νέον θέλω βάλει εν υμίν· και αποσπάσας την λιθινήν καρδιαν από της σαρκός αυτών θέλω δώσει εις αυτούς καρδιαν σαρκίνην, **20** διά να περιπατώσιν εν τοις διατάγμασί μου και να φυλάττωσι τας κρίσεις μου και να εκτελώσιν αντάς· και θέλουσιν εισθαι λαός μου και εγώ θέλω εισθαι Θεός αυτών. **21** Εκείνων δε των οποίων η καρδιά περιπατεί κατά την επιθυμίαν των βδελυγμάτων αυτών και των μιρών αυτών, τας οδούς τούτων θέλω ανταποδώσει κατά της κεφαλής αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **22** Τότε τα χερουβείμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και οι τροχοί ανέβαινον πλησίον αυτών· και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο επ' αυτών υπεράνωθεν. **23** Και η δόξα του Κυρίου ανέβη εκ μέσου της πόλεως και εστάθη επί το όρος το προς ανατολάς της πόλεως. **24** Και με ανέλαβε το πνεύμα και δι' οράματος με έφερον εν πνεύματι Θεού εις την γην των Χαλδαίων, προς τους αιχμαλώτους. Τότε το όραμα, το οποίον είδον, απήλθεν απ' εμού. **25** Και ελάλησα προς τους αιχμαλώτους πάντα τα πράγματα όσα έδειξεν ο Κύριος εις εμέ.

12 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, συ κατοικείς εν μέσω οίκου αποστάτου, οίτινες οφθαλμούς έχουσι διά να βλέπωσι, και δεν βλέπουσιν· ώτα έχουσι διά να ακούωσι, και δεν ακούουσι· διότι είναι οίκος αποστάτης. **3** Διά τούτο, συ, υιέ ανθρώπου, ετοίμασον εις σεαυτόν αποσκευήν

μετοικισμού, και μετοικίσθητι την ημέραν ενώπιον αυτών· και θέλεις μετοικισθή από του τόπου σου εις άλλον τόπον ενώπιον αυτών· ίσως προσέξωσιν, αν και ήναι οίκος αποστάτης. **4** Και θέλεις εκφέρει την αποσκευήν σου την ημέραν ενώπιον αυτών, ως αποσκευήν μετοικισμού· και συ θέλεις εξέλθει το εσπέρας ενώπιον αυτών, ως οι εξερχόμενοι εις μετοικισμόν. **5** Ενώπιον αυτών κάμει διόρυγμα εν τω τοίχῳ και έκφερε δι' αυτού. **6** Ενώπιον αυτών θέλεις σηκώσει αυτήν επ' ώμων, και θέλεις εκφέρει, ενώ σκοτάζει· θέλεις σκεπάσει το πρόσωπόν σου και δεν θέλεις ιδεί την γήν· διότι σε έδωκα σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **7** Και έκαμον ως προσετάχθη· έφερα έξω την αποσκευήν μου την ημέραν ως αποσκευήν μετοικισμού, και το εσπέρας έκαμον εις εμαυτόν διόρυγμα εν τω τοίχῳ διά της χειρός· εξέφερα αυτήν ενώ εσκοτάζεν, ενώπιον αυτών εσήκωσα αυτήν επ' ώμων. **8** Και το πρωϊ έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **9** Υιέ ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ, ο οίκος ο αποστάτης, δεν είπε προς σε, Συ τι κάμνεις; **10** Ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Το φορτίον τούτο αποβλέπει τον άρχοντα τον εν Ιερουσαλήμ και άπαντα τον οίκον Ισραήλ, οίτινες είναι μεταξύ αυτών. **11** Ειπέ, Εγώ είμαι το σημείόν σας καθώς εγώ έκαμον, ούτω θέλει γείνει εις αυτούς· εις μετοικεσίαν και εις αιχμαλωσίαν θέλουσιν υπάγει. **12** Και ο άρχων ο μεταξύ αυτών θέλει φορτωθή επ' ώμων, ενώ σκοτάζει, και θέλει εκφέρει θέλωσι διορύξει τον τοίχον διά να εκφέρωσι δι' αυτού· θέλει σκεπάσει το πρόσωπον αυτού, διά να μη ιδη την γην με τους οφθαλμούς αυτού. **13** Θέλω όμως εξαπλώσει το δικτύον μου επ' αυτόν, και θέλει πισοθή εις τα βρόχιά μου· και θέλω φέρει αυτόν εις την Βαβυλώνα, την γην των Χαλδαιών· αλλά δεν θέλει ιδεί αυτήν και εκεί θέλει αποθάνει. **14** Και θέλω διασπείρει εις πάντα άνεμον πάντας τους περί αυτόν διά να βοηθώσιν αυτόν και πάσας τας δυνάμεις αυτού· και θέλω γυμνώσει μάχαιραν όπισθεν αυτών. **15** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν διασκοπήσω αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρω αυτούς εις τους τόπους. **16** Θέλω όμως αφήσει ολίγους τινάς εξ αυτών από της ρομφαίας, από της πείνης και από του λοιμού, διά να διηγώνται πάντα τα βδελύγματα αυτών μεταξύ των εθνών, όπου υπάγωσι· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ ανθρώπου, φάγε τον άρτον σου μετά τρόμου και πίε το ύδωρ σου μετά φρίκης και αγωνίας. **19** Και ειπέ προς τον λαόν της γης, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί των κατοίκων της Ιερουσαλήμ και περί της γης του Ισραήλ. Θέλωσι φάγει τον άρτον αυτών μετά αγωνίας και θέλωσι πίει το ύδωρ αυτών μετά εκοτάσεως· διότι η γη αυτής θέλει ερημωθή από του πληρώματος αυτής, διά την ανομίαν πάντων των κατοικούντων εν αυτή· **20** και αι πόλεις αι κατοικούμεναι θέλουσιν ερημωθή και η γη θέλει αφανισθή, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **21** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **22** Υιέ ανθρώπου, τις αυτή η παροιμία, την οποίαν έχετε εν γη Ισραήλ, λέγοντες, Αι ημέραι μακρύνονται και πάσα όρασις έχάθη; **23** Ειπέ διά τούτο προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω κάμει την παροιμίαν ταύτην

να παύση, και πλέον δεν θέλουσι παρομιάζεσθαι αυτήν εν τω Ισραήλ· αλλ'· ειπέ προς αυτούς, Πλησιάζουσιν αι ημέραι και η εκπλήρωσις πάσης οράσεως· **24** διότι δεν θέλει είσθαι πλέον ουδεμία όρασις ψευδής ουδέ μάντευμα κολακευτικόν εν μέσω του οίκου Ισραήλ. **25** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος· εγώ θέλω λαλήσει και ο λόγος τον οποίον θέλω λαλήσει θέλει εκτελεσθή· δεν θέλει πλέον μακρυνθή· διότι εν ταις ημεραίς υμών, οίκος αποστάτης, θέλω λαλήσει λόγον και εκτελέσει αυτόν, λέγει Κύριος ο Θεός. **26** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **27** Υιέ ανθρώπου, ιδού, ο οίκος Ισραήλ λέγουσιν, Η όρασις, την οποίαν ούτος βλέπει, εκτείνεται εις ημέρας πολλάς και προφητεύει περί χρόνων μακρών. **28** Διά τούτο ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουδείς των λόγων μου θέλει πλέον μακρυνθή· αλλ'· ο λόγος τον οποίον ελάλησα θέλει εκτελεσθή, λέγει Κύριος ο Θεός.

13 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, προφητεύουσιν επί τους προφήτας του Ισραήλ τους προφητεύοντας και ειπέ προς τους προφητεύοντας εξ ιδίας αυτών καρδίας, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου. **3** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις τους προφήτας τους μωρούς, τους περιπατούντας όπισω του πνευματικού αυτών, και δεν είδον ουδεμίαν όρασιν. **4** Ισραήλ, οι προφήται σου είναι ως αι αλώπεκες εν ταις ερήμοις. **5** Δεν ανέβητε εις τας χαλάστρας ουδέ ανεγειράτε τα περιφράγματα υπέρ του οίκου Ισραήλ, διά να σταθή εν τη μάχη την ημέραν του Κυρίου. **6** Είδον ματαιότητας και μαντείας ψευδείς, αίτινες λέγουσιν, Ο Κύριος λέγει· και ο Κύριος δεν απέστειλεν αυτούς· και έκαμον τους ανθρώπους να ελπίζωσιν ότι ο λόγος αυτών ήθελε πληρωθή. **7** Δεν είδετε όρασεις ματαίας και ελαλήσατε μαντείας ψευδείς και λέγετε, Ο Κύριος είπεν, ενώ εγώ δεν ελάλησα; **8** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ελαλήσατε ματαιότητας και είδετε ψεύδη, διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον σας, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και η χειρ μου θέλει είσθαι επί τους προφήτας τους βλέποντας ματαιότητας και μαντεύοντας ψεύδη· δεν θέλουσιν είσθαι εν τη βουλή του λαού μου και εν τη καταγραφη του οίκου του Ισραήλ δεν θέλουσι καταγραφη ουδέ θέλουσιν εισέλθει εις γην Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **10** Επειδή, ναι, επειδή επλάνησαν τον λαόν μου, λέγοντες, Ειρήνη και δεν υπάρχει ειρήνη· και ο εις έκτιζε τοίχον και ιδού, οι άλλοι περιήλειπον αυτόν με πληρόν αμάλακτον· **11** ειπέ προς τους αλειφοντας με πληρόν αμάλακτον, ότι θέλει πέσει· θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα· και σεις, λίθοι χαλάζης, θέλετε πέσει· κατ' αυτού και άνεμος θυελλώδης θέλει σχίσει αυτόν. **12** Ιδού, όταν ο τοίχος πέση, δεν θέλουσιν ειπέ προς εσάς, Που είναι αλοιφή, με την οποίαν ηλείψατε αυτόν; **13** Διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω εξαπαντος σχίσει αυτόν εν τη οργή μου δι' άνέμου θυελλώδους και εν τω θυμώ μου θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα και εν τη οργή μου λίθοι φοβεράς χαλάζης, διά να καταστρέψωσιν αυτόν. **14** Και θέλω ανατρέψει τον τοίχον, τον οποίον ηλείψατε με πληρόν αμάλακτον και θέλω κατεδαφίσει αυτόν, και θέλουσιν ανακαλυφθή τα θεμέλια αυτού, και θέλει

πέσει και σεις θέλετε συναπολοσθή εν μέσω αυτού, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Και θέλω συντελέσει τον θυμόν μου επί τον τοίχον και επί τους αλειψαντας αυτόν με πηλόν αμάλακτον, και θέλω ειπέ προς εσάς, Ο τοίχος δεν υπάρχει ουδέ οι αλειψαντες αυτόν, **16** οι προφήται του Ισραήλ, οι προφητεύοντες περί της Ιερουσαλήμ και βλέποντες οράματα ειρήνης περί αυτής, και δεν υπάρχει ειρήνη, λέγει Κύριος ο Θεός. **17** Και συ, υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί τας θυγατέρας του λαού σου, τας προφητεύουσας εξ ιδίας αυτών καρδιάς και προφήτευσον κατ' αυτών, **18** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ουαί εις εκείνας, αίτινες συρράπτουσι προσκεφάλαια διά πάντα ακγώνα χειρός και κάμνουσι καλύπτρας επί την κεφαλήν πάσης ηλικίας, διά να δελεάζουσι ψυχάς. Τας ψυχάς του λαού μου δελεάζετε και θέλετε σώσει τας εαυτών ψυχάς; **19** Και θέλετε με βεβηλώσει μεταξύ του λαού μου διά μίαν δράκα κριθής και διά κομμάτια άρτου, ώστε να θανατόνητε ψυχάς αίτινες δεν έπρεπε να αποθάνωσι, και να σώζητε ψυχάς αίτινες δεν έπρεπε να ζώσι, ψευδόμεναι προς τον λαόν μου, τον ακούοντα ψεύδη; **20** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον εις τα προσκεφάλαιά σας, με τα οποία δελεάζετε τας ψυχάς, διά να πετώσι προς εσάς, και θέλω διαρρήξει αυτά από των βραχιώνων σας, και θέλω αφήσει τας ψυχάς να φύγωσι, τας ψυχάς τας οποίας σεις δελεάζετε διά να πετώσι προς εσάς. **21** Και θέλω διαρρήξει τας καλύπτρας σας και ελευθερώσει τον λαόν μου εκ της χειρός σας, και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον εις την χείρα σας διά να δελεάζωνται: και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Διότι με τα ψεύδη εηλίψατε την καρδιάν του δικαίου, τον οποίον εγώ δεν ελύπησα και ενισχύσατε τας χείρας του κακούργου, ώστε να μη επιστρέψη από της οδού αυτού της πονηράς, διά να σώσω την ζωήν αυτού. **23** Διά τούτο δεν θέλετε ιδεί πλέον ματαιότητα και δεν θέλετε μαντεύσει μαντείας και θέλω ελευθερώσει τον λαόν μου εκ της χειρός σας και θέλετε γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος.

14 Και ήλθον προς εμέ τινές εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ και εκάθησαν έμπροσθέν μου. **2** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **3** Υιέ ανθρώπου, οι άνδρες ούτοι ανεβίβασαν τα είδωλα αυτών εις τας καρδιάς αυτών και έθεσαν το πρόσκομμα της ανομίας αυτών έμπροσθεν του προσώπου αυτών: ήθελον εκζητηθή τώντων παρ' αυτών; **4** Διά τούτο λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός εις πάντα άνθρωπον εκ του οίκου Ισραήλ, όστις αναβίβαση τα είδωλα αυτού εις την καρδιάν αυτού και θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν ερχόμενον, κατά το πλήθος των ειδώλων αυτού: **5** Διά να πιάσω τον οίκον Ισραήλ από της καρδιάς αυτών, επειδή πάντες απηλλοτριώθησαν απ' εμού διά των ειδώλων αυτών. **6** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Μετανοήσατε και επιστρέψατε από των ειδώλων σας και αποστρέψατε τα πρόσωπά σας από πάντων των βδελυγμάτων σας. **7** Διότι εις πάντα άνθρωπον εκ του

οίκου Ισραήλ και εκ των ξένων των παροικούντων εν τω Ισραήλ, όστις απαλοτριωθή απ' εμού και αναβίβαση τα είδωλα αυτού εις την καρδιάν αυτού και θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην διά να ερωτήση αυτόν περί εμού, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν περί εμού: **8** και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον του ανθρώπου εκείνου και θέλω κάμει αυτόν σημείον και παροιμίαν και θέλω εκκόψει αυτόν εκ μέσου του λαού μου: και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **9** Και εάν ο προφήτης πλανηθή και λαλήση λόγον, εγώ ο Κύριος επλάνησα τον προφήτην εκείνον: και θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτόν και εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού μου Ισραήλ. **10** Και θέλουσι λάβει την ποινήν της ανομίας αυτών: η ποινή του προφήτου θέλει είσθαι ως η ποινή του ερωτώντος: **11** διά να μη αποπλανάται πλέον ο οίκος Ισραήλ απ' εμού, και να μη μαιώνωνται πλέον με πάσας τας παραβάσεις αυτών, αλλά να ήναι λαός μου και εγώ να ήμαι Θεός αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **12** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **13** Υιέ ανθρώπου, όταν γη τις αμαρτήση εις εμέ με παράβασιν βαρείαν, τότε θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτήν και συντρίψει το υποστήριγμα του άρτου αυτής, και θέλω εξαποστείλει την πείναν εναντίον αυτής και εκκόψει άνθρωπον και κτήνος απ' αυτής: **14** και εάν οι τρεις ούτοι άνδρες, Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ήσαν εν μέσω αυτής, μόνοι ούτοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και εάν ήθελον επιφέρει κατά της γης θηρία κακά και έφθειρον αυτήν, ώστε να αφανισθή, ώστε να μη δύναται τις να περάσει δι' αυτής εξ αιτίας των θηρίων, **16** και οι τρεις ούτοι άνδρες ευρίσκοντο εν μέσω αυτής, **17** και εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας: μόνοι ούτοι ήθελον σωθή, η δε γη ήθελεν αφανισθή. **17** Η και εάν ήθελον επιφέρει ρομφαίαν επί την γην εκείνην και ειπέ, Ρομφαία, διέλθε διά της γης, ώστε να εκκόψω απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος, **18** και οι τρεις ούτοι άνδρες ευρίσκοντο εν μέσω αυτής, **19** και εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει υιούς και θυγατέρας: μόνοι ήθελον σωθή. **19** Η εάν ήθελον επιφέρει θαναतिकόν επί την γην εκείνην και εκχέει την οργήν μου επ' αυτήν με αίμα, ώστε να εκκόψω απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος, **20** και ευρίσκοντο εν μέσω αυτής Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, **21** και εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιόν ούτε θυγατέρα: μόνοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών. **21** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Πόσω μάλλον λοιπόν, όταν εξαποστείλω τας τέσσαρας δεινάς κρίσεις μου επί της Ιερουσαλήμ, την ρομφαίαν και την πείναν και τα κακά θηρία και το θαναतिकόν, ώστε να εκκόψω απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος; **22** Πλην ιδού, θέλουσι μένει εν αυτή λείψανα τινά, διασσωσμένοι τινές, υιοί και θυγατέρες: ιδού, ούτοι θέλουσιν εξέλθει προς εσάς και θέλετε ιδεί τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών: και θέλετε παρηγορηθή διά τα κακά, τα οποια επέφερα επί την Ιερουσαλήμ, διά πάντα όσα επέφερα επ' αυτήν. **23** Και ούτοι θέλουσι σας παρηγορήσει, όταν ίδητε τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών: και θέλετε

γνωρίσει ότι εγώ δεν έκαμον χωρίς αιτίας πάντα όσα έκαμον εν αυτή, λέγει Κύριος ο Θεός.

15 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, τι ήθελεν είσθαι το ξύλον της αμπέλου προς παν άλλο ξύλον, τα κλήματα προς παν ό, τι είναι εν τοις ξύλοις του δρυμού; **3** Ήθελον λάβει απ' αυτής ξύλον διά να μεταχειρισθώσιν εις εργασίαν; ή ήθελον λάβει απ' αυτής πάσσαλον, διά να κρεμάσωσιν εις αυτόν σκεύος τι; **4** Ιδού, ρίπτεται εις το πυρ διά να καταναλωθή το πυρ κατατρώγει και τα δύο άκρα αυτού και το μέσον αυτού κατακαίεται. θέλει είσθαι χρήσιμον εις εργασίαν; **5** Ιδού, ότε ήτο ακέραιον, δεν εχρησίμευεν εις εργασίαν· πόσον ολιγώτερον θέλει είσθαι χρήσιμον εις εργασίαν, αφού το πυρ κατέφαγεν αυτό και εκάη; **6** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθώς είναι το ξύλον της αμπέλου εν τοις ξύλοις του δρυμού, το οποίον παρέδωκα εις το πυρ διά να καταναλωθή, ούτω θέλω παραδώσει τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ. **7** Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών· εκ του πυρός θέλουν ειζέλθει και το πυρ θέλει καταφάγει αυτούς· και όταν στήσω το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών, θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Και θέλω παραδώσει την γην εις αφανισμόν, διότι έγειναν παραβάται, λέγει Κύριος ο Θεός.

16 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, κάμε την Ιερουσαλήμ να γνωρίση τα βδελύγματα αυτής, **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Ιερουσαλήμ· Η ρίζα σου και η γέννησίς σου είναι εκ της γης των Χαναανίων· ο πατήρ σου Αμορραίος και η μήτηρ σου Χετταία. **4** Εις δε την γέννησίν σου, καθ' ην ημέραν εγεννήθης, ο ομφαλός σου δεν εκόπη και εν ύδατι δεν ελουσθής, διά να καθαρισθής, και με άλας δεν ηλατίσθης και εν σπαργάνοις δεν εσπαργανώθης. **5** Οφθαλμός δεν σε εφείσθη, διά να κάμη εις σε τι εκ τούτων, ώστε να σε σπλαγχνισθή· αλλ' ήσο απερριμμένη εις το πρόσωπον της πεδιάδος, εν τη αποστροφή της ψυχής σου, καθ' ην ημέραν εγεννήθης. **6** Και ότε διέβην από πλησίον σου και σε είδον κυλιόμενην εν τω αίματί σου, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί σου, Ζήθη· ναι, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί σου, Ζήθη. **7** Και σε έκαμον μυριοπλάσιον, ως την χλόην του αγρού, και ηυξήνθης και εμεγαλύνθης και έφθασας εις το άκρον της ωραιότητος· ο μαστός σου εμορφώθησαν και αι τρίχες σου ανεφύησαν· ήσο όμως γυμνή και ασκέπαστος. **8** Και ότε διέβην από πλησίον σου και σε είδον, ιδού, η ηλικία σου ήτο ηλικία έρωτος· και απλώσας το κράσπεδόν μου επί σε, εσκέπασα την ασχημοσύνην σου· και ώμοσα προς σε και εισήλθον εις συνθήκην μετά σου, λέγει Κύριος ο Θεός, και έγεινες εμού. **9** Και σε έλουσα εν ύδατι και απέπλυνα το αίμα σου από σου και σε έχρισα εν ελαίω. **10** Και σε ενέδυσσα κεντητά και σε υπέδησα με σανδάλια υακίνθινα και σε περιέζωσα με βύσσον και σε εφόρεσα μεταξωτά. **11** Και σε εστόλισα με στολίδια και περιέθεσα εις τας χείρας σου βραχιόλια και περιδέραρον επί τον τράχηλόν σου. **12** Και έβαλον έρρινα εις τους μυκτήράς σου και ενώτια εις τα ύδα σου και στέφανον δόξης επί την κεφαλήν

σου. **13** Και εστολίσθης με χρυσίον και αργύριον, και τα ιμάτιά σου ήσαν βύσσινα και μεταξωτά και κεντητά· σεμίδαλιν και μέλι και έλαιον έτρωγες και έγεινες ώραία σφόδρα και ευημέρησας μέχρι βασιλείας. **14** Και εξήλθην η φήμη σου μεταξύ των εθνών διά το κάλλος σου· διότι ήτο τέλειον διά του στολισμού μου, τον οποίον έθεσα επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Συ όμως εθαρρευήθης εις το κάλλος σου, και επορνεύθης διά την φήμην σου και εξέχεας την πορνείαν σου εις πάντα διαβάτην, γινομένην αυτού. **16** Και έλαβες εκ των ιματίων σου και εστόλισας τους υψηλούς σου τόπους με ποικίλα χρώματα και εξεπορνεύθης απ' αυτών· τοιαύτα δεν έγειναν ουδέ θέλουσι γείναι. **17** Και έλαβες τα σκεύη της λαμπρότητός σου, τα εκ του χρυσίου μου και τα εκ του αργυρίου μου, τα οποία έδωκα εις σε, και έκαμες εις σεαυτήν εικόνας αρσενικάς και εξεπορνεύθης με αυτάς. **18** Και έλαβες τα κεντητά σου ιμάτια και εσκέπασας αυτάς· και έθεσας έμπροσθεν αυτών το έλαιόν μου και το θυμιάμά μου. **19** Και τον άρτον μου, τον οποίον έδωκα εις σε, την σεμίδαλιν και το έλαιον και το μέλι, με τα οποία σε έτρεφον, έθεσας και ταύτα έμπροσθεν αυτών εις οσμίν ευωδίας· ούτως έγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός. **20** Και έλαβες τους υιούς σου και τας θυγατέρας σου, τας οποίας εγέννησας εις εμέ, και ταύτα εθυσίασας εις αυτάς, διά να αναλωθώσιν εν τω πυρί μικρόν έργον των πορνεύσων σου ήτο τούτο, **21** ότι έσφαζας τα τέκνα μου και παρέδωκας αυτά διά να διαβιάσωσιν αυτά διά του πυρός εις τιμήν αυτών; **22** Και εν πάσι τοις βδελύγμασί σου και ταις πορνείαις σου δεν ενεθυμήθης ταις ημέρας της νεότητός σου, ότε ήσο γυμνή και ασκέπαστος, κολιομένην εν τω αίματί σου. **23** Και μετά πάσας τας κακίας σου, Ουαί, ουαί εις σε, λέγει Κύριος ο Θεός, **24** έκτισας και εις σεαυτήν οικημα πορνικόν και έκαμες εις σεαυτήν πορνοστάσιον εν πάση πλατεία. **25** Εις πάσαν αρχήν οδού ωκοδόμησας το πορνοστάσιόν σου και έκαμες το κάλλος σου βδελυκτόν και ήνοιξας τους πόδας σου εις πάντα διαβάτην, και επληθύνσας την πορνείαν σου. **26** Και εξεπορνεύθης με τους Αιγυπτίους τους πλησιοχώρους σου, τους μεγαλοσάρκους· και επολλαπλασίασας την πορνείαν σου, διά να με παροργίσης. **27** Ιδού λοιπόν, εξήπλωσα την χείρα μου επί σε, και αφήρεσα τα νενομισμένα σου, και σε παρέδωκα εις την θέλησιν εκείνων αίτινες σε είμισον, των θυγατέρων των Φιλισταιών, αίτινες εντρέπονται διά την οδόν σου την αισχράν. **28** Και εξεπορνεύθης με τους Ασσυρίους, διότι ήσο άπλητος· ναι, εξεπορνεύθης με αυτούς και έτι δεν εχορτάσθης. **29** Και επολλαπλασίασας την πορνείαν σου εν γη Χαναάν μέχρι των Χαλδαίων· και ουδέ ούτως εχορτάσθης. **30** Πόσον διεφθάρη η καρδιά σου, λέγει Κύριος ο Θεός, επειδή πράττεις πάντα ταύτα, έργα της πλέον αναισχύντου πόρνης. **31** Διότι έκτισας το πορνικόν οίκημά σου εν τη αρχή πάσης οδού· και έκαμες το πορνοστάσιόν σου εν πάση πλατεία· και δεν εστάθης ως πόρνη, καθότι κατεφρόνησας μίσθωμα, **32** αλλ' ως γυνή μοιχαλίσ, αντί του ανδρός αυτής δεχομένη ξένους. **33** Εις πάσας τας πόρνας δίδουσι μίσθωμα· αλλά συ τα μισθωμάτά σου δίδεις εις πάντας τους εραστάς σου και διαφθείρεις αυτούς, διά να εισέρχωνται προς σε

πανταχόθεν επί τη πορνεία σου. **34** Και γίνεται εις σε το ανάπαλιν των άλλων γυναικών εν ταις πορνείαις σου· διότι δεν σε ακολουθεί ουδείς διά να πράξη πορνείαν καθότι συ δίδεις μίσθωμα και μίσθωμα δεν δίδεται εις σε, κατά τούτο γίνεται εις σε το ανάπαλιν. **35** Διά τούτο, άκουσον, πόρνη, τον λόγον του Κυρίου **36** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή εξέχρας τον χαλκόν σου, και η γύμνωσίς σου εξεσεκέπαθη εν ταις πορνείαις σου προς τους εραστάς σου και προς πάντας τα είδωλα των βδελυγμάτων σου, και διά το αίμα των τέκνων σου, τα οποία προσέφερες εις αυτά· **37** διά τούτο ιδού, εγώ συνάγω πάντας τους εραστάς σου, μεθ' ων κατετρύφησας, και πάντας όσους ηγάπησας, μετά πάντων των μισηθέντων υπό σου· και θέλω συναξει αυτούς επί σε πανταχόθεν και θέλω αποκαλύψει την αισχύνην σου εις αυτούς, και θέλουσιν ιδεί όλην την γύμνωσίν σου. **38** Και θέλω σε κρίνει κατά την κρίσιν των μοιχαλίδων και εκχεουσών αίμα· και θέλω σε παραδώσει εις αίμα μετ' οργής και ζηλοτυπίας. **39** Και θέλω σε παραδώσει εις την χερά αυτών· και θέλουσι κατασκάψει το πορνικόν οικημά σου και κατεδάξουσιν τους υψηλούς τόπους σου θέλουσιν ότι σε εκδύσει τα ιμάτιά σου και αφαιρέσει τους στολισμούς της λαμπρότητός σου και θέλουσι σε αφήσει γυμνήν και ασκέπαστον. **40** Και θέλουσι φέρει επί σε όχλους, οίτινες θέλουσι σε λιθοβολήσει με λίθους και σε διαπεράσει με τα ζίφι αυτών. **41** Και θέλουσι κατακαύσει εν πυρί τας οικίας σου, και θέλουσιν εκτελέσει επί σε κρίσεις ενώπιον πολλών γυναικών· και θέλω σε κάμει να παύσης από της πορνείας, και δεν θέλεις δίδει του λοιπού μίσθωμα. **42** Και θέλω αναπαύσει τον θυμόν μου επί σε, και η ζηλοτυπία μου θέλει σηκωθεί από σου, και θέλω ησυχάσει και δεν θέλω οργισθή πλέον. **43** Επειδή δεν ενεθυμήθης τας ημέρας της νεότητός σου, αλλά με παρώξυνας εν πάσι τούτοις, διά τούτο ιδού, και εγώ θέλω ανταποδώσει τας οδοούς σου επί της κεφαλής σου, λέγει Κύριος ο Θεός· και δεν θέλεις κάμει κατά την ασέβειαν ταύτην επί πάσι τους βδελύγματά σου. **44** Ιδού, πας ο παροιμιάζόμενος θέλει παροιμισθή κατά σου, λέγων, κατά την μητέρα η θυγάτηρ αυτής. **45** Συ είσαι η θυγάτηρ της μητρός σου, της αποβαλούσης τον άνδρα αυτής και τα τέκνα αυτής· και είσαι η αδελφή των αδελφών σου, αίτινες απέβαλον τους άνδρας αυτών και τα τέκνα αυτών· η μήτηρ σας ήτο Χετταία και ο πατήρ σας Αμορραίος. **46** Και η αδελφή σου η πρεσβυτέρα είναι η Σαμάρεια, αυτή και αι θυγατέρες αυτής, αι κατοικούσαι εν τοις αριστεροίς σου· η δε νεωτέρα αδελφή σου, η κατοικούσα εν τοις δεξιοίς σου, τα Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής. **47** Συ όμως δεν περιπάτησας κατά τας οδοούς αυτών και δεν έπραξας κατά τα βδελύγματα αυτών· αλλ' ως εάν ήτο τούτο πολύ μικρόν, υπερέβης αυτών την διαφθοράν εν πάσαις ταις οδοίς σου. **48** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, η αδελφή σου Σόδομα δεν έπραξεν, αυτή και αι θυγατέρες αυτής, ως έπραξας συ και αι θυγατέρες σου. **49** Ιδού, αύτη ήτο η ανομία της αδελφής σου Σοδόμων, υπερηφανία, πλησμονή άρτου και αφθονία τρυφηλότητος, αυτής και των θυγατέρων αυτής· τον πτωχόν δε και τον ενδεή δεν βοήθει **50** και υψούnton και έπραττον βδελυρά

ενώπιόν μου· όθεν, καθώς είδον ταύτα, ηφάνισα αυτάς. **51** Και η Σαμάρεια δεν ημάρτησεν ουδέ το ήμισυ των αμαρτημάτων σου· αλλά συ επλήθυνας τα βδελύγματά σου υπέρ εκείνας και εδικαίωσας τας αδελφάς σου με πάντα τα βδελύγματά σου, τα οποία έπραξας. **52** Συ λοιπόν, ήτις έκρινες τας αδελφάς σου, βάσταζε την κατασχύνην σου· ένεκα των αμαρτημάτων σου, με τα οποία κατεστάθης βδελυρωτέρα εκείνων, εκείναι είναι δικαιοτέραί σου· όθεν αισχύνηθη και συ και βάσταζε την κατασχύνην σου, ότι εδικαίωσας τας αδελφάς σου. **53** Όταν φέρω οπίσω τους αιχμαλώτους αυτών, τους αιχμαλώτους Σοδόμων και των θυγατέρων αυτής και τους αιχμαλώτους της Σαμαρείας και των θυγατέρων αυτής, τότε θέλω επιστρέψει και τους αιχμαλώτους της αιχμαλωσίας σου μεταξύ αυτών· **54** διά να βαστάξης την ατιμίαν σου και να κατασχύνησαι διά πάντα όσα έπραξας και να ήσαι παρηγορία εις αυτάς. **55** Όταν η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψουσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, και η Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής επιστρέψουσιν εις την προτέραν αυτών κατάστασιν, τότε θέλεις επιστρέψει συ και αι θυγατέρες σου εις την προτέραν σας κατάστασιν. **56** Διότι η αδελφή σου Σόδομα δεν ανεφέρθη εκ του στόματός σου εν ταις ημέραις της υπερηφανίας σου, **57** πριν ανακαλυφθή η κακία σου, καθώς ανεκαλύφθη εν καιρώ του γενομένου εις σε ονειδούς υπό των θυγατέρων της Συρίας και πασών των πέριξ αυτής, των θυγατέρων των Φιλισταιών, αίτινες σε εληλάτησαν πανταχόθεν. **58** Συ εβάστασας την ασέβειάν σου και τα βδελύγματά σου, λέγει Κύριος. **59** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εγώ θέλω κάμει εις σε καθώς έκαμες συ, ήτις κατεφρόνησας τον όρκον, παραβάνουσα την διαθήκην. **60** Αλλ' όμως θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την γενομένην προς σε εν ταις ημέραις της νεότητός σου, και θέλω στήσει εις σε διαθήκην αιώνιον. **61** Τότε θέλεις ενθυμηθή τας οδοούς σου και αισχυνθή, όταν δεχθής τας αδελφάς σου, τας πρεσβυτέρας σου και τας νεωτέρας σου, και θέλω δώσει αυτάς εις σε διά θυγατέρας, ουχί όμως κατά την διαθήκην σου. **62** Και εγώ θέλω στήσει την διαθήκην μου προς σε, και θέλεις γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος. **63** διά να ενθυμηθής, και να αισχυνθής και να μη ανοίξης πλέον το στόμα σου υπό της εντροπής σου, όταν εξιλεωθώ προς σε διά πάντα όσα έπραξας, λέγει Κύριος ο Θεός.

17 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρωπου, πρόβαλε αίνιγμα και παροιμισθήτη παροιμίαν προς τον οίκον Ισραήλ· **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο αετός ο μέγας ο μεγαλοπτέρυγος, ο μακρός εις την έκτασιν, ο πλήρης περών ποικιλοχρόων, ήλθεν εις τον λίβανον και έλαβε τον υψηλότερον κλάδον της κέδρου· **4** απέκοψε τα άκρα των τρυφερών αυτού κλάδων και έφερεν αυτά εις γην εμπορικη· έθεσεν αυτά εις πόλιν εμπόρων. **5** Και έλαβεν από του σπέρματος της γης και έθεσεν αυτό εις πεδίον σπόριμον· πλησίον πολλών υδάτων έφερεν αυτό· ως ιτέαν έθεσεν αυτό. **6** Και εβλάστησε και έγεινεν άμπελος πλατεία, χαμηλή εις το ανάστημα, της οποίας τα κλήματα εστρέφοντο προς αυτόν και αι ρίζαι αυτής

ήσαν υποκάτω αυτού· και έγεινεν άμπελος και έκαμε κλήματα και εξέδωκε βλαστούς. 7 'Ητο και άλλος αετός μέγας, ο μεγαλοπτερύγος και πολύπτερος· και ιδού, η άμπελος αυτή εξέτεινε τας ρίζας αυτής προς αυτόν, και ήλπωσε τους κλάδους αυτής προς αυτόν, διά να ποτίση αυτήν διά των αυλακίων της φυτεύσεως αυτής. 8 'Ητο πεφυτευμένη εν γη καλή πλησίον υδάτων πολλών, διά να κάμη βλαστούς και να φέρη καρπόν, ώστε να γινήη άμπελος αγαθή. 9 Ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· θέλει ευοδωθή; δεν θέλει ανασπάσει αυτός τας ρίζας αυτής και κόψει τον καρπόν αυτής, ώστε να ξηρανθή; θέλει ξηρανθή κατά πάντα τα φύλλα του βλαστήματος αυτής, χωρίς μάλιστα μεγάλης δυνάμεως ή πολλού λαού, διά να εκσπάση αυτήν εκ των ριζών αυτής. 10 Ναι, ιδού, φυτευθείσα ήταν ευοδωθή; δεν θέλει ξηρανθή ολοκληρώως, ως όταν εγγίση αυτήν ο ανατολικός άνεμος; θέλει ξηρανθή εν ταις αύλαξιν όπου εβλάστησε. 11 Και έγεινε Λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 12 Ειπέ τώρα προς τον οίκον τον αποστάτην· δεν εννοείτε τι δηλούσι ταύτα; ειπέ, Ιδού, ο βασιλεύς της Βαβυλώνης ήλθεν εις Ιερουσαλήμ, και έλαβε τον βασιλέα αυτής και τους άρχοντας αυτής, και έφερεν αυτούς μεθ' εαυτού εις Βαβυλώνα· 13 και έλαβεν από του σπέρματος του βασιλικού και έκαμε συνθήκην μετ' αυτού και έκαμεν αυτόν να ορκισθή· έλαβε και τους δυνατούς του τόπου, 14 διά να ταπεινωθή το βασίλειον, ώστε να μη ανορθωθή, διά να φυλάττη την συνθήκην αυτού, ώστε να στηρίξη αυτήν. 15 Απεστάτησεν όμως απ' αυτού, εξαποστείλας πρέσβεις εαυτού εις την Αίγυπτον, διά να δώσωσιν εις αυτόν ίππους και λαόν πολλόν. θέλει ευοδωθή; θέλει διασωθή ο πράττων ταύτα; ή παραβαίνων την συνθήκην θέλει διασωθή; 16 Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, βεβαίως εν τω τόπω του βασιλέως του βασιλεύσαντος αυτόν, του οποίου τον όρκον κατεφρόνησε και του οποίου την συνθήκην παρέβη, μετ' αυτού εν μέσω της Βαβυλώνης θέλει τελευτήσει. 17 Και δεν θέλει κάμη υπέρ αυτού ουδέν εν τω πολέμω ο Φαραώ, με το δυνατόν στρατεύμα και με το μέγα πλήθος, υψόνων προχώματα και οικοδομών προμαχώνας, διά να απολέση πολλές ψυχάς. 18 Διότι κατεφρόνησε τον όρκον παραβαίνων την συνθήκην· και ιδού, επειδή, αφού έδωκε την χείρα αυτού, έπραξε πάντα ταύτα, δεν θέλει διασωθή. 19 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ζω εγώ, βεβαίως τον όρκον μου τον οποίον κατεφρόνησε, και την συνθήκην μου την οποίαν παρέβη, κατά της κεφαλής αυτού θέλω ανταποδώσει αυτά. 20 Και θέλω εξαπλώσει το δικτύόν μου επ' αυτόν και θέλει πιασθή εις τα βρόχιά μου· και θέλω φέρει αυτόν εις Βαβυλώνα, και εκεί θέλω κριθή μετ' αυτού περί της ανομίας αυτού, την οποίαν ηνόμησεν εις εμέ. 21 Και πάντες οι φυγάδες αυτού μετά πάντων των ταγμάτων αυτού θέλουσι πέσει εν μαχαίρα, και οι εναπολειφθέντες θέλουσι διασκορπισθή εις πάντα άνεμον· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα. 22 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω λάβει εγώ εκ του υψηλοτέρου κλάδου της υψηλής κέδρου και φυτεύσει· θέλω κόψει εγώ εκ της κορυφής των νέων αυτού κλώνων ένα τρυφερόν και φυτεύσει επί όρους υψηλού και εξόχου· 23 επί του υψηλού όρους του Ισραήλ θέλω φυτεύσει

αυτόν, και θέλει εκφέρει κλάδους και καρποφορήσει και θέλει γείνει κέδρος μεγάλη και υποκάτω αυτής θέλουσι κατασκηνώσει παν όρνεον και παν πτηνόν· υπό την σκιάν των κλάδων αυτής θέλουσι κατασκηνώσει. 24 Και πάντα τα δένδρα του αγρού θέλουσι γνωρίσει, ότι εγώ ο Κύριος εταπεινώσα το δένδρον το υψηλόν, ύψωσα το δένδρον το ταπεινόν, κατεξήρανα το δένδρον το χλωρόν, και έκαμον το δένδρον το ξηρόν να αναθάλλη. Εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα.

18 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Τι εννοείτε σεις, οι παροικιαζόμενοι την παροιμίαν ταύτην περί της γης του Ισραήλ, λέγοντες, Οι πατέρες έφαγον όμψακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδιάσαν; 3 Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλετε πλέον παροικιασθή την παροιμίαν ταύτην εν τω Ισραήλ. 4 Ιδού, πάσαι αι ψυχαι είναι εμού· ως η ψυχή του πατρός, ούτω και η ψυχή του υιού εμού είναι ψυχή η αμαρτήσασα, αυτή θέλει αποθάνει. 5 Αλλ' όστις είναι δίκαιος και πράττει κρίσιν και δικαιοσύνην, 6 δεν τρώγει επί των ορέων και δεν σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα ειδώλα του οίκου Ισραήλ, και δεν μιαίνει την γυναίκα του πλησίον αυτού και δεν πλησιάζει εις γυναίκα ούσαν εν τη ακαθαρσία αυτής, 7 και δεν καταδυναστεύει άνθρωπον, επιστρέφει εις τον χρεωφειλέτην το ενέχυρον αυτού, δεν αρπάζει βιαίως, δίδει τον άρτον αυτού εις τον πεινώντα και καλύπτει με ιμάτιον τον γυμνόν, 8 δεν δίδει επί τόκω και δεν λαμβάνει προσθήκην, αποστρέφει την χείρα αυτού από αδικίας, κάμνει δίκαιαν κρίσιν αναμείνον ανθρώπου και ανθρώπου, 9 περιπατεί εν τοις διατάγμασί μου και φυλάττει τας κρίσεις μου, διά να κάμη αλήθειαν, ούτος είναι δίκαιος, θέλει βεβαίως ζήσει, λέγει Κύριος ο Θεός. 10 Εάν όμως γεννήση υιόν κλέπτην, χυρόντα αίμα και πράττοντά τι εκ των τοιούτων, 11 και όστις κάμνει πάντα ταύτα, αλλά και επί των ορέων τρώγει και την γυναίκα του πλησίον αυτού μιαίνει, 12 τον πτωχόν και ενδειή καταδυναστεύει, αρπάζει βιαίως, δεν επιστρέφει το ενέχυρον και σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα ειδώλα και πράττει βδελύγματα, 13 δίδει επί τόκω και λαμβάνει προσθήκην, ούτος θέλει ζήσει; δεν θέλει ζήσει· πάντα ταύτα τα βδελύγματα έπραξεν· εξάπαντος θέλει θανατωθή· το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. 14 Εάν δε γεννήση υιόν, όστις βλέπων πάντα τα αμαρτήματα του πατρός αυτού, τα οποία έπραξε, προσέχει και δεν πράττει τοιαύτα, 15 δεν τρώγει επί των ορέων και δεν σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα ειδώλα του οίκου Ισραήλ και δεν μιαίνει την γυναίκα του πλησίον αυτού, 16 και δεν καταδυναστεύει άνθρωπον, δεν κατακρατεί το ενέχυρον και δεν αρπάζει βιαίως, δίδει τον άρτον αυτού εις τον πεινώντα και καλύπτει με ιμάτιον τον γυμνόν, 17 αποστρέφει την χείρα αυτού από του πτωχού, τόκον και προσθήκην δεν λαμβάνει, εκτελεί τας κρίσεις μου, περιπατεί εν τοις διατάγμασί μου, ούτος δεν θέλει θανατωθή διά την ανομίαν του πατρός αυτού, εξάπαντος θέλει ζήσει. 18 Ο πατήρ αυτού, επειδή σκληρώς κατεδυνάστευσεν, ήρπασε βιαίως τον αδελφόν αυτού και έπραξε μεταξύ του λαού αυτού ό, τι δεν είναι καλόν, ιδού, ούτος θέλει αποθάνει

εν τη ανομία αυτού. **19** Σεις όμως λέγετε, Διά τι; ο υιός δεν βαστάζει την ανομίαν του πατρός; Αφού ο υιός έκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην, και εφύλαξε πάντα τα διατάγματα μου και εξετέλεσεν αυτά, εξάπαντος θέλει ζήσει. **20** Η ψυχή η αμαρτάνουσα, αυτή θέλει αποθάνει· ο υιός δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του πατρός και ο πατήρ δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του υιού· η δικαιοσύνη του δικαίου θέλει είσθαι επ' αυτόν και η ανομία του ανόμου θέλει είσθαι επ' αυτόν. **21** Αλλ' εάν ο άνομος επιστραφή από πασών των αμαρτιών αυτού, τας οποίας έπραξε, και φυλάξη πάντα τα διατάγματά μου και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, εξάπαντος θέλει ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. **22** Πάσαι αι ανομίαι αυτού, τας οποίας έπραξε, δεν θέλουσι μνημονευθή εις αυτόν· εν τη δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έπραξε, θέλει ζήσει. **23** Μήπως εγώ θέλω τωόντι τον θάνατον του ανόμου, λέγει Κύριος ο Θεός, και ουχί το να επιστρέψη από των οδών αυτού και να ζήσει; **24** Όταν όμως ο δίκαιος επιστραφή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν και πράξη κατά πάντα τα βδελύγματα τα οποία ο άνομος πράττει, τότε θέλει ζήσει; Πάσα η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή· εν τη ανομία αυτού την οποίαν ηνόμησε και εν τη αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάτησεν, εν αιταίς θέλει αποθάνει. **25** Σεις όμως λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία; Ακούσατε τώρα, οίκος Ισραήλ· Η οδός μου δεν είναι ευθεία; ουχί αι οδοί υμών διεστραμμέναι; **26** Όταν ο δίκαιος επιστραφή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν και αποθάνη εν αυτή, διά την αδικίαν αυτού την οποίαν έπραξε θέλει αποθάνει. **27** Και όταν ο άνομος επιστραφή από της ανομίας αυτού, την οποίαν έπραξε, και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, ούτος θέλει φυλάξει ζώσαν την ψυχήν αυτού. **28** Επειδή εσυλλογίσθη και επέστρεψεν από πασών των ανομιών αυτού, τας οποίας έπραξε, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. **29** Αλλ' ο οίκος Ισραήλ λέγει, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· οίκος Ισραήλ, αι οδοί μου δεν είναι ευθείαι; ουχί αι οδοί υμών διεστραμμέναι; **30** Διά τούτο, οίκος Ισραήλ, θέλω σας κρίνει, έκαστον κατά τας οδούς αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. Μετανοήσατε και επιστρέψατε από πασών των ανομιών υμών, και δεν θέλει είσθαι εις εσάς η ανομία εις απώλειαν. **31** Απορρίψατε αφ' υμών πάσας τας ανομίας υμών, τας οποίας ηνομήσατε εις εμέ, και κάμετε εις εαυτούς νέαν καρδίαν και νέον πνεύμα· και διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; **32** Διότι εγώ δεν θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ο Θεός· διά τούτο επιστρέψατε και ζήσατε.

19 Και συ ανάλαβε θρήνον διά τους ηγεμόνας του Ισραήλ, **2** και ειπέ, Τι είναι η μήτηρ σου; Λείαινα· κείται μεταξύ λεόντων, έθρεψε τα βρέφη αυτής εν μέσω σκύμων. **3** Και ανέθρεψεν εν εκ των βρεφών αυτής και έγεινε σκύμνος και έμαθε να αρπάξη το θήραμα· ανθρώπους έτρωγε. **4** Και τα έθνη ήκουσαν περί αυτού· επιάσθη εν τω λάκκω αυτών, και έφεραν αυτόν με αλύσεις εις την γην της Αιγύπτου. **5** Και ιδούσα ότι η ελπίς αυτής εματαιώθη και έχάθη, έλαβεν εν άλλο εκ των βρεφών αυτής και έκαμεν αυτό σκύμον. **6** Και αναστρεφόμενον εν μέσω των λεόντων έγεινε

σκύμνος και έμαθε να αρπάξη θήραμα· ανθρώπους έτρωγε. **7** Και εγνώρισε τα παλάτια αυτών και ερήμονε τας πόλεις αυτών· και ήτο ηφραμισμένη η γη και το πλήρωμα αυτής από του ήχου του βρυχήματος αυτού. **8** Και τα έθνη παρετάχθησαν εναντίον αυτού κυκλόθεν εκ των επαρχιών και ήπλωσαν κατ' αυτού τα βρόχια αυτών, και επιάσθη εν τω λάκκω αυτών. **9** Και έβαλον αυτόν με αλύσεις εις κλωβίον και έφεραν αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εν δεσμοτηρίω εισήγαγον αυτόν, διά να μη ακουσθή πλέον φωνή αυτού επί τα όρη του Ισραήλ. **10** Η μήτηρ σου, καθ' ομοιώσιν σου, ήτο ως άμπελος πεφτυεμένη πλησίον των υδάτων· έγεινε καρποφόρος και πλήρης κλάδων διά τα πολλά ύδατα. **11** Και έγειναν εις αυτήν ράβδοι ισχυράι διά σκήπτρα των κρατούντων· και ο κορμός αυτής υψώθη εν μέσω των πυκνών κλάδων, και έγεινε περίβλεπτος κατά το ύψος αυτής μεταξύ του πλήθους των βλαστών αυτής. **12** Απεσπάσθη όμως μετά θυμού, ερριφθη κατά γης, και ανατολικός άνεμος κατεξήρανε τον καρπόν αυτής· αι ισχυραί αυτής ράβδοι συνεθλάσθησαν και εξηράνθησαν· πυρ κατέφαγεν αυτάς. **13** Και τώρα είναι πεφτυεμένη εν ερήμω, εν ξηρά και ανύδρω γη. **14** Και εξήλθε πυρ από ράβδου τινός εκ των κλάδων αυτής και κατέφαγε τον καρπόν αυτής, ώστε δεν υπήρχε πλέον εν αυτή ράβδος ισχυρά διά σκήπτρον ηγεμονίας· ούτος είναι ο θρήνος και θέλει είσθαι εις θρήνον.

20 Και εν τω εβδόμω έτει, τω πέμπτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, ήλθον τινές εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ διά να επερωτήσωσι τον Κύριον, και εκάθησαν έμπροσθέν μου. **2** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **3** Υιέ ανθρώπου, λάλησον προς τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ΗΉθετε διά να με επερωτήσητε; Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθή από σας. **4** Θέλει κρίνει αυτούς; υιέ ανθρώπου, θέλει κρίνει; δείξον εις αυτούς τα βδελύγματα των πατέρων αυτών· **5** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τη ημέρα καθ' ην εξέλεξα τον Ισραήλ και ύψωσα την χείρα μου προς το σπέρμα του οίκου Ιακώβ και εγνωρίσθη εις αυτούς εν Αιγύπτω και ύψωσα την χείρα μου προς αυτούς, λέγων, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, **6** εν εκείνη τη ημέρα ύψωσα την χείρα μου προς αυτούς ότι θέλω εξαγάγει αυτούς εκ γης Αιγύπτου εις γην την οποίαν προέβλεψα δι' αυτούς, γην ρέουσας γάλα και μέλι, ήτις είναι η δόξα πασών των γαιών. **7** Και είπα προς αυτούς, Απορρίψατε έκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτού και μη μαιίνεσθε με τα είδωλα της Αιγύπτου· εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **8** Αυτοί όμως απεστάθησαν απ' εμού και δεν ηθέλησαν να μου ακούσωσι· δεν απέρριψαν έκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτών και δεν εγκατέλιπον τα είδωλα της Αιγύπτου. Τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς, διά να συντελέσω την οργήν μου εναντίον αυτών εν μέσω της γης Αιγύπτου. **9** Πλην ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, μεταξύ των οποίων ήσαν και έμπροσθεν των οποίων εγνωρίσθη εις αυτούς, έκαμον τούτο, να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου. **10** Και εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου και έφερα αυτούς εις

την έρημον· **11** και έδωκα εις αυτούς τα διατάγματά μου και έκαμον εις αυτούς γνωστάς τας κρίσεις μου, τας οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών. **12** Και τα σάββατά μου έδωκα έτι εις αυτούς, διά να ήναι μεταξύ εμού και αυτών σημείον, ώστε να γνωρίζωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο αγιάζων αυτούς. **13** Αλλ' ο οίκος Ισραήλ απεσάτησεν απ' εμού εν τη ερήμω· εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου απέρριψαν, τας οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών· και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν σφοδρότα· τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη ερήμω, διά να εξολοθρεύσω αυτούς. **14** Πλην έκαμον τούτο ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων εξήγαγον αυτούς. **15** Και εγώ ύψωσα έτι προς αυτούς την χείρα μου εν τη ερήμω, ότι δεν θέλω φέρει αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκα εις αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ήτις είναι δόξα πασών των γαιών· **16** διότι τας κρίσεις μου απέρριψαν και εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν· διότι αι καρδιά αυτών επορεύοντο κατόπιν των ειδώλων αυτών. **17** Και εφείσθη ο οφθαλμός μου επ' αυτούς, ώστε να μη εξαλείψω αυτούς, και δεν συνετέλεσα αυτούς εν τη ερήμω. **18** Αλλ' είπα προς τα τέκνα αυτών εν τη ερήμω, Μη περιπατείτε εν τοις διατάγμασι των πατέρων σας και μη φυλάττετε τας κρίσεις αυτών και μη μιαινεσθε με τα ειδώλα αυτών. **19** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας· εν τοις διατάγμασί μου περιπατείτε· και τας κρίσεις μου φυλάττετε και εκτελείτε αυτάς· **20** και αγιάζετε τα σάββατά μου, και ας ήναι μεταξύ εμού και υμών σημείον, ώστε να γνωρίζητε ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **21** Τα τέκνα όμως απεσάτησαν απ' εμού· εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου δεν εφύλαξαν, ώστε να εκτελώσιν αυτάς, τας οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών· τα σάββατά μου εβεβήλωσαν· τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς, διά να συνετέλω την οργήν μου εναντίον αυτών εν τη ερήμω. **22** Και απέστρεψα την χείρα μου και έκαμον τούτο ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων εξήγαγον αυτούς. **23** Ύψωσα έτι εγώ την χείρα μου προς αυτούς εν τη ερήμω, ότι ήθελον διασκορπίσει αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρει αυτούς εις τους τόπους. **24** Διότι τας κρίσεις μου δεν εξετέλεσαν και τα διατάγματά μου απέρριψαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν, και οι οφθαλμοί αυτών ήσαν κατόπιν των ειδώλων των πατέρων αυτών. **25** Διά τούτο και εγώ έδωκα εις αυτούς διατάγματα ουχί καλά και κρίσεις, διά των οποίων δεν ήθελον ζήσει· **26** και εμίαινα αυτούς εις τας και πόσους αυτών, εις το ότι διεβίβαζον διά του πυρός παν διανοίγον μήτραν, διά να ερημώσω αυτούς, ώστε να γνωρίσωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **27** Διά τούτο, υιέ ανθρώπου, λάλησον προς τον οίκον Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός κατά τούτο ότι οι πατέρες σας ύβρισαν εις εμέ, κάμνοντες παράβασιν εναντίον μου. **28** Διότι αφού έφερα αυτούς εις την γην, περί της οποίας ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις αυτούς, τότε ενέβλεψαν εις πάντα λόφον υψηλόν και εις παν δένδρον κατάσκιον,

και εκεί προσέφεραν τας θυσίας αυτών και έστησαν εκεί τας παροργιστικάς προσφοράς αυτών, και έθεσαν εκεί οσμήν ευωδίας αυτών και έκαμον εκεί τας σπονδάς αυτών. **29** Και είπα προς αυτούς, Τι δηλοίο ο υψηλός τόπος, εις τον οποίον σεις υπάγετε; και το όνομα αυτού εκλήθη Βαμά, έως της σήμερον. **30** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ενώ σεις μιαινεσθε εν τη οδώ των πατέρων σας και εκπορνεύετε κατόπιν των βδελυγμάτων αυτών **31** και μιαινεσθε με πάντα τα ειδώλα σας έως της σήμερον, προσφέροντες τα δώρα σας, διαβιβάζοντες τους υιούς σας διά του πυρός, και εγώ θέλω επερωτηθή από σας, οίκος Ισραήλ; Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθή από σας. **32** Και εκείνο το οποίον διαβουλεύεσθε, ουδόλως θέλει γείνει· διότι σεις λέγετε, Θέλωμεν είσθαι ως τα έθνη, ως αι οικογένειαι των τόπων, εις το να λατρευόμεν ξύλα και λίθους. **33** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν θυμώ εκχεομένω θέλω βασιλεύσει εφ' υμάς. **34** Και θέλω σας εξαγάγει εκ των λαών και θέλω σας συναξει εκ των τόπων, εις τους οποίους είσθε διασκορπισμένοι, εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν θυμώ εκχεομένω. **35** Και θέλω σας φέρει εις την έρημον των λαών και εκεί θέλω κριθή με σας πρόσωπον προς πρόσωπον· **36** καθώς εκρίθη με τους πατέρας σας εν τη ερήμω της γης Αιγύπτου, ούτω θέλω σας κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **37** Και θέλω σας περάσει υπό την ράβδον και θέλω σας φέρει εις τους δεσμούς της διαθήκης. **38** Και θέλω εκκαθαρίσει εκ μέσου υμών τους αποστάτας και τους ασεβήσαντας εις εμέ· θέλω εκβάλει αυτούς εκ της γης της παροικίας αυτών και δεν θέλουν εισέλθει εις την Ισραήλ, και θέλετε γνωρίζει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **39** Σεις δε, οίκος Ισραήλ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Υπάγετε, λατρεύετε έκαστος τα ειδώλα αυτού, και του λοιπού, εάν δεν θέλητε να μου ακούητε· και μη βεβηλώνετε πλέον το όνομά μου το άγιον με τα δώρα σας και με τα ειδώλά σας. **40** Διότι επί του όρους του αγίου μου, επί του υψηλού όρους του Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός, εκεί πας ο οίκος του Ισραήλ, πάντες οι εν τη γη θέλουν με λατρεύσει· εκεί θέλω δεχθί αυτούς και εκεί θέλω ζητήει τας προσφοράς σας και τας απαρχάς των δώρων σας με πάντα τα άγία σας. **41** Θέλω σας δεχθί με οσμήν ευωδίας, όταν σας εξαγάγω εκ των λαών και σας συνάξω εκ των τόπων εις τους οποίους διασκορπίσθητε· και θέλω αγιασθή εις εσάς ενώπιον των εθνών. **42** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν σας φέρω εις την Ισραήλ, εις την περί της οποίας ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις τους πατέρας σας. **43** Και εκεί θέλετε ενθυμιάσει τας οδούς σας και πάντα τα έργα σας, εις τα οποία εμιάνθητε· και θέλετε αποστραφή αυτοί εαυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών σας, διά πάντα τα κακά σας όσα επράξατε. **44** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν κάμω ούτως εις εσάς ένεκεν του ονόματός μου, ουχί κατά τας πονηράς οδούς σας ουδέ κατά τα διεφθαρμένα έργα σας, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **45** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **46** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου προς μεσημβρίαν και στάλαζον λόγον προς μεσημβρίαν και προφήτευσον κατά του δάσους

της μεσημβρινής πεδιάδος· **47** και ειπέ προς το δάσος της μεσημβρίας, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω ανάψει πυρ εν σοι, και θέλει καταφάγει εν σοι παν δένδρον χλωρόν και παν δένδρον ξηρόν· η φλόξ η εξαφθείσα δεν θέλει σβεσθή, και παν πρόσωπον από μεσημβρίας μέχρι βορρά θέλει καυθή εν αυτώ. **48** Και πάσα σαρξ θέλει ιδεί, ότι εγώ ο Κύριος εξέκαυσα αυτό· δεν θέλει σβεσθή. **49** Και εγώ είπα, Φευ Κύριε Θεέ αυτοί λέγουσι περί εμού, δεν λαλεί ούτος παροιμίας;

21 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου προς Ιερουσαλήμ και στάλαξον λόγον προς τους αγίους τόπους και προφήτευσον κατά της γης Ισραήλ. **3** και ειπέ προς την γην Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω σκύρει την μάχαιράν μου εκ της θήκης αυτής και θέλω εκκόψει από σου τον δίκαιον και τον ασεβή. **4** Και επειδή θέλω εκκόψει από σου τον δίκαιον και τον ασεβή, διά τούτο θέλει εξέλθει η μάχαιρά μου εκ της θήκης αυτής εναντίον πάσης σαρκός, από μεσημβρίας μέχρι βορρά· **5** και θέλουσι γνωρίσει πάσα σαρξ ότι εγώ ο Κύριος έσυρα την μάχαιράν μου εκ της θήκης αυτής· δεν θέλει επιστρέψει πλέον. **6** Διά τούτο συ, υιέ ανθρώπου, στέναζον μετά συντριμμού της οσφύος σου, και μετά πικρίας στέναζον ενώπιον αυτών. **7** Και όταν είπωσι προς σε, διά τι στενάζεις συ; θέλεις αποκριθή· διά την αγγελίαν, ότι έρχεται και πάσα καρδιά θέλει λυώσει, και πάσαι αι χείρες θέλουσι παραλυθή, και παν πνεύμα θέλει λιποθυμήσει, και πάντα τα γόνατα θέλουσι ρεύσει ως ύδωρ· ιδού, έρχεται και θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **8** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Ειπέ, Ρομφαία, ρομφαία ακονίζεται και μάλιστα στιλβούται, **10** ακονίζεται, διά να κάμη σφαγήν· στιλβούται, διά να αστραπτή. Δυναμέθα λοιπόν να ήμεθα εύθυμοι; αυτή είναι η ράβδος του υιού μου, η καταφρονούσα παν ζύλον. **11** Και έδωκεν αυτήν να στιλβωθή, διά να κρατήται εν τη χειρί· η ρομφαία αυτή είναι ηκονισμένη και εστιλβωμένη, διά να δοθή εις την χείρα του σφαγέως. **12** Βόησον και ολόλυξον, υιέ ανθρώπου· διότι αυτή είναι εναντίον του λαού μου, είναι εναντίον πάντων των αρχόντων του Ισραήλ· τρόμος θέλει επιπέσει επί τον λαόν μου διά την ρομφαίαν· διά τούτο κτύπησον επί τον μηρόν σου. **13** Διότι εξέτασις είναι· και τι; βεβαίαις και καταφρονούσα ράβδος δεν θέλει υπάρχη, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Διά τούτο συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και κρότησον χείρα επί χείρα και ας διπλασιασθή η ρομφαία, ας τριπλασιασθή, η ρομφαία των τετραυματισμένων· αυτή είναι η ρομφαία των μεγάλων τραυματιών, ήτις θέλει διαπεράσει έως των ενδομύων αυτών. **15** Επέφρα την κοπήν της ρομφαίας επί πάσας τας πύλας αυτών, διά να λυώση πάσα καρδιά και να πληθυνθή ο όλεθρος. Ουαί· ητοιμάσθη διά να εξαστραπτή, ηκονίσθη διά σφαγήν. **16** Συσφίχθητι, ρομφαία, επιτέθητι δεξιά, αριστερά, όπου στραφή το πρόσωπόν σου. **17** Και εγώ έτι θέλω κροτήσαι χείρα μου επί χείρα μου και θέλω αναπαύσει τον θυμόν μου· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **18**

Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **19** Και συ, υιέ ανθρώπου, διόρισον εις σεαυτόν δύο οδούς, διά να διέλθη η ρομφαία του βασιλέως της Βαβυλώνας, και αμφότεροι θέλουσι εξέρχασθαι από της αυτής γής· και κάμε τόπον, κάμε αυτόν εν τη αρχή της οδού της πόλεως. **20** Διόρισον οδόν διά να διέλθη η ρομφαία εις την Ραββά των υιών Αμμών και εις την Ιουδαίαν προς την Ιερουσαλήμ την ωχυρωμένην. **21** Διότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εοτάθη εις τον διαχωρισμόν, εν τη αρχή των δύο οδών, διά να ερωτήση τους μάντιεις· ανεκάτωσε τα μαντικά βέλη, ηρώτησε τα γλυπτά, παρετήρησε το ήπαρ. **22** Προς την δεξιάν αυτού έγινεν ο χρησμός διά την Ιερουσαλήμ, διά να στήση τους κριούς, διά να ανοίξη το στόμα επί σφαγήν, να υψώση την φωνήν μετά αλαλαγμού, να στήση κριούς εναντίον των πυλών, να κάμη προχώματα, να οικοδομήση προμαχώνας. **23** Πλην τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς ως μαντεία ματαία, εις τους οφθαλμούς εκείνων, οίτινες έκαμον όρκους προς αυτούς· αυτός όμως θέλει ενθυμίσει αυτούς την ανομίαν αυτών, διά να πιασθώ. **24** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή εκάμετε να έλθη εις ενθύμησιν η ανομία σας, ότε ανεκαλύφθησαν αι παραβάσεις σας, ώστε να φανερωθώσι τα αμαρτήματά σας εις πάσας τας πράξεις σας· επειδή ήλθετε εις ενθύμησιν, θέλετε γείνει χειριάλωτοι. **25** Και συ, βέβηλε ασεβή, ηγεμών του Ισραήλ, του οποίου ήλθεν η ημέρα, ότε η ανομία έφθασεν εις πέρας, **26** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Σήκωσον το διάδημα και αφάιρεσον το στέμμα· αυτό δεν θέλει είσθαι τοιούτον· ο ταπεινός θέλει υψωθή και ο υψηλός θέλει ταπεινωθή. **27** Θέλω ανατρέψει, ανατρέψει αυτό, και δεν θέλει υπάρχει εωσού έλθη εκείνος, εις τον ανήκε· και εις τούτον θέλω δώσει αυτό. **28** Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί των υιών Αμμών και περί του ονειδισμού αυτών, και ειπέ, Η ρομφαία, η ρομφαία είναι γεγυμνωμένη, διά την σφαγήν εστιλβωμένη, διά να εξολοθρευθή εξαστραπτουσα, **29** ενώ βλέπουσι ματαίως ορσάσει περί σου, ενώ μαντεύουσι ψεύδος εις σε, διά να σε βάλωσιν επί τον τράχηλον των τετραυματισμένων, των ασεβών, των οποίων η ημέρα ήλθεν, ότε η ανομία αυτών έφθασεν εις πέρας. **30** Επίστρεψον αυτήν εις την θήκην αυτής. Εν τω τόπου όπου εκτίσθης, εν τη γη της γεννήσεώς σου, θέλω σε κρίνει. **31** Και θέλω εκχέει την οργήν μου επί σε εν τω πυρί της οργής μου· θέλω εμψυήσει επί σε· και θέλω σε παραδώσει εις χείρας ανδρών αγρίων, τεκταινόντων όλεθρον. **32** Τροφή πυρός θέλεις γείνει· το αίμα σου θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης σου· δεν θέλει είσθαι πλέον μνήμη περί σου· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα.

22 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ; λέγων, **2** Και συ, υιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει, θέλεις κρίνει την πόλιν των αιματών; και θέλεις παραστήσει εις αυτήν πάντα τα βδελύγματα αυτής; **3** Ειπέ λοιπόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ω πόλις εκχέουσα αίματα μέσω εαυτής, διά να έλθη ο καιρός αυτής, και κατασκευάζουσα είδωλα εναντίον εαυτής, διά να αιμάνηται, **4** έγινενας ένοχος εν τω αίματί σου, το οποίο εξέχεας, και εμιάνθης εν τω ειδώλωι σου, τα οποία κατασκεύασας, και έκαμες να

πλησιάσωσιν αι ημέραι σου, και ήλθες μέχρι των ετών σου· διά τούτο σε κατέστησα όνειδος εις τα έθνη και παίγνιον εις πάντας τους τόπους. **5** Οι πλησίον και οι μακράν από σου θέλουσιν εμπαίξει σε, μεμολυσμένη κατά το όνομα, μεγάλη κατά τας συμφοράς. **6** Ίδού, οι άρχοντες του Ισραήλ ήσαν εν σοι, διά να χύνωσιν αίμα, έκαστος κατά την δύναμιν αυτού. **7** Εν σοι κατεφρόνουν πατέρα και μητέρα· εν μέσω σου εφέρνητο απατηλώς προς τον ζένον· εν σοι κατεδυναστευον τον ορφανόν και την χήραν. **8** Τα αγία μου κατεφρόνησας και τα σαββάτά μου εβεβήλωσας. **9** Εν σοι ήσαν άνδρες συκοφάνται διά να χύνωσιν αίμα, και εν σοι έτρωγον επί των ορέων, εν μέσω σου πράττουσιν ανοσιουργίας. **10** Εν σοι εξεσκέπασαν αισχύνην πατρός, εν σοι εταπειώσασαν την αποκεχωρισμένην εν τη ακαθαρσία αυτής. **11** Και ο μιν έπραξε βδελυρία μετά της γυναικός του πλησίον αυτού, ο δε εμίανεν ανοσιώς την νύμφην αυτού, και άλλος εν σοι εταπειώσασε την αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού. **12** Εν σοι ελάμβανον δώρα διά να εκχέωσιν αίμα· έλαβες τόκον και προσθήκην και δι' απάτης ησχοκέρδησας από των πλησίον σου, και ελησμόνησας εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. **13** Ίδού, διά τούτο εκρότησα τας χείρας μου επί τη αισχοκερδεία σου, την οποίαν έπραξας, και επί τω αιματί σου, το οποίον ήτο εν μέσω σου. **14** Θέλει ανθέξει η καρδιά σου; ή θέλουσιν έχει δύναμιν αι χείρές σου, εν ημέραις καθ' ας εγώ θέλω ενεργήσαι εναντίον σου; εγώ ο Κύριος ελάλησα και θέλω εκτελέσει. **15** Και θέλω σε διασκορπίσει εν τοις έθνεσι και σε διασπείρει εις τους τόπους και θέλω εξαλείψει από σου την ακαθαρσίαν σου. **16** Και θέλεις βεβηλωθή εν σοι ενώπιον των εθνών, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ έγεινεν εις εμέ σκωρία· πάντες είναι χαλκός και κασίτερος και σίδηρος και μόλυβδος εν τω μέσω του χωνευτηρίου· είναι σκωρία αργύρου. **19** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή πάντες σεις γείνεται σκωρία, ιδού, ιδού το όνομά σου συνάξει εις το μέσον της Ιερουσαλήμ. **20** καθώς συνάγουσιν εις το μέσον του χωνευτηρίου τον άργυρον και τον χαλκόν και τον σίδηρον και τον μόλυβδον και τον κασίτερον, διά να φυσήσωσι το πυρ επ' αυτά ώστε να διαλύσωσιν αυτά, ούτως εν τω θυμώ μου και εν τη οργή μου θέλω σας συνάξει και θέλω σας βάλει εκεί και διαλύσει. **21** Θέλω εξάπαντος σας συνάξει, και εν τω πυρί της οργής μου θέλω εμψυήσει εφ' υμάς και θέλετε διαλυθή εν τω μέσω αυτής. **22** Καθώς ο άργυρος διαλύεται εν μέσω του χωνευτηρίου, ούτω θέλετε διαλυθή εν μέσω αυτής· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος εξέχεα την οργήν μου εφ' υμάς. **23** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **24** Υιέ ανθρώπου, ειπέ προς αυτήν· Συ είσαι η γη, ήτις δεν εκαθαρίσθη, και δεν έγεινε βροχή επ' αυτής εν τη ημέρα της οργής. **25** Εν μέσω αυτής είναι συνωμοσία των προφητών αυτής ως λέοντες ωρούμενοι, απάσζοντες το θήραμα, κατατρώγουσι ψυχάς· έλαβον θησαυρούς και πολύτιμα πράγματα· επλήθυναν τας χήρας αυτής εν τω μέσω αυτής. **26** Οι ιερείς αυτής ηθέτησαν τον νόμον μου και εβεβήλωσαν τα αγία μου· μεταξύ αγίου και βεβήλου δεν

έκαμον διαφοράν και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού δεν έκαμον διάκρισιν, και έκρυπτον τους οφθαλμούς αυτών από των σαββάτων μου, και εβεβηλούμην εν μέσω αυτών. **27** Οι άρχοντες αυτής είναι εν μέσω αυτής ως λύκοι αρπάζοντες το θήραμα, διά να εκχέωσιν αίμα, διά να αφανίζωσι ψυχάς, διά να αισχοκερδήσωσιν αισχοκέρδειαν. **28** Και οι προφήται αυτής περιήλειφον αυτούς με πληόν αμάλακτον, βλέποντες οράσεις ματαίας και μαγευόντες προς αυτούς ψεύδη, λέγοντες, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ενώ ο Κύριος δεν ελάλησεν. **29** Ο λαός της γης μετεχειρίζετο απάτην και έκαμνεν αρπαγάς και κατεδυναστευε τον πτωχόν και τον ενδεή και τον ζένον ήπάτα άνευ κρίσεως. **30** Και εξήτησα μεταξύ αυτών άνδρα, όστις να ανεγείρη το περίφραγμα και να σταθή εν τη χαλάρωσιν ενώπιον μου υπέρ της γης, διά να μη εξολοθρευώ αυτήν· και δεν εύρηκα. **31** Διά τούτο εξέχεα την οργήν μου επ' αυτούς· κατηνάλωσα αυτούς εν τω πυρί της οργής μου· τας οδούς αυτών ανταπέδωκα επί τας κεφαλάς αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός.

23 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, ήσαν δύο γυναίκες, θυγατέρες της αυτής μητρός· **3** και εξεπορνεύθησαν εν Αιγύπτω· εξεπορνεύθησαν εν τη νεότητι αυτών· εκεί επισέθησαν τα στήθη αυτών και εκεί συνεθλίβησαν οι παρθενικοί αυτών μαστοί. **4** Τα δε ονόματα αυτών ήσαν, Οολά η πρεσβυτέρα και Οολιβά η αδελφή αυτής· και αύται έγειναν εμού και εγέννησαν υιούς και θυγατέρας. Ήσαν λοιπόν τα ονόματα αυτών Σαμάρεια η Οολά και Ιερουσαλήμ η Οολιβά. **5** Και η Οολά εξεπορνεύθη, ενώ ήτο εμού, και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής, τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, **6** ενδεδυμένους κυανά, ταξίαρχους και άρχοντας, πάντας ερασίμους νέους, ιππείς ιππεύοντας εφ' ίππων. **7** Και έπραξε τας πορνείας αυτής μετ' αυτών, ότινες πάντες ήσαν οι εκλεκτοί των Ασσυρίων, και μετά πάντων εκείνων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν· εν πάσι τοις ειδώλοις αυτών εμιάινετο. **8** Και δεν αφήκε την πορνείαν αυτής την εξ Αιγύπτου· διότι μετ' αυτής εκοιμώντο εν τη νεότητι αυτής και ούτοι επέζον τα παρθενικά αυτής στήθη και εξέχεον την πορνείαν αυτών επ' αυτήν. **9** Διά τούτο παρέδωκα αυτήν εις τας χείρας των εραστών αυτής, εις τας χείρας των Ασσυρίων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν. **10** Ούτοι ανεκάλυψαν την αισχύνην αυτής· έλαβον τους υιούς αυτής και τας θυγατέρας αυτής και αυτήν εν ρομφαία απέκτειναν, και έγεινε περιβόητος μεταξύ των γυναικών, και εξετέλεσαν κρίσιν επ' αυτήν. **11** Οτε δε η αδελφή αυτής Οολιβά είδε τούτο, διεφθάρη εν τη παραφροσύνη αυτής υπέρ εκείνην και εν ταις πορνείαις αυτής υπέρ τας πορνείας της αδελφής αυτής· **12** παρεφρόνησε διά τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, ταξίαρχους και άρχοντας ενδεδυμένους πολυτελώς, ιππείς ιππεύοντας εφ' ίππων, πάντας νέους ερασίμους. **13** Και είδον ότι εμίανθη μίαν οδόν έχουσιν αμφοτέροι. **14** Προσέθεσεν έτι εις τας εαυτής πορνείας· διότι ως είδεν άνδρας εξωγραφημένους επί του τοίχου, εικόνας Χαλδαίων, ότινες ήσαν εξωγραφημένοι με μίλτον, **15** περιεζωμένους ζώνας επί τας οσφύας

αυτών, φορούντας τιάρας βεβαμμένες επί τας κεφαλάς αυτών, πάντας έχοντας όψιν αρχόντων, ομοίους με τους Βαβυλωνίους της γης των Χαλδαιών, εν ή γεννηθήσαν. **16** και ως είδεν αυτούς με τους οφθαλμούς αυτής, παρεφρόνησε δι' αυτούς και εξαπέστειλε προς αυτούς πρέσβεις εις την Χαλδαιάν. **17** Και οι Βαβυλωνίοι ήλθον προς αυτήν εις την κοίτην του έρωτος και εμίαναν αυτήν με την πορνείαν αυτών και εμίανθη μετ' αυτών και η ψυχή αυτής απεξενώθη απ' αυτής. **18** Και απεκάλυψε τας πορνείας αυτής και εξεσκέπασε την αισχύνην αυτής τότε η ψυχή μου απεξενώθη απ' αυτής, καθώς η ψυχή μου είχαν αποξενωθή από της αδελφής αυτής. **19** Διότι επλήθυνε τας πορνείας αυτής, ανακαλούσα εις μνήμην τας ημέρας της νεότητος αυτής, ότε επορνεύετο εν γη Αιγύπτου. **20** Και παρεφρόνησε δι' τους εραστάς αυτής, των οποίων η σαρξ είναι σαρξ όνων και η ρεύσις αυτών ρεύσις ίππων. **21** Και ενεθυμήθης την ακολασίαν της νεότητός σου, ότε τα στήθη σου επέζοντο υπό των Αιγυπτίων, διά τους μαστούς της νεότητός σου. **22** Διά τούτο, Οολιβιά, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω γεγείρει τους εραστάς σου εναντίον σου, αφ' ών η ψυχή σου απεξενώθη, και θέλω φέρει αυτούς εναντίον σου πανταχόθεν. **23** τους Βαβυλωνίους και πάντας τους Χαλδαιούς, Φεκώδ και Σωέ και Κωέ, πάντας τους Ασσυρίους μετ' αυτών· οίτινες πάντες είναι εράσμιοι νέοι, ταξίαρχοι και ηγεμόνες, στρατάρχει και ονομαστοί, πάντες ιππεύοντες επ' ίππων. **24** Και θέλουσιν ελθεί εναντίον σου μετά αρμάτων, μετά αμαξών και τροχών και μετά πλήθους λαών, και θέλουσι θέσει κύκλω εναντίον σου θυρεούς και ασπίδας και περικεφαλαίας· και θέλω θέσει ενώπιον αυτών κρίσιν και θέλουσι σε κρίνει κατά τας κρίσεις αυτών. **25** Και θέλω στήσει τον ζήλον μου εναντίον σου και θέλουσι φερθή προς σε μετ' οργής· θέλουσιν εκκόψει την μύτην σου και τα ώτα σου· και το υπόλοιπόν σου θέλει πέσει εν μαχαίρα· ούτοι θέλουσι λάβει τους υιούς σου και τας θυγατέρας σου· το δε υπόλοιπόν σου θέλει καταφαγωθή υπό πυρός. **26** Θέλουσιν έτι σε εκδώσει τα ιματίά σου και αφαιρέσει τους στολισμούς της λαμπρότητός σου. **27** Και θέλω παύσει από σου την ακολασίαν σου και την πορνείαν σου την εκ γης Αιγύπτου· και δεν θέλεις σηκώσει τους οφθαλμούς σου προς αυτούς, και δεν θέλεις ενθυμηθή πλέον την Αίγυπτον. **28** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω σε παραδώσει εν την χείρα εκείνων τους οποίους μισείς, εις την χείρα εκείνων αφ' ών απεξενώθη η ψυχή σου. **29** Και θέλουσι φερθή προς σε με μίσος, και θέλουσι λάβει πάντας τους κόπους σου, και θέλουσι σε εγκαταλείψει γυμνήν και ασκέπαστον· και η αισχύνή της πορνείας σου θέλει αποκαλυφθή και η ακολασία σου και αι πορνείαί σου. **30** Ταύτα θέλω κάμει εις σε, επειδή επορνεύθης κατόπιν των εθνών, επειδή εμίανθης εν τοις ειδώλοις αυτών. **31** Εν τη οδώ της αδελφής σου περιεπάτησας· διά τούτο θέλω δώσει εις την χείρα σου το ποτήριον αυτής. **32** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Το ποτήριον της αδελφής σου θέλεις πίνει, το βαθύ και πλατύ· θέλεις είσθαι γέλως και παίγιον· το ποτήριον τούτο χωρεί πολύ. **33** Θέλεις εμπλησθή από μέθης και θλίψεως, με το ποτήριον της εκπλήξεως και του αφανισμού, με το ποτήριον της αδελφής σου

Σαμαρείας. **34** Και θέλεις πίνει αυτό και στραγγίσει, και θέλεις συντρίψει τα όστρακα αυτού, και θέλεις διασπαράξει τα στήθη σου· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **35** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή με ελησιμόνησας και με απέρριψας οπίσω των νώτων σου, βάστασον λοιπόν και συ την ακολασίαν σου και τας πορνείας σου. **36** Και είπε Κύριος προς εμέ· Υιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει την Οολά και την Οολιβιά; απάγγελον λοιπόν προς αυτάς τα βδελύγματα αυτών· **37** ότι εμοιχεύοντο, και είναι αίμα εν ταις χερσίν αυτών, και εμοιχεύοντο μετά των ειδώλων αυτών, και ότι διεβίβαζον χάριν αυτών τα τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν εις εμέ, διά του πυρός εις κατανάλωσιν. **38** Έπραξαν έτι τούτο εις εμέ· εμίαναν τα άγία μου εν τη αυτή ημέρα και εβερβήλωσαν τα σάββατά μου. **39** Διότι ότε έσφαξαν τα τέκνα αυτών εις τα ειδώλα αυτών, τότε εισήρχοντο την αυτήν ημέραν εις τα άγία μου, διά να βερβηλώσιν αυτά· και ιδού, ούτως έπραττον εν μέσω του οίκου μου. **40** Και προσέτι επέε ότι σεις επέμψατε προς άνδρας, διά να έλθωσι μακρόθεν, προς τους οποίους εστάλη πρέσβυς, και ιδού, ήλθον· διά τους οποίους ελούσθης, βάψας τους οφθαλμούς σου και εστολίσθης με στολισμούς. **41** Και εκάθησας επί κλίνης μεγαλοπρεπούς και έμπροσθεν αυτής ήτο τράπεζα ητοιμασμένη, επ' ης έθεσας το θυμίαμά μου και το έλαιόν μου. **42** Και ήσαν εν αυτή φωναί πλήθους αγαλλομένου· και μετά των ανδρών του όχλου εισήγοντο Ζαβαίοι εκ της ερήμου, φορούντες βραχιόλια επί τας χείρας αυτών και ωραίους στεφάνους επί τας κεφαλάς αυτών. **43** Τότε είπα προς την καταγνήσασαν εν μοιχείαις, Τώρα κάμνουσι πορνείας μετ' αυτής και αυτή μετ' εκείνων. **44** και ούτοι εισήρχοντο προς αυτήν, καθώς εισέρχονται προς γυναίκα πόρνην· ούτως εισήρχοντο προς την Οολά και προς την Οολιβιά, τας ακολάστους γυναίκας. **45** Διά τούτο άνδρες δίκαιοι, ούτοι θέλουσι κρίνει αυτάς, κατά την κρίσιν των μοιχαλίδων και κατά την κρίσιν των εκχεουσών αίμα· επειδή είναι μοιχαλίδες και αίμα είναι εν ταις χερσίν αυτών. **46** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω αναβιβάσει επ' αυτάς όχλον και θέλω παραδώσει αυτάς εις ταραχήν και διαρπαγήν. **47** Και ο όχλος θέλει λιθοβολήσει αυτάς με λίθους και κατακόψει αυτάς με τα ξίφη αυτών· θέλουσι φονεύσει τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών και τας οικίας αυτών θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **48** Ούτω θέλω παύσει την ακολασίαν από της γης, διά να μάθωσι πάσαι αι γυναίκες να μη πράττωσι κατά τας ακολασίας σας. **49** Και θέλουσιν ανταποδώσει τας ακολασίας υμών επ' υμάς, και θέλετε βαστάσει τας αμαρτίας των ειδώλων σας και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός.

24 Και εν τω εννάτω έτει, τω δεκάτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, γράψον εις σεαυτόν το όνομα της ημέρας, αυτής ταύτης της ημέρας· διότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας παρετάχθη κατά της Ιερουσαλήμ εν αυτή ταύτη τη ημέρα. **3** Και πρόφερε παραβολήν προς τον αποστάτην οίκον· και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Στήσον τον λέβητα; στήσον, και έτι χύσον ύδωρ εις αυτόν· **4** συνάγαγε εις αυτόν τα τμήματα

αυτού, παν τμήμα καλόν, τον μηρόν και τον ώμων γέμισον αυτόν από των εκλεκτών οστέων. **5** Λάβε εκ των εκλεκτών τον ποιμνίου και στίβασον έτι τα οστά κάτω αυτού· βράσον αυτά καλώς και ας εψηθώσι και αυτά τα οστά αυτού εν αυτώ. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων, εις τον λέβητα, του οποίου η σκωρία είναι εν αυτώ και του οποίου η σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτού. Έκβαλε κατά σειράν τα τμήματα αυτής· κλήρος ας μη πέση επ' αυτήν. **7** Διότι το αίμα αυτής είναι εν μέσσω αυτής· επί λειόπετραν εξέθεσεν αυτό· δεν έχυσεν αυτό επί την γην, ώστε να σκεπασθή με χώμα. **8** Διά να κάμω να αναβή θυμός εις εκτέλεισιν εκδικήσεως, θέλω εκθέσει το αίμα αυτής επί λειόπετραν, διά να μη σκεπασθή. **9** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων· και εγώ θέλω μεγαλύνει την πυράν. **10** Επισώρευσον τα ξύλα, άναψον του πυρ, κατανάλωσον τα κρέατα και διάλυσον αυτά, ας καώσι και τα οστά. **11** Τότε στήσων αυτόν κενόν επί τους άνθρακας αυτόν, διά να πυρωθή ο χαλκός αυτού και να καή και να λυώση εν αυτώ η ακαθαρσία αυτού, να καταναλωθή η σκωρία αυτού. **12** Ματαίως εδοκιμάσθη με κόπους, και η μεγάλη αυτής σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτής, η σκωρία αυτής εν τω πυρί. **13** Εν τη ακαθαρσία σου υπάρχει μιαιρότης· επειδή εγώ σε εκαθάρισα και δεν εκαθαρίσθης, δεν θέλεις πλέον καθαρισθή από της ακαθαρσίας σου, εωσού αναπαύσω τον θυμόν μου επί σε. **14** Εγώ ο Κύριος ελάλησα· θέλει γείνει και θέλω εκτελέσει αυτό· δεν θέλω στραφή πίσω και δεν θέλω φεισθή και δεν θέλω μεταμεληθή· κατά τας οδούς σου και κατά τας πράξεις σου θέλουσι σε κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **16** Υιέ ανθρώπου, ιδού, εγώ θέλω αφαιρέσει από σου διά μιας πληγής το επιθύμημα των οφθαλμών σου· και μη πενήθης και μη κλαύσης και ας μη ρεύσωσι τα δάκρυά σου· **17** κρατήθητι από στεναγμών, μη κάμης πένθος νεκρών, δέσων την τιάραν σου επί την κεφαλήν σου, και βάλε εις τούτο πόδας σου τα υποδήματά σου, και μη καλύψης τα χείλη σου, και άρτον ανδρών μη φάγης. **18** Και ελάλησα προς τον λαόν το πρωί, και το εσπέρας απέθανεν η γυνή μου· και έκαμον το πρωί ως προσετάχτην. **19** Και είπεν ο λαός προς εμέ, Δεν θέλεις απαγγείλει προς υμάς τι δηλούσιν εις υμάς ταύτα, τα οποία κάμνεις; **20** Και απεκρίθην προς αυτούς, λόγος Κυρίου έγεινε προς εμέ λέγων, **21** Ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω βεβηλώσει τα άγια μου, το καύχημα της δυνάμεώς σας, τα επιθυμήματα των οφθαλμών σας και τα περιπόθητα των ψυχών σας· και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, όσους αφήκατε, εν ρομφαία θέλουσι πέσει. **22** Και θέλετε κάμει καθώς εγώ έκαμον· δεν θέλετε καλύψει τα χείλη σας και άρτον ανδρών δεν θέλετε φάγει. **23** Και αι τιάραι σας θέλουσι είσθαι επί των κεφαλών σας και τα υποδήματά σας εις τους πόδας σας· δεν θέλετε πενήθσει ουδέ κλαύσει· αλλά θέλετε λυώσι διά τας ανομίας σας και θέλετε στεναξεί ο εις προς τον άλλον. **24** Και ο Ιεζεκιήλ θέλει είσθαι σημείον εις εσάς κατά πάντα όσα έκαμε θέλετε κάμει· όταν τούτο έλθη, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **25** Περί δε σου, υιέ ανθρώπου, εν

εκείνη τη ημέρα, όταν αφαιρέσω απ' αυτών την ισχύν αυτών, την χαράν της δόξης αυτών, τα επιθυμήματα των οφθαλμών αυτών και το θάρρος των ψυχών αυτών, τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, **26** εν τη ημέρα εκείνη ο διασωθείς δεν θέλει ελθει προς σε, διά να αναγγείλη ταύτα εις τα ώτα σου; **27** Εν εκείνη τη ημέρα το στόμα σου θέλει ανοιχθή προς τον διασωθέντα και θέλεις λαλήσει και δεν θέλεις είσθαι πλέον άλαλος και θέλεις είσθαι εις αυτούς σημείον· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

25 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου επί τους υιούς Αμμών και προφήτευσον κατ' αυτών· **3** και ειπέ προς τους υιούς Αμμών, Ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επιλέγεις εις τα άγια μου, Εύγε, διότι εβεβηλώθησαν, και εις την γην του Ισραήλ, διότι φρανίσθη, και εις τον οίκον Ιούδα, διότι υπήγαν εις αιχμαλωσίαν, **4** διά τούτο, ιδού, θέλω σε παραδώσει προς κληρονομίαν εις τους υιούς της ανατολής, και θέλουσι θέσει τας επαύλους αυτών εν σοι και θέλουσι κάμει τας κατασκοηνώσεις αυτών εν σοί· ούτοι θέλουσι φάγει τους καρπούς σου και ούτοι θέλουσι πείη το γάλα σου. **5** Και θέλω καταστήσει την Ραββα σταύλον καμήλων και την γην των υιών Αμμών μάνδραν προβάτων· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επεκρότησας χείρας και εκτύπησας με τον πόδα και εν όλη τη περιφρονήσει της καρδιάς σου εκάρης κατά της γης Ισραήλ, **7** διά τούτο, ιδού, θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε παραδώσει εις διαρπαγήν των εθνών και θέλω σε εκκόψει από των λαών και σε εξαφανίσει από των τόπων· θέλω σε εξολοθρεύσει και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Μωάβ και ο Σηερί λέγουσιν, Ιδού, ο οίκος Ιούδα είναι ως πάντα τα έθνη· **9** διά τούτο, ιδού, θέλω ανοίξει την πλευράν του Μωάβ από των πόλεων, από των πόλεων αυτού, από των άκρων αυτού, την δόξαν της γης, την Βαιθ-ισμιάθ, Βάαλ-μεών και Κιριαθαΐμ, **10** εις τους υιούς της ανατολής, κατά των υιών Αμμών, και θέλω παραδώσει αυτήν εις κληρονομίαν, διά να μη μνημονεύωται οι υιοί Αμμών μεταξύ των εθνών. **11** Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί τον Μωάβ· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **12** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Εδώμ έπραξεν εκδικητικώς εις τον οίκον Ιούδα και έβρισε βαρέως και εξεδίκηθη εναντίον αυτών, **13** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· θέλω λοιπόν εκτείνει την χείρα μου επί τον Εδώμ, και θέλω εκκόψει απ' αυτού άνθρωπον και κτήνος και θέλω εξαφανίσει αυτόν από Θαιμιάμ, και θέλουσι πέσει εν ρομφαία έως Δαιδάν. **14** Και θέλω ενεργήσι την εκδίκησίν μου επί τον Εδώμ διά χειρός του λαού μου Ισραήλ· και θέλουσι κάμει εις τον Εδώμ κατά τον θυμόν μου και κατά την οργήν μου· και θέλουσι γνωρίσει την εκδίκησίν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή οι Φιλιστιαίοι εφέρθησαν εκδικητικώς και έκαμον εκδικήσιν περιφρονούντες εκ ψυχής, ώστε να φέρωσιν όλεθρον διά παλαιόν μίσος, **16** διά τούτο

ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους Φιλισταίους και θέλω εκκόψει τους Χερεθαίους και εξαφανίσει το υπόλοιπον των λιμένων της θαλάσσης· **17** και θέλω κάμει επ' αυτούς μεγάλην εκδίκησιν εν ελεγμοίς θυμού· και θέλουνσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω την εκδίκησίν μου επ' αυτούς.

26 Και εν τω ενδεκάτω έτει, τη πρώτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, επειδή η Τύρος είπε κατά της Ιερουσαλήμ, Εύγε, συνετρίβη η πύλη των λαών· εστράφη προς εμέ θέλω γεμισθή, διότι ηρημώθη· **3** διά τούτου ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Τύρος, και θέλω επεγείρει εναντίον σου έθνη πολλά, ως επεγείρει η θάλασσα τα κύματα αυτής. **4** Και θέλουνσι καταστρέψει τα τείχη της Τύρου και κατεδαφίσει τους πύργους αυτής και θέλω ζύσει το χώμα αυτής απ' αυτής και καταστήσει αυτήν ως λειόπετραν. **5** Θέλει είσθαι διά να εξαπλώνωσι δίκτυα εν μέσω της θαλάσσης· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός· και θέλει κατασταθή διαρπαγή των εθνών. **6** Και αι κώμαι αυτής, αι εν τη πεδιάδι, θέλουνσι εξολοθρευθή εν μαχαίρα· και θέλουνσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, θέλω φέρεi κατά της Τύρου τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας, βασιλέα βασιλέων, από βορρά, μεθ' ίππων και μετά αρμάτων και μεθ' ιππέων και συνάξεως και λαού πολλού. **8** Ουτός θέλει εξολοθρεύσει εν μαχαίρα τας κώμας σου εν τη πεδιάδι· και θέλει εγείρει προμαχώνας εναντίον σου και θέλει κάμει προχωμάτα εναντίον σου και υψώσει κατά σου ασπίδας. **9** Και θέλει στήσει τας πολεμικάς μηχανάς αυτού επί τα τείχη σου και με τους πελέκεις αυτού θέλει καταβάλει τους πύργους σου. **10** Από του πλήθους των ίππων αυτού ο κονιορτός αυτών θέλει σε σκεπάσει· τα τείχη σου θέλουνσι σεισθή από του ήχου των ιππέων και των τροχών και των αμαζών, όταν εισέρχωνται εις τας πύλας σου, καθώς εισέρχονται εις πόλιν εκπορθουμένην. **11** Με τας οπλάς των ίππων αυτού θέλει καταπατήσει πάσας τας οδούς σου· τον λαόν σου θέλει θανατώσει εν μαχαίρα, και οι ισχυροί σου φρουροί θέλουνσι καταβληθή εις την γην. **12** Και θέλουνσι διαρπάσει τα πλούτη σου και λαφυραγωγήσει τα εμπορεύματά σου· και θέλουνσι καταβάλει τα τείχη σου και κρημνίσει τους οίκους σου τους ώραίους και θέλουνσι ρίψει εις το μέσον των υδάτων τους λίθους σου και τα ζύλα σου και το χώμα σου. **13** Και θέλω παύσει τον θόρυβον των ασμάτων σου, και η φωνή των κιθαρών σου δεν θέλει ακουσθή πλέον. **14** και θέλω σε καταστήσει ως λειόπετραν· θέλεις είσθαι διά να εξαπλώνωσι δίκτυα· δεν θέλεις πλέον οικοδομηθή· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Τύρον· δεν θέλουνσι σεισθή αι νήσοι εις τον ήχον της πτώσεώς σου, όταν οι τραυματία σου στεναζώσων, όταν η σφαγή γίνηται εν μέσω σου; **16** Τότε πάντες οι ηγεμόνες της θαλάσσης θέλουνσι καταβή από των θρόνων αυτών, και θέλουνσι εκβάλει τας χλαμύδας αυτών και εκδυθή τα κεντητά ιμάτια αυτών· θέλουνσι ενδυθή τρόμον· κατά

της θέλουνσι καθήσει και τρέμει κατά πάσαν στιγμήν και εκπλήττεσθαι διά σε. **17** Και αναλαβόντες θρήνον διά σε θέλουνσι λέγει προς σε, Πως κατεστράφη, η κατοικουμένη υπό θαλασσοπόρων, η περίφημος πόλις, ήτις ήσο ισχυρά εν θαλάσση, συ και οι κάτοικοί σου, οίτινες διέδιδον τον τρόμον αυτών εις πάντας τους ενοικούντας εν αυτή. **18** Τώρα αι νήσοι θέλουνσι τρέμει εν τη ημέρα της πτώσεώς σου, ναι, αι νήσοι αι εν τη θαλάσση θέλουνσι ταραχθή εν τη αφανεία σου. **19** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Όταν σε καταστήσω πόλιν ηρημωμένην ως τας πόλεις τας μη κατοικουμένας, όταν επιφέρω επί σε την άβυσσον και σε σκεπάσωσιν ύδατα πολλά, **20** όταν σε καταβιάσω μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, προς λαόν αιώνιον, και σε θέσω εις τα κατώτατα της γης, εις τόπους ερήμων απ' αιώνος, μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, διά να μη κατοικηθή, και όταν αποκαταστήσω δόξαν εν τη γη των ζώντων, **21** θέλω σε καταστήσει τρόμον και δεν θέλεις υπάρχει· και θέλεις ζητηθή και δεν θέλεις ευρεθή πλέον εις τον αιώνα, λέγει Κύριος ο Θεός.

27 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Και συ, υιέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον διά την Τύρον, **3** και ειπέ προς την Τύρον την κειμένην εν τη εισόδω της θαλάσσης, την εμπορευομένην μετά των λαών εν πολλαίς νήσοις, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Τύρος, συ είπας, Εγώ είμαι πλήρης εις το κάλλος. **4** Τα όριά σου είναι εν τη καρδία των θαλασσών, οι οικοδόμοι σου έκαμον πλήρης το κάλλος σου. **5** Έκτισαν πάντα τα πλευρά των πλοίων σου εξ ελάτων από Σενείρ· έλαβον κέδρους εκ του Λιβάνου διά να κάμωσι κατάρτια εις σε. **6** Εκ των δρυών της Βασάν έκαμον τα κωπία σου· έκαμον τα καθίσματά σου εξ ελέφαντος, εν πύξω από των νήσων των Κητιαίων. **7** Λεπτόν λιάν εξ Αιγύπτου κεντητών εξήχησους εις σεαυτήν διά πανία· κωνούσι και πορφυρούν εκ των νήσων Ελεισά ήτο το επισκήνωμά σου. **8** Οι κάτοικοι της Σιδώνος και Αρβάδ ήσαν οι κωπηλάται σου· οι σοφοί σου, Τύρος, οι όντες εν σοι, αυτοί ήσαν οι κυβερνήται των πλοίων σου. **9** Οι πρεσβύτεροι της Γεβάλ και οι σοφοί αυτής ήσαν εν σοι· οι επισκευασταί των χαλασμάτων σου· πάντα τα πλοία της θαλάσσης και οι ναύται αυτών ήσαν εν σοι, διά να εμπορεύωνται το εμπόριόν σου. **10** Πέρσαι και Λύδιοι και Λίβυες ήσαν εν τοις στρατεύμασί σου· οι άνδρες σου οι πολεμισταί· ασπίδας και περικεφαλαίας εκρέμων εις σέ· ουτοι επεδείκνυον την μεγαλοπρέπειάν σου. **11** Οι άνδρες της Αρβάδ μετά τον στρατεύματός σου ήσαν κύκλω επί τα τείχη σου, και οι Γαμμαδίται επί τους πύργους σου· εκρέμων τας ασπίδας αυτών επί τα τείχη σου κύκλω· ουτοι συνεπλήρουν το κάλλος σου. **12** Η Θαρσείς εμπορεύετο μετά σου εις πλήθος παντός πλούτου· με άργυρον, σίδηρον, κασίτερον και μόλυβδον εμπορεύοντο εν ταις αγοραίς σου. **13** Ιαυάν, Θουβάλ και Μεσέχ ήσαν έμποροι σου· εν τη αγορά σου εμπορεύοντο ψυχάς ανθρώπων και σκευή χάλκινα. **14** Από δε του οίκου Θωγαρμά εμπορεύοντο εν ταις αγοραίς σου ίππους και ιππέας και ημιόνους. **15** Οι άνδρες της Δαιδάν ήσαν έμποροι σου· πολλών νήσων το εμπόριον ήτο εν τη χειρί σου· έφερον εις σε οδόντας

ελεφάντων και έβενον εις ανταλλαγίν. **16** Η Συρία εμπορεύετο μετά σου διά το πλήθος των εργασιών σου· έδιδεν εις τας αγοράς σου σμάραγδον, πορφύραν και κεντητά και βύσσον και κοράλλιον και αγάτην. **17** Ο Ιούδας και η γη Ισραήλ ήσαν έμποροι σου· έδιδον εις την αγοράν σου σίτον του Μιννίθ και στακτήν και μέλι και έλαιον και βάλαμον. **18** Η Διαμασκόσ εμπορεύετο μετά σου εις το πλήθος των εργασιών σου, εις το πλήθος παντός πλούτου εις οίνον της Χελβών και εις λευκά όρια. **19** Και Δαν και Ιαυά και Μωσέλ έδιδον εις τας αγοράς σου σίδηρον ειργασμένον, κασίαν και κάλαμον αρωματικόν· ταύτα ήσαν μεταξύ των πραγματειών σου. **20** Η Δαιδάν εμπορεύετο μετά σου εις πολύτιμα υφάσματα διά αμάξας. **21** Η Αραβία και πάντες οι άρχοντες Κηδάρ ήσαν έμποροι σου, εμπορευόμενοι μετά σου εις αρνία και κριούς και τράγους. **22** Οι έμποροι της Σαβά και Ρααμά ήσαν έμποροι σου, δίδοντες εις τας αγοράς σου παν εξαίρετον άρωμα και πάντα λίθον τίμιον και χρυσίον. **23** Χαρράν και Χαναά και Εδέν, οι έμποροι της Σαβά, ο Ασοούρ και ο Χιλμάδ, εμπορευόντο μετά σου. **24** Ούτοι ήσαν έμποροι σου εις παν είδος, εις κυανά ενδυμάτα και κεντητά και εις κιβώτια πλουσιών στολισμάτων, δεδεμένα με σχοινία και κατεσκευασμένα εκ κέδρου, μεταξύ των άλλων σου πραγματειών. **25** Τα πλοία της Θαρσείς υπερείχον εις το εμπόριόν σου, και ήσο πλήρης, και εστάθης ενδοξοτάτη εν τη καρδιά των θαλασσών. **26** Οι κωπηλάται σου σε έφερον εις ύδατα πολλά· αλλ' ο άνεμος ο ανατολικός σε συνέτριπεν εν τη καρδιά των θαλασσών. **27** Τα πλούτη σου και αι αγοραί σου, το εμπόριόν σου, οι ναύται σου και οι κυβερνηταί σου, οι επισκευασταί των πλοίων σου και οι εμπορευόμενοι το εμπόριόν σου, και πάντες οι άνδρες σου οι πολεμισταί οι εν σοι και παν το άθροισμά σου το εν μέσω σου, θέλουσι πέσει εν τη καρδιά των θαλασσών, την ημέραν της πτώσεώς σου. **28** Τα προάστεια θέλουσι σεισθή εις τον ήχον της κραυγής των κυβερνητών σου. **29** Και πάντες οι κωπηλάται, οι ναύται, πάντες οι κυβερνηταί της θαλάσσης, θέλουσι καταβή εκ των πλοίων αυτών, θέλουσι σταθή επί της γης, **30** και θέλουσι κραυγάσει με την φωνήν αυτών επί σε, και θέλουσι βοήσει πικρά και ρίψει χώμα επί τας κεφαλάς αυτών και κατακυλισθή εν τη σποδώ. **31** Και θέλουσι φαλακρωθή ολοκλήρως διά σε και περιζωσθή σάκκον και κλαύσει διά σε με πικρίαν ψυχής, οδυρόμενοι πικρώς. **32** Και εν τω οδυρμώ αυτών θέλουσιν αναλάβει θρήνον διά σε και θέλουσι θρηνωδήσει, λέγοντες περί σου, Τις ως η Τύρος, ως η καταστραφεύσα εν μέσω της θαλάσσης; **33** Ότε αι πραγματεΐαί σου εξήρχοντο εκ των θαλασσών, εχόρταινες πολλούς λαούς· με το πλήθος του πλούτου σου και του εμπορίου σου επλούτιζες τους βασιλείς της γης. **34** Τώρα συνετριβής εν ταις θαλάσσαις, εν τω βάθει των υδάτων· το εμπόριόν σου και παν το άθροισμά σου έπεσον εν μέσω σου. **35** Πάντες οι κάτοικοι των νήσων θέλουσιν εκπλαγή διά σε και οι βασιλείς αυτών θέλουσι κατατρομάξει, θέλουσιν χωριάσει τα πρόσωπα. **36** Οι έμποροι μεταξύ των εθνών θέλουσι συρίζει επί σέ· φρίκη θέλεις είσθαι και δεν θέλεις υπάρξει έως αιώνος.

28 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, ειπέ προς τον ηγεμόνα της Τύρου, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή υψώθη η καρδιά σου και είπας, Εγώ είμαι θεός, επί της καθέδρας του Θεου κάθημαι, εν τη καρδιά των θαλασσών· ενώ είσαι άνθρωπος αλλ' ουχί Θεός και έκαμες την καρδιαν σου ως καρδιαν Θεού· **3** Ιδού, συ είσαι σοφώτερος του Δανιήλ· ουδέν μυστήριον είναι κεκρυμμένον από σου· **4** διά της σοφίας σου και διά της συνέσεώς σου έκαμες εις σεαυτών δύναναι και απέκτησας εν τοις θησαυροίς σου χρυσίον και αργύριον· **5** διά της μεγάλης σοφίας σου ηρέησας τα πλούτη σου διά του εμπορίου, και η καρδιά σου υψώθη διά την δύνανίν σου· **6** διά τούτου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή έκαμες την καρδιαν σου ως καρδιαν Θεου, **7** ιδού, διά τούτο θέλω φέρει εναντίον σου ζένην, τους τρομερωτέρους των εθνών· και θέλουσιν εκσπάσει τα ξίφη αυτών κατά του κάλλους της σοφίας σου και θέλουσι μολύνει την λαμπρότητα σου. **8** Θέλουσι σε καταβιβάσει εις τον λάκκον, και θέλεις τελευτήσει με τον θάνατον των περνευμένων εν τη καρδιά των θαλασσών. **9** Θέλεις λέγει έτι ενώπιον του φονεύοντός σε, Εγώ είμαι θεός, άνθρωπος ων και ουχί θεός, εν ταις χερσί του φονεύοντός σε; **10** Θάνατον απεριτμήτων θέλεις θανατωθή διά χειρός των ζένων· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **12** Υιέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον βασιλέα της Τύρου και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Συ επεσφράγισας τα πάντα, είσαι πλήρης σοφίας και τέλειος εις κάλλος. **13** Εστάθης εν Εδέμ τω παραδείσω του Θεού· ήσο περισκεπασμένος υπό παντός λίθου τιμίου, υπό σαρδίου, τοπαζίου, και αδάμαντος, βηρυλλίου, όνυχου, και ίάπευος, σαπφείρου, σμαράγδου και άνθρακος και χρυσίου· η υπηρεσία σου τυμπάνων σου και των αυλών σου ήτο ητοιμασμένη διά σε την ημέραν καθ' ην εκτίσθης. **14** Ησο χερούβ κειρισμένον, διά να επισκιάζης και εγώ σε έστησα· ήσο εν τω όρει τω αγίω του Θεού· περιεπάτει εν μέσω λίθων πυρίνων. **15** Ησο τέλειος εν ταις οδοίς σου αφ' ης ημέρας εκτίσθης, εωσού ευρέθη αδικία εν σοι. **16** Εκ του πλήθους του εμπορίου σου ενέπλησαν το μέσον σου από ανομίας και ήμαρτες διά τούτο θέλω σε απορρίψει ως βέβηλον από του όρους του Θεού, και θέλω σε καταστρέψει εν μέσω των πυρίνων λίθων, χερούβ επισκιάζον. **17** Η καρδιά σου υψώθη διά το κάλλος σου· έφθειρας την σοφίαν σου διά την λαμπρότητα σου· θέλω σε ρίψει κατά γής· θέλω σε εκθέσει ενώπιον των βασιλέων, διά να βλέπωσιν εις σε. **18** Εβεβήλωσας τα ιερά σου διά το πλήθος των μαρτύρων σου, διά τας αδικίας του εμπορίου σου· διά τούτο θέλω εκβάλει πυρ εκ μέσου σου, το οποίον θέλει σε καταφάγει και θέλω σε καταστήσει σποδόν επί της γης, ενώπιον πάντων των βλέπόντων σε. **19** Πάντες οι γνωρίζοντές σε μεταξύ των λαών θέλουσιν εκπλαγή διά σέ· φρίκη θέλεις είσθαι και δεν θέλεις υπάρξει έως αιώνος. **20** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **21** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου επί την Σιδώνα, και προφήτευσον κατ' αυτής **22** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Σιδών· και θέλω δοξασθή εν μέσω σου· και

θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω κρίσεις εις αυτήν και αγιασθώ εν αυτή. **23** Διότι θέλω εξαποστείλει εις αυτήν θαναतिकόν και αίμα εν ταις οδοίς αυτής και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω αυτής διά μαχαίρας ελθούσης επ' αυτήν κυκλόθεν και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **24** Και δεν θέλει είσθαι πλέον εν τω οίκω Ισραήλ σκόλοψ πικρίας και άκανθα δούνης εκ πάντων των περίξ αυτών των καταφρονούντων αυτούς και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **25** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Όταν συνάξω τον οίκον Ισραήλ εκ των λαών, μεταξύ των οποίων είναι διεσκορπισμένοι, και αγιασθώ εν αυτοίς ενώπιον των εθνών, τότε θέλουσι κατοικήσει εν τη γη αυτών, την οποίαν έδωκα εις τον δούλον μου έναν Ιακώβ. **26** Και θέλουσι κατοικήσει εν αυτή εν ασφαλεία και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και φυτεύσει αμπελώνας· ναι, θέλουσι κατοικήσει εν ασφαλεία, όταν εκτελέσω κρίσεις επί πάντας τους καταφρονήσαντας αυτούς κυκλόθεν αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών.

29 Εν τω δεκάτω έτει τω δεκάτω μηνί, τη δωδεκάτη του μηνός, έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον τον πρόσωπόν σου επί Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου και προφήτευσον κατ' αυτού και κατ' όλης της Αιγύπτου· **3** Άλλάσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Φαραώ βασιλεύ Αιγύπτου, μεγάλε δράκων, κοιτόμενε εν μέσω των ποταμών αυτού· όστις είπας, Ο ποταμός μου είναι εμού και εγώ έκαμον αυτον δι' εμαυτον. **4** Και θέλω βάλεϊ άγκιστρα εις τας σιαγόνας σου, και θέλω προσκολλησει τους ιχθύας του ποταμού σου εις τα λέπυ σου, και θέλω σε ανασύρει εκ μέσου των ποταμών σου· και πάντες οι ιχθύες των ποταμών σου θέλουσι προσκολληθή εις τα λέπυ σου. **5** Και θέλω σε εκρίψει εν τη ερήμω, σε και πάντας τους ιχθύας των ποταμών σου· θέλεις πέσει επί πρόσωπον της πεδιάδος· δεν θέλεις συναχθή ουδέ περισταλήθ' εις τα θηρία της γης και εις τα πετεινά του ουρανού σε παρέδωκα εις βρώσιν· **6** και πάντες οι κατοικοῦντες την Αίγυπτον θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι εστάθησαν ράβδος καλαμίνη εις τον οίκον Ισραήλ. **7** Ότε σε έπιασαν με την χείρα, συνετρίβης και ετρύπησας όλον τον ώμον αυτών· και ότε εστηρίχθησαν επί σε, συνεθλάσθης και συνέκαμψας πάσας τας οσφύς αυτών. **8** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, θέλω φέρει ρομφαίαν επί σε και θέλω εκκόψει από σου άνθρωπον και κτήνος. **9** Και η γη της Αιγύπτου θέλει είσθαι θάμβος και ερημία· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι είπεν, Ο ποταμός είναι εμού και εγώ έκαμον αυτον. **10** Διά τούτο Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου και εναντίον των ποταμών σου· και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου όλως έρημον και θάμβος, από Μιγδώλ μέχρι Συήνης και μέχρι των ορίων της Αιθιοπίας. **11** Πούς ανθρώπου δεν θέλει διέλθει δι' αυτής ουδέ πους κτήνους θέλει διέλθει δι' αυτής ουδέ θέλει κατοικήθ' τεσσαράκοντα έτη. **12** Και θέλω κάμει την γην της Αιγύπτου θάμβος, εν μέσω των ηρημωμένων τόπων, και αι πόλεις αυτής εν μέσω των πόλεων των ηρημωμένων θέλουσιν είσθαι θάμβος

τεσσαράκοντα έτη· και θέλω διασπείρει τους Αιγυπίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους. **13** Πλην ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω τέλει των τεσσαράκοντα ετών θέλω συνάξει τους Αιγυπίους εκ των λαών, εις τους οποίους ήσαν διεσκορπισμένοι· **14** και θέλω επαναγάγει τους αιχμαλώτους της Αιγύπτου και επιστρέψει αυτούς εις την γην Παθρών, εις την γην της καταγωγής αυτών· και θέλουσιν είσθαι εκεί βασιλείον ποταπών. **15** Θέλει είσθαι το ποταπώτερον των βασιλείων· και δεν θέλει υψωθῆ πλέον επί τα έθνη· διότι θέλω ελαττώσει αυτούς, διά να μη δεσπόζωσιν επί τα έθνη. **16** Και δεν θέλει είσθαι πλέον το θάρρος του οίκου Ισραήλ, αναμνησκον την ανομίαν αυτών, αποβλεπόντων οπίσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **17** Και εν τω εικοστώ εβδόμω έτει, τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ ανθρώπου, Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εδούλευσε το στρατεύμα αυτού δουλείαν μεγάλην κατά της Τύρου· πάσα κεφαλή εφρακρώθη και πας ώμος εξεδάρθη· μισθόν όμως διά την Τύρον δεν έλαβον ούτε αυτός ούτε το στρατεύμα αυτού· διά την δουλείαν, την οποίαν εδούλευσε κατ' αυτής· **19** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ δίδω την γην της Αιγύπτου εις τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας· και θέλει σηκώσει το πλήθος αυτής και θέλει ληλατήσει την ληλασίαν αυτής και λαφυραγωγήσει τα λάφυρα αυτής· και τούτο θέλει είσθαι ο μισθός εις το στρατεύμα αυτού. **20** Έδωκα εις αυτον την γην της Αιγύπτου· διά τον κόπον αυτού, με τον οποίον εδούλευσε κατ' αυτής, επειδή ηγωνίσθησαν δι' εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Εν εκείνη τη ημέρα θέλω κάμει να βλαστήση το κέρασ του οίκου Ισραήλ, και θέλω σε κάμει να ανοίξης στόμα εν μέσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

30 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ολολύζετε, Ουαί, διά την ημέραν. **3** Διότι πλησίον είναι η ημέρα, ναι, η ημέρα του Κυρίου είναι πλησίον, ημέρα νεφώδης· ο καιρός των εθνών θέλει είσθαι. **4** Και η μάχηρα θέλει ελθει, επί την Αίγυπτον και μέγας τρόμος θέλει είσθαι εν τη Αιθιοπία, όταν οι τετραυματισμένοι πέσωσιν εν Αιγύπτω, και θέλουσι λάβει το πλήθος αυτής και θέλουσι καταστρέψει τα θεμέλια αυτής. **5** Αιθίοπες και Λίβυες και Λύδιοι και πάντες οι σύμμικτοι λαοί, και ο Χούβ και οι υιοί της συμμαχου γης, θέλουσι πέσει μετ' αυτών εν μαχαίρα. **6** Ούτω λέγει Κύριος· θέλουσι πέσει και οι υποστηρίζοντες την Αίγυπτον, και η υπερηφάνια της δυνάμεως αυτής θέλει καταβληθῆ από Μιγδώλ μέχρι Συήνης· θέλουσι πέσει εν αυτή διά μαχαίρας, λέγει Κύριος ο Θεός. **7** Και θέλουσιν απολεισθῆ εν μέσω των ηρημισμένων τόπων, και αι πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι εν μέσω των ηρημωμένων πόλεων. **8** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν βάλω πυρ εις την Αίγυπτον και συντριφθώσι πάντες οι βοηθόντες αυτήν. **9** Εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν εξέλθει απ' εμού μηνυταί εν πλοίοις, διά να εκπληξώσι τους αμερίμνους Αιθιοπας και τρόμος μέγας θέλει επέλθει επ' αυτούς, καθώς εν τη ημέρα της

Αιγύπτου· διότι, ιδού, έρχεται. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω απολέσει το πλήθος της Αιγύπτου διά χειρός του Ναβουχοδοноσόρ βασιλέως της Βαβυλώνας. **11** Αυτός και ο λαός αυτού μετ' αυτού, οι τρομερότεροι των εθνών, θέλουσι φερθή διά να αφανίσωσι την γήν· και θέλουσιν εκπάσει τας ρομφαίας αυτών κατά της Αιγύπτου και γεμίσει την γην από τετραυματισμένων. **12** Και θέλω ξηράνει τους ποταμούς και παραδώσει την γην εις χείρας ακούσ, και θέλω αφανίσει την γην και το πλήρωμα αυτής διά χειρός των ξένων· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω καταστρέψει τα ξόανα και εξαλείψει τα είδωλα από Νωφ, και δεν θέλει υπάρχει πλέον άρχων εκ της γης της Αιγύπτου, και θέλω εμβάλει φόβον εις την γην της Αιγύπτου. **14** Και θέλω αφανίσει την Παθρώς και βάλει πυρ εις την Τάνιν και εκτελέσει κρίσεις εν Νω. **15** Και θέλω εκχέει τον θυμόν μου επί Σιν την ισχύν της Αιγύπτου, και θέλω εκκόψει το πλήθος της Νω. **16** Και θέλω βάλει πυρ εις την Αίγυπτον· η Σιν έθλει λάβει μέγαν τρόμον και η Νω θέλει διασπαράχθι και η Νωφ θέλει είσθαι καθ' ημέραν εν αγωνία. **17** Οι νεανίσκοι της Αβήν και της Πι-βεσέθ θέλουσι πέσει εν μαχαίρα, και αύται θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **18** Και εν Τάφνης η ημέρα θέλει συσκοτάσει, όταν συντρίψω εκεί τα σκήπτρα της Αιγύπτου· και η έπαρσις της δυνάμεως αυτής θέλει πάυσει εν αυτή ταύτην δε, νέφος θέλει σκεπάσει αυτήν, και αι θυγατέρες αυτής θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **19** Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί την Αίγυπτον· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **20** Και εν τω ενδεκάτω έτει, τω πρώτω μηνί, τη έβδομη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **21** Υιέ ανθρωπου, συνέθλασα τον βραχίονα του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου· και ιδού, δεν θέλει επιδεθή προς θεραπείαν, ώστε να περιτυλιξώσιν αυτόν με επιδέσματα διά να δοθή εις αυτόν δύναμις να κρατή μάχαιραν. **22** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και θέλω συνθλάσει τους βραχίονας αυτού, τον δυνατόν και τον συντεθλασμένον· και θέλω κάμει την μάχαιραν να εκπέση από της χειρός αυτού. **23** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους. **24** Και θέλω ενισχύσει τους βραχίονας του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλω δώσει την ρομφαίαν μου εις την χείρα αυτού, τους δε βραχίονας του Φαραώ θέλω συνθλάσει και θέλει στενάζει έμπροσθεν αυτού με στεναγμούς τετραυματισμένου. **25** Τους βραχίονας όμως του βασιλέως της Βαβυλώνας θέλω ενισχύσει, οι δε βραχίονες του Φαραώ θέλουσι πέσει· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δώσω την ρομφαίαν μου εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει εκτείνει αυτήν επί την γην της Αιγύπτου. **26** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

31 Και εν τω ενδεκάτω έτει, τω τρίτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρωπου, ειπέ προς τον Φαραώ βασιλέα της

Αιγύπτου και προς το πλήθος αυτού· Με ποίον ώμοιώθης εν τη μεγαλειότητι σου; **3** Ιδού, ο Ασύριος ήτο κέδρος εν τω Λιβάνω με κλάδους ώραιούς, και πυκνός την σκιάν και υψηλός το μέγεθος, και η κορυφή αυτού ήτο εν μέσω κλάδων πυκνών. **4** Τα ύδατα ήύξησαν αυτόν, η άβυσσος ύψωσεν αυτόν με τους ποταμούς αυτής τους ρέοντας κύκλω των φυτών αυτού, και εξέπεμπε τους ρύακας αυτής εις πάντα τα δένδρα του αγρού. **5** Όθεν το ύψος εαυτού ανέβη υπεράντων πάντων των δένδρων του αγρού και οι κλώνοι αυτού επλήθυναν και οι κλάδοι αυτού εξετάθηκαν διά το πλήθος των υδάτων, ενώ εβλάστανε. **6** Πάντα τα πετεινά του ουρανού εφώλευον εν τοις κλώνοις αυτού, και πάντα τα ζώα του αγρού εγέννων υπό τους κλάδους αυτού· έπόη την σκιάν αυτού κατώκους πάντα τα μεγάλα ένθη. **7** Ότο Λοιπόν ώραιός κατά το μέγεθος αυτού και κατά την έκτασιν των κλάδων αυτού, διότι αι ρίζαι αυτού ήσαν πλησίον υδάτων πολλών. **8** Αι κέδροι εν τω παραδείσω του Θεού δεν ήδύναντο να κρύψωσιν αυτόν· αι έλατοι δεν εξισούnton με τους κλώνους αυτού, και αι κάσταναι δεν εξισούnton με τους κλάδους αυτού· ουδέν δένδρον εν τω παραδείσω του Θεού ώμοίαζεν αυτόν κατά την ώραιότητα αυτού. **9** Έκαμον αυτόν ώραιόν κατά το πλήθος των κλάδων αυτού, ώστε πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εν τω παραδείσω του Θεού, εζήληουν αυτόν. **10** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ύψωσας σεαυτόν υψηλά, και επειδή εσηκώσας την κορυφήν αυτού μεταξύ των πυκνών κλώνων και η καρδιά αυτού επήρηθη εις το ύψος αυτού, **11** διά τούτο παρέδωκα αυτόν εις την χείρα του δυνάστου των εθνών, όστις θέλει φερθή αξίως προς αυτόν· απέβαλον αυτόν διά την ασέβειαν αυτού. **12** Και έξνοι, οι τρομερότεροι των εθνών, έκοψαν αυτόν και εγκατέλιπον αυτόν· οι κλάδοι αυτού έπεσον επί τα όρη και εν πάσαις ταις φάραγξι και οι κλώνοι αυτού συντερίφθησαν υπό πάντων των ποταμών της γης, και πάντες οι λαοί της γης κατέβησαν από της σκιάς αυτού και εγκατέλιπον αυτόν. **13** Επί τον πτώματος αυτού θέλουσιν επικάθησθαι πάντα τα πετεινά του ουρανού και επί τους κλάδους αυτού θέλουσιν είσθαι πάντα τα ζώα του αγρού. **14** Διά να μη ψυθώη εν τω ύψει αυτού ουδέν εκ των δένδρων των υδάτων μηδέ να σηκώσωσι την κορυφήν αυτών μεταξύ των πυκνών κλάδων, και εκ πάντων των πίνοντων ύδωρ, ουδέν εκ τούτων να μη στέκηται εν τω ύψει αυτού· διότι πάντα παρεδόθησαν εις τον θάνατον, εις τα κατώτατα της γης, εν μέσω των υιών των ανθρωπών, μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθ' ην ημέραν κατέβη εις τον άδην, έκαμον να γείνη πένθος εσοκέπασα την άβυσσον δι' αυτόν και εμπόδισα τους ποταμούς αυτής και τα μεγάλα ύδατα εκρατήθησαν· και έκαμον να πενήθησθαι ο Λίβανος δι' αυτόν και πάντα τα δένδρα του αγρού εμαράνθησαν δι' αυτόν. **(Sheol h7585)** **16** Έκαμον τα έθνη να σεισθώσιν εις τον ήχον της πώσεως αυτού, ότε κατεβίβασα αυτόν εις τον άδην μετά των καταβαινόντων εις λάκκον· και πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εκλεκτά και τα καλά του Λιβάνου, πάντα τα πίνοντα ύδωρ, παρηγορήθησαν εν τοις κατωτάτοις της γης. **(Sheol h7585)** **17** Και αυτοί ότι κατέβησαν εις τον άδην μετ' αυτού, προς τους

τεθανατωμένους εν μαχαίρα· και όσοι ήσαν ο βραχίον αυτου, οι κατοικούντες υπό την σκιάν αυτου εν μέσω των εθνών. (Sheol h7585) 18 Με ποιόν ωμοιώθησ ούτως εν τη δόξη και εν τη μεγαλειότητι, μεταξύ των δένδρων της Εδέμ; θέλεις όμως καταβιβασθή μετά των δένδρων της Εδέμ εις τα κατώτατα της γής; θέλεις κοίτεσθαι εν μέσω των απεριτμήτων μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρα· ούτος είναι ο Φαραώ και άπαν το πλήθος αυτου, λέγει Κύριος ο Θεός.

32 Και εν τω δωδεκάτω έτει, τω δωδεκάτω μηνί, τη πρώτῃ του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υιέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και επεί προς αυτόν, Ωμοιώθησ με σκύμνον λέοντος μεταξύ των εθνών και είσαι ως δράκων εν ταις θαλάσσαις και εφώρμισας εις τους ποταμούς σου και ετάραττες τα ύδατα με τους πόδας σου και κατεπάτεις τους ποταμούς αυτών. 3 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός διά τούτο θέλω εξαπλώσει το δίκτυόν μου επί σε με άθροισμα πολλών λαών, και θέλουσι σε ανασύρει εν τη σαγήνη μου. 4 Και θέλω σε εγκαταλείψει εν τη γη, θέλω σε εκριφει επί το πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλω επικαθήσει επί σε πάντα τα πετεινά του ουρανού και χορτάσει από σου τα θηρία πάσης της γης. 5 Και θέλω εκθέσει τας σάρκας σου επί τα όρη, και εμπλήσει τας κοιλάδας από των σωρών του πτώματός σου. 6 Και την γην, όπου πλέεις, θέλω ποτίσει με το αίμα σου έως των ορέων· και οι ποταμοί θέλουσιν εμπλήσθῃ από σου. 7 Και όταν σε αποσβέσω, θέλω περικαλύψει τον ουρανόν και συσκοτάσει τους αστέρας αυτου· θέλω περικαλύψει εν νεφέλη τον ήλιον και σελήνη δεν θέλει φέγγει το φως αυτής. 8 Πάντας τους λαμπρούς φωστήρας του ουρανού θέλω συσκοτάσει επί σε, και θέλω επιβάλει σκότος επί την γην σου, λέγει Κύριος ο Θεός. 9 Και θέλω κάμει να φριζή η καρδιά πολλών λαών, όταν φέρω τον συντριμόν σου μεταξύ των εθνών, εις τόπους τους οποίους δεν εγνώρισας. 10 Και θέλω κάμει πολλούς λαούς να εκπλαγώσι διά σε και οι βασιλείς αυτών θέλουσι φριξει σφόδρα διά σε, όταν διασειώσ την ρομφαίαν μου ενώπιον αυτών· και θέλουσι τρέμει κατά πάσαν στιγμήν, εκάστος διά την ζωήν αυτου, εν τη ημέρα της πτώσεώς σου. 11 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η ρομφαία του βασιλέως της Βαβυλώνας θέλει ελθει επί σε. 12 Εν μαχαίραις ισχυρών θέλω καταβάλει το πλήθος σου· πάντες ούτοι είναι οι τρομερώτεροι των εθνών· και θέλουσι πορθήσει την έπαρσιν της Αιγύπτου και άπαν το πλήθος αυτής θέλει καταστραφή. 13 Και θέλω εξαφανίσει πάντα τα κτήνη αυτής από πλησίον υδάτων πολλών, και δεν θέλει πλέον ταραξει αυτά πους ανθρώπου και ίχνος κτήνους δεν θέλει ταραξει αυτά. 14 Τότε θέλω ησυχάσει τα ύδατα αυτών και κάμει τους ποταμούς αυτών να ρέωσιν ως έλαιον, λέγει Κύριος ο Θεός. 15 Όταν κάμω την γην της Αιγύπτου θάμβος, και ερημωθή η γη από του πληρώματος αυτής, όταν πατάξω πάντας τους κατοικούντας εν αυτή, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 16 Ούτος είναι ο θρήνος, με τον οποίον θέλουσι θρηνησει αυτήν· αι θυγατέρες των εθνών θέλουσι θρηνησει αυτήν·

θέλουσι θρηνησει διά την Αίγυπτον και δι' άπαν το πλήθος αυτής, λέγει Κύριος ο Θεός. 17 Και εν τω δωδεκάτω έτει τη δεκάτῃ πέμπτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 18 Υιέ ανθρώπου, θρήνησον διά το πλήθος της Αιγύπτου και καταβίβασον αυτους, αυτήν και τας θυγατέρας των ισχυρών εθνών, εις τα κατώτατα της γης, μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. 19 Τίνος είσαι ώραριότερα; κατάβηθι και κοίτου μετά των απεριτμήτων. 20 Θεούσι πέσει εν μέσω των τεθανατωμένων εν μαχαίρα· εις την μάχαιραν παρεδόθη αυτή σύρετε αυτήν και πάντα τα πλήθη αυτής. 21 Οι ισχυρότεροι μεταξύ των δυνατών θέλουσι λαλήσει προς αυτόν εκ μέσου του άδου μετά των βοηθούντων αυτών· κατέβησαν, κοίτονται απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρα. (Sheol h7585) 22 Εκεί είναι ο Ασοούρ και άπαν το άθροισμα αυτου· οι τάφοι αυτου είναι κύκλω αυτου· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρα. 23 Διότι οι τάφοι αυτου είναι τεθειμένοι εις τα βάθη του λάκκου και το άθροισμα αυτου κύκλω του τάφου αυτου· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρα, οίτινες διέδιδον τρόπον εις την γην των ζώντων. 24 Εκεί είναι ο Ελάμ και άπαν το πλήθος αυτου κύκλω του τάφου αυτου· πάντες ούτοι τεθανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρα, καταβάντες απερίτμητοι εις τα κατώτατα της γης, οίτινες διέδιδον τον τρόπον αυτών εις την γην των ζώντων· και έλαβον την κατασχύνην αυτών μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. 25 Έθεσαν εις αυτόν κλίνην μετά παντός του πλήθους αυτου εν μέσω των τεθανατωμένων· οι τάφοι αυτου είναι κύκλω αυτου· πάντες ούτοι απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρα, αν και διεδόθη ο τρόμος αυτών εις την γην των ζώντων· και έλαβον την κατασχύνην αυτών μετά των καταβαινόντων εις λάκκον· ετέθη εν μέσω των τεθανατωμένων. 26 Εκεί είναι ο Μεσέχ, ο Θουβάλ και άπαν το πλήθος αυτου· οι τάφοι αυτου είναι κύκλω αυτου· πάντες ούτοι απερίτμητοι, τεθανατωμένοι εν μαχαίρα, αν και διέδωκαν τον τρόπον αυτών εις την γην των ζώντων. 27 Πλην δεν κοίτονται μετά των πεσόντων ισχυρών εκ των απεριτμήτων, οίτινες κατέβησαν εις τον άδην μετά των πολεμικών αυτών όπλων· και έθεσαν τας μαχαίρας αυτών υπό τας κεφαλάς αυτών· αλλ' αι ανομιαί αυτών θέλουσιν είσθαι επί τα οστά αυτών, αν και ήσαν τρόμος των ισχυρών εν τη γη των ζώντων. (Sheol h7585) 28 Ναι, συ θέλεις συντριφθή εν μέσω των απεριτμήτων, και θέλεις κοίτεσθαι μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρα. 29 Εκεί είναι ο Εδώμ, οι βασιλείς αυτου και πάντες οι ηγεμόνες αυτου, οίτινες μετά της δυνάμεως αυτών ετέθησαν μεταξύ των τεθανατωμένων εν μαχαίρα· ούτοι θέλουσι κοίτεσθαι μετά των απεριτμήτων και μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. 30 Εκεί είναι οι ηγεμόνες του βορρά, πάντες ούτοι, και πάντες οι Σιδώνιοι, οίτινες κατέβησαν μετά των τεθανατωμένων, εν τω τρόμω αυτών, καθησχυμμένοι εν τη δυνάμει αυτών· και κοίτονται απερίτμητοι μετά των τεθανατωμένων εν μαχαίρα, και έλαβον την κατασχύνην αυτών μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. 31 Ο Φαραώ θέλει ιδεί αυτους και παρηγορηθή δι' άπαν το πλήθος αυτου, ο Φαραώ και άπαν το στράτευμα αυτου, οι τεθανατωμένοι

εν μαχαίρα, λέγει Κύριος ο Θεός. **32** Διότι έδωκα τον τρόπον μου εις την γην των ζώντων· και θέλει κοίτεσθαι εν μέσω των περιτριμμένων μετά των τεθνατωμένων εν μαχαίρα· ο Φαραώ και άπαν τον πληθός αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

33 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, λάλησον προς τους υιούς του λαού σου και ειπέ προς αυτούς· Όταν επιφέρω την ρομφαίαν επί γην τινά και ο λαός της γης λάβη άνθρωπον τινά εκ μέσου αυτού και θέσωσιν αυτόν φύλακα εις εαυτούς, **3** και αυτός, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην επί την γην, σαλπίσση εν σάλπιγγι και σημάνη εις τον λαόν, **4** τότε όστις ακούση την φωνήν της σάλπιγγος και δεν φυλαχθή, εάν η ρομφαία ελθούσα καταλάβη αυτόν, το αίμα αυτού θέλει είσθαι επί την κεφαλήν αυτού. **5** Έκουσε την φωνήν της σάλπιγγος και δεν εφυλάχθη το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. Όστις όμως φυλαχθή, θέλει διασωσει την ζωήν αυτού. **6** Αλλ' εάν ο φύλαξ, ιδών την ρομφαίαν επερχομένην, δεν σαλπίσση εν τη σάλπιγγι και ο λαός δεν φυλαχθή, η δε ρομφαία ελθούσα καταλάβη τινά εξ αυτών, ούτος δεν κατελήφθη διά την ανομίαν αυτού, πλην το αίμα αυτού θέλω εκζητήσει εκ της χειρός του φύλακος. **7** Και συ, υιέ ανθρώπου, εγώ σε έθεσα φύλακα επί τον οίκον Ισραήλ· άκουσον λοιπόν λόγον εκ του στόματός μου και νουθέτησον αυτούς παρ' εμού· **8** Όταν λέγω εις τον άνομον, Άνομε, θέλεις εξάπαντος θανατωθή και συ δεν λαλήσης διά να αποτρέψης τον άνομον από της οδού αυτού, εκείνος μεν ο άνομος θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, πλην εκ της χειρός σου θέλω εκζητήσει το αίμα αυτού. **9** Αλλ' εάν συ αποτρέψης τον άνομον από της οδού αυτού διά να επιστρέψη απ' αυτής, και δεν επιστρέψη από της οδού αυτού, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, συ δε ηλευθερώσας την ψυχήν σου. **10** Διά τούτο, συ, υιέ ανθρώπου, ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ· Ούτω σεις ελαλήσατε, λέγοντες, Εάν αι παραβάσεις ημών και αι αμαρτίαι ημών ήναι εφ' ημάς, και ημείς είμεθα απωλεσμένοι δι' αυτάς, πως θέλομεν ζήσει; **11** Ειπέ προς αυτούς· Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζη επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών· διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; **12** Διά τούτο συ, υιέ ανθρώπου, ειπέ προς τους υιούς του λαού σου, Η δικαιοσύνη του δικαίου δεν θέλει ελευθερώσει αυτόν εν τη ημέρα της παραβάσεως αυτού, και ο ασεβής δεν θέλει πέσει διά την ασεβειαν αυτού, καθ' ην ημέραν επιστρέψη από της ασεβείας αυτού, και ο δίκαιος δεν θέλει δυνηθή να ζήση διά την δικαιοσύνην αυτού, καθ' ην ημέραν αμαρτήση. **13** Όταν είπω προς τον δίκαιον ότι θέλει εξάπαντος ζήσει, και αυτός θαρρών εις την δικαιοσύνην αυτού πράξη αδικίαν, άπασα η δικαιοσύνη αυτού δεν θέλει μνημονευθή· και εν τη αδικία αυτού την οποίαν έπραξεν, εν αυτή θέλει αποθάνει. **14** Και όταν λέγω προς τον ασεβή, Εξάπαντος θέλεις αποθάνει, ο δε επιστρέψας από της αμαρτίας αυτού πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, **15** αποδώσει το ενέχυρον ο ασεβής, επιστρέψη το ηρηγμένον, περιπατή εν τοις διατάγμασι

της ζωής μη πράττων αδικίαν, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει· **16** πάσαι αι αμαρτίαι αυτού, τας οποίας ημάρτησε, δεν θέλουσι πλέον μνημονευθή εις αυτόν· έκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην· θέλει εξάπαντος ζήσει. **17** Οι υιοί όμως του λαού σου λέγουσιν, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία. Αλλά τούτων αυτών η οδός δεν είναι ευθεία. **18** Όταν ο δίκαιος επιστρέψη από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν, διά τούτο μάλιστα θέλει αποθάνει. **19** Και όταν ο άνομος επιστρέψη από της ανομίας αυτού και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, αυτός θέλει ζήσει διά τούτο. **20** Σεις όμως λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία· οίκος Ισραήλ, θέλω σας κρίνει έκαστον κατά τας οδούς αυτού. **21** Και εν τω δωδεκάτω έτει της αιχμαλωσίας ημών, τω δεκάτω μηνί, τη πέμπτω του μηνός, ήλθε προς εμέ διασεωσωσμένοις τις εξ Ιερουσαλήμ, λέγων, Ηλώθη η πόλις. **22** Και η χειρ του Κυρίου εστάθη επ' εμέ το εσπέρας πριν έλθη ο διασεωσωσμένος, και ήνοιξε το στόμα μου εωσού ήλθε προς εμέ το πρωί· και ανοιχθέντος του στόματός μου δεν εσιώπησα πλέον. **23** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **24** Υιέ ανθρώπου, οι κατοικούντες εκείνας τας ερημώσεις εν τη γη Ισραήλ λαλούσι, λέγοντες, Εις ήτο ο Αβραάμ και εκληρονόμησε την γήν· ημείς δε είμεθα πολλοί· εις ημάς εδόθη η γη διά κληρονομίαν. **25** Διά τούτο ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· σεις τρώγετε κρέας εν αίματι και σηκώνετε τους οφθαλμούς σας προς τα είδωλά σας και χύνετε αίμα, και θέλετε κληρονομήσει την γην; **26** Σεις στηρίζεσθε επί την ρομφαίαν σας, εργαζέσθε βδελύγματα και μιαίνετε έκαστος την γυναίκα του πλησίον αυτού, και θέλετε κληρονομήσει την γην; **27** Ειπέ ούτω προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ζω εγώ, οι εν ταις ερημώσεσι θέλουσιν εξάπαντος πέσει εν μαχαίρα, και τον επί το πρόσωπον της πεδιάδος, θέλω παραδώσει αυτόν εις τα θηρία διά να καταφάγωσιν αυτόν, οι δε εν τοις φρουρίοις και εν τοις σπηλαίοις θέλουσιν αποθάνει υπό θανατικού. **28** Διότι θέλω παραδώσει εις όλεθρον και ερήμωσιν την γην, και η έπαρσις της δυνάμεως αυτής θέλει καταβληθή, και τα όρη του Ισραήλ θέλουσιν ερημωθή, ώστε να μη ύπάρχη ο διαβαίνων. **29** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν παραδώσω εις όλεθρον και ερήμωσιν την γην, διά πάντα τα βδελύγματα αυτών τα οποία έπραξαν. **30** Και συ, υιέ ανθρώπου, οι υιοί του λαού σου λαλούσιν εναντίον σου παρά τα τείχη και εν ταις θύραις των οικιών, και λαλούσι προς αλλήλους, έκαστος προς τον αδελφόν αυτού, λέγοντες, Έλθετε λοιπόν και ακούσατε τις ο λόγος ο εξερχόμενος παρά Κυρίου. **31** Και έρχονται προς σε, καθώς συνάγεται ο λαός, και κάθηται έμπροσθέν σου ο λαός μου και ακούουσι τους λόγους σου, αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς· διότι εν τω στόματι αυτών δεικνύουσι πολλήν αγάπην, η καρδιά όμως αυτών υπάγει κατόπι της αισχροκερδείας αυτών. **32** Και ιδού, συ είσαι προς αυτούς ως ερωτικών άσμα ανθρώπου ηδυνάου και παιζόντος όργανα καλώς, διότι ακούουσι τους λόγους σου αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς. **33** Πλην όταν έλθη τούτο, και ιδού, έρχεται, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών.

34 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2**

Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους ποιμένας του Ισραήλ· προφήτευσον και επί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τους ποιμένας: Ουαί εις τους ποιμένας του Ισραήλ, οίτινες βόσκουσιν εαυτούς· οι ποιμένες δεν βόσκουσι τα ποίμνια; **3** Σεις τρώγετε το πάχος και ενδύεσθε το μαλλίον, σφάζετε τα παχέα· δεν βόσκετε τα ποίμνια. **4** Δεν ενισχύσατε το ασθενές και δεν ιατρεύσατε το κακώς έχον και δεν εκάμετε επίδεσμα εις το συντετριμμένον και δεν επανεφέρατε το πεπλανημένον και δεν εξητήσατε το απολωλός· αλλά εν βία και εν σκληρότητι εδεσπόχετε επ' αυτά. **5** Και διεσκορπίσθησαν, επειδή δεν υπήρχε ποιμήν, και έγιναν κατάβρωμα εις πάντα τα θηρία του αγρού και διεσκορπίσθησαν. **6** Τα πρόβατά μου περιεπλανώντο επί παν όρος και επί πάντα λόφον υψηλόν, και επί παν το πρόσωπον της γης ήσαν διεσκορπισμένα τα πρόβατά μου, και δεν υπήρχεν ο ερευνών ουδέ ο ζητών. **7** Διά τούτου, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **8** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος, επειδή τα πρόβατά μου έγιναν λάφυρον και τα πρόβατά μου έγιναν κατάβρωμα πάντων των θηρίων του αγρού δι' έλλειψιν ποιμένος, και δεν εξήτησαν οι ποιμένες μου τα πρόβατά μου αλλ' οι ποιμένες εβόσκησαν εαυτούς και δεν εβόσκησαν τα πρόβατά μου, **9** διά τούτου, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των ποιμένων, και θέλω εκζητήσει τα πρόβατά μου εκ της χειρός αυτών και θέλω παύσει αυτούς από του να ποιμαίνωσι τα πρόβατα και δεν θέλουσι πλέον βόσκει εαυτούς οι ποιμένες, διότι θέλω ελευθερώσει εκ του στόματος αυτών τα πρόβατά μου και δεν θέλουσιν είσθαι κατάβρωμα εις αυτούς. **11** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ, εγώ θέλω και αναζητήσει τα πρόβατά μου και επισκεφθή αυτά. **12** Καθώς ο ποιμήν επισκέπτεται το ποίμνιον αυτού, καθ' ην ημέραν ευρίσκεται εν μέσω των προβάτων αυτού διεσκορπισμένον, ούτω θέλω επισκεφθή τα πρόβατά μου και θέλω ελευθερώσει αυτά εκ πάντων των τόπων, όπου ήσαν διεσκορπισμένα, εν ημέρα νεφώδευ και ζοφερά. **13** Και θέλω εξαγάγει αυτά εκ των λαών και συνάξει αυτά εκ των τόπων και φέρει αυτά εις την γην αυτών και βοσκήσει αυτά επί τα όρη του Ισραήλ, πλησίον των ποταμών και επί πάντα τα κατοικούμενα της γης. **14** Θέλω βοσκήσει αυτά εν αγαθή νομή, και η μάνδρα αυτών θέλει είσθαι επί των υψηλών ορέων του Ισραήλ· εκεί θέλουσιν αναπαύεσθαι εν μάνδρα καλή, και θέλουσι βόσκεισθαι εν παχεία νομή επί των ορέων του Ισραήλ. **15** Εγώ θέλω βοσκήσει τα πρόβατά μου και εγώ θέλω αναπαύσει αυτά, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Θέλω εκζητήσει το απολωλός και επαναφέρει το πεπλανημένον και επιδέσει το συντετριμμένον και ενισχύσει το ασθενές· το παχύ όμως και το ισχυρόν θέλω καταστρέψει· εν δικαιοσύνη θέλω βοσκήσει αυτά. **17** Και περί υμών, ποιμήν μου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και προβάτου, αναμέσον κριών και τράγων. **18** Μικρόν είναι εις εσάς, ότι εβοσκήσατε την καλήν βοσκήν, το δε επίλοιπον της βοσκής σας καταπατείτε με τους πόδας σας; και ότι επίνετε καθαρόν ύδωρ, το δε επίλοιπον

εταράττετε με τους πόδας σας; **19** τα δε πρόβατά μου έβοσκον το καταπεπατημένον με τους πόδας σας και έπινον το τεταραγμένον με τους πόδας σας. **20** Διά τούτου ούτω λέγει προς αυτά Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ, εγώ θέλω η κρίνει αναμέσον προβάτου παχέος και αναμέσον προβάτου ισχνού. **21** Επειδή απωθείτε με πλευρά και με ώμους και κερατίζετε διά των κεράτων σας πάντα τα ασθενή, εωσού διεσκορπίσατε αυτά εις τα έξω, **22** διά τούτου θέλω σώσει τα πρόβατά μου και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον λάφυρον· και θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και προβάτου. **23** Και θέλω καταστήσει επ' αυτά ένα ποιμένα και θέλει ποιμαίνει αυτά, τον δούλον μου Δαβίδ· αυτός θέλει ποιμαίνει αυτά και αυτός θέλει είσθαι ποιμήν αυτών. **24** Και εγώ ο Κύριος θέλω είσθαι Θεός αυτών και ο δούλός μου Δαβίδ άρχων εν μέσω αυτών· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **25** Και θέλω κάμει προς αυτά διαθήκην ειρήνης· και θέλω αφανίσει από της γης τα πονηρά θηρία· και θέλουσι κατοικήσει ασφαλώς εν τη ερήμω και κοιμάσθαι εν τοις δρυμοίς. **26** Και θέλω καταστήσει ευλογίαν αυτά και τα περί τω όρους μου, και θέλω καταβιβάζει την βροχήν εν τω καιρώ αυτής βροχής ευλογίας θέλει είσθαι. **27** Και τα δένδρα του αγρού θέλουσιν αποδίδει τον καρπόν αυτών και η γη θέλει δίδει το προϊόν αυτής και θέλουσιν είσθαι ασφαλείς εν τη γη αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν συντριψω τα δεσμά του ζυγού αυτών και ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός των καταδουλωσάντων αυτούς. **28** Και δεν θέλουσιν είσθαι πλέον λάφυρον εις τα έθνη, και τα θηρία της γης δεν θέλουσι κατατρώγει αυτούς· αλλά θέλουσι κατοικεί ασφαλώς και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **29** Και θέλω αναστήσει εις αυτούς φυτόν ονομαστόν, και δεν θέλουσι πλέον φθειρέσθαι υπό πείνης εν τη γη και δεν θέλουσι φέρει πλέον την ύβριν των εθνών. **30** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών είμαι μετ' αυτών και αυτοί, ο οίκος Ισραήλ, λαός μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **31** Και σεις, πρόβατά μου, τα πρόβατα της βοσκής μου, σεις είσαθε άνθρωποι, και εγώ ο Θεός σας, λέγει Κύριος ο Θεός.

35 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου επί το όρος Σηείρ και προφήτευσον επ' αυτό· **3** και ειπέ προς αυτό, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, όρος Σηείρ, εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω εκτείνει την χείρα μου κατά σου, και θέλω σε παραδώσει εις όλεθρον και ειρήμωσιν. **4** Θέλω αφανίσει τας πόλεις σου και συ θέλεις είσθαι ειρήμωσις, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **5** Επειδή εφύλαξας παλαιόν μίσος και παρέδωκας τους υιούς Ισραήλ εις χείρα ρομφαίας εν τω καιρώ της θλίψεως αυτών, ότε η ανομία αυτών έφθασεν εις το άκρον, **6** διά τούτου, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω σε παραδώσει εις αίμα και αίμα θέλει σε καταδιώκει· επειδή δεν εμίσησας το αίμα, αίμα λοιπόν θέλει σε καταδιώκει· **7** και θέλω παραδώσει εις παντελή ειρήμωσιν το όρος Σηείρ και θέλω εξαλείψει απ' αυτού τον διαβαίνοντα και τον επιστρέφοντα. **8** Και θέλω γεμίσει τα όρη αυτού από των τεθανατωμένων αυτού· εν τοις όρεσι σου και εν ταις φάραγξι σου και εν πάσι

τοις ποταμοῖς σου θέλουσι πέσει οἱ τεθανατωμένοι ἐν μαχαίρα. **9** Θέλω σε καταστήσει ερημίαν αἰώνιον, καὶ αἱ πόλεις σου δὲν θέλουσι κατοικηθῆ· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. **10** Ἐπειδὴ εἶπα, τα δύο ταῦτα ἔθνη καὶ οἱ δύο οὗτοι τόποι θέλουσιν εἶσθαι ἐμοῦ καὶ ἡμεῖς θέλομεν κληρονομήσει αὐτά, ἀν καὶ ὁ Κύριος ἐστάθῃ ἐκεῖ, **11** διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, θέλω κάμει κατὰ τὸν θυμόν σου καὶ κατὰ τὸν φθόνόν σου, τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσας διὰ τὸ πρὸς αὐτοῦς μίσός σου, καὶ θέλω γνωσθῆ εἰς αὐτούς ὅταν σε κρίνω. **12** Καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος ἤκουσα πάσας τὰς βλασφημίας σου, τὰς ὁποίας ἐπρόφερες κατὰ τὸν ὄρεόν του Ἰσραὴλ, λέγων, αὐτὰ ἠρημώθησαν, εἰς ἡμᾶς ἐδόθησαν διὰ τροφὴν. **13** Καὶ με τὸ στόμα ὑμῶν μεγαλοφημονοῦσατε κατ' ἐμοῦ καὶ ἐπληθύνετε τοὺς λόγους ὑμῶν κατ' ἐμοῦ· ἐγὼ ἤκουσα. **14** Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν πάσα ἡ γῆ ευφραίνεται, ἔρημον θέλω καταστήσει σε. **15** Καθὼς ευφράνθησιν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ διότι ἠφανίσθη, οὕτω θέλω κάμει εἰς σέ· θέλεις ἐρημωθῆ, ὅρος Σηεῖρ καὶ πας ὁ Ἐδὼμ, πας αὐτός καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.

36 Καὶ συ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ, Ὅρη του Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τὸν λόγον του Κυρίου· **2** Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρός εἶπεν ἐναντίον σας, Εὐγέ, οἱ αἰώνιοι ὑψηλοὶ τόποι ἐγένεσαν κληρονομία ὑμῶν, **3** διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ ἠρήμωσαν καὶ κατέπιον εἰς τὸν οἶκόν σου, διὰ τὸ γαῖνῃτε κληρονομία εἰς τὸν ὑπόλοιπον τῶν ἐθνῶν, καὶ καταστάθητε λάλημα τῆς γλώσσης καὶ ὄνειδος τῶν λαῶν· **4** διὰ τοῦτο, ὄρη του Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου του Θεοῦ· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά, πρὸς τοὺς χειμάρρους καὶ πρὸς τὰς φάραγγας καὶ πρὸς τοὺς ἠρημωμένους καὶ ἠφανισμένους τόπους καὶ πρὸς τὰς ἐγκαταλειμμένας πόλεις, αἵτινες ἐγένεσαν λάφυρον καὶ ἐμπαιγμός εἰς τὸν ὑπόλοιπον τῶν πέριξ ἐθνῶν· **5** διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Εξάπαντος ἐν τῷ πυρὶ του ζήλου μου ἐλάλησα κατὰ τὸν ὑπολοίπου τῶν ἐθνῶν καὶ κατὰ παντός του Ἐδὼμ, οἵτινες ἔκαμον τὴν γῆν μου κληρονομίαν ἐαυτῶν ἐν χαρᾷ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐν περιφρονήσει ψυχῆς, διὰ τὸ ἐκθῆσωσιν αὐτὴν εἰς λάφυρον. **6** Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ εἰπέ πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰ βουνά, πρὸς τοὺς χειμάρρους καὶ πρὸς τὰς φάραγγας, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐλάλησα ἐν τῷ ζήλω μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου, διότι ἐβαστάσατε τὴν ὕβριν τῶν ἐθνῶν· **7** διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ ὕψωσα τὴν χεῖρα μου· ἐξάπαντος τὰ ἔθνη τὰ πέριξ ὑμῶν, αὐτὰ θέλουσι βαστάσει τὴν αἰσχύνην αὐτῶν. **8** Σεις δε, ὄρη του Ἰσραὴλ, θέλετε ἐκβλαστήσει τοὺς λάδους σας καὶ θέλετε δώσει τὸν καρπὸν σας εἰς τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, διότι πλησιάσονται ἐλθῶσι. **9** Διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπιβλέπω ἐφ' ὑμᾶς καὶ θέλω στραφῆ πρὸς ὑμᾶς, καὶ θέλετε ἀροτριάσθαι καὶ σπαρθῆ. **10** Καὶ θέλω πληθύνει ἐφ' ὑμῶν ἀνθρώπους, ἅπαντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἅπαντα αὐτόν· καὶ αἱ πόλεις θέλουσι κατοικηθῆ καὶ αἱ ἐρημώσεις θέλουσιν οἰκοδομηθῆ. **11** Καὶ θέλω

πληθύνει ἐφ' ὑμῶν ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ θέλουσιν ἀυξηθῆ καὶ καρποφορήσει καὶ θέλω σας κατοικίσει ὡς ἦσθε πρότερον καὶ ἀγαθοποιήσει μάλλον παρά τὰς ἀρχὰς σας καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. **12** Καὶ θέλω κάμει να περιπατῶσιν ἐφ' ὑμῶν ἀνθρώποι, ὁ λαός μου Ἰσραὴλ· καὶ θέλουσι σας κληρονομήσει, καὶ θέλετε εἶσθαι κληρονομία αὐτῶν, καὶ του λοιποῦ δὲν θέλετε πλέον ατεκνῶσαι αὐτούς. **13** Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐπειδὴ εἶπον πρὸς εἰσά, Συ εἶσαι γῆ κατατρώουσα ἀνθρώπους καὶ ατεκνῶουσα τὸν λαόν σου, **14** διὰ τοῦτο δὲν θέλεις πλέον κατατρώγει ἀνθρώπους οὐδέ ατεκνῶσαι πλέον τοὺς λαούς σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. **15** Καὶ δὲν θέλω πλέον κάμει να ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἡ ὕβρις τῶν ἐθνῶν, καὶ δὲν θέλεις φέρει πλέον τὸν ὀνειδισμόν τῶν λαῶν, καὶ δὲν θέλεις κάμει πλέον τοὺς λαούς σου να ατεκνωθῶσι, λέγει Κύριος ὁ Θεός. **16** Καὶ ἐγένει λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, **17** Ἰδέ ἀνθρώπου, ὅτε ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κατῶκησεν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἐμίαναν αὐτὴν διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν καὶ διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν· ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἦτο ἐμπροσθέν μου ὡς ἀκαθαρσία ἀποκεχωρισμένης. **18** Διὰ τοῦτο ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς, διὰ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐχύσαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ διὰ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, με τὰ ὁποῖα ἐμόλυναν αὐτὴν· **19** καὶ διέσπειρα αὐτούς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ἦσαν διεσκορπισμένοι ἐν τοῖς τόποις κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς. **20** Καὶ ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, ὅπου ἦλθον, ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ἐνῶ ἐλέγετο περὶ αὐτῶν, Οὗτοι εἶναι ὁ λαός του Κυρίου καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξήλθον. **21** Ἐσπλαγχνίσθη ὁμοῦς ἔνεκεν του ἁγίου ὀνοματός μου, τὸ ὁποῖον ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐβεβήλωσε μεταξὺ τῶν ἐθνῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἦλθον. **22** Διὰ τοῦτο εἰπέ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐγὼ δὲν κάμνω τοῦτο ἔνεκεν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔνεκεν του ἁγίου ὀνοματός μου, τὸ ὁποῖον ἐβεβήλωσατε μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἦλθετε. **23** Καὶ θέλω ἀγιασθεὶ τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, τὸ βεβήλωθέν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον ἐβεβήλωσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὅταν ἀγιασθῶ ἐν ὑμῖν ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **24** Διότι θέλω σας λάβει ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν καὶ θέλω σας συναῖξει ἐκ πάντων τῶν τόπων καὶ σας φέρει εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. **25** Καὶ θέλω ῥάνει ἐφ' ὑμῶν ἀκαθαρὸν ὕδωρ καὶ θέλετε καθαρισθῆ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν σας καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδῶλων σας θέλω σας καθαρίσει. **26** Καὶ θέλω δώσει εἰς εἰσά καρδίαν νέαν, καὶ πνεῦμα νέον θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν, καὶ ἀποσπᾶσαι τὴν λιθίνην καρδίαν ἀπὸ τῆς σαρκός σας θέλω δώσει εἰς εἰσά καρδίαν σαρκίνην. **27** Καὶ θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα μου καὶ σας κάμει να περιπατῆτε ἐν τοῖς διατάγμασί μου καὶ να φυλάττειτε τὰς κρίσεις μου καὶ να ἐκτελήτε αὐτάς. **28** Καὶ θέλετε κατοικήσει ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας σας· καὶ θέλετε εἶσθαι λαός μου καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεός σας. **29** Καὶ θέλω σας σώσει ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν σας καὶ θέλω ἀνακαλέσει τὸν σίτον καὶ πληθύνει αὐτόν, καὶ δὲν θέλω πλέον ἐπιφέρει εἰς εἰσά πείναν. **30** Καὶ θέλω πληθύνει τὸν καρπὸν τῶν δένδρων καὶ τὰ γεννήματα του ἀγροῦ, διὰ τὴν μὴ λάβητε

πλέον ονειδισμόν πείνης μεταξύ των εθνών. **31** Και θέλετε ενθυμηθή τας οδούς υμών τας πονηράς και τα έργα υμών τα μη αγαθά, και θέλετε αποστραφή αυτοί εαυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών σας διά τας ανομίας σας και διά τα βδελύγματά σας. **32** Εγώ δεν κάμνω ταύτα ένεκεν υμών, λέγει Κύριος ο Θεός, ας ήναι γνωστόν εις εσάς αισχύνθητε και εντράπητε διά τας οδούς σας, οίκος Ισραήλ. **33** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Καθ' ην ημέραν σας καθαρίσω από πασών των ανομιών σας, θέλω κάμει έτι να κατοικήθωσιν αι πόλεις, και θέλουσιν οικοδομηθή αι ερημώσεις. **34** Και η γη η ηφανισμένη θέλει γεωργηθή, αντί να κήται ηφανισμένη ενώπιον παντός διαβαίνοντος. **35** Και θέλουσι λέγει, Η γη αύτη, ήτις ήτο ηφανισμένη, κατεστάθη ως ο παράδεισος της Εδέμ, και αι πόλεις αι ηρημωμένα και ηφανισμένα και κατηδαφισμένα χωρυσήθησαν, κατωκίσθησαν. **36** Και τα έθνη τα εναπολειφθέντα κύκλω υμών θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ωκοδόμησα τα κατηδαφισμένα και εφύτευσα τα ηφανισμένα· εγώ ο Κύριος ελάλησα, και θέλω εκτελέσει. **37** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Και τούτο θέλει ζητηθή παρ' εμου εκ του οίκου Ισραήλ να κάμω εις αυτούς, να πληθύνω αυτούς με ανθρώπους ως ποιμνιον προβάτων. **38** Ως το άγιον ποιμνιον, ως το ποιμνιον της Ιερουσαλήμ εν ταις επισήμοις εορταίς αυτής, ούτως αι πόλεις αι ηρημωμένα θέλουσι γείνει πλήρεις ποιμνίων ανθρώπων· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

37 Χείρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ· και με εξήγαγεν ο Κύριος διά πνεύματος και με έθεσεν εν μέσω πεδιάδος και αυτή ήτο πλήρης οστέων. **2** Και με έκαμνα διελθω πλησίον αυτών κύκλω· και ιδού, ήσαν πολλά σφόδρα επί το πρόσωπον της πεδιάδος· και ιδού, ήσαν κατάξηρα. **3** Και ειπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, δύνανται τα οστά ταύτα να αναζήσωσι; Και ειπα, Κύριε Θεέ, συ εξεύρεις. **4** Και ειπε προς εμέ, Προφήτευσον επί τα οστά ταύτα και ειπέ προς αυτά, Τα οστά τα ξηρά, ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα οστά ταύτα· Ιδού, εγώ θέλω εμβάλει εις εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσει· **6** και θέλω βάλει επ' υμάς νεύρα και αναγάγει σάρκα επ' υμάς και περισκεπάσει υμάς με δέρμα, και θέλω εμβάλει εις εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσει και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Και προεφήτευσα, ως προσετάχθη· και καθώς προεφήτευσα, έγεινεν ήχος, και ιδού, σεισμός, και τα οστά συνήλθον ομοί, οσοῦν μετά του οστού αυτού. **8** Και είδον και ιδού, νεύρα και σάρκες αναφύησαν επ' αυτά και δέρμα περισκεπάσεν αυτά επάνω πνεύμα όμως δεν ήτο εν αυτοίς. **9** Και ειπέ προς εμέ, προφήτευσον επί το πνεύμα, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου, και ειπέ προς το πνεύμα, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ελθέ, πνεύμα, εκ των τεσσάρων ανέμων και εμύσησον επί τους πεφονευμένους τούτους και ας αναζήσωσι. **10** Και προεφήτευσα, ως προσετάχθη· και το πνεύμα εισήλθεν εις αυτούς και ανέζησαν και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, στράτευμα μέγα σφόδρα. **11** Και ειπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος Ισραήλ· ιδού, ούτοι λέγουσι, τα οστά ημών εξηράνθησαν και η ελπής ημών έχάθη· ημείς ηφανίσθημεν. **12** Διά τούτο

προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, λαέ μου, εγώ ανοίγω τους τάφους σας και θέλω σας αναβιβάσει εκ των τάφων σας, θέλω σας φέρει εις την γην του Ισραήλ. **13** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν, λαέ μου, ανοίξω τους τάφους σας και σας αναβιβάσω εκ των τάφων σας. **14** Και θέλω δώσει το πνεύμά μου εις εσάς και θέλετε αναζήσει και θέλω σας θέσει εν τη γη υμών, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα, λέγει Κύριος. **15** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **16** Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν ράβδον μίαν και γράψον επ' αυτήν περί του Ιούδα και περί των υιών Ισραήλ των συνακολούθων αυτού· λάβε και άλλην ράβδον και γράψον επ' αυτήν περί του Ιωσήφ, της ράβδου του Εφραΐμ, και παντός του οίκου Ισραήλ των συνακολούθων αυτού. **17** Και σύναψον αυτάς εις σεαυτόν μίαν προς μίαν εις ράβδον μίαν και θέλουσι γείνει μία εν τη χειρί σου. **18** Και όταν οι υιοί του λαού σου είπωσι προς σε, λέγοντες, Δεν θέλεις απαγγείλει εις ημάς τι δηλούσιν εις σε ταύτα; **19** ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω λάβει την ράβδον του Ιωσήφ, την εν τη χειρί του Εφραΐμ, και των φυλών του Ισραήλ των συνακολούθων αυτού, και θέλω βάλοι εκείνας μετά ταύτης, της ράβδου του Ιούδα, και κάμει αυτάς μίαν ράβδον, και θέλουσιν εισθαι μία εν τη χειρί μου. **20** Και αι ράβδοι, επί τας οποίας έγγραψα, θέλουσιν εισθαι εν τη χείρι σου ενώπιον αυτών. **21** Και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω λάβει τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου των εθνών όπου υπήγον, και θέλω συνάξει αυτούς πανταχόθεν και φέρει αυτούς εις την γην αυτών. **22** Και θέλω κάμει αυτούς εν έθνος εν τη γη, επί των ορέων του Ισραήλ· και εις βασιλεύς θέλει εισθαι βασιλεύς επί πάντας αυτούς· και δεν θέλουσιν εισθαι πλέον δύο έθνη και δεν θέλουσιν εισθαι του λοιπού διηρημένοι πλέον εις δύο βασιλεια· **23** και δεν θέλουσι μαιίνεσθαι πλέον εν τοις ειδώλοις αυτών ουδέ εν τοις βδελύγμασιν αυτών ουδέ εν πάσαις ταις παραβάσεσιν αυτών· αλλε θέλω οσώσε αυτούς εκ πασών των κατοικήσεων αυτών, εν αις ημάτησαν, και θέλω καθαρίσει αυτούς· και θέλουσιν εισθαι λαός μου και εγώ θέλω εισθαι Θεός αυτών. **24** Και Δαβίδ ο δούλος μου θέλει εισθαι βασιλεύς επ' αυτούς· και θέλει εισθαι επί πάντας αυτούς εις ποιμήν· και θέλουσι περιπατεί εν ταις κρίσεσί μου και θέλουσι φυλάττει τα διατάγματά μου και εκτελεί αυτά. **25** Και θέλουσι κατοικεί εν τη γη, την οποίαν έδωκα εις τον δούλον μου τον Ιακώβ, όπου κατώκησαν οι πατέρες σας· και εν αυτή θέλουσι κατοικεί, αυτοί και τα τέκνα αυτών και τα τέκνα των τέκνων αυτών, έως αιώνος· και Δαβίδ ο δούλος μου θέλει εισθαι άρχων αυτών εις τον αιώνα. **26** Και θέλω κάμει προς αυτούς διαθήκην ειρήνης· αυτή θέλει εισθαι διαθήκη αιώνιος προς αυτούς· και θέλω στηρίξει αυτούς και πληθύνει αυτούς, και θέλω θέσει το αγιαστήριόν μου εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **27** Και η σκηνή μου θέλει εισθαι εν μέσω αυτών, και θέλω εισθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν εισθαι λαός μου. **28** Και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο αγιάζων τον Ισραήλ, όταν το αγιαστήριόν μου ήναι εν μέσω αυτών εις τον αιώνα.

38 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου επί Γωγ, την γην του Μαγώγ, του ηγεμόνου της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ, και προφήτευσον κατ' αυτού, **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ· **4** και θέλω σε περιστρέψει και βάλει άγκιστρα εις τας σιαγόνας σου, και θέλω εκβάλλει σε και πάσαν την δύναμίν σου, ίππους και ιππέας, πάντα τούτους εντελώς ώπλισμένους, μέγα άθροισμα μετά θυρεών και ασπίδων, πάντας τούτους μεταχειριζομένους μαχαίρας. **5** Πέρσας, Αιθίοπας και Λίβυας μετ' αυτών· πάντας τούτους μετ' ασπίδων και περικεφαλαίων· **6** τον Γομέρ και πάντα τα τάγματα αυτού, τον οίκον Θωγαρμά από των εσχάτων του βορρά και πάντα τα τάγματα αυτού και πολλούς λαούς μετά σου. **7** Ετοιμάσθητι και ετοίμασον σεαυτών, συ και παν το άθροισμά σου το συναθροισθέν εις σε, και έσο φύλαξ εις αυτούς· **8** μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις εις σε· εν τοις εσχάτοις χρόνοις θέλεις ελθει εις την γην, ήτις ηλευθερώθη εκ της μαχαίρας και συνήχθη εκ πολλών λαών εναντίον των ορέων του Ισραήλ, τα οποία κατεστάθησαν έρημη διαπαντός· αυτός όμως μετεφέρθη εκ μέσου των λαών, και θέλουσι κατοικήσει πάντες ασφαλώς. **9** Και θέλεις αναβή και ελθει ως ανεμοζάλη· θέλεις είσθαι ως νέφος, διά να σκεπάσης την γην, συ και πάντα τα τάγματά σου και πολύς λαός μετά σου. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν αναβή πράγματα επί την καρδίαν σου και θέλεις βουλευθή βουλάς πονηράς· **11** και θέλεις ειπέ, Έέλω αναβή εις γην πόλεων ατειχίστων· θέλω ελθει προς ηουχάζοντας, κατοικούντας εν ασφαλεία, πάντας τούτους κατοικούντας πόλεις ατειχίστους και μη έχούσας μοχλούς και πύλας· **12** διά να ληλατήσης λεηλασίαν και να λαφυραγωγήσης λάφυρον, διά να επαναστρέψης την χείρα σου επί ερημώσεις κατοικηθείσας και επί λαόν συνηγμένον εκ των εθνών αποκτήσαντα κτήνη και αγαθά, κατοικούντα εν μέσω της γης. **13** Σεβά και Δαιδάν και οι έμποροι της Θαρσείς, μετά πάντων των σκύμων αυτής, θέλουσιν ειπέ προς σε, Ηλθες να ληλατήσης λεηλασίαν; συνήθροισας το πλήθος σου διά να λαφυραγωγήσης λάφυρον; διά να αρπάσης αργύριον και χρυσίον, διά να λάβης κτήνη και αγαθά, διά να κάμης λείαν μεγάλην; **14** Διά τούτο, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ προς τον Γωγ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν εκείνη τη ημέρα, ότε ο λαός μου Ισραήλ θέλει κατοικεί εν ασφαλεία, συ δεν θέλεις μάθει τούτο; **15** Και θέλεις ελθει εκ του τόπου σου, εκ των εσχάτων του βορρά, συ και πολλοί λαοί μετά σου, άπαντες αναβάται ίππων, πλήθος μέγα και δυναμεις πολλή· **16** και θέλεις αναβή εναντίον του λαού μου Ισραήλ ως νέφος, διά να σκεπάσης την γήν· τούτο θέλει είσθαι εν ταις εσχάταις ημέραις και θέλω σε φέρει εναντίον της γης μου, διά να με γνωρίσωσι τα έθνη, όταν αγιασθώ εν σου, Γωγ, ενώπιον αυτών. **17** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Συ είσαι εκείνος, περί του οποίου ελάλησα εν ταις αρχαίαις ημέραις, διά των δούλων μου των προφητών του Ισραήλ, οίτινες προεφήτευσαν εν εκείναις ταις ημέραις διά πολλών ετών, ότι έμελλον να σε φέρω εναντίον αυτών; **18** Άλλ' εν εκείνη τη ημέρα, εν τη

ημέρα καθ' ην ο Γωγ έλθη εναντίον της γης Ισραήλ, η οργή μου θέλει αναβή επί το πρόσωπόν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **19** Διότι εν τω ζήλω μου, εν τω πυρί της οργής μου ελάλησα, Εξέβαντον εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι σεισμός μέγας εν γη Ισραήλ· **20** και οι ιχθύες της θαλάσσης και τα πετεινά του ουρανού και τα θηρία του αγρού και πάντα τα ερπετά τα έρποντα επί της γης και πάντες οι άνθρωποι οι επί του προσώπου της γης θέλουσι σεισθή από της παρουσίας μου· και τα όρη θέλουσιν ανατραπή και οι πύργοι θέλουσι πέσει και παν τείχος θέλει κατεδαφισθή. **21** Και θέλω καλέσει εναντίον αυτού μάχαιραν κατά πάντα τα όρη μου, λέγει Κύριος ο Θεός· η μάχαιρα εκάστου ανθρώπου θέλει είσθαι κατά του αδελφού αυτού. **22** Και θέλω ελθει εις κρίσιν εναντίον αυτού εν λοίμω και εν αίματι· και θέλω βρέξει επ' αυτόν και επί τα τάγματα αυτού και επί τον πολύν λαόν τον μετ' αυτού βροχήν κατακλυσμού και λίθους χαλάζης, πυρ και θείον. **23** Και θέλω μεγαλυθής και αγιασθή, και θέλω γνωρισθή ενώπιον πολλών εθνών και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

39 Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον κατά του Γωγ και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ· **2** και θέλω σε περιστρέψει και σε περιπλανήσει, και θέλω σε αναβιβάσει εκ των εσχάτων του βορρά και φέρει επί τα όρη του Ισραήλ· **3** και θέλω εκτινάξει το τόξον σου από της αριστεράς σου χειρός και κάμει τα βέλη σου να εκπέσωσιν από της δεξιός σου χειρός. **4** Θέλεις πέσει επί των ορέων του Ισραήλ, συ και πάντα τα τάγματά σου και οι λαοί οι μετά σου· θέλω σε δώσει εις τα πτερωτά όρνεα παντός είδους και εις τα θηρία του αγρού, εις κατάβρωμα· **5** θέλεις πέσει επί του προσώπου του αγρού· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. Και θέλω αποστείλει πυρ επί τον Μαγώγ και μεταξύ των κατοικούντων εν ασφαλεία, τας νήσους· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Και θέλω κάμει το όνομά μου το άγιον γνωστόν εν μέσω του λαού μου Ισραήλ. **7** Και δεν θέλω αφήσει να βεβηλώσωσι πλέον το όνομά μου το άγιον· και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιος εν Ισραήλ· **8** Ιδού, ήλθε και έγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός· αύτη είναι η ημέρα, περί της οποίας ελάλησα. **9** Και οι κατοικούντες τας πόλεις του Ισραήλ θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι βάλει εις το πυρ και καύσει τα όπλα και τας ασπίδας και τους θυρεούς, τα τόξα και τα βέλη και τα ακόντια και τας λόγχας· και θέλουσι καίει με αυτά πυρ επτά έτη· **10** και δεν θέλουσι λάβει ξύλα εκ του αγρού ουδέ θέλουσι κόψει εκ των δρυμών, διότι θέλουσι καίει πυρ εκ των όπλων· και θέλουσι ληλατήσει τους ληλατήσαντας αυτούς και λαφυραγωγήσει τους λαφυραγωγήσαντας αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω δώσει εις τον Γωγ τόπον ταφής εκεί εν Ισραήλ, την φάραγγα των διαβατών, προς ανατολάς της θαλάσσης· και αύτη θέλει κλείει την οδόν των διαβαινόντων· και εκεί θέλουσι χώσει τον Γωγ και άπαν το πλήθος αυτού· και θέλουσιν ονομάσει αυτήν, Η φάραγξ του Αμάν-γωγ. **12** Και ο οίκος Ισραήλ θέλει χόνει αυτούς επτά μήνας, διά να καθαρίσωσι την γην. **13** Και άπας ο

λαός της γης θέλει χώνει αυτούς· και θέλει είσθαι εις αυτούς ονομαστή η ημέρα καθ' ην εδοξάσθη, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Και θέλousι διαχωρίσει άνδρας, οίτινες περιερχόμενοι ακαταπαύτως την γην θέλousι θάψει με την βοήθειαν των διαβατών τους μείναντας επί του προσώπου της γης, διά να καθαρίσωσιν αυτήν μετά το τέλος των επτά μηνών θέλousι κάμει ακριβή αναζήτηση. **15** Και εκ των διαβατών των διαβαινόντων την γην, όταν τις ίδι οσοτών ανθρώπων, τότε θέλει στήναι σημείον πλησίον αυτού, εωσού οι ενταφιασθαί θάψωσιν αυτό εν τη φάραγγι του Αμών-γαυ. **16** Και της πόλεως δε το όνομα θέλει είσθαι Αμωνα. Ούτω θέλousι καθαρίσει την γην. **17** Και συ, υιέ ανθρώπου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ειπέ προς τα όρνεα παντός είδους και προς πάντα τα θηρία του αγρού, συνάχθητε και έλθετε συναθροίσθητε πανταχόθεν εις την θυσίαν μου, την οποίαν εγώ εθυσίασα διά σας, θυσίαν μεγάλην επί των ορέων του Ισραήλ, διά να φάγητε σάρκα και να πίνετε αίμα. **18** Εθέλετε φάγει την σάρκα των ισχυρών και πίνει το αίμα των αρχόντων της γης, των κρίων, των αρνίων και των τράγων και των μόσχων, πάντων αιτενών της Βασάν· **19** και θέλετε φάγει πάχος εις χορτασμόν και πίνει αίμα εις μέθην εκ της θυσίας μου την οποίαν εθυσίασα διά σας· **20** και θέλετε χορτασθή επί της τραπέζης μου, από ίππων και αναβατών, από ισχυρών και από παντός άνδρός πολεμιστού, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Και θέλω θέσει την δόξαν μου μεταξύ των εθνών, και πάντα τα έθνη θέλousιν ιδεί την κρίσιν μου την οποίαν εξετέλεσα και την χείρα μου, την οποίαν επέβαλον επ' αυτά. **22** Και θέλει γνωρίσει ο οίκος Ισραήλ ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, από της ημέρας ταύτης και εις το εξής. **23** Και τα έθνη θέλousι γνωρίσει ότι ο οίκος Ισραήλ ιχμαλωτίθη διά την ανομίαν αυτών· επειδή εστάθησαν παραβάται προς εμέ, διά τούτο έκρυψα το πρόσωπόν μου απ' αυτών και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών· και έπeson πάντες εν μαχαίρα. **24** Κατά τας ακαθαρσίας αυτών και κατά τας παραβάσεις αυτών έπραξα εις αυτούς, και έκρυψα απ' αυτών το πρόσωπόν μου. **25** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Τώρα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιακώβ και ελεήσει άπαντα τον οίκον Ισραήλ, και θέλω είσθαι ζηλότυπος διά το όνομά μου το άγιον, **26** και θέλousi βαστάσει την αισυήνην αυτών και πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των οποίων έγειναν παραβάται προς εμέ, ότε κατώκουν ασφαλώς εν τη γη αυτών και δεν υπήρχεν ο εκφοβών. **27** Όταν επαναφέρω αυτούς εκ των λαών και συνάξω αυτούς εκ των τόπων των εχθρών αυτών και αγιασώ εν αυτοίς ενώπιον εθνών πολλών, **28** τότε θέλousi γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, όταν, αφού κάμω αυτούς να φερθώσιν εις αιχμαλωσίαν μεταξύ των εθνών, συνάξω αυτούς εις την γην αυτών και δεν αφήσω εξ αυτών πλέον εκεί υπόλοιπον· **29** και δεν θέλω κρύψει πλέον το πρόσωπόν μου απ' αυτών, διότι εξέχεα το πνεύμά μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός.

40 Εν τω εικοστώ πέμπτω έτει της αιχμαλωσίας ημών, εν τη αρχή του έτους, τη δεκάτη του μηνός, τω δεκάτω τετάρτω έτει μετά την άλωση της πόλεως,

εν τη αυτή ημέρα χειρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ και με έφευρον εκεί. **2** Δι' οραμάτων του Θεού με έφευρον εις γην Ισραήλ και με έθεσεν επί όρους υψηλοτάτου, εφ' ου ήτο προς μεσημβρίαν ως οικοδομή πόλεως. **3** Και με έφευρον εκεί και ιδού, άνθρωπος του οποίου η θέα ήτο ως θέα χαλκού, και είχεν εν τη χειρί αυτού νήμα λινούν και μέτρον καλάμινον, και αυτός ίστατο εν τη πύλη. **4** Και ο άνθρωπος είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ιδέ με τους οφθαλμούς σου και άκουσον με τα ότα σου και θέσον την καρδίαν σου επί πάντα όσα εγώ σοι δείξω· διότι, διά να σοι δείξω ταύτα, εισήχθης ενταύθα· απαγγείλον πάντα όσα βλέπεις προς τον οίκον Ισραήλ. **5** Και ιδού, περίβολος έξωθεν του οίκου κύκλω, και εν τη χειρί του ανθρώπου μέτρον καλάμινον εξ πηχών και μιας παλάμης και εμέτρησε το πλάτος του οικοδομημάτος, ένα κάλαμον, και το ύψος, ένα κάλαμον. **6** Τότε ήλθε προς την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς, και ανέβη τας βαθμιδας αυτής και εμέτρησε το κατώφλιον της πύλης, πλάτος ενός καλάμου, και το ανώφλιον, πλάτος ενός καλάμου. **7** Και έκαστον οικήμα ήτο μακρόν ένα εκατόν και πλατύ ένα κάλαμον· και μεταξύ των οικημάτων ήσαν πέντε πήχαι· και το κατώφλιον της πύλης πλησίον της στοάς της προς την πύλην την έσωθεν ήτο ενός καλάμου. **8** Τότε εμέτρησε την στοάν της πύλης της έσωθεν και ήτο ενός καλάμου. **9** Έπειτα εμέτρησε την στοάν της πύλης, οκτώ πήχας, και τα μέτωπα αυτής, δύο πήχας· η στοά δε της πύλης ήτο έσωθεν. **10** Και τα οικήματα της πύλης προς ανατολάς ήσαν τρία εντεύθεν και τρία εκείθεν· και τα τρία ενός μέτρον, και τα μέτωπα είχαν εν μέτρον, εντεύθεν και εκείθεν. **11** Και εμέτρησε το πλάτος της εισόδου της πύλης, δέκα πήχας, και το μήκος της πύλης, δεκατρείς πήχας. **12** Ήτο δε έμπροσθεν των οικημάτων διάστημα μία πήχη εντεύθεν και διάστημα μία πήχη εκείθεν· και τα οικήματα ήσαν εξ πηχών εντεύθεν και εξ πηχών εκείθεν. **13** Έπειτα εμέτρησε την πύλην από της στέγης του ενός οικήματος μέχρι της στέγης του άλλου· το πλάτος ήτο εικοσιπέντε πηχών και θύρα απέναντι θύρας. **14** Και έκαμε τα μέτωπα εξήκοντα πηχών μέχρι του μετώπου της αυλής κύκλω κύκλω του πυλώνος. **15** Και από του προσώπου της πύλης της εισόδου έως του προσώπου της στοάς της εσωτέρας πύλης ήσαν πενήκοντα πήχαι. **16** Και ήσαν παράθυρα αδιόρατα εις τα οικήματα και εις τα μέτωπα αυτών έσωθεν της πύλης κύκλω κύκλω, και ωσαύτως εις τας στοάς ήσαν παράθυρα και έσωθεν κύκλω κύκλω, εφ' εκάστου δε μετώπου φοίνικες. **17** Και με έφευρον εις την εξωτέραν αυλήν και ιδού, θάλαμοι και λιθόστρωτον κατεσκευασμένον εν τη αυλή κύκλω κύκλω τριάκοντα θάλαμοι επί του λιθόστρώτου. **18** Και το λιθόστρωτον το επί τα πλάγια των πυλών, κατά το μήκος των πυλών, ήτο το κατώτερον λιθόστρωτον. **19** Και εμέτρησε το πλάτος από του προσώπου της κατωτέρας πύλης μέχρι του προσώπου της εσωτέρας αυλής έξωθεν, εκατόν πήχας προς ανατολάς και προς βορράν. **20** Και την πύλην της εξωτέρας αυλής την βλέπουσαν προς βορράν εμέτρησε, το μήκος αυτής και το πλάτος αυτής. **21** Και τα οικήματα αυτής ήσαν τρία εντεύθεν και τρία εκείθεν, και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά το

μέτρον της πρώτης πύλης, το μήκος αυτής πενήτηκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εικοσιπέντε πηχών. **22** Και τα παράθυρα αυτών και τα τόξα αυτών και οι φοίνικες αυτών ήσαν κατά το μέτρον της πύλης της βλεπούσης προς ανατολάς και ανέβαινον προς αυτήν δι' επτά βαθμίδων και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν αυτών. **23** Και η πύλη της εσωτέρας αυλής ήτο απέναντι της πύλης της προς βορράν και προς ανατολάς και μετρήσεν από πύλης εις πύλην, εκατόν πήχας. **24** Και με έφερε προς νότον, και ιδού, πύλη βλέπουσα προς νότον και μετρήσε τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής, κατά τα αυτά μέτρα. **25** Και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, ως τα παράθυρα εκείνα· το μήκος πενήτηκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **26** Και η ανάβασις αυτής ήτο επτά βαθμίδες και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν αυτών και είχε φοίνικας, ένα εντεύθεν και ένα εκείθεν, επί των μετώπων αυτής. **27** Και ήτο πύλη εις την εσωτέραν αυλήν προς νότον και μετρήσεν από πύλης εις πύλην, προς νότον, εκατόν πήχας. **28** Και με έφερον εις την εσωτέραν αυλήν διά της νοτίου πύλης και μετρήσε την νοτίον πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **29** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω πενήτηκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **30** Και τα τόξα κύκλω κύκλω ήσαν εικοσιπέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος. **31** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **32** Και με έφερον εις την εσωτέραν πύλην προς ανατολάς, και μετρήσε την πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **33** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, πενήτηκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **34** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **35** Και με έφερον εις την βόρειον πύλην και μετρήσεν αυτήν κατά τα αυτά μέτρα· **36** τα οικήματα αυτής, τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής και τα παράθυρα αυτής κύκλω κύκλω· το μήκος πενήτηκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **37** Και τα μέτωπα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **38** Και οι θάλαμοι και αι είσοδοι αυτής ήσαν πλησίον των μετώπων των πυλών, όπου έπλυνον το ολοκαύτωμα. **39** Και εν τη στοά της πύλης ήσαν δύο τράπεζαι εντεύθεν και δύο τράπεζαι εκείθεν, διά να σφάζωσιν επ' αυτών το ολοκαύτωμα και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν. **40** Και εις το έξω πλάγιον, καθώς ανέβαινε τις προς την είσοδον της βορείου πύλης, ήσαν δύο τράπεζαι, και εις το άλλο πλάγιον, το προς την στοάν της πύλης, δύο τράπεζαι. **41** Τέσσαρες τράπεζαι ήσαν εντεύθεν και τέσσαρες τράπεζαι εκείθεν παρά τα πλάγια της πύλης οκτώ τράπεζαι, επ' ων έσφαζον τα θύματα. **42** Και αι τέσσαρες τράπεζαι του ολοκαυτώματος ήσαν

εκ λίθου πελεκητού, μιας πήχης και ημίσεος το μήκος και μιας πήχης και ημίσεος το πλάτος και μιας πήχης το ύψος και επ' αυτών έθετον τα εργαλεία, δι' ων έσφαζον το ολοκαύτωμα και την θυσίαν. **43** Και έσωθεν ήσαν άγκιστρα, μιας παλάμης το πλάτος, προσηλωμένα κύκλω κύκλω επί δε των τραπεζών έθετον το κρέας των προσφορών. **44** Και έξωθεν της πύλης της εσωτέρας ήσαν οι θάλαμοι των μουσικών, εν τη εσωτέρα αυλή τη επί τα πλάγια της βορείου πύλης και τα πρόσωπα αυτών ήσαν προς νότον, εν επί το πλάγιον της ανατολικής πύλης βλέπον προς βορράν. **45** Και ειπε προς εμέ, Ο θάλαμος ούτος ο βλέπων προς νότον είναι διά τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του οίκου, **46** ο δε θάλαμος ο βλέπων προς βορράν είναι δια τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του θυσιαστηρίου· ούτοι είναι οι υιοί Σαδώκ, μεταξύ των υιών Λευί, οίτινες προσέρχονται εις τον Κύριον, διά να λειτουργώσιν εις αυτόν. **47** Και μετρήσε την αυλήν, μήκος εκατόν πηχών και πλάτος εκατόν πηχών, εις τετράγωνον και το θυσιαστήριον ήτο έμπροσθεν του οίκου. **48** Και με έφερον εις την στοάν του οίκου και μετρήσεν έκαστον μέτωπον της στοάς, πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών εκείθεν και το πλάτος της πύλης τριών πηχών εντεύθεν και τριών πηχών εκείθεν. **49** το μήκος της στοάς ήτο είκοσι πηχών και το πλάτος ένδεκα πηχών και με έφερε δια των βαθμίδων, δι' ων ανέβαινον εις αυτήν και ήσαν στύλοι παρά τα μέτωπα, εις εντεύθεν και εις εκείθεν.

41 Έπειτα με έφερον εις τον ναόν και μετρήσε τα μέτωπα, εξ πήχας το πλάτος εντεύθεν και εξ πήχας το πλάτος εκείθεν, το πλάτος της σκηνης. **2** Και το πλάτος της εισόδου ήτο δέκα πηχών και τα πλευρά της θύρας πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών εκείθεν και μετρήσε το μήκος αυτού, τεσσαράκοντα πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας. **3** Και εισήλθεν εις το εσωτερον και μετρήσε το μέτωπον της θύρας, δύο πήχας, και την θύραν, εξ πήχας, και το πλάτος της θύρας, επτά πήχας. **4** Έπειτα μετρήσε το μήκος τούτου, είκοσι πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας, έμπροσθεν του ναού και ειπε προς εμέ, τούτο είναι το άγιον των αγίων. **5** Και μετρήσεν του τοίχου του οίκου, εξ πήχας και το πλάτος εκάστου των εις τα πλάγια οικημάτων, τέσσαρας πήχας, κύκλω κύκλω του οίκου κύκλω. **6** Και τα πλάγια οικήματα ήσαν ανά τρία, οικημα επί οικήματος, και τριάκοντα κατά τάξιν και εισχώρου εις τον τοίχον του ναού, εκτισμένον κύκλω κύκλω διά τα πλάγια οικήματα, διά να κρατώνται στερεά, χωρίς να επιστηρίζονται όμως επί τον τοίχον του οίκου. **7** Και ο οίκος επλατύνετο, και ήτο κλίμαξ ελικοειδής αναβαίνουσα εις τα πλάγια οικήματα· διότι η ελικοειδής κλίμαξ του οίκου ανέβαινε προς τα άνω κύκλω κύκλω του οίκου· όθεν ο οίκος έγινετο πλατύτερος προς τα άνω, και ούτως ηύξανε από του κατωύτου πατώματος έως του ανωτάτου διά των μέσων. **8** Και είδον το ύψος του οίκου κύκλω κύκλω τα θεμέλια των πλαγιών οικημάτων ήσαν εις ολόκληρος κάλαμος εξ πηχών διάστημα. **9** Το πλάτος του τοίχου διά τα έξωθεν πλάγια οικήματα ήτο πέντε πηχών· και το εναπολειφθέν κενόν

ήτο ο τόπος των έσωθεν πλαγιών οικημάτων. **10** Και μεταξύ των θαλάμων ήτο διάστημα είκοσι πηχών κύκλω κύκλω, περί τον οίκον. **11** Και αι θύραι των πλαγιών οικημάτων ήσαν προς το μέρος το εναπολειφθέν μία θύρα προς βορράν και μία θύρα προς νότον· και το πλάτος του εναπολειφθέντος μέρους ήτο πέντε πηχών κύκλω κύκλω. **12** Η δε οικοδομή η κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους, προς το δυτικόν πλάγιον, ήτο εβδομήκοντα πηχών το πλάτος και ο τοίχος της οικοδομής, πέντε πηχών το πάχος κύκλω κύκλω· το δε μήκος αυτής ενενήκοντα πηχών. **13** Και εμέτρησε τον τοίχον, εξ εκατόν πηχών το μήκος· και το κεχωρισμένον μέρος και την οικοδομήν και τους τοίχους αυτής, εκατόν πηχών το μήκος. **14** Και το πλάτος του προσώπου του οίκου και του κεχωρισμένου μέρους προς ανατολάς, εκατόν πηχών. **15** Και εμέτρησε το μήκος της οικοδομής της κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους όπισθεν αυτού, και τας στοάς αυτού εντεύθεν και εκείθεν, εκατόν πηχών, και τον ενδότερον ναόν και τα πρόθυρα της αυλής. **16** τους παραστάτας της θύρας και τα αόρατα παράθυρα και τας στοάς κύκλω κατά τα τρία αυτών πατώματα, κατά πρόσωπον της θύρας, εστρωμένα με ξύλον κύκλω κύκλω και το έδαφος έως των παραθύρων και τα παράθυρα ήσαν εσκεπασμένα. **17** έως επάνωθεν της θύρας και έως του εσωτέρου οίκου και έξωθεν και δι' όλου του τοίχου κύκλω έσωθεν και έξωθεν, κατά τα μέτρα. **18** Και ήτο ειργασμένον με χερουβεΐμ και με φοίνικας, ώστε φοίνιξ ήτο μεταξύ χερουβί και χερουβί, και έκαστον χερουβί είχε δύο πρόσωπα. **19** και πρόσωπον ανθρώπου προς τον φοίνικα εντεύθεν και πρόσωπον λέοντος προς τον φοίνικα εκείθεν· ούτως ήτο ειργασμένον δι' όλου του οίκου κύκλω κύκλω. **20** Από του εδάφους έως επάνωθεν της θύρας ήσαν ειργασμένα χερουβεΐμ και φοίνικες και εις τον τοίχον του ναού. **21** Οι παραστάται του ναού ήσαν τετράγωνοι και το πρόσωπον του αγιαστηρίου, η θέα του ενός ως η θέα του άλλου. **22** Το ξύλινον θυσιαστήριον ήτο τριών πηχών το ύψος, το δε μήκος αυτού δύο πηχών· και τα κέρατα αυτού και το μήκος αυτού και οι τοίχοι αυτού ήσαν εκ ξύλου· και είπε προς εμέ, Αύτη είναι η τράπεζα η ενώπιον του Κυρίου. **23** Και ο ναός και το αγιαστήριον είχαν δύο θυρώματα. **24** Και τα θυρώματα είχαν δύο φύλλα έκαστον, δύο στρεφόμενα φύλλα· δύο εις το εν θύρωμα και δύο φύλλα εις το άλλο. **25** Και ήσαν ειργασμένα επ' αυτών, επί των θυρωμάτων του ναού, χερουβεΐμ και φοίνικες, καθώς ήσαν ειργασμένα επί των τοίχων· και ήσαν δοκοί ξύλινα επί το πρόσωπον της στοάς έξωθεν. **26** Και ήσαν παράθυρα αδιόρατα και φοίνικες εντεύθεν και εκείθεν εις τα πλάγια της στοάς και επί τα πλάγια οικήματα του οίκου και δοκοί ξύλινα.

42 Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν κατά την οδόν την προς βορράν· και με έφερον εις τον θάλαμον τον απέναντι του κεχωρισμένου μέρους κατά τον κατά πρόσωπον της οικοδομής, προς βορράν. **2** κατά πρόσωπον του μήκους, το οποίον ήτο εκατόν πηχών, ήτο η βόρειος θύρα, το δε πλάτος πενήκοντα πηχών. **3** Απέναντι των είκοσι πηχών, αίτινες ήσαν διά την

εσωτέραν αυλήν, και απέναντι του λιθοστρώτου του διά την εξωτέραν αυλήν, ήτο στοά αντικρύ στοάς τριπλή. **4** Και κατά πρόσωπον των θαλάμων ήτο περίπατος δέκα πηχών το πλάτος, και προς τα έσω οδός μιας πύχης· και αι θύραι αυτών ήσαν προς βορράν. **5** Οι δε ανώτατοι θάλαμοι ήσαν στενωτέροι, επειδή αι κάτω στοαί και αι μεσαΐα της οικοδομής εξέιχον μάλλον παρά εκείνους. **6** Διότι ούτοι ήσαν εις τρία πατώματα, δεν είχαν όμως στύλους ως τους στύλους των αυλών· διά τούτο η οικοδομή εστυνέουτο μάλλον παρά το κατώτατον και το μεσαΐον από της γης. **7** Και ο τοίχος ο έξωθεν απέναντι των θαλάμων, προς την εξωτέραν αυλήν κατά πρόσωπον των θαλάμων, είχε μήκος πενήκοντα πηχών. **8** Διότι το μήκος των θαλάμων των εν τη εξωτέρα αυλή ήτο πενήκοντα πηχών· και ιδού, κατά πρόσωπον του ναού ήσαν εκατόν πηχά. **9** Κάτωθεν δε των θαλάμων τούτων ήτο η είσοδος κατά ανατολάς, καθώς υπάγει τις προς αυτούς από της αυλής της εξωτέρας. **10** Οι θάλαμοι ήσαν εις το πάχος του τοίχου της αυλής προς ανατολάς, κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους και κατά πρόσωπον της οικοδομής. **11** Και η οδός η κατά πρόσωπον αυτών ήτο κατά την θέαν των θαλάμων των προς βορράν· είχαν ίσον μήκος με εκείνους, ίσον πλάτος με εκείνους· και πάσαι αι έξοδοι αυτών ήσαν και κατά τας διατάξεις εκείνων και κατά τας θύρας εκείνων. **12** Και κατά τας θύρας των βαλάνων των προς νότον ήτο θύρα εις την αρχήν της οδού, της οδού κατ' ευθείαν απέναντι του τοίχου προς ανατολάς, καθώς εμβαίνει τις προς αυτά. **13** Και είπε προς εμέ, Οι βόρειοι θάλαμοι και οι νότιοι θάλαμοι οι κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους, ούτοι είναι θάλαμοι άγιοι, όπου οι ιερείς οι πλησιάζοντες εις τον Κύριον θέλουσι τρώγει τα αγιώτατα· εκεί θέλουσι θέτει τα αγιώτατα και την προσφοράν την εξ αλαφίτων και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν, διότι ο τόπος είναι άγιος. **14** Όταν οι ιερείς εισέρχονται εκεί, δεν θέλουσιν εξέρχεσθαι από του αγίου τόπου εις την αυλήν την εξωτέραν, αλλ' εκεί θέλουσιν αποθέτει τα ενδύματα αυτών, με τα οποία λειτουργούσι, διότι είναι άγια· και θέλουσιν ενδύεσθαι άλλα ενδύματα, και τότε θέλουσι πλησιάζει εις ό, τι είναι του λαού. **15** Αφού δε ετελείωσε τα μέτρα του έσωθεν οίκου, με εξήγαγε προς την πόλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς και εμέτρησεν αυτόν κύκλω κύκλω. **16** Εμέτρησε την ανατολικήν πλευράν με το καλάμινον μέτρον, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον κύκλω. **17** Εμέτρησε την βόρειον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον κύκλω. **18** Εμέτρησε την νότιον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον. **19** Εστράφη έπειτα προς την δυτικήν πλευράν και εμέτρησε πεντακοσίους καλάμους με το καλάμινον μέτρον. **20** Εμέτρησεν αυτόν κατά τας τέσσαρας πλευράς· είχε τοίχον κύκλω κύκλω, πεντακοσίων καλάμων το μήκος και πεντακοσίων το πλάτος, διά να κάμην χώρισμα μεταξύ του αγίου και του βεβήλου τόπου.

43 Και με έφερον εις την πόλην, την πόλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς. **2** Και ιδού, η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήρχετο από της οδού της ανατολής·

και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών· και η γη έλαμπεν από της δόξης αυτού. **3** Και η θέα την οποίαν είδον ήτο κατά την θέαν, κατά την θέαν την οποίαν είδον, ότε ήλθον να χαλάρω την πόλιν· και αι θέαι ήσαν κατά την θέαν, την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και έπεσον επί πρόσωπόν μου. **4** Και η δόξα του Κυρίου εισήλθεν εις τον οικον διά της οδού της πύλης της βλεπούσης κατά ανατολάς. **5** Και με εσήκωσε το πνεύμα και με έφερεν εις την αυλήν την εσωτέραν· και ιδού, ο οικος ήτο πλήρης της δόξης του Κυρίου. **6** Και ήκουσα φωνήν λαλούντος προς εμέ εκ του οικου· και ο άνθρωπος ίστατο πλησίον μου. **7** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, τον τόπον του θρόνου μου και τον τόπον του ίχνους των ποδών μου, όπου θέλω κατοικεί εν μέσω των υιών Ισραήλ εις τον αιώνα, και το όνομά μου το άγιον, δεν θέλει πλέον βεβηλωσει ο οικος Ισραήλ, ούτε αυτοί ούτε οι βασιλείς αυτών, με τας πορνείας αυτών ουδέ με τα πτώματα των βασιλέων αυτών ουδέ με τους υψηλούς αυτών τόπους. **8** Εθέτοντες τα κατώφλια αυτών πλησίον των κατωφλίων μου και τους παραστάτας αυτών πλησίον των παραστατών μου, ώστε δεν ήτω παρά ο τοίχος μεταξύ εμού και αυτών, εβεβήλουν ούτω το όνομά μου το άγιον με τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έπραττον· διά τούτο ηγάλωσα αυτούς εν τω θυμώ μου. **9** Τώρα ας απομακρύνωσιν απ' εμού τας πορνείας αυτών και τα πτώματα των βασιλέων αυτών, και θέλω κατοικεί εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **10** Συ, υιέ ανθρώπου, δείξον τον οικον τούτον εις τον οικον Ισραήλ, διά να εντραπώσι διά τας ανομίας αυτών· και ας μετρήσωσι το σχέδιον. **11** Και εάν εντραπώσι διά πάντα όσα έπραξαν, δείξον εις αυτούς την μορφήν του οικου και την διάταξιν αυτού και τας εξόδους αυτού και τας εισόδους αυτού και πάσαν την μορφήν αυτού και πάσας τας διατάξεις αυτού και πάσαν την μορφήν αυτού και πάντα τον νόμον αυτού, και διάγραψον αυτόν ενώπιον αυτών, διά να φυλάξωσιν όλην την μορφήν αυτού και πάσας τας διατάξεις αυτού και να εκτελώσιν αυτάς. **12** Ούτος είναι ο νόμος του οικου· επί της κορυφής του όρους, όλον το όριον αυτού κύκλω κύκλω θέλει εισθαι αγιωτατον. Ιδού, ούτος είναι ο νόμος του οικου. **13** Και ταύτα είναι τα μέτρα του θυσιαστηρίου εις πήχας· η πήχη είναι μία πήχη κοινή και παλάμη· το μεν κοίλωμα αυτού θέλει εισθαι μία πήχη και το πλάτος μία πήχη, το δε γείσωμα αυτού εις τα χείλη αυτού κύκλω μία σπιθαμή· και τούτο θέλει εισθαι το ανώτερον μέρος του θυσιαστηρίου. **14** Από δε του κοιλώματος του προς την γην έως της κατωτέρας οφρύος θέλει εισθαι δύο πήχαι και το πλάτος μία πήχη· και από της οφρύος της μικροτέρας έως της οφρύος της μεγαλιτέρας, τέσσαρες πήχαι, και το πλάτος μία πήχη. **15** Και το θυσιαστήριον θέλει εισθαι τεσσάρων πηχών το ύψος από δε του θυσιαστηρίου και επάνω θέλουν εισθαι τέσσαρα κέρατα. **16** Και το θυσιαστήριον θέλει εισθαι δώδεκα πηχών το μήκος και δώδεκα το πλάτος, τετράγρον εις τας τέσσαρας πλευράς αυτού. **17** Και η οφρύς θέλει εισθαι δεκατεσσάρων πηχών το μήκος και δεκατεσσάρων το πλάτος εις τας τέσσαρας πλευράς αυτής· και το γείσωμα κύκλω αυτής μισή πήχη· και το κοίλωμα αυτής κύκλω μία πήχη· και αι βαθμιδες

αυτής θέλουν βλέπει προς ανατολάς. **18** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αύται είναι αι διατάξεις του θυσιαστηρίου καθ' ην ημέραν κατασκευάσωσιν αυτό, διά να προσφέρωσιν επ' αυτού ολοκαύτωμα και να ραντίζωσιν επ' αυτό αίμα. **19** Και θέλεις δώσει εις τους ιερείς τους Λευίτας, τους όντας εκ του σπέρματος Σαδώκ, τους πλησιάζοντάς με διά να λειτουργήσωσιν εις εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός, μόσχον βοός διά προσφοράν περί αμαρτίας. **20** Και θέλεις λάβει από του αίματος αυτού και βάλει επί τα τέσσαρα κέρατα αυτού και επί τας τέσσαρας γωνίας της οφρύος και επί το γείσωμα κύκλω· και θέλεις καθαρίσει αυτό και κάμει εξιλέωσιν περί αυτού. **21** Και θέλεις λάβει τον μόσχον του διά προσφοράν περί αμαρτίας, και θέλουν καύσει αυτόν εν τω διωρισμένω τόπω του οικου έξω του αγιαστηρίου. **22** Και την δευτέραν ημέραν θέλεις προσφέρει τράγον εξ αιγών άμωμον διά προσφοράν περί αμαρτίας· και θέλουν καθαρίσει το θυσιαστήριον, ως εκαθάρισαν διά του μόσχου. **23** Αφού τελειώσης καθαρίζων αυτό, θέλεις προσφέρει μόσχον βοός άμωμον και κριόν εκ του ποιμνίου άμωμον. **24** Και θέλεις προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου, και οι ιερείς θέλουν ρίψει όλας επ' αυτά και θέλουνσιν ολοκαυτώσει αυτά ολοκαύτωμα εις τον Κύριον. **25** Επτά ημέρας θέλεις ετοιμάζει καθ' εκάστην τράγον διά προσφοράν περί αμαρτίας· και θέλουνσιν ετοιμάζει μόσχον βοός άμωμον και κριόν εκ του ποιμνίου, άμώμου. **26** Επτά ημέρας θέλουνσιν κάμνει εξιλέωσιν περί του θυσιαστηρίου και καθαρίζει αυτό· και αυτοί θέλουνσιν καθηρωθή. **27** Και αφού συμπληρωθήσιν αι ημέραι, από της ογδόης ημέρας και εφεξής θέλουνσιν προσφέρει οι ιερείς τα ολοκαυτώματά σας επ' του θυσιαστηρίου και τας ειρηνικάς προσφοράς σας· και εγώ θέλω σας δεχθή, λέγει Κύριος ο Θεός.

44 Και με επέστρεψε κατά την οδόν της εξωτέρας πύλης του αγιαστηρίου της βλεπούσης κατά ανατολάς· και αυτή ήτο κεκλεισμένη. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Η πύλη αυτή θέλει εισθαι κεκλεισμένη, δεν θέλει ανοιχθή, και άνθρωπος δεν θέλει εισέλθει δι' αυτής· διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εισήλθε δι' αυτής, διά τούτο θέλει εισθαι κεκλεισμένη. **3** Αυτή θέλει εισθαι διά τον άρχοντα· ο άρχων, ούτος θέλει καθήσει εν αυτή διά να φάγη άρτον ενώπιον του Κυρίου· θέλει εισέλθει διά της οδού της στοάς της πύλης ταύτης και διά της αυτής οδού θέλει εξέλθει. **4** Και με έφερε κατά την οδόν της βορείου πύλης κατέναντι του οικου· και είδον και ιδού, ο οικος του Κυρίου ήτο πλήρης της δόξης του Κυρίου· και έπεσον επί πρόσωπόν μου. **5** Και είπε Κύριος προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, πρόσσεξον εν τη καρδιά σου και ιδέ με τους οφθαλμούς σου και άκουσον με τα ώτα σου πάντα όσα εγώ λαλώ προς σε περί πασών των διατάξεων του οικου του Κυρίου και περί πάντων των νόμων αυτού· και παρατήρησον καλώς την είσοδον του οικου, μετά πασών των εξόδων του αγιαστηρίου. **6** Και θέλεις ειπέι προς τους απειθείς, προς τον οικον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Οίκος Ισραήλ, αρκέσθητε εις πάντα τα βδελύγματα υμών, **7** ότι εισήξατε αλλογενείς, απεριτιμήτους την

καρδία και απεριτμήτους την σάρκα, διά να ήναι εν τω αγιαστηρίω μου, να βεβηλώνωσιν αυτό, τον οίκόν μου, όταν προσφέρητε τον άρτον μου, το πάχος και το αίμα, ενώ παραβαίνουσι την διαθήκην μου εξ αιτίας πάντων των βδελυγμάτων σας. **8** Και δεν εφυλάξατε σεις την φυλακήν των αγίων μου, αλλά κατεστήσατε επί του αγιαστηρίου μου φύλακας της φυλακής μου αντί υμών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουδείς αλλογενής απεριτμήτους την καρδίαν και απεριτμήτους την σάρκα θέλει εισέρχεται εις το αγιαστήριόν μου, εκ πάντων των αλλογενών των μεταξύ των υιών Ισραήλ. **10** αλλ' οι Λευΐται, οίτινες απεστάτησαν απ' εμού ότε ο Ισραήλ απεπλανάτω, αποπλανηθέντες απ' εμού κατόπιν των ειδώλων αυτών, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν αυτών. **11** Και θέλουσι είσθαι λειτουργοί εν τω αγιαστηρίω μου, επιστατούντες επί των πυλών του οίκου και φυλάττοντες τον οίκον· αυτοί θέλουσι σφάζει εις τον λαόν τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και αυτοί θέλουσιν ίστασθαι ενώπιον αυτών διά να υπηρετώσιν εις αυτούς. **12** Διότι υπηρέτων εις αυτούς εμμορσθεν των ειδώλων αυτών και ήσαν πρόκομμα ανομίας εις τον οίκον Ισραήλ· διά τούτο εγώ ύψωσα την χείρα μου εναντίον αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν αυτών. **13** Και δεν θέλουσι με πλησιάζει διά να ιερατεύωσιν εις εμέ και δεν θέλουσι πλησιάζει εις ουδέν από των αγίων μου, εις τα άγια των αγίων· αλλά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών και τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έπραξαν. **14** Και θέλω καταστήσει αυτούς φύλακας της φυλακής του οίκου διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτού και διά πάντα όσα θέλουσι γίνεσθαι εν αυτώ. **15** Οι δε ιερείς οι Λευΐται, οι υιοί Σαδώκ, οι φυλάξαντες την φυλακήν του αγιαστηρίου μου, ότε οι υιοί Ισραήλ απεπλανώντω απ' εμού, ούτοι θέλουσι με πλησιάζει διά να λειτουργώσιν εις εμέ, και θέλουσιν ίστασθαι ενώπιόν μου διά να προσφέρωσιν εις εμέ το πάχος και το αίμα, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** ούτοι θέλουσιν εισέρχεται εις το αγιαστήριόν μου και ούτοι θέλουσι πλησιάζει εις την τράπεζάν μου, διά να λειτουργώσιν εις εμέ και θέλουσι φυλάττει την φυλακήν μου. **17** Και όταν εισέρχωνται εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής, θέλουσιν ενδύεσθαι λινά ιμάτια· και δεν θέλει είσθαι μαλλίον επ' αυτών, ενώ λειτουργούσιν εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής και ένδον. **18** Θέλουσιν έχει τιάρας λινάς επί τας κεφαλάς αυτών και θέλουσιν έχει λινά περισκελή επί τας σφύρας αυτών· δεν θέλουσι περιζώννυσθαι ουδέν προξενούν ιδρώτα. **19** Και όταν εξέρχωνται εις την αυλήν την εξώτεραν, εις την αυλήν την εξώτεραν προς τον λαόν, θέλουσιν εκδύεσθαι τα ενδύματα αυτών, με τα οποία ελειτούργουν, και θέτει αυτά εις τους αγίους θαλάμους, και θέλουσιν ενδύεσθαι άλλα ενδύματα· και δεν θέλουσιν αγιάζει τον λαόν με τα ενδύματα αυτών. **20** Και δεν θέλουσι ξυρίζει τας κεφαλάς αυτών και δεν θέλουσιν αφίνει την κόμην αυτών να αυξάνηται· μόνον θέλουσι κουρεύει τας κεφαλάς αυτών. **21** Και οίνον δεν θέλει πίνει ουδείς ιερεύς, όταν εισέρχηται εις την εσωτέραν αυλήν. **22** Και χήραν και αποβεβλημένην δεν θέλουσι λαμβάνει εις εαυτούς διά γυναίκα· αλλά θέλουσι λαμβάνει παρθένον εκ του σπέρματος του οίκου Ισραήλ ή χήραν χηρεύουσαν ιερέως. **23** Και θέλουσι διδάσκει τον λαόν μου την διαφοράν μεταξύ αγίου και βεβήλου, και θέλουσι κάμνει αυτούς να διακρίνωσι μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού. **24** Και εν ταις αμφισβητήσεσιν ούτοι θέλουσιν ίστασθαι διά να κρίνωσι· κατά τας κρίσεις μου θέλουσι κρίνει αυτάς και θέλουσι φυλάττει τα νόμιμά μου και τα διατάγματά μου εν πάσαις ταις εορταίς μου· και θέλουσιν αγιάζει τα σάββατά μου. **25** Και δεν θέλουσιν εισέρχεται εις νεκρόν ανθρώπου διά να μianθώσιν· ειμή διά πατέρα ή διά μητέρα ή διά υιόν ή διά θυγατέρα, δι' αδελφόν ή διά αδελφήν μη υπανδρευθείσαν, διά τούτους θέλουσι μianεσθαι. **26** Αφού δε ο μεμιασμένος καθαρισθή, θέλουσιν αριθμεί εις αυτόν επτά ημέρας. **27** Και την ημέραν, καθ' ην εισέρχεται εις το αγιαστήριον, εις την αυλήν την εσωτέραν, διά να λειτουργήσιν εν τω αγιαστηρίω, θέλει προσφέρει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. **28** Και τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς διά κληρονομίαν· εγώ είμαι η κληρονομία αυτών· και ιδιοκτησίαν δεν θέλετε διδαι εις αυτούς εν τω Ισραήλ· εγώ είμαι η ιδιοκτησία αυτών. **29** Θέλουσι τρώγει την εξ αλφίτων προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν· και παν αφιέρωμα μεταξύ του Ισραήλ θέλει είσθαι αυτών. **30** Και αι απαρχαί πάντων των πρωτογεννημάτων και πάσα υψουμένη προσφοράν πάντων εκ παντός είδους των υψουμένων προσφορών σας θέλουσιν είσθαι των ιερέων· και την απαρχήν της ζύμης σας θέλετε διδαι εις τον ιερέα, διά να επαναπαύη ευλογίαν εις τους οίκους σας. **31** Οι ιερείς δεν θέλουσι τρώγει ουδέν θνησιμαίον ή θηριαλώτων, είτε πτηνόν είτε κτήνον.

45 Και όταν κληρόνητε την γην εις κληρονομίαν, θέλετε χωρίσει μερίδα εις τον Κύριον, μερίδα αγίαν εκ της γής το μήκος θέλει είσθαι μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων και το πλάτος δέκα χιλιάδων· τούτο θέλει είσθαι πάντα κατά πάντα τα όρια αυτού κύκλω. **2** Εκ τούτου θέλουσιν είσθαι διά το αγιαστήριον πεντακόσiai κατά μήκος με πεντακοσίας κατά πλάτος, τετράγωνον κύκλω, και πενήκοντα πήχη κύκλω διά τα πρόστεια αυτού. **3** Κατά τούτο λοιπόν το μέτρον θέλεις μετρήσει μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων και πλάτος δέκα χιλιάδων, και εν τούτω θέλει είσθαι το αγιαστήριον, το άγιον των αγίων. **4** Τούτο θέλει είσθαι εκ της γης, αγία μερίς διά τους ιερείς, τους λειτουργούντας εν τω αγιαστηρίω, τους πλησιάζοντας διά να λειτουργώσιν εις τον Κύριον· και θέλει είσθαι εις αυτούς τόπος διά οικίας και τόπος άγιος διά το αγιαστήριον. **5** Και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους και δέκα χιλιάδας πλάτους θέλουσιν έχει οι Λευΐται δι' εαυτούς, οι υπηρέται του οίκου, διά ιδιοκτησίαν μετά είκοσι θαλάμων. **6** Και θέλετε δώσει διά ιδιοκτησίαν της πόλεως πέντε χιλιάδας πλάτους και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους πλησίον της αγίας μερίδος τούτο θέλει είσθαι δι' άπαντα τον οίκον Ισραήλ· **7** και διά τον άρχοντα θέλει είσθαι μερίς εντεύθεν και εκείθεν της αγίας μερίδος και της ιδιοκτησίας της πόλεως, κατά πρόσωπον της αγίας μερίδος και κατά πρόσωπον της ιδιοκτησίας της πόλεως, από του δυτικού προς δυσμάς και από του ανατολικού προς ανατολάς· και το μήκος

θέλει είσθαι πλησίον μιας εκάστης των μερίδων, από του δυτικού ορίου προς το ανατολικόν όριον. **8** Εις γην θέλει είσθαι εις αυτόν η ιδιοκτησία, εν τω Ισραήλ· και οι άρχοντές μου δεν θέλουσι πλέον καταβλίβει τον λαόν μου· το υπόλοιπον δε της γης θέλουσι δώσει εις τον οίκον Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αρκεί εις εσάς, άρχοντες του Ισραήλ· απομακρύνετε την βίαν και αρπαγήν και κάνετε κρίσιν και δικαιοσύνην· σηκώσατε τας καταδυναστείας σας από του λαού μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **10** Δικαίαν πλάστιγγα θέλετε έχει και δίκαιον εφά και δίκαιον βαθ. **11** Το εφά και το βαθ θέλουσιν είσθαι του αυτού μέτρου, ώστε το βαθ να περιλαμβάνη το δέκατον του χομόρ και το εφά το δέκατον του χομόρ· το μέτρον αυτού θέλει είσθαι κατά το χομόρ. **12** Και ο σίκλος θέλει είσθαι είκοσι γερά· είκοσι σίκλοι, εικοσιπέντε σίκλοι, δεκαπέντε σίκλοι, θέλει είσθαι η μνα σας. **13** Η υψουμένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει, είναι αυτή· Το έκτον του εφά ενός χομόρ σίτου· και θέλετε δίδει το έκτον του εφά ενός χομόρ κριθής. **14** Περί δε του διατάγματος του ελαίου, ενός βαθ ελαίου, θέλετε προσφέρει το δέκατον του βαθ διά εν κορ, το οποίον είναι εν χομόρ εκ δέκα βάθ· διότι δέκα βαθ είναι εν χομόρ. **15** Και εκ του ποιμνίου εν πρόβατον από των διακοσίων, από των παχειών βοσκών του Ισραήλ, διά προσφοράν εξ αλφίτων και διά ολοκαύτωμα και διά ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Πας ο λαός της γης θέλει δίδει ταύτην την υψουμένην προσφοράν εις τον άρχοντα εν τω Ισραήλ. **17** Εις δε τον άρχοντα ανήκει να δίδη τα ολοκαυτώματα και τας εξ αλφίτων προσφοράς και τας σπονδάς, εν ταις εορταίς, εν ταις νεομηνίαις και εν ταις σάββασι κατά πάσας τας πανηγύρεις του οίκου Ισραήλ· αυτός θέλει ετοιμάζει την περί αμαρτίας προσφοράν και την εξ αλφίτων προσφοράν και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ του οίκου Ισραήλ. **18** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, θέλεις λαμβάνει μόσχον βοός άμωμον και θέλεις καθαρίζει το αγιαστήριον· **19** και ο ιερεύς θέλει λαμβάνει από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς και θέλει θέτει επί τους παραστάτας του οίκου και επί τας τέσσαρας γωνίας της οφρούς του θυσιαστηρίου και επί τους παραστάτας της πύλης της εσωτέρας αυλής. **20** Και ούτω θέλεις κάμνει τη εβδόμη του μηνός υπέρ παντός αμαρτάνοντος εξ αγνοίας και υπέρ του απλού· ούτω θέλετε κάμνει εξιλέωσιν υπέρ του οίκου. **21** Εν τω πρώτω μηνί, τη δεκάτη τετάρτη ημέρα του μηνός, θέλει είσθαι εις εσάς το πάσχα, εορτή επτά ημερών· άζυμα θέλουσιν τρώγει. **22** Και κατ' εκείνην την ημέραν ο άρχων θέλει ετοιμάζει υπέρ εαυτού και υπέρ παντός του λαού της γης μόσχον διά προσφοράν περί αμαρτίας. **23** Και εν ταις επτά ημέραις της εορτής θέλει κάμνει ολοκαυτώματα εις τον Κύριον, επτά μόσχους και επτά κριούς αμώμους καθ' ημέραν εν ταις επτά ημέραις, και τράγον εξ αιγών καθ' ημέραν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **24** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων ενός εφά διά τον μόσχον και ενός εφά διά τον κριόν και ενός ιν ελαίου εις το εφά. **25** Εν τω εβδόμω μηνί, τη

δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, θέλει κάμνει εν τη εορτή κατά τα αυτά επτά ημέρας, κατά την προσφοράν την περί αμαρτίας, κατά τα ολοκαυτώματα και κατά την εξ αλφίτων προσφοράν και κατά το έλαιον.

46 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η πύλη εσωτέρας αυλής, η βλέπουσα προς ανατολάς, θέλει είσθαι κκεκλεισμένη τας εξ εργασίμους νεομνάς. την δε ημέραν του σαββάτου θέλει ανοίγεσθαι και την ημέραν της νεομηνίας θέλει ανοίγεσθαι. **2** Και ο άρχων θέλει εισέλθει διά της οδού της στοάς της πύλης της έξωθεν και θέλει ίστασθαι πλησίον του παραστάτου της πύλης, και οι ιερείς θέλουσιν ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού και τας ειρηνικάς προσφοράς αυτού, και αυτός θέλει προσκυνήσει επί το κατώφλιον της πύλης· τότε θέλει εξέλθει· η πύλη όμως δεν θέλει κλεισθή έως εσπέρας. **3** Ο λαός της γης θέλει προσκυνεί ωσαύτως εις την είσοδον της πύλης ταύτης ενώπιον του Κυρίου εν τοις σάββασι και εν ταις νεομηνίαις. **4** Το δε ολοκαύτωμα, το οποίον ο άρχων θέλει προσφέρει εις τον Κύριον την ημέραν του σαββάτου, θέλει είσθαι εξ αρνία άμωμα, και κριός άμωμος. **5** Και η εξ αλφίτων προσφορά θέλει είσθαι εν εφά δι' ένα κριόν· η δε εξ αλφίτων προσφορά διά τα αρνία, όσον προαιρείται να δώση· και εν ελαίου δι' εν εφά. **6** Και την ημέραν της νεομηνίας θέλει είσθαι μόσχος βοός άμωμος και εξ αρνία και κριός άμωμα θέλουσιν είσθαι. **7** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων, εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά τον κριόν· διά δε τα αρνία, όσον είναι ικανή η χειρ αυτού· και εν ιν ελαίου δι' εν εφά. **8** Και όταν ο άρχων εισέρχεται, θέλει εισέρχεσθαι διά της οδού της στοάς της πύλης ταύτης και θέλει εξέρχεσθαι διά της οδού της αυτής. **9** Όταν όμως ο λαός της γης έρχεται ενώπιον του Κυρίου εν ταις επισήμοις εορταίς, ο εισερχόμενος διά της οδού της βορείου πύλης διά να προσκυνήσει θέλει εξέρχεσθαι διά της οδού της νοτίου πύλης και ο εισερχόμενος διά της οδού της νοτίου πύλης θέλει εξέρχεσθαι διά της οδού της βορείου πύλης· δεν θέλει επιστρέφει διά της οδού της πύλης, δι' ης εισήλθεν, αλλά θέλει εξέρχεσθαι διά της απέναντι. **10** Και ο άρχων εν τω μέσω αυτών εισερχομένων θέλει εισέρχεσθαι, και εξερχομένων θέλει εξέρχεσθαι. **11** Και εν ταις εορταίς και εν ταις πανηγύρεσιν η εξ αλφίτων προσφορά θέλει είσθαι εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά τον κριόν, διά δε τα αρνία, όσον προαιρείται να δώση· και εν ιν ελαίου δι' εν εφά. **12** Όταν δε ο άρχων ετοιμάζη αυτοπροαίρετον ολοκαύτωμα ή προσφοράς ειρηνικάς αυτοπροαίρετους εις τον Κύριον, τότε θέλουσιν ανοίγει εις αυτόν την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς, και θέλει ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού και τας ειρηνικάς προσφοράς αυτού, καθώς κάμνει εν τη ημέρα του σαββάτου· τότε θέλει εξέρχεσθαι, και μετά την εξέλευσιν αυτού θέλουσιν κλείει την πύλην. **13** Θέλεις δε ετοιμάζει καθ' ημέραν ολοκαύτωμα εις τον Κύριον εξ αρνίου ενιαυσίου αμώμου· καθ' εκάστην πρωΐαν θέλεις ετοιμάζει αυτό. **14** Και θέλεις ετοιμάζει δι' αυτό προσφοράν εξ αλφίτων καθ' εκάστην πρωΐαν, το έκτον του εφά και έλαιον το τρίτον του ιν, διά να αναμινγής αυτό μετά της σμιδάλεως· προσφοράν εξ

αλφίτων εις τον Κύριον διά παντός κατά πρόσταγμα αιώνιον. **15** Και θέλουσιν ετοιμάζει τον αρνίον και την εξ αλφίτων προσφοράν και το έλαιον καθ' εκάστην πρωΐαν, ολοκαύτωμα παντοεινόν. **16** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Εάν ο άρχων δώση δώρον εις τινά εκ των υιών αυτού, τούτο θέλει είσθαι κληρονομία αυτού των υιών αυτού είναι: ιδιοκτησία αυτών θέλει είσθαι εν κληρονομία. **17** Αλλ' εάν δώση δώρον εκ της κληρονομίας αυτού εις τινά εκ των δούλων αυτού τότε θέλει είσθαι αυτού έως του έτους της αφέσεως μετά τούτο θέλει επιστρέφει εις τον άρχοντα: διότι η κληρονομία αυτού είναι των υιών αυτού αυτών θέλει είσθαι. **18** Ο δε άρχων δεν θέλει λαμβάνει εκ της κληρονομίας του λαού, εκβάλλων αυτούς διά καταδυναστείας εκ της ιδιοκτησίας αυτών εκ της ιδιοκτησίας αυτού θέλει κληροδοτήσει τους υιούς αυτού, διά να μη διασκορπίζηται ο λαός μου έκαστος εκ της ιδιοκτησίας αυτού. **19** Έπειτα με έφερε διά της εισόδου της εις τα πλάγια της πύλης προς τους αγίους θαλάμους των ιερών τους βλέποντας προς βορράν και ιδού, εκεί τόπος εις τον ενδότερον προς δυσμάς. **20** Και είπε προς εμέ, ούτος είναι ο τόπος, όπου οι ιερείς θέλουσι βράζει την περί ανομίας προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν, όπου θέλουσι ψήνει την εξ αλφίτων προσφοράν, διά να μη εκφέρωσιν αυτά εις την αυλήν την εξωτέραν, διά να αγιάσωσι τον λαόν. **21** Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν και με περιέφερον εις τας τέσσαρας γωνίας της αυλής και ιδού, αυλή εν εκάστη γωνία της αυλής. **22** κατά τας τέσσαρας γωνίας της αυλής ήσαν αυλαί ηνωμένα, τεσσαράκοντα πηχών το μήκος και τριάκοντα το πλάτος αι τέσσαρες αύται γωνίαί ήσαν του αυτού μέτρου. **23** Και ήτο σειρά οικοδομών κύκλω αυτών, κύκλω των τεσσάρων αυτών και ήσαν μαγειρεία κατεσκευασμένα υποκάτω των σειρών κύκλω. **24** Και είπε προς εμέ, Ταύτα είναι τα οικήματα των μαγειρών, όπου οι υπηρέται του οίκου θέλουσι βράζει τας θυσίας του λαού.

47 Και με επέστρεψεν εις την θύραν του οίκου και ιδού, ύδατα εξερχόμενα κάτωθεν από του κατωφλιού του οίκου προς ανατολάς διότι το μέτωπον του οίκου ήτο προς ανατολάς, και τα ύδατα κατέβαινον κάτωθεν από του δεξιού πλαγίου του οίκου, κατά το νότιον του θουιαστηρίου. **2** Και με εξήγαγε διά της οδού της πύλης της προς βορράν και με έφερε κύκλω διά της έξωθεν οδού προς την πύλην την εξωτέραν, διά της οδού της βλεπούσης προς ανατολάς και ιδού, τα ύδατα έρρεον από του δεξιού πλαγίου. **3** Και ο άνθρωπος, όστις είχε το μέτρον εν τη χειρί αυτού, εξελθών προς ανατολάς εμέτρησε χιλίας πήχας και με διεβίβασε διά των υδάτων· τα ύδατα ήσαν έως των αστραγάλων. **4** Και εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε διά των υδάτων· τα ύδατα ήσαν έως των γονάτων. Πάλιν εμέτρησε χιλίας και με διεβίβασε· τα ύδατα ήσαν έως της σοφούς. **5** Έπειτα εμέτρησε χιλίας και ήτο ποταμός, τον οποίον δεν ηδυνάμην να διαβώ, διότι τα ύδατα ήσαν ψωμμένα, ύδατα κολυμβήματος, ποταμός αδιάβατος. **6** Και είπε προς εμέ, Είδες, υιέ ανθρώπου; Τότε με έφερε και με επέστρεψεν εις το χείλος του ποταμού. **7** Και ότε επέστρεψα, ιδού, κατά το χείλος του

ποταμού δένδρα πολλά σφόδρα, εντεύθεν και εντεύθεν. **8** Και είπε προς εμέ, τα ύδατα ταύτα εξέρχονται προς την ανατολικήν γην και καταβαίνουσιν εις την πεδινήν και εισέρχονται εις την θάλασσαν· και όταν εκχυθώσιν εις την θάλασσαν, τα ύδατα αυτής θέλουσιν ιαθή. **9** Και παν έμψυχον έρπον, εις όσα μέρη ήθελον επέλθει ούτοι οι ποταμοί, θέλει ζή και θέλει είσθαι εκεί πλήθος ιχθύων πολύ σφόδρα, επειδή τα ύδατα ταύτα έρχονται εκεί· διότι θέλουσιν ιαθή και θέλουσι ζη τα πάντα, όπου ο ποταμός έρχεται. **10** Και οι αλιείς θέλουσιν ίστασθαι επ' αυτήν από Εν-γαδδί έως Εν-εγλαΐμ· εκεί θέλουσιν εξαπλόνει τα δίκτυα· οι ιχθύες αυτών θέλουσιν είσθαι κατά τα είδη αυτών ως οι ιχθύες της μεγάλης θαλάσσης, πολλοί σφόδρα. **11** Οι ελώδεις όμως τόποι αυτής και οι βαλτώδεις αυτής δεν θέλουσιν ιαθή· θέλουσιν είσθαι διωρισμένοι διά άλας. **12** Πλησίον δε του ποταμού επί του χείλους αυτού, εντεύθεν και εντεύθεν, θέλουσιν αυξάνεσθαι δένδρα παντός είδους διά τροφήν, των οποίων τα φύλλα δεν θέλουσι μαραίνεσθαι και ο καρπός αυτών δεν θέλει εκλείψει· νέος καρπός θέλει γεννάσθαι καθ' έκαστον μήνα, διότι τα ύδατα αυτού εξέρχονται από του αγιαστηρίου· και ο καρπός αυτών θέλει είσθαι διά τροφήν και το φύλλον αυτών διά ιατρείαν. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ταύτα θέλουσιν είσθαι τα όρια, διά των οποίων θέλετε κληρονομήσει την γην κατά τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ· ο Ιωσήφ θέλει έχει δύο μερίδας. **14** Σεις δε θέλετε κληρονομήσει αυτήν, έκαστος καθώς ο αδελφός αυτού· περί της οποίας ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις τους πατέρας σας· και η γη αύτη θέλει κληρωθή εις εσάς εις κληρονομίαν. **15** Και τούτο θέλει είσθαι το όριον της γης προς το βόρειον πλάγιον, από της θαλάσσης της μεγάλης, κατά την οδόν της Εθλών, καθώς υπάγει τις εις Σεδάδ, **16** Αιμάθ, Βηρωθά, Σιβραΐμ, ήτις είναι αναμέσον του ορίου της Δαμασκού και του ορίου της Αιμάθ, Ασάρ-ατιχών, η πλησίον των ορίων της Αυράν. **17** Και το όριον από της θαλάσσης θέλει είσθαι Ασάρ-ενάν, το όριον της Δαμασκού, και το βόρειον το κατά βορράν, και το όριον της Αιμάθ. Και τούτο είναι το βόρειον πλευρόν. **18** Το δε ανατολικόν πλευρόν θέλετε μετρήσει από Αυράν και από Δαμασκού και από Γαλαάδ και από της γης του Ισραήλ κατά τον Ιορδάνην, από του ορίου του προς την θάλασσαν την ανατολικήν. Και τούτο είναι το ανατολικόν πλευρόν. **19** Το δε μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, από Θαμάρ έως των υδάτων της Μεριβά Κάδης, κατά την έκτασιν του χειμάρρου έως της μεγάλης θαλάσσης. Και τούτο είναι το νότιον πλευρόν προς μεσημβρίαν. **20** Το δε δυτικόν πλευρόν θέλει είσθαι η μεγάλη θάλασσα από του ορίου, εωσού έλθη τις κατέναντι της Αιμάθ. Τούτο είναι το δυτικόν πλευρόν. **21** Ούτω θέλετε διαιρέσει την γην ταύτην μεταξύ σας κατά τας φυλάς του Ισραήλ. **22** Και θέλετε κληρώσει αυτήν εις εαυτούς διά κληρονομίαν, μετά των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, όσοι γεννήθωσιν υιούς εν μέσω σας· και θέλουσιν είσθαι εις εσάς ως αυτόχρονες μεταξύ των υιών Ισραήλ· θέλουσιν έχει μεθ' υμών κληρονομίαν μεταξύ των φυλών Ισραήλ. **23** Και εις ην τινά φυλήν παροική ο ξένος, εκεί θέλετε δώσει εις αυτόν την κληρονομίαν αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

48 Ταῦτα δε εἶναι τα ονόματα των φυλών· ἀπὸ τοῦ βορείου ἄκρου, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Εὐθλῶν, καθὼς υπάγει τις εἰς Αἰμάθ, Ἀσάρ-ἐνάν, τὸ ὄριον τῆς Δαμασκού πρὸς βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς Αἰμάθ· καὶ ταῦτα εἶναι τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ πλευρὸν καὶ τὸ δυτικὸν τοῦ Δαν, ἐν μερίδιον. **2** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Δαν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἀσὴρ, ἐν. **3** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Ἀσὴρ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Νεφθαλί, ἐν. **4** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Νεφθαλί, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Μανασσή, ἐν. **5** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Μανασσή, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Εφραΐμ, ἐν. **6** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Εφραΐμ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ρουβὴν, ἐν. **7** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Ρουβὴν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἰούδα, ἐν. **8** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, θέλει εἶσθαι τὸ μερίδιον, τὸ ὁποῖον θέλετε ἀφιερῶσαι ἀπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδων καλῶν ἐν πλάτος, κατὰ δε τὸ μήκος ὡς ἐν τῶν ἄλλων μεριδίων, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ· καὶ τὸ ἁγιαστήριον θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ. **9** Ἡ μερίς, τὴν ὁποῖαν θέλετε ἀφιερῶσαι εἰς τὸν Κύριον, θέλει εἶσθαι ἀπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μήκος καὶ δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος. **10** Καὶ δι' αὐτοῦ, διὰ τοὺς ἱερεῖς, θέλει εἶσθαι αὕτη ἡ ἀγία μερίς, πρὸς βορρᾶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μήκος καὶ πρὸς δυσμὰς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος καὶ πρὸς ἀνατολὰς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος καὶ πρὸς νότον εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μήκος καὶ τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ. **11** Αὕτη θέλει εἶσθαι διὰ τοὺς ἱερεῖς τοὺς καθιερωθέντας, ἐκ τῶν υἱῶν Σαδώκ, τοὺς φυλάζαντας τὴν φυλακὴν μου, τοὺς μὴ ἀποπλανηθέντας εἰς τὴν ἀποπλάνησιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὼς ἀπεπλανήθησαν οἱ Λευῖται. **12** Καὶ αὕτη ἡ ἀφιερωθεῖσα μερίς τῆς γῆς θέλει εἶσθαι εἰς αὐτοὺς ἀγιωτάτη, πλησίον τοῦ ὁρίου τῶν Λευιτῶν. **13** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τῶν ἱερέων θέλουσιν ἔχει οἱ Λευῖται εἰκοσιπέντε χιλιάδας κατὰ μήκος καὶ δέκα χιλιάδας κατὰ πλάτος· ὅλον τὸ μήκος θέλει εἶσθαι εἰκοσιπέντε χιλιάδων καὶ τὸ πλάτος δέκα χιλιάδων. **14** Καὶ δὲν θέλουσι πωλῆσαι ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ θέλουσιν ἀλλάξει οὐδὲ θέλουσιν ἀπαλοτριῶσαι τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς· διότι εἶναι ἅγιον εἰς τὸν Κύριον. **15** Αἱ δε πέντε χιλιάδες αἰ περισσεύουσαι εἰς τὸ πλάτος ἀπέναντι τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων θέλουσιν εἶσθαι τόπος βέβηλος διὰ τὴν πόλιν, πρὸς κατοίκησιν καὶ διὰ προάστεια· καὶ ἡ πόλις θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ αὐτοῦ. **16** Καὶ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ μέτρα αὐτῆς τὸ βόρειον πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια καὶ τὸ μεσημβρινὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια καὶ τὸ δυτικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια. **17** Καὶ τὰ προάστεια τῆς πόλεως θέλουσιν εἶσθαι πρὸς βορρᾶν διακόσια πενήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσια πενήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσια πενήκοντα καὶ πρὸς δυσμὰς διακόσια πενήκοντα. **18** Καὶ τὸ ἐπίλοιπον

κατὰ μήκος τὸ συνεχόμενον μετὰ τῆς ἀγίας μερίδος, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς δυσμὰς, καὶ θέλει συνέχεσθαι μετὰ τῆς ἀγίας μερίδος, καὶ τὰ γεννήματα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι διὰ τροφὴν τῶν υπηρετούντων τὴν πόλιν. **19** Καὶ οἱ υπηρετοῦντες τὴν πόλιν θέλουσιν υπηρετεῖ αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. **20** Ἄπαν τὸ ἀφιέρωμα θέλει εἶσθαι εἰκοσιπέντε χιλιάδων μετὰ εἰκοσιπέντε χιλιάδων τετραγώνων θέλετε ἀφιερῶσαι τὴν ἀγίαν μερίδα, μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως. **21** Καὶ τὸ ὑπόλοιπον θέλει εἶσθαι διὰ τὸν ἄρχοντα, ἐντεύθεν καὶ ἐντεύθεν τῆς ἀγίας μερίδος, καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, ἀπέναντι τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων τοῦ ἀφιερώματος κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ὄριον, καὶ πρὸς δυσμὰς ἀπέναντι τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ τὸ δυτικὸν ὄριον, πλησίον τῶν μεριδίων τοῦ ἀρχοντος. Οὕτω θέλει εἶσθαι ἀγία μερίς· καὶ τὸ ἁγιαστήριον τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτοῦ. **22** Καὶ ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Λευιτῶν καὶ ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς πόλεως, αἵτινες εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν ἄρχοντα, μεταξύ τοῦ ὁρίου τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ ὁρίου τοῦ Βενιαμίν, καὶ θέλει εἶσθαι τὸν ἄρχοντα. **23** Περὶ δε τῶν ἐπιλοίπων φυλῶν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Βενιαμίν, ἐν μερίδιον. **24** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Βενιαμίν, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Συμεών, ἐν. **25** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Συμεών, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ἰσάχαρ, ἐν. **26** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Ἰσάχαρ, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Ζαβουλών, ἐν. **27** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Ζαβουλών, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ πλευροῦ ἕως τοῦ δυτικοῦ πλευροῦ, τοῦ Γαδ, ἐν. **28** Καὶ πλησίον τοῦ ὁρίου τοῦ Γαδ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλευρὸν πρὸς νότον, τὸ ὄριον θέλει εἶσθαι ἀπὸ Θαμάρ ἕως τῶν ὑδάτων τῆς Μεριβά Κάδης, κατὰ τὸν χεῖμαρρον ἕως τῆς μεγάλης θαλάσσης. **29** Αὕτη εἶναι ἡ γῆ, τὴν ὁποῖαν θέλετε κληρῶσαι εἰς τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ διὰ κληρονομίαν, καὶ αὐταί εἶναι αἱ μερίδες αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. **30** Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς πόλεως ἡ πρὸς βορρᾶν, τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα. **31** Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὰ ονόματα τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ· τρεῖς πύλαι πρὸς βορρᾶν· ἡ πύλη τοῦ Ρουβὴν μία, ἡ πύλη τοῦ Ἰούδα μία, πύλη τοῦ Λευὶ μία. **32** Καὶ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα· καὶ τρεῖς πύλαι· καὶ ἡ πύλη τοῦ Ἰωσήφ μία, ἡ πύλη τοῦ Βενιαμίν μία, ἡ πύλη τοῦ Δαν μία. **33** Καὶ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια μέτρα, καὶ τρεῖς πύλαι· ἡ πύλη τοῦ Συμεών μία, ἡ πύλη τοῦ Ἰσάχαρ μία, ἡ πύλη τοῦ Ζαβουλών μία. **34** Κατὰ τὸ δυτικὸν πλευρὸν τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια· αἱ πύλαι αὐτῶν τρεῖς ἡ πύλη τοῦ Γαδ μία, ἡ πύλη τοῦ Ἀσὴρ μία, ἡ πύλη τοῦ Νεφθαλί μία. **35** Ἡ περιφέρεια ἤτοι δεκαοκτὼ χιλιάδων μέτρων. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας θέλει εἶσθαι, Ὁ Κύριος ἐκεῖ.

Δανιήλ

1 Εν τω τρίτω έτει της βασιλείας του Ιωακείμ, βασιλέως του Ιούδα, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εις Ιερουσαλήμ και επολιόρρησεν αυτήν. **2** Και παρέδωκε Κύριος εις την χείρα αυτού τον Ιωακείμ, βασιλέα του Ιούδα, και μέρος των σκευών του οίκου του Θεού· και έφερεν αυτά εις γην Σενναάρ, εις τον οίκον του Θεού αυτού· και εισήγαγε τα σκεύη εις το θησαυροφυλάκιον του Θεού αυτού. **3** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ασφενάζ τον αρχιενουόχον αυτού, να φέρη εκ των υιών Ισραήλ και εκ του σπέρματος του βασιλικού και εκ των αρχόντων **4** νεανίσκους μη έχοντας μηδένα μώμον και ωραίους την όψιν και νοήμονας εν πάση σοφία και ειδήμονας πάσης γνώσεως και έχοντας φρόνησιν και δυναμένους να ίστανται εν τω παλατίω του βασιλέως και να διδάσκη αυτούς τα γράμματα και την γλώσσαν των Χαλδαιών. **5** Και διέταξεν εις αυτούς ο βασιλεύς καθημερινήν μερίδα από των βασιλικών εδεσμάτων και από του οίνου, τον οποίον αυτός έπινε· και αφού ανατραφώσι τρία έτη, να ίστανται μετά ταύτα ενώπιον του βασιλέως. **6** Και μεταξύ τούτων ήσαν, εκ των υιών Ιούδα, Δανιήλ, Ανανίας, Μισαήλ και Αζαρία. **7** εις τους οποίους ο αρχιενουόχος επέθηκεν ονόματα· και τον μεν Δανιήλ ωνόμασε Βαλτασάσαρ· τον δε Ανανίαν Σεδράχ· τον δε Μισαήλ Μισάχ· και τον Αζαριάν Αβδέ-γεγώ. **8** Αλλ' ο Δανιήλ έβαλεν εν τη καρδία αυτού να μη μιανθή από των εδεσμάτων του βασιλέως ουδέ από του οίνου τον οποίον εκείνος έπινε· διά τούτο παρεκάλεσε τον αρχιενουόχον να μη μιανθή. **9** Και έκαμεν ο Θεός τον Δανιήλ να εύρη χάριν και έλεος ενώπιον του αρχιενουόχου. **10** Και είπεν ο αρχιενουόχος προς τον Δανιήλ, Εγώ φοβούμαι τον κύριόν μου τον βασιλέα, όστις διέταξε το φαγητόν σας και το ποτόν σας, μήποτε ίδη τα πρόσωπά σας σκυθρωπότερα παρά των νεανίσκων των συνομηλικών σας, και ενοχοποιήσητε την κεφαλήν μου εις τον βασιλέα. **11** Και είπεν ο Δανιήλ προς τον Αμεσάρ, τον οποίον ο αρχιενουόχος κατέστησεν επί τον Δανιήλ, τον Ανανίαν, τον Μισαήλ και τον Αζαριάν, **12** Δοκίμασον, παρακαλώ, τους δούλους σου δέκα ημέρας· και ας δοθώσιν εις ημάς όσπρια να τρώγωμεν και ύδωρ να πίνωμεν· **13** έπειτα ας θεωρηθώσι τα πρόσωπα ημών ενώπιόν σου και το πρόσωπον των νεανίσκων, οίτινες τρώγουσιν από των εδεσμάτων του βασιλέως και όπως ίδης, κάμε με τους δούλους σου. **14** Και εισήκουσεν αυτών εις τούτο το πράγμα και εδοκίμασεν αυτούς δέκα ημέρας. **15** Και μετά το τέλος των δέκα ημερών τα πρόσωπα αυτών εφάνησαν ώραίότερα και παχύτερα εις την σάρκα παρά πάντων των νεανίσκων, οίτινες έτρωγον τα εδέσματα του βασιλέως. **16** Και αφήρει ο Αμεσάρ το φαγητόν αυτών και τον οίνον τον οποίον έπρεπε να πίνωσι και έδιδεν εις αυτούς όσπρια. **17** Και εις τους τέσσαρας τούτους νεανίσκους έδωκεν ο Θεός γνώσιν και σύνεσιν εις πάσαν μάθησιν και σοφίαν, και κατέστησε τον Δανιήλ νοήμονα εις πάσαν όρασιν και ενύπνιον. **18** Και εν τω τέλει των ημερών, ότε ο βασιλεύς είπε να εισάξωσιν αυτούς, ο αρχιενουόχος

εισήξεν αυτούς ενώπιον του Ναβουχοδονόσορ. **19** Και ελάλησε μετ' αυτών ο βασιλεύς και δεν ευρέθη μεταξύ πάντων αυτών όμοιος του Δανιήλ, του Ανανία, του Μισαήλ και του Αζαρία, και ίσταντο ενώπιον του βασιλέως. **20** Και εν πάση υποθέσει σοφίας και νοήσεως, περί της οποίας ο βασιλεύς ηρώτησεν αυτούς, εύρηκεν αυτούς δεκαπλασίως καλητέρους παρά πάντας τους μάγους και επαοιδούς, όσοι ήσαν εν παντί τω βασιλείω αυτού. **21** Και διέμενον ο Δανιήλ ούτως έως του πρώτου έτους Κύρου του βασιλέως.

2 Και εν τω δευτέρω έτει της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορ, ο Ναβουχοδονόσορ ενυπνιάσθη ενύπνια, και εταράχθη το πνεύμα αυτού και ο ύπνος αυτού έφυγεν απ' αυτού. **2** Και είπεν ο βασιλεύς να καλέσωσι τους μάγους και τους επαοιδούς και τους γόητας και τους Χαλδαιούς, διά να φανερώσωσι προς τον βασιλέα τα ενύπνια αυτού. Έλθον λοιπόν και εστάθησαν έμπροσθεν του βασιλέως. **3** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς, Ενυπνιάσθην ενύπνιον και το πνευμά μου εταράχθη εις το να γνωρίσω το ενύπνιον. **4** Και ελάλησαν οι Χαλδαιοί προς τον βασιλέα Συριστί, λέγοντες, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα· ειπέ το ενύπνιον προς τους δούλους σου και ημεεις θέλομεν φανερώσει την ερμηνείαν. **5** Ο βασιλεύς απεκρίθη και είπε προς τους Χαλδαιούς, το πράγμα διέφυγεν απ' εμού· εάν δεν κάμητε γνωστόν εις εμέ το ενύπνιον και την ερμηνείαν αυτού, θέλετε καταμελισθή και αι οικία σας θέλουσι γείνει κοπρώνες. **6** αλλ' εάν φανερώσητε το ενύπνιον και την ερμηνείαν αυτού, θέλετε λάβει παρ' εμού δώρα και αμοιβάς και τιμήν μεγάλην· τον ενύπνιον λοιπόν και την ερμηνείαν αυτού φανερώσατε εις εμέ. **7** Απεκρίθησαν εκ δευτέρου και είπον, Ας είπη ο βασιλεύς το ενύπνιον προς τους δούλους αυτού, και ημεεις θέλομεν φανερώσει την ερμηνείαν αυτού. **8** Ο βασιλεύς απεκρίθη και είπε, Επ' αληθείας καταλαβάνω ότι σεις θέλετε να εξαγοράζητε τον καιρόν, βλέποντες ότι διέφυγεν απ' εμού το πράγμα. **9** Αλλ' εάν δεν κάμητε γνωστόν εις εμέ το ενύπνιον, αυτή μόνη η απόφασιν είναι διά σας· διότι συνεβουλευθήτε να είπητε ψευδεις και διεφθαρμένους λόγους έμπροσθέν μου, εωσού παρέλθω ο καιρός· είπατέ μοι λοιπόν το ενύπνιον και θέλω γνωρίσει ότι δύνασθε να φανερώσητε εις εμέ και την ερμηνείαν αυτού. **10** Απεκρίθησαν οι Χαλδαιοί έμπροσθεν του βασιλέως και είπον, δεν υπάρχει άνθρωπος επί της γης δυνάμενος να φανερώση το πράγμα του βασιλέως· καθως δεν υπάρχει ουδεις βασιλεύς, άρχων ή διοικητής, όστις να ζητή τοιαύτα πράγματα παρά μάγου ή επαοιδού ή Χαλδαιού. **11** και το πράγμα το οποίον ο βασιλεύς ζητεί είναι μέγα, και δεν είναι άλλος δυνάμενος να φανερώση αυτό έμπροσθεν του βασιλέως, εκτός των θεών, των οποίων η κατοικία δεν είναι μετά σαρκός. **12** Διά τούτο εθυμώθη ο βασιλεύς και ωργίσθη σφόδρα και είπε να απολέσωσι πάντας τους σοφούς της Βαβυλώνας. **13** Και εξήληθεν η απόφασιν και οι σοφοί εθανατόνοντο· εξήτησαν δε και τον Δανιήλ και τους συντρόφους αυτού, διά να θανατώσωσιν αυτούς. **14** Και απεκρίθη ο Δανιήλ μετά φρονήσεως και σοφίας προς τον Αριώχ τον αρχισωματοφύλακα του βασιλέως, όστις εξήληθ διά να

θανάτωσή τους σοφούς της Βαβυλώνας, **15** απεκρίθη και είπε προς τον Αριώχ, τον άρχοντα του βασιλέως, Διά τι η βιαία αύτή απόφασις παρά του βασιλέως; Και ο Αριώχ φανέρωσε το πράγμα προς τον Δανιήλ. **16** Και εισήλθεν ο Δανιήλ και παρεκάλεσε τον βασιλέα να δώση καιρόν εις αυτόν και ήθελε φανερώσει την ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **17** Και υπήγγεν ο Δανιήλ εις τον οίκον αυτού και εγνωστοποίησε το πράγμα προς τον Ανανίαν, προς τον Μισαήλ και προς τον Αζαρίαν, τους συντρόφους αυτού, **18** διά να ζητήσωσιν έλεος παρά του Θεού του ουρανού περί του μυστηρίου τούτου, ώστε να μη απολεσθή ο Δανιήλ και οι σύντροφοι αυτού μετά των επιλοίπων σοφών της Βαβυλώνας. **19** Και το μυστήριον απεκαλύφθη προς τον Δανιήλ δι' οράματος της νυκτός. Τότε ευλόγησεν ο Δανιήλ τον Θεόν του ουρανού. **20** Και ελάλησεν ο Δανιήλ και είπεν, Είη το όνομα του Θεού ευλογημένον από του αιώνος και έως του αιώνος· διότι αυτού είναι η σοφία και η δύναμις· **21** και αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τους χρόνους· καθαίρει βασιλείς και καθιστά βασιλείς· δίδει σοφίαν εις τους σοφούς και γνώσιν εις τους συνετούς. **22** Αυτός αποκαλύπτει τα βαθέα και τα κεκρυμμένα· γνωρίζει τα εν τω σκότει και το φως κατοικεί μετ' αυτού. **23** Σε, Θεέ των πατέρων μου, ευχαριστώ και σε δοξολογώ, όστις μοι έδωκας σοφίαν και δύναμιν, και έκαμες γνωστόν εις εμέ ό, τι εδεήθημεν παρά σου. Διότι συ έκαμες γνωστήν εις ημάς του βασιλέως την υπόθεσιν. **24** Υπήγγε λοιπόν ο Δανιήλ προς τον Αριώχ, τον οποίον ο βασιλεύς διέταξε να απολέση τους σοφούς της Βαβυλώνας· υπήγγε και είπε προς αυτόν ούτως· Μη απολέσης τους σοφούς της Βαβυλώνας· είσαξόν με ενώπιον του βασιλέως και εγώ θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **25** Και εισήγγεν ο Αριώχ μετά σπουδής τον Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπε προς αυτόν ούτως, Εύρηκα άνδρα εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, όστις θέλει φανερώσει την ερμηνείαν εις τον βασιλέα. **26** Απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, Είσαι ικανός να φανερώσης προς εμέ το ενύπνιον το οποίον είδον και την ερμηνείαν αυτού; **27** Απεκρίθη ο Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπε, Το μυστήριον, περί του οποίου ο βασιλεύς επερωτά, δεν δύνανται σοφοί, επαίδοι, μάγοι, μάντις, να φανερώσωσι προς τον βασιλέα· **28** αλλ' είναι Θεός εν τω ουρανών, όστις αποκαλύπτει μυστήρια και κάμνει γνωστόν εις τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, τι μέλλει γενέσθαι εν ταις εσχάταις ημέραις. Το ενύπνιον σου και αι οράσεις της κεφαλής σου επί της κλίνης σου είναι αύται· **29** βασιλεύ, οι διαλογισμοί σου ανέβησαν εις τον νούν σου επί της κλίνης σου, περί του τι μέλλει γενέσθαι μετά ταύτα· και ο αποκαλύπτων μυστήρια έκαμε γνωστόν εις σε τι μέλλει γενέσθαι. **30** Πλην όσον το κατ' εμέ, το μυστήριον τούτο δεν απεκαλύφθη προς εμέ διά σοφίας, την οποίαν έχω εγώ μάλλον παρά πάντας τους ζώντας, αλλά διά να φανερωθή η ερμηνεία προς τον βασιλέα και διά να γνωρίσης τους διαλογισμούς της καρδιάς σου. **31** Συ, βασιλεύ, εθεώρεις και ιδού, εικών μεγάλη· εξαίσιος ήτο εκείνη η εικών και υπέροχος η λάμψις αυτής, ισταμένης ενώπιόν σου, και η μορφή αυτής φοβερά. **32** Η κεφαλή της εικόνας

εκείνης ήτο εκ χρυσού καθαρού, το στήθος αυτής και οι βραχιόνες αυτής εξ αργύρου, η κοιλία αυτής και οι μηροί αυτής εκ χαλκού, **33** αι κνήμαι αυτής εκ σιδήρου, οι πόδες αυτής μέρος μεν εκ σιδήρου, μέρος δε εκ πηλού. **34** Εθεώρεις εωσόυ απεκόπη λίθος άνευ χειρών, και εκτύπησε την εικόνα επί τους πόδας αυτής τους εκ σιδήρου και πηλού και κατεσύντριψεν αυτούς. **35** Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο άργυρος και ο χρυσός κατεσυντρίφθησαν ομού και έγειναν ως λεπτόν άχρυσον αλωνίου φερνιού· και ο άνεμος εσήκωσεν αυτά και ουδείς τόπος ευρέθη αυτών· ο δε λίθος ο κτυπήσας την εικόνα έγεινεν όρος μέγα και εγέμισεν όλην την γην. **36** Τούτο είναι το ενύπνιον· και την ερμηνείαν αυτού θέλομεν ειπέι ενώπιον του βασιλέως. **37** Συ, βασιλεύ, είσαι βασιλεύς βασιλέων· διότι ο Θεός του ουρανού έδωκεν εις σε βασιλείαν, δύναμιν και ισχύν και δόξαν. **38** Και πάντα τόπον, όπου κατοικούσιν οι υιοί των ανθρώπων, τα θηρία του αγρού και τα πετεινά του ουρανού, έδωκεν εις την χείρα σου και σε κατέστησε κύριον επί πάντων τούτων· συ είσαι η κεφαλή εκείνη εκ χρυσού. **39** Και μετά σε θέλει αναστήθι άλλη βασιλεία κατωτέρα σου και τρίτη άλλη βασιλεία εκ χαλκού, ήτις θέλει κυριεύσει επί πάσης της γης. **40** Και τετάρτη βασιλεία θέλει σταθή ισχυρά ως ο σίδηρος· καθώς ο σίδηρος κατακόπτει και καταλεπύνει τα πάντα· μάλιστα καθώς ο σίδηρος ο συντρίβων τα πάντα, ούτω θέλει κατακόπτει και κατασυντρίβει. **41** Περί δε του ότι είδες τους πόδας και τους δακτύλους, μέρος μεν εκ πηλού κεραμέως, μέρος δε εκ σιδήρου, θέλει είσθαι βασιλεία διηρημένη· πλην θέλει μένει τι εν αυτή εκ της δυνάμεως του σιδήρου, καθώς είδες τον σίδηρον αναμειγμένον μετά αργιλλώδους πηλού. **42** Και καθώς οι δάκτυλοι των ποδών ήσαν μέρος εκ σιδήρου και μέρος εκ πηλού, ούτως η βασιλεία θέλει είσθαι κατά μέρος ισχυρά και κατά μέρος εύθραυστος. **43** Και καθώς είδες τον σίδηρον αναμειγμένον μετά του αργιλλώδους πηλού, ούτω θέλουσιν αναμιχθί διά σπέρματος ανθρώπων· πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι οι εις μετά του άλλου, καθώς ο σίδηρος δεν μιγνύεται μετά του πηλού. **44** Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρή· και η βασιλεία αύτή δεν θέλει περάσει εις άλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας τας βασιλείας, αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας, **45** καθώς είδες ότι απεκόπη λίθος εκ του όρους άνευ χειρών και κατεσύντριψε τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον πηλόν, τον άργυρον και τον χρυσόν· ο Θεός ο μέγας έκαμε γνωστόν εις τον βασιλέα ό, τι θέλει γείνει μετά ταύτα· και αληθινόν είναι το ενύπνιον και πιστή η ερμηνεία αυτού. **46** Τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ έπεσεν επί πρόσωπον και προσεκύνησε τον Δανιήλ και προσέταξε να προσφέρωσιν εις αυτόν προσφοράν και θυμιάματα. **47** Και αποκριθείς ο βασιλεύς προς τον Δανιήλ, είπεν, Επ' αληθείας, ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός Θεών και Κύριος των βασιλέων και όστις αποκαλύπτει μυστήρια· διότι ηδυνήθης να αποκαλύψης το μυστήριον τούτο. **48** Τότε ο βασιλεύς εμεγάλυσε τον Δανιήλ και δώρα μεγάλα και πολλά έδωκεν εις αυτόν και κατέστησεν αυτόν κύριον επί πάσης της επαρχίας

της Βαβυλώνας και αρχιδιοικητήν επί πάντας τους σοφούς της Βαβυλώνας. **49** Και εξήτησεν ο Δανιήλ παρά του βασιλέως και κατέστησε τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδέ-νεγώ επί τας υποθέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνας· ο δε Δανιήλ ευρίσκειτο εν τη αυλή του βασιλέως.

3 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς έκαμεν εικόνα χρυσήν, το ύψος αυτής εξήκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εξ ηχών· και έστησεν αυτήν εν τη πεδιάδι Δουρά, εν τη επαρχία της Βαβυλώνας. **2** Και απέστειλε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς να συνάξη τους σατράπας, τους διοικητάς και τους τοπάρχας, τους κριτάς, τους θησαυροφύλακας, τους συμβούλους, τους νομοδιδασκάλους και πάντας τους άρχοντας των επαρχιών, διά να έλθωσιν εις τα εγκαίνια της εικόνας, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. **3** Και οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι, οι κριταί, οι θησαυροφύλακες, οι σύμβουλοι, οι νομοδιδασκαλοι και πάντες οι άρχοντες των επαρχιών συνήχθησαν εις τα εγκαίνια της εικόνας, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς και εστάθησαν έμπροσθεν της εικόνας, την οποίαν έστησεν ο Ναβουχοδονόσορ. **4** Και κήρυξε εβόα μεγαλοφώνως, Εις εσάς προστάττεται, λαοί, έθνη και γλώσσαι, **5** καθ' ην ώραν ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, πεσόντες προσκυνήσατε την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. **6** και όστις δεν πέση και προσκυνήση, την αυτήν ώραν θέλει ριφθή εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **7** Διά τούτο ότε ήκουσαν πάντες οι λαοί τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και παντός είδους μουσικής, πίπτοντες πάντες οι λαοί, τα έθνη και αι γλώσσαι προσεκύονουν την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. **8** Χαλδαίοι δε τινές προσήλθον τότε και διέβαλον τους Ιουδαίους. **9** και είπον λέγοντες προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα. **10** Συ, βασιλεύ, εξέδωκας πρόσταγμα, πας άνθρωπος, όστις ακούση τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέση και να προσκυνήση την εικόνα την χρυσήν. **11** και όστις δεν πέση και προσκυνήση, να ριφθή εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **12** Είναι άνδρες τινές Ιουδαίοι, τους οποίους κατέστησας επί τας υποθέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνας, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ· ούτοι οι άνθρωποι, βασιλεύ, δεν σε σεβάσθησαν τους θεούς σου δεν λατρεύουσι και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησας, δεν προσκυνούσι. **13** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ μετά θυμού και οργής προσέταξε να φέρωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. Και έφεραν τους ανθρώπους τούτους ενώπιον του βασιλέως. **14** Και αποκριθείς ο Ναβουχοδονόσορ είπε προς αυτούς, Τωόντι, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, τους θεούς μου δεν λατρεύετε και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησα, δεν προσκυνείτε; **15** τώρα λοιπόν εάν ήσθε

έτοιμοι, όπταν ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέσητε και να προσκυνήσητε την εικόνα την οποίαν έκαμα, καλώς εάν όμως δεν προσκυνήσητε, θέλετε ριφθή την αυτήν ώραν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης και τις είναι εκείνος ο Θεός, όστις θέλει σας ελευθερώσει εκ των χειρών μου; **16** Απεκρίθησαν ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ και είπον προς τον βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ, ημείς δεν έχομεν χρείαν να σοι αποκριθώμεν περί του πράγματος τούτου. **17** Εάν ήναι ούτως, ο Θεός ημών, τον οποίον ημείς λατρεύομεν, είναι δυνατός να μας ελευθερώσει εκ της καμίνου του πυρός της καιομένης και εκ της χειρός σου, βασιλεύ, θέλει μας ελευθερώσει. **18** Αλλά και αν ουχί, ας ήναι γνωστόν εις σε, βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν λατρεύομεν και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησας, δεν προσκυνούμεν. **19** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ επλήσθη θυμού και η όψις του προσώπου αυτού ηλλοιώθη κατά του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδέ-νεγώ· και λάλησας προσέταξε να εκκαύσωσι την κάμινον επταπλασίως μάλλον παρ' όσον εφαινετο καιομένη. **20** Και προσέταξε τους δυνατωτέρους άνδρας του στρατεύματος αυτού να δέσωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, και να ρίψωσιν αυτούς εις την κάμινον του πυρός της καιομένης. **21** Τότε οι άνδρες εκείνοι εδεθησαν μετά των σαλβαρίων αυτών, των τιαρών αυτών και των περικνημίδων αυτών και των άλλων ενδυμάτων αυτών και ερρίφθησαν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **22** Επειδή δε η προσαγή του βασιλέως ήτο κατεπίγουσα και η κάμινος εξεκαύθη εις υπερβολήν, η φλόξ του πυρός εθανάτωσε τους άνδρας εκείνους, οίτινες εσήκωσαν τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. **23** Ούτοι δε οι τρεις άνδρες, ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, έπεσον δεμένοι εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **24** Ο δε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς εξεπλάγη και σικωθείς μετά σπουδής ελάλησε και είπε προς τους μεγιστάνας αυτού, δεν ερρίψαμεν τρεις άνδρας δεδεμένους εις το μέσον του πυρός; οι δε απεκρίθησαν και είπον προς τον βασιλέα, Αληθώς, βασιλεύ. **25** Και αποκριθείς είπεν, Ιδού, εγώ βλέπω τέσσαρας άνδρας λελυμένους, περιπατούντας εν μέσω του πυρός, και βλάβη δεν είναι εις αυτούς, και η όψις του τετάρτου είναι ομοία με Υιόν Θεού. **26** Τότε πλησιάσας ο Ναβουχοδονόσορ εις το στόμα της καμίνου του πυρός της καιομένης ελάλησε και είπε, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, δούλοι του Θεού του Υψίστου, εξέλθετε και έλθετε. Τότε ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ εξήλθον εκ μέσου του πυρός. **27** Και συναχθέντες οι σατράπαι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι και οι μεγιστάνες του βασιλέως είδον τους άνδρας τούτους, ότι επί των σωμάτων αυτών το πυρ δεν ίσχυσε και θριξ της κεφαλής αυτών δεν εκάη και τα σαλβάρια αυτών δεν παρήλλαξαν ουδέ οσμή πυρός επέρασεν επ' αυτούς. **28** Τότε ελάλησεν ο Ναβουχοδονόσορ και είπεν, Ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, όστις απέστειλε τον άγγελον αυτού και ηλευθέρωσε τους δούλους αυτού, οίτινες ήλπισαν επ' αυτόν και

παρήκουσαν τον λόγον του βασιλέως και παρέδωκαν τα σώματα αυτών, διά να μη λατρεύσωσι μηδέ να προσκυνήσωσιν άλλον θεόν εκτός του Θεού αυτών. **29** Διά τούτο εκδίδω πρόσταγμα, ότι πας λαός, έθνος και γλώσσα, ήτις λαλήση κακόν εναντίον του Θεού του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγύ, θέλει καταμελισθή, και αι οικίαι αυτών θέλουσι γείνει κοπρώνες· διότι άλλος Θεός δεν είναι δυνάμενος να ελευθερώση ούτω. **30** Τότε ο βασιλεύς προεβίβασε τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγύ εις την επαρχίαν της Βαβυλώνας.

4 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, προς πάντας τους λαούς, έθνη και γλώσσας τους κατοικούντας επί πάσης της γής· Ειρήνην ας πληθυνθή εις εσάς. **2** Τα σημεία και τα θαυμάσια, τα οποία έκαμεν εις εμέ ο Θεός ο Ύψιστος, ήρσεσεν ενώπιόν μου να αναγγείλω. **3** Πόσον είναι μεγάλα τα σημεία αυτού· και πόσον ισχυρά τα θαυμάσια αυτού· η βασιλεία αυτού είναι βασιλεία αιώνιος και η εξουσία αυτού εις γενεάν και γενεάν. **4** Εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ήμην αναπαυόμενος εν τω οίκω μου και ακμάζων εν τω παλατίω μου. **5** Είδον ενύπνιον, το οποίον με κατέπληξε, και οι διαλογισμοί μου επί της κλίνης μου και αι οράσεις της κεφαλής μου με ετάραξαν. **6** Διά τούτο εξέδωκα πρόσταγμα να εισαχθώσιν ενώπιόν μου πάντες οι σοφοί της Βαβυλώνας, διά να φανερώσωσιν εις εμέ την ερμηνείαν του ενυπνίου. **7** Τότε εισήλθον οι μάγοι, οι επαιδοί, οι Χαλδαίοι και οι μάντιες και εγώ είπα το ενύπνιον έμπροσθεν αυτών, αλλά δεν μη εφανέρωσαν την ερμηνείαν αυτού. **8** Ύστερον δε ήλθεν ο Δανιήλ ενώπιόν μου, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ κατά το όνομα του Θεού μου, και εις τον οποίον είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και έμπροσθεν τούτου είπα το ενύπνιον, λέγων, **9** Βαλτασάσαρ, άρχων των μάγων, επειδή εγνωρίσα ότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι, και ουδέν κρυπτόν είναι δύσκολον εις σε, ειπέ τας οράσεις του ενυπνίου μου, το οποίον είδον, και την ερμηνείαν αυτού. **10** Ιδού αι οράσεις της κεφαλής μου επί της κλίνης μου· Έβλεπον και ιδού, δένδρον εν μέσω της γης και το ύψος αυτού μέγα. **11** Το δένδρον εμεγαλύνθη και ενεδυναμώθη και το ύψος αυτού έφθανε εντός του ουρανού, και η θεά αυτού έως των περάτων πάσης της γης. **12** Τα φύλλα αυτού ήσαν ώραία και ο καρπός αυτού πολύς και εν αυτώ ήτο τροφή πάντων· υπό την σκιάν αυτού ανεπαύοντο τα θηρία του αγρού, και εν τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα πετεινά του ουρανού, και εξ αυτού ετρέφετο πάσα σαρχ. **13** Είδον εν ταις οράσεσι της κεφαλής μου επί της κλίνης μου και ιδού, φύλαξ και άγιος κατέβη εκ του ουρανού, **14** και εφώνησε μεγαλοφώνως και είπεν ούτω· Κόψατε το δένδρον και αποκόψατε τους κλάδους αυτού· εκτινάξατε τα φύλλα αυτού και διασκορπίσατε τον καρπόν αυτού· ας φύγωσι τα θηρία υποκάτωθεν αυτού και τα πετεινά από των κλάδων αυτού. **15** το στέλεχος όμως των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμών σιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και θέλει βρέχεσθαι με την δρόσον του ουρανού και η μερίς αυτού θέλει είσθαι μετά των θηρίων εν τω χόρτω της γής· **16** η καρδια αυτού θέλει

μεταβληθή εκ της ανθρωπίνης και θέλει δοθή εις αυτόν καρδια θηρίου· και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επ' αυτόν. **17** Το πράγμα τούτο είναι διά προστάγματος των φυλάκων και η υπόθεσις διά του λόγου των αγίων· ώστε να γνωρίσωσιν οι ζώντες, ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις όντινα θέλει δίδει αυτήν, και το εξουθένημα των ανθρώπων καθιστά επ' αυτήν. **18** Τούτο το ενύπνιον είδον εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· και συ, Βαλτασάσαρ, ειπέ την ερμηνείαν αυτού· διότι πάντες οι σοφοί του βασιλείου μου δεν είναι ικανοί να φανερώσωσι προς εμέ την ερμηνείαν· συ δε είσαι ικανός· διότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι. **19** Τότε ο Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, έμεινε εκστατικός έως μιας ώρας, και οι διαλογισμοί αυτού ετάρατον αυτόν. Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε, Βαλτασάσαρ, ας μη σε ταράττη το ενύπνιον ή η ερμηνεία αυτού. Ο Βαλτασάσαρ απεκρίθη και είπε, Κύριέ μου, το ενύπνιον ας επέλθη επί τους μισούντάς σε και η ερμηνεία αυτού επί τους εχθρούς σου. **20** Το δένδρον, το οποίον είδες, το αυξηθέν και ενδυναμωθέν, του οποίου το ύψος έφθανε εντός του ουρανού και η θεά αυτού επί πάσαν την γην, **21** και τα φύλλα αυτού ήσαν ώραία και ο καρπός αυτού πολύς, και τροφή πάντων ήτο εν αυτώ, και υποκάτω αυτού κατώκων τα θηρία του αγρού, εν δε τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα πετεινά του ουρανού, **22** συ είσαι το δένδρον τούτο, βασιλεύ, όστις εμεγαλύνθησ και ενεδυναμώθησ και η μεγαλωσύνη σου υψώθη και έφθασεν έως του ουρανού και η εξουσία σου έως των περάτων της γης. **23** Περί δε του ότι είδεν ο βασιλεύς φύλακα και άγιον καταβαίνοντα εκ του ουρανού και λέγοντα, Κόψατε το δένδρον και καταστρέψατε αυτό· μόνον το στέλεχος των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμών σιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και ας βρέχηται υπό της δρόσου του ουρανού και μετά των θηρίων του αγρού ας ήνη η μερίς αυτού, εωσού παρέλθωσιν επτά καιροί επ' αυτό· **24** αυτή είναι η ερμηνεία, βασιλεύ, και αυτή η απόφασις του Υψίστου, ήτις έφθασεν επί τον κύριόν μου τον βασιλέα· **25** και θέλεις διωχθή εκ των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία σου, και θέλεις τρώγει χόρτον ως οι βόες και υπό της δρόσου του ουρανού θέλεις βρέχεσθαι· και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επί σε, εωσού γνωρίσησ ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και εις όντινα θέλει, δίδει αυτήν. **26** Περί δε του ότι προστάχθη να αφήσωσι το στέλεχος των ριζών του δένδρου· το βασιλείον σου θέλει στερεωθή εν σοι, αφού γνωρίσησ την ουράνιον εξουσίαν. **27** Διά τούτο, βασιλεύ, ας γείνη δεκτή η συμβουλή μου προς σε, και έκκοψον τας αμαρτίας σου διά δικαιοσύνης και τας ανομίας σου διά οικτιρμών πενήτων· ίσως και διαρκέση η ευμερία σου. **28** Πάντα ταύτα ήλθον επί τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα. **29** Εν τω τέλει δώδεκα μηνών, ενώ περιεπάτει επί του βασιλικού παλατίου της Βαβυλώνας, **30** ελάλησεν ο βασιλεύς και είπε, Δεν είναι αυτή η Βαβυλών η μεγάλη, την οποίαν εγώ οικοδόμησα διά καθέδραν του βασιλείου με την ισχύν της δυνάμεώς μου και εις τιμήν της δόξης μου; **31** Ο

λόγος ήτο έτι εν τω στόματι του βασιλέως και έγεινε φωνή εξ ουρανού λέγουσα, Προς σε αναγγέλλεται, Ναβουχοδονόσορ βασιλεύ η βασιλεία παρήλθεν από σου· **32** και θέλεις εκδιωχθή εκ των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία σου· χόρτον ως οι βόες θέλεις τρώγει, και επτά καιροί θέλουσι παρέλθει επί σε, εωσού γνωρίσης ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις όντινα θέλει, δίδει αυτήν. **33** Εν αυτή τη ώρα ο λόγος εξετέλεσθη επί του Ναβουχοδονόσορ· και εξεδιόχθη εκ των ανθρώπων και χόρτον ως οι βόες έτρωγε και υπό της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβρέχετο, εωσού αι τρίχες αυτού ηυξήθησαν ως αετών περά και οι όνυχες αυτού ως ορνέων. **34** Και εν τέλει των ημερών, εγώ ο Ναβουχοδονόσορ εσήκωσα τους οφθαλμούς μου προς τον ουρανόν και αι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ και ευλόγησα τον Ύψιστον και ήνεσα και εδόξασα τον ζώντα εις τον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν, **35** και πάντες οι κάτοικοι της γης λογίζονται ενώπιον αυτού ως ουδέν, και κατά την θέλησιν αυτού πράττει εις το στράτευμα του ουρανού και εις τους κατοίκους της γης, και δεν υπάρχει ο εμποδίζων την χείρα αυτού ή ο λέγων προς αυτόν, Τι έκαμες; **36** Εν τω αυτώ καιρώ αι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ· και προς δόξαν της βασιλείας μου επανήλθεν εις εμέ η λαμπρότης μου και η μορφή μου και οι αυλικόι μου και οι μειγατάνες μου με εζήτουν, και εστερεώθη εν τη βασιλεία μου και μεγαλειότης περισσότερα προσετέθη εις εμέ. **37** Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ανώ και υπερυψώ και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, διότι πάντα τα έργα αυτού είναι αλήθεια και αι οδοί αυτού κρίσις, και τους περιπατούντας εν τη υπερηφάνια δύνανται να ταπεινώση.

5 Βαλτάσαρ ο βασιλεύς έκαμε συμπόσιον μέγα εις χιλίους εκ των μειγατάνων αυτού και έπινεν οίνον ενώπιον των χιλίων. **2** Και εν τη γεύσει του οίνου προσέταξεν ο Βαλτάσαρ να φέρωσι τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ αυτού αφήρεσεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, διά να πίνωσιν εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μειγατάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακαί αυτού. **3** Και εφερέθησαν τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αφηρέθησαν εκ του ναού του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ· και έπινον εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μειγατάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακαί αυτού. **4** Έπινον οίνον και ήνεσαν τους θεούς τους χρυσοούς και αργυρούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίλους και τους λιθίνους. **5** Εν αυτή τη ώρα εξήλθον δάκτυλοι χειρός ανθρώπου και έγραψαν κατέναντι της λυχνίας επί το κονίαμα του τοίχου του παλατίου του βασιλέως και ο βασιλεύς έβλεπε την παλάμην της χειρός, ήτις έγραψε. **6** Τότε η όψις του βασιλέως ηλλοιώθη και οι διαλογισμοί αυτού συνετάραττον αυτόν, ώστε οι σύνδεσμοι της οσφύς αυτού διελύοντο και τα γόνατα αυτού συνεκρούοντο. **7** Και εβόησεν ο βασιλεύς μεγαλοφώνως να εισάξωσι τους επαιδούς, τους Χαλδαίους και τους μάντεις. Τότε ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τους σοφούς της

Βαβυλώνας, Όστις αναγνώση την γραφήν ταύτην και μοι δείξη την ερμηνείαν αυτής, θέλει ενδυθή πορφύραν, και η άλυσος η χρυσή θέλει τεθή περί τον τράχηλον αυτού και θέλει είσθαι ο τρίτος άρχων του βασιλείου. **8** Τότε εισήλθον πάντες οι σοφοί του βασιλέως· πλην δεν ηδύναντο να αναγνώσωσι την γραφήν ουδέ την ερμηνείαν αυτής να φανερώσωσι προς τον βασιλέα. **9** Και ο βασιλεύς Βαλτάσαρ εταράχθηι μεγάλως και ηλλοιώθη εν αυτώ η όψις αυτού και οι μειγατάνες αυτού συνεταράχθησαν. **10** Η βασιλίσα εκ των λόγων του βασιλέως και των μειγατάνων αυτού εισήλθεν εις τον οίκον του συμποσίου· και ελάλησεν η βασίλισσα και είπε, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα· μη σε ταράττωσιν οι διαλογισμοί σου και η όψις σου ας μη αλλοιούται. **11** Υπάρχει άνθρωπος εν τω βασιλείω σου, εις τον οποίον είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και εν ταις ημέραις του πατρός σου φως και σύνεσις και σοφία, ως η σοφία των θεών, ευρέθησεν εν αυτώ, τον οποίον ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου, ο βασιλεύς ο πατήρ σου, κατέστησεν άρχωνα των μάγων, των επασιδών, των Χαλδαίων και των μάντεων. **12** Διότι πνευμά έξοχον και γνώσις και σύνεσις, ερμηνεία ενυπνίων και εξήγησις αινιγμάτων και λύσις αποριών, ευρέθησεν εν αυτώ τω Δανιήλ, τον οποίον ο βασιλεύς μετωνόμασε Βαλτασάσαρ· τώρα λοιπόν ας προσκληθή ο Δανιήλ, και θέλει δείξει την ερμηνείαν. **13** Τότε εισήχη ο Δανιήλ έμπροσθεν του βασιλέως. **14** Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τον Δανιήλ, Συ είσαι ο Δανιήλ εκείνος, όστις είσαι εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, τους οποίους έφευρον εκ της Ιουδαίας ο βασιλεύς ο πατήρ μου; **14** Ήκουσα τωόντι περί σου, ότι το πνεύμα των θεών είναι εν σοι και φως και σύνεσις και σοφία έξοχος ευρέθησεν εν σοι. **15** Και τώρα εισήλθον έμπροσθέν μου οι σοφοί και οι επασιδοί, διά να αναγνώσωσι την γραφήν ταύτην και να φανερώσωσιν εις εμέ την ερμηνείαν αυτής, πλην δεν ηδυνήθησαν να δείξωσι του πράγματος την ερμηνείαν. **16** Και εγώ ήκουσα περί σου, ότι δύνανται να ερμηνεύης και να λύης απορίας· τώρα λοιπόν, εάν δυνηθής να αναγνώσης την γραφήν και να φανερώσης προς εμέ την ερμηνείαν αυτής θέλεις ενδυθή πορφύραν και η άλυσος η χρυσή θέλει τεθή περί τον τράχηλόν σου και θέλεις είσθαι ο τρίτος άρχων του βασιλείου. **17** Τότε ο Δανιήλ απεκρίθη και είπεν έμπροσθεν του βασιλέως, Τα δώρα σου ας ήναι εν σοι και δος εις άλλον τας αμοιβάς σου· εγώ δε θέλω αναγνώσει την γραφήν εις τον βασιλέα και θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς αυτόν. **18** Βασιλεύ, ο Θεός ο ύψιστος έδωκεν εις τον Ναβουχοδονόσορ τον πατέρα σου βασιλείαν και μεγαλειότητα και δόξαν και τιμήν. **19** Και διά την μεγαλειότητα, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν, πάντες οι λαοί, έθνη και γλώσσαι έτρεμον και εφοβούντο έμπροσθεν αυτού· όντινα ήθελεν εφόνευε και όντινα ήθελεν εφύλαττε ζώντα και όντινα ήθελεν ύψωνε και όντινα ήθελεν εταπεινούν· **20** αλλ' ότε η καρδία αυτού επήρηθη και ο νούς αυτού εσκληρήνθη εν τη υπερηφάνια, κατεβίβασθη από του βασιλικού θρόνου αυτού και αφιρέθη η δόξα αυτού απ' αυτού· **21** και εξεδιόχθη εκ των υιών των ανθρώπων, και η καρδία αυτού έγεινεν ως των θηρίων και η κατοικία αυτού ήτο μετά των αγρίων όνων· με χόρτον ως οι

βόδες ετρέφετο και το σώμα αυτού εβρέχετο υπό της δρόσου του ουρανού· εωσού εγνώρισεν ότι ο Θεός ο ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και όντινα θέλει, στήνει επ' αυτήν. **22** Και συ ο υιός αυτού, ο Βαλτάσαρ, δεν εταπεινώσας την καρδίαν σου, ενώ εγνώριζες πάντα ταύτα· **23** αλλ' υψώθης εναντίον του Κυρίου του ουρανού· και τα σκεύη του οίκου αυτού έφεραν έμπροσθέν σου, και επίνετε οίνον εξ αυτών και συ και οι μειγιστάνες σου, αι γυναϊκές σου και αι παλλακίαι σου· και εδοξολόγησας τους θεούς τους αργυρούς και τους χρυσούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ξυλίνους και τους λιθίνους, οίτινες δεν βλέπουσιν ουδέ ακούουσιν ουδέ νοούσι· τον δε Θεόν, εις του οποίου την χείρα είναι η πνοή σου και εις την εξουσίαν αυτού πάσαι αι οδοί σου, δεν εδόξασας. **24** Διά τούτο εστάλη απ' έμπροσθεν αυτού η παλάμη της χειρός και ενεχαράχθη η γραφή αυτή. **25** Και αυτή είναι η γραφή ήτις ενεχαράχθη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Ο υ φ α ρ σ ί ν. **26** Αύτη είναι η ερμηνεία του πράγματος· Μενέ, εμέτρησεν ο Θεός την βασιλείαν σου και ετελείωσεν αυτήν· **27** Θεκέλ, εξυγιόθης εν τη πλάστιγγι και ευρέθης ελλιπίης· **28** Φερές, διηρέθη η βασιλεία σου και εδόθη εις τους Μήδους και Πέρσας. **29** Τότε προσέταξεν ο Βαλτάσαρ και ενέδυσαν τον Δανιήλ την πορφύραν, και περιέθηκαν την άλυσον την χρυσήν περί τον τράχηλον αυτού, και διεκίρυσαν περί αυτού, και ήναι ο τρίτος άρχων του βασιλείου. **30** Την αυτήν νύκτα εφρονεύθη ο Βαλτάσαρ ο βασιλεύς των Χαλδαίων. **31** Και Δαρείος ο Μήδος έλαβε την βασιλείαν, ων περίπου ετών εξήκοντα δύο.

6 Αρεστόν εφάνη εις τον Δαρείον να καταστήση επί του βασιλείου εκατόν είκοσι σατράπας, διά να ήναι επ' όλου του βασιλείου· **2** και επ' αυτούς τρεις προέδρους, εις των οποίων ήτο ο Δανιήλ, διά να αποδώσι λόγον εις αυτούς οι σατράπαι ούτοι, και ο βασιλεύς να μη ζημιώνηται. **3** Τότε ο Δανιήλ ούτος προετιμήθη υπέρ τους προέδρους και σατράπας, διότι πνεύμα έξοχον ήτο εν αυτώ· και ο βασιλεύς εστοχάσθη να καταστήση αυτόν επ' όλου του βασιλείου. **4** Οι δε πρόεδροι και οι σατράπαι εζήτουν να εύρωσι πρόφασιν κατά του Δανιήλ εκ των υποθέσεων της βασιλείας· πλην δεν ηδύναντο να εύρωσιν ουδεμίαν πρόφασιν ουδέ αμάρτημα· διότι ήτο πιστός, και δεν ευρέθη εν αυτώ ουδέν σφάλμα ουδέ αμάρτημα. **5** Και είπον οι άνθρωποι ούτοι, δεν θέλομεν ευρεί πρόφασιν κατά του Δανιήλ τούτου, εκτός εάν εύρωμέν τι εναντίον αυτού εκ του νόμου του Θεού αυτού. **6** Τότε οι πρόεδροι και οι σατράπαι ούτοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον ούτω προς αυτόν· Βασιλεύ Δαρείε, ζήθι εις τον αιώνα. **7** Πάντες οι πρόεδροι του βασιλείου, οι διοικηταί και οι σατράπαι, οι αυλικοί και οι τοπάρχαι, συνεβουλεύθησαν να εκδοθή βασιλικόν ψήφισμα και να στηριχθή απαγόρευσις, ότι όστις κάμη αίτησίν τινά παρ' οποιουδήποτε θεού ή ανθρώπου, έως τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου, βασιλεύ, ούτος να ριφθή εις τον λάκκον των λεόντων· **8** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κάμη την απαγόρευσιν και υπογράψον το ψήφισμα, διά να μη αλλαχθή, κατά τον νόμον των Μήδων και Περσών, όστις δεν ακυρούται. **9**

Όθεν ο βασιλεύς Δαρείος υπέγραψε την γραφήν και την απαγόρευσιν. **10** Και ο Δανιήλ, καθώς έμαθεν ότι υπεγράφη η γραφή, εισήλθεν εις τον οίκον αυτού· και έχων τας θυρίδας του κοιτώνος αυτού ανεωαγμένες προς την Ιερουσαλήμ, έπιπεν επί τα γόνατα αυτού τρίς της ημέρας, προσευχόμενος και δοξολογών ενώπιον του Θεού αυτού, καθώς έκαμε πρότερον. **11** Τότε οι άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν και εύρηκαν τον Δανιήλ κάμνοντα αίτησιν και ικετεύοντα ενώπιον του Θεού αυτού. **12** Όθεν προσελθόντες ελάλησαν έμπροσθεν του βασιλέως περί της βασιλικής απαγορεύσεως λέγοντες, Δεν υπέγραψας απόφασιν, ότι πας άνθρωπος, όστις κάμη αίτησιν παρ' οποιουδήποτε θεού ή ανθρώπου, έως τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου, βασιλεύ, θέλει ριφθή εις τον λάκκον των λεόντων; Ο βασιλεύς απεκρίθη και είπεν, Αληθινός είναι ο λόγος, κατά τον νόμον των Μήδων και Περσών, όστις δεν ακυρούται. **13** Τότε απεκρίθησαν και είπον έμπροσθεν του βασιλέως, Ο Δανιήλ εκείνος, ο εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, δεν σε σέβεται, βασιλεύ, ουδέ την απόφασιν την οποίαν υπεγράψας, αλλά κάμνει την δειξίαν αυτού τρίς της ημέρας. **14** Τότε ο βασιλεύς, ως ήκουσε τους λόγους, ελυπήθη πολύ επ' αυτώ και εφρόντιζεν εγκαρδίως περί του Δανιήλ να ελευθερώση αυτόν, και ηγωνίζετο μέχρι της δύσεως του ηλίου διά να λυτρώση αυτόν. **15** Τότε οι άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Έξευρε, βασιλεύ, ότι ο νόμος των Μήδων και Περσών είναι, ουδεμία απαγόρευσις ουτέ διαταγή, την οποίαν ο βασιλεύς κάμη, να ακυρούται. **16** Τότε ο βασιλεύς προσέταξε και έφεραν τον Δανιήλ και έρριψαν αυτόν εις τον λάκκον των λεόντων. Ελάλησε δε ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, Ο Θεός σου, τον οποίον συ λατρεύεις ακαταπαύστως, αυτός θέλει σε ελευθερώσει. **17** Και εφέρθη εις λίθος και επετέθη επί το στόμα του λάκκου, και ο βασιλεύς εσφράγισεν αυτόν διά της ίδιας αυτού σφραγίδος και διά της σφραγίδος των μειγιστάνων αυτού, διά να μη αλλοιωθή μηδέν περί του Δανιήλ. **18** Τότε ο βασιλεύς υπήγεν εις το παλάτιον αυτού και διενυκτέρευσε νησιτικός και δεν εφέρθησαν έμπροσθεν αυτού όργανα μουσικά, και ο ύπνος αυτού έφυγεν απ' αυτού. **19** Εξηγήρηθ δε ο βασιλεύς πολλά ενωρίς το πρωί και υπήγε μετά σπουδής εις τον λάκκον των λεόντων. **20** Και ότε ήλθεν εις τον λάκκον, εφώνησε μετά φωνής κλαυθμηράς προς τον Δανιήλ· και ελάλησεν ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, Δανιήλ, δούλε του Θεού του ζώντος, ο Θεός σου, τον οποίον συ λατρεύεις ακαταπαύστως, ηδυνήθη να σε ελευθερώση εκ των λεόντων; **21** Τότε ελάλησεν ο Δανιήλ προς τον βασιλέα, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα. **22** Ο Θεός μου απέστειλε τον άγγελον αυτού και έφραξε τα στόματα των λεόντων και δεν με έβλαψαν, διότι αθώοτης ευρέθη εν εμοί ενώπιον αυτού, και έτι ενώπιόν σου, βασιλεύ, παίσιμα δεν έπραξα. **23** Τότε ο βασιλεύς μεγάλως εχάρη επ' αυτώ και προσέταξε να αναβιβάσωσι τον Δανιήλ εκ του λάκκου. Και ανεβιβάσθη ο Δανιήλ εκ του λάκκου και ουδεμία βλάβη ηυρέθη εν αυτώ, διότι είχε πίστιν εις τον Θεόν αυτού. **24** Τότε ο βασιλεύς προσέταξε και έφεραν τους ανθρώπους εκείνους, οίτινες διέβαλον τον Δανιήλ, και έρριψαν εις τον λάκκον των λεόντων

αυτούς, τα τέκνα αυτών και τας γυναίκας αυτών και πριν φθάσωσιν εις το βάθος του λάκκου, οι λέοντες συνήρπασαν αυτούς και κατεσύντριψαν πάντα τα οστά αυτών. **25** Τότε έγραψε Δαρείος ο βασιλεύς προς πάντας τους λαούς, έθνη και γλώσσας, τους κατοικούντας επί πάσης της γης, Ειρήνην ας πληθυνθή εις εσάς. **26** Διαταγή εξεδόθη παρ' εμού, εν όλω τω κράτει της βασιλείας μου, να τρέμωσιν οι άνθρωποι και να φοβώνται ενώπιον του Θεού του Δανιήλ· διότι αυτός είναι Θεός ζων και διαμείνων εις τον αιώνα, και η βασιλεία αυτού δεν θέλει φθαρή και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι μέχρι τέλους. **27** αυτός ο ελευθερωτής και σωτήρ και ποιών σημεία και τεράτια εν τω ουρανώ και επί της γης, όστις ηλευθέρωσε τον Δανιήλ εκ της δυνάμεως των λεόντων. **28** Και ευημέρησεν αυτός ο Δανιήλ εν τη βασιλεία του Δαρείου και εν τη βασιλεία Κύρου του Πέρσου.

7 Εν τω πρώτω έτει του Βαλτάσαρ βασιλέως της Βαβυλώνος ο Δανιήλ ειδεν ενύπνιον και οράσεις της κεφαλής αυτού επί της κλίνης αυτού· τότε έγραψε το ενύπνιον και διηγήθη το κεφάλαιον των λόγων. **2** Ο Δανιήλ ελάλησε και είπεν, Εγώ εθεώρουν εν τω οράματί μου την νύκτα και ιδού οι τέσσαρες άνεμοι του ουρανού συνεφώρμησαν επί την θάλασσαν την μεγάλην. **3** Και τέσσαρα θηρία μεγάλα ανέβησαν εκ της θαλάσσης, διαφέροντα απ' αλλήλων. **4** Το πρώτον ήτο ως λέων και είχε πτέρυγας αετού· εθεώρουν εωσού απεσπάσθησαν αι πτέρυγες αυτού, και εσηκώθη από της γης και εστάθη επί τους πόδας ως άνθρωπος, και καρδιά ανθρώπου εδόθη εις αυτό. **5** Και ιδού, έπειτα θηρίον δεύτερον όμοιον με άρκτον, και εσηκώθη κατά το εν πλάγιον, και είχε τρεις πλευράς εν τω στόματι αυτού μεταξύ των οδόντων αυτού· και έλεγον ούτω προς αυτό· Σηκώθητι, κατάφαγε σάρκας πολλάς. **6** Μετά τούτου εθεώρουν και ιδού, έτερον ως λεοπάρδαλις, έχον επί τα νώτα αυτού τέσσαρας πτέρυγας πτηνού· το θηρίον είχαν έτι τέσσαρας κεφαλάς και εδόθη εξουσία εις αυτό. **7** Μετά τούτου είδον εν τοις οράμασι της νυκτός και ιδού, θηρίον τέταρτον, τρομερόν και καταπληκτικόν και ισχυρόν σφοδρά· και είχε μεγάλους σιδηρούς οδόντας κατέτρωγε και κατεσύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού· και αυτό ήτο διάφορον πάντων των θηρίων των προ αυτού· και είχε δέκα κέρατα. **8** Παρετήρουν τα κέρατα και ιδού, έτερον μικρόν κέρας ανέβη μεταξύ αυτών, έμπροσθεν του οποίου τρία εκ των πρώτων κεράτων εξερριζώθησαν· και ιδού, εν τω κέρατι τούτω ήσαν οφθαλμοί ως οφθαλμοί ανθρώπου και στόμα λαλούν πράγματα μεγάλα. **9** Εθεώρουν έως ότου οι θρόνοι ετέθησαν και οι Παλαιός των ημερών εκάθησε, του οποίου το ένδυμα ήτο λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίον καθαρόν· ο θρόνος αυτού ήτο ως φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ καταφλέγον. **10** Ποταμός πυρός εξήρχετο και διεχέετο απ' έμπροσθεν αυτού· χιλιάδες υπηρέτων εις αυτόν και μύρια μυριάδες παρίσαντο ενώπιον αυτού· το κριτήριο εκάθησε και τα βιβλία ανεώχθησαν. **11** Εθεώρουν τότε εξ αιτίας της φωνής των μεγάλων λόγων, τους οποίους το κέρας ελάλει, εθεώρουν εωσού εθανάτωθη το θηρίον και το σώμα αυτού απωλέσθη

και εδόθη εις καύσιν πυρός. **12** Περί δε των λοιπών θηρίων, η εξουσία αυτών αφηρέθη πλην παράτασις ζωής εδόθη εις αυτά έως καιρού και χρόνου. **13** Είδον εν οράμασι νυκτός και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο μετά των νεφελών του ουρανού και έφθασεν έως του Παλαιού των ημερών και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. **14** Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία και η δόξα και η βασιλεία, διά να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι λαοί, τα έθνη και αι γλώσσαι· η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή. **15** Έφριξε το πνεύμα εμού του Δανιήλ εντός του σώματός μου και αι οράσεις της κεφαλής μου με ετάραττον. **16** Επλησίασα εις ένα των παρισταμένων και εξήτησα να μάθω παρ' αυτού την αλήθειαν πάντων τούτων. Και ελάλησε προς εμέ και μοι εφανέρωσε την ερμηνείαν των πραγμάτων. **17** Ταύτα τα μεγάλα θηρία, τα οποία είναι τέσσαρα, είναι τέσσαρες βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της γης. **18** Αλλ' οι άγιοι του Υψίστου θέλουσι παραλάβει την βασιλείαν και θέλουσιν έχει το βασίλειον εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. **19** Τότε ήθελον να μάθω την αλήθειαν περί του τετάρτου θηρίου, το οποίον ήτο διάφορον από πάντων των άλλων, καθ' υπερβολήν τρομερόν, του οποίου οι οδόντες ήσαν σιδηροί και οι όνυχες αυτού χάλκινοι· κατέτρωγε, κατεσύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού. **20** και περί των δέκα κεράτων, τα οποία ήσαν εν τη κεφαλή αυτού και περί του άλλου, το οποίον ανέβη και έμπροσθεν του οποίου έπεσον τρία· περί του κέρατος λέγω εκείνου, το οποίον είχαν οφθαλμούς και στόμα λαλούν μεγάλα πράγματα, του οποίου η όψις ήτο ρωμαλεωτέρα παρά των συντρόφων αυτού. **21** Εθεώρουν, και το κέρας εκείνο έκαμνε πόλεμον μετά των αγίων και υπερίσχυε κατ' αυτών. **22** εωσού ήλθεν ο Παλαιός των ημερών και εδόθη η κρίσις εις τους αγίους του Υψίστου· και ο καιρός έφθασε και οι άγιοι έλαβον την βασιλείαν. **23** Και εκείνος είπε, το θηρίον το τέταρτον θέλει είσθαι η τετάρτη βασιλεία επί της γης, ήτις θέλει διαφέρει από πασών των βασιλείων, και θέλει καταφάγει πάσαν την γην και θέλει καταπατήσει αυτήν και κατασυντρίψει αυτήν. **24** Και τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της βασιλείας ταύτης· και κατόπιν αυτών άλλος θέλει εγερθή και αυτός θέλει διαφέρει των πρώτων και θέλει υποτάξει τρεις βασιλείς. **25** Και θέλει λαλήσει λόγους εναντίον του Υψίστου, και θέλει κατατρέχει τους αγίους του Υψίστου, και θέλει διανοηθή να μεταβάλλη καιρούς και νόμους· και θέλουσι δοθή εις την χείρα αυτού μέχρι καιρού και καιρών και ημίσεος καιρού. **26** Κριτήριο όμως θέλει καθήσει, και θέλει αφαιρεθή η εξουσία αυτού, διά να φθαρή και να αφανισθή έως τέλους. **27** Και η βασιλεία και η εξουσία και η μεγαλωσύνη των βασιλείων των υποκάτω παντός του ουρανού θέλει δοθή εις τον λαόν των αγίων του Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνιος, και πάσαι αι εξουσίαι θέλουσι λατρεύσει και υπακούσει εις αυτόν. **28** Έως ενταύθα είναι το τέλος του πράγματος. Όσον δι' εμέ τον Δανιήλ, οι διαλογισμοί μου πολύ με ετάραττον και

η όψις μου ηλλοιώθη εν εμοί πλην συνετήρησα το πράγμα εν τη καρδία μου.

8 Εν τω τρίτω έτει της βασιλείας του βασιλέως Βαλτάσαρ όρασις εφάνη εις εμέ, εις εμέ τον Δανιήλ, μετά την εις εμέ φανεϊσαν πρότερον. **2** Και είδον εν τη οράσει· και ότε είδον, ήμην εν Σούσοις τη βασιλευούση τη εν τη επαρχία Ελάμ· και είδον εν τη οράσει και εγώ ήμην πλησίον του ποταμού Ουλαϊ. **3** Και εσήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, ίστατο έμπροσθεν του ποταμού κριός εις έχων κέρατα· και τα κέρατα ήσαν υψηλά, το εν όμως υψηλότερον του άλλου· και το υψηλότερον εξεφύτρωσεν ύπερον. **4** Είδον τον κριόν κερατίζοντα προς δύσιν και προς βορράν και προς νότον· και ουδέν θηρίον ηδύνατο να σταθή έμπροσθεν αυτού και δεν υπήρχεν ο ελευθερών εκ της χειρός αυτού· αλλ' έκαμνε κατά την θέλησιν αυτού και εμεγαλύνθη. **5** Ενώ δε εγώ εσκεπτόμην, ιδού, τράγος ήρχετο από της δύσεως επί πρόσωπον πάσης της γης και δεν ήγγιζε το έδαφος· και ο τράγος είχε κέρας περιβλεπτον μεταξύ των οφθαλμών αυτού. **6** Και ήλθεν έως του κριου του έχοντος τα δύο κέρατα, τον οποίον είδον ιστάμενον έμπροσθεν του ποταμου, και έδραμε προς αυτόν εν τη ορμή της δυνάμεως αυτού. **7** Και είδον αυτόν ότι επλησίασεν εις τον κριόν και εξηγγιώθη κατ' αυτού και εκτύπησε τον κριόν και συνέτριψε τα δύο κέρατα αυτού· και δεν ήτο δύναμις εν τω κριώ να σταθή έμπροσθεν αυτού, αλλ' έρριψεν αυτόν κατά γης και κατεπάτησεν αυτόν· και δεν υπήρχεν ο ελευθερών τον κριόν εκ της χειρός αυτού. **8** Διά τούτο ο τράγος εμεγαλύνθη παρεδόθη· και ότε ενεδυναμώθη, συνετρίβη το κέρασ το μέγα· και αντ' αυτού ανέβησαν τέσσαρα άλλα περιβλεπτα προς τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού. **9** Και εκ του ενός εξ αυτών εξήλθεν εν κέρασ μικρόν, το οποίον εμεγαλύνθη καθ' υπερβολήν προς τον νότον και προς την ανατολήν και προς την γην της δόξης· **10** και εμεγαλύνθη έως του στρατεύματος του ουρανού· και έρριψεν εις την γην μέρος εκ της στρατιάς και εκ των αστέρων και κατεπάτησεν αυτά· **11** μάλιστα εμεγαλύνθη έως κατά του άρχοντος του στρατεύματος· και αφήρσεν απ' αυτού την παντοτεινήν θυσίαν, και το άγιον κατοικητήριον αυτού κατεβλήθη· **12** και το στρατεύμα παρεδόθη εις αυτόν μετά της παντοτεινής θυσίας εξ αιτίας της παραβάσεως, και έρριψε κατά γης την αλήθειαν· και έπραξε και ευωδόθη. **13** Τότε ήκουσα αγίου τινός λαλούντος και άλλος άγιος έλεγε προς τον δείνα λαλούντα, Έως πότε θέλει διαρκεί όρασις η περί της παντοτεινής θυσίας και της παραβάσεως, ήτις φέρει την ερήμωσιν, και το αγιαστήριον και το στρατεύμα παραδίδονται εις καταπάτησιν; **14** Και είπε προς εμέ, Έως δύο χιλιάδων και τριακοσίων ημερονυκτίων· τότε το αγιαστήριον θέλει καθαρισθή. **15** Και ότε εγώ ο Δανιήλ είδον την όρασιν και εξήτουν την έννοιαν, τότε ιδού, εστάθη έμπροσθέν μου ως θέα άνθρωπου· **16** και ήκουσα φωνήν ανθρώπου εν μέσω του Ουλαϊ, ήτις έκραξε και είπε, Γαβριήλ, κάμε τον άνθρωπον τούτον να εννοήση την όρασιν. **17** Και ήλθε πλησίον όπου ιστάμην· και ότε ήλθεν, ετρόμαξα και έπεσον επί πρόσωπόν μου· ο δε είπε προς εμέ, Εννόησον, υιέ ανθρώπου· διότι η

όρασις είναι διά τους εσχάτους καιρούς. **18** Και ενώ ελάλει προς εμέ, εγώ ήμην βεβυθισμένος εις βαθύν ύπνον με το πρόσωπόν μου επί την γήν· πλην με ήγγισε και με έκαμε να σταθώ όρθιος. **19** Και είπεν, Ιδού, εγώ θέλω σε κάμει να γνωρίσης τι θέλει συμβή εν τοις εσχάτοις της οργής· διότι εν τω ωρισμένω καιρώ θέλει είσθαι το τέλος. **20** Ο κριός, τον οποίον είδες, ο έχων τα δύο κέρατα, είναι οι βασιλείς της Μηδίας και της Περσίας. **21** Και ο τριχούτος τράγος είναι ο βασιλεύς της Ελλάδος· και το κέρασ το μέγα, το μεταξύ των οφθαλμών αυτού, αυτός είναι ο πρώτος βασιλεύς. **22** Το δε ότι συνετρίβη και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού, δηλοϊ ότι τέσσαρα βασιλεια θέλουσιν εγερθή εκ του έθνους τούτου· πλην ουχί κατά την δύναμιν αυτού. **23** Και εν τοις εσχάτοις καιροίς της βασιλείας αυτών, όταν αι ανομίαι φθάσωσιν εις το πλήρες, θέλει εγερθή βασιλεύς σκληροπρόσωπος και συνετός εις πανουργίας. **24** Και η δύναμις αυτού θέλει είσθαι ισχυρά, ουχί όμως εξ ιδίας αυτού δυνάμεως και θέλει αφανίζει εξαισίως και θέλει ευοδοούσθαι και κατορθώνει και θέλει αφανίζει τους ισχυρούς και τον λαόν τον άγιον. **25** Και διά της πανουργίας αυτού θέλει κάμει να ευοδούται η απάτη εν τη χειρί αυτού· και θέλει μεγαλυνθή εν τη καρδία αυτού και εν ειρήνη θέλει αφανίσει πολλούς και θέλει σηκωθή κατά του Άρχοντος των αρχόντων· πλην θέλει συντριφθή άνευ χειρός. **26** Και η ρηθείσα όρασις περί των ημερονυκτίων είναι αληθής· συ λοιπόν σφράγισον την όρασιν, διότι είναι διά ημέρας πολλάς. **27** Και εγώ ο Δανιήλ ελιποθύμησα και ήμην ασθενής ημέρας τινάς· μετά ταύτα εσηκώθην και έκαμνον τα έργα του βασιλέως· εθαύμαζον δε διά την όρασιν και δεν υπήρχεν ο εννοών.

9 Εν τω πρώτω έτει του Δαρείου, του υιού του Ασσουήρου, εκ του σπέρματος των Μήδων, όστις εβασίλευσεν επί το βασίλειον των Χαλδαιών, **2** εν τω πρώτω έτει της βασιλείας αυτού, εγώ ο Δανιήλ ενόησα εν τοις βιβλίοις τον αριθμόν των ετών, περί των οποίων ο λόγος του Κυρίου έγεινε προς Ιερεμίαν τον προφήτην, ότι ήθελον συμπληρωθή εβδομηκόντα έτη εις τας ερημώσεις της Ιερουσαλήμ. **3** Και έστρεψα το πρόσωπόν μου προς Κύριον τον Θεόν, διά να κάμω προσευχήν και δέησις εν νηστεία και σάκκω και σποδώ· **4** και εδεήθην προς Κύριον τον Θεόν μου και εξωμολογήθην και είπον, Ω Κύριε, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού· **5** ημαρτήσαμεν και ηνομήσαμεν και ησεβήσαμεν και απεστατήσαμεν και εξεκλίναμεν από των εντολών σου και από των κρίσεών σου. **6** Και δεν υπηκούσαμεν εις τους δούλους σου τους προφήτας, οιτινες ελάλουν εν τω ονόματί σου προς τους βασιλείς ημών, τους άρχοντας ημών και τους πατέρας ημών, και προς πάντα τον λαόν της γης. **7** Εις σε, Κύριε, είναι η δικαιοσύνη, εις ημάς δε η αισχύνη του προσώπου, ως εν τη ημέρα ταύτη, εις τους άνδρας του Ιουδα και εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εις πάντα τον Ισραήλ, τους εγγύς και τους μακράν, κατά πάντας τους τόπους όπου εδίωξας αυτούς, διά την παραβάσιν αυτών, την οποίαν παρεβήσαν εις σε. **8** Κύριε, εις ημάς είναι η

αισχύνη του προσώπου, εις τους βασιλείς ημών, τους άρχοντας ημών και εις τους πατέρας ημών, οίτινες ημαρτήσαμεν εις σε. **9** Εις Κύριον τον Θεόν ημών είναι οι οικτιρμοί και αι αφέσεις· διότι απεστατήσαμεν απ' αυτού, **10** και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, να περιπατώμεν εν τοις νόμοις αυτού, τους οποίους έβθεσεν ενώπιον ημών διά των δούλων αυτού των προφητών. **11** Και πας ο Ισραήλ παρέβη τον νόμον σου και εξέκλινε διά να μη υπακούη εις την φωνήν σου διά τούτο εξεχύθη εφ' ημάς η κατάρα και ο όρκος ο γεγραμμένος εν τω νόμω του Μωϋσέως, δούλου του Θεού· διότι ημαρτήσαμεν εις αυτόν. **12** Και εβεβαίωσε τους λόγους αυτού, τους οποίους ελάλησεν εναντίον ημών και εναντίον των κριτών ημών, οίτινες μας έκρινον, φέρων εφ' ημάς κακόν μέγα· διότι δεν έγεινεν υποκάτω παντός του ουρανού, ως έγεινεν εν Ιερουσαλήμ. **13** Ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω Μωϋσέως, άπαν το κακόν τούτο ήλθεν εφ' ημάς πλην δεν εδειήθημεν ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, διά να επιστρέψωμεν από των ανομιών ημών και να προσέξωμεν εις την αλήθειάν σου. **14** Διά τούτο ο Κύριος εγρηγόρησεν επί το κακόν και έφερεν αυτό εφ' ημάς· διότι δίκαιος είναι Κύριος ο Θεός ημών εν πάσι τοις έργοις αυτού, όσα πράττει· επειδή ημείς δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν αυτού. **15** Και τώρα, Κύριε ο Θεός ημών, όστις εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και έκαμες εις σεαυτών όνομα, ως εν τη ημέρα ταύτη, ημαρτήσαμεν, ησεβήσαμεν. **16** Κύριε, κατά πάσας τας δικαιοσύνας σου ας αποστραφή, δέομαι, ο θυμός σου και η οργή σου από της πώλεώς σου Ιερουσαλήμ, του όρους του αγίου σου· διότι διά τας αμαρτίας ημών και διά τας ανομίας των πατέρων ημών η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου κατεστάθημεν όνειδος εις πάντας τους πέριξ ημών. **17** Τώρα λοιπόν εισάκουσον, Θεέ ημών, την προσευχήν του δούλου σου και τας δεήσεις αυτού, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου, ένεκεν του Κυρίου, επί το ηρημωμένον αγιαστήριόν σου. **18** Κλίνον, Θεέ μου, το ώτιόν σου και άκουσον· άνοιξον τους οφθαλμούς σου και ιδέ τας ερημώσεις ημών και την πόλιν, επί την οποίαν εκλήθη το όνομά σου· διότι ημείς δεν προσφέρομεν τας ικεσίας ημών ενώπιόν σου διά τας δικαιοσύνας ημών, αλλά διά τους πολλούς οικτιρμούς σου. **19** Κύριε, εισάκουσον· Κύριε, συγχώρησον· Κύριε, ακροάσθητι και κάμε· μη χρονίσης, ένεκέν σου, Θεέ μου· διότι το όνομά σου εκλήθη επί την πόλιν σου και επί τον λαόν σου. **20** Και ενώ εγώ ελάλουν έτι και προσηυχόμην και εξωμολογούμην την αμαρτίαν μου και την αμαρτίαν του λαού μου Ισραήλ, και προσέφερον την ικεσίαν μου ενώπιον Κυρίου του Θεού μου περί του όρους του αγίου του Θεού μου, **21** και ενώ εγώ ελάλουν έτι εν τη προσευχή, ο ανήρ Γαβριήλ, τον οποίον είδον εν τη οράσει κατ' αρχάς, πετών ταχέως με ήγγισε περί την ώραν της εσπερινής θυσίας· **22** και με συνέτισε και ελάλησε μετ' εμού και είπε, Δανιήλ, τώρα εξήλθον διά να σε κάμω να λάβης η σύνεσιν. **23** Εν τη αρχή των ικεσιών σου εξήλθον η προσταγή και εγώ ήλθον να δείξω τούτο εις σε· διότι είσαι σφόδρα αγαπητός διά τούτο εννόησον τον λόγον και κατάλαβε την οπτασίαν. **24** Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν

επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων. **25** Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τέχος, μάάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας. **26** Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· και ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθει, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί. **27** Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μία εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πετεργίον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.

10 Εν τω τρίτω έτει του Κύρου, βασιλέως της Περσίας, απεκαλύφθη λόγος εις τον Δανιήλ, του οποίου το όνομα εκλήθη Βαλτασάσαρ· και ο λόγος ήτο αληθινός και η δύναμις των λεγομένων μεγάλη· και κατάλαβε τον λόγον και εννόησε την οπτασίαν. **2** Εν ταις ημέραις εκείναις εγώ ο Δανιήλ ήμην πενθών τρεις ολοκλήρους εβδομάδας. **3** Άρτον επιθυμητόν δεν έφαγον και κρέας και οίνος δεν εισήλθεν εις το στόμα μου ουδέ ήλειψα εμαυτόν παντελώς, μέχρι συμπληρώσεως τριών ολοκλήρων εβδομάδων. **4** Και την εικοστήν τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός, ενώ ήμην παρά την όχθην του μεγάλου ποταμού, όστις είναι ο Τίγρις, **5** εσήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ίδου, εις άνθρωπος ενδεδυμένος λινά και αι ασφύρες αυτού ήσαν περιεζωσμένοι με χρυσίον καθαρόν του Ουφάξ, **6** το δε σώμα αυτού ήτο ως βηρυλλιον, και το πρόσωπον αυτού ως θέα αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και οι πόδες αυτού ως όψις χαλκού στίλβοντος, και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή όχλου. **7** Και μόνος εγώ ο Δανιήλ είδον την όρασιν· οι δε άνδρες οι όντες μετ' εμού δεν είδον την όρασιν· αλλά τρόμος μέγας επέπεσεν επ' αυτούς και έφυγον διά να κρυφθώσιν. **8** Εγώ λοιπόν έμεινα μόνος και είδον την όρασιν την μεγάλην ταύτην, και δεν απέμεινεν ισχύς εν εμοί· και η ακμή μου μετεστράφη εν εμοί εις μαρασμόν και δεν έμεινεν ισχύς εν εμοί. **9** Ήκουσα όμως την φωνήν των λόγων αυτού· και ενώ ήκουον την φωνήν των λόγων αυτού, εγώ ήμην βεβυθισμένος εις βαθύν ύπνον επί πρόσωπόν μου και το πρόσωπόν μου επί την γην. **10** Και ίδου, χειρ με ήγγισε και με ήγειρεν επί τα γόνάτα μου και τας παλάμας των χειρών μου. **11** Και είπε προς εμέ, Δανιήλ, ανήρ σφόδρα αγαπητέ, εννόησον τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς σε, και στήθι ορθός· διότι προς σε απεστάλην τώρα. Και ότε ελάλησε προς εμέ τον λόγον τούτον, εσηκώθη εντρομος. **12** Και είπε προς εμέ, Μη φοβού, Δανιήλ· διότι από της πρώτης ημέρας, καθ' ην έδωκας

την καρδίαν σου εις το να εννοήσῃ και κακουχήσῃ ενώπιον του Θεού σου, εισηκούσθησαν οι λόγοι σου και εγώ ἦλθον εις τους λόγους σου. **13** Πλην ο ἄρχων της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις ἐμέ εικοσιμῖαν ἡμέραν· ἀλλ' ἰδοὺ, ο Μιχαὴλ, εις των πρώτων ἀρχόντων, ἦλθε διά να μοι βοηθήσῃ· και ἐγώ ἐμείνα ἐκεῖ πλησίον των βασιλέων της Περσίας. **14** Και ἦλθον να σε κάμω να καταλάβῃς τι θέλει συμβῆ εις τον λαόν σου εν ταις ἐσχάταις ἡμέραις· διότι ἡ ὅρασις εἶναι ἐτι διά πολλὰς ἡμέρας. **15** Και ἐνὸς ἐλάλει τοιούτους λόγους προς ἐμέ, ἔβαλον το πρόσωπόν μου προς την γην και ἐγέναι ἀφῶνος. **16** Και ἰδοὺ, ὡς θέα υἱοῦ ἀνθρώπου ἤγγισε τα χεῖλη μου· τότε ἰννοῖζα το στόμα μου και ἐλάλησα και εἶπον προς τον ἰστάμενον ἐμπροσθέν μου, Κύριέ μου, ἐξ αἰτίας της ὁράσεως συνεστράφησαν τα ἐντόσθια μου εν ἐμοί και δεν ἐμείναν ἰσχύεν εν ἐμοί. **17** Και πως δύναται ο δούλος τούτου του κυρίου μου να λαλήσῃ μετά του κυρίου μου τούτου; εν ἐμοί βεβαίως ἀπό του νυν δεν ὑπάρχει οὐδεμία ἰσχύς ἀλλ' οὐδέ πνοή ἐμείνεν εν ἐμοί. **18** Και με ἤγγισε πάλιν ὡς θέα ἀνθρώπου και με ἐνίσχυσε, **19** και εἶπε, Μῆ φοβῆθῃ, ἀνὴρ σφόδρα ἀγαπητέ· εἰρήνη εις σέ· ἀνδρίζου και ἰσχυε. Και ἐνὸς ἐλάλει προς ἐμέ, ἐνισχύθην και εἶπον, Ἀς λαλήσῃ ο κύριός μου· διότι με ἐνίσχυσας. **20** Και εἶπεν, Ἐξεύρεις διά τι ἦλθον προς σε; τώρα δε θέλω επιστρέψῃ να πολεμήσω μετά του ἀρχόντου της Περσίας· και ὅταν ἐξέλθω, ἰδοὺ, ο ἄρχων της Ἑλλάδος θέλει ἐλθεῖ. **21** Πλην θέλω σοι ἀναγγεῖλαι το γεγραμμένον εν τη γραφῇ της ἀληθείας και δεν εἶναι οὐδεὶς ο ἀγωνιζόμενος μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων, εἰμὶ Μιχαὴλ ο ἄρχων υἰών.

11 Και ἐγώ εν τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου του Μήδου ἰστάμην διά να κραταιώσω και να ἐνδυναμώσω αὐτόν. **2** Και τώρα θέλω σοι ἀναγγεῖλαι την ἀλήθειαν. Ἰδοὺ, ὅτι τρεῖς βασιλεῖς θέλουσιν ἐγερεθῆ εν τη Περσία· και ο τέταρτος θέλει εἶσθαι πολύ πλουσιώτερος παρά πάντας· και ἀφοῦ κραταιωθῆ εν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, θέλει διεγείρει το παν ἐναντίον του βασιλείου της Ἑλλάδος. **3** Και θέλει σηκωθῆ βασιλεὺς δυνατός και θέλει ἐξουσιάζῃ εν δυνάμει μεγάλη και κάμει κατά την θέλησιν αὐτοῦ. **4** Και καθὸς σταθῆ, θέλει συντριφθῆ ἡ βασιλεία αὐτοῦ και θέλει διαίρηθῆ εις τους τέσσαρας ἀνέμους του οὐρανοῦ· πλην οὐχὶ εις τους ἀπογόνους αὐτοῦ, οὐδέ κατά την ἐξουσίαν αὐτοῦ, με την ὁποίαν ἐξουσίασε· διότι ἡ βασιλεία αὐτοῦ θέλει ἐκριζωθῆ και διαμερισθῆ εις ἄλλους, ἐκτός τούτων. **5** Και ο βασιλεὺς του νότου θέλει ἰσχύσει, και εις ἐκ των ἀρχόντων αὐτοῦ· και θέλει ἰσχύσει ὑπὲρ αὐτόν και θέλει ἐξουσιάζῃ· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐξουσία μεγάλη. **6** Και μετά ἔτι θέλουσι συζευθῆ· και ἡ θυγάτηρ του βασιλέως του νότου θέλει ἐλθεῖ προς τον βασιλέα του βορρᾶ, διά να κάμῃ συμφιλίωσιν· πλην αὐτῆ δεν θέλει ἀναχαιτίσει την δύναμιν του βραχίονος οὐδέ το σπέρμα αὐτοῦ θέλει σταθῆ· ἀλλὰ θέλει παραδοθῆ αὐτῆ και ο φέροντες αὐτήν και το γεννηθέν ἐξ αὐτῆς και ο ἐνισχύων αὐτήν εν καιροῖς. **7** Ἐκ του βλαστοῦ ὁμοῦ των ριζῶν αὐτῆς θέλει σηκωθῆ τις ἀντ' αὐτοῦ, και ἐλθὼν μετά δυνάμει θέλει εἰσελθεῖ εις τα οχυρώματα του βασιλέως του βορρᾶ και θέλει ἐνεργῆσει ἐναντίον αὐτῶν και περαιοχύσει· **8**

και προσέτι θέλει φέρει αιχμαλώτους εις την Αἴγυπτον τους θεοὺς αὐτῶν, μετά των χωνευτῶν αὐτῶν, μετά των πολυτίμων σκευῶν αὐτῶν, των ἀργυρῶν και των χρυσῶν· και αὐτός θέλει σταθῆ ἔτη τινὰ ὑπὲρ τον βασιλέα του βορρᾶ. **9** Ἐκεῖνος δε θέλει εἰσελθεῖ εις το βασιλεῖον του βασιλέως του νότου, πλην θέλει επιστρέψῃ εις την γην αὐτοῦ. **10** Οι δε υἱοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἐγερεθῆ εις πόλεμον και συναΐξει πλήθος δυνάμεων πολλῶν· και εις ἐξ αὐτῶν θέλει ἐλθεῖ εν ὁρμῇ και πλῆμμυρήσει και διαβῆ· και θέλει ἐπανέλθει και ἐγερεθῆ εις μάχην ἕως του οχυρώματος αὐτοῦ. **11** Και ο βασιλεὺς του νότου θέλει ἐξαγριωθῆ και θέλει ἐξέλθει και πολεμήσει μετ' αὐτοῦ, μετά του βασιλέως του βορρᾶ· ὅστις θέλει παρατάξει πλήθος πολύ· το πλήθος ὁμοῦ θέλει παραδοθῆ εις την χεῖρα αὐτοῦ. **12** Και ἀφοῦ πατάξῃ το πλήθος, ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει ὑψωθῆ και θέλει καταβάλλῃ μυριάδας, πλην δεν θέλει κραταιωθῆ. **13** Και ο βασιλεὺς του βορρᾶ θέλει επιστρέψῃ και θέλει παρατάξει πλήθος περισσώτερον παρά το πρώτον, και θέλει ἐλθεῖ εν ὁρμῇ εν τῷ τέλει των ὠρισμένων ἐτῶν μετά δυνάμει μεγάλης και μετά πλοῦτος πολλοῦ. **14** Και εν τῷ καιροῖς ἐκεῖνος πολλοὶ θέλουσι σηκωθῆ ἐναντίον του βασιλέως του νότου· και οι λυμενῶνες ἐκ του λαοῦ σου θέλουσιν ἐπαρθῆ διά να ἐκπληρώσωσιν ὅρασιν· πλην θέλουσι πέσει. **15** Και ο βασιλεὺς του βορρᾶ θέλει ἐλθεῖ και ὑψώσει πρόχωμα και κυριεύσει τας οχυράς πόλεις· και ο βραχίονες του νότου δεν θέλουσιν ἀντισταθῆ οὐδέ το πλήθος των ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, και δεν θέλει εἶσθαι δύναμις προς ἀντίστασιν. **16** Και ο ἐρχόμενος ἐναντίον αὐτοῦ θέλει κάμει κατά την θέλησιν αὐτοῦ και δεν θέλει εἶσθαι ο ἀνθιστάμενος εις αὐτόν· και θέλει σταθῆ εν τη γῆ της δόξης, ἥτις θέλει ἀναλωθῆ ὑπὸ των χειρῶν αὐτοῦ. **17** Και θέλει στηρίξῃ το πρόσωπον αὐτοῦ εις το να εἰσέλθῃ μετά της δυνάμει παντός του βασιλείου αὐτοῦ, και ἐυθῆτης θέλει εἶσθαι μετ' αὐτοῦ· και θέλει ἐνεργῆσει· και θέλει δώσει εις αὐτόν θυγατέρα γυναικῶν, διαφθεῖρων αὐτήν· πλην αὐτῆ δεν θέλει σταθῆ οὐδέ θέλει εἶσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ. **18** Ἐπειτα θέλει στρέψῃ το πρόσωπον αὐτοῦ προς τὰς νήσους και θέλει κυριεύσει πολλὰς· ἀλλ' ἡγεμῶν τις θέλει παύσει το ἐξ αὐτοῦ ὄνειδος· ἐκτός τούτου θέλει επιστρέψῃ το ὄνειδος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. **19** Τότε θέλει στρέψῃ το πρόσωπον αὐτοῦ προς τα οχυρώματα της γῆς αὐτοῦ· πλην θέλει προσκόψῃ και πέσει και δεν θέλει εὐρεθῆ. **20** Και ἀντ' αὐτοῦ θέλει σηκωθῆ τύραννος, ὅστις θέλει κάμει να παρέλθῃ ἡ δόξα του βασιλείου· πλην εν ὀλίγαις ἡμέραις θέλει ἀφανισθῆ και οὐχὶ εν ὁρῇ οὐδέ εν μάχῃ. **21** Και ἀντ' αὐτοῦ θέλει σηκωθῆ ἐξουθενημένος τις, εις τον ὅποιον δεν θέλουσι δώσει τιμὴν βασιλικήν· ἀλλὰ θέλει ἐλθεῖ εἰρηνικῶς και κυριεύσει το βασιλεῖον εν κολακείαις. **22** Και οι βραχίονες του κατακλύζοντος θέλουσι κατακλυσθῆ ἐμπροσθεν αὐτοῦ και θέλουσι συντριφθῆ, και αὐτός ἐτι ο ἄρχων της διαθήκης. **23** Και μετά την συμμαχίαν την μετ' αὐτοῦ θέλει φέρεσθαι δολίως· διότι θέλει ἀναβῆ και ὑπερισχύσει μετά ὀλίγον λαοῦ. **24** Θέλει ἐλθεῖ μάλιστα εἰρηνικῶς ἐπὶ τους παχύτερους τόπους της ἐπαρχίας, και θέλει κάμει ὅ, τι δεν ἔκαμον οι πατέρες αὐτοῦ οὐδέ οι πατέρες των πατέρων αὐτοῦ· θέλει διαμοιράσει μεταξύ αὐτῶν διάρπαγμα και λάφυρα και πλοῦτη, και θέλει

μηχανευθή τας μηχανάς αυτού κατά των οχυρωμάτων και τούτο μέχρι καιρού. **25** Και θέλει διεγείρει την δύναμιν αυτού και την καρδίαν αυτού εναντίον του βασιλέως του νότου μετά δυνάμεως μεγάλης και ο βασιλεύς του νότου θέλει εγερθή εις πόλεμον μετά δυνάμεως μεγάλης και ισχυράς σφόδρα· πλην δεν θέλει δυνηθή να σταθή, διότι θέλουσι μηχανευθή μηχανάς κατ' αυτού. **26** Και οι τρώγοντες τα εδέσματα αυτού θέλουσι συντρίψει αυτόν, και το στρατεύμα αυτού θέλει πλημμυρήσει, και πολλοί θέλουσι πέσει πεφονευμένοι. **27** Αι δε καρδία αμφοτέρων τούτων των βασιλέων θέλουσιν είσθαι εν τη πονηρία και θέλουσι λαλεί ψεύδη εν τη αυτή τραπέζη· αλλά τούτο δεν θέλει ευδοκιμήσει, επειδή έτι το τέλος θέλει είσθαι εν τω ωρισμένω καιρώ. **28** Τότε θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού μετά μεγάλου πλούτου· και η καρδία αυτού θέλει είσθαι εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού. **29** Εν τω ωρισμένω καιρώ θέλει επιστρέψει και ελθεί προς τον νότον· πλην η εσχάτη φορά δεν θέλει είσθαι ως η πρώτη, **30** διότι τα πλοία των Κητιαίων θέλουσιν ελθεί εναντίον αυτού, και θέλει καταπεινωθή και επιστρέψει και θυμωθή εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και επιστρέψει και θέλει συνεννοηθή μετά των εγκαταλιπόντων την διαθήκην την αγίαν. **31** Και βραχίονες θέλουσιν εγερθή εξ αυτού, και θέλουσι βεβηλώσει το αγιαστήριον της δυνάμεως και αφαιρέσει την παντοτεινήν θυσίαν και στήσει το βδέλυγμα της ερημώσεως. **32** Και τους ανομούντας εις την διαθήκην θέλει διαφθείρει εν κολακείας· ο λαός όμως, όστις γνωρίζει τον Θεόν αυτού, θέλει ισχύσει και κατορθώσει. **33** Και οι συντετοί του λαού θέλουσι διδάξει πολλούς· πλην θέλουσι πέσει διά ρομφαίας και διά φλογός, δι' αιχμαλωσίας και διά λαφυραγωγίας, πολλών ημερών. **34** Και όταν πύσωσι, θέλουσι βοηθηθή μικράν βοήθειαν· πολλοί όμως θέλουσι προστεθή εις αυτούς εν κολακείας. **35** Και εκ των συντετών θέλουσι πέσει, διά να δοκιμασθώσι και να καθαριωθώσι και να λευκανθώσιν, έως του εσχάτου καιρού· διότι και τούτο θέλει γείνει εν τω ωρισμένω καιρώ. **36** Και ο βασιλεύς θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού, και θέλει υψωθή και μεγαλυνθή υπεράνω παντός Θεού, και θέλει μεγαλορρημονήσει κατά του Θεού των θεών, και θέλει ευημερεί, εωσου συντελεσθή η οργή· διότι το ωρισμένον θέλει γείνει. **37** Και δεν θέλει φροντίζει περί των θεών των πατέρων αυτού ουδέ περί επιθυμίας γυναικών ουδέ θέλει φροντίζει περί ουδενός Θεού, διότι θέλει μεγαλυνθή υπεράνω πάντων. **38** Τον δε Θεόν Μαουζείμ θέλει δοξάζει επί του τόπου αυτού· και θεόν, τον οποίον οι πατέρες αυτού δεν εγνώρισαν, θέλει τιμήσει με χρυσόν και άργυρον και με πολυτίμους λίθους και με πράγματα επιθυμητά. **39** Ούτω θέλει κάμει εις τα οχυρώματα Μαουζείμ μετά Θεού αλλοτρίου· όσοι γνωρίσωσιν αυτόν, εις αυτούς θέλει πληθύνει δόξαν και θέλει κάμει αυτούς να εξουσιάσωσιν επί πολλών, και την γην θέλει διαμοιράσει με τιμην. **40** Και εν τω εσχάτω καιρώ ο βασιλεύς του νότου θέλει συγκερατισθή μετ' αυτού· και ο βασιλεύς του βορρά θέλει ελθεί εναντίον αυτού ως ανεμοστρόβιλος, μετά

αμαζών και μετά ιππέων και μετά πολλών πλοίων· και θέλει ελθεί εις τους τόπους και θέλει πλημμυρήσει και διαβή· **41** θέλει εισέλθει έτι εις την γην της δόξης και πολλοί τόποι θέλουσι καταστραφή· ούτοι όμως θέλουσι διασωθή εκ της χειρός αυτού, ο Εδώμ και ο Μωάβ και οι πρώτοι των υιών Αμμών. **42** Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού επί τους τόπους· και η γη της Αιγύπτου δεν θέλει εκφύγει. **43** Και θέλει κυριεύσει τους θησαυρούς του χρυσού και του αργυρίου και πάντα τα επιθυμητά της Αιγύπτου· και οι Λίβυες και οι Αιθίοπες θέλουσιν είσθαι κατόπιν των βημάτων αυτού. **44** Πλην αγγελία εκ της ανατολής και εκ του βορρά θέλουσι ταραξει αυτόν· διά τούτο θέλει εκβή μετά θυμού μεγάλου, διά να αφανίση και να εξολοθρεύη πολλούς. **45** Και θέλει στήσει τας σκηνάς της βασιλικής αυτού κατοικήσεως μεταξύ των θαλασσών επί του ενδόξου όρους της αγιότητος· πλην θέλει ελθεί εις το τέλος αυτού και δεν θέλει υπάρχει ο βοηθών αυτόν.

12 Και εν τω καιρώ εκείνω θέλει εγερθή Μιχαήλ, ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών του λαού σου· και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος, μέχρις εκείνου του καιρού· και εν τω καιρώ εκείνω θέλει διασωθή ο λαός σου, πας όστις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίω. **2** Και πολλοί εκ των κοιωμένων εν τω χώματι της γης θέλουσιν εξεγερθή, οι μεν εις αιώνιον ζωήν, οι δε εις ονειδισμόν και εις κατασχύνην αιώνιον. **3** Και οι συντετοί θέλουσιν εκλάμψει ως η λαμπρότης του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην ως οι αστέρες, εις τους αιώνας των αιώνων. **4** Και συ, Δανιήλ, έγκλεισον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον, έως του εσχάτου καιρού· τότε πολλοί θέλουσι περιτρέχει και η γνώσις θέλει πληθυνθή. **5** Και εγώ ο Δανιήλ εθεώρησα και ιδού, ίσαντο δύο άλλοι, εις εντεύθεν επί του χείλους του ποταμού και εις εκείθεν επί του χείλους του ποταμού. **6** Και είπεν ο εις προς τον άνδρα τον ενδεδυμένον λινά, όστις ήτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, Έως πότε θέλει είσθαι το τέλος των θαυμασιών τούτων; **7** Και ήκουσα τον άνδρα τον ενδεδυμένον λινά, όστις ήτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, ότε ύψωσε την δεξιάν αυτού και την αριστεράν αυτού εις τον ουρανόν και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τον αιώνα, ότι θέλει είσθαι εις καιρόν, καιρούς και ήμισυ καιρού· και όταν συντελεσθή ο διασκορπισμός της δυνάμεως του αγίου λαού, πάντα ταύτα θέλουσιν εκπληρωθή. **8** Και εγώ ήκουσα, αλλά δεν ενόησα· τότε είπον, Κύριέ μου, ποίον το τέλος τούτων; **9** Και είπε, Έγπαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι έως του εσχάτου καιρού. **10** Πολλοί θέλουσι καθαρισθή και λευκανθή και δοκιμασθή· και οι ασεβείς θέλουσιν ασεβεί· και ουδεις εκ των ασεβών θέλει νοήσει· αλλ' οι συντετοί θέλουσιν νοήσει. **11** Και από του καιρού, καθ' ον η παντοτεινή θυσία αφαιρεθή και το βδέλυγμα της ερημώσεως στηθή, θέλουσιν είσθαι ημέραι χίλια διακόσια και ενενήκοντα. **12** Μακάριος όστις υπομείνη και φθάσει εις ημέρας χιλίας τριακοσίας και τριάκοντα πέντε. **13** Αλλά συ ύπαγε, έως του τέλους

και θέλεις αναπαυθή και θέλεις σταθή εν τω κλήρω σου
εις το τέλος των ημερών.

Ώσηέ

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ωσηέ τον υιόν του Βεηρί, εν ταις ημέραις Οζίου, Ιωάθαμ, Άχαζ και Εζεκίου, βασιλέων του Ιούδα, και εν ταις ημέραις Ιεροβοάμ, υιού του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ. **2** Αρχή του λόγου του Κυρίου διά του Ωσηέ. Και είπε Κύριος προς τον Ωσηέ, Ύπαγε, λάβε εις σεαυτόν γυναικα πορνείας και τέκνα πορνείας· διότι η γη κατεπόρνευσε, εκκλίνασα από όπισθεν του Κυρίου. **3** Και υπήγχε και έλαβε την Γόμερ, θυγατέρα του Δεβηλαίμ· και συνέλαβε και εγέννησεν εις αυτόν υιόν. **4** Και είπε Κύριος προς αυτόν, Κάλεσον το όνομα αυτού Ιεζραέλ· διότι έτσι ολίγον και θέλω εκδικήσει το αίμα του Ιεζραέλ επί τον οίκον Ιηού, και θέλω καταπαύσει την βασιλείαν του οίκου Ισραήλ. **5** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω συντρίψει το τόξον του Ισραήλ εν τη κοιλάδι του Ιεζραέλ. **6** Και συνέλαβεν έτσι και εγέννησε θυγατέρα. Και είπε προς αυτόν, Κάλεσον το όνομα αυτής Λό-ρουχαμμά· διότι δεν θέλω ελεήσει πλέον τον οίκον Ισραήλ αλλά θέλω σηκώσει αυτούς διόλου. **7** Τον δε οίκον Ιούδα θέλω ελεήσει και θέλω σώσει αυτούς διά Κυρίου του Θεού αυτών, και δεν θέλω σώσει αυτούς διά τόξου ουδέ διά ρομφαίας ουδέ διά πολέμου, διά ίππων ουδέ διά ιππέων. **8** Και αφού απαγαλάκτισε την Λό-ρουχαμμά, συνέλαβε και εγέννησεν υιόν. **9** Και είπε Κύριος, Κάλεσον το όνομα αυτού Λό-αμμί· διότι σεις δεν είσθε λαός μου και εγώ δεν θέλω είσθαι υμών. **10** Ο αριθμός όμως των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι ως η άμμος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να μετρηθή ουδέ να εξαριθμηθή και εν τω τόπω όπου ελέχθη προς αυτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλει λεχθή προς αυτούς, Υιοί του Θεού του ζώντος. **11** Τότε θέλουσι συναχθή ομού οι υιοί Ιούδα και οι υιοί Ισραήλ, και θέλουσι καταστήσει εις εαυτούς αρχηγόν ένα, και θέλουσιν αναβή εκ της γής· διότι μεγάλη θέλει είσθαι η ημέρα του Ιεζραέλ.

2 Είπατε προς τους αδελφούς σας, Αμμί, και προς τας αδελφάς σας, Ρουχαμμά. **2** Κρίθητε μετά της μητρός σας, κρίθητε· διότι αύτη δεν είναι γυνή μου και εγώ δεν είμαι ανήρ αυτής· ας αφαιρέση λοιπόν τας πορνείας αυτής απ' έμπροσθεν αυτής και τας μοιχείας αυτής εκ μέσου των μαστών αυτής. **3** μήποτε εκδύσας γυμνώσω αυτήν και αποκαταστήσω αυτήν καθώς εν τη ημέρα της γεννήσεως αυτής, και θέσω αυτήν ως έρμην και καταστήσω αυτήν ως γην άνυδρον και θανατώσω αυτήν εν δίψη. **4** Και δεν θέλω ελεήσει τα τέκνα αυτής επειδή είναι τέκνα πορνείας. **5** Διότι η μητηρ αυτών επόρνευσεν· η συλλαβούσα αυτά έπραξεν αισχύνην· διότι είπε, Θέλω υπάγει κατόπιν των εραστών μου, οίτινες μοι δίδουσι τον άρτον μου και το ύδωρ μου, το μαλλίον μου και το λινάριόν μου, το έλαιόν μου και τα ποτά μου. **6** Διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω φράξει την οδόν σου με ακάνθας και οικοδομήσει φραγμόν, διά να μη εύρη τας οδούς αυτής. **7** Και θέλει τρέξει κατόπιν των εραστών αυτής και δεν θέλει φθάσει αυτούς, και θέλει ζητήσει αυτούς και δεν θέλει ευρεί· τότε θέλει ειπεί, Θέλω υπάγει και επιστρέψει προς τον πρώτόν μου

άνδρα· διότι καλήτερον ήτο τότε εις εμέ παρά τώρα. **8** Και αυτή δεν εγνώριζεν ότι εγώ έδωκα εις αυτήν τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και επλήθυνα το αργύριον εις αυτήν και το χρυσίον, με τα οποία κατεσκεύασαν τον Βάαλ. **9** Διά τούτο θέλω επιστρέψει και λάβει τον σίτόν μου εν τω καιρώ αυτού και τον οίνόν μου εν τω διωρισμένω καιρώ αυτού, και θέλω αφαιρέσει το μαλλίον μου και το λινάριόν μου, τα οποία είχε διά να σκεπάξη την γύμνωσιν αυτής. **10** Και τώρα θέλω αποκαλύψει την ακαθαρσίαν αυτής έμπροσθεν των εραστών αυτής, και ουδείς θέλει λυτρώσει αυτήν εκ της χειρός μου. **11** Και θέλω καταπαύσει πάσαν την ευφροσύνην αυτής, τας εορτάς αυτής, τας νεομηνίας αυτής και τα σάββατα αυτής και πάσας τας πανηγύρεις αυτής. **12** Και θέλω αφανίσει τας αμπελώνας αυτής και τας σοκάς αυτής, περί των οποίων είπε, Μισθώματά μου είναι ταύτα, τα οποία μοι έδωκαν οι ερασταί μου· και θέλω καταστήσει αυτάς δάσος, και τα θηρία του αγρού θέλουσι κατατρώγει αυτάς. **13** Και θέλω επισκεφθή επ' αυτήν τας ημέρας των Βααλείμ, καθ' ας εθυμίανεν εις αυτούς και εστολιζέτο με τα ενώπια αυτής και τα περιδέραια αυτής και επορευέτο κατόπιν των εραστών αυτής, εμέ δε ελησμόνησε, λέγει Κύριος. **14** Διά τούτο, ιδού, εγώ θέλω εφελκώσει αυτήν και θέλω φέρει αυτήν εις την έρημον και θέλω λαλήσει προς την καρδιαν αυτής. **15** Και εκείθεν θέλω δώσει εις αυτήν τους αμπελώνας αυτής και την κοιλάδα του Αχώρ διά θύραν ελπίδος· και θέλει ψάλλει εκεί ως εν ταις ημέραις της νεότητος αυτής και ως εν τη ημέρα της αναβάσεως αυτής από γης Αιγύπτου. **16** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλεις με καλέσει, Ο ανήρ μου· και δεν θέλεις με καλέσει πλέον, Ο Βάαλ μου. **17** Διότι θέλω αφαιρέσει τα ονόματα των Βααλείμ από του στόματος αυτής και δεν θέλουσιν αναφέρεσθαι πλέον τα ονόματα αυτών. **18** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω κάμει διαθήκην υπέρ αυτών προς τα θηρία του αγρού και προς τα πετεινά του ουρανού και τα ερπετά της γής· τόξον δε και ρομφαίαν και πόλεμον θέλω συντρίψει εκ της γης και θέλω κατοικήσει αυτούς εν ασφαλεία. **19** Και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εις τον αιώνα· και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εν δικαιοσύνη και εν κρίσει και εν ελέει και εν οικτιρμοίς. **20** και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εν πίστει· και θέλεις γνωρίσει τον Κύριον. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω αποκριθή, λέγει Κύριος, θέλω αποκριθή προς τους ουρανούς, και αυτοί θέλουσιν αποκριθή προς την γην· **22** και η γη θέλει αποκριθή προς τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον· και ταύτα θέλουσιν αποκριθή προς τον Ιεζραέλ. **23** Και θέλω σπείρει αυτήν δι' εμαυτόν επί της γής και θέλω ελεήσει την ουκ ηλημενήν· και θέλω ειπεί προς τον ου λαόν μου, Λαός μου είσαι· και αυτοί θέλουσιν ειπεί, Θεός μου είσαι.

3 Και είπε Κύριος προς εμέ, Ύπαγε έτσι, αγάπησον γυναικα, ήτις καιίτοι αγαπωμένη υπό του φίλου αυτής είναι μοιχαλίσ, κατά την αγάπην του Κυρίου προς τους υιούς Ισραήλ, οίτινες όμως επιβλέπουσιν εις θεούς αλλοτρίους και αγαπώσι φιάλας οίνου. **2** Και εμίσθωσα αυτήν εις εμαυτόν διά δεκαπέντε αργύρια και

εν χομόρ κριθής και ήμισυ χομόρ κριθής. **3** Και είπα προς αυτήν, θέλεις καθήσει δι' εμέ πολλές ημέρας δεν θέλεις πορνεύσει και δεν θέλεις είσθαι δι' άλλον· και εγώ ομοίως θέλω είσθαι διά σε. **4** Διότι οι υιοί Ισραήλ θέλουνσι καθήσει πολλές ημέρας χωρίς βασιλέως και χωρίς άρχοντος και χωρίς θυσίας και χωρίς αγάλματος και χωρίς εφόδ και θεραπεΐμ. **5** Μετά ταύτα θέλουνσι επιστρέψει οι υιοί Ισραήλ και θέλουνσι ζητήσει Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών· και θέλουνσι φοβείσθαι τον Κύριον και την αγαθότητα αυτού εν ταις εσχάταις ημέραις.

4 Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, υιοί Ισραήλ· διότι ο Κύριος έχει κρίσει μετά των κατοίκων της γης, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια ουδέ έλεος ουδέ γνώσις Θεού επί της γης. **2** Επιπορκία και ψεύδος και φόνος και κλοπή και μοιχεία επλημμύρησαν, και αίματα εγγίζουσιν επί αίματα. **3** Διά τούτου θέλει πενήθσει η γη, και πας ο κατοικών εν αυτή θέλει λιποψυχήσει, μετά των θηρίων του αγρού και μετά των πετεινών του ουρανού· έτι και οι ιχθύες της θαλάσσης θέλουνσι εκλείψει. **4** Πλην ας μη αντιλέγη μηδείς μηδ' ας ελέγχι τον άλλον· διότι ο λαός σου είναι ως οι αντιλέγοντες εις τον ιερέα. **5** Διά τούτου θέλεις ολισθήσει την ημέραν, και μετά σου θέλει ολισθήσει και ο προφήτης την νύκτα, και θέλω αφανίσει την μητέρα σου. **6** Ο λαός μου ηφανίσθη δι' έλλειψιν γνώσεως· επειδή συ απέρριψας την γνώσιν και εγώ απέρριψα σε από του να ιερατεύης εις εμέ· επειδή ελισμόνησας τον νόμον του Θεού σου, και εγώ θέλω λησμονήσει τα τέκνα σου. **7** Καθώς επλήθυναν, ούτως ημάρτησαν εις εμέ· την δόξαν αυτών εις ατιμίαν θέλω μεταβάλει. **8** Τρώγουσι τας αμαρτίας του λαού μου και έχουσι προσηλωμένην την ψυχήν αυτών εις την ανομίαν αυτών. **9** Διά τούτου θέλει είσθαι, καθώς ο λαός, ούτω και ο ιερέυς και θέλω επισκεφθή επ' αυτούς τας οδούς αυτών και ανταποδώσει εις αυτούς τας πράξεις αυτών. **10** Διότι θέλουνσι τρώγει και δεν θέλουνσι χορτάζεσθαι, θέλουνσι πορνεύει και δεν θέλουνσι πληθύνεσθαι· επειδή εγκατέλιπον το να λατρεύωσι τον Κύριον. **11** Πορνεία και οίνος και μέθη αφαιρούσι την καρδίαν. **12** Ο λαός μου ερωτά τα ξύλα αυτού, και η ράβδος αυτού αποκρίνεται προς αυτόν· διότι το πνεύμα της πορνείας επλάνησεν αυτούς και επόρνευσαν εκκλίνοντες από του Θεού αυτών. **13** Θυσιάζουσιν επί τας κορυφάς των ορέων και θυμιάζουσιν επί τους λόφους, υπό τας δρυς και λεικάς και τερεβίνθους, διότι η σικιά αυτών είναι καλή· διά τούτου αι θυγατέρες σας θέλουνσι πορνεύσει και αι νύμφαι σας θέλουνσι μοιχεύσει. **14** Δεν θέλω τιμωρήσει τας θυγατέρας σας όταν πορνεύσωσιν ουδέ τας νύμφας σας όταν μοιχεύσωσι, διότι αυτοί αποχωρίζονται μετά των πορνών και θυσιάζουσι μετά των ασελγών· διά τούτο ο λαός ο ασύνετος θέλει κατακλημνησθή. **15** Εάν συ, Ισραήλ, πορνεύεις, τουλάχιστον ας μη ανομήση ο Ιούδας μη υπάγετε λοιπόν εις Γάλαγα μηδ' αναβαίνετε εις Βαιθ-αυέν μηδέ ομνύετε, Ζη ο Κύριος. **16** Διότι ο Ισραήλ απεσκίρτησεν ως δάμαλις αποσκιρτώσα· τώρα θέλει βοσκήσει αυτούς ο Κύριος ως αρνία εν τόπω πλατεί. **17** Ο Εφραΐμ προσεκολλήθη εις τα είδωλα· αφήσατε αυτόν. **18** Το ποτόν αυτών ωξύνουσιν· όλως

εδόθησαν εις την πορνείαν· οι υπερασπισταί αυτής ως της αισχύνης, αγαπάσι το Δότε. **19** Ο άνεμος θέλει συσφίγγει αυτήν εν ταις πτέρυξιν αυτού, και θέλουνσι κατακλιχυνθή διά τας θυσίας αυτών.

5 Ακούσατε τούτο, ιερείς, και προσέξατε, οίκος Ισραήλ, και δότε ακρόασιν, οίκος βασιλέως· διότι προς εσάς είναι κρίσις· επειδή εστάθητε παγίς επί Μισπά και δίκτυον ηλωμένον επί το Θαβώρ. **2** Και οι αγρεύοντες έκαμον βαθειαν σφαγήν· αλλ' εγώ θέλω παιδεύσει πάντας αυτούς. **3** Εγώ εγνωρίσα τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ δεν είναι κεκρυμμένος απ' εμού· διότι τώρα πορνεύει, Εφραΐμ, και εμιάνθη ο Ισραήλ. **4** Δεν αφίνουσιν αυτούς αι πράξεις αυτών να επιστρέψωσιν εις τον Θεόν αυτών· διότι το πνεύμα της πορνείας είναι εν μέσω αυτών και δεν εγνωρίσαν τον Κύριον. **5** Και η υπερηφανία του Ισραήλ μαρτυρεί κατά πρόσωπον αυτού· διά τούτο ο Ισραήλ και ο Εφραΐμ θέλουνσι πέσει εν τη ανομία αυτών· ο Ιούδας έτι θέλει πέσει μετ' αυτών. **6** Μετά των ποιμνίων αυτών και μετά των αγελών αυτών θέλουνσι υπάγει διά να ζητήσωσι τον Κύριον· αλλά δεν θέλουνσι ευρεί απεμακρύνθη απ' αυτών. **7** Εφέρθησαν απίστως προς τον Κύριον· διότι εγέννησαν τέκνα αλλότρια· τώρα δε εις μην θέλει καταφάγει αυτούς και τας κληρονομίας αυτών. **8** Σαλπίατε κερατίνην εν Γαβαά, σάλπιγγα εν Ραμά· ηχήσατε δυνατά εν Βαιθ-αυέν κατόπιν σου, Βενιαμίν. **9** Ο Εφραΐμ θέλει είσθαι ηρημωμένος εν τη ημέρα του ελέγχου· μεταξύ των φυλών του Ισραήλ εγνωστοποίησα το βεβαίως γεννηόμενον· **10** οι άρχοντες Ιούδα έγειναν ως οι μεταπολιζόμενοι όρια· επ' αυτούς θέλω εκχύσει ως ύδατα την οργήν μου. **11** Κατεδυναστέυθη ο Εφραΐμ, συνετρίβη εν τη κρίσει· διότι εκουσίως υπήγε κατόπιν προστάγματος. **12** Διά τούτου εγώ θέλω είσθαι ως σαράκιον εις τον Εφραΐμ και ως σκόληξ εις τον οίκον Ιούδα. **13** Και είδεν ο Εφραΐμ την νόσον αυτού και ο Ιούδας το έλκος αυτού, και υπήγεν ο Εφραΐμ προς τον Ασσύριον και απέστειλε προς τον βασιλέα Ιαρείβ· αλλ' ούτος δεν ηδυνήθη να σας ιατρέυση ουδέ να σας απαλλάξει από του έλκους σας. **14** Διότι εγώ θέλω είσθαι ως λέων εις τον Εφραΐμ και ως σκύμνος λέοντος εις τον οίκον Ιούδα· εγώ, εγώ θέλω διασπαράξει και αναχωρήσει· θέλω λάβει, και δεν θέλει υπάρχει ο ελευθερών. **15** Θέλω υπάγει, θέλω επιστρέψει εις τον τόπον μου, εωσού γνωρίσωσι το έγκλημα αυτών και ζητήσωσι το πρόσωπόν μου· εν τη θλίψει αυτών θέλουνσι ορθήσει προς εμέ.

6 Έλθετε και ας επιστρέψωμεν προς τον Κύριον· διότι αυτός διεσπάραξε, και θέλει μας ιατρέυσει· επάταξε, και θέλει περιδέσει την πληγήν ημών. **2** Θέλει αναζωοποιήσι ημάς μετά δύο ημέρας· εν τη τρίτη ημέρα θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζη ενώπιον αυτού. **3** Τότε θέλομεν γνωρίσει και θέλομεν εξακολουθεΐ να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδος αυτού είναι προδιατεταγμένη ως η αυγή· και θέλει ελθει προς ημάς ως νετός, ως βροχή όψιμος και πρώιμος επί την γην. **4** Τι να κάμω εις σε, Εφραΐμ; τι να κάμω εις σε, Ιούδα; διότι η καλωσύνη σας είναι ως νεφέλη πρωϊνή και ως

δρόσος εωθινή ήτις παρέρχεται. **5** Διά τούτο κατέκοψα αυτούς διά των προφητών· κφόνευσα αυτούς διά των λόγων του στόματός μου· και αι κρίσεις σου θέλουσιν εξέλθει ως φως. **6** Διότι έλεος θέλω και ουχί θυσιάν· και επίγνωσιν Θεού μάλλον παρά ολοκαυτώματα. **7** Αυτοί όμως ως ο Αδάμ παρέβησαν την διαθήκη· εν τούτω εφέρθησαν απίστως προς εμέ. **8** Η Γαλαάδ είναι πόλις εργαζομένων ανομίαν, ενεδρεύουσα αίμα. **9** Και ως στίφη ληστών παραμονευόντα άνθρωπον, ούτως ο σύλλογος των μερέων φονεύουσιν εν τη οδώ μέχρι Συχέμ· διότι έπραξαν αισχρά. **10** Εν τω οίκω Ισραήλ είδον φρίκη· εκεί είναι η πορνεία του Εφραΐμ· ο Ισραήλ εμιάνθη. **11** Και διά σε, Ιούδα, διωρίσθη θεριμός, όταν εγώ επιστρέψω την αιχμαλωσίαν του λαού μου.

7 Ενώ ιάτρευον τον Ισραήλ, απεκαλύφθη τότε η ανομία του Εφραΐμ και η κακία της Σαμαρείας· διότι έπραξαν ψεύδος· και ο κλέπτης εισέρχεται, ο ληστής γυμνός έξωθεν. **2** Και αυτοί δεν λέγουσιν εν τη καρδιά αυτών, ότι ενθυμούμαι πάσαν την ανομίαν αυτών· τώρα περιεκύκλωσα αυτούς αι πράξεις αυτών· έμπροσθεν του προσώπου μου έγειναν. **3** Εν τη κακία αυτών εύφραναν τον βασιλέα και εν τοις ψεύδεσιν αυτών τους άρχοντας. **4** Πάντες είναι μοιχοί, ως ο κλίβανος ο πεπυρωμένος υπό του αρτοποιού· όστις, αφού ζυμώση το φύραμα, παύει του να θερμαίνει αυτόν, εωσού γείνη η ζύμωσις. **5** Εν τη ημέρα του βασιλέως ημών, οι άρχοντες ησθένησαν υπό της φλογώσεως του οίνου, και αυτός εξήπλωσε την χείρα αυτού προς τους αχρείους. **6** Διότι ενασχολούσι την καρδίαν αυτών φλεγωμένην ως κλίβανον εν ταις ενέδραις αυτών· ο αρτοποιός αυτών κοιμάται όλην την νύκτα· την δε αυγήν αυτή καίει ως πυρ φλογίζον. **7** Πάντες ούτοι εθερμάνθησαν ως κλίβανος και κατέφαγον τους κριτάς αυτών· πάντες οι βασιλείς αυτών έπεσον· δεν υπάρχει μεταξύ αυτών ο επικαλούμενός με. **8** Ο Εφραΐμ, αυτός συνεμίγη μετά των λαών· ο Εφραΐμ είναι ως εγκρυφίας όστις δεν εστράφη. **9** Ξένοι κατέφαγον την δύναμιν αυτού και αυτός δεν γνωρίζει τούτο· και λευκαί τρίχες ανεφύησαν σποράδην εν αυτό και αυτός δεν γνωρίζει τούτο. **10** Και η υπερηφάνια του Ισραήλ μαρτυρεί κατά πρόσωπον αυτού· και δεν επιστρέφουσι προς Κύριον τον Θεόν αυτών ουδέ εκζητούνσιν αυτόν διά πάντα ταύτα. **11** Και ο Εφραΐμ είναι ως περιστερά δελεαζομένη, μη έχουσα σύνεσιν· επικαλούνται την Αίγυπτον, υπάγουσιν εις την Ασσυρίαν. **12** Όταν υπάγωσι, θέλω εξαπλώσει επ' αυτούς το δικτύον μου· θέλω καταβίβασει αυτούς καθώς τα πετεινά του ουρανού· θέλω παιδεύσει αυτούς καθώς εκηρύχθη εν τη συναγωγή αυτών. **13** Ουαί εις αυτούς, διότι απεσκήρτησαν απ' εμού· όλεθρος εις αυτούς, διότι ησέβησαν εις εμέ· ενώ εγώ εξηγόρασα αυτούς, αυτοί ελάλησαν κατ' εμού ψεύδη. **14** Και δεν με επεκαλέσθησαν εν τη καρδιά αυτών, αλλά ωλόλυζον επί τας κλίνας αυτών· βασανίζονται διά σίτον και οίνον και στασιάζουσιν εναντίον μου. **15** Και εγώ επαίδευσα αυτούς ενώ ενίσχσα τους βραχιόνιας αυτών, αυτοί όμως διελογίζοντο πονηρά εναντίον μου. **16** Επιστρέφουσιν, ουχί εις τον Υψιστον· έγειναν ως τόξον στρεβλόν· οι άρχοντες αυτών θέλουσι πέσει εν ρομφαία διά την

αυθάδειαν της γλώσσης αυτών· τούτο θέλει είσθαι το όνειδος αυτών εν τη γη της Αιγύπτου.

8 Σάλπισον ταύτα με το στόμα σου· θέλεις ορμήσει ως αετός εναντίον του οίκου του Κυρίου, διότι παρέβησαν την διαθήκην μου και ησέβησαν εις τον νόμον μου. **2** Ο Ισραήλ θέλει κράξει προς εμέ, Θεέ μου, σε γνωρίζομεν. **3** Ο Ισραήλ απέρριψε το αγαθόν· ο εχθρός θέλει καταδιώξει αυτόν. **4** Αυτοί κατέστησαν βασιλείς, πλην ουχί παρ' εμού· έκαμον άρχοντας, πλην χωρίς να έχω είδησιν· εκ του αργυρίου αυτών και εκ του χρυσίου αυτών έκαμον εις εαυτούς είδωλα, διά να εξολοθρευθώσιν. **5** Απέρριψεν αυτούς ο μόσχος σου, Σαμάρεια· ο θυμός μου εξήφθη εναντίον αυτών· έως πότε δεν θέλουσι δυνηθή να καθαρισθώσι; **6** Και τούτο βεβαίως έγεινεν υπό του Ισραήλ· ο τεχνίτης έκαμεν αυτό· όθεν αυτό δεν είναι Θεός· ο μόσχος λοιπόν της Σαμαρείας θέλει γείνει συντρίμματα. **7** Επειδή έσπειραν άνεμον, διά τούτο θέλουσι θέρσει ανεμοστρόβιλον· δεν έχει κάλαμον· ο βλαστός δεν θέλει δώσει άλευρον· και αν δώση, ξένοι θέλουσι καταπίει αυτό. **8** Κατεπόθη ο Ισραήλ· τώρα έγειναν μεταξύ των εθνών ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις. **9** Διότι απ' εαυτών ανέβησαν εις τους Ασσυρίους, ως όναγρος μονάζων κατ' εαυτόν· ο Εφραΐμ εμίσθωσεν εραστάς. **10** Πλην αν και εμίσθωσαν εραστάς μεταξύ των εθνών, τώρα θέλω συνάξει αυτούς και θέλουσι λυπηθή μετ' ολίγον διά το φορτίον του βασιλέως των αρχόντων. **11** Επειδή ο Εφραΐμ επλήθυνε τα θυσιαστήρια διά να αμαρτάνη, θέλουσι γείνει εις αυτόν θυσιαστήρια του αμαρτάνειν. **12** Έγραφα προς αυτόν τα μεγαλεία του νόμου μου· πλην ελοφθήσαν ως αλλότριον πράγμα. **13** Εν ταις θυσίαις, τας οποίας προσφέρουσιν εις εμέ, θυσιάζουσι κρέας και τρώγουσιν· ο Κύριος δεν δέχεται αυτάς· τώρα θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών και επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών· αυτοί θέλουσιν επιστρέψει εις την Αίγυπτον. **14** Διότι ο Ισραήλ ελησημόνησε τον Ποιητήν αυτού και οικοδομεί ναούς, και ο Ιούδας επλήθυνεν χωρνωμένες πόλεις· αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τας πόλεις αυτού και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτών.

9 Μη χείρε, Ισραήλ, μηδέ ευφραίνου ως οι λαοί· διότι επόρνευσας εκκλίνων από του Θεού σου· ηγάπησας μισθώματα επί παν αλώνιον σίτου. **2** Το αλώνιον και ο ληνός δεν θέλουσι θρέψει αυτούς, και ο οίνος θέλει εκλείψει απ' αυτών. **3** Δεν θέλουσι κατοικήσει εν τη γη του Κυρίου· αλλ'· ο Εφραΐμ θέλει επιστρέψει προς την Αίγυπτον, και θέλουσι φάγει ακάθαρτα εν τη Ασσυρία. **4** Δεν θέλουσι προσφέρει σπονδάς οίνου εις τον Κύριον, ουδέ θέλουσιν είσθαι αρεστοί εις αυτόν· αι θυσίαι αυτών θέλουσιν είσθαι εις αυτούς ως άρτος πενθούντων· πάντες οι τρώγοντες αυτάς θέλουσι μιανθή· διότι άρτος αυτών υπέρ της ψυχής αυτών δεν θέλει είσέλθει εις τον οίκον του Κυρίου. **5** Τι έθέλε κάμει εν ημέρα πανηγύρεως και εν ημέρα εορτής του Κυρίου; **6** Διότι, ίδου, έφυγον διά την ταλαιπωρίαν· η Αίγυπτος θέλει συνάξει αυτούς, η Μέμφις θέλει θάψει αυτούς· τα δι' αργυρίου επιθυμητά αυτών, κνίδια θέλουσι κληρονομήσει αυτά· άκανθα και θέλουσιν είσθαι εν ταις σκηναίς αυτών. **7** Ήλθον αι

ημέραι της επισκέψεως, αι ημέραι της ανταποδόσεως ήλθον· ο Ισραήλ θέλει γνωρίσει τούτο· ο προφήτης είναι άφρων, ο άνθρωπος ο πνευματέμφορος μαινόμενος, διά το πλήθος της ανομίας σου και του μεγάλου κατά σου μίσους. **8** Ο φρουρός του Εφραΐμ ήτο ο μετά του Θεού μου, ο δε προφήτης έγεινε παγίς ιξευτού εις πάσας τας οδούς αυτού και μίσος εν τω οίκω του Θεού αυτού. **9** Διεφθάρησαν βαθέως ως εν ταις ημέραις της Γαβαά· διά τούτο θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών, θέλει επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών. **10** Εύρηκα τον Ισραήλ ως σταφυλήν εν ερήμω· είδον τους πατέρας σας ως τα πρωτογέννητα της συκίης εν τη αρχή αυτής· αλλ' αυτοί υπήγον προς τον Βέελ·φεγώρ και αφιερώθησαν εις την αισχύνην και έγειναν βδελυκτοί, καθώς το αντικείμενον της αγάπης αυτών. **11** Περὶ δε του Εφραΐμ, ως πτηνόν θέλει πετάξει η δόξα αυτών, από της γέννας και από της μήτρας και από της συλλήψεως· **12** αλλά και αν εκθρέψωσι τα τέκνα αυτών, θέλω ατεκνώσει αυτούς, ώστε να μη μείνη άνθρωπος, διότι ουαί έτι εις αυτούς, όταν συρθώ απ' αυτών. **13** Ο Εφραΐμ με φαίνεται ως η Τύρος, περυστευμένος εν τόπω θερπνών· πλην ο Εφραΐμ θέλει εκφέρει τα τέκνα αυτού διά τον φονέα. **14** Δος εις αυτούς, Κύριε· τι θέλεις δώσει;δος εις αυτούς μήτρην αποβάλλουσαν και μαστούς ξηρούς. **15** Πάσα η κακία αυτών είναι εν Γαλγάλοις· διότι εκεί έμίσησα αυτούς· διά την κακίαν των πράξεων αυτών θέλω εξώσει αυτούς από του οίκου μου· δεν θέλω αγαπά πλέον αυτούς· πάντες οι άρχοντες αυτών είναι αποστάται. **16** Επατάχθη ο Εφραΐμ· η ρίζα αυτών εξηράνθη· καρπών δεν θέλουσι κάμει· ότι και αν γεννήσωσι, θέλω θανατώσει τα επιθυμητά της μήτρας αυτών. **17** Ο Θεός μου θέλει απορριψεί αυτούς, διότι δεν εισήκουσαν αυτόν· και θέλουσιν είσθαι πλανώμενοι μεταξύ των εθνών.

10 Ο Ισραήλ είναι άμπελος ευκληματούσα· εκαρποφόρησεν αφθόνως· κατά το πλήθος των καρπών αυτού επλήθυνε τα θυσιαστήρια· κατά την αγαθότητα της γης αυτού ελάμπρυνε τα αγάλματα. **2** Η καρδιά αυτών είναι μεμερισμένη· τώρα θέλουσι τιμωρηθή· αυτός θέλει κατασκάψει τα θυσιαστήρια αυτών, θέλει φθείρει τα αγάλματα αυτών. **3** Διότι τώρα θέλουσιν ειπεί, Ημείς δεν έχομεν βασιλέα, διότι δεν εφοβήθημεν τον Κύριον· και ο βασιλεύς τι ήθελε μας κάμει; **4** Ελάλησαν λόγους, ομνύοντες ψευδώς, ενώ έκαμον συνθήκην· όθεν η καταδικη θέλει εκβλαστήσει ως το κώνειον εν ταις αύλαξι του αγρού. **5** Οι κάτοικοι της Σαμαρείας θέλουσι κατατρομάξει διά τον μόσχον της Βαιθ·αυέν· διότι ο λαός αυτού θέλει πενήθει δι' αυτόν και οι ειδωλοθύται αυτού, οι χαίροντες εις αυτόν, διά την δόξαν αυτού, διότι μετωκίσθη απ' αυτού. **6** Αυτός ότι θέλει φερθή εις την Ασσυρίαν, δώρον προς τον βασιλέα Ιαρείβ· αισχύνη θέλει καταλάβει τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ θέλει εντραπή διά την βουλήν αυτού. **7** Αφανίζεται η Σαμάρεια και ο βασιλεύς αυτής ως αφρός επί πρόσωπον ύδατος. **8** Και οι βωμοί της Αυέν, η αμαρτία του Ισραήλ, θέλουσι καταστροφή· άκανθαι και τρίβολοι θέλουσι βλαστήσει επί τα θυσιαστήρια αυτών· και θέλουσιν ειπεί προς τα όρη, Καλύψατέ μας και προς τους λόφους, Πέσατε εφ' ημάς. **9** Ισραήλ,

ημάρτησας από των ημερών της Γαβαά· εκεί εστάθησαν η εν Γαβαά κατά των υιών της ανομίας μάχη δεν έφθασεν εις αυτούς. **10** Κατά την βουλήν μου βεβαίως θέλω παιδεύσει αυτούς· και οι λαοί θέλουσι συναχθή εναντίον αυτών, όταν φέρωνται εις αιχμαλωσίαν διά τας δύο ανομίας αυτών. **11** Ο Εφραΐμ είναι μεν δάμαλις δεδιδαγμένη και αγαπώσα να αλωνίζη· πλην εγώ θέλω περάσει ζυγόν επί τον ώραιον αυτής τραχήλον· θέλω υποκεύξει τον Εφραΐμ· ο Ιούδας θέλει αραγή, ο Ιακώβ θέλει βωλοκοποιεί εις εαυτόν. **12** Σπείρατε δι' εαυτούς εν δικαιοσύνη, θερίσατε εν ελεεί· ανοίξατε την αφειμένην σας γήν· διότι είναι καιρός να εκζητήσητε τον Κύριον, εωσού έλθη και επισταλάξη δικαιοσύνην εφ' υμάς. **13** Ηροτριάσατε ασέβειαν, εθερίσατε ανομίαν, εφάγετε καρπών ψευδούς· διότι ήλπισατε εις την οδόν σου, εις το πλήθος των ισχυρών σου. **14** Διά τούτο απώλεια θέλει εγερθή μεταξύ των λαών σου, και πάντα τα φρουριά σου θέλουσιν εκπορηθή, καθώς ο Σαλμάν εξεπόρησε την Βαιθ·αββέλ εν τη ημέρα της μάχης· η μήτηρ κατεσυντρίβη επί τα τέκνα. **15** Ούτω θέλει κάμει εις εσάς η Βαιθίλ· ένεκεν της εσχάτης ανομίας σας· πρωί θέλει αφανισθή ολοτελώς ο βασιλεύς του Ισραήλ.

11 Ότε ο Ισραήλ ήτο νήπιον, τότε εγώ ηγάπησα αυτόν και εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. **2** Όσον εκάλουν αυτούς, τόσον αυτοί ανεχώρουν απ' έμπροσθεν αυτών· εθυσίαζον εις τους Βααλείμ και εθυμιάζον εις τα γλυπτά. **3** Εγώ εδίδαξα έτι τον Εφραΐμ να περιπατή, πιάνων αυτόν από των βραχιόνων αυτού· αλλά δεν εγνώρισαν ότι ίάτρουν αυτούς. **4** Έσυρα αυτούς με σχοινία ανθρώπου, με δεσμούς αγάπης· και ήμην εις αυτούς ως οι αφαιρούντες τον ζυγόν επάνωθεν των σιαγόνων αυτών, και έθεσα τροφήν έμπροσθεν αυτών. **5** Δεν θέλει επιστρέψει εις την γην της Αιγύπτου, αλλ' ο Ασσύριος θέλει είσθαι βασιλεύς αυτού, διότι δεν ηθέλησαν να επιστραφώσι. **6** Και η ρομφαία θέλει επιπέσει επί τας πόλεις αυτού και θέλει αναλώσει τους ισχυρούς αυτού και καταφάγει, ένεκα των διαβουλιών αυτών. **7** Και ο λαός μου είναι προσκεκολλημένος εις την αποστασίαν την κατ' εμού· αν και εκαλέσθησαν προς τον Ύψιστον, ουδείς όμως ύψωσεν αυτόν. **8** Πως θέλω σε παραδώσει, Εφραΐμ; πως θέλω σε εγκαταλίπει, Ισραήλ; πως θέλω σε κάμει ως Αδαμά; πως θέλω σε θέσει ως Σεβείμ; η καρδιά μου μετεστράφη εντός μου, τα σπλάγχνα μου συνεκινήθησαν. **9** Δεν θέλω εκτελέσει την έξαψιν του θυμού μου, δεν θέλω επιστρέψει εις εξολοθρευμόν του Εφραΐμ· διότι εγώ είμαι Θεός και ουχί άνθρωπος, Άγιος εν τω μέσω σου· και δεν θέλω εισέλθει εν θυμό. **10** Κατόπιν του Κυρίου θέλουσι περιπατεί ως λέων θέλει βρυχάσθαι· όταν αυτός βρυχηθή, τότε θέλουσι σπεύσει εκστατικά τα τέκνα από της δύσεως. **11** θέλουσι σπεύσει εκστατικά ως πτηνόν από της Αιγύπτου και ως περιστερά από της γης της Ασσυρίας, και θέλω αποκαταστήσει αυτούς εν τοις οίκους αυτών, λέγει Κύριος. **12** Ο Εφραΐμ με περιεκύκλωσε με ψεύδη, και ο οίκος Ισραήλ με απάτην· αλλ' ο Ιούδας έτι έχει εξουσίαν μετά του Θεού και είναι πιστός μετά των αγίων.

12 Ο Εφραΐμ βόσκεται άνεμον και κυνηγεί τον ανατολικόν άνεμον· καθ' ημέραν πληθύνει ψεύδη και όλεθρον κάμνουσι δε συνθήκην μετά των Ασσυρίων και φέρουσιν έλαιον εις την Αιγύπτου. **2** Ο Κύριος έχει έτι κρίσιν μετά του Ιούδα, και θέλει επισκεφθή τον Ιακώβ κατά τας οδούς αυτού· κατά τας πράξεις αυτού θέλει ανταποδώσει εις αυτόν. **3** Εν τη κοιλία επτέρνισε τον αδελφόν αυτού και εν τη ανδρική ηλικία αυτού ενίσχυσε προς τον Θεόν. **4** Ναι, ενίσχυσε μετά αγγέλου και υπερίσχυεν· έκλαυσε και εδεήθη αυτού· εν Βαιθήλ εύρηκεν αυτόν, και εκεί ελάλησε προς ημάς· **5** Ναι, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος είναι το μνημόσυον αυτού. **6** Διά τούτο συ επίστρεψον προς τον Θεόν σου· φύλαττε έλεος και κρίσιν και έλπίζε επί τον Θεόν σου διά παντός. **7** Ο Εφραΐμ είναι έμπορος ζύγια απάτης είναι εν τη χειρί αυτού· αγαπά να αδική. **8** Και ο Εφραΐμ ειπε, Βεβαίως εγώ επλούτησα, απέκτησα υπάρχοντα εις εμαυτόν· εν πάσι τοις κόποις μου δεν θέλει ευρεθή εν εμοί ανομία, ήτις να λογίζεται αμαρτία. **9** Εγώ δε είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου, θέλω σε κατοικήσει έτι εν σκηναίς ως εν ημέραις επισήμου εορτής. **10** Ελάλησα έτι διά προφητών και οράσεις επλήθυνα εγώ, και παρέστησα ομοιώσεις διά χειρός των προφητών. **11** Εν Γαλαάδ τάχα υπήρξεν ανομία; εν Γαλαάλοις μάλιστα εστάθησαν μεταίτιος· θυσιάζουσι ταύρους, και τα θυσιαστήρια αυτών είναι ως σωροί εν ταις αύλαξι των αγρών. **12** Ο δε Ιακώβ έφυγεν εις την γην της Συρίας και ο Ισραήλ εδούλευσε διά γυναίκα και διά γυναίκα εφύλαξε πρόβατα. **13** Και διά προφήτου ανεβίβασεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου και διά προφήτου διεφυλάχθη. **14** Ο Εφραΐμ παρώξυνεν αυτόν πικρότατα· διά τούτο θέλει εκχέει το αίμα αυτού επ' αυτόν και τον ονειδισμόν αυτού ο Κύριος αυτού θέλει επιστρέψει επ' αυτόν.

13 Ότε ο Εφραΐμ ελάλει εν τρόμω, αυτός υψώθη εν τω Ισραήλ· ότε δε ημάρτησε περί του Βάαλ, τότε ετελεύτησε. **2** Και τώρα αμαρτάνουσιν επί μάλλον και μάλλον και έκαμον εις εαυτούς χωνευτά εκ του αργυρίου αυτών, είδωλα κατά την φαντασίαν αυτών, πάντα ταύτα έργον τεχνιτών· αυτοί λέγουσι περί αυτών, οι άνθρωποι οι θυσιάζοντες ας φιλήσωσι τους μόσχους. **3** Διά τούτο θέλουσιν είσθαι ως νεφέλη πρωϊνή και ως δρόσος εωθινή διαβαίνουσα, ως λεπτόν άχρουν εκφυσώμενον εκ του αλωνίου και ως καπνός εκ της καπνοδόχου. **4** Αλλ'· εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου· και άλλον θεόν πλην εμού δεν θέλεις γνωρίσει· διότι δεν υπάρχει άλλος σωτήρ εκτός εμού. **5** Εγώ σε εγνωρίσα εν τη ερήμω, εν γη ανύδρω. **6** Κατά τας βοσκάς αυτών, ούτως εχορτάσθησαν· εχορτάσθησαν, και υψώθη η καρδιά αυτών· διά τούτο με ελησμόνησαν. **7** Όθεν θέλω είσθαι εις αυτούς ως λέων· ως πάρδαλις εν οδώ θέλω παραμονεύει αυτούς. **8** Θέλω απαντήσει αυτούς ως άρκτος στερηθείσα των τέκνων αυτής, και θέλω διασπαράξει το περίφραγμα της καρδιάς αυτών και καταφάγει αυτούς εκεί ως λέων· θηρίον άγριον θέλει διασπαράξει αυτούς. **9** Απώλεσθης, Ισραήλ· πλην εν εμοί είναι η βοήθειά σου. **10** Που είναι ο βασιλεύς σου; πους; ας σε σώσει τώρα εν πάσαις σου ταις πόλει· και πους οι

κριταί σου, περί των οποίων είπας, Δος μοι βασιλέα και άρχοντας; **11** Σοι έδωκα βασιλέα εν τω θυμώ μου και αφήρεσα αυτόν εν τη οργή μου. **12** Η ανομία του Εφραΐμ είναι περιδεδεμένη· η αμαρτία αυτού αποεταμιευμένη. **13** Πόνοι τικτούσης θέλουσιν ελθεί επ' αυτόν· είναι υιός ασύνετος· διότι δεν είναι καιρός να στέκται εν τω ανοίγματι της μήτρας. **14** Εκ χειρός άδου θέλω ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς. Που είναι, θάνατε, ο όλεθρός σου; πους, άδη, η φθορά σου; η μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι από των οφθαλμών μου. **(Sheol h7585)** **15** Αν και ούτος εστάθη καρποφόρος μεταξύ των αδελφών αυτού, ανατολικός άνεμος όμως θέλει ελθεί, ο άνεμος του Κυρίου θέλει αναβή από της ερήμου, και αι βρύσεις αυτού θέλουσιν εκλείψει και θέλει καταξηρανθή η πηγη αυτού· ούτος θέλει αφαρπάσει τον θησαυρόν πάντων των επιθυμητών αυτού σκευών. **16** Η Σαμάρεια θέλει αφανισθή, διότι απεστάτησε κατά του Θεού αυτής· θέλουσι πέσει εν ρομφαία· τα θηλάζοντα νήπια αυτών θέλουσι συντριφθή, και αι εγκυμονούσαι αυτών θέλουσι διασχισθή.

14 Ισραήλ, επιστρέψον προς Κύριον τον Θεόν σου, διότι έπεσας διά της ανομίας σου. **2** Λάβετε μεθ' εαυτών λόγους και επιστρέψατε προς τον Κύριον· είπατε προς αυτόν, Αφαίρεσον πάσαν ανομίαν ημών και δέχθητι ημάς ευμενώς, και θέλομεν αποδώσει τον καρπόν των χειλέων ημών· **3** ο Ασοούρ δεν θέλει μας σώσει· δεν θέλομεν αναβή εφ' ίππους· και δεν θέλομεν ειπέι πλέον προς το έργον των χειρών ημών, Είσθε θεοί ημών· διότι εν σοι θέλει ελεηθή ο ορφανός. **4** Θέλω ιατρεύσει την αποστασίαν αυτών, θέλω αγαπήσει αυτούς εγκαρδίως· διότι ο θυμός μου απεστράφη απ' αυτού. **5** Θέλω είσθαι ως δρόσος εις τον Ισραήλ· ως κρίνον θέλει ανθήσει και θέλει εκτείνει τας ρίζας αυτού ως δένδρον του Λιβάνου. **6** Οι κλάδοι αυτού θέλουσιν εξαπλωθή και η δόξα αυτού θέλει είσθαι ως ελαιάς και η οσμή αυτού ως του Λιβάνου. **7** Θέλουσιν επιστρέψει και καθήσει υπό την σκιάν αυτού· θέλουσιν αναζήσει ως σίτος και ανθήσει ως άμπελος η μήμη αυτού θέλει είσθαι ως οίνος Λιβάνου. **8** Ο Εφραΐμ θέλει ειπέι, Τι έχω να κάμω πλέον μετά των ειδώλων; Εγώ ήκουσα και θέλω παραφυλάξει αυτόν· εγώ είμαι και αυτόν ως ελάτη ευθαλής απ' εμού ο καρπός σου θέλει προέλθει. **9** Τις είναι σοφός και θέλει εννοήσει ταύτα, συνετός και θέλει γνωρίσει αυτά; διότι ευθείαι είναι αι οδοί του Κυρίου, και οι δίκαιοι θέλουσι περιπατεί εν αυταίς· οι δε παραβάται θέλουσι πέσει εν αυταίς.

Ἰωήλ

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενομένος προς Ἰωήλ τον υἱόν του Φαθουήλ. **2** Ακούσατε τούτο, οι πρεσβύτεροι, και δότε ακρόασιν, πάντες οι κατοικοῦντες την γῆν· ἔγεινε τούτο εν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ εν ταῖς ἡμέραις των πατέρων ὑμῶν; **3** Διηγήθητε προς τα τέκνα σας περί τούτου και τα τέκνα σας προς τα τέκνα αυτών και τα τέκνα αυτών προς ἄλλην γενεάν. **4** Ὅ, τι ἀφῆκεν η κάμψη, κατέφαγεν η ακρίς· και ὁ, τι ἀφῆκεν η ακρίς, κατέφαγεν ο βρούχος· και ὁ, τι ἀφῆκεν ο βρούχος, κατέφαγεν η ερυσίβη. **5** Ανανήψατε, μέθυσοι, και κλαύσατε, και ολολύζατε, πάντες οι οἰνοπόται, διά τον νέον οἶνον· διότι ἀφηρέθη ἀπό του στόματός σας. **6** Επειδή ἔθνος ἀνέβη ἐπί την γην μου, ἰσχυρόν και ἀναριθμητόν, του ὁποίου οι ὀδόντες εἶναι ὀδόντες λέοντος, και ἔχει μυλόδοντας σκύμνου. **7** Ἔθεσε την ἀμπελὸν μου εἰς ἀφανισμόν και τας συκάς μου εἰς θραύσιν· ὅλος ἐξελέπισεν αὐτήν και ἀπέριψε· τα κλήματα αὐτῆς ἔμειναν λευκά. **8** Θρήνησον ὡς νύμφη περιεζωσμένη σάκκον διά τον ἄνδρα της νεότητος αὐτῆς. **9** Η προσφορά και η σπονδή ἀφηρέθη ἀπό του οἴκου του Κυρίου· πενθοῦσιν οι ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ του Κυρίου. **10** Ηρημάθη η πεδιάς, πενήθει η γῆ· διότι ἠφανίσθη ο σίτος, ἐξηράνθη ο νέος οἶνος, ἐξέλιπε το ἔλαιον. **11** Αἰσχύνθητε, γεωργοὶ· ολολύζατε, ἀμπελουργοὶ, διά τον σίτον και διά την κριθήν· διότι ο θερισμός του ἀγροῦ ἀπωλέσθη. **12** Η ἀμπελος ἐξηράνθη και η συκὴ ἐξέλιπε· η ροιδία και ο φοῖνιξ και η μηλέα, πάντα τα δένδρα του ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὡστε ἐξέλιπε η χαρὰ ἀπό των υἱῶν των ἀνθρώπων. **13** Περιζώσθητε και θρηνεῖτε, ἱερεῖς· ολολύζετε, λειτουργοὶ του θυσιαστηρίου· ἔλθετε, διανυκτερεύσατε ἐν σάκκῳ, λειτουργοὶ του Θεοῦ μου· διότι η προσφορά και η σπονδή ἐπαύθη ἀπό του οἴκου του Θεοῦ σας. **14** Ἀγιάσατε νηστεῖαν, κηρύξατε σὺναξιν ἐπίσημον, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, πάντας τους κατοίκους του τόπου, εἰς τον οἶκον Κυρίου του Θεοῦ σας και βοήσατε προς τον Κύριον. **15** Οἶμοι διά την ἡμέραν ἐκείνην· διότι η ἡμέρα του Κυρίου ἐπλησίασε και θέλει ελθεῖ ὡς ὄλεθρος ἀπό του Παντοδυναμού. **16** Δεν ἀφηρέθησαν αἱ τροφαὶ ἀπ' ἔμπροσθεν των οφθαλμῶν ἡμῶν, η ευφροσύνη και η χαρὰ ἀπό του οἴκου του Θεοῦ ἡμῶν; **17** Οι σπόροι φθειρόνται ὑπὸ τους βώλους αυτών, αἱ σιτοθήκαι ἠρημώθησαν, αἱ ἀποθήκαι ἐχαλάσθησαν· διότι ο σίτος ἐξηράνθη. **18** Πως στενάζουσι τα κτήνη· ἀδημονοῦσιν αἱ ἀγέλαια των βοῶν, διότι δεν ἔχουσι βοσκήν· ναι, τα ποιμνία των προβάτων ἠφανίσθησαν. **19** Κύριε, προς σε ἔβλω βοήσει· διότι το πυρ κατηνάλωσε τας βοσκάς της ἐρήμου και η φλόξ κατέκαυσε πάντα τα δένδρα του ἀγροῦ. **20** Τα κτήνη ἐτι της πεδιάδος χάσκουσι προς σέ· διότι ἐξηράνθησαν οι ρύακες των υδάτων και πυρ κατέφαγε τας βοσκάς της ἐρήμου.

2 Σάλπισατε σάλπιγγα ἐν Σιών, και ἀλαλάξατε ἐν τῷ ὄρει του ἁγίου μου· ἄς τρομάξωσι πάντες οι κατοικοῦντες την γῆν· διότι ἔρχεται η ἡμέρα του Κυρίου, διότι εἶναι ἐγγύς. **2** ἡμέρα σκότους και γνόφου, ἡμέρα νεφέλης και ομίχλης· ὡς ἀυγὴ ἐξαπλοῦται ἐπὶ τα ὄρη

λαός πολὺς και ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτοῦ δεν ἐστάθη ἀπ' αἰῶνος οὐδὲ μετ' αὐτόν· θέλει σταθῆ πλέον ποτέ εἰς γενεάς γενεῶν. **3** Πυρ κατατρώγει ἔμπροσθεν αὐτοῦ και φλόξ κατακαίει ὅπισθεν αὐτοῦ· η γη εἶναι ὡς ο παράδεισος της Εδέμ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, και ὅπισθεν αὐτοῦ πεδιάς ἠφανισμένη· και βεβαίως δεν θέλει ἐκφύγει ἀπ' αὐτοῦ οὐδέν. **4** Η θέα αυτών εἶναι ὡς θέα ἵππων, και ὡς ἱππεῖς, οὕτω θέλουσι τρέχει. **5** Ὡς κρότος ἀμαξῶν θέλουσι πηδᾶ ἐπὶ τας κορυφὰς των ὀρέων, ὡς ἰχθὺς φλογὸς πυρός, ἴητι κατατρώγει την καλάμην, ὡς ἰσχυρός λαός παρατεταγμένος εἰς μάχην. **6** Ἐνώπιον αὐτοῦ οι λαοὶ θέλουσι κατατρομάξει· πάντα τα πρόσωπα θέλουσιν αποσβολωθῆ. **7** Θέλουσι τρέξει ὡς μαχηταί, ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ θέλουσιν ἀναβῆ το τεῖχος, και θέλουσιν υπάγει ἕκαστος εἰς την ὁδὸν αὐτοῦ και δεν θέλουσι χαλάσει τας τάξεις αυτών. **8** Και δεν θέλουσι σπρώξει ο εἰς τον ἄλλον· θέλουσι περιπατεῖ ἕκαστος εἰς την ὁδὸν αὐτοῦ, και πίπτοντες ἐπὶ τα βέλη δεν θέλουσι πληγωθῆ. **9** Θέλουσι περιτρέχει ἐν τη πόλει, θέλουσι δράμει ἐπὶ το τεῖχος, θέλουσιν ἀναβαίνει ἐπὶ τας οικίας, θέλουσιν ἐμβαινεῖν διά των θυρίδων ὡς κλέπτῃς. **10** Η γη θέλει σεισθῆ ἔμπροσθεν αυτών, οι ουρανοὶ θέλουσι τρέμει, ο ἥλιος και η σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, και τα ἄστρα θέλουσι σῦρει ὀπίσω το φέγγος αυτών. **11** Και ο Κύριος θέλει ἐκπέμψῃ την φωνήν αὐτοῦ ἔμπροσθεν του στρατεύματος αὐτοῦ· διότι το στρατόπεδον αὐτοῦ εἶναι μέγα σφόδρα, διότι ο ἐκτελῶν τον λόγον αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρός, διότι η ἡμέρα του Κυρίου εἶναι μεγάλη και τρομερὰ σφόδρα και τις δύναται να υποφέρῃ αὐτήν; **12** Και τώρα διά τούτο, λέγει Κύριος, ἐπιστρέψατε προς ἐμέ ἐξ ὅλης της καρδιάς ὑμῶν και ἐν νηστεία και ἐν κλαυθμῳ και ἐν πένθει. **13** Και διαρρήξατε την καρδίαν σας και μη τα ἰμάτιά σας και ἐπιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας· διότι εἶναι ἐλεήμων και οἰκτιρῶν, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακόν. **14** Τις οἶδεν, ἀν θέλῃ ἐπιστρέψῃ και μεταμεληθῆ και ἀφήσει εὐλογίαν κατόπιν αὐτοῦ, προσφορὰν και σπονδήν εἰς Κύριον τον Θεόν ὑμῶν; **15** Σάλπισατε σάλπιγγα ἐν Σιών, αγιάσατε νηστεῖαν, κηρύξατε σὺναξιν ἐπίσημον. **16** Συναθροῖσατε τον λαόν, αγιάσατε την σὺναξιν, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, συναθροῖσατε τα νήπια και τα θηλάζοντα μαστούς· ἄς ἐξέλθῃ ο νυμφίος ἐκ του κοιτώματος αὐτοῦ και η νύμφη ἐκ του θαλάμου αὐτῆς. **17** Ἄς κλαύσωσιν οι ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ του Κυρίου, μεταξύ της στοᾶς και του θυσιαστηρίου, και ἄς εἴπωσι, Φεῖσαι, Κύριε, του λαοῦ σου και μη δώσης την κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, ὡστε να κυριεύσωσιν αὐτοῦς τὰ ἔθνη· διά τι να εἴπωσι μεταξύ των λαῶν, Που εἶναι ο Θεός αυτών; **18** Και ο Κύριος θέλει ἠηλοτυπήσει διά την γην αὐτοῦ και θέλει φεισθῆ του λαοῦ αὐτοῦ. **19** Ναι, ο Κύριος θέλει ἀποκριθῆ και εἰπεῖ προς τον λαόν αὐτοῦ, Ἰδοῦ, ἐγὼ ἔβλω ἐξαποστείλει προς ὑμᾶς τον σίτον και τον οἶνον και το ἔλαιον και θέλετε ἐμπλησθῆ ἀπ' αυτών, και δεν ἔβλω σας κάμει πλέον ὄνειδος μεταξύ των ἐθνῶν. **20** Ἄλλα θέλω ἀπομακρύνει ἀπό σας τον ἐκ του βορρᾶ πολέμιον, και θέλω ἐξώσει αὐτόν εἰς γην ἀνύδρον και ἐρήμον, με το πρόσωπον αὐτοῦ προς την ἀνατολικήν θάλασσαν, το δε ὅπισθεν αὐτοῦ μέρος προς την θάλασσαν την δυτικὴν, και η δυσωδία αὐτοῦ θέλει

αναβή και η κακή οσμή αυτού θέλει υψωθή, διότι έπραξε μεγάλα. **21** Μη φοβού, γή χάρει και ευφραίνου· διότι ο Κύριος θέλει κάμει μεγαλεία. **22** Μη τρομάζετε, κτήνη της πεδιάδος· διότι αι βοσκαί της ερήμου βλαστάνουσι, διότι το δένδρον φέρει τον καρπόν αυτού, η συκή και η άμπελος εκκίδουσι την δύναμιν αυτών. **23** Και, τα τέκνα της Σιών, χάρητε και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας διότι έδωκεν εις εσάς την πρώϊμον βροχήν εγκαίρως και θέλει βρέξει εις εσάς βροχήν πρώϊμον και όψιμον ως πρότερον. **24** Και τα αλώνια θέλουσι γεμισθή από σίτου και οι ληνοί θέλουσιν υπερεκχειλίσει από οίνου και ελαίου. **25** Και θέλω αναπληρώσει εις εσάς τα έτη, τα οποία κατέφαγεν η ακρίς, ο βρούχος και η ερυσίβη και η κάμη, το στρατεύμα μου το μέγα, το οποίον εξαπέστειλα εναντίον σας. **26** Και θέλετε φάγει αφθόνως και χορτασθή και αι νέεσι το όνομα Κυρίου του Θεού σας όστις έκαμε θαυμάσια με σας και ο λαός μου δεν θέλει κατασχυνθή εις τον αιώνα. **27** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι εν μέσω του Ισραήλ και εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας και δεν είναι άλλος ουδείς και ο λαός μου δεν θέλει κατασχυνθή εις τον αιώνα. **28** Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνεύμά μου επί πάσαν σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας οι πρεσβύτεροι σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. **29** Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμά μου. **30** Και θέλω δείξει τέρατα εν τοις ουρανοίς και επί της γης, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού. **31** Ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **32** Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή· διότι εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι σωτηρία, καθώς είπεν ο Κύριος, και εις τους υπολοίπους τους οποίους ο Κύριος θέλει προσκαλέσει.

3 Διότι, ιδού, εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω, όταν επιστρέψω τους αιχμαλώτους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, **2** θέλω συνάξει έτι πάντα τα έθνη και θέλω καταβιβάσει αυτά εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ, και θέλω κριθή μετ' αυτών εκεί υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου Ισραήλ, τον οποίον διέσπειραν μεταξύ των εθνών και διεμοιράσθησαν την γην μου· **3** και έρριψαν κλήρους διά τον λαόν μου· και έδωκαν παιδίον διά πόρνην και επώλουν κοράσιον διά οίνον και έπινον. **4** Και έτι τι έχετε σεις να κάμητε μετ' εμού, Τύρε και Σιδών και πάντα τα όρια της Παλαιστίνης; θέλετε μοι ανταποδώσει ανταπόδομα; εάν σεις ανταποδώσητε εις εμέ, χωρίς αργοπορίας ταχέως θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **5** Διότι ελάβετε το αργύριόν μου και το χρυσίον μου, και τα εκλεκτά μου αγαθά εφέρετε εις τους ναούς σας. **6** Τους δε υιούς Ιούδα και τους υιούς Ιερουσαλήμ επωλήσατε εις τους υιούς των Ελλήνων, διά να απομακρύνητε αυτούς από των ορίων αυτών. **7** Ιδού, εγώ θέλω εγειρεί αυτούς από του τόπου όπου επωλήσατε αυτούς, και θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **8** Και θέλω πωλήσει τους υιούς σας και τας θυγατέρας σας εις την χείρα των υιών Ιούδα, και

θέλουσι πωλήσει αυτούς εις τους Σαβαίους, εις έθνος μακράν απέχον· διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Κηρύξατε τούτο εν τοις έθνεσιν, αγιάσατε πόλεμον, διεγειράτε τους μαχητάς, ασ πλησιάζωσιν, ασ αναβάνουσι πάντες οι άνδρες του πολέμου· **10** σφυρηλατήσατε τα υνία σας εις ρομφαίας και τα δρέπανά σας εις λόγχα· ο αδύνατος ασ λέγη, Εγώ είμαι δυνατός. **11** Συναθροίσθητε και έλθετε κυκλόθεν, πάντα τα έθνη, και συνάχητε ομού· εκεί θέλει καταστρέψει ο Κύριος τους ισχυρούς σου. **12** Ασ εγερωσί και ασ αναβώσι τα έθνη εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ· διότι εκεί θέλω καθήσει διά να κρίνω πάντα τα έθνη τα κυκλόθεν. **13** Βάλετε δρέπανον, διότι ο θερισμός είναι ώριμος· έλθετε, κατάβητε· διότι ο ληνός είναι πλήρης, τα υπολήνια υπερεκχειλίζουσι· επειδή η κακία αυτών είναι μεγάλη. **14** Πλήθη, πλήθη εις την κοιλάδα της δίκης· διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου εις την κοιλάδα της δίκης. **15** Ο ήλιος και σελήνη θέλουσι συσκοτάσει και οι αστέρες θέλουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών. **16** Ο δε Κύριος θέλει βρυχήσει εκ Σιών και εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ· και οι ουρανοί και η γη θέλουσι σεισθή· αλλ' ο Κύριος θέλει είσθαι το καταφύγιον του λαού αυτού και η ισχύς των υιών Ισραήλ. **17** Ούτω θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, ο κατοικών εν Σιών, τω όρει τω αγίω μου· τότε η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αγία και αλλογενείς δεν θέλουσι διέλθει δι' αυτής πλέον. **18** Και εν τη ημέρα εκείνη τα όρη έλθουσι σταλάξει γλεύκος και οι λόφοι θέλουσι ρέει γάλα και πάντες οι ρύακες του Ιούδα θέλουσι ρέει ύδατα και πηγή θέλει εξέλθει εκ του οίκου του Κυρίου και θέλει ποτίζει την φάραγγα του Σιττείμ. **19** Η Αίγυπτος θέλει είσθαι ηρημωμένη και ο Εδώμ θέλει είσθαι έρημος άβατος διά τας εις τους υιούς Ιούδα αδικίας, διότι έχσαν αιμα αθών εν τη γη αυτών. **20** Η δε Ιουδαία θέλει κατοικείσθαι εις τον αιώνα και η Ιερουσαλήμ εις γενεάς γενεών. **21** Και θέλω καθαρίσει το αίμα αυτών, το οποίον δεν εκαθάρισσα· διότι ο Κύριος κατοικεί εν Σιών.

Ἀμώς'

1 Οι λόγοι του Αμώς, όστις ήτο εκ των βοσκών της Θεκουέ, τους οποίους είδε περί του Ισραήλ εν ταις ημέραις Οζίου βασιλεύου του Ιούδα, και εν ταις ημέραις Ιεροβοάμ, υιού του Ιωάβ βασιλέως του Ισραήλ, δύο έτη προ του σεισμού. **2** Και είπεν, Ο Κύριος θέλει βρυχήσει εκ Σιών και θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ· και αι κατοικίαι των ποιμένων θέλουσι πενήθουσι, και η κορυφή του Καρμήλου θέλει ξηρανθή. **3** Ούτω λέγει Κύριος διά τας τρεις παραβάσεις της Δαμασκου και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής, διότι ηλώνησαν την Γαλαάδ με τριβόλους σιδηρούς· **4** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εις τον οίκον Αζαήλ και θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάδ. **5** Και θέλω συντρίψει τους μοχλούς της Δαμασκου και εξολοθρεύσει τον κάτοικον από της πεδιάδος Αβέν και τον κρατούντα το σκήπτρον από του οίκου Εδέν, και ο λαός της Συρίας θέλει φερθή αιχμάλωτος εις Κιρ, λέγει Κύριος. **6** Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις της Γάζης και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής· διότι ηγμαλώτισαν τον λαόν μου αιχμαλωσίαν τελειαν, διά να παραδώσωσιν αυτούς εις τον Εδώμ· **7** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εις το τείχος της Γάζης και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **8** Και θέλω εξολοθρεύσει τον κάτοικον από της Αζώτου και τον κρατούντα το σκήπτρον από της Ασκάλωνος, και θέλω στρέψει την χείρα μου εναντίον της Ακκαρών και το υπόλοιπον των Φιλισταίων θέλει απολεσθή, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις της Τύρου και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτής· διότι παρέδωκαν τον λαόν μου εις αιχμαλωσίαν τελειαν εις τον Εδώμ και δεν ενεθυμήσαν την αδελφικήν συνθήκην· **10** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ εις το τείχος της Τύρου και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής. **11** Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του Εδώμ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι κατεδίωξε τον αδελφόν αυτού εν ρομφαία και ηθέτησε την ευσπλαγχνίαν αυτού, και ο θυμός αυτού κατεσπάρτην ακαταπαύστως και εφύλαττε την οργήν αυτού παντοτείνά· **12** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί θαιμάν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Βοσόρρας. **13** Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις των υιών Αμμών και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι διέσχιζον τας εγκυμονούσας της Γαλαάδ, διά να πλατύνωσι το όριον αυτών· **14** αλλά θέλω ανάψει πυρ εις το τείχος της Ραββά και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτής, μετά κραυγής εν τη ημέρα της μάχης, μετά ανεμοστροβίλου εν τη ημέρα της θυέλλης. **15** Και ο βασιλεύς αυτών θέλει υπάγει εις αιχμαλωσίαν, αυτός και οι άρχοντες αυτού ομού, λέγει Κύριος.

2 Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του Μωάβ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού· διότι κατέκαυσε τα οστά του βασιλέως

του Εδώμ μέχρι κονιάς· **2** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τον Μωάβ και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Κιριώθ και ο Μωάβ θέλει αποθάνει μετά θορύβου, μετά κραυγής, μετ' ήχου σάλπιγγος. **3** Και θέλω εξολοθρεύσει τον κριτήν εκ μέσου αυτού, και θέλω αποκτείνει πάντας τους άρχοντας αυτού μετ' αυτού, λέγει Κύριος. **4** Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του Ιούδα και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού, διότι κατεφρόνησαν τον νόμον του Κυρίου και δεν εφύλαξαν τα προστάγματα αυτού και επλάνησαν αυτούς τα μάτια αυτών, κατόπιν των οποίων περιπάτησαν οι πατέρες αυτών· **5** αλλά θέλω εξαποστείλει πυρ επί τον Ιούδαν και θέλει καταφάγει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ. **6** Ούτω λέγει Κύριος· Διά τας τρεις παραβάσεις του Ισραήλ και διά τας τέσσαρας δεν θέλω αποστρέψει την τιμωρίαν αυτού· διότι επώλησαν τον δίκαιον δι' αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων· **7** οίτινες ποθούσι να βλέπωσι την κόνιν της γης επί την κεφαλήν των πτωχών και εκκλίνουνσι την οδόν των πενήτων· και υιός και πατήρ αυτού υπάγουσι προς την αυτήν παιδίσκην, διά να βεβηλόνωσι το όνομα το άγιόν μου· **8** και πλαγιάζουσι πλησίον παντός θυσιαστηρίου επί ενδυμάτων ενεχυριασμένων, και πίνουσιν εν τω οίκω των θεών αυτών τον οίνον των καταδυναστευομένων. **9** Αλλ'· εγώ εξωλόθρευσα τον Αμορραϊον απ' έμπροσθεν αυτών, τον οποίον το ύψος ήτο ως το ύψος των κέδρων και αυτός ισχυρός ως αι δρύς· και ηφάνισα τον καρπόν αυτού επάνωθεν και τας ρίζας αυτού υποκάτωθεν. **10** Και εγώ σας ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου και σας περιέφερον τεσσαράκοντα έτη διά της ερήμου, διά να κληρονομήσητε την γην του Αμορραίου. **11** Και ανέστησα εκ των υιών σας διά προφήτας και εκ των νεανίσκων σας διά Ναζηραίους. Δεν είναι ούτως, υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος. **12** Σεις δε αποτίζετε τους Ναζηραίους οίνον και προσετάζατε τους προφήτας λέγοντες, Μη προφητεύσητε. **13** Ιδού, εγώ θέλω καταθήσει υμάς εν τω τόπω υμών, καθώς καταθλίβεται η άμαξα η πλήρης δραγμάτων. **14** Και η φυγή θέλει χαθή από του δρομέως και ο ανδρείος δεν θέλει στερεώσει την ισχύν αυτού και ο ισχυρός δεν θέλει διασώσει την ψυχήν αυτού, **15** και ο τοξότης δεν θέλει δυνηθή να σταθή· και ο ταχύπους να εκφύγη και ο ιππεύς να σώση την ζωήν αυτού, **16** και ο μεταξύ των δυνατών γενναϊοκάρδιος γυμνός θέλει φύγει εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος.

3 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος εναντίον σας, υιοί Ισραήλ, εναντίον παντός του γένους, το οποίον ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου λέγων, **2** Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γής· διά τούτο θέλω σας τιμωρήσει διά πάσας τας ανομίας σας. **3** Δύνανται δύο να περιπατήσωσιν ομού, εάν δεν ήνασι σύμφωνοι; **4** Θέλει βρυχήσει ο λέων εν τω δρυμώ, εάν δεν έχη θήραν; θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού ο σκύμνος από της κατοικίας αυτού, αν δεν επιάσέ τι; **5** Δύνανται πτηνόν να πέσει εις παγίδα επί της γης, όπου δεν είναι βρόχος δι' αυτό; ήθελε σηκωθή παγίς εκ της γης, χωρίς να πισσθή τι; **6** Δύνανται να ιχηθή σάλπιγξ εν πόλει και ο λαός να μη πτοηθή;

δύναται να γείνη συμφορά εν πόλει και ο Κύριος να μη έκαμεν αυτήν; 7 Βεβαίως Κύριος ο Θεός δεν θέλει κάμει ουδέν, χωρίς να αποκαλύψη το απόκρυφον αυτού εις τους δούλους αυτού τους προφήτας. 8 Ο λέων εβρύχησεν τις δεν θέλει φοβηθή; Κύριος ο Θεός ελάλησεν τις δεν θέλει προφητεύσει; 9 Κηρύξατε προς τα παλάτια της Αζώτου και προς τα παλάτια της γης της Αιγύπτου και είπατε, Συνάχθητε επί τα όρη της Σαμαρείας και ιδέτε τους μεγάλους θορύβους εν μέσω αυτής και τας καταδυναστείας εν μέσω αυτής. 10 Διότι δεν εξεύρουσι να πράττωσι το ορθόν, λέγει Κύριος, οι θησαυρίζοντες αδικίαν και αρπαγήν εν τοις παλατίοις αυτών. 11 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εχθρός θέλει περικυκλώσει την γην σου και θέλει καταβάλει την ισχύν σου από σου και τα παλάτια σου θέλουσι διαρπαγή. 12 Ούτω λέγει Κύριος· Καθώς ο ποιμήν αποσπά από του στόματος του λέοντος δύο σκέλη ή λοβόν ωτίου, ούτω θέλουσιν αποσπασθή οι υιοί Ισραήλ, οι κατοικούντες εν Σαμαρεία από της γωνίας της κλίνης και εν Δαμασκώ από της στρωμνής. 13 Ακούσατε και διαμαρτυρήθητε προς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος ο Θεός, ο Θεός των δυνάμεων, 14 ότι καθ' ην ημέραν επισκεφθώ τας παραβάσεις του Ισραήλ επ' αυτόν, θέλω επισκεφθή και τα θυσιαστήρια της Βαιθίλ, και τα κέρατα του θυσιαστηρίου θέλουσιν εκκοπή και πέσει κατά γης. 15 Και θέλω πατάξει τον χειμερινόν οίκον μετά του θερινού οίκου, και οι οίκοι οι ελεφάντινοι θέλουσιν απολεσθή και οι οίκοι οι μεγάλοι θέλουσιν αφανισθή, λέγει Κύριος.

4 Ακούσατε τον λόγον τούτον, δαμάλεις της Βασάν, αι εν τω όρει της Σαμαρείας, αι καταδυναστεύουσαι τους πτωχούς, αι καταθλίβουσαι τους πένητας, αι λέγουσαι προς τους κυρίους αυτών, Φέρετε και ας πώμεν. 2 Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις την αγιότητα αυτού ότι ιδού, ημέραι έρχονται εις υμάς, καθ' ας θέλουσι σας πιάσει με άγκιστρα και τους απογόνους σας με καμάκια αλιευτικά. 3 Και θέλετε εξέλθει από τας χαλάστρας εκάστη απ' ευθείας ενώπιον αυτής, και θέλετε απορρίψει πάντα τα του παλατίου, λέγει Κύριος. 4 Έλθετε εις Βαιθίλ και ασεβήσατε· εν Γαλιλάοις πληθύνατε την ασέβειαν· και φέρετε τας θυσίας σας κατά πάσαν πρωΐαν, τα δέκατά σας κατά πάσαν τριετίαν. 5 Και προσφέρετε εις θυσίαν ευχαριστίας άρτον ένζυμον, και κηρύξατε τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς αναγγείλατε αυτάς διότι ούτως αγαπάτε, υιοί Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. 6 Και εγώ ότι σας έδωκα πείναν εν πάσαις ταις πόλεσιν υμών και έλλειψιν άρτου εν πάσι τοις τόποις υμών, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 7 Και εγώ προσέτι εκράτησα την βροχήν από σας, ότε έμενον τρεις μήνες έτι έως του θέρους και έβρεξα επί μίαν πόλιν και επί άλλην πόλιν δεν έβρεξα· μία μερίς εβράχη και η μερίς, επί την οποίαν δεν έβρεξεν εξηράνηθη. 8 Ούτω δύο τρεις πόλεις υπήγαν περιπλανώμεναι εις μίαν πόλιν να πώσιν ύδωρ και δεν εχορτάσθησαν, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 9 Σας επάταξα με ανεμοφθορία και ερυσίβην· το πλήθος των κήπων σας και των αμπελώνων σας και των συκεώνων σας και των ελαιώνων σας κατέφαγεν η κάμπη, και δεν

επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 10 Εξαπέστειλα εφ' ημάς θανατικόν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου· τους νεανίσκους σας εθανάτωσα εν ρομφαία, αιχμαλωτίσας και τους ίππους σας και ανεβίβασα την δυσωδίαν των στρατοπέδων σας έως των μυκτήρων σας, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 11 Σας κατέστρεψα, καθώς ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και εγεινέτε ως δαυλός απεσπασμένος από της πυρκαϊάς, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. 12 Διά τούτο ούτω θέλω κάμει εις σε, Ισραήλ· όθεν, επειδή θέλω κάμει τούτο εις σε, ετοιμάσθητι να απαντήσης τον Θεόν σου, Ισραήλ. 13 Διότι ιδού, ο μορφών τα όρη και κατασκευάζων τον άνεμον και απαγγέλλων προς τον άνθρωπον τις είναι ο στοχασμός αυτού, ο ποιών την αυγήν καθώς και επιβαίνων επί τα ύψη της γης, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

5 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον θρήνον τον οποίον εγώ αναλαμβάνω εναντίον σας, οίκος Ισραήλ. 2 Επεσε· δεν θέλει σηκωθή πλέον η παρθένος του Ισραήλ· είναι ερριμμένη επί της γης αυτής· δεν υπάρχει ο ανιστών αυτήν. 3 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η πόλις, εξ ης εξήρχοντο χίλιοι, θέλει μείνει με εκατόν· και εξ ης εξήρχοντο εκατόν, θέλει μείνει με δέκα εν τω οίκω Ισραήλ. 4 Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τον οίκον του Ισραήλ· Εκκητήσατέ με και θέλετε ζήσθε. 5 Και μη εκζητείτε την Βαιθίλ και μη εισέρχεσθε εις Γάλαγα και μη διαβαίνετε εις Βηρ-σαβεέ· διότι τα Γάλαγα θέλουσιν υπάγει εξάπαντος εις αιχμαλωσίαν και η Βαιθίλ θέλει καταντήσει εις το μηδέν. 6 Εκκητήσατε τον Κύριον και θέλετε ζήσθε, μήπως εφορμήση υς πυρ επί τον οίκον Ιωσήφ και καταφάγη αυτόν και δεν υπάρξει ο σβόνων την Βαιθίλ. 7 Σεις, οι μεταστρέφοντες την κρίσιν εις αφίνθιον και απορρίπτοντες κατά γης την δικαιοσύνην, 8 εκκητήσατε τον ποιούντα την Πλειάδα και τον Ωρίωνα και μετατρέποντα την σκιάν του θανάτου εις αυγήν και σκοτίζοντα την ημέραν εις νύκτα, τον προσκαλούντα τα ύδατα της θαλάσσης και εκχέοντα αυτά επί το πρόσωπον της γης· Κύριος είναι το όνομα αυτού. 9 τον εγειρόντα αφανισμόν κατά του ισχυρού και επάγοντα αφανισμόν εις τα οχυρώματα. 10 Μισούσι τον ελέγχοντα εν τη πύλη και βδελύττονται τον λαλούντα εν ευθύτητι. 11 Όθεν, επειδή καταθλίβετε τον πτωχόν και λαμβάνετε απ' αυτού φόρον σίτου, αν και ωκοδομήσατε οίκους λαξευτούς, δεν θέλετε όμως κατοικήσει εν αυτοίς· αν και εφυτεύσατε αμπελώνας επιθυμητούς, δεν θέλετε όμως πίνει τον οίνον αυτών. 12 Διότι γνωρίζω τας πολλάς ασεβείας σας και τας ισχυράς αμαρτίας σας· οίτινες καταθλίβετε τον δίκαιον, δωροδοκείσθε και καταδυναστεύετε τους πτωχούς εν τη πύλη. 13 Διά τούτο ο συνेतός θέλει σιωπά εν τω καιρώ εκείνω· διότι είναι καιρός κακός. 14 Εκκητήσατε το καλόν και ουχί το κακόν, διά να ζήσητε· καί ούτω Κύριος ο Θεός των δυνάμεων θέλει είσθαι μεθ' υμών, καθώς είπετε. 15 Μισείτε το κακόν και αγαπάτε το καλόν και αποκαταστήσατε την κρίσιν εν τη πύλη· ίσως ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ελεήσει το υπόλοιπον του Ιωσήφ. 16 Διά τούτο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος, λέγει ούτως· Οδυρμός εν πάσαις ταις πλατείαις και εν

πάσαις ταις οδοίς θέλουσι λέγει, Ουαί, ουαί: και θέλουσι κρᾶζει τον γεωργόν εις πένθος και τους επιτηδείους θρηνωδούς εις οδυρμόν. **17** Και εν πάσαις ταις αμπελοις οδυρμός: διότι θέλω περάσει διά μέσου σου, λέγει Κύριος. **18** Ουαί εις τους επιθυμούντας την ημέραν του Κυρίου: προς τι θέλει είσθαι αύτη διά σας; η ημέρα του Κυρίου είναι σκότος και ουχί φως. **19** Είναι ως εάν έφευγεν άνθρωπος απ' έμπροσθεν λέοντος και άρκτος απήντα αυτόν, ή ως εάν εισήρχετο εις οίκον και επιστηρίζαντα την χειρά αυτού εις τον τοίχον, εδάγκανεν αυτόν όφει. **20** Δεν θέλει είσθαι σκότος η ημέρα του Κυρίου και ουχί φως; μάλιστα ζόφος και φέγγος μη έχουσα; **21** Εμίσησα, απεστράφην τας εορτάς σας, και δεν θέλω οσφρανθή εν ταις πανηγύρεσιν υμών. **22** Εάν μοι προσφέριητε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας σας, δεν θέλω δεχθή αυτάς και δεν θέλω επιβλέψει εις τας ειρηνικάς θυσίας των σιτευτών σας. **23** Αφαίρεσον απ' εμού τον ήχον των ωδών σου, και το άσμα των οργάνων σου δεν θέλω ακούσει. **24** Αλλ' η κρίσις ας καταρρέη ως ύδωρ και η δικαιοσύνη ως αένναος χείμαρρος. **25** Μήποτε θυσίας και προσφοράς προσφέρετε εις εμέ, οίκος Ισραήλ, τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω; **26** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ σας και τον Χιούν, τον αστέρα του Θεού σας, τα ειδώλα υμών, τα οποία εκάμετε εις αυτούς. **27** Διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Δαμασκού, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

6 Ουαί εις τους αμεριμνούντας εν Σιών και πεποιθότας επί το όρος της Σαμαρείας, τα διαφημιζόμενα ως έξοχα μεταξύ των εθνών και εις τα οποία ήλθεν ο οίκος Ισραήλ. **2** Διάβητε εις Χαλνέ και ιδέτε: και εκειθεν διέλθετε εις Αιμάθ την μεγάλην: έπειτα κατάβητε εις την Γαθ των Φιλισταίων: είναι αύται καλύτεραι παρά τα βασίλεια ταύτα; το όριον αυτών μεγαλύτερον παρά το όριόν σας; **3** Οίτινες θέτετε μακράν την κακήν ημέραν και φέρετε πλησίον την καθέδραν της αρπαγής: **4** οίτινες πλαγιάζετε επί κλίνας ελεφαντίνας και εξαπλόνησθε επί τας στρωμάς σας και τρώγετε τα αρνία εκ του ποιμνίου και τους μόσχους εκ μέσου της αγέλης, **5** οίτινες ψάλλετε εν τη φωνή της λύρας, εφευρίσκετε εις εαυτούς όργανα μουσικής καθώς ο Δαβίδ, **6** οίτινες πίνετε τον οίνον με φίλας και χρίσθε με εις τα εξαίρετα μύρα: διά δε τον συντριμμόν του Ιωσήφ δεν θλίβεσθε. **7** Διά τούτο τώρα ούτοι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν μετά των πρώτων αιχμαλωτισθησομένων, και η αγαλλίασις των εξηπλωμένων εν τω συμποσώ θέλει αφαιρεθή. **8** Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις εαυτόν, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων λέγει, Εγώ βδελύττομαι την έπαρσιν του Ιακώβ και εμίσησα τα παλάτια αυτού: διά τούτο θέλω παραδώσει την πόλιν και το πλήρωμα αυτής. **9** Και δέκα άνθρωποι εάν εναπολειφθώσιν εν μιά οικία, θέλουσιν αποθάει. **10** Και ο σηκώνων έκαστον αυτών θείος ή ο καιών αυτόν, διά να εκβάλη τα οστά εκ του οίκου, θέλει ειπεί προς τον ευρισκόμενον εις τα ενδότερα της οικίας, Είναι τις έτι μετά σου; Και αυτός θέλει ειπεί, Ουχι. Τότε θέλει ειπεί, Σιώπα: διότι δεν είναι πλέον καιρός να αναφέρωμεν το όνομα του Κυρίου. **11** Διότι ιδού, ο Κύριος προστάττει και θέλει πατάξει τον οίκον

τον μέγαν με συντριμμούς και τον οίκον τον μικρόν με διαρρηξείς. **12** Δύνανται να τρέξωσιν οι ίπποι επί βράχον; δύναται τις να αροτριάση εκεί με βόας; σεις όμως μετεστρέψατε την κρίσιν εις χολήν και τον καρπών της δικαιοσύνης εις ψήνθιον. **13** σεις οι ευφραϊνόμενοι εις μηδαμιά, οι λέγοντες, Δεν απεκτίσαμεν εις εαυτούς δόξαν διά της δυνάμεως ημών; **14** Αλλ' ιδού, εγώ θέλω επαναστήσει έθνος εναντίον σας, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων: και θέλουσι σας καταθλίψει από εισόδου Αιμαθ έως του ποταμού της ερήμου.

7 Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός και ιδού, εμόρφωσεν ακριδας εν τη αρχή της βλαστήσεως του δευτέρου χόρτου, και ιδού, ήτο ο δευτερος χόρτος μετά τον θερισμόν του βασιλέως. **2** Και ότε ετελείωσαν να τρώγωσι τον χόρτον της γης, τότε είπα, Κύριε Θεέ, γενού ίλεως, δέομαι: τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. **3** Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο: δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος. **4** Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός και ιδού, Κύριος ο Θεός καλεί εις δίκην διά πυρός και το πυρ κατέφαγε την άβυσσον την μεγάλην και κατέφαγε μέρος της γης. **5** Τότε είπα, Κύριε Θεέ, παύσον, δέομαι: τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. **6** Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο: Και τούτο δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **7** Ούτως έδειξεν εις εμέ, και ιδού, ο Κύριος ίστατο επί τοίχου εκτισμένου με στάθμην, έχων εν τη χειρί αυτού στάθμην. **8** Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Και είπα, Στάθμην. Τότε είπεν ο Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω βάλει στάθμην εις το μέσον του λαού μου Ισραήλ: δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. **9** Και οι βωμοί του Ισαάκ θέλουσιν ερημωθή και τα αγιαστήρια του Ισραήλ θέλουσιν αφανισθή: και θέλω σηκωθή εναντίον του οίκου Ιεροβοάμ εν ρομφαία. **10** Τότε ο Αμασίας ο ιερέυς της Βαιθήλ εξαπέστειλε προς Ιεροβοάμ τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ο Αμώς συνώμοσεν εναντίον σου εν μέσω του οίκου Ισραήλ: ο τόπος δεν δύναται να υποφέρει πάντας τους λόγους αυτού: **11** διότι ούτω λέγει ο Αμώς: Ο Ιεροβοάμ θέλει τελευτήσει διά ρομφαίας, ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εκ της γης αυτού. **12** Τότε είπεν ο Αμασίας προς τον Αμώς, Ω συ ο βλέπων, ύπαγε, φύγε εις την γην Ιούδα και εκεί τρώγε άρτον και εκεί προφήτευσ. **13** εν δε τη Βαιθήλ μη προφητεύσης πλέον, διότι είναι αγιαστήριον του βασιλέως και είναι οίκος του βασιλείου. **14** Και απεκρίθη ο Αμώς και είπε προς τον Αμασίαν, δεν ήμην εγώ προφήτης ουδέ υιός προφήτου εγώ, αλλ' ήμην βοσκός και συνάζωον συκάμινα: **15** και ο Κύριος με έλαβεν από όπισθεν του ποιμνίου και είπε Κύριος προς εμέ, Ύπαγε, προφήτευσον εις τον λαόν μου Ισραήλ. **16** Τώρα λοιπόν άκουε τον λόγον του Κυρίου. Συ λέγεις, Μη προφήτευσ κατά τον Ισραήλ και μη στάλαζε λόγον κατά του οίκου Ισαάκ. **17** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος: Η γυνή σου θέλει είσθαι πόρνη εν τη πόλει, και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι πέσει διά ρομφαίας, και η γη σου θέλει μερισθή διά σχοινίου, και συ θέλεις τελευτήσει εν γη ακαθάρτων ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εκ της γης αυτού.

8 Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός· και ιδού, κάνιστρον καρπού θερινού. **2** Και ειπέ, Τι βλέπεις συ, Αμός; Και ειπα, Κάνιστρον καρπού θερινού. Τότε ειπέ Κύριος προς εμέ, Ήλθε το τέλος επί τον λαόν μου Ισραήλ· δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. **3** Και τα άσματα του ναού θέλουσιν εισθαι ολολυγμοί εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός· πολλά πτώματα θέλουσιν εισθαι εν παντί τόπω· θέλουσιν εκρίψει αυτά εν σιωπή. **4** Ακούσατε τούτο, οι ροφούντες τους πένητας και οι αφανίζοντες τους πτωχούς του τόπου, **5** λέγοντες, Πότε θέλει παρέλθει ο μην, διά να πωλήσωμεν γεννήματα; και το σάββατον, διά να ανοιξωμεν σίτον, σμικρύνοντες το ερά και μεγαλύνοντες τον σίκλον και νοθεύοντες τα ζύγια της απάτης; **6** διά να αγοράσωμεν τους πτωχούς με αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων, και να πωλήσωμεν τα σκύβαλα του σίτου; **7** Ο Κύριος ώμοσεν εις την δόξαν του Ιακώβ, λέγων, Βεβαίως δεν θέλω λησμονήσει ποτέ ουδέν εκ των έργων αυτών. **8** Η γη δεν θέλει ταραχθή διά τούτο και πενήτησιν πας ο κατοικών εν αυτή; και δεν θέλει υπερκεχειλίσει όλη ως ποταμούς και δεν θέλει απορριφθή και καταποντισθή ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου; **9** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει τον ήλιον να δύση εν καιρώ μεσημβρίας και θέλω συσκοτάσει την γην εν φωτεινή ημέρα. **10** Και θέλω μεταστρέψει τας εορτάς σας εις πένθος και πάντα τα άσματα σας εις θρήνον, και θέλω αναβιβάσει σάσκον επί πάσαν οσφύν και φαλάκρωμα επί πάσαν κεφαλήν, και θέλω καταστήσει αυτόν ως τον πενθούντα υιόν μονογενή και το τέλος αυτού θέλει εισθαι ως ημέρα πικρίας. **11** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλω εξαποστείλει πείναν επί την γήν· ουχί πείναν άρτου ουδέ δίψαν ύδατος, αλλ' ακροάσεως των λόγων του Κυρίου. **12** Και θέλουσι περιπλανάσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης, και από βορρά έως ανατολής θέλουσι περιτρέχει, ζητούντες τον λόγον του Κυρίου, και δεν θέλουσιν ευρεί. **13** Εν τη ημέρα εκείνη θέλουσι λιποθυμήσει αι ώραίαι παρθέναι και οι νεανίσκοι υπό δίψης, **14** οι ομνύνοντες εις την αμαρτίαν της Σαμαρείας και οι λέγοντες, Ζη ο Θεός σου, Δαν, και, Ζη η οδός της Βηρσαβέε, και θέλουσι πέσει και δεν θέλουσι σηκωθή πλέον.

9 Είδον τον Κύριον ιστάμενον επί του θυσιαστηρίου, και ειπέ, Πάταξον το ανώφλιον της πύλης, διά να σεισθώσι τα προπύλαια, και σύντριψον αυτά κατά της κεφαλής πάντων τούτων· τους δε υπολοίπους αυτών θέλω θανατώσει εν ρομφαία· ουδείς εξ αυτών φεύγων θέλει διαφύγει και ουδείς εξ αυτών σωζόμενος θέλει διασωθή. **2** Εάν σκάψωσιν έως άδου, εκείθεν η χειρ μου θέλει ανασπάσει αυτούς και εάν αναβώσιν εις τον ουρανόν, εκείθεν θέλω κατάξει αυτούς. **(Sheol h7585)** **3** Και εάν κρυφθώσιν εν τη κορυφή του Καρμήλου, εκείθεν θέλω εξερευνησει και συλλάβει αυτούς και εάν κρυφθώσιν από των οφθαλμών μου εις τα βάθη της θαλάσσης, εκεί θέλω προστάξει τον δράκοντα και θέλει δαγκάσει αυτούς. **4** Και εάν υπάγωσιν εις αιχμαλωσίαν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, εκείθεν θέλω προστάξει την μάχαιραν και θέλει θανατώσει αυτούς· και θέλω στήσει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς

διά κακόν και ουχί διά καλόν. **5** Διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι, όστις εγγίζει την γην και τήκεται, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή θέλουσι πενήτησει και θέλει υπερκεχειλίσει όλη ως ποταμός και θέλει καταποντισθή ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου. **6** Αυτός είναι ο οικοδομών τα υπερώα αυτού εν τω ουρανώ και θεμελιών τον θόλον αυτού επί της γης, ο προσκαλών τα ύδατα της θαλάσσης και εκκείων αυτά επί το πρόσωπον της γής· Κύριος το όνομα αυτού. **7** Δεν εισθε εις εμέ ως υιοί Αιθιοπών, μες υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος· δεν ανεβίβασα τον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου και τους Φιλισταίους από Καφθόρ και τους Συρίους από Κιρ; **8** Ιδού, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού είναι επί το βασίλειον το αμαρτωλόν, και θέλω αφανίσει αυτό από πρόσωπου της γής· πλην ότι δεν θέλω αφανίσει ολοτελώς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω προστάξει και θέλω λικμήσει τον οίκον Ισραήλ μεταξύ πάντων των εθνών, καθώς λικμάται ο σίτος εν τω κοσκίνω, και δεν θέλει πέσει κόκκος επί την γην. **10** Υπό ρομφαίας θέλουσιν αποθάνει πάντες οι αμαρτωλοί του λαού μου, οι λέγοντες, Δεν θέλει μας εγγίσει ουδέ μας καταφθάσει το κακόν. **11** Εν τη ημέρα εκείνη θέλω αναστήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυιαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας αυτής, και θέλω ανεγειρεί τα ερείπια αυτής, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν ως εν ταις αρχαίαις ημέραις· **12** διά να κληρονομήσωσι το υπόλοιπον του Εδώμ και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος, ο ποιών ταύτα. **13** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και ο αροτρεύς θέλει φθάσει τον θειοτήν και ο ληνοβάτης τον σπείροντα τον σπόρον, και τα όρη θέλουσι σταλάξει γλυκύος και πάντες οι βουνοί θέλουσι ρέει αγαθά. **14** Και θέλω επιστρέψει τους αιχμαλώτους του λαού μου Ισραήλ, και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας πόλεις τας ηρημωμένας και κατοικήσει· και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και πίνει τον οίνον αυτών, και θέλουσι κάμει κήπους και φάγει τον καρπόν αυτών. **15** Και θέλω φυτεύσει αυτούς επί την γην αυτών, και δεν θέλουσιν εκσπασθή πλέον από της γης αυτών, την οποίαν έδωκα εις αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός σου.

Ώβδιού

1 Ώρασις Αβδιού. Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί του Εδώμ Ηκούσαμεν αγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής απεστάλη προς τα έθνη, Εγέρθητε και ας εγερθώμεν εναντίον αυτού εις πόλεμον. **2** Ίδού, σε κατέστησα μικρόν μεταξύ των εθνών· είσαι καταπεφρονημένος σφόδρα. **3** Η υπερηφάνια της καρδιάς σου ηπάτησε σε τον κατοικούντα εν τοις κοιλώμασι των κρημνών, του οποίου η κατοικία είναι υψηλή, όστις λέγει εν τη καρδιά αυτού, Τις θέλει με καταβιβάσει εις την γην; **4** Εάν μετεωρισθής ως αετός και εάν θέσης την φωλεάν σου αναμέσον των άστρων, και εκείθεν θέλω σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. **5** Εάν κλέπται ήρχοντο προς σε, εάν λησταί διά νυκτός -πως εξηλείφθης- δεν ήθελον αρπάσει το αρκούν εις αυτούς; εάν τρυγηταί ήρχοντο προς σε, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλίδας; **6** Πως εξηρευνήθη ο Ησαύ απεκαλύφθησαν οι κρυψώνες αυτού. **7** Πάντες οι άνδρες της συμμαχίας σου σε συνώδευσαν έως του ορίου σου· οι άνθρωποι, οίτινες ήσαν εν ειρήνη μετά σου, σε ηπάτησαν και υπερίσχυσαν εναντίον σου· οι τρώγοντες τον άρτον σου έβαλον ενέδραν υποκάτω σου· δεν υπάρχει σύνεσις εν αυτώ. **8** Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, δεν θέλω απολέσει και τους σοφούς από του Εδώμ και την σύνεσιν από του όρους του Ησαύ; **9** Και οι μαχηταί σου, Θαιμάν, θέλουσι πτοηθή, διά να εκκοπή εν σφαγή πας άνθρωπος εκ του όρους του Ησαύ. **10** Διά την αδικίαν την προς τον αδελφόν σου Ιακώβ θέλει σε καλύψει αισχύνη και θέλεις εκκοπή διαπαντός. **11** Εν τη ημέρα καθ' ην ίστασο απέναντι, τη ημέρα καθ' ην οι αλλογενείς έφεραν εις αιχμαλωσίαν το στράτευμα αυτού και οι αλλότριοι εισήλθον εις τας πύλας αυτού και έβαλον κλήρους επί την Ιερουσαλήμ, έσο και συ ως εις αυτών. **12** Δεν έπρεπεν όμως να επιβλέπης εις την ημέραν του αδελφού σου, εις την ημέραν της αποξενώσεως αυτού, ουδέ να επιχάρης κατά των υιών του Ιούδα εν τη ημέρα του αφανισμού αυτών, ουδέ να μεγαλορρημονής εν τη ημέρα της θλίψεως αυτών. **13** Δεν έπρεπε να εισέλθης εις την πύλην του λαού μου εν τη ημέρα της συμφοράς αυτών, ουδέ να θεωρήσ και συ την θλίψιν αυτών εν τη ημέρα της συμφοράς αυτών, ουδέ να επιβάλης χείρα επί την περιουσίαν αυτών εν τη ημέρα της συμφοράς αυτών, **14** ουδέ έπρεπε να σταθής επί τας διεξόδους, διά να αποκλείης τους διασωζομένους αυτού ουδέ να παραδώσης τους υπολοίπους αυτού εν τη ημέρα της θλίψεως αυτών **15** διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου επί πάντα τα έθνη· καθώς έκαμες θέλει γείνει εις σέ· η ανταπόδοσίς σου θέλει στρέψει επί την κεφαλήν σου. **16** Διότι καθώς σεις επίετε επί το όρος το άγιόν μου, ούτω θέλουσι πίνει διαπαντός πάντα τα έθνη· ναι, θέλουσι πίνει και θέλουσιν εκροφεί και θέλουσιν είσθαι ως οι μη υπάρχοντες **17** Επί δε του όρους Σιών θέλει είσθαι σωτηρία και θέλει είσθαι άγιον· και ο οίκος Ιακώβ θέλει κατακληρονομήσει τας κληρονομίας αυτών· **18** και ο οίκος Ιακώβ θέλει είσθαι πυρ και ο οίκος Ιωσήφ φλόξ, ο δε οίκος Ησαύ ως καλάμη· και θέλουσιν εξαφθή κατ' αυτών και καταφάγει αυτούς· και δεν θέλει είσθαι

υπόλοιπον του οίκου Ησαύ· διότι Κύριος ελάλησε. **19** Και οι της μεσημβρίας θέλουσι κατακληρονομήσει το όρος του Ησαύ και οι της πεδινής τους Φιλισταίους και θέλουσι κατακληρονομήσει τους αγρούς του Εφραΐμ και τους αγρούς της Σαμαρείας, ο δε Βενιαμίν την Γαλαάδ, **20** και το αιχμαλωτισθέν τούτο στράτευμα των υιών Ισραήλ την γην εκείνην των Χαναανίων έως Σαρεπτά, και οι αιχμαλωτισθέντες της Ιερουσαλήμ, οι εν Σεφαράδ, θέλουσι κατακληρονομήσει τας πόλεις του νότου· **21** και θέλουσιν αναβή σωτήρες εις το όρος Σιών, διά να κρίνωσι το όρος του Ησαύ· και του Κυρίου θέλει είσθαι η βασιλεία.

Ίωνας

1 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν τον υιόν του Αμαθί, λέγων, **2** Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον κατ' αυτής· διότι η ασέβεια αυτών ανέβη ενώπιόν μου. **3** Και εσηκώθη ο Ιωνάς διά να φύγη εις Θαρσείς από προσώπου Κυρίου και κατέβη εις Ιόππιν· και εύρηκε πλοίον πορευόμενον εις Θαρσείς, και έδωκε τον ναύλον αυτού και επέβη εις αυτό, διά να υπάγη μετ' αυτών εις Θαρσείς από προσώπου Κυρίου. **4** Αλλ' ο Κύριος εξήγειρεν άνεμον μέγαν επί την θάλασσαν, και έγεινε κλύδων μέγας εν τη θαλάσση και το πλοίον εκινδύνευε να συντριφθή. **5** Και εφοβήθησαν οι ναύται και ανεβόησαν έκαστος προς τον θεόν αυτού και έκασμον εκβολήν των εν τω πλοίω σκευών εις την θάλασσαν, διά να ελαφρωθί απ' αυτών· ο δε Ιωνάς κατέβη εις το κοιλίωμα του πλοίου και επαγίασε και εκοιμάτο βαθέως. **6** Και επλησίασε προς αυτόν ο πλοίαρχος και είπε προς αυτόν, Τι κοιμάσαι συ; σηκώθητι, επικαλού τον Θεόν σου, ίσως ο Θεός μας ενθυμηθή και δεν χαθώμεν. **7** Και είπον έκαστος προς τον πλησίον αυτού, Έλθετε και ας ριψώμεν κλήρους, διά να γνωρίσωμεν τίνος ένεκεν το κακόν τούτο είναι εφ' ημάς. Και έρριψαν κλήρους και έπεσεν ο κλήρος επί τον Ιωνάν. **8** Τότε είπον προς αυτόν, Ειπέ τώρα προς ημάς, τίνος ένεκεν το κακόν τούτο ήλθεν εφ' ημάς; Τι είναι το έργον σου; και πόθεν έρχεσαι; τίς ο τόπος σου; και εκ τίνος λαού είσαι; **9** Ο δε είπε προς αυτούς, Εγώ είμαι Εβραίος· και σέβομαι Κύριον τον Θεόν του ουρανού, όστις εποίησε την θαλάσσαν και την ξηράν. **10** Τότε εφοβήθησαν οι άνθρωποι φόβον μέγαν και είπον προς αυτόν, Τι είναι τούτο, το οποίον έκαμες; διότι εγνώρισαν οι άνθρωποι, ότι έφρευγεν από προσώπου Κυρίου, επειδή είχαν αναγγείλει τούτο προς αυτούς. **11** Και είπον προς αυτόν, Τι να σε κάμωμεν, διά να ησυχάση η θάλασσα αφ' ημών; διότι η θάλασσα εκλυδωνίζετο επί το μάλλον. **12** Και είπε προς αυτούς, Σηκώσατέ με και ριψατέ με εις την θάλασσαν, και η θάλασσα θέλει ησυχάσει αφ' υμών· διότι εγώ γνωρίζω, ότι εξ αιτίας εμού έγεινεν ο μέγας ούτος κλύδων εφ' υμάς. **13** Οι άνθρωποι όμως εκωπηλάτουσιν δυνατά διά να επιστρέψωσι προς την ξηράν· αλλά δεν εδύναντο, διότι η θάλασσα εκλυδωνίζετο επί το μάλλον κατ' αυτών. **14** Όθεν ανεβόησαν προς τον Κύριον και είπον, Δεόμεθα, Κύριε, δεόμεθα, ας μη χαθώμεν διά την ζωήν του ανθρώπου τούτου και μη επιβάλης εφ' ημάς αίμα αθών· διότι συ, Κύριε, έκαμες ως ήθελες. **15** Και εσηκώσαν τον Ιωνάν και έρριψαν αυτόν εις την θάλασσαν και η θάλασσα εστάθη από του θυμού αυτής. **16** Τότε οι άνθρωποι εφοβήθησαν τον Κύριον φόβον μέγαν και προσέφεραν θυσίαν εις τον Κύριον και έκασμον ευχάς. **17** Και διάταξε Κύριος μέγα κήτος να καταπίη τον Ιωνάν. Και ήτο ο Ιωνάς εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας.

2 Και προσηυχήθη Ιωνάς προς Κύριον τον Θεόν αυτού εκ της κοιλίας του κήτους, **2** Και είπεν, Βρόσηα εν τη θλίψει μου προς τον Κύριον, και εισήκουσέ μου· εκ

κοιλίας άδου εβόησα, και ήκουσας της φωνής μου. (Sheol h7585) **3** Διότι με έρριψας εις τα βάθη, εις την καρδίαν της θαλάσσης, και ρεύματα με περιεκύκλωσαν· πάσαι αι τρικυμίας σου και τα κύματα σου διήλθον επάνωθέν μου. **4** Και εγώ είπα, Απερρίφθην απ' έμπροσθεν των οφθαλμών σου· όμως θέλω επιβλέψει πάλιν εις τον ναόν τον άγιόν σου. **5** Τα ύδατα με περιεκύκλωσαν έως της ψυχής, η άβυσσος με περιέκλεισε, τα φύκια περιετύλιχθησαν περί την κεφαλήν μου. **6** Κατέβην εις τα έσχατα των ορέων· οι μοχλοί της γης είναι επάνωθέν μου διαπαντός· αλλ' ανέβη η ζωή μου από της φθοράς, Κύριε Θεέ μου. **7** Ενώ ήτο εκλείπουσα εν εμοί η ψυχή μου, ενεθυμήθην τον Κύριον· και η προσευχή μου εισήλθε προς σε, εις τον ναόν τον άγιόν σου. **8** Οι φυλάττοντες ματαιότητας ψεύδους εγκαταλείψου το έλεος αυτών. **9** Αλλ' εγώ θέλω θυσιάσει προς σε μετά φωνής ανένσεως· θέλω αποδώσει όσα ηυχήθην· η σωτηρία είναι παρά του Κυρίου. **10** Και προσέταξεν ο Κύριος το κήτος και εξήμεσε τον Ιωνάν επί την ξηράν.

3 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου, λέγων, **2** Σηκώθητι, ύπαγε εις Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον προς αυτήν το κήρυγμα, το οποίον εγώ λαλώ προς σε. **3** Και εσηκώθη ο Ιωνάς και υπήγεν εις Νινευή κατά τον λόγον του Κυρίου. Η δε Νινευή ήτο πόλις μεγάλη σφόδρα, οδού τριών ημερών· **4** Και ήρχισεν ο Ιωνάς να διέρχηται εις την πόλιν οδόν μιας ημέρας και εκήρυξε και είπεν, Έτι τεσσαράκοντα ημεραί και η Νινευή θέλει καταστραφή. **5** Και οι άνδρες της Νινευή επίστευσαν εις τον Θεόν και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύθησαν σάκκον από μεγάλων αυτών έως μικρού αυτών· **6** διότι ο λόγος είχε φθάσει προς τον βασιλέα της Νινευή και εσηκώθη από του θρόνου αυτού και αφήρεσε την στολήν αυτού επάνωθεν εαυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εκάθησεν επί σποδού. **7** Και διεκηρύχθη και εγνωστοποίηθη εν τη Νινευή διά ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού και ελαλήθη, οι άνθρωποι και τα κτήνη, οι βόες και τα πρόβατα, να μη γευθώσι μηδέν, μηδέ να βοσκήωσι, μηδέ ύδωρ να πίωσιν. **8** Αλλ' άνθρωπος και κτήνος να σκεπασθώσι με σάκκους και να φωνάξωσιν ισχυρώς προς τον Θεόν· και ας επιστρέψωσιν έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της αδικίας, ήτις είναι εν ταις χερσίν αυτών. **9** Τις εξεύρει αν επιστρέψη και μεταμεληθή ο Θεός και επιστρέψη από της οργής του θυμού αυτού και δεν απολεσθώμεν; **10** Και είδεν ο Θεός τα έργα αυτών, ότι επέστρεψαν από της οδού αυτών της πονηράς και μετεμελήθη ο Θεός περί του κακού, το οποίον είπε να κάμη εις αυτούς· και δεν έκαμεν αυτό.

4 Και ελυπήθη ο Ιωνάς λύπην μεγάλην και ηγανάκτησε. **2** Και προσηυχήθη προς τον Κύριον και είπεν, Ω Κύριε, δεν ήτο ούτος ο λόγος μου, ενώ έτι ήμην εν τη πατριδί μου; διά τούτο προέλαβον να φύγω εις Θαρσείς· διότι εγνώριζον ότι συ είσαι Θεός ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανόων διά το κακόν. **3** Και τώρα, Κύριε, λάβε, δεομαί σου, την ψυχήν μου απ' εμού· διότι είναι κάλλιον εις εμέ να αποθάνω παρά να ζω. **4** Και είπε Κύριος, Είναι καλόν να αγανακτήσ; **5** Και εξήλθεν Ιωνάς από της πόλεως

και εκάθησε κατά το ανατολικόν μέρος της πόλεως, και εκεί έκαμεν εις εαυτόν καλύβην και εκάθητο υποκάτω αυτής εν τη σκιά, εωσού ίδη τι έμελλε να γείνη εις την πόλιν. **6** Και διέταξε Κύριος ο Θεός κολοκύνθην και έκαμε να αναβή επάνωθεν του Ιωνά, διά να ήναι σκιά υπεράνω της κεφαλής αυτού, διά να ανακουφίση αυτόν από της θλίψεως αυτού. Και εχάρη ο Ιωνάς διά την κολοκύνθην χαράν μεγάλην. **7** Και διέταξεν ο Θεός σκώληκα, ότε εχάραξεν η αυγή της επαύριον· και επάταξε την κολοκύνθην και εξηράνθη. **8** Και καθώς ανέτειλεν ο ήλιος, διέταξεν ο Θεός άνεμον ανατολικόν καυστικόν· και προσέβαλεν ο ήλιος επί την κεφαλήν του Ιωνά, ώστε ώλιγοψύχησε και εξήτησεν εν τη ψυχή αυτού να αποθάνη, και είπεν, Είναι κάλλιον εις εμέ να αποθάνω παρά να ζω. **9** Και είπεν ο Θεός προς τον Ιωνάν, είναι καλόν να αγανακτής διά την κολοκύνθην; Και είπε, Καλόν είναι να αγανακτώ έως θανάτου. **10** Και είπε Κύριος, Συ ελυπήθης υπέρ της κολοκύνθης, διά την οποίαν δεν εκοπίασας, αλλ' ουδέ έκαμες αυτήν να αυξήση, ήτις εγεννήθη εν μιά νυκτί και εν μιά νυκτί εχάθη. **11** Και εγώ δεν έπρεπε να λυπηθώ υπέρ της Νινευή, της πόλεως της μεγάλης, εν ή υπάρχουνσι πλείότεροι των δώδεκα μυριάδων ανθρώπων, οίτινες δεν διακρίνουσι την δεξιάν αυτών από της αριστεράς αυτών, και κτήνη πολλά;

Μιχαίας

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Μιχαϊάν τον Μωρασθίτην εν ταις ημέραις Ιωάθαμ, Άχαζ και Εζεκίου, βασιλέων του Ιουδα, τον οποίον είδε περί Σαμαρείας και Ιερουσαλήμ. **2** Ακούσατε, πάντες οι λαοί πρόσχε, γη, και τα πλήρωμα αυτής, και ας ήναι Κύριος ο Θεός μάρτυς εις εσάς, ο Κύριος εκ του ναού του αγίου αυτού. **3** Διότι ίδού, ο Κύριος εξέρχεται εκ του τόπου αυτού και θέλει καταβή και πατήσσει επί τα ύψη της γης. **4** Και τα όρη θέλουσιν αναλύσει υποκάτω αυτού και αι κοιλάδες θέλουσι διασχοισθή ως κηρός από προσώπου πυρός και ως ύδατα καταφερόμενα εις κατήφορον. **5** Διά την ασέβειαν του Ιακώβ είναι άπαν τούτο και διά τας αμαρτίας του οίκου Ισραήλ. Τις είναι η ασέβεια του Ιακώβ; ουχί η Σαμάρεια; και τίνες οι υψηλοί τόποι του Ιουδα; ουχί η Ιερουσαλήμ; **6** Διά τούτο θέλω καταστήσει την Σαμάρειαν εις σωρούς λίθων αγρού, όπου φυτεύεται αμπελών, και θέλω κατακλισει τους λίθους αυτής εις την κοιλάδα και ανακαλύψει τα θεμέλια αυτής. **7** Και πάντα τα γλυπτά αυτής θέλουσι κατακοπή, και πάντα τα μισθώματα αυτής θέλουσι κατακαή εν πυρί, και πάντα τα είδωλα αυτής θέλω εξαφανίσει: διότι από μισθού πορνείας συνήγαγεν αυτά και εις μισθόν πορνείας θέλουσιν επιστρέψει. **8** Διά τούτο θέλω θρηνήσει και ολολύξει, θέλω υπάγει εκδεδυμένους και γυμνός, θέλω κάμει θρήνον ως θώνων και πένθος ως στρουθοκαμήλων. **9** Διότι η πληγή αυτής είναι ανίατος, διότι ήλθεν έως του Ιουδα, έφθασεν έως της πύλης του λαού μου, έως της Ιερουσαλήμ. **10** Μη αναγγείλητε τούτο εις Γαθ, μη πενήσητε πένθος: εν Βηθ-αφρά κυλίσθητι εις την κόνιν. **11** Διάβηθι, η κάτοικος της Σαφίρ, έχουσα γυμνήν την αισχύνην σου: η κάτοικος της Σαανάν ας μη εξέλθη το πένθος της Βαιθ-εζήλ θέλει λάβει από σας την αρχήν αυτού. **12** Διότι η κάτοικος της Μαρώθ ελυπήθη διά τα αγαθά αυτής, επειδή κατέβη κακόν από του Κυρίου εις την πύλην της Ιερουσαλήμ. **13** Κάτοικε της Λαχείς, ζεύξον την άμαξαν εις τον ταχύν ίππον: συ, η αρχή της αμαρτίας εις την θυγατέρα της Σιών: διότι αι ασέβειαι του Ισραήλ εν σοι ευρέθησαν. **14** Διά τούτο θέλεις δύσει έγγραφον ελευθερώσεως εις την Μορέσεθ-γάθ οίκοι του Αχζίβ θέλουσι ματαιώσει τας ελπίδας των βασιλέων του Ισραήλ. **15** Θέλω έτι φέρει κληρονόμον εις σε, κάτοικε της Μαρησά: θέλει ελθει έως Οδολλάμ, της δόξης του Ισραήλ. **16** Φαλακρώθητι και κείρον την κεφαλήν σου διά τα τέκνα σου τα τρυφερά: πλάτνουν την φαλακρότητά σου ως αετός, διότι ηχηλωπίσησαν από σου.

2 Ουαί εις τους διαλογοζομένους ανομίαν και μηχανευομένους κακόν εν ταις κλίνας αυτών μόλις φέγγει η αυγή και πράττουσιν αυτό, διότι είναι εν τη δύναμει της χειρός αυτών. **2** Και επιθυμοσιν αγρούς και λαμβάνουσι διά της βίας, και οίκους και αρπάζουσιν αυτούς: ούτω διαρπάζουσιν άνθρωπον και τον οίκον αυτού, ναι, άνθρωπον και την κληρονομίαν αυτού. **3** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εναντίον του γένους τούτου γυθ βουλεύομαι κακόν, εκ του οποίου δεν θέλετε

ελευθερώσει τους τραχήλους σας ουδέ θέλετε περιπατέι υπερηφάνως, διότι ο καιρός ούτος είναι κακός. **4** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει ληφθή παροιμία εναντίον σας, και θέλει θρηνήσει ο θρηνών με θρήνον και ειπει, Διόλου ηφανίσθημεν: ηλλοίωσε την μερίδα του λαού μου: πως απεμάκρυνεν αυτήν απ' εμού: αντί να αποδώσει, διεμέρισε τους αγρούς ημών. **5** Διά τούτο συ δεν θέλεις έχει τινά βάλλοντα σχοινίον διά κλήρον, εν τη συνάξει του Κυρίου. **6** Μη προφητεύετε, οι προφητεύοντες: δεν θέλουσι προφητεύσει εις αυτούς η αισχύνη αυτών: δεν θέλει απομακρυνθή. **7** Ω συ, ο καλούμενος οίκος Ιακώβ, εσμικρύνθη το πνεύμα του Κυρίου; είναι τοιαύτα τα επιτηδεύματα αυτού; οι λόγοι μου δεν κάμνουσι καλόν εις τον ορθώς περιπατούντα; **8** Και πρότερον ο λαός μου επανέστη ως εχθρός: το επένδυμα μετά του χιτώνος αρπάζετε από των διαβαινόντων αφόβως, των επιστρεφόντων από του πολέμου. **9** Τας γυναίκας του λαού μου εξώσατε από των τερπνών αυτών οίκων: από των τέκνων αυτών αφηρέσατε την δόξαν μου διαπαντός. **10** Σηκώθητε και αναχωρήσατε, διότι αυτή δεν είναι η ανάπαυσις σας: επειδή εμιάνηθη, θέλει σας αφανίσει, μάλλιστα εν σκληρώ αφανισμώ. **11** Εάν τις περιπατή κατά το πνεύμα αυτού και λαλή ψεύδη, λέγων, Θέλω προφητεύσει εις σε περί οίνου και σίκερα, ούτος βεβαίως θέλει είσθαι ο προφήτης του λαού τούτου. **12** Θέλω βεβαίως σε συνάξει όλον Ιακώβ: θέλω βεβαίως συλλέξει το υπόλοιπον του Ισραήλ: θέλω θέσει αυτούς ομού ως πρόβατα της Βοσόρρας, ως ποιμνιον εν μέσω της μάνδρας αυτών: μέγαν θόρυβον θέλουσι κάμει εκ του πλήθους των ανθρώπων. **13** Ο διαρρηγγύων ανέβη έμπροσθεν αυτών: διέρρηξαν και διέβησαν διά της πύλης και εξήλθον δι' αυτής: και ο βασιλεύς αυτών θέλει διαβή έμπροσθεν αυτών και ο Κύριος επί κεφαλής αυτών.

3 Και είπα, Ακούσατε τώρα, αρχηγοί του Ιακώβ και άρχοντες του οίκου Ισραήλ: δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζετε την κρίσιν; **2** Οι μισούντες το καλόν και αγαπώντες το κακόν, οι αποσπώντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών και την σάρκα αυτών από των οστών αυτών, **3** οι κατατρώγοντες έτι την σάρκα του λαού μου και εκδείροντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών και συντριβόντες τα οστά αυτών και κατακόπτοντες αυτά ως διά χύτραν και ως κρέας εν μέσω λέβητος. **4** Τότε θέλουσι βοήσει προς τον Κύριον, πλην δεν θέλει εισακούσει αυτούς: θέλει μάλλιστα κρύψει το πρόσωπον αυτού απ' αυτών εν τω καιρώ εκείνω, διότι εφέρθησαν κακώς εις τας πράξεις αυτών. **5** Ούτω λέγει Κύριος περί των προφητών, οίτινες πλανώσι τον λαόν μου, οίτινες δαγκάνοντες διά των οδόντων αυτών φωνάζουσιν, Ειρήνη: και εάν τις δεν βάλλη τι εις το στόμα αυτών, κηρύττουσιν εναντίον αυτού πόλεμον. **6** Διά τούτο νυξ θέλει είσθαι εις εσάς αντί οράσεως και σκότος εις εσάς αντί μαντείας: και ο ήλιος θέλει δύσει επί τους προφήτας και η ημέρα θέλει συσκοτάσει επ' αυτούς. **7** Τότε θέλουσι καταισχυνηθή οι βλέποντες και θέλουσιν εντραπή οι μάντεις: και θέλουσι σκεπάσει τα χείλη αυτών πάντες ούτοι, διότι δεν είναι απόκρισις Θεού. **8** Αλλ' εγώ βεβαίως είμαι πλήρης δυνάμεως διά του

πνεύματος του Κυρίου και κρίσεως και ισχύος, διά να απαγγείλω εις τον Ιακώβ την παράβασιν αυτού και εις τον Ισραήλ την αμαρτίαν αυτού. **9** Ακούσατε λοιπόν τούτο, αρχηγί του οίκου Ιακώβ και άρχοντες του οίκου Ισραήλ, οι βδελυττόμενοι την κρίσιν και διαστρέφοντες πάσαν ευθύτητα, **10** οι οικοδομούντες την Σιών εν αίματι και την Ιερουσαλήμ εν ανομία. **11** Οι άρχοντες αυτής κρίνουν με δώρα και οι ιερείς αυτής διδάσκουν επί μισθώ και οι προφήται αυτής μαντεύουσιν επί αργυρώ και επαναπαύονται επί τον Κύριον, λέγοντες, Δεν είναι ο Κύριος εν μέσω ημών; κακόν δεν θέλει ελθει εφ' ημάς. **12** Διά τούτο η Σιών εξ αιτίας σας θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σμωροί λίθων, και το όρος του οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμού.

4 Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράν των βουνών, και λαοί θέλουν συρρέει εις αυτό. **2** Και έθνη πολλά θέλουν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά, έως εις μακράν· και θέλουν σφρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουν μάθει πλέον τον πόλεμον. **4** Και θέλουνι κάθησθαι έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκίνη αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ελάλησε. **5** Διότι πάντες οι λαοί θέλουνι περιπατεί έκαστος εν τω ονόματι του Θεού αυτού· ημείς δε θέλομεν περιπατεί εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **6** Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω συνάξει την χωλαίνουσαν και θέλω εισδεχθή την εξωσμένην και εκείνην, την οποίαν έθλιψα. **7** Και θέλω κάμει την χωλαίνουσαν υπόλοιπον και την αποβεβλημένην έθνος ισχυρόν, και ο Κύριος θέλει βασιλεύει επ' αυτούς εν τω όρει Σιών, από του νυν και έως του αιώνος. **8** Και συ, πύργε του ποιμνίου, οχύρωμα της θυγατρός Σιών, εις σε θέλει ελθει η πρώτη εξουσία· ναι, θέλει ελθει το βασιλειον εις την θυγατέρα της Ιερουσαλήμ. **9** Διά τι τώρα κραυγάζεις δυνατά; δεν είναι βασιλεύς εν σοι; ηφανίσθη ο σύμβουλός σου, ώστε σε κατέλαβον ωδίνες ως τικτούσης; **10** Κοιλοπόνει και αγωνίζου, θυγάτηρ Σιών, ως η τίκτουσα, διότι τώρα θέλεις εξέλθει εκ της πόλεως και θέλεις κατοικήσει εν αγρώ και θέλεις υπάγει έως της Βαβυλώνος· εκεί θέλεις ελευθερωθή, εκεί θέλει σε εξαγοράσει ο Κύριος εκ της χειρός των εχθρών σου. **11** Τώρα δε συνήχθησαν εναντίον σου έθνη πολλά λέγοντα, Ας μιανθή και ας επιβλέπη ο οφθαλμός ημών επί την Σιών. **12** Αλλ' αυτοί δεν γνωρίζουσι τους λογισμούς του Κυρίου ουδέ εννοούσι την βουλήν αυτού, ότι συνήγαγεν αυτούς ως δράγματα αλωνίου. **13** Σηκώθητι και αλωνίζε, θυγάτηρ Σιών, διότι θέλω κάμει το κέρας σου σιδηρούν και τα

οπλάς σου θέλω κάμει χαλκάς, και θέλεις κατασυντρίψει λαούς πολλούς· και θέλω αφιερώσει τα διαρπάγματα αυτών εις τον Κύριον και την περιουσίαν αυτών εις τον Κύριον πάσης της γης.

5 Συναθροίσθητι τώρα εις τάγματα, θυγάτηρ ταγμάτων· έθεσε πολιορκίαν εναντίον ημών· θέλουνι πατάξει τον κριτήν του Ισραήλ εν ράβδω κατά της σιαγόνας. **2** Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιουδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ διά να ήναι ηγούμενος εν τω Ισραήλ· του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος. **3** Διά τούτο θέλει αφήσει αυτούς, έως του καιρού καθ' ον η τίκτουσα θέλει γεννήσει· τότε το υπόλοιπον των αδελφών αυτού θέλει επιστρέψει εις τους υιούς Ισραήλ. **4** Και θέλει σταθή και ποιμάνει εν τη ισχύί του Κυρίου, εν τη μεγαλειότητι του ονόματος Κυρίου του Θεού αυτού· και θέλουνι κατοικήσει· διότι τώρα θέλει μεγαλυνηθή έως των άκρων της γης. **5** Και ούτος θέλει εισθαι ειρήνην. Όταν ο Ασσύριος έλθη εις την γην ημών και όταν πατήση εις τα παλάτια ημών, τότε θέλομεν επεγειρεί κατ' αυτού επτά ποιμένας και οκτώ άρχοντας ανθρώπων· **6** και θέλουνι ποιμάνει την γην της Ασσυρίας εν ρομφαία και την γην του Νεβρώδ εν ταις εισόδοις αυτού· και θέλει ελευθερώσει ημάς εκ του Ασσυρίου, όταν έλθη εις την γην ημών και όταν πατήση εν τοις ορίοις ημών. **7** Και το υπόλοιπον του Ιακώβ θέλει εισθαι εν μέσω λαών πολλών ως δρόσος από Κυρίου, ως ρανίδες επί χόρτου, όστις δεν προσμένει παρά ανθρωπου ουδέ ελπίζει επί υιούς ανθρώπων. **8** Και το υπόλοιπον του Ιακώβ θέλει εισθαι μεταξύ εθνών, εν μέσω λαών πολλών, ως λέων μεταξύ κτηνών του δρυμού, ως σκύμος μεταξύ ποιμνίων προβάτων, όστις διαβαίνων καταπατεί και διασπαράττει και δεν υπάρχει ο ελευθερών. **9** Η χειρ σου θέλει υψωθή επί τους εναντίους σου, και πάντες οι εχθροί σου θέλουνι εκκοπή. **10** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω εξολοθρεύσει τους ίππους σου εκ μέσου σου, και θέλω απολέσει τας αμάζας σου. **11** Και θέλω εξολοθρεύσει τας πόλεις της γης σου, και κατεδαφίσει πάντα τα οχυρώματά σου. **12** Και θέλω εξολοθρεύσει τας μαγείας από της χειρός σου, και δεν θέλεις έχει πλέον μάντις. **13** Και θέλω εξολοθρεύσει τα γλυπτά σου και τα είδωλά σου εκ μέσου σου, και δεν θέλεις λατρεύσει πλέον το έργον των χειρών σου. **14** Και θέλω ανασπάσει τα άλση σου εκ μέσου σου, και θέλω αφανίσει τας πόλεις σου. **15** Και θέλω κάμει εκδίκησιν μετά θυμού και μετ' οργής επί τα έθνη, τα οποία δεν μου εισήκουσαν.

6 Ακούσατε τώρα ό, τι λέγει ο Κύριος Σηκώθητι, διαδικάσθητι έμπροσθεν των ορέων, και ας ακούσωσιν οι βουνοί την φωνήν σου. **2** Ακούσατε, όρη, την κρίσιν του Κυρίου, και σεις, τα ισχυρά θεμέλια της γης· διότι ο Κύριος έχει κρίσιν μετά του λαού αυτού και θέλει διαδικασθή μετά του Ισραήλ. **3** Λαέ μου, τι σοι έκαιμα; και εις τι σε παρηνώχλησα; μαρτύρησον κατ' εμού. **4** Διότι σε ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου και σε ελύτρωσα εξ οίκου δουλείας και εξαπέστειλα έμπροσθέν σου τον Μωϋσίν, τον Ααρών και την Μαριάμ. **5** Λαέ

μου, ενθυμήθητι τώρα τι εβουλεύθη Βαλάκ ο βασιλεύς του Μωάβ και τι απεκρίθη προς αυτόν Βαλαάμ ο του Βεώρ από Σιττέιμ έως Γαλάλων, διά να γνωρίσητε την δικαιοσύνην του Κυρίου. **6** Με τι θέλω ελθεί ενώπιον του Κυρίου, να προσκυνήσω ενώπιον του υψίστου Θεού; θέλω ελθεί ενώπιον αυτού με ολοκαυτώματα, με μόσχους ενιαυσίους; **7** Θέλει ευαρεστηθή ο Κύριος εις χιλιάδας κριών ή εις μυριάδας ποταμών ελαίου; θέλω δώσει τον πρωτότοκόν μου διά την παράβασίν μου, τον καρπών της κοιλίας μου διά την αμαρτίαν της ψυχής μου; **8** Αυτός σοι έδειξε, άνθρωπε, τι το καλόν και τι ζητεί ο Κύριος παρά σου, ειμή να πράττης το δίκαιον και να αγαπάς έλεος και να περιπατῆς ταπεινώς μετά του Θεού σου; **9** Η φωνή του Κυρίου κράζει προς την πόλιν, και η σοφία θέλει φοβείσθαι το όνομά σου· ακούσατε την ράβδον και τις διώρισεν αυτήν. **10** Υπάρχουσιν έτι οι θησαυροί της ασεβείας εν τω οίκω του ασεβούς και το ελλιπές μέτρον το βδελυκτόν; **11** να δικαιώσω αυτούς με τας ασεβείας πλάστιγγας και με το σακκίον των δολίων ζυγίων; **12** Διότι οι πλούσιοι αυτής είναι πλήρεις αδικίας, και οι κάτοικοι αυτής εφάνισαν ψεύδη, και η γλώσσα αυτών είναι απατηλή εν τω στόματι αυτών. **13** Και εγώ λοιπόν πατάξας θέλω σε αδυνατίσει, θέλω σε ερημώσσει εξ αιτίας των αμαρτιών σου. **14** Συ θέλεις τρώγει και δεν θέλεις χορτάζεσθαι, και η πεινά σου θέλει είσθαι εν μέσσω σου και θέλεις φύγει αλλά δεν θέλεις διασώσει, και ό, τι δίδεωσας, θέλω παραδώσει εις την ρομφαίαν. **15** Συ θέλεις σπείρει και δεν θέλεις θερίσει συ θέλεις πείσει ελαίας και δεν θέλεις αλειφθή με έλαιον, και γλεύκος και δεν θέλεις πίνει οίνον. **16** Διότι εφυλάχθησαν τα διατάγματα του Αμρί και πάντα τα έργα του οίκου του Αχαάβ και επορεύθητε εν ταις βουλαίς αυτών διά να σε παραδώσω εις αφανισμόν και τους κατοίκους αυτής εις συριγμόν και θέλετε βαστάσει το όνειδος του λαού μου.

7 Ουαί εις εμέ, διότι είμαι ως επικαρπολογία θέρους, ως επιφυλλίς τρυγητού δεν υπάρχει βότρυς διά να φάγη τις η ψυχή μου επεθύμησε τας απαρχάς των καρπών. **2** Ο όσιος απωλέσθη εκ της γης και ο ευθύς δεν υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων πάντες ενεδρεύουσι διά αίμα κυνηγούσιν έκαστος τον αδελφόν αυτού. **3** Εις το να κακοποιώσιν ετοιμάζουσι τας χείρας αυτών ο άρχων απαιτεί και ο κριτής κρίνει επί μισθών· και ο μεγάλος προφέρει την πονηράν αυτού επιθυμίαν, την οποίαν συμπεριστρεφόμενοι εκπληροῦσιν. **4** Ο καλύτερος αυτών είναι ως άκανθα· ο ευθύς οζύτερος φραγμαίου ακανθώδους· η ημέρα των φυλάκων σου, η επίσκεψίς σου έφθασε· τώρα θέλει είσθαι η αμηχανία αυτών. **5** Μη εμπιστεύεσθε εις φίλον, μη θαρρείτε εις οικείον· φύλαττε τας θύρας του στόματός σου από της συγκαθευδούσης εν τω κόλπω σου· **6** διότι ο υιός περιφρονεί τον πατέρα, η θυγάτηρ επανίσταται κατά της μητρός αυτής, η νόμφη κατά της πενθεράς αυτής· οι εχθροί του ανθρώπου είναι οι άνθρωποι της εαυτού οικίας. **7** Εγώ δε θέλω επιβλέψει επί Κύριον· θέλω προσμείνει τον Θεόν της σωτηρίας μου· ο Θεός μου θέλει μου εισακούσει. **8** Μη ευφραίνου εις εμέ, η εχθρά μου· αν και έπεσα, θέλω σηκωθή· αν και εκάθησα εν

σκότει, ο Κύριος θέλει είσθαι φως εις εμέ. **9** Θέλω υποφέρει την οργήν του Κυρίου, διότι ημάρτησα εις αυτόν, εωσού διαδικάση την δίκην μου και κάμη την κρίσιν μου· θέλει με εξάξει εις το φως, θέλω ιδεί την δικαιοσύνην αυτού. **10** Και θέλει ιδεί η εχθρά μου, και αισχύνη θέλει περικαλύψει αυτήν, ήτις λέγει προς εμέ, Που είναι Κύριος ο Θεός σου; οι οφθαλμοί μου θέλουσιν ιδεί αυτήν· τώρα θέλει είσθαι εις καταπάτημα ως ο πηλός των οδών. **11** Καθ' ην ημέραν τα τείχη σου μέλλουσι να κτισθώσι, την ημέραν εκείνην θέλει διαδοθή εις μακράν το πρόσταγμα. **12** Την ημέραν εκείνην θέλουσιν ελθεί έως εις σε από της Ασυρίας και των πόλεων της Αιγύπτου και από της Αιγύπτου έως του ποταμού και από θαλάσσης έως θαλάσσης και από όρους έως όρους. **13** Και η γη θέλει ερημωθή εξ αιτίας των κατοικούντων αυτήν, διά τον καρπών των πράξεων αυτών. **14** Ποίμαινε τον λαόν σου εν τη ράβδω σου, το ποιμίον της κληρονομίας σου, το οποίον κατοικεί μεμονωμένον εν τω δάσει, εν μέσω του Καρμήλου· ας νέμονται την Βασάν και την Γαλαάδ καθώς εν ταις αρχαίαις ημέραις. **15** Καθώς εν ταις ημέραις της εξόδου σου εκ της Αιγύπτου θέλω δείξει εις αυτόν θαυμάσια. **16** Τα έθνη θέλουσιν ιδεί και θέλουσι καταισχυνηθή διά πάσαν την ισχόν αυτών· θέλουσιν επιθέσει την χείρα επί το στόμα, τα ότα αυτών θέλουσι κωφωθή. **17** Θέλουσι γλείφει το χώμα ως όφεις, ως τα ερπετά της γης θέλουσι σύρεσθαι από των τρυπών αυτών· θέλουσιν εκπλαγή εις Κύριον τον Θεόν ημών και θέλουσι φοβηθή από σου. **18** Τις Θεός όμοιός σου, συγχωρών ανομίαν και παραβλέπων την παράβασιν του υπολοίπου της κληρονομίας αυτού; δεν φυλάττει την οργήν αυτού διαπαντός, διότι αυτός αρέσκεται εις το έλεος. **19** Θέλει επιστρέψει, θέλει ευσπλαγχνισθή ημάς, θέλει καταστρέψει τας ανομίας ημών· και θέλεις ρίψει πάσας τας αμαρτίας αυτών εις τα βάθη της θαλάσσης. **20** Θέλεις εκτελέσει αλήθειαν εις τον Ιακώβ, έλεος εις τον Αβραάμ, καθώς ώμοσας εις τους πατέρας ημών από των αρχαίων ημερών.

Ναούμ

1 Η κατά της Νινευή προφητεία· βιβλίου της οράσεως Ναούμ του Ελκοσαίου. **2** Ζηλότυπος είναι ο Θεός και εκδικείται ο Κύριος· ο Κύριος εκδικείται και οργίζεται· ο Κύριος θέλει εκδικηθή τους εναντίους αυτού και φυλάττει οργήν κατά των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και μέγας την ισχύν, και ουδόλως θέλει αθώσσει τον ασεβή· η οδός του Κυρίου είναι μετά ανεμοστροβίλου και θυέλλης, και νεφέλαι ο κονιορτός των ποδών αυτού. **4** Επιτιμά την θάλασσαν και ξηραίνει αυτήν και καταξηραίνει πάντας τους ποταμούς· μαραίνεται η Βασάν και ο Κάρμηλος και το άνθος του Λιβάνου μαραίνεται. **5** Τα όρη σείονται απ' αυτού και οι λόφοι διαλύονται, η δε γη τρέμει από της παρουσίας αυτού, ναι, η οικουμένη, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή. **6** Τις δύναται να ανθέξη ενώπιον της αγανακτήσεως αυτού; και τις δύναται να σταθή εις την έξαψιν της οργής αυτού; ο θυμός αυτού εκχέεται ως πυρ και οι βράχοι συντρίβονται έμπροσθεν αυτού. **7** Ο Κύριος είναι αγαθός, οχύρωμα εν ημέρα θλίψεως, και γνωρίζει τους ελπίζοντας επ' αυτόν. **8** Πλην με πλημμύραν κατακλύζουσας θέλει κάμει συντέλειαν του τόπου αυτής, και σκότος θέλει καταδιώξει τους εχθρούς αυτού. **9** Τι βουλεύεσθε κατά του Κυρίου; αυτός θέλει κάμει συντέλειαν· θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ δευτέρου. **10** Διότι ενώ συμπεριπλέκονται ως άκανθαι και μεθύουσιν ως μεθυσταί, θέλουσι καταναλωθή ως κατάξηρον άχυρον. **11** Από σου εξήλθε διαλογιζόμενος πονηρά κατά του Κυρίου, σύμβουλος πονηρός. **12** Ούτω λέγει Κύριος· Αν και ήναι εν τη ακμή αυτών και έτι πολλοί, θέλουσιν όμως κουρευθή, όταν αυτός διαβή αν και σε κατέθλιψα, δεν θέλω σε καταθλίψει πλέον. **13** Διότι τώρα θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από σου και θέλω διαρρήξει τους δεσμούς σου. **14** Και ο Κύριος έδωκε προταγήν περί σου, ότι δεν θέλει σπαρθή πλέον εκ του ονόματός σου· από του οίκου των θεών σου θέλω εκκόψει τα γλυπτά και τα χωνευτά· θέλω κάμει αυτόν τάφον σου, διότι είσαι βδελυκτός. **15** Ιδού, επί των ορέων οι πόδες του ευαγγελιζόμενου, του κηρύττοντος ειρήνην. Εόρταζε, Ιούδα, τας επισήμους εορτάς σου, απόδος τας ευχάς σου, διότι ο εξολοθρευτής δεν θέλει διαβή πλέον διά σου· ολοτελής απεκόπη.

2 Ο κατασυντρίβων ανέβη έμπροσθεν του προσώπου σου· φύλαττε το οχύρωμα, σκόπευσον την οδόν, ενίσχυσον τας σφύδας, ενδυναμώσων την ισχύν σου σφόδρα. **2** Επειδή ο Κύριος απέστρεψε την δόξαν του Ιακώβ καθώς την δόξαν του Ισραήλ· διότι οι τινακταί εξετίναξαν αυτούς και διέφθειραν τα κλήματα αυτών. **3** Η ασπίς των ισχυρών αυτού είναι κοκκινοβαφής, οι άνδρες δυναμειως ενεδυμένοι ερυθρά· αι άμαξαι θέλουσι κινείσθαι με σιδηρον λάμπουσαν εν τη ημέρα της ετοιμασίας αυτού, και τα ελάτινα δόρατα θέλουσι σισιθή τρομερά. **4** Αι άμαξαι θέλουσι θορυβείσθαι εν ταις οδοίς, θέλουσι συγκρούεσθαι η μία μετά της άλλης εν ταις πλατείαις η θέα αυτών θέλει είσθαι ως λαμπάδες, θέλουσι τρέχει ως αστραπαί. **5** Έλεει ενθυμηθή τους

ανδρείους αυτού· αλλά θέλουσι κατολισθήσει εν τη οδώ αυτών· θέλουσι σπεύσει εις τα τείχη αυτής και ο συνασπισμός θέλει ετοιμασθή. **6** Αι πύλαι των ποταμών θέλουσιν ανοιχθή και τα παλάτια θέλουσι διαλυθή. **7** Και η καθεστώσα θέλει γυμνωθή, θέλει μετοικισθή, και αι δούλαι αυτής θέλουσιν αναδίδει στεναγμούς ως η φωνή των περιστερών, τύπτουσαι τα στήθη αυτών. **8** Και η Νινευή είναι παλαιόθεν ως λίμνη υδάτων· ταύτα όμως θέλουσι φύγει. Στήτε, στήτε, θέλουσι φωνάζει και ουδείς ο βλέπων οπίσω. **9** Λαφυραγωγάτε το αργύριον, λαφυραγωγάτε το χρυσίον· διότι δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτής είναι πλήθος παντός σκεύους επιθυμητού. **10** Εξεκενώθη και εξετινάχθη και ηρημώθη και η καρδιά διαλύεται και τα γόνυα κλονίζονται και ωδίνες είναι εις πάσας τας οσφύς, τα δε πρόσωπα πάντων είναι απησβολωμένα. **11** Που είναι το κατοικητήριον των λεόντων και η βοσκή των σκύμων, όπου ο λέων, ο γηραιός λέων, περιπάτει και ο σκύμνος του λέοντος, και δεν υπήρχεν ο εκφοβών; **12** Ο λέων διεσπάρτηεν ικανά διά τους σκύμνους αυτού και απέπνιγε διά τας λειάνας αυτού, και εγέμιζε τα σπήλαια αυτού από θηράματος και τα κατοικητήρια αυτού από αρπαγής. **13** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλω καύσει τας άμαξας σου μέχρι καρπνού και η ρομφαία θέλει καταφάγει τους σκύμνους σου, και θέλω εξολοθρεύσει το θήραμά σου εκ της γης, και δεν θέλει ακουσθή πλέον η φωνή των πρέσβεών σου.

3 Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων· όλη είναι πλήρης ψεύδους και αρπαγής το θήραμα δεν απολείπει. **2** Φωνή μαστίγων ακούεται και φωνή θορύβου τροχών και ίππων ορμώντων και αρμάτων αναπηδώντων, **3** υπέως αναβαίνοντος και ρομφαίας στιλβούσης και λόγγης εξαστραπτούσης, και πλήθος τραυματιζόμενων και μέγας αριθμός πτωμάτων, και δεν είναι τέλος των πτωμάτων· προσκόπτουσιν εις τα πτώματα αυτών· **4** από του πλήθους των πορνειών της θελκτικής πόρνης, της εμπείρου εις γοητείας, ήτις πωλεί έθνη διά των πορνειών αυτής και φυλάς διά των γοητειών αυτής. **5** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και θέλω ανασηκώσει τα κράσπεδά σου επί το πρόσωπόν σου, και θέλω δείξει εις τα έθνη την αισχύνην σου και εις τα βασίλεια την ατιμίαν σου. **6** Και θέλω ρίψει βδελυράν ακαθαροσίαν επί σε και θέλω σε καταισχύνει και θέλω σε καταστήσει εις θέαμα. **7** Και πάντες οι βλέποντές σε θέλουσι φεύγει από σου και θέλουσι λήγει, Η Νινευή ηρημώθη· τις θέλει συλλυπηθή αυτήν; πόθεν θέλω ζητήσει παρηγορητάς διά σε; **8** είσαι καλητέρα της Νω Αμμών, της κειμένης μεταξύ των ποταμών, της περικυκλωμένης από υδάτων, της οποίας προμαχών ήτο η θάλασσα και τείχος αυτής το πέλαγος; **9** Η Αιθιοπία ήτο η ισχύς αυτής και η Αίγυπτος και άλλοι απέραντοι η Φούθ και οι Λίβυες ήσαν οι βοηθοί σου. **10** Αλλά και αυτή μετωκίσθη, υπήγεν εις αιχμαλωσίαν, τα δε νήπια αυτής συνετρίφθησαν επί των άκρων πασών των οδών· και έρριψαν κλήρους επί τους ενδόξους αυτής άνδρας, και πάντες οι μεγαστάνες αυτής εδέθησαν με αλύσεις. **11** Και συ θέλεις μεθυσθή,

θέλεις μένει αφανής· και συ θέλεις ζητήσει δύναμιν εναντίον του εχθρού. **12** Πάντα τα οχυρώματά σου θέλουσιν είσθαι ως σκαί με τα πρωτοφανή σūκα αυτών· εάν σεισθώσι, θέλουσι βεβαίως πέσει εις το στόμα του τρώγοντος. **13** Ιδοῦ, ο λαός σου είναι γυναίκες εν μέσω σου· αι πύλαι της γης σου θέλουσιν είσθαι όλως ανεωγμένα εις τους εχθρούς σου· το πυρ θέλει καταφάγει τους μοχλούς σου. **14** Ανάσυρον εις σεαυτόν ὕδωρ διά την πολιορκίαν, ενδυνάμωσον τα οχυρώματά σου· είσελθε εις τον πηλόν και πάτησον την άργιλλον, επισκεύασον την κεραμικήν κάμινον· **15** εκεί θέλει σε καταφάγει το πύρ· η ρομφαία θέλει σε εξολοθρεύσει, θέλει σε καταφάγει ως βρούχος· πληθύνου ως βρούχος, πληθύνου ως ακρίς. **16** Επλήθυνας τους εμπόρους σου υπέρ τα άστρα του ουρανού· ο βρούχος εξηπλώθη και εξεπέταξεν. **17** Οι μεγιστάνές σου είναι ως ακρίδες και οι σατράπαι σου ως μεγάλαι ακρίδες, αίτινες επικάθηνται επί τους φραγμούς εν ημέρα ψύχους· αλλ' όταν ο ήλιος ανατείλη, φεύγουσι και ο τόπος αυτών δεν γνωρίζεται που ήσαν. **18** Οι ποιμένες σου ενύσταξαν, βασιλεύ της Ασσυρίας· οι δυνατοί σου απεκοιμήθησαν· ο λαός σου εσκορπίσθη επί τα όρη και δεν υπάρχει ο συνάγων. **19** Δεν είναι ίασις εις το σύντριμμά σου· η πληγή σου είναι χαλεπή· πάντες οι ακούοντες την αγγελίαν σου θέλουσι κροτήσει χείρας επί σέ· διότι επί τίνα δεν επήλθε πάντοτε η κακία σου;

Ἀμβρακούμ

1 Ἡ ὄρασις, την οποίαν εἶδεν Ἀββακούμ ὁ προφήτης.

2 Ἔως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, και δεν θέλεις εισακοῦει; θέλω βοά προς σε, Ἀδικία· και δεν θέλεις σώζει; **3** Διά τι με κάμνεις να βλέπω ανομίαν και να θεωρώ ταλαιπωρίαν και αρπαγήν και ἀδικίαν ἔμπροσθέν μου; και υπάρχουν διεγείροντες ἐρίδα και φιλονεικίαν. **4** Διά τούτο ὁ νόμος εἶναι ἀργός, και δεν ἐξέρχεται κρίσις τελεία· επειδή ὁ ἀσεβής καταδυναστεύει τον δίκαιον, διά τούτο ἐξέρχεται κρίσις διεστραμμένη. **5** Ἰδέτε μεταξὺ των ἐθνῶν και ἐπιβλέψατε και θαυμάσατε μεγάλως, διότι ἐγὼ θέλω πράξει ἔργον ἐν ταῖς ἡμέραις σας, το οποίον δεν θέλετε πιστεῦσαι, εἰάν τις διηγηθῆ ἀυτό. **6** Διότι, ἰδοῦ, ἐγὼ ἐξεγειρώ τους Χαλδαίους, το ἔθνος το πικρόν και ὀρμητικόν, το οποίον θέλει διέλθει το πλάτος του τόπου, διά να κληρονομήσῃ κατοικίας οὐχί εαυτοῦ. **7** Εἶναι φοβεροί και τρομεροί ἡ κρίσις αὐτῶν και ἡ ἐξουσία αὐτῶν θέλει προέρχεσθαι ἐξ αὐτῶν. **8** Καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν εἶναι ταχύτεροι παρδάλεων και οξύτεροι λύκων της ἐσπέρας και οἱ ἰππεῖς αὐτῶν θέλουσι διαχυθῆ και οἱ ἰππεῖς αὐτῶν θέλουσιν ελθεῖ ἀπό μακρόθεν· θέλουσι πετάξει ὡς ἀετός σπεύδων ἐἰς βρῶσιν, **9** πάντες θέλουσιν ελθεῖ εἰς ἀρπαγή· ἡ ὄψις των προσώπων αὐτῶν εἶναι ὡς ὁ ἀνατολικός ἀνεμος, και θέλουσι συνάξει τους αἰχμαλώτους ὡς ἄμμον. **10** Καὶ θέλουσι περιπαίξει τους βασιλεῖς, και οἱ ἀρχοντες θέλουσιν εἶσθαι παῖγνιον ἐἰς αὐτούς· θέλουσιν ἐμπαίζει παν οὐχὼρῶμα· διότι θέλουσιν ἐπισωρεύσει χῶμα και θέλουσι κυριεύσει αὐτό. **11** Τότε το πνεῦμα αὐτοῦ θέλει ἀλλοιωθῆ, και θέλει υπερβῆ παν ὄριον και θέλει ἀσεβεῖ, ἀποδίδων την ἰσχύν αὐτοῦ ταύτην ἐἰς τον θεόν αὐτοῦ. **12** Δεν εἶσαι συ ἀπ' αἰῶνος, Κύριε Θεέ μου, ὁ Ἅγιός μου; δεν θέλομεν ἀποθάνει. Συ, Κύριε, διέταξας αὐτούς διά κρίσιν· και συ, Ἰσχυρέ, κατέστησας αὐτούς ἐἰς παιδείαν ἡμῶν. **13** Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶναι καθαρότεροι παρά ὥστε να βλέπῃς τα πονηρά, και δεν δύνασαι να ἐπιβλέπῃς ἐἰς την ανομίαν· διά τι ἐπιβλέπεις ἐἰς τους παρανόμους και σιωπάς, ὅταν ὁ ἀσεβής καταπίνῃ τον δικαιότερον εαυτοῦ, **14** και κάμνεις τους ἀνθρώπους ὡς τους ἰχθύας της θαλάσσης, ὡς τα ἔρπετά, τα μη ἔχοντα ἄρχοντα ἐφ' εαυτῶν; **15** Ἀνασύρουσι πάντας διά του ἀγκίστρου, ἔλκουσιν αὐτούς ἐἰς το δίκτυον αὐτῶν και συνάγουσιν αὐτούς ἐἰς την σαγήνην αὐτῶν· διά τούτο ευφραίνονται και χαίρουσι. **16** Διά τούτο θυσιάζουσιν ἐἰς το δίκτυον αὐτῶν και καιοῦσι θυμίαμα ἐἰς την σαγήνην αὐτῶν· διότι δι' αὐτῶν ἡ μερίς αὐτῶν εἶναι παχεῖα και το φαγητόν αὐτῶν ἐκλεκτόν. **17** Μη διά τούτο θέλουσι πάντοτε ἐκκενῶναι το δίκτυον αὐτῶν; και δεν θέλουσι φεῖδεσθαι φονεύοντες πάντοτε τα ἔθνη;

2 Ἐπί της σκοπίας μου θέλω σταθῆ και θέλω στηλωθῆ ἐπί του πύργου, και θέλω ἀποσκοπεῖν διά να ἰδῶ τι θέλει λαλήσει προς ἐμέ και τι θέλω ἀποκριθῆ προς τον ἐλέγχοντά με. **2** Καὶ ἀπεκρίθη προς ἐμέ ὁ Κύριος και εἶπε, Γράψον την ὄρασιν και ἔκθεσον αὐτήν ἐπί πινακιδίων, ὥστε τρέξω να ἀναγινώσκῃ τις αὐτήν· **3** διότι ἡ ὄρασις μένει ἐτί ἐἰς ὠρισμένον καιρόν, ἀλλ' ἐἰς

το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθῆ· ἀν και ἀργοπορή, πρόσμεινον αὐτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεῖ, δεν θέλει βραδύνει. **4** Ἰδοῦ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπήρθη, δεν εἶναι ευθεία ἐν αὐτῷ· ὁ δε δίκαιος θέλει ζῆσει διά της πίστεως αὐτοῦ. **5** Καὶ μάλιστα εἶναι προπετής ἐξ αἰτίας του οἴνου, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐδὲ ἠσυχάζει· ὅστις πλατύνει την ψυχὴν αὐτοῦ ὡς ἀῆς και εἶναι ὡς ὁ θάνατος και δεν χορταίνεται, ἀλλὰ συνάγει ἐἰς εαυτὸν πάντα τα ἔθνη και συλλαμβάνει ἐἰς εαυτὸν πάντας τους λαούς. (Sheol h7585) **6** Δεν θέλουσι λάβει πάντες οὔτοι παραβολὴν κατ' αὐτοῦ και παροιμίαν ἐμπαικτικὴν ἐναντίον αὐτοῦ; και ἐπει, Οὐαί ἐἰς τον πληθύνοντα το μη εαυτοῦ· ἔως πότε; και ἐἰς τον ἐπιβαρύνοντα εαυτὸν με παχύν πηλόν. **7** Δεν θέλουσι σηκωθῆ ἐξαίφνης οἱ δάκνοντές σε και ἐξεγερθῆ οἱ ταλαιπωρούντές σε και θέλεις εἶσθαι προς αὐτούς ἐἰς διαρπαγήν; **8** Επειδὴ συ ἐλαφυραγωγῆσας ἔθνη πολλά, ἅπαν το ὑπόλοιπον των λαῶν θέλουσι σε λαφυραγωγῆσει, ἐξ αἰτίας των αἰμάτων των ἀνθρώπων και της ἀδικίας της γῆς, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων ἐν αὐτῇ. **9** Οὐαί ἐἰς τον πλεονεκτούντα πλεονεξίαν κακὴν διά τον οἶκον αὐτοῦ, διά να θέσῃ την φωλεάν αὐτοῦ ὑψηλά, διά να ἐλευθερωθῆ ἐκ χειρὸς του κακοῦ. **10** Ἐβουλεύθησας αἰσχύνῃν ἐἰς τον οἶκόν σου, ἐξολοθρευθῶν πολλοὺς λαούς, και ἠμάρτησας κατά της ψυχῆς σου. **11** Διότι ὁ λίθος ἀπό του τοῖχου θέλει βοήσει και τα ξυλοδέματα θέλουσιν ἀποκριθῆ προς αὐτόν. **12** Οὐαί ἐἰς τον οικοδομοῦντα πόλιν ἐν αἵμασι και θεμελιούντα πόλιν ἐν ἀδικίαις. **13** Ἰδοῦ, δεν εἶναι τούτο παρά του Κυρίου των δυνάμεων, να μοχθῶσιν οἱ λαοί διά το πυρ και τα ἔθνη να ἀποκάνωσι διά την ματαιότητά; **14** Διότι ἡ γῆ θέλει εἶσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ὕδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν. **15** Οὐαί ἐἰς τον ποτίζοντα τον πλησίον αὐτοῦ, ἐἰς σε ὅστις προσφέρεις την φιάλην σου και προσέτι μεθεῖς αὐτόν, διά να θεωρῆς την γύμνωσιν αὐτῶν. **16** Ἐνεπλήσθησας αἰσχύνῃς ἀντὶ δόξης πίε και συ, και ἀνακαλυφθῆ ἡ ἀκροβυστία σου· το ποτήριον της δεξιᾶς του Κυρίου θέλει στραφῆ προς σε, και ἐμετός ατιμίας θέλει εἶσθαι ἐπί την δόξαν σου. **17** Διότι ἡ προς τον Λίβανον ἀδικία σου θέλει σε καλύψει, και ἡ φθορά των θηρίων ἡ καταποήσασα αὐτά θέλει σε πτοήσει, ἐξ αἰτίας των αἰμάτων των ἀνθρώπων και της ἀδικίας της γῆς, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων ἐν αὐτῇ. **18** Τις ἡ ωφέλεια του γλυπτῶ, ὅτι ὁ μορφωτής αὐτοῦ ἔγλυψεν αὐτό; του χωνευτοῦ και του διδασκάλου του ψεύδους, ὅτι ὁ κατασκευάσας θαρρεῖ ἐἰς το ἔργον αὐτοῦ, ὥστε να κάμῃ εἰδῶλα ἄφωνα; **19** Οὐαί ἐἰς τον λέγοντα προς το ξύλον, Ἐξεγειρῶ· ἐἰς τον ἄφωνον λίθον, Σηκώθητι· αὐτό θέλει διδάξει; Ἰδοῦ, αὐτό εἶναι περιεσκαπμένον με χρυσόν και ἄργυρον, και δεν εἶναι πνοὴ παντελῶς ἐν αὐτῷ. **20** Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· σιώπα ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσα ἡ γῆ.

3 Προσευχῆ Ἀββακούμ του προφήτου ἐπί Σιγιωνῶθ. **2** Κύριε, ἤκουσα την ἀκοίην σου και ἐφοβήθην· Κύριε, ζῶσποῖε το ἔργον σου ἐν μέσῳ των ἐτῶν· Ἐν μέσῳ των ἐτῶν γνωστοποιεῖ, αὐτό· ἐν τη ὀργῇ σου μνησθητι ἐλέους. **3** Ὁ Θεός ἦλθεν ἀπό θαιμάν και ὁ Ἅγιος ἀπό του ὄρους Φαράν· Διάψαλμα. ἐκάλυψεν ουρανοὺς ἡ δόξα

αυτού, και της ανείσεως αυτού ήτο πλήρης η γή· **4** Και η λάμψις αυτού ήτο ως το φώς· ακτίνες εξήρχοντο εκ της χειρός αυτού, και εκεί ήτο ο κρυψών της ισχύος αυτού. **5** Έμπροσθεν αυτού προεπορεύετο ο θάνατος, και αστραπαί εξήρχοντο υπό τους πόδας αυτού. **6** Εστάθη και διεμέτρησε την γήν· επέβλεψε και διέλυσε τα έθνη· και τα όρη τα αιώνια συνετριβήσαν, οι αιώνιοι βουνοί εταπεινώθησαν· αι οδοί αυτού είναι αιώνιοι. **7** Είδον τας σκηνάς της Αιθιοπίας εν θλίψει· ετρόμαξαν τα παραπετάσματα της γης Μαδιάμ. **8** Μήπως ωργίσθη ο Κύριος κατά των ποταμών; μήπως ήτο ο θυμός σου κατά των ποταμών; ή η οργή σου κατά της θαλάσσης, ώστε επέβης επί τους ίππους σου και επί τας αμάξας σου προς σωτηρίαν; **9** Εσύρθη έξω το τόξον σου, καθώς μεθ' όρκου ανήγγειλας εις τας φυλάς. Διάψαλμα. Συ διέσχισας την γην εις ποταμούς. **10** Σε είδον τα όρη και ετρόμαξαν. Κατακλυσμός υδάτων επήλθεν· η άβυσσος ανέπεμψε την φωνήν αυτής, ανύψωσε τας χείρας αυτής. **11** Ο ήλιος και η σελήνη εστάθησαν εν τω κατοικητηρίω αυτών· εν τω φωτί των βελών σου περιεπάτου, εν τη λάμψει της αστραπτούσης λόγχης σου. **12** Εν αγανακτήσει διήλθες την γην, εν θυμώ κατεπάτησας τα έθνη. **13** Εξήλθες εις σωτηρίαν του λαού σου, εις σωτηρίαν του χριστού σου· επάταξας τον αρχηγόν του οίκου των ασεβών, απεκάλυψας τα θεμέλια έως βάθους. Διάψαλμα. **14** Διεπέρασας με τας λόγχας αυτού την κεφαλήν των στραταρχών αυτού· εφώρμησαν ως ανεμοστρόβιλος διά να μη διασκορπίσωσιν· η αγαλλίασις αυτών ήτο ως εάν έμελλον κρυφίως να καταφάγωσι τον πτωχόν. **15** Διέβης διά της θαλάσσης μετά των ίππων σου, διά σωρών υδάτων πολλών. **16** Ήκουσα, και τα εντόσθιά μου συνεταράχθησαν· τα χείλη μου έτρεμον εις την φωνήν· η σαθρότης εισήλθεν εις τα οστά μου, και υποκάτω μου έλαβον τρόμον· πλην εν τη ημέρα της θλίψεως θέλω αναπαυθή, όταν αναβή κατά του λαού ο μέλλων να εκπορθήση αυτόν. **17** Αν και η συκή δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταις αμπέλοις· ο κόπος της ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποίμνιον θέλει εξολοθρευθή από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι βόες εν τοις σταύλοις. **18** Εγώ όμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου. **19** Κύριος ο Θεός είναι η δύναμίς μου, και θέλει κάμει τους πόδας μου ως των ελάφων· και θέλει με κάμει να περιπατώ επί τους υψηλούς τόπους μου. Εις τον πρώτον μουσικόν επί Νεγινώθ.

Σοφονίας

1 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Σοφονίαν τον υιόν του Χουσει, υιού του Γεδάλιου, υιού του Αμαρίου υιού του Ιζκίου, εν ταις ημέραις Ιωσίου, υιού του Αμών βασιλέως του Ιούδα. **2** Θέλω αφανίσει παντελώς τα πάντα από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **3** Θέλω αφανίσει άνθρωπον και κτήνος θέλω αφανίσει τα πετεινά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης και τα προσκόμματα μετά των ασεβών και θέλω εξολοθρεύσει τον άνθρωπον από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **4** Και θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τον Ιούδαν και επί πάντα τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, και θέλω εξολοθρεύσει το υπόλοιπον του Βάαλ από του τόπου τούτου και το όνομα των ειδωλοθυτών μετά των ιερέων, **5** και τους προσκυνούντας επί των δωματίων την στρατιάν του ουρανού και τους προσκυνούντας και ομνούντας εις τον Κύριον και τους ομνούντας εις τον Μαλχόμ, **6** και τους εκκλίνοντας από όπισθεν του Κυρίου και τους μη ζητούντας τον Κύριον μηδέ εξερευνώντας αυτόν. **7** Σιώπα ενώπιον Κυρίου του Θεού, διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου· διότι ο Κύριος ητοίμασε θυσίαν, διώρισε τους κεκλημένους αυτού. **8** Και εν τη ημέρα της θυσίας του Κυρίου θέλω εκδικηθή τους άρχοντας και τα τέκνα του βασιλέως και πάντας τους ενδεδυμένους ενδύματα αλλότρια. **9** Εν εκείνη τη ημέρα θέλω εκδικηθή και πάντας τους υπερπηδώντας τα κατώφλια, τους γεμίζοντας τους οίκους των κυρίων αυτών εξ αρπαγής και δόλου. **10** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλει είσθαι θόρυβος κραυγής από της ιχθυϊκής πύλης και ολολυγμός από της πύλης της δευτέρας και συντριμμός μέγας από των λόφων. **11** Ολολύξατε, οι κάτοικοι της Μακτές, διότι εξολοθρεύθη πας ο λαός ο εμπορικός κατεκόπησαν πάντες οι φέροντες αργύριον. **12** Και εν τω καιρώ εκείνω θέλω εξερευνήσει την Ιερουσαλήμ με λύχνους και εκδικηθή προς άνδρας τους αναπαυομένους επί την τρυγίαν αυτών, τους λέγοντας εν τη καρδια αυτών, Ο Κύριος δεν θέλει αγαθοποιήσει ουδέ θέλει κακοποιήσει. **13** Διά τούτο τα αγαθά αυτών θέλουσιν είσθαι εις διαρπαγίην και οι οίκοι αυτών εις αφανισμόν, και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και δεν θέλουσι κατοικήσει, και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και δεν θέλουσι πίνει τον οίνον αυτών. **14** Εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη, εγγύς, και σπεύδει σφόδρα· φωνή της ημέρας του Κυρίου· πικρός θέλει φωνάζει εκεί ο ισχυρός. **15** Ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα σκότους και γνώφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης, **16** ημέρα σάλπιγγος και αλαλαγμού κατά των οχυρών πόλεων και κατά των υψηλών πύργων. **17** Και θέλω καταθλίψει τους ανθρώπους και θέλουσι περιπατεί ως τυφλοί, διότι ημάτησαν εις τον Κύριον· και το αίμα αυτών θέλει διαχυθή ως κόνις και αι σάρκες αυτών ως κόπρος. **18** Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώση αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου, και πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου αυτού· διότι

θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, επί πάντας τους κατοικούντας την γην.

2 Συνάχθητε και συναθροίσθητε, το έθνος το μη επιθυμητόν, **2** πριν το ψήφισμα γεννήση το αποτέλεσμα αυτού και η ημέρα παρέλθη ως χνούς, πριν επέλθη εφ' υμάς η έξαφσις του Κυρίου, πριν επέλθη εφ' υμάς η ημέρα του θυμού του Κυρίου. **3** Ζητείτε τον Κύριον, πάντες οι πραιε της γης, οι εκτελέσαντες τας κρίσεις αυτού· ζητείτε δικαιοσύνην, ζητείτε πραότητα, ίσως σκεπασθήτε εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου. **4** Διότι η Γάζα θέλει εγκαταλειφθή και η Ασκάλων θέλει ερημωθή· θέλουσιν εκδιώξει την Άζωτον εν καιρώ μεσημβρίας και η Ακκαρών θέλει εκριζωθή. **5** Ουαί εις τους κατοίκους των παραλίων της θαλάσσης, εις το έθνος των Χερεθαίων· ο λόγος του Κυρίου είναι εναντίον σας, Χαναάν, γη των Φιλισταιών, και θέλω σε αφανίσει, ώστε να μη υπάρχει ο κατοικών. **6** Και το παράλιον της θαλάσσης θέλει είσθαι κατοικία και σπήλαια ποιμένων και μάνδρα ποιμνίων. **7** Και το παράλιον τούτο θέλει είσθαι διά το υπόλοιπον του οίκου Ιούδα· εκεί θέλουσι βόσκει· εν τοις οίκους της Ασκάλων θέλουσι καταλύει το εσπέρας· διότι Κύριος ο Θεός αυτών θέλει επισκεφθή αυτούς και αποστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών. **8** Ήκουσα τους ενδιεσμούς του Μωάβ και τας ύβρεις των υιών Αμμών, διά των οποίων υνειδίζον τον λαόν μου και εμεγαλύνοντο κατά των ορίων αυτού. **9** Διά τούτο, Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, εξάπαντος ο Μωάβ θέλει είσθαι ως τα Σόδομα και οι υιοί Αμμών ως τα Γόμορρα, τόπος κνίδων και αλυκαί και παντοτεινή ερήμωσις· το υπόλοιπον του λαού μου θέλει λαφυραγωγίσει αυτούς και το υπόλοιπον του έθνους μου θάλει κατακληρονομήσει αυτούς. **10** Τούτο θέλει γείνει εις αυτούς διά την υπερηφανίαν αυτών, διότι υνειδίσαν και εμεγαλύνθησαν κατά του λαού του Κυρίου των δυνάμεων. **11** Ο Κύριος θέλει είσθαι τρομερός εναντίον αυτών, διότι θέλει εξολοθρεύσει πάντας τους θεούς της γής· και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν, έκαστος εκ του τόπου αυτού, πάσαι αι νήσοι των εθνών. **12** Και σεις, Αιθίοπες, θέλετε διαπερασθή διά της ρομφαίας μου. **13** Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού κατά του βορρά και αφανίσει την Ασσυρίαν, και θέλει καταστήσει την Νινευή εις αφανισμόν, τόπον άνυδρον ως η έρημος. **14** Και ποιμνία θέλουσι βόσκεσθαι εν μέσω αυτής, πάντα τα ζώα των εθνών· και ο πελεκάν και ο ακανθόχοιρος θέλουσι κατοικεί εν τοις ανωφλίοις αυτής· η φωνή αυτών θέλει ηχήσει εις τα παράθυρα· ερήμωσις θέλει είσθαι εν ταις πύλαις, διότι θέλει γυμνωθή από των κεδρίνων έργων. **15** Αύτη είναι η ευφραينوμένη πόλις, η κατοικούσα αμερίμνω, η λέγουσα εν τη καρδια αυτής, Εγώ είμαι και δεν είναι άλλη εκτός εμού. Πως κατεστάθη έρημος, κατάλυμα θηρίων· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει συριξει και κινήσει την χείρα αυτού.

3 Ουαί η παραδεδειγματισμένη και μεμολυσμένη· η πόλις η καταθλίβουσα **2** Δεν υπήκουσεν εις την φωνήν· δεν εδέχθη διόρθωσιν· δεν ήλπισεν επί τον Κύριον· δεν επλησίασεν εις τον Θεόν αυτής. **3** Οι

άρχοντες αυτής είναι εν αυτή λείοντες ωρυόμενοι· οι κριταί αυτής λύκοι της εσπέρας· δεν αφίνουσι ουδέν διά το πρωί. **4** Οι προφήται αυτής είναι προπετείς, άνθρωποι δόλιοι· οι ιερείς αυτής εβεβήλωσαν το αγιαστήριον, ηθέτησαν τον νόμον. **5** Ο Κύριος είναι δίκαιος εν μέσω αυτής· δεν θέλει κάμει αδικίαν· κατά πάσαν πρωΐαν φέρει την κρίσιν αυτού εις φως, δεν απολείπει· αλλ' ο διεφθαρμένος δεν γνωρίζει αισχύνην. **6** Εξωλόθρευσα έθνη· οι πύργοι αυτών είναι ηρημωμένοι· ηρημωσας οδοús αυτών, ώστε να μη υπάρχη διαβαίνων· αι πόλεις αυτών ηφανίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει ουδείς κατοικών. **7** Είπα, Βεβαίως ήθελες με φοβηθή, ήθελες δεχθή παιδείαν, και η κατοικία αυτής δεν ήθελεν εξολοθρευθή, όσον και αν ετιμώρουν αυτήν· πλην αυτοί έσπευσαν να διαφθειρώσι πάσας τας πράξεις αυτών. **8** Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγειρόμαι προς ληηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίς μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. **9** Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν. **10** Από του πέραν των ποταμών της Αιθιοπίας οι ικέται μου, η θυγάτηρ των διεσπαρμένων μου, θέλουσι φέρει την προσφοράν μου. **11** Εν τη ημέρα εκείνη δεν θέλεις αισχύνεσθαι διά πάσας τας πράξεις σου, δι' ων ηνόμησας εναντίον μου· διότι τότε θέλω αφαιρέσει εκ μέσου σου τους καυχωμένους εις την μεγαλοπρέπειάν σου, και δεν θέλεις πλέον μεγαλαυχεί κατά του όρους του αγίου μου. **12** Και θέλω αφήσει εν μέσω σου λαόν τεθλιμμένον και πτωχόν, και ούτοι θέλουσιν ελπίζει επί το όνομα του Κυρίου. **13** Το υπόλοιπον του Ισραήλ δεν θέλει πράξει ανομίαν ουδέ λαλήσει ψεύδη, ουδέ θέλει ευρεθή εν τω στόματι αυτών γλώσσα δολία· διότι αυτοί θέλουσι βόσκει και πλαγιάζει, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **14** Ψάλλε, θύγατερ Σιών· αλαλάζατε, Ισραήλ· τέρπου και ευφραίνου εξ όλης καρδίας, θύγατερ Ιερουσαλήμ. **15** Αφήρσεν ο Κύριος τας κρίσεις σου, απέστρεψε τον εχθρόν σου· βασιλεύς του Ισραήλ είναι ο Κύριος εν μέσω σου· δεν θέλεις πλέον ιδεί κακόν. **16** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει λεχθή προς την Ιερουσαλήμ, Μη φοβού· Σιών, ας μη εκλύωνται αι χείρες σου. **17** Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, ο δυνατός, θέλει σε σώσει, θέλει ευφρανθή επί σε εν χαρά, θέλει αναπαύεσθαι εις την αγάπην αυτού, θέλει ευφραίνεσθαι εις σε εν άσμασι. **18** Θέλω συνάξει τους λευπημένους διά τας επισήμους εορτάς, τους όντας από σου, εις τους οποίους ήτο βάρος ο ονειδισμός. **19** Ιδού, εν τω καιρώ εκείνω θέλω αφανίσει πάντας τους καταθλίβοντάς σε· και θέλω σώσει την χωλαίνουσαν και συνάξει την εξωσμένην· και θέλω καταστήσει αυτούς έπαινον και δόξαν εν παντί τόπω της αισχύνης αυτών. **20** Εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας φέρει και εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας συνάξει· διότι θέλω σας κάμει ονομαστούς και επαινετούς μεταξύ πάντων των λαών της γης, όταν εγώ αποστρέψω την αιχμαλωσίαν σας έμπροσθεν των οφθαλμών σας, λέγει Κύριος.

Ἄγγαιος

1 Εν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ ἔκτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ιουδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων, **2** Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Ὁ καιρὸς δὲν ἦλθεν, ὁ καιρὸς νὰ οικοδομηθῇ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου. **3** Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, **4** Εἶναι καιρὸς εἰς εσάς, νὰ κατοικήτε σεις ἐν τοῖς φαντωτοῖς οἴκοις σας, ὁ δὲ οἶκος οὗτος νὰ ἴναι ἔρημος; **5** Τώρα λοιπὸν οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογίσθητε τὰς ὁδοὺς σας. **6** Ἐσπεύρατε πολὺ καὶ εἰσωδεύσατε ὀλίγον, τρώγετε καὶ δὲν χορταίνετε, πίνετε καὶ δὲν ευχαριστεῖσθε, ἐνδύεσθε καὶ δὲν θερμαίνεσθε, καὶ ὁ μισθοδοτούμενος μισθοδοτεῖται διὰ βαλάντιον τετριπμένον. **7** Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογίσθητε τὰς ὁδοὺς σας. **8** Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ φέρετε ξύλα καὶ οικοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ θέλω εὐαρεστηθῆναι εἰς αὐτόν καὶ θέλω ἐνδοξασθῆναι, λέγει Κύριος. **9** Ἐπεβλέψατε εἰς πολὺ, καὶ ἰδοὺ, ἔγεινεν ὀλίγον· καὶ ἐφέρατε τοῦτο εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐγὼ ἀπεφύσησα αὐτό. Διὰ τὶ; λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐξ αἰτίας τοῦ οἴκου μου, ὅστις εἶναι ἔρημος, ἐνῶ σεις τρέχετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **10** Διὰ τοῦτο ὁ οὐρανὸς ἀπέκλεισεν ἀπὸ σας τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ ἀπέκλεισε τὸν καρπὸν αὐτῆς, **11** καὶ ἐκάλεσα ἀνομβρίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, ἐπὶ τὸν σίτον καὶ ἐπὶ τὸ γλεύκος καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐπ' ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κόπους τῶν χειρῶν αὐτῶν. **12** Καὶ ὑπήκουσε Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδέκ, οἱ ἱερεῖς ὁ μέγας, καὶ παντὸς τοῦ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς λόγους Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. **13** Καὶ ἐλάλησεν Ἀγγαῖος ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι μετὰ σας, λέγει Κύριος. **14** Καὶ διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Ζοροβάβελ υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ιουδα, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα παντός τοῦ ὑπολοίπου τοῦ λαοῦ, καὶ ἦλθον καὶ ἐργάζοντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, **15** ἐν τῇ εικοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἔκτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως.

2 Εν τῷ ἐβδόμῳ μηνί, τῇ εικοστῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, **2** Ἀλάλησον τώρα πρὸς Ζοροβάβελ τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ιουδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς τοὺς ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, λέγων, **3** Τίς μεταξύ σας ἔμεινεν, ὅστις εἶδε τὸν οἶκον τούτον ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ δόξῃ; καὶ ὁποῖον τώρα σεις βλέπετε αὐτόν; δὲν εἶναι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας ὡς οὐδὲν, συγκρινόμενος πρὸς

ἐκεῖνον; **4** Πλην ἐνδυναμῶμαι τώρα, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ ἐνδυναμῶμαι, Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Ἰωσεδέκ, ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐνδυναμῶμαι, παρὸς ὁ λαὸς τοῦ τόπου, λέγει Κύριος, καὶ ἐργάζεσθε· διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σας, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **5** Κατὰ τὸν λόγον τῆς πρὸς εσάς διαθήκης μου, ὅτε ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, τὸ πνεῦμά μου θέλει μένει μετὰ σας μὴ φοβησθε. **6** Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐτι ἄπαξ μετ' ὀλίγον ἐγὼ θέλω σείσει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν. **7** Καὶ θέλω σείσει πάντα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ελθεῖ ὁ ἐκλεκτός πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλω ἐμπλήσει τὸν οἶκον τούτον δόξης, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **8** Ἐμοῦ εἶναι τὸ ἀργύριον καὶ ἐμοῦ τὸ χρυσίον, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **9** Ἡ δόξα τοῦ οὐρανοῦ τούτου οἴκου θέλει εἶσθαι μεγαλύτερα τῆς τοῦ πρώτου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ θέλω δώσει εἰρήνην, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **10** Ἐν τῇ εικοστῇ τετάρτῃ τοῦ ἐννάτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, **11** Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐρῶτησον τώρα τοὺς ἱερεῖς περὶ τοῦ νόμου, λέγων, **12** Ἐάν λάβῃ τις κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἄκρου αὐτοῦ ἐγγίσῃ ἄρτον ἢ μαγεῖρμα ἢ οἶνον ἢ ἔλαιον ἢ παν φαγητόν, θέλει ἁγιασθῆναι; Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Οὐχί. **13** Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγγαῖος, Ἐάν ἀκαθάρτος ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἐγγίσῃ τι ἐξ αὐτῶν, θέλει μιανθῆναι; Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Θέλει μιανθῆναι. **14** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν, Οὕτως εἶναι ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτω τὸ ἔθνος τούτο ἐνώπιόν μου, λέγει ὁ Κύριος, καὶ οὕτω παν ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ὁ, τὶ προσφέρουσιν ἐκεῖ, εἶναι μεμιασμένοι. **15** Καὶ τώρα λοιπὸν συλλογίσθητε ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, πρὶν τεθῆ λίθος ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, **16** πρὶν γείνωσι ταῦτα, ἐπορευέτο τις εἰς σωρὸν εἰκοσι μέτρων καὶ ἦσαν δέκα ἐπορευέτο εἰς τὸν ληνόν διὰ νὰ ἐξαντλήσῃ πεντήκοντα μέτρα ἀπὸ τοῦ ληνοῦ, καὶ ἦσαν εἴκοσι. **17** Σας ἐπάταξα με ἀνεμοφοβῆριαν καὶ με ἐρυσίβην καὶ με χάλαζαν ἐν πάσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σας· πλην σεις δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει Κύριος. **18** Συλλογίσθητε τώρα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς εικοστῆς τετάρτης ἡμέρας τοῦ ἐννάτου μηνός ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, συλλογίσθητε. **19** Εἶναι ὁ σπόρος ἐτι ἐν τῇ ἀποθήκῃ; ἐτι καὶ ἡ ἀμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ ἡ ροῖδια καὶ ἡ ἐλαία δὲν ἐκαρποφόρησαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θέλω εὐλογῆσαι αὐτά. **20** Καὶ ἔγεινε πάλιν λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἀγγαῖον ἐν τῇ εικοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνός λέγων, **21** Ἀλάλησον πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ιουδα, λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· **22** καὶ θέλω καταστρέψαι τὸν θρόνον τῶν βασιλείων καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ κράτος τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλω καταστρέψαι ἀμάξας καὶ τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν, καὶ οἱ ἵπποι καὶ οἱ ἀναβάται αὐτῶν θέλουσι πέσει, ἕκαστος διὰ τῆς ρομφαίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **23** Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω λάβει σε, Ζοροβάβελ, τὸν δούλον μου, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σε θέσει ὡς σφραγίδα, διότι σε ἐξέλεξα, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Ζαχαρίας

1 Εν τω ογδόω μηνί, τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, τὸν υἱὸν τοῦ Βαραχίου υἱοῦ τοῦ Ἰδδώ, τὸν προφήτην, λέγων, **2** Ὁ Κύριος ὠργίσθη μεγάλως ἐπὶ τοὺς πατέρας σας. **3** Διὰ τοῦτο ἐπὶ πρός αὐτοῦ, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμέ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ θέλω ἐπιστρέψαι πρὸς ἐσάς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **4** Μὴ γίνεσθε ὡς οἱ πατέρες σας, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ πρότεροι προφῆται ἔκραζαν λέγοντες, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐπιστρέψατε τώρα ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ τῶν πράξεων ὑμῶν τῶν πονηρῶν· καὶ δὲν ὑπήκουσαν καὶ δὲν ἔδωκαν προσοχὴν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος. **5** Οἱ πατέρες σας ποὺ εἶναι, καὶ οἱ προφῆται μήπως θέλουσι ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα; **6** Ἀλλ' οἱ λόγοι μου καὶ τὰ διατάγματά μου, τὰ ὁποῖα προσέταξα εἰς τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας, δὲν ἔφθασαν εἰς τοὺς πατέρας σας; καὶ αὐτοὶ ἐστράφησαν καὶ εἶπον, Καθὼς ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων ἐβουλεύθη νὰ κάμῃ εἰς ἡμᾶς, κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰς πράξεις ἡμῶν, οὕτως ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς. **7** Ἐν τῇ εικοσῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τὸν ἐνδεκάτου μηνός, ὅστις εἶναι ὁ μὴν Σαβὰθ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν τοῦ Βαραχίου υἱοῦ τοῦ Ἰδδώ τὸν προφήτην, λέγων, **8** Εἶδον τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἵππεύων ἐφ' ἵππου κοκκίνου καὶ οὗτος ἴστατο μεταξύ τῶν μυρσινῶν, αἵτινες ἦσαν ἐν κοιλώματι καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ, ἵπποι κοκκίνοι, ποικίλοι καὶ λευκοί. **9** Καὶ εἶπα, Κύριέ μου, τι εἶναι οὗτοι; Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, Εγὼ θέλω σοὶ δεῖξαι τι εἶναι ταῦτα. **10** Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ιστάμενος μεταξύ τῶν μυρσινῶν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε νὰ περιοδεύσωσι τὴν γῆν. **11** Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ Κυρίου τὸν ιστάμενον μεταξύ τῶν μυρσινῶν καὶ εἶπον, Ἡμεῖς περιωδεύσαμεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ, πάσα ἡ γῆ κáθηται καὶ ἠσυχάζει. **12** Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἕως πότε δὲν θέλεις σπλαγχνισθῆναι σὺ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα κατὰ τῶν ὁποίων ἠγανάκτησας τὰ ἐβδομήκοντα ταῦτα ἔτη; **13** Καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ λόγους καλοῦς λόγους παρηγορητικούς. **14** Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ, Φώνησον, λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Εἶμαι ζηλωτὸς διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ διὰ τὴν Σιών ἐν ζηλοτυπίᾳ μεγάλῃ. **15** καὶ εἶμαι σφόδρα ὠργισμένος κατὰ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀμεριμούντων· διότι ἐνῶ ἐγὼ ὠργίσθη ὀλίγον, αὐτὰ ἐπεβροήθησαν τὸ κακόν. **16** Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος· Εγὼ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐν οἰκτιρμοῖς· ὁ οἶκός μου θέλει ανοικοδομηθῆναι ἐν αὐτῇ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ σχοινίον θέλει ἐκτανθῆναι ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. **17** Φώνησον ἔτι λέγων, Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Αἱ πόλεις μου ὅτι θέλουσι πλημμυρῆσαι ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ ὁ Κύριος θέλει παρηγορῆσέν ἐτι τὴν Σιών καὶ θέλει ἐκλέξαι πάλιν τὴν Ἱερουσαλήμ. **18** Καὶ ὑψώσα τους οφθαλμούς μου

καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, τέσσαρα κέρατα· **19** καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Τι εἶναι ταῦτα; Ὁ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα, τὰ ὁποῖα διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν, τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. **20** Καὶ ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς ἐμέ τέσσαρας τέκτοντας· **21** καὶ εἶπα, Τι ἔρχονται οὗτοι νὰ κάμωσι; Καὶ ἀπεκρίθη λέγων, ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα τὰ ὁποῖα διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν, ὥστε οὐδεὶς εσῆκωσε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ οὗτοι ἦλθον διὰ νὰ φοβίσωσιν αὐτά, διὰ νὰ ἐκτινάξωσι τὰ κέρατα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα εσῆκωσαν τὸ κέραν ἐναντίον τῆς γῆς τοῦ Ἰούδα διὰ νὰ διασκορπίσωσιν αὐτήν.

2 Καὶ ὑψώσα τους οφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ καὶ σχοινίον μετρικόν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· **2** καὶ εἶπα, Που ὑπάγεις σὺ; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς ἐμέ, νὰ μετρήσω τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἰδῶ ποῖον τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ ποῖον τὸ μήκος αὐτῆς. **3** Καὶ ἰδοὺ, ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ ἐξήλθε, καὶ ἕτερος ἄγγελος ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· **4** καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δράμε, λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν τούτον, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει κατοικηθῆναι ἀτειχίστως ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν· **5** διότι ἐγὼ, λέγει Κύριος, θέλω εἰσθαι εἰς αὐτὴν τείχος πυρός κύκλω καὶ θέλω εἰσθαι πρὸς δόξαν ἐν μέσῳ αὐτῆς. **6** ὦ, φεύγετε ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, λέγει Κύριος· διότι σας διεσκόρπισα πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, λέγει Κύριος. **7** Ὡ, διασώθητι, Σιών, ἡ κατοικοῦσα μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Βαβυλώνας. **8** Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Μετὰ τὴν δόξαν με ἀπέστειλε πρὸς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα σας ἐληλάτησαν· διότι ὅστις ἐγγίζει ἐσάς, ἐγγίζει τὴν κόρην τὸν οφθαλμοῦ αὐτοῦ. **9** Διότι, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σείσει τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτά καὶ θέλουσιν εἰσθαι λάφυρον εἰς τοὺς δουλεύοντας αὐτά· καὶ θέλετε γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων με ἀπέστειλε. **10** Τέρπου καὶ ευφραίνου, θυγάτερ Σιών· διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι καὶ θέλω κατοικῆσαι ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος. **11** Καὶ ἔθνη πολλὰ θέλουσιν ἐνωθῆναι μετὰ τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ θέλουσιν εἰσθαι λαός μου, καὶ ἔλω κατοικῆσαι ἐν μέσῳ σου, καὶ θέλει, γνωρίσει ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων με ἐξαπέστειλε πρὸς σε. **12** Καὶ ὁ Κύριος θέλει κατακληρονομήσει τὸν Ἰούδαν διὰ μερίδα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ ἀγία καὶ θέλει ἐκλέξαι πάλιν τὴν Ἱερουσαλήμ. **13** Σιώπα, πάσα σαρξ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· διότι ἐξηγέρθη ἀπὸ τῆς κατοικίας τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

3 Καὶ μοι ἔδειξε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἱστάμενον ἔμπροσθεν τοῦ ἀγγέλου τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἴστατο ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ διὰ νὰ ἀντισταθῆ εἰς αὐτόν. **2** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, Θέλει σε ἐπιτιμῆσαι ὁ Κύριος, διάβολε· ναι, θέλει σε ἐπιτιμῆσαι ὁ Κύριος, ὅστις ἐξέλεξε τὴν Ἱερουσαλήμ· δὲν εἶναι οὗτος δαυλὸς ἀπεσπασμένος ἀπὸ πυρός; **3** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτια ρυπαρά καὶ ἴστατο ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου. **4** Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἱστάμενον ἐνώπιον αὐτοῦ, λέγων, Αφαιρέσατε τὰ ἱμάτια τὰ ρυπαρά ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπεν, Ἰδοὺ, ἀφῆρασα ἀπὸ σου τὴν ἀνομίαν σου καὶ θέλω σε ἐνδύσει ἱμάτια λαμπρά· **5**

και είπα, Ας επιθέσω μίτραν καθαράν επί την κεφαλήν αυτού. Και επέθεσαν την μίτραν την καθαράν επί την κεφαλήν αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτια· ο δε άγγελος του Κυρίου παρίστατο. **6** Και διεμαρτυρήθη ο άγγελος του Κυρίου προς τον Ιησούν, λέγων, **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν περιπατήσης εν ταις οδοίς μου και εάν φυλάξης τας εντολάς μου, τότε συ θέλεις κρίνει έτι τον οίκόν μου και θέλεις φυλάττει έτι τας αυλάς μου και θέλω σοι δώσει να περιπατής μεταξύ των ενταύθα ισταμένων. **8** Άκουε τώρα, Ιησού ο ιερεύς ο μέγας, συ και οι εταίροι σου οι καθήμενοι ενώπιόν σου, επειδή αυτοί είναι άνθρωποι θαυμάσιοι· διότι ιδού εγώ θέλω φέρει έξω τον δούλον μου τον Βλαστόν. **9** Διότι ιδού, ο λίθος, τον οποίον έθεσα έμπροσθεν του Ιησού, επί τον ένα τούτον λίθον είναι επτά οφθαλμοί· ιδού, εγώ θέλω εγχαράξει το εγχαράγμα αυτού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλω εξαλείψει την ανομίαν της γης εκείνης εν μιά ημέρα. **10** Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλετε προσκαλέσει έκαστος τον πλησίον αυτού υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκίην αυτού.

4 Και επέστρεψεν ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού και με εξήγειρεν ως άνθρωπον εξεγειρόμενον από του ύπνου αυτού, **2** και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και είπα, Εθεώρησα και ιδού, λυχνία όλη χρυσή και δοχείον επί της κορυφής αυτής, και οι επτά λύχνοι αυτής επ' αυτής και επτά σωλήνες εις τους λύχνους τους επί της κορυφής αυτής, **3** και δύο ελαίαι επάνωθεν αυτής, μία εκ δεξιών του δοχείου και μία εξ αριστερών αυτής. **4** Και απεκρίθην και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, λέγων, Τι είναι ταύτα, κύριέ μου; **5** Και απεκρίθη ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού και είπε προς εμέ, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. **6** Και απεκρίθη και είπε προς εμέ, λέγων, Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου προς τον Ζοροβάβελ, λέγων, Ουχί διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Τις είσαι συ, το όρος το μέγα, έμπροσθεν του Ζοροβάβελ; πεδιάς· και θέλει εκφέρει τον ακρογωνιαίον λίθον εν αλαλαγμώ, Χάρις, χάρις εις αυτόν. **8** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Αι χείρες του Ζοροβάβελ έθεσαν το θεμέλιον του οίκου τούτου και αι χείρες αυτού θέλουσι τελειώσει αυτόν· και θέλεις γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε προς εσάς. **10** Διότι τις κατεφρόνησε την ημεράν των μικρών πραγμάτων; θέλουσι βεβαίως χαρή και θέλουσιν ιδεί τον κασσιτέρειον λίθον εν τη χειρί του Ζοροβάβελ οι επτά εκείνοι οφθαλμοί του Κυρίου, οι περιτρέχοντες διά πάσης της γης. **11** Τότε απεκρίθην και είπα προς αυτόν, Τι είναι αι δύο αίτια ελαίαι επί τα δεξιά της λυχνίας και επί τα αριστερά αυτής; **12** Και απεκρίθην εκ δευτέρου και είπα προς αυτόν, Τι είναι οι δύο κλάδοι των ελαιών, οίτινες διά των δύο χρυσών σωλήνων εκκενώνουσιν εξ αυτών το έλαιον εις την χρυσήν λυχνίαν; **13** Και είπε προς εμέ λέγων, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. **14** Τότε είπεν, Ούτοι είναι οι δύο κεχρισμένοι, οι παριετάμενοι πλησίον του Κυρίου πάσης της γης.

5 Και πάλιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, τόμος πετώμενος. **2** Και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και απεκρίθην, Βλέπω τόμον πετώμενον, το μήκος αυτού είκοσι πηχών και το πλάτος αυτού δέκα πηχών. **3** Και είπε προς εμέ, Αύτη είναι η κατάρα η εξερχομένη επί το πρόσωπον πάσης της γής· διότι πας όστις κλέπτει θέλει εξολοθρευθή, ως γράφεται εν αυτό εντεύθεν· και πας όστις ομνύει θέλει εξολοθρευθή, ως γράφεται εν αυτό εκείθεν. **4** Θέλω εκφέρει αυτήν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλει εισέλθει εις τον οίκον του κλέπτου και εις τον οίκον του ομνύοντος εις το όνομά μου ψευδώς· και θέλει διαμείνει εν μέσω του οίκου αυτού, και θέλει εξολοθρευσει αυτόν και τα ξύλα αυτού και τους λίθους αυτού. **5** Και ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού εξήλθε και είπε προς εμέ, Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου και ιδέ τι είναι τούτο το εξερχόμενον. **6** Και είπα, Τι είναι τούτο; Ο δε είπε, τούτο το οποίον εξέρχεται είναι εφά· και είπε, Τούτο είναι η παράστασις αυτών καθ' όλην την γην. **7** Και ιδού, εσηκόνετο τάλαντον μολύβδου· και ιδού, μία γυνή εκάθητο εν τω μέσω του εφά. **8** Και είπεν, Αύτη είναι η ασέβεια. Και έρριψεν αυτήν εις το μέσον του εφά, και έρριψε το μολύβδινον ζύγιον εις το στόμα αυτού. **9** Τότε ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, εξήρχοντο δύο γυναίκες και άνεμος ήτο εν ταις πτέρυξιν αυτών, διότι αύται είχαν πτέρυγας ως πτέρυγας πελαργού· και εσήκωσαν το εφά αναμέσον της γης και του ουρανού. **10** Και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, Που φέρουσιν αύτα το εφά; **11** Και είπε προς εμέ, Διά να οικοδομησώσι δι' αυτό οίκον εν τη γη Σενναάρ· και θέλει στηριχθή και θέλει τεθή εκεί επί την βάση αυτού.

6 Και πάλιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, τέσσαρες άμαξαι εξήρχοντο εκ του μέσου δύο ορέων και τα όρη ήσαν όρη χάλκινα. **2** Εν τη αμάξη τη πρώτῃ ήσαν ίπποι κόκκινοι, και εν τη αμάξη τη δευτέρα ίπποι μέλανες, **3** και εν τη αμάξη τη τρίτῃ ίπποι λευκοί, και εν τη αμάξη τη τετάρτῃ ίπποι ποικίλοι ψαροί. **4** Και απεκρίθην και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, Τι είναι ταύτα, κύριέ μου; **5** Και απεκρίθη ο άγγελος και είπε προς εμέ, Ταύτα είναι οι τέσσαρες άνεμοι του ουρανού, οίτινες εξέρχονται εκ της στάσεως αυτών ενώπιον του Κυρίου πάσης της γής. **6** οι ίπποι οι μέλανες οι εν τη μιά εξέρχονται προς την γην του βορρά, και οι λευκοί εξέρχονται κατόπιν αυτών, και οι ποικίλοι εξέρχονται προς την γην του νότου. **7** Και οι ψαροί εξήλθον και εζήτησαν να υπάγωσι διά να περιέλθωσι την γην. Και είπεν, Υπάγετε, περιέλθετε την γην. Και περιήλθον την γην. **8** Και έκραξε προς εμέ και ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ιδέ, οι εξερχόμενοι προς την γην του βορρά άνέπαισαν το πνεύμα μου εν τη γη του βορρά. **9** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **10** Λάβε εκ των ανδρών της αιχμαλωσίας, εκ του Χελδαί, εκ του Τωβία και εκ του Ιεδαϊα, των ελθόντων εκ Βαβυλώνας, και ελθέ την αυτήν εκείνην ημεράν και εισέλθε εις τον οίκον του Ιωσίου, υιού του Σοφονίου· **11** και λάβε αργύριον και χρυσίον και κάμε στεφάνους και επίθεσ επί την κεφαλήν του Ιησού, υιού

του Ιωσεδέκ, του ιερέως του μεγάλου, **12** και λάλησον προς αυτόν, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Ιδού, ο ανήρ, του οποίου το όνομα είναι ο Βλαστός· και θέλει βλαστήσει εκ του τόπου αυτού και θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου. **13** Ναι, αυτός θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου, και αυτός θέλει λάβει την δόξαν και θέλει καθίσει και διοικήσει επί του θρόνου αυτού και θέλει είσθαι ιερεύς επί του θρόνου αυτού, και βουλή ειρήνης θέλει είσθαι μεταξύ των δύο τούτων. **14** Και στέφανοι θέλουσιν είσθαι διά τον Ελέμ και διά τον Τωβρίαν και διά τον Ιεδαΐαν και διά τον Ειν τον υιόν του Σοφονίου προς μνημόσυνον εν τω ναώ του Κυρίου. **15** Και οι μακράν θέλουσιν ελθεί και οικοδομήσει εν τω ναώ του Κυρίου και θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε προς εσάς και τούτο θέλει γείνει, εάν υπακούσητε ακριβώς εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

7 Και εν τω τετάρτω έτει του βασιλέως Δαρείου έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ζαχαριάν τη τετάρτη του εννάτου μηνός, του Χισλεύ· **2** και εξαπέστειλαν εις τον οίκον του Θεού τον Ζαρσεέρ και τον Ρεγέμ-μέλεχ και τους ανθρώπους αυτών, διά να εξιλιώσσωσι το πρόσωπον του Κυρίου, **3** να λαλήσωσι προς τους ιερείς τους εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων και προς τους προφήτας, λέγοντες, Να κλαύσω εν τω μινί τω πέμπτω αποχωρισθείς, καθώς ήδη έκαμον τσοσάτα έτη; **4** Και έγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ, λέγων, **5** Λάλησον προς πάντα τον λαόν της γης και προς τους ιερείς, λέγων, και επενθείτε εν τω πέμπτω και εν τω εβδόμω μηνί τα εβδομήκοντα εκείνα έτη, ενηστεύετε τώντι δι' εμέ; δι' εμέ; **6** Και ότε ετρώγετε και ότε επίνετε, δεν ετρώγετε και επίνετε δι' εαυτούς; **7** Δεν είναι ούτοι οι λόγοι, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε διά των προτέρων προφητών, ότε η Ιερουσαλήμ ήτο κατωκημένη και εν ευημερία και αι πόλεις αυτής κύκλω εν αυτή, ότε κατοικείτο το μεσημβρινόν και η πεδινή; **8** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ζαχαριάν, λέγων, **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Κρίνετε κρίσιν αληθείας και κάμνετε έλεος και οικτιρμόν, έκαστος προς τον αδελφόν αυτού, **10** και μη καταδυναστεύετε την χήραν και τον ορφανόν, τον ξένον και τον πένητα, και μηδείς από σας ας μη βουλεύηται κακόν κατά του αδελφού αυτού εν τη καρδιά αυτού. **11** Αλλ' ηρνήθησαν να προσέξωσι και έστρεψαν νώτα απειθή και εβάρυναν τα ώτα αυτών διά να μη ακούσωσι. **12** Ναι, αυτοί έκαμον τας καρδιας αυτών αδάμαντα, ώστε να μη ακούσωσι τον νόμον και τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος των δυνάμεων εξαπέστειλεν εν τω πνεύματι αυτού διά των προτέρων προφητών· διά τούτο ήλθεν οργή μεγάλη παρά του Κυρίου των δυνάμεων. **13** Όθεν καθώς αυτός έκραξε και αυτοί δεν εισήκουον, ούτως αυτοί έκραξαν και εγώ δεν εισήκουον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **14** Αλλά διεσκόρπισα αυτούς ως δι' ανεμοστροβίλου εις πάντα τα έθνη, τα οποία δεν εγνώριζον. Και ο τόπος ηρημώθη κατόπιν αυτών, ώστε δεν υπήρχεν ο διαβαίνων ουδέ ο επιστρέφων· και έθεσαν την γην την επιθυμητήν εις ερήμωσιν.

8 Και έγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· είμαι ζηλότυπος διά την Σιών εν ζηλοτυπία μεγάλη και είμαι ζηλότυπος δι' αυτήν εν οργή μεγάλη. **3** Ούτω λέγει Κύριος· Επέστρεψα εις την Σιών και θέλω κατοικήσει εν μέσω της Ιερουσαλήμ· και η Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή πόλις αληθείας, και το όρος του Κυρίου των δυνάμεων όρος άγιον. **4** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι θέλουσι καθίσει προεσβύτεροι και προεσβύτεροι εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, και έκαστος με την ράβδον αυτού εν τη χειρί αυτού από του πλήθους των ημερών. **5** Και αι πλατεΐαι της πόλεως θέλουσιν είσθαι πλήρεις παιδιών και κορασιών παιζόντων εν ταις πλατείαις αυτής. **6** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν φανή θαυμαστόν εις τους οφθαλμούς του υπολοίπου του λαού τούτου εν ταις ημέραις εκείναις, μήπως θέλει φανή θαυμαστόν και εις τους οφθαλμούς μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, εγώ θέλω σώσει τον λαόν μου από της γης της ανατολής και από της γης της δύσεως του ηλίου, **8** και θέλω φέρει αυτούς και θέλουσι κατοικήσει εν μέσω της Ιερουσαλήμ· και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών εν αληθεία και δικαιοσύνη. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ενισχύσατε τας χείρας σας, σεις οι ακούοντες εν ταις ημέραις ταύταις τους λόγους τούτους διά στόματος των προφητών, οίτινες ήσαν εν τη ημέρα καθ' ην εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου των δυνάμεων, διά να οικοδομηθή ο ναός. **10** Διότι προ των ημερών εκείνων δεν ήτο μισθός διά τον άνθρωπον ουδέ μισθός διά το κτήνος ουδέ ειρήνη εις τον εξερχόμενον η εισερχόμενον εξ αιτίας της θλίψεως, διότι εξαπέστειλα πάντας τους ανθρώπους έκαστον κατά του πλησίον αυτού. **11** Αλλά τώρα, εγώ δεν θέλω φέρεσθαι προς το υπόλοιπον του λαού τούτου καθώς εν ταις αρχαίαις ημέραις, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Διότι ο σπόρος θέλει είσθαι της ειρήνης· η άμπελος θέλει δώσει τον καρπόν αυτής και η γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής και οι ουρανοί θέλουσι δώσει την δρόσον αυτών, και θέλω κληροδοτήσει εις το υπόλοιπον του λαού τούτου πάντα ταύτα. **13** Και καθώς ήσθε κατάρα μεταξύ των εθνών, οίκος Ιούδα και οίκος Ισραήλ, ούτω θέλω σας διασώσει και θέλετε είσθαι ευλογία· μη φοβείσθε· ας ενισχύωνται αι χείρες σας. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Καθ' ον τρόπον εστοχάσθη να σας τιμωρήσω, ότε οι πατέρες σας με παρώργισαν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν μετενόησα, **15** ούτω πάλιν εβουλεύθη εν ταις ημέραις ταύταις να αγαθοποιήσω την Ιερουσαλήμ και τον οίκον του Ιούδα· μη φοβείσθε. **16** Ουτοί είναι οι λόγοι, τους οποίους θέλετε κάμει λαλείτε έκαστος την αλήθειαν προς τον πλησίον αυτού· αλήθειαν και κρίσιν ειρήνης κρίνετε εν ταις πύλαις σας. **17** Και μη βουλεύεσθε κακόν εν ταις καρδιας σας έκαστος κατά του πλησίον αυτού και όρκον ψευδή μη αγαπάτε· διότι πάντα ταύτα είναι εκείνα, τα οποία μισώ, λέγει Κύριος. **18** Και έγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ, λέγων, **19** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η νηστεΐα του τετάρτου μηνός και η νηστεΐα του πέμπτου και η νηστεΐα του εβδόμου και η νηστεΐα του δεκάτου θέλουσιν είσθαι

εις τον οίκον Ιούδα εν χαρά και εν ευφροσύνη και εν ευθυμίαις εορταίς· ὅθεν αγαπάτε την ἀλήθειαν και την ειρήνην. **20** Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ἐτι θέλουσιν ελθεῖ λαοί και οι κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς· **21** και οι κάτοικοι της μιας θέλουσιν υπάγει εις την ἄλλην, λέγοντες, Ἀς υπάγωμεν σπεύδοντες διά να ἐξιλεώσωμεν το πρόσωπον του Κυρίου και να ἐκζητήσωμεν τον Κύριον των δυνάμεων· θέλω υπάγει και ἐγώ. **22** Και λαοί πολλοί και ἔθνη ισχυρά θέλουσιν ελθεῖ διά να ἐκζητήσωσιν τον Κύριον των δυνάμεων εν Ιερουσαλήμ και να ἐξιλεώσωσι το πρόσωπον του Κυρίου. **23** Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εν ταις ἡμέραις ἐκείναις δέκα ἄνδρες εκ πασῶν των γλωσσῶν των ἐθνῶν θέλουσι πιάσει σφιγκτά, ναι, θέλουσι πιάσει σφιγκτά το κράσπεδον ἐνός Ιουδαίου, λέγοντες· θέλωμεν υπάγει με σὰς· διότι ηκούσαμεν ἰδιό ο Θεός είναι με σας.

9 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου κατά της γης Ἀδράχ και της Δαμασκού, της αναπαύσεως αυτού· διότι του Κυρίου είναι το να εφορά τους ανθρώπους και πάσας τας φυλάς του Ισραήλ· **2** ὅτι και κατά της Αιμάθ, ἥτις είναι ὄμορος αὐτῆς, κατά της Τύρου και Σιδῶνος, αν και ἦναι σοφαί σφόδρα. **3** Και η Τύρος ωκοδόμησεν εις εαυτήν οχύρωμα και επεσώρευσεν ἀργύριον ως χῶμα και χρυσίον ως πηλόν των ὁδῶν. **4** Ἰδοῦ, ο Κύριος θέλει σκυλευσίαι αὐτήν και θέλει πατάξει εν τη θαλάσση την δύναμιν αὐτῆς, και αὐτή θέλει καταναλωθῆ εν πυρί. **5** Θέλει ἰδεῖ η Ἀσκάλων και φοβηθῆ, και η Γάζα και θέλει λυπηθῆ σφόδρα, και η Ἀκκαρῶν, διότι η προσδοκία αὐτῆς θέλει ματαιωθῆ· και θέλει ἀπολεσθῆ ο βασιλεύς εκ της Γάζης και η Ἀσκάλων δεν θέλει κατοικεῖσθαι. **6** Και ἀλλογενῆς θέλει καθῆσθαι εν τη Ἀζῶτω, και θέλω καθαιρέσει την υπερηφανίαν των Φιλιισταίων. **7** Και θέλω ἀφαιρέσει το αἷμα αὐτῶν ἀπό του στόματος αὐτῶν και τα βδελύγματα αὐτῶν ἀπό του μέσου των ὁδῶν των αὐτῶν· και ο εναπολειφθεῖς θέλει εἶσθαι και αὐτός διά τον Θεόν ἡμῶν, και θέλει εἶσθαι ως χιλιάρχος εις τον Ιούδαν· και Ἀκκαρῶν θέλει εἶσθαι ως ο Ιερουσαίας. **8** Και θέλω στρατοπεδεύσει κύκλω του οἴκου μου ἐναντίον στρατεύματος, ἐναντίον διαβαίνοντος και ἐναντίον επιστρέφοντος και καταδυναστεύων δεν θέλει περάσει πλέον ἐπ' αὐτούς· διότι τώρα εἶδον με τους οφθαλμούς μου. **9** Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· ἀλάλαζε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ἰδοῦ, ο βασιλεύς σου ἔρχεται προς σέ· αὐτός είναι δίκαιος και σώζων· πραιῖς και καθήμενος ἐπὶ ὄνου και ἐπὶ πῶλου υἱοῦ υποζυγίου. **10** Και θέλω ἐξολοθρεύσει την ἄμαζαν ἀπό του Εφραΐμ και τον ἵππον ἀπό της Ιερουσαλήμ και θέλει ἐξολοθρευθῆ το τόξον το πολεμικόν, και αὐτός θέλει λαλήσει ειρήνην προς τα ἔθνη, και η ἐξουσία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀπό θαλάσσης ἕως θαλάσσης και ἀπό ποταμοῦ ἕως των περάτων της γης. **11** Και περί σου, διά το αἷμα της διαθήκης σου ἐγώ ἐξήγαγον τους δεσμίους σου εκ λάκκου ἀνύδρου. **12** Επιστρέψατε εις το οχύρωμα, δέσμοι της ἐλπίδος· ἐτι και σήμερον κηρύττω ὅτι θέλω ἀνταποδώσει διπλά εις σε. **13** Διότι ἐνέτεινα τον Ιούδαν δι' ἑμαυτόν ως τόξον· ισχυρώς ἐνέτεινα τον Εφραΐμ και ἐξήγειρα τα τέκνα σου, Σιών, κατά των τέκνων σου, Ἑλλάς και σε ἔκαμον ως ρομφαίαν μαχητοῦ. **14** Και ο Κύριος θέλει

φανῆ ἐπ' αὐτούς και το βέλος αὐτοῦ θέλει ἐξέλθει ως ἀστραπή· και Κύριος ο Θεός θέλει σαλπίζει εν σάλπιγγι και θέλει κινήθῃ με ἀνεμοστροβίλους του νότου. **15** Ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπίζεσθαι αὐτούς και θέλουσι καταναλώσει τους ἐναντίους και καταβάλει με λίθους σφενδόνης και θέλουσι πῖει και θορυβήσει ως ἀπό οἴνου· και θέλουσιν ἐμπλησθῆ ως φιάλη και ως αι γωνία του θυσιαστηρίου. **16** Και Κύριος ο Θεός αὐτῶν θέλει σώσει αὐτούς εν τη ἡμέρα ἐκείνῃ, ως το ποῖμνιον του λαοῦ αὐτοῦ, ἐπειδή ως λίθοι διαδήματος θέλουσιν ὑψωθῆ ἐπὶ την γην αὐτοῦ. **17** Διότι πόση είναι η ἀγαθότης αὐτοῦ και πόση η ῥωαίότης αὐτοῦ· ο σίτος θέλει κάμει ευθύμους τους νεανίσκους και το γλεύκος τας παρθένους.

10 Ζητεῖτε παρά του Κυρίου νετόν εν τω καιρῷ της σφίμου βροχῆς και ο Κύριος θέλει κάμει ἀστραπάς και θέλει δώσει εις αὐτούς βροχὰς ὄμβρου, εις ἕκαστον βοτάνην εν τω ἀγρῷ. **2** Διότι τα εἶδωλα ἐλάλησαν ματαιότητα και οι μάντιες εἶδον ὁράσεις ψευδεῖς και ἐλάλησαν ἐνύπνια μάταια· παρηγόρουν ματαιῶς διά τούτο μετεποσπίθησαν ως ποῖμνιον· ἐταράχθησαν, διότι δεν υπήρχε ποιμήν. **3** Ο θυμός μου ἐξήφθη κατά των ποιμένων και θέλω τιμωρήσει τους τράγους· διότι ο Κύριος των δυνάμεων ἐπεσκέφθη το ποῖμνιον αὐτοῦ, τον οἶκον Ιούδα, και ἔκαμεν αὐτούς ως ἵππον αὐτοῦ ἔνδοξον εν μάχῃ. **4** Ἀπ' αὐτοῦ ἐξήλθεν η γωνία, ἀπ' αὐτοῦ ο πάσσαλος, ἀπ' αὐτοῦ το πολεμικόν τόξον, ἀπ' αὐτοῦ πας ἠγεμῶν ὁμοῦ. **5** Και θέλουσιν εἶσθαι ως ισχυροί, καταπατούντες τους πολεμίους εν τω πηλῷ των ὁδῶν, εν τη μάχῃ· και θέλουσι πολεμήσει, διότι ο Κύριος είναι μετ' αὐτῶν, και οι ἀναβάται των ἵππων θέλουσι κατασχυνθῆ. **6** Και θέλω ἐνισχύσει τον οἶκον Ιούδα και τον οἶκον Ιωσήφ θέλω σώσει, και θέλω ἐπαναφέρει αὐτούς, διότι ἠλέησα αὐτούς· και θέλουσιν εἶσθαι ως ἐάν δεν εἶχον ἀποβάλει αὐτούς· διότι ἐγώ εἶμαι Κύριος ο Θεός αὐτῶν και θέλω εἰσακούσει αὐτῶν. **7** Και οι Εφραΐμίται θέλουσιν εἶσθαι ως ισχυρός και η καρδία αὐτῶν θέλει χαρῆ ως ἀπό οἴνου· και τα τέκνα αὐτῶν θέλουσιν ἰδεῖ και χαρῆ· η καρδία αὐτῶν θέλει ευφρανθῆ εις τον Κύριον. **8** Θέλω συρῆξει εις αὐτούς και θέλω συνάξει αὐτούς· διότι ἐγώ ἐλύτρωσα αὐτούς· και θέλουσι πληθυνθῆ καθώς ποτέ ἐπληθύνθησαν. **9** Και θέλω σπεῖρει αὐτούς μεταξύ των λαῶν· και θέλουσι με ἐνθυμηθῆ εν ἀπομακρυσμένοις τόποις· και θέλουσι ζῆσει μετά των τέκνων αὐτῶν και θέλουσιν ἐπιστρέψει. **10** Και θέλω ἐπαναφέρει αὐτούς εκ γης Αιγύπτου και συνάξει αὐτούς εκ της Ἀσσυρίας· και θέλω φέρει αὐτούς εις την γην Γαλαὰδ και εις τον Λίβανον, και δεν θέλει ἐξαρκεσει εις αὐτούς. **11** Και θέλει περάσει διά της θαλάσσης εν θλίψει και θέλει πατάξει τα κύματα εν τη θαλάσση και πάντα τα βᾶθη του ποταμοῦ θέλουσι ξηρανθῆ, και η υπερηφανία της Ἀσσυρίας θέλει καταβληθῆ και το σκήπτρον της Αιγύπτου θέλει ἀφαιρεθῆ. **12** Και θέλω ἐνισχύσει αὐτούς εις τον Κύριον, και θέλουσι περιπατεῖ εν τω ὀνόματι αὐτοῦ, λέγει Κύριος.

11 Άνοιξον, Λίβανε, τας θύρας σου και ας καταφάγη κύνκλω, και επί τον Ιούδα εν τή πολιορκία τη κατά της Ιερουσαλήμ. **3** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ προς πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα: πάντες όσοι επιφορτισθώσιν αυτόν θέλουσι κατασυντριφθή, όταν πάντα τα έθνη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής. **4** Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει πάντα ίππον εν εκστάσει και τον αναβάτην αυτού εν παραφορσύνη, και θέλω ανοίξει τους ορθαυμούς μου επί τον οίκον Ιούδα και θέλω πατάξει εν αποτυφλώσει πάντα ίππον των λαών. **5** Και οι άρχοντες του Ιούδα θέλουσιν ειπει εν τη καρδια αυτών, Στήριγμα είναι εις με' οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ διά του Κυρίου των δυνάμεων του Θεού αυτών. **6** Εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει τους άρχοντας του Ιούδα ως εστίαν πυρός εις ξύλα και ως λαμπάδα πυρός εις χειρόβολον, και θέλουσι καταφάγει πάντας τους λαούς κύκλω, εκ δεξιών και εξ αριστερών· και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικηθή páλιν εν τω τόπω αυτής, εν Ιερουσαλήμ. **7** Και ο Κύριος θέλει σώσει πρώτον τας σκηνάς του Ιούδα, διά να μη μεγαλυνηται η δόξα του οίκου του Δαβίδ και η δόξα των κατοίκων της Ιερουσαλήμ κατά του Ιούδα. **8** Εν τη ημέρα εκείνη ο Κύριος θέλει υπερασπισθή τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· και ο αδύνατος μεταξύ αυτών εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι ως ο Δαβίδ και ο οίκος του Δαβίδ ως Θεός, ως άγγελος Κυρίου, ενώπιον αυτών. **9** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω ζητήσαι να εξολοθρεύσω πάντα τα έθνη τα ερχόμενα κατά της Ιερουσαλήμ. **10** Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών· και θέλουσιν επιβλέψει προς με, τον οποίον εξεκένησαν, και θέλουσι πενήθει δι' αυτόν ως πενήθει τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσιν λυπηθή δι' αυτόν, ως ο λυπούμενος διά τον πρωτότοκον αυτού. **11** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι πένθος μέγα εν Ιερουσαλήμ ως το πένθος της Αδαδριμμών εν τη πεδιάδι Μεγιδδών. **12** Και θέλει πενήθει η γη, πάσα οικογένεια καθ' εαυτήν· η οικογένεια του οίκου Δαβίδ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια του οίκου Νάθαν καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **13** η οικογένεια του οίκου Λευί καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια Σιμεί καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **14** πάσαι αι αναπολειφθεΐσαι οικογένειαί, εκάστη οικογένεια καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.

11 Άνοιξον, Λίβανε, τας θύρας σου και ας καταφάγη κύνκλω, και επί τον Ιούδα εν τή πολιορκία τη κατά της Ιερουσαλήμ. **3** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ προς πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα: πάντες όσοι επιφορτισθώσιν αυτόν θέλουσι κατασυντριφθή, όταν πάντα τα έθνη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής. **4** Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει πάντα ίππον εν εκστάσει και τον αναβάτην αυτού εν παραφορσύνη, και θέλω ανοίξει τους ορθαυμούς μου επί τον οίκον Ιούδα και θέλω πατάξει εν αποτυφλώσει πάντα ίππον των λαών. **5** Και οι άρχοντες του Ιούδα θέλουσιν ειπει εν τη καρδια αυτών, Στήριγμα είναι εις με' οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ διά του Κυρίου των δυνάμεων του Θεού αυτών. **6** Εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει τους άρχοντας του Ιούδα ως εστίαν πυρός εις ξύλα και ως λαμπάδα πυρός εις χειρόβολον, και θέλουσι καταφάγει πάντας τους λαούς κύκλω, εκ δεξιών και εξ αριστερών· και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικηθή páλιν εν τω τόπω αυτής, εν Ιερουσαλήμ. **7** Και ο Κύριος θέλει σώσει πρώτον τας σκηνάς του Ιούδα, διά να μη μεγαλυνηται η δόξα του οίκου του Δαβίδ και η δόξα των κατοίκων της Ιερουσαλήμ κατά του Ιούδα. **8** Εν τη ημέρα εκείνη ο Κύριος θέλει υπερασπισθή τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· και ο αδύνατος μεταξύ αυτών εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι ως ο Δαβίδ και ο οίκος του Δαβίδ ως Θεός, ως άγγελος Κυρίου, ενώπιον αυτών. **9** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω ζητήσαι να εξολοθρεύσω πάντα τα έθνη τα ερχόμενα κατά της Ιερουσαλήμ. **10** Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών· και θέλουσιν επιβλέψει προς με, τον οποίον εξεκένησαν, και θέλουσι πενήθει δι' αυτόν ως πενήθει τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουσιν λυπηθή δι' αυτόν, ως ο λυπούμενος διά τον πρωτότοκον αυτού. **11** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι πένθος μέγα εν Ιερουσαλήμ ως το πένθος της Αδαδριμμών εν τη πεδιάδι Μεγιδδών. **12** Και θέλει πενήθει η γη, πάσα οικογένεια καθ' εαυτήν· η οικογένεια του οίκου Δαβίδ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια του οίκου Νάθαν καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **13** η οικογένεια του οίκου Λευί καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια Σιμεί καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **14** πάσαι αι αναπολειφθεΐσαι οικογένειαί, εκάστη οικογένεια καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.

13 Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι πηγή ανεωγμένη εις τον οίκον Δαβίδ και εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ διά την αμαρτίαν και διά την ακαθαρσίαν. **2** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω εξολοθρεύσει τα ονόματα των ειδώλων από της γης και δεν θέλει πλέον είσθαι ενθύμησις αυτών, και έτι θέλω αφαιρέσει τους προφητας και το πνεύμα το ακάθαρτον από της γης. **3** Και εάν τις προφητεύη έτι, τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσιν ειπει προς αυτόν, δεν θέλεις ζήσει· διότι ψεύδη λαλείς εν τω ονόματι του Κυρίου. Και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννήσαντες αυτόν θέλουσι διατραματίσει αυτόν, όταν προφητεύη. **4** Και

12 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου περί του Ισραήλ. Ούτω λέγει Κύριος, ο εκτείνων τους ουρανοούς και θεμελιών την γην και μορφώνων το πνεύμα του ανθρώπου εντός αυτού· **2** Ιδού, εγώ καθιστώ την Ιερουσαλήμ ποτήριον ζάλης εις πάντας τους λαούς

εν τη ημέρα εκείνη οι προφήται θέλουσι καταισχυνθή, έκαστος εκ της οράσεως αυτού, όταν προφητεύη, και δεν θέλουσιν ενδύεσθαι ένδυμα τρίχινον διά να απατώσι. **5** Και θέλει ειπεί, Εγώ δεν είμαι προφήτης· είμαι άνθρωπος γεωργός· διότι άνθρωπος με εμίσθωσεν εκ νεότητός μου. **6** Και εάν τις είπη προς αυτόν, Τι είναι αι πληγαί αύται εν μέσω των χειρών σου; θέλει αποκριθή, Εκείναι, τας οποίας επληγώθην εν τω οίκω των φίλων μου. **7** Ρομφαία, εξύπνησεν κατά του ποιμέως μου και κατά του ανδρός του συνεταίρου μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· πάταξον τον ποιμένα και τα πρόβατα θέλουσι διασκορπισθή· θέλω όμως στρέψει την χείρα μου επί τους μικρούς. **8** Και εν πάση τη γη, λέγει Κύριος, δύο μέρη θέλουσιν εξολοθρευθή εν αυτή και εκλείψει, το δε τρίτον θέλει αναπολειφθή εν αυτή. **9** Και θέλω περάσει το τρίτον διά πυρός· και θέλω καθαρίσει αυτούς ως καθαρίζεται το αργύριον, και θέλω δοκιμάσει αυτούς ως δοκιμάζεται το χρυσίον· αυτοί θέλουσιν επικαλεσθή το όνομά μου κα εγώ θέλω εισακούσει αυτούς· θέλω ειπεί, ούτος είναι λαός μου· και αυτοί θέλουσιν ειπεί, Ο Κύριος είναι ο Θεός μου.

14 Ιδοϋ, η ημέρα του Κυρίου έρχεται και το λάφυρόν σου θέλει διαμερισθή εν τω μέσω σου. **2** Και θέλω συνάξει πάντα τα έθνη κατά της Ιερουσαλήμ εις μάχην· και θέλει αλωθή η πόλις και αι οικίαι θέλουσι ληλατηθή και αι γυναίκες θέλουσι βιασθή, και το ήμισυ της πόλεως θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, το δε υπόλοιπον του λαού δεν θέλει εξολοθρευθή εκ της πόλεως. **3** Και ο Κύριος θέλει εξέλθει και θέλει πολεμήσει κατά των εθνών εκείνων, ως ότε επολέμησεν εν τη ημέρα της μάχης. **4** Και οι πόδες αυτού θέλουσι σταθή κατά την ημέραν εκείνην επί του όρους των ελαιών, του απέναντι της Ιερουσαλήμ εξ ανατολών· και το όρος των ελαιών θέλει σχισθή κατά το μέσον αυτού προς ανατολάς και προς δυσμάς και θέλει γείνει κοιλάς μεγάλη σφόδρα· και το ήμισυ του όρους θέλει συρθή προς βορράν και το ήμισυ αυτού προς νότον. **5** Και θέτετε καταφύγει εις την κοιλάδα των ορέων μου· διότι η κοιλάς των ορέων θέλει φθάνει έως εις Ασάλ· και θέτετε φύγει, καθώς εφύγετε απ' έμπροσθεν του σεισμού εν ταις ημέραις Οζίου του βασιλέως του Ιουδα· και Κύριος ο Θεός μου θέλει ελθει και μετά σου πάντες οι άγιοι. **6** Και εν εκείνη τη ημέρα το φως δεν θέλει είσθαι λαμπρόν ουδέ συνεσκοτασμένον· **7** αλλά θέλει είσθαι μία ημέρα, ήτις είναι γνωστή εις τον Κύριον, ούτε ημέρα ούτε νύξ· και προς την εσπέραν θέλει είσθαι φως. **8** Και εν τη ημέρα εκείνη ύδατα ζώντα θέλουσιν εξέλθει εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την ανατολικήν και το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την δυτικήν· εν θέρει και εν χειμῶνι θέλει είσθαι ούτω. **9** Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς επ' όλην την γήν· εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι Κύριος εις και το όνομα αυτού εν. **10** Πας ο τόπος θέλει μεταβληθή εις πεδιάδα, από Γαβαά έως Ριμμών, κατά νότον της Ιερουσαλήμ· και αύτη θέλει υψωθή και κατοικηθή εν τω τόπω αυτής, από της πύλης του Βενιαμίν έως του τόπου της πρώτης πύλης, έως της πύλης των γωνιών και του πύργου Ανανειήλ, μέχρι

των ληνών του βασιλέως. **11** Και θέλουσι κατοικήσει εν αυτή, και δεν θέλει είσθαι πλέον αφανισμός· και η Ιερουσαλήμ θέλει κάθησθαι εν ασφαλεία. **12** Και αύτη θέλει είσθαι η πληγή, με την οποίαν ο Κύριος θέλει πληγώσει πάντας τους λαούς τους στρατεύσαντας κατά της Ιερουσαλήμ· η σαρξ αυτών θέλει τήκεσθαι ενώ ίστανται επί τους πόδας αυτών, και οι οφθαλμοί αυτών θέλουσι διαλυθή εν ταις σπαίς αυτών, και η γλώσσα αυτών θέλει διαλυθή εν τω στόματι αυτών. **13** Και εν τη ημέρα εκείνη ταραχή του Κυρίου μεγάλη θέλει είσθαι μεταξύ αυτών, και θέλουσι πιάνει έκαστος την χείρα του πλησίον αυτού και η χειρ αυτού θέλει εγείρεσθαι κατά της χειρός του πλησίον αυτού. **14** Και ο Ιούδας έτι θέλει πολεμήσει εν Ιερουσαλήμ· και ο πλούτος πάντων των εθνών κύκλω θέλει συναχθή, χρυσίον και αργύριον και ιμάτια, εις πλήθος μέγα. **15** Και η πληγή του ίππου, του ημιόνου, της καμήλου και του όνου και πάντων των κτηνών, τα οποία θέλουσιν είσθαι εν τοις στρατοπέδοις εκείνοις, τοιαύτη θέλει είσθαι ως η πληγή αύτη. **16** Και πας όστις υπολειφθή εκ πάντων των εθνών, των ελθόντων κατά της Ιερουσαλήμ, θέλει αναβαίνειν κατ' έτος διά να προσκυνή τον Βασιλέα· τον Κύριον των δυνάμεων, και να εορτάζη την εορτήν της σκηνοπηγίας. **17** Και όσοι εκ των οικογενειών της γης δεν αναβώσιν εις Ιερουσαλήμ, διά να προσκυνήσωσι τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων, εις αυτούς δεν θέλει είσθαι βροχή. **18** Και εάν η οικογένεια της Αιγύπτου δεν αναβή και δεν έλθη, επί τους οποίους δεν είναι βροχή, εις αυτούς θέλει είσθαι η πληγή, ην ο Κύριος θέλει πληγώσει τα έθνη τα μη αναβαίνοντα διά να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας. **19** Αύτη θέλει είσθαι η ποινή της Αιγύπτου και η ποινή πάντων των εθνών των μη θελόντων να αναβώσι διά να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας. **20** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι επί τους κώδωνας των ίππων, ΑΓΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ· και οι λέβητες εν τω οίκω του Κυρίου θέλουσιν είσθαι και αι φιάλαι έμπροσθεν του θθασιαστήριου. **21** Και πας λέβηθ εν Ιερουσαλήμ και εν Ιουδα θέλει είσθαι αγιασμός εις τον Κύριον των δυνάμεων· και πάντες οι θουσιάζοντες θέλουσιν ελθει και λάβει εξ αυτών και ειψησει εν αυτοίς· και εν τη ημέρα εκείνη δεν θέλει είσθαι πλέον Χαναναίος εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων.

Μαλαχίας

1 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου διά χειρός Μαλαχίου προς Ισραήλ. **2** Εγώ σας ηγάπησα, λέγει Κύριος και σεις είπετε, Εις τι μας ηγάπησας; δεν ήτο ο Ησαύ αδελφός του Ιακώβ; λέγει Κύριος πλην ηγάπησα τον δε Ησαύ εμίσησα και κατέστησα τα όρη αυτού ερήμων και την κληρονομίαν αυτού κατοικίας ερήμου. **4** Και εάν ο Εδώμ είπη, Ημείς εταλαιπωρήθημεν, πλην θέλομεν οικοδομήσει εκ νέου τους ηρηνωμένους τόπους, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Αυτοί θέλουσιν οικοδομήσει αλλ' εγώ θέλω καταστρέψει και θέλουσιν ονομαστή, Όριον ανομίας, και, Ο λαός κατά του οποίου ο Κύριος ηγανάκτησε διαπαντός. **5** Και οι οφθαλμοί σας θέλουσιν ιδεί και σεις θέλετε ειπέι, Εμεγαλύνθη ο Κύριος από του ορίου του Ισραήλ. **6** Ο υιός τιμά τον πατέρα και ο δούλος τον κύριον αυτού· αν λοιπόν εγώ ήμαι πατήρ, που είναι η τιμή μου; και αν κύριός μου, που ο φόβος μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων προς εσάς, ιερείς, οίτινες καταφρονείτε το όνομά μου, και λέγετε, Εις τι κατεφρονήσαμεν το όνομά σου; **7** Προσέφερατε άρτον μεμιασμένον επί του θυσιαστήριου μου και είπετε, Εις τι σε εμιάναμεν; Εις το ότι λέγετε, Η τράπεζα του Κυρίου είναι αξιοκαταφρόνητος. **8** Και αν προσέφητε τυφλόν εις θυσίαν, δεν είναι κακόν; και αν προσέφητε χωλόν ή άρρωστον, δεν είναι κακόν; πρόσφερε τώρα τούτο εις τον αρχηγόν σου· θέλει άρα γε ευαρεστηθή εις σε ή υποδεχθή το πρόσωπόν σου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Και τώρα λοιπόν διεθήητε του Θεού διά να ελεήσει ημάς· εξ αιτίας σας έγεινε τούτο· θέλει άρα γε υποδεχθή τα πρόσωπά σας; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **10** Τις είναι και μεταξύ σας, όστις ήθελε κλείσει τας θύρας, διά να μη ανάπτητε πυρ επί το θυσιαστήριόν μου ματαίως; δεν έχω ευχαρίστησιν εις εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν θέλω δεχθή προσφοράν εκ της χειρός σας. **11** Διότι από ανατολών ηλίου έως δυσμών αυτού το όνομά μου θέλει είσθαι μέγα μεταξύ των εθνών, και εν παντί τόπω θέλει προσφέρεσθαι θυμίαμα εις το όνομά μου και θυσία καθαρά· διότι μέγα θέλει είσθαι το όνομά μου μεταξύ των εθνών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Σεις όμως εβεβηλώσατε αυτό, λέγοντες, Η τράπεζα του Κυρίου είναι μεμιασμένη, και τα επιτιθέμενα επ' αυτήν, το φαγητόν αυτής, αξιοκαταφρόνητον. **13** Σεις είπετε έτι, Ιδού, οποία ενόχλησις και κατεφρονήσατε αυτήν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και εφέρατε το ηπραγμένον και το χωλόν και το άρρωστον, ναι, τιαυτήν προσφοράν εφέρατε· ήθελον δεχθή αυτήν εκ της χειρός σας; λέγει Κύριος. **14** Όθεν επικατάρατος ο απατεών, όστις έχει εν τω ποιμνίω αυτού άρσεν και κάμνει ευχήν και θυσιάζει εις τον Κύριον πράγμα διεφθαρμένον· διότι εγώ είμαι βασιλεύς μέγας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και το όνομά μου είναι τρομερόν εν τοις έθνεσι.

2 Και τώρα εις εσάς γίνεται η εντολή αύτη, ιερείς. **2** Εάν δεν ακούσητε και εάν δεν βάλλητε τούτο εις την καρδίαν, διά να δώσητε δόξαν εις το όνομά μου,

λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, τότε θέλω εξαποστείλει την κατάραν εφ' υμάς και θέλω επικαταραστή τας ευλογίας σας ναι, μάλιστα και κατηράσθην αυτάς, διότι δεν βάλλατε τούτο εις την καρδίαν σας. **3** Ιδού, εγώ θέλω απορρίψει τα σπέρματά σας και θέλω σκορπίσει κόπρον επί τα πρόσωπά σας, την κόπρον των εορτών σας· και θέλει σας σηκώσει μεθ' εαυτής. **4** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ εξαπέστειλα την εντολήν ταύτην προς εσάς, διά να ήναι η διαθήκη μου μετά του Λευί, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Η της ζωής και της ειρήνης διαθήκη μου ήτο μετ' αυτού· και έδωκα αυτάς εις αυτόν διά τον φόβον, τον οποίον με εφοβείτο και ευλαβείτο το όνομά μου. **6** Ο νόμος της αληθείας ήτο εν τω στόματι αυτού και ανομία δεν ευρέθη εν τοις χείλεσιν αυτού· περιπάτησε μετ' εμου εν ειρήνη και ευθύτητι και πολλούς επέστρεφεν από ανομίας. **7** Επειδή τα χείλη του ιερέως θέλουσι φυλάττει γνώσιν, και εκ του στόματος αυτού θέλουσι ζητήσει νόμον· διότι αυτός είναι άγγελος του Κυρίου των δυνάμεων. **8** Αλλά σεις εξακλίνατε από της οδου· εκάμετε πολλούς να προσκόπτωσιν εις τον νόμον· διεφθείρατε την διαθήκην του Λευί, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Διά τούτο και εγώ σας κατέστησα καταφρονητούς και εξουδενωμένους εις πάντα τον λαόν, καθότι δεν ευφιλάζατε τας οδούς μου αλλ' ήσθε προσωπολήπται εις τον νόμον. **10** Δεν είναι εις ο πατήρ πάντων ημών; δεν έπλασεν ημάς εις Θεός; διά τι δολιευόμεθα έκαστος κατά του αδελφού αυτού, βεβηλούντες την διαθήκην των πατέρων ημών; **11** Ο Ιούδας εφέρθη δολίως και επράχθη βδέλυγμα εν Ισραήλ και εν Ιερουσαλήμ· διότι εβεβήλωσεν ο Ιούδας το άγιον του Κυρίου, το οποίον ηγάπησε, και ενυμφευθη θυγατέρα Θεου αλλοτρίου. **12** Ο Κύριος θέλει εξολοθρεύσει εκ των σκηνωμάτων του Ιακώβ τον άνθρωπον τον πράττοντα τούτο, τον σκοπόν και τον αποκρινόμενον και τον προσφέροντα προσφοράν εις τον Κύριον των δυνάμεων. **13** Εκάμετε ότι και τούτο· εκαλύπτετε το θυσιαστήριον του Κυρίου με δάκρυα, με κλαυθμόν και με στεναγμούς· όθεν δεν αποβλέπει πλέον εις την προσφοράν και δεν δέχεται αυτήν γε ευαρέστησιν εκ της χειρός σας. **14** Και λέγετε, Διά τι; Διότι ο Κύριος εστάθη μάρτυς μεταξύ σου και της γυναικός της νεότητός σου, προς την οποίαν συ εφέρθης δολίως· ενώ αυτή είναι η σύζυγός σου και η γυνή της συνθήκης σου. **15** Και δεν έκαμεν ο Θεός ένα; και όμως αυτός είχαν υπεροχήν πνεύματος. Και διά τι τον ένα; διά να ζητήσει σπέρμα θεϊόν. Διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμά σας, και ας μη φέρηται μηδεις απίστως προς την γυναίκα της νεότητος αυτού. **16** Διότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέγει ότι μισεί τον αποβάλλοντα αυτήν και τον καλύπτοντα την βίαν με το ένδυμα αυτού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμά σας και μη φέρεσθε δολίως. **17** Κατεβαρύνατε τον Κύριον με τους λόγους σας και λέγετε, με τι κατεβαρύναμεν αυτόν; Με το να λέγητε, πας όστις πράττει κακόν είναι αυάρεστος ενώπιον του Κυρίου, και αυτός ευδοκεί εις αυτούς. Που είναι ο Θεός της κρίσεως;

3 Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου και θέλει κατασκευάσει την οδόν έμπροσθέν μου· και ο Κύριος, τον οποίον σεις ζητείτε, εξαίφνης θέλει ελθεί εις τον ναόν αυτού, ναι, ο άγγελος της διαθήκης, τον οποίον σεις θέλετε· ιδού, έρχεται, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **2** Αλλά τις δύναται να υπομείνη την ημέραν της ελεύσεως αυτού; και τις δύναται να σταθή εις την παρουσίαν αυτού; διότι αυτός είναι ως πυρ χωνευτού και ως σμίγμα γναφρών. **3** Και θέλει καθίσει ως ο χωνεύων και καθαρίζων το αργύριον, και θέλει καθαρίσει τους υιούς του Λευϊ και θέλει στραγγίσει αυτούς ως το χρυσίον και το αργύριον, και θέλουσι προσφέρει εις τον Κύριον προσφοράν εν δικαιοσύνη. **4** Τότε η προσφορά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αρεστή εις τον Κύριον καθώς εν ταις ημέραις ταις αρχαίαις και καθώς εν τοις προλαβούσιν έτεσι. **5** Και θέλω πλησιάσει προς εσάς διά κρίσιν· και θέλω είσθαι μάρτυς σπεύδων εναντίον των μάγων και εναντίον των μοιχευόντων και εναντίον των επιόρκων και εναντίον των αποστερουόντων τον μισθόν του μισθωτού, των καταδυναστευόντων την χήραν και τον ορφανόν, και των αδικούντων τον ξένον και των μη φοβουμένων με, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **6** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος δεν αλλοιούμαι διά τούτο σεις, οι υιοί του Ιακώβ, δεν απωλέσθητε. **7** Εκ των ημερών των πατέρων σας απεχωρίσθητε από των διαταγμάτων μου και δεν εφυλάξατε αυτά. Επιστρέψατε προς εμέ και θέλω επιστρέψει προς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· πλην είπετε, Τίνι τρόπω θέλομεν επιστρέψει; **8** Μήπως θέλει κλέπτει ο άνθρωπος τον Θεόν; σεις όμως με εκλέπτετε· και λέγετε, Εις τι σε εκλέψαμεν; εις τα δέκατα και εις τας προσφοράς. **9** Σεις είσθε καταηραμένοι με κατάραν· διότι σεις με εκλέψατε, ναι, σεις, όλον το έθνος. **10** Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, διά να ήναι τροφή εις τον οίκόν μου· και δοκιμάσατέ με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν. **11** Και θέλω επιτιμήσει υπέρ υμών τον καταφθειρόντα, και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας· ουδέ η άμπελος σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν αυτής εν τω αγρώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Και θέλουσι σας μακαρίζει πάντα τα έθνη· διότι σεις θέλετε είσθαι γη επιθυμητή, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **13** Οι λόγοι σας ήσαν σκληροί εναντίον μου, λέγει ο Κύριος· και είπετε, Τι ελαλήσαμεν εναντίον σου; **14** Σεις είπετε, Μάταιον είναι να δουλεύη τις τον Θεόν· και, Τις η ωφέλεια ότι εφυλάξαμεν τα διατάγματα αυτού και ότι περιεπατήσαμεν πενθούντες ενώπιον του Κυρίου των δυνάμεων; **15** Και τώρα ημείς μακαρίζομεν τους υπερηφάνους· ναι, οι εργαζόμενοι την ανομίαν υψώθησαν, ναι, οι πειράζοντες τον Θεόν, και αυτοί εσώθησαν. **16** Τότε οι φοβούμενοι τον Κύριον ελάλουν προς αλλήλους· και ο Κύριος προσείχε και ήκουε και εγράφη βιβλίον ενθυμήσεως ενώπιον αυτού περί των φοβουμένων τον Κύριον και των ευλαβουμένων το όνομα αυτού· **17** και θέλουσιν είσθαι εμού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εν τη ημέρα εκείνη, όταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θέλω σπλαγχνισθή αυτούς, καθώς σπλαγχνίζεται άνθρωπος τον υιόν αυτού,

όστις δουλεύει αυτόν. **18** Τότε θέλετε επιστρέψει και διακρίνει μεταξύ δικαίου και ασεβούς, μεταξύ του δουλεύοντος τον Θεόν και του μη δουλεύοντος αυτόν.

4 Διότι, ιδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καιεί ως κλίβανος· και πάντες οι υπερήφανοι και πάντες οι πράττοντες ασέβειαν θέλουσιν είσθαι άχυρον· και η ημέρα η ερχομένη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ώστε δεν θέλει αφήσει εις αυτούς ρίζαν και κλάδον. **2** Εις εσάς όμως τους φοβουμένους το όνομά μου θέλει ανατείλει ο ήλιος της δικαιοσύνης με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού· και θέλετε εξέλθει, και σκιρτήσει ως μοσχάρια της φάτνης. **3** Και θέλετε καταπατήσει τους ασεβείς· διότι αυτοί θέλουσιν είσθαι σποδός υπό τα ίχνη των ποδών σας, καθ' ην ημέραν εγώ κάμω τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Ευθυμείσθε τον νόμον του Μωϋσέως του δούλου μου, τον οποίον προσέταξα εις αυτόν εν Χωρήβ διά πάντα τον Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις. **5** Ιδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής· **6** και αυτός θέλει επιστρέψει την καρδίαν των πατέρων προς τα τέκνα και την καρδίαν των τέκνων προς τους πατέρας αυτών, μήποτε έλθω και πατάξω την γην με ανάθεμα.

NEW TESTAMENT

Ο δε Ιησούς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· διότι δεν ἐξεύρουσι τι πράττουσι.
Διαμεριζόμενοι δε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλήρον.
Κατὰ Λουκᾶν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του Δαβίδ, υιού του Αβραάμ. **2** Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε εγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές δε εγέννησε τον Εσρώμ, Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράμ, **4** Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασσών, Ναασσών δε εγέννησε τον Σαλμών, **5** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοός εκ της Ραχάβ, Βοός δε εγέννησε τον Ωβήδ εκ της Ρούθ, Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί, **6** Ιεσσαί δε εγέννησε τον Δαβίδ τον βασιλέα. Δαβίδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα εκ της γυναικός του Ουρίου, **7** Σολομών δε εγέννησε τον Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβιά, Αβιά δε εγέννησε τον Ασά, **8** Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε εγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζιαν, **9** Οζιαν δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννησε τον Άχαζ, Άχαζ δε εγέννησε τον Εζεκίαν, **10** Εζεκίας δε εγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε εγέννησε τον Αμών, Αμών δε εγέννησε τον Ιωσίαν, **11** Ιωσίας δε εγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της μετοικεσίας Βαβυλώνος. **12** Μετά δε την μετοικεσίαν Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δε εγέννησε τον Ζοροβάβελ, **13** Ζοροβάβελ δε εγέννησε τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγέννησε τον Ελιακειμ, Ελιακειμ δε εγέννησε τον Αζώρ, **14** Αζώρ δε εγέννησε τον Σαδώκ, Σαδώκ δε εγέννησε τον Αχείμ, Αχείμ δε εγέννησε τον Ελιούδ, **15** Ελιούδ δε εγέννησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ δε εγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε εγέννησε τον Ιακώβ, **16** Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιωσήφ τον άνδρα της Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. **17** Πάσα λοιπόν αι γενεαί από Αβραάμ έως Δαβίδ είναι γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ έως της μετοικεσίας Βαβυλώνος γενεαί δεκατέσσαρες, και από της μετοικεσίας Βαβυλώνος έως του Χριστού γενεαί δεκατέσσαρες. **18** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ήτο. Αφού ηρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **19** Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτής, δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρίση αυτήν, ηθέλησε να απολύση αυτήν κρυφίως. **20** Ενώ δε αυτός διελογίσθη ταύτα, ιδού, άγγελος Κυρίου εφάνη κατ' όναρ εις αυτόν, λέγων· Ιωσήφ, υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης Μαριάμ την γυναίκα σου· διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. **21** Θέλει δε γεννήσει υιόν και θέλει καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν· διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών. **22** Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος· **23** Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουν καλέσει το όνομα αυτού Εμμανουήλ, το οποίον μεθερμηνεύομενον είναι, Μεθ' ημών ο Θεός. **24** Εξεγερθείς δε ο Ιωσήφ από του ύπνου έκαμεν ως προσέταξεν αυτόν ο άγγελος Κυρίου και παρέλαβε την γυναίκα αυτού, **25** και δεν εγνώριζεν αυτήν, εωσού

εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιησούν.

2 Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ήλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες· **2** Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ήλθομεν διά να προσκυνήσωμεν αυτόν. **3** Ακούσας δε Ηρώδης ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η Ιεροσόλυμα μετ' αυτού, **4** και συνάξας πάντας τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, ηρώτα να μάθη παρ' αυτών που ο Χριστός γεννάται. **5** Εκείνοι δε είπον προς αυτόν· Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας· διότι ούτως είναι γεγραμμένον διά του προφήτου· **6** Και συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ιούδα· διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, όστις θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. **7** Τότε ο Ηρώδης καλέσας κρυφίως τους μάγους εξηκρίβωσε παρ' αυτών τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, **8** και πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, είπε· Πορευθέντες ακριβώς εξετάσατε περί του παιδιού, αφού δε εύρητε, απαγγεilate μοι, διά να έλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες του βασιλέως ανεχώρησαν· και ιδού, ο αστήρ τον οποίον είδον εν τη ανατολή προεπορεύετο αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω όπου ήτο το παιδίον. **10** Ιδόντες δε τον αστέρα εκάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα, **11** και ελθόντες εις την οικίαν εύρον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό άδρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν· **12** και αποκαλυφθέντες θεόθεν κατ' όναρ να μη επιστρέψωσι προς τον Ηρώδη, δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών. **13** Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον, και έσο εκεί εωσού είπω σοι· διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήση το παιδίον, διά να απολέση αυτό. **14** Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού διά νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, **15** και ήτο εκεί έως της τελευτής του Ηρώδου, διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος· Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. **16** Τότε ο Ηρώδης, ιδών ότι ενεπαίχθη υπό των μάγων, εθυμώθη σφόδρα και αποστειλας εφόνευσε πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ και εν πάσι τοις ορίοις αυτής από δύο ετών και κατωτέρω κατά τον καιρόν, τον οποίον εξηκρίβωσε παρά των μάγων. **17** Τότε επληρώθη το ρηθέν υπό Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· **18** Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· η Ραχήλ έκλαιε τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορηθή, διότι δεν υπάρχουν· **19** Τελευτήσαντος δε του Ηρώδου ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ εν Αιγύπτω, **20** λέγων· Εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ύπαγε εις γην Ισραήλ· διότι απέθανον οι ζητούντες την ψυχήν του παιδιού. **21** Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ήλθεν εις γην Ισραήλ. **22** Ακούσας δε ότι ο Αρχέλαος

βασιλεύει επί της Ιουδαίας αντί Ηρώδου του πατρός αυτού, εφοβήθη να υπάγη εκεί· αποκαλυφθείς δε θεόθεν κατ' όναρ ανεχώρησεν εις τα μέρη της Γαλιλαίας, **23** και ελθών κατώκησεν εις πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διά να πληρωθή το ρηθέν διά των προφητών· ότι Ναζωραίος θέλει ονομασθή.

3 Εν εκείναις δε ταις ημέραις έρχεται Ιωάννης ο βαπτιστής, κηρύττων εν τη ερήμω της Ιουδαίας **2** και λέγων· Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. **3** Διότι ούτος είναι ο ρηθείς υπό Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Αυτός δε ο Ιωάννης είχε το ένδυμα αυτού από τριχών καμήλου και ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ήτο ακρίδες και μέλι άγριον. **5** Τότε εξήρχετο προς αυτόν η Ιεροσόλυμα και πάσα η Ιουδαία και πάντα τα περίχωρα του Ιορδάνου, **6** και εβαπτίζοντο εν τω Ιορδάνη υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **7** Ιδών δε πολλούς εκ των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων ερχομένους εις το βάπτισμα αυτού, είπε προς αυτούς· Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, **9** και μη φαντασθήτε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήση τέκνα εις τον Αβραάμ. **10** Ήδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **11** Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. **12** Οστις κρατεί το πτυάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού και θέλει συναΐξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. **13** Τότε έρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην διά να βαπτισθή υπ' αυτού. **14** Ο δε Ιωάννης εκώλυεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρείαν έχω να βαπτισθώ υπό σου, και συ έρχεσαι προς εμέ; **15** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τώρα· διότι ούτως είναι πρόπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην. Τότε αφίνει αυτόν. **16** Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος· και ιδού, ηνοιχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστεράν και ερχόμενον επ' αυτόν· **17** και ιδού φωνή εκ των ουρανών, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την ερήμον διά να πειρασθή υπό του διαβόλου, **2** και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε. **3** Και ελθών προς αυτόν ο πειράων είπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, επέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι. **4** Ο δε αποκριθείς είπεν· Είναι γεγραμμένον, Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά

στόματος Θεού. **5** Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού **6** και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, Ότι θέλει προσταΐξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλousi σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **7** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **8** Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν αυτών, **9** και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. **10** Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **11** Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ιδού, άγγελοι προσήλθον και υπηρετούν αυτόν. **12** Ακούσας δε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παρεδόθη, ανεχώρησεν εις την Γαλιλαίαν. **13** Και αφήσας την Ναζαρέτ ήλθε και κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν εν τοις ορίοις Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. **14** Διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου λέγοντος· **15** Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. **16** Ο λαός ο καθηήμενος εν σκότει είδε φως μέγα, και εις τους καθημένους εν τόπω και σκία θανάτου φως ανέτειλεν εις αυτούς. **17** Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να κηρύττη και να λέγη· Μετανοείτε διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. **18** Περιπατών δε ο Ιησούς παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ριπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· **19** και λέγει προς αυτούς· Έλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων. **20** Οι δε αφήσαντες ευθύς τα δίκτυα, ηκολούθησαν αυτόν. **21** Και προχωρήσας εκείθεν είδεν άλλους δύο αδελφούς, Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίω μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών επισκευάζοντας τα δίκτυα αυτών, και εκάλεσεν αυτούς. **22** Οι δε αφήσαντες ευθύς το πλοίον και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **23** Και περιήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού. **24** Και διήλθεν η φήμη αυτού εις όλην την Συρίαν, και έφερον προς αυτόν πάντας τους κακούς έχοντας υπό διαφόρων νοσημάτων και βασάνων συνεχομένους και δαιμονιζομένους και σεληνιαζομένους και παραλυτικούς, και εθεραπευσεν αυτούς. **25** και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί από της Γαλιλαίας και Δεκαπόλεως και Ιεροσολύμων και Ιουδαίας και από πέραν του Ιορδάνου.

5 Ιδών δε τους όχλους, ανέβη εις το όρος και αφού εκάθησε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, **2** και ανοίξας το στόμα αυτού εδίδασκεν αυτούς, λέγων. **3** Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. **4** Μακάριοι οι πενθούντες, διότι αυτοί θέλousi παρηγορηθή. **5** Μακάριοι οι πραείς,

διότι αυτοί θέλουν κληρονομήσει την γην. **6** Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, διότι αυτοί θέλουν χορτασθή. **7** Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θέλουν ελεηθῆ. **8** Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, διότι αυτοί θέλουν ιδεί τον Θεόν. **9** Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουν ονομασθῆ υιοί Θεού. **10** Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία των ουρανῶν. **11** Μακάριοι εἴσθε, ὅταν σας ονειδίωσι καὶ διώξωσι καὶ εἰπωσιν ἐναντίον σας πάντα κακόν λόγον ψευδοῦμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. **12** Χαίρετε καὶ αγαλλιᾶσθε, διότι ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐπεὶ οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς προ μῶν. **13** Σεις εἴσθε τὸ ἄλας τῆς γῆς· εἴναι δε τὸ ἄλας διαφθαρή, με τὴ θέλει ἀλατισθῆ; εἰς οὐδὲν πλέον χρησιμεῖ ἐμὴν ἢ ριφή ἕξω καὶ να καταπατήται ὑπὸ των ἀνθρώπων. **14** Σεις εἴσθε τὸ φως τοῦ κόσμου· πόλις κειμένη ἐπάνω ὄρους δεν δύναται να κρυφθῆ. **15** οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχον καὶ θέτουσιν αὐτόν ὑπὸ τον μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τον λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς πάντα τους ἐν τῆ οἰκία. **16** Οὕτως ἀσ λάμψη τὸ φως σας ἔμπροσθεν των ἀνθρώπων, διὰ να ἴδωσι τα καλά σας ἔργα καὶ δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **17** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον να καταλύσω τον νόμον ἢ τους προφήτας· δεν ἦλθον να καταλύσω, ἀλλὰ να εκπληρώσω. **18** Διότι ἀληθῶς σας λέγω, ἕως ἀν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἴωτα ἐν ἡ μία κεραία δεν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ τον νόμου, εὐσοῦ ἐκπληρωθῶσι πάντα. **19** Ὅστις λοιπὸν ἀθετήσῃ μίαν των ἐκτολῶν τούτων των ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τους ἀνθρώπους, ἐλάχιστος θέλει ονομασθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν· ὅστις δε ἐκτελέσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας θέλει ονομασθῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν. **20** Ἐπειδὴ σας λέγω ὅτι εἴναι μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας πλεῖστον τῆς των γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δεν θέλετε εἰσελθεῖ εἰς την βασιλείαν των οὐρανῶν. **21** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρήθη εἰς τους ἀρχαίους, Μὴ φονεύσης· ὅστις δε φονεύσῃ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς την κρίσιν. **22** Ἐγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι πας ὁ ὀργιζόμενος ἀναίτιως κατὰ του ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς την κρίσιν· καὶ ὅστις εἶπῃ πρὸς τον ἀδελφόν αὐτοῦ Ρακά, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς τὸ συνδῆριον· ὅστις δε εἶπῃ Μωρῆ, θέλει εἶσθαι ἔνοχος εἰς την γένναν του πυρός. **(Geenna g1067)** **23** Εἴναι λοιπὸν προσφῆρης τὸ δῶρον σου εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σου, **24** ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρον σου ἔμπροσθεν του θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε πρώτον φιλιώθητι με τον ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρον σου. **25** Εἰρήνευσον με τον ἀντιδικόν σου ταχῶς, ἐνόσω εἶσαι καθ' ὁδόν μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδώσῃ ὁ ἀντιδικὸς εἰς τον κριτήν καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσῃ εἰς τον υπηρέτην, καὶ ριφθῆς εἰς φυλακὴν· **26** ἀληθῶς σοι λέγω, δεν θέλεις ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, εὐσοῦ ἀποδώσης τὸ ἔσχατον λεπτόν. **27** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρήθη εἰς τους ἀρχαίους, μὴ μοιχεύσης. **28** Ἐγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι πας ὁ βλέπων γυναίκα διὰ να ἐπιθυμήσῃ αὐτὴν ἤδη μοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. **29** Εἴναι ὁ οφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σε σκανδαλίζει, ἐκβαλε αὐτόν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σε συμφέρει να χαθῆ ἐν των μελῶν σου καὶ να μὴ ριφθῆ ὅλον τὸ σῶμα σου εἰς την γένναν. **(Geenna g1067)** **30**

Καὶ εἴναι ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σε σκανδαλίζει, ἐκκόψον αὐτὴν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σε συμφέρει να χαθῆ ἐν των μελῶν σου, καὶ να μὴ ριφθῆ ὅλον τὸ σῶμα σου εἰς την γένναν. **(Geenna g1067)** **31** Ἐρρήθη πρὸς τούτους ὅτι ὅστις χωρισθῆ την γυναίκα αὐτοῦ, ἀς δώσῃ εἰς αὐτὴν διαζύγιον. **32** Ἐγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι ὅστις χωρισθῆ την γυναίκα αὐτοῦ παρκετός λόγου πορνείας, κάμνει αὐτὴν να μοιχεύηται, καὶ ὅστις λάβῃ γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **33** Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρήθη εἰς τους ἀρχαίους, Μὴ ἐπιορκήσης, ἀλλὰ ἐκπλήρωσον εἰς τον Κύριον τους ὄρκους σου. **34** Ἐγὼ ὅμως σας λέγω να μὴ ὀμόσητε μὴδὲως μήτε εἰς τον οὐρανόν, διότι εἶναι θρόνος του Θεοῦ· **35** μήτε εἰς την γην, διότι εἶναι ὑποπόδιον των ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· **36** μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν σου να ὀμόσης, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα να κάμης λευκὴν ἢ μέλαιναν. **37** Ἄλλ' ἀς ἦναι ὁ λόγος σας Ναι ναι, Οὐ, οὐ· τὸ δε πλεῖστον τούτων εἶναι ἐκ του πονηροῦ. **38** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρήθη, Οφθαλμόν ἀντὶ οφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. **39** Ἐγὼ ὅμως σας λέγω να μὴ ἀντιταθῆτε πρὸς τον πονηρὸν· ἀλλ' ὅστις σε ραπίσῃ εἰς την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εἰς αὐτόν καὶ την ἄλλην· **40** καὶ εἰς τον θέλοντα να κριθῆ μετὰ σου καὶ να λάβῃ τον χιτῶνα σου, ἄφες εἰς αὐτόν καὶ τὸ ἱμάτιον· **41** καὶ ἀν σε ἀγγαρεύσῃ τις μίλιον ἐν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο. **42** Εἰς τον ζητούντα παρὰ σου διδῆ καὶ τον θέλοντα να δανεισθῆ ἀπὸ σου μὴ ἀποστραφῆς. **43** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρήθη, Θέλεις ἀγαπᾶ τον πλησίον σου καὶ μίσει τον ἐχθρόν σου. **44** Ἐγὼ ὅμως σας λέγω, Ἀγαπάτε τους ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἷτινες σας καταρῶνται, εὐεργετεῖτε ἐκείνους, οἷτινες σας μισοῦσι, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων, οἷτινες σας βλάπτουσι καὶ σας κατατρέχουσι, **45** διὰ να γείνητε υιοί του Πατρός σας του ἐν τοῖς οὐρανοῖς, διότι αὐτὸς ἀνατέλλει τον ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. **46** Διότι εἴναι ἀγαπήσητε τους ἀγαπώντάς σας, ποῖον μισθὸν ἔχετε; καὶ οἱ τελῶναι δεν κάμνουσι τὸ αὐτό; **47** καὶ εἴναι ἀσπασθῆτε τους ἀδελφούς σας μόνον, τὴν περισσόστορον κάμνετε; καὶ οἱ τελῶναι δεν κάμνουσιν οὕτως; **48** ἐστὲ λοιπὸν σεις τέλειοι, καθὼς ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἶναι τέλειος.

6 Προσέχετε να μὴ κάμνητε την ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν των ἀνθρώπων διὰ να βλέπησθε ὑπ' αὐτῶν· εἰ δε μὴ, δεν ἔχετε μισθὸν πλησίον του Πατρός σας του ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **2** Ὅταν λοιπὸν κάμνης ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθεν σου, καθὼς κάμνουσιν οἱ υποκριταί ἐν ταις συναγωγαῖς καὶ ἐν ταις ὁδοῖς, διὰ να δοξασθῶσιν ὑπὸ των ἀνθρώπων· ἀληθῶς σας λέγω, ἔχουσι ἤδη τον μισθὸν αὐτῶν. **3** Ὅταν δε συ κάμνης ἐλεημοσύνην, ἀς μὴ γνωρίσῃ ἡ ἀριστερὰ σου τι κάμνει ἡ δεξιὰ σου, **4** διὰ να ἦναι ἡ ἐλεημοσύνη σου ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς θέλει σοι ἀνταποδώσει ἐν τῷ φανερῷ. **5** Καὶ ὅταν προσεύχησαι, μὴ ἔσο ὡς οἱ υποκριταί, διότι ἀγαπῶσι να προσεύχωνται ἰσάμενοι ἐν ταις συναγωγαῖς καὶ ἐν ταις γωνίαις των πλατειῶν, διὰ να φανῶσιν εἰς τους ἀνθρώπους· ἀληθῶς σας λέγω ὅτι ἔχουσι ἤδη

τον μισθόν αυτών. **6** Συ όμως, όταν προσεύχησαι, είσελθε εις το ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου προσευχήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **7** Όταν δε προσευχήσθε, μη βαττολογήσητε ως οι εθνικοί· διότι νομίζουσιν ότι με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακουσθή. **8** Μη ομοιωθήτε λοιπόν με αυτούς· διότι εξεύρει ο Πατήρ σας τίνων έχετε χρεία, πριν σεις ζητήσητε παρ' αυτού. **9** Ούτω λοιπόν προσεύχθε σεις· Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου· **10** ελθέτω η βασιλεία σου· γεννηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών, και επί της γής· **11** τον άρτον ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σήμερον· **12** και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς· **13** και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. Διότι σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας· αμήν. **14** Διότι εάν συχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει συχωρήσει και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος· **15** εάν όμως δεν συχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ουδέ ο Πατήρ σας θέλει συχωρήσει τα πταίσματά σας. **16** Και όταν νηστεύητε, μη γίνεσθε ως οι υποκριταί· σκυθρωποί· διότι αφανίζουνσι τα πρόσωπα αυτών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους ότι νηστεύουσιν· αληθώς σας λέγω, ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **17** Συ όμως όταν νηστεύης, άλειψον την κεφαλήν σου και νύψον το πρόσωπόν σου, **18** διά να μη φανής εις τους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλ' εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **19** Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρπουσι και κλέπτουσιν. **20** Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανών, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρπουσιν ουδέ κλέπτουσιν· **21** επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας. **22** Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν· **23** εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον; **24** Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύη· διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμωνά. **25** Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περί της ζωής σας τι να φάγητε και τι να πίνητε, μηδέ περί του σώματός σας τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμώτερον της τροφής και του σώμα του ενδύματος; **26** Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπεύρουσιν ουδέ θερίζουνσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; **27** Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθήσει μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; **28** Και περί ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. **29** Σας

λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. **30** Αλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδώσει πολλών μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; **31** Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πώμεν ή τι να ενδυθώμεν; **32** Διότι πάντα ταύτα ζητούνσιν οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρεία πάντων τούτων. **33** Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. **34** Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον· διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε· **2** διότι με ποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με ποίον μέτρον μετρείτε θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. **3** Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρείς; **4** Η πως θέλεις ειπει προς τον αδελφόν σου, Άφες να εκβάλω το ξυλάριον από του οφθαλμού σου, ενώ η δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; **5** Υποκριτά, εκβάλε πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλής το ξυλάριον εκ του οφθαλμού του αδελφού σου. **6** Μη δώσητε το άγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διασχίσωσιν. **7** Αιτείτε, και θέλει σας δοθή· ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούετε, και θέλει σας ανοιχθή. **8** Διότι πας ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή. **9** Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις εάν ο υιός αυτού ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; **10** και εάν ζητήση οψάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; **11** εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρητε να δίδητε καλώς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού; **12** Λοιπόν πάντα όσα αν θέλητε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, ούτω και σεις κάμνετε εις αυτούς· διότι ούτος είναι ο νόμος και οι προφήται. **13** Εισέλθετε διά της στενής πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. **14** Επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. **15** Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οιτίνες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες. **16** Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς· μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα; **17** ούτω παν δένδρον καλόν κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπρόν δένδρον κάμνει κακούς καρπούς. **18** Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. **19** Παν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **20** Άρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. **21** Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το

θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. **22** Πολλοί θέλουνσιν επειεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; **23** Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. **24** Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώσει αυτόν με άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν· **25** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν έπεσε· διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την πέτραν. **26** Και πας ο ακούων τους λόγους μου τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή με άνδρα μωρόν, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την άμμον· **27** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και έπεσε, και ήτο η πώσις αυτής μεγάλη. **28** Ότε δε ετελειώσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδαχήν αυτού· **29** διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς.

8 Ότε δε κατέβη από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί. **2** Και ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης. **3** Και εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ήγγισεν αυτόν, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. **4** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Πρόσχε μη είπης τούτο εις μηδένα, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **5** Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εις Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν **6** και λέγων· Κύριε, ο δοϋλός μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος. **7** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ ελθών θέλω θεραπεύσει αυτόν. **8** Και αποκριθείς ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου· αλλά μόνον ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δοϋλός μου. **9** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Ύπαγε, και υπάγει, και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δοϋλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **10** Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε και είπε προς τους ακολουθούντας· Αληθώς σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοςούτην πίστιν. **11** Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουνσιν ελθει από ανατολών και δυσμών και θέλουνσιν καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλεία των ουρανών, **12** οι δε υιοί της βασιλείας θέλουνσιν εκβληθή εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει εισθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **13** Και είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Ύπαγε, και ως έπίστευσας, ας γείνη εις σε. Και ιατρεύθη ο δοϋλος αυτού εν τη ώρα εκείνη. **14** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν αυτού κατάκοιτον και πάσχουσαν πυρετόν· **15** και επίασε την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς. **16** Και ότε

έγεινεν εσπέρα, έφεραν προς αυτόν δαιμονιζόμενους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα με λόγον και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσε, **17** διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Αυτός τας ασθενεΐας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασεν. **18** Ιδών δε ο Ιησούς πολλούς όχλους περί εαυτόν, προσέταξε να αναχωρήσωσιν εις το πέραν. **19** Και πλησίασας εις γραμματεΐς είπε προς αυτόν, Διδάσκαλε, θέλω σου ακολούθησει όπου αν υπάγη· **20** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **21** Άλλος δε εκ των μαθητών αυτού είπε προς αυτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον και να θάψω τον πατέρα μου. **22** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι και άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς. **23** Και ότε εισήλθεν εις το πλοΐον, ηκολούθησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού. **24** Και ιδού, τρικυμία μεγάλη έγεινεν εν τη θαλάσση, ώστε το πλοΐον εσκοπάζετο υπό των κυμάτων· αυτός δε εκοιμάτο. **25** Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού έπύτησαν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, σώσον ημάς, χανόμεθα. **26** Και λέγει προς αυτούς· Διά τι είσθε δειλοί, ολιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς επετίμησε τους ανέμους και την θάλασσαν, και έγεινε γαλήνη μεγάλη. **27** Οι δε άνθρωποι εθαύμασαν, λέγοντες· Οποίος είναι ούτος, ότι και οι άνεμοι και η θάλασσα υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Και ότε ήλθεν εις το πέραν εις την χώραν των Γεργεσηνών, υπήντησαν αυτόν δύο δαιμονιζόμενοι εξερχόμενοι εκ των μνημείων, άγριοι καθ' υπερβολήν, ώστε ουδείς ηδύνατο να περάση διά της οδού εκείνης. **29** Και ιδού, έκραξαν λέγοντες· Τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού; ήλθες εδω προ καιρού να μας βασανίσης; **30** Ήτο δε μακράν απ' αυτών αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένη. **31** Και οι δαίμονες παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Εάν μας εκβάλης, επίτρεψον εις ημάς να απέλθωμεν εις την αγέλην των χοίρων. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε. Και εκείνοι εξελθόντες υπήγαν εις την αγέλην των χοίρων· και ιδού, ώρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων κατά των κρημνούς εις την θάλασσαν και απέθανον εν τοις ύδασι. **33** Οι δε βόσκοντες έφυγον και ελθόντες εις την πόλιν, απήγγειλαν πάντα και τα των δαιμονιζομένων. **34** Και ιδού, πάσα η πόλις εξήλθεν εις συνάντησιν του Ιησού, και ιδόντες αυτόν παρεκάλεσαν να μεταβή από των ορίων αυτών.

9 Και εμβάς εις το πλοΐον, διεπέρασε και ήλθεν εις την ευατόν πόλιν. **2** Και ιδού, έφερον προς αυτόν παραλυτικόν κείμενον επί κλίνης και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών, είπε προς τον παραλυτικόν· Θάρρει, τέκνον· συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **3** Και ιδού, τινές εκ των γραμματέων είπον καθ' εαυτούς· Ούτος βλασφημεί. **4** Και ιδών ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε· Διά τι σεijs διαλογίζεσθε πονηρά εν ταις καρδιάς σας; **5** Διότι τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Εγέρθητι και περιπάτει; **6** Άλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας, τότε λέγει προς τον παραλυτικόν· Εγερθείς σήκωσθη εν την κλίνην σου και υπάγε εις τον

οίκόν σου. **7** Και εγερθείς ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **8** Ίδόντες δε οι όχλοι, εθαύμασαν και εδόξασαν τον Θεόν, όστις έδωκε τοιαύτην εξουσίαν εις τους ανθρώπους. **9** Και διαβαίνων ο Ιησούς εκείθεν είδεν άνθρωπον καθήμενον εις το τελώνιον, Ματθαίον λεγόμενον, και λέγει προς αυτόν· Ακολουθεί μοι. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. **10** Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία, ιδού, πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί ελθόντες συνεκάθητο μετά του Ιησού και των μαθητών αυτού. **11** Και ιδόντες οι Φαρισαίοι είπον προς τους μαθητάς αυτού· Διά τι ο Διδάσκαλός σας τρώγει μετά των τελωνών και αμαρτωλών; **12** Ο δε Ιησούς ακούσας είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **13** Υπάγετε δε και μάθετε τι είναι, Έλεον θέλω και ουχι θυσίαν. Διότι δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. **14** Τότε έρχονται προς αυτόν οι μαθητάι του Ιωάννου, λέγοντες· Διά τι ημεΐς και οι Φαρισαίοι νηστεύομεν πολλά, οι δε μαθητάι σου δεν νηστεύουσι; **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μήπως δύνανται οι υιοί του νυμφώνος να πενήθωσιν, ενόσω είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; θέλουσιν όμως ελθει ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο νυμφίος, και τότε θέλουσι νηστεύσει. **16** Και ουδεις βάλλει επίγραμμα αγνάφου πανίου επί ιμάτιον παλαιόν· διότι αφαιρεί το αναπλήρωμα αυτού από του ιματίου, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. **17** Ουδέ βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μη, σχίζονται οι ασκοί, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθείρονται· αλλά βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς νέους, και αμφοτέρα διατηρούνται. **18** Ενώ αυτός ελάλει ταύτα προς αυτούς, ιδού, άρχων εις ελών προσεκύνη αυτόν, λέγων ότι η θυγάτηρ μου ετελεύτησε προ ολίγων· αλλά ελθέ και βάλε την χείρα σου επ' αυτήν και θέλει ζήσει. **19** Και σηκωθείς ο Ιησούς ηκολούθησεν αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **20** Και ιδού, γυνή αιμορροούσα δώδεκα έτη, πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού· **21** διότι έλεγε καθ' εαυτήν· Εάν μόνο εγγίσω το ιμάτιον αυτού, θέλω σωθή. **22** Ο δε Ιησούς επιστραφείς και ιδών αυτήν είπε· Θάρρει, θύγατερ· η πίστις σου σε έσωσε. Και εσώθη η γυνή από της ώρας εκείνης. **23** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του άρχοντος και ιδών τους αυλητάς και τον όχλον θορυβούμενον, **24** λέγει προς αυτούς· Αναχωρείτε· διότι δεν απέθανε το κοράσιον, αλλά κοιμάται. Και κατεγέλων αυτόν. **25** Ότε δε εξεβλήθη ο όχλος, εισελθών επίασε την χείρα αυτής, και εσηκώθη το κοράσιον. **26** Και διεδόθη η φήμη αύτη εις όλην την γην εκείνην. **27** Και ενώ ανεχώρει εκείθεν ο Ιησούς, ηκολούθησαν αυτόν δύο τυφλοί, κράζοντες και λέγοντες· Ελέησον ημάς, υιέ του Δαβίδ. **28** Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, επλησίασαν εις αυτόν οι τυφλοί, και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πιστεύετε ότι δύναμαι να κάμω τούτο; Λέγουσι προς αυτόν· Ναι, Κύριε. **29** Τότε ήγγισε τους οφθαλμούς αυτών, λέγων· Κατά την πίστιν σας ας γείνη εις εσάς. **30** Και ηνοιχθησαν αυτών οι οφθαλμοί· προσέταξε δε αυτούς εντόνωσ ο Ιησούς, λέγων· Προσέχετε, ας μη εξεύρη τούτο μηδείς. **31** Αλλ' εκείνοι εξελθόντες διεφήμισαν αυτόν εν όλη τη γη εκείνη. **32** Ενώ δε αυτοί εξήρχοντο, ιδού, έφεραν

προς αυτόν άνθρωπον κωφόν δαιμονιζόμενον· **33** και αφού εξεβλήθη το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και εθαύμασαν οι όχλοι, λέγοντες ότι ποτέ δεν εφάνη τοιοούτον εν τω Ισραήλ. **34** Οι δε Φαρισαίοι έλεγον· Διά του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **35** Και περιήρχετο ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ. **36** Ίδών δε τους όχλους, εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς, διότι ήσαν εκλελυμένοι και εσκορπισμένοι ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Ο μεν θερισμός πολυς, οι δε εργάται ολίγοι· **38** παρακαλέσατε λοιπόν τον κύριον του θερισμού, διά να αποστείλει εργάτας εις τον θερισμόν αυτού.

10 Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν αυτά και να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν. **2** Τα δε ονόματα των δώδεκα αποστόλων είναι ταύτα· πρώτος Σίμων ο λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ο αδελφός αυτού, Ιάκωβος ο του Ζεβεδαίου και Ιωάννης ο αδελφός αυτού, **3** Φίλιππος και Βαρθολομαίος, Θωμάς και Ματθαίος ο τελώνης, Ιάκωβος ο του Αλφαίου και Λεββαίος ο επονομασθείς Θαδδαίος, **4** Σίμων ο Κανανίτης και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, όστις και παρέδωκεν αυτόν. **5** Τούτους τους δώδεκα απέστειλεν ο Ιησούς και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων· Εις οδόν εθνών μη υπάγητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε· **6** υπάγετε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. **7** Και υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. **8** Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγειρείτε, δαιμόνια εκβάλλετε· δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε. **9** Μη έχετε χρυσόν μηδέ άργυρον μηδέ χαλκόν εις τας ζώνας σας, **10** μη σακκίον διά την οδόν μηδέ δύο χιτώνας μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον· διότι ο εργάτης είναι άξιος της τροφής αυτού. **11** Εις οποίαν δε πόλιν ή κώμην εισέλθητε, εξετάσατε τις είναι άξιος εν αυτή, και εκεί μείνατε εωσού εξέλθητε. **12** Εισερχόμενοι δε εις την οικίαν χαιρετήσατε αυτήν. **13** Και εάν μεν η οικία ήναι αξία, ας έλθη η ειρήνη σας επ' αυτήν· αλλ' εάν δεν ήναι αξία, η ειρήνη σας ας επιστρέψη εις εσάς. **14** Και όστις δεν σας δεχθή μηδέ ακούση τους λόγους σας, εξερχόμενοι της οικίας ή της πόλεως εκείνης εκτινάξατε τον κονιορτόν των ποδών σας. **15** Αληθώς σας λέγω, Ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως εις την γην των Σοδόμων και Γομόρρων παρά εις την πόλιν εκείνην. **16** Ίδού, εγώ σας αποστέλλω ως πρόβατα εν μέσω λύκων· γίνεσθε λοιπόν φρόνιμοι ως οι όφεις και απλοί ως αι περιστεραι. **17** Προσέχετε δε από των ανθρώπων· διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτών θέλουσι σας μαστιγώσαι· **18** και έτι ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε φερθή ένεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς και εις τα έθνη. **19** Όταν δε σας παραδώσω, μη μεριμνήσετε πως ή τι θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σας δοθή εν εκείνη τη ώρα τι πρέπει να λαλήσητε. **20** Επειδή σεις δεν είσθε οι

λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον λαλεί εν υμίν. **21** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς. **22** και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **23** Όταν δε σας διώκωσιν εν τη πόλει ταύτη, φεύγετε εις την άλλην· διότι αληθώς σας λέγω, δεν θέλετε τελειώσει τας πόλεις του Ισραήλ, εωσού έλθη ο Υιός του ανθρώπου. **24** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου ουδέ δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού. **25** Αρκέτον είναι εις τον μαθητήν να γείνη ως ο διδάσκαλος αυτού, και ο δούλος ως ο κύριος αυτού. Εάν τον οικοδεσπότην ωνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον τους οικιακούς αυτού; **26** Μη φοβηθήτε λοιπόν αυτούς· διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωσθή. **27** ό, τι σας λέγω εν τω σκότει, είπατε εν τω φωτί, και ό, τι ακούετε εις το ωτίον, κηρύξατε επί των δωματίων. **28** Και μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι· φοβήθητε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέσει εν τη γεέννη. **(Geenna g1067)** **29** Δύο στρουθία δεν πωλούνται δι' εν ασάριον; και εν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην άνευ του θελήματος του Πατρός σας. **30** Υμύν δε και αι τρίχες της κεφαλής είναι πάσαι ηριθμημέναί. **31** Μη φοβηθήτε λοιπόν· πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. **32** Πας λοιπόν όστις με ομολογήσει έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ομολογήσει και εγώ αυτόν έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **33** Όστις δε με αρνηθή έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτόν και εγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **34** Μη νομίσητε ότι ήλθον να βάλω ειρήνην επί την γήν· δεν ήλθον να βάλω ειρήνην, αλλά μάχαιραν. **35** Διότι ήλθον να διαχωρίσω άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρος αυτής και νόμφην κατά της πενθεράς αυτής. **36** και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί αυτού. **37** Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού. **38** και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί όπισω μου, δεν είναι άξιος εμού. **39** Όστις εύρη την ζωήν αυτού θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέσει την ζωήν αυτού δι' εμέ θέλει ευρεί αυτήν. **40** Όστις δέχεται εσάς εμέ δέχεται, και όστις δέχεται εμέ δέχεται τον αποστειλαντά με. **41** Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος δικαίον εις όνομα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει λάβει. **42** Και όστις ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον μόνον ψυχρού ύδατος εις όνομα μαθητού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού.

11 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς διατάττων εις τους δώδεκα μαθητάς αυτού, μετέβη εκειθεν διά να διδάσκη και να κηρύττη εν ταις πόλεσιν αυτών. **2** Ο δε Ιωάννης, ακούσας εν τω δεσμοτηρίω τα έργα του Χριστού, έπέμψε δύο των μαθητών αυτού, **3** και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον

προδοκώμεν; **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ακούετε και βλέπετε· **5** τυφλοί αναβλέπουσι και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται. **6** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **7** Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την έρημον να ίδητε; κάλαμον υπό άνέμου σαλευόμενος; **8** Αλλά τι εξήλθετε να ίδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι τα μαλακά φορούντες εν τοις οίκοις των βασιλέων ευρίσκονται. **9** Αλλά τι εξήλθετε να ίδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσώτερον προφήτου. **10** Διότι ούτός είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου. **11** Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων υπό γυναικών δεν ηγέρθη μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος αυτού. **12** Από δε των ημερών Ιωάννου του βαπτιστού έως του νυν η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και οι βιασταί αρπάζουσιν αυτήν. **13** Διότι πάντες οι προφήται και ο νόμος έως Ιωάννου προεφήτευσαν. **14** Και αν θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλίας, όστις έμελλε να έλθη. **15** Ο έχων ώτα διά να ακούη εσ ακούη. **16** Αλλά με τι να ομοιώσω την γενεάν ταύτην; είναι ομοία με παιδάρια καθήμενα εν ταις αγοραίς και φωνάζοντα προς τους συντρόφους αυτών, **17** και λέγοντα· Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε, σας εθρηνωθήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **18** Διότι ήλθεν ο Ιωάννης μήτε τρώγων μήτε πίνων, και λέγουσι· Δαιμόνιον έχει. **19** Ήλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγουσιν· Ιδού, άνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. Και εδικαιώθη η σοφία από των τέκνων αυτής. **20** Τότε ήρχισε να ονειδίξη τας πόλεις εν αις έγείναν να ποιήσω θάματα αυτού, διότι δεν μετενόησαν· **21** Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαϊδάν· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν υμίν εγίνοντο εν τη Τύρω και Σιδώνι προ πολλού ήθελον μετανοήσει εν σάκκω και σποδύ. **22** Πλην σας λέγω εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις εσάς. **23** Και συ, Καπερναούμ, η υψωθείσα έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήθελον μείνει μέχρι της σημερον. **(Hadēs g86)** **24** Πλην σας λέγω, ότι εις την γην των Σοδόμων ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις σε. **25** Εν εκείνω τω καιρώ αποκριθείς ο Ιησούς είπε· Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νήπια· **26** ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως έγείνεν αρεστόν έμπροσθέν σου. **27** Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από του Πατρός μου· και ουδεις γινώσκει τον Υιόν ει μη ο Πατήρ· ουδέ τον Πατέρα γινώσκει τις ειμή ο Υιός και εις όντινα θέλει ο Υιός να αποκαλύψη αυτόν. **28** Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. **29** Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και

μάθετε απ' εμού, διότι πρῶος εἰμίαι και ταπεινός την καρδίαι, και θέλετε ευρεῖ ανάπαυσιν εν ταις ψυχαῖς υμῶν· **30** διότι ο ζυγός μου εἶναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.

12 Εν εκείνω τω καιρῷ επορευέτο ο Ιησοῦς διά των σπαρτῶν εν σαββάτω· οι δε μαθηταῖ αυτοῦ επείνασαν και ἤρχισαν να αναπαύσιν αστάχαι και να τρώγωνσιν. **2** Οι δε Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον προς αὐτόν· Ἰδοῦ, οι μαθηταῖ σου πράττουσιν ὅ, τι δεν συγχωρεῖται να πράττηται το σάββατον. **3** Ο δε εἶπε προς αὐτούς· Δεν ανεγνώσατε τι ἐπράξεν ο Δαβὶδ ὅτε επείνασεν αὐτός και οι μετ' αὐτοῦ; **4** πῶς εἰσήλθεν εις τον οἶκον του Θεοῦ και ἐφαγε τους ἄρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν ἦτο συγκεχωρημένον εις αὐτόν να φάγη, οὔτε εις τους μετ' αὐτοῦ, εἰμὴ εις τους ιερεῖς μόνους; **5** Η δεν ανεγνώσατε εν τῷ νόμῳ ὅτι εν τοῖς σάββασιν οι ιερεῖς βεβηλόνοῦσι το σάββατον εν τῷ ιερῷ και εἶναι αθῶοι; **6** Σας λέγω δε ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγαλῆτερος του ιεροῦ. **7** Εἰάν ὁμοως εγνωρίζετε τι εἶναι Ἐλεον θέλω και ουχὶ θυσίαν, δεν ἠθέλετε καταδικάσει τους αθῶους. **8** Διότι ο Υἱός του ἀνθρώπου εἶναι κύριος και του σαββάτου. **9** Και μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εις την συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Και ἰδοῦ, ἦτο ἀνθρώπος ἔχων την χεῖρα ξηράν· και ηρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Συγχωρεῖται τάχα να θεραπεύη τις εν τῷ σαββάτῳ; διὰ να κατηγορήσωσιν αὐτόν. **11** Ο δε εἶπε προς αὐτούς· Τις ἀνθρώπος ἀπὸ σας θέλει εἶσθαι, ὅστις ἔχων πρόβατον εν, εἰάν τούτο πέσῃ εν τῷ σαββάτῳ εις λάκκον, δεν θέλει πιάσει και σηκώσει αὐτό; **12** πόσον λοιπόν διαφέρει ἀνθρώπος προβάτου; ὥστε συγχωρεῖται εν τῷ σαββάτῳ να αγαθοποιή τις. **13** Τότε λέγει προς τον ἀνθρώπων· Ἐκτεινον την χεῖρα σου· και ἐξέτεινε, και ἀποκατεστάθῃ υγιής ὡς η ἄλλη. **14** Οι δε Φαρισαῖοι ἐξεθρόντες συνεβουλεύθησαν κατ' αὐτοῦ, διὰ να ἀπολέσωσιν αὐτόν. **15** Ἀλλ' ο Ιησοῦς νοήσας ανεχώρησεν ἐκεῖθεν· και ηκολούθησαν αὐτόν ὄχλοι πολλοί, και θεράπευσεν αὐτούς πάντας. **16** Και παρήγγειλεν εις αὐτούς αὐστηρῶς διὰ να μη φανερώσωσιν αὐτόν, **17** διὰ να πληρωθῇ το ρηθὲν διὰ Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· **18** Ἰδοῦ, ο δούλος μου, τον ὁποῖον ἐξέλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον ὁποῖον η ψυχὴ μου ενηρεστήθη· θέλω θέσει το Πνεῦμα μου επ' αὐτόν, και θέλει εξαγγεῖλει κρίσιν εις τα ἔθνη· **19** δεν θέλει ἀντιλογίσει ουδὲ κραυγᾶσει, ουδὲ θέλει ἀκούσει τις την φωνὴν αὐτοῦ εν ταις πλατείαις. **20** Κάλαιον συντετριμμένον δεν θέλει θλάσει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εἰωσοῦ ἐκφέρει εις νίκην την κρίσιν· **21** Και εν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ θέλουσιν ἐλπῖσει τα ἔθνη. **22** Τότε ἐφέρθη προς αὐτόν δαιμονιζόμενος τυφλός και κωφός, και εθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε ο τυφλός και κωφός και ἐλάλει και ἐβλεπε. **23** Και ἐξεπλήττοντο πάντες οι ὄχλοι και ἔλεγον· Μήπως εἶναι οὔτος ο υἱός του Δαβὶδ; **24** Οι δε Φαρισαῖοι ἀκούσαστες εἶπον· Οὔτος δεν ἐκβάλλει τα δαιμόνια εἰμὴ διὰ του Βεελζεβούλ, του ἀρχοντος των δαιμονίων. **25** Νοήσας δε ο Ιησοῦς τους διαλογισμούς αὐτῶν, εἶπε προς αὐτούς· Πᾶσα βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ' εαυτῆς ἐρημούται, και πᾶσα πόλις ἢ οἰκία διαιρεθεῖσα καθ' εαυτῆς δεν θέλει σταθῆ. **26** Και αν ο Σατανᾶς τον Σατανᾶν ἐκβάλλη,

διηρέθη καθ' εαυτοῦ· πῶς λοιπόν θέλει σταθῆ ἡ βασιλεία αὐτοῦ; **27** Και αν ἐγὼ διὰ του Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τα δαιμόνια, οι υἱοί σας διὰ τίνας ἐκβάλλουσι; διὰ τούτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριταῖ σας. **28** Ἀλλ' εἰάν ἐγὼ διὰ Πνεύματος Θεοῦ ἐκβάλλω τα δαιμόνια, ἀρα ἐφθασεν εις εἰσᾶς ἡ βασιλεία του Θεοῦ. **29** Η πῶς δύναται τις να εἰσέλθῃ εις την οἰκίαν του δυνατοῦ και να διαρπάσῃ τα σκευὰ αὐτοῦ, εἰάν πρῶτον δεν δέσῃ του δυνατοῦ; και τότε θέλει διαρπάσει την οἰκίαν αὐτοῦ. **30** Ὅστις δεν εἶναι μετ' εμοῦ εἶναι κατ' εμοῦ, και ὅστις δεν συνάγει μετ' εμοῦ σκορπίζει. **31** Διὰ τούτο σας λέγω, Πᾶσα ἀμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθῆ εις τους ἀνθρώπους, ἡ κατὰ του Πνεύματος ὁμοως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθῆ εις τους ἀνθρώπους· **32** και ὅστις εἶπῃ λόγον κατὰ του Υἱοῦ του ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῆ εις αὐτόν· ὅστις ὁμοως εἶπῃ κατὰ του Πνεύματος του Ἁγίου, δεν θέλει συγχωρηθῆ εις αὐτόν· οὔτε εν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε εν τῷ μέλλοντι. **(αἰθῆ ρ165)** **33** Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ κάμετε το δένδρον σαπρὸν, και τον καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· διότι εκ του καρποῦ γνωρίζεται το δένδρον. **34** Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε να λαλήτε καλὰ ὄντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος της καρδίας λαλεῖ το στόμα. **35** Ο καλός ἀνθρώπος εκ του καλοῦ θησαυροῦ της καρδίας ἐκβάλλει τα καλὰ, και ο πονηρός ἀνθρώπος εκ του πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** Σας λέγω δε ὅτι διὰ πάντα λόγον ἀργόν, τον ὁποῖον ἠθέλον λαλήσει οι ἀνθρώποι, θέλουσιν ἀποδώσει λόγον δι' αὐτόν εν ἡμέρα κρίσεως. **37** Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθῆ, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθῆ. **38** Τότε ἀπεκρίθησάν τινές των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν να ἴδωμεν σημεῖον ἀπὸ σου. **39** Ἐκεῖνος δε ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτούς· Γενεὰ πονηρὰ και μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ, και σημεῖον δεν θέλει δοθῆ εις αὐτήν· εἰμὴ το σημεῖον Ἰωνᾶ του προφήτου. **40** Διότι ὡς ο Ἰωνᾶς ἦτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ἡμέρας και τρεις νύκτας, οὔτω θέλει εἶσθαι ο Υἱός του ἀνθρώπου εν τη καρδία της γῆς τρεις ἡμέρας και τρεις νύκτας. **41** Ἄνδρες Νινευῖται θέλουσιν ἀναστήθῃ εν τη κρίσει μετὰ της γενεᾶς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αὐτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ἰωνᾶ, και ἰδοῦ, πλείοτερον του Ἰωνᾶ εἶναι ἐδῶ. **42** Η βασίλισσα του νότου θέλει σηκωθῆ εν τη κρίσει μετὰ της γενεᾶς ταύτης και θέλει κατακρίνει αὐτήν, διότι ἦλθεν εκ των περάτων της γῆς διὰ να ἀκούσῃ την σοφίαν του Σολομώντος, και ἰδοῦ, πλείοτερον του Σολομώντος εἶναι ἐδῶ. **43** Ὅταν δε το ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ του ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων και ζητεῖ ἀνάπαυσιν και δεν εὑρίσκει. **44** Τότε λέγει· Ἄς ἐπιστρέψω εις τον οἶκόν μου, ὅθεν ἐξήλθον· και ἐλθόν εὑρίσκει αὐτόν κενόν, σεσαρωμένον και ἐστολισμένον. **45** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτοῦ ἑπτὰ ἄλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτοῦ, και εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, και γίνονται τα ἐσχατα του ἀνθρώπου ἐκεῖνου χειρότερα των πρώτων. Οὔτω θέλει εἶσθαι και εις την γενεάν ταύτην την πονηράν. **46** Ἐνῶ δε αὐτός ἐλάλει ἐπὶ προς τους ὄχλους, ἰδοῦ, ἡ μήτηρ και οι ἀδελφοί αὐτοῦ ἴσαντο ἔξω, ζητούντες να λαλήσωσι

προς αυτόν. **47** Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς σε. **48** Ο δε αποκριθείς προς τον ειπόντα τούτο προς αυτόν είπε· Τις είναι η μήτηρ μου και τίνας είναι οι αδελφοί μου; **49** Και εκτείνας την χείρα αυτού προς τους μαθητάς αυτού εἶπεν· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου. **50** Διότι ὅστις κάμη το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοῖς, αὐτός μου είναι ἀδελφός και ἀδελφή και μήτηρ.

13 Εν ἐκείνῃ δε τη ἡμέρᾳ ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο πλησίον τῆς θαλάσσης· **2** και συνήχθησαν προς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε ἐμβάς εἰς τὸ πλοῖον ἐκάθητο, και πας ὁ ὄχλος ἴστατο ἐπὶ τον αἰγιαλόν. **3** Και ἐλάλησε προς αὐτούς πολλὰ διὰ παραβολῶν, λέγων· Ἰδού, ἐξήλθεν ὁ σπείρων διὰ να σπείρη. **4** Και ἐνὼ ἔσπειρεν, ἄλλα μὲν ἔπεσον παρά την ὁδόν, και ἦλθον τα πετεινὰ και κατέφαγον αὐτά· **5** ἄλλα δε ἔπεσον ἐπὶ τα πετρώδη, ὅπου δεν εἶχον γῆν πολλήν, και ευθύς ἀνεφύησαν, ἐπειδὴ δεν εἶχον βάθος γῆς, **6** και ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθησαν και ἐπειδὴ δεν εἶχον ρίζαν ἐξηράνθησαν· **7** ἄλλα δε ἔπεσον ἐπὶ τας ἀκάνθας, και ἀνέβησαν ἀ ἀκάνθαι και ἀπέπνιξαν αὐτά· **8** ἄλλα δε ἔπεσον ἐπὶ την γῆν την καλήν και ἐδίδον καρπὸν τὸν μεκατόν, τὸ δε ἐξήκοντα, τὸ δε τριάκοντα. **9** Ὁ ἔχων ὠτα διὰ να ἀκοῦη, ἀς ἀκοῦη. **10** Και προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον προς αὐτόν· Διὰ τι λαλεῖς προς αὐτούς διὰ παραβολῶν; **11** Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτούς· Διότι εἰς ἐσὰς ἐδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια τῆς βασιλείας των ουρανῶν, δεν ἐκείνους ὁμως δεν ἐδόθη. **12** Διότι ὅστις ἔχει, ἐτι θέλει δοθῆ εἰς αὐτόν και θέλει περισσευθῆ· ὅστις ὁμως δεν ἔχει, και ὁ, τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτοῦ. **13** Διὰ τούτου λαλῶ προς αὐτούς διὰ παραβολῶν, διότι βλέποντες δεν βλέπουσι και ἀκούοντες δεν ἀκούουσιν ὁπότε νοοῦσι. **14** Και ἐκπληροῦται ἐπ' αὐτῶν ἡ προφητεία του Ησαΐου ἡ λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ἀκούσει και δεν θέλετε ἐννοήσει, και βλέποντες θέλετε ἰδεῖ και δεν θέλετε καταλάβει· **15** διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδιά του λαοῦ τούτου, και με τα ὠτα βαρῶς ἤκουσαν και τους οφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκλείσαν μήποτε ἰδῶσι με τους οφθαλμοὺς και ἀκούσωσι με τα ὠτα και νοήσωσι με την καρδίαν και ἐπιστρέψωσι, και ἰατρεύσω αὐτούς. **16** Ὑμῶν δε οἱ οφθαλμοὶ εἶναι μακάριοι, διότι βλέπουσι, και τα ὠτα σας, διότι ἀκούουσιν. **17** Ἐπειδὴ ἀληθῶς σας λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆται και δίκαιοι ἐπεθύμησαν να ἰδῶσιν ὅσα βλέπετε, και δεν εἶδον, και να ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, και δεν ἤκουσαν. **18** Σεις λοιπὸν ἀκούσατε την παραβολήν του σπείροντος. **19** Παντός ἀκούοντος τον λόγον τῆς βασιλείας και μη νοούντος, ἔρχεται ὁ πονηρός και ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον εν τη καρδίᾳ αὐτοῦ· τούτος εἶναι ὁ σπαρθεὶς παρά την ὁδόν. **20** Ὁ δε ἐπὶ τα πετρώδη σπαρθεὶς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τον λόγον και ευθύς μετὰ χαρὰς δεχόμενος αὐτόν· **21** δεν ἔχει ὁμως ρίζαν εν εαυτῷ, ἀλλ' εἶναι πρόσκαιρος, ὅταν δε γείνη θλίψις ἢ διωγμός διὰ τον λόγον, ευθὺς σκανδαλίζεται. **22** Ὁ δε εἰς τας ἀκάνθας σπαρθεὶς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τον λόγον, ἔπειτα ἡ μέριμνα του αἰῶνος τούτου και ἡ ἀπάτη του πλοῦτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται

ἀκαρπός. **(αἰθὼν g165)** **23** Ὁ δε σπαρθεὶς ἐπὶ την γῆν την καλήν, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τον λόγον και νοὸν· ὅστις και καρποφορεῖ και κάμνει ὁ μεν ἑκατόν, ὁ δε ἐξήκοντα, ὁ δε τριάκοντα. **24** Ἄλλην παραβολήν παρέθηκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία των ουρανῶν με ἄνθρωπον, ὅστις ἔσπειρε καλὸν σπόρον εν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· **25** ἀλλ' ἐνὼ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι, ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ και ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μέσον του σίτου και ἀνεχώρησεν. **26** Ὅτε δε ἐβλάστησεν ὁ χόρτος και ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν και τα ζιζάνια. **27** Προσελθόντες δε οἱ δούλοι του οἰκοδεσπότου εἶπον προς αὐτόν· Κύριε, καλὸν σπόρον δεν ἔσπειρας εν τῷ ἀγρῷ σου; πόθεν λοιπὸν ἔχει τα ζιζάνια; **28** Ὁ δε εἶπε προς αὐτούς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε τούτο· οἱ δε δούλοι εἶπον προς αὐτόν· Θέλεις λοιπὸν να υπάγωμεν και να συλλέξωμεν αὐτά; **29** Ὁ δε εἶπεν· Ουχί, μήποτε συλλέγοντες τα ζιζάνια ἐκριζώσητε μετ' αὐτῶν τον σίτον· **30** ἀφήσατε να συναυξάνωσιν ἀμφοτέρα μέχρι του θερισμοῦ, και εν τῷ καιρῷ του θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ προς τους θερισταῖς· Συλλέξατε πρώτον τα ζιζάνια και δέσατε αὐτά εἰς δέσμας διὰ να κατακαύσητε αὐτά, τον δε σίτον συνάξατε εἰς την ἀποθήκην μου. **31** Ἄλλην παραβολήν παρέθηκεν εἰς αὐτούς, λέγων· Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία των ουρανῶν με κόκκον σινάπεως, τον ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν εν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· **32** τὸ ὁποῖον εἶναι μεν μικρότερον πάντων των σπερμάτων, ὅταν ὁμως αὐξηθῆ εἶναι μεγαλῆτερον των λαχάνων και γίνεται δένδρον, ὥστε ἐρχονται τα πετεινὰ του ουρανοῦ και κατασκηνοῦσιν εν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** Ἄλλην παραβολήν εἶπε προς αὐτούς· Ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία των ουρανῶν με προζύμιον, τὸ ὁποῖον λαβούσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς τρία μέτρα ἀλευροῦ, ἐωσού εἰγενεν ὅλον ἐνζυμον. **34** Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς διὰ παραβολῶν προς τους ὄχλους και χωρὶς παραβολῆς δεν ἐλάλει προς αὐτούς, **35** διὰ να πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ του προφήτου, λέγοντος· Ἐλέω ἀνοίξει εν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, θέλω ἀπαγγεῖλει πράγματα κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **36** Τότε ἀφῆσας τους ὄχλους ἦλθεν εἰς την οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς. Και προσήλθον προς αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐξηγήησον εἰς ἡμᾶς την παραβολήν των ζιζανίων του ἀγροῦ. **37** Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτούς· Ὁ σπείρων τον καλὸν σπόρον εἶναι ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου· **38** ὁ δε ἀγρός εἶναι ὁ κόσμος· ὁ δε καλὸς σπόρος, οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τα δε ζιζάνια εἶναι οἱ υἱοὶ του πονηροῦ· **39** ὁ δε ἐχθρὸς, ὅστις ἔσπειρεν αὐτά, εἶναι ὁ διάβολος· ὁ δε θερισμός εἶναι ἡ συντέλεια του αἰῶνος· οἱ δε θερισταί εἶναι οἱ ἄγγελοι. **(αἰθὼν g165)** **40** Καθὼς λοιπὸν συλλέγονται τα ζιζάνια και κατακαίονται εν πυρὶ, οὕτω θέλει εἶσθαι εν τη συντέλειᾳ του αἰῶνος τούτου. **(αἰθὼν g165)** **41** Θέλει ἀποστελεῖ οἱ Υἱὸς του ἀνθρώπου τους ἀγγέλους αὐτοῦ, και θέλουσι συλλέξει εκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τα σκάνδαλα και τους πράττοντας την ἀνομίαν, **42** και θέλουσι ρίψει αὐτούς εἰς την κάμινον του πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς και ὁ τριγμός των ὀδόντων. **43** Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἐκλάμψει ὡς ὁ ἥλιος εν τη βασιλείᾳ του Πατρός αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὠτα διὰ να ἀκοῦη ἀς ἀκοῦη. **44** Πάλιν ὁμοία εἶναι ἡ βασιλεία των ουρανῶν με θησαυρὸν κεκρυμμένον εν τῷ ἀγρῷ, τον ὁποῖον

ευρών άνθρωπος έκρυψε, και από της χαράς αυτού υπάγει και πωλεί πάντα όσα έχει και αγοράζει τον αγρόν εκείνον. **45** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον έμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας. **46** όστις ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγχε και επώλησε πάντα όσα είχε και ηγόρασεν αυτόν. **47** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με δικτυον, το οποίον ερρίφηθη εις την θάλασσαν και συνήγαγεν από παντός είδους. **48** το οποίον, αφού εγεμίσθη, ανεβίβασαν επί τον αιγιαλόν και καθήσαντες συνέλεξαν τα καλά εις αγγεία, τα δε αχρεία έρριψαν έξω. **49** Ούτω θέλει είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος. Θέλουσιν εξέλθει οι άγγελιοι και θέλουσιν αποχωρίσει τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων, **(αιὼν g165)** **50** και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **51** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Ενοήσατε ταύτα πάντα; Λέγουσι προς αυτόν· Ναι, Κύριε. **52** Ο δε είπε προς αυτούς· Διά τούτο πας γραμματεὺς μαθητευθείς εις τα περί της βασιλείας των ουρανών, είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδοστέπτην, όστις εκβάλλει εκ του θεσραυρού αυτού νέα και παλαιά. **53** Και αφού ετελείωσεν ο Ιησούς τας παραβολάς ταύτας, ανεχώρησεν εκείθεν, **54** και ελθών εις την πατρίδα αυτού, εδίδασκεν αυτούς εν τη συναγωγῇ αυτών, ώστε εξεπλήττοντο και έλεγον· Πόθεν εις τούτον η σοφία αύτη και αι δυνάμεις; **55** δεν είναι ούτος ο υιός του τέκτονος; η μήτηρ αυτού δεν λέγεται Μαριάμ, και οι αδελφοί αυτού Ιάκωβος και Ιωσής και Σίμων και Ιούδας; **56** και αι αδελφαί αυτού δεν είναι πάσαι παρ' ημίν; πόθεν λοιπόν εις τούτον ταύτα πάντα; **57** Και εσκανδαλίζον εν αυτώ. Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν είναι προφήτης άνευ τιμής ειμή εν τη πατρίδι αυτού και εν τη οικία αυτού. **58** Και δεν έκαμεν εκεί πολλά θαύματα διά την απιστίαν αυτών.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ήκουσεν Ηρώδης ο τετράρχης την φήμην του Ιησού. **2** και είπε προς τους δούλους αυτού· Ούτος είναι Ιωάννης ο Βαπτιστής· αυτός ηγήθη από των νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. **3** Διότι ο Ηρώδης συλλαβών τον Ιωάννην έδεσεν αυτόν και έβαλε εν φυλακή διά Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού. **4** Διότι έλεγε προς αυτόν ο Ιωάννης· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να έχης αυτήν. **5** Και θέλων να θανατώση αυτόν εφοβήθη τον όχλον, διότι είχαν αυτόν ως προφήτην. **6** Ότε δε ετελούντο τα γενέθλια του Ηρώδου, ήχόρευσεν η θυγάτηρ της Ηρωδιάδος εν τω μέσω και ήρσεν εις τον Ηρώδη· **7** όθεν μεθ' όρκου ώμολόγησεν εις αυτήν να δώση ό, τι α ζητήσει. **8** Η δε, παρακινήθεισα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει, εδώ επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **9** Και ελυπήθη ο βασιλεύς, διά τους όρκους όμως και τους συκαθημένους προσέταξε να δοθή, **10** και πέμψας απεκεφάλισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **11** Και εφέρθη η κεφαλή αυτού επί πίνακι και εδόθη εις τον κοράσιον, και έφερεν αυτήν προς την μητέρα αυτής. **12** Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εσήκωσαν το σώμα και έθαψαν αυτό, και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εις τον Ιησούν. **13** Και ακούσας ο Ιησούς ανεχώρησεν εκείθεν

εν πλοίω εις έρημον τόπον κατ' ιδίαν· και ακούσαντες οι όχλοι ηκολούθησαν αυτόν πεζοί από των πόλεων. **14** Και ότε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς και θεεράπευσε τους αρρώστους αυτών. **15** Ότε δε έγεινεν εσπέρα, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Έρημος είναι ο τόπος και η ώρα ήδη παρήλθεν· απόλυσον τους όχλους, διά να υπάγωσιν εις τας κώμας και αγοράσωσιν εις εαυτούς τροφάς. **16** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρεία να υπάγωσιν· δότε εις αυτούς σεις να φάγωσιν. **17** Οι δε λέγουσι προς αυτόν· Δεν έχομεν εδώ ειμή πέντε άρτους και δύο οψάρια. **18** Ο δε είπε· Φερέτέ μοι αυτά εδώ. **19** Και προστάξας τους όχλους να καθήσωσιν επί τα χόρτα, και λαβών τους πέντε άρτους και τα δύο οψάρια, αναβέβησας εις τον ορειόν· ευλόγησε, και κόψας έδωκεν εις τους μαθητάς τους άρτους, οι δε μαθηταί εις τους όχλους. **20** Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περισσευμα των κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. **21** οι δε τρώγοντες ήσαν έως πεντακισχίλιο άνδρες, εκτός γυναικών και παιδιών. **22** Και ευθής ηνάγκασεν ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να υπάγωσι προ αυτού εις το πέραν, εωσού απολύση τους όχλους. **23** Και αφού απέλυσε τους όχλους, ανέβη εις το όρος κατ' ιδίαν διά να προσευχηθή. Και ότε έγεινεν εσπέρα, ήτο μόνος εκεί. **24** Το δε πλοίον ήτο ήδη εν τω μέσω της θαλάσσης, βασανιζόμενον υπό των κυμάτων· διότι ήτο εναντίος ο άνεμος. **25** Εν δε τη τετάρτη φυλακή της νυκτός υπήγχε προς αυτούς ο Ιησούς, περιπατών επί την θάλασσαν. **26** Και ιδόντες αυτόν οι μαθηταί επί την θάλασσαν περιπατούντα, εταράχθησαν, λέγοντες ότι φάντασμα είναι, και από του φόβου έκραζαν. **27** Ευθής ελάλησε προς αυτούς ο Ιησούς λέγων· Θαρσεείτε, εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **28** Αποκριθείς δε προς αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, εάν ήσαι συ, πρόσταξόν με να έλθω προς σε επί τα ύδατα. **29** Ο δε είπεν, Ελθέ. Και καταβάς από του πλοίου ο Πέτρος περιεπάτησεν επί τα ύδατα, διά να έλθη προς τον Ιησούν. **30** Βλέπων όμως τον άνεμον δυνατόν εφοβήθη, και αρχίσας να καταποντίζεται, έκραξε λέγων· Κύριε, σώσον με. **31** Και ευθής ο Ιησούς εκτείνας την χείρα επίασεν αυτόν και λέγει προς αυτόν· Ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας; **32** Και αφού εισήλθον εις το πλοίον, έπαυσεν ο άνεμος. **33** οι δε εν τω πλοίω ελθόντες προσεκύνησαν αυτόν, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός είσαι. **34** Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ. **35** Και γνωρίσαντες αυτόν οι άνθρωποι του τόπου εκείνου, απέστειλαν εις όλην την περίχωρον εκείνην και έφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας, **36** και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι μόνον το άκρον του ματιού αυτού· και όσοι ήγγισαν ιατρεύθησαν.

15 Τότε προσέρχονται προς τον Ιησούν οι από Ιεροσολύμων γραμματείς και Φαρισαίοι, λέγοντες· **2** Διά τι οι μαθηταί σου παραβαίνουσιν την παράδοσιν των πρεσβυτέρων; διότι δεν νίπτονται τας χείρας αυτών όταν τρώγωσιν άρτον. **3** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διά τι και σεις παραβαίνετε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας; **4** Διότι ο Θεός προσέταξε, λέγων· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα· και, Ο

κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατώνηται· **5** σεις όμως λέγετε· Όστις εἶπῃ προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Δῶρον εἶναι ὁ, τι ήθελες ωφεληθή εξ' εμοῦ, αρκεῖ, και δύνανται να μη τιμήσῃ τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού· **6** και ήκυρώσατε την εντολήν του Θεοῦ διά την παράδοσίν σας, **7** Υποκριταί, καλῶς προεφίττευσε περί υμῶν ὁ Ησαΐας, λέγων· **8** Ὁ λαὸς οὗτος με τιμωσιάζει με το στόμα αυτών και με τα χεῖλη με πλάη, ή δε καρδία αυτών μακράν ἀπέχει ἀπ' εμοῦ. **9** Εἰς μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα ανθρωπῶν. **10** Και προσκαλέσας τον ὄχλον, εἶπε προς αυτοὺς· Ακούετε και νοεῖτε. **11** Δεν μολύνει τον ἄνθρωπον εκ του εισερχόμενον εις το στόμα, ἀλλὰ το εξερχόμενον εκ του στόματος τούτου μολύνει τον ἄνθρωπον. **12** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αυτού, εἶπον προς αυτόν· Εξεύρεις ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ακούσαντες τον λόγον τούτον εσκανδαλίσθησαν; **13** Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε· Πάσα φυτεία, την οποίαν δεν ἐφύτευσεν ὁ Πατήρ μου ὁ ουράνιος, θέλει ἐκρίζωθῆ. **14** Αφῆσατε αυτοὺς εἶναι ὁδηγοὶ τυφλοῦ τυφλῶν· τυφλὸς δε τυφλὸν εἶν ὁδηγῶν, ἀμφοτέροι οἱ εὐθρόνον θέλουσι πέσει. **15** Αποκριθεὶς δε ὁ Πέτρος εἶπε προς αυτόν· Εξήγησον εις ημάς την παραβολήν ταύτην. **16** Και ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐτι και σεις αὐνέτοι εἰσθε; **17** Δεν εννοεῖτε ἐτι ὅτι παν το εισερχόμενον εις το στόμα καταβαίνει εις την κοιλίαν και ἐκβάλλεται εις ἀφεδρώνα; **18** Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της καρδίας εξέρχονται, και εκείνα μολύνουσι τον ἄνθρωπον. **19** Διότι εκ της καρδίας εξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροῦ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. **20** Ταῦτα εἶναι τα μολύνοντα τον ἄνθρωπον το δε να φάγῃ τις με ἀνίπτουσι χεῖρας δεν μολύνει τον ἄνθρωπον. **21** Και ἐξελεθῶν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδῶνος. **22** Και ἰδοῦ, γυνή Χαναναία, ἐξελεθούσα ἀπὸ των ὀρίων ἐκείνων, ἐκραύγασε προς αυτόν λέγουσα· Ελέησόν με, Κύριε, υἱέ του Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. **23** Ὁ δε δεν ἀπεκρίθη προς αὐτήν λόγον. Και προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Απόλυσον αὐτήν, διότι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. **24** Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε· Δεν ἀπεστάλην εἰμὴ εις τα πρόβατα τα ἀπολωλότα του οἴκου Ἰσραήλ. **25** Η δε ἐλθούσα προσεκύνην αυτόν, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. **26** Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε· Δεν εἶναι καλὸν να λάβῃ τις τον ἄρτον των τέκνων και να ρίψῃ εις τα κυνάρια. **27** Η δε εἶπε· Ναι, Κύριε· ἀλλὰ και τα κυνάρια τρώγουσιν ἀπὸ των ψυχίων των πιπτόντων ἀπὸ της τραπέζης των κυρίων αυτών. **28** Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτήν· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· αὐς γείνη εις σε ὡς θέλεις. Και ιατρεύθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ της ὥρας ἐκείνης. **29** Και μεταβάς ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, και ἀναβάς εις το ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. **30** Και ἦλθον προς αυτόν ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' αυτών χωλούς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κουλλοὺς και ἄλλους πολλοὺς και ἐρρίψαν αυτοὺς εις τους πόδας του Ἰησοῦ, και ἐθεράπευσεν αυτοὺς· **31** ὥστε οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν βλέποντες κωφοὺς λαλούντας, κουλλοὺς υγιεῖς, χωλοὺς περιπατούντας και τυφλοὺς βλέποντας· και ἐδόξασαν τον Θεόν του Ἰσραήλ. **32** Ὁ δε Ἰησοῦς, προσκαλέσας τους μαθητάς

αυτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι διὰ τον ὄχλον, διότι τρεῖς ἡδὴ ἡμέρας μένουσι πλησίον μου και δεν ἔχουσι τι να φάγωσι· και να ἀπολύσω αυτοὺς νήστεις δεν θέλω, μήποτε ἀποκάμωσι καθ' ὁδόν. **33** Και λέγουσι προς αυτόν οἱ μαθηταὶ αυτού· Πόθεν εις ημάς εν τη ἐρημίᾳ ἄρτοι τόσοι, ὥστε να χορτάσωμεν τόσον ὄχλον; **34** Και λέγει προς αυτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; οἱ δε εἶπον· Ἐπτὰ, και ὀλίγα σφρακῖα. **35** Και προσέταξε τους ὄχλους να καθίσωσιν ἐπὶ την γῆν. **36** Και λαβῶν τους ἐπτὰ ἄρτους και τα σφρακῖα, ἀφοῦ ευχαρίστησεν, ἔκοψε και ἔδωκεν εις τους μαθητάς αυτού, οἱ δε μαθηταὶ εις τον ὄχλον. **37** Και ἔφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και ἐσῆκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων ἐπτὰ σπιρίδας πλήρεις· **38** οἱ δε τρώγοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες ἐκτὸς γυναικῶν και παιδιών. **39** Αφοῦ δε ἀπέλυσε τούτῳ ὄχλου, εἰσήλθεν εις το πλοῖον και ἦλθεν εις τα ὄρια Μαγδαλά.

16 Και προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι και οἱ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες αυτόν ἐζήτησαν να δείξῃ εις αυτοὺς σημεῖον εκ του ουρανοῦ. **2** Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε προς αυτοὺς· Ὅταν γείνη ἐσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει ὁ ουρανός· **3** και το πρωῖ· Σήμερον χειμῶν· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ὁ ουρανός. Υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανοῦ ἐξεύρετε να διακρίνητε, τα δε σημεῖα των καιρῶν δεν δύνασθε; **4** Γενεὰ πονηρὰ και μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ, και σημεῖον δεν θέλει δοθῆ εις αὐτήν εἰμὴ το σημεῖον Ἰωνά του προφήτου. Και ἀφήσας αυτοὺς ἀνεχώρησε. **5** Και ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αυτοῦ εις το πέραν, ἐλησμόνησαν να λάβωσιν ἄρτους. **6** Ὁ δε Ἰησοῦς εἶπε προς αυτοὺς· Βλέπετε και προσέχετε ἀπὸ της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. **7** Και ἐκεῖνοι διελογίζοντο εν εαυτοῖς, λέγοντες ὅτι ἄρτους δεν ἐλάβομεν. **8** Νοήσας δε ὁ Ἰησοῦς, εἶπε προς αυτοὺς· Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους δεν ἐλάβετε; **9** ἐτι δεν καταλαμβάνετε, οὐδὲ ἐνθυμείσθε τους πέντε ἄρτους των πεντακισχιλίων και πέντε κοφίνους ἐλάβετε; **10** οὐδὲ τους ἐπτὰ ἄρτους των τετρακισχιλίων και πέντε σπιρίδας ἐλάβετε; **11** πως δεν καταλαμβάνετε ὅτι περὶ ἄρτου δεν σας εἶπον να προσέχητε ἀπὸ της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; **12** Τότε ἐνόησαν, ὅτι δεν εἶπε να προσέχωσιν ἀπὸ της ζύμης του ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ της διδαχῆς των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. **13** Ὅτε δε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλιππου, ἠρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς του ανθρωπῶν; **14** Οἱ δε εἶπον· Ἄλλοι μεν Ἰωάννην τον Βαπτιστήν, ἄλλοι δε Ἠλίαν και ἄλλοι Ἰερεμίαν ἢ ἕνα των προφητῶν. **15** Λέγει προς αυτοὺς· Ἀλλὰ σεις τίνα με λέγετε ὅτι εἶμαι; **16** Και ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων Πέτρος εἶπε· Συ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς του Θεοῦ του ζῶντος. **17** Και ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε προς αυτόν· Μακάριος εἶσαι, Σίμων, υἱέ του Ἰωνά, διότι σαρκ και αἷμα δεν σοι ἀπεκάλυψε τούτο, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ εν τοῖς ουρανοῖς. **18** Και ἐγὼ δε σοι λέγω ὅτι συ εἶσαι Πέτρος, και ἐπὶ ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την ἐκκλησίαν μου, και πύλαι ἄδου δεν θέλουσιν ἰσχύσει κατ' αὐτῆς. **(Hadēs 986)** **19** Και θέλω σοι δώσει τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανῶν, και ὁ, τι εἶν δέσης ἐπὶ της

γης, θέλει είσθαι δεδεμένος εν τοις ουρανοίς, και ό, τι εάν λύσης επί της γης, θέλει είσθαι λελυμένος εν τοις ουρανοίς. **20** Τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός είναι Ιησούς ο Χριστός. **21** Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να δεικνύη εις τους μαθητάς αυτού ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. **22** Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν ήρχισε να επιτιμά αυτόν, λέγων· Γενού ήλωσ εις σεαυτόν, Κύριε· δεν θέλει γείνει τούτο εις σε. **23** Εκείνος δε στραφείς είπε προς τον Πέτρον· Ύπαγε πίσω μου, Σατανά· σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. **24** Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη πίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. **25** Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν. **26** Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήση, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; **27** Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά την πράξιν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού.

17 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει Ιησούς τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν. **2** και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, τα δε ιμάτια αυτού έγειναν λευκά ως το φως. **3** Και ιδού, εφάνησαν εις αυτούς Μωϋσής και Ηλίας συλλαλούντες μετ' αυτού. **4** Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς τον Ιησούν· Κύριε, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· εάν θέλξης, ας κάμωμεν εδώ τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν. **5** Ενώ αυτός ελάλει έτι, ιδού, νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού, φωνή εκ της νεφέλης λέγουσα· Ουτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθη· αυτού ακούετε. **6** Και ακούσαντες οι μαθηταί έπεσον κατά πρόσωπον αυτών και εφοβήθησαν σφόδρα. **7** Και προσελθών ο Ιησούς επιάσεν αυτούς και είπεν· Εγέρθητε και μη φοβεείσθε. **8** Υψώσαντες δε τους οφθαλμούς αυτών, δεν είδον ουδένα ειμή τον Ιησούν μόνον. **9** Και ενώ κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, λέγων· Μη είπτε προς μηδένα το όραμα, εωσού ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών. **10** Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτό, λέγοντες· Διά τι λοιπόν λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθη ο Ηλίας πρώτον; **11** Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν έρχεται πρώτον και θέλει αποκαταστήσει πάντα· **12** σας λέγω όμως ότι ήλθεν ήδη ο Ηλίας, και δεν εγνώρισαν αυτόν, αλλ' έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν· ούτω και ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να πάθη υπ' αυτών. **13** Τότε ενόησαν οι μαθηταί,

ότι περί Ιωάννου του Βαπτιστού είπε προς αυτούς. **14** Και ότε ήλθον προς τον όχλον, επλησίασεν εις αυτόν άνθρωπος τις γονυπετών εις αυτόν και λέγων· **15** Κύριε, ελέησόν μου τον υιόν, διότι σελιηνιάζεται και κακώς πάσχει· διότι πολλάκις πίπτει εις το πυρ και πολλάκις εις το ύδωρ. **16** Και έφερα αυτόν προς τους μαθητάς σου, αλλά δεν ηδυνήθησαν να θεραπεύσωσιν αυτόν. **17** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμών; έως πότε θέλω υποφέρει υμάς; φερέτέ μοι αυτόν εδώ. **18** Και επετίμησεν αυτόν ο Ιησούς, και εξήλθεν απ' αυτού το δαιμόνιον και εθεραπεύθη το παιδίον από της ώρας εκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οι μαθηταί προς τον Ιησούν κατ' ιδίαν, είπον· Διά τι ημείς εις ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; **20** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την απιστίαν σας. Διότι αληθώς σας λέγω, Εάν έχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε ειπέ προς το όρος τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκει, και θέλει μεταβή· και δεν θέλει είσθαι ουδέν αδύνατον εις εσάς. **21** Τούτο δε το γένος δεν εδέχεται, ειμή διά προσευχής και νηστείας. **22** Και ενώ διέτριβον εν τη Γαλιλαία, είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων· **23** και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθή. Και ελυπήθησαν σφόδρα. **24** Ότε δε ήλθον εις την Καπερναούμ, προσήλθον προς τον Πέτρον οι λαμβάνοντες τα δίδραχμα και είπον· Ο διδασκαλός σας δεν πληρώνει τα δίδραχμα; **25** Λέγει, Ναι. Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, προέλαβεν αυτόν ο Ιησούς λέγων· Τι σοι φαίνεται, Σίμων; οι βασιλείς της γης από τίνων λαμβάνουσι φόρους ή δασμόν; από των υιών αυτών ή από των ξένων; **26** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Από των ξένων. Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Άρα ελεύθεροι είναι οι υιοί. **27** Πλην διά να μη σκανδαλίωμεν αυτούς, ύπαγε εις την θάλασσαν και ρίψον άγκιστρον και το πρώτον σφάριον, το οποίον αναβή, λάβε, και ανοίξας το στόμα αυτού θέλεις ευρεί στατήρα· εκείνον λαβών δος εις αυτούς δι' εμέ και σε.

18 Εν εκείνη τη ώρα ήλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν, λέγοντες· Τις άρα είναι μεγαλύτερος εν τη βασιλεία των ουρανών; **2** Και προσκαλέσας ο Ιησούς παιδίον, έστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών. **3** και είπεν· Αληθώς σας λέγω, εάν δεν επιστρέψητε και γείνητε ως τα παιδιά, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών. **4** Όστις λοιπόν ταπεινώση εαυτόν ως το παιδίον τούτο, ουτός είναι ο μεγαλύτερος εν τη βασιλεία των ουρανών. **5** Και όστις δεχθή εν τούτουν παιδίον εις το όνομά μου, εμέ δέχεται. **6** όστις όμως σκανδαλίση ένα των μικρών τούτων των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρι εις αυτόν να κρεμασθή μύλου πέτρα επί τον τράχηλον αυτού και να καταποντισθή εις το πέλαγος της θαλάσσης. **7** Ουαί εις τον κόσμον διά τα σκάνδαλα· διότι είναι ανάγκη να έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου το σκάνδαλον έρχεται. **8** Και εάν η χειρ σου ή ο πους σου σε σκανδαλίξη, έκκοψον αυτό και ρίψον από σου· καλήτερον σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός ή κουλλός, παρά έχων δύο χείρας ή δύο πόδας να

ριφθῆς εἰς τὸ πυρ τὸ αἰώνιον. (αἰῶνιος g166) **9** Καὶ εἰάν ὁ οφθαλμὸς σου σε σκανδαλίῃ, ἔκβαλε αὐτὸν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· καλῆτερον σοὶ εἶναι μονόφθαλμος να εἰσεέλθῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρά ἔχων δύο οφθαλμούς να ριφθῆς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) **10** Προσέχετε μὴ καταφρονήσητε ἓνα τῶν μικρῶν τούτων· διότι σας λέγω ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς διαπαντός βλέπουν τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **11** Ἐπειδὴ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε διὰ να σώσῃ τὸ ἀπολλωθῶς. **12** Τί σας φαίνεται; εἰάν ἀνθρώπος τις ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῆ ἐν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνεήκοντα ἐννέα καὶ υπάγων ἐπὶ τὰ ὄρη, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; **13** Καὶ εἰάν συμβῆ να εὕρῃ αὐτό, ἀληθῶς σας λέγω ὅτι χαίρει δι' αὐτό μᾶλλον παρά διὰ τὰ ἐνεήκοντα ἐννέα τὰ μὴ πεπλανημένα. **14** Οὕτω δὲν εἶναι θέλημα ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς να ἀπολεσθῆ εἰς τῶν μικρῶν τούτων. **15** Εἰάν δε αμαρτήσῃ εἰς σε ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξύ σου καὶ αὐτοῦ μόνου· εἰάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· **16** εἰάν ὅμως δὲν ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σου ἓν ἢ δύο, διὰ να βεβαιωθῆ πας λόγος ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν. **17** Καὶ εἰάν παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τούτο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλ' εἰάν καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ας εἶναι εἰς σε ὡς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. **18** Ἀληθῶς σας λέγω, Ὅσα ἐάν δέσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι δεδεμένα ἐν τῶ οὐρανῶ, καὶ ὅσα εἰάν λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, θέλουσιν εἶσθαι λελυμένα ἐν τῶ οὐρανῶ. **19** Πάλιν σας λέγω ὅτι εἰάν δύο ἀπὸ σας συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός πράγματος, περὶ τοῦ οὐοίου ἦθελον κάμει αἴτησιν, θέλει γείνει εἰς αὐτοὺς παρά τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **20** Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι ἐγὼ ἐν τῶ μέσω αὐτῶν. **21** Τότε προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἀν αμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ θέλω συγχωρήσει αὐτόν; ἕως ἐπτάκις; **22** Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοὶ λέγω ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἐβδομηκοντάκις ἐπτά. **23** Διὰ τούτο ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡμοιώθη με ἀνθρώπων βασιλεῖα, ὅστις ἠθέλησε να θεωρήσῃ λογαριασμόν μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. **24** Καὶ ὅτε ἤρχισε να θεωρῆ, ἐφῆρθη πρὸς αὐτόν εἰς οφειλέτης μυρίων ταλάντων. **25** Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε να ἀποδώσῃ, προσέταξεν ὁ κύριος αὐτοῦ να πωληθῆ αὐτός καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ να ἀποδοθῆ τὸ οφειλόμενον. **26** Πεσὼν λοιπὸν ὁ δούλος προσεκύνει αὐτόν, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον εἰς ἐμέ, καὶ πάντα θέλω σοὶ ἀποδώσει. **27** Σπλαγχνισθεῖς δε ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνον, ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν εἰς αὐτόν. **28** Αφοῦ ὅμως ἐξήλθεν ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὅστις ἐχρεώσται εἰς αὐτόν ἑκατὸν δηνάρια, καὶ πιάσας αὐτόν ἐπνίγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τί χρεωστεῖς. **29** Πεσὼν λοιπὸν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτόν λέγων· Μακροθύμησον εἰς ἐμέ, καὶ πάντα θέλω σοὶ ἀποδώσει. **30** Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἠθέληεν, ἀλλ' ἀπελθὼν ἐβάλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἐωσοῦ ἀποδώσῃ τὸ οφειλόμενον. **31** Ἰδόντες δε οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες ἐφανέρωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν πάντα τὰ

γενόμενα. **32** Τότε προσκαλέσας αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτόν· Δούλε πονηρέ, παν τὸ χρέος ἐκεῖνο σοὶ ἀφήκα, ἐπειδὴ μὴ παρεκάλεσας· **33** δὲν ἔπρεπε καὶ συ να ελεῖθῃς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; **34** Καὶ ὀργισθεῖς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτόν εἰς τοὺς βασανιστάς, ἐωσοῦ ἀποδώσῃ παν τὸ οφειλόμενον εἰς αὐτόν. **35** Οὕτω καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει κάμει εἰς ἐσάς, εἰάν δὲν συγχωρήσῃτε ἐκ καρδίας σας ἕκατος εἰς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ τὰ πταίσματα αὐτῶν.

19 Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. **2** Καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. **3** Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτόν καὶ λέγοντες πρὸς αὐτόν· Συγχωρεῖται εἰς τὸν ἀνθρώπων να χωρισθῆ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ πάσαν αἰτίαν; **4** Ὁ δε ἀποκριθεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνεγνώσατε ὅτι ὁ πλάσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐπλασεν αὐτούς **5** καὶ εἶπεν, Ἐνεκεν τούτου θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; **6** Ὡστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σαρξ. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ας μὴ χωρίσῃ. **7** Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διὰ τί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς προσέταξε να δώσῃ ἔγγραφον διαζυγίου καὶ να χωρισθῆ αὐτήν; **8** Λέγει πρὸς αὐτούς· Διότι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εἰς ἐσάς να χωρίσῃτε τὰς γυναϊκάς σας· ἀπ' ἀρχῆς ὅμως δὲν ἐγένεον οὕτω. **9** Σας λέγω δε ὅτι ὅστις χωρισθῆ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκτός διὰ πορνείαν καὶ νυμφευθῆ ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ὅστις νυμφευθῆ γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **10** Λέγουσι πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰάν οὕτως ἔχῃ ἡ υποχρέωσις τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, δὲν συμφέρει να νυμφευθῆ. **11** Ὁ δε εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν δύναται πάντες να δεχθῶσι τὸν λόγον τούτον, ἀλλ' εἰς ὅσους εἶναι δεδομένον. **12** Διότι εἶναι εunuοχοί, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω, καὶ εἶναι εunuοχοί, οἵτινες εunuοχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἶναι εunuοχοί, οἵτινες εunuοχίσαν ἐαυτούς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις δύναται να δεχθῆ τούτο, ας δεχθῆ. **13** Τότε ἐφῆρθησαν πρὸς αὐτόν παιδία, διὰ να ἐπιθέσῃ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά καὶ να ευχηθῆ ὅτι δε μαθηταὶ ἐπέπληξαν αὐτά. **14** Πλην ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά να ἔλθωσι πρὸς ἐμέ διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **15** Καὶ ἀφοῦ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτά τὰς χεῖρας, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. **16** Καὶ ἰδοῦ, προσελθὼν τις εἶπε πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθῆ, τί καλὸν να πράξω διὰ να ἔχω ζωὴν αἰώνιον; (αἰῶνιος g166) **17** Ὁ δε εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς ἐμῆ εἰς, ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰάν θέλῃς να εἰσελθῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξον τὰς ἐντολάς. **18** Λέγει πρὸς αὐτόν· Ποίας; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Το μὴ φονεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, **19** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **20** Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου· τί μοι λείπει ἔτι; **21** Εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Εἰάν

θέλεις να ήσαι τέλειος, ύπαγε, πώλησον τα υπάρχοντά σου και δος εις πτωχούς, και θέλεις έχει θησαυρόν εν ουρανών, και ελθέ, ακολούθη μοι. **22** Ακούσας δε ο νεανίας τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και ο Ιησούς ειπέ προς τους μαθητάς αυτού· Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. **24** Και πάλιν σας λέγω, Ευκολώτερον είναι να περάσῃ κάμηλος διά τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **25** Ακούσαντες δε οι μαθηταί αυτού εξεπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες· Τις λοιπόν δύναται να σωθῆ; **26** Εμβλέψας δε ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς· Παρά άνθρωποις τούτου αδύνατον είναι, παρά τω Θεώ όμως τα πάντα είναι δυνατά. **27** Τότε αποκριθείς ο Πέτρος, ειπέ προς αυτόν· Ιδού, ημεῖς αφήκαμεν πάντα και σοι ηκολουθήσαμεν· τι λοιπόν θέλει εἶσθαι εις ημάς; **28** Ο δε Ιησούς ειπέ προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι σεις οι ακολουθήσαντές μοι, εν τη παλιγγενεσία, όταν καθήσῃ ο Υἱός του ανθρώπου επί του θρόνου της δόξης αυτού, θέλετε καθήσῃ και σεις επί δώδεκα θρόνων κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **29** Και σας όστις κρίθηκεν οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατοναπλάσια θέλει λάβει και ζωήν αιώνιον θέλει κληρονομήσει. **(αἰθῆνιος g166)** **30** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν εἶσθαι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι ομοία με άνθρωπον οικοδεσπότην, όστις εξήλθεν άμα τω πρωί διά να μισθώσῃ εργάτας διά τον αμπελώνα αυτού. **2** Αφού δε συνεφώνησε μετά των εργατών προς εν δηνάριον την ημέραν, απέστειλεν αυτούς εις τον αμπελώνα αυτού. **3** Και εξελθών περί την τρίτην ώραν, είδεν άλλους ισταμένους εν τη αγορά αργούς, **4** και προς εκείνους ειπεν· Υπάγετε και σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλω σας δώσει. Και εκείνοι υπήγον. **5** Πάλιν εξελθών περί την έκτην και ενάτην ώραν, έκαμεν ωσαύτως. **6** Περί δε την ενδεκάτην ώραν εξελθών εύρεν άλλους ισταμένους αργούς, και λέγει προς αυτούς· Διά τι ιστασθε εδώ όλην την ημέραν αργοί; **7** Λέγουσι προς αυτόν· Διότι ουδεῖς εμίσθωσεν ημάς. Λέγει προς αυτούς· Υπάγετε και σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλετε λάβει. **8** Αφού δε έγεινεν εσπέρα, λέγει ο κύριος του αμπελώνος προς τον επίτροπον αυτού· Κάλεσον τους εργάτας και απόδος εις αυτούς τον μισθόν, αρχίσας από των εσχάτων έως των πρώτων. **9** Και έλθόντες οι περί την ενδεκάτην ώραν μισθωθέντες, έλαβον ανά εν δηνάριον. **10** Ελθόντες δε οι πρώτοι, ενόμισαν ότι θέλουσι λάβει πλειότερα, έλαβον όμως και αυτοί ανά εν δηνάριον. **11** Και λαβόντες εγόγγυζον κατά του οικοδεσπότη, **12** λέγοντες ότι, Ούτοι οι έσχατοι μίαν ώραν έκαμον, και έκαμες αυτούς ίσους με ημάς, οίτινες εβαστάσαμεν το βάρος της ημέρας και τον καύωνα. **13** Ο δε αποκριθείς ειπέ προς ένα εξ αυτών· Φίλε, δεν σε αδικώ· δεν συνεφώνησας εν δηνάριον μετ' εμού; **14** λάβε το σον και ύπαγε· θέλω δε να δώσω εις τούτον τον έσχατον ως και εις σε. **15** Η δεν έχω την εξουσίαν να κάμω ό, τι θέλω εις τα εμά; ή ο οφθαλμός σου είναι

πονηρός διότι εγώ είμαι αγαθός; **16** Ούτω θέλουσιν εἶσθαι οι έσχατοι πρώτοι και οι πρώτοι έσχατοι· διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. **17** Και αναβαίνων ο Ιησούς εις Ιερουσόλυμα, παρέλαβε τους δώδεκα μαθητάς κατ' ιδίαν εν τη οδώ και ειπέ προς αυτούς. **18** Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιερουσόλυμα, και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει παραδοθῆ εις τους αρχιερείς και γραμματεῖς και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον, **19** και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις εθνη διά να εμπαίζωσι και μαστιγώσωσι και σταυρώσωσι, και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθῆ. **20** Τότε προσήλθε προς αυτόν η μήτηρ των υιών του Ζεβεδαίου μετά των υιών αυτής, προσκυνούσα και ζητούσα τι παρ' αυτού. **21** Ο δε ειπέ προς αυτήν· Τι θέλεις; Λέγει προς αυτόν· Ειπέ να καθήωσιν ούτοι οι δύο υιοί μου εις εκ δεξιών σου και εις εξ αριστερών εν τη βασιλεία σου. **22** Αποκριθείς δε ο Ιησούς ειπέ· Δεν εξεύρετε τι ζητείτε. Δύνασθε να πίητε το ποτήριον, το οποίον εγώ μέλλω να πίνω, και να βαπτισθῆτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; Λέγουσι προς αυτόν· Δυναμέμεθα. **23** Και λέγει προς αυτούς· το μεν ποτήριόν μου θέλετε πῖναι; και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῆ· το να καθήσῃτε όμως εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, ειμή εις όσους είναι ητοιμασμένον υπό του Πατρός μου. **24** Και ακούσαντες οι δέκα ηνανάκτησαν περί του δυο αδελφών. **25** Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, ειπεν· Εξεύρετε ότι οι άρχοντες των εθνών κατακυριεύουσιν αυτά και οι μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αυτά. **26** Ούτως όμως δεν θέλει εἶσθαι εν υμῖν, αλλ' όστις θέλει να γείνη μέγας εν υμῖν, ας ήναι υπηρέτης υμών, **27** και όστις θέλη να ήναι πρώτος εν υμῖν, ας ήναι δούλος υμών· **28** καθώς ο Υἱός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθῆ, αλλά διά να υπηρετησῆ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών. **29** Και ενώ εξήρχοντο από της Ιεριχώ, ηκολούθησεν αυτόν όχλος πολύς. **30** Και ιδού, δύο τυφλοί καθήμενοι παρά την οδόν, ακούσαντες ότι ο Ιησούς διαβαίνει, έκραζαν λέγοντες· Ελέησον ημάς, Κύριε, υιέ του Δαβίδ. **31** Ο δε όχλος επέπληξεν αυτούς διά να σιωπήσωσιν· αλλ' εκείνοι έκραζον δυνατώτερα, λέγοντες· Ελέησον ημάς, Κύριε, υιέ του Δαβίδ. **32** Και σταθεῖς ο Ιησούς, έκραξεν αυτούς και ειπέ· Τι θέλετε να σας κάμω; **33** Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, να ανοιχθώσιν οι οφθαλμοί ημών. **34** Και ο Ιησούς σπλαγχνισθείς ήγγισε τους οφθαλμούς αυτών· και ευθύς ανέβλεψαν αυτών οι οφθαλμοί, και ηκολούθησαν αυτόν.

21 Και ότε επλησίασαν εις Ιερουσόλυμα και ήλθον εις Βηθφαγή προς το όρος των ελαιών, τότε ο Ιησούς απέστειλε δύο μαθητάς, **2** λέγων προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την απέναντι υμών, και ευθύς θέλετε ευρεί όνον δεδεμένην και πωλάριον μετ' αυτής· λύσατε και φερέτέ μοι. **3** Και εάν τις σας ειπῆ τι, θέλετε ειπεῖν ότι ο Κύριος έχει χρεῖαν αυτών και ευθύς θέλει αποστείλει αυτά. **4** Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθῆ το ρηθέν διά του προφήτου, λέγοντος· **5** Είπατε προς την θυγατέρα Σιών, Ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σε τραῦς και καθημένος επί όνου και πώλου υιού υποζυγίου. **6** Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ποιήσαντες

καθώς προσέταξεν αυτούς ο Ιησούς, **7** έφεραν την όνον και το πωλάριον, και έβαλον επάνω αυτών τα ιμάτια αυτών και επεκάθισαν αυτόν επάνω αυτών. **8** Ο δε περισσότερος όχλος έστρωσαν τα ιμάτια εαυτών εις την οδόν, άλλοι δε έκοπτον κλάδους από των δένδρων και έστρωνον εις την οδόν. **9** Οι δε όχλοι οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες έκραζον, λέγοντες: Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· Ωσαννά εν τοις υψίοις. **10** Και ότε εισήλθεν εις Ιεροσόλυμα, εοείσθη πάσα η πόλις, λέγουσα: Τις είναι ούτος; **11** Οι δε όχλοι έλεγον· Ούτος είναι Ιησούς ο προφήτης ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. **12** Και εισήλθεν ο Ιησούς εις το ιερόν του Θεού και εξέβαλε πάντας τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των αργυραμοιβών ανέτρεψε και τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς, **13** και λέγει προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκός μου οίκος προσευχής θέλει ονομαζέσθαι, σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. **14** Και προσήλθον προς αυτόν τυφλοί και χωλοί εν τω ιερώ και θεράπευσεν αυτούς. **15** Ιδόντες δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαυμάσια, τα οποία έκαμε, και τους παίδας κράζοντας εν τω ιερώ και λέγοντας, Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ, ηγανάκτησαν. **16** και είπον προς αυτόν· Ακούεις τι λέγουσιν ούτοι; Ο δε Ιησούς λέγει προς αυτούς· Ναί· ποτέ δεν ανεγνώσατε ότι εκ στόματος νηπιών και θηλαζόντων ητοιμάσας αίνεσιν; **17** Και αφήσας αυτούς εξήλθεν έξω της πόλεως εις Βηθανίαν και διενυκτέρευσεν εκεί. **18** Ότε δε το πρωί επέστρεφεν εις την πόλιν, επείνασε· **19** και ιδών μίαν σικκήν επί της οδοϋ, ήλθε προς αυτήν και ουδέν ηύρεν· επ' αυτήν ειμή φύλλα μόνον, και λέγει προς αυτήν· Να μη γείνη πλέον από σου καρπός εις τον αιώνα. Και παρευθής εξηράνθη η σικκή. **(αϊθñ η165)** **20** Και ιδόντες οι μαθηταί, θαύμασαν λέγοντες· Πως παρευθής εξηράνθη σικκή; **21** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, εάν έχητε πίστιν και δεν διαστύχητε, ουχί μόνον το της σικκής θέλετε κάμει, αλλά και εις το όροσ τοϋτο αν είπητε, Σηκώθητι και ρίφθητι εις την θάλασσαν, θέλει γείνει· **22** και πάντα όσα αν ζητήσητε εν τη προσευχή έχοντες πίστιν θέλετε λάβει. **23** Και ότε ήλθεν εις το ιερόν, προσήλθον προς αυτόν, ενώ εδίδασκεν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαοϋ, λέγοντες· Εν ποία εξουσία πράττεις ταϋτα, και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταϋτην; **24** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήση και εγώ ένα λόγον, τον οποίον εάν μοι είπητε, και εγώ θέλω σας ειπει εν ποία εξουσία πράττω ταϋτα· **25** το βάπτισμα του Ιωάννου ποθεν ήτο, εξ ουρανοϋ ή εξ ανθρώπων; Και εκείνοι διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανοϋ, θέλει ειπει προς ημάς, Διά τι λοιπόν δεν πιστεύσατε εις αυτόν· **26** εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, φοβούμεθα τον όχλον· διότι πάντες έχουσι τον Ιωάννην ως προφήτην. **27** Και αποκριθέντες προς τον Ιησούν, είπον· Δεν εξεύρομεν. Είπε προς αυτούς και αυτός· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία εξουσία πράττω ταϋτα. **28** Αλλά τι σας φαίνεται; Άνθρωπος τις είχε δύο υιούς, και ελθών προς τον πρώτον είπε· Τέκνον, ύπαγε σημερον εργαζόν εν τω αμπελώνι μου. **29** Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν θέλω· ύστερον όμως μετανοήσας

υπήγε. **30** Και ελθών προς τον δεύτερον είπεν· ωσαύτως. Και εκείνος αποκριθείς είπεν· Εγώ υπάγω, κυριε· και δεν υπήγε. **31** Τις εκ των δύο έκαμε το θέλημα του πατρός; Λέγουσι προς αυτόν· Ο πρώτος. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς σας λέγω ότι οι τελώναι και αι πόρнай υπάγουσι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεοϋ. **32** Διότι ήλθε προς υμάς ο Ιωάννης εν οδώ δικαιοσύνης, και δεν πιστεύσατε εις αυτόν· οι τελώναι όμως και αι πόρнай επίστευσαν εις αυτόν· σεις δε ιδόντες δεν μετεμελήθητε ύστερον, ώστε να πιστεύσητε εις αυτόν. **33** Άλλην παραβολήν ακούσατε· Ητο άνθρωπος τις οικοδοσότης, όστις εφύτευσεν αμπελώνα και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν, και έσκαψεν εν αυτώ ληνόν και οικοδόμησε πύργον, και έμισθωσεν αυτόν εις γεωργούς και απεδιήμισεν. **34** Ότε δε επλησίασεν ο καιρός των καρπών, απέστειλε τους δούλους αυτού προς τους γεωργούς διά να λάβωσι τους καρπούς αυτού. **35** Και πιάσαντες οι γεωργοί τους δούλους αυτού, άλλον μεν έδειραν, άλλον δε εφόνευσαν, άλλον δε ελιθοβόλησαν. **36** Πάλιν απέστειλεν άλλους δούλους πλειοτέρους των πρώτων, και έκαμον εις αυτούς ωσαύτως. **37** Ύστερον δε απέστειλε προς αυτούς τον υιόν αυτού λέγων· Θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. **38** Αλλ' οι γεωργοί, ιδόντες τον υιόν, είπον προς αλληλους· Ουτός είναι ο κληρονόμος· έλθετε, ας φονεύσωμεν αυτόν και ας κατακρατήσωμεν την κληρονομίαν αυτού. **39** Και πιάσαντες αυτόν, εξέβαλον έξω του αμπελόνοσ και εφόνευσαν. **40** Όταν λοιπόν έλθη ο κύριος του αμπελόνοσ, τι θέλει κάμει εις τους γεωργούς εκείνους; **41** Λέγουσι προς αυτόν· Κακούσ· κακώς θέλει απολέσει αυτούς, και τον αμπελώνα θέλει μισθώσει εις άλλους γεωργούς, οίτινες θέλουσιν αποδώσει εις αυτόν τους καρπούς εν τοις καιροίς αυτών. **42** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε εν ταις γραφαίς, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας παρά Κυρίου· εγεινεν αυτή και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς υμών; **43** Διά τοϋτο λέγω προς υμάς ότι θέλει αφαιρεθή αφ' υμών η βασιλεία του Θεοϋ και θέλει δοθή εις εθνος κάμνον τους καρπούς αυτης· **44** και όστις πέση επί τον λίθον τοϋτον θέλει συντριφθή εις όντια δε επιπέση, θέλει κατασυντριφεί αυτόν. **45** Και ακούσαντες οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι τας παραβολάς αυτού, ενόησαν ότι περί αυτών λέγει· **46** και ζητούντες να πιάσωσιν αυτόν, εφοβήθησαν τους όχλους, επειδή είχαν αυτόν ως προφήτην.

22 Και αποκριθείς ο Ιησούς· πάλιν είπε προς αυτούς· Διά παραβολών, λέγων· **2** Ωμοιωθή η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον βασιλέα, όστις έκαμε γάμους εις τον υιόν αυτού· **3** και απέστειλε τους δούλους αυτού να καλέσωσι τους προσκεκλημένους εις τους γάμους, και δεν ήθελον να έλθωσι. **4** Πάλιν απέστειλεν άλλους δούλους, λέγων· Είπατε προς τους προσκεκλημένους· Ιδού, το γεύμα μου ητοιμάσα, οι ταύροι μου και τα θρεπτά είναι εσφαγμένα και πάντα είναι έτοιμα· έλθετε εις τους γάμους. **5** Εκείνοι όμως αμελήσαντες απήλθον, ο μεν εις τον αγρόν αυτού, ο δε εις το εμπόριον αυτού· **6** οι δε λοιποί πιάσαντες τους δούλους αυτού ύβρισαν και εφόνευσαν. **7** Ακούσας δε ο

βασιλεύς ωργίσθη, και πέμψας τα στρατεύματα αυτού απώλεσε τους φονείς εκείνους και την πόλιν αυτών κατέκαυσε. **8** Τότε λέγει προς τους δούλους αυτού· Ο μὲν γάμος είναι έτοιμος, οι δε προσκεκλημένοι δεν ήσαν άξιοι· **9** υπάγετε λοιπόν εις τας διεξόδους των οδών, και όσους αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους. **10** Και εξελθόντες οι δούλοι εκείνοι εις τας οδούς, συνήγαγον πάντας όσους εύρον, κακούς τε και καλούς και γεμίσθη ο γάμος από ανακεκλιμένω. **11** Εισελθών δε ο βασιλεύς διά να θεωρήσῃ τους ανακεκλιμένους, ειδεν εκεί άνθρωπον μη ενδεδυμένον ένδυμα γάμου, **12** και λέγει προς αυτόν· Φίλε, πως εισήλθες ενταύθα μη έχων ένδυμα γάμου; Ο δε απεστομάθη. **13** Τότε ειπεν ο βασιλεύς προς τους υπηρέτας· Δέσαντες αυτού πόδας και χείρας, σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **14** Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. **15** Τότε υπήγουν οι Φαρισαίοι και συνβουλεύθησαν πως να παγιδεύσωσιν αυτόν εν λόγω. **16** Και αποπέλλουσι προς αυτόν τους μαθητάς αυτών μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι αληθής είσαι και την οδόν του Θεου εν αληθεία διδάσκεις και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων· **17** ειπέ λοιπόν προς ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχυρημένη να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα ή ουχι; **18** Γνωρίσας δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, ειπέ· Τι με πειράζετε, υποκριταί; **19** δείξατέ μοι του νόμισμα του δασμού· οι δε έφεραν προς αυτόν δηνάριον. **20** Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; **21** Λέγουσι προς αυτόν· Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα τον Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. **22** Και ακούσαντες εθαύμασαν, και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. **23** Εν εκείνη τη ημέρα προσήλθον προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οι λέγοντες ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες· **24** Διδάσκαλε, ο Μωϋσής ειπεν, Εάν τις αποθάνη μη έχων τέκνα, θέλει νυμφευθίη ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και θέλει αναστήσῃ σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **25** Ήσαν δε παρ' ημίν επτά αδελφοί· και ο πρώτος αφού νυμφευθίη ετελεύτησε, και μη έχων τέκνον, αφήκε την γυναίκα αυτού εις τον αδελφόν αυτού· **26** ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος, έως των επτά. **27** Υστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. **28** Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος των επτά θέλει είσθαι γυνή; διότι πάντες έλαβον αυτήν. **29** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς· Πανάσθε μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού. **30** Διότι εν τη αναστάσει ούτε νυμφευονται ούτε νυμφεύουσιν, αλλ' είναι ως άγγελοι του Θεού εν ουρανών. **31** Περὶ δε της αναστάσεως των νεκρών δεν ανεγνώσατε το ρηθέν προς εσάς υπό του Θεού, λέγοντος· **32** Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; δεν είναι ο Θεός Θεός νεκρών, αλλά ζώντων. **33** Και ακούσαντες οι όχλοι, εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού. **34** Οι δε Φαρισαίοι, ακούσαντες ότι απεστομάωσε τους Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ομού. **35** Και εις εξ αυτών, νομικός, ηρώτησε πειράζων αυτόν και λέγων· **36** Διδάσκαλε, ποία εντολή είναι μεγάλη εν τω νόμω;

37 Και ο Ιησούς ειπέ προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. **38** Αύτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. **39** Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **40** Εν ταύταις ταις δύο εντολαις όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμονται. **41** Και ενώ ήσαν συνηγμένοι οι Φαρισαίοι, ηρώτησεν αυτούς ο Ιησούς, **42** λέγων· Τι σας φαίνεται περί του Χριστού; τίνος υιός είναι; Λέγουσι προς αυτόν· Του Δαβίδ. **43** Λέγει προς αυτούς· Πως λοιπόν ο Δαβίδ διά Πνεύματος ονομάζει αυτόν Κύριον, λέγων, **44** Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; **45** Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζει αυτόν Κύριον, πως είναι υιός αυτού; **46** Και ουδείς ηδύνατο να αποκριθίη προς αυτόν λόγον· ουδ' ετόλμησε τις απ' εκείνης της ημέρας να ερωτήσῃ πλέον αυτόν.

23 Τότε ο Ιησούς ελάλησεν προς τους όχλους και προς τους μαθητάς αυτού, **2** λέγων· Επί της καθέδρας του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. **3** Πάντα λοιπόν όσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάττητε, φυλάττετε και πράττετε, κατά δε τα έργα αυτών μη πράττετε· επειδή λέγουσι και δεν πράττουσι. **4** Διότι δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων, δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά. **5** Πράττουσι δε πάντα τα έργα αυτών διά να βλέπωνται υπό των ανθρώπων. Και πλατύνουσι τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων αυτών, **6** και αγαπώσι τον πρώτον τόπον εν τοις δείπνοις και τας πρωτοκαθεδράς εν ταις συναγωγαίς **7** και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς και να ονομάζωνται υπό των ανθρώπων Ραββί, Ραββί· **8** σεις όμως μη ονομαστήτε Ραββί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός· πάντες δε σεις αδελφοί είσθε. **9** Και πατέρα σας μη ονομάσητε επί της γής· διότι εις είναι ο Πατήρ σας, ο εν τοις ουρανοίς. **10** Μηδέ ονομαστήτε καθηγηταί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός. **11** Ο δε μεγαλύτερος από σας θέλει είσθαι υπηρέτης σας. **12** Όστις δε υψώσῃ εαυτόν θέλει ταπεινωθίη, και όστις ταπεινώσῃ εαυτόν θέλει υψωθίη. **13** Αλλ' ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρέγατε τας οικίας των χηρών και τούτο επί προφάσει ότι κάμνετε μακράς προσευχάς· διά τούτο θέλετε λάβει μεγαλύτεραν καταδίκην. **14** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών εμπροσθεν των ανθρώπων· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ τους εισερχόμενους αφήνετε να εισέλθωσιν. **15** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι περιέρχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμητε ένα προσήλυτον, και όταν γείνη, κάμνετε αυτόν υιόν της γεέννης διπλότερον υμών. **(Geenna g1067)** **16** Ουαί εις εσάς, οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· Όστις ομόση εν τω ναώ είναι ουδέν, όστις όμως ομόση εν τω χρυσώ του ναού, υποχρεούται. **17** Μωροί και τυφλοί· διότι τις είναι μεγαλύτερος, ο χρυσός ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; **18** Καί· Όστις ομόση εν τω θυσιαστηρίω, είναι ουδέν, όστις όμως

ομόση εν τω δώρω τω επάνω αυτού, υποχρεούται. **19** Μωροί και τυφλοί διότι τι είναι μεγαλύτερον, το δώρον ή το θυσιαστήριον το αγίζον το δώρον; **20** Ο ομόσας λοιπόν εν τω θυσιαστηρίω ομνύει εν αυτώ και εν πάσι τοις επάνω αυτού. **21** και ο ομόσας εν τω ναώ ομνύει εν αυτώ και εν τω κατοικούντι αυτόν. **22** Και ο ομόσας εν τω ουρανώ, ομνύει εν τω θρόνω του Θεού και εν τω καθημένω επάνω αυτού. **23** Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι αποδεκατίζετε το ηδύσοσμον και το άνηθον και το κύμινον, και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν ταύτα έπρεπε να πράττητε και εκείνα να μη αφήνιητε. **24** Οδηγοί τυφλοί, οίτινες διυλιζετε τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπίνετε. **25** Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το έξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, έσωθεν όμως γέμουσιν εξ αρπαγής και ακρασίας. **26** Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρώτον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αυτών καθαρόν. **27** Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί, διότι μοιαίζετε με τάφους ασβεστωμένους, οίτινες έξωθεν μεν φαίνονται ωραῖοι, έσωθεν όμως γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης ακαθαρσίας. **28** Ούτω και σεις έξωθεν μεν φαίνεσθε εις τους ανθρώπους δίκαιοι, έσωθεν όμως είσθε πλήρεις υποκρισίας και ανομίας. **29** Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί διότι οικοδομείτε τους τάφους των προφητών και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων, **30** και λέγετε: Εάν ήμεθα εν ταις ημέραις των πατέρων ημών, δεν ήθελομεν είσθαι συγκοινωνοί αυτών εν τω αίματι των προφητών. **31** Όστε μαρτυρείτε εις εαυτούς ότι είσθε υἱοί των φονευσάντων τους προφήτας. **32** Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας. **33** Όφεις, γεννήματα εχιδών- πως θέλετε φύγει από της καταδίκης της γεέννης; **(Geenna g1067)** **34** Διά τούτο ιδού, εγώ αποστέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς και γραμματεῖς, και εξ αυτών θέλετε θανατώσει και σταυρώσει, και εξ αυτών θέλετε μαστιγώσει εν ταις συναγωγαῖς σας και διώξει από πόλεως εις πόλιν, **35** διά να έλθη εφ' υμάς παν αίμα δίκαιον εκχυνόμενον επί της γης από του αίματος Άβελ του δικαίου έως του αίματος Ζαχαρίου υἱού Βαραχίου, τον οποίον εφονεύσατε μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου. **36** Αληθώς σας λέγω, Πάντα ταύτα θέλουσιν ελθεί επί την γενεάν ταύτην. **37** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σε- ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθέλησате. **38** Ιδού, αφιναίται εις εσάς ο οίκός σας έρημος. **39** Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

24 Και εξελθών ο Ιησούς ανεχώρει από του ιεροῦ και προσήλθον οι μαθηταί αυτού διά να επιδείξωσιν εις αυτόν τας οικοδομάς του ιεροῦ. **2** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει αφεθή εδω λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθητο επί του όρους

των Ελαιών, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί κατ' ιδίαν, λέγοντες: Είπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημεῖον της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνος; **(aiōn g165)** **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **5** Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί επί τω ονόματί μου, λέγοντες, Εγώ είμαι ο Χριστός, και πολλούς θέλουσι πλανήσει. **6** Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων προσέχετε μη παραχθήτε επειδή πάντα ταύτα πρέπει να γείνωσιν, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **7** Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους. **8** πάντα δε ταύτα είναι αρχή ωδίνων. **9** Τότε θέλουσι σας παραδώσει εις θλίψιν και θέλουσι σας θανατώσει, και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων των εθνών διά το όνομά μου. **10** Και τότε θέλουσι σκανδαλισθή πολλοί και θέλουσι παραδώσει αλλήλους και θέλουσι μισήσει αλλήλους. **11** Και πολλοί ψευδοπροφήται θέλουσιν εγερθή και πλανήσει πολλούς, **12** και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχραθή. **13** Ο δε υπομεινάς εως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14** Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη προς μαρτυριαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος. **15** Όταν λοιπόν ήδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαλήθων διά του προφήτου Δανιήλ, ιστάμενον εν τω τόπω τω αγίω -ο αναγινώσκων σας εννοή- **16** τότε οι εν τη Ιουδαία σας φεύγωσιν επί τα όρη. **17** όστις ευρεθή επί του δώματος, σας μη καταβή διά να λάβη τι εκ της οικίας αυτού. **18** και όστις ευρεθή εν τω αγρῶ, σας μη επιστρέψη οπίσω διά να λάβη τα ιμάτια αυτού. **19** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. **20** Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι μηδέ εν σαββάτω. **21** Διότι τότε θέλει είσθαι θλίψις μεγάλη, οποία δεν γείνειν απ' αρχής κόσμου έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει. **22** Και αν δεν συντεμένοντο αι ημέραι εκείναι, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ: διά τους εκλεκτούς όμως θέλουσι συντηθή αι ημέραι εκείναι. **23** Τότε εάν τις είπη προς υμάς: Ιδού εδω είναι ο Χριστός ή εδω, μη πιστεύσητε: **24** διότι θέλουσιν εγερθή ψευδοχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεῖα μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **25** Ιδού, προείπα προς υμάς. **26** Εάν λοιπόν είπωσι προς υμάς, Ιδού, εν τη ερήμω είναι, μη εξέλθητε, Ιδού, εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε: **27** διότι καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών και φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **28** Διότι όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθή οι αετοί. **29** Ευθύς δε μετά την θλίψιν των ημερών εκείνων ο ήλιος θέλει σκοτισθή και η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτης, και οι αστέρες θέλουσι πέσει από του ουρανού και αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **30** Και τότε θέλει φανή το σημεῖον του Υιού του ανθρώπου εν τω ουρανῶ, και τότε θέλουσι θρηνήσει πάσαι αι φυλαί της γης και θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **31** Και

θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης, και θέλουν συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων απ' άκρων ουρανών έως άκρων αυτών. **32** Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν· Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ήδη απαλός και εκπλαστώνη τα φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει το θέρος. **33** ούτω και σεις, όταν ιδίητε πάντα ταύτα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. **34** Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσού γείνουν πάντα ταύτα. **35** Ο ουρανός και η γη θέλουν παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουν παρέλθει. **36** Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι του ουρανών, εμῆ ὁ Πατήρ μου μόνος. **37** και καθώς αι ημέραι του Νώε, ούτω θέλει εἶσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **38** Διότι καθώς εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμού ἴσαν τρώγοντες και πίνοντες, νυμφεύμενοι και νυμφεύοντες, έως της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, **39** και δεν ενόησαν, εωσού ἴλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσε πάντα, ούτω θέλει εἶσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **40** Τότε δύο θέλουν εἶσθαι εν τω αγρῷ ο εις παραλαμβάνεται και ο εις αφήνεται: **41** δύο γυναίκες θέλουν αλῆθει εν τω μύλῳ, μία παραλαμβάνεται και μία αφήνεται. **42** Αγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε ποία ὥρα ἔρχεται ο Κύριος υμῶν. **43** Τοῦτο δε γινώσκετε ότι εἰάν ἴξεν ο οικοδεσπότης εν ποία φυλακῆ της νυκτός ἔρχεται ο κλέπτης, ἴθελεν αγρυπνήσει και δεν ἴθελεν αφήσει να διορυχθῆ ἡ οικία αυτού. **44** Διά τούτου και σεις γίνεσθε ἑτοιμοί, διότι καθ' ην ὥραν δεν στοχάζεσθε, ἔρχεται ο Υιός του ανθρώπου. **45** Τις λοιπόν εἶναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος αυτού κατέστησεν επί των υπηρετῶν αυτού, διά να διδῆ εις αυτούς την τροφήν εν καιρῷ; **46** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον όταν ἔλθῃ ο κύριος αυτού θέλει ευρεῖ πράττοντα ούτως. **47** Αληθώς σας λέγω ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των παρόντων αυτού. **48** Εἰάν δε εἶπῃ ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να ἔλθῃ ο κύριός μου, **49** και αρχίσῃ να δέρῃ τους συνδούλους, να τρώγῃ δε και να πίνῃ μετά των μεθύοντων, **50** θέλει ελθεῖ ο κύριος του δούλου εκείνου καθ' ην ἡμέραν δεν προσμένει και καθ' ην ὥραν δεν εξεύρει, **51** και θέλει αποχωρίσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει ἰσῆσει μετά των υποκριτῶν· εκεί θέλει εἶσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων.

25 Τότε θέλει ομοιωθῆ ἡ βασιλεία των ουρανῶν με δέκα παρθένας, αἵτινες λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών ἐξήλθον εις ἀπάντησιν του νυμφίου. **2** Πέντε δε ἐξ αυτών ἴσαν φρόνιμοι και πέντε μωραῖ. **3** Αἵτινες μωραῖ, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν ἔλαβον μεθ' εαυτῶν ἔλαιον· **4** αι φρόνιμοι ὁμως ἔλαβον ἔλαιον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. **5** Και ἐπειδή ο νυμφίος ἐβράδυνεν, ἐνύσταξαν πάσαι και ἐκοιμῶντο. **6** Εν τῷ μέσω δε της νυκτός ἔγεινε κραυγὴ Ἰδοῦ, ο νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εις ἀπάντησιν αυτού. **7** Τότε ἐσηκώθησαν πάσαι αι παρθένοι ἐκεῖναι και ἠτοίμασαν τας λαμπάδας αυτών. **8** Και αι μωραῖ εἶπον προς τας φρόνιμους· Δότε εις ἡμᾶς ἐκ του ἐλαίου σας, διότι αι λαμπάδες ἡμῶν βρῦνονται. **9** Απεκρίθησαν δε

αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν ἀρκέει εις ἡμᾶς και εις εσᾶς· ὅθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας και αγοράσατε εις εαυτάς. **10** Ἐνῶ δε ἀπύρχοντο διά να αγοράσωσιν, ἴλθεν ο νυμφίος και αι ἑτοιμοί εισήλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και ἐκλείσθη ἡ θύρα. **11** Ὑστερον δε ἔρχονται και αι λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον εις ἡμᾶς. **12** Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπεν· Αληθῶς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. **13** Αγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ἡμέραν ουδέ την ὥραν, καθ' ην ο Υιός του ἀνθρώπου ἔρχεται. **14** Διότι θέλει ελθεῖ ὡς ἀνθρώπος, ὅστις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τους δούλους αυτού και παρέδωκεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού, **15** και εις ἄλλον μεν ἔδωκε πέντε τάλαντα, εις ἄλλον δε δύο, εις ἄλλον δε εν, εις ἕκαστον κατά την ἰδίαν αυτού ἰκανότητα, και ἀπεδήμησεν εὐθύς. **16** Ὑπήγε δε ο λαβὼν τα πέντε τάλαντα και ἐργαζόμενος δι' αὐτῶν ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα. **17** Ὡσαύτως και ο τα δύο ἐκέρδησε και αὐτός ἄλλα δύο. **18** Ο δε λαβὼν το εν ὑπήγε και ἔσκαψεν εις την γην και ἐκρύψε το ἀργύριον του κυρίου αυτού. **19** Μετὰ δε καιρὸν πολλὸν ἔρχεται ο κύριος των δούλων ἐκεῖνων και θεωρεῖ λογαριασμόν μετ' αὐτῶν. **20** Και ἐλθὼν ο λαβὼν τα πέντε τάλαντα, προσέφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας· ἰδοῦ, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. **21** Και εἶπε προς αὐτὸν ο κύριος αὐτοῦ· Εὐγε, δούλε ἀγαθὸ και πιστὸ· εις τα ὀλίγα ἐστάθης πιστός, ἐπὶ πολλῶν θέλω σε καταστήσει· εἰσελθε εις την χαρὰν του κυρίου σου. **22** Προσελθὼν δε και ο λαβὼν τα δύο τάλαντα εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας· ἰδοῦ, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. **23** Εἶπε προς αὐτὸν ο κύριος αὐτοῦ· Εὐγε, δούλε ἀγαθὸ και πιστὸ· εις τα ὀλίγα ἐστάθης πιστός, ἐπὶ πολλῶν θέλω σε καταστήσει· εἰσελθε εις την χαρὰν του κυρίου σου. **24** Προσελθὼν δε και ο λαβὼν το εν τάλαντον, εἶπε· Κύριε, σε ἐγνωρίσα ότι εἶσαι σκληρὸς ἀνθρώπος, θερίζων ὅπου δεν ἔσπειρας και συνάγων ὅθεν δεν διεσκόρπισας. **25** και φοβηθεὶς ὑπήγα και ἐκρύψα το τάλαντόν σου εν τη γῆ ἰδοῦ, ἔχεις το σόν. **26** Αποκριθεὶς δε ο κύριος αὐτοῦ, εἶπε προς αὐτόν· Πονηρὸ δούλε και σκηνιρὸ· ἴξενες ότι θερίζω ὅπου δεν ἔσπειρα και συνάγω ὅθεν δεν διεσκόρπισα. **27** ἔπρεπε λοιπόν να βάλῃς το ἀργύριόν μου εις τους τραπεζίτας, και ἐλθὼν ἐγὼ ἴθελον λάβει το ἐμὸν μετὰ τόκου. **28** Λάβετε λοιπόν απ' αὐτοῦ το τάλαντον, και δότε εις τον ἔχοντα τα δέκα τάλαντα. **29** Διότι εις πάντα τον ἔχοντα θέλει δοθῆ και περισσευθῆ, ἀπὸ δε του μη ἔχοντος και ἐκεῖνο το οποίον ἔχει θέλει ἀφαιρεθῆ απ' αὐτοῦ. **30** Και τον ἀχρεῖον δούλον ρίψατε εις το σκότος το ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **31** Ὅταν δε ἔλθῃ ο Υιός του ἀνθρώπου εν τη δόξῃ αὐτοῦ και πάντες οι ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε θέλει καθῆσει ἐπὶ του θρόνου της δόξης αὐτοῦ, **32** και θέλουν συναχθῆ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τα ἔθνη, και θέλει χωρίσει αὐτούς απ' ἀλλήλων, καθὼς ο ποιμὴν χωρίζει τα πρόβατα ἀπὸ των ἐριφῶν, **33** και θέλει στήσει τα μεν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τα δε ἐρίφια ἐξ ἀριστερῶν. **34** Τότε ο Βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ προς τους ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Ἐλθετε οι εὐλογημένοι του Πατρὸς μου, κληρονομήσατε την ἠτοιμασμένην εις εσᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **35** Διότι ἐπεινάσα,

και μοι εδωκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε, ξένος ήμην, και με επιλοξενήσατε, **36** γυμνός, και με ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκεφέθητε, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς εμέ. **37** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν οι δίκαιοι, λέγοντες Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν; **38** πότε δε σε είδομεν ξένον και επιλοξενήσαμεν, ή γυμνόν και ενεδύσαμεν; **39** πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή και ήλθομεν προς σε; **40** Και αποκριθείς ο Βασιλεύς θέλει ειπέ προς αυτούς Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε. **41** Τότε θέλει ειπέ και προς τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι καταραμένοι εις το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού. **(αϊθίνος g166)** **42** Διότι ειπίνασα, και δεν μοι εδωκατε να φάγω, εδίψησα, και δεν με εποτίσατε, **43** ξένος ήμην, και δεν με επιλοξενήσατε, γυμνός, και δεν με ενεδύσατε, ασθενής και εν φυλακή, και δεν με επεσκεφέθητε. **44** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν και αυτοί, λέγοντες Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα ή διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή εν φυλακή, και δεν σε υπηρέτησαμεν; **45** Τότε θέλει αποκριθή προς αυτούς, λέγων· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον δεν εκάμετε εις ένα τούτων των ελαχίστων, ουδέ εις εμέ εκάμετε. **46** Και θέλουσιν απέλθει ούτοι μεν εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον. **(αϊθίνος g166)**

26 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς πάντας τους λόγους τούτους, ειπέ προς τους μαθητάς αυτού· **2** Εξεύρετε ότι μετά δύο ημέρας γίνεται το πάσχα, και ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται διά να σταυρωθή. **3** Τότε συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού εις την αυλήν του αρχιερέως του λεγομένου Καϊάφα, **4** και συνεβουλεύθησαν να συλλάβωσι τον Ιησούν με δόλον και να θανατώσωσιν. **5** Έλεγον δέ μη εν τη εορτή, διά να μη γείνη θόρυβος εν τω λαώ. **6** Ότε δε ο Ιησούς ήτο εν Βηθανία εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, **7** προσήλθε προς αυτόν γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχευεν αυτό επί την κεφαλήν αυτού, ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν. **8** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού, ηγανάκτησαν λέγοντες· Εις τι η απώλεια αύτη; **9** διότι ηδύνατο τούτο το μύρον να πωληθή με πολλήν τιμήν και να δοθή εις τους πτωχούς. **10** Νοήσας δε ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς· Διά τι ενοχλείτε την γυναίκα; διότι έργον καλόν έπραξεν εις εμέ. **11** Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. **12** Επειδή χύσασα αύτη το μύρον τούτο επί τον σώματός μου, έκαμε τούτο διά τον ενταφιασμόν μου. **13** Αληθώς σας λέγω, όπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω τω κόσμω, θέλει λαληθή και τούτο, το οποίον έπραξεν αύτη, εις μνημόσυνον αυτής. **14** Τότε υπήγεν εις των δώδεκα, ο λεγόμενος Ιουδας Ισκαριώτης, προς τους αρχιερείς **15** και ειπέ· Τι θέλετε να μοι δώσητε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν; Και εκείνοι έδωκαν εις αυτόν τριάκοντα αργυρία. **16** Και από τότε εξίτη ευκαιρίαν διά να παραδώση αυτόν. **17** Την δε πρώτην των αζύμων προσήλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν,

λέγοντες προς αυτόν· Που θέλεις να σοι ετοιμάσωμεν διά να φάγης το πάσχα; **18** Και εκείνος ειπέ· Υπάγετε εις την πόλιν προς τον δεινα και ειπάτε προς αυτόν· Ο Διδάσκαλος λέγει, Ο καρός μου επλησίασεν· εν τη οικία σου θέλω κάμει το πάσχα μετά των μαθητών μου. **19** Και έκαμον οι μαθηταί καθώς παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. **20** Ότε δε έγεινε εσπέρα, εκάθητο εις την τράπεζαν μετά των δώδεκα. **21** Και ενός έτρωγον, ειπέ· Αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. **22** Και λυπούμενοι σφόδρα, ήρχισαν να λέγωσι προς αυτόν έκαστος αυτών· Μήπως εγώ είμαι, Κύριε; **23** Ο δε αποκριθείς ειπέ· Ο εμβάψας μετ' εμού εν τω πινακίω την χείρα, ούτος θέλει με παραδώσει. **24** Ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περι αυτού· ουαί δε εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται· καλόν ήτο εις τον άνθρωπον εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθή. **25** Αποκριθείς δε ο Ιουδας, όστις παρέδιδεν αυτόν, ειπέ· Μήπως εγώ είμαι, Ραββί; λέγει προς αυτόν· Συ ειπας. **26** Και ενώ έτρωγον, λαβών ο Ιησούς τον άρτον και ευλογησάς έκοψε και έδιδεν εις τους μαθητάς και ειπέ· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου· **27** και λαβών το ποτήριον και ευχαριστήσας, έδωκεν εις αυτούς, λέγων· Πίετε εξ αυτού πάντες· **28** διότι τούτο είναι το αίμα μου της καινής διαθήκης, το υπέρ πολλών εκχυθένον εις άφεσιν αμαρτιών. **29** Σας λέγω δε ότι δεν θέλω πει εις το εξής εκ τούτου του γεννήματος της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης, όταν πίνω αυτό νέον μετ' υμών εν τη βασιλεία του Πατρός μου. **30** Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το όρος των ελαιών. **31** Τότε λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πάντες υμεις θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην· διότι είναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα της ποιμνης· **32** αφού δε αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν. **33** Αποκριθείς δε ο Πέτρος, ειπέ προς αυτόν· Και αν πάντες σκανδαλισθώσιν εν σοι, εγώ ποτέ δεν θέλω σκανδαλισθή. **34** Ειπέ προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι ταύτην την νύκτα, πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθή. **35** λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Και αν γείνη χρεία να αποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. Ομοίως ειπον και πάντες οι μαθηταί. **36** Τότε έρχεται μετ' αυτών ο Ιησούς εις χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή και λέγει προς τους μαθητάς· Καθήσατε αυτού, εωσού υπάγω και προσευχηθώ εκεί. **37** Και παραλαβών τον Πέτρον και τους δύο υιούς του Ζεβεδαίου, ήρχισε να λυτίπαι και να αδημονή. **38** Τότε λέγει προς αυτούς· Περιλύπος είναι η ψυχή μου έως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε μετ' εμού. **39** Και προχωρήσας ολίγον έπεσεν επί πρόσωπον αυτού, προσευχόμενος και λέγων· Πάτερ μου, εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθη απ' εμού το ποτήριον τούτο· πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ. **40** Και έρχεται προς τους μαθητάς και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους, και λέγει προς τον Πέτρον· Ούτω δεν ηδυνήθητε μίαν ώρα να αγρυπνήσητε μετ' εμού; **41** αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. Το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρκ ασθενής. **42** Πάλιν εκ δευτέρου υπήγε και προσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, εάν δεν ήναι

δυνατόν τούτο το ποτήριον να παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ χωρίς να πῶ αὐτό, γεννηθῆτω το θέλημά σου. **43** Καί ελθὼν εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους· διότι οἱ οφθαλμοὶ αὐτῶν ἴσαν βεβαρημένοι. **44** Καί αφήσας αὐτοὺς υπήγχε πάλιν καί προσευχήθη ἐκ τρίτου, εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον. **45** Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καί λέγει πρὸς αὐτοὺς Κοιμάσθε το λοιπὸν καί ἀναπαύσθε· ἰδοῦ, ἐπλησίασεν ἡ ὥρα καί ο Ἰός του ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. **46** Ἐγέρθητε, ἀς υπάγωμεν· Ἰδοῦ, ἐπλησίασεν ὁ παραδίδων μου. **47** Καί ἐνὼ αὐτὸς ἐλάλει ἐτι, ἰδοῦ, ὁ Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθε, καί μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καί ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καί πρεσβυτέρων του λαοῦ. **48** Ὁ δε παραδίδων αὐτὸν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων· Ὅτινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτόν. **49** Καί ευθύς πλησίασας πρὸς τὸν Ἰησοῦν, εἶπε· Χαίρε, Ραββί, καί κατεφίλησεν αὐτόν. **50** Ὁ δε Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Φίλε, διὰ τι ἤλθες; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καί ἐπίασαν αὐτόν. **51** Καί ἰδοῦ, εἰς τῶν μετὰ του Ἰησοῦ εκτείνας τὴν χεῖρα ἔσυρε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καί κτυπήσας τὸν δούλον του ἀρχιερέως ἀπέκοψε τὸ ωτίον αὐτοῦ. **52** Τότε λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· διότι πάντες ὅσοι πιάσωσι μάχαιραν διὰ μαχαίρας θέλουσιν ἀπολεσθῆ. **53** Ἡ νομίζεις ὅτι δὲν δύναμαι ἤδη να παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, καί θέλει στήσῃ πλησίον μου περισσότερους παρὰ δώδεκα λεγεώνας ἀγγέλων; **54** Πως λοιπὸν θέλουσι πληρωθῆαι γραφαί ὅτι οὕτω πρέπει να γείνη; **55** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ὄχλους· Ὡς ἐπὶ ληστῆν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καί ξύλων να με συλλάβητε; καθ' ἡμέραν ἐκαθήμην πλησίον υἰῶν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καί δὲν με ἐπίασατε. **56** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγινε διὰ να πληρωθῶσιν αἱ γραφαί τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφήσαντες αὐτόν ἔφυγον. **57** Οἱ δε πιάσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου συνήχθησαν οἱ γραμματεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι. **58** Ὁ δε Πέτρος ηκολούθει αὐτόν ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς του ἀρχιερέως, καί εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν υπηρετῶν διὰ να ἴδῃ το τέλος. **59** Οἱ δε ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι καί το συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ του Ἰησοῦ, διὰ να θανατώσωσιν αὐτόν, **60** καί δὲν εὔρον· καί πολλῶν ψευδομαρτυρῶν προσελθόντων, δὲν εὔρον. Ὑστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρῆς, **61** εἶπον· Οὗτος εἶπε, Δύναμαι να χαλάσω τὸν ναὸν του Θεοῦ καί διὰ τριῶν ἡμερῶν να οἰκοδομῶ αὐτόν. **62** Καί σηκωθείς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν· Δὲν ἀποκρίνεσαι; τι μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σου; **63** Ὁ δε Ἰησοῦς εἰώπηα. Καί ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὲ ὀρκίζω εἰς τὸν Θεόν του ζῶντα να εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ἀν συ ἴσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς του Θεοῦ. **64** Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Συ εἶπας πλην σας λέγω, Εἰς τὸ ἐξῆς θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν του ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καί ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν του οὐρανοῦ. **65** Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέσχισε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων ὅτι ἐβλασφημίησθε· τι χρειαῖν ἔχομεν πλέον μαρτυρῶν; ἰδοῦ, τῶρα ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· **66** τι σας φαίνεται; Καί ἐκείνοι ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου εἶναι. **67** Τότε

ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καί ἐγρόνθησαν αὐτόν, ἄλλοι δε ἐρράπισαν, **68** λέγοντες Προφήτευσον εἰς ἡμᾶς, Χριστέ, τις εἶναι ὅτις σε ἐκτύπησεν; **69** Ὁ δε Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ καί προσήλθε πρὸς αὐτόν μία δούλη, λέγουσα· Καί συ ἴσο μετὰ Ἰησοῦ του Γαλιλαίου. **70** Ὁ δε ἠρνήθη ἐμπροσθεν πάντων, λέγων· Δὲν ἐξεύρω τι λέγεις. **71** Καί ὅτε ἐξήλθεν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καί λέγει πρὸς τοὺς ἐκεῖ, Καί οὗτος ἴφο μετὰ Ἰησοῦ του Ναζωραίου. **72** Καί πάλιν ἠρνήθη μεθ' ὄρκου ὅτι δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον. **73** Μετ' ὀλίγον δε προσελθόντες οἱ εστώτες, εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον· Ἀληθῶς καί συ ἐξ αὐτῶν εἶσαι· διότι ἡ λαλιά σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε ἤρχισε να καταναθεματίζῃ καί να ομνύῃ ὅτι δὲν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον. Καί ευθύς ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. **75** Καί ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον του Ἰησοῦ, ὅστις εἶχεν εἰπεῖ πρὸς αὐτόν ὅτι πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέκτωρ, τρίς θέλεις με ἀπαρνηθῆ καί ἐξελθῶν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

27 Ὅτε δε ἐγένετο πρῶτῃ, συνεβουλευθήσαν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι του λαοῦ κατὰ του Ἰησοῦ διὰ να θανατώσωσιν αὐτόν· **2** καί δέσαντες αὐτόν, ἔφεραν καί παρέδωκαν αὐτόν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ηγεμόνα. **3** Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδόσας αὐτόν ὅτι κατεδικάσθη, μεταμεληθεὶς ἐπέστρεψε τα τριάκοντα ἀργύρια εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, **4** λέγων· Ἥμαρτον παραδόσας αἷμα αθῶον. Οἱ δε εἶπον· Τι πρὸς ἡμᾶς; συ ὄψει. **5** Καί ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε καί ἀπελθὼν ἐκρεμάσθη. **6** Οἱ δε ἀρχιερεῖς, λαβόντες τα ἀργύρια, εἶπον· Δὲν εἶναι συγκεχωρημένον να βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, διότι εἶναι τιμὴ αἵματος. **7** Καί συμβουλευθέντες ἡγόρασαν με αὐτὰ τὸν ἀγρόν του κεραμέως, διὰ να ἐνταφιάζωνται ἐκεῖ οἱ ξένοι. **8** Διὰ τούτου ωνομάσθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. **9** Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ Ἱερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Καί ἔλαβον τα τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν του ἐκτιμηθέντος, τὸν ὁποῖον ἐξετίμησαν ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, **10** καί ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρόν του κεραμέως, καθὼς μοι παρήγγειλεν ὁ Κύριος. **11** Ὁ δε Ἰησοῦς ἐστάθη ἐμπροσθεν του ηγεμόνος καί ἠρώτησεν αὐτόν ὁ ηγεμῶν, λέγων· Συ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δε Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Συ λέγεις. **12** Καί ἐνὼ ἐκατηγορεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καί τῶν πρεσβυτέρων, οὐδέν ἀπεκρίθη. **13** Τότε λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; **14** Καί δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν οὐδὲ πρὸς ἓνα λόγον, ὥστε ὁ ηγεμῶν ἐθαύμαζε πολὺ. **15** Κατὰ δε τὴν εορτὴν ἐσυνείθιζεν ὁ ηγεμῶν να ἀπολύῃ εἰς τὸν ὄχλον ἓνα δέσμιον, ὄντινα ἴθελον. **16** Καί εἶχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Βαραββάν. **17** Ἐνὼ λοιπὸν ἴσαν συνηγμένοι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε να σας ἀπολύσω; τὸν Βαραββάν ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; **18** Ἐπειδὴ ἤξευρεν ἐπὶ διὰ φθόνου παρέδωκεν αὐτόν. **19** Ἐνὼ δε ἐκάθητο ὁ πρὸς τὸν βῆματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Ἀπέχε του δικαίου ἐκείνου· διότι πολλὰ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. **20** Οἱ δε ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι ἐπεισαν τοὺς ὄχλους να ζητήσωσι τὸν Βαραββάν, τὸν δε Ἰησοῦν να ἀπολέσωσι. **21** Καί ἀποκριθεὶς ὁ ηγεμῶν εἶπε πρὸς

αυτούς Τίνα θέλετε από των δύο να σας απολύσω; οι δε είπον· Τον Βαραββάν. **22** Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι προς αυτόν πάντες· Σταυρωθήτω. **23** Ο δε ηγεμών είπε· Και τι κακόν έπραξεν; Οι δε περισσότερον έκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. **24** Και ιδών ο Πιλάτος ότι ουδέν ωφελεί, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβών ύδωρ ένιψε τας χείρας αυτού έμπροσθεν του όχλου, λέγων· Αθώς είμαι από του αίματος του δικαίου τούτου· υμείς όψεσθε. **25** Και αποκρίθεις πας ο λαός είπε· το αίμα αυτού ας ήναι εφ' ημάς και επί τα τέκνα ημών. **26** Τότε απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν, τον δε Ιησούν μαστιγώσας παρέδωκε διά να σταυρωθή. **27** Τότε οι στρατιώται του ηγεμόνος, παραλαβόντες τον Ιησούν εις το πρατιώριον, συνήθροισαν επ' αυτόν όλον το τάγμα των στρατιωτών· **28** και εκδύσαντες αυτόν ενέδυσαν αυτόν χλαμύδα κοκκίνην, **29** και πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί την κεφαλήν αυτού και κάλαμον εις την δεξιάν αυτού, και γονυπετήσαντες έμπροσθεν αυτού, ενέπαιζον αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, ο βασιλεύς των Ιουδαίων· **30** και εμπύθσαντες εις αυτόν έλαβον τον κάλαμον και έτυπτον εις την κεφαλήν αυτού. **31** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την χλαμύδα και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού, και έφεραν αυτόν διά να σταυρωσώσιν. **32** Ενώ δε εξήρχοντο, εύρον άνθρωπον Κυρηναίον, ονομαζόμενον Σίμων· τούτον ηγγάρευσαν διά να σηκώση τον σταυρόν αυτού. **33** Και ότε ήλθον εις τόπον λεγόμενον Γολγοθά, όστις λέγεται Κρανίου τόπος, **34** έδωκαν εις αυτόν να πίνη όζος μεμιγμένον μετά χολής· και γευθείς δεν ήθελε να πίνη. **35** Αφού δε εσταύρωσαν αυτόν διμερίσθησαν τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον, διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του προφήτου, Διμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον. **36** Και καθήμενοι εφύλαττον αυτόν εκεί. **37** Και έθεσαν επάνωθεν της κεφαλής αυτού την κατηγορίαν αυτού γεγραμμένη· Ούτος εστιν Ιησούς ο βασιλεύς των Ιουδαίων. **38** Τότε εσταυρώθησαν μετ' αυτού δύο λησταί, εις εκ δεξιών και εις εξ αριστερών. **39** οι δε διαβαίνοντες βλασφημούν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών **40** και λέγοντες· Ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, σώσον σεαυτόν· αν ήσαι Υιός του Θεού, καταβά από του σταυρού. **41** Ομοίως δε και οι αρχιερείς εμπαιζόντες μετά των γραμματέων και πρεσβυτέρων, έλεγον. **42** Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση· αν ήναι βασιλεύς του Ισραήλ, ας καταρή τώρα από του σταυρού και θελωμεν πιστεύσει εις αυτόν· **43** πέποιθεν επί τον Θεόν, ας σώση τώρα αυτόν, εάν θέλι αυτόν· επειδή είπεν ότι Θεού Υιός είμαι. **44** Το αυτό δε και οι λησταί οι συσταυρωθέντες μετ' αυτού ωνείδιζον εις αυτόν. **45** Από δε έκτης ώρας σκότος έγεινεν εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης· **46** περί δε την εννάτην ώραν ανεβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί;· τούτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **47** Και τινές των εκεί εσώτων ακούσαντες, έλεγον ότι τον Ηλίαν φωνάζει ούτος. **48** Και ευθύς έδραμεν εις εξ αυτών και λαβών σπόγγον και γεμίσας όζους και περιθέσας εις κάλαμον επότιζεν αυτόν. **49** Οι δε λοιποί έλεγον· Άφες,

ας ιδώμεν αν έρχηται ο Ηλίας να σώση αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς πάλιν κράξας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το πνεύμα. **51** Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω, και η γη εσεισθη και αι πέτραι εσχίσθησαν, **52** και τα μνημεία ηνοιχθησαν και πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανέστησαν, **53** και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν αυτού εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν εις πολλούς. **54** Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμόν και τα γενόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός ήτο ούτος. **55** Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τον Ιησούν από της Γαλιλαίας υπηρετούσαι αυτόν· **56** μεταξύ των οποίων ήτο Μαρία η Μαγδαληνή, και η Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσή, και η μήτηρ των υιών Ζεβεδάιου. **57** Ότε δε έγεινεν εσπέρα, ήλθεν άνθρωπος πλούσιος από Αριμαθαίας, το όνομα Ιωσήφ, όστις και αυτός εμαθήτευσεν εις τον Ιησούν· **58** ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εξήχησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε να αποδοθή το σώμα. **59** Και λαβών το σώμα ο Ιωσήφ, ετύλιξεν αυτό με σινδόνα καθαράν, **60** και έθεσεν αυτό εν τω νέω αυτού μνημείω, το οποίον ελατόμησεν εν τη πέτρα, και προσκυλίσας λίθον μέγαν εις την θύραν του μνημείου ανεχώρησεν. **61** Ήτο δε εκεί Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, καθήμεναι απέναντι του τάφου. **62** Και τη επαύριον, ήτις είναι μετά την παρασκευήν, συνήχησαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον **63** λέγοντες· Κύριε, ενεθυμήθημεν ότι εκείνος ο πλάνος είπεν έτι ζων, Μετά τρεις ημέρας θέλω αναστήθι. **64** Πρόσταξον λοιπόν να ασφαλισθώ ο τάφος έως της τρίτης ημέρας, μήποτε οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός κλέψωσιν αυτόν και είπωσι προς τον λαόν, Ανέστη εκ των νεκρών· και θέλει είσθαι η εσχάτη πλάνη χειροτέρα της πρώτης. **65** Είπε δε προς αυτούς ο Πιλάτος· Έχετε φύλακας υπάγετε, ασφαλίσατε καθώς εφεύρετε. **66** Οι δε υπήγον και ησφάλισαν τον τάφον, σφραγίσαντες τον λίθον και επιστήσαντες τους φύλακας.

28 Αφού δε επέρασε το σάββατον, περί τα χαράγματα της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ήλθε Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, διά να θεωρήσωσι τον τάφον. **2** Και ιδού έγεινε σεισμός μέγας· διότι άγγελος Κυρίου καταβάς εξ ουρανού ήλθε και απεκύλισε τον λίθον από της θύρας και εκάθητο επάνω αυτού. **3** Ήτο δε η όψις αυτού ως αστραπή και το ένδύμα αυτού λευκόν ως χιών. **4** Και από του φόβου αυτού εταράχθησαν οι φύλακες και έγειναν ως νεκροί. **5** Αποκριθείς δε ο άγγελος είπε προς τας γυναίκας· μη φοβείσθε σείς· διότι εξεύρω ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε· **6** δεν είναι εδώ· διότι ανέστη, καθώς είπεν. Έλθετε, ίδετε τον τόπον όπου έκειτο ο Κύριος. **7** Και υπάγετε ταχέως και είπατε προς τους μαθητάς αυτού ότι ανέστη εκ των νεκρών, και ιδού, υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν· ιδού, σας είπον. **8** Και εξελθούσαι ταχέως από του μνημείου μετά φόβου και χαράς μεγάλης έδραμον να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού. **9** Ενώ δε ήρχοντο να απαγγείλωσι προς

τους μαθητάς αυτού, ἰδοῦ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐτάς, λέγων· Χαίρετε. Καὶ ἐκεῖναι προσελθούσαι ἐπίασαν τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτόν. **10** Τότε λέγει πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβείσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ νὰ υπάγωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι με ἰδεῖ. **11** Ἐνὼ δὲ αὐταὶ ἀπῆρχοντο, ἰδοῦ, τινὲς τῶν φυλάκων ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς πάντα τὰ γενόμενα, **12** Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ συμβουλευθέντες ἔδωκαν εἰς τοὺς στρατιώτας ἀργύρια ἰκανά, **13** λέγοντες· Εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτός ἐκλεψαν αὐτόν, ἐνὼ ἡμεῖς κοιμώμεθα. **14** Καὶ εἰάν ἀκουσθῆ τούτου ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς θέλομεν πείσει αὐτόν καὶ ἐσὰς θέλομεν κάμει ἀμερίμνους. **15** Ἐκεῖνοι δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἔπραξαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὕτως παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. **16** Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ὑπήγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ὅπου παρήγγειλεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς. **17** Καὶ ἰδόντες αὐτόν προσεκύνησαν αὐτόν, τινὲς δὲ ἐδίστασαν. **18** Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησε πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἐδόθη εἰς ἐμέ πάσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. **19** Πορευθέντες λοιπὸν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αὐτούς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἐσὰς καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. (αἰθῆ g165)

Κατα Μαρκον

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού. **2** Καθώς είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου· **3** Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμω και κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεςιν αμαρτιών. **5** Και εξήρχοντο προς αυτόν όλος ο τόπος της Ιουδαίας και οι Ιεροσολυμίται, και εβαπτίζοντο πάντες εν τω Ιορδάνη ποταμώ υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **6** Ήτο δε ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμήλου και έχων ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, και τρώγων ακρίδας και μέλι άγριον. **7** Και εκήρτυτε, λέγων· Έρχεται ο ισχυρότερός μου οπίσω μου, του οποίου δεν είμαι άξιος σκύψας να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού. **8** Εγώ μεν σας εβάπτισα εν ύδατι, αυτός δε θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω. **9** Και εν εκείναις ταις ημέραις ήλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην. **10** Και ευθύς ενώ ανέβαινον από του ύδατος, είδε τους ουρανούς σχιζόμενους και το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν επ' αυτόν· **11** και φωνή έγένεεν εκ των ουρανών· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην. **12** Και ευθύς το Πνεύμα εκβάλλει αυτόν εις την έρημον· **13** και ήτο εκεί εν τη ερήμω ημέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος υπό του Σατανά, και ήτο μετά των θηρίων, και οι άγγελοι υπηρετούν αυτόν. **14** Αφού δε παρεδόθη ο Ιωάννης, ήλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού **15** και λέγων ότι πληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. **16** Περιπατών δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· **17** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Έλθετε οπίσω μου, και θέλω σας κάμει να γείνητε αλιείς ανθρώπων. **18** Και ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **19** Και προχωρήσας εκείθεν ολίγον, είδεν Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, και αυτούς εν τω πλοίω επισκευάζοντας τα δίκτυα, **20** και ευθύς εκάλεσεν αυτούς. Και αφήσαντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδάιον εν τω πλοίω μετά των μισθωτών, υπήγον οπίσω αυτού. **21** Και εισέρχονται εις Καπερναούμ· και ευθύς εν τω σαββάτω εισελθών ο Ιησούς εις την συναγωγήν εδίδασκε. **22** Και εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού· διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχι ως οι γραμματείς. **23** Και ήτο εν τη συναγωγή αυτών άνθρωπος έχων πνεύμα ακάθαρτον, και ανουράξε, **24** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού Ναζαρηνή; ήλθες να μας απολέσης; σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. **25** Και επιτίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. **26** Και το πνεύμα το ακάθαρτον, αφού εσάραξεν αυτόν και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, εξήλθεν εξ αυτού. **27** Και πάντες εξεπλάγησαν, ώστε συνεζήτουν προς αλλήλους,

λέγοντες· Τι είναι τούτο; τις αύτη η νέα διδαχή, διότι μετά εξουσίας προστάζει και τα ακάθαρτα πνεύματα, και υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Εξήλθε δε η φήμη αυτού ευθύς εις όλην την περίχωρον της Γαλιλαίας. **29** Και ευθύς εξελθόντες εκ της συναγωγής, ήλθον εις την οικίαν Σίμωνος και Ανδρέου μετά του Ιακώβου και Ιωάννου. **30** Η δε πενθερά του Σίμωνος ήτο κατάνοικος πάσχουσα πυρετόν. Και ευθύς ελάλησαν προς αυτόν περί αυτής. **31** Και πλησίασας ήγειρεν αυτήν πιάσας την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός ευθύς, και υπηρέτει αυτούς. **32** Αφού δε έγένεεν εσπέρα, ότε έδυσεν ο ήλιος, έφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας και τους δαιμονιζόμενους· **33** και η πόλις όλη ήτο συνηγμένη έμπροσθεν της θύρας· **34** και εθεράπευσε πολλούς πάσχοντας διαφόρους αρρωστίας, και δαιμόνια πολλά εξέβαλε, και δεν άφινε τα δαιμόνια να λαλώσιν, επειδή εγνωρίζον αυτόν. **35** Και το πρωϊ ενώ ήτο όρθρος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε· και υπήγεν εις έρημον τόπον και εκεί προσήχητο. **36** Και έδραμον κατόπιν αυτού ο Σίμων και οι μετ' αυτού, **37** και ευρόντες αυτόν λέγουσι προς αυτόν ότι πάντες σε ζητούσι. **38** Και λέγει προς αυτούς· Ας υπάγωμεν εις τας πλησίον κωμοπόλεις, διά να κηρύξω και εκεί· επειδή διά τούτο εξήλθον. **39** Και εκήρτυτεν εν ταις συναγωγαίς αυτών εις όλην την Γαλιλαίαν και εξέβαλλε τα δαιμόνια. **40** Και έρχεται προς αυτόν λεπρός παρακαλών αυτόν και γονυπετών έμπροσθεν αυτού και λέγων προς αυτόν ότι, εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης. **41** Ο δε Ιησούς σπλαγχνισθείς, εξέτεινε την χείρα και ήγγισεν αυτόν και λέγει προς αυτόν· Θέλω, καθαρίσθητι. **42** Και ως είπε τούτο, ευθύς έφυγεν απ' αυτού η λέπρα, και εκαθαρίσθη. **43** Και προστάξας αυτόν εντόνωσ, ευθύς απέπεμψεν αυτόν **44** και λέγει προς αυτόν· Πρόσχε μη είπης προς μηδένα μηδέν, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού σου όσα προσέταξεν ο Μωσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **45** Αλλ' εκείνος εξελθών ήρχισεν να κηρύττη πολλά και να διαφημίζη τον λόγον, ώστε πλέον δεν ηδύνατο αυτός να εισέλθη φανερά εις πόλιν, αλλ' ήτο έξω εν ερήμοις τόποις και ήρχοντο προς αυτόν πανταχόθεν.

2 Και μεθ' ημέρας πάλιν εισήλθεν εις Καπερναούμ και ηκουσθη ότι είναι εις οίκον. **2** Και ευθύς συνήχησαν πολλοί, ώστε δεν έχωρουν πλέον αυτούς ουδέ τα πρόθυρα· και εκήρτυτεν εις αυτούς τον λόγον. **3** Και έρχονται προς αυτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον υπό τεσσάρων· **4** και μη δυνάμενοι να πλησιάσωσιν εις αυτόν εξ αιτίας του όχλου, εκάλασαν την στέγην όπου ήτο, και διατρπήσαντες καταβιβάζουσι τον κράββατον, επ' ου κατέκειτο ο παραλυτικός. **5** Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **6** Ήσασ δε τινές των γραμματέων εκεί καθήμενοι και διαλογιζόμενοι εν ταις καρδίαις αυτών· **7** Διά τι ούτος λαλεί τοιαύτας βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή εις, ο Θεός; **8** Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι ούτω διαλογίζονται καθ' εαυτούς, είπε προς αυτούς· Διά τι διαλογίζεσθε ταύτα εν ταις καρδίαις σας; **9** τι

είναι ευκολώτερον, να είπω προς τον παραλυτικόν, Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Σηκώθητι και έπαρε τον κράββατόν σου και περιπάτει; **10** αλλά διά να γνωρίσητε ότι έξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας λέγει προς τον παραλυτικόν· **11** Προς σε λέγω, Σηκώθητι και έπαρε τον κράββατόν σου και ύπαγε εις τον οίκόν σου. **12** Και ηγήρθη ευθύς και σηκώσας τον κράββατον, εξήλθεν ενώπιον πάντων, ώστε εξεπλήττοντο πάντες και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι ουδέποτε είδομεν τοιαύτα. **13** Και εξήλθε πάλιν παρά την θάλασσαν· και πας ο όχλος ήρχετο προς αυτόν, και εδίδασκεν αυτούς. **14** Και διαβαίνων είδε Λευίν τον του Αλφαίου καθημένον εις το τελώνιον, και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει με. Και σηκώσας ηκολούθησεν αυτόν. **15** Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία αυτού, συνεκάθητο και πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί μετά του Ιησού και των μαθητών αυτού· διότι ήσαν πολλοί, και ηκολούθησαν αυτόν. **16** Οι δε γραμματείς και Φαρισαίοι, ιδόντες αυτόν τρώγοντα μετά των τελωνών και αμαρτωλών, έλεγον προς τους μαθητάς αυτού· Διά τι μετά των τελωνών και αμαρτωλών τρώγει και πίνει; **17** Και ακούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Δεν έχρουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. **18** Οι μαθηταί δε του Ιωάννου και οι των Φαρισαίων ενήστειουν. Και έρχονται και λέγουσι προς αυτόν· Διά τι οι μαθηταί του Ιωάννου και οι των Φαρισαίων νηστεύουσιν, οι δε μαθηταί σου δεν νηστεύουσι; **19** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μήπως δύνανται οι υιοί του νυμφώνος, ενόσω ο νυμφίος είναι μετ' αυτών, να νηστεύωσι; όσον καιρόν έχουσι τον νυμφίον μεθ' εαυτών, δεν δύνανται να νηστεύωσι· **20** θέλουσιν όμως ελθεί ημέραι, όταν αφαιρηθή απ' αυτών ο νυμφίος, και τότε θέλουσι νηστεύσει εν εκείναις ταις ημέραις. **21** Και ουδείς ράπτει επίρραμμα αγνάφου πανιού επί ιμάτιον παλαιόν· ει δε μη, το αναπλήρωμα αυτού το νέο αφαιρεί από του παλαιού, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. **22** Και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μη, ο οίνος ο νέος διασχίζει τους ασκούς, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθειρόνται· αλλά πρέπει οίνος νέος να βάλληται εις ασκούς νέους. **23** Και ότε διέβαιναν εν σαββάτω διά των σπαρτών, οι μαθηταί αυτού, ενώ ώδευον, ήρχισαν να ανασπώσι τα αστάχρα. **24** Και οι Φαρισαίοι έλεγον προς αυτόν· Ιδού, διά τι πράττουσιν εν τοις σάββασιν εκείνο, το οποίον δεν συγχωρείται; **25** Και αυτός έλεγε προς αυτούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε τι έπραξεν ο Δαβίδ, ότε έλαβε χρείαν και επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού; **26** πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού επί Αβιάθαρ του αρχιερέως, και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον ειμή εις τους ιερείς να φάγωσι, και έδωκε και εις τους όντας μετ' αυτού; **27** Και έλεγε προς αυτούς· το σάββατον έγεινε διά τον άνθρωπον, ουχι ο άνθρωπος διά το σάββατον· **28** ώστε ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου.

3 Και εισήλθε πάλιν εις την συναγωγήν· και ήτο εκεί άνθρωπος έχων εξηραμμένην την χείρα. **2** Και

παρητήρουν αυτόν αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύσει αυτόν, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και λέγει προς τον άνθρωπον τον έχοντα εξηραμμένην την χείρα· Σηκώθητι εις το μέσον. **4** Και λέγει προς αυτούς· Είναι συγκεχωρημένον εν σαββάτω να αγαθοποιήση τις ή να κακοποιήση; να σώση ψυχήν ή να θανατώση; οι δε εσιώπων. **5** Και περιβλέψας αυτούς μετ' οργής, λυπούμενος διά την πώρωσιν της καρδιάς αυτών, λέγει προς τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα σου. Και εξέτεινε, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η άλλη. **6** Και εξελθόντες οι Φαρισαίοι συνεβουλευθήσαν ευθύς μετά των Ηρωδιανών κατ' αυτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. **7** Και ο Ιησούς ανεχώρησε μετά των μαθητών αυτού προς την θάλασσαν· και ηκολούθησαν αυτόν πολύ πλήθος επί της Γαλιλαίας και από της Ιουδαίας **8** και από Ιεροσολύμων και από της Ιδουμαίας και από πέραν του Ιορδάνου και οι περί Τύρον και Σιδώνα, πλήθος πολύ, ακούσαντες όσα έπραττεν, ήλθον προς αυτόν. **9** Και είπε προς τους μαθητάς αυτού να μένη πλησίον αυτού εν πλοιαρίον εξ αιτίας του όχλου, διά να μη συνθλιβώσιν αυτόν· **10** διότι εθεράπευσε πολλούς, ώστε έπιπτον επ' αυτόν διά να εγγίσωσιν αυτόν όσοι είχαν αρρωστήας· **11** και τα πνεύματα τα ακάθαρτα, ότε εθεώρουν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν και έκραζον, λέγοντα ότι συ είσαι ο Υιός του Θεού. **12** Και πολλά επετίμα αυτά διά να μη φανερώσωσιν αυτόν. **13** Και αναβαίνει εις το όρος και προσκαλεί όσους αυτός ήθελε, και υπήγον προς αυτόν. **14** Και εξέλεξε δώδεκα, διά να ήναι μετ' αυτού και διά να αποστέλλη αυτούς να κηρύττωσι **15** και να έχουσιν εξουσίαν να θεραπεύωσι τας νόσους και να εκβάλλωσι τα δαιμόνια· **16** Σίμωνα, τον οποίον επωνόμασε Πέτρον, **17** και Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν του Ιακώβου και επωνόμασεν αυτούς Βοανεργές, το οποίον σημαίνει Υιοί βροντής· **18** και Ανδρέαν και Φίλιππον και Βαρθολομαίον και Ματθαίον και Θωμάν και Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Θαδδαίον και Σίμωνα τον Κανανίτην **19** και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, όστις και παρεδωκεν αυτόν. **20** Και έρχονται εις οίκον τινά· και συναθροίζεται πάλιν όχλος, ώστε αυτοί δεν ηδύναντο μηδέ να φάγωσιν άρτον. **21** Και ότε ήκουσαν οι συγγενείς αυτού, εξήλθον διά να πιάσωσιν αυτόν· διότι έλεγον ότι είναι έξω εαυτού. **22** Και οι γραμματείς, ότινες κατέβησαν από Ιεροσολύμων, έλεγον ότι έχει Βεελζεβούλ, και ότι διά του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **23** Και προσκαλέσας αυτούς, έλεγε προς αυτούς διά παραβολών· Πως δύναται Σατανάς να εκβάλλη Σατανά; **24** και εάν βασιλεία διαιρεθή καθ' εαυτής, η βασιλεία εκείνη δεν δύναται να σταθή· **25** και εάν οικία διαιρεθή καθ' εαυτής, η οικία εκείνη δεν δύναται να σταθή. **26** Και αν ο Σατανάς εσηκώθη καθ' εαυτού και διηρέθη, δεν δύναται να σταθή, αλλ' έχει τέλος. **27** Ουδείς δύναται να αρπάση τα σκεύη του δυνατού, εισελθών εις την οικίαν αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον δυνατόν, και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω ότι πάντα τα αμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθή εις τους υιούς των ανθρώπων και αι βλασφημίαί, όσας βλασφημήσωσιν· **29** όστις όμως βλασφημήσῃ εις το Πνεύμα το Άγιον, δεν έχει συχώρησιν εις τον αιώνα, αλλ' είναι ένοχος

αιώνιου καταδίκης (αἰὼν g165, αἰῶνιος g166) 30 διότι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. 31 Ἐρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί και η μήτηρ αὐτοῦ, και σταθέντες ἔξω ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν και ἔκραζον αὐτόν. 32 Και ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δε πρὸς αὐτόν· Ἰδοῦ, η μήτηρ σου και οι ἀδελφοί σου ἔξω σε ζητοῦσι. 33 Και ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων· Τις εἶναι η μήτηρ μου ή οι ἀδελφοί μου; 34 Και περιβλέψας κύκλω πρὸς τους καθήμενους περὶ αὐτόν, λέγει· Ἰδοῦ η μήτηρ μου και οι ἀδελφοί μου· 35 διότι ὅστις κάμη τὸ θέλημα του Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου και ἀδελφή μου και μήτηρ.

4 Και πάλιν ἤρχισε να διδάσκη πλησίον της θαλάσσης και συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολλός, ὥστε εἰσελθὼν εἰς τὸ πλοῖον ἐκάθητο εἰς την θάλασσαν· και πας ὁ ὄχλος ἦτο ἐπὶ της γῆς πλησίον της θαλάσσης. 2 Και ἐδίδασκεν αὐτούς διὰ παραβολῶν πολλά, και ἔλεγε πρὸς αὐτούς εν τη διδαχῇ αὐτοῦ· 3 Ἀκούετε ἰδοῦ, ἐξήλθεν ὁ σπεῖρων διὰ να σπεῖρῃ. 4 Και ἐνὼ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ την ὁδόν, και ἦλθον τα πτερινὰ του ουρανοῦ και κατέφαγον αὐτό. 5 Ἄλλο δε ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες, ὅπου δεν εἶχε γῆν πολλήν, και ἐυθὺς ἀνεφύη, διότι δεν εἶχε βάθος γῆς, 6 και ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, και ἐπειδὴ δεν εἶχε ρίζαν ἐξηράνθη. 7 Και ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, και ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαὶ και συνέντηξαν αὐτό, και καρπὸν δεν ἔδωκε· 8 και ἄλλο ἔπεσεν εἰς την γῆν την καλήν και ἔδιδε καρπὸν ἀναβαίνοντα και ἀυξάνοντα, και ἔδωκεν εν τριάκοντα και εν ἐξήκοντα και εν εκατόν. 9 Και ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἔχων ὦτα διὰ να ἀκούη, ἀς ἀκούη. 10 Ὅτε δε ἔμεινε καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτόν οἱ περὶ αὐτόν μετὰ των δώδεκα περὶ της παραβολῆς. 11 Και ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Εἰς εσὰς ἐδόθη να γνωρίσητε τὸ μυστήριον της βασιλείας του Θεοῦ· εἰς ἐκείνους δε τους ἔξω διὰ παραβολῶν τα πάντα γίνονται, 12 διὰ να βλέπωσι βλέποντες και να μη ἴδωσι, και να ἀκούωσιν ἀκούοντες και να μη νοήσωσι, μήποτε ἐπιστρέψωσι και συγχωρηθῶσιν εἰς αὐτούς τα ἀμαρτήματα. 13 Και λέγει πρὸς αὐτούς· Δεν ἐξεύρετε την παραβολὴν ταύτην, και πὼς θέλετε γνωρίσει πάσας τὰς παραβολάς; 14 Ὁ σπεῖρων τον λόγον σπεῖρει. 15 Οἱ δε παρὰ την ὁδόν εἶναι οὔτοι, εἰς τους ὁποίους σπεῖρεται ὁ λόγος, και ὅταν ἀκούσωσιν, ἐυθὺς ἔρχεται ὁ Σατανάς, και ἀφαιρεῖ τον λόγον τον ἐσπαρμένον εν ταις καρδίαις αὐτῶν. 16 Και ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι εἶναι οὔτοι, οἵτινες ὅταν ἀκούσωσι τον λόγον, ἐυθὺς μετὰ χαρὰς δέχονται αὐτόν. 17 δεν ἔχουσιν ὁμως ρίζαν εν εαυτοῖς, ἀλλ' εἶναι πρόσκαιροι· ἔπειτα ὅταν γείνη θλίψις ή διωγμός διὰ τον λόγον, ἐυθὺς σκανδαλίζονται. 18 Και οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι εἶναι οὔτοι, οἵτινες ἀκούουσι τον λόγον, 19 και αἱ μέριμναι του αἰῶνος τούτου και η ἀπάτη του πλοῦτου και αἱ ἐπιθυμίαι των ἄλλων πραγμάτων εἰσερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται ἀκαρπός. (αἰὼν g165) 20 Και οἱ εἰς την γῆν την καλήν σπαρέντες εἶναι οὔτοι, οἵτινες ἀκούουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφοροῦσιν εν τριάκοντα και εν ἐξήκοντα και εν εκατόν. 21 Και ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται διὰ να τεθῇ ὑπὸ τον μῦθον ή ὑπὸ την κλίνην; οὐχὶ διὰ να τεθῇ ἐπὶ τον λυχνοστάτην; 22 διότι δεν

εἶναι τι κρυπτόν, τὸ ὁποῖον δεν θέλει φανερωθῇ, οὐδ' ἔγεινε τι ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον δεν θέλει ἐλθεῖ εἰς τὸ φανερόν. 23 Ὅστις ἔχει ὦτα διὰ να ἀκούη, ἀς ἀκούη. 24 Και ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Προσέχετε τὴ ἀκούετε. Με ὁποῖον μέτρον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῇ εἰς εσὰς, και θέλει γείνει προσηθῆκη εἰς εσὰς τους ἀκούοντας. 25 Διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν· και ὅστις δεν ἔχει, και ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει θέλει ἀφαιρηθῇ ἀπ' αὐτοῦ. 26 Και ἔλεγεν· Οὕτως εἶναι η βασιλεία του Θεοῦ, ὡς εἰάν ἄνθρωπος ρίψη τον σπόρον ἐπὶ της γῆς, 27 και κοιμάται και σηκώνηται νύκτα και ἡμέραν, και ὁ σπόρος βλαστάνη και ἀυξάνη καθὼς αὐτός δεν ἐξεύρει. 28 Διότι ἀπ' εαυτῆς η γῆ καρποφορεῖ, πρώτον χόρτον, ἔπειτα ἀσάχυνον, ἔπειτα πλήρη σίτον εν τῷ ἀσταχύῳ. 29 Ὅταν δε ὠριμάσῃ ὁ καρπός, ἐυθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἦλθεν ὁ θερισμός. 30 Ἐτι ἔλεγε· Με τι να ὁμοιωσωμεν την βασιλείαν του Θεοῦ; ή με ποίαν παραβολὴν να παραβάλωμεν αὐτήν; 31 Εἶναι ὁμοία με κόκκον σινάπεως, ὅστις, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ της γῆς, εἶναι μικρότερος πάντων των σπερμάτων των ἐπὶ της γῆς· 32 ἀφοῦ δε σπαρῇ, ἀναβαίνει και γίνεται μεγαλύτερος πάντων των λαχάνων και κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε ὑπὸ την σκιάν αὐτοῦ δύνανται τα πτερινὰ του ουρανοῦ να κατασκηνώσι. 33 Και διὰ τοιούτων πολλῶν παραβολῶν ἐλάλει πρὸς αὐτούς τον λόγον, καθὼς ἠδύνατο να ἀκούωσι, 34 χωρὶς δε παραβολῆς δεν ἐλάλει πρὸς αὐτούς· και ἰδιαν ὁμως ἐξήγη πάντα εἰς τους μαθητάς αὐτοῦ. 35 Και λέγει πρὸς αὐτούς εν ἐκείνῃ τη ἡμέρα, ὅτε ἔγεινεν ἐσπέρα· Ἀς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. 36 Και ἀφίσταντες τον ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτόν ὡς ἦτο εν τῷ πλοίῳ και ἄλλα δε πλοῖα ἦσαν μετ' αὐτοῦ. 37 Και γίνεται μέγας ἀνεμοστρόβιλος και τα κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτό ἦδη ἐγεμίζετο. 38 Και αὐτός ἦτο ἐπὶ της πρύμνης κοιμώμενος ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον· και ἐξυπνοῦσιν αὐτόν και λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, δεν σε μέλει ὅτι χανόμεθα; 39 Και σηκωθείς ἐπετίμησε τον ἀνεμον και εἶπε πρὸς την θάλασσαν· Σιώπα, ἠσῆασον. Και ἔπαυσεν ὁ ἀνεμος, και ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. 40 Και εἶπε πρὸς αὐτούς· Διὰ τὴ εἴσθε οὕτω δειλοί; πὼς δεν ἔχετε πίστιν; 41 Και ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν και ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τις λοιπὸν εἶναι οὔτος, ὅτι και ὁ ἀνεμος και η θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν;

5 Και ἦλθον εἰς τὸ πέραν της θαλάσσης εἰς την χώραν των Γαδαρινῶν. 2 Και ὡς ἐξήλθεν εκ του πλοίου, ἐυθὺς ἀπήντησεν αὐτόν εκ των μνημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, 3 ὅστις εἶχε την κατοικίαν εν τοῖς μνημείοις, και οὐδεὶς ἠδύνατο να δέσῃ αὐτόν οὐδε με ἀλύσει, 4 διότι πολλάκις εἶχε δεθῇ με ποδόδεσμα και με ἀλύσει, και διεσπάρθησαν ὑπ' αὐτοῦ αἱ ἀλύσει και τα ποδόδεσμα συντετριφθησαν, και οὐδεὶς ἴσχυε να δαμάσῃ αὐτόν· 5 και διὰ παντός νύκτα και ἡμέραν ἦτο εν τοῖς ὄρεσι και εν τοῖς μνημείοις, κρᾶζων και κατακόπτων εαυτόν με λίθους. 6 Ἰδὼν δε τον Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε και προσέκνησεν αὐτόν, 7 και κράζας μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τι εἶναι μεταξύ ἐμοῦ και σου, Ἰησοῦ, Υἱέ του Θεοῦ του ὑψίστου; ὀρκίζω σε εἰς τον Θεόν, μη με βασανίσῃς. 8 Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτόν·

Ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον. **9** Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἀπεκρίθη λέγων· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου, διότι πολλοὶ εἴμεθα. **10** Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ νὰ μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας. **11** Ἦτο δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη. **12** καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ εἰσελθῶμεν εἰς αὐτούς. **13** Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτούς. Καὶ ἐξεληθὸν τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὸ κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ἕως δύο χιλιάδες· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. **14** Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξήλθον διὰ νὰ ἰδῶσι τί εἶναι τὸ γεγονός. **15** Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, ὅστις εἶχε τὸν λεγεῶνα, καθήμενον καὶ ἐνδεδυμένον καὶ σωφρονουῦντα, καὶ ἐφοβήθησαν. **16** Καὶ διηγῆθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἰδόντες πῶς ἔγεινε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ τῶν χοίρων. **17** Καὶ ἤρχισαν νὰ παρακαλῶσιν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. **18** Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς νὰ ἴναι μετ' αὐτοῦ. **19** Πλην ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς οικεῖους σου καὶ ἀνάγγειλον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ὁ Κύριός σοι ἔκαμε καὶ σε ἠλέησε. **20** Καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ ἐν τῇ δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον. **21** Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνήχηθ' πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, καὶ ἦτο πλησίον τῆς θαλάσσης. **22** Καὶ ἰδοῦ, ἔρχεται εἰς τὸν ἀρχισυναγῶγον, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ **23** καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ, λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λείψια· νὰ ἔλθῃς καὶ νὰ βάλῃς τὰς χεῖρας σου ἐπ' αὐτήν, διὰ νὰ σωθῇ καὶ θέλει ζῆσει. **24** Καὶ ὑπήγε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτὸν ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. **25** Καὶ γυνὴ τις, ἔχουσα ρύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη **26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα πάσαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθούσα, **27** ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθε μεταξύ τοῦ ὄχλου ὅπισθεν καὶ ἤγγισε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· **28** διότι ἔλεγεν ὅτι καὶ ἂν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγγίσω, θέλω σωθῆ. **29** Καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἠσθάνθη ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ τῆς μᾶστιγος. **30** Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς, νοήσας ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τὴν ἐξεληθούσαν ἀπ' αὐτοῦ, στραφείς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς ἤγγισε τὰ ἱμάτια μου; **31** Καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτόν· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλιβόντά σε, καὶ ἠγείεις τίς μου ἤγγισε; **32** Καὶ περιέβλεπε διὰ νὰ ἰδῇ τὴν πράξασαν τοῦτο. **33** Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, ἐπειδὴ ἤξευρε τί ἔγεινε ἐπ' αὐτήν, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν πάσαν τὴν ἀλήθειαν. **34** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σε ἔσωσεν· ὑπάγε εἰς εἰρήνην καὶ ἔσο υγιὴς ἀπὸ τῆς μᾶστιγός σου. **35** Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου, λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τὸ πλέον ἐνοχλεῖς τὸν διδάσκαλον; **36** Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθὺς ὅτε ἤκουσε τὸν

λόγον λαλούμενον, λέγει πρὸς τὸν ἀρχισυναγῶγον· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. **37** Καὶ δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτόν εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. **38** Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου καὶ βλέπει θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ, **39** καὶ εἰσελθὼν λέγει πρὸς αὐτούς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμάται. **40** Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἀφοῦ ἐξέβαλεν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τὸν παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μεθ' αὐτοῦ καὶ εἰσέρχεται ὅπου ἔκειτο τὸ παιδίον, **41** καὶ πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου, λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλιθά, κούμι· τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύμενον εἶναι, Κοράσιον, σοὶ λέγω, σηκώθητι. **42** Καὶ εὐθὺς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· διότι ἦτο ἐτῶν δώδεκα. Καὶ ἐξεπλάγησαν με ἐκπληξίν μεγάλην. **43** Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς πολλὰ νὰ μὴ μάθῃ μὴδεὶς τοῦτο καὶ εἶπε νὰ δοθῇ εἰς αὐτήν νὰ φάγῃ.

6 Καὶ ἐξήλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Καὶ ὅτε ἦλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήττοντο καὶ ἔλεγον· Πόθεν εἰς τοῦτον ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ θαύματα τοιαῦτα γίνονται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ; **3** δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφός δὲ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. **4** Ἐλεγε δὲ πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν εἶναι προφήτης ἄνευ τιμῆς εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ μεταξύ τῶν συγγενῶν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **5** Καὶ δὲν ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδὲν θαῦμα νὰ κάμῃ, εἰμὴ ὅτι ἐπὶ ὀλίγους ἀρρώστους ἐπιθέσας τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν αὐτούς· **6** καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιήρχετο τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. **7** Καὶ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς δύο, καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτούς ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, **8** καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς νὰ μὴ βαστάζωσι μηδὲν εἰς τὴν ὁδὸν εἰμὴ ράβδον μόνον, μὴ σακκίον, μὴ ἄρτον, μὴ χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην, **9** ἀλλὰ νὰ ἴναι ὑποδεδεμένοι σανδάλια καὶ νὰ μὴ ἐνδύωνται δύο χιτῶνας. **10** Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ὅπου εἰς εἰσελθῆτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως οὗ ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. **11** Καὶ ὅσοι δὲν σας δεχθῶσι μηδὲ σας ἀκούσωσιν, ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν κιοριόρτον τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. Ἀληθῶς σας λέγω, ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα ἢ Γόμορρα ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. **12** Καὶ ἐξελεθόντες ἐκίρτυτον νὰ μετανοήσωσι, **13** καὶ ἐξέβαλλον πολλὰ δαιμόνια καὶ ἤλειφον πολλοὺς ἀρρώστους με ἔλαιον καὶ ἐθεράπευον. **14** Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης διότι φανερόν ἔγεινε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. **15** Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ὁ Ἡλίας εἶναι· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης εἶναι ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν. **16** Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. **17** Διότι

αυτός ο Ηρώδης απέστειλε και έπίασε τον Ιωάννην και έδωκεν αυτόν εν τη φυλακή διά την Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού, επειδή είχε λάβει αυτήν εις γυναίκα. **18** Διότι ο Ιωάννης έλεγε προς τον Ηρώδη ότι δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να έχης την γυναίκα του αδελφού σου. **19** Η δε Ηρωδιάς έμισε αυτόν και ήθελε να θανατώσει αυτόν, και δεν ηδύνατο. **20** Διότι ο Ηρώδης εφοβείτο τον Ιωάννην, γνωρίζων αυτόν άνδρα δίκαιον και άγιον, και διεφυλάττεν αυτόν και έκαμνε πολλά ακούων αυτού και ευχαρίστως ήκουεν αυτού. **21** Και ότε ήλθεν αρμόδιος ημέρα, καθ' ην ο Ηρώδης έκαμνεν εν τοις γενεθλίοις αυτού δείπνον εις τους μεγιστάνας αυτού και εις τους χιλιάρχους και τους πρώτους της Γαλιλαίας, **22** και εισήλθεν η θυγάτηρ αυτής της Ηρωδιάδος και εχόρευσε και ήρσεν εις τον Ηρώδη και τους συγκαθημένους, ειπεν ο βασιλεύς προς το κοράσιον Ζήτησόν με ό, τι αν θέλης, και θέλω σοι δώσει. **23** Και ώμωσε προς αυτήν ότι θέλω σοι δώσει ό, τι με ζητήσῃς, έως του ημίσεος της βασιλείας μου. **24** Η δε εξελθούσα ειπε προς την μητέρα αυτής Τι να ζητήσω; Η δε ειπε: Την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **25** Και ευθύς εισελθούσα μετά σπουδής εις τον βασιλέα, εζήτησε λέγουσα: Θέλω να μοι δώσης πάραυτα επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. **26** Και ο βασιλεύς, αν και ελυπήθη πολύ, διά τους όρκους όμως και τους συγκαθημένους δεν ήθέλησε να απορήψη την αίτησιν αυτής. **27** Και ευθύς αποστείλας ο βασιλεύς δήμιον, προσέταξε να φερθή η κεφαλή αυτού. Ο δε απελθών απεκεφάλισεν αυτόν εν τη φυλακή **28** και έφερε την κεφαλήν αυτού επί πίνακι και έδωκεν αυτήν εις το κοράσιον, και το κοράσιον έδωκεν αυτήν εις την μητέρα αυτής. **29** Και ακούσαντες οι μαθηταί αυτού, ήλθον και εσήκωσαν το πτώμα αυτού και έθεσαν αυτό εν μνημείω. **30** Και συνάγονται οι απόστολοι προς τον Ιησούν και απήγγειλαν προς αυτόν πάντα, και όσα έπραξαν και όσα εδίδασχαν. **31** Και ειπε προς αυτούς: Έλθετε σεις αυτοί κατ' ιδίαν εις τόπον έρημον και αναπαύσεθε ολίγον· διότι ήσαν πολλοί οι ερχόμενοι και οι υπάγοντες, και ουδέ να φάγωσιν ηυκαίρουν. **32** και υπήγγον εις έρημον τόπον με το πλοίον κατ' ιδίαν. **33** Και είδον αυτούς υπάγοντας οι όχλοι, και πολλοί εγνώρισαν αυτόν και συνέδραμον εκεί πεζοί από πασών των πόλεων και φθάσαντες προ αυτών συνήχθησαν πλησίον αυτού. **34** Εξεληθών δε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς, επειδή ήσαν ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα, και ήρχισε να διδάσκη αυτούς πολλά. **35** Και επειδή είχαν ήδη παρέλθει ώρα πολλή, προσελθόντες προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγουσιν ότι έρημος είναι ο τόπος και παρήλθεν ήδη πολλή ώρα. **36** Απόλυσον αυτούς, διά να υπάγωσιν εις τους πέριξ αγρούς και κώμας και αγοράσωσιν εις εαυτούς άρτους· διότι δεν έχουσι τι να φάγωσιν. **37** Ο δε αποκριθείς ειπε προς αυτούς: Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσι. Και λέγουσι προς αυτόν: Να υπάγωμεν να αγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων άρτους και να δώσωμεν εις αυτούς να φάγωσιν; **38** Ο δε λέγει προς αυτούς: Πόσους άρτους έχετε; υπάγετε και ιδετε. Και αφού είδον, λέγουσι: Πέντε, και δύο οψάρια. **39** Και προσέταξεν αυτούς να καθίσωσι πάντας επί του χλωρού

χώρου συμπόσια συμπόσια. **40** Και εκάθησαν πρασιαί ανά εκατόν και ανά πενήκοντα. **41** Και λαβών τους πέντε άρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας εις τον ουρανόν ηυλόγησε και κατέκοψε τους άρτους και έδιδεν εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν έμπροσθεν αυτών, και τα δύο οψάρια εμοίρασεν εις πάντας. **42** Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν. **43** Και εσήκωσαν από των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις και από των οψαριών. **44** Ήσαν δε οι φαγόντες τους άρτους έως πεντακισχίλιοι άνδρες. **45** Και ευθύς ηνάγκασε τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να προυπάγωσιν εις το πέραν προς Βηθσαϊδάν, εωσού αυτός απολύσει τον όχλον. **46** και απολύσας αυτούς, υπήγεν εις το όρος να προσευχηθή. **47** Και ότε έγενεν εσπέρα, το πλοίον ήτο εν τω μέσω της θαλάσσης και αυτός μόνος επί της γης. **48** Και είδεν αυτούς βασανιζομένους εις το να κωπηλατώσι· διότι ήτο ο άνεμος εναντίος εις αυτούς· και περί την τετάρτην φυλακήν της νυκτός έρχεται προς αυτούς περιπατών επί της θαλάσσης, και ήθελε να παρήσει αυτούς. **49** Οι δε ιδόντες αυτόν περιπατούντα επί της θαλάσσης ενόμισαν ότι είναι φάντασμα και ανέκραξαν· **50** διότι πάντες είδον αυτόν και εταράχθησαν. Και ευθύς ελάλησε μετ' αυτών και λέγει προς αυτούς: Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε. **51** Και ανέβη προς αυτούς εις το πλοίον, και έπαυσεν ο άνεμος· και εξελήττοντο καθ' εαυτούς λίαν καθ' υπερβολήν και εθαύμαζον. **52** Διότι δεν ενόησαν εκ των άρτων, επειδή η καρδιά αυτών ήτο πεπωρωμένη. **53** Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ και ελιμενίσθησαν. **54** Και ότε εξήλθον εκ του πλοίου, ευθύς γνωρίσαντες αυτόν, **55** έδραμον εις πάντα τα περιχώρα εκείνα και ήρχισαν να περιφέρωσιν επί των κραββάτων τους αρρώστους, όπου ήκουον ότι είναι εκεί. **56** Και όπου εισήρχετο εις κώμας ή πόλεις ή αγρούς, έθετον εις τας αγοράς τους ασθενείς και παρεκάλουν αυτόν να εγγίωσι καν το κράσπεδον του ιματίου αυτού· και όσοι ήγγιζον αυτόν, εθεραπεύοντο.

7 Και συνάγονται προς αυτόν οι Φαρισαίοι και τινές των γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων· **2** και ιδόντες τινάς των μαθητών αυτού τρώγοντας άρτους με χείρας μεμολυσμένας, τουτέστιν αντίπτους, εμέμφθησαν αυτούς· **3** διότι οι Φαρισαίοι και πάντες οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι του αγκώνος τας χείρας, δεν τρώγουσι, κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων· **4** και επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν δεν νιφώσι, δεν τρώγουσιν· είναι και άλλα πολλά, τα οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων και ξεστών και σκευών χαλκίνων και κλινών· **5** έπειτα ερωτώνσιν αυτόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς: Διατί οι μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά την παράδοσιν των πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας αντίπτους τρώγουσι τον άρτον; **6** Ο δε αποκριθείς ειπε προς αυτούς: ότι καλώς προεφήτευσεν ο Ησαΐας περί υμών των υποκριτών, ως είναι γεγραμμένον: Ούτος ο λαός διά των χειλέων με τιμά, η δε καρδιά αυτών μακράν απέχει απ' εμού. **7** Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων. **8** Διότι αφήσαντες την εντολήν του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων,

πλύματα ξεστών και ποτηρίων, και άλλα παρόμοια τοιαύτα πολλά κάμνετε. **9** Και έλεγε προς αυτούς: Καλώς αθετείτε την εντολήν του Θεού, διά να φυλάττητε την παράδοσίν σας. **10** Διότι ο Μωϋσής είπε: Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. καί· Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατώνηται· **11** σεις όμως λέγετε: Εάν άνθρωπος είπη προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Κορβάν, τούτέστι δώρον, είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή εξ εμού, αρκεί, **12** και δεν αφίνετε πλέον αυτόν να κάμη ουδέν εις τον πατέρα αυτού ή εις την μητέρα αυτού, **13** ακυρούντες τον λόγον του Θεού χάριν της παραδόσεώς σας, την οποίαν παρεδώκατε· και κάμνετε παρόμοια τοιαύτα πολλά. **14** Και προσκαλέσας πάντα τον όχλον, έλεγε προς αυτούς: Ακουτέ μου πάντας και νοείτε. **15** Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον έξωθεν του ανθρώπου εις αυτόν, τον οποίον δύνανται να μολύνη αυτόν, αλλά τα εξερχόμενα απ' αυτού, εκείνα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον. **16** Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **17** Και ότε εισήλθεν εις οίκον από τον όχλου, ηρώτων αυτόν οι μαθηταί αυτού περί της παραβολής. **18** Και λέγει προς αυτούς: Ούτω και σεις ασάβητοι είθε; δεν καταλαμβάνετε ότι παν τον έξωθεν εισερχόμενον εις τον άνθρωπον δεν δύναται να μολύνη αυτόν; **19** διότι δεν εισέρχεται εις την καρδίαν αυτού, αλλ' εις την κοιλίαν, και εξέρχεται εις τον αφεδρώνα, καθαρίζον πάντα τα φαγητά. **20** Έλεγε δε ότι το εξερχόμενον εκ του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τον άνθρωπον. **21** Διότι έσωθεν εκ της καρδιάς των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχεία, πορνείαι, φόνοι, **22** κλοπαί, πλεονεξία, πονηρία, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα πονηρόν· βλασφημία, υπερηφανία, αφροσύνη· **23** πάντα ταύτα τα πονηρά έσωθεν εξέρχονται και μολύνουσι τον άνθρωπον. **24** Και σηκωθείς εκείθεν υπήγεν εις τα μεθόρια Τύρου και Σιδώνος. Και εισελθών εις την οικίαν, δεν ήθελε να μάθη τούτο μηδείς, δεν ήδυνήθη όμως να κρυφθή. **25** Διότι ακούσασα περί αυτού γυνή τις, της οποίας το θυγάτριον είχε πνεύμα ακάθαρτον, ήλθε και προσέπειεν εις τους πόδας αυτού· **26** ήτο δε η γυνή Ελληνίς, Συροφοίνισσα το γένος και παρεκάλει αυτόν να εκβάλη το δαιμόνιον εκ της θυγατρός αυτής. **27** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτήν· Άφες πρώτον να χορτασθώσι τα τέκνα· διότι δεν είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων και να ρίψη εις τα κυνάρια. **28** Η δε απεκρίθη και λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια υποκάτω της τραπέζης τρώγουσιν από των ψυχίων των παιδίων. **29** Και είπε προς αυτήν· Διά τούτον τον λόγον ύπαγε· εξήλθε το δαιμόνιον από της θυγατρός σου. **30** Και ότε υπήγεν εις τον οίκον αυτής, εύρεν ότι το δαιμόνιον εξήλθε και την θυγατέρα κειμένην επί της κλίνης. **31** Και πάλιν εξελθών εκ των ορίων Τύρου και Σιδώνος ήλθε προς την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως. **32** Και φέρουσι προς αυτόν κωφόν μογιάλλον και παρακαλοῦσιν αυτόν να επιθέση την χείρα επ' αυτόν. **33** Και παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου έβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού, και πτύσας ήγγισε την γλώσσαν αυτού, **34** και αναβλέψας εις τον ουρανόν, εοτέναξε και λέγει προς αυτόν· Εμφαθά, τούτέστιν Ανοίχθητι. **35** Και ευθός ηνοιχθησαν τα ώτα

αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και ελάλει ορθώς. **36** Και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσι τούτο εις μηδένα· πλην όσον αυτός παρήγγειλεν εις αυτούς, τόσον περισσότερον εκείνοι εκήρυττον. **37** Και εξεπλήττοντο καθ' υπερβολήν, λέγοντες· Καλώς έπραξε τα πάντα· και τους κωφούς κάμνει να ακούωσι και τους αλάλους να λαλώσι.

8 Εν εκείναις ταις ημέραις, επειδή ήτο άμπολος όχλος και δεν είχον τι να φάγωσι, προσκαλέσας ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού λέγει προς αυτούς· **2** Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, ότι τρεις ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να φάγωσι· **3** και εάν απολώσω αυτούς νήστεις εις τους οίκους αυτών, θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν· διότι τινές εξ αυτών ήλθον μακρόθεν. **4** Και απεκρίθησαν προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν θέλει τις δυνηθή να χορτάση τούτους από άρτων εδώ επί της ερημίας; **5** Και ηρώτησεν αυτούς· Πόσους άρτους έχετε; Οι δε είπον· Επτά. **6** Και προσέταξε τον όχλον να καθήσωσιν επί της γής· και λαβών τους επτά άρτους, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδιδεν εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν έμπροσθεν του όχλου· και έβαλον. **7** Είχον και ολίγα ψωράκια· και ευλογήσας είπε να βάλωσι και αυτά. **8** Έφαγον δε και εχορτάσθησαν, και εοήκωσαν περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυριδας. **9** Ήσαν δε οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι· και απέλυσεν αυτούς. **10** Και ευθός εμβάς εις το πλοίον μετά των μαθητών αυτού, ήλθεν εις τα μέρη Δαλμανουθά. **11** Και εξήλθον οι Φαρισαίοι και ήρχισαν να κάμνωσιν ερωτήσεις προς αυτόν, και εξήτουν παρ' αυτού σημείον από του ουρανού, πειράζοντες αυτόν. **12** Τότε αναστενάξας εκ καρδιάς αυτού, λέγει· Διά τι η γενεά αύτη σημείον ζητεί· αληθώς σας λέγω, δεν θέλει δοθή εις την γενεάν ταύτην σημείον. **13** Και αφήσας αυτούς εξήλθε πάλιν εις το πλοίον και απήλθεν εις το πέραν. **14** Ελησμόνησαν δε να λάβωσιν άρτους και δεν είχον μεθ' εαυτών εν τω πλοίω ημιή ένα άρτον. **15** Και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και της ζύμης του Ηρώδου. **16** Και διελογίζοντο προς αλληλους, λέγοντες ότι άρτους δεν έχομεν. **17** Νοήσας δε ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε ότι δεν έχετε άρτους; έτι δεν νοείτε ουδέ καταλαμβάνετε; έτι πεπωρωμένην έχετε την καρδίαν σας; **18** οφθαλμούς έχοντες δεν βλέπετε, και ώτα έχοντες δεν ακούετε; και δεν ενθυμείσθε; **19** ότε έκοψα τους πέντε άρτους εις τους πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Λέγουσι προς αυτόν· Δώδεκα. **20** Και ότε τους επτά εις τους τετρακισχιλίους, πόσας σπυριδας πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Οι δε είπον· Επτά. **21** Και έλεγε προς αυτούς· Πως δεν καταλαμβάνετε; **22** Και έρχεται εις Βηθσαϊδάν. Και φέρουσι προς αυτόν τυφλόν και παρακαλοῦσιν αυτόν να εγγίστη αυτόν. **23** Και πιάσας την χείρα του τυφλού, έφερεν αυτόν έξω της κόμης και πτύσας εις τα όμματα αυτού, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ηρώτα αυτόν αν βλέπη τι. **24** Και αναβλέψας έλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους, ό,τι ως δένδρα βλέπω περιπατούντας. **25** Έπειτα πάλιν επέθεσε τας χείρας επί τους οφθαλμούς αυτού και έκαμεν αυτόν να αναβλέψη,

και αποκατεστάθη η όρασις αυτού, και ειδε καθαρώς άπαντας. **26** Και απέστειλεν αυτόν εις τον οίκον αυτού, λέγων· Μηδέ εις την κώμην εισέλθης μηδέ είπης τούτο εις τινά εν τη κώμη. **27** Και εξήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τας κώμας της Καισαρείας Φιλιππου και καθ' οδόν ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων προς αυτούς· Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι; **28** Οι δε απεκρίθησαν· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, και άλλοι τον Ηλίαν, άλλοι δε ένα των προφητών. **29** Και αυτός λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; Και αποκριθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός. **30** Και παρήγγειλεν αυστηρώς εις αυτούς να μη λέγωσιν εις μηδένα περί αυτού. **31** Και ήρχισε να διδάσκη αυτούς ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθη πολλά, και να καταφρονηθή από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και μετά τρεις ημέρας να αναστηθή. **32** και ελάλει τον λόγον παρηρησία. Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν, ήρχισε να επιτιμά αυτόν. **33** Ο δε επιστραφείς και ιδών τους μαθητάς αυτού, επιτίμησε τον Πέτρον λέγων· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονεις τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. **34** Και προσκαλέσας τον όχλον μετά των μαθητών αυτού, είπε προς αυτούς· Όστις θέλει να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού, και ας με ακολουθή. **35** Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, ούτος θέλει σώσει αυτήν. **36** Επειδή τι θέλει ωφελήσει τον άνθρωπον, εάν κερδήση τον κόσμο όλον και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; **37** Η τι θέλει δώσει ο άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; **38** Διότι τίνας αισχυνθή δι' εμέ και διά τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλώ, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αισχυνθή δι' αυτόν, όταν έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων.

9 Και έλεγε προς αυτούς Αληθώς, σας λέγω ότι είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδώσι την βασιλείαν του Θεού ελθούσαν μετά δυνάμεως. **2** Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει ο Ιησούς τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν μόνους και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών. **3** και τα ιμάτια αυτού έγιναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών, οποία Λευκαντής επί της γης δεν δύναται να λευκάνη. **4** Και εφάνη εις αυτούς ο Ηλίας μετά του Μωϋσέως, και ήσαν συλλαλούντες μετά του Ιησού. **5** Και αποκριθείς ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Ραββί, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και διά τον Ηλίαν μίαν. **6** Διότι δεν ήξευρε τι να είπη επειδή ήσαν πεφοβισμένοι. **7** Και νεφέλη επεσκίασεν αυτούς, και ήλθε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. **8** Και εξαίφνης περιβλέψαντες, δεν είδον πλέον ουδένα, αλλά τον Ιησούν μόνον μεθ' εαυτών. **9** Ενώ δε κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη διηγηθώσιν εις μηδένα όσα είδον, ειμή όταν ο Υιός του ανθρώπου

αναστηθή εκ νεκρών. **10** Και εφύλαξαν τον λόγον εν εαυτοίς, συζητούντες προς αλλήλους τι είναι το να αναστηθή εκ νεκρών. **11** Και ηρώτων αυτόν λέγοντες, Διά τι λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθη ο Ηλίας πρώτον; **12** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν ελθών πρώτον αποκαθιστά πάντα· και ότι είναι γεγραμμένον περί του Υιού του ανθρώπου ότι πρέπει να πάθη πολλά και να εξουδενωθή. **13** σας λέγω όμως ότι και ο Ηλίας ήλθε, και έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού. **14** Και ότε ήλθε προς τους μαθητάς, είδε περί αυτούς όχλον πολύν και γραμματείς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αυτών. **15** Και ευθύς πας ο όχλος ιδών αυτόν έγεινεν έκθαμβος και προστρέχοντες ησπάζοντο αυτόν. **16** Και ηρώτησε τους γραμματείς· Τι συζητείτε μετ' αυτών; **17** Και αποκριθείς εις εκ του όχλου, είπε· Διδάσκαλε, έφερα προς σε τον υιόν μου, έχοντα πνεύμα άλαλον. **18** Και όπου πιάση αυτόν σπαράττει αυτόν, και αφρίζει και τρίζει τους οδόντας αυτού και ξηραίνεται· και είπον προς τους μαθητάς σου να εκβάλωσιν αυτό, αλλά δεν ηδυνήθησαν. **19** Εκείνος δε αποκριθείς προς αυτόν, λέγει· Ω γενεά άπιστος, έως πότε θέλω εισθαι μεθ' υμών; έως πότε θέλω υπομένει υμάς; φέρετε αυτόν προς εμέ. **20** Και έφεραν αυτόν προς αυτόν. Και ως είδεν αυτόν, ευθύς το πνεύμα εσπάραξεν αυτόν, και πεσόν επί της γης εκυλίετο αφρίζων. **21** Και πρώτωση τον πατέρα αυτού· Πόσος καιρός είναι αφού τούτο έγεινεν εις αυτόν; Ο δε είπε· Παιδιόθεν. **22** Και πολλάκις αυτόν και εις πυρ έρριψε και εις ύδατα, διά να απολέση αυτόν· αλλ' εάν δύνασαι τι, βοήθησον ημάς, σπλαγχνισθείς επ' ημάς. **23** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Το εάν δύνασαι να πιστεύσής, πάντα είναι δυνατά εις τον πιστεύοντα. **24** Και ευθύς κράζας ο πατήρ του παιδιού μετ' ακακρών, έλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εις την απιστίαν μου. **25** Ιδών δε ο Ιησούς ότι επισυντρέχει όχλος, επιτίμησε το πνεύμα το ακάθαρτον, λέγων προς αυτό το πνεύμα το άλαλον και κωφόν, εγώ σε προστάζω, Έξελθε απ' αυτού και μη εισέλθης πλέον εις αυτόν. **26** Και το πνεύμα κράζαν και πολλά σπαράζαν αυτόν, εξήλθε, και έγεινεν ως νεκρός, ώστε πολλοί έλεγον ότι απέθανεν. **27** Ο δε Ιησούς πιάσας αυτόν από της χειρός ήγειρεν αυτόν, και εσηκώθη. **28** Και ότε εισήλθεν εις οίκον, οι μαθηταί αυτού ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν, Διά τι ημείς δεν ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; **29** Και είπε προς αυτούς· Τούτο το γένος δεν δύναται να εξέλθη δι' ουδενός άλλου τρόπου ειμή διά προσευχής και νηστείας. **30** Και εξελθόντες εκειθεν διέβαινον διά της Γαλιλαίας, και δεν ήθελε να μάθη τούτο ουδείς. **31** Διότι εδίδασκε τους μαθητάς αυτού και έλεγε προς αυτούς ότι ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται εις χείρας ανθρώπων, και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και θανατωθείς την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθή. **32** Εκείνοι όμως δεν ηνόουν τον λόγον και εροβούντο να ερωτήσωσιν αυτόν. **33** Και ήλθεν εις Καπερναούμ· και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, ηρώτα αυτούς· Τι διελογίζεσθε καθ' οδόν προς αλλήλους; **34** Οι δε εσιώπων· διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς αλλήλους τις είναι μεγαλίτερος. **35** Και καθίσας εκάλεσε τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς· Όστις θέλει να ήναι πρώτος, θέλει εισθαι πάντων έσχατος

και πάντων υπηρέτης. **36** Και λαβών παιδίον έστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών, και εναγκαλισθείς αυτό είπε προς αυτούς: **37** Όστις δεχθή εν των τοιούτων παιδίων εις το όνομά μου, εμέ δέχεται· και όστις δεχθή εμέ, δεν δέχεται εμέ, αλλά τον αποστειλανά με. **38** Απεκρίθη δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, είδομέν τινά εκβάλλοντα δαιμόνια εις το όνομά σου, όστις δεν ακολουθεί ημάς, και ημποδίσασεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί ημάς. **39** Ο δε Ιησούς είπε· Μη εμποδίζετε αυτόν· διότι δεν είναι ουδείς θέλει κάμει θαύμα εις το όνομά μου και θέλει δυνηθή ευθύς να με κακολογήσῃ. **40** Επειδή όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **41** Διότι όστις σας ποτίσῃ ποτήριον ύδατος εις το όνομά μου, επειδή είσθε του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού. **42** Και όστις σκανδαλίση ένα των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρι εις αυτόν καλήτερον να περιτεθή μύλου πέτρα περί τον τράχηλον αυτού και να ριφθή εις την θάλασσαν. **43** Και εάν σε σκανδαλίξῃ η χειρ σου, απόκοψον αυτήν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς εις την ζωήν κουλλός, παρά έχων τας δύο χείρας να απέλθῃς εις την γένναν, εις το πυρ το άσβεστον, **(Geenna g1067)** **44** όπου ο σκόληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **45** Και εάν ο πους σου σε σκανδαλίξῃ, απόκοψον αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς εις την ζωήν χωλός, παρά έχων τους δύο πόδας να ριφθῆς εις την γένναν, εις το πυρ το άσβεστον, **(Geenna g1067)** **46** όπου ο σκόληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **47** Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίξῃ, έκβαλε αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς μονόφθαλμος εις την βασιλείαν του Θεού, παρά έχων δύο οφθαλμούς να ριφθῆς εις την γένναν του πυρός, **(Geenna g1067)** **48** όπου ο σκόληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **49** Διότι πας τις με πυρ θέλει αλατισθή, και πάσα θυσία με άλας θέλει αλατισθή. **50** Καλόν το άλας· αλλ' εάν το άλας γείνη ανάλατον, με τι θέλετε αρτύσει αυτό; έχετε άλας εν εαυτοίς και ειρηνεύετε εν αλληλόις.

10 Και σηκωθείς εκείθεν έρχεται εις τα όρια της Ιουδαίας διά του πέραν του Ιορδάνου, και συνέρχονται πάλιν όχλοι προς αυτόν, και ως εσυνείηζε, πάλιν εδίδασκεν αυτούς. **2** Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι, πρώτησαν αυτόν αν συχωρήται εις άνδρα να χωρισθῇ την γυναίκα αυτού, πειράζοντες αυτόν. **3** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· τι προσέταξεν εις εσάς ο Μωϋσής; **4** Οι δε είπον· Ο Μωϋσής συνχώρησε να γράψῃ έγγραφον διαζυγίου και να χωρισθῇ αυτήν. **5** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την σκληροκαρδίαν σας έγγραψεν εις εσάς την εντολήν ταύτην· **6** απ' αρχῆς όμως της κτίσεως άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός· **7** ένεκεν τούτου θέλει αφήσει άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει προσκολληθῆ εις την γυναίκα αυτού, **8** και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. Όστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ· **9** εκείνο λοιπόν, το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζῃ. **10** Και εν τη οικία πάλιν οι μαθηταί αυτού πρώτησαν αυτόν περί του αυτού, **11** και λέγει προς αυτούς· Όστις χωρισθῇ την γυναίκα αυτού και νυμφευθῇ άλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν·

12 και εάν γυνή χωρισθῇ τον άνδρα αυτής και συζευχθῇ με άλλον, μοιχεύεται. **13** Και έφεραν προς αυτόν παιδιά, διά να εγγίσθῃ αυτά· οι δε μαθηταί επέπληττον τους φέροντας. **14** Ιδών δε ο Ιησούς ηγανάκτησε και είπε προς αυτούς· Αφήσατε τα παιδια να έρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. **15** Αληθώς σας λέγω, Όστις δεν δεχθῇ την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν. **16** Και εναγκαλισθῆς αυτά, έθετε τας χείρας επ' αυτά και ηυλόγησά τα. **17** Ενώ δε εξήρχετο εις την οδόν, έδραμέ τις και γονυπετήσας έμπροσθεν αυτού, ηρώτα αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να κάμω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; **(aiōnios g166)** **18** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμι εγώ, ο Θεός. **19** Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσις, Μη φονεύσις, Μη κλέψῃς, Μη ψευδομαρτυρήσις, Μη αποστερήσις, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα. **20** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. **21** Και ο Ιησούς εμβλέψας ο Ιησούς, λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες τα χρήματα. **24** Οι δε μαθηταί εξεπλήττοντο διά τους λόγους αυτού. Και ο Ιησούς πάλιν αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον είναι να εισέλθωσιν εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες το θάρος αυτών εις τα χρήματα. **25** Ευκολώτερον είναι κάμηλος να περάσῃ διά της τρύπης της βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **26** Εκείνοι δε σφοδρά εξεπλήττοντο, λέγοντες προς εαυτούς· Και τις δύναται να σωθῇ; **27** Εμβλέψας δε εις αυτούς ο Ιησούς, λέγει· Παρά ανθρωποις είναι αδύνατον, αλλ' ουχί παρά τω Θεώ· διότι τα πάντα είναι δυνατά παρά τω Θεώ. **28** Και ήρχισεν ο Πέτρος να λέγῃ προς αυτόν· Ιδού, ημεῖς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν είναι ουδείς όστις, αφήσας οικίαν ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, **30** δεν θέλει λάβει εκατονταπλασίονα τώρα εν τω καιρώ τούτω, οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω ερχομένω αιώνι ζωήν αιώνιον. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και οι έσχατοι πρώτοι. **32** Ήσαν δε εν τη οδω αναβαίνοντες εις Ιεροσόλυμα· και ο Ιησούς προεπορεύετο αυτών, και εθαύμαζον και ακολουθούντες εφοβούντο. Και παραλαβών πάλιν τους δώδεκα, ήρχισε να λέγῃ προς αυτούς τα μέλλοντα να συμβώσιν εις αυτόν, **33** ότι ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα και ο Υιός του ανθρωπου θέλει παραδοθῇ εις τους γραχιερείς και εις τους γραμματεῖς, και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τα έθνη, **34** και θέλουσιν εμπαίξει αυτόν και μαστιγώσει αυτόν και θέλουσιν εμπύσει εις αυτόν

και θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθή. **35** Τότε έρχονται προς αυτόν ο Ιάκωβος και Ιωάννης, οι υιοί του Ζεβεδάιου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλωμεν να κάμω εις ημάς ό, τι ζητήσωμεν. **36** Ο δε είπε προς αυτούς· Τι θέλετε να κάμω εις εσάς; **37** Οι δε είπον προς αυτόν· Δος εις ημάς να καθήσωμεν εις εκ δεξιών σου και εις εξ αριστερών σου εν τη δόξη σου. **38** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν εξεύρετε τι ζητείτε. Δύνασθε να πήτε το ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, και να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; **39** Οι δε είπον προς αυτόν· Δυνάμεθα. Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· το μεν ποτήριον, το οποίον εγώ πίνω, θέλετε πίνει, και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθή. **40** το να καθήσω όμως εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, αλλ' εις όσους είναι ητοιμασμένον. **41** Και ακούσαντες οι δέκα ήρχισαν να αγανακτώσι περί Ιακώβου και Ιωάννου. **42** Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, λέγει προς αυτούς· Εξεύρετε ότι οι νομιζόμενοι άρχοντες των εθνών κατακυριεύουσιν αυτά και οι μεγάλοι αυτών κατεξουσιάζουσιν αυτά· **43** ούτως όμως θεν θέλει είσθαι εν υμίν, αλλ' όστις θέλει να γείνη μέγας εν υμίν, θέλει είσθαι υπηρέτης υμών, **44** και όστις εξ υμών θέλει να γείνη πρώτος, θέλει είσθαι δούλος πάντων· **45** διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήσῃ και να δώσῃ την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών. **46** και έρχονται εις Ιεριχώ. και ενώ εξήρχετο από της Ιεριχώ αυτός και οι μαθηταί αυτού και όχλος ικανός, ο υιός του Τιμαίου Βαρτίμαιος ο τυφλός εκάθητο παρά την οδόν ζητών. **47** και ακούσας ότι είναι Ιησούς ο Ναζωραίος, ήρχισε να κράζει και να λέγει· Υιέ του Δαβίδ Ιησού, ελέησόν με. **48** και επέπληττον αυτόν πολλοί διά να σιωπήσῃ· αλλ' εκείνος πολλά μάλλον έκραζεν· Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. **49** και σταθείς ο Ιησούς, είπε να κραχθή και κράζουσι τον τυφλόν, λέγοντες προς αυτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σε κράζει. **50** και εκείνος απορήψας το ιμάτιον αυτού, εσηκώθη και ήλθε προς τον Ιησούν. **51** και αποκριθείς λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τι θέλεις να σοι κάμω; και ο τυφλός είπε προς αυτόν· Ραββουνί, να αναβλέψω. **52** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ύπαγε, η πίστις σου σε έσωσε. και ευθύς ανέβλεψε και ηκολούθη τον Ιησούν εν τη οδώ.

11 και ότε πλησιάζουσιν εις Ιερουσαλήμ εις Βηθφαγή και Βηθανίαν προς το όρος των Ελαιών, αποστέλλει δύο των μαθητών αυτού **2** και λέγει προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την κατέναντι υμών, και ευθύς εισερχόμενοι εις αυτήν θέλετε ευρεί πωλάριον δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς άνθρωπος εκάθησε· λύσατε αυτό και φέρετε. **3** και εάν τις είπη προς εσάς· Διά τι κάμνετε τούτο; είπατε ότι ο Κύριος έχει χρειάν αυτού, και ευθύς θέλει αποστείλει αυτό εδώ. **4** και υπήγον και εύρον το πωλάριον δεδεμένον προς την θύραν έξω επί της διόδου, και λύουσιν αυτό. **5** και τινές των εκεί ισταμένων έλεγον προς αυτούς· Τι κάμνετε λύοντες το πωλάριον; **6** οι δε είπον προς αυτούς καθώς παρηγγείλεν ο Ιησούς, και αφήκαν αυτούς. **7** και έφεραν το πωλάριον προς τον Ιησούν και έβαλον επ' αυτού

τα ιμάτια αυτών, και εκάθησεν επ' αυτού. **8** Πολλοί δε έστρωσαν τα ιμάτια αυτών εις την οδόν, άλλοι δε έκποτον κλάδους από των δένδρων και έστρωνον εις την οδόν. **9** και οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούσες έκραζον, λέγοντες· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. **10** Ευλογημένη η ερχομένη βασιλεία εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών Δαβίδ· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. **11** και εισήλθεν ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα και εις το ιερόν· και αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή η ώρα ήτο ήδη προς εσπέραν, εξήλθεν εις Βηθανίαν μετά των δώδεκα. **12** και τη επαύριον, αφού εξήλθον από Βηθανίας, επείνασε· **13** και ιδών μακρόθεν συκήν έχουσαν φύλλα, ήλθεν αν τυχόν εύρη τι εν αυτή και ελθών επ' αυτήν ουδέν εύρεν ειμή φύλλα· διότι δεν ήτο καιρός σύκων. **14** και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Μηδείς πλέον εις τον αιώνα να μη φάγη καρπόν από σου. και ήκουον τούτο οι μαθηταί αυτού. **(αϊθη g165)** **15** και έρχονται εις Ιεροσόλυμα· και εισελθών ο Ιησούς εις το ιερόν, ήρχισε να εκβάλλη τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των αργυραμοιβών και τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς ανέτρεψε, **16** και δεν άφινε να περάσῃ τις σκευός διά του ιερού, **17** και εδίδασκε, λέγων προς αυτούς· Δεν είναι γεγραμμένον, ότι ο οίκός μου θέλει ονομάζεσθαι οίκος προσευχής διά πάντα τα έθνη; σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλιον ληστών. **18** και ήκουσαν οι γραμματείς και οι αρχιερείς και ειζήτουν πως να απολέσωσιν αυτόν· διότι εφοβούντο αυτόν, επειδή πας ο όχλος εξεπλήττετο εις την διδαχήν αυτού. **19** και ότε έγεινεν εσπέρα, εξήρχετο έξω της πόλεως. **20** και το πρωί διαβαίνοντας είδον την συκήν εξηραμμένην εκ ριζών. **21** και ενθυμηθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Ραββί, ιδε, η συκή, την οποίαν κατηράσθης, εξηράνθη. **22** και αποκριθείς ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Έχετε πίστιν Θεού. **23** διότι αληθώς σας λέγω ότι όστις είπη προς το όρος τούτο, σηκώθητε και ριφθητι εις την θάλασσαν, και δεν διστάση εν τη καρδιά αυτού, αλλά πιστεύσῃ ότι εκείνα τα οποία λέγει γίνονται, θέλει γείνει εις αυτόν ό, τι εάν είπη. **24** Διά τούτο σας λέγω, Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς. **25** και όταν ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν έχητέ τι κατά τινός, διά να συγχωρήση εις εσάς και ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά σας. **26** Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας. **27** και έρχονται πάλιν εις Ιεροσόλυμα· και ενώ περιεπάτει εν τω ιερώ, έρχονται προς αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι **28** και λέγουσι προς αυτόν· Εν ποία εξουσία πράττεται ταύτα; και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην, διά να πράττης ταύτα; **29** ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσῃ και εγώ ένα λόγον, και αποκριθήτέ μοι, και θέλω σας ειπει εν ποία εξουσία πράττω ταύτα. **30** Το βάπτισμα του Ιωάννου εξ ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων; αποκριθήτέ μοι. **31** και διελογίζοντο καθ' εαυτούς, λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπει· Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν; **32** Αλλ' εάν είπωμεν, Εξ ανθρώπων; εφοβούντο τον λαόν· διότι πάντες είχαν τον Ιωάννην ότι ήτο

τώντι προφήτης. **33** Και αποκριθέντες λέγουσι προς τον Ιησούν· Δεν εξεύρομεν. Και ο Ιησούς αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία εξουσία πράττω ταυτα.

12 Και ήρως να λέγει προς αυτούς διά παραβολών· Άνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώναν και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν και έσκαψεν υπολήνιον και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς και απεδήμησε. **2** Και εν τω καιρώ των καρπών απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον, διά να λάβη παρά των γεωργών από του καρπού του αμπελώνος. **3** Εκείνοι δε πιάσαντες αυτόν έδειραν και απέπεμφαν κενόν. **4** Και πάλιν απέστειλε προς αυτούς άλλον δούλον· και εκείνον λιθοβολήσαντες, επλήγωσαν την κεφαλήν αυτού και απέπεμφαν ηττωμένον. **5** Και πάλιν απέστειλεν άλλον· και εκείνον εφόνευσαν, και πολλούς άλλους, τους μεν έδειραν, τους δε εφόνευσαν. **6** Έτι λοιπόν έχων ένα υιόν, αγαπητόν αυτού, απέστειλε και αυτόν προς αυτούς έσχατον, λέγων ότι θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. **7** Εκείνοι δε οι γεωργοί είπον προς αλληλους ότι ουτος είναι ο κληρονόμος· έλθετε, ας φονεύσωμεν αυτόν, και θέλει είσθαι ημών η κληρονομία. **8** Και πιάσαντες αυτόν εφόνευσαν και έρριψαν έξω του αμπελώνος. **9** Τι λοιπόν θέλει κάμει ο κύριος του αμπελώνος; Θέλει ελθει και απολέσει τους γεωργούς και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις άλλους. **10** Ουδέ την γραφήν ταύτην δεν ανεγνώσατε, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ουτος έγεινε κεφαλή γωνιάς. **11** παρά Κυρίου έγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. **12** Και εζήτουν να πιάσωσιν αυτόν και εφοβήθησαν τον όχλον· επειδή ενόησαν ότι προς αυτούς είπε την παραβολήν· και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. **13** Και αποστέλλουσι προς αυτόν τινάς των Φαρισαίων και των Ηρωδιανών, διά να παγιδεύσωσιν αυτόν εις λόγον. **14** Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι είσαι αληθής και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχι; να δώσωμεν ή να μη δώσωμεν; **15** Ο δε γνωρίσας την υπόκρισιν αυτών, είπε προς αυτούς· τι με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον διά να ίδω. **16** Και εκείνοι έφεραν. Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικόν αύτη και η επιγραφή; οι δε είπον προς αυτόν· Του Καίσαρος. **17** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. Και εθαύμασαν δι' αυτόν. **18** Και έρχονται προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οίτινες λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες. **19** Διδάσκαλε, ο Μωυσής μας έγραψεν ότι εάν αποθάνη τινός ο αδελφός και αφήση γυναίκα και τέκνα δεν αφήση, να λάβη ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και να εξαναστήση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **20** Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί. Και ο πρώτος έλαβε γυναίκα, και αποθνήσκων δεν αφήκε σπέρμα· **21** και έλαβεν αυτήν ο δεύτερος και απέθανε, και ουδέ αυτός αφήκε σπέρμα· και ο τρίτος ωσαύτως. **22** Και έλαβον αυτήν οι επτά, και δεν αφήκαν σπέρμα.

Τελευταία πάντων απέθανε και η γυνή. **23** Εν τη αναστάσει λοιπόν, όταν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει είσθαι γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. **24** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού; **25** Διότι όταν αναστηθώσιν εκ νεκρών ουτε νυμφεύουσιν ουτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως άγγελοι οι εν τοις ουρανοίς. **26** Περί δε των νεκρών ότι ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τη βίβλω του Μωυσέως, πως είπε προς αυτόν ο Θεός επί της βάτου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; **27** Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζώντων· σεις λοιπόν πλανάσθε πολύ. **28** Και προσελθών εις των γραμματέων, όστις ήκουσεν αυτούς συζητούντες, γνωρίζων ότι καλώς απεκριθη προς αυτούς, ηρώτησεν αυτόν· Ποία εντολή είναι πρώτη πασών; **29** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος. **30** και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αύτη είναι η πρώτη εντολή. **31** Και δευτέρα ομοία, αύτη· θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων άλλη εντολή δεν είναι. **32** Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, και δεν είναι άλλος εκτός αυτού· **33** και το να αγαπά τις αυτόν εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της συνέσεως και εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της δυνάμεως, και το να αγαπά τον πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των ολοκαυμάτων και των ηθισίων. **34** Και ο Ιησούς, ιδών αυτόν ότι φρονίμως απεκρίθη, είπε προς αυτόν· Δεν είσαι μακράν από της βασιλείας του Θεού. Και ουδείς πλέον ετόλμα να ερωτήση αυτόν. **35** Και αποκριθείς ο Ιησούς, έλεγε διδάσκων εν τω ιερώ· Πως λέγουσιν οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι υιός του Δαβίδ; **36** Διότι αυτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος του Αγίου· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **37** Αυτός λοιπόν ο Δαβίδ λέγει αυτόν Κύριον· και πόθεν είναι υιός αυτού; Και ο πολύς όχλος ήκουεν αυτόν ευχαρίστως. **38** Και έλεγε προς αυτούς εν τη διδαχή αυτού· Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσι τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς **39** και πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοις δειπνοίς. **40** Οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς· ουτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. **41** Και καθήσας ο Ιησούς απέναντι του γαζοφυλακίου, εθεώρει πως ο όχλος έβαλλε χαλκόν εις το γαζοφυλάκιον. Και πολλοί πλουσιοί έβαλλον πολλά· **42** και ελθούσα μία χήρα πτωχή έβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν, ένα κοδράντην. **43** Και προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, λέγει προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι η χήρα αύτη η πτωχή έβαλε περισσοτέρον πάντων, όσοι έβαλον εις το γαζοφυλάκιον· **44** διότι πάντες εκ του περισσεύοντος εις αυτούς έβαλον· αύτη

ὁμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλε πάντα όσα είχαν, όλην την περιουσίαν αυτής.

13 Και ενώ εξήρχετο εκ του ιερού, λέγει προς αυτόν εις των μαθητών αυτού· Διδάσκαλε, ιδε οποίοι λίθοι και οποία οικοδομαί. **2** Και ο Ιησούς αποκριθείς ειπέ προς αυτόν· Βλέπεις ταύτας τας μεγάλας οικοδομάς; δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, όστις να μη κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθητο εις το όρος των Ελαιών κατέναντι του ιερού, ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας. **4** Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημειόν όταν ταύτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθώσιν; **5** Ο δε Ιησούς αποκριθείς προς αυτούς, ήρχισε να λέγει· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **6** Διότι πολλοί θέλουσιν ελθει εν τω ονόματι μου, λέγοντες ότι εγώ ειμαι, και πολλούς θέλουσι πλανήσει. **7** Όταν δε ακούσητε πολέμους και φήμας πολέμων, μη ταραττεσθε· διότι πρέπει να γείνωσι ταύτα, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **8** Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει σεισμοί κατά τόπους και θέλουσι γείνει πείναι και ταραχαί. Ταύτα είναι αρχαί ωδίνων. **9** Σεις δε προσέχετε εις εαυτούς. Διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια, και εις συναγωγάς θέλετε δαρθή, και ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε σταθή ένενεκν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς. **10** και πρέπει πρώτον να κηρυχθή το ευαγγέλιον εις πάντα τα έθνη. **11** Όταν δε σας φέρωσι διά να σας παραδώσωσι, μη προμεριμνάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδέ μελετάτε, αλλ' ό, τι δοθή εις εσάς εν εκείνη τη ώρα, τούτο λαλείτε· διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα το Άγιον. **12** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα επί γονείς και θέλουσι θανατώσει αυτούς. **13** Και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομα μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14** Όταν δε ιδητε το βδέλυγμα της ερμώσεως, το λαληθέν υπό Δανιήλ του προφήτου, ιστάμενον όπου δεν πρέπει -ο αναγινώσκων ας εννοή- τότε οι εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν εις τα όρη. **15** και ο επί του δώματος ας μη καταβή εις την οικίαν, μηδ' ας εισέλθη διά να λάβη τι εκ της οικίας αυτού, **16** και όστις είναι εις τον αγρόν, ας μη επιστρέψη εις τα οπίσω διά να λάβη το ιμάτιον αυτού. **17** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. **18** Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή ημών εν χειμώνι. **19** Διότι αι ημέραι εκείναι θέλουσιν είσθαι θλίψις τοιαύτη, οποία δεν έγεινεν απ' αρχής της κτίσεως, την οποίαν έκτισεν ο Θεός έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει. **20** Και εάν ο Κύριος δεν ήθελε συντέμει τας ημέρας εκείνας, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ· αλλά διά τους εκλεκτούς, τους οποίους εξέλεξε, συντέμει τας ημέρας. **21** Και τότε εάν τις ειπή προς υμάς, Ιδού, εδώ είναι ο Χριστός, ή, Ιδού, εκεί, μη πιστεύσητε. **22** Διότι θέλουσιν εγερθή ψευδοχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεία και τέρατα, διά να αποπλανώσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **23** Σεις όμως προσέχετε· ιδού, σας προείπον πάντα. **24** Αλλ' εν εκείναις ταις ημέραις, μετά την θλίψιν εκείνην, ο ήλιος θέλει σκοτισθή και

η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής **25** και οι αστέρες του ουρανού θέλουσι πίπτει και αι δυνάμεις αι εν τους ουρανοίς θέλουσι σαλευθή. **26** Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρωπου ερχόμενον εν νεφέλαις μετά δυνάμεως πολλής και δόξης. **27** Και τότε θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού και συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' άκρου της γης έως άκρου του ουρανού. **28** Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν. Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ήδη απαλός και εκβλαστώνη τα φύλλα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι το θέρος. **29** ούτω και σεις, όταν ιδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. **30** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **31** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγιοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **32** Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανώ, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ. **33** Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε· διότι δεν εξεύρετε πότε είναι ο καιρός. **34** Επειδή τούτο θέλει είσθαι η άνθρωπος αποδημών, όστις αφήκε την οικίαν αυτού και έδωκεν εις τους δούλους αυτού την εξουσίαν και εις έκαστον το έργον αυτού και εις τον θυρωρόν προσέταξε να αγρυπνή. **35** Αγρυπνείτε λοιπόν· διότι δεν εξεύρετε πότε έρχεται ο κύριος της οικίας, την εσπέραν ή το μεσονύκτιον ή όταν φωνάζη ο αλέκτωρ ή το πρωί· **36** μήποτε ελθών εξαίφνης, σας εύρη κοιμωμένους. **37** Και όσα λέγω προς εσάς προς πάντας λέγω· Αγρυπνείτε.

14 Μετά δε δύο ημέρας ήτο το πάσχα και τα άζυμα. Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς πως να συλλάβωσιν αυτόν με δόλον και να θανατώσωσιν. **2** Έλεγον δε, Μη εν τη εορτή, μήποτε γείνη θόρυβος του λαού. **3** Και ενώ αυτός ήτο εν Βηθανία εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, και εκάθητο εις την τράπεζαν, ήλθε γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρον νάρδου καθαράς πολυτίμου, και συντρίψασα το αλάβαστρον, έχυσε το μύρον επί της κεφαλής αυτού. **4** Ήσαν δε τινές αγανακτούντες κατ' εαυτούς και λέγοντες· Διά τι έγεινεν η απώλεια αυτή του μύρου; **5** διότι ηδύνατο τούτο να πωληθή υπέρ τριακόσια δηνάρια και να δοθώσιν εις τους πτωχούς· και ωργίζοντο κατ' αυτής. **6** Αλλ' ο Ιησούς ειπεν· Αφήσατε αυτήν· διά τι ενοχλείτε αυτήν; καλόν έργον έπραξεν εις εμέ. **7** Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, και όταν θέλητε, δύνασθε να ενεργητήσητε αυτούς· εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. **8** ό, τι ηδύνατο αυτή έπραξε· προέλαβε να αλείψη με μύρον το σώμα μου διά τον ενταφιασμόν. **9** Αληθώς σας λέγω, Όπου αν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εις όλον τον κόσμον, και εκείνο το οποίον έπραξεν αυτή θέλει λαληθή εις μνημόσυνον αυτής. **10** Τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, εις των δώδεκα, υπήγε προς τους αρχιερείς, διά να παραδώσει αυτόν εις αυτούς. **11** Εκείνοι δε ακούσαντες εχάρησαν και υπεσχέθησαν ναδώσωσιν εις αυτόν αργύρια· και εζήτηι πως να παραδώσει αυτόν εν ευκαιρία. **12** Και τη πρώτη ημέρα των άζυμων, ότε εθυσίαζον το πάσχα, λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Που θέλεις να υπάγωμεν και να ετοιμάσωμεν διά να φάγης το πάσχα; **13** Και αποστέλλει δύο των

μαθητών αυτού και λέγει προς αυτούς: Υπάγετε εις την πόλιν, και θέλει σας απαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος ακολουθήσατε αυτόν, **14** και όπου εισέλθη, είπατε προς τον οικοδεσπότην ότι ο Διδάσκαλος λέγει: Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; **15** Και αυτός θέλει σας δείξει ανώγειον μέγα εστρωμένον έτοιμον: εκεί ετοιμάσατε εις ημάς. **16** Και εξήλθον οι μαθηταί αυτού και ήλθον εις την πόλιν, και εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. **17** Και ότε έγεινεν εσπέρα, έρχεται μετά των δώδεκα: **18** και ενώ εκάθηnton εις την τράπεζαν και έτρωγον, είπεν ο Ιησούς: Αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει, όστις τρώγει μετ' εμού. **19** Οι δε ήρχισαν να λυπώνται και να λέγουσι προς αυτόν εις έκαστος: Μήπως εγώ; και άλλος: Μήπως εγώ; **20** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς: Εις εκ των δώδεκα, ο εμβάπτων μετ' εμού εις το πινάκιον την χείρα. **21** Ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού: ουαί δε εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται: καλόν ήτο εις τον άνθρωπον εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθή. **22** Και ενώ έτρωγον, λαβών ο Ιησούς άρτον ευλογήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς και είπε: λάβετε, φάγετε: τούτο είναι το σώμα μου. **23** Και λαβών τον ποτήριον, ευχαρίστησε και έδωκεν εις αυτούς, και έπιον εξ αυτού πάντες. **24** Και είπε προς αυτούς: Τούτο είναι το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το περί πολλών εκχυνόμενον. **25** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλω πείν πλέον εκ του γεννήματος της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης, όταν πίνω αυτό νέον εν τη βασιλεία του Θεού. **26** Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το όρος των ελαιών, **27** και ήλπιον προς αυτούς ο Ιησούς ότι πάντες θέλετε σκανδαλισθή εν εμού την νύκτα ταύτην: διότι είναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τον ποιμένα και θέλωσι διασκορπισθή τα πρόβατα: **28** αφού όμως αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν. **29** Ο δε Πέτρος είπε προς αυτόν: Και εάν πάντες σκανδαλισθώσιν, εγώ όμως ουχί. **30** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Αληθώς σοι λέγω ότι σήμερον την νύκτα ταύτην, πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, τρίς θέλεις με απαρνηθή. **31** Ο δε έτι μάλλον έλεγεν: Εάν γείνη χρεία να συναποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. Ωσαύτως δε και πάντες έλεγον. **32** Και έρχονται εις χωρίον ονομαζόμενον Γεθσημανή, και λέγει προς τους μαθητάς αυτού: Καθήσατε εδώ, εωσού προσευχηθώ: **33** και παραλαμβάνει τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και Ιωάννην μεθ' εαυτού, και ήρχισε να εκθαμβήται και να αδημονή. **34** Και λέγει προς αυτούς: Περίλυπος είναι η ψυχή μου έως θανάτου: μείνατε εδώ και αγρυπνείτε. **35** Και προχρηήσας ολίγον, έπεσεν επί της γης και προσήυχετο να παρέλθη αν ήναι δυνατόν απ' αυτού η ώρα εκείνη, **36** και έλεγεν: Αββά ο Πατήρ, πάντα είναι δυνατά εις σε: απομάκρυνον απ' εμού το ποτήριον τούτο. Ουχί όμως ό, τι θέλω εγώ, αλλ' ό, τι συ. **37** Και έρχεται και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους και λέγει προς τον Πέτρον: Σίμων, κοιμάσαι; δεν ηδυνήθης μίαν ώρα να αγρυπνήσης; **38** αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν: το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. **39** Και πάλιν υπήγχε και προσυχηθή,

ειπών τον αυτόν λόγον. **40** Και επιστρέψας εύρεν αυτούς πάλιν κοιμωμένους: διότι οι οφθαλμοί αυτών ήσαν βεβαρημένοι και δεν ήξευρον τι να αποκριθώσι προς αυτόν. **41** Και έρχεται την τρίτην φοράν και λέγει προς αυτούς: Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε. Αρκεί ήλθεν η ώρα: ιδού, παραδίδεται ο Υιός του ανθρώπου εις τας χείρας των αμαρτωλών. **42** Εγέθητε, υπάγωμεν ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. **43** Και ευθύς, ενώ ελάλει έτι, έρχεται ο Ιουδας, εις εκ των δώδεκα, και μετ' αυτού όχλος πολύς μετά μαχαίρων και ξύλων, παρά των αρχιερέων και των γραμματέων και των πρεσβυτέρων. **44** Ο δε παραδίδων αυτόν είχε δώσει εις αυτούς σημείον, λέγων: Όντινα φιλήσω, αυτός είναι: πιάσατε αυτόν και φέρετε ασφαλώς. **45** Και ότε ήλθεν, ευθύς πλησιάσας εις αυτόν λέγει: Ραββί, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. **46** Και εκείνοι επέβαλον επ' αυτόν τας χείρας αυτών και επίασαν αυτόν. **47** Εις δε τις των παρεστώτων σύρας την μάχαιραν, εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψε το ωτίον αυτού. **48** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς: Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαίρων και ξύλων να με συλλάβητε; **49** καθ' ημέραν ήμην πλησίον υμών εν τω ιερώ διδάσκων, και δεν με επίασατε, πλην τούτο έγεινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί. **50** Και αφήσαντες αυτόν πάντες έφυγον. **51** Και εις τις νεανίσκος ηκολούθει αυτόν, περιτετυλιγμένος σινδόνα εις το γυμνόν σώμα αυτού: και πιάνουσιν αυτόν οι νεανίσκοι. **52** Ο δε αφήσας την σινδόνα, έφυγεν απ' αυτών γυμνός. **53** Και έφεραν τον Ιησούν προς τον αρχιερέα: και συνέρχονται προς αυτόν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. **54** Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκολούθησεν αυτόν έως ένδον της αυλής του αρχιερέως, και συνεκάθη μετά των υπηρετών και θερμαιναιετο εις το πυρ. **55** Οι δε αρχιερείς και όλον το συνέδριον εξήτουν κατά του Ιησού μαρτυρίαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν, και δεν εύρισκον. **56** Διότι πολλοί εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, αλλ' αι μαρτυρίαι δεν ήσαν σύμφωνοι. **57** Και τινές σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, λέγοντες **58** ότι Ημείς ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Εγώ θέλω χαλάσει τον ναόν τούτον τον χειροποίητον και διά τριών ημερών άλλον αχειροποίητον θέλω οικοδομήσει. **59** Πλην ουδέ ούτως ήτο σύμφωνος μαρτυρία αυτών. **60** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς εις το μέσον, ηρώτησε τον Ιησούν, λέγων: Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; **61** και μαρτυρούσιν ουτοί κατά σου; **61** Ο δε εσιώπα και δεν απεκριθή ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς ηρώτα αυτόν, λέγων προς αυτόν: Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού; **62** Ο δε Ιησούς είπεν: Εγώ είμαι: και θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθημενον εκ δεξιών της δυναμειως και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού. **63** Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αυτού, λέγει: Τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτύρων; **64** ηκούσατε την βλασφημίαν: τι σας φαίνεται; Οι δε πάντες κατέκριναν αυτόν ότι είναι ένοχος θανάτου. **65** Και ήρχισαν τινές να εμπτύσων εις αυτόν και να περικαλύπτωσι το πρόσωπον αυτού και να γρονθίζωσιν αυτόν και να λέγωσι προς αυτόν: Προφήτευσον: και οι υπηρεταί έτυπτον αυτόν με ραπίσματα. **66** Και ενώ ήτο ο Πέτρος εν τη αυλή κάτω, έρχεται μία των θεραπεινιδών του αρχιερέως, **67**

και οτε ειδε τον Πέτρον θερμαινόμενον, εμβλέψασα εις αυτόν, λέγει· Και συ έσο μετά του Ναζαρηνού Ιησού. **68** Ο δε ηρνήθη, λέγων· Δεν εξέρω ουδέ καταλαμβάνω τι συ λέγεις. Και εξήλθεν έξω εις το προαύλιον, και ο αλέκτωρ εφώναξε. **69** Και η θεράπεινα ιδούσα αυτόν πάλιν, ήρχισε να λέγη προς τους παρεστώτας ότι ούτος εξ αυτών είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνεϊτο. Και μετ' ολίγον πάλιν οι παρεστώτες έλεγον προς τον Πέτρον· Αληθώς εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαίος είσαι και η λαλιά σου μοιιάζει. **71** Εκείνος δε ήρχισε να αναθεματιζη και να ομνήη ότι δεν εξέρω τον άνθρωπον τούτον, τον οποίον λέγετε. **72** Και ο αλέκτωρ εφώναξεν εκ δευτέρου. Και ενθυμίηη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον ειπε προς αυτόν ο Ιησούς, ότι Πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, θέλεις με αρνηθή τρίς. Και ήρχισε να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρωϊ συνεβουλευθήσαν οι αρχιερείς μετά των πρεσβυτέρων και γραμματέων και όλον το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν έφεραν και παρέδωκαν εις τον Πιλάτον. **2** Και ηρώτησεν αυτόν ο Πιλάτος· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς ειπε προς αυτόν· Συ λέγεις. **3** Και κατηγορούν αυτόν οι αρχιερείς πολλά. **4** Ο δε Πιλάτος πάλιν ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; ιδε πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **5** Ο δε Ιησούς έτι δεν απεκριθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. **6** Κατά δε την εορτήν απέλυσεν εις αυτοούς ένα δέσμιον, όντινα εζήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος Βαραββάς δεδεμένος μετά των συνωμοτών, οίτινες εν τη στάσει έπραξαν φόνον. **8** Και αναβοήσας ο όχλος, ήρχισε να ζητήη να κάμη καθώς πάντοτε έκαμνεν εις αυτοούς. **9** Ο δε Πιλάτος απεκριθη προς αυτοούς, λέγων· Θέλετε να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **10** Επειδι ήξευρεν ότι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς. **11** Οι αρχιερείς όμως διήγγειραν τον όχλον να ζητήσωσι να απολύση εις αυτοούς μάλλον τον Βαραββάν. **12** Και ο Πιλάτος αποκριθείς πάλιν, ειπε προς αυτοούς· Τι λοιπόν θέλετε να κάμω τούτον, τον οποίον λέγετε βασιλέα των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **14** Ο δε Πιλάτος έλεγε προς αυτοούς· Και τι κακόν έπραξεν; οι δε περισσότερον έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **15** Ο Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον όχλον το αρεστόν, απέλυσεν εις αυτοούς τον Βαραββάν και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού εμαστίγωσεν αυτόν, διά να σταυρωθή. **16** Οι δε στρατιώται έφεραν αυτόν ένδον της αυλής, το οποίον είναι το πραιτωριον, και συγκαλούσιν όλον το τάγμα των στρατιωτών· **17** και ενδύουσιν αυτόν πορφύραν και πλέξαντες ακάνθινον στέφανον, βάλλουσι περί την κεφαλήν αυτού, **18** και ήρχισαν να χαιρετώσιν αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, βασιλεύ των Ιουδαίων· **19** και έτυπτον την κεφαλήν αυτού με κάλαμον και ενέπτυνον εις αυτόν, και γονυπετούντες προσεκύνουν αυτόν. **20** Και αφού ενέπαιζαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού και έφεραν αυτόν έξω, διά να σταυρώσωσιν αυτόν. **21** Και αγγαρεύουσι τινά Σίμωνα Κυρηναϊόν διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πατέρα του Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώση τον σταυρόν αυτού. **22** Και φέρουσιν αυτόν εις τον τόπον Γολγοθά, το

οποίον μεθερμηνεύόμενον είναι, Κρανίου τόπος. **23** Και έδιδον εις αυτόν να πih οίνον μεμιγμένον με σμύρναν· αλλ' εκείνος δεν έλαβε. **24** Και αφού εσταύρωσαν αυτόν, διεμερίζοντο τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον επ' αυτά τι έκάστος να λάβη. **25** Ήτο δε ώρα τρίτη και εσταύρωσαν αυτόν. **26** Και η επιγραφή της κατηγορίας αυτού ήτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων. **27** Και μετ' αυτού σταυρόνουςι δύο ληστας, ένα εκ δεξιών και ένα εξ αριστερων αυτού. **28** Και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Και μετά ανόμων ελογίσθη. **29** Και οι διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών και λέγοντες· Ουά, ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, **30** σώσον σεαυτόν και κατάβα από του σταυρου. **31** Ομοίως δε και οι αρχιερείς, εμπαιζόντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων, έλεγον· Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση. **32** Ο Χριστός ο βασιλεύς του Ισραήλ ακαταβή τώρα από του σταυρου, διά να ιδώμεν και πιστεώσωμεν. Και οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ωνεϊδίζον αυτόν. **33** Ότε δε ήλθεν η έκτη ώρα, σκότος έγεινεν επ' όλην την γην· έως ώρας ενάτης. **34** και την ωραν εννάτην εβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ελωϊ, Ελωϊ, λαμά σαβαχθανι; το οποίον μεθερμηνεύόμενον είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **35** Και τινές των παρεστώτων ακούσαντες, έλεγον· Ιδού, τον Ηλίαν φωνάζει. **36** Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον από όζου και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, επότιζεν αυτόν, λέγων· Αφήσατε, ας ιδώμεν αν έρχηται ο Ηλίας να καταβίβση αυτόν. **37** Ο δε Ιησούς, εκβαλών φωνήν μεγάλην, εξέπνευσε. **38** Και το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω. **39** Ιδών δε ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού ότι ούτω κράζας εξέπνευσεν, ειπεν· Αληθώς ο άνθρωπος ούτος ήτο Υιός Θεού. **40** Ήσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ήτο και Μαρία η Μαγδαληνη και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρου και του Ιωσή, και η Σαλώμη, **41** αίτινες και οτε ήτο εν τη Γαλιλαία ηκολούθηον αυτόν και υπηρετούσιν αυτόν, και άλλαι πολλαί, αίτινες συνανέβησαν μετ' αυτού εις Ιεροσόλυμα. **42** Και οτε έγεινεν ήδη εσπέρα, διότι ήτο παρασκευή, τούτέστι προσάββατον, **43** ήλθεν Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, έντιμος βουλευτής, όστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας εισήλθε προς τον Πιλάτον και εζήτησε το σώμα του Ιησού. **44** Ο δε Πιλάτος εθαύμασεν αν ήδη απέθανε· και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, ηρώτησεν αυτόν αν προ πολλού απέθανε· **45** και μαθών παρά του εκατοντάρχου, εχάρισε το σώμα εις τον Ιωσήφ. **46** Και ούτος, αγοράσας σινδόνα και καταβίβασας αυτόν, ετύλιξε με την σινδόνα και έθεσεν αυτόν εν μνημείω, το οποίον ήτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσέκυλισε λίθον επί την θύραν του μνημείου. **47** Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιωσή έβλεπον που τίθεται.

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και η Σαλώμη ηγώρασαν αρώματα, διά να έλθωσι και αλειψώσιν αυτόν. **2** Και πολλά πρωϊ της πρώτης

ημέρας της εβδομάδος έρχονται εις το μνημείον, ότε ανέτειλεν ο ήλιος. **3** Και έλεγον προς εαυτάς Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; **4** Και αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι ο λίθος ήτο αποκεκλισμένος διότι ήτο μέγας σφόδρα. **5** Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθήμενον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν, και ετρόμαξαν. **6** Ο δε λέγει προς αυτάς Μη τρομάζετε· Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον· ανέστη, δεν είναι εδώ· ιδού ο τόπος, όπου έθεσαν αυτόν. **7** Αλλ' υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και προς τον Πέτρον ότι υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς είπε προς εσάς. **8** Και εξελθούσαι ταχέως, έφυγον από του μνημείου· είχε δε αυτάς τρόμος και έκστασις, και δεν είπον ουδέν προς ουδένα· διότι εφοβούντο. **9** (note: **The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.**) Αφού δε ανέστη το πρωί της πρώτης της εβδομάδος, εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχαν εκβάλει επτά δαιμόνια. **10** Εκείνη υπήγει και απήγγειλε προς εκείνους, οίτινες είχαν σταθή μετ' αυτού, ενώ επένθουν και έκλαιον. **11** Και εκείνοι, ακούσαντες ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής, δεν είπιστευσαν. **12** Μετά δε ταύτα εφανέρωθη εν άλλη μορφή εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορεύοντο εις τον αγρόν. **13** Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς τους λοιπούς· αλλ' ουδέ εις εκείνους είπιστευσαν. **14** Ύστερον εφάνη εις τους ένδεκα, ενώ εκάθηντο εις την τράπεζαν, και ωνειδίσε την απιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν, διότι δεν είπιστευσαν εις τους ιδόντας αυτόν αναστάντα. **15** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν. **16** Όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις όμως απιστήση θέλει κατακριθή. **17** Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθει ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας· **18** όφεις θέλουσι πιάνει και εάν θανάσιμόν τι πώσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι. **19** Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. **20** Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κήρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων. Αμήν.

Κατα Λουκαν

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι διήγησιν περί των μετά πληροφορίας βεβαιωμένων εις ημάς πραγμάτων, **2** καθώς παρέδωσαν εις ημάς οι απ' αρχής γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου, **3** εφάνη και εις εμέ εύλογον, όστις διηρέυνησα πάντα εξ αρχής ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περί τούτων, κράτιστε Θεόφιλε, **4** διά να γνωρίσης την βεβαιότητα των πραγμάτων, περί των οποίων κατηχήθης. **5** Υπήρξεν επί των ημερών Ηρώδω, του βασιλέως της Ιουδαίας, ιερεύς τις το όνομα Ζαχαρίας εκ της εφημερίας Αβιά, και η γυνή αυτού ήτο εκ των θυγατέρων του Ααρών, και το όνομα αυτής Ελισάβετ. **6** Ήσαν δε αμόφτεροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταις εντολαίς και τοις δικαίωμασι του Κυρίου άμειπτοι. **7** Και δεν είχαν τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ήτο στείρα, και αμόφτεροι ήσαν προβεβηκότες εις την ηλικίαν αυτών. **8** Ενώ δε ιερατεύεν αυτός εν τη τάξει της εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, **9** κατά το έθος της ιερατείας έπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν του Κυρίου. **10** και παν το πλήθος του λαού προσήυχοτο έξω εν τη ώρα του θυμιάματος. **11** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος Κυρίου, ισάμενος εκ δεξιών του θουσαστηρίου του θυμιάματος. **12** και ο Ζαχαρίας ιδών εταράχθη, και φόβος επέπεσεν επ' αυτόν. **13** Είπε δε προς αυτόν ο άγγελος· Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέησις σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννησει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιωάννην. **14** και θέλει εισθαι εις σε χαρά και αγαλλίασι, και πολλοί θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού. **15** Διότι θέλει εισθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον και σίκερα δεν θέλει πίνει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος Αγίου έτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, **16** και πολλούς των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **17** και αυτός θέλει ελθει προ προσώπου αυτού εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψη τας καρδιάς των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς εις την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάση εις τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον. **18** Και είπεν ο Ζαχαρίας προς τον άγγελο· Πως θέλω γνωρίσει τούτο; διότι εγώ είμαι γέρον, και η γυνή μου προβεβηκυία εις την ηλικίαν αυτής. **19** Και αποκριθείς ο άγγελος, είπε προς αυτόν· Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς σε και να σε ευαγγελίσω ταύτα. **20** Και ιδού, θέλεις εισθαι σιωπών και μη δυνάμενος να λαλήσης έως της ημέρας, καθ' ην θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν είπιστευας εις τους λόγους μου, οίτινες θέλουσιν εκπληρωθή εις τον καιρόν αυτών. **21** Και ο λαός περιέμενε τον Ζαχαρία, και εθαύμαζον ότι εβράδυνεν εν τω ναώ. **22** Ότε δε εξήλθε, δεν ηδύνατο να λαλήση προς αυτούς· και ενόησαν ότι οπτασιόν είδεν εν τω ναώ· και αυτός έκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός. **23** Και αφού ετελείωσαν αι ημέραι της λειτουργίας αυτού, απήλθεν εις τον οίκον αυτού. **24** Μετά δε ταύτας τας ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνή αυτού, και έκρυσεν αυτην πέντε μήνας, λέγουσα **25** ότι ούτως έκαμεν

εις εμέ ο Κύριος εν ταις ημέραις, καθ' ας επέβλεψε να αφαιρέση το όνειδος μου μεταξύ των ανθρώπων. **26** Εν δε τω μηνί τω έκτω απεστάλη ο άγγελος Γαβριήλ υπό του Θεού εις πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζομένην Ναζαρέτ, **27** προς παρθένον ηρραβωνισμένην με άνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, και το όνομα της παρθένου Μαριάμ. **28** Και εισελθών ο άγγελος προς αυτην, είπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συ εν γυναιξίν. **29** Εκείνη δε ιδούσα διαταράχθη διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο οποίος τάχα ήτο ο ασπασμός ούτος. **30** Και είπεν ο άγγελος προς αυτην· Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. **31** Και ιδού, θέλεις συλλαβει εν γαστρι και θέλεις γεννησει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησοούν. **32** Ούτος θέλει εισθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, **33** και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει εισθαι τέλος. **(αϊθη g165)** **34** Είπε δε η Μαριάμ προς τον άγγελο. Πως θέλει εισθαι τούτο, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω; **35** Και αποκριθείς ο άγγελος είπε προς αυτην· Πνεύμα Άγιον θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει· διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον θέλει ονομασθή Υιός Θεού. **36** και ιδού, Ελισάβετ η συγγενής σου και αυτή συνέλαβεν υιόν εις το γήρας αυτής, και ούτος είναι μην έκτος εις αυτην την καλουμένην στείραν· **37** διότι ουδέν πράγμα θέλει εισθαι αδύνατον παρά τω Θεώ. **38** Είπε δε η Μαριάμ· Ιδού, η δούλη του Κυρίου· γένοιτο εις εμέ κατά τον λόγον σου. Και ανεχώρησεν απ' αυτής ο άγγελος. **39** Σηκωθείσα δε η Μαριάμ εν ταις ημέραις ταύταις, υπήγε μετά σπουδής εις την ορεινήν εις πόλιν Ιούδα, **40** και εισήλθεν εις τον οίκον Ζαχαρίου και ησπάσθη την Ελισάβετ. **41** Και ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ **42** και ανεφώνησε μετά φωνής μεγάλης και είπεν· Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. **43** Και πόθεν μοι τούτο, να έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; **44** Διότι ιδού, καθώς ήλθεν η φωνή του ασπασμού σου εις τα ώτα μου, εκίρτησεν εν αγαλλίασει το βρέφος εν τη κοιλία μου. **45** Και μακαρία η πιστεύουσα, διότι θέλει γείνει εκπλήρωσις των λαληθέντων προς αυτην παρά Κυρίου. **46** Και είπεν η Μαριάμ· Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον **47** και ηγαλλίασε το πνεύμα μου εις τον Θεόν τον Σωτήρά μου, **48** διότι επέβλεψεν επί την ταπεινών της δούλης αυτού. Επειδή ιδού, από του νυν θέλουσι με μακαρίζει πάσαι αι γενεαί· **49** διότι έκαμεν εις εμέ μεγαλεία ο δυνάτος και άγιον το όνομα αυτού, **50** και το έλεος αυτού εις γενεάς γενεών επί τους φοβουμένους αυτόν. **51** Ενήργησε κραταιώς διά του βραχιόνος αυτού· διεσκόρπισε τους υπερηφάνους κατά τα διανοήματα της καρδιάς αυτών. **52** Εκρήμινισε δυνάστα από θρόνων και ύψωσε ταπεινούς, **53** επείνωτας ανέπλησεν από αγαθά και πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς. **54** Εβοήθησεν Ισραήλ τον δούλον αυτού, ενθυμηθείς το έλεος αυτού, **55** καθώς ελάλησε προς τους πατέρας ημών, προς τον Αβραάμ και προς το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα. **(αϊθη**

g165 56 Έμεινε δε η Μαριάμ μετ' αυτής ως τρεις μήνας και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής. 57 Εις δε την Ελισάβετ συνεπληρώθη ο καιρός του να γεννήση, και εγέννησεν υιόν. 58 Και ήκουσαν οι γείτονες και οι συγγενείς αυτής ότι εμεγάλυνεν ο Κύριος το έλεος αυτού προς αυτήν, και συνέχαιρον αυτήν. 59 Και εν τη ογδόη ημέρα, ήλθον διά να περιτέμωσι το παιδίον, και ωνόμαζον αυτό κατά το όνομα του πατρός αυτού Ζαχαρία. 60 Και αποκριθείσα η μήτηρ αυτού, είπεν Ουχι, αλλ' Ιωάννης θέλει ονομασθή. 61 Και είπον προς αυτήν ότι ουδείς υπάρχει εν τη συγγενεία σου, όστις καλείται με το όνομα τούτο. 62 Ηρώτων δε διά νευμάτων τον πατέρα αυτού τι όνομα ήθελε να δοθί εις αυτό. 63 Και ζητήσας πινακίδιον έγγραφε, λέγων Ιωάννης είναι το όνομα αυτού και εθαύμασαν πάντες. 64 Ηνοίχηθ δε το στόμα αυτού πάραυτα και η γλώσσα αυτού, και ελάλει ευλογών τον Θεόν. 65 Και έπεσε φόβος επί πάντας τους γείτονας αυτών, και καθ' όλην την ορεινήν της Ιουδαίας διελαλούντο πάντα τα πράγματα ταύτα, 66 και πάντες οι ακούσαντες έβλαυνον αυτά εν τη καρδιά αυτών, λέγοντες Τι άρα θέλει είσθαι το παιδίον τούτο; και χειρ Κυρίου ήτο μετ' αυτού. 67 Και Ζαχαρίας ο πατήρ αυτού επλήσθη Πνεύματος Αγίου και προσεφίτησε, λέγων· 68 Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, διότι επεσκέφθη και έκαμε λύτρωσιν εις τον λαόν αυτού, 69 και ανήγειρεν εις ημάς κέρασ σωτηρίας εν τω οίκω Δαβίδ του δούλου αυτού, 70 καθώς ελάλησε διά στόματος των αγίων, των απ' αιώνος προφητών αυτού, (aiōn g165) 71 σωτηρίαν εκ των εχθρών ημών και εκ της χειρός πάντων των μισούντων ημάς, 72 διά να εκπληρωσώ το έλεος αυτού προς τους πατέρας ημών και να ενθυμηθή την αγίαν διαθήκην αυτού, 73 τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα ημών, ότι θέλει δώσει εις ημάς 74 να ελευθερωθώμεν εκ της χειρός των εχθρών ημών και να λατρεύωμεν αυτόν αφοβώς 75 εν οσιότητι και δικαιοσύνη ενώπιον αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής ημών. 76 Και συ, παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι θέλεις προπορευθή προ προσώπου του Κυρίου εις το να ετοιμάσής τας οδούς αυτού, 77 εις το να δώσης γνώσιν σωτηρίας εις τον λαόν αυτού διά της αφέσεως των αμαρτιών αυτών 78 διά σπλάγχνα ελέους του Θεού ημών με τα οποία επεσκέφθη ημάς ανατολή εξ ύψους, 79 διά να φωτίση τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, ώστε να κατευθύνη τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης. 80 Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα, και ήτο εν ταις ερμήμοις έως της ημέρας καθ' ην έμελλε να αναδειχθή προς τον Ισραήλ.

2 Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθε διάταγμα παρά του Καίσαρος Αυγούστου να απογραφή πάσα η οικουμένη. 2 Αύτη η απογραφή έγενε πρώτη, ότε ηγεμόνευε της Συρίας ο Κυρήνιος. 3 Και ήρχοντο πάντες να απογράφωνται, έκαστος εις την εαυτού πόλιν. 4 Ανέβη δε και Ιωσήφ από της Γαλιλαίας εκ της πόλεως Ναζαρέτ εις την Ιουδαίαν εις την πόλιν του Δαβίδ, ήτις καλείται Βηθλεέμ, επειδή αυτός ήτο εκ του οίκου και της πατριάς του Δαβίδ, 5 διά να απογραφή μετά της Μαριάμ της ηρραβωνισμένης με αυτόν εις γυναίκα, ήτις ήτο

έγκυος. 6 Και ενώ ήσαν εκεί, επληρώθησαν αι ημέραι του να γεννήση· 7 και εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτού εν τω καταλύματι. 8 Και ποιμένες ήσαν κατά το αυτό μέρος διανυκτερεύοντες εν ταις αγροίς και φυλάττοντες φυλακάς της νυκτός επί το ποίμνιον αυτών. 9 Και ιδού, άγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Κυρίου έλαμψε περί αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν. 10 Και είπε προς αυτούς ο άγγελος· Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, 11 διότι σήμεραν εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος. 12 Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις εσάς· θέλετε ευρείς βρέφοσ εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη. 13 Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανού υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· 14 Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνην, εν ανθρώποις ευδοκία. 15 Και καθώς οι άγγελοι ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον ουρανόν, οι άνθρωποι οι ποιμένες είπον προς αλληήλους· Ας υπάγωμεν λοιπόν έως Βηθλεέμ και ας ίδωμεν το πράγμα τούτο το γεγονός, το οποίον ο Κύριος εφανέρωσεν εις ημάς. 16 Και ήλθον μετά σπουδής και εύρον την τε Μαριάμ και τον Ιωσήφ και το βρέφος κείμενον εν τη φάτνη. 17 Και ιδόντες, διεκήρυξαν τον λόγον τον λαληθέντα προς αυτούς περί του παιδιού τούτου· 18 και πάντες οι ακούσαντες εθαύμασαν περί των λαληθέντων υπό των ποιμένων προς αυτούς. 19 Η δε Μαριάμ εφυλάττε πάντας τους λόγους τούτους, διαλογιζομένη περί αυτών εν τη καρδιά αυτής. 20 Και υπέστρεψαν οι ποιμένες, δοξάζοντες και υμνούντες τον Θεόν διά πάντα όσα ήκουσαν και είδον, καθώς ελαλήθησαν προς αυτούς. 21 Και ότε επληρώθησαν αι οκτώ ημέραι διά να περιτέμωσι το παιδίον, εκλήθη το όνομα αυτού Ιησούς, το ονομασθέν υπό του αγγέλου πριν συλληφθή εν τη κοιλία. 22 Και ότε επληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής κατά τον νόμον του Μωϋσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις Ιεροσόλυμα διά να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, 23 καθώς είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, ότι παν αρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθή άγιον εις τον Κύριον, 24 και διά να προσφέρωσι θυσίαν κατά το ειρημένον εν τω νόμω του Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων ή δύο νεοσσούς περιστέρων. 25 Και ιδού, ήτο άνθρωπός τις εν Ιερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμεών, και ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραήλ, και Πνεύμα Άγιον ήτο επ' αυτόν· 26 και ήτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπό του Πνεύματος του Αγίου ότι δεν θέλει ιδεί θάνατον, πριν ιδη τον Χριστόν του Κυρίου. 27 Και ήλθε διά του Πνεύματος εις το ιερόν· και ότε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν διά να κάμωσι περί αυτού κατά την συνήθειαν του νόμου, 28 αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού και ευλόγησε τον Θεόν και είπε· 29 Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνη· 30 διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, 31 το οποίον ητοίμασας ενώπιον πάντων των λαών, 32 φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραήλ. 33 Και ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού εθαύμαζον

διά τα λεγόμενα περί αυτού. **34** Και ευλόγησεν αυτούς ο Συμεών, και εἶπε προς Μαριάμ την μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κείται εἰς πῶσιν και ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ και εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. **35** Και σου δε αὐτῆς την ψυχὴν ρομφαία θέλει διαπεράσει, διά να ἀνακαλυφθῶσιν οἱ διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν. **36** Και ὑπῆρχέ τις Ἄννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ· αὐτὴ ἦτο πολὺ προβεβηκυία ἐκ ἡλικίας, ἣτις ἐξῆσε μετὰ του ἀνδρός αὐτῆς ἐπτά ἐτὴ αὐτῆς τῆς παρθενίας αὐτῆς, **37** και αὐτὴ ἦτο χήρα ὡς ἐτῶν ογδοήκοντα τεσσαρῶν, ἣτις δεν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ του ἱεροῦ, νύκτα και ἡμέραν λατρεύουσα τον Θεόν ἐν νηστείαις και προσευχαῖς. **38** και αὐτὴ φθάσασα ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐδοξολογεῖ τον Κύριον και ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πρὸς πάντας τους προσκείμενους λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. **39** Και ἀφοῦ ἐτελείωσαν πάντα τα κατὰ τον νόμον του Κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς την Γαλιλαίαν, εἰς την πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. **40** Το δε παιδίον ἠύξανε και ἐδυναμούτο κατὰ το πνεῦμα πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεοῦ ἦτο ἐπ' αὐτό. **41** Ἐπορευόντο δε οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος ἐκ Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ εορτῇ του πάσχα. **42** Και ὅτε ἐγένεον ἐτῶν δώδεκα, ἀφοῦ ἀνέβησαν ἐκ Ἱεροσόλυμα κατὰ το ἔθος τῆς εορτῆς. **43** και ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐνῶ αὐτοὶ ἐπέστρεφον, το παιδίον ο Ἰησοῦς ἐμείνειν ὀπίσω ἐν Ἱερουσαλήμ, και δεν ἐνόησεν ο Ἰωσήφ και ἡ μήτηρ αὐτοῦ. **44** Νομίσαντες δε ὅτι αὐτός ἦτο ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἤλθον μίας ἡμέρας ὁδόν και ἀνεζήτησαν αὐτόν μετὰ τῶν συγγενῶν και τῶν γνωρίμων. **45** Και μη εὐρόντες αὐτόν, ἐπέστρεψαν ἐκ Ἱερουσαλήμ ζητούντες αὐτόν. **46** Και μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὔρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ καθήμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων και ἀκούοντα αὐτόν και ἐρωτῶντα αὐτούς. **47** Ἐξίσταντο δε πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτόν διά την σύνεσιν και τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ. **48** Και ἰδόντες αὐτόν ἐξεπλάγησαν, και εἶπε πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· Τέκνον, διά τι ἐπραξας ἐκ ἡμᾶς οὕτως; ἰδοὺ, ο πατήρ σου και ἐγὼ καταλυπούμενοι σε ἐζητούμεν. **49** Και εἶπε πρὸς αὐτούς· Διά τι με ἐζητεῖτε; δεν ἠξεύρετε ὅτι πρέπει να ἦμαι ἐκ τὰ του Πατρός μου; **50** Και αὐτοὶ δεν ἐνόησαν τον λόγον, τον ὁποῖον ἐλάλησε πρὸς αὐτούς. **51** Και κατέβη μετ' αὐτῶν και ἤλθεν ἐκ Ναζαρέτ, και ἦτο ὑποτασσόμενος ἐκ αὐτούς. Ἡ δε μήτηρ αὐτοῦ ἐφύλαττε πάντας τους λόγους τοῦτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **52** Και ο Ἰησοῦς προέκοπτεν ἐκ σοφίας και ἡλικίας και χάριν παρὰ Θεῶ και ἀνθρώπων.

3 Ἐν δε τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει τῆς ηγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε τῆς Ἰουδαίας, και τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ἦτο ο Ἡρώδης, Φίλιππος δε ο ἀδελφός αὐτοῦ τετράρχης τῆς Ἰτουραίας και τῆς Τραχωνίτιδος χώρας, και ο Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς, **2** ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα και Καϊάφα, ἐγένετο λόγος Θεοῦ πρὸς Ἰωάννην, τον υἱόν του Ζαχαρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ, **3** και ἤλθεν ἐκ πάσαν την περίχωρον του Ἰορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας ἐκ ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, **4** ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ των λόγων Ἠσαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ετοιμάσατε την ὁδόν του Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **5** πᾶσα φάραγξ θέλει γεμισθῇ

και παν ὅρος και βουνός θέλει ταπεινωθῇ, και τα σκολιὰ θέλουσι γείνει εὐθεῖα και ἰσχυροὶ ὄδοι ὀμαλαί, **6** και πᾶσα σὰρξ θέλει ἰδεῖ τον σωτήριον του Θεοῦ. **7** Ἐλεγε δε πρὸς τους ὄχλους τους ἐξερχομένους διά να βαπτισθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τὶς ἐδείξεν ἐκ εσᾶς να φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης οργῆς; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας, και μη ἀρχίσθητε να λέγητε καθ' εαυτοῦ, Πατέρα ἔχομεν τον Ἀβραάμ· διότι σας λέγω ὅτι δύναται ο Θεός ἐκ των λίθων τοῦτων να ἀναστήσῃ τέκνα ἐκ τῶν Ἀβραάμ. **9** Ἥδη δε και ἡ ἀξίνη κείται πρὸς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπὸν καλόν ἐκκόπτεται και ἐκ πυρ βάλλεται. **10** Και ἡρώτων αὐτόν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τὶ λοιπόν θέλομεν κάμει; **11** Ἀποκριθεὶς δε λέγει πρὸς αὐτούς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας ἀς μεταδώσῃ ἐκ τῶν μη ἔχοντα, και ο ἔχων τροφὰς ἀς κάμῃ ὁμοίως. **12** Ἦλθον δε και τελῶναι διά να βαπτισθῶσι, και εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; **13** Ὁ δε εἶπε πρὸς αὐτούς· Μη εἰσπράττετε μηδὲν περισσότερον παρὰ το διατεταγμένον ἐκ εσᾶς. **14** Ἡρώτων δε αὐτόν και στρατιωτικῶι, λέγοντες· Και ἡμεῖς τι θέλομεν κάμει; Και εἶπε πρὸς αὐτούς· Μη βιάσητε μηδὲνα μηδὲ συκοφαντήσητε, και ἀρκείσθε ἐκ τὰς σιτηρῶν σας. **15** Ἐνῶ δε ἐπρόσμενον ο λαός, και διελογίζοντο πάντες ἐκ τὰς καρδίας αὐτῶν περὶ του Ἰωάννου, μήποτε αὐτός εἶναι ο Χριστός, **16** ἀπεκρίθη ο Ἰωάννης πρὸς πάντας, λέγων· Ἐγὼ μεν σας βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἐρχεται ὅμως ο ἰσχυρότερός μου, του ὁποῖου δεν εἶμαι ἀξίος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αὐτοῦ· αὐτός θέλει σας βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ και πυρὶ. **17** Του ὁποῖου το πτυάριον εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ και θέλει διακαθαρίσει το ἀλῶνιον αὐτοῦ, και θέλει συναῖτι τον σίτον ἐκ τῆς ἀποθήκης αὐτοῦ, το δε ἄχυρον θέλει κατακαῦσει ἐν πυρὶ ἀσέβηστῳ. **18** Και ἄλλα πολλὰ προτρέπων ευηγγελίζετο τον λαόν. **19** Ὁ δε Ἡρώδης ο τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς Ἡρωδιάδος, τῆς γυναικὸς Φιλίππου του ἀδελφοῦ αὐτοῦ, και περὶ πάντων των κακῶν ὅσα ἐπραξεν ο Ἡρώδης, **20** προσέθηκε και τοῦτο ἐπὶ πάσι και κατέκλεισε τον Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. **21** Ἀφοῦ δε ἐβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ἰησοῦ και προσευχομένου, νηοίχθη ο ουρανός. **22** και κατέβη το Πνεῦμα το Ἅγιον ἐν σωματικῇ μορφῇ ὡς περιστέρα ἐπ' αὐτόν, και ἐγένετο φωνὴ ἐκ του οὐρανοῦ, λέγουσα· Σὺ εἶσαι ο Υἱός μου ο ἀγαπητός, ἐκς σε ευηρεστήθην. **23** Και αὐτός ο Ἰησοῦς ἤρχιζε να ἦναι ὡς τριάκοντα ἐτῶν, ὡν καθὼς ἐνομιζέτο, υἱός Ἰωσήφ, του Ἡλὶ, **24** του Ματθαῖ, του Λευὶ, του Μελχί, του Ἰαννά, του Ἰωσήφ, **25** του Ματταθίου, του Ἀμῶς, του Ναοῦμ, του Ἐσλί, του Ναγγαί, **26** του Μαθά, του Ματταθίου, του Σεμεὶ, του Ἰωσήφ, του Ἰούδα, **27** του Ἰωαννά, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί, **28** του Μελχί, του Ἀδδί, του Κωσάμ, του Ἐλμωδάμ, του Ἡρ, **29** του Ἰωσή, του Ἐλιέξερ, του Ἰωρεῖμ, του Ματθαῖ, του Λευὶ, **30** του Συμεών, του Ἰούδα, του Ἰωσήφ, του Ἰωάν, του Ἐλιακεμί, **31** του Μελεά, του Μαϊνά, του Ματταθά, του Ναθάν, του Δαβίδ, **32** του Ἰεσσαί, του Ὠβὴδ, του Βοός, του Σαλμών, του Ναασών, **33** του Ἀμιναδάβ, του Ἀράμ, του Ἐσρώμ, του Φαρές, του Ἰούδα, **34** του Ἰακώβ, του Ἰσαάκ, του Ἀβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, **35** του

Σερούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά, **36** του Καϊνάν, του Αρφαζάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, **37** του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν, **38** του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την έρημον. **2** Πειραζόμενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν έφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας αφού δε αυτά ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. **3** Και είπε προς αυτόν ο διάβολος· Εάν είσαι Υιός του Θεού, ειπέ προς τον λίθον τούτον να γείνη άρτος. **4** Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων· είναι γεγραμμένον ότι με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσκει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού. **5** Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν, έδειξεν εις αυτόν πάντα τα βασίλεια της οικουμένης εν μιά στιγμή χρόνου, **6** και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εις σε θέλω δώσει άπασαν την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εις εμέ είναι παραδεδομένη, και εις όντια θέλω δίδω αυτήν. **7** Συ λοιπόν εάν προσκυνήσης ενώπιόν μου, σου θέλουσιν είσθαι πάντα. **8** Και αποκριθείς προς αυτόν, είπεν ο Ιησούς· Ύπαγε πίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **9** Και έφερον αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έστησεν αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν εντεύθεν κάτω· **10** διότι είναι γεγραμμένον ότι εις τους διαγγέλους αυτού θέλει προσταξει περί σου, διά να σε διαφυλάξωσι, **11** και ότι θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **12** Και αποκριθείς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρμημένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **13** Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτού μέχρι καιρού. **14** Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν· και εξήλθε φήμη περί αυτού καθ' όλην την περίχωρον. **15** Και αυτός εδίδασκεν εν ταις συναγωγαίς αυτών, δοξαζόμενος υπό πάντων. **16** Και ήλθεν εις την Ναζαρέτ, όπου ήτο αναθεραμμένος, και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου και εσηκώθη να αναγνώση. **17** Και εδόθη εις αυτόν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, όπου ήτο γεγραμμένον· **18** Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με έχρισε με άπέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρύσω τους στυτηριμένους την καρδιαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία, **19** διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν. **20** Και κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εις τον υπηρέτην και εκάθησε· πάντων δε οι οφθαλμοί των εν τη συναγωγή ήσαν ατενίζοντες εις αυτόν. **21** Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς ότι σήμερα πληρώθη η γραφή αύτη εις τα ύτα υμών. **22** Και πάντες εμαρτύρουν εις αυτόν και εθαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και έλεγον· Δεν είναι ούτος ο υιός του Ιωσήφ; **23** Και είπε προς

αυτούς· Βεβαίως θέλετε με ειπέ την παραβολήν ταύτην· Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· όσα ηκούσαμεν ότι έγειναν εν τη Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν τη πατρίδι σου. **24** Είπε δέ· Αληθώς σας λέγω ότι ουδεις προφήτης είναι δεκτός εν τη πατρίδι αυτού. **25** Και επ' αληθείας σας λέγω, Πολλοί χήραι ήσαν εν τω Ισραήλ επί των ημερών Ηλίου, ότε εκλείθη ο ουρανός επί έτη τρία και μήνας εξ, καθ' ον καιρόν έγεινε πείνα μεγάλη· επ' όλην την γην, **26** και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη ο Ηλίας, ειμή εις Σαρεπτά της Σιδωνός προς γυναικα χήραν. **27** Και πολλοί λεπροί ήσαν επί Ελισαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδεις αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. **28** Και επλήσθησαν πάντες θυμού εν τη συναγωγή, ακουόντες ταύτα, **29** και σηκωθέντες εξέβαλον αυτόν έξω της πόλεως και έφεραν αυτόν έως της οφρύος του όρου, επί του οποίου η πόλις αυτών ήτο ωκοδομημένη, διά να κατακρημνίσωσιν αυτόν· **30** αυτός όμως περάσας διά μέσου αυτών επορεύετο. **31** Και κατέβη εις Καπερναούμ, πόλιν της Γαλιλαίας, και εδίδασκεν αυτούς εν τοις σάββασι· **32** και εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού, διότι ο Λόγος αυτού ήτο μετά εξουσίας. **33** Και εν τη συναγωγή ήτο άνθρωπος έχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνής μεγάλης, **34** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ υμών και σου, Ιησού Ναζαρητέ; ήλθες να απολέσης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. **35** Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα· τί είναι μεταξύ εξ αυτού. Και το δαιμόνιον έρριψεν αυτόν εις το μέσον και εξήλθεν απ' αυτού, χωρίς να βλάβη αυτόν παντελώς. **36** Και εξεπλάγησαν πάντες και συνελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τις είναι ο λόγος ούτος, ότι μετά εξουσίας και δυνάμεως προσταζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; **37** και διεδίδετο φήμη περί αυτού εις πάντα τόπον της περιχώρου. **38** Σηκωθείς δε εκ της συναγωγής, εισήλθεν εις την οικίαν του Σίμωνος. Η πενθερά δε του Σίμωνος εκρατειτό υπό πυρετού μεγάλο, και παρεκάλεσαν αυτόν περί αυτής. **39** Και σταθείς επάνω αυτής επετίμησε τον πυρετόν, και αφήκεν αυτήν και παρευθύς σηκωθείσα υπηρέτει αυτούς. **40** Ενώ δε έδυνε ο ήλιος, πάντες όσοι είχαν ασθενούντας υπό διαφόρων νόσων έφεραν αυτούς προς αυτόν· εκείνος δε επιθέσας τας χείρας εις ένα έκαστον αυτών εθεράπευσεν αυτούς. **41** Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλών, κράζοντα και λέγοντα ότι Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν άφινε να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός. **42** Και ότε έγεινε ημέρα, εξελθών υπήγεν εις έρημον τόπον και οι όχλοι εξήτουν αυτόν, και ήλθον έως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη αναχωρήση απ' αυτών. **43** Ο δε είπε προς αυτούς ότι· Και εις τας άλλας πόλεις πρέπει να ευαγγελίσω την βασιλείαν του Θεού επειδή εις τούτο είμαι απεσταλμένος. **44** Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο όχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να ακούη τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και είδε δύο πλοία ιστάμενα παρά την λίμνην· οι δε αλιείς αποβάντες απ' αυτών εξέπλυναν τα δίκτυα. **3** Εμβάς δε εις εν των πλοίων,

το οποίον ήτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν αυτόν να απομακρύνη αυτό ολίγον από της γης, και καθήσας εδίδασκεν εκ του πλοίου τους όχλους. **4** Καθώς δε έπαυσε λαλών, είπε προς τον Σίμωνα: Επανάγαγε το πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμών διά να ψαρευήσθε. **5** Και αποκριθείς ο Σίμων, είπε προς αυτόν: Διδάσκαλε, δι' όλης της νυκτός κοιπίσάντες δεν επιάσαμεν ουδέν' αλλ' όμως επί τω λόγω σου θέλω ρίψει το δίκτυον. **6** Και αφού έκαμον τούτο, συνέκλεισαν πλήθους πολύ ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών. **7** Και έκαμον νεύμα εις τους συντρόφους τους εν τω άλλω πλοίω, διά να έλθωσι να βοηθήσωσιν αυτούς και ήλθον και εγέμισαν αμφότερα τα πλοία, ώστε εβυθίζοντο. **8** Ιδών δε ο Σίμων Πέτρος, προσέπεσε προς τα γόνατα του Ιησού, λέγων: Έξελθε απ' εμού, διότι είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. **9** Επειδή έκπληξις κατέλαβεν αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού διά την άγραν των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, **10** ομοίως δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους υιούς του Ζεβεδαίου, οίτινες ήσαν σύντροφοι του Σίμωνος. Και είπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς: Μη φοβού· από τω νυν ανθρώπους θέλεις αγρεύει. **11** Και αφού έφεραν τα πλοία επί την γην, αφήσαντες άπαντα ηκολούθησαν αυτόν. **12** Και ενώ ήτο εν μιά των πόλεων ιδού, άνθρωπος πλήρης λέπρας· και ιδών τον Ιησούν, έπεσε κατά πρόσωπον και παρεκάλεισεν αυτόν, λέγων: Κύριε, εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης. **13** Και εκτείνας την χείρα, ήγγισεν αυτόν και είπε: Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς η λέπρα έφυγεν απ' αυτού. **14** Και αυτός παρήγγειλεν αυτόν να μη είπη τούτο προς μηδένα, αλλ' ύπαγε, λέγει, και δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού σου, καθώς προσέταξεν ο Μωύσης, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **15** Αλλ' έτι μάλλον διήρχετο η φήμη περί αυτού, και συνηθροίζοντο όχλοι πολλοί, διά να ακούωσι και να θεραπεύωνται υπ' αυτού από των ασθeneιών αυτών. **16** αυτός δε απεσύρετο εις τας ερήμους και προσήυχετο. **17** Και εν μιά των ημερών, ενώ αυτός εδίδασκεν, εκάθητο Φαρισαίοι και νομοδιδάσκαλοι, οίτινες είχαν ελθεί εκ πάσης κώμης της Παλλιαίας και Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ· και δύναμις Κυρίου ήτο εις το να ιατρεύη αυτούς. **18** Και ιδού, άνδρες φέροντες επί κλίνης άνθρωπον, όστις ήτο παραλυτικός, και εζήτουν να φέρωσιν αυτόν έσω και να θέσωσιν ενώπιον αυτού. **19** και μη ευρόντες διά ποίας εισόδου να φέρωσιν αυτόν έσω εξ αιτίας του όχλου, ανέβησαν επί το δώμα και διά των κεραμιδών κατεβίβασαν αυτόν μετά του κλινιδίου εις το μέσον έμπροσθεν του Ιησού. **20** Και ιδών την πίστιν αυτών, είπε προς αυτόν: Άνθρωπε, συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **21** Και ήρχισαν να διαλογίζωνται οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, λέγοντες: Τις είναι ούτος, όστις λαλεί βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή μόνος ο Θεός; **22** Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, απεκρίθη και είπε προς αυτούς: Τι διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις σας; **23** τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Σηκώθητι και περιπάτει; **24** αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας, είπε προς τον παραλυτικόν: Προσ

σε λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινιδίόν σου και ύπαγε εις τον οίκόν σου. **25** Και παρευθύς εγεγέρθει ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινιδίον εφ' ου κατέκειτο και ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού, δοξάζων τον Θεόν. **26** Και έκστασις κατέλαβεν άπαντας και εδοξάζον τον Θεόν, και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ότι είδομεν παράδοξα σήμερον. **27** Και μετά ταύτα εξήλθε και είδε τελώνην τινά Λευϊν το όνομα, κατήμενον εις το τελώνιον, και είπε προς αυτόν: Ακολούθει μοι. **28** Και αφήσας άπαντα, εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτόν. **29** Και έκαμεν εις αυτόν ο Λευϊς υποδοχήν μεγάλην εν τη οικία αυτού, και ήτο πλήθος πολύ τελωνών και άλλων, οίτινες εκάθητο μετ' αυτών εις την τράπεζαν. **30** Και εγγύγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι προς τους μαθητάς αυτού, λέγοντες: Διά τι μετά τελωνών και αμαρτωλών τρώγετε και πίνετε; **31** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Δεν έχουσι χρεία ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **32** Δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. **33** Οι δε είπον προς αυτόν: Διά τι οι μαθηταί του Ιωάννου νηστεύουσι συχνά και κάμνουσι δεήσεις, ομοίως και οι των Φαρισαίων, οι δε ιδικοί σου τρώγουσι και πίνουσιν; **34** Ο δε είπε προς αυτούς: Μήπως δύνασθε να κάμητε τους υιούς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ενόσω είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; **35** θέλουσιν όμως ελθεί ημέραι, όταν αφαιρηθή απ' αυτών ο νυμφίος· τότε θέλουσι νηστεύει εν εκείναις ταις ημέραις. **36** Έλεγε και παραβολήν προς αυτούς, ότι ουδείς βάλλει επίρραμμα ιματίου νέου επί ιμάτιον παλαιόν ει δε μη, και το νέον σχίζει και με το παλαιόν δεν συμφωνεί το επίρραμμα το από του νέου. **37** Και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς ει δε μη, ο νέος οίνος θέλει σχίσει τους ασκούς, και αυτός θέλει εκχυθή και οι ασκοί θέλουσι φθαρή **38** αλλά πρέπει να βάλληται ο νέος οίνος εις ασκούς νέους, και αμφότερα διατηρούνται. **39** Και ουδείς αφού πή οίνον παλαιόν, θέλει ευθύς νέον· διότι λέγει: Ο παλαιός είναι καλήτερος.

6 Κατά δε το δευτερόπρωτον σάββατον διέβαιναν αυτός διά των σπαρτών και οι μαθηταί αυτού ανέσπων τα στάχυα και έτρωγον, τρίβοντες με τας χείρας. **2** Τινές δε των Φαρισαίων είπον προς αυτούς: Διά τι πράττετε ό, τι δεν συγχωρείται να πράττηται εν τοις σάββασι; **3** Και αποκριθείς προς αυτούς, είπεν ο Ιησούς: Ουδέ τούτο δεν ανεγνώσατε, το οποίον έπραξεν ο Δαβίδ, όποτε επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού όντες; **4** πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και έλαβε τους άρτους της προθέσεως και έφαγε και έδωκε και εις τους μετ' αυτού, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον να φάγωσιν ειμή μόνοι οι ιερείς; **5** Και έλεγε προς αυτούς ότι ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου. **6** Και πάλιν εν άλλω σαββάτω εισήλθεν εις την συναγωγήν και εδίδασκε· και ήτο εκεί άνθρωπος, του οποίου η δεξιά χειρ ήτο ξηρά. **7** Περιετήρουν δε αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύσει, διά να εύρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού. **8** Αυτός όμως εγνώριζε τους διαλογισμούς αυτών και είπε προς τον άνθρωπον τον έχοντα ξηράν την χείρα: Σηκώθητι και στήθι εις το μέσον. Και εκείνος σηκωθείς

εστάθη. **9** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτούς: Θέλω σας ερωτήσει τι είναι συγκεχωρημένοι, να αγαθοποιήση τις εν τους σάββασιν ή να κακοποιήση; να σώση ψυχὴν ἢ να απολέσῃ; **10** Καὶ περιβλέψας πάντας αὐτούς, εἶπε προς τον ἄνθρωπον· Ἐκτείνον τὴν χεῖρα σου. Ὁ δὲ ἔκαμειν οὕτω, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ υγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. **11** Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν μανίας καὶ συνωμίλουν προς ἀλλήλους τι να κάμωσιν εἰς τον Ἰησοῦν. **12** Ἐν ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξήλθεν εἰς τὸ ὄρος να προσευχηθῆ, καὶ διενυκτέρευεν ἐν τῇ προσευχῇ του Θεοῦ. **13** Καὶ ὅτε ἐγένειεν ἡμέρα, ἔκραξε τους μαθητάς αὐτοῦ καὶ ἐξελέξεν ἐξ αὐτῶν δώδεκα, τους οποίους καὶ ὠνόμασεν ἀποστόλους, **14** τον Σίμωνα, τον οποίον καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τον ἀδελφόν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον, **15** Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τον υἱὸν Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα τον καλούμενον Ζηλωτὴν, **16** Ἰούδαν τον ἀδελφόν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν τον Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ ἐγένει προδότης, **17** καὶ καταβάς ἔμετ' αὐτῶν ἐστῆ ἐπὶ τόπου πεδινού, καὶ παρήσαν ὄχλον μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλήθος πολὺ του λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίας Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἵτινες ἦλθον διὰ να ἀκούσωσιν αὐτὸν καὶ να ἰατρευθῶσιν ἀπὸ των νόσων αὐτῶν. **18** καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ θεραπεύοντο. **19** Καὶ πας ὁ ὄχλος ἐζήτει να ἐγγίξῃ αὐτόν, διότι δύναμις ἐξήρχετο παρ' αὐτοῦ καὶ ἰάτρειε πάντας. **20** Καὶ αὐτὸς σηκῶσας τους οφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τους μαθητάς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι σεις οἱ πτωχοί, διότι υμετέρα εἶναι ἡ βασιλεία του Θεοῦ. **21** Μακάριοι οἱ πεινῶντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθῆ. Μακάριοι οἱ κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. **22** Μακάριοι εἴσθε, ὅταν σας μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σας ἀφορίσωσι καὶ ονειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι το ὄνομά σας ὡς κακόν ἐνεκεν του Υἱοῦ του ἀνθρώπου. **23** Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιτήσατε· διότι ἰδοῦ, ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· ἐπεὶ οὕτως ἐπράττον εἰς τους προφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν. **24** Πλην οὐαί εἰς εσάς τους πλουσίους, διότι ἀπληγάσατε τὴν παρηγορίαν σας. **25** Οὐαί εἰς εσάς, οἱ κεχορτασμένοι, διότι θέλετε πεινάσει. Οὐαί εἰς εσάς, οἱ γελῶντες τώρα, διότι θέλετε πενήθησι καὶ κλαῦσει. **26** Οὐαί εἰς εσάς, ὅταν πάντες οἱ ἄνθρωποι σας ευφημήσωσι· διότι οὕτως ἐπράττον εἰς τους ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἀλλά προς εσάς τους ἀκούοντας λέγω· Ἀγαπάτε τους ἐχθρούς σας, αγαθοποιεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σας μισοῦσιν, **28** εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἵτινες σας καταρώνται, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες σας βλάπτουσιν. **29** Εἰς τον τύποντά σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πρόσφερε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ του ἀφαιρούντος το ἱμάτιόν σου μὴ ἐμποδίσῃς καὶ τον χιτῶνα. **30** Εἰς πάντα δε τον ζητούντα παρὰ σου δίδε, καὶ ἀπὸ του ἀφαιρούντος τα σα μὴ ἀπαίτει. **31** Καὶ καθὼς θέλετε να πράττωσιν εἰς εσάς οἱ ἄνθρωποι, καὶ σεις πράττετε ὁμοίως εἰς αὐτούς. **32** Καὶ εἴν αγαπάτε τους ἀγαπώντάς σας, ποία χάρις χρεωστείται εἰς εσάς; διότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ αγαπῶσι τους ἀγαπώντας αὐτούς. **33** Καὶ εἴν αγαθοποιήτε τους ἀγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις χρεωστείται εἰς εσάς; διότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ το αὐτὸ πράττουσι. **34** Καὶ εἴν δανείζετε εἰς ἐκείνους, παρ' ὧν

ἐλπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις χρεωστείται εἰς εσάς; διότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς ἀμαρτωλοὺς δανείζουσι διὰ να λάβωσι πάλιν τα ἴσα. **35** Πλην αγαπάτε τους ἐχθρούς σας καὶ αγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε, μηδεμίαν ἀπολαβὴν ἐλπίζοντες, καὶ θέλει εἶσθαι ὁ μισθός σας πολὺς, καὶ θέλετε εἶσθαι υἱοὶ του Υψίστου· διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθός προς τους ἀχαρίστους καὶ κακοὺς. **36** Γίνεσθε λοιπόν οἰκτιρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατήρ σας εἶναι οἰκτιρμων. **37** Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆ· μὴ καταδικάζετε, καὶ δὲν θέλετε καταδικασθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῆ. **38** Δίδετε, καὶ θέλει δοθῆ εἰς εσάς μέτρον καλόν, πεπισμένον καὶ συγκεκαθισμένον καὶ ὑπερεκχονόμενον θέλουσι δώσει εἰς τον κόλπον σας. Διότι με το αὐτὸ μέτρον, με το οποίον μετρεῖτε, θέλει ἀντιμετρηθῆ εἰς εσάς. **39** Εἶπε δε παραβολὴν προς αὐτούς, Μήπως δύναται τυφλός να ὀδηγῆ τυφλόν; δὲν θέλουσι πέσει ἀμφοτέροι εἰς βόθρον; **40** Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος του διδασκάλου αὐτοῦ· πας δε τετελειωποιημένος θέλει εἶσθαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. **41** Καὶ διὰ τι βλέπει το ζυλᾶριον το ἐν τῷ οφθαλμῷ του ἀδελφου σου, τὴν δε δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ σου οφθαλμῷ δὲν παρατηρεῖς; **42** ἢ πως δύνασαι να λέγῃς προς τον ἀδελφόν σου· Ἀδελφέ, ἄρες να ἐκβάλω το ζυλᾶριον το ἐν τῷ οφθαλμῷ σου, ἐνῶ συ δὲν βλέπεις τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ οφθαλμῷ σου; Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρώτον τὴν δοκὸν ἐκ του οφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ καθαρός διὰ να ἐκβάλῃς το ζυλᾶριον το ἐν τῷ οφθαλμῷ του ἀδελφου σου. **43** Διότι δὲν εἶναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμνει καρπὸν σαπρόν, οὐδὲ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμνει καρπὸν καλόν· **44** ἐπεὶ δὲ ἕκαστον δένδρον ἐκ του καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται. Διότι δὲν συνάγουσιν ἐξ ἀκανθῶν σῦκα, οὐδὲ τρυγῶσιν ἐκ βάτου σταφύλια. **45** Ὁ ἀγαθός ἄνθρωπος ἐκ του ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει το ἀγαθόν, καὶ ὁ κακός ἄνθρωπος ἐκ του κακοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει το κακόν· διότι ἐκ του περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ το στόμα αὐτοῦ. **46** Διὰ τι δε με κράτετε, Κύριε, Κύριε, καὶ δὲν πράττετε ὅσα λέγω; **47** Πας ὅστις ἐρχεται προς ἐμε καὶ ἀκούει τους λόγους μου καὶ κάμνει αὐτούς, θέλω σας δεῖξει με ποῖον εἶναι ὁμοίος· **48** εἶναι ὁμοίος με ἄνθρωπον οἰκοδομουῦντα οἰκίαν, ὅστις ἐσκάψη καὶ ἐβάθυνε καὶ ἔβαλε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· ὅτε δε ἐγένει πλημμύρα, προσέβαλεν ὁ ποταμός κατὰ τῆς οἰκίας ἐκείνης καὶ δὲν ἠδυνήθη να σαλευθῆ αὐτή· διότι ἦτο τεθεμελιωμένη ἐπὶ τὴν πέτραν. **49** Ὅστις ὅμως ἀκούση καὶ δὲν κάμη, εἶναι ὁμοίος με ἄνθρωπον οἰκοδομήσαντα οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίον· κατὰ τῆς οποίας προσέβαλεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺς ἐπέσε, καὶ ἐγένειεν ὁ κρημνισμός τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγας.

7 Αφου δε ετελειωσε πάντας τους λόγους αὐτοῦ εἰς τὰς ακοάς του λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοῦμ. **2** Ἐκατοντάρχου δε τινός δούλος, ὅστις ἦτο πολῦτιμος εἰς αὐτόν, κακῶς ἔχων ἐμελλε να αποθάνῃ. **3** Καὶ ἀκούσας περὶ του Ἰησοῦ, ἀπέστειλε προς αὐτόν πρεσβυτέρους των Ἰουδαίων, παρακαλῶν αὐτόν να ἔλθῃ να διασώσῃ τον δούλον αὐτοῦ. **4** Οἱ δε ἐλθόντες προς τον Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτόν ἐπιμῶνος, λέγοντες ὅτι εἶναι ἀξίος

εκείνος, εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο· **5** διότι αγαπά το έθνος υμών, και την συναγωγήν αυτός ωκοδόμησεν εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορευέτο μετ' αυτών. Ενώ δε απείχεν ήδη ου μακράν από της οικίας, έπεμψε προς αυτόν ο εκατόνταρχος φίλους, λέγων προς αυτόν· Κύριε, μη ενοχλείσαι· διότι δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου· **7** όθεν ουδέ εμαυτόν έκρινα άξιον να έλθω προς σέ· αλλά ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλος μου. **8** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υποκείμενος εις εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας. **15** Και λέγω προς τούτον, Ύπαγε, και υπάγει; και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **9** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν, και στραφείς προς τον όχλον τον ακολουθούοντα αυτόν, είπε· Σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τσοσάτην πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι απεσταλμένοι εις τον οίκον, εύρον τον ασθενή δούλον υγιαίνοντα. **11** Την δε ακόλουθον ημέραν επορευέτο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην Ναϊν· και συνεπορευόντο μετ' αυτού ικανοί εκ των μαθητών αυτού και όχλος πολύς. **12** Ως δε επλυσίασεν εις την πόλιν της πόλεως, ιδού, εφέρετο έξω νεκρός υιός μονογενής της μητρός αυτού, και αύτη ήτο χήρα, και όχλος πολύς της πόλεως ήτο μετ' αυτής. **13** Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και είπε προς αυτήν· Μη κλαίε· **14** και πλησίασας ήγγισε το νεκροκράββατον, οι δε βασιάζοντες εστάθησαν, και είπε· Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθη. **15** Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, και έδωκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού. **16** Κατέλαβε δε άπαντας φόβος και εδοξάζον τον Θεόν, λέγοντες ότι προφήτης μέγας ηγήρθη εν ημίν, και ότι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν όλη τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού περί πάντων τούτων. **19** Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο τινάς των μαθητών αυτού, έπεμψε προς τον Ιησούν, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **20** Και ελθόντες προς αυτόν οι άνθρωποι, είπον· Ιωάννης ο Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **21** Εν αυτή δε τη ώρα εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και πνευμάτων πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς εχάρισε το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα είδετε και ηκούσατε· ότι τυφλοί αναβλέπουσι, χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγειρόνται, πτωχοί ευαγγελίζονται· **23** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **24** Αφού δε ανεχώρησαν οι απεσταλμένοι του Ιωάννου, ήρχισε να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την έρημον να ιδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; **25** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι λαμπρώς ενδεδυμένοι και τρυφώντες ευρίσκονται εν τοις βασιλικούς παλατίοις. **26** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; προφήτην; Ναι, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. **27** Ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον, Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, Όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου. **28** Διότι σας

λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδέίς προφήτης είναι μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και οι τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και οι νομικοί ηθέτησαν εις εαυτούς την βουλήν του Θεού, μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και είπεν ο Κύριος· Με τι λοιπόν να μιμώσω τους ανθρώπους της γενεάς ταύτης; και με τι είναι όμοιοι; **32** Είναι όμοιοι με παιδία καθήμενα εν τη αγορά και φωνάζοντα προς άλλα και λέγοντα· Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορεύσατε· σας εθρηνηώδησαμεν, και δεν εκλαύσατε. **33** Διότι ήλθεν Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε άρτον τρώων μήτε οίνον πίνων, και λέγεται· Δαιμόνιον έχει. **34** Ηλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώων και πίνων, και λέγεται· Ιδού άνθρωπος φάγος και οينوπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. **35** Και εδικαιώθη η σοφία από πάντων των τέκνων αυτής. **36** Παρεκάλει δε αυτόν εις εκ των Φαρισαίων να φάγη μετ' αυτού· και εισελθών εις την οικίαν του Φαρισαίου, εκάθησεν εις την τράπεζαν. **37** Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ήτο αμαρτωλή, μαθούσα ότι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του Φαρισαίου, εφερεν αλάβαstron μύρου· **38** και σταθείσα πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίουσα, ήρχισε να βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εσπόγγιζε με τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας αυτού και ήλειψε με το μύρον. **39** Ιδών δε ο Φαρισαίος ο καλέσας αυτόν, είπε καθ' εαυτόν λέγων· Ούτος, εάν ήτο προφήτης, ήθελε γνωρίζει τις και οποία είναι η γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, ότι είναι αμαρτωλή. **40** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ειπέ προς αυτόν· Σίμων, έχω να σοι είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ. **41** Είχε τις δανειστάς δύο χρεωφειλέτας· ο εις εχρεώσται δηνάρια πεντακόσια, ο δε άλλος πεντήκοντα. **42** Και επειδή δεν είχαν να αποδώσωσι, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρας. Τις λοιπόν εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερον; **43** Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Νομίζω ότι εκείνος, εις τον οποίον εχάρισε το περισσότερον. Ο δε είπε προς αυτόν· Ορθώς έκρινας. **44** Και στραφείς προς την γυναίκα, είπε προς τον Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην την γυναίκα; Εισήλθον εις την οικίαν σου, ύδωρ διά τους πόδας μου δεν έδωκας· αύτη δε με τα δάκρυα έβρεξε τους πόδας μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εσπόγγισε. **45** Φίλημα δεν μοι έδωκας· αύτη δε, αφ' ης εισήλθον, δεν έπαυσε καταφιλούσα τους πόδας μου. **46** Με έλαιον την κεφαλήν μου δεν ήλειψας· αύτη δε με μύρον ήλειψε τους πόδας μου. **47** Διά τούτο σοι λέγω, συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι αυτής αι πολλάι, διότι ηγάπησε πολύ εις όντινα δε συγχωρείται ολίγον, ολίγον αγαπά. **48** Και είπε προς αυτήν· Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι σου. **49** Και ήρχισαν οι συκαθήμενοι εις την τράπεζαν να λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι ούτος, όστις και αμαρτίας συγχωρεί; **50** Είπε δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε έσωσεν· υπάγε εις ειρήνην.

8 Και μετά ταύτα διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού,

2 και γυναίκες τινές, αίτινες ήσαν τεθεραπευμένοι από πνευμάτων πονηρών και ασθενειών, Μαρία η καλουμένη Μαγδαληνή, εκ της οποίας είχαν εκβή επτά δαιμόνια, 3 και Ιωάννα η γυνή του Χουζά, επιτρόπου του Ηρώδου, και Σουσάννα και άλλαι πολλαί, αίτινες διηκόνουν αυτόν από των υπάρχόντων αυτών. 4 Επειδή δε συνέτρεχεν όχλος πολύς και ήρχοντο προς αυτόν από πάσης πόλεως, είπε διά παραβολής: 5 Εξήλθεν ο σπείρων, διά να σπείρη τον σπόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν και καταπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό. 6 άλλο δε έπεσεν επί την πέτραν και αναφύεν εξηράνθη, διότι δεν είχαν ικμάδα. 7 και άλλο έπεσεν εις το μέσον των ακανθών, και συμυτρώσασα αι άκανθαι απένιξαν αυτό. 8 και άλλο έπεσεν επί την γην την αγαθήν, και αναφύεν έκαμε καρπόν εκατονταπλασίονα. Ταύτα λέγων, εφώναζεν· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. 9 Ηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Τι σημαίνει η παραβολή αύτη; 10 Ο δε είπεν· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς διά παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούουσιν. 11 Αύτη δε είναι η παραβολή· Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού. 12 οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι ακούοντες, έπειτα έρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον λόγον από της καρδιάς αυτών, διά να μη πιστεύουσι και σωθώσιν. 13 Οι δε επί της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες, όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν δεν έχουσιν, οίτινες προς καιρόν πιστεύουσι και εν καιρώ πειρασμού αποστατούσι. 14 Το δε σπών εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ήκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδόνων του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τελεσφορούσι. 15 Το δε εις την καλήν γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες ακούσαντες τον λόγον, κρατούσιν εν καρδιά καλή και αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονή. 16 Ουδείς δε λύχων ανάψας, σκεπάζει αυτόν με σκεύος και θέτει υποκάτω κλίνης, αλλά θέτει επί του λυχνοστάτου, διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. 17 Διότι δεν υπάρχει κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γείνει φανερόν; ουδέ απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γείνει γνωστόν και ελθεί εις το φανερόν. 18 Προσέχετε λοιπόν πως ακούετε· διότι όστις έχει, θέλει δοθή εις αυτόν, και όστις δεν έχει, και εκείνο το οποίον νομίζει ότι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. 19 Ήλθον δε προς αυτόν η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού και δεν ηδύναντο διά τον όχλον να πλησιάσωσιν αυτόν. 20 Και απηγγέλη προς αυτόν υπό τινών λεγόντων· Η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ιστάνται έξω θέλοντες να σε ιδώσιν. 21 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Μήτηρ μου και αδελφοί μου είναι ούτοι, οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και πράττοντες αυτόν. 22 Και εν μιά των ημερών εισήλθεν εις πλοίον αυτός και οι μαθηταί αυτού, και είπε προς αυτούς· Ας διέλθωμεν εις το πέραν της λίμνης· και εσηκώθησαν. 23 Ενώ δε έπλεον, αποκοιμήθη. Και κατέβη ανεμοστρόβιλος εις την λίμνην, και εγεμίζετο το πλοίον και εκινδύνευον. 24 Προσελθόντες δε εξύπνησαν αυτόν, λέγοντες· Επιστάτα, Επιστάτα, χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς επετίμησε τον άνεμον και την ταραχήν του ύδατος, και

έπαυσαν, και έγεινε γαλήνη. 25 Είπε δε προς αυτούς, που είναι η πίστις σας; Και φοβηθέντες εθαύμασαν, λέγοντες προς αλληλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, ότι και τους ανέμους προστάζει και το ύδωρ, και υπακούουσιν εις αυτόν; 26 Και κατέπλευσαν εις την χώραν των Γαδαρηνών, ήτις είναι αντιπέραν της Γαλιλαίας. 27 Και καθώς εξήλθεν επί την γην, υπήνητησεν αυτόν άνθρωπός τις εκ της πόλεως, όστις είχε δαιμόνια από χρόνων πολλών, και ιμάτιον δεν ενεδυέτο και εν οικία δεν έμενεν, αλλ' εν τοις μνήμασιν. 28 Ιδών δε τον Ιησούν, ανέκραξε και προσέπεσεν εις αυτόν και μετά φωνής μεγάλης είπε· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού του Υψίστου; δέομαι σου, μη με βασάνισης. 29 Διότι προσέταξεν εις το πνεύμα το ακάθαρτον να εξέλθη από του ανθρώπου. Επειδή προ πολλών χρόνων είχε συναρπάσει αυτόν, και εδεσμεύετο με αλύσεις και εφυλάττετο με ποδόδεσμα και διασπών τα δεσμά, εφέρετο υπό του δαίμονος εις τας ερήμους. 30 Και ηρώτησεν αυτόν ο Ιησούς, λέγων· Τι είναι το όνομά σου; Ο δε είπε· Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλά εισήλθον εις αυτόν. 31 και παρεκάλουν αυτόν να μη προστάξη αυτά να απέλθωσιν εις την άβυσσον. (Abyssos g12) 32 Ήτο δε εκεί αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένων εν τω όρει· και παρεκάλουν αυτόν να επιτρέψη εις αυτά να εισέλθωσιν εις εκείνους· και επέτρεψεν εις αυτά. 33 Εξελθόντα δε τα δαιμόνια από του ανθρώπου, εισήλθον εις τους χοίρους, και ώρμησεν η αγέλη κατά του κρημνού εις την λίμνην και απεπνίγη. 34 Ιδόντες δε οι βοσκοί το γενόμενον έφυγον, και απελθόντες απήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς. 35 Και εξήλθον διά να ιδώσι το γεγονός, και ήλθον προς τον Ιησούν και εύρον τον άνθρωπον, εκ του οποίου είχαν εξέλθει τα δαιμόνια, καθημένον παρά τους πόδας του Ιησού, ενδεδυμένον και σωφρονούντα· και εφοβήθησαν. 36 Διηγήθησαν δε προς αυτούς και οι ιδόντες πως εσώθη ο δαιμονιζόμενος. 37 Και άπαν το πλήθος της περιχώρου των Γαδαρηνών παρεκάλεσαν αυτόν να αναχωρήση απ' αυτούς, διότι κατείχοντο υπό μεγάλου φόβου, αυτός δε εμβάς εις το πλοίον υπέστρεψεν. 38 Ο δε άνθρωπος, εκ του οποίου είχαν εξέλθει τα δαιμόνια, παρεκάλει αυτόν να ήναι μετ' αυτού· ο Ιησούς όμως απέλυσεν αυτόν, λέγων. 39 Επίστρεψον εις τον οίκόν σου και διηγού όσα έκαμεν εις σε ο Θεός· και ανεχώρησε κηρύττων κατ' όλην την πόλιν όσα έκαμεν εις αυτόν ο Ιησούς. 40 Ότε δε υπέστρεψεν ο Ιησούς, υπεδέχθη αυτόν ο όχλος· διότι πάντες ήσαν περιμένοντες αυτόν. 41 Και ιδού, ήλθεν άνθρωπος ονομαζόμενος Ιάειρος, όστις ήτο άρχων της συναγωγής και πεσών εις τους πόδας του Ιησού, παρεκάλει αυτόν να εισέλθη εις τον οίκον αυτού, 42 διότι είχε θυγατέρα μονογενή ως ετών δώδεκα, και αύτη απέθνησκεν. Ενώ δε επορεύετο, οι όχλοι συνέβλιβον αυτόν. 43 Και γυνή τις έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη, ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον τον βίον αυτής δεν ηδυνήθη να θεραπευθή υπ' ουδενός, 44 πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού, και παρευθύς εστάθη η ρύσις του αίματος αυτής. 45 Και είπεν ο Ιησούς· Τις μου ήγγισε; και ενώ ηρνούντο πάντες, είπεν ο Πέτρος και οι μετ' αυτού· Επιστάτα, οι όχλοι σε συμπιέζουσι και σε συνθλίβουσι, και λέγεις

Τις μου ήγγισεν; **46** Ο δε Ιησούς είπε: Μου ήγγισέ τις· διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εμού. **47** Ιδούσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, ήλθε τρέμουσα και προσεσούσα εις αυτόν, απήγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του λαού διά ποίαν αιτίαν ήγγισεν αυτόν, και ότι παρευθύς ιατρεύθη. **48** Ο δε είπε προς αυτήν: Θάρρει, θύγατερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην. **49** Ενώ δε ελάλει έτι, έρχεται τις παρά του αρχισυναγώγου, λέγων προς αυτόν ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον Διδάσκαλον. **50** Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη προς αυτόν, λέγων· Μη φοβού· μόνον πίστευε, και θέλει σωθή. **51** Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθη ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της κόρης και την μητέρα. **52** Έκλειον δε πάντες και εθρήνουν αυτήν. Ο δε είπε· Μη κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **53** Και κατεγέλων αυτόν, εξεύροντες ότι απέθανεν. **54** Αλλ' αυτός εκβαλών έξω πάντας και πιάσας την χείρα αυτής, εφώναξε λέγων· Κοράσιον, σηκώθητι. **55** Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παρευθύς, και προσέταξε να δοθή εις αυτήν να φάγη. **56** Και εξεπλάγησαν οι γονείς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύωσι νόσους· **2** και απέστειλεν αυτούς διά να κηρύττωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύωσι τους ασθενούντας, **3** και είπε προς αυτούς· Μη βαστάζετε μηδέν εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίον μήτε άρτον μήτε αργύριον μήτε να έχητε ανά δύο χιτώνας. **4** Και εις ήντινα οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε και εκείθεν εξέρχεσθε. **5** Και όσοι δεν σας δεχθώσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης αποτινάξτε και τον κοινοτήριον από των ποδών σας διά μαρτυρίαν κατ' αυτών. **6** Εξερχόμενοι δε διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύττοντες το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. **7** Ήκουσε δε Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ' αυτού, και ήτο εν απορία, διότι ελέγето υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών· **8** υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εφάνη, υπ' άλλων δε, ότι ανέστη εις των αρχαίων προφητών. **9** Και είπεν ο Ηρώδης· Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα· τις δε είναι ούτος, περί του οποίου εγώ ακούω τοιαύτα; και εξήτει να ιδη αυτόν. **10** Και υποστρέψαντες οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν όσα έπραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη κατ' ιδίαν εις τόπον έρημον πόλεώς τινός ονομαζομένης Βηθσαϊδά. **11** Οι δε όχλοι νοήσαντες ηκολούθησαν αυτόν, και δεχθείς αυτούς ελάλει προς αυτούς περί της βασιλείας του Θεού, και τους έχοντας χρείαν θεραπείας ιάτρεινεν. **12** Η δε ημέρα ήρχισε να κλίνη· και προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν· Απόλυσον τον όχλον, διά να υπάγωμεν εις τας πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύσωσι και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν ερήμω τόπω. **13** Και είπε προς αυτούς· Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον· Ημείς δεν έχομεν πλειότερον παρά πέντε άρτους και δύο ιχθύας, εκτός εάν υπάγωμεν ημείς και αγοράσωμεν τροφάς δι' όλον τον λαόν τούτον· **14**

διότι ήσαν ως πεντακισχίλιοι άνδρες· και είπε προς τους μαθητάς αυτού· Καθίσατε αυτούς κατά θηροίσματα ανά πεντήκοντα. **15** Και έπραξαν ούτω, και εκάθησαν άπαντας. **16** Λαβών δε τους πέντε άρτους και τους δύο ιχθύας, ανέβλεψεν εις τον ουρανόν και ευλόγησεν αυτούς και κατέκοψε, και έδιδεν εις τους μαθητάς διά να βάλλωσιν έμπροσθεν του όχλου. **17** Και έφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσηκώθη το περισσεύσαν εις αυτούς εκ των κλασμάτων δώδεκα κοφίνια. **18** Και ενώ αυτός προσήχητο καταμόνας, ήσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και ηρώτησεν αυτούς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι όχλοι ότι είμαι; **19** Οι δε αποκρίθέντες είπον· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν, άλλοι δε ότι ανέστη τις των αρχαίων προφητών. **20** Είπε δε προς αυτούς· Σεις δε τίνα με λέγετε ότι είμαι; και αποκρίθεις ο Πέτρος είπε· Τον Χριστόν του Θεού. **21** Ο δε προσέταξεν αυτούς σφοδρώς και παρήγγειλε να μη είπωσιν εις μηδένα τούτο, **22** είπών ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθη πολλά και να καταφρονηθή από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή και τη τρίτη ημέρα να αναστηθή. **23** Έλεγε δε προς πάντας· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ας με ακολουθή. **24** Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θάλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν μου, ούτος θέλει σώσει αυτήν. **25** Επειδή τι ωφελείται ο άνθρωπος, εάν κερδήση τον κόσμον όλον, εαυτόν δε απολέση ή ζημιωθή; **26** Διότι όστις επαισχυνθή δι' εμέ και τους λόγους μου, διά τούτον ο Υιός του ανθρώπου θέλει επαισχυνθή, όταν έλθη εν τη δόξη αυτού και του Πατρός και των αγίων αγγέλων. **27** Λέγω δε προς εσάς αληθώς, Είναι σώσει των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλωσι γευθή θάνατον, εωσού ιδωσι την βασιλείαν του Θεού. **28** Μετά δε τους λόγους τούτους παρήλθον έως οκτώ ημέραι, και παραλαβών τον Πέτρον και Ιωάννην και Ιάκωβον, ανέβη εις το όρος διά να προσευχηθή. **29** Και ενώ προσήχητο, ηλλοιώθη η όψη του προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού έγένεσαν λευκά εξαστράπτοντα. **30** και ιδού, άνδρες δύο συνελάλουν μετ' αυτού, οίτινες ήσαν Μωϋσής και Ηλίας, **31** οίτινες φανέντες εν δόξη, έλεγον τον θάνατον αυτού, τον οποίον έμελλε να εκπληρωση εν Ιερουσαλήμ. **32** Ο δε Πέτρος και οι μετ' αυτού ήσαν βεβαρημένοι υπό του ύπνου· και ότε εξύπνησαν, είδον την δόξαν αυτού και τους δύο άνδρας τους ισταμένους μετ' αυτού. **33** Και ενώ αυτοί εχωρίζοντο απ' αυτού, είπεν ο Πέτρος προς τον Ιησούν· Επιστάτα, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· και ας κάωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν, μη εξεύρων τι λέγει. **34** Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα, ήλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς και εφοβήθησαν ότε εισήλθον εις την νεφέλην· **35** και έγεινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. **36** Και αφού έγεινεν η φωνή, ευρέθη ο Ιησούς μόνος και αυτοί εισώπησαν και προς ουδένα είπον εν εκείναις ταις ημέραις ουδέν εξ όσων είδον. **37** Την δε ακόλουθον ημέραν, ότε κατέβησαν από του όρους, υπήντησεν αυτόν όχλος πολύς. **38** Και ιδού, άνθρωπος τις εκ του όχλου ανέκραξε, λέγων·

Διδάσκαλε, δέομαί σου, επίβλεψον επί τον υιόν μου, διότι μονογενής μου είναι. **39** και ιδού, δαιμόνιον πιάνει αυτόν, και εξαίφνης κράζει και σπαράττει αυτόν μετά αφρού, και μόλις αναχωρεί απ' αυτού, συντρίβον αυτόν. **40** και παρεκάλεσα τους μαθητάς σου διά να εκβάλωσιν αυτό, και δεν ηδυνήθησαν. **41** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμών και θέλω υπομένει υμᾶς; φέρε τον υιόν σου εδώ. **42** Και ενώ αυτός έτι προσήρχετο, έρριψεν αυτόν κάτω του δαιμόνιου και κατεσπάρξαζεν· ο δε Ιησούς επετίμησε το πνεύμα το ακάθαρτον και ιάτρευσε το παιδίον και απέδωκεν αυτό εις τον πατέρα αυτού. **43** Εξεπλήττοντο δε πάντες επί την μεγαλειότητα του Θεού. Και ενώ πάντες θαυμάζον διά πάντα όσα έκαμεν ο Ιησούς, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **44** Βάλετε σεις εις τα ώτα σας τους λόγους τούτους· διότι ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων. **45** Εκείνοι όμως δεν ενόουν τον λόγον τούτον, και ήτο αποκεκρυμμένος απ' αυτών, διά να μη νοήσωσιν αυτόν, και εφοβούτο να ερωτήσωσιν αυτόν περί του λόγου τούτου. **46** Εισήλθε δε εις αυτούς διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών ήτο μεγαλύτερος. **47** Ο δε Ιησούς, ιδών τον διαλογισμόν της καρδιάς αυτών, επίασε παιδίον και έστησεν αυτό πλησίον εαυτού. **48** και είπε προς αυτούς· Όστις δεχθή τούτο το παιδίον εις το όνομά μου, εμέ δεχεται, και όστις δεχθή με, δεχεται τον αποστείλαντά με· διότι ο υπάρχων μικρότερος μεταξύ πάντων υμών ούτος θέλει είσθαι μέγας. **49** Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, είπεν· Επιστάτα, είδομέν τινά εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και ημποδίασμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί μεθ' ημών. **50** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Μη εμπодίζετε· διότι όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **51** Και ότε συνεπληρούντο αι ημέραι διά να αναληφθή, τότε αυτός έκαμε στερεάν απόφασιν να υπάγη εις Ιερουσαλήμ. **52** Και απέστειλεν έμπροσθεν αυτού μνηντάς, οίτινες πορευθέντες εισήλθον εις κώμην Σαμαρειτών, διά να κάμωσιν ετοιμασίαν εις αυτόν. **53** Και δεν εδέχθησαν αυτόν, διότι εμφανίετο ότι επορευέτο εις Ιερουσαλήμ. **54** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού Ιάκωβος και Ιωάννης, είπον· Κύριε, θέλεις να είπωμεν να καταβή πυρ από του ουρανού και να αφανίση αυτούς, καθώς και ο Ηλίας έκαμε; **55** Στραφείς δε επέπληξεν αυτούς και είπε· δεν εξεούρτε ποίου πνεύματος είσθε σείς; **56** διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε να απολέση ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώση. Και υπήγον εις άλλην κώμην. **57** Ενώ δε επορευόντο, είπε τις προς αυτόν καθ' οδόν· θέλω σε ακολουθήσει όπου αν υπάγης, Κύριε. **58** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **59** Είπε δε προς άλλον· Ακολουθεί μοι. Ο δε είπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον να θάψω τον πατέρα μου. **60** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς· συ δε απελθών κίρυντε την βασιλειάν του Θεού. **61** Είπε δε και άλλος θέλω σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτον όμως συγχώρησόν μοι να αποχαιρετήσω τους εις τον οίκόν μου. **62** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Ουδείς βαλών την χείρα αυτού επί

άροτρον και βλέπων εις τα πίσω είναι αρμόδιος διά την βασιλειάν του Θεού.

10 Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και άλλους εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο έμπροσθεν αυτού εις πάσαν πόλιν και τόπον, όπου έμελλεν αυτός να υπάγη. **2** Έλεγε λοιπόν προς αυτούς· Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι δε εργάται ολίγοι· παρακαλέσατε λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να αποστείλη εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. **3** Υπάγετε· ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσω λύκων. **4** Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακκίον, μηδέ υποδήματα, και μηδένα χαιρετήσητε κατά την οδόν. **5** Εις ήντινα δε οικίαν εισέρχησθε, πρώτον λέγετε· Ειρήνη εις τον οίκον τούτον. **6** Και εάν μεν ήναι εκεί υιός ειρήνης, θέλει αναπαυθή επ' αυτόν η ειρήνη σας· ει δε μη, θέλει επιστρέψει εις εσάς. **7** Εν αυτή δε τη οικία μένετε τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' αυτών διδόμενα· διότι ο εργάτης είναι άξιος του μισθού αυτού· μη μεταβίβατε εξ οικίας εις οικίαν. **8** Και εις ήντινα πόλιν εισέρχησθε και σας δέχωνται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εις εσάς, **9** και θεραπεύετε τους εν αυτή ασθενείς και λέγετε προς αυτούς· Επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **10** Εις ήντινα όμως πόλιν εισέρχησθε και δεν σας δέχωνται, εξελθόντες εις τας πλατείαις αυτής, είπατε· **11** Και τον κοινορτόν, όστις εκολλήθη εις ημάς εκ της πόλεώς σας, εκτινάσσομεν εις εσάς πλην τούτου γινώσκετε, ότι επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **12** Σας λέγω δε ότι εν τη ημέρα εκείνη ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα παρά εις την πόλιν εκείνην. **13** Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαϊδά· διότι εάν εν τη Τύρω και Σιδώνι ήθελον γείνει τα θαύματα τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού ήθελον μετανοήσει καθήμεναι εν σάκκω και σποδῶ. **14** Πλην εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν τη κρίσει παρά εις εσάς. **15** Και συ, Καπερναούμ, ήτις υψώθης έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου. **(Hadēs 986)** **16** Όστις ακούει εσάς εμέ ακούει, και όστις αθετεί εσάς εμέ αθετεί, ο δε αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. **17** Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες· Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται εις ημάς εν τω ονόματί σου. **18** Είπε δε προς αυτούς· Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. **19** Ιδού, δίδω εις εσάς την εξουσίαν του να πατήτε επάνω όφρων και σκορπίων και επί πάσας την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν θέλει σας βλάψει. **20** Πλην εις ετούτο μη χαιρέτε, ότι τα πνεύματα υποτάσσονται εις εσάς· αλλά χαιρέτε μάλλον ότι τα ονόματά σας εγράφησαν εν τois ουρανοίς. **21** Εν αυτή τη ώρα ηγαλλιάσθη κατά του πνεύμα ο Ιησούς και είπεν· Ευχαριστώ σοι, Πάτερ, Κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νηπίαναι, ω Πάτερ, διότι ούτως έγένεον αρεστών έμπροσθέν σου. **22** Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ υπό του Πατρός μου· και ουδείς γινώσκει τις είναι ο Υιός, ειμή ο Πατήρ, και τις είναι ο Πατήρ, ειμή ο Υιός και εις όντινα θέλη ο Υιός να αποκαλύψη αυτόν. **23** Και στραφείς προς τους μαθητάς, είπε κατ' ιδίαν· Μακάριοι οι

βλέποντες όσα βλέπετε. **24** Διότι σας λέγω ότι πολλοί προφήται και βασιλείς επεθύμησαν να ιδώσιν όσα σεις βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, και δεν ήκουσαν. **25** Και ιδού, νομικός τις εσηκώθη πειράζων αυτόν και λέγων· Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωήν αιώνιον; **(αἰῶνιος g166)** **26** Ο δε εἶπε προς αυτόν· Εν τῷ νόμῳ τι εἶναι γεγραμμένον; πως αναγινώσκει; **27** Ο δε αποκριθεὶς εἶπε· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης της καρδίας σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου και ἐξ ὅλης της δυνάμεώς σου και ἐξ ὅλης της διανοίας σου, και τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **28** Εἶπε δε προς αυτόν· Ὁρθῶς απεκρίθησ τούτο κάμνε και θέλεις ζήσει. **29** Ἄλλ'· εκείνος, θέλων να δικαιώσῃ εαυτόν, εἶπε προς τον Ἰησοῦν· Και τις εἶναι ο πλησίον μου; **30** Καὶ αποκριθεὶς ο Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπος τις κατέβαινε ἀπό Ἰερουσαλήμ εις Ἰεριχὺ και περιέπεσεν εις ληστὰς· οἵτινες και γυμνώσαντες αυτόν και καταπληγώσαντες, ανεχώρησαν ἀφήσαντες αυτόν ἡμιθανή. **31** Κατὰ συγκυρίαν δε ἱερεὺς τις κατέβαινε δι'· εκείνης της οδοῦ, και ιδὼν αυτόν ἐπέρασεν ἀπό το ἄλλο μέρος. **32** Ὁμοίως δε και Λευΐτης, φθάσας εις τον τόπον, ἐλθὼν και ιδὼν ἐπέρασεν ἀπό το ἄλλο μέρος. **33** Σαμαρεΐτης δε τις οδοιπορῶν ἦλθεν εις τον τόπον όπου ἦτο, και ιδὼν αυτόν εσπλαγχνίσθη, **34** και πλησιάσας ἔδесе τας πληγὰς αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον και οἶνον, και ἐπιβίβάσας αὐτόν ἐπὶ το κτήνος αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτόν εις ξενοδοχεῖον και ἐπεμελήθη αὐτοῦ· **35** και την επαύριον, ὅτε ἐξήρχετο, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν εις τον ξενοδόχον και εἶπε προς αὐτόν· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, και ὅ, τι συ δαπανήσης περιπλέον, ἐγὼ ὅταν ἐπανέλθω θέλω σοι ἀποδώσει. **36** Τις λοιπὸν ἐκ των τριῶν τούτων σοι φαίνεται ὅτι ἔγνευε πλησίον του ἐμπεσότος εις τους ληστὰς; **37** Ο δε εἶπεν· Ὁ ποιήσας το ἔλεος εις αὐτόν· Εἶπε λοιπὸν προς αὐτόν ο Ἰησοῦς· Ὑπαγε και συ, κάμνε ὁμοίως. **38** Ἐνὼ δε ἀπήρχοντο, αὐτὸς εἰσήλθεν εις κώμην τινὰ και γυνὴ τις ὀνομαζομένη Μάρθα υπεδέχθη αὐτόν εις τον οἶκον αὐτῆς. **39** Καὶ αὐτὴ εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρίαν, ἥτις και καθήσασα παρὰ τους πόδας του Ἰησοῦ, ἤκουσε τον λόγον αὐτοῦ. **40** Ἡ δε Μάρθα ἐνησχολεῖτο εις πολλήν υπηρεσίαν· και ἐλθούσα ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἶπε· Κύριε, δεν σε μέλει ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου με ἀφῆκε μόνην να υπηρετῶ; εἶπε λοιπὸν προς αὐτήν να μοι βοηθήσῃ. **41** Ἀποκριθεὶς δε ο Ἰησοῦς, εἶπε προς αὐτήν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνὰς και αγωνίζεσαι περί πολλὰ· **42** πλην ἐνός εἶναι χρεῖα· ἡ Μαρία ὁμως ἐξέλεξε την αγαθὴν μερίδα, ἥτις δεν θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτῆς.

11 Καὶ ἐνὼ αὐτὸς προσήχετο ἐν τόπῳ τινί, καθὼς ἔπαυσεν, εἶπε τις των μαθητῶν αὐτοῦ προς αὐτόν· Κύριε, διδάξον ἡμὰς να προσευχόμεθα, καθὼς και ο Ἰωάννης ἐδίδαξε τους μαθητὰς αὐτοῦ. **2** Εἶπε δε προς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν· ο ἐν τοις ουρανοῖς, ἁγιασθήτω το ὄνομα σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως ἐν ουρανῶ, και ἐπὶ της γῆς· **3** τον ἄρτον ἡμῶν τον ἐπιούσιον δίδε εις ἡμὰς καθ' ἡμέραν· **4** και συγχώρησον εις ἡμὰς τας ἀμαρτίας ἡμῶν, διότι και ἡμεῖς συγχωρούμεν εις πάντα ἀμαρτάνοντα εις ἡμὰς· και μη φέρῃς ἡμὰς εις

πειρασμόν, ἀλλ'· ἐλευθέρωσον ἡμὰς ἀπό του πονηροῦ. **5** Καὶ εἶπε προς αὐτούς· Ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἐχῇ φίλον, και υπάγῃ προς αὐτόν το μεσονύκτιον και εἴπῃ προς αὐτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι τρεις ἄρτους, **6** ἐπειδὴ ἦλθε φίλος μου προς ἐμε ἐξ οδοιπορίας, και δεν ἔχω τι να βάλω ἔμπροσθεν αὐτοῦ. **7** Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς ἔσωθεν εἶπη· Μη με ἐνόχλει· ἡ θύρα εἶναι ἤδη κεκλεισμένη και τα παιδιά μου εἶναι μετ' ἐμοῦ εις την κλίνην· δεν δύναμαι να σηκωθῶ και να σοι δώσω. **8** Σας λέγω· Καὶ αν δεν σηκωθῇ και δώσῃ εις αὐτόν, διότι εἶναι φίλος αὐτοῦ, τουλάχιστον διὰ την ἀναίδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ και δώσῃ εις αὐτόν όσα χρειάζεται. **9** Καὶ ἐγὼ σας λέγω· Αἰτεῖτε και θέλει σας δοθῆ· ζητεῖτε και θέλετε ευρεῖ, κρούετε και θέλει σας ανοιχθῆ. **10** Διότι πας ο αἰτῶν λαμβάνει, και ο ζητῶν εὐρίσκει, και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθῆ. **11** Καὶ ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἴναι πατήρ, και ο υἱὸς αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δώσῃ εις αὐτόν λίθον; και ἐάν ψάριον, μήπως ἀντὶ ψαφίριου θέλει δώσῃ εις αὐτόν ὄριον; **12** ἢ και αν ζητήσῃ ὡν, μήπως θέλει δώσῃ εις αὐτόν σκορπίον; **13** ἐάν λοιπὸν σεις, πονηροὶ ὄντες, ἐξεύρετε να διδῆτε καλὰς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο ουρανῖος θέλει δώσῃ Πνεῦμα Ἅγιον εις τους αιτούντας παρ' αὐτοῦ; **14** Καὶ ἐξεβάλλε δαιμόνιον, και αὐτὸ ἦτο κωφόν· ἀφοῦ δε ἐξήλθε το δαιμόνιον, ἐλάλησεν ο κωφός, και ἐθαύμασεν ο ὄχλος. **15** Τίνες ὁμως ἐξ αὐτῶν εἶπον· Διὰ του Βεελζεβούλ του ἄρχοντος των δαιμονίων ἐκβάλλει τα δαιμόνια. **16** Ἄλλοι δε πειράζοντες ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἐξ ουρανοῦ. **17** Πλην αὐτὸς νοήσας τους διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε προς αὐτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ' ἐαυτῆς ἐρημούται, και οἶκος διαιρεθεὶς καθ' ἐαυτοῦ πίπτει. **18** Ἐάν λοιπὸν και ο Σατανὰς διηρθεὶ καθ' ἐαυτοῦ, πως θέλει σταθῆ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, ἐπειδὴ λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τα δαιμόνια διὰ του Βεελζεβούλ. **19** Ἄλλ'· ἐάν ἐγὼ διὰ του Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τα δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας διὰ τίνος ἐκβάλλουσι; διὰ τούτου αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριταὶ σας. **20** Ἄλλ'· ἐάν διὰ του δακτύλου του Θεοῦ ἐκβάλλω τα δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν εις εἰσὰς ἡ βασιλεία του Θεοῦ. **21** Ὅταν ο ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττη την ἐαυτοῦ αὐλήν, τα υπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι ἐν εἰρήνῃ· **22** ὅταν ὁμως ο ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθῶν νικήσῃ αὐτόν, ἀφαιρεῖ την πανοπλίαν αὐτοῦ, εις την ὁποῖαν ἐθάρρει, και διαμοιράζει τα λάφυρα αὐτοῦ. **23** Ὅστις δεν εἶναι μετ' ἐμοῦ εἶναι κατ' ἐμοῦ, και ὅστις δεν συνάγει μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. **24** Ὅταν το ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπό του ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων και ζητεῖ ἀνάπαυσιν, και μη εὐρίσκον λέγει· ἀς υποστρέψω εις τον οἶκον μου ὅθεν ἐξήλθον· **25** και ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτόν σεσαρωμένον και ἐστολισμένον. **26** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει ἐπτά ἄλλα πνεύματα πονηρότερα ἐαυτοῦ, και εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, και γίνονται τα ἔσχατα του ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα των πρώτων. **27** Καὶ ἐνὼ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, γυνὴ τις ἐκ του ὄχλου ὑψώσασα φωνήν, εἶπε προς αὐτόν· Μακαρία ἡ κοιλία ἥτις σε ἐβάστασε, και οἱ μαστοί, τους ὁποίους ἐθήλασας. **28** Αὐτὸς δε εἶπε· Μακάριοι μάλλον οἱ ἀκούοντες τον λόγον του Θεοῦ και φυλάττοντες αὐτόν. **29** Καὶ ἐνὼ οἱ ὄχλοι συνηθροίζοντο, ἤρχισε να λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι

πονηρά· σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. **30** Διότι καθώς ο Ιωνάς έγεινε σημείον εις τους Νινευίτας, ούτω θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εις την γενεάν ταύτην. **31** Η βασιλίσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη κρίσει μετά των ανθρώπων της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτούς, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης διά να ακούση την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **32** Οι άνδρες της Νινευί θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. **33** Ουδείς δε λύχνος ανάσφας θέτει εις τόπον απόκρυφον ουδέ υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. **34** Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός όταν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, και όλον το σώμα σου είναι φωτεινόν· αλλ' όταν ήναι πονηρός, και το σώμα σου είναι σκοτεινόν. **35** Πρόσεχε λοιπόν μήποτε το φως το εν σοι ήναι σκότος. **36** Εάν λοιπόν όλον το σώμα σου ήναι φωτεινόν, μη έχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει είσθαι φωτεινόν όλον, καθώς όταν ο λύχνος σε φωτίξη διά της λάμπσεως. **37** Και αφού ελάλησε ταύτα, Φαρισαίός τις παρεκάλει αυτόν να γευματίση εν τω οίκω αυτού· εισελθών δε εκάθησεν εις την τράπεζαν. **38** Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν ότι δεν ενίφηθη πρώτον πριν του γεύματος. **39** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Τώρα σεις οι Φαρισαίοι το έξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας γέμει αρπαγής και πονηρίας. **40** Άφρονες, εκείνος όστις έκαμε το έξωθεν δεν έκαμε και το έσωθεν; **41** Πλην δότε ελεημοσύνην τα υπάρχοντα υμών, και ιδού, τα πάντα είναι καθαρά εις εσάς. **42** Αλλ' ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το πήγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την αγάπην του Θεού· ταύτα έπρεπε να κάμητε και εκείνα να μη αφήσητε. **43** Ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς. **44** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι είσθε ως τα μνημεία, τα οποία δεν φαίνονται, και οι άνθρωποι οι περιπατούντες επάνω δεν γνωρίζουσιν. **45** Αποκριθείς δε τις των νομικών, λέγει προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα λέγων και ημάς υβρίζεις. **46** Ο δε είπε· Και εις εσάς τους νομικούς ουαί, διότι φορτίζετε τους ανθρώπους φορτία δυσβάστακτα, και σεις με ένα των δακτύλων σας δεν εγγίζετε τα φορτία. **47** Ουαί εις εσάς, διότι οικοδομείτε τα μνημεία των προφητών, οι δε πατέρες σας εφόνευσαν αυτούς. **48** Άρα μαρτυρείτε και συμφωνείτε εις τα έργα των πατέρων σας, διότι αυτοί μεν εφόνευσαν αυτούς, σεις δε οικοδομείτε τα μνημεία αυτών. **49** Διά τούτο και η σοφία του Θεού είπε· Θέλω αποστείλει εις αυτούς προφήτας και αποστόλους, και εξ αυτών θέλουσι φρονέουσι και εκδιώξει, **50** διά να εκζητηθή το αίμα πάντων των προφητών, το εκχυνόμενον από της αρχής του κόσμου, από της γενεάς ταύτης, **51** από του αίματος του Άβελ έως του αίματος Ζαχαρίου του φονευθέντος μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· ναι, σας λέγω, θέλει εκζητηθή από της γενεάς ταύτης. **52** Ουαί εις

εσάς τους νομικούς, διότι αφηρέσατε το κλειδίον της γνώσεως· σεις δεν εισήλθετε και τους εισερχομένους ημποδίσατε. **53** Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα προς αυτούς, ήρχισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι να διεγείρων αυτον σφόδρα και να βιάζωσιν αυτόν να ομιλήση, ερωτώντες περί πολλών, **54** ενεδρεύοντες αυτόν και ζητούντες να αρπάσωσι τι από του στόματος αυτού, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν.

12 Εν τω μεταξύ αφού συνηθροίσθησαν αι μυριάδες του όχλου, ώστε κατεπάτουν αλλήλους, ήρχισε να λέγη προς τους μαθητάς αυτού πρώτων· Προσέχετε εις εαυτούς από της ζύμης των Φαρισαίων, ήτις είναι υπόκρισις. **2** Αλλά δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωρισθή· **3** όθεν όσα είπετε εν τω σκότει εν τω φωτί θέλουσιν ακουσθή, και ό, τι ελαλήσατε προς το ωτίον εν τοις ταμείοις θέλει κηρυχθή επί των δωματίων. **4** Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη δυναμένον περισσώτερον τι να πράξωσι. **5** Θέλω δε σας δείξει ποίον να φοβηθήτε· Φοβήθητε εκείνον, όστις αφού αποκτείνη, έχει εξουσίαν να ρίψη εις την γέενναν· ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. **(Geenna g1067)** **6** Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασσάρι; και εν εξ αυτών δεν είναι λελησμονημένον ενώπιον του Θεού· **7** αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσαι ηριθμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν· από πολλών στρουθίων διαφέρετε. **8** Σας λέγω δέ· Πας όστις με ομολογήση έμπροσθεν των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει ομολογήσει αυτόν έμπροσθεν των αγγέλων του Θεού· **9** όστις δε με αρνηθή ενώπιον των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αρνηθή αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού. **10** Και πας όστις θέλει ειπέ λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως βλασφημήση κατά του Αγίου Πνεύματος, εις αυτόν δεν θέλει συγχωρηθή. **11** Όταν δε σας φέρωσιν εις τας συναγωγάς και τας αρχάς και τας εξουσίας, μη μεριμνάτε πως ή τι να απολογηθήτε, ή τι να είπητε· **12** διότι το Άγιον Πνεύμα θέλει σας διδάξει εν αυτή τη ώρα τι πρέπει να είπητε. **13** Είπε δε τις προς αυτόν εκ του όχλου· Διδάσκαλε, ειπέ προς τον αδελφόν μου εν μοιρασή μετ' εμού την κληρονομίαν. **14** Ο δε είπε προς αυτόν· Άνθρωπε, τις με κατέστησε δικαστήν ή μεριστήν επ' υμάς; **15** Και είπε προς αυτούς· Προσέχετε και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας· διότι εάν τις έχη περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ των υπαρχόντων αυτού. **16** Είπε δε προς αυτούς παραβολήν, λέγων· Ανθρώπου τινός πλουσίου ηντύχησαν τα χωράφια· **17** και διελογίζετο εν εαυτώ λέγων· Τι να κάμω, διότι δεν έχω που να συνάξω τους καρπούς μου; **18** και είπε· Τούτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου και θέλω οικοδομήσει μεγαλιτέρας και συναξει εκεί πάντα τα γεννημάτά μου και τα αγαθά μου, **19** και θέλω ειπέ προς την ψυχήν μου· Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά εναποτεταμιευμένα δι' έτη πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. **20** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός· Άφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου· όσα δε ητοίμασας,

τίνος θέλουσιν εἶσθαι; **21** Οὕτω θέλει εἶσθαι ὅτις θησαυρίζει εἰς εαυτὸν καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς Θεόν. **22** Εἶπε δε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς σὰς, Μη μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωὴν σας, τι να φάγητε, μηδὲ διὰ τὸ σῶμα, τι να ενδυσθῆτε. **23** Ἡ ζωὴ εἶναι τιμιώτερον τῆς τροφῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐνδύματος. **24** Παρατηρήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι δὲν σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκην, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτοὺς πῶσω μάλλον σεις διαφέρετε των πτηνῶν. **25** Καὶ τις ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύνανται να προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ μίαν πῆχυν; **26** Εἰάν λοιπὸν οὐδὲ τὸ ελάχιστον δύνασθε, τι μεριμνᾶτε περὶ των λοιπῶν; **27** Παρατηρήσατε να κρίνα πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιᾶζουσιν οὐδὲ κλῶθουσι· σας λέγω ὅμως, οὐδὲ ὁ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῃ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἐν τούτων. **28** Ἀλλ' εἰάν τον χόρτον, ὅστις σήμερον εἶναι ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ αὐριον ρίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύη οὕτω, πῶσω μάλλον εὐσὰς, ὀλιγόπιστοι. **29** Καὶ σεις μη ζητεῖτε τι να φάγητε ἢ τι να πίητε, καὶ μη ἴησε μετέωροι· **30** διότι ταῦτα πάντα ζητοῦσι τὰ ἐθνη του κόσμου· ὑμῶν δε ὁ Πατὴρ ἐξεύρει ὅτι ἔχετε χρεῖαν τούτων· **31** πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν του Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σας προστεθῆ. **32** Μη φοβοῦ, μικρὸν ποῖμνιον· διότι ὁ Πατὴρ σας ἠρδὸκῆσε να σας δώσῃ τὴν βασιλείαν. **33** Πωλιῶσατε τὰ υπάρχοντά σας καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Κἀμετε εἰς εαυτοὺς βαλάντια τὰ ὁποῖα δὲν παλαιούνται, θησαυρὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅστις δὲν ἐκλείπει, ὅπου κλέπτῃς δὲν πλησιάζει οὐδὲ ὁ σκῶληξ διαφθείρει· **34** διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σας. **35** Ἄς ἴναι αἰ σοφρῆς σας περιεζωσμένοι καὶ ὁ λῦχνος κατόμενοι· **36** καὶ σεις οὐ μόνον, ποτε θέλει ἐπιστρέφει ἐκ των γάμων, διὰ να ανοιξῶσιν ευθὺς εἰς αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ καὶ κρούσῃ. **37** Μακάριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποῖους ἐλθῶν ὁ κύριος θέλει ευρεῖ ἀγρπνουστας. Ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῆ καὶ καθίσει αὐτοὺς εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐλθῶν εἰς τὸ μέσον θέλει υπηρετεῖσαι αὐτοὺς. **38** Καὶ εἰάν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὐρῆ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι. **39** Τοῦτο δε γινώσκετε, ὅτι εἰάν ἤξευρεν ὁ οἰκοδεσπότης ποῖαν ὥραν ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἴησεν ἀγρπνήσει καὶ δὲν ἴησεν ἀφῆσει να διορυχθῆ ὁ οἶκος αὐτοῦ. **40** Καὶ σεις λοιπὸν γίνεσθε ἔτοιμοι· διότι καθ' ἡν ὥραν δὲν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου. **41** Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην ἢ καὶ πρὸς πάντας; **42** Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Τις λοιπὸν εἶναι ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τον ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ των υπηρετῶν αὐτοῦ, διὰ να διδῆ ἐν καιρῷ τὴν διορισμένην τροφήν; **43** Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, τον ὁποῖον ἐλθῶν ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει ευρεῖ πράττοντα οὕτως. **44** Ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι θέλει καταστήσει αὐτὸν ἐπὶ πάντων των υπάρχοντων αὐτοῦ. **45** Εἰάν δε εἶπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει να ἔλθῃ ὁ κύριός μου· καὶ ἀρχίσῃ να δέρῃ τους δούλους καὶ τας δούλας, καὶ να τρώγῃ καὶ να πίνῃ καὶ να μεθύῃ, **46** θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος του δούλου ἐκεῖνου, καθ' ἡν ἡμέραν δὲν προσμένει καὶ καθ' ἡν ὥραν δὲν ἐξεύρει, καὶ θέλει

ἀποχωρίσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ θέλει θέσει μετὰ των ἀπίστων. **47** Ἐκεῖνος δε ὁ δούλος, ὅστις γνωρίσας τὸ θέλημα του κυρίου αὐτοῦ δὲν προτίμασεν οὐδὲ ἔκαμε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει δαρθῆ πολὺ· **48** ὅστις ὁμως μη γνωρίσας ἔπραξεν ἀξία δαρμών, θέλει δαρθῆ ὀλίγον· εἰς πάντα δε, εἰς τον ὁποῖον ἐδόθη πολὺ, πολὺ θέλει ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ, καὶ εἰς ὄντινα ἐνεπιστεύθη πολὺ, περισσότερον θέλουσιν απαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ. **49** Πυρ ἦλθον να βάλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τι θέλω, εἰάν ἤδη ἀνήφθῃ; **50** Βάπτισμα δε ἐγὼ να βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι εἰσὸς ἐκτελεσθῆ. **51** Νομίζετε ὅτι ἦλθον να δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ; οὐχί, σας λέγω, ἀλλὰ διαχωρισμὸν. **52** Διότι ἀπὸ του νυν θέλουσιν εἶσθαι πέντε ἐν οἶκῳ ἐνὶ διακεχωρισμένῳ, ἢ τρεις κατὰ των δύο καὶ οἱ δύο κατὰ των τριῶν· **53** Θέλει διαχωρισθῆ πατὴρ κατὰ υἱοῦ καὶ υἱὸς κατὰ πατρός, μήτηρ κατὰ θυγατρός καὶ θυγάτηρ κατὰ μητρός, πενθερά κατὰ τῆς νύμφης αὐτῆς καὶ νύμφη κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. **54** Ἐλεγε καὶ πρὸς τοὺς ὄχλους· Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἀνυψουμένην ἀπὸ δυσμῶν, ευθὺς λέγετε, Βροχὴ ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτω· **55** καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι καύσων θέλει εἶσθαι, καὶ γίνεται. **56** Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ του οὐρανοῦ ἐξεύρετε να διακρίνῃτε, τον δε καιρὸν τούτου πῶς δὲν διακρίνετε; **57** Διὰ τι δε καὶ ἀφ' εαυτῶν δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον; **58** Εἰάν λοιπὸν υπάγεις μετὰ του ἀντιδίκου σου πρὸς τον ἄρχοντα, προσπάθησον καθ' ὁδὸν να ἀπαλλαγθῆς ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε σε σύρῃ πρὸς τον κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσῃ εἰς τον υπηρέτην, καὶ ὁ υπηρέτης σε βάλῃ εἰς φυλακὴν. **59** Σοὶ λέγω, δὲν θέλεις ἐξέλθει ἐκεῖθεν, εἰσὸς ἀποδώσῃς καὶ τὸ ἔσχατον λεπτόν.

13 Κατ' ἐκεῖνον δε τον καιρὸν ἦλθον τινές, ἀπαγγέλλοντες πρὸς αὐτὸν περὶ των Γαλιλαίων, των ὁποῖων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἔμιξε με τας θυσίας αὐτῶν. **2** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Νομίζετε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἴσαν ἀμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τουτοῦ Γαλιλαίου, διότι ἔπαθον τοιαῦτα; **3** Οὐχί, σας λέγω, ἀλλ' εἰάν δὲν μετανοήτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ. **4** Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτώ, ἐπὶ τους ὁποῖους ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς, νομίζετε ὅτι οὗτοι ἴσαν ἀμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τους ἀνθρώπους τους κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; **5** Οὐχί, σας λέγω, ἀλλ' εἰάν δὲν μετανοήτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ. **6** Ἐλεγε δε ταύτην τὴν παραβολὴν· Εἶχε τις σικὴν πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελώνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ δὲν εὐρε. **7** Καὶ εἶπε πρὸς τον ἀμπελοφυρῶν· Ἰδοῦ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ σικῇ ταύτῃ καὶ δὲν εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτὴν· διὰ τι καταργεῖ καὶ τὴν γῆν; **8** Ὁ δε ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτὸν· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τούτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κοπρίαν· **9** καὶ εἰάν μεν κάμη καρπὸν, καλῶς εἰ δε μη, θέλεις ἐκκόψῃ αὐτὴν μετὰ ταῦτα. **10** Ἐδίδασκε δε ἐν μᾶ τῶν συναγωγῶν τὸ σάββατον. **11** Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ τις εἶχε πνεῦμα ἀσθενεῖας δεκαοκτὼ ἔτη καὶ ἴτω συγκύπτουσα καὶ δὲν ἠδύνατο παντελῶς να ἀνακύψῃ. **12** Ἰδὼν δε αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, ἐφώνασε καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν· Γύναι, ἠλευθερωμένη εἶσαι ἀπὸ τῆς ἀσθενεῖας σου· **13** καὶ ἔθεσεν ἐπ' αὐτὴν τας

χειράς και παρευθής ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν. **14** Αποκριθείς δε ο αρχισυνάγωγος, αγανακτών ότι εις το σάββατον εθεράπευεν ο Ιησούς, έλεγε προς τον όχλον Εξ ημέραι είναι, εις τας οποίας πρέπει να εργάζησθην εν ταύταις λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και μη τη ημέρα του σαββάτου. **15** Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Κύριος και είπεν· Υποκριτά, δεν λύει έκαστος υμών εν τω σαββάτω τον βουν αυτού ή τον όνον από της φάτνης και φέρων ποτίζει; **16** Αύτη δε, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, την οποίαν ο Σατανάς έδωσε, ιδού, δεκαοκτώ έτη, δεν έπρεπε να λυθή από του δεσμού τούτου τη ημέρα του σαββάτου; **17** Και ενώ, αυτός έλεγε ταύτα, κατισχύοντο πάντες οι εναντίοι αυτού, και πας ο όχλος έχαιρε δι' όλα τα ένδοξα έργα τα γινόμενα υπ' αυτού. **18** Έλεγε δε· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεου, και με τι να ομοιώσω αυτήν; **19** Είναι ομοία με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών άνθρωπος έρριψεν εις τον κήπον αυτού· και ηύξησε και έγεινε δένδρον μέγα, και τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν εν τοις κλάδοις αυτού. **20** Και πάλιν είπε· Με τι να ομοιώσω την βασιλείαν του Θεού; **21** Είναι ομοία με πρόζυμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσού ανέβη όλον το φύραμα. **22** Και διήρχετο τας πόλεις και κώμας διδάσκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. **23** Είπε δε τις προς αυτόν· Κύριε, ολίγοι άρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε είπε προς αυτούς· **24** Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά τήν στενήν πύλιν· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσῃ και δεν θέλουσι δυνηθῆ. **25** Αφού σηκωθή ο οικοδοεσπότης και αποκλείσῃ την θύραν, και αρχίσῃτε να στέκησθε έξω και να κρούητε την θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς· και εκείνος αποκριθείς σας είπῃ, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· **26** τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν έμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταις πλατεΐαις ημών εδίδαξας. **27** Και θέλει ειπεῖ· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργατάι της αδικίας. **28** Εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων, όταν ιδήτε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τη βασιλεία του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους έξω. **29** Και θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και από βορρά και νότου και θέλουσι καθήσει εν τη βασιλεία του Θεού. **30** Και ιδού, είναι έσχατοι, οίντινες θέλουσιν είσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οίντινες θέλουσιν είσθαι έσχατοι. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν προσήλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες προς αυτόν· Έξελθε και αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώσῃ. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε και είπατε προς την αλώπεκα ταύτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμόνια και κάμνω θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. **33** Πλην πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεξής ημέραν να υπάγω· διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθῆ έξω της Ιερουσαλήμ. **34** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. **35** Ιδού, σας αφίνεται ο οίκός σας έρημος· αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε με

ιδεί, εωσού έλθῃ ο καιρός ότε θέλετε ειπεῖ· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

14 Και ότε ήλθεν αυτός εις τον οίκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγη άρτον, εκείνοι παρετήρουν αυτόν. **2** Και ιδού, άνθρωπός τις υδρωπικός ήτο έμπροσθεν αυτού. **3** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύῃ τις εν τω σαββάτω; **4** Οι δε εσιώπησαν. Και πιάσας ίάτρευσεν αυτόν και απέλυσε. **5** Και αποκριθείς προς αυτούς είπε· Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθής ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου; **6** Και δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εις αυτόν προς ταύτα. **7** Είπε δε παραβολήν προς τους κεκλημένους, επειδή παρετήρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων προς αυτούς. **8** Όταν προσκληθῆς υπό τινός εις γάμους, μη καθήσῃς εις τον πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμώτερός σου, **9** και ελθών εκείνος, όστις εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπῃ· Δος τόπον εις τούτον· και τότε αρχίσῃς με αισχύνην να λαμβάνῃς τον έσχατον τόπον. **10** Αλλ' όταν προσκληθῆς, υπαγε και κάθησον εις τον έσχατον τόπον, διά να σοι είπῃ όταν έλθῃ εκείνος, όστις σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα ανωτέρω· τότε θέλεις έχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. **11** Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθῆ και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθῆ. **12** Έλεγε δε και προς εκείνον, όστις προσεκάλεσεν αυτόν· Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονας πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέωσι, και γεινή εις σε ανταπόδοσις. **13** Αλλ' όταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, **14** και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γεινεῖ εις σε εν τη αναστάσει των δικαίων. **15** Ακούσας δε ταύτα εις των συγκαθημένων, είπε προς αυτόν· Μακάριος όστις φάγη άρτον εν τη βασιλεία του Θεού. **16** Ο δε είπε προς αυτόν· Άνθρωπος τις έκαμε δείπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς. **17** και απέστειλε τον δούλον αυτού τη ώρα του δείπνου διά να είπῃ προς τους κεκλημένους· Έρχεσθε, επειδή πάντα είναι ιήδη έτοιμα. **18** Και ήρχισαν πάντες με μίαν γνώμην να παραιτώνται. Ο πρώτος είπε προς αυτόν· Αγρόν ηγόρασα, και έχω ανάγκην να εξέλθω και να ίδω αυτόν· παρακαλώ σε, έχε με παρητημένον. **19** Και άλλος είπεν· Ηγόρασα πέντε ζεύγη βοών, και υπάγω να δοκιμάσω αυτά· παρακαλώ σε, έχε με παρητημένον. **20** και άλλος είπε· Γυναίκα ενυμφεύθην, και διά τούτο δεν δύναμαι να έλθω. **21** Και ελθών ο δούλος εκείνος, απήγγειλε προς τον κύριον αυτού ταύτα. Τότε οργισθείς ο οικοδοεσπότης, είπε προς τον δούλον αυτού· Έξελθε ταχέως εις τας πλατεΐας και τας οδούς της πόλεως, και εισάγαγε εδώ τους πτωχούς και βεβλαμμένους και χωλούς και τυφλούς. **22** Και είπεν ο δούλος· Κύριε, έγινεν ως προσέταξας, και είναι έτι τόπος. **23** Και είπεν ο κύριος προς τον δούλον· Έξελθε εις τας οδούς και φραγμούς και ανάγκασον να εισέλθωσι, διά να γεμισθῇ ο οίκός μου. **24** Διότι σας λέγω ότι ουδεὶς των ανδρών

εκείνων των κεκλημένων θέλει γευθή του δείπνου μου. **25** Ἦρχοντο δε μετ' αυτού ὄχλοι πολλοί. Και στραφεῖς εἶπε προς αὐτούς· **26** Ἐάν τις ἔρχηται προς ἐμέ και δεν μιῆθι τον πατέρα αὐτοῦ και την μητέρα και την γυναῖκα και τα τέκνα και τους ἀδελφούς και τας ἀδελφάς, ἐτι δε και την εαυτοῦ ζωὴν, δεν δύναται να ἴηται μαθητῆς μου. **27** Και ὅστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αὐτοῦ και ἔρχεται ὀπίσω μου, δεν δύναται να ἴηται μαθητῆς μου. **28** Διότι τις ἐξ υἱῶν, θέλων να οικοδομήσῃ πύργον, δεν κάθηται πρώτον και λογαριάζει την δαπάνην, ἀν ἔχη τα ἀναγκαῖα διὰ να τελειώσῃ αὐτόν; **29** μήποτε ἀφοῦ βάλλῃ θεμέλιον και δεν δύναται να τελειώσῃ αὐτόν, ἀρχίωσι πάντες οἱ βλέποντες να ἐμπαίζωσιν αὐτόν, **30** λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρchiσε να οικοδομή και δεν ἠδυνήθη να τελειώσῃ. **31** Ἡ τις βασιλεὺς υπάγων να πολεμήσῃ ἄλλον βασιλέα δεν κάθηται πρότερον και σκέπτεται ἐάν ἴηται δυνατός με δέκα χιλιάδας να ἀπαντήσῃ τον ἐρχόμενον κατ' αὐτοῦ με εἴκοσι χιλιάδας; **32** Εἰ δε μη, ἐνὼ αὐτός εἶναι ἐτι μακράν, ἀποστέλλει πρέσβεις και ζητεῖ εἰρήνην. **33** Οὗτω λοιπόν πας ὅστις ἐξ υἱῶν δεν ἀπαρνεῖται πάντα τα εαυτοῦ υπάρχοντα, δεν δύναται να ἴηται μαθητῆς μου. **34** Καλόν το ἄλας· ἀλλ' ἐάν το ἄλας διαφθαρῆ, με τι θέλει ἀρτυθῆ; **35** δεν εἶναι πλέον χρήσιμον οὔτε διὰ την γην οὔτε διὰ την κοπρίαν· ἔξω ρίπτουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὤτα διὰ να ἀκούη ας ἀκούη.

15 Ἐπλησίαζον δε εἰς αὐτόν πάντες οἱ τελῶναι και οἱ ἀμαρτωλοί, διὰ να ἀκούωσιν αὐτόν. **2** Και διεγογγυζον οἱ Φαρισαῖοι και οἱ γραμματεῖς, λέγοντες ὅτι οὗτος ἀμαρτωλῶς δέχεται και συντρῶγει μετ' αὐτών. **3** Εἶπε δε προς αὐτούς την παραβολὴν ταύτην, λέγων· **4** Τις ἄνθρωπος ἐξ υἱῶν ἐάν ἔχη ἑκατόν πρόβατα και χάσῃ ἐν ἐξ αὐτών, δεν ἀφίνει τα ἐνεήκοντα ἐννέα ἐν τη ἐρήμῳ και υπάγει ζητῶν το ἀπολωλός, εωσού εὕρῃ αὐτό; **5** Και εὕρων αὐτό, βάλλει ἐπὶ τους ὠμούς αὐτοῦ χαίρων. **6** Και ἐλθὼν εἰς τον οἶκον, συγκαλεῖ τους φίλους και τους γείτονας, λέγων προς αὐτούς· Συγχαρήτε μοι, διότι εὕρον το πρόβατόν μου το ἀπολωλός. **7** Σας λέγω ὅτι οὕτω θέλει εἰσθαι χαρὰ ἐν τῷ ουρανῷ διὰ ἓνα ἀμαρτωλὸν μετανοοῦντα μάλλον παρά διὰ ἐνεήκοντα ἐννέα δικαίους, οἵτινες δεν ἔχουσι χρεῖαν μετανοίας. **8** Ἡ τις γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμάς, ἐάν χάσῃ δραχμὴν μίαν, δεν ἀνάπτει λύχνον και σαρόνει την οἰκίαν και ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ αὐτήν; **9** και ἀφοῦ εὕρῃ, συγκαλεῖ τας φίλας και τας γείτονας, λέγουσα· Συγχαρήτε μοι, διότι εὕρον την δραχμὴν την ὁποίαν ἔχασα. **10** Οὕτω, σας λέγω, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον των ἀγγέλων του Θεοῦ διὰ ἓνα ἀμαρτωλὸν μετανοοῦντα. **11** Εἶπε δέ· Ἀνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς. **12** Και εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν προς τον πατέρα· Πάτερ, δος μοι το ἀνήκον μέρος της περιουσίας. Και διεμοίρασεν εἰς αὐτούς τα υπάρχοντα αὐτοῦ. **13** Και μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν και ἐκεῖ διεσκόρπισεν την περιουσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. **14** Αφοῦ δε εδαπάνησε πάντα, ἐγένει πείνα μεγάλη ἐν τη χώρα ἐκείνῃ, και αὐτός ἤρchiσε να στερήται. **15** Τότε ὑπήγε και προσεκολλήθη εἰς ἓνα των πολιτῶν της χώρας ἐκείνης, ὅστις ἐπέμφεν

αὐτόν εἰς τους ἀγρούς αὐτοῦ διὰ να βόσκη χοίρους. **16** Και ἐπεθύμει να γεμίσῃ την κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ των ξυλοκεράτων, τα οποία ἔτρωγον οἱ χοῖροι, και οὐδεὶς ἔδιδεν εἰς αὐτόν. **17** Ἐλθὼν δε εἰς εαυτόν, εἶπε· Πόσοι μισθωτοὶ του πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτον, και ἐγὼ χάνομαι ὑπὸ της πείνης. **18** Σηκωθείς θέλω υπάγει προς τον πατέρα μου και θέλω εἰπε προς αὐτόν· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τον ουρανόν και ἐνώπιόν σου· **19** και δεν εἶμαι πλέον ἀξίος να ὀνομασθῶ υἱός σου· κάμε με ως ἓνα των μισθωτῶν σου. **20** Και σηκωθείς ἦλθε προς τον πατέρα αὐτοῦ. Ἐνὼ, δε ἀπέειχεν ἐτι μακράν, εἶδεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ και ἐσπλαγχνίσθη, και δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τον τράχηλον αὐτοῦ και κατεβίβησεν αὐτόν. **21** εἶπε δε προς αὐτόν ὁ υἱός Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τον ουρανόν και ἐνώπιόν σου, και δεν εἶμαι πλέον ἀξίος να ὀνομασθῶ υἱός σου. **22** Και ὁ πατήρ εἶπε προς τους δούλους αὐτοῦ· Φέρετε ἔξω την στολήν την πρώτην και ἐνδύσατε αὐτόν, και δότε δακτυλίδιον εἰς την χεῖρα αὐτοῦ και υποδήματα εἰς τους πόδας, **23** και φέροντες τον μόσχον τον σιτευτὸν σφάξατε, και φαγόντες ας ευφρανθῶμεν, **24** διότι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρός ἦτο και ἀνέζησε, και ἀπολωλός ἦτο και εὕρηθη. Και ἤρchiσαν να ευφραίνωνται. **25** Ἦτο δε ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ υἱός ἐν τῷ ἀγρῷ· και καθὼς ἐρχόμενος ἐπλησίασεν εἰς την οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίαν και χορούς, **26** και προσκαλέσας ἓνα των δούλων, ἠρώτα τι εἶναι ταῦτα. **27** Ὁ δε εἶπε προς αὐτόν ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· και ἔσφαξεν ὁ πατήρ σου τον μόσχον τον σιτευτόν, διότι ἀπήλαυσεν αὐτόν υγιαίνοντα. **28** Και ὠργίσθη και δεν ἠθέλε να εἰσελθῇ. Ἐξήλθε λοιπόν ὁ πατήρ αὐτοῦ και παρεκάλει αὐτόν. **29** Ὁ δε ἀποκριθείς εἶπε προς τον πατέρα· Ἰδοῦ, τόσα ἐτι σε δουλεύω, και ποτέ ἐντολήν σου δεν παρέβην, και εἰς ἐμέ οὐδὲ ἐρίφιον ἐδωκάς ποτέ διὰ να ευφρανθῶ μετὰ των φίλων μου. **30** Ὅτε δε ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τον βῖον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔσφαξας δι' αὐτόν τον μόσχον τον σιτευτόν. **31** Ὁ δε εἶπε προς αὐτόν· Τέκνον, συ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶσαι, και πάντα τα ἐμά σα εἶναι· **32** ἐπρεπε δε να ευφρανθῶμεν και να χαρῶμεν, διότι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρός ἦτο και ἀνέζησε, και ἀπολωλός ἦτο και εὕρηθη.

16 Ἐλεγε δε και προς τους μαθητάς αὐτοῦ· Ἦτο ἄνθρωπός τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οἰκονόμον, και οὗτος κατηγορήθη προς αὐτόν ως διασκορπίζων τα υπάρχοντα αὐτοῦ. **2** Και κράξας αὐτόν, εἶπε προς αὐτόν· Τι εἶναι τούτο τὸ ὁποῖον ἀκούω περὶ σου; δος τον λογαριασμόν της οἰκονομίας σου· διότι δεν θέλεις δυνηθῆν πλέον να ἴηται οἰκονόμος. **3** Εἶπε δε καθ' εαυτόν ὁ οἰκονόμος· Τι να κάμω, ἐπειδὴ ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ ἀπ' ἐμοῦ την οἰκονομίαν; να σκάπτω δεν δύναμαι, να ζητῶ ἐντρέπομαι. **4** ἐνόησα τι πρέπει να κάμω, διὰ να με δεχθῶσιν εἰς τους οἴκους αὐτῶν, ὅταν ἀποβληθῶ της οἰκονομίας. **5** Και προσκαλέσας ἓνα ἕκαστον των χρεωφειλητῶν του κυρίου αὐτοῦ, εἶπε προς τον πρώτον· Πόσον χρεωστεῖς εἰς τον κύριόν μου; **6** Ὁ δε εἶπεν· Ἐκατόν μέτρα ἐλαίου. Και εἶπε προς αὐτόν· Λάβε το ἔγγραφόν σου και καθῆσας ταχέως γράψον πενήτηκοντα. **7** Ἐπειτα εἶπε προς ἄλλον· Συ δε πόσον χρεωστεῖς; Ὁ δε

είπεν· Εκατόν μόδια σίτου. Και λέγει προς αυτόν· Λάβε το έγγραφόν σου και γράψον ογδοήκοντα. **8** Και επήνεσεν ο κύριος τον άδικον οικονόμον, ότι φρονίμως έπραξε· διότι οι υιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμώτεροι εις την εαυτών γενεάν παρά τους υιούς του φωτός. **(aiōn g165)** **9** Και εγώ σας λέγω· Κάμετε εις εαυτούς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας, διά να σας δεχθώσιν εις τας αιωνίους σκηνάς, όταν εκλείψητε. **(aiōnios g166)** **10** Ο εν τω ελαχίστω πιστός και εν τω πολλώ πιστός είναι, και ο εν τω ελαχίστω άδικος και εν τω πολλώ άδικος είναι. **11** Εάν λοιπόν εις τον άδικον μαμωνά δεν εφάνητε πιστοί, τον αληθινόν πλούτον τις θέλει σας εμπιστευθή; **12** Και εάν εις το ξένον δεν εφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει τον ιδικόν σας; **13** Ουδείς δούλος δύναται να δουλεύη δύο κυρίου· διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμωνά. **14** Ήκουον δε ταύτα πάντα και οι Φαρισαίοι, φιλάργυροι όντες, και περιεγέλων αυτόν. **15** Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε οι δικαιογύνους εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, ο Θεός όμως γνωρίζει τας καρδιάς σας· διότι εκείνο, το οποίον μεταξύ των ανθρώπων είναι υψηλόν, βδέλυγμα είναι ενώπιον του Θεού. **16** Ο νόμος και οι προφηταί έως Ιωάννου υπήρχον από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται, και πας τις βιάζεται να εισέλθη εις αυτήν. **17** Ευκολώτερον δε είναι ο ουρανός και η γη να παρέλθωσι παρά μία κεραία του νόμου να πέση. **18** Πας όστις χωρίζεται την γυναίκα αυτού και νυμφεύεται άλλην, μοιχεύει, και πας όστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει. **19** Ήτο δε άνθρωπος τις πλούσιος και ενεδύετο πορφύραν και στολήν βυσσίνην, ευφρανόμενος καθ' ημέραν μεγαλοπρεπώς. **20** Ήτο δε πτωχός τις ονομαζόμενος Λάζαρος, όστις έκείτο πεπληγωμένος πλησίον της πύλης αυτού. **21** και επεθύμει να χορτασθή από των ψυχίων των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίου· αλλά και οι κύνες ερχόμενοι έγλειφον τας πληγάς αυτού. **22** Απέθανε δε ο πτωχός και εφέρθη υπό των αγγέλων εις τον κόλπον του Αβραάμ· απέθανε δε και ο πλούσιος και ετάφη. **23** Και εν τω άδη υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, ενώ ήτο εν βασάνοις, βλέπει τον Αβραάμ από μακρόθεν και τον Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού. **(Hadēs g86)** **24** Και αυτός φωνάζας είπε· Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν με και πέμψον τον Λάζαρον, διά να βάψη το άκρον του δακτύλου αυτού εις ύδωρ και να καταδροσίη την γλώσσαν μου, διότι βασανίζομαι εν τη φλογί ταύτη· **25** είπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ενθυμήθητι ότι απέλαρξες συ τα αγαθά σου εν τη ζωή σου, και ο Λάζαρος ομοίως τα κακά· τώρα ούτος μεν παρηγορείται, συ δε βασανίζεσαι· **26** και εκτός τούτων πάντων, μεταξύ ημών και υμών χάσμα μέγα είναι εστηριγμένον, ώστε οι θέλοντες να διαβώσιν εντεύθεν προς εσάς να μη δύνανται, μηδέ οι εκείθεν να διαπερώσι προς υμάς. **27** Είπε δε παρακαλώ σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψης αυτόν εις τον οίκον του πατρός μου· **28** διότι έχω πέντε αδελφούς· διά να μαρτυρήσῃ εις αυτούς, ώστε να μη έλθωσι και αυτοί εις τον τόπον τούτον της βασάνου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Αβραάμ, Έχουσι τον Μωϋσήν και τους προφητάς· ακούσωσιν αυτούς. **30** Ο δε είπεν· Ουχί, πάτερ Αβραάμ,

αλλ' εάν τις από νεκρών υπάγη προς αυτούς, θέλουσι μετανοήσει. **31** Είπε δε προς αυτόν· Εάν τον Μωϋσήν και τους προφητάς δεν ακούωσιν, ουδέ εάν τις αναστηθή εκ νεκρών θέλουσι πεισθή.

17 Είπε δε προς τους μαθητάς· Αδύνατον είναι να μη έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις εκείνον, διά του οποίου έρχονται. **2** Συμφέρι εις αυτόν να κρεμασθή περί τον τράχηλον αυτού μύλου πέτρα και να ριφθή εις την θάλασσαν, παρά να σκανδαλισή ένα των μικρών τούτων. **3** Προσέχετε εις εαυτούς. Εάν δε ο αδελφός σου αμαρτήσῃ εις σε, επίπληξον αυτόν· και εάν μετανοήσῃ, συγχώρησον αυτόν. **4** και εάν επτάκις της ημέρας αμαρτήσῃ εις σε, και επτάκις της ημέρας επιστρέψῃ προς σε λέγων· Μετανόω, θέλεις συγχωρήσει αυτόν. **5** Και είπον οι απόστολοι προς τον Κύριον· Αύξησον εις ημάς την πίστιν. **6** Ο δε Κύριος είπεν· Εάν έχετε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ηθέλετε ειπεί εις την συκάμινον ταύτην, Εκκριζώθητι και φυτεύθητι εις την θάλασσαν· και ήθελε σας υπακούσει. **7** Τις δε από σας έχων δούλον αροτριώντα ή ποιμαίνοντα, θέλει ειπεί προς αυτόν, ευθύς αφού έλθη εκ του αγρού· Ύπαγε, κάθησον να φάγῃς, **8** και δεν θέλει ειπεί προς αυτόν· Ετοιμάσον τι να δειπνήσω, και περιζωθήεις υπηρετεί με, εωσού φάγω και πίνω, και μετά ταύτα θέλεις φάγῃ και πείσῃ; **9** Μήπως γνωρίζει χάριν εις τον δούλον εκείνον, διότι έκαμε τα διαταχθέντα εις αυτόν; δεν μοι φαίνεται. **10** Ούτω και σεις, όταν κάμητε πάντα τα διαταχθέντα εις εσάς, λέγετε ότι δούλοι αχρείοι είμεθα, επειδή εκάμαμεν ό, τι εχρεωστούμεν να κάμωμεν. **11** Και έτε αυτούς επορεύετο εις την Ιερουσαλήμ, διέβαινε διά μέσου της Σαμαρείας και Γαλιλαίας. **12** Και ενώ εισήρχετο εις τινά κώμην, αφήνησαν αυτόν δέκα άνθρωποι λεπροί, οίτινες εστάθησαν μακρόθεν, **13** και αυτοί ύψωσαν φωνήν, λέγοντες· Ιησού, Επιστάτα, ελέησον ημάς. **14** Και ιδών είπε προς αυτούς· Υπάγετε και δείξατε εαυτούς εις τους ιερείς. Και ενώ, επορεύοντο, εκαθαρίσθησαν. **15** Εις δε εξ αυτών, ιδών ότι ιατρεύθη, υπέστρεψε μετά φωνής μεγάλης δοξάζων τον Θεόν, **16** και έπεσε κατά πρόσωπον εις τους πόδας αυτού, ευχαριστών αυτόν· και αυτός ήτο Σαμαρείτης. **17** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε· Δεν εκαθαρίσθησαν οι δέκα; και δε εννάς που είναι; **18** Δεν ευρέθησαν άλλοι να υποστρέψωσι διά να δοξάσωσι τον Θεόν ειμή ο αλλογενής ούτος; **19** Και είπε προς αυτόν· Σηκωθείς ύπαγε· η πίστις σου σε έσωσεν. **20** Ερωτηθείς δε υπό των Φαρισαίων, πότε έρχεται η βασιλεία του Θεού, απεκρίθη προς αυτούς και είπε· Δεν έρχεται η βασιλεία του Θεού ούτως ώστε να παρατηρήται· **21** ουδέ θέλουσιν ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή Ιδού εκεί· διότι Ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι εντός υμών. **22** Είπε δε προς τους μαθητάς· θέλουσιν ελθεί ημέραι, ότε θέλετε επιθυμήσει να ιδητε μίαν των ημερών του Υιού του ανθρώπου, και δεν θέλετε ιδεί. **23** και θέλουσι σας ειπεί· Ιδού, εδώ είναι, ή Ιδού εκεί· μη υπάγητε μηδ' ακολουθήσητε. **24** Διότι ως η αστραπή η αστράπτουσα εκ της υπ' ουρανόν λάμπει εις την υπ' ουρανόν, ούτω θέλει είσθαι και ο Υίος του ανθρώπου εν τη ημέρα αυτού. **25** Πρώτον όμως πρέπει αυτός να πάθῃ πολλά και να καταφρονηθή από της γενεάς ταύτης. **26**

Και καθώς έγειναν εν ταις ημέραις του Νώε, ούτω θέλει είσθαι και εν ταις ημέραις του Υιού του ανθρώπου· 27 έτρωγον, έπινον, ενύμφευον, ενυμφεύοντο, μέχρι της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και ήλθεν ο κατακλυσιμός και απώλεσεν άπαντας. 28 Ομοίως και καθώς έγειναν εν ταις ημέραις του Λώτ· έτρωγον, έπινον, ηγόραζον, επώλουν, εφύτευον, ωκοδόμουν· 29 καθ' ην δε ημεραν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, έβρεξε πυρ και θεϊόν απ' ουρανού και απώλεσεν άπαντας. 30 Οσαύτως θέλει είσθαι καθ' ην ημεραν ο Υιός του ανθρώπου θέλει φανερωθή. 31 Κατ' εκείνην την ημεραν όστις ευρεθή επί του δώματος και τα σκεύη αυτού εν τη οικία, ας μη καταβή διά να λάβη αυτά, και όστις εν τω αγρώ ομοίως ας μη επιστρέψη εις τα πίσω. 32 Ενθυμείσθε την γυναίκα του Λωτ. 33 Όστις ζητήσει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέσει αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. 34 Σας λέγω, Εν τη νυκτί εκείνη θέλουσιν είσθαι δύο επί μιας κλίνης, ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφίνεται· 35 δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει ομοί, η μία παραλαμβάνεται και η άλλη αφίνεται· 36 δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ, ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφίνεται. 37 Και αποκριθέντες λέγουσι προς αυτόν· Που, Κύριε; Ο δε είπε προς αυτούς· Όπου είναι το σώμα, εκεί θέλουσιν συναχθή οι αετοί.

18 Έλεγε δε και παραβολήν προς αυτούς περί του ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται και να μη αποκάμνωσι, 2 λέγων· Κριτής τις ήτο εν τινί πόλει, όστις τον Θεόν δεν φοβείτο και άνθρωπον δεν εντρέπετο. 3 Ήτο δε χήρα τις εν εκείνη τη πόλει και ήρχετο προς αυτόν, λέγουσα· Εκδικήσον με από του αντιδίκου μου. 4 Και μέχρι τίνος δεν ηθέλησε· μετά δε ταύτα είπε καθ' εαυτόν· Αν και τον Θεόν δεν φοβώμαι και άνθρωπον δεν εντρέπωμαι, 5 τουλάχιστον επειδή με ενοχλεί η χήρα αύτη, ας εκδικήσω αύτην, διά να μη ήρχεται πάντοτε και με βασανίζει. 6 Και είπεν ο Κύριος· Ακούσατε τι λέγει ο άδικος κριτής· 7 ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν των εκλεκτών αυτού των βρώντων προς αυτόν ημεραν και νύκτα, αν και μακροθυμή δι' αυτούς· 8 σας λέγω ότι θέλει κάμει την εκδίκησιν αυτών ταχύως. Πλην ο Υιός του ανθρώπου, όταν έλθη, άρα γε θέλει ευρεί την πίστιν επί της γης· 9 Είπε δε και προς τινάς, τους θαρρούντας εις εαυτούς ότι είναι δίκαιοι και καταφρονούντας τους λοιπούς, την παραβολήν ταύτην· 10 Άνθρωποι δύο ανέβησαν εις το ιερόν διά να προσευχηθώσιν, ο εις Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. 11 Ο Φαρισαίος σταθείς προσήρχετο καθ' εαυτόν ταύτα· Ευχαριστώ σοι, Θεέ, ότι δεν είμαι καθώς οι λοιποί άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι, μοιχοί, ή και καθώς ούτος ο τελώνης· 12 νηστεύω δις της εβδομάδος, αποδεκατίζω πάντα όσα έχω. 13 Και ο τελώνης μακρόθεν ιστάμενος, δεν ήθελεν ουδέ τους οφθαλμούς να υψώσει εις τον ουρανόν, αλλ' έτυπεν εις το στήθος αυτού, λέγων· Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ. 14 Σας λέγω, Κατέβη ούτος εις τον οίκον αυτού δεικναιωμένος μάλλον παρά εκείνος· διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή, ο δε ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθή. 15 Έφερον δε προς αυτόν και τα βρέφη, διά να εγγιζη αυτά· ιδόντες δε οι μαθηταί, επέπληξαν

αυτούς. 16 Ο Ιησούς όμως προσκαλέσας αυτά, είπεν· Αφήσατε τα παιδιά να έρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. 17 Αληθώς σας λέγω, Όστις δεν δεχθή την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν. 18 Και άρχων τις ηρώτησεν αυτόν λέγων· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον· (αϊθnios g166) 19 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν· ουδεις αγαθός ειμή εις ο Θεός. 20 Τας εντολάς εξετέλει· Μη μοιχείσθης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. 21 Ο δε είπε· Ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. 22 Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς, είπε προς αυτόν· Έτι εν σοι λείπει πάντα όσα έχεις πώλησον και διαμοίρασον εις πτωχούς, και θέλεις έχει θεσαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι. 23 Ο δε ακούσας ταύτα έγεινε περιλυπος· διότι ήτο πλούσιος σφόδρα. 24 Ιδών δε αυτόν ο Ιησούς περιλυπον γενόμενον, είπε· Πως δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες τα χρήματα· 25 διότι ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρύπην βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. 26 Είπον δε οι ακούσαντες· Και τις δύναται να σωθή; 27 Ο δε είπε· Τα αδύνατα παρά ανθρώποις είναι δυνατά παρά τω Θεώ. 28 Είπε δε ο Πέτρος· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. 29 Ο δε είπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι δεν είναι ουδεις, όστις αφήκεν οικίαν ή γονείς ή αδελφούς ή γυναίκα ή τέκνα ένεκεν της βασιλείας του Θεού, 30 όστις δεν θέλει απολαύσει πολλαπλάσια εν τω καιρώ τούτω και εν τω ερχομένω αιώνι ζωήν αιώνιον. (αϊθn g165, αϊθnιος g166) 31 Παραλαβών δε τους δώδεκα, είπε προς αυτούς· Ιδού, αναβαίνωμεν εις Ιερουσόλυμα, και θέλουσιν εκτελεσθή πάντα τα γεγραμμένα διά των προφητών εις τον Υιόν του ανθρώπου. 32 Διότι θέλει παραδοθή εις τα έθνη και θέλει εμπαιχθή και υβρισθή και εμπυσθή, 33 και μαστιγώσαντες θέλουσιν θανατώσει αυτόν, και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστή. 34 Και αυτοί δεν ενόησαν ουδέν εκ τούτων, και ήτο ο λόγος ούτος κεκρυμμένος απ' αυτών, και δεν ενόουν τα λεγόμενα. 35 Ότε δε πλησίαζεν εις την Ιεριχώ, τυφλός τις εκάθητο παρά την οδόν ζητών· 36 ακούσας δε όχλον διαβαίνοντα, ηρώτα τι είναι τούτο. 37 Απήγγειλεν δε προς αυτόν ότι Ιησούς ο Ναζωραίος διαβαίνει. 38 Και εφώναξε λέγων· Ιησού, υιέ του Δαβίδ, ελέησον με. 39 Και οι προπορευόμενοι επέπληττον αυτόν διά να σιωπήσῃ· αλλ' αυτός πολλά μάλλον έκραζεν· Υιέ του Δαβίδ, ελέησον με. 40 Σταθείς δε ο Ιησούς, προσέταξε να φερθή προς αυτόν. Και αφού πλησίασεν, ηρώτησεν αυτόν· 41 λέγων· Τι θέλεις να σοι κάμω; Ο δε είπε· Κύριε, να αναβλέψω. 42 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Αναβλέψω· η πίστις σου σε έσωσε. 43 Και παρευθής ανέβλεψε και ηκολούθει αυτόν δοξάζων τον Θεόν· και πας ο λαός ιδών ήνεσε τον Θεόν.

19 Και εισελθών διήρχετο την Ιεριχώ· 2 και ιδού, άνθρωπος ονομαζόμενος Ζακχαίος, όστις ήτο αρχιτελώνης, και ούτος ήτο πλούσιος, 3 και εξήτει να ιδη τον Ιησούν τις είναι, και δεν ηδύνατο διά τον όχλον, διότι ήτο μικρός το ανάστημα. 4 και δραμών

εμπρός ανέβη επί συκομορέαν διά να ιδη αυτόν· επειδή δι' εκείνης της οδοῦ ἔμελλε να περάσῃ. **5** Και ὡς ἦλθεν εἰς τον τόπον ο Ἰησοῦς, ἀναβλέψας εἶδεν αυτόν και εἶπε προς αυτόν· Ζακχαῖε, κατάβα ταχέως· διότι σήμερον πρέπει να μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου. **6** Και κατέβη ταχέως και υπεδέχθη αυτόν μετὰ χαράς. **7** Και ἰδόντες ἅπαντες ἐγόγγυζον, λέγοντες ὅτι εἰς ἀμαρτωλῶν ἄνθρωπον εἰσήλθε να καταλύσῃ. **8** Σταθεῖς δε ο Ζακχαῖος, εἶπε προς τον Κύριον· Ἰδού, τα ἡμίση των υποκρίτων μου, Κύριε, δίδω εἰς τους πτωχοῦς, και εἰάν εὐσκοφανήσῃ τινά εἰς τι, ἀποδίδω τετραπλοῦν. **9** Εἶπε δε προς αυτόν ο Ἰησοῦς ὅτι, Σήμερον ἐγένεε σωτηρία εἰς τον οἶκον τούτον, καθότι και αὐτός υἱός του Ἀβραάμ ἐστίναι. **10** Διότι ο Υἱός του ἀνθρώπου ἦλθε να ζητήσῃ και να σώσῃ το ἀπολωλός. **11** Και ἐνῶ αὐτοῖ ἤκουον ταῦτα, προσθέσας εἶπε παραβολήν, διότι ἦτο πλησίον της Ἱερουσαλήμ και αὐτοῖ ἐνόμιζον ὅτι ἡ βασιλεία του Θεοῦ ἔμελλεν εὐθὺς να φανῇ· **12** εἶπε λοιπόν· Ἄνθρωπος τις ευγενῆς υπήγεν εἰς χώραν μακράν διά να λάβῃ εἰς εαυτὸν βασιλείαν και να υποστρέψῃ. **13** Και καλέσας δέκα δούλους εαυτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτούς δέκα μνας και εἶπε προς αὐτούς· Πραγματευθήτε εἰς τὴν ἔσπερον. **14** Οἱ συμπολίται αὐτοῦ ὅμως ἐμίσουν αὐτόν και ἀπέστειλαν κατόπιν αὐτοῦ πρέσβεις, λέγοντες· Δεν θέλομεν τούτον να βασιλεύσῃ ἐφ' ἡμᾶς. **15** Και ἀφού υπέστρεψε λαβῶν την βασιλείαν, εἶπε να προσκληθῶσι προς αὐτόν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, εἰς τους οποίους ἔδωκε το ἀργύριον, διά να μάθῃ τι ἐκέρδησεν ἕκαστος. **16** Και ἦλθεν ο πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνα σου ἐκέρδησε δέκα μνας. **17** Και εἶπε προς αὐτόν· Εὐγε, ἀγαθὲ δούλε· επειδή εἰς το ἐλάχιστον ἐφάνησιν πιστός, ἔχε ἐξουσίαν ἐπάνω δέκα πόλεων. **18** Και ἦλθεν ο δευτέρως, λέγων· Κύριε, ἡ μνα σου ἔκαμε πέντε μνας. **19** Εἶπε δε και προς τούτον· Και συ γενού ἐξουσιαστῆς ἐπάνω πέντε πόλεων. **20** Ἦλθε και ἄλλος, λέγων· Κύριε, ἰδού ἡ μνα σου, την οποίαν εἶχον πεφυλαγμένην ἐν μανδηλίῳ. **21** Διότι σε φοβοῦμην, επειδή εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς λαμβάνεις ὅ, τι δεν κατέβαλες, και θερίζεις ὅ, τι δεν ἔσπειρας. **22** Και λέγει προς αὐτόν· Ἐκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρὲ δούλε· ἤξευρες ὅτι ἐγώ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, λαμβάνων ὅ, τι δεν κατέβαλον, και θερίζων ὅ, τι δεν ἔσπειρα· **23** διά τι λοιπόν δεν ἔδωκας το ἀργύριόν μου εἰς την τράπεζαν, ὥστε ἐγὼ ἐλθὼν ἠθελον συνάξει αὐτό μετὰ του τόκου; **24** Και εἶπε προς τους παρεστῶτας· Αφαιρέσατε ἀπ' αὐτοῦ την μναν και δότε εἰς τον ἔχοντα τας δέκα μνας. **25** Και εἶπον προς αὐτόν· Κύριε, ἔχει δέκα μνας. **26** Διότι σας λέγω ὅτι εἰς πάντα τον ἔχοντα θέλει δοθῆ, ἀπὸ δε του μη ἔχοντος και ὅ, τι ἔχει θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτό. **27** Πλην τους ἐχθρούς μου ἐκείνους, οἵτινες δεν με ἠθέλησαν να βασιλεύσω ἐπ' αὐτούς, φέρετε ἐδῶ και κατασφάζετε ἐμπροσθέν μου. **28** Και εἰπὼν ταῦτα, προεχώρει ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. **29** Και ὡς ἐπλησίασεν εἰς Βηθφαγή και Βηθανίαν, προς το ὄρος το καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο των μαθητῶν αὐτοῦ, **30** εἰπὼν· Υπάγετε εἰς την κατέναντι κώμην, εἰς την οποίαν ἐμβαίνοντες θέλετε ευρεῖ πωλάριον δεδεμένον, ἐπὶ του οποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησέ ποτε· λύσατε αὐτό και φέρετε. **31** Και εἰάν τις σας

ερωτήσῃ, Διά τι λύετε αὐτό οὕτω θέλετε εἰπεῖ προς αὐτόν, Ὅτι ο Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ. **32** Υἦγαν δε οἱ ἀπεσταλμένοι και εὑρον καθὼς εἶπε προς αὐτούς· **33** και ἐνῶ ἔλουν το πωλάριον, εἶπον προς αὐτούς οἱ κύριοι αὐτοῦ· Διά τι λύετε το πωλάριον; **34** Οἱ δε εἶπον· Ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ, **35** και ἔφεραν αὐτό προς τον Ἰησοῦν· και ριψάνας ἐπὶ το πωλάριον τα ἱμάτια αὐτῶν, ἐπεκάθισαν τον Ἰησοῦν. **36** Ἐνῶ δε ἐπορευέτο, ἐπέστρωον τα ἱμάτια αὐτῶν εἰς την ὁδόν. **37** Και ὅτε ἐπλησίαζεν ἡδη εἰς την κατὰβασιν του ὄρους των Ἐλαιῶν, ἤρχισαν ἅπαν το πλήθος των μαθητῶν χαίροντες να μνωσὶ τον Θεόν μεγαλοφώνως διά πάντα τα θαύματα, τα οποία εἶδον, **38** λέγοντες· Ευλογημένος ο ἐρχόμενος Βασιλεύς ἐν ὀνόματι του Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, και δόξα ἐν υψίστοις. **39** Και τινὲς των Φαρισαίων ἀπὸ του ὄχλου εἶπον προς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπίπληξον τους μαθητάς σου. **40** Και ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτούς· Σας λέγω ὅτι εἰάν οὔτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι θέλουσι φωνάζει. **41** Και ὅτε ἐπλησίασεν, ἰδὼν την πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, **42** λέγων, Εἴθε να ἐγνωρίζες και συ, τουλάχιστον ἐν τη ἡμέρα σου ταύτη, τα προς εἰρήνην σου ἀποβλέποντα· ἀλλὰ τώρα ἐκρύφθησαν ἀπὸ των οφθαλμῶν σου· **43** διότι θέλουσιν ελθεῖ ἡμέραι ἐπὶ σε και οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσι κάμει χαράκωμα περὶ σε, και θέλουσι σε περικυκλώσει και θέλουσι σε στενοχωρήσει πανταχόθεν, **44** και θέλουσι καταφάσει σε και τα τέκνα σου ἐν σοι, και δεν θέλουσι ἀφήσει ἐν σοι λίθον ἐπὶ λίθον, διότι δεν ἐγνωρίσας τον καιρόν της ἐπισκέψεώς σου. **45** Και εἰσελθὼν εἰς το ἱερόν, ἤρχισε να ἐκβάλλῃ τους πωλοῦντας ἐν αὐτῷ και ἀγοράζοντας, **46** λέγων προς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεις δε ἐκάματε αὐτόν σπήλαιον ληστῶν. **47** Και ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ δε ἀρχιερεῖς και οἱ γραμματεῖς και οἱ πρῶτοι του λαοῦ ἐζήτουν να ἀπολέσωσιν αὐτόν. **48** Και δεν εὑρίσκον το τι να πράξωσι· διότι πας ο λαός ἦτο προσηλωμένος εἰς το να ἀκούῃ αὐτόν.

20 Και ἐν μιά των ἡμερῶν ἐκεῖνων, ἐνῶ αὐτὸς ἐδίδασκε τον λαόν ἐν τῷ ἱερῷ, και εὐηγγελίζετο, ἦλθον ἐξαίφνης οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ γραμματεῖς μετὰ των πρεσβυτέρων **2** και εἶπον προς αὐτόν, λέγοντες· Εἰπέ προς ἡμᾶς ἐν ποῖα ἐξουσία πράττεις ταῦτα, ἢ τις εἶναι ὁστις σοι ἔδωκε την ἐξουσίαν ταύτην; **3** Ἀποκριθεὶς δε εἶπε προς αὐτούς· Θέλω σας ἐρωτήσῃ και ἐγώ ἕνα λόγον, και εἰπάτέ μοι· **4** το βάπτισμα του Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἢ ἐξ ἀνθρώπων; **5** Οἱ δε ἐσυλλογίσθησαν καθ' ἑαυτούς λέγοντες, ὅτι· Εἰάν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διά τι λοιπόν δεν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν; **6** Εἰάν δε εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πας ο λαός θέλει μας λιθοβολήσῃ· επειδή εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ο Ἰωάννης εἶναι προφήτης. **7** Και ἀπεκρίθησαν ὅτι δεν ἐξεύρουσι πόθεν ἦτο. **8** Και ο Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγώ σας λέγω ἐν ποῖα ἐξουσία πράττω ταῦτα. **9** Ἦρχισε δε να λέγῃ προς τον λαόν την παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, και ἐμίσθωσεν αὐτόν εἰς γεωργοὺς, και ἀπεδήμησε πολύν καιρόν. **10** Και ἐν τῷ καιρῷ των καρπῶν ἀπέστειλε προς τους γεωργοὺς δούλον διά να δώσωσιν εἰς αὐτόν ἀπὸ του

καρπού του αμπελώνος· οι γεωργοί όμως δείραντες αυτόν εξαπέστειλαν κενόν· **11** Και πάλιν έπεμφεν άλλον δούλον. Πλην αυτοί δείραντες και εκείνον και ατιμάσαντες εξαπέστειλαν κενόν. **12** Και πάλιν έπεμψε τρίτον. Αλλ' εκείνοι και τούτον πληγώσαντες απεδίωξαν. **13** Είπε δε ο κύριος του αμπελώνος· Τι να κάμω; ας πέμψω τον υιόν μου τον αγαπητόν· ίσως ιδόντες τούτον θέλουσιν εντραπεί. **14** Πλην ιδόντες αυτόν οι γεωργοί, διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Ούτος είναι ο κληρονόμος· έλθετε ας φονεύσωμεν αυτόν, διά να γείνη ημών η κληρονομία. **15** Και εκβαλόντες αυτόν έξω του αμπελώνος, εφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει κάμει εις αυτούς ο κύριος του αμπελώνος; **16** Θέλει ελθει και απολέσει τους γεωργούς τούτους, και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις άλλους. Ακούσαντες δε είπον· Μη γένοιτο. **17** Ο δε εμβλέψας εις αυτούς είπε· Τι λοιπόν είναι τούτο το γεγραμμένον, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας; **18** Πας όστις πέση επί τον λίθον εκείνον θέλει συντριφθή· εις όντινα δε επιπέση, θέλει κατασυντριφει αυτόν. **19** Και εξήτησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς να βάλωσιν επ' αυτόν τας χείρας εν αυτή τη ώρα, πλην εφοβήθησαν τον λαόν· διότι ηνόησαν ότι προς αυτούς είπε την παραβολήν ταύτην. **20** Και παραφυλάξαντες απέστειλαν ενεδρευτάς, υποκρινομένους ότι είναι δίκαιοι, επί σκοπώ να πιάσωσιν αυτόν από λόγου, διά να παραδώσωσιν αυτόν εις την αρχήν και εις την εξουσίαν του ηγεμόνος. **21** Και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι ορθώς ομιλείς και διδάσκεις και δεν βλέπεις εις πρόσωπον, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις· **22** Είναι συγκεχωρημένον εις ημάς να δώσωμεν φόρον εις τον Καίσαρα ή ουχι; **23** Εννοήσας δε την πανουργίαν αυτών, είπε προς αυτούς· Τι με πειράζετε; **24** Δείξατέ μοι δηνάριον· τίνας εικόνα έχει και επιγραφήν; Και αποκριθέντες είπον· Του Καίσαρος. **25** Ο δε είπε προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. **26** Και δεν ηδυνήθησαν να πιάσωσιν αυτόν από λόγου έμπροσθεν του λαού, και θαυμάσαντες διά την απόκρισιν αυτού εισώπησαν. **27** Προσελθόντες δε τινές των Σαδδουκαίων, οίτινες αρνούνται ότι είναι ανάστασις, ηρώτησαν αυτόν, **28** λέγοντες· Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγραψεν· Εάν τινός ο αδελφός αποθάνη έχων γυναίκα, και ούτος αποθάνη άτεκνος, να λάβη ο αδελφός αυτού την γυναίκα και να εξαναστήση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **29** Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί· και ο πρώτος λαβών γυναίκα, απέθανεν άτεκνος· **30** και έλαβεν ο δεύτερος την γυναίκα, και ούτος απέθανεν άτεκνος· **31** και ο τρίτος έλαβεν αυτήν· ωσαύτως δε και οι επτά· και δεν αφήκαν τέκνα, και απέθανον. **32** Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. **33** Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνας αυτών γίνεται γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. **34** Και ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς· ο υιοί του αιώνος τούτου νυμφεύουσι και νυμφεύονται· (αιὼν g165) **35** οι δε καταξιωθέντες να απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών ανάστασιν ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· (αιὼν g165) **36** διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται· επειδή είναι ισάγγελοι και είναι υιοί του Θεού, όντες

υιοί της αναστάσεως. **37** Ότι δε εγείρονται οι νεκροί, και ο Μωϋσής εφανέρωσεν επί της βάτου, ότε λέγει Κύριον τον Θεόν του Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον Θεόν του Ιακώβ. **38** Ο δε Θεός δεν είναι νεκρών, αλλά ζώντων· διότι πάντες ζώσι εν αυτώ. **39** Αποκριθέντες δε τινές των γραμματέων είπον· Διδάσκαλε, καλώς είπας. **40** Και δεν ετόλμων πλέον να ερωτώσιν αυτόν ουδέν. **41** Είπε δε προς αυτούς· Πως λέγουσι τον Χριστόν ότι είναι υιός του Δαβίδ; **42** Και ο αυτός ο Δαβίδ λέγει εν τη βίβλω των ψαλμών· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, κάθου εκ δεξιών μου, **43** εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **44** Ο Δαβίδ λοιπόν ονομάζει αυτόν Κύριον· και πως είναι υιός αυτού; **45** Και ενώ ήκουε πας ο λαός, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **46** Προσεχετε από τους γραμματέων, οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολιζόμενοι και αγαπωσίαν ασπασμούς εν ταις αγοραίς και πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις, **47** οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χιρών, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς· ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλύτεραν καταδίκην.

21 Αναβλέψας δε είδε τους πλουσίους, τους βάλλοντας τα δώρα αυτών εις το γαζοφυλάκιον· **2** είδε δε και χίραν τινά πτωχήν, βάλλουσαν εκεί δύο λεπτά, **3** και είπεν· Αληθώς σας λέγω ότι η πτωχή αυτή χίρα έβαλε περισσότερον πάντων· **4** διότι άπαντες ούτοι εκ του περισσεύματος αυτών έβαλον εις τα δώρα του Θεού, αυτή όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλεν όλην την περιουσίαν όσην είχε. **5** Και ενώ τινές έλεγον περί του ιερού ότι είναι εστολιζόμενον με λίθους ωραίοις και αφιερώνοντα, είπε· **6** Ταύτα, τα οποία θεωρείτε, θέλουσιν ελθει ημέραι, εις τας οποίας δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή. **7** Ηρώτησαν δε αυτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, τότε λοιπόν θέλουσι γείνει ταύτα και τι το σημείον, όταν μέλλωσι ταύτα να γείνωσιν; **8** Ο δε είπε· Βλέπετε μη πληνηθήτε· διότι πολλοί θέλουσιν ελθει εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι Εγώ είμαι και Ο καιρός πλησίασε. Μη υπάγητε λοιπόν οπίσω αυτών. **9** Όταν δε ακούσητε πολέμους και ακαταστασίας, μη φοβηθήτε· διότι πρέπει ταύτα να γείνωσι πρώτον, αλλά δεν είναι ευθύς το τέλος. **10** Τότε έλεγε προς αυτούς· θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, **11** και θέλουσι γείνει κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι και πείναι και λοιμοί, και θέλουσιν εισθαι φόβητρα και σημεία μεγάλα από του ουρανού. **12** Προ δε τούτων πάντων θέλουσιν επιβάλλει εφ' υμάς τας χείρας αυτών, και θέλουσι σας καταδιώξει, παραδίδοντες εις συναγωγάς και φυλακάς, φερομένους έμπροσθεν βασιλέων και ηγεμόνων ένεκεν του ονόματός μου· **13** και τούτο θέλει αποβή εις εσάς προς μαρτυρίαν. **14** Βάλετε λοιπόν εις τας καρδίας σας να μη προμελετάτε τι να απολογηθήτε· **15** διότι εγώ θέλω σας δώσει στόμα και σοφίαν, εις την οποίαν δεν θέλουσι ηττηθή να αντιλογησωσιν ουδέ να αντισταθώσι πάντες οι εναντίοι σας. **16** Θέλετε δε παραδοθή και υπό γονέων και αδελφών και συγγενών και φίλων, και θέλουσι θανατώσει τινάς εξ υμών, **17** και θέλετε εισθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· **18** πλην θριξ

εκ της κεφαλής σας δεν θέλει χαθή· **19** διά της υπομονής σας αποκτήσατε τας ψυχάς σας. **20** Όταν δε ίδητε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένην υπό στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ότι επλησίασεν η ερήμωσις αυτής. **21** Τότε οι όντες εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν εις τα όρη, και οι εν μέσω αυτής ας αναχωρώσιν έξω, και οι εν τοις αγροίς ας μη εμφανίζωσιν εις αυτήν, **22** διότι ημέραι εκδικήσεως είναι αύται, διά να πληρωθώσιν πάντα τα γεγραμμένα. **23** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις διότι θέλει είσθαι μεγάλη στενοχωρία επί της γης και οργή κατά του λαού τούτου, **24** και θέλουσι πέσει εν στόματι μαχαίρας και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα έθνη, και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατουμένη υπό εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. **25** Και θέλουσιν είσθαι σημεία εν τω ηλίω και τη σελήνη και τοις άστροις, και επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, **26** οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **27** Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **28** Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνονται, ανακούψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η αποτύτρωσις σας. **29** Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ίδετε την συκίην και πάντα τα δένδρα. **30** Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε αφ' εαυτών ότι ήδη το θέρος είναι πλησίον. **31** Ούτω και σεις, όταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεζυρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. **32** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **33** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λαοί μου δεν θέλουσι παρέλθει. **34** Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδία σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη· **35** διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης. **36** Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταζωήθητε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου. **37** Και τας μεν ημέρας έδίδασκεν εν τω ιερώ, τας δε νύκτας εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το όρος το ονομαζόμενον Ελαιών· **38** και πας ο λαός από του όρθρου συνήρχετο προς αυτόν εν τω ιερώ διά να ακούη αυτόν.

22 Επλησίαζε δε η εορτή των αζύμων, λεγομένη Πάσχα. **2** Και εξήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς το πως να θανατώσωσιν αυτόν διότι φοβούντο τον λαόν. **3** Εισηλθε δε ο Σατανάς εις τον Ιούδαν τον επονομαζόμενον Ισκαριώτην, όντα εκ του αριθμού των δώδεκα, **4** και υπήγε και συνελάλησεν μετά των αρχιερέων και των στρατιγών το πως να παραδώση αυτόν εις αυτούς. **5** Και έχάρησαν και συνεφώνησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύριον· **6** και έδωκεν υπόσχεσιν και εξήτη ενκαιρίαν να παραδώση αυτόν εις αυτούς χωρίς θορύβου. **7** Ηλθε δε ημέρα των αζύμων, καθ' ην έπρεπε να θυσιάσωσι το πάσχα, **8** και απέστειλε τον Πέτρον και Ιωάννην, ειπών· Υπάγετε και ετοιμάσατε εις

ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. **9** Οι δε είπον προς αυτόν· Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; **10** Ο δε είπε προς αυτούς· Ίδού, όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλει σας συναπαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος ακολουθήσατε αυτόν εις την οικίαν όπου εισέρχεται. **11** Και θέλετε ειπέ προς τον οικοδεσπότην της οικίας· Ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; **12** και εκείνος θέλει σας δείξει ανώγειν μέγα εστρωμένον εκεί ετοιμάσατε. **13** Αφού δε υπήγον, εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ητοίμασαν το πάσχα. **14** Και ότε ήλθεν η ώρα, εκάθησεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα απόστολοι μετ' αυτού. **15** Και είπε προς αυτούς· Πολύ επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ του να πάθω· **16** διότι σας λέγω, ότι δεν θέλω φάγει πλέον εξ αυτού, εωσού εκπληρωθή εν τη βασιλεία του Θεού. **17** Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και είπε· Λάβετε τούτο και διαμοιράσατε εις αλλήλους· **18** διότι σας λέγω ότι δεν θέλω πεί από του γεννήματος της αμπέλου, εωσού έλθη η βασιλεία του Θεού. **19** Και λαβών άρτον, ευχαριστήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς, λέγων· Τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών διδόμενον· τούτο κάμνετε εις την ιδικήν μου ανάμνησιν. **20** Οσαύτως και το ποτήριον, αφού εδείπνησαν, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, το υπέρ υμών εκχυνόμενον. **21** Πλην ιδού, η χειρ εκείνου όστις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επί της τραπέζης. **22** Και οι μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωρισμένον· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, δι' ου παραδίεται. **23** Και αυτοί ήρχισαν να συζητώσι προς αλλήλους το ποίος τάχα ήτο εξ αυτών, όστις έμελλε να κάμη τούτο. **24** Έγεινε δε και φιλονεικία μεταξύ αυτών, περί του τις εξ αυτών νομίζεται ότι είναι μεγαλύτερος. **25** Ο δε είπε προς αυτούς· οι βασιλείς των εθνών κυριεύουσιν αυτά, και οι εξουσιάζοντες αυτά ονομάζονται ευεργέται. **26** Σεις όμως ουχι ούτως, αλλ' ο μεγαλύτερος μεταξύ σας ας γείνη ως ο μικρότερος, και ο προϊστάμενος ως ο υπηρετών. **27** Διότι τις υπηρέτών; ουχι ο καθήμενος εις την τράπεζαν ή ο υπηρετών; ουχι ο καθήμενος; αλλ' εγώ είμαι εν μέσω υμών ως ο υπηρετών. **28** Σεις δε είσθε οι διαμείναντες μετ' εμού εν τοις πειρασμοίς μου· **29** όθεν εγώ ετοιμάζω εις εσάς βασιλείαν, ως ο Πατήρ μου ητοίμασεν εις με, **30** διά να τρώγητε και να πίνητε επί της τραπέζης μου εν τη βασιλεία μου, και να καθήσητε επί θρόνων, κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **31** Είπε δε ο Κύριος Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς σας εξήτησε διά να σας κοσκινίη ως τον σίτον· **32** πλην εγώ εδεδήθην περί σου διά να μη εκλείψη η πίστις σου· και συ, όταν ποτέ επιστρέψης, στήριξον τους αδελφούς σου. **33** Ο δε είπε προς αυτόν· Κύριε, έτοιμος είμαι μετά σου να υπάγω και εις φυλακήν και εις θάνατον. **34** Ο δε είπε· Σοι λέγω, Πέτρε, δεν θέλει φωνάζει σήμερα ο αλέκτωρ, πριν απαρνηθής τρίς ότι δεν με γνωρίζεις. **35** Και είπε προς αυτούς· Ότε σας απέστειλα χωρίς βαλαντίου και σακκίου και υποδημάτων, μήπως εστερηθήτε τινός; οι δε είπον· Ουδενός. **36** Είπε λοιπόν προς αυτούς· Αλλά τώρα όστις έχει βαλάντιον ας λάβη αυτό μεθ' εαυτού, ομοίως και σακκίον, και όστις δεν έχει ας πωλήση το ιμάτιον αυτού και ας αγοράση μάχιαν. **37**

Διότι σας λέγω ότι έτι τούτο το γεγραμμένον πρέπει να εκτελεσθή εις εμέ, το, Και μετά ανόμων ελογίσθη. Διότι τα περί εμού γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. **38** Οι δε είπον· Κύριε, ιδού, ήδη δύο μάχαιραι. Ο δε είπε προς αυτούς· Ικανόν είναι. **39** Και εξελθών υπήγχε κατά την συνήθειαν εις το όρος των Ελαιών· ηκολούθησαν δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **40** Αφού δε ήλθεν εις τον τόπον, είπε προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **41** Και αυτός εχωρίσθη απ' αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίας προσήγχετο, **42** λέγων· Πάτερ, εάν θέλεις να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη. **43** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. **44** Και ελθών εις αγωνίαν, προσήγχετο θερμότερον, έγεινε δε ο ιδρώς αυτού ως θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην. **45** Και σηκωθείς από της προσευχής, ήλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς κοιμωμένους από της λύπης, **46** και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; σηκώθητε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **47** Ενώ δε αυτός ελάλει έτι, ιδού όχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των δώδεκα, ήρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις τον Ιησούν, διά να φιλήσῃ αυτόν. **48** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ιούδα, με φιλημα παραδίδεις τον Υιόν του ανθρώπου; **49** Ιδόντες δε οι περί αυτόν τι έμελλε να γείνη, είπον προς αυτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με την μάχαιραν; **50** Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. **51** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε έως τούτου και πιάσας το ωτίον αυτού ίάτρευσεν αυτόν. **52** Είπε δε ο Ιησούς προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς και στρατηγούς τον ιερού και πρεσβυτέρους. Ως επί ληστοίην εξήλθετε μετά μαχαιρών και ζύλων; **53** καθ' ημέραν ήμην μεθ' υμών εν τω ιερώ και δεν ηπλώσατε τας χείρας επ' εμέ. Αλλ' αυτή είναι η ώρα σας και η εξουσία του σκότους. **54** Συλλαβόντες δε αυτόν, έφεραν και εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε Πέτρος ηκολούθη μακρόθεν. **55** Αφού δε ανάφαντες πυρ εν τω μέσω της αυλής συνεκάθησαν, εκάθητο ο Πέτρος εν μέσω αυτών. **56** Ιδούσα δε αυτόν μία τις δούλη καθήμενον προς το φως και ενατενίσασα εις αυτόν, είπε· Και ούτος ήτο μετ' αυτού. **57** Ο δε ηρνήθη, λέγων· Γύναι, δεν γνωρίζω αυτόν. **58** Και μετ' ολίγον άλλος τις ιδών αυτόν, είπε· Και συ εξ αυτών είσαι. Ο δε Πέτρος είπεν· Άνθρωπε, δεν είμαι. **59** Και αφού επέρασεν ως μία ώρα, άλλος τις δίσυρρίζετο, λέγων· Επ' αληθείας και ούτος μετ' αυτού ήτο· διότι Γαλιλαίος είναι. **60** Είπε δε ο Πέτρος· Άνθρωπε, δεν εξεύρω τι λέγεις. Και παρευθύς, ενώ αυτός ελάλει έτι, εφώναζεν ο αλέκτωρ. **61** Και στραφεύς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον, και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ότι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθή τρίς. **62** Και εξελθών έξω ο Πέτρος έκλαυσε πικρώς. **63** Και οι άνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν δρόντους, **64** και περικαλύψαντες αυτόν ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και ηρώτων αυτόν, λέγοντες· Προφήτευσον τις είναι όστις σε εκτύπησε; **65** Και άλλα πολλά βλασφημούντες έλεγον εις αυτόν. **66** Και καθώς έγεινεν ημέρα, συνήχθη το πρεσβυτέριον

του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες· **67** Συ είσαι ο Χριστός; ειπέ προς ημάς· είπε δε προς αυτούς· Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύσει, **68** εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθή ουδέ θέλετε με απολύσει· **69** από του νυν θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου καθήμενος εκ δεξιών της δυνάμεως του Θεού. **70** Είπον δε πάντες· Συ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού; Ο δε είπε προς αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον· Τι χρειάν έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημείς αυτοί ηκούσαμεν από του στόματος αυτού.

23 Τότε εσηκώθη άπαν το πλήθος αυτών και έφεραν αυτόν προς τον Πιλάτον. **2** Και ήρχισαν να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες· Τούτον εύρομεν διαστρέφοντα το έθνος και εμποδίζοντα το να δίδωσι φόρους εις τον Καίσαρα, λέγοντα εαυτόν ότι είναι Χριστός βασιλεύς. **3** Ο δε Πιλάτος ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς προς αυτόν, είπε· Συ λέγεις. **4** Και ο Πιλάτος είπε προς τους αρχιερείς και τους όχλους· Ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν τω ανθρώπω τούτω. **5** Οι δε επέμενον λέγοντες ότι Ταράττει τον λαόν, διδάσκων καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας έως εδώ. **6** Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν ηρώτησεν αν ο άνθρωπος ήναι Γαλιλαίος, **7** και μαθών ότι είναι εκ της επικρατείας του Ηρώδου, έπεμψεν αυτόν προς τον Ηρώδη, όστις ήτο και αυτός εν Ιεροσολύμοις εν ταύταις ταις ημέραις. **8** Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν, εχάρη πολύ· διότι ήθελε προ πολλού να ιδη αυτόν, επειδή ήκουε πολλά περί αυτού και ήλπιζε να ιδη τι θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. **9** Ηρώδης δε αυτόν με λόγους πολλούς πλην αυτός δεν απεκριθή προς αυτόν ουδέν. **10** Ίσταντο δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς, κατηγορούντες αυτόν εντόνως. **11** Αφού δε ο Ηρώδης μετά τους στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν και ενέπαιξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρόν ιμάτιον και έπεμψεν αυτόν πάλιν προς τον Πιλάτον. **12** Εν αυτή δε τη ημέρα ο Πιλάτος και ο Ηρώδης έγειναν φίλοι μετ' αλληλων· διότι πρότερον ήσαν εις έχθραν προς αλληλους. **13** Ο δε Πιλάτος, συγκαλέσας τους αρχιερείς και τους άρχοντας και τον λαόν, **14** είπε προς αυτούς· Εφέρατε προς εμέ τον άνθρωπον τούτον ως στασιάζοντα τον λαόν, και ιδού, εγώ ενώπιόν σας ανακρίνας δεν εύρον εν τω ανθρώπω τούτω ουδέν έγκλημα εξ όσων κατηγορείτε κατ' αυτού, **15** αλλ' ουδέ ο Ηρώδης, διότι σας έπεμψα προς αυτόν· και ιδού, ουδέν άξιον θανάτου είναι πεπραγμένον υπ' αυτού. **16** Αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. **17** Έπρεπε δε αναγκαιώς να απολύη εις αυτούς ένα εν τη εορτή. **18** Πάντες δε ομού ανέκραζαν, λέγοντες· Σήκωσον τούτον, απόλυσον δε εις ημάς τον Βαραββάν· **19** όστις διά στάσιν τινά γενομένην εν τη πόλει και διά φρόνον ήτο βεβλημένος εις φυλακήν. **20** Πάλιν λοιπόν ο Πιλάτος ελάλησε προς αυτούς, θέλων να απολύη τον Ιησούν. **21** Οι δε εφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. **22** Ο δε και τρίτην φοράν είπε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν ούτος; ουδεμίαν αιτίαν θανάτου εύρον εν αυτώ· αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. **23** Αλλ' εκείνοι επέμενον, με

φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και οι φωνάι ήτο σύμφωνος με την βουλήν και την πράξιν αυτών, αυτών και των αρχιερέων υπερίσχουν. **24** Και ο Πιλάτος περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, **52** ούτος ελθών απεφάσισε να γείνη το ζήτημα αυτών, **25** και απέλυσεν προς τον Πιλάτον, εξήτησε το σώμα του Ιησού, **53** εις αυτούς τον διά στάσιν και φόνον βεβλημένον εις την φυλακήν, τον οποίον εξήτουν, τον δε Ιησούν παρέδωκεν και καταβιβάσας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδόνα και εις το θέλημα αυτών. **26** Και καθώς έφεραν αυτόν έθρεσεν αυτό εν μνημείω λελατομημένω· όπου ουδείς έτι είχεν ενταφιασθή. **54** Και ήτο ημέρα παρασκευή, και εζημέρονη σάββατον. **55** Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, αίτινες είχαν ελθεί μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. **56** Και αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το μεν σάββατον ησύχασαν κατά την εντολήν.

24 Την δε πρώτην ημέραν της εβδομάδος, ενώ ήτο όρθρος βαθύς, ήλθον εις το μνήμα φέρουσαι τα οποία ητοίμασαν αρώματα, και άλλαι τινές μετ' αυτών. **2** Εύρον δε τον λίθον αποκεκυλισμένον από του μνημείου, **3** και εισελθούσαι δεν εύρον το σώμα του Κυρίου Ιησού. **4** Και ενώ ήσαν εν απορία περί τούτου, ιδού, δύο άνδρες εστάθησαν έμπροσθεν αυτών με ιμάτια αστράπτοντα. **5** Καθώς δε αύται εφοβήθησαν και έκλινον το πρόσωπον εις την γην, είπον προς αυτάς· Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; **6** δεν είναι εδώ, αλλ' ανέστη ενθυμήθητε πως ελάλησε προς εσάς, ενώ ήτο έτι εν τη Γαλιλαία, **7** λέγων ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. **8** Και ενεθυμήθησαν τους λόγους αυτού. **9** Και αφού υπέστρεψαν από του μνημείου, απήγγειλαν ταύτα πάντα προς τους ένδεκα και πάντας τους λοιπούς. **10** Ήσαν δε η Μαγδαληνή Μαρία και Ιωάννα και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και αι λοιπαί μετ' αυτών, αίτινες έλεγον ταύτα προς τους αποστόλους. **11** Και οι λόγοι αυτών εφάνησαν ενώπιον αυτών ως φλαυρία, και δεν έπίστευον εις αυτάς. **12** Ο δε Πέτρος σηκωθείς έδραμεν εις το μνημείον, και παρακύψας βλέπει τα σάβανα κείμενα μόνα, και ανεχώρησε, θαυμάζων καθ' εαυτόν το γεγονός. **13** Και ιδού, δύο εξ αυτών επορευόντο εν αυτή τη ημέρα εις κώμην ονομαζομένην Εμμαούς, απέχουσαν εξήκοντα στάδια από Ιερουσαλήμ. **14** Και αυτοί ωμίλουν προς αλληήλους περί πάντων των συμβεβηκότων τούτων. **15** Και ενώ ωμίλουν και συνδιελέγοντο, πλησιάσας και αυτός ο Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών· **16** αλλ' οι οφθαλμοί αυτών εκρατούντο διά να μη γνωρίσωσιν αυτόν. **17** Είπε δε προς αυτούς· Τίνες είναι οι λόγοι ούτοι, τους οποίους συνομιλείτε προς αλληήλους περιπατούντες, και είσθε σκυθρωποί; **18** Αποκριθείς δε ο εις, ονομαζόμενος Κλεόπας, είπε προς αυτόν· Συ μόνος παροικείς εν Ιερουσαλήμ και δεν έμαθες τα γενόμενα εν αυτή εν ταις ημέραις ταύταις; **19** Και είπε προς αυτούς· Ποία; Οι δε είπον προς αυτόν· Τα περί Ιησού του Ναζωραίου, όστις εστάθη ανήρ προφήτης δυνατός εν έργω και λόγω ενώπιον του Θεού και παντός του λαού, **20** και πως παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς και οι άρχοντες ημών εις καταδίκην θανάτου και εσταύρωσαν αυτόν. **21** Ημείς δε ηλπίζομεν ότι αυτός είναι ο μέλλων να λυτρώσῃ τον Ισραήλ· αλλά και προς τούτοις πάσι τρίτη ημέρα είναι σήμερον αύτη, αφού έγενιναν ταύτα. **22** Αλλά και γυναϊκές τινές εξ

ημών εξέπληξαν ημάς, αίτινες υπήγον την αυγήν εις το μηνημείον, **23** και μη ευρούσαι το σώμα αυτού, ήλθον λέγουσαι ότι είδον και οπτασίαν αγγέλων, οίτινες λέγουσιν ότι αυτός ζη. **24** Και τινές των υμετέρων υπήγον εις το μηνημείον και εύρον ούτω, καθώς και αι γυναίκες είπον, αυτόν όμως δεν είδον. **25** Και αυτός είπε προς αυτούς· Ω ανόητοι και βραδείς την καρδιαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται· **26** δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού; **27** Και αρχίσας από Μωϋσέως και από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφαίς. **28** Και επλησίασαν εις την κώμην όπου επορεύοντο, και αυτός προσποιεΐτο ότι υπάγει μακρότερα· **29** και παρεβίασαν αυτόν, λέγοντες· Μείνουμεθ' ημών, διότι πλησιάζει η εσπέρα και έκλινειν η ημέρα. Και εισήλθε διά να μείνη μετ' αυτών. **30** Και αφού εκάθησε μετ' αυτών εις την τράπεζαν, λαβών τον άρτον ευλόγησε και κόψας έδιδεν εις αυτούς. **31** Αυτών δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν αυτόν. Και αυτός έγεινεν άφαντος απ' αυτών. **32** Και είπον προς αλληλους· Δεν εκαΐετο εν υμίν η καρδιά ημών, ότε ελάλει προς ημάς καθ' οδόν και μας εξήγει τας γραφάς; **33** Και σηκωθέντες τη αυτή ώρα υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, και εύρον συνηθροισμένους τους ένδεκα και τους μετ' αυτών, **34** οίτινες έλεγον ότι όντως ανέστη ο Κύριος και εφάνη εις τον Σίμωνα. **35** Και αυτοί διηγούοντα εν τη οδώ και πως εγνωρίσθη εις αυτούς, ενώ έκοπτε τον άρτον. **36** Ενώ δε ελάλουν ταύτα, αυτός ο Ιησούς εστάθη εν μέσω αυτών και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **37** Εκείνοι δε εκπλαγέντες και έμφοβοι γενόμενοι ενόμιζον ότι έβλεπον πνεύμα. **38** Και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε τεταραγμένοι; και διά τι αναβαΐνουσιν εις τας καρδίας σας διαλογισμοί; **39** ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ψηλαφήσατέ με και ίδετε, διότι πνεύμα σάρκα και οστέα δεν έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα. **40** Και τούτο ειπών, έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και τους πόδας. **41** Ενώ δε αυτοί ήπίστουν έτι από της χαράς και εθαύμαζον, είπε προς αυτούς· Έχετε τι φαγώσιμον ενταύθα; **42** Οι δε έδωκαν εις αυτόν μέρος οπτού ιχθύος και από κηρήθραν μέλιτος. **43** Και λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν. **44** Είπε δε προς αυτούς· Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησα προς υμάς ότε ήμην έτι μεθ' υμών, ότι πρέπει να πληρωθώσι πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Μωϋσέως και προφήταις και ψαλμοίς περί εμού. **45** Τότε διήνοιξεν αυτών τον νούν, διά να καταλάβωσι τας γραφάς· **46** και είπε προς αυτούς ότι ούτως είναι γεγραμμένον και ούτως έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών τη τρίτη ημέρα, **47** και να κηρυχθή εν τω ονόματι αυτού μετάνοια και άφεσις αμαρτιών εις πάντα τα έθνη, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. **48** Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων. **49** Και ιδού, εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς· σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ εωσόυ ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους. **50** Και έφερεν αυτούς έξω έως εις Βηθανίαν, και υψώσας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς. **51** Και ενώ ευλόγει αυτούς, απεχωρίσθη απ' αυτών και ανεφέρετο εις τον ουρανόν. **52** Και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν,

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν. **4** Εν αυτώ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρωπων. **5** Και το φως εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης: **7** ούτος ήλθεν εις μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήση περί του φωτός, διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήση περί του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστευόντας εις το όνομα αυτού. **13** Οίτινες ουχι εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλά εκ Θεού εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος έγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενοῦς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεί περί αυτού και εφώνασε, λέγων: Ούτος ήτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερός μου. **16** Και πάντες ημεῖς ελάβομεν εκ του πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος. **17** Διότι και ο νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως η δε χάρις και αλήθεια έγεινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς είδε ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υιός, ο ων εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αυτή είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, οτε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευίτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίας είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχι. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνετε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρισαίων. **25** και ηρώτησαν αυτόν και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι εν μέσω δε υμών ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε. **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος αυτού. **28** Ταῦτα έγειναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι ήτο πρότερός μου. **31**

Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων εν τω ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και έμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν· αλλά' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν· εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. **35** Τη επαύριον πάλιν ίστατο ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησός και ιδών αυτούς ακολουθούοντας, λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον ερμηνεύομεν λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε, ήλθον και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτό την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννου και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν· Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνεύομεν είναι ο Χριστός. **42** Και έφερεν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησός είπε· Συ είσαι Σίμων, ο υιός του Ιωνά· συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησός να εξέλθη εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαιδά, εκ της πόλεως Ανδρόου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωϋσής εν τω νόμω και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να προέλθη τι αγαθόν; λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ίδε. **47** Είδεν ο Ιησός τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησός και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξη, όντα υποκάτω της συκής, είδόν σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι ο βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησός και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· είδόν σε υποκάτω της συκής, πιστεύεις; μεγαλότερα τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω από του νυν θέλετε ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν έγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησός και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή έλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησός· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι;

δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς τους υπηρέτας ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε εκεί υδρία λίθινα εξ κείμενα κατά το έθος του καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. Και εγένισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς· Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το ύδωρ εις οίνον μεταβλημένον και δεν ήξευρε πόθεν είναι, οι υπηρέται όμως ήξευρον οι αντλήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν· Πας άνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, και αφού πίωσι πολύ, τότε τον κατώτερον· συ εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων έκαμεν ο Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε την δόξαν αυτού, και επίστευσαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί έμειναν ους πολλές ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω ιερώ, τους πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και ποιήσας μάλιστα εκ σχοινίων, εδίωξε πάντας εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλούντας τας περιστεράς ειπέ· Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος του οίκου σου με κάτεφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και ειπών προς αυτόν· Τι σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και ειπέ προς αυτούς· Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι ειπόν· Εις τεσσαράκοντα και εξ έτη ωκοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγείρει αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ηγήθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι τούτο έλεγε προς αυτούς, και επίστευσαν εις την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον ειπεν ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευσαν εις το όνομα αυτού, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία έκαμνεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστευέτο εις αυτούς, διότι εγνωρίζε πάντας, **25** και διότι δεν είχε χρείαν διά να μαρτυρήσῃ τις περί του ανθρώπου· επειδή αυτός εγνωρίζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

3 Ήτο δε άνθρωπός τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησουν διά νυκτός και ειπέ προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος· διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς και ειπέ προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ιδη την βασιλείαν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθή γέρων ων; μήποτε δύναται να

εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθή; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. **7** Μη θαυμάσης ότι σοι ειπόν, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύροεις πόθεν έρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννηθή εκ του Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και ειπέ προς αυτόν· Πως δύναται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και ειπέ προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύροεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίο εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίο είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας ειπόν και δεν πιστεύετε, πως, εάν σας ειπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύσει; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανώ. **14** Και καθώς ο Μωυσήσ ήψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθίνιος g166) **16** Διότι τόσοσ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθίνιος g166) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού. **18** Όστις πιστεύει εις αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως δεν πιστεύει είναι ήδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσαν εις το όνομα του μονογενοϋς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φώς· διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, όστις πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού· **21** όστις όμως πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά ταύτα ήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις την γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και εβάπτιζεν. **23** Ήτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και ήρχοντο και εβαπτίζοντο· **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο έτι βεβλημένος εις την φυλακήν. **25** Έγεινε λοιπόν συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον Ιωάννην και ειπόν προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ εμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και ειπέ· Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένος εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε μάρτυρές μου ότι ειπόν· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνου. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η

ιδική μου πληρώθη. **30** Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε να ελαττώνωμαι. **31** Ο ερχόμενος άνωθεν είναι υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης είναι και εκ της γης λαλεί· ο ερχόμενος εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, **32** και εκείνο το οποίον είδε και ήκουσε, τούτο μαρτυρεί, και ουδείς δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. **33** Όστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. **34** Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεί· επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μέτρον. **35** Ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και πάντα έδωκεν εις την χείρα αυτού. **36** Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (αιθίνος g166)

4 Καθώς λοιπόν έμαθεν ο Κύριος ότι ήκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειότερους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης· **2** αν και ο Ιησούς αυτός δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού· **3** αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. **4** Έπρεπε δε να περάση διά της Σαμαρείας. **5** Έρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον έδωκεν ο Ιακώβ εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. **6** Ήτο δε εκεί πηγή του Ιακώβ. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Ώρα ήτο περίπου έκτη. **7** Έρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήση ύδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίνω. **8** Διότι οι μαθηταί αυτού είχαν υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. **9** Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πως συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πίνης παρ' εμού, ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξευρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίνω, συ ήθελες ζητήσῃ παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ύδωρ ζων. **11** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, ούτε άντλημα έχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ· πόθεν λοιπόν έχεις το ύδωρ το ζων; **12** μήπως συ είσαι μεγαλύτερος του πατρός ημών Ιακώβ, όστις έδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός έπιεν εξ αυτού και οι υιοί αυτού και τα θρέμματα αυτού; **13** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας όστις πίνει εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσῃ πάλιν· **14** όστις όμως πίνη εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσῃ εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γέινει εν αυτό πηγή ύδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (αιθίνος g165, αιθίνος g166) **15** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε,δος μοι τούτο το ύδωρ, διά να μη διψώ μηδέ να έρχωμαι εδώ να αντλώ. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ύπαγε, κάλεσον τον άνδρα σου και ελθέ εδώ. **17** Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν έχω άνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν έχω άνδρα· **18** διότι πέντε άνδρας έλαβες, και εκείνος, τον οποίον έχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. **19** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. **20** Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκίνησαν, και σεις λέγετε ότι εν τούτο Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος

όπου πρέπει να προσκυνώμεν. **21** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, πίστευσόν μοι ότι έρχεται ώρα, ότε ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσολύμα θέλτε προσκυνήσῃ τον Πατέρα. **22** Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. **23** Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσῃ τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθεία· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν. **24** Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνώσι. **25** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν έλθῃ εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. **26** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. **27** Και επάνω εις τούτο ήλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός· ουδείς όμως είπε, Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; **28** Αφήκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγεν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· **29** Έλθετε να ίδητε άνθρωπον, όστις μοι είπε πάντα όσα έπραξα· μήπως ούτος είναι ο Χριστός; **30** Εξήλθον λοιπόν εκ της πόλεως και ήρχοντο προς αυτόν. **31** Εν δε τω μεταξύ οι μαθηταί παρεκάλουν αυτόν λέγοντες· Ραββί, φάγε. **32** Ο δε είπε προς αυτούς· Εγώ έχω φαγητόν να φάγω, το οποίον σεις δεν εξεύρετε. **33** Έλεγον λοιπόν οι μαθηταί προς αλληήλους· Μήπως τις έφερε προς αυτόν να φάγη; **34** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Το εμόν φαγητόν είναι να πράττω το θέλημα του πέμψαντός με και να τελειώσω το έργον αυτού. **35** Δεν λέγετε σεις ότι τέσσαρες μήνες είναι έτι και ο θερισμός έρχεται; Ιδού, σας λέγω, ψψώσατε τους οφθαλμούς σας και ίδετε τα χωράφια, ότι είναι ήδη λευκά προς θερισμόν. **36** Και ο θερίζων λαμβάνει μισθόν και συνάγει καρπόν εις ζωήν αιώνιον, διά να χαίρῃ ομοῦ και ο σπείρων και ο θερίζων. (αιθίνος g166) **37** Διότι κατά τούτο αληθεύει ο λόγος, ότι άλλος είναι ο σπείρων και άλλος ο θερίζων. **38** Εγώ σας απέστειλα να θερίζητε εκείνον, εις το οποίον σας δεν εκοπίασατε· άλλοι εκοπίασαν, και σεις εισήλθετε εις τον κόπον αυτών. **39** Εξ εκείνης δε της πόλεως πολλοί των Σαμαρειτών επίστευσαν εις αυτόν διά τον λόγον της γυναικός, μαρτυρούσης ότι μοι είπε πάντα όσα έπραξα. **40** Καθώς λοιπόν ήλθον προς αυτόν οι Σαμαρείται, παρεκάλουν αυτόν να μείνῃ παρ' αυτοίς· και έμεινεν εκεί δύο ημέρας. **41** Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν διά τον λόγον αυτού, **42** και προς την γυναικα έλεγον, ότι δεν πιστευόμεν πλέον διά τον λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, και γνωρίζομεν ότι ούτος είναι αληθής ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός. **43** Μετά δε τας δύο ημέρας εξήλθεν εκείθεν και υπήγεν εις την Γαλιλαίαν. **44** Διότι αυτός ο Ιησούς εμαρτύρησεν ότι προφήτης εν τη πατριδι αυτού δεν έχει τιμήν. **45** Ότε λοιπόν ήλθεν εις την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαίοι, ιδόντες πάντα όσα έκαμεν εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν· διότι και αυτοί ήλθον εις την εορτήν. **46** Ήλθε λοιπόν ο Ιησούς πάλιν εις την Κανά της Γαλιλαίας, όπου έκαμε το ύδωρ οίνον. Και ήτο τις βασιλικός άνθρωπος, του οποίου ο υιός ησθένει εν Καπερναούμ· **47** ούτος ακούσας ότι ο Ιησούς ήλθεν εκ της Ιουδαίας εις την

Γαλιλαίαν, υπήγε προς αυτόν και παρεκάλει αυτόν να καταβή και να ιατρεύσει τον υιόν αυτού· διότι έμελλε να αποθάνη. **48** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτόν· Εάν δεν ίδιτε σημεία και τέρατα, δεν θέλετε πιστεύσει. **49** Λέγει προς αυτόν ο βασιλικός Κύριε, κατάβα πριν αποθάνη το παιδίον μου. **50** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ύπαγε, ο υιός σου ζη. Και επίστευσεν ο άνθρωπος εις τον λόγον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Ιησούς, και ανεχώρει. **51** Ενώ δε ούτος ήδη κατέβαιναν, απήντησαν αυτοί οι δούλοι αυτού και απήγγειλαν λέγοντες ότι ο υιός σου ζη. **52** Ηρώτησε λοιπόν αυτούς την ώραν, καθ' ην έγεινε καλήτερα. Και είπον προς αυτόν ότι Χθες την εβδόμην ώραν αφήκεν αυτόν ο πυρετός. **53** Ενόησε λοιπόν ο πατήρ ότι έγεινε τούτο κατ' εκείνην την ώραν, καθ' ην ο Ιησούς είπε προς αυτόν ότι Ο υιός σου ζή και επίστευσαν αυτός και όλη η οικία αυτού. **54** Τούτο πάλιν δεύτερον θαύμα έκαμεν ο Ιησούς, αφού ήλθεν εκ της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν.

5 Μετά ταύτα ήτο εορτήν των Ιουδαίων, και ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα. **2** Είναι δε εν τοις Ιεροσολύμοις πλησίον της προβατικής πύλης κολυμβήθρα, η επονομαζομένη Εβραϊστί Βηθεσδά, έχουσα πέντε στοάς. **3** Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ των ασθενούντων, τυφλών, χωλών, ζηρών, οίτινες περιέμενον την κίνησιν του ύδατος. **4** Διότι άγγελος κατέβαινε κατά καιρόν εις την κολυμβήθραν και ετάραττε το ύδωρ· όστις λοιπόν εισήρχετο πρώτος μετά την ταραχήν του ύδατος, εγίνετο υγιής από ποιοιανδήποτε νόσον έπασχεν. **5** Ήτο δε εκεί άνθρωπος τις τριάκοντα οκτώ έτη πάσχων ασθενείαν. **6** Τούτον ιδών ο Ιησούς κατακείμενον, και εξεύρων ότι πολύν ήδη καιρόν πάσχει, λέγει προς αυτόν· Θέλεις να γείνης υγιής; **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο ασθενών· Κύριε, άνθρωπον δεν έχω, διά να με βάλη εις την κολυμβήθραν, όταν ταραχθή το ύδωρ· ενώ δε έρχομαι εγώ, άλλος προ εμού καταβαίνει. **8** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγέρθητι, σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει. **9** Και ευθύς έγεινεν ο άνθρωπος υγιής και εσήκωσε τον κράββατον αυτού, και περιεπάτει. Ήτο δε σάββατον εκείνην την ημέραν. **10** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς τον τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να σηκώσης τον κράββατον. **11** Απεκρίθη προς αυτούς· Ο ιατρεύσας με, εκείνος μοι είπε· Σήκωσον τον κράββατόν σου, και περιπάτει. **12** Ηρώτησαν λοιπόν αυτόν· Τις είναι ο άνθρωπος, όστις σοι είπε, Σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει; **13** Ο δε ιατρευθείς δεν ήξευρε τις είναι· διότι ο Ιησούς υπεξήλθεν, επειδή ήτο όχλος πολύς εν τω τόπω. **14** Μετά ταύτα ευρίσκει αυτόν ο Ιησούς εν τω ιερώ και είπε προς αυτόν· Ιδού, έγεινες υγιής· μηκέτι αμάρτανε, διά να μη σοι γείνη τι χειρότερον. **15** Υπήγε λοιπόν ο άνθρωπος και ανήγγειλε προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο ιατρεύσας αυτόν. **16** Και διά τούτο κατέτρεχον τον Ιησούν οι Ιουδαίοι και εξήτουν να θανατώσωσιν αυτόν, διότι έκαμε ταύτα εν σαββάτω. **17** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς· Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργαζομαι. **18** Διά τούτο λοιπόν μάλλον εξήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν

αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και Πατέρα εαυτού έλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν κάμνων εαυτόν. **19** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν δύναται ο Υιός να πράττη ουδέν αφ' εαυτού, εάν δεν βλέπη τον Πατέρα πράττοντα τούτο· επειδή όσα εκείνος πράττει, ταύτα και ο Υιός πράττει ομοίως. **20** Διότι ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και δεικνύει εις αυτόν πάντα όσα αυτός πράττει, και μεγαλήτερα τούτων έργα θέλει δείξει εις αυτόν, διά να θαυμάζητε σεις. **21** Επειδή καθώς ο Πατήρ εγειρει τους νεκρούς και ζωοποιεί, ούτω και ο Υιός ούσιν· σας θέλει ζωοποιεί. **22** Επειδή ουδέ κρίνει ο Πατήρ ουδένα, αλλ' εις τον Υιόν έδωκε πάσαν την κρίσιν, **23** διά να τιμώσι πάντες τον Υιόν καθώς τιμώσι τον Πατέρα. Ο μη τιμών τον Υιόν δεν τιμά τον Πατέρα τον πέμψαντα αυτόν. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν. **(αϊθίνιος g166)** **25** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι νεκροί θέλουσιν ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, και οι ακούσαντες θέλουσι ζήσει. **26** Διότι καθώς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις τον Υιόν να έχη ζωήν εν εαυτώ· **27** και εξουσίαν έδωκεν εις αυτόν να κάμνη και κρίσιν, διότι είναι Υιός ανθρωπού. **28** Μη θαυμάζετε τούτο· διότι έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, **29** και θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα εις ανάστασιν κρίσεως. **30** Δεν δύναμαι εγώ να κάμνω απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούω κρίνω, και η κρίσις η εμή δικαία είναι· διότι δεν ζητώ το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός. **31** Εάν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθής. **32** Άλλος είναι ο μαρτυρών περί εμού, και εξεύρω ότι είναι αληθής η μαρτυρία, την οποίαν μαρτυρεί περί εμού. **33** Σεις απεστείλατε προς τον Ιωάννην, και εμαρτύρησεν εις την αλήθειαν· **34** εγώ δε παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν, αλλά λέγω ταύτα διά να σωθήτε σεις. **35** Εκείνος ήτο ο λύχνος ο καιόμενος και φέγγων, και σεις ηθελήσατε να αγαλλιασθήτε προς ώραν εις το φως αυτού. **36** Αλλ' εγώ έχω την μαρτυρίαν μεγαλήτεραν της του Ιωάννου· διότι τα έργα, τα οποία μοι έδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσω αυτά, αυτά τα έργα, τα οποία εγώ πράττω, μαρτυρούσι περί εμού ότι ο Πατήρ με απέστειλε· **37** και ο πέμψας με Πατήρ, αυτός εμαρτύρησε περί εμού. Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πώποτε ούτε όψιν αυτού είδατε. **38** Και τον λόγον αυτού δεν έχετε μένοντα εν εαυτοίς, διότι σεις δεν πιστεύετε εις τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλεν. **39** Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ότι εν αιταις έχετε ζωήν αιώνιον· και εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού· **(αϊθίνιος g166)** **40** πλην δεν θέλετε να έλθητε προς εμέ, διά να έχητε ζωήν. **41** Δόξαν παρά ανθρώπων δεν λαμβάνω· **42** αλλά σας εγνωρίσα ότι την αγάπην του Θεού δεν έχετε εν εαυτοίς· **43** εγώ ήλθον εν τω ονόματι του Πατρός μου, και δεν με δέχσθε· εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθή. **44** Πως δύνασθε σεις να

πιστεύητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού; **45** Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα· υπάρχει ο κατηγορός σας ο Μωϋσής, εις τον οποίον σεις ήλπισατε. **46** Διότι εάν επιστευέτε εις τον Μωϋσῆν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· επειδή περί εμού εκείνος έγραψεν. **47** Εάν δε εις τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύσει εις τους ιδικούς μου λόγους;

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· **2** και ηκολούθει αυτόν όχλος πολυς, διότι έβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία έκαμνεν επί των ασθενούντων. **3** Ανέβη δε εις το όρος ο Ιησούς και εκεί εκάθητο μετά των μαθητών αυτού. **4** Επλησίαξε δε το πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. **5** Υψώσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς σας και ιδών ότι πολυς όχλος έρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσει άρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; **6** Έλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν· διότι αυτός ήξευρε τι έμελλε να κάμη. **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων άρτοι δεν αρκοῦσιν εις αυτούς, διά να λάβη ολίγον τι έκαστος αυτών. **8** Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· **9** Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον έχει πέντε άρτους κριθίνους και δύο οψάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; **10** Είπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ήτο δε χόρτος πολυς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι άνδρες εις τον αριθμόν έως πεντακισχίλιοι. **11** Και έλαβεν ο Ιησούς τους άρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εις τους καθημένους· ομοίως και εκ των οψαρίων όσον ήθελον. **12** Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. **13** Εσούναζαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε άρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσσευσαν εις τους φαγόντας. **14** Οι άνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον έκαμεν ο Ιησούς, έλεγον ότι Ουτός είναι αληθώς ο προφήτης ο μέλλων να έλθη εις τον κόσμον. **15** Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι να έλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το όρος αυτός μόνος. **16** Καθώς δε έγεινεν εσπέρα, κατέβησαν οι μαθηταί αυτού εις την θάλασσαν, **17** και εμβάντες εις το πλοίον, ήρχοντο πέραν της θαλάσσης εις Καπερναούμ. Και είχαν ήδη γείνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχαν ελθεί προς αυτούς, **18** και η θάλασσα υψόνετο, επειδή έπνεε δυνατός άνεμος. **19** Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπousι τον Ιησούν περιπατούντα επί της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις το πλοίον, και εφοβήθησαν. **20** Εκείνος δε λέγει προς αυτούς· Εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **21** Ήθελεν λοιπόν να λάβωσιν αυτόν εις το πλοίον, και παρευθύς το πλοίον έφθασεν εις την γην, εις την οποίαν υπήγαγον. **22** Τη επαύριον ο όχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε είδεν ότι πλοίαριον άλλο δεν ήτο εκεί ειμή εν, εκείνο εις το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε μετά των μαθητών αυτού εις το πλοίαριον,

αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν· **23** ήλθον δε άλλα πλοίαρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, όπου έφαγον τον άρτον, αφού ο Κύριος ευχαριστήσεν· **24** ότε λοιπόν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εις τα πλοία και ήλθον εις Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς αυτόν· Ραββί, πότε ήλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με ζητείτε, ουχι διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εραγάτε εκ των άρτων και εχορτάσθητε. **27** Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν την μένουσαν εις ζωην αιώνιον, την οποίαν ο Υιός του ανθρώπου θέλει σας δώσει· διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. (αϊθίνος g166) **28** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τι να κάμωμεν, διά να εργαζώμεθα τα έργα του Θεού; **29** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το έργον του Θεού, να πιστεύητε εις τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλε. **30** Τότε είπον προς αυτόν· Τι σημείον λοιπόν κάμνεις συ, διά να ιδώμεν και πιστεύσωμεν εις σε; τι εργάζεσαι; **31** οι πατέρες ημών έφαγον το μάννα εν τη ερήμω, καθώς είναι γεγραμμένον· Άρτον εκ του ουρανού έδωκεν εις αυτούς να φάγωσιν. **32** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν έδωκεν εις εσάς τον άρτον εκ του ουρανού ο Μωϋσής, αλλ' ο Πατήρ μου σας δίδει τον άρτον εκ του ουρανού τον αληθινόν. **33** Διότι ο άρτος του Θεού είναι ο καταβαίνων εκ του ουρανού και δίδων ζωήν εις τον κόσμον. **34** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Κύριε, πάντοτε δος εις ημάς τον άρτον τούτον. **35** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής· όστις έρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσει, και όστις πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. **36** Πλην σας είπον ότι και με είδετε και δεν πιστεύετε. **37** Παν ό, τι μοι δίδει ο Πατήρ, προς εμέ θέλει ελθεί, και τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλει έξω· **38** διότι κατέβην εκ του ουρανού, ουχι διά να κάμω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με. **39** Τούτο δε είναι το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, παν ό, τι μοι έδωκε να μη απολέσω ουδέν εξ αυτού, αλλά να αναστήσω αυτό εν τη εσχάτη ημέρα. **40** Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. (αϊθίνος g166) **41** Εγγύγυζον λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι είπεν, Εγώ είμαι ο άρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, **42** και έλεγον· δεν είναι ούτος Ιησούς ο υιός του Ιωσήφ, του οποίου ημείς γνωρίζομεν τον πατέρα και την μητέρα; **43** πως λοιπόν λέγει ούτος ότι εκ του ουρανού κατέβην; **43** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Μη γογγύζετε μεταξύ σας. **44** Ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν ελκύση αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. **45** Είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Και πάντες θέλουσιν είσθαι διδακτοί του Θεού. Πας λοιπόν, όστις ακούσση παρά του Πατρός και μάθη, έρχεται προς εμέ· **46** ουχι ότι είδε τις τον Πατέρα, ειμή εκείνος όστις είναι παρά του Θεού, ούτος είδε τον Πατέρα. **47** Αληθώς αληθώς, σας λέγω, Ο πιστεύων εις εμέ έχει ζωήν αιώνιον. (αϊθίνος

g166) 48 Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής. 49 Οι πατέρες σας έφαγον το μάννα εν τη ερήμω και απέθανον· 50 ούτος είναι ο άρτος ο καταβαίνων εκ του ουρανού, διά να φάγη τις εξ αυτού και να μη αποθάνη. 51 Εγώ είμαι ο άρτος ο ζων, ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγη εκ τούτου του άρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα. Και ο άρτος δε τον οποίον εγώ θέλω δώσει, είναι η σαρξ μου την οποίαν εγώ θέλω δώσει υπέρ της ζωής του κόσμου. **(aiōn g165)** 52 Εμάχοντο λοιπόν προς αλλήλους Ιουδαίοι, λέγοντες· Πως δύναται ούτος να δώσει εις ημάς να φάγωμεν την σάρκα αυτού; 53 Είπε λοιπόν εις αυτούς ο Ιησούς Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγητε την σάρκα του υιού του ανθρώπου και πίνητε το αίμα αυτού, δεν έχετε ζωήν εν εαυτοίς. 54 Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. **(aiōnios g166)** 55 Διότι η σαρξ μου αληθώς είναι τροφή, και το αίμα μου αληθώς είναι πόσις. 56 Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου εν εμοί μένει, και εγώ εν αυτό. 57 Καθώς με απέστειλεν ο ζων Πατήρ και εγώ ζω διά τον Πατέρα, ούτω και όστις με τρώγει θέλει ζήσει και εκείνος δι' εμέ. 58 Ούτος είναι ο άρτος ο καταβάς εκ του ουρανού, ουχι καθώς οι πατέρες σας έφαγον το μάννα και απέθανον· όστις τρώγει τούτον τον άρτον θέλει ζήσει εις τον αιώνα. **(aiōn g165)** 59 Ταύτα είπεν εν τη συναγωγή, διδάσκων εν Καπερναού. 60 Πολλοί λοιπόν εκ των μαθητών αυτού ακουσαντες, είπον· Σκληρός είναι ούτος ο λόγος· τις δύναται να ακούη αυτόν; 61 Νοήσας δε ο Ιησούς εν εαυτώ ότι γογγύζουσι περί τούτου οι μαθηταί αυτού, είπε προς αυτούς· Τούτο σας σκανδαλίζει; 62 εάν λοιπόν θεωρήτε τον Υιόν του ανθρώπου αναβαίνοντα όποιον ήτο το πρότερον; 63 το πνεύμα είναι εκείνο όποιον ζωοποιεί, η σαρξ δεν ωφελεί ουδέν· οι λόγοι, τους οποίους εγώ λαλώ προς εσάς, πνεύμα είναι και ζωή είναι. 64 Πλην είναι τινές από σας, οίτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ήξευρεν εξ αρχής ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι οι μέλλων να παραδώσι αυτόν. 65 Και έλεγε· Διά τούτο σας είπον ότι ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν είναι δεδομένος εις αυτόν εκ του Πατρός μου. 66 Έκτοτε πολλοί των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού. 67 Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα· Μήπως και σεις θέλετε να υπάγητε; 68 Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, προς τίνα θέλομεν υπάγει; λόγους ζωής αιωνίου έχεις **(aiōnios g166)** 69 και ημείς επιστεύσαμεν και γνωρίσαμεν ότι συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. 70 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν εξέλεξα εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι διάβολος; 71 Έλεγε δε τον Ιούδαν τον Σίμωνος τον Ισκαριώτην· διότι ούτος, εις ων εκ των δώδεκα, έμελλε να παραδώση αυτόν.

7 Και περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη Γαλιλαία· διότι δεν ήθελε να περιπατή εν τη Ιουδαία, επειδή οι Ιουδαίοι εξήτουν να θανατώσωσιν αυτόν. 2 Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία. 3 Είπον λοιπόν προς αυτόν οι αδελφοί αυτού· Μετάβηθι εντεύθεν και υπαγε εις την Ιουδαίαν, διά να ίδωσι και οι μαθηταί σου

τα έργα σου, τα οποία κάμνεις· 4 διότι ουδείς πράττει τι κρυφίως και ζητεί αυτός να ήναι φανερός. Εάν πράττης ταύτα, φανέρωσον σεαυτόν εις τον κόσμον. 5 Διότι ουδέ οι αδελφοί αυτού επίστευον εις αυτόν. 6 Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Ο καιρός ο ιδικός μου δεν ήλθεν έτι, ο δε καιρός ο ιδικός σας είναι πάντοτε έτοιμος. 7 Δεν δύναται ο κόσμος να μιση εσάς· εμέ όμως μισεί, διότι εγώ μαρτυρώ περί αυτού ότι τα έργα αυτού είναι πονηρά. 8 Σεις ανάβητε εις την εορτήν ταύτην· εγώ δεν αναβαίνω έτι εις την εορτήν ταύτην, διότι ο καιρός μου δεν επληρώθη έτι. 9 Και αφού είπε ταύτα προς αυτούς, έμεινεν εν τη Γαλιλαία. 10 Αφού δε ανέβησαν οι αδελφοί αυτού, τότε και αυτός ανέβη εις την εορτήν, ουχι φανερός αλλά κρυφίως πως. 11 Οι Ιουδαίοι λοιπόν εξήτουν αυτόν εν τη εορτή και έλεγον· Που είναι εκείνος; 12 Και ήτο πολύς γογγυσμός περί αυτού μεταξύ των όχλων. Άλλοι μεν έλεγον ότι είναι καλός· άλλοι δε έλεγον, Ουχι, αλλά πλανά τον όχλον. 13 Ουδείς όμως ελάλει παρησία περί αυτού διά τον φόβον του Ιουδαίων. 14 Και ενώ η εορτή ήτο ήδη περί τα μέσα, ανέβη ο Ιησούς εις το ιερόν και εδίδασκε. 15 Και εθαύμαζον οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Πως ούτος εξεύρει γράμματα, ενώ δεν έμαθεν; 16 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Η ιδική μου διδαχή δεν είναι εμού, αλλά του πέμψαντός με. 17 Εάν τις θέλη να κάμη το θέλημα αυτού, θέλει γνωρίσει εμαυτόν της διδαχής, εν ήναι εκ του Θεού ή αν εγώ λαλώ απ' αυτού. 18 Όστις λαλεί απ' εαυτού, ζητεί την δόξαν την ιδικήν αυτού, όστις όμως ζητεί την δόξαν του πέμψαντος αυτόν, ούτος είναι αληθής, και αδικία εν αυτό δεν υπάρχει. 19 Ο Μωϋσής δεν σας έδωκε τον νόμον; και ουδείς από σας εκπλήρησεν τον νόμον. Διά τι ζητείτε να μη θανατώσθε; 20 Απεκρίθη ο όχλος και είπε· Δαιμόνιον έχεις· τις ζητεί να σε θανατώση; 21 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Εν έργον έκαμον, και πάντες θαυμάζετε. 22 Διά τούτο ο Μωϋσής σας έδωκε την περιτομήν, ουχι ότι είναι εκ του Μωϋσέως, αλλ' εκ των πατέρων, και εν σαββάτω περιτέμνυτε άνθρωπον. 23 Εάν λαμβάνη άνθρωπος περιτομήν εν σαββάτω, διά να μη λυθή ο νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' εμού διότι έκαμον ολόκληρον άνθρωπον υγιή εν σαββάτω; 24 Μη κρίνετε κατ' όψιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. 25 Έλεγον λοιπόν τινές εκ των Ιεροσολυμιτών· Δεν είναι ούτος, τον οποίον ζητούμε να θανατώσωσι; 26 Και ιδού, παρησία λαλεί, και δεν λέγουσι προς αυτόν ουδέν. Μήπως τώνοντι γνωρίσαν οι άρχοντες ότι ούτος είναι αληθώς ο Χριστός; 27 Αλλά τούτον εξεύρομεν πόθεν είναι· ο δε Χριστός όταν έρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι. 28 Εφώναξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων εν τω ιερώ, και είπε· Καί εμέ εξεύρετε και πόθεν είμαι εξεύρετε· και απ' εμαυτού δεν ήλθον, αλλ' είναι αληθινός ο πέμψας με, τον οποίον σεις δεν εξεύρετε· 29 εγώ όμως εξεύρω αυτόν, διότι παρ' αυτού είμαι και εκείνος με απέστειλεν. 30 Εζήτουν λοιπόν να πάσωσιν αυτόν, και ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν την χείρα, διότι δεν είχαν ελθεί έτι η ώρα αυτού. 31 Πολλοί δε εκ του όχλου επίστευσαν εις αυτόν και έλεγον ότι ο Χριστός όταν έλθη, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων, τα οποία ούτος έκαμεν; 32 Ήκουσαν οι Φαρισαίοι τον

όχλον ότι εγόγγυζε ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν αυτόν. **33** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω προς τον πέμψαντά με. **34** Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί· και όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. **35** Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αλλήλους· Που μέλλει ούτος να υπάγη, ώστε ημείς δεν θέλομεν ευρεί αυτόν; Μήπως μέλλει να υπάγη εις τους διασπαρμένους μεταξύ των Ελλήνων και να διδάσκη τον Έλληνας; **36** Τις είναι ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί, και, όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; **37** Κατά δε την τελευταίαν ημέραν την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και έκραζε λέγων· Εάν τις διψά, ερχήται προς εμέ και ας πίνη. **38** Όστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. **39** Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον έμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν· διότι δεν ήτο έτι δεδομένον Πνεύμα Άγιον, επειδή ο Ιησούς έτι δεν εδοξάσθη. **40** Πολλοί λοιπόν εκ του όχλου ακούσαντες τον λόγον, έλεγον· Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. **41** Άλλοι έλεγον· Ούτος είναι ο Χριστός. Άλλοι δε έλεγον· Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; **42** Δεν είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κόμης Βηθλεέμ, όπου ήτο ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπόν έγινε μεταξύ των όχλου δι' αυτόν. **44** Τινές δε εξ αυτών ήθελον να πιάσωσιν αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χείρας. **45** Ήλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς· Διά τι δεν εφέρετε αυτόν; **46** Απεκρίθησαν οι υπηρέται· Ουδέποτε ελάλησεν άνθρωπος ούτω, καθώς ούτος ο άνθρωπος. **47** Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι· Μήπως και σεις επλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των αρχόντων έπίστευσεν εις αυτόν ή εκ των Φαρισαίων; **49** Αλλ' ο όχλος ούτος, όστις δεν γνωρίζει τον νόμον, είναι επικατάρατοι. **50** Λέγει ο Νικόδημος προς αυτούς, ο ελθών προς αυτόν διά νυκτός, εις ων εξ αυτών. **51** Μήπως ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν δεν ακούση παρ' αυτού πρότερον και μάθη τι πράττει; **52** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Μήπως και συ εκ της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ιδε ότι προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ηγέρθη. **53** Και υπήγγεν έκαστος εις τον οίκον αυτού.

8 Ο δε Ιησούς υπήγγεν εις τον όροσ των Ελαιών. **2** Και την αυγήν ήλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. **3** Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι γυναικα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και στήσαντες αυτην εν τω μέσω, **4** λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, αυτή η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω μοιχευομένη. **5** Εν δε τω νόμω ο Μωϋσής προσέταξεν ημάς να λιθοβολώνται οι τιοιούται· συ λοιπόν τι λέγεις; **6** Έλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να έχωσι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, έγραφε διά του δακτύλου εις την γην. **7** Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς· Όστις

από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψη τον λίθον επ' αυτήν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω έγραφεν εις την γην. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από των πρεσβυτέρων έως των εσχάτων· και έμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυνή ίσταμένη εν τω μέσω. **10** Ανακύψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν· Γύναϊ, που είναι εκείνοι οι κατηγοροί σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; **11** Και εκείνη είπεν· Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ουδέ εγώ σε καταδικάζω· υπάγε, και εις το εξής μη αμάρτανε. **12** Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς αυτούς λέγων· Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκοτός, αλλά θέλει έχει το φως της ζωής. **13** Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Φαρισαίοι· Συ περ σεαυτού μαρτυρείς· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. **14** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξεύρω πόθεν ήλθον και που υπάγω· σεις όμως δεν εξεύρετε πόθεν έρχομαι και που υπάγω. **15** Σεις κατά την σάρκα κρίνετε· εγώ δεν κρίνω ουδένα. **16** Αλλά και εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, διότι μόνος δεν είμαι, αλλ' εγώ και ο Πατήρ ο πέμψας με. **17** Και εν τω νόμω δε υμών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία είναι αληθινή. **18** Εγώ είμαι ο μαρτυρών περί εμαυτού, και ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεί περί εμού. **19** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι ο Πατήρ σου; Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε εμέ εξεύρετε ούτε τον Πατέρα μου· εάν ηξεύρετε εμέ, ηθέλετε εξεύρει και τον Πατέρα μου. **20** Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ιησούς εν τω θησαυροφυλακίω, διδάσκων εν τω ιερώ, και ουδείς επέασεν αυτόν, διότι δεν είχαν ελθει έτι η ώρα αυτού. **21** Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ υπάγω και θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη αμαρτία υμών· όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. **22** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει εαυτόν, και διά τούτο λέγει, Όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; **23** Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των άνω· σεις είσθε εκ του κόσμου τούτου, εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου τούτου. **24** Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών. **25** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τις είσαι; και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· ό, τι σας λέγω απ' αρχής. **26** Πολλά έχω να λέγω και να κρίνω περί υμών· αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, και εγώ όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εις τον κόσμον. **27** Δεν ενόησαν ότι έλεγε προς αυτούς περί του Πατρός. **28** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Όταν υψώσητε τον Υιόν του ανθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με έδίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. **29** Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε τα αρεστά εις αυτόν. **30** Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοί έπίστευσαν εις αυτόν. **31** Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τω λόγω τω εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί μου, **32** και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια

θέλει σας ελευθερώσει. **33** Απεκρίθησαν προς αυτόν: Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, και δεν εγεινάμεν δούλοι εις ουδένα πώποτε· πως συ λέγεις ότι θέλετε γείνει ελευθεροί; **34** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· ότι πας όστις πράττει την αμαρτίαν δούλος είναι της αμαρτίας. **35** Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τη οικία· ο υιός μένει πάντοτε. **(αϊθν g165)** **36** Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώση, όντως ελεύθεροι θέλετε εϊσθαι. **37** Εξεύρω ότι εϊσθε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς. **38** Εγώ λαλώ ό, τι ειδον πλησίον του Πατρός μου· και σεις ομοίως κάμνετε ό, τι ειδετε πλησίον του πατρός σας. **39** Απεκρίθησαν και ειπον προς αυτόν· Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. **40** Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ήκουσα παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν έκαμε. **41** Σεις κάμνετε τα έργα του πατρός σας. Εϊπον λοιπόν προς αυτόν· Ημεϊς δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ένα Πατέρα έχομεν, τον Θεόν. **42** Εϊπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ο Θεός ήτο Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ· διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον και έρχομαι· επειδή δεν ήλθον απ' εμαυτού, αλλ'· εκείνος με απέστειλε. **43** Διά τι δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να ακούητε τον λόγον μου. **44** Σεις εϊσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν μένει εν τη αληθεία, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλή ο ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους. **45** Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν με δαιμόνιον έχεις; **49** Απεκρίθη ο Ιησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν έχω, αλλά τιμώ τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. **50** Και εγώ δεν ζητώ την δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών και κρίνων. **51** Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν τις φυλάξη τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ιδεί εις τον αιώνα. **(αϊθν g165)** **52** Εϊπον λοιπόν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα κατελάβομεν ότι δαιμόνιον έχεις. Ο Αβραάμ απέθανε και οι προφήται, και συ λέγεις· Εάν τις φυλάξη τον λόγον μου, δεν θέλει γενηθή θάνατον εις τον αιώνα. **(αϊθν g165)** **53** Μήπως συ εϊσαι μεγαλύτερος του πατρός ημών Αβραάμ, όστις απέθανε; και οι προφήται απέθανον· συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; **54** Απεκρίθη ο Ιησούς· Εάν εγώ δοξάζω εμαυτόν, η δόξα μου είναι ουδέν· ο Πατήρ μου είναι όστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ότι είναι Θεός σας. **55** Και δεν εγνωρίσατε αυτόν· εγώ όμως γνωρίζω αυτόν· και εάν ειπω ότι δεν γνωρίζω αυτόν, θέλω εϊσθαι όμοιός σας ψεύστης· αλλά γνωρίζω αυτόν και τον λόγον αυτού φυλάττω. **56** Ο Αβραάμ ο πατήρ σας εϊχεν αγαλλίασιν να ιδη την ημέραν την εμήν και ειδε και εχάρη. **57** Εϊπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αυτόν· Πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι, και ειδες τον Αβραάμ; **58**

Εϊπε προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γείνη ο Αβραάμ, εγώ εϊμαι. **59** Εσήκωσαν λοιπόν λίθους διά να ρίψωσι κατ' αυτού· πλην ο Ιησούς εκρύβη και εξήλθεν εκ του ιερού περάσας διά μέσον αυτών, και ούτως ανεχώρησε.

9 Και ενώ ανεχώρει, ειδεν άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. **2** Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονεϊς αυτού, ώστε να γεννηθή τυφλός; **3** Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονεϊς αυτού, αλλά· διά να φανερωθώσι τα έργα του Θεού εν αυτώ. **4** Εγώ πρέπει να εργάζομαι τα έργα του πέμψαντός με, εεσού είναι ημέρα· έρχεται νυξ· ότε ουδείς δύναται να εργάζηται. **5** Ενόςω εϊμαι εν τω κόσμω, εϊμαι φως του κόσμου. **6** Αφού ειπε ταύτα, έπτυσε χαμαί και έκαμε πηλόν εκ του πτύσματος και επέχρισε τον πηλόν επί τους οφθαλμούς του τυφλού· **7** και ειπε προς αυτόν· Ύπαγε, νίφθη εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπήγε λοιπόν και ενίφθη, και ήλθε βλέπων. **8** Οι δε γείτονες και όσοι έβλεπον αυτόν πρότερον ότι ήτο τυφλός έλεγον δεν είναι ούτος, όστις εκάθητο και εξήτει; **9** Άλλοι έλεγον ότι ούτος είναι· άλλοι δε ότι όμοιος αυτώ είναι. Εκείνος έλεγεν ότι εγώ εϊμαι. **10** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως ηνοιχθησαν οι οφθαλμοί σου; **11** Απεκρίθη εκείνος και ειπεν· Άνθρωπος λεγόμενος Ιησούς έκαμε πηλόν και επέχρισε τους οφθαλμούς μου και μοι ειπεν· Ύπαγε εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίφθητι· αφού δε υπήγα και ενίφθη, ανέβλεψα. **12** Εϊπον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι εκείνος; Λέγει· Δεν εξεύρω. **13** Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους Φαρισαίους. **14** Ήτο δε σάββατον, ότε έκαμε τον πηλόν ο Ιησούς και ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού. **15** Πάλιν λοιπόν ηρώτων αυτόν και οι Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Και εκείνος ειπε προς αυτούς· Πηλόν έβαλεν επί τους οφθαλμούς μου, και ενίφθη, και βλέπω. **16** Έλεγον λοιπόν τίνες εκ των Φαρισαίων· Ούτος ο άνθρωπος δεν είναι παρά του Θεού, διότι δεν φυλάττει το σάββατον. Άλλοι έλεγον· Πως δύναται άνθρωπος αμαρτωλός να κάμνη τοιαύτα θαύματα; Και ήτο σχίσμα μεταξύ αυτών. **17** Λέγουσι πάλιν προς τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος ειπεν ότι προφήτης είναι. **18** Δεν επίστευσαν λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού ότι ήτο τυφλός και ανέβλεψεν, έως ότου εφώναζαν τους γονεϊς αυτού του αναβλέψαντος. **19** και ηρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο υιός σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; **20** Απεκρίθησαν προς αυτούς οι γονεϊς αυτού και ειπον· Εξεύρομεν ότι ούτος είναι ο υιός ημών και ότι εγεννήθη τυφλός. **21** Πως δε βλέπει τώρα δεν εξεύρομεν, ή τις ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού ημεϊς δεν εξεύρομεν· αυτός ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. **22** Ταύτα ειπον οι γονεϊς αυτού, διότι εφοβούντο τους Ιουδαίους· επειδή ήδη εϊχον συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήση αυτόν Χριστόν, να γείνη αποσυνάγωγος. **23** Διά τούτο οι γονεϊς αυτού ειπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε. **24** Εφώναζαν λοιπόν εκ δευτέρου

τον άνθρωπον, όστις ήτο τυφλός, και είπον προς αυτόν· Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεζύρομεν ότι ο άνθρωπος ούτος είναι αμαρτωλός. **25** Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ήναι αμαρτωλός δεν εξεζύρω· εν εξεζύρω, ότι ήμην τυφλός και τώρα βλέπω. **26** Είπον δε προς αυτόν· πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; **27** Απεκρίθη προς αυτούς· Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε· διά τι πάλιν θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; **28** Ελοιδόρησαν λοιπόν αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· και είπεν· δε του Μωυσέως είμεθα μαθηταί. **29** Ημείς εξεζύρομεν ότι προς τον Μωυσήν ελάλησεν ο Θεός· τούτον όμως δεν εξεζύρομεν· πόθεν είναι. **30** Απεκρίθη ο άνθρωπος και είπε προς αυτούς· Εν τούτω μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις δεν εξεζύρετε· πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους οφθαλμούς. **31** Εξεζύρομεν δε ότι αμαρτωλός ο Θεός· δεν ακούει, αλλ' εάν τις ήναι θεοσεβής και κάμνη το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. **32** Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. **(αιών g165)** **33** Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να κάμη ουδέν. **34** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. **35** Ήκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υιόν του Θεού; **36** Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεώσω εις αυτόν; **37** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνος είναι. **38** Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. **39** Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ήλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και να γείνωσιν τυφλοί οι βλέποντες. **40** Και ήκουσαν ταύτα όσοι εκ των Φαρισαίων ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; **41** Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει αμαρτίαν· τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· η αμαρτία σας λοιπόν μένει.

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· **2** όστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμην των προβάτων. **3** Εις τούτον ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι, και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' όνομα και εξάγει αυτά. **4** Και όταν εκβάλη τα εαυτού πρόβατα, υπάγει έμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθοῦσιν αυτόν, διότι γνωρίζουσι την φωνήν αυτού. **5** Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουνσι φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. **6** Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. **7** Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. **8** Πάντες όσοι ήλθον προ εμού κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα. **9** Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεί βοσκήν. **10** Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να

κλέψη και θύση και απολέση· εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία. **11** Εγώ είμαι ο ποιμην ο καλός. Ο ποιμην ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων· **12** ο δε μισθωτός και μη ων ποιμην, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. **13** Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. **14** Εγώ είμαι ο ποιμην ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, **15** καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. **16** Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, και θέλει γείνει μία ποιμην, εις ποιμην. **17** Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. **18** Ουδείς αφαιρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν απ' εμαυτού· εξουσίαν έχω να βάλω αυτήν, και εξουσίαν έχω να λάβω αυτήν· ταύτην την εντολήν έλαβον παρά του Πατρός μου. **19** Σχίσμα λοιπόν έγεινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. **20** Και έλεγον πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον έχει και είναι μαινόμενος· τι ακούετε αυτόν; **21** Άλλοι έλεγον· Ουτοί οι λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενον· μήπως δύναται δαιμόνιον να ανοίγη οφθαλμούς τυφλών; **22** Έγειναν δε τα εγκαίνια εν Ιεροσολύμοις, και ήτο χειμών· **23** και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω ιερώ εν τη στοά του Σολομώντος. **24** Περιεκύκλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και έλεγον προς αυτόν· Έως πότε κρατείς εν αμφιβολία την ψυχήν ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρησία. **25** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα έργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυροῦσι περί εμού· **26** αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. **27** Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθοῦσι. **28** Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. **(αιών g165, αιώνιος g166)** **29** Ο Πατήρ μου, όστις μοι έδωκεν αυτά, είναι μεγαλότερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάση εκ της χειρός του Πατρός μου. **30** Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. **31** Επίσασιν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. **32** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά έργα εδείξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον έργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; **33** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν. **34** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν είναι γεγραμμένον εν τω νόμω υμών, Εγώ είπα, θεοί είσθε; **35** Εάν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους έγεινεν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναρεθή η γραφή, **36** εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ ηγίασε και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημεί, διότι είπον, Υιός του Θεού είμαι; **37** Εάν δεν κάμνω τα έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· **38** αλλ' εάν

κάνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε ότι ο Πατήρ είναι εν μοί και εγώ εν αυτώ. **39** Εξήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν αυτόν, και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. **40** Και υπήγχε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και έμεινεν εκεί. **41** Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και έλεγον ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα έκαμε, πάντα όμως όσα έποίησεν ο Ιωάννης περί τούτου, ήσαν αληθινά. **42** Και εκεί έπίστευσαν πολλοί εις αυτόν.

11 Ήτο δε τις ασθενης Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. **2** Η δε Μαρία ήτο η αλείψασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. **3** Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεύει. **4** Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθή ο Υιός του Θεού δι' αυτής. **5** Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. **6** Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθενεύει, τότε μεν έμεινε δύο ημέρας εν τω τόπω όπου ήτο· **7** έπειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. **8** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εξήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; **9** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αι ώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρα, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· **10** εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. **11** Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών εκοιμήθη· αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. **12** Είπον λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν εκοιμήθη, θέλει σωθή. **13** Αλλ' ο Ιησούς είχεν ειπεί περί του θανάτου αυτού· εκείνοι όμως ενόμισαν ότι λέγει περί της κοιμήσεως του ύπνου. **14** Τότε λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρηρησία· Ο Λάζαρος απέθανε. **15** Και χαίρω διά σας, διά να πιστεύσητε, διότι δεν ήμην εκεί· αλλ' ας υπάγωμεν προς αυτόν. **16** Είπε δε ο Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' αυτού. **17** Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν τέσσαρας ημέρας έχοντα ήδη εν τω μνημείω. **18** Ήτο δε η Βηθανία πλησίον των Ιεροσολύμων, απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. **19** Και πολλοί εκ των Ιουδαίων είχαν ελθέει προς την Μάρθαν και Μαρίαν, διά να παρηγορησωσιν αυτάς περί του αδελφού αυτών. **20** Η Μάρθα λοιπόν, καθώς ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. **21** Είπε λοιπόν η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. **22** Πλην και τώρα εξεθύρω ότι όσα ζητήσης παρά του Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. **23** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή. **24** Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι θέλει αναστηθή εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη ημέρα. **25** Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· **26** και πας όστις ζή

και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο; (αϊθθ g165) **27** Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ έπίστευσα ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον. **28** Και αφού είπε ταύτα, υπήγχε και εφώνασε Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυφίως και είπεν· Ο Διδάσκαλος ήλθε και σε κράζει. **29** Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκώνεται ταχέως και έρχεται προς αυτόν. **30** Δεν είχε δε ελθεί ο Ιησούς έτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω τόπω, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. **31** Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες την Μαρίαν ότι εσηκώθη ταχέως και εξήλθεν, ηκολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις το μνημείον, διά να κλαύσχη εκεί. **32** Η Μαρία λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο Ιησούς, ιδούσας αυτόν έπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. **33** Ο δε Ιησούς, καθώς είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους ελθόντας μετ' αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη ψυχή αυτού και εταράχθη, και είπε· Που εβλάτε αυτόν; λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ και ιδε. **35** Εδάκρυσεν ο Ιησούς. **36** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδέ πόσον ηγάπα αυτόν. **37** Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; **38** Ο Ιησούς λοιπόν, πάλιν στενάξων εν εαυτώ, έρχεται εις το μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και έκειτο λίθος επ' αυτού. **39** Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον. Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η Μάρθα· Κύριε, όζει ήδη· διότι είναι τεσσαράων ημερών. **40** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν του Θεού; **41** Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου έκειτο ο αποθάνων. Ο δε Ιησούς, ύψώσας τους οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι μου ήκούσας. **42** Και εγώ εγνωρίζον ότι πάντοτε μου ακούεις· αλλά διά τον όχλον τον περιστώτα είπον τούτο, διά να πιστεύσωσιν ότι συ με απέστειλας. **43** Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκράυνασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. **44** Και εξήλθεν ο τεθνηκώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε να υπάγη. **45** Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, οίτινες είχαν εις την Μαρίαν και είδον όσα έκαμεν ο Ιησούς, έπίστευσαν εις αυτόν. **46** Τινές δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους και είπον προς αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. **47** Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι και έλεγον· Τι κάμνομεν, διότι ούτος ο άνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. **48** Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθει ο Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και το έθνος. **49** Εις δε τις εξ αυτών, ο Καϊάφας, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, **50** ουδέ συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλον το έθνος. **51** Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερεύς ων του ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, **52** και ουχί μόνον υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συναζή εις εν τα τέκνα

του Θεού τα διεσκορπισμένα. **53** Απ' εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβουλευθήσαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν. **54** Όθεν ο Ιησούς δεν περιπάτει πλέον παρρησία μεταξύ των Ιουδαίων, ἀλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Εφραΐμ, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών αυτού. **55** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν εαυτούς. **56** Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν και έλεγον προς αλληλους ιστάμενοι εν τω ιερῷ· Τι σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; **57** Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ήλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. **2** Και έκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρετεί· ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. **3** Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. **4** Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· **5** Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; **6** Είπε δε τούτο ουχι διότι έμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. **7** Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού μου εφύλαξεν αυτόν. **8** Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμε όμως πάντοτε δεν έχετε. **9** Έμαθε δε όχλος πολυς εκ των Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχι διά τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ιδώσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. **10** Συνεβουλευθήσαν δε οι αρχιερείς, διά να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, **11** διότι πολλοί εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και επίστευον εις τον Ιησούν. **12** Τη επαύριον όχλος πολυς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, **13** έλαβον τα βαΐα των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν αυτού και έκραζον· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ. **14** Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· **15** Μη φοβού, θυγάτερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται καθηήμενος επί πάλω σου. **16** Ταύτα όμως δεν ενόησαν οι μαθηταί αυτού· **17** αρχάς, ἀλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα έκαμον εις αυτόν. **17** Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, ο ων μετ' αυτού ότε εφώναζε τον Λάζαρον εκ του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. **18** Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ήκουσεν ότι έκαμε το θαύμα τούτο. **19** Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλληλους· Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτού υπήγεν. **20** Ήσαν δε τινές Έλληνες μεταξύ των αναβαινόντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτή. **21** Ουτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν,

λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ιδώμεν τον Ιησούν. **22** Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. **23** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ήλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέση εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. **25** Όστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω, εις ζωήν αιώνιον θέλει φυλάξει αυτήν. **(aiōnios g166)** **26** Εάν εμε υπηρετή τις, εμε ας ακολουθή, και όπου είμαι εγώ, εκεί θέλει είσθαι και ο υπηρέτης ο εμός και εάν τις εμε υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο Πατήρ. **27** Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Αλλά διά τούτο ήλθον εις την ώραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Ήλθε λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· Και εδόξασα και πάλιν θέλω δοξάσει. **29** Ο όχλος λοιπόν ο παρεστώς και ακούσας έλεγεν ότι έγεινε βροντή· άλλοι έλεγον· Άγγελος ελάλησε προς αυτόν. **30** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν· Η φωνή αυτή δεν έγεινε δι' εμε, αλλά διά σας. **31** Τώρα είναι κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχων του κόσμου τούτου θέλει εκβληθή έξω. **32** Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν. **33** Τούτο δε έλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος· Ημείς ηκούσαμεν εκ του νόμου· Ότι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις· Ότι πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου; τις είναι ουτός ο Υιός του ανθρώπου; **(aiōn g165)** **35** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμών· περιπατείτε ενόσω έχετε το φως, διά να μη σας καταφθάση το σκότος και όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. **36** Ενόσω έχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απελθών εκρούθη απ' αυτών. **37** Αλλ' ενώ έκαμε τόσα θαύματα έμπροσθεν αυτών, δεν επίστευον εις αυτόν· **38** διά να πληρωθή ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **39** Διά τούτο δεν ηδύναντο να πιστεύωσι διότι πάλιν είπεν ο Ησαΐας· **40** Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την καρδίαν αυτών, διά να μη ιδώσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **41** Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περί αυτού. **42** Αλλ' όμως και εκ των αρχόντων πολλοί επίστευσαν εις αυτόν, πλην διά τους Φαρισαίους δεν ώμολόγηον, διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. **43** Διότι ηγάπησαν την δόξαν των ανθρώπων μάλλον παρά την δόξαν του Θεού. **44** Ο δε Ιησούς έκραξε και είπεν· Ο πιστεύων εις εμε δεν πιστεύει εις εμε, ἀλλ' εις τον πέμψαντά με, **45** και ο θεωρών εμε θεωρεί τον πέμψαντά με. **46** Εγώ ήλθον φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνη εν τω σκότει πας ο πιστεύων εις εμε. **47** Και εάν τις ακούση τους λόγους μου και δεν πιστεύση, εγώ δεν κρίνω αυτόν· διότι δεν ήλθον διά να κρίνω τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον.

48 Ο αθετών εμέ και μη δεχόμενος τους λόγους μου, έχει τον κρίνοντα αυτόν· ο λόγος, τον οποίον ελάλησα, εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα· **49** διότι εγώ απ' εμαυτού δεν ελάλησα, αλλ'· ο πέμψας με Πατήρ αυτός μοι έδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω· **50** και εξεύρω ότι η εντολή αυτού είναι ζωή αιώνιος, Όσα λοιπόν λαλώ εγώ, καθώς μοι είπεν ο Πατήρ, ούτω λαλώ. (αϊθνιος g166)

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδικούς του τους εν τω κόσμω, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. **2** Και αφού έγεινε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάλει εις την καρδίαν του Ιούδα Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώση αυτόν, **3** εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα έδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, **4** γεγίρεται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσόψιον διεζώσθη· **5** έπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπτήρα, και ήρχισε να νίπτη τους πόδας των μαθητών και να σπογγίζη με το προσόψιον, με το οποίον ήτο διεζωσμένος. **6** Έρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος Κύριε, συ μου νίπτεις τους πόδας; **7** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνω, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα. **8** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε νίψω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού. (αϊθν g165) **9** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας χείρας και την κεφαλήν. **10** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ο λελουμένος δεν έχει χρειαν ειμή τους πόδας να νιφθί, αλλ'· είναι όλος καθαρός· και σεις είσθε καθαροί, αλλ'· ουχί πάντες. **11** Διότι ήξευρε εκείνον, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· διά τούτο είπε· Δεν είσθε πάντες καθαροί. **12** Αφού λοιπόν ένιψε τους πόδας αυτών και έλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσας πάλιν είπε προς αυτούς· Εξεύρετε τι έκαμον εις εσάς; **13** Σεις με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και καλώς λέγετε, διότι είμαι. **14** Εάν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ένιψα τους πόδας, και σεις χρεωστέιτε να νίπτητε τους πόδας αλλήλων. **15** Διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ έκαμον εις εσάς. **16** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. **17** Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν κάμνητε αυτά. **18** Δεν λέγω τούτο περί πάντων υμών· εγώ εξεύρω ποιούς εξέλεξα· αλλά διά να πληρωθή η γραφή, Ο τρώγων μετ' εμού τον άρτον εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρναν αυτού. **19** Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη, ότι εγώ είμαι. **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται όντινα πέμψω, εμέ δέχεται, και όστις δέχεται, εμέ δέχεται τον πέμψαντά με. **21** Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και εμαρτύρησε και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει. **22** Έβλεπον λοιπόν εις αλλήλους οι μαθηταί, απορούντες περί τίνος λέγει. **23**

Εκάθητο δε κεκλιμένος εις τον κόλπον του Ιησού εις των μαθητών αυτού, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς. **24** Νεύει λοιπόν προς τούτον ο Σίμων Πέτρος διά να ερωτήση τις είναι εκείνος, περι του οποίου λέγει. **25** Και πεσών εκείνος επί το στήθος του Ιησού, λέγει προς αυτόν· Κύριε, τις είναι; **26** Αποκρίνεται ο Ιησούς· Εκείνος είναι, εις τον οποίον εγώ βάψας το ψωμίον θέλω δώσει. Και εμβάψας το ψωμίον δίδει εις τον Ιούδαν Σίμωνος τον Ισκαριώτην. **27** Και μετά το ψωμίον τότε εισήλθεν εις εκείνον ο Σατανάς. Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς· ό, τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον. **28** Τούτο όμως ουδείς των καθημένων ενόησε προς τι είπε προς αυτόν. **29** Διότι τινές ενόμιζον, επειδή ο Ιούδας είχε το γλωσσόκομον, ότι λέγει προς αυτόν ο Ιησούς, Αγόρασον όσων έχομεν χρειαν διά την εορτήν, ή να δώση τι εις τους πτωχούς. **30** Λαβών λοιπόν εκείνος το ψωμίον, εξήλθεν ευθύς ήτο δε νυξ. **31** Ότε λοιπόν εξήλθε, λέγει ο Ιησούς· Τώρα εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ. **32** Εάν ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ, και ο Θεός θέλει δοξάσει αυτόν εν εαυτώ και ευθύς θέλει δοξάσει αυτόν. **33** Τεκνία, έτι ολίγον είμαι μεθ' υμών. Θέλετε με ζητήσει, και καθώς είπον προς τους Ιουδαίους ότι όπου υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε, και προς εσάς λέγω τώρα. **34** Εντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε αλλήλους, καθώς εγώ σας ηγάπησα και σεις να αγαπάτε αλλήλους. **35** Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους. **36** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, που υπάγεις; Απεκρίθη εις αυτόν ο Ιησούς· Όπου υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ακολουθήσῃς, ύστερον όμως θέλεις με ακολουθήσει. **37** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος Κύριε, διατι δεν δύναμαι να σε ακολουθήσω τώρα; την ψυχήν μου θέλω βάλει υπέρ σου. **38** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Την ψυχήν σου θέλεις βάλει υπέρ εμού; αληθώς, αληθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάζει ο αλέκτωρ, εωσού με απαρνηθής τρίς.

14 Ας μη ταράττηται η καρδιά σας πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε. **2** Εν τη οικία του Πατρός μου είναι πολλά οικήματα· ει δε μη, ήθηλον σας ειπει· υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον· **3** και αφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν έρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς εμαυτόν, διά να είσθε και σεις, όπου είμαι εγώ. **4** Και όπου εγώ υπάγω εξεύρετε, και την οδόν εξεύρετε. **5** Λέγει προς αυτόν ο Θωμάς· Κύριε, δεν εξεύρομεν που υπάγεις και πως δυνάμεθα να εξεύρωμεν την οδόν; **6** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού. **7** Εάν γνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ήθελετε γνωρίσει. Και από του νυν γνωρίζετε αυτόν και είδετε αυτόν. **8** Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. **9** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με γνωρίσας, Φίλιππε; όστις είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· αλλ'· ο Πατήρ ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. **11**

Πιστεύετε μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετε μοι. **12** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα μου, **13** και ό, τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ. **14** Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό. **15** Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. **16** Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, **(αϊὸν g165)** **17** το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένη μεθ' υμών και εν υμίν θέλει εἶσθαι. **18** Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς εσάς. **19** Έτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη. **20** Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. **21** Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθῆ υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει ότι μέλλεις να φανερώσεις σεαυτόν εις ημάς και ουχί εις τον κόσμον; **23** Απεκρίθη ο Ιησούς και ειπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεῖ και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. **24** Ο μη αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει· και ο λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός μου, αλλά του πέμψαντός με Πατρός. **25** Ταύτα ελάλησα προς εσάς ενώ ευρίσκομαι μεθ' υμών· **26** ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. **27** Ειρήνηνη αφίνω εις εσάς, ειρήνηνη την εμὴν δίδω εις εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ. Ας μη ταραττήται η καρδία σας μηδέ ας δειλιά. **28** Ηκούσατε ότι εγώ σας είπον, Υπάγω και έρχομαι προς εσάς. Εάν με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλύτερός μου· **29** και τώρα σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη. **30** Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' υμών· διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου· και δεν έχει ουδέν εν εμοί. **31** Αλλά διά να γνωρίση ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ, ούτω κάμνω. Εγέρθητε, ας υπάγωμεν εντεύθεν.

15 Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. **2** Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπεται αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζεται αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν. **3** Τώρα σεις είσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. **4** Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη αμπέλω, ούτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. **5** Εγώ είμαι η άμπελος, σεις

τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. **6** Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα και ζηραίνεται, και συνάγουσιν αυτά και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται. **7** Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. **8** Εν τούτω δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν πολύν· και ούτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου. **9** Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μείνατε εν τη αγάπη μου. **10** Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου και μένω εν τη αγάπη αυτού. **11** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά αυτών να ήναι πλήρης. **12** Αυτή είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. **13** Μεγαλιτέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχὴν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. **14** Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. **15** Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εφανέρωσα εις εσάς. **16** Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ'· εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διαέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό, τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώσει αυτό. **17** Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. **18** Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. **19** Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ'· εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. **20** Ενθυμήσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλύτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίδωξαν, και σας θέλουσι διώξει· εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει. **21** Αλλά ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με. **22** Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. **23** Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. **24** Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και ειδόν και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. **25** Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, Ότι εμίσησάν με δωρεάν. **26** Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. **27** Αλλά και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε.

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. **2** Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους· μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. **3** Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. **4** Αλλά ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι

εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω προς τον πέμπαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγεις; **6** Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγένισσε την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς. **8** και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. **9** περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ. **10** περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε. **11** περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. **12** Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. **13** Όταν δε έλθω εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τίνεις εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρομεν τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς· Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλάσει και θρηνησει, ο δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι ήλθεν ώρα αυτής· αφού όμως γεννήση το παιδίον, δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι εγεννήθη άνθρωπος εις τον κόσμον. **22** Και σεις λοιπόν τώρα μεν έχετε λύπη· πάλιν όμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδιά σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. **23** Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσει παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν ητήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· αλλ' έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρησία θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περί υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά του Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Ιδού, τώρα παρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν

λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Τώρα πιστεύετε; **32** Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπισθήτε έκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε εμέ· μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' εμού. **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαροείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ, ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υιόν σου, διά να σε δοξάση και ο Υιός σου, **2** καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώση ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους έδωκας εις αυτόν. **(αϊθίνιος g166)** **3** Αυτή δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν. **(αϊθίνιος g166)** **4** Εγώ σε εδόξασα επί της γης, το έργον ετελείωσα, το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω· **5** και τώρα δοξασόν με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν είχαν παρά σοι πριν γείνη ο κόσμος. **6** Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι έδωκας εκ του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα εγνωρίσαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι· **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνωρίσαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας, διότι ιδικοί σου είναι. **10** Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν αυτοίς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς. **12** Ότε ήμην μετ' αυτών εν τω κόσμω, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι έδωκας εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο υιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή. **13** Τώρα δε έρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω κόσμω διά να έχωσι την χαράν μου πλήρη εν εαυτοίς. **14** Εγώ έδωκα εις αυτούς τον λόγον σου, και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **15** Δεν παρακαλώ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς εκ του πονηρού. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον· **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθεία. **20** Και δεν παρακαλώ μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευσόντων εις εμέ διά του λόγου αυτών· **21** διά να ήναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς

ημείς είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν μοι έδωκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνωρίσεν, εγώ δε σε εγνωρίσα, και ούτοι εγνωρίσαν ότι συ με απέστειλας. **26** Κα εφανέρωσα εις αυτούς το όνομά σου και θέλω φανερώσει, διά να ήναι η αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ήξευρε δε τον τόπον και Ιουδας ο παραδίδων αυτόν· διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, έρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και όπλων. **4** Ο δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραϊόν. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιουδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεσύρθησαν εις τα πίσω και έπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς· Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραϊόν. **8** Απεκρίθη ο Ιησούς· Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι. **9** Διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ότι εξ εκεινών τους οποίους μοι έδωκας, δεν απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος έχων μάχαιραν έσυρην αυτήν και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον ήτο δε το όνομα του δούλου Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· το ποτήριον, το οποίον μοι έδωκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πείε αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και ο χιλίαρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων συνέλαβον τον Ιησούν και έδεσαν αυτόν, **13** και έφεραν αυτόν εις τον Άνναν πρώτον· διότι ήτο πενθερός του Καϊάφα, όστις ήτο αρχιερέος του ενιαυτού εκείνου. **14** Ήτο δε ο Καϊάφας ο συμβουλευσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει να απολεσθή εις άνθρωπος υπέρ του λαού. **15** Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε Πέτρος ίστατο έξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, όστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ώμίλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ίσαντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οίτινες είχαν κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και εθερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και εθερμαίνεται. **19** Ο αρχιερέως λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. **20**

Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγή και εν τω ιερώ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· ιδού, ούτοι εξεύρουσιν όσα είπον εγώ. **22** Ότε δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον έδωκε ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, τι με δέρεις; **24** Είχε δε αποστείλει αυτόν ο Άννας δεδεμένον προς Καϊάφαν τον αρχιερέα. **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμαίνεται· είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ των μαθητών αυτού είσαι; Ηρνήθη εκείνος και είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού; **27** Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώνασεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καϊάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωί και αυτοί δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός, δεν ηθέλομεν σοι παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς δεν έχομεν εξουσίαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώνασε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού; **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; το έθνος το ίδιοκν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι εκαμεις; **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία η εμη δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμη ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδωθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμη δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο γεγεννήθη και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς· Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν αυτώ· **39** είναι δε συνήθεια εις εσάς να σας απολύσω ένα εν τω πάσχα· θέλετε λοιπόν να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **40** Πάλιν λοιπόν εκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μη τούτον, αλλά τον Βαραββάν. Ήτο δε ο Βαραββάς ληστής.

19 Τότε λοιπόν έλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. **2** Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού

και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρούν **3** και ἔλεγον· Χαίρε βασιλεῦ των Ιουδαίων· και ἔδιδον εις αυτόν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δε πάλιν ἔξω ο Πιλάτος και λέγει προς αυτούς· Ἰδοῦ, σὰς φέρω αυτόν ἔξω, διά να γνωρίσητε ὅτι ουδέν ἐγκλημα ευρίσκω εν αὐτῷ. **5** Εξήλθε λοιπόν ο Ἰησοῦς ἔξω, φορών τον ακάνθινον στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Ἰδέ ο ἄνθρωπος. **6** Ὅτε δε εἶδον αυτόν οι αρχιερεῖς και οι υπηρέται, εκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι ἐγὼ δεν ευρίσκω εν αὐτῷ ἐγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, και κατά τον νόμον ἡμῶν πρέπει να αποθάνη, διότι ἔκαμεν εαυτὸν Υἱὸν του Θεοῦ. **8** Ὅτε δε ἤκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον, και λέγει προς τον Ἰησοῦν· Πόθεν εἶσαι συ; Ο δε Ἰησοῦς ἀπόκρισιν δεν ἔδωκεν εις αυτόν. **10** Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς ἐμε δεν λαλεῖς; δεν ἐξεύρεις ὅτι ἐξουσίαν ἔχω να σε σταυρώσω και ἐξουσίαν ἔχω να σε ἀπολύσω; **11** Απεκρίθη ο Ἰησοῦς· Δεν εἶχες ουδεμίαν ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, εἴν δεν σοι ἦτο δεδομένον ἄνωθεν· διά τούτο ο παραδίδωμ με εις σε ἔχει μεγαλιτέραν αμαρτίαν. **12** Ἐκτοτε ἐζήτει ο Πιλάτος να απολύσῃ αυτόν· οι Ιουδαῖοι ὁμως ἐκράζον, λέγοντες· Εἴν τούτον ἀπολύσης, δεν εἶσαι φίλος του Καίσαρος. Πας ὅστις κάμνει εαυτὸν βασιλεῖα ἀντιλέγει εις τον Καίσαρα. **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ἀκούσας τούτον τον λόγον, ἔφερεν ἔξω τον Ἰησοῦν και ἐκάθησεν ἐπὶ του βήματος εις τον τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστί δε Γαβαθθά. **14** Ἦτο δε παρασκευηὶ του πάσχα και ὦρα περίπου ἔκτη και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ἰδοῦ ο βασιλεύς σας. **15** Οι δε εκραύγασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερεῖς· Δεν ἔχομεν βασιλέα ἐμῆ Καίσαρα. **16** Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν εις αυτούς διά να σταυρωθῆ. και παρέλαβον τον Ἰησοῦν και ἀπήγαγον· **17** και βασιτάζων τον σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὅστις λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, **18** ὅπου εσταύρωσαν αυτόν και μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε τον Ἰησοῦν. **19** Ἐγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και ἔθεσεν ἐπὶ του σταυροῦ· ἦτο δε γεγραμμένον· Ἰησοῦς ο Ναζωραῖος ο Βασιλεὺς των Ιουδαίων. **20** Και τούτον τον τίτλον ἀνέγνωσαν πολλοὶ των Ιουδαίων, διότι ἦτο πλησίον της πόλεως ο τόπος, ὅπου εσταυρώθη ο Ἰησοῦς· και ἦτο γεγραμμένον Εβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ρωμαϊστί. **21** Ἐλεγον λοιπόν προς τον Πιλάτον οι αρχιερεῖς των Ιουδαίων· Μη γράφε, Ο βασιλεὺς των Ιουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκείνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι των Ιουδαίων. **22** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. **23** Οι στρατιῶται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ἰησοῦν, ἔλαβον τα ιμάτια αὐτοῦ και ἔκαμον τέσσαρα μερίδια, εις ἕκαστον στρατιώτην εν μερίδιον, και τον χιτῶνα· ἦτο δε ο χιτῶν ἄρραφος, ἀπὸ ἄνωθεν ὅλος υφαντός. **24** Εἶπον λοιπόν προς ἀλλήλους· Ἄς μη σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλ' ἀς ρίψωμεν λαχνόν περὶ αὐτοῦ τίνος θέλει εἶσθαι· διά να πληρωθῆ ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτοῦς, και ἐπὶ τον ιματισμόν μου ἔβαλον κλήρον· οι

μεν λοιπόν στρατιῶται ταῦτα ἔκαμον. **25** Ἰσταντο δε πλησίον εις τον σταυρὸν του Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ και ἡ ἀδελφή της μητρὸς αὐτοῦ, **26** Μαρία ἡ γυνὴ του Κλωπά και Μαρία ἡ Μαγδαληνή. **26** Ο Ἰησοῦς λοιπόν, ως εἶδε την μητέρα και τον μαθητὴν παριστάμενον, τον οποίον ηγάπα, λέγει προς την μητέρα αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοῦ ο υἱός σου. **27** Ἐπειτα λέγει προς τον μαθητὴν· Ἰδοῦ ἡ μήτηρ σου. Και ἀπ' ἐκείνης της ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ο μαθητὴς εις την οἰκίαν αὐτοῦ. **28** Μετὰ τούτο γινώσκων ο Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἡδη ἐτετέλεσθησαν διά να πληρωθῆ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. **29** Ἐκεῖτο δε ἐκεῖ ἀγγεῖον πλήρες ὄζου· και ἐκεῖνοι γεμίσαντες σπόγγον ἀπὸ ὄζου· και περιθέσαντες εις ὑσσώπον προσέφεραν εις το στόμα αὐτοῦ. **30** Ὅτε λοιπόν ἔλαβε το ὄζος ο Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλὴν παρέδωκε το πνεῦμα. **31** Οι δε Ιουδαῖοι, διά να μη μείνωσιν ἐπὶ του σταυροῦ τα σώματα εν τῷ σαββάτῳ, επειδὴ ἦτο παρασκευηὶ διότι ἦτο μεγάλη ἐκείνη ἡ ἡμέρα του σαββάτου· παρεκάλεσαν τον Πιλάτον διά να συνθλασθῶσιν αὐτῶν τα σκέλη, και να σηκωθῶσιν. **32** Ἦλθον λοιπόν οι στρατιῶται, και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και του ἄλλου του συσταυρωθέντος μετ' αὐτοῦ. **33** εις δε τον Ἰησοῦν ἐλθόντες, ως εἶδον αὐτόν ἡδη τεθηνηκότα, δεν συνέθλασαν αὐτοῦ τα σκέλη, **34** ἀλλ' εις των στρατιωτῶν ἐκένθησε με λόγχην την πλευράν αὐτοῦ, και ἐυθὺς ἐξήλθεν αἷμα και ὕδωρ. **35** Και ο ἰδὼν μαρτυρεῖ, και ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, και ἐκεῖνος ἐξεύρει ὅτι ἀληθῆαι λέγει, διά να πιστεύσητε σεις. **36** Διότι ἐγένιναν ταῦτα, διά να πληρωθῆ ἡ γραφή, Ὅστούν αὐτοῦ δεν θέλει συντριφθῆ. **37** Και πάλιν ἄλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν ἐπιβλέψαι εις ἐκεῖνον, τον οποίον ἐξεκένθησαν. **38** Μετὰ δε ταῦτα Ἰωσήφ ο ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὅστις ἦτο μαθητὴς του Ἰησοῦ, κεκρυμμένος ὁμως διά τον φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον να σηκώσῃ το σώμα του Ἰησοῦ· και ο Πιλάτος ἔδωκεν ἄδειαν. Ἦλθε λοιπόν και εσήκωσε το σώμα του Ἰησοῦ. **39** Ἦλθε δε και ο Νικόδημος, ὅστις εἶχεν ἐλθεῖ προς τον Ἰησοῦν διά νυκτός κατ' ἀρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης και ἀλός· ἔως εκατόν λίτρας. **40** Ἐλαβον λοιπόν το σώμα του Ἰησοῦ και ἔδεσαν αὐτό με σάβανα μετὰ των αρωμάτων, καθὼς εἶναι συνήθεια εις τους Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. **41** Ἦτο δε εν τῷ τόπῳ ὅπου εσταυρώθη κήπος, και εν τῷ κήπῳ μνημεῖον νέον, εις το οποίον ουδεὶς ἐτι εἶχε τεθῆ. **42** Εκεῖ λοιπόν ἔθεσαν τον Ἰησοῦν διά την παρασκευὴν των Ιουδαίων, διότι ἦτο πλησίον το μνημεῖον.

20 Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται εις το μνημεῖον το πρωῖ, ἐνὼ ἐτι ἦτο σκότος, και βλέπει τον λίθον σηκωμένον εκ του μνημείου. **2** Τρέχει λοιπόν και ἔρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρον και προς τον ἄλλον μαθητὴν, τον οποίον ηγάπα ο Ἰησοῦς, και λέγει προς αυτούς· Εσήκωσαν τον Κύριον εκ του μνημείου, και δεν ἐξεύρομεν που ἔθεσαν αὐτόν. **3** Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο ἄλλος μαθητὴς και ἦρχοντο εις το μνημεῖον. **4** Ἐτρεχον δε οι δύο ὁμοῦ· και ο ἄλλος μαθητὴς προέτρεξε ταχύτερον του Πέτρου και ἦλθε πρώτος εις το μνημεῖον, **5** και παρακύψας βλέπει κείμενα τα σάβανα, δεν εισήλθεν

6 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτόν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ σάβανα κείμενα, 7 καὶ τὸ σουδάριον, τὸ οποίον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, κείμενον οὐχὶ ἰσὺ μετὰ τὰ σάβανα, ἀλλὰ χωριστὰ τετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. 8 Τότε λοιπὸν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε· 9 διότι δὲν ἐνόησον ἐπὶ τὴν γραφὴν ὅτι πρέπει αὐτὸς νὰ ἀναστῆθῆ ἐκ νεκρῶν. 10 Ἀνεχώρησαν λοιπὸν πάλιν εἰς τὰ ἴδια οἱ μαθηταί. 11 Ἡ δὲ Μαρία Ἰσακὰ πλῆσιον τὸ μνημεῖο κλαίουσα ἔξω. Ἐνῶ λοιπὸν ἔκλαιεν, ἔκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον 12 καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους με λευκὰ ἱμάτια καθήμενους, ἓνα πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ἓνα πρὸς τοὺς πόδας, ἐκεῖ ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 13 Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὴν ἐκείναι: Ὦναί, τι κλαίεις; Λέγει πρὸς αὐτοὺς: Διότι ἐσῆκωσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ δὲν ἐξεύρω πὺ ἔθεσαν αὐτόν. 14 Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἰστάμενον, καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. 15 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς: Ὦναί, τι κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη νομίζουσα ὅτι εἶναι ὁ κηπουρὸς, λέγει πρὸς αὐτόν: Κύριε, εἰάν συ ἐσῆκωσας αὐτόν, εἰπέ μοι πὺ ἔθεσας αὐτόν, καὶ ἐγὼ θέλω σηκῶσαι αὐτόν. 16 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς: Μαρία. Ἐκείνη στραφεῖσα λέγει πρὸς αὐτόν: Ραββουνί, τὸ οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. 17 Λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς: Μη μου ἄπτω· διότι δὲν ἀνέβην ἐπὶ πρὸς τὸν Πατέρα μου. Ἄλλ' ὕπαγε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς: Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας. 18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἀπαγγέλλει πρὸς τοὺς μαθητὰς ὅτι εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι εἶπε ταῦτα πρὸς αὐτὴν. 19 Το ἐσπέρας λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς πρώτης τῆς εβδομάδος, ἐνῶ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι, ὅπου οἱ μαθηταί ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς: Εἰρήνη ὑμῖν. 20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐδείξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. 21 Εἶπε δὲ πάλιν πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς: Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς με ἀπέστειλεν ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ἐσάς. 22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει πρὸς αὐτούς: Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. 23 Ἄν τινῶν συχωρήσητε τὰς ἀμαρτίας, εἶναι συγκεχωρημέναί εἰς αὐτούς, ἂν τινῶν κρατήτε, εἶναι κεκρατημένα. 24 Θωμάς δὲ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. 25 Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν οἱ ἄλλοι μαθηταί: Εἶδομεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς: Ἐάν δὲν ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἰλῶν καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἰλῶν, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, δὲν θέλω πιστεῦσαι. 26 Καὶ μεθ' ἡμέρας οκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμάς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν: Εἰρήνη ὑμῖν. 27 Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν Θωμᾶν: Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῶ καὶ ἴδε τὰς χεῖρας μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. 28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμάς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν: Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. 29 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς:

Ἐπειδὴ με εἶδες, Θωμά, ἐπίστευσας· μακάριοι ὅσοι δὲν εἶδον καὶ ἐπίστευσαν. 30 Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τὰ οποία δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· 31 ταῦτα δὲ ἐγράφησαν διὰ νὰ πιστεῦσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντες νὰ ἐχῆτε ζωὴν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

21 Μετὰ ταῦτα ἐφάνερωσεν αὐτόν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσε δὲ οὕτως. 2 Ἦσαν ομοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμάς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανά τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 3 Λέγει πρὸς αὐτούς Σίμων Πέτρος: Ὑπάγω νὰ αλιεῦσω. Λέγουσι πρὸς αὐτόν: Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ σου. Ἐξήλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν οὐδέν. 4 Αφοῦ δὲ ἐγένειεν ἡδὴ πρωΐ, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· δὲν ἐγνωρίζον ὅμως οἱ μαθηταὶ ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. 5 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς: Παιδιά, μήπως ἐχετε τι προσφάγιον; Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτόν: Οὐχί. 6 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς: Ρίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ θέλετε εὐρεῖ. Ἐρριψαν λοιπὸν καὶ δὲν ἤδυνήθησαν πλέον νὰ σύρωσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. 7 Λέγει λοιπὸν πρὸς τὸν Πέτρον ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, τὸν οποίον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς: Ὁ Κύριός εἶναι. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος, ἀκούσας ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, ἐξώσθη τὸ ἐπένδυμα· διότι ἦτο γυμνός· καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν. 8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μετὰ τὸ πλοῖον· διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ἕως διακοσίας πῆχας· σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. 9 Καθὼς λοιπὸν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακίαν κειμένην καὶ ψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. 10 Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς: Φέρετε ἀπὸ τῶν ψαριῶν, τὰ οποία ἐπίασατε τώρα. 11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, γέμον ἰχθύων μεγάλων· ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ ἐνῶ ἦσαν τόσοι, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. 12 Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς: Ἐλθετε, γευματίσατε. Οὐδεὶς ὅμως τῶν μαθητῶν ἐτόλμα νὰ ἐξετάσῃ αὐτόν, Συ τις εἶσαι, ἐξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος. 13 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδει εἰς αὐτούς, καὶ τὸ ψάριον ὁμοίως. 14 Αὐτὴ ἡδὴ τρίτη φορά, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς ἐφανερώθη εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἀφοῦ ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. 15 Αφοῦ λοιπὸν γευματίσαν, λέγει πρὸς τὸν Σίμονα Πέτρον ὁ Ἰησοῦς Σίμων Ἰωνά, ἀγαπὰς με περισσότερο τούτων; Λέγει πρὸς αὐτόν: Ναί, Κύριε, συ ἐξεύρεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν: Βόσκει τὰ ἀρνία μου. 16 Λέγει πρὸς αὐτόν πάλιν δευτέραν φοράν: Σίμων Ἰωνά, ἀγαπὰς με; Λέγει πρὸς αὐτόν: Ναί, Κύριε, συ ἐξεύρεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν: Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. 17 Λέγει πρὸς αὐτόν τὴν τρίτην φοράν: Σίμων Ἰωνά, ἀγαπὰς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπε πρὸς αὐτόν τὴν τρίτην φοράν: Ἀγαπὰς με; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν: Κύριε, συ ἐξεύρεις τὰ πάντα, συ γνωρίζεις ὅτι σε ἀγαπῶ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς: Βόσκει τὰ πρόβατά μου. 18 Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοι λέγω, ὅτε ἡσο νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτόν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ἀφοῦ ὅμως γηράσης, θέλεις ἐκτείνει τὰς χεῖρας σου, καὶ

άλλος θέλει σε ζώσει, και θέλει σε φέρει όπου δεν θέλεις. **19** Είπε δε τούτο δεικνύων με ποίον θάνατον μέλλει να δοξάση τον Θεόν. Και τούτο ειπών λέγει προς αυτόν· Ακολουθή μοι. **20** Στραφείς δε ο Πέτρος, βλέπει ακολουθούντα τον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, όστις και ανέπεσεν εν τω δείπνω επί το στήθος αυτού και είπε· Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **21** Τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Κύριε, ούτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν αυτόν θέλω να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; συ ακολούθει μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος ούτος εις τους αδελφούς ότι ο μαθητής εκείνος δεν αποθνήσκει· ο Ιησούς όμως δεν είπε προς αυτόν ότι δεν αποθνήσκει, αλλ' εάν θέλω αυτόν να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; **24** Ούτος είναι ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και γράψας ταύτα, και εξεύρομεν ότι είναι αληθής η μαρτυρία αυτού. **25** Είναι δε και άλλα πολλά όσα έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθώσι καθ' εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τα γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

Πραξεις

1 Τον μεν πρώτον λόγον έκαμον, ω Θεόφιλε, περι πάντων όσα ήρχισεν ο Ιησούς να κάμνη και να διδάσκη, **2** μέχρι της ημέρας καθ' ην ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος Αγίου έδωκεν εντολάς εις τους αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν· **3** εις τους οποίους και εφανερώσεν εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού διά πολλών τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εις αυτούς τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περί της βασιλείας του Θεού. **4** Και συνερχόμενος μετ' αυτών, παρήγγειλε να μη απομακρυνθώσιν από Ιερουσόλυμον, αλλά να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ηκούσατε, είπε, παρ' εμού. **5** Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας. **6** Εκείνοι λοιπόν συνελθόντες ηρώτων αυτόν, λέγοντες Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν εις τον Ισραήλ; **7** Είπε δε προς αυτούς· Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ίδια αυτού εξουσία, **8** αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης. **9** Και αφού είπε ταύτα, βλεπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών. **10** Και ενώ ήσαν ατενίζοντες εις τον ουρανόν ότε αυτός ανέβαινεν, ιδού, άνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον αυτών, **11** οίτινες και είπον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; ούτος ο Ιησούς, όστις ανελήφθη αφ' υμών εις τον ουρανόν, θέλει ελθει ούτω καθ' ον τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν. **12** Τότε υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ από του όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το όποιον είναι πλησίον της Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. **13** Και ότε εισήλθον, ανέβησαν εις το ανώγειον, όπου είχαν το κατάλυμα, ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας, Φίλιππος και Θωμάς, Βαρθολομαίος και Ματθαίος, Ιάκωβος Αλφαιού και Σίμων ο Ζηλωτής και Ιουδας Ιακώβου. **14** Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν εις την προσευχήν και την δέσιν μετά των γυναικών και Μαρίας της μητρός του Ιησού και μετά των αδελφών αυτού. **15** Και εν ταις ημέραις ταύταις σηκωθείς ο Πέτρος εις το μέσον των μαθητών, είπεν· ήτο δε ο αριθμός των εκεί παρόντων ως εκατόν είκοσιν· **16** Άνδρες αδελφοί, έπρεπε να πληρωθή ή γραφή αύτη, την οποίαν προείπε το Πνεύμα το Άγιον διά στόματος του Δαβίδ περί του Ιουδα, όστις έγεινεν οδηγός εις τους συλλαβόντας τον Ιησούν, **17** διότι ήτο συνηρηθημένος με ημάς και έλαβε την μερίδα της διακονίας ταύτης. **18** Ούτος λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της αδικίας, και πεισών πρόμνητα εσχιάθη εις το μέσον, και εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού· **19** και έγεινε γνωστόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, ώστε ο αγρός εκείνος ωνομάσθη εν τη ίδια αυτών διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αίματος. **20** Διότι είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των Ψαλμών· Ας γείνη

η κατοικία αυτού έρημος και ας μη ήναι ο κατοικών εν αυτή· και, Άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού. **21** Πρέπει λοιπόν εκ των ανδρών, οίτινες συνήλθον μεθ' ημών καθ' όλον τον καιρόν, καθ' ον εισήλθε και εξήλθε προς ημάς ο Κύριος Ιησούς, **22** αρχίσας από του βαπτίσματος του Ιωάννου έως της ημέρας καθ' ην ανελήφθη αφ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών μάρτυς της αναστάσεως αυτού. **23** Και έσθησαν δύο, Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, όστις επωνομάσθη Ιούστος, και Μαθθίαν. **24** Και προσευχηθέντες είπον· Συ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ανάδειξον εκ των δύο τούτων ένα, όντινα εξέλεξας, **25** διά να λάβη την μερίδα της διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της οποίας εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθη εις τον τόπον αυτού. **26** Και έδωκαν τους κλήρους αυτών, και έπεσεν ο κλήρος εις τον Μαθθίαν, και συγκταεψηφίσθη μετά των ένδεκα αποστόλων.

2 Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. **2** Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· **3** και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, **4** και πληθήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα έδίδεν εις αυτούς να λαλώσιν. **5** Ήσαν δε κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, άνδρες ευλαβείς από παντός έθνους των υπό τον ουρανόν· **6** και καθώς έγεινεν η φωνή αύτη, συνήλθε το πλήθος και συνεταράχθη, διότι ήκουον αυτούς εις έκαστος λαλούντας με την ίδιαν αυτού διάλεκτον. **7** Εξεπλήττοντο δε πάντες και εθαύμαζον, λέγοντες προς αλλήλους· Ιδού, πάντες ούτοι οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαίοι; **8** Και πως ημείς ακούομεν έκαστος εν τη ίδια ημών διαλέκτω, εν ή εγεννήθημεν; **9** Πάρητος και Μήδοι και Ελαμίται και οι κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, την Ιουδαίαν τε και Καππαδοκίαν, τον Πόντον και την Ασίαν, **10** την Φρυγίαν τε και την Παμφυλίαν, την Αίγυπτον και τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην και οι παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε και προσήλυτοι, **11** Κρήτες και Άραβες, ακούομεν αυτούς λαλούντας εν ταις γλώσσαις ημών τα μεγαλεία του Θεού. **12** Εθαύμαζον δε πάντες και ηπόρουν, άλλος προς άλλον λέγοντες· Τι σημαίνει τούτο; **13** Άλλοι δε χλευάζοντες έλεγον ότι είναι μεστοί από γλυκών οίνων. **14** Σταθείς δε ο Πέτρος μετά των ένδεκα, ύψωσε την φωνήν αυτού και ελάλησε προς αυτούς· Άνδρες Ιουδαίοι και πάντες οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι γνωστόν εις εσάς και ακούσατε τους λόγους μου. **15** Διότι ούτοι δεν είναι μεθυμένοι, καθώς σεις νομίζετε· διότι είναι τρίτη ώρα της ημέρας· **16** αλλά τούτο είναι το ρηθέν διά του προφήτου Ιωήλ· **17** Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, Θέλω εκχέει από του Πνεύματος μου επί πάσαν σάρκα, και θέλουνι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουνι ιδεί οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θέλουνι ενυπνιασθή ενύπνια· **18** και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από

του Πνεύματός μου, και θέλουσι προφητεύσει **19** και θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανῷ ἄνω και σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα και πυρ και ατμίδα καπνοῦ **20** ο ἥλιος θέλει μεταστραφῆ εἰς σκοτός και ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα του Κυρίου ἡ μεγάλη και ἐπιφανής. **21** Και πας ὅστις ἀν επικαλεσθῆ το ὄνομα του Κυρίου, θέλει σωθῆ. **22** Ἄνδρες Ἰσραηλίται, ἀκούσατε τους λόγους τούτους του Ἰησοῦν τον Ναζωραῖον, ἀνδρα ἀποδεδειγμένον πρὸς εἰσάσ από του Θεοῦ διά θαυμάτων και τερασιῶν και σημεῖων, τα οποία ο Θεός ἔκαμε δι' αὐτοῦ ἐν μέσω υμῶν, καθὼς και σεις ἐξεύρετε, **23** τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατὰ τὴν ὠρισμένην βουλὴν και πρόρηνσιν του Θεοῦ, διά χειρῶν ἀνόμων σταυρώσαντες ἐθανατώσατε **24** τον ὁποῖον ο Θεός ἀνέστησε, λύσας τας ὡδίας του θανάτου, διότι δεν ἴτο δυνατόν να κρατήται υπ' αὐτοῦ. **25** Ἐπειδὴ ο Δαβὶδ λέγει περὶ αὐτοῦ Ἐβλεπον τον Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, διότι εἶναι ἐκ δεξιῶν μου διά να μη σαλευθῶ. **26** Διά τούτου ἐμφράνθη ἡ καρδία μου και ἠγαλλίασεν ἡ γλῶσσα μου ἔτι δε και ἡ σαρξ μου θέλει ἀναπαυθῆ ἐπ' ἐλπίδι. **27** Διότι δεν θέλεις ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου ἐν τῷ ἀδῆ ουδὲ θέλεις ἀφήσει τον ὀσίον σου να ἴδῃ διαφθοράν. **(Hadēs g86)** **28** Ἐφανέρωσας εἰς ἐμέ οδοῦς ζωῆς, θέλεις με χορτάσει ἀπό εὐφροσύνης διά του προσώπου σου. **29** Ἄνδρες ἀδελφοί, δύναμαι να σας εἶπω μετὰ παρρησίας περὶ του πατριάρχου Δαβὶδ ὅτι και ἐτελεύτησε και ἐτάφη, και το μῆνιμα αὐτοῦ εἶναι παρ' ἡμῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. **30** Ἐπειδὴ λοιπόν ἴτο προφήτης και ἤξευρεν ὅτι μεθ' ὄρκου ὡμοσε πρὸς αὐτόν ο Θεός, ὅτι ἐκ του καρπού τῆς οσφύος αὐτοῦ θέλει ἀναστήσει κατὰ σάρκα τον Χριστόν διά να καθίσῃ αὐτόν ἐπὶ του θρόνου αὐτοῦ, **31** προῖδῶν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως του Χριστοῦ ὅτι δεν ἐγκατελείφη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀδῆ ουδὲ ἡ σαρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. **(Hadēs g86)** **32** Τούτον τον Ἰησοῦν ἀνέστησεν ο Θεός, του ὁποῖου πάντες ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. **33** Αφοῦ λοιπόν ὑψώθη διά τῆς δεξιᾶς του Θεοῦ και ἔλαβε παρά του Πατρὸς τὴν ἐπαγγελίαν του Ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεε τούτο, του ὁποῖον τώρα σεις βλέπετε και ἀκούετε. **34** Διότι ο Δαβὶδ δεν ἀνέβη εἰς τους ουρανοῦς, λέγει ὁμως αὐτός, Εἶπεν ο Κύριος πρὸς τον Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **35** εὐσοῦ θέσω τους ἐχθρούς σου υποπόδιον των ποδῶν σου. **36** Βεβαίως λοιπόν ἀς ἐξεύρῃ πας ο οἶκος του Ἰσραὴλ ὅτι ο Θεός Κύριον και Χριστόν ἔκαμεν αὐτόν τούτον τον Ἰησοῦν, τον ὁποῖον σεις ἐσταυρώσατε. **37** Αφοῦ δε ἤκουσαν ταῦτα, ἤλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδία αὐτῶν, και εἶπον πρὸς τον Πέτρον και τους λοιπούς ἀποστόλους Τι πρέπει να κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; **38** Και ο Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς Μετανοήσατε, και ἀς βαπτισθῆ ἕκαστος υμῶν εἰς το ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, και θέλετε λάβει τὴν δωρεάν του Ἁγίου Πνεύματος. **39** Διότι πρὸς εἰσάσ εἶναι ἡ ἐπαγγελία και πρὸς τα τέκνα σας και πρὸς πάντας τους εἰς μακράν, ὅσους ἀν προσκαλέσῃ Κύριος ο Θεός ἡμῶν. **40** Και με ἄλλους πολλούς λόγους διεμαρτύρετο και προέτρπε, λέγων, Σώθητε ἀπό τῆς διεστραμμένης ταύτης γενεάς. **41** Εκείνοι λοιπόν μετὰ χαράς δεχθέντες τον λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, και προσετέθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕως τρεῖς χιλιάδες

ψυχαί. **42** Και ἐνέμενον ἐν τῇ διδαχῇ των ἀποστόλων και ἐν τῇ κοινωνίᾳ και ἐν τῇ κλάσει του ἄρτου και ἐν ταις προσευχαῖς. **43** Κατέλαβε δε πᾶσαν ψυχὴν φόβος, και πολλά τεράσια και σημεῖα ἐγίνοντο διά των ἀποστόλων. **44** Και πάντες οἱ πιστεύοντες ἦσαν ὁμοῦ και εἶχον τα πάντα κοινά, **45** και τα κτήματα και τα υπάρχοντα αὐτῶν ἐπόλουν και διεμοίραρον αὐτά εἰς πάντας, καθ' ἣν ἕκαστος εἶχε χρεῖαν. **46** Και καθ' ἡμέραν ἐμμένοντες ὁμοθυμαδόν ἐν τῷ ἱερῷ και κόπτοντες τον ἄρτον κατ' οἴκου, μετελάμβανον τὴν τροφὴν ἐν ἀγαλλίασει και ἀπλότῃ καρδίας, **47** δοξολογούντες τον Θεόν και ευρίσκοντες χάριν ἐνώπιον ὄλου του λαοῦ. Ο δε Κύριος προσέθετε καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τους σωζομένους.

3 Ἀνέβαινον δε ὁμοῦ ο Πέτρος και Ἰωάννης εἰς το ἱερὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. **2** Και ἀνθρωπὸς τις χλωλὸς υπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἐβαστάζετο, τον ὁποῖον ἔθετον καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν του ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, διά να ζητῆ ἐλεημοσύνην παρὰ των εἰσερχομένων εἰς το ἱερὸν **3** οὗτος ἰδὼν τον Πέτρον και Ἰωάννην μέλλοντας να εἰσελθῶσιν εἰς το ἱερὸν, εζήτει να λάβῃ ἐλεημοσύνην. **4** Ἀτενιάσας δε εἰς αὐτόν ο Πέτρος μετὰ του Ἰωάννου, εἶπε Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Και ἐκεῖνος ἐβλέπεν αὐτούς μετὰ προσοχῆς, προσμένων να λάβῃ τι παρ' αὐτῶν. **6** Ο δε Πέτρος εἶπεν Ἀργύριον και χρυσίον ἐγὼ δεν ἔχω ἀλλ' ὅ, τι ἔχω, τούτο σοι δίδω ἐν τῷ ὀνόματι του Ἰησοῦ Χριστοῦ του Ναζωραῖου σηκώθητι και περιπάτει. **7** Και πιάσας αὐτόν ἀπό τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐσήκωσε και πρὸς αὐτὸν ἐστερεώθησαν ἀ βᾶσεις και τα σφυρά των ποδῶν αὐτοῦ, **8** και ἀναπηδήσας ἐστάθη ὀρθιος και περιεπάτει, και εἰσῆλθε μετ' αὐτῶν εἰς το ἱερὸν περιπατῶν και πηδῶν και δοξάζων τον Θεόν. **9** Και εἶδεν αὐτόν πας ο λαὸς περιπατοῦντα και δοξάζοντα τον Θεόν **10** και ἐγνωρίζον αὐτόν ὅτι οὗτος ἴτο ο καθήμενος διά ἐλεημοσύνην εἰς τὴν Ὠραίαν πύλην του ἱεροῦ, και ἐπλήσθησαν ἀπό θάμβους και ἐκστάσεως διά το γεγονός εἰς αὐτόν. **11** Και ἐνὼ ο ἰατρευθεὶς χλωλὸς ἐκράτει τον Πέτρον και Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτούς πας ο λαὸς εἰς τὴν στοάν τὴν λεγομένην Σολομώντος ἐκκαμβοί. **12** Ἰδὼν δε ο Πέτρος, ἀπεκρίθη πρὸς τον λαόν Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τι θαυμάζετε διά τούτο, ἢ τι ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐάν ἐκάμομεν ἀπό ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως ἢ εὐσεβείας να περιπατῆ αὐτός; **13** Ο Θεός του Ἀβραάμ και Ἰσαὰκ και Ἰακώβ, ο Θεός των πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τον Υἱόν αὐτοῦ Ἰησοῦν, τον ὁποῖον σεις παρεδώκατε και ἠρνήθητε αὐτόν ἐνώπιον του Πιλάτου, ἐνὼ ἐκεῖνος ἔκρινε να ἀπολύσῃ αὐτόν. **14** Σεις ὁμως τον ἅγιον και δίκαιον ἠρνήθητε, και ἐζητήσατε ἄνδρα φονέα να χαρισθῆ εἰς εἰσάσ, **15** τον δε ἀρχηγόν τῆς ζωῆς ἐθανατώσατε, τον ὁποῖον ο Θεός ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τον ὁποῖον ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. **16** Και διά τῆς εἰς το ὄνομα αὐτοῦ πίστεως τούτου, τον ὁποῖον θεωρεῖτε και γνωρίζετε, το ὄνομα αὐτοῦ ἐστερέωσε, και ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὴν τελείαν ταύτην υγίαν ἐνώπιον πάντων υμῶν. **17** Και τώρα, ἀδελφοί, ἐξεύρω ὅτι ἐπράξατε κατὰ ἄγνοιαν, καθὼς και οἱ ἄρχοντές σας **18** ο δε Θεός ὅσα προεῖπε διά στόματος

πάντων των προφητών αυτού ότι ο Χριστός έμελλε να πάθει, εξεπλήρωσεν ούτω. **19** Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσι αι αμαρτίαι σας, διά να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου, **20** και αποστείλῃ τον προκεκηρυγμένον εις εσάς Ιησοῦν Χριστόν, **21** τον οποίον πρέπει να δεχθῆ ο ουρανός μέχρι των καιρῶν της αποκαταστάσεως πάντων, ὅσα ἐλάλησεν ο Θεός απ' αἰῶνος διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητῶν. **(αἰθῆ g165)** **22** Διότι ο Μωϋσῆς εἶπε προς τους πατέρας Ὅτι Κύριος ο Θεός σας θέλει ἀναστήσει εις εσάς προφήτην εκ των ἀδελφῶν σας ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκοῦει κατὰ πάντα ὅσα ἀν λαλήσῃ προς εσάς. **23** Καί πάσα ψυχή, ἥτις δὲν ἀκούσῃ του προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθῆσθαι εκ του λαοῦ. **24** Καί πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ των καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, προανήγγειλαν καὶ τας ἡμέρας ταύτας. **25** Σεις εἴσθε υἱοὶ των προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ο Θεός προς τους πατέρας ἡμῶν, λέγων προς τον Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῆ πάσαι αι φυλαὶ τῆς γῆς. **26** Προς εσάς πρώτον ο Θεός ἀναστήσας τον Υἱόν αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτόν διά να σας εὐλογῆ ὅταν ἐπιστρέφῃτε ἕκαστος ἀπὸ των πονηριῶν ὑμῶν.

4 Ἐνὼ δὲ αὐτοὶ ἐλάλουν προς τον λαόν, ἦλθον ἐπ' αὐτούς οἱ ἱερεῖς καὶ ο στρατηγός του ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, **2** ἀγανακτοῦντες διότι ἐδίδασκον τον λαόν καὶ ἐκήρυττον διά του Ἰησοῦ τὴν εκ νεκρῶν ἀνάστασιν· **3** καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτούς τας χεῖρας καὶ ἔθεσαν ὑπὸ φύλαξιν ἕως τῆς αὔριου, διότι ἦτο ἡδὴ ἐσπέρα. **4** Πολλοὶ δὲ των ἀκουσάντων τον λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγένεον ο ἀριθμὸς των ἀνδρῶν ὡς πέντε χιλιάδες. **5** Καὶ τῆ ἐπαύριον συνήχθησαν εις τὴν Ἱερουσαλήμ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς, **6** καὶ Ἄννας ο ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν εκ γένους ἀρχιερατικοῦ. **7** Καὶ τίμησαν αὐτούς εις το σῆμα, ἠρώτων· Διά ποίας δυνάμεως ἢ διά ποίου ὀνόματος ἐπράξατε τούτου σεις; **8** Τότε ο Πέτρος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, εἶπε προς αὐτούς· Ἄρχοντες του λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι του Ἰσραὴλ, **9** εἰάν ἡμεῖς ἀνακρινώμεθα σήμερον διά ευεργεσίαν προς ἄνθρωπον ἀσθενούντα, διά ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθη, **10** ας ἦναι γνωστόν εις πάντας ὑμᾶς καὶ εις πάντα τον λαόν του Ἰσραὴλ ὅτι διά του ὀνόματος του Ἰησοῦ Χριστοῦ του Ναζωραίου, τον οποίον σεις ἐσταυρώσατε, τον οποίον ο Θεός ἀνέστησεν εκ νεκρῶν, διά τούτου παρίσταται οὗτος ἐνώπιον ὑμῶν υγιής. **11** Οὗτος εἶναι ο λίθος ο ἐξοθνεηθεὶς ἐφ' ὑμῶν των οικοδομούντων, ὅστις ἐγένεκε κεφαλὴ γωνίας. **12** Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενός ἄλλου ἢ σωτηρία· διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ἀνθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθῶμεν. **13** Θεωροῦντες δὲ τὴν παρρησίαν του Πέτρου καὶ Ἰωάννου, καὶ πληροφορηθέντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγαράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον καὶ ἀνεγνώριζον αὐτούς ὅτι ἦσαν μετὰ του Ἰησοῦ· **14** βλέποντες δὲ τον ἄνθρωπον τον τεθεραπευμένον ἰσάμενον μετ' αὐτῶν, δὲν εἶχον οὐδὲν να ἀντίπωσι. **15** Προστάξαντες δὲ αὐτούς να ἀπέλθωσιν ἔξω του συνεδρίου, συμβουλευθέντες προς ἀλλήλους,

16 λέγοντες· Τι θέλομεν κάμει εις τους ἀνθρώπους τούτους; ἐπειδὴ ὅτι μεν ἐγένεκε δι' αὐτῶν γνωστόν θαῦμα, εἶναι φανερόν εις πάντας τους κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν δυνάμεθα να ἀρνηθῶμεν τούτο· **17** ἀλλὰ διά να μὴ διαδοθῆ περισσότερον εις τον λαόν, ας ἀπειλήσωμεν αὐτούς αὐστηρῶς να μὴ λαλώσι πλέον ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ προς μηδένα ἄνθρωπον. **18** Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν εις αὐτούς να μὴ λαλώσι καθόλου μηδὲ να διδάσκωσιν ἐν τῷ ὀνόματι του Ἰησοῦ. **19** Ο δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες προς αὐτούς, εἶπον· Ἄν ἦναι δίκαιον ἐνώπιον του Θεοῦ να ἀκούωμεν εσάς μᾶλλον παρά τον Θεόν, κρίνατε. **20** Διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα να μὴ λαλώμεν ὅσα εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν. **21** Οἱ δὲ, πάλιν ἀπειλήσαντες αὐτούς ἀπέλυσαν, μὴ ευρισκόντες το πως να τιμωρήσωσιν αὐτούς, διά τον λαόν, διότι πάντες ἐδοξάζον τον Θεόν διά το γεγονός. **22** Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, εις τον οποίον ἐγένεκε το θαῦμα τούτου τῆς θεραπείας, ἦτο περισσότερον των τεσσαράκοντα ἐτῶν. **23** Καὶ ἀφοῦ ἀπελύθησαν, ἦλθον προς τους οικεῖούς καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα εἶπον προς αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι. **24** Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδόν ὕψωσαν τὴν φωνὴν προς τον Θεόν καὶ εἶπον· Δέσποτα, συ εἶσαι ο Θεός, ὅστις ἔκαμες τον ουρανόν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τα ἐν αὐτοῖς, **25** ὅστις εἶπας διά στόματος Δαβὶδ του δούλου σου· Διά τι ἐφρούραξαν τα ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια; **26** παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ κατὰ του Κυρίου καὶ κατὰ του Χριστοῦ αὐτοῦ. **27** Διότι συνήχθησαν ἐπ' ἀληθείας ἐναντίον του ἁγίου Παιδός σου Ἰησοῦ, τον οποίον ἔχρισας, καὶ ο Ἡρώδης καὶ ο Πόντιος Πιλάτος μετὰ των ἐθνῶν καὶ των λαῶν του Ἰσραὴλ, **28** διά να κάμωσιν ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισεν να γείνωσι· **29** καὶ τώρα, Κύριε, βλέψον εις τας ἀπειλάς αὐτῶν καὶ δος εις τους δούλους σου να λαλώσι τον λόγον σου μετὰ πάσης παρρησίας, **30** ἐκτείνον τὴν χεῖρα σου εις θεραπείαν καὶ γινόμενων σημεῖων καὶ θεραστῶν διά του ὀνόματος του ἁγίου Παιδός σου Ἰησοῦ. **31** Μετὰ δὲ τὴν δέησιν αὐτῶν ἐσείσθη ὁ τόπος ὅπου ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἐλάλουν τον λόγον του Θεοῦ μετὰ παρρησίας. **32** Του δὲ πλήθους των πιστευσάντων ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ ἦτο μία, καὶ οὐδὲ εις ἕλεγον ὅτι εἶναι ἐαυτοῦ το ἐκ των ὑπαρχόντων αὐτοῦ ἀλλ' εἶχον τα πάντα κοινά. **33** Καὶ μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἀπέδιδον οἱ ἀπόστολοι τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως του Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ χάρις μεγάλη ἦτο ἐπὶ πάντας αὐτούς. **34** Ἐπειδὴ οὐδὲ ἦτο τις μεταξύ αὐτῶν ἐνδείξ· διότι ὅσοι ἦσαν κτήτορες ἀγρῶν ἢ οἰκίων, πωλοῦντες ἐφέρονταν τας τιμὰς των πωλουμένων· **35** καὶ ἔθετον εις τους πόδας των ἀποστόλων· καὶ διεμοιράζετο εις ἕκαστον κατὰ τὴν χρείαν τὴν ὁποίαν εἶχε. **36** Καὶ ο Ἰωσῆς, ὁ ἐπονομασθεὶς ὑπὸ των ἀποστόλων Βαρνάβας, το οποίον μεθερμηνεύμενον εἶναι υἱὸς παρρηγορίας Λευίτης, Κύπριος το γένος, **37** ἔχων ἀγρόν ἐπώλησε καὶ ἔφερε τα χρήματα καὶ ἔθεσεν εις τους πόδας των ἀποστόλων.

5 Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας το ὄνομα μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σαπφείρης ἐπώλησε κτήμα **2** καὶ ἐκράτησεν

από της τιμής, εν γνώσει και της γυναικός αυτού, και φέρων μέρος τι έθυσεν εις τους πόδας των αποστόλων. **3** Είπε δε ο Πέτρος Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς την καρδίαν σου, ώστε να ψευσθήσῃς εις το Πνεύμα το Άγιον και να κρατήσῃς από της τιμής του αγρού; **4** Ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, δεν ήτο εν τη εξουσία σου; διά τι έβαλες εν τη καρδιά σου το πράγμα τούτο; δεν εψεύσθης εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν. **5** Ενώ δε ήκουσε ο Ανανίας τους λόγους τούτους, έπεσε και εξεψύχησε, και επέπεσε φόβος μέγας επί πάντας τους ακούοντας ταύτα. **6** Σηκωθέντες δε οι νεώτεροι, ετύλιξαν αυτόν και εκβαλόντες έθαψαν. **7** Μετά δε περίπου τρεις ώρας εισήλθεν η γυνή αυτού, μη εξεύρουσα το γεγονός. **8** Και απεκρίθη προς αυτήν ο Πέτρος: Είπέ μοι, διά τίςόν επωλήσατε τον αγρόν; Και εκείνη είπε: Ναι, διά τίςόν. **9** Και ο Πέτρος είπε προς αυτήν: Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζητε το Πνεύμα του Κυρίου; ιδού, εις την θύραν οι πόδες των ψαψάντων τον άνδρα σου και θέλουσιν εκβάλει και σε. **10** Και έπεσε παρευθύς εις τους πόδας αυτού και εξεψύχησεν-εισεληθόντες δε οι νεανίσκοι, εύρον αυτήν νεκράν και εκβαλόντες έθαψαν πλησίον του ανδρός αυτής. **11** Και επέπεσε φόβος μέγας εφ' όλην την εκκλησίαν και επί πάντας τους ακούοντας ταύτα. **12** Πολλά δε σημεία και τέρατα εγίνοντο εν τω λαώ διά των χειρών των αποστόλων και ήσαν ομοθυμαδόν άπαντες εν τη στοά του Σολομώντος. **13** Εκ δε των λοιπών ουδείς ετόλμα να προσκολληθή εις αυτούς, ο λαός όμως εμεγάλυνεν αυτούς. **14** και προσετίθεντο μάλλον πιστευόντες εις τον Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών, **15** ώστε έφερον έξω εις τας πλατείας τους ασθενείς και έθετον επί κλινών και κρεβάτων, διά να επισκιάσῃ καν η σκιά του Πέτρου ερχομένου τινά εξ αυτών. **16** Συνήρχετο δε και το πλήθος των πέριξ πόλεων εις Ιερουσαλήμ φέροντες ασθενείς και ενοχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων, οίτινες थेραπεύοντο άπαντες. **17** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς και πάντες οι μετ' αυτού, οίτινες ήσαν αίρεις των Σαδδουκαίων, επλήσθησαν ζήλου **18** και επέβαλον τας χείρας αυτών επί τους αποστόλους, και έβαλον αυτούς εις δημοσίαν φυλακήν. **19** Άγγελος όμως Κυρίου διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακής, και εκβαλών αυτούς είπεν: **20** Υπάγετε, και σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν πάντας τους λόγους της ζωής ταύτης. **21** Και ακούσαντες εισήλθον την αυγήν εις το ιερόν και εδίδασκον. Ελθών δε ο αρχιερεύς και οι μετ' αυτού, συνεκάλεσαν το συνέδριον και όλην την γεουσίαν των υιών του Ισραήλ και έστειλαν εις το δεσμοκτήριον, διά να φέρωσιν αυτούς. **22** Οι δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς εν τη φυλακή, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, **23** λέγοντες ότι το μεν δεσμοκτήριον εύρομεν κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους φύλακας ισταμένους έξω έμπροσθεν των θυρών, ανοιξαντες δε ουδένα εύρομεν έσω. **24** Ως δε ήκουσαν τους λόγους τούτους και ο ιερεύς και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερείς, ήσαν εν απορία περί αυτών εις τι έμελλε να κατανήσῃ τούτο. **25** Και ελθών τις απήγγειλε προς αυτούς, λέγων ότι ιδού, οι άνθρωποι, τους οποίους εβάλατε εις την φυλακήν, ίστανται εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον

λαόν. **26** Τότε υπήγεν ο στρατηγός μετά των υπηρετών και έφερεν αυτούς, ουχί μετά βίας διότι εφοβούντο τον λαόν, μη λιθοβοληώσῃ. **27** Και αφού έφεραν αυτούς, έστησαν εν τω συνεδρίω. Και ηρώτησεν αυτούς ο αρχιερεύς **28** λέγων- Δεν σας παρηγγειλामεν ρητών να μη διδάσκητε εν τω ονόματι τούτω; και ιδού, εγεμίσατε την Ιερουσαλήμ από της διδαχής σας, και θέλετε να φέρητε εφ' ημάς το αίμα του ανθρώπου τούτου. **29** Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπον- Πρέπει να πειθαρχώμεν εις τον Θεόν μάλλον παρά εις τους ανθρώπους. **30** Ο Θεός των πατέρων ημών ανέστησε τον Ιησούν, τον οποίον σεις εθανάτωσατε κρεμάσαντες επί ξύλου. **31** τούτον ο Θεός ύψωσε διά της δεξιάς αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να δώση μετάνοιαν εις τον Ισραήλ και άφαισιν αμαρτιών. **32** Και ημείς είμεθα μάρτυρες αυτού περί των λόγων τούτων, και το Πνεύμα δε το Άγιον, το οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους πειθαρχούντας εις αυτόν. **33** Οι δε ακούσαντες έτριζον τους οδόντας και εβουλεύοντο να θανατώσωσιν αυτούς. **34** Σηκωθείς δε εν τω συνεδρίω Φαρισαίός τις Γαμαλιήλ το όνομα, νομοδιδάσκαλος τιμώμενος υπό παντός του λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους δι' ολίγην ώραν, **35** και είπε προς αυτούς: Άνδρες Ισραηλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των ανθρωπων τούτων τι μέλλετε να πράξητε. **36** Διότι προ τούτων των ημερών εσηκώθη ο Θεουδάς, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις, εις τον οποίον προσεκολληθη αριθμός ανδρών έως τετρακοσίω- όστις εφονεύθη, και πάντες όσοι επείθοντο εις αυτόν διελύθησαν και κατήντησαν εις ουδέν. **37** Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας ο Γαλιλαίος εν ταις ημέραις της απογραφής και έσυρεν οπίσω αυτού κρατέον λαόν; και εκείνος απώλεσθη, και πάντες όσοι επείθοντο εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας λέγω, απέχετε από των ανθρωπων τούτων και αφήσατε αυτούς: διότι εάν η βουλή αύτη ή το έργον τούτο ήναι εξ ανθρωπων, θέλει ματαιωθή. **39** εάν όμως ήναι εκ Θεού, δεν δύνασθε να ματαιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επείθησαν εις αυτόν, **40** και προσκαλέσαντες τους αποστόλους, έδειραν και παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω ονόματι του Ιησού, και απέλυσαν αυτούς. **41** Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν από προσώπου του συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του ονόματος αυτού ηζιώθησαν να ατιμασθώσῃ. **42** Και πάσαν ημέραν εν τω ιερώ και κατ' οίκον δεν έπαυον διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν Χριστόν.

6 Εν δε ταις ημέραις ταύταις, ότε επληθύνοντο οι μαθηταί, έγινε γογγυσμός των Ελληνιστών κατά των Εβραίων, ότι αι χήραι αυτών παρεβλέποντο εν τη καθημερινή διακονία. **2** Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες το πλήθος των μαθητών, είπον- Δεν είναι πρόπον να αφήσωμεν ημείς τον λόγον του Θεου και να διακονώμεν εις τραπέζας. **3** Σκέψθητε λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξητε εξ υμών επτά άνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας, τους οποίους ας καταστήσωμεν επί της χρείας ταύτης. **4** ημείς δε θέλομεν εμμένει εν τη προσευχή και τη διακονία του λόγου. **5** Και ήρσαν εν ολόγος ενώπιον παντός του πλήθους και εξέλεξαν τον Στέφανον, άνδρα πλήρη πίστεως

και Πνεύματος Αγίου, και Φίλιππον και Πρόχορον και Νικάνορα και Τίμωνα και Παρμενάν και Νικόλαον, προσήλυτον Αντιοχέα, **6** τους οποίους έστησαν ενώπιον των αποστόλων και προσεχηθέντες επέθεσαν επ' αυτούς τας χείρας. **7** Και ο λόγος του Θεού ηύξανε, και επληθύνετο ο αριθμός των μαθητών εν Ιερουσαλήμ σφόδρα, και πολύ πλήθος των ιερέων υπήκουον εις την πίστιν. **8** Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και δυνάμεως, έκαμνε τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ. **9** Και εσηκώθησαν τινές των εκ της συναγωγής της λεγομένης Λιβερτινών και Κυρηναίων και Αλεξανδρέων και των από Κιλικίας και Ασίας, φιλονεικούντες με τον Στέφανον, **10** και δεν ηδύναντο να αντισταθώσιν εις την σοφίαν και εις το πνεύμα, με το οποίον ελάλει. **11** Τότε έβραλον κρυφίως ανθρώπους, λέγοντας ότι ηκούσαμεν αυτόν λαλούντα λόγια βλάσφημα κατά του Μωυσέως και του Θεού. **12** και διήγειραν τον λαόν και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς, και επελθόντες ήρπασαν αυτόν και έφεραν εις το συνέδριον, **13** και έστησαν μάρτυρας ψευδείς, λέγοντας: Ο άνθρωπος ούτος δεν παυεί λαλών λόγια βλάσφημα κατά του αγίου τούτου τόπου και του νόμου. **14** διότι ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Ιησούς ο Ναζωραίος ούτος θέλει καταλύσει τον τόπον τούτον και αλλάξει τα έθιμα, τα οποία παρέδωκεν εις ημάς ο Μωυσής. **15** Και ατενίσαντες εις αυτόν πάντες οι καθηήμενοι εν τω συνεδρίω, είδον το πρόσωπον αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.

7 Είπε δε ο αρχιερέυς Τώντι ούτως έχουσι ταύτα; **2** Ο δε είπεν· Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατε. Ο Θεός της δόξης εφάνη εις τον πατέρα ημών Αβραάμ ότε ήτο εν τη Μεσοποταμίαι, πριν κατοικήση εν Χαρράν, **3** και είπε προς αυτόν· Έξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου, και ελθέ εις γην, την οποίαν θέλω σοι δείξει. **4** Τότε εξελθών εκ της γης των Χαλδαιών κατώκησεν εν Χαρράν· και εκείθεν μετά τον θάνατον του πατρός αυτού μετώκισεν αυτόν εις την γην ταύτην, εις την οποίαν σεις κατοικείτε τώρα· **5** και δεν έδωκεν εις αυτόν κληρονομίαν εν αυτή ουδέ βήμα ποδός, υπεσχέθη δε ότι θέλει δώσει αυτήν κτήμα εις αυτήν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν, ενώ δεν είχε τέκνον. **6** Ελάλησε δε προς αυτόν ο Θεός ούτως, ότι το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι πάροικον εν γη ξένη, και θέλουσι δουλώσει αυτό και καταθλίψει τετρακόσια έτη· **7** και το έθνος, εις το οποίον θέλουσι δουλωθί, εγώ θέλω κρίνει, είπεν ο Θεός· και μετά ταύτα θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι με λατρεύσει εν τω τόπω τούτῳ. **8** Και έδωκεν εις αυτόν διαθήκην περιτομής· και ούτως εγέννησε τον Ισαάκ και περιέτεμεν αυτόν τη ογδόη ημέρα, και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ τους δώδεκα πατριάρχας. **9** Και οι πατριάρχαι, φθονήσαντες τον Ιωσήφ, επώλησαν εις την Αίγυπτον. Ο Θεός όμως ήτο μετ' αυτού, **10** και ηλευθέρωσεν αυτόν εκ πασών των θλίψεων αυτού και έδωκεν εις αυτόν χάριν και σοφίαν ενώπιον Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, όστις κατέστησεν αυτόν κυβερνητήν επί της Αιγύπτου και όλου του οίκου αυτού. **11** Ήλθε δε πείνα εφ' όλην την γην της Αιγύπτου και Χαναάν και θλίψις μεγάλη, και δεν εύρισκον τροφάς οι πατέρες

ημών. **12** Ακούσας δε ο Ιακώβ ότι υπήρχε σίτος εν Αιγύπτω, εξαπέστειλε πρώτην φοράν τους πατέρας ημών. **13** και εν τη δευτέρα ανεγνωρίσθη ο Ιωσήφ εις τους αδελφούς αυτού, και εφανερώθη εις τον Φαραώ το γένος του Ιωσήφ. **14** Αποστείλας δε ο Ιωσήφ, εκάλεσε προς εαυτόν τον πατέρα αυτού Ιακώβ και πάσαν την συγγένειαν αυτού εβδομήκοντα πέντε ψυχάς. **15** Και κατέβη ο Ιακώβ εις Αίγυπτον και ετελεύτησεν εκεί αυτός και οι πατέρες ημών, **16** και μετεκοιμήθησαν εις Συχέμ και ετέθησαν εν τω μνήματι, το οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ με τιμήν αργυρίου παρά των υιών του Εμμώρ πατρός του Συχέμ. **17** Καθώς δε επλησίαζεν ο καιρός της επαγγελίας, την οποίαν ώμοσεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, ηύξησεν ο λαός και επληθύνθη εν Αιγύπτω, **18** εωσού εσηκώθη βασιλεύς άλλος, όστις δεν ήξευρε τον Ιωσήφ. **19** Ούτος δολιευθείς το γένος ημών, κατέθλιψε τους πατέρας ημών, ώστε να κάμη να ρίπτονται τα βρέφη αυτών, διά να μη ζωογονώνται. **20** εν τούτῳ τῳ καιρῳ εγεννήθη ο Μωυσής, και είχε θεϊόν κάλλος· όστις ανετράφη τρεις μήνας εν τῳ οίκῳ του πατρός αυτού. **21** Αφού δε ερρίφθη, ανέλαβεν αυτόν η θυγάτηρ του Φαραώ και ανέθρεψεν αυτόν διά να ήναι υιός αυτής. **22** Και εδιδάχθη ο Μωυσής πάσαν την σοφίαν των Αιγυπτίων και ήτο δυνατός εν λόγοις και εν έργοις. **23** Ενώ δε ετελείονε το τεσσαρακοστόν έτος της ηλικίας αυτού, ήλθεν εις την καρδίαν αυτού να επισκεφή τους αδελφούς αυτού, τους υιούς Ισραήλ. **24** Και ιδών τινά αδικούμενον, υπερησπίσθη αυτόν και έκαμεν εκδίκησιν υπέρ του καταθλιβομένου, πατάξας τον Αιγύπτιον. **25** Ενόμιζε δε ότι οι αδελφοί αυτού ήθελον νοήσει ότι ο Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εις αυτούς σωτηρίαν· εκείνοι όμως δεν ενόησαν. **26** Την δε ακόλουθον ημέραν εφάνη εις αυτούς, ενώ εμάχοντο, και παρεκίνησεν αυτούς εις ειρήνην, ειπών· Άνθρωποι, αδελφοί είσθε σεις· διά τι αδικείτε αλλήλους; **27** Ο δε αδικών τον πλησίον απέσπρωξεν αυτόν, ειπών· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν εφ' ημάς; **28** Μήπως θέλεις συ να με φονεύσης, καθ' ον τρόπον εφόνευσας χθές τον Αιγύπτιον; **29** Τότε ο Μωυσής έφυγε διά τον λόγον τούτον και έγεινε πάροικος εν γη Μαδιάμ, όπου εγέννησε δύο υιούς. **30** Και αφού συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα έτη, εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου εν τη ερήμῳ του όρους Σινά εν μέσω φλογός καιομένης βάτου. **31** Ο δε Μωυσής ιδών θεαύμασε διά το όραμα· και ενώ επλησίαζε διά να παρατηρήση, ήλθε φωνή Κυρίου προς αυτόν· **32** Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Έντρομος δε γενόμενος ο Μωυσής, δεν ετόλμα να παρατηρήση. **33** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος Λύσον το υπόδημα των ποδών σου· διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. **34** Είδον, είδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτῳ και ήκουσα τον στεναγμόν αυτών και κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς· και τώρα ελθέ, θέλω σε αποστείλει εις Αίγυπτον. **35** Τούτον τον Μωυσήν τον οποίον ηρνήθησαν επιπόντες· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν;· τούτον ο Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά χειρός του αγγέλου του φανέντος εις αυτόν εν τη βάτῳ. **36** Ούτος εξήγαγεν αυτούς, αφού έκαμε τέρατα και σημεία εν γη

Αιγύπτου και εν τη Ερυθρά θαλάσση και εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη. **37** Ούτος είναι ο Μωϋσής, όστις είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, ως εμέ αυτού θέλετε ακούσει. **38** Ούτος είναι όστις εν τη εκκλησία εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν εν τω όρει Σινά και μετά των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά να δώση εις ημάς. **39** Εις τον οποίον οι πατέρες ημών δεν ηθέλησαν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον και εστράφησαν εν ταις καρδίαις αυτών εις Αίγυπτον. **40** ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, όστις εξήγγων ημάς εξ Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι συνέβη εις αυτόν. **41** Και κατεσκεύασαν μόσχον εν ταις ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το είδωλον και ευφραίνοντο εις τα έργα των χειρών αυτών. **42** Όθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς εις το να λατρεύσωσι την στρατίαν του ουρανού, καθώς είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των προφητών. Μήπως προσεφύρατε εις εμέ σφάγια και θυσίας τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω, οίκος Ισραήλ; **43** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το άστρον του Θεού σας Ρεμφάν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε διά να προσκυνήτε αυτούς· διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Βαβυλώνας. **44** Η σκηνή του μαρτυρίου ήτο μετά των πατέρων ημών εν τη ερήμω, καθώς διέταξεν εκείνος, όστις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να κατασκευάση αυτήν κατά τον τύπον τον οποίον είχαν ιδεί· **45** την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών, έφεραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν γην των εθνών, τα οποία ο Θεός έξωσεν απ' έμπροσθεν των πατέρων ημών, έως των ημερών του Δαβίδ. **46** όστις εύρε χάριν ενώπιον του Θεού και ηυχήθη να εύρη κατοικίαν διά τον Θεόν του Ιακώβ. **47** Ο Σολομών δε ωκοδόμησεν εις αυτόν οίκον. **48** Αλλ' ο Ύψιστος δεν κατοικεί εν χειροποίητοις ναοίς, καθώς ο προφήτης λέγει· **49** Ουρανός είναι θρόνος μου, ή δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίον οίκον θέλετε οικοδομήσει δι' εμέ, λέγει Κύριος, ή ποίος ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **50** Η χειρ μου δεν έκαμε ταύτα πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι την καρδίαν και τα ώτα, σεις πάντοτε αντιφέρεσθε κατά του Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι πατέρες σας, ούτω και σεις. **52** Τίνα των προφητών δεν εδιώξαν οι πατέρες σας; μάλιστα εφόνευσαν εκείνους, οίτινες προκατήγγειλαν περί της ελεύσεως του δικαίου, του οποίου σεις γεγίνατε τώρα προδόται και φονείς. **53** οίτινες ελάβετε τον νόμον εκ διαταγών αγγέλων και δεν εφυλάξατε. **54** Ακούοντες δε ταύτα, κατεκόπτοντο τας καρδίας αυτών και έτίρζον τους οδόντας κατ' αυτού. **55** Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος Αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού. **56** και είπεν· Ιδού, θεωρώ τους ουρανούς ανεωγμένους και τον Υιόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού. **57** Τότε φωνάζαντες μετά φωνής μεγάλης, έφραξαν τα ώτα αυτών και ώρμησαν ομοθυμαδόν επ' αυτόν, **58** και εκβαλόντες έξω της πόλεως ελιθοβόλουν. Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτια αυτών εις τους

πόδας νεανίου τίνος ονομαζομένου Σαύλου. **59** Και ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα· Κύριε Ιησού, δέξαι το πνευμά μου. **60** Και γονατίσας εφώνασε μετά φωνής μεγάλης· Κύριε, μη λογαριάζεις εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην. Και τούτο ειπών εκοιμήθη.

8 Ο δε Σαύλος ήτο σύμφωνος εις τον φόνον αυτού. Και έγεινε εν εκείνη τη ημέρα διωγμός μέγας κατά της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρησαν εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πλην των αποστόλων. **2** Έφεραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον άνδρες ευλαβείς και έκαμον θρήνον μέγαν επ' αυτόν. **3** Ο δε Σαύλος εκακοποίη την εκκλησίαν, εμβάινων εις πάσαν οικίαν και σύρων άνδρας και γυναίκας, παρέδιδεν εις την φυλακήν. **4** Οι μεν λοιπόν διασπαρέντες διήλθον ευαγγελιζόμενοι τον λόγον. **5** Ο δε Φίλιππος, καταβάς εις την πόλιν της Σαμαρείας, εκήρυττεν εις αυτούς τον Χριστόν. **6** Και οι όχλοι προσείχον ομοθυμαδόν εις τα λεγόμενα υπό του Φιλίππου, ακούοντες και βλέποντες τα θαύματα, τα οποία έκαμνε. **7** Διότι εκ πολλών εχόντων πνεύματα ακάθαρτα εξήρχοντο αυτά φωνάζοντα μετά μεγάλης φωνής, και πολλοί παραλυτικοί και χωλοί εθεραπεύθησαν, **8** και έγεινε χαρά μεγάλη εν εκείνη τη πόλει. **9** Άνθρωπος δε τις Σίμων ονομαζόμενος προηπήρχεν εν τη πόλει, κάμων μαγείας και εκπλήττων τον λαόν της Σαμαρείας, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις. **10** εις τον οποίον έδιδον προσοχήν πάντες από μικρού έως μεγάλου, λέγοντες· Ούτος είναι ή δύναμις του Θεού ή μεγάλη. **11** Έδιδον δε προσοχήν εις αυτόν, διότι είχαν εκπλήξει αυτούς πολύν καιρόν με τας μαγείας. **12** Ότε όμως έπίστευσαν εις τον Φίλιππον ευαγγελιζόμενον τα περί της βασιλείας του Θεού και του ονόματος του Ιησού Χριστού, εβαπτίζοντο άνδρες τε και γυναίκες. **13** Ο δε Σίμων και αυτός έπίστευσε, και βαπτισθείς έμενε πάντοτε μετά του Φιλίππου, και θεωρών σημεία και θαύματα μεγάλη γινόμενα εξεπλήττετο. **14** Ακούσαντες δε οι απόστολοι οι εν Ιεροσολύμοις ότι ή Σαμαρεία εδέχθη τον λόγον του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς τον Πέτρον και Ιωάννην· **15** Οίτινες καταβάντες προσηυχήθησαν περί αυτών διά να λάβωσι Πνεύμα Αγίου· **16** διότι δεν είχαν έτι επιθέσει επ' ουδένα εξ αυτών, αλλα μόνον ήσαν βεβαπτισμένοι εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. **17** Τότε επέθετον τας χείρας επ' αυτούς, και ελάμβανον Πνεύμα Άγιον. **18** Ιδών δε ο Σίμων ότι διά της επιθέσεως των χειρών των αποστόλων δίδεται το Πνεύμα το Άγιον, προσέφερον εις αυτούς χρίματα, **19** λέγων· Δότε και εις εμέ την εξουσίαν ταύτην, ώστε εις όντινα επιθέσω τας χείρας να λαμβάνη Πνεύμα Άγιον. **20** Και ο Πέτρος είπε προς αυτόν· το αργυρίον σου ας ήναι μετά σου εις απώλειαν, διότι ενόμισας ότι ή δωρεά του Θεού αποκτάται διά χρημάτων. **21** Σου δεν έχεις μερίδα ουδέ κλήρον εν τω λόγω τούτω· διότι ή καρδιά σου δεν είναι ευθεία ενώπιον του Θεού. **22** Μετανόησον λοιπόν από της κακίας σου ταύτης και δεήθητι του Θεού, ίσως συχωρηθή εις σε ή επίνοια της καρδίας σου· **23** επειδή σε βλέπω ότι είσαι εις χολήν πικρίας και δεσμόν αδικίας. **24** Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Δεήθητε σεις υπέρ εμού

προς τον Κύριον, διά να μη ἔλθῃ ἐπ' ἐμέ μὴδὲν ἐξ ὧσων εἶπετε. **25** Εκείνοι λοιπόν, αφού εμαρτύρησαν και ἐλάλησαν τον λόγον του Κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, κηρύξαντες το εὐαγγέλιον και ἐν πολλαῖς κώμαις των Σαμαρειτῶν. **26** Ἄγγελος δε Κυρίου ἐλάλησε προς τον Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι και ὑπάγε προς μεσημβρίαν εἰς την ὁδὸν την καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη εἶναι ἔρημος. **27** Και σηκωθείς ὑπάγε. Και ἰδοὺ, ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος, ἄρχων της Κανδάκης της βασιλείσης των Αἰθιόπων, ὅστις ἦτο ἐπὶ πάντων των θησαυρῶν αὐτῆς, οὗτος εἶχεν ἐλθεῖ διά να προσκυνήσῃ εἰς Ἱερουσαλήμ, **28** και ἀπέστρεψε και καθήμενος ἐπὶ της ἀμάξης αὐτοῦ, ἀνεγίνωσκε τον προφήτην Ἠσαΐαν. **29** Εἶπε δε το Πνεῦμα προς τον Φίλιππον· Πλησιάσαι και προσκλίθητι εἰς την ἀμάξαν ταύτην. **30** Και ο Φίλιππος ἐδραμε πλησίον και ἤκουσεν αὐτὸν ἀναγινώσκοντα τον προφήτην Ἠσαΐαν και εἶπεν· Ἄραγε γινώσκεις α ἀναγινώσκεις; **31** Ο δε εἶπε· Και πως ἤθελον δυνηθῆ, εἰάν δεν με ὡδηγήσῃ τις; Και παρεκάλεσε τον Φίλιππον να ἀναβῆ και να καθήσῃ μετ' αὐτοῦ. **32** Το δε χωρίον της γραφῆς, το ὁποῖον ἀνεγίνωσκεν, ἦτο τοῦτο. Εφῆρθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν· και ὡς ἀρνίον ἐμπροσθεν του κείροντος αὐτὸ ἄφωνον, οὗτω δεν ανοίγει το στόμα αὐτοῦ. **33** Ἐν τη ταπεινώσει αὐτοῦ ἀφῆρῆθη ἡ κρίσις αὐτοῦ· την δε γενεάν αὐτοῦ τις θέλει διηγηθῆ; διότι σηκόνεται ἀπὸ της γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. **34** Αποκριθεὶς δε ο εὐνοῦχος προς τον Φίλιππον, εἶπε· Παρακαλῶ σε, περὶ τίνος λέγει τοῦτο ο προφήτης; περὶ εαυτοῦ περὶ ἄλλου τίνος; **35** Και ἀνοίξας ο Φίλιππος το στόμα αὐτοῦ και ἀρχίσας ἀπὸ της γραφῆς ταύτης, ἐσηγγεῖλατο εἰς αὐτὸν τον Ἰησοῦν. **36** Και καθὼς ἐξηκολούθουν την ὁδὸν, ἦλθον εἰς το ὕδωρ, και λέγει ο εὐνοῦχος Ἰδοὺ ὕδωρ· τι με ἐμποδίζει να βαπτισθῶ; **37** Και ο Φίλιππος εἶπεν· Εἰάν πιστεύῃς ἐξ ὅλης της καρδίας, δύνασαι. Και ἀποκριθεὶς εἶπε· Πιστεύω ὅτι ο Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ο Υἱὸς του Θεοῦ. **38** Και προσέταξε να σταθῆ ἡ ἀμάξα, και κατέβησαν ἀμφοτέροι εἰς το ὕδωρ, ο Φίλιππος και ο εὐνοῦχος, και ἐβάπτισεν αὐτόν. **39** Ὅτε δε ἀνέβησαν ἐκ του ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἦρπασε τον Φίλιππον, και δεν εἶδεν αὐτόν πλέον ο εὐνοῦχος· ἀλλ' ἐπορεύετο την ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. **40** Ο δε Φίλιππος εὐρέθη εἰς Ἄζωτον, και διερχόμενος ἐκήρυττεν εἰς πάσας τας πόλεις, εἰσοῦ ἦλθεν εἰς Καισάρειαν.

9 Ο δε Σαῦλος, πνέων ἐπὶ ἀπειλήν και φρόνον κατὰ των μαθητῶν του Κυρίου, ἦλθε προς τον ἀρχιερέα **2** και ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολάς εἰς Δαμασκὸν προς τας συναγωγάς, ὅπως εἰάν εὕρῃ τινὰς ἐκ της οδοῦ ταύτης, ἄνδρας τε και γυναῖκας, φέρῃ δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ. **3** Ἐνὼ δε πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς την Δαμασκὸν, ἐξαίφνης ἦστραψε περὶ αὐτόν φως ἀπὸ του οὐρανοῦ, **4** και πεσὼν ἐπὶ την γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν προς αὐτόν· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τι με διώκεις; **5** Και εἶπε· Τις εἶσαι, Κύριε; Και ο Κύριος εἶπεν· Εγὼ εἶμαι ο Ἰησοῦς, τον ὁποῖον συ διώκεις· σκληρόν σοι εἶναι να λακτίζῃς προς κέντρα. **6** Ο δε τρέμων και ἐκθαμβος γενόμενος, εἶπε· Κύριε, τι θέλεις να κάμω; Και ο Κύριος εἶπε προς αὐτόν· Σηκώθητι

και εἰσελθε εἰς την πόλιν, και θέλει σοι λαληθῆ τι πρέπει να κάμῃς. **7** Οἱ δε ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτόν ἴσαντο ἄφωνοι, ἀκούοντες μεν την φωνήν, μὴδὲνα ὁμῶς βλέποντες. **8** Ἐσηκώθη δε ο Σαῦλος ἀπὸ της γῆς, και ἔχων ἀνεωγμένους τους οφθαλμούς αὐτοῦ δεν ἔβλεπεν οὐδένα· και χειραγωγοῦντες αὐτόν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. **9** Και ἦτο τρεῖς ἡμέρας χωρὶς να βλέπῃ, και δεν ἔφαγεν οὐδὲ ἐπίεν. **10** Ἦτο δε τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ Ἀνανίας ὀνομαζόμενος, και εἶπε προς αὐτόν ο Κύριος δι' ὀράματος Ἀνανία· Ο δε εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. **11** Και ο Κύριος εἶπε προς αὐτόν· Σηκωθείς ὑπάγε εἰς την ὁδὸν την ὀνομαζομένην Εὐθείαν και ζήτησον ἐν τη οἰκίᾳ του Ἰούδα τινὰ Σαῦλον ὀνομαζόμενον Ταρσέα· διότι ἰδοὺ, προσεύχεται, **12** και εἶδε δι' ὀράματος ἄνθρωπον Ἀνανίαν ὀνομαζόμενον ὅτι εἰσήλθε και ἔβησεν ἐπ' αὐτόν την χεῖρα, διά να ἀναβλέψῃ. **13** Ἀπεκρίθη δε ο Ἀνανίας· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν περὶ του ἀνδρός τούτου, ὅσα κακά ἔπραξεν εἰς τους ἀγίους σου ἐν Ἱερουσαλήμ· **14** και ἐδὼ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ των ἀρχιερέων να δέσῃ πάντας τους ἐπικαλούμενους το ὄνομά σου. **15** Εἶπε δε προς αὐτόν ο Κύριος· Ὑπάγε, διότι οὗτος εἶναι σκεὸς ἐκλογῆς εἰς ἐμέ, διά να βαστάσῃ το ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν και βασιλέων και των υἱῶν Ἰσραὴλ· **16** ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω δείξει εἰς αὐτόν ὅσα πρέπει να πάθῃ ὑπὲρ του ὀνόματός μου. **17** Ὑπήγε δε ο Ἀνανίας και εἰσήλθεν εἰς την οἰκίαν, και ἐπιθέσας ἐπ' αὐτόν τας χεῖρας εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ο Κύριος με ἀπέστειλεν, ο Ἰησοῦς ὅστις ἐφάνη εἰς σε ἐν τη ὁδῷ κατ' ἡν ἦρχου, διά να ἀναβλέψῃς και να πλησθῆς Πνεύματος Ἁγίου. **18** Και εὐθὺς ἔπεσον ἀπὸ των οφθαλμῶν αὐτοῦ ὡς λέπη, και ἀνέβλεψεν εὐθὺς, και σηκωθείς ἐβαπτίσθη. **19** Και λαβὼν τροφήν ἐδυναμώθη. Διέτριψε δε ο Σαῦλος ἡμέρας τινὰς μετὰ των ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν, **20** και εὐθὺς ἐκήρυττεν ἐν ταις συναγωγαῖς του Χριστόν ὅτι οὗτος εἶναι ο Υἱὸς του Θεοῦ. **21** Ἐξεπλήττοντο δε πάντες οἱ ἀκούοντες και ἔλεγον· Δεν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐξωλόθρευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ τους ἐπικαλούμενους το ὄνομα τούτου και ἐδὼ διά τούτο εἶχεν ἐλθεῖ διά να φέρῃ αὐτούς δεδεμένους προς τους ἀρχιερεῖς; **22** Ο δε Σαῦλος μάλλον ἐνεδυναμούτο και συνέχεε τους Ἰουδαίους τους κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, ἀποδεικνύων ὅτι οὗτος εἶναι ο Χριστὸς. **23** Και αφού παρήλθον ἡμέραι ἰκαναί, συνβουλευθήσαν οἱ Ἰουδαῖοι να θανατώσωσιν αὐτόν· **24** ἐγνωστοποιήθη δε εἰς τον Σαῦλον ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Και παρεφύλαττον τας πύλας ἡμέραν και νύκτα, διά να θανατώσωσιν αὐτόν· **25** λαβόντες δε αὐτόν οἱ μαθηταί, διά νυκτός κατεβίβασαν διά του τείχους κρεμάσαντες ἐντὸς σπυρίδος. **26** Και ἐλθὼν ο Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπροσπάθει να προσκολληθῆ εἰς τους μαθητὰς πλην πάντες ἐφοβόντο αὐτόν, μη πιστεύοντες ὅτι εἶναι μαθητῆς. **27** Ο Βαρνάβας δε παραλαβὼν αὐτόν ἔφερε προς τους ἀποστόλους, και διηγῆθη προς αὐτούς πως εἶδε τον Κύριον ἐν τη ὁδῷ και ὅτι ἐλάλησε προς αὐτόν, και πως ἐν Δαμασκῷ, ἐκήρυξε μετὰ παρρησίας ἐν τῷ ὀνόματι του Ἰησοῦ. **28** Και ἦτο μετ' αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ εἰσερχόμενος και ἐξερχόμενος και μετὰ παρρησίας κηρύττων ἐν τῷ ὀνόματι του Κυρίου Ἰησοῦ, **29** και ἐλάλει και ἐφιλονέικει μετὰ των Ἑλληνιστῶν· ἐκεῖνοι δε κατεγίνοντο εἰς το να θανατώσωσιν αὐτόν. **30** Μαθόντες δε οἱ ἀδελφοί,

κατεβίβασαν αυτόν εις Καισάρειαν και εξαπέστειλαν αυτόν εις Ταρσόν. **31** Αι μὲν λοιπὸν ἐκκλησίαι καθ' ὅλην την Ἰουδαίαν και Γαλιλαίαν και Σαμαρείαν εἶχον εἰρήνην, οικοδομοῦμαι και περιπατοῦσαι ἐν τῷ φόβῳ του Κυρίου, και διὰ τῆς παρηγορίας του Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο. **32** Ὁ δὲ Πέτρος, διερχόμενος διὰ πάντων, κατέβη και πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας τὴν Λύδδαν. **33** Και εὗρεν ἄνθρωπον τινὰ Αἰνέα το ὄνομα, ὁσπίτη και παραλυτικός, ἀπὸ ἐτῶν οκτὼ κατακειμένος ἐπὶ κραββάτου. **34** Και εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Αἰνέ, σε ἰατρεῦει Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς· σηκώθητι και στρώσον τὴν κλίνην σου. Και εὐθὺς ἐσηκώθη. **35** Και εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Λύδδαν και τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον. **36** Και ἐν ἰόππῃ ἤτο τις μαθητὴρ ὀνόματι Ταβιθά, ἥτις διεμνησθεμένη λέγεται Δορκὰς αὐτὴ ἴτο πλήρης αγαθῶν ἔργων και ἐλεημοσυῶν, τὰς οποίας ἔκαμνε· **37** κατ' ἐκείνας δε τὰς ἡμέρας συνέβη ἀσθενήσασα να ἀποθάνῃ· και λούσαντες αὐτὴν ἔθεσαν εἰς ἀνώγειον. **38** Και επειδὴ ἡ Λύδδα ἴτο πλησίον τῆς Ἰόππης, ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν δύο ἄνδρας, παρακαλοῦντες να μὴ βραδύνῃ να περάσῃ ἕως εἰς αὐτούς. **39** Και σηκωθείς ὁ Πέτρος, ὑπῆγε μετ' αὐτῶν· τον ὁποῖον ἐλθόντα ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἀνώγειον, και παρεστάθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαι αι χήραι, κλαίουσαι και δεικνύουσαι χιτώνας και ἱμάτια, ὅσα ἡ Δορκὰς ἐργάζετο ὅτε ἴτο μετ' αὐτῶν. **40** Ὁ δὲ Πέτρος, ἐκβαλὼν ἕξω πάντας, ἐγονάτισε και προσηυχῆθη και στραφεὶς πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δε ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς και ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθησεν. **41** Ὁ δὲ ἔδωκε χεῖρα εἰς αὐτὴν και ἐσήκωσεν αὐτὴν, και φωνάζοντας τοὺς ἁγίους και τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. **42** Ἐγένετο δε τοῦτο γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν Ἰόππην, και πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον. **43** Και ὁ Πέτρος ἔμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας ἐν Ἰόππῃ παρά τινὶ Σίμωνι βυρσοδέψῃ.

10 Ἦτο δε τις ἄνθρωπος ἐν Καισαρεία ὀνόματι Κορνήλιος, ἐκατόνταρχος ἐκ τοῦ τάγματος του λεγομένου Ἰταλικοῦ, **2** εὐσεβὴς και φοβούμενος τὸν Θεὸν μετὰ παντός του οἴκου αὐτοῦ, ὅστις και ἔκαμνεν ἐλεημοσύνας εἰς τὸν λαὸν πολλὰς, και ἐδέετο του Θεοῦ διαπαντός· **3** οὗτος εἶδε φανερὰ δι' ὀράματος περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἄγγελον του Θεοῦ, ὅτι εἰσήλθε πρὸς αὐτὸν και εἶπε πρὸς αὐτὸν· Κορνήλιε. **4** Ὁ δὲ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν και ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τι εἶναι, Κύριε; Και εἶπε πρὸς αὐτὸν· Αἰ προσευχαί σου και ἐλεημοσύναί σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυν σου ἐνώπιον του Θεοῦ. **5** Και τῶρα πέμψον εἰς Ἰόππην ἀνθρώπους και προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος· **6** οὗτος ξενίζεται παρά τινὶ Σίμωνι βυρσοδέψῃ, ἔχοντι οἰκίαν πλησίον τῆς θαλάσσης. Οὗτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης. **7** Καθὼς δε ἀνεχώρησεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν πρὸς τὸν Κορνήλιον, ἐφώνησε δύο ἐκ των υπηρετῶν αὐτοῦ και ἓνα στρατιωτῶν εὐσεβῆ ἐκ των διαμενόντων πάντοτε πλησίον αὐτοῦ, **8** και διηγηθεὶς πρὸς αὐτούς τὰ πάντα, ἀπέστειλεν αὐτούς εἰς τὴν Ἰόππην. **9** Τῇ δε ἐπαύριον, ἐνὸς ἐκείνου ὠδοιπόρου και ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν,

ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα διὰ να προσευχῆ περὶ τὴν ἔκτην ὥραν. **10** Και πεινάσας ἤθελε να φάγῃ· ἐνὸς δε ἠτοίμαζον, ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις, **11** και θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον και καταβαίνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦος τι ὡς σινδὸνα μεγάλην, το ὁποῖον ἴτο δεδεμένον ἀπὸ των τεσσάρων ἄκρων και κατεβιβάζετο ἐπὶ τὴν γῆν, **12** ἐντὸς του ὁποῖου ὑπῆρχον πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς και τὰ θηρία και τὰ ἔρπετά και τὰ πετεινά του οὐρανοῦ. **13** Και ἔγενε φωνὴ πρὸς αὐτὸν· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε· **14** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μη γένοιτο, Κύριε· διότι οὐδέποτε ἔφαγον οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον. **15** Και πάλιν ἐκ δευτέρου ἔγενε φωνὴ πρὸς αὐτὸν· Ὅσα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, συ μὴ λέγε βέβηλα. **16** Ἐγένετο δε τοῦτο τρίς, και πάλιν ἀνελήφθη το σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. **17** Ἐνὸς δε ὁ Πέτρος ἴτο ἐν ἀπορίᾳ καθ' ἑαυτὸν τι ἐσήμαινε το ὄραμα, το ὁποῖον εἶδεν, ἰδοῦ, οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀπεσταλμένοι παρά του Κορνηλίου ἐρωτήσαντες και μαθόντες τὴν οἰκίαν του Σίμωνος ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν, **18** και φωνάζαντες ἠρώτων ἀν ὁ Σίμων ὁ ἐπονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ἐνταῦθα. **19** Και ἐνὸς ὁ Πέτρος διελογίζετο περὶ τὸν ὀράματος, εἶπε πρὸς αὐτὸν το Πνεῦμα Ἰδοῦ, τρεῖς ἄνθρωποι σε ζητοῦσι· **20** σηκωθείς λοιπὸν κατάβηθι και ὑπάγε μετ' αὐτῶν, μηδὲ ὡς διατάξω, διότι ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτούς. **21** Καταβὰς δε ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὸν ἀπὸ του Κορνηλίου, εἶπεν Ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνον του ὁποῖον ζητεῖτε· τις ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἤλθετε; **22** Οἱ δε εἶπον· Κορνήλιος ὁ ἐκατόνταρχος, ἀνὴρ δίκαιος και φοβούμενος τὸν Θεὸν και μαρτυρούμενος ὑπὸ ὅλου του ἔθνους των Ἰουδαίων, διετάχθη θεῶθεν ὑπὸ ἁγίου ἀγγέλου να σε προσκαλέσῃ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ και να ἀκούσῃ λόγους παρά σου. **23** Προσκαλέσας λοιπὸν αὐτούς ἔσω, ἐφιλοξένησε. Τῇ δε ἐπαύριον ἐξῆλθεν ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν, και τινὲς των ἀδελφῶν των ἀπὸ τῆς Ἰόππης ὑπῆγον μετ' αὐτὸν, **24** και τῇ ἐπαύριον εἰσήλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος περιέμενεν αὐτούς, συγκαλέσας τοὺς συγγενεὶς αὐτοῦ και τοὺς οικεῖους φίλους. **25** Ὡς δε εἰσήλθον ὁ Πέτρος, ἐλθὼν ὁ Κορνήλιος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ και προσεκύνησεν. **26** Ἀλλ' ὁ Πέτρος ἐσήκωσεν αὐτὸν, λέγων· Σηκώθητι· και ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπος εἶμαι. **27** Και συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ εἰσήλθε και ἐυρίσκει συνηγμένους πολλούς, **28** και εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεις ἐξεύρετε ὅτι εἶναι ἀσυχώρητον εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον να συναναστρέφῃται ἢ να πλησιάσῃ εἰς ἀλλόφυλον· ὁ Θεὸς ὅμως ἔδειξεν εἰς ἐμὲ να μὴ λέγω μηδὲνα ἄνθρωπον βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον. **29** Ὦθεν και προσκληθεὶς ἦλθον χωρὶς ἀντιλογίας. Ἐρωτῶ λοιπὸν διὰ τίνα λόγον με προσεκαλέσατε; **30** Και ὁ Κορνήλιος εἶπε· Ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἡμῶν νηστεῦν μὲχρι τῆς ὥρας ταύτης, και τὴν ἐννάτην ὥραν προσηυχόμεν ἐν τῷ οἴκῳ μου· και ἰδοῦ, ἐστάθη ἐνώπιόν μου ἀνὴρ με ἐνδύματα λαμπρά, **31** και λέγει· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη ἡ προσευχὴ σου και ἐλεημοσύναί σου ἐμνημονεύθησαν ἐνώπιον του Θεοῦ. **32** Πέμψον λοιπὸν εἰς Ἰόππην και προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὅστις ἐπονομάζεται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος του βυρσοδέψου πλησίον τῆς θαλάσσης· ὅστις ἐλθὼν θέλει σοι λαλήσει. **33** Ἐὐθὺς λοιπὸν ἔπεμψα πρὸς σε, και συ ἔκαμες καλά

ὅτι ἴληθες. Τώρα λοιπὸν ἡμεῖς πάντες παριστάμεθα ἐνώπιον του Θεοῦ, διὰ να ἀκούσωμεν πάντα ὅσα προσετάχθησαν εἰς σε ὑπὸ του Θεοῦ. **34** Τότε ο Πέτρος ἀνοίξας το στόμα εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω ὅτι δεν εἶναι προσωπολήπτης ο Θεός, **35** ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει, ὅστις φοβεῖται αὐτὸν καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην, εἶναι δεκτός εἰς αὐτόν. **36** Τον λόγον, τον οποίον ἀπέστειλε προς τους υἱούς Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτος εἶναι ο Κύριος πάντων. **37** τον λόγον τούτον σεις ἐξεύρετε, ὅστις ἐκηρύχθη καθ' ὅλην την Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ της Γαλιλαίας, μετὰ το βάπτισμα, το οποίον ἐκήρυξεν ο Ἰωάννης, **38** πως ο Θεός ἐχρῖσε τον Ἰησοῦν τον ἀπὸ Ναζαρέτ με Πνεῦμα Ἅγιον καὶ με δύναμιν, ὅστις διήλθεν ἐνεργετῶν καὶ θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους ὑπὸ του διαβόλου, διότι ο Θεός ἴθο μετ' αὐτοῦ. **39** καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες πάντων ὅσα ἔκαμε καὶ ἐν τη γῆ των Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· τον οποίον ἐφόνευσαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. **40** Τούτον ο Θεός ἀνέστησε την τρίτην ἡμέραν καὶ ἔκαμεν αὐτόν να ἐμφανισθῆ **41** οὐχὶ εἰς πάντα τον λαόν, ἀλλ' εἰς μάρτυρας τους προδιωρισμένους ὑπὸ του Θεοῦ, εἰς ἡμᾶς, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ' αὐτοῦ, ἀφοῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. **42** καὶ παρήγγειλεν εἰς ἡμᾶς να κηρύζωμεν προς τον λαόν καὶ να μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτός εἶναι ο ὠρισμένος ὑπὸ του Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. **43** Εἰς τούτον πάντες οὖν προφήταε μαρτυροῦσιν, ὅτι διὰ του ονόματος αὐτοῦ θέλει λάβει ἄφεσιν ἀμαρτιῶν πας ο πιστεῦων εἰς αὐτόν. **44** Ἐνὼ ἐτι ἐλάλει ο Πέτρος τους λόγους τούτους, ἐπλήθε το Πνεῦμα το Ἅγιον ἐπὶ πάντας τους ἀκούοντας τον λόγον. **45** Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἴληθον μετὰ του Πέτρον, ὅτι ἡ δωρεὰ του Ἁγίου Πνεύματος ἐξεχῦθη καὶ ἐπὶ τα ἔθνη. **46** διότι ἴκουον αὐτοὺς λαλούντας γλώσσας καὶ μεγαλύνοντας τον Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ο Πέτρος· **47** Μήπως δύναται τις να ἐμποδίσῃ το ὕδωρ, ὥστε να μὴ βαπτισθῶσιν οὔτοι, οἵτινες ἔλαβον το Πνεῦμα το Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς; **48** Καὶ προσέταξεν αὐτούς να βαπτισθῶσιν εἰς το ὄνομα του Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αὐτόν να διαμεῖνῃ ἡμέρας τινάς.

11 Ἦκουσαν δε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί οἱ ὄντες ἐν τη Ἰουδαία ὅτι καὶ τα ἔθνη ἐδέχθησαν τον λόγον του Θεοῦ. **2** Καὶ ὅτε ἀνέβη ο Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονεῖκουν μετ' αὐτοῦ οἱ ἐκ περιτομῆς, **3** λέγοντες ὅτι Εἰσήλθες προς ἀνθρώπους ἀπεριτμίτους καὶ συνεφάγες μετ' αὐτῶν. **4** Ο δε Πέτρος ἤρχισε καὶ ἐξέθετε προς αὐτούς τα γενόμενα κατὰ σειράν, λέγων· **5** Ἐγὼ ἤμην προσευχόμενος ἐν τη πόλει Ἰόππη, καὶ εἶδον ὄραμα ἐν ἐκστάσει, σκευός τι καταβαίνον ὡς σινδὼνα μεγάλην, ἣτις δεδεμένη ἀπὸ των τεσσάρων ἄκρων κατεβίβαζετο ἐκ του οὐρανοῦ καὶ ἴληθε μέχρις ἐμοῦ. **6** εἰς την ὁποίαν ἀενάσις παρετήρουν καὶ εἶδον τα τετράποδα της γῆς καὶ τα θηρία καὶ τα ἐρπετά καὶ τα πετεινά του οὐρανοῦ. **7** Καὶ ἴκουσα φωνὴν λέγουσαν προς ἐμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάζον καὶ φάγε. **8** Καὶ εἶπον· Μη γένοιτο, Κύριε, διότι οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον εἰσήλθε ποτέ εἰς το στόμα μου. **9** Καὶ ἡ φωνὴ μοι ἀπεκρίθη ἐκ δευτέρου ἐκ του οὐρανοῦ· Ὅσα ο Θεός ἐκαθάρισε, συ μὴ λέγε

βέβηλα. **10** Ἐγείνε δε τούτο τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσῦρθησαν ἅπαντα εἰς τον οὐρανό. **11** Καὶ ἰδοῦ, τη αὐτῆ ὥρα τρεῖς ἄνθρωποι ἐφθάσαν εἰς την οἰκίαν, ἐν ἡ ἡμην, ἀπεσταλμένοι προς ἐμέ ἀπὸ Καισαρείας. **12** Εἶπε δε προς ἐμέ το Πνεῦμα να υπάγω μετ' αὐτῶν, μηδὸλως διστάζων. Ἦλθον δε μετ' ἐμοῦ καὶ οἱ ἐξ οὔτοι ἀδελφοί, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τον οἶκον του ἀνθρώπου, **13** καὶ ἀπήγγειλε προς ἡμᾶς πως εἶδε τον ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐστάθη καὶ εἶπε προς αὐτόν· Ἀποστείλον ἀνθρώπους εἰς Ἰόππη καὶ προσκάλεισον τον Σίμωνα τον ἐπονομαζόμενον Πέτρον, **14** ὅστις θέλει λαλήσει προς σε λόγους, δι' ὧν θέλεις σωθῆ συ καὶ πας ο οἶκός σου. **15** Καὶ ἐνὼ ἤρχισα να λαλῶ, το Πνεῦμα το Ἅγιον ἐπλήθην ἐπ' αὐτούς καθὼς καὶ ἐφ' ἡμᾶς κατ' ἀρχάς. **16** Τότε ἐνεθυμήθη τον λόγον του Κυρίου, ὅτι ἔλεγεν· Ἰωάννης μεν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεις δὲ ὡς θέλετε βαπτισθῆ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **17** Ἐάν λοιπὸν ο Θεός ἐδῶκεν εἰς αὐτούς την ἰσὴν δωρεάν ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν εἰς τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τις ἡμην ὥστε να δυνηθῶ να ἐμποδίσω τον Θεόν; **18** Ἀκούσαντες δε ταῦτα ἠούχασαν καὶ ἐδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες· Καὶ εἰς τα ἔθνη λοιπὸν ἐδῶκεν ο Θεός την μετάνοιαν εἰς ζωὴν. **19** Οἱ μεν λοιπὸν διασκορπισθέντες ἐκ του διωγμοῦ του γενομένου διὰ τον Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, εἰς μὴδενᾶ κηρύττοντες τον λόγον, ἐμὴ μόνον εἰς Ἰουδαίαν. **20** Ἦσαν δε τινές ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν προς τους Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τον Κύριον Ἰησοῦν. **21** Καὶ ἴθο χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, καὶ πολὺ πλήθος πιστεῦσαντες ἐπέστρεψαν εἰς τον Κύριον. **22** Ἠκούσθη δε ο λόγος περὶ αὐτῶν εἰς τα ὠτα της ἐκκλησίας της ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐξαπέστειλαν τον Βαρνάβαν, διὰ να περάσῃ ἕως Ἀντιοχείας. **23** ὅστις ἐλθὼν καὶ ἰδὼν την χάριν του Θεοῦ, ἐχάρη καὶ παρεκίνησε πάντας να ἐμμένωσιν ἐν σταθερότητι καρδίας εἰς τον Κύριον, **24** ἐπειδὴ ἴθο ἀνὴρ ἀγαθός καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως, καὶ προσετέθη εἰς τον Κύριον ἀπὸ πλήθος ἱκανόν. **25** Τότε ἐξήλθεν εἰς Ταρσὸν ο Βαρνάβας, διὰ να ἀναζητήσῃ τον Σαῦλον, **26** καὶ ευρὼν αὐτόν, ἔφερεν αὐτόν εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ συνελθόντες εἰς την ἐκκλησίαν ἐν ολόκληρον ἔτος ἐδίδαξαν πλήθος ἱκανόν, καὶ πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὠνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί. **27** Ἐν ἐκείναις δε ταῖς ἡμέραις κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν· **28** σηκωθείς δε εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος, ἐφανέρωσε διὰ του Πνεύματος ὅτι ἔμελλε να γείνη μεγάλη πείνα καθ' ὅλην την οἰκουμένην· ἣτις καὶ ἐγένει ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἀπεφάσισαν, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ την εαυτοῦ κατάστασιν, να πέμψωσι βοήθειαν προς τους ἀδελφούς τους κατοικοῦντας ἐν τη Ἰουδαίᾳ· **30** το οποίον καὶ ἔκαμον ἀποστείλαντες αὐτὴν προς τους πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

12 Κατ' ἐκείνον δε τον καιρὸν ἐπεχείρησεν Ἡρώδης ο βασιλεὺς να κακοποιήσῃ τινάς ἀπὸ της ἐκκλησίας. **2** Ἐφόνευσε δε διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον τον ἀδελφόν του Ἰωάννου. **3** Καὶ ἰδὼν ὅτι ἴθο ἀρεστόν εἰς τους Ἰουδαίους, προσέθεσε να συλλάβῃ καὶ τον Πέτρον· ἴσαν

δε αι ημέραι των αζύμων· 4 τον οποίον και πιάσας έβαλεν εις φυλακήν, παραδώσας αυτόν εις τέσσαρας τετράδας στρατιωτών διά να φυλάττωσιν αυτόν, θέλων μετά το πάσχα να παραστήση αυτόν εις τον λαόν. 5 Ο μεν λοιπόν Πέτρος εφυλάττετο εν τη φυλακή· εγένετο δε υπό της εκκλησίας ακατάπαυστος προσευχή προς τον Θεόν υπέρ αυτού. 6 Ότε δε έμελλεν ο Ηρώδης να παραστήση αυτόν, την νύκτα εκείνην ο Πέτρος εκοιμάτο μεταξύ δύο στρατιωτών δεδεμένος με δύο αλυσίαις, και φύλακες έμπροσθεν της θύρας εφύλαττον το δεσμοκτήριον. 7 Και ιδού, άγγελος Κυρίου ήλθεν εξαίφνης και φως έλαμπεν εν τω οικήματι· κτυπήσας δε την πλευράν του Πέτρου εξύπνισεν αυτόν, λέγων· Σηκώθητι ταχύως. Και έπεσον αι αλυσίαι αυτού εκ των χειρών. 8 Και έπενε ο άγγελος προς αυτόν· Περιζώσθητι και υπόδησον τα σανδάλια σου. Και έκαμεν ούτω. Και λέγει προς αυτόν· Φόρεσον το ιμάτιόν σου και ακολουθή μοι. 9 Και εξελθών ηκολούθει αυτόν, και δεν ήξευρεν ότι το γινόμενον διά του αγγέλου ήτο αληθινόν, αλλ' ενόμιζεν ότι βλέπει όραμα. 10 Αφού δε επέρασαν πρώτην και δευτέραν φρουράν, ήλθον εις την πύλην την σιδηράν την φέρουσαν εις την πόλιν, ήτις απ' εαυτής ηνοίχθη εις αυτούς, και εξελθόντες διεπέρασαν οδόν μίαν, και ευθύς ο άγγελος ανεχώρησεν απ' αυτού. 11 Και ο Πέτρος συνελθών εις εαυτόν, έπενε· Τώρα γνωρίζω αληθώς ότι Κύριος εξαπέστειλε τον άγγελον αυτού και με ηλευθέρωσεν εκ της χειρός του Ηρώδου και όλης της ελπίδος του λαού των Ιουδαίων. 12 Και αφού εσκέφθη, ήλθεν εις την οικίαν Μαρίας της μητρός του Ιωάννου του επονομαζομένου Μάρκου, όπου ήσαν ικανοί συνηθροισμένοι και προσευχόμενοι. 13 Ότε δε ο Πέτρος εκρούσε την θύραν του προαυλίου, προσήλθε θεράπαινα ονομαζομένη Ρόδη, διά να ακούση, 14 και γνωρίσασα την φωνήν του Πέτρου από της χαράς δεν ήνοιξε την πύλην, αλλ' έτρεξε και απήγγειλεν ότι ο Πέτρος ίσταται έμπροσθεν της πύλης. 15 Οι δε έπενε προς αυτήν· Παραφρονείς. Εκείνη όμως διούχυρίζετο ότι ούτως έχει. Οι δε έλεγον· Ο άγγελος αυτού είναι. 16 Ο δε Πέτρος επέμενε κρούων. Και ανοιζάντες είδον αυτόν και εξεπλάγησαν. 17 Και σείσας εις αυτούς την χείρα διά να σιωπήσωσι, διηγήθη προς αυτούς πως ο Κύριος εξήγαγεν αυτόν εκ της φυλακής, και έπενε· Απαγγείλατε ταύτα προς τον Ιάκωβον και τους αδελφούς. Και εξελθών υπήγεν εις άλλον τόπον. 18 Αφού δε εξημέρωσεν, ήτο ταραχή ουκ ολίγη μεταξύ των στρατιωτών τι άρα έγεινεν ο Πέτρος. 19 Ο δε Ηρώδης, αφού εξήτησεν αυτόν και δεν εύρεν, ανακρίνας τους φύλακας προσέταξε να θανατωθώσι, και καταβάς από της Ιουδαίας εις την Καισάρειαν, διέτριβεν εκεί. 20 Ήτο δε ο Ηρώδης σφόδρα ωργισμένος κατά των Τυρίων και Σιδωνίων· ήλθον δε προς αυτόν ομοθυμαδόν, και πείσαντες τον Βλάστον τον επί του κοιτώνος του βασιλέως, εξήτουν ειρήνην, διότι ο τόπος αυτόν ετρέφετο από του βασιλικού. 21 Και εν ημέρα ωρισμένη ενδυθείς ο Ηρώδης βασιλικήν στολήν και καθίσας επί του θρόνου, εδημηγόρει προς αυτούς. 22 Ο δε λαός επεφώνει· Θεού φωνή και ουχι ανθρώπου. 23 Και παρευθής επάταξεν αυτόν άγγελος Κυρίου, διότι δεν έδωκε την δόξαν εις τον Θεόν, και γενόμενος σκληρόκώρωτος εξεψύχησεν. 24 Ο δε λόγος του Θεού

ηύξανε και επληθύνετο. 25 Ο δε Βαρνάβας και ο Σαύλος υπέστρεψαν εξ Ιερουσαλήμ αφού εξεπλήρωσαν την διακονίαν αυτών, παραλαβόντες μεθ' εαυτών και τον Ιωάννην τον επονομασθέντα Μάρκον.

13 Ήσαν δε εν Αντιοχεία εν τη επαρχούση εκκλησία προφήται τινές και διδάσκαλοι, ο Βαρνάβας και Συμεών ο καλούμενος Νίγερ, και Λούκιος ο Κυρηναιός, και Μαναιή ο συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του τετράρχου, και ο Σαύλος. 2 Και ενώ υπηρέτουν εις τον Κύριον και ενήστευον, έπενε το Πνεύμα το Αγιον· Χωρίσατε εις εμε τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον διά το έργον, εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς. 3 Τότε αφού ενήστευσαν και προσεχίθησαν και επέθεσαν τας χείρας επ' αυτούς, απέστειλαν. 4 Ουτοι λοιπόν πεμφθέντες υπό του Πνεύματος του Αγίου, κατέβησαν εις την Σελεύκειαν και εκείθεν απέπλευσαν εις την Κύπρον, 5 και ότε ήλθον εις την Σαλαμίνα, εκήρυττον τον λόγον του Θεού εν ταις συναγωγαις των Ιουδαίων· είχαν δε και τον Ιωάννην υπηρέτην. 6 Και αφού διήλθον την νήσον μέχρι της Πάφου, εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαίον ονομαζόμενον Βαριησούν, 7 όστις ήτο μετά του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. Ουτός προσκαλέσας τον Βαρνάβαν και Σαύλον, εξήτησε να ακούση τον λόγον του Θεού. 8 ανθίστατο δε εις αυτούς Ελύμας ο μάγος, διότι ούτω μεθερμηνεύεται το όνομα αυτού, ζητών να αποτρέψη τον ανθύπατον από της πίστεως. 9 Πλην ο Σαύλος, ο και Παύλος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου και ατενίσας εις αυτούς, 10 έπενε· Ω πλήρης παντός δόλου και πάσης ραδιουργίας, υιέ του διαβόλου, εχθρέ πάσης δικαιοσύνης, δεν θέλεις παύσει διαστρέφων τας ευθείας οδούς του Κυρίου; 11 Και τώρα ιδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, και θέλεις είσθαι τυφλός, μη βλέπων τον ήλιον μέχρι καιρού. Και παρευθής επέπεσεν επ' αυτόν αμαύρωσις και σκότος, και περιστρεφόμενος εζήτηε χειραγωγούς. 12 Τότε ιδών ο ανθύπατος το γεγονός έπίστευσεν, εκπληττόμενος εις την διδαχήν του Κυρίου. 13 Αποπλεύσαντες δε από της Πάφου ο Παύλος και οι περί αυτόν ήλθον εις την Πέργην της Παμφυλίας· ο δε Ιωάννης, χωρισθείς απ' αυτών, υπέστρεψεν εις τα Ιεροσόλυμα. 14 Αυτοί δε περάσαντες από της Πέργης, έφθασαν εις Αντιόχειαν της Πισιδίας, και εισελθόντες εις την συναγωγήν τη ημέρα του σαββάτου εκάθησαν. 15 Και μετά την ανάγνωσιν του νόμου και των προφητών απέστειλαν εις αυτούς οι αρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Άνδρες αδελφοί, εάν έχητε λόγον τινά προτροπής εις τον λαόν, λέγετε. 16 Σηκωθείς δε ο Παύλος και σείσας την χείρα, έπενε· Άνδρες Ισραηλίται και οι φοβούμενοι τον Θεόν, ακούσατε. 17 Ο Θεός του λαού τούτου Ισραήλ εξέλεξε τους πατέρας ημών και ύψωσε τον λαόν παροικούντα εν γη Αιγύπτου, και μετά βραχίονος υψηλού εξήγαγεν αυτούς εξ αυτής, 18 και έως τεσσαράκοντα έτη υπέφερε τους τρόπους αυτών εν τη ερήμω, 19 και αφού κατέστρεψεν επτά έθνη εν γη Χαναάν, διεμέρισεν εις αυτούς κατά κλήρον την γην αυτών. 20 Και μετά ταύτα ως τετρακόσια και πενήτηκοντα περίπου έτη έδωκεν εις αυτούς κριτάς έως Σαμουήλ τον προφήτου. 21 Και έπειτα εξήτησαν βασιλεύειν, και έδωκεν εις αυτούς ο Θεός τον Σαούλ, υιόν

του Κις, άνδρα εκ της φυλής Βενιαμίν, τεσσαράκοντα έτη. **22** και μεταστήσας αυτόν, ανέστησεν εις αυτούς βασιλέα τον Δαβίδ, περί του οποίου και είπε μαρτυρήσας Εύρον Δαβίδ τον του Ιεσοαί, άνδρα κατά την καρδιαν μου, όστις θέλει κάμει πάντα τα θελήματά μου. **23** Από του σπέρματος τούτου ο Θεός κατά την επαγγελίαν αυτού ανέστησεν εις τον Ισραήλ σωτήρα τον Ιησούν, **24** αφού ο Ιωάννης προ της ελευσσεως αυτού προεκήρυξε βάπτισμα μετανόησης εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ. **25** Και ενώ ο Ιωάννης ετελείωνε τον δρόμον αυτού, έλεγε: Τίνα με στοχαζέσθε ότι είμαι; δεν είμαι εγώ, αλλ' ιδού, έρχεται μετ' εμέ εκείνος, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το υπόδημα των ποδών. **26** Άνδρες αδελφοί, υιοί του γένους του Αβραάμ και οι εν υμίν φοβούσασιν τον Θεόν, προς εσάς αποστάλη ο λόγος της σωτηρίας ταύτης. **27** Διότι οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και οι άρχοντες αυτών, μη γνωρίσαντες τούτον μηδέ τας ρήσεις των προφητών, τας αναγνωσκομένας κατά παν σάββατον, επλήρωσαν αυτάς κρίναντες τούτον, **28** και μη ευρόντες μηδεμίαν αιτίαν θανάτου, εξήτησαν παρά του Πιλάτου να θανατωθή. **29** Αφού δε ετελείωσαν πάντα τα περί αυτού γεγραμμένα, καταβιβάσαντες αυτόν από του ξύλου έθεσαν εις μνημείον. **30** Ο Θεός όμως ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. **31** όστις εφάνη επί πολλάς ημέρας εις τους μετ' αυτού αναβάντας από της Γαλιλαίας εις Ιερουσαλήμ, ότινες είναι μάρτυρες αυτού προς τον λαόν. **32** Και ημείς ευαγγελιζόμεθα προς εσάς την γενομένην εις τους πατέρας επαγγελίαν, **33** ότι ταύτην ο Θεός εξεπλήρωσεν εις ημάς τα τέκνα αυτών, αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον και εν τω ψαλμώ τω δευτέρω: Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμεραν σε εγέννησα. **34** Ότι δε ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψη εις την διαφθοράν, λέγει ούτως, ότι θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβίδ τα πιστά. **35** Διά τούτο και εν άλλω ψαλμώ λέγει: Δεν θέλεις αφήσει τον όσιόν σου να ιδη διαφθοράν. **36** Διότι ο μεν Δαβίδ, αφού υπηρέτησε την βουλήν του Θεού εν τη γενεά αυτού, εκοιμήθη και προσετέθη εις τους πατέρας αυτού και είδε διαφθοράν. **37** εκείνος όμως, τον οποίον ο Θεός ανέστησε, δεν είδε διαφθοράν. **38** Έστω λοιπόν γνωστόν εις εσάς, άνδρες αδελφοί, ότι διά τούτου κηρύττεται προς εσάς άφεσις αμαρτιών. **39** Και από πάντων, αφ' όσων δεν ηδυνήθητε διά τον νόμου του Μωυσέως να δικαιωθήτε, διά τούτου πας ο πιστεύων δικαιούται. **40** Βλέπετε λοιπόν μη επέλθη εφ' υμάς το λαληθέν υπό των προφητών. **41** Ίδετε, οι καταφρονηταί, και θαυμάσατε και αφανίσθητε, διότι έργον εγώ εργάζομαι εν ταις ημέραις υμών, έργον, εις το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθή εις εσάς. **42** Ενν δε εξήρχοντο εκ της συναγωγής των Ιουδαίων, παρεκάλουν τα έθνη να κηρυχθώσιν εις αυτούς οι λόγοι ούτοι το ακόλουθον σάββατον. **43** Και αφού ελύθη η συναγωγή, πολλοί εκ των Ιουδαίων και των ευσεβών προσηλύτων ηκολούθησαν τον Παύλον και τον Βαρνάβαν, ότινες λαλούντες προς αυτούς, έπειθον αυτούς να εμμένωσιν εις την χάριν του Θεού. **44** το δε ερχόμενον σάββατον σχεδόν όλη η πόλις συνήχη διά να ακούσωσι τον λόγον του Θεού. **45** Ιδόντες δε οι Ιουδαίοι τα πλήθη, επλήσθησαν φθόνου

και ηναντιούντο εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα, αντιλέγοντες και βλασφημούντες. **46** Ο Παύλος δε και ο Βαρνάβας, λαλούντες μετά παρησίας, είπον: Εις εσάς πρώτον ήτο αναγκαίον να λαληθή ο λόγος του Θεού· αλλ' επειδή απορρίπτετε αυτόν και δεν κρίνετε εαυτούς αξίους της αιωνίου ζωής, ιδού, στρεφόμεθα εις τα έθνη. **(αϊθίνιος 166)** **47** διότι ούτω προσέταξεν ημάς ο Κύριος, λέγων: Σε έθεσα φως των εθνών, διά να ήσαι προς σωτηρίαν έως εσχάτου της γης. **48** Και οι εθνικοί ακούσαντες έχαιρον και εδόξαζον τον λόγον του Κυρίου, και έπίστευσαν όσοι ήσαν ωρισμένοι διά την αιώνιον ζωήν. **(αϊθίνιος 166)** **49** και ο λόγος του Κυρίου διεδίδετο δι' όλου του τόπου. **50** Οι δε Ιουδαίοι παρεκίνησαν τας ευλαβείς και επισήμους γυναικάς και τους πρώτους της πόλεως και διήγειραν δυναμόν κατά τον Παύλου και τον Βαρνάβα, και εξέβαλον αυτούς από των ορίων αυτών. **51** Εκείνοι δε εκτινάξαντες τον κοινοτόρον των ποδών αυτών επ' αυτούς, ήλθον εις το Ικόνιον. **52** Και οι μαθηταί επληρούντο χαράς και Πνεύματος Αγίου.

14 Εν δε τω Ικονίω εισελθόντες ομού εις την συναγωγήν των Ιουδαίων, ελάλησαν ούτως ώστε επίστευσε πολύ πλήθος Ιουδαίων τε και Ελλήνων. **2** Όσοι δε Ιουδαίοι δεν επείθοντο παρώξυναν και διέστρεψαν τας ψυχάς των εθνικών κατά των αδελφών. **3** Ικανόν λοιπόν καιρόν διέτριψαν λαλούντες μετά παρησίας περί του Κυρίου, όστις εμαρτύρει εις τον λόγον της χάριτος αυτού, και έδιδε να γίνωται σημεία και τέρατα διά των χειρών αυτών. **4** Εσχίσθη δε το πλήθος της πόλεως, και οι μεν ήσαν μετά των Ιουδαίων, οι δε μετά των αποστόλων. **5** Και ότε ώρμησαν οι εθνικοί και οι Ιουδαίοι μετά των αρχόντων αυτών εις το να υβρίσωσι και να λιθοβολήσωσιν αυτούς, **6** ενοήσαντες κατέφυγον εις τας πόλεις της Λυκαονίας Λύστραν και Δέρβην και τα περίχωρα, **7** και εκεί εκήρυττον το ευαγγέλιον. **8** Εν δε τοις Λύστροις εκάθητο ανήρ τις αδύνατος τους πόδας, χωλός υπάρχων εκ κοιλίας μητρός αυτού, όστις ποτέ δεν είχε περιπατήσει. **9** Ούτος ήκουε τον Παύλον λαλούντα: όστις ατενίσας εις αυτόν και ιδών ότι έχει πιστόν διά να σωθή, **10** είπε μετά μεγάλης φωνής: Σηκώθητι επί τους πόδας σου ορθός. Και επήδα και περιεπάτει. **11** Οι δε όχλοι, ιδόντες τούτο το οποίον έκαμεν ο Παύλος, ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες Λυκαονιστί: Οι θεοί ομοιωθέντες με ανθρωπους κατέβησαν προς ημάς. **12** Και υνόμαζον τον μεν Βαρνάβαν Δία, τον δε Παύλον Ερμήν, επειδή αυτός ήτο ο αρχηγός του λόγου. **13** Και ο ιερεύς του Διός, του όντος έμπροσθεν της πόλεως αυτών, έφερε τάυρους και στέμματα εις τας πύλας μετά του όχλου και ήθελε να προσφέρη θυσίαν. **14** Ακούσαντες δε οι απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών και επήδησαν εις το μέσον του όχλου, κράζοντες **15** και λέγοντες: Άνδρες, τι κάμνετε ταύτα; και ημείς είμεθα άνθρωποι ομοιοπαθείς με σας, κηρύττοντες προς εσάς να επιστρέψητε από τούτων των ματαίων προς τον Θεόν τον ζώντα, όστις έκαμε τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτούς. **16** όστις εν ταις παρελθούσαις γενεαίς αφήκε πάντα τα έθνη

να περιπατώσιν εν ταις οδοίς αυτών. **17** καίτοι δεν αφήκεν αμαρτήρητον εαυτόν αγαθαποιών, δίδων εις ημάς ουρανόνθεν βροχάς και καιρούς καρποφόρους, γεμίζων τροφή και ευφροσύνης τας καρδιας ημών. **18** Και ταύτα λέγοντες μόλις εμπόδισαν τους όχλους, ώστε να μη προσφέρωσι θυσίαν εις αυτούς. **19** Εν τούτω δε ήλθον Ιουδαίοι εξ Αντιοχείας και Ικονίου, και πείσαντες τους όχλους και λιθοβολήσαντες τον Παύλον, έσυραν έξω της πόλεως, νομίσαντες ότι απέθανεν. **20** Ότε δε περιεκύκλωσαν αυτόν οι μαθηταί, σηκωθείς εισήλθεν εις την πόλιν και τη επαύριον εξήλθε μετά του Βαρνάβα εις Δέρβην. **21** Και αφού εκήρυξαν το ευαγγέλιον εν τη πόλει εκείνη και εμαθήτευσαν ικανούς, υπέστρεψαν εις την Λύστραν και Ικόνιον και Αντιόχειαν, **22** επιστηριζόντες τας ψυχάς των μαθητών, προτρέποντες να εμμένωσιν εις την πίστιν, και διδάσκοντες ότι διά πολλών θλίψεων πρέπει να εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού. **23** Και αφού χειροτόνησαν εις αυτούς πρεσβυτέρους κατά πάσαν εκκλησίαν, προσευχηθέντες με νηστείας, αφιέρωσαν αυτούς εις τον Κύριον, εις τον οποίον είχαν πιστεύσει. **24** Και διελθόντες την Πισιδίαν ήλθον εις Παμφυλίαν, **25** και κηρύξαντες τον λόγον εν Πέργη, κατέβησαν εις Αττάλειαν, **26** και εκείθεν απέπλευσαν εις Αντιόχειαν, όθεν ήσαν παραδεδομένοι εις την χάριν του Θεού διά το έργον, το οποίον εξετέλεσαν. **27** Ελθόντες δε και συνάξαντες την εκκλησίαν, ανήγγειλαν όσα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών, και ότι ήνοιξεν εις τα έθνη θύραν πίστεως. **28** Και διέτριβον εκεί ουκ ολίγον καιρόν μετά των μαθητών.

15 Και τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το έθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωήτε. **2** Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου. **3** Εκείνοι λοιπόν προπεμφθέντες υπό της εκκλησίας, διήρχοντο την Φοινίκην και Σαμαρείαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν των εθνών, και προξένουν χαράν μεγάλην εις πάντας τους αδελφούς. **4** Ότε δε ήλθον εις Ιερουσαλήμ, υπεδέχθησαν υπό της εκκλησίας και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός έκαμε δι' αυτών. **5** Εσηκώθησαν δε τινές των από της αρεστέως των Φαρισαίων, ότινες είχαν πιστεύσει, και έλεγον ότι πρέπει να περιτέμνωμεν αυτούς και να παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωϋσέως. **6** Και συνήχησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου. **7** Μετά δε πολλήν συζήτησιν σηκωθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτούς: Άνδρες αδελφοί, σας εξεβύρετε ότι απ' αρχής ο Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να ακούσωσι τα έθνη τον λόγον του ευαγγελίου και να πιστεύσωσι. **8** Και ο καρδιογνώστης Θεός έδωκεν εις αυτούς μαρτυρίαν, χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το Άγιον καθώς και εις ημάς, **9** και δεν έκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίσας τας

καρδιας αυτών διά της πίστεως. **10** Τώρα λοιπόν διά τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες ημών ούτε ημείς δεν ήδυνήθημεν να βαστάσωμεν; **11** Αλλά διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθή καθ' ον τρόπον και εκείνοι. **12** Εσιώπησε δε παν το πλήθος και ήκουον τον Βαρνάβαν και τον Παύλον εξιστορούντας όσα σημεία και τέρατα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών. **13** Και αφού αυτοί εισώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος, λέγων: Άνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. **14** Ο Συμεών εμφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επισκέφθη τα έθνη ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα αυτού. **15** Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον: **16** Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηφασιμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, **17** διά να εκζητήσωι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα. **18** Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα αυτού. (αιθη g165) **19** Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, **20** αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωσιν από των μισμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του πνικτού και του αίματος. **21** Διότι ο Μωϋσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον. **22** Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους πρεσβυτέρους μεθ' όλης της εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ αυτών άνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά του Παύλου και Βαρνάβα, Ιούδαν τον επονομαζόμενον Βαρσαβάν και Σίλαν, άνδρας προεστώτας μεταξύ των αδελφών, **23** και έγραψαν διά χειρός αυτών ταύτα: Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και Συρίαν και Κιλικίαν, χαίρειν. **24** Επειδή ηκούσαμεν ότι τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετάραξαν με λόγους και διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιτέμνησθε και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς δεν παρηγγείλαμεν τούτο, **25** εφάνη εύλογον εις ημάς, συελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν άνδρας και να πέμψωμεν προς εσάς μετά των αγαπητών ημών Βαρνάβα και Παύλου, **26** ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν τας ψυχάς αυτών υπέρ του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **27** Απεστείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και αυτοί διά στόματος τα αυτά. **28** Διότι εφάνη εύλογον εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς να μη επιβάλλωμεν εις εσάς μηδέν πλείοτερον βάρος εκτός των αναγκαίων τούτων, **29** να απέχητε από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού και πορνείας από των οποίων φυλάττοντες εαυτούς θέλετε πράξει καλώς. Έρρωσθε. **30** Ουτοί μεν λοιπόν απολυθέντες ήλθον εις Αντιόχειαν, και συνάξαντες το πλήθος ενεχείρησαν την επιστολήν. **31** Αναγνώσαντες δε αυτήν, εχάρησαν διά την γενομένην παρηγορίαν. **32** Ο Ιούδας δε και ο Σίλας, όντες και αυτοί προφηταί, παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών και

επεστήριξαν αυτούς. **33** Και αφού διέτριψαν εκεί καιρόν τινά, απεστάλησαν εν ειρήνῃ από των αδελφών προς τους αποστόλους. **34** Εἰς τον Σίλαν όμως εφάνη εὐλογον να μείνῃ ἐτι αὐτοῦ. **35** Ο δε Παῦλος και Βαρνάβας διέτριβον εν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες και κηρύττοντες μετὰ και ἄλλων πολλῶν τον λόγον του Κυρίου. **36** Μετὰ δε τινὰς ἡμέρας εἶπεν ο Παῦλος προς τον Βαρνάβαν· Ἄς επιστρέψωμεν τώρα και ας επισκεφθῶμεν τους αδελφούς ἡμῶν κατὰ πάσαν πόλιν, εν αἷς εκηρύξαμεν τον λόγον του Κυρίου, πως ἔχουσι. **37** Και ο μεν Βαρνάβας εστοχάσθη να συμπαραλάβῃ τον Ἰωάννην τον λεγόμενον Μάρκον. **38** ο Παῦλος όμως ἐκρινεν ἄξιον, τον αποχωρισθέντα από αὐτῶν από της Παμφυλίας και μη συνακολουθήσαντα αὐτούς εις το ἔργον, τούτον να μη συμπαραλάβωσι. **39** Συνέβη λοιπὸν ερευθιάσθαι, ὥστε ἀπεχωρισθῆσαν ἀπ' ἀλλήλων, και ο μεν Βαρνάβας, παραλαβὼν τον Μάρκον, ἐξέπλευσεν εις Κύπρον. **40** Ο δε Παῦλος, ἐκλέξας τον Σίλαν, ἐξήλθε, παραδοθείς ὑπὸ των ἀδελφῶν εις την χάριν του Θεοῦ. **41** Και διήρχετο την Συρίαν και Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τας ἐκκλησίας.

16 Κατήντησε δε εις Δέρβην και Λύστραν. Και ἰδοῦ, ἦτο ἐκεῖ μαθητὴς τις ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινὸς Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δε Ἑλλήνου, **2** ὅστις εἶχε καλὴν μαρτυρίαν ὑπὸ των εν Λύστροις και Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. **3** Τούτον ἠθέλησεν ο Παῦλος να ἐξέλθῃ μεθ' αὐτοῦ, και λαβὼν αὐτὸν περιέτεμε διὰ τους Ἰουδαίους τους ὄντας εν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἐπειδὴ ἐγνώριζον πάντες τον πατέρα αὐτοῦ ὅτι ἦτο Ἕλλην. **4** Ὡς δε διήρχοντο τὰς πόλεις, παρέδιδον εἰς αὐτοὺς διαταγὰς να φυλάττωσι τὰ δόγματα τὰ ἐγκριμμένα ὑπὸ των ἀποστόλων και των πρεσβυτέρων των εν Ἰερουσαλήμ. **5** Αἱ μεν λοιπὸν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο εις την πίστιν και ἠυξάνοντο τον ἀριθμὸν κατ' ἡμέραν. **6** Διελθόντες δε την Φρυγίαν και την γῆν της Γαλατίας, ἐπειδὴ ἐμποδίσθησαν ὑπὸ του Ἁγίου Πνεύματος να κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ἀσίᾳ, **7** ἦλθον κατὰ την Μυσίαν και ἐδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθυνίαν· πλην δεν ἀφήκεν αὐτούς το Πνεῦμα. **8** Περάσαντες δε την Μυσίαν κατέβησαν εις Τρωάδα. **9** Και ὄραμα εφάνη διὰ νυκτὸς εις τον Παῦλον. Ἀνῆρ τις Μακεδὼν ἴστατο, παρακαλὼν αὐτὸν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ἡμὰς. **10** Και ὡς εἶδε το ὄραμα, εὐθύς ἐζητήσαμεν να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, συμπειρῖνοντες ὅτι ο Κύριος προσκαλεῖ ἡμὰς, διὰ να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον προς αὐτούς. **11** Ἀποπελεύσαντες λοιπὸν ἀπὸ της Τρωάδος, ἐπεράσαμεν κατ' εὐθείαν εἰς Ἄμφωθράκην και την ἀκόλουθον ἡμέραν εις Νεάπολιν. **12** και ἐκεῖθεν εις Φιλίππους, ἦτις εἶναι πρώτη πόλις του μέρους ἐκείνου της Μακεδονίας, ἀποικία Ῥωμαϊκῆ. Και διετρίβωμεν εν τη πόλει ταύτῃ ἡμέρας τινὰς. **13** και τη ἡμέρα του σαββάτου ἐξήλθομεν ἔξω της πόλεως πλησίον του ποταμοῦ, ὅπου εὐσυνειθίζετο να γίνηται προσευχή, και καθίσαντες ἐλαλούμεν προς τὰς ἐκεῖ συνελθούσας γυναῖκας. **14** Και γυνὴ τις Λυδία το ὄνομα, πωλήτρια πορφύρας ἐκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν, ἤκουε, της ὁποίας ο Κύριος διήνοιξε την καρδίαν διὰ να προσέξῃ εἰς τὰ λαλοῦμενα ὑπὸ του Παύλου. **15** Ἀφοῦ δε βεβαπίθη αὐτὴ και ο οἶκος

αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με ἐκρίνατε ὅτι εἶμαι πιστὴ εις τον Κύριον, εἰσέλθετε εις τον οἶκόν μου και μέivate· και μαζ ἐβίασεν. **16** Ἐνὼ δε ἐπορευόμεθα εις την προσευχὴν, ἀπήντησεν ἡμὰς δούλις τις ἔχουσα πνεῦμα πύθωνος, ἦτις ἐδίδε πολὺ κέρδος εις τους κυρίου αὐτῆς ματευομένη. **17** Αὕτη ἀκολουθήσασα τον Παῦλον και ἡμὰς ἔκραξε, λέγουσα· Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δούλοι του Θεοῦ του Ὑψίστου, οἵτινες κηρύττουσι προς ἡμὰς ὁδὸν σωτηρίας. **18** Τούτο δε ἔκαμεν ἐπὶ πολλάς ἡμέρας. Βαρυνθείς δε ο Παῦλος και στραφεὶς, εἶπε προς το πνεῦμα, Προστάζω σε εν τῷ ὀνόματι του Ἰησοῦ Χριστοῦ να ἐξέλθῃς ἀπ' αὐτῆς. Και ἐξήλθε την αὐτὴν ὥραν. **19** Ἰδόντες δε οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξήλθεν ἡ ἐλπίς του κέρδους αὐτῶν, πιάσαντες τον Παῦλον και τον Σίλαν, ἔσυραν εις την ἀγορὰν προς τους ἄρχοντας, **20** και φέροντες αὐτούς προς τους στρατηγούς, εἶπον· Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράττουσι την πόλιν ἡμῶν, Ἰουδαῖοι ὄντες, **21** και διδάσκουσι ἔθιμα, τὰ ὁποῖα δεν εἶναι εις ἡμὰς συγκεχωρημένον να παραδεχόμεθα μηδέ να πράττωμεν, Ῥωμαῖοι ὄντες. **22** Και συνεφώρμησεν ο ὄχλος κατ' αὐτῶν. Και οἱ στρατιῶνι διασχίσαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, προσέταττον να ραβδίζωμεν αὐτούς, **23** και ἀφοῦ ἔδωκαν εις αὐτούς πολλούς ραβδισμούς, ἔβαλον εις φυλακὴν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα να φυλάττῃ αὐτοὺς ἀσφαλῶς. **24** ὅστις λαβὼν τοιαύτην παραγγελίαν, ἔβαλεν αὐτούς εις την ἐσωτέραν φυλακὴν και συνέκλεισε τους πόδας αὐτῶν εις το ξύλον. **25** Κατὰ δε το μεσονύκτιον ο Παῦλος και ο Σίλας προσευχόμενοι ὕμνον τον Θεόν· και ἠκροάζοντο αὐτούς οἱ δέσμοιοι. **26** Και ἐξαίφνης ἔγεινε σεισμός μέγας, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια του δεσμοτηρίου, και παρευθὴς ἠνοίχθησαν πάσαι αἱ θύραι και ἐλύθησαν πάντων τὰ δεσμά. **27** Ἐξυπνήσας δε ο δεσμοφύλαξ και ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας της φυλακῆς, ἔσυρε μάχαιραν και ἐμέλλε να θανατώσῃ αὐτὸν, νομίζων ὅτι ἐφυγον οἱ δέσμοιοι. **28** Πλην ο Παῦλος ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Μη πράξῃς μηδὲν κακὸν εις σεαυτὸν· διότι πάντες εἴμεθα ἐδῶ. **29** Ζητήσας δε φῶτα εἰσεπήδησε, και ἐντρομος γενόμενος ἔπεσεν ἔμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα, **30** και ἐκβαλὼν αὐτούς ἔξω, εἶπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διὰ να σωθῶ; **31** Οἱ δε εἶπον· Πίστευσον εις τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, και θέλεις σωθῆ, συ και ο οἶκός σου. **32** Και ἐλάλησαν προς αὐτὸν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας τους εν τη οικίᾳ αὐτοῦ. **33** Και παραλαβὼν αὐτούς εν ἐκείνῃ τη ὥρᾳ της νυκτὸς, ἔλουσε τὰς πληγὰς αὐτῶν και βεβαπίσθη εὐθὺς αὐτὸς και πάντες οἱ αὐτοῦ, **34** και ἀναβίβασας αὐτούς εις τον οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, και ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν. **35** Ἀφοῦ δε ἔγεινε ἡμέρα, ἔστειλαν οἱ στρατιῶνι τους ραβδούχους, λέγοντες Ἀπόλυσον τους ἀνθρώπους ἐκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ ἀπήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον Παῦλον, λέγων ὅτι οἱ στρατιῶνι ἔστειλαν διὰ να ἀπολυθῆτε· τώρα λοιπὸν ἐξέλθετε και υπάγετε εν ειρήνῃ. **37** Ἄλλ' ο Παῦλος εἶπε προς αὐτούς· Ἀφοῦ ἔδειραν ἡμὰς δημοσία χωρὶς να καταδικασθῶμεν, ἀνθρώπων Ῥωμαίων ὄντας, ἔβαλον εις φυλακὴν· και τώρα μαζ ἐκβάλλουσι κρυφίως; οὐχὶ βεβαίως, ἀλλ' αὐτοὶ ἀς ἔλθωσι και ας μαζ ἐκβάλωσιν. **38** Ἀνήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οἱ ραβδούχοι

τους λόγους τούτους και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι είναι Ρωμαίοι, **39** και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, και αφού εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξελθόντες εκ της φυλακής, υπήγουν εις τον οίκον της Λυδίας, και ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς και ανεχώρησαν.

17 Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν, ήλθαν εις Θεσσαλονίκην, όπου ήτο η συναγωγή των Ιουδαίων. **2** Και κατά την συνήθειάν του ο Παύλος εισήλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, **3** εξηγών και αποδεικνύων ότι έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύττω. **4** Και τινές εξ αυτών επέισθησαν και ηνώθησαν μετά του Παύλου και του Σίλα, και εκ των θεοσεβών Ελλήνων πολύ πλήθος και εκ των πρώτων γυναικών ουκ ολίγα. **5** Φθονήσαντες δε οι μη πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' αυτών κακούς τινάς ανθρώπων εκ των κυδαίων και οχλαγωγήσαντες, εθρούβουν την πόλιν και εφορμήσαντες εις την οικίαν του Ιάσονος, εξήτουν αυτούς διά να φέρωσιν εις τον δήμον. **6** Μη ευρόντες δε αυτούς, έσυραν τον Ιάσονα και τινάς αδελφούς επί τους πολιτάρχας, βοώντες ότι οι αναστατάσαντες την οικουμένην, ούτοι ήλθον και εδώ, **7** τους οποίους υπεδέχθη ο Ιάσων και πάντες ούτοι πράττουσιν εναντίον των προσταγμάτων του Καίσαρος, λέγοντες ότι είναι βασιλεύς άλλος, ο Ιησούς. **8** Ετάραξαν δε τον όχλον και τους πολιτάρχας ακούοντας ταύτα, **9** και λαβόντες εγγύησιν παρά του Ιάσονος και των λοιπών, απέλυσαν αυτούς. **10** Οι δε αδελφοί ευθύς διά της νυκτός εξέπεμψαν τον τε Παύλον και τον Σίλαν εις Βέροιαν, οίτινες ελθόντες υπήγουν εις την συναγωγήν των Ιουδαίων. **11** Ούτοι δε ήσαν ευγενέστεροι παρά τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι εδέχθησαν τον λόγον μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες καθ' ημέραν τας γραφάς αν ούτως έχωσι ταύτα. **12** Πολλοί μεν λοιπόν εξ αυτών επίστευσαν, και εκ των επισήμων Ελληνίδων γυναικών και εκ των ανδρών ουκ ολίγοι. **13** Ως δε έμαθον οι από της Θεσσαλονίκης Ιουδαίοι ότι και εν τη Βεροία εκηρύχθη υπό του Παύλου ο λόγος του Θεού, ήλθον και εκεί και ετάραττον τους όχλους. **14** Και ευθύς τότε οι αδελφοί εξαπέστειλαν τον Παύλον να υπάγη έως εις την θάλασσαν· ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος έμειναν εκεί. **15** Οι δε συνοδεύοντες τον Παύλον έφεραν αυτόν έως Αθηνών, και αφού έλαβον παραγγελίαν προς τον Σίλαν και Τιμόθεον να έλθωσι προς αυτόν όσον τάχιστα, ανεχώρησαν. **16** Ενώ δε περιέμενεν αυτούς ο Παύλος εν ταις Αθήναις, το πνεύμα αυτού παρωξύνετο εν αυτώ, επειδή έβλεπε την πόλιν γέμουσαν ειδώλων. **17** Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγή μετά των Ιουδαίων και μετά των θεοσεβών και εν τη αγορά καθ' εκάστην ημέραν μετά των τυχόντων. **18** Τινές δε των Επικουρίων και των Στωϊκών φιλοσόφων συνήρχοντο εις λόγους μετ' αυτού, και οι μεν έλεγον· Τι θέλει τάχα ο σπερμολόγος ούτος να είπη; οι δέ Ξένων θεών κήρυξ φαίνεται ότι είναι· διότι εκήρυττε προς αυτούς τον Ιησούν και την ανάστασιν. **19** Και πιάσαντες αυτόν έφεραν εις τον Άρειον Πάγον, λέγοντες· Δυνάμεθα να

μάθωμεν τις αύτη η νέα διδαχή, ήτις κηρύττεται υπό σου; **20** διότι φέρεις εις τας ακoάς ημών παράδοξά τινα· θέλομεν λοιπόν να μάθωμεν τι σημαίνουσι ταύτα. **21** Πάντες δε οι Αθηναίοι και οι επιδημούντες ξένοι ουδεν άλλο ηυκαίρουν παρά εις το να λέγωσι και να ακούωσι τι νεώτερον. **22** Σταθείς δε ο Παύλος εν μέσω του Άρειου Πάγου, είπεν· Άνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα σας βλέπω εις άκρον θεολάτρας. **23** Διότι ενώ διηρχόμην και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εύρον και βωμών, εις τον οποίον είναι επιγεγραμμένον, Αγνωστω Θεώ. Εκείνον λοιπόν, τον οποίον αγνοούντες λατρεύετε, τούτον εγώ κηρύττω προς σας. **24** Ο Θεός, όστις έκαμε τον κόσμον και πάντα τα εν αυτώ, ούτος Κύριος ων του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί εν χειροποιήτοις ναοίς, **25** ουδέ λατρεύεται υπό χειρών ανθρώπων ως έχων χρείαν τινός, επειδή αυτός δίδει εις πάντας ζωήν και πνοήν και τα πάντα. **26** και έκαμεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων, διά να κατοικώσιν εφ' όλου του προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα οροθέσια της κατοικίας αυτών, **27** διά να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν από ενός εκάστου ημών. **28** Διότι εν αυτώ ζώμεν και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τινές των ποιητών σας είπον· Διότι και γένος είμεθα τούτου. **29** Γένος λοιπόν όντες του Θεού, ιδών πρέπει να νομιζώμεν τον Θεόν ότι είναι όμοιος με χρυσόν ή άργυρον ή λίθον, κεχαραγμένα διά τέχνης και επινοίας ανθρώπου. **30** Τους καιρούς λοιπόν της αγνοίας παραβλέψας ο Θεός, τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους πανταχού να μετανοώσι, **31** διότι προσδιώρισεν ημέραν εν ή μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνη, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και έδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών. **32** Ακούσαντες δε ανόστασιν νεκρών, οι μεν εχλεύαζον, οι δε είπον· Περί τούτου θέλομεν σε ακούσει πάλιν. **33** Και ούτως ο Παύλος εξήλθεν εκ μέσου αυτών. **34** Τινές δε άνδρες προσεκολλήθησαν εις αυτόν και επίστευσαν, μεταξύ των οποίων ήτο και Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνή τις ονόματι Δάμαρις και άλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταύτα αναχωρήσας ο Παύλος εκ των Αθηνών, ήλθεν εις Κόρινθον· **2** και ευρών τινά Ιουδαίον ονόματι Ακύλαν, γεγεννημένον εν Πόντω, νευωστί ελθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν την γυναικα αυτού, διότι ο Κλαύδιος είχε διατάξει να αναχωρήσωσιν πάντες οι Ιουδαίοι εκ της Ρώμης, προσήλθε προς αυτούς, **3** και επειδή ήτο ομότεχνος, έμενε παρ' αυτοίς και ειργάζετο· διότι ήσαν σκηνοποιοί την τέχνην. **4** Διελέγετο δε εν τη συναγωγή κατά παν σάββατον και έπειθεν Ιουδαίους και Έλληνας. **5** Ότε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παύλος συνεπίγηγετο κατά το πνεύμα διαμαρτυρούμενος προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. **6** Και επειδή αυτοί ηναντιούντο και εβλασφήμουν, εκτινάξας τα ιμάτια αυτού είπε προς αυτούς· το αίμα σας επί την κεφαλήν σας εγώ είμαι καθαρός από του νυν θέλω υπάγει εις τα έθνη. **7** Και μεταβάς εκείθεν ήλθεν εις την οικίαν τινός

ονομαζομένου Ιούστου, όστις εσέβητο τον Θεόν, του οποίου η οικία συνείχετο με την συναγωγή. **8** Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος επίστευσεν εις τον Κύριον μεθ' όλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων ακούοντες επίστευον και βαπτίζοντο. **9** Και ο Κύριος είπεν εν νυκτί προς τον Παύλον δι' οράματος Μη φοβού, αλλά ομίλει και μη σιωπήσης, **10** διότι εγώ είμαι μετά σου, και ουδείς θέλει επιβάλει χείρα επί σε διά να σε κακοποιή, διότι έχω λαόν πολύν εν τη πόλει ταύτη. **11** Και εκάθησεν εκεί εν έτος και μήνας έξι, διδασκων μεταξύ αυτών τον λόγον του Θεού. **12** Ότε δε ο Γαλλίων ήτο ανθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι εσηκώθησαν ομοθυμαδόν κατά του Παύλου και έφεραν αυτόν εις το δικαστήριον, **13** λέγοντες ότι ούτος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύωσι τον Θεόν παρά τον νόμον. **14** Και ότε έμελλεν ο Παύλος να ανοίξη το στόμα, είπεν ο Γαλλίων προς τους Ιουδαίους Εάν μεν ήτο τι αδίκημα ή ραδιούργημα πονηρόν, ω Ιουδαίοι, ευλόγως ήθελον σας υποφέρει. **15** εάν δε ήναι ζήτημα περί λέξεων και ονομάτων και του νόμου υμών, θεωρήσατε σεις διότι εγώ κριτής τούτων δεν θέλω να γίνω. **16** Και απεδίωξεν αυτούς από του δικαστηρίου. **17** Πιάσαντες δε πάντες οι Έλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον, έτυπτον έμπροσθεν του δικαστηρίου· και παντελώς δεν έμελε τον Γαλλίωνα περί τούτων. **18** Ο δε Παύλος, αφού προσέμεινεν έτι ημέρας ικανάς, αποχαιρέτησας τους αδελφούς, εξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού εξύρισε την κεφαλήν εν Κεγχρεαίς διότι είχεν ευχήν. **19** Και κατήντησεν εις Έφεσον, και αφήκεν εκείνους αυτού, αυτός δε εισελθών εις την συναγωγήν, συνδιελέχθη μετά των Ιουδαίων. **20** Και παρακαλούμενος υπ' αυτών να μείνη πλειότερον καιρόν παρ' αυτοίς, δεν συγκατένευσεν, **21** αλλά απεχαιρέτησεν αυτούς ειπών· Πρέπει εξάπαντος να κάμω την ερχομένην εορτήν εις Ιεροσόλυμα, θέλω δε επιστρέψει πάλιν προς εσάς, του Θεού θέλοντος. Και απέπλευσεν από της Εφέσου, **22** και αποβάς εις Καισάρειαν, ανέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχεια, **23** και διατρίψας καιρόν τινά, εξήλθε και διήρχετο κατά σειράν την γην της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας τους μαθητάς. **24** Ιουδαίος δε τις ονόματι Απολλώς, Αλεξανδρεύς του γένους, ανήρ λόγιος, κατήντησεν εις Έφεσον, όστις ήτο δυνατός εν ταις γραφαίς. **25** Ούτος ήτο κατηχημένος την οδόν του Κυρίου, και ζέων κατά το πνεύμα, ελάλει και εδίδασκεν ακριβώς τα περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον το βάπτισμα του Ιωάννου. **26** Και ούτος ήρχισε να λαλή μετά παρρησίας εν τη συναγωγή. Ακούσαντες δε αυτόν ο Ακύλας και Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτόν και εξέθεσαν εις αυτόν ακριβέστερα την οδόν του Θεού. **27** Επειδή δε ήθελε να περάση εις την Αχαΐαν, οι αδελφοί έγραψαν προς τους μαθητάς, προτρέποντες να δεχθώσιν αυτόν· όστις ελθών, ωφέλισε πολύ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος. **28** διότι εντόνως εξήλιγχε τους Ιουδαίους, δημοσία αποδεικνύων διά των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός.

19 Ενώ δε ο Απολλώς ήτο εν Κορίνθω, ο Παύλος αφού επέρασε τα ανωτερικά μέρη ήλθεν εις Εφεσον· και ευρών τινάς μαθητάς, **2** είπε προς αυτούς· Ελάβετε Πνεύμα Άγιον αφού επιστεύσατε; οι δε είπον προς αυτόν· Αλλ' ουδέ αν υπάρχη Πνεύμα Άγιον ηκούσαμεν. **3** Και είπε προς αυτούς· Εις τι λοίπον βαπτίσθητε; Οι δε είπον· Εις το βάπτισμα του Ιωάννου. **4** Και είπεν ο Παύλος· Ο Ιωάννης μεν εβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων προς τον λαόν να πιστεύσωσιν εις τον ερχόμενον μετ' αυτόν, τουτέστιν εις τον Χριστόν Ιησούν. **5** Ακούσαντες δε βαπτίσθησαν εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. **6** Και αφού ο Παύλος επέθηκεν επ' αυτών τας χείρας, ήλθε το Πνεύμα το Άγιον επ' αυτούς, και ελάλουν γλώσσας και προσεφτήτευον. **7** Ήσαν δε πάντες ούτοι άνδρες έως δώδεκα. **8** Και εισελθών εις την συναγωγήν ελάλει μετά παρρησίας, διαλεγόμενος τρεις μήνας και πείθων εις τα περί της βασιλείας του Θεού. **9** Επειδή όμως τινές εσκληρύνοντο και δεν επείθοντο, κακολογούντες την οδόν του Κυρίου ενώπιον του πλήθους, διαμακρυνθείς απ' αυτών, απεχώρισε τους μαθητάς, διαλεγόμενος καθ' ημέραν εν τω σχολείω τινός, όστις ελέγετο Τύραννος. **10** Έγεινε δε τούτο επί δύο έτη, ώστε πάντες οι κατοικούντες την Ασίαν ήκουσαν τον λόγον του Κυρίου Ιησού, Ιουδαίοι τε και Έλληνες. **11** Και ο Θεός έκαμνε διά των χειρών του Παύλου θαύματα μεγάλα, **12** ώστε και επί τους ασθενείς εφέροντο από του σώματος αυτού μανδηλία ή περιζώματα και έφευγον απ' αυτών αι ασθένεια, και τα πνεύματα τα πονηρά εξήρχοντο απ' αυτών. **13** Και τινές από των περιερχομένων εξορκιστών Ιουδαίων επεχείρησαν να προφέρωσιν επί τους έχοντας τα πνεύματα τα πονηρά το όνομα του Κυρίου Ιησού, λέγοντες· Σας ορκίζομεν εις τον Ιησούν, τον οποίον ο Παύλος κηρύττει. **14** Και οι πράττοντες τούτο ήσαν επτά τινές υιοί Ιουδαίου αρχιερέως ονομαζομένου Σκευά. **15** Αποκριθέν δε το πνεύμα το πονηρόν, είπε· Τον Ιησούν γνωρίζω και τον Παύλον εξεύρω· σεις δε τίνες είσθε; **16** Και πηδήσας επ' αυτούς ο άνθρωπος, εις τον οποίον ήτο το πνεύμα το πονηρόν, και νικήσας αυτούς, ίσχυσε κατ' αυτών, ώστε γυμνοί και τετραυματισμένοι έφυγον εκ του οίκου εκείνου. **17** Και τούτο έγεινε γνωστόν εις πάντας, Ιουδαίους τε και Έλληνας, τους κατοικούντας την Έφεσον, και επέπεσε φόβος επί πάντας αυτούς, και εμεγαλύνετο το όνομα του Κυρίου Ιησού. **18** και πολλοί των πιστευσάντων ήρχοντο εξομολογούμενοι και φανερόντες τας πράξεις αυτών. **19** Πολλοί δε και εξ εκείνων, οίτινες έκαμνον τας μαγείας, φέροντες τα βιβλία αυτών κατέκαιον ενώπιον πάντων· και αριθμήσαντες τας τιμάς αυτών, εύρον πενήκοντα χιλιάδας αργυρίου. **20** Ούτω κραταίως ήζανε και ισχυεν ο λόγος του Κυρίου. **21** Ως δε ετελέσθησαν ταύτα, ο Παύλος αποφάσισεν εν εαυτώ, αφού διέλθη την Μακεδονίαν και Αχαΐαν, να υπάγη εις την Ιερουσαλήμ, ειπών ότι αφού υπάγω εκεί, πρέπει να ιδω και την Ρώμην. **22** Και αποστείλας εις την Μακεδονίαν δύο των υπηρετούντων αυτόν, Τιμόθεον και Έραστον, αυτός έμεινε καιρόν τινά εν τη Ασία. **23** Έγεινε δε κατ' εκείνον τον καιρόν ταραχή ουκ ολίγη περί ταύτης της οδού. **24** Διότι αργυροκόπος τις ονόματι Δημήτριος, κατασκευάζων ναούς αργυρούς της Αρτέμιδος, επροξένει

εις τους τεχνίτας ουκ ολίγον κέρδος· **25** τους οποίους συναθροίσας και τους εργαζομένους τα τοιαύτα, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐξεύρετε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας προέρχεται ἡ εὐπορία ἡμῶν, **26** καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι πολὺν λαόν οὐ μόνον τῆς Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδόν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος ἔπεισε καὶ μετέβαλε, λέγων ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ διὰ χειρῶν κατασκευαζόμενοι. **27** Καὶ οὐ μόνον ἡ τέχνη ἡμῶν αὐτὴ κινδυνεύει νὰ ἐξουδενωθῆ, ἀλλὰ καὶ το ἱερὸν τῆς μεγάλης θεάς Ἀρτέμιδος νὰ λογισθῆ εἰς οὐδέν, καὶ μέλλει μάλιστα νὰ καταστραφῆ ἡ μεγαλειότης αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. **28** Ἀκούσαντες δὲ καὶ ἐμπλησθέντες θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλῃ ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων. **29** Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπλήσθη ταραχῆς, καὶ ὥρμησαν ομοθυμαδόν εἰς τὸ θέατρον, ἀφοῦ συνήρτησαν τὸν Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, συνοδοιπόρους τοῦ Παύλου. **30** Ἐνῶ δὲ ὁ Παῦλος ἠθέλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δῆμον, οἱ μαθηταὶ δὲν ἄφινον αὐτόν, **31** τινεὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες φίλοι αὐτοῦ, ἔστειλαν πρὸς αὐτόν καὶ παρεκάλουν νὰ μὴ ἐκτεθῆ εἰς τὸ θέατρον. **32** Ἄλλοι μὲν λοιπὸν ἔκραζον ἄλλο τι καὶ ἄλλο ἄλλο· διότι ἡ σύναξις ἦτο συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείοτεροι δὲν ἤξευρον διὰ τί εἶχον συναχθῆ. **33** Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προήγαγον τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ νὰ λαλήσῃ, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπρόβαλον αὐτόν· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος σείσας τὴν χεῖρα ἠθέλε νὰ ἀπολογηθῆ πρὸς τὸν δῆμον. **34** Αφοῦ δὲ ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγεινε μία φωνὴ ἐκ πάντων τῶν κραζόντων, ἕως δύο ὥρας· Μεγάλῃ ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων. **35** Καθησυχάσας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, λέγει· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, καὶ τὶς ἀνθρώπος εἶναι ὅστις δὲν ἐξεύρει ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἐφεσίων εἶναι λάτρις τῆς μεγάλης θεάς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς ἀγάλματος; **36** Ἐπειδὴ λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἀναντίρρητα, πρέπει σεις νὰ ἠσυχάζητε καὶ νὰ μὴ πράττητε μηδὲν προπετές. **37** Διότι ἐφέρετε τοὺς ἄνδρας τούτους, οἵτινες οὔτε ἱερόσουλοι εἶναι οὔτε τὴν θεᾶν σας βλασφημοῦσιν. **38** Ἐάν μὲν λοιπὸν ὁ Δημήτριος καὶ οἱ συντεχνῖται αὐτοῦ ἔχωσι διαφορὰν μετὰ τινός, ὑπάρχουσι δικάσιμοι ἡμέραι καὶ ὑπάρχουσι ἀνθύπατοι, ας ἐγκαλέσωσιν ἀλλήλους. **39** Ἐάν δὲ ζητήτε τί περὶ ἄλλων πραγμάτων, ἐν τῇ νομίμῳ συνελεύσει θέλει διαλυθῆ. **40** Διότι κινδυνεύομεν νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς στασιασταὶ διὰ τὴν σημερινὴν ταραχὴν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μηδεμία αἰτία, διὰ τῆς ὁποίας θέλομεν δυνηθῆ νὰ δικαιολογηθῶμεν τὸν θόρυβον τούτον. **41** Καὶ εἰπῶν ταῦτα, ἀπέλυσε τὴν συνέλευσιν.

20 Αφοῦ δὲ ἔπαυσε ὁ θόρυβος, προσκαλέσας ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς καὶ ἀσπασθεῖς, ἐξήλθε διὰ νὰ υπάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν. **2** Καὶ διαπεράσας τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ προτρέψας αὐτούς διὰ λόγων πολλῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα· **3** καὶ αφοῦ διέτριψε τρεῖς μῆνας, ἐπειδὴ ἔγεινε κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὴ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐνῶ ἐμέλλε νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς τὴν Συρίαν, ἐνεκρίθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τῆς Μακεδονίας. **4** Συνήκολούθη δὲ αὐτόν μέχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος ὁ Βεροιαῖος καὶ ἐκ τῶν Θεσσαλονικέων Ἀρίσταρχος καὶ Σεκουῆδος καὶ Γάϊος ὁ ἐκ Δέρβης καὶ ὁ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ ὁ Τυχικός καὶ ὁ Τρόφιμος. **5** Οὗτοι ἐλθόντες πρότεροι περιέμενον

ἡμᾶς εἰς τὴν Τρωάδα· **6** ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν ἀπὸ Φιλίππων μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν αἰῶμων καὶ εἰς πέντε ἡμέρας ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα, ὅπου διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτὰ. **7** Καὶ τὴ πρώτη ἡμέρα τῆς εβδομάδος ἐνῶ οἱ μαθηταὶ ἦσαν συνηγμένοι διὰ τὴν κλάσιν τοῦ ἄρτου, ὁ Παῦλος διελέγετο πρὸς αὐτούς, μέλλων νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπαύριον, καὶ παρέτεινε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. **8** Ὅσων δὲ λαμπάδες ἰκαναί εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι. **9** Καὶ ἐναντίας τὶς ὀνόματι Εὐτύχου, καθήκειον ἐπὶ τὸν παραθύρου, κατεφέρετο εἰς ὕπνον βαθύν, ἐνῶ ὁ Παῦλος διελέγετο ἐκτεταμένως, καὶ κυριευθεὶς ὑπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσε κάτω ἀπὸ τοῦ τρίτου πατώματος καὶ ἐσήκωσαν αὐτόν νεκρόν. **10** Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος, ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐναγκαλισθεῖς εἶπε· Μη θορυβεῖσθε· διότι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι ἐν αὐτῷ. **11** Αφοῦ δὲ ἀνέβη καὶ ἔκοψεν ἄρτον καὶ ἐγεύθη καὶ ὠμίλησεν ἰκανῶς μέχρι τῆς αὐγῆς μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησε. **12** Τὸν δὲ νέον ἔφεραν ζῶντα καὶ παρηγορήθησαν καθ' ὑπερβολὴν. **13** ἡμεῖς δὲ καταβάντες πρότεροι εἰς τὸ πλοῖον, ἀπεπλεύσαμεν εἰς τὴν Ἀσσον, μέλλοντες νὰ ἀναλάβωμεν ἐκεῖθεν τὸν Παῦλον· ἐπειδὴ οὕτως εἶχε διατάξει, μέλλων αὐτός νὰ υπάγῃ πεζός. **14** Καὶ καθὼς συνήντησεν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτόν ἦλθομεν εἰς Μιτυλήνην· **15** καὶ ἐκεῖθεν ἀποπλεύσαντες κατηντήσαμεν τὴν ἐπιούσαν ἀντικρὺ Χίου· τὴν δὲ ἄλλην ἐφθάσαμεν εἰς Σάμον, καὶ μεῖναντες ἐν τῷ Τρωγυλλίῳ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἦλθομεν εἰς Μίλητον. **16** Διότι ὁ Παῦλος ἔκρινε νὰ παραπλεύσῃ τὴν Ἐφεσον, διὰ νὰ μὴ συμβῆ εἰς αὐτόν νὰ χρονотριβῆσῃ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· διότι ἔσπευδεν, ἂν ἦτο δυνατόν εἰς αὐτόν, νὰ εὐρεθῆ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς Ἱεροσόλυμα. **17** Πέμψας ἀπὸ τῆς Μιλήτου εἰς Ἐφεσον, προσέκαλεσε τὸν πρεσβυτέρου τῆς ἐκκλησίας. **18** Καὶ ὅτε ἦλθον πρὸς αὐτόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεις ἐξεύρετε, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πως ἐπέρασά μεθ' ὑμῶν ὅλον τὸν χρόνον, **19** δουλεύων τὸν Κύριον μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ μετὰ πολλῶν δακρῶν καὶ πειρασμῶν, οἵτινες μοὶ συνέβησαν ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων, **20** ὅτι δὲν υπέκρυφα οὐδὲν τῶν συμφερόντων, ὥστε νὰ μὴ ἀναγγείλω αὐτὸ πρὸς εἰσάς καὶ νὰ σας διδάξω δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, **21** διαμαρτυρούμενος πρὸς Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας τὴν εἰς τὸν Θεόν μετάνοιαν καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. **22** Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι υπάγω εἰς Ἱερουσαλήμ, μὴ γνωρίζων τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς ἐμὲ ἐν αὐτῇ, **23** πλην ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μαρτυρεῖ ἐν πάσῃ πόλει λέγον, ὅτι δεσπὰ καὶ θλίψεις με περιμένουσι. **24** Δὲν φροντίζω ὅμως περὶ οὐδεὶνος τούτων οὐδὲ ἔχω πολὺτίμωον τὴν ζωὴν μου, ὡς τὸ νὰ τελειώσω τὸν δρόμὸν μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, νὰ διακηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. **25** Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων διήλθον κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **26** Ὅθεν μαρτύρομαι πρὸς εἰσάς ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· **27** διότι δὲν συνεστάλην νὰ ἀναγγείλω πρὸς εἰσάς πάσαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ. **28** Προσέχετε λοιπὸν εἰς εαυτούς

και εις όλον το ποιμνιον, εις το ποίον το Πνεύμα το Άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεου, την οποίαν απέκτησε διά του ιδιου αυτού αίματος. **29** Διότι εγώ εξέρχου τούτου, ότι μετά την αναχώρησίν μου θέλουσιν εισέλθει εις εσάς λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου· **30** και εξ υμών αυτών θέλουσι σηκωθή άνθρωποι λαλούντες διεστραμμένα, διά να αποσπώσι τους μαθητάς οπίσω αυτού. **31** Διά τούτο αγγυρνείτε, ενθυμούμενοι ότι τρία έτη νύκτα και ημέραν δεν έπαυσα νουθετών μετά δακρύων ένα έκαστον. **32** Και τώρα, αδελφοί, σας αφιερώνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήση και να δώση εις εσάς κληρονομίαν μεταξύ πάντων των ηγιασμένων. **33** Αργύριον ή χρυσίον ή ιμάτιον ουδενός επεθύμησα· **34** σεις δε αυτού εξεύρετε ότι εις τας χείρας μου και εις τους όντας μετ' εμού αι χείρες αύται υπηρέτησαν. **35** Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς ότι ούτω κοπιάζοντες πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς και να ενθυμήθε τους λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε· Μακάριον είναι να διδής τις μάλλον παρά να λαμβάνει. **36** Και αφού είπε ταύτα, γονατίας προσηυχήθη μετά πάντων αυτών. **37** Έγεινε δε πολύς κλαυθμός πάντων, και πεσόντες επί τον τράχηλον του Παύλου κατερίλουν αυτόν, **38** υπερλυπούμενοι μάλιστα διά τον λόγον τον οποίον είπεν, ότι δεν θέλουσιν ιδεί πλέον το πρόσωπον αυτού. Και προέπεμπον αυτόν εις το πλοίον.

21 Καθώς δε αποσπασθέντες απ' αυτών απεπλεύσαμεν, ήλθομεν κατ' ευθειαν εις την Κων, την δε ακόλουθον ημέραν εις την Ρόδον, και εκείθεν εις Πάταρα. **2** Και ευρόντες πλοίον μέλλον να περάση εις Φοινίκην, επέβημεν εις αυτό και απεπλεύσαμεν. **3** Και αφού διεκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και αφήκαμεν αυτήν αριστερά, επλέομεν εις Συρίαν, και κατέβημεν εις Τύρον· διότι εκεί έμελλε το πλοίον να εκβάλη το φορτίον αυτού. **4** Και ευρόντες τους μαθητάς, εμείναμεν αυτού επτά ημέρας· οίτινες έλεγον προς τον Παύλον διά του Πνεύματος να μη αναβή εις Ιερουσαλήμ. **5** Αφού δε ετελειώσαμεν τας ημέρας εκείνας, εξελθόντες επορευόμεθα και προέπεμπον ημάς πάντες συν γυναιξί και τέκνοις έως έξω της πόλεως, και γονατίσαντες επί τον αιγιαλόν προσηυχήθημεν, **6** και ασπασθέντες αλλήλους επέβημεν εις το πλοίον, εκείνοι δε υπέστρεψαν εις τα ίδια. **7** Και ημείς τελειώσαντες τον πλουν από Τύρου κατηντήσαμεν εις Πολεμαΐδα, και ασπασθέντες τους αδελφούς εμείναμεν παρ' αυτοίς μίαν ημέραν. **8** Τη δε επαύριον, ο Παύλος και οι περὶ αυτόν αναχωρήσαντες, ήλθομεν εις Καισαρείαν· και εισελθόντες εις τον οίκον Φιλίππου του Ευαγγελιστού, του όντος εκ των επτά, εμείναμεν παρ' αυτώ. **9** Είχε δε ούτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αίτινες προεφήτευον. **10** Και ενώ διετρίβωμεν εκεί ημέρας πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφητης τις ονόματι Άγαβος, **11** και ελθών προς ημάς, έλαβε την ζώνην του Παύλου και δέσας τας χείρας εαυτού και τους πόδας είπε· Ταύτα λέγει το Πνεύμα το Άγιον· Τον άνδρα, του οποίου είναι η ζώνη αύτη, ούτω θέλουσι δέσει εν Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι και θέλουσι παραδώσει

εις τας χείρας των εθνών. **12** Και ως ηκούσαμεν ταύτα, παρεκαλούμεν αυτόν και ημείς και οι εντόπιοι να μη αναβή εις Ιερουσαλήμ. **13** Ο Παύλος όμως απεκρίθη· Τι κάμνετε, κλαίοντες και καταθλίβοντες την καρδίαν μου; επειδή εγώ ουχί μόνον να δεθώ, αλλά και να αποθάνω εις Ιερουσαλήμ είμαι έτοιμος υπέρ του ονόματος του Κυρίου Ιησού. **14** Και επειδή δεν επείθετο, ησυχάσαμεν ειπόντες· Ας γείνη το θέλημα του Κυρίου. **15** Μετά δε τας ημέρας ταύτας ετοιμάσαντες τον Παύλον απεσκευήν ημών, ανεβαίνομεν εις Ιερουσαλήμ· **16** ήλθον δε μεθ' ημών και τινές των μαθητών εκ της Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, παλαιόν μαθητήν, παρά τω οποίω εμέλλομεν να ξενισθώμεν. **17** Και αφού ήλθομεν εις Ιεροσόλυμα, μετά χαράς εδέχθησαν ημάς οι αδελφοί. **18** Την δε ακόλουθον ημέραν υπήγεν ο Παύλος μεθ' ημών προς τον Ιάκωβον, και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι. **19** Και ασπασθείς αυτούς, διηγείτο καθ' εν έκαστον όσα έκαμεν ο Θεός μεταξύ των εθνών διά της διακονίας αυτού. **20** Εκείνοι δε ακούσαντες εδόξαζον τον Κύριον, και είπον προς αυτόν· Βλέπεις, αδελφέ, πόσαι μυριάδες είναι εκ των Ιουδαίων οίτινες επίστευσαν, και πάντες είναι ζηλωταί του νόμου. **21** Έμαθον δε περί σου ότι διδάσκεις πάντας τους μεταξύ των εθνών Ιουδαίους να αποστατήσωσιν από του Μωϋσέως, λέγων να μη περιτέμνωσι τα τέκνα αυτών μηδέ να περιπατώσι κατά τα έθιμα. **22** Τι είναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως να συναχθή πλήθος διότι θέλουσιν ακούσει ότι ήλθες. **23** Κάμε λοιπόν τούτο, το οποίον σοι λέγομεν· Ευρίσκονται παρ' ημίν τέσσαρες άνδρες, οίτινες έχουσιν ευχήν επ' εαυτών· **24** παράλαβε τούτους και καθαρίσθητι μετ' αυτών και δαπάνησον δι' αυτούς διά να ζυρισθώσι την κεφαλήν, και να γνωρίσωσι πάντες ότι δεν υπάρχει ουδέν εκ των όσα έμαθον περί σου, αλλ' ακολουθείς και συ φυλάττων τον νόμον. **25** Περί δε των εθνών, τα οποία επίστευσαν, ημείς εγράψαμεν, αποφασίσαντες να μη φυλάττωσι μηδέν τούτου, παρά μόνον να απέχωσιν από του ειδωλοθύτου και του αίματος και πνικτού και πορνείας. **26** Τότε ο Παύλος παραλαβών τους άνδρας, την ακόλουθον ημέραν καθαρισθείς μετ' αυτών εισήλθεν εις το ιερόν, διαγγέλλων πότε εκπληρούνται αι ημέραι του καθαρισμού, ότε θέλει γείνει προσφορά υπέρ ενός εκάστου αυτών. **27** Ως δε έμελλον αι επτά ημέραι να συντελεσθώσιν, οι απ' της Ασίας Ιουδαίοι ιδόντες αυτόν εν τω ιερώ, ετάραξαν πάντα τον όχλον και έβαλον τας χείρας επ' αυτόν, **28** κράζοντες· Άνδρες Ισραηλίται, βοηθείτε· ούτος είναι ο άνθρωπος, όστις διδάσκει πάντας πανταχού εναντίον του λαού και του νόμου και του τόπου τούτου· προς τούτοις δε εισήγαγε και Έλληνας εις το ιερόν και εβεβήλωσε τον άγιον τούτον τόπον· **29** διότι είχαν ιδεί προλαβόντως Τρόφιμον τον Εφέσιον μετ' αυτού εν τη πόλει, τον οποίον ενόμιζον ότι ο Παύλος εισήγαγεν εις το ιερόν. **30** Και εκινήθη η πόλις όλη και έγεινε συρροή του λαού, και πάσαντες τον Παύλον έσουρον αυτόν έξω του ιερού, και ευθύς εκλείσθησαν αι θύραι. **31** Ενώ δε εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν, ανέβη η φήμη εις τον χιλιάρχον του τάγματος, ότι όλη η Ιερουσαλήμ είναι τεταραγμένη· **32** όστις παραλαβών ευθύς στρατιώτας

και εκατοντάρχους, έδραμε κάτω προς αυτούς. Οι δε ιδόντες τον χιλιάρχον και τους στρατιώτας, έπαυσαν να τύπτωσι τον Παύλον. **33** Τότε πλησιάσας ο χιλιάρχος, επέτασεν αυτόν και προσέταξε να δεθί με δύο αλύσεις, και ηρώτα τις ήτο και τι είχε πράξει. **34** Και εφώναζον μεταξύ του όχλου άλλοι άλλο τι και άλλοι άλλο μη δυνάμενος δε διά τον θόρυβον να μάθη το βέβαιον, προσέταξε να φερθή εις το φρουρίον. **35** Ότε δε έφθασεν εις τας βαθμίδας, συνέβη να βαστάζηται υπό των στρατιωτών διά την βίαν του όχλου. **36** επειδή το πλήθος του λαού ηκολούθει, κράζον· Σήκωσον αυτόν. **37** Ενώ δε έμελλεν ο Παύλος να εισαχθή εις το φρουρίον, λέγει προς τον χιλιάρχον· Μοι είναι συγκεχωρημένον να σοι είπω τι· **0** δε είπεν· Εξεύρεις Ελληνικά; **38** δεν είσαι συ τάχα ο Αιγύπτιος, ο προ των ημερών τούτων διεγείρας εις αποστασίαν και εκβαλών εις την έρημον τους τετρακισχιλίους άνδρας φονείς; **39** Και ο Παύλος είπεν· Εγώ είμαι άνθρωπος Ιουδαίος εκ της Ταρσού, πολίτης επισήμου πόλεως της Κιλικίας και σε παρακαλώ,δος μοι την άδειαν να λαλήσω προς τον λαόν. **40** Και αφού έδωκεν εις αυτόν την άδειαν, ο Παύλος, σταθείς επί των βαθμίδων, έσεισε την χείρα εις τον λαόν· και γενομένης σιωπής μεγάλης, ελάλησεν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, λέγων·

22 Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατέ με απολογούμενον τώρα προς εσάς. **2** Ακούσαντες δε ότι ελάλει προς αυτούς εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, έδειξαν περισσότεραν ησυχίαν. Και είπεν· **3** Εγώ μεν είμαι άνθρωπος Ιουδαίος, γεγεννημένος εν Ταρσώ της Κιλικίας, ανατετραμμένος δε εν τη πόλει ταύτη παρά τους πόδας του Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατά την ακρίβειαν του πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτής ων του Θεού, καθώς πάντες σεις είσθε σήμερον· **4** όστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την οδόν, δεσμεύων και παραδίδων εις φυλακάς άνδρας τε και γυναίκας, **5** καθώς και ο αρχιερέυς μαρτυρεί εις εμέ και όλον το πρεσβυτέριον· παρά των οποίων και επιστολάς λαβών προς τους αδελφούς, επορευόμην εις Δαμασκόν διά να φέρω δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ και τους εκεί όντας, διά να τιμωρηθώσιν. **6** Ενώ δε οδοιπορών επλησίαζον εις την Δαμασκόν, περί την μεσημβρίαν εξαίφνης έστραψε περί εμέ φως πολύ εκ του ουρανού, **7** και έπεσον εις το έδαφος και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; **8** Εγώ δε απεκρίθην· Τις είσαι, Κύριε; Και είπε προς εμέ· Εγώ είμαι Ιησούς ο Ναζωραίος, τον οποίον συ διώκεις. **9** Οι όντες δε μετ' εμού το μεν φως είδον και κατεφοβήθησαν, την φωνήν όμως του λαλούντος προς εμέ δεν ήκουσαν. **10** Και είπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος είπε προς εμέ· Σηκωθείς ύπαγε εις Δαμασκόν, και εκεί θέλει σοι λαληθή περί πάντων όσα είναι διωρισμένα να κάμης. **11** Και επειδή εκ της λαμπρότητος του φωτός εκείνου δεν έβλεπον, χειραγωγούμενος υπό των όντων μετ' εμού ήλθον εις Δαμασκόν. **12** Ανανίας δε τις, άνθρωπος ευσεβής κατά τον νόμον, μαρτυρούμενος υπό πάντων των εκεί κατοικούντων Ιουδαίων, **13** ήλθε προς εμέ και σταθείς επάνω μου μοι, είπε· Σαούλ αδελφέ, ανάβλεψον. Και εγώ τη αυτή ώρα ανέβλεψα εις αυτόν.

14 **0** δε είπεν· Ο Θεός των πατέρων ημών σε διώρισε να γνωρίσης το θέλημα αυτού και να ίδης τον δίκαιον και να ακούσης φωνήν εκ του στόματος αυτού, **15** διότι θέλεις είσθαι μάρτυς περί αυτού προς πάντας τους ανθρώπους των όσα είδες και ήκουσας. **16** Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολούσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το όνομα του Κυρίου. **17** Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ προσηυχόμην εν τω ιερώ, ήλθον εις έκτασιν **18** και είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ· Σπεύσον και έξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ, διότι δεν θέλουσι παραδεχθή την περί εμού μαρτυρίαν σου. **19** Και εγώ είπον· Κύριε, αυτοί εξεύρουνσι ότι εγώ εφυλάκιζον και έδερον εν ταις συναγωγαίς τους πιστεύοντας εις σέ· **20** και ότε έχυντο το αίμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, και έγώ ήμην παρών και συνεφώνουν εις τον φόνον αυτού και εφύλαττον τα ιμάτια των φονευόντων αυτόν. **21** Και είπε προς εμέ· Ύπαγε, διότι εγώ θέλω σε εξασπαστείλει εις έθνη μακράν. **22** Και μέχρι τούτου του λόγου ήκουον αυτόν· τότε δε ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες· Σήκωσον από της γης τον τοιούτον· διότι δεν πρέπει να ζη. **23** Και επειδή αυτοί εκραύγαζον και ετίναζον τα ιμάτια και έρριπτον κονιορτόν εις τον αέρα, **24** ο χιλιάρχος προσέταξε να φερθή εις το φρουρίον, παραγγείλας να εξετασθή διά μαστίγων, διά να γνωρίση διά ποίαν αιτίαν εφώναζον ούτω κατ' αυτού. **25** Και καθώς εξήπλωσεν αυτόν δεδεμένον με τα λωρία, ο Παύλος είπε προς τον παρεστώτα εκατόνταρχον· Είναι τάχα νόμιμον εις εσάς άνθρωπον Ρωμαίον και ακατάκριτον να μαστιγώνητε; **26** Ακούσας δε ο εκατόνταρχος, υπήγγε και απήγγειλε προς τον χιλιάρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να κάμης· διότι ο άνθρωπος ούτος είναι Ρωμαίος. **27** Προσελθών δε ο χιλιάρχος, είπε προς αυτόν· Λέγε μοι, συ Ρωμαίος είσαι; **0** δε είπε· Ναι. **28** Και απεκρίθη ο χιλιάρχος· Εγώ διά πολλών χρημάτων απέκτησα ταύτην την πολιτογράφησιν. **0** δε Παύλος είπεν· Αλλ'· εγώ και γεννηθήν Ρωμαίος. **29** Ευθύς λοιπόν απεσύρθησαν απ' αυτού οι μέλλοντες να βασανίσωσιν αυτόν. Και ο χιλιάρχος έτι εφοβήθη γνωρίσας ότι είναι Ρωμαίος, και διότι είχε δέσει αυτόν. **30** Τη δε επαύριον θέλων να μάθη το βέβαιον, περί τίνος κατηγορείται παρά των Ιουδαίων, έλυσεν αυτόν από των δεσμών, και προσέταξε να έλθωσιν οι αρχιερείς και όλον το συνέδριον αυτών και καταβιβάσας τον Παύλον, έστησεν έμπροσθεν αυτών.

23 Ατενίσας δε ο Παύλος εις το συνέδριον, είπεν· Άνδρες αδελφοί, εγώ έζησα ενώπιον του Θεού μετά πάσης καλής συνειδήσεως μέχρι ταύτης της ημέρας. **2** **0** δε αρχιερέυς Ανανίας προσέταξε τους παρεστώτας πλησίον αυτού να κτυπήσωσι το στόμα αυτού. **3** **0** τε ο Παύλος είπε προς αυτόν· **0** Θεός μέλλει να με κτυπήσῃ, τόιγε ασβεστωμένε· και συ κάθησαι να με κρίνης κατά τον νόμον, και παρανομών προστάξεις να με κτυπώσιν; **4** **0**ι δε παρεστώτες είπον· Τον αρχιερέα του Θεού λωιδορείς; **5** Και ο Παύλος είπε· Δεν ήξευρον, αδελφοί, ότι είναι αρχιερέυς διότι είναι γεγραμμένον. Άρχοντα του λαού σου δεν θέλεις κακολογήσει. **6** Ενοήσας δε ο Παύλος ότι το εν μέρος

είναι Σαδδουκαίων, το δε άλλο Φαρισαίων, έκραξεν εν τω συνεδρίω. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαίος, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** Καὶ ὅτε ἐλάλησε τοῦτο, ἔγεινε διαίρεσις των Φαρισαίων καὶ των Σαδδουκαίων, καὶ διηρέθη το πλῆθος. **8** Διότι οἱ μὲν Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις οὐδὲ ἄγγελος οὐδὲ πνεῦμα, οἱ δὲ Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσιν ἀμφοτέρω. **9** Καὶ ἔγεινε κραυγὴ μεγάλη, καὶ σηκωθέντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους των Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· ἀν δε ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πνεῦμα ἢ ἄγγελος, ἀς μὴ θεομαχῶμεν. **10** Καὶ ἐπειδὴ ἔγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπαραχθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, προσέταξε να καταβῆ το στρατεύματα καὶ να ἀρπάσῃ αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ να φέρῃ εἰς το φρούριον. **11** Τὴν δε ἐρχομένην νύκτα ἐπιφανεῖς εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, εἶπε· Θάρρει, Παύλε, διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τα περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω πρέπει να μαρτυρήσῃς καὶ εἰς Ῥώμην. **12** Καὶ ὅτε ἔγεινε ἡμέρα, τινὲς τῶν Ἰουδαίων συνομώσαντες ἀνεθεμάτισαν εαυτοῦς, λέγοντες μῆτε να φάγωσι μῆτε να πῖωσιν, ἐωσοῦ φονεύσωσι τον Παῦλον. **13** Ἦσαν δε πλειότεροι των τεσσαράκοντα οἱ πράξαντες τὴν συνωμοσίαν ταύτην. **14** Οἵτινες ἐλθόντες πρὸς τους ἀρχιερεῖς καὶ τους πρεσβυτέρους, εἶπον· Με ἀνάθεμα ἀνεθεμάτισαμεν εαυτοῦς, να μὴ γευθῶμεν μηδὲν ἐωσοῦ φονεύσωμεν τον Παῦλον. **15** Τώρα λοιπὸν σεις μετὰ του συνεδρίου μὴνύσατε πρὸς τον χιλιάρχον, να καταβιβάσῃ αὐτὸν αὐρίον πρὸς εἰς, ὡς μέλλοντας να μάθητε ἀκριβέστερον τα περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δε, πρὶν αὐτὸς πλησιῆσαι, εἴμεθα ἔτοιμοι να φονεύσωμεν αὐτόν. **16** Ἀκούσας δε τὴν ἐνῆδραν ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς του Παύλου, ὑπήγε καὶ εἰσελθὼν εἰς το φρούριον ἀπήγγειλε πρὸς τον Παῦλον. **17** Καὶ ὁ Παῦλος προσκαλέσας ἓνα των ἑκατοντάρχων, εἶπε· Φέρε τον νέον τούτον πρὸς τον χιλιάρχον· διότι ἔχει τι να ἀπαγγεῖλῃ πρὸς αὐτόν. **18** Εκείνος λοιπὸν παραλαβὼν αὐτόν, ἔφερε πρὸς τον χιλιάρχον καὶ λέγει· Ὁ δέσμιος Παῦλος με ἔκραξε καὶ με παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον πρὸς σε, διότι ἔχει τι να σοι λαλήσῃ. **19** Πιάσας δε αὐτόν ἀπὸ τῆς χειρὸς ὁ χιλιάρχος καὶ ἀποσυρθεὶς κατ' ἴδιαν, ῥώηθη, Τὶ εἶναι ἐκεῖνο, το οποίον ἔχεις να μοι ἀπαγγεῖλῃς; **20** Ὁ δε εἶπεν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνεφώνησαν να σε παρακαλέσωσι να καταβιβάσῃς αὐρίον τον Παῦλον εἰς το συνέδριον, ὡς θέλοντες να μάθωσι τὴ ἀκριβέστερον περὶ αὐτοῦ. **21** Σὺ λοιπὸν μὴ πεισθῆς εἰς αὐτούς, διότι ἐνεδρεύουσιν αὐτόν πλειότεροι των τεσσαράκοντα ἄνδρες ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν εαυτοῦς μῆτε να φάγωσι μῆτε να πῖωσιν, ἐωσοῦ φονεύσωσιν αὐτόν· καὶ τώρα εἶναι ἔτοιμοι, προσμένοντες τὴν παρὰ σου υπόσχεσιν. **22** Ὁ χιλιάρχος λοιπὸν ἀπέλυσε τον νέον, παραγγείλας, Να μὴ εἴπῃς εἰς μηδὲνα ὅτι ἐφανέρωσας ταῦτα εἰς ἐμέ. **23** Καὶ προσκαλέσας δύο τινάς των ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἐτοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διὰ να υπάγωσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἐβδομήκοντα ἱππεῖς καὶ διακοσίους λοχαφοῦρους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός, **24** ἐτοιμάσατε καὶ ζῶα, διὰ να ἐπικαθίσωσι τον Παῦλον καὶ φέρωσιν ἀσφαλῶς πρὸς Φίλικα τον ηγεμόνα· **25** καὶ ἔγραψεν ἐπιστολήν περιέχουσαν

τον τύπον τούτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας πρὸς τον κράτιστον ηγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. **27** Τον ἄνδρα τούτον, συλληφθέντα ὑπὸ των Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα να φονευθῆ ὑπ' αὐτῶν, ἐπελθὼν μετὰ του στρατεύματος ἔσωσα αὐτόν, μαθὼν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος. **28** Θέλων δε να μάθω αἰτίαν, διὰ τὴν οποίαν ἐκατηγόρουν αὐτόν, κατεβίβασα αὐτόν εἰς το συνέδριον αὐτῶν· **29** καὶ εὔρον αὐτόν ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων του νόμου αὐτῶν, μὴ ἔχοντα ὅμως μηδὲν ἔγκλημα ἀξίον θανάτου ἢ δεσμών. **30** Καὶ ἐπειδὴ ἐμηνύθη πρὸς ἐμέ ὅτι μέλλει να γείνη εἰς τον ἀνθρώπον ἐπιβουλὴ ὑπὸ των Ἰουδαίων, εὐθὺς ἐπεμψα αὐτόν πρὸς σε, παραγγείλας καὶ εἰς τους κατηγόρους να εἰπωσιν ἐνώπιον σου τα κατ' αὐτοῦ. Ὑγίαινε. **31** Οἱ μὲν λοιπὸν στρατιῶται κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοῦς προσταγὴν ἀναλαβόντες τον Παῦλον, ἔφεραν διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα, **32** τὴν δε ἐπαύριον, ἀφίσταντες τους ἱππεῖς να υπάγωσι μετ' αὐτοῦ, ἐπέστρεψαν εἰς το φρούριον· **33** οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ ἐγχειρίσαντες τὴν ἐπιστολήν εἰς τον ηγεμόνα, παρέστῃσαν καὶ τον Παῦλον εἰς αὐτόν. **34** Ὁ δε ηγεμῶν, ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολήν καὶ ῥώηθησεν ἐκ ποίας ἐπαρχίας εἶναι καὶ ἤκουσεν ὅτι εἶναι ἀπὸ Κιλικίας, **35** Θέλω σε ἀκροασθῆ, εἶπεν, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου ἔλθωσι· καὶ προσέταξε να φυλάττηται ἐν τῷ πραιτωρίῳ του Ἡρώδου.

24 Μετὰ δε πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ των πρεσβυτέρων καὶ μετὰ τινὸς Τερτύλλου ῥήτορος, οἵτινες ἐνεφανίσθησαν εἰς τον ηγεμόνα κατὰ του Παύλου. **2** Προσκληθέντος δε αὐτοῦ, ἤρχισε να κατηγορή ὁ Τέρτυλλος, λέγων· Ἐπειδὴ ἀπολαμβάνομεν διὰ σου πολλὴν ἡσυχίαν καὶ γίνονται εἰς το ἔθνος τοῦτο λαμπρά πράγματα διὰ τῆς προνοίας σου, **3** κατὰ πάντα καὶ πανταχοῦ ἐυγνωμονοῦμεν, κράτιστε Φήλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. **4** Ἀλλὰ διὰ να μὴ σε ἀπασχολῶ περισσότερο, παρακαλῶ να ἀκούσης ἡμᾶς συντόμως με τὴν ἐπιείκειάν σου. **5** Ἐπειδὴ εὔρομεν τον ἀνθρώπον τούτον ὅτι εἶναι φθοροποῖός καὶ διεγείρει στάσιν μετὰ τῶν ὅλων των κατὰ τὴν οἰκουμένην Ἰουδαίων, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς ἀιρέσεως των Ναζωραίων, **6** ὅστις καὶ τον ναὸν ἐδοκίμασε να βεβηλώσῃ, τον οποίον καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τον ἡμέτερον νόμον ἠελθίσσαμεν να κρίνωμεν. **7** Ἐλθὼν ὅμως Λυσίας ὁ χιλιάρχος ἀπέσπασεν αὐτόν μετὰ πολλῆς βίας ἐκ των χειρῶν ἡμῶν, **8** προστάξας τους κατηγόρους αὐτοῦ να ἔλθωσιν ἐνώπιόν σου· παρὰ του οποίου θέλεις δυνθῆ ἐξετάσας αὐτόν να μάθῃς περὶ πάντων τούτων, περὶ των οποίων ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν. **9** Συνωμολόγησαν δε καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχουσι. **10** Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ὁ ηγεμῶν ἔνευσεν εἰς αὐτόν να ομιλήσῃ, ἀπεκρίθη· Ἐπειδὴ σε γνωρίζω ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν εἶσαι κριτής εἰς το ἔθνος τοῦτο, ἀπολογουμαι περὶ ἐμαυτοῦ προθυμότερον, **11** διότι δύνασαι να πληροφωρηθῆς ὅτι δὲν εἶναι πλειότερα των δώδεκα ἡμερῶν ἀφοῦ ἐγὼ ἀνέβην διὰ να προσκυνῆσω ἐν Ἱερουσαλήμ· **12** καὶ οὔτε ἐν τῷ ἐρωῶ εὔρον ἐμέ διαλεγόμενον μετὰ τινός ἢ οχλαγωγούντα, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε ἐν τῇ πόλει· **13** οὐδὲ δύναται να φέρωσιν ἀποδείξεις περὶ ὧσιν με κατηγοροῦσι τώρα. **14** Ὀμολογῶ δε τοῦτο εἰς σε,

ὅτι κατὰ τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν οὗτοι λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τὸν Θεὸν τῶν πατέρων μου, πιστεύων εἰς πάντα τα γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προφήταις, **15** ἐλπὶδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσμένουσιν, ὅτι μέλλει νὰ γείνη ἀνάστασις νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδικῶν. **16** εἰς τοῦτο δὲ ἐγὼ σπουδάζω, εἰς τὸ νὰ ἔχω ἀπταιστον συνειδήσιν πρὸς τὸν Θεόν καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός. **17** Μετὰ πολλὰ δε ἔτη ἦλθον διὰ τὴν κάμω εἰς τὸ ἔθνος μου ἐλεημοσύνας καὶ προσφορὰς. **18** ἐν τῷ μεταξύ δε τούτων Ἰουδαῖοί τινές ἐκ τῆς Ἀσίας εὐρόν με κεκαθαρισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐχὶ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, **19** οἵτινες ἔπρεπε νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιόν σου καὶ νὰ με κατηγορήσωσιν, εἰάν εἶχόν τι κατ' ἐμοῦ. **20** Ἡ αὐτοὶ οὗτοι ἀς εἰπῶσιν εἰάν εὐρόν ἐν μοί τῃ ἀδικίᾳ, ὅτε παρεστάθην ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου, **21** ἐκτός εἰάν ἦναι παρ' αὐτῆς τῆς μίας φωνῆς, τὴν ὁποίαν ἐφώνησα ἰστάμενος μετὰ τῶν, ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἀπό σας. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φίλιξ ἀνέβαλε τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ἀκριβέστερα τα περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, καὶ εἶπεν· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, θέλω ἀποφασίσει περὶ τῆς διαφορᾶς σας, **23** καὶ διέταξε τὸν ἑκατόνταρχον νὰ φυλάττηται ὁ Παῦλος καὶ νὰ ἔχη ἄνεσιν καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζωσι μηδὲν ἐκ τῶν οικείων αὐτοῦ νὰ υπηρετῆ ἢ νὰ ἐρχηται μετ' αὐτόν. **24** Μετὰ δε ἡμέρας τινὰς ἐλθὼν ὁ Φίλιξ πρὸς τὴν Δρουσίλλης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἡτίς ἦτο Ἰουδαία, μετεκάλεισε τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστόν πίστεως. **25** Ἐνὼ δὲ αὐτὸς ὠμίλει περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, ὁ Φίλιξ γενόμενος ἔμφοβος ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρόν ὑπάγε, καὶ ὅταν λάβῃς καιρὸν θέλω σε μετακαλεῖσαι, καὶ ὅταν ἤλπιζεν ὅτι θέλοισι δοθῆ εἰς αὐτὸν χρήματα ὑπὸ τοῦ Παύλου, διὰ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν· ὅθεν καὶ συχνότερα μετακαλῶν αὐτόν ὠμίλει μετ' αὐτοῦ. **27** Μετὰ δε τὴν συμπλήρωσιν δύο ἐτῶν ὁ Φίλιξ ἔλαβε διάδοχον τὸν Πόρκιον Φίσητον· καὶ θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φίλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

25 Ὁ Φίσητος λοιπόν, ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ἀπὸ τῆς Καισαρείας. **2** Ἐνεφανίσθησαν δὲ εἰς αὐτόν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτόν, **3** ζητοῦντες χάριν κατ' αὐτοῦ, νὰ μεταφέρῃ αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνεδρεύοντες νὰ φονεύσωσιν αὐτόν καθ' ὁδόν. **4** Ὁ δὲ Φίσητος ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Παῦλος φυλάττεται ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ὅτι αὐτὸς ταχέως μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖσε. **5** Ὅθεν οἱ δυνατοὶ μετὰ σου, εἶπεν, ἀς καταβῶσι μετ' ἐμοῦ, καὶ εἰάν ὑπάρχῃ τι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ἀς κατηγορήσωσιν αὐτόν. **6** Καὶ ἀφοῦ διέτριψε μετὰ τῶν αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς Καισάρειαν, καὶ τῆ ἐπαύριον καθήσας ἐπὶ τῷ βήματι, προσέταξε νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος. **7** Καὶ ἀφοῦ ἦλθε, παρεστάθησαν οἱ καταβάντες ἀπὸ Ἱερουσολύμων Ἰουδαῖοί, ἐπιφέροντες κατὰ τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρεῖας κατηγορίας, τὰς οποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποδείξωσιν· **8** ἀπολογουμένου ἐκείνου ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔπραξα τι ἀμάρτημα. **9** Ὁ

δὲ Φίσητος, θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν Παῦλον εἶπε· Θέλεις νὰ ἀναβῆς εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῆς περὶ τούτων ἐνώπιόν μου; **10** Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Καίσαρος παρίσταμαι, ὅπου πρέπει νὰ κριθῶ. Δὲν ἠδίκησα κατ' οὐδέν τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς καὶ συ γνωρίζεις κάλλιστα. **11** διότι εἰάν ἀδικῶ καὶ ἔπραξα τι ἀξίον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀλλ' εἰάν δὲν ὑπάρχῃ οὐδέν ἐξ ὧσιν οὗτοι με κατηγοροῦσιν, οὐδεὶς δύναται νὰ με χარიῆσιν εἰς αὐτοῦς τὸν Καίσαρα ἐπικαλούμαι. **12** Τότε ὁ Φίσητος, συνομιλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Τὸν Καίσαρα ἐπικαλεῖσαι, πρὸς τὸν Καίσαρα θέλεις ὑπάγει. **13** Καὶ ἀφοῦ παρήλθον ἡμέραι τινές, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθον εἰς Καισάρειαν διὰ νὰ χαίρηται ἡσὶν τὸν Φίσητον. **14** Ἐνὼ δὲ διέτριβον ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς, ὁ Φίσητος ἀνέφερε πρὸς τὸν βασιλεῖα τα περὶ τοῦ Παύλου, λέγων· Εἶναι τις ἄνθρωπος ἀφημένος ἐδῶ δέσμιος ὑπὸ τοῦ Φίλικος, **15** περὶ τοῦ οὐοίου, ὅτε ὑπῆγα εἰς Ἱερουσόλυμα, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ἐνεφανίσθησαν εἰς ἐμέ, ζητοῦντες καταδικῆν ἐναντίον αὐτοῦ· **16** πρὸς τοὺς οὐοίους ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ παραδίδωσι κατὰ χάριν οὐδὲν ἄνθρωπον εἰς θάνατον, πρὶν ὁ κατηγορούμενος ἔχη τοὺς κατηγοροὺς κατὰ πρόσωπον καὶ λάβῃ καιρὸν ἀπολογίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος. **17** Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ συνήλθον ἐδῶ, χωρὶς νὰ κάμω μηδεμίαν ἀναβολήν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καθήσας ἐπὶ τοῦ βήματος, προσέταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος· **18** περὶ τοῦ οὐοίου οἱ κατήγοροι παρασταθέντες δὲν ἐπέφεραν οὐδεμίαν κατηγορίαν ἐξ ὧσιν ἐγὼ ὑπενόουν, **19** ἀλλ' εἶχον κατ' αὐτοῦ ζητήματά τινὰ περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν δεσποδαιμονίας καὶ περὶ τινὸς Ἰησοῦ ἀποθανόντος, τὸν οὐοῖον ὁ Παῦλος ἔλεγεν ὅτι ζῆ. **20** Ἀπορῶν δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον ἀν θέλῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ περὶ τούτων. **21** Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκαλέσθη νὰ φυλαχθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, προσέταξα νὰ φυλάττηται, ἐωσὺν πέμψω αὐτόν πρὸς τὸν Καίσαρα. **22** Ὁ δὲ Ἀγρίππας εἶπε πρὸς τὸν Φίσητον· Ἦθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖνος Ἀύριον, εἶπε, θέλεις ἀκούσει αὐτόν. **23** Τὴν ἐπαύριον λοιπόν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ εἰσήλθον εἰς τὸ ἀκροατήριον μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς πόλεως, προσέταξε ὁ Φίσητος, καὶ ἐφέρθη ὁ Παῦλος. **24** Τότε λέγει ὁ Φίσητος· Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαραερισκόμενοι μεθ' ἡμῶν, θεωρεῖτε τούτον, περὶ τοῦ οὐοίου ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων με ὠμίλησαν καὶ ἐν Ἱερουσολύμοις καὶ ἐδῶ, καταβῶντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῆ. **25** Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ εὐρόν ὅτι δὲν ἔπραξεν οὐδέν ἀξίον θανάτου, καὶ αὐτὸς οὗτος ἐπεκαλέσθη τὸν Σεβαστόν, ἀπεφάσισα νὰ πέμψω αὐτόν. **26** Περὶ τοῦ οὐοίου δὲν ἔχω οὐδέν βέβαιον νὰ γράψω πρὸς τὸν κύριόν μου· ὅθεν ἔφερα αὐτόν ἐνώπιόν σας, καὶ μάλιστα ἐνώπιον σου, βασιλεῦ Ἀγρίππα, διὰ νὰ ἔχω τι νὰ γράψω, ἀφοῦ γείνη ἡ ἀνάκρισις. **27** Διότι μοι φαίνεται ἄλογον, πέμψων δέσμιον, νὰ μὴ φανερώσω καὶ τα κατ' αὐτοῦ ἐγκλήματα.

26 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Παύλον· Έχεις την άδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος εκτείνας την χείρα, απελογείτο· **2** Μακάριον νομίζω εμαυτόν, βασιλεύ Αγρίππα, μέλλων να απολογηθῶ ενώπιόν σου σήμερον περί πάντων εις όσα εγκαλούμαι υπό των Ιουδαίων, **3** μάλιστα επειδή γνωρίζεις πάντα τα παρά τοις Ιουδαίοις έθιμα και ζητήματα· όθεν δέομαι σου να με ακούσης μετά μακροθυμίας. **4** Την εκ νεότητος λοιπόν ζωήν μου, την οποίαν απ' αρχής έζησα μεταξύ του έθνους μου εν Ιεροσολύμοις, εξέρουσι πάντες οι Ιουδαίοι, **5** επειδή με γνωρίζουσιν εξ αρχής, εάν θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ότι κατά την ακριβεστάτην αίφρην της θρησκείας ημών έζησα Φαρισαίος. **6** Και τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διά την ελπίδα της επαγγελίας της γενομένης υπό του Θεού προς τους πατέρας ημών, **7** εις την οποίαν το δωδεκάφυλον ημών γένος, λατρεύον εκτενώς τον Θεόν νύκτα και ημέραν, ελπίζει να κατανήσῃ περί ταύτης της ελπίδος εγκαλούμαι, βασιλεύ Αγρίππα, υπό των Ιουδαίων. **8** Τι άπίστευτον κρίνεται εις εσάς, ότι ο Θεός ανιστά νεκρούς; **9** Εγώ μεν εστοχάσθην κατ' αυτόν ότι έπρεπε να πράξω πολλά εναντία εις το όνομα του Ιησού του Ναζωραίου· **10** το οποίον και έπραξα εν Ιεροσολύμοις, και πολλούς των αγίων εγώ κατέκλεισα εις φυλακάς, λαβών την εξουσίαν παρά των αρχιερέων, και ότε εφρονούντο έδωκα ψήφον κατ' αυτών. **11** Και εν πάσις ταις συναγωγαίς πολλάκις τιμαρών αυτού ηνάγκαζον να βλασφημώσι, και καθ' υπερβολήν μαινόμενος εναντίον αυτών κατεδίωκον έως και εις τας έξω πόλεις. **12** Εν τούτοις δε, ότε ηρχόμην εις την Δαμασκόν μετ' εξουσίας και επιτροπής της παρά των αρχιερέων, **13** εν τω μέσω της ημέρας είδον καθ' όδον, βασιλεύ, φως ουρανόθεν υπερβαίνον την λαμπρότητα του ηλίου, το οποίον έλαμψε περί εμέ και τους οδοιπορούντας μετ' εμού· **14** και ενώ κατεπέσομεν πάντες εις την γην, ήκουσα φωνήν λαλούσαν προς με και λέγουσαν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον· Σαούλ Σαούλ, τι με διώκεις; σκληρόν σοι είναι να λακτίσης προς κέντρα. **15** Εγώ δε είπον· Τις είσαι, Κύριε; Και εκείνος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις. **16** Αλλά σηκώθητι και στήθι επί τους πόδας σου· επειδή διά τούτο εφάνην εις σε, διά να σε καταστήσω υπηρέτην και μάρτυρα και όσων είδες και περί όσων θέλω φανερωθή εις σε, **17** εκλέγων σε εκ του λαού και των εθνών, εις τα οποία τώρα σε αποστέλλω· **18** διά να ανοίξης τους οφθαλμούς αυτών, ώστε να επιστρέψωσιν από του σκότους εις το φως και από της εξουσίας του Σατανά προς τον Θεόν, διά να λάβωσιν άφρην αμαρτιών και κληρονομίαν μεταξύ των ηγιασμένων διά της εις εμέ πίστεως. **19** Όθεν, βασιλεύ Αγρίππα, δεν έγνευα απειθής εις την ουράνιον οπτασίαν, **20** αλλ' εκήρυττον πρώτον εις τους εν Δαμασκώ και Ιεροσολύμοις και εις πάσαν την γην της Ιουδαίας, και έπειτα εις τα έθνη, να μετανοώσι και να επιστρέψωσιν εις τον Θεόν, πράττοντες έργα άξια της μετανοίας. **21** Διά ταύτα οι Ιουδαίοι συλλαβόντες με εν τω ιερῷ, επεχείρουν να με φονεύσωσιν. **22** Αξιωθείς όμως της βοηθείας της παρά του Θεού, ίσταμαι έως της ημέρας ταύτης μαρτυρών προς μικρόν τε και μεγάλον, μη λέγων μηδέν εκτός των όσα ελάλησαν οι προφήται

και ο Μωϋσής ότι έμέλλον να γείνωσιν, **23** ότι ο Χριστός έμελλε να πάθῃ, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει να κηρύξῃ φως εις τον λαόν και εις τα έθνη. **24** Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, ο Φήστος είπε με μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσιν εις μανίαν. **25** Ο δε, Δεν μαίνομαι, είπε, κράτιστε Φήστε, αλλά προφέρω λόγους αληθείας και νοός υγιαίνοντος. **26** Διότι έχει γνώσιν περί τούτων ο βασιλεύς, προς τον οποίον και ταύτα μετά παρησίας επειδή είμαι πεπεισμένος ότι δεν λανθάνει αυτόν ουδέν τούτων, διότι τούτο δεν είναι πεπραγμένον εν γωνία. **27** Πιστεύεις, βασιλεύ Αγρίππα, εις τους προφήτας; εξέρω ότι πιστεύεις. **28** Και ο Αγρίππας είπε προς τον Παύλον· Παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω Χριστιανός. **29** Και ο Παύλος είπεν· Ήθελον εύχεσασθαι προς τον Θεόν, ουχί μόνον συ, αλλά και πάντες οι σήμερον ακουόντές με, να γείνωσι και παρ' ολίγον και παρά πολύ τοιούτοι οποίοις και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων. **30** Και αφού αυτός είπε ταύτα, εσηκώθη ο βασιλεύς και ο ηγεμών και η Βερνίκη και οι συγκαθήμενοι μετ' αυτών, **31** και αναχωρήσαντες ελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες ότι ουδέν άξιον θανάτου ή δεσμών πράττει ο άνθρωπος ούτος. **32** Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Φήστον· Ο άνθρωπος ούτος ηδύνατο να απολυθή, εάν δεν είχεν επικαλεσθή τον Καίσαρα.

27 Αφού δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εις την Ιταλίαν, παρέδωκαν τον Παύλον και τινάς άλλους δεσμίους εις εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον, εκ του τάματος του Σεβαστού λεγομένου. **2** Και αφού επέβημεν εις πλοίον Αδραμυττηνόν, εσηκώθημεν μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν τόπους, έχοντες μεθ' ημών Αρίσταρχον τον Μακεδόνα τον εκ Θεσσαλονίκης· **3** και την άλλην ημέραν εφθάσαμεν εις Σιδώνα· και ο Ιούλιος φιλανθρώπως φερόμενος προς τον Παύλον επέτρεψεν εις αυτόν να υπάγῃ προς τους φίλους αυτού και να λάβῃ περίθαλψιν. **4** Και εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν την Κύπρον, επειδή ήσαν εναντίοι οι άνεμοι, **5** και διαπλεύσαντες το πέλαγος της Κιλικίας και Παμφυλίας, ήλθομεν εις τα Μύρα της Λυκίας. **6** Και εκεί ευρών ο εκατόνταρχος πλοίον Αλεξανδρινόν, το οποίον έπλεεν εις την Ιταλίαν, επεβίβασεν ημάς εις αυτό· **7** βραδυπλοούντες δε ικανάς ημέρας και μόλις φθάσαντες εις την Κνίδον, επειδή δεν μας άφινεν ο άνεμος, υπεπλεύσαμεν την Κρήτην κατά την Σαλμώνην, **8** και μόλις παραπλεύσαντες αυτήν, ήλθομεν εις τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς Λιμένας, πλησίον του οποίου ήτο η πόλις Λασαία. **9** Επειδή δε παρήλθεν ικανός καιρός και ο πλούς ήτο ήδη επικίνδυνος, διότι και η νησιεία είχαν ήδη παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, **10** λέγων προς αυτούς· Άνδρες, βλέπω ότι ο πλούς μέλλει να γείνη με κακοπάθειαν και πολλήν ζημίαν ουχί μόνον του φορτίου και του πλοίου, αλλά και των ψυχών ημών. **11** Αλλ' ο εκατόνταρχος επέιθετο μάλλον εις τον κυβερνήτην και εις τον ναύκληρον παρά εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα. **12** Και επειδή ο λιμήν δεν ήτο επιτήδειος εις παραχειμασίαν, οι πλειότεροι εγνωμοδότησαν να σηκωθώσι και εκείθεν, ώστε φθάσαντες αν ηδύνατο

εις Φοίνικα, λιμένα της Κρήτης βλέποντα προς τον λίβα άνεμον και προς τον χώρο, να παραχειμάσωσιν εκεί. **13** Και ότε έπνευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες ότι επέτευχον του σκοπού, ανέσυραν την άγκυραν και παρέπλεον πλησίον την Κρήτην. **14** Πλην μετ' ολίγον προσέβαλε κατ' αυτής άνεμος τυφωνικός ο λεγόμενος Ευροκλύδων. **15** Και επειδή το πλοίον συνηρπάσθη και δεν ηδύνατο να αντέχη προς τον άνεμον, αφεθέντες εφερόμεθα. **16** Και τρέξαντες υπό νησιδίων τ' ονομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν να βάλωμεν εις την εξουσίαν μας την λέμβον, **17** την οποίαν αφού ανέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες υποκάτωθεν το πλοίον· και φοβούμενοι μη εκπέσωσιν εις την Σύρτιν, κατεβίβασαν τα πανία και εφερόντο ούτως. **18** Και επειδή χειμαζόμεθα σφοδρώς, την ακόλουθον ημέραν έκαμμον χύσιν, **19** και την τρίτην με τας ίδιās ημών χείρας ερρίψαμεν τα σκεύη του πλοίου. **20** και επειδή διά πολλών ημερών δεν εφαινόnton ούτε ήλιος ούτε άστρα, και χειμών βαρύς επέκειτο, πάσα ελπίς σωτηρίας αφηρέθη πλέον αφ' ημών. **21** Μετά δε πολήημερον αιτίασιν σταθείς ο Παύλος εν τω μέσω αυτών, είπεν· Έπρεπεν, ω άνδρες, να μου υπακούσητε και να μη σηκωθήτε από της Κρήτης και ούτως ηθέλωμεν αποφύγει την κακοπάθειαν ταύτην και την ζημίαν. **22** Αλλά και ήδη σας παραινώ να έχητε θάρρος· διότι εξ υμών ουδεμία ψυχή δεν θέλει χαθή, ειμή μόνον το πλοίον. **23** Διότι την νύκτα τούτην εφάνη εις εμέ άγγελος του Θεού, του οποίου είμαι, τον οποίον και λατρεύω, **24** λέγων μη φοβού, Παύλε· πρέπει να παρασταθής ενώπιον του Καίσαρος και ιδού, ο Θεός σοι έχάρισε πάντας τους πλέοντας μετά σου. **25** Διά τούτο θαρρείτε, άνδρες· διότι πιστεύω εις τον Θεόν ότι ούτω θέλει γείνει, καθ' ον τρόπον ελαλήθη προς εμέ. **26** Πρέπει δε να πέσωμεν εις νήσόν τινά. **27** Ότε δε ήλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ παρεφερόμεθα εν τη Αδριατική θαλάσση, περί το μέσον της νυκτός εσυμπέρανον οι ναύται ότι πλησιάζουσιν εις τόπον τινά. **28** Και ρίψαντες την βολίδα εύρον οργυιάς, και αφού επροχώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες και πάλιν την βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· **29** και φοβούμενοι μήπως πέσωμεν έξω εις τραχείς τόπους, ρίψαντες τέσσαρας ακύρας από της πρύμνης, ηύχοντο να γείνη ημέρα. **30** Επειδή δε οι ναύται εξήτουν να φύγωσιν εκ του πλοίου και κατεβίβασαν την λέμβον εις την θάλασσαν, επί προφάσει ότι έμελλον να εκτείνωσιν ακύρας εκ της πλώρας, **31** ο Παύλος είπε προς τον εκατόνταρχον και προς τους στρατιώτας· Εάν ούτοι δεν μείνωσιν εν τω πλοίω, σεις δεν δύνασθε να σωθήτε. **32** Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τα σχοινία της λέμβου και αφήκαν αυτήν να πέση έξω. **33** Έως δε να εξημερώση, ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσι τροφήν τινά, λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σήμερον προσδοκόντες διαμένετε νησιτικοί, και δεν εφάγετε ουδέν. **34** Διά τούτο σας παρακαλώ να λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι αναγκαίον προς την σωτηρίαν σας· επειδή ουδενός από σας δεν θέλει πέσει θριξ εκ της κεφαλής. **35** Αφού δε είπε ταύτα και έλαβεν άρτον, ευχαρίστησε τον Θεόν ενώπιον πάντων και κόψας ήρχισε να τρώγη. **36** Λαβόντες δε πάντες θάρρος, έλαβον και αυτοί τροφήν· **37** ήμεθα

δε εν τω πλοίω ψυχαί όλοι διακόσαιο εβδομήκοντα εξ. **38** Αφού δε εχορτάσθησαν από τροφής ελάφρυνον το πλοίον, ρίπτοντες τον σίτον εις την θάλασσαν. **39** Και ότε έγεινεν ημέρα, δεν εγνώριζον την γην, παρετήρουν όμως κόλπον τινά έχοντα αιγιαλόν, εις τον οποίον εβουλεύθησαν, αν ηδύνατο, να εξώσωσι το πλοίον. **40** Και κόψαντες τας ακύρας, αφήκαν το πλοίον εις την θάλασσαν, λύσαντες ενταυτώ τους δεσμούς των πηδαλίων, και υψώσαντες τον αρτέμονα προς τον άνεμον, κατηυθύνον εις τον αιγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δε εις τόπον, όπου συνήρχοντο δύο θάλασσαι, έρριψαν έξω το πλοίον, και η μεν πλώρα εκάθησε και έμεινεν ασάλευτος, η δε πρύμνη διελύετο υπό της βίας των κυμάτων. **42** Εβουλεύθησαν δε οι στρατιώται να θανατώσωσι τους δεσμίους, διά να μη φύγη μηδείς κολυμβήσας. **43** Αλλ' ο εκατόνταρχος, θέλων να διασώση τον Παύλον, εμπόδισεν αυτούς από του σκοπού και προσέταξεν, όσοι ηδύνατο να κολυμβώσι να ριφθώσι πρώτοι και να εκβώσιν εις την γην, **44** οι δε λοιποί άλλοι μεν επί σανίδων, άλλοι δε επί τινών λειψάνων του πλοίου, και ούτω διεσώθησαν πάντες εις την γην.

28 Και αφού διεσώθησαν, τότε εγνωρίσαν ότι η νήσος ονομάζεται Μελίτη. **2** Οι δε βάρβαροι έδειξαν εις ημάς ου την τυχούσαν φιλανθρωπίαν· διότι ανάψαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά την επικειμένην βροχίν και διά το ψύχος. **3** Ότε δε ο Παύλος, συσσωρεύσας πλήθος φρυγάνων, έβαλεν επί την πυράν, έχιδνα εξελθούσα εκ της θερμότητος προσεκολλήθη εις την χείρα αυτού. **4** Ως δε είδον οι βάρβαροι το θηρίον κρεμάμενον εκ της χειρός αυτού, έλεγον προς αλλήλους· Βεβαίως φονεύς είναι ο άνθρωπος ούτος, τον οποίον διασωθέντα εκ της θαλάσσης η θεία δίκη δεν αφήκε να ζη. **5** Και αυτός μεν απειτάναζε το θηρίον εις το πυρ και δεν έπαθεν ουδέν κακόν· **6** εκείνοι δε επρόσμενον ότι έμελλε να πρησθή η εξαίφνης να πέση κάτω νεκρός. Αφού όμως επρόσμενον πολλήν ώραν και έβλεπον ότι ουδέν κακόν εγίνετο εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν έλεγον ότι είναι Θεός. **7** Εις τα περίξ δε του τόπου εκείνου ήσαν κτήματα του πρώτου της νήσου ονομαζόμενου Ποπλίου, όστις αναδεχθείς ημάς, εξένισσε φιλοφρόνως τρεις ημέρας. **8** Συνέβη δε να ήναι κατάκειτος ο πατήρ του Ποπλίου, πάσχων πυρετόν και δυσεντερίαν· προς τον οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχηθείς, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ίάτρευσεν αυτόν. **9** Τούτω λοιπόν γενομένω και οι λοιποί, όσοι είχαν ασθενείας εν τη νήσω, προσήρχοντο και थेραπεύοντο· **10** οίτινες και με τιμάς πολλάς ετίμησαν ημάς και ότε έμέλλομεν να αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα χρειώδη. **11** Μετά δε τρεις μήνας απεπλεύσαμεν επί πλοίου Αλεξανδρινού, με σημαίαν των Διοσκούρων, το οποίον είχε παραχειμάσει εν τη νήσω, **12** και φθάσαντες εις τας Συρακούσας, εμείναμεν τρεις ημέρας· **13** εκείθεν δε περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά μίαν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν ημέραν ήλθομεν εις Ποτιόλους· **14** όπου ευρόντες αδελφούς, παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ' αυτοίς επτά ημέρας,

και ούτως ήλθομεν εις την Ρώμην. **15** Εκείθεν δε ακούσαντες οι αδελφοί τα περί ημών, εξήλθον εις απάντησιν ημών έως του Αππίου Φόρου και των Τριών Ταβερνών, τους οποίους ιδών ο Παύλος, ηυχάριστησε τον Θεόν και έλαβε θάρρος. **16** Ότε δε ήλθομεν εις Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους εις τον στρατοπεδάρχη· εις τον Παύλον όμως συνεχωρήθη να μένη καθ' εαυτόν μετά του στρατιώτου, όστις εφύλαττεν αυτόν. **17** Μετά δε τρεις ημέρας συνεκάλεσεν ο Παύλος τους όντας των Ιουδαίων πρώτους· και αφού συνήλθον, έλεγε προς αυτούς· Άνδρες αδελφοί, εγώ ουδέν εναντίον πράξας εις τον λαόν ή εις τα έθιμα τα πατρώα, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας χείρας των Ρωμαίων. **18** οίτινες αφού με ανέκριναν, ήθελον να με απολύσωσι, διότι ουδεμία αιτία θανάτου υπήρχεν εν εμοί. **19** Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθην να επικαλεσθώ τον Καίσαρα, ουχί ως έχων να κατηγορήσω κατά τι το έθνος μου. **20** Διά ταύτην λοιπόν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας ιδω και ομιλήσω· διότι ένεκα της ελπίδος του Ισραήλ φορώ ταύτην την άλυσιν. **21** Οι δε είπον προς αυτόν· Ημείς ούτε γράμματα ελάβομεν περί σου από της Ιουδαίας, ούτε ελθών τις εκ των αδελφών απήγγειλεν ή ελάλησέ τι κακόν περί σου. **22** Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν παρά σου τι φρονείς διότι περί της αιρέσεως ταύτης είναι γνωστόν εις ημάς ότι πανταχού αντιλέγεται. **23** Και αφού διώρισαν εις αυτόν ημέραν, ήλθον προς αυτόν πολλοί εις το κατάλυμα, εις τους οποίους εξέθεσε διά μαρτυριών την βασιλείαν του Θεού και έπειθεν αυτούς εις τα περί του Ιησού από τε του νόμου του Μωϋσέως και των προφητών από πρωί έως εσπέρας. **24** Και άλλοι μεν επείθοντο εις τα λεγόμενα, άλλοι δε ηπίστουν. **25** Ασύμφωνοι δε όντες προς αλλήλους ανεχώρουν, αφού ο Παύλος είπεν ένα λόγον, ότι καλώς ελάλησε το Πνεύμα το Άγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου του προφήτου, **26** λέγον· Ύπαγε προς τον λαόν τούτον και ειπέ· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **27** διότι επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν, μήποτε ιδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρέψω αυτούς. **28** Γνωστόν λοιπόν έστω εις εσάς ότι εις τα έθνη απεστάλη το σωτήριον του Θεού, αυτοί και θέλουσιν ακούσει. **29** Και αφού είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι έχοντες πολλήν συζήτησιν προς αλλήλους. **30** Έμεινε δε ο Παύλος δύο ολόκληρα έτη εν ιδιαίτερα μισθωτή οικία και εδέχετο πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, **31** κηρύττων την βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης παρηρησίας ακωλύτως τα περί του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Προς Ρωμαίους

1 Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά του ευαγγελίου του Θεού, **2** το οποίον προϋποσχέθη διά των προφητών αυτού εν ταις αγίασι γραφαίς, **3** περί του Υιού αυτού, όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα, **4** και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει κατά το πνεύμα της αγιωσύνης διά της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, **5** διά του οποίου ελάβομεν χάριν και αποστολήν εις υπακοήν πίστεως πάντων των εθνών υπέρ του ονόματος αυτού, **6** μεταξύ των οποίων είσθε και σεις προσκεκλημένοι του Ιησού Χριστού, **7** προς πάντας τους όντας εν Ρώμη αγαπητούς του Θεού, προσκεκλημένους αγίους, χάρις εΐη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** Πρώτον μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου διά Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμών, διότι η πίστις σας κηρύττεται εν όλω τω κόσμω. **9** Επειδή μάρτυς μου είναι ο Θεός, του οποίου λατρεύω διά του πνεύματός μου εν τω ευαγγελίω του Υιού αυτού, ότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10** δέόμενος πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου να αξιωθώ ήδη ποτέ διά του θελήματός του Θεού να έλθω προς εσάς. **11** Διότι επιποθώ να σας ίδω, διά να σας μεταδώσω χάριμάτι τ πνευματικών προς στήριξιν υμών, **12** τούτο δε είναι, το να συμπαραηγορηθώ μεταξύ σας διά της κοινής πίστεως υμών τε και εμού. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι πολλάκις εμελέτησα να έλθω προς εσάς, εμποδίσθην όμως μέχρι τούδε, διά να απολαύσω καρπόν τινά και μεταξύ σας, καθώς και μεταξύ των λοιπών εθνών. **14** Χρεώστης είμαι προς Ελληνάς τε και βαρβάρους, σοφούς τε και ασόφους. **15** ούτω πρόθυμος είμαι το κατ' εμέ να κηρύξω το ευαγγέλιον και προς εσάς τους εν Ρώμη. **16** Διότι δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού επειδή είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστευόντα Ιουδαίων τε, πρώτων και Έλληνα. **17** Διότι δι' αυτού αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του Θεού εκ πίστεως εις πίστιν, καθώς είναι γεγραμμένον· Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως. **18** Διότι οργή Θεού αποκαλύπτεται απ' ουρανού επί πάσαν ασέβειαν και αδικίαν ανθρώπων, ενίοτε κατακρατούσι την αλήθειαν εν αδικία. **19** Επειδή ό, τι δύναται να γνωρισθή περί Θεού είναι φανερόν εν αυτοίς, διότι ο Θεός εφανέρωσε τούτο προς αυτούς. **20** Επειδή τα άορατα αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεως κόσμου νοούμενα διά των ποιημάτων, η τε αΐδιος αυτού δύναμις και η θεϊότης, ώστε αυτοί είναι αναπολόγητοι. **(aidios g126)** **21** Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος αυτών καρδιά· **22** λέγοντες ότι είναι σοφοί εμωράνθησαν, **23** και ήλλαξαν την δόξαν του αφάρτου Θεού εις ομοίωμα εικόνας φθαρτού ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και ερπετών. **24** Διά τούτο και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός διά των επιθυμιών των καρδιών αυτών εις ακαθαρσίαν, ώστε να ατιμάζονται τα σώματα αυτών μεταξύ αυτών. **25** Οίτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εις το ψεύδος, και εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν

την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα, όστις είναι ευλογητός εις τους αιώνας αμήν. **(aiōn g165)** **26** Διά τούτο παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις πάθη ατιμίας διότι και αι γυναίκες αυτών μετήλλαξαν την φυσικήν χρήσιν εις την παρά φύσιν· **27** ομοίως δε και οι άνδρες, αφήσαντες την φυσικήν χρήσιν της γυναίκος, εξεκαύθησαν εις την επιθυμίαν αυτών προς αλλήλους, πράττοντες την ασχημοσύνην άρσενες εις άρσενας και απολαμβάνοντες εις εαυτούς την πρόπουσαν αντιμισθίαν της πλήνης αυτών. **28** Και καθώς απεδοκίμασαν το να έχωσιν επίγνωσιν του Θεού, παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις αδόκιμον νοόν, ώστε να πράττωσι τα μη πρόποντα, **29** πλήρεις όντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, έριδος, δόλου, κακοηθείας· **30** ψιθυριστάι, κατάλοι, μισόθσοι, υβρισταί, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρεταί κακών, απειθείς εις τους γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται συνθηκών, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, ανεληίμονες· **32** οίτινες ενώ γνωρίζουσι την δικαιοσύνην του Θεού, ότι οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι άξιοι θανάτου, ουχί μόνον πράττουσιν αυτά, αλλά και συνευδοκούν εις τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω άνθρωπε, πας όστις κρίνεις· διότι εις ό, τι κρίνεις τον άλλον, σεαυτόν κατακρίνεις· επειδή τα αυτά πράττεις συ ο κρίνων. **2** Εξεύρομεν δε ότι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. **3** Και νομίζεις τούτο, ω άνθρωπε, συ ο κρίνων τους πράττοντες τα τοιαύτα και πράττων αυτά, ότι θέλεις εκφυγόντες την κρίσιν του Θεού; **4** Η καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητος αυτού και της υπομονής και της μακροθυμίας, αγνοών ότι η χρηστότης του Θεού σε φέρει εις μεάνοιαν; **5** διά δε την σκληρότητά σου και αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εις σεαυτόν οργην εν τη ημέρα της οργής και της αποκαλύψεως της δικαιοκρισίας του Θεού, **6** όστις θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, **7** εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν ζωής αιώνιον, **(aiōnios g166)** **8** εις δε τους φιλονεικούς και απειθύνοντας μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους δε εις την αδικίαν θέλει είσθαι θυμός και οργή, **9** ήλίθις και στενοχωρία επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζομένου το κακόν, Ιουδαίου τε πρώτον και Έλληνος· **10** δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίων τε πρώτων και Έλληνα· **11** επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ. **12** Διότι όσοι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και απολεσθή χωρίς νόμου και όσοι ημάρτησαν υπό νόμον, θέλουσι κριθή διά νόμου. **13** Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιωθή. **14** Επειδή όταν οι εθνικοί οι μη έχοντες νόμον πράττωσιν εκ φύσεως τα του νόμου, ούτοι νόμον μη έχοντες είναι νόμος εις εαυτούς, **15** οίτινες δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον εν ταις καρδίαις αυτών, έχοντες συμμαρτυρούσαν την συνείδησιν αυτών και τους λογισμούς κατηγορούντας ή και απολογούμενους μεταξύ αλλήλων, **16** εν τη ημέρα ότε θέλει κρίνει ο Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά

του Ιησού Χριστού κατά το ευαγγέλιόν μου. **17** Ίδού, συ επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι εις τον νόμον και καυχάσαι εις τον Θεόν, **18** και γνωρίζεις το θέλημα αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδασκόμενος υπό του νόμου, **19** και έχεις πεποιθήσιν εις σεαυτόν ότι είσαι οδηγός τυφλών, φως των εν σκότει, **20** παιδευτής αφρώνων, διδάσκαλος νηπίων, έχων τον τύπον της γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμω. **21** Ο διδάσκων λοιπόν άλλον σεαυτόν δεν διδάσκει; ο κηρύττων να μη κλέπτων κλέπτεις; **22** Ο λέγων να μη μοιχεύωσι μοιχεύεις; ο βδελυττόμενος τα είδωλα ιεροσουλείς; **23** ο καυχώμενος εις τον νόμον, ατιμάζεις τον Θεόν διά της παραβάσεως του νόμου; **24** Διότι το όνομα του Θεού εξ αιτίας σας βλασφημείται μεταξύ των εθνών, καθώς είναι γεγραμμένον. **25** Επειδή ωφελεί μεν η περιτομή, εάν εκτελής τον νόμον· εάν όμως ήσαι παραβάτης του νόμου, η περιτομή σου έγινεν ακροβυστία. **26** Εάν λοιπόν ο απερίτμητος φυλάττη τα διατάγματα του νόμου, η ακροβυστία αυτού θέλει λογισθή αντί περιτομής; **27** και ο εκ φύσεως απερίτμητος, εκτελών τον νόμον, θέλει κρίνει σε όστις, έχων το γράμμα του νόμου και την περιτομήν, είσαι παραβάτης του νόμου. **28** Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί, **29** αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδιάς κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η ωφέλεια της περιτομής; **2** Πολλή κατά πάντα τρόπον. Πρώτον μεν διότι εις τους Ιουδαίους ενεπιστεύθησαν τα λόγια του Θεού. **3** Επειδή αν τινές δεν επίστευσαν, τι εκ τούτου; μήπως η απιστία αυτών θέλει καταργήσῃ την πίστιν του Θεού; **4** Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο Θεός αληθής, πας δε άνθρωπος ψευστής, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να νικήσης, όταν κρίνησαι. **5** Εάν δε η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του Θεού, τι θέλομεν ειπέι; μήπως είναι άδικος ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; ως άνθρωπος λαλώ. **6** Μη γένοιτο· επειδή πως θέλει κρίνει ο Θεός τον κόσμον; **7** Διότι εάν η αλήθεια του Θεού περιπίσσευσε προς δόξαν αυτού διά του εμού ψεύσματος, διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως αμαρτωλός, **8** και καθώς βλασφημούμεθα και καθώς κηρύττουσι τινές, ότι ημείς λέγομεν, Διά τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να έλθωσι τα αγαθά; των οποίων η κατάκρισις είναι δικαία. **9** Τι λοιπόν; υπερέχομεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως· διότι προεξηλέξαμεν Ιουδαίους τε και Έλληνας, ότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, **10** καθώς είναι γεγραμμένον Ότι δεν υπάρχει δίκαιος ουδέ εις, **11** δεν υπάρχει τις έχων σύνεσιν· δεν υπάρχει τις εκζητών τον Θεόν. **12** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχειώθησαν· δεν υπάρχει ο πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **13** Τάφος ανεωγμένος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας αυτών ελάλουν δόλια· φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα χείλη αυτών· **14** των οποίων το στόμα γέμει κατάρας και πικρίας· **15** οι πόδες αυτών είναι ταχείς εις το να χύσωσιν αίμα· **16** ερήμωσις και ταλαιπωρία εν ταις

οδοίς αυτών, **17** Και οδόν ειρήνης δεν εγνώρισαν. **18** Δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **19** Εξεύρομεν δε ότι όσα λέγει ο νόμος λαλεί προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, **20** διότι εξ έργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισις της αμαρτίας. **21** Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη του Θεού εφανερώθη, μαρτυρουμένη υπό του νόμου και τω προφητών, **22** δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας· διότι δεν υπάρχει διαφορά· **23** επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, **24** δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού, **25** τον οποίον ο Θεός προέθετο μέσον εξιλιώσεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού, **26** προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού εν τω παρόντι καιρώ, διά να ήναι αυτός δίκαιος και να δικαιώνη τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν. **27** Που λοιπόν η καύχησις; Εκλείσθη έξω. Διά ποίου νόμου; των έργων; Ουχί, αλλά διά του νόμου της πίστεως. **28** Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο άνθρωπος δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των έργων του νόμου. **29** Ή των Ιουδαίων μόνον είναι ο Θεός; Ουχί δε και των εθνών; Ναι, και των εθνών, **30** επειδή εις είναι ο Θεός όστις θέλει δικαιώσει την περιτομήν εκ πίστεως και την ακροβυστίαν διά της πίστεως. **31** Νόμον λοιπόν καταργούμεν διά της πίστεως; μη γένοιτο, αλλά νόμον συνιστώμεν.

4 Τι λοιπόν θέλομεν ειπέι ότι απήλαυσεν Αβραάμ ο πατήρ ημών κατά σάρκα; **2** Διότι εάν ο Αβραάμ εδικαιώθη εκ των έργων, έχει καύχημα, αλλ' ουχί ενώπιον του Θεού. **3** Επειδή τι λέγει η γραφή; Και επίστευσεν Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **4** Εις δε τον εργαζόμενον ο μισθός δεν λογίζεται ως χάρις, αλλ' ως χρέος· **5** εις τον μη εργαζόμενον όμως, πιστεύοντα δε εις τον δικαιούντα τον ασεβή, η πίστις αυτού λογίζεται εις δικαιοσύνην, **6** καθώς και ο Δαβίδ λέγει τον μακαρισμόν του ανθρώπου, εις τον οποίον ο Θεός λογίζεται δικαιοσύνην, χωρίς έργων· **7** Μακάριοι εκείνοι, των οποίων συνεχωρήθησαν αι ανομίας και των οποίων εσκεπάσθησαν αι αμαρτίαι· **8** μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν θέλει λογίζεσθαι αμαρτίαν. **9** Ούτος λοιπόν ο μακαρισμός γίνεται διά τους περιτετμημένους ή και διά τους απεριτμήτους; διότι λέγομεν ότι η πίστις ελογίσθη εις τον Αβραάμ εις δικαιοσύνην. **10** Πως λοιπόν ελογίσθη; ότε ήτο εν περιτομή ή εν ακροβυστία; Ουχί εν περιτομή αλλ' εν ακροβυστία· **11** και έλαβε το σημείον της περιτομής, σφραγίδα της δικαιοσύνης της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστία, διά να ήναι αυτός πατήρ πάντων πιστευόντων ενώ υπάρχουσι εν τη ακροβυστία, διά να λογισθή και εις αυτούς η δικαιοσύνη, **12** και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις τους περιτετμημένους, αλλά και εις τους περιπατούντας εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της

εν τη ακροβυστία. **13** Επειδή η επαγγελία προς τον Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, ότι έμελλε να ήναι κληρονόμος του κόσμου, δεν έγινε διά του νόμου, αλλά διά της δικαιοσύνης της εκ πίστεως. **14** Διότι εάν ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστις ματαιώθη και κατηργήθη η επαγγελία: **15** επειδή ο νόμος επιφέρει οργήν· διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις υπάρχει. **16** Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία εις άπαντα το σπέρμα, ουχι μόνον το εκ του νόμου, αλλά και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ πάντων ημών, **17** καθώς είναι γεγραμμένον, ότι πατέρα πολλών εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις τον οποίον έπίστευσε, του ζωοποιούσέντος τους νεκρούς και καλούντος τα μη όντα ως όντα: **18** όστις καίτοι μη έχων ελπίδα έπίστευσε επ' ελπίδι, ότι έμελλε να γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν· Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου· **19** και μη ασθενήσας κατά την πίστιν δεν εσυλλογίσθη το σώμα αυτού ότι ήτο ήδη νενεκρωμένον, εκατονταετής περίπου ων, και την νέκρωσιν της μήτρας της Σάρρας: **20** ουδέ εδίστασεν εις την επαγγελίαν του Θεού διά της απιστίας, αλλ' ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, **21** και πεπειθώς ότι εκείνο, το οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατό και να εκτελέση. **22** Διά τούτο και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **23** Δεν εγράφη δε δι' αυτόν μόνον, ότι ελογίσθη εις αυτόν, **24** αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, **25** όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **2** διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. **3** Και ουχι μόνον τούτο, αλλά και καυχώμεθα εις τας θλίψεις, γινώσκοντες ότι θλίψις εργάζεται υπομονήν, **4** η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, **5** η δε ελπίς δεν καταισχύνει, διότι αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς. **6** Επειδή ο Χριστός, ότε ήμεθα έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωριμένον καιρόν υπέρ των ασεβών. **7** Διότι μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τις επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη· **8** αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών. **9** Πολλά μάλλον λοιπόν αφού εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού. **10** Διότι εάν εχθροί όντες επιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωής αυτού· **11** και ουχι μόνον τούτο, αλλά και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα την φιλιώσιν. **12** Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας

ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον· **13** διότι μέχρι του νόμου ήτο εν τω κόσμω η αμαρτία, αμαρτία όμως δεν λογίζεται όταν δεν ήναι νόμος· **14** αλλ' εβασίλευσεν ο θάνατος από Αδάμ μέχρι Μωϋσέως και επί τους μη αμαρτήσαντας κατά την ομοιότητα της παραβάσεως του Αδάμ, όστις είναι τύπος του μέλλοντος. **15** Πλην δεν είναι καθώς το αμάρτημα, ούτω και το χάριμα· διότι αν διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι πολλοί, πολύ περισσότερο η χάρις του Θεού και η δωρεά διά της χάριτος του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού επείσευσεν εις τους πολλούς. **16** Και η δωρεά δεν είναι καθώς η δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις· διότι η κρίσις εκ του ενός έγεινε εις κατάκρισιν των πολλών, το δε χάριμα εκ πολλών αμαρτημάτων έγεινε εις δικαίωσιν. **17** Διότι αν και διά το αμάρτημα του ενός ο θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερο οι λαμβάνοντες την αφθονίαν της χάριτος και της δωρεάς της δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει εν ζωή διά του ενός Ιησού Χριστού. **18** Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος ήλθε κατάκρισις εις πάντας ανθρώπους, ούτω και διά μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας ανθρώπους δικαίωσις εις ζωήν. **19** Διότι καθώς διά της παρακοής του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί θέλουσι κατασταθή δίκαιοι. **20** Παρεισλήθε δε ο νόμος διά να περισσέυθη το αμάρτημα. Και όπου επείσευσεν η αμαρτία, υπερεπείσευσεν η χάρις, **21** ίνα καθώς εβασίλευσεν η αμαρτία διά του θανάτου, ούτω και η χάρις βασιλεύση διά της δικαιοσύνης εις ζωήν αιώνιον διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (aiōnios g166)

6 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; θέλομεν επιμένει εν τη αμαρτία, διά να περισσέυση η χάρις; **2** Μη γένοιτο ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως θέλομεν ζήσει πλέον εν αυτή; **3** Η αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. **5** Διότι εάν εγεινάμε σμυφτού με αυτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως, **6** τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας· **7** διότι ο αποθάνων ηλευθερώθη από της αμαρτίας. **8** Εάν δε απεθάνομεν μετ' του Χριστού, πιστευόμεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, **9** γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών δεν αποθνήσκει πλέον, θάνατος αυτόν δεν κυριεύει πλέον. **10** Διότι καθ' ο απέθανεν, απέθανεν άπαξ διά την αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζη, ζη εις τον Θεόν. **11** Ούτω και ουεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά την αμαρτίαν, ζώντας δε εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **12** Ας μη βασιλεύη λοιπόν η αμαρτία εν τω θνητώ υμών σώματι, ώστε κατά τας επιθυμίας αυτού να υπακούητε εις αυτήν, **13** μηδέ παριστάνετε τα μέλη σας όπλα αδικίας εις την αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα

μέλη σας όπλα δικαιοσύνης εις τον Θεόν. **14** Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας κυριεύσει· επειδή δεν είσθε υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν. **15** Τι λοιπόν; θέλομεν αμαρτηθεί διότι δεν είμεθα υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν; μη γένοιτο. **16** Δεν εξεύρετε ότι εις όντινα παριστάνετε εαυτούς δούλους προς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου εις τον οποίον υπακούετε, ή της αμαρτίας προς θάνατον ή της υπακοής προς δικαιοσύνην; **17** Χάρις όμως εις τον Θεόν, διότι υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, πλην υπηκούσατε εκ καρδιάς εις τον τύπον της διδασχίας, εις τον οποίον παρεδόθητε, **18** ελευθερωθέντες δε από της αμαρτίας, εδουλώθητε εις την δικαιοσύνην· **19** ανθρωπίνως λέγω διά την ασθένειαν της σαρκός σας. Διότι καθώς παρεστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την ακαθαρσίαν και εις την ανομίαν προς την ανομίαν, ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην προς αγιασμόν. **20** Διότι ότε υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, υπήρχετε ελεύθεροι από της δικαιοσύνης. **21** Τίνα λοιπόν καρπόν είχετε τότε εξ εκείνων των έργων, διά τα οποία τώρα αισχύνεσθε; διότι το τέλος εκείνων είναι θάνατος. **22** Αλλά τώρα ελευθερωθέντες από της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, έχετε τον καρπόν σας εις αγιασμόν, το δε τέλος ζωήν αιώνιον. **(αϊώνιος g166)** **23** Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **(αϊώνιος g166)**

7 Η αγνοείτε, αδελφοί, διότι λαλώ προς γινώσκοντας τον νόμον, ότι ο νόμος έχει κυριότητα επί του ανθρώπου εφ' όσον χρόνον ζη; **2** Διότι η ύπανδρος γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου με τον άνδρα ζώντα· εάν δε αποθάνη ο ανήρ, απαλλάττεται από του νόμου του ανδρός. **3** Άρα λοιπόν εάν ζώντος του ανδρός συζευχθή με άλλον άνδρα, θέλει είσθαι μοιχαλίσ· εάν όμως αποθάνη ο ανήρ, είναι ελευθέρα από του νόμου, ώστε να μη ήναι μοιχαλίσ εάν συζευχθή με άλλον άνδρα. **4** Λοιπόν, αδελφοί μου, και σεις εθανατώθητε ως προς τον νόμον διά του σώματος του Χριστού, διά να συζευχθήτε με άλλον, τον αναστάντα εκ νεκρών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον Θεόν. **5** Διότι ότε ήμεθα εν τη σαρκί, τα πάθη των αμαρτιών τα διά του νόμου ενηργούντο εν τοις μέλεσιν ημών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον θάνατον· **6** τώρα όμως απηλλάχθημεν από του νόμου, αποθανόντος εκείνου, υπό του οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά το νέον πνεύμα και ουχί κατά το παλαιόν γράμμα. **7** Τι λοιπόν θέλομεν επιεί; ο νόμος είναι αμαρτία; Μη γένοιτο. Αλλά την αμαρτίαν δεν εγνώρισα, ειμή διά του νόμου· διότι και την επιθυμίαν δεν ήθελον γνωρίσει, εάν ο νόμος δεν έλεγε· Μη επιθυμήσης. **8** Αφορμήν δε λαβούσα η αμαρτία διά της εντολής, εγέννησεν εν εμοί πάσαν επιθυμίαν· διότι χωρίς του νόμου η αμαρτία είναι νεκρά. **9** Και εγώ έζων ποτέ χωρίς νόμον· αλλ' ότε ήλθεν η εντολή, ανέζησεν αμαρτία, εγώ δε απέθανον· **10** και η εντολή, ήτις εδόθη προς ζωήν, αυτή ευρέθη εν εμοί προς θάνατον. **11** Διότι η αμαρτία, λαβούσα αφορμήν διά της εντολής, με εξηπάτησε και δι' αυτής με εθανάτωσεν. **12** Όστε ο μεν νόμος είναι

άγιος, και η εντολή αγία και δικαία και αγαθή. **13** το αγαθόν λοιπόν έγεινεν εις εμέ θάνατος; μη γένοιτο. Αλλ' η αμαρτία, διά να φανή αμαρτία, προξενούσα εις εμέ θάνατον διά του αγαθού, ώστε να γείνη καθ' υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της εντολής. **14** Διότι εξεύρομεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός· εγώ δε είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν. **15** Διότι εκείνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω· επειδή εκείνο το οποίον θέλω πράττω δεν πράττω, αλλ' εκείνο το οποίον μισώ τούτο πράττω. **16** Εάν δε εκείνο το οποίον δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνώ με τον νόμον, ότι είναι καλός. **17** Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **18** Διότι εξεύρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τουτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλει παρέσθιν εις εμέ, το πράττει όμως το καλόν δεν ευρίσκω· **19** διότι το καλόν το αγαθόν, το οποίον θέλω· αλλά το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω. **20** Εάν δε εγώ πράττω εκείνο το οποίον δεν θέλω, δεν εργαζομαι αυτό πλέον εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **21** Ευρίσκω λοιπόν τον νόμον τούτον ότι, ενώ εγώ θέλω να πράττω το καλόν, πάρεσθιν εις εμέ το κακόν· **22** διότι ηδύνομαι μεν εις τον νόμον του Θεού κατά τον εσωτερικόν άνθρωπον, **23** βλέπω όμως εν τοις μέλεσί μου άλλον νόμον αντιμαχόμενον εις τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας, τον όντα εν τοις μέλεσί μου. **24** Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου; **25** Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. Άρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.

8 Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ, Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα. **2** Διότι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου. **3** Επειδή το αδύνατον εις τον νόμον, καθότι ήτο ανίσχυρος διά της σαρκός, ο Θεός πέμψας τον εαυτού Υιόν με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας και περί αμαρτίας, κατέκρινε την αμαρτίαν εν τη σαρκί, **4** διά να πληρωθή η δικαιοσύνη του νόμου εις ημάς τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα· **5** διότι οι ζώντες κατά την σάρκα τα της σαρκός φρονούσιν, οι δε κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. **6** Επειδή το φρόνημα της σαρκός είναι θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος ζωή και ειρήνη· **7** διότι το φρόνημα της σαρκός είναι έχθρα εις τον Θεόν· επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται· αλλ' ουδέ δύναται· **8** όσοι δε είναι της σαρκός δεν δύνανται να αρέωσιν εις τον Θεόν. **9** Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοική εν υμίν. Αλλ' εάν τίς δεν έχη το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτού. **10** Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. **11** Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών

διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν. **12** Ἄρα λοιπόν, ἀδελφοί, εἴμεθα χρεώσται ουχί εἰς τὴν σάρκα, ὥστε να ζῶμεν κατὰ σάρκα· **13** διότι εἰάν ζητεῖτε κατὰ τὴν σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε· ἀλλ' εἰάν διά του Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις του σώματος, θέλετε ζήσει. **14** Επειδή ὅσοι διοικούνται ὑπό του Πνεύματος του Θεοῦ, οὗτοι εἶναι υἱοὶ του Θεοῦ. **15** Διότι δεν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας, διά να φοβήσθε πάλιν, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υιοθεσίας, διά του ὁποίου κρᾶζομεν· Ἀββὰ, ὁ Πατήρ. **16** Αυτό το Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ με το πνεῦμα ἡμῶν ὅτι εἴμεθα τέκνα Θεοῦ. **17** Εἰάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δε Χριστοῦ, εἰάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμέτοχοι τῆς δόξης αὐτοῦ. **18** Επειδή φρονῶ ὅτι τα παθήματα του παρόντος καιροῦ δεν εἶναι ἀξία να συγκριθῶσι με τὴν δόξαν τὴν μέλλουσαν να ἀποκαλυφθῆ εἰς ἡμᾶς. **19** Διότι ἡ μεγάλη προσδοκία τῆς κτίσεως προσμένει τὴν φανέρωσιν των υἱῶν του Θεοῦ. **20** Επειδή ἡ κτίσις υπετάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ουχί ἐκουσίως, ἀλλὰ διά τον υποτάξαντα αὐτήν, **21** ἐπ' ἐλπίδι ὅτι και αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθοράς και μεταβῆ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης των τέκνων του Θεοῦ. **22** Επειδή ἐξεύρομεν ὅτι πάσα ἡ κτίσις συστενάζει και συναγωνιά ἐως του νῦν· **23** και ουχί μόνον αὐτὴ, ἀλλὰ και αὐτοὶ οἵτινες ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν του Πνεύματος, και ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν ἐν αὐτοῖς περιμένοντες τὴν υιοθεσίαν, τὴν ἀπολύτρωσιν του σώματος ἡμῶν. **24** Διότι με τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· ἐλπίς δε ἥτις βλέπεται δεν εἶναι ἐλπίς· διότι ἐκεῖνο, το ὁποῖον βλέπει τις, διά τι και ἐλπίζει; **25** Εἰάν δε ἐλπίζωμεν ἐκεῖνο, το ὁποῖον δεν βλέπομεν, διά τὴν υπομνήσιν περιμένομεν αὐτό. **26** Ὡσαῦτως δε και το Πνεῦμα συμβοηθεῖ εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· επειδή το τι να προσευχηθῶμεν ὡς πρέπει δεν ἐξεύρομεν, ἀλλ' αὐτό το Πνεῦμα ἰκετεύει ὑπὲρ ἡμῶν διά στεναγμῶν ἀλαλήτων· **27** ὁ δε ερευνῶν τὰς καρδίας ἐξεύρει τι εἶναι το φρόνημα του Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεόν ἰκετεύει ὑπὲρ των αγίων. **28** Εξεύρομεν δε ὅτι πάντα συνεργοῦσι πρὸς το αγαθόν εἰς τους αγαπώντας τον Θεόν, εἰς τους κεκλημένους κατὰ τον προορισμόν αὐτοῦ· **29** διότι ὅσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνης του Υἱοῦ αὐτοῦ, διά να ἴναι αὐτοὶ πρωτότοκος μεταξύ πολλῶν ἀδελφῶν· **30** ὅσους δε προώρισε, τούτους και ἐκάλεσε, και ὅσους ἐκάλεσε, τούτους και ἐδικαίωσε, και ὅσους ἐδικαίωσε, τούτους και ἐδόξασε. **31** Τι λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ πρὸς ταῦτα; Εἰάν ὁ Θεός ἴναι ὑπὲρ ἡμῶν, τις θέλει εἰσθαῖ καθ' ἡμῶν; **32** Επειδή ὅστις στον ἴδιον εαυτοῦ Υἱόν δεν ἐφείσθη, ἀλλὰ παρέδωκεν αὐτὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πῶς και μετ' αὐτοῦ δεν θέλει χαρίσει εἰς ἡμᾶς τὰ πάντα; **33** Τις θέλει ἐγκαλέσει τους ἐκλεκτοῦς του Θεοῦ; Θεός εἶναι ὁ δικαίων· **34** τις θέλει εἰσθαῖ ὁ κατακρίνων; Χριστός ὁ ἀποθανών, μάλλον δε και ἀναστάς, ὅστις και εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ του Θεοῦ, ὅστις και μετῆυεῖ ὑπὲρ ἡμῶν. **35** Τις θέλει μας χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης του Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμός ἢ πείνα ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; **36** Καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ἐνεκα σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. **37** Ἀλλ' εἰς πάντα ταῦτα ὑπερνικώμεν διά του ἀγαπήσαντος

ἡμᾶς. **38** Επειδὴ εἶμαι πεπεισμένοι ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελιοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα **39** οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε ἄλλη τις κτίσις θέλει δυνηθῆ να χωρίση ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης του Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δεν ψεύδομαι, ἔχω συμμαρτυροῦσαν με ἐμέ τὴν συνειδήσίν μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, **2** ὅτι ἔχω λύπην μεγάλην και ἀδιάλειπτον ὀδύνην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. **3** Διότι ηυχόμην αὐτὸς ἐγὼ να ἴμαι ἀνάθεμα ἀπὸ του Χριστοῦ ὑπὲρ των ἀδελφῶν μου, των κατὰ σάρκα συγγενῶν μου, **4** οἵτινες εἶναι Ἰσραηλίται, των ὁποῖων εἶναι ἡ υιοθεσία και ἡ δόξα και αἰ διαθήκαι και ἡ νομοθεσία και ἡ λατρεία και αἰ ἐπαγγελία, **5** των ὁποῖων εἶναι οἱ πατέρες, και ἐκ των ὁποῖων ἐγεννήθη ὁ Χριστός το κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεός εὐλογητός εἰς τους αἰῶνας· ἀμήν. **(αἰθὴ g165)** **6** Ἀλλὰ δεν εἶναι δυνατόν ὅτι ἐξέπεσεν ὁ λόγος του Θεοῦ. Διότι πάντες οἱ ἐκ του Ἰσραὴλ δεν εἶναι οὗτοι Ἰσραὴλ, **7** ουδέ διότι εἶναι σπέρμα των Ἀβραάμ, διά τούτο εἶναι πάντες τέκνα, ἀλλ' ἐν τῷ Ἰσαάκ θέλει κληθῆ εἰς σε σπέρμα. **8** Τούτετι, τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα δεν εἶναι τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα. **9** Διότι ὁ λόγος τῆς ἐπαγγελίας εἶναι οὗτος· Κατὰ τον καιρὸν τούτον θέλω ελεθεῖ και ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν. **10** Και ουχί μόνον τούτο, ἀλλὰ και ἡ Ρεβέκκα, ὅτε συνέλαβε δύο ἐξ ἐνός ἀνδρός, Ἰσαάκ του πατρός ἡμῶν· **11** διότι πρὶν ἐπιγεννηθῶσι τὰ παιδία, και πρὶν πράξωσι τι αγαθόν ἢ κακόν, διά να μὲνη ὁ κατ' ἐκλογὴν προορισμός του Θεοῦ, ουχί ἐκ των ἔργων, ἀλλ' ἐκ του καλοῦντος, **12** ἐρρήθη πρὸς αὐτήν ὅτι ὁ μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εἰς τον μικρότερον, **13** καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τον Ἰακώβ ἠγάπησα, τον δε Ησαὺ ἐμίσησα. **14** Τι λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; Μήπως εἶναι ἀδικία εἰς τον Θεόν; μη γένοιτο. **15** Διότι πρὸς τον Μωϋσῆν λέγει· θέλω ἐλεήσει ὄντινα ἐλεῶ, και θέλω οἰκτιρεῖσει ὄντινα οἰκτιρέω. **16** Ἄρα λοιπὸν δεν εἶναι του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, ἀλλὰ του ἐλεούντος Θεοῦ. **17** Διότι ἡ γραφὴ λέγει πρὸς τον Φαραῶ ὅτι δι' αὐτό τούτο σε ἐξήγηρα, διά να δείξω ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου, και διά να διαγγελθῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. **18** Ἄρα λοιπὸν ὄντινα θέλει ἐλεεῖ και ὄντινα θέλει σκληρύνει. **19** Θέλεις λοιπὸν μοι εἰπεῖ· Διά τι πλέον μέμφεται; εἰς το θέλημα αὐτοῦ τις ἐναντιοῦται; **20** Ἀλλὰ μάλιστα συ, ὦ ἄνθρωπε, τις εἶσαι, ὅστις ἀναποκρίνεσαι πρὸς τον Θεόν; Μήπως το πλάσμα θέλει εἰπεῖ πρὸς τον πλάσαντα, Διά τι με ἐκάμες οὕτως; **21** Ἡ δεν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεύς του πηλοῦ, ἀπὸ του αὐτοῦ μίγματος να κάμη ἄλλο μεν σκευός εἰς τιμὴν, ἄλλο δε εἰς ατιμίαν; **22** Τι δε, ἀν ὁ Θεός, θέλων να δείξῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ και να κάμη γνωστήν τὴν δυνάμιν αὐτοῦ, ὑπέφερε μετὰ πολλῆς μακροθυμίας σκευὴ ὀργῆς κατεσκευασμένα εἰς ἀπώλειαν, **23** και διά να γνωστοποιήση τον πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, τα ὁποῖα προητοίμασεν εἰς δόξαν, **24** ἡμᾶς τους ὁποῖους ἐκάλεσεν ουχί μόνον ἐκ των Ἰουδαίων ἀλλὰ και ἐκ των ἐθνῶν; **25** Καθὼς και ἐν τῷ Ὡσηέ λέγει· θέλω καλέσει λαόν μου τον ου λαόν μου, και ἠγαπημένην τὴν οὐκ ἠγαπημένην· **26**

και εν τω τόπω, όπου ερρέθη προς αυτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλουσι καλεσθή υιοί Θεού ζώντος. **27** Ο δε Ησαΐας κράζει υπέρ του Ισραήλ· Αν και ο αριθμός των υιών Ισραήλ ήναι ως η άμμος της θαλάσσης, το υπόλοιπον αυτών θέλει σωθή· **28** διότι θέλει τελειώσει και συντέμει λογαριασμόν μετά δικαιοσύνης, επειδή συντετημένον λογαριασμόν θέλει κάμει ο Κύριος επί της γης. **29** Και καθώς προείπεν ο Ησαΐας· Εάν ο Κύριος Σαβαώθ δεν ήθελεν αφήσει εις ημάς σπέρμα, ως τα Σόδομα ήθέλομεν γείνει και με τα Γόμορρα ήθέλομεν ομοιωθή. **30** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Ότι τα έθνη τα μη ζητούντα δικαιοσύνην έφθασαν εις δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, **31** ο δε Ισραήλ ζητών νόμον δικαιοσύνης, εις νόμον δικαιοσύνης δεν έφθασε. **32** Διά τι; Επειδή δεν εξήγει αυτήν εκ πίστεως, αλλ' ως εκ των έργων του νόμου· διότι προσέκοψαν εις τον λίθον του προσκόμματος, **33** καθώς είναι γεγραμμένον· Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος και πέτρην σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυθη.

10 Αδελφοί, η επιθυμία της καρδιάς μου και η δέησις η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ είναι διά την σωτηριάν αυτών· **2** διότι μαρτυρώ περί αυτών ότι έχουσι ζήλον Θεού, αλλ' ουχι κατ' επίγνωσιν. **3** Επειδή μη γνωρίζοντες την δικαιοσύνην του Θεού, και ζητούντες να συστήσωσι την ιδίαν αυτών δικαιοσύνην, δεν υπετάχθησαν εις την δικαιοσύνην του Θεού. **4** Επειδή το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνην εις πάντα τον πιστεύοντα. **5** Διότι ο Μωϋσής γράφει την δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ότι ο άνθρωπος ο κάμνων ταύτα θέλει ζήσει δι' αυτών· **6** η εκ πίστεως όμως δικαιοσύνη λέγει ούτω· Μη είπης εν τη καρδιά σου, Τις θέλει αναβή εις τον ουρανόν; τουτέστι διά να καταβίβαση τον Χριστόν. **7** ή, Τις θέλει καταβή εις την άβυσσον; τουτέστι διά να αναβιβάσθη τον Χριστόν εκ νεκρών. **(Abyssos g12)** **8** Αλλά τι λέγει; Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδιά σου τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν. **9** Ότι εάν ομολογήσῃς διά το στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσῃς εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· **10** διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηριάν. **11** Διότι λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυθη. **12** Επειδή δεν είναι διαφορά Ιουδαίου τε και Ελληνος· διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αυτόν· **13** διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή. **14** Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον δεν είσπευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων; **15** Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά. **16** Αλλά δεν ήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις είσπευσεν εις το κήρυγμα ημών; **17** Άρα η πίστις είναι εξ ακοής,

η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. **18** Λέγω όμως, Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, και εις τα πέρατα της οικουμένης οι λόγοι αυτών. **19** Αλλά λέγω, Μη δεν εγνωρίσεν ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει· Εγώ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, θέλω σας παροργίσει με έθνος ασύνετον. **20** Ο δε Ησαΐας αποτολμά και λέγει· Ευρέθην παρά των μη ζητούντων με, εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού. **21** Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν εξέτεινα τας χείρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.

11 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού; Μη γένοιτο· διότι και εγώ Ισραηλίτης είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. **2** Δεν απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περί του Ηλία; πως ομιλεί προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ, λέγων· **3** Κύριε, τους προφήτας σου εθανάτωσαν και τα θυσιαστήρια σου κατέκαψαν, και εγώ εναπελείφθην μόνος, και ζητούσι την ψυχήν μου. **4** Αλλά τι αποκρίνεται προς αυτόν ο Θεός; Αφήκα εις εμαυτόν επτά χιλιάδας ανδρών, οίτινες δεν έκλιναν γόνυ εις τον Βάαλ. **5** Ούτω λοιπόν και επί του παρόντος καιρού απέμεινε κατάλοιπόν τι κατ' εκλογήν χάριτος. **6** Εάν δε κατά χάριν, δεν είναι πλέον εξ έργων· επειδή τότε η χάρις δεν γίνεται πλέον χάρις. Εάν δε εξ έργων, δεν είναι πλέον χάρις· επειδή το έργον δεν είναι πλέον έργον. **7** Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν επέτυχεν εκείνο το οποίον ζητεί, οι εκλεκτοί όμως επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν, **8** καθώς είναι γεγραμμένον· Έδωκεν εις αυτούς ο Θεός πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά να μη βλέπωσι και ώτα διά να μη ακούωσιν, έως της σήμερον ημέρας. **9** Και ο Δαβίδ λέγει· Ας γείνη η τράπεζα αυτών εις παγίδα και εις βρόχον και εις σκάνδαλον και εις ανταπόδομα εις αυτούς· **10** ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι, και τον νόντον αυτών διαπαντός κύρτωσον. **11** Λέγω λοιπόν, Μήπως έπταισαν διά να πέσωσι; Μη γένοιτο· αλλά διά της πτώσεως αυτών έγινεν η σωτηρία εις τα έθνη, διά να κινήσῃ αυτούς εις ζηλοτυπίαν. **12** Και εάν η πτώσις αυτών ήναι πλούτος του κόσμου και ελάττωσις αυτών πλούτους των εθνών, πόσω μάλλον το πλήρωμα αυτών; **13** Διότι προς εάς τα έθνη λέγω, Εφ' όσον μεν είμαι εγώ απόστολος των εθνών, την διακονίαν μου δοξάζω, **14** ίσως κινήσω εις ζηλοτυπίαν αυτούς, οίτινες είναι σαρξ μου και σώσω τινάς εξ αυτών. **15** Διότι εάν η αποβολή αυτών ήναι φιλίωσις του κόσμου, τι θέλει είσθα η πρόσληψις αυτών ειμή ζωή εκ νεκρών; **16** Και εάν η ζύμη ήναι αγία, είναι και το φύραμα· και εάν η ρίζα ήναι αγία, είναι και οι κλάδοι. **17** Αλλ' εάν τινές των κλάδων απεκόπησαν, συ δε αγριελαία ούσα ενεκεντρίσθης μεταξύ αυτών και έγινες συγκοινωνός της ριζής και της παχύτητος της ελιάς, **18** μη κατακαυχάσῃς εναντίον των κλάδων· εάν δε κατακαυχάσαι, συ δεν βαστάζεις την ρίζαν, αλλ' η ρίζα σε. **19** Θέλεις ειπεί λοιπόν· Απεκόπησαν οι κλάδοι, διά να εγκεντρισθώ εγώ. **20** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **21**

διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη τους φυσικούς κλάδους, πρόσεχε μήπως δεν φείσθη μηδέ σε. **22** Ίδέ λοιπόν την χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, επί μεν τους πεσόντας την αυστηρότητα, επί σε δε την χρηστότητα, εάν επιμείνης εις την χρηστότητα· διότι άλλως και συ θέλεις αποκοπή. **23** Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εις την απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρισθή· διότι δυνατός είναι ο Θεός πάλιν να εγκεντρίση αυτούς. **24** Επειδή εάν συ απεκθής από της φυσικής αγριελαίας και παρά φύσιν ενεκεντρίσθης εις καλλιελαίαν, πόσω μάλλον ούτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρισθή εις την ιδίαν αυτών ελαίαν. **25** Διότι δεν θέλω να αγνοήτε, αδελφοί, το μυστήριον τούτο, διά να μη υψηλοφρονήτε, ότι τύφλωσις κατά μέρος έγινεν εις τον Ισραήλ, εωσού εισέληθη το πλήρωμα των εθνών, **26** και ούτω πας ο Ισραήλ θέλει σωθή, καθώς είναι γεγραμμένον· θέλει ελθεί εκ Σιών ο λυτρωτής και θέλει αποστρέψει τας ασεβείας από του Ιακώβ. **27** Και αυτή είναι η παρ' εμού διαθήκη προς αυτούς, Όταν αφαιρέσω τας αμαρτίας αυτών. **28** Κατά μεν το ευαγγέλιον, είναι εχθροί διά σας, κατά δε την εκλογίην αγαπητοί διά τους πατέρας. **29** Διότι ανεπίδεκτα μεταμελείας είναι τα χαρίσματα και η πρόσκλησις του Θεού. **30** Διότι καθώς και σεις ηπειθήσατέ ποτέ εις τον Θεόν, τώρα όμως ηλείθητε εν τη απειθεία τούτων, **31** ούτω και ούτοι ηπειθήσαν τώρα εν τω υμετέρω ελέει, διά να ελεηθώσι και αυτοί· **32** διότι ο Θεός συνεκλείσε τους πάντας εις την απειθείαν, διά να ελεήσει τους πάντας. (eieēsē g1653) **33** Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και ανεξχνιάστοι αι οδοί αυτού. **34** Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή τις έγεινε σύμβουλος αυτού; **35** ή τις έδωκε τι πρώτος εις αυτόν, διά να γείνη εις αυτόν ανταπόδοσις; **36** Επειδή εξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτώ, η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν. (aiōn g165)

12 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία, **2** και μη συμμορφώνεσθε με τον αιών τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον. (aiōn g165) **3** Διότι λέγω διά της χάριτος της εις εμέ δοθείσης προς πάντα όστις είναι μεταξύ σας, να μη φρονή υψηλότερα παρ' ό, τι πρέπει να φρονή, αλλά να φρονή ώστε να σωφρονή, κατά το μέτρον της πίστεως, το οποίον ο Θεός μοίρασεν εις έκαστον. **4** Διότι καθώς έχομεν εν ενί σώματι μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη δεν έχουσι το αυτό έργον, **5** ούτω και ημείς οι πολλοί εν σώμα είμεθα εν Χριστώ, ο δε καθείς μέλη αλλήλων. **6** Έχοντες δε χαρίσματα διάφορα κατά την δοθείσαν εις ημάς χάριν, είτε προφητεΐαν, ως προφητεύωμεν κατά την αναλογίαν της πίστεως, **7** είτε διακονίαν, ως καταγινώμεθα εις την διακονίαν, είτε διδάσκει τις, ως καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, **8** είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίδων, ως μεταδίδη εν απλότητι, ο προϊστάμενος ως προϊσταται μετ' επιμελείας, ο ελεών ως ελεή εν ιλαρότητι. **9** Η

αγάπη ως ήναι ανυπόκριτος. Αποστρέφεσθε το πονηρόν, προσκολλάσθε εις το αγαθόν, **10** γίνεσθε προς αλλήλους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμάτε αλλήλους, **11** εις την σπουδήν άσκονι, κατά το πνεύμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, **12** εις την ελπίδα χαίροντες, εις την θλίψιν υπομένοντες, εις την προσευχήν προσκατερούντες, **13** εις τας χρείας των αγίων μεταδίδοντες, την φιλοξενίαν ακολουθούντες. **14** Ευλογείτε τους καταδιώκοντας υμάς, ευλογείτε και μη καταράσθε. **15** Χαίρετε μετά χαϊρόντων και κλαίετε μετά κλαιόντων. **16** Έχετε προς αλλήλους το αυτό φρόνημα. Μη υψηλοφρονείτε, αλλά συγκαταβαίνετε εις τους ταπεινούς. Μη φαντάζεσθε εαυτούς φρονίμους. **17** Εις μηδένα μη ανταποδίετε κακόν αντί κακού· προνοείτε τα καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων· **18** ει δυνατόν, όσον το αφ' υμών ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρώπων. **19** Μη εκδικήτε εαυτούς, αγαπητοί, αλλά δότε τόπον τη οργή· διότι είναι γεγραμμένον· εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος. **20** Εάν λοιπόν πενά ο εχθρός σου, τρέφε αυτόν, εάν διψά, πότιζε αυτόν· διότι πράττων τούτο θέλεις σωρεύσει άνθρακακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού. **21** Μη νικάσαι υπό του κακού, αλλά νικά διά του αγαθού το κακόν.

13 Πάσα ψυχή ως υποτάσσεται εις τας ανωτέρας εξουσίας. Διότι δεν υπάρχει εξουσία ειμή από Θεού· αι δε ούσαι εξουσίαι υπό του Θεού είναι τεταγμέναι. **2** Όστε ο εναντιούμενος εις την εξουσίαν εναντιούται εις την διαταγήν του Θεού· οι δε εναντιούμενοι θέλουσι λάβει εις εαυτούς καταδίκην. **3** Διότι οι άρχοντες δεν είναι φόβος των αγαθών έργων, αλλά των κακών. Θέλεις δε να μη φοβήσαι την εξουσίαν; πράτε το καλόν, και θέλεις έχει έπαινον παρ' αυτής. **4** επειδή ο άρχων είναι του Θεού υπηρέτης εις σε προς το καλόν. Εάν όμως πράττης το κακόν, φοβού· διότι δεν φορεί ματαίως την μάχιαν· επειδή του Θεού υπηρέτης είναι, εκδικητής διά να εκτελή την οργήν κατά του πράττοντος το κακόν. **5** Διά τούτο είναι ανάγκη να υποτάσσησθε ουχί μόνον διά την οργήν, αλλά και διά την συνείδησιν. **6** Επειδή διά τούτο πληρώνετε και φόρους· διότι υπηρέται του Θεού είναι εις αυτό τούτο ενασχολούμενοι. **7** Απόδοτε λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις όντινα οφείλετε τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον φόρον τον φόρον, εις όντινα την τιμήν την τιμήν. **8** Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν ειμή· το να αγαπάτε αλλήλους· διότι ο αγαπών τον άλλον εκπληρώνει τον νόμον. **9** Επειδή το, Μη μοιχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, μη επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω λόγω συμπεριλαμβάνεται. εν τώ· θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **10** Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον πλησίον· είναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου η αγάπη. **11** Και μάλιστα, εξεύροντες τον καιρόν, ότι είναι ήδη ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου· διότι είναι πλησιεστέρα εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. **12** Η νυξ προεχώρησεν, η δε ημέρα πλησίασεν· ως απορρίψωμεν λοιπόν τα έργα του σκότους και ως ενδυθώμεν τα όπλα του φωτός. **13** Ας περιπατήσωμεν ευσημιόμως ως εν

ημέρα, μη εις συμπόσια και μέθας, μη εις κοίτας και ασελγείας, μη εις έριδα και φθόνον· **14** αλλ' ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής.

14 Τον δε ασθενούντα κατά την πίστιν προσδέχεσθε, ουχί εις φιλονεικίας διαλογισμών. **2** Άλλω μεν πιστεύει ότι δύναται να τρώγει πάντα, ο δε ασθενών τρώγει λάχανα. **3** Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα· διότι ο Θεός προσδέχθη αυτόν. **4** Συ τις είσαι όστις κρίνει ξένον δούλον; εις τον ίδιον αυτού κύριον ίσταται ή πίπτει· θέλει όμως σταθή, διότι ο Θεός είναι δυνατός να στήση αυτόν. **5** Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν αγιωτέραν παρά άλλην ημέραν, άλλος δε κρίνει ίσην πάσαν ημέραν. Ας ήναι έκαστος πεπληροφορημένος εις τον ίδιον αυτού νούν. **6** Ο παρατηρών την ημέραν παρατηρεί αυτήν διά τον Κύριον, και ο μη παρατηρών την ημέραν διά τον Κύριον δεν παρατηρεί αυτήν. Ο τρώγων διά τον Κύριον τρώγει· διότι ευχαριστεί εις τον Θεόν. Και ο μη τρώγων διά τον Κύριον δεν τρώγει, και ευχαριστεί εις τον Θεόν. **7** Διότι ουδείς εξ ημών ζη δι' εαυτόν και ουδείς αποθνήσκει δι' εαυτόν. **8** Επειδή εάν τε ζώμεν, διά τον Κύριον ζώμεν· εάν τε αποθνήσκωμεν, διά τον Κύριον αποθνήσκωμεν. Εάν τε λοιπόν ζώμεν, εάν τε αποθνήσκωμεν, του Κυρίου είμεθα. **9** Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και νεκρών και ζώντων. **10** Συ δε διά τι κρίνεις τον αδελφόν σου; ή και συ διά τι εξουθενείς τον αδελφόν σου; επειδή πάντες ημείς θέλομεν παρασταθή εις το βήμα του Χριστού. **11** Διότι είναι γεγραμμένον· Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις εμέ θέλει κάμψει παν γόνυ, και πάσα γλώσσα θέλει δοξολογήσει τον Θεόν. **12** Άρα λοιπόν έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν. **13** Λοιπόν ας μη κρίνωμεν πλέον αλλήλους, αλλά τούτο κρίνατε μάλλον, το να μη βάλλητε πρόσκομμα εις τον αδελφόν ή σκάνδαλον. **14** Εξεύρω και είμαι πεπεισμένος εν Κυρίω Ιησού ότι ουδέν υπάρχει ακάθαρτον αφ' εαυτού ειμή εις τον όστις στοχάζεται τι ότι είναι ακάθαρτον, εις εκείνον είναι ακάθαρτον. **15** Εάν όμως ο αδελφός σου λυπητά διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν. **16** Ας μη βλασφημηται λοιπόν το αγαθόν σας. **17** Διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω· **18** επειδή ο δουλεύων εν τούτοις τον Χριστόν ευαρεστεί εις τον Θεόν και ευδοκιμεί παρά τοις ανθρώποις. **19** Άρα λοιπόν ας ζητώμεν τα προς την ειρήνην και τα προς την οικοδομήν αλλήλων. **20** Μη κατάστρεφε το έργον του Θεού διά φαγητόν. Πάντα μεν είναι καθαρά, κακόν όμως είναι εις τον άνθρωπον όστις τρώγει με σκάνδαλον. **21** Καλόν είναι το να μη φάγης κρέας μηδέ να πής οίνον μηδέ να πράξης τι, εις το όποιον ο αδελφός σου προσκόπεται ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί. **22** Συ πίστιν έχεις; έχε αυτήν εντός σου ενώπιον του Θεού· μακάριος όστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις εκείνο, το όποιον αποδέχεται. **23** Όστις όμως αμφιβάλλει,

κατακρίνεται, εάν φάγη, διότι δεν τρώγει εκ πίστεως· και παν ό, τι δεν γίνεται εκ πίστεως, είναι αμαρτία.

15 Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να βαστάζωμεν τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν εις εαυτούς. **2** Αλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν· **3** επειδή και ο Χριστός δεν ήρεσεν εις εαυτόν, αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ. **4** Διότι όσα προεγράφησαν, διά την διδασκαλίαν ημών προεγράφησαν, διά να έχωμεν την ελπίδα διά της υπομονής και της παρηγορίας των γραφών. **5** Ο δε Θεός της υπομονής και της παρηγορίας είθε να σας δώση να φρονήτε το αυτό εν αλλήλοις κατά Χριστόν Ιησούν, **6** διά να δοξάζητε ομοθυμαδόν εν ενί στόματι τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **7** Διά τούτο προσδέχεσθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσδέχθη ημάς εις δόξαν Θεού. **8** Ελέγω δε ότι ο Ιησούς Χριστός έγενε διάκονος της περιτομής υπέρ της αληθείας του Θεού, διά να βεβαιώση τας προς τους πατέρας επαγγελίας, **9** και διά να δοξάσωσι τα έθνη τον Θεόν διά το έλεος αυτού, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά τούτο θέλω σε υμνεί μεταξύ των εθνών· και εις το ονόμα σου θέλω ψάλλει. **10** Και πάλιν λέγει· Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού. **11** Και πάλιν· Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, και δοξολογείτε αυτόν πάντες οι λαοί. **12** Και πάλιν ο Ησαΐας λέγει· Θέλει εισθαι η ρίζα του Ιεσσαί, και ο ανιστάμενος διά να βασιλεύη επί τα έθνη· εις αυτόν τα έθνη θέλουσιν ελπίσει. **13** Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να σας εμπλήση πάσης χαράς και ειρήνης διά της πίστεως, ώστε να περισσεύητε εις την ελπίδα διά της δυνάμεως του Πνεύματος του Αγίου. **14** Είμαι δε, αδελφοί μου, και αυτός εγώ πεπεισμένος διά σας, ότι και σεις είθε πλήρεις αγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι και αλλήλους να νοουητήτε. **15** Σας έγραφα όμως, αδελφοί, τολημρότερον οπωσούν, ως υπενθυμίζων υμάς, διά την χάριν την δοθείσαν εις εμέ υπό του Θεού **16** εις το να ήμαι υπηρέτης του Ιησού Χριστού προς τα έθνη, ιερουργών το ευαγγέλιον του Θεού, διά να γείνη η προσφορά των εθνών ευπρόδεκτος, ηγιασμένη διά του Πνεύματος του Αγίου. **17** Έχω λοιπόν καύχησιν εν Χριστώ Ιησού διά τα προς τον Θεόν· **18** διότι δεν θέλω τολημήσει να είπω τι εξ εκείνων, τα οποία δεν έκαμεν ο Χριστός δι' εμού προς υπακοήν των εθνών λόγω και έργω, **19** με δυνάμιν σημείων και τεράτων, με δυνάμιν του Πνεύματος του Θεού, ώστε από Ιερουσαλήμ και κύκλω μέχρι της Ιλλυρίας εξεπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου του Χριστού, **20** ούτω δε εφιλοτιμήθην να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχί όπου ωνομάσθη ο Χριστός, διά να μη οικοδομώ επί ξένου θεμελίου· **21** αλλά καθώς είναι γεγραμμένον· Εκείνοι προς τους οποίους δεν ανηγγέλην περί αυτού θέλουσιν ιδεί, και εκείνοι οίτινες δεν ήκουσαν θέλουσι νοήσει. **22** Διά τούτο και εμποδιζόμενην πολλακίς να έλθω προς εσάς· **23** τώρα όμως μη έχων πλέον τόπον εν τοις κλίμασι τούτοις, επιποθών δε από πολλών ετών να έλθω προς εσάς, **24** όταν υπάγω εις την Ισπανίαν, θέλω ελθεί προς εσάς· διότι ελπίζω διαβαίνων να σας ιδώ και να προπεμφθώ εκεί από

σας, αφού πρώτον οπωσούν σας χορτασθώ. **25** Τώρα δε υπάγω εις Ιερουσαλήμ, εκπληρών την διακονίαν εις τους αγίους. **26** Διότι ευηρεστήθησαν η Μακεδονία και Αχαΐα να κάμωσί τινά βοήθειαν εις τους πτωχούς των αγίων των εν Ιερουσαλήμ. **27** Ευηρεστήθησαν τωόντι, και είναι οφειλέται αυτών. Διότι εάν τα έθνη έγειναν συγκοινωνοί αυτών εις τα πνευματικά, χρεωστούσι να υπηρετήσωσιν αυτούς και εις τα σωματικά. **28** Αφού λοιπόν εκτελέσω τούτο και επισφραγίσω εις αυτούς τον καρπόν τούτον, θέλω περάσει δι' υμών εις την Ισπανίαν. **29** Εξεύρω δε ότι ερχόμενος προς εσάς, θέλω ελθεί με αφθονίαν της ευλογίας του ευαγγελίου του Χριστού. **30** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και διά της αγάπης του Πνεύματος, να συναγωνισθήτε μετ' εμού, προσευχόμενοι υπέρ εμού προς τον Θεόν, **31** διά να ελευθερωθώ από των εν τη Ιουδαία απειθούντων, και διά να γείνη ευπρόσδεκτος εις τους αγίους η εις την Ιερουσαλήμ διακονία μου, **32** διά να έλθω μετά χαράς προς εσάς διά θελήματος του Θεού και να συναναπαυθώ με σας. **33** Ο δε Θεός της ειρήνης εΐη μετά πάντων υμών· αμήν.

16 Συνιστώ δε εις εσάς Φοίβην την αδελφήν ημών, ήτις είναι διάκονος της εκκλησίας της εν Κεγχρεαΐς, **2** διά να δεχθήτε αυτήν εν Κυρίω αξίως των αγίων και να παρασταθήτε εις αυτήν εις ό, τι πράγμα έχει χρειάν υμών· διότι και αύτη εστάθη προστάτις πολλών και εμού αυτού. **3** Ασπάσθητε την Πρίσκιλλαν και τον Ακύλαν, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού, **4** οΐτινες υπέρ της ζωής μου υπέβαλον υπό την μάχαιραν τον τράχηλον αυτών, τους οποίους ουχί εγώ μόνος ευχαριστώ, αλλά και πάσαι αι εκκλησίαι των εθνών. **5** Ασπάσθητε και την κατ' οίκου αυτών εκκλησίαν. Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, όστις είναι απαρχή της Αχαΐας εις τον Χριστόν. **6** Ασπάσθητε την Μαριάμ, ήτις πολλά εκοπίασε δι' ημάς. **7** Ασπάσθητε τον Ανδρόνικον και Ιουνίαν, τους συγγενείς μου και συναιχμαλώτους μου, οΐτινες είναι επίσημοι μεταξύ των αποστόλων, οΐτινες και προ εμού ήσαν εις τον Χριστόν. **8** Ασπάσθητε τον Αμπλίαν τον αγαπητόν μου εν Κυρίω. **9** Ασπάσθητε τον Ουρβανόν τον συνεργόν ημών εν Χριστώ, και τον Στάχυν τον αγαπητόν μου. **10** Ασπάσθητε τον Απελλήν τον δεδοκιμασμένον εν Χριστώ. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Αριστοβούλου. **11** Ασπάσθητε τον Ηρωδίωνα τον συγγενή μου. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Ναρκίσσου, τους όντας εν Κυρίω. **12** Ασπάσθητε την Τρύφαιναν και την Τρυφώσαν, αίτινες κοπιάζουσιν εν Κυρίω. Ασπάσθητε Περσίδα την αγαπητήν, ήτις πολλά εκοπίασεν εν Κυρίω. **13** Ασπάσθητε τον Ρούφον, τον εκλεκτόν εν Κυρίω, και την μητέρα αυτού και εμού. **14** Ασπάσθητε τον Ασύγκριτον, τον Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμίν και τους μετ' αυτών αδελφούς. **15** Ασπάσθητε τον Φιλόλογον και την Ιουλίαν, τον Νηρέα και την αδελφήν αυτού, και τον Ολυμπάν και πάντας τους αγίους τους μετ' αυτών. **16** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι του Χριστού. **17** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους ποιούντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα εναντίον της διδαχής,

την οποίαν σεις εμάθετε, και απομακρύνεσθε απ' αυτών. **18** Διότι οι τοιοῦτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλίαν, και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσι τας καρδίας των ακάκων· **19** διότι η υπακοή σας διεφημίσθη εις πάντας. Όσον λοιπόν διά σας χαίρω· θέλω δε να ήσθε σοφοί μεν εις το αγαθόν, απλοί δε εις το κακόν. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν υπό τους πόδας σας. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εΐη μεθ' υμών. Αμήν. **21** Σας ασπάζονται ο Τιμόθεος ο συνεργός μου, και Λούκιος και Ιάσων και Σωσίπατρος οι συγγενείς μου. **22** Σας ασπάζομαι εν Κυρίω εγώ ο Τέρτιος, ο γράψας την επιστολήν. **23** Σας ασπάζεται ο Γάϊος ο φιλοξενών εμέ και την εκκλησίαν όλην. Σας ασπάζεται Έρατος ο οικονόμος της πόλεως και Κούαρτος ο αδελφός. **24** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εΐη μετά πάντων υμών· αμήν. **25** Εις δε τον δυνάμενον να σας στηρίξη κατά το ευαγγέλιόν μου και το κήρυγμα του Ιησού Χριστού, κατά την αποκάλυψιν του μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν από χρόνων αιωνίων, (αιϑñιος g166) **26** φανερωθέντος δε τώρα διά προφητικών γραφών κατ' επιταγήν του αιωνίου Θεού και γνωρισθέντος εις πάντα τα έθνη προς υπακοήν πίστεως, (αιϑñιος g166) **27** εις τον μόνον σοφόν Θεόν έστω η δόξα διά Ιησού Χριστού εις τους αιώνας· αμήν. (αιϑñ g165)

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός, **2** προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω, τους ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών τε και ημών· **3** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ πάντοτε εις τον Θεόν μου διά σας, διά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εσάς διά του Ιησού Χριστού· **5** ότι κατά πάντα επλουτίσθητε δι' αυτού, κατά πάντα λόγον και πάσαν γνώσιν, **6** καθώς η μαρτυρία του Χριστού εστηρίχθη μεταξύ σας, **7** ώστε δεν μένετε οπίσω εις ουδέν χάρισμα, προσιόμενες την αποκάλυψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **8** όστις και θέλει σας στηρίζει έως τέλους αμέμπτους εν τη ημέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **9** Πιστός ο Θεός, διά του οποίου προσεκλήθητε εις το να ήσθε συγκοινωνοί του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **10** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το αυτό, και να μη ήναι οσίματα μεταξύ σας, αλλά να ήσθε εντελώς ηνωμένοι έχοντες το αυτό πνεύμα και την αυτήν γνώμην. **11** Διότι εφανέρωθη εις εμε παρά των εκ της οικογενείας της Χλόης, περί υμών, αδελφοί μου, ότι είναι έριδες μεταξύ σας. **12** λέγω δε τούτου, διότι έκαστος από σας λέγει: Εγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού. **13** Διεμερίσθη ο Χριστός; μήπως ο Παύλος εσταυρώθη διά σας; ή εις το όνομα του Παύλου εβαπτίσθητε; **14** Ευχαριστώ εις τον Θεόν ότι ουδένα από σας εβάπτισα, ειμή Κρίσπον και Γάϊον, **15** διά να μη είπη τις ότι εις το όνομά μου εβάπτισα. **16** Εβάπτισα δε και τον οίκον του Στεφανά· εκτός τούτων δεν εξέυρω εάν εβάπτισα άλλον τινά. **17** Διότι δεν με απέστειλεν ο Χριστός διά να βαπτίζω, αλλά διά να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχι εν σοφία λόγου, διά να μη ματαιωθώ ο σταυρός του Χριστού. **18** Διότι ο λόγος του σταυρού εις μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού. **19** Επειδή είναι γεγραμμένον· Θέλω απολέσει την σοφίαν των σοφών, και θέλω αθετήσει την σύνεσιν των συνετών. **20** Που ο σοφός; που ο γραμματεύς; που ο συζητητής του αιώνος τούτου; δεν εμώρανε ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; (αιθñ g165) **21** Διότι επειδή εν τη σοφία του Θεού ο κόσμος δεν εγνωρίσε τον Θεόν διά της σοφίας, ηυδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος να σώση τους πιστεύοντας. **22** Επειδή και οι Ιουδαίοι σημείον αιτούσι και οι Έλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23** ημεῖς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εις μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους Έλληνας μωρίαν, **24** εις αυτούς όμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε και Έλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν και Θεού σοφίαν· **25** διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των ανθρώπων, και το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησιν

σας, αδελφοί, ότι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. **27** Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να κατασχύνη τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να κατασχύνη τα ισχυρά, **28** και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, και τα μη όντα, διά να καταργήση τα όντα, **29** διά να μη καυχηθί ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **30** Αλλά σεις είσθε εξ αυτού εν Χριστώ Ιησού, όστις εγενήθη εις ημάς σοφία από Θεού, δικαιοσύνη τε και αγιασμός και απολύτρωσις· **31** ώστε, καθώς είναι γεγραμμένον, Ο καυχώμενος εν Κυρίω ας καυχάται.

2 Και εγώ, αδελφοί, ότε ήλθον προς εσάς, ήλθον ουχι με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εις εσάς την μαρτυρίαν του Θεού. **2** Διότι απεφάσισα να μη εξεύρω μεταξύ σας άλλο τι ειμή Ιησού Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον. **3** Και εγώ ήλθον προς εσάς με ασθένειαν και με φόβον και με τρόμον πολύν, **4** και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν εγένοντο με καταπειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με απόδειξιν Πνεύματος και δυνάμεως, **5** διά να ήναι η πίστις σας ουχι διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλά διά της δυνάμεως του Θεού. **6** Χαλούμεν δε σοφίαν μεταξύ των τελείων, σοφίαν όμως ουχι του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των φθειρομένων· (αιθñ g165) **7** αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών, (αιθñ g165) **8** την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνωρίσε· διότι αν ήθελον γνωρίσει, δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης (αιθñ g165) **9** αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ήκουσε και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν. **10** Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυπεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού· επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα και τα βάθη του Θεού. **11** Διότι τις των ανθρώπων γινώσκει τα του ανθρώπου, ειμή το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτό; Ούτω και τα του Θεού ουδείς γινώσκει ειμή το Πνεύμα του Θεού. **12** Αλλ' ημεῖς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. **13** Τα οποία και λαλούμεν ουχι με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά. **14** Ο φυσικός όμως άνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. **15** Ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται. **16** Διότι τις εγνωρίσε τον νούν του Κυρίου, ώστε να διδάξη αυτόν; ημεῖς όμως έχομεν νούν Χριστού.

3 Και εγώ, αδελφοί, δεν ηδυνήθην να λαλήσω προς εσάς ως προς πνευματικούς, αλλ' ως προς σαρκικούς, ως προς νήπια εν Χριστώ. **2** Γάλα σας επότισα και ουχι στερεάν τροφήν· διότι δεν ηδύνασθε έτι να δεχθήτε

αυτήν. Αλλ' ουδέ τώρα δύνασθε έτι **3** επειδή έτι σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος και έρις και διχόνοια, δεν είσθε σαρκικοί και περιπατείτε κατά άνθρωπον; **4** Διότι όταν λέγη τις, Εγώ μεν είμαι του Παύλου, άλλος δε, Εγώ του Απολλώ, δεν είσθε σαρκικοί; **5** Τις λοιπόν είναι ο Παύλος, και τις ο Απολλώ, παρά υπηρέται, διά των οποίων επιστεύσατε και, όπως ο Κύριος έδωκεν εις έκαστον; **6** Εγώ εφύτευσα, ο Απολλώς επότισεν, αλλ' ο Θεός ηρύξησεν **7** ώστε ούτε ο φυτεύων είναι τι ούτε ο ποτίζων, αλλ' ο Θεός ο αυξάνων. **8** Ο φυτεύων δε και ο ποτίζων είναι έν και έκαστος θέλει λάβει τον εαυτού μισθόν κατά τον κόπον αυτού. **9** Διότι του Θεού είμεθα συνεργοί· σεις είσθε του Θεού αγρόδ, του Θεού οικοδομή. **10** Εγώ κατά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις με εώς σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον έθεσα, άλλος δε επικοδομεί έκαστος όμως ας βλέπη πως επικοδομεί· **11** διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. **12** Εάν δε τις επικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμη· **13** εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι. **14** Εάν το έργον τινός, το οποίον επικοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· **15** εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθεί, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός. **16** Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; **17** Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όπως είσθε σεις. **18** Μηδείας μη εξαπατά εαυτών· εάν τις μεταξú σας νομίζει ότι είναι σοφός εν το κόσμω τούτω, ας γείνη μωρός διά να γείνη σοφός. (αϊθñ g165) **19** Διότι η σοφία του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. Επειδή είναι γεγραμμένον· Όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών· **20** και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. **21** Όστε μηδείας ας μη καυχάται εις ανθρωπίνας· διότι τα πάντα είναι υμών, **22** είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, **23** σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας άνθρωπος ως υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού. **2** Το δε επίλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθή έκαστος πιστός. **3** Εις με εδ ελάχιστον είναι να ανακριθώ υπό' υμών ή υπό ανθρωπίνης κρίσεως· αλλ' ουδέ ανακρίνω εμαυτόν. **4** Διότι η συνειδησίς μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι δεδικαιωμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος. **5** Όστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, έως αν έλθη ο Κύριος, όπως θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών, και τότε ο έπαινος θέλει γείνει εις έκαστον από του Θεού. **6** Ταύτα δε, αδελφοί, μετέφερα παραδειγματικώς εις εμαυτόν και εις τον Απολλώ διά σας, διά να μάθητε διά του παραδείγματος ημών να μη φρονήτε υπέρ ό, τι είναι γεγραμμένον, διά να μη επαίρησθε εις υπέρ

του ενός κατά του άλλου. **7** Διότι τις σε διακρίνει από του άλλου; και τι έχεις, το οποίον δεν έλαβες, εάν δε και έλαβες, τι καυχάσαι ως μη λαβών; **8** Τώρα είσθε κεχορητασμένοι, τώρα επλουτήσατε, εβασίλευσατε χωρίς ημών· και είθε να εβασιλεύητε, διά να συμβασιλεύσωμεν και ημείς με σας. **9** Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδικασμένους εις θάνατον· διότι εγεινάμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλλους και εις ανθρωπούς. **10** Ημείς μωροί διά τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημείς ασθενείς, σεις δε ισχυροί· σεις ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι. **11** Έως της παρουσίας ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητούμεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα **12** και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ίδιās ημών χείρας· λαιδορούμενοι ευλογούμενοι, διωκόμενοι υποφέρομεν, **13** βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάματα του κόσμου εγεινάμεν, σκύβαλον πάντων έως της σήμερον. **14** Δεν γράφω ταύτα προς εντροπήν σας, αλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ. **15** Διότι εάν έχητε μυριάς παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε όμως πολλούς πατέρας· επειδή εγώ σας εγέννησα εν Χριστώ Ιησού διά του ευαγγελίου. **16** Σας παρακαλώ, λοιπόν, γίνεσθε μιμηταί μου. **17** Διά τούτο σας έπεμψα τον Τιμόθεον, όπως είναι τέκνον μου αγαπητόν και πιστόν εν Κυρίω, όπως θέλει σας ενθυμίσει τας οδούς μου τας εν Χριστώ, καθώς διδάσκω πανταχού εν πάση εκκλησία. **18** Τινές όμως εφωσιώθησαν, ως εάν εγώ δεν έμελλον να έλθω προς εσάς· **19** πλην θέλω ελθει ταχέως προς εσάς, εάν ο Κύριος θελήση, και θέλω γνωρίσει ουχι τον λόγον των πεφωσιωμένων, αλλά την δύναμιν· **20** διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι εν λόγω, αλλ' εν δυνάμει. **21** Τι θέλετε; με ράβδον να έλθω προς εσάς, ή με αγάπην και με πνεύμα πραότητος;

5 Γενικώς ακούεται ότι είναι μεταξύ σας πορνεία, και τιοαυτή πορνεία, ήτις ουδέ μεταξύ των εθνών ονομάζεται, ώστε να έχη τις την γυναίκα του πατρός αυτού. **2** Και σεις είσθε πεφωσιωμένοι, και δεν επενθήσατε μάλλον, διά να εκβληθή εκ μέσου υμών ο πράξας το έργον τούτο. **3** Διότι εγώ ως απών κατά το σώμα, παρών όμως κατά το πνεύμα, έκρινα ήδη ως παρών τον ούτω πράξαντα τούτο, **4** εν τω ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού αφού συναχθήτε σεις και το εμόν πνεύμα με την δύναμιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού **5** να παραδώσητε τον τοιούτον εις τον Σατανάν προς όλεθρον της σαρκός, διά να σωθή το πνεύμα αυτού εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **6** Δεν είναι καλόν το καυχημά σας. Δεν εξεύρετε ότι ολίγη ζύμη κάμνει όλον το φύραμα ένζυμον; **7** Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημών εθουσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός· **8** ώστε ας εορτάζωμεν ουχι με ζύμη παλαιάν, ουδέ με ζύμη κακή και πονηρία, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και απληθείας. **9** Σας έγγραψα εν τη επιστολή να μη συναστρέφησθε με πόρνους, **10** και ουχι διόλου με τους πόρνους του κόσμου τούτου ή με τους πλεονέκτας ή άρπαγας ή ειδωλολάτραις· επειδή τότε πρέπει να εξέλθητε από του κόσμου. **11** Αλλά τώρα σας έγγραψα να μη συναστρέφησθε, εάν τις

αδελφός ονομαζόμενος ήναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λήιδορος ή μέθυσος ή άρπαξ· με τον τοιούτον μηδέ να συντρώνητε. **12** Διότι τι με μέλη να κρινώ και τους έξω; δεν κρίνετε σεις τους έξω; **13** Τους δε έξω ο Θεός θέλει κρίνει. Όθεν εκβάλετε τον κακόν εκ μέσου υμών.

6 Τομά τις από σας, όταν έχη διαφοράν προς τον άλλον, να κρίνεται ενώπιον των αδικών και ουχι ενώπιον των αγίων; **2** Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνεται από σας, ανάξιο είσθε να κρίνετε ελάχιστα πράγματα; **3** Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνει; πόσω μάλλον βιωτικά; **4** Βιωτικά λοιπόν κρίσεις εάν έχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησία τούτους καθίζετε κριτάς. **5** Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, όστις θέλει δυνηθή να κρίνη ανά μέσον του αδελφού αυτού, **6** αλλά αδελφός κρίνεται με αδελφόν, και τούτο ενώπιον άπιστων; **7** Τώρα λοιπόν είναι διόλου ελάττωμα εις εσάς ότι έχετε κρίσεις μεταξύ σας. Διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον δεν αποστερείσθε; **8** Αλλά σεις αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. **9** Η δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ουτε πόρνοι ουτε ειδωλολάτραι ουτε μοιχοί ουτε μαλακοί ουτε αρσενοκοίται **10** ουτε κλέπται ουτε πλεονέκται ουτε μέθυσοι ουτε λήιδοροι ουτε άρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. **11** Και τοιούτοι υπήρχετέ τινες αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιάσθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού υμών. **12** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, πλην πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. **13** Τα φαγητά είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα φαγητά· πλην ο Θεός και ταύτην και ταύτα θέλει καταργήσει· το δε σώμα δεν είναι διά την πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος διά το σώμα. **14** ο δε Θεός και τον Κύριον ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσει διά της δυνάμεως αυτού. **15** Δεν εξεύρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; να λάβω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. **16** Η δεν εξεύρετε ότι ο προσκολλόμενος με την πόρνην είναι εν σώμα; διότι θέλουσιν είσθαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα μίαν· **17** όστις όμως προσκολλάται με τον Κύριον είναι εν πνεύμα. **18** Φεύγετε την πορνείαν. Παν αμάρτημα, το οποίον ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι εκτός του σώματος· ο πορνεύων όμως αμαρτάνει εις το ίδιον αυτού σώμα. **19** Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; **20** Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.

7 Περί δε των όσων μοι εγράψατε, καλόν είναι εις τον άνθρωπον να μη εγγίση εις γυναίκα· **2** διά τας πορνείας όμως ας έχη έκαστος την εαυτού γυναίκα, και εκάστη ας έχη τον εαυτής άνδρα. **3** Ο άνηρ ας αποδίδη εις την γυναίκα την οφειλομένην εύνοιαν· ομοίως δε

και η γυνή εις τον άνδρα. **4** Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής σώμα, αλλ' ο άνηρ· ομοίως δε και ο άνηρ δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. **5** Μη αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράξη ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας. **6** Λέγω δε τούτο κατά συγγνώμην, ουχι κατά προσταγήν. **7** Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι καθώς και εμαυτόν· αλλ' έκαστος έχη ιδιαίτερον χάρισμα εκ Θεού, άλλος μεν ούτως, άλλος δε ούτως. **8** Λέγω δε προς τους αγάμους και προς τας χήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι καθώς και εγώ. **9** Αλλ' εάν δεν εγκρατεύωνται, ας νυμφευθώσι· διότι καλήτερον είναι να νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. **10** Εις δε τους νευμφευμένους παραγγέλλω, ουχι εγώ αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του άνδρός αυτής· **11** αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα· και ο άνηρ να μη αφήνη την εαυτού γυναίκα. **12** Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχι ο Κύριος· Εάν τις αδελφός έχη γυναίκα άπιστον, και αυτή συγκατανεύη να συνοική μετ' αυτού, ας μη αφήνη αυτήν· **13** και γυνή ήτις έχη άνδρα άπιστον, και αυτός συγκατανεύει να συνοική μετ' αυτής, ας μη αφήνη αυτόν. **14** Διότι ο άνηρ ο άπιστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή η άπιστος ηγιάσθη διά του άνδρός, επειδή άλλως τα τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι άγια. **15** Εάν δε ο άπιστος χωρίζεται, ας χωρισθή. Ο αδελφός όμως ή αδελφή δεν είναι δεδουλωμένοι εις τα τοιαύτα· ο Θεός όμως προσεκάλεσεν ημάς εις ειρήνην. **16** Διότι τι εξεύρετε, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον άνδρα; ή τι εξεύρετε, άνερ, αν μέλλης να σώσης την γυναίκα; **17** Αλλά καθώς ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον, και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν έκαστον, ούτως ας περιπατή. Και ούτω διατάττω εις πάσας τας εκκλησίας. **18** Προσεκλήθη τις εις την πίστιν περιτετμημένος· Ας μη καλύπτη την περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτμητος; Ας μη περιτέμνηται. **19** Η περιτομή είναι ουδέν, και η ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών του Θεού. **20** Έκαστος εν τη κλήσει, καθ' ην εκλήθη, εν ταύτη ας μένη. **21** Εκλήθης δούλος; μη σε μέλη· αλλ' εάν δύνασαι να γείνης ελεύθερος, μεταχειρίσου τούτο καλήτερα. **22** Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον Κύριον, είναι απελεύθερος του Κυρίου· ομοίως και όστις ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι του Χριστού. **23** Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων. **24** Έκαστος, αδελφοί, εις ό, τι εκλήθη, εν τούτω ας μένη παρά τω Θεώ. **25** Περί δε των παρθένων προσταγήν του Κυρίου δεν έχω· αλλά γνώμιον δίδοω ως ηληπιμένον υπό του Κυρίου να ήμαι πιστός. **26** Τούτο λοιπόν νομίζω ότι είναι καλόν διά την παρούσαν ανάγκην, ότι καλόν είναι εις τον άνθρωπον να ήναι ούτως. **27** Είσαι δεδεδμένος με γυναίκα; μη ζήτη λύσιν. Είσαι λελυμένος από γυναικός; μη ζήτη γυναίκα. **28** Πλην και εάν νυμφευθής, δεν ημάρτησας· και εάν η παρθένος νυμφευθής, δεν ημάρτησεν· αλλ' οι τοιούτοι θέλουσιν έχη θλίψιν εν τη σαρκί· εγώ δε σας φείδομαι. **29** Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκας να ήναι ως

μη έχοντες, **30** και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη έχοντες κατοχήν, **31** και οι μεταχειριζόμενοι τον κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **32** Θέλω δε να ήσθε αμέριμνοι. Ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως να αρέσει εις τον Κύριον· **33** ο δε νενυμφευμένος μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέσει εις την γυναίκα. **34** Διαφέρει η γυνή και η παρθένος. Η άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, διά να ήται αγία και το σώμα και το πνεύμα· η δε νενυμφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέσει εις τον άνδρα. **35** Λέγω δε τούτο διά το συμφέρον υμών αυτών, ουχί διά να βάλω εις εσάς παγίδα, αλλά διά το σεμνοπρεπές, και διά να ήσθε προσκεκολλημένοι εις τον Κύριον χωρίς περισπασμούς. **36** Αλλ' εάν τις νομίζει ότι ασχημονεί προς την παρθένον αυτού, αν παρήλθεν η ακμή αυτής, και πρέπει να γείνη ούτως, ας κάμη ό, τι θέλει· δεν αμαρτάνει· ας υπανδρεύονται. **37** Όστις όμως στέκει στερεός εν τη καρδία, μη έχων ανάγκην, έχει όμως εξουσίαν περί του ιδίου αυτού θελήματος, και απεφάσισε τούτο εν τη καρδία αυτού, να φυλάττη την εαυτού παρθένον, πράττει καλώς. **38** Όποτε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, αλλ' ο μη υπανδρεύων πράττει καλήτερα. **39** Η γυνή είναι δεδεμένη διά τον νόμου εφ' όσον καιρόν ζη ο ανήρ αυτής εάν δε ο ανήρ αυτής αποθάνη, είναι ελευθέρα να υπανδρευθή με όντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν Κυρίω. **40** Μακαριωτέρα όμως είναι εάν μείνη ούτω, κατά την εμήν γνώμην· νομίζω δε ότι και εγώ έχω Πνεύμα Θεού.

8 Περὶ δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες έχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. **2** Και εάν τις νομίζει ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθη· **3** αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. **4** Περὶ της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός ειμή εις. **5** Διότι αν και ήται λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γης, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, **6** αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. **7** Αλλά δεν είναι εις πάντας η γνώσις αυτή· τινές δε διά την συνείδησιν του είδώλου έως σημερον τρώγουσι το είδωλόθυτον ως είδωλόθυτον, και η συνείδησις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται. **8** το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. **9** Πλην προσέχετε μήπως αυτή η εξουσία σας γείνη πρόσκομμα εις τους ασθενείς. **10** Διότι εάν τις ίδη σε, τον έχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού είδώλων, δεν θέλει ενθαρρυνθή η συνείδησις αυτού, ασθενούντος, εις το να τρώγη τα είδωλόθυτα; **11** Και διά την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν. **12** Αμαρτάνοντες δε ούτως εις τους αδελφούς και προσβάλλοντες την ασθενή συνείδησιν αυτών, εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. **13** Διά τούτο, εάν

το φαγητόν σκανδαλίζει τον αδελφόν μου, δεν θέλω φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη σκανδαλίσω τον αδελφόν μου. (αιθν g165)

9 Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδον τον Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών; δεν είσθε σεις το έργο μου εν Κυρίω; **2** Αν δεν ήμαι εις άλλους απόστολος, αλλ' εις εσάς τουλάχιστον είμαι· διότι η σφραγίς της αποστολής μου σεις είσθε εν Κυρίω. **3** Η απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι αυτή· **4** μη δεν έχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να πίνωμεν; **5** μη δεν έχομεν εξουσίαν να συμπεριφέρωμεν αδελφήν γυναίκα, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; **6** ή μήστον εγώ και ο Βαρνάβας δεν έχομεν εξουσίαν να μη εργαζώμεθα; **7** Τις ποτέ εκστρατεύει με ίδια αυτού έξοδα; Τις φυτεύει αμπελώνα και δεν τρώγει εκ του καρπού αυτού; ή τις ποιμαίνει ποιμόνιον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος του ποιμνίου; **8** Μήπως κατά άνθρωπον λαλώ ταύτα; ή δεν λέγει ταύτα και ο νόμος; **9** διότι εν τω νόμω του Μωυσέως είναι γεγραμμένον· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος. Μήπως μέλει τον Θεόν περί των βοών; **10** ή δι' ημάς βεβαίως λέγει τούτο; διότι δι' ημάς εγράφη, ότι ο αροτριών με ελπίδα πρέπει να αροτριά, και ο αλωνίζων με ελπίδα να μετέχη της ελπίδος αυτού. **11** Εάν ημείς εσπειράμεν εις εσάς τα πνευματικά, μέγα είναι εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά σας; **12** Εάν άλλοι μετέχωσι της εφ' υμάς εξουσίας, δεν πρέπει μάλλον ημείς; Αλλά δεν μετεχειρίσθημεν την εξουσίαν ταύτην, αλλ' υποφέρομεν πάντα, διά να μη προσξήσωμεν εμπόδιόν τι εις το ευαγγέλιον του Χριστού. **13** Δεν εξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά εκ του ιερού τρώγουσιν, οι ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; **14** Ούτω και ο Κύριος διάταξε, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου. **15** Πλην εγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθημ. Ουδέ έγγραφα ταύτα διά να γείνη ούτως εις εμέ· διότι καλόν είναι εις εμέ να αποθάνω μάλλον παρά να ματαιώση τις το καύχημά μου. **16** Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ καύχημα· επειδή ανάγκη επικείται εις εμέ· οσαί δε είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω· **17** επειδή εάν κάμνω τούτο εκουσίως, έχω μισθόν· εάν δε ακουσίως, είμαι εμπειστημένος οικονομίαν. **18** Τις λοιπόν είναι ο μισθός μου; το να κάμω αδάπανον το ευαγγέλιον του Χριστού διά της κηρύξεώς μου, ώστε να μη κάμνω κατάχρησιν της εξουσίας μου εν τω ευαγγέλιω. **19** Διότι ελεύθερος αν πάντων εις πάντα εδοούλωσα εμαυτόν, διά να κερδήσω τους πλειοτέρους· **20** και έγεινα εις τους Ιουδαίους ως Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους εις τους υπό νόμον ως υπό νόμον, διά να κερδήσω τους υπό νόμον· **21** εις τους άνομους ως άνομος, μη των άνομους εις τον Θεόν, αλλ' έννομος εις τον Χριστόν, διά να κερδήσω άνομους· **22** έγεινα εις τους ασθενείς ως ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς· εις πάντας έγεινα τα πάντα, διά να σώσω παντί τρόπω τινάς. **23** Κάμνω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω συγκοινωνός αυτού. **24** Δεν εξεύρετε ότι οι τρέχοντες εν τω σταδίω πάντες μεν τρέχουσιν, εις όμως λαμβάνει το

βραβείον; οὕτω τρέχετε, ὥστε να λάβητε αὐτό. **25** Πας δε ο αγωνιζόμενος εἰς πάντα εγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μεν διά να λάβωσι φθαρτὸν στέφανον, ημεῖς δε ἀφθαρτον. **26** Εγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, οὐχί ως ἀβεβαίως, οὕτω πυγμαχῶ, οὐχί ως κτυπὼν τον αέρα, **27** ἀλλὰ δαμάζω το σῶμα μου και δουλαγωγῶ, μήπως εἰς ἄλλους κηρύξας ἐγὼ γείνω ἀδόκιμος.

10 Δεν θέλω δε να ἀγνοίητε, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν πάντες ὑπὸ την νεφέλην, και πάντες διά της θαλάσσης διήλθον, **2** και πάντες εἰς τον Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εν τη νεφέλῃ και εν τη θαλάσῃ, **3** και πάντες την αὐτήν πνευματικὴν βρῶσιν ἐφαγον, **4** και πάντες το αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν ἐπίον· διότι ἐπίον ἀπὸ πνευματικῆς πέτρας ἀκολουθούσης, ἡ δε πέτρα ἦτο ο Χριστός· **5** ἀλλὰ δεν εὐηρεστήθη ο Θεός εἰς τους πλειοτέρους ἐξ αὐτῶν· διότι κατεστρώθησαν εν τη ἐρήμῳ. **6** Ταῦτα δε ἐγένειαν παραδείγματα ἡμῶν, διά να μη ἡμεθα ημεῖς ἐπιθυμηταὶ κακῶν, καθὼς και ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. **7** Μηδέ γίνεσθε ἰδωλολάτρες, καθὼς τινές ἐξ αὐτῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθησεν ο λαὸς διά να φάγη και να πῖη, και ἐσηκώθησαν να παίζωσι. **8** Μηδέ ας πορευόμεν, καθὼς τινές αὐτῶν ἐπόρευσαν και ἐπεσον εν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. **9** Μηδέ ας πειράζωμεν τον Χριστόν, καθὼς και τινές αὐτῶν ἐπείρασαν και ἀπωλέσθησαν ὑπὸ των ὄφρων. **10** Μηδέ γογγύζετε, καθὼς και τινές αὐτῶν ἐγόγγυσαν, και ἀπωλέσθησαν ὑπὸ του ἐξολοθρευτοῦ. **11** Ταῦτα δε πάντα ἐγίνοντο εἰς ἐκεῖνους παραδείγματα, και ἐγράφησαν προς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τους οποίους τα τέλη των αἰῶνων ἐφθασαν. **(αἰὼν γ165)** **12** Ὡστε ο νομίζων ὅτι ἴσταται εἰς βλέπη μη πέση. **13** Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν εἰμὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς ὅμως εἶναι ο Θεός, ὅστις δεν θέλει σας ἀφήσει να πειρασθῆτε ὑπὲρ την δυνάμιν σας, ἀλλὰ μετὰ του πειρασμοῦ θέλει κάμει και την ἐκβασιν, ὥστε να δύνασθε να υποφέριτε. **14** Διά τούτο, ἀγαπητοί μου, φυέγετε ἀπὸ της ἰδωλολατρείας. **15** Λέγω εἰς προς φρονίμους κρίνατε σεις τούτο το οποίον λέγω· **16** Το ποτήριον της εὐλογίας, το οποίον εὐλογοῦμεν, δεν εἶναι κοινωνία του αἵματος του Χριστοῦ; Ὁ ἄρτος, τον οποίον κόπτομεν, δεν εἶναι κοινωνία του σώματος του Χριστοῦ; **17** διότι εἰς ἄρτος, εν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοί· ἐπειδὴ πάντες ἐκ του ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** Βλέπετε τον Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οἱ τρώγοντες τας θυσίας δεν εἶναι κοινωνοὶ του θυσιαστηρίου; **19** Τι λοιπὸν λέγω; ὅτι το εἶδωλον εἶναι τι; ἢ ὅτι το εἰδωλόθυτον εἶναι τι; οὐχί· **20** ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνα, τα οποία θυσιάζουσι τα ἔθνη, εἰς τα δαιμόνια θυσιάζουσι και οὐχί εἰς τον Θεόν· και δεν θέλω σεις να γίνησθε κοινωνοὶ των δαιμονίων. **21** Δεν δύνασθε να πίνητε το ποτήριον του Κυρίου και το ποτήριον των δαιμονίων· δεν δύνασθε να ἴησθε μέτοχοι της τραπέζης του Κυρίου και της τραπέζης των δαιμονίων. **22** Η του Κύριον θέλομεν να διεγείρωμεν εἰς χηλοτυπία; μήπως εἴμεθα ἰσχυρότεροι αὐτοῦ; **23** Πάντα εἶναι εἰς την ἐξουσίαν μου ἀλλὰ πάντα δεν συμφέρουσι πάντα εἶναι εἰς την ἐξουσίαν μου, ἀλλὰ πάντα δεν οικοδομοῦσι. **24** Μηδεῖς ας ζητή το εαυτοῦ συμφέρον, ἀλλ' ἕκαστος τα του ἄλλου. **25** Παν το πωλούμενον εν τῷ μακελλίῳ τρώγεται, μηδὲν ἐξετάζοντες διά την συνειδήσιν· **26**

διότι του Κυρίου εἶναι ἡ γη και το πλήρωμα αὐτῆς. **27** Και εἴν τις των ἀπίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγεται ὅ, τι βάλλεται ἐμπροσθέν σας, μηδὲν ἐξετάζοντες διά την συνειδήσιν. **28** Εἴν δε τις σας εἶπη, Τούτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μη τρώγεται δι' ἐκεῖνον τον φανερώσαντα και διά την συνειδήσιν· διότι του Κυρίου εἶναι ἡ γη και το πλήρωμα αὐτῆς. **29** Συνειδήσιν δε λέγω οὐχί την ἰδικὴν σου, ἀλλὰ την του ἄλλου. Ἐπειδὴ διά τι ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; **30** Και εἴν ἐγὼ μετ' εὐχαριστίας μετέχω, διά τι βλασφημοῦμαι δι' ἐκεῖνο, διά το οποίον ἐγὼ εὐχαριστῶ; **31** Εἴτε λοιπὸν τρώγεται εἴτε πίνετε εἴτε πράττετε τι, πάντα πράττετε εἰς δόξαν Θεοῦ. **32** Μη γίνεσθε πρόσκομμα μῆτε εἰς Ἰουδαίους μῆτε εἰς Ἕλληνας μῆτε εἰς την ἐκκλησίαν του Θεοῦ, **33** καθὼς και ἐγὼ κατὰ πάντα ἀρέσκω εἰς πάντας, μη ζητῶν το ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ το των πολλῶν, διά να σωθῶσι

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς και ἐγὼ τον Χριστόν. **2** Σας ἐπαινῶ δε, ἀδελφοί, ὅτι εἰς πάντα με ἐνθυμείσθε, και κρατεῖτε τας παραδόσεις, καθὼς παρέδωκα εἰς εἰς. **3** Θέλω δε να ἐξεύρητε, ὅτι ἡ κεφαλὴ παντός ἀνδρός εἶναι ο Χριστός, κεφαλὴ δε της γυναικὸς ο ἀνὴρ, κεφαλὴ δε του Χριστοῦ ο Θεός. **4** Πας ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, εἴν ἐχὴ κεκαλυμμένην την κεφαλὴν, καταισχύει την κεφαλὴν αὐτοῦ. **5** Πᾶσα δε γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα με την κεφαλὴν ἀσκεπὴ καταισχύει την κεφαλὴν εαυτῆς· διότι εν και το αὐτό εἶναι με την ἐξυριμένην. **6** Ἐπειδὴ αν δεν καλύπτηται ἡ γυνὴ, ας κορευθῆ και τα μαλλία αὐτῆς· ἀλλ' εἴν ἡναι αἰσχρὸν εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυνὴ διά τον ἄνδρα. **10** Διά τούτο ἡ γυνὴ χρεωστὴ να ἐχὴ ἐξουσίαν ἐπὶ της κεφαλῆς αὐτῆς διά τους ἀγγέλους. **11** Πλην οὔτε ο ἀνὴρ χωρὶς της γυναικὸς οὔτε ἡ γυνὴ χωρὶς του ἀνδρός ὑπάρχει εν Κυρίῳ. **12** Διότι καθὼς ἡ γυνὴ εἶναι ἐκ του ἀνδρός, οὗ και ο ἀνὴρ εἶναι διά της γυναικὸς, τα πάντα δε ἐκ του Θεοῦ. **13** Κρίνατε σεις καθ' εαυτοῦς· εἶναι πρέπον γυνὴ να προσεύχηται εἰς τον Θεόν ἀσκεπῆς; **14** Η οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις δεν σας διδάσκει, ὅτι ἀνὴρ μεν εἴν ἐχὴ κόμην εἶναι εἰς αὐτόν ατιμία, **15** γυνὴ δε εἴν ἐχὴ κόμην, εἶναι δόξα εἰς αὐτήν; διότι ἡ κόμη ἐδόθη εἰς αὐτήν ἀντὶ καλύμματος. **16** Εἴν τις ὅμως φαίνεται ὅτι εἶναι φιλόνηκος, ημεῖς τοιαύτην συνήθειαν δεν ἔχομεν, οὐδέ αἰ ἐκκλησία του Θεοῦ. **17** Εὐὼ δε παραγγέλλω τούτο, δεν ἐπαινῶ ὅτι συνέρχεσθε οὐχί διά το καλῆτερον ἀλλὰ διά το χειρότερον. **18** Διότι πρῶτον μεν ὅταν συνέρχησθε εἰς την ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι ὑπάρχουσι ὁσίματα μεταξὺ σας, και μέρος τι πιστεύω· **19** διότι εἶναι ἀνάγκη να ὑπάρχωσι και αἰρέσεις μεταξὺ σας, διά να γείνωσι φανεροὶ μεταξὺ σας οἱ δόκιμοι. **20** Ὅταν λοιπὸν συνέρχησθε ἐπὶ το αὐτό, τούτο δεν εἶναι να φάγητε Κυριακὸν δείπνον· **21** διότι ἕκαστος λαμβάνει προ του ἄλλου το ἴδιον εαυτοῦ

δείπνον εν τω καιρώ του τρώγειν, και άλλος μεν πεινά, άλλος δε μεθύει. **22** Μη δεν έχετε οικίας διά να τρώγητε και να πίνητε; ή την εκκλησίαν του Θεού καταφρονείτε, και καταισχύνετε τους μη έχοντας; τι να σας είπω; να σας επαινέσω εις τούτο; δεν σας επαινώ. **23** Διότι εγώ παρέλαβον από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτί καθ' ην παρεδίδετο έλαβεν άρτον, **24** και ευχαριστήσας έκοψε και είπε: Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών κλώμενον· τούτο κάμνετε εις την ανάμνησίν μου. **25** Ομοίως και το ποτήριον, αφού εδείπνησε, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου· τούτο κάμνετε, οσάκις πίνητε, εις την ανάμνησίν μου. **26** Διότι οσάκις αν τρώγητε τον άρτον τούτον και πίνητε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως αυτού. **27** Όστε όστις τρώγη τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναζίως, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος και αίματος του Κυρίου. **28** Ας δοκιμάζη δε εαυτόν ο άνθρωπος, και ούτως ας τρώγη εκ του άρτου και ας πίνη εκ του ποτηρίου· **29** διότι ο τρώγων και πίνων αναζίως τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου. **30** Διά τούτο υπάρχουν μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και αποθνήσκουσιν ικανοί. **31** Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι· **32** αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου. **33** Όστε αδελφοί μου, όταν συνέρχησθε διά να φάγητε, περιμένετε αλληλους· **34** εάν δε τις πεινά, ας τρώγη εν τη οικία αυτού, διά να μη συνέρχησθε προς κατάκρισιν. Τα δε λοιπά, όταν έλθω, θέλω διατάξει.

12 Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν θέλω να αγνοήτε. **2** Εξεύρετε ότι ήσθε εθνικοί, συρόμενοι όπωσ εσύρσθε προς τα είδωλα τα άφωνα. **3** Διά τούτο σας γνωστοποιώ ότι ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπη Κύριον Ιησοούν, ειμή διά Πνεύματος Αγίου. **4** Είναι δε διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως το αυτό· **5** είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός· **6** είναι και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. **7** Δίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. **8** Διότι εις άλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, **9** εις άλλον δε πίστις διά του αυτού Πνεύματος, εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, **10** εις άλλον δε ενεργειαί θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευματικών, εις άλλον δε ειδη γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών. **11** Πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανεμόν ιδία εις έκαστον καθώς θέλει. **12** Διότι καθώς το σώμα είναι εν και έχει μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά όντα, είναι εν σώμα, ούτω και ο Χριστός· **13** διότι ημείς πάντες διά του ενός Πνεύματος βαπτίσθημεν εις εν σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποτίσθημεν. **14** Διότι το σώμα δεν είναι εν μέλος, αλλά πολλά. **15** Εάν είπη ο πους, Επειδή

δεν είμαι χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο τάχα δεν είναι εκ του σώματος; **16** Και εάν είπη το ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; **17** Εάν όλον το σώμα ήναι οφθαλμός, που η ακοή; Εάν όλον ακοή, που η όσφρησις; **18** Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε τα μέλη εν έκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ηθέλησεν. **19** Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που το σώμα; **20** Αλλά τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν όμως σώμα. **21** Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη προς την χειρά· Δεν έχω χρειάν σου· ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας· Δεν έχω χρειάν υμών. **22** Αλλά πολύ περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία, **23** και εκείνα τα οποία νομίζομεν ότι είναι τα ατιμότερα του σώματος, εις ταύτα αποδίδομεν τιμήν περισσοτέραν, και τα άσχημα ημών έχουσι περισσοτέραν ευσημησούνην· **24** τα δε ευσημίμονα ημών δεν έχουσι χρειάν. Αλλ' ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, δώσας περισσοτέραν τιμήν εις το ευτελέστερον, **25** διά να μη ήναι σχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ αλληλων. **26** Και είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχουσιν· είτε τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη συχαίρουσι. **27** Και σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη κατά μέρος. **28** Και άλλους μεν έθεσεν ο Θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα ιαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, είδη γλωσσών. **29** Μη πάντες είναι απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργούσι θαύματα; **30** μη πάντες έχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες λαλούσι γλώσσας; μη πάντες διερμηνεύουσιν; **31** Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλύτερα χαρίσματα. Και έτι πολύ υπερέχουσιν οδόν σας δεικνύω.

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγεινα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. **2** Και εάν έχω προφητεϊαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν. **3** Και εάν πάντα τα υπάρχοντά μου διανείω, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καθώ, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι. **4** Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, **5** δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, **6** δεν χαίρει εις την αδικίαν, συχαίρει δε εις την αλήθειαν· **7** πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. **8** Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει· τα άλλα όμως, είτε προφητεϊαί είναι, θέλουσι καταργηθή· είτε γλώσσαί, θέλουσι παύσει· είτε γνώσις, θέλει καταργηθή. **9** Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και κατά μέρος προφητεύομεν· **10** όταν όμως έλθη το τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθή. **11** Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνου, ως νήπιος εσυλλογιζόμεν· ότε όμως έγεινα ανήρ, κατήργησα τα του νηπιού. **12** Διότι τώρα βλέπομεν διά κατόπτρον αινιγματώδως, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω

γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην. **13** Τώρα δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλητέρα δε τούτων είναι η αγάπη.

14 Ακολουθείτε την αγάπην· και ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε. **2** Διότι ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον δεν λαλεί προς ανθρώπους, αλλά προς τον Θεόν· διότι ουδείς ακούει αυτόν, αλλά με το πνεύμα αυτού λαλεί μυστήρια· **3** ο δε προφητεύων λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν και προτροπήν και παρηγορίαν. **4** Ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον εαυτών οικοδομεί, ο δε προφητεύων την εκκλησίαν οικοδομεί. **5** Θέλω δε πάντες να λαλήτε γλώσσας, μάλλον δε να προφητεύητε· διότι ο προφητεύων είναι μεγαλήτερος παρά ο λαλών γλώσσας, εκτός εάν διερμηνεύη, διά να λάβη οικοδομήν η εκκλησία. **6** Και τώρα, αδελφοί, εάν έλθω προς εσάς λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας λαλήσω ή με αποκάλυψιν ή με γνώσιν ή με προφητείαν ή με διδαχήν; **7** Και τα άψυχα, όσα δίδουσι φωνήν, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν δεν δώσωσι διακεκριμένους τους φθόγγους, πως θέλει γνωρισθί το αυλούμενον ή το κιθαριζόμενον; **8** Διότι εάν η σάλπιγξ δώση φωνήν ασαφή, τις θέλει ετοιμασθή εις πόλεμον; **9** Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθί το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα. **10** Τόσα είδη φωνών είναι τυχόν εν τω κόσμω, και ουδέν εξ αυτών είναι ασήμαντον. **11** Εάν λοιπόν δεν γνωρίσω την σημασίαν της φωνής, θέλω είσθαι προς τον λαλούντα βάρβαρος και ο λαλών βάρβαρος προς εμέ. **12** Ούτω και σεις, επειδή είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισσεύητε εν αυτοίς προς την οικοδομήν της εκκλησίας. **13** Διά τούτο ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον ας προσεύχηται διά να γείνη ικανός να διερμηνεύη, **14** διότι εάν προσεύχημαι με γλώσσαν αγνώριστον, το πνεύμα μου προσεύχεται, αλλά' ο νούς μου είναι ακαρποφόρητος. **15** Τι πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχηθί με το πνεύμα, θέλω δε προσευχηθί και με τον νούν. Θέλω ψάλλει με το πνεύμα, θέλω δε ψάλλει και με τον νούν. **16** Διότι εάν δοξολογήση με το πνεύμα, εκείνος όστις έχει τάξιν ιδιούτω πως θέλει ειπέι το αμήν εις την ευχαριστίαν σου, μη εξεύρων τι λέγεις; **17** Διότι συ μεν καλώς ευχαριστείς, ο άλλος όμως δεν οικοδομείται. **18** Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου ότι λαλώ πλειοτέρας γλώσσας παρά πάντας υμάς. **19** Πλην εν τη εκκλησία πέντε λόγους προτιμώ να λαλήσω διά τον νούός μου, διά να καθήσχω και άλλους, παρά μύριους λόγους με γλώσσαν αγνώριστον. **20** Αδελφοί, μη γίνεσθε παιδιά κατά τας φρένας, αλλά γίνεσθε νήπια μεν εις την κακίαν, τέλειοι όμως εις τας φρένας. **21** Εν τω νόμω είναι γεγραμμένον ότι δι' ετερογλώσσωσιν και διά ξένων χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ ούτω θέλωσι με εισακούσει, λέγει Κύριος. **22** Όστε αι γλώσσαί είναι διά σημείον ουχί προς τους πιστεύοντας, αλλά προς τους απίστους· η προφητεία όμως είναι ουχί προς τους απίστους, αλλά προς τους πιστεύοντας. **23** Εάν λοιπόν συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και λαλώσι πάντες γλώσσας αγνώριστους, εισέλθωσι δε ιδιώται ή

άπιστοι, δεν θέλωσιν ειπέι ότι είσθε μαινόμενοι; **24** Αλλά' εάν πάντες προφητεύωσιν, εισέλθη δε τις άπιστος η ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων, **25** και ούτω τα κρυπά της καρδιάς αυτού γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι τωόντι εν μέσω υμών. **26** Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλλόν, έρχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει· πάντα ας γίνωνται προς οικοδομήν. **27** Εάν τις λαλή γλώσσαν αγνώριστον, ας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το περισσότερο ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις ας διερμηνεύη· **28** αλλά' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας σιωπά εν τη εκκλησία, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς τον Θεόν. **29** Προφήται δε ας λαλώσι δύο ή τρεις, και οι άλλοι ας διακρίνωσιν· **30** εάν δε έλθη αποκάλυψις εις άλλον καθήμενον, ο πρώτος ας σιωπά. **31** Διότι δύνασθε ο εις μετά τον άλλον να προφητεύητε πάντες, διά να μανθάνωσι πάντες και πάντες να παρηγορώνται· **32** και τα πνεύματα των προφητών υποτάσσονται εις τούτον προφήτα· **33** διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, αλλά' ειρήνης. Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων. **34** Αι γυναίκες σας ας σιωπώσιν εν ταις εκκλησίαις· διότι δεν είναι συγκεχωρημένον εις αυτάς να λαλώσιν, αλλά να υποτάσσωνται, καθώς και ο νόμος λέγει. **35** Αλλά' εάν θέλωσι να μάθωσι τι, ας ερωτώσιν εν τω οίκω τους άνδρας αυτών· διότι αισχρόν είναι εις γυναίκας να λαλώσιν εν εκκλησία. **36** Μήπως από σας εξήλθεν ο λόγος του Θεού, ή εις σας μόνους κατήντησεν; **37** Εάν τις νομίζη ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, ας μάθη εκείνα τα οποία γράφω προς εσάς, ότι είναι εντολαί του Κυρίου. **38** Αλλά' εάν τις αγνοή, ας αγνοή. **39** Όστε, αδελφοί, ζητείτε μετά ζήλου το προφητεύειν, και το λαλείν γλώσσας μη εμποδίζετε· **40** πάντα ας γίνωνται ευσημιώνως και κατά τάξιν.

15 Σας φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον, το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, **2** διά του οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπω σας εκήρυξα αυτό, αν φυλάττητε αυτό, εκτός εάν επιστεύσατε ματαίως. **3** Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, **4** και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς, **5** και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, έπειτα εις τους δώδεκα· **6** μετά ταύτα εφάνη εις πεντακόσους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν έως τώρα, τινές δε και εκοιμήθησαν· **7** έπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον, έπειτα εις πάντας τους αποστόλους· **8** τελευταίον δε πάντων εφάνη και εις εμέ ως εις έκτρωμα. **9** Διότι εγώ είμαι ο ελάχιστος των αποστόλων, όστις δεν είμαι άξιος να ονομάζωμαι απόστολος, διότι κατεδίωξα την εκκλησίαν του Θεού· **10** αλλά χάριτι Θεού είμαι ότι είμαι· και η εις εμέ χάρις αυτού δεν έγινε ματαία, αλλά περισσότερο αυτών πάντων εκοπίασα, πλην ουχί εγώ, αλλά' η χάρις του Θεού η μετ' εμού. **11** Είτε λοιπόν εγώ είτε εκείνοι, ούτω κηρύττομεν και ούτως επιστεύσατε. **12** Εάν δε ο Χριστός κηρύττηται ότι ανέστη εκ νεκρών,

πως τινές μεταξύ σας λέγουσιν ότι αναστασις νεκρών δεν είναι; **13** Και εάν αναστασις νεκρών δεν ήναι, ουδ' ο Χριστός ανέστη· **14** και αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον άρα είναι το κήρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας. **15** Ευρισκόμεθα δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, διότι εμαρτυρήσαμεν περί του Θεού ότι ανέστησε τον Χριστόν, τον οποίον δεν ανέστησεν, εάν καθ' υπόθεσιν δεν ανασταίνωνται νεκροί. **16** Διότι εάν δεν ανασταίνονται νεκροί, ουδ' ο Χριστός ανέστη· **17** αλλ' εάν ο Χριστός δεν ανέστη, ματαία η πίστις σας έτι είσθε εν ταις αμαρτίαις υμών. **18** Άρα και οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απωλέσθησαν. **19** Εάν εν ταύτη τη ζωή μόνον ελπίζωμεν εις τον Χριστόν, είμεθα ελειονότεροι πάντων των ανθρώπων. **20** Αλλά τώρα ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών, έγεινεν απαρχή των κεικοιμένων. **21** Διότι επειδή ο θάνατος ήλθε δι' ανθρώπου, ούτω και δι' ανθρώπου η αναστασις των νεκρών. **22** Επειδή καθώς πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωοποιηθή εν τω Χριστώ. **23** Έκαστος όμως κατά την ιδίαν αυτού τάξιν· ο Χριστός είναι η απαρχή, έπειτα όσοι είναι του Χριστού εν τη παρουσία αυτού· **24** Ύστερον θέλει είσθαι το τέλος, όταν παραδώση την βασιλείαν εις τον Θεόν και Πατέρα, όταν καταργήση πάσαν αρχήν και πάσαν εξουσίαν και δύναμιν. **25** Διότι πρέπει να βασιλεύη εωσού θέση πάντας τους εχθρούς υπό τους πόδας αυτού. **26** Έσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος· **27** διότι πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού. Όταν δε είπη ότι πάντα είναι υποτεταγμένα, φανερόν ότι εξαιρείται ο υποτάξας εις αυτόν τα πάντα. **28** Όταν δε υποταχθώσιν εις αυτόν τα πάντα, τότε και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον υποτάξαντα εις αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν. **29** Επειδή τι θέλουσι κάμει οι βαπτιζόμενοι υπέρ των νεκρών, εάν τωόντι οι νεκροί δεν ανασταίνονται, διά τι και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; **30** διά τι και ημείς κινδυνεύομεν πάσαν ώραν; **31** Καθ' ημέραν αποθνήσκω, μα την εις εσάς καύχησιν μου, την οποίαν έχω εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών. **32** Εάν κατά άνθρωπον επολέμησα με θηρία εν Εφέσω, τι το όφελος εις εμέ; αν οι νεκροί δεν ανασταίνονται, ας φάγωμεν και ας πίνωμεν, διότι αύριον αποθνήσκομεν. **33** Μη πλανάσθε· Φθειρούσι τα καλά ήθη αι κακαί συναστροφαί. **34** Συνέλθετε εις εαυτούς κατά το δίκαιον και μη αμαρτάνετε· διότι τινές έχουσιν αγνωσίαν Θεού· προς εντροπήν σας λέγω τούτο. **35** Αλλά θέλει τις ειπέι· Πως ανασταίνονται οι νεκροί; και με ποίον σώμα έρχονται; **36** Άφρον, εκείνο το οποίον συ σπείρεις, δεν ζωογονείται εάν δεν αποθάνη· **37** και εκείνο το οποίον σπείρεις, δεν σπείρεις το σώμα το οποίον μέλλει να γείνη, αλλά γυμνόν κόκκον, σίτου τυχόν ή τινός των λοιπών. **38** Ο δε Θεός δίδει εις αυτό σώμα καθώς ηθέλησε, και εις έκαστον των σπερμάτων το ιδιαίτερον αυτού σώμα. **39** Πάσα σαρξ δεν είναι η αυτή σαρξ, αλλά άλλη μεν σαρξ των ανθρώπων, άλλη δε σαρξ των κτηνών, άλλη δε των ιχθύων και άλλη των πτηνών. **40** Είναι και σώματα επουράνια και σώματα επίγεια· πλην άλλη μεν η δόξα των επουρανίων, άλλη δε η των επιγείων. **41** Άλλη δόξα είναι του ηλίου, και άλλη δόξα της σεληνης, και άλλη δόξα των αστέρων· διότι αστήρ διαφέρει αστέρος κατά την δόξαν. **42** Ούτω και η

αναστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, ανίσταται εν αφθορασία· **43** σπείρεται εν ατιμία, ανίσταται εν δόξη· σπείρεται εν ασθενεία, ανίσταται εν δυνάμει· **44** σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν. Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. **45** Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν· ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν. **46** Πλην ουχι πρώτον το πνευματικόν, αλλά το ζωϊκόν, έπειτα το πνευματικόν. **47** Ο πρώτος άνθρωπος είναι εκ της γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος ο Κύριος εξ ουρανού. **48** Οποίος ο χοϊκός, τοιούτοι και οι χοϊκοί, και οποιός ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι· **49** και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου. **50** Τούτο δε λέγω, αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθορασίαν. **51** Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, **52** εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σαλπγγι· διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. **53** Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθορασίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. **54** Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθορασίαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη. **55** Που, θάνατε, το κέντρον σου; που, άδη, η νίκη σου; (**Hadēs 986**) **56** το δε κέντρον του θανάτου είναι η αμαρτία, και η δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. **57** Αλλά χάρις εις τον Θεόν, όστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **58** Ωστε, αδελφοί μου αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίω.

16 Περί δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων, καθώς διέταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας, ούτω κάμετε και σεις. **2** Κατά την πρώτην της εβδομάδος έκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτώ θησαυρίζων ό, τι αν ευπορή, ώστε όταν έλθω να μη συνάγωνται τότε συνεισφοραί. **3** Και όταν έλθω, οποιός εγκρίνητε, δι' επιστολών τούτους θέλω πέμψει διά να φέρωσι την δωρεάν σας εις Ιερουσαλήμ· **4** και εάν ήναι άξιον να υπάγω και εγώ, θέλουσιν ελθεί μετ' εμού. **5** Εθέλω δε ελθεί προς εσάς, αφού διέλθω την Μακεδονίαν· διότι την Μακεδονίαν διέρχομαι· **6** και ίσως θέλω παραμείνει πλησίον σας, ή και παραπέμψαι, διά να με προπέμψητε σεις όπου αν υπάγω. **7** Διότι δεν θέλω να σας ιδω τώρα εν παρόδω, αλλ' ελπίζω να μείνω πλησίον σας καιρόν τινά, εάν ο Κύριος συγχωρήση τούτο. **8** Εθέλω δε μείνει εν Εφέσω έως της πεντηκοστής· **9** διότι ηνοιχθη εις εμέ θύρα μεγάλη και ενεργητική, και είναι πολλοί εναντίοι. **10** Και εάν έλθω ο Τιμόθεος, προσέχετε να ήναι άφοβος μεταξύ σας· διότι το έργον του Κυρίου εργαζεται καθώς και εγώ· **11** μηδέις λοιπόν ας μη εξουθενήση αυτόν. Προπέμψατε δε αυτόν εν ειρήνη, διά να έλθη προς εμέ· διότι προσμένω αυτόν μετά των αδελφών. **12** Περί δε του αδελφού Απολλώ, παρεκάλεσα αυτόν πολλά να έλθη προς εσάς μετά των αδελφών· και η

δεν ήθελε παντάπασι να έλθη τώρα, θέλει όμως ελθεί όταν ευκαιρήσει. **13** Αγρυπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε. **14** Πάντα τα έργα υμών ας γίνωνται εν αγάπη. **15** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί· εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, ότι είναι απαρχή της Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων. **16** να υποτάσσησθε και σεις εις τους τοιούτους και εις πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα. **17** Χαίρω δε διά την έλευσιν του Στεφανά και Φουρτουνάτου και Αχαΐκού, διότι την έλλειψίν σας ούτοι ανεπλήρωσαν. **18** επειδή ανέπαυσαν το ιδικόν μου πνεύμα και το ιδικόν σας. Τιμάτε λοιπόν τους τοιούτους. **19** Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι της Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα μετά της κατ' οίκον αυτών εκκλησίας. **20** Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες. Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **21** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. **22** Όστις δεν αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ας ήναι ανάθεμα. Μαράν αθά. **23** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού εΐη μεθ' υμών. **24** Η αγάπη μου μετά πάντων υμών εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω μετά πάντων των αγίων των όντων εν όλη τη Αχαΐα· **2** χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, **4** ο παρηγορών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του Θεού. **5** διότι καθώς περισσεύουσι τα παθήματα του Χριστού εις ημάς, ούτω διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. **6** Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας της ενεργουμένης διά της υπομονής των αυτών παθημάτων, τα οποία και ημείς πάσχομεν· είτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας και η ελπίς, την οποίαν έχομεν, είναι βεβαία υπέρ υμών. **7** επειδή εξεύρομεν ότι καθώς είσθε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας. **8** διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περί της θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εις ημάς εν τη Ασία, ότι καθ' υπερβολήν εστενοχωρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε απηλίπισθημεν και του ζήν· **9** αλλ' ημείς αυτοί εν εαυτοίς, ελάβομεν την απόφασιν του θανάτου, διά να μη έχομεν την πεποίθησιν εις εαυτούς, αλλ' εις τον Θεόν τον εγείροντα του νεκρούς. **10** όστις ηλευθέρωσεν ημάς εκ τοσοούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει, εις τον οποίον ελπίζομεν ότι και έτι θέλει ελευθερώσει, **11** ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δεήσεως, διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. **12** διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της συνειδήσεως ημών, ότι εν απλότητι και ειλικρινεία Θεού, ουχί εν σοφία σαρκική, αλλ' εν χάριτι Θεού επολιτεύθημεν εν τω κόσμω, περισσότερο δε προς εσάς. **13** διότι δεν σας γράφομεν άλλο, παρ' εκείνα τα οποία αναγινώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε ότι και έως τέλους θέλετε γνωρίσει. **14** καθώς και μας εγνωρίσατε κατά μέρος, ότι είμεθα καύχημα εις εσάς, καθώς σεις εις ημάς, εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **15** και με ταύτην την πεποίθησιν ήθελον να έλθω προς εσάς πρότερον, διά να έχητε δευτέραν χάριν, **16** και δι' υμών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας να έλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν. **17** Τούτο λοιπόν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή όσα βουλεύομαι, κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ήναι εις εμέ το ναι ναι, και το ου ου; **18** Αλλ' όμως πιστός ο Θεός ότι ο λόγος ημών ο λαληθείς προς εσάς δεν έγινε ναι και ου. **19** διότι ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμοθέου, δεν έγινε ναι και ου, αλλά ναι έγινεν εν αυτώ. **20** διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. **21** Ο δε βεβαίων ημάς μεθ' υμών εις Χριστόν και ο χρίσας

ημάς είναι ο Θεός, **22** όστις και εσφράγισεν ημάς και έδωκε τον αρραβώνα του Πνεύματος εν ταις καρδίαις ημών. **23** Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν μου, ότι φειδόμενος υμών δεν ήλθον έτι εις Κόρινθον. **24** Ουχί διότι έχομεν εξουσίαν επί της πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς σας επειδή εν τη πίστει στέκεσθε.

2 Απεφάσισα δε τούτο καθ' εμαυτόν, το να μη έλθω πάλιν προς εσάς με λύπην. **2** διότι εάν εγώ σας λυπώ, και τις είναι ο ευφραίνων εμέ ειμή ο λυπούμενος υπ' εμού; **3** και έγραψα προς εσάς τούτο αυτό, ώστε όταν έλθω να μη έχω λύπην απ' εκείνων, απ' ων έπρεπε να έχω χαράν, έχων πεποιθήσιν εις πάντας υμάς όστι η χαρά μου είναι πάντων υμών. **4** διότι εκ πολλής θλίψεως και στενοχωρίας καρδιάς έγραψα προς εσάς μετά πολλών δακρύων, ουχί διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε την αγάπην, ην έχω περισσοτέρως εις εσάς. **5** Αλλ' εάν τις ελύπησε, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά μέρος, διά να μη επιβάρυνω πάντας υμάς. **6** Αρκέτον είναι εις τον τοιούτον αύτη η επίπληξις η υπό των πλειοτέρων· **7** ώστε το εναντίον πρέπει μάλλον να συγχωρήσητε αυτόν, και να παρηγορήσητε, διά να μη καταποθή ο τοιούτος υπό της υπερβαλλούσης λύπης. **8** Διά τούτο σας παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτόν την αγάπην σας. **9** επειδή διά τούτο και έγραψα, διά να γνωρίσω την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά πάντα υπήκοοι· **10** εις όντινα δε συγχωρείτέ τι, συγχωρώ και εγώ· διότι εάν εγώ συνεχώρησά τι, εις όντινα συνεχώρησα, διά σας έκαμον τούτο ενώπιον του Χριστού, **11** διά να μη υπεριχούσθην καθ' ημών ο Σατανάς διότι δεν αγνοούσθε τα διανοήματα αυτού. **12** Ότε δε ήλθον εις την Τρωάδα διά να κηρύξω το ευαγγέλιον του Χριστού, και ηνοιχθή εις εμέ θύρα εν Κυρίω, **13** δεν έλαβον άνεσιν εις το πνεύμά μου, διότι δεν εύρον τίτον τον αδελφόν μου, αλλ' αποχαιρετήσας αυτούς εξήλθον εις Μακεδονίαν. **14** Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμνει ημάς να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και φανερόνει εν παντί τόπω δι' ημών την οσμίν της γνώσεως αυτού· **15** διότι του Χριστού ευωδία είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζομένους και εις τους απολλυμένους. **16** εις τούτους μεν οσμί θανάτου διά θάνατον, εις εκείνους δε οσμί ζωής διά ζωήν. Και προς ταύτα τις είναι ικανός; **17** διότι ημείς καθώς οι πολλοί δεν κατηλεύομεν τον λόγον του Θεού, αλλ' ως από ειλικρινείας, αλλ' ως από Θεού κατενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ.

3 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν εαυτούς; ή μήπως έχομεν χρείαν, καθώς τινές, συστατικών επιστολών προς εσάς ή συστατικών από σας; **2** Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γινωσκομένη και αναγνωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων, **3** και φανερόνσθε ότι είσθε επιστολή Χριστού, γενομένη διά της διακονίας ημών, εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδιάς. **4** Τοιαύτην δε πεποιθήσιν έχομεν διά του Χριστού προς τον Θεόν. **5** Ουχί διότι είμεθα ικανοί απ' εαυτών να νοήσωμέν τι ως εξ ημών

αυτών, ἀλλ' ἰκανότης ἡμῶν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, **6** ὅστις καὶ ἔκαμεν ἡμᾶς ἰκανοὺς νὰ ἡμεθα δίακονοι τῆς καινῆς διαθήκης, οὐχὶ τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα θανατόνετο, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Ἀλλ' εἴν η διακονία τοῦ θανάτου ἢ ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη εἰς λίθους ἐγένειεν ἔνδοξος, ὥστε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνατενίσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν μέλλουσαν νὰ καταργηθῆ, **8** πὼς ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἔνδοξος; **9** διότι ἂν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦναι δόξα, πολλῶ μᾶλλον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὑπερέχει κατὰ τὴν δόξαν. **10** Διότι οὐδὲ ἐδοξάσθη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὸ δεδοξασμένον ἐνεκὲν τῆς υπερβαλλούσης δόξης. **11** Ἐπειδὴ εἴν τὸ μέλλον νὰ καταργηθῆ ἢτο ἔνδοξος, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον εἶναι ἔνδοξον. **12** Ἐχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα πολλὴν παρρησίαν μεταχειριζόμεθα, **13** καὶ οὐχὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ἐβάλλε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ μέλλοντος νὰ καταργηθῆ. **14** Ἀλλ' ἐτυφλώθησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν. Διότι ἔως τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα μένει ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ἐπειδὴ καταργεῖται διὰ τοῦ Χριστοῦ, **15** ἀλλ' ἔως σήμερον, ὅταν ἀναγινώσκῃται ὁ Μωϋσῆς, κάλυμμα κείται ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν· **16** ὅταν ὁμῶς ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Κύριον, θέλει ἀφαιρεθῆ τὸ κάλυμμα. **17** Ὁ δὲ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. **18** Ἡμεῖς δὲ πάντες βλέποντες ὡς ἐν κατόπτρῳ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου με ἀνακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου.

4 Διὰ τούτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεῖθημεν, δὲν ἀποκείμενον, **2** ἀλλ' ἀπῆρνήθημεν τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦμεν ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολόνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ με τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πάσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **3** Εἴν δὲ καὶ ἦναι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν κεκαλυμμένον, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους εἶναι κεκαλυμμένον, **4** τῶν ὁποίων ἀπίστων ὄντων ὁ Θεὸς τὸν κόσμον τούτου ἐτύφλωσε τὸν νοῦν, διὰ νὰ μὴ ἐπιλάμψῃ εἰς αὐτοὺς ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. **(αἰθὼ γ165)** **5** Διότι ἡμεῖς δὲν κηρύττομεν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ τὸν Ἰησοῦν. **6** Διότι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν νὰ λάμψῃ φῶς ἐκ τοῦ σκότους, εἶναι ὅστις ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **7** Ἐχόμεν δὲ τὸν θησαυρὸν τούτων εἰς οὐράκινα σκευή, διὰ νὰ ἦναι ἡ υπερβολὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καὶ οὐχὶ ἐξ ἡμῶν, **8** κατὰ πάντα θλιβόμενοι ἀλλ' οὐχὶ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐχὶ ἀπελπίζόμενοι, **9** διωκόμενοι ἀλλ' οὐχὶ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐχὶ ἀπολλύμενοι, **10** πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ περιφέροντες ἐν τῷ σώματι, διὰ νὰ φανερωθῆ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ. **11** Διότι ἡμεῖς οἱ

ζῶντες παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς τὸν θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ θνητῇ ἡμῶν σαρκί. **12** Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. **13** Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, **14** ἐξεύροντες ὅτι ὁ ἀναστήσας τὸν Κύριον Ἰησοῦν θέλει ἀναστήσῃ καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ παραστήσῃ μεθ' ὑμῶν. **15** Διότι νὰ πάντα εἶναι διὰ σας, ὥστε ἡ χάρις, πλεονάσασα διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πλειοτέρων, νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **16** Διὰ τούτο δὲν ἀποκείμενον, ἀλλ' εἴν καὶ ὁ ἐξωτερικὸς ἡμῶν ἄνθρωπος φθειρῆται, ὁ ἐσωτερικὸς ὁμῶς ἀνανεοῦται καθ' ἐκάστην ἡμέραν. **17** Διότι ἡ προσωρινῇ ἐλαφρά θλίψις ἡμῶν ἐργάζεται εἰς ἡμᾶς καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης, **(αἰθῆνιος γ166)** **18** ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐνατενίζομεν εἰς τὰ βλεπόμενα, ἀλλ' εἰς τὰ μὴ βλεπόμενα· διότι τὰ βλεπόμενα εἶναι πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. **(αἰθῆνιος γ166)**

5 Διότι ἐξεύρομεν ὅτι εἴν ἡ ἐπίγειος οἰκία τοῦ σκηνώματος ἡμῶν χαλασθῆ, ἔχομεν ἐκ τοῦ Θεοῦ οἰκοδομήν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **(αἰθῆνιος γ166)** **2** Ἐπειδὴ ἐν τούτῳ στενάζομεν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἐπενδυσθῶμεν τὸ κατοικιτήριον ἡμῶν τὸ οὐράνιον, **3** ἂν καὶ ἐνδυσθέντες αὐτὸ δὲν θέλωμεν εὐρεθῆ γυμνοί. **4** Διότι ὅσοι εἴμεθα ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι στενάζομεν ὑπὸ τὸ βάρος αὐτοῦ· ἐπειδὴ θέλομεν οὐχὶ νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυσθῶμεν, διὰ νὰ καταποθῆ τὸ θνητόν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ἐκεῖνος δὲ, ὅστις ἐπλάσεν ἡμᾶς δι' αὐτὸ τούτο, εἶναι ὁ Θεός, ὅστις καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος. **6** Ἐχοντες λοιπὸν τὸ θάρρος πάντοτε καὶ ἐξεύροντες ὅτι ἐνώσω ἐνδημούμεν ἐν τῷ σώματι ἀποδημούμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· **7** διότι περιπατοῦμεν διὰ πίστεως, οὐχὶ διὰ τῆς ὄψεως; **8** Ἐθαρροῦμεν δὲ καὶ ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον νὰ ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν πρὸς τὸν Κύριον. **9** Ὅθεν καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημούντες εἴτε ἀποδημούντες, νὰ ἡμεθα εὐάρεστοι εἰς αὐτόν. **10** Διότι πρέπει πάντες νὰ ἐμφανισθῶμεν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀνταμειφθῆ ἕκαστος κατὰ τὰ πεπραγμένα διὰ τὸ σώματος καθ' ἃ ἐπράξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν. **11** Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, τοὺς μὲν ἀνθρώπους καταπεθίβομεν, εἰς τὸν Θεὸν δὲ εἴμεθα φανεροί, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας εἴμεθα φανοεῖ. **12** Διότι δὲν συνιστῶμεν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ σας δίδομεν ἀφορμὴν καυχίματος ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ ἐχίητε λόγον πρὸς τοὺς καυχωμένους με τὸ πρόσωπον καὶ οὐχὶ με τὴν καρδίαν. **13** Διότι εἴτε ἔξω αὐτῶν εἴμεθα, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα, εἴτε ἔμπροσθεν εἴμεθα, διὰ σας εἴμεθα. **14** Ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συσφίγγει ἡμᾶς, διότι κρίνομεν τούτο, ὅτι εἴν εἰς ἀπέθανον ὑπὲρ πάντων, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· **15** καὶ ἀπέθανον ὑπὲρ πάντων, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον δι' ἑαυτοὺς οἱ ζῶντες, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποθανόντα καὶ ἀναστάντα ὑπὲρ αὐτῶν. **16** Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν γνωρίζομεν οὐδὲνα κατὰ σάρκα· ἂν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν κατὰ σάρκα τὸν Χριστόν, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν γνωρίζομεν. **17** Ὅθεν εἴν τις

ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγιναν νέα. **18** Τα δε πάντα είναι εκ του Θεού, όστις διήλλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του Ιησού Χριστού και έδωκεν εις ημάς την διακονίαν της διαλλαγής, **19** δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ διαλλάσων τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων εις αυτούς τα παίσματα αυτών, και ενεπιστεύθη εις ημάς τον λόγον της διαλλαγής. **20** Υπέρ του Χριστού λοιπόν είμεθα πρόβεικς, ως εán σας παρακάλει ο Θεός δι' ημών· δεόμεθα λοιπόν υπέρ του Χριστού, διαλλάγητε προς τον Θεόν· **21** διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.

6 Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαιώς· **2** διότι λέγει· Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας σε εβοήθησα· ιδού, τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας· **3** μη δίδοντες μηδέν πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθή μώμος εις την διακονίαν, **4** αλλά εν παντί συνιστώντες εαυτούς ως υπηρέται Θεού, εν υπομονή πολλή, εν θλίψεσιν, εν ανάγκαις, εν στενοχωρίαίς, **5** εν ραβδισμοίς, εν φυλακαίς, εν ακαταστασίαίς, εν κόποις, εν αγρυπνίαίς, εν νηστείαίς, **6** εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμία, εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, εν αγάπη ανυποκρίτω, **7** εν λόγω αληθείας, εν δυνάμει Θεού, διά των όπλων της δικαιοσύνης των δεξιών και αριστερών, **8** διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι όμως αληθείς, **9** ως αγνοούμενοι αλλά καλώς γνωριζόμενοι, ως αποθηήσκοντες αλλ' ιδού, ζώμεν, ως παιδευόμενοι αλλά μη θανατούμενοι, **10** ως λυπούμενοι πάντοτε όμως χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς όμως πλουτιζόντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες. **11** Το στόμα ημών ηνοιχθη προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδιά ημών επλατύνη· **12** δεν έχετε στενοχωρίαν εν ημίν, αλλ' έχετε στενοχωρίαν εν τοις σπλάγχχνοις υμών· **13** την αυτήν λοιπόν αντιμισθίαν αποδίδοντες, ως προς τέκνα λαλώ, πλατύνητε και σεις. **14** Μη ομοζυγείτε με τους άπιστους· διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως προς το σκότος; **15** Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βελιάλ; ή τίνα μερίδα ο πιστός με τον άπιστον; **16** Τίνα δε συμβίβασιν ο ναός του Θεού με τα είδωλα; διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεί εν αυτοίς και περιπατεί, και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. **17** Διά τούτο. Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρήσθε, λέγει Κύριος, και μη εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, **18** και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού. **2** Δέχθητε ημάς εν υμίν· ουδένα ηδικήσαμεν, ουδένα εφείραμεν, εις ουδένα εστάθημεν πλεονέκται. **3** Δεν λέγω τούτο προς κατάκρισίν σας· διότι προείπον ότι είσθε εν ταις καρδιαίς ημών, ώστε να συναποθάνωμεν

και να συζώμεν. **4** Πολλήν παρηγοσίαν έχω προς εσάς, πολλήν καύχησιν έχω διά σας· είμαι πλήρης παρηγορίας, έχω υπερπερισσεύουσαν την χαράν εις όλην την θλίψιν ημών. **5** Διότι αφού ήλθομεν εις Μακεδονίαν ουδεμίαν άνεσιν έλαβεν η σαρξ ημών, αλλά κατά πάντα εθλιβόμεθα· έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι. **6** Αλλ' ο Θεός ο παρηγορών τους ταπεινούς παρηγόρησεν ημάς διά της παρουσίας του Τίτου· **7** και ουχι μόνον διά της παρουσίας αυτού, αλλά και διά της παρηγορίας, την οποίαν παρηγορήθη διά σας, αναγγέλλων προς ημάς τον μέγαν πόθον σας, τον οδυρμόν σας, τον ζήλον σας υπέρ εμού, ώστε περισσότερον εχάρην, **8** διότι εάν και σας ελύπησα διά της επιστολής, δεν μετανούω, αν και μετενόουν· επειδή βλέπω ότι η επιστολή εκείνη, αν και προς ώραν, σας ελύπησε. **9** Τώρα χαίρω, ουχι ότι ελυπήθητε, αλλ' ότι ελυπήθητε προς μετάνοιαν· διότι ελυπήθητε κατά Θεόν, διά να μη ζημιωθήτε εξ ημών εις ουδέν. **10** Διότι η κατά Θεόν λύπη γεννά μετάνοιαν προς σωτηρίαν αμεταμέλητον· η λύπη όμως του κόσμου γεννά θάνατον. **11** Διότι ιδού, αυτό τούτο, το ότι ελυπήθητε κατά Θεόν, πόσην σπουδήν εγέννησεν εις εσάς, αλλά απολογίαν, αλλά αγαανάκτησιν, αλλά φόβον, αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν. Κατά πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις τούτο το πράγμα. **12** Λοιπόν, αν και σας έγγραψα, δεν έκαμον τούτο διά τον αδικήσαντα, ουδέ διά τον αδικηθέντα, αλλά διά να φανερωθή προς εσάς η σπουδή ημών, την οποίαν έχομεν διά σας ενώπιον του Θεού. **13** Διά τούτο παρηγορήθημεν διά την παρηγορίαν σας, και έτι περισσότερον εχάρημεν διά την χαράν του Τίτου, ότι ανεπαύθη το πνεύμα αυτού παρά πάντων υμών· **14** διότι εάν εκαυχήθητι τι προς αυτόν διά σας, δεν κατασχύνηην, αλλά καθώς σας ελαλήσαμεν πάντα εν αληθεία, ούτω και η καύχησις ημών η προς τον Τίτον έγινε εν αλήθεια. **15** Και η αγάπη αυτού αυξάνει περισσότερον προς εσάς, όταν ενθυμείται την υπακοήν πάντων υμών, πως μετά φόβου και τρόμου εδέχθητε αυτόν. **16** Χαίρω λοιπόν ότι κατά πάντα έχω θάρρος εις εσάς.

8 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, **2** ότι η περισοεία της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισού τον πλούτον της ελευθερότητος αυτών· **3** διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, **4** παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παραλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, **5** και ουχι μόνον καθώς ηλπίσαμεν, αλλ' εαυτούς έδωκαν πρώτον εις τον Κύριον και εις ημάς διά θελήματος του Θεού, **6** ώστε παρακαλέσαμεν τον Τίτον, καθώς ήρξισεν, ούτω και να τελείωση προς εσάς και την χάριν ταύτην. **7** Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και λόγω και γνώσει και πάση σπουδή και της προς ημάς αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύσητε και εν ταύτη τη χάριτι. **8** Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν, αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδής των άλλων και την γνησιότητα της αγάπης σας· **9** διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος

ων επώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου. **10** Και εις τούτο γνώμην δίδω· διότι τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσασθε από πέρυσιν ουχί μόνον το να κάμητε, αλλά και το να θέλητε· **11** τώρα δε τελειώσατε και το να κάμητε, ώστε καθώς υπήρξεν η προθυμία του θέλειν, ούτω να υπάρξη και το τελειώσαι αφ' όσα έχετε. **12** Διότι εάν προϋπάρχη η προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' όσα έχει, ουχί καθ' όσα δεν έχει. **13** Επειδή δεν θέλω να ήναι εις άλλους άνεσις, εις εσάς δε στενοχωρία **14** αλλά να γείνη εν ισότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρώ το περίσσευμά σας να αναπληρώση την στέρησιν εκείνων, διά να χρησιμεύση και το περίσσευμα εκείνων εις την στέρησίν σας, ώστε να γείνη ισότης, **15** καθώς είναι γεγραμμένον· Όστις είχε συνάξει πολύ δεν ελάμβανε πλειότερον, και όστις ολίγον δεν ελάμβανε ολιγώτερον. **16** Χάρις δε εις τον Θεόν τον δίδοντα εις την καρδίαν του Τίτου την αυτην σπουδήν διά σας, **17** διότι την μεν προτροπήν εδέχθη, προθυμότερος δε ων ανεχώρησε προς εσάς αυτοπροαίρετος. **18** Επέμψαμεν δε μετ' αυτού τον αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω έπαινος γίνεται κατά πάσας τας εκκλησίας· **19** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και εψηφίσθη υπό των εκκλησιών συνοδοιπόρος ημών μετά της δωρεάς ταύτης της διακονουμένης υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς ένδειξιν της προθυμίας σας· **20** φοβούμενοι τούτο, μη προσάψη τις εις ημάς μόνον εν τη αφωνία ταύτη της διακονουμένης υφ' ημών, **21** προνοούντες τα καλά ουχί μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων. **22** Επέμψαμεν δε μετ' αυτών τον αδελφόν ημών, τον οποίον πολλάκις εδοκιμάσαμεν εν πολλοίς ότι είναι πρόθυμος, τώρα δε πολύ προθυμότερος διά την πολλήν πεποιθήσιν την προς εσάς. **23** Όσον μεν περί Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εσάς συνεργός· όσον δε περί των αδελφών ημών, είναι απόστολοι των εκκλησιών, δόξα Χριστού. **24** Την ένδειξιν λοιπόν της αγάπης σας και της καυχήσεως ημών την οποίαν έχομεν διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των εκκλησιών.

9 Διότι περί της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις εμέ να σας γράφω. **2** Επειδή εξεύρω την προθυμίαν σας, την οποίαν καυχώμαι περί υμών προς τους Μακεδόνας, ότι η Αχαΐα ητοιμάσθη από πέρυσιν και ο ζήλος σας διήγειρε πολλούς. **3** Έπειμα δε τους αδελφούς, διά να μη ματαιωθή ως προς τούτο η διά σας καύχησης ημών· διά να ήσθε, καθώς έλεγον, ητοιμασμένοι, **4** μήπως, εάν έλθωσι μετ' εμού Μακεδόνας και σας εύρωσιν ανετοιμούς, καταισχυρθώμεν ημείς, διά να μη λέγωμεν σεις, εις την πεποίθησιν ταύτην της καυχήσεως. **5** Αναγκαίον λοιπόν εστοχάσθη να παρακαλέσω τους αδελφούς να έλθωσι πρότερον εις εσάς και να προετοιμάσωσι την προήποσχεθείσαν ελεημοσύνην σας, ώστε να ήναι έτοιμή αυτή, ούτως ως ελεημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. **6** Τούτο δε λέγω, ότι ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφρονίαν και με αφρονίαν θέλει θερίσει. **7** Έκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδιάς αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης· διότι τον ιλαρόν

δότην αγαπά ο Θεός. **8** Δυνατός δε είναι ο Θεός να περισσεύη πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν έργον αγαθόν, **9** καθώς είναι γεγραμμένον· Εσκόρπισεν, έδωκεν εις τους πένητας η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. (αιών g165) **10** Ο δε χορηγών σπόρον εις τον σπείροντα και άρτον προς τροφήν είθε να χορηγήση και να πληθύνη τον σπόρον σας και να αυξηθή τα γεννήματα της δικαιοσύνης σας· **11** πλουτιζόμενοι κατά πάντα εις πάσαν ελευθεριότητα, ήτις εργάζεται δι' ημών ευχαριστίαν εις τον Θεόν. **12** Διότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροί τας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών ευχαριστίων προς τον Θεόν· **13** επειδή δοκιμάζοντες την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την υποταγήν της εις το ευαγγέλιον του Χριστού ομολογίας σας και διά την ελευθεριότητα της προς αυτούς και προς πάντας μεταδόσεως, **14** και διά της υπέρ υμών δεήσεως αυτών, οίτινες σας επιποθούσι διά την προς εσάς υπερβάλλουσαν χάριν του Θεού. **15** Χάρις δε εις τον Θεόν διά την ανεκδιήγητον αυτού δωρεάν.

10 Αυτός δε εγώ ο Παύλος σας παρακαλώ διά της πραότητος και επιεικειάς του Χριστού, όστις παρών μεν είμαι ταπεινός μεταξύ σας, απών δε λαμβάνω θάρρος προς εσάς· **2** σας παρακαλώ δε όταν έλθω, να μη λάβω θάρρος με την πεποίθησιν εκείνην, με την οποίαν στοχάζομαι να τολμήσω εναντίον τινών, οίτινες θεωρούσιν ημάς ως κατά σάρκα περιπατούντας. **3** Διότι αν και περιπατώμεν εν σαρκί, δεν πολεμούμεν όμως κατά σάρκα· **4** διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεώ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων· **5** επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού, **6** και είμεθα έτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακοήν, όταν γείνη πλήρης η υπακοή σας. **7** Τα κατά πρόσωπον βλέπετε. Εάν τις έχη πεποίθησιν εις εαυτόν ότι είναι του Χριστού, ας συλλογίζηται τούτο πάλιν αφ' εαυτού, ότι καθώς αυτός είναι του Χριστού, ούτω και ημείς είμεθα του Χριστού. **8** Διότι εάν και περισσότερόν τι καυηθώ διά την εξουσίαν ημών, την οποίαν έδωκεν εις ημάς ο Κύριος εις οικοδομήν και ουχί εις καθαίρεσίν σας, δεν θέλω αισχυνθή, **9** διά να μη φανώ ότι θέλω να σας εκφοβίζω διά των επιστολών. **10** Διότι αι μεν επιστολαί, λέγει τις, είναι βαρεια και ισχυραί, η δε παρουσία του σώματος ασθενής και ο λόγος εξουθενημένος. **11** Τούτο ας παρατηρή ο τοιούτος, ότι οποίοι είμεθα εις τον λόγον διά των επιστολών απόντες, τοιούτοι και παρόντες εις το έργον. **12** Διότι δεν τολμώμεν να συναριθμήσωμεν ή να συγκρίνωμεν εαυτούς προς τινάς εκ των συνιστάντων εαυτούς· αλλ' αυτοί καθ' εαυτούς μετρούντες εαυτούς και προς εαυτούς συγκρίνοντες εαυτούς ανοηταίουςιν. **13** Αλλ' ημείς δεν θέλομεν καυηθή εις τα άμετρα, αλλά κατά το μέτρον του κανόνος, το οποίον εμοίρασεν εις ημάς ο Θεός, μέτρον ώστε να φθάσωμεν έως και εις εσάς. **14** Διότι δεν υπερεκτείνωμεν εαυτούς ως μη φθάσαντες εις εσάς. επειδή έως και εις εσάς εφθάσαμεν διά του

ευαγγελίου του Χριστού, **15** και δεν καυχώμεθα εις τα άμετρα εις ξένους κόπους, αλλ' έχομεν ελπίδα, ότι αυξανόμενη της πίστεως σας, θέλομεν μεγαλυνηθή εις εσάς εκ περισπού κατά τον κανόνα ημών, **16** ώστε να κηρύζωμεν το ευαγγέλιον και εις τους επέκεινα υμών τόπους, ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίω κανόνι έτοιμα. **17** Αλλ' όστις καυχάται, εν Κυρίω ας καυχάται: **18** διότι δεν είναι δόκιμος όστις συνιστά αυτός εαυτόν, αλλ' εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά.

11 Είθε να υποφέριτε ολίγον τι την αφροσύνη μου αλλά και υποφέρετέ με. **2** Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπία Θεού: επειδή σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. **3** φοβούμαι όμως μήπως, καθώς ο όφισ εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νους σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν. **4** Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύττει προς εσάς άλλον Ιησού, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε άλλο πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή άλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς ηθέλετε υποφέρι αυτόν. **5** Αλλά στοχαζόμαι ότι δεν είμαι εις ουδέν κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων. **6** Εάν δε και ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, αλλ' ουχί κατά την γνώσιν, αλλ' εν παντί τρόπο εμφανερώθημεν κατά πάντα εις εσάς. **7** Η έπραξα αμαρτίαν ταπεινώνω εμαυτόν διά να υψωθήτε σεις, διότι σας εκήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιον του Θεού; **8** Άλλας εκκλησίας εγύμνωσα λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, **9** και ότε ήμην παρών εις εσάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα ουδένα: διότι την στέρησίν μου προσανεπλήρωσαν οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας και κατά πάντα εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αβαρή προς εσάς. **10** Είναι αλήθεια του Χριστού εν εμοί ότι η καύχησις αύτη δεν θέλει αποκλεισθή εις εμέ εν τois τόποις της Αχαΐας. **11** Διά τι; διότι δεν σας αγαπά; ο Θεός γινώσκει. **12** ό, τι δε κάμνω, τούτο και θέλω κάμνει, διά να εκκόψω την αφορμήν των θελώντων αφορμήν, ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το οποίον καυχώνται, τοιούτοι καθώς και ημείς. **13** Διότι οι τοιούτοι είναι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασηματιζόμενοι εις αποστόλους Χριστού. **14** Και ουδέν θαυμαστόν: διότι αυτός ο Σατανάς μετασηματιζείται εις άγγελον φωτός. **15** Δεν είναι λοιπόν μέγα αν και οι διάκονοι αυτού μετασηματιζώνται εις διακόνους δικαιοσύνης, των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα έργα αυτών. **16** Πάλιν λέγω, Μηδείς ας μη με στοχασθή ότι είμαι άφρων· ει δε μη, δέχθητέ με καν ως άφρονα, διά να καυχηθώ και εγώ ολίγον τι. **17** ό, τι λαλώ, εις τούτο το θάρρος της καυχήσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον, αλλ' ως άφρων. **18** Επειδή πολλοί καυχώνται κατά την σάρκα, θέλω καυχηθώ και εγώ. **19** Διότι σεις ευχαρίστως υποφέρετε τους άφρονας, όντες φρόνιμοι: **20** επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν τις επαίρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. **21** Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενείς. Αλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και

εγώ. **22** Εβραίοι είναι; και εγώ· Ισραηλίται είναι; και εγώ· σπέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ· **23** υπηρέται του Χριστού είναι; παραφρονών λαλώ, πλειότερον εγώ· εις κόπους περισσότερον, εις πληγάς καθ' υπερβολήν, εις φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. **24** Υπό των Ιουδαίων πεντάκις έλαβον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν, **25** τρίς ερραβδίσθην, άπαξ ελιθοβολήθην, τρίς εναυάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθώ έκαμον. **26** εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους λιητών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημία, κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις. **27** εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνιάς πολλάκις, εν πείνη και δίψει, εν νηστειαίς πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι. **28** εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. **29** Τις ασθενεύ, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι; **30** Εάν πρέπει να καυχώμαι, θέλω καυχηθώ εις τα της ασθενείας μου. **31** Ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ων ευλογητός εις τους αιώνας, γνωρίζει ότι δεν ψεύδομαι. (αιθθ γ165) **32** Εν Δαμασκώ ο εθνάρχης του βασιλέως Αρέτα εφρούρει την πόλιν των Δαμασκηνών, θέλων να με πιάση, **33** και διά θυρίδος από του τείχους κατεβιβάσθην εν κοφίνω και εξέφυγον τας χείρας αυτού.

12 Να καυχώμαι βέβαια δεν μοι συμφέρει: διότι θέλω ελθεί εις οπτασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. **2** Γνωρίζω άνθρωπον εν Χριστώ προ ετών δεκαεσσάρων, είτε εντός του σώματος δεν εξεύρω, είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει· ότι ηρπάγη ο τοιούτος έως τρίτου ουρανού. **3** Και γνωρίζω τον τοιούτον άνθρωπον, είτε εντός του σώματος είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει, **4** ότι ηρπάγη τον παράδεισον και ήκουσεν ανεκλάλητα λόγια, τα οποία δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήση. **5** Υπέρ του τοιούτου θέλω καυχηθώ, υπέρ δε εμαυτού δεν θέλω καυχηθώ ειμή εις τας ασθενείας μου. **6** Διότι εάν θελήσω να καυχηθώ, δεν θέλω είσθαι άφρων, επειδή αλήθειαν θέλω ειπεί· συστέλλομαι όμως μη στοχασθώ τις εις εμέ άνωτερόν τι απ' ό, τι με βλέπει ή ακούει τι εξ εμού. **7** Και διά να μη υπεραιρώμαι διά την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, άγγελος Σαταν διά να με ραπίζη, διά να μη υπεραίρωμαι. **8** Περί τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διά να απομακρυνθή απ' εμού· **9** και μοι είπεν· Αρκεί εις σε η χάρις μου· διότι η δύναμίς μου εν αδυναμία δεικνύεται τελεία. Με άκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθώ μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διά να κατοικήση εν εμοί η δύναμις του Χριστού. **10** Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας ύβρεις, εις τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού· διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός. **11** Έγχεινα άφρων καυχώμενος· σεις με ηνναγκάσατε. Διότι έπρεπεν εγώ να συνιστώμαι από σας· επειδή εις ουδέν υπήρξα κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **12** Τα μεν σημεία του αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν πάση υπομονή, διά θαυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων. **13** Διότι

κατά τι εμείνατε κατώτεροι των λοιπών εκκλησιών, ειμή ότι αυτός εγώ δεν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι την αδικίαν ταύτην. **14** Ίδού, τρίτην φοράν είμαι έτοιμος να έλθω προς εσάς, και δεν θέλω σας καταβαρύνει διότι δεν ζητώ τα υμών, αλλ' υμάς. Διότι δεν χρεωστούσι τα τέκνα να θησαυρίζωσι διά τους γονείς, αλλ' οι γονείς διά τα τέκνα. **15** Εγώ δε με άκραν χαράν θέλω δαπανήσει και όλως δαπανηθή υπέρ των ψυχών σας, αν και ενώ σας αγαπώ περισσότερο, αγαπώμαι ολιγώτερον. **16** Έστω όμως, εγώ δεν σας κατεβάρυνα, αλλά πανούργος ων, σας επίασα με δόλον. **17** Μήπως διά τινός εξ εκείνων, τους οποίους έστειλα προς εσάς, δι' αυτού επλεονέκτησα από σας; **18** Παρεκάλεσα τον Τίτον, και μετ' αυτού απέστειλα τον αδελφόν· μήπως ο Τίτος επλεονέκτησέ τι από σας; ουχί με το αυτό πνεύμα περιεπατήσαμεν; ουχί εις τα αυτά ίχνη; **19** Πάλιν νομίζετε ότι απολογούμεθα προς εσάς; ενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ πράττομεν δε τα πάντα, αγαπητοί, διά την οικοδομήν σας. **20** Διότι φοβούμαι μήπως ελθών δεν σας εύρω οποίους θέλω, και εγώ ευρεθώ εις εσάς οποίον δεν θέλετε, μήπως ήναι μεταξύ σας έριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, καταλαλιάι, ψιθυρισμοί, αλαζονείαι, ακαταστασία, **21** μήπως πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός μου και πενθήσω πολλούς των προαμαρτησάντων και μη μετανοησάντων διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φοράν έρχομαι προς εσάς επί στόματος δύο μαρτύρων και τριών θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **2** Προείπον και προλέγω, ως παρών την δευτέραν φοράν, και τώρα απών γράφω προς τους προαμαρτήσαντας και τους λοιπούς πάντας, ότι εάν έλθω πάλιν, δεν θέλω φεισθή· **3** επειδή ζητείτε δοκιμήν του δι' εμού λαλούντος Χριστού, όστις δεν είναι ασθενής προς εσάς, αλλ' είναι δυνατός μεταξύ σας. **4** Διότι αν εσταυρώθη εξ ασθενείας, ζη όμως εκ δυνάμεως Θεού. διότι και ημείς ασθενούμεν εν αυτώ, πλην εκ δυνάμεως Θεού θέλομεν ζήσει μετ' αυτού εις εσάς. **5** Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι. **6** Ελπίζω δε ότι θέλετε γνωρίσει ότι ημείς δεν είμεθα αδόκιμοι. **7** Εύχομαι δε εις τον Θεόν να μη πράξητε μηδέν κακόν, ουχί διά να φανώμεν ημείς δόκιμοι, αλλά διά να πράττητε σεις το καλόν, ημείς δε ας ήμεθα ως αδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να πράξωμέν τι κατά της αληθείας, αλλ' υπέρ της αληθείας. **9** Επειδή χαίρομεν όταν ημείς ασθενώμεν, σεις δε ήσθε δυνατοί· τούτο μάάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν σας. **10** Διά τούτο ταύτα γράφω απών, διά να μη φερθώ αποτόμως παρών κατά την εξουσίαν, την οποίαν μοι έδωκεν ο Κύριος προς οικοδομήν και ουχί προς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, αδελφοί, χαίρετε, τελειοποιείσθε, παραμυθείσθε, φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε· και ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **12** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **13** Σας ασπάζονται πάντες οι άγιοι. **14** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι' ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού και Θεού Πατρός του αναστήσαντος αυτόν εκ νεκρών, **2** και πάντες οι μετ' εμού αδελφοί, προς τας εκκλησίας της Γαλατίας· **3** χάρις εἴη υμῖν και εἰρήνη ἀπό Θεοῦ Πατρός και Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, **4** ὅστις ἔδωκεν εαυτὸν διὰ τας ἀμαρτίας ἡμῶν, διὰ να ελευθερώσῃ ἡμᾶς εκ του παρόντος πονηροῦ αἰῶνος κατὰ το θέλημα του Θεοῦ και Πατρός ἡμῶν, **(αἰῶν γ165)** **5** εις τον οποίον ἔστω ἡ δόξα εις τους αἰῶνας των αἰῶνων· ἀμήν. **(αἰῶν γ165)** **6** Θανατάζω ὅτι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε ἀπό εκείνου, ὅστις σας ἐκάλεσε διὰ της χάριτος του Χριστοῦ, εις ἄλλο ευαγγέλιον, **7** το οποίον δεν εἶναι ἄλλο, ἀλλ' ὑπάρχουσι τινές, οι οποίοι σας ταράττουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστοῦ. **8** Ἀλλά και εἰάν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ ουρανοῦ σας κηρύττῃ ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας ἐκπυρξάμεν, ἀς ἴναι ἀνάθεμα. **9** Καθὼς προεἶπομεν, και τώρα ἄλιν λέγω· Εἰάν τις σας κηρύττῃ ἄλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ἀς ἴναι ἀνάθεμα. **10** Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω ἢ τον Θεόν; ἢ ζητῶ να ἀρέσκω εις ἀνθρώπους; διότι εἰάν ἀκόμη ἤρεσκον εις ἀνθρώπους, δεν ἤθελον εἶσθαι δούλους Χριστοῦ. **11** Ἀλλά σας γνωστοποιῶ, ἀδελφοί, ὅτι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν εἶναι ἀνθρώπινον· **12** διότι οὐδ' ἐγὼ παρέλαβον αὐτό παρά ἀνθρώπου οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλά δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Διότι ἠκούσατε την ποτέ διαγωγὴν μου εν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον την ἐκκλησίαν του Θεοῦ και ἐκακοποιῶν αὐτήν, **14** και προέκοπτον εις τον Ἰουδαϊσμόν υπέρ πολλοῦς συνηλικιωτάς εν τῷ γένει μου, περισσότερον ζηλωτῆς ὑπάρχων των πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δε ἠυδοκῆσεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιτίας μηρῶν μου και καλέσας διὰ της χάριτος αὐτοῦ, **16** να ἀποκαλύψῃ τον Υἱόν αὐτοῦ εν ἐμοί, διὰ να κηρύττω αὐτόν μεταξύ των ἐθνῶν, ευθὺς δεν συνεβουλευθῆν σάρκα και αἷμα, **17** ουδέ ἀνέβην εις Ἱεροσόλυμα προς τους προ ἐμού ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπήλθον εις Ἀραβίαν και ἄλιν ὑπέστρεψα εἰς Ἀμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἐτῆ τρία ἀνέβην εις Ἱεροσόλυμα, διὰ να γνωρίσω προσωπικῶς τον Πέτρον, και ἔμεινα παρ' αὐτῷ ἡμέρας δεκαπέντε· **19** ἄλλον δε των ἀποστόλων δεν εἶδον, ἐμὴ Ἰάκωβον τον ἀδελφόν του Κυρίου. **20** Ὅσα δε σας γράφω, ἴδου, ἐνώπιον του Θεοῦ ὁμολογῶ ὅτι δεν ψευδομαι. **21** Ἐπειτα ἤλθον εις τους τόπους της Συρίας και της Κιλικίας. **22** Καὶ ἡμῖν προσωπικῶς ἀγνοοῦμενος εις τας ἐκκλησίας της Ἰουδαίας τας εν Χριστῷ· **23** ἠκούον δε μόνον ὅτι ο ποτέ διώκων ἡμᾶς, τώρα κηρύττει την πίστιν, την οποίαν ποτέ κατεπολέμει, **24** και ἐδοξαζον τον Θεόν δι' ἐμέ.

2 Ἐπειτα μετὰ δεκατέσσαρα ἐτῆ ἄλιν ἀνέβην εις Ἱεροσόλυμα μετὰ του Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν και τον Τίτον· **2** ἀνέβην δε κατὰ ἀποκάλυψιν· και παρῆστησα προς αὐτούς το ευαγγέλιον, το οποίον κηρύττω μεταξύ των ἐθνῶν, κατ' ἰδίαν δε προς τους ἐπισημοτέρους,

μήπως τρέχω ἢ ἔτρεξα εις μάτην. **3** Ἀλλ' οὐδέ ο Τίτος ο μετ' ἐμού, Ἐλλήνων, ἠναγκάσθη να περιτμηθῇ, **4** ἀλλά διὰ τους παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισθήθον διὰ να κατασκοπεύσωσι την ελευθερίαν ἡμῶν, την οποίαν ἔχομεν εν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ να μας καταδουλώσωσιν· **5** εις τους οποίους ουδέ προς ὦραν υπεχωρήσαμεν υποτασσόμενοι, διὰ να διαμείνῃ εις εἰσᾶς ἡ ἀλήθεια του ευαγγελίου. **6** Περὶ δε των νομιζομένων ὅτι εἶναι τι, ὅποιοι ποτέ και ἀν ἦσαν, οὐδόλως φροντίζω ο Θεός δεν βλέπει εις πρόσωπον ἀνθρώπων· διότι εις ἐμὴ οἱ ἐπισημότεροι δεν προσέθεσαν οὐδέν περισσότερο, **7** ἀλλά το ἐναντίον, ἀφού εἶδον ὅτι ἐνεπιστεύθη να κηρύττω το ευαγγέλιον προς τους ἀπεριτμητούς καθὼς ο Πέτρος προς τους περιτετμημένους· **8** διότι ο ἐνεργήσας εις τον Πέτρον, ὥστε να ἀποσταλή προς τους περιτετμημένους, ἐνήργησε και εις ἐμέ, προς τους ἐθνικούς· **9** και ἀφού ἐγνώρισαν την χάριν την δοθεῖσαν εις ἐμὴ Ἰάκωβος και Κηφᾶς και Ἰωάννης, οἱ θεωρούμενοι ὅτι εἶναι στῦλοι, δεξιάς ἔδωκαν κοινωνίας εις ἐμὴ και εις την Βαρνάβαν, διὰ να ἀγάγωμεν ἡμεῖς μεν εις τα ἔθνη, αὐτοὶ δε εις τους περιτετμημένους· **10** μόνον μας παρήγγειλαν να ἐνθυμώμεθα τους πτωχοῦς, το οποίον και ἐσπούδασα αὐτό τούτο να κάμω. **11** Ὅτε δε ἤλθεν ο Πέτρος εις την Ἀντιόχειαν, ἠναντιώθην εις αὐτόν κατὰ πρόσωπον, διότι ἤτο ἀξιόμιμος. **12** Επειδὴ πρὶν ἔλθωσι τινὲς ἀπό του Ἰακώβου, συνέτρωγε με τους ἐθνικούς· ὅτε δε ἤλθον, συνετέλλετο και ἀπεχωρίζεν εαυτόν, φοβούμενος τους εκ περιτομῆς. **13** Καὶ μετ' αὐτοῦ συνυπεκρίθησαν και οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε και ο Βαρνάβας συμπαρεσύθη εις την ὑπόκρισιν αὐτῶν. **14** Ἀλλ' ὅτε ἐγὼ εἶδον ὅτι δεν ὀρθοποδοῦσι προς την ἀλήθειαν του ευαγγελίου, εἶπον προς τον Πέτρον ἐμπροσθεν πάντων· Εἰάν σοῦ Ἰουδαῖος ὢν ζῆς ἐθνικῶς και ουχὶ Ἰουδαϊκῶς, διὰ τι ἀναγκάζεις τους ἐθνικούς να ἰουδαίζωσιν; **15** Ἡμεῖς εκ γενήσεως Ἰουδαῖοι ὄντες και ουχὶ εκ των ἐθνῶν ἀμαρτωλοὶ, **16** ἐξεύροντες ὅτι δεν δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐμὴ διὰ πίστewς Ἰησοῦ Χριστοῦ, και ἡμεῖς ἐπιστεῦσαμεν εις τον Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ να δικαιωθῶμεν εκ πίστεως Χριστοῦ και ουχὶ ἐξ ἔργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθῆ ἐξ ἔργων νόμου οὐδεὶς ἄνθρωπος. **17** Ἀλλ' εἰάν ζητούντες να δικαιωθῶμεν εις τον Χριστόν ἐυρέθημεν και ἡμεῖς ἀμαρτωλοὶ, ἄρα ο Χριστός ἀμαρτίας εἶναι δίκαιος; Μη γένοιτο. **18** Διότι εἰάν ὅσα κατέστρεψα ταῦτα ἄλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην δεικνύω ἐμαυτόν. **19** Διότι ἐγὼ διὰ του νόμου ἀπέθανον εις τον νόμον, διὰ να ζῆσω εις τον Θεόν. **20** Μετὰ του Χριστοῦ συνεσταυρώθη· ζῶ δε ουχὶ πλέον ἐγὼ, ἀλλ' ο Χριστός ζῆ εν ἐμοί· καθ' ο δε τώρα ζῶ εν σαρκί, ζῶ εν τη πίστει του Υἱοῦ του Θεοῦ, ὅστις με ἠγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ἐμού. **21** Δεν ἀθετῶ την χάριν του Θεοῦ· διότι ἀν ἡ δικαιοσύνη γίνηται διὰ του νόμου, ἄρα ο Χριστός εις μάτην ἀπέθανε.

3 Ὁ ἀνόητος Γαλάται, τις σας ἐβάσκανεν, ὥστε να μη πειθίσθη εις την ἀλήθειαν σεῖς, ἐμπροσθεν εις τους οφθαλμούς των οποίων ο Ἰησοῦς Χριστός, διεγράφη ἐσταυρωμένος μεταξύ σας; **2** Τούτο μόνον θέλω να μάθω ἀπό σας· Εἰς ἔργων νόμου ἐλάβετε το Πνεῦμα, ἢ

εξ ακοής της πίστεως; **3** τόνον ανόητοι είσθε; αφού ηρχίσαστε με το Πνεύμα, τώρα τελειόνετε με την σάρκα; **4** εις μάτην επάθετε τόσα; αν μόνον εις μάτην. **5** Εκείνοι λοιπόν όστις χορηγεί εις εσάς το Πνεύμα και ενεργεί θαύματα μεταξύ σας, εξ έργων νόμου κάμνει ταύτα ή εξ ακοής πίστεως; **6** καθώς ο Αβραάμ επίστευσεν εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **7** Εξεύρετε λοιπόν ότι οι όντες εκ πίστεως, ούτοι είναι υιοί του Αβραάμ. **8** Προϊδούσα δε η γραφή ότι εκ πίστεως δικαιοσύνη τα έθνη ο Θεός, προήγγειλεν εις τον Αβραάμ ότι θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάντα τα έθνη. **9** Όστε οι όντες εκ πίστεως ευλογούνται μετά του πιστού Αβραάμ. **10** Διότι όσοι είναι εξ έργων νόμου, υπό κατάραν είναι επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας όστις δεν εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω του νόμου, ώστε να πράξη αυτά. **11** Ότι δε ουδείς δικαιοούται διά του νόμου ενώπιον του Θεού, είναι φανερόν, διότι ο δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως, **12** ο δε νόμος δεν είναι εκ πίστεως· αλλ' ο άνθρωπος ο πράττων αυτά θέλει ζήσει δι' αυτών. **13** Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών· διότι είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας ο κρεμάμενος επί ξύλου. **14** Διά να έλθη εις τα έθνη η ευλογία του Αβραάμ διά Ιησού Χριστού, ώστε να λάβωμεν την επαγγελίαν του Πνεύματος διά της πίστεως. **15** Αδελφοί, κατά άνθρωπον ομιλώ όμως και ανθρώπου διαθήκην κεκυρωμένην ουδείς αθετεί ή προσθέτει εις αυτήν. **16** Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ' ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός. **17** Τούτο δε λέγω· ότι διαθήκην προκεκυρωμένην εις τον Χριστόν υπό του Θεού ο μετά έτη τετρακόσια τριάκοντα γενόμενος νόμος δεν ακυρόνει, ώστε να καταργήση την επαγγελίαν. **18** Διότι εάν η κληρονομία ήναι εκ νόμου, δεν είναι πλέον εξ επαγγελίας· αλλ' εις τον Αβραάμ δι' επαγγελίας εχάρισε ταύτην ο Θεός. **19** Διά τι λοιπόν εδόθη ο νόμος; Εξ αιτίας των παραβάσεων προσετέθη, εωσού έλθη το σπέρμα, προς το οποίον έγενεν η επαγγελία, διαταχθείς δι' αγγέλων διά χειρός μεσίτου· **20** ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως είναι εις. **21** Ο νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος να ζωοποιήση, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τωόντι εκ του νόμου· **22** η γραφή όμως συνέκλεισε τα πάντα υπό την αμαρτίαν, διά να δοθή η επαγγελία εκ πίστεως Ιησού Χριστού εις τους πιστεύοντας. **23** Πριν δε έλθη η πίστις, εφρουρούμεθα υπό τον νόμον συγκεκλεισμένοι εις την πίστιν, ήτις έμελλε να αποκαλυφθή. **24** Όστε ο νόμος έγενε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως. **25** αφού όμως ήλθεν η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν. **26** Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού· **27** επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδώθητε. **28** Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· **29** εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.

ελευθέρας. **31** Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερία λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε πάλιν εις ζυγόν δουλείας. **2** Ίδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω ότι εάν περιτέμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει σας ωφελήσει ουδέν. **3** Μαρτύρομαι δε πάλιν προς πάντα άνθρωπον περιτεμνόμενον, ότι είναι χρεώστης να εκτελή όλον τον νόμον. **4** Απεχωρίσθητε από του Χριστού όσοι δικαιούσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος. **5** Διότι ημείς διά του Πνεύματος προδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαιοσύνης. **6** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη. **7** Ετρέχετε καλώς τις σας ημώδισεν ώστε να μη πείθησθε εις την αλήθειαν; **8** Η κατάπεισις αυτή δεν είναι εξ εκείνου, όστις σας καλεί. **9** Ολίγη ζύμη καθιστά όλον το φύραμα ένζυμον. **10** Εγώ έχω πεποιθήσιν εις εσάς διά του Κυρίου ότι δεν θέλετε φρονήσει ουδέν άλλο· όστις όμως σας ταραττεί, αυτός θέλει υποφέρει την ποινήν, οποιός και αν ήναι. **11** Εγώ δε, αδελφοί, εάν ακόμη κηρύττω περιτομήν, διά τι πλέον κατατρέχομαι; άρα κατηργήθη το σκάνδαλον του σταυρού. **12** Είθε να αποκοπώσιν οι ταραττοντές σας. **13** Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. **14** Διότι όλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις τον, θέλει αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **15** Εάν όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, προσέχετε μη υπ' αλλήλων αφανισθήτε. **16** Λέγω λοιπόν, Περιπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί της επιθυμίας της σαρκός. **17** Διότι η σαρξ επιθυμεί εναντία του Πνεύματος, το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός ταύτα δε αντίκεινται προς άλληλα, ώστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράττητε. **18** Αλλ' εάν οδηγήσθε υπό του Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. **19** Φανερά δε είναι τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, **20** ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπίαί, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, **21** φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει. **22** Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, **23** πραότητα, εγκράτεια· κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. **24** Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας. **25** Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. **26** Μη γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες.

6 Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκεπώς πέση εις κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθώνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εις σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. **2** Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. **3** Διότι εάν τις νομίζει ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν

εξαπατά. **4** Αλλ' έκαστος ας εξετάζη το εαυτού έργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει έχει το καύχημα και ουχι εις τον άλλον. **5** Διότι έκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει. **6** Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας κάμνη τον κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού. **7** Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ό, τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει. **8** Διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζώήν αιώνιον. **(αϊθίους g166)** **9** Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ. **10** Άρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως. **11** Ίδετε πόσον μακρην επιστολήν σας έγραψα με την χείρα μου. **12** Όσοι θέλουσι να αρέσκωσι κατά την σάρκα, ούτοι σας αναγκάζουσι να περιτέμνησθε, μόνον διά να μη διώκωνται διά τον σταυρόν του Χριστού. **13** Διότι ουδέ οι περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον νόμον· αλλά θέλουσι να περιτέμνησθε σεις, διά να έχωσι καύχησιν εις την σάρκα σας. **14** Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. **15** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία, αλλά νέα κτίσις. **16** Και όσοι περιπατήσωσι κατά τον κανόνα τούτον, ειρήνη επ' αυτούς και έλεος, και επί τον Ισραήλ του Θεού. **17** Εις το εξής μηδέις ας μη δίδη εις εμέ ενόχλησιν· διότι εγώ βαστάζω τα στίγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. **18** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά του πνεύματος υμών, αδελφοί αμήν.

Προς Εφεσίους

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας εν Εφέσω και πιστούς εν Χριστώ Ιησού· **2** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Αυτολογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ἡμᾶς εν πάσῃ ευλογία πνευματικῆς εις τα επουράνια διά Χριστού, **4** καθώς εξέλεξεν ἡμᾶς δι' αυτού προ καταβολῆς κόσμου, διά να ἡμεθα ἅγιοι και ἄωμοι ενώπιον αυτού διά της ἀγάπης, **5** προορίσας ἡμᾶς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστοῦ εἰς εαυτὸν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, **6** εἰς ἔπαινον της δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ἡμᾶς διά του ἡγαπημένου αυτού, **7** διά του οποίου ἔχομεν την απολύτρωσιν διά του αἵματος αυτού, την ἄφεσιν των αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού, **8** καθ' ἣν ἐπερίσσευσεν εις ἡμᾶς εν πάσῃ σοφίᾳ και φρονήσει, **9** γνωστοποιήσας εις ἡμᾶς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν πρόθετο εν εαυτῷ, **10** εις οικονομίαν του πληρώματος των καιρῶν, να συγκεφαλαίωσῃ τα πάντα εν τῷ Χριστῷ και τα εν τοις ουρανοῖς και τα ἐπὶ της γῆς. **11** Εν αὐτῷ, εις τον οποίον και ἐλάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού, **12** διά να ἡμεθα εις ἔπαινον της δόξης αυτού ἡμεῖς οἱ προελπίσαντες εις τον Χριστόν· **13** εις τον οποίον και σεις ἠλιπίσατε, ἀκούσαντες τον λόγον της ἀληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εις τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεῦμα το Ἅγιον της επαγγελίας, **14** ὅστις εἶναι ο ἀραβῶν της κληρονομίας ἡμῶν, μέχρι της απολυτρώσεως του αποκτηθέντος λαοῦ αυτού, εις ἔπαινον της δόξης αυτού. **15** Διά τούτου και ἐγώ, ἀκούσας την εις τον Κύριον Ιησοῦν πίστιν σας και την εις πάντας τους ἁγίους ἀγάπην, **16** δεν παύομαι εὐχαριστῶν τον Θεόν υπέρ υμῶν, μνημονεῶν ὑμᾶς εν ταις προσευχαῖς μου, **17** διά να σας δώσῃ ο Θεός του Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, ο Πατήρ της δόξης, πνεῦμα σοφίας και ἀποκαλύψεως εις ἐπίγνωσιν αυτού, **18** ὥστε να φωτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοί του νοός σας, εις το να γνωρίσητε ποία εἶναι ἡ ἐλπίς της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού εις τους ἁγίους, **19** και τι το υπερβάλλον μέγεθος της δυνάμεως αυτού προς ἡμᾶς τους πιστεύοντας κατά την ἐνέργειαν του κράτους της ἰσχύος αυτού, **20** την οποίαν ἐνήργησεν εν τῷ Χριστῷ, ἀναστήσας αὐτόν εκ νεκρῶν, και ἐκάθισεν εκ δεξιῶν αυτού εν τοις επουρανοῖς, **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζομένου ου μόνον εν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλά και εν τῷ μέλλοντι· **(αἰῶν g165)** **22** και πάντα ὑπέταξεν ὑπό τους πόδας αυτού, και ἔδωκεν αὐτόν κεφαλὴν ὑπεράνω πάντων εις την ἐκκλησίαν, **23** ἥτις εἶναι το σῶμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρούντος.

2 Και εσὰς ὄντας νεκροῦς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας ἐζωοποίησεν, **2** εις τας οποίας

περιεπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον ἄρχοντα της ἐξουσίας του ἀέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεῖ την σήμερον εις τους υιοῦς της ἀπειθείας· **(αἰῶν g165)** **3** μεταξύ των οποίων και ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτέ κατά τας ἐπιθυμίας της σαρκὸς ἡμῶν, πράττοντες τα θελήματα της σαρκὸς και των διαλογισμῶν, και ἡμεθα εκ φύσεως τέκνα ὀργῆς, ὡς και οἱ λοιποί· **4** ο Θεός ὁμῶς πλούσιος ὡν εις ἔλεος, διά την πολλήν ἀγάπην αὐτοῦ με την οποίαν ἠγάπησεν ἡμᾶς, **5** και ἐνώ ἡμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, ἐζωοποίησεν ἡμᾶς μετά του Χριστοῦ κατά χάριν εἰσθε σεσωσμένοι· **6** και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανοῖς διά Ιησού Χριστοῦ, **7** διά να δείξῃ εις τους ἐπερχομένους αἰῶνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αὐτοῦ διά της προς ἡμᾶς ἀγαθότητος εν Χριστῷ Ιησού. **(αἰῶν g165)** **8** Διότι κατά χάριν εἰσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν εἶναι ἀπό σας, Θεοῦ το δῶρον· **9** οὐχι ἐξ ἔργων, διά να μη καυχηθῆ τις. **10** Διότι αὐτοῦ ποιήμα εἴμεθα, κτισθέντες εν Χριστῷ Ιησού προς ἔργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αὐτοῖς. **11** Διά τούτο ἐνθυμείσθε ὅτι σεις οἱ ποτέ ἐθνικοί κατά σάρκα, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπό της λεγομένης περιτομῆς της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** ὅτι ἦσθε εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀηλλοτριωμένοι ἀπό της πολιτείας του Ἰσραὴλ και ξένοι των διαθηκῶν της επαγγελίας, ἐλπίδα μη ἔχοντες και ὄντες εν τῷ κόσμῳ χωρὶς Θεοῦ. **13** Τώρα ὁμῶς διά του Ιησού Χριστοῦ σεις οἱ ποτέ ὄντες μακρὰν ἐγενίεστε πλησίον διά του αἵματος του Χριστοῦ. **14** Διότι αὐτός εἶναι ἡ ἐιρήνη ἡμῶν, ὅστις ἔκαμε τα δύο εν και ἔλυσε το μεσότοιχον του φραγμοῦ, **15** καταργήσας την ἔχθραν εν τη σαρκί αὐτοῦ, τον νόμον των ἐντολῶν των ὡν εν τοις διατάγμασι, διά να κτίσῃ εἰς εαυτὸν τους δύο εις ἓνα νέον ἄνθρωπον, φέρων ἐιρήνην, **16** και να συνδιαλλάξῃ ἀμφοτέρους εις ἓν σῶμα προς τον Θεόν διά του σταυροῦ, θανατώσας δι' αὐτοῦ την ἔχθραν. **17** Και ἐλθὼν ἐκήρυξεν ευαγγέλιον ἐιρήνης εις εσὰς τους μακρὰν και εις τους πλησίον, **18** διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν ἀμφοτέροις την εἰσοδον προς τον Πατέρα δι' ἐνός Πνεύματος. **19** Ἄρα λοιπόν δεν εἰσθε πλέον ξένοι και πάροικοι ἀλλὰ συμπολίται των ἁγίων και οικεῖοι του Θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ το θεμέλιον των ἀποστόλων και προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτοῦ του Ιησού Χριστοῦ· **21** εν τῷ οποίῳ πάσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξάνεται εις ναόν ἅγιον εν Κυρίῳ· **22** εν τῷ οποίῳ και σεις συνοικοδομεῖσθε εις κατοικητήριον του Θεοῦ διά του Πνεύματος.

3 Διά τούτου ἐγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστοῦ υπέρ υμῶν των ἐθνικῶν, **2** ἐπειδὴ ἠκούσατε την οικονομίαν της χάριτος του Θεοῦ της δοθείσης εις ἐμέ υπέρ υμῶν, **3** ὅτι δι' ἀποκαλύψεως ἐφανερώσεν εις ἐμέ το μυστήριον, καθώς προέγραφα συντόμως, **4** ἐξ ὧν δύνασθε ἀναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τῷ μυστηρίῳ του Χριστοῦ γνῶσιν μου, **5** το οποίον εν ἄλλαις γενεαῖς δεν ἐγνωστοποιήθη εις τους υιοῦς των ἀνθρώπων, καθώς τώρα ἀπεκαλύφη διά Πνεύματος εις τους ἁγίους αὐτοῦ ἀποστόλους και προφῆτας, **6** να ἴναι

τα ἔθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμετοχα της επαγγελίας αυτού εν τω Χριστῷ διά του ευαγγελίου, **7** του οποίου ἔγεινα υπηρέτης κατά την δωρεάν της χάριτος του Θεοῦ, την δοθεῖσαν εἰς ἐμέ κατά την ἐνέργειαν της δυνάμεως αυτού. **8** Εἰς ἐμέ τον πλέον ἐλάχιστον πάντων των αγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτή, να ευαγγελίσω μεταξύ των ἐθνῶν τον ανεξιχνίαστον πλοῦτον του Χριστοῦ **9** και να φωτίσω πάντας, ποία εἶναι ἡ κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμμένου ἀπό των αἰώνων εν τῷ Θεῷ ὅστις ἐκτίσθη τα πάντα διά του Ἰησοῦ Χριστοῦ, (αἰὼν g165) **10** διά να γνωρισθῆ τώρα διά της ἐκκλησίας εν τοῖς σπουρανοῖς εἰς τας ἀρχάς και τας ἐξουσίας ἡ πολυποικίλος σοφία του Θεοῦ, **11** κατά την αἰώνιον πρόθεσιν, την οποίαν ἔκαμεν εν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, (αἰὼν g165) **12** διά του οποίου ἔχομεν την παρησίαν και την εἰσοδον με ποίηθισιν διά της εἰς αὐτόν πίστεως. **13** Διά τούτο σας παρακαλῶ να μη ἀθυμῆτε διά τας ὑπέρ ὑμῶν θλίψεις μου, το οποίον εἶναι δόξα ὑμῶν. **14** Διά τούτο κάμπτω τα γόνάτα μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** εκ του οποίου πάσα πατριὰ εν ουρανοῖς και ἐπί γῆς ονομάζεται, **16** διά να δώσῃ εἰς ἐσάς κατά τον πλοῦτον της δόξης αυτού, να κραταιωθῆτε εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εἰς τον εσωτερικόν ἄνθρωπον, **17** διά να κατοικήσῃ ὁ Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις ὑμῶν, **18** ὥστε να δυνηθῆτε, ἐρριζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν ἀγάπῃ, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και βάθος και ὕψος, **19** και να γνωρίσητε την ἀγάπην του Χριστοῦ την υπερβαίνουσαν πάσαν γνῶσιν, διά να πληρωθῆτε με ὅλον το πλήρωμα του Θεοῦ. **20** Εἰς δε τον δυνάμενον ὑπερεκπερισσοῦ να κάμῃ ὑπέρ πάντα ὅσα ζητούμεν ἢ νοοῦμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ἡμῖν, **21** εἰς αὐτόν ἔστω ἡ δόξα εν τη ἐκκλησίᾳ διά Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάσας τας γενεάς του αἰῶνος των αἰώνων ἀμήν. (αἰὼν g165)

4 Σας παρακαλῶ λοιπόν ἐγώ ὁ δέσμιος εν Κυρίῳ να περιπατήσητε ἀξίως της προσκλήσεως, καθ' ἣν προσεκλήθητε, **2** μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες ἀλλήλους εν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες να διατηρήτε την ἐνότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της εἰρήνης. **4** Εν σώμα και εν Πνεύμα, καθώς και προσεκλήθητε με μίαν ἐλπίδα της προσκλήσεώς σας **5** εἰς Κύριος, μία πίστις, εν βάπτισμα· **6** εἰς Θεός και Πατήρ πάντων, ὁ ὢν ἐπί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν ὑμῖν. **7** Εἰς ἕνα δε ἕκαστον ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστοῦ. **8** Διά τούτο λέγει· Ἀναβάς εἰς ὕψος, ἠχημαλῶτευσεν αἰχημαλῶσιαν και ἔδωκε χάρισματς εἰς τους ἀνθρώπους. **9** Το δε ἀνέβη τι εἶναι εἰμὴ ὅτι και κατέβη πρῶτον εἰς τα κατώτερα μέρη της γῆς; **10** Ὁ καταβάς αὐτός εἶναι και ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων των ουρανῶν, διά να πληρῶσῃ τα πάντα. **11** Και αὐτός ἔδωκεν ἄλλους μεν ἀποστόλους, ἄλλους δε προφήτας, ἄλλους δε ευαγγελιστάς, ἄλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, **12** προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το ἔργον της διακονίας, διά την οικοδομὴν του σώματος του Χριστοῦ, **13** ἐωσοῦ καταστήσωμεν πάντες εἰς την ἐνότητα της

πίστεως και της ἐπιγνώσεως του Υἱοῦ του Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας του πληρώματος του Χριστοῦ, **14** διά να μη ἡμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα ἄνεμον της διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ἀνθρώπων, διά της πανουργίας εἰς το μεθοδεύεσθαι την πλάνην, **15** ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς την ἀγάπην να αὐξήσωμεν εἰς αὐτόν κατά πάντα, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός, **16** ἐξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον διά πάσης συναφείας των συνεργοντων μελών, κατά την ἀνάλογον ἐνέργειαν ἐνός ἐκάστου μέρους κάμνει την αὐξῆσιν του σώματος προς οικοδομὴν εαυτοῦ εν ἀγάπῃ. **17** Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι διά του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον καθώς και τα λοιπά ἔθνη περιπατοῦσιν εν τη ματαιότητι του νοῦς αυτού, **18** ἐσκοτισμένοι την διάνοιαν, ἀπηλλοτριωμένοι ὄντες ἀπό της ζωῆς του Θεοῦ διά την ἀγνοίαν την οὔσαν εν αὐτοῖς, διά την πάρωσιν της καρδίας αὐτῶν, **19** οἵτινες ἀναισθητοῦντες, παρέδωκαν εαυτοῖς εἰς την ἀσέλγειαν, διά να ἐργάζωνται πάσαν ἀκαθαρσίαν ἀκορῆστως. **20** Σεις ὁμως δεν ἐμάθετε οὕτω τον Χριστόν, **21** ἐπειδὴ αὐτόν ἠκούσατε και εἰς αὐτόν ἐδιδάχθητε, καθώς εἶναι ἡ ἀλήθεια εν τῷ Ἰησοῦ· **22** να ἀπεκδυθῆτε τον παλαιόν ἄνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγὴν, τον φθειρόμενον κατά τας ἀπατηλάς ἐπιθυμίας, **23** και να ἀνανεώθησθε εἰς το πνεῦμα του νοῦς σας **24** και να ἐνδυσθῆτε τον νέον ἄνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνῃ και οσιότητι της ἀληθείας. **25** Ὅθεν ἀπορρίψαντες το ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετά του πλησίον αὐτοῦ· διότι εἴμεθα μέλη ἀλλήλων. **26** Οργίζεσθε και μη ἀμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ἄς μη δῦῃ ἐπί τον παροργισμόν σας, **27** μήτε δίδετε τόπον εἰς τον διάβολον. **28** Ὁ κλέπτων ἄς μη κλέπῃ πλέον, μάλλον δε ἄς κοπιᾷ ἐργαζόμενος το καλόν με τας χεῖρας αὐτοῦ, διά να ἔχη να μεταδίδῃ εἰς τον χρεῖαν ἔχοντα. **29** Μηδεὶς λόγος σαπρός ἄς μη ἐξέρχεται εκ του στόματός σας, ἀλλ' ὅστις εἶναι καλός προς οικοδομὴν της χρεῖας, διά να δώσῃ χάριν εἰς τους ἀκούοντάς. **30** Και μη λυπεῖτε το Πνεῦμα το Ἅγιον εἰς του Θεοῦ, με το οποίον εσφραγίσθητε διά την ἡμέραν της ἀπολυτρώσεως. **31** Πάσα πικρία και θυμός και οργὴ και κραυγὴ και βλασφημία ἄς ἀφαιρεθῆ ἀπό σας μετά πάσης κακίας **32** γίνεσθε δε εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοι, συγχωρῶντες ἀλλήλους, καθώς ὁ Θεός συνεχώρησεν ἐσάς διά του Χριστοῦ.

5 Γίνεσθε λοιπόν μιμηταί του Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά, **2** και περιπατεῖτε εν ἀγάπῃ, καθώς και ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς και παρέδωκεν εαυτόν ὑπέρ ἡμῶν προσφορὰν και θυσίαν εἰς τον Θεόν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. **3** Πορνεία δε και πάσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδέ ἄς ονομάζονται μεταξύ σας, καθώς πρέπει εἰς αγίους, **4** μηδέ αἰσχροπῆς και μωρολογία ἢ βωμολοχία, τα ποία εἶναι ἀρετῆ, ἀλλὰ ἅπαντα εὐχαριστία. **5** Διότι τούτο ἐξεύρετε, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅστις εἶναι ἐιδωλολάτρης, δεν ἔχει κληρονομίαν εν τη βασιλείᾳ του Χριστοῦ και Θεοῦ. **6** Μηδεὶς ἄς μη σας ἀπατά με ματαιίους λόγους· ἐπειδὴ διά ταῦτα ἔρχεται ἡ οργὴ του Θεοῦ ἐπὶ τους υἱούς της ἀπειθείας. **7** Μη γίνεσθε λοιπόν συμμετέχοι αὐτῶν. **8** Διότι ἦσθε ποτέ

σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω περιπατείτε ως τέκνα φωτός. **9** διότι ο καρπός του Πνεύματος είναι εν πάση αγαθωσύνη και δικαιοσύνη και αληθεία. **10** εξετάζοντες τι είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **11** Και μη συγκοινωνείτε εις τα έργα τα άκαρπα του σκότους, μάλλον δε και ελέγχετε. **12** διότι τα κρυφίως γίνόμενα υπ' αυτών αισχρόν έστι και λέγειν. **13** τα δε πάντα ελεγχόμενα υπό του φωτός γίνονται φανερά· επειδή παν το φανερούμενον φως είναι. **14** Διά τούτο λέγει· Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανάστηθι εκ των νεκρών, και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός. **15** Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί. **16** εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί. **17** Διά τούτο μη γίνεσθε άφρονες, αλλα νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. **18** Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία, αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, **19** λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικές, άδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον, **20** ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **21** υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού. **22** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας ως εις τον Κύριον, **23** διότι ο άνήρ είναι κεφαλή της γυναίκος, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. **24** Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους άνδρας αυτών κατά πάντα. **25** Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκάς σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, **26** διά να αγιάση αυτήν, καθαρίας με το λουτρόν του ύδατος διά τον λόγον, **27** διά να παρστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλα διά να ήναι αγία και άμωμος. **28** Ούτω χρεωστούσιν οι άνδρες να αγαπάωσι τας εαυτών γυναίκας ως τα εαυτών σώματα. Όστις αγαπά την εαυτού γυναίκα εαυτόν αγαπά. **29** διότι ουδέεις έμίσησέ ποτέ την εαυτού σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλπει αυτήν, καθώς και ο Κύριος την εκκλησίαν. **30** επειδή μέλη είμεθα του σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ των οστέων αυτού. **31** Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **32** Το μυστήριον τούτο είναι μέγα, εγώ δε λέγω τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. **33** Πλην και σεις οι καθ' ένα έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν, η δε γυνή ας σέβηται τον άνδρα.

6 Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς σας εν Κυρίω· διότι τούτο είναι δίκαιον. **2** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, ήτις είναι εντολή πρώτη με επαγγελίαν, **3** διά να γείνη εις σε καλόν και να ήσαι μακροχρόνιος επί της γης. **4** Και οι πατέρες, μη παροργίζετε τα τέκνα σας, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία Κυρίου. **5** Οι δούλοι, υπακούετε εις τους κατά σάρκα κυρίου σας μετά φόβου και τρόμου εν απλότητι της καρδιάς σας ως εις τον Χριστόν, **6** μη κατ' οφθαλμοδουλείαν

ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ' ως δούλοι του Χριστού, εκπληρούντες το θέλημα του Θεού εκ ψυχής, **7** μετ' ευνοίας δουλεύοντες εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, **8** εξεύροντες ότι έκαστος ό, τι καλόν πράξη, τούτο θέλει λάβει παρά του Κυρίου, είτε δούλος είτε ελεύθερος. **9** Και οι κύριοι, τα αυτά πράττετε προς αυτούς, αφίνοντες την απειλήν, εξεύροντες ότι και σεις αυτοί έχετε Κύριον εν ουρανοίς, και προσωποληψία δεν υπάρχει παρ' αυτώ. **10** Το λοιπόν, αδελφοί μου, ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος αυτού. **11** Ενδύθητε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθοδείας του διαβόλου. **12** διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, αλλ' εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον εις τας εξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου· εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανοίς. (αϊθν g165) **13** Διά τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρα τη πονηρά και αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. **14** Σταθήτε λοιπόν περιεζωσμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης **15** και έχοντες υποδεδημένους τους πόδας με την ετοιμασίαν του ευαγγελίου της ειρήνης. **16** επί πάσι δε αναλάβετε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθή να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα. **17** και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας και την μάχιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού, **18** προσευχόμενοι εν παντί καιρώ μετά πάσης προσευχής και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέησιν υπέρ πάντων των ανόμων, **19** και υπέρ εμού, διά να δοθί εις εμέ λόγος να ανοίξω το στόμα μου μετά παρησίας, διά να κάμω γνωστόν το μυστήριον του ευαγγελίου, **20** υπέρ του οποίου είμαι πρέσβυς, φορών άλυσιν, διά να λαλήσω περί αυτού μετά παρησίας καθώς πρέπει να λαλήσω. **21** Αλλά διά να εξεύρητε και σεις τα κατ' εμέ, τι κάμνω, τα πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω, **22** τον οποίον έπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθητε τα περί ημών και να παρηγορήση τας καρδιάς σας. **23** Ειρήνη εις τους αδελφούς και αγάπη μετά πίστεως από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού. **24** Η χάρις είη μετά πάντων των αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν εν καθαρότητι· αμήν.

Προς Φιλιππησιους

1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας εν Φιλιππιοις μετά των επισκόπων και διακόνων. **2** χάρις εἴη ὑμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ἡμῶν και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας ενθυμούμαι, **4** πάντοτε εν πάση προσευχή μου υπέρ πάντων ὑμῶν δεόμενος μετά χαράς, **5** διά την εις το ευαγγέλιον κοινωνίαν σας από της πρώτης ἡμέρας μέχρι του νυν, **6** βέβαιος ὡς εν αυτό τούτο, ότι εκείνος όστις ἤρχισεν εις εσάς καλόν ἔργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ἡμέρας του Ιησού Χριστού, **7** καθώς είναι δίκαιον εις ἐμέ να φρονῶ τούτο περί πάντων ὑμῶν, διότι σας ἔχω εν τη καρδία μου, και εἶσθε πάντες σεις και εις τα δεσμά μου και εις την απολογίαῖν και εις την βεβαίωσιν του ευαγγελίου συγκοινωνοί μου της χάριτος. **8** Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθῶ πάντας με σπλάγχχνα Ιησού Χριστού. **9** Και τούτο προσεύχομαι, να περισσεύη η αγάπη σας ἐτι μάλλον και μάλλον εις ἐπίγνωσιν και εις πάσαν νόησιν, **10** διά να διακρίνητε τα διαφέροντα, ὡστε να ἴσθε ειλικρινεῖς και ἀπρόσκοποι μέχρι της ἡμέρας του Χριστού, **11** πλήρεις καρπῶν δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εις δόξαν και ἔπαινον Θεοῦ. **12** Θέλω δε να εξεύριτε, αδελφοί, ότι τα συμβάντα εις ἐμέ συνέτρεξαν μάλλον εις πρόοδον του ευαγγελίου, **13** ὡστε τα διά τον Χριστόν δεσμά μου ἔγειναν φανερά εις ὅλον το πραιτώριον και εις πάντας τους λοιπούς, **14** και οι πλειότεροι των εν Κυρίῳ αδελφῶν πεποιθότες εις τα δεσμά μου τολμῶσι περισσότερον να κηρύττωσιν ἀφόβως τον λόγον. **15** Τινές μεν και διά φθόνον και ἐρίδα, τινές δε και από καλής θελήσεως κηρύττουσι τον Χριστόν· **16** οι μεν κηρύττουσιν ἐξ αντιζηλίας τον Χριστόν, ουχί εν καθαρότητι, νομίζοντες ότι προσθέτουσι θλίψιν εις τα δεσμά μου· **17** οι δε ἐξ αγάπης, εξεύροντες ότι εἶμαι τεταγμένος εις απολογίαῖν του ευαγγελίου. **18** Τι λοιπόν πλην κατά πάντα τρόπον, εἴτε ἐπί προφάσει εἴτε τη ἀληθείᾳ, ο Χριστός κηρύττεται· και εις τούτο χαίρω ἀλλά και θέλω χαίρει. **19** Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει αποβῆ εις ἐμέ προς σωτηρίαν διά της δεήσεώς σας και διά της βοηθείας, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, **20** κατά την σταθεράν προσδοκίαν και ἐλπίδα μου ότι δεν θέλω αισχυνθῆ εις ουδέν, ἀλλά μετά πάσης παρησίᾳ ὡς πάντοτε και τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ο Χριστός εν τῷ σώματί μου εἴτε διά ζωῆς εἴτε διά θανάτου. **21** Διότι εις ἐμέ τῷ ζην είναι ο Χριστός και το αποθανεῖν κέρδος. **22** Ἄλλ' εἴν το να ζω εν σαρκί τούτο συμβάλλη εις καρποφορίαν του ἔργου μου, και τι να εκλέξω δεν γνωρίζω. **23** Διότι στενοχωρούμαι υπό των δύο, ἔχων μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω και να εἶμαι με τον Χριστόν· διότι είναι πολύ πλέον καλῆτερον· **24** το να μένω ὅμως εν τη σαρκί είναι αναγκαιότερον διά σας. **25** Και τούτο εξεύρω εν πεποιθήσει ότι θέλω μείνει και συμπαραμείνει μετά πάντων ὑμῶν διά την εις την πίστιν προκοπήν σας και χαράν, **26** διά να περισσεύη δι' ἐμοῦ το καύχημά σας εις τον Ιησοῦν Χριστόν διά της ἐμῆς πάλιν παρουσίας προς εσάς. **27**

Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως του ευαγγελίου του Χριστού, διά να ακούσω, εἴτε ὅταν ἔλθω και σας ἴδω εἴτε ἐνώ εἶμαι ἀπών, την κατάστασιν σας, ότι στέκεσθε εις εν πνεύμα, συναγωνιζόμενοι εν μιά ψυχῇ διά την πίστιν του ευαγγελίου, **28** και μη φοβιζόμενοι εις ουδέν από των ἐναντίων, το οποίον εις αυτούς μεν είναι ἐνδείξεις ἀπωλείας, εις εσάς δε σωτηρίας, και τούτο από Θεοῦ· **29** διότι εις εσάς ἐχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το να πιστεύητε εις αυτόν, ἀλλά και το να πάσχητε υπέρ αυτού, **30** ἔχοντες τον αυτόν ἀγῶνα, ὅποιον εἶδετε εν ἐμοί και τώρα ακούετε εν ἐμοί.

2 Εἴν λοιπόν ὑπάρχη τις παρηγορία εν Χριστῷ ἢ τις παραμυθία ἀγάπης, ἢ τις κοινωνία Πνεύματος ἢ σπλάγχχνα τινά και οικτιρμοί, **2** κάμπετε πλήρη την χαράν μου, να φρονῆτε το αυτό, ἔχοντες την αὐτήν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι και ὁμόφρονες, **3** μη πράττοντες μηδέν ἐξ αντιζηλίας ἢ κενοδοξίας, ἀλλ' εν ταπεινοφροσύνῃ θεωρούντες ἀλλήλους υπερέχοντας ἑαυτῶν. **4** Μη ἀποβλέπετε ἕκαστος τα ἐαυτοῦ, ἀλλ' ἕκαστος και τα των ἄλλων. **5** Το αυτό δε φρόνημα ἔστω εν ὑμῖν, το οποίον ἴθο και εν τῷ Χριστῷ Ιησού, **6** όστις εν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, δεν ἐνόμισεν ἀρπαγῆν το να ἴηται ἴσα με τον Θεόν, **7** ἀλλ' ἑαυτόν ἐκένωσε λαβών δούλου μορφῆν, γενόμενος ὁμοιος με τους ἀνθρώπους, **8** και ἐυθεθεῖς κατά το σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ. **9** Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και ἐχάρισεν εις αυτόν ὄνομα το υπέρ παν ὄνομα, **10** διά να κλῖνη εις το ὄνομα του Ιησού παν γόνυ ἐπουρανίων και ἐπιγείων και καταχθονίων, **11** και πάσα γλώσσα να ὁμολογήσῃ ότι ο Ιησοῦς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεοῦ Πατρός. **12** Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθώς πάντοτε ὑπηκούσατε, ουχί ὡς εν τη παρουσία μου μόνον, ἀλλά τώρα πολύ περισσότερον εν τη ἀπουσία μου, μετά φόβου και τρόμου ἐργάζεσθε την ἑαυτῶν σωτηρίαν· **13** διότι ο Θεός είναι ο ἐνεργῶν εν ὑμῖν και το θέλει και το ἐνεργεῖν κατά την εὐδοκίαν αυτού. **14** Πράττετε τα πάντα χωρίς γογγυσμῶν και ἀμφοιβητήσεων, **15** διά να γίνησθε ἀμειπτοι και ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διστραμμένης, μεταξύ των οποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες εν τῷ κόσμῳ, **16** κρατοῦντες τον λόγον της ζωῆς, διά καύχημά μου εν τη ἡμέρα του Χριστού, ότι δεν ἔτρεξα εις μάτην ουδέ εις μάτην ἐκοπίασα. **17** Ἄλλ' εἴν και προσφέρω ἐμαυτόν ὁπονδήν ἐπί της θουσίας και λειτουργίας της πίστεώς σας, χαίρω και συχαίρω μετά πάντων ὑμῶν· **18** ὡσαύτως δε και σεις χαίρετε και συχαίρετε μετ' ἐμοῦ. **19** Ἐλπίζω δε ἐπί τον Κύριον Ιησοῦν να πέμψω προς εσάς ταχέως τον Τιμόθεον, διά να ευφραίνωμαι και ἐγώ μαθῶν την κατάστασιν σας· **20** διότι δεν ἔχω ουδένα ἰσόψυχον, όστις να μεριμνήσῃ γνησίως περί της καταστάσεώς σας· **21** ἐπειδή πάντες ζητοῦσι τα ἐαυτῶν, ουχί τα του Ιησού Χριστοῦ· **22** γνωρίζετε δε την δοκιμασίαν αυτού, ότι ὡς τέκνον μετά του πατρὸς ἐδούλευσε μετ' ἐμοῦ εις το ευαγγέλιον. **23** Τούτον λοιπόν ἐλπίζω να πέμψω εὐθὺς, καθώς ἴδω το τέλος των υποθέσεών μου· **24** πέποιθα δε ἐπί τον Κύριον ότι και ἐγώ θέλω ελθεῖ ταχέως. **25** Ἐστοχάσθη ὅμως ἀναγκαῖον να πέμψω

προς εσάς τον Επαφροδίτον τον αδελφόν και συνεργόν και συστρατιώτην μου, απεσταλμένον δε από σας και υπηρετήσαντα εις την χρείαν μου, **26** επειδή επεπόθει όλους εσάς και ελυπέτο, διότι ηκούσατε ότι ησθένησε. **27** Και τωόντι ησθένησε μέχρι θανάτου· αλλ' ο Θεός ηλέησεν αυτόν, ουχί δε αυτόν μόνον, αλλά και εμέ, διά να μη λάβω λύπην επί λύπην. **28** Ὅθεν ἐπεμψα αυτόν μετά περισσοτέρας σπουδῆς, διά να χαρήτε ἰδόντες αυτόν πάλιν, και εγώ να έχω ολιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπόν αυτόν εν Κυρίω μετά πάσης χαράς και τιμάτε τους τοιούτους, **30** επειδή διά το ἔργον του Χριστού ἐπλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την ζώην αυτού, διά να αναπληρώση την ἔλλειψιν υμῶν της εις ἐμέ υπηρεσίας.

3 Το λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίω. Το να σας γράφω τα αυτά εις ἐμέ μεν δεν είναι οχληρόν, εις εσάς δε ασφαλές. **2** Προσέχετε τους κύνας, προσέχετε τους κακοῦς ἐργάτας, προσέχετε την κατατομήν· **3** διότι ημεῖς εἴμεθα η περιτομή, οι λατρεύοντες τον Θεόν εν Πνεύματι και καυχώμενοι εις τον Χριστόν Ἰησοῦν και μη ἔχοντες την πεποίθησιν εν τη σαρκί, **4** αν και ἐγώ ἔχω πεποίθησιν και εν τη σαρκί. Εάν τις ἄλλος νομίζει ότι ἔχει πεποίθησιν εν τη σαρκί, ἐγώ περισσότερο· **5** περιτετημένος την ογδοὴν ἡμέραν, εκ γένους Ἰσραήλ, εκ φυλῆς Βενιαμίν, Εβραῖος ἐξ Εβραίων, κατά νόμον Φαρισαῖος, **6** κατά ζήλον διώκτης της ἐκκλησίας, κατά την δικαιοσύνην την διά του νόμου διατελέσας ἀμπεμπτος. **7** Πλην ἐκεῖνα, τα οποία ἴσαν εις ἐμέ κέρδη, ταῦτα ἐνόμισα ζημίαν διά τον Χριστόν· **8** μάλιστα δε και νομίζω τα πάντα ότι είναι ζημία διά το ἐξοχον της γνώσεως του Ἰησοῦ Χριστοῦ του Κυρίου μου, διά τον ὁποῖον ἐζημιώθην τα πάντα, και λογίζομαι ότι είναι σκύβαλα διά να κερδήσω τον Χριστόν· **9** και να ευρεθῶ εν αὐτῷ μη ἔχων ἰδικίην μου δικαιοσύνην την εκ του νόμου, ἀλλά την ἐπί πίστεως του Χριστοῦ, την δικαιοσύνην την εκ Θεοῦ διά της πίστεως, **10** διά να γνωρίσω αυτόν και την δύναμιν της ἀναστάσεως αὐτοῦ και την κοινωνίαν των παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος με τον θάνατον αὐτοῦ, **11** ἴσως κατανήσω εις την εξανάστασιν των νεκρών. **12** Ουχί ότι ἔλαβον ἤδη το βραβεῖον ἡδέη ἡγεῖνα ἡδέη τέλειος, τρέχω ὁμως κατόπιν, ἴσως λάβω αὐτό, διά το ὁποῖον και ἐλήφθην ὑπό του Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἀδελφοί, ἐγώ δεν στοχάζομαι ἑμαυτὸν ότι ἔλαβον αὐτό· ἀλλ' εν πράττω· τα μεν ὁπίω ἡσιμονών, εις δε τα ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, **14** τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβεῖον της ἀνω κλήσεως του Θεοῦ εν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Ὅσοι λοιπόν εἴμεθα τέλειοι, τούτο ας φρονώμεν· και εάν φρονήτε τι ἄλλως πως, και τούτο θέλει ἀποκαλύψει εις εσάς ο Θεός. **16** Πλην εις ἐκεῖνο, εις το ὁποῖον ἐφθάσαμεν, ας περιπατῶμεν κατά τον αὐτὸν κανόνα, ας φρονῶμεν το αὐτό. **17** Ἀδελφοί, συμμαχηταί μου γίνεσθε και παρατηρεῖτε τους ὅσοι περιπατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. **18** Διότι περιπατοῦσι πολλοί, τους ὁποίους σας ἔλεγον πολλάκις, τώρα δε και κλαίων λέγω, ότι είναι οι ἐχθροί του σταυροῦ του Χριστοῦ, **19** των ὁποίων το τέλος είναι ἀπώλεια, των ὁποίων ο Θεός είναι ἡ κοιλία, και ἡ δόξα αὐτῶν είναι εν τη

αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἵτινες φρονοῦσι τα ἐπίγεια. **20** Διότι το πολίτευμα ἡμῶν είναι εν οὐρανοῖς, ὁπόθεν και προσμένομεν Σωτήρα τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, **21** ὁστις θέλει μετασχηματίσει το σῶμα της ταπεινώσεως ἡμῶν, ὡστε να γείνη σύμμορφον με το σῶμα της δόξης αὐτοῦ κατά την ἐνέργειαν, διά της ὁποίας δύναται και να υποτάξη τα πάντα εις εαυτόν.

4 Ὅθεν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί και ἐπιπόθητοι, χαρά και στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε εν Κυρίω, ἀγαπητοί. **2** Παρακαλῶ την Ευωδίαν, παρακαλῶ και την Συντύχην, να φρονῶσι το αὐτό εν Κυρίω· **3** και παρακαλῶ και σε, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αὐτάς αἰτινες συνηγωνίσθησαν μετ' ἐμοῦ εις το ευαγγέλιον ὁμοῦ και με τον Κλήμεντα και τους λοιπούς συνεργούς μου, των ὁποίων τα ὀνόματα είναι εν βιβλίῳ ζωῆς. **4** Χαίρετε εν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν θέλω εἰπεῖ, Χαίρετε. **5** Η ἐπιεικεία σας ας γείνη γνωστή εις πάντας τους ἀνθρώπους. Ο Κύριος είναι πλησίον. **6** Μη μεριμνᾶτε περί μηδενός, ἀλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωμαι τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχῆς και της δεήσεως. **7** Και η εἰρήνη του Θεοῦ η υπερέχουσα πάντα νοῦν θέλει διαφυλάξῃ τας καρδίας σας και τα διανοήματά σας διά του Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Το λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα είναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφήμα, αν ὑπάρχη τις ἀρετή και εάν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε· **9** ἐκεῖνα τα ὁποία και ἐμάθετε και παρελάβετε και ηκούσατε και εἶδετε εν ἐμοί, ταῦτα πράττετε και ο Θεός της εἰρήνης θέλει εἶσθαι μετ' υμῶν. **10** Εχάρην δε εν Κυρίῳ μεγάλως ότι τώρα τέλος ἀπώνησεν εδείξατε ἀναθάλλουσαν την ὑπέρ ἐμοῦ φροντίδα περί του ὁποῖου και ἐφροντίζετε, πλην δεν εἶχετε ευκαιρίαν. **11** Ουχί ότι λέγω τούτο διότι υστερούμαι· επειδή ἐγώ ἔμαθον να ἡμα αὐτάρκης εις ὅσα ἔχω. **12** Εξεύρω να ταπεινῶμαι, ἐξεύρω και να περισσεύωμαι εν παντί τόπω και κατά πάντα εἶμαι δεδιδαγμένος και να χορτάζωμαι και να πεινῶ, και να περισσεύωμαι και να υστερώμαι· **13** τα πάντα δύναμαι διά του ἐνδυναμούντός με Χριστοῦ. **14** Πλην καλῶς ἐπράξατε γενόμενοι συγκοινωνοί εις την θλίψιν μου. **15** Εξεύρετε δε και σεῖς, Φιλιππηῖοι, ότι εν ἀρχῇ του ευαγγελίου, ὅτε ἐξήλθον ἀπό Μακεδονίας, ουδεμία ἐκκλησία συνεκινῶνσεν μετ' ἐμοῦ περί δόσεως και λήψεως, ἐιμή σεῖς μόνοι, **16** διότι και εν Θεσσαλονίκη και ἀπαξ και δις μοι ἐπέμψατε εις την χρείαν μου. **17** Ουχί ότι ζητῶ το δῶρον, ἀλλά ζητῶ τον καρπὸν τον πλεονάζοντα εις λογαρισμόν σας. **18** Ἐχω ὁμως πάντα και περισσεύομαι· ἐνεπήλθην δεχθῆσαι παρά του Επαφροδίτου τα σταλέντα ἀπό σας, ὁσμήν ευωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον εις τον Θεόν. **19** Ο δε Θεός μου θέλει ἐκπληρώσει πᾶσαν χρείαν σας κατά τον πλοῦτον αὐτοῦ εν δόξῃ διά Ἰησοῦ Χριστοῦ. **20** Εἰς δε τον Θεόν και Πατέρα ἡμῶν ἔστω η δόξα εις τους αἰῶνας των αἰῶνων· ἀμήν. (αἰθῶ γ165) **21** Ἀσπάσθητε πάντα ἅγιον εν Χριστῷ Ἰησοῦ. Σας ἀσπάζονται οι μετ' ἐμοῦ ἀδελφοί. **22** Σας ἀσπάζονται πάντες οι ἅγιοι, μάλιστα δε οι εκ της οικίας του Καίσαρος. **23** Η χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετά πάντων υμῶν· ἀμήν.

Προς Κολοσσαείς

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, **2** προς τους αγίους και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς τους εν Κολοσσαίς· χάρις εἴη ὑμῖν και ειρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ. **3** Ευχαριστοῦμεν τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, **4** ἀκούσαντες την εις τον Ιησοῦν Χριστόν πίστιν σας και την εις πάντας τους αγίους ἀγάπην, **5** διά την ἐλπίδα την αποτεταμιευμένην διά σας εν τοις ουρανοῖς, την ὁποῖαν προηκούσατε εν τῷ λόγῳ της ἀληθείας του ευαγγελίου. **6** ὅ τοῖο ἦλθεν εις εσάς, καθὼς και εις ὅλον τον κόσμον, και καρποφορεῖ καθὼς και εις εσάς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε και ἐγνωρίσατε την χάριν του Θεοῦ εν ἀληθείᾳ, **7** καθὼς και ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρά του ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅστις εἶναι διά σας, πιστὸς διάκονος του Χριστοῦ, **8** ὅστις και ἐφάνέρωσεν εις ἡμᾶς την εν Πνεύματι ἀγάπην σας. **9** Διά τούτο και ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δεν παύομεν προσευχόμενοι διά σας και δεόμενοι να ἐμπλησθῆτε ἀπὸ της ἐπιγνωσεως του θελήματος αὐτοῦ μετὰ πάσης σοφίας και πνευματικῆς συνέσεως, **10** διά να περιπατήσητε ἀξίως του Κυρίου, ἐμμεροῦντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εις παν ἔργον ἀγαθόν και αὐξανόμενοι εις την ἐπίγνωσιν του Θεοῦ, **11** ἐνδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸ κράτος της δόξης αὐτοῦ εις πᾶσαν ὑπομονήν και μακροθυμίαν, **12** μετὰ χαρᾶς ευχαριστοῦντες τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξίους της μερίδος του κλήρου των ἁγίων εν τῷ φωτί, **13** ὅστις ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ της ἐξουσίας του σκότους και μετέφερεν εις την βασιλείαν του ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ· **14** εις τον ὁποῖον ἔχομεν την ἀπολύτρωσιν διά του αἵματος αὐτοῦ, την ἀφεσιν των ἀμαρτιῶν· **15** ὅστις εἶναι εἰκὼν του Θεοῦ του ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοῖς και τα ἐπὶ της γῆς, τα ορατά και τα ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τα πάντα δι' αὐτοῦ και εις αὐτόν ἐκτίσθησαν· **17** και αὐτός εἶναι προ πάντων, και τα πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ, **18** και αὐτός εἶναι ἡ κεφαλὴ του σώματος, της ἐκκλησίας· ὅστις εἶναι ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ των νεκρῶν, διά να γείνη αὐτός πρωτεύων εις τα πάντα, **19** διότι εν αὐτῷ ἠυδόκησεν ὁ Πατὴρ να κατοικήσῃ παν τὸ πλήρωμα **20** και δι' αὐτοῦ να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, ἐιρηνοποιήσας διά του αἵματος του σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τα ἐπὶ της γῆς εἴτε τα εν τοις ουρανοῖς. **21** Και σας, οἵτινες ἦσθε ποτὲ ἀπηλλοτριωμένοι και ἐχθροὶ κατὰ την διάνοιαν μετὰ ἔργα τα πονηρὰ, **22** τώρα ὁμως διήλλαξε προς εαυτόν διά του σώματος της σαρκὸς αὐτοῦ διά τον θάνατόν, διά να σας παραστήσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγίους και ἀμώμους και ἀνεγκλήτους, **23** ἐάν ἐπιμένητε εις την πίστιν, θεμελιωμένοι και στερεοὶ και μη μετακινούμενοι ἀπὸ της ἐλπίδος του ευαγγελίου, το ὁποῖον ἠκούσατε, του κηρυχθέντος εις πᾶσαν την κτίσιν την ὑπὸ τον ουρανόν, του ὁποῖου ἐγὼ ὁ Παῦλος ἐγέναι ὑπηρετής. **24** Τώρα χαίρω εις τα παθήματά

μου διά σας, και ἀνταναπλήρω τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστοῦ ἐν τη σαρκὶ μου ὑπὲρ του σώματος αὐτοῦ, το ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία, **25** της ὁποίας ἐγὼ ἐγέναι ὑπηρετής κατὰ την οικονομίαν του Θεοῦ την εις ἐμὲ δοθεῖσαν διά σας, διά να ἐκπληρώσω τὸ κήρυγμα του λόγου του Θεοῦ, **26** το μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ των αἰώνων και ἀπὸ των γενεῶν, τώρα δε ἐφανερώθη εις τους αγίους αὐτοῦ, (αἰὼν g165) **27** εις τους ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεός να φανερώσῃ τις τὸ πλοῦτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εις τα ἔθνη, ὅστις εἶναι ὁ Χριστός εις εσάς, ἡ ἐλπίς της δόξης· **28** τον ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον και διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διά να παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ἐτέλειον ἐν Χριστῷ Ιησοῦ· **29** εις τον ὁποῖον και κοπιᾶζω, αγωνιζόμενος κατὰ την ἐνέργειαν αὐτοῦ την ενεργουμένην ἐν ἐμοὶ μετὰ δυνάμεως,

2 Διότι θέλω να ἐξεύρητε ὁποῖον μέγαν ἀγώνα ἔχω διά σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους ὅσοι δεν εἶδον τὸ πρόσωπόν μου σωματικῶς, **2** διά να παρηγορηθῶσιν αι καρδια αὐτῶν, ἐνωθέντων ὁμοῦ ἐν ἀγάπῃ και εις πάντα πλοῦτον της πληροφορίας της συνέσεως, ὥστε να γνωρίσωσι τὸ μυστήριον του Θεοῦ και Πατρὸς και του Χριστοῦ, **3** ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκεκρυμμένοι πάντες οἱ θησαυροὶ της σοφίας και της γνώσεως. **4** Λέγω δε τούτο, διά να μη σας ἐξαπατά τις με πιθανολογίαν· **5** διότι ἀν και κατὰ τὸ σῶμα ἦμαι ἀπών, με τὸ πνεῦμα ὁμως εἶμαι μεθ' ὑμῶν, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και την σταθερότητα της εἰς Χριστόν πίστεώς σας. **6** Καθὼς λοιπὸν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησοῦν τον Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, **7** ἐριζώμενοι και ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ και στερεούμενοι ἐν τη πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ μετὰ ευχαριστίας. **8** Βλέπετε μη σας ἐξαπατήσῃ τις διά της φιλοσοφίας και της ματαιίας ἀπάτης, κατὰ την παραδόσιν των ἀνθρώπων, κατὰ τα στοιχεῖα του κόσμου και οὐχὶ κατὰ Χριστόν· **9** διότι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ παν τὸ πλήρωμα της θεότητος σωματικῶς, **10** και εἰσθε πλήρεις ἐν αὐτῷ, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας, **11** εις τον ὁποῖον και περιετμήθητε με περιτομὴν χειροποιήτων, ἀπεκδυθέντες τὸ σῶμα των ἀμαρτιῶν της σαρκὸς διά της περιτομῆς του Χριστοῦ, **12** συνταφέντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ βαπτίσματι, διά του ὁποῖου και συνανέστητε διά της πίστεως της ενεργείας του Θεοῦ, ὅστις ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ των νεκρῶν. **13** Και εσάς, ὅντας νεκροὺς εις τα ἀμαρτήματα και την ἀκροβυστίαν της σαρκὸς σας, συνεζωοποίησε μετ' αὐτοῦ, συγχωρήσας εις εσάς πάντα τα πταίσματα, **14** ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐναντίον εις ἡμᾶς, και ἀφήρσεν αὐτὸ ἐκ του μέσου, προσήλωσας αὐτὸ ἐπὶ του σταυροῦ· **15** και ἀπογύμνωσας τα ἀρχὰς και τας ἐξουσίας, παρεδειγμάτισε παρρησία, θριαμβέσας κατ' αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ. **16** Ἀς μη σας κρίνῃ λοιπὸν μηδεὶς διά φαγητόν ἢ διά ποτόν ἢ διά λόγον εορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, **17** τα ὁποῖα εἶναι σκιά των μελλόντων, τὸ σῶμα ὁμως εἶναι του Χριστοῦ. **18** Ἀς μη σας στέρησῃ μηδεὶς του βραβείου με προσποίησιν

ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν των αγγέλων, εμβρατεύων εις πράγματα τα οποία δεν είδε, ματαίως φυσιοῦμενος υπό του νοός της σαρκός αυτού, **19** και μη κρατών την κεφαλήν, τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον το σώμα διά των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον και συνδεόμενον αυξάνει κατά την αύξησιν του Θεού. **20** Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού από των στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες εν τω κόσμῳ υπόκεισθε εις διατάγματα, **21** Μη πιάσης, μη γευθῆς, μη ἐγγίσης, **22** τα οποία πάντα φθειρόνται διά της χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των ανθρώπων; **23** τα οποία ἔχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας εις εθελοθηρσκείαν και ταπεινοφροσύνην και σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμὴν ἔχοντα την ευχαρίστησιν της σαρκός.

3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα ἄνω ζητεῖτε, ὅπου εἶναι ο Χριστός καθήμενος εν δεξιά του Θεοῦ, **2** τα ἄνω φρονεῖτε, μη τα ἐπὶ της γῆς. **3** Διότι απεθάνετε, και η ζωὴ σας εἶναι κεκρυμμένη μετά του Χριστοῦ εν τῷ Θεῷ. **4** ὅταν ο Χριστός, η ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῆ, τότε και σεις μετ' αὐτοῦ θέλετε φανερωθῆ εν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα ἐπὶ της γῆς, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακὴν και την πλεονεξίαν, ἥτις εἶναι εἰδωλολατρεία, **6** διά τα οποία ἔρχεται η οργὴ του Θεοῦ ἐπὶ τους υἱοὺς της απειθείας, **7** εις τα οποία και σεις περιπατήσατέ ποτέ, ὅτε ἐζήτε εν αυτοῖς. **8** τῶρα ὅμως απορρίψατε και σεις ταῦτα πάντα, οργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν εκ του στόματός σας. **9** μη ψεύδεσθε εις ἀλλήλους, διότι ἀπεξεδύθητε τον παλαιὸν ἄνθρωπον μετά των πράξεων αὐτοῦ. **10** και ἐνεδύθητε τον νέον, τον ἀνακαινιζόμενον εις ἐπίγνωσιν κατά την εἰκόνα του κτίσαντος αὐτόν, **11** ὅπου δεν εἶναι Ἕλλην και Ἰουδαῖος, περιτομὴ και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλευθερος, ἀλλὰ τα πάντα και εν πάσιν εἶναι ο Χριστός. **12** Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοὶ του Θεοῦ ἅγιοι και ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, **13** υποφέροντες ἀλλήλους και συγχωρούντες εις ἀλλήλους, εἴαν τις ἔχη παράπονον κατά τινος· καθὼς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις ἐσάς, οὕτω και σεῖς. **14** και εν πάσι τούτοις ἐνδύθητε την ἀγάπην, ἥτις εἶναι σύνδεσμος της τελειότητος. **15** Και η εἰρήνη του Θεοῦ ἀς βασιλεύῃ εν ταις καρδίαις ὑμῶν, εις την ὁποίαν και προσεκλήθητε εις εν σώμα· καί γίνεσθε ευγνώμονες. **16** Ο λόγος του Χριστοῦ ἀς κατοικῇ εν ὑμῖν πλουσίως μετά πάσης σοφίας· διδάσκοντες και νοουθετοῦντες ἀλλήλους με ψαλμούς και ὕμνους και ᾠδὰς πνευματικὰς, εν χάριτι ψάλλοντες εκ της καρδίας ὑμῶν προς τον Κύριον. **17** Και παν ὅ, τι ἀν πράττειτε εν λόγῳ ἢ εν ἔργῳ, πάντα εν τῷ ὀνόματι του Κυρίου Ἰησοῦ πράττετε, ευχαριστοῦντες δι' αὐτοῦ τον Θεόν και Πατέρα. **18** Αἱ γυναῖκες, υποτάσσεσθε εις τους ἄνδρας σας, καθὼς πρέπει εν Κυρίῳ. **19** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τας γυναϊκάς σας και μη ἴσθε μικροὶ προς αὐτάς. **20** Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονεῖς κατά πάντα· διότι τούτο εἶναι εὐάρεστον εις τον Κύριον. **21** Οἱ πατέρες, μη ἐρεθίζετε τα τέκνα σας, διά να μη μικροψυχώσιν. **22** Οἱ δούλοι, υπακούετε κατά πάντα εις τους κατα σάρκα κυρίου σας,

οὐχί με οφθαλμοδουλείας ως ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ με ἀπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τον Θεόν. **23** Και παν ὅ, τι ἀν πράττειτε, εκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ως εις τον Κύριον και οὐχί εις ἀνθρώπων, **24** ἐξεύροντες ὅτι ἀπὸ του Κυρίου θέλετε λάβει την ανταπόδοσιν της κληρονομίας· διότι εις τον Κύριον Χριστόν δουλεύετε. **25** Ὅστις ὅμως ἀδικεῖ, θέλει λάβει την ἀμοιβὴν της ἀδικίας αὐτοῦ, και δεν ὑπάρχει προσωποληψία.

4 Οἱ κύριοι, ἀποδίδετε εις τους δούλους σας το δίκαιον και το ἴσον, ἐξεύροντες ὅτι και σεις ἔχετε Κύριον εν ουρανοῖς. **2** Ἐμμένετε εις την προσευχήν, ἀγρυπνοῦντες εις αὐτήν μετά ευχαριστίας, **3** προσευχόμενοι ἐναντῶν και περὶ ἡμῶν, να ἀνοιξῇ εις ἡμὰς ο Θεός θύραν του λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του Χριστοῦ, διά το ὁποῖον και εἶμαι δεδεμένοι, **4** διά να φανερώσω αὐτό καθὼς πρέπει να λαλήσω. **5** Περιπατεῖτε εν φρονήσει προς τους ἐξῶ, ἐξαγοραζόμενοι τον καιρόν. **6** Ο λόγος σας ἀς ἴναι πάντοτε με χάριν, ἠρτυμένος με ἄλας, διά να ἐξεύρητε πως πρέπει να ἀποκρίνησθε προς ἕνα ἕκαστον. **7** Τα κατ' ἐμὲ πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο ἀγαπητός ἀδελφός και πιστός διάκονος και σύνδουλος εν Κυρίῳ, **8** τον ὁποῖον ἐπέμψα προς ἐσάς δι' αὐτὸ τούτο, διά να μάθῃ την κατάστασιν σας και να παρηγορήσῃ τας καρδίας σας, **9** μετά του Ονησίμου του πιστοῦ και ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, ὅστις εἶναι ἀπὸ σας· θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα ἐδῶ. **10** Σας ἀσπάζεται Ἀρίσταρχος ο συναϊχάλωτός μου και Μάρκος ο ἀνεψιός του Βαρνάβα, περὶ του ὁποῖου ἐλάβετε παραγγελίας· εἴαν ἔλθῃ προς ἐσάς, υποδέχθητε αὐτόν, **11** και Ἰησοῦς ο λεγόμενος Ἰούστος, οἵτινες εἶναι εκ της περιτομῆς, οἱ τοῖ μοῖνοι εἶναι συνεργοὶ μου εις την βασιλείαν του Θεοῦ, οἵτινες ἐγένιναν εις ἐμὲ παρηγορία. **12** Σας ἀσπάζεται ο Επαφράς, ὅστις εἶναι ἀπὸ σας, ο δούλος του Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος διά σας εν ταις προσευχαῖς, διά να σταθῆτε τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του Θεοῦ. **13** διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἔχει ζήλον πολὺν διά σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους εν Ἰεραπόλει. **14** Σας ἀσπάζεται Λουκάς ο ἰατρός ο ἀγαπητός και ο Δημᾶς. **15** Ἀσπάσθητε τους εν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς και τον Νυμφάν και την κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· **16** και ἀφοῦ ἀναγνώσθη μεταξύ σας η ἐπιστολή, κάμετε να ἀναγνώσθῃ και εν τη ἐκκλησίᾳ των Λαοδικέων, και την εκ Λαοδικείας να ἀναγνώσθητε και σεις. **17** Και εἶπατε προς τον Αρχιεπίσκον· Πρόσχε εις την διακονίαν, την ὁποίαν παρέλαβες εν Κυρίῳ, διά να εκπληροῖς αὐτήν. **18** Ο ἀσπασμός ἐγράφη με την χεῖρα ἐμοῦ του Παύλου. Ἐνθυμείσθε τα δεσμά μου. Η χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

Προς Θεσσαλονικείς

Α΄

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, τω Πατρί και Κυρίω Ιησού Χριστώ· χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ. **2** Ευχαριστοῦμεν πάντοτε τον Θεόν περί πάντων υμῶν και σας μνημονεύομεν εν ταις προσευχαῖς ἡμῶν, **3** αδιαλείπτως ενθυμούμενοι το εις την πίστιν ἔργον σας και τον κόπον της αγάπης και την υπομονήν της ελπίδος του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν του Θεοῦ και Πατρὸς ἡμῶν, **4** ἐξέυροντες, ἀδελφοί ἠγαπημένοι υπό Θεοῦ, την εκλογήν σας, **5** διότι το ευαγγέλιον ἡμῶν δεν ἔγεινεν εις εσάς εν λόγῳ μόνον, ἀλλά και εν δυνάμει και εν Πνεύματι Ἁγίῳ και εν πληροφορία πολλῇ, καθὼς ἐξεύρετε ὅποιοι ὑπῆρξαμεν μεταξύ σας διά σας. **6** Καί σεις ἐγείνετε μιμηταί ἡμῶν και του Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσῳ πολλῆς θλίψεως μετά χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου, **7** ὥστε ἐγείνετε τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. **8** Διότι από σας ἐξήχησεν ο λόγος του Κυρίου ουχί μόνον εν τη Μακεδονία και Αχαΐα, ἀλλά και εν παντί τόπῳ ἔφθασεν ἡ φήμη της προς τον Θεόν πίστεώς σας, ὥστε ἡμεῖς δεν ἔχομεν χρεῖαν να λαλῶμέν τι. **9** Διότι αυτοί διηγούνται περί ἡμῶν ὁποῖαν εἰσοδὸν ἐλάβομεν προς εσάς, και πως ἐπεστρέψατε προς τον Θεόν από των ειδώλων, διά να δουλεύητε Θεόν ζῶντα και ἀληθινόν, **10** και να προσμένητε τον Υἱόν αυτού εκ των ουρανῶν, τον ὁποῖον ἀνέστησεν εκ νεκρῶν, τον Ιησοῦν, ὅστις ἐλευθερόνη ἡμᾶς από της μελλούσης οργῆς.

2 Διότι σεις ἐξεύρετε, ἀδελφοί, την προς εσάς εἰσοδὸν ἡμῶν, ὅτι δεν ἔγεινε ματαία, **2** ἀλλά και προπαθόντες και υβρισθέντες, καθὼς ἐξεύρετε, εν Φιλίπποις, ἐλάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ἡμῶν να λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεοῦ με πολὺν ἀγῶνα. **3** Διότι ἡ προτροπή ἡμῶν δεν ἦτο εκ πλάνης οὐδέ ἐξ ἀκαθαρσίας οὔτε μετά δόλου· **4** ἀλλά καθὼς ἐδοκιμάσθημεν υπό του Θεοῦ διά να ἐμπιστευθῶμεν το ευαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, ουχί ως ἀρέσκοντες εις ἀνθρώπους, ἀλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ἡμῶν. **5** Διότι οὕτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημεν ποτέ, καθὼς ἐξεύρετε, οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός, **6** οὔτε ἐξητήσαμεν δόξαν ἐξ ἀνθρώπων, οὔτε ἀφ' υμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων· **7** καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ως ἀπόστολοι του Χριστοῦ, ἀλλ' ἐστάθημεν γλυκεῖς εν τῷ μέσῳ υμῶν, καθὼς ἡ τροφὸς περιθάλλει τα εαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως ἔχοντες ἐνθυμησάμενοι ἡμᾶς, ευχαριστοῦμεθα να μεταδώσωμεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεοῦ ἀλλά και τας ψυχὰς ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐστάθητε ἀγαπητοί εις ἡμᾶς. **9** Διότι ἐνθυμείσθε, ἀδελφοί, τον κόπον ἡμῶν και τον μόχθον· ἐπειδὴ νύκτα και ἡμέραν εργαζόμενοι, διά να μη ἐπιβαρύνωμέν τινὰ ἐξ υμῶν, ἐκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του Θεοῦ. **10** Σεις εἰσθε μάρτυρες και ο

Θεός ὅτι οσίως και δικαίως και ἀμέμπτως ἐφῆρθημεν προς εσάς τους πιστεύοντας, **11** καθὼς ἐξεύρετε ὅτι ἓνα ἕκαστον υμῶν, ως πατήρ τα εαυτοῦ τέκνα, **12** σας προετρέπομεν και παρηγοροῦμεν και διεμαρτυροῦμεθα, διά να περιπατήσητε ἀξίως του Θεοῦ του προσκαλοῦντος υμᾶς εις την εαυτοῦ βασιλείαν και δόξαν. **13** Διά τούτου και ἡμεῖς ευχαριστοῦμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες τον λόγον του Θεοῦ, τον ὁποῖον ἠκούσατε παρ' ἡμῶν, ἐδέχθητε αὐτὸν ουχί ως λόγον ἀνθρώπων, ἀλλά καθὼς εἶναι ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὅστις και ἐνεργεῖται μεταξύ υμῶν των πιστευόντων. **14** Διότι σεις ἐγείνετε, ἀδελφοί, μιμηταί των εκκλησιῶν του Θεοῦ, αἵτινες εἶναι εν τη Ιουδαίᾳ εν Χριστῷ Ιησοῦ, ἐπειδὴ και σεις ἐπάθετε τα αὐτὰ υπό των ἰδίων υμῶν ὁμοθετών, καθὼς και αυτοί υπό των Ιουδαίων, **15** οἵτινες και τον Κύριον Ιησοῦν ἐθανάτωσαν και τους ἰδίους αὐτῶν προφήτας, και ἡμᾶς ἐξεδίωξαν, και εις τον Θεόν δεν ἀρέσκουσι, και εις πάντας τους ἀνθρώπους εἶναι ἐναντίοι, **16** ἐμποδίζοντες ἡμᾶς να λαλήσωμεν προς τα ἔθνη διά να σωθῶσι, διά να ἀναπληρώσωσι τας ἀμαρτίας εαυτῶν πάντοτε. Ἐφθασε δε ἐπ' αὐτοῦς ἡ οργὴ μέχρι τέλους. **17** Ἀλλ' ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὀφρανισθέντες ἀφ' υμῶν προς ὀλίγον καιρόν, προσωπικῶς ουχί κατά την καρδίαν, ἐσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλῆς ἐπιθυμίας να ἴδωμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτου ἠελόησαμεν να ἔλθωμεν προς εσάς, ἐγὼ μάλιστα ο Παύλος, και ἀπάξ και δις, και ἠμώσθημεν ὁ Σατανᾶς. **19** Διότι τις ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἢ ἡ χαρὰ ἢ ο στέφανος της καυχίσεως; ἢ ουχί και σεις ἔμπροσθεν του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ εν τη παρουσία αὐτοῦ; **20** Διότι σεις εἰσθε ἡ δόξα ἡμῶν και ἡ χαρὰ.

3 Διά τούτου μη υποφέροντες πλέον, ἐκρίναμεν εὐλόγον να ἀπομείνωμεν μόνον εν Αθήναις, **2** και ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τον ἀδελφόν ἡμῶν και διάκονον του Θεοῦ και συνεργόν ἡμῶν εις το ευαγγέλιον του Χριστοῦ, διά να σας στηρίξη και να σας παρηγορήσῃ περί της πίστεώς σας, **3** διά να μη κλονίζηται μηδεὶς εν ταις θλίψεσι ταύταις. Διότι σεις ἐξεύρετε ὅτι εις τούτο εἴμεθα τεταγμένοι· **4** διότι ὅτε ἤμεθα παρ' υμῖν, προελέγομεν προς εσάς ὅτι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθὼς και ἔγεινε και ἐξεύρετε. **5** Διά τούτου και ἐγὼ μη υποφέρων πλέον ἐπέμψα διά να μάθω την πίστιν σας, μήπως σας ἐπέπρασεν ο πειράζων και ἀποβῆ εις μάτην ο κόπος ἡμῶν. **6** Ἦδη δε ὅτε ἦλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ἡμᾶς και ἔφερε προς ἡμᾶς καλὰς ἀγγελίας περί της πίστεως και της αγάπης σας, και ὅτι ἔχετε πάντοτε ἀγαθὴν ἐνθυμησιν ἡμῶν, ἐπιποθῶντες να ἴδητε ἡμᾶς καθὼς και ἡμεῖς εσάς, **7** διά τούτου παρηγορήθημεν, ἀδελφοί, διά σας εν ὅλη τη θλίψει και στενοχωρία ἡμῶν διά της πίστεώς σας· **8** διότι τώρα ζῶμεν, εἴν σεις μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. **9** Επειδὴ τίνα ευχαριστίαν δυνάμεθα να ἀναπαδώσωμεν εις τον Θεόν διά σας δι' ὅλην την χαράν, την ὁποῖαν χαίρομεν διά σας ἔμπροσθεν του Θεοῦ ἡμῶν, **10** νύκτα και ἡμέραν δεόμενοι καθ' ὑπερβολὴν να ἴδωμεν το πρόσωπόν σας και να ἀναπληρώσωμεν τας ἐλλείψεις της πίστεώς σας; **11** Αὐτὸς δε ο Θεός και Πατήρ ἡμῶν και ο Κύριος ἡμῶν Ιησοῦς Χριστός εἶθε να κατευθύνῃ την ὁδὸν ἡμῶν προς

εσάς **12** εσάς δε ο Κύριος να αυξήσει και να περισσώσει εις την αγάπην προς αλλήλους και προς πάντας, καθώς και ημείς περισσεύομεν προς εσάς, **13** διά να στηρίξη τας καρδιάς σας αμέμπτους εις την αγιωσύνην έμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων των αγίων αυτού.

4 Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύητε εις το μάλλον· **2** διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. **3** Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας, **4** να εξεύρη έκαστος υμών να κρατή το αυτού σκεύος εν αγιασμό και τιμή, **5** ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, **6** να μη υπερβαίνη τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εκδικητής διά πάντα ταύτα, καθώς και σας προείπομεν και διά μαρτυριών εβεβαίωσαμεν. **7** Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. **8** Όθεν ο αθετών ταύτα δεν αθετεί άνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και έδωκε το Πνεύμα αυτού το Άγιον εις ημάς. **9** Περί δε της φιλαδελφίας δεν έχετε χρείαν να σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδιδάκτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους· **10** επειδή και πράττετε αυτό εις πάντας τους αδελφούς τους καθ' όλην την Μακεδονίαν. Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να περισσεύητε κατά τούτο επί το μάλλον **11** και να φιλοτιμησθε εις το να ησυχάζητε και να καταγίνησθε εις τα ίδια και να εργάζησθε με τας ιδίας υμών χείρας, καθώς σας παρηγγείλαμεν, **12** διά να περιπατήτε με ευσημοσύνην προς τους έξω και να μη έχητε χρείαν μηδενός. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα. **14** Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού. **15** Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου του Κυρίου, ότι ημείς οι ζώντες, όσοι απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας· **16** επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλοσιν αναστηθή πρώτον, **17** έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου. **18** Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους,

5 Περί δε των χρόνων και των καιρών, αδελφοί, δεν έχετε χρείαν να σας γράφη τις· **2** διότι σεις εξεύρετε ακριβώς ότι η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί ούτως έρχεται. **3** Επειδή όταν λέγωσιν, Ειρήνη και ασφάλεια, τότε επέρχεται επ' αυτούς αιφνίδιος όλεθρος, καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και δεν θέλοσιν εκφύγει. **4** Αλλά σεις, αδελφοί, δεν είσθε εν σκότει, ώστε η ημέρα να σας καταφθάση ως κλέπτης· **5** πάντες σεις είσθε υιοί φωτός και υιοί ημέρας. Δεν

είμεθα νυκτός ουδέ σκότους. **6** Άρα λοιπόν ας μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και ας εγκρατεύωμεθα. **7** Διότι οι κοιμώμενοι την νύκτα κοιμώνται, και οι μεθύοντες την νύκτα μεθύουσιν· **8** αλλ' ημείς, όντες της ημέρας, ας εγκρατεύωμεθα, ενδυθέντες τον θώρακα της πίστεως και αγάπης και περικεφαλαίαν την ελπίδα της σωτηρίας· **9** διότι ο Θεός δεν προσδιώρισεν ημάς εις οργήν, αλλ' εις απόλαυσιν σωτηρίας διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **10** όστις απέθανεν υπέρ ημών, ίνα είτε αγρυπνούμεν είτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αυτού. **11** Διά τούτο παρηγορείτε αλλήλους και οικοδομείτε ο εις τον άλλον, καθώς και κάμνετε. **12** Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να γνωρίζητε τους όσοι κοιπιάσονται μεταξύ σας και είναι προσεστώτες σας εν Κυρίω και σας νουθετούσι, **13** και να τιμάτε αυτούς εν αγάπη υπερεκπερισσού διά το έργον αυτών. Ειρηνεύετε μεταξύ σας. **14** Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, νουθετείτε τους ατάκτους, παρηγορείτε τους ολιγοψύχους, περιθάπτε τους ασθενείς, μακροθυμείτε προς πάντας. **15** Προσέχετε μη αποδίδη τις εις τινά κακόν αντί κακού, αλλά ζητείτε πάντοτε το αγαθόν και εις αλλήλους και εις πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε, **17** αδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** κατά πάντα ευχαριστείτε· διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού. **19** Το Πνεύμα μη σβύνετε, **20** προφητείας μη εξουθενείτε. **21** Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε· **22** από παντός είδους κακού απέχεσθε. **23** Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είθε να σας αγιάση ολοκλήρως, και να διατηρηθή ολόκληρον το πνεύμά σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **24** Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει. **25** Αδελφοί, προσεύχεσθε περί ημών. **26** Ασπάσθητε τους αδελφούς πάντας εν φιλήματι αγίω. **27** Σας ορκίζω εις τον Κύριον να αναγνωσθή η επιστολή εις πάντας τους αγίους αδελφούς. **28** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εϊη μετ' υμών· αμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ τω Πατρί ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ· **2** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ. **3** Οφειλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε τον Θεόν διά σας, ἀδελφοί, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι υπεραυξάνει ἡ πίστις σας και πλεονάζει ἡ ἀγάπη ενός εκάστου πάντων υμῶν εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα διά σας εν ταις εκκλησίαις του Θεοῦ διά τὴν υπομονὴν σας και πίστιν εν πάσι τοῖς διωγμοῖς υμῶν και ταις θλίψεσι, τας οποίας υποφέρετε, **5** το οποίον εἶναι ἔνδειξις τῆς δικαίας κρίσεως του Θεοῦ, διά να αξιωθῆτε τῆς βασιλείας του Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς οποίας και πάσχετε, **6** ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον ἐνώπιον του Θεοῦ να ανταποδώσῃ θλίψιν εἰς τους ὅσοι σας θλίβουσιν, **7** εἰ εσὰς δε τους θλιβομένους ἀνεσιν μεθ' ἡμῶν, ὅταν ο Κύριος Ιησοῦς ἀποκαλυφθῆ ἀπ' ουρανοῦ μετὰ των ἀγγέλων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ **8** εν πυρὶ φλογός, κάμνων εκδίκησιν εἰς τους μη γνωρίζοντας Θεόν και εἰς τους μη υπακούοντας εἰς το ευαγγέλιον του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, **9** οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῆ με ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου του Κυρίου και ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, **(αἰθῆριος g166)** **10** ὅταν ἔλθῃ να ἐνδοξασθῆ εν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, και να θαυμασθῆ εν πάσι τοῖς πιστεύουσιν, ἐπειδὴ σεις ἐπιστεῦσατε εἰς τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν, εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Διά το οποίον και προσευχόμεθα πάντοτε διά σας, διά να σας καταστήσῃ ο Θεός ἡμῶν ἀξιῶτες τῆς κλήσεως αὐτοῦ, και να εκπληρῶσῃ πάσαν ευδοκίαν ἀγαθωσύνης και το ἔργον τῆς πίστεως εν δυνάμει, **12** διά να ἐνδοξασθῆ το ὄνομα του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ εν υμῖν, και υμεῖς εν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν του Θεοῦ ἡμῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ.

2 Σας παρακαλοῦμεν δε, ἀδελφοί, περὶ τῆς παρουσίας του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ και τῆς εἰς αὐτὸν ἐπισυναξέως ἡμῶν, **2** να μη σαλευθῆτε ταχέως ἀπὸ του φρονιματός σας, μηδέ να θορυβῆσθε, μήτε διά πνεύματος μήτε διά λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ως γραφομένης υφ' ἡμῶν, ὅτι τάχα ἐπλησίασεν ἡμέρα του Χριστοῦ. **3** Ἀς μη σας ἐξαπατήσῃ τις κατ' οὐδέναν τρόπον· διότι δεν θέλει ελθεῖ ἡ ἡμέρα ἐκείνῃ, εἴν δεν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία και ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς αμαρτίας, ο υἱός τῆς ἀπωλείας, **4** ο ἀντικείμενος και υπεραϊρόμενος ἐναντίον εἰς πάντα λεγόμενον Θεόν ἢ σέβασμα, ὥστε να καθῆσῃ εἰς τον νάον του Θεοῦ ως Θεός, ἀποδεικνύων εαυτὸν ὅτι εἶναι Θεός. **5** Δεν ἐνθυμείσθε ὅτι ἐνὼ ἡμῖν ἔτι παρ' υμῖν σας ἔλεγον ταῦτα; **6** Και τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο, το οποίον κωλύει αὐτόν, ὥστε να ἀποκαλυφθῆ εν τῷ εαυτοῦ καιρῷ· **7** διότι το μυστήριον τῆς ανομίας ἤδη ενεργεῖται, μόνον ἔως να ἐκβληθῆ εκ μέσου ο κωλύων τώρα· **8** και τότε θέλει ἀποκαλυφθῆ ὁ ἄνομος, τον οποίον ο Κύριος θέλει ἀπολέσει με το πνεῦμα του στόματος αὐτοῦ και θέλει

ἐξαφανίσει με τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ· **9** ὅστις θέλει ελθεῖ κατ' ἐνέργειαν του Σατανά εν πάσῃ δυνάμει και σημεῖοις και τέρασι ψεύδους· **10** και εν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας μεταξὺ των ἀπολλυμένων, διότι δεν ἐδέχθησαν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας διά να σωθῶσι· **11** και διά τούτο θέλει πέμψῃ ἐπ' αὐτοῦ ο Θεός ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε να πιστεῦσασιν εἰς το ψεῦδος, **12** διά να κατακριθῶσι πάντες οἱ μη πιστεῦσαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ'· εὐαρεστηθέντες εἰς τὴν ἀδικίαν. **13** Ἡμεῖς ὅμως οφειλομεν να ευχαριστώμεν πάντοτε τον Θεόν διά σας, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ του Κυρίου, ὅτι σας ἐξέλεξεν ο Θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διά του ἀγιασμοῦ του Πνεύματος και τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας, **14** εἰς τον οποίον σας ἐκάλεσε διά του ευαγγελίου ἡμῶν προς ἀπόλαυσιν τῆς δόξης του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. **15** Λοιπὸν, ἀδελφοί, μένετε σταθεροὶ και κρατεῖτε τας παραδόσεις, τας οποίας ἐδιδάχθητε εἴτε διά λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. **16** Αὐτός δε ο Κύριος ἡμῶν Ιησοῦς Χριστός και ο Θεός και Πατήρ ἡμῶν, ὅστις μας ἡγάπησε και ἔδωκεν αἰωνίαν παρηγορίαν και ἀγαθὴν ἐλπίδα διά τῆς χάριτος, **(αἰθῆριος g166)** **17** εἴθε να παρηγορήσῃ τας καρδίας σας και να σας στηρίξῃ εἰς πάντα λόγον και ἔργον ἀγαθόν.

3 Το λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, διά να τρέχῃ ο λόγος του Κυρίου και να δοξάζεται, καθὼς και εἰς εσὰς, **2** και διά να ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ των παραλόγων και πονηρῶν ἀνθρώπων· διότι ἡ πίστις δεν ὑπάρχει εἰς πάντας. **3** Πιστός ὅμως εἶναι ο Κύριος, ὅστις θέλει σας στηρίξῃ και φυλάξῃ ἀπὸ του πονηροῦ. **4** Ἐχομεν δε πεποιθῆσθιν διά του Κυρίου ἐφ' υμᾶς ὅτι ἐκεῖνα, τα οποία σας παραγγέλλομεν, και πράττετε και θέλετε πράττει. **5** Ο δε Κύριος εἴθε να κατευθύνῃ τας καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην του Θεοῦ και εἰς τὴν προσδοκίαν του Χριστοῦ. **6** Σας παραγγέλλομεν δε, ἀδελφοί, εν ὀνόματι του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, να ἀπομακρύνθητε ἀπὸ παντός ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατούντος και οὐχὶ κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν οποίαν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. **7** Επειδὴ σεις ἐξεύρετε πως πρέπει να μιμήσθε ἡμᾶς, διότι δεν ἐφέρθημεν ἀτάκτως μεταξὺ σας, **8** οὐδέ ἐφάγομεν δωρεάν ἄρτον παρά τινός, ἀλλὰ μετὰ κόπου και μόχθου, νύκτα και ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διά να ἡμῖν ἐπιβαρύνωμεν μηδένα υμῶν· **9** οὐχὶ διότι δεν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διά να σας δώσωμεν εαυτοῦς τύπον εἰς το να μιμήσθε ἡμᾶς. **10** Διότι και ὅτε ἡμεθα παρ' υμῖν, τούτο σας παραγγέλλομεν, ὅτι εἴν τις δεν θέλῃ να ἐργάζεται, μηδέ ας τρώγῃ. **11** Επειδὴ ἀκουόμεν τινάς ὅτι περιπατοῦσι μεταξὺ σας ἀτάκτως, μη ἐργαζόμενοι μηδέν, ἀλλὰ περιεργαζόμενοι· **12** παραγγέλλομεν δε εἰς τους τοιοῦτους και προτρέπομεν διά του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, να τρώωσιν τον ἄρτον αὐτῶν ἐργαζόμενοι μετὰ σπουχίας. **13** Σεις δε, ἀδελφοί, μη ἀποκάμητε πράττοντες το καλόν. **14** Και εἴν τις δεν υπακούῃ εἰς τον λόγον ἡμῶν τον διά τῆς ἐπιστολῆς, τούτον σημεῖονετε και μη συναστρέφεσθε μετ' αὐτοῦ, διά να εντραπή· **15** πλην μη θεωρεῖτε αὐτόν ως ἐχθρόν, ἀλλὰ νοουθετεῖτε ως ἀδελφόν. **16** Αὐτός δε ο Κύριος τῆς ειρήνης εἴθε να σας δώσῃ τὴν ειρήνην διαπαντός εν

παντί τρόπω. Ο Κύριος εἶη μετὰ πάντων υμῶν. **17** Ο
ασπασμός εγράφη με την χεῖρα εμού του Παύλου, το
οποῖον εἶναι σημεῖον εν πάση ἐπιστολή· οὕτω γράφω.
18 Η χάρις του Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶη μετὰ
πάντων υμῶν· ἀμήν.

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών, **2** προς Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον της την πίστιν· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημών και Χριστοῦ Ιησοῦ τοῦ Κυρίου ημών. **3** Καθὼς σε παρεκάλεσα ἀπερχόμενος εἰς Μακεδονίαν, να προσμείνης ἐν Εφέσω, διὰ να παραγγείλῃς εἰς τινὰς να μη ετεροδιδασκαλῶσι **4** μηδὲ να προσέχωσιν εἰς μύθους και γενεαλογίας ἀπεράντους, αἰτίνες προξενούσι φιλονεικίας μάλλον παρά την εἰς την πίστιν οικοδομὴν τοῦ Θεοῦ, οὗτω πράττε· **5** το δε τέλος εἶναι καλὸς, εἴ τις μεταχειρίζεται αὐτόν νομίμως, **9** γνωρίζων τούτο, ὅτι ο νόμος δεν ἐτέθη διὰ τον δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τους ἀνόμους και ἀνυποτάκτους, τους ἀσεβεῖς και ἀμαρτωλοὺς, τους ἀνοσίους και βεβήλους, τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, τους ἀνδροφόνους, **10** πόρνους, ἀρσενικοίτας, ἀνδραποδιστάς, ψεύστας, ἐπιόρκους, και εἰ τι ἄλλο ἀντιβαίνει εἰς την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, **11** κατὰ το εὐαγγέλιον της δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, το οποίον ἐγὼ ἐνεπιστεύθην. **12** Και εὐχαριστῶ τον ἐνδυναμώσαντά με Ιησοῦν Χριστόν τον Κύριον ημών, ὅτι ἐνέκρινε πιστόν και ἐτάξεν εἰς την διακονίαν ἐμέ, **13** τον πρότερον ὄντα βλάσφημον και διώκτην και υβριστήν· ηλειθὴν ὅμως, διότι ἀγνοῶν ἐπραξα ἐν ἀπιστίᾳ, **14** ἀλλ' ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ημών μετὰ πίστεως και ἀγάπης της ἐν Χριστῷ Ιησοῦ. **15** Πιστός ο λόγος και πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι ο Ιησοῦς Χριστός ἦλθεν εἰς τον κόσμον διὰ να σώσῃ τους ἀμαρτωλοὺς, των οποίων πρῶτος εἶμαι ἐγὼ· **16** ἀλλὰ διὰ τούτο ηλειθὴν, διὰ να δείξῃ ο Ιησοῦς Χριστός εἰς ἐμέ πρῶτον την πᾶσαν μακροθυμίαν, εἰς παράδειγμα των μελλόντων να πιστεύωσιν εἰς αὐτόν εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῖνος g166) **17** εἰς δε τον βασιλέα των αἰώνων, τον ἄφθαρτον, τον ἀόρατον, τον μόνον σοφόν Θεόν, εἴη τιμὴ και δόξα εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν. (αἰθῖνος g165) **18** Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εἰς σε, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τας προγενομένας προφητείας περί σου, να στρατεύῃς κατ' αὐτάς την καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν και ἀγαθὴν συνειδήσιν, την οποίαν τινὲς ἀποβαλόντες ἐναυάγησαν εἰς την πίστιν· **20** ἐκ των οποίων εἶναι ο Ὑμέναιος και Ἀλέξανδρος, τους οποίους παρέδωκα εἰς τον Σατανάν, διὰ να μάθωσι να μη βλασφημῶσι.

2 Παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτον πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων και πάντων των ὄντων ἐν ἀξιῳμασί, διὰ να διάγωμεν βίον ἀτάραχον και ἡσύχον ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ και σεμνότητι. **3** Διότι τούτο εἶναι καλὸν και ευπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ

σωτήρος ημών Θεοῦ, **4** ὅστις θέλει να σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι και να ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν της ἀληθείας. **5** Διότι εἶναι εἰς Θεός, εἰς και μεσίτης Θεοῦ και ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ιησοῦς Χριστός, **6** ὅστις ἔδωκεν ἐαυτὸν ἀντιλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις καιροῖς, **7** εἰς το οποίον ἐτάχθη ἐγὼ κήρυξ και ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγων ἐν Χριστῷ, δεν ψεύδομαι, διδάσκαλος των ἐθνῶν εἰς την πίστιν και εἰς την ἀλήθειαν. **8** Θέλω λοιπὸν να προσεύχωνται οἱ ἄνδρες ἐν παντὶ τόπῳ, υψιόντες καθαρὰς χεῖρας χωρὶς ὀργῆς και δισταγμοῦ. **9** Ὡσαύτως και αἱ γυναῖκες με στολήν σεμνήν, με αἰδῶ και σωφροσύνην να στολιζῶσιν ἐαυτάς, οὐχὶ με πλέγματα ἢ χρυσόν ἢ μαργαρίτας ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελή, **10** ἀλλὰ το οποίον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελομένας Θεοσεβειαν, με ἔργα ἀγαθά. **11** Ἡ γυνὴ ἀς μανθάνῃ ἐν ἡουχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς· **12** εἰς γυναῖκα ὅμως δεν συγχωρῶ να διδάσκῃ, μηδὲ να αὐθεντεῖ ἐπὶ του ἀνδρός, ἀλλὰ να ηουχάζῃ. **13** Διότι ο Ἀδάμ πρῶτος ἐπλάσθη, ἔπειτα ἡ Εὐά· **14** και ο Ἀδάμ δεν ἠπατήθη, ἀλλ' ἡ γυνὴ ἀπατηθῆσα ἐγένετο παραβάτις· **15** θέλει ὅμως σωθῆ διὰ της τεκνογονίας, εἴς μείνωσιν εἰς την πίστιν και ἀγάπην και ἀγιασμόν μετὰ σωφροσύνης.

3 Πιστός ο λόγος· εἴ τις ὀρέγῃται ἐπισκοπήν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ. **2** Πρέπει λοιπὸν ο ἐπίσκοπος να ἦναι ἄμειπτος, μίας γυναϊκὸς ἀνὴρ, ἀργυρτος, σῶφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδασκτικὸς, **3** οὐχὶ μέθυσος, οὐχὶ πλήκτης, οὐχὶ ἀισχροκερδῆς, ἀλλ' ἐπιεικῆς, ἀμαχος, ἀφιλάργυρος, **4** κυβερνῶν καλῶς τον ἐαυτοῦ οἶκον, ἔχων τα τέκνα αὐτοῦ εἰς ὑποταγήν μετὰ πάσης σεμνότητος· **5** διότι εἴ τις δεν ἐξεύρῃ να κυβερνᾷ τον ἐαυτοῦ οἶκον, πως θέλει ἐπιμεληθῆ την ἐκκλησίαν του Θεοῦ; **6** να μη ἦναι νεοκατήχτητος, διὰ να μη ὑπερηφανευθῆ και πῆσι εἰς την καταδίκην του διαβόλου. **7** Πρέπει δε αὐτός να ἔχῃ και παρά των ἔξωθεν μαρτυρίαν καλὴν, διὰ να μη πῆσι εἰς ονειδισμόν και παγίδα του διαβόλου. **8** Οἱ διάκονοι ὠσαύτως πρέπει να ἦναι σεμνοί, οὐχὶ δίγλωσσοι, οὐχὶ δεδομένοι εἰς οἶνον πολύν, οὐχὶ ἀισχροκερδεῖς, **9** ἔχοντες το μυστήριον της πίστεως μετὰ καθαρὰς συνειδήσεως. **10** Και οὔτοι δε ἀς δοκιμάζωνται πρῶτον, ἔπειτα ἀς γίνωνται διάκονοι, εἴ τις ἦναι ἀμέμπτοι. **11** Αἱ γυναῖκες ὠσαύτως σεμαῖ, οὐχὶ κατάλαλοι, ἐγκρατεῖς, πισταὶ πάντα. **12** Οἱ διάκονοι ἀς ἦναι μίας γυναϊκὸς ἄνδρες, κυβερνῶντες καλῶς τα τέκνα αὐτῶν και τους οἴκους αὐτῶν. **13** Διότι οἱ καλῶς διακονήσαντες αποκτώσιν εἰς ἐαυτοὺς βαθμόν καλόν και πολλήν παρρησίαν εἰς την πίστιν την εἰς τον Ιησοῦν Χριστόν. **14** Ταῦτα σοι γράφω, ἐλπίζων να ἔλθω προς σε ταχύτερον· **15** ἀλλ' εἴς βραδύνω, διὰ να ἐξεύρῃς πως πρέπει να πολιτεύησαι ἐν τῷ οἴκῳ του Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἐκκλησία του Θεοῦ του ζώντος, ο στῦλος και το ἐδραῖωμά της ἀληθείας. **16** Και ἀναντιρρήτως το μυστήριον της εὐσεβείας εἶναι μέγα· ο Θεός ἐφανερῶθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἐφάνη εἰς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τον κόσμον, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

4 Το δε Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς θέλουσιν ἀποστατήσῃ τινὲς ἀπὸ της

πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίας δαιμονίων, **2** διά της υποκρίσεως ψευδολόγων, έχοντων την εαυτών συνειδησιν κεκαυτηριασμένην, **3** εμποδιζόντων τον γάμον, προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν. **4** Διότι παν κτίσμα Θεού είναι καλόν, και ουδέν απορριψίμον, όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας. **5** διότι αγιάζεται διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής. **6** Ταύτα συμβουλευόν εις τους αδελφούς, θέλεις είσθαι καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, εντρεφόμενος εν τοις λόγοις της πίστεως και της καλής διδασκαλίας, την οποίαν παρηκολούθησας. **7** Τους δε βεβήλους και γραώδεις μύθους παραιτού και γύμναζε σεαυτόν εις την ευσέβειαν. **8** διότι η σωματική γυμνασία είναι προς ολίγον ωφέλιμος αλλ' η ευσέβεια είναι προς πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της παρουσίας ζωής και της μελλούσης. **9** Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος. **10** επειδή διά τούτο και κοπιάζομεν και ονειδιζόμεθα, διότι ελπίζομεν εις τον ζώντα Θεόν, όστις είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα των πιστών. **11** Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε. **12** Μηδεις ας μη καταφρονή την νεότητά σου, αλλά γίνου τύπος των πιστών εις λόγον, εις συναστροφήν, εις αγάπην, εις πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα. **13** Έως να έλθω, καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις την διδασκαλίαν. **14** μη αμέλει το χάρισμα, το οποίον είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εις σε διά προφητείας μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου. **15** Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ήναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου. **16** Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά· διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακουόντάς σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, **2** τας πρεσβυτέρας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά πάσης καθαρότητος. **3** Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας. **4** Εάν δε τις χήρα έχη τέκνα ή έγκονα, ας μανθάνωσι πρώτων να καθιστώσιν ευσεβή τον ίδιον αυτών οίκον και να αποδίδωσιν αμοιβάς εις τους προγόνους αυτών. Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του Θεού. **5** Η δε αληθώς χήρα και μεμονωμένη ελπίζει επί τον Θεόν και εμμένει εις τας δεήσεις και τας προσευχάς νύκτα και ημέραν· **6** η δεδομένη όμως εις τας ηδονάς ενώ ζη είναι νεκρά. **7** Και ταύτα παράγγελλε, διά να ήναι άμειπτοι. **8** Αλλ' εάν τις δεν προνοή περί των εαυτού και μάλιστα των οικείων, ηρηνήθη την πίστιν και είναι απίστου χειρότερος. **9** Ας καταγράφηται χήρα ουχί ολιγώτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρξεν ενός ανδρός γυνή, **10** ήτις μη μαρτυρείται διά τα καλά αυτής έργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους, εάν πόδας αγίων ένιψεν, εάν θλιβομένουσ βοθήησεν, εάν επηκολούθησεν εις παν έργον αγαθόν. **11** Τας δε νεωτέρας χήρας απόβαλλε· διότι αφού εντρυφήσωσι κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύονται, **12** έχουσαι την καταδικήν, διότι ηθέτησαν την πρώτην πίστιν. **13** και ενταυτά μανθάνουσι να ήναι αργαί,

περιερόμεναι τας οικίας, και ουχί μόνον αργαί, αλλά και φλύαροι και περιεργοι, λαλούσαι τα μη πρέποντα. **14** Θέλω λοιπόν αι νεώτεροι να υπανδρεύονται, να τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη δίδωσι μηδεμίαν αφορμήν εις τον εναντίον να λοιδορή. **15** Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά. **16** Εάν τις πιστός ή πιστή έχη χήρας, ας προμηθεύη εις αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία, διά να δύναται να βοηθητάς αληθώς χήρας. **17** Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιωνονται διπλής τιμής, μάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον και διδασκαλίαν. **18** διότι λέγει η γραφή· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος και, Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού. **19** Κατηγορίαν εναντίον πρεσβυτέρου μη παραδέχου, εκτός διά στόματος δύο ή τριών μαρτύρων. **20** Τους αμαρτάνοντας έλεγε ενώπιον πάντων, διά να έχωσι φόβον και οι λοιποί. **21** Διαμαρτύρομαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων, να φυλάξη ταύτα, χωρίς προτιμήσεως, μηδεν πράττων κατά χάριν. **22** Μη επίθετε χείρας ταχέως εις μηδένα, μηδέ γίνου κοινωνός αλλοτριών αμαρτιών· φύλαττε σεαυτόν καθαρόν. **23** Μη υδροπότει πλέον, αλλά μεταχειρίζου ολίγον οίνον διά τον στόμαχόν σου και τας συχνάς σου ασθενείας. **24** Τινών ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανερά, και προπορεύονται αυτών εις την κρίσιν, εις τινάς δε και επακολουθούσιν· **25** ωσαύτως και τα καλά έργα τινών είναι φανερά, και όσα είναι κατ' άλλον τρόπον δεν δύναται να κρυφθώσι.

6 Όσοι είναι υπό ζυγόν δουλείας, ας νομιζώσι τους κυρίου αυτών αξίους πάσης τιμής, διά να μη βλασφημείται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία. **2** Οι δε έχοντες πιστούς κυρίους ας μη καταφρονώσιν αυτούς, διότι είναι αδελφοί, αλλά προθυμότερον ας δουλεύωσι, διότι είναι πιστοί και αγαπητοί οι απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα δίδασκε και νουθέτει. **3** Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή τους υγιαίνοντας λόγους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσέβειαν, **4** είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά νοσει περί συζητήσεως και λογομαχίας, εκ των οποίων προέρχεται φθόνος, έρις, βλασφημία, υπόνοιαι πονηραί, **5** μάταιαι συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον νούν και απεστερημένων της αληθείας, νομιζόντων την ευσέβειαν ότι είναι πλουτισμός. Απομακρύνου από των τοιούτων. **6** Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας. **7** Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρωμέν τι. **8** έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα. **9** Όσοι δε θέλουσι να πλουτώσι πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα και εις επιθυμίας πολλάς ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. **10** Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς. **11** Συ όμως, ω άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε· ζήτη δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. **12**

Αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως· κράτει την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης και ώμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. **(αιθnios g166)** **13** Σε παραγγέλλω ενώπιον του Θεού του ζωοποιούντος τα πάντα και του Ιησού Χριστού του μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου Πιλάτου την καλήν ομολογίαν, **14** να φυλάξης την εντολήν αμόλυντον, άμειπτον, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, **16** όστις μόνος έχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδη εις τον οποίον έστω τιμή και κράτος αιώνιον· αμήν. **(αιθnios g166)** **17** Εις τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλότητα του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, όστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν, **(αιθn g165)** **18** να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις έργα καλά, να ήναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, **19** θησαυρίζοντες εις εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. **20** Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, **21** την οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλανήθησαν κατά την πίστιν. Η χάρις είη μετά σου· αμήν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπό Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ιησού τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Ευχαριστῶ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω ἀπό προγόνων μετὰ καθαρὰς συνειδήσεως, ὅτι ἀδιαλείπτως σε ενθυμούμαι ἐν ταῖς δεήσεσί μου νύκτα καὶ ἡμέραν, **4** ἐπιποθῶν να σε ἴδω, ενθυμούμενος τα δάκρυά σου, διὰ να ἐμπλησθῶ χαρὰς, **5** ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον πίστιν, ἣτις πρῶτον κατώκησεν ἐν τῇ μάρμῃ σου Λωῖδί καὶ ἐν τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη, εἶμαι δε πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐν σοὶ. **6** Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σε υπενθυμίζω να ἀναζωπυρῆς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ οποίον εἶναι ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· **7** διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμειος καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μη αἰσχυνθῆς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδέ ἐμέ τον δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετὰ τοῦ ευαγγελίου με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, **9** ὅστις ἔσωσεν ἡμᾶς καὶ ἐκάλεσε με κλήσιν ἁγίαν, οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ιησοῦ προ χρόνων αἰώνων, **(αἰῶνιος g166)** **10** φανερωθεῖσαν δε τώρα διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατήγγησε μεν τον θάνατον, ἔφερε δε εἰς φῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ ευαγγελίου, **11** εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν. **12** Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν καὶ πάσχω ταῦτα, πλην δὲν ἐπαισχύνομαι διότι ἐξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς να φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας. **13** Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν υγιαίνοντων λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσας παρ' ἐμοῦ, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ιησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. **15** Εξεύρεις τούτο, ὅτι με ἀπεστράφησαν πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ερμογένης. **16** Εἶθε ὁ Κύριος να δώσῃ ἔλεος εἰς τον οἶκον του Ονησιφόρου, διότι πολλὰκις με παρηγόρησε καὶ δὲν ἐπηρεχόντῃ τὴν ἄλυσίν μου, **17** ἀλλ' ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην, με ἐζήτησε μετὰ σπουδῆς πολλῆς καὶ με εὔρεν· **18** εἶθε ὁ Κύριος να δώσῃ εἰς αὐτόν να εὕρῃ ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσας διακονίας ἔκαμεν ἐν Εφέσῳ, συ ἐξεύρεις καλῆτερα.

2 Συ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ διὰ τῆς χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ιησοῦ, **2** καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους να διδάξωσι. **3** Συ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ιησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται εἰς τὰς βιωτικὰς υποθέσεις, διὰ να ἀρέσῃ ἐν τον στρατολογήσαντα. **5** Ἐάν δε καὶ ἀγωνίζηται τις, δὲν στεφανοῦται, ἐάν νομίμως δὲν ἀγωνισθῇ. **6** Ὁ κοπιᾶζων γεωργὸς πρέπει πρῶτος να μεταλαμβάνῃ

ἀπὸ τῶν καρπῶν. **7** Ἐννοεῖ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω· εἶθε δε να σοὶ δώσῃ ὁ Κύριος σύνεσιν εἰς πάντα. **8** Ἐνθυμοῦ τον ἐκ σπέρματος Δαβὶδ Ιησοῦ Χριστόν, τον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὸ ευαγγέλιόν μου. **9** Διὰ τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δεσμεύεται. **10** Διὰ τούτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, διὰ να ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἐν Χριστῷ Ιησοῦ μετὰ δόξης αἰώνιον. **(αἰῶνιος g166)** **11** Πιστὸς ὁ λόγος· διότι ἐάν συναπεθάνομεν, θέλομεν καὶ συζήσῃ· **12** ἐάν ὑπομένωμεν, θέλομεν καὶ συμβασιλεύσει· ἐάν ἀρνώμεθα αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀρνηθῆ ἡμᾶς· **13** ἐάν ἀπιστώμεν, ἐκεῖνος μένει πιστὸς να ἀρνηθῇ ἐαυτόν δὲν δύναται. **14** Ταῦτα υπενθυμίζε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου να μη λογομαχώσῃ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἀλλὰ φέρεῖ καταστροφὴν τῶν ακουόντων. **15** Σπούδασον να παραστήσης σεαυτόν δόκιμον εἰς τον Θεόν, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθομοιούντα τον λόγον τῆς ἀληθείας. **16** Τὰς δε βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εἰς πλειοτέραν ἀσέβειαν, **17** καὶ ὁ λόγος αὐτῶν θέλει κατατρώγῃ ὡς γάγγραινα· ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Υμέναιος καὶ ὁ Φιλιππός, **18** οἵτινες ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀληθείας, λέγοντες ὅτι ἐγένειν ἡδὴ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν τινῶν. **19** Το στερεόν ὁμως θεμέλιον του Θεοῦ ὄντι, ἔχον τὴν σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζε ὁ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καί· Ἀς ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας πας ὅτις ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. **20** Ἐν μεγάλῃ δε οικίᾳ δὲν εἶναι μόνον σκευὴ χρυσά καὶ ἀργυρά, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ οστράκιννα, καὶ ἄλλα μεν πρὸς χρῆσιν τιμῖαν, ἄλλα δε πρὸς ἄτιμον. **21** Ἐάν λοιπὸν καθαρῶς τις ἐαυτόν ἀπὸ τούτων, θέλει εἶσθαι σκευὴ τιμίας χρήσεως, ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον ἐν τον δεσπότῃν, ἡτοίμασμένον εἰς παν ἔργον ἀγαθόν. **22** Τὰς δε νεανικὰς ἐπιθυμίας φεύγε καὶ ζήτηε τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν επικαλουμένων τον Κύριον ἐκ καθαρὰς καρδιάς. **23** Τὰς δε μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους φιλονεικίας παραιτοῦ, ἐξεύρω ὅτι γεννώσι μάχας· **24** ὁ δε δούλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει να μάχηται, ἀλλὰ να ἦναι πρᾶος πρὸς πάντας, διδακτικὸς, ἀνεξίκακος, **25** διδάσκων μετὰ πραότητος τοὺς ἀντιφρονούντας, μήποτε δώσῃ εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς μετάνοιαν, ὥστε να γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν, **26** καὶ να ἀνανήψωσιν ἀπὸ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου, ὑπὸ του ὁποῖο εἶναι πεπαγιδευμένοι εἰς τὸ θέλημα ἐκείνου.

3 Γίνωσκε δε τούτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ελθεῖ καιροὶ κακοί· **2** διότι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, **3** ἀσπλαγχνοὶ, ἀδιάλλακτοι, συκοφάνται, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, **4** προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι· μάλλον παρά φιλόθεοι, **5** ἔχοντες μεν μορφήν εὐσεβείας, ἠρηνημένοι δε τὴν δύναμιν αὐτῆς. Καὶ τούτους φεύγε. **6** Διότι ἐκ τούτων εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰσχωροῦσιν εἰς τὰς οικίας καὶ αἰχμαλωτίζουσι τὰ γυναικάρια τὰ πεφορτισμένα ἀμαρτίας, συρρόμενα ὑπὸ διαφόρων ἐπιθυμιῶν, **7** τὰ ὁποῖα πάντοτε μανθάνουσι καὶ ποτε

δεν δύνανται να έλθωσιν εις την γνώσιν της αληθείας, **8** Και καθ' ον τρόπον ο Ιαννής και Ιαμβρής αντέστησαν εις τον Μωϋσῆν, ούτω και αυτοί ανθίστανται εις την αλήθειαν, άνθρωποι διεφθαρμένοι τον νουν, αδόκιμοι εις την πίστιν. **9** Αλλά δεν θέλουσι προκόψει πλειότερον· διότι η ανοησία αυτών θέλει γείνει κατάδηλος εις πάντας, καθώς και η εκείνων έγινε. **10** Συ όμως παρηκολούθησας την διδασκαλίαν μου, την διαγωγῆν, την πρόθεσιν, την πίστιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην, την υπομονήν, **11** τους διωγμούς, τα παθήματα, οποία μοι συνέβησαν εν Αντιοχείαι, εν Ικονίω, εν Λύστροις· οποιους διωγμούς υπέφερα, και εκ πάντων με ηλευθέρωσεν ο Κύριος. **12** Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή. **13** Πονηροί δε άνθρωποι και γόητες θέλουσι προκόψει εις το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι. **14** Αλλά συ μένε εις εκείνα, τα οποία έμαθες και επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος έμαθες, **15** και ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. **16** Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, **17** διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, όστις μέλλει να κρίνη ζώντας και νεκρούς εν τη επιφανεία αυτού και τη βασιλεία αυτού, **2** κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχής. **3** Διότι θέλει ελθεί καιρός ότε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν, **4** και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή. **5** Συ δε αγρύπνεις εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη. **6** Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή και ο καιρός της αναχωρήσεώς μου έφθασε. **7** Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρόμον τετελείωσα, την πίστιν διετήρησα· **8** του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν αυτού. **9** Σπούδασον να έλθης προς εμέ ταχέως· **10** διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο Τίτος εις Δαλματίαν· **(αϊθν g165)** **11** ο Λουκάς είναι μόνος μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σου· διότι μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. **12** Τον δε Τυχικόν απέστειλα εις Έφεσον. **13** Τον φελόνην, τον οποίον αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας. **14** Ο Αλέξανδρος ο χαλκεύς πολλά κακά μοι έκαμεν· ο Κύριος να αποδώση εις αυτόν κατά τα έργα αυτού· **15** τον οποίον και συ φυλάττω· διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών. **16** Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς,

αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς· **17** αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη· και ηλευθερώθην εκ του στόματος του λέοντος. **18** Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(αϊθν g165)** **19** Ασπάσθητι την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και τον οίκον του Ονησιφόρου. **20** Έραστος έμεινεν εν Κορίνθω, τον δε Τρόφιμον αφήκα εν Μιλήτω ασθενή. **21** Σπούδασον να έλθης προ του χειμώνας. Ασπάζεται σε ο Εύβουλος και Πούδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι αδελφοί πάντες. **22** Ο Κύριος Ιησους Χριστός εΐη μετά του πνευμάτος σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

Προς Τιτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2** ἐπιελπίδι ζωῆς αιωνίου, την οποίαν υπεσχέθη ο αψευδής Θεός προ χρόνων αιωνίων, (αἰῶνιος γ166) **3** εφανέρωσε δε εν καιροῖς ωρισμένοις τον λόγον αυτού διά του κηρύγματος, το οποίον ενεπιστεύθην ἐγὼ κατ' επιταγὴν του σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατὰ κοινήν ἡμῶν πίστιν· εἶη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ του Σωτήρος ἡμῶν. **5** Διὰ τοῦτο σε ἀφῆκα ἐν Κρήτῃ, διὰ να διορθώσης τα ἐλλείποντα και να καταστήσης ἐν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ σε διέταξα, **6** ὅστις εἶναι ἀνέγκλητος, μιας γυναικός ἀνήρ, ἔχων τέκνα πιστά, μη κατηγορούμενα ὡς ἄσωτα ἢ ἀनुπότακτα. **7** Διότι πρέπει ο ἐπίσκοπος να ἴναι ἀνέγκλητος, ὡς οἰκονόμος Θεοῦ, μη αὐθάδης, μη οργίλος, μη μέθυσος, μη πλήκτης, μη αἰσχροκερδής, **8** ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὀσιος, εγκρατής, **9** προσκεκολλημένος εἰς τον πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διὰ να ἴναι δυνατός και να προτρέπῃ διὰ της υγιαίνουσας διδασκαλίας και να ἐξελέγῃ τους ἀντιλέγοντας. **10** Διότι υπάρχουν πολλοί και ἀनुπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλάνοι, μάλιστα οἱ ἐκ της περιτομῆς, **11** τους οποίους πρέπει να ἀποστομῶμεν, οἵτινες ἀνατρέπουσιν ολοκλήρους οἴκους, διδάσκοντες ὅσα δεν πρέπει, χάριν αἰσχροῦ κέρδους. **12** Εἶπε τις αὐτῶν προφήτης ἴδιος αὐτῶν· Οἱ Κρήτες εἶναι πάντοτε ψεύσται, κακά θηρία, γαστέρες ἀργαί. **13** Ἡ μαρτυρία αὐτή εἶναι ἀληθινή. Διὰ την οποίαν αἰτίαν ἔλεγε αὐτούς ἀποτόμως, διὰ να υγιαίνωσιν ἐν τη πίστει, **14** και να μη προσέχωσιν εἰς Ἰουδαϊκούς μύθους και ἐντολὰς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων την ἀλήθειαν. **15** Εἰς μεν τους καθαρούς πάντα εἶναι καθαρὰ· εἰς δε τους μεμιασμένους και ἀπίστους οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ και ο νοῦς αὐτῶν και ἡ συνείδησις εἶναι μεμιασμένα. **16** Ομολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα ἔργα ὁμως ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες και ἀπειθεῖς και εἰς παν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Συ ὁμως λάλει ὅσα πρέπει εἰς την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν. **2** Οἱ γέροντες να ἴναι ἄγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, υγιαίνοντες ἐν τη πίστει, τη ἀγάπῃ, τη υπομονῇ. **3** Αἱ γράαι ὡσαύτως να ἔχωσι τρόπον ιεροπρεπῆ, μη κατάλαλοι, μη δεδουλωμένοι εἰς πολλήν οἰνοποσίαν, να ἴναι διδάσκαλοι των καλῶν, **4** διὰ να νουθετώσι τας νέας να ἴναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, **5** σώφρονες, καθαροί, οἰκοφύλακες, ἀγαθαί, εὐπειθεῖς εἰς τους ἰδίους αὐτῶν ἀνδρας, διὰ να μη βλασφημῆται ο λόγος του Θεοῦ. **6** Τους νεωτέρους ὡσαύτως νουθετεῖ να σωφρονώσι, **7** δεικνύων κατὰ πάντα σεαυτὸν τύπον των καλῶν ἔργων, φυλάττων ἐν τη διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον υγιῆ και ἀκατάκριτον, διὰ να ἐντραπή ο ἐναντίος, μη ἔχων να λέγῃ διὰ σας μηδὲν κακόν. **9** Τους δούλους να υποτάσσωνται εἰς τους εαυτῶν δεσπότης, να εὐαρεστώσιν εἰς αὐτούς κατὰ πάντα, να μη ἀντιλέγωσι, **10** να μη σφετερίζωνται τα

ἀλλότρια, ἀλλὰ να δεικνύωσι πᾶσαν πίστιν ἀγαθὴν, διὰ να στολίζωσι κατὰ πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ. **11** Διότι εφανερῶθη ἡ χάρις του Θεοῦ ἡ σωτήριος εἰς πάντας ἀνθρώπους, **12** διδάσκουσα ἡμᾶς να ἀρνηθῶμεν την ἀσέβειαν και τας κοσμικὰς ἐπιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και εὐσεβῶς ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι, (αἰὼν γ165) **13** προσμένοντες την μακαρίαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεοῦ και Σωτήρος ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, **14** ὅστις ἔδωκεν εαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ να μας λυτρώσῃ ἀπὸ πάσης ἀνομίας και να μας καθαρῶσῃ εἰς εαυτὸν λαόν ἐκλεκτόν, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. **15** Ταῦτα λάλει και πρότρεπε και ἔλεγε μετὰ πάσης ἐξουσίας· ἀς μη σε περιφρονή μηδεῖς.

3 Ὑπενθύμιζε αὐτούς να υποτάσσωνται εἰς τας ἀρχὰς και ἐξουσίας, να πειθαρχώσι, να ἴναι ἔτοιμοι εἰς παν ἔργον ἀγαθόν, **2** να μη βλασφημῶσι μηδένα, να ἴναι ἄμαχοι, συμβιβαστικοί, να δεικνύωσι προς πάντας ἀνθρώπους πᾶσαν πραότητα. **3** Διότι ἡμεθὰ ποτέ και ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς διαφόρους ἐπιθυμίας και ἡδονὰς, ζῶντες ἐν κακίᾳ και φθόνῳ, μισητοὶ και μισούντες ἀλλήλους. **4** Ἀλλ' ὅτε εφανερῶθη ἡ χρηστότης και ἡ φιланθρωπία του Σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, **5** συχί ἐξ ἔργων δικαιοσύνης τα οποία ἐπράξαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ το ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας και ἀνακαινίσεως του Ἁγίου Πνεύματος, **6** το οποίον ἐξέχεε πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς διὰ Ιησοῦ Χριστοῦ του Σωτήρος ἡμῶν, **7** ἵνα δικαιωθῆντες διὰ της χάριτος ἐκεῖνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατὰ την ἐλπίδα της αιωνίου ζωῆς. (αἰῶνιος γ166) **8** Πιστός ο λόγος, και θέλω ταῦτα να διαβεβαιώσι, διὰ να φροντίζωσιν οἱ πιστεύσαντες εἰς τον Θεόν να προΐστανται καλῶν ἔργων. Ταῦτα εἶναι τα καλά και ωφέλιμα εἰς τους ἀνθρώπους· **9** μωρὰς δε φιλονεικίας και γενεαλογίας και ἐριδας και μάχας νομικὰς φεύγε, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς και μάταιαι. **10** Αἰρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, **11** ἐξεύρων ὅτι διεφθάρῃ ο τοιοῦτος και ἀμαρτάνει, ὡν αυτοκατάκριτος. **12** Ὅταν πέμψω προς σε τον Ἀρτεμᾶν ἢ τον Τυχικόν, σπούδασον να ἔλθῃς προς με εἰς Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα να παραχειμᾶσω. **13** Ζηνᾶν τον νομικόν και τον Ἀπολλῶ πρόπεμψον ἐπιμελῶς, διὰ να μη λείπῃ εἰς αὐτούς μηδὲν. **14** Ἀς μανθάνωσι δε και οἱ ἡμέτεροι να προΐστανται καλῶν ἔργων εἰς τας ἀναγκαίας χρεῖας, διὰ να μη ἴναι ἄκαρποι. **15** Ἀσπάζονται σε πάντες· οἱ μετ' ἐμοῦ ἀσπάσθητι τους ἀγαπώντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς Φιλήμονα τον αγαπητόν και συνεργόν ημών **2** και την Απφίαν την αγαπητήν και Ἀρχιππον τον συστρατιώτην ημών και την κατ' οίκου σου εκκλησίαν· **3** χάρις εἴη υμῖν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημών και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **4** Ευχαριστῶ τον Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου, **5** ακοῶν την ἀγάπην σου και την πίστιν, την ὁποίαν ἔχεις προς τον Κύριον Ιησοῦν και εἰς πάντας τους αγίους, **6** διὰ να γείνη ἡ κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διὰ της φανερώσεως παντός καλοῦ του ἐν υμῖν εἰς Χριστόν Ιησοῦν. **7** Διότι χαράν πολλήν ἔχομεν και παρηγορίαν διὰ την ἀγάπην σου, ἐπειδὴ τα σπλάγχνα των αγίων ἀνεπαύθησαν διὰ σου, ἀδελφέ. **8** Ὅθεν, ἀν και ἔχω ἐν Χριστῷ πολλήν παρησίαν να ἐπιτάττω εἰς σε το πρέπον, **9** ὅμως διὰ την ἀγάπην μάλλον σε παρακαλῶ, τοιούτος ὢν ὡς Παῦλος ο γέρων, τώρα δε και δέσμιος του Ιησού Χριστοῦ, **10** σε παρακαλῶ ὑπὲρ του τέκνου μου, τον ὁποῖον ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, ὑπὲρ του Ονησίμου, **11** ὅστις ἤτο ποτέ ἀχρηστος εἰς σε, τώρα δε εἰς σε και εἰς ἐμέ εἶναι χρήσιμος, **12** τον ὁποῖον πέμπω ὀπίσω. Σὺ δε αὐτόν, τουτέστι τα σπλάγχνα μου, δέχθητι. **13** τον ὁποῖον ἐγὼ ἠθέλον να κρατῶ πλησίον μου, διὰ να με υπηρετῇ ἀντί σου ἐν τοῖς δεσμοῖς του ευαγγελίου· **14** χωρὶς ὅμως της γνώμης σου δεν ἠθέλησα να κάμω οὐδέν, διὰ να μη ἴναι το γαθόν σου ὡς κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐκουσίως. **15** Διότι ἴσως διὰ τούτου ἐχωρίσθη προς ὦραν, διὰ να ἀπολάβῃς αὐτόν διαπαντός, (αἰῶνιος **g166**) **16** οὐχὶ πλέον ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δούλον, ἀδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εἰς ἐμέ, πόσω δε μάλλον εἰς σε και κατὰ σάρκα και ἐν Κυρίῳ. **17** Ἐάν λοιπόν ἔχῃς ἐμέ κοινωνόν, δέχθητι αὐτόν ὡς ἐμέ. **18** Και εἴαν σε ἠδίκησεν εἰς τι ἢ χρεωστή, λογαρίαζε τούτο εἰς ἐμέ. **19** ἐγὼ ο Παῦλος ἔγραψα με την χεῖρα μου, ἐγὼ θέλω πληρῶσαι· διὰ να μη σοι λέγω ὅτι και σεαυτόν ἐτί μοι χρεωστεῖς. **20** Ναι, ἀδελφέ, εἴθε να λάβω ἐγὼ ταύτην την χάριν παρὰ σου ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τα σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. **21** Πεποιθώς εἰς την ὑπακοήν σου ἔγραψα προς σε, ἐξεύρων ὅτι και πλειότερον ἀφ' ὅ, τι λέγω θέλεις κάμει. **22** Ἐνταυτῷ δε ετοιμάζέ μοι και κατάλυμα· ἐπειδὴ ἐλπίζω ὅτι διὰ των προσευχῶν σας θέλω χαρισθῆ εἰς ἐσάς. **23** Ἀσπάζονται σε Ἐπαφράς ο συναρχαίματός μου ἐν Χριστῷ Ιησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημάς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστοῦ εἴη μετὰ του πνεύματος υμών. Ἀμήν.

Προς Εβραίους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλοι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, **2** εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώνας· **(αιθñ g165)** **3** όστις ών απαύγασμα της δόξης και χαρακτηήρ της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς, **4** τοσοούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα εκληρονόμησε. **5** Διότι προς τίνα των αγγέλων είπε ποτε· Υιός μου είσαι συ, Εγώ σήμερα σε εγέννησα; και páλιν· Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ Υιός; **6** Όταν δε páλιν εισαγάγη τον πρωτότοκον εις την οικουμένην, λέγει· Και ας προσκυνήσωσι εις αυτόν πάντες οι άγγελου του Θεού. **7** Και περί μεν των αγγέλων λέγει· Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **8** περί δε του Υιού· Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. **(αιθñ g165)** **9** Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν· διά τούτο έχρισέ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου· **10** καί· Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί· **11** αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις· και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, **12** και ω περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή· Συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε των αγγέλων είπε ποτε· Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; **14** Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

2 Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερον εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμεν ποτέ. **2** Διότι εάν ο λόγος ο λαληθείς δι' αγγέλων έγεινε βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοή έλαβε δικαίαν μισαποδοσίαν, **3** πως ημείς θέλομεν εκφυγή, εάν αμελήσωμεν τόσοσιν μεγάλην σωτηρίαν; ήτις αρχίσασα να λαλήται διά του Κυρίου, εβεβαιώη εις ημάς υπό των ακουσάντων, **4** και ο Θεός σθενεμαρτύρει με ημεία και τέρατα και με διάφορα θαύματα και με διανομάς του Αγίου Πνεύματος κατά την θέλησιν αυτού. **5** Διότι δεν υπέταξεν εις αγγέλους την οικουμένην την μέλλουσαν, περί της οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν τίνι μέρει, λέγων· Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήσαι αυτόν, Η ο υιός του ανθρώπου, ώστε να επισκεπήσαι αυτόν; **7** Έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου· **8** Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού. Διότι υποτάξας εις αυτόν τα πάντα, δεν αφήκεν ουδέν ανυπότακτον εις αυτόν. Τώρα όμως δεν βλέπομεν έτι τα πάντα υποτεταγμένα εις αυτόν· **9** τον δε ολίγον τι παρά τους

αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν και τιμήν εστεφανωμένον, διά να γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού. **10** Διότι έπρεπεν εις αυτόν, διά τον οποίον είναι τα πάντα και διά του οποίου έγειναν τα πάντα, φέρων εις την δόξαν πολλούς υιούς, να κάμη τέλειον τον αρχηγόν της σωτηρίας αυτών διά των παθημάτων. **11** Επειδή και ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι εξ ενός είναι πάντες· δι' ην αιτίαν δεν επαίχοντα να ονομάζη αυτούς αδελφούς, **12** λέγων· Θέλω απαγγείλει το όνομά σου προς τους αδελφούς μου, εν μέσω εκκλησίας θέλω σε υμνήσει· **13** και páλιν· Εγώ θέλω έχει την πεποιθήσιν μου επ' αυτόν· και páλιν· Ιδού, εγώ και τα παιδιά, τα οποία μοι έδωκεν ο Θεός. **14** Επειδή λοιπόν τα παιδιά εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον, **15** και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά σπέρματος Αβραάμ ανέλαβεν. **17** Όταν έπρεπε να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερέυς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμην εξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. **18** Επειδή καθ' ότι αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση τους πειραζομένους,

3 Όταν, αδελφοί άγιοι, ουρανόσιν προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και αρχιερέα της ομολογίας ημών τον Ιησούν Χριστόν, **2** όστις ήτο πιστός εις όλον τον καταστήσαντα αυτόν, καθώς και ο Μωϋσής εις όλον τον οίκον αυτού. **3** Επειδή ούτος ηξιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσήν, καθ' όσον έχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. **4** Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο Θεός. **5** Και ο μεν Μωϋσής υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, **6** ο δε Χριστός ως Υιός επί τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρησίαν και το καύχημα της ελπίδος. **7** Διά τούτο, καθώς λέγει το Πνεύμα το Άγιον· Σήμερα, εάν ακούσση της φωνής αυτού, **8** μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμώ κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμω, **9** όπου οι πατέρες σας με πείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα έργα μου τεσσαράκοντα έτη· **10** διά τούτο δυσηρεστήτην εις την γενεάν εκείνην και είπον· Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδιά αυτών και αυτοί δεν εγνωρίσαν τας οδούς μου· **11** ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου· **12** προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχη εις μήδενα από σας πονηρά καρδιά απιστίας, ώστε να αποστατήση από Θεού ζώντος, **13** αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το σήμερα, διά να μη σκληρυνθή τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας· **14** διότι μέτοχοι εγεινάμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποιθήσεως, **15** ενώ λέγεται· Σήμερα, εάν ακούσητε

της φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμῷ. **16** Διότι τίνεις, αφού ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν ἀλλ' ουχί πάντες οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωυσέως. **17** Εἰς τίνας δε παρωρίσθη τεσσαράκοντα ἔτη; ουχί εἰς τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κῶλα ἔπεσον εν τη ἐρήμῳ; **18** Προς τίνας δε ὤμοσεν ὅτι δεν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς την κατάπαυσιν αὐτοῦ, ἐμὴ προς τους ἀπειθήσαντας; **19** Καὶ βλέπομεν ὅτι διά ἀπιστίαν δεν ἠδυνήθησαν να εἰσελθῶσι.

4 Ἀς φοβηθῶμεν λοιπὸν μήποτε, ἐνὼ μένει εἰς ἡμᾶς ἐπαγγελία να εἰσελθῶμεν εἰς την κατάπαυσιν αὐτοῦ, φανή τις ἐξ ὑμῶν ὅτι ὑστερήθη αὐτῆς. **2** Διότι ἡμεῖς εὐηγγελισθῆμεν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι; ἀλλὰ δεν ὠφέλησεν ἐκείνους ὁ λόγος, τον οποίον ήκουσαν, ἐπειδὴ δεν ήτο εἰς τους ἀκούσαντας ἠνωμένους με την πίστιν. **3** Διότι εἰσερχόμεθα εἰς την κατάπαυσιν ἡμεῖς οι πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν· Οὕτως ὤμοσα εν τη ὀργῇ μου, δεν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς την κατάπαυσίν μου· ἀν καὶ τα ἔργα αὐτοῦ ἐτελείωσαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **4** Διότι εἶπεν εν μέρει τινὶ περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεός εν τη ἡμέρᾳ τῆς ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων των ἔργων αὐτοῦ· **5** καὶ εν τούτῳ πάλιν· Δεν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς την κατάπαυσίν μου. **6** Ἐπειδὴ λοιπὸν μένει να εἰσελθῶσι τίνεις εἰς αὐτήν, καὶ οι πρότερον εὐαγγελισθέντες δεν εἰσήλθον δι' ἀπειθείαν· **7** πάλιν διορίζει ἡμέραν τινά, Σήμερον, λέγων διά του Δαβίδ, μετὰ τοσούτου καιρῶν, καθὼς εἶρηται· Σήμερον, εἰάν της φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας. **8** Διότι εἰάν ὁ Ἰησοῦς σου Ναυὴ εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς κατάπαυσιν, δεν ήθελε μετὰ ταῦτα λαλεῖν περὶ ἄλλης ἡμέρας. **9** Ἄρα μένει κατάπαυσις εἰς τον λαόν του Θεοῦ. **10** Διότι ὁ εἰσελθὼν εἰς την κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ των ἔργων αὐτοῦ, καθὼς ὁ Θεός ἀπὸ των αὐτοῦ. **11** Ἀς σπουδάσωμεν λοιπὸν να εἰσελθῶμεν εἰς ἐκείνην την κατάπαυσιν, διά να μη πέση τις εἰς το αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας. **12** Διότι ὁ λόγος του Θεοῦ εἶναι ζῶν καὶ ἐνεργός καὶ κοπτερώτερος ὑπὲρ πάσαν δίστομον μάχαιραν καὶ διέρχεται μέχρι διαρέσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμών τε καὶ μυελῶν, καὶ διερευνᾷ τους διαλογισμοὺς καὶ τας ἐννοίας τῆς καρδίας. **13** καὶ δεν εἶναι οὐδὲν κτίσμα ἀφανές ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντα εἶναι γυμνά καὶ τετραχηλισμένα εἰς τους οφθαλμοὺς αὐτοῦ, προς ὃν ἔχομεν να δώσωμεν λόγον. **14** Ἐχοντες λοιπὸν ἀρχιερέα μέγαν, ὅστις διήλθε τους ουρανοὺς, Ἰησοῦν τον Υἱόν του Θεοῦ, ἀς κρατῶμεν την ὁμολογίαν. **15** Διότι δεν ἔχομεν ἀρχιερέα μη δυνάμενον να συμπάθησῃ εἰς τας ἀσθενείας ἡμῶν, ἀλλὰ πειρασθέντα κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν χωρὶς αμαρτίας. **16** Ἀς πλησιάζωμεν λοιπὸν μετὰ παρηρσίας εἰς τον θρόνον τῆς χάριτος, διά να λάβωμεν ἔλεος καὶ να εὐρύωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρῷ χρείας.

5 Διότι πας ἀρχιερεύς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται εἰς τα προς τον Θεόν, διά να προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ αμαρτιῶν, **2** δυνάμενος να συμπάθησῃ εἰς τους ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους, διότι καὶ αὐτὸς εἶναι περιενδεδυμένος ἀσθένειαν· **3** καὶ διά ταύτην χρεωστεῖ, καθὼς περὶ του

λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ εαυτοῦ να προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ αμαρτιῶν. **4** Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει την τιμὴν ταύτην εἰς εαυτόν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ του Θεοῦ, καθὼς καὶ ὁ Ααρῶν. **5** Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δεν ἐδόξασεν εαυτόν διά να γείνη ἀρχιερεύς, ἀλλ' ὁ λαλήσας προς αὐτόν· Υἱός μου εἶσαι συ, ἐγὼ σήμερον σε ἐγέννησα· **6** καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· Συ εἶσαι ἱερεύς εἰς τον αἰῶνα κατὰ την τάξιν Μελχισεδέκ. (αἰθὼν g165) **7** Ὅστις εν ταις ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφού μετὰ κραυγῆς δυνατῆς καὶ δακρύων προσέφερε δεήσεις καὶ ἰκεσίας προς τον δυνάμενον να σώζῃ αὐτόν εκ του θανάτου, καὶ εἰσηκούσθη διά την εὐλάβειαν αὐτοῦ, **8** καίτοι ὢν Υἱός, ἔμαθε την ὑπακοήν ἀφ' ὧσων ἔπαθε, **9** καὶ γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου εἰς πάντας τους ὑπακούοντας εἰς αὐτόν. (αἰθὼν g166) **10** ὀνομασθεῖς ὑπὸ του Θεοῦ ἀρχιερεύς κατὰ την τάξιν Μελχισεδέκ· **11** Περὶ του οποίου πολλὰ ἔχομεν να εἰπώμεν καὶ δυσερμήνευτα, διότι ἐγένετε νωθροὺς τας ἀκοάς. **12** Ἐπειδὴ ἐνὼ ὡς προς τον καιρὸν ἔπρεπε να ήσθη διδάσκαλοι, πάλιν ἔχετε χρείαν του να σας διδάσκη τις τα ἀρχαῖα στοιχεῖα των λόγων του Θεοῦ, καὶ κατηντήσατε να ἔχητε χρείαν γάλακτος καὶ ουχί στερεάς τροφῆς. **13** Διότι πας ὁ μετέχων γάλακτος εἶναι ἀπειρος του λόγου τῆς δικαιοσύνης· ἐπειδὴ εἶναι νήπιος· **14** των τελείων ὁμως εἶναι ἡ στερεὰ τροφή, οἵτινες διά την ἔξιν ἔχουσι τα αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς το να διακρίνωσι το καλὸν καὶ το κακόν.

6 Διά τούτου ἀφήσαντες την ἀρχικὴν διδασκαλίαν του Χριστοῦ, ἀς φερωμέθα προς την τελειότητα, χωρὶς να βάλλωμεν ἐκ νέου θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως εἰς Θεόν, **2** τῆς διδασχῆς των βαπτισμῶν καὶ τῆς ἐπιθέσεως των χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως των νεκρῶν καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου. (αἰθὼν g166) **3** Καὶ τούτου θέλομεν κάμει, εἰάν ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. **4** Διότι ἀδύνατον εἶναι ὁ ἀπάξ φωτισθέντες καὶ γευθέντες τῆς ἐπουρανοῦντος δωρεάς καὶ γενόμενοι μέτοχοι του Ἁγίου Πνεύματος· **5** καὶ γευθέντες τον καλὸν λόγον του Θεοῦ καὶ τας δυνάμεις του μέλλοντος αἰῶνος, (αἰθὼν g165) **6** καὶ ἔπειτα παραπεσόντες, ἀδύνατον να ἀνακαινωθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντες εἰς εαυτούς τον Υἱόν του Θεοῦ καὶ κατασιχνόντες. **7** Διότι γῆ, ήτις πίνει την πολλᾶκίς ἐρχομένην ἐπ' αὐτῆς βροχήν καὶ γεννᾷ βοτάνην ὠφέλιμον εἰς ἐκείνους, διά τους οποίους καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ· **8** ὅταν ὁμως ἐκρῆν ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ πηλῖσιν κατάρας, τῆς ὁποίας το τέλος εἶναι να καυθῇ. **9** Περὶ ὑμῶν δε, ἀν καὶ λαλῶμεν οὕτως, ἀγαπητοί, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχετε τα καλῆτερα καὶ συνεχόμενα με την σωτηρίαν. **10** Διότι δεν εἶναι ἄδικος ὁ Θεός, ὥστε να λησμονήσῃ το ἔργον σας καὶ τον κόπον τῆς ἀγάπης, την ὁποίαν ἐδείξατε εἰς το ὄνομα αὐτοῦ, ὑπηρετήσαντες τους ἀγίους καὶ υπηρετοῦντες. **11** Ἐπιθυμοῦμεν δε να δεικνῆ ἕκαστος ὑμῶν την αὐτὴν σπουδὴν προς την πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους, **12** διά να μη γείνητε νωθροί, ἀλλὰ μιμηταὶ των διά πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τας ἐπαγγελίας. **13** Διότι ὁ Θεός, δίδων ἐπαγγελίαν εἰς τον Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δεν εἶχε να ὁμῶσῃ εἰς οὐδένα

μεγαλύτερον, ὡμοσεν εἰς αὐτόν, **14** λέγων· Βεβαίως εὐλογῶν θέλω σε εὐλογήσει καὶ πληθύνων θέλω σε πληθύνει· **15** καὶ οὕτω προσέειπας με ὑπομονήν, ἀπήλαυσε τὴν επαγγελίαν. **16** Διότι οἱ μὲν ἄνθρωποι ὀμνύουσιν εἰς τὸν μεγαλύτερον, καὶ ὁ ὄρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος πάσης ἀντιλογίας πρὸς βεβαίωσιν. **17** Εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Θεός, θέλων νὰ δείξῃ περισσώτερον πρὸς τοὺς κληρονόμους τῆς επαγγελίας το ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, μετεχειρίσθη μέσον τὸν ὄρκον, **18** ὥστε διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τα ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεός, νὰ ἔχωμεν ἰσχυράν παρηγορίαν οἱ καταφυγόντες εἰς τὸ νὰ κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα· **19** τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὡς ἀγκυραν τῆς ψυχῆς ασφαλή τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ εσωτερικόν του καταπετάσματος, **20** ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσήλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενόμενος ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. **(αἰὼν g165)**

7 Διότι οὗτος ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς το Θεοῦ το Ὑψίστου, ὅστις συνήντησε τὸν Ἀβραάμ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν βασιλέων καὶ ἠυλόγησεν αὐτόν, **2** εἰς ὃν ὁ Ἀβραάμ ἐχώρισε καὶ δέκατον ἀπὸ πάντων τῶν λαφύρων, ὅστις πρῶτον μὲν ἐρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ βασιλεὺς Σαλήμ, τὸ ὁποῖον εἶναι βασιλεὺς εἰρήνης, **3** ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μὴ ἔχων μῆτε ἀρχὴν ἡμερῶν μῆτε τέλος ζωῆς, ἀλλ' ἀφωμοιωμένος με τὸν Υἱόν το Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε. **4** Στοχασθίτε δὲ πόσον μέγας ἦτο οὗτος, εἰς ὃν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε καὶ δέκατον ἐκ τῶν λαφύρων. **5** Καὶ ὅσοι μὲν ἐκ τῶν υἱῶν το Λευὶ λαμβάνουσι τὴν ἱερατεῖαν, ἔχουσιν ἐντολήν νὰ ἀποδεκατόνωσι τὸν λαόν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίτοι ἐξεληθόντας ἐκ τῆς οσφύος τοῦ Ἀβραάμ· **6** ἐκείνος δὲ ὅστις δὲν ἐγενεαλογεῖτο ἐξ αὐτῶν, ἔδεκάτωσε τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἠυλόγησε τὸν ἔχοντα τὰς επαγγελίας· **7** χωρὶς δὲ τινὸς ἀντιλογίας το μικρότερον εὐλογεῖται ὑπὸ τοῦ μεγαλιτέρου. **8** Καὶ ἐδῶ μὲν θνητοὶ ἄνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα, ἐκεῖ δὲ λαμβάνει ὁ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. **9** Καὶ διὰ νὰ εἶπω οὕτω, διὰ τοῦ Ἀβραάμ καὶ ὁ Λευὶ, ὅστις ἐλάμβανε δέκατα, ἀπεδεκατόνη. **10** Διότι ἐν τῇ οσφύϊ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦτο ἐτί, ὅτε συνήντησεν αὐτόν ὁ Μελχισεδέκ. **11** Εἴαν λοιπὸν ἡ τελειότης ὑπῆρχε διὰ Λευιτικῆς ἱερωσύνης· διότι ὁ λαὸς ἐπ' αὐτῆς ἔλαβε τὸν νόμον· τις χρεια πλεον νὰ ἐγερθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, καὶ οὐχὶ νὰ λέγηται κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών· **12** Διότι μετατιθεμένης τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰθεσι γίνεται. **13** Επειδὴ ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποῖο λέγονται ταῦτα, ἄλλης φυλῆς μετῆεν, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἐπλησίασεν εἰς τὸ θυσιαστήριον. **14** Επειδὴ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ἐλάλησε. **15** Καὶ περισσώτερον ἐτι κατάδηλον εἶναι, διότι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδέκ ἐγείρεται ἄλλος ἱερεὺς, **16** ὅστις δὲν ἐγένει κατὰ νόμον σαρκικῆς ἐντολῆς ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀτελευτήτου· **17** διότι μαρτυρεῖ λέγων ὅτι Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. **(αἰὼν g165)** **18** Διότι ἀθέτησι μὲν γίνεται τῆς προηγουμένης ἐντολῆς διὰ τὸ ἀσθενές καὶ

ἀνωφελές αὐτῆς· **19** ἐπειδὴ ὁ νόμος οὐδὲν ἔφερεν εἰς τὸ τέλειον, ἐγένει δὲ ἐπισημαγωγὴ ἐλπίδος καλητέρας, διὰ τῆς ὁποίας πλησιάζομεν εἰς τὸν Θεόν. **20** Καὶ καθ' ὅσον δὲν ἐγένειν ἱερεὺς χωρὶς ὀρκωμοσίας· **21** διότι ἐκεῖνοι ἐγένιναν ἱερεῖς χωρὶς ὀρκωμοσίας, οὗτος δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὡμοσε Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῆ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· **(αἰὼν g165)** **22** κατὰ τοσοῦτον ἀνωτέρας διαθήκης ἐγγυητῆς ἐγένειν ὁ Ἰησοῦς. **23** Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐγένιναν πολλοὶ ἱερεῖς, ἐπειδὴ ἠμποδίζοντο ὑπὸ τοῦ θανάτου νὰ παραμένωσιν· **24** ἐκεῖνος ὅμως, ἐπειδὴ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει ἀμετάθετον τὴν ἱερωσύνην· **(αἰὼν g165)** **25** ὅθεν δύναται καὶ νὰ σώζῃ ἐντελῶς τοὺς προσερχομένους εἰς τὸν Θεόν δι' αὐτοῦ, ζῶν πάντοτε διὰ νὰ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ αὐτῶν. **26** Διότι τοιούτος ἀρχιερεὺς ἔπρεπεν εἰς ἡμᾶς, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, **27** ὅστις δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκη, ὡς ὁ ἀρχιερεὺς νὰ προσφέρῃ πρότερον θυσίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀμαρτιῶν, ἔπειτα ὑπὲρ τῶν τοῦ λαοῦ· διότι ἀπαξ ἔκαμε τοῦτο, ὅτε προσέφερεν αὐτόν. **28** Διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους ἔχοντας ἀδυναμίαν· ὁ λόγος ὅμως τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον κατέστησε τὸν Υἱόν, ὅστις εἶναι τετελειωμένος εἰς τὸν αἰῶνα. **(αἰὼν g165)**

8 Κεφάλαιον δὲ τῶν λεγομένων εἶναι τοῦτο, Τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὅστις ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, **2** λειτουργὸς τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος. **3** Διότι παρ ἀρχιερεὺς καθίσταται διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας ὅθεν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ καὶ οὗτός τι, τὸ ὁποῖον νὰ προσφέρῃ. **4** Επειδὴ εἴαν ἦτο ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἠθέλεν εἶσθαι ἱερεὺς, διότι ὑπῆρχον οἱ ἱερεῖς οἱ προσφέροντες τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον, **5** οἵτινες λειτουργοῦσιν εἰς ὑπόδειγμα καὶ σκιάν τῶν ἐπουρανίων, καθῶς ἐλαλήθη πρὸς τὸν Μωϋσῆν ὅτε ἐμέλλε νὰ κατασκευάσῃ τὴν σκηνήν· διότι Πρόσχε, λέγει, νὰ κάμῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα εἰς σε ἐν τῷ ὄρει. **6** Τώρα ὅμως ὁ Χριστὸς ἔλαβεν ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον εἶναι καὶ ἀνωτέρας διαθήκης μεσίτης, ἤτις ἐνομοθετήθη με ἀνωτέρας επαγγελίας. **7** Διότι εἴαν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτο ἀμειπτος, δὲν ἠθέλε ζητεῖσθαι τόπος διὰ τὴν δευτέραν. **8** Διότι μεμφόμενος αὐτοὺς λέγει· Ἰδοὺ, ἐρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω συντελέσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην καινὴν, **9** οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπίασα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ νὰ ἐξαγάγω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτοὺς, λέγει Κύριος. **10** Διότι αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος· Θέλω δῶσει τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ θέλω ἔθελω γράψει αὐτοὺς ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτοὺς Θεός, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐμέ λαός. **11** Καὶ δὲν θέλουσι διδάσκει ἕκαστος τὸν

πλησίον αυτού και ἕκαστος τον ἀδελφόν αυτού, λέγων· Γνώρισον τον Κύριον· διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει ἀπό μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν· **12** διότι θέλω εἶσθαι ἴλεως εἰς τας ἀδικίας αὐτῶν, και τας ἀμαρτίας αὐτῶν και τας ανομίας αὐτῶν δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **13** Λέγων δε καινήν, ἕκαμε παλαιάν την πρώτην· το δε παλαιούμενον και γηράσκον εἶναι πλησίον αφανισμού.

9 Εἶχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας και το ἅγιον το κοσμικόν. **2** Διότι κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ἦτο και η λυχναία και η τράπεζα και η πρόθεσις των ἄρτων, ἡτις λέγεται Ἅγια. **3** Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα ἦτο σκηνή η λεγομένη Ἅγια ἁγίων, **4** ἔχουσα χρυσοῦν θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένη με χρυσίον, εν ἡ ἦτο στάμιον χρυσί, ἔχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα και αι πλάκες της διαθήκης, **5** υπεράνω δε αὐτῆς ἦσαν Χερουβεὶμ δόξης κατασκιάζοντα το ἱλαστήριον· περί των οποίων δεν εἶναι τώρα χρειαία να λέγωμεν κατά μέρος. **6** Ὅντων δε τούτων οὕτω κατεσκευασμένων, εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι ιερεῖς εκτελούντες τας λατρείας, **7** εις δε την δευτέραν ἀπαξ του ενιαυτοῦ εισέρχεται ὁ μόνος ο αρχιερεὺς, ουχὶ χωρὶς αἵματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτοῦ και των εξ ἀγνοίας ἀμαρτημάτων του λαοῦ, **8** και τούτου ἐδηλοποιεῖ το Πνεῦμα το Ἅγιον, ὅτι δεν ἦτο πεφανερωμένη η εις τα ἅγια οδός, επειδὴ η πρώτη σκηνή ἴστατο ἔτι· **9** ἡτις ἦτο τύπος εις τον τότε παρόντα καιρόν, καθ' ὃν προσεφέροντο δώρα και θυσιά, αἰτινες δεν ἤδύνατον να κάμωσι τέλειον κατά την συνειδησιν τον λατρεύοντα, **10** επειδὴ ἦσαν διατεταγμένα ὁμόνευτοι εις βρώματα και πόματα και διαφόρους βαπτισμούς και διατάξεις σαρκικὰς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως. **11** Ελθῶν δε ο Χριστὸς αρχιερεὺς των μελλόντων αγαθῶν διὰ της μεγαλητέρας και τελειότερας σκηνῆς, ουχὶ χειροποιήτου, τουτέστιν ουχὶ ταύτης της κατασκευῆς, **12** ουδὲ δι' αἵματος τράγων και μόσχων, ἀλλὰ διὰ του ἰδίου αὐτοῦ αἵματος, εἰσῆλθεν ἀπαξ εις τα ἅγια, αποκτήσας αἰωνίαν λύτρωσιν. **(αἰῶνιος g166)** **13** Διότι εἰναι το αἷμα των ταύρων και τράγων και η σποδός της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους ἀγιαζήν προς την καθαρότητα της σαρκός, **14** πόσω μάλλον το αἷμα του Χριστοῦ, ὅστις διὰ του Πνεύματος του αἰωνίου προσέφερεν εαυτὸν ἄμωμον εις τον Θεόν, θέλει καθαρῆσαι την συνειδησίν σας ἀπό νεκρῶν ἔργων εις το να λατρεύετε τον ζῶντα Θεόν; **(αἰῶνιος g166)** **15** Και διὰ τούτου εἶναι μεσίτης διαθήκης καινής, ἵνα διὰ του θανάτου, ὅστις ἔγεινε προς ἀπολύτρωσιν των ἐπὶ της πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οι κεκλημένοι την επαγγελίαν της αἰωνίου κληρονομίας. **(αἰῶνιος g166)** **16** Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη να ὑπάρχη θάνατος ἐκεῖνον, ὅστις ἕκαμε την διαθήκην· **17** διότι η διαθήκη ἐπὶ θεθῶτων εἶναι βεβαία, επειδὴ ποτὲ δεν ἰσχύει, ἐνόσω ζῆ ο διαθέτης. **18** Ὅθεν ουδὲ η πρώτη δεν ἦτο εγκαινιασμένη χωρὶς αἵματος· **19** διότι ἀφού πάσα ἐντολή του νόμου ἐλαλήθη ὑπὸ του Μωϋσέως προς πάντα τον λαόν, λαβῶν το αἷμα των μόσχων και των τράγων με ὕδωρ και μαλλίον κόκκινον και ὕσσωπον,

ἐρράντισε και αὐτὸ το βιβλίον και πάντα τον λαόν, **20** λέγων· Τούτο εἶναι το αἷμα της διαθήκης, την οποίαν διέταξεν εις εἰσὸς ο Θεός· **21** και την σκηνήν δε και πάντα τα σκεῦη της υπηρεσίας με το αἷμα ὁμοίως ἐρράντισε. **22** Και σχεδόν με αἷμα καθαρίζονται πάντα κατά τον νόμον, και χωρὶς χύσεως αἵματος δεν γίνεται ἀφεςις. **23** Ἀνάγκη λοιπόν ἦτο οι μεν τύποι των ἐπουρανίων να καθαρίζονται διὰ τούτων, αὐτὰ ὁμοίως τα ἐπουράνια με θυσίας ανωτέρας παρὰ ταύτας. **24** Διότι ο Χριστὸς δεν εἰσῆλθεν εις χειροποιήτα ἅγια, ἀντίτυπα των ἀληθινῶν, ἀλλ' εις αὐτὸν τον ουρανόν, διὰ να ἐμφανισθῆ τώρα ἐνώπιον του Θεοῦ υπὲρ ἡμῶν· **25** ουδὲ διὰ να προσφέρῃ πολλακίς εαυτὸν, καθὼς ο αρχιερεὺς εισέρχεται εις τα ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν με ζέον αἷμα· **26** διότι ἔπρεπε τότε πολλακίς να πάθῃ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· τώρα δε ἀπαξ εις το τέλος των αἰῶνων ἐφανερῶθη, διὰ να ἀθετήσῃ την ἀμαρτίαν διὰ της θυσίας εαυτοῦ. **(αἰῶν g165)** **27** Και καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εις τους ἀνθρώπους ἀπαξ να ἀποθάνωσι, μετὰ δε τούτου εἶναι κρίσις, **28** οὕτω και ο Χριστὸς, ἀπαξ προσφερθεὶς διὰ να σηκώσῃ τας ἀμαρτίας πολλῶν, θέλει φανῆ ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας εις τους προσμένοντας αὐτὸν διὰ σωτηρίαν.

10 Διότι ο νόμος, ἔχων οἰκῶν των μελλόντων αγαθῶν, ουχὶ αὐτὴν την εἰκὼνα των πραγμάτων, δεν δύναται ποτὲ διὰ των αὐτῶν θυσιῶν, τας οποίας προσφέρουσι κατ' ἐνιαυτὸν πάντοτε να τελειοποιήσῃ τους προσερχομένους· **2** επειδὴ τότε δεν ἦθελον παύσει να προσφέρουνται, διότι οι λατρευταὶ ἀπαξ καθαρισθέντες, δεν ἦθελον ἔχει πλέον ουδεμίαν συνειδησιν ἀμαρτιῶν· **3** ἀλλ' ἐν αὐταῖς γίνεται κατ' ἐνιαυτὸν ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν· **4** διότι ἀδύνατον εἶναι αἷμα ταύρων και τράγων να ἀφαιρῆ ἀμαρτίας. **5** Διὰ τούτου εἰσερχόμενος εις τον κόσμον, λέγει· Θυσίαν και προσφοράν δεν ἠθέλησας, ἀλλ' ἠτοίμασας εις ἐμε σώμα· **6** εις ολοκαυτώματα και προσφοράς περι ἀμαρτίας δεν ἐνηρησθήσῃς· **7** τότε εἶπον· Ἰδοὺ, ἔρχομαι, ἐν τῷ τῶμα του βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ, διὰ να κάμω, ὦ Θεέ, το θέλημά σου. **8** Αφού εἶπεν ανωτέρω ὅτι θυσίαν και προσφοράν και ολοκαυτώματα και προσφοράς περὶ ἀμαρτίας δεν ἠθέλησας ουδὲ ἐνηρησθήσῃς εις αὐτάς, αἰτινες προσφέρονται κατά τον νόμον, **9** τότε εἶπεν· Ἰδοὺ, ἔρχομαι διὰ να κάμω, ὦ Θεέ, το θέλημά σου. Ἀναίρει το πρώτον, διὰ να συστήσῃ το δεύτερον. **10** Με το οποίον θέλημα εἴμεθα ἠγιασμένοι διὰ της προσφοράς του σώματος του Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπαξ γενομένης. **11** Και πας μεν ἱερεὺς ἴσταται καθ' ἡμέραν λειτουργῶν και τας ἀπαξ πολλακίς προσφέρων θυσίας, αἰτινες ποτὲ δεν δύνανται να ἀφαιρέσωσιν ἀμαρτίας· **12** ἀλλ' αὐτὸς ἀφού προσέφερε μίαν θυσίαν υπὲρ ἀμαρτιῶν, ἐκάθησε διαπαντός ἐν δεξιᾷ του Θεοῦ, **13** προσμένων του λοιποῦ εἰσὸς τεθῶσιν οι ἐχθροὶ αὐτοῦ υποπόδιον των ποδῶν αὐτοῦ. **14** Διότι με μίαν προσφορὰν ἐτελειοποιήσῃ διὰ παντός τους ἀγιαζομένους. **15** Μαρτυρεῖ δε εις ἡμὰς και το Πνεῦμα το Ἅγιον· διότι ἀφού εἶπε πρότερον, **16** Αὐτὴ εἶναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς αὐτοὺς μετὰ τας ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις τας καρδίας αὐτῶν και θέλω γράψῃ αὐτοὺς ἐπὶ των διανοιῶν αὐτῶν, προσθέτει, **17**

Και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **18** Όπου δε είναι άφεςεις τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περί αμαρτίας. **19** Έχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρησίαν να εισέλθωμεν εις τα άγια διά του αίματος του Ιησού, **20** διά νέας και ζώσης οδοῦ, την οποίαν καθιέρωσεν εις ημάς διά του καταπετάσματος, τούτέστι της σαρκός αυτού, **21** και έχοντες ιερέα μέγαν επί τον οίκον του Θεου, **22** ας πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφάνεια πίστεως, έχοντες τας καρδίας ημών κεκαθαρμένας από συνειδήσεως πονηράς και λελουμένοι το σώμα με ύδωρ καθαρών· **23** ας κρατώμεν την ομολογίαν της ελπίδος ασάλευτον· διότι πιστός ο υποσχεθείς· **24** και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, **25** μη αφήνοντες το να συνερχόμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσοῦτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσιν την ημέραν. **26** Διότι εάν ημεῖς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, **27** αλλά φοβερὰ τὴν απεκδοχὴν κρίσεως και ἔξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρέχει τους εναντίους. **28** Εάν τις αθετήσῃ τον νόμον του Μωϋσέως, επί δύο ἢ τριῶν μαρτύρων αποθνήσκει χωρίς ἔλεος· **29** πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθῆ ἄξιος ο καταπατήσας τον Υἱόν του Θεου και νομίσας κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιάσθη, και υβρίσας το Πνεῦμα της χάριτος; **30** Διότι εξεύρομεν τον ειπόντα· Εἰς ἐμέ ανήκει η εκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος· και ἄλλιν· Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. **31** Φοβερὸν εἶναι το να πέσῃ τις εις χεῖρας Θεοῦ ζώντος. **32** Αναφέρετε δε εις την μνήμην σας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· **33** ποτέ μεν θατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις, ποτέ δε γινόμενοι κοινωνοὶ των τα τοιαῦτα παθόντων. **34** Διότι εδείξατε συμπάθειαν εις τα δεσμά μου και εδέχθητε μετά χάριτος την αρπαγὴν των υπαρχόντων σας, εξεύροντες ότι ἔχετε εις εαυτοῦς περιουσίαν εν ουρανοῖς καλιτέραν και διαμένουσιν. **35** Μη αποβάλητε λοιπόν την παρησίαν σας, ἡτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. **36** Διότι ἔχετε χρειάν υπομονῆς, διά να κάμητε το θέλημα του Θεου και να λάβητε την επαγγελίαν. **37** Διότι ἐτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεῖ ο ἐρχόμενος και δεν θέλει βραδύνει. **38** Ο δε δίκαιος θέλει ζήσῃ εκ πίστεως και εάν τις συρθῆ ὀπίσω, η ψυχὴ μου δεν ευαρεστεῖται εις αυτόν. **39** Ημεῖς όμως δεν εἴμεθα εκ των συρομένων ὀπίσω προς ἀπώλειαν, ἀλλ' εκ των πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχῆς.

11 Εἶναι δε η πίστις ἐπιζομένων πεποιθῆσις, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων. **2** Διότι διά ταῦτες ἔλαβον καλήν μαρτυρίαν ἀνι προσβόητοι. **3** Διά πίστεως ἐννοοῦμεν ότι οἱ αἰῶνες ἐκτίθησαν με τον λόγον του Θεοῦ, ὥστε τα βλεπόμενα δεν ἔγειναν ἐκ φαινομένων. **(αιθῆ γ165)** **4** Διά πίστεως ο Ἄβελ προσέφερε προς τον Θεόν καλιτέραν θυσίαν παρά τον Κάιν, διά της οποίας μαρτυρήθη ότι ἦτο δίκαιος, επειδή ο Θεός ἔδωκε μαρτυρίαν περί των δώρων αυτού, και

δι' αυτής καίτοι αποθανών ἐτι λαλεῖ. **5** Διά πίστεως μετετέθη ο Ενώχ, διά να μη ἴδῃ θάνατον, και δεν ευρίσκετο, διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός· επειδή προ της μεταθέσεως αυτού μαρτυρήθη ότι ευηρέστησεν εις τον Θεόν· **6** χωρίς δε πίστεως ἀδύνατον εἶναι να ευαρεστήσῃ τις εις αυτόν· διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεύῃ ότι εἶναι και γίνεται μισθαποδοτήεις εις τους εκζητούντας αυτόν. **7** Διά πίστεως ο Νῶε, εἰδοποιηθείς θεσθὸν ἐνεν περὶ των μη βλεπομένων ἐτι, εφοβήθη και κατεσκεύασε κιβωτόν προς σωτηρίαν του οἴκου αυτού, δι' ης κατέκρινε τον κόσμον και ἔγεινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοσύνης. **8** Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ὅτε ἐκαλεῖτο να ἐξέλθῃ εις τον τόπον τον οποίον ἐμέλλε να λάβῃ εις κληρονομίαν, και ἐξήλθε μη ἐξεύρων που υπαγεῖ. **9** Διά πίστεως παρόκρινεν εις την γῆν της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναῖς μετὰ Ἰσαάκ και Ἰακώβ των συγκληρονόμων της αὐτῆς επαγγελίας· **10** διότι περιέμενε την πόλιν την ἔχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός εἶναι ο Θεός. **11** Διά πίστεως και αὐτῆ η Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εις το να συλλάβῃ σπέρμα και παρά καιρόν ηλικίας ἐγέννησεν, επειδή ἐστοχάσθη πιστόν τον υποσχεθέντα. **12** Διά τούτο και ἐξ ἐνός, μάλιστα νενεκρωμένου, ἐγεννήθησαν καθὼς τα ἄστρα του ουρανοῦ κατά το πλήθος, και ως η ἄμμος η παρά το χεῖλος της θαλάσσης, ἡτις δεν δύναται να ἀριθμηθῆ. **13** Εν πίστει ἀπέθανον οἱτοι πάντες, μη λαβόντες τας επαγγελίας, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτάς και πισθόντες και ἐγκολπωθέντες και ομολογήσαντες ότι εἶναι ξένοι και παρεπίδημοι ἐπὶ της γῆς. **14** Διότι οἱ λέγοντες τοιαῦτα δεικνύουσιν ότι ζητοῦσι πατρίδα. **15** Και εάν μεν ἐνεθυμούντο ἐκείνην, ἐξ ἧς ἐξήλθον, ἦθελον εὐρεῖ καιρόν να ἐπιστρέψωσι· **16** τώρα ὅμως ἐπιθυμοῦσι καλιτέραν, τούτέστιν ἐπουράνιον. Διά τούτο ο Θεός δεν ἐπαισχύνεται αὐτοῦς να λέγηται Θεός αὐτών, διότι ητοίμασε δι' αὐτοῦς πόλιν. **17** Διά πίστεως ο Αβραάμ, ὅτε ἐδοκιμάζετο, προσέφερε τον Ἰσαάκ, και τον μονογενῆ αὐτοῦ προσέφερον ἐκείνος ὅστις ἀνεδέχθη τας επαγγελίας, **18** προς τον οποίον ἐλαλήθη ότι εν Ἰσαάκ θέλει κληθῆ εις σε σπέρμα, **19** συλλογισθείς ότι ο Θεός δύναται και ἐκ νεκρών να ἀνεγείρῃ ἐξ ὧν και ἔλαβεν αυτόν ὀπίσω παραβολικώς. **20** Διά πίστεως ο Ἰσαάκ ηυλόγησεν τον Ἰακώβ και τον Ησαῦ περί των μελλόντων. **21** Διά πίστεως ο Ἰακώβ ἀποθνήσκων ηυλόγησεν ἕκαστον των υἱῶν του Ἰωσήφ και προσεκύνησεν ἐπιστηριζόμενος ἐπὶ το ἄκρον της ράβδου αὐτοῦ. **22** Διά πίστεως ο Ἰωσήφ ἀποθνήσκων προανήγγειλε περί της ἐξόδου των υἱῶν Ἰσραὴλ και παρήγγειλε περί των οστέων αὐτοῦ. **23** Διά πίστεως ο Μωϋσῆς, αφού ἐγεννήθη, ἐκρύφθη τρεις μήνας ὑπὸ των γονέων αὐτοῦ, διότι εἶδον κεχαριτωμένον το παιδίον, και δεν εφοβήθησαν το διάταγμα του βασιλέως. **24** Διά πίστεως ο Μωϋσῆς, αφού ἐμεγάλωσεν, ηρνήθη να λέγηται υἱός της θυγατρὸς του Φαραῶ, **25** προκρίνας μάλλον να κακουχῆται με τον λαόν του Θεοῦ παρά να ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν αμαρτίας, **26** κρίνας τον υπέρ του Χριστοῦ ονειδισμόν μεγαλιότερον πλοῦτον παρά τους εν Αἰγύπτω θησαυρούς· διότι ἀπέβλεπεν εις την μισθαποδοσίαν. **27** Διά πίστεως ἀφῆκε την Αἴγυπτον,

μη φοβηθείς τον θυμόν του βασιλέως· διότι ως βλέπων τον αόρατον ενεκαρτέρησε. **28** Διά πίστεως έκαμε το πάσχα και την πρόσχυσιν του αίματος, διά να μη εγγίσση αυτούς ο εξολοθρευών τα πρωτότοκα. **29** Διά πίστεως διέβησαν την Ερυθράν θάλασσαν ως διά ξηράς, την οποίαν δοκιμάσαντες οι Αιγύπτιοι κατεποντίσθησαν. **30** Διά πίστεως έπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, αφού εκυκλώθησαν επί επτά ημέρας. **31** Διά πίστεως η πόρνη Ραάβ δεν συναπωλώσθη με τους απειθήσαντας, δεχθείσα τους κατασκόπους με ειρήνην. **32** Και τι έτι να λέγω; Διότι θέλει με λείψει ο καιρός διηγούμενον περί Γεδεών, Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφθάε, Δαβίδ τε και Σαμουήλ και των προφητών, **33** οίτινες διά της πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν δικαιοσύνην, επέτυχον τας επαγγελίας, έφραξαν στόματα λεόντων, **34** έσβασαν δύναμιν πυρός, έφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθενείας, έγειναν ισχυροί εν πολέμω, έτρεψαν εις φυγήν στρατεύματα αλλοτριών. **35** Έλαβον γυναίκες τους νεκρούς αυτών αναστηθέντας άλλοι δε εβασανίσθησαν, μη δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθώσι καλιητέρας αναστάσεως. **36** άλλοι δε εδοκίμασαν εμπαιγμούς και μάστιγας, έτι δε και δεσμά και φυλακήν. **37** ελιθοβολήθησαν, επριονίσθησαν, επειράσθησαν, με σφαγήν μαχαίρας απέθανον, περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα αιγών· υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχόμενοι, **38** των οποίων δεν ήτο άξιος ο κόσμος, πλανώμενοι εν ερημίαις και όρεσι και σπηλαιόις και ταις τρύπαις της γης. **39** Και ούτοι πάντες αν και έλαβον καλήν μαρτυριάν διά της πίστεως, δεν απήλαυσαν την επαγγελίαν, **40** διότι ο Θεός προέβλεψε καλύτερόν τι περί ημών, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρίς ημών.

12 Λοιποί και ημείς, περικυκλωμένοι όντες υπό τοσούτου νέφους μαρτύρων, ες απορριψόμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν, και ες τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκείμενον εις ημάς αγώνα, **2** αποβλέποντες εις τον Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισυνήν, και εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού. **3** Διότι συλλογίσθητε τον υπομειναντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαννούμενοι κατά τας ψυχάς σας. **4** Δεν αντεστάθητε έτι μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, **5** και ελημονήσατε την νοθεσίαν, ήτις λαλεί προς εσάς ως προς υιούς, λέγουσα· Υιέ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του Κυρίου, μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. **6** Διότι όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μασιτιγόνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται. **7** Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς· διότι τις υιός είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; **8** Εάν όμως ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες, άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, **9** έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αυτούς· δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; **10** Διότι εκείνοι μεν

προς ολίγας ημέρας παιδεύον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού. **11** Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης. **12** Διά τούτο ανορθώσατε τας κεχωνωμένας χείρας και τα παραλελυμένα γόνατα, **13** και κάμπετε εις τους πόδας σας ευθείας οδούς, διά να μη εκτραπήι το χωλόν, αλλά μάλλον να θεραπευθή. **14** Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον, **15** παρατηρούντες μήπως υστερηάτις από της χάριτος του Θεού, μήπως ρίζα τις πικρίας αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μανθώσι πολλοί, **16** μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος καθώς ο Ησαΐ, όστις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα πρωτοτόκια αυτού. **17** Επειδή εξεύρετε ότι και μετέπειτα, θέλων να κληρονομήση την ευλογίαν, απεδοκιμάσθη, διότι δεν εύρε τόπον μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν μετά δακρύων. **18** Διότι δεν προσήλθετε εις όρος ψηλαφώμενον και καίμενον με πυρ και εις ζόφον και σκότος και ανεμοστρόβιλον. **19** και εις σάλπιγγος ήχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι ακούσαντες παρεκάλεσαν να μη λαληθή πλέον προς αυτούς ο λόγος. **20** διότι δεν υπέφερον το προσταττόμενον. Και ζώνον εάν εγγίσσι το όρος, θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει κατατοξευθή. **21** και τόσον φοβερόν ήτο το φαινόμενον, ώστε ο Μωϋσής είπε· Κατάφοβος είμαι και έντρομος. **22** αλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις πόλιν Θεού ζώντος, την επουράνιον Ιερουσαλήμ, και εις μυριάδας αγγέλων, **23** εις πανήγυριν και εκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμμένων εν ταις ουρανοίς, και εις Θεόν κριτήν πάντων, και εις πνεύματα δικαίων οίτινες έλαβον την τελειότητα, **24** και εις νέας διαθηκής μεσίτην Ιησούν, και εις αίμα καθαρισμού το οποίον λαλεί καλύτερα παρά το του Άβελ. **25** Προσέχετε μη καταφρονήσετε τον λαλούντα. Διότι αν εκείνοι δεν απέφυγον, καταφρονήσαντες τον λαλούντα προς αυτούς επί της γης, πολλώ μάλλον ημείς εάν αποστραφώμεν τον λαλούντα από των ουρανών. **26** του οποίου η φωνή την γην εσάλευσε τότε, τώρα δε υπεσχέθη, λέγων· Έτι άπαξ εγώ σείω ουχί μόνον την γην, αλλά και τον ουρανό. **27** Το δε έτι άπαξ δηλοί των σαλευομένων την μετάθεσιν ως χειροποιήτων, διά να μείνωσι τα μη σαλευόμενα. **28** Διά τούτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ασάλευτον, ες κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να λατρεύωμεν ευαρέστως τον Θεόν με σεβάς και ευλάβειαν. **29** Διότι ο Θεός ημών είναι πυρ καταναλίσκον.

13 Η φιλαδελφία ες μένη. **2** Την φιλοξενίαν μη λησμονείτε· επειδή διά ταύτης τινές εφιλοξήσαν αγγέλους μη γνωρίζοντες. **3** Ενθυμείσθε τους δεσμίους ως συνδέσμιον, τους ταλαιπωρούμενους ως όντες και σεις εν σώματι. **4** Τίμιος έστω ο γάμος εις πάντας και η κοίτη αμίαντος· τους δε πόρνους και μοιχούς θέλει κρίνει ο Θεός. **5** Ο τρόπος σας έστω αφιλάργυρος, αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε· Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει. **6** ώστε ημείς θαρρούντες να λέγωμεν· Ο Κύριος βοηθός μου, και δεν θέλω

φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; **7** Ενθυμείσθε τους προεστώτάς σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον του Θεού, των οποίων μμείσθε την πίστιν, έχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του πολιτεύματος αυτών.

8 Ο Ιησούς Χριστός είναι ο αυτός χθές και σήμερον και εις τους αιώνας, **(aiōn g165)** **9** Μη πλανάσθε με διδαχάς ποικίλας και ξένας· διότι καλόν είναι με την χάριν να στερεώνηται η καρδιά, ουχί με βρώματα, εις τα οποία όσοι περιπάτησαν δεν ωφελήθησαν. **10** Έχομεν θυσιαστήριον, εξ ου δεν έχουσιν εξουσίαν να φάγωσιν οι λατρεύοντες εις την σκηνήν. **11** Διότι των ζώων, των οποίων το αίμα εισφέρεται εις τα άγια διά του αρχιερέως περί αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαίονται έξω του στρατοπέδου. **12** Όθεν και ο Ιησούς, διά να αγιάση τον λαόν διά του ιδίου αυτού αίματος, έξω της πόλης έπαθεν. **13** Ας εξερχώμεθα λοιπόν προς αυτόν έξω του στρατοπέδου, τον ονειδισμόν αυτού φέροντες· **14** διότι δεν έχομεν εδώ πόλιν διαμένουσαν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν. **15** Δι' αυτού λοιπόν ας αναφέρωμεν πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν ανέσεως, τούτέστι καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα αυτού. **16** Την δε αγαθοποιΐαν και το μεταδοτικόν μη λησμονείτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας ευαρεστεΐται ο Θεός. **17** Πείθεσθε εις τους προεστώτάς σας και υπακούετε· διότι αυτοί αγρυπνοΐουν υπέρ των ψυχών σας ως μέλλοντες να αποδώσωσι λόγον· διά να κάμνωσι τούτο μετά χαράς και μη στενάζοντες· διότι τούτο δεν σας ωφελεί. **18** Προσεύχεσθε περί ημών· διότι είμεθα πεπεισμένοι ότι έχομεν καλήν συνείδησιν, θέλοντες να πολιτευώμεθα κατά πάντα καλώς. **19** Περισσότερον δε παρακαλώ να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ εις εσάς ταχύτερα. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα των προβάτων διά του αίματος της αιωνίου διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, **(aiōnios g166)** **21** είθε να σας κάμη τελείους εις παν έργον αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού, ενεργών εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον αυτού διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είη η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(aiōn g165)** **22** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε τον λόγον της νουθεσίας· διότι εν συντομίαι σας έγραψα. **23** Εξεύρετε ότι ο αδελφός Τιμόθεος απελύθη της φυλακής, μετά του οποίου, εάν έλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεί. **24** Ασπάσθητε πάντας τους προεστώτάς σας και πάντας τους αγίους. Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. **25** Η χάρις είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Ιακώβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τας δωδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας, χαιρεῖν. **2** Πάσαν χαρὰν νομίσατε, ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς διαφόρους πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεως σας ἐργάζεται υπομονήν. **4** Ἡ δε υπομονή ας ἔχη ἔργον τέλειον, διὰ να ἴσθε τέλειοι καὶ ολόκληροι, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν ἐλλιπεῖς. **5** Εἴαν δε τις ἀπὸ σας ἦναι ἐλλιπὴς σοφίας, ας ζητή παρά του Θεοῦ του δίδοντος εἰς πάντας πλουσίως καὶ μὴ ονειδίζοντος, καὶ θέλει δοθῆ εἰς αὐτόν. **6** Ἀς ζητή ὁμῶς μετὰ πίστεως, χωρὶς να διστάζη παντελῶς· διότι ὁ διστάζων ὁμοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον ὑπὸ ἀνέμων καὶ συνταραττόμενον. **7** Διότι ας μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβει τι παρά του Κυρίου. **8** Ἄνθρωπος δὶγνῶμος εἶναι ἀκατάστατος ἐν πάσις ταις ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Ἀς καυχᾶται δε ὁ ἀδελφός ὁ ταπεινός εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ, **10** ὁ δε πλούσιος εἰς τὴν ταπεινώσιν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὡς ἄνθος χόρτου θέλει παρέλθει. **11** Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος με τον καύσωνα καὶ ἐξήρανε τον χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ τὸ κάλλος του προσώπου αὐτοῦ ἠφανίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος θέλει μαρανθῆ ἐν ταις ὁδοῖς αὐτοῦ. **12** Μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὅστις υπομένει πειρασμόν· διότι ἀφου δοκιμασθῆ, θέλει λάβει τον στέφανον τῆς ζωῆς, τον ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς τους ἀγαπώντας αὐτόν. **13** Μηδεὶς πειραζόμενος ας λέγῃ ὅτι ἀπὸ του Θεοῦ πειράζομαι· διότι ὁ Θεός εἰναι ἀπείραστος κακῶν καὶ αὐτὸς οὐδὲν πειράζει. **14** Πειράζεται δε ἕκαστος ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιθυμίας, παρασυσρόμενος καὶ δελεαζόμενος. **15** Ἐπειτα ἡ ἐπιθυμία ἀφου συλλάβῃ, γεννά τὴν ἀμαρτίαν, ἡ δε ἀμαρτία ἐκτελεσθεῖσα γεννά τον θάνατον. **16** Μη πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **17** Πάσα δόσις ἀγαθὴ καὶ παν δὴρημα τέλειον εἶναι ἀνωθεν καταβαίνον ἀπὸ του Πατρός των φάτων, εἰς τον ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἀλλοίωσις ἢ σκιά μεταβολῆς. **18** Εξ ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως ἐγέννησεν ἡμᾶς διὰ του λόγου τῆς ἀληθείας, διὰ να ἴμεθα ἡμεῖς ἀπαρχὴ τῆς των κτισμάτων αὐτοῦ. **19** Λοιπόν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ας εἶναι πας ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ να ἀκούῃ, βραδύς εἰς τὸ να λαλή, βραδύς εἰς ὁργήν· **20** διότι ἡ ὁργὴ του ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην του Θεοῦ. **21** Διὰ τούτο ἀπορρίψαντες πάσαν ρυπαρίαν καὶ περισείαν κακίας δέχθητε μετὰ πραότητος τον ἐμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να σώσῃ τας ψυχὰς σας. **22** Γίνεσθε δε ἐκτελεσταὶ του λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, ἀπατώντες εαυτούς. **23** Διότι εἴαν τις ἦναι ἀκροατὴς του λόγου καὶ οὐχὶ ἐκτελεστής, οὗτος ὁμοιάζει με ἄνθρωπον, ὅστις θεωρεῖ τὸ φυσικόν αὐτοῦ πρόσωπον ἐν κατόπτρῳ· **24** διότι ἐθεώρησεν εαυτόν καὶ ἀνεχώρησε, καὶ εὐθὺς ἐλησμόνησεν ὁποῖος ἦτο. **25** Ὅστις ὁμῶς ἐγκύψῃ εἰς τον τέλειον νόμον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτόν, οὗτος γενόμενος οὐχὶ ἀκροατὴς ἐπιλήσμων, ἀλλ' ἐκτελεστὴς ἔργου, οὗτος θέλει εἶσθαι μακάριος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. **26** Εἴαν τις μεταξὺ σας νομίζῃ ὅτι εἶναι θρησκός, καὶ δὲν χαλινόνῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀλλ' ἀπατᾶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου

ἡ θρησκεία εἶναι ματαία. **27** Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἐνώπιον του Θεοῦ καὶ Πατρός εἶναι αὕτη, να ἐπισκέπτηται τους ὀρφανούς καὶ τας χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ να φυλάττῃ ἐαυτὸν ἀμόλυντον ἀπὸ του κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἔχετε με προσωποληψίας τὴν πίστιν του δεδοξαμένου Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ. **2** Διότι εἴαν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἄνθρωπος ἔχων χρυσοῦν δακτυλίδιον με λαμπρόν ἔνδυμα, εἰσέλθῃ δε καὶ πτωχός με ρυπαρόν ἔνδυμα, **3** καὶ ἐπιβλέψητε εἰς τον φορούντα τὸ ἔνδυμα το λαμπρόν καὶ εἴπητε προς αὐτόν, Συ κάθου ἐδῶ καλῶς, καὶ προς τον πτωχόν εἴπητε, Συ στέκε ἐκεῖ· κάθου ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, **4** δὲν ἐκάμετε ἄρα διάκρισιν ἐν εαυτοῖς καὶ ἐγένετε κριταὶ πονηρὰ διαλογιζόμενοι· **5** Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, δὲν ἐξέλεξεν ὁ Θεός τους πτωχοὺς του κόσμου τούτου πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, τὴν ὁποῖαν ἐνσχέθη προς τους ἀγαπώντας αὐτόν; **6** Σεις ὁμῶς ἠτιμάσατε τον πτωχόν. Δὲν σας καταδυναστεύουσιν οἱ πλούσιοι καὶ αὐτοὶ σας σύρουν εἰς κριτήρια; **7** Αὐτοὶ δὲν βλαφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα, με τὸ ὁποῖον ὀνομάζεσθε; **8** Εἴαν μὲν ἐκτελήτε τον νόμον του βασιλικόν κατά τὴν γραφήν, θέλει ἀγαπᾶ τον πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· **9** εἴαν ὁμῶς προσωποληπτήτε, κάμνετε ἀμαρτίαν καὶ ἐλέγχεσθε ὑπὸ του νόμου ὡς παραβάται. **10** Διότι ὅστις φυλάξῃ ὅλον τον νόμον καὶ πταίῃ εἰς ἐν, ἐγένειν ἔνοχος πάντων. **11** Ἐπειδὴ ὁ εἰπών, Μη μοιχεύσης, εἶπε καὶ, Μη φονεύσης· ἀλλ' εἴαν δὲν μοιχεύσης, φονεύσης δε, ἐγένειν παραβάτης του νόμου. **12** Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω πράττετε, ὡς μέλλοντες να κριθῆτε διὰ του νόμου τῆς ἐλευθερίας· **13** διότι ἡ κρίσις θέλει εἶσθαι ἀνίλεως εἰς τον ὅστις δὲν ἔκαμεν ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται κατὰ τῆς κρίσεως. **14** Τι τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, εἴαν λέγῃ τις ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲν ἔχῃ; μήπως ἡ πίστις δύναται να σώσῃ αὐτόν; **15** Εἴαν δε ἀδελφός ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ στερώνται τῆς καθημερινῆς τροφῆς, **16** καὶ εἴπη τις ἐξ ὑμῶν προς αὐτούς, Υπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, καὶ δὲν δώσητε εἰς αὐτούς τα ἀναγκαῖα του σώματος, τι τὸ ὄφελος; **17** Οὕτω καὶ ἡ πίστις, εἴαν δὲν ἔχῃ ἔργα, νεκρά εἶναι καθ' ἐαυτήν. **18** Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ· Συ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δείξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ των ἔργων σου, καὶ ἐγὼ θέλω σοι δεῖξει ἐκ των ἔργων μου τὴν πίστιν μου. **19** Συ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεός εἶναι εἰς καλῶς ποιεῖς καὶ τα δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίττουσι. **20** Θέλει ὁμῶς να γνωρίσης, ὡ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς των ἔργων εἶναι νεκρά; **21** Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε προσέφερεν Ἰσαάκ τον υἱόν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπετε ὅτι ἡ πίστις συνήργει εἰς τα ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἐκ των ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, **23** καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δε Ἀβραάμ εἰς τον Θεόν, καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτόν εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ὠνομάσθη. **24** Βλέπετε λοιπόν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ ἐκ πίστεως μόνον. **25** Ὁμοίως δε καὶ Ραάβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε ὑπεδέχθη τους ἀπεσταλμένους καὶ ἐξέβαλεν αὐτούς δι' ἄλλης οδοῦ; **26**

Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξεύροντες ότι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· **2** διότι εις πολλά πταίομεν άπαντες. Εάν τις δεν πταιή εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήσῃ και όλον το σώμα. **3** Ιδού, τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ίππων διά να πείθωνται εις ημάς, και μεταφέρομεν όλον το σώμα αυτών. **4** Ιδού, και τα πλοία, όντα τόσον μεγάλα και υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό ελαχίστου πηδαλίου, όπου αν θέλῃ η επιθυμία του κυβερνήντος. **5** Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει· **6** και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μολύνουσα όλον το σώμα και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου και φλογιζόμενη υπό της γεέννης. **(Geenna g1067)** **7** Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως, **8** την γλώσσαν όμως ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάσῃ· είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. **9** Δι' αυτής ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτής καταρώμεθα τους ανθρώπους τους καθ' όμοίωσιν Θεού πλασθέντας· **10** εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί μου, ταύτα να γίνονται ούτω. **11** Μήπως η πηγή από της αυτής τρύπης αναβρύει το γλυκύ και το πικρόν; **12** μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμη ελαίος ή η άμπελος σύκα; ούτως ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμη ύδωρ αλμυρόν και γλυκύ. **13** Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητα σοφίας. **14** Εάν όμως έχιτε εν τη καρδιά υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακαυχάσθε και ψεύδεσθε κατά της αληθείας. **15** Η σοφία αύτη δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. **16** Διότι όπου είναι φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα. **17** Η άνωθεν όμως σοφία πρώτον μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. **18** Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιών.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ σας; ουχί εντεύθεν, εκ των ηδονών σας, αίτινες στρατεύονται εντός των μελών σας; **2** Επιθυμείτε και δεν έχετε· φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε· μάχεσθε και πολεμείτε· αλλά δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε· **3** ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσητε εις τας ηδονάς σας. **4** Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις λοιπόν θελήσῃ να ήναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται. **5** Η νομίζετε ότι ματαιώς η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθεί το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; **6** Αλλά μεγαλητέραν χάριν δίδει ο Θεός· όθεν λέγει· Ο

Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **7** Υποτάχθητε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας· **8** πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσσατε τας καρδίας, δύνωμοι. **9** Κακοπαθήσατε και πενήθησατε και κλαύσατε· ο γέλωσ σας ας μεταστραφή εις πένθος και η χαρά εις κατήφεια. **10** Ταπεινώθητε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει εις υψώσει. **11** Μη καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαλεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαλεί τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. **12** Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώσῃ και να απολέσῃ· συ τις είσαι όστις κρίνης τον άλλον; **13** Έλθετε τώρα οι λέγοντες· Σήμερον ή αύριον θέλομεν υπάγει εις ταύτην την πόλιν και θέλομεν κάμει εκεί ένα χρόνον και θέλομεν εμπορευθή και κερδήσει· **14** οίτινες δεν εξεύρετε το μέλλον της αύριον· διότι ποία είναι η ζωή σας; είναι τώνοντι ατμός, όστις φαίνεται προς ολίγον και έπειτα αφανίζεται· **15** αντί να λέγητε, Εάν ο Κύριος θελήσῃ, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή εκείνο. **16** Τώρα όμως καυχάσθε εις τας αλαζονείας σας· πάσα τοιαύτη καύχησις είναι κακή. **17** Εις τον όστις λοιπόν εξεύρει να κάμη τον καλόν και δεν κάμνει, εις αυτόν είναι αμαρτία.

5 Έλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες διά τας επερχόμενας ταλαιπωρίας σας. **2** Ο πλούτος σας εσάπη και τα ιμάτιά σας έγειναν σκωληκόβρωτα, **3** ο χρυσός σας και το άργυρος εσκωρίασε, και η σκωρία αυτών θέλει είσθαι εις μαρτυρίαν εναντίον σας και θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. Εθησαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας. **4** Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων εισήλθον εις τα ώτα Κυρίου Σαβαώθ. **5** Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε, εθρέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγής. **6** Κατεδικάσατε, εφρονεύσατε τον δικαιον· δεν σας αντιστέκεται. **7** Μακροθυμήσατε λοιπόν, αδελφοί, έως της παρουσίας του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμον καρπόν της γης και μακροθυμεί δι' αυτόν, εωσού λάβῃ βροχίην πρώϊμον και όψιμον· **8** μακροθυμήσατε και σεις, στηρίξατε τας καρδίας σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε. **9** Μη στενάζετε καθ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακριθίτε· ιδού, ο κριτής ίσταται έμπροσθεν των θυρών. **10** Λάβετε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της μακροθυμίας τους προφίτας, οίτινες ελάλησαν εν τω ονόματι του Κυρίου. **11** Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας· ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτιρμων. **12** Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε τον ουρανόν μήτε την γην μήτε άλλον τινά όρκον· αλλ' έστω υμών το να ναι, και το ου, διά να μη πέσητε υπό κρίσιν. **13** Κακοπαθεί τις μεταξύ σας; ας προσεύχηται· ευθυμεί τις; ας ψάλλῃ. **14** Ασθενεί τις μεταξύ σας; ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και ας προσευχηθώσιν επ' αυτόν, αλείψαντες

αυτόν με έλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου. **15** Και η μετά πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγείρει αυτόν· και αμαρτίας αν έπραξε, θέλουσι συγχωρηθή εις αυτόν. **16** Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο άνθρωπος ομοιοπαθής με ημάς και προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξει, και δεν έβρεξεν επί της γης έτη τρία και μήνας έξι. **18** και πάλιν προσηυχήθη, και ο ουρανός έδωκε βροχήν και η γη εβλάστησε τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψη τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τους παρειπιδήμους τους διεσπαρμένους εις Πόντον, Γαλατιάν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού· πληθυνθείη χάρις και ειρήνη εις εσάς. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όστις κατά το πολύ έλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζώσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς, **5** όιτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμήν να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ· **6** διά το όποιον αγαλλιάσθε, αν και τώρα όλιγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιώτερα όυσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός, **8** τον όποιον αν και δεν είδετε αγαπάτε, εις τον όποιον, αν και τώρα δεν βλέπτε αυτόν, πιστεύοντες όμως αγαλλιάσθε με χαράν ανεκλάλητον και ένδοξον, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρέυνσαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περί της χάριτος, ήτις έμελλε να έλθη εις εσάς **11** ερευνώντας εις τίνα ή όποιον καιρόν εμφανέρον εν αυτοίς Πνεύμα του Χριστού, ότε προεμαρτύρη τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας **12** εις τους όποιους απεκαλύφθη ότι ουχι δι' εαυτούς, αλλά δι' ημάς υπηρετούν αυτά, τα όποια τώρα ανηγγέλησαν προς εσάς διά των κηρυζάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίω τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εις τα όποια επιθυμούν οι άγγελοι να παρακύψωσι. **13** Διά τούτου αναζωσθέντες τας σσφύρας της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και έχετε τελείαν ελπίδα εις την χάριν την ερχομένην εις εσάς, όταν αποκαλυφθή ο Ιησούς Χριστός, **14** ως τέκνα υπακοής μη συμμορφούμενοι με τας προτέρας επιθυμίας, τας όποιες είχετε εν αγνοία υμών, **15** αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγή· **16** διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος. **17** Και εάν επικαλήσθε Πατέρα τον κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το έργον εκάστου, διάγετε μετά φόβου τον καιρόν της παροικίας σας, **18** εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαίας πατροπαράδοτου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, **19** αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμόμου και ασπίλου, **20** όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, εμφανώθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας, **21** τους πιστευόντας δι' αυτού εις τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εις αυτόν δόξαν, ώστε η πίστις σας και η ελπίς να ήναι εις τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον,

αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδιάς, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχι εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα. (αϊθν g165) **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εις εσάς, (αϊθν g165)

2 Απορριψάντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλίαις, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγευθήτε ότι αγαθός ο Κύριος. **4** Εις τον όποιον προσερχόμενοι, ως εις λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδεδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικής θυσίας ευπροδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού· **6** διά τούτο και περιέχεται εν τη γραφή· Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιαίον, εκλεκτόν, έντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταίσχυνθή. **7** Εις εσάς λοιπόν τους πιστευόντας είναι η τιμή, εις δε τους απειθούντας ο λίθος, τον όποιον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας **8** και λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλου· όιτινες προσκόπτουσιν εις τον λόγον, όντες απειθείς, εις το όποιον και ήσαν προσδιορισμένοι· **9** σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλειον ιεράτευμα, έξθος άγιον, λαός τον όποιον απέκτισεν ο Θεός, διά να έξαγγελίητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· **10** οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηληθμένοι, τώρα δε ελεηθέντες. **11** Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρειπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχής, **12** να έχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαλοΰσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως. **13** Υποτάχθητε λοιπόν εις πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον· είτε εις βασιλέα, ως υπερέχοντα, **14** είτε εις ηγεμόνας, ως δι' αυτού πεμπομένους εις εκδίκησιν μεν κακοποιών, έπαινον δε αγαθοποιών· **15** διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόνητε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων· **16** ως ελεύθεροι, και μη ως έχοντες την ελευθερίαν επικάλυμμα της κακίας, αλλ' ως δούλοι του Θεού. **17** Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. **18** Οι οικέται υποτάσσεσθε εν παντί φόβω εις τους κυρίους σας, ου μόνον εις τους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και εις τους διεστραμμένους. **19** Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρει τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσων αδικώς. **20** Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. **21** Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών,

αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσετε τα ίχνη αυτού· **22** ὅτις αμαρτίαν δεν ἔκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τῷ στόματι αὐτοῦ. **23** Ὅστις λοιδορούμενος δεν ἀντελοιδόρει, πάσχων δεν ἠπείλει, ἀλλά παρέδιδεν εαυτὸν εἰς τὸν κρίνοντα δικαίως· **24** ὅστις τὰς αμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἐβάστασεν εν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τῇ δικαιοσύνῃ, ἀποθανόντες κατὰ τὰς αμαρτίας με τοῦ ὁποίου τὴν πληγὴν ἰατρεύθητε. **25** Διότι ὑπῆρχετε ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλά τώρα ἐπεστράφητε εἰς τὸν ποιμένα και ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

3 Ομοίως και γυναῖκες, ὑποτάσθε εἰς τοὺς ἄνδρας ὑμῶν, ἵνα και εἰς τινὲς ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον, κερδηθῶσιν ἄνευ τοῦ λόγου διά τῆς διαγωγῆς τῶν γυναικῶν, **2** ἀφου ἴδωσι τὴν μετὰ φόβου καθαρὰν διαγωγὴν σας. **3** Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ἄς ἴηται οὐχὶ ὁ ἐξωτερικὸς, ὁ τοῦ πλέγματος τῶν τριχῶν και τῆς περιθέσεως τῶν χρυσίων ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ἱματίων, **4** ἀλλ' ὁ κρυπτὸς ἄνθρωπος τῆς καρδίας, κεκοσμημένος με τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ πράκου και ἠσυχίου πνεύματος, το ὁποῖον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι πολῦτιμον. **5** Διότι οὕτω ποτὲ και αἱ ἁγίαί γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐστόλιζον εαυτάς, ὑποτασσόμεναι εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν, **6** καθὼς ἡ Σάρρα ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καλοῦσα αὐτὸν κύριον· τῆς ὁποίας σεις ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι και μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόσην. **7** Οἱ ἄνδρες ομοίως, συνοικεῖτε με τὰς γυναϊκάς σας ἐν φρονήσει, ἀποδίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γένος ὡς εἰς σκεῦος ἀσθενέστερον, και ὡς εἰς συγκληρονόμος τῆς χάριτος τῆς ζωῆς, διά να μὴ ἐμποδίζωμαι αἱ προσευχαί σας. **8** Τελευταῖον δε, γίνεσθε πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες, **9** μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εὐλογούντες, ἐπειδὴ ἐξεύρετε ὅτι εἰς τοῦτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσετε εὐλογίαν. **10** Διότι Ὅστις θέλει να ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν και ἰδίη ἡμέρας ἀγαθὰς ἄς παύση τὴν γλώσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ και τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ να λαλώσι δόλον, **11** ἀς ἐκκλίνῃ ἀπὸ κακοῦ και ἄς πράξῃ ἀγαθόν, ἄς ζητήσῃ εἰρήνην και ἄς ἀκολουθήσῃ αὐτήν· **12** διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐπὶ τοὺς δικαίους και τὰ ὤτα αὐτοῦ εἰς τὴν δέσιν αὐτῶν, τὸ δε πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατὰ τῶν πρᾶττόντων κακά. **13** Και τὶς θέλει σας κακοποιῆσει, εἰς τὴν γείνηται μιμηταὶ τοῦ ἀγαθοῦ; **14** Ἀλλ' εἰς τὴν και πάσχητε διά τὴν δικαιοσύνην, εἴσθε μακάριοι· τὸν δε φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδέ ταραχθῆτε, **15** ἀλλὰ ἀγαπάσατε Κύριον ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, και ἐστὲ πάντοτε ἔτοιμοι εἰς ἀπολογίαν μετὰ πραότητος και φόβου πρὸς πάντα τὸν ζητοῦντα ἀπὸ σας λόγον περὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἐν ὑμῖν, **16** ἔχοντες συνειδήσιν ἀγαθὴν, ἵνα, ἐνὼ σας καταλαλώσιν ὡς κακοποιούς, καταισχυθῶσιν οἱ συκοφαντοῦντες τὴν καλὴν σας ἐν Χριστῷ διαγωγὴν. **17** Διότι καλῆτερον να πάσχητε, εἰς τὴν ἴηται οὕτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντες παρά κακοποιούντες. **18** Ἐπειδὴ και ὁ Χριστὸς ἄπαξ ἔπαθε διά τὰς αμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, διά να φέρῃ ἡμᾶς πρὸς τὸν Θεόν, θανατωθεῖς μεν κατὰ

τὴν σάρκα, ζωοποιηθεῖς δε διά τοῦ πνεύματος· **19** διά τοῦ ὁποίου πορευθεῖς ἐκήρυξε και πρὸς τὰ πνεύματα τα ἐν τῇ φυλακῇ, **20** τα ὁποία ἠπειθῶσαν ποτὲ, ὅτε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐπρόσμενέ ποτὲ αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἐνὼ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτὸς, εἰς τὴν ὀλίγα, τούτέστιν οκτῶ, ψυχὰι διεσώθησαν δι' ὕδατος. **21** Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον ὁ νὸς βάπτισμα, σώζει και ἡμᾶς τὴν σήμερον, οὐχὶ ἀποβολὴ τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ μαρτυρία τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς Θεόν, διά τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **22** ὅστις εἶναι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ πορευθεῖς εἰς τὸν οὐρανόν, και εἰς ὁν ὑπετάχθησαν ἄγγελοι και ἐξουσίαι και δυνάμεις.

4 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα, ὀπλίσθητε και σεις τὸ αὐτὸ φρόνημα, διότι ὁ παθὼν κατὰ σάρκα ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς αμαρτίας, **2** διά να ζήσητε τὸν ἐν σαρκὶ ἐπίλοιπον χρόνον, οὐχὶ πλέον ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ. **3** Διότι ἀρκετὸς εἶναι εἰς ἡμᾶς ὁ παρελθὼν καιρὸς τοῦ βίου, ὅτε ἐπράξωμεν τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, περιπατήσαντες ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοποσίαις, κώμοις, συμποσίαις και ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· **4** και διά τοῦτο παραξενεύονται ὅτι σεις δεν συντρέχετε με αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκχειλίσειν τῆς ἀσωτίας, και σας βλασφημοῦσιν· **5** οἵτινες θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι ἔτοιμος να κρίνῃ ζώντας και νεκρούς. **6** Ἐπειδὴ διά τοῦτο ἐκηρύχθη τὸ ευαγγέλιον και πρὸς τοὺς νεκρούς, διά να κριθῶσι μεν κατὰ ἀνθρώπους ἐν σαρκὶ, να ζῶσι δε κατὰ Θεόν ἐν πνεύματι. **7** Πάντων δε τὸ τέλος ἐπιλόγασε. Φρονίμως λοιπὸν διάγετε και ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς· **8** πρὸ πάντων δε ἔχετε ἐνθερμον τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, διότι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιῶν· **9** γίνεσθε φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους χωρὶς γογγυσμῶν· **10** ἕκαστος κατὰ τὸ χάρισμα, το ὁποῖον ἔλαβεν, ὑπηρετεῖτε κατὰ τοῦτο εἰς ἀλλήλους ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς πολυειδοῦς χάριτος τοῦ Θεοῦ· **11** εἰς τὴν λαλή, ἄς λαλή ὡς λαλῶν λόγια Θεοῦ· εἰς τὴν ὑπηρετή, ἄς ὑπηρετῆ ὡς ὑπηρετῶν ἐκ τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποῖαν χορηγεῖ ὁ Θεός· διά να δοξάζηται ἐν πάνσιν ὁ Θεός διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (αἰθὸν g165) **12** Ἀγαπητοί, μὴ παραξενεύεσθε διά τὸν βασανισμὸν τὸν γίνόμενον εἰς ἐσάς πρὸς δοκιμασίαν, ὡς εἰς τὸ συνέβαινεν εἰς ἐσάς παράδοξόν τι, **13** ἀλλὰ καθότι εἴσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, χαίrete, ἵνα και ὅταν ἡ δόξα αὐτοῦ φανερωθῇ χαριτε ἀγαλλιώμενοι. **14** Εἰς τὴν ονειδίξθησε διά τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἴσθε μακάριοι, διότι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης και το τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται ἐφ' ὑμᾶς· κατὰ μεν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δε υμᾶς δοξάζεται. **15** Διότι μηδεὶς ὑμῶν ἄς μὴ πάσχη ὡς φωνεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιός ἢ ὡς περιεργαζόμενος τα ἀλλότρια. **16** ἀλλ' εἰς τὴν πάσχη ὡς Χριστιανός, ἄς μὴ αἰσύνηται, ἀλλ' ἄς δοξάζῃ τὸν Θεόν κατὰ τοῦτο. **17** Διότι ἐφῆθασεν ὁ καιρὸς τοῦ να ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· και ἀν ἀρχίξῃ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τι θέλει εἴσθαι τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων εἰς τὸ ευαγγέλιον τοῦ Θεοῦ; **18** και ἀν ὁ δίκαιος μόλις σώζῃται, ὁ ἀσεβής και ἀμαρτωλὸς που θέλει φανῇ; **19** Ὅστε και οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἄς

εμπιστεύονται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιία.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των παθημάτων του Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή, **2** ποιμάνετε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, **3** μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. **4** Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. **5** Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **6** Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ, **7** και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. **8** Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντιδίκος σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίη· **9** εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμω. **10** Ο δέ Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήση, στηρίξη, ενισχύση, θεμελιώση. **(αιθnios g166)** **11** Εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(aiōn g165)** **12** Σας έγραψα εν βραχυλογία διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αύτη είναι η αληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. **13** Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο υιός μου. **14** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας υμάς τους εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Πετρου Β΄

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσοι έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· **2** χάρις και ειρήνη πληθυνθείη εις εσάς διά της επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ημών· **3** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, **4** διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγιστα και τίμια επαγγελία, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν· **5** Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, **6** εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, **7** εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην· **8** Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εσάς και περισσεύσωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **9** επειδή εις όντινα δεν υπάρχουν ταύτα, τυφλός είναι, μυωπάζει και ελησμώνησε τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών· **10** Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερο να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας· διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ· **11** Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· **(aiōnios g166)** **12** Όθεν δεν θέλω αμελήσει να σας υπενθυμίζω πάντοτε περί τούτων, καιίτοι ειδότας και εστηριγμένους εις την παρούσαν αλήθειαν· **13** Στοχάζομαι όμως δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας διεγείρω διά της υπενθυμίσεως, **14** επειδή εξεύρω ότι εντός ολίγων θέλω αποθέσει το σκήνωμά μου, καθώς και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφανέρωσε· **15** Θέλω όμως επιμεληθή, ώστε σεις και μετά την αποβίωσίν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμήσθε αυτά· **16** Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθος σοφιστικών ακολουθήσαντες, αλλ' αυτοπίπαι γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος· **17** Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήθη· **18** και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού εν τω όρει τω αγίω· **19** Και έχομεν βεβαίωτερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις λύχνον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταις καρδιάς υμών· **20** τούτο πρώτον εξεύροντες, ότι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται εξ ίδιας του προφητεύοντος διασαφήσεως· **21** διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού·

2 Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν· **2** και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απωλείας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει βλασφημηθή· **3** και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας εμπορευθή με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδικη έκπαλας δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν νυστάζει· **4** Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλου αμαρτήσαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να φυλάττωνται εις κρίσιν, **(Tartarō g5020)** **5** και εάν τον παλαιόν κόσμον τον εφείσθη, αλλά φέρων καταλυσιμόν επί τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν όγδοον τον Νώε, κήρυκα της δικαιοσύνης, **6** και κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώσι, **7** και ηλευθέρωσε τον δίκαιον Λωτ καταλιβόμενον υπό της ασελογίας διαγωγής των ανόμων· **8** διότι ο δίκαιος, κατοικίων μεταξύ αυτών, δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από ημέρας εις ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχήν διά τα άνομα έργα αυτών· **9** εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδικούς να φυλάττη εις την ημέραν της κρίσεως, διά να κολάζωνται, **10** μάλιστα δε τους οπίσω της σαρκός ακολουθούντας με επιθυμίαν ακαθαρσίας και καταφρονούντας την εξουσίαν· Είναι τολμηταί, αυθάδεις, δεν τρέμουσι βλασφημούντες τα αξιώματα, **11** ενώ οι άγγελοι, μεγαλύτεροι όντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλάσφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου· **12** Ούτοι όμως, ως άλογα φυσικά ζώα γεγεννημένα διά άλωσιν και φθοράν, βλασφημοῦσι περί πραγμάτων τα οποία αγνοοῦσι, και θέλουσι καταφθαίρη εν τη ίδια αυτών διαφθορά, **13** και θέλουσι λάβει τον καθόν της αδικίας αυτών· στοχάζονται ηδονήν την καθημερινήν τρυφήν, είναι σπίλοι και μώμοι, εντροφώσιν εν ταις απάταις αυτών, συμποσιάζουσι με σας, **14** έχουσιν οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη παυομένους από της αμαρτίας, δελεάζουσι ψυχάς αστηρίκτους, έχουσι την καρδίαν γεγυμνασμένην εις πλεονεξίας, είναι τέκνα κατάρας· **15** αφήσαντες την ευθείαν οδόν, επλανήθησαν και ηκολούθησαν την οδόν του Βαλαάμ υιού του Βοσόρ, όστις ηγάπησε τον μισθόν της αδικίας, **16** ηλέγχθη όμως διά την ίδίαν αυτού παρανομίαν, άφωνον υποζύγιον με φωνήν ανθρώπου λαλήσαν ημπίδισε την παραφροσύνην του προφήτου· **17** Ούτοι είναι ηγαί άνυδροι, νεφελαι υπό ανεμοστροβίλου ελαυνόμεναι, διά τους οποίους το ζοφερόν σκότος φυλάττεται εις τον αιώνα· **(questioned)** **18** Διότι λαλούντες υπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός, με τας ασελγείας εκείνους οίτινες τώντι απέφυγον τους εν πλάγι ζώντας, **19** επαγγελλόμενοι εις αυτούς ελευθερίαν, ενώ αυτοί είναι δούλοι της διαφθοράς· διότι από όντινα νικάται τις, τούτου και δούλος γίνεται· **20** Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού

Χριστού, ενεπλήθησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται, **ἔστω ἡ δόξα και νυν και εις ἡμέραν αἰῶνος αμήν. (αἰὼν g165)**

21 Επειδή καλῆτερον ἦτο εις αυτοὺς να μη γνωρίσωσι την οδὸν της δικαιοσύνης, παρὰ αφοῦ ἐγνωρίσαν να ἐπιστρέψωσιν ἐκ της παραδοθείσης εις αυτοὺς ἀγίας ἐντολής. **22** Συνέβη δε εις αυτοὺς το της ἀληθινῆς παροιμίας, Ὁ κύων ἐπέστρεψεν εις το ἴδιον αὐτοῦ ἐξέραςμα, και, Ὁ χοῖρος λουστρεῖς ἐπέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου.

3 Δευτέραν ἤδη ταύτην την ἐπιστολήν σας γράφω, ἀγαπητοί, με τας ὁποίας διεγείρω δι' ὑπενθυμίσεως την εὐλικρινῆ σας διάνοιαν, **2** διὰ να ἐνθυμηθῆτε τους λόγους τους προλαληθέντας ὑπὸ των ἀγίων προφητῶν και την παραγγελίαν ἡμῶν των ἀποστόλων του Κυρίου και Σωτήρος. **3** τούτο πρῶτον γνωρίζοντες, ὅτι θέλουσιν ελθεῖ ἐν ταις ἐσχάταις ἡμεραῖς ἐμπαίκεται, περιπατοῦντες κατὰ τας ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας **4** και λέγοντες: Που εἶναι ἡ ὑπόσχεσις της παρουσίας αὐτοῦ; διότι ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, τα πάντα διαμένουσιν οὕτως ἀπ' ἀρχῆς της κτίσεως. **5** Διότι ἐκουσίως ἀγνοοῦσι τούτο, ὅτι με τον λόγον του Θεοῦ οἱ οὐρανοὶ ἐγένιναν ἐκπαλαι και ἡ γῆ συνεστῶσα ἐξ ὕδατος και δι' ὕδατος, **6** διὰ των ὁποίων ο τότε κόσμος ἀπωλέσθη κατακλυσθεῖς ὑπὸ του ὕδατος. **7** οἱ δε σημερινοὶ οὐρανοὶ και ἡ γῆ διὰ του αὐτοῦ λόγου εἶναι ἀποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διὰ το πυρ εις την ἡμέραν της κρίσεως και της ἀπωλείας των ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** Ἐν δε τούτο ας μη σας λανθάνη, ἀγαπητοί, ὅτι παρὰ Κυρίω μία ἡμέρα εἶναι ὡς χίλια ἔτη και χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** Δεν βραδύνει ο Κύριος την ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, ὡς τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εις ἡμᾶς, μη θέλων να ἀπολεσθῶσι τινές, ἀλλὰ πάντες να ἔλθωσιν εις μετάνοιαν. **10** Θέλει δε ελθεῖ ἡ ἡμέρα του Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, καθ' ἣν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεῖα δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθῆ, και ἡ γῆ και τα ἐν αὐτῇ ἔργα θέλουσι κατακαῆ. **11** Επειδὴ λοιπὸν πάντα ταῦτα διαλύονται, ὁποῖο πρέπει να ἴσθε σεις εις πολίτευμα ἀγίου και εὐσέβειαν, **12** προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ἡμέρας του Θεοῦ, καθ' ἣν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι διαλυθῆ και τα στοιχεῖα πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθῆ; **13** Κατὰ δε την ὑπόσχεσιν αὐτοῦ νέους οὐρανοὺς και νέαν γῆν προσμένομεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διὰ τούτο, ἀγαπητοί, ταῦτα προσμένοντες, σπουδάσατε να εὐρεθῆτε ἄσπιλοι και ἀμώμητοι ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, **15** και νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ἡμῶν, καθὼς και ο ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφός Παῦλος ἔγραψε προς ἐσάς κατὰ την δοθείσαν εις αὐτόν σοφίαν, **16** ὡς και ἐν πάσαις ταις ἐπιστολαῖς αὐτοῦ, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, μεταξύ των ὁποίων εἶναι τινὰ δυσνόητα, τα ὁποία οἱ ἀμαθεῖς και ἀστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ὡς και τας λοιπὰς γραφάς προς την ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** Σεις λοιπὸν, ἀγαπητοί, προγνωρίζοντες ταῦτα φυλάττεσθε, διὰ να μη παρασυρθῆτε με την πλάνην των ἀνόμων και ἐκπέσητε ἀπὸ τον στηριγμόν σας, **18** ἀυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνῶσιν του Κυρίου ἡμῶν και Σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· εις αὐτόν

Ιωαννου Α΄

1 Εκείνο, το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής· **2** και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί και εφανερώθη εις ημάς (αἰδιῶνος g166) **3** εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών· και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησοῦ Χριστοῦ. **4** Και ταῦτα γράφομεν προς εσάς, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **5** Και αὐτή είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αὐτῷ δεν υπάρχει ουδεμία. **6** Εάν εἴπωμεν ότι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ και περιπατῶμεν εν τῷ σκότει, ψευδόμεθα και δεν πράττομεν την ἀλήθειαν· **7** εάν ὁμως περιπατῶμεν εν τῷ φωτί, καθὼς αὐτός είναι εν τῷ φωτί, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, και το αἷμα του Ιησοῦ Χριστοῦ του Υιού αὐτοῦ καθαρίζει ημάς ἀπό πάσης ἀμαρτίας. **8** Εάν εἴπωμεν ότι ἀμαρτίαν δεν ἔχομεν, εαυτοῦς πλανῶμεν και η ἀλήθεια δεν είναι εν ημῖν. **9** Εάν ὁμολογῶμεν τας ἀμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ὡστε να συγχωρήσῃ εις ημάς τας ἀμαρτίας και καθάρισῃ ημάς ἀπό πάσης ἀδικίας. **10** Εάν εἴπωμεν ότι δεν ημαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αὐτόν, και ο λόγος αὐτοῦ δεν υπάρχει εν ημῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα σας γράφω διά να μη ἀμαρτήσητε. Και εάν τις ἀμαρτήσῃ, ἔχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησοῦν Χριστόν τον δίκαιον· **2** και αὐτός είναι ἰλασμός περί των ἀμαρτιῶν ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, ἀλλά και περί ὅλου του κόσμου. **3** Και εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι ἐγνωρίσαμεν αὐτόν, εάν τας ἐντολάς αὐτοῦ φυλάττωμεν. **4** Ὅστις λέγει, Ἐγνώρισα αὐτόν, και τας ἐντολάς αὐτοῦ δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, και εν τούτῳ η ἀλήθεια δεν υπάρχει· **5** ὅστις ὁμως φυλάττει τον λόγον αὐτοῦ, ἀληθῶς εν τούτῳ η ἀγάπη του Θεοῦ είναι τετελειωμένη. Εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι εἴμεθα εν αὐτῷ. **6** Ὅστις λέγει ότι μένει εν αὐτῷ χρεωστεῖ, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, και αὐτός οὕτω να περιπατή. **7** Ἀδελφοί, δεν σας γράφω ἐντολήν νέαν, ἀλλ' ἐντολήν παλαιάν, την οποίαν εἶχετε απ' αρχής· η ἐντολή η παλαιά είναι ο λόγος, τον οποίον ηκούσατε απ' αρχής. **8** Πάλιν ἐντολήν νέαν σας γράφω, το οποίον είναι ἀληθές εις αὐτόν και εις εσάς, διότι το σκότος παρέρχεται και το φῶς το ἀληθινόν ἤδη φέγγει. **9** Ὅστις λέγει ότι είναι εν τῷ φωτί και μισεῖ τον ἀδελφόν αὐτοῦ, εν τῷ σκότει είναι ἕως τώρα. **10** Ὅστις ἀγαπά τον ἀδελφόν αὐτοῦ εν τῷ φωτί μένει, και σκάνδαλον εν αὐτῷ δεν είναι· **11** ὅστις ὁμως μισεῖ τον ἀδελφόν αὐτοῦ εν τῷ σκότει είναι και εν τῷ σκότει περιπατεῖ και δεν ἐξεύρει που υπάγει, διότι το σκότος ἐτύφλωσε τους οφθαλμούς αὐτοῦ. **12** Γράφω προς εσάς, τεκνία, διότι συνεχωρήθησαν αι ἀμαρτίαι σας διά το ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω προς εσάς, πατέρες, διότι

ἐγνωρίσατε τον απ' αρχής. Γράφω προς εσάς, νεανίσκοι, διότι ἐνίκησατε τον πονηρόν. Γράφω προς εσάς, παιδιά, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε τον απ' αρχής. Ἐγραψα προς εσάς, νεανίσκοι, διότι εἴσαθε ἰσχυροί και ο λόγος του Θεοῦ μένει εν υμῖν και ἐνίκησατε τον πονηρόν. **15** Μη ἀγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τῷ κόσμῳ. Εάν τις ἀγαπά τον κόσμον, η ἀγάπη του Πατρός δεν είναι εν αὐτῷ. **16** διότι παν τον εν τῷ κόσμῳ, η ἐπιθυμία της σαρκός και η ἐπιθυμία των οφθαλμῶν και η ἀλαζονεία του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, ἀλλ' είναι εκ του κόσμου. **17** Και ο κόσμος παρέρχεται και η ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὅτις ὁμως πράττει το θέλημα του Θεοῦ μένει εις τον αἰῶνα. (αἰῶν g165) **18** Παῖδια, ἐσχάτη ὥρα είναι, και καθὼς ηκούσατε ότι ο ἀντίχριστος ἔρχεται, και τώρα πολλοί ἀντίχριστοι υπάρχουν· ὅθεν γνωρίζομεν ότι είναι ἐσχάτη ὥρα. **19** Εξ ημών ἐξήλθον, ἀλλά δεν ἦσαν ἐξ ημών· διότι εάν ἦσαν ἐξ ημών, ἦθελον μένει μεθ' υμῶν· ἀλλά ἐξήλθον διά να φανερωθῶσιν ότι δεν είναι πάντες ἐξ ημών. **20** Και σεῖς ἔχετε χρίσμα ἀπό του Ἁγίου και γνωρίζετε πάντα. **21** Δεν σας ἔγραψα διότι δεν ἐξεύρετε την ἀλήθειαν, ἀλλά διότι ἐξεύρετε αὐτήν, και διότι παν ψεύδος εκ της ἀληθείας δεν είναι. **22** Τις είναι ο ψεύστης, ἐμῆ ο ἀρνούμενος ότι ο Ιησοῦς δεν είναι ο Χριστός; οὗτος είναι ο ἀντίχριστος, ο ἀρνούμενος τον Πατέρα και τον Υἱόν. **23** Πας ο ἀρνούμενος τον Υἱόν δεν ἔχει ουδέ τον Πατέρα. Ὅστις ὁμολογεῖ τον Υἱόν ἔχει και τον Πατέρα. **24** Εκείνο λοιπόν το οποίον υμεῖς ηκούσατε απ' αρχής, ἀς μένη εν υμῖν. Εάν μένη εν υμῖν ἐκεῖνο το οποίον ηκούσατε απ' αρχής, και υμεῖς θέλετε μένει εν τῷ Υἱῷ και εν τῷ Πατρί. **25** Και αὐτή είναι η ὑπόσχεσις, την οποίαν αὐτός ὑποσχέθη προς ημάς, η ζωὴ η αιώνιος. (αἰδιῶνος g166) **26** Ταῦτα σας ἔγραψα περί ἐκείνων, οἵτινες σας πλανῶσι. **27** Και το χρίσμα, το οποίον υμεῖς ἐλάβετε απ' αὐτοῦ, εν υμῖν μένει, και δεν ἔχετε χρεια να σας διδάσκῃ τις ἀλλά καθὼς σας διδάσκει το αὐτό χρίσμα περί πάντων, οὕτω και ἀληθές είναι και δεν είναι ψεύδος· και καθὼς σας ἐδίδαξε, θέλετε μένει εν αὐτῷ. **28** Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχομεν παρρησίαν και μη αἰσχνυθῶμεν απ' αὐτοῦ εν τη παρουσία αὐτοῦ. **29** Εάν ἐξεύρητε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ότι πας ο πράττων την δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ ἐγεννήθη.

3 Ἴδετε οποίαν ἀγάπην ἔδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ὡστε να ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν ἐγνωρίσεν αὐτόν. **2** Ἀγαπητοί, τώρα εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, και ἔτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν εἶσθαι· ἐξεύρομεν ὁμως ότι ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν εἶσθαι ὅμοιοι με αὐτόν, διότι θέλομεν ἰδεῖ αὐτόν καθὼς είναι. **3** Και πας ὅστις ἔχει την ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτόν καθαρίζει εαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος είναι καθαρός. **4** Πας ὅστις πράττει την ἀμαρτίαν πράττει και την ἀνομίαν, διότι η ἀμαρτία είναι η ἀνομία. **5** Και ἐξεύρετε ότι ἐκεῖνος εφανερώθη διά να σηκώσῃ τας ἀμαρτίας ημών, και ἀμαρτία εν αὐτῷ δεν υπάρχει. **6** Πας ὅστις μένει εν αὐτῷ δεν ἀμαρτάνει· πας ο ἀμαρτάνων δεν εἶδεν αὐτόν ουδέ ἐγνωρίσεν αὐτόν. **7** Τεκνία, ἀς μη σας πλανᾷ μηδεῖς· ὅστις πράττει την δικαιοσύνην είναι

δίκαιος, καθώς εκείνος είναι δίκαιος. **8** Όστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχής ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εμφανερώθη ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου. **9** Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν ατώ και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. **10** Εν τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού. **11** Διότι αύτη είναι η παραγγελία, την οποίαν ηκούσατε απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους. **12** Ουχί καθώς ο Κάϊν ήτο εκ του πονηρού και έσφαξε τον αδελφόν αυτού· και διά τι έσφαξεν αυτόν; διότι τα έργα αυτού ήσαν πονηρά, τα δε του αδελφού αυτού δίκαια. **13** Μη θαυμάζετε, αδελφοί μου, αν ο κόσμος σας μισή. **14** Ημείς εξεύρομεν ότι μετέβημεν εκ του θανάτου εις την ζωήν, διότι αγαπώμεν τους αδελφούς· όστις δεν αγαπά τον αδελφόν μένει εν τω θανάτω. **15** Πας όστις μισεί τον αδελφόν αυτού είναι ανθρωποκτόνος και εξεύρετε ότι πας ανθρωποκτόνος δεν έχει ζωήν αιώνιον μένουσαν εν εατώ. **(αϊθῆνος g166)** **16** Εκ τούτου γνωρίζομεν την αγάπην, ότι εκείνος υπέρ ημών την ψυχήν αυτού έβαλε· και ημείς χρεωστούμεν υπέρ των αδελφών να βάλλωμεν τας ψυχάς ημών. **17** Όστις όμως έχη τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρέειαν και κλείση τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν ατώ; **18** Τεκνία μου, μη αγαπώμεν με λόγον μηδέ με γλώσσαν, αλλά με έργον και αλήθειαν. **19** Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι είμεθα εκ της αληθείας, και θέλομεν πληροφορήσει τας καρδίας ημών έμπροσθεν αυτού, **20** διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλήτερος της καρδίας ημών και γνωρίζει τα πάντα. **21** Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρησίαν προς τον Θεόν, **22** και ό, τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενόπιον αυτού. **23** Και αύτη είναι η εντολή αυτού, το να πιστεύσωμεν εις το όνομα του Υιού αυτού Ιησού Χριστού και να αγαπώμεν αλλήλους καθώς έδωκεν εντολήν εις ημάς. **24** Και όστις φυλάττει τας εντολάς αυτού μένει εν ατώ, και αυτός εν εκείνω. Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι μένει εν ημίν, εκ του Πνεύματος το οποίον έδωκεν εις ημάς.

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ήναι εκ του Θεού· διότι πολλοί ψευδοπροφήται εξήλθον εις τον κόσμον. **2** Εκ τούτου γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα, το οποίον ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, είναι εκ του Θεού. **3** και παν πνεύμα, το οποίον δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, δεν είναι εκ του Θεού· και τούτο είναι το πνεύμα του αντιχρίστου, το οποίον ηκούσατε ότι έρχεται, και τώρα μάλιστα είναι εν τω κόσμω. **4** Σεις εκ του Θεού είσθε, τεκνία, και ενίκησατε αυτούς, διότι μεγαλήτερος είναι εκείνος όστις είναι εν υμίν παρά όστις είναι εν τω κόσμω. **5** Αυτοί εκ του κόσμου είναι· διά τούτο εκ του κόσμου λαλούσι, και ο κόσμος αυτούς ακούει. **6** Ημείς εκ του

Θεού είμεθα· όστις γνωρίζει τον Θεόν ακούει ημάς· όστις δεν είναι εκ του Θεού δεν ακούει ημάς. Εκ τούτου γνωρίζομεν το πνεύμα της αληθείας και το πνεύμα της πλάνης. **7** Αγαπητοί, ας αγαπώμεν αλλήλους, διότι η αγάπη είναι εκ του Θεού, και πας όστις αγαπά εκ του Θεού εγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. **8** Όστις δεν αγαπά δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός είναι αγάπη. **9** Εν τούτω εμφανερώθη η αγάπη του Θεού προς ημάς, ότι τον Υιόν αυτού τον μονογενή απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον, διά να ζήσωμεν δι' αυτού. **10** Εν τούτω είναι η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε τον Υιόν αυτού ίλασμόν περί των αμαρτιών ημών. **11** Αγαπητοί επειδή ούτως ηγάπησεν ημάς ο Θεός και ημείς χρεωστούμεν να αγαπώμεν αλλήλους. **12** Τον Θεόν ουδέις είδε πώποτε· εάν αγαπώμεν αλλήλους, ο Θεός μένει εν ημίν, και η αγάπη αυτού είναι τετελειωμένη εν ημίν. **13** Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι εν ατώ μένομεν και αυτός εν ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού έδωκεν εις ημάς. **14** Και ημείς είδομεν και μαρτυρούμεν ότι ο Πατήρ απέστειλε τον Υιόν Σωτήρα του κόσμου. **15** Όστις ομολογήση ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει εν ατώ και αυτός εν τω Θεώ. **16** Και ημείς εγνωρίσαμεν και επιστεύσαμεν την αγάπην την οποίαν έχει ο Θεός προς ημάς. Ο Θεός είναι αγάπη, και όστις μένει εν τη αγάπην εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν ατώ. **17** Εν τούτω είναι τετελειωμένη η αγάπη μεθ' ημών, διά να έχωμεν παρησίαν εν τη ημέρα της κρίσεως, διότι καθώς εκείνος είναι, ούτω και ημείς είμεθα εν τω κόσμω τούτω. **18** Φόβος δεν είναι εν τη αγάπην, αλλ' η τελεία αγάπη έξω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος έχει κόλασιν· και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος εν τη αγάπην. **19** Ημείς αγαπώμεν αυτόν, διότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς. **20** Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και μισή τον αδελφόν αυτού, ψεύστης είναι· διότι όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά; **21** Και ταύτην την εντολήν έχομεν απ' αυτού, όστις αγαπά τον Θεόν, να αγαπά και τον αδελφόν αυτού.

5 Πας όστις πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, εκ του Θεού εγεννήθη, και πας όστις αγαπά τον γεννήσαντα αγαπά και τον γεννηθέντα εξ αυτού. **2** Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όταν τον Θεόν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **3** Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολάι αυτού βαρείαι δεν είναι. **4** Διότι παν ό, τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών. **5** Τις είναι ο νικών τον κόσμον εμψί ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού; **6** Ούτος είναι ο ελθών δι' ύδατος και αίματος, Ιησούς ο Χριστός ουχί διά του ύδατος μόνον, αλλά διά του ύδατος και του αίματος· και το Πνεύμα είναι το οποίον μαρτυρεί, επειδή το Πνεύμα είναι η αλήθεια. **7** Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα, και ούτοι οι τρεις είναι έν· **8** και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, το Πνεύμα και το ύδωρ και το αίμα, και οι

τρεις ούτοι αναφέρονται εις το εν. **9** Εάν δεχώμεθα την μαρτυρίαν των ανθρώπων, η μαρτυρία του Θεού είναι μεγαλύτερα· διότι αυτή είναι η μαρτυρία του Θεού, την οποίαν εμαρτύρησε περί του Υιού αυτού. **10** Όστις πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν εαυτώ· όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, έκαμεν αυτόν ψεύστην, διότι δεν έπίστευσεν εις την μαρτυρίαν, την οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περί του Υιού αυτού. **11** Και αυτή είναι μαρτυρία, ότι ζωήν αιώνιον έδωκεν εις ημάς ο Θεός, και αυτή η ζωή είναι εν τω Υιώ αυτού. **(αϊθίνιος g166)** **12** Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει. **13** Ταύτα έγραψα προς εσάς τους πιστεύοντας εις το όνομα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ότι έχετε ζωήν αιώνιον, και διά να πιστεύητε εις το όνομα του Υιού του Θεού. **(αϊθίνιος g166)** **14** Και αυτή είναι η παρησία, την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι εάν ζητώμέν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. **15** Και εάν εξεύρωμεν ότι ακούει ημάς ό, τι αν ζητήσωμεν, εξεύρωμεν ότι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία εξητήσαμεν παρ' αυτού. **16** Εάν τις ίδη τον αδελφόν αυτού αμαρτάνοντα αμαρτίαν ουχί θανάσιμον, θέλει ζητήσει, και ο Θεός θέλει δώσει εις αυτόν ζωήν, εις τους αμαρτάνοντας ουχί θανάσιμως. Είναι αμαρτία θανάσιμος· δεν λέγω περί εκείνης να παρακαλέση. **17** Πάσα αδικία είναι αμαρτία· και είναι αμαρτία ουχί θανάσιμος. **18** Εξεύρωμεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν. **19** Εξεύρωμεν ότι εκ του Θεού είμεθα, και ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται. **20** Εξεύρωμεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν, διά να γνωρίζωμεν τον αληθινόν· και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο αληθινός Θεός και η ζωή η αιώνιος. **(αϊθίνιος g166)** **21** Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων· αμήν.

Ιωαννου Β΄

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν και προς τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ αγαπώ εν αληθεία, και ουχί εγώ μόνος, αλλά και πάντες οι γνωρίσαντες την αλήθειαν, **2** διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν και θέλει είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα· (αιὼν g165) **3** εἴη μεθ' υμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς και παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ του Υἱοῦ του Πατρὸς, εν αληθεία και αγάπη. **4** Εχάρην κατά πολλά ότι εὑρηκα εκ των τέκνων σου τινὰς περιπατοῦντας εν τη αληθεία, καθώς εντολήν ελάβομεν παρὰ του Πατρὸς. **5** Και τώρα σε παρακαλῶ, κυρία, ουχί ως γράφων προς σε εντολήν νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν εἶχομεν απ' αρχῆς, να αγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** Και αὕτη εἶναι η αγάπη, να περιπατῶμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αὕτη εἶναι η εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχῆς, να περιπατήτε εις αὐτήν. **7** Διότι πολλοί πλάνοι εισηγήθον εις τον κόσμον, οἵτινες δεν ομολογοῦσιν ότι ο Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εν σαρκί· ο τοιοῦτος εἶναι ο πλάνος και ο αντίχριστος. **8** Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποῖα εἰργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. **9** Πας ὅστις παραβαίνει και δεν μένει εν τη διδαχῇ του Χριστοῦ Θεόν δεν ἔχει· ο μένων εν τη διδαχῇ του Χριστοῦ, οὔτος ἔχει και τον Πατέρα και τον Υἱόν. **10** Εάν τις ἔρχηται προς εσάς και δεν φέρη την διδαχὴν ταύτην, μη δέχεσθε αὐτόν εις οικίαν και μη λέγετε εις αὐτόν το χαίρειν· **11** διότι ο λέγων εις αὐτόν το χαίρειν γίνεται κοινωνός εις τα πονηρά αυτού ἔργα. **12** Αν και εἶχον πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά χάρτου και μελάνης, αλλ' ἐλπίζω να ἔλθω προς εσάς και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να ἴηται πλήρης η χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα τέκνα της ἀδελφῆς σου της εκλεκτῆς ἀμῆν.

Ιωαννου Γ΄

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάϊον τον αγαπητόν, τον οποίον
εγώ αγαπώ εν αληθεία. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα
εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται
η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι έρχονται
αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς
συ περιπατείς εν τη αληθεία. **4** Μεγαλητέραν χαράν
δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου
περιπατούσιν εν τη αληθεία. **5** Αγαπητέ, έργον άξιον
πιστού πράττεις ό, τι κάμης εις τους αδελφούς και εις
τους ξένους, **6** ότινιες εμαρτύρησαν περί της αγάπης
σου ενώπιον της εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις
πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του
ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωσι μηδέν
από των εθνών. **8** Ημείς λοιπόν χρεωστούμεν να
υποδεχόμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί
εις την αλήθειαν. **9** Έγραψα προς την εκκλησίαν· αλλ' ο
φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10**
Διά τούτο, εάν έλθω, θέλω υπενθυμίσει τα έργα αυτού,
τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους
πονηρούς και μη ακούμενος εις τούτους, ούτε αυτός
δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να
δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει.
11 Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο
αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε
τον Θεόν. **12** Εις τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία
υπό πάντων και υπ' αυτής της αληθείας και ημείς δε
μαρτυρούμεν, και εξεύρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι
αληθής. **13** Πολλά είχαν να γράφω, αλλά δεν θέλω να
σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω
ταχέως να σε ίδω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς
στόμα. Ειρήνη εις σε· Ασπάζονται σε οι φίλοι. Ασπάζου
τους φίλους κατ' όνομα.

Ιουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και τητηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2** έλεος πληθυνθείη εις εσάς, και ειρήνην, και αγάπην. **3** Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδὴν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, έλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνιζήσθε δια την πίστιν, ήτις άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους. **4** Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές άνθρωποι, οίτινες ήσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **5** Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ήδη τούτο, ότι ο Κύριος, αφού έσωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν ύστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με παντοτεινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας (aiidios g126) **7** καθώς τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και αι περίξ αυτών πόλεις, εις την πορνείαν παραδοθείσαι κατά τον όμοιον με τούτους τρόπον, και ακολουθούσαι οπίσω άλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι με το αιώνιον πυρ. (aiōnios g166) **8** Ομοίως και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν σάρκα μιάνουσι, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και τα αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον εφιλονείκει περί του σώματος του Μωυσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρη εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπεν, Ο Κύριος να σε επιτιμήση. **10** Ούτοι δε όσα μεν δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως τα άλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθειρόνται. **11** Ουαί εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εις την οδόν του Κάϊν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες εις τας αγάπας σας, συμποσιάζοντες αφόβως, βόσκοντες εαυτούς, νεφέλαι άνυδροι υπό ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά άκαρπα, δις αποθανόντα, εκριζωθέντα, **13** κύματα άγρια θαλάσσης επαφρίζοντα τας ίδιαις αυτών αισχύνας, αστέρες πλανήται, δια τους οποίους το ζοφερόν σκότος είναι τητηρημένον εις τον αιώνα. (aiōn g165) **14** Προεφήτευσε δε περί τούτων και ο Ενώχ, έβδομος από Αδάμ, λέγων, "Ιδού, ήλθεν ο Κύριος με μυριάδας αγίων αυτού, **15** δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων, και να ελέγξη πάντας τους ασεβείς εξ αυτών, δια πάντα τα έργα της ασεβείας αυτών, τα οποία έπραξαν και δια πάντα τα σκληρά τα οποία εάλλησαν κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά τας επιθυμίας αυτών και το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα, και κολακεύουσι πρόσωπα χάριν ωφωλείας. **17** Αλλά σεις, αγαπητοί, ενθυμήθητε τους λόγους τους προειρημένους υπό των αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **18** ότι σας έλεγον, ότι "εν εσχάτω καιρώ θέλουσιν είσθαι

εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών." **19** Ούτοι είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς, ζωώδεις, Πνεύμα μη έχοντες. **20** Σεις όμως, αγαπητοί, εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, **21** φυλάξατε εαυτούς εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το έλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) **22** Και άλλους μεν έλεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, **23** άλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα τον μεμολυμένον από της σαρκός. **24** Εις δε τον δυνάμενον να σας φυλάξη απταίστους, και να σας στήση κατενώπιον της δόξης αυτού αμώμους εν αγαλλίασει, **25** εις τον μόνον σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, είη δόξα και μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και εις πάντας τους αιώνας. Αμήν. (aiōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ Θεός, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ ὅσα πρέπει νὰ γείνωσι ταχέως, καὶ ἐφανέρωσεν αὐτὰ ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ εἰς τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰωάννην, **2** ὅστις ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅσα εἶδε. **3** Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. **4** Ὁ Ἰωάννης πρὸς τὰς ἐπτὰ ἐκκλησίας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ τοῦ ὦν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, **5** καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Εἰς τὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς καὶ λούσαντα ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν με τὸ αἶμα αὐτοῦ, **6** καὶ ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεόν καὶ Πατέρα αὐτοῦ, εἰς αὐτόν εἴη ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (αἰθὼν g165) **7** Ἰδοῦ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ θέλει ἰδεῖ αὐτόν πας ὀφθαλμός καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν, καὶ θέλουσι θρηνησεῖν ἐπ' αὐτόν πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναι, ἀμήν. **8** Εγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. **9** Εγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφός σας καὶ συγκαινωνός εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν υπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμος διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Κατὰ τὴν κυριακὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς ἑκστασιν πνευματικὴν, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, **11** ἣτις ἔλεγεν· Εγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ, ὅ,τι βλέπει, γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον εἰς τὰς ἐπτὰ ἐκκλησίας, τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρνην καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ ἐστράφην νὰ ἰδῶ τὴν φωνήν, ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ στραφεῖς εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν εἶδον ἕνα ὅμοιον με υἱόν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα καὶ περιεζωσμένον πλησίον τῶν μαστῶν ζώνην χρυσοῦν. **14** Ἡ δε κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες ἦσαν λευκαὶ καὶ ὡς μαλλίον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι με χαλκολίβανον, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, **16** καὶ εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεῖρὶ ἐπτὰ ἀστέρας, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἐξήρχετο ρομφαία δίστομος οὐραία, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος λάμπει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ· λέγων μοι· Μη φοβοῦ· ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος **18** καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἔγειναι νεκρός, καὶ ἰδοῦ, εἶμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν, καὶ ἔχω τὰ κλειδιά τοῦ

αἴθου καὶ τοῦ θανάτου. (αἰθὼν g165, Hadēs g86) **19** Γράψον ὅσα εἶδες καὶ ὅσα εἶναι καὶ ὅσα μέλλουσι νὰ γείνωσι μετὰ ταῦτα· **20** τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων, τοὺς ὁποῖους εἶδες ἐν τῇ δεξιᾷ μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἐπτὰ ἀστέρες εἶναι οἱ ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν, καὶ αἱ ἐπτὰ λυχνίαί, τὰς ὁποίας εἶδες, εἶναι αἱ ἐπτὰ ἐκκλησίαι.

2 Πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου γράψον. Ταῦτα λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2** Εξέζυρω τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν υπομονήν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ υποφέρῃς τοὺς κακοὺς, καὶ ἐδοκίμασας τοὺς βέλγοντας ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, καὶ δὲν εἶναι, καὶ εὔρες αὐτοὺς ψευδεῖς· **3** καὶ ὑπέφερες καὶ ἔχεις υπομονήν καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκοπίσασας, καὶ δὲν ἀπέκαμες. **4** Πλὴν ἔχω τι κατὰ σου, διότι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφήκας. **5** Ἐνθυμὸς λοιπὸν πῶθεν ἐξέπεσες καὶ μετανόησον καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μη, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, εἴν δὲν μετανόησῃς. **6** Ἐχεις ὅμως τοῦτο, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ μισῶ. **7** Ὅστις ἔχει ὠτίον ἀσ ακοῦσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτόν νὰ φάγῃ ἐκ τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ. **8** Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὅστις ἔγειναι νεκρός καὶ ἐζήσεν· **9** Εξέζυρω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν· εἶσαι ὁμῶς πλούσιος καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων αὐτοῦς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. **10** Μη φοβοῦ μηδὲν ἐκ τῶν ὅσα μέλλεις νὰ πάθῃς. Ἰδοῦ, ὁ διάβολος μέλλει νὰ βάλῃ τινὰς ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν διὰ νὰ δοκιμασθῆτε, καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοι δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **11** Ὅστις ἔχει ὠτίον ἀσ ακοῦσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Ὁ νικῶν δὲν θέλει ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. **12** Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Περύγῳ ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὴν ρομφαίαν τὴν δίστομον, τὴν οὐραϊάν· **13** Εξέζυρω τὰ ἔργα σου καὶ καὶ που κατοικεῖς ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ὑπῆρχεν Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὅστις ἐφονεύθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανάς. **14** Ἐχω ὅμως κατὰ σου ὀλίγα, διότι ἔχεις ἐκίνας κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὅστις ἐδίδασκε τὸν Βαλαάκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ φάγωσιν ἐιδωλόθουτα καὶ νὰ πορνεύσωσιν. **15** Οὕτως ἔχεις καὶ συ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν, τὸ ὁποῖον μισῶ. **16** Μετανόησον· εἰ δὲ μη, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως καὶ θέλω πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς με τὴν ρομφαίαν τοῦ στόματός μου. **17** Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἀσ ακοῦσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτόν νὰ φάγῃ ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτόν ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα νέον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει ἐμὴ ὁ λαμβάνων. **18** Καὶ πρὸς

τον άγγελον της εν Θυατείροις εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο Υίός του Θεού, ο έχων τους οφθαλμούς αυτού ως φλόγα πυρός, και οι πόδες αυτού είναι όμοιοι με χαλκολίβανον· **19** Εξεύρω τα έργα σου και την αγάπην και την διακονίαν και την πίστιν και την υπομονήν σου και τα έργα σου και τα έσχατα, ότι είναι πλειότερα των πρώτων. **20** Έχω όμως κατά σου ολίγα, διότι αφήνεις την γυναίκα Ιεζάβελ, ήτις λέγει εαυτήν προφήτιν, να διδάσκη και να πανά τους δούλους μου εις το να πορνεύωσι και να τρώγωνσι ειδωλόθυτα. **21** Και έδωκα εις αυτήν καιρόν να μετανοήση εκ της πορνείας αυτής, και δεν μετενόησεν. **22** Ιδού, εγώ βάλλω αυτήν εις κλίνην και τους μοιχεύοντας μετ' αυτής εις θλίψιν μεγάλην, εάν δεν μετανοήσωσιν εκ των έργων αυτών, **23** και τα τέκνα αυτής θέλω αποκτείναι με θάνατον, και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησίαι, ότι εγώ είμαι ο ερευνών νεφρούς και καρδίας, και θέλω σας δώσει εις έκαστον κατά τα έργα σας. **24** Λέγω δε προς εσάς και προς τους λοιπούς τους εν Θυατείροις, όσοι δεν έχουσι την διδαχήν ταύτην και οιτινες δεν εγνωρίσαν τα βάθη του Σατανά, ως λέγουσι· Δεν θέλω βάλει εφ' υμάς άλλο βάρος· **25** πλην εκείνο, το οποίον έχετε, κρατήσατε εωσού έλθω. **26** Και όστις νικά και όστις φυλάττει μέχρι τέλους τα έργα μου, θέλω δώσει εις αυτόν εξουσίαν επί των εθνών, **27** και θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά, θέλουσι συντριφθή ως τα σκεύη του κεραμέως, καθώς και εγώ έλαβον παρά του Πατρός μου, **28** και θέλω δώσει εις αυτόν τον αστέρα τον πρωϊόν. **29** Όστις έχει ωτίον ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

3 Και προς τον άγγελον της εν Σάρδεσιν εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο έχων τα επτά πνεύματα του Θεού και τους επτά αστέρας. Εξεύρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις ότι ζης και είσαι νεκρός. **2** Γίνου άγρυπνος και στήριζον τα λοιπά, τα οποία μέλλουσι να αποθάνωσι· διότι δεν εύρηκα τα έργα σου τέλεια ενώπιον του Θεού. **3** Ενθυμού λοιπόν πως έλαβες και ήκουσας, και φύλαττε αυτά και μετανόησον. Εάν λοιπόν δεν αγρυπνήσης, θέλω ελθεί επί σε ως κλέπτης, και δεν θέλεις γνωρίσει ποίαν ώραν θέλω ελθεί επί σε. **4** Έχεις ολίγα ονόματα και εν Σάρδεσι, τα οποία δεν εμόλυναν τα ιμάτια αυτών, και θέλουσι περιπατήσει μετ' εμού με λευκά, διότι είναι άξιοι. **5** Ο νικών, ούτος θέλει ενδυθή ιμάτια λευκά, και δεν θέλω εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής, και θέλω ομολογήσει το όνομα αυτού ενώπιον του Πατρός μου και ενώπιον των αγγέλων αυτού. **6** Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **7** Και προς τον άγγελον της εν Φιλαδελφεία εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο άγιος, ο αληθινός, ο έχων το κλειδίον του Δαβίδ, όστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και κλείει και ουδείς ανοίγει· **8** Εξεύρω τα έργα σου· ιδού, έθεσα ενώπιόν σου θύραν ανεωγμένην, και ουδείς δύναται να κλείση αυτήν· διότι έχεις μικράν δύναμιν και εφύλαξας τον λόγον μου και δεν ηρηθήης το όνομά μου. **9** Ιδού, θέλω κάμει τους εκ της συναγωγής του Σατανά, οιτινες λέγουσιν εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται ιδού, θέλω κάμει αυτούς να έλθωσι

και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών σου και να γνωρίσωσιν ότι εγώ σε ηγάπησα. **10** Επειδή εφύλαξας τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει εκ της ώρας του πειρασμού, ήτις μέλλει να έλθη επί της οικουμένης όλης, διά να δοκιμάση τους κατοικούντας επί της γης. **11** Ιδού, έρχομαι ταχέως· κράτει εκείνο το οποίον έχεις, διά να μη λάβη μηδεις τον στέφανόν σου. **12** Όστις νικά, θέλω κάμει αυτόν στύλον εν τω ναώ του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω, και θέλω γράψει επ' αυτόν το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, ήτις καταβαίνει εκ του ουρανού από του Θεού μου, και το όνομά μου το νέον. **13** Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. **14** Και προς τον άγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυρς ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού. **15** Εξεύρω τα έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είθε να ήσο ψυχρός ή ζεστός. **16** Ούτως, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε εξεμέσω εκ του στόματός μου. **17** Διότι λέγει ότι πλούσιος είμαι και επλούτησα και δεν έχω χρείαν ουδενός, και δεν εξεύρεις ότι συ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός. **18** συμβουλεύω σε να αγοράσης παρ' εμού χρυσίον δοκοκιμασμένον εκ πυρός διά να πλουτήσης, και ιμάτια λευκά διά να ενδυθής και να μη φανερωθή η αισχρήν της γυμνότητός σου, και χρίσον τους οφθαλμούς σου με κολλούριον διά να βλέπης. **19** Εγώ όσους αγαπώ, ελέγχω και παιδεύω· γενού λοιπόν ηλιθιότης και μετανόησον. **20** Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού. **21** Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθήση μετ' εμού εν τω θρόνω μου, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθησα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω αυτού. **22** Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

4 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, θύρα ανεωγμένη εν τω ουρανώ, και η φωνή η πρώτη, την οποίαν ήκουσα ως σάλπιγγος λαούσης μετ' εμού, έλεγεν· Ανάβα εδώ και θέλω σοι δείξει όσα πρέπει να γείνωσι μετά ταύτα. **2** Και ευθύς ήλθον εις πνευματικήν έκστασιν· και ιδού, θρόνος έκειτο εν τω ουρανώ, και επί του θρόνου ήτο τις καθήμενος. **3** και ο καθήμενος ήτο όμοιος κατά την θέαν με λίθον ίασπιν και σάρδρον· και ήτο ίρις κύκλω του θρόνου όμοία κατά την θέαν με σμάραγδον. **4** Και κύκλω του θρόνου ήσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες και επί τους θρόνους είδον καθημένους τους εικοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχαν επί τας κεφαλάς αυτών στεφανούς χρυσούς. **5** Και εκ του θρόνου εξήρχοντο αστραπαί και βρονταί και φωναί και ήσαν επτά λαμπάδες πυρός καιόμεναι έμπροσθεν του θρόνου, αίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού· **6** και έμπροσθεν του θρόνου ήτο θάλασσα υαλίνη, όμοία με κρύσταλλον· και εν τω μέσω του θρόνου και κύκλω του θρόνου τέσσαρα ζώα γέγοντα οφθαλμών έμπροσθεν και όπισθεν. **7** Και το ζώον το πρώτον ήτο όμοιον με

λέοντα, και το δεύτερον ζώον όμοιον με μοσχάριον, και το τρίτον ζώον είχε το πρόσωπον ως άνθρωπος, και το τέταρτον ζώον ήτο όμοιον με αετόν πετώμενον. **8** Και τα τέσσαρα ζώα είχαν έκαστον χωριστά ανά εξ πτέρυγα κυκλόθεν και έσωθεν ήσαν γέμοντα οφθαλμών, και δεν παύουσιν ημέραν και νύκτα λέγοντα: Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ην και ο ων και ο ερχόμενος. **9** Και όταν προσφέρωσι τα ζώα δόξαν και τιμήν και υψωριστίαν εις τον καθημένον επί του θρόνου, εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, **(αιθν g165) 10** οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ενώπιον του καθημένου επί του θρόνου, και θέλουσι προσκυνήσει τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, και θέλουσι βάλει τους στεφάνους αυτών ενώπιον του θρόνου, λέγοντες **(αιθν g165) 11** Άξιος είσαι, Κύριε, να λάβης την δόξαν και την τιμήν και την δύναμιν, διότι συ έκτισας τα πάντα, και διά το θέλημά σου υπάρχουν και εκτίσθησαν.

5 Και είδον εν τη δεξιά του καθημένου επί του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον έσωθεν και όπισθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας επτά. **2** Και είδον άγγελον ισχυρόν κηρύττοντα μετά φωνής μεγάλης: Τις είναι άξιος να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας σφραγίδας αυτού; **3** Και ουδείς ηδύνατο εν τω ουρανώ, ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξη το βιβλίον ουδέ να βλέπη αυτό. **4** Και εγώ έκλαιον πολλά, ότι ουδείς ευρέθη άξιος να ανοίξη και να αναγνώση το βιβλίον ούτε να βλέπη αυτό. **5** Και εις εκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει: Μη κλαίει· ίδου, υπερίσχυεν ο λέων, όστις είναι εκ της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας επτά σφραγίδας αυτού. **6** Και είδον και ίδου εν μέσω του θρόνου και των τεσσάρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων Αρνίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, έχον κέρατα επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν την γην. **7** Και ήλθε και έλαβε το βιβλίον εκ της δεξιάς του καθημένου επί του θρόνου. **8** Και ότε έλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσον ενώπιον του Αρνίου, έχοντες έκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, άτινες είναι αι προσευχαί των αγίων. **9** και ψάλλουσι νέαν ωδήν, λέγοντες: Άξιος είσαι να λάβης το βιβλίον και να ανοίξης τας σφραγίδας αυτού, διότι εσφάγης και ηγόρασας ημάς εις τον Θεόν διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους, **10** και έκαμες ημάς εις τον Θεόν ημών βασιλείς και ιερείς, και θέλομεν βασιλεύσει επί της γης. **11** Και είδον και ήκουσα φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες μετά φωνής μεγάλης: Άξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον να λάβη την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν και τιμήν και δόξαν και ευλογίαν. **13** Και παν κτίσμα, το όποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης και υποκάτω της γης και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον: Εις τον καθημένον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή

και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. **(αιθν g165) 14** Και τα τέσσαρα ζώα έλεγον: Αμήν· και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσαν και προσεκύνησαν τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων.

6 Και είδον, ότε ήνοιξε το Αρνίον μίαν εκ των σφραγίδων, και ήκουσα εν εκ των τεσσάρων ζώων λέγον ως φωνήν βροντής: Έρχου και βλέπε. **2** Και είδον, και ίδου, ίππος λευκός και ο καθημένος επ' αυτόν είχε τόξον· και εδόθη εις αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών και διά να νικήση. **3** Και ότε ήνοιξε την δευτέραν σφραγίδα, ήκουσα το δεύτερον ζώον λέγον· Έρχου και βλέπε. **4** Και εξήλθεν άλλος ίππος κόκκινος, και εις τον καθημένον επ' αυτόν εδόθη να σηκώσει την ειρήνιν από της γης, και να σφάζωσιν αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν μάχαιρα μεγάλη. **5** Και ότε ήνοιξε την τρίτην σφραγίδα, ήκουσα το τρίτον ζώον λέγον· Έρχου και βλέπε. Και είδον, και ίδου, ίππος μέλας, και ο καθημένος επ' αυτόν είχε ζυγαριαν εν τη χειρί αυτού. **6** Και ήκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Μία χοϊνίξ σίτου δι' εν δηνάριον και τρεις χοϊνικές κριθής δι' εν δηνάριον, και το έλαιον και τον οίνον μη βλάψης. **7** Και ότε ήνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ήκουσα φωνήν του τετάρτου ζώου λέγουσαν· Έρχου και βλέπε. **8** Και είδον, και ίδου, ίππος ωχρός, και ο καθημένος επάνω αυτού ωνομάζεται θάνατος, και ο Άδης ηκολούθει μετ' αυτού· και εδόθη εις αυτούς εξουσία επί το τέταρτον της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν και με θάνατον και με τα θηρία της γης. **(Hadēs g86) 9** Και ότε ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστήριου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν, την οποίαν είχαν. **10** Και έκραζαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες: Έως πότε, ω Δέσποτα άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και εκδικείς το αίμα ημών από των κατοικούντων επί της γης; **11** Και εδόθησαν εις έκαστον στολαί λευκαί, και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθώσιν έτι ολίγον καιρόν, εωσού συμπληρωθώσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών οι μέλλοντες να φονευθώσιν ως και αυτοί. **12** Και είδον, ότε ήνοιξε την σφραγίδα την έκτην, και ίδου, έγενε σεισμός μέγας, και ο ήλιος έγενε μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη έγινε ως αίμα, **13** και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν εις την γην, καθώς η συκή ρίπτει τα άωρα σύκα αυτής, σειομένη υπό μεγάλου ανέμου, **14** και ο ουρανός απεχωρίσθη ως βιβλίον τυλιγμένον, και παν όρος και νήσος εκινήθησαν εκ των τόπων αυτών. **15** και οι βασιλείς της γης και οι μεριστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλίαρχοι και οι δυνατοί και πας δούλος και πας ελεύθερος έκρυψαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων, **16** και λέγουσι προς τα όρη και προς τας πέτρας: Πέσατε εφ' ημάς και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου, **17** διότι ήλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθή;

7 Και μετά ταύτα είδον τέσσαρας αγγέλους ισταμένους επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους τέσσαρας ανέμους της γης, διά να μη πνέη άνεμος επί της γης μήτε επί της θαλάσσης μήτε επί παν δένδρον.

2 Και είδον άλλον άγγελον ότι ανέβη από ανατολής ηλίου, έχων σφραγίδα του Θεού του ζώντος, και έκραξε μετά φωνής μεγάλης προς τους τέσσαρας άγγέλους, εις τους οποίους εδόθη να βλάψωσι την γην και την θάλασσαν, 3 λέγων· Μη βλάψητε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα, εωσού σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. 4 Και ήκουσα τον αριθμόν των σφραγισμένων· εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ήσαν σφραγισμένοι εκ πάσης φυλής των υιών Ισραήλ· 5 εκ φυλής Ιούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Ρουβήν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Γαδ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· 6 εκ φυλής Ασήρ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Μανασήμ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι. 7 εκ φυλής Συμεών δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Λευί δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Ισάχαρ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· 8 εκ φυλής Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλής Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· 9 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, όχλος πολύς, τον οποίον ουδείς ήδύνατο να αριθμήση, εκ παντός έθνους και φυλών και λαών και γλωσσών, οίτινες ήσαντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του Αρνίου, ενδεδυμένοι στολάς λευκάς, έχοντες φοινίκας εν ταις χερσίν αυτών. 10 και κράζοντες μετά φωνής μεγάλης έλεγον· Η σωτηρία είναι του Θεού ημών, του καθημένου επί του θρόνου, και του Αρνίου. 11 Και πάντες οι άγγελοι ήσαντο κύκλω του θρόνου και των πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζώνων, και έπεσαν κατά πρόσωπον ενώπιον του θρόνου και προσεκύνησαν τον Θεόν 12 λέγοντες· Αμήν· η ευλογία και δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμις και η ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αιθν g165) 13 Και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ουτοί οι ενδεδυμένοι τας στολάς τας λευκάς τίνας είναι και πόθεν ήλθον; 14 και είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεούρεις. Και είπε προς εμέ· Ουτοί είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, και έπλυναν τας στολάς αυτών και ελευκάναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου. 15 Διά τούτο είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθήμενος επί του θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς. 16 Δεν θέλουσι πεινάσει πλέον ουδέ θέλουσι διψήσει πλέον, ουδέ θέλει πέσει επ' αυτούς ο ήλιος ουδέ κανέν καύμα, 17 διότι το Αρνίον το αναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάνει αυτούς και οδηγήσει αυτούς εις ζωσας πηγάς υδάτων, και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών.

8 Και ότε ήνοιξε την σφραγίδα την εβδόμην, έγεινε σιωπή εν τω ουρανώ, ώς ημίσειαν ώραν. 2 Και είδον τους επτά άγγέλους, οίτινες ήσαντο ενώπιον του Θεού, και εδόθησαν εις αυτούς επτά σάλπιγγες. 3 Και ήλθεν άλλος άγγελος και εστάθη έμπροσθεν του θουσιαστηρίου, κρατών θυμιατήριον χρυσού, και εδόθησαν εις αυτόν θυμιάματα πολλά, διά να προσφέρει με τας προσευχάς

πάντων των αγίων επί το θυσιαστήριον το χρυσού το ενώπιον του θρόνου. 4 Και ανέβη ο καπνός των θυμιαμάτων με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. 5 Και έλαβεν ο άγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου και έρριψεν εις την γην. Και έγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί και σεισμός. 6 Και οι επτά άγγελοι, οι έχοντες τας επτά σάλπιγγας, ητοίμασαν εαυτούς διά να σαλπίσωσι. 7 Και ο πρώτος άγγελος εσάλπισε, και έγεινε χάλαξα και πυρ μεμιγμένα με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γήν· και το τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός χόρτος κατεκάη. 8 Και ο δεύτερος άγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης έγεινε αίμα, 9 και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. 10 Και ο τρίτος άγγελος εσάλπισε, και έπεσεν εκ του ουρανού αστήρ μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και έπεσεν επί το τρίτον των ποταμών, και επί τας πηγάς των υδάτων· 11 και το όνομα του αστέρος λέγεται Αψινθος και έγεινε το τρίτον των υδάτων άψινθος, και πολλοί άνθρωποι απέθανον εκ των υδάτων, διότι επικράνησαν. 12 Και ο τέταρτος άγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το τρίτον του ηλίου και το τρίτον της σελήνης και το τρίτον των αστέρων, διά να σκοπισθη το τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάση το τρίτον του φωτισμού αυτής, και η νυξ όμοίως. 13 Και είδον και ήκουσα ένα άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις έλεγε μετά φωνής μεγάλης· Ουαί, ουαί, ουαί εις τους κατοικούντας επί της γης διά τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των μελλόντων να σαλπίσωσι.

9 Και ο πέμπτος άγγελος εσάλπισε· και είδον ότι έπεσεν εις την γην αστήρ εκ του ουρανού, και εδόθη εις αυτόν το κλειδίον του φρέατος της αβύσσου. (Abyssos g12) 2 Και ήνοιξε το φρέατος της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίνου μεγάλης, και εσκοτίσθη ο ήλιος και ο αήρ εκ του καπνού του φρέατος. (Abyssos g12) 3 Και εκ του καπνού εξήλθον ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουσία ως έχουσιν εξουσίαν οι σκορπίοι της γής· 4 και ερρέθη προς αυτάς να μη βλάψωσι τον χόρτον της γης μηδέ κανέν χλωρόν μηδέ κανέν δένδρον, ειμή τους ανθρώπους μόνους, οίτινες δεν έχουσι την σφραγίδα του Θεού επί των μετώπων αυτών. 5 Και εδόθη εις αυτάς να μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε μήνας· και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός σκορπίου, όταν κτυπήση άνθρωπον. 6 Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσκει οι άνθρωποι τον θάνατον και δεν θέλουσιν ευρει αυτόν, και θέλουσιν επιθυμήσει να αποθάνωσι, και ο θάνατος θέλει φύγει απ' αυτών. 7 Και αι μορφαί των ακρίδων ήσαν όμοιαι με ήππους ητοιμασμένους εις πόλεμον, και επί τας κεφαλάς αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν, και τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων. 8 Και είχαν τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι οδόντες αυτών ήσαν ως λεόντων, 9 και είχαν θώρακας ως θώρακας σιδηρούς, και η φωνή των πτερύγων αυτών ήτο ως

φωνή αμαζών ίππων πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. **10** Και είχαν ουράς ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα εις τας ουράς αυτών, και η εξουσία αυτών ήτο να βλάψωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. **11** Και είχαν επ' αυτών βασιλέα τον άγγελον της αβύσσου, όστις Εβραϊστί ονομάζεται Αβαδδών, και εις την Ελληνικήν έχει όνομα Απολλύων. **(Abyssos g12)** **12** Η ουαί η μία απήλθεν· ιδού, έρχονται έτι δύο ουαί μετά ταύτα. **13** Και ο έκτος άγγελος εσάλπισε· και ήκουσα μίαν φωνήν εκ των τέσσαρων κεράτων του θυσιαστήριου του χρυσού του ενώπιον του Θεού, **14** λέγουσαν προς τον έκτον άγγελον, όστις είχε την σάλπιγγα· Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην. **15** Και ελύθησαν οι τέσσαρες άγγελοι, οι ητοιμασμένοι εις την ώραν και μηραν και μήνα και ενιαυτόν, διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων. **16** Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήτο δύο μυριάδες μυριάδων· και ήκουσα τον αριθμόν αυτών. **17** Και ούτως είδον τους ίππους εν τη οράσει και τους καθημένους επ' αυτών, ότι είχαν θώρακας πυρίνους και υακινθίνους και θειώδεις και αι κεφαλαί των ίππων ήσαν ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων αυτών εξήρχετο πυρ και καπνός και θείον. **18** Υπό των τριών τούτων εθανατώθησαν το τρίτον των ανθρώπων· εκ του πυρός και εκ του καπνού και εκ του θείου του εξερχομένου εκ των στομάτων αυτών. **19** Διότι αι εξουσίαι αυτών είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι ουραί αυτών είναι όμοιαι με όφεις, έχουσαι κεφαλάς, και με αυτάς βλάπτουσι. **20** Και οι λοιποί των ανθρώπων, οίτινες δεν εθανατώθησαν με τας πληγάς ταύτας, ούτε μετενόησαν από των έργων των χειρών αυτών, ώστε να μη προσκυνήσωσι τα δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, **21** και δεν μετενόησαν εκ των φόνων αυτών ούτε εκ των φαρμακειών αυτών ούτε εκ της πορνείας αυτών ούτε εκ των κλοπών αυτών.

10 Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ενδεδυμένον νεφέλην, και ήτο ίρις επί της κεφαλής αυτού, και το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, και οι πόδες αυτού ως στόλοι πυρός, **2** και είχαν εν τη χειρί αυτού βιβλιάριον ανευγμένον. Και έθεσε τον πόδα αυτού τον δεξιόν επί την θάλασσαν, τον δε αριστερόν επί την γην, **3** και έκραξε μετά φωνής μεγάλης καθώς βρυχάται ο λέων. Και ότε έκραξεν, ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς, **4** και ότε ελάλησαν αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, έμελλον να γράφω· και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ. Σφράγισον εκείνα, τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη γράψης ταύτα. **5** Και ο άγγελος, τον οποίον είδον ιστάμενον επί της θαλάσσης και επί της γης, εσήκωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν **6** και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, όστις έκτισε τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτή και την θάλασσαν και τα εν αυτή, ότι καιρός δεν θέλει είσθαι έτι, **(aiōn g165)** **7** αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν

μέλλη να σαλπίση, τότε θέλει τελεσθή το μυστήριον του Θεού, καθώς εφανέρωσε προς τους εαυτού δούλους τους προφήτας. **8** Και η φωνή, την οποίαν ήκουσα εκ του ουρανού, πάλιν ελάλει μετ' εμού και έλεγεν· Ύπαγε, λάβε το βιβλιάριον το ανευγμένον εν τη χειρί του αγγέλου του ισταμένου επί της θαλάσσης και επί της γης. **9** Και υπήγα προς τον άγγελον, λέγων προς αυτόν, Δος μοι το βιβλιάριον. Και λέγει προς εμέ· Λάβε και κατάφαγε αυτό, και θέλει πικράνη την κοιλίαν σου, πλην εν τω στόματί σου θέλει είσθαι γλυκύ ως μέλι. **10** Και έλαβον το βιβλιάριον εκ της χειρός του αγγέλου και κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω στόματί μου ως μέλι γλυκύ· και ότε έφαγον αυτό επικράνη η κοιλία μου. **11** Και μοι λέγει· Πρέπει πάλιν να προφητεύσης περί λαών και εθνών και γλωσσών και βασιλέων πολλών.

11 Και μοι εδόθη κάλαμος όμοιος με ράβδον, και ο άγγελος ιστάτο λέγων· Σηκώθητι και μέτρησον τον ναόν του Θεού και το θυσιαστήριον και τους προσκυνούντας εν αυτώ. **2** Την αυλήν όμως την έξωθεν του ναού άφες έξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τα έθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσκει τεσσαράκοντα δύο μήνας. **3** Και θέλω δώσω εις τους δύο μάρτυράς μου να προφητεύσωσι χιλιάς διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι σάκκου. **4** Ούτοι είναι αι δύο ελαίαι και αι δύο λυχνίαι, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης. **5** Και εάν τις θέλη να βλάψη αυτούς, εξέρχεται πυρ εκ του στόματος αυτών και κατατρώγει τους εχθρούς αυτών· και εάν τις θέλη να βλάψη αυτούς, ούτω πρέπει αυτός να θανατωθή. **6** Ούτοι έχουσιν εξουσίαν να κλείσωσι τον ουρανόν, διά να μη βρέχη βροχή εν ταις ημέραις της προφητείας αυτών, και έχουσιν εξουσίαν επί των υδάτων να μεταβάλλωσιν αυτά εις αίμα και να πατάξωσι την γην με πάσαν πληγήν, οσάκις εάν θελήσωσι. **7** Και όταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου θέλει κάμει πόλεμον με αυτούς και θέλει νικήσει αυτούς και θανατώσει αυτούς. **(Abyssos g12)** **8** Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι επί της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ήτις καλείται πνευματικός Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. **9** Και οι άνθρωποι εκ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ημέρας τρεις και ήμισυ, και δεν θέλουσιν αφήσει τα πτώματα αυτών να τεθώσιν εις μνήματα. **10** Και οι κατοκούντες επί της γης θέλουσι χαρή δι' αυτούς και ευφρανθή και θέλουσι πέμψει δώρα προς αλλήλους, διότι ούτοι οι δύο προφήται εβασάνισαν τους κατοκούντας επί της γης. **11** Και μετά τας τρεις ημέρας και ήμισυ εισήλθεν εις αυτούς πνεύμα ζωής εκ του Θεού, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας έπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. **12** Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλη, και είδον αυτούς οι εχθροί αυτών. **13** Και κατ' εκείνην την ώραν έγεινε σεισμός μέγας, και έπεσε το δέκατον της πόλεως, και εθανατώθησαν εν τω σεισμό όνόματα ανθρώπων χιλιάδες επτά, και οι λοιποί έγειναν έμφοβοι και έδωκαν

δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. **14** Η ουαί η δευτέρα απήλθεν· ιδού, η ουαί η τρίτη έρχεται ταχέως. **15** Και ο εβδομος άγγελος εσάλπισε και έγειναν φωναί μεγάλαι εν τω ουρανών, λέγουσαι· Αι βασιλείαι του κόσμου έγειναν του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού, και θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. **(αιθν q165)** **16** Και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οι καθηήμενοι ενώπιον του Θεού επί τους θρόνους αυτών, έπεσαν κατά πρόσωπον αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, **17** λέγοντες· Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ων και ο ην και ο ερχόμενος, διότι έλαβες την δύναμίν σου την μεγάλην και εβασίλευσας, **18** και τα έθνη ωργίσθησαν, και ήλθεν η οργή σου και ο καιρός των νεκρών διά να κριθώσι και να δώσιν τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφήτας και εις τους αγίους και εις τους φοβούμενους το όνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και να διαφθειρής τους διαφθείροντας την γην. **19** Και ηνοιχθη ο ναός του Θεού εν τω ουρανών, και εφάνη η κιβωτός της διαθήκης αυτού εν τω ναώ αυτού, και έγειναν αστραπαί και φωναί και βρονταί και σεισμός και χάλαξα μεγάλη.

12 Και σημείον μέγα εφάνη εν τω ουρανών, γυνή ενδεδημένη τον ήλιον, και η σελήνη υποκάτω των ποδών αυτής, και επί της κεφαλής αυτής στέφανος αστέρων δώδεκα· **2** και έγκυος ούσα έκραζε κοιλοπονούσα και βασανιζομένη διά να γεννήση. **3** Και εφάνη άλλο σημείον εν τω ουρανών, και ιδού, δράκων μέγας κόκκινος, έχων κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά, **4** και η ουρά αυτού έσυρε το τρίτον των αστέρων του ουρανού και έρριψεν αυτούς εις την γην. Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης να γεννήση, διά να καταφάγη το τέκνον αυτής, όταν γεννήση. **5** Και εγέννησε παιδίον άρρεν, το οποίον μέλλει να ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά· και το τέκνον αυτής ηρπάσθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αυτού. **6** Και η γυνή έφυγεν εις την έρημον, όπου έχει τόπον ητοιμασμένον από του Θεού, διά να τρέφωσιν αυτήν εκεί ημέρας χιλίας διακοσίας εξήκοντα. **7** Και έγεινε πόλεμος εν τω ουρανών· ο Μιχαήλ και οι άγγελοι αυτού επόλεμησαν κατά του δράκοντος· και ο Δράκων επολέμησε και οι άγγελοι αυτού, **8** και δεν υπερίσχυσαν, ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανών. **9** Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφιος ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς, ο πλανών την οικουμένην όλην, ερρίφθη εις την γην, και οι άγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ' αυτού. **10** Και ήκουσα φωνήν μεγάλην λέγουσαν εν τω ουρανών· Τώρα έγεινεν η σωτηρία και δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών και η εξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατερρίφθη ο κατήγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και νύκτα. **11** Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου. **12** Διά τούτο ευφραίνεσθε οι ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοίς· ουαί εις τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη ο διάβολος εις σάσ έχων θυμόν μέγαν, επειδή γνωρίζει

ότι ολίγον καιρόν έχει. **13** Και ότε είδεν ο δράκων ότι ερρίφθη εις την γην, εδίωξε την γυναικα, ήτις εγέννησε τον άρρενα. **14** Και εδόθησαν εις την γυναικα δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εις την έρημον εις τον τόπον αυτής, όπου τρέφεται εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από προσώπου του όφεως. **15** Και έρριψεν ο όφιος οπίσω της γυναικός εκ του στόματος αυτού ύδωρ ως ποταμόν, διά να κάμη να σύρη αυτήν ο ποταμός. **16** Και εβοήθησεν την γυναικα και ήνοιξεν η γη, το στόμα αυτής και κατέπιε τον ποταμόν, τον οποίον έρριψεν ο δράκων εκ του στόματος αυτού. **17** Και ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός και υπήγε να κάμη πόλεμον με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.

13 Και εστάθην επί την άμμον της θαλάσσης και είδον θηρίον αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί των κεράτων αυτού δέκα διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού όνομα βλασφημίας. **2** Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως άρκτου, και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος· και έδωκεν εις αυτό ο δράκων την δύναμιν αυτού και τον θρόνον αυτού και εξουσίαν μεγάλην. **3** Και είδον μίαν των κεφαλών αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρος· και η θαναφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν όλη η γη οπίσω του θηρίου, **4** και προσεκύνησαν τον δράκοντα, όστις έδωκεν εξουσίαν εις το θηρίον, και προσεκύνησαν το θηρίον, λέγοντες· Τις όμοιος με το θηρίον; τις δύναται να πολεμήση με αυτό; **5** και εδόθη εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλαφημίας· και εδόθη εις αυτό εξουσία να κάμη πόλεμον τεσσαράκοντα δύο μήνας. **6** Και ήνοιξε το στόμα αυτού εις βλαφημίας εναντίον του Θεού, να βλαφημήση το όνομα αυτού και την σκηνήν αυτού και τους κατοικούντας εν τω ουρανών. **7** Και εδόθη εις αυτό να κάμη πόλεμον με τους αγίους, και να νικήση αυτούς, και εδόθη εις αυτό εξουσία επί πάσαν φυλήν και γλώσσαν και έθνος. **8** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν εγράφθησαν εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής κόσμου. **9** Όστις έχει ωτίον, ας ακούση. **10** Όστις φέρει εις αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν υπάγει. Όστις φονεύση με μάχαιραν, πρέπει αυτός να φονευθή με μάχαιραν. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστις των αγίων. **11** Και είδον άλλο θηρίον αναβαίνον εκ της γης, και είχε κέρατα δύο όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων. **12** Και ενήργει όλην την εξουσίαν του πρώτου θηρίου ενώπιον αυτού. Και έκαμε την γην και τους κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι το θηρίον το πρώτον, του οποίου εθεραπεύθη η θανατηφόρος πληγή. **13** Και έκαμαν σημεία μεγάλα, ώστε και πω έκαμε να καταβαίνειν εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των ανθρωπών. **14** Και επλάνα τους κατοικούντας επί της γης διά τα σημεία, τα οποία εδόθησαν εις αυτό να κάμη ενώπιον του θηρίου, λέγον· προς τους κατοικούντας επί της γης να κάμωσιν εικόνα εις το θηρίον, το οποίον έχει την πληγήν της μαχαίρας και εξήση. **15** Και εδόθη

εις αυτό να δώση πνεύμα εις την εικόνα του θηρίου, ώστε και να λαλήση η εικών του θηρίου και να κάμη, όσοι δεν προσκυνήσωσι την εικόνα του θηρίου, να θανατωθώσι. **16** Και έκαμαν πάντας, τους μικρούς και τους μεγάλους και τους πλουσίους και τους πτωχούς και τους ελευθέρους και τους δούλους, να λάβωσι χάραγμα επί της χειρός αυτών της δεξιάς ή επί των μετώπων αυτών, **17** και να μη δύναται μηδείς να αγοράση ή να πωλήση, ειμή ο έχων το χάραγμα, ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού. **18** Εδώ είναι η σοφία· όστις έχει τον νούν, ας λογαριάση τον αριθμόν του θηρίου, διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός αυτού είναι χξς'.

14 Και είδον, και ίδου Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών. **2** Και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού ως φωνήν υδάτων πολλών και ως φωνήν βροντής μεγάλης και ήκουσα φωνήν κιθαρωδών οίτινες εκιθάριζον με τας κιθάρας αυτών. **3** Και έψαλλον ως ωδήν νέαν ενώπιον του θρόνου και ενώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων· και ουδείς ήδυνάτο να μάθη την ωδήν, ειμή οι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι ηγορασμένοι από της γης. **4** Ούτοι είναι οι μη μολυνθέντες με γυναίκα· διότι παρθένοι είναι. Ούτοι είναι οι ακολουθούντες το Αρνίον όπου αν υπάγη. Ούτοι ηγοράσθησαν από των ανθρώπων απαρχή εις τον Θεόν και εις το Αρνίον· **5** και εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος, διότι είναι άμωμοι ενώπιον του θρόνου Θεού, **6** Και είδον άλλον άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις είχεν ευαγγέλιον αιώνιον, διά να κηρύξη εις τους κατοικούντας επί της γης και εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν, (αιθιονς g166) **7** και έλεγε μετά φωνής μεγάλης· Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ή ώρα της κρίσεως αυτού, και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων. **8** Και άλλος άγγελος ηκολούθησε, λέγων· Έπεσον, έπεσε Βαβυλών η πόλις η μεγάλη, διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής επότιε πάντα τα έθνη. **9** Και τρίτος άγγελος ηκολούθησεν αυτούς, λέγων μετά φωνής μεγάλης· Όστις προσκυνεί το θηρίον και την εικόνα αυτού και λαμβάνει χάραγμα επί του μετώπου αυτού ή επί της χειρός αυτού, **10** και αυτός θέλει πείε εκ του οίνου του θυμού του Θεού του κεκρασμένου ακράτου εν τω ποτηρίω της οργής αυτού, και θέλει βασανισθή με πυρ και θείον ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου. **11** Και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εις αιώνας αιώνων, και δεν έχουσιν ανάπαυσιν ημέραν και νύκτα όσοι προσκυνούσι το θηρίον και την εικόνα αυτού και όστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού. (αιθον g165) **12** Εδώ είναι η υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού. **13** Και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι νεκροί, οίτινες αποθνήσκουσιν εν Κυρίω από του νυν. Ναι, λέγει το Πνεύμα, διά να αναπαυθώσιν

από των κόπων αυτών, και τα έργα αυτών ακολουθοῦσι με αυτούς. **14** Και είδον, και ίδου, νεφέλη λευκή, και επί της νεφέλης εκάθητό τις όμοιος με υιόν ανθρώπου, έχων επί της κεφαλής αυτού στεφανον χρυσοῦν και εν τη χειρί αυτού δρέπανον κοπτερόν. **15** Και άλλος άγγελος εξήλθεν εκ του ναού, κράζων μετά μεγάλης φωνής προς τον καθήμενον επί της νεφέλης. Πέμψον το δρέπανόν σου και θέρισον, διότι ήλθεν εις σε ή ώρα του να θερίσης, επειδή εξηράνθη ο θερισμός της γης. **16** Και ο καθήμενος επί της νεφέλης έβαλε το δρέπανον αυτού επί την γην, και θεηρίσθη η γη. **17** Και άλλος άγγελος εξήλθεν εκ του ναού του εν τω ουρανώ, έχων και αυτός δρέπανον κοπτερόν. **18** Και άλλος άγγελος εξήλθεν εκ του θυσιαστηρίου, έχων εξουσίαν επί του πυρός, και εφώναξε μετά κραυγής μεγάλης προς τον έχοντα το δρέπανον το κοπτερόν, λέγων· Πέμψον το δρέπανόν σου το κοπτερόν και τρύγησον τους βότρυας της αμπελού της γης, διότι ωρίμασαν τα σταφύλια αυτής. **19** Και έβαλεν ο άγγελος το δρέπανον αυτού εις την γην και επτύγησε την αμπελον της γης και έρριψε τα τρυγηθέντα εις τον μεγάλον ληνόν του θυμού του Θεού. **20** Και επατήθη ο ληνός έξω της πόλεως, και εξήλθεν αίμα εκ του ληνού έως των χαλινών των ίππων εις διάστημα χιλίων εξακοσίων σταδίων.

15 Και είδον άλλο σημείον εν τω ουρανώ μέγα και θαυμαστόν, αγέλους επτά, οίτινες είχαν τας επτά εσχάτας πληγάς, διότι εν αιταίς ετελέσθη ο θυμός του Θεού. **2** Και είδον ως θάλασσαν υαλίνην μεμιγμένην με πυρ, και εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά του θηρίου και κατά της εικόνας αυτού και κατά του χαράγματος αυτού και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού ισταμένους επί την θάλασσαν την υαλίνην, έχοντας κιθάρας του Θεού. **3** Και έψαλλον την ωδήν Μωϋσέως του δούλου του Θεού και την ωδήν του Αρνίου, λέγοντες Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ· δίκαιαι και αληθιναι αι δοοί σου, βασιλεύ των αγίων. **4** Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά σου; διότι είσαι μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν. **5** Και μετά ταῦτα είδον και ίδου, ηνοιχθή ο ναός της σκηνής του μαρτυρίου εν τω ουρανώ, **6** και εξήλθον εκ του ναού οι επτά άγγελοι, έχοντες τας επτά πληγάς, ενδεδυμένοι λινά καθαρά και λαμπρά και περιεζωσμένοι περι τα στήθη ζώνας χρυσάς. **7** Και εν εκ των τεσσάρων ζώων έδωκεν εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθον g165) **8** Και εγεμίσθη ο ναός από καπνού εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού· και ουδείς ήδυνάτο να εισέλθη εις τον ναόν, εωσοῦ τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

16 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν προς τους επτά αγγέλους· Υπάγετε και εκχέατε εις την γην τας φιάλας του θυμού του Θεού. **2** Και υπήγεν ο πρώτος και εξέχεε την φιάλην αυτού επί την γήν· και εγεινεν έλκος κακόν και πονηρόν εις τους ανθρώπους, τους έχοντας το χάραγμα του θηρίου και

τους προσκυνώντας την εικόνα αυτού. **3** Και ο δεύτερος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και έγεινε αίμα ως νεκρού, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσση. **4** Και ο τρίτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τους ποταμούς και εις τας πηγάς των υδάτων· και έγεινε αίμα. **5** Και ήκουσα τον άγγελον των υδάτων λέγοντα· Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο ων και ο ην και ο όσιος, διότι έκρινας ταύτα· **6** επειδή αίμα αγίων και προφητών εξέχεαν, και αίμα έδωκας εις αυτούς να πώσω· διότι άξιοι είναι. **7** Και ήκουσα άλλον εκ του θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, αληθινά και δίκαιαι αι κρίσεις σου. **8** Και ο τέταρτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ήλιον· και εδόθη εις αυτόν να καυματίση τους ανθρώπους με πυρ. **9** Και εκαυματίθησαν οι άνθρωποι καύμα μέγα, και εβλασφήμησαν το όνομα του Θεου του έχοντος εξουσίαν επί τας πληγάς ταύτας, και δεν μετενόησαν ώστε να δώσωσι δόξαν εις αυτόν. **10** Και ο πέμπτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον θρόνον του θηρίου· και έγεινε η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και εμάσσουν τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, **11** και εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού διά τους πόρους αυτών και διά τα έλκη αυτών, και δεν μετενόησαν από των έργων αυτών. **12** Και ο έκτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν τον Ευφράτην· και εξηράνθη το ύδωρ αυτού, διά να ετοιμασθή η οδός των βασιλέων των από ανατολών ηλίου. **13** Και είδον τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους εξερχόμενα εκ του στόματος του δράκοντος και εκ του στόματος του θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου· **14** διότι είναι πνεύματα δαιμόνων εκτελούντα σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλείς της γης και της οικουμένης όλης, διά να συνάξωσιν αυτούς εις τον πόλεμον της ημέρας εκείνης της μεγάλης του Θεού του παντοκράτορος. **15** Ιδού, έρχομαι ως κλέπτης μακάριος όστις αγρυπνεί και φυλάττει τα ιμάτια αυτού, διά να μη περιπατή γυμνός και βλέπωσι την ασημισοσύνην αυτού. **16** Και συνήθροισεν αυτούς εις τον τόπον τον καλούμενον Εβραϊστί Αρμαγεδδών. **17** Και ο έβδομος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τον αέρα· και εξήλθε φωνή μεγάλη από του ναού του ουρανού από του θρόνου, λέγουσα· Ετελέσθη. **18** Και έγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί, και έγεινε σεισμός μέγας, όποιος δεν έγεινε αφού οι άνθρωποι υπήρξαν επί της γης, τόσον πολλά μέγας σεισμός. **19** Και διηρέθη η πόλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνών έπεσον. Και Βαβυλών η μεγάλη ήλθεν εις ενθύμησιν ενώπιον του Θεού διά να δώση εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της οργής αυτού. **20** Και πάσα νήσος έφυγε και τα όρη δεν ευρέθησαν. **21** Και χάλαια μεγάλη έως ενός ταλάντου κατέβαιναν εκ του ουρανού επί τους ανθρώπους· και εβλασφήμησαν οι άνθρωποι τον Θεόν διά την πληγήν της χαλάζης, διότι η πληγή αυτής ήτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ήλθεν εις εκ των επτά αγγέλων των έχόντων τας επτά φιάλας, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων μοι· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την κρίσιν της πόρνης της μεγάλης της καθημένης επί των υδάτων των πολλών,

2 μετά της οποίας επόρνευσαν οι βασιλείς της γης και εμεθύσθησαν οι κατοικούντες την γην εκ του οίνου της πορνείας αυτής. **3** Και με έφερον εν πνεύματι εις έρημον. Και είδον γυναίκα καθημένην επί θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, έχον κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα. **4** Και η γυνή ήτο ενδεδυμένη πορφύραν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, έχουσα εν τη χειρί αυτής χρυσούν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων και ακαθαρσίας της πορνείας αυτής, **5** και επί το μέτωπον αυτής ήτο όνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλών η μεγάλη, η μήτηρ των πορνών και των βδελυγμάτων της γης. **6** Και είδον την γυναίκα μεθύουσαν εκ του αίματος των αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων του Ιησού. Και ίδων αυτήν, ειθαύμασα θαυμάσμων μέγαν. **7** Και μοι είπεν ο άγγελος. Διά τι εθαύμασας; εγώ θέλω σοι ειπεί το μυστήριον της γυναίκος και του θηρίου του βαστάζοντος αυτήν, το οποίον έχει τας επτά κεφαλάς και τα δέκα κέρατα. **8** Το θηρίον, το οποίον είδες, ήτο και δεν είναι, και μέλλει να αναβή εκ της αβύσσου και να υπάγη εις απώλειαν· και θέλουσι θαυμάσει οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω της ζωής από καταβολής κόσμου, βλέποντες το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι, αν και ήναι. **(Abyssos g12)** **9** Εδώ είναι ο νους ο έχων σοφίαν. Αι επτά κεφαλαί είναι επτά όρη, όπου η γυνή κάθηται επ' αυτών· **10** και είναι επτά βασιλείς οι πέντε έπεσαν, και ο εις είναι, ο άλλος δεν ήλθεν έτι, και όταν έλθη, ολίγον πρέπει να μείνη. **11** Και το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι, είναι και αυτός ο όγδοος, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. **12** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, οίτινες βασιλείαν δεν έλαβον έτι, αλλά μίαν ώραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου. **13** Ούτοι έχουσι μίαν γνώμην και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την δύναμιν και την εξουσίαν εαυτών. **14** Ούτοι θέλουσι πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς των βασιλέων, και όσοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί. **15** Και μοι λέγει· Τα ύδατα, τα οποία είδες, όπου η πόρνη κάθηται, είναι λαοί και όχλοι και έθνη και γλώσσαι. **16** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες επί το θηρίον, ούτοι θέλουσι μισήσει την πόρνην και θέλουσι κάμει αυτήν ηρηωμένην και γυμνήν, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **17** Διότι ο Θεός έδωκεν εις τας καρδίας αυτών να κάμωσι την γνώμην αυτού, και να γείνωσι της αυτής γνώμης και να δώσωσι την βασιλείαν αυτών εις το θηρίον, εωσόυ εκτελεσθώσιν οι λόγοι του Θεού. **18** Και η γυνή, την οποίαν είδες, είναι η πόλις η μεγάλη, η έχουσα βασιλείαν επί των βασιλέων.

18 Και μετά ταύτα είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχαν εξουσίαν μεγάλην, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού, **2** και έκραξε δυνατά μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Έπεσον, έπεσε Βαβυλών η μεγάλη, και έγεινε κατοικητήριον δαιμόνων και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή παντός ορνέου ακαθάρτου και μισητού· **3** διότι εκ του

οίνου του θυμού της πορνείας αυτής έπιον πάντα τα έθνη, και οι βασιλείς της γης επόρνευσαν μετ' αυτής και οι έμποροι της γης επλούτησαν εκ της υπερβολής της εντρυφήσεως αυτής. **4** Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής. **5** Διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ενεθυμήθη ο Θεός τα αδικήματα αυτής. **6** Αποδοτε εις αυτήν ως και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλάσια κατά τα έργα αυτής με το ποτήριον, με το οποίον εκέρασε, διπλάσιον κεράσατε εις αυτήν· **7** όσον εδοξασεν εαυτήν και κατετύρωσε, τόσον βασανισμόν και πένθος δοτε εις αυτήν. Διότι λέγει εν τη καρδιά αυτής, Κάθηναι βασιλίσσα και χίρα δεν είμαι και πένθος δεν θέλω ιδεί, **8** διά τούτο εν μία ημέρα θέλουσιν ελθεί αι πληγαί αυτής, θάνατος και πένθος και πείνα, και θέλει κατακαυθή εν πυρί· διότι ισχυρός είναι Κύριος ο Θεός ο κρίνων αυτήν. **9** Και θέλουσι κλαύσει αυτήν και πενθήσει δι' αυτήν οι βασιλείς της γης, οι πορνεύσαντες και κατατρύφισαντες μετ' αυτής, όταν βλέπωσι τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, **10** από μακρόθεν ιστάμενοι διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, Βαβυλών, η πόλις η ισχυρά, διότι εν μία ώρα ήλθεν η κρίσις σου. **11** Και οι έμποροι της γης κλαίουσιν και πενθούσι δι' αυτήν, διότι ουδείς αγοράζει πλέον τας πραγματείας αυτών, **12** πραγματείας χρυσού και αργύρου και λίθων τιμίον και μαργαριτών και βύσσου και πορφύρας και μετάξης και κοκκίνου και παν ζύλον αρωματικόν και παν σκεύος ελεφάντινον και παν σκεύος εκ ζύλου πολυτίμου και χαλκού και σιδήρου και μαμαράου, **13** και κινάμωμον και θυμιάματα και μύρον και λίβανον και οίνον και έλαιον και σεμίδαλιν και σίτον και κτήνη και πρόβατα και ίππους και αμάξας και ανδράποδα και ψυχάς ανθρωπών. **14** Και τα οπωρικά της επιθυμίας της ψυχής σου έφυγον από σου, και πάντα τα παχεία και τα λαμπρά έφυγον από σου, και πλέον δεν θέλεις ευρεί αυτά. **15** Οι έμποροι τούτων, οι πλουτήσαντες απ' αυτής, θέλουσι σταθή από μακρόθεν διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, κλαίοντες και πενθούντες, **16** και λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη· η ενδεδυμένη βύσσινον και πορφυρούν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, **17** διότι εν μία ώρα ηρημώθη ο τοσούτος πλούτος. Και πας πλοίαρχος και παν το πλήθος το επί των πλοίων και ναύται και όσοι εμπορεύονται διά της θαλάσσης, εστάθησαν από μακρόθεν, **18** και έκραζον βλέποντες τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, λέγοντες· Ποία πόλις εστάθη ομοία με την πόλιν την μεγάλην; **19** Και έβαλον χόμα επί τας κεφαλάς αυτών και έκραζον κλαίοντες και πενθούντες, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, εν ή επλούτησαν εκ της αφθονίας αυτής πάντες οι έχοντες πλοία εν τη θαλάσση· διότι εν μία ώρα ηρημώθη. **20** Ευφραίνου επ' αυτήν, ουρανέ, και οι άγιοι απόστολοι και οι προφήται, διότι έκρινεν ο Θεός την κρίσιν σας εναντίον αυτής. **21** Και εσήκωσεν εις άγγελος ισχυρός λίθον, ως μολόπετραν μεγάλην, και έρριψεν εις την θάλασσαν, λέγων· Ούτω με ορμήν

θέλει ριφθή η Βαβυλών η μεγάλη πόλις, και δεν θέλει ευρεθή πλέον. **22** Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών και αυλητών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, και πας τεχνίτης πάσης τέχνης δεν θέλει ευρεθή πλέον εν σοι, και φωνή μύλου δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, **23** και φως λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν σοι, και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοί· διότι οι έμποροι σου ήσαν οι μεγαιστάνες της γης, διότι με την γοητείαν σου επλανήθησαν πάντα τα έθνη, **24** και εν αυτή ευρέθη αίμα προφητών και αγίων και πάντων των εσφαγμένων επί της γης.

19 Και μετά ταύτα ήκουσα ως φωνήν μεγάλην όλου πολλού εν τω ουρανώ, λέγοντος· Αλληλούϊα· η σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών, **2** διότι αληθιναί και δίκαιαι είναι αι κρίσεις αυτού· διότι έκρινε την πόρνην την μεγάλην, ήτις έφθειρε την γην με την πορνείαν αυτής, και εξεδίκασεν εκ της χειρός αυτής το αίμα των δούλων αυτού. **3** Και εκ δευτέρου είπον· Αλληλούϊα· και ο καπνός αυτής αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων. **(aiōn g165)** **4** Και έπεσον οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι και τα τέσσαρα ζώα και προσεκίνησαν τον Θεόν τον καθήμενον επί του θρόνου λέγοντες· Αμήν, αλληλούϊα. **5** Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα· Ανείτε τον Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού και οι φοβούμενοι αυτόν και οι μικροί και οι μεγάλοι. **6** Και ήκουσα ως φωνήν όλου πολλού, και ως φωνήν υδάτων πολλών, και ως φωνήν βροντών ισχυρών, λεγόντων· Αλληλούϊα· διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. **7** Ας χαίρωμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. **8** Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. **9** Και λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. **10** Και έπεσον έμπροσθεν των ποδών αυτού, διά να προσκυνήσω αυτόν. Και λέγει μοι· Πρόσχε μη κάμης τούτο· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες έχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. **11** Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, και ιδού ίππος λευκός, και ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη. **12** Οι δε οφθαλμοί αυτού ήσαν ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχαν όνομα γεγραμμένον, το όποιον ουδείς γνωρίζει ειμή αυτός, **13** και ήτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού· ο Λόγος του Θεού. **14** Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν επ' ίππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκόν και καθαρόν. **15** Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη· και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· και αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και της οργής του Θεού του παντοκράτορος. **16** και επί του ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το

όνομα, Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων. **17** Και είδον ένα άγγελον ιστάμενον εν τω ηλίω, και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων προς πάντα τα όρνεα τα πετόμενα εις το μεσουράνιον: Έλθετε και συνάγεσθε εις το δείπνον του μεγάλου Θεού, **18** διά να φάγητε σάρκας βασιλέων και σάρκας χιλιάρχων και σάρκας ισχυρών και σάρκας ίππων και των καθημένων επ' αυτών και σάρκας πάντων ελευθέρων και δούλων και μικρών και μεγάλων. **19** Και είδον το θηρίον και τους βασιλείς της γης και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα, διά να κάμωσι πόλεμον με τον καθημενον επί του ίππου και με το στρατεύμα αυτού. **20** Και επίσθη το θηρίον και μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης, όστις έκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός, την καιομένην με το θεϊόν. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** Και οι λοιποί εφρονεύθησαν με την ρομφαίαν του καθημένου επί του ίππου, την εξερχομένην εκ του στόματος αυτού και πάντα τα όρνεα εχορτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών.

20 Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχε το κλειδίον της αβύσσου και άλυσιν μεγάλην εν τη χειρί αυτού. **(Abysos g12)** **2** Και έπίασε τον δράκοντα, τον όριν τον αρχαίον, όστις είναι διάβολος και Σατανάς, και έδεσεν αυτόν χίλια έτη, **3** και έρριψεν αυτόν εις την άβυσσον και έκλεισεν αυτόν και εσφράγισεν επάνω αυτού, διά να μη πλανήση τα έθνη πλέον, εωσου πληρωθώσι τα χίλια έτη· και μετά ταύτα πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν. **(Abysos g12)** **4** Και είδον θρόνους, και εκάθησαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού, και οίτινες δεν προσέκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, και δεν έλαβον το χάραγμα επί το μέτωπον αυτών και επί την χείρα αυτών· και έζησαν και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη. **5** Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν, εωσου πληρωθώσι τα χίλια έτη. Αύτη είναι η ανάστασις η πρώτη. **6** Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. **7** Και όταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της φυλακής αυτού, **8** και θέλει εξέλθει, διά να πλανήση τα έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, διά να συνάξη αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η άμμος της θαλάσσης. **9** Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης και περιεκύκλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς· **10** και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θεϊού, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** Και είδον θρόνον λευκών μέγαν και τον καθημενον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου έφυγεν η γη και ο ουρανός, και

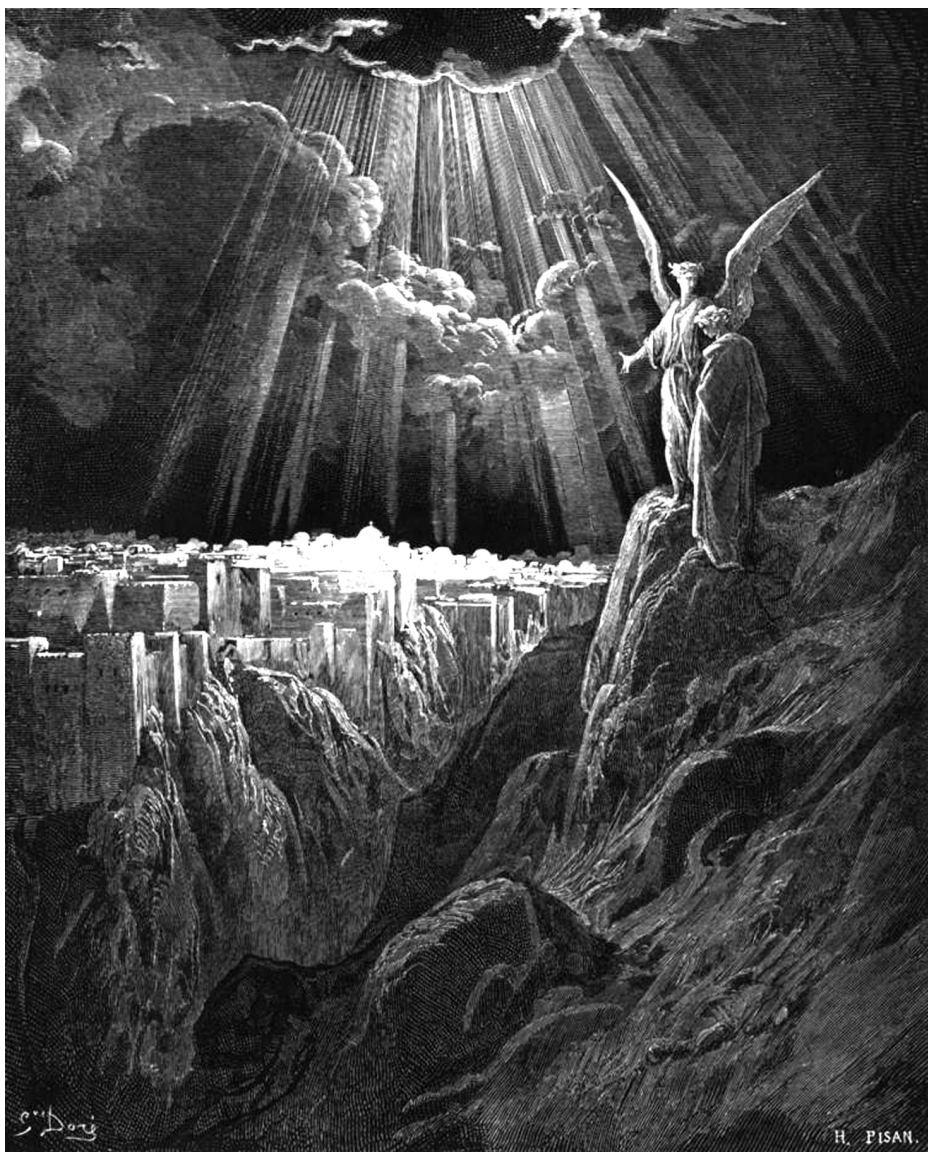
δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. **12** Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν· και βιβλίον άλλο ηνοιχθη, το οποίον είναι της ζωής και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. **13** Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς, και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών. **(Hadēs g86)** **14** Και ο θάνατος και ο άδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** Και όστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. **2** Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. **3** Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· **4** και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. **5** Και είπεν ο καθημενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. **6** Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωής δωρεάν. **7** Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω είσθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός. **8** Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θεϊόν· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** Και ήλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. **10** Και με έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, **11** έχουσαν την δόξαν του Θεού· και η λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· **12** και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας, και εις τους πυλώνας δώδεκα αγγέλω, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ. **13** Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. **14** Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοίς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου. **15** Και ο λαλών μετ' εμού είχε κάλαμον χρυσοῦν, διά να μετρήσῃ την πόλιν

και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. **16** Και πόλις κείται τετράγωνος, και το μήκος αυτής είναι τοσοῦτον ὅσον και το πλάτος. Και ἐμέτρησε την πόλιν με τον κάλαμον ἕως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το μήκος και το πλάτος και το ὕψος αυτής είναι ἴσα. **17** Και ἐμέτρησε το τείχος αυτής, εκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, κατὰ το μέτρον του ἀνθρώπου, ἴηουν του ἀγγέλου. **18** Και η οικοδόμησις του τείχους αυτής ἦτο ἰασις, και η πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία με ὕαλον καθαρὸν. **19** Και τα θεμέλια του τείχους της πόλεως ἦσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολῦτιμον· το πρῶτον θεμέλιον ἰασις, το δεῦτερον σάπφειρος, το τρίτον χαλκηδών, το τέταρτον σμάραγδος, **20** το πέμπτον σαρδόνυξ, το ἕκτον σάρδιος, το ἕβδομον χρυσόλιθος, το ὄγδοον βήρυλλος, το ἔνατον τοπάζιον, το δέκατον χρυσόπρασος, το ἐνδέκατον υἰάκινθος, το δωδέκατον ἀμέθυστος. **21** Και οἱ δώδεκα πυλώνες ἦσαν δώδεκα μαργαρίται· ἕκαστος των πυλῶνων ἦτο ἐξ ενός μαργαρίτου και η πλατεία της πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαφανής. **22** Και ναὸν δεν εἶδον ἐν αὐτῇ· διότι ναὸς αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ και το Ἀρνίον. **23** Και η πόλις δεν ἔχει χρεῖαν του ἡλίου οὐδὲ της σελήνης, διὰ να φέγγωσιν ἐν αὐτῇ· διότι η δόξα του Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, και ὁ λύχνος αὐτῆς εἶναι το Ἀρνίον. **24** Και τα ἔθνη των σωζομένων θέλουσι περιπατεῖ ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς και οἱ βασιλεῖς της γῆς φέρουσι την δόξαν και την τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν. **25** Και οἱ πυλώνες αὐτῆς δεν θέλουσι κλεισθῆ την ἡμέραν· διότι νυξ δεν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ. **26** Και θέλουσι φέρει την δόξαν και την τιμὴν των ἐθνῶν εἰς αὐτήν. **27** Και δεν θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτήν οὐδὲν το ὁποῖον μιαίνει και προσξενεῖ βδέλυγμα και ψεῦδος, ἀλλὰ μόνον οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ της ζωῆς του Ἀρνίου.

22 Και μοι εἰδείξε καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος της ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐξερχόμενον ἐκ του θρόνου του Θεοῦ και του Ἀρνίου. **2** Ἐν τῷ μέσω της πλατείας αὐτῆς και του ποταμοῦ ἐντεῦθεν και ἐντεῦθεν ἦτο το δένδρον της ζωῆς, φέρον καρποῦς δώδεκα, καθ' ἕκαστον μῆνα κάμνον τον καρπὸν αὐτοῦ, και τὰ φύλλα του δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν των ἐθνῶν. **3** Και οὐδὲν ἀνάθημα θέλει εἶσθαι πλέον· και ὁ θρόνος του Θεοῦ και του Ἀρνίου θέλει εἶσθαι ἐν αὐτῇ, και οἱ δούλοι αὐτοῦ θέλουσι λατρεύσει αὐτόν **4** και θέλουσιν ἰδεῖ το πρόσωπον αὐτοῦ, και το ὄνομα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν. **5** Και νυξ δεν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ, και δεν ἔχουσι χρεῖαν λύχνου και φωτὸς ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς, και θέλουσι βασιλεύσει εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων. (αἰθῆ γ165) **6** Και εἶπε πρὸς ἐμέ· Οὔτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ και ἀληθινοί· και Κύριος ὁ Θεὸς των ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τον ἀγγελον αὐτοῦ, διὰ να δείξη εἰς τους δούλους αὐτοῦ τὰ ὅσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. **7** Ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριοι ὅστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου. **8** Και ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ὁ ἰδὼν ταῦτα και ἀκούσας. Και ὅτε ἤκουσα και εἶδον, ἔπεσα να προσκυνήσω ἔμπροσθεν των ποδῶν του ἀγγέλου του δεικνύοντος εἰς ἐμέ ταῦτα. **9** Και λέγει πρὸς ἐμέ· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός

σου και των ἀδελφῶν σου των προφητῶν και των φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεὸν προσκύνησον. **10** Και λέγει πρὸς ἐμέ· Μη σφραγίσῃς τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς. **11** Ὅστις ἀδικεῖ ἀς ἀδικήσῃ ἔτι, και ὅστις εἶναι μεμολυσμένος ἀς μολυνθῇ ἔτι, και ὁ δίκαιος ἀς γείνη ἔτι δίκαιος, και ὁ ἅγιος ἀς γείνη ἔτι ἅγιος. **12** Και ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχέως, και ὁ μισθός μου εἶναι μετ' ἐμοῦ, διὰ να αποδώσω εἰς ἕκαστον ὡς θέλει εἶσθαι το ἔργον αὐτοῦ. **13** Ἐγὼ εἶμαι το Α και το Ω, ἀρχὴ και τέλος, ὁ πρῶτος και ὁ ἔσχατος. **14** Μακάριοι οἱ πράττοντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, διὰ να ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ το δένδρον της ζωῆς και να εἰσελθῶσι διὰ των πυλῶνων εἰς την πόλιν. **15** Ἐξ δε εἶναι οἱ κύνες και οἱ μάγοι και οἱ πόρνοι και οἱ φονεῖς και οἱ εἰδωλολάτραι και πας ὁ ἀγαπῶν και πράττων το ψεῦδος. **16** Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἐπέμψα τον ἀγγελόν μου να μαρτυρήσῃ εἰς ἐσὰς ταῦτα εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ρίζα και το γένος του Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς και ὀρθρινός. **17** Και το Πνεῦμα και ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. Και ὅστις ἀκούει, ἀς εἴπῃ. Ἐλθέ. Και ὅστις διψᾷ, ἀς ἔλθῃ, και ὅστις θέλει, ἀς λαμβάνῃ δωρεάν το ὕδωρ της ζωῆς. **18** Διότι μαρτύρομαι εἰς πάντα ἀκούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Ἐάν τις ἐπιθέσῃ εἰς ταῦτα, ὁ Θεὸς θέλει ἐπιθέσει εἰς αὐτόν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· **19** και εἰάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρέσει το μέρος αὐτοῦ ἀπὸ του βιβλίου της ζωῆς και ἀπὸ της πόλεως της ἁγίας και των γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναι, ἔρχομαι ταχέως. Ἀμήν, ναι, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. **21** Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών·

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Katharevousa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμία 1:12
Παροιμία 5:5
Παροιμία 7:27
Παροιμία 9:18
Παροιμία 15:11
Παροιμία 15:24
Παροιμία 23:14
Παροιμία 27:20
Παροιμία 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Άσμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Οσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνάς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

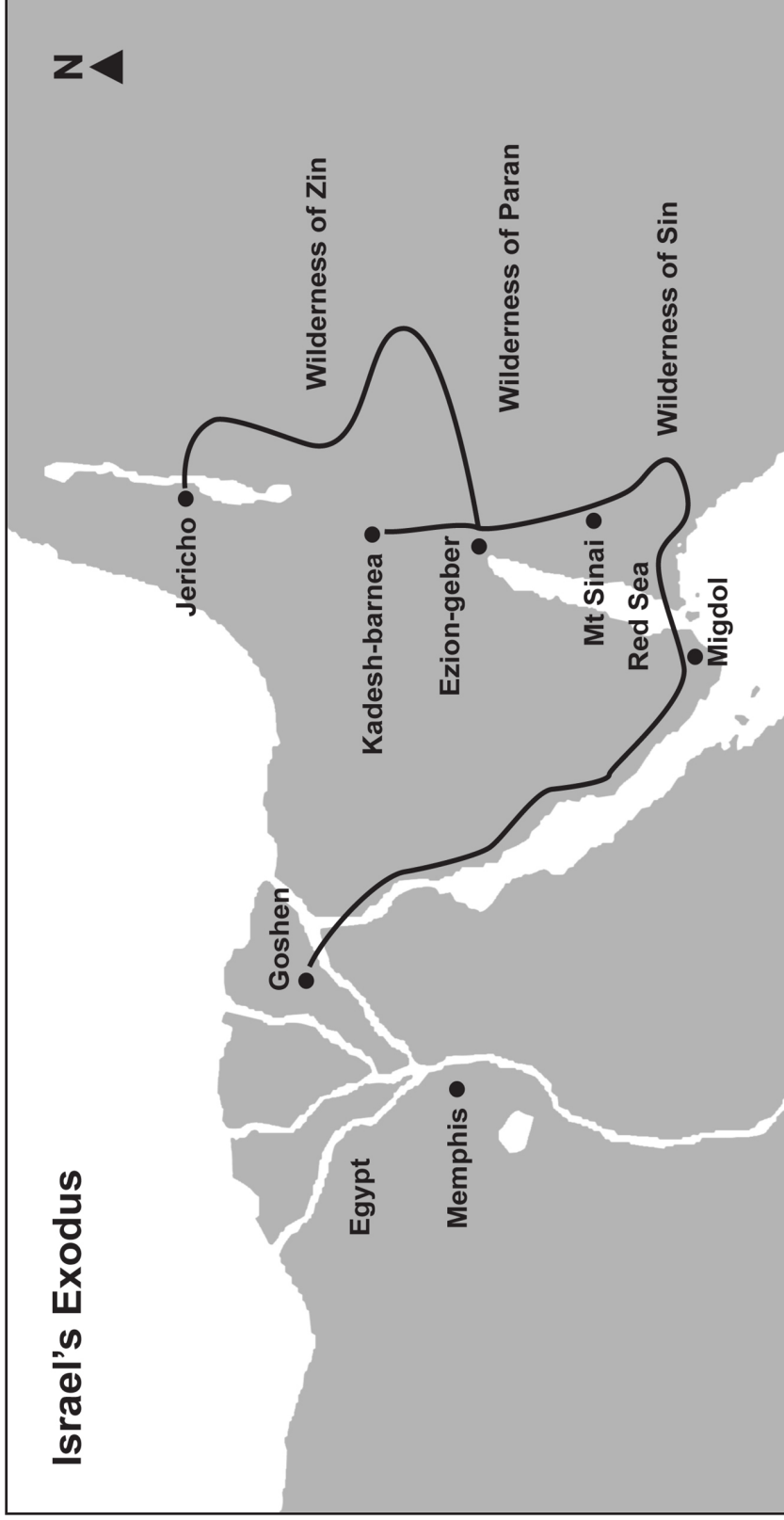
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

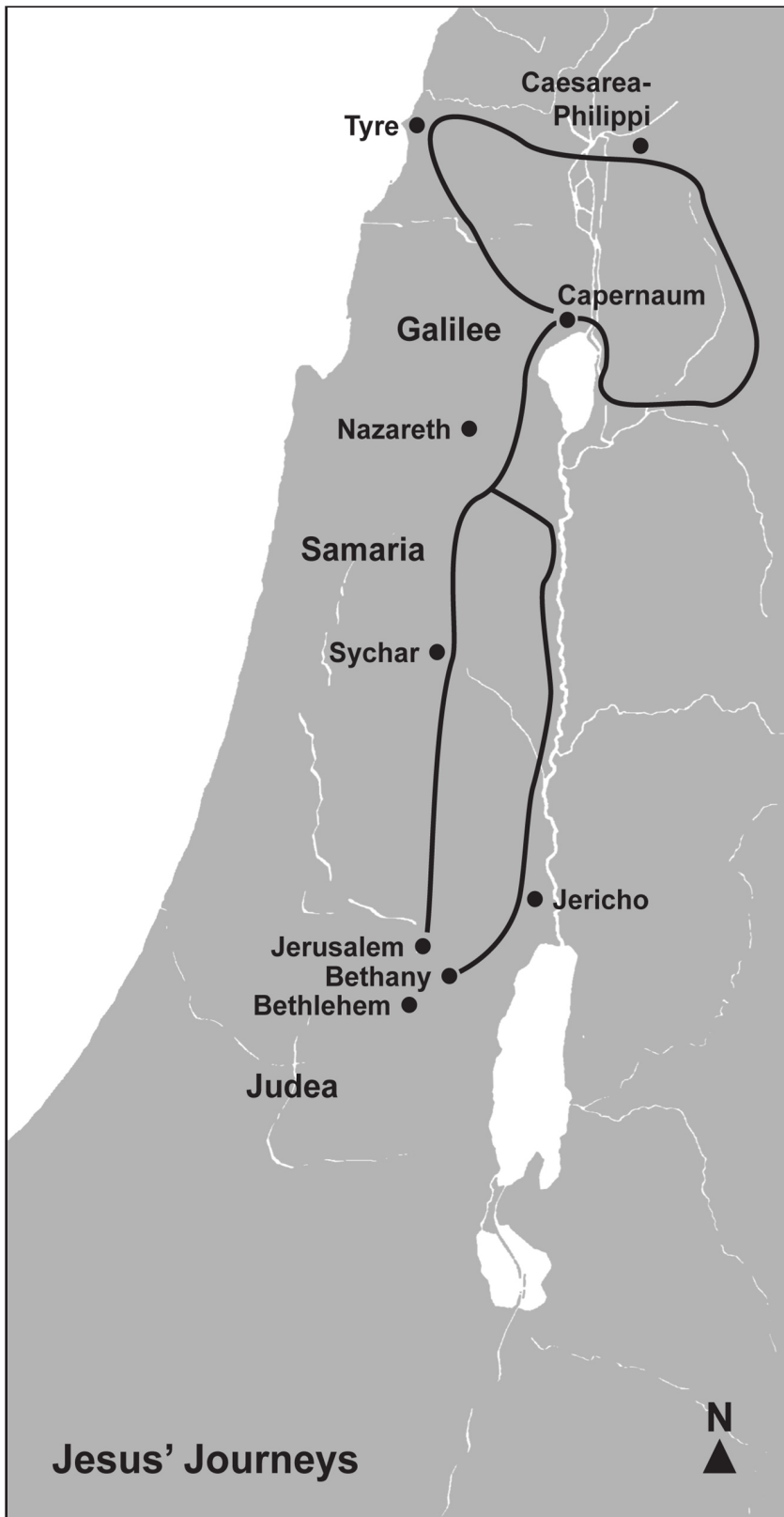
Πετρου Β΄ 2:17

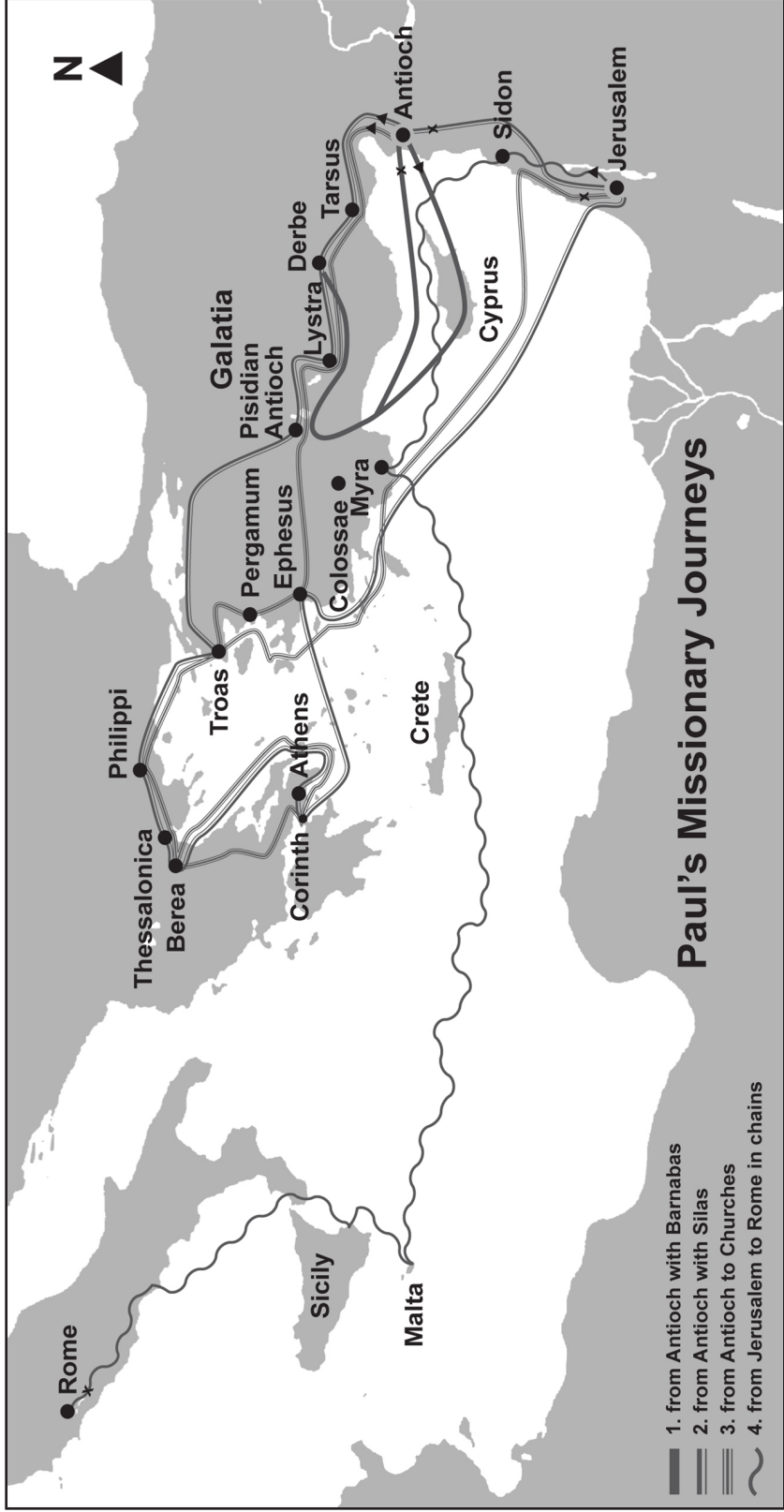
Διά πίστewος υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκάλειτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. - Προς Εβραίους 11:8

Ότε δε ο Φαραώ εξεπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμειληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. - Έξοδος 13:17

διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήση και να δώσει την ζωή αυτού λύτρον αντί πολλών. - Κατά Μάρκον 10:45

Paul's Missionary Journeys

Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κευχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαίους 1.1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαίον 28:19

